Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Google Livres

LUCIANI
SAMOSATENSIS
OPERA.
GRAECE ET LATINE.

Tomus Tertius.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ

ΑΠΑΝΤΑ.

LUCIANI SAMOSATENSIS OPERA.

CUM NOVA VERSIONE

TIBER. HEMSTERHUSII, & IO. MATTHIAE GESNERI,

GRAECIS SCHOLIIS, AC NOTIS

omnium proximae editionis Commentatorum, additis

Io. BRODAEI, Io. IENSII, LUD. KUSTERI, LAMB. BOSII,

HOR. VITRINGAE, IOAN. DE LA FAYE, ED. LEEDES,

aliisque ineditis, ac praecipue

MOSIS SOLANI & I. M. GESNERI.

TOMUS III.

Curavit, notasque suas adjecit

IOANNES FREDERICUS REITZIUS.

AMSTELODAMI,

Sumptibus *JACOBI WETSTENII.*

CIↃ IↃ CC XLIII.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ
ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

LUCIANI SAMOSATENSIS
DIALOGI.

RHETORUM PRAECEPTOR.

QUAERIS, adolescens, quomodo fieri possis Rhetor, atque honestissimum illud & omnium ore celebratum nomen, Sophista ipse esse vi-

ΡΗΤΟΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ.

1 ΕΡωτᾷς, ὦ μειράκιον, ὅπως ἂν ῥήτωρ γένοιο, καὶ τὸ σεμνόταλον τοῦτο καὶ [a] πάνδημον ὄνομα, [b] σοφιστὴς αὐτὸς εἶναι δόξῃς.

VARIANTES LECTIONES.

a Πάνδημον] Sic *Fl. Ald. B1.* & 2. *H.P.* &c. Πάντιμον *F. V2.* Mſ. *Graev.* & L. b Σοφιστὴς] Ὁ σοφιστὴς *F.* ſola.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ΡΗΤΟΡΩΝ] Φασὶν ὡς εἰς * Πολυδεύκη † ὀνομαστολόγον λοιδοριώμενον Λουκιανὸν, τοῦτον γράψαι ‡ λόγον. τίχνλου μὲ ἔδ' ὧν τινα † λόγῳ ὠφελιμώτατα, σαφῆ δὲ λίξιν ἀδιάκριτον ‡ ὑφιστάντα, καὶ ἴσως οὖν λὸ σκοπὸν ταῦτα τοῖς φάσκουσι ῥῆται· ἐπεὶ ἐ συγχρόνω ἄμφω Λουκιανὸς ἐ Πολυδεύκης. ἐπὶ γὰ Μάρκυ τῦ Αὐτοκράτορος. *V.*

ΡΗΤΟΡ.] Taxat Rhetores sui temporis ut Luxuriosos nugacesque, & plenos ostentationis & ampullosos fluentesque deliciis. *G.* (Scholion hoc ego ad *Lexiph.* pertinere judico. *M. du S.*) Ideoque & illuc utrumque jam transtuli. *F.F.R.*

* Pollux non tantum scripserat Onomasticon, de quo hic Noster, sed etiam declamationes, aliosque ejusmodi libellos, inter quos fuit oratio contra Socratem, ut auctor est Suidas, unde sibi Sophistae, quatenus in malam partem ea vox sumitur, nomen meruit. At si eidem Suidae crederemus, tempora non convenirent, cum Lucianus sub Trajano, ut ait, vixerit; Pollux vero sub Marco & Commodo Impp. Verum *Suidam* erraſſe ostendit *Vossius* de Hist. Graecis Lib. II. c. 15. cujus rationibus in posterum addetur Scholiastae nostri auctoritas. *J. Cler.*

† Λόγῳ] Ita dedit *Solan.* nescio unde; obsecundavi tamen, quia vulgatum stare non poterat. Cl. *Hemst.* in Praef. ad *Poll.* p. 31. pr. ἢ λόγοι corrigebat, quod praeferat cui lubet. *J. F. R.*

‡ Τοιοῦτα] Συνίσταλα, *contrahentem* pro ὑφίσταλα corrigi jubet Cl. *Hemst.* l. d. & pro ἀδιάκριτον ἀδιακρίτων malit; licet —ον non damnet. Ego quoque —ων praeferrem. Sed συνιστάντα & ὑφιστάντα ratione accentus eum scribere voluisse, tamen credo, qui lubens admisissem correctionem, si ex Cod. firmaretur. *J. F. R.*

A D N O T A T I O N E S.

ΡΗΤΟΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ] Scriptus videtur Dialogus in *Julium Pollucem*, cujus exstat onomasticum. Hinc illud (p. 453.) ἀλλ' ἤδη τοῖς Δυὸς ἐ Λόδαις. &c. Sic infra Dial. Ψευδολογ. in Polycnetum Sophistam (p. 814.) *Th. M.*

ΡΗΤΟΡΩΝ] In *J.* Pollucem scriptum hunc libellum ajunt Scholiastes & *Marcilius*, cum sc. cujus hodieque Ὀνομαστικὸν extat: sane quod extremo libro scribit de nomine c. 24. ut recte conjecisse videantur, facit. Ægyptium fuisse *Palmerius* inde elicit, quod Patet (eodem c. 24.) serviisse dicitur. Naucratites autem Pollux. *Philostr.* 592. quanquam Ἀρδυήνας σοφιστὴς aliquando audit. Vid. *Suid.* Πολυδ. & Ναυκρατ. In alia sententia est Cl. *Hemsterhusius* in praef. & ad c. 1. Pollucis, de quo optime meritus est. Haec ego obiter. Ille ex professo, ideoque magis audiendus. *M. du S.*

1. Ἐρωτᾷς, &c.] Ἐρωτᾷς, ὦ μειράκιον, ὅπως ἂν ῥήτωρ γένοιο, καὶ τὸ σεμνόταλον τοῦτο ἐ πάνδημον ὄνομα σοφιστὴς αὐτὸς εἶναι δόξῃς. *Sciscitaris, adolescens, quo pacto Rhetor evadere, & venustissimum illud, vulgoque celebratum nomen sophistae ipse censeri possis.* Sic interpres. Sed in Mſ. est πάντιμον ὄνομα vertendum, *illud & quod ab omnibus colitur nomen.* *J.G.G.*

2. Τὸ σεμνόταλον τοῦτο ἐ πάνδημον ὄνομα] Haec duo in unam rem coire omnino nequeunt, & latet certe aliud, quod ex vetustis libris exspectandum. Interim solitus fui hic legere πάνδεινον, quod vocabulum in Philopseude quidem usurpat auctor ad malum πάνδεινα πάσχειν ἱμάντυλον ὄντα, sed in bonum occurrit, & quidem in hac ipsa materia in Rhetorum praeceptore πάνδεινόν τινα εἰ τοῖς λόγοις ἀγωνιστήν. *J.G.*

3. Πάντιμον] Ita Mſ. Gr. L. & Ed. *J.* ac *V2.* recte; nec ulla amplius mutatione indiget locus. Reliqui

δόξης. ἀβίωτα γὰρ εἶναί σοι φήις, εἰ μὴ τοιαύτην τινὰ τὴν δύναμιν περιβάλλοιο ἐν τοῖς λόγοις, ὡς ἄμαχον εἶναι, καὶ ἀνυπόστατον, καὶ θαυμάζεσθαι πρὸς ἁπάντων, καὶ ἐπιβλέπεσθαι, περισπούδαστον ἄχθημα τοῖς Ἕλλησι δοκοῦντα. καὶ δὴ τὰς ὅπῃ τοῦτο ἀγούσας ὁδούς, αἵ τινές ποτέ εἰσιν, ἐθέλεις ἐκμαθεῖν. ἀλλὰ φθονερὸς οὐδείς, ὦ παῖ· καὶ μάλιστα ὁπότε νέος τις αὐτὸς ὢν ὀρεγόμενος τῶν ἀρίστων, οὐκ εἰδὼς ὅθεν ἂν ταῦτα ἐκπορίσαιτο, ἱερόν τι χρῆμα καὶ συμβουλὴν ἅπασαν, καθάπερ νῦν σύ, τοῦτο [a] αἰτοίη προσελθών. ὅστε ἄκουε τό γε ἐπ' ἐμοί, καὶ πάνυ θαρρῶν, ὡς [b] τάχιστα δεινὸς [c] ἀνὴρ ἔσῃ γνῶναί τε τὰ δέοντα, καὶ ἑρμηνεῦσαι αὐτά, ἢν τὸ μὴ τοῦτο ἐθελήσῃς αὐτὸς ἐμμένειν οἷς ἂν [d] ἀκούσῃς παρ' ἡμῶν, καὶ φιλοπόνως αὐτὰ μελετᾶν, καὶ προθύμως ἀνύειν τὴν ὁδόν, ἕως ἂν ἀφίκῃ πρὸς τὸ τέρμα.

Τὸ μὲν οὖν θήραμα οὐ σμικρὸν, οὐδὲ ὀλίγης καὶ σπουδῆς δεόμενον· ἀλλὰ ἐφ' ὅτῳ καὶ πονῆσαι πολλὰ, καὶ ἀγρυπνῆσαι, καὶ πᾶν

dearis. Nec vitam enim tibi dulcem esse ais, nisi talem quandam in dicendo facultatem assequaris, ut invictus fis, neque quisquam consistere te contra audeat, admirabilis porro apud omnes, & conspicuus, & quem audire Graeci omnes vehementer studeant. Vias ergo, quae ad hoc ducant, quaecumque tandem sint, studes edisce re. Verum nulla, puer, invidia est: in primis ubi juvenis aliquis, optimarum ipse rerum cupidus, ignarus autem unde haec petat, illud *tanquam* consilium, rem sanctam, uti tu modo, rogatum veniat. Audi ergo quod in mea potestate est, & cum fiducia, ut quam celerrime vir acer fias, tum ad cognoscendum quae opus est, tum ad explicandum, si postea manere in illis, quae a nobis audies, volueris, & diligenter ea meditari, & studiose viam pergere, donec ad metam perveneris.

2. Atque illud quod venaris non parvum est, neque parvae curae indigum, sed in quo multum laborare, & vigilare, & nihil

non

a Αἰτοίη] Αἰτοίης *Fl.* sine commate post σὺ. b Τάχιστα] Ita dedit *Solan.* ex L. Μάλιστα Edd. priores. Τάχιστα etiam marg. *A1.* c Ἀνὴρ] Omittit *Fl.* d Ἀκούσῃς] Ἀκούσῃ *Fl.*

Impr. πάνδημον. *M. du S.*

Πάνδημον ὄνομα] Non possum damnare lectionem impressorum, credo, omnium. Ut in fine hujus libelli Venus πάνδημος, quam omnis populus veneratur; sic πάνδημον ὄνομα non minus mihi rectum videtur, quam πάντιμον. *J. M. G.*

Πάνδημον] *Solan.* πάντιμον praefert, ex *J.* & *V2.* Ceterasque male habere πάνδημον, margini adscripsit. Ego, quia utrumque eodem redit, numerum Edd. potiorem sequor, & sine necessitate vulgatum movere non sustinui. Immo re accuratius examinata, πάνδημον veram esse lectionem video, quod ideo per πάνδημον Venerem juret in fin. hujus Dial. (vid. §. 25. f.) quod ipse voti hujus compos jam πάνδημος sibi factus videatur, & conclusio ita propositioni respondeat. His scriptis video Cl. *Gesnerum* mecum plane consentire. *J. F. R.*

14. Ἱερόν] (Ex Pythagoricorum schola hausturn. V. *Jambl.* de V. Pyth. No. 85.) *Kuhl. Platonis* aetate jam inter proverbia numerabatur. Theag. p. Ed. *Bas.* 239. 1. Ad Menandri senarium alludit Ἱερὸν ἀληθῶς ἐστιν ἡ συμβουλία. Vid. *Steph. gnom.* p. 278. *M. du S.*

Ἱερόν τι χρ. τὴν συμβ.] Rursus infra *Adv. Ind.* c. 25. σπάνιον τοίνυν ὡς ἱερὸν χρῆμα συμβουλὴ. *Long. Past.* IV. pr.

ὁ ὠφελιμώτατος πάντων ἀνθρώπων. *Aristoph.* Plut. 895. πολὺ χρῆμα τιμιώτερον. *Aelian.* V. H. I. 3. σοφόν τι χρῆμα ἦν γνῶναι βατράχων. Plura Commentt. ad utrumque. At quis hoc loquendi genus ignorare potest? *J. F. R.*

16. Ἐπ' ἐμοί] Ἄκουε ἐπ' ἐμοὶ junxit *Birckheimer.* vertens: *audi ex me*, quod defendi posset ex *Phalar.* Ep. 18. ubi ἐπὶ σοὶ, *quem tibi commisi.* Sed rectius *Gesn.* cum *Benedicto.* τόγε ἐπ' ἐμοὶ jungit, pro κατὰ τόγε, i. e. *quantum in me.* *J. F. R.*

17. Τάχιστα] Sic L. In Impr. μάλιστα. Ex *Thucydide* autem verba haec mutuo accepit L. II. 60. quem & alibi eorum auctorem nominat; Οὐχ. c. 36. *M. du S.*

Τάχιστα] Non placebit haec emendatio illis, qui pr. c. 2. legerint, ubi multo labore opus esse ad hoc ipsum, videtur innui; sed placebit porro legentibus c. 3. ubi promittit, se non ordinaria ac difficili, sed compendiosissima ipsum via ducturum. Magisque probabitur conferentibus c. 5. ubi unius diei rhetorem illum futurum promittit, & c. 10. quo loco τάχιστα οὐδὲ τὴν ῥητορικὴν ὁδὸν, & τάχιστα — τῇ ῥητορικῇ συνεῖναι itidem habemus. *J. F. R.*

33. Ἱδρῶτος μοῦσαν] *Hesiod.* Ἔργ. 290. *F. G.*

35. Ἔτι οὐδὲν] *L. Bos* de Ellipsi p. 108. vertit, *aliquid — differremus*, quum ante versum esset: *si quidem*

non ſuſtinere aequum ſit. Vide enim, quot homines, qui antea nihil eſſent, nobiles, & divites, &, per Jovem, generoſiſſimi, ob dicendi facultatem viſi ſint.

3. Interim tamen noli metuere, neque te magnitudo eorum, quorum ſpes propo-nitur, ipſa aſſequendi difficultate rejiciat, qui putes, infinitos tibi ante ſubeundos labores. Neque enim aſperam te neque arduam & plenam ſudoris viam ducemus, ut in media illa fatigatus retro eas: alioqui nulla parte meliores eſſemus reliquis, qui conſuetae illius duces ſunt, longae, & praeruptae, & laborioſae, & ut plurimum deſperatae. Verum eximium in conſilio noſtro illud eſt, quod *per* jucundiſſimam ſimul & maxime compendiariam, & equos etiam capientem *viam*, atque declivem, multa cum voluptate atque oblectatione, per prata florida & umbram ſolidam, otioſe incedens, ſine ſudore ſtabis in ſummo, & praedam nullo labore capies, &, ita me Jupiter, epulabere jam accumbens, cum anhelantes, quotquot alteram illam viam ſecuti ſunt, ab alto videbis, circa imum

ὁτιῶν ἐπαινεῖναι ἄξιον. σχόπει γῶν ὁπόσοι τέως μηδὲν ὄντες, ἔνδοξοι, καὶ πλούσιοι, καὶ, νὴ Δί', εὐγενέσταλοι ἔδοξαν ἀπὸ τῶν λόγων.

Ὅμως δὲ μὴ δέδιθι, μηδὲ πρὸς τὸ μέγεθος τῶν ἐλπιζομένων ἀποδυσπετήσῃς, μυρίους τινὰς τοὺς πόνους προπονήσειν οἰηθείς. οὐ γάρ σε τραχεῖάν τινα, οὐδὲ ὄρθιον, καὶ ἱδρῶτος μεστὴν ἡμεῖς [e] γε ἄξομεν, ὡς ἐκ μέσης αὐτῆς ἀναστρέψαι κάμοντα. ἐπεὶ οὐδὲν ἂν διαφέρομεν τῶν ἄλλων, ὅσοι τὴν συνήθη ἐκείνην ἡγοῦνται, μακρὰν, καὶ ἀνάντη, καὶ καταιπρὰν, καὶ ὡς [f] τὸ πολὺ ἀπεγνωσμένην. ἀλλὰ τόγε παρ' ἡμῶν ἐξαίρετον καὶ συμβολῆς, τοῦτό ἐστιν, ὅτι ἡδίστην τε ἅμα καὶ ὀπτομωτάτην, καὶ ἱππήλατον καὶ κατάντη, σὺν πολλῇ τῇ θυμηδίᾳ καὶ τρυφῇ, διὰ λειμώνων εὐανθῶν καὶ σκιᾶς ἀκριβοῦς, σχολῇ καὶ βάδην ἀνιὼν, ἀνδρατὶ ἐπιστήσῃ τῇ ἄκρᾳ, καὶ [g] ἀγρεύσεις ἐκ κάμων, καὶ, νὴ Δί', εὐωχήσῃ καλακείμενος, [h] ἐκείνους, ὁπόσοι τὴν ἑτέραν ἐτράποντο, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπισκοπῶν ἐν τῇ ὑπωρείᾳ τὸν ἀνόδους.

[e] Γε] Abeſt a *Fl.* [f] Τὸ πολὺ] Sic *Fl. Ald. H. P.* &c. Ἐπὶ πολὺ *J.* [g] Ἀγρεύσεις] Αἰρήσεις L. & marg. *A1W.* [h] Ἐκείνους] Reſtitutum ex *Fl.* & *S.* Ἔκπους cett. male. Ἔκπους *Marcil.* fruſtra. Ἐκεῖσε etiam marg. *A1.* Sed deletum deinde. *Gefner.* vulgatum tueri conatur.

dem differimus. Sed Cl. *Gefnerus* jam ſua ſponte emendavit. *J. F. R.*

40. Ὑπηλάτῳ ἐς κατάντη] *Facilem & acclivem* reddiderat *Birkheimerus*, quum deberet: *equitabilem ac declivem* vel *pronam*. Cl. *Heuſſ.* illud *equitabilem* ſuperſcripſerat, quod Cl. *Geſn.* per circuitionem dedit. *J. F. R.*

44. Ἀλρήσεις] Ex Codice L. hoc, qui αἰρήσεις, pro vulgato ἀγρεύσεις, habet. *M. du S.*

45. Καὶ νὴ Δί', εὐωχήσῃ καλακείμενος, ἐκείνους, ὁπόσοι τὴν ἑτέραν ἐτράποντο, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπισκοπῶν] Inducit hic Lucianus quempiam, qui faciliori & breviori via aliquem ad artis Rhetoricae ſcientiam ſuſcipit perducere. Mirifice itaque in exordio commendat & extollit hic διάνοιαν, viae, qua diſcipulum ſuum ducturus eſſet, brevitatem, & commoditatem; ita ut ſine ullo ſudore & moleſtia ad ſummum pervenire diſcipulus poſſit: *quo cum veneris*, inquit, *hilariter profecto vives, decumbens, eos omnes, qui ad aliam ſe flexerunt viam, e ſummo deſpiciens, etiamnum haerentes in difficilibus & lubricis rupibus, aegre adſcendentes, & ſubinde in caput devolutos*, &c. *Marcilius* legit καλακείμενος ἐκεῖσε pro ἐκείνους. Quae mutatio cur ſit neceſſaria, equidem nullus video. Ipſum illud εὐωχήσῃ καλακείμενος ſatis efficax eſt ad denotandum eum, qui omni labore immunis, & ſolutus vivat. Adde quod haec locutio, ἐκείνους, ὁπόσους, &c. eſt nimis rotunda, & Luciano noſtro familiaris, quam ut ſit ſollicitanda. Noſter in *Hippiae* initio, Τῶν σοφῶν ἐκείνους μάλιστα ἄγωγέ φημι δεῖν ἐπαινεῖν, ὁπόσοι, &c. & eadem pag. Τῶν μαχαιρικῶν ἐκείνους ἄξιον θαυμάζειν, ὁπόσοι, &c. ac paſſim. *J. F.*

46. Ἔκπους] Ἔκπωμος ut ἵκνομαι, ἵκελος, ἵκνος, & id genus alia. Sic paucis interjectis, μουσικὴ καὶ θεῶν λαβὸν. Et p. 440. ἀπαντᾷ. *Th. M.*

Ἐκείνους] Ante *Benedictum* jam *Fl.* Ed. recte habebat. Reliqui libri, quod mireris, ἵκπους. *M. du S.*

Ἔκπους, ὁπόσοι] Sanus mihi videtur locus, tentatus, ut videtur, propter verbum nondum relatum in Lexica. Ut ἄκπνους eſt, qui non reſpirat, δύσπνους qui difficulter: ſic ἵκπους, qui labore, curſu, multum ſpiritus effudit, & nunc aegre eum recipit, verbo, *anhelus*. Jungo igitur ἐπισκοπῶν ἵκπους & deinde ἀνάπαυσις κ. τ. λ. *J. M. G.*

δυ. ἔτι χῦ δυσβάτων κ) ὀλιθηρῶν τ κρημνῶν μόλις ἀνέρποντας, ἀποκυλιομένους ἐπὶ κεφαλὴν ἐνίοτε, κ) πολλὰ τραύματα λαμβάνοντας περὶ τραχείαις ταῖς πέτραις· σὺ δὲ πρὸ πολλοῦ ἄνω ἐστεφανωμένος, εὐδαιμονέστατος ἔσῃ, ἅπαντα ἐν βραχεῖ, ὅσα ἐστὶν ἀγαθὰ πρὸς τ ῥητορικῆς μονονυχὶ καθεύδων λαβών.

adscensum, adhuc per difficilia & lubrica praecipitia vix repentes, devolutos nonnunquam in caput, & vulnera multa asperis in rupibus accipientes: tu contra ea olim supra coronatus, felicissimus eris, qui brevi tempore, quaecumque bona sunt a Rhetorice tantum non dormiens acceperis.

55

Ἡ μὴ δὴ ὑποχεσις οὕτω μεγάλη· [a] ἀλλὰ πρὸς Φιλίου [b] Διός, μὴ [c] ἀπιστήσῃς, εἰ ῥᾳστά τε ἅμα κ) ἥδιστά σοι ταῦτα ἐπιδείξειν φαμέν. εἰ γὰρ Ἡσίοδος μὲ ὀλίγα φύλλα ἐκ τοῦ Ἑλικῶνος λαβὼν, αὐτίκα μάλα ποιητὴς ἐκ ποιμένος κατέστη, κ) ἤδε θεῶν κ) ἡρώων γένη, κάτοχος ἐκ Μουσῶν γενόμενος· ῥήτορα δὲ, ὃ πολὺ ἔνερθε τ ποιητικῆς μεγαληγορίας ἐστὶν, ἐν βραχεῖ καταστῆναι ἀδύνατον, εἴ τις ἐκμάθοι τ ταχίστην ὁδόν;

4. Promissio sane quam magna; Sed per ego te amicitiae praesidem Jovem rogo, ne fidem nobis deneges, si facillima simul & suavissima haec tibi nos ostensuros esse dicimus. Si enim Hesiodus, paucis ex Helicone sumtis foliis, poëta statim de pastore factus est, & Deorum genera atque hominum, a Musis obsessus cecinit: Rhetoremne, quod multum infra poëticam magniloquentiam est, brevi tempore fieri posse negabimus, si celerrimam quis viam ediscat?

Ὡς ἔγωγε κ) διηγήσασθαί σοι βούλομαι Σιδωνίου τινὸς ἐμπόρου ἐπίνοιαν, δι' ἀπιστίαν ἀτελῆ γενομένην, κ) τῷ ἀκουσαντι ἀνόνητον. ἦρχε μὲν γὰρ ἤδη Ἀλέξανδρος Περσῶν, μετὰ τ ἐν Ἀρβήλοις μάχην, Δαρείου καθηρηκώς. ἔδει δὲ πανταχόσε τ ἐλθεῖν τοὺς γραμματοφόρους, τὰ ἐπιτάγματα τοῦ Ἀλεξάνδρου κομίζοντας· ἐκ Περσῶν δὲ πολλὴ ἐς Αἴγυπτον ἐχώρει ἡ ὁδός· ἐκπερᾶσαι γὰρ

5. Quorsum ego etiam enarrare tibi volo Sidonii cujusdam mercatoris inventum, quod ob negatam illi fidem caruit successu, & utilitatem audienti nullam attulit. Imperabat jam Persis Alexander, post devictum praelio ad Arbela Darium. Opus autem erat per omnes imperii partes discurrere tabellarios, perferentes Alexandri imperia. Porro multum erat ex Persis in Aegyptum viae. Circumeundi enim montes, deinde per

a Ἀλλὰ] Σὺ δὴ L. & marg. *Al.* b Διὸς] Non habet *Fl.* c Ἀπιστήσῃς] Ἀπιστήσεις marg. *AlW.*

57. Πρὸς Φιλίου Διὸς] Etsi supra *Tim.* c. 1. Ὦ Ζεῦ φίλιε necessario additur; hic tamen Διὸς cum *Fl.* omittere malim, vereorque ne ex interpretamento huc irrepserit: nam & alibi solet sine Jovis mentione *Philium* solum dicere, ut *Tox.* c. 11. fin. ἆρ' ἱκανὸς ὁ Φίλιος; & alibi. Quin vel in jurandi formulis omitti solet Ζεύς. *Aristoph.* Acharn. 730. Ναὶ τ Φίλιον, quod cum Scholiast. ibi exponat νὴ τ φίλιον Δία, facile ex simili glossa illud Διὸς huc irrepserit. *J.F.R.*

59. Εἰ γὰρ] Ἡ γὰρ. *An.* F.G. Non plane opus esse arbitror, quia ex sequenti interrogatione sensus etiam τῷ εἰ est apertus. *J.F.R.*

Ibid. Ἡσίοδος μὲ ὀλίγα φύλλα] *Hesiod.* Θεογ. 30. *M. du S.*

65. Ἀδύνατον] Subaudi ἔται, nisi fortasse exciderit reponendum post τὸ ἀδύνατον. Vett. libri inspiciendi. F G. Nihil in Codd. subsidii reperio; sed nec adeo desidero. *J.F.R.*

68. Σιδωνίου] Absurda haec fabula, quam *Sidonio* mercatori ideo affingere puto, quia *Sidonium Sophistam* petebat, de quo in *Demon.* vita, c. 14. *M. du S.*

70. Ἤδη] Conf. supra Ζεύξ. c. ult. versus fin. *M. du S.* Nihil peculiare hoc habet; haec enim potestate τὸ ἤδη saepius occurrit, ut *Quom. Hist.* c. 1. Λυσιμάχου ἤδη βασιλεύοντος. Ne plura. *J.F.R.*

77. Ἐλαύσαντας] Ἐλαύνειν γῆν pro *vagari*, *peragrare* regionem, etiam supra *Alex.* c. 46. γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνεσθαι. Vide & *Gall.* c. 14. No. 8. ubi nonnulla addidi. *J.F.R.*

80. Διανύσαντας] Sic *J.* & *V2.* melius quam quod in

per Babyloniam pergendum in Arabiam, tum, deserta regione multa superata, pervenire denique in Aegyptum, viginti maximas expedito viro istas mansiones emensum. Molestе hoc ferebat Alexander, quia, audito, moliri aliquid Aegyptios, non poterat satis celeriter mittere ad Satrapas, quid de illis sibi placeret. Tum ergo Sidonius mercator, *Ego tibi*, inquit, *Rex, promitto me ostensurum viam non longam e Persis in Aegyptum. Si quis enim montes istos superet, superaverit vero triduo, ille statim est in Aegypto.* Et res ita se habuit. Verum non credidit Alexander, sed impostorem esse mercatorem putavit. Itaque quod praeter ipsem promittebatur, incredibile visum vulgo.

ἔδει τὰ ὄρη, εἶτα ἀφ' ἧς Βαβυλωνίας εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐλθεῖν· εἶτα ἐρήμην πολλὴν ἐλάσαντας, ἀφικέσθαι ποτὲ μόλις ἐς Αἴγυπτον, εἴκοσι μηκίστους ἀνδρὶ εὐζώνῳ σταθμοὺς τούτους [d] διανύσαντας. ἤχθετο ὧν Ἀλέξανδρος ἐπὶ τούτῳ, διότι Αἰγυπτίους τι παρασκευᾶν ἀκούων, οὐκ εἶχε διατάξεων ἐκπέμπειν τοῖς σατράπαις τὰ δοκοῦντα οἱ περὶ αὐτῶν. τότε [e] δὴ ὁ Σιδώνιος ἔμπορος, Ἐγώ σοι, ἔφη, ὦ βασιλεῦ, ὑπισχνοῦμαι δείξειν ὁδὸν, ἣ πολλὴν ἐκ Περσῶν εἰς Αἴγυπτον· εἰ γάρ τις ὑπερβαίη τὰ ὄρη ταῦτα, ὑπερβαίη δ' ἂν τριταῖος, αὐτίκα μάλα ἐν Αἰγύπτῳ ἔσται ὅς γε ἰσχυρῶς· πολλὴν ὅγε Ἀλέξανδρος οὐκ ἐπίστευσεν, ἀλλὰ γόητα εἶναι τὸν ἔμπορον ᾤετο. ὥστε τὸ παράδοξον καὶ ὑποψίας ἄπιστον ἐδόκει τοῖς πολλοῖς.

6. Tibi vero ne tale quid in mentem veniat. Experimento enim scies, nihil obstare, quin Rhetor videaris, intra unum nec solidum diem alis trajecto monte ex Persia in Aegyptum. Volo autem tibi prius, ut ille Cebes, imagine verbis depicta utramque viam ostendere. Duae enim sunt, quae ducunt ad Rhetoricen, quam non mediocriter adamasse mihi videris. Nimirum ipsa

Ἀλλὰ μὴ σύ γε πάθῃς τὸ αὐτό· εἴσῃ γὰρ πειρώμενος ὡς ἐδέη σε [f] χωλύσαι ῥητορεύειν δοκεῖν μιᾶς ἐπ' ὄλης ἡμέρας, ὑπερπεσόντα τὸ ὄρος ἐκ Περσῶν ἐς Αἴγυπτον. ἐθέλω δέ σοι πρῶτον, ὥσπερ ὁ Κέβης ἐκεῖνος, εἰκόνα γράψαντι τῷ λόγῳ, ἑκατέραν ἐπιδεῖξαι τὴν ὁδὸν (δύο γάρ ἐστον, αἱ πρὸς τὴν ῥητορικὴν ἄγουσαι) ἧς ἐρᾷν ἐπιεικῶς μοι δοκεῖς. καὶ δῆτα, ἢ μὲν ἐφ' ὑψηλοῦ καθήσθαι,

πρά-

d Διανύσαντας] Rescriptum ex *J.* & *Vz.* Διανύσαντα enim cett. *e* Δὴ] Δὲ *Fl.* *f* Κωλύσει] Sic *Fl. Ald. H. P.* &c. Κωλύσει *J.* & marg. *AW.*

in reliquis διανύσαντα, nisi etiam quod praecessit ἐλάσαντας, mutes. *M. du S.*

88. Αὐτίκα μάλα] Si veram narrat historiam Lucianus, merito fides non est habita homini vano ab Alexandro, quem alia omnia edocere nempe poterant mensores sui. Inter fines occidentales Persidis & Orientales Aegypti intersunt gradus non minus xv, id est milliaria Germanica minimum cc, expedito etiam homini xx mansiones denorum milliarium. Itaque puto hanc ipsam narrationem vel fictam vel veram pertinere ad ironiam Luciani, demonstrandumque τὸ ἀδύνατον τῶν ὑποσχέσεως potius, quam eo, quo verba, illa praesertim, καὶ ἴσχυε ὕτω, ducunt. *J. M. G.*

98. Κέβης] Cebes Thebanus Philosophus fuit, discipulus Socratis, quem scripsisse dialogos tres, qui inscribuntur ἰσθμὸς, Φρύνιχος, Πίναξ, auctores sunt *Laërt.* L. 2. & *Suid.* Sed praeter πίνακα nihil extat. *G. C.*

3. Ἐφ' ὑψηλοῦ καθήσθω] Augent interpretes *in eminenti solio sedet.* At non utique, quum sic loquuntur Graeci, de solio intelligunt: & ipse paulo ante citatus Cebes, quum de Beatitudine agit, ὑψηλὸν agnoscit non de solio, sed de loco, ubi illa fingitur morari, & in illo ὑψηλῷ, quod statuit esse ἀκρόπολιν τῶν ἀρετῶν, ista καθῆσθαι ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ. Denique Lucianus non respexit ad solium, sed ad situm loci, unde mox inquit, πρόσει δὴ σὺ ἐμοὶ, ἐπιθυμῶν δηλαδὴ ἐπιτάχιστα γενέσθαι ἐπὶ τὸ ἄκρας, quae quidem ἄκρα non est demonstrata nisi in solo hoc ὑψηλῷ, ita ut mihi certe videatur temere addi vox tertia. *J. G.*

πάνυ καλὴ, καὶ εὐπρόσωπος, τὸ δ' Ἀμαλθείας κέρας ἔχουσα ἐν τῇ δεξιᾷ πανοίοις [a] καρποῖς ὑπόφορτον· ἐν θατέρᾳ δέ μοι δόκει τὸ πλοῦτον παρεστῶτα ὁρᾶν, χρυσοῦν ὅλον ὄντα, καὶ ἐπέραστον. καὶ ἡ δόξα δὲ, καὶ ἡ ἰσχὺς παρέστασαν, καὶ οἱ ἔπαινοι περὶ πᾶσαν αὐτὴν, ἔρωσι μικροῖς ἐοικότες, πολλοὶ ἀναπλαχθὲν περιπλεκόμενοι ἐπιστρέφονται. [b] εἰ πού τὸ Νεῖλον εἶδες γραφῇ μεμιμημένον, αὐτὸν μὲν κείμενον ὅτι κροκοδείλῳ τινὶ ἢ ἱπποποτάμῳ, οἷον οἱ πολλοὶ γράφουσιν ἐν αὐτῷ· μικρὰ δέ τινα παιδία περ' [c] αὐτὸν παίζοντα (πήχεις αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσι) τοιοῦτοι καὶ περὶ τὴν ῥητορικὴν οἱ ἔπαινοι. πρόσιθι δὴ σὺ ὁ ἐραστὴς, ἐπιθυμῶν δηλαδὴ ὅτι τάχιστα γενέσθαι ὅτι δ' ἄριστος, ὡς γαμήσοιτό τε αὐτὴν ἀνελθὼν, καὶ πάντα ἐκεῖνα ἔχοις, τὸ πλοῦτον, τὴν δόξαν, τοὺς ἐπαίνους. νόμῳ γὰρ ἅπαντα γίγνεται τῷ γαμηκότι.

jam in alto ſedeat, pulchra undique, Amaltheae cornu dextra gerens, fructibus abundans omnigenis: ad alteram vero manum imaginare adſtantem Plutum, aureum totum atque amabilem: adſtent vero etiam Gloria, & Vis, & Plauſus circa illam undique, parvis Cupidinibus ſimiles, multi, amplexi ſe mutuo, circumvolent. Si quando Nilum depictum vidiſti, ipſum quidem jacentem in crocodilo quodam aut hippopotamo, ut plerique in eo *repræſentando* pingunt: parvos autem ludentes circa illum pueruloſ, Cubitos illos vocant Aegyptii: tales etiam circa Rhetoricam ſunt Plauſus. Accede jam tu, amator, cupiens nimirum quam celerrime in ſummo eſſe, ut & ipſam uxorem ducas ubi eſcenderis, & omnia illa habeas, Plutum, Gloriam, Plauſus: lege enim fiunt omnia mariti.

7. Dein-

a Καρποῖς] Omiſit *El.* b Εἰ πού] Recte *El. Fr. B. H. &c.* Hæc male *F.* cum *Va.* c Αὐτὸν] Αὐτὸν *F.*

4. Ἀμαλθείας κέρας] Rhea Jovem enixa metu patris infantem in Creta occuluit, nutriendum a duabus Nymphis, Adraſtea & Isda Meliſei filiabus, hæ nutricaverunt illum capræ cujusdam lacte, cujus nomen fuerat Amalthea, eam capram Jupiter jam adultus in ſidera retulit, vocaturque a Græcis αἰξ ἀράνιος, hujus alterum cornu Nymphis nutricibus dedit, videlicet officii præmium, hanc adjiciens facultatem, ut, quidquid optaſſent, id illis ex eo ſuppullularet. Hinc adagium: Ἀμαλθείας κέρας. *G.C.*

12. Εἰ πού] Ut *Συγγρ.* c. 23. ἰσχάδας παιδίῳ εἴ που ἔφυτο &c. *Ven.* utraque ἔφυ, prave. De Hippopotamo conſule omnino *Spanh.* 172. . . qui in nummis formam ejus exhibet. De Crocodilis etiam eundem vide p. 175. At in nummis non inſidet Nilus Crocodilo, ſed adſidet. Πήχεις vero illi comparent recumbenti Nilo adſtantes, in nummo *Hadriani* a *Spanhemio* memorato p. 174. Verba ipſa viri illuſtriſſimi, cum nummum ipſum videre non licuerit, accipe. [Extat quoque in eadem *Gaza* (Regis Galliae) hujus Adriani nummus, in quo *Nilus recumbens*, ſphingi immixus, *circum autem pueruli quatuor*, quorum unus hippopotamo inſidet. Haut aliter ac *circumſtantes* etiam *pueros* praefert *ſtatua Nili* Vaticana; & ejusdem fluvii, uti a *Diodoro* alicubi (I. 9.) dicitur πολυγόνου, effigies apud *Philoſtratum* (Icon. I. p. 737. Ed. poſtr. p. 769.) traditur, quos alias *in Ægyptiis Nili picturis familiares* notavit *Heliodorus*. (l. IX.) Adde quod de dedicata a Veſpaſiano in templo Pacis inſigni quadam Nili e baſalte ſtatua docet Plinius; ac ubi ſimul tangit, quid *liberi illi Nili ſimulacris addi ſolent*, & quos alibi Νάνους τοῦ Νείλου dictos legiſſe memini, denotarent (XXXVI. 7.) *Argumento NILI XVI. LIBERIS CIRCA LUDENTIBUS per quos totidem CUBITA ſummi incrementi augentis ſe amnis intelliguntur.*] Quae omnia hunc locum mire illuſtrant; nam & res ipſa inde luculenter confirmatur; & ſimul vocis Πήχεις, quae apud Philoſtr. etiam occurrit, ratio manifeſte aperitur. Vide omnino *Philoſtratum* l. c. & 525. ubi eo alludit. *M. du S.*

14. Ἐν αὐτῷ] Id eſt, in Nili fluminis deſcriptione, ſive pictura, icone. *F.G.* Vid. Addenda.

Ἐν αὐτῷ] Abſurde hae duae voces adduntur: nolui tamen, cum in omnibus inveniantur, expungere. *M. du S.*

16. Πήχεις] Amores dicti πήχεις a ſtatura. *Philoſtrat.* tabula Nili, περὶ δὲ Νείλου οἱ πήχεις ἀθρόοι, παιδία ξύμμετρα τῷ ὀνόματι. *F.B.*

Πήχεις αὐτοὺς] Si quis inſpicere velit *Philoſtrati* Icona 1, 5. & quae ibi dedit *ὁ πάνυ* Olearius, nihil ad explanationem hujus loci deſiderabit. Caeterum Πήχεις ibi in verſione Latina reliquit, *Peches*, Olearius; ego non dubitavi dare *Cubitos*, cum *Dactylos Idaeos Digitos* vocare non refugerint *Cicero* de Nat. Deor. 3, 16. at-

7. Deinde cum ad montem accedis, primo quidem desperas ascensum, & similis tibi res videtur, qualis Aornus visa Macedonibus, cum praeruptam undique cernerent, neque avibus adeo ad transvolandum facilem, Baccho quodam aut Hercule, si capienda sit, indigentem. Haec tibi primum videntur. Tum post paullo vides duas quasdam vias: quin altera serrata modo est angusta & spinis obsita, & aspera, sitim multam ostentans ac sudorem. Et jam occupavit illam pulchre ostendere Hesiodus, itaque nihil mea opera indigebit. Altera autem lata, florida, irrigua, talis, qualem paullo ante dicebam; ne etiam eadem dicendo saepius retineam te, cum jam Rhetor esse posses.

Εἶτα ἐπειδὰν πλησιάσῃς τῷ ὄρει, τὸ μὲν πρῶτον ἀπογιγνώσκεις τὴν ἄνοδον· καὶ τὸ πρᾶγμα ἄπιστόν σοι εἶναι δοκεῖ, οἷα ἡ Ἄορνος ἐφάνη τοῖς Μακεδόσιν, ἀπόξυρον αὐτόθεν ἀπανταχόθεν ἰδοῦσιν, ἀτεχνῶς οὐδὲ ὀρνέοις ὑποπτῆναι ῥᾳδίαν, Διονύσου τινὸς, ἢ Ἡρακλέους, εἰ μέλλοι καθαιρεθήσεσθαι, δεομένης. ταῦτά σοι δοκεῖ τὸ πρῶτον· εἶτα μετ' ὀλίγον ὁρᾷς δύο τινὰς ὁδούς· μᾶλλον δὲ ἡ μὲν ἀτραπός ἐστι στενὴ, καὶ ἀκανθώδης, καὶ τραχεῖα, πολὺ τὸ δίψος ἐμφαίνουσα, καὶ ἱδρῶτα. καὶ ἔφθη γὰρ αὐτὴν Ἡσίοδος, εὖ μάλα ὑποδείξας αὐτῷ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖν ἐμοῦ δέησιν· ἡ ἑτέρα δὲ πλατεῖα, καὶ ἀνθηρὰ, καὶ εὔυδρος, τοιαύτη, οἵαν μικρῷ πρόσθεν εἶπον, ἵνα μὴ καὶ τὰ αὐτὰ λέγων πολλάκις, ἐπέχω σε ἤδη ῥήτορα εἶναι δυνάμενον.

Πλὴν τό γε τοσοῦτο προσθῆσαι μοι δοκῶ, ὅτι ἡ μὲν τραχεῖα ἐκείνη, καὶ ἀκάνθης,

ὃ

d Ἀπόξυρον] Ἀπόκρημνον *Fl.* male. *e* Οὐδὲν ἐμοῦ δέησιν] Οὐδὲν δεῖ ἐμοῦ δέησιν *F.* & L. Quod edidimus est in reliquis. *f* Καὶ] Abest a *Fl.* *g* Καὶ τὰ] Pro καὶ πολλάκις hic habet *Fl.* postea τὸ πολλάκις omittens. *h* Τοσοῦτο] Ita *Fl. F. B. S.* Τοσοῦτον *P.* etiam recte.

atque *Arnobius* 3. p. 124. seq. Nempe utrobique ad significationem nominis respicitur, quod de Digitis docet *Pollux* 2, 156. Cubitos *Philostratus* l. c. παιδιὰ vocat ξύμπειρα τῷ ὀνόματι. Et quod Noster de Aegyptiis dicit, sine dubio illi nomine suae linguae, cubitum notante, utebantur. *J.M.G.*

18. Πρόσει] *Ades.* *F.G.*

19. Ὅτι τάχιστα &c.] Adfert haec *Th. Mag.* verbo βούλομαι. p. m. 31. ubi cum ὅτι τάχιστα recte sejungitur, uti & in Ed. Lucian. *H.* & ego sic dedi, cum ὁτιτάχιστα junctim exaratum invenirem in Edd. *P. F. S.* alisque. Pleonasmum autem hunc τῷ ὅτι esse frequentissimum, quid opus est multis confirmare. Vid. mox c. 15. φωνὴν ὅτι μεγίστην. *Aesop.* Fab. 128. ὅτι πλεῖστος χρυσὸς. Adde *Bud.* Comment. L. Gr. p. 688. Et ὡς ὅτι μάλιστα sive κάλλιστα, ap. *Aelian.* V. H. 2. 13. versus fin. ibique Cl. *Periz.* *J.F.R.*

26. Ἡ Ἄορνος] Confer *Philostr.* L. 2. vit. Apoll. p. 58. ibique *Olear.* No. 2. & 4. docentem *Aornum* esse, quam *Sisimithri petram* Plutarch. vocat in vita Alexandri, nomenque traxisse ab avibus, quibus careret, vel ad quas aves evolare nequirent. Adde *Curt.* VIII. c. 11. pr. narrantem qua ratione haec petra ab Hercule frustra obsessa, tamen a Macedonibus occupata fuerit, ibique *Cellarium*, docentem Ἄορνος & Ἄορνις scribi. Quare in re nota plura non congeram. Conf. & vis *Dial. Mort.* XIV. f. ubi jam demum vidi eum idem de diversa orthogr. jam traditum a Cl. *Hemst.* Ἄορνις etiam scribitur *Herm.* c. 4. *J.F.R.*

35. Ἡσίοδος] *Hesiod.* I. Ἔργ. ait asperam esse ad virtutem viam, cacumen vero molle; hinc Pythagorae litera, de qua *Virg.* *G.C.*

Ἡσίοδος] *Hesiod.* Ἔργ. 290. *M. du S.*

38. Εὔυδρος] Sic jam constanter Edd. Ut supra quoque I. *Ver. Hist.* c. 28. Neque Codd. dissentiunt. Alias facile variari inter εὔυδρος & ἔυδρος, alibi vidimus. Variatur & in *Diod Sic.* V. c. 2. p. 332. pr. *J.F.R.*

41. Τό γε τοσοῦτο] An pro τοσοῦτό γε positum est? τὸ, τοσοῦτό γε magis hic placeret. *F.G.*

Τό γε τοσοῦτο] Τοσοῦτον quod *Par.* habet, fere usitatius est. *Phal.* Ep. 28. Τοσοῦτον ἀπέχω. Item 42. & alibi. *Epist.* Sent. 78. μὴ τοσοῦτον ἀπὸ πολυτελείας φέρεσθε. *Aelian.* V. H. I. 8. τοσοῦτον παιδὸς; Noster tene ubique. Sic πρὸ τοσοῦτον 2. *Ver. Hist.* c. 26. ubi plura in nott. Item in *Tim.* §. 41. χρυσίον τοσοῦτον. Et hoc ipsum τό γε τοσοῦτον in eod. *Tim.* §. 45. med. Quare nihil opus erit correctione *Gujesii*; nisi quis forte & cum *Paris.* 1. addere velit, nihil veritus καλοφωνίαν, cum & π. sequatur illic, τόγε τοσοῦτον ὑφηνιόχουν enim legitur. Et sic τοσοῦτον quoque Nostro frequentius esse quam τοσοῦτο, non semel alibi vidimus. Atque ita τοσοῦτον & τοσοῦτον pro τοσοῦτο ac τοσοῦτο rursus infra hoc *Dial.* c. 13. *J.F.R.*

49. Τὸ

ὐ πολλὰ ἴχνη τ̃ ὁδοιπόρων εἶχεν· εἰ δέ τινα, πάνυ παλαιά· κ̀ ἔγωγε κατ' ἐκείνην ἄθλιος ἀνῆλθον, τοσαῦτα καμὼν, ὐδὲν δέον· ἡ ἑτέρα δὲ ἅτε ὁμαλὴ ὖσα, κ̀ ἀγκύλον ὐδὲν ἔχουσα, πόρρωθέν μοι ἐφάνη, οἵά ἐστιν, ὐκ ὀδεύσαντι αὐτῷ. ὐ γ̀ ἑώρων νέος ἔτι ὤν, τὸ βέλτιον· ἀλλὰ τ̃ ποιητὴν ἐκεῖνον ἀληθεύειν ὠμην, λέγοντα, ἐκ τ̃ πόνων φύεσθαι τὰ ἀγαθά. τὸ δ' οὐκ εἶχεν ὕτως. Ὀπονητὶ γὰν ὁρῶ τὰς πολλὰς μειζόνων ἀξιωμάτας, εὐμοιρία τ̃ αἱρέσεως τ̃ τ̃ λόγων κ̀ ὁδῶν. [a] ἐπεὶ δ' ὖν εἰς τ̃ ἀρχὴν ἀφικόμενος, εὖ οἶδα ὅτι ἀπορήσεις, κ̀ ἤδη ἀπορεῖς ὁποτέραν χρὴ τραπητέον. [b] ὡς ἂν ποιήσας ἤδη, ῥᾷστα ὅπη τὸ ἀκρότατον ἀναβήσῃ, κ̀ εὐδαιμονήσεις, καὶ γαμήσεις, κ̀ θαυμαστὸς πᾶσι δόξεις, ἐγώ σοι φράσω· ἱκανὸν γ̀ τὸ [c] ἑαυτὸν ἐξαπατηθῆναι, κ̀ πονῆσαι. σοὶ δὲ ἄσπορα κ̀ ἀνήροτα φύεσθω πάντα, καθάπερ ὅπὶ τ̃ Κρόνου.

Εὐθὺς ὖν πρόσεισί σοι καρτερός τις ἀνὴρ, buisse viatorum vestigia: si vero quaedam, ea omnino antiqua. Et ego etiam miser illam ascendi, tot susceptis sine caussa laboribus. Altera vero, utpote aequabilis, anfractum habens nullum, e longinquo mihi, qualis sit, conspecta est: non qui ipse ea iverim, nec enim, juvenis cum essem, videbam, quod sit melius, sed vera dicere poëtam illum putabam, ex laboribus nasci bona, dicentem. At illud non ita habebat. Video enim sine labore plerosque majora consequutos quadam eligendarum rationum viarumque felicitate. Ad initium igitur *utriusque viae* delatus, dubitabis, scio, & jam dubitas in utram te vertas? Quid igitur jam faciendo facillime escendas in summum, & beatus sis, & *illam* ducas, & admirabilis omnibus videare, ego tibi dicam. Satis enim est, quod ipse deceptus laboravi. At tibi sine semine & aratro nascantur omnia, ut sub Saturno.

9. Statim ergo accedit ad te robustus vir qui-

a Ἐπεὶ] Melius ita *Fl. J. V2. P. S.* Ἐπὶ male L. *H. Fr. B1.* & 2. & *Ald.* Sed correctum in marg. Ἐπεὶ δ' *Pell.* b Ὡς ὖν] Ὡς ἂν *J.* sola. Ὁ ἂν L. c Ἑαυτὸν] Αὐτὸν marg. *A1.*

49. Τὸν ποιητὴν ἐκεῖνον] *Hesiod.* l. c. *M. du S.*

54. Ἐπὶ δ' ὖν εἰς τὴν ἀρχὴν] Ἐπεὶ δ' ὖν εἰ τὴν ἀρχὴν. *Th. M.*

Ἐπὶ δ' ὖν εἰς] Haec corrupta esse bene vidit *Marcilius.* Sed ἐπεὶ non habet, quo satis commode referatur: sequitur enim ὡς ὖν. Equidem aut ἐπειτ' ὖν legendum putem, aut dicam, τὴν εἰς esse glossam τ̃ ἐπὶ, proinde omittendam. Atque hoc interpretando expressi. Forte certiora dabunt libri. *J. M. G.*

Ἐπὶ δ' ὖν &c.] Ἐπεὶ jam habebant Edd. nostrae; sed quod *Marcil.* & εἰ scribat, pro εἰς, si modo scripserit, nihili est. Interim cum *Gesnero* malim ἔπειτ' pro ἔπειτα. & paullo post ἂν receperim, ne illud repetitum ὖν difficultatem pariat. *J. F. R.*

56. Ὡς ἂν] Ὁ ὖν L. In omnibus etiam, excepta *J.* ὖν. *M. du S.*

Ὡς ὖν ποιήσας] *Quemadmodum igitur.* &c. *F. G.* Recte; nisi ὅπως quis malit; quod tamen non opus esse credo, quia utrumque non semel confunditur. *J. F. R.*

60. Ἑαυτὸν] Praeter variationem αὐτὸν, quam in sola marg. *Aldinae Wess.* invenio, adscriptum erat eidem: ὑμαυτὸν legisse videtur Bilibaldus. Quod inde conjecit, quia priscus hujus Dialogi Interpres Latinus Bilibaldus dedit, *me ipsum.* Id quod licebat, servata etiam vulgata. Vid. ad *Paras.* c. 8. No. 68. *J. F. R.*

61. Ἄσπορα ϵ̀ ἀνήροτα] *Homer.* Od. I. 109. *M. du S.* Sed ἄσπαρτα ap. *Homer.* est, & sic apud Nostrum jam crebro quoque ante adlegatur hic versus. Vid. ad *2. Phal.* c. 8. adde *Paras.* §. 24. ubi etiam ἄσπαρτα: ita ut mirum videatur, cur id jam variaverit. *J. F. R.*

64. Ἀνδρώδης τὸ βάδισμα] Conf. supra *Tim.* c. 32. *M. du S.* Ex divisione *Hemsterhusii* jam est §. 54. *J. F. R.*

73. Φύσει] Non improbabit hanc mutationem vulgatae, qui sequens κελεύσει, & iterum sequens φύσει post ἀπαραίτητα conferet. *J. F. R.*

79. Εἶτά σε κελεύσει ζηλοῦν ἐκείνους τοὺς ἀρχαίους ἄνδρας, ἅπερ παραδείγματα ὐδέτερα τ̃ λόγων, ϵ̀ ῥᾴδια μιμήσασθαι, ἅτε τὰ τ̃ παλαιᾶς ἐργασίας ἐσὶν Ἡγησίου, κ̀ τ̃ ἀμφὶ Κράτητα, κ̀ Νησιώτου] Vertunt: *Inde te priscos illos viros imitari jubebit, inutilia orationum proponens exempla, nec imitatu facilia, qualia vetustae sunt constructionis, Hegesii, Cratetis, Nesiotae.* Primum vertendum *Hegesiae.* Ἡγησίας enim Magnesius intelligitur ille orator qui, ut Cicero de eo ait in Bruto de claris oratoribus, Charisii voluit similis esse, ac se ita putavit Atticum, ut viros illos prae se pene agrestes putaret. *At*, inquit Cic. *quid est tam fractum, tam imminutum, tam in ipsa, quam tamen consequitur, con-*

quidam, ſubdurus, virili inceſſu, multum in corpore ſolem oſtendens, maſculo vultu, vigilax, aſperae illius dux viae, nugas quasdam ſtolidus ille apud te enarrans, uti ſe ſequaris adhortans, monſtrans tibi Demoſthenis & Platonis, & aliorum quorundam veſtigia, magna illa quidem, & his, quae nunc ſunt, majora, ſed obſcura jam, & pleraque a tempore evanida: ac dicet, beatum te futurum, & lege ducturum eſſe Rhetoricen, per haec ſi incedas, ut qui per funes eunt; ſi vero vel pauxillum quiddam aut transgrediare extra lineam, aut in alterutram partem magis inclines veſtigium, futurum eſſe, uti ducente ad nuptias recta via excidas. Deinde imitari te jubebit antiquos illos viros: obſoletis orationum exemplis propoſitis, nec facilibus ad imitandum, qualia ſunt de illa veteri officina, Hegeſiae, & Cratetis, & Inſulani illius, adſtricta, & nervoſa, & aſpera,

ὑπόσκληρος, ἀνδρώδης τὸ βάδισμα, πολὺν τ᾽ ἥλιον ὅπι τῷ σώματος δεικνὺς, ἀρρένωπος τὸ βλέμμα, ἐγρηγορὼς, τραχείας ἐκείνης ὁδῶ ἡγεμὼν, λήρους τινὰς ὁμάταις διεξιὼν πρὸς σὲ, ἔπειτ᾽ οἰ κελευόμην, ὑποδεικνὺς τὰ Δημοσθένους ἴχνη, καὶ Πλάτωνος, καὶ ἄλλων τινῶν, μεγάλα μὲν, καὶ ὑπὲρ τοὺς νῦν, ἀμαυρὰ δὲ ἤδη, καὶ ἀσαφῆ τὰ πολλὰ ὑπὸ τοῦ χρόνου, καὶ [d] φήσει εὐδαίμονά σε ἔσεσθαι, καὶ νόμῳ γαμήσειν τ᾽ ῥητορικὴν, εἰ οὕτω [e] τούτων ὁδεύσειας, ὥσπερ οἱ ὅπι τ᾽ κάλων βαίνοντες. εἰ δὲ καὶ μικρόν τι παραβαίης, ἢ ἔξω τ᾽ εὐθείας, ἢ ὅπι θάτερα μᾶλλον κλιθείης τῇ [f] βάσει, ἐκπεσεῖσθαί σε τ᾽ ὀρθῆς ὁδῶ, καὶ ἀγύσης ὅπι τ᾽ γάμον. εἶτά σε κελεύσει ζηλῶν ἐκείνους τοὺς ἀρχαίους ἄνδρας, ἔωλα παραδείγματα παρατιθεὶς τ᾽ λόγων, ῥᾴδια μιμεῖσθαι, οἷα τὰ τ᾽ παλαιᾶς ἐργασίας ὄντα, Ἡγησίου, καὶ τ᾽ ἀμφὶ [g] Κράτητα, καὶ Νησιώτου, ἀπεσφιγμένα, καὶ νευρώδη, καὶ σκλη-

[d] Φήσει] Recepi ex *J.* Φησὶν cett. [e] Τούτων] Τοῦτον *Fl.* male. [f] Βάσει] Ῥοπῇ marg. *AiW.* [g] Κράτητα] Sic Edd. omnes. Κρίτιαν L. Κρίτωνα male in nota *Graevii.*

12. Τῇ ῥοπῇ] Τῇ βάσει. *V.* Invertе.

concinnitate puerile? in Oratore dicit, eum Lyſiam voluiſſe imitari, ſed particulas incidiſſe, numeros infregiſſe, & concidiſſe, non minus ſententiis peccaſſe, quam verbis, ut non poſſit quaerere, quem appellet ineptum, qui illum cognorit. *Strabo* XIV. Geograph. tradit eum principem fuiſſe ſtyli Aſiatici, & corrupiſſe receptam conſuetudinem Atticorum oratorum. Fragmentum ex ejus oratione laudat idem *Strabo* lib. IX. Ὁρῶ τὴν Ἀκρόπολιν, καὶ τὸ περὶ τ᾽ τριαίνης ἴχνος τὸ σημεῖον. ὁρῶ τὴν Ἐλευσῖνα, καὶ τ᾽ ἱερῶν γέγονα μύστης. Ἐκεῖνο Λευκόριον. τοῦτο Θησεῖον. ἃ δύναμαι δηλῶσαι καθ᾽ ἓν ἕκαστον. *Video arcem, & quod in illo eſt tridentis ſignum. Video Eleuſinem, & ſacrorum ſum myſtes. Ibi eſt Leocorium, hic Theſeum. Non poſſum enarrare ſingula.* Dein legitur in Mſ. Καὶ τ᾽ ἀμφὶ Κρίτωνα & Νησιώτου. quod eſt verius. Fuit quidem Crates Tralianus Rhetor, cujus meminit inter decem hujus nominis claros viros *Diogenes Laërtius*, lib. IV. in Cratete, ſed is fuit obſcurus. Critias vero celebris fuit diſcipulus Socratis, corruptus a Theſſalis, & unus ex triginta tyrannis. *Cic.* de claris Oratoribus, cum dixiſſet de Themiſtocle, Pericle, Cleone, *huic*, inquit, *aetati ſupparas Alcibiades, Critias, Theramenes, quibus temporibus quod dicendi genus viguerit, ex Thucydidis ſcriptis, qui ipſe tum fuit, intelligi maxime poteſt. grandes erant verbis, crebri ſententiis, compreſſione rerum breves, & ob eam ipſam cauſam interdum ſubobſcuri.* Vide *Philoſtratum* lib. I. de vitis Sophiſtarum in Critia. Per Νησιώτου vero intelligit Gorgiam Leontinum ex Sicilia, quae κατ᾽ ἐξοχὴν νῆσος dicitur, quia inſularum maris mediterranei fuit maxima, is fuit Empedoclis diſcipulus, & principatum inter antiquiſſimos Sophiſtas tenuit. Vide *Philoſtratum* lib. I. de Sophiſtis, & Plutarchum in vitis Rhetorum. *J. G. G.*

82. Παλαιᾶς ἐργασίας] Sic infra Ἱππ. c. 5. f. *M. du S.*

83. Κρίτιαν] Ita L. etiam, quod probo. In Impr. Κράτητα. Vide omnino Φιλοψ. c. 18. Quo loco rite perpenſo patet, ni fallor, delendam eſſe conjunctionem καὶ, ut Critias hic etiam νησιώτης dicatur. *M. du S.*

84. Νησιώτου] (I. e. Gorgiam.) *Kuſt.* Ego vero qui non de Rhetoribus haec dicta puto, ſed pictoribus aut potius ſculptoribus, ad Critiamque confugio, qui Φιλοψ. c. 18. νησιώτης iterum vocatur, & inter ſculptores recenſetur. *M. du S.*

συλλαβὰ, καὶ ἀκριβῶς ἀποτετραμμένα ταῖς γραμμαῖς· πόνον δὲ καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ ὑδατοποσίαν, καὶ τὸ [a] λιπαρὲς, ἀναγκαῖα ταῦτα, καὶ ἀπαραίτητα φήσει. ἀδύνατον γὰρ εἶναι ἄνευ τούτων ἀλέξασθαί τι τὴν ὁδόν. ὁ δὲ πάντων ἀνιαρότατον, ὅτι σοι καὶ τὸν χρόνον πάμπολυν ὑπογράψει τῆς ὁδοιπορίας, ἔτη πολλὰ, οὐ κατ' ἡμέρας, οὐ κατὰ τριακάδας, ἀλλὰ κατ' Ὀλυμπιάδας [b] ὅλας ἀριθμῶν, ὡς προαποκαμεῖν τὸν ἀκούοντα, καὶ ἀπαγορεῦσαι, πολλὰ χαίρειν φράσαντα τῇ ἐλπιζομένῃ ἐκείνῃ εὐδαιμονίᾳ· πρὸς δὲ τούτοις οὐδὲ μισθὸς ὀλίγος [c] ἀπαιτεῖ τὴν τοιούτων κακῶν· ἀλλὰ οὐκ ἂν ἡγήσαιτό σοι, εἰ μὴ μεγάλα πρότερον λάβοι.

Ὁ μὲ ταῦτα φήσει ἀλαζὼν, καὶ ἀληθῶς κακαῖος, καὶ Κρονικὸς ἄνθρωπος, νεκροὺς εἰς μίμησιν παλαιοὺς [d] προλιθεὶς, καὶ ἀνορύξειν ἀξιῶν λόγους πάλαι καλορωρυγμένους, ὥς τι μέγιστον ἀγαθὸν, μαχαιροποιοῦ υἱὸν, καὶ ἄλλον Ἀτρομήτου τινὸς γραμματιστοῦ,

& accurate intentis *quaſi* lineis deſcripta: laborem porro & vigiliam, & potum aquae, & cultum neglectiorem, neceſſaria eſſe dicet, & quae deprecari non liceat; fieri enim non poſſe, ut viam abſque his emetiare. Quod vero omnium eſt moleſtiſſimum, *illud eſt*, quod plurimum etiam tibi temporis itineris hujus praeſcribet, annos multos, non ſecundum dies aut menſes, ſed ſecundum totas Olympiades numerans, adeo ut, qui audit, ante ſuccumbat & renunciet labori, & longum valere ſperatam illam felicitatem jubeat. Praeter haec etiam mercedes non exiguas poſcere auſit talium malorum, neque viae ſe ducem praeſtiterit, niſi magnum quiddam ante acceperit.

10. Ille quidem iſta dicet, inſolens homo & obſoletus vere & Saturnum olens, qui mortuos antiquos ad imitationem proponat, & eruere te poſtulet rationes olim ſepultas, tanquam maximum quoddam bonum gladiorum fabri filium, & alium Atrometi grammatiſtae aemulari te jubens; id-

a Λιπαρὲς] Ex Mſ. *Graev.* & marg. *A1W.* Ἀλιπαρὲς Edd. priores. b Ὅλας] Deſideratur in *Fl.* c Ἀπαιτεῖ] Ex marg. *A1.* recepi pro vulgato ἀπαιτεῖν. d Προλιθεὶς] Προτίθησι *Fl.*

5. Μαχ. υἱὸν] Δημοσθένους λέγει. *G.*

6. Ἀτρομ.—γραμμ.] Αἰσχίνην λέγει. *G.*

85. Ἀκριβῶς ἀποτετραμμένα] A pictura ducta eſt metaphora. *F.G.*

86. Πόνον δὲ & ἀγρυπνίαν, καὶ ὑδατοποσίαν, καὶ τὸ ἀλιπαρὲς, ἀναγκαῖα ταῦτα & ἀπαραίτητα φήσει. Interpres: *Laborem autem, vigilias, aquae potum, & ſqualorem, haec omnia neceſſaria, & inevitabilia dicet.* Squalor non deſideratur in ſtudioſis eloquentiae. Mſ. λιπαρὲς *aſſiduitatem*, quod reponendum. ſuperius idem mendum ope codicis antiqui delevimus. *J.G.G.*

87. Λιπαρὲς] Hoc ex Mſ. Gr. In Impreſſis enim ἀλιπαρὲς legitur. *M. du S.*

Ibid. Τὸ λιπαρὲς] Supra T. 2. *Quom. Hiſt.* c. 1. λιπαρεῖ τῷ πυρετῷ *febri continua*, ſ. magna, ubi & ex *Abdic.* c. 4. πρόσωπα λιπαρῆ adduxi, quod *Geſn.* reddidit, *multo ſtudio*. At quum hic dedit, *cultum neglectiorem*, credo ἀλιπαρὲς ei placuiſſe. Jam vero verterem, *aſſiduitatem*, immo *indigentiam*, cum *Heſychio*, qui eadem ratione λιπαρὲς, τὸ δεόμενον exponit, καὶ τὸ πανδρόλιπον, ἀπὸ τῆς λίπης πανίων; unde & λιπαρῶν δίκην, κολακικῶς. Non adeo per *indigentiam* hic intelligo paupertatem; ſed aliorum gratiam auxiliumve rogandi neceſſitatem. (Sed vid. Addenda.) *J.F.R.*

92. Τριακάδας] Conf. ſupra *de Luct.* c. 16. *J.F.R.*

97. Ἀπαιτεῖ] Puto ſcriptum fuiſſe ἀποτίσει, ut cum reliquis ad diſcipulum referatur. In Impr. nihil hic ſubſidii. *M. du S.*

Ἀπαιτεῖ] Nihil ſani poſſum exſculpere ex infinito, quod habent, quorum inſpiciendorum mihi fuit copia. Interpretatus ſum, quaſi legeretur ἀπαιτοίη, tenui mutatione. *J.M.G.*

Ἀπαιτεῖ] Quia ἀπαιτεῖν ſenſum commodum non fundit, quod & priſtinus Interpres ſenſit, *expetet mercedem* reddens, non dubitavi recipere ἀπαιτεῖ, nec invito, credo, Cl. *Geſnero*, cujus verſio eodem redit, licet ἀπαιτοίη ab literis vulgati longius abeat. *J.F.R.*

2. Κρονικὸς ἄνθρωπος] Κρόνιος forte. *F.G.* Quare? Cum idem ſit. Nihil igitur mutandum. Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Pl. vſ. 581. *J.F.R.*

5. Μαχαιροποιοῦ υἱὸν] Τὸν Δημοσθένη. *F.G.*

Μαχαιροποιοῦ υἱὸν] Demoſthenem deſignat, de cujus patre diximus ad Ἔνυπν. c. 7. *M. du S.*

6. Ἀτρομήτου] Τὸν Αἰσχίνην. *F.G.* Idem etiam adſcripſerat *M. V. La Croze.*

Ἀτρομήτου] Æſchinem, de cujus patre multa *Demoſthenes* in Oratione de Corona c. 40. p. m. 170. & ſeqq. quae cum leges, memento tamen paullo inclemen-

idque in pace, neque Philippo invadente, neque imperante Alexandro, ubi illorum ratio utilis tum videbatur; nescius quae nunc recens inventa sit, brevis, & minime laboriosa, & directa via Rhetorices. At tu noli credere, neque attendere illi, ne te forte assumtum evertat, aut denique ante tempus ut consenescas laboribus, efficiat. Verum si omnino amas Rhetoricen, & quam celerrime illa vis potiri, plena adhuc vigore dum frueris, ut etiam ab illa colare; videlicet hirsutum illum & ultra mediocritatem virilem, longum valere jube, escendere ipsum, & alios, quotquot decipere potest, educere; anhelantesque & multo sudore diffluentes relinque.

11. Ad alteram vero viam transgressus, cum alios multos invenies, tum in his omniscium quendam & usquequaque pulchrum hominem, fluctuante incessu, in-

ζηλῶν ἀξιῶν, καὶ ταῦτα ἐν εἰρήνῃ, μήτε Φιλίππου δυναμένου, μήτε Ἀλεξάνδρου [e] ἐπιτάττοντος, ὅπου τὰ ἐκείνων τέως ἐδόκει χρήσιμα· οὐκ εἰδὼς ὁποία νῦν κεκαινοτόμηται, [f] ταχεῖα καὶ ἀπράγμων, καὶ ἐς τὸ εὐθὺ τῆς ῥητορικῆς [g] ὁδός. σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι, μήτε προσέχειν αὐτῷ, [h] μή σε ἐκτραχηλίσῃ που φαλακρὸν, ἢ τὸ τελευταῖον, προγηράσαι τοῖς πόνοις φθάσῃ. ἀλλὰ εἰ πάντως ἐρᾷς, καὶ τάχιστα ἐθέλεις τῇ ῥητορικῇ συνεῖναι, ἀκμάζων ἔτι, [i] ὡς καὶ σπουδάζοιο πρὸς αὐτῆς, [k] ἴθι τῷ [l] δασεῖ τούτῳ, καὶ [m] πέραν τοῦ μετρίου ἀνδρικῷ, μακρὰ χαίρειν λέγε ἀναβαίνειν αὐτὸν καὶ ἄλλους, ὁπόσους ἂν ἐξαπατᾶν δύνηται, ἀνάγειν, καλαλιπὼν [n] ἀθμαίνοντας καὶ πολλῷ ἱδρῶτι συνόντας.

[o] Πρὸς δὲ τὴν ἑτέραν ἐλθὼν, εὑρήσεις [p] πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους, ἐν τούτοις δὲ καὶ πάνσοφόν τινα, καὶ πάγκαλον ἄνδρα, ἀμφισαλευόμενον τὸ βάδισμα, ὑπεκλασμένον τὴν αὐχέ-

e Ἐπιτάττοντος] Nihil variant Edd. nec O. f Ταχεῖα καὶ ἀπρ.] Βραχία καὶ ἀπράγμονα O. g Ὁδὸς] Ἡ ὁδὸς O. h Μή σε] Καί σε O. i Ὡς] Non habet O. k Ἴθι] Recepi ex O. Ἰσθι Edd. l Δασεῖ] Λασεῖ male O. m Πέραν] Et sic Fl. n Ἀσθμαίνοντας] Ἀσθμαίνοντα καὶ id. π. συνόντα O. & Fl. o Πρὸς δὲ] Σὺ δὲ πρὸς O. & marg. A1. p Πολλοὺς μὲν καὶ] Sic O. Mox in Edd. aberat.

12. Σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι] Συνῆθες τοῦτο καὶ πομπικῶς καὶ λογογράφοις ἀπαραιμυθήτοις χρῆσθαι· ἀντὶ προσαλίσκων, ὡς καὶ νῦν ἔτι· ἀντὶ δὲ τοῦ μὴ πείθου, εἶτα πείθεσθαι. τοῦτο δὲ οὐκ ὡς ἔτυχε γίνεται, ἀλλ' ἵνα μὴ ἀπαγορεύσωσι ἡ ἕνωσις πράσσειν, εἰ καὶ ἀλλά σε καλεῖν μὴ τοῦτο πειθῶ, ἀντὶ τοῦ μὴ τοῦτο πάθῃς, καὶ ὡς τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου, ἢ μὴ διδάσκειν τῷ τρόπῳ· ἀντὶ δὲ προσακτικοῦ τὰ ἀπαρέμφατα κεῖται. V.

* Καὶ] Non aderat in editis. Addidit M. du S.

mentius ab inimico dicta. Ibi autem Τρόμος verum ejus nomen fuisse dicitur, non Ἀτρομήτης, quod ab Æschine mutatum fuisse ait. Sed, ut ut sit, hoc obtinuit. Vid. *Philostr.* p. 506. M. du S.

Ibid. Γραμματίσου] Supra Mid. c. 4. M. du S.

10. Κεκαινοτόμηται] Τὸ καινοτομεῖν λαβὼν ἐκ τῆς γεωτεμαχικῆς translatum videtur. F.G. *Viam secare*, ab aratoribus potius translatum puto. J. J. Wetst.

13. Ἐκτραχηλίσῃ] Ab equestri arte metaphora. F.G.

18. Ἴθι] Edd. & Ox. Mſ. ἴσθι, mendose. Vide etiam Ἀπολ. c. 28. M. du S.

19. Πέραν τοῦ μετρίου] Πέρα sine dubio, propter sequentem consonam quaesivit Solan. quia sic tum scribi amat, ut *de Salt.* c. 21. & pro *Imag.* c. 17. Sed quia nihil varietatis invenio, nihil muto. J. F. R.

20. Χαίρειν λέγε] An legendum λέγειν, ut sit, ἴσθι λέγειν. F.G. Jam vero invento ἴθι nihil indigemus τῷ λέγειν. Et quam belle sonarent tres illi infinitivi junctis χαίρειν ἀναβαίνειν λέγειν; ego commate sublato quod post χαίρειν erat, jam facile ita construo, λέγε μακρὰ χαίρειν, λέγε ἀναβαίνειν &c. J. F. R.

25. Μὴν] Ex Mſ. O. ante καὶ ἄλλους. M. du S.

Ibid. Πάνσοφον] Quem hisce designari credam, nota nostra ad Titulum hujus opusculi indicavit. M. du S.

26. Πάγκαλον — ἀμφισ. — ὑπεκλ. &c.] Jam eleganti rursus asyndeto haec enuntiat, de quo pauca monuimus ad 2. *Ver. Hist.* c. 35. Adde *Asin.* c. 16. m. *Icar.* 12. Conf. *Paras.* c. 13. μάθησιν, πόνον, φόβον, πληγάς. Quod ideo moneo, ne semper accusetur nimis repetiti καὶ. J. F. R.

Ibid. Διασεσαλδμένον] Sic supra *de Merced.* c. 33. f. Ἀμφισαλδμένον τὸ βλέμμα. J. F. R.

χέρα, γυναικεῖον τὸ βλέμμα, μελιχρὸν τὸ φώνημα, μύρων ἀποπνέοντα, τῷ δακτύλῳ ἄκρῳ τὴν κεφαλὴν κνώμενον. ὀλίγας μὲν ἔτι, ὑλας δὲ καὶ ὑακινθίνας τὰς τρίχας εὐθετίζοντα, πάναβρόν τινα Σαρδανάπαλον, ἢ Κινύραν, ἢ αὐτὸν Ἀγάθωνα, τὸν τῆς τραγῳδίας ἐπέραστον ἐκεῖνον ποιητήν. λέγω δὲ ὡς ἀπὸ τούτων γνωρίζοις αὐτὸν, μηδέ σε ὕπνος ἀπέσιον χρῆμα, καὶ φίλον Ἀφροδίτῃ καὶ Χάρισι, βλαλάθοι. καίτοι τί φημι; καὶν εἰ μόνῃ γάρ σοι προσελθὼν εἴποι τι, τὸ Ὑμήττιον ἐκεῖνο ἀνοίξας στόμα, καὶ τὴν συνήθη φωνὴν ἀφίῃ, μάθοις ἂν ὡς οὐχὶ τῶν καθ' ἡμᾶς [a] τίς ἐστιν, οἳ γεώργης καρπὸν ἔδομεν, ἀλλά τι ξένον φάσμα δρόσῳ ἢ ἀμβροσίᾳ τρεφόμενον. τούτῳ τοίνυν προσελθὼν καὶ ῥᾳδίως [b] σεαυτὸν, αὐτίκα μάλα ῥήτωρ [c] ἔσῃ, καὶ σαφὲς βλεπτέον, καὶ, ὡς ὀνομάζῃ αὐτὸς, βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις ἀπονητὶ καθεζήσῃ, τὰ τέ-

fracta cervice, vultu femineo, mellita voce, unguenta ſpirantem, ſummo digito ſcalpentem caput, paucos illos jam quidem, ſed criſpos ferrugineo colore capillos ſtudioſe componentem, delicatiſſimum quendam Sardanapalum, aut Cinyram, aut Agathonem ipſum, venuſtum illum poëtam Tragoediae. Dico autem ideo, ut his illum indiciis agnoſcas, neque fugiat te res adeo divina, adeo Veneri cara atque Gratiis. Quamquam quid dico? Si enim ad te claudentem oculos accedens dicat aliquid, Hymettio illo aperto ore, & conſuetam vocem emittat, ſtatim agnoſcas, non eſſe de noſtro genere aliquem, qui terrae fructum edimus, ſed peregrinum quoddam monſtrum, rore paſtum vel ambroſia. Ad hunc igitur ſi acceſſeris, huic te ſi tradideris, e veſtigio Rhetor eris, & conſpicuus, & ut ipſe appellat, rex in dicendo ſine labore conſtitueris, quadrigis orationis invectus: aſſum-

a Τίς] Abeſt ab O. b Σεαυτὸν] Ἑαυτὸν Fl. c Ἔσῃ] Non adeſt in O.

33. Ἀγάθωνα] Ἀγάθων τραγῳδίας ποιητὴς, εἰς μαλακίαν σκωπτόμενος. V.

31. Ὑακινθίνας τὰς τρίχας] Conf. ſupra *Amor.* c. 26. Adde Cl. *J. Arntzen.* de tinct. & colore comar. *J. F. R.*

32. Κινύραν] *Pindar.* in Nemæis & *Plat.* L. 2. de leg. meminerunt Cinyræ. Item *Suid.* in dict. κατωγεφάσκω. *G. C.*

Κινύραν]. Myrrhae patrem; alium enim famoſum non novi: nec de muliere intelligi facile extorquebis. *M. du S.*

33. Ἀγάθωνα] Agathonis poëtae tragici ſplendidi & liberalis meminit *Ariſtoph.* in Theſmoph. cujus carminum mollitiem multis modis deridet. Meminerunt *Suidas* & Plato. *G. C.*

Ἀγάθωνα] De hoc conſule eruditiſſimi *Bentleji* Diſſertationem de Epiſt. *Eur.* & *Philoſtr.* p. 493. cum not. Vid. etiam *Lil. Gyral.* 299. f. *Ariſtoph.* p. 766. *Athen.* XIII. c. 4. II. 21. Varia ejus vitia taxat *Ariſt.* de Poetic. c. 16. & Schol. *Ariſtoph.* Vide & *Voſſium* de Poëtis Gr. *M. du S.*

41. Ἀρούρης καρπὸν ἔδομεν] *Homer.* Il. Z. 142. *M. du S.*

43. Σεαυτὸν] Florentinam male ἑαυτὸν habere adleverat *Solan.* Non adeo male; quin vel ſic ederem, ſi plures addicerent. Vid. ad *Paraſ.* c. 8. *Aſin.* 13. & modo ad c. 8. hujus Dialogi indicata; at quia vulgatum eſt ad normam, quis id moveret? *J. F. R.*

45. Βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις] *Julium Pollucem*, Onomaſtici auctorem non tangi hoc libello, cum ſatis luculenter oſtenderit V. Cl. *Hemſterhuſius*, non opus eſt ut operam ea in re ponamus: ſed illud tamen indicare placet, neque hanc formulam, neque illam alteram de τεθρίπποις τῶ λόγω in Onomaſtico exſtare, ut ſcilicet nec reliqua, quae hic ridet Lucianus. Nec eſt quod quis dicat, in aliis libris iis verbis uſum: non enim profecto talia omiſiſſet in Onomaſtico. Illius porro ſingulorum librorum praefationes longiſſime abſunt ab ea dicendi forma, quam Lucianus reprehendit. Sed praeclare actum a Viro doctiſſimo, non agimus. *J. M. G.*

53. Φαίη ἂν τοιγαροῦν πρὸς σὲ ὧδε πῶς ἀσπασάμενος ὀπόσον ἔτι λοιπὸν τὴν κόμης, καὶ ὑπομειδιάσας τὸ γλαφυρὸν ἐκεῖνο] Vertunt: *Te igitur ita compellabit, reliquam adhuc tibi comam demulcens, & tenerum illud ac jucundum ſubridens.* Ubi eſt in Graeco *tibi? Theod. Marcilius* legit ἀποπασάμενος, *dimota nempe a fronte in tempora*, inquit. ſed Mſ. legit ἐπισπασάμενος, hoc eſt capillos promittens, pectendo ſcilicet & comendo, non diſcipuli, ſed ſuos, ut pulchrior & comtior videretur, majoreque polleret auctoritate. Sic in Antholo ἐπισπᾶσθαι κόμην dicitur, qui barbam comit & expandit. Diſcipulus non multum comae amiſerat, ſed magiſter erat calvaſter, ideoque dicit ὁπόσον ἔτι λοιπὸν τὴν κόμης. Mox pro αὐτοθάϊδα Mſ. αὐτὸς θάϊδα. *J. G. G.*

54. Ἀσπασάμενος] Ἀναψησάμενος legendum omnino

assumtum enim te prima statim ista docebit.

12. Potius vero ipse te alloquatur : ridiculum enim fuerit pro eo me Rhetore verba facere, malum forte talium tantorumque actorem, *ut metus sit* ne lapsus alicubi *personam* Herois quam ago, conteram. Dicat ergo ad te ita fere, ubi prius quantum adhuc supereſt comae demulserit, ac venustulum illud atque molle, ut solet, subriserit, Comicam Autothaidem, aut Malthacen, vel Glyceram quandam blanditia vocis imitatus : rusticus enim est virilis ille vultus, nec delicatum amabilemque Rhetorem decens.

13. Dicet igitur modeste admodum de se, *Numquid te, vir optime, Pythius misit ad me, quem Rhetorum vocarit optimum, ut Chaerephonti se interroganti ostendit, quis es-*

θριππα ἐλαύνων τῦ λόγυ. διδάξει γάρ σε ὡδὶ λαβὼν τὰ πρῶτα μὲ ἐκεῖνα.

Μᾶλλον δὲ αὐτὸς εἰπάτω πρὸς σέ. γελοῖον γὰρ ὑπὲρ τοιύτυ ῥήτορος ἐμὲ ποιεῖσθαι τὺς λόγυς, φαῦλον ὑποκριτὴν ἴσως τ τοιύτων καὶ τηλικύτων, μὴ καὶ συντρίψω πυ πρεσὼν τ ἥρωα, ὃν ὑποκρίνομαι. φαίη [d] ἂν τοιγαροῦν πρός σὲ ὧδέ πως, [c] ἐπισπασάμενος ὁπόσον ἔτι λοιπὸν τ κόμης, καὶ ὑπομειδιάσας τὸ γλαφυρὸν ἐκεῖνο, καὶ ἁπαλὸν, οἷον εἴωθεν, [f] Αὐτοθαίδα τ κωμικὴν, ἢ Μαλθάκην, ἢ Γλυκέραν τινὰ μιμησάμενος τῷ προσηνεῖ τῦ φθέγματος. ἄγροικον γὰρ τὸ ἀρρένωπον, καὶ ὁ πρὸς [g] ἀφρῦ καὶ ἁπαλῆ ῥήτορος.

Φήσει [h] δ' ἂν πάνυ μεῖριάζων ὑπὲρ ἑαυτῦ· μῶν σε, [i] ὦ ἀγαθὲ, ὁ Πύθιος [k] ἐπεμψε πρὸς μὲ, ῥητόρων τ ἄριστον προσειπών, [l] ὅτε Χαιρεφῶν ἤρετο αὐτὸν, ἔδειξεν αὐ-

d Ἂν] Desideratur haec particula in O. *e* Ἐπισπασάμενος] Restitutum ex L. G. O. & marg. *Ar.* Ἀσπασάμενος Edd. Ἐσπασάμενος *Fl.* etiam recte. *f* Αὐτοθαίδα] Αὐτὸς Θαΐδα G. O. *g* Ἁφρῦ] Τῦ ἀφρῦ O. *h* Δ' ἄν] Sic *Fl. B*1. & 2. *H. P. S.* Δ' ἔ male *J.* Τοίνυν O. *i* Ὦ ἀγαθὲ] Ὦ ἀγαθὲ magis Attice O. *k* Ἐπεμψε πρὸς μὲ] Ἐπεμψεν ἐπ' ἐμὲ O. *l* Ὅτε] Ὃ O.

no videtur. *F.G.*

Ἐπισπασάμενος] Ita G. O. & L. In Impr. ἀσπ—, nisi quod *Fl.* ισπ— mendose habet. Confer Z. πρ. c. 16. *M. du S.*

Ἀσπασάμενος — τ κόμης] Est inter gestus eorum, qui dicere incipiunt. *Quintil.* II, 3, 158. *In hac cunctatione sunt quaedam non indecentes, ut appellant scenici, morae,* caput mulcere, *manum intueri, infringere articulos, simulare conatum, suspiratione solicitudinem fateri* &c. Retineo autem ἀσπάσασθαι, & refero ad primam & propriam notionem verbi, qua blandum aliquem manus vel oris contactum significat, quam declarat *Eustath.* ad Odyss. Γ, 35. χερσὶν ἁπτόμενοι, ἀντὶ τῦ ἐπισπᾶντο & εἶκον ἀφ' ἑαυτῶν ἐξ ἀξιώσεως εἰς ἑαυτοὺς κ. τ. λ. plusquam enim sunt p. 111, 11. Similia habet ad Od. T. p. 705, 8. *J. M. G.*

Ἀσπασάμενος] Ἀποσπασάμενος. Dimota nempe a fronte in tempora. *Th. M.* At jam invento ἐπισπασάμενος placati erunt *Marcilii* manes. Lubens quidem cum Cl. *Gesn.* retinuissem vulgatum ἀσπ— si ἀσπάζεσθαι κόμην aut κόμης dici posse, novissem; nam cum ablat. χερσὶν alia res est. Cumque vel quatuor Codd. probent ἐπισπ— nemo me temeritatis arguet ex iis adsumsisse id quod intelligo; nec enim ex libidine novandi sic egi. Florentinae quippe illud ἐσπασάμενος proxime quoque ad ἐπισπ— accedit; quia hoc ipsum poterit dici natum esse ex compendio scribendi τε ἐπισπ. Codicum ergo scripturam praeferre debui. *J. F. R.*

57. Αὐτοθαίδα] Conf. supra *Tim.* c. 54. ubi Αὐτοβοφίας, aliaque similia composita obiter indicantur. No. 86. *J. F. R.*

62. Δ' ἄν] Mſ. O. τοίνυν. *Ven.* utraque mendose δ' ἔ. *M. du S.*

65. Ὅτε Χαιρεφῶν] *Diog. Laert.* p. 42. D. E. πρὸς τ Πυθίας ἐμαντεύθη,

Χαιρεφῶντι ἀναλούσης ἐκεῖνο δὴ τὸ ἐξεφοιβόλμου,
Ἀνδρῶν ἐκάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Hujus Oraculi meminit & *Plato* in Apol. Minime tamen spernendum quod ex antiquo Scriptore *Aristophanis* Scholiastes observat ad Nub. τοῦτον τ χρησμὸν ὁμολογῶν ὁ τῇ κατὰ φιλοσόφων, ψεύδεσθαί φησι τὴν Πυθίαν· τοὺς γὰρ Πυθικοὺς χρησμοὺς ἐξαμέτρους εἶναι. Idem integrum Oraculum sic exhibet:

Σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος δ' Εὐριπίδης.
Ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Emendare conatur *Menagius* verba haec Scholiastae ad *Diog. Laert.* p. 56. D. *M. du S.*

[a] αὐτῷ ὅστις ἦν ὁ σοφώτατος ἐν τοῖς τότε; εἰ δὲ μὴ τοῦτο, ἀλλὰ κλέος αὐτὸς ἥκεις ἀκόων ἁπάντων ὑπερπεπληγμένων τὰ ἡμέτερα, καὶ ὑμνούντων, καὶ τεθηπότων, καὶ [b] ὑποπεπηχότων, αὐτίκα μάλα εἰσῃ πρὸς οἷόν τινα δαιμόνιον ἄνδρα ἥκεις. προσδοκήσεις δὲ μηδὲν τοιοῦτον ὄψεσθαι, οἷον τῷδε ἢ τῷδε [c] παραβαλεῖν, ἀλλ' εἴ τις ἦν Τιτυὸς, ἢ Ὦτος, ἢ Ἐφιάλτης, ὑπὲρ ἐκείνους πάνυ φανεῖταί σοι τὸ πρᾶγμα ὑπερφυὲς, καὶ τεράστιον. ἐπεὶ τούς γε ἄλλους τοσοῦτον ὑπερφωνοῦντα εὑρήσεις, ὁπόσον ἡ σάλπιγξ τοὺς αὐλοὺς, καὶ οἱ τέττιγες τὰς μελίττας, καὶ οἱ [d] χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ῥήτωρ αὐτὸς [e] ἐθέλεις γενέσθαι, καὶ τοῦτο οὐκ ἂν πας' ἄλλου ῥᾷον μάθοις, ἔπου μόνον, ὦ [f] Κλυτίου μέλημα, οἷς ἂν εἴπω, καὶ ζήλου πάντα, καὶ τοὺς νό-

set eorum, qui tum viverent, ſapientiſſimus? Si vero non iſtud, ſed gloria invitatus ſponte venis, cum omnes audias ſupra modum ad noſtra percelli, & decantare eadem, atque ſtupere, & faſces nobis ſubmittere: ſtatim ſane ſcies, ad quam divinum virum veneris. Expectabis vero nihil te eorum viſurum, quale huic vel illi queat comparari: ſed ſi quis aut Tityus, aut Otus, aut Ephialtes, ſupra illos omnino ingens tibi noſtrum opus & prodigioſum videbitur: quandoquidem ita ſuperari meis clamoribus invenies alios, quantum a tuba tibiae, & apes a cicadis, & a choris, qui tonos accinunt.

14. *Quando autem ipſe quoque Rhetor vis fieri, & ſane a nemine facilius hoc didiceris, ſequere tantum, o cura Clytii, ea quae dicam, & aemulare omnia. Et leges quibus te uti*

a Αὐτῷ] Abeſt ab O. b Ὑποπεπηχότων] Ὑπεπτ. O. c Παραβαλεῖν] Adſcivi ex *J. Fl. S.* Παραλαβεῖν L. *Ald.* cett. male. d Χοροὶ] Χορικοὶ *J.* Vulgato adſentitur O. e Ἐθέλεις] Ἐθελήσεις Q. f Κλυτίου] Κλυτίου *Pell.* quod probo. In O. plane deeſt.

82. Ὦ μέλημα] Ἀντὶ τοῦ φρόντισμα. οἱονεὶ * ὑπὸς δ μοι πολλὴ φροντὶς ἴσι. *V.*

* Ὑπὸς δ] Ita ex V. reſtituunm, cum ante ederetur ὑπάρξει.

66. Ὁ σοφώτατος] Σωκράτης. *F.G.*

73. Παραλαβεῖν] Παραβαλεῖν. *Th.M.*

Ibid. Ἀλλ' εἴ τις] *Si quis unquam fuit aut Tityus* &c. *F.G.*

74. Ὦτος] V. Ἐπικ. c. 3. cum Schol. & *Odyſſ.* loco hic in margine citato. *M. duS.*

Ὦτος ἢ Ἐφιάλτης] *Homer.* Od. A. 307. Et Il. E. 385. *M. duS.* In Luciani Edd. Ὦτος exarabatur: ego accentu circumflexo notavi, ut oportebat. *J.F.R.*

79. Χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας] Sola *J.* hic pro χοροὶ habet χορικοί. Vid. *Diog. Laërt.* p. 146. B. *M. duS.*

Ibid. Τοὺς ἐνδιδόντας] *Ordientes cantionem, auſpicantes.* ἐνδύσιμον *auſpicatus*, ἀρχὴ τῆς ᾠδῆς. *F.G.*

Τοὺς ἐνδιδόντας] Verſum eſt, *qui remiſſe canunt.* Et eſt ſane verbo ἐνδιδόναι etiam illa concedendi & remittendi notio, ſumta ab his qui poculum, ut hoc utar, miniſtrant & praebent bibenti, atque ad eum ſe accommodant, vid. *Xenoph.* Cyrop. I, 3. Unde deinde ἐνδιδόναι & ἐπιτείνειν opponuntur apud *Plut.* de diſcr. adul. p. 95. fin. *H. Steph.* 8. Verum haud paullo melius huc convenire videtur ille intellectus, quem monſtrat nomen τὸ ἐνδύσιμον, late a *Budaeo* explicatum. Nempe ἐνδιδόναι dicitur praecentor, cum ſubmiſſa voce choro tonum indicat, quo jam ſtatim utendum ſit. Etiam noſtri vocant den ton angeben / cum praecentor tenui voce, ut nemo praeter proxime adſtantes exaudiat, harmonicam tetractyn c, e, g, c, vel ſimilem accinit, quam illi deinde legem carminis habent. Hinc demum vis illa comparationis apparet. *J. M.G.*

Τοὺς ἐνδιδόντας] De tono muſico etiam dici, probavimus ſupra ad *Salt.* c. 10. Adde *Alex.* c. 19. ubi bis τὸ ἐνδύσιμον λαβεῖν eod. modo. Cl. *Hemſterh.* orae *Graevianae* adpinxerat, adeundum *L. Bos* Obſ. Crit. p. 78. Hujus igitur verba addam: „ Καὶ οἱ χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας, & *chori eos qui remiſſe canunt*, habet Interpres. Significat quidem ἐνδιδόναι *remittere*; ſed „ quando de cantione & choro ſermo eſt, dicitur ἐνδιδόναι & ἐνδύσιμον διδόναι de chorodidaſcalo, qui „ cantionis exordium faciebat, cui chorus accinebat. „ Exempla paſſim occurrunt. Malim itaque verba „ Luciani reddere: *& chori eos qui cantionem auſpicantur*, vel *canendi exordium faciunt.* Facile enim „ totus chorus multitudine vocum ſuperabat unam „ magiſtri & chorodidaſcali vocem. Pari modo errant ſaepe Interpretes reddendo vocem ἐνδύσιμον *remiſſum*, ubi reddenda erat *incentivum*, ut apud *Artemidorum* ἄσματα ἐνδύλια (vel ἐνδύσιμον) καὶ κιθαρῳδικὰ πρὸς ἔργα, *cantilena incentiva & hortatoria ad*

„ *ope-*

uti jussero, accurate mihi observa. Quin porius jam procede, nihil cunctatus, neque perterritus, si non initiatus ante sis illis, quae ante Rhetoricen altera illa praevia disciplina dementibus & vanis hominibus multo cum labore tanquam viam substernit. Nihil enim iis opus erit. Sed illotis pedibus, ait proverbium, ingredere, nihilo propter hoc deteriore conditione futurus, etiam si neque communissimum illud scias scribere literas. Aliud enim quid Rhetor, supra ista omnia.

μως, οἷς ἂν ὑπτάξῃ χρῆσθαι, ἀκριβῶς μοι παραφύλαττε. μᾶλλον δὲ ἤδη προχώρει, μηδὲν ὀκνήσας, μηδὲ πλοηθεὶς, εἰ μὴ προετελέσθης ἐκεῖνα τὰ πρὸ τῆς ῥητορικῆς, ὁπόσα ἡ ἄλλη προπαιδεία τοῖς ἀνοήτοις καὶ ματαίοις μετὰ πολλῆς καμάτου ὁδοποιεῖ· ἔσται αὐτῇ δέησις. ἀλλ' ἀνίπτοις τοῖς ποσὶν (ἡ παροιμία φησὶν) ἔμβαινε, εὖ μείον ἔξων ἀφ' τούτου, εἰ καὶ τὸ κοινότατον, μηδὲ γράφειν τὰ γράμματα εἰδῇς. ἄλλο γάρ τι πάντα ταῦτα ὁ ῥήτωρ.

15. *Dicam vero prius, quae oporteat ipsum te viatici instar ad hoc iter domo afferre, & quomodo commeatum parare, ut quam celerrime emetiri illud possis. Tum ipse quoque partim progredienti in via ostendens, partim admonens ante solem occasum Rhetorem supra omnes efficiam, qualis ipse sum, qui extra*

Λέξω δὲ πρῶτον μὲν ὁπόσα χρὴ αὐτόν σε οἴκοθεν ἔχοντα ἥκειν ἐφόδια πρὸς τὴν πορείαν, καὶ ὅπως ὑποσιτίσασθαι, ὡς ἂν τάχιστα ἀφικνοῖσθαι δυνηθείης. ἔπειτα καὶ αὐτὸς, ἃ μὲν προϊόντι ὑποδείκνυς τὴν ὁδὸν, ἃ δὲ καὶ πρὸ ἡλίου δύναι, ῥητορά σε ὑπὲρ τοὺς πάντας ἀποφανῶ, οἷός αὐτός εἰμι, ἀναμι-

g Παραφύλαττε] Φύλαττε O. h Μηδὲ πτοηθεὶς] Μὴ δὲ πτοηθῇς O. Μὴ δὲ discretim etiam *F.* aliaeque quaedam, hic & fere ubique. i Δεήσῃ] Δεήσει O. k Τοῖς] Omittit O. l Παρὰ] Restitut. ex *Fl.* & O. Nam περὶ Edd. vulgo. In O. vero Παρὰ ταῦτα, omisso πάντα. m Ἔπειτα C] Ἔπειτα δὲ C *Thom. Mag.*

98. Ἃ μὲν — ἃ δὲ] Ἃ μὲν, ἃ δὲ μὴ εἴπῃς· ἀλλά τινα μὲν, τινὰ δὲ. εἰ δὲ Λυκιανὸς λέγει ἐνταῦθα σὺν αὐδᾷ εἴτε πωλίζων, εἴτε σπυδάζων. καὶ πάλιν σὺ Τίμωνι, διδοὺς ἀπασι τοῖς δεομένοις, ἃ μὲν πάντ' ἀραχνιᾷς, ἃ δὲ μίαν, ἃ δὲ ἡμιτάλαντον. ὁ δὲ αὐτὸς ἔστιν ἐξελέγχει τοῦτο ἐν τῷ † Ψευδολοικιστῇ αὐτοῦ. *V.*

† Ψευδολοικιστῇ] Lege Ψευδοσοικιστῇ, & sic *Th. Magister*, unde totum habet Scholion. *M. du S.* Recte quidem in *Th. Mag.* Ψευδολογιστῇ edidit *Blamb.* At in aliis *Thomae* exemplaribus male legi ψευδλογιστῇ, adscriptum habeo in marg. *Thomae*; quare & Scholiast. ex aliquo corrupto Cod. ψευδλογιστῇ quoque dedisse, suspicari licet. *J. F. R.*

„ *opera.* Perperam ibi Cornarius, *remissa.* *J. F. R.*

82. Ἔστω μόνον, ὦ Κλυτίου μείλημα οἷς ἂν εἴπω, καὶ ζήλου πάντα] Interpres insulse: *solum o gloriolae studium, ea, quae dico, sequere, ac omnia imitare.* Num κλύτιος est *gloriola?* Verte *O Clytii deliciae*, qui curae cordique eris Clytio. Sic & φιλότης amor, pro homine quem amamus tenerrime. sic μείλημα cura, pro qui nobis curae est. Clytius est Rhetoris nomen. *J. G. G.*

Ibid. Ὦ κλυτίου] An κλύτιος Mercurii, aut Dei cujuspiam nomen, ut ξένιος, φύξιος, & simil.? Interpres κλύτιον a κλέος *gloriolam* exponit „] sed qua analogia? *F. G.*

Ibid. Κλυτίου μείλημα] M— amatorium esse jam observavit *Casaub.* ad Ath. 845. *Mea cura.* V. *Eur.* Or. 478. & 481. κἀδωμῶ' ἐμοὶ, σόγημ' ἐμοὶ. Vid. etiam *Eur.* Iφ. A. p. 309. A. *Anacr.* Od. εἰς ῥόδον ῥόδον ἔαρος μέλημα. *Pind.* Pyth. X. ὅν τε παλαιοτέροισι Νεμέας τε παρθένοισι μείλημα. Κλύτου μ— legere jubet *Kuhnius* praef. ad *Pollucem*; quod Cl. *Hemsterhusio* non placet praef. ad *Poll.* p. 26. *M. du S.*

90. Δεήσῃ] Hoc praefero; licet & alterum imperfonaliter, ut dicimus, acceptum, non sit absurdum. Vid. ad *Imag.* c. 5. & hic c. 18. *J. F. R.*

Ibid. Ἀνίπτοις τοῖς ποσὶν] *Erasm.* Paroemiogr. *J. B.*

Ἀνίπτοις τοῖς ποσὶν] Latini, *illotis manibus.* Sed ἀνίπτοις γε ποσὶ habuimus etiam supra *Demon.* §. 4. pr. *J. F. R.*

94. Περὶ πάντα] Παρὰ πάντα. *Th. M.* Idem praecipiunt schedae *F. Gujeti.*

Παρὰ] Ed. *Fl.* uti conjecerat *Marc.* Mf. Ox. etiam πᾶσι, & πάντα omittit. Impr. περί. *M. du S.*

98. Ἃ μὲν — ἃ δὲ] *Th. Mag.* Lit. A. p. 1. Ἃ μὲν, ἃ δὲ, μὴ εἴπῃς, &c. totidem verbis habet ea quae Scholiastes noster. Sed vid. T. I. *Tim.* c. 57. ubi cum nemo *Th. Magistro* objecerit, & alios ita quoque solere, paucis id videamus. Evang. *Matth.* XXI. 35. ὃν μὲν — ὃν δὲ — ὃν δὲ. *Diod. Sic.* IV. 31. οὓς μὲν & οὓς δὲ. Item c. 50. No. 85. ubi Cl. *Wessel.* aeque ac loco superiore plura indicavit, ac modo οὓς μὲν, οὓς δὲ, modo τοὺς δὲ scribi ostendit. Quare addo tantum *Herodian.* VIII. 1. 8. Ἃ μὲν ἐκφοβοῦσιν, ἃ δὲ καθικετεύουσιν. Et V. 7. 11. οὓς μὲν ἀπέκτεινον, οὓς δὲ ἐφυγάδευον. Item III. 8. 12.

ὧν

ἀναμφιλέκτως τὰ πρῶτα, καὶ μέσα, καὶ τελευταῖα τῶν λέγειν ἐπιχειρούντων [a] ἔχων. νόμιζε τοίνυν τὸ μέγιστον μὲν τῶν ἀμαθίαν, εἶτα θράσος· ὅπερ [b] τούτοις· καὶ ἄλλως δὲ τόλμαν καὶ ἀναισχυντίαν. αἰδῶ δὲ καὶ ἐπιείκειαν, καὶ μετριότητα, καὶ ἐρύθημα, οἴκοι ἀπόλιπε. ἀχρεῖα γάρ, καὶ ὑπεναντία τῷ πράγματι. ἀλλὰ [c] μὴν καὶ βοὴν ὅτι μεγίστην, καὶ μέλος ἀναίσχυντον, καὶ βάδισμα, οἷον τὸ ἐμόν. ταῦτα δὲ ἀναγκαῖα πάνυ, καὶ [d] μόνα ἔστιν ὅτε ἱκανά. [e] ἡ ἐσθὴς δὲ ἔστω εὐανθὴς, καὶ λευκὴ, [f] ἔργον τῶν Ταραντίνης ἐργασίας, ὡς διαφαίνεσθαι τὸ σῶμα· καὶ κρηπὶς Ἀττικὴ [g] καὶ γυναικεία, τὸ πολυχιδές· ἡ ἐμβὰς Σικυωνία, πίλοις τοῖς λευκοῖς ὑπιπρέπουσα, καὶ ἀκόλουθοι πολλοὶ, καὶ βιβλίον ἀεί. ταῦτα μὲν αὐτὸν χρὴ συνελεῖν.

contraverſiam primas & medias & ultimas ferram eorum qui audent dicere. Affer igitur maximum quidem inſcitiam, deinde confidentiam poſt haec, & praeſertim audaciam atque impudentiam: pudorem vero, aut aequitatem, aut modeſtiam, aut ruborem domi relinque: inutilia enim & contraria negotio. Verum enimvero clamorem quam maximum affer, & modulationem impudentem, inceſſumque qualis meus eſt. Haec vero neceſſaria omnino, & quae ſola interdum ſufficiant. Veſtis autem ſit florida, & candida, de Tarentino textrino, ut corpus perluceat: crepida Attica, & muliebris, illa ſciſſilis: aut calceus Sicyonius, qui in albis coactilibus magis deceat. Sint etiam pediſſequi nulli, & ſemper liber. Et haec ipſum te conferre oportet.

16. *Re-*

a Ἔχων. νόμιζε] Deeſt ἔχων in O. & pro νόμιζε, legit νόμιζε. b Τούτοις καὶ ἄλ. δὲ] Pro his τούτων ℭ tantum O. c Μὴν] Omittit O. d Μόνα] Et hoc deeſt in O. e Ἡ ἐσθὴς] Καὶ ἡ ἐσθὴς O. f Ἔργον] Ἔργα O. Et mox male Ταραντινίης. g Καὶ] Non habet O.

16. Πολυχιδὲς] Πολυχιδὲς, τὸ τῦν ϛρίκτον. ἐμβάδες δὲ τὰ ὑφ' ἡμῶν καλλίγια. καὶ δῆλον ἀφ' ὧν πίλοις αὐτὴν *ἐπιπρέπειν τοῖς λάκωσι † ὅγ' οὐκ ἂν ἐπὶ ἄλλω γένοιτ' ἂν ὑποδήματος. V.

* Ἐπιπρέπειν] In Impreſſ. στριπρέπειν erat. In textu Luciani recte legitur ὑπιπρέπουσα, unde legendum & hic ἐπιπρέπειν, ad quod propius accedit, quod in V. & Exc. G. legitur ἐπιτρέπειν. *M. du S.*

† Ὅ γ'] Ἢ edita. Correxit *M. du S.*

ὧν μὲν ἐπιϛολὰς προκομίζων — οἷς δὲ δῶρα ὀνειδίζων πεμφθέντα. Ergo non joci cauſſa ſic ſcripſit Lucianus; ſi non prorſus Attice, at κοινῶς, & uſitate. *J. F. R.*

5. Ἀμαθίαν] Simile quid infra (Δραπ. c. 12.) ubi pariter Sophiſtas & declamatores exagitat. *L. K.*

6. Τούτῳ καὶ] Ita Codex Ox. In *Fl.* Ed. τούτοις. In reliquis τούτοις. καὶ ἄλλως δέ. *M. du S.*

14. Τῆς Ταραντίνης ἐργασίας] Sic *D. Meretr.* VII. commendat Ταραντινίδιον. Eſt autem Ταραντινίδιον, ὕφασμα διαφανὲς ℭ λεπτὸν τῶν Ταραντίνων πεφανέϛερον τοῦτο κατασκευάζοντων. Sic ad oram Codicis Memmiani. *J. B.*

Ibid. Ταραντίνης ἐργασίας] *Pollux* 7, 77. τὸ Ταραντινίδιον διαφανές ἐϛιν ἔνδυμα, ὀνομασμένον ἀπὸ τῶν Ταραντίνων χρήσεως ℭ τρυφῆς. Laudatus ibi *Mercer.* ad *Ariſtaen.* I, 25. qui alia ibi Luciani, *Alciphronis*, *Philoſtrati* loca adhibuit. *J. M. G.*

15. Ὡς διαφαίνεσθαι τὸ σῶμα] Dixi de his veſtibus ad illud *Petronii*,

Palam proſtare nudam in nebula linea?

J. B.

Ὡς διαφαίνεσθαι τὸ σῶμα] Similiter *Anacreon* Ode 28.

Στόλισον τὸ λοιπὸν αὐτὴν
Ὑπὸ πορφύρεοις πίπλοις·
Διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
Ὀλίγον τὸ σῶμ' ἐλίγχον.

Plura ſimilia congeſſit in Animadv. ad *Anacr.* p. 81. non omiſſo hoc Luciani loco *L. Bos.*

16. Τὸ πολυχιδὲς] Vix dubium, idem eſſe genus calceamenti, de quo *Pollux* 7, 85. Σχισαὶ πολυτελὲς ὑπόδημα, καὶ θρυλλικόν· ταύτας δὲ ℭ λεπτολιχιδεῖς ὀνόμαζον. Porro ita interpungo hunc locum, καὶ ἡ κρηπὶς Ἀττικὴ καὶ γυναικεία, τὸ πολυχιδές· ἡ ἐμβὰς Σικυωνία κ. τ. λ. Κρηπίδας & ἐμβάδας uno tempore ut induat aliquis, non videtur poſſe fieri: quare pro ἡ ἐμβὰς legendum puto ἤ. Denique πίλους intelligo tibialia e lana condenſata vel conciliata. Unice huc facit *Pollux*, & quem is laudat Plato. Adſcribamus verba 7, 171. Οὐ μόνον δὲ ὁ ἐπὶ τῆ κεφαλῆ ἐπιτιθέμενος πῖλος ἔϛως ἐκαλεῖτο, ἀλλὰ ℭ ὁ τοῖς ποσὶν, ὡς δῆλοῖ Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς (ut veriſimile eſt ergo, in deſcriptione hominis μαλθακοῦ, qualis hic noſter) λέγων, λάκωσιν (ut hic) ὑπὸ ποσὶν ἔχων πίλους. ὁ δὲ Πλάτων ἐν συμποσίῳ (ſub fin. p. m. 335. B.) — ἐπειλιγμένων τοὺς πόδας εἰς πίλους τι ℭ ἀραχνοῦς. *J. M. G.*

17. Ἐμβὰς Σικυωνία] De hoc calceamenti genere, pag.

16. *Reliqua in via jam inter progrediendum vide atque audi. Nimirum leges tibi explico, quibus utentem agnoscet te Rhetorice atque admittet, neque aversabitur & jubebit facessere, tanquam non initiatum & mysteriorum exploratorem. Sed primo maxima habitus cura habenda est, & decentis amictus. Deinde quindecim circiter, non plura certe viginti, Attica nomina undecumque collecta, eaque diligenti meditatione comprehensa, in promtu & extrema lingua habeto, illud ἕττα & κᾶτα & μῶν, & ἀμηγέπη, & λῶτε, & similia, & in unaquaque oratione, tanquam condimentum illorum adsperge: reliquorum vero nulla cura sit, si dissimilia his, & ex alia quasi tribu sint, & absona. Purpura mo-*

Τὰ δ' ἄλλα καθ' ὁδὸν ἤδη προϊὼν, ὅρα καὶ ἄκουε. καὶ [h] δή σοι τὺς νόμους δίειμι, οἷς χρώμενόν σε ἡ Ῥητορικὴ γνωριεῖ καὶ προσήσεται, [i] οὐδὲ ἀποσκήψεται καὶ σκοραχιεῖ, καθάπερ [k] ἀτέλεστόν τινα καὶ κατάσκοπον τῶν ἀπορρήτων. [l] ἀλλὰ σχήματος μὲν τὸ πρῶτον ἐπιμεληθῆναι χρὴ μάλιστα, καὶ εὐμόρφου τῆς ἀναβολῆς, [m] ἔπειτα πενταικαίδεκά που, [n] ἢ οὐ πολλῷ γε τῶν εἴκοσιν [o] Ἀττικὰ ὀνόματα ἐκλέξας πόθεν, καὶ ταῦτα ἀκριβῶς ἐκμελετήσας, πρόχειρα ἐπ' ἄκρας τῆς γλώττης ἔχε, τὸ ἕττα, [p] καὶ κᾶτα, καὶ μῶν, καὶ ἀμηγέπη, καὶ λῶτε, καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐν ἅπαντι λόγῳ, καθάπερ τι ἥδυσμα ἐπιπάττε αὐτοῖς. μελέτω δὲ μηδὲν τῶν ἄλλων, [q] ἐὰν ἀνόμοια τούτοις, καὶ [r] ἀσύμφυλα καὶ ἀπῳδά.

b Δή σοι] Σοὶ δὴ *Fl.* *i* Οὐδὲ δὴ] Quaedam ὐδὲ ut solent. *k* Ἀτέλεστον] Ἀτελέσατον O. *l* Ἀλλὰ] Deest in *Fl.* *m* Ἔπειτα] Ἔπειτα δὲ O. *n* Ἢ οὐ] Omisit *Fl.* *o* Ἀττικὰ ὀνόμ.] Ἀττικῶν ὀνομάτων O. *p* Καὶ κᾶτα &c.] Καὶ τὸ κᾶτα, καὶ τὸ μῶν O. *q* Ἐὰν] Εἰ O. & marg. *A1.* *r* Ἀσύμφυλα] Recte sic *P. S. J.* Ἀσύμφυλα male *Fl. Ald. B1. H. Fr.*

pag. 989. (i. e. D. *Meretr.* XIV.) *J.B.*

Ἐμοῦς Σιμωνίδης] V. Ἐτ. Δ. XIV. & *Leopard.* 7. *M. du S.*

23. Σκοραχιεῖ] Quasi tu dicas *incorvabit*, h. e. in corvorum praedam cedere jubebit, iracunde rejiciet, a vulgari illo ἰς κόρακας. Illustrat *Bergler.* ad *Alciphr.* p. 177. *J.M.G.*

Σκοραχιεῖ] *Alciphr.* I. Ep. 38. τί δὲ τὸν Αἰγύπτιον ἔμπορον ὡς ἀποσκοράκισον; vid. *Bergl.* p. 177. Sed video *Gesnerum* eodem jam remisisse. *J.F.R.*

31. Ἄττα] Eundem vocum Atticarum usum affectatum perstringit *Themistius* Or. I. Vide plura eam in rem collecta a *Cresollio* Theat. Rhet. III. p. 335. & de λῶτε, *Philostr.* p. 497. cum notis. *M. du S.*

Ἄττα] Κᾶττα & ἄττα habuimus *Lexiph.* c. 21. Sed & ἄττα ibid. c. 5. Nec alibi abstinet Lucianus, Ἄττα etiam utens *Tim.* c. 28. *Imag.* 13. *Icar.* 25. &c. Ἄττα vero *Amor.* c. 17. *Hermot.* 30. f. *Lexiph.* 14. 21. ac frequenter eod. Dial. adfectatum Atticarum vocum usum etiam perstringi a *Themistio*, Or. I. pluraque in eam rem collecta a *Cresoll.* in theatr. rhetor. jam notarat *Olear.* ad *Philostr.* Sophist. L. I. p. 497. No. 6. Quae *Solanus* ei sublegit. *J.F.R.*

33. Ἐπίπαττε] Supra *Reviv.* c. 22. f. ἐπίπαττε δὲ ἐς τὰς εἰρωνείας. *J.F.R.*

35. Ἀσύμφυλα ἐς ἀπῳδά] Λιξηοφράφοι non ἀσύμφυλον legunt, sed ἀσύφυλον. Proferunt *Homeri* locum ex Iliad. IX. & alterum Luciani ex Lib. *de Hist. scribenda.* Et quidem apud Homerum etiam *Cic.* ἀσύφυλον legisse videri potest, *Tusc.* III. in Latina interpretatione illius loci *Homerici.* Sed verum si amamus, non nauci utraque vox ἀσύμφυλον & ἀσύφυλον, neque *Cicero* ἀσύφυλον magis quam ἀσύφυλον legisse, ex illa interpretatione argui potest. Scriptura vero illa ἀσύμφυλος & ἀσύφυλος ex Criticae gentis delirationibus orta est, quas apud Etymologistam legere licet. Oratoria vox est ἀσύμφυλος, & Poëtica, necessitate carminis ἀσύφυλος, ὁ ἔξω τῆς φύλης αὐτοῦ, ἢ σὺν τῷ φύλῳ αὐτοῦ, qui extra gentem suam, sive extraneus genti suae, ut nunc ἀσύμφυλα ἐς ἀπῳδὰ, quasi quae extra gentem suam, atque extra chorum. Et vere etiam Luciani loco illo de hist. scribenda, rectius fuerit ἀσύμφυλον ἐς ἀνέμους ον, quam ut nunc est, ἀσύφυλον, aut ἀσύφυλον, quia, ut praemonui, ἀσύφυλον non nauci vox, ἀσύφυλον poëtica. *Hesychius* tamen ἀσύφυλος inquit, ἀδόκιμος, μηδενὸς ἄξιος, ἄτιμος. Sed ea omnia etiam recte interpretamenta vocis ἀσύμφυλος. Etiam illud Iliadis XXIV. Ἀλλ' ἴτω σοι ἄκυσα καλὸν ἔπος, ἠδ' ἀσύφυλον, rectius legeris, ἠδ' ἀσύφυλον, quasi dicat Helena, verbum erga me quasi extraneam, aut quasi peregrinam, neque gentis ejusdem. Patescet locum ipsum inspectanti: & illud Iliad. IX. ἀσύφυλον μ' ἔφειξε, melius ἀσύφυλον μ' ἔφειξε, *infamem fecit me* nempe quasi de gente mea ejectum, aut exulem. Votus itaque scriptura illa fateor ἀσύμφυλος & ἀσύφυλος: sed etiam Saturniae Lemae veteres sunt. *Th.M.*

Ἀσύμφυλα] Lubens edoceri me passus sum a viris doctis ad τῶν ἰδιωτ. c. 11. ἀσύμφυλον & illic & hic in bonis libris esse, idque interpretando secutus sum. *J.M.G.*

ἡ πορφύρα μόνον ἔστω καλὴ, καὶ εὐανθὴς, καὶν σισύρα τὸ παχειῶν τὸ ἱμάτιον ᾖ.

Μετὰ δὲ ἀπόρρητα καὶ ξένα ῥήματα, καὶ σπανιάκις ἐπὶ τὸ [a] παλαι εἰρημένα. καὶ ταῦτα συμφορήσας ἀποτόξευε προχειρι-ζόμενος [b] ἐς τοὺς προσομιλοῦντας. οὕτω γάρ σε ὁ λεὼς ὁ πολὺς ἀποβλέψονται, καὶ θαυμαστὸν ἐπολήψονται, καὶ τὴν παιδείαν ὑπὲρ αὐτοῦ. εἰ ἀποστλεγγίσασθαι [c] μὴ τὸ ἀποξύσασθαι λέγοις, τὸ δὲ ἡλίῳ θέρεσθαι, εἰληθερεῖσθαι, τὴν [d] ἀρραβῶνα δὲ [e] προτίμιον, τὸν ὄρθρον δὲ ἀκροκνεφές· ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτὸς ποίει καινὰ καὶ ἀλλόκοτα ὀνόματα, καὶ [f] ὀνομαλοθέτει τὸν μὴ ἑρμηνεῦσαι δεινὸν, εὔλεξιν [g] καλῶν, τὸν συνετὸν, σοφόνουν, τὸν ὀρχηστὴν δὲ χειρίσοφον. ἂν σολοικίσῃς δὲ, ἢ βαρβαρίσῃς, ἓν ἔστω φάρμακον, ἡ ἀναισχυ-

do pulchra ſit, & florida, licet craſſa de pellibus penula ſit ipſum veſtimentum.

17. *Poſtea abſtruſa ſunto & peregrina verba, & rarenter a veteribus dicta. Atque haec collecta in promtu habe, ut jaculari poſſis in eos, qui tecum loquuntur: ita enim vulgus te reſpicient, atque admirandum hominem putabant, cujus ſupra captum ſuum ſit eruditio, ſi ἀποστλεγγίσασθαι dicas pro deſtringi & pro ſolo uti εἰληθερεῖσθαι, & arrhabonem, nomines προτίμιον, & diluculum ἀκροκνεφές. Interdum vero & ipſe facies, ac pones rebus, nova & abſurda nomina, vocans eum, qui* eloquendo valet, *εὔλεξιν, & prudentem σοφόνουν, ſaltatorem vero χειρόσοφον. Si vero vel in jungendis verbis peccaveris, vel barbara ſingula protuleris; unum ſit remedium, im-*

a. Πάλαι] Et ſic habere *Fl.* cum *F. Fr.* & *Ox.* notat *Solan.* b Ἐς] Πρὸς O. c Μὴ] Omittit O. d Ἀρραβῶνα] Recte ſic *Fl.* Ἀραβῶνα male *F. Ald. Bas. H. P. S.* e Προτίμιον] Προτόμιον G. O. & marg. *Ald.* In vulgato conſpirant Edd. f Ὀνομαθοβίτει] Νομοθιτεῖ O. g Καλῶν] Καλεῖν O.

36. Ἡ πορφύρα] Ἡ πάρφυρα ſcilicet. Haec μαλαφορικῶς accipienda. *F.G.*

Ἡ πορφύρα] Nimirum ad clavum illum purpureum tunicarum reſpicit, & ad praetextam togae purpuram, ſ. ἐδῆτα πορφύρεον. Abſurdam nempe hujus Praeceptoris orationem ſic declarat, ut dicat ſimilem centoni miſero, de levidenſi panno, filo craſſo, vel de pellibus adeo hirſutis, cui attexta vel aſſuta ſit purpura. Nempe σισύρας nomen non ſatis definitam habet notionem, & iſta complecti poteſt omnia; quod apparet, ſi quis conferre velit, quae ad *Ariſtoph.* Nub. 10. attulit *Spanhemius*, & antiquus Schol. ad Ejusd. Ran. 1507. *J.M.G.*

37. Σισύρα] Gl. Mſſ. σισύρα χιτὼν βαρβαρικὸς ἐκ δερμάτων. Ruſticorum indumentum, ſic *Long.* lib. 2. σισύρας ἐνδεδυμένος, penula ſcortea ex pellibus ovillis conſarcinata, de qua *Caſaub.* ad *Apol. Apul. Junger.* ad *Long.* dicitur etiam σίσυς, & σισύρα *Tzetz.* ad Lycophron. *J.B.*

44. Ἀποστλεγγίσασθαι] Ea vox, Xenophontis aetate proba, uſurpari jam deſierat. *M. du S.*

Ἀποστλεγγίσασθαι] Habet, verum eſt, hoc verbum *Pollux* 7, 179. illud vero alterum ἀποξύσασθαι non habet. Sed hoc nimis parvum argumentum eſt, quo nihil contra *Hemſterhuſianam* diſputationem, quam ante probavimus, efficitur. Caeterum niſi conſultum videretur in ipſa interpretatione ſignare, quorundam lectorum cauſa, voces damnatas, poſſit forte etiam effingendis de Latino fonte verbis oſtendi, quid de Graecis judicet Lucianus. Sic ἀποστλεγγίσασθαι eſſet *deſtrigilari*, εἰληθερεῖσθαι (quod tamen alias probum & Hippocratis verbum eſſe, Foeſiana oſtendit oeconomia) *ſolicalere*, προτίμιον *propretium*, ἀκροκνεφὶς *ſummicrepuſculum*, εὔλεξιν *benedicum*, σοφόνουν *doctanimum*, χειρόσοφον *manudoctum*. *J.M.G.*

46. Τὸν ἀρραβῶνα δὲ προτίμιον] Mſ. τὸν ἀρραβῶνα δὲ προνόμιον. *pro arrabo dicunt* προνόμιον. Προτίμιον, ἐπιτίμιον, προστιμιον, προστίμημα, eſt *mulcta*. ſed προνομία ἡ, & προοίμιον τὸ eſt praerogativa, ut conſtat ex *Suida*, & *Heſychio*. Videtur tempore Luciani a male loquentibus acceptum eſſe pro ἀρραβῶν, quod tamen a politioribus improbabatur. Cum tamen τιμὴ ſit pretium, & ἐπιτιμᾶν pretium intendere, προτιμᾶν pluris aeſtimare, non repudiandam duco vulgatorum librorum ſcripturam; videntur enim tum temporis non emendate loquentes προτίμιον dixiſſe, quod penditur pro re emta ante τιμὴν, ante juſtum pretium. *J.G.G.*

49. Ὀνοματοθ.] Vox ab Oratore quem inducit procuſa. *M. du S.*

51. Χειρίσοφον] Ita Edd. hic unanimi conſenſu. Et ſic *de Salt.* c. 69. At *Lexiph.* c. 14. f. χειρόσοφον legas. Utrum igitur rectius? Utrumque analogia admittit, ſive a genit. χειρὸς vel dat. χειρὶ formatum velis; ſed in compoſitis uſus magis ſpectandus, qui ab analogia ſaepe recedit, ut bene monet Cl. *Caſaub.* ad Athen. VII. c. 9. p. notar. 322. docens, compoſitas voces originem ſaepe diſſimulare, mutatis, adjectis, detractis literis aliquot — Sic ἡμεροδρόμος ait, dicimus, non ἡμεραδρόμος: ſic ἡμεροκοίτης, non ἡμερακοίτης, δεκόκτης, ἑπταεσκόκτης, & ſimilia multa.

Kr-

impudentia, ac in promtu ſtatim nomen, alicujus, qui neque ſit, neque fuerit unquam, poëtae, vel ſolutae orationis ſcriptoris, qui ita dicendum probaverit, vir doctus, & linguae ad ſummam accurationem peritus. Verum leges etiam non tu quidem vetera, neque ſi quid nugator ille Iſocrates, aut expers Gratiarum Demoſthenes, aut frigidus Plato, ſcripſere: ſed libros paullo ante noſtram aetatem editos, & iſtas quas declamationes vocant, ut commeatu ab iis inſtructus habeas, quo in tempore abutaris, atque inde, tanquam e penu depromas.

18. *Si vero etiam dicendum ſit, & argumenta quaedam praeſentes ſubjiciant, atque dicendi materiem; quaecumque difficilia ſunt, facilia dicantur, & contemnantur, quaſi virile omnino nihil ipſi elegerint: tu vero nihil*

τία· καὶ πρόχειρον εὐθὺς ὄνομα, ὅτε ὁντινοῦν, ὅτε γενομένου ποτὲ [h] ἢ ποιητοῦ, ἢ συγγραφέως, ὃς οὕτω λέγειν ἐδοκίμασε σοφὸς ἀνὴρ, καὶ τὴν φωνὴν εἰς τὸ ἀκρότατον [i] ἀπηκριβωμένος. ἀλλὰ καὶ [k] ἀναγίγνωσκε τὰ παλαιὰ μὴ σύ γε, [l] μηδὲ εἴ τι ἐλλῆρος Ἰσοκράτης, ἢ ὁ χαρίτων ἄμοιρος Δημοσθένης, ἢ ὁ ψυχρὸς Πλάτων, ἀλλὰ τοὺς τὸ πρὸ ἡμῶν ὀλίγον λόγους, καὶ ἃς φασι ταύτας μελέτας, ὡς ἔχεις ἀπ' ἐκείνων ὑποσιλισάμενος ἐν χωρῷ [m] καλαχρῆσθαι, καθάπερ ἐκ ταμείου προαιρῶν.

Ἐπειδὰν δὲ [n] καὶ δέῃ λέγειν, καὶ οἱ παρόντες [o] ὑποβάλλωσι τινὰς ὑποθέσεις, καὶ ἀφορμὰς [p] τῶν λόγων, ἅπαντα μέν, ὁπόσα ἂν ἡ δυχερὴ, [q] λεγέσθω, καὶ ἐκφαυλιζέσθω, ὡς οὐδὲν ὅλως ἀνδρώδες αὐτῶν ἐλομένων.

b Ἢ] Abeſt ab O. *i* Ἀπηκριβωμένος] Ἠκριβωμένος O. & Fl. *k* Ἀναγίγνωσκε] Ἀναγίνωσκε O. *l* Μηδὲ εἴ] Μηδ' εἰ O. Μὴ δὲ εἰ J. & aliae quaedam. *m* Καλαχρῆσθαι] Καὶ χρήσασθαι marg. A1. *n* Καὶ] Deeſt in O. *o* Ὑποβάλλωσι] Ὑπολάβωσι male O. *p* Τῶν] Sine articulo Fl. *q* Λεγέσθω] An ἐκλεγέσθω Pell.

58. Τὰ παλαιὰ] Δρυμοῖος ἄγαν ὁ βωμολόχος ἐς γόης τῷ λόγῳ καθίκετο τὴν θαυμασίαν ἀνδρῶν, εἰς τὸ ἐναντίον τῶν ἑκάστῳ λοιδορησάμενος ἀρετήν. τῷ μὲν γὰρ τὸ ἐπιμελὲς ἐς ὕπτιον, λῆρον ἐκάλεσε· τῷ δὲ τὸ γοργὸν ἐς πυκνὸν, εἰς τὸ ἄχαρι ἀπέσκωψε· τῷ δὲ τὸ ἄφυτον τε ἐς ἐλεύθερον ἐς κατὰ πᾶσαν ἰδέαν εὐμήχανον, εἰς ψυχρολογίαν διέβαλε. *V.*

Ergo contra hanc analogiam uſu receptum eſt, ut dicamus κορακῖνος, non κορακῖνος, ut & ἀγγειλιαφόρος, non ἀγγειλιοφόρος. Ita ἀργυραμοιβικὴ ſupra *Bis Accuſ.* 13. & 24. ubi Schol. ἀργυρομοιβικὴ. Utrum autem uſus magis comprobet, χειρόσοφος an χειροσόφος non habeo dicere. Cetera certe a χειρ compoſita ο praeferunt, ut χειρόγραφον, χειροδάκης, χειρόδοτος & reliqua omnia; nam quod α ſit in χειραγωγὸς & ſimil. aliud eſt. Βιβλιαφόρος & βιβλιοφόρος poſt dicetur. *J. F. R.*

53. Οὔτε ὁντινοῦν — ὅτε γ.] *Thucyd.* VI. 38. *J. J. Weiſt.*

63. Καλαχρῆσθαι] Vulgatum recte habere, nec opus eſſe καὶ χρήσασθαι legere, facile eſt viſu; nam & *malus uſus*, & *nimius*, eodem hic redit; ut Latini *abuti* pro multum uti, ita & hic τὸ καλαχρῆσθαι accipere licebit. Exempla darem, ſi quid neceſſe eſſet. *J. F. R.*

67. Ὁπόσα ἂν ἡ δυχερῆ] Editi, quorum inſpiciendorum mihi copia fuit, miſere hic corrupti omnes: verſio nec cum Graecis conveniens, nec ſani ſenſus. Quomodo legendum cenſeam, jam interpretatio ſupra poſita indicat, nempe hunc in modum: Ἅπαντα μὲν, ὁπόσα ἂν ἡ δυχερὴ, εὐχερῆ λεγέσθω, καὶ — αὐτῶν ἑλομένων. Καὶ μὴ μελλήσας λέγε, ὅστις κεν ἐπί γε γλῶτταν ῥῆμα ἔλθῃ. Sententiam ſic exiſtere bonam, & huic loco aptam, facile nobis, puto, viri docti conceſſerint. Videamus de mutationis ratione ſingulatim. Poſt δυχερῆ ob ſimilitudinem maximam excidiſſe ajo εὐχερῆ. Parum novit genus hominum, de quo hic ſermo, quod nondum totum κατὰ γαῖαν κάλυψε, qui neſciat, primam artem eſſe contemnere, facilia nimis dicere, quae ipſi neſciant: poſtulat hoc ſupplementum ſequens ἐκφαυλιζέσθω. Quam imperite divulſa ſint αὐτῶν & ἑλομένων, ita apertum mihi videbatur, ut reverentia quadam lectorum nihil ea de re dicendum putem. Sed admiſſa ſemel prava interpunctione, καὶ in δὲ facile abiit. Μελλήσας an ullo modo huc conveniat, valde dubito; μελλήσας aptum eſſe, apparet. Rhetor non permittit longum deliberandi ſpatium auditoribus, ſed fortiter occupat argumentum, de quo ipſe mavult dicere. Cui κε in γε mutatum audacius videtur, illum rogo, uti me doceat, ecquid poſſit κε poſt κεν, proximae voci adjectum, orationi addere? Denique ῥῆμα eſſe nominativum caſum, & ab ἐπὶ regi γλῶτταν, dubio caret. Supereſt, ut ἐπὶ ad γλῶτταν admoveatur. Quemadmodum non auſim, niſi ſuffragantibus libris, aut uno certe antiquo, verba, quae propoſui, in contextum orationis Luciani referre: ſic non metuo, ne redux ab inferis Samaſotenus noſter, non malit legi, quod nos dedimus, quam quod adhuc editum eſt. *J. M. G.*

69. Ἑλομένων] Ἑλόμενος legiſſe videtur Interpres. *F. G.*

χμένων· ἢ [a] μὴ μελλήσας, λέγε ὅ, τι ἂν [b] ὅπι-
κε ῥῆμα γλῶτταν ἔλθῃ, μηδὲν ἐκείνων ὑπο-
μελητείς, ὡς τὸ πρῶτον, ὥσπερ ἔν τῳ ἔστι
πρῶτον, ἐρεῖς ἐν καιρῷ [c] προσηκόντι, καὶ τὸ
δεύτερον μετὰ τοῦτο, καὶ τὸ τρίτον μετ' ἐκεῖ-
νο· ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἐμπεσόν, πρῶτον λε-
γέσθω, καὶ ἂν οὕτω τύχῃ, ὥσπερ τῷ μετώπῳ
μὲν ἡ κνημὶς, ὥσπερ τῇ κνήμῃ δὲ ἡ κόρυς.
πλὴν ἀλλ' ἔπειγε, καὶ σύνειρε, καὶ μὴ σιώ-
πα μόνον. κἂν ὥσπερ ὑβριστῇ τινι, ἢ μοιχῷ
λέγῃς Ἀθηναίοις, τὰ ἐν Ἰνδοῖς, καὶ τὰ ἐν
Ἐκβατάνοις λεγέσθω. ὑπὲρ πᾶσι δὲ ὁ Μα-
ραθὼν, καὶ ὁ Κυναίγειρος, ὧν οὐκ ἄν τι
ἄνευ γένοιτο. καὶ ἀεὶ ὁ Ἄθως πλείσθω, καὶ ὁ
Ἑλλήσποντος περιευέσθω, καὶ ὁ ἥλιος ὑπὸ
τῶν [d] Περσικῶν βελῶν σκεπέσθω, καὶ Ξέρξης
φευγέτω, καὶ [e] ὁ Λεωνίδας θαυμαζέσθω,
καὶ τὰ Ὀθρυάδου γράμματα ἀναγιγνωσκέ-
σθω, καὶ ἡ Σαλαμὶς, καὶ τὸ Ἀρτεμίσιον, καὶ
αἱ [f] Πλαταιαὶ, πολλὰ ταῦτα καὶ πυκνά,
καὶ [g] ὀλίγα [h] τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα ὀνό-

70 cunctatus dicito, quodcumque tandem verbum in linguam venerit, nihil curans ista, ut primum, ſicut nempe primum eſt, ſuo tempore dicas, & ſecundum poſt hoc, & poſt illud tertium: ſed quod ſubierit primum, primum dicatur; ac ſi ita uſu veniat, fronti ocrea circumdetur, & galea cruri. Verum inſta, & verba continua, & modo ne tace. Et ſi de ſtupratore aliquo aut adultero dicas Athenis, quae apud Indos aguntur & Ecbatanis, dicantur: praeter omnia vero Marathon & Cynaegirus, ſine quibus nihil fiat: & ſemper navigetur Athos, & pedibus tranſeatur Helleſpontus, tegaturque ſol a ſagittis Perſicis, & fugiat Xerxes, & Leonidas in admiratione ſit, & legantur ſanguineae Othryadis literae, & audiantur Salamis, & Artemiſium, ac Plateaeae. Multa haec ſunto & crebra: tum adſperſa pauca illa nomina in ſummo quaſi na-

[a] Μὴ μελλήσας] Μηδὲν ἀτιμελήσας O. & marg. *A1.* δὲ μὴ μελήσας Edd. [b] Ἐπί τι] Sine τι *Fl.* [c] Προσήκοντι] Τῷ προσήκοντι O. [d] Περσικῶν] Μηδικῶν O. [e] Ὁ Λεωνίδας] Sine artic. *Fl.* Λεωνίδης marg. *A1.* [f] Πλαταιαὶ] Reſtitutum ex O. Πλατειαὶ Edd. male. [g] Ἐπίπαστα] Ἐπὶ πᾶσι *Fl.* & marg. *A1.* [h] Τὰ ὀλίγα] Articulum habent *F. Fl. V2.* Omittunt cett. & O.

81. Ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Μαραθὼν] Ταῦτα πάντα παρ' Ἡροδότου ἱστόρηται, ἡ τὸ Μαραθῶνι τῶν Περσῶν μάχη, Περσῶν μὲν Δάτιδος ἡγεμόνος, Ἀθηναίων δὲ Μιλτιάδου, τοῦ ἢ ὁ Καλλίμαχος πολεμῶν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεθείς, ἐπὶ πολὺν χρόνον εἰσήκει ὑπὸ τοῦ περὶ τὸ πόλεμον προθυμίας, ἐδή-

τι πάθοι αὐθυμιῶν. ἡ Ἑλλησπόντου ὑπὸ Ξέρξου γεφύρωσις, καὶ ἡ τοῦ Ἄθω διόρυξις, ἵν' ἡ θάλασσα ἀσφαλῶς πλοῖον * ἀπεργάσαιτο τῶν ἀθρόων τοῖς Ξέρξου στόλοις, καὶ ὅσα ἄλλα. *V.*

* Ἀπεργάσαιτο] In editis ἀπεργάσαι. Mutavit *M. du S.*

70. Μὴ μελλήσας] Vide notam noſtram ad Ἀποκ. c. 5. Mſ. O. μηδὲν ἀτιμελήσας. Impr. omnes hic μελλήσας, quod in alio illo ſupra laudato loco a *Benedicto* recte mutatum fuerat. *M. du S.*

Ibid. Ὅτι ἂν &c.] Haec verba ex aliquo poëta deſumta videntur. *F. G.*

Ὅτι ἂν] Vid. Not. ad Συγχ. c. 32. *M. du S.*

81. Μαραθὼν] Vid. Not. ad Ζ. τρ. c. 32. *M. du S.*

86. Λεωνίδας] Non male Λεωνίδης marg. *A1.* quia idem eſt, credo, qui *Aeliano* III. 25. memoratur Lacedaemonius, cum trecentis ſuorum civium ad Pylas mortem vaticinio ſibi denuntiatam ſponte ſubiiſſe. Λεωνίδης eidem ib. c. 14. Dux Byzantiorum audit. Sed Λεωνίδας praepoſitus educando Alexandro ſcribitur *Plutarcho* in Al. p. 667. B. Item *Ag.* & *Cleom.* p. 797. A. & ubique ſic ap. eumdem; etſi non ubique idem homo deſignatur. *F. F. R.*

87. Καὶ τὰ Ὀθρυάδου γράμματα] *Plutarch.* in Parallelis c. 3. *Th. M.*

Ibid. Ὀθρυάδου] Vid. ſupra Ἐπισκ. c. ult. *M. du S.*

89. Αἱ Πλαταιαὶ] Orthographia, tritiſſimus ſaltem uſus, poſtulat Πλαταιαί· nobis ſane, hoc nomen aliter efferri, non compertum eſt. Accidit quidem ut ſicut ſaepe perperam diphthongus αι permutatur in ε, & contra, quemadmodum in ἴτριον, & ἰταῖρος, &c. ita inquam, accidit, ut etiam uſu conſtanti & ratione proba, utique uſitata, αι in ε mutetur: ſic notat Scholiaſtes *Theocriti* ad Eid. I. vſ. 12. pro γαῖα antiquos dixiſſe γεα, unde γεωλόφους, ἀνέγεων, κατάγεων, &c. E. contrario apud *Heſychium* legas Φαιναπίζει, Φαι-

να-

mutent ; *& florum inſtar praeniteant: perpetuumque ſit illud ἔττα , atque δήπουθεν , licet nusquam illis ſit opus: pulchra enim ſunt , etiam cum dicuntur temere.*

19. *Si vero aliquando etiam cantandi tempus eſſe videatur , cantentur omnia & fiant cantilena. Et ſi quando non habeas , quod cantari aptum ſit , appellandis , flexa in cantum voce , judicibus impletam tibi harmoniam exiſtima. Atque illud hei malorum! frequens eſto , & percutiatur femur , tum modulanti gutture pronuncia , & ſcreatu verba diſtingue , & inter agendum fluctuante podice ingredere. Et ſi te non laudent , indignator illis , & maledicito : ſin pudore quodam ſtent ſuſpenſi , ad abeundum parati , aſſidere illos jubeto , atque in univerſum , regnum quoddam exerceto.*

20. *Ut vero vulgus etiam admiretur orationem tuam , ab Iliacis inde temporibus facto initio , aut , per Jovem , a Deucalionis & Pyrrhae nuptiis , ſi videatur , ad illum qui*

μαλα ἐπιπολαζέτω , καὶ [i] ἐπανθείτω , καὶ συνεχὲς τὸ ἄττα καὶ τὸ δήπουθεν , κἂν [k] μηδαμοῦ αὐτοῦ δέῃ· καλὰ γὰρ ὄντι καὶ εἰκῇ λεγόμενα.

95 Ἢν δέ ποτε καὶ ᾄσαι καιρὸς εἶναι δοκῇ , [l] πάντα ᾀδέσθω , καὶ μέλος γινέσθω. κἂν ποτε ἀπορήσῃς πράγματος ᾠδικοῦ , τὸς ἄνδρας τὸς δικαστὰς ὀνομάσας ἐμμελῶς , πεπληρωκέναι οἷς τ' ἁρμονίαν. τὸ δὲ οἴμοι τ' κακῶν , πολλάκις· καὶ ὁ μηρὸς παλαστέσθω , καὶ λαρύγγιζε , καὶ ἐπιχρέμπτου τοῖς λεγομένοις , καὶ βάδιζε μεταφέρων τ' πυγήν. καὶ ἢν μή σε ἐπαινῶσιν , ἀγανάκτει , καὶ λοιδορῶ αὐτοῖς· ἢν δὲ ὀρθοὶ [m] ἑστήκωσιν , ἕως δ' αἰσχύνης ἤδη πρὸς τ' ἔξοδον ἕτοιμοι , καθέζεσθαι κέλευε , καὶ ὅλως , τυραννὶς τὸ πρᾶγμα ἔστω.

Ὅπως δὲ καὶ τὸ πλῆθος θαυμάζωσι τ' λόγων , ἀπὸ τ' Ἰλιακῶν ἐξάμβου , ἢ καὶ τὴν Δία , ἀπὸ τ' Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας γάμων , ἢν δοκῇ , καταβίβαζε τ' λόγον ὅπῃ τὰ

i Ἐπανθείτω] Συνανθείτω O. k Μηδαμοῦ] Sic Edd. omn. Μηδὲν O. l Πάντα ᾀδέσθω] Πάντα ποιεῖ ᾀδ. O. m Ἑστήκωσιν] Ἑστήκασιν male *Fl.*

1. Καὶ μηρὸς παλαστέσθω] Οὐκ ἔμοιγε ταυτὶ τὸ μηρὸν δ' κατάπτυσον ἔργον τὸ τ' μηρὸν πατάσσειν , ἀρχαῖον δοκεῖ. *V.*

2. Καὶ λάρυζε] Λαρύγγιζε. *V.* Inverte. In altero *Voſſ.* hoc Scholion plenius legitur ſic: Λαρύγγιζε] Λαρυγγίζειν τὸ πλατύνειν τὴν φωνὴν δ μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι , ἀλλ' ἐπιτηδεύειν σεσηργότερον τοῦ λάρυγγος χρῆσθαι. Sequebantur ibid. quinque alia Scholia ad 2. *Ver. Hiſt.* pertinentia, quae eo retulimus.

ναικοθυὶς , Φαναικισμοὺς· ubi tamen Φοινικίζω , &c. ſoleat vulgo dici. (In Luciani tamen *Amoribus* legitur Φοινικίζον) , at in Mſ. *Wittii* extat Φοινικίζων.) *J. J.*

Ibid. Πλατειαὶ] Mſ. Ox. ut ſcribendum eſſe monuerat *Jenſius.* Reliqui corrupte Πλατεαί. *M. du S.*

Πλατειαὶ] Πλαταιαὶ hic omnino legendum videtur. *R. G.* Vid. Interpretes ad C. Nep. *Pauſan.* c. 1. §. 1. *J. F. R.*

90. Τὰ ὀλίγα] *Fl.* & *Ven.* utraque articulum habent. In reliquis abeſt. *M. du S.*

Ibid. Ἑκατὸν ὁμόσαι] Supra dicta illa ἔττα , κἄτα , μᾶν , &c. *F. G.*

92. Μηδὲν] Sic Mſ. Ox. In Impr. μηδαμῶ. *M. du S.*

Μηδαμοῦ] *Solan.* μηδὲν ex Ox. recipi voluit , & recte credo ; ſic enim ſolet Noſter aliique verbum δῆτα vel δήπουθεν conſtruere cum οἶδα & μηδέν. Ut modo c. 14. οἶδα γὰρ αὐτῶν δήπου. *Tim.* c. 48. οἶδα δήπου &c. *Icar.* c. 14. οἶδα γε — ἐμοῦ δήπου. Infra *Dial. Meretr.* 2. 2. m. οἶδα δήπου. *Alciphr.* III. Ep. 56. pr. Ἐπαίρεις σεαυτὸν , οἶδα δῆτα. At μηδαμοῦ proprie eſt *nusquam* , ut *Epiſt. Man.* c. 42. pr. Μηδαμοῦ σεαυτὸν εἰπῇς φιλόσοφον, ut alia obvia non addam. Interim quia non auſim improbam adfirmare vulgatam lect. nec enim abſurda eſt, intactam eam ſervavi. *J. F. R.*

1. Ὁ μηρὸς παλαστέσθω] Geſtus antiquus dicentium. Quid igitur ſibi vult hic Scholiaſtes? *Quintil.* II, 3, 123. *Femur ferire , quod Athenis primus feciſſe creditur Cleon , & uſitatum eſt* &c. *J. M. G.*

2. Λαρύγγιζε] Vid. *Demoſth.* p. m. 195. BC. ubi vitio id Æſchini datur. *M. du S.*

Λαρύγγιζε] Quod Aeſchini objicit *Demoſthenes* pro Coro. c. 90. repetit *Plinius* Epiſt. 4, 7, 6. Videtur autem λαρυγγίζειν , qui imum patulumque guttur, quantum poteſt, ad pronunciandum adhibet, & inde tanquam ex ἠχείῳ quodam augere modulationemque reddere ſonum ſtudet. *J. M. G.*

τὰ νῦν καθεστῶτα. οἱ μὲν γὰρ συνιέντες, ὀλίγοι, [a] οἱ μάλιστα μὲν σιωπήσουσι· τοῦτο εὐγνωμοσύνης· ἢν δὲ [b] καὶ λέγωσί τι, τοῦτο φθόνῳ αὐτὸ δόξουσι δρᾶν· οἱ πολλοὶ δὲ [c] καὶ σχῆμα, καὶ φωνὴν, [d] καὶ βάδισμα, καὶ ἀναπαλον, καὶ μέλος, καὶ κρηπῖδα, καὶ τὸ ἄθλια σε ἐκεῖνο [e] θαυμάσουσι, καὶ τὸ ἱδρῶτα ὁρῶντες, καὶ τὸ ἄθυμα, [f] οὐκ ἔξουσιν ὅπως ἀπιστήσουσι μὴ οὐχὶ φανδειλόν τινα ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιστὴν εἶναί σε. ἄλλως τε καὶ τὸ ταχὺ τοῦτο, ἃ [g] σμικρὰν ἔχει τὴν ἀπολογίαν, καὶ θαῦμα πολὺ τοῖς πολλοῖς· ὥσθ' ὅρα μήποτε γράψῃς, ἢ σκεψάμενος παρέλθῃς. ἔλεγχος γὰρ σαφὴς ταῦτά γε.

Οἱ φίλοι δὲ πηδήσονται ἀεὶ, καὶ μισθὸν [h] τὴν δεῖπνων ἀποτινέτωσαν, εἴ ποτε αἴσθοιντό σε καλαπεσόμενον, χεῖρα ὀρέγοντες, καὶ παρέχοντες εὑρεῖν τὸ λεχθησόμενον ἐν τοῖς μέλεξυ τῶν ἐπαίνων ἀφελείμασι. καὶ γὰρ αὖ καὶ τῶδε μελέτω σοι τὸν χορὸν ἔχειν [i] οἰκεῖον, καὶ συνάδοντα. ταῦτα μὲν σοι τὰ ἐν τοῖς λόγοις. μετὰ ταῦτα δὲ [k] προϊόντα σε δορυφορείτωσαν, ἐγκεκαλυμμένον αὐτὸν, καὶ θεῖ ὧν ἔφης μέλεξυ [l] διαλαμβάνοντα. καὶ ἢν τις ἐντύχῃ, θαυμάσια [m] ὑπὲρ σαυτοῦ λέγε,

nunc eſt ſtatus rerum orationem deducito. Nam qui intelligunt, pauci; iique maximam partem bonitate quadam reticebunt: ſi quid vero dicant etiam, invidia quadam videbuntur facere. Sed vulgus habitum, & vocem, & inceſſum, & inambulationem, & cantillationem, & crepidam, & illud tuum admirabuntur, ac viſo ſudore tuo atque anhelatione, non poterunt non credere, formidandum te in dicendo certatorem eſſe. In primis vero etiam illa extemporalitas excuſationem non parvam praeſtat, atque apud populum admirationem. Itaque vide, ne unquam ſcribas, aut poſt aliquam cogitationem ad dicendum prodeas: in iſta enim aperte deprehendaris.

21. *Amici autem ſemper plaudant pedibus, & mercedem ſolvant coenarum, ſi quando labare te ſentiant, praebentes manum, & inter moras laudationum inveniendi quid dicas occaſionem ſuppeditantes. Nam illud quoque tibi curae ſit, chorum tibi tuum uti habeas, qui concinat. Haec quidem obſervanda tibi in ipſis orationibus. Poſt ea vero prodeuntem deducant, ſuo tectum ſatellitio, & de his, quae dixiſti, diſputantem. Et ſi quis forte fiat obviam, admiranda de te dicito, & ſupra*

[a] Οἱ] Καὶ O. [b] Καὶ] Hic vero abeſt καὶ ab O. [c] Καὶ σχῆμα] Τὸ σχῆμα ſine καὶ O. [d] Καὶ βάδισμα] Utrumque omiſit *Fl.* [e] Θαυμάσουσι] Τεθήπασι O. [f] Οὐκ ἔξουσιν] Οὐκ ἴσχυσιν O. Vulgatum tuetur *Fl. J.* &c. [g] Σμικρὰν] Μικρὰν O. [h] Τὴν δείπνων] Τὸν δεῖπνον male O. [i] Οἰκεῖον] Omiſit O. [k] Προϊόντα] Προσιόντα male *Fl.* [l] Διαλαμβάνοντα] Nihil mut. Edd. nec O. [m] Ὑπὲρ] Sic *Fl. Ald. H. B1. P.* &c. Περὶ *J.*

20. Ἀπιστήσωσι μὴ οὐχὶ] Adleverat Cl. *Hemſterh.* adeundum Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* II. p. 165. No. 35. Ubi cum *Thucyd.* dicat, ἀπιστοῦντες αὐτὸν μὴ ἔξειν, ille ex Scholiaſte obſervat, μὴ poſt ἀπιστεῖν Ἀττικῶς abundare, Lucianumque in *Rhet. Praec.* h. l. ei duas negationes adponere. Eumdem vero pleonaſmum poſt ἀπαγορεύω, κωλύω, ἀρνοῦμαι & εἴργω obſervare *Stephanum* ad Corinth. artic. 8. & 43. Addo etiam praemiſſa negatione poſt ἀπαρνοῦμαι ſequi negationem, ut *Soph.* Aj. 96. οὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή. *Non nego me feciſſe.* At in Dialecto communi abeſt μὴ, ut οὐ πάλαι ἠρνοῦντο εἰδέναι, ap. LXX. in Libro *Sap.* XII. 27. & paſſim. *J.F.R.*

23. Σμικρὰν] Etſi eodem redit, μικρὰν an σμικρὰν legas, hoc tamen ſervo, quia hoc *Dial.* c. 2. pr. alibique Cod. Ox. cum Edd. conſentit. At infra c. ult. μικρὰν Edd. pariter & Codd. Et Noſter promiſcue utitur. Faciunt idem alii nonnulli. Sed quis hoc neſcit? *J.F.R.*

30. Ἐν τοῖς μέλεξυ] *Sen.* Controv. IX. *Quid quod laudationibus crebris ſiſtinentur, & memoria illorum aſſuevit certis intervallis quieſcere?* *M.du S.*

31. Τῶν ἐπαίνων ἀφελείμασι] *Moras laudationum* vocat *Quintil.* II, 3, 126. & 131. Illud artificium diſſimulandi haeſitationem tanto felicius procedebat non nunquam, quod ſolebant interdum oratores ejus notae, quam deſcribit noſter, *reſiſtere ſubito, & laudem ſilentio poſcere*, ut ait *Fabius* l. c. ſ. 121. Hoc ut ponerem, dedi amico meo *Fabio*, e quo etiam illud πηδήσωσαν explicari poteſt, cum reprehendit 2, 2, 9. *aſſurgendi* exſultandique *in laudando licentiam.* Alioquin omnes hic Sophiſtarum rationes & fraudes perſequi longum fuerit, in quo juvare volentem poterit *Creſſolius* in Theatro Rhetorum, qui pleraque etiam hu-

pra modum te ipſe lauda, ut gravis ei ſis: Quid enim ad me ille Paeanienſis? Et, Ad unum forte veterum mihi certamen eſt? & id genus alia.

καὶ ὑποφεπαίνῃ, καὶ ἐπαχθὴς γίγνῃ αὐτῷ. τί γὰρ ὁ Παιανιεὺς πρὸς ἐμέ; καὶ, πρὸς ἕνα ἴσως μοι τῶν παλαιῶν ὁ ἀγών; καὶ τὰ τοιαῦτα.

22. *Quod autem maximum, & ad famam parandam in primis neceſſarium, fere praetermiſiſſem. Quicumque dicunt eos deride. Et ſi quis bene dixerit, aliena, non ſua, proferre videatur: ſi feratur mediocriter, reprehenſione digna ſint omnia. In recitationibus ultimus omnium ingredere; facit enim te conſpicuum: & tacentibus omnibus peregrinam quandam laudationem ſubjicere memento, quae aures praeſentium advertat & offendat, ut nauſeent omnes ad verborum inſolentiam, & aures obturent. Neque vero manum ſaepe ad laudandum moveas, vile enim id eſt: neque aſſurgas, niſi ſemel forte aut bis ad ſummum. Subride autem frequenter, & oſtende, non placere tibi, quae dicuntur. Ancipites autem ſunt reprehendendi occaſiones apud eos, qui pronas ad calumniandum aures habent. Caeterum confidendum eſt: audacia enim, & impudentia, & mendacium in promtu, & juſjurandum in extremis ſemper labiis, & invidia contra omnes, & odium, & maledicen-*

Ὁ δὲ μέγιστον, καὶ πρὸς τὸ εὐδοκιμεῖν ἀναγκαιότατον, ὀλίγου δεῖν παρέλιπον, ἁπάντων καταγέλα τὰ λεγόντων, καὶ ἢν μή τις καλῶς εἴπῃ, ἀλλότρια, καὶ οὐχ ἑαυτῷ δεικνύειν [n] δοκείτω· ἢν δὲ μέτριος [o] ἐνεχθῇ, πάντα ἔστω ὑπόληψιμα. καὶ ἐν ταῖς ἀκροάσεσι μὴ πάντας εἰσιέναι χρὴ, ὑπόσημον γάρ· καὶ σιωπησάντων ἁπάντων, ξένον τινὰ ἔπαινον [p] ἐπιπεῖν, τὰς ἀκοὰς τῶν παρόντων ὑποτρέφοντα, καὶ [q] ἐνοχλήσοντα, ὡς ναυτιᾶν ἅπαντας ὑπὸ τῷ φορτικῷ τῶν ὀνομάτων, καὶ ὑποφράττεσθαι τὰ ὦτα. [r] ὑποσείσης δὲ μὴ πολλάκις τὴν χεῖρα, εὐτελὲς γάρ, μηδ' ἀναστῇς, πλὴν ἅπαξ γε ἢ δὶς τὸ πλεῖστον· ὑπομειδία δὲ τὰ πολλὰ, καὶ δῆλος [s] γίγνου μὴ ἀρεσκόμενος τοῖς λεγομένοις. ἀμφιλαφεῖς δὲ αἱ ἀφορμαὶ [t] τῶν μέμψεων τοῖς συκοφαντικοῖς [v] τὰ ὦτα, τὰ δὲ ἄλλα, χρὴ θαρρεῖν· ἡ τόλμα γάρ, καὶ ἡ ἀναισχυντία, καὶ [x] τὸ ψεῦσμα πρόχειρον, καὶ ὅρκος ἐπ' ἄκροις ἀεὶ τοῖς χείλεσι, καὶ φθόνος πρὸς ἅπαντας, καὶ μῖσος, καὶ βλασφημία, καὶ

n Δοκείτω] Δόκει τῶν O. o Ἐνεχθῇ] Ἐνεχθέντων O. male. r Ὑποσείσῃς] Καὶ ἐπισ. O. s Γίγνου] Γίνου O. in *Fl.* x Τὸ ψεῦσμα] Ψεῦδος, & ſine artic. O.

p Ἐπιπεῖν] Εἰπεῖν O. q Ἐνοχλήσοντα] Ἐνοχλήσαντα *Fl.* t Τῶν μέμψεων] Τῆς μέμψεως O. v Τὰ ὦτα] Deſunt

huius libelli, dum adhibet, illuſtrat. Locus claſſicus de *choro* laudantium parafitorum eſt *Plin.* epiſt. 2, 14. *J.M.G.*

36. Διαλαμβάνοντα] Forſan Δεξιάζοντα. *M. du S.*

39. Ὁ Παιανιεὺς] Quid per hanc dictionem ſit intelligendum, nemo facile divinabit. Eſt tamen, qui Platonem intelligit, & fortaſſe recte, quum Παιανιεὺς tribus quaedam Athenienſis fuerit. *G.C.*

Ὁ Παιανιεὺς] *Gilbertus Cognatius* commentator miſere hoc loco prodit memoriae ſuae defectum, dum neſcire videtur Demoſthenem debere intelligi. *Plutarchus* in vitis decem Rhetorum & in Demoſthene nos docet, plebiſcita a Demoſthene promulgata ſemper ita coepiſſe: Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεὺς τάδε εἶπεν, id eſt, *Demoſthenes Demoſthenis filius Paanius haec dixit.* *J.P. a G.*

Ὁ Παιανιεὺς] Demoſthenem intelligendum jam ſupra monuit *Solan. Bis Accuſ.* c. 31. *J.F.R.*

Ibid. Καὶ πρὸς ἕνα] Haec interrogative pronuntianda videntur. *F.G.* Idem viſum Cl. *Geſnero*, ideoque ſignum interrogandi addidi. *J.F.R.*

48. Τινα ἔπαινον] Laudabant itaque, non plaudebant ſolum, & in ipſa etiam recitatione. *M. du S.*

50. Ἐπισυφοῦντα] Ἀποσυρίττοντα legit Interpres. *F.G.*

52. Ἐπιφράττεσθαι τὰ ὦτα] Idem ſupra *Imag.* c. 14. *M. du S.*

Ibid. Ἐπισείσῃς — τὴν χεῖρα] Supra Διαλ. c. 28. & Σκυθ. c. ult. *M. du S.*

56. Ἀμφιλαφεῖς] Et etymon hujus nominis, & rem ipſam praeclare explicat *Epictetus* Enchir. c. 65. Πᾶν πρᾶγμα δύο ἔχει λαβάς, τὴν μὲ φορητὴν, τὴν δὲ ἀφόρητον κ. τ. λ. Sed poteſt hic quidem ἀμφιλαφὴς ſimpliciter *opportunum* notare: qui reprehendere volunt, anſam ubique accipiunt. *J.M.G.*

57. Τοῖς συκοφαντικοῖς] Legend. *Plutarch.* de curios. *G.C.*

ἢ ἀμφιβολαὶ πιθαναί. ταῦτά σε ἀοίδιμον ἐν βραχεῖ [a] καὶ περίβλεπτον ἀποφανεῖ. τοιαῦτα μὲ τὰ φανερὰ καὶ τὰ ἔξω.

[b] Ἰδίᾳ δὲ πάντα πράγματα ποιεῖν σοι δεδόχθω, κυβεύειν, μεθύσκεσθαι, λαγνεύειν, μοιχεύειν, [c] αὐχεῖν [d] γε, κἂν μὴ ποιήσῃς, καὶ πρὸς ἅπαντας λέγειν, καὶ γραμμάτια [e] ὑποδεικνύναι ὑπὸ γυναικῶν δηθὲν γραφέντα· καλὸς γὰρ εἶναι θέλε, καί σοι μελέτω ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι δοκεῖν· ἐς τὴν ῥητορικὴν γὰρ καὶ τοῦτο ἀνοίσουσιν οἱ πολλοί, ὡς ἀφ' τούτου [f] σοι καὶ ἄχρι τῆς γυναικωνίτιδος εὐδοκιμοῦντος· καὶ [g] τὸ δεῖνα δὲ μὴ [h] αἰδεσθῇς, [i] κἂν πρὸς ἀνδρῶν ὅτι τῷ ἑτέρῳ ἐρᾶσθαι δοκοίης· καὶ ταῦτα γενείτης, ἢ καί, νὴ Δία, φαλακρὸς ἤδη ὤν. ἀλλ' ἔστωσαν οἱ καὶ ὅτι τούτῳ συνόντες· ἢν δὲ μὴ ὦσιν, [k] οἱ οἰκέται ἱκανοί. πολλὰ γὰρ καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου πρὸς τὴν ῥητορικὴν χρήσιμα προσγίγνεται. πλείων ἡ ἀναισχυντία, καὶ θράσος· ὁρᾷς ὡς λαλίστεραι αἱ γυναῖκες, καὶ λοιδορῶνται θᾶττον, καὶ ὑπὲρ τοὺς ἄνδρας; εἰ δὴ τὰ ὅμοια [l] πάσχοις, [m] δοίης τὴν ἄλλων· καὶ μὴν καὶ πιττοῦσθαι χρὴ μάλιστα μὲ

tia, & calumniae probabiles. Haec celebrem te brevi & conſpicuum facient. Atque talia ſunto quae extra ſunt & apparent.

23. *In privato autem facinora omnia committere tibi decretum ſit, aleatorem eſſe, inebriari, libidinari, moechari, gloriarique etſi non feceris, idque apud omnes dicere, & literulas oſtendere ſcriptas a mulieribus. Etenim pulcher eſſe velle debes, & hoc agere, ut mulieres ſtudioſe videantur te ſectari. Nam hoc quoque ad Rhetericen vulgo referent, quaſi ea cauſſa in ipſa quoque gynaeconitide gratioſus ſis. Verum nec illud, quod dicere nolo, tibi pudori ſit, etſi a viris alterius rei cauſſa amari videare, idque barbatus cum jam ſis, aut, ita me Jupiter, calvus. Sed ſint, qui etiam hac ipſa cauſſa ſemper tecum ſint. Si vero non ſint, ſervi certe ſufficient. Multa enim ex hac etiam re commoda facultati dicendi utilia accedunt: major certe impudentia atque audacia. Vides, ut loquaciores ſint mulieres, & abunde maledicant ac ſupra viros. Si ergo idem quod illae patiaris, praecelles reliquis. Verum etiam pice velli oportet maxime ſa-*

a Καὶ περίβλεπτον] Omiſerat O. ſed in marg. additum. b Ἰδίᾳ] Bene ſic *Ald. H. P.* &c. Male fine puncto *J.* & *Fl.* c Αὐχεῖν] Ἢ αὐχεῖν O. d Γε] Hoc repoſuit *Solan.* ex O. pro τε, quod Edd. habebant. e Ὑποδεικνύναι] Ἐπιδεικνύειν O. f Σοι — σπουδαζεσθαι δοκεῖν] Σοι — σπουδαιμοῦντος male *Fl.* g Τὸ] Τὸν *Fl.* h Αἰδεσθῇς] Sic dedi ex *J.* *V2.* O. L. Αἰδεσθεὶς Edd. cett. i Κἂν] Εἰ & O. k Οἱ] Caret artic. O. l Πάσχοις] Ex O. ſic dedi, cum πάσχεις Edd. m Διοίσεις] Καὶ καταντίγε διοίσεις male *Fl.*

70. Ὑπὲρ τὴν γυναικῶν σπουδάζεσθαι] Vid. ſi tanti eſt, *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 120. ſimiles phraſes adferentem, quibus probet ὑπὲρ τινὸς σπουδάζεσθαι dicendum, non δηλ. ut in *Alciphr.* editum. *J.F.R.*

75. Τὸ δεῖνα] Scilicet τὸ περαίνεσθαι. *F.G.*

76. Αἰδεσθεὶς] Lege αἰδεσθῇς. *F.G.*

Αἰδεσθῇς] Ox. L. & *Ven.* utraque. In reliquis αἰδεσθεὶς. *M.du S.*

82. Πλείων ἡ ἀναισχυντία & θράσος] *Buchanan.* de concionatore Franciſcano:

Nec mihi diſpliceat primo muliebria paſſus
Flore avi, hinc effrons audacia, &c.

F.G.

83. Ὡς λαλίστεραι αἱ γυναῖκες] *Liban.* *J.B.*

Ibid. Λαλίστεραι] Mulier animal natura loquax. *Plaut.* in Aulul. *Nam multum loquaces merito omnes habemur.* Idem in Ciſtell. *Largiloqua exemplo ſumus, plus loquimur quam fas eſt.* *Eurip.* in Phoeniſſ.

Φιλόψογον δὲ χρῆμα θήλειον ἔφυ,
Σμικρὰς δ' ἀφορμὰς ὧν λάβωσι τῶν λόγων,
Πλείους ἐπισφέρουσιν· ἐνδυὴ δέ τις
Γυναιξὶ, μηδὲν ὑγιὲς ἀπταίλαις λέγειν.

G.C.

85. Πάσχοις] Cod. Ox. In reliquis πάσχεις. Dein addit *Fl.* καὶ καταντίγε. Legendum καὶ κατὰ ταυτίγε. *M.du S.*

86. Πιττοῦσθαι] Qui mos hodieque in Oriente obtinet. Factitant enim id ſedulo in Balneis plerique. Qua de re jam aliquid ad *Mort.* c. 33. dictum eſt. *M.du S.*

94. Ὑπετιλῶ] *Fellare*, obſcoenae ſignificationis. *F.G.*

95. Ἐρωτας] Ἐρῶντας legit Interpres. *F.G.*

97. Γοιμωτέρα] Τὸ τὴν γοητὴν ἐκμυζᾶν ſcil. *F.G.*

Ge-

ſime per omnia ; ſi vero minus , omnino quidem illa. . . . Ipſum vero os tibi ad omnia hiet facile , & miniſtret lingua cum ad ſermones , tum ad alia quaecumque poterit. Poteſt autem non ſoloecismos tantum committere aut barbariſmos , neque nugari ſolum , aut pejerare , aut male dicere , aut calumniari ac mentiri ; ſed noctu aliud quoque ſubire miniſterium , in primis ad multos adeo amores ſi non ſufficias. Omnia quidem illa norit , & nativa magis fiat , neque quidquam averſetur.

τὰ πάντα· εἰ δὲ μὴ, πάντως ἐκεῖνα. ϗ αὐτὸ δέ σοι τὸ στόμα πρὸς ἅπαντα [p] ἡδέως κεχηνέτω , ϗ ἡ γλῶττα ὑπηρετείτω καὶ πρὸς τὰς λόγους , ϗ πρὸς τὰ ἄλλα , ὁπόσα ἂν δύνηται. δύναται δὲ ϗ σολοικίζειν μόνον , [o] οὐδὲ βαρβαρίζειν, οὐδὲ ληρεῖν, ἢ ὀμνύειν ἐπιορκεῖν, ἢ λοιδορεῖσθαι, ἢ ψεύδεσθαι, ἀλλὰ ϗ νύκτωρ τι ἄλλο ὑπομένειν· ϗ μάλιστα ἢν πρὸς ὅτῳ πολλὰς τὰς ἐρωμένας μὴ [p] ἀγροικέσης, πάντα αὐτὴ [q] γε ἐπιτάττῃ, ϗ γοητικωτέρα γιγνέσθω, ϗ μηδὲν ἀποτρεπέσθω.

24. *Haec ſi , puer , diligenter edidiceris , potes vero ; neque enim quidquam eſt in illis difficile : confidenter tibi polliceor , non longo interjecto tempore optimum te Rhetora & nobis ſimilem redditum iri. Quod ſequitur, non opus eſt uti ego dicam , quot brevi bona a Rhetorice adfutura tibi ſint. Vides enim me , qui ignobili patre natus ſim , & ne pure quidem libero , ut qui ultra Xoin & Thmuin ſervierit , matre autem ſarcinatrice triviali. Ipſe vero qui forma viderer eſſe non omnino con-*

[r] Ἢν ταῦτα, ὦ παῖ, καλῶς ἐκμάθῃς (δύνασαι δὲ· οὐδὲν γὰρ ἐν αὐτοῖς βαρύ) θαῤῥῶν ἐπαγγέλλομαι οὐκ εἰς μακρὰν σε ἄριστον ῥήτορα , ϗ ἡμῖν ὅμοιον ἀποτελεσθήσεσθαι. τὸ μὲν τοῦτο δὲ οὐκ ἐμὲ χρὴ λέγειν ὅσα ἐν βραχεῖ παρέσται σοι τὰ ἀγαθὰ τῇ [s] Ῥητορικῇ. ὁρᾷς [s] γὰρ ἐμὲ, ὃς πάλαι μὲ ἀφανῆς, ϗ οὐδὲ καθαρῶς ἐλευθέρου ἐγενόμην, ὑπὲρ Ξόϊν ϗ Θμοῦϊν δεδουλευκότος , μητρὸς δὲ ἀχετρίας, [t] ἐπ' ἀμφοδίου τινός· αὐτὸς δὲ [u] τὴν ὥραν οὐ πανταπασιν [v] ἀδόκιμος εἶναι δό-

n Ἡδέως] Ὁμοίως O. *o* Οὐδὲ] Καὶ O. *p* Διαρκέσῃς] Διαρκέσῃ O. & marg. *A*1. *q* Γε] Τε *Fl.* *r* Ἢν] Εἰ male O. *s* Γὰρ] Omiſit O. *t* Ἐπ' ἀμφοδίου] Sic Edd. omn. Ἐπαμφοδίτου G. Ἀμφιοδίου O. Ἐπ' ἀφοδίτου marg. *A*1. *v* Ἀδόκιμος] Recepi ex *Fl.* quum ἀδόκιμον eſſet in cett.

Γοητικωτέρα γιγνέσθω] Non eſt noſtrum , haec ἀπόῤῥητα & ἄῤῥητα declarare. Sed illud monemus, etiam apud *Longinum* ſ. 31. γόητον eſſe orationis virtutem, quam forte commodiſſime expreſſit Pearcius , cum *nativam* reddidit , *fecundam ſublimitatis* alii , alii *puram* , *genuinam*. *J.M.G.*

8. Ὑπὲρ Ξόϊν ϗ Θμοῦϊν] Ex hoc loco patet Lucianum traducere quendam Rhetorem Ægyptium; ſunt enim *Xoïs* & *Thmuis* urbium nomina in inferiore Ægypto , unde nomi duo Ξοΐτης & Θμουΐτης nominabantur. *J.P.* a *G.*

Ibid. Ξόϊν ϗ Θμοῦϊν] Τοὺς Αἰγυπτίους δούλους. *F.G.*

Ξόϊν] Urbis nomen apud *Plut.* 656. 1. ſupra Ægyptum in Abyſſinia , ubi hodieque regio eſt idem terme nomen retinens. *M. du S.*

Ibid. Μητρὸς δὲ ἀχετρίας ἐπ' ἀμφοδίου τινός] Vertitur: *Matre vero ſartrice , in bivio quodam natus ſum.* Haec *natus ſum* inferciunt interpretes , ut ſententiam conficiant. In Graecis , ut vides , non habentur. Dein ἄμφοδον & ἀμφοδὸν eſt διόδιον , *bivium* , non ἀμφοδίου. Sed moror. leg. ut Mſſ. ἀχετρίας ἐπαφροδίτου τινὸς , *quae fuit ſartrix hominis venuſti.* *J.G.G.*

Μητρὸς δὲ ἀχετρίας ἐπ' ἀμφοδίου τινός] Puto ab eodemerrore haec corrupta eſſe, qui Tom. I. *Piſc.* c. 19. fecit ἐπ' Ἐφραντιδίου pro ἐπαφροδίτου. Certe enim vulgata non ſatis bene ſe habent , quae quidem fient optima , ſi legas ἀχετρίας ἐπαμφοδίου τινός. Nam Lucianus gaudet quoque commentis talium vocum. Sic & initio Herculis Gallici agnoſcit ὑποταρταρίους , licet hi apud poëtas praecipuos quoque exſtent. Sed maxime miror , cur mox illa σωθῇ τινι κακοδαίμονι ϗ γλίχρᾳ ἰφικῇ interpretentur *cum infelici , ſnavi tamen amatore* , quum certiſſime talis ſit inſuavis, & putidum eſt haec corrigere, quae nullius , niſi horum interpretum , oculos fugere poſſunt. *J.G.*

10. Ἀδόκιμος] Forſan & ſupra *Paraſit.* c. 5. praeſtiterit nominativus πολυπραγμοσύνη εἶναί σοι δοκεῖ, ubi πολυπραγμοσύνῃ edi paſſus ſum , quia nulla editio praeibat , & quia tolerabilius erat , quam hic. Eſt quidem , ubi tam accuſativus quam nominativus infinito verbo adjungi queat , vid. *Jenſii* notata ad *Prometh.* Sive Lectt. Lucian. p. 71-73. At hic ſi accuſativum

δόξας, τὸ μὲν πρῶτον ὅτι φιλῶ τῷ τρέφοντί τινα κακοδαίμονι, καὶ γλίσχρῳ ἐραστῇ. ἐπεὶ δὲ τὴν ὁδὸν ταύτην ῥᾳστην οὖσαν κατεῖδον, καὶ [a] διεκπεράσας, ἐπὶ τῷ ἄκρῳ ἐγενόμην (ὑπῆρχε γάρ μοι, ὦ φίλη Ἀδραστεία, πάντα ἐκεῖνα, ἃ προεῖπον ἐφόδια, τὸ θράσος, ἡ ἀμαθία, ἡ ἀναισχυντία) πρῶτον μὲν οὐκ ἔτι [b] Πυθεινὸς ὀνομάζομαι, ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς καὶ Λήδας παισὶν ὁμώνυμος γεγένημαι· ἔπειτα δὲ γραῒ [c] συνοικήσας, τὸ πρῶτον μὲν ἐγαστριζόμην πρὸς αὐτῆς, ἐρᾶν προσποιούμενος γυναικὸς [d] ἑβδομηκοντούτιδος, [e] τέτταρας ἔτι [f] λοιποὺς ὀδόντας ἐχούσης, χρυσίῳ καὶ τούτους ἐνδεδεμένους. πλὴν ἀλλά γε ὑπὲρ τῆς πενίας ὑφίστάμην τὸν ἆθλον, καὶ τὰ ψυχρὰ ἐκεῖνα τὰ ἐκ τοῦ σορῦ φιλήματα, ὑπόδιστά μοι ἐποίει

temnenda, prima ſolorum alimentorum pretia fui cum amatore miſero atque avaro. Cum autem viderem, hanc viam eſſe facillimam, eamque emenſus in ſummo jam eſſem, (Adſerant mihi enim, parce cara Adraſtea! praeſidia illa, quae modo dicebam, omnia, confidentia, inſcitia, impudentia) primo quidem non amplius Pothinus nominor, ſed jam Jovis & Ledae pueris cognominis factus ſum. Deinde adjunxi me ad anum mulierem, a qua primum laute alebar, amare dum ſimulo mulierem ſeptuagenariam, dentes adhuc quatuor habentem reliquos, auro revinctos & ipſos. Verumtamen paupertatis cauſſa laborem ſuſtinui, cum frigida illa de cadavere oſcula ſuaviſſima mihi fa-

a Διεκπεράσας] Διεπαίσας O. b Πυθεινὸς] Bene J. H. P. S. &c. Ποτεινὸς male Bs. & 2. c Συνοικήσας] Συνοικίσας male O. d Ἑβδομηκοντ.] Ἑβδομηκοντούτιδος Th. Mag. V. τριακοντούτης. Vulgatum tuetur Fl. &c. e Τέτταρας] Τέτταρες O. f Λοιποὺς] Λοιπὸν O.

15. Ὦ φίλη Ἀδράστεια] Δείμων ὁ Ἀδράστεια πατὴρ Ἕλλησι τοῖς μεγάλα καυχωμένοις ἐπιφυομένη. ἐπεὶ ὧν καυχώμενος εἰσάγει) ὁ μισητὸς ἔτος διδύσκαλος, ὥσπερ ἐπωνυμιαστόμβος τὸν δείμονα * ἀνδρίμησε τὸν ἔτους αὐτὸν, ἔτει ἐπτακαιδεκάτῳ. V.

19. Ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς] Ἐπεσόδιον ἀναστρέφον ἤδη ἐς Πολυδεύκεα Δημώνει ὁ παρὼν λόγος, εἰσὶ γὰρ Κάστορος ἀδελφὸς Πολυδεύκης ὁ Λήδας, ᾧ ἔτος ὠμώνυμος ὁ Δημοπόλιος ἡτέρων διδύσκαλος. V.

* Ἀνεφίμησε] Ita, pro vulgato ἀνεφύμησε dedit M. du S.

admiſeris, ad ἆθλον pertinebit, minus commoda ſententia. Ceterum nominativ. habes *Dial. Mort.* XVI. 2. ἅτε αὐτὸς ἰκτῖνος εἶναι. *Bis Accuſ.* c. 2. f. μόνῳ τῷ δικαστῇ εἶναι δικαίῳ. &c. Accuſativum *Paraſ.* c. 5. δοκεῖ σοι εἶναι πολυπραγμοσύνῃ. *Jov. Conf.* c. 7. f. ἢ γὰρ λαμπρύνασι αὐτοῖς τὸ ἀθανάτους εἶναι. Notabilior contra nominativus eſt ap. *Dion. Hal.* Ant. VII. p. 473. 10. δι' αἰσχύνης λαβεῖν, ἅτε αὐτεργὸς & γύφων ἰκμάδα πρὸς τὸν βυσσὸν ἰκφέρειν. Niſi ibi legendum ἰκφέρων. *J. F. R.*

11. Ἐπὶ ψυχῷ τῷ τρίφοντι] Non ſatis accuratus & hic fuit interpres, qui vertit *ob victus penuriam*, cum potius ſit *nudi* vel *ſolius victus gratia*. *H. V.*

12. Γλίσχρῳ] Vertunt *ſuavi*. Redde, *tenaci*, *parco*. *F. G.*

18. Οὐκ ἔτι Πυθεινὸς ὀνομάζομαι, ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς & Λήδας παισὶν ὁμώνυμος γεγένημαι] Et ex hoc loco patet, Rhetorem, quem ſubſannat Lucianus, primum Ποθεινὸν (ſic enim legendum, non πολιτὸν.) Deinde Διόσκορον vel Διοσκορίδην vocatum fuiſſe. *J. P. a G.*

Ibid. Πυθεινὸς ὀνομάζομαι] Primo *Photinus* dictus fuit, deinde *Pollux*. *M. V. La Croze*. Sed jam ſub init. dictum contra Pollucem haec non ſcripta. *J. F. R.*

19. Διὸς & Λήδας π. ὁμώνυμος] Pollux eatenus deſignari hic credi poterat, qui Naucratites erat, atque adeo Ægyptius. V. *Suid.* Ναυκρατικά. Sed Pater Pollucis *Rhetor*, non *ſervus*, Philoſtrato tradente, erat, p. m. 313. A. *M. du S.*

21. Ἐγαστριζόμην] Vertunt *laute accipiebar*, cum ſit, *in ventrem caedebar*, i. e. nimio coitu vexabar. *F. G.*

Ἐγαστριζόμην] Recte Attici *Phrynichus*, *Thomas Magiſter*, ipſe etiam *Heſychius*, ac *Suidas*, cum ajunt ſignificare hanc vocem λαμπρύνεσθαι, ἐμπιπλᾶσθαι, κορένυσθαι, χορτάζεσθαι, λαδρύνεσθαι τρίφεσθαι. Sicerte hic Lucianus, in libello, ubi Sophiſticam licentiam reprehendit. Sed in hoc falluntur quidam eorum, quod hanc ſolam ſignificationem antiquorum eſſe ajunt, & prohibent adhibere hoc verbum de ventris percuſſione: cum nondum, quod ſciam, antiquioris Luciano (qui utitur etiam Ἐταιρ. *Dial.* Chelid. & Droſ. verſ. fin.) teſtimonium, pro hac ventris implendi notione, prolatum ſit; pluſcula autem ſint apud ipſum parentem Atticiſmi Ariſtophanem, ubi

non

fames redderet. Deinde parum aberat, quin heres conſtitutus eſſem, quae habebat, omnium, niſi ſervus exſecrabilis indicaſſet, venenum a me, quod illi darem, eſſe emtum.

25. Praeceps igitur ejectus, neceſſariis tamen ne ſic quidem carui. Sed Rhetor eſſe videor, & in judiciis probandum me praebeo, praevaricans ſaepe, & judicum corruptionem imprudentibus pollicens. Et plerumque cauſſa equidem cado: ſed palmae tamen in janua viridis, in coronam plexae. Illa enim ad infelices eſca utor. Sed id ipſum quoque, quod odio ſum omnibus, & quod inſignis ſum ob morum perverſitatem, & prius etiam orationis, quodque digito oſtendor, atque ipſe princeps in omni malitia dicor, non parvum mihi

ὁ λιμὸς. εἶτα ὀλίγου δεῖν, κληρονόμου αὐτῆ εἶχεν ἁπάντων κατέστην, εἰ μὴ κατάρατός τις οἰκέτης ἐμήνυσεν, ὡς φάρμακον εἴην ἐπ' ἐμαυτῷ ἐωνημένος.

Ἐξωσθεὶς δὲ ἐπὶ κεφαλὴν, ὅμως οὐδὲ τότε ἠπόρησα τῶν ἀναγκαίων, ἀλλὰ καὶ ῥήτωρ δοκῶ, καὶν ταῖς δίκαις ἐξετάζομαι, προδιδοὺς τὰ πολλὰ, καὶ τοὺς δικαστὰς τοῖς ἀνοήτοις καθυπισχνούμενος. καὶ ἥττωμαι μὲν τὰ πλεῖστα· οἱ φοίνικες δὲ ἐπὶ τῇ θύρᾳ χλωροὶ ἐστεφανωμένοι· τούτοις γὰρ ἐπὶ τοὺς δυστυχοῦντας χρῶμαι τοῖς δικάσαις. ἀλλὰ καὶ τὸ μισεῖσθαι πρὸς ἁπάντων, καὶ ἐπίσημον εἶναί με ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ τοῦ τρόπου, καὶ πολὺ πρότερον τῶν λόγων, καὶ τὸ δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ τοῦτον ἐκεῖνον τὸν ἀκρόταλον ἐν πάσῃ κακίᾳ λεγόμενον, καὶ μικρὸν ἔμοιγε δο-

g Αὐτὴν] Αὐτῇ O. Sed vulgatum praeſtat. h Καὶν] Recte *J. Ald. Fr. H. S.* ſine accentu, καὶν male *El. P. Bl.* i Ἐστεφανωμένοι] Καὶ ἐστεφ. O. k Πρὸς] Πρὸ male O. l Ἔμοιγε] Μοι tantum O.

ventrem vel alterius, laedendi cauſſa, vel ſuum inter ſaltandum, ferire ſignificat. Vid. *Kuſter.* ad Eq. 273. & quem laudat, *Menag.* ad *Laërt.* 7, 172. Senſit hoc jam *Euſtathius* & contra dixiſſe videtur vulgo, ad Od. T. p. 720, 1. Baſ. Ἰσέον, inquit, ὅτι γαστρίζεσθαι κατὰ τοὺς παλαιοὺς, οὐ μόνον ὡς ἔμπην χορτάζεσθαι, ἀλλ' ὅτι καὶ τὸ κατὰ γαστρὸς τύπτεσθαι. Reſpicit nempe ad ea, quae dixerat ad Od. Σ. p. 656, 21. τὸ γαστρίσαι δηλοῖ μὲν τὸ χορτάσαι, σημαίνει δὲ φασι καὶ τὸ εἰς γαστέρα πλῆξαι. Nec alterius ſignificationis, quam hujus mentionem facit *Sextus Empir.* M. I, 217. *J. M. G.*

Ἐγαστριζόμενον] Pro ſagina ventris utitur etiam *Alciphr.* III. Ep. 45. f. Τίς ἔστι ἀνὴρ τῶν καθεδυμένων τούτων; εἰ τοσοῦτο τὸ γαστρίζεσθαι πολύτιμον, ἀπέμοιτο κυδύνου τὸ ζῆν, & ne quiſquam de hoc ſignificatu dubitet, videat idem ab ipſo auctore exponi per πλησμονὴν, nam illico ſubjungit, καὶ τὸν λιμοῦ δικαίου διδόντες, τὴν μὴ κυδύνου πλησμονὴν ἀσπαζόμεθα. Quare minime adſentior *Gujeto* priſtinam verſionem rejicienti. *J. F. R.*

26. Τὸν ἄθλον] I. e. laborem Venereum, coitum. *F. G.*

34. Καὶν ταῖς δίκαις ἐξετάζομαι] Vertitur: *& in judiciis contendo*; mallem *in judiciis verſor.* ſic loquitur *Corn. Nep.* in Themiſtocle. *H. V.*

Καὶν ταῖς δίκαις ἐξετ.] Cauſidici illius aetatis Sophiſtae etiam fere erant. V. A. Μισθ. finem. *M. du S.*

Ibid. Ἐξετάζομαι] *Contendo* adſcripſit. *F. G.* Quum in *Pariſ.* verſum eſſet *me oſtento.* Contra, cum *Bened.* dederit *contendo*, Cl. *Vitringa* vult *verſor.* Tu vide an Cl. *Geſn.* melius rem tetigerit. *J. F. R.*

37. Οἱ φοίνικες δὲ] Advocatorum palmae aliquando ſine lemniſcis & corona, ut apud *Juvenal.* Sat. 7.

Ut tibi laſſo
Figantur virides, ſcalarum gloria, palma.

Et *Martial.* Epig. 27. lib. 7.

Sic fora mirentur, ſic te palatia laudent,
Excolat & geminas plurima palma fores.

Palmas coronatas ut hoc loci ἐπὶ τῇ θύρᾳ χλωροὶ ἐστεφανωμένοι, tangit *Arrianus* Epicteti cap. 12. lib. 3. *J. B.*

Οἱ φοίνικες δὲ] De palmis ad januas Rhetorum & cauſſidicorum *Caſaub.* ad *Sueton.* Domit. 23. ubi ex hoc ipſo loco lucem affundit *Juvenalis* 7, 138. Caeterum cogitabam, an forte melius legatur ἐστεφανωμένῃ, ut ad θύρα referatur: ſed neceſſe quidem non eſt. *J. M. G.*

42. Πολὺ πρότερον τῶν λόγων] Ἐπὶ μοχθηρίᾳ ſcilicet τῶν λόγων. *M. du S.*

Ibid. Καὶ πολὺ πρότερον τῶν λόγων] Repeto λέγω τὸ κοινοῦ verba, ἐπίσημον ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ. Qui nondum vitam hominis norunt, odio tamen illum habent ob orationis perverſitatem, cum primum audiere. Neſcio cur maluerit Birckheimerus, *morum pravitate longe prius quam ſermonum eſſe inſignem.* *J. M. G.*

Ibid. Δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ] Habuimus hoc ſaepe, ut *Hermon.* pr. *Gymn.* c. 36. &c. *J. F. R.*

δοκεῖ. ταῦτά σοι φθονῶ; [a] νὴ τ' Ἀνδη-
μον, πολὺ πρότερον ἐμαυτῷ παραινέσας,
ἢ χάριν ἐμαυτῷ ὐ μικρὰν ἐπισπασά-
μεν.

Εἶεν· ὁ μὲ [b] γενναδας εἰπὼν ταῦτα [c] πε-
παύσε· σὺ δὲ ἦν πειθῆς τοῖς εἰρημένοις,
ἢ δὴ παρεῖναι νόμιζε οἷσφ ἐξαρχῆς ἐπόθεις
ἐλθεῖν. ἢ ὐδέν σε κωλύσ ἑπόμενον [d] τῷ νό-
μῳ ἔντε τοῖς δικαστηρίοις [e] κρατεῖν, ἢ ἐν
τοῖς θλήθεσιν εὐδοκιμεῖν, ἢ ἐπέρασθαι εἶναι,
ἢ γαμεῖν ὐ γραῦν τινα τ' κωμικῶν, καθ-
άφ ὁ νομοθέτης ἢ διδάσκαλ. ἀλλὰ
καλλίστην γυναῖκα τ' Ῥητορικὴν, ὡς τὸ τῦ
Πλάτων [f] ἐκεῖνο πλησὸν ἅρμα ἐλαύνοσα
Φέρεσθ, σοὶ μᾶλλον [g] πρέπειν θεὶ σεαυ-
τῦ εἰπεῖν, ἢ ἐκείνῳ θεὶ τῦ Διός· ἐγὼ δὲ
(ἀγεννὴς γ' ἢ δειλός εἰμι) ἐκβήσομαι ὑμῖν
τ' ὁδῦ, ἢ παύσομαι τῇ ῥητορικῇ ὀπιπολά-
ζων, [h] ἀσύμβολ ὢν πρὸς αὐτὼ τὰ
ὑμέτερα. μᾶλλον δὲ ἤδη [i] πέπαυμαι.
ὥστε ἀκονιτὶ ἀνακηρύττεσθε, ἢ θαυμάζεσθε,
μόνον τῦτο μεμνημένοι, ὅτι μὴ τῷ τάχει
ἡμῶν κεκρατήκατε, ὠκύτεροι φανέντες, ἀλ-
λὰ τῷ ῥᾴστην ἢ πρανῆ τραπέσθ τ' ὁδόν.

quidem videtur. Haec tibi, ita me popularis Venus! praecipio, quae multo prius ipse mihi praecepi, eaque ratione, gratiam mihi non parvam conciliavi.

26. Sint *ista satis!* Generosus ille post haec dicta tacebit. Tu vero si dictis ab illo moveare, etiam adesse te puta, quorsum venire initio desiderabas; neque quidquam te prohibebit, quo minus legi *illi* obsecutus cum in judiciis vincas, tum bene audias apud multitudinem, & amabilis sis, ducasque non anum quandam comicam, ut tuus ille legislator & magister, sed mulierem pulcherrimam Rhetoricen, adeo ut magis te deceat de te dicere, te Platonis illo volucri curru vectum ferri, quam ipsum de Jove *dicere decuit*. Ego vero, ignavus enim & timidus sum, de via vobis decedam, & desinam Rhetoricen sectari, qui consiliis ad eam *obtinendam* vestris uti non possim. Vel potius jam desii. Itaque sine pulvere praedicandos vos atque admirandos praebete, illud solum recordati, non celeritate vos vestra vicisse, qui velociores judicati sitis, verum quod facillimam & declivem viam elegistis.

PHI-

a Νὴ] Μὰ O. b Γενάδας] Γενάσθαι male O. c Πεπαύσε] Πέπαυσαι male O. d Τῷ νόμῳ] Ταῖς νόμοις O. e Κρατεῖν] Κρατεῖν male O. f Ἐκεῖνο] Omissum in O. g Πρέπειν]. Et hoc neglexit O. h Ἀσύμβολ] Restitui ex *V2*. Ἀσύμβολ cett. & O. i Πέπαυμαι] Πεπαύσομαι O. minus recte.

45. Νὴ τὴν πάνδημον] Τὴν Ἀφροδίτην φησί. ὀμνυσι δὲ ταύτην νῦν, ἢ ἀφ' τὴν προηγησαμένην αἰχρότητα τ' γραὸς, ἢ ἀφ' τὸ ἀναιδὲς. ἴσασι δ' τοῦτο μᾶ τ' ἄλλων κακῶν ἔχουσιν αἱ πόρναι, ὃ μιμεῖσθαι δ' αὐτὸς ὑποβάλλε δ' τοὺς ἄλλους διδάσκει. *V.*

47. Καὶ χάριν] Γράφε δ' χάριν ὐ σμικρὰν ἐπισπάσθ αὐτοῖς. *V.*

* Προηγησαμένην] Non dubitavi cum eodem ita edere, pro vulgato προηγασμένην, quod nihili esat. *J. F. R.*

45. Νὴ τὴν πάνδημον] Conf. supra c. 1. hujus *Dial.* ubi paucis disquiritur sitne & ibi sic legendum, an πάντιμον. Hic vero *Venerem* Deam quidem intelligi, notum est; at respicitur simul ad eam orationis venustatem, qua celebritatem per totum orbem, vel saltem universam suam nationem orator adipiscitur. Νὴ vero hic potius esse, quam μὰ, quod μὰ frequentius negationem adjunctam aut intellectam habet, dictum supra ad *Icar.* c. 14. Adde *Gall.* c. 11. Etsi μὰ quoque interdum adfirmat, ut *Gall.* c. 29. f. aliisque locis, supra jam indicatis. *J. F. R.*

49. Εἶεν] Hoc verbo excipit relatum a se sermonem Dioscoridis, s. Clytii, Lucianus. *Plato* de Rep. 1. p. 419. E. Ἐγὼ δέ σοι ὥσπερ ταῖς [al. παῖς] γραυσὶ τοὺς μύθους λεγούσαις, εἶεν ἰῶ ἐ καλαισύσομαι κ. τ. λ. Vid. ad princ. Κατάπλυ. *J. M. G.*

51. Οἷπερ ἐξαρχῆς &c.] *Th. Mag.* v. Βύλομαι. *M. du S.*

58. Πτηνὸν ἅρμα] Supra Ἀναδ. c. 22. Δικ. 33. *Plat.* Phaed. 344. G. H. *M. du S.*

Ibid. Ἐλαύνοσα] Sic forte legendum: ἐλαύνοντί σοι μᾶλλον &c. *F. G.*

59. Φέρεσθαι] Glossema est. *F. G.* Non est glossema. Nam non modo etiam sic supra *Bis Acc.* c. 33. ὁ μέγας ἐν ὑρανῷ Ζεὺς πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνων φέρεται, sed & hic φέρεσθαι ad sensum requiritur; construendum enim, ὡς μᾶλλον πρέπειν σοὶ εἰπεῖν περὶ σεαυτοῦ τὸ ἐκεῖνο τῦ

PHILOPSEUDES, SIVE INCREDULUS.

ΦΙΛΟΨΕΥΔΗΣ, Η ΑΠΙΣΤΩΝ.

TYCHIADES AC PHILOCLES.

ΤΥΧΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΚΛΕΙΣ.

TYCH.

POtesne mihi, Philocles, dicere, quid sit tandem illud, quod ad mentiendi libidinem homines allicit, ut & ipsi gaudeant, cum nihil sani dicunt, & narrantibus talia maxime attendant? PHIL. Multa sunt, Tychiade, quae cogunt homines quosdam mendacia dicere, utilitatis suae respectu. TYCH. Nihil haec ad rem, neque de his ego rogabam, quotquot usus alicujus caussa mentiuntur. Etenim venia hi potius, quidam etiam laude digni sunt, qui vel hostes deceperunt, vel ad salutem tali remedio in malis usi sunt, qualia etiam Ulysses multa fecit, dum vel suam vitam redimeret, vel reditum sociorum. Verum de illis dico, vir optime, qui praeter necessitatem longe mendacium veritati praepo-

ΤΥΧ.

1 ΕΧεις μοι, ὦ Φιλόκλεις, εἰπεῖν, τί ποτε ἄρα τοῦτό ἐστιν, ὃ τοὺς πολλοὺς εἰς ἐπιθυμίαν τοῦ ψεύδεσθαι προάγει, ὡς αὐτούς τε χαίρειν μηδὲν ὑγιὲς λέγοντας, καὶ τοῖς τὰ τοιαῦτα διεξιοῦσι μάλιστα προσέχειν τὸν νοῦν; ΦΙΛ. Πολλὰ, ὦ Τυχιάδη, ἐστὶν, ἃ τοὺς ἀνθρώπους ἐνίους ἀναγκάζει τὰ ψευδῆ λέγειν, εἰς τὸ χρήσιμον ἀποβλέποντας. ΤΥΧ. Οὐδὲν πρὸς ἐμὲ ταῦτα, 10 φασὶν, οὐδὲ περὶ τούτων ἠρόμην, ὁπόσοι τῆς χρείας ἕνεκα ψεύδονται. συγγνώμης τοιγαροῦν οὗτοί γε μᾶλλον καὶ ἐπαίνου τινὲς αὐτοῖς ἄξιοι, ὁπόσοι ἢ πολεμίους ἐξηπάτησαν, ἢ 15 σωτήρια τῷ ταὐτῷ φαρμάκῳ ἐχρήσαντο ἐν τοῖς δεινοῖς, οἷα πολλὰ μὲν ὁ Ὀδυσσεὺς ἐποίει, τιμῶν τε αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἀγούμενος, καὶ τὸν νόστον τῶν ἑταίρων. ἀλλὰ περὶ ἐκείνων, ὦ ἄριστε, φημὶ, οἳ αὐτὸ ἄνευ τῆς χρείας τὸ ψεῦδος [a] περὶ πολλοῦ ἔχουσι ἀλη-

Θείας

[a] Περὶ πολλοῦ τ' ἀληθείας τίθ.] Nil mut. Edd. neque Coll.

9. Οὐδὲν πρὸς ἔπος] Ἀντὶ τοῦ οὐδὲν πρὸς τὸν λόγον, ὡ † ἠρόμην. V.

† Ἠρόμην] Sic dedit M. du S. pro edito ἠρόμην.

19. Περὶ πολλοῦ] Ἀντὶ τοῦ περὶ πλείονος. G.

τῷ Πλάτωνος, φήσεσθαι ἰλαιόσιλα πτηνὸν ἅρμα. Jam age omittas φήσεσθαι, non habebit unde pendeat accusativus ἰλαιόσιλα. F. F. R.

62. Παύσομαι] Haec Lucianus Rhetoricae jam valedicens. M. du S.

Ibid. Ἐπιπολάζ.] Ἐπιπλάζων forsan legendum. F. G.

63. Ἀσύμβολος] Ita V2. recte. In reliquis ἀσύμβυλος. M. du S.

Ἀσύμβολος] Versionem Cl. Gesneri ad vulgatum ἀσύμβυλος esse factam, quilibet videt; nec ego eam immutavi; sed alterum potius esse credens, jam verterem: qui vestra ad illam spectata, (i. e. cum illa) concilium requiem. ἀσύμβολος enim a συμβάλλεσθαι conjicio, hic est, qui conjectura adsequi nequit; & licet ἀσύμβυλος quoque bonum esset, si solum poneretur; tamen haud adsequor, quo modo cum πρὸς αὐτὴν & ὁμοίτερα construi possit; ideo id adripui quod intelligo. F. F. R.

8. Ἐς τὸ χρήσιμον] Dives ille apud Juvenalem: quid enim salvis infamia nummis? Oreft. in Elect. Sophoclis, Δοκῶ μὲν οὐδὲν ἥμαρτ' ἐν κέρδει κακῶς. G. G.

9. Οὐδὲν πρὸς ἔπος] Proverb. J. B.

15. Ὀδυσσεὺς — ἐμοίγε] Hom. Od. Λ. 5. M. du S.

19. Περὶ πολλοῦ τ' ἀληθείας τίθ.] An quaesivit aliam

θείας τίθεν), ἡδόμενοι τῷ πράγματι, καὶ ἐνδιατρίβοντες ἐπ' εὐδαιμονίᾳ προφάσει ἀναγκαίᾳ. τούτους ἐγὼ θέλω εἰδέναι, τίνος ἀγαθοῦ τοῦτο ποιοῦσιν.

onunt, eaque re delectantur; & nulla cauſſa neceſſaria in ea verſantur. De his ſcire velim ego, cujus boni cauſſa hoc faciant.

ΦΙΛ. Ἦ που καλανενόηκας ἤδη τινὰς τοιούτους, οἷς ἔμφυτος ἔρως ἔστὶ πρὸς τὸ ψεῦδος; ΤΥΧ. Καὶ μάλα πολλοί [a] εἰσιν οἱ τοιοῦτοι. ΦΙΛ. Τί δ' ἂν ἄλλο, ἢ ἄνοιαν χρὴ αἰτίαν εἶναι αὐτοῖς φάναι τοῦ μὴ ἀληθῆ λέγειν, εἴ γε τὸ χείριστον ἀντὶ τοῦ βελτίστου προαιροῦνται; ΤΥΧ. Οὐδὲν τοῦτο· ἐπεὶ πολλοὺς ἂν ἐγώ σοι δείξαιμι, συνετοὺς τἄλλα, καὶ τὴν γνώμην θαυμαστούς, οὐκ οἶδ' ὅπως ἑαλωκότας τούτῳ τῷ κακῷ, καὶ φιλοψευδεῖς ὄντας, ὡς ἀπάθαί με, εἰ τοιοῦτοι ἄνδρες ἄριστοι τὰ πάντα, ὅμως χαίρουσιν αὐτούς τε καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας ἐξαπατῶντες. ἐκείνους μὲν δὴ τοὺς παλαιοὺς πρὸ ἐμοῦ σε χρὴ εἰδέναι, τὸν Ἡρόδοτον, καὶ Κτησίαν τὸν Κνίδιον, καὶ πρὸ τούτων, τοὺς ποιητὰς, καὶ τὸν Ὅμηρον αὐτόν, ἀοιδίμους ἄνδρας, ἐγγράφῳ τῷ ψεύσματι κεχρημένους, ὡς μὴ μόνον ἐξαπατᾶν τοὺς τότε ἀκούοντας

2. PHIL. Numquid noſti tales quosdam, quibus inſitus ſit talis amor mendacii? TYCH. Et plurimi quidem ſunt tales. PHIL. Quid ergo aliud cauſſae illis eſſe, quam amentiam, dicendum eſt, quod verum non dicunt, quando quod peſſimum eſt pro optimo eligunt? TYCH. Hoc nihil eſt: quandoquidem plurimos ego tibi oſtenderim, prudentes alioqui, & admirabili ſapientia, neſcio quomodo illo malo captos & mendaciorum ſtudioſos, adeo ut male me habeat, ſi tales viri, optimi *reliqua* omnia, tamen gaudent ſeque & illos, in quos incidunt, decipere. Illos enim antiquos prius quam ego, ut noveris, oportet, Herodotum, & Cteſiam Cnidium, & ante hos, poëtas, Homerumque adeo ipſum, viros celeberrimos, ſcripto uſos mendacio, adeo ut non modo, qui tum erant, auditores ſuos deceperint, ſed ad nos etiam

[a] Εἰσὶν] Abeſt a *Fl.*

29. Εἰ γε τὸ χείρω] Αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν * κάτω ἅμα ταῦτα διέξιθι. *V.*

* Κάτω] Aut corrupta haec vox, aut verba aliquot exciderunt. *M. du S.*

ſtructuram *Solan ſ* an πρὸ τ ἀληθείας, quod quidem apertius, ſed non opus, quia τ ἀληθείας genitivus eſt a comparatione pendens, adeoque idem quod πρὸ, quod & Scholiaſtes videtur ſenſiſſe. Latini etiam poſitivo interdum utuntur pro comparativo, uti ex *Liv.* VII. 8. adfert Cl. *Jenſ.* in Obſ. ſtyli Lat. quas adjecit repetitis collectan. pur. & impur. latin. p. 38. *Multiplex quam pro numero damnum eſt*, ad quae Livii verba plura ſimilia indicant Cl. *Dukerus* ac *Drakenb.* Addo ex *Evang. Matth.* XVIII. 9. Καλόν σοι ἐστὶν — κύλλον εἰσελθεῖν — ἢ βληθῆναι. Alia vid. ap. *L. Bos* de Ellipſi p. 327. v. μᾶλλον. Et nos ad *Quom. Hiſt.* c. 17. f. Ac *Gall.* c. 18. *Eurip.* Androm. vſ. 80. Γέρων ἁνὴρ σὺ, ὥστε σ' ὠφελεῖν πάρα. *Senex eſt ipſe*, pro *ſenior, quam ut te juvare poſſit praeſens.* Sed quid ſi πάρα cum *Euſtath.* accipias pro πρεσβύτερον; hoc diſquiram in Addendis. *J.F.R.*

22. Τούτους ἐν ἰδίλοις] *Theophr.* Eth. Ch. c. περὶ λογοποιίας. Τὸν τοιοῦτον ἀνθρώπων τοιοῦτόν τινα, τί ποτὲ βούλονται λογοποιοῦντες. ὁ μὲν γὰρ μόνον ψεύδονται, ἀλλὰ καὶ ἀπιθάνως ἀπαλλάττουσι. *M. du S.*

33. Ἐαλωκότας] Hoc exemplum Cl. *Jenſ.* ad *Tyrann.* c. 12. adlegat, quo probet hoc particip. activum, aeque ac ἁλούς valere paſſive. Recte; & quidem perpetuo ap. alios etiam, vid. *Bud.* Comment. L. Gr. & *Scheidii* Indicem Herodiani, qui ſolus vel decem exempla adnotavit. Sic etiam ap. LXX. in *Jerem.* L. 2. Et LI. 31. Quare plura in re, quam & ipſe *Jenſius* fatetur notiſſimam, non addam, niſi & activum προπαρούσας itidem paſſive accipi ap. *Æſop.* Fab. 128. προπαρούσης ἐν τ κεφαλῆς — τῇ κλεισθείσῃ. *J.F.R.*

38. Τὸν Ἡρόδοτον] Herodotum verius mendaciorum, quam hiſtoriae parentem nuncupaveris. Mira enim ab eo de Xerxis expeditione & tranſitu, id Lucian. L. 2. *Ver. Hiſt.* inter mendaces Cteſiam, Cnidium & Herodotum ponit. *G.C.*

Τὸν Ἡρόδοτον] Notam *Cognati* ita exhibeo, ut in Ed. *Pariſ.* & *Graev.* erat, (excepto quod *mendacium*, pro mendaciorum haec habebat) quid autem deſit, faci-

etiam mendacium ſucceſſione quadam verbis, verſibusque pulcherrimis commendatum, pervenerit. Itaque ſaepe ſubit illorum vicem pudere, cum Caeli caſtrationem & vincula Promethei enarrant, & ſeditionem Gigantum, & totam inferorum tragoediam, & ut propter amorem Jupiter ſit taurus vel cycnus factus, & ut ex muliere in avem aut urſam aliqua mutata ſit. Ad haec vero Pegaſos, & Chimaeras, & Gorgones, & Cyclopes, & quae ſunt ex eo genere, abſurdae omnino & portentoſae fabellae, puerulorum mentes mulcere aptae, qui Larvam Lamiamque metuunt.

3. Quamquam poëtarum forte tolerabilia fuerint *mendacia*. Quod vero jam civitates & gentes multae, communiter, & publice, mentiuntur, quî non ridiculum? Si Cretenſes Jovis ſepulcrum oſtendentes non erubeſcunt, Athenienſes vero Erichthonium de terra exſtitiſſe ajunt, primosque homines, olerum inſtar, de Attico ſolo enatos: multo hi quidem ſpecioſius quam Thebani, qui de ſerpentis dentibus Spartos (*ſativos*)

αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ μέχρις ἡμῶν διϊκνεῖται τὸ ψεῦδος, ἐκ μαθητῶν ἐν καλλίστοις ἔπεσι καὶ μέτροις φυλαττόμενον. ἀφοῖ γὰρ πολλάκις αἰδεῖται ὑπὲρ αὐτῶν ἕπεσθαι, ὁπόταν ἐρανὸν τομὴν, καὶ Προμηθέως δεσμὰ διηγῶνται, καὶ Γιγάντων ἐπανάστασιν, καὶ τὰ ἐν Ἅιδου πᾶσαν τραγῳδίαν, καὶ ὡς δι' ἔρωτα ὁ Ζεὺς ταῦρος ἢ κύκνος ἐγένετο, καὶ ὡς ἐκ γυναικός τις εἰς ὄρνεον ἢ εἰς ἄρκτον μετέπεσεν· ἔτι δὲ Πηγάσους, καὶ Χιμαίρας, καὶ Γοργόνας, καὶ Κύκλωπας, καὶ ὅσα τοιαῦτα, πάνυ ἀλλόκοτα, καὶ τερατώδη μυθίδια, παίδων ψυχὰς κηλεῖν δυνάμενα, ἔτι τὴν Μορμὼ, καὶ τὴν Λάμιαν δεδιότων.

Καίτοι τὰ μὲν τῶν ποιητῶν ἴσως μέτρια· τὸ δὲ καὶ πόλεις ἤδη, καὶ ἔθνη πολλὰ, κοινῇ καὶ δημοσίᾳ ψεύδεσθαι, πῶς οὐ γελοῖον; εἰ Κρῆτες μὲν τοῦ Διὸς τάφον δεικνύοντες οὐκ αἰσχύνονται, Ἀθηναῖοι δὲ τὸν Ἐριχθόνιον ἐκ τῆς γῆς ἀναδοῦναί φασι, καὶ τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀναφῦναι, καθάπερ τὰ λάχανα· πολὺ σεμνότερον ἴσως τὸ Θηβαῖον, οἱ ἐξ ὄφεως ὀδόντων Σπαρτούς τινας ἀναβε-

b Τῆς Ἀττικῆς] Τῆς γῆς Ἀττικῆς G. Γῆς etiam additum in marg. *Ar.*

50. Καὶ ὡς ἐκ γυναικός τις] Ὡς Πρόκνη ἐς Φιλομήλαν καὶ Καλλιστὼ ἡ μὲν εἰς ἄρκτον Πρόκνη δὲ ἐς Φιλομήλαν εἰς ὄρνεον μεταβεβλῆσθαι. *V.*

eile eſt conjicere. Herodotus vero mihi non eſt mendaciorum pater, quando narrat ab aliis accepta, ipſeque praemonet, ſe non omnibus fidem adhibere. *J.F.R.*

Ibid. Ἡρόδοτον δὲ κτλ.] Ingens inter hos, quamquam hic conjuncti legantur, diſcrimen eſt. Herodotus enim, ſicubi a vero aberrat, non id agit ut mentiatur: Cteſias vero, qui multos in Perſia vixerat annos, ea ſcripſit quae ipſe quia falſa & vana forent, ignorare non poterat, certe non debuerat. *M. du S.*

55. Τὴν Μορμὼ & τὸν Λάμιαν] Μορμὼ, οὖς ſ. μορμὼν, larva eſſe, pueris terrendis confictam a nutricibus, unde μορμολύττεσθαι eſt, & μορμολύκειον, pervulgatum eſt, neque opus ut hic obſervetur. Sed illud videbatur paullo diſertius adnotandum, quod jam indicavit ad *Ariſtoph.* Equ. 690. Scholiaſtes, illa verba μορμὼ τῶ θράσυς ſic eſſe accipienda, ut ἀποφαλλοκρατικὴ exclamatio, vel interjectio eſſe intelligatur. Et videtur ipſa illa vox adhibita ad terrorem injiciendum pueris, ſine reſpectu ad illam larvam: quod firmat locus jam laudatus ad *Ariſtophanem*; *Caſtimoniae*, ex dulciſſimo *Theocriti Idyllio* Ἀδωνιάζουσαι. vſ. 40. ubi mulier, ut deterreat puerulum, prodire una cupientem ad pompam, οὐκ ἄξω, inquit, τὸ τίνον. Μορμὼ, δάκνει ἵππος. Hic certe, ut in illo Ariſtophanis nihil aliud ſpectatur quam ipſe ſonus quaſi capite & turbato vultu proferendus. *J.M.G.*

60. Διὸς τάφον] Vide quae ad *Tim.* c. 4. obſervata ſunt. Non videtur credere Lucianus. *M. du S.*

61. Ἐριχθόνιον] Mira ſine ratione, quam tu, ſi lubet, apud *Orig.* c. Celſ. videas l. VIII. effuſe nempe in terram Vulcani Minervam peteuris ſenine. V. & *Lactant.* I. 17. Fabulam tetigit Noſter Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

62. Τοὺς πρώτους] Rectius Mſ. τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ τῆς γῆς Ἀττικῆς ἀναφῦναι, παιδάρια τὰ λάχανα. *Primos illos homines ex Attica terra eiruam inſtar proveniſſe.* Vulgo γῆς omittitur. itaque vertit interpres *in Attica* & abſorpſerat γῆς. *J.G.G.*

63. Σπαρτούς τινας ἀναβεβλαστηκέναι] *Sativos quondam pro-*

βεβλαστηκέναι διηγεῖσθαι. ὃς δ' ἂν ἓν ταῦτα καταγέλαστα ὄντα, μὴ οἴηται ἀληθῆ εἶναι, ἀλλ' [a] ἐμφρόνως ἂν ἐξετάζων ταῦτα, Κοροίβου τινὸς, ἢ Μαργίτου νομίζοι τὸ ψεύδεσθαι, ἢ Τριπτόλεμον ἐλάσαι διὰ τοῦ ἀέρος ἐπὶ δρακόντων ὑποπτέρων, ἢ Πάνα ἥκειν ἐξ Ἀρκαδίας σύμμαχον ἐς Μαραθῶνα, ἢ Ὠρείθυιαν ὑπὸ τοῦ Βορέου ἁρπασθῆναι, ἀσεβὴς ἂν ὅτος γε, καὶ ἀνόητος αὐτοῖς ἔδοξεν, οὕτω προδήλοις καὶ ἀληθέσι πράγμασιν ἀπιστῶν· ἐς τοσοῦτον ἐπικρατεῖ τὸ ψεῦδος.

quosdam germinasse narrant. Si quis vero haec tam ridicula non putet vera esse, sed, iis prudenter examinatis, Coroebi cujusdam aut Margitae judicet, credere, aut Triptolemum per aëra vectum alatis draconibus, aut Panem venisse ex Arcadia auxiliatum in Marathonem, aut raptam a Borea Orithyiam: ille impius & amens illis videri solet, qui manifestis adeo & veris rebus fidem neget. Eo usque mendacium invaluit.

ΦΙΛ. Ἀλλ' οἱ μὲ ποιηταὶ, ὦ Τυχιάδη, καὶ αἱ πόλεις δὲ συγγνώμης τυγχάνοιεν ἄν. οἱ μὲ τὸ ἐκ τοῦ μύθου τερπνὸν ἐπαγωγόταλον ὂν, ἐγκαλαμιγνύντες τῇ γραφῇ, ὅπερ μάλιστα δέον προὸς τοὺς ἀκροατάς· Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Θηβαῖοι, καὶ εἴ τινες ἄλλοι, σεμνοτέρας ἐπιφαίνουσι τὰς πατρίδας ἐκ τῶν τοιούτων. εἰ γοῦν τις ἀφέλοι τὰ μυθώδη ταῦτα ἐκ τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲν ἂν κωλύσῃ λιμῷ τοὺς ξενηγητὰς αὐτῶν ἀπολωλέναι, μηδὲ ἀμισθὶ τῶν ξένων τὰληθὲς ἀκούειν

4. PHIL. Sed poëtae, Tychiade, & civitates veniam consequantur; alteri suavitatem ex fabulis, quae tantam habeat illecebram, suae scriptioni admiscentes, qua scilicet maxime, ad auditores suos opus habent: Athenienses vero ac Thebani, & si qui alii, augustiores talibus *commentis* reddunt patrias. Si quis enim tollat e Graecia fabulosa ista, nihil prohibuerit fame eorum monstratores perire, cum ne gratis quidem hospi-

a Ἐμφρόνως] Εὐφρόνως *H.*

68. Ταῦτα Κοροίβου τινὸς] Ὁ μὲ Κόροιβος μωρός τις ἀπομνημονεύεται ἄνθρωπος καὶ ὕστερος, ὡς γυναῖκα * ἀγαγόμενον μὴ ἂν ἐλέσθαι συγκαθεύδησαι αὐτῇ, διὰ τὸν εἰς τὴν πενθερὰν αὐτοῦ φόβον. καὶ ὕστερος ἐχόμενον τούτου παρθενεύειν αὐτὴν, μέχρι; ἂν τὸ γυναικὸς †σκηψαμένης, τὸ ἄρθρον ὀδύνη συνέχεσθαι, καὶ οὐκ ἄλλως ἀπολυθῆναι, εἰ μὴ τῷ μορίῳ τοῦ ἀνδρὸς καταψηθεῖσαν, οὕτω τὴν κοινωνίαν τότε τοῦ γάμου γενέσθαι. ὁ δὲ Μαργίτης μωρὸς & αὐτὸς, τὰ κύμαλφ μιτρῶν ἐπιχειρῶν. *V.*

* Ἀγαγόμενον] Hoc recepi ex Exc. & C. ac G. pro vulgato ἀγαγών. *J. F. R.*

† Σκηψαμένης] Apud Cl. *Gravium* ἀψ— vid. not. *M. du S.*

progerminasse. Ita interpretes. Sed ab Latinis hos eosdem æque ac ab Græcis Spartos appellatos fuisse discimus ex fragmento *Varronis*, & ideo non debuerunt boni viri appellationem celebrem & propriam sua versione obscurare. Idem occurrit Tom. I. *de Salt.* c. 41. *J. G.*

Σπαρτούς τινας] Vid. supra *de Salt.* c. 41. *J. F. R.*

69. Κορυβος] De Coroebo in scholiis Mss. lepida legitur historia. Κόροιβος ὅτος μωρός τις ἀπομνημονεύεται ὡς γυναῖκα ἀγαγόμενον μὴ ἀνελέσθαι συγκαθευδῆσαι αὐτῇ διὰ τὸ πρὸς πενθερὰν αὐτοῦ φόβον, καὶ ὕστερον ἐχόμενον παρθενεύειν αὐτὴν, μέχρις ἂν τὸ γυναικὸς ἠψαμένης τὸ ἄρθρον ὀδύνη συνέχεσθαι, καὶ οὐκ ἄλλως ἀπολυθῆναι, εἰ μὴ τῷ μορίῳ τοῦ ἀνδρὸς καθαψηθεῖσαν, οὕτω τὴν κοινωνίαν τοῦ γάμου γενέσθαι. Nulla est causa cur haec interpretemur. Apud *Eustathium* in Odyss. K. p. 413. edit. *Basil.* eadem historia legitur, sed tribuitur Margitae. *J. G. G.*

Ibid. Μαργίτης] Conf. supra Ἑρμ. c. 17. *M. du S.*

70. Τριπτόλεμον] Adi T. I. Ἐνύπν. c. 9. (i. e. *Somn.* §. 15.) *M. du S.*

71. Πάνα] Pan, cum Athenienses duce Miltiade cum Persis essent dimicaturi in campo Marathonio, eo in loco Græcis auxilium tulit, atque repressit Persarum ferociam. Meminit *Theocr.* in Syring. *G. C.*

Πάνα] In Jove Tragœdo. *Long.* lib. 3. *J. B.*

Ibid. Ἡ Πάνα] Conf. Θ. Διαλ. XXII. versus fin. & Δικ. c. 9. *M. du S.*

92. Εὐκράτους τοῦ πάνυ] (Ad *Palmerii* notam addidit *Kust.*) Sed is (ap. *Aristoph.*) vocatur Epicrates, non Eucrates. Dinonis filius dicitur c. 17. Si idem sit, de quo in Ἀλ. infanda illa narravit, quid de Luciano cen-

hoſpites audire verum velint. At qui nulla tali cauſſa inducti tamen gaudent mendacio, illi merito plane videantur ridiculi.

ἐθελησάντων. οἱ δὲ μηδὲ μιᾶς ἕνεκα τοιαύτης αἰτίας ὅμως χαίροντες τῷ ψεύσμαλι, παγγέλοιοι εἰκότως δοκοῖεν ἄν.

5. TYCH. Recte iſtuc dicis. Ego enim ab Eucrate tibi adſum, praeclaro viro, ubi incredibilibus multis & fabuloſis auditis; vel potius in media eorum enarratione, diſceſſi, qui ferre egreſſam modum licentiam non poſſem. Sed tanquam Furiae quaedam me ejecerunt, illo portentoſa multa & abſurda enarrante. PHIL. Atqui, Tychiade, fide dignus Eucrates eſt, neque quisquam temere crediderit, illum, qui prolixam adeo barbam ſubmiſerit, hominem ſexagenarium, & in Philoſophia diu verſatum, vel ſuſtinere poſſe, ut audiat alium ſe praeſente mentientem, nedum ut ipſe tale quid audeat. TYCH. Nempe neſcis, ſodalis, qualia dixerit, quomodo fidem illis facere ſtuduerit, quomodo dejeraverit ad pleraque, pueros etiam ſuos (*per quorum caput juraret*) interponens, ut etiam vultu in illum defixo varia cogitarem: jam quidem furere hominem, & mente non conſtare; nunc, impoſtorem

ΤΥΧ. Εὖ λέγεις. ἐγὼ γὰρ ὦ φίλε Εὐκράτης ἥκω σοι τῆς πάνυ, πολλὰ τὰ ἄπιστα καὶ μυθώδη ἀκούσας· μᾶλλον δὲ μεταξὺ λεγομένων ἀπιὼν ᾠχόμην, ἐπεὶ φέρων τὸ πρᾶγμα οὐκ ἠνεσχόλουν, ἀλλά με ὥσπερ αἱ Ἐριννύες ἐξήλασαν, πολλὰ τερατεύσαμενον καὶ ἀλλόκοτα [b] διεξιόντα. ΦΙΛ. Καίτοι, ὦ Τυχιάδη, ἀξιόπιστος ὁ Εὐκράτης ὢν, καὶ ἰδεῖν ἂν οὐδεὶς οὐδὲ πιστεύσειεν, ὡς ἔστιν, ὅστις βαθὺν πώγωνα καθειμένος, ἑξηκοντούτης ἀνὴρ, ἔτι καὶ φιλοσοφίᾳ ξυνὼν τὰ πολλὰ, ὑπομείνειεν ἂν καὶ ἄλλου τινὸς ψευδομένου παρὼν ἀκοῦσαι, οὐχ ὅπως αὐτός τι τολμῆσαι τοιοῦτον. ΤΥΧ. Οὐ γὰρ οἶσθα, ὦ ἑταῖρε, οἷα εἶπεν, ὅπως δὲ αὐτὰ ἐπιστώσατο, ὡς δὲ καὶ ἐπώμνυτο τοῖς πλείστοις, ὡγάγησάμενος τὰ παιδία, ὥστε με καὶ ἀποβλέποντα ἐς αὐτὸν, ποικίλα ἐννοεῖν. ἄρτι μὲν ὡς μεμηνότα, καὶ ἔξω εἶη τοῦ καθεστηκότος, ἄρτι δὲ ὡς γόης ὢν, ἄρα τοσοῦτον χρόνον λέ-

[b] Διξιόντος] Sic Edd. nec quidquam varietatis hab. Codd. Διξιόντις vult *Solanus*: Et ſic textui *Ald.* ſuperſcriptum eſt.

cenſendum, qui talia efferat, aut de aetatis illius hominibus, qui talia ſine pudore & infamia audirent? *M. du S.*

98. Διξιόντες] In omnibus Libris antea legebatur διξιόντος, nullo prorſus ſenſu. Vid. c. 29. eandem phraſin. *M. du S.*

Διξιόντος] Primo intuitu διξιόντις blanditur, quaſi ad Ἐριννύς pertineret narrantes. Sed adcurate rem ponderanti vulgatum omnino ſervandum adparebit: nam neque Erinnyes quidquam narrant, nec alia multitudo; ſed *Eucrates*, ad hunc igitur ſpectat διξιόντος abſolute poſitum; neque quisquam de populo Noſtrum expuliſſe refertur; ſed ipſa illa monſtroſa dicta illum abegerunt, eademque ei fuere quaſi Erinnyes; cumque ſollicitudines atque anxietates mentis re vera per furias deſignari docuit *Cicero*, recte & Noſter indignationem & averſionem ſuam hoc nomine vocat, quae non paſſa ſit ipſum diutius iſthic loci conſiſtere. *J. F. R.*

99. Ἀξιόπιστος ὁ Εὐκράτης ἐστὶ — πώγωνα βαθὺν καθειμένος] Eucrates quidam Athenienſis olim fuit prolixa barba inſignis, & eo nomine traducitur ab *Ariſtophane* in Concionantibus, dum inducit mulierem barbam factitiam afferentem & dicentem: Καγὼ γ' Εὐκράτους οὐκ ὀλίγα καλλίονα. Ad quae ſic Scholiaſtes: ἔστι δὲ ὑποκρίσεως παρωδία, ὅτι δὲ ῥήτωρ ὁ δημαγωγὸς, ἔστι μέγαν πώγωνα ἔχων ἐπεκαλεῖτο σαπροφόρος. Ergo ſi quendam Eucratem prolixa & ampla barba inſignem ſuo tempore noverat Lucianus, & in nomine, & in piloſitate cum antiquo illo conveniebat. Nam illum antiquum non debuit inducere, quando in eo dialogo de Peripateticorum ſectis & cum Eucrate diſſerentem Cleodemum Peripateticum inducit. At Peripateticae ſectae auctor Ariſtoteles poſt Ariſtophanem & Eucratem vixit. *J. P. a G.*

8. Παραστησάμενος τὰ παιδία] Rever. *Jac. Elſn.* ad *Evang. Matth.* XXVII. 25. ubi legitur: Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς & ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, haec Luciani ita exponit: Eucrates ille ὁ φιλοψεύδης, ut dictis majorem fidem conciliaret, jurare ſolebat παραστησάμενος τὰ παιδία· *Admotis etiam liberis*, quos nempe diris devovebat, pluribusque teſtimoniis docet, in foro Athenienſi conſuetudinem obtinuiſſe, ut is, qui alium gravioris criminis reum ageret, ſe ac liberos ſuos diris

ἐλελήθῃ με ὑπὸ τῇ λεοντῇ γελοῖόν τινα πίθηκον φερ ἑλλων, ὅτως ἄτοπα διηγεῖτο. ΦΙΛ. Τίνα ταῦτα πρὸς τὴν Ἑστίας, ὦ Τυχιάδη; ἐθέλω γὰρ εἰδέναι ἥν τινα τὴν ἀλαζονείαν ὑπὸ τηλικούτῳ τῷ πώγωνι ἔσκεπεν.

esse ac tamdiu me fugisse, qui leonina pelle simium tegeret ridiculum; adeo absurda narrabat. PHIL. Quaenam ista? per ego te Vestam rogo, Tychiade. Volo enim scire, ecquam sub tanta barba tegat vanitatem.

ΤΥΧ. Εἴωθα μὲν καὶ ἄλλοτε, ὦ Φιλόκλεις, φοιτᾶν πρὸς αὐτὸν, εἴ ποτε πολλὴν τὴν σχολὴν ἄγοιμι. τήμερον δὲ Λεοντίχῳ συγγενέσθαι δεόμενος (ἑταῖρος δέ μοι, ὡς οἶσθα) ἀνέστας πρὸ τοῦ παιδὸς ὡς παρ' Εὐκράτην ἔωθεν ἀπέλθοι, νοσοῦντα ἐπισκεψόμενος, ἀμφοῖν ἕνεκα, ὡς καὶ τῷ Λεοντίχῳ συγγενοίμην, κἀκεῖνον ἴδοιμι (ἠγνοήκειν γὰρ ὡς νοσοίη) πρὸς αὐτὸν γίγνομαι· εὑρίσκω δὲ αὐτόθι τὸν μὲν Λεόντιχον οὐκ ἔτι (ἐφθάκει γὰρ ὡς ἔφασκον, ὀλίγον προεξεληλυθὼς) ἄλλους δὲ συχνούς, ἐν οἷς Κλεόδημός τε ἦν ὁ ἐκ τοῦ Περιπάτου, καὶ Δεινόμαχος ὁ Στωϊκὸς, καὶ Ἴων· οἶσθα τὸν ἐπὶ τοῖς Πλάτωνος λόγοις θαυμάζεσθαι ἀξιοῦντα, ὡς μόνον ἀκριβῶς καταμεμοιχότα τὴν γνώμην τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐξηγεῖσθαι δυνάμενον. ὁρᾷς οἵους ἄνδρας σοι φημὶ, πανσόφους, καὶ πανάρετους; ὅ, τι περ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐξ ἑκά-

6. TYCH. Solebam etiam alias, Philocles, ventitare ad illum, si valde otiosus essem. Hodie vero cum Leonticho convento mihi opus esset; qui meus, ut nosti, sodalis est, audissemque ab ejus puero, mane abiisse ad Eucratem, ut aegrotantem viseret; utriusque caussa, ut *nempe* & Leontichum convenirem, & viderem ipsum, ignarus aegrotum esse, eo venio. Ac Leontichum quidem non amplius ibi invenio, qui paullo ante, uti dicebant, discessisset: sed alios frequentes, in quibus Cleodemus erat Peripateticus, & Stoicus Dinomachus, atque Ion: nosti illum qui Platonicarum disputationum caussa admirationi esse postulat, tanquam qui solus accurate sententiam viri perceperit, & interpretari possit aliis. Vides, quos tibi viros narrem sapientia omni & virtute praeditos, quodque caput rei

15. Πρὸς τὴν Ἑστίας, ὦ Τυχιάδη] Τὴν Ἑστίαν εἰς ὅρκον παρέλαβεν, ὡς κάτοικον αὐτοῦ πιθηκόμορφον, καὶ τὸ πρόχειρον κατὰ τὴν ἐφεσίαν ἐχάρας αὐτὸν ἐξορκῶν. *V.*

36. Καὶ πανάριστος; ὅτι περ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐξ ἑκάστης προαιρέσεως, ἀδιστίμους ἀπαίας] Haec *V.* Forsan ut restitueret integritati textum: Scholii vero nihil. *M. du S.*

devoveret, si falso accusasset. *J. F. R.*

13. Ὑπὸ τῇ λεοντῇ] Proverb. *J. B.*

Ὑπὸ τῇ λεοντῇ] Plane inaudita res, Simia cum leonis exuviis, ineptumque exiguo animali, quale simia, bene amplas aptare exuvias. Nempe ad duo simul Lucianus eo loco respicit proverbia. Alterum est ὄνος ὑπὸ λεοντῇ, alterum πίθηκος ἡρῷος προσωπεῖον φερόμενος: Luculenter rem firmat locus in *Piscatore*, ubi similiter conjungit utrumque, sed paulo clarius. (V. c. 32.) *Olearius* ad *Philostr.* p. 432. Idem Lucianus in eodem opusculo Ἀπολ. c. 37. Proverbium ipsum affert, ad quod hic alluditur, nempe si recte Codd. habent, Ἡρακλῆς ὁ πίθηκος. *M. du S.*

24. Νοσοῦντα ἐπισκεψόμενος] Ἐπισκέψασθαι proprie esse *invisere aegros*, hoc Luciani testimonio, aliisque docet Rev. *Jac. Elsner.* ad *Evang. Matth.* XXV. 36. ubi habemus, ἠσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με. *J. F. R.*

30. Κλεόδημος] V. de eodem, Συμπ. c. 6. *M. du S.*

31. Δεινόμαχος] Nomen videtur fictitium. *M. du S.*

32. Ἴων] Plura de eodem vid. Συμπ. c. 7. &c. *M. du S.*

Ibid. Οἶσθα] Cum in *Amst.* male esset οἶσα, Cl. *La Croze* id emendarat. Sed recte οἶσθα jam habebant al. Edd. *J. F. R.*

48. Τί μείζον εἰσιὼν ἐπήνεσα] Sic rursus infra hoc *Dial.* c. 29. med. Quod ideo moneo; quia ibi ὑπήκοον nonnemo emendarat; quod jam nihil opus erit; vid. ibi dicenda. *J. F. R.*

Ibid. Καίγὼ μάλα περιφυλαγμένως μὴ ψαύσαιμι τῶν ποδῶν αὐτοῦ] Corrige, ut recte Basileensis, περιφυλαγμένως. *Et ego studiose cavens, ne pedes ejus attingerem.* *J. F.*

49. Περιφυλαγμένως] Receptam scripturam secutus sum; περιφυλαγμένως, uti περισεσμένως usurpat *Aelianus*

H;

rei est; de unaquaque secta, venerabiles omnes, ac tantum non adspectu ipso terribiles. Insuper vero aderat Antigonus Medicus, morbi caussa, puto, advocatus. Ac jam mollius videbatur habere Eucrates, eratque familiaris illi morbus: defluxio enim iterum in pedes illi descenderat. Igitur assidere me apud se in lectulo jussit Eucrates, submissa paullum ad infirmitatem significandam voce, cum me vidisset, quamquam clamantem illum, & contenta voce aliquid dicentem, in ipso ingressu audirem. Et ego summa cautione adhibita, ne forte pedes illius attingerem, excusatione illa vulgari prolata, me morbum ipsius ignorasse, audito autem, cursim statim venisse, prope illum assedi.

7. Illi forte jam de morbo partim dixerant, partim adhuc disputabant, insuper vero etiam curationes unusquisque nonnullas subjiciebant. Nam Cleodemus, *si ergo*, inquit, *sinistra aliquis humi tollat dentem mustelae, ita uti dixi interfectae, & excoriati modo leonis pelle deliget, ac deinde circumponat cruribus; statim cessat dolor. Non* τῆς προαιρέσεως, αἰδεσίμους ἅπασας, καὶ μονονουχὶ φοβερὰς τῷ πρόσωπον. ἔτι δὲ ὁ ἰατρὸς Ἀντίγονος παρῆν, καὶ χρείαν, οἶμαι, τοῦ νόσου ὀπικληθεὶς, ἤδη ῥᾷον ἐδόκει ἤδη ἔχειν ὁ Εὐκράτης, καὶ τὸ νόσημα τοῦ συνήρφων ἦν. τὸ ῥεῦμα γὰρ, ἐς τοὺς πόδας αὖθις αὐτῷ καταληλύθει. καθέζεσθαί με παρ' αὐτὸν ὑπὸ τῇ κλίνῃ ὁ Εὐκράτης ἐκέλευεν, ῥῆμα ἐγκλίνας τῇ φωνῇ ἐς τὸ ἀσθενικὸν, ὁπότε εἰδέ με, καίτοι βοῶντος αὐτοῦ καὶ βλασφημοῦντος, τί μέλαξυ εἰτιὼν ἐπήκουον· καίγε μάλα [a] περιφλαγμῶς μὴ ψαύσαιμι τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἀπολογησάμενος τὰ συνήθη ταῦτα, ὡς ἀγνοήσαιμι νοσοῦντα, καὶ ὡς ἐπεὶ ἔμαθον, δρομαῖος [b] ἦλθοιμι, ἐκαθεζόμην πλησίον.

Οἱ μὲν δὴ ἐτύγχανον ἤδη [c] ὑπὲρ τοῦ νοσήματος τὰ μὲν ἤδη προειρηκότες, τὰ δὲ καὶ τότε διεξιόντες, ἔτι δὲ καὶ θεραπείας τινὰς ἕκαστος ἐπιβάλλοντες. ὁ γοῦν Κλεόδημος, εἰ τοίνυν, φησὶ, τῇ ἀριστερᾷ τις ἀνελόμενος χαμόθεν τὸ ὀδόντα τῆς μυγάλης, οὕτω φονευθείσης, ὡς προεῖπον, ἐνδήσειεν εἰς δέρμα λέοντος, ἄρτι ἀποδαρέντος, εἶτα περιάψειε περὶ τὰ σκέλη, αὐτίκα παύεται τὸ

a Περιφλαγμῶς] Περιφλαγμόν Bas. sola. b Ἦλθοιμι] Ἐξέλθοιμι marg. Ald. W. c Ὑπὲρ] Περὶ Fl. sola.

H. Anim. I. 8. Mutavit tamen Bas. Editor, fecitque περιφλαγμόν. M. du S.

Περιφλαγμῶς] Non ausus sum hoc mutare ob solam Basil. 2. Nam persaepe non modo adverbia ex particip. praeterit. formantur, ut ἐγρηγόρως (de quo frustra dubitavi T. I. *Hermot.* c. 1. quandoquidem & *Alciphr.* III. p. 356. id habet.) aliaque similia passim occurrentia, ut πεπλανημένως, πεπλασμένως, πεπληροφορημένως, &c. Sed & adverbia ponuntur, ubi adjectivo locus esset, ut ap. *Phalar.* Ep. 34. Διὰ πάντα πολυπόνως ἐπιγνούς. *Omnia miseriarum plena videns.* *Liban.* Ep. 28. pr. Οὐκ ἀγενῶς μοι πεπαίδευται τοῖς λόγοις. Pro ἀγενῶς, i. e. *Non ignobile mihi* (est, videtur) *incumbere in dicendi studium.* Ita ibid. 29. ἄλλως pro ἄλλα. Nam ait: εἰ γὰρ ὄνομα ἄλλως, τὸ Ἀττικόν. Quod Interpres recte: *neque enim aliud nomen habet, Atticum.* Ita & ἴσα adverbii more, pro adj. ἴσων, in N. T. *Epist.* ad *Philippens.* II. 6. οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ. Taceo vulgatissima illa ὁ δεῖνα χρόνος, ἡ πάνυ τροφή, non plane huc pertinentia, de quibus ad *Amor.* c. 16. dictum, ad verba τὴν πρὶν ἀτοχίαν. Omitto alium adverbiorum cum adjectivis promiscuum usum, in ἅλις & ὅλως εἰμὶ σὺ πράγματος, de quo Cl. *Jens.* etiam egit ad *Hermot.* sub init. Sed & vicissim adjectivum adhibetur, ubi usitatius adverbio locus est, ut *Diod. Sic.* V. 13. f. φυομένων τούτων δικαίως pro δικαίων, ad quae peritissimus *Wesseling.* plura similia producit, quem etiam vid. ad V. c. 21. No. 93. Interim non satis conveniens est Luciano exemplum quod *Solan.* ex *Aelian.* modo adduxit, legitur enim: τὰ δὲ τελλτταῖα μονονουχὶ τοὺς παριόντας ἁρπάζοντα & περιφερόμενα κατὰ τὴν ἰματίων δύκωσιν. nec aliud demonstrat, quam adverbia sic a participio formari solere, dum structura ap. Lucian. est alia. Nec ego, etsi dedi quae propius accedunt, περιφλαγμῶς esse sanum adfirmo, propter illico adjunctum ἀπολογησάμενος, licet ad postremum ἠκαθεζόμην referendo stare queat, atque ideo nihil immutarim. *J. F. R.*

§ 57. Κλεόδημος] Vid. *Reines.* Ep. ad Hofm. p. 381. *M. V. La Croze.*

τὸ ἄλγημα. Οὐκ εἰς λέοντα, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, ἐγὼ ἤκουσα ἐλάφου δὲ θηλείας, ἔτι παρθένου καὶ ἀβάτου· καὶ τὸ πρᾶγμα ὕστερον πιθανώτερον· ὠκὺ γὰρ ἡ ἔλαφος, καὶ ἔρρωται μάλιστα ἐκ τῶν ποδῶν· καὶ ὁ λέων ἄλκιμος μέν, καὶ τὸ λίπος αὐτοῦ, καὶ ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ, καὶ αἱ τρίχες ἐκ τοῦ γόνατος αἱ ὀρθαὶ, μεγάλα δύναιντο, εἴ τις ἐπίσταιτο αὐτοῖς χρῆσθαι μὴ τῆς οἰκείας ἐπῳδῆς ἑκάστῳ. ποδῶν δὲ ἴασιν ἥκιστα [a] ἐπαγγέλλεται. καὶ αὐτὸς, ἦδ' ὃς ὁ Κλεόδημος, οὕτω πάλαι ἐγίγνωσκον ἐλάφου χρῆναι [b] τὸ δέρμα εἶναι, διότι ὠκὺ ἔλαφος. ἔναγχος δὲ Λίβυς ἀνὴρ σοφὸς τὰ τοιαῦτα, μεμεδίδαχέ με εἰπὼν ὠκυτέρους εἶναι τῶν ἐλάφων τοὺς λέοντας. ἀμέλει, ἔφη, καὶ αἱροῦσιν αὐτὰς διώκοντες. ἐπῄνεσαν οἱ παρόντες, ὡς εὖ εἰπόντα τὸν Λίβυν.

leomina, inquit Dinomachus; *audivi equidem, ſed cervae virginis & nondum initae: & probabilior ſic res eſt: celere enim cerva & robuſtum maxime pedibus. Et leo fortis ille quidem, atque adeps illius & manus dextra, & pili de barba recti, multum valeant, ſi quis cum ſuo quodque carmine adhibere poſſit. Pedum vero curationem minime promittit. Ipſe quoque*, inquit Cleodemus, *ita olim putabam, cervae oportere pellem eſſe, propterea quod velox cerva. Sed nuper e Libya vir ſapiens talium, aliter me docuit, cum diceret, veleciores eſſe leones cervis. Nimirum, dicebat, capiunt illos etiam perſecuti.* Laudabant praeſentes Libyn, qui recte dixiſſet.

Ἐγὼ δὲ, οἴεσθε γάρ, ἔφην, ἐπῳδαῖς τισὶ τὰ τοιαῦτα παύεσθαι, ἢ τοῖς ἔξωθεν ἐπιτρίμμασι, τοῦ κακοῦ ἔνδον διατρίβοντος; ἐγέλασαν ὅτι τῷ λόγῳ μου, καὶ δῆλοι ἦσαν καταγνωκότες μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν, ἐπεὶ μὴ ὑπῃσθάμην τὰ προδήλοτατα, καὶ περὶ ὧν ἂν ὑδεὶς φρενῶν ἀντείποι, μὴ οὐχὶ οὕτως ἔχειν. ὁ μέντοι ἰατρὸς Ἀντίγονος ἐδόκει μοι ἡδέως ἂν τῇ ἐρωτήσει μου πάλαι γὰρ ἠμελεῖτο, οἶμαι, βοηθεῖν ἀξιῶν τῷ Εὐκράτει τῆς τέχνης, οἴνου τε ἀπέχεσθαι, καὶ λάχανα σιτεῖσθαι, καὶ ὅλως ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου. ὁ γοῦν Κλεόδημος, ὑποσμειδιάσας ἅμα, Τί λέγεις, ἔφη, ὦ Τυχιάδη;

8. At ego, *Putatis enim*, dicebam, *incantationibus quibusdam talia ſedari, aut rebus extra appenſis, cum tamen intus habitet malum?* Ridebant in hoc ſermone meo, ac manifeſtum erat condemnari ab illis multam meam inſcitiam, quando neſcirem, quae eſſent manifeſtiſſima, ac de quibus nemo ſanus contradiceret, quaſi non ita ſe haberent. Verumtamen Antigonus Medicus videbatur delectari mea interrogatione, olim enim, puto, negligebatur, qui auxilium de arte ſua afferre vellet Eucrati, & vino illum abſtinere jubens, & veſci oleribus, & in univerſum de contentione remittere. Cleodemus ergo ſubridens, *Quid ais*, inquit, *Tychiade?*

a Ἐπαγγέλλεται] Δύναται marg. *A1*. b Τὸ δέρμα] Διὰ τὸ δέρμα *J*. ſola fruſtra, cum marg. *A1*.

34. Καλλιγναθότερος μου] Καλλιγναθότερος πολλὴν τὴν ἄνοιαν. αἰτιατικὴ ἀντὶ γενικῆς Ἀττικῶς. *V*.

74. Χρῆναι — εἶναι] Nonnihil incommodi praeferunt hi infinitivi; verum quia recte *ἐγὼ χρῆναι licet μὲν, vel utendum eſt*, dicitur; non offendet peritum, utrumque infinite, ut ſtructura poſtulabat, hic efferri. Difficilioris ſtructurae infinitivos tres videbimus infra c. 39. Et. δεῖν ἐπαοιδῶν occurret mox *Hipp.* ipſo initio, atque alibi non ſemel. *J. F. R.*

77. Ἀμέλει] Conf. ſupra Συγγρ. c. 29. med. *M. du S.*

84. Καλλιγναθότερος μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν] Eadem rurſus infra c. 32. pr. *J. F. R.*

91. Ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου] Videtur exprobrare tacite Eucrati intemperantiam, ut circa *vinum* & *carnes*, ſic etiam circa res venereas, quorſum τόνου hic reſpicere ſuſpicor, licet generalius nomen ad omnem contentionem vehementiorem pertinere non ignorem. *J. M. G.*

Ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου] Vix dubito quin ſimul ad tenſionem Veneream adludat; interim vult videri Medicelo-

chiade? Incredibile tibi videtur, quasdam exiſtere e talibus utilitates ad morbos? Mihi vero, inquam; *niſi omnino pituita plenus mihi ſit naſus, ut credam, externa, & quae nihil communicent cum internis rebus, morbos excitantibus, cum voculis quibusdam, ut dicitis, praeſtigiisque operoſa eſſe, & ſanationem, ſi appendantur, immittere? Enimvero hoc non contigerit, neque ſi quis in pelle de Nemeaeo leone ſexdecim totas muſtelas deliget. Ego enim leonem ipſum ſaepe claudicantem prae dolore in integra ſua pelle vidi.*

9. *Omnino nimirum idiota es*, ait Dinomachus, *neque talia diſcere curaſti, quemadmodum, cum morbis adhibentur, proſint: ac videris mihi ne manifeſtiſſima quidem iſta recipere, febrium intermittentium depulſiones, & ſerpentium mulcedines, & tumorum inguinalium ſanationes, & reliqua, quae jam & anus faciunt? Si vero illa fiunt omnia, quidni & iſta putabis fieri a ſimilibus? Ea quae non conſequuntur*, inquam, *concludis, Dinomache, & clavo, quod ajunt, clavum ejicis. Neque enim, quae dicis, ea tali potentia fieri manifeſtum eſt. Niſi enim prius eo converſa diſputatione perſuaſeris, quomodo fieri iſta poſſint, metuente febri aut tumore, vel divinum nomen, vel ſermonem Barbaricum, & pro-*

ἄπιστον εἶναί σοι δοκεῖ τὸ ἐκ τ τοιούτων γίγνεσθαί τινας ὠφελείας ἐς τὰ νοσήματα; ἔμοιγε οὖν δ' ἐγώ· εἰ μὴ πάνυ ᾗ ῥῖνα κορύζης μεστὸς εἴην, ὡς πιστεύειν τὰ ἔξω καὶ μηδὲν κοινωνοῦντα τοῖς ἔνδοθεν ἐπεγείρουσι τὰ νοσήματα μετ' ῥημάτιον, ὡς φατέ, καὶ γοητείας τινὸς ἐνεργεῖν, καὶ τ ἴασιν ἐμπιπέμπειν προσαρτώμενα. τὸ δ' [c] οὐκ ἂν γένοιτο, εὖ ἴσθι ἐς τὸν Νεμεῖον λέοντα τὸ δέρμα [d] ἐνδήσαι τις ἑκκαίδεκα ὅλας μυγαλᾶς. ἐγὼ γοῦν σαὐτὸν τ λέοντα εἶδον πολλάκις χωλεύοντα ὑπ' ἀλγηδόνων, ἐν [e] ὁλοκλήρῳ τῷ αὐτοῦ δέρματι.

Πάνυ γὰρ ἰδιώτης, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, εἶ, καὶ τὰ τοιαῦτα οὐκ ἐμέλησέ σοι ἐκμαθεῖν, ὅν τινὰ τρόπον [f] ὠφελεῖ τοῖς νοσήμασι προσφερόμενα. καί μοι δοκεῖς, εἰ δὲ τὰ προφανέστατα οὐ παραδέξασθαι ταῦτα, τ ἐκ τοιόνδε πυρετοῦ τὰς ἀποπομπὰς, καὶ τ ἑρπετοῦ τὰς καταθέλξεις, καὶ βυβώνων ἰάσεις, καὶ τἆλλα ὁπόσα καὶ αἱ γραῦς ἤδη ποιοῦσιν. εἰ δὲ ἐκεῖνα γίγνεται ἅπαντα, [g] τί δὴ τοῦτο οὐχὶ ταῦτα οἴσῃ γίγνεσθαι ὑπὸ τ ὁμοίων; ἀπέραντα, ἦν δ' ἐγὼ, ξυμπεραίνῃ, ὦ Δεινόμαχε, καὶ ἦλω, φασὶν, ἐκκρουεῖς τ ἦλον. οὐδὲ γὰρ ἃ φῂς, ταῦτα δῆλα μετ' τοιαύτης δυνάμεως γιγνόμενα. ἢν γοῦν μὴ πείσῃς πρότερον ἐπάγων [h] τ λόγον διότι φύσιν ἔχει γίγνεσθαι, [i] τοῦ τε πυρετοῦ, καὶ τοῦ οἰδήματος δεδιότος, ἢ ὄνομα θεοπέσιον, ἢ ῥῆσιν βαρβαρικὴν, καὶ ἅμα τοῦτο ἐκ τοῦ βυ-

e Οὐκ ἂν] Οὐκ ἂν male *J.* οὐκ cett. Δὲ οὐκ ἂν etiam marg. *A1.* *d* Ἐνδῆσαι] Ἐνδῦσαι *J.* ſola; minus recte, vid. c. 7. Ἐνδῦσαι pejus marg. *A1.* *e* Ὁλοκλήρῳ] Sic Edd. magno conſenſu. Ὁλόγῳ male *J.* & marg. *A1.* *f* Ὠφελεῖ] Ὁμιλεῖ *Fl.* *g* Τί] Ὅτι marg. *A1.* & *Fl.* male. *h* Τὸν λόγον] Τῷ λόγῳ *Fl.* *i* Τοῦ τε] Οὕτω τι τοῦ *J* cum *Va.* & marg. *A1.*

19. Καὶ ἦλῳ φασὶν ἐκκρούεις τ ἦλον] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀσυμφόροις ἀσύμφορα πειρωμένων, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τ ψευδῆ εἰρῆ τῷ λίνῳ λίνον συνάπτειν. *V.*

loqui, ut intelligatur *relaxatio toni*, ut hi loquuntur, i.e. quo tenſio fibrarum minuatur, ad ſedationem doloris podagrici, qui maxime in tenſione membranarum, perioſteorum atque fibrillarum conſiſtit, ac rigidos ineptosque ad motum reddit muſculos, & hinc ad ambulationem & curſum ineptos, unde relaxationem tenſionis ſanatio infert. *J. F. R.*

1. Ἐπῳδῇ] Hanc vocem interpretatur vir Clariſſ. *Gilbert. Gaulminus* ad Pſellum. *J. B.*

19. Ἦλῳ — ἐκκρούεις τ ἦλον] Habuimus idem ſupra *pro Merc. Cond.* c. 9. *J. F. R.*

βυβῶνα δραπετεύοντα, ἔτι σοι γραῶν μῦθοι τὰ λεγόμενά ἐστι.

Σύ μοι δοκεῖς, ἦδ' ὃς ὁ Δεινόμαχος, τὰ τοιαῦτα λέγων, οὐδὲ θεοὺς εἶναι πιστεύειν, εἴγε μὴ οἴει τὰς ἰάσεις οἷόν τε εἶναι ὑπὸ ἱερῶν ὀνομάτων γίγνεσθαι. τοῦτο μέν, ἦν δ' ἐγώ, μὴ λέγε, ὦ ἄριστε· κωλύει γὰρ οὐδέν, καὶ θεῶν ὄντων, ὅμως τὰ τοιαῦτα ψευδῆ εἶναι. ἐγὼ δὲ καὶ θεοὺς σέβω, καὶ ἰάσεις αὐτῶν ὁρῶ, καὶ τοὺς εὖ ποιοῦσι τοὺς κάμνοντας, ὑπὸ φαρμάκων καὶ ἰατρικῆς, ἀνιστάντες. ὁ γοῦν Ἀσκληπιὸς αὐτὸς, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, ἅπτα φάρμακα πάσοντες, ἐθεράπευον τοὺς νοσοῦντας, οὐ λέοντας καὶ μυγάλας θεραπεύοντες.

Ἔα τοῦτον, ἔφη ὁ Ἴων, ἐγὼ δὲ ὑμῖν θαυμάσιόν τι διηγήσομαι. ἦν μοι ἐγὼ μειράκιον ἔτι, ἀμφὶ τὰ τέτταρα καὶ δέκα ἔτη ἡλικίαν· ἦκε δέ τις ἀγγέλλων τῷ πατρὶ, Μίδαν τὸν ἀμπελουργὸν, ἐρρωμένον ἐς τὰ ἄλλα οἰκέτην, καὶ ἐργαλικὸν, ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν, ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέντα, κεῖσθαι ἤδη σεσηπότα τὸ σκέλος. ἀναδοῦντι γὰρ αὐτῷ τὰ κλήματα, καὶ ταῖς χάραξι περιπλέκοντι, προσερπύσαι τὸ θηρίον, δακεῖν κατὰ τὸν μέγαν δάκτυλον, καὶ τὸ μὲν φθάσαι, καὶ καταδῦναι αὖθις ἐς [a] τὸν φωλεὸν, τὸν

pterea de inguinibus aufugiente; adhuc quae dicis aniles ſunt fabulae.

10. *Videris tu mihi*, ait Dinomachus, *talia qui dicas, neque Deos credere, ſi quidem non putas fieri poſſe, ut per divina nomina ſanationes contingant. Illud quidem*, inquam, *noli dicere, vir optime. Nihil enim prohibet, etiam ſi Dii ſunt, tamen talia eſſe mendacia. Ego vero & colo Deos, & curationes illorum video, & quae bene faciant laborantibus, quos medicamentorum & medicinae opera reſtituant. Aeſculapius enim ipſe, ejusque filii, medicamentis bonis miſcendis ſanabant aegrotos, non leonibus muſtelisque alligandis.*

11. *Omitte iſtum*, inquit Ion. *Ego mirabile quiddam vobis enarrabo. Adoleſcentulus eram circa quatuor & decem fere annos. Venit autem aliquis patri nuntians, Midam vinitorem, robuſtum caetera ſervum, & efficacem, pleno foro a ſerpente morſum, jacere jam putreſcente crure. Deliganti enim palmites, & palis applicanti, adrepentem viperam, morſu appetiiſſe pollicem, ac ſubito ſuam rurſus cavernam ſubiiſſe: illum vero plorare, qui*

[a] Τὸν] Recte ſic *Fl. Fr. P.* &c. Τὸν *K.* & *V2.*

37. Ἥπια φάρμακα πάσοντες] *Homer.* Il. Δ. 218. *M. du S.*

45. Ἀμφὶ πλήθουσιν ἀγορὰν] Vertunt *circa forum plenum* Latine valde obſcure. potius dicendum fuiſſet, *circa tempus fori pleni*, quo frequentiſſimum eſt forum, circa meridiem, noſtris mercatoribus omnibus de Beurstijdt. *J.G.G.*

Ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὰν] Firmant *Graevianam* obſervationem *Kuſterus* ad *Suid.* V. ἀγορᾶς ὥραν. Add. Venerab. *Wolfius* ad *Liban.* Epiſt. 1036. a. No. 4. qui Sophiſta accuratiſſime forte definit tempus, quod hac formula deſignant, Ep. 1084. Καὶ ταῦτα σὺ τετάρτην μοίρει τετέλεσαι σοι τῆς ἡμέρας, ἀπὸ πληθούσης ἀγορᾶς εἰς μεσημβρίαν σαθεράν. Eo magis haec nota temporis forte poſita eſt ab auctore, quia verſus meridiem auctо calore irritantur magis, & plus proinde nocent, venenata. Vid. *Plin.* II, 25. ſ. 30. *J.M.G.*

Ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὰν] *Thucyd.* (quem conferendum in marg. ſuaſit Cl. *Hemſterh.*) VIII. c. 92. pr. ἐν τῇ ἀγορᾷ πληθούσῃ ait, ibique Cl. *Duker.* „ *Suidas:* „ περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν. περὶ ὥραν τετάρτην, ἢ πέμπτην „ καὶ ἕκτην· τότε γὰρ μάλιστα πληθει ἡ ἀγορά. Poſtremam „ interpretationem ſecuti Viri doctiſſimi in Luciani „ *Philopſ.* (h. l.) ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὰν, & in *Philoſtr.* „ vit. *Apollonii* II. 36. Ὁπότε ἀγορὰ πλήθει. & VII. 29. „ περὶ πλήθουσαι ἀγοραὶ vertunt: *circa meridiem.* Sed „ *Suidas* ipſe deinde πλήθουσαν ἀγορὰν exponit ὥραν „ τρίτην. Et ſcriptor *Anonymus* apud *Phavorinum* in „ πλήθουσα ἀγορά· ὥρα τρίτη ἠκροβολίζοντο περὶ πλήθουσαν „ ἀγοράν. *Herald.* I. Adverſar. 10. Interpretes *Aeliani* ad XII. V. Hiſt. 30. & *Kuhnius* in Indice *Aeliani* „ pluribus oſtenderunt, his phraſibus deſignari tempus quod eſt inter mane & meridiem, & tempus „ quod πληθούσης ἀγορᾶς, & περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν vocant Graeci, a μεσημβρίαι diſtingui. Itaque hoc „ recte inchoari poteſt ab hora tertia, quae, ut *Martialis* dicit, cauſſidicos exercere incipiebat; nec „ *Brodaeus* IV. Miſcell. 33. ſatis adcurate illud cum „ Gal-

qui periret doloribus. Haec igitur nunciabantur : ac Midam videbamus ipſum in grabato adferri a conſervis , totum tumoribus inflatum , lucidum , putreſcentem jam , quod oculis cerneres , aegre adhuc ſpirantem. Triſti autem patri amicorum aliquis , qui forte aderat, Bono es animo , *inquit* , ego enim tibi Babylonium hominem , de Chaldaeis , quos vocant , ſtatim arceſſo , qui ſanabit hominem. *Et ne moras narrandi faciam , venit Babylonius , reſtituit Midam , carmine quodam ejiciens de corpore venenum , cum alligaret inſuper pedi illius lapidem , quem de columella ſepulcrali virginis defunctae exciderat. Atque hoc fortaſſis mediocre videatur : quamquam ipſe Midas , ſublato in quo portatus fuerat grabato , diſcedens rus abiit. Tantum carmen illud valuit & ille lapis de ſepulcro.*

12. *At ille alia quoque patravit vere divina. In praedium enim cum abiiſſet , mane , pronunciatis ex veteri libro ſanctis ſeptem nominibus , loco per ſulphur & facem tribus circuitibus luſtrato , quotquot intra fines illos fuerant ſerpentes ejecit. Veniebant igitur velut tracti ad incantationem angues multi & aſpides , & viperae , ac ceraſtae , & jaculi ,*

δὲ οἰμώζειν , ὑπολελυμμένον ὑπ' ἀλγηδόνων. ταῦτά τε ἦν ἀπηγγέλλετο , καὶ τὸν Μίδαν ἐωρῶμεν αὐτὸν ὅτι σκίμποδος ἔτι τοῦ ὁμοδούλων προσκομιζόμενον , ὅλον ᾠδηκότα , πελιδνὸν , μυδῶντα τὴν ὀπφάνειαν , ὀλίγον ἔτι ἐμπνέοντα. λελυπημένῳ δὴ τῷ πατρὶ , τῶν φίλων τις [b] παρὼν , Θάρρει , ἔφη , ἐγὼ γάρ σοι ἄνδρα Βαβυλώνιον τῶν Χαλδαίων , ὃς φασιν , αὐτίκα μέτειμι , ὃς [c] ἰάσεται τὸν ἄνθρωπον. καὶ ἵνα μὴ διατρίβω λέγων , ἦκεν ὁ Βαβυλώνιος , καὶ ἀνέστησε τὸν Μίδαν , ἐπῳδή τινι ἐξελάσας τὸν ἰὸν ἐκ τοῦ σώματος , ἔτι καὶ προσαναρτήσας τῷ ποδὶ τεθνηκυίας παρθένου λίθον ἀπὸ τῆς στήλης ἐκκόψας. καὶ τοῦτο μὲν ἴσως μέτριον , καίτοι ὁ Μίδας αὐτὸς ἐράμενος τὸ σκίμποδα , ἐφ' ᾧ ἐκεκόμιστο , ᾤχετο ἐς τὸν ἀγρὸν ἀπιών. τοσοῦτον ἡ ἐπῳδὴ ἐδυνήθη , καὶ ὁ λίθος ἐκεῖνος. Ὁ δὲ καὶ ἄλλα ἐποίησε θεσπέσια , ὡς ἀληθῶς. ἐς γὰρ τὸν ἀγρὸν ἐλθὼν ἔωθεν , ἐπειπὼν [d] ἱερατικά τινα ἐκ βίβλου παλαιᾶς ὀνόματα ἑπτὰ , θείῳ καὶ δαδὶ καθαγνίσας τὸν τόπον , περελθὼν ἐς τρὶς , ἐξήλασεν ὅσα ἦν ἑρπετὰ ἐντὸς [e] τοῦ ὅρου. ἦκον δὴ ὥσπερ ἑλκόμενοι πρὸς τὴν ἐπῳδὴν ὄφεις πολλοί , καὶ ἀσπίδες , καὶ ἔχιδναι , καὶ κεράσται , καὶ ἀκοντίαι ,

b Παρὼν] Παρελθὼν *Fl.* *c* Ἰάσεται] Ἰάσατο *Fl.* Ἰάσετο marg. *AiW.* *d* Ἱερατικὰ] Ἱερὰ *Ven.* & marg. *Ai.* *e* Τοῦ] Omittit articulum *Fl.*

„ Gallorum hora undecima componit. Adde *Kuſterum* „ ad *Suidam* in ἀγορᾶς ὥραν." Vid. etiam Cl. *Caſaub.* ad Athen. VI. c. 20. p. m. 292. qui jocum in πληθύσης ἀγορᾶς captatum exponit , & πρὶν ἀγορὰν λυθῆναι refert ad horam decimam , quo deſinerent homines eſſe frequentes in foro. Sed non adeo horam nobis indicare vult Lucianus , quam id actum eſſe in frequentiſſimo populi conſpectu , ut res coram tot teſtibus acta eo minus negari queat. *J. F. R.*

46. Ὑπὸ ἰχθύος δηχθέντα — τὸ θηρίον] Cl. *Bos* ad Act. Ap. p. 90. quem admonitu Cl. *Hemſterhuſii* evolvi , haec Luciani comparat cum verbis Apoſtoli c. 28. 4. εἶδον οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ , aliaque ſimilia adfert. Quae non exſcribam , quia magis nota. *J. F. R.*

66. Αὐτὸς ἐράμενος] Ut paralyticus in Evangelio. *M. V. La Croze.*

72. Ἱερατικά τινα] Non poſſum quin adſcribam hic, quae in margine veteris Codicis hic ſunt adnotata *Ἱερατικὰ.* οἷα εἰκὸς τὰ τελεστικὰ φέρει Ἰαμβλιχος , ἃ Πρόκλος ὑπομνηματίζει , οἷς ὁ Προκόπιος αὐτιφθέγγεται πάνυ δεξιῶς καὶ γενναίως. *J. G. G.*

73. Θείῳ δὲ δαδὶ καθαγνίσας] Vid. *C. Barthii* Adverſ. L. VII. c. 3. *Alm.* Nimirum ſulphur ad faſcinationes adhibitum aliquot poëtarum teſtimoniis ibi docet *Barthius.* Hodie vero & fures fumum ſulphuris adhibent in furandis porcis , qui eo ſtupefacti obmuteſcunt, & ſe quocumque abſtrahi patiuntur. Confer *Necyom.* c. 7. ibique notas 74. & 76. *J. F. R.*

74. Ἐς τρὶς] Vid. de hac locutione Fratris Conſultiſſ. *G. O. Reitzii* Belg. Graec. p. 464. Adde *Theocr.* Eid. I. 25. *J. F. R.*

77. Κεράσται] Vid. *Dioſc.* c. 3. De phyſalo Rubri maris vide *Aelianum* de anim. III. 18. qui *piſcem* vocat. De ἀκοντίαις idem VI. 18. *M. du S.*

85. Συν-

τίαι, Φρῦναί τε, καὶ Φύσαλοι· ἐλείπετο δὲ εἷς δράκων παλαιὸς, ὑπὸ γήρως, οἶμαι, ἐξερπύσαι μὴ δυνάμενος, παρακούσας τοῦ προστάγματος· ὁ δὲ μάγος, οὐκ ἔφη πάρεῖναι ἅπαντας, ἀλλ' ἕνα τινὰ τῶν ὄφεων τὸν νεώτατον χειροτονήσας, πρεσβευτὴν ἔπεμψεν ὅτι τὸν δράκοντα, καὶ μικρὸν ἦκε καλέσων. ἐπεὶ δὲ [a] συνηλίσθησαν, ἐνέφύσησε μὲν [b] αὐτοῖς ὁ Βαβυλώνιος, τὰ δὲ αὐτίκα μάλα κατεκαύθη ἅπαντα ὑπὸ τῷ φυσήματι, ἡμεῖς δὲ ἐθαυμάζομεν.

Εἰπέ μοι, ὦ Ἴων, ἦν δ' ἐγὼ, ὁ ὄφις, ὁ πρεσβευτὴς ὁ νέος, ἆρα καὶ ἐχειραγώγει τὸν δράκοντα ἤδη, ὡς φῂς, γεγηρακότα, ἢ σκίπωνα ἔχων ἐκεῖνος, ἐπεστηρίζετο; σὺ μὲν παίζεις, ἔφη ὁ Κλεόδημος, ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς ἀπιστότερος ὢν σοῦ πάλαι τὰ τοιαῦτα (ὤμην γὰρ οὐδενὶ λόγῳ δυνατὸν γίγνεσθαι [c] ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι) ὅμως ὅτε τὸ πρῶτον εἶδον πετόμενον τὸν ξένον τὸν βάρβαρον (ἐξ Ὑπερβορέων δὲ ἦν ὡς ἔφασκεν) ὑπίστευσα, καὶ ἐνικήθην, ὑπολυπολὺ ἀντιχών. τί γὰρ ἔδει ποιεῖν, αὐτὸν ὁρῶντα διὰ τοῦ ἀέρος φερόμενον, ἡμέρας οὔσης, καὶ ἐφ' ὕδατος βαδίζοντα, καὶ διὰ πυρὸς διεξιόντα, καὶ σχολῇ, καὶ βάδην; σὺ ταῦτα, ἦν δ' ἐγὼ, εἶδες τὸν Ὑπερβόρεον ἄνδρα πετόμενον, ἢ ὅτι τοῦ

& rubetae ac bufones. Remanſerat draco unus vetulus, qui prae ſenio, arbitror, non poterat erepere, ac propterea dicto audiens non fuerat. At Magus negat omnes adeſſe, atque unum ſerpentium minimum natu electum, legatum mittit ad draconem. Et venit paullo poſt iſte etiam. Cum vero congregati eſſent, afflavit illos Babylonius: at illi confeſtim ab illo ipſo flatu, nobis admirantibus, combuſti ſunt.

13. *Dic mihi, Ion*, dicebam ego, *ſerpens ille legatus, junior, numquid manu ducebat draconem vetulum, ut dicebas? an ille ſcipione nixus ingrediebatur? Tu quidem ludis*, Cleodemus inquit: *ego vero & ipſe magis etiam quam tu incredulus circa talia cum eſſem, (fieri enim nullo modo poſſe putabam, ut ea crederem) tamen, ut primum volantem vidi peregrinum, barbarum, erat autem, ut dictitabat ex Hyperboreis, credidi, & diu reluctatus tandem vinci me paſſus ſum. Quid enim facerem, qui viderem illum, ſudo die, per aërem ferri, ſuper aqua incedere, per ignem transire otioſe & gradatim. Tu haec*, inquam ego, *vidiſti, Hyperboreum hominem ve-*

a Συνηλίσθησαν] Ex emendatione *Solani* Συνηλίθησαν Edd. Nec quidquam variet. ex Codd. notatum invenio. b Αὐτὰ] Αὐτοῖς *Fl.* & marg. *Al.* c Ἂν αὐτὰ πιστ.] Πιστεῦσαι αὐτὰ *Fl.* omiſſo ἂν. Deerant in uno Cod. Coll. Et pro γιγν. πιστ. erat. In margine *Ald. Weſſ.* duo haec adſcripta: δυνατῷ πιστεῦσαι αὐτὰ, additumque: *vel ſic*, λόγῳ δυνατὸν γίγνεσθαι ἂν αὐτά.

95. Δυνατὸν πιστεῦσαι] Γρ. δυνατὸν γίγνεσθαι. *G.*

85. Συνηλίσθησαν] Sic emendandum omnino duximus, ut Philops. c. 7. Vid. *Kuſt.* Not. ad *Jambl.* No. 58. Incantationibus ſerpentes e latibulis vulgo elicitos tradit *Aelian.* de An. VI. 33. *M. du S.*

Συνηλίσθησαν] Pro correctione *Solani* non ſolum facit, quod & ſupra *de Luct.* §. 7. legas: ἐπειδὴ συνηλίσθησι πολλοί. Sed quia συνηλ— a συναυλίζομαι *commoror* hic ſenſum nullum exhibet. Aliud foret, ſi, quod neſcio, συνηλίθησαν daretur a συναυλῶμαι, fibilando congrego, vel fiſtula convoco, ut paſtores ſolent congregare oves; tum nihil ſine auctoritate Codd. immutaſſem. *J. F. B.*

95. Γίγνεσθαι ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι] In Collectaneorum *Gal.* uno Codice deerant poſteriores duae voces, & pro γίγνεσθαι, πιστεῦσαι erat. Ego πιστεῦσαι prorſus ejiciendum cenſeo. *M. du S.*

15. Ἐν Γλαυκίᾳ τῷ Ἀλεξικλέους] Video verti *in Glaucia Alexiclis filio*. At tales hi interpretes debuerunt quoque lectori demonſtrare, quid in eo factum fuerit; quod quidem in hac relatione prorſus nihil dicitur. Quid enim aliud, quam retinuit ſemel conceptum amorem, donec potiretur amato. At haec omnia, quae narrantur, contigerunt in domo Glauciae, ut patet ex duobus locis, vel dum hic adjutor dicit

volare ; & ſuper aqua incedere ? Ego vero, inquit, *calceatum quidem crudo corio, ut plerumque illi calceantur. Nam parva illa quid dicere opus eſt, quae oſtendit, immittendis amoribus, daemonibus evocandis, mortuis veteribus revocandis in vitam, ipſa Hecate manifeſto ſiſtenda, ac detrahenda Luna.*

14. *Ego enim enarrabo vobis, quae vidi ab eo fieri apud Glauciam Alexiclis. Glaucias enim cum patre vix mortuo adiiſſet hereditatem, amore captus eſt Chryſidis Demaeneti filiae. Me autem philoſophiae tum magiſtro utebatur : ac niſi amor illum detinuiſſet, omnia jam Peripateticae ſcholae placita didiciſſet, qui duodeviginti annorum adoleſcens jam analyſi uteretur, & acroamaticos de natura libros ad finem usque pertractaſſet. Attamen conſilii circa ſuum amorem inops, omnia mihi indicat. Ego vero, quod magiſtrum decebat, Hyperboreum illum magum ad eum deduco, quatuor in praeſens minarum mercede interpoſita ; oportebat enim ſtatim numerare aliquid ad ſacrificia : ſexdecim vero, ſi frui daretur Chryſide. Ille vero plenam cum ſervaſſet Lunam, tum enim plerumque talia ſacra perа-*

ὕδατος βεβηκότα ; καὶ μάλα, ἦ δ' ὅς, ὑποδεδεμένον γε καρβατίναις, οἷα μάλιστα ἐκεῖνοι ὑποδοῦνται. τὰ μὲν γὰρ σμικρὰ ταῦτα, τί χρὴ καὶ λέγειν, ὅσα ἐπιδείκνυσθαι, ἔρωτας ἐπιπέμπων, καὶ δαίμονας ἀνάγων, καὶ νεκροὺς ἐώλους ἀνακαλῶν, καὶ τὴν Ἑκάτην αὐτὴν ἐναργῆ παριστὰς, καὶ τὴν Σελήνην καταστρῶν.

Ἐγὼ γὰρ διηγήσομαι ὑμῖν ἃ εἶδον γενόμενα ὑπ' αὐτῷ ἐν Γλαυκίᾳ τῷ [d] Ἀλεξικλέους. ἄρτι γὰρ ὁ Γλαυκίας, τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος, τὰ μὲν χρήματα καὶ οὐσίαν, ἠράσθη Χρυσίδος [e] τῆς Δημαινέτου θυγατρός. ἐμοὶ δὲ διδασκάλῳ ἐχρῆτο πρὸς τοὺς λόγους· καὶ εἰ γε μὴ ὁ ἔρως ἐκεῖνον ἀπεσχόλασεν αὐτὸν, ἅπαντα ἂν ἤδη τὰ τῆς Περιπάτου ἠπίστατο· ὃς καὶ ὀκτωκαιδεκαέτης ὢν, ἀνέλυε, καὶ τὴν Φυσικὴν ἀκρόασιν μεμελετήκει εἰς τέλος· ἀμηχανῶν δὲ ὅμως τῷ ἔρωτι, μηνύει μοι τὸ πᾶν. ἐγὼ δὲ ὥσπερ εἰκὸς ἦν, διδάσκαλον ὄντα, τὸν Ὑπερβόρειον ἐκεῖνον μάγον ἄγω πρὸς αὐτὸν, τετταράκοντα μὲν μναῖς τέτταρσι μὲν τὸ πρυτάνεια. (ἔδει γὰρ προελέσθαι τι πρὸς τὰς θυσίας) ἐκκαίδεκα δὲ εἰ τύχοι τὴν Χρυσίδα. ὁ δὲ αὐξομένην τηρήσας τὴν σελήνην (τότε γὰρ ὡς [f] ἐπιτοπολὺ τὰ τοιαῦ-

d Ἀλεξικλείους] Ita Edd. hic, ſed paullo poſt Ἀνεξ— habent. *e* Δημαινέτου] Sic *Fl. J. Fr.* &c. Δημοσ Schol. *f* Ἐπιτοπολὺ] Sic *J. P. H. S.* &c. Ἐπιτολὺ *Fl.*

7. Καρβατίνας] Καρβατῖναι τὰ τραχέα ϵ ποιμενικὰ ὑποδήματα, ἃ ϵ ἀρβύλας φασίν. *V.*

18. Δημαινέτου] Γράφε ϵ Δημέου. *V.*

ſe ἄγων ἐκεῖνον μάγον πρὸς αὐτὸν, & quod tum hic dicitur βόθρον ὀρύξαντα τὸ αἷμά τινι τῶν οἰκείων, nempe ejusdem, vel quod tandem ipſa Chryſis ἐπέτυχε κέντρου τοῦ θύρου ϵ ἀσελθόντος verſata eſt cum Glaucia. Itaque τὸν Γλαυκίαν nunc accipe, ut circa finem harum inſaniarum τὸν Ἀμφιλόχου, τὸν Εὐκράτους. Praeterea viri docti, qui Lucianum publico dederunt, vereor ut bene contemplati ſint libros ſcriptos, dum eum, quem nunc dicunt filium Ἀλεξικλέους, mox ab Luciano ſcribi faciunt, quaſi patrem habuerit Ἀνεξικλέα ; ex quibus verum eligere ſine auctoritate vetuſtatis nequimus. *J.G.*

Ἐν Γλαυκίᾳ] Sic infra c. 38. τὸν Ἀμφιλόχου, quod videat cui opus eſt. *J.F.R.*

Ibid. Ἀνεξικλείους] Aut ita hic, ut infra Ἀνεξ— legendum ; aut illic Ἀλεξ— quod hic in Impr. erat, reponendum. *M. du S.*

Ἀλεξικλείους] *Solan.* in nott. nihil definit. In *Junt.* vero Ἀλεξ— deleto, Ἀνεξ— reſcripſerat. Ego Ἀλεξικλέα γράψαγον invenio apud *Thucyd.* VIII. c. 92. num vero idem ſit, de quo hic, non habeo dicere. *J. F. P.*

23. Ἀνέλυε] Optimo ſane conſilio ſic apud veteres comparatum erat, ut priusquam Logicam docerentur, quae maturum jam, certe rerum cognitione inſtructum, judicium requirit, Phyſica audirent. Stoici vero non ſecundo tantum loco, ſed tertio & ultimo videntur Logicam docuiſſe. Vid. *Diog. Laërt.* p. 173. D. quanquam idem (174. A.) docet alios Stoi-

τοιαῦτα τελετισυργεῖται. Βόθρον τε ὀρυξάμενον ἐν αἰθρίῳ τινὶ τῆς οἰκίας, τὸν μέσας νύκτας ἀνεκάλεσεν ἡμῖν πρῶτον μὲν τὸν [a] Ἀναξικλέα τὸν πατέρα τῆς Γλαυκίδος, πρὸ ἑπτὰ μηνῶν τεθνεῶτα· ἠγανάκτει δὲ ὁ γέρων ὅτι τῷ ἔρωτι, καὶ ὠργίζετο, τὰ τελευταῖα δὲ ὅμως ἐφῆκεν αὐτῷ ἐρᾶν. μετὰ δὲ τὴν Ἑκάτην τε ἀνήγαγεν ἐπαγομένην τὸν Κέρβερον, καὶ τὴν Σελήνην κατέσπασε, πολυμορφόν τι θέαμα, καὶ ἄλλοτε ἀλλοῖόν τι φαινόμενον. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον γυναικείαν μορφὴν ἐπεδείκνυτο, εἶτα βοῦς ἐγένετο πάγκαλον, εἶτα σκύλαξ ἐφαίνετο. τέλος δὲ ὧν ὁ Ὑπερβόρεος ἐκ πηλοῦ ἐρώτιόν τι ἀναπλάσας, Ἄπιθι, ἔφη, καὶ ἄγε Χρυσίδα. καὶ ὁ μὲν πηλὸς ἐξέπαλτο, καὶ μὴν μικρὸν δὲ ἐπέσχε κόπτουσα τὴν θύραν ἐκείνη, καὶ εἰσελθοῦσα ἐνέβαλλε τὴν Γλαυκίαν, ὡς ἂν ἐμμανέστατα ἐρῶσα, καὶ συνῆν ἄχρι δὴ ἀλεκτρυόνων ἠκούσαμεν ᾀδόντων. τότε δὴ ἥτε σελήνη ἀνέπαλτο ἐς τὸν οὐρανόν, καὶ ἡ Ἑκάτη ἔδυ χθὲς ἐς γῆν, καὶ τὰ ἄλλα φάσματα ἠφανίσθη, καὶ τὴν Χρυσίδα ἐξεπέμψαμεν περὶ αὐτὸ που ᾠδὴν τὸν λυκαυγές.

Εἰ ταῦτα εἶδες, ὦ Τυχιάδη, οὐκ ἂν ἔτι ἠπίστησας εἶναι πολλὰ ἐν ταῖς ἐπῳδαῖς χρήσιμα. [b] εὖ λέγεις, ἦν δ' ἐγὼ, ὅτι-

gunturr, fossa in subdiuali domus depressa, circa mediam noctem evocavit nobis primo quidem Anaxiolem, patrem Glauciae, ante menses septem defunctum. Graviter autem ferebat senex amorem, atque irascebatur: denique vero tamen amare illi permisit. Post vero Hecaten evocavit, quae Cerberum secum duceret, & Lunam detraxit, multiforme spectaculum, diversamque prae se speciem ferens. Primo quidem muliebrem prae se formam gerebat: tum bos fiebat pulcherrima: deinde catella videbatur. Tandem Hyperboreus de luto cum finxisset parvulum Cupidinem, Abi, inquit, adduc Chrysidem! Avolat lutum, nec ita multo post adstitit illa pulsans januam: & ingressa Glauciam amplectitur, ut quae ad summum furorem usque amaret hominem, fuitque cum illo dum gallorum cantum audiremus. Tunc nempe Luna evolavit in caelum, & terram Hecate subiit, & reliqua spectra evanuere, & emisimus, circa ipsum fere diluculum, Chrysidem.

15. Haec si vidisses, Tychiade, non amplius fidem negares dicentibus, esse multa in incantationibus utilia. Recte, inquam, mones. Crede-

a Ἀναξίκλεια] Sic jam *F. Fl. Fr. P. H. S.* &c. nec quidquam Codd. juvant. b Εὖ λέγεις] Aliam personam hic addendam monet marg. *AIW.*

cos primum docuisse Logicam, 2. Phys. 3. Mor. Phil. *M. du S.*

32. Βόθρον τε ὀρυξάμενον] *Heliod.* lib. 6. *F. B.*

42. Γυναικείαν μορφὴν] Nempe species humana pertinet ad Dianam, bos est Isis, canis Hecate, quae nomina ad Lunam referri constat. *F. M. G.*

49. Ἐμμανέστατα] Supra T. 2. Ἰσ. β. ἐπιπονώτατος ἀγωνιῶσα. Infra Ἀποφρ. c. 21. ἐπιμανέστερα. *M. du S.*

55. Τὸ λυκαυγὲς] I. e. τὸ λυκόφως, ex λύκος seu λύκη utrumque compositum λυκόφως, λυκαυγὲς, pro λυκόφως, λυσαυγές. *F. G.*

58. Εὖ λέγεις] Paruissem hic margini *Aldinae*, personae novae nomen praemittere jubentis, quam Edd. omisere; sed quia idem plus triginta vicibus in uno hoc Dialogo jubet, & conjectura tantum est, non Codicis lectio, non tantum ei tribuendum duxi, ut nimia mutatione contra auctoritatem Edd. & Nostrorum Codd. grassarer. Immo re penitius inspecta, saepissime personarum nomina studio omissa ab Auctore video; quia sponte patet ubi incipiat nova persona, quando illud *inquam ego, inquit ille*, additur. Ita *Cicero* e contrario evitaturus illa repetita *inquam* & *inquit*, personarum nomina adscribit, quod disertis verbis monet de Amicit. c. 1. *Quasi enim ipsos induxi loquentes, ne*, inquam, *&*, inquit, *saepius interponerentur: atque ut tamquam a praesentibus coram haberi sermo videretur.* Quare terque quaterque insertionem illam marginis *Ald.* indicasse contentus, ceteras omitto. *F. F. R.*

75. Ὁ δὲ τεττάρων μνῶν, πάνυ σμικρολόγος ὤν, Γλαυκίαν ἐκάρωσεν ἐργάζεται] Interpres, *Is quatuor minarum, humilis lucri avidus, Glauciam amoris compotem fecerit.*

Me-

derem enim, ac ſi vidiſſem. Nunc autem venia, puto, parata eſt, ſi non ita acute ut vos videre talia poſſum. Verum enim vero, novi enim Chryſidem, quam dicis, amatricem mulierem, facilemque & promtam, non video quam ob cauſſam opus habueritis legato ad illam luteo, aut mago ex Hyperboreis, ipſaque adeo luna; quam viginti drachmis ad ipſos abduſere licebat Hyperboreos. Omnino tali carmini cedit mulier, & contrario ſpectris ingenio eſt. Nam illa ſi ſtrepitum audiant aeris aut ferri, fugiunt; nempe & haec vos dicitis: haec autem argentum ſi qua tinniat, venit ad ſonum. Alioquin ipſum quoque Magum admiror, ſi cum poſſit ipſe amari a ditiſſimis mulieribus, & ſolida ab illis talenta accipere; pro quatuor minis ſordidus homo Glauciam reddit amabilem. Ridicule facis, inquit Ion, *qui fidem neges omnibus.*

16. *Itaque lubens interrogaverim te, de illis quid ſentias, qui daemoniacos liberant terroribus, aperte adeo ipſa quoque ſpectra excantantes? Et haec me dicere nihil opus eſt: ſed norunt omnes Syrum illum e Palaeſtina, tadium curationum Sophiſtam: quot ille traditos ſibi*

ψευσον· ἢ ἂν εἶγε εἶδον αὐτὰ, νῦν δὲ συγγνώ-
60μην, ὦμαι, εἰ μὴ τὰ ὅμοια ὑμῖν ὀξυδερκεῖν
ἔχω· ὥλην ἀλλ' οἶδα γὰρ τ' Χρυσίδα ἣν λέ-
γεις, [c] ἐρασθῆν γυναῖκα καὶ πρόχειρον· ἐκ
ὁρῶ δὲ τίνος ἕνεκα ἐδεήθητε ἐπ' αὐτῷ τῷ
μηλίνῳ προσευτῷ, καὶ μάγου τοῦ ἐξ Ὑπερ-
65βορέων, καὶ σελήνης αὐτῆς, ἣν εἴκοσι δραχ-
μῶν ἀγαγεῖν ἐς Ὑπερβορέους δυνατὸν ἦν.
πάνυ γὰρ ἐνδίδωσι πρὸς ταύτην τ' ἐπῳδὴν ἡ
γυνὴ, καὶ τὸ ἐναντίον τοῖς φάσμασι πέπον-
θεν. ἐκεῖνα γὰρ ἢν τύπου ἀκούσῃ χαλκοῦ,
70ἢ σιδήρου φεύγει. καὶ ταῦτα γὰρ ὑμεῖς φατε.
αὐτὴ δὲ ἂν ἀργυρίου τινὸς ψοφῇ, ἔρχεται πρὸς
τ' ἦχον· ἄλλως τε κἀγὼ θαυμάζω αὐτῷ τῷ
μάγῳ, εἰ δυνάμενος αὐτὸς ἐραθῆναι πρὸς
τῶν πλουσιωτάτων γυναικῶν, καὶ τάλαντα
75ὅλα παρ' αὐτῶν λαμβάνειν, ὁ δὲ τεττά-
ρων μνῶν, πάνυ συμπρολόγου ὄν, Γλαυ-
κίαν ἐπέρασεν ἐργάζεται. [d] γελοῖα ποιεῖς,
ἔφη ὁ Ἴων, ἀπιστῶν ἅπασιν.

Ἐγὼ γοῦν ἥδεως ἂν ἐροίμην σε τί περὶ
80τούτων φῂς, ὅσοι τοὺς δαιμονῶντας ἀπαλ-
λάττουσι τ' δεινμάτων, ὕτω σαφῶς ἐξάδον-
τες καὶ τὰ φάσματα. καὶ ταῦτα οὐκ ἐμὲ
χρὴ λέγειν, ἀλλὰ [e] πάντες ἴσασι τ' Σύ-
ρον τ' ἐκ τ' Παλαιστίνης, τ' ὅτι [f] τούτων
85σοφιστὴν, ὅσους ποθ' ἁλόντας καλαπίποιτας
πρὸς

[c] Ἐρασθῆν] Et ſic *Fl.* cum cett. [d] Γελοῖα] Et hic perſonam inſerendam ait marg. *A1.* [e] Πάντες] Abeſt a *Fl.* [f] Τούτων] Τούτῳ *Fl.*

Merae nugae. Ad hiſtoriam de amore Glauciae (qui minimum Chryſidem quamdam amans, ea potitus dicitur eſſe ope Magi cujusdam, qui jactaret, se, si vellet, ab ditiſſimis feminis ſolicitatum iri, & integra ab eis talenta accepturum eſſe, ubi tamen quatuor minis Glauciae Chryſidem conciliaſſet) reſpondet Tychiades inter alia, ſe mirari Magum ipſum, quod ille, dum poſſit ipſe ditiſſimarum feminarum amore frui, & inſuper integris talentis ab eis donari, tamen *quatuor minis, tuccilli oppido exigui rationem habens, Glauciam reddiderit amabilem*, Chryſidi nempe. *J. F.*

80. Δαιμονῶντας] Vid. Plut. Symp. VIII. 5. p. 1157. *M. du S.*

Δαιμονιζομένους] *L. Bos* (de quo adeundo Cl. *Hemſt.* in marg. admonuit) in *Evang. Joan.* VII. 20. plura ſimilia adfert, quibus demonſtret δαιμονᾶν & κακοδαιμονεῖν profanis ſcriptoribus idem eſſe quod ſacris δαιμόνιον ἔχειν. *J. F. R.*

83. Τὸν Σύρον τ'] Chriſtianum intelligere videtur. *F. G.*

Τὸν Σύρον — τ' — σοφιστὴν] Non dubito quin per Syrum illum e Palaeſtina intellexerit aliquem ex Apoſtolorum diſcipulis Chriſtianum: iis enim, ut Dominus *Chriſtus* praedixerat, ſubjecta erant daemonia, & talia miracula paſſim fiebant in prima illa aetate eccleſiae. *J. P. a G.*

84. Ἐπὶ τούτων σοφιστὴν] Florentinum τούτῳ minus placet. Ἐπὶ enim cum ſecundo caſu hic notat eum qui praeeſt, praepoſitus eſt illi negotio, ut in *Evang. Luc.* XII. 42. ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ. Ac ſine verbo, ut hic, *Joſeph.* Ant. XII. 2. ὁ ἐπὶ βιβλιοθήκῃ, *Bibliothecarius*. Et apud Noſtrum *Tox.*

πρὸς τὴν σελήνην, καὶ τῷ ὀφθαλμῷ διαστρέφοντας, καὶ ἀφρῷ πιμπλαμένους τὸ στόμα, ὅμως ἀνίστησι καὶ ἀποπέμπει ἀστίους, ὀλίγῳ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν. ἐπειδὰν γὰρ ὀπίσω κειμένοις, καὶ ἔρηται ὅθεν εἰσεληλύθασιν εἰς τὸ σῶμα, ὁ μὲν νοσῶν αὐτὸς σιωπᾷ, ὁ δαίμων δὲ ἀποκρίνεται ἑλληνίζων, ἢ βαρβαρίζων, ἢ ὅθεν ἂν αὐτὸς ᾖ, ὅπως τε καὶ ὅθεν ἐπῆλθεν ἐς τὸν ἄνθρωπον· ὁ δὲ ὅρκοις ἐπάγων, εἰ δὲ μὴ πειθοίη, ἀπειλῶν, ἐξελαύνει τὸν δαίμονα. ἐγὼ γοῦν καὶ εἶδον ἐξιόντα μέλανα, καὶ καπνώδη τὴν χροιάν. μέγα, ἦν δ' ἐγώ, τὰ τοιαῦτά σε ὁρᾶν, ὦ Ἴων, ὥστε καὶ αἱ ἰδέαι αὐταὶ φαίνονται, ἃς ὁ πατὴρ ὑμῶν Πλάτων δείκνυσιν, ἀμαυρόν τι θέαμα, ὡς πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀμβλυωττοντας.

Μόνος γὰρ Ἴων, ἔφη ὁ Εὐκράτης, τὰ τοιαῦτα εἶδεν, οὐχὶ δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ δαίμοσιν ἐντετυχήκασιν, οἱ μὲν νύκτωρ, οἱ δὲ μεθ' ἡμέραν; ἐγὼ δὲ οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ μυριάκις ἤδη τὰ τοιαῦτα τεθέαμαι. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐταραττόμην πρὸς αὐτά, νῦν δὲ

cadentes ad Lunam; distorquentes oculos, spuma os repletum habentes, tamen sustitat, & sanos dimittit magna mercede malis liberatos. Cum enim adstat jacentibus, & interrogat, unde intraverint in corpus? ipse quidem tacet aegrotus: respondet vero Graece vel Barbare daemon, tum unde sit ipse, tum quomodo atque unde venerit in hominem: tum iste adjuratione, &, si non pareat, minis daemonem expellit. Atque ego vidi etiam exeuntem nigro colore & fumoso. Non erat magnum, inquam, *talia te videre, Ion, cui ipsae etiam ideae appareant, quas Plato, pater vester, ostendit, evanidum ac tenue spectaculum, quantum ad nos qui caecutimus.*

17. *Nempe solus talia*, Eucrates inquit, *vidit Ion? nonne etiam alii multi inciderunt in daemones, noctu partim, partim interdiu? Ego vero non semel, sed decies millies jam vidi talia. Ac primo quidem ad ea perterrebar.*

a Μὴ πειθοίη] Ἀπειθοίη *Fl.* sine μὴ. b Οὐ μέγα] Et hic alius personae nomen praemittendum monet marg. *A1.* c Ἃς] Ὅτα *J.* & marg. *A1.* Vulgatum tenet *Fl. Fr. P.* &c. d Μόνος] Hic rursum aliam person. inserit marg. *A1.*

c. 29. pr. *ὁ ἐπὶ δισμῶν praefectus carceris*, ubi & alia dedimus. *J. F. R.*

88. *Ὁμως ἀνίστησι, καὶ ἀποπέμπει ἀστίους, ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν.*] Sermo est de Syro quodam (Christiano forte, ut judicat *Palmerius*) qui eos, qui ad Lunam concíderent, oculos distorquentes, & os spuma impleti, tamen erigeret, sanosque ac integros dimitteret, non magna mercede malo isto liberatos. Sic enim suspicor, id potius exigua mercede fuisse praestitum, voluisse Auctorem, quam magna, ut vulgo legitur in Graecis; atque adeo intercidisse σὺν quod facile ex affinitate ultimae in ἀστίους syllabae potuit evenire. Legendum itaque mea sententia, ἀποπέμπει ἀστίους. σὺν ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν. *J. J.*

Ibid. Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] Cave quicquam mutaſſis: genuina enim haec scriptura. Nec de Christianis labores, qui *gratis* miracula sua edebant. De aliis consule, si lubet *Orig.* c. Cels. p. 53, 2. quo in loco Ægyptios videbis & ipsos talia a se patrata jactasse. *M. du S.*

Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] Haec verba faciunt, ut non credam de Christiano Exorcista sermonem esse, quos de Magistri sui voluntate χαρίσματα illa sua etiam gratis dedisse satis constat: nec unquam objecta illis, quod sciam, aut depulsa avaritia. Video, quid in mentem venerit Doctissimo *Jensio*: sed non ausim ei assentiri, cum praesertim ipsa nos Christi & Apostolorum historia doceat, fuisse in Palaestina etiam Exorcistas non Christianos. *J. M. G.*

Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] De phrasi egimus supra I. *Ver. Hist.* c. 19. De re haec tantum habeo monenda: emendationem Cl. *Jensii*, σὺν inserentis, etsi de Christiano sermo non fuerit, nondum improbo; quia fin. cap. proxime praemissi miratur magum exigua quatuor minarum mercede talia facere; idque novo jam exemplo confirmatum ire censeri potest. *J. F. R.*

93. Ὅθεν ἂν αὐτὸς] Patriam daemonis ipsius linguam intelligit. V. *Bellum*, de op. daemonum, de daemone Armenice loquente. *M. V. La Croze.*

Ὅθεν ἂν αὐτὸς] Qui nobilissimi *Crozii* notulas descripsit, dilucide *Bellum* auctorem indicavit; cum ve-

bar. Jam vero ob consuetudinem insuetum nihil videre mihi videor : & nunc maxime, a quo tempore amulum mihi dedit Arabs, de ferro patibulorum factum, & carmen me multorum nominum docuit : nisi forte nec mihi credis, Tychiade. Et quomodo, inquam, non credam Eucrati Dinonis F. sapientissimo viro, & libere quae sibi videntur, & cum auctoritate, domi suae dicenti?

18. Illud enim de statua, inquit Eucrates, quod domesticis omnibus quot noctibus apparet, & pueris, & adolescentibus, & senibus, illud igitur non ex me solo audias, sed ex nostris omnibus. De quâ, inquam, statua? Non vidisti, inquit, ingrediens, in aula stans signum pulcherrimum, Demetrii opus statuarum humanarum artificis? Num discobolon, inquam, dicis, incurvantem se ad habitum emittendi jam disci, reflexo vultu ad eam quae discum attulit, paullum submisso genu altero, ut in ipso statim jactu surrecturus una videatur? Non, inquit, illud

ἐπὶ τῷ ἔθει, οὐδέν τι θαυμάσιον ὁρᾶν μοι δοκῶ, ἀφ' οὗ μάλιστα, ἐξ ὧν μοι τὸ δακτύλιον ὁ Ἄραψ ἔδωκε, σιδήρου τοῦ ἐκ τῶν σταυρῶν πεποιημένον, καὶ τὸ ἐπῳδὴν ἐδίδαξε τὸ πολυώνυμον, ἐκτὸς εἰ μὴ καμοὶ ἀπιστήσεις, ὦ Τυχιάδη. καὶ πῶς ἂν, ἦν δ' ἐγὼ, ἀπιστήσαιμι Εὐκράτει τῷ Δείνωνος, σοφῷ ἀνδρὶ μάλιστα, καὶ ἐλευθερίως τὰ δοκοῦντα οἱ λέγοντι οἴκοι παρ' αὐτῷ μετ' ἐξουσίας;

Τὸ γοῦν περὶ τοῦ ἀνδριάντος, ἦ δ' ὅς ὁ Εὐκράτης, ἅπασι τοῖς κατὰ τὰ οἰκία, ὅσαι νύκτες φαινόμενον, καὶ παισὶ, καὶ νεανίαις, καὶ γέρουσι, τοῦτο οὐ παρ' ἐμοῦ μόνου ἀκούσεαι αὖ, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἡμετέρων ἁπάντων. ποίου, ἦν δ' ἐγὼ, ἀνδριάντος; Οὐχ ἑώρακας, ἔφη, εἰσιὼν ἐν τῇ αὐλῇ ἑστηκότα παγκάλου ἀνδριάντα, Δημητρίου ἔργον τοῦ ἀνθροποποιοῦ; μῶν τὸν δισκεύοντα, ἦν δ' ἐγὼ, φῄς, τὸν ὀπισθουφότα καὶ τὸ σχῆμα τὸ ἀφέσεως, ἀπεστραμμένον εἰς τὸν δισκοφόρον, ὀκρέμα ὀκλάζοντα τῷ ἑτέρῳ, ἐοικότα ξυναναστησομένῳ μὲν τῷ βολῇ. Οὐκ ἐκεῖνον, ἦ δ' ὅς,

a Ἐπῳδὴν] Ἐπωιδὴν Fl. f Μάλιστα] Καὶ μάλιστα ἰλιυθ. Fl. g Οἱ λέγοντι οἴκοι παρ' αὐτ. μ. ἐξ.] Σοὶ λέγοντι ἐν' ἐξουσίας Fl. h Φαινόμενον] Sic Edd. omnes. Φαινομένῳ corrigit Soulius. i Τῶν] Sic Edd. omnes. Excepta Amst. quae τ. casu magis, quam consilio. k Συναναστησομένῳ] Συναστησομένῳ Fl. male.

vero suspicarer eum non bene adsecutum Cronii manum, Clariss. virum J. Odé consului, qui eruditissimo libro de Angelis conscripto, in hac materia est versatissimus : isque mihi indicavit, sine dubio *Psellum* rescribendum, qui de Daemonum operationibus libellum confecit, editum Paris. 1576. & an. 1615. notis illustratum a *Gilberto Gaulminio*, recusumque Graece ac Latine in forma minore. J.F.R.

98. Οἱ μὲν] Sic supra Δημων. c. 30. f. M. du S.

12. Ἐκ τῶν σταυρῶν] Cave & hoc ad Christianos referas, nondum eo fatuitatis dicam an superstitionis devolutos, ut ligno virtutem tribuerent. Circulatores isti nempe faciebant quod hodieque fere a stultis hominibus fit, qui suspensorum adipi, & cui non rei, virtutem magicam affingunt. Pudet in tanta Christianismi luce hujusmodi etiamnum superstitiones, ab ipsis derisas Ethnicis, apud ipsos Reformatos multis in locis conspici, quas Romanensibus relinqui par erat, inter quos tot Monachis aliisque quaestui sunt. M. du S.

21. Φαινομένου] In omnibus Libris erat φαινόμενον. Ego audacter, quia ita sententia postulabat, mutavi. M. du S.

Φαινόμενον] Etsi φαινομένου non improbo, nihil tamen sine auctoritate muto, quia τὸ φαινόμενον quasi substantive, pro *adparitione* acceptum intelligi potest eod. modo, ut *Phaenomena* philosophi ponere solent; & sic τὸ φαινόμενον τοῦ ἀνδριάντος nihil habebit incommodi. J.F.R.

26. Δημητρίου] Ἀλωπεκήθεν oriundus dicitur, infra c. 20. M. du S.

28. Τῆς ἀφέσεως] Leg. *Casaub.* ad lib. 1. *Athen.* J.B.

29. Τὸν δισκοφόρον] De manu discum gestante & vibratura intellige. De ὀκλάζω vide Ζευξ. c. 4. M. du S.

Εἰς τὸν δισκοφόρον] Fuerint igitur statuae duae, feminae ministrantis discum, & jaculantis viri. Sed non satis placet haec δισκοφόρος, cum ad certamina ejusmodi non admissae videantur mulieres. Itaque cogitabam, an ἡ δισκοφόρος possit esse via & quasi linea, ad quam projiciendus est discus, ut dicatur hic discobolus tanquam metas respicere & superare conari signa aliorum, qui ante ipsum projecere. Putabam ut ἡ λεωφόρος est via, qua commeat ὁ λαὸς· sic δισκοφόρον posse vocari viam, & lineam ad quam discus dirigitur. J.M.G.

Τὸν δισκοφόρον] Ignoscet Cl. *Gesnerus*, si recte sensisse

ὃς, ἐπεὶ τῶ Μύρωνος ἔργων ἓν γὺ τοῦτό ἐστιν ὁ δισκοβόλος, ὃν λέγεις· οὐδὲ τὸ παρ' αὐτόν, φημι, τὸ ἀμφιθέμενον τὴν κεφαλὴν τῇ ταινίᾳ τὸ καλόν· Πολυκλείτου γὺ τοῦτο ἔργον. ἀλλὰ τοὺς μὲ ὀπὶ τὰ δεξιὰ εἰσιόντων, ἄφες, ἐν οἷς γὺ τὰ Κριτίου τοῦ Νησιώτου πλάσματα ἕστηκεν, οἱ τυραννοκτόνοι. σὺ δὲ εἴ τινα ὄψει τὸ ὕδωρ τὸ ἐπιῤῥέον εἰδὲς προγάστορα, φαλαντίαν, ἠμίγυμνον τὴν ἀναβολὴν, ἠμφιωμένον τοῦ πώγωνος τὰς τρίχας ἐνίας, ἀδιαφόρου τὰς φλέβας, αὐτοανθρώπῳ ὁμοίου, ἐκεῖνον λέγω, Πέλιχος ὁ Κορίνθιος τραλλήγὸς εἶναι δοκεῖ.

Νὴ Δί', ἦν δ' ἐγὼ, εἶδόν τινα ὀπὶ [a] τὰ δεξιὰ τοῦ Κρόνου, ταινίας γὺ στεφάνους ξηρὰς ἔχοντα, [b] κεχρυσωμένον τὰ πτερὰ τὸ στῆθος. ἐγὼ δὲ, ὁ Εὐκράτης ἔφη, ἐκεῖνα ἐχρύσωσα, ὁπότε [c] μ' ἰάσατο γὰρ τρίτης ἤδη τοῦ ἡπιάλου ἀπολλύμενον. ἦν γὺ καὶ ἰατρὸς, ἦν δ' ἐγὼ, ὁ βέλτιστος ἔστος Πέλιχος; ἔστι, γὺ μὴ σκῶπτε, ἦδ' ὃς ὁ Εὐκράτης· ἢ σε οὐκ εἰς μακρὰν μέτεισιν ὁ

quandoquidem Myronis operum & ipſum eſt, diſcobolus, quem dicis. Neque illud juxta ſtans dico, illud taenia redimitum caput, pulchrum; iſtud enim Polycleti opus. Sed omitte, quae ſunt ad dextram introeuntium, in quibus Critiae Neſiotae opera ſtant, Tyrannicidae. Tu vero ſi quam vidiſti ſtatuam ad influentem aquam, ventre prominulo, calvam, ſeminudam amictu, cujus barbae pilos aliquot ventus videtur jactare, inſignes habentem venas, indiſcreta hominis ſimilitudine, illam dico: Pelichus Corinthiorum dux videtur.

19. *Per Jovem*, inquam, *vidi quandam ad dextram Saturni, vittas habentem & corollas aridas, cujus pectus bracteis inauratum eſt. At ego*, inquit Eucrates, *inauravi illa, cum me ſanaſſet, tertium jam febri querquera perennem. Fuit nempe medicus etiam optimus ille Pelichus? Eſt; & mihi irridere*, inquit Eucrates, *an non ita multo poſt ille te*

a Τὰ] Caret artic. *Fl.* ὁ Κεχρυσωμένον] Sic *P. H. B. S.* Κεχρυσωμ. male *J. Fl. Ald.* c Μ' ἰάσατο] Nihil mutant *Fl. J. Fr. P.* &c.

35. Πολυκλείτου ἔργον] Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ὥσπερ ὁ Εὐφράνωρ. καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς ὢν εἰσάγει; θαυμάζω. *V.*

50. Ἠπιάλου] Ἠπίαλος εἶδος πυρετοῦ ἢ παροξυσμοῦ. *G.*

fiſſe *Salamam*, dixero; nam intellecto χώρᾳ ſenſus eſt facilis. Id autem ſubſtantivi ſaepe intelligi, ſatis ipſe novit. Vid. *Bos* de Ell. p. 184. Vel p. 247. Ed. *Schoetg.* *J. F. R.*

32. Μύρωνος —— δισκοβ.] Hujus ipſius ſtatuae meminit *Quintilianus* II. 13. *Quid tam diſtortum & elaboratum, quam eſt ille* DISCOBOLOS *Myronis?* *M. du Ş.*

33. Δισκοβόλος] Barbarum hoc foret, ſi *Th. Magiſtro* fides, ſcribenti: ΔΙΣΚΟΒΟΛΟΣ ἐ δὺ λίγειν, ἀλλὰ δισκευτής. *J. F. R.*

35. Πολυκλείτου δ' τοῦτο] Ubi mentio fit Polycleti, miror veterem Luciani Scholiaſten Mſ. notare Polycletum fuiſſe pictorem, non ſtatuarium, itaque ſe non intelligere, qui in ſtatuariorum numerum referatur a Luciano, niſi forte ſit alius Polycletus. Verba enim ſunt. Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ὥσπερ ὁ Εὐφράνωρ, καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς ὢν εἰσάγεται, θαυμάζω ἢ ὥσπερ γραφεύς ἐστος ὁ Πολύκλειτος. Verum quis neſcit Polycletum Sicyonium Angeladae diſcipulum, & ejus Canonem, & tot ſtatuas, quas in coelum extulerunt veteres. Vide *Plin.* XXXIV. c. 8. & de Canone ſive norma Polycleti, Galenum de Hippocratis & Platonis decretis, & in primo de temperamentis. Euphranor & pictor & fictor fuit, uti ex eodem *Plinio* conſtat. vide lib. XXXV, 11. Critiae quoque Plinius meminit. *J. G. G.*

Πολυκλείτου τοῦτο ἔργον] Statua nimirum illa, de qua in praecedentibus ſermo fuit. Ad hunc locum Scholiaſtes, Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ὥσπερ ὁ Εὐφράνωρ, καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς νῦν εἰσάγει; θαυμάζω. Inſcitiſſime quidem hoc, ſi umquam ab ullo quidpiam, ab Scholiaſte ſcriptum eſt. Quid? Nonne fictor & revera ἀγαλματοποιὸς fuit Polycletus? *Cicero* certe III. de Oratore, *Una fingendi eſt ars*, inquit, *in qua praeſtantes fuerunt Myro, Polycletus, Lyſippus.* Idem *Plutarcho* in Sympoſio audit Πλάτης. Idem ab eodem hoc Luciano inter πλάστας nobiles memoratur in *Somnio* T. I. §. 9. & in *Sacrificiis* c. 11. Omitto quamplurima ex *Aeliano*, *Plinio*, aliis innumeris, loca, in quibus

e vir ulciſcatur. Novi ego quid poſſit iſta deriſa a te ſtatua. Aut non putes ejusdem eſſe immittere, quibus velit, querqueras, ſi expellere poteſt? Propitia, inquam, *ſit & placata virilis adeo ſtatua! quid igitur aliud quoque facientem quicunque in domo eſtis, videtis? Cum primum*, inquit, *nox oritur, deſcendens de ſua baſi, in qua ſtat, domum orbe quodam circumit, & omnes illi occurrunt, nonnunquam etiam cantanti, neque eſt, quem laeſerit: modo opus eſt, ut illi decedatur: ſic praeterit, nulla moleſtia afficiens videntes. Quin etiam lavat ſaepe, & tota nocte ludit, ut ſtrepitus aquae exaudiatur. Vide ergo, dicebam, ne non Pelichus ſit illa ſtatua, ſed Cretenſis Talus, Minois F. Nam & ille aeneus erat Cretae circuitor. Si vero non ex aere, ſed ex ligno factus eſſet, Eucrates; nihil prohiberet non Demetrii eſſe opus, ſed-*

ἀνήρ· οἶδα ἐγὼ ὅσον δύναται ὅτου ὁ Ἡφαιστὸς ἀνδριὰς, ἢ οὐ νομίζεις τῆς αὐτῆς εἶναι καὶ ἐπιπέμπειν ἡπιάλους, οἷς ἂν ἐθέλοι, εἴγε καὶ ἀποπέμπειν δυνατὸν αὐτῷ; ἵλεως, ἦ δ' ἐγὼ, ἔστω ὁ ἀνδριὰς, καὶ ἥπιος ἔτως ἀνδρεῖος ὤν, τί δ' οὐ καὶ ἄλλο ποιοῦντα ὁρᾶτε αὐτὸν ἅπαντες οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ; ἐπειδὰν τάχιστα, ἔφη, νὺξ γένηται, ὁ δὲ καταβὰς ἀπὸ τῆς βάσεως, ἐφ' ἧς ἕστηκε, περίεισιν ἐν κύκλῳ τὴν οἰκίαν, καὶ πάντες ἐντυγχάνουσιν αὐτῷ, ἐνίοτε καὶ ᾄδοντί· καὶ οὐδὲ ἕστιν ὅντινα ἠδίκησεν, ἐκτρεπέσθω γὰρ χρὴ μόνον· ὁ δὲ παρέρχεται, μηδὲν ἐνοχλήσας τοὺς ἰδόντας· καὶ μὰν καὶ λούεται τὰ πολλὰ, καὶ παίζει δὲ ὅλης νυκτὸς, ὥστε ἀκούειν τοῦ ὕδατος ψοφοῦντος. ὅρα τοίνυν, ἦν δ' ἐγὼ, μὴ οὐχὶ Πέλιχος ὁ ἀνδριὰς, ἀλλὰ Τάλως ὁ Κρὴς ὁ τοῦ Μίνω ἦν. καὶ γὰρ ἐκεῖνος χαλκοῦς τις ἦν, περιπολῶν τὴν Κρήτην τρὶς τοῦ μηνός. εἰ δὲ μὴ χαλκοῦς, ὦ Εὐκράτες, ἀλλὰ ξύλου ἐπετεύχθη, οὐδὲν αὐτὸν ἐκώλυεν ὑπὸ Δημητρίου ἐργα-

d Πειθῶνα] Bene *Fl. H. P. S.* &c. Πειθῶνα male *F.*

e Τοῦ] Τὸν Exc. Τοῦ *Fl. F.* &c. & L.

bus Statuarius memoratur Polycletus; quaeque, ut & opera ejus ab Auctoribus celebrata, diligenter congeſſit *Junius* in artificum Catalogo. Quid quod & Euphranor non Pictor tantum, ut hic ab Scholiaſte ſtatuitur, verum etiam Fictor fuit; ut ex eodem Catalogo ſtudioſus Lector poſſit diſcere. *F. F.*

Παλαιολόγου] Vid. *Jens.* Et *Davis.* not. ad pag. 4. Tuſc. *M. du S.*

37. Κριτίου] Idem hic Critias cum eo qui Πρτ. c. 9. memoratur. *M. du S.*

40. Φιλαυτίαν] Supra T. I, *Tim.* §. 47. ἀντιφιλαυτίας, *recalvaſter*, ubi vid. quae Cl. *Hemſterh.* notavit. *F. F. R.*

42. Αὐτοσυβόρου ὄρους] Vid. Cl. *Hemſterhuſius* ad T. I. *Tim.* §. 52. No. 86. ubi αὐτοβορίας occurrit, i. e. *ventus & ipſiſſimus boreas*, aliaque obiter indicantur; at cum ibid. promiſit, ſe hic dicturum quid ſit αὐτάνθρωπος, nulla tuna divinatione praevidit hanc ſibi facultatem ereptum, & ſucceſſorem tam feſtinantem, ipſoque tanto inferiorem datum iri. Quare paucis tantum defungar: omnis ſtatua humana vel levi arte facta ſimilis eſt homini; talem ſi diceret hanc, ὅμοιον ἀνθρώπῳ πλάσμα dixiſſet; at jam vult eam ita referre vivum ac ſpirantem i. e. verum hominem, ut nihil differentiae adpareat, quin ſit *ipſe homo*. Talia autem praeter philoſophorum αὐταρχὴ, αὐτοσοφία etiam aliis frequentantur, ut αὐτόκωπις, quod *Heſych.* adfert, αὐτόλυκος *fur* pecudes ſupi inſtar furari ſolitus. Nec refert, num ab avo Ulyſſis *Autolyco* derives, an ab ipſo λύκος, quia & prior ille cognomen inde traxit. *Ovid.* Metam. XI. 313. *Naſcitur Autolycus furtum ingenioſus ad omne: Qui facere aſſuerat patriae non degener artis.* *F. F. R.*

43. Πέλιχος] Conſule *Thucyd.* I. 29. ubi ſaniores Codd. ita legunt. *M. du S.*

46. Στιφώνιος] Honor divinus, inquit *Barthius*, 719. *M. du S.*

50. Ἡπιάλης] Vid. *Schol.* adde ſupra eumdem ad *Gall.* c. 9. ibique notata: item *Tzetzes.* vi. 174. *F. F. R.*

70. Τάλως] V. Ὀρχ. c. 49. & *Platon.* Minoe verſus fin. p. m. 510. ὁ γὰρ Τάλως τρὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ κατὰ τοὺς νόμους φυλάττων τοὺς νόμους ἐν αὐταῖς ἐν χαλκαῖς γραμματείοις ἔχων γεγραμμένους τοὺς νόμους, ὅθεν χαλκοῦς ἐκλήθη. *Athenaeus*, ex Ibyco, amatorem Rhadamanthi fuiſſe ait, 603. D. *M. du S.*

72. Τῆς Κρήτης περίπολος] Habuimus T. 2. *de Salt.* c. 49. & II. *Ver. Hiſt.* c. 6. *F. F. R.*

73. Χαλκοῦ — ἐπεπόλητο] Sic ſupra Ὑπ. Εἰκ. c. 23. *M. du S.*

88. Κρ-

γον εἶναι, ἀλλὰ τ̃ Δαιδάλε τεχνημάτων. 75 num de Daedali artificiis. Nam, ut ais, fugit de ſua baſi hic quoque.
δραπετεύει γ̃ν, ὡς φ̃ς, ἀπὸ τ̃ [a] βάσεως ὐ ὄτ@.

Ὅρα, ἔφη, ὦ Τυχιάδη, μή σοι μεταμελήσῃ τ̃ σκώμματ@ ὕστερον. οἶδα ἐγὼ, οἷα ἔπαθεν ὁ τ̀ς ὀβολὸς ὑφελόμεν@, ὃς 80 χτ τ̀ νεμηνίαν ἑκάστ τίθεμεν αὐτῷ· πάνδεινα ἐχρ̃ν, ὁ Ἴων ἔφη, ἱερόσυλόν γε ὄντα. πῶς ὃν αὐτὸν ἠμύναλο, ὦ Εὔκραλες; ἐθέλω γὰρ ἀκ̃σαι, εἰ χ ὅτι μάλις᾽ α ὑτοσὶ Τυχιάδης ἀπις᾽ήσ. πολλοὶ, ἦ δ᾽ ὃς, ἔκειν̃λο ὀ- 85 βολοὶ [b] πρὸς τοῖν ποδοῖν αὐτ, χ ἄλλα νομίσμαλα ἔνια [c] ἀργυρᾶ πρὸς τ̃ μηρὸν, κηρῷ κεκολλημέν, χ πέταλα ἐξ ἀργύρ, εὐχαί τινος, ἢ μισθὸς ὑπὲ τ̃ ἰάσ, ὁπόσοι δ᾽ αὐτὸν ἐπαύσαν̃λο πυρετῷ ἐχόμε- 90 νοι. ἦν δὲ ἡμῖν Λίβυς τις οἰκέτης, κατάρατ@ ἱπποκόμ@. ὗτ@ ἐπεχείρησε νυκτὸς ὠφελέας πάντα ἐκεῖνα, χ ὑφείλελο καλαβεβηκότα ἤδη τηρήσας τ̃ ἀνδριάν̃λα. ἐπεὶ δὲ ἐπανελθὼν τάχις᾽α ἔγνω αἰσθομεν̃λημέν@ 95 ὁ Πέλιχ@, ὅρα ὅπως ἠμύναλο, χ καλεφώρασε τ̃ Λίβυν. δ᾽ ὅλης γ̃ τ̃ νυκτὸς ᾤκ̃ει ἐν κύκλῳ τ̃ αὐλὴν [d] ἄθλι@, ἐξελθεῖν ὐ δυνάμεν@, ὥσπ̃ ἐς Λαβύρινθον ἐμπεσὼν, ἄχρι δ᾽ ἡ καλελήφθη ἔχων τὰ φώρια, γενομέν̃ς [e] τ̃ ἡμέρας. χ τότε μ̃ 1

20. *At tu vide*, inquit, *Tychiade, ne dicti te poſtea poeniteat. Novi ego quid ſus venerit ei qui obalos furatus fuerat, quos ſingulis noviluniis ipſi offerimus. Graviſſima quidem oportuit evenire*, inquit Ion, *ſacrilego. Quomodo igitur ultus eſt illum, Eucrates? volo enim audire, etſi fidem vel maxime hic Tychiades negaturus ſit. Multi*, inquit, *oboli ad pedes illius jacebant, & nummi aliquot alii argentei ad femur ipſius cera agglutinati, & argenti bracteolae, votum cujusdam, aut ſanationis merces eorum, qui per ipſum febri erant liberati. Erat vero nobis ſervus e Libya, ſacer homo, equiſo. Hic auſus eſt noctu ſuffurari omnia illa, & ſuffuratus eſt, obſervato tempore, ubi deſcenderat ſtatua. Cum primum vero rediens cognovit ſe ſpoliatum eſſe Pelichus, vide quomodo ultus ſit Libyn, ac deprehenderit. Tota enim nocte in aula in orbem circumiit infelix, qui exire non poſſet, velut in Labyrinthum delapſus, dum die exorto deprehenderetur cum rebus furtivis. Ac tum quidem deprehenſus plagas accepit non pau-*

a Βάσεως] Στάσεως *Fl.* & marg. *A1.* b Πρὸς] Et ſic *Fl.* cum *J.* ceterisque. c Ἀργυρᾶ] Omittit *Fl.* d Ἄθλι@] Nihil mutare *Fl.* addidit *Solan.* e Τ̃ς] Abeſt a *Fl.*

75. Ἀλλὰ *τ̃ Δαιδάλε τεχνημάτων] Τοῦτο ὑ μάτ@ εἶπεν. ἀπ᾽ ἐκείνη †πρώτ@ Δαιδάλ@ ἄγαλμα ἐργάσαλο κᾀκεῖνος, τ πρὸ αὐτοῦ πάντων τεχνιτῶν ‡ συμβεβληκότα τὸ ποδὶ ἀκριβέσ᾽ατον, πάρεχε φάμελο, ὡς § τὰ τ̃ Δαιδάλε ἀγάλματα κινεῖται αὐτόματα ¶. *V.*

* Τ̃ν——τεχνημάτων] Τὰ τεχνήματα ante edebatur.
† Πρώτ@] Πάντων eſt in V. quo forſan Παντὸς voluit. In Impreſſis ſic mutatum eſt. *M. du S.*
‡ Συμβεβληκότα] Συμβεβικότα *Kuſterus* legi jubet. *M. du S.*
§ Τὰ] Non aderat in editis. Adjecit *M. du S.*
¶ Idem habet *Palaephatus* de Incredibilibus c. XXII. & *Tzetzes* Chil. I. c. 19. *J. Clav.*

88. Κηρῷ] V. *Jani Rutg.* Var. Lect. V. p. 461. *M. du S.*
90. Πυρετῷ ἐχόμενοι] Πυρετῷ συνίσχ@ uſitate dici, oſtendit Rev. *Fac. Elſn.* ad *Evang. Luc.* IV. 38. Sed & ἐχόμεν@ πυρετῷ Lucianum dixiſſe refert. At verbo ſimplici ἴσχ@ *Hippocrates* ita utitur frequentiſſime, ut ἢν ὑπὸ πυρετοῦ ἐχομένῳ, Sect. IV. aph. 34. & 35. &c. Aliisque locis ab *Foëſio* in Oecon. *Hippocr.* v. ἔχειν indicatis, cum praepoſ. ὑπὸ. Sed & ſine ea, ἀνὴρ νοσέων ἴσχετο, idem ex V. Epidem. p. 335. Nolim plura accumulare in re nimis nota. *J. F. R.*
12. Ἀλαπικῶδες] Ut Τοξ. c. 27. & Ἐτ. Δ. II. Quod ideo moneo, quia hic prave in omnibus Impreſſis antea ſcriptum erat Ἀλωπικῶδες, quamvis iidem Libri recte in illis locis habeant. *M. du S.*
Ἀλαπικῶδες] Recte *Solan.* reſtituit, quia non ſolum ſic amat ſcribi locis ab eo indicatis, ſed & ap. alios, ut ex

paucas. Non diu vero cum ſupervixiſſet, malus male periit, qui diceret, ſingulis ſe noctibus flagellari, adeo ut vibices etiam poſtridie illius in corpore apparerent. Poſt haec, Tychiade, & Pelichum deride, & me, ut Minois aequalem, delirare puta. Verum, Eucrates, inquam, *quam diu quod aes eſt, aes erit, & opus illud Demetrius Alopecienſis elaboraverit, non Deorum faber, ſed hominum ſtatuarius; nunquam ego ſtatuam Pelichi timuero, quem, neque ſi vivus mihi minatus eſſet, valde metuiſſem.*

21. Poſt haec Antigonus Medicus ait: *Etiam mihi, Eucrates, aeneus Hippocrates eſt, cubitali circiter magnitudine, qui tantum, ubi linum lampadis exſtinctum eſt, totam orbe domum circumit, perſtrepit, pyxides evertit, medicamenta confundit, convertit januam, praeſertim ubi rem ſacram differimus, quam ſingulis annis ei facimus. Poſtulat ergo,* inquam, *modo etiam Hippocrates ſacrificari ſibi, & indignatur, ſi non ſuo tempore opimis epuletur hoſtiis? Quem contentum*

πληγὰς οὐκ ὀλίγας ἔλαβεν ἀλύς· ὁ πολὺν δὲ ὕπειθις χρόνον, κακὸς κακῶς ἀπέθανε, μαστιγούμενος, ὡς ἔλεγε, τὴν νύκτα ἑκάστην, ὥστε καὶ μώλωπας ἐς τὴν ἐπιοῦσαν φαίνεσθαι [f] αὐτοῦ ὑπὸ τῷ σώματι. πρὸς ταῦτα, ὦ Τυχιάδη, καὶ τὸν Πέλιχον σκῶπτε, καμὲ, ὥσπερ [g] τὸν Μίνω ἡλικιώτην, παραπαίειν ἤδη δόκει. ἀλλ', ὦ Εὔκρατες, ἦν δ' ἐγὼ, ἕως ἂν ὁ χαλκὸς ᾖ χαλκὸς, τὸ δὲ ἔργον Δημήτριος ὁ [h] Ἀλωπεκῆθεν εἰργασμένος, ἦ, καὶ θεοποιός τις, ἀλλ' ἀνθρωποποιὸς ὤν, ὑπόσε φοβήσομαι τὴν ἀνδριάντα Πελίχου, ὃν οὐδὲ ζῶντα πάνυ ἐδεδίειν, ἀπειλοῦντά μοι.

Ἐπὶ τούτοις [i] Ἀντίγονος ὁ ἰατρὸς εἶπε· καίμοι, ὦ Εὔκρατες, Ἱπποκράτης ἔστι χαλκοῦς, ὅσον πηχυαῖος τὸ μέγεθος, ὃς μόνον ἐπειδὰν ἡ [k] θρυαλλὶς σβεσθῇ, σείει τὴν οἰκίαν ὅλην ἐν κύκλῳ ψοφῶν, καὶ τὰς πυξίδας ἀνατρέπων, καὶ τὰ φάρμακα συγχέων, καὶ τὴν θύραν σπερτρέπων, καὶ μάλιστα ἐπειδὰν τὴν θυσίαν ὑποβαλώμεθα, ἣν κατὰ τὸ ἔτος ἕκαστον αὐτῷ θύομεν. ἀξιοῖ γοῦν, ἦν δ' ἐγὼ, καὶ Ἱπποκράτης ἤδη [l] ὁ ἰατρὸς θύειν αὐτῷ, καὶ ἀγαναχτεῖ, ἢν μὴ κατὰ καιρὸν [m] ἐφ' ἱερῶν τελείων ἐστιαθῇ· ὃν ἔδει ἀγα-

f Αὐτοῦ] Τοῦ marg. *A*1. Forſan τῷ voluit. *g* Τὸν] Ita *Fl. P. H. B*1. *S.* Τῷ *J.* Sed eodem redit. *h* Ἀλωπεκῆθεν] Ἀλωπεκιῆθεν Edd. priores. *i* Ἀντίγονος] Ἀντίγωνος male *Fl. k* Θρυαλλὶς] Bene *Fr. S. Amſt.* Θριαλλὶς male cett. *l* Ὁ ἰατρὸς] Non habet *Fl.* Nec opus eſt. *m* Ἐφ'] Sic *J. V*2. marg. *A*1. & G. Ἀφ' Edd. cett. demta *Fl.* quae ὑφ'.

ex *Alciphr.* demonſtravi ad *Tox.* c. 27. Adde *Suid.* Ἀλωπεκῆθεν quoque ſcribentem. *J. F. R.*

15. Ἐδιδίειν] Lege ἰδιδίειν ἀν. *M. V. La Croze.*

27. Ἀγαναχτεῖ &c.] Scribe ἀγαναχτεῖ ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ' ἱερῶν τελείων ἐστιαθῇ indignatur *niſi ſtato tempore eximiis victimis paſcatur.* Sic ſcribendus Mſ. volente hic locus & vertendus. Vulgo legitur ἀφ' ἱερῶν invito Graecae linguae genio. vertitur ſatis inepte: *niſi in tempore juſtorum ſacrificiorum epulis excipiatur.* Ἱερὰ ſunt victimae, hoſtiae & eorum exta, quae diis adolentur. Τέλεια ἱερὰ ſunt eximiae hoſtiae, quod ἱερὰ ῥέζειν Homero eſt, hoc *Thucydidi* ἱερὰ θύειν, *ſacra facere, victimas caedere.* apud quem etiam legitur ἱερὰ τέλεια. dicuntur & ἱερεῖα, hoſtiae, inde ἱερεῖα ſunt quaevis animalia, quae mactantur. *Polyb.* lib. 2. ὕεια ἱερεῖα caro ſuilla, *Athen.* lib. 1. τροφὴ τῶν νεογνῶν ἱερείων *caro tenerarum pecudum.* Sic & ἱερεύειν & θύειν non tantum eſt ſacrificare, ſed & mactare. ſic & *ſacrificare* apud *Plinium* lib. 28, 19. *J. G. G.*

28. Ἐφ'] Sic *Ven.* utraque. Vid. & *Tim.* c. 5. Reliquae ἀφ'. niſi quod *Fl.* habet ὑφ'. *M. du S.*

Ἐφ' ἱερῶν — ἐστιαθῇ] Facile ſecutus ſum, id quod verum eſt. Quod tamen Cl. *Graev.* dicit ἀφ' invito linguae Graecae genio ſcribi, hoc non plane perſpicio; nam quum recte dicatur λαὸς τῶν θυτῶν, & ſimilia, quae *Stephan.* notavit; vel abundet interdum ἀπὸ, ut λαὸς μιᾶς ὁρμῆς, *uno impetu, Thucyd.* VII. c. 71. f. Et ἀφ' ἑνὸς κελεύσματος *Diod. Sic.* III. 15. 67. ubi plura Cl. *Weſſel.* non eſſet adeo contra analogiam ἐστιαθῆναι ἀπὸ ἱερῶν, quando ἀπὸ id ſignificaret, *unde* excipiare; ſed quia θύειν τινὸς τῶν partitivum potius eſt, & ἐφ' hic melius ſatisfacit tempori, totumque ſa-

ἀγαπᾶν, εἴ τις ἐναγίσειεν αὐτῷ, ἢ μελίκραλον ὑπεσπείσειεν, ἢ στεφανώσειε τὴν κεφαλήν.

esse decebat, si quis inferias illi mittat, aut libet mulsum, aut caput coronet.

Ἄκουε τοίνυν, ἔφη [a] ὁ Εὐκράτης, τοῦτο μὲν καὶ ὑπὸ μαρτύρων, ὃ πρὸ ἐτῶν πέντε εἶδον. ἐτύγχανε μὲν ἀμφὶ τρυγητὸν τὸ ἔτος ὤν· ἐγὼ δὲ ἀμφὶ τὸν ἀγρὸν μεσούσης τὴς ἡμέρας τρυγῶντας ἀφεὶς τοὺς ἐργάτας, κατ' ἐμαυτὸν εἰς τὴν ὕλην ἀπῆειν, μέλαξιν φροντίζων τι, καὶ ἀνασκοπούμενος. ἐπεὶ δ' ἐν τῷ συνηρεφεῖ ἦν, τὸ μὲν πρῶτον ὑλαγμὸς ἐγένετο κυνῶν· καὶ ἐγὼ εἶκαζον Μνάσωνα τὸν υἱὸν, ὥσπερ εἰώθει, παίζειν καὶ κυνηγετεῖν εἰς τὸ λάσιον μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν παρελθόντα. τόδ' οὐκ εἶχεν ὅπως, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον σεισμῶ τινι γενομένῳ, καὶ βοῆς οἷον ἐκ βροντῆς, γυναῖκα ὁρῶ προσιοῦσαν φοβερὰν, ἡμιπαλαίαν ἀφίαν κεδὸν τὸ ὕψος· εἶχε δὲ καὶ δᾷδα ἐν τῇ ἀριστερᾷ, καὶ ξίφος ἐν τῇ δεξιᾷ, ὅσον εἰκοσάπηχυ· καὶ τὰ μὲν ἔνερθεν ὀφιόπους ἦν, τὰ δὲ ἄνω γοργόνι ἐμφερὴς τὸ βλέμμα, φημὶ, καὶ τὸ [b] φρικῶδες τοῦ προσώπου, καὶ ἀντὶ τῆς κόμης τοὺς δράκοντας [c] βοστρυχηδὸν περιέχειτο, εἰλουμένους περὶ τὰ αὐχένα καὶ ὑπὸ τοῖς ὤμων ἐνίους ἐσπειραμένους. ὁρᾶτε, ἔφη, ὅπως ἔφριξα, ὦ φίλοι, μέλαξιν διηγούμενος; καὶ ἅμα λέγων, ἐδείκνυεν ὁ Εὐκράτης τοὺς ὑπὸ τῇ πήχει τρίχας [d] πᾶσιν, ὀρθὰς ὑπὸ τοῦ φόβου.

Audi ergo, inquit Eucrates, idque sub testibus, quod ante quinque annos vidi. Erat tempus anni circa vindemiam: ego vero, relictis in agro circa meridiem operis, solus abii in silvam, cogitans interim aliquid & commentans. Jam in opaco eram, cum primo quidem latratus exoritur canum: & ego arbitrabar Mnasonem filium pro more ludere, & venatus causſa in densam silvae partem progressum. At illud non ita se habebat. Sed post paullo motu quodam terrae facto, & sono qualis est in tonitru, mulierem accedentem video terribilem, dimidii fere stadii altitudine. Habebat vero facem etiam in sinistra, & in dextra gladium, viginti circiter cubitorum. Ac quantum ad inferiora anguipes erat: supra autem Gorgoni similis, vultu inquam, & adspectu horribili: & pro coma dracones erant cincinnorum in modum circumjacentes, & implexi circa collum, quidam etiam in humeris spirarum in modum se volventes. Hic, Videte, inquit, amici, quam inter narrandum perhorruerim! & cum his verbis simul ostendit Eucrates omnibus pilos in brachio horrentes a terrore.

Οἱ μὲν οὖν ἀμφὶ τὸν Ἴωνα, καὶ τὸν Δεινόμαχον, καὶ τὸν Κλεόδημον, κεχηνότες ἀτενὲς, προσεῖχον αὐτῷ γέροντες ἄνδρες, ἑλκόμενοι

23. Ion igitur, & Dinomachus & Cleodemus hiantes atque intenti hominem audiebant, viri senes, qui naso se trahendos prae-

a ὃ] Ὃ male Fl. b φρικῶδες] φρυκῶδες male Fl. c βοστρ. περ.] περιέκειτο· βοστρυχηδὸν εἰλ— Fl. d πᾶσιν] Sic Edd. πάσας Solan. Sed in nott. mutavit sententiam.

45. Ἡμιπαλαίαν] Πεντήκοντα ὀργυιῶν. V.

52. Περιέκειτο] Γράφεται, καθῆπτο. V.

sacrificium complectitur, id cum Viro Clariſſ. praetuli: ac tricari amplius nolim. J.F.R.

53. Ἐσπειραμένους] Conf. supra Συγγρ. c. 29. med. Infra Διψ. c. 6. m. Et Εὐχ. c. 2. f. M. du S.

Ἐσπειραμένους] Etſi in locis ab Solano indicatis non ἐσπειρ— ſed περιεσπειρ. legas, tamen ad probandam hanc ſcripturam & verſionem valent; nam a σπείρω in gyrum contraho, formatum eſt, pro quo Th. Morus Interpres Pariſinae Ed. ſparſis dedit, quaſi ἐσπαρμένους a σπείρω legiſſet. Sed Cl. Geſnerus id ſponte ad Graeca rectius compoſuit. J.F.R.

56. Πᾶσιν] De emendatione cogitaram; ſed trajectio eſt, quamvis duriuſcula, Luciano tamen familiaris. Neque adhuc dum aderant Eucratis filii. Vid.

c.

praeberent ; & tacite adorabant coloſſum plane improbabilem , mulierem dimidium ſtadium altam , giganteum quoddam terriculamentum. Ego vero interea cogitabam, quales hi homines & verſentur ſapientiae cauſſa cum adoleſcentulis , & multis admirationi ſint , qui tamen ſolo capillitio cano & barba diſtent a puerulis , quibus ipſis caeteroqui facilius mendacio ductari ſe patiantur.

24. Igitur Dinomachus , *Dic mihi*, inquit , *Eucrates , canes Deae quanti erant ? Elephantis*, inquit ille, *Indicis altiores , nigri & ipſi , hirſuti , villis ſordidis ac ſqualidis. Ego itaque cum viderem , conſtiti , converſa ad interiorem partem digiti pala anuli, quem Arabs mihi dedit. Hecate vero , cum percuſſiſſet anguino pede ſolum , hiatum effecit maximum , Tartarea magnitudine : tum paullo poſt in illum deſiliens evanuit. Ego ſumto animo , protenſoque capite introſpexi , apprehenſa tamen arbore in proximo enata , ne vertigine oborta praeceps inciderem. Tum vidi , quae ſunt apud inferos omnia , Pyriphlegethontem , lacum , Cerberum , mortuos , adeo quidem , ut quosdam illorum agnoſcerem. Patrem quidem meum accurate noram , iisdem adhuc indutum , in quibus eum ſepeliveramus. Quid vero agebant* , inquit Ion , *animae , mi Eucrates ? Quid aliud* , inquit , *quam per gentes & tribus cum amicis & cognatis agunt, accumbentes in aſphodelo ? Contradicant ergo*

Ὁ γῶν Δεινόμαχος, εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Εὔκραλες, αἱ κύνες δὲ τ θεῶ πηλίκοι τὸ μέγεθος ἦσαν ; ἐλεφάντων, ἦδ' ὅς, ὑψηλότεροι τ Ἰνδικῶν, καὶ μέλανες [c] καὶ αὐτοὶ, καὶ λάσιοι, [f] πιναρᾶ καὶ αὐχμώσῃ τῇ λάχνῃ. ἐγὼ μὲ ὖν ἰδὼν ἔστην, ἀναστρέψας ἅμα τ σφραγῖδα, ἣν μοι ὁ Ἄραψ ἔδωκεν, εἰς τὸ εἴσω τῦ [g] δακτύλυ. ἡ Ἑκάτη δὲ κατάξασα τῷ δρακοντείῳ ποδὶ τὔδαφος, ἐποίησε χάσμα πάμμεγεθες, ἡλίκον ταρτάρειον τὸ μέγεθος· εἶτα ὤχελο μετ' ὀλίγον ἀλλομένη ἐς [h] τὸ αὐτό· ἐγὼ δὲ θαρσήσας ἐπέκυψα, λαβόμενος δένδρυ τινὸς πλησίον πεφυκότος, ὡς μὴ σκολοδινιάσας ἐμπέσοιμι ἐπὶ κεφαλήν· εἶτα εἶδον τὰ ἐν Ἅιδυ ἅπαντα, τ Πυριφλεγέθοντα, τ λίμνην, τ Κέρβερον, τὺς νεκρύς, ὥστε γνωρίζειν ἐνίυς αὐτῶν, τ γῶν πατέρα εἶδον ἀκριβῶς αὐτὰ ἐκεῖνα ἔτι ἀμπεχόμενον, ἐν οἷς αὐτὸν καθάψαμεν. τί δὲ ἔπραττον, ὁ Ἴων ἔφη, ὦ Εὔκραλες, αἱ ψυχαί; τί ἄλλο, ἦδ' ὅς, ἢ κατὰ φῦλα καὶ φρήτρας μετὰ τ φίλων καὶ συγγενῶν διατρίβυσιν ἐπὶ [i] τῦ ἀσφοδέλυ κατακείμενοι, ἀντι-

[e] Καὶ αὐτοὶ] Sine καὶ *Fl.* [f] Πιναρᾷ] Bene *Va.* Πιτυρᾷ reliquae. [g] Δακτύλυ] Sic *Fl. B1. Ald. H. P. S.* Δακτυλίυ *J.* [h] Τὸ] Deeſt in *Fl.* [i] Τῦ] Omittit *Fl.*

c. 27. *M. du S.*

Πᾶσιν,] Ego comma adjeci , ut ad ἰδιώτην referatur. Trajectiones nonnullas ejusmodi conſtructionis oportuiſſet additas ab eo, qui tam diu in evolvendo Luciano eſt verſatus. Nos dedimus aliquot ſupra, *Paraſit.* §. 16. Addimus hic *Imag.* c. XI. f. ἀλλ' αἷς προεῖπον ἐκάνους. *Rhet. Praec.* c. 18. ἔδοξεν ἐπί τι ῥῆμα γλῶττα ἅλῦναι. *Bis Accuſ.* 34. πάντα γοῦν μᾶλλον ἂν ἥλπισα τ Διάλογον, ἢ τοιαῦτα ἐμοῦ περὶ ἐμοῦ. Plura ex aliis jam addere non vacat. *J. F. R.*

71. Ἐλεφάντων — Ἰνδικῶν] Magnitudine enim Indici Elephanti Africis praeſtant, teſte *Livio* XXXVII. 39. *M. du S.*

73. Πιναρᾷ] Ita *Va.* Reliquae πιτυρᾷ. *M. du S.*

76. Ἑκάτη] Videnda hic Vita Marini a *Proclo* ſcripta p. 68. Φάσματα μὲ Ἑκατικῆς φαντασίαις αὐτοκτυμόνους ἀμύλωτα. *M. du S.*

89. Κατὰ φῦλα & φρήτρας] *Homer.* Il. B. 362. *M. du S.*

ἀντιλεγέτωσαν ἢν ἔτι, ἦδ' ὃς ὁ Ἰων, οἱ ἀμφὶ τὸν Ἐπίκουρον τῷ ἱερῷ Πλάτωνι, καὶ τῷ περὶ τῶν ψυχῶν λόγῳ. σὺ δὲ μὴ καὶ τὸν Σωκράτη αὐτὸν, καὶ τὸν Πλάτωνα εἶδες ἐν τοῖς νεκροῖς; τὸν Σωκράτη ἔγωγε, ἦδ' ὃς, οὐδὲ τοῦτον σαφῶς, ἀλλὰ εἰκάζων, ὅτι φαλακρὸς, καὶ προγάστωρ ἦν· τὸν Πλάτωνα δὲ οὐκ ἐγνώρισα· χρὴ γάρ, οἶμαι, πρὸς φίλους ἄνδρας τἀληθῆ λέγειν. ἅμα γοῦν ἔγωγε ἅπαντα ἀκριβῶς ἑώρακα, καὶ τὸ χάσμα συνέμυε, καί τινες τῶν οἰκετῶν ἀναζητοῦντές με, καὶ Πυρρίας ἔτος ἐν αὐτοῖς, ἐπέστησαν [a] ὅπως τέλεον μεμυκότος τοῦ χάσματος· εἰπὲ, Πυρρία, εἰ ἀληθῆ λέγω; νὴ Δί, ἔφη ὁ Πυρρίας, καὶ ὑλακῆς δὲ ἤκουσα διὰ τοῦ χάσματος, καὶ πῦρ τι ὑπολάμπειν ἀπὸ τοῦ δαδός μοι ἐδόκει. καγὼ ἐγέλασα, [b] ἐπιμείρησαντος τοῦ μάρτυρος τὸν ὑλακὴν καὶ τὸ πῦρ.

Ὁ Κλεόδημος δὲ, Οὐ καινὰ, εἶπεν, οὐδὲ ἄλλοις ἀόρατα ταῦτα εἶδες, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὑπὸ πολλοῦ νοσήσας, τοιόν δέ τι ἐθεασάμην. ἐπεσκόπει δέ με, καὶ ἐθεράπευεν Ἀντίγονος ἔτος. ἑβδόμη μὲν ἦν ἡμέρα, ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος [c] καύσωνος σφοδρότερος· ἅπαντες δέ με ἀπολιπόντες ἐπ' ἐρημίας, [d] ἐπικλεισάμενοι τὰς θύρας, ἔξω ἐβεβύμυον. οὕτω γὰρ ἐκέλευσας, ὦ Ἀντίγονε, εἴ πως δυνηθείην εἰς ὕπνον τρέπεσθαι. τότε οὖν ἐφίσταταί [e] μοι νεανίας [f] ἐγρηγορώς

adhuc, inquit Ion, *Epicuri divino Platoni & libro de animis. Tu vero numquid ipſum etiam Socratem & Platonem vidiſti inter mortuos? Socratem equidem*, inquit, *neque hunc dilucide, ſed conjecturam inde faciens, quod calvus erat & ventricoſus. Platonem vero non agnovi: oportet enim, arbitror, vera dicere apud amicos. Simul ergo ut omnia accurate ego vidi, & hiatus clauſus eſt, & quidam ſervorum requirentes me, & in illis hic ipſe Pyrrhias, adſtiterè, nondum plane clauſo hiatu. Dic Pyrrhia, utrum verum dicam? Per Jovem*, ait Pyrrhias, *etiam latratum audivi per hiatum, & ignis ſublucere de face mihi videbatur.* Et ego riſi, corollarium addente teſte latratum atque ignem.

25. Cleodemus autem, *Non nova*, inquit, *neque non viſa aliis haec ſpectaſti: cum ipſe quoque non ita pridem aegrotans tale quid viderim. Viſebat me autem & curabat hic Antigonus. Dies erat ſeptimus. Febris talis, ut ipſa ardentiſſima eſſet vehementior. Omnes autem, me ſolo relicto, clauſis foribus extra expectabant: ita enim juſſeras, Antigone, ſi qua poſſem ſomnum capere. Tunc igitur adſtat mihi juvenis vigilanti undique pulcherri-*

a Οὕπω] Recte ſic *Fl. Fr. P.* &c. Οὕτω *J.* b Ἐμιμετρήσαντος] Alii ἐπιμαρτυρήσαντος *Coll.* Vulgatam tenent *Fl. J.* &c. c Καύσωνος σφοδ.] Nihil mut. Edd. Καῦσος σφοδρότατος θερμότερος G. d Ἐπικλεισάμβοι] Ἐγκλειστ. marg. *A1.* e Μοι] Omittit *Fl.* f Ἐγρηγορότι] Ἐργηγοροῦντι *Fl.*

2. Ἀκριβῶς ἑώρακα] Γράφε, ἑκανῶς * ἑωράκει. *V.*
9. Ἐπιμετρήσαντος] Ἀντὶ τοῦ προσθέντος. *V.* In *G.* vero Ἐπιμαρτυρήσαντος] Γράε. ἐπιμετρήσαντος.

a Ἑωράκει] Sic etiam Exc. *G.* Lege ἑωράκειν, vel ἑώρακα. *M. du S.*

93. Ἱερῷ Πλάτωνι] *Plat. περ. ψυχ.* *M. du S.*
97. Εἰκάζων] Forſan εἰκάζον. Sed ſi per ellipſin accipias, ut intelligatur εἶδον ex praemiſſo εἶδες, mutatione non opus erit. *J. F. R.*
1. Πρὸς φίλους] *Lucilius: homini amico non eſt mentiri meum. Lact.* VI. 18. *Sed etiam inimico atque ignoto exiſtimabit non eſſe mentiri ſuum.* *M. du S.*
9. Ἐπιμετρήσαντος] Quid proprie ſignificet, patet ex *Dial. Mort.* V. *Plutonis & Mercur.* §. 1. ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἔτεσιν, ἃ βεβίωκεν, ἐπιμετρήσας ἄλλα τεσσαράκοντα. Hic igitur jocoſe uſurpatum, pro *teſtimonio ſuperfluo admetiris, ſuperaddis*, idque magis placet, quam ἐπιμαρτυρήσαντος. *J. F. R.*
15. Ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος καύσωνος σφοδρότερος] Bene-

rimus, veſte candida indutus : deinde ſurgere me juſſum deducit per hiatum quendam ad inferos, ut ſtatim conſpectu primo agnoſcerem Tantalum, & Tityum, & Siſyphum. Ac reliqua quid vobis dicam? Cum vero eſſem apud tribunal (aderat autem Aeacus quoque & Charon, & Parcae, & Furiae) aliquis velut rex, Pluto ut mihi videtur, aſſidebat, pronuntians eorum, qui paullo poſt morituri eſſent, nomina, quos ultra diem ipſis dictum in vita manere contigerat. At juvenis me illi ſiſtebat. Sed Pluto indignabundus ad ductorem meum, Nondum, *inquit*, impletum illius filum eſt : abeat igitur. Tu vero jam fabrum adduc Demylum : jam enim ſupra colum vivit. *Et ego laetus recurrens ipſe quidem jam ſine febri eram, denuntiabam vero omnibus, moriturum mox eſſe Demylum : in vicinia autem noſtra habitabat, aegrotans ipſe quoque, ut nunciabatur. Et paullo poſt audiebamus planctum eorum, qui illum deplorarent.*

26. *Quid mirabile*, ait Antigonus? *Ego enim novi quendam viceſimo die poſt, quam ſepultus fuerat, revixiſſe, qui & ante mortem, & cum rediiſſet in vitam, hominem curaverim. Et quomodo*, inquam, *viginti diebus neque putruit corpus, neque alioquin fame periit? niſi forte tu Epimenidem quendam curaſti.*

τι, φάγκαλον, λευκὸν ἱμάτιον ἐνδεδεμένος· εἶτα ἀναστήσας, ἄγειν με ἔφη τινὸς χάσματος ἐς τὸν Ἅιδην, ὡς αὐτίκα ἐγνώρισα Τάνταλον ἰδὼν, καὶ Τιτυὸν, καὶ Σίσυφον. καὶ τὰ μὲν ἄλλα τί ἂν ὑμῖν λέγοιμι; ἐπεὶ δὲ ἐγὼ τὸ δικαστήριον ἐγενόμην (παρῆν δὲ καὶ ὁ Αἰακὸς, καὶ ὁ Χάρων, καὶ αἱ Μοῖραι, καὶ αἱ Ἐριννύες) ὁ μέν τις ὥσπερ βασιλεὺς (ὁ Πλούτων [g] μοι δοκεῖ) καθῆστο, ἐπελεγόμενος τῶν τεθνηξομένων τὰ ὀνόματα, οὓς ἤδη ὑπερημέρους τῆς ζωῆς συνέβαινεν εἶναι· ὁ δὲ νεανίσκος ἐμὲ φέρων παρέστησεν αὐτῷ· ὁ δὲ Πλούτων ἠγανάκτησε τότε, καὶ πρὸς τὸν ἀγαγόντα με, Οὔπω πεπλήρωται, φησὶ, τὸ νῆμα αὐτῷ, ὥστε ἀπίτω. σὺ δὲ δεῦρο τὸν χαλκέα Δημύλον ἄγε· ὑπὲρ γὰρ τὸν ἄτραχλον ἤδη βιοῖ. κἀγὼ ἀσμένως ἀνεδραμὼν, αὐτὸς μὲν [h] ἤδη ἀπύρετος ἦν, [i] ἀπήγγειλον δ' ἅπασιν, ὡς τεθνήξοι Δημύλος. ἐν γειτόνων δὲ ἡμῖν ᾤκει, νοσῶν τι καὶ αὐτὸς ὡς ἀπηγγέλλετο. καὶ μετ' ὀλίγον ἠκούομεν οἰμωγῆς ὀδυρμῶν ἐπ' [k] αὐτῷ.

Τί θαυμαστὸν, εἶπεν ὁ Ἀντίγονος; ἐγὼ γοῦν οἶδα τινὰ μετὰ εἴκοσιν ἡμέραν, [l] ἢ ἐτάφη, ἀναστάντα, θεραπεύσας καὶ πρὸ τοῦ θανάτου, καὶ ἐπεὶ ἀνέστη, τὸν ἄνθρωπον. καὶ πῶς, ἦν δ' ἐγὼ, ἐν εἴκοσιν ἡμέραις οὔτε ἐμύδησε τὸ σῶμα, οὔτε ἄλλως ὑπὸ λιμοῦ διεφθάρη, εἰ μή τινά γε Ἐπιμενίδην σύ γε [m] ἐθεράπευες.

Ἄμα

g Μοι δοκεῖ] Conſtans lectio. h Ἤδη] Deeſt in *Fl.* i Ἀπήγγειλον] Ἀπήγγελον *Fl.* k Αὐτῷ] Αὐτὸν *Fl* l Ἢ] Ἧς *Fl.* ac marg. *A1.* m Ἐθεράπευες] Ἐθεράπευσας marg. *A1.*

nedictus : *Febris, o qualis! incendio certe vehementior.* Mſ. ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος καῦσος σφοδρότατος, θερμότερος. *Febris, tanquam incendium vehementiſſimum, ardentior.* *J.G.G.*

24. Χάσματος] Conf. ſupra *de Luct.* c. 2. *J.F.R.*

30. Δοκεῖ] Mallem δοκεῖν. *M.du S.*

Ibid. Μοι δοκεῖ] Verum eſt, μοι δοκεῖν hic locum habere. Vid. ſupra notata *de Luct.* c. 5. At non plane opus eſt mutatione, quia & μοι δοκεῖ, intellecto ὡς, non incommodum ſenſum exhibet. *J.F.R.*

Ibid. Ἐπιλεγόμενος] *Th. Mag.* v. ἀναλέγομαι haec eod. modo adfert. In quo tamen male admodum interpunctio facta in Ed. *Blankardi*, dum dedit: Λυκιανὸς ἐν τῷ φιλοψευδεῖ ἢ ἀπιστῶν ἐπιλεγόμενος, quaſi ἢ ἀπιστῶν pertineret ad verba Luciani. Quare punctum quod poſt φιλοψευδεῖ eſt, poſt ἀπιστῶν collocandum, jam quisque videt, vel me non monente. *J.F.R.*

35. Οὔπω πεπλ. φ. τὸ νῆμα] Divus *Auguſtinus* c. 12. De cura pro mortuis. *Caſarius Monachus* hiſtoriar. memorabil. c. 42. L. XII. *Th.M.*

50. Ἐπιμενίδην] Poëta hic Cretenſis, quem 50. annos perpetuos dormiſſe fama eſt; *Plut.* 1403. f. Vid. Τιμ. c. 4. *M.du S.*

Ἅμα ταῦτα λεγόντων ἡμῶν, ἐπεισῆλθον οἱ τῆ Εὐκράτους υἱοὶ ἐκ τ παλαίστρας· ὁ μὲν ἤδη ἐξ ἐφήβων, ὁ δὲ ἕτερος ἀμφὶ τὰ πενταεκαίδεκα ἔτη, καὶ ἀσπασάμενοι ἡμᾶς, ἐκαθέζοντο ὅπῃ τ κλίνης ἐμοὶ τῷ πατρί· ἐμοὶ δὲ εἰσεκομίσθη θρόνος. καὶ ὁ Εὐκράτης, ὥσπερ ἀναμνησθεὶς πρὸς τ ὄψιν τ [a] υἱέων, Οὕτως ὀναίμην, ἔφη, τούτων (ὑπέβαλλον [b] αὐτοῖν τ χεῖρα) [c] ὡς ἀληθῶ, ὦ Τυχιάδη, πρὸς σε ἐρῶ. τ [d] μακαρίτην μὲν γυναῖκα, τ τούτων μητέρα, πάντες ἴσασιν ὅπως ἠγάπησα, ἐδήλωσα δὲ οἷς μὲν αὐτὴν ἔπραξα οὐ ζῶσαν μόνον, ἀλλ' ἐπεὶ καὶ ἀπέθανε, τόν τε κόσμον ἅπαντα συγκαλαχαύσας, καὶ τ ἐσθῆτα ἣ ζῶσα ἔχαιρεν. ἑβδόμῃ δὲ μετὰ τ τελευτὴν ἡμέρᾳ, ἐγὼ μὲν ἐνταῦθα ἐπὶ τ κλίνης, ὥσπερ νῦν, ἐκείμην πενθήμενος τό γε πένθος· ἀνεγίγνωσκον γὰρ τὸ περὶ ψυχῆς τοῦ Πλάτωνος βιβλίον ἐφ' ἡσυχίας. ἐπεισέρχεται δὲ μέλαξις ἡ Δημαινέτη αὐτὴ ἐκείνη, καὶ [e] καθέζεται πλησίον, ὥσπερ νῦν Εὐκρατίδης οὑτοσί, δείξας τ νεώτερον τ υἱέων· ὁ δὲ αὐτίκα ἔφριξε μάλα παιδικῶς, καὶ πάλαι ἤδη ὠχρὸς ἦν πρὸς τ διήγησιν. ἐγὼ δέ, ἦδ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ὡς εἶδον, περιπλακεὶς αὐτῇ ἐδάκρυον ἀναχω-

27. Haec dum loquimur, ſuperveniunt filii Eucratis *redeuntes* de palaeſtra, quorum alter jam ex ephebis exceſſit, alter circa quintum decimum annum eſt. Hi, cum ſalutaſſent nos, aſſident in lecto apud patrem: mihi vero illata eſt ſella. Et Eucrates, quaſi admonitus ad conſpectum filiorum, *Ita*, inquit, *hiſce fruar*, injecta utrique manu, *ut vera tibi, Tychiade, narrabo. Uxorem meam, nunc felicem, horum matrem, norunt omnes quantum amaverim: declaravi autem iis, quae illius cauſſa feci non viventis modo, ſed etiam vita functae, qui mundum illius omnem una cremaverim, & eam, qua viva gaudebat, veſtem. Septimo autem a morte illius die, ego hic in lectulo, uti nunc, jacebam, luctus ſolatia quaerens: ſilentio enim legebam Platonis de anima librum. Inter haec ſupervenit Demaeneta ipſa illa, & prope aſſidet, ut nunc Eucratides hic*, oſtendens filium ſuum juniorem: qui ſtatim puerili more cohorruit, pallidus jam ante ad hanc narrationem. *Ego vero*, pergit Eucrates, *cum viderem, complexus illam cum ejulatu lacrumma-*

a Υἱῶν] Nihil mut. *F. Fl. Fr. P.* b Αὐτοῦ] Αὐτοῖς *Fl.* c Ὡς] Abeſt a *Fl.* d Μακαρίτην] Μακαρίτῃν *P.* male. e Καθίζεται] Καθίσει marg. *AIW.* An καθίζει adſcripſit *J. J. Wetſt.*

58. Υἱῶν] Sic pro υἱοῖν etiam paullo poſt & alibi ſcriptum invenio. Alios amare υἱῶν, qui dubitat, adeat *Herodian.* III. 14. 17. *Evang. Matth.* XX. 20. *Luc.* I. 16. &c. *J. F. R.*

59. Οὕτως ὀναίμην — τούτων] Formula bene precandi & adfirmandi. *Alciphr.* III. Ep. 19. pr. Κοινωνικὸς ὢν ἐμοὶ φιλίτατος ὄναιο σαυτοῦ — *bene tibi ſit ex te ipſo.* Ubi plura exempla, non omiſſo hoc Luciani, dedit peritiſſimus Graeci idiomatis *Berglerus.* Sed in malam partem, per ironiam, idem habuimus T. 2. *Aſin.* c. 36. f. ὄναιο τούτων τ καλῶν γάμων. Τούτων autem pertinere ad υἱῶν, monuit Rev. *Jac. Elſn.* in Epiſt. ad *Philem.* I. 20. ubi legimus Ναί ἀδελφέ, ἐγώ σε ὀναίμην ἐν Κυρίῳ. Ad quae ille alia etiam ſimilia adfert, *Majumque* merito reprehendit; qui illa ex Venerea phraſi, *frui aliquo*, interpretetur. *J. F. R.*

70. Τὸ περὶ ψυχῆς τοῦ Πλ.] Aliis ordine infra *Muſc. Enc.* c. 7. *M. du S.*

85. Κυνίδιον — Μιλησίων] Vid. ſupra T. I. *Muſ.* c. 34. Et infra *Symp.* c. 19. *M. du S.*

90. Σανδάλῳ γε χρυσῷ ἐς τὰς πυγὰς — παίοντα] De puerili, item ſervili & contumelioſa hac ſolearum ac ſandaliorum caſtigatione veteribus uſitatiſſima, multa habet *Gataker.* in Cinno c. 19. med. *J. F. R.*

95. Ἀρίγνωτος] De hoc nihil invenio. *M. du S.*

1. Πάλιν] Confer *Symp.* c. 6. ξίφος αὐτὸν οἱ μυθευταὶ ἐς κοπίδα καλοῦσιν. Sed aliud hic eſt. *M. du S.*

4. Θεὸν ἀπὸ μηχανῆς] Proverb. *J. B.*

Ibid. Ἐπεισκληθῶμαι] Ἐπεισκυκληθῶμαι legendum videtur. *F. G.*

Ἐπεισκυκληθῶμαι] Aliter antea hic in omnibus Libris noſtris legebatur, nempe ἐπεισκληθ—. Sed certa eſt Cl. *Kuſteri* emendatio. Vid. Ἐκκλ. c. 9. ubi recte habet *Fl.* [Lego ἐπεισκυκληθῶμαι, aderat enim invocatus & inexpectatus. *Ariſtoph.* Theſmoph. vſ. 272. εἴτω τις ὡς τάχιστα μ' εἰσκυκλησάτω.] *L. K.*

Ἐπει-

matur. Illa non passa me clamare, sed accusavit, quod reliquis in rebus omnibus sibi gratificatus, alterum sandaliorum, erant autem aurea, non cremaverim: decidisse vero illud dicebat juxta arcam; ac propter hoc nos cum non invenissemus, alterum modo cremaveramus. Adhuc loquentibus nobis, exsecrabilis quaedam sub lecto canicula Melitensis latravit; ad quem illa latratum evanuit. Sandalium tamen, sub arca repertum, postridie ejus diei crematum est.

κύσας· ἡ δὲ Θὸκ εἶα βοᾶν, ἀλλ' ἠτιᾶτο με ὅτι τὰ ἄλλα πάντα χαρισάμενος αὐτῇ, θάτερον τοῖν σανδάλοιν χρυσοῖν ὄντοιν, ὐ κἀλακαύσαιμι. εἶναι δὲ αὐτὸ, ἔφασκε, παραπεσὸν ὑπὸ τῇ κιβωτῷ, κἀπ' ἀμφὶ τοῦτο ἡμεῖς ὐχ εὑρόντες, θάτερον μόνον ἐκαύσαμεν. ἔτι δὲ ἡμῶν ἀμφιλεγομένων, κατάρατόν τι κυνίδιον ὑπὸ τῇ κλίνῃ ὂν, Μελιταῖον, ὑλάκτησεν· ἡ δὲ ἠφανίσθη πρὸς ἢ ὑλακήν. τὸ μέντοι σανδάλιον εὑρέθη ὑπὸ τῇ κιβωτῷ· κ' κἀξεκαύθη ὕστερον.

28. *Adhuc ne fidem negare talibus, Tychiade, aequum censes, manifestis adeo, & quae singulis diebus appareant? Non per Jovem*, inquam: *quandoquidem digni fuerint, quorum aureo sandalio nates, puerulorum instar, caedantur, si qui recusent credere, & impudenter adeo veris repugnent.*

Ἔτι ἀπιστεῖν τούτοις, ὦ Τυχιάδη, ἄξιον ἐναργέσιν οὖσι, κ' κατ' ἡμέραν ἑκάστην φαινομένοις; μὰ Δί', ἦν δ' ἐγώ· ἐπεὶ σανδάλῳ γε χρυσῷ ἐς τὰς πυγὰς, ὥσπερ τὰ παιδία, παίεσθαι ἄξιοι ἂν εἶεν οἱ ἀπιστοῦντες, κ' ὕτως ἀναισχυντοῦντες πρὸς ἢ ἀλήθειαν.

29. Inter haec Pythagoricus Arignotus intravit, comatus, vultu venerabili: nosti illum sapientiae causa celebrem, divini cognomine insignem. Atque ego illo conspecto respirabam, illud ipsum venire mihi ratus, securim contra mendacia. *Os enim*, cogitabam, *istis hic obturabit vir sapiens, prodigiosa adeo narrantibus.* Et, quod est in proverbio, e machina Deum advocatum

Ἐπὶ τούτοις, ὁ Πυθαγορικὸς Ἀρίγνωτος εἰσῆλθεν, ὁ κομήτης, ὁ σεμνὸς ἀπὸ τοῦ προσώπου, οἶσθα ἢ ἀοίδιμον ὑπὸ τῇ σοφίᾳ, ἢ ἱερὸν ἐπονομαζόμενον. κἀγὼ μὲν, ὡς εἶδον αὐτὸν, ἀνέπνευσα, τοῦτ' ἐκεῖνο ἥκειν μοι νομίσας, τὸ ἐλεγχόν τινα κατὰ τῶν ψευσμάτων. ὑπισχνεῖτο γὰρ αὐτὸς, ἔλεγον, ὁ σοφὸς ἀνὴρ, οὕτω τερατώδη διεξιόντας· κ' τὸ τοῦ λόγου, θεὸν ἀπὸ μηχανῆς [f] ἐπεισκληθῆναί μοι τοῦτον

[f] Ἐπεισκληθῆναι] Ἐπεισκυκληθῆναι *Kuſt.* recte; ſed non addicunt Codd.

4. * Θεὸν ἀπὸ μηχανῆς] Ἐπὶ τῶν θεάτρων, ὁπόταν † τὸ παράδοξον ἐπιτελεῖσθαι ἔδει, κ' πλέον ‡ ἔχειν πίστεως, ἄνωθεν ὑπῆρ τὰς παρ' ἑκάτερα τῶν μέσης τοῦ θεάτρου θύρας, αὖται δὲ πρὸς τὴν εὐθεῖαν τοῦ θεάτρου πλάγιαι ἀνῳγησαν, ἐξ ὧν ἡ σκηὴ & τὸ προσκήνιον· δὴ μηχανῶν δύο μετεωριζομένων ἡ ἐξ ἀριστερῶν θεοὺς & ἥρωας ἐπιφάνειά παρεῦδι, ὥσπερ λύσιν φέρουσας τῶν ἀμηχάνων, κ' τοῦτο παραδηλοῦσι, ὡς ἐ χρὴ ἀπιστεῖν τοῖς δρωμένοις, ἐπεὶ θεὸς παρεστὶ τῷ ἔργῳ, ὃ μηδὲν ἀδύνατον ἐκτελεῖν· ὃν τοῦτο δὲ ἐπὶ πάντων τῶν παρὰ § προσδοκίαν & συμφερόντων τοῖς συμβαινόντων ἐπιφέρουσι τὸ ὦ μηχανῆς θεός. C.

* Θεὸν ἀπὸ] Ad alla verba ante relatum hoc ſcholion jam in ſedem ſuam retractum eſt.

† Τὸ παράδοξον] Lege τι. In C. enim eſt [παράδοξον quid.] Niſi malis παρὰ δόξαν τι. *M. du S.*

‡ Ἔχειν πίστως] Lacuna pro his erat in Edd. in V. & G. quam ex C. ſupplevit *Solan.* Additque: „ Eaedem in Exc. „ G. quae in V. reperiuntur lacunae. Sed ſcholion extat in„tegrum in C. unde ſupplevimus." Sexdecim quippe lacunis hiabant edita, quas jam impletas non indicabimus cum lectoris taedio. Ἔχον legit Cl. *J. J. Weiſſ.* *J. F. R.*

§ Προσδοκίαν] Sic V. προσδοκίας Exc. G.

Ἐπεισκληθῆναί μοι] Nihil equidem abſurdi video in vulgata lectione. Quid enim prohibet, quo minus ab ipſa Fortuna advocatus veniſſe dicatur Arignotus? Sed non diſſimulanda tamen oppido elegans doctiſſimi *Kuſteri* conjectura, qui ad *Ariſtoph. Θεσμοφορ.* 774. ſuſpicatur legendum ἐπεισκυκληθῆναι. Probaverat jam ad vſ. 102. εἰσκυκλεῖν eſſe theatralis machinationis verbum, qua θεοὶ ἀπὸ μηχανῆς, in ſcenam deſcendentes de caelo Dii, repraeſentantur. Quod ſi admittamus; ita hic locus interpretandus fuerit, *tanquam Deum e ma-*

τον ὥραν [a] ἀπὸ τ τύχης. ὁ δὲ ἐπεὶ ἐκαθέζετο, ὑπερφάντ αὐτῷ τῷ Κλεοδήμῳ, πρῶτα μὲ εἰ τ νόσου ἤρετο· κ ὡς ῥᾷον ἤδη ἔχειν ἤκουσε, πρὸς τῷ Εὐκράτει, Τί δὲ, ἔφη, πρὸς [b] ἀλλήλους [c] φιλοσοφεῖτε; μέλα-ξυ γ εἰσιὼν [d] ἐπήκουσα. καί μοι δοκεῖτε εἰς καλὸν διατεθήσεσθ τ διατριβήν. τί δ' ἄλλο, εἶπεν ὁ Εὐκράτης, ἢ τοιοῦτ ἀδαμάντινον πείθομεν (δείξας ἐμὲ) ἡγεῖσθ δαίμονάς τινας εἶναι, κ φαντάσματα, καὶ νεκρῶν ψυχὰς περιπολεῖν ὑπὲρ γῆς, κ φαίνεσθ οἷς ἂν ἐθέλωσιν; ἐγὼ μὲν οὖν ἠρυθρίασα, κ κάτω ἔνευσα αἰδεσθεὶς τ Ἀρίγνωτον. ὁ δὲ, ὅρα, ἔφη, ὦ Εὐκρατες, μὴ τοῦτο φησὶ Τυχιάδης, τὰς τ βιαίως ἀποθανόντων μόνας ψυχὰς περινοστεῖν, οἷον εἴ τις ἀπήγξατο, ἢ ἀπετμήθη τ κεφαλὴν, ἢ ἀνεσκολοπίσθη, ἢ ἄλλῳ γέ τῳ τρόπῳ τοιούτῳ ἀπῆλθεν ἐκ τοῦ βίου, τὰς δὲ τ κατ μοῖραν ἀποθανόντων οὐκέτι; ἦν γ τοῦτο λέγῃ, οὐ πάνυ ἀποδεκτὰ φήσω. μὰ Δί', ἦ δ' ὃς ὁ Δεινόμαχος, ἀλλ' οὐδὲ ὅλως εἶναι τὰ τοιαῦτα, οὐδὲ συνεστῶτα ὁρᾶσθ οἴεται.

Πῶς λέγεις, ἦ δ' ὃς ὁ Ἀρίγνωτος, δριμὺ ἀπιδὼν εἰς ἐμέ. οὐδέν σοι τούτων γίγνεσθ δοκεῖ, κ ταῦτα πάντων, ὡς εἰπεῖν, ὁρώντων; [e] ἀπολελόγησθε, ἦν δ' ἐγὼ, ὑπὲρ ἐμοῦ, εἰ μὴ πιστεύω, διότι μηδὲ ὁρῶ μόνος τ ἄλλων· εἰ δὲ ἑώρων, καὶ ἐπίστευον ἂν δηλαδὴ ὥσπερ ὑμεῖς. ἀλλὰ, ἦ δ' ὃς, ἤν ποτε εἰς Κόρινθον ἔλθῃς, [f] ἐρῶ ἔνθα ἐστὶν ἡ Εὐβατίδου οἰκία, κ ἐπειδάν σοι δειχθῇ πρὸς τὸ [g] Κράνειον, παρελθὼν ἐς ταὐτὸν λέγε

mihi hunc a Fortuna putabam. Ille vero cum assedisset, assurgente illi Cleodemo, primo quidem percontari de morbo, & cum mollius jam habere, ab Eucrate audisset, *Ecquid vero*, inquit, *inter vos philosophabamini? dum enim intro, audivi: & videtur mihi, bene vos esse disputationem collocaturos. Quid vero aliud*, inquit Eucrates, *quam adamantino huic*, me autem ostendebat, *persuadere studemus, uti putet daemones quosdam esse, & spectra, & vita functorum animas vagari in terra, & quibus velint apparere.* Igitur erubui equidem, & vultum Arignoti verecundia dejecit. *Atque is, vide*, inquit, *Eucrates, num hoc dicat Tychiades, solas eorum, qui violenta morte perierunt, animas oberrare, ut si quis se suspenderit, aut capite truncatus, aut palo fixus, aut alia qua simili ratione de vita egressus sit; fato autem suo mortuorum non item? Hoc enim si dicat, non plane rejicienda dixerit. Non ita est, per Jovem*, respondebat Dinomachus, *sed plane non esse talia, neque consistere ita, ut videri possint, arbitratur.*

30. *Quid ais?* inquit Arignotus, tormum me intuens: *nihil tibi horum videtur fieri, idque, cum omnes, pene dixero, videant? Jam causam pro me dixistis*, inquam, *si non credo, quia solus inter alios non video: si vero vidissem, crederem nimirum, uti vos. Verum*, dicebat ille, *si quando Corinthum veneris, interroga, ubi sit Eubatidae domus: & cum ostensa tibi fuerit, ad Craneum, ingres-*

a Ἀπὸ] Et sic Fl. b Ἀλλήλους] Αὐτοὺς marg. A1. cum Fl. c Φιλοσοφεῖτε] Admisi ex Fl. Φιλοσοφεῖτε cett. d Ἐπήκουσα] Sic Edd. Ὑπηκ. vult Solan. e Ἀπολελόγησθε] Ἀπολογήσομαι L. Ἀπολογῇ Fl. ac marg. A1. Vulgatum servant cett. f Ἐρῶ] Ἔρᾳ, accentu mutato marg. A1. g Κράνειον] Ita Fl. Fr. J. B1. H. Ald. S. Κρήνιον P.

machina in hanc scenam a Fortuna demissum. Si unus codex addiceret in verbo paullo reconditiore, & captum librariorum superante, non dubitarem sic, ut jubet *Kusterus*, reponere. J.M.G.

11. Ἐπήκουσα] Forsan ὑπήκουσα legendum, adscripserat *Solan.* Nescio num ex suo ingenio, an monitu alterius. Verum quia supra c. 6. versus fin. etiam habuimus, τί μειλαξὺ ἰσχίων ἐπήκουον; nihil hic quoque mutare consultius fuerit. Adde & *Prometh.* T. I. §. 20. μὴ σὺ ὁ Ζεὺς ταῦτα ἐπήκουσί σε. Ac *de Salt.* c. 64. μὴ ἐπακούσῃσθε τ αἰδημόνων. Et jam tanto minus de mutatione sollicitus erit. J.F.R.

27. Συνεστῶτα ὁρᾶσθαι] Συνῆναι etiam deinde c. 32. med. sic accipitur, ut significet idem fere quod ὑφεστηκέναι,

greſſus in eam dic ad janitorem Tibium, velle te videre unde daemonem Pythagoricus Arignotus, effoſſo loco, exegerit, & habitabilem ab eo inde tempore domum praeſtiterit?

31. Quid vero hoc erat? o Arignote, interrogabat Eucrates. Deſerta fuerat, inquit, din propter terrores. Si quis vero immigraret, mox perculſus fugiebat, a terribili & tumultuoſo ſpectro ejectus. Ergo jam collabi domus, & deſſuere tectum; nec omnino quisquam erat, qui auderet in illam ingredi. At ego his auditis, ſumo mecum libros, ſunt autem mihi Aegyptii plures de talibus; ingredior domum circa primam quietem, dehortante meo hoſpite, ac tantum non manum injiciente, cum quorſum irem audiſſet, in praeſentem, ut ipſe putabat, perniciem. Ego vero ſumta lucerna ingredior ſolus, & in maximo conclavi depoſito lumine, lego tacite, humi ſedens. Adeſt daemon, ad unum ſe de multis venire putans, & futurum ſperans, ut me quoque ſicut reliquos perterreat, ſqualidus, comatus, caligine nigrior: atque adſtans tentat ab omni parte me invadere, ſi forte poſſet vincere: & nunc quidem canis, nunc taurus fit, aut leo. Ego vero depromta allocutione maxime horribili, Aegyptiorum ſermone uſus, incantando illum adegi in angulum quendam tenebricoſi conclavis. Animadverſo autem ubi ſubierat, reliquum noctis dormivi. Mane, cum deſperaſſent omnes, & mortuum me in-

πρὸς τ̃ θυρωρὸν Τίβιον, ὡς ἐθέλοις ἰδεῖν ὅθεν τ̃ δαίμονα ὁ Πυθαγορικὸς Ἀρίγνωτ[ος] [h] ἀνορύξας ἀπήλασε, κ̀ πρὸς τὸ λοιπὸν οἰκείᾳ τ̃ οἰκίαν ἐποίησε.

Τί δὲ τοῦτο ἦν, ὦ Ἀρίγνωτε; ἤρετο ὁ Εὐκράτης. ἀοίκητ[ος] ἦν, ἠδ' ὅς, ἐκ πολλοῦ τ̃ δειμάτων. εἰ δέ τις οἰκήσειεν, εὐθὺς ἐκπλαγεὶς ἔφευγεν, ἐκδιωχθεὶς τ̃ φοβερᾶ κ̀ ταραχώδους φάσματ[ος]. συνέπιπτεν ἤδη, κ̀ ἡ στέγη κατέῤῥᾠ. κ̀ ὅλως οὐδεὶς ἦν ὁ θαῤῥήσων παρελθεῖν εἰς αὐτό. ἐγὼ δὲ ἐπεὶ ταῦτα ἤκουσα, τὰς βίβλους λαβὼν (εἰσὶ δέ μοι Αἰγύπτιαι μάλα πολλαὶ περὶ τ̃ τοιούτων) ἦκον ἐς τ̃ οἰκίαν περὶ πρῶτον ὕπνον, παροτρέποντ[ος] τοῦ ξένου, κ̀ μόνον οὐκ ἐπιλαμβανομένου, ἐπεὶ ἔμαθεν οἷ βαδίζοιμι, εἰς πρᾶγμα κακόν, ὡς ᾤετο. ἐγὼ δὲ λύχνον λαβὼν, μόν[ος] εἰσέρχομαι. κ̀ ἐν τῷ μεγίστῳ οἰκήματι καθαθεὶς τὸ φῶς, ἀνεγίγνωσκον ἡσυχῇ, καμαὶ καθεζόμεν[ος]. ἐφίσα[ται] δὲ ὁ δαίμων, ἐπὶ τινὰ τ̃ πολλῶν ἥκειν νομίζων, κ̀ δεδίξα[σθαι] κἀμὲ ἐλπίζων, ὥσπερ τοὺς ἄλλους, αὐχμηρὸς, [k] κ̀ κομήτης, κ̀ μελάντερ[ος] τοῦ ζόφου. κ̀ ὁ μὲ ἐπιστὰς ἐπειρᾶτό μου παλαχόθεν προσβάλλων, εἴ πόθεν κρατήσειε, κ̀ ἄρτι μὲν κύων, ἄρτι δὲ ταῦρ[ος] γιγνόμενος ἢ λέων. ἐγὼ δὲ προχειρισάμεν[ος] τ̃ φρικωδεστάτῳ ἐπῴῤῥησιν, αἰγυπτιάζων τῇ φωνῇ, συνήλασα καταδὼν αὐτὸν εἰς τινὰ γωνίαν σκοτεινοῦ οἰκήματ[ος]. ἰδὼν δὲ αὐτὸν, οἷ κατέδυ, τὸ λοιπὸν ἀνεπαυόμην· ἔωθεν δὲ πάντων ἀπεγνωκότων, κ̀ νεκρὸν εὑρήσειν με οἰομένων, καθάπερ

h Ἀνορύξας] Recepi ex L. marg. *A1. Fl.* & *S.* Ἀνοίξας *Ald. F. H. P.* &c. i Μόνου οὐκ] Sic *F.* & marg. *A1.* Μονοὺ *Fl. P. H. S. Ald. B1. Fr.* k Καὶ] Abeſt ab *Fl.*

κίνει, φύσιν ἴχειν. Nimirum συνίστατα vel συνίστησι, quidquid poteſt cum aliis ſtare; quidquid nec ſibi nec aliis repugnat, non involvit, ut ajunt, contradictionem, vel implicat. Obſervata *Budaeo* verbi notio, ſed exemplis, quod ſciam, nondum firmata. *F. M. G.*

38. Κράνιον] Sic ſcribitur etiam N. A. I. ubi vid. not. *M. du S.*

Κράνιον] Hoc praeferendum eſſe vid. ad *Quom. Hiſt.* c. 3. & ultimum ibid. *F. F. R.*

39. Τίβιον] Vid. ſupra T. I. Τιμ. c. 14. (jam c. 22.) *M. du S.*

40. Ἀνορύξας] L. *Fl.* & *S.* cum *A.* Reliquae ἀνοίξας, abſurde. *M. du S.*

44. Ἀοίκητ[ος] ἦν, ἠδ' ὅς, ἐκ πολλοῦ τ̃ δειμάτων] *C. Plinius* epiſt. XXVII. L. VII. Scriptor vitae S. Germani Antiſiodorenſis Epiſcopi c. XVII. *D. Antoninus* Archiepiſc. Florentin. T. II. c. IX. Tit. XII. paragr. VIII. *Th. M.*

τες τὰς ἄλλας, προελθὼν ἀπροσδόκητος ἅπασι, [a] πρόειμι τῷ Εὐβατίδῃ, εὐαγγελιζόμενος αὐτῷ, ὅτι καθαρὰν [b] αὐτῷ τὴν ἀδείμαλον ἤδη ἔξει τὴν οἰκίαν οἰκεῖν. καὶ προσλαβὼν αὐτόν τε, καὶ τῶν ἄλλων πολλοὺς (ἐσπουδάκει γὰρ τῇ προόδῳ ἕνεκα) ἐκέλευον ἀγαγὼν ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν καλαδιδυχόται τὸ δαίμονα ἑωράκειν, σκάπτειν, λαβόντας δικέλλας καὶ σκαφίδας· καὶ ἐπειδὴ ἐποίησαν, εὑρέθη ὡς ἐπ' ὀργυιὰν καλοφαρυγμένος τις σκηρὸς ἔωλος, μόνα τὰ ὀστᾶ καὶ σχῆμα συγκείμενος. ἐκεῖνον μὲν δὴ ἐθάψαμεν ἀπορράψαντες, ἡ οἰκία δὲ τὸ ἀπ' ἐκείνου ἐπαύσατο ἐνοχλουμένη ὑπὸ τῶν φασμάτων.

ventum iri putarent, uti reliquos; progressus praeter spem omnium, accedo ad Eubatidem, bonum ipsi nuncium aliaturus, puram & motus expertem domum habitare illi in posterum licere. Atque assumtis cum ipso tum aliis pluribus, sequebantur enim rei miraculo moti, deductisque ad ipsum locum, ubi subire daemonem videram, jussi rastris & ligonibus humum fodi. Quo facto inventum est ad passus altitudinem defossum cadaver antiquum, cujus sola ossa sua figura composita jacerent. Hos igitur effossum sepelivimus. Caeterum domus ab eo inde tempore infesta spectris esse desiit.

Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Ἀρίγνωτος, ἀνὴρ δαιμόνιος τὴν σοφίαν, καὶ ἅπασιν αἰδέσιμος, οὐδεὶς ἦν ἔτι τῶν παρόντων, ὃς οὐχὶ κατεγίγνωσκέ μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν, τοῖς τοιούτοις ἐπιστεύοντος, καὶ ταῦτα Ἀριγνώτου λέγοντος. ἐγὼ δὲ ὅμως οὐδὲν τρέσας οὔτε τὴν κόμην, οὔτε τὴν δόξαν τὴν περὶ αὐτοῦ, Τί τοῦτ', ἔφην, ὦ Ἀρίγνωτε, καὶ σὺ τοιοῦτος εἶ, ἢ μόνη ἐλπὶς ἦν ἀληθείας, κἀπνοῦ μεστὸς καὶ ἐνδαλμάτων; τὸ γοῦν τοῦ λόγου ἐκεῖνο, Ἄνθρακες ἦσαν ὁ θησαυρὸς σύφηνας. σὺ δὲ, ἦδ' ὃς ὁ Ἀρίγνωτος, εἰ μήτε ἐμοὶ πιστεύεις λέγοντι, μήτε Δινομάχῳ, ἢ Κλεοδήμῳ τούτῳ, μήτε αὐτῷ Εὐκράτει, φέρε,

32. Haec cum dixisset Arignotus divina vir sapientia & venerabilis omnibus; nemo jam erat praesentium, quin magnae me accusaret amentiae, qui fidem talibus non haberem, idque ipso dicente Arignoto. Ego vero nihil trepidans, neque ob comam, neque ob opinionem de viro, *Quid istuc*, inquam, *Arignote, tune etiam talis es, sola spes veritatis, idem tamen fumi & spectrorum plenus? Ergo tu nobis, qui thesaurus eras, ut est in proverbio, carbones apparesne? Tu vero*, inquit Arignotus, *si neque mihi credis dicenti, neque Dinomacho, aut huic Cleodemo, neque ipsi Eucrati; age dic, cujusnam fide di-*

a Πρόειμι] Προσέρχομαι marg. *A1*. Sed glossa est. b Αὐτῷ] Αὐτοῦ *Fl.*

81. Ἔωλος] Τὸ ἔωλος λεγόμενον ἐπὶ τοῦ χθεσινοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρτι διαφθαρέντος. *V.*

73. Καθαρὰν] *Diod. Sic.* 2. c. 39. pr. καθαρὰν ποιῆσαι τὴν θάλασσαν γήν τε καὶ θάλατταν. *Plutarch.* Thes. p. m. 3. C. ἐδόκει μὲν καθαρὸν εἶναι τὸ λιμένιον ὑπὸ λητῶν. Ibid. p. seq. A. καθαίρειν γῆν καὶ θάλασσαν. *J.F.R.*

85. Δαιμόνιος τὴν σοφίαν] Facete ludit in duplici significatu; quum & pro *valde sapiens*, & quasi pro eo qui in spectrorum negotio callidus est, accipi queat. Sic δαιμονίως ἐπιθύμων, *misere*, i. e. *valde cupiens*, *Aristoph.* Plut. vs. 675. Adde *Ælian.* V.H. II. 4. ἰσχυρῶς δαιμονίως. Et *Spanh.* ad *Aristoph.* l. d. *J.F.R.*

5. Μήμα] V. *Diog. Laert.* p. 246. F. & *Hesych.* v. σοφῶν. Sed pro ὦσγε hic apud Nostrum lege ὦστε. *M. du S.*

9. Στιλπήμους τοιχείους] Ad ista verba στιλπήμους τοιχείους ἐσθῆτι μελαίνῃ, notat antiquus Scholiastes inditus, veteres solitos cadavera nigrae vesti insuere. Ὅτι, inquit, τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοὶ μελαίναις στολαῖς ἀμφίεννυον. & ad sequentia, μηδὲ εἶναι τὰς ψυχὰς hanc adjecit ὅτι ἐν τοῖς ψυχοῖς θνητὸν φῦτο εἶναι, ὥστε ἐν τῷ σώματι. *J.G.G.*

10. Καὶ προσωπείοις ἐς τὰ κράνια μεμιμημένοις] In *Salmuriensi* editione simul & in hac ipsa vitiose edi video in Latinis *ac personis in capitis adfectis*, ignorans utrum sic praeses ejus & editionis & versionis de industria scripserit ac interpolare voluerit *Th. Mori* versionem, an eam ipsam retinere, quae est *in capita*, ut sit typorum error. Certe neutrum placet. Neque enim Graeca id modo volunt, adsumtisse eos personas ve-

dignierem putas contraria nobis dicentem? Per Jovem, inquam, *admirabilem virum, Abderitanum illum Democritum, qui nempe adeo certus erat, nihil horum consistere posse, ut cum inclausisset se in monumentum extra portas, ibique perpetuo scriberet & commentaretur nocte atque interdiu; adolescentulis quibusdam ludificari illum & perterrere volentibus, quod mortuorum instar nigra veste ornati, & personis ad craniorum similitudinem effictis, illum circumstarent, crebris passibus exsultantes: nihil ipse hanc illorum assimulationem metuerit, nec omnino ad illos respexerit, sed inter scribendum illud solum dixerit*, Desinite ludere! *Adeo firmiter credebat, nihil amplius esse animas, cum sint extra corpora. Hoc ais*, inquit Eucrates, *amentem hominem etiam Democritum fuisse, si quidem ita statuit.*

εἰπὲ, τίνα περὶ τῶν τοιούτων ἀξιοπιστότερον ἡγῇ τἀναντία ἡμῖν λέγοντα; νὴ Δί', ἦν δ' ἐγὼ, μάλα θαυμαστὸν ἄνδρα τὸν Ἀβδηρίτην ἐκεῖνον Δημόκριτον, ὃς οὕτως ἄρα ἐπέπειστο μηδὲν οἷόν τε εἶναι συστῆναι τοιοῦτον· ᶜ ὥστε, ἐπειδὴ καθείρξας ἑαυτὸν ἐς μνῆμα ἔξω πυλῶν, ἐνταῦθα διετέλει γράφων καὶ συντάττων, καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν· καί τινες τῶν νεανίσκων, ἐρεχθελεῖν βουλόμενοι αὐτὸν, καὶ δεύματῶν, γελάμενοι γελοιικῶς ἐσθῆτι μελαίνῃ, καὶ προσωπείοις ἐς τὰ χαυλία μεμιμημένοις περιστάντες αὐτὸν, περιεχόρευον ὑπὸ σιωπῇ τῇ βάσῃ ἀναπηδῶντες· ὁ δὲ ὅτε ἔδοιτο τῶν προσποίησιν ᵈ αὐτῷ, ὅτε ὅλως ᵉ ἀνέβλεψε πρὸς αὐτούς· ἀλλὰ μέλαξὺ γράφων, Παύσασθε, ἔφη, παίζοντες· οὕτω βεβαίως ὑπέλαβε μηδὲν εἶναι τὰς ψυχὰς ἔτι, ἐξω γενομένας τῶν σωμάτων. τοῦτο φῂς, ἦ δ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ἀνόητόν τινα ἄνδρα καὶ τὸν Δημόκριτον γενέσθαι, εἴ γε οὕτως ἐγίγνωσκεν.

33. *Ego autem vobis etiam aliud quid enarrabo, quod mihi usu venit, non auditum ab alio. Fortasse enim tu quoque, Tychiade, audiens vi quadam ad narrationis veritatem adigeris. Cum in Aegypto viverem juvenis adhuc, doctrinae caussa eo missus a patre, cupido incessit animum, Coptum inde adverse*

Ἐγὼ δὲ ὑμῖν καὶ ἄλλο διηγήσομαι, αὐτὸς παθὼν, οὐ παρ' ἄλλου ἀκούσας. ᶠ τάχα γὰρ ἂν καὶ σὺ, ὦ Τυχιάδη, ἀκούων, προσβιασθείης πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ διηγήματος. Ὅπότε γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ διῆγον, ἔτι νέος ὢν, ὑπὸ τοῦ πατρὸς ὑπὲρ παιδείας προφάσει ἀποσταλείς, ἐπεθύμησα ἐς Κοπτὸν ἀνα-

ᵃ Ὥστε] Sic Edd. Lege ὅστε. ᵈ Αὐτῶν] Αὐτὸν male *F.* sola. ᵉ Ἀνέβλεψε] Hoc recepi ex *Fl.* idque etiam adpictum marg. *A1.* Ἐνέβλεψε vulgo. ᶠ Τάχα] Sic *Fl. Ald. Fr. B1.* & 2. *H. S.* recte. Ταχὺ *F. V2.* & *L.* cum marg. *A1.*

9. Ἐσθῆτι μελαίνῃ] Ὅτι τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοὶ μελαίναις στολαῖς ἀμφίεννυσαν. *V.*

27. Ἐς Κοπτὸν] Κοπτὸς πόλις Αἰγύπτου, ἐς ἣν φασι τὸν Ἴσιν ἀφικομένην Ὄσιριν τὸν υἱὸν ἀναζητεῖν μαθοῦσαν δὲ αὐτὸν διασπαράχθαι, τὴν κόμην ✱ τὴν ἑαυτῆς ἐκπῶσαι, παρ' ἣ ϵ Κοπτὸς ὀνομάσθη ἡ πόλις. ἐδείκνυτο δὲ ϵ ὁ πλόκαμος τοῖς ἐπιδημοῦσιν αὐτόθι, ἔστιφό τι τριχῶν πλῆθος, ὅσον ἐξ ἀνθρώπου κεφαλῆς ἐκπέσαι. † *V.*

✱ Τὴν ἑαυτῆς] Alterum hoc τὴν in editis non comparens inserui *M. du S.*

† A Graeculis hoc fictum, qui prius debuissent offendere, Isidem Graece locutam. Sed solent etiam barbarorum nominum etymologias Graecas tradere. *J. Cler.*

vel larvas in capita, sed clare sumpsisse larvas tales; quae in speciem simul & formam cranii vel calvariae, vel diu mortui capitis fictae essent. *J. G.*

22. Τάχα] L. & *Ven.* utraque ταχὺ, quod non placet. *M. du S.*

27. Κοπτὸν] Hinc *Coptica* lingua. Inde terrestri jam itinere Thebas petunt, ubi Memnonis statuam fuisse diximus ad Τοξ. c. 27. V. *Plut.* de Isid. p. 356. *Spanh.* *M. du S.*

ἀναπλεύσας, ἐκεῖθεν ὅτι τὸν Μέμνονα ἐλθὼν, ἀκοῦσαι τὸ θαυμαστὸν ἐκεῖνο ἠχοῦντα, πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον. ἐκείνου μὲν οὖν ἤκουσα, οὐκ τὸ κοινὸν τοῖς πολλοῖς ἄσημόν τινα φωνὴν, ἀλλά μοι καὶ ἔχρησεν ὁ Μέμνων αὐτὸς, ἀνοίξας τὸ στόμα ἐν ἔπεσιν ἑπτά. καὶ εἴ γε μὴ περιττὸν ἦν, αὐτὰ ἂν ὑμῖν εἶπον τὰ ἔπη.

flumine petere, ad Memnonem audiendum, mirabiles illos ſonos orienti ſole edentem. Atque illius quidem audivi non, ut vulgus, vocem nullius ſenſus: ſed oraculum mihi ipſe aperto ore Memnon reddidit verſibus ſeptem: ac niſi ſupervacaneum eſſet, ipſos vobis recitarem verſus.

Κατὰ δὲ τὴν ἀνάπλουν ἔτυχεν ἡμῖν συμπλέων Μεμφίτης ἀνὴρ τῶν [a] ἱερῶν γραμματέων, θαυμάσιον τὴν σοφίαν, καὶ τὴν παιδείαν πᾶσαν εἰδὼς τὴν [b] Αἰγύπτιον. ἐλέγετο δὲ τρία καὶ εἴκοσιν ἔτη ἐν τοῖς ἀδύτοις ὑπογείου ὠκηκέναι, μαγεύειν παιδευόμενον ὑπὸ τῆς Ἴσιδος. Παγκράτιον, ἔφη, λέγεις, ὁ Ἀρίγνωτε, ἐμὸν διδάσκαλον, ἱερὸν ἄνδρα ἐξυρημένον, [c] ἐν ὀθονίοις, νοήμονα, [d] καθαρῶς ἑλληνίζοντα, ὀπιμήκη, σιμὸν, [e] πρόχειλον, ὑπολεπτὸν τὰ σκέλη. αὐτὸν, ἦδ' ὅς, ἐκεῖνον τὸν Παγκράτιον· καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἠγνόουν ὅστις ἦν· ἐπεὶ δὲ ἑώρων αὐτὸν, εἰπόντε ὁρμίσαιμεν τὸ πλοῖον, ἄλλά τε πολλὰ τερατώδη ἐργαζόμενον, καὶ δὴ καὶ ὅτι κροκοδείλων ἀχθόμενον, καὶ συννέοντα τοῖς

34. *In reditu autem navigabat forte nobiscum homo Memphiticus, de ſacris ſcribis unus, ſapientia admirabili, & doctrinae omnis Aegyptiae conſultus. Dicebatur autem tres & viginti annos in adytis ſub terra habitaſſe, Magicis artibus dum inſtruitur ab Iſide. Pancraten dicis, inquit Arignotus, meum praeceptorem, virum divinum, raſum, linea indutum, cogitabundum, pure loquentem Graece, procerum, ſimum, labioſum, extenuatis cruribus. Ipſum illum, inquit, Pancratem. Ac primo quidem, quis eſſet, ignorabam. Cum vero viderem illum, ſi quando appelleremus navigium, cum alia multa prodigioſe facere, tum inequitare Crocodilis, & natare inter belluas, has vero illi ſe ſub-*

a Ἱερῶν γραμματικῶν] Ita *F. Ald. H. P. B1. Fr. S.* Ἱερῶν γραμμάτων G. Ἱερογραμματικῶν *Fl.* b Αἰγύπτιον] Nil mutare *Fl. Fr.* addit *Solan.* Sed volens legi Αἰγυπτίων fruſtra. c Ἐν ὀθονίοις] Ἀεὶ pro his duobus verbis habet *Fl.* ſcribens ἐξυρημένον ἀεὶ νοήμονα, ὑ καθαρῶς ἰλλ. &c. d Καθαρῶς] Οὐ καθαρῶς *Fl.* e Πρόχειλον] Προχειλῆ *Fl.*

28. *Μέμνονα*] Saxeus ille Memnon, a Germanico etiam viſus apud *Tac.* A. II. 61. Sed hic noſter ἐπιμαρτύρεται, cum voces ſibi ait prolatas, &c. Vid. & Τοξ. c. 27. Adde *Philoſtr.* p. 232. & *Strabonem*, qui ipſe ſtatuam vidit, ſtrepitumque audivit; ſed a quo editum, an nempe ab alio, ut credi ab incolis narrat, pulſatae ſtatuae, an vero ab aliquo qui tum adeſſet, aut ſub baſi lateret, a Sacerdotibus ei rei, quod ſubinnuere videtur, praefecto, non affirmat. XVII. p. 816. Audi etiam, ſi lubet, *Pauſaniam* (p. 40, 26.) *Strabone* judicio longe inferiorem. *M. du S.*

Μέμνονα — ἠχοῦντα] Cl. *Hemſt.* adſcripſerat: vid. *Strab.* XVII. p. 1170. ubi *Caſaub* utitur hoc loco. Verba autem *Strabonis* ſunt: τὸ Μεμνόνιον — Πτολεμαίων. Et ad idem *Evang.* V. 2. ubi ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδαξεν αὐτούς. Rever. *F. Elſner* phraſin ἀνοίγειν τὸ στόμα firmat ex *Æſchylo* aliisque. De pleonaſmo autem τὸ σὸ, vid. ſupra T. I. ad *Herod.* c. 5. Adde huc propius convenientem *Long. Paſt.* 2. p. 81. σφίγξ σὺ στόμασι παιδὸς ἡμετέροις. Et *Alciphr.* I. 31. p. 138. ἀμυνοῦμαι αὐτὴν, ἐὰν σὺ σκώμμασιν, ἐὰν σὺ βλα-

ſubmittere, & adulari caudis; divinum quendam hominem eſſe agnovi: & cum paullatim blanditiis ad illius amicitiam adſpirarem, opinione celerius ſodalis ipſius ac familiaris factus ſum. Itaque omnia mihi impertivit arcana, & tandem perſuaſit mihi, ut, ſervis omnibus Memphi relictis, ſolus ipſe ſe ſequerer, neque enim defuturos miniſtros. Ac poſtea ita vixímus.

35. *Quoties in ſtabulum quoddam veneramus, ſumtum ille vir vectem de janua, aut ſcopas, aut piſtillum, veſtibus induebat, & carmine quodam pronuntiato, ut incederet efficiebat, ut aliis omnibus homo eſſe videretur: isque abiens & aquam hauriebat, & obſonabat, parabatque, omnibusque in rebus dextre operam nobis dabat, miniſtrabatque. Tum ubi ſatis miniſterio illius uſus eſſet, rurſus ſcopas ſcopas, aut piſtillum piſtillum, carmine alio pronunciato reddidit. Hoc ego maximo ſtudio non potui tamen impetrare ab eo uti diſcerem, illo enim invidebat, licet ad alia eſſet*

θηρίοις, τὰ δὲ ἐπωπτήσιμα, καὶ σαίνοντα ταῖς ὁδοῖς, ἔγνων ἱερόν τινα ἄνθρωπον ὄντα, καὶ κατὰ μικρὸν φιλοφρονούμενος, ἔλαθον ἑταῖρος αὐτῷ, καὶ συνήθης γενόμενος. ὥστε πάντων ἐκοινώνησέ μοι τῶν ἀπορρήτων· καὶ τέλος πείθει με, τοὺς μὲν οἰκέτας ἅπαντας ἐν τῇ Μέμφιδι καταλιπεῖν, αὐτὸν δὲ μόνον ἀκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ γὰρ ἀπορήσειν ἡμᾶς τῶν ὑπηρετησομένων. καὶ τὸ μὲν τοῦτο οὕτω ὡδηγούμεν.

Ἐπειδὴ δὲ ἔλθοιμεν εἴς τι καταγώγιον, λαβὼν ἂν ὁ ἀνὴρ τὸν μοχλὸν τῆς θύρας, ἢ τὸ κόρηθρον, ἢ καὶ τὸ ὕπερον, περιβαλὼν ἱματίοις, ἐπειπών τινα ἐπῳδὴν ἐποίει βαδίζειν, τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἄνθρωπον εἶναι δοκοῦντα· τὸ δὲ ἀπελθὸν ὕδωρ τε ἀπήντλει, καὶ ὀψώνει, καὶ ἐσκεύαζε, καὶ ἐς πάντα δεξιῶς ὑπηρέτει καὶ διηκονεῖτο ἡμῖν. εἶτα δὲ ἐπειδὴ ἄλις ἔχοι τῆς ὑπηρεσίας, αὖθις κόρηθρον τὸ κόρηθρον, ἢ ὕπερον τὸ ὕπερον, ἄλλην ἐπῳδὴν ἐπειπών, ἐποίει ἄν. τοῦτο ἐγὼ πάνυ ἐσπουδακὼς, οὐκ εἶχον ὅπως ἐκμάθοιμι παρ' αὐτοῦ, ἐβάσκαινε γὰρ ἐμοὶ αὐτοῦ, καίτοι πρὸς

f Ὑπηρέτει] Ὑπηρέτησεν *Th. Mag.* g Αὐτοῦ] Non adeſt in *Fl.*

βλασφημίας. Permulta alia non abſimilia adferre liceret, ut ex *Homer.* Batrach. ante med. Κοσμήσαντες οἷ ἕκαστοι δαιδαλέοισι. *Diod. Sic.* V. c. 57. pr. οἱ παιδιᾶς ἕνεκεν. Vel IV. 78. pr. ἐν ὑπερῴᾳ τῆς τέχνης θαυμαζόμενος Δαιδάλου. Item ex Noſtro, *Phalar.* I. c. 5. ἐν ὀφθαλμοῖς ἐρᾶν, ubi & alia jam dedi; nec non *Amor.* 29. pr. ἐν ὁμματων ὑποβολῇσιν. *Timon.* c. 15. ἐν θύραις καθαιρεῖν. *Evang. Matth.* V. 13. ἐν τίνι ἁλισθήσεται; ſed ſatis eſto. *J.F.R.*

36 Μεμφίτης ἀνὴρ τῶν ἱερῶν γραμματίων, θαυμάσιος τὴν σοφίαν] *Memphiticus vir, quidam ex ſacris illis ſcribis, mirabili ſapientia.* Sic *Benedictus.* Meminit & alibi ſcribarum Aegyptiorum, in libello de ſacrificiis, ubi cum Prophetis eos conjungit, & *Appul.* Meram. 11. *Tunc ex his unus, quem cuncti Grammatea dicebant, pro foribus aſſiſtens, coetu paſtophororum, quod ſacroſancti collegii nomen eſt, velut in concionem vocato,* ut fuerint inter ſacerdotes Aegyptios, qui reconditam illorum ſapientiam docebant, aliisque muneribus ſacris fungebantur. Sic & in libro de *Macrobiis* cap. 4. recenſet inter longaevos Aegyptios ἱερογραμματεῖς. Nec repudio lectionem editam. In Florentina tamen legitur ἱερογραμματέων, ſed in Mſ. ἱερῶν γραμμάτων, quod non puto faſtidiendum eſſe, ut ſit τῶν ἱερῶν γραμμάτων σοφίαν θαυμάσιος. admirabili ſacrarum litterarum ſapientia praeditus. ſacras litteras vocabat illam myſticam Aegyptiorum ſapientiam, quae non niſi initiatis tradebatur, & circumſectis, magiam ſcilicet, & litteras Hieroglyphicas, de quibus tam multa apud *Herodotum*, *Diodorum Siculum*, *Clementem Alexandrinum* aliosque habentur. *J.G.G.*

Ibid. Ἱερῶν γραμματίων] Infra *Macrob.* c. 4. pr. ὥσπερ Αἰγυπτίων οἱ καλούμενοι ἱερογραμματεῖς. Adde & ſupra *Vit. Auct.* c. 14. Quare & hic rectius γραμματέων, quam γραμμάτων. Intelligi autem εἷς vel τις, in vulgus notum, & monuimus alibi, ex *Ariſtoph.* Plur. οἵ γὰρ τῶν φίλων, aliisque. *J.F.R.*

38. Αἰγύπτιον] Mallem Αἰγυπτίων. *M.du S.*

Αἰγύπτιον] Non modo ſic *Fl.* & *Fr.* Sed & *J.H.P.* B1. &c. Et recte, nec opus Αἰγυπτίων legere; quia παιδιᾶς Αἰγυπτίου bene connectitur. *J.F.R.*

39. Ἀθύτοις] Conf. ſupra Ἀλιπτ. c. 18. *M.du S.*

67. Δεξιῶς ὑπηρέτει δὲ διηκονεῖτο ἡμῖν] *Th. Mag.* ſic: ΔΙΑΚΟΝΟΥΜΑΙ καὶ ἀβασκανῶ. Λυκιακὸς οὐ τῷ Φιλοψευδεῖ, ἢ ἀπιστῶν δεξιῶς ὑπηρέτησεν δὲ διηκονεῖτο ἡμῖν. *J.F.R.*

πρὸς τὰ ἄλλα προχειρότατος ὤν. μιᾷ δὲ πόλε ἡμέρᾳ λαθὼν, ἐπήκουσα [a] τοῦ ἐπῳδοῦ, ἦν δὲ τρισύλλαβος, σχεδὸν ἐν σκοτεινῷ ὑπαυστάς. καὶ ὁ μὲν ᾤχετο εἰς τὴν ἀγοράν, ἐντειλάμενος τῷ ὑπέρῳ ἃ [b] ἔδει ποιεῖν.

Ἐγὼ δὲ, εἰς τὴν ὑστεραίαν ἐκείνου τοῦ ἀγορᾶν πραγματευομένου, λαβὼν τὸ ὕπερον, κοσμήσας, ὁμοίως ἐπαιπὼν τὰς συλλαβὰς, [c] ἐκέλευον ὑδροφορεῖν. ἐπεὶ δὲ ἐμπλησάμην τοῦ ἀμφορέως ἐνόμιζε, Πέπαυσο, ἔφην, καὶ μηκέτι ὑδροφόρει, ἀλλ' ἴσθι αὖθις ὕπερον. τὸ δὲ ἐκέτι μοι ποιεῖν ἤθελεν, ἀλλ' ὑδροφόρει ἀεί, ἄχρι δὴ ἐνέπλησεν ἡμῖν ὕδατος τὴν οἰκίαν [d] ἐπαύλων. ἐγὼ δὲ ἀμηχανῶν τῷ πράγματι (ἐδεδίειν γὰρ μὴ ὁ Παγκράτης ἐπανελθὼν ἀγανακτήσῃ, ὅπερ καὶ ἐγένετο) ἀξίνην λαβὼν, διεκοπτον τὸ ὕπερον εἰς δύο μέρη· τὰ δὲ, [e] ἑκάτερον τὸ μέρος, [f] ἀμφορέα λαβόντα ὑδροφόρει, καὶ ἀνθ' ἑνὸς δύο μοι ἐγένοντο οἱ διάκονοι. ἐν τούτῳ καὶ ὁ Παγκράτης ἐφίστατο, καὶ συνεὶς τὸ γενόμενον, ἐκεῖνα μὲ αὖθις ἐποίησε ξύλα, ὅσπερ ἦν πρὸ [g] τοῦ ἐπῳδοῦ· αὐτὸς δὲ ἀπολιπὼν με λαθὼν, οὐκ οἶδ' ὅποι ἀφανὴς ᾤχετο ἀπιών. νῦν δὴ, ἔφη ὁ Δινόμαχος, οἶσθα καὶ ἐκεῖνο ἄνθρωποι ποιεῖν ἐκ τοῦ ὑπέρου; νὴ Δί', ἦ δ' ὅς, ἐξ ἡμισείας γε· ἐκέτι γὰρ εἰς τὸ ἀρχαῖον οἷόν τέ μοι ἄγειν αὐτὸ, οὐδ' ἅπαξ γενὴ ὑδροφόρος, ἀλλὰ δεήσῃ

promtissimus. At certo tandem die clanculum sublegi incantationem, erat vero trium syllabarum, prope adstans in angulo tenebricoso. Atque ille in forum abiit, cum praecepisset pistillo, quid facto opus esset.

36. *Ego vero postridie illius diei, ipso aliquid in foro negotii habente, sumo pistillum, exornatumque, dictis similiter syllabis, aquam afferre jubeo. Cum vero plenam amphoram attulisset;* desine, *inquam*, nec amplius adfer aquam, sed rursus esto pistillus. *At ille non amplius parere mihi volebat, verum adferre aquam perrexit, donec aqua hauriendo domum opplevisset. Ego consilii inops (metuebam enim, ne aegre ferret rediens Pancrates, quod etiam factum est) scorti arrepta bifariam pistillum dissico. Sed utraque illa pars, captis amphoris, aquam ferebat, ac pro uno duo mihi jam erant ministri. Inter haec adest etiam Pancrates, intellectoque quid actum esset, illos iterum ligna fecit, ut ante incantationem fuerant; ipse vero clam me relicto, subduxit se nescio quorsum, & conspici desiit. Nunc igitur*, inquit Dinomachus, *adhuc illud nosti certe, hominem facere ex pistillo? Per Jovem*, inquit, *ex dimidia quidem parte. Nec enim licet mihi in pristinam eam formam reducere, cum semel factus est aqua-*

a Τῆς ἐπῳδῆς] Τὴν ἐπῳδὴν *Fl.* b Ἔδει] Sic *P. S.* Ἔδε *Fl. J. Ald. H.* &c. Lege igitur *δεῖ.* c Ἐκέλευον] Ita *Fl. Ald. P. S.* aliaque. Ἐκέλευσα *J.* d Ἐπαυλῶν] Ἀπαυλῶν male *Fl.* e Ἑκάτερον] Ἑκάτερα marg. *A1.* f Ἀμφορέα] Ἀμφορεῖς *Fl.* g Ἐπῳδῆς] Ἐπαοιδῆς marg. *A1.*

76. Ἐν σκοτεινῷ ὑποστάς] Sic & *Tb. Mag.* v. ὑφίστασθαι. *M. du S.*

3. Ἀλλὰ δοκεῖ ἡμῖν ἐπικλυσθῆναι τὴν οἰκίαν ἐπαντλουμένῳ] Et quæ venustas in hoc Luciani ἐπωδοῦ, quod tamen nunquam his narrationibus nisi venustissimum subjicit, residebit, si claudatur domus aquâ referta? Immo an claudi potest? Periit omne auctoris ingenium, quod restitues scribendo ἐπικλυσθῆναι, sed, inquit, oportebit domum horum aquariorum hausta refertam mergi & inundari. Res ipsa dictat. *J. G.*

Ἀλλὰ δοκεῖ ἡμῖν ἐπικλυσθῆναι τὴν οἰκίαν ἐπαντλουμένην] Certissima est meo judicio, Eruditissimi *Gronovii* mei emendatio, rescribentis ἐπικλυσθῆναι. Id namque verbi hic requiritur. Noster in *Timone* T. I. §. 18. φάσαι βυλόμενος τὴν ἐπῳδὴν, ὡς ὑπέραντλος εἴησαν, ἐπικλύσω αὐτούς. *J. J.*

4. Ἐπικλυσθῆναι] Secuti sumus Emendationem Cl. *Gronovii* omnino necessariam. *M. du S.*

Ἐπικλυσθῆναι] Sic legendum etiam probe monuit Cl. *Wess.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 51. No. 39. Quare tot Viris eruditis consentientibus ita edere, non exspectata Codd. auctoritate, nullus haesitavi. *J. F. R.*

24. Ἐγὼ δὲ ὅτι μὲ ὁ δακτύλιός τινα ἱερὸν ἔχω, Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου εἰκόνα ἐκτυπούσης τὸ σφρηγίδος, καὶ ὅτ-

aquarius: sed eluceretur nobis illo semper hauriente domus.

37. *Non desinitis*, inquam, *talia portenta loqui seniles viri? Sin minus, at certe horum adolescentulorum caussa in aliud tempus differte incredibiles istas horribilesque narrationes, ne sensim impleantur terroribus, & absurdis fabulis. Parcere igitur illis oportet, neque assuefacere talibus audiendis, quae per totam vitam turbabunt illos recenta animo, & ad unumquemque strepitum meticulosos facient, variisque superstitione implebunt.*

38. *Recte me mones*, inquit Eucrates, *superstitionem dum nominas. Quid enim, Tychiade, de talibus tibi videtur, de oraculis dico, & divinis vocibus, & quae a Deo agitati quidam proclamant, aut audiuntur ex adytis, aut virgo versibus devincta loquens futura significat? Nimirum etiam talibus fidem negabis? Ego vero, esse mihi sacrum quendam annulum, cujus sigillum Pythii Apollinis imaginem exprimat, eumque Apollinem loqui mecum, non dico, ne tibi incredibilia de me ipse gloriari videar. Quae vero in Amphilochi templo audivi, in Mallo, Heroë praterea mecum loquente, & de rebus mihi meis consulente, quaeque ipse vidi, dicere vobis volo:*

ἡμῖν [h] ἐπιλυθῆναι τ οἰκίαν ἐπαύλευσμένην.

Οὐ παύσεσθε, ἦν δ' ἐγὼ, τὰ τοιαῦτα περιλαλοῦντες γέροντες ἄνδρες; εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ κἂν τ μειρακίων τούτων ἕνεκα εἰς ἄλλον χρόνον ὑπερβάλλεσθε τὰς φοβερὰς διηγήσεις, μήπως λάθωσιν ἡμῶν ἐμπλησθέντες δεισιδαιμόνων, κ ἀλλοκότων μυθολογημάτων. φείδεσθαι δὲ χρὴ αὐτῶν, μηδὲ τοιαῦτα ἐθίζειν ἀκούειν, ἃ σχεδὸν παντὸς τοῦ βίου ἐνοχλήσει συνόντα, κ δυσφορίας ποιήσει, ποικίλης τ δεισιδαιμονίας ἐμπιπλάντα.

Εὖγε ὑπέμνησας, ἦδ' ὃς ὁ Εὐκράτης, εἰπὼν τ δεισιδαιμονίαν. τί γὰρ σοι, ὦ Τυχιάδη, περὶ τ τοιούτων δοκεῖ, λέγω δὴ χρησμῶν, κ θεσπιῳδῶν, κ ὅσα θεοφορούμενοί τινες ἀναβοῶσιν, ἢ ἐξ ἀδύτων ἀκούεται, ἢ παρθένος ἐμμέτρῳ φθεγγομένη, προφαπτίζει τὰ μέλλοντα; ἢ σημαδὴν κ τοῖς τοιούτοις ἀπιστήσεις; ἐγὼ δὲ ὅτι μ κ δακτύλιόν τινα ἱερὸν ἔχω, Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου εἰκόνα [i] ἐκτυπώσας τ σφραγῖδος, κ ὅτι ὁ Ἀπόλλων φθέγγεται πρὸς ἐμὲ, ἃ λέγω, μή σοι [k] ἄπιστα δόξω περὶ ἐμαυτοῦ μεγαλαυχεῖσθαι· ἃ δὲ ἐν Ἀμφιλόχου τε ἤκουσα ἐν Μαλλῷ, τοῦ Ἥρωος ὑπερομιλοῦντος μοι, κ συμβουλεύοντος ὑπὲρ τ ἐμοῦ, κ ἃ εἶδον αὐτὸς, ἐθέλω ὑμῖν εἰπεῖν.

h Ἐπιλυθῆναι] Ἐπιλαθῆναι Edd. priores. i Ἐκτυπώσας τ σφραγῖδος] Ἐκτυπῶσαι τὴν σφραγῖδα Fl. k Ἄπιστα] Ἀπιστοῦντι G. & L. Nihil mutant Edd.

24. Ἐν Μαλλῷ] Ἀμφίλοχον *Διαπίζει περὶ τ μιλλήτου ἐν Μαλλῷ. V.

* Θιαπίζει] Ἀμφίλοχός τι σπίζει antea lectum misere. *J.F.R.*

ἃ Ἀπόλλων φθέγγεται πρὸς ἐμὲ, ἃ λέγω, μή σοι ἄπιστα δόξω περὶ ἐμαυτοῦ μεγαλαυχούμενος] Benedictus: *At non dico me sacrum annulum habere, cujus sigillum exprimit Apollinis Pythii imaginem, nec mecum loqui Apollinem, ne videar ad glorium meam res incredibiles narrare.* Pro ἄπιστα Mſ. ἀπιστοῦντι scribit. Sic autem interpretare hunc locum: *At non dico me sacrum annulum habere, cujus signum Apollinis Pythii imaginem exprimat, qui Apollo mecum loquatur, ne tibi, qui haec non credis, videar de me ipso elate loqui, ne tibi videar me ostentare, & jactare.* *J.G.G.*

29. Ἀμφιλόχου] V. Ἀλεξ. c. 19. & not. &c. 29. & Paus. Att. p. 33. Orig. c. Celſ. 131. B. *M. du S.*

Ibid. Ἐν Ἀμφιλόχου] Scil. εἶχον. Dictum ſatis ante. Sic ſupra c. 14. ἐν Γλαυκίᾳ. Vid. *Bos* de Ellipſ. *J.F.R.*

30. Ὑπερμιλοῦντος] Mira vox & mihi ſuſpecta. *M. du S.*

35. Τὸ

πεῖν. εἶτα ἐξῆς δὲ ἐν Περγάμῳ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἐν Πατάροις. ὁπότε γὰρ ἐξ Αἰγύπτου ἐπανήειν οἴκαδε, ἀκούων τὸ ἐν Μαλλῷ τοῦτο μαντεῖον ὑπιφανέστατόν τε, καὶ ἀληθέστατον εἶναι, καὶ χρᾶν ἐναργῶς πρὸς ἕπερον ὑποκρινόμενον, οἷς ἂν ἐγγράψας τις εἰς τὸ γραμματεῖον ᾠδὴν τῷ προφήτῃ, καλῶς ἂν ἔχειν ἡγησάμην ἐν παρέργῳ πειραθῆναι τοῦ χρηστηρίου, καί τι περὶ μελλόντων συμβουλεύσασθαι τῷ θεῷ.

tum deinceps, quae Pergami vidi, & audivi Pataris. Cum enim ex Aegypto domum redirem, audito, illud Malli oraculum illuſtriſſimum eſſe veriſſimumque, & dilucida fundere oracula, dum ad verbum reſpondeat his, quae in tabellis ſcripta Prophetae tradat aliquis; optimum factu putabam, ut obiter tentarem oraculum, & de futuris aliquid deliberarem cum Deo.

Ταῦτα ἔτι τοῦ Εὐκράτους λέγοντος, ἰδὼν [a] οἷ τὸ πρᾶγμα προχωρήσειν ἔμελλε, καὶ ὡς ὑπὸ μικρᾶς ἐνήρχετο τραγῳδίας, ὑπ' [b] ὀκνεῖν οἰηθεὶς δεῖν μόνος ἀντιλέγειν ἅπασιν, ἀπολιπὼν αὐτὸν ἔτι πλεούσης ἐξ Αἰγύπτου εἰς τὸ Μαλλὸν (καὶ γὰρ [c] συνίην ὅτι μοι ἄχθοιτο παρόντι, καθάπερ ἀντισοφιστῇ τῶν ψευσμάτων) Ἀλλ' ἐγὼ ἄπειμι, ἔφην, Λεόντιχον ζητήσων· δέομαι γὰρ αὐτῷ τι συγγενέσθαι. ὑμεῖς δὲ ἐπεὶ οὐχ ἱκανὰ [d] ἡγεῖσθε τὰ ἀνθρώπινα εἶναι, καὶ αὐτοὺς ἤδη τοὺς θεοὺς καλεῖτε συνεπιλημψομένους ὑμῖν τῶν μυθολογημένων· καὶ ἅμα λέγων, ἐξῄειν. οἱ δὲ ἄσμενοι ἐλευθερίας λαβόμενοι, εἰστίων, ὡς τὸ εἰκὸς,

39. Haec adhuc dicente Eucrate, cum viderem quorſum res evaderet, utque inciperet non parvam illam oraculorum tragoediam; ratus, non decere me ſolum contradicere omnibus, relinquens illum navigantem adhuc ex Aegypto verſus Mallum, (etenim ſentiebam illos praeſentiam meam gravari, ut qui contra illorum mendacia diſputarem) *Ego vero*, inquam, *diſcedo requiſiturus Leontichum: etenim illo mihi convento opus eſt. Vos vero, quandoquidem ſatis vobis non eſſe humana putatis, ipſos jam vocate Deos, fabuloſarum diſputationum veſtrarum adjutores:* & cum dicto exivi. Illi vero libertatem eam lubenter arripientes, tanquam epulis, credibile eſt, ſe tractarunt invicem

&

a Οἷ] Οἱ *J.* male. b Δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν] Pro his tribus δοκιμάσας tantum *Fl.* Οὐ δοκιμάσας μόνος ἀντιλέγειν marg. *A1.* ſine dubio ex *Fl.* c Συνίην] Sic & *Fl.* cum cett. Anne συνίειν; d Ἡγεῖσθε] Ἡγεῖσθαι *Fl.* male.

35. Τὸ ἐν Μαλλῷ — ἀληθές.] Huc facit *Pauſaniae* locus (p. 33. in Att.) ἀψευδέστατον τῶν ἐμοῦ &c. De Alexandri Abonoteichitae Oraculo nihil habet, quia homo tum potentior erat, quam ut eum tangere Lucianus auderet. Maluit itaque ſilentio rem totam involvere. *M. du S.*

38. Ἐγγράψας] Quod Alexander Pſeudomantis imitatus eſt. V. Ἀλεξ. c. 19. A Jove Heliopolitano etiam factitatum tradit *Macrob.* I. 23. *M. du S.*

46. Δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν] Florentinae lectio concinnior & facilior eſt vulgata, quae ſatis intricata tribus infinitis δοκεῖν δεῖν ἀντιλέγειν, tamen ſic reſolvi poteſt: οἰηθεὶς δ' δεῖν δοκεῖν μόνος ἀντιλέγειν ἅπασιν *Exiſtimans non oportere videri velle*, (vel *ſpeciem praebere*) *ac ſi ſolus contradicerem omnibus.* Mallem tamen ejecto alterutro vel δοκεῖν vel δεῖν, ſtilum concinniorem reddere, vel Florentinae lectionem cum vulgata commiſcendo ſcribere: δ' δοκιμάσας δεῖν μόνος &c. Duplex infinitivus nihil habet incommodi, vid. ſupra c. 7. χρῆναι εἶναι. Cl. *J. J. Wetſten.* malin ἀντιλέγων. *J. F. R.*

67. ΦΙΛ.] Continuabantur haec antea in plerisque Impr. ego diſtinxi, ſuadente *Fl.* Ed. lacuna, *Ba.* & *S.* *M. du S.*

ΦΙΛ.] Interpres *Thomae Morus* latinae verſioni perſonam *PHIL.* & mox *TYCH.* inſeruerat, etſi in Graecis aberat. Neceſſitate igitur poſtulante etiam Graecis inſerui, & ἀπίλαυσα quoque dediſſem, ſi vel nulla Ed. praeiſſet. *J. F. R.*

68. Ἀπίλαυσα] Ita *Fl.* Ed. recte. In reliquis ἀπήλαυσα. *M. du S.*

69. Λυττῶν] Λυσσῶν ſupra *Nigr.* in fin. σὺν αὐτοῖ μόνοι λυσσῶσιν. At λυττώντων κυνῶν contra rurſus *Dial. Mort.* XVII. ad f. Sed eodem redire, quis neſcit? *J. F. R.*

77. ΤΥΧ.] Et hic priore mutata, iterum nova reponenda fuit perſona. *M. du S.*

80. Οὐ-

& ingurgitarunt mendaciis. Talibus tibi, Philocles, apud Eucratem auditis venio, aut qui muſtum biberunt ventre inflato, vomitorii indigens. Lubens autem alicunde & magno emerim medicamentum oblivionem inducens eorum quae audivi, ne quid mali mihi faciat in me reſidens illorum memoria. Portenta enim, & Daemones, & Hecatas videre mihi videor.

αὐτὸς, καὶ ἐνεφορῆντο τῶν ψευσμάτων. τοιαῦτά σοι, ὦ Φιλόκλεις, παρὰ Εὐκράτῃ ἀκούσας ἥκω, νὴ τὸν Δία, ὥσπερ οἱ τὸ γλεῦκος πιόντες, ἐμπεφυσημένον τὴν γαστέρα, ἐμέτου δεόμενος. ἡδέως δ' ἄν ποθεν ὅτι πολλῷ ἐπριάμην ληθεδανόν τι φάρμακον, ὃν ἤκουσα, ὡς μή τι κακὸν ἐργάσηταί με ἡ μνήμη αὐτῶν ἐνοικοῦσα. τέρατα γὰρ, καὶ δαίμονας, καὶ Ἑκάτας ὁρᾶν μοι δοκῶ.

40. PHIL. Ipſe etiam ego, Tychiade, tale quid de narratione tua abſtuli. Dicunt certe, non ſolum inſanire & aquam metuere, quos canes rabioſi momorderint; ſed etiam, ſi quem homo morſus mordeat, eandem quam canis, vim habere illum morſum, eademque illum quoque metuere. Et tu igitur morſus in Eucratis domo a multis mendaciis, mihi videris aliquid illius morſus impertiiſſe, ita daemonibus mihi mentem oppleviſti. TYCH. Sed bono ſimus animo, amice, magnum talibus noxis depellendis remedium habentes, veritatem, & rectam in omnibus rationem, qua uſos nos de vanis hiſce atque inanibus mendaciis nullum turbabit.

[e] ΦΙΛ. Καὶ αὐτὸς, ὦ Τυχιάδη, τοιοῦτόν τι [f] ἀπέλαυσα τῆς διηγήσεως. φασὶ γέ τοι μὴ μόνον λυττᾶν, καὶ τὸ ὕδωρ φοβεῖσθαι, ὁπόσους ἂν οἱ λυττῶντες κύνες δάκωσιν, ἀλλὰ κἂν τινα ὁ δηχθεὶς ἄνθρωπος δάκῃ, ἴσα τῷ κυνὶ δύνασθαι τὸ δῆγμα· καὶ τὰ αὐτὰ κἀκεῖνον φοβεῖται. καὶ σὺ τοίνυν ἔοικας αὐτὸς ἐν Εὐκράτους δηχθεὶς ὑπὸ πολλῶν ψευσμάτων, μεταδεδακέναι κἀμοὶ τοῦ δήγματος. ὥστε δαιμόνων μοι τὴν ψυχὴν ἐνέπλησας. [g] ΤΥΧ. Ἀλλὰ θαῤῥῶμεν, ὦ φίλτατε, μέγα τῶν τοιούτων ἀλεξιφάρμακον ἔχοντες τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὸ ὀρθὸν ἅπασι λόγον. ὃς χρωμένους ἡμᾶς, [h] οὐδὲν οὐ μὴ ταράξει τῶν κενῶν καὶ ματαίων τούτων ψευσμάτων.

40. ΦΙΛ.] Perſona haec omiſſa erat in Edd. At in *Fl.* deſignabatur lacuna, ut ſolet. *f* Ἀπέλαυσα] Reſtitui ex *Fl.* quod marg. *AIW.* etiam adſcivit. Ἀπέλαυσα cett. male. *g* ΤΥΧ.] Et haec perſona aberat tam ab Edd. cett. quam *Fl.* *h* Οὐδὲν οὐ] Μηδὲν ſine οὐ *Fl.*

80. Οὐδὲν οὐ μὴ] Nondum adſentior Florentinae. Triplex enim illa negatio intenſiſſime negat. Vid. modo ſupra *Rhet. Praec.* c. 20. οὐκ ἔχουσιν ὅπως ἀπιστήσουσι μὴ οὐκὶ — ἀγανιεῖν ἔοικέ σε, ibique notata. *J. F. R.*

ΙΠΠΙΑΣ, Η ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ. HIPPIAS, SEU BALNEUM.

Τῶν σοφῶν ἐκείνους μάλιστα ἔγωγέ φημι δεῖν ἐπαινεῖν, ὁπόσοι μὴ λόγους μόνον δεξιὰς παρέχονται ὑπὲρ τῶν πραγμάτων ἑκάστων, ἀλλὰ καὶ ἔργοις ὁμοίοις τὰς τῶν λόγων ὑποχέσεις βεβαιώσαντο. καὶ γὰρ τῶν ἰατρῶν ὅστις νῦν ἔχων ἃ τοὺς ἄριστα ὑπὲρ τῆς τέχνης εἰπεῖν δυναμένους μεθιστορεῖται νοσῶν, ἀλλὰ τοὺς πράξαι τι κατ' αὐτὸν μεμελετηκότας. ἀμείνων δὲ καὶ μουσικὸς, οἶμαι, τοῦ διακρίνειν ῥυθμοὺς καὶ ἁρμονίας βεβιωμένος, ὁ καὶ ψάλαι καὶ κιθαρίσαι αὐτὸς δυνάμενος. τί γὰρ ἄν σοι τῶν παλαιῶν λέγοιμι τοὺς εἰκότως δοξάσαντας κριθέντας, ὅτι οὐ τάττειν μόνον καὶ προμάχεσθαι ἦσαν ἀγαθοὶ, ἀλλὰ καὶ προμάχεσθαι τῶν ἄλλων, καὶ χειρὸς ἔργα ἐπιδείκνυσθαι; οἷον [a] τὸν πάλαι μὲν Ἀ-

1 ERuditorum ex numero illos maxime laudandos ajo equidem, quotquot non disputationes modo acutas de negotio unoquoque attulerunt, sed operibus similibus firmarunt promissiones verborum. Etenim de medicis, si quis sapiat aegrotus non eos arcesset, qui optime dicere de arte possunt, sed qui ad faciendum ex arte exercitatione se paraverint. Melior etiam musicus, arbitror, eo, qui numeros & harmonias norit discernere, ille fuerit, qui cantare etiam & citharam pulsare ipse possit. Quid enim duces tibi narrem, qui merito suo optimi judicati sunt, non in ordinanda modo acie & adhortandis militibus praestantes, sed etiam ut in prima acie pugnarent & manu rem gererent? qualem ex.

[a] Τῶν] Omisit *Fl.*

1. Τῶν σοφῶν ἐκείνους] Οὕτω δὲ Φαινωλίδης φησὶ, Τὴν σοφὴν σοφὸς εὑδόκει, τίχνας δ' ἐμύησχεν. *V.*

ΙΠΠΙΑΣ Η ΒΑΛΝ.] Προσλαλιὰ, ut aliæ nonnullæ, de quibus ante dixi. *Th. M.*

ΙΠΠΙΑΣ] Cl. *Olearius* eundem censet cum Platonico illo decantatissimo, ad *Philostr.* p. 495. Sed vide c. 3. unde longe alium multoque recentiorem esse luculenter patet. Sophista ille merus, (& ita audit eo ipso in loco) hic mathematicus summus, non oratione tantum, sed opere ipso probatissimus, in Geometria, Mechanica, Musica, Astronomia summus. Quod autem ibi Vir Eruditissimus de rebus ab eo Olympiae factis testem Nostrum adducere videtur, μνημονικὸν σφάλμα est. nisi forsan respiciat Ἡρ. c. 3. ubi primus inter eos numeratur, qui Olympiae declamando inclaruerunt *M. du S.*

14. Ἀγαθοὶ] Ἀγαθός τι ποιεῖν, *aptus ad aliquid praestandum*, esse Graecismum usitatissimum, ut *Ælian.* V. H. I. 10. Κρῆτες τοξεύειν ἀγαθοὶ, eo minus opus est dici, quo pluribus potest. Vid. *Homer.* sexcentis locis ἀγαθὸς βοὴν exhibentem, & Fratris G. O. *Reitzii* Belg. Graec. Lit. A. *J. F. R.*

16. Τῶν πάλαι] Male omissum in *Fl.* articulum quisque fatebitur, qui mox τῶν κάτω adspexerit, noverit quoque τοὺς πάλαι significare *antiquos*, quod vel ex Syntaxi sciunt pueri. Sic supra *de Gymn.* c. 21. τῶν ὕστερον *posterorum*. Quare in re tritissima plura adfingendo Lectori gravis non ero. *J. F. R.*

19. Οὐ γὰρ ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυσθαι βουλόμενος] *Non quod aliter historiam edere velim.* Sic Salmuriensis. Sed per Musas! cui bono hic illud *aliter?* Immo, *non quod temere & futiliter historiae narrationem me ostentare velo.* *J. G.*

28. Καὶ τὸν Κνίδιον Σώστρατον τὸν τῷ Πτολεμαίῳ χειρωσάμενον, καὶ τὴν Μέμφιν] Sostratus ille Cnidius fuit celeberrimus ille Architectus, qui turrim in Pharo insula aedificavit, de quo *Strabo* L. XVII. *Plin.* L. XXXVI. c. 12. Ipse vero Noster Lucianus supra, Lib. *Quom. Hist. Scrib.* Sed quod ait hoc loco Lucianus de Ptolemæo & Memphi capta per Nili diversionem, exspecto, qui hoc me doceat: nullibi enim unquam legi hanc historiam, & quis fuerit ille Ptolemæus, omnino me latet, & de ea Memphis rebellione silent historiae. Tentabam me extricare legendo: τῷ μὲ Πτολεμαίῳ χειρωσάμενον τὴν Μέμφιν, id est, *qui Ptolemaeo subjecit Memphin.* Nam Ptolemæus Philadelphus, cujus tempore vixit ille Sostratus, & quo imperante & sumptus suppeditante extruxit illam celebrem turrim in Pharo insula, inter amicos habuit illum Sostratum Cnidium, nec unquam, quod sciam, nec ab illo nec ab alio captus est. De Ptolemæo Cerauno dicto incidit mihi quædam suspicio hæc intelligenda esse, sed sine auctoritate. Nam Ptolemæus ille Ceraunus dictus vir præceps fuit, & ad audacia facinora promptus, &

ex antiquis Agamemnonem atque Achillem, sequioris autem aetatis Alexandrum & Pyrrhum fuisse cognovimus.

2. Quorsum vero ista dixi? Non enim temere illorum mentionem feci, ut historiae peritum me ostenderem, sed hoc *ut ostenderem*, etiam inter mechanicos admiratione dignos esse, quotquot inspectione & scientia clari, tamen etiam monumenta artis & opera posteris reliquere. Quandoquidem sola in disputatione exercitati, sophistae potius quam sapientes dici meruerint. Talem audimus Archimedem fuisse, & Cnidium Sostratum, quorum hic Ptolemaeum subegerit atque Memphin, sine obsidione, aversione sola ac dispersione fluvii: ille vero triremes hostium arte sua combus-

γαμέμνονα ϗ Ἀχιλλέα, τ κάτω δὲ τ Ἀλέξανδρον ϗ Πύρρον ἴσμεν γεγονότας.

Πρὸς δὴ τί ταῦτ' ἔφην; ὁ γὰρ ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυσθαι βουλόμενος, ἐπεμνήσθην αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι ϗ τ μηχανικῶν ἐκείνους ἄξιον θαυμάζειν, ὁπόσοι [b] ὅτι τῇ θεωρίᾳ λαμπροὶ γενόμενοι, ϗ μνημόσυνα ὅμως τ τέχνης, ϗ πράγματα τοῖς μετ' αὐτοὺς κατέλιπον. ἐπεὶ οἵ γε τοῖς λόγοις μόνοις ἐγγεγυμνασμένοι, σοφισταὶ ἂν εἰκότως μᾶλλον, ἢ σοφοὶ καλοῖντο. τοιοῦτον ἀκούομεν τ Ἀρχιμήδη γενέσθαι, ϗ τ Κνίδιον Σώστρατον τ μὲν [c] Πτολεμαῖον χειρωσάμενον, ϗ τ Μέμφιν, ἄνευ πολιορκίας, ἐκτροφῇ ϗ ἀφαιρέσει τοῦ ποταμοῦ· τ δὲ τὰς τ πολεμίων τριήρεις [d] καταφλέξαντα τῇ τέχνῃ. ϗ Θα-

[b] Ἐπὶ] Ἐν *Fl.* [c] Πτολεμαῖον] Sic Edd. omnes, praeter *J.* quae Πτολεμαίων. [d] Καταφλέξαντα] Nihil abit *Fl.* nec *W.* id est *Wecheliana* Ed. aliquot Dialogorum.

31. Καταφλέξαντα] Ὁ Ἀρχιμήδης ὁ Συρακόσιος ἀν κατεσκεύασεν ὰ χαλκοῦν πυροφόρα κάτοπτρα, ἄπερ ἀπηώρησεν ἀντικρὺ τοῦ ἐναντίου τόλου μακρὰν εἰς ἀναπάλαστος τοῦ ἡλίου, ϗ προσβαλὼν τοῖς κατόπτροις τὰς ἀκτῖνας ἀντανακλωμένας πρὸς τ τόλον, ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῶν πῦρ, ϗ ἔφθειρε τὰς ναῦς ἀπόσους τ ἐναντίων. *V.*

* Καὶ] Τῦ legebatur in Edd. Mutavit *M. du S.*

& qui, cum natu major filiorum Ptolemæi I. Soteris dicti esset, a minore natu Philadelpho supplantatus fuerat patre communi favente Philadelpho, non dubito, quin omnia tentaverit, ut Philadelphum expelleret. Itaque suspicor eum Memphin occupasse, in qua obsessus a fratre jam regnante fuit, & captus. Sed tamen, si captus fuit, credendum est patre adhuc vivente Ptolemæo Sotere seu Lagi dicto, id accidisse, scilicet jam privato, & regnante Philadelpho, cui regnum reliquerat. Nam si patre jam mortuo rebellasset & captus fuisset, non est credibile Philadelphum cum vivum dimisisse, qui post patris mortem duos fratres Leontiscum & Argæum (quorum hic ultimus ex eadem matre Berenice natus erat) occidi curavit, non tam præcipitis audaciæ Viros, nec tanta injuria affectos. Si conjecturæ credendum est, ista hæc mea non est sine verisimilitudine. Si quis super hoc loco certiora docuerit, gratias agam lubentissime. *J.P.a G.*

29. Τὸν μὲ Πτολεμαίῳ] Donec lux major affulgeat, Πτολεμαίῳ legendum censeo, non ut in libris est, Πτολεμαῖον. Narrat *Pausanias* in Att. sub Philadelpho defeciisse Gallos mercenarios, & ab eo in Insula Nili fame consumptos. Vide an inde aliquid elici possit, quo hujus facti pateat veritas. *M. du S.*

32. Τριήρεις] *Combustas* ab Archimede hostium naves, nec *Plutarchus* in Marcello, nec *Livius* auctores sunt, qui tamen præclara ejus facta data opera memorantes haud temere quicquam omissuri censendi sunt. Mendum esse hic in *κ*— suspicor. Ut ut sit, extare *Venetiis* audivi instrumentum ustorium ad quingentos usque passus vim suam exerens. Sed an veteribus speculi ustorii usus jam cognitus fuerit, ego sane ignorare me non invitus fateor; quanquam nuper concionatorem audierim, non infimi inter Gallos nostros nominis, de speculo ustorio locum *S.* scripturae, qui excidit, intelligentem. Eo tamen non incommode referri posse videtur, quod alicubi apud *Aristophanis* Scholiastam de lapide φιγγίτῃ legere me memini, qua de re ad Ἀλεξ. c. 21. dictum est. *Lactantius* autem diserte ait lib. de ira Dei c. 10. p. m. 630. C. *orbem vitreum plenum aqua si tenueris in sole, de lumine, quod ab aqua refulget, ignis accenditur, etiam in durissimo frigore.* *M. du S.*

Τριήρεις καταφλέξαντα] De Archimede hoc puto primus somnium Lucianus dixit. *M. V. La Croze.* Mirandis ab se inventis machinis hostium naves repulisse atque demersisse narratur a *Plutarch.* in Marcello pluribus in locis. Ita ut *Marcellus* eum Geometricum Briarea vocarit, contra quem frustra Romani fabri machinas suas adhiberent. *J.F.R.*

Θαλῆς δὲ ὁ Μιλήσιος πρὸ αὐτοῦ, ὑποσχόμενος Κροίσῳ ἄβροχον διαβιβάσειν τὸν στρατὸν, ἐπινοίᾳ κατόπιν τῆς στρατοπέδου μιᾷ νυκτὶ τὸν Ἅλυν ἀπήγαγεν, οὐ μηχανικὸς ὢν γενόμενος, σοφὸς δὲ ἀνὴρ ἐπινοῆσαι, καὶ συνεῖναι πιθανώτατος. τὸ μὲν γοῦν τοῦ Ἐπειοῦ πάνυ ἀρχαῖον, ὡς οὐ μόνον τεχνήσασθαι τοῖς Ἀχαιοῖς τὸν ἵππον, ἀλλὰ καὶ ἀυγκαλαβεῖν αὐτοῖς ἐς αὐτὸν λέγεται.

Ἐν δὲ τούτοις καὶ Ἱππίου τουτὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς, μεμνῆσθαι ἄξιον ἀνδρὸς, λόγοις μὲν ὃν τινα βάλοι τῶν πρὸ αὐτοῦ γεγυμνασμένου, καὶ συνεῖναί τε ὀξέως, καὶ ἑρμηνεῦσαι σαφεστάτου, τὰ δὲ ἔργα πολὺ τῶν λόγων ἀμείνω παρεχομένου, καὶ τῆς τέχνης ὑποδέσεσιν ἀποπληροῦντος, οὐκ ἐν τοιαύταις μὲν ὑποδέσεσιν, ἐν αἷς οἱ πρὸ αὐτοῦ γενέσθαι ηὐτύχησαν, τῆς δὲ γεωμετρικὸν λόγον,

ferit. Atque ante hos Milesius Thales, cum promisisset Croeso, se siccum trajecturum exercitum, commento quodam a tergo castrorum intra unam noctem circumduxit Halyn; non quod ipse machinandi artifex esset, sed homo acutus ad inveniendum, & in sermone vehementer probabilis. Nam illud de Epeo antiquum nimis, qui non tantum machinatus esse Achivis equum, sed etiam cum reliquis descendisse in illum dicitur.

3. In his vero Hippiae quoque hujus, qui nostra aetate fuit, mentionem injicere aequum est, viri literarum exercitatione cuivis antiquorum comparandi, in disputando acuti, disertissimi in explicando, opera autem verbis multo meliora praestantis, & artis suae professionem implentis, non in argumentis *modo* talibus, in quibus bona quadam fortuna superiores jam versati sunt; sed, ex Geometrico proverbio, in da-

a Ηὐτύχησαν] Εὐτύχησαν *Fl.*

33. Θαλῆς δὲ ὁ Μιλ. &c.] In marg. *Ald. Wess.* adscriptum: idem *Laërtius* in vita Thaletis. Sed Cl. *Gesn.* locum jam indicavit, addam tantum verba *Diogenis.* Κροίσου, ᾧ ἐπηγγείλατο ἀνὰ γεφύρας περάσαι, τὸ ῥεῖθρον παρατρέψαντα. *J. F. R.*

34. Ἄβροχον διαβιβάσειν] (Ante narrat *Herodotus* I, 75. & ita ut fidem se adjungere narrationi diserte neget: asseverate, ut videtur, *Apollodorus* apud *Diogenem Laërtium* I, 38. plane sine ulla dubitatione Schol. ad *Aristoph.* Nub. 180. Illud κατόπιν nostri disserte, ut solet, explicat Herodotus, ἄνωθεν τῆς στρατιῆς ἀρξάμενον, διώρυχα βαθεῖαν ὀρύσσειν, ἄγουσαν μυρσινίδα, ὅκως ἂν τὸ στρατόπεδον ἱδρυμένον κατὰ νώτα λάβοι, κ. τ. λ. Etiam illud observandum. Qui narrabant *Herodoti* aetate, ii 1) non dicebant ἄβροχον traductum exercitum, sed divisum in duo brachia Halyn ob ipsam illam divisionem utrinque vadosum factum, ut pedibus transiri posset: 2) nec dicebant, una nocte id opus effectum esse. Et tamen Herodotum patrem fabularum vulgo appellamus: & noster dedit praecepta scribendae historiae. Cautius paullo ante de Archimede, cui incendia modo navium, non specula tribuat. *J. M. G.*

36. Οὐ μηχανικὸς] Atqui Mechanicum hinc probat *Aristoph.* Scholiastes. Sed hoc vult Lucianus, non eam fuisse Thaleti artem, sed virum industrium & sagacem, ingenii felicitate id assecutum quod earum rerum artifices non viderant. Narrat etiam Herodotus. *M. du S.*

42. Ἱππίου] Nemone de hoc quicquam? Conf. *Voss.* de Mathem. Caeterum cave hunc cum Platonis Hippia confundas; quod miror a viro doctissimo factum in Catalogo Philosophorum. Hic enim Luciani aetate vixit, uti hoc ipso in loco vides, τοῦ καθ' ἡμᾶς. *M. du S.*

48. Οὐκ ἐν τοιαύταις — συνισαμένου] Spuria haec videntur & insititia. *F. G.*

49. Ὑποχύσεσιν] Repetiit, puto, librarius improvide vocem, quae paullo ante adfuerat: legendumque ὑποθέσεσιν, ut non ita multo post, κεῖται μὲν γὰρ ἡ ὑπόθεσις. Est duplex genus artificum. Alii, & major quidem pars, ad imitationem tota conversa, quae ab aliis elaborata sunt, quae magister ostendit, ea satis feliciter imitatione adsequuntur: sed nihil novi ipsi inveniunt, quoties non est, quod imitentur; tanquam deprehensi, haerent. Talis non est Hippias: non expectat exempla aliena: ipse sibi & aliis exemplum est. Non tantum designatam omnibus lineis figuram describere & transferre puerili industria potest, sed in data quacunque linea, ex praeceptis artis, quodcunque triangulum postulatum fuerit, construere. *J. M. G.*

50. Ηὐτύχησαν] Etsi Florentinae scripturam probo, quod augmentum saepissime omitti soleat, secutus tamen sum numerum majorem illarum quae οὐτ— habent. Vid. supra dicta ad *Alex.* c. 22. Pro *Imag.* c. 3. & c. 19. f. ubi εὐδοκίμουν. Item *Amor.* c. 6. pr. ubi & εὐτρέπισε, non οὐτ— adde dicta ad *Gall.* c. 3. f. Ita εὐλόγησε in *Evang. Matth.* XIV. 19. Et *Luc.* II. 28. atque ubivis. Εὐφράνθη *Act.* II. 26. ac passim. *J. F. R.* *ibid.*

data quacumque recta triangulum accurate conſtruentis. Atqui reliquorum unusquisque, ſi in uno quodam artis opere, ſibi deſumto, bene rem geſſiſſet, tamen eſſe aliquid viſus eſt: hunc vero & mechanicorum principem, & geometrarum, & harmonicorum, muſicorumque eſſe apparet: & tamen unumquodque horum adeo perfecte *in ſe eſſe* oſtendit, quaſi illud ipſum unum modo ſciret. Scientiam de radiis & refractionibus & ſpeculis, inſuper etiam Aſtronomiam, in qua effecit ut pueri videantur ſuperiores, laudare, non parvi temporis fuerit.

4. Quae vero illius opera nuper cum ſtupore viderim, enarrare non pigrabor. Argumentum quidem commune, & in vita noſtra ſatis frequens balnei aedificatio, at ingenium, & intelligentia in re ita vulgari admirabilis. Locus erat non aequabilis planitiei, ſed acclivis admodum & erectus, quem cum accepiſſet ab una parte vehemen-

ἐπὶ τῶ δοθείσης, φασὶν, εὐθείας τὸ τρίγωνον ἀκριβῶς [b] συνιστάμενε. καίτοι τῶ γε ἄλλων ἑκάστε ἔν τι τῶ ἐπιστήμης ἔργον ἀποτεμόμενος, ἐν ἐκείνῳ εὐδοκιμήσας, εἶναί τις ὅμως ἔδοξεν. ὁ δὲ μηχανικῶν τε ὢν τὰ πρῶτα, καὶ γεωμετρικῶν, ἔτι δὲ ἁρμονικῶν, καὶ μουσικῶν φαίνε· καὶ ὅμως ἕκαστον τούτων οὕτως ἐντελῶς δείκνυσιν, ὡς ἐν αὐτὸ μόνον ἐπιστάμενος. τὰ μὲν γὰρ περὶ ἀκτίνων καὶ ἀνακλάσεων, καὶ κατόπτρων θεωρίαν, ἔτι δὲ καὶ ἀστρονομίαν, ἐν ᾗ παῖδας τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἀπέφηνεν, οὐκ ὀλίγου χρόνου ἂν εἴη ἐπαινεῖν.

Ἃ δὲ ἔναγχος ἰδὼν αὐτοῦ τὰ ἔργων κατεπλάγην, οὐκ ὀκνήσω εἰπεῖν. καινὴ μὲν γὰρ ἡ ὑπόθεσις, καὶ τῷ καθ' ἡμᾶς βίῳ πάνυ πολλὴ, βαλανείου καλοκαγαθία· θαυμαστὴ δὲ, καὶ ἐν τῷ κοινῷ τούτῳ [c] σύνεσις θαυμαστή. Τόπος μὲν γὰρ οὐκ ὀπίπεδος, ἀλλὰ πάνυ προσάντης, καὶ ὄρθιος, ὃν ἀθαλαβὼν κατὰ θάτερα

[b] Συνιστάμενε] Et ſic *Fl.* cum *W.* ceterisque. [c] Σύνεσις] Σύντεσις male *Fl.* cum marg. *Ai.*

66. Περίστασις] Τέχνη μηχανική. *V.*

Ibid. Κατὰ δὲ] Matheſin minime cultam fuiſſe a Luciano, alibi docuimus. V. Πτω. c. 5. & Ἐρω. c. 74. Hic autem vides &. iniquum rerum earum aeſtimatorem & imperitum, ut qui primum omnium geometriae problema quaſi ſummum artis culmen afferat: quaſi quis dicat litterarum decus ſummum in eo verſari, ut quis elementum primum a ſcite pringat, niſi forſan Scholium inſulſum textui Luciani intruſum eſt. Certe niſi aliunde conſtaret hiſce in rebus Luciani & imperitia & iniquitas, ut ab eo haec profecta crederem, a me impetrare non poſſem. Ex his autem verbis ut aliquis ſenſus exprimatur, primo dele illud δὲ, deinde lege συνιστάμενοι. *M. du S.*

51. Ἐπὶ τῶ δοθείσης, φασὶν, εὐθείας] Proverbiale fuiſſe videtur. F. G.

55. Ὁ δὲ μηχανικῶν — καὶ γεωμετρικῶν, ἔτι δὲ ἁρμονικῶν καὶ μουσικῶν &c.] De admiranda Hippiae peritia in artibus ac ſcientiis vid. *Philoſtr.* L. I. Vit. Soph. XI. ibique *Olearium*, qui ex Platone, & Luciano plura de eodem adfert, arteque ſibi memoriam comparaſſe docet, ita ut quinquaginta vocabula ſemel audita eodem ordine recitare poſſet, eſſeque inſigne memoriae argumentum, quod omnes fere artes percalluerit, oſtenderitque in Olympiis annulum, ſigillum, ſtrigilem, vaſculum unguentarium, ſoccos, pallium, interulam, cingulum, propriis manibus confecta, ex *Plat.* in Hippia majore p. 97. Cetera vid. ibid. & lege *Philoſtratum* opificia artesque ejus enumerantem. Verum magis ſtupenda, de memoria non arte parata, ſed a natura donata, legi quondam, ni fallor, in Epiſt. *Muretti*, de puero qui aliquot centena vocabulorum, peregrina, cujuscumque linguae, vel nihil etiam ſignificantia ſemel audita potuerit recitare eodem ordine, dein retro, denique per ſaltus, ut tertium, ſextum, nonum, & quomodocumque jusſeris. De arte autem mnemonica, de qua *Lamb. Th. Schenkelius* ac *Bruno* in Idea hiſt. univerſalis aliique egere, nihil addam, quia ad delirium ſectatores ſuos adegit. *J. F. R.*

69. Ὃν παθαλαβὼν κατὰ θάτερα εἰς ὑπερβολὴν ταπεινὸν] Reddunt interpretes, *quem ex utraque parte mirum in modum humilem accipiens*, ut apparet, non animadvertentes, quemadmodum ipſi evertant proſſus hanc ſuam narrationem. Si enim fuit talis, hoc eſt, ex utraque parte humilis, quomodo fuit acclivis? Utique ſic debuiſſet addere auctor acclivem fuiſſe in medio. Sed clarius ſe deſtruunt per ea, quae mox ſequuntur, quum ſtatuunt eum locum talem fuiſſe alteri aequatum: Cui illi alteri? an loco? non certe, nec enim plures loci agnoſcuntur, ſed unius modo facies deſcribitur. Quid quod in fine hujus ipſius paginae ἑκατέρωθεν interpretantur *ex utraque parte*, & recte. Nempe κατὰ θάτερα eſt in alteram partem. Na-

θάτερα εἰς ὑπερβολὴν ταπεινὸν, ἰσόπεδον θατέρῳ ἀπέφηνε, κρηπῖδα μὲ βεβαιοτάτῳ ἅπαντι τῷ ἔργῳ [a] βαλλόμενος, καὶ θεμελίων δίκῃ τὰ ἐπιτιθεμένων ἀσφάλειαν ἐμπεδωσάμενος, [b] ὕψεσι δὲ πάνυ ἀποτόμοις, καὶ πρὸς ἀσφάλειαν συνεχομένοις τὸ ὅλον κραλυνάμενος· τὰ δὲ ἐποικοδομηθέντα τῷ τε τοῦ τόπου μεγέθει σύμμετρα, καὶ τῷ εὐλόγῳ [c] τῆς καλασκευῆς ἁρμοδιώτατα, καὶ τὰ τῶν φώτων λόγον φυλάττοντα.

Πυλὼν μὲ ὑψηλὸς, ἀναβάσεις πλατείας ἔχων, ὕπτιος μᾶλλον ἢ ὄρθιος πρὸς τὰ τῶν ἀνιόντων εὐμάρειαν. εἰσιόντα δὲ τοῦτον ἐκδέχεται κοινὸς οἶκος εὐμεγέθης, ἱκανὴν ἔχων ἀκολούθοις καὶ ὑπηρέταις διατριβήν· ἐν δεξιᾷ δὲ τοῦ εἰς τρυφὴν παρεσκευασμένου οἰκημάτων. βαλανείῳ δ' ἂν καὶ ταῦτα πρεπωδέστατα, χαίρεται, καὶ φωτὶ πολλῷ καταλαμπόμενα εὐπροσώρησεις· εἶτ' ἐχό-

70 ter humilem, solo alterius aequavit, subjecta toti operi firmissima crepidine, eorumque quae imponenda erant securitate, positis ritè fundamentis, stabilita. Altitudinibus autem *montium* praeruptis valde, & ad securitatem continuis, totum opus roboravit. Quae porro inaedificavit, ea cum ad loci magnitudinem congruunt, tum propter observatam in tota structura proportionem, maxime sunt concinna, & respondentem sibi feneſtrarum rationem servant.

80 5. Vestibulum altum, gradus ad ascendendum latos habens, supinum magis quam arduum, ad ascendentium commoditatem. Per hoc qui ingressus fuerit, eum excipit Oecus communis, bene magnus, ubi morari commode pedissequi & ministri possint, 85 *situs* ad sinistram paratorum ad delicias cubiculorum: balneo enim etiam haec pulchre conveniunt, secessus jucundi & multo lumine collustrati. Tum continens illis oecus,

a Βαλλόμενος] Βαλόμενος *Fl.* b Ὕψεσι] Ἄψεσι *Pell.* c Τῆς] Καὶ τὰ *Fl.*

ctus locum ab uno latere perquam humilem ac declivem, eum alteri lateri æquavit aggerando. In sequentibus Latine reddendis difficilior ratio est. Dicit Lucianus ample satis, Κρηπῖδα μὲ βεβαιοτάτῳ ἅπαντι τῷ ἔργῳ βαλλόμενος, καὶ θεμελίων δίκῃ τὰ ἐπιτιθεμένων ἀσφάλειαν ἐμπεδωσάμενος. Id describendi genus quum Salmurii proximum tautologiæ existimaretur, vide qui compegerit & contraxerit sua, *posito operi firmissimo fundamento, quo superstructi ædificii certitudinem confirmaret.* At religiosior in his Oploporeus æquare voluit Græca, *firmamentumque munitissimum omni futuro operi subjiciens, fundamentorum positione substruendi ædificii certitudinem confirmavit.* Sed nos liquido & merito censemus hos floccifaciendos. Locus hic balneis fabricandis electus videtur fuisse prope rivum aut fontem, ad quem spectans alterum latus fuit declive, ut solet. Hunc locum adeptus Hippias planavit, *crepidinem* (vel marginem ripæ, qui extollendus erat) *quidem firmissimam omni operi ponens, & fundamentorum positione stabiliens securitatem imponendæ ædificationis.* Crepidinis firmitas vel maxime requirebatur, ne deinde pressa ventrem faceret & extrinsecus paulatim cedens ruinam toti operi afferret. *J.G.*

70. Θάτερα — ἔ.] Alterum alteri æquavit. *M. du S.*

74. Ὕψεσι — κραλυνάμενος] Et hæc insititia videntur. *F.G.*

Ὕψεσι δὲ πάνυ ἀποτ.] Non accipio hæc de tectorum fastigiis; de quibus si hic diceret, importunus mihi videretur: sed de montium jugis circumpositis, quae portu quasi quodam facto tutum a ventis undique praestarent balneum. Laudatur hic prudentia Hippiae in eligendo loco, & quatenus opus erat, accommodando. *J.M.G.*

Ὕψεσι δὲ πάνυ ἀποτ.] Adscripserat *Solan.* conferend. *Dan.* p. 236. Id est Δικαστ. f. *Bis Accus.* c. 33. Ibi vero legas: κατὰ τὴν ἀψῖδα ποτόμων, quod non video quid huc faciat, nec quidquam juvare ad emendationem arbitror, nisi pro ἀποτόμοις quoque aliud adjectivum substitueris. Nam etsi ὕψεσι — κραλυνάμενος non intelligo, & ἀψῖσι hac ratione melius conveniret, non tamen adsequor quid ἀποτόμοις, proprium celsi ac praerupti epitheton tum faciat. Quare in Cl. *Gesneri* expositione adquiescemus, donec meliores Codd. nacti verum apertius videamus. At si, quod jam suspicor, ἀψῖδες substructiones, sive murorum projectiones, magnis aedificiis sustinendis extrorsum adjectae, quas *contreforten* adpellamus, significent, belle procedet ἀψῖσι ἀποτόμοις. *J.F.R.*

80. Πυλὼν μὲ ὑψηλὸς] Consuetudo fere & sensus communis virorum insignium tutos ab reprehensione facit hos interpretes, dum πυλῶνα vertunt *vestibulum:* ita ubique id fieri deprehendo. Sed quæ similitudo Græci πυλῶνος ad Romanum vestibulum? & maxime hujus, qui dicitur fuisse ὑψηλὸς, & ἀναβάσεις ἔχων, & ὕπτιος μᾶλλον ἢ ὄρθιος, quæ omnia ab Romano vestibulo sunt alienissima. Res ipsa clamat. Sequentia sic distinguenda sunt, εὐ ἀριστερᾷ δὲ τοῦ εἰς τρυφὴν παρεσκευ-

eus, supervacaneus ille quidem quantum ad balneum, at necessarius, quatenus beatis hominibus recipiendis destinatum est. Post hunc ab utraque parte, quae sufficiant exuere se volentibus, spoliaria; & medius *inter ea* oecus altissimus & *multa* luce laetissimus, aquae frigidae descensiones habens tres, Lacedaemonio lapide exornatas. Statuae in illo de candido lapide vetusti operis Hygeae una, altera Aesculapii.

6. Progressos excipit oecus leniter tepidus, calore non molesto occurrens, longus, utrinque rotundus: post quem in dextra parte hilaris admodum oecus ungendi facultatem comiter praebens, januas utrinque habens Phrygio lapide politas, intrantes de palaestra recipiens. Tum post hunc oecus

μεν αὐτῷ οἶκος, βέλτιστος μὲ ὡς πρὸς τὸ λοῦσθαι, ἀναγκαῖος δὲ ὡς πρὸς τὸ τὰ εὐδαιμονέστερον ὑποδοχήν. μετὰ δὲ τοῦτον ἑκατέρωθεν ἀφαρκεῖς τοῖς ἀποδυομένοις ἀποθέσεις; καὶ μέσος οἶκος ὕψει τε ὑψηλότατος, καὶ [d] φωτὶ φαιδρότατος, ψυχρῷ ὕδατος ἔχων τρεῖς κολυμβήθρας, λακαίνῃ λίθῳ [e] κεκοσμημένος, καὶ εἰκόνες ἐν αὐτῷ λίθου λευκοῦ τὰ μὲν ἀρχαίας ἐργασίας, ἡ μὲν Ὑγείας, ἡ δὲ Ἀσκληπιοῦ.

Εἰσελθόντας δὲ ὑποδέχεται ἠρέμα χλιαινόμενος οἶκος, οὐκ ἀπηνεῖ τῇ θέρμῃ προσπαντῶν, ὀπτιμένης, ἀμφιστρόγγυλος, μεθ' ὃν ἐν δεξιᾷ οἶκος, εὖ μάλα φαιδρός, ἀλείμματα προσηνῶς παρεχόμενος, ἑκατέρωθεν εἰσόδους ἔχων, φρυγίῳ λίθῳ κεκαλλωπισμένας, τοὺς ἀπὸ παλαίστρας εἰσιόντας δεχόμενος. εἶτ' ὀπὶ τούτῳ ἄλλος οἶκος,

d Φωτὶ] Bene *H. F. S.* male Φωτι *Fl. Fr. J. W.* *e* Κεκοσμημένος] Restitui ex *Fl. J. Ald. S.* Κεκομισμένος male *W. P.* Κεκομησμένος *H1.* & 2. Unde κεκομισμένος deinde natum videtur.

κεκλισμένων οἰκημάτων (βαλανείῳ δ' ἐν ᾧ ταῦτα πρεπωδέστατα) χαρίεσσι ᾧ φωτὶ πολλῷ καλλαμπόμενοι ὑποχαρίσεις. Et verte; *ad laevam vero conclavium ad delicias comparatorum (quippe & hac balneo aptissima) venusti & multa luce fulgentes recessus.* Vulgo enim vides arenas sine calce. Et sicut nunc οἰκήματα non vertimus *aediculas*, (ut inepte interpretes, & jam alibi monere debuimus) sed *conclavia*; sic quoque οἶκος quae vox frequenter ab Luciano in hac descriptione usurpatur, non *domus* aut *habitatio* verti debuit (& quaeso quot ab illis domus hic supponuntur?) sed cubiculum aut conclave, aut *aecos*, ut eam vocem in ista significatione propriam sibi vindicarunt Latini architecti, quod & ipsum passim non observatur. Denique quum dicit εἰκόνες λίθου λευκοῦ utique non sufficit, si cum Salmurienſi reddas *marmorea imagines* (an credidit marmor non esse nisi candidum?) sed potius cum Opsopoeo *ex albo lapide.* *J.G.*

82. Εἰσιόντας δὲ τούτου] Intellige ἄνθρωπον. Ἄνθρωπον εἰσιόντα τούτου τὰ πυλῶνα ἐκδέχεται οἶκος. &c. *F.G.*

83. Οἶκος] Oecos *Plinius* etiam & *Vitruvius* vocant. Vid. *Casaub.* ad Theophr. Char. p. 224. *M. du S.*

84. Ἐν ἀριστερᾷ δὲ] Oecus ille, (vid. noster περὶ τὸ αὐλεῖον) atrium illud magnum & commune, ita constitutum est, ut sinistrum sit conclavium, sive quod eodem redit, ad dextram ingredientium per vestibulum habeat conclavia illa voluptuaria. De his conclavibus primo dicit auctor, ea decere balneum, deinde laudat a jucunditate & multa luce. Nempe eadem sunt, nisi fallor, οἰκημάτια & ὑποχαρίσεις, quae non recte distinxit doctissimus *Gronovius*, bene alioqui de hoc loco meritus. *J.M.G.*

85. Τῶν ἐς] Aut hic aliquid deest, aut legendum τὰ ἐς τρυφὴν παρεσκευασμένα οἰκήματα. *F.G.*

Τῶν ἐς] Adsentior *Gujeto*, aut ex praemisso iterum intelligendum ἔχων ἀφεστηκότων, quo facto, vulgatum nondum rejicio, meliorem tamen lectionem quaero, quia ἀφεστηκῶν non satis convenit alteri huic membro. *J.F.R.*

97. Τῶν ἀρχαίας ἐργασίας] Sic supra Ver. c. 9. *M. du S.*

99. Εἰσελθόντας δὲ ὑποδέχεται] Cum videatur non continuare descriptionem oeci, in quo adhuc versatus est, sed ad novum membrum transire; velim legeretur in libro bono ἐξελθόντας. *Exeuntes* ex oeco adhuc descripto *excipit* &c. Si hoc non placeat, certe εἰσελθόντας significare debet, *progressos* ad interiora: & hoc secuti sumus. *J.M.G.*

Εἰσελθόντας] Nihil varietatis invenio; nam si ἐξελθόντας reperirem, lubentissime id cum *Gesnero* reciperem; quod enim paullo ante dixit εἰσιόντα δὲ τοῦτον ἐκδέχεται, alia ratio est. *J.F.R.*

7. Ἐπὶ τούτῳ] *Supra hanc. Post. F.G.* I. e. *Benedictus* dederat: *supra hanc*, quod Noster recte corrigit, *post hanc*; sive quae deinceps sequitur. Nam ἐπὶ cum casu dandi saepissime τὸ sequens notare qui nescit, adeat *Homer.* Il. H. 163. –64. 65. ubi vel quater ita positum est, Τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης ὄρτο — Τοῖσι δ' ἐπ' Αἰνείας — Τοῖσι δ' ἔπ' Ἰδομενεύς — Et 367. Τοῖσι δ' ἐπ'

Εὐ-

κῶ, οἴκων ἁπάντων κάλλιστος, στῆναί τε καὶ ἐγκαθέζεσθαι προσηνέστατος, καὶ ἐμβραδῦναι ἀβλαβέστατος, καὶ ἐγκυλίσασθαι ὠφελιμώτατος, Φρυγίῳ καὶ αὐτὸς εἰς ὀροφὴν ἄκραν ἀποστίλβων. ἐξῆς δὲ ὁ θερμὸς ὑποδέχεται λιθάδρομος, Νομάδι λίθῳ λιθοκεκολλημένος. ὁ δὲ ἔνδον οἶκος κάλλιστος, φωτός τε πολλοῦ ἀνάμεστος, καὶ ὡς πορφύρα διηνθισμένος.

Τρεῖς καὶ δύο θερμὰς πυέλους παρέχεται λουσαμένῳ δέ, ἔνεστί σοι μὴ διὰ τῶν αὐτῶν οἴκων αὖθις ἐπανιέναι, ἀλλὰ ταχεῖαν τὴν ἐπὶ τὸ ψυχρὸν, διὰ πρέμνα θερμοῦ οἰκήματος, καὶ ταῦτα πάντα ὑπὸ φωτὶ μεγάλῳ, καὶ πολλῇ τῇ ἔνδον ἡμέρᾳ· ὕψη πρὸς τούτοις ἀνάλογα, καὶ πλάτη τοῖς μήκεσι σύμμετρα, καὶ παντάχοθι πολλὴ Χάρις καὶ Ἀφροδίτη ἐπανθεῖ. κατὰ γὰρ τὸ καλὸν Πίνδαρον, [a] Ἀρχομένους ἔργου, πρόσωπον χρὴ θέμεν τηλαυγές. τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ [b] αὐγῆς μάλιστα, καὶ τοῦ φέγγους, καὶ τῆς [c] φωταγωγῶν μεμηχανημένον. ὁ γὰρ σοφὸς ὡς

alius, oecorum omnium pulcherrimus, ad ſtationes ac ſeſſiones jucundiſſimus, ad commorandum minime noxius, ad volutationes commodiſſimus, Phrygio lapide & ipſe ad ſummum usque tectum fulgens. Deinde tranſitus excipit calidus, Numidico lapide incruſtatus. Interior deinde oecus pulcherrimus, luce multa plenus, & purpurae inſtar floridus.

7. Tria hic labra calida praebet. Cum vero laveris, licet tibi non per eosdem redire oecos, ſed celeri via ad frigidam per conclave mediocriter calidum, idque in multa luce, & multo intus die. Ad haec altitudines congruentes, & latitudines longitudinibus pro portione reſpondentes, & multa ubique Gratia atque Venus eniteat. Etenim ex praeclari Pindari praecepto, *Qui opus incipiunt, faciem ponant e longinquo fulgentem.* Haec autem contigerit maxime, e ſplendore, & luce, & feneſtris, ſi quis machinetur. Sapiens enim vere Hip-

a Ἀρχομένους] Ἀρχομένου marg. *Ald. W.* Ἀρχομένου voluit. b Αὐγῆς] Reſtitui ex L. & *Fl.* Αὐτῆς Edd. cett. c Φωταγωγῶν] Φωταγ. male *S. A.* Recte *Fl. J. P.* &c.

Εὐρύτολος — Addatque notata ad Noſtri *Aſin.* c. XI. *J. F. R.*

10. Ἐγκυλίσασθαι] Non jacebant tantum nudi, ſed & volutabantur. Nunc etiam in oriente a balnei miniſtro artus fricantur, extenduntur, premuntur, & quaſſantur. Quod ab eruditiſſ. Syro Theochari Dadichi nunc Hagae comitum (ann. MDCCXXII. deſinente) ſitim orbis viſendi explente; a quo viro aliquando, ſi Deus vitam & poſt labores tot itinerum ſtudiorumque exantlatos requiem conceſſerit, magna orbi literato & curioſa exſpectanda ſunt, quibus & veterum ſcriptis lux magna accedat, & artes hiſtoriaque recentiorum ſeculorum excolantur. *M. du S.*

13. Νομάδι λίθῳ λιθοκεκολλημένος] Sic vertit Obſopoeus: *Nomadio lapide coagmentatus.* De Nomade lapide in Latinis auctoribus nihil legi. *Numidico lapide* debebat credo vertere; nam Numidae dicuntur Graece Νομάδες. Tum λιθοκεκολλημένος male vertitur *extructus*, melius, ſi incruſtatus dixiſſet. *J. P. a G.*

17. Πύλος] Conf. ſupra Ἰσ. β. c. XI. f. *M. du S.*

26. Ἀρχομένους ἔργου] *Pindar.* Ol. VI. 4. *M. du S.* Ubi in Ed. *Steph.* lego — ἀρχομένου δ' ἔργου &c. quod idcirco addo, ut adpareat non male marginem *Ald.* *Wesſelingi* habere ἀρχομένου, modo jam addas δ', ex quo male picto, in Luciani quodam Codice, vulgatum ἀρχομένους forſan eſt natum. Nec alienum eſt ἀρχομένου ſic abſolute poni, ut ἄρχει ἱππιατρὸς. *Annus incipitur*, vel *incipit ſe.* Vel διὰ νυκτὸς ἀρχομένης, *ab incipiente usque nocte*, ſive *prima de nocte*, ut (monente *Steph.*) interpretatur *Cicero.* Cui addo *Theogn.* vſ. 586. Ποῖ χρὴ σιν μέλλει, πρήγματος ἀρχομένου. Sed quia accuſandi caſus ad χρὴ relatus, non eſt abſurdus, nihil ſine auctoritate Lucianeorum Codicum immutarim. *J. F. R.*

27. Τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ αὐτῆς μάλιστα] Cur ſic potiſſimum loquatur auctor, & non maluerit ἐκ τοῦ αὐτοῦ, plane non capio, quum nihil vel praecedat, vel ſequatur, unde iſtud foemininum dependeat. Sed eſt vitium, legendumque ἐκ τοῦ αὐγῆς, orto errore, ut videtur, ex codice majuſculis literis ſcripto, & illic confuſo charactere Τ & Γ. *J. G.*

Τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ αὐτῆς μάλ.] Ubi legitur, τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ αὐτῆς μάλιστα, καὶ τοῦ φέγγους, ſagaciſſime pro αὐτῆς vidit Cl. *Gronovius* corrigendum eſſe αὐγῆς. Utique αὐγῆς clare habet editio Florentina. Sequitur continuo, καὶ τῆς φωταγωγῆς; corrige φωταγωγῶν, ut iti-

Hippias oecum frigidarium fecit, ut in boream procurrat, nec meridiani tamen aëris expertem: eos autem qui tepore multo indigent, noto & euro atque zephyro subjecit.

ἀληθῶς Ἱππίας τὸ μὲν ψυχροδόχον οἶκον, εἰς [d] βορρᾶν προκεχωρηκότα ἐποίησεν, οὐκ ἄμοιρον δὲ τοῦ μεσημβρινοῦ ἀέρος· τοὺς δὲ πολλοῦ τοῦ θάλπους δεομένους, νότῳ, καὶ εὔρῳ, καὶ ζεφύρῳ ὑπέθηκε.

8. Quid deinde tibi dicam Palaestras, & communes eorum, qui vestes custodiunt, commorationes, celerem habentes ad lavacra nec per ambages transitum, utilitatis pariter caussa & salubritatis? Et ne putet aliquis, parvum me opus oratione exornandum suscepisse. In communibus enim excogitare nova pulchritudinis specimina, non parvae sapientiae esse arbitror equidem. Quale sane hoc quoque opus nobis admirabilis ille Hippias eduxit, quod omnes habeat virtutes balnei, utilitatem, opportunitatem, claritatem, proportionem; quod loci ingenio accommodatum sit, quod usum sui securum praebeat: sellarum familiaricarum duo-

Τί ἂν σοι [e] τὸ ὅπι τούτῳ λέγοιμι παλαίστρας, καὶ τὰς κοινὰς τῶν ἱματιοφυλακούντων καλασκευὰς, ταχεῖαν τὴν ὅπι τὸ λουτρὸν, καὶ μὴ διὰ μακρᾶς τὴν ὁδὸν ἐχούσας, τοῦ χρησίμου τε καὶ ἀβλαβοῦς ἕνεκα; καὶ μή με τολάδῃ τις μικρὸν ἔργον προθέμενον, κοσμεῖν τῷ λόγῳ προαιρεῖσθαι. τὸ γὰρ ἐν τοῖς κοινοῖς, καινὰ ὁπτικῆσαι κάλλους δείγματα, ἐμικρᾶς σοφίας ἔγωγε τίθεμαι, οἷον καὶ τόδε τὸ ἔργον ὁ θαυμάσιος ἡμῖν Ἱππίας ἐπεδείξατο, [f] πάσας ἔχον τὰς βαλανείου ἀρετὰς, τὸ χρήσιμον, τὸ εὔκαιρον, τὸ εὐφυγὲς, τὸ σύμμετρον, τὸ τῷ τόπῳ ἡρμοσμένον, τὸ τὴν χρείαν ἀσφαλῶς παρεχόμενον· καὶ προσέτι τῇ ἄλλῃ ξενικίᾳ κεκοσμημένον, ἀφόδων τε ἀναγκαίων [h] δυοῖν ἀναχωρήσε-

d Βορρᾶν] Βορὰν Edd. priores male. *e* Τὸ] Omittit *Fl.* & merito. *f* Πάσας] Πᾶσας male *J.* *g* Ἀφόδων] Sic dedi ex *Fl.* & Schol. Ἀμφόδων Edd. cett. *h* Δυοῖν] Sic recte L. *B*1. *P.* Δυσὶν *Fl. J. V*2. *H. Fr. S.*

50. Ἀφόδων] Ἀφοδῶν ὁ ἀπίστων. *V.*

itidem recte Florentina. Post paullo, τὸ μὲν ψυχροδόχον οἶκον, εἰς βορᾶν προκεχωρηκότα ἐποίησεν. repone βορέων (vel βοῤῥᾶν, siquidem & βοῤῥᾶς dicitur) *fecit conclave frigori excipiendo aptum, in boream spectans.* Quod hic εἰς βορέων προχωρεῖν, id infra in *De Syria Dea* c. 28. εἰς ἄνεμον βορέλη κατακεκλῖσθαι dicitur. *J. J.*

Ibid. Τῆς αὐτῆς] Lege τῆ αὐγῆς. *F. G.*

28. Φαιλαγωγῶν] Quod Cl. *Jens.* monet sic scribendum, id praeter *Fl.* etiam recte habebat *J. H. P.* aliaeque. *J. F. R.*

31. Βορέων] Cl. *Jens.* Prave antea in omnibus βορέων legebatur. *M. du S.*

Βοῤῥᾶν] Non potui quin hoc invitis Edd. mutarem. Βορὰν enim *esca* est, *Long. Past.* 2. p. 74. ἀλλ' ὁμοῖος βορὰν ἰχθύσι δύσω. Vel *opsonia*, ut vertit Cl. *Hemst.* T. I. *Tim.* c. 8. med. *J. F. R.*

Ibid. Οὐκ ἄμοιρον δὲ τοῦ μεσημβρ.] Ut nempe non quiescens aër esset, sed copiose a Septentrionibus adfluens, angustum versus meridiem exitum haberet, eaque ratione ventilatus esset salubrior. *J. M. G.*

50. Ἀμφόδων] *Fl.* Ed. & Schol. ἀφόδων. Mox L. & *B*2. δυσὶν pro corrupto ceterorum δυοῖν. *M. du S.*

Ἀφόδων μὲν ἀναγκαίων] Non tam Scholiastae auctoritas me movet, quamquam illa quoque, ut legendum sine dubio putem ἀφόδων μὲν ἀναγκαίων δυοῖν ἀναχωρήσεων quam attentior loci ipsius atque rei consideratio. *Bivium*, quod adhuc dederunt, plane ἀπροσδόκητον. *Circuitus* forte possit applicari ad balneum: sed repugnat quod ἀναγκαῖαι vocantur, quod ἀναχωρήσεις. Architecti laus non minima (*Cic.* de nat. Deor. 2, 56.) *avertere ab oculis & naribus dominorum, ea quae profluentia necessario tetri aliquid essent habitura.* Sed res est manifesta, & quae subolere unicuique potest. Nec minus δυοῖν legendum esse, non δυσὶν, quod libros occupavit. *J. M. G.*

Ἀμφόδων] Ego cum Schol. ἀφόδων legendum censeo; qui recte de secessibus ad exonerandam alvum interpretatur, idque suadet additum ἀναγκαίων. quo tamquam honestiore vocabulo, significari solere alvi dejectionem, notum arbitror ex *Epict.* Sent. 88. p. 134. καί τι τῶν ἀναγκαίων ποιήσωμεν, δυσκόλως ἐκεῖνα τὰ μόρια. Adde *Diod. Sic.* IV. p. 297. pr. χρῶν ἀναγκαίων, ubi Cl. *Wess.* & illa Epicteti addidit. *J. F. R.*

σεσιν, ἐξόδοις τε πολλαῖς τεθυρωμένον. [a] ὡρᾶν δὲ διττὰς δηλώσεις, τὴ μὲ δι' ὕδατος καὶ μυκήματος, τὴ δὲ δι' ἡλίου ὑποδεικνύμενον. ταῦτα ἰδόντα μὴ ἀποδοῦναι τὴ πρέπουσα ἔπαινον τῷ ἔργῳ, σὸν ἀνόητον μόνον, [b] ἀλλὰ καὶ ἀχαρίστου, μᾶλλον δὲ βασκάνου [c] μοι εἶναι ἔδοξεν. ἐγὼ μὲν οὖν εἰς δύναμιν καὶ τὸ ἔργον, καὶ τὴ τεχνίτην, καὶ δημιουργὸν ἠμειψάμην τῷ λόγῳ. εἰ δὲ θεὸς πολλάκις καὶ λούσασθαί πού με, πολλοὺς οἶδα [d] καὶ ἄλλους ἔξω τοὺς κοινωνήσοντάς μοι τῶν ἐπαίνων.

bus ſeceſſibus, & januis pluribus, apertum horarum gemina indicia, alterum per aquam & mugitum, alterum per ſolem, exhibens. Haec ſi quis viderit, neque dignam operi laudem tribuerit, ille non ſtupidus modo, ſed ingratus etiam, vel invidus potius mihi videatur. Ego proinde pro viribus & opus, & artificem, atque auctorem muneris oratione remuneratus ſum. Si vero fortuna praebuerit, ut etiam lavare quandoque hic poſſim, multos novi & alios in partem laudum mearum venturos.

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ, Η ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Ὅτε ὁ Διόνυσος ἐπ' Ἰνδοὺς στρατιὰν ἤλασε (κωλύει γὰρ οὐδέν, οἶμαι, καὶ

PRAEFATIO, SEU BACCHUS.

CUm exercitum contra Indos duceret Bacchus, nihil enim, opinor, prohibet.

a Ὡρᾶν] Bene *W. P.* Ὁρᾶν male cett. *b* Ἀλλὰ ἐ ἀχαρ. &c.] Ἀλλὰ ἐ βασκάνου ἐ ἀχαρίστου μοι μᾶλλον marg. *A1.* *c* Μοι] Μὴ male *J.* *d* Καὶ ἄλλους] Omiſit *Fl.* ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ] Sic Edd. Προλαλιὰ *Schol.* Index *H.* & *Wech.* Ἡ] Sic *Fl.* &c. Ὁ *Schol.*

51. Ἐξόδοις τε πολλαῖς τεθυρωμένον] Non notant haec verba, ut credidit Benedictus, *multis januarum egreſſibus munitum* (& quaeſo quid eſt *muniri egreſſibus januarum?*) ſed ut recte Opſopoeus, *multarumque januarum egreſſibus patens.* *J.G.*

Ibid. Τεθυρωμένον] *Perſium.* F.G. Bene; nam θυρόω eſt *januam* vel *januas facio*, *Ariſtoph.* Av. 614. — οἱ θυρῶσαι χρυσαῖσι θύραις. *J.F.R.*

52. Ὁρᾶν] Corrige ὁρᾶν. F.G. Idem Cl. *Jenſ.* quoque monet in Lect. Lucian. p. 362. Et vel ſine librorum auctoritate ſic edi curaſſem, adeo res eſt manifeſta. *J.F.R.*

Ὡρᾶν — μυκήματος] Non igitur ſimplex clepſydra hic indicatur, ſed operoſior & magis artificioſa machinatio Cteſibiana, de quo genere *Vitruvius* 9, 9. ubi inter *multa deliciarum genera etiam horologiorum ac aquae comparationes* memorat, in quibus praeter caetera etiam *buccinae canunt*, qui eſt ipſe μυκηθμὸς, bubulae vocis imitatio. *J.M.G.*

Ibid. Δι' ὕδατος ἐ μυκήματος] Qua ratione haec horologia aquatica fuerint conſtructa, ut murmure ac ſonitu ſimul horas indicarent, adcurate exponere nequeo, nec feſtinatio ſinit addere aut examinare quae ſuper his adnotavi. Quare videat curioſus Lector *Panciirol.* memorab. ab *H. Salmuth* converſa, T. 2. Tit. X. de *horologiis*, figurasque clepſydrarum antiquarum ap. *Peraltium* in *Vitruv.* Gallico. Item *Caſaub.* ad *Athen.* IV. c. 17. p. 294. *Philip. Carol.* animadv. 2. in *A. Gell.* III. c. 3. *Salmaſ.* ad Solin. a p. 447. ad 458. atque alibi; aliosque quos indicat *Pinellus* in additamentis Tom. IX. Theſauri *Graev.* inſertis p. 514. f. & ſeq. De horolog. Solari Romae in foro, *Memoir. de Literat.* T. II. p. 271. ac *Bargaeum* de obeliſcis, Theſ. *Graev.* T. IV. p. 1905. & potiſſimum p. 1922. Et Interpretes *Petron.* ad Sat. 26. fin. & 71. fin. Ut alios omittam. Sonitum etiam excitatum fuiſſe a calculo ſingulis horis in pelvim decidente, cum *Panciirollo* Tit. X. de horologiis, probabile credo. *J.F.R.*

60. Πολλοὺς ἐ ἄλλους] Male poſteriora in *Fl.* eſſe omiſſa, teſtatur Luciani conſuetudo. Conf. ſupra *Philopſ.* c. 19. ubi & καὶ ante ἄλλο. Τί οὖν ἐ ἄλλο ποιοῦντα ὁρᾶτε; ſed πολλοὺς ἐ ἄλλους plane uti hic, in *Rhet. Praec.* c. 11. ipſo init. ac ſaepe alibi. Item in *Tab. Cebet.* ſtatim in pr. ὃν ᾧ πολλὰ μὲ ἐ ἄλλα ἀναθήματα ἐθεωροῦμεν. *J.F.R.*

9. Ὑπὲρ τ στρατιᾶς] Etſi περὶ quod *Solan.* vult, uſitatius: tamen ὑπὲρ verum credo, quod reliquorum ὑπὸ idem ſuadeat, & περὶ longius a literarum ductu recedit, quod potius cum παρὰ confundi amat. Sed recte ὑπὲρ pro περὶ uſurpari, adeoque & hoc nomine nihil opus eſſe correctione, vid. ſupra dicta ad *Gall.* c. 18. med. Quin & *Homer.* ὑπὲρ cum accuſ. pro περὶ. Il. Z. 524. — Ὄθ' ὑπὲρ σέθεν αἰζηῶν ἀκούω. *quando de te probra audio.* Sed praeter exempla ad *Gall.* l.d. adle-

bet etiam Bacchicam vobis fabulam enarrare; ita ajunt contemta esse ab illis hominibus ipsius principia, ut adventantem deriderent, vel potius ipsius audaciae miserererentur, qui statim ab elephantis conculcandus esset, si aciem contra auderet instruere. Audierant enim, puto, exploratores absurda quaedam de illius exercitu narrare, Phalangem ipsius & ordines esse mulieres infames & furentes, hedera coronatas, praecinctas hinnulorum pellibus, hastis quibusdam parvis instructas, sine ferro, hedera ornatis & ipsis, levibusque parmulis, bombos, si quis modo attingeret, reddentibus; nempe clypeis assimulabant etiam tympana: paucos autem quosdam inter eos versari rusticos juvenes, nudos, saltantes cordacem, qui caudas haberent, cornutos *corniculis*, qualia recens natis haedis subnascuntur.

μῦθον ὑμῖν διηγήσασθαι Βακχικὸν) Φασὶν οὕτω καταφρονῆσαι αὐτῆς τὰ πρῶτα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐκεῖ, ὥστε καταγελᾶν ὁπότε αὐτοῦ, μᾶλλον δὲ ἐλεεῖν ἢ τόλμαν, [a] ὡς αὐτίκα μάλα [b] συμπαληθησομένην ὑπὸ τῶν ἐλεφάντων, εἰ ἀντιτάξαιτο. ἦκουον γάρ, οἶμαι, τῶν σκοπῶν ἀλλόκοτα [c] ὑπὲρ τῆς στρατιᾶς αὐτῆς ἀγγελλόντων, ὡς ἡ μὲν Φάλαγξ αὐτῷ καὶ οἱ λόχοι γυναῖκες εἶεν, ἔκφρονες καὶ μεμηνῖαι, κιττῷ ἐστεμμέναι, νεβρίδας ἐνημμέναι, δόρατά τινα μικρὰ ἔχουσαι, ἀσίδηρα, κισσοποίητα καὶ ταῦτα, καὶ τινα πελτάρια κοῖλα, βομβοῦντα, εἴ τις μόνον προσάψαιτο (ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον καὶ τὰ τύμπανα) ὀλίγους δέ τινας ἀγροίκους παίσκους εἶναι γυμνοὺς, κόρδακα ὀρχουμένους, οὐρὰς ἔχοντας, [d] κεράστας, οἷα τοῖς ἄρτι γεννηθεῖσιν ἐρίφοις ἐκφύεται.

Καὶ

a Ὡς] Abest a *Fl.* b Συμπαληθησομένην] Sic recte *Fl. Fr. B2. P. S.* Συμπατησομένην *J.* c Ὑπὲρ] Hoc dedi ex *J.* & L. Ὑπὸ *Fl. Ald. H. P. S.* &c. male. Περὶ vult *Solan.* d Κεράστας] Καὶ κέρατα *Marc.* & L. In vulgato conspirant Edd.

9. * Σκοπῶν] Τῶν καταστόπων. *G.*
17. Ἀγροίκους παν.] Εἰδ. Σατύρων. *G.*
18. † Κόρδακα] Εἰδ. ἀπρεπεῖς ἐ αἰσχρᾶς ὀρχήσεως ὠδοποιήσας ‡ τῇ πυρρίχῃ. *V.*

* Titulus horum scholior. in Editis erat Προλαλιὰ ὁ Διόνυσος. In C. vero Προλαλιὰ ὁ Διόνυσος. *J. F. R.*
† Κόρδακα] Κόρδαξ Edita male, quod ad Lucianum accommodavi. *J. F. R.*
‡ Τῇ πυρρίχῃ] Ita ex C. correctum, quum in Editis esset πυρρίχης, & sine articulo. In eodem C. autem additur: ὃν φασιν ἰδιωτικῶς κόρδαν. *J. E. R.*

legata, non longe quoque abit hoc *Epicteti* p. 149. Ed. Rel. ἄμεινον ὑπὲρ ὑμῶν βουλεύσῃ, quod etsi *super nobis consuluit* recte ad verbum reddas, tamen revera ὑπὲρ in talibus significat, id quod ad nos spectat, & ita eumd. sensum haec Luciani admittunt. *J. F. R.*

14. Ἀσίδηρα] Contra *Diod. Sicul.* III. c. 64. ait ferrum latuisse sub hedera. Sed quis in hujusmodi fabulis consensum requirat? *J. F. R.*

16. Ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον] Interpositio (ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον ἐ τὰ τύμπανα.) *Th. M.*

17. Νεανίσκους] Τοὺς Σατύρους. *Satyros.* *F. G.*

18. Οὐρὰς ἔχοντας κεράστας] Οὐρὰς ἔχοντας ἐ κέρατα. *Th. M.*

19. Κεράστας] In L. ἢ κέρατα, uti volebat vir Clarissimus; sed ego vulgatam genuinam puto; sic enim iterum infra Ἐκκλ. c. 4. f. de iisdem Satyris κεράστας οἷα τοῖς ἄρτι γεννηθεῖσιν ἐρίφοις τὰ κέρατα ὑποφύεται. Sic autem loqui amat Noster. Vide Δεύτ. c. 3. ἐμανέντησαν ἢ, οἷα ταῖς — νυκτερίσι τὰ πτερά. *M. du S.*

Κεράστας, οἷα] Vereor, ut vera sit, quam *Marcilius* hic ex librone an ex ingenio? profert, lectio, ἢ κέρατα & ob id ipsum vereor, quia nimis facilis est, quam nemo librarius in alterum, quae libros obtinet, mutaturus fuerat. Κεράστας jungendum cum accusativis reliquis: οἷα per synetsin s. syllepsin dicere malis aut ellipsin adeo (omnia enim ista nomina huic figurae accommodari videas) refertur ad κέρατα quae in κεράστας latent: id qui concoquere non poterant, mutationem susceperunt. *J. M. G.*

Κεράστας οἷα] Optime judicat Cl. *Gesn.* sanum esse vulgatum; tacite enim respicitur ad κέρατα intellectum, qualibus gaudent Graeci pariter ac Latini. *Cic.* vel durius *ad Fam.* XII. 1. *Ut ego quidem & urbi & otio diffiderem urbano; sed ita* COMPRESSA EST, *ut videamur — tuti futuri.* Ubi post *compressa est* intelligitur turba vel seditio, cujus tamen nulla praecessit nec sequitur expressa mentio. *Philostr.* I. XXV. p. 536. pr. Πατρὶς Ἡράκλεια — ἐκπεσοῦσης. Noster *Tim.* c. 9. ad Ἀτλικὸν refert αὐτοῦ. Adde *Hemst.* ad *Nigr.* c. 1. pr. Nos ad 2. *Ver. Hist.* c. 37. No. 97. ubi πλοῖα καλαμίνεα sequente αὐτῶν. *Pro Imag.* c. 9. Et Cl. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* I. 93. No. 4. & XI. 25. No. 65. Ac mi-

Καὶ τὸ μὲν γραληλάτῃ αὐτῷ, ἐφ' ἅρματος ὀχείας παρδάλεων ὑπεζευγμένων, ἀγένειον ἀκριβῶς, οὐδ' ἐπ' ὀλίγον χνοῶντα τὴν παρειάν, κεράσφορον, βόλβοις ἐστεφανωμένον, μίτρᾳ τὴν κόμην ἀναδεδεμένον, ἐν πορφυρίδι, καὶ χρυσῇ ἐμβάδι. ὑπογραληγεῖν δὲ δύο, ἕνα μέν τινα [a] βραχὺν πρεσβύτην, ὑπόπαχυν, προγάστορα, ῥινόσιμον, ὦτα μεγάλα ὄρθια ἔχοντα, ὑποτρόμου, νάρθηκι ἐπερειδόμενον, ἐπ' ὄνου τὰ πολλὰ ἱππεύοντα, ἐν [b] χροκωτῷ, καὶ τοῦτον πάνυ [c] πιθανόν τινα συναγματάρχην αὐτοῦ. ἕτερον δὲ τέρατιον ἄνθρωπον, τράγῳ τὰ νέρθεν ἐοικότα, κομήτην τὰ σκέλη, κέρατα ἔχοντα, βαθυπώγωνα, ὀργίλον καὶ θυμικόν, δατέρᾳ μὲν σύριγγα φέροντα, τῇ δεξιᾷ δὲ ῥάβδον καμπύλην ἐπηρμένον, καὶ περισκιρτῶντα ὅλον τὸ στρατόπεδον. καὶ τὰ γύναια δὲ φοβεῖται αὐτὸν, καὶ σείειν ἠνεμαμένας τὰς κόμας, ὁπότε προσίοι, καὶ βοᾶν, [d] εὖ οἱ-

2. Ac ducem quidem ipsum curru vehi junctis pardalibus, plane imberbem, ne parva quidem lanugine vestitum genas, cornutum, coronatum uvis, mitra revinctum comas, amictum purpura, & auro calceatum: duces sub ipso duos, unum brevem, senem, crassiusculum, ventricosum, simum naribus, auribus longis & erectis, tremulum, innixum baculo, asino vectum plerumque, crocota indutum, atque adeo congruentem plane agminis sub illo ductorem; alterum porro prodigiosum hominem, capro inferiori parte similem, cruribus hirsutis, cornutum, barba prolixa, iracundum & vehementem, qui altera manu ferat fistulam, dextra vero baculum incurvum intentans, exercitum totum circumsaltet: territas autem ab illo mulierculas, jactare permissos ventis capillos ad illius adventum, & clamare Evoe; suspicari autem, hac

a Βραχὺν] Sic *Fl. Ald. Va. Fr. H. B1. P. S.* Τραχὺν *J.* & marg. *A1.* b Κροκωτῷ] Recte *S.* sola. Κροκωτῷ media correpta cett. omnes male. c Πιθανὸν] Constans lectio. Ἀπιθανὸν vult *Solan.* d Εὖ οἱ] Sic *J. Ald. S. B1.* Εὐοῖ *Wech.* Εὖ ἂ *Fl.* Εὖ οἷ *P. H.*

25. Μίτρᾳ] Μίτρᾳ ἡ ἐπὶ μετώπου ἄκρου χρυσοῦν ἴχνος ψίλλιον, ἀρχῆς ἐν εἰη Ε βασιλείας σύμβολον. *V.*
27. Τρ. πρεσβύτην] * Εἰδ. Ἰκαρίου. *V.*
28. Προγάστορα] Μεγαλοκοιλίαν. *V.*
32. Ἕτερον δὲ τερατίον] Εἰδ. Πανός. *V.*

* Εἰδ. Ἰκαρίου] Sic V. prave. Quem enim Icarium somniavit, is Silenus est. Vide & Scholion 21. ubi veram & genuinam scripturam habemus; & 9. ubi Scholiasten errasse patebit. *M. du S.*

rare *Stephanum* & *Rhodom.* talia corrigentes. *J. F. R.*

25. Μίτρᾳ τὴν κόμην ἀναδεδεμένον ἐν πορφυρίδι] Fieri non potuit, quin dum hæc sic junguntur ab interpretibus, in iis intelligendis errarent. Et tamen quam ingenioſe ista verterunt *mitra purpurea comam revinctum?* Sed duo prædicantur ab auctore, cujus verba sic distingue ἀναδεδεμένον, ἐν πορφυρίδι, & verte *mitra comam revinctum, purpurea in veste.* *J. G.*

Ibid. Ἐν πορφυρίδι] Interpres: *mitra purpurea comam revinctum.* Verte: *in veste purpurea & aureo cothurno.* *F. G.*

27. Βραχὺν πρεσβύτην] Sileni imaginem & descriptiones persequitur, neque hoc loco praetermisso *Perizonius* ad *Aelian.* V. H. 3, 18. *J. M. G.*

Βραχὺν] Ne suspicere τραχὺν melius esse, quod barbatus senex intelligatur; nam id paullo post sequitur. Et quis demum ignorat brevitatem corporis in bello contemtui haberi solitam, qui *Tacitum*, *Curtium* ac *Caesarem* legerit; quare unum hoc tantum ex *Caes.* 2. *B. Gall.* c. 30. adferam: *quibus viribus, praesertim homines tantulae staturae (nam plerisque hominibus Gallis, prae magnitudine corporum suorum*, brevitas *nostra contemptui est) tanti oneris turrim in muros sese collocare confiderent?* Ubi & Graecus Interpres priora reddidit: ἄλλως τε βραχέσιν ἀνδράσι. Sic τῷ βραχὺ *Thucyd.* VII. c. 29. *J. F. R.*

Ibid. Πρεσβύτην] Σειληνὸν. *F. G.*

28. Ὥστε μεγάλην &c.] Cauda non instruxit hunc Bacchi nutritorem Lucianus, quod tamen facit *Diod. Sic.* III. c. 71. ubi id observat *Wess.* eumque rarius conspici in nummis & gemmis, ait. Sed si hoc tanti est, adderem, conspici in marmoribus; At quum plurimum asino insideat, cauda non adparet. Ceteram formae Sileni, Panis ac Satyrorum descriptionem vid. etiam infra *Deor. Conc.* c. 4. & 5. Et supra T. I. *Deor. Dial.* XXII. *J. F. R.*

32. Ἄλλο-

Hac voce appellari ab illis dominum. Greges porro jam direptos a mulieribus, & dilaceratas vivas adhuc pecudes; esse enim illas crudivoras.

τοῦτο δ' εἰκάζειν καλεῖας αὐτῶν τὸν δεσπότην· τὰς δ' ἐν τοίμναις, διηρπάκας ἤδη ὑπὸ τῶν γυναικῶν, καὶ διεσπάκας ἔτι ζῶντα τὰ θρέμματα· ὠμοφάγους γάρ τινας αὐτὰς εἶναι.

3. Audientes ista Indi & rex illorum, ridebant, ut probabile est, neque contra educere exercitum, aut aciem struere, operae pretium censebant. Sed, (si modo *omnino educere contra eos placeat*) mulieres iis immittere, si prope venissent; ipsis autem *viris* etiam vincere indecorum videbatur, & interficere mulieres furentes, & mitratum muliebriter ducem, & ebrium parvum feniculum, & alium semimilitem, & saltatores nudos, omnes ridiculos. Cum vero nunciaretur jam igne vastare regionem Deus, & cum ipsis hominibus cremare urbes, & silvas incendere, & Indiam universam brevi tempore implere incendiis (nam Bacchi arma ignis, patrius illi & de fulmine) hic

Ταῦτα οἱ Ἰνδοὶ καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἀκούοντες, ἐγέλων ὡς τὸ εἰκὸς, καὶ οὐδ' ἀντετάξαντο, ἢ παντάπασιν ἠξίουν· ἀλλ' εἴπερ ἄρα τὰς γυναῖκας ἐπαφήσειν αὐτοῖς, οἱ πλησίον γένοιντο, σφίσι δὲ καὶ νικᾶν αἰσχρὸν ἐδόκει, καὶ φονεύειν γύναια μεμηνότα, καὶ Διονύσιλλον ἄρχοντα, καὶ μεθύοντα σμικρὸν γεγέντιον, καὶ ἡμιστρατιώτην ἄλλον, καὶ γυμνὰς ὀρχηστὰς, πάντας γελοίους. ἐπεὶ δὲ ἠγγέλλετο πυρπολῶν ὁ θεὸς ἤδη τὴν χώραν, καὶ πόλεις αὐτάνδρους καταφλέγων, καὶ ἀνάπλεων τὰς ὕλας, καὶ ἐν βραχεῖ πᾶσαν τὴν Ἰνδικὴν πυρὸς ἐμπεπληκὼς (ὅπλον γάρ τοι Διονυσιακὸν τὸ πῦρ πατρῷον αὐτῷ, ἐκ τοῦ κεραυνοῦ) ἐνταῦθα ἤδη σπουδὴν ἀνελαμ-

e Τοῦτο] Τούτων *Pell.* f Θηλύμιτρων] Nil mut. Edd. Sic *Fl. W. P.* &c. Φλογὸς *J.* & L. g Ἠγγίλλετο] Ἠγείλετο *Fl.* & marg. *Aldi.* h Πυρὸς]]

32. Ἀπιθανὸν] In omnibus libris nostris antea legebatur πιθανὸν, nullo aut absurdo sensu. Certissima est emendatio haec nostra; nihil enim tali legato *absurdius*. *M. du S.*

Πιθανὸν] Lubens dedissem ἀπιθανὸν, si ullus Cod. aut Ed. praeiret. Jam potest ironice intelligi, etsi paullo aegrius ita accipiam, quia primarium ducem aperte contemtum inducit, adeoque & alterum serio despectum proponi verisimile est. *J. F. R.*

Ibid. Ἕτερον δὲ] Τὸν Πᾶνα. *F. G.*

33. Ταράττειν ἄνθρωπον] Sic infra Ἐκκλ. c. 5. γελοίους θεοὺς & τερατίας. *M. du S.*

34. Κέρατα] Cornua Pani ab antiquis afficta putat *Polyaenus*, quia is cornuum in exercitu inventor Strat. I. p. 9. *M. du S.*

Κέρατα ἴσχοντα] De Baccho cornuto vid. *Diod. Sic.* L. III. aliquoties. *J. F. R.*

35. Ὀργίλον] Sic de eodem Pane *Theocr.* I, 17. ἐντὶ γὰρ πικρὸς καὶ οἱ αἰεὶ δριμὺν χολὰ ποτὶ ῥίνα κάθηται. *J. M. G.*

40. Ἐνοῖ — διεστόλῳ] Omissa viris summis *Bocharto* atque Huetio observatio, quam aeque facile ipsis fuisset exornare, ac reliquas conjecturas, quas proponunt, ille in Canaan I, 18. hic Demonstr. Evang. Prop. 4. n. 3. Nempe ipsum nomen יהוה hic latere, dicerent, tetragrammatum & ipsum, solis vocalibus & spiritibus constans, cui respondet apud septuaginta interpretes κύριος. Qui diviserunt hanc vocem & ὦ οἷ vel οἶ οἱ scripsere, quod factum video in editis, qui mihi patent, omnibus; illi votum forte, *Bene illi!* interpretati sunt, qua ratione cum nobili illo יהושע נון — conveniret, quod in Judaica illa thyriophoria (Βακχεῖαν & hanc vocat *Plutarchus* Sympos. 4, 5.) ingeminatum novimus. *J. M. G.*

Ἐνοῖ] Vid. *Redi* in notis ad Dithyramb. p. 17. *M. V. La Croze.*

36. Τοῦτο δὲ πιθάνῳ καλοῦσιν αὐτῶν τὸν δεσπότην] Miror, cur vertant, *quo nomine earum dominum vocari conjice*, quum non moneat vel jubeat auctor, sed narret speculatores conjicere ita vocari earum dominum. *J. G.*

48. Ἀλλ' ἴστε] Ἀλλ' ἵπτε. *F. G.*

52. Θηλύμιτρον] Hinc emendandus *Suidas*, apud quem suo ordine Θηλύμιτρις legendum, pro Θηλόμητρις. Confer Ἐκκλ. c. 4. *M. du S.*

Θηλύμιτρον] Mitram ut effeminatum quid Rex Jarbas quoque exprobrat Aeneae ap. *Virg.* Aen. IV. 215. *Et nunc ille Paris cum semiviro comitatu Maeonia mentum mitra subnixus* — *J. F. R.*

λάμβανον τὰ ὅπλα, καὶ τοὺς ἐλέφαντας ὑπασάξαντες, καὶ ἐγχαλινώσαντες, καὶ τοὺς πύργους ἀναθέμενοι, ἐπ' αὐτοὺς ἀντεπεξήεσαν, καταφρονοῦντες μὲν καὶ τότε, ὀργιζόμενοι δὲ ὅμως, καὶ συνθρύψαι σπεύδοντες αὐτῷ τραπέδῳ τὸν ἀγένειον ἐκεῖνον στρατηλάτην.

Ἐπεὶ δὲ πλησίον ἐγένοντο, καὶ εἶδον ἀλλήλους, οἱ μὲν Ἰνδοὶ [a] προτάξαντες τοὺς ἐλέφαντας, ἐπῆγον τὴν φάλαγγα, ὁ Διόνυσος δὲ τὸ μέσον μὲν αὐτὸς εἶχε, τοῦ κέρως δὲ [b] αὐτῷ τοῦ δεξιοῦ μὲν ὁ Σειληνὸς, τοῦ εὐωνύμου δὲ ὁ Πὰν, ἡγοῦντο· λοχαγοὶ δὲ καὶ ταξίαρχοι Σάτυροι ἐγκαθειστήκεισαν. καὶ τὸ μὲν σύνθημα ἦν ἅπασι τὸ, [c] εὖ οἱ. εὐθὺς δὲ τὰ τύμπανα ἐπαλαγεῖτο, καὶ τὰ κύμβαλα τὸ πολεμικὸν [d] ἐσήμαινε, καὶ τῶν Σατύρων τις λαβὼν τὸ κέρας ἐπήυλει τὸ Ὄρθιον, καὶ ὁ τοῦ Σειληνοῦ ὄνος ἐνυάλιόν τι ὠγκήσατο, καὶ αἱ Μαινάδες σὺν ὀλολυγῇ ἐνεπήδησαν αὐτοῖς, δράκοντας ὑπεζωσμέναι, καὶ τῶν θύρσων ἄκρων ἀπογυμνοῦσαι τὸν σίδηρον. οἱ Ἰνδοὶ δὲ καὶ ἐλέφαντες αὐτῷ αὐτίκα

jam festinanter sumere arma, & ornatis elephantis, atque frenatis, impositisque in illos turribus, contra illos educere, contemnentes illi quidem tum quoque, sed irati tamen, & atterere festinantes suo cum exercitu imberbem istum imperatorem.

4. Cum vero prope & in conspectum venissent, Indi constitutis in prima acie elephantis, phalangem inducunt. At Bacchus mediam ipse tenet aciem, dextrum illius cornu Silenus ducit, Pan sinistrum: ordinum vero & agminum ductores constituti Satyri: tessera omnibus illud Evoe. Simul pulsantur tympana, & classicum cymbala sonant, ac Satyrorum aliquis cornu sumto incinit orthium, & Sileni asinus Martium quiddam rudit, & insultant illis cum ululatu Maenades, succinctae draconibus, & de summis thyrsis ferrum nudantes. At Indi & illorum elephantes, inclina-

a Προτάξαντες] Ita dedi ex *J. H. Ald. B1.* & *S.* Προστάξαντες *Fl. P.* quod & adscript. marg. *A1.* b Αὐτῷ] Αὐτῶν *Fl.* & marg. *A1.* fine dubio ex eadem. c Εὖ οἱ] Sic jam & *P.* quae ante εὖ οἱ habebat. Εὖ οἱ *J.* etiam & *W.* aliaeque. Εὐοῖ. *Fl.* d Ἐσήμαινε] Ita *Fl. Fr. J. Wech. P.* &c. Ἐσήμηνε vult *Solan.*

61. Ἐπισάξαντες] *Στρώσαντες. *V.* Σάγμα τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον σαμάριον. *G.*

71. †Σειληνὸς] Ἄνω τοὺς ὑποστρατηγοὺς, ὅσον λόγῳ τῷ εἰδέναι ‡εἰπόσαι τὸν Ἰκάριον ἰδιώτην ὄντα τὸν Πάνα· ἐνταῦθα ἀνα-

μασχὶ τὸν Σειληνὸν παρισᾶ. καινὸν τοῦτο, εἰ μήπω ταύτὸν οἴονται τὸν Σειληνὸν τῷ Ἰκαρίῳ (cur de Icario somniaret, nihil erat: quod & ipse sui Interpres optimus Lucianus hic ostendit. *M. du S.*)

* Στρώσαντες] Τρώσαντες Edit. *Clar.* Mutavit *M. du S.*
† Σειληνὸς] Ad alia verba relatum hoc scholion huc recte retraxit *M. du F.*
‡ Εἰπόσαι] Εἰπεῖσθαι legebatur, quod correxit *M. du S.*

62. Ἐγχαλινώσαντες] Absurda haec omnino; nec eum haec scriberet, aut Elephantem viderat, aut usum rationemve regendi fando audiverat. *M. du S.*

75. Τύμπανα ἐπαλαγεῖτο] Alibi πλαταγεῖν dicitur, vid. *Lampe* de cymbalis vett. c. 9. L. I. p. 48. seqq. Sed alias non utebantur veteres tympanis in bello; verum quia adparatus est Bacchicus, etiam Bacchica instrumenta ad pugnam adhibentur, cymbalis enim ac tympanis in festo Cybeles & Bacchi utebantur; & sic *Terentius* ridiculam aedium expugnationem describens coquum cum peniculo etiam inducit. *J. F. R.*

77. Τὸ Ὄρθιον] Conf. supra notata ad *Bis Accus.* c. XI. ubi *Pell.* τὸ ὄρθιον volebat, quod νόμων intelligatur; sed quia & μέλος potest intelligi, & saepius neutro gen. ab Nostro ponitur ὄρθιον, nihil mutandum. *J. F. R.*

78. Σειληνοῦ] Quamquam haec ad risum movendum comparata leviore cura sint tractanda; vid. tamen *Plut.* 646. 2. σάλπιγξιν ἢ χοροῖς τὸ παράπαν, ὡς ὄνου φθεγξομένου ἐμφρῶς. *M. du S.*

95. Οἰόμενοι — ἀκούεσθαι] Quae ista est connexio: *dum putant a nobis audiri ridicula, talia credunt?* quis, inquam, sic loquitur de una quadam re, *dum putant, credunt?* Corrupta haec esse, mihi non est dubium, ac leniissima mutatione unius prope apicis posse restitui, ἀϊόμενα *dum audiunt* ex aliis, ut illi Indi ex suis exploratoribus, *credunt.* Quae audiunt, ab invidis forte sparsa, iis nimis temere assentiuntur. Audacter recipi inter indubia Luciani verba suaderem, si praesto esset vel libri unius auctoritas, vel succurreret saltem, Lucianum aut alium bonum scriptorem verbo

nato ſtatim agmine, ſine more & modo fugiunt, nec intra teli jactum venire auſi, ac tandem vi ſuperati captique abducuntur ab his, quos modo deriſerant, experimento docti, non eſſe ex prima fama deridendos externos exercitus.

5. Verum enim vero, *Quid ad Bacchum iſte Bacchus?* aliquis forte dixerit. Quod mihi videtur, (& per ego vos Gratias oro, ne me fanatico furore agi aut plane ebrium eſſe putetis, ſi me cum Diis comparem) ſimili ratione quosdam, atque Indos illos, ad novitatem diſputationum affectos eſſe, ut ad mearum quoque. Nam cum audiunt Satyrica, & ridicula quaedam, & plane Comica a nobis recitari, talia *ea eſſe* credunt, neſcio qua de me ſententia imbuti. Ac partim quidem eorum plane non veniunt, quaſi non oporteat deſcendentes de elephantibus aures praebere comiſſationibus muliebribus, & Satyricis ſaltationibus: alii vero cum ad tale quid veniant, invento pro hedera ferro, neque ſic redire audent, inoἐκκλίναντες, σὺν ὑδενὶ κόσμῳ ἔφευγον, ὑδ' ἐντὸς βέλους γενέσθαι τολμήσαντες, ϗ τέλος χειρὶ κρατηθέντες ἐαλώκεσαν, ϗ αἰχμάλωτοι ἀπήγοντο ὑπὸ τῶν τέως καταγελωμένων, ἔργῳ μαθόντες ὡς οὐκ ἐχρῆν ἀπὸ τῆς πρώτης ἀκοῆς καταφρονεῖν ξένων στρατοπέδων.

Ἀλλὰ τί πρὸς τοῦτ' [e] Διόνυσον ὅτῳ ὁ Διόνυσος; εἴποι τις ἄν. ὅτι μοι δοκοῦσι (ϗ πρὸς Χαρίτων, μή με κορυβαντιᾶν, ἢ τελέως μεθύειν ὑπολάβητε, εἰ τἀμὰ εἰκάζω τοῖς θεοῖς) ὅμοιόν τι πάσχειν οἱ πολλοὶ πρὸς τὰς καινὰς τῶν λόγων τοῖς Ἰνδοῖς ἐκείνοις, οἷον ϗ πρὸς τὰς ἐμάς. οἰόμενοι γὰρ Σατυρικὰ, ϗ γελοῖά τινα, ϗ κωμιδῆ κωμικὰ παρ' ἡμῶν [f] ἀκούειν, τοιαῦτα πεπιστεύκασιν, οὐκ οἶδ' ὅ, τι δόξαν αὐτοῖς ὑπὲρ ἐμοῦ. οἱ μὲν ὑδὲ τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται, ὡς ὑδὲν ἰδέον παρέχειν τὰ ὦτα κώμοις γυναικείοις, ϗ σκιρτήμασι Σατυρικοῖς, καταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων· οἱ δὲ ὡς ὅτι τοιοῦτό τι ἥκοντες, ἀντὶ τοῦ κιττοῦ σίδηρον εὑρόντες, ὑδ' ἑκόντως ἐπαινεῖν τολμῶσι τῷ δοκοῦντι δόξῳ τοῦ πρά-

e Διόνυσον] Λόγον *Fl.* Sed ex gloſſa natum. f Ἀκούειν] Ἀκούεσθαι *Fl.* quod *Solan.* recipi voluit.

91. Κορυβαντιᾶν] Μαίνεσθαι. *V.*

bo ἀΐομαι, pro αἴω, quod ipſum poëticum eſt, uſum eſſe. Sed ideo non damno conjecturam; cum facile obſervationem eorum qui Lexicis ſcribendis poliendisve operam dedere, & meam, qui pauca nimis adnotare conſuevi, fugerit. Praeſto etiam cauſſa eſt, ob quam verbo alio quam ἀκούειν uſus eſſe poteſt Lucianus; quia ſtatim ſequitur ἀκούεσθαι. Ipſa deinde raritas verbi fecit, ut in οἰόμενοι mutaretur. *J. M. G.*

97. Ἀκούειν] Ego vulgatum ſervo; nec enim Florentina ſemper ſupra ceteras ſapit, ſed infra *Muſc. Enc.* c. 6. vel male, fatente ipſo *Solano*, ἀκουσόμεθα habet, pro ἀκουσόμεθα. Nexus autem ipſe ſatis docet ἀκούειν bene procedere. Sed αὖθις ſuſpectum. *J. F. R.*

98. Οὐκ οἶδ' ὅτι δόξαν] Leviculum eſt mendum, cui ſimilia jam in ſuperioribus notavimus. Inde tamen factum, ut Interpres quoque parem dederit verſionem, hoc eſt, mendoſam. Vertit ille, *neſcio, quod ita illis de me viſum eſſet.* Sed reſcribendum οὐκ οἶδ' ὅ, τι, &c. ac vertendum, *Neſcio quid illis de me viſum fuerit*, Neſcio quid illi de me ſenſerint, opinati ſint. *J. J.*

99. Οἱ μὲν ὑδὲ τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται] Interpretes, *alii ne principium quidem attingunt*; qui ſi eſſet Luciani ſenſus, ſaltem ſcripſiſſet *οὐ τὴν ἀρχὴν*. Sed innuit *alii omnino non veniunt*. Et ſic rectius attenderunt in Fugitivis cap. 15. Ἀρχὴν γὰρ μὴδὲ ἅπαξ ἥκοντας. Et in Sympoſio c. 28. fin. Ὥστε ὑδὲ τὴν ἀρχὴν πειρᾶσθαι ἥξειν. *J. G.*

2. Καταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφ.] Cum alluſione ad Indos intelligit ſuperbo quodam faſtidio quosdam venire nolle ad audiendas ſuas recitationes vel declamationes. *J. M. G.*

5. Ἐπαινεῖν τολμῶσι] Non eſt hic ſermo de laudibus ac plauſu, ſed ſimpliciter de audiendi ſtudio. Videtur ſenex Lucianus forte ad primam fortunam Rhetoris, ex procuratore partis Aegypti, relapſus, (quod idem ſuadet proxima praefatio ſi Hercules) denuo ſtudia audientium hac praefatione excitare voluiſſe. Quaeritur, quosdam, audito, ludicra a ſe dici, plane non venire: alios, qui ludicra audiendi conſilio veniant, ſeriis praeter ſpem turbatos, non audere . . . quid expectamus? *laudare ne* an *redire? Redire* profecto, niſi vehementer me fallit animus. Illud unum agit hic, ut inauditum ſe contemni deprecetur. Legendum er-

πράγματα τεθορυβημένοι· ἀλλὰ θαῤῥοῦν ἐπαγγέλλομαι αὐτοῖς, ὅτι ἢν καὶ νῦν ὡς πρότερόν ποτε [a] τελετὴν ἐθελήσωσιν ἐπιδεῖν πολλάκις, καὶ ἀναμνησθῶσιν οἱ παλαιοὶ συμπόται [b] κώμων κοινῶν τοῦ τότε χαρῶν, καὶ μὴ καταφρονήσωσι τῶν Σατύρων καὶ Σεληνῶν, πίωσι δὲ ἐς κόρον τοῦ κρατῆρος τούτου, [c] ἐκβακχεύσειν καὶ αὐτούς, καὶ πολλάκις μεθ' ἡμῶν ἐρεῖν τὸ, [d] εὖ οἶ.

pinata re perturbati. Verum audacter illis denuntio, si nunc etiam, ut prius olim, cerimoniam inspicere voluerint saepius antiqui nostri convivae, & recordati fuerint commissationum illius temporis communium, neque contemserint Satyros ac Silenos, biberintque ad satietatem de hoc cratere; futurum, ut ipsi quoque occupentur Baccho, & saepe nobiscum Evoe illud ingeminent.

Οὗτοι μὲν οὖν (ἐλεύθερον γὰρ ἀκοὴν) ποιείτων ὅ, τι καὶ φίλον. ἐγὼ δὲ, ἐπειδήπερ ἔτι ἐν Ἰνδοῖς ἐσμεν, ἐθέλω καὶ ἄλλο ὑμῖν διηγήσασθαί τι τῶν ἐκεῖθεν, [e] οὐκ ἀπροσδιόνυσον οὐδ' αὐτὸ, οὐδ' ὧν ποιοῦμεν ἀλλότριον. Ἐν Ἰνδοῖς τοῖς Μαχλαίοις, οἳ τὰ λαιὰ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, εἰ καὶ ῥᾴον αὐτῷ βλέπεις, ὑδατημόμενοι, μέχρι πρὸς τὸν Ὠκεανὸν καθήκουσι· καὶ τούτοις ἄλσος ἐστὶν ἐν περιφράκτῳ, καὶ πάνυ μεγάλῳ χωρίῳ, συμπεφεῖ δὲ κιττὸς καὶ πολὺς, καὶ ἄμπελοι, σύσκιον αὐτὸ ἀκριβῶς ποιοῦσιν. ἐνταῦθα πηγαί εἰσι τρεῖς καλλίστου καὶ [f] διειδεστάτου ὕδατος, ἡ μὲν Σατύρου, ἡ δὲ Πανός, ἡ δὲ Σεληνοῦ. καὶ εἰσέρχονται εἰς αὐτὸ [g] οἱ Ἰνδοὶ ἅπαξ τοῦ ἔτους, ἑορτάζοντες τῷ θεῷ· καὶ πίνουσι τῶν πηγῶν οὐχὶ ἁπασῶν ἅπαντες, ἀλλὰ καθ' ἡλικίαν, τὰ μὲν μειράκια τῶν Σατύρων· οἱ ἄνδρες δὲ τοῦ Πανικοῦ· τοῦ δὲ Σεληνοῦ οἱ κατ' ἐμέ.

6. Atque hi quidem, liberum enim audire, faciant, quidquid placuerit. Ego vero, quando adhuc inter Indos versamur, volo etiam aliud vobis de illis rebus enarrare, nec ipsum abhorrens a Baccho, nec ab instituto nostro alienum. Apud Indos Machlaeos, qui ad sinistra Indi amnis, si secundum flumen respicias, pascentes ad Oceanum usque perveniunt: apud hos *igitur* nemus est in consepto, regione non admodum magna, sed opaca, hedera enim multa & vites plane illam inumbrant. Hic fontes sunt tres, pulcherrimae & pellucidissimae aquae, Satyri unus, alter Panis, tertius Sileni. Intrant illud nemus Indi quotannis semel, sacrum facientes Deo, bibuntque de fontibus non omnibus omnes, sed pro *diversa* aetate, adolescentes nimirum de Satyrorum fonte, de Panico viri, de Sileni autem mei aequales.

7. Quae

a Τελετὴν] Bene *Fl. Fr. Wech.* P. &c. Τελευτὴν male *J.* b Κώμων] Κόμων male *J.* sola. c Ἐκβακχεύσειν] Ἐμβακχεύσειν male *Fl.* d Εὖ οἶ] Εὐοῖ rursus *Fl.* Εὖ οἷ P. e Οὐκ ἀπροσδιόνυσον] Restitutum ex *L.* & *B.* Οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον cett. f Διειδεστάτου] Διειδεστάτου male *B2.* Recte cett. g Οἱ] Male abest ab *J.*

6. Τεθορυβημένοι] Ἐκπλαγέντες. *V.*

go pro ἰταμοῦ levi discrimine ἰταμίαι vel ἰταμῆναι. Infiniti enim circumflexi, quale esset ἰταμοῦν, quod vix apice distaret ab ἰταμοῦν, exemplum desidero. Certe sine fraude fuerit interpretationem dedisse, quae non ex ἰταμόω, sed ex ἰτάομαι tracta sit. Reditum hic peti, ex frequentiore reditu demum laudem sperari, sequentia satis declarant. *J.M.G.*

18. Οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον] Θὲν ἀπροσδιόνυσον hic omnino legendum videtur. *F.G.*

Οὐχ ἀπροσδιόνυσον] Ita ut ego ante conjeceram, Cod. L. & *Bas.* Reliquae corrupte οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον. *M. du S.*

Οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον] Miror, qui sustinere se ita diu potuerit tam absurda lectio & ἀπροσδιόνυσον. Ausim ego vel contra omnes libros restituere, quod vix dubito quin in aliquo supersit, ἀπροσδιόνυσον. Verbum jam *Ciceronis* aetate (vid. Att. 16, 13.) ne de Athenaeo dicamus, notam adagii habebat: hic unice convenit, cum quae sequitur narratio, non minus, quam quae praecessit, ad Bacchi Comites & opera pertineat. *J.M.G.*

19. Οὐδ' ὧν ποιοῦμεν ἀλλότριον τοῦ Ἰνδ.] Οὐδ' ὧν ποιοῦσιν ἀλ. τοῦ Ἰνδ. Patescit narratione sequenti. *Th.M.*

Ibid. Ἐν Ἰνδοῖς] Conf. Cl. *Hemsterh.* T. I. ad *Nigr.* §. 5.

7. Quae igitur adoleſcentulis, cum biberunt, eveniant, aut quae viri audeant occupati a Baccho, longum fuerit dicere. Sed quae ſenes faciant aqua illa ebrii, narrare haud alienum. Cum bibit ſenex, & occupavit illum Silenus, primo aliquamdiu mutus eſt, & crapula laboranti atque bene madido ſimilis. Deinde ſubito vox ſplendida, & loquela vehemens, & ſpiritus modulatus illi contingit, & eſt ex plane muto loquaciſſimus, quem nec ore obturando ad quietem redigas, ne perpetuo loquatur, & longos ſermones continuet: prudentia tamen omnia, & decentia, &, ad Homerici illius oratoris exemplum, *nivibus ſimilia hibernis*, proferunt. Neque ſatis fuerit cycnis illos propter aetatem comparare, ſed cicadarum more confertum quiddam & volubile ad ſeram usque veſperam perpetuant. Inde autem, jam dimiſſa ebrietate, tacent, & ad priſtinam rationem redeunt. Verum, quod maxime admirabile eſt, nondum dixi. Si enim ſenex imperfectam abrumpat, quam explicare coepit, orationem, occidente ſole impeditus illam ad finem ſuum perducere: altero anno bibens rurſus illa adnectit, quae ſuperiore anno dicentem deſtituerat ebrietas.

8. Iſta Momi illius exemplo in me ipſum

Ἃ μὲν οὖν πάσχουσιν οἱ παῖδες ἐπειδὰν πίωσιν, ἢ οἷα οἱ ἄνδρες τολμῶσι καλεχόμενοι τῷ Διονύσῳ, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. ἃ δ' οἱ γέροντες ποιοῦσιν, ὅταν μεθυσθῶσι τοῦ ὕδατος, οὐκ ἀλλότριον εἰπεῖν· ἐπειδὰν πίῃ ὁ γέρων, ἡ κατάσχῃ αὐτὸν ὁ Σειληνὸς, αὐτίκα ἐπιπολὺ ἄφωνός ἐστι, καὶ [b] καρηβαρήσαντι καὶ βεβαπισμένῳ ἔοικεν, εἶτα ἄφνω φωνή τε λαμπρὰ, καὶ φθέγμα τορὸν, καὶ πνεῦμα λιγυρὸν ἐγγίνεται αὐτῷ, καὶ λαλίστατος ἐξ ἀφωνοτάτου ἐστὶν· ὥστ' ἂν ὀπτομίσας παύσειας αὐτὸν μὴ ἐκὶ συνεχῶς λαλεῖν, καὶ ῥήσεις μακρὰς συνείρειν. συνετὰ μὲν οὖτοι πάντα καὶ κόσμια, καὶ κατὰ τὸν Ὁμήρου ἐκεῖνον ῥήτορα, νιφάδεσσι γὰρ ἐοικότα χειμερίοισι διεξέρχονται. εὖθ' ὑποχρήσῃ σοι κύκνοις κατὰ τὴν ἡλικίαν εἰκάσαι αὐτούς, ἀλλὰ τεττιγώδές τι πυκνὸν καὶ ὀπίτροχον συνάπτουσιν ἄχρι βαθείας ἑσπέρας. τέλειον δὲ ἤδη ἀφεθείσης αὐτοῖς τῆς μέθης σιωπῶσι, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἀνατρέχουσι. τὸ μὲν οὖν ἀδοξότατον εὐθέως εἶπον. ἦν γὰρ ἀτελὴς ὁ γέρων μεταξὺ καταλίπῃ ὃν διέξεισι [i] τὸν λόγον, [k] δύντος ἡλίου κωλυθεὶς ὑπὸ πέρας αὐτὸν [l] ἐπεξελθεῖν, εἰς νέωτα πιὼν αὖθις ἐκεῖνα συνάπτει, ἃ πέρυσι λέγων ἡ μέθη αὐτὸν κατέλιπε.

Ταῦτά μοι καὶ τὸν Μῶμον εἰς ἐμαυτὸν ἀπε-

b Καρηβαρῶντι] Καρηβαρῶντι *Fl.* *i* Τὸν] Deeſt in *Fl.* *k* Δύντος] Recte *Fl. J. W. P.* Δύοντος Cod. *Abb.* *l* Ἐπεξελθεῖν] Ἐξελθεῖν *Fl.* ſola.

57. * Δύοντος ἡλίου] Πάνυ ψυχρὴ ἡ σὺ ὅτι (lege ὁ) ψυχρομύθης ἄνω ἡ κάτω λέγεται. *G.* (In Cod. *Abb.* Δύοντος erat, quod non placet. *M. du S.*)

* Δύοντος] In Luciano Δύντος. Sed quia & Δύοντος recte dicitur, nihil mutavi; nam forſan ita in ſuo Cod. legit Scholiaſtes. Ex errore autem Cod. *Abb.* qui Δύοντος fecit, adparet eum Δύντος quoque voluiſſe. *J. F. R.*

5. No. 94. ubi pauca quaedam de Bacchi expeditione ad Indos exorſus, plura hic dicere minabatur; ſed quae ille Vir acturus erat, ego non attingam. Poteſt interim curioſis adiri *Diod. Sic.* non uno loco. *J. F. R.*

20. Τοῖς Μαχλαίοις] Ignorabile nomen Geographis: non puto tamen a Noſtro confictum. *J. M. G.*

42. Τορὸν] *Perſant. F. G.* Conf. ſupra *Gall.* ſub init. Λιγύτερον eod. modo. *J. F. R.*

45. Αὐτὸν] Sic omnes libri. Recte olim legendum putabam αὐτῷ, ſed nunc ita alibi etiam a Noſtro uſurpari animadverto, ut in libris legitur. Vid. Z. τρ. c. 17. *M. du S.*

48. Νιφάδεσσι] *Hom.* Il. Γ. 222. *M. du S.*

51. Τεττιγῶδές τι &c.] *Hom.* Il. Γ. 151. *M. du S.*

Τεττιγῶδες] Quales Ucalegon & Antenor *Homer.* Il. Γ, 151. Ἀγορητὰ ἰὼλοὶ τεττίγεσσιν ἐοικότες κ. τ. λ. *J. M. G.*

ἀπεσκώφθω, ἦ, μὰ τὸν Δία, οὐκ ἂν ἔτι ἐπαγάγοιμι τὸ ἐπιμύθιον. ὁρᾶτε γὰρ ἤδη καθότι τῷ μύθῳ ἔοικα. ὥστε ἢν μέν τι παραιώμεν, ἡ μέθη αἰτία· εἰ δὲ φανεῖται δόξειε τὰ λεγόμενα, ὁ Σειληνὸς ἄρα ἦν ἵλεως.

dicta sunto, nec ego, ita me Jupiter, quorsum pertineat fabula adjunxero: jam enim videtis qua in re similis illi sim. Itaque si quid deliremus, caussa ebrietas: si prudentia quae diximus videantur, Silenus erat propitius.

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ, Η ΗΡΑΚΛΗΣ.

Τὸν Ἡρακλέα οἱ Κελτοὶ Ὄγμιον ὀνομάζουσι φωνῇ τῇ ἐπιχωρίῳ· τὸ δὲ εἶδος τοῦ θεοῦ, πάνυ ἀλλόκοτον γράφουσι. γέρων ἐστὶν αὐτοῖς ἐς τὸ ἔσχατον, ἀναφαλαντίας, πολιὸς ἀκριβῶς, ὅσαι λοιπαὶ τῶν τριχῶν, ῥυσὰς τὸ δέρμα, καὶ μεμελανευμένος ἐς τὸ μελάγχολον, οἷοί εἰσιν οἱ θαλαττουργοὶ γέροντες· μᾶλλον δὲ Χάρωνα, ἢ Ἰαπετόν τινα τῶν ὑποταρταρίων, καὶ πάντα μᾶλλον ἢ Ἡρακλέα εἶναι ἂν εἰκάσειας. ἀλλὰ καὶ τοιοῦτος ὢν, ἔχει ὅμως τὴν σκευὴν τοῦ Ἡρακλέους. καὶ γὰρ τὴν διφθέραν [a] ἐνῆπται τοῦ λέοντος, καὶ τὸ ῥόπαλον ἔχει ἐν τῇ δεξιᾷ, καὶ τὸν γωρυτὸν παρήρτηται, καὶ τὸ τόξον ἐντεταμμένον ἡ ἀριστερὰ προδείκνυσι, καὶ ὅλως Ἡρακλῆς ἐστι.

PRAEFATIO, SEU HERCULES.

1 HErculem Galli Ogmium sua voce appellant: sed figuram Dei plane monstrosam pingunt. Ultimae aetatis senex illis est, recalvus, plane canis qui supersunt capillis, rugosa cute, & ad nigerrimum colorem perustus, quales sunt senes, qui in mari opus faciunt. Potius Charontem quendam aut Japetum de tartareis specubus, & omnia potius quam Herculem, esse suspiceris. Verum talis cum sit, habet tamen paratum Herculis. Etenim pellem leonis suspensam gerit, & clavam dextra praefert, & pharetra appensa, & intentum arcum sinistra ostendit: atque in universum est Hercules.

2. Ita-

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ] *Προλαλιὰ Schol.* Prius Edd. Η] Ὁ *Schol.* Vulgatum servant *El. J. W. P.* &c. a Ἐνῆπται], Ἐνεῖται. G. Vulgatam tenaciter servant Edd.

1. Ὄγμιον] Haec vox Graeca est, contra quam multi censent, ab ὄγμος *sulco*; sic *Aelian.* V. H. L. IV. c. 8. p. 320. τὸ Ὄχον οἱ Αἰγύπτιοι τῇ ἐπιχωρίᾳ φωνῇ ὄγμον ἐκάλουν. *M. V. La Croze.*

Ὄγμιον] *Coel. Rhodig.* L. VI. p. 278. haec omnia ad verbum descripsit, addita hic illic de suo vocula. Pluraque de variis Herculis nominibus praemisit. *J. F. R.*

3. Εἶδος — γράφουσι] Hanc imaginem non ad solius vim eloquentiae, sed ad hanc, & ad rem militarem simul repraesentandam referunt auctores historiae literariae Galliae *Benedictini* I, 1. p. 7. & commode huc referunt locum ex *Catonis originum* secundo, laudatum Charisio l. 2. p. 181. extr. Putsch. *Pleraque Gallia duas res industriosissime persequitur, rem militarem, & argute loqui.* *J. M. G.*

9. Πάντα μᾶλλον ἢ Ἡρ.] Sic supra *Deor. Dial.* XVIII. 1. καὶ ὅλως πάντι μᾶλλον ἔοικὼς ἢ σοί. *J. F. R.*

12. Καὶ γὰρ τὴν διφθέραν ἐνῆπται τὴν τοῦ λέοντος] *Ut qui leonis exuviis sit indutus*, bene interpres. Nec rejicio hanc scripturam. nam & sic alibi loquitur Lucianus. Non frustra tamen in antiquo codice Mss. legitur *ἐνεῖται*. Nam sicut apud Homerum est *ἕννται indutus est*, sic & *ἐνῆπται* hic accepit, si haec ejus manus est, Lucianus. Nam Poëticis verbis saepe, sed suo loco, uti hunc scriptorem nemini latet. *J. G. G.*

15. Ὅλως Ἡρακλῆς] *Junt.* καὶ ὅλως, Ἡρακλῆς ἐστι. At supra *Dial. Mort.* XVI. §. 1. ὅλος Ἡρακλῆς ἐστι, & *Necyom.* 1. Μυίσκους ὅλους. Adeoque & hic suspicari licc-

ne

2. Itaque ſuſpicabar, ut contumelia afficerent Graecorum Deos, talia Gallos in figuram Herculis deſignaſſe, quem tali pictura ulciſci vellent, qui ſuam quondam regionem invaſerit, ac praedas ibi egerit, cum quaerens Geryonis greges multas per occidentem gentes percurreret.

3. Verum quod inſolentiſſimum in illa pictura, nondum dixi. Nempe ſenex ille Hercules, hominum magnam multitudinem trahit, auribus omnes revinctos. Vincula autem illi ſunt tenues catenae, ex auro atque electro elaboratae, monilibus pulcherrimis ſimiles. Et tamen ab infirmis adeo *catellis* tracti, neque fugam moliuntur, cum poſſint facile, neque omnino contra tendunt, aut obnituntur pedibus, refupinati in contrariam ei qua ducuntur partem: ſed ſequuntur hilares, & gaudentes, & ductorem ſuum laudant, atque urgent omnes, & dum praevenire ſtudent, laxant vinculum, quaſi aegre laturi, ſi ſolvantur. Quod vero omnium maxime portentoſum mihi videtur, non pigrabor ipſum quoque dicere. Cum non haberet pictor unde principia catenae ſuſpenderet, quippe cum dextra clavam, arcum vero ſiniſtra haberet: perfora-

[b] Ταῦτά γε ἤμην ἐν ἀφ' ὑβρεῖ τῶ [c] Ἑλληνίων θεῶν τοιαῦτα καταγινομεῖν τὸς Κελτὸς ἐς τὴν μορφὴν τῦ Ἡρακλέους, ἀμυνομένους αὐτὸν τῇ τοιαύτῃ γραφῇ, ὅτι τὴν χώραν ποτὲ αὐτῶν ἐπῆλθε [d] λείαν ἐλαύνων, ὁπότε τὰς Γηρυόνυ ἀγέλας ζητῶν, κατέδραμε τὰ πολλὰ, τὴν ἑσπερίων γενῶν.

Καίτοι τὸ πάνυ δοξόταλον οὐδέπω ἔφην εἰκόνος. ὁ γὰρ δὴ γέρων Ἡρακλῆς ἕλκει ἀνθρώπων πάμπολύ τι πλῆθος ἐξ ὤτων ἁπάντας δεδεμένους. δεσμὰ δέ εἰσιν οἱ σειραὶ λεπταὶ χρυσῦ καὶ ἠλέκτρυ εἰργασμέναι, ὅρμοις ἐοικυῖαι τοῖς καλλίστοις. καὶ ὅμως ἀφ' ὅτων ἀδυνάτων ἀγόμενοι, οὔτε δρασμὸν βυλεύουσι, δυνάμενοι ἂν εὐμαρῶς, οὔτε ὅλως ἀντιλείπουσιν, ἢ τοῖς ποσὶν ἀντερείδουσι, πρὸς τὸ ἐναντίον τῆς ἀγωγῆς ἐξυπτιάζοντες, ἀλλὰ φαιδροὶ ἕπονται καὶ γεγηθότες, καὶ τὴν ἄγουσαν ἐπαινοῦντες ἐπεγόμενοι ἅπαντες, καὶ τῷ φθάνειν ἐθέλειν τὰ δεσμὰ ἐπιχαλῶντες, οἱονεὶ ἀχθεδονησομένοις, εἰ λυθήσονται. ὁ δὲ πάντων ἀτοπώτατον εἶναί μοι ἔδοξεν, οὐκ ὀκνήσω καὶ τοῦτο εἰπεῖν. ἔχων γὰρ ὁ ζωγράφος ὅθεν ἐξάψῃ ταῖς σειραῖς τὰς τῶν δεσμῶν ἀρχὰς, ἅτε τὴν δεξιᾶς μὲν ἤδη τὸ ῥόπαλον, τὴν λαιᾶς δὲ τὸ τόξον ἐχούσης, τρυπήσας τῷ θεῷ

[b] Ταῦτά γε] Haec priori §. connectere malit Cl. *J. J. Weſſelnius.* [c] Ἑλλήνων] Sic & *M.* cum *J. Fr. W. P.* &c. [d] Λαιὰν] Λίαν male *Wech.*

17. [a] Ταῦτά γε] Ἀντὶ τῦ κατὰ ταῦτα. *V.*

[a] Titulus horum Scholiorum in V. erat Ἡρακλῆς, ὁ Ἡρακλῆς. In C. ὑποθῆκαι ὁ Ἡρακλῆς. *J. F. R.*

ret ὅλῳ ſcribendum. Sed adeo indifferens eſt, & utrumque ſanum, ut quidnam praeferendum, non liqueat. *Liban.* Ep. 113. pr. χαίρει γὰρ ὅτῳ καλοῦμεν, pro ὅτῳ, quod non prorſus immerito ibi malit *Wolf.* Sed notum eſt, modo adjectivis, modo adverbiis uti Graecos aeque ac Latinos, in hujusmodi locutt. Sic infra *Adv. Indoct.* c. 9. ὅλῳ θεσπεσιομύθῳ, ubi multae Edd. ὅλως. Adde ſupra *Philoſ.* c. 6. ubi πυθολαγμόνους pro πυθολαγμόνῳ, ſi proba lectio, qua occaſione tamen plura dedimus. Sed potius adi *Hermot.* §. 2. ubi ſimiliter in ὅλῳ & ὅλως variatur, & utrumque probum eſſe Cl. *Jonſ.* No. 34. docet. *J. F. R.*

17. Ἑλλήνων] Miror nullam Ed. habere Ἑλληνικῶν, non quod ſic velim, ſed quia facilis eſt aberratio. At vulgatum recte habet. *Aelian.* V. H. XII. 1. ante med. Θεοὺς πάντας ἐκάλει Ἕλληνίς & Ἐλευθερίους τοὺς αὐτούς. atque alibi; quare plura non addam, niſi quod & Ἑλλάνιος Ζεὺς erat. V. *Ariſtoph.* Eq. 1250. *J. F. R.*

41. Ταῖς σειραῖς] Obſcura conſtructionis ratio, propter quam aliquando optabam legi τὰ σειρᾶς. Sed plurali numero ante extulit: & poteſt Dativus hic intelligi poſitus pro Genitivo. Certe non opus eſſe putabam, interpretationem ad hanc difficultatem accommodari. *J. M. G.*

θεῦ ἢ γλῶτταν ἄκραν, ἐξ ἐκείνης ἑλκομένους αὐτοὺς ἐποίησε, καὶ ἐπέστραπταί γε εἰς τοὺς ἀγομένους μειδιῶν.

ταῦτ' ἐγὼ μὲν ὅπου πολὺ εἰστήκειν ὁρῶν, καὶ θαυμάζων, καὶ ἀπορῶν, καὶ ἀγανακτῶν· Κελτὸς δέ τις παρεστὼς οὐκ ἀπαίδευτος τὰ ἡμέτερα, ὡς ἐδείξεν, ἀκριβῶς Ἑλλάδα φωνὴν ἀφιείς, φιλόσοφος, οἶμαι, τὰ ἐπιχώρια, Ἐγώ σοι, ἔφη, ὦ ξένε, λύσω τὴν γραφῆς τὸ αἴνιγμα, πάνυ γὰρ ταραττομένῳ ἔοικας πρὸς αὐτῷ. τὸ λόγον ἡμεῖς οἱ Κελτοί, οὐχ ὥσπερ ὑμεῖς οἱ Ἕλληνες, [a] Ἑρμῆν οἰόμεθα εἶναι, ἀλλ' Ἡρακλεῖ αὐτὸν εἰκάζομεν, ὅτι πολὺ τοῦ Ἑρμοῦ ἰσχυρότερος ἐστι. εἰ δὲ γέρων παρεστὼς, μὴ θαυμάσῃς· μόνος γὰρ ὁ λόγος ἐν γήρᾳ φιλεῖ ἐντελῆ ἐπιδείκνυσθαι τὴν ἀκμὴν, εἴγε ἀληθῆ ὑμῖν οἱ ποιηταὶ λέγουσιν,

Ὅτῳ μὲν αἱ τοῦ ὁπλοτέρων φρένες ἠερέθονται·

Τὸ δὲ γῆρας

Ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον.

Οὕτω γέ τοι καὶ τοῦ Νέστορος ὑμῖν ἀπορρεῖ ἐκ τῆς γλώττης τὸ μέλι, καὶ οἱ ἀγορηταὶ τῶν Τρώων τὴν ὄπα τὴν λειριόεσσαν ἀφιᾶσιν εὐανθῆ τινα. λείρια γὰρ καλεῖται, εἴγε μέμνημαι, τὰ ἄνθη.

Ὥστε εἰ τῶν ὤτων ἐκδεδεμένους τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τὴν γλῶτταν ὁ γέρων οὗτος Ἡρακλῆς [b] ὁ λόγος ἕλκει, μηδὲ τοῦτο θαυμάσῃς, εἰδὼς τὴν τῶν ὤτων καὶ γλώττης συγγένειαν· ἀδ' ὕβρις εἰς αὐτὸν, εἰ ταύτῃ τέτρυ-

ta Dei lingua extrema, tractos ex illa fecit; & retorquet *Hercules* ad illos, qui ducuntur, vultum subridentem.

4. Haec ego ſtabam intuens nec ſine admiratione, dubius ſimul, & indignatus. Sed Gallus aliquis adſtans, non ineruditus etiam noſtris literis, quod declaravit, accurate loquens Graece, popularium ſuorum more, ut arbitror, philoſophus, *Ego vero*, inquit, *ſolvam tibi, hoſpes, picturae hujus aenigma, videris enim plane in illa perplexus. Vim dicendi nos Galli non, uti vos Graeci, Mercurium putamus eſſe, ſed Herculi illam aſſimilamus, quod hic Mercurio multum eſt fortior. Si vero ſenex repraeſentatus eſt, noli mirari. Sola enim eloquentia in ſenectute ſolet plenam vim & maturitatem oſtendere, ſi quidem verum dixere veſtri poëtae,*

Suſpenſa incerto eſt juvenum ſententia motu:

Dicit ſenex meliora junioribus.

Ita quidem etiam Neſtoris apud vos lingua mel deſtillat. Et concionatores Trojanorum vocem emittunt liliaceam, *hoc eſt* floridam; (florum inſtar ſuavem) flores *enim, ſi recte memini, ſunt* lilia.

5. *Itaque neque illud mireris, ſi auribus revinctos hic Hercules, h. e. eloquentia trahit, qui noris illam aurium atque linguae cognationem. Neque vero contumelia in ipſum eſt, hac parte perforatum eſſe. Memini enim,* per-

a Ἑρμῆν] Et ſic *Fl.* cum cett. b Ὁ λόγος] Ὁ λόγιος conjicit Cl. *J. J. Wetſtenius.*

63. Τὸ δὲ γῆρας] *Eurip.*

62. Ὅτῳ μὲν &c.] *Homer.* Il. Γ. 108. *M. du S.*

63. Τὸ δὲ γῆρας ἔχει] *Eurip.* Phoen. 533. *M. du S.* Immo, ſi Τὸ δὲ γῆρας abſcideris, quod male in unum verſum compactum eſt in *P.* in aliis plane non diſtinctum; tum ſenarius erit Euripideus, ut jam edi curavimus. *J. F. R.*

65. Νέστορος — γλώττης] *Hom.* Il. A. 249. Et quod ſequitur vid. Γ. 152. *M. du S.*

67. Λειριόεσσαν] Reſpicit ad Il. Γ. 152. ubi, quod ad finem praecedentis opuſculi jam vidimus, laudantur Ucalegon & Antenor ſenes, comparanturque cicadis, οἵ τε καθ' ὕλην Δένδρῳ ἐφιζόμεναι ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσι. Proxime itaque cicadis tribuit λειριόεσσαν vocem. Non puto autem generatim ἄνθος eſſe λείριον, ſed ut recte hic *Euſtathius*, εἶδος ἄνθους, & ſpeciatim *lilium*. *J. M. G.*

74. Ταύτῃ] I. e. *hac parte*, ſcil. τῇ γλώττῃ. *F. G.*

77. Τοῖς γὰρ λάλοις] Τοῖς γὰρ λάλοισιν ἥκει Ἡ γλ- &c.

pergebat, *etiam quorundam de comoedia jam-*
borum, quos a vobis didici,

Extrema enim loquacibus
Pertusa lingua est omnibus foramine.

6. *In universum autem putamus, oratione Herculem perfecisse omnia, sapientem virum, & eloquentiae viribus pleraque expugnasse. Et tela ipsius orationes puto sint, acutae, collineantes ad scopum, celeres, quibusque vulnerentur animi. Alata nempe verba vos quoque esse dicitis.* Haec *tum* Gallus.

7. Mihi vero, cum apud me considerarem, deceretne huc me progredi, hoc aetatis hominem, quique hoc declamandi genus olim desiissem, & rursus de me calculum dare tot judicibus; opportune in mentem venit ejus imaginis memoria. Ante enim metuebam, ne cui vestrum viderer plane adolescentuli more istuc facere, & praeter aetatem juvenari; ac deinde Homericus aliquis juvenis increparet mihi illud,

Jam periit tua vis, gravis arripuitque senectus,
Invalidusque tibi famulus, tardique caballi,

In pedes hoc *ultimum* jaciens. Sed ubi recordor senis illius Herculis, ad agenda omnia provehor, nec me pudet talium ausorum, qui imaginis propositae aequalis sim.

75 πῃ. μέμνημαι γῦν ἔφη ϗ κωμικῶν τινων ἰαμβείων, ὰς' ὑμῶν μαθὼν,

Τοῖς γὰρ λάλοις
Ἐξ ἄκρου ἡ γλῶττα πᾶσίν [c] ἐστι τε-
τρυπημένη.

80 Τὸ δ' ὅλον ϗ αὐτὸν ἡμεῖς τ' Ἡρακλέα λόγῳ τὰ πάντα ἠγώμεθα ἐξεργάσασθαι, σοφὸν γενόμενον, ϗ πεῖσαι τὰ πλεῖστα βιάσασθαι. ϗ τά γε βέλη αὐτοῦ οἱ λόγοι εἰσὶν, οἶμαι, ὀξεῖς, ϗ εὔστοχοι, ϗ ταχεῖς, 85 ϗ τὰς ψυχὰς τιτρώσκοντες· πτερόεντα γοῦν τὰ ἔπη ϗ ὑμεῖς φατε εἶναι. τοσαῦτα μὲν ὁ Κελτός.

Ἐμοὶ δὲ ἡνίκα μὲν τὸ δεῦρο παρόδου ταύτης ἐσκοπούμην πρὸς ἐμαυτὸν, εἴ μοι καλῶς ἔχοι, τηλικῷδε ὄντι ϗ πάλαι τὴν ὀπαδείξεων πεπαυμένῳ, αὖθις ὑπὲρ ἐμαυτοῦ φῶφον διδόναι τοσούτοις δικασταῖς, ϗ χαλεπὸν ἐπῆλθεν ἀναμνησθῆναι τὴν εἰκόνα. τέως μὲν γὰρ ἐδεδίειν, μή τινι ὑμῶν δόξαιμι κομιδῇ μειρακιώδη ταῦτα ποιεῖν, ϗ παρ' ἡλικίαν νεανιεύεσθαι· κατά τις Ὁμηρικὸς νεανίσκος ἐπιπλήξει μοι, εἰπὼν τὸ,

Σὴ δὲ βίη λέλυται. ϗ,
Χαλεπὸν γῆρας καλείληφέ σε,
Ἠπεδανὸς δὲ νύτοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι·

ἐς τὰς πόδας τοῦτο ἀποσκώπτων. ἀλλ' ὅταν ἀναμνησθῶ τοῦ γέροντος ἐκείνου Ἡρακλέους, πάντα ποιεῖν προάγομαι, ϗ οὐκ αἰδοῦμαι τοιαῦτα τολμῶν, ἡλικιώτης ὢν τῆς εἰκόνος. Ὥστε

[c] Ἐστι] Ἐσι melius legas.

&c. *Casaub.* ad Theophr. Char. 203. *M. du S.*

Τοῖς γὰρ λάλοις] Facile suis pedibus restitues laborantes versiculos, si ita legas

— — τοῖς γὰρ λάλοισιν ἐξ ἄκρου
Ἡ γλῶττα πᾶσιν ἐσὶ τετρυπημένη.

J. M. G.

78. Ἡ γλῶττα — τετρυπημένη] Senarius cum dimidio, sic forte legendus:

Τοῖς λάλοις
Γὰρ ἐξ ἄκρου
Ἡ γλῶσσα πᾶσίν ἐσι τετρυπημένη.

F. G.

88. Παρόδου] Conf. supra *Alex.* c. 48. ὑδωρποῖται παρόδων. *M. du S.* Πάροδον etiam esse *aditum*, vid. *Diod. Sic.* III. c. 20. & XI. c. 12. pr. *J. F. R.*

97. Ἐπιπλήξει] Non ausim damnare hic futurum indicativi: sed melius cohaeret cum superioribus, & verbo δίξαιμι, aoristus optativi ἐπιπλήξαι. Versus ex Il. Θ, 103. seq. laudasse videtur ex memoria; prioris enim hemistichium posterius apud *Homerum* ita se habet, χαλεπὸν δί σε γῆρας ἐπάλτο. Usus sum horum versiculorum versione *Obsopoeiana*, qua meliorem a me dari posse desperabam. *J. M. G.*

98. Σὴ δὲ βίη λέλυται &c.] *Hom.* Il. Θ, 103. *M. du S.*

Ὥστε ἰσχὺς ἥ τε τάχος, καὶ κάλλος, καὶ ὅσα σώματος ἀγαθὰ χαιρέτω, καὶ ὁ ἔρως ὁ σὸς, ὦ Τήϊε ποιητὰ, εἰσιδόν με ὑποπόλιον γένειον, [a] χρυσοφαέννων εἰ βέλεσι πτερύγων, ἢ ἀετοῖς ὠκυπετέσσι, καὶ ὁ Ἱπποκλείδης ὑ φροντιεῖ. τῷ λόγῳ δὲ νῦν ἂν μάλιστα ἀκμάζειν καθ' ὥραν εἴη, καὶ ἕλκειν τ' ὦτων, ὅσους ἂν πλείστους δύνῃ, καὶ [b] τοξεύειν πολλάκις, ὡς ὑδέν γε δέος, μὴ κενωθεὶς λάθοι ὁ γαυρὸς αὐτῷ. ὁρᾷς ὅπως παραμυθοῦμαι τ' ἡλικίαν, καὶ τὸ γῆρας τὸ ἐμαυτοῦ. καὶ ἀφ' τούτου ἐτόλμησα, πάλαι γενεωλκημένον τὸ ἀκάτιον καθασπάσας, καὶ ἐκ τ' ἐνόντων ἐπισκευάσας, αὖθις ἀφεῖναι ἐς μέσον τὸ πέλαγος. εἴη δ', ὦ θεοὶ, καὶ τὰς ὑμῶν ἐμπνεῦσαι δεξιὰ, ὡς νῦν γε μάλιστα πλοσιστίου τε, καὶ εὐδιᾶς, καὶ ἑταίρου ἀνέμου δεόμεθα.

8. Itaque robur, & celeritas, & pulchritudo, & quaecumque corporis bona sunt, valeant: ac tuus, Teie Poëta, Cupido, *intuens me, sensim canente mento, auratis vectus*, si voluerit, *alis*, aut *aquilis praetervolato*: ac *non curabit Hippoclides*. At dicendi facultate vel maxime rejuvenescere, & florere, & vigere tempestivum fuerit, & auribus trahere, quam *fieri* possit, plurimos, & sagittas emittere saepius, cum metus non sit, ne imprudenti vacua fiat pharetra. Vides, quomodo meam ipse aetatem senectutemque consoler. Et hac ipsa caussa ausus sum subductum olim navigiolum iterum deducere, & pro copia instructum, in medium mare dimittere. Adspiret modo a vobis, Dii, dextra aura! Nunc enim vel maxime implente vela, & bono, & secundo vento indigemus, ut, si quidem

a Χρυσοφαέννων] Χρυσοφαῶν *Fl.* Idem adscriptum margini *Ald.* b Τοξεύειν] Τοξεύει *Fl.*

9. Ὦ Τήϊε ποιητὰ] Τὸν Ἀνακρέοντα λέγει ὁ λυρικός. *V.*
12. Ἱπποκλείδης] Παροιμία ὑ φροντίς. * Ἱπποκλείδη, ἐπὶ τῶ μὴ πάνυ σπουδαίων ἡμῶν λεγομένη, ἀλλὰ κατὰ τὸ εὐκαταφρόνητον μεταχειριζομένων. *V.*

* Ἱπποκλείδη] In V. Ἱπποκλείδε prave; sed in Impressis recte emendatum est. *M. du S.*

9. Εἰσιδόν με] An εἰσιδόν με ὑποπόλιον γένειον. Vel sic potius; εἰσιδόν με ὑποπόλιον ita ut τὸ γένειον, quod glossema videtur, ejiciatur. Sed ἐπίχω. Lectio certe vulgata non placet. *F.G.*

Εἰσιδόν με] Si τὸ γένειον legeretur, forsan non quaesisset mutationem *Gujetus*, planior enim foret sententia, nempe intelligi. Verum anne eod. modo construi poterit absente articulo? quem tamen facile admitterem si alicubi invenirem. *J.F.R.*

10. Χρυσοφαέννων] Senarius ex *Anacreonte* aut alio quodam poëta. χρυσῷ φαεινῶν εἰ βεβούλῃ πτερῶν. Sed a Luciano interpolatus videtur. *F.G.*

Χρυσοφαέννων] *Anacreontis* esse satis indicat, cum Tejum poëtam vocat, sed nullibi apud eum in iis, quae supersunt, reperio. Vid. *Eur.* (p. 230. A. B.) *Hipp.* 1276. de cupidine dictum χρυσοφαής. *M. du S.*

Χρυσοφαέννων — πτερύγων] Non apparet, quomodo hic locus sit genitivus. Fuit, credo, apud *Anacreontem* πτερύγων χρυσοφαέννων, sic enim respondet dativus dativo αὐτοῖς. *J.M.G.*

Χρυσοφαέννων] Non legitur in carminibus *Anacreontis*, sed ad fragmenta ejus retulit doctiss. Anacreontis Editor *J.C. de Pauw*, legendumque suspicatur χρυσοφαέννοις πτέρυξι, quod & ego malim, ac reciperem, si libri addicerent. vel potius χρυσοφαέννοιν cum Cl. *Gesnero*. Sed quod addit ἢ ex Ionismo oriri potuisse: pro ἀφι, nempe aliquem notasse ἠφι, adeoque pro ἢ ἀετοῖς quoque legendum ἀφι, nondum video. Florentinae χρυσοφαῶν modo vox proba sit, aptius ad senarium foret, si certum esset versum referri ab Luciano, quod minus credibile, quia nimia de suo intermisceret. *J.F.R.*

17. Αὐτῷ] Τῷ λόγῳ scilicet. *F.G.*

27. Οἷον ὅτ'] *Homer.* Odyss. Σ. 73. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚ. Η ΤΩΝ ΚΥΚ.] Praefatiuncula est orationis alicujus habitae a Luciano in judicio, priusquam rhetoris sive causidici personae depolita, induisset sophisticam. De qua versione pallii narrat historiam ipse in his accusato. Propterea que orationem illam ipsam suppressit, ne inter declamationes & dialogos illa exstaret, quasi inter aviculas noctua, & pristinae causidicinae vestigium. Dicta vero illa apud Praelidem provinciae causa videtur, & concilium ejus coronamque populi circumstantis. Atque inde in numeris personarum evariatio illa in fine praefationis, cum modo ut multos, modo ut unum adfatur. Multos ut ὑμεῖς ἐλπίσαιτε, ὁρᾶτε &c. unum ut ὅτι ὁρᾷς &c. ἐλπίσας &c. σαυτόν. Judicialem vero distinctionem fuisse etiam illud arguit ἤδη ἂν σοι προλέγω ἐκχέας τὸ ὕδωρ &c. Respicit nempe ad clepsydram. Signanter ve-

dem digni videamur, etiam nobis Homeri-cum illud inclamet aliquis,

Quod femur e pannis ſenior tam vilibus effert!

25 μεθα, ἵνα, εἰ ἄξιοι φαινόμεθα, ᾄδῃ [c] ἡμῖν τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο [d] ἐπιφθέγξηταί τις,

Οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγυνίδα φαίνει.

DE ELECTRO, SEU CYCNIS.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΥ, Η ΤΩΝ ΚΥΚΝΩΝ.

DE electro nimirum nobis etiam fabula perſuaſit, populos ad Eridanum flumen eam ſtillare lacrimam, quae deplorent Phaëthontem, & ſorores quidem eſſe populos illas Phaëthontis, deinde dum deflent adoleſcentulum mutatas eſſe in arbores, & ſtillare adhuc de illis lacrimam, nimirum electrum. Talia nempe ipſe quoque cum audiſſem poëtis canentibus, ſperabam, ſi quando eſſem ad Eridanum, me ſubiturum

1 Ἤλεκτρα περὶ καὶ [e] ἡμᾶς δηλαδὴ ὁ μῦθος πέπεικεν, αἰγείρους ὄντι τῷ Ἠριδανῷ πολιαμῷ δακρύειν αὐτὸ, θρηνήσας τὸν Φαέθοντα, καὶ ἀδελφὰς γε εἶναι τὰς αἰγείρους ἐκείνας τοῦ Φαέθοντος, εἶτα ὀδυρομένας τὸ μειράκιον, ἀλλαγῆναι ἐς τὰ δένδρα, καὶ ἀποστάζειν ἔτι αὐτῶν δάκρυον δῆθεν τὸ ἤλεκτρον. τοιαῦτα γὰρ ἀμέλει καὶ αὐτὸς ἀκούων τῶν ποιητῶν ᾠδόντων ἤλπιζον, εἴ ποτε γε-

10 ναίμην ὄντι τῷ Ἠριδανῷ, ὑπελθὼν μίαν τῶν αἰγ-

[c] Ἡμῖν] Ὑμῖν male *Fl.* [d] Ἐπιφθέγξηται] Ἐπιφθέγξατό *El.* [e] Ἡμᾶς] Reſcripſi ex *J.* marg. *A1.* & *V2.* Ὑμᾶς cett. male cum *Ald.* & *Fl.*

27. Ἐπιγυνίδα] Ἐπιγυνὶς ἡ ἱστοφόρος ἢ ἀνεψιὰ ἀπὸ τῆς γάστρος. *G.*

vero, non dixit ἰγχίας. Sed ἰκχίας. *Th. M.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚ.] Neſcio quid in mentem fuerit viro docto cum iſta ſcriberet. Eſt προγυμνάσματος caeteris ſimilis, tota Sophiſtica. Illud de clepſydra infra videbimus. *J. M. G.*

1. Ἠλέκτρα] Vid. *Herod.* III. p. 128. f. & *Plin.* XXXVII. *M. du S.*

Ἠλέκτρα] Vid. ſi lubet, *Olear.* ad *Philoſtr.* Icon. I. p. 780. *J. F. R.*

Ibid. Ἡμᾶς] Ita L. & *Ven.* utraque, recte. In reliquis ὑμᾶς. *M. du S.*

Ἡμᾶς] Etſi ὑμᾶς quoque *Pariſ.* tamen ejus Interpres *Obſop. nobis fidem fecit* dederat. Et ſic ſolet in hoc pronomine ſequi quod verum exiſtimat, licet Graeca aliter edantur, quod non ubique repetemus. *J. F. R.*

7. Καὶ ἀποστάζειν — δάκρυον] Conf. ſupr. *Deor. Dial.* XXV. f. *M. du S.* Sed ibi legas, ἤλεκτρον ἐπ' αὐτῷ δακρύουσαι. Re quidem eodem redeunte; nihil tamen ad verba probanda faciente; nam ſuſpicio hic poſſit eſſe, δάκρυα legendum, quum & mox bis ter plur. numero efferatur; ſed nihil opus eſt; nam *electrum* ipſum vocatur δάκρυον, eodem modo, ut alibi *gummi* audit. Magis, ſi quid mutandum, ferret animus legere τῶν δακρύων, ut conſtructio invertatur, & ἤλεκτρα fiat nominativus, plane ut infra c. 6. med. οὐκ ἤλεκτρον, ἀλλὰ χρυσὸς αὐτὸς ἀποστάζει ἡ λύγος. *J. F. R.*

10. Ἐπὶ τῷ Ἠριδανῷ] Culpa tua factum eſt, Luciane, ut tua te ſpes faheret. Legiſſes *Plinium* 37, 3. & alia te docuiſſet. Quid tuum conſuluiſſes *Herodotum*, qui 3, 115. jam monuerat, eſſe qui dicant, Ἠριδανὸν καλεόντας πρὸς βαρβάρων ποταμὸν, ἐκδιδόντα ἐς τὴν θάλασσαν τὴν πρὸς βορέην ἄνεμον (loquitur autem de extremis Europae) ἀπὸ τοῦ τὸ Ἤλεκτρον φοιτᾶν λόγος ἐστὶ κ.τ.λ. Probabile eſt in illa vicinia litorum Pruſſicorum, ubi invenitur hodieque ſuccinum, fuiſſe appellationem, quae ob ſimilitudinem qualemcumque ſoni locum narrationi de *Eridano* faceret. Ac memini me legere *Radaunae* vel ſimile nomen, quod jam quaerere non vacat. Caeterum in Eridani arenis inveniri ἤλεκτρα κόκκωμα, ita ſimpliciter dicit *Pauſanias* Eliac. I. p. 159, 39. ut videri poſſit ipſe quoque hujus erroris, cujus ſe accuſat Lucianus, non immunis fuiſſe. Quod ut fatemur, ſic depellendam cenſuimus injuriam, qua affecit illum Gallicus interpres, cum e Latina verſione, male intellecta, illum confudiſſe inſimulat electrum ſ. ſuccinum gemmam, cum electro metallo factitio. Vid. *Act. Erud. Lipſ.* 1733, p. 109. ſeqq. *J. M. G.*

15. Ἠλέκ-

αἰγείρων, ἐκπετάσας τὸ πρόκόλπιον, ὑποδέξεσθαι τῶν δακρύων ὀλίγα, ὡς ἤλεκτρον ἔχοιμι.

Καὶ δὴ ὑπὸ πολλῶ, κατ' ἄλλο μέντοι χρέος, [a] ἦκον δὲ ὅμως ἐς τὰ χωρία ἐκεῖνα, καὶ ἔδει γὰρ ἀναπλεῖν κατὰ τὸν Ἠριδανὸν, εἶτ' αἰγείρους εἶδον, πάνυ προσκοπῶν, εἴτε τὸ ἤλεκτρον, ἀλλ' οὐδὲ τὄνομα τῶ Φαέθοντος ἤδεσαν οἱ ἐπιχώριοι. ἀναζητοῦντος γάρ ἐμοῦ καὶ ἀνακρινομένου, πότε δὲ ἐπὶ τὰς αἰγείρους ἀφιξόμεθα, τὰς τὸ ἤλεκτρον [b] ἐκδιδούσας; ἐγέλων οἱ ναῦται, καὶ ἠξίουν σαφέστερον λέγειν ὅ, τι καὶ θέλοιμι· κἀγὼ τὸν μῦθον διηγούμην αὐτοῖς, Φαέθοντα γενέσθαι Ἡλίου παῖδα, καὶ τοῦτον ἐς ἡλικίαν ἐλθόντα, αἰτῆσαι μὲν τὸν πατρὸς ἐλάσαι τὸ ἅρμα, ὡς ποιήσειε καὶ αὐτὸς μίαν ἡμέραν· τὸν δὲ δοῦναι, τὸν δὲ ἀπολέσθαι ἐκδιφρευθέντα· καὶ τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ πενθούσας ἐνταῦθά που, ἔφην, πως [c] ἡμῖν, ἵνα μὴ καὶ κατέπεσεν ὑπὸ τῶ Ἠριδανῶ, αἰγείρους γενέσθαι, καὶ δακρύειν ἐπ' αὐτῶ τὸ ἤλεκτρον.

populorum unam, & expanſo ſinu excepturum paucas lacrimas, ut electrum habeam.

2. Et ſane non ita diu eſt, cum alterius quidem rei cauſſa, ſed veni tamen in loca illa: oportebat enim adverſo Eridano navigare. ſed nec populos vidi, diligenter licet circumſpiciens, neque electrum. quin neque nomen Phaëthontis noverant incolae. Requirente enim me atque interrogante, quando veniremus ad populos, electrum reddentes? ridebant nautae, poſtulabantque, uti clarius, quid mihi vellem, dicerem. Hic ego fabulam ipſis enarro, Phaëthontem fuiſſe Solis filium, & hunc, adultus cum eſſet, petiiſſe a patre currus ipſius agendi facultatem, ut & ipſe diem unum faceret: illum dediſſe, hunc excuſſum curru periiſſe, & ſorores ipſius dum lugerent hic circiter, dicebam, apud nos, ubi etiam cecidit, apud Eridanum, populos factas eſſe, & lacrimari propter eum ſuccina.

Τίς ταῦτά σοι, ἔφασκον, διηγήσατο ἀπατεὼν καὶ ψευδολόγος ἄνθρωπος; ἡμεῖς δὲ οὔτε ἡνιόχον τινα ἐκπίπτοντα εἴδομεν, οὔτε τὰς αἰγείρους, ἃς φῄς, ἔχομεν. εἰ δὲ ἦν τι τοιοῦτον, οἴει ἡμᾶς δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα ἐρέσσειν ἂν, ἢ ἕλκειν τὰ πλοῖα πρὸς ἐναντίον τὸ ὕδωρ, οἷς ἐξῆν πλουτεῖν, ἀναλέγοντας τὸν αἰγείρων τὰ δάκρυα; τοῦτο λεχθὲν ὑπ' ἐμοῦ καθίκετο· καὶ ἐσιώπησα δακνυθεὶς, ὅτι

3. *Quis haec tibi*, dicebant, *narravit impoſtor & mendax homo? Nos vero neque aurigam quemquam excidere vidimus, neque habemus, quas, ais populos. Si vero quid eſſet tale, putasne nos duorum obolorum cauſſa remigaturos, aut tracturos adverſo flumine navigia, cum divitibus nobis eſſe liceret, legendis populorum lacrimis?* Hic ſermo non mediocriter me momordit. Et tacui cum pude-

a Ἦκον] Nihil mut. Edd. Ἥκων vult *Solan.* b Ἐκδιδούσας] Omittit *Fl.* c Ἡμῶν] Reſtitut. ex L. & *Venet.* Ἡμῖν cett.

15. Ἦκον] In omnibus libris noſtris antea ἥκων legebatur. Ego ſic neceſſario mutandum duxi. *M. du S.*

17. Αἰγείρους] *Populos nigras* etiam recte vertitur in *Diod. Sic.* V. c. 23. in quas illas mutatas is quoque refert, totamque fabulam enarrat, quam tamen & ipſe contemnit. *J. F. R.*

21. Ἐκδιδούσας] Male *Fl.* hoc omittere adpinxerat *Soulius* noſter. At quis dixerit adeo male omiſſum? nam quia ſatis ante jam dixerat has arbores electrum δακρύειν, & ἀποτέλλειν, forſan id jam per ellipſin vult intelligi, aut ἐχούσας tacite ſupplendum, quod frequentiſſime omitti, abunde oſtenſum ſupra. Vid. *Gall.* c. 14. ὁ τὰ πτερὰ, *Bis Accuſ.* c. 9. & 20. ἡ τὰ ποικίλα, notasque ad *Mort. Dial.* X. §. 4. *J. F. R.*

30. Ἡμῶν] Ita L. & *Ven.* utraque optime. Vid. notam noſtram ad §. 1. in reliquis ὑμῶν. *M. du S.*

39. Οἷς ἐξῆν πλουτεῖν, ἀναλέγοντας] Tranſitus ille ab dativo ad accuſ. etiam eſt in *Diod. Sic.* XI. c. 9. p. 410. f. Τούτοις παρήγγειλε ταχέως ἀριστοποιεῖσθαι, ὡς ἐν ᾄδῃ διαπεσούμενος, quod fruſtra ſuſpectum eſſe *Stephano* & *Rhodomano* docet *Weſſel.* ex *Plutarch.* Apopht. p. 225. iisdem plane verbis utente. Addo *Thucyd.* IV. c. 2.

Et-

deret me, cui re vera accidiſſet quod puero, ut poëtis crederem improbabilia adeo mentientibus, ut ſanum nihil illis placeat. Una igitur hac ſpe non parva falſus, aegre ferebam quaſi ex ipſis manibus electrum perdidiſſem, qui jam imaginatus fueram, ad quot res & quomodo illo uſurus eſſem.

παιδίε τινὸς ὡς ἀληθῶς ἔργον ἐπεπόνθειν, πιστεύσας τοῖς ποιηταῖς ἀπίθανα ὕτω ψευδομένοις, ὡς μηδὲν ὑγιὲς λέγειν αὐτοῖς. μιᾶς μὲν δὴ ταύτης ἐλπίδος ὑ μικρᾶς ἐψευσμένος ἠνιώμην, καθάπερ ἐκ τῶν χειρῶν τὸ ἤλεκτρον ἀπολωλεκώς· ὅσγε ἤδη ἀνέπλαττον ὅσα ἢ οἷα χρήσομαι αὐτῷ.

4. Illud tamen, & quidem certo, putabam me apud illos reperturum, cycnos multos canentes in ripis fluvii: ac rurſus interrogabam nautas (nam adhuc adverſo flumine navigabamus) *Verum cycni certe quando nobis modulatum illud carmen canunt adſtantes hinc & hinc fluvio? Ajunt enim illos Apollinis comites, homines canendi peritos, hic aliquando in volucres abiiſſe, & propterea adhuc canere, non oblitos Muſicae.*

Ἐκεῖνο δὲ ἢ πάνυ [d] ἀληθῶς ᾤμην εὑρήσειν παρ' αὐτοῖς, κύκνους πολλοὺς ᾀδοντας ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ ποταμοῦ. καὶ [e] αὖθις ἠρώτων τοὺς ναύτας (ἀνεπλέομεν γὰρ ἔτι) Ἀλλ' οἵ γε κύκνοι, φημίκα [f] ἡμῖν τὸ λιγυρὸν ἐκεῖνο [g] ᾄδουσιν ἐφεστῶτες τῷ ποταμῷ, ἔνθεν ἢ ἔνθεν; Φασὶ γὰρ Ἀπόλλωνος παρέδρους αὐτοὺς ὄντας, ᾠδικοὺς ἀνθρώπους, ἐνταῦθά που ἐς τὰ ὄρνεα μεταπεσεῖν, καὶ ἀφ' τοῦτο ᾄδειν ἔτι, οὐκ ἐκλαθομένους τῆς μουσικῆς.

5. At illi cum riſu, *Tu homo*, inquiunt, *non deſines hodie mentiri de regione noſtra atque fluvio? Nos vero ſemper navigantes, & a pueris inde fere opus facientes in Eridano, paucos quidem cycnos interdum videmus in paluſtribus ripis fluminis, & crocitant hi quidquam plane alienum a Muſis, & imbecillum, adeo ut corvi vel graculi Sirenes ſint ad illos. Canentes autem ſuaviter, atque ut tu ais, ne per ſomnium quidem audivimus. Itaque mirari ſubit unde iſta de nobis ad vos perveneriut.*

Οἱ δὲ σὺν γέλωτι, Σὺ, ἔφησαν, ὦ ἄνθρωπε, ἢ πάυσῃ τήμερον καταψευδόμενος τῆς χώρας ἡμῶν, καὶ τοῦ ποταμοῦ; ἡμεῖς δὲ ἀεὶ πλέοντες, καὶ σχεδὸν ἐκ παίδων ἐργαζόμενοι ἐν τῷ Ἠριδανῷ, ὀλίγους μὲν κύκνους ἐνίοτε ὁρῶμεν ἐν τοῖς ἕλεσι τοῦ ποταμοῦ, καὶ κρώζουσιν ἔστι πάνυ ἄμουσον καὶ ἀσθενές, ὡς τοὺς κόρακας ἢ τοὺς κολοιοὺς Σειρῆνας [h] μὲν εἶναι πρὸς αὐτούς· ᾀδόντων δὲ ἡδύ, καὶ οἷον σὺ φῂς, οὐδὲ ὄναρ ἀκηκόαμεν, ὥστε θαυμάζομεν πόθεν ταῦτα εἰς ὑμᾶς ἀφίκετο περὶ ἡμῶν.

Πολ-

d Ἀληθῶς] Ἀληθὴς *Fl.* *e* Αὖθις] Bene *Fl. Fr. W. P.* Αὖτις male *J.* *f* Ἡμῖν] Recte *L.* & *J.* Ὑμῖν *Fl.* cum cett. male. *g* Ἄδουσιν] *Fl.* ἄδουσιν ſine puncto ſubſcripto. *h* Μὲν] Non habet *Fl.*

Ἔστιν δὲ τούτοις — ὑπολείποντας ἐπιμελησόμενα. Ubi *Duker.* ex *Ariſtoph.* Eq. 1391. σοι ὑπολείπομαι — ἴσως λαβόντα, tum & hoc Luciani adfert. Sed, ut verum fatear, non eſt ſemper ejusmodi diſſimilis caſus anomalus, quando duo verba adſunt, quae diverſum caſum admittunt; ita οἷς hîc regitur ab ἔξεστι, & ἀναλέγοντας ab infinito πλεῖν, propter conjunctionem omiſſam, i. e. ὅτε ἀναλέγοντες πλεῖν. Idque patet itidem ex hoc *Lyſiae* pro Corinth. Sociis, p. Ed. *Lond.* 28. Ἄξιον γὰρ πᾶσιν ἀνθρώποις κἀκείνων μεμνῆσθαι, ὑμνοῦντας μὲν ἐν ταῖς ᾠδαῖς, λέγοντας δ' ἐν ταῖς τῶν ἀγαθῶν μνήμαις, τιμῶντας &c. Merentur interim talia obſervari, quia & continuatur alias dativus praemiſſus, ut ead. Orat. p. ſeq. Μόναις δ' αὐταῖς σὺν ἔξεστι σὺν τῷ ὑπαρχόντων μαθούσαις περὶ τῶν λοιπῶν ἄμεινον βουλεύεσθαι. *J. F. R.*

55. Ἀπόλλωνος παρέδρους] Cygnorum fabulam vulgo aliter narrant; prae luctu enim Phaëthontis mutatos ferunt. Vid. *Ovid.* Met. II. 367. & *Virgil.* Æn. X. 186. vid. *Plat.* Phaed. p. 387. g. & *Stob.* ſerm. CXIX. p. 607. *Cic.* Tuſc. I. 30. & *Davis.* not. *M. du S.*

56. Παρέδρους] Addendi hi πάρεδροι illis, quos magna diligentia, nec ſine felicis ingenii ſpeciminibus collegit Doctiſſ. *Ge. Arnaldus*, forte cap. 5. aut 25. *J. M. G.*

Πολλὰ τοιαῦτα ἐξαπαλῆσθαι [a] ἔνι, πιστεύοντας τοῖς πρὸς τὸ μεῖζον ἕκαστα ἐξηγουμένοις. ὥστε καγὼ νῦν δέδια ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, μὴ ὑμεῖς ἄρτι ἀφιγμένοι, καὶ τοῦτο πρῶτον ἀκροασάμενοι ἡμῶν, ἤλεκτρά τινα καὶ κύκνους ἐλπίσαντες εὑρήσειν παρ' ἡμῖν, ἔπειτα μετ' ὀλίγον ἀπέλθητε καταγελῶντες τῶν ὑποσχομένων ὑμῖν, τοιαῦτα πολλὰ κενεμήλια ἐνεῖναι τοῖς λόγοις. ἀλλὰ μαρτύρομαι, ὡς ἐμοῦ τοιαῦτα μεγαλαυχουμένου πρὸ τοῦ ἐμοῦ ὅτε ὑμεῖς, ὅτε ἄλλον πω ἀκήκοεν, ὃς δ' ἂν ἀκούσεται πολλοί. ἄλλοις μὲν οὐκ ὀλίγοις [b] ἐντύχοις ἂν Ἠριδανοῖς τισι, καὶ οἷς οὐκ ἤλεκτρον, ἀλλὰ χρυσὸς αὐτὸς ἀποσταλεῖ τῶν λόγων, πολὺ τῶν κύκνων τῶν ποιητικῶν λιγυροτέροις. τὸ δὲ ἐμὸν ὁρᾶτε ἤδη ὁποῖον ἁπλοϊκὸν καὶ [c] ἄμουσον, οὐδέ τις ᾠδὴ πρόσεστιν. ὥστε ὅρα μὴ τοιοῦτό τι πάθῃς μείζω περὶ ἡμῶν ἐλπίσας, οἷόν τι πάσχουσιν οἱ τὰ ἐν τῷ ὕδατι ὁρῶντες· οἰόμενοι γὰρ τηλικαῦτα εἶναι αὐτὰ οἷα διεφαίνετο

6. Multum decipi in talibus poteſt, ſi quis credat iis, qui in majus extollunt narrando omnia. Itaque ego etiam pro me nunc ſum ſolicitus, ne qui modo veniſtis & jam primum nos auditis, electra quaedam & cycnos invenire apud nos cum ſperaretis, diſcedatis paullo poſt irridentes illos, qui pretioſa id genus multa ineſſe noſtris in orationibus, vobis fuerant polliciti. At ego teſtor, talia me de meis rebus gloriantem neque vos, neque alium quemquam unquam audiviſſe, neque auditurum unquam eſſe. Alios quidem invenias non paucos, Eridanos quosdam, quibus non electrum, ſed aurum ipſum orationis ſtillat, multum poëticis cycnis modulatiores. Ego vero qualis ſim jam videtis, ſimplex, literarum expers; neque cantus adeſt. Igitur vide, ſi quis majora de nobis ſperas, ne tibi accidat, quod his, qui aquis ſubmerſa vident. Arbitrati enim, tanta eſſe illa, quanta deſuper adſpicientibus videbantur,

a Ἔνι] Ἔστι L. b Ἐντύχοις ἂν] Ἐντύχῃς ſine ἂν Fl. c Ἄμουσον] Sic G. L. marg. A1. & J. Ἄμουσον Fl. Wech. P. &c.

80. Ἀλλὰ μαρτύρομαι] Ἀντὶ τοῦ βεβαιῶ. V. (Nota δοτικῇ συντεταγμένον. habet C.)

72. Ἔνι] Recte habere vulgatum, vix operae erit multis docere, adeo id eſt frequens. Noſter ſupra *Paraſ.* §. 17. ὅτε γὰρ αὐλεῖ ἵνι *Ariſtoph.* Plut. 348. ἵνι γάρ τις ἵνι κίνδυνος τὸ τοῦ πράγματος, ubi Illuſtr. *Spanh.* ex Demoſth. aliisque idem adfert, quem etiam ad partes vocat Rev. *J. Elſn.* ad *Galat.* III. 28. Οὐκ ἵνι Ἰουδαῖος — οὐκ ἵνι δοῦλος &c. Adde *Theogn.* vſ. 1000. — οἳ προμάχουσιν ἵνι, & frequenter alibi. Ita ἵνι pro ἔνεστι vel ἔξεστι *Ael.* V. H. XII. 21. Item *Diod. Sic. Athen.* & *Plato*, quos adlegat Cl. *Perizon.* in Addend. ad *Ael.* p. 981. Ed. minor.' *J. F. R.*

87. Τὸ δὲ ἐμὸν ὁρᾶτε ἤδη ὁποῖον ἁπλοϊκὸν & ἄμουσον, οὐδέ τις ᾠδὴ πρόσεστιν] *Mea vero dicendi ratio quam ſit ſimplex, & a fabulis aliena, videtis, neque ipſi inſit modulatio.* Haec eſt verſio Salmurienſis. Sed in Mſ. eſt ἄμουσον pro ἄμουσον, quod magis probo, & verto: *mea videtis oratio quam ſit ſimplex & inerudita*, ſic ſua ipſe per modeſtiam elevat, *& quam nihil in ipſa ſit canori.* Sic enim recte verti puto ᾠδή. Ut Craſſus apud *Cic.* III. de orat. de C. Carbone: *Profluens quaeddam habuit Carbo, & canorum.* Et Gellius de eodem in Bruto de claris oratoribus: *L. Gellius qui ſe illi contubernalem, in conſulatu fuiſſe narrabat, canorum oratorem, & volubilem*, &c. *fuiſſe dicebat.* Ubi *volubilis* eſt, cui facile profluit oratio. Plutarchus de auditione, ſic circumſcribit, τὴν φωνὴν ἐμμελείαις τισὶ & μαλακότησι & κεκράσεσιν ἡρμόνων. *Vocem accuratis quibusdam ſonis ac mollitie & modulationibus edulcare.* Μόθοι pertinent ad poëtas, non ad oratores. Quoniam tamen Sophiſtae ſuis orationibus adſpergebant fabulas, non contendam, ſi quis pro vulgata ſtet acrius. *J. G. G.*

93. Σκιᾶς — αὐγὴν] Non ſatis opticarum rationum, etiam in quantum illa aetate erant cognitae, peritum fuiſſe noſtrum, non negaverim. Sed nec obeſſe illi debet uſus horum nominum. Nempe σκιὰ eſt ſpecies in oculos incurrens, praeſertim, cui nihil ſolidi ſubeſt, ut illa εἴδωλα tum Opticorum, tum quae apud manes, quas etiam Latine *umbras* vocari, notum eſt: αὐγὴ ſunt radii varie reflexi & refracti, quibus augetur illa umbra, illa ſpecies. Sic poſuit αὐγὰς Euclides, vel quisquis eſt, in principio Opticorum: εἴδωλον autem & ἔμφασιν hic pariter & Heliodorus Lariſſaeus dicunt eam, quae hic σκιὰ eſt. *Plin.* 36, 26. *f.* 67. ima-

tur, dilatata a radiis umbra; cum extracta multo minora deprehendunt, indignantur. Jam igitur tibi praedico, effusa aqua, & detegens me, ne quid magni te hausturum speres, aut spei *vanae* culpam in te ipse conferas.

αὐτοῖς ἄνωθεν, εὐρυνομένης τ σκιᾶς πρὸς τ αὐγήν, ἐπειδὰν ἀναστάσωσι, πολλῷ μικρότερα εὑρίσκοντες, ἀνιῶνται· ἤδη οὖν σοι προλέγω, ἐχχέας τὸ ὕδωρ, κ ἀποκαλύψας τἀμὰ, μηδὲν μέγα προσδοκήσης ἀνιμήσεσθαι, μὴ σαυτὸν αἰτιάσῃ τ ἐλπίδος.

MUSCAE ENCOMIUM.

NOn est minima volucrium musca, in quantum culicibus diversi generis, & minoribus etiam insectis comparatur: sed tantum istaec magnitudine superat, quantum ipsa ape minor est. Pennata est non eadem ratione, qua aliae volucres, ut plumis toto corpore velut comata sit, majores autem pennas habeat in alis; verum instar locustarum,

ΜΥΙΑΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

1 Ἡ Μυῖα ἔστι μὲν [d] οὐ τὸ σμικρότατον τ ὀρνέων, ὅσον ἐμπίσι, κ κώνωψι, κ τοῖς ἔτι λεπτοτέροις προβάλλειν· ἀλλὰ τοσοῦτον ἐκείνων μεγέθει πρόσχει, ὅσον αὐτὴ μελίττης ἀπολείπεται. ἐπτέρωται δὲ οὐ κατὰ [e] αὐτὰ τοῖς ἄλλοις, ὡς τοῖς μὲν ἁπανταχόθεν κομᾶν τῷ σώματι, τοῖς δὲ ὠκυπτέροις χρῆσθαι· ἀλλὰ κατὰ τὰς ἀκρίδας, οὐ

[d] Οὐ τὸ] Sic & *Fl.* cum *J. P.* &c. Οὔτω L. [e] Τὰ] Omisit *J.* Non item *Fl.* aliaeque.

2. Ἐμπίσι] * Ἕτερα κώνωψ ἐμπίδος. καίτοι Ἀριστοφάνης ὁ καμικὸς τ' αὐτὸν φησὶ † κώνωπα ϵ ἐμπίδα, ὡς Μαφίλαις. *V.* (Οἷον πῶλοι τὸν γνάμπτην ἔχειν τοὺς ἐμπίδας κατὰ τὸ τόμ' ἄδην ἢ κατ' ἐρεπύγιον. *G.*) In V. altero legitur sic: Ἐμπίσι] Ἐμπὶς ὁ ϲὺ τοῖς ὕδασι κώνωψ. ὁ δὲ κώνωψ ἰδίως ζωΐου.

* Ἕτερα] Ἕτερος C. Sed vulgatum praestat. *J. F. R.*

† Κώνωπα] Κώνωπας καὶ ἐμπίδας Edita. Mutavit *M. du S.*

imaginem, quam reddit Obsidianus lapis, *umbram* vocat, & magis diserte *Isidor.* Orig. 16, 4. *imaginum umbras.* *J. M. G.*

96. Ἐκχέας τὸ ὕδωρ] Nihil minus quam ad judicialem clepsydram hoc pertinet, quod cum putaret *Marcilius*, profecto dormitarit necesse est. Dixerat, quae sub aqua sint, ea apparere majora: ac simili ratione judicare quosdam de operibus ingenii. Jam subjicit, se hac ingenua de se professione, velut aquam illam effundere, quae hominum judiciis officere posset, & nudum se praebere spectandum. *J. M. G.*

2. Ἐμπίσι κ κώνωψι] Non inveniebam diversa nomina horum insectorum. Utrumque culicis genus esse video. *Muscellas*, quod dederunt interpretes, vel *musculas*, quo nomine Augustinus κώνωπας Aegyptiorum reddit, muscis adscribendas; *tabanos*, *asilos*, *oestros*, muscarum genera ipsa quoque esse, putabam. Igitur contentus fui *culicum genera* indiscretim dicere. Caeterum magnificentius aliquanto encomium futurum erat, si nostri aevi praelidiis, & *Leeuwenhoeckio* aliquo vel *Reaumurio* praemonstratore usus esset Lucianus, v. g. in oculorum numero & admirabili structura, in proboscide. *J. M. G.*

5. Ἐπτέρωται δὲ οὐ κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις, ὡς τοῖς μὲν ἁπανταχόθεν κομᾶν τῷ σώματι τοῖς δὲ ὠκυπτέροις χρῆσθαι] Non accuratus satis fuit Interpres in hisce vertendis hoc modo: *est autem alata non eo modo quo ceterae volucres, quarum aliae pennas in toto habent corpore, aliae pernicibus alis utuntur.* Posteriorum verborum hic est sensus: *ut aliis pennis ab omni parte ornatum habeat corpus, aliis in volando utatur.* Ita *L. Bos*, in schedis Mss. Plura in Obs. Crit. p. 64. f. & 65. *J. F. R.*

Ibid. Κατὰ τὰ αὐτὰ] Male *Fl.* omisisse τὰ, patet ex c. 3. ubi & ipsa cum cett. κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἰλίφασι. *J. F. R.*

6. Ὡς τοῖς μὲν — χρῆσθαι] Haec insititia videntur. *F. G.* Mox pro *pennas* esse vertendum *plumas* monuit Idem. *J. F. R.*

8. Κατὰ τὰς ἀκρίδας] Confer Nostrum infra Δισ. c. 3. *L. K.*

καὶ τέττιγας, καὶ μελίττας, ἔστι [a] μὲν ὑμενόπτερα, τοσοῦτον ἀπαλώτερα ἔχουσα τὰ πτερὰ, ὅσον τῶν Ἑλληνικῶν ἐσθῆτος ἡ Ἰνδικὴ λεπτοτέρα, καὶ μαλακωτέρα· καὶ μὴν [b] διανθίσαι τοὺς ταῶνας, εἴ τις ἀτενὲς βλέποι ἐς αὐτὰ, ὁπόταν ἐκπετάσασα πρὸς τὸν ἥλιον, ἐκπερύσηται.

& cicadarum, apiumque; pinnas habet membrana, tanto quidem molliores alis aliis, quanto Graeca veste Indica est tenuior & delicatior. Et sane floreos pavonum instar colores habet, si quis intente illam respiciat, cum expansis ad solem pennis volatum meditatur.

Ἡ δὲ πτῆσις οὔτε καθ' τὰς κυκλερίδας εἰρεσίᾳ συνεχεῖ τῶν πτερῶν, οὔτε κατὰ τὰς ἀκρίδας μετὰ πηδήματος, οὐδὲ ὡς οἱ σφῆκες μετὰ ῥοιζήματος, ἀλλ' εὐκαμπὴς πρὸς ὅ, τι ἂν μέρος ὁρμήσῃ τοῦ ἀέρος. καὶ μὴν καὶ κεῖνο πρόσεστιν αὐτῇ, τὸ μὴ καθ' ἡσυχίαν, ἀλλὰ μετ' ᾠδῆς πέτεσθαι, οὐκ [c] ἀπηνοῦς οἷα κωνώπων, καὶ ἐμπίδων, οὐδὲ τὸ βαρύβρομον τῆς μελιττῆς, ἢ τῶν σφηκῶν τὸ φοβερὸν, καὶ ἀπειληλιχὸν ἐνδεικνυμένης· ἀλλὰ τοσοῦτον ὅσῳ λιγυρώτερα, ὅσον σάλπιγγος καὶ κυμβάλων αὐλοὶ μελιχρότεροι.

2. Volatus illius est non qualis vespertilionum in perpetuo alarum remigio, neque locustarum instar cum saltu *conjunctus*, neque cum perstrepero impetu, ut vesparum, sed flexilis in quamcumque partem aëris tendat. Etiam hoc illi inest, quod non silentio, verum cum cantu quodam volat, non infesto, qualis est culicum, neque graves fremitus apum, aut terribiles minacesque vesparum imitante, sed in tantum est modulatior, quantum tuba atque cymbalis tibiae sunt placidiores.

Τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ἡ μὲν κεφαλὴ λεπτόταλα τῷ αὐχένι συνέχεται, καὶ ἔστιν εὐπεριάγωγος, διὰ συμπεφυκυῖα ὥσπερ ἡ τῶν ἀκρίδων· ὀφθαλμοὶ δὲ προπαγεῖς, πολὺ τοῦ κέρατος ἔχοντες στέρνον εὐπαγές· καὶ ἐκπεφύκασιν αὐτῇ οἱ πόδες, διὰ κατὰ τοὺς σφῆκας πάνυ ἐσφιγ-

3. Quantum ad reliquum corpus, caput tenuissimo canali continetur cervicibus, & circumactu est facile, non adnatum quale locustarum: oculi autem solide eminentes multum habentes de cornu: pectus compactum, e quo enati pedes non omnino ut in

a Μὲν] Non comparet in *Fl.* b Διάνθισαι] Διάνθησαι *Wech.* c Ἀπηνοῦς] Sic Edd. constanter. Ἀπηνοῦς vult *Solan.*

9. Μελίττας] (Dele punctum) *Kuſt.* Non hoc tantum, sed dele etiam μὲν cum *Fl.* quod in reliquis odiose occurrit, & sensum perturbat. *M. du S.*

Ibid. Ἔστι μὲν] Recte abesse μὲν in *Fl.* adlevit *Solan.* idque in *J.* delerat. Ego etsi abesse posse credo, nondum tamen deleo, quum in al. Codd. non deleatur, atque & alibi implendae orationis gratia abundet, & vel hic durior sit pronuntiatio, si μὲν deleas. Abundat similiter μὲν ap. *Long. Past.* IV. p. 147. (vere 139.) Ed. *Moll.* Αἰγὶ δ' ἄρρεν μὲν παιδίον ὑπέθηκαν, καὶ θηλύτριον γενόμενον θύτερον. Neque opus esse ut δὲ semper sequatur, patet etiam ex *Aristoph.* Pl. 58. Ἐγὼ μὲν αὐτῷ φράζειν λέγω σοι — vid. reliqua. Non dissimile etiam est hoc *Diod. Sic.* XI. c. 39. τοὺς λόγῳ μὲν συμβουλεύσοντας κατὰ τὸ παρὸν μὴ τειχίζειν τὴν πόλιν &c. ubi δὲ quoque non sequitur, nisi post aliquot periodos, nec ad illud μὲν pertinens. Nec Apostoli in *Act.* c. XXVII. 21. Ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι, μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, ubi nec adversativa sequitur, sed tacite intelligitur, in opposito verbo κερδῆσαι mox adjuncto. *Herodian.* I. 4. 2. Ἀχθεσθεὶς μὲν ὁμοῦ — θυμοῦ ἀδὲ, & sic bis ter alibi. Interdum etiam simpliciter μὲν pro adseverationis nota poni, notum arbitror ex *Ael.* V. H. IV. 10. ἐμοὶ μὲν δοκεῖ. Quin & μὲν praemisso μὲν habuimus haud semel, ut *Paras.* c. 15. & 21. Nec tamen adeo abundare hic videtur, quin augeat aliquantum, ut Latinum *vel*, quando dicimus, ille *vel major* est, *vel centies*, & simil. Ita & ap. eosdem τὸ *quidem* nullo sequente *sed* adhiberi, hodie vix quemquam fugit, licet id male negarit *Sanctius* L. III. p. 514. f. quem permultis testimoniis probe refutavit Cl. *Perizon.* *J. F. R.*

22. Ἀπηνοῦς] Sic necessario corrigendum fuit, propter sequens οἷα. legebatur enim in omnibus ἀπηνῶς. *M. du S.*

30. Οἱ συμπεφυκυῖα ὥσπερ ἡ τῶν ἀκρίδων] Vertunt *non cervici affixum, ut est locustarum*; quod unde potuerunt effingere? De cervice nihil est in Luciano. Et qualis quae-

in vespis adstricti. Alvus munita ipsa quoque est, thoraci similis, zonas latas & squamas habens. Ulciscitur se non circa novissimam alvi partem, uti vespa, & apis, sed ore ac proboscide, qua eo modo quo elephanti instructa & ante se pascitur, & comprehendit, & adhaerescens continet, quum acetabulo extrema parte sit similis. Ex illa vero dens emicat, quo ubi pupugit, potat sanguinem. Nam bibit quidem lactem quoque: sed suavis illi etiam sanguis, cum dolore non magno eorum, qui punguntur. Sex pedes cum habeat, quatuor solis incedit, anterioribus autem duobus, velut manibus utitur. Videas igitur illam quadrupedem ingredi, ferentem manibus sublatum esculentum quiddam humano plane more, atque ut nos.

4. Nascitur non statim talis, sed vermis primum, sive ex hominibus, sive animalibus aliis demortuis. Deinde paullatim & pedes profert, & pinnas gignit & ex repente fit volucris: fit etiam gravida & vermiculum parit, muscam paullo post futurum. Cum autem nutriatur cum hominibus, eo-

μένοι. ἡ γαστὴρ δὲ ὀχύρωται καὶ αὐτὴ, καὶ θώρακι ἔοικε ζώνας πλατείας, καὶ φολίδας ἔχουσα. ἀμύνεται μέντοι καὶ τὸ ὀρρωδύγιον οὐκ σφῆξ, καὶ μέλιττα, ἀλλὰ τῷ στόματι, καὶ τῇ προβοσκίδι, ἣν καὶ τὰ αὐτὰ τοῖς ἐλέφασι καὶ αὕτη ἔχουσα προνομεύει τε καὶ ὀπιλαμβάνεται, καὶ προσφῦσα κατέχει, κοτυληδόνι καὶ τὸ ἄκρον ἐοικυῖα, ἐκ δὲ αὐτῆς ὀδὼς προκύπτει, ᾧ κεντῆσα πίνει τὸ αἷμα τοῦτο, πίνει μὲν γὰρ καὶ γάλακτος, ἡδὺ δὲ αὐτῇ καὶ τὸ αἷμα, καὶ μετὰ μεγάλης ὀδύνης τῶν κεντουμένων. ἑξάπους δὲ οὖσα, τοῖς μὲν τέτταρσι βαδίζει μόνοις, τοῖς δὲ προσθίοις δυσὶ καθάπερ χερσὶ χρῆται. ἴδοις ἂν οὖν αὐτὴν ὅτι τεττάρων βεβηκυῖαν, ἔχουσάν τι ἐν ταῖν χεροῖν μετέωρον ἐδώδιμον ἀνθρωπίνως πάνυ, καθ' ἡμᾶς.

Γίγνεται δὲ οὐκ εὐθὺς τοιαύτη, ἀλλὰ σκώληξ τὸ πρῶτον ἤτοι ἐξ ἀνθρώπων, ἢ ἄλλων ζώων ἀποθανόντων· εἶτα κατ' ὀλίγον πόδας τε ἐκφέρει, καὶ φύει τὰ πτερὰ, καὶ ἐξ ἑρπετοῦ ὄρνεον γίγνεται, καὶ κυοφορεῖ δὲ, καὶ ἀποτίκτει σκώληκα μικρὸν ἢ μυῖαν ὕστερον. σύντροφος δὲ ἀνθρώποις ὑπάρχουσα, καὶ

d Προνομεύει] Προνομεύει *Wech.* male. e Ὀδὼς] Ὀδοὺς adspirate *Fl.*

40. Κοτυληδόνι] Κοτυληδόνος αἱ τῶ πωλόποδος πλακοῦντες. *V.*

quæso cervix locustarum? Certe Lucianus ullam esse prorsus per has voces negat, quæ verti debent, *non agnata* reliquo corpori, *ut est locustarum*, non est continuus tractus corporis a capite ad caudam, ut in locustis, sed post caput est velut intervallum, ita tamen, ut tenui fauce caput reliquo corpori annectatur, & sic possit converti alia parte corporis immota & quieta. Paulo post etiam potuit vocem φολίδες lenius interpretari, quam per vocem *cortices*, præcipue quum loricas squammatas dixerint, & laminas ex ferro in eis agnoverint. Tum & ὁ καὶ τὸ ὀρροπύγιον reddidit inscite, *non aculeo*, quasi vocis hujus significatio & discrimen, quod inter muscam & alia insecta notat auctor, respiceret formam, & non potius locum ubi situs ejus, in extrema nempe parte diversa, quam est in vespis & apibus. *J. G.*

42. Ὀδὼς] Florentinam recte ὀδοὺς habere adpinxit *Solan.* nescio quare; nam si dentis significatum retinere voluit, cur scripturam ap. omnes receptam novaremus? Et quum dentes etiam vocentur aculei furcarum, quae ideo *tridentes* ac *bidentes* audiunt, nec τρίοδος de fuscina Neptuni Graecis ignotum: item pinnae rastrorum, dentes vocantur, quid obstat quo minus & proboscidem muscae aculeatam dentis nomine insigniret Noster? Ita & vertebram primam colli ὀδοντα vocari *Hippocrati*, monet *Poll.* L. 2. S. 131. quem tamen refellit *Foes.* in Oecon. Hipp. secundam Hippocrati hoc nomine insigniri docens; sed nihil hic refert, dum a similitudine dentis canini aculeati tamen traxisse nomen fatetur. Et quamquam ὀδοντα quoque adspirate habet Mf. unum *Pollucis*, Editores id recte spreverunt. Ap. LXX. 1. *Sam.* 13. 21. ὀδοντες adhibentur de dentibus *falcium*; (nam dentatae falces veterum) aut de furcis, ut alii verterunt, (*Lutherus* omisit) Nostri *limas dentatas* dedere ex Hebraeo, quam recte, non inquiro. *J. F. R.*

56. Καὶ ἀποτίκτει σκώληκα] Non satis ex fide historiae. *Th. M.*

καὶ ὁμοδίαιτος, καὶ ὁμοτράπεζος ἁπάντων γεύεται πλὴν ἐλαίου. θάνατος γὰρ αὐτῇ τοῦτο πιεῖν· καὶ μόλις ὠκύμορος ἅπερ πάνυ ὀλίγα ἐς γῆρας ὁ βίος αὐτῆς συμμετρηθεὶς τῷ φωτὶ χαίρει μάλιστα, καὶ ἐν τούτῳ πολιτεύεται. νυκτὸς δὲ εἰρήνην ἄγει, καὶ ὅτε πέτεται, ὅτε ᾄδει ἀλλ' ὑπέπηχε, καὶ ἀτρεμεῖ.

rumque contubernio & menſa utatur, omnia guſtat praeter oleum, quippe quod bibiſſe illi mors eſt. Verum brevis aevi cum ſit, omnino enim arctis vita illius terminis circumſcripta eſt; luce gaudet maxime, & in ea verſatur: noctu autem quietem agit, & neque volat, neque canit, ſed contrahit ſe & nusquam movet.

Σύνεσιν δὲ καὶ μικρὰν αὐτῆς εἰπεῖν ἔχω, ὁπόταν τὸ ὀπίθυλον καὶ πολέμιον αὐτῇ τὸ ἀράχνιον ἀμφιδράσσηται· λοχᾶντά τε γὰρ ὁρᾷ, καὶ ἀντίον αὐτῷ ὁρᾷ, ἐκκλίνουσα τὴν ἁρμὴν ὡς μὴ ἁλίσκοιτο σαγηνευθεῖσα, καὶ ἐμπεσοῦσα ταῖς τοῦ θηρίου πλεκτάναις. τὴν μὲν γὰρ ἀνδρίαν καὶ τὴν [a] ἀλκὴν αὐτῆς, οὐχ ἡμᾶς χρὴ λέγειν, ἀλλ' ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν ποιητῶν Ὅμηρος· τὸν γὰρ ἄριστον τῶν ἡρώων ἐπαινέσαι ζητῶν, οὐ λέοντι, ἢ παρδάλει, ἢ συὶ τὴν ἀλκὴν αὐτοῦ εἰκάζει, ἀλλὰ

5. Prudentiam illius non parvam in eo dico *ineſſe*, cum inſidiatorem & hoſtem ſuum araneum effugiat. Inſidiantem enim obſervat, & contra intuetur, devitans impetum, ne reti illius capiatur, & in cirros beſtiae incidat. Fortitudinem illius & robur nos dicere nihil attinet, ſed poëtarum magniloquentiſſimum. Nam laudare ſtudens Heroum praeſtantiſſimum, non leoni, aut pardali, aut apro robur illius comparat, ſed

a Ἀλκὴν] Alii ἰχὼν, ajunt *Coll.* In noſtris nihil varietatis eſt.

71. Ἰχὼν] Γρ. ἀλκήν. *G.*

62. Πολιτεύεται] Vertunt, *obverſatur*. Verte, *negotiatur*. *F.G.* Idem addit ὑπέστηχε *ſubſidit* eſſe vertendum, ac dein pro *contractae*, *ſubſidentes*. *J.F.R.*

63. Νυκτὸς δὲ εἰρήνην ἄγει, καὶ ὅτε πέτεται, ὅτε ᾄδει] Pugnat ſecum ipſe fine encomii, nam cis pauca dicturus eſt, eam πᾶσι τοῖς κοιμωμένοις τὸ ὕπνου φθορεῖν, &c. nempe quia turbat eis ſomnum morſu & cantu. Sed dici poteſt, generatim accepto muſcae nomine, & muſcas & culices contineri, & ſomni turbationem referri ad culices, noctis quietem ad muſcas alias. *Th.M.*

64. Ἀτρεμεῖ] Supra T. I. *Prometh.* §. 7. (jam §. 11.) *M.du S.*

71. Ἀνδρίαν] Si *Rhodomanno* credimus in addend. ad *Died. Sic.* ἀνδρεία ſemper ſcribendum, & ſic *Died. Sic.* XI. c. 4. Sed quum ibid. c. 6. bis legatur ἀνδρίαν, atque alibi frequenter, nihil & hic in orthographia mutandum. Ἀνδρεία *Herodianus* ubique, item οἱ LXX. *Aelian. Epict. Thucyd.* etiam plerumque; ſed & ἀνδρία idem III. c. 82. Ac Noſter T. II. *de Salt.* c. 12. ubi ἀνδρίας quoque ex Edd. optimis ſervavimus. Ut igitur fruſtra Rhodomanus contendit ἀνδρεία ſemper ſcribendum, ita jam minus etiam certam haboo obſervationem *Stephani* contrarium docentis; ſed utrumque inveniri in editis libris video; ἀνδρίαν tamen multo frequentius. *J.F.R.*

72. Ἀλλ' ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν ποιητῶν Ὅμηρος] Ὑποσόλικον fuiſſet enim ἄλλα τὸν μεγαλοφωνότατον τῶν ποιητῶν ὁ Ὅμηρος τὸν γὰρ &c. Ὀλίσθημα ſtili properantis. *Th.M.*

Ἀλλ' ὁ] Vid. *Marcilii* notam, cui ſubſcribo, quamquam delendo ſequens γὰρ conſuli ſententiae poſſit. *M.du S.*

73. Τὸν γὰρ ἄριστον] Atqui Menelaum ibi laudat *Homerus*, ne cum Luciano erres, non Achillem; quod Clar. *Barneſium*, ibi de Luciano aliquid monentem fugit. Turbatque is nonnihil, dum tragici c. 11. allata verba pro his affert, & apponit ad rem quidem ſuam ibi facientia, ſed minime indicantia ad hunc Homeri locum a Luciano alluſum. *M.du S.*

76. Τῷ θάρσει τῆς μυίας] *Hom.* Il. P. 570. *M.du S.*

77. Οὐδὲ γὰρ θρασὺς, ἀλλὰ θάρσος] Firmat itaque etiam Lucianus diſcrimen inter θρασὺς & θάρσος, idque ait antiquiſſimum eſſe, & *Homero* jam obſervatum Il. P, 570. ubi Menelao Minerva μυίης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκεν, κ. τ. λ. quam accurate, non dixerim. Certe ad Euripidis Alceſtin 604. obſervat *Barneſius*, non nimis religioſe id eſſe poëtis notatum, defenditque poëtam ſuum contra reprehenſionem veteris ſcholiaſtae ad *Medeae* vſ. 469. ubi θάρσος vocatur παράσημον τῆς ψυχῆς μὴ λογισμοῦ, θράσος δὲ ἡ ἀλόγιστος τόλμη. His ſimilia *Euſtath.* ad Il. Ε, 3. ubi Diomedi Minerva δῶκε μένος καὶ θάρσος. it. ad Od. Ζ. p. 547, 28. *Baſ.* & *Pollux* 3, 135. atque *Ammonius* h.v. Cumque θάρσος ſit pla-

ſed audaciae muſcae, & intrepidis illius improbisque conatibus. Neque enim audaciam ait illi ineſſe, ſed fortitudinem. Nam etiam repulſa, ait, tamen non deſiſtit, ſed morſum appetit. Ita autem omnino laudat atque amplectitur muſcam, ut non ſemel, neque paucis mentionem illius injiciat, ſed ſaepe: adeo commemoratione illius ornantur verſiculi. Nunc enim gregarium illius ad lac volatum enarrat; nunc Minervam, cum defendit a Menelao telum, ne in vitalia illius labatur, comparans matri dormientem infantem ſuum curanti, muſcam rurſus comparationi inducit. Quin etiam appellatione pulcherrima eas ornavit, dum *frequentes* dixit, & turbam illarum vocavit *gentes*.

6. Adeo autem robuſta eſt, ut morſu

[b] τῷ θάρσει ἡ μυῖας, καὶ τῷ ἀτρέστῳ, καὶ λιπαρεῖ τὴν ἐπιχειρήσεως· οὐδὲ γὰρ θράσος, ἀλλὰ θάρσος φησὶν αὐτῇ προσεῖναι. καὶ γὰρ εἰργομένη, φησὶν, ὅμως οὐκ ἀφίστα), ἀλλ' ἐφίεται τῷ δήγματος. οὕτω δὲ πάνυ ἐπαινεῖ καὶ ἀσπάζεται τὴν μυῖαν, ὥστε οὐχ ἅπαξ, οὐδ' ἐν ὀλίγοις μέμνηται αὐτῆς, ἀλλὰ πολλάκις, οὕτω κοσμεῖ τὰ ἔπη μνημονευομένη, ἄρτι μὲν γὰρ τὴν ἀγελαίαν στῆσιν αὐτῆς ἐπὶ τὸ γάλα διέρχεται, ἄρτι δὲ τὴν Ἀθηνᾶν ὁπότε τῷ Μενέλεω τὸ βέλος [c] ἀποκρύεται, ὡς μὴ ἐπὶ τὰ χειριώτατα ἐμπέσοι, εἰκάζων μητρὶ κηδομένῃ κοιμωμένου αὐτῇ τοῦ βρέφους, τὴν μυῖαν αὖθις ἐπεισάγει τῷ παραδείγματι. καὶ μὴν καὶ ἐπιθέτῳ καλλίστῳ αὐτὰς ἐκόσμησεν, ἀδινὰς προσειπών, καὶ τὴν ἀγέλην αὐτῶν ἔθνη καλῶν.

Οὕτω δὲ ἰσχυρά ἐστιν, ὥστ' ὁπόταν τι δά-

[b] τῷ] τὸ male *Ald.* [c] Ἀποκρύεται] Ἀποκρούεται *Fl.* male, ex qua tamen idem adſcriptum marg. *Ai.*

plane idem, quod θάρσος, huc pertinet etiam auctor περὶ ἑρμηνείας, vulgo *Demetrius Phal.* ſ. 114. ubi παρέσπασται, ait, φαῦλά τινα ἀστεῖα τισὶν εἶναι θάρρει μὲν τοῦ θράσους, ἡ δὲ αἰσχύνη τῇ αἰδοῖ. Obſervavit hoc diſcrimen *Thucydides*, qui 1, 121. θράσει ἀπίστῳ ἐπαίρεσθαι dicat, *fallaci audacia*, & nobile illud 2, 40. ἀμαθίᾳ μὲν θράσος, λογισμὸς δ' ἔχειν φέρειν contra ea 6, 68. θάρσος θρασύνεσθαι de honeſta fiducia. Obſervavit *Ariſtophanes*, &, puto, ut quisque eſt accuratiſſimus. Iſta paullo copioſius non ad lucem modo Luciani, ſed ad emendandum *Plutarchum*, apud quem in comparatione Periclis & Fabii Maximi prope finem ſic legitur, in ipſa quoque ſplendidiſſima Briani editione p. 414. Μίαν γὰρ ὡς ἔοικεν ἀπειρίαν καὶ θράσος γυναῖα, καὶ θράσος ἀφαιρεῖται. Nulla ratione dubito, quin legendum ſit, καὶ θάρσος ἀφαιρεῖται. Pulchre ſententiam expreſſit interpres, *Una temeritatem gignit, & eripit audaciam imperitia.* Eadem plane ſententia, cum *Hippocrates* in Νόμῳ extr. ἡ ἀπειρίη, inquit, κακὸς ξυναυρὸς — δειλίης τε καὶ θρασύτητος τιθήνη. Sic praeclare nuper Ven. *Wolfius* apud *Liban.* ep. 1036, b. No. 4. in varietate librorum, θράσος τῷ θάρσει praetulit. Ne quid ſuperſit apud Plutarchum dubitationis, ponamus unum alterumque locum ex ipſa vita Fabii. De Minucio ejusque inſolentia ait p. 321. extr. *H. Steph.* ὁ δὲ μᾶλλον εἰς φρόνημα καὶ θράσος ἐπαιρόμενος. De eodem p. 325. poſt med. αὐτόν τι μεγαλαυχίας ἀμύητον, καὶ θράσους τὸ στρατιωτικὸν ἐμπεπλεκός. Denique p. 328. extr. αὐτοῦ τι τῷ Μινουκίῳ τὸ θράσος καθυπεκλέπτετο. Contra de vera fortitudine p. 332. extr. τοῦτο τοῖς Καρχηδονίοις ἰδοῦσι θάρρος παρέστη. Sed nimium forte diligentiae in re non dubia. *J.M.G.*

Ibid. Θράσος ἀλλὰ θάρσος] Vid. *Diod. Sic.* V. c. 29. ubi Cl. *Weſſel.* etiam profert diſtinguentem inter θράσος & θάρσος *Gregor. Naz.* Or. IV. p. 113. qui ait: ὅτι θάρσος μὲν θράσος, κἂν εἰ τοῖς ὀνόμασι πλησιάζει, πλεῖστον ἀλλήλων τῇ δυνάμει διαφέρουσι — τὸ μὲν γὰρ τοῦ τολμητίου θαρρεῖν ἀνδρός ἐστιν. — ὁ δὲ πλείων ὁ κινδύνου ὁμοίως χωρεῖν καὶ ἀθίζειν — θράσος. Sed quia Cl. *Geſner.* hoc diligenter egit, plura non addo. *J.F.P.*

81. Οὐκ ἅπαξ — μίμνει &c.] Il. B. 469. Il. 641. Δ. 130. *M.du S.*

91. Ἀδινὰς προσειπὼν] *Hom.* Il. B. 469. *M.du S.*

Ἀδινὰς προσειπὼν] Vaga admodum eſt notio hujus epitheti. *Euſtath.* Od. Ψ, 326. p. 817, 35. *Baſ.* ad verba poëtae Σειρῆνα ἀδινάων, Ἔνθα φασὶν οἱ παλαιοὶ τὸ ἀδινάων ἀντὶ τοῦ ἡδυφώνων, ἐθιπῶς. παρὰ τὸ ἄδειν, ἢ μᾶλλον παρὰ τὸ ἰδύ. πίπτει γάρ φασι τὸ ἀδὺν ἐπιμίξει. ἀθρόον, ὡς ἐκ τοῦ μιλιασάων ἀδινάων. οἰκτρὸν, ὡς ἐκ τοῦ ἀδὺν στοναχῆσαι· ἤδιον, ἤγουν ἡδὺ γλυκὺ, ὡς ἐκ τοῦ στεῖρον ἀδινάων πυκνὸν ἐκ ἰχνῶν, οἷον ἀμφ' ἀδινὸν κῦρ. καὶ ἀμέμφως, ὡς ἐκ τοῦ ἀδηκὼς ἀνανεύσαι φάσκων τι. Inter haec ipſe *Euſtathius* ad locum, quem tractat Lucianus, nempe Il. B, 469. p. 194, 48. *Baſ.* eligit ἢ τὰς λιπτὰς, ἢ τὰς πυκνὰς ἐκ ἀθρόου πλεομένας. Poſterior intellectus ad Luciani mentem aptior: niſi tamen malis *canoras*, quod praeferrem, nili de fortitudinis laude ageretur, cujus etiam eſt denſare ordines. *J.M.G.*

5. Ἀπο-

δάκνη, τίλρώσκ οὐκ ἀνθρώπε δέρμα μόνον, ἀλλὰ ϗ βοὸς, ϗ ἵππε, ϗ ἐλέφαντα λυπεῖ ἐς τὰς ῥυτίδας αὐτῦ παρεισδυομένη, ϗ τῇ αὐτῆς προνομαίᾳ χρῶ λόγον τῦ μεγέθες ἀμύσσεσα. μίξεως δὲ ϗ Ἀφροδισίων, ϗ γάμων πολλή τις αὐταῖς ἡ ἐλευθερία· ϗ ὁ ἄρρην ἐ χρῶ τὰς ἀλεκτρυόνας ὄπιθας εὐθὺς ἀπεπήδησεν, ἀλλ' ἐποχεῖται τῇ θηλείᾳ ὀπίπολύ· κἀκείνη φέρει τ νυμφίον, ϗ συμπέτον) τ ἐναέριον ἐκείνην μίξιν τῇ πτήσῃ μὴ ἀφαρθείρεσαι. ἀποτμηθεῖσα δὲ τ κεφαλὴν μυῖα, ἐπιπολὺ ζῇ τῷ ἄλλῳ σώματι, ϗ ἔμπνες ἐστίν.

vulneret non hominis modo cutem, ſed bovis etiam & equi. Quin elephantem dolore afficit intra rugas illius dum repit, & ſua proboſcide proportione magnitudinis ſuae fauciat. Coitus, & Veneris, & nuptiarum multa illis eſt libertas: ac mas non, ut in genere gallinaceo, cum inſcendit, ſtatim iterum deſilit; ſed diu inequitat feminae, atque illa fert ſponſum, volantque una, neque illum in aëre coitum volatu diſturbant. Praeciſo capite muſca diu vivit corpore reliquo, & ſpirat.

Ὁ δὲ μέγιστον ἐν τῇ φύσῃ αὐτῇ ὑπάρχει, τῦτο δὴ βύλομαι εἰπεῖν. κἀμοί δοκεῖ ὁ Πλάτων μόνον [a] αὐτὸ παριδεῖν ἐν τῷ περὶ ψυχῆς ϗ ἀθανασίας [b] αὐτῆς λόγῳ. ἀποθανῦσα γὰρ μυῖα τέφρας ἐπιχυθείσης ἀνίσταται, ϗ παλιγγενεσία τις αὐτῇ, ϗ βίος ἄλλος ἐξ ὑπαρχῆς γίγνεται· ὡς ἀκριβῶς πεπεῖσθαι πάντας, ὅτι κἀκείνων ἀθάνατός ἐστιν ἡ ψυχὴ, εἴγε ϗ ἀπελθῦσα ἐπανέρχεται πάλιν, ϗ γνωρίζει, ϗ ἐπανίστησι τὸ σῶμα, ϗ πέτεται τ μυῖαν ποιεῖ· ϗ [c] ἐπαληθεύει τ περὶ Ἑρμοτίμε τῦ Κλαζομενίε μῦθον, ὅτι πολλάκις [d] ἀφεῖσα αὐτὸν ἡ ψυχὴ ἀπεδήμει καθ' ἑαυτήν· εἶτα ἐπανελθῦσα ἐπλήρε αὖθις τὸ σῶμα, ϗ ἀνίστα τ Ἑρμότιμον.

7. Quod autem maximum in natura illarum eſt, hoc jam volo dicere. Ac videtur mihi ſolum illud Plato praetervidiſſe in ſuo de anima illiusque immortalitate libro. Mortua enim muſca inſperſo cinere reſurgit, & inſtaurata illi nativitas, atque alia de novo vita, contingit, adeo ut plane perſuaſum eſſe debeat, illarum quoque immortalem eſſe animam, ſiquidem etiam cum diſceſſit, redit, & agnoſcit & ſuſcitat corpus, &, ut volet muſca, efficit, & fidem conciliat illi de Clazomenio Hermotimo fabulae, animam illius ſaepe, ipſo relicto, pro ſe peregrinatam: deinde reducem impleviſſe corpus, ſuſcitaſſe Hermotimum.

8. Jam

a Αὐτὸ] Αὐτῷ male *Fl.* b Αὐτῆς] Αὐτοῦ *Fl.* recte, adjecit *Solan.* At nec vulgatum improbo. c Ἐπαληθεύει] Ἐπαληθεύει male *Fl.* d Ἀφεῖσα] Sic *Fl. Ald. H. B1. P. S.* Ἀφεῖσα *J.* & marg. *Ald.*

15. Ἀθάνατος] Ἐρρ' ἰς μυίας, βωμολόχε. *G.*

18. Πέτεται τὴν μυῖαν ποιεῖ] Ὥσπερ ἡ * περὶ τῦ τοῖς θηκωμένοις ἐνιεμένη μυῖα σὺν ἀφίσα) τῦ δήγματος λιπαρᾶς, ὕτω δὴ ϵ αὐτὸς σὺν ἀπόχρη, βωμολόχε, ἐλθόντε τὸ φλυαρεῖν ϵ ἀποκάπτειν ἰς ὤνησις τοὺς ἀγαθοὺς, ἀλλ' † ἰς μυίας. *V.*

* Περὶ τῦ] Lege ὑπὸ σοῦ, vel ſimile quid. *M. du S.* † Ἐς μυίας] Quid exciderit facile ex ſcholio praemiſſo perſpicies. *M. du S.*

5. Ἀποτμηθῦσα] Papilionem memini capite amputato ultra ſeptiduum vitae ſigna dediſſe, motis cum tangebatur, alis pedibusque humo firmiter haerentem. Adde quae *Aelianus* de teſtudinis marinae capite ſimilia profert de anim. IV. 28. *M. du S.*

12. Τέφρας ἐπιχυθείσης ἀνίσταται)] Narravit etiam *Aelian.* de Anim. I. 2. 29. Μυῖα ἐμπεσοῦσα εἰς ὕδωρ, ϗ ἡ μὲν (malim ϗ ἡ μὲν) ζώων ἐστὶ θρασυτάτη — ϗ ἀλλ' ταῦτα ἀποπήγνυ). εἰ δὲ αὐτῆς ἐξέλοις τ τεφρὸν, ϗ τέφραν ἐμπάσας, ϗ καλαίσας εἰς ἡλίε αὐγῆ, ἀναβιώσεις τὴν μυῖαν. Cretae inſperſione idem fieri, omnes norunt, quo citius humor exſiccetur; alioqui & ſine hac inſperſione id contingit ad ſolem & fornacem. Sed forſ. & τὸ τεφρὸν legendum. Niſi ex *Geneſ.* 23. 4. prius probes. *J. F. R.*

13. Παλιγγενεσία] Vocabulum hoc in Epiſt. ad *Tit.* III. 5. occurrens, hoc Luciani alioque *Joſephi* teſti-

mo-

8. Jam ipſa muſca vacua opere & ſolum alieno labore partis fruitur, ac plena illi ubique menſa. Nam & caprae illi mulgentur, & non minus muſcis quam hominibus laborat apis: & coqui huic condiunt opſonia, & regibus ipſis praeguſtat, menſisque inambulans cum illis epulatur, & una fruitur omnibus.

9. Pullitiem vero ſuam aut nidum non uno loco conſtituit, ſed volatum erraticum Scytharum more ſuſcipiens, ubicumque a nocte deprehenditur, ibi & larem ſibi & cubile facit. Verum noctu, uti dixi, nihil agit, neque occulte cupit agere quidquam; neque putat quidquam ſe turpe facere, quod in luce factum pudori eſſe ſibi debeat.

10. Fertur etiam fabula, mulierem quandam, Muſcam, olim fuiſſe, pulcherrimam, loquacem vero eandem atque argutam, & cantus amantem; rivalem autem Lunae in amando Endymione fuiſſe. Deinde cum dormientem adoleſcentem ſubinde ludibriis ſuis, & cantionibus, & comiſſationibus, excitaret, aegre tuliſſe illum; iratam vero Lunam in hoc illam *animal* mutaſſe: atque ideo omnibus illam nunc invidere ſomno,

[e] Ἄργος δὲ αὐτὴ ᾗ ἄνετος ἅσα, τὰ τοῦ ἄλλων πονήματα καρπᾶται, ᾗ πλήρης αὐτῇ παντὸς τράπεζα. ᾗ γὰρ αἶγες αὐτῇ ἀμέλγονται, ᾗ ἡ μέλιττα οὐχ ἥκιστα μυίαις [f] ἢ ἀνθρώποις ἐργάζεται, ᾗ [g] οἱ ὀψοποιοὶ ταύτῃ τὰ ὄψα ἡδύνουσι, ᾗ βασιλέων αὐτῇ προγεύεται, ᾗ ταῖς τραπέζαις ἐμπεριπατοῦσα συνεστιᾶται αὐτοῖς, ᾗ συναπολαύει πάντων.

Νεοττιὰν δὲ ἢ καλιὰν οὐχ ἑνὶ τόπῳ καλεσσήσατο, ἀλλὰ πλάνητα τὴν πτῆσιν ἔχουσα Σκύθας ἐπαμυνομένη, ὅπου ἂν τύχῃ νυκτὸς καταληφθεῖσα, ἐκεῖ ᾗ ἑστίαν ᾗ εὐνὴν ποιεῖται. οὐδὲ σκότῳ μέντοι, ὡς ἔφην, ἐργάζεται, οὔτε ἀξιοῖ λανθάνειν τι πράττουσα, οὐδὲ ἡγεῖταί τι αἰσχρὸν ποιεῖν, ὃ ἐν φωτὶ [h] δρώμενον αἰσχυνεῖ αὐτόν.

Φησὶ δὲ ὁ μῦθος ᾗ ἄνθρωπόν τινα Μυῖαν τὸ ἀρχαῖον γενέσθαι πάνυ καλὴν, λάλον μέντοι γε ᾗ τερπνὴν, ᾗ ᾠδικὴν, ᾗ ἀντερασθῆναί γε τῇ Σελήνῃ κατὰ τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρας τοῦ Ἐνδυμίωνος. εἶτ' ἐπειδὴ κοιμώμενον τὸ μειράκιον συνεχῶς ἐπήγειρεν ἐρεχελοῦσα, καὶ ᾄδουσα, καὶ κωμάζουσα ἐπ' αὐτὸν, ἅτε μὲ ἀγανακτῆσαι, ἅτε δὲ Σελήνην ὀργισθεῖσαν, εἰς τοῦτο ἅτε Μυῖαν μεταβαλεῖν ᾗ λέγεται τοῦτο πᾶσι νῦν τοῖς κοιμωμένοις αὐτὴν τοῦ ὕπνου φθονεῖν, μεμνημένην ἔτι τοῦ Ἐν-

[e] Ἄργος] Sic Edd. & *Th. Mag.* [f] Ἢ] Ita dedit *Solan.* Καὶ Edd. priores. [g] Οἱ] Abeſt a *Fl.* [h] Δρώμενον] Forſan ῥῴδιον, adpinxit *Solan.*

46. Ἐρεχελοῦσα] Ἡ φλυαρία, ὡσεὶ τὸ ἦρα ἢ τῶν χάλασιν ἔχειν. *V.*

monio probantem vid. *J. Elſnerum* in Obſ. Phil. ad N. T. T. 2. p. 327. Adderem, ſi quid opus, *Long. Paſt.* III. p. 94. Ἐκ θανάτου παλιγγενεσία. *J.F.R.*

19. Ἑρμοτίμου] De eo *Plin.* VII. 52. & *Plut.* 1051, 2. ubi corrupte *Hermodorus* pro *Hermotimo* legitur. Hiſtoriam habet *Apollonius Dyſcolus* c. 3. & *Orig.* c. Celſ. p. 129. f. *M. du S.*

Ἑρμοτίμου τοῦ Κλαζομ.] De hoc, & aliis, qui revixiſſe narrantur apud antiquos, quaerere volentem juvabunt, quae ad *Plin.* 7, 52. ſ. 53. dedit Harduinus: copioſe in primis id jam egit *Huetius* demonſtr. Evang. Prop. 9. c. 142. *J. M. G.*

28. Ἡ ἀνθρώπους] Antea in omnibus legebatur καὶ; quod cum ferri non poſſet, mutavi. *M. du S.*

35. Ἐπαμυνομένη] An ἐπαμυνόμενον, ſublato altero η; certe ſic debet, ſi ab αἴρω compoſitum eſt; ita τοὺς ἐξαμύνας ab ἐξαίρω *extollo*, ap. LXX. in *Syr.* XVI. 10. & ἐπαμύνων *elatus Diod. Sic.* 2. c. 34. p. 147. f. & I. *Maccab.* 8. 5. Contra ἀφυπνώσας ab ἀφυπνόω, in I. *Reg.* V. 4. Et ἀφυπνώσων. *Eſai.* XVI. 2. Quid multis? ſimplex αἴρομαι facit ἠρμένος, vid. *Herodian.* V. 5. 3. & VIII. 7. 6. Sed αἴρω, ἤρμαι, ἠρμένος, vid. *Aelian.* VI. 1. Ceterum ἐπαναπαύεσθαι φιλίαν habuimus etiam in *Tox.* c. 8. at hoc aliud quid eſt. *J.F.R.*

43. Ἀντερασθῆναι] Include κατὰ τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρας parentheſi, ut aliquatenus ſenſui conſulas. *M. du S.*

Ἐνδυμίωνος, καὶ μάλιστα τοῖς νέοις, καὶ ἀπαλοῖς· καὶ τὸ δῆγμα δὲ αὐτὸ, καὶ ἡ τοῦ αἵματος ἐπιθυμία, οὐκ ἀγριότητος, ἀλλ' ἔρωτός ἐστι σημεῖον καὶ φιλανθρωπίας. ὡς γοῦν δυνατὸν ἀπολαύει, καὶ τοῦ κάλλους τι ἀπαναθίζεται.

Endymionis nimirum memorem, maxime vero junioribus, tenerioribusque. Morsus autem ipse, & illa sanguinis cupiditas, non feritatis signum, sed amoris est, atque humanitatis. Quantum enim potest fruitur, & de pulchritudine decerpit aliquid.

Ἐγένετο δὲ καὶ τοῖς παλαιοῖς καὶ γυνή τις ὁμώνυμος αὐτῇ, ποιήτρια, πάνυ καλὴ καὶ σοφή· καὶ ἄλλη ἑταῖρα τῶν Ἀθηνῶν ὀψοφάγος, περὶ ἧς καὶ ὁ κωμικὸς ποιητὴς ἔφη, Ἡ Μυῖα ἔδακεν αὐτὸν ἄχρι τῆς καρδίας· ὥστε οὐδὲ ἡ κωμικὴ χάρις ἀπηξίωσεν, οὐδὲ ἀπέκλεισε τῆς σκηνῆς τὸ τῆς μυίας ὄνομα, οὐδ' οἱ γονεῖς ἠδοῦντο τὰς θυγατέρας οὕτω καλοῦντες. ἡ μὲν οὖν τραγῳδία καὶ σὺν μεγάλῳ ἐπαίνῳ μέμνηται τῆς μυίας, ὡς ἐν τούτοις,

Δεινόν γε τὴν μὲ μυῖαν ἀλκίμῳ δορὶ
Πηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώματ', ὡς πληθῇ φόνου.

Ἄνδρας δ' ὁπλίτας πολέμιον ταρβεῖν δόρυ.

Πολλὰ ἂν εἶχον εἰπεῖν καὶ περὶ μυίας τῆς Πυθαγορικῆς, εἰ μὴ γνώριμος ἦν ἅπασιν ἡ κατ' αὐτὴν ἱστορία.

11. Fuit autem apud antiquos etiam mulier quaedam illi cognominis Poëtria, pulchra sane, & docta; & alia nobilis apud Athenienses meretrix, de qua Comicus poëta dixit, *Istaec momordit Musca ad usque cor viri.* Ita neque Comica venustas dedignata est, aut scena excluſit nomen muscae, neque puduit parentes ita vocare filias. Quin tragoedia multa cum laude muscae memoriam usurpat, ut in illis

Proh dedecus, si musca forti robore
Corpus virorum amore caedis insilit:
Armatus hastam sed veretur hosticam.

Multa haberem dicere de Musca (Myia) etiam Pythagorica, nisi nota omnibus esset illius historia.

Γίγνονται δὲ καὶ μέγιστάί τινες μυῖαι, ἃς στρατιώτιδας οἱ πολλοὶ καλοῦσιν, οἱ δὲ κύνας, τραχύταται τὸ βόμβον, καὶ τὴν ὀπὴν ὠκύταται. αἴγε καὶ μακροβιώτατοί εἰσι, καὶ τοῦ χειμῶνος ὅλου ἄσιτοι διαχαρίζονται, ὑπέπτηχυῖαι τοῖς ὀρόφοις μάλιστα. ἐφ' ὧν

12. Nascuntur etiam maximae quaedam muscae, *militares* vulgo vocant, alii vero *canes*, bombo asperrimo, velociſſimo volatu, quae etiam longaevae admodum sunt, & tota hieme sine cibo durant, lacunaribus se insinuantes maxime, in quibus illud prae-

71. Ταρβεῖν] Φοβεῖσθαι. *V.*

59. Ποιήτρια] De Myia poëtria & hoc ipso loco Luciani vid. *Olear.* Diſſ. de poëtriis Graecis §. 48. p. 166. editionis, quam debemus elegantiſſimi atque honeſtiſſimi ingenii, doctrinae autem solidae, viro, *Joh. Chriſt. Wolfio*, qui etiam cum *Menagii* libello de mulieribus Philoſophis Muſcae Pythagoricae vitam reddidit, non ille quidem *cineribus adſperſis*, quod de vulgaribus muſcis Lucianus modo dicebat, sed sale candido atque puro. Caeterum verſiculus comici ita legendus est,

Ἡ Μυῖ' ἔδακεν αὐτὸν ἄχρι καρδίας.

J. M. G.

68. Δεινόν] *Euripidem* haec sapere videntur. *M. du S.*

72. Μυίας τῆς Πυθαγορικῆς] Pythagorae haec filia, de qua conſule *Menag.* de mul. Phil. & *Phot.* Cod. CCXLIX. meminit *Jamblichus* in catalogo pag. 218. C. Milonis uxor. *Porphyr.* etiam No. 4. & *Anonym.* No. 2. Miror a Luciano omiſſum quod de muſcis Piſatidibus ab *Aeliano* traditur de anim. V. 17. supra foeminas enim ille intelligentes facit. *M. du S.*

83. Ἐν τῷ μέρει] Pro *viciſſim*, saepe utitur Noſter, vid. ad *Gymn.* c. 19. Adde notam *Hemſt.* p. 45. Edit. Luciani minoris. qui & aliorum teſtimonia addidit; nam non inſerviit eadem huic Ed. Vid. tamen *Dial. Mort.* XII. 1. ἑκάτερον τὸ μέρος ἐκάστῳ εἰπάτω. *J. F. R.*

15. Τοὺς σίτους] Εἰ μὴ τοῦ Διογένους ἐκ καλακικάβης αὐτὰ τιμαίρου, καὶ συμβούλους τοὺς σίτους ἐπὶ τὴν ἐξέτασιν ἄγοι-

praeſertim mirabile eſt, quod utrumque & marium opus & feminarum peragunt, mutuo ſe inſcendentes, ut Veneris ille & Mercurii *Hermaphroditus* filius, mixta natura, pulchritudine duplici. Multa cum ſuperſint quae dicam, deſinam, ne, quod eſt in proverbio, *elephantem facere ex muſca* videar.

κἀκεῖνο θαυμάζειν ἄξιον, ὅτι ἀμφότερα τὰ θηλειῶν καὶ τὰ ἀῤῥένων δρῶσι, [a] βαίνοντες ἐν τῷ μέρει, τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης παῖδα τὸν μικτὸν τὴν φύσιν, καὶ διττὸν τὸ κάλλος. πολλὰ δ' ἔτι ἔχων εἰπεῖν καταπαύσω τὸν λόγον, μὴ καὶ δόξω τὴν παροιμίαν, Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν.

ADVERSUS INDOCTUM, ET LIBROS MULTOS EMENTEM.

QUin contrarium eſt conſilio tuo, quod nunc facis. Putas enim, in doctrina te ipſum quoque viſum iri eſſe aliquid, ſi ſtudioſe pulcherrimos quosque libros coëmas. At illud nequiter tibi evenit, & ipſum valet quodammodo ad convincendam ignorantiam tuam. In primis vero, *quod* nec emis optimos, ſed credis temere laudantibus: & Mercurio immolant te invento, qui talia mentiuntur de libris, ac theſaurus paratus es eorum mangonibus. Aut unde tu dignoſcere poſſes, qui ſint veteres & multi pretii, qui autem viles & temere futiles: niſi ex eo, quod exeſi & pertuſi ſunt, judices, & conſiliarias ad hanc inquiſitionem tineas adhibeas? Quan-

ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ, ΚΑΙ ΠΟΛΛΑ ΒΙΒΛΙΑ ΩΝΟΥΜΕΝΟΝ.

ΚΑὶ μὴν ἐναντίον βουλῇ ἃ ἐθέλεις, ὃ νῦν ποιεῖς. οἴει γὰρ ἐν παιδείᾳ καὶ αὐτὸς εἶναί τις δόξειν, σπουδῇ συναγείρων τὰ κάλλιστα τῶν βιβλίων. τὸ δέ σοι περὶ τὰ κάτω χωρεῖ, καὶ ἔλεγχος γίγνεται τῆς ἀπαιδευσίας πως τοῦτο. μάλιστα δὲ οὐδὲ τὰ κάλλιστα ὠνῇ, ἀλλὰ πιστεύεις τοῖς ὡς ἔτυχεν ἐπαινοῦσι, καὶ Ἑρμαίου εἶ τῷ τοιαῦτα ὑπευδοκιμοῦντι τοῖς βιβλίοις, καὶ θησαυρὸς ἕτοιμος τοῖς καπήλοις αὐτῷ. ἢ πόθεν γάρ σοι διαγνῶναι δυνατὸν, τίνα μὲν παλαιὰ, καὶ πολλοῦ ἄξια, τίνα δὲ φαῦλα, καὶ ἄλλως σαπρὰ, εἰ μὴ τῷ διαβεβρῶσθαι, καὶ καλαικεκόφθαι αὐτὰ τεκμαίροιο, καὶ συμβούλους τοὺς [b] σέας ὑπὲρ τῆς ἐξέτασιν ποιῇ-

[a] Βαίνοντες] Καὶ βαίνοντες marg. *AIW.* ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔ.] Πρὸς τὸν ἀπ— *Schol.* Non habent artic. *Fl. Fr. J. H. P. B.* &c. [b] Σέας] Conf. *Th. Mag.* h. v. Σῆς marg. *AIW.*

ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ] Ὡς ὁτιοῦν εἰκάσαι βιβλίον, αὐτήσας τινὰ, Λουκιανὲ, καὶ μὴ λαβὼν, καλῷ τούτῳ διχόμαλλι δι' αἰῶνος. * ἡμείψω αὐτόν. *V.*

* Ἡμείψω] Ita emendarat *Solan.* non addens unde, cum editum eſſet ἀμείψω. Obſecundavi tamen, ut fieret ſecund. perſ. ab ἀμείβομαι. *J.F.R.*

15. Καὶ συμβούλους τοὺς σέας] Ἀπὸ σύβης τοῦ σοὺς, σημαίνει καὶ τοὺς †σῆτας. *V.*

† Σῆτας] Ζῆτας miſere edita.

ωδιαμβάσεις; Benedictus: *Niſi inde conjicias quod ſarcoſi ſint ac mutili: tineasque his dijudicandis in conſilium adhibeas?* Miror hoc vitii tolerari in omnibus editionibus. Atqui σέας non ſunt *tineae*, ſed σῆτες. Nam quod nonnulli ajunt σοὺς quoque inveniri, ſaltem in caſibus obliquis, falluntur, & videntur hoc loco corrupto eſſe decepti. Gloſſae veteres: Σής, ὁ σῆψις, *haec tinea, robigo.* In addendis adjecerat *J.G.G.*

Ibid. Σέας] Occurrit σέων gen. plur. apud *Ariſtoph.* in Lyſiſtr. vſ. 731. ubi σητῶν per verſum ſtare non poteſt. *L.K.*

ª Παραλαμβάνεις; ἐπεὶ τῦ ἀκριβῦς, ἢ τῦ ἀσφαλῦς ἐν αὐτοῖς, τίς, ἢ ποία διάγνωσις;

Ἵνα δέ σοι δῶ αὐτὰ ἐκεῖνα κεκρικέναι, ὅσα ὁ Καλλῖνος ἐς κάλλος, ἢ ὁ ἀοίδιμος Ἀτλικὸς σὺν ἐπιμελείᾳ τῇ πάσῃ γράψαιεν, σοὶ τί ὄφελος, ὦ θαυμάσιε, τῦ κτήματος, ὅτε εἰδότι τὸ κάλλος αὐτῆς, ὅτε χρησαμένῳ ποτὲ οὐδὲν μᾶλλον, ἢ τυφλὸς ἄν τις ἀπολαύσειε κάλλους παιδικῶν; σὺ δὲ ἀνεωγμένοις μὲν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρᾷς τὰ βιβλία, καὶ, νὴ Δία, καλακόρως, καὶ ἀναγιγνώσκεις ἔνια πάνυ ἐπιτρέχων, φθάνοντος τῦ ὀφθαλμῦ τὸ στόμα. οὐδέπω δὲ τῦτό μοι ἱκανὸν, ἢν μὴ εἰδῇς τὸ ἀρετῶ, καὶ κακίαν ἑκάστου τῶν ἐγγεγραμμένων, καὶ συνίῃς ὅστις μὲν ὁ νῦς σύμπασι, τίς δὲ ἡ τάξις τῶν ὀνομάτων, ὅσα τε πρὸς τὸ ὀρθὸν κανόνα

doquidem curae exquisitae, & certae fidei, quae aut qualis a te proficiscatur dijudicatio?

2. Ut autem tibi dem, ipsa illa te judicare posse, quae Callinus pulchre, aut celebris ille Atticus summa cura scripserint: quid tibi prodest, mirabilis homo, *eorum* possessio, qui nec pulchritudinem illarum noris, neque unquam illis usurus sis, non magis quam caecus forma fruatur amorum suorum? Tu vero apertis quidem oculis inspicis libros, & sane ad satietatem; alios etiam cursim oculo os praeveniente perlegis. Illud vero mihi nondum satis est, nisi virtutem etiam vitiumque uniuscujusque eorum, quae scripta sunt agnoscas, atque intelligas, quae sit sententia universis, quis ordo verborum, quae ad rectam regulam scri-

ª Παραλαμβάνεις] Et sic *Th. Mag.* cum Edd.

19. Κεκρικέναι] Κεκριμένα. *G.*

20. Ὅσα ὁ Καλλῖνος ἐς κάλλος] Καλλιγράφοι ἅτινες γεγόνασιν ἄριστοι. *V.*

29. Φθάνοντος] *Προλαμβάνοντος. *V.*

* Προλαμβ.] Προσλαμβ. Edita. Bene correxit *M. du S.*

Τοὺς σάκες] Parvula vox, parvuli animalis nomen, offendit hic magnum *Graevium*: & ostenderat se eam ignorare etiam *Bisetus* ad *Aristoph.* Lysistr. 731. ubi sunt ἅρια ὑπὸ τῶ σάκεος καλακοπτόμενα, quo ipso verbo etiam Lucianus hic utitur. Reduxit utrumque in viam Doct. *Kusterus* ad l. c. *Bisetus* hic post Schol. *Hesiodi* Ἔργ. 420. collegit vermiculos varii generis, monosyllabos plerosque, suae quemque materiae hostes & destructores. Nempe lanas & vestes perdit σής, δρὶξ ligna, cornua ἄψ, vineas ἶξ, τρὼξ legumina, ficus ψήν. Omissa θρὶψ lignis infesta, σκὼψ carnium vivarum pernicies, haec credo, quod non insectum, sed major serpens. *J. M. G.*

16. Παραλαμβάνεις] Παραλαμβάνοις. *F. G.* Adsciscerem, si vel una Ed. praeiret. *J. F. R.*

20. Καλλῖνος] Nobiles illius aetatis librarii; certe ut vivorum meminisse videtur. De alio Callino legimus apud *Diog. Laert.* in *Theophrast.* p. 126. E. & Lycone p. 131. B. *M. du S.*

21. Ἀτλικὸς] Conf. infr. c. 24. Supra Συνθ. c. 7. *M. du S.*

38. Κλῶνα] Vide *Hesiodum* Θογ. 30. *M. du S.*

Ibid. Ὁ ποιμὴν ἐκεῖνος] *Hesiodus* Theog. vs. 29. seq. ad quem locum cum in Rhetorum magistro, non procul ab initio, respicit, tum infra in disput. cum Hesiodo princ. *J. M. G.*

41. Οὐδὲ Διὰ τριβὰς τοιαύτας] Τὰς αὐτὰς. sic paulo ante καὶ ταῦτα μὴ μαθὼν ἡμῖν εἰδέναι. *Th. M.*

Ibid. Ἡμῖν γε παισὶν] Forsan ἢ μὴν. *Hesych.* ἢ μὴν, ὄντως δή. Ita legisse Interpres videtur. *F. G.*

Ἡμῖν γε παισὶν] Τὸ ἡμῖν hic locum habere non videtur. An legendum ἢ μὴν id est *revera, omnino. Hesychius* ἢ μὴν, ὄντως. *AE. M.*

Ἡμῖν γε παισὶν] Tuetur vulgatum Cl. *Jensius* in Lectt. Lucian. p. 62. contra *Menagium*, (cui semper concinit *Gujetus*) qui ἢ μὴν hic corrigit: exemplaque similia ex Nostri *Necyom. Contempl.* & *Sacrif. Jens.* adfert, aliosque pronominum pleonasmos producit, de quibus quum abunde viderimus alibi, & res sit notissima, hic nihil repetemus. Et video pleraque *Jensii* jam inserta T. I. hujus Ed. p. 168. No. 53. *J. F. R.*

42. Σοὶ δὲ μεμνῆσθαι] Σοὶ δὲ μεμνῆσθαι. *Th. M.*

46. Πρὸς τὸ Λιβανίτιδος] Jurat Numen ei, quem hic lacerat, familiare. Venerem, & simul summa illius, quae deinde objecturus est, scelera complectitur, ut cum in *Pseudologista* c. p. 438. pr. per πάνδημον, & γενετυλλίδα & νυκτέριον, inimicum obtestatur. Nimirum vix dubito, quin *Libanitis*, quod nondum alias inveni nomen, a loco sui cultus dicta sit Venus illa, *Aphacitidis* appellatione decantata ante, quam illius templum, in Libano monte positum, everteret Constantinus M. Locus classicus est *Eusebii* de Vita Constant.

scriptor exegerit, quae subleſtae fidei, parum genuina, adulterata.

3. Quid igitur ais? haeccine etiam, licet non didiceris, tamen nobis ſcire? Unde? niſi forte a muſis lauri ramum, ut ille paſtor, accepiſti. Nam Heliconem, ubi commorari Deae dicuntur, nec audiſti, puto, unquam, neque ibi puerili aetate moratus es. Tibi ne meminiſſe quidem Muſarum fas eſt. Illae enim paſtori apparere non ſunt dedignatae, duro homini & hirſuto, & multum in corpore ſolem prae ſe ferenti. Tali vero, qualis tu es, homini (&, per ego te Libanitidem, permitte in praeſens, ne diſerte dicam omnia) ne prope quidem venire, bene novi, unquam dignentur: ſed pro lauro, murtea virga, aut malvae foliis, flagellatum relinquant, ne vel Holmeum, vel Hippocrenen polluant,

τῷ συγγραφεῖ ἀπηκρίβωϑ', ϗ ὅσα κίβδηλα ϗ νόθα, ϗ [b] παρακεκομμένα.

Τί ὖν φῄς, ϗ ταῦτα μὴ μαθὼν ἡμῖν εἰδέναι; πόθεν εἰ μή πολε παρὰ τ Μουσῶν κλῶνα δάφνης, καθάπερ ὁ ποιμὴν ἐκεῖνοϛ, λαβών; Ἑλικῶνα μέ γ', ἵνα ἀγρτρίβειν αἰϑερὶ λέγονϑ', οὐδὲ ἀκήκοας, οἶμαι, πολε, οὐδὲ ἀγρτριβὰς [c] τοιαύτας [d] ἡμῖν ἐν παισὶν ἐποιοῦ· σοὶ γὰρ μεμνῆϑαι Μουσῶν ἀνόσιον. ἐκεῖναι γὰρ τῷ ποιμένι μὲ οὐκ ἂν ὤκνησαν φανῆναι σκληρῷ ἀνδρὶ, ϗ δασεῖ, ϗ πολὺν τ ἥλιον ὅτι τῷ σώματι ἐμφαίνοντι, οἵῳ δέ σοί, ϗ μοι, πρὸς τ Λιβανίτιδοϛ, ἄφες ἐν τῷ παρόντι τὸ μὴ σύμπαντα σαφῶς εἰπεῖν, οὐδὲ ἐγγὺς γενέαϑ ποτ' ἂν εὖ οἶδ' ὅτι καλῆξίωσαν, ἀλλ' ἀντὶ τ δάφνης μυρρίνῃ ἂν ἢ ϗ μαλάχης φύλλοις μαστιγῶσαι, ἀπήλλαξαν ἂν τ τοιούτων, ὡς μὴ μιᾶναι μήτε τ [e] Ὀλμειὸν, μήτε τ τῦ ἵππυ κρήνην, ἄπαρ

b Παρακεκομμένα] Et ſic *Coll.* cum Edd. *c* Τοιαύτας] Nil mut. *Fl. Fr. J. P.* &c. Τὰς αὐτὰς *Marcil.* *d* Ἡμῖν] Ἢ μὴν *Menag.* Nihil abit a vulg. *Fl.* *e* Ὀλμειὸν] Spir. leni *J. Fl.* & *Heſiod.* Sine ſpir. *Ald. P. S.* &c. Adſpirate *Geſn.* & *Strab.*

39. Ἑλικῶνα μέ] Ὅρα ὅπως αἱ Μοῦσαι ἀγρτρίβειν λέγονται. *V.*

46. † Λιβαν.] Ἔοικε Σήρα εἶναι ὁ βιβλιοκάπηλοϛ ὅστις ϗ Δαμασκηνὸς, ὅσον ἀπὸ τ Λιβανίτιδοϛ ‡ εἰκάσαι. *V.*

52. § Ὀλμειὸν] Ποταμοί εἰσιν ἄτοι πρὸς αὐτῇ τῇ πομφῇ τῆ Ἑλικῶνοϛ· ὁ δὲ Ἑλικὼν, ὄρα ἐγὶ Βοιώτιον, ὃ πρὸς τοὺς πρόποδας Θεσπιαὶ πόλις κατῴκηται, ἐν ᾗ ὁ Ἔρως, ὃν Ἀλκαμένης ἐξείργασαι, θαυμάσιόν τι ἔργον ἰδεῖν. περὶ τ Ἑλικῶνα δέ φησι ϵ Ἡσίοδοϛ νέμων τὰς Μούσας ἰδεῖν, ϗ τὴν ποιητικὴν σοφίαν λαβεῖν. *V.*

† Λιβαν.] Huc retulit hoc Schol. *Solan.* quum ante ad alia verba referretur.

‡ Εἰκάσαι] Εἶναι ante vulgatum fuit.

§ Ὀλμειὸν] Μυρίνην Ed. *Cler.* Et mox ἐξείργασαι, item τῇ Ἑλικῶνα. Quae monente *Solano* facile correxi, nec librorum fidem exſpectare neceſſe habui. *J. F. R.*

ſtant. 3, 53. de quo ponamus quaedam, unde & Libanitidis nomen intelligatur, & quantum in hac jurandi formula amaritudinis inſit. Erat ergo Ἄλσοϛ ϵ τέμενοϛ — αἰχμὴ δαίμονι Ἀφροδίτης, ἐν ἀκρωρείας μίρει τῇ Λιβάνῳ ἐν ἀφάκοις ἱδρυμένον. Σχολή τις ἦν αὐτῇ κακοεργίας πᾶσιν ἀκολάστοις, πολλῆ τε ῥᾳστώνῃ (ſic Ro. *Steph.* Sed malim πολλή τε ῥᾳστώνη, ut referatur ad σχολὴ) διεφθορόσι τὸ σῶμα. Γύναιδις γοῦν τινες ἄνδρες σὺκ ἄνδρες, τὸ σεμνὸν τ φύσεως ἀπαρνησάμενοι, ϑηλείᾳ νόσῳ τὸν δαίμονα ἱλεοῦντο. Γυναικῶν δὴ αὖ παρήνομοι ὁμιλίαι, κλεψίγαμοί τε ὁμιλίαι, ἄῤῥητοί τε ϵ ἐπίῤῥητοι πράξεις, ὡς ἐν ἀνόμῳ ϵ λάϑρᾳ τῇ χάρᾳ κατὰ τόνδε τ νεὼν ἐπιχειροῦντο. ἴφορός τε ὑδρὶς ἦν τ πραττομένων, τῷ μηδένα σεμνῶν ἀνδρῶν αὐτόθι τολμᾶν παρεῖναι. Reliqua de hoc templo *Bochartus* Chanan. 2, 14. Videtur idem eſſe, de quo in libello de *Dea Syr.* c. p. 659. extr. *J. M. G.*

Ibid. Λιβανίτιδοϛ] Venus, *M. du S.*

Λιβανίτιδοϛ] An Veneris? *F. G.* Quidni? *J. F. R.*

49. Μυρίνῃ] An μυρίκῃ; *F. G.* Non male, ut ludibrii cauſſa major ſit oppoſitio inter laurum & vilem myricam atque malvam, quam quae jam eſt inter laurum & myrtum. *J. F. R.*

50. Μαλάχης φύλλοις] Nempe ferulacei generis eſt malva, de qua *Plin.* 19, 4. f. 22. *in Arabia ſeptimo menſe arboreſcere* baculorumque uſum *praebere exemplo*, ex *Theophr.* hiſt. pl. 1, 5. Itaque adhibet ad eam rem noſter etiam Δραπετ. extr. *J. M. G.*

Ibid. Ἀπήλλαξαν] Forſan ἀπήλασαν. *F. G.*

52. Ὀλμειὸν] De his fontibus *Heſiod.* Θ. 6. *M. du S.*

Ibid. Τὸν Ὀλμειὸν] Cum nullam fontis hujus & rivi mentionem fecerit Cellarius, juvat annotare eum ab *Heſiodo* Theogon. vſ. 5. & 6. jungi cum Hippocrene & Permeſſo. Etymon ex oriente arceſſit laudatus modo *Bochartus* Chanan. I, 16. *Strabo* lib. 9. p. 281. pr.

ᾧ ἢ ποιμνίοις διψῶσιν, ἢ [a] ποιμέσιν φόμασι καθαροῖς πότιμα. καίτοι εἰ μὲν ἀνάισχυντός εἶ, καὶ ἀνδρείως τὰ τοιαῦτα, τολμήσειας ἂν ποτε εἰπεῖν ὡς ἐπαιδεύθης, ἢ ἐμέλησέ σοι πώποτε τῶν ἐν χρῷ περὶ τὰ βιβλία συνουσίας, ἢ ὡς διδασκάλου σοι ὁ δεῖνα, [b] ἢ τῷ δεῖνι ξυνεφοίτας.

Ἀλλ' ἐνὶ [c] τούτῳ μόνῳ πάντα ἐκεῖνα ἀναδραμεῖν νῦν ἐλπίζεις, [d] τῷ κτᾶσθαι πολλὰ βιβλία. [e] καίτοι ταῦτα ἔχε ξυλλαβὼν ἐκεῖνα τὰ τοῦ Δημοσθένους, ὅσα τῇ χειρὶ τῇ αὐτοῦ ὁ ῥήτωρ ἔγραψε, καὶ τὰ τοῦ Θουκυδίδου, ὅσα πολλοῦ τοῦ Δημοσθένους, καὶ αὐτὰ ὀκτάκις μεμεγεγραμμένα εὑρέθη καλῶς. εἰ ἅπαντα ἐκεῖνα [f] κτήσῃ, ὅσα ὁ Σύλλας Ἀθήνηθεν εἰς Ἰταλίαν ἐξέπεμψε, τί ἂν ἐκ τούτου πλέον εἰς παιδείαν κτήσαιο; κἂν ὑποβαλλόμενος αὐτὰ ὑπακούσῃς, ἢ ξυγκολλήσας, καὶ περιβαλλόμενος περιοστῇς; ἴθηκος γὰρ ὁ πίθηκος, ἡ παροιμία φησὶ, κἂν χρύσεα ἔχῃ σύμβολα. καὶ σὺ τοίνυν βιβλίον μὲν ἔχεις ἐν τῇ χειρὶ, καὶ ἀναγιγνώσκεις ἀεί· τῶν δὲ ἀναγιγνωσκομένων οἶδα οὐδέν, ἀλλ' ὄνος λύρας ἀκούεις κινῶν τὰ ὦτα. ὡς εἴγε τὸ κεκτῆσθαι [g] τὰ βιβλία, καὶ πεπαιδευμένον ἀπέφαινε τὸν ἔχοντα, ἦν ἂν καὶ ὁ Περμησσὸς καὶ ὁ Ὀλμειὸς ἐν τῇ Ἑλικῶνι συμβάλλοντες πηλοὺς εἰς τὴν αὐτὴν ἐμπίπτουσι λίμνην τὴν Κωπαΐδα τῇ Ἀλιάρτῳ πλησίον.

fontes gregibus ſitientibus alioquin, & puris oris paſtoribus opportunos. Verum quantumcumque impudens ſis, & eatenus virilis, non tamen audebis unquam dicere, te eruditum eſſe, aut unquam curae tibi fuiſſe arctiorem cum libris conſuetudinem, aut hunc magiſtrum tuum fuiſſe, aut illum condiſcipulum.

4. Sed uno hoc ſolo omnia te illa jam emenſurum ſperas, multis libris comparandis. Hactenus ſane habe tibi collecta illa Demoſthenis *exemplaria*, quae ſua manu ſcripſit orator, & illa Thucydidis, quae a Demoſthene & ipſa octies deſcripta pulchre inventa ſunt. Si omnia illa habeas, quae Sulla Athenis miſit in Italiam: quae tandem ea ex re ad eruditionem tibi fiat acceſſio? etſi ſubſtratis tibi indormias, aut ea tibi agglutinata vel veſtis inſtar circumpoſita circumferas. *Simia enim ſimia eſt*, ait proverbium, *etiam ſi aurea geſtet crepundia.* Etiam tu igitur librum quidem habes in manu, & legis ſemper: eorum vero quae legis neſcis nihil, ſed aſinus lyram audis movens auriculas. Nam ſi eruditum redderet dominum librorum poſſeſſio, quantivis certe

a Ποιμένων] Reſcripſi ex L. *V2. S.* Ποιμαίνων enim cett. male. b Ἢ τῷ] Ἢ σὺ τῷ *Th. Mag.* melius. c Τούτῳ] Τοῦτο male *Fl.* d Τῷ] Τὸ male *Fl.* e Καὶ τὰ] Καὶ *Graev.* Καίτα *Fl.* In vulgato conſpirant cett. mox ἴχε recte *Fl. J. H. S.* εἶχε *P.* f Κτήσῃ] Omiſit *Fl.* g Τὰ] Abeſt a *Fl.*

70. Κἂν ὑποβαλλόμενος αὐτὰ] Οὕτω γάρ φασι τὸν Μακεδόνα Ἀλέξανδρον ἐπικαμῶσαι τοῖς Ὁμήρου ποιήμασιν. *V.*

ὁ Περμησσὸς & ὁ Ὀλμειὸς ἐν τῇ Ἑλικῶνι συμβάλλοντες πηλοὺς εἰς τὴν αὐτὴν ἐμπίπτουσι λίμνην τὴν Κωπαΐδα τῇ Ἀλιάρτῳ πλησίον. *J. M. G.*

57. Ἐν χρῷ πρὸς] A coitu metaphora. *F. G.*

Ἐν χρῷ] Supra Ζεύξ. c. 6. f. &c. *M. du S.*

59. Ἢ τοῦ δεῖνι ξυνεφοίτας] Ἢ σὺ τοῦ δεῖνι ξ. *Th. M.*

62. Κατὰ δὴ ταῦτα, ἔχε ξυλλαβὼν ἐκεῖνα τὰ τοῦ Δημοσθένους, ὅσα τῇ χειρὶ τῇ αὐτοῦ ὁ ῥήτωρ ἔγραψε] Vertunt: *ſi hoc es animo, age conquire quaecunque Demoſthenes orator propria manu ſcripſit.* Num κατὰ δὴ ταῦτα eſt Graecis, *ſi hoc es animo?* Videtur ſcribendum: καὶ δὴ ταῦτα ἔχε, *Habe ſane iſta, conquiſitis quaecunque Demoſthenes propria manu ſcripſit.* Haec in addendis ſupplevit *J. G. G.*

66. Αὐτὰ ὀκτάκις] Thucydidis hiſtoria a Demoſthene octies deſcripta. *F. G.*

68. Σύλλας] Vid. ſupra Ζεύξ. c. 3. & quae ibi de ſtatuis a Sulla Romam miſſis annotata ſunt. *Plutarchus* de libris de quibus & hic Noſter; ſed Plutarchus rem tantam non ſatis docere videtur in *Imperatoris hujus vita*; cum enim narraſſet Apelliconis Teii bibliothecam ab eo Athenis ſepoſitam miſſis aliis, ait tantum *Ariſtotelis* & *Theophraſti* opera in ea fuiſſe multa ea aetate non ſatis nota, quae Romam ab eo translata & a Tyrannione grammatico compilata, ex iisque codicibus a Tyrannione comparatis deinde Rhodium Andronicum catalogos, qui Plutarchi aetate circumferebantur, concinnaſſe. p. 856. A. *M. du S. Ibid.*

te illa poſſeſſio pretii eſſet, & veſtrum ſolorum qui eſtis divites; ſi nempe velut de foro liceret emere, atque pauperes nos ſuperare. Quis vero cum mercatoribus, ac bibliopolis de eruditione contenderet, tot libros habentibus vendentibusque? Verum ſi volueris examinare; videbis, neque illos multum quam tu es eruditione praeſtantiores, ſed lingua barbaros, velut te, & quantum ad cognitionem nihil intelligentes; quales eſſe credibile eſt, qui nihil vel turpium, vel honeſtorum perſpiciunt. Quamquam tu duos forte aut tres *libros* ab illis ipſis emtos habes: at illi die pariter ac noctu manibus illos tractant.

5. Cujus igitur boni cauſa illos emis, niſi ipſas quoque librorum capſas eruditas eſſe putas, quae tot veterum virorum ſcripta contineant? Ac mihi reſponde ſodes: vel potius, cum hoc non poſſis, annue certe aut renue ad ea quae interrogabo. Si quis tibiarum inflandarum ignarus, Timothei tibias emat aut Iſmeniae, quas hic ſeptem talentis emit Corinthi; numquid propter ea tibiis etiam poterit canere? an nihil ipſi poſſeſſio profuerit, qui ex arte illis uti non poſſit? Recte tu quidem renuis. Né-

τα, πολλῶ ἂν ὡς ἀληθῶς τὸ κτῆμα ἦν ἄξιον, καὶ μόνον ὑμῖν τ̃ πλουσίων, εἰ ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἦν πρίασθαι, τὸς πένητας ἡμᾶς ὑπερβάλλοιτο. τις δὲ τοῖς ἐμπόροις, καὶ τοῖς βιβλιοπαπήλοις ἤρισεν ἂν περὶ παιδείας, τοσαῦτα βιβλία ἔχουσι καὶ πωλοῦσιν; ἀλλ' εἶγε ἐθέλοις, ὄψει μηδ' ἐκείνους πολύ σε τὰ εἰς παιδείαν ἀμείνους, ἀλλὰ βαρβάρους μὲ τ̃ φωνὴν, ὥσπερ σὺ, ἀξυνέτους δὲ τῇ γνώσῃ, οἵους εἰκὸς εἶναι τὸς μηδὲν τ̃ καλῶν καὶ αἰσχρῶν καθεωρακότας. καίτοι σὺ μὲ δύο ἢ τρία παρ' αὐτ̃ ἐκείνων πριάμενος ἔχεις· οἱ δὲ νύκτως καὶ μεθ' ἡμέραν ἀφ' χειρὸς ἔχουσιν αὐτά.

Τίνος ἕν ἀγαθῶ ὠνῇ ταῦτα, εἰ καὶ μὴ τὰς ἀποθήκας αὐτὰς τ̃ βιβλίων ἠγῇ πεπαιδεῦσθαι, τοσαῦτα περιεχούσας παλαιῶν ἀνδρῶν ξυγγράμματα; καί μοι, εἰ δοκεῖ, ἀπόκριναι· μᾶλλον δὲ ἐπεὶ τοῦτό σοι ἀδύνατον, ὑπόνευσον γῦν, ἢ ἀνάνευσον πρὸς τὰ ἐρωτώμενα. εἴ τις αὐλεῖν μὴ ὑπισχνούμενος, κτήσαιτο τὸς Τιμοθέου αὐλὸς, ἢ τὸς Ἰσμηνίου, ὃς ἑπτὰ ταλάντων ὁ Ἰσμηνίας ἐν Κορίνθῳ ἐπρίατο, ἆρα ἀφ' τούτου καὶ αὐλεῖν δύναιτο; ἢ οὐδὲν ὄφελος αὐτῷ τοῦ κτήματος, ὁκ ὑπισχνουμένῳ χρήσασθαι τ̃ τέχνῃ; εὖγε ἀνέ-

93. Ἀγαθοῦ ὠνῇ ταῦτα] Προσυπακουστέον τὸ χάριν ἢ ἕνεκα, ἵν' ᾖ τίνος ἕν ἀγαθοῦ χάριν, ἢ ἕνεκα. *V.*

1. * Ἰσμηνίου] Ἰσμηνίας ὅτου καλόμενος ὁ αὐτὸς Κορίνθιος. καὶ αὐτὸς ἐλπίσας ὁκ ἀ ὁμωνυμίας, ὡ ὁ τοὺς αὐλοὺς κτήσαιτο Ἰσμηνίου, αὐθὺς αὐτοπρόσωπος ἔσεσθαι Ἰσμηνίας. ἐλπίσαι μὰ, ἐ μέντοι ὁ πλέον τῇ † ἐλπίσει τετύχηκεν. *V.*

* Ἰσμηνίου] Ad Lucian. adcommodavi, cum ante ederetur Ὁ Ἰσμηνίας. *J. F. R.*

† Ἐλπίσαι] Ita ex C. reſcripſit *Solan.* In Editis erat ἀπελπίσαι. In V. ἀπελπίσαι.

Ibid. Ὁ Σύλλας Ἀθήνῃσιν] Narrat *Plutarchus* in Sulla p. 856. *H. Steph.* Nimirum Apellicontis Teii bibliothecam Romam deportavit: in quibus Ariſtotelis praeſertim atque *Theophraſti* ſcripta. V. *Fabric.* Bibl. Gr. 3, 6. p. 175. ſeq. *J. M. G.*

72. Πίθηκος γὰρ ὁ πίθηκος] Proverb. *J. B.*

92. Διὰ χειρὸς] Conf. ſupra, ſi tanti eſt, T. I. *Nigr.* §. 2. p. 40. ibique *Hemſterh.* ex *Alciphr.* ἀφ' χειρὸς adferentem. Adderem Noſtrum infra *Pſeudol.* c. 24. f. ἃς ἀφ' χειρὸς ἔχεις, niſi rem notam ſcirem. *Lang. Paſſ.* I. p. 19. ἀφ' χειρῶν ἐπιβίσθαι τῇ Χλόῃ. *Æl.* V. H. VII. I. ἀφ' χειρὸς ὁ γνώμης ἔχουσα πάντα. *J. F. R.*

1. Ἰσμηνίου] Dives is Thebanus, muſices cultor. Vid. *Plat.* Πολ. Α. 5. Ed. *Ald.* & *Plutarchus* paſſim. Fuit & ejusdem nominis tibicen clarus. *Plin.* 395. 2. 839. f. 925. f. 1123. f. *Diog. Laërt.* p. 193. f. ſed is ab hoc diverſus. Vid. *Xen.* pag. 294. 13. & 326. & ſeqq. *Citharam* non *tibiam* vocat alicubi Vir doctiſſimus (*Spanh.* p. 4.) Conf. ſupra Ἀρμον. c. 1. *M. du S.*

6. Ὀλύμ-

ἀνένευσας, οὐδὲ γὰρ τὸν Μαρσύου ἢ Ὀλύμπου
κλησάμενον, αὐλήσειεν ἂν μὴ μαθών. τί δ'
εἴ τις τὸν Ἡρακλέους τὰ τόξα κτήσαιτο,
μὴ Φιλοκτήτης ὤν, ὡς δύναται ἐντείνασθαί
τε αὐτὰ, καὶ [a] ἐπὶ σκοπὸν τοξεῦσαι, τί σοι
καὶ δοκεῖ; ἆρ' ἂν [b] ἐπιδείξασθαί τι
ἔργον τοξότου ἄξιον; ἀνένευσας καὶ τοῦτο. ξυ-
ταῦτα δὴ καὶ ὁ κυβερνᾶν οὐκ εἰδὼς, καὶ ἱπ-
πεύειν μὴ μεμελετηκὼς, εἰ ὁ μὲν ναῦν καλλί-
στην ὡραϊζόμενος τοῖς ἅπασι, καὶ εἰς κάλλος
καὶ εἰς ἀσφάλειαν κάλλιστα ἐξειργασμένην,
ὁ δὲ ἵππον κτήσαιτο Μῆδον, ἢ κενταυρίδην,
ἢ [c] κοππαφόρον, ἐλέγχοιτο ἂν, οἶμαι,
ἑκάτερος οὐκ εἰδὼς ὅ, τι χρήσαιτο ἑκα-
τέρῳ. [d] ὑπανύεις καὶ τοῦτο; πείθου δὴ, καὶ
τοῦτό μοι ὑπάνυσον, εἴ τις ὥσπερ σὺ ἀπαί-
δευτος ὢν ὠνοῖτο πολλὰ βιβλία, καὶ σκώμ-
ματα ὅτου εἰς ἀπαιδευσίαν καθ' ἑαυτὸν
ἐκφέροι; τί ὀκνεῖς καὶ τοῦτο ἐπινεύειν; ἔλεγ-
χος γὰρ, οἶμαι, σαφὴς ὅτου, καὶ τὸ ὁρώ-

que enim si vel Marsyae aut Olympi *tibias* quis possideat, canat, nisi didicerit. Quid vero si quis Herculis cum arcu sagittas habens, ipse non sit Philoctetes, qui possit contendere, & collineare ad metam; quid hic tibi videtur? an perfecturus opus sagittatore dignum? Renuis hoc quoque. Eadem ratione qui gubernare nescit, & equestrem rationem non exercuit, si iste quidem pulcherrimam navem accipiat rebus omnibus ad decus pariter ac firmitatem elaboratam pulcherrime; hic vero equum emat Medicum, aut centauri de stirpe, aut coppa insignem: deprehendatur, puto, uterque; qui neutra re recte uti possint. Annuis etiam hoc? Crede ergo, & hoc etiam mihi annue, si quis, qualis tu, indoctus homo, multos emat libros; nonne dicteria hic in ruditatem suam contra se ipsum *elicit*, & publicat? Quid annuere hic etiam cunctaris? Clarum enim istud est argumentum, videntiumque unusquisque statim

a Ἐπὶ σκοπὸν] Ἐπίσκοπα marg. *A1*. b Ἐπιδείξασθαι] Constanter ita legi addit *Solan.* c Κοππαφόρον] Ex emend. *Solan.* Κοππαφόρον *Fl. P. H.* marg. *A1*. Καππαφόρον *J. B1. S.* &c. d Ἐπινύεις] Sic *Fl. Fr. B1. P. H. S.* Ἐπινεύσεις *J.* & marg. *A1*.

17. * Κενταυρίδην ἢ κοππαφόρον] Ἐπίσημον τοῦτο τὸ ἵππον ἐπὶ τοῦ μηροῦ ἐγκαιόμενον παρὰ τῶν παλαιῶν, καὶ ὅσοι ἦσαν οἱ ἵππου τὸ εὐγενῶν, οἷς ἐπὶ τοῦ μηροῦ τὸ ἐπίσημον † κόππα τὸ στοιχεῖον, ἢ ‡ σίγμα, ἀφ' ὧν § παρωνομάζοντο ἀπὸ τοῦ κόππα κοππατίαι, ἀπὸ δὲ τοῦ σίγμα σαμ-

πτόρας. Μῆδος δὲ ἵππος ὁ Νισαῖος· ἡ Νίσα δὲ πόλις Μηδίας, ἔνθεν καὶ βασιλικοὶ ἱπποφορβάδες νεμόμενοι τοῖς Μήδοις βασιλεῦσιν ἵππους ἔτρεφον γενναίους· κενταυρίδες δὲ ἵπποι, οἱ ἀπὸ ¶ Λαπίθους τοῦ Θετταλίας, τάχα ἀπὸ τοῦ Κενταύρου ὀνόματος. *V.*

* Κενταυρ.] Et hoc ad alia verba relatum erat.
† Κόππα] Lege κόππα, utroque loco. *M. du S.*
‡ Σίγμα] Lege Σάμπι. *M. du S.*
§ Σίγμα σαμφόρας] Pro σίγμα iterum σάμπι legendum monet *Solan.* nil tamen mutavit; sed σαμπτόρας in textum recepit ex C. cum σαμπτόρα tantum editum esset. in V. vero σ. (pro ϡ) mox etiam Νισαῖος pro Νισαῖος, item Νῖσα pro Νίσα, ac Μηδίας pro Μηδίας legebatur, quod eodem duce mutavi. *J. F. R.*
¶ Λαπίθους] Λαπίσσης V.

6. Ὀλύμπου] Vid. *Plut.* de Muſ. 2075. . . Marſyae hic diſcipulus, qui muſicae ſacrorum Graeciae fere omnium auctor, in quam primus muſicam *Canonicam* invexit. De hujusce Olympi calamo ſeu tibia vid. *Eur.* Ἰφ. Α. p. 267. B. Utriusque meminit *Baſilius* de Leg. Graec. lib. (*Grot.* ed. 99.) *Philoſtr.* 574. Μαρσύας ἢ Ὀλύμπος, καὶ Ὀλυμπος τοῦ αὐλοῦ. *M. du S.*

12. Κατὰ ταῦτα] Nihil mutare *Fl.* adſcripſit *Solan.* An τ'αυτὰ maluit? Conf. mox ad c. 7. ubi id potius requirerem, quam hic. *J. F. R.*

17. Ἵππον — Μῆδον, ἢ Κενταυρίδην, ἢ Κοππαφόρον] Per equum Centauridem intelligit credo Theſſalum: nam & equi Theſſali olim in pretio, & Centauri Pelium Theſſaliae montem & loca vicina habitabant. Cappophorum vero intelligit, cui inuſta erat nota K. talis *Ariſtophanes* Κοππατίας vocabat in Nebulis, ad quem locum vide Scholiaſten. *J. P. a G.*

18. Κοππαφόρον] Omnes quos vidi libri Καππαφόρον, niſi quod *Fl. P.* forte κοππόφορον. Ego cur mutaverim, audi. quia apud *Ariſtophanem* & *Philoſtratum* p. 334. etiam de equo, cui Κοππατίας nomen eſt, legimus ipſo fere *Nubium* initio; ubi Scholiaſtes, quamquam depravatiſſimus, inde dictos docet, quia ſignum *Coppa* gerebant; qua figura apud Graecos nonagenarius numerus ſignabatur. Ea autem figura erat P. inverſum in hunc modum [ϙ.] rem totam egregie enucleavit Doctiſſimus *Scaliger* in ea, quam de *literis Ionicis* operi ſuo ad *Euſebii* Chron. inſeruit *diſſertatione*, poſter.

tim illud, quod maxime in promtu esse solet, subjicit, *Quid commune cani & balneo?*

6. Et fuit non ita pridem in Asia aliquis vir dives, calamitate quadam utroque pede truncatus, qui ex frigore, puto, sphacelo essent corrupti, cum per nivem iter ei faciendum fuisset. Huic ergo miserabilis ille casus obvenit: quod infortunium uti consolaretur, ligneos sibi pedes fecerat: iisque subligatis, servis simul innixus, incedebat. At hoc factitabat ridicule, quod crepidas semper pulcherrimas emebat, recenti opere, & multum sibi negotii circa illas habebat, ut quam pulcherrimis semper calceis ornata haberet ligna illa, hoc est, suos pedes. Non igitur eadem tu facis? mentem qui habeas claudam & ficulneam, aureos vero tibi cothurnos compares, in quibus vix rectis pedibus aliquis incedat.

των ἕκας εὐθὺς τὸ προχειρότατον ἐκεῖνο ἐπιφθέγξῃ, τί κοινὸν κυνὶ καὶ βαλανείῳ;

[e] Καὶ ἐγένετό τις ὑπὸ πολλῷ ἐν Ἀσίᾳ πλούσιος ἀνὴρ, ἐκ συμφορᾶς ἀποτμηθεὶς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας, ἀπὸ κρύους, οἶμαι, ἀποσαπέντας, ἐπειδὴ πολὺ χιὼν ὁδοιπορῆσαι ξυνέβη αὐτῷ· ὃτ᾽ οὖν τοίνυν τοῦτο μὴ ἐλεεινὸν ἐπεπόνθει, καὶ θεραπεύων τὴν δυστυχίαν ξυλίνους πόδας πεποίητο, καὶ τούτοις ὑποδούμενος, ἐβάδιζεν, ἐπιστηριζόμενος ἅμα τοῖς οἰκέταις· ἐκεῖνο δὲ γελοῖον ἐποίει, κρηπίδας μὲν καλλίστας ἐωνεῖτο νεοτμήτους ἀεὶ, καὶ τὴν πλείστην πραγματείαν περὶ ταύτας εἶχεν, ὡς καλλίστοις ὑποδήμασι κεκοσμημένα εἴη αὐτῷ τὰ ξύλα, οἱ πόδες δηλ. ὁ ταῦτα ὢν καὶ σὺ ποιεῖς; χωλὴν μὲν ἔχων καὶ συκίνην τὴν γνώμην, ὠνούμενος δὲ [f] χρυσοῦς ἐμβάτας, οἷς μόλις ἄν τις καὶ ὀρθοῖς ἐμπεριπατήσειεν.

Ἐπεὶ

[e] Καὶ] Nil mut. Edd. Καίτοι vult *Marcil.* [f] Χρυσοῦς ἐμβάτας] Legend. χρυσᾶς ἐμβάδας addit *Solan.*

ster. edit. p. 110. quam omnino consule. Quam in rem ut & ego aliquid de meo amplius conferam, accipe simul figurae illius descriptionem, si ulla, liquidissimam a *Quintiliano* exhibitam, & eadem opera in ejus textu non poenitendam emendationem. Is itaque lib. I. c. 4. *Inst. de litteris redundantibus* agens sic scribit. *Et* K. *quae & ipsa quorundam nominum nota est, &* Q, *cui similis effectus speciesque, nisi quod paulum a nostris obliquatur, Κόππα apud Graecos, nunc tantum in numero manet.* Hic si COPPA legas pro ΚΑΠΠΑ quod tamen omnes libri, quos quidem viderim, praeferunt, tam impressi quam Mss. habebis & mentem *Quintiliani*, & id quod volumus, hujus signi imaginem speciemque, quam limpidissime potuit descriptam, cum doceat *Coppa* Graecorum Romano Q simile, nisi quod a suis obliquetur, id est, pro recta linea, qua Graeci efformabant [q] Romanos curva uti [Q] unde liquido conficitur idem ab eo signum describi, quod Scholiastes *Aristophanis* optime etiam per P. inversum designavit, hanc nempe formam, q. Ne ultra te morer, duo haec observes velim; figuram litterae Latinae Q. antiquis illis temporibus a dextro latere caudam gestasse, quam nos fere scribentes a sinistro ducere incipimus. Deinde male & jam a prisco more longe diverso, istud *ἐπίσημον* in Graecis nostris libris pingi; cum vera forma ea sit, quam *Scaliger* primus restituendam docuit, nempe inversum Rho, P. seu circulus a cujus latere intuenti dextro ducitur, inferne recta linea tangens q, minusculo nostro q prorsus simile, in nummis tamen varia est hujus Epi-

semi, literae etiam aliquando forma. Adi *Spanhem.* de usu & praest. numism. apud quem tres hae occurrunt Ϙ. Ϙ. ϥ. Pro K in aliquot nummis invenitur (p. 92. 95.) deinde pro numero XC. (p. 92. & 97.) Hactenus de *Coppa*. Equorum autem femori inurebatur: vid. *Anacr.* Ed. *Steph.* p. 73.

Ἐν ἰχίοις μὲ ἵππου
Πυρὸς χαράγμ᾽ ἔχουσι

V. Ἀνακ. c. 47. μιθηκοφόρους. *M. du S.*

28. Καὶ ἐγήρατό τις πρὸ πολλοῦ] Καί τοι ἐγήρατό τις πρὸ π. *Th. M.*

Καὶ ἐγήρατο] Tollendum censeo illud καὶ, odiose hic, ut puto, initio sententiae affixum. V. *Plus.* 1216. C. & 1239. C. *M. du S.*

37. Νεοτμήτους] Non ausim damnare nomen, quod libri tuentur & analogia, cum praesertim τέμνειν esse proprium hac in re verbum σκωλοτόμοι docuerint. Venit tamen in mentem, an non posuerit Lucianus verbum paullo generalius, νεοκμήτους. Certe Latine non ausus sum dicere crepidas *recens scissas*, cum a *suendo* potius *sutores* dicti sint, quam a *scindendo*. *J. M. G.*

41. Οὐ ταῦτα] Et ita habere *Fl.* adlevit *Solan.* Quare? quia forsan τἀυτὰ quaesivit, quod non improbarem, si alicubi invenirem, sed est ταῦτα etiam in cett. Conf. modo c. 5. ubi eadem suspicio. *J. F. R.*

42. Συκίνην] Proverbium est, de quo *Eras.m.* adagio *ficulnus*. *G. C.* Conf. supra *Alex.* c. 47. Infra *Peregr.* c. 24. *J. F. R.*

43. Χρυσοῦς ἐμβάτας] Misere aberratum est supra in

Ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸν Ὅμηρον ἐπίῳ πολλάκις, ἀναγνώτω σοί τις αὐτῶν λαβὼν τὰ Βῆτα τῆς Ἰλιάδος ῥαψῳδίαν, ἧς τὰ μὲν ἄλλα μὴ ἐξετάζειν· οὐδὲν γὰρ αὐτῷ πρὸς σέ. πεποίηται δέ τις αὐτῷ δημηγορῶν παγγέλοιος ἄνθρωπος, λῆρος τὸ σῶμα καὶ λελωβημένος. ἐκεῖνον τοίνυν [a] ὁ Θερσίτης ὁ τοιοῦτος, εἰ λάβοι τὰ Ἀχιλλέως πανοπλίαν, οἴει ὅτι αὐτίκα λῆρος τοῦτο καὶ καλὸς ἅμα καὶ ἰσχυρὸς ἂν γένοιτο, καὶ ὑπερπηδήσειε μὲν τὸν πόλαμον, ἐπιθολώσει δὲ αὐτοῦ τὸ ῥεῖθρον τῷ φόνῳ τῶν Φρυγῶν, ἀποκτενεῖ δὲ τὸν Ἕκτορα, καὶ πρὸ αὐτοῦ τὸν Λυκάονα, καὶ τὸν Ἀστεροπαῖον, μηδὲ φέρειν ὑπὸ τῶν ὤμων τὴν μελίαν δυνάμενος; Οὐκ ἂν εἴποις. ἀλλὰ καὶ γέλωτα ἂν ὀφλισκάνοι χωλεύων ὑπὸ τὴν ἀσπίδι, καὶ ὑπὸ φόμα καλαπίπτων ὑπὸ τοῦ βάρους, καὶ ὑπὸ τῷ κράνει, ὁπόταν ἀνανεύσειε, δεικνὺς τοὺς παραλώπας ἐκείνους [b] αὐτοῦ ὀφθαλμούς, καὶ τὸν θώρακα ἐπαίρων τῷ τοῦ μεταφρένου κυρτώματι, καὶ τὰς κνημῖδας ἐπισυρόμενος, καὶ ὅλως αἰσχύνων ἀμφοτέρους, καὶ τὸν δημιουργὸν αὐτῶν, καὶ τὸν δεσπότην.

7. Quandoquidem vero inter alios Homerum etiam emisti saepe, capiat aliquis & legat tibi secundum Iliadis librum, cujus reliqua examinare noli; nihil enim eorum ad te. Fingitur autem ab illo concionari ridiculus undique homo, distorto corpore atque debili. Ille ergo Thersites, talis, Achillis arma si capiat, putasne illum propterea statim & pulchrum simul & fortem futurum, & trajecti saltu fluminis aquas Phrygum caede infecturum? interfecturumque Hectorem, atque ante illum Lycaonem & Asteropaeum, qui neque humeris ferre fraxineam illam *Achillis hastam* possit? Non sane dixeris. Sed risum quoque debeat, claudicans sub scuto, & praegravitate pronus prolabens, ac sub galea, si quando suspiciat, strabos illos oculos ostendens, & illa dorsi curvitate thoracem elevans, trahensque ocreas, qua re pudorem & artifici & domino armorum objiciat. Idem

a Ὁ Θερσίτης] Non comparet in *Fl.* b Αὐτοῦ] Αὐτῷ marg. *Ar.*

54. Καὶ ὑπερπηδήσει] μὲν τὸν πόλαμον] Ταῦτα πάντα λέγει Ὅμηρος τὸν Ἀχιλλέα ποιῶν. *V.*

* Ὑπερπηδήσεται] Ὑπερπηδήσειεν Edita, mutavit *M. du S.*

T. 2. *Jov. Trag.* c. 41. tam in textu Luciani, ubi p. 688. τοὺς ἐμβάδας ex P. editum, quum *F. Bl. H. S.* ut jam video, recte ἐμβάτας habent; quam in nota ad *Schol.* ubi & αἱ male exaratum pro οἱ ἐμβάται. In differentia τῶν ἐμβάδος & ἐμβάτου, misere quoque sibi contradicunt Lexicogr. & Grammatici, sed genus tamen est certum; nam ἡ ἐμβὰς dicendum, ὁ ἐμβάτης. *Ammonius* p. 49. Ἐμβάδες, ait, κωμικὰ ὑποδήματα ἐμβάτα (immo ἐμβάται) δὲ τὰ τραγικά. Idem ait *Th. Mag. Budaeus* contra ἐμβὰς *calceamentum tragic.* ἐμβάται *comica. Stephanus*, idem ἐμβάδες quod ἐμβάται, ait, ex Luciani *Gall.* (c. 26. f.) *Pollux* vero a se ipso dissentit, L. IV. c. 18. seg. 115. scribens: Κόθορνοι μὲν τὰ τραγικὰ ἐμβάδες. Ἐμβάται δὲ τὰ κωμικά. Et VII. f. 91. Ἐμβάται δὲ, ὄνομα τοῖς κωμικοῖς ὑποδήμασιν. Sed ibid. f. 85. Ἐμβάδες, αὐτάλις μὲν ὑπόδημα — κοθόρνοις ταπεινοῖς ἔοικε. Cl. *Hemsterh.* rem non expedivit ad T. I. *Necyom.* c. 16. f. ubi καταβὰς ἀπὸ τῶν ἐμβατῶν habemus, dum ad *Spanh.* nos ablegat. Nam is ad *Aristoph.* Plut. 759. eumdem Luciani ex *Necyom.* locum adlegat acsi ἐμβάδες legeretur, aeque ac in *Gall.* c. 26. f. dum tamen, ut modo vidimus, ipso volente Cl. *Hemsterh.* ἐμβατῶν ibi editum, inque eo Edd. vett. illic consentire video, veluti in ἐμβάδων consentiunt in altero loco, ubi tamen diserte de tragicis agit. At quia infra *Epist.* Sat. §. 19. τραγικοὶ ἐμβάται aeque ac in *Necyom.* l. d. Item *Jov. Trag.* sic quoque ex consensu Edd. optimar. legendum est; potius & in *Gall.* c. 26 f. forsan ἐμβατῶν jam corrigendum, etsi ibi Edd. ἐμβάδων praeferunt. Tumque non male *Solanus* conjecerit, hoc loco pro χρυσοῦς ἐμβάτας, legendum χρυσᾶς ἐμβάδας, quod calceos humiliores designet, non plane tragicos. Sic supra *Bacch.* §. 2. χρυσῆ ἐμβάδι. *Rhet. Praec.* c. 15. ἐμβὰς Σικυωνία. *Aristoph.* Plut. 759. ἐμβὰς γερόντων. ubi *Spanhem.* eo usque recte consulitur, quo exempla alia tria ex *Aristoph.* adfert, ubi ἐμβὰς de so-

lea

Idem vero tibi quoque usu venire non vides, cum librum in manu habes pulcherrimum, pelle purpurea, aureo umbilico, ornatum; legis autem ita ut pronuntiatione barbara illum deformes atque distorqueas, deridentibus eruditis, laudantibus autem, qui tecum sunt, adulatoribus, qui tamen & ipsi ad se invicem conversi frequenter rident?

8. Volo tibi etiam narrare aliquid Pythone factum. Tarentinus quidam, Evangelus nomine, domi non ignobilis, animum adjecerat ad victoriam Pythiorum. Ac nudorum illud certamen statim supra se esse videbat, qui neque ad robur neque ad celeritatem natura aptus esset: cithara vero & cantu facile se victurum, persuaderi sibi a facerrimis hominibus, familiaribus suis, passus fuerat, laudantibus, clamantibus, quoties vel minimum ille chordas attingeret. Venit ergo Delphos, cum cetera splendidus, tum quod intextam auro vestem sibi fecerat, & coronam ex aurea lauro pulcherrimam, ut pro fructu lauri sma-

σπόδιλω. τὸ αὐτὸ δὴ καὶ σὺ πάσχων, οὐχ ὁρᾷς ὁπόταν τὸ μὲν βιβλίον ἐν τῇ χειρὶ ἔχῃς πάγκαλον, c πορφυρᾶν μὲν ἔχον τὴν διφθέραν, χρυσῆν δὲ τὴν ὀμφαλόν, ἀναγιγνώσκεις δὲ αὐτὸ βαρβαρίζων, καὶ καλαιαχύνων, καὶ ἀλαστρέφων, ὑπὸ μὲν τῶν πεπαιδευμένων καταγελώμενον, ὑπὸ δὲ τῶν ξυνόντων σοι σχολάκων ἐπαινούμενον. οἱ καὶ αὐτοὶ πρὸς ἀλλήλους ἐπιστρεφόμενοι, γελῶσι τὰ πολλά;

Θέλω δέ σοι διηγήσασθαί τι Πυθοῖ γενόμενον. Ταραντῖνον, Εὐάγγελον τὄνομα, τὴν οὐκ ἀφανῆ ἐν τῷ Τάραντι, ἐπεθύμησε νικῆσαι Πύθια. τὰ μὲν οὖν τῆς γυμνῆς ἀγωνίας αὐτίκα ἐδόκει αὐτῷ ἀδύνατον εἶναι, μήτε πρὸς ἰσχὺν, μήτε πρὸς ὠκύτητα εὖ πεφυκότι· κιθάρᾳ δὲ καὶ ᾠδῇ, ῥᾳδίως κρατήσειν ἐπείθη ὑπὸ τῶν καλλάτων ἀνθρώπων, οὓς εἶχε πρὸ αὐτοῦ, ἐπαινέντων, καὶ βοώντων, ὁπότε καὶ τὸ σμικρότατον ἐκεῖνον ἀνακρούσαιτο. ἦλθεν οὖν εἰς τοὺς Δελφοὺς τά τε ἄλλα λαμπρὸς, καὶ δὴ καὶ ἐσθῆτα χρυσόπαστον ποιησάμενον, καὶ στέφανον δάφνης χρυσῆς κάλλιστον, ὡς ἀντὶ καρποῦ τῆς δάφνης σμαράγ-

c Πορφυρᾶν] Sic emendavit *Solan.* Πορφυρὰν Edd. vulgo.

lea calceove senum adhibetur. Sed spatii angustia non finit haec fusius exponere; alioqui pluribus traderem, τὸ ἰμβάς generalius esse, ὁ ἰμβάτης tragicis cothurnis magis proprium, & *Ammonium* adeo melius sensisse, quam *Pollucem*. *J.F.R.*

47. Βῆτα — μακρόν.] Hinc usu receptam jamtum fuisse eam rationem constat, qua nos hodieque in dividendis *Homeri* carminibus utimur. *M. du S.*

Βῆτα τὸ Ἰλιάδος] Si certa est scriptura, patet hinc non solum libros Homericos jam tempore Luciani sic divisos, sed literas illas adpositas non mere numerales fuisse, verum elementarias. Et ita ap. *Eustath.* ad Il. A. Nota 1. δὲ τὰ εἴκοσι τέσσαρα τμήματα τῆς Ὁμηρικῆς ποιήσεως — ἃ μόνον ἄλφα τε βῆτα καὶ γάμμα ἐσημάζοντο, καὶ τὰ ἑξῆς, ἀπὸ τοῦ γράμματα καλοῦν). atque apud alios Schol. non semel Ἰλ. ἄλφα, βῆτα, &c. plene legitur. Non tamen ab ipso *Homero* profectam divisionem, satis norunt eruditi. A Grammaticis Homero posterioribus ortam monet Cl. *Duker.* in Latin. Vet. Jurisc. p. 203. Vulgo *Aristarcho* tribuitur, vid. quos ille adlegat *Casaub.* & *Fabric.* *J.F.R.*

49. Δημηγορῶν, παρηγόρους] *Hom.* Il. E. 212. *M. du S.*

54. Ὑπερπλήσσεται] *Hom.* Il. Φ. 268. *M. du S.*

57. Ἕκτορα, — Λυκ. — Ἀστ.] *Hom.* Il. Φ. 34. & seqq. it. 179. *M. du S.*

60. Γέλωτα ὀφλισκάνοι] Supra T. I. *Deor. Dial.* XXII. §. 2. f. καὶ γέλωτα ὀφλήσω παρὰ πᾶσιν. Ac *Dial. Mort.* XV. f. Item *Bis Accus.* c. 15. Et persaepe alibi. *Dion. Hal.* VII. p. m. 473. μὴ τὸ γέλωτα ὄφλῃ. *Aristoph.* Nub. 1031. καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσῃς. *J.F.R.*

70. Πορφυρᾶν — διφθέραν &c.] Supra Συγκρ. c. 19. *M. du S.*

77. Πυθοῖ] Πυθοῖ & Πυθοῖσι non esse adverbia, uti vulgus Grammaticorum statuit, sed ablativos obsoletorum nominum Πυθὼ & Πυθοῖ, quae in tertio & sexto casu habent οῖ, contracte οῖ, ut Λυδοῖ, αἰδοῖ, atque in illis intelligi ὦ, contendit *L. Bos* de Ellipsi p. 282. & seq. ubi plura ex aliis exempla, & hoc Luciani quoque adfert. Adscripserat *Hemsterh.* adnotaveratque simul, quod versum erat *in Pythiis*, reddendum, *Delphis*. *J.F.R.*

78. Εὐάγγελον] Similem Histor. vid. apud *Cic.* ad Heren. IV. 47. *M. du S.*

ράγδες εἶναι ἰσομεγέθεις τῷ καρπῷ. Ἡ μέν γε κιθάραν αὐτὸ ἐφύες τι χρῆμα εἰς κάλλος, καὶ πολυτέλειαν χρυσῦ μὲν τὴν ἀκρατον πᾶσαν, σφραγῖσι δὲ [a] καὶ λίθοις ποικίλοις κατακεκοσμημένην, Μουσῶν μετὰ Διὸς, καὶ Ἀπόλλωνος, καὶ Ὀρφέως ἐντετορευμένων. Θαῦμα μέγα τοῖς ὁρῶσιν.

Ἐπεὶ δ' ἦν που καὶ ἦκεν ἡ τοῦ ἀγῶνος ἡμέρα, τρεῖς μὲν ἦσαν· ἔλαχε δὲ μέσος αὐτοῖς ὁ Εὐάγγελος ᾄδειν, καὶ μετὰ Θέσπιν τὸν Θηβαῖον ὁ Φάυλος ἀγωνισάμενον. εἰσέρχεται οὖν [b] ὅλος περιλαμπόμενος τῷ χρυσῷ, καὶ τοῖς σμαράγδοις, καὶ βηρύλλοις, καὶ ὑακίνθοις· καὶ ἡ πορφύρα δὲ ἐνέπρεπε τῇ ἐσθῆτι, ἡ μεταξὺ τοῦ χρυσοῦ διεφαίνετο. τούτοις ἅπασι προεκπλήξας τὸ θέατρον, καὶ θαυμαστῆς ἐλπίδος ἐμπλήσας τοὺς θεατὰς, ἐπειδὴ πολὺ καὶ ᾆσαι καὶ κιθαρίσαι πάντως ἔδει, ἀνακρούεται μὲν ἀνάρμοστόν τι, καὶ ἀσύνταχτον, ἐκπρήγνυσι δὲ τρεῖς ἅμα χορδὰς, σφοδρότερον τοῦ δέοντος ἐμπεσὼν τῇ κιθάρᾳ, ᾄδειν δὲ ἄρχεται πόμυσόν τι, καὶ λεπτὸν, ὥστε γέλωτα μὲν πάντων γενέσθαι τὸν θεατῶν· τοὺς ἀθλοθέτας δὲ ἀγανακτήσαντας ἐπὶ τῇ τόλμῃ, μαστιγώσαντας αὐτὸν, ἐκβαλεῖν τοῦ θεάτρου. ὅτε δὴ καὶ γελοιότατος ὤφθη δακρύων ὁ χρυσοῦς Εὐάγγελος, καὶ ὑπὸ τῶν μαστιγοφόρων συρόμενος διὰ μέσης τῆς σκηνῆς, καὶ τὰ σκέλη καθημαλωμένος ἐκ τῶν μαστίγων, καὶ συλλέγων

ragdi essent aequali fructus illius magnitudine. Citharam autem ipsam *fecerat* admirandum opus, pulchritudine & pretio, ex auro totam solido, sigillisque & gemmis variis ornatam, cum Musae inter alia & Apollo & Orpheus insculpti essent: ingens videntibus miraculum.

9. Cum vero tandem aliquando venisset dies certaminis, tres erant, quorum media canendi sors exiit Evangelo, & quidem post Thebanum Thespin, qui non male certaverat. Ingreditur ergo, auro relucens totus, & Smaragdis, & Beryllis, atque Hyacinthis. Decora quoque vestimenti purpura, inter aurum interlucens. His omnibus cum ante perculisset theatrum, & admirabili expectatione spectatores implevisset, ac tandem canere etiam & citharam pulsare omnino oporteret: pulsare incipit inconcinnum quiddam & incongruum; abrumpit autem chordas simul tres, vehementius justo in citharam dum irruit; incipitque cantare adeo alienum quiddam a Musis atque extenuatum, ut risus spectatorum omnium cooriretur, praesides autem certaminis indigne ferentes hominis audaciam, flagris caesum theatro ejicerent. Quo quidem tempore maxime ridiculus visus est aureus ille Evangelus, qui ploraret tractus a virgatoribus per mediam scenam, cruenta a flagellis crura habens, humi colligens gi-

a Καὶ] Omisit *Fl.* b Ὅλος] Ὅλως *J.* & *V2.* Prius reliquae.

94. Σφραγῖσι] Conf. fin. c. seq. Et *Tragop.* vf. 79. Et *Ovid.* Met. XI. 167. *M. du S.*

2. Εἰσέρχεται — ὅλος] Nihil referre, ὅλος ne an ὅλως recipias, vid. supra hoc Tom. *Herc.* c. 1. ὅλως Ἡρακλῆς. *J. F. R.*

30. Κατὰ τὸν νόμον τῆς τέχνης] Vide haec copiose illustrantem *Gataker.* in Cinno p. 246. Ed. minor. P. 303. Ed. major. *J. F. R.*

33. Σφραγῖσιν] I. c. *gemmis.* *F. G.*

37. Ὤρησε] Ὤρισε legisse videtur Interpres. *F. G.*

40. Περὶ πόδα] *Hesych.* ἅτως ἐκάλει τὸ ἁρμόζον, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν συμμέτρων ποδῶν ὑποδημάτων ἢ ἀκριβῶς. *J. M. G.*

45. Θρᾷτται] *Thraciae*, quas depingit *Ovid.* 2. Metam. *G. C.*

47. Εἰς τὸν Εὔξεινον ἐμπεσοῦσαν ἐμβληθῆναι εἰς τὸν μέλανα πόντον] Exhibuit quoque interpres *in nigrum pontum*, nec intercedo, quo minus ab poëta aliquo sic scriptum credatur. Sed Lucianum nunc simpliciter narrantem non respexisse opinor ad talem quandam imitationem, & intellexisse Melan sinum, ut illam maris partem appellari novimus ab ingrediente eam *Mela* fluvio. Vide Geographos. *J. G.*

48 Mi-

gilla citharae, quae exciderant ſcilicet cum vapularet una cum ipſo etiam cithara.

χαμόθεν τ̃ κιθάρας τὰς σφραγίδας (ἐξεπεπτώκεισαν γάρ, κἀκείνης [c] ξυμμαστιγουμένης αὐτῷ.)

10. Parvo autem poſt illum intervallo, Eumelus aliquis intrat Elienſis, citharam habens veterem, cujus lignei eſſent verticilli, veſtem vero vix cum ipſa corona drachmis decem dignam. At hic, qui dextre cantaſſet, & lege artis tractaſſet citharam, vicit, & praeconio ornatus eſt, & deriſit Evangelum, fruſtra ſibi placentem cithara illa ſua & ſigillis, ac dixiſſe illi fertur, *Tu quidem, Evangele, aurea lauro cinctus es, quippe dives: ego vero pauperculus Delphica. Ceterum illum ſolum tui apparatus fructum tibi habe, quod, neque miſerante quoquam te victum, hinc diſcedis, ſed exoſus omnibus propter artis illam expertem atque ſupervacuam luxuriem.* Apprime tibi Evangelus ille congruit, quatenus plane non curas riſum ſpectatorum.

Μικρὸν δὲ ὕπροχὸν μετ' αὐτὸν Εὔμηλός τις Ἠλεῖος εἰσέρχεται, κιθάραν μὲν παλαιὰν ἔχων, ξυλίνους δὲ [d] κόλλοπας ἐπικειμένην· ἐσθῆτα δὲ ἡ μόγις σὺν τῷ στεφάνῳ δέκα δραχμῶν ἀξίαν· ἀλλ' ὅτός γε ἅσας δεξιῶς, καὶ κιθαρίσας κατὰ τ̃ νόμον τ̃ τέχνης, ἐκράτησε, καὶ ἀνεκηρύχθη, καὶ τῶ Εὐαγγέλῳ καλλεγέλα, μάτην ἐμπομπεύσαντος τῇ κιθάρᾳ, καὶ ταῖς σφραγῖσιν ἐκείναις. καὶ εἰπεῖν γε λέγεται πρὸς αὐτόν· ὦ Εὐάγγελε, σὺ μὲν χρυσῆν δάφνην περίκεισαι, πλουτεῖς γάρ, ἐγὼ δὲ ὁ πένης τ̃ Δελφικήν· πλὴν τοῦτό γε μόνον ὤνησο τ̃ σκευῆς, ὅτι μηδ' ἐλεούμενος ὑπὸ τῆ ἥττη ἀπέρχῃ, ἀλλὰ μισούμενος προσέτι ἅμα τ̃ ἀτεχνόν σε ταύτῃ καὶ περιττῇ τρυφήν. [e] Εἰ πόδα δή σοι καὶ Εὐάγγελος ἔστος, πᾶς ὅσον σοί γε ἐδ' ὀλίγον μέλει τῶ γέλωτος τ̃ θεατ῀.

11. Neque vero intempeſtivum fuerit Lesbiam tibi fabulam enarrare, antiquam. Cum Orpheum Threſſae mulieres diſcerpſiſſent, caput illius una cum lyra in Hebrum delapſum in ſinum Melana delatum eſſe, ajunt; atque innataſſe caput lyrae, canens, ut ferunt, threnum de Orpheo, cui lyra, ventis chordas impellentibus, ſuc-

Οὐκ ἄκαιρον δ' ἂν γένοιτο, καὶ Λέσβιον μῦθόν τινα διηγήσασθαί σοι πάλαι γενόμενον. Ὅτε τ̃ Ὀρφέα διεσπάσαντο αἱ Θρᾶτται, φασὶ, τ̃ κεφαλὴν αὐτῆς σὺν τῇ λύρᾳ [f] εἰς τ̃ Ἕβρον ἐμπεσοῦσαν, ἐμβληθῆναι εἰς τ̃ μέλανα πόντον, καὶ ἐπιπλεῖν γε τ̃ κεφαλὴν τῇ λύρᾳ, τ̃ μὲν ᾄδουσαν θρῆνόν τινα [g] ἐπὶ τῷ Ὀρφεῖ, ὡς λόγος, τ̃ λύραν δὲ αὐτῷ ὑπηχεῖν τ῀ ἀνέμων ἐμπιπτόντων ταῖς

[c] Ξυμμαστιγουμένης] Συμμαστιγωμ. male *Bt.* [d] Κόλλοπας] Recte Edd. praeter *J.* & *Vz.* quae κόλλωπας. [e] Περὶ] Ita bene *Ald J. H. P. Bt. S.* Παρὰ *Fl.* L. & marg. *A1.* [f] Εἰς τ̃ Ἕβρον] Haec & ſeqq. a λύρᾳ ad λύρᾳ deſunt in *Fl.* [g] Ἐπὶ τῷ Ὀρφεῖ, ὡς λόγος] Ἐπὶ τῷ Ὀρφεῖῳ λόγῳ marg. *A1.*

27. Κόλλοπας ἐπικειμένην] Κόλλοπες οἱ παρασπάδες τ̃ κιθάρας, ὧν ἐκρέμαντο αἱ νόμαι. *V.*

37. Ὤνησο] Γρ. Ὄνησο. *G.*

40. Περὶ πόδα δή σοι] Περὶ πόδα, ἀντὶ τῦ κατὰ πόδα, πλησίον, ἐγγύς. ἢ ἀληθέστερον ἐρεῖν, περὶ πόδα ἀντὶ τῦ καλλιφρονημένως ἐπεὶ ☉ τὰ παρ' ἡμῖν εὐκαλλιφρόνητα περὶ τοὺς πόδας ῥίπτει. *V.* (Ῥιπτεῖται C. Ῥιπτεῖται V.)

* Καλλιφρονημένως] Sic dedit *Solan.* pro vulgato καλλιφρονημένος, & παρ' ἡμῖν, pro edito παρ' ἡμῶν.

48. Μέλανα πόντον] Mare nigrum Luciano notum. Sed de Propontide hic intelligendum videtur. *F. G.*

Μέλανα πόντον] Quando ita appellari mare hoc coeperit, alii doceant. *M. du S.*

ταῖς χορδαῖς· ᾠδῆς προσενεχθῆναι τῇ Λέσβῳ· κἀκείνους ἀναλομβάνειν τὴν κεφαλὴν καταθάψαι, ἵνα περ νῦν τὸ Βακχεῖον αὐτοῖς ἐστί· τὴν λύραν δὲ ἀναθῆναι εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ ἱερόν, ἔνθα πολύ γε σώζεσθαι αὐτήν.

cinuerit, & sic cum cantu appulsam Lesbo: illosque sublatum caput sepeliisse, ubi nunc Baccheum illis est, lyram vero Apollinis in templo dedicasse, ubi diu servata sit.

Χρόνῳ δὲ ὕστερον Νέανθον τὸν Πιτθακοῦ τοῦ τυράννου ταῦτα ὑπὲρ τῆς λύρας [a] πυνθανόμενον, ὡς ἐκήλει μὲν τὰ θηρία, καὶ τὰ φυτὰ, καὶ λίθους, ἐμελῴδει δὲ καὶ μετὰ τὸν Ὀρφέως συμφορὰν μηδενὸς ἁπτομένου, πρὸς ἔρωτα τοῦ κτήματος ἐμπεσεῖν, καὶ διαφθεῖραι τὸν ἱερέα μεγάλοις χρήμασι, πεῖσαι δωθέντα ἑτέραν ὁμοίαν λύραν, δοῦναι αὐτῷ τὴν τοῦ Ὀρφέως· λαβόντα δὲ μεθ' ἡμέραν μὲν ἐν τῇ πόλει χρῆσθαι, οὐκ ἀσφαλὲς οἰόμενον εἶναι· νύκτωρ δὲ ὑπὸ κόλπου ἔχοντα, μόνον προελθεῖν εἰς τὸ προάστειον, καὶ προχειρισάμενον κρούειν καὶ συνταράττειν τὰς χορδάς, ἄτεχνον καὶ ἄμουσον νεανίσκον, ἐλπίζοντα καὶ μέλη τινὰ θεσπέσια ὑπηχήσειν τὴν λύραν, ὑφ' ὧν πάντας καταθέλξειν, καὶ κηλήσειν, καὶ μακάριον ἔσεσθαι, κληρονομήσαντα τὴν Ὀρφέως μουσικήν· ἄχρι δὴ ξυνελθόντας τοὺς κύνας

12. Interjecto tempore Neanthum Pittaci tyranni filium, qui istaec de lyra audisset, ut animalia, & plantas, & saxa demulserit, ac post Orphei mortem, nemine illam tractante cecinerit, in cupiditatem illius habendae incidisse, corruptoque magna vi pecuniae sacerdoti persuasisse, ut subjecta alia simili, Orphei sibi lyram daret. Cum vero accepisset, interdiu quidem in urbe ea uti non satis tutum putasse; noctu vero illa sinu condita solum progressum esse in locum suburbanum, eaque depromta, pulsasse & perturbasse fides adolescentem artis & Musarum expertem, qui speraret, carmina quaedam divina reddituram esse lyram, quibus delinire omnes ac mulcere cum posset, beatum se fore Musicae Orphei heredem; donec convenientes ad sonum

a Πυνθανόμενον] Ita *Fl. Bl. H.* &c. Πυθανόμενον *J.* & *Fr.* Forsan πυθόμενον voluere.

74. Κληρονομήσαντα] Κληρονομῶ σε Ἀντικῆς. *V.*

58. Νέανθον] De hoc Politianus *in Nutritia*. *M. du S.*

74. Κληρονομήσαντα τ. &c.] Attice cum genitivo ait Schol. bene. Ita & supra T. 2. *Quom. Hist.* c. 20. Verum & cum accusandi casu *Alciphr.* I. Ep. 39. p. 192. f. ἀναγκαῖον ἦν πλούσιον κεκληρονόμηκα πατέρα τὸ μειράκιον. *J. F. R.*

83. Τῶν ἄλλων βαρβίτων] Hinc videtur colligi posse, lyram & barbiton idem fuisse. *Longol.*

88. Τριακοσίων δραχμῶν] A solo Luciano hoc memoratur; sed facile fidem facit. Quoniam autem de lucerna fictili venerandi senis sermo incidit, operae pretium est ex ipso Epicteto apud *Arrianum* p. m. 72. B. cur fictili ea usus sit, audire. *Ego*, inquit, *nuper cum apud Lares ferream haberem lucernam, audito strepitu sublatam accurrens animadverti. Rem deinde reputans, furtique causam satis obviam; cras*, inquam, *fictilem invenies.* At, o bone, quam tu tam vilem comparabas, ut qui furaretur neminem inventum iri putares, inventus est eo usque fatuus, ut ter mille drachmis emeret. Libros Pythagoricos a Platone, Speusippi Philosophi ab Aristotele, immenso pretio emtos narrat *A. Gellius* III. 17. Sed horum alia processus ratio est. *M. du S.*

90. Τῶν νυκτῶν] Subaudi τὸ δλά. *F. G.*

93. Τοῦ θαυμασίου ἐκείνου γέροντος] Serio Epictetum laudat: neque enim semper ridet Lucianus, neque omnia. Qui si Socratem ipsum aliquando inclementius tractarit, suspiciebat tamen. Senem fuisse docent & alii Scriptores, & ipse apud *Arrianum* p. 66. A. *Aul. Gell.* II. 18. *De Epicteto autem Philosopho nobili — recentior est memoria, quam ut scribi quasi obliteratum debuerit.* Ad *M. Aurelii* usque tempora vitam produxisse, auctor est *Suidas*. *M. du S.*

94. Χθές] Paulo post Peregrini mortem itaque haec scripta sunt. Vid. Περιγρ. c. 36. *M. du S.*

Ibid. Πρωτέως] I. e. Peregrini. *F. G.*

98. Τεγεάται τοῦ Καλυδωνίου] Memorat inter ἀναθήματα ejus verbis etiam *Pausan. Arcad.* p. 275, 38. *Wesch.*

Et

rum canes, multos autem ibi fuisse, miserum laniaverint. Hactenus ergo Orphei simile fatum habuisse, ut solos in se convocaret canes. Ubi illud quidem manifestissime apparuit, non lyram fuisse, quae demulserit, sed artem & cantum, quae sola eximia Orpheo a matre contigerant. Caeterum lyra supellex erat non melior barbitis aliis.

πρὸς τ ἦχον (πολλοὶ δὲ ἦσαν αὐτόθι) διασπάσαι αὐτόν· ὡς τοῦτο γοῦν ὅμοιον τῷ Ὀρφεῖ παθεῖν, καὶ μόνος [b] ἐφ' ἑαυτὸν ξυγκαλέσαι τὰς κύνας. ὅτι δὲ σαφέστατα ὤφθη, ὡς οὐχ ἡ λύρα θέλγουσα ἦν, ἀλλὰ ἡ τέχνη καὶ ἡ ᾠδή, ἃ μόνα ἐξαίρετα τῷ Ὀρφεῖ ἐκ τῆς μητρὸς ὑπῆρχεν. ἡ λύρα δὲ ἄλλως κτῆμα ἦν εὐδὲν ἀμεινον τ ἄλλων βαρβίτων.

13. Et quid Orphea tibi aut Neanthum narro, cum nostra aetate fuerit, & forte adhuc sit, qui Epicteti Stoici lucernam fictilem tribus drachmarum millibus emerit? Sperabat, puto, ille etiam, si noctu ad illam lucernam legeret, continuo sapientiam Epicteti adstituram sibi per quietem, seque similem seni admirabili futurum.

Καὶ τί σοι τ Ὀρφέα, ἢ τ Νέανθον λέγω, ὅπως καθ' ἡμᾶς αὐτὸς ἐγένετό τις, καὶ ἔτι ἔστιν, οἶμαι, ὃς τ Ἐπικτήτου λύχνον τῆς Στωϊκῆς, κεραμεῖον ὄντα, τριχιλίων δραχμῶν ἐπρίατο; ἤλπιζε γὰρ, οἶμαι, καθεύδοντος, εἰ τ νυκτὸς ὑπ' ἐκείνῳ τῷ λύχνῳ ἀναγιγνώσκοι, αὐτίκα μάλα καὶ τ Ἐπικτήτου σοφίαν ὅλην ἐπιτήσεσθαι, καὶ ὅμοιον ἔσεσθαι τῷ θαυμαστῷ ἐκείνῳ γέροντι.

14. Heri vero & nudius tertius alius quis Cynici Protei baculum, quem depofuerat, cum in ignem desiliret, talento ipse quoque emit, & habet pignus illud atque ostentat, ut Tegeatae Calydonii *apri* exuvias, & Geryonis ossa Thebani,

Χθὲς δὲ καὶ πρώην ἄλλος τις τ Πρωτέως τῆς Κυνικῆς βακτηρίαν, ἣν καταθέμενος ἤλατο εἰς τὸ πῦρ, ταλάντου κατεῖνος ἐπρίατο, καὶ ἔχει μὲ τὸ χειμήλιον τοῦτο καὶ δείκνυσιν, ὡς Τεγεάται τῆς Καλυδωνίης τὸ δέρμα, καὶ Θηβαῖοι τὰ ὀστᾶ τοῦ [c] Γηρυόνου,

καὶ

[b] Ἐφ'] Ἀφ' male *Pl.* [c] Γηρυόνου] Sic *Pl. Fr. Ald. J. H1.* & 2. *Bt. P. S. Amst.*

77. Διασπάσαι αὐτὸν] Ἐπὶ κακῷ ἐστὶ τὸ * κυνῶν διασπάσθη. *V.*

82. †Παρὰ τ μητρὸς] Καλλιόπης δὲ τ Μούσης μαθόντι γενέσθαι τούτων. *V.*

94. Καὶ πρώην] Λέγεται ὡς ἄρτι πρώην, ὡς ἐχρήσατο ὁ Πλούταρχος. *V.*

Ibid. Πρωτέως] Περὶ τοῦ Παραγρίνου λέγει. *V.*

* Κυνῶν] Ita merito emendarat *Salm.* cum legeretur Κυνῆν.

† Παρὰ τῆς μητ.] Ante ad verba ἃ μόνα ἐξαίρετα male referebatur hoc Schol. & schol. sequens, ad Ἐπίνηρ γέροντι.

Ἐφ' ᾧ, inquit, τὸ δέρμα ὡς τοῦ Καλυδωνίου διεσπάσθη δὲ ὑπὸ τοῦ χρόνου ὡς εἰκὸς ἦν πρὸ πολλῶν ἤδη ψιλόν. *J.M.G.*

99. Τὰ ὀστᾶ τοῦ Γηρυόνου] An factum de Geryonis ossibus, quod Sanctorum reliquiis contigisse cum admiratione legimus, ut vel multiplicatae sint, vel translatae? *Pausanias* enim in Atticis p. 34, 20. in Lydiae urbe non magna, Τμώλου δύμαις, inventa, narrat, post nudatum a tempestatibus collem, ὀστᾶ τὰ χήρου ἀνθρώπου ἐκτὸς ἴσως ἐς πῶν ὡς ἴσον ἀνθρώπου ἐκτὸς ἴσως ἂν ἴδοιεν. (conformatio suasit humana esse, magnitudo elephantum potius aut cetum suasisset) Αὐτίκα δὲ λόγου ἦλθον ἐς τοὺς πολλοὺς, Γηρυόνου τοῦ χρυσάορος εἶναι μὲ τ τοῦτον κ. τ. λ. Dicemusne lacunam esse post Θηβαῖοι, aut post ὀστᾶ adeo. Sed hariolari nolo. Magnam vim ejusmodi reliquiarum, (κειμήλια, θαυμάσια, ἀναθήματα pro diverso respectu vocant Graeci) breviter indicat *Ex. Spanhemius* in ipso ingressu magni operis p. 3. *J.M.G.*

Ibid. Γηρυόνου] Γηρυόνου differte scripsit Cl. *Gesn.* in nota sua; an quia Latini amant *Geryon*, *onis*? Dubito tamen num & sic in Luciano corrigi velit, quum etiam Γηρυόνα in *H2.* qua utebatur, intactum reliquit. Et cum nihil varietatis notatum reperirem, Edd. decem evolvi, easque in Γηρυόνα consentire deprehendi, nempe ab recto Γηρυόνης, quam formationem esse usitatissimam, vel ex *Lydii* Lex. poët. notum, qui id vel quater ex *Paleph.* & Γηρυονῆα a Γηρυονεὺς ex aliis profert. Addo *Conon.* Apollodoro adnexum p. m. 247. τῶ Γηρυό-

καὶ Μεμφῖται τὸ Ἴσιδος τὸς πλοκάμους. αὐτὸς δὲ ὁ τῦ θαυμαστῦ κτήματος δεσπότης, καὶ αὐτὸν σὲ τῇ ἀπαιδευσίᾳ καὶ βδελυρίᾳ ὑφῆκόντισεν. ὁρᾷς ὅπως κακοδαιμόνως ἀφίξεισαι, βακληρίας ἐς τὴν κεφαλὴν ὡς ἀληθῶς δεόμενος.

Λέγεται γὰρ καὶ Διονύσιον τραγῳδίαν ποιεῖν φαύλως πάνυ, καὶ γελοίως, ὥστε τὸν Φιλόξενον πολλάκις δὶ αὐτὰ ἐς τὰς λαλομίας ἐμπεσεῖν, ὃ δυνάμενον κατέχειν τὸ γέλωτα. ἔστος τοίνυν πυθόμενος ὡς [a] ἐγελᾶται, τὸ Αἰσχύλε πυξίον, εἰς ὃ ἐκεῖνος ἔγραφε, σὺν πολλῇ σπυδῇ κτησάμενος αὐτὸ, ὤφελε ἔνθεος ἔσεσθαι, καὶ κάτοχος ἐκ τῦ πυξίε, ἀλλ' ὅμως ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ μακρῷ γελοιότερα ἔγραφεν· οἷον καὶκεῖνο τὸ Δωρικὸν, ἦκεν ἡ Διονυσίε γυνὴ, καὶ πάλιν· οἴμοι, γυναῖκα χρησίμην ἀπώλεσα. καὶ τῦτο γὰρ ἐκ τῦ πυ-

& Memphitae cincinnos Iſidis. Ipſe vero admirabilis rei dominus, vel ipſum te inſcitia atque impuritate vicerit. Vide quam infeliciter te habeas, baculo in caput (*inſcuſſo*) revera indigens.

15. Dicitur etiam Dionyſius tyrannus ſcripſiſſe tragoediam, male ſane & ridicule, adeo ut ſaepe propter eam in Lautumias inciderit Philoxenus, qui riſum continere non poſſet. Hic ergo derideri ſe audiens, pugillares Aeſchyli, in quibus ille ſcribere ſolitus fuerat, ſtudioſe emit, futurum ratus, ut divino quodam ad poëticen ſtudio inde animaretur. Verum enim vero in illis ipſis *tabellis* longe etiam magis ridicula ſcripſit, quale illud Doricum, *Advenit Dionyſii mulier*: & illud, *Hei conjugem quam commodam deperdidi*: nam iſtuc etiam de pu-

[a] Ἐγελᾶται] Hoc pertinaciter ſervant Edd. Ἠγέλατο adſcript. marg. *J.*

γούσε πλειταλλεῖς ὅσαι βόες. Et *Ptol. Hephaeſt.* p. 310. f. Ἥρα συμμαχοῦσα τοῖς Γηρυόνῃ. *Parth. Nic.* c. 30. τὰς Γηρυόνε βοῦς. Nec aliter *Suidas*, nec *Ariſtoph.* quem vid. Acharn. vſ. 1081. Ideoque jam nulla mendi ſuſpicio: nec ſcio ubi Γηρύων aut Γήρυον inveniatur. *J.F.R.*

7. Λέγεται — Διονύσιον] Ut Latini verbis paſſivis impersón. poſitis nominativum addere magis amant, ita contra Graeci accuſativum iis frequentius adjungunt. *Diod. Sic.* I. c. 95. pr. Λέγε προσελθεῖν Ἀμασιν τὸν Βασιλέα. Ib. med. λέγε τὸν Ἐάφιν πατέρα — ἐπιζῆναι. L. 2. c. 21. λέγε τὸν Μέμνονα, & millies ap. eumdem deinde. *Parth. Nic.* c. 30. Λέγε δὲ τὸν Ἡρακλέα — ἀφικέσθαι. Et c. 31. Λέγεται δὲ τὸν Διμοίτην. Item c. 36. Λέγεται δὲ τὸν Ῥῆσον ἔπαι. *Aeſop.* f. 86. Λέγεται ταῦτα. *Arrian.* Exp. Al. in praef. λέγε Φίλιππον μὲ τελέσαι, ubi Cl. *Gronov.* ſex, ſeptem alia ſimil. ex *Æl.* & *Xen.* Interdum tamen & nominativum reperias, ut *Diog. Laërt.* T. 2. p. 582. Λέγε ὁ Πλάτων υἱὸς γενέσθαι. *Diod. Sic.* V. c. 55. Λέγον δ' ὅτι τὸν γόητες γεγονέναι. Mox ibid. Ζεὺς λέγε ἐρασθῆναι. *J.F.R.*

Ibid. Διονύσιον] Meminit *Cic.* ad Att. L. IX. unde proverbium factum eſt: Διονύσιος ἐν Κορίνθῳ. *G.C.*

Διονύσιον] Dionyſius tyrannus. *F.G.*

Διονύσιον] *Seniorem* intelligit, qui tragoedias & comoedias edidit. Vid. *Plut.* 838. 2. 1276. 1532, 1. De tragoediis ejus vide *Suid.* & *Plut.* Timol. 442. 2. & 602. f. ubi fragmentum hoc etiam habet, ἡ γὰρ Τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἦφυ, quod apud *Stobaeum* etiam reperitur, *Grot.* Flor. 187. B. adde *Philoſtr.* p. 499. *M. du S.*

Διονύσιον τραγῳδίαν ποιεῖν φαύλως] Adleverat Cl. *Hemſterh.* adeundum *Daviſ.* ad *Cic.* Tuſc. Diſp. V. p. 350. Ed. 2. Ibi Cicero de eodem Dionyſio tyranno: *muſicorum vero perſtudioſo poëtae etiam tragico quam bono, nihil ad rem.* Daviſ. autem: „ *Themiſt.* Or. IX. p. 126. Τραγῳδίας δὲ, inquit, ἱκανῶς γράφειν, καὶ Διονύσιος „ ὁ Τυράννος ἱκανὸς ἦν. De poëtica ejus facultate non „ tam bene ſentiunt reliqui, & in horum ſententia „ fuiſſe ſe non obſcure docet *Tullius*. *Ammian. Mar-* „ *cel.* L. XV. c. 5. *Legimus Dionyſium intentaſſe Poë-* „ *tae Philoxeno mortem, cum eum recitantem* proprios „ verſus abſurdos & inconcinnos, *laudantibus cun-* „ *ctis, ſolus audiret immobilis.* Dein additis etiam his „ Luciani, pergit: alia de Philoxeno in lapicidinas con- „ jecto teſtimonia corraſit *Jac. Perizon.* ad *Ælian.* V. „ H. L. X. c. 9. At de Dionyſii tragoediis vide *Schef-* „ *ferum* & *Kuhnium* ad L. XIII. c. 18. Haec *Daviſii* „ adſcribere non piguit. *J.F.R.*

8. Τὸν Φιλόξενον] Nota Philoxeni hiſtoria diſertiſſime enarrata a *Diodor. Sic.* l. 15. poſt pr. brevius a *Stobaeo* Serm. 13. περὶ παῤῥησίας. Tangit *Cic.* ad Att. 4, 6. med. Aliam cauſſam conjecti a Dionyſio in Lautumias Philoxeni, corruptam nempe ab illo Galateam, tyranni pellicem, indicat *Athenaeus* L. I. p. 6. F. & Schol. *Ariſtoph.* ad Plut. 290. Tragoedia ſunt Dionyſii nomina, & quae ad hoc argumentum alia pertinent, vid. apud *Fabric.* B. G. 2, 19. p. 675. in quo Catalogo Tragicorum etiam Philoxenus illuſtratur p. 686. Add. Viri docti ad *Aelian.* V. H. 10, 9. & 12, 44. *J.M.G.*

10. Οὐ δυνάμενον κατ. τὸν γέλωτα] Aliam cauſſam aſſignat

pugillaribus : & illud , *Stulti ſibi illudunt enim mortalium.* Atque hoc quidem apte dictum in te videri poteſt a Dionyſio , ac propter hoc carmen inaurare decebat illos pugillares.

16. Qua enim ipſe ſpe de libris concepta, eos volvis ſemper , & glutinas , & circumcidis , & croco cedroque inungis , & pelles circumdas , & apponis umbilicos , tanquam fructum aliquem illorum capturus ? Nempe melior omnino jam ipſa illa emtione factus es , qui ſic dicas , *ut libri praecipiunt ?* Quin piſcibus magis mutus es. Vivis autem ut neque dicere honeſtum ſit , ſed *immane* , ut in proverbio eſt , *odium* omnium ſuſtines propter impuritatem. Itaque ſi talem libri efficerent , curriculo quam longiſſime fugiendum ab illis erat.

ξίᾳ, ᾗ τὸ, αὐτοῖς ᾧ ἐμπαίζουσιν οἱ μωροὶ βροτῷ. τοῦτο μὲν γε πρὸς σὲ μάλιστα εὐστόχως ἂν εἰρημένον εἴη, [b] ἢ τῷ Διονυσίῳ. ᾗ ἁλῶ τοῦτο χρυσῶσαι αὐτῷ ἔδει ἐκεῖνο τὸ πυξίον.

Τίνα γὰρ ἐλπίδα ᾗ αὐτὸς ἔχων εἰς τὰ βιβλία, ᾗ [c] ἀνελίττεις ἀεὶ, ᾗ ἁλοκολλᾷς, ᾗ θειοῖς, ᾗ ἀλείφεις τῷ κρόκῳ, καὶ τῇ κέδρῳ, ᾗ διφθέρας περιβάλλεις, ᾗ ὀμφαλοὺς [d] ἐντίθεις, ὡς δή τι πολαύσων αὐτῶν; πάνυ γοῦν ἤδη βελτίων γεγένησαι ἁλὴ τὴν ὠνὴν, ὃς τοιαῦτα μὴ φθέγγῃ· μᾶλλον δὲ τῶν ἰχθύων ἀφωνότερος εἶ, βιοῖς δὲ, ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλόν· μισος δὲ ἄγριόν, [e] φασι, πάντων ἔχεις ὑπὲρ τὴν βδελυρίαν· ὡς εἰ τοιούτους ἀπειργάζετο τὰ βιβλία, φυγῇ φευκτέον ἂν ἦν ὁτιποῤῥωτάτω ἀπ' αὐτῶν.

Δυοῖν

b [H] ἢ delet *Geſn.* *c* Ἀνελίττεις] Et hoc Edd. conſtanter. Ἀναπτυλίττεις *Graev.* & marg. *Aldd.* *d* Ἐντίθεις] Ἐντίθης vult *Gujet.* *e* Φασι] Sic *J. P.* aliaeque. Φασὶ *Fl.*

32. Ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλὸν] Καινοσχινὶς ἐ τοῦτο, ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλὸν· τὸ ᾗ κοινὸν ὡς οὐδὲ καλὸν εἰπεῖν. *V.*

signat *Plut.* 595. f. Tragoedia nempe Tyranni ei ut emendaret data , a principio ad finem ab eo eſt obliterata. *M. du S.*

11. Ἐγκιλᾶται] Lege ἠγκίλλαι & vid. Παρασ. c. 40. vel potius ἐγκιλᾶτο, ut *Diog. Laërt.* p. 159. F. quamvis de alio illic ſermo. De hac veterum curioſitate vid. *Spanh.* p. 4. ed. ult. Adde his ob ſimilitudinem *Silii Italici* factum , qui in *Virgilii* monumento decubuiſſe fertur, quaſi eodem afflatu inſpirandus. Narrat *Jacob. Pontanus* 281. Philoc. *M. du S.*

16. Δαμιὼ] Ubinam hoc Doricum invenies? Corruptum cenſeo ; necdum quid reponam ſatis video. Aliquid tamen habeo quod afferam. Fuit altera Dionyſii uxor nomine Doris ; v. *Ælian.* V. H. IX. 8. & XIII. 10. *Val. Maxim.* IX. 14. de qua haud dubie hic ſermo eſt. Adde *Cic.* Tuſc. V. Locra erat, Xeneti viri civium ſuorum nobiliſſimi filia. ſed ibi Loris dicitur. Vid. not. ad *Cornel. Nep.* in Dione. *M. du S.*

Ibid. Ἦκεν ὁ Διονυσίῳ] Non puto, ridiculum quaerendum eſſe in his verſiculis , prout hic recitantur, in quibus humile quiddam forte videas , & minime Tragicum ; ridiculum neſcio an quis hodie obſervet? ſed citari arbitror carminum principia eorum , quae miſerum poëtam praeter caetera declarent. *J. M. G.*

20. Μάλιστα σύς. — ἢ τῷ Διον.] Aut μᾶλλον ſcribi debuit, aut ἰσοχώτερον. *M. du S.*

25. Καὶ ἀνελίττεις] Haec omnia *Perſ.* ejusque Interpretes ad Sat. 3. *J. B.*

Καὶ ἀνελίττεις ἀεὶ] Perinde quidem eſt ſive legas, ut in editis habetur ᾗ ἀνελίττεις ἀεὶ, ſive , ut in Mſ. extat, ᾗ ἀναπτυλίττεις ἀεὶ. Utrumque enim ſignificat *libros , verſus , evolvis* , utrumque verbum hunc apud ſcriptorem alibi quoque occurrit in hac notione. ſed cum ἀναπτυλίττειν , quod hic codex vetuſtus prae ſe fert, ſit verbum rarius , credibile eſt librarios pro eo ſubſtituiſſe notius & tritius. Proprie ἀναπτυλίττειν dicitur de voluminibus, quae evolvuntur. In ſequentibus mox ineptiſſime vertitur , ᾗ ἁλοκολλᾷς ἐ περικόπτεις, *coagmentas , ſpolias* , cum vertendum ſit *conglutinas , circumcidis.* Chartae enim glutine jungebantur , deinde frontes librorum circumcidebantur, capiti vero voluminis adglutinabatur membrana purpurea, cui plerumque litteris aureis index libri inſcribebatur, ut erudite docuit maximus vir *Iſaacus Voſſius* ad Catullum pag. 52. vide quae ibi notavit, quae maxime faciunt huic loco illuſtrando. *J. G. G.*

Ibid. Καὶ ἁλοκολλᾷς, ᾗ περικόπτεις] I. e. recidis. *tu le rognes.* *F. G.*

28. Ἐντίθεις] Ἐντίθης. *F. G.* Ni Atticum foret ις pro ης, ut c. 19. f. πρῳτίθεις. *J. F. R.*

31. Τῶν ἰχθύων ἀφωνότερος] Proverb. *J. B.*

Ibid. Ἰχθύων ἀφωνότερος] Supra Z. Τρ. c. 35. Ἀλκιτ. c. 1. *M. du S.*

Δυοῖν δὲ ὄντοιν, ἅττ' ἂν τῷ τῶν παλαιῶν τις κτήσαιτο, λέγειν τε δύνασθαι, καὶ πράττειν τὰ δέοντα ζήλῳ τῶν ἀρίστων, καὶ φυγῇ τῶν χειρόνων· ὅταν μήτε ἐκεῖνα, μήτε ταῦτα φαίνηταί τις παρ' αὐτῶν ὠφελούμενος, τί ἄλλο ἢ τοῖς μυσὶ γυμνασίας ὠνεῖται, καὶ ταῖς τίλφαις οἰκήσεις, καὶ πληγὰς ὡς ἀμελοῦσι τοῖς οἰκέταις;

17. Cum vero duo fere sint, quae a veteribus parare sibi possit aliquis, ut & dicere possit & facere quae oportet, optimorum aemulatione, & fuga deteriorum: si neque istuc neque hoc utilitatis percepisse aliquem inde appareat; quid aliud quam exercitationes muribus parabit, aut habitacula blattis, aut servis plagas tanquam istorum negligentibus?

Πῶς δὲ οὐ καὶκεῖνο αἰσχρόν, εἴ τις ἐν τῇ χειρὶ ἔχοντά σε βιβλίον ἰδὼν (ἀεὶ δέ τι πάντως ἔχεις) ἔροιτο σ' τιν, ἢ ῥήτορ, ἢ ξυγγραφέως, ἢ ποιητοῦ ἐστί; σὺ δὲ ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς εἰδώς, πράως εἴποις τοῦτό γε εἶτα ὡς φιλεῖ τὰ τοιαῦτα ἐν ξυνουσίᾳ προχωρεῖν ἐς μῆκος λόγων, ὁ μὲ ἐπαινοῖ τι, ἢ αἰτιῷτο τῶν ἐγγεγραμμένων, σὺ δὲ ἀπορήσῃς, καὶ μηδὲν ἔχοις εἰπεῖν, οὐκ εὔξῃ[a] τότε χανεῖν σοι τὴν γῆν χὐ σεαυτοῦ, ὡς ὁ Βελλεροφόντης ᾠφέρων τὸ βιβλίον;

18. Quomodo vero turpe esse illud negabis, si quis te videns in manu librum habere, semper autem omnino habes aliquem, interroget, cujus aut oratoris, aut historici, aut poëtae sit? tu vero, qui ex titulo noris, placide illud certe respondeas: deinde vero, ut solent talia in consuetudine familiari ad longos sermones procedere, ille laudet aliquid aut vituperet de his, quae ibi scripta sunt; tu vero consilii inops non habeas quod dicas: non tibi tum dehiscere tellurem optabis, qui librum eo modo, ut *literas* Bellerophontes circumferas?

Δημήτριος δὲ ὁ Κυνικὸς, ἰδὼν ἐν Κορίνθῳ ἀπαίδευτόν τινα βιβλίον καλλίστου ἀναγιγνώσκοντα, τὰς [b] Βάκχας, οἶμαι, τοῦ Εὐριπίδου, χὡ ἄγγελον δὲ ἦν ὁ διηγούμενον τὰ τοῦ Πενθέως πάθη, καὶ τὸ τῆς Ἀγαυῆς ἔργον, ἁρπάσας διέσπασεν αὐτὸ, εἰπὼν, Ἀμεινόν ἐστι τῷ Πενθεῖ ἅπαξ σπαραχθῆναι ὑπ' ἐμοῦ, ἢ ὑπὸ σοῦ πολλάκις. ζητοῦν

19. Cynicus Demetrius cum videret Corinthi indoctum quendam, qui librum legeret pulcherrimum, Bacchas, puto, Euripidis, esset autem *in ea parte fabulae* ubi nuncius Penthei factum enarrat, & opus Agavae; raptum *librum* discerpsit, dicens, *Melius est Pentheo semel a me lacerari, quam a te saepe.* Diu autem multum apud me quae-

a Τότε &c.] Τὴν γῆν χανεῖν σοι τότε *Coll.* b Βάκχας] Βάπτας *Fl.* male, quod tamen & adscriptum marg. *Ar.*

43. Καὶ ταῖς τιλφαις οἰκήσεις] Τίλφη ζωύφιόν τι τοῖς βιβλίοις ὡς ἐπίπαν ἐντίκτεται ψυχρὸς, * ἐπιμήκη κέφαλα ἔχον, ὡς ἐν μικρῷ κατιδεῖν, λευκὸν ἢ πίλιον· εἴ τις † τοῦτο ‡ ἐγχρίψαιτο, κονιορτὸν § ἀποβάλλον. *V.*

53. Οὐκ εὔξῃ τὴν γῆν χανεῖν σοι τότε] *G.*

* Ἐπιμήκη] Ἐπίμηκες dederat *Solan.* non adjiciens unde. Ideo non satis causae cur vulgatum defererem videns, non obsecutus sum, nec enim comma addiderat: at si post *ἐπίμηκες* distinguas, construasque ζωύφιον ἐπίμηκες, κέφαλα ἔχον, *Solani* conjectura non displicebit; non tamen certum erit, Scholiasten sic dedisse. *J. F. R.*

† Τότε] Sic *Solan.* pro vulgato τοῦτο, quod ei facilius de-

di, quia ex C. est, etsi neque *ἀδύνατον* vulgatum ab Scholiaste profectum. *J. F. R.*

‡ Ἐγχρίψαιτο] Legendum existimo *ἐγχρίμψαιτο*. *J. F. R.*

§ Ἀποβάλλον] Exc. *G.* eadem, nisi quod habent *ἀποβάλλων*. C. etiam, nisi quod τότε pro τοῦτο quod in reliquis est. Sed legendum πολιόν, non πίλιον. *M. du S.*

43. Τίλφαις] Lege σίλφαις, ut Ἀλ. c. 31. mutare tamen nolui, quia sic etiam usurpari notat Scholiastes ad illum locum. *M. du S.*

53. Χανεῖν σοι] *Hom.* Il. Θ. 150. *M. du S.*

56. Δημήτριος] Vide Ὀρχ. c. 63. Δημων. 1. c. 3. & Τοξ. c. 27. *M. du S.*

Δημήτριος] De hoc aliisque XX. Demetriis vid. *Philostr.* IV. 25. notasque *Olear.* p. 163. b. 1. *J. F. R.*

58. Τὰς Βάκχας] *Eur.* Bacch. 1041. Quae fabula etiamnum extat. In *Fl.* βάπτας, prave. *M. du S.*

64. Τήμερον] *Usque ad hanc diem.* *F. G.*

73. Μὴ] Lege πῆ. *M. du S.*

76. Κἄ-

quaerens, hodie nondum reperire possum, cujus rei caussa tantum studii in emendis libris colloces. Utilitatis enim aut usus cujusquam ex illis percipiendi caussa *fieri*, nemo putaverit qui vel minimam tui notitiam habuerit; non magis, quam calvus pectinem emerit, aut speculum caecus, aut surdus tibicinem, aut pellicem castratus, aut mediterraneus remum, aut aratrum gubernator. Verum ostentationem forte divitiarum ea res habet? & hoc vis declarari omnibus, te in ea etiam, quae nullam tibi utilitatem adferant, tamen de multa illa affluentia aliquid impendere? Verum enim vero, quantum ego etiam, Syrus homo, scire potui, nisi te ipse in illas senis istius tabulas per fraudem inscripsisses, jam perisses fame, & auctionem librorum tuorum proposuisses.

20. Relinquitur nempe illud te inductum ab adulatoribus, uti credas, non modo pulchrum te esse atque amabilem; sed doctum atque oratorem, & historicum, qualis nemo alius, libros emere ideo, ut laudes illorum asseras. Ajunt vero te illis recitare in conviviis, atque illos terrestrium ranarum instar prae siti clamare, aut non bibere, nisi dirumpantur clamoribus. Nescio enim quomodo opportunus es, qui naso ducaris, & credas illis omnia; qui aliquando illud etiam persuaderi tibi passus sis, regi te cuidam similem vultu esse, sic-

δὲ ἀεὶ πρὸς ἐμαυτὸν, ὅπως ἡμέρον εὑρεῖν δεδύνημαί τίνα ἕνεκα τὴν σπουδὴν ταύτην ἐσπούδακας περὶ τὴν ὠνὴν τῶν βιβλίων· ὠφελείας μὲν γὰρ, ἢ χρείας τῆς ἀπ' αὐτῶν, εἴ τις ἂν οἰηθείη τις τῆς ἐπ' ἐλάχιστόν σε εἰδότων. εἰ μᾶλλον, ἢ φαλακρὸς ἂν τις πρίαιτο κτένιον, ἢ κάτοπτρον ὁ τυφλὸς, ἢ ὁ κωφὸς αὐλητὴν, ἢ παλλακὴν ὁ εὐνοῦχος, ἢ ὁ ἠπειρώτης κώπην, ἢ ὁ κυβερνήτης ἄροτρον. ἀλλὰ μὴ ἐπίδειξιν πλούτου σοι τὸ πρᾶγμα ἔχει, καὶ βούλῃ τοῦτο ἐμφῆναι ἅπασιν, ὅτι καὶ εἰς τὰ μηδέν σοι χρήσιμα, ὅμως ἐκ πολλῆς τῆς οὐσίας ἀναλίσκεις; καὶ μὴν ὅσα γε κἀμὲ Σύρον ὄντα εἰδέναι, εἰ μὴ σαυτὸν φέρων ταῖς τοῦ γέροντος ἐκείνου ἀφθήκαις παρενέγραψας, ἀπολώλεις ἂν ἐκεῖνο λιμῷ πάλαι, καὶ ἀγορὰν πρυτίθεις τῶν βιβλίων.

Λοιπὸν οὖν ὁ ἐκεῖνο πεπεισμένος ὑπὸ τῶν κολάκων, ὡς οὐ μόνον καλὸς εἶ, καὶ ἐράσμιος, ἀλλὰ σοφὸς, καὶ ῥήτωρ, καὶ συγγραφεὺς, οἷος οὐχ ἕτερος, ὠνεῖ τὰ βιβλία, ὡς ἀληθεύοις τοὺς ἐπαίνους αὐτῶν. φασὶ δέ σε καὶ λόγους ἐπιδείκνυσθαι αὐτοῖς ἐπὶ δείπνου, κἀκείνους χερσαίων βατράχων δίκην διψῶντας, ἐκκεκραγέναι, ἢ μὴ πίνειν, ἢν μὴ ἀφῥαγῶσι βοῶντες. καὶ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅπως ῥᾴστως εἶ τοῦ ῥινὸς ἕλκεσθαι, καὶ πιστεύεις αὐτοῖς ἅπαντα, ὅς ποτε κἀκείνου ἐπείσθης, ὡς βασιλεῖ τινι ὁμοιώθης τὸν ὄψιν,

c Κτένιον] Κτένας *Fl.* d Κἀμὲ] Non habet *Fl.* e Δὴ] Restitui ex L. & *Fl.* Δεῖ Edd. cett. male. f Εἶ] Εἶναι *Fl.* & marg. *A1.* g Οὐχ ἕτερος] Sic pleraeque recte. Οὐδέτερος Schol. Οὐδ' ἕτερος *Fl.* h Ὡς ἀληθεύοις] Ὡς εἰ ἀληθεύοις marg. *A1.* i Ἐκκεκραγέναι] Κεκραγέναι *Fl.* k Ὡμοιώθης] Ὡμοιωθεὶς *Fl.*

84. Οὐδέτερος ὠνεῖται τὰ βιβλία] Τὸ οὐδέτερος ἐπὶ δύο λαμβάνει· πῶς οὖν τοῦτο; εἰ μήποτε ἔσφαλται τὰ τοῦ γραφέως, καὶ ἀντὶ τοῦ οὐχ ἕτερος, γέγραπται οὐδέτερος, ἢ ἐπέθηκε τὸ ε τῆς συνδέσμου. *V.* Exstat etiam in C.

76. Κἀμὲ Σύρον ὄντα] Syrus ergo & ille indoctus. *M. du S.*

88. Ἐκκεκραγέναι] Delerat cum *Solanus*, praeeunte *Fl.* Facerem idem, si plures addicerent, etsi posses ἐγκεκραγέναι conjicere, quod similia frequentet Noster, ut ἐμβοᾶν, ἐμφωνεῖν &c. Sed quia supra de *Merced. Cond.* §. 28. quoque χερσαίους βατράχους δίκην διψῶντας κεκραγέναι, neque compositum ἐκκεκραγέναι in Nostro observavi, *Solano* adsentior. *J. F. R.*

Ibid. Ἢ μὴ] Καὶ μὴ. *F. G.* Probo; sed ne sine auctoritate librorum grassari videar, vulgatum exhibui. *J. F. R.*

92. Βασιλεῖ τινι] *M. Aurelio*; *eruditum* enim paulo post dicit c. 22. Sapientem etiam &c. quod & a Scholiaste probe fuerat animadversum, quem vide a me emendatum. Praeterea post Peregrini mortem scripta; vide supra. *M. du S.*

ὄψιν, καθάπερ ὁ ψευδαλέξανδρος, καὶ ψευδοφίλιππος ἐκεῖνος κναφεὺς, καὶ ὁ τοῖς τοὺς προπάτορας ἡμῶν ψευδονέρωνας, καὶ εἴ τις ἄλλος τῶν ὑπὸ τὸ ψεῦδος τεταγμένων.

ut commenticius ille Alexander, & fullo ille Pseudo-Philippus, & qui proavorum nostrorum memoria fuit, simulatus Nero, & si quis alius praefixam suo nomini mendacii notam gerit.

Καὶ τί θαυμαστὸν, εἰ τοῦτο ἔπαθες, ἀνόητος καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπος, καὶ προῒξ ἐξυπλιάζων, καὶ μιμούμενος βάδισμα, καὶ σχῆμα, καὶ βλέμμα ἐκείνου, ᾧ σεαυτὸν εἰκάζων ἔχαιρες, ὅπου καὶ Πύρρον φασὶ τὸν Ἠπειρώτην τὰ ἄλλα θαυμαστὸν ἄνδρα, οὕτως ὑπὸ κολάκων ὀπὶ τῷ ὁμοίῳ ποτὲ διαφθαρῆναι, ὡς πιστεύειν ὅτι ὅμοιος ἦν Ἀλεξάνδρῳ ἐκείνῳ; καίτοι [a] τὸ τῶν Μουσικῶν τοῦτο· δὶς διὰ πασῶν τὸ πρᾶγμα ἦν· εἶδον γοῦν καὶ τοῦ Πύρρου εἰκόνα, καὶ ὅμως ἐπέπειστο ἐκμεμάχθαι τοῦ Ἀλεξάνδρου τὴν μορφήν. ἀλλ' ἕνεκα μὲν δὴ τούτων ὕβριστάι μοι εἰς τὸν Πύρρον, ὅτι σε εἴκασα καὶ τοῦτο αὐτῷ. τὸ

21. Et quid mirum, si hoc tibi usu venit, dementi atque indocto homini, si processisti supina cervice, incessum imitatus & habitum & vultum illius, cui assimilare te gaudebas; cum etiam Pyrrhum narrent Epirotam, admirabilem alioquin virum, adeo quondam ab adulatoribus, quantum ad similitudinis judicium, corruptum, ut Alexandro se illi similem putaret: cum tamen ea res, quantum Musicorum illud summum intervallum, distaret. Vidi enim Pyrrhi etiam imaginem. Et tamen putabat *in se* expressam Alexandri formam. Sed hactenus in Pyrrhum fui injurius, quod te illi, quantum ad hanc rem, com-

a Τὸ τῶν Μουσικῶν τοῦτο· δὶς διὰ πασῶν] Sic redditum Luciano ex L. & *V2.* quae δὶς tantum omisit. Cett. male: τῶν Μουσῶν τοῦτο, διὰ πάντων.

6. Καίτοι τὸ τῶν * Μουσῶν] Ἀντὶ τοῦ ὅμοιον τῇ παροιμίᾳ τῇ ἀλογοφευούσῃ χωρὶς τὰ Μουσῶν ἐν Φρυγῶν ὁρίσματα. *V.*

* Μουσῶν] Ex interpretatione falsa vides corruptum etiam fuisse Luciani Codicem, quo Scholiasta utebatur. Ideoque ad Luciani textum nunc emendatum id accommodare non licuit. Vid. notas. *J.F.R.*

93. Ὁ ψευδαλέξανδρος] Ille *sortis extremae juvenis, qui Syriae regnum velut paternum* (Antiochi Epiphanis filium mentitus) *armis repeteret* a Demetrio Sotere. Vid. *Justin.* 35, 1, 6. *J.M.G.*

Ibid. Καὶ ψευδοφίλιππος ἐκεῖνος κναφεὺς] *Ammian.* L. XIV. c. 19. etiam hunc Pseudophilippum in fullonio natum testatur: *Haec*, inquit, *fortuna mutabilis & inconstans fecit Agathoclem Siculum ex figulo regem, & Dionysium gentium quondam terrorem, Corinthi literario ludo praefecit. Haec Adramyttenum Andriscum in fullonio natum, ad Pseudophilippi nomen evexit. L. Bos.*

Ibid. Ψευδοφίλιππος] Andriscus ille, *vir ultimae sortis* apud Flor. 2, 14, 3. sive *stirpis.* Vell. Pat. 1, 11, 1. qui quod vulgo *ex similitudine Philippi* (Persei Macedoniae Regis filii) *Pseudophilippus vocabatur, regiam formam, regium nomen animo quoque regio implevit.* In *fullonio natum* etiam *Ammianus Marcellinus* dicit 14, 11. *J.M.G.*

95. Ψευδονέρωνας] De Pseudoneronibus tribus vid. *Casaubonus* ad *Suetonii* Neronem extremum. *J.M.G.*

Ibid. Καὶ εἴ τις ἄλλος τῶν ὑπὸ τὸ ψεῦδος τεταγμένων] Benedictus, *qui mendacio subditi sunt.* Cedo, quos tales intelligam. Quin etiam quum conditionem hujusmodi innuit auctor, usurpat casum tertium; ut in principio Fugitivorum. ἀξιοῦσι γοῦν ὑπ' ἐμοὶ τάττεσθαι. Et rursus: Κράτητα ἐπιγραφομένων ἐν ὑπὸ τὰ νοῦν τασσομένων. In Revivisscentibus. οἱ δὲ ὑπὸ τῇ ἐναντίᾳ τίχνῃ ταττόμενοι. Anastasius apud Basileenses, *& si qui alii hoc modo mentiti sunt*, sententiam, ut videtur, non voces crassius considerans. Puto velle auctorem, *& si quis alius eorum, qui post vocem* ψεῦδος *nomen positum habent.* Tales enim sunt illi, qui praecedunt Pseudonero & Pseudophilippis. Similiter lusit in citato loco ex Revivisscentibus in verbo multis praepositio φίλος. *J.G.*

96. Ὑπὸ τὸ ψεῦδος τεταγμένων] I. e. vocem ψεῦδος nomini proprio praepositum habentium, quales sunt isti, ψευδαλέξανδρος, ψευδοφίλιππος, & sim. *F.G.* Nam *Bened.* dederat, *qui mendacio subditi sunt. Anastasius: si qui alii mentiti sunt. J.F.R.*

6. Μουσικῶν τοῦτο· δὶς διὰ πασῶν] Emendationem hanc nostram firmat L. proxime etiam accedit *V2.* in qua tantum desideratur δὶς, in aliis depravate prorsus legitur Μουσῶν τοῦτο διὰ πάντων. Confer ἀ. μισθ. c. 11. si forte adhuc dubites: vide etiam, si lubet, *Plut.* 212. 2. ubi Μουσῶν ἐν Φρυγῶν ὁρίσματα. Proverbium quidem est, de rebus a se invicem discretis. Ita ut edidimus, emendasse etiam in suo codice Cel. *Kuste-*

rum.

comparavi. Quod autem sequitur, etiam tibi maxime conveniret. Cum enim ita animum induxisset Pyrrhus, eaque de se ipse crederet; nemo erat, quin accederet illius sententiae, & in societatem hujus morbi veniret, donec quaedam Lariſſae anus peregrina, verum dicendo, ista ipsum pituita liberavit. Pyrrhus enim postquam ostendisset illi imaginem Philippi, & Perdiccae, & Alexandri, & Cassandri, aliorumque regum, interrogabat, *cui ipse similis esset?* persuasum omnino habens venturam ad Alexandrum. At illa diu cunctata *Batrachioni*, inquit, *coquo*. Etenim erat aliquis in urbe Lariſſa Batrachion nomine, coquus, Pyrrho similis.

22. Tu sane cui de cinaedis illis, saltatorum libidini servientibus, similis sis, non equidem dixerim: te vero furorem robustum nunc adhuc furere videri omnibus ista

δὲ ἀπὸ τούτου, ᾧ πάνυ σοι πρέπον ἂν εἴη. ἐπεὶ γὰρ οὕτω διέκειτο ὁ Πύρρος, καὶ ταῦτα ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐπέπειστο, οὐδεὶς ὅστις οὐ ξυνετίθετο, καὶ ξυνέπαιζεν αὐτῷ, ἄχρι δή τις ἐν Λαρίσῃ πρεσβύτις ξένη αὐτῷ τὰληθὲς εἰποῦσα ἔπαυσεν αὐτὸν τῆς κορύζης. ὁ μὲν γὰρ Πύρρος ἐπιδείξας αὐτῇ εἰκόνα Φιλίππου, καὶ Περδίκκου, καὶ Ἀλεξάνδρου, καὶ Κασσάνδρου, καὶ ἄλλων βασιλέων ἤρετο τίνι ὅμοιος εἴη, πάνυ πεπεισμένος ἐπὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἥξειν αὐτίκα· ἡ δὲ πολὺν χρόνον ἐπισχοῦσα, Βατραχίωνι, ἔφη, τῷ μαγείρῳ· καὶ γὰρ ἦν τις ἐν τῇ πόλει Λαρίσῃ, Βατραχίων [b] ὄνομα, μάγειρος τῷ Πύρρῳ ὅμοιος.

Καὶ σὺ δή ᾧ τινι μὴ τῶν τοῖς ὀρχηστοῖς συνόντων κιναίδων ἔοικας, οὐκ ἂν εἴποιμι· ὅτι δὲ μανίαν ἐρρωμένην ἔτι καὶ νῦν μαίνεσθαι δοκεῖς ἅπασιν, ἐπ' ἐκείνῃ τῇ εἰκόνι πάνυ σα-

b Ὄνομα] Abest a *Fl.* Adest in cett. Forsan τὄνομα adscript. marg. *J.*

rum video, qui proverbium de re, quae alteri, e diametro, ut ajunt, opposita est, dici notat. *M. du S.*

Ibid. Τῶν Μυσῶν τοῦτο] Quae Scholiasta de Mysorum & Phrygum terminis dicit, declarari possunt e *Strabone* Lib. 13. p. 432, 33. τὰ δὲ ἐξῆς ἐπὶ τὰ νότια μέχρι τοῖς τόποις τούτοις ἐμπλοκὴν ἔχει μέχρι πρὸς τὸν Ταῦρον, ὡς τὰ Φρύγια, καὶ τὰ Λύδια, καὶ τὰ Καρικά, καὶ ὅτι τὰ τῶν Μυσῶν δυσδιάκριτα εἶναι συμπίπτοντα εἰς ἄλληλα κ.τ.λ. ubi apparet, de rebus parum distinctis & ad discernendum difficilibus, dici potuisse illud proverbium. At noster de maxima & in sensus facile incurrente dissimilitudine hic agit. Deinde quis putet Lucianum scriptorem si quis alius disertum, & verborum minime parcum, quin περίεργον potius quam obscurum, ita abrupte ad illud proverbium alluſurum fuisse? Quid ergo? corruptum jam olim putamus locum e compendio scribendi, pro μυσῶν legendum μυσικῶν. Nam illud alterum, quod ἀφ' πάντων dictum putamus, pro vulgatiore ἀφ' παντὸς, non habebit difficultatem, arbitror; cum etiam ἀφ' παντὸς (intell. ἀφτήματος) dici observaverimus ab *Hippocr.* de diaeta 1, 9, 17. *J. M. G.*

Τῶν Μυσικῶν τοῦτο δὴς δὶα πασῶν] Vulgatum τῶν Μυσῶν &c. non esse sanum, *Gujetus* quoque animadverterat, non vero qui sanandum. Sed jam inventa veritate ab *Solan.* & *Gesner.* aliis conjecturis non indigemus. Cumque & Cl. *Wesſel.* in Obsery. p. 35. eodem modo emendandum viderit, ἄμυσον forem, si his viris non auscultarem. Habuimus id proverbii supra in de *Merced. Cond.* T. I. p. 719, ubi ad *Ptolem. Harmon.* remisi. Item in *Prometh.* c. 6. p. 34. T. I. Et in *Quom. Hist.* c. 7. T. 2. Et expositum est de summa distantia, maximaque differentia. *J. F. R.*

8. Τῷ Πύρρῳ] Pyrrhus Alexandro similis. *F. G.*

17. Ἔπαυσεν αὐτὸν τῆς κορύζης] *Obesae naris*, itemque contra ea *emunctae naris* homines, simili translatione dicunt Latini. Sed κόρυζαν satis ad verbum reddere num liceat, dubito. Frequentissime ludunt in hoc verbo Graeci ad infantiam exprobrandam & ἀστειότητα. Antiquissimam esse eam rationem, ostendit *Plato*, apud quem de rep. 1. p. 416. C. Thrasymachus Socratem sic superbe tractat, Τί σοι ἐστί; cum respondisset Socrates τί δή; ὅτι τοι σὺ, inquit, κορυζῶντα ἀφεωρᾷς, καὶ οὐκ ἀπομύττει δήπουθεν. Sed haec copiosissime jam olim & magno apparatu Cl. *Hemsterhusius* in dialogis nostri selectis p. 25. *J. M. G.*

Ibid. Κορύζης] Supra T. I. *Dial. Mort.* XX. §. 4. κεφαλὴν, καὶ τύφον, καὶ πολλὴν κόρυζαν. Et *Dial.* IV. §. 2. κορύζης μὲν τὴν ῥῖνα, λήμης δὲ τοὺς ὀφθαλμούς ὄντα. Ubi *Hemsterh.* hoc paucis exponit, promittens se opportuniore loco plura daturum; unde conjicio eum h. l. id acturum fuisse; quum loco priore non repetierit quae super κορύζῃ copiose dedit in Ed. Dialogor. Luciani minore, p. notar. 24—30. At quum & alibi similes minoris Edit. observationes non recudi in hacce curarit, nolim jam istam notam tam longam huc inferere, quia praescriptum foliorum numerum excedere non licet, & altera editio plurimorum in manibus versatur. Hoc solum repetam, prae aliis Lucianum κορύζῃ pro *stultitia* frequenter uti, ut praeter superiora,

σαφῶς οἶδα. ἔχειν θαυμαστὸν, εἰ ἀπίθανος ἔστω ζωγράφος ὢν, καὶ τοῖς πεπαιδευμένοις ἐξομοιοῦσθαι ἐθέλεις, πιστεύων τοῖς τὰ τοιαῦτά σε ἐπαινοῦσι. καὶ τί ταῦτα λῆρος; πρόδηλος γὰρ ἡ αἰτία περὶ τὰ [a] τοιαῦτα βιβλία σπουδῆς, εἰ καὶ ὑπὸ ναθείας ἐγὼ μὴ πάλαι καλεῖδον. σοφὸν γὰρ, ὡς γοῦν οἴει, τοῦτ' ὀπτενόηκας, καὶ ἐλπίδας μικρὰς ἔχεις περὶ τοῦ πράγματος, εἰ βασιλεὺς μάθοι ταῦτα σοφὸς ἀνὴρ, καὶ παιδείαν μάλιστα τιμῶν· εἰ δὲ ταῦτα ὑπὲρ σοῦ ἐκεῖνος ἀκούσειεν, ὡς ὠνῇ βιβλία, καὶ ξυνάγεις πολλὰ, πάντα ἐν βραχεῖ παρ' αὐτοῦ ἔσεσθαί σοι νομίζεις.

'Αλλ', ὦ καλαπύγων, οἴει τοσοῦτον μανδραγόραν καλαχεχύσθαι αὐτοῦ, ὡς ταῦτα μὲν ἀκούειν, ἐκεῖνα δὲ μὴ εἰδέναι, οἷος μοὶ σου ὁ μεθ' ἡμέραν βίος, οἷοι δέ σοι πότοι, ὁποῖαι δὲ νύκτες, καὶ οἵοις καὶ ἡλίκοις ξυγκαθεύδεις; οὐκ οἶδα ὡς ὦτα καὶ ὀφθαλμοὶ πολλοὶ βασιλέως; τὰ δὲ σὰ οὕτω σαφῆ ἐστιν, ὡς καὶ τυφλοῖς εἶναι καὶ κωφοῖς γνώριμα· εἰ γὰρ καὶ φθέγξαιο μόνον, εἰ γὰρ [b] καὶ λούμενος ἀποδύσαιο, μᾶλλον δὲ μὴ ἀποδύσῃ, εἰ [c] δοκεῖ, οἱ δ' οἰκέται μόνον ἂν ἀποδύσωνταί σου, τί οἴει, μὴ αὐτίκα ἔσεσθαι πάντα σου πρόδηλα τὰ τῆς νυκτὸς ἀπόρρητα; εἰπὲ γοῦν μοι καὶ τόδε, εἰ Βάσσος ὁ ὑμέτερος ἐκεῖνος

de imagine, illud plane scio. Itaque admirandum est, te malum adeo pictorem eruditis videri velle similem, & his fidem habere, qui eo te nomine laudant. Et quid ista nugor? Manifesta enim caussa tui circa tales libros studii, licet ego prae tarditate non olim perspexerim. Sapiens enim, ut quidem putas, hoc tuum commentum est, & spes non parvas ea de re concepisti, si Imperator ista audiat, vir sapiens, & in honore habens eruditionem maximo. Si vero ista de te ille audiat, ut emas libros & conducas multos, brevi te tempore ab ipso impetraturum speras omnia.

23. Sed putasne, impudice, tam copiose illum mandragora perfusum, ut haec quidem audiat, nesciat vero idem, qualis sit diurna vita tua, quales tuae potationes, quae noctes, cum qualibus & cujus aetatis hominibus cubes? nescis multas esse aures, oculos regis multos? Tua autem *facta* ita sunt aperta, ut caecis etiam atque surdis innotuerint. Si enim vocem modo mittas, si enim exuaris in balneo; quin, ne exuaris ipse, si videtur, si servi modo tui exuantur: quid putas? nonne statim manifesta futura tuarum secreta noctium? Dic igitur mihi hoc etiam, si vester ille, Bassus, Sophi-

a Τοιαῦτα] Et hoc omittit *Fl.* b Καὶ] Neglexit *Fl.* c Δοκεῖ] Δοκεῖ *J.* sola.

39. * Σοφὸς ἀνὴρ] Κατὰ † Μάρκον γὰρ ἔστιν ὁ Λυκιανὸς ἦν. *V.*

* Σοφὸς ἀνὴρ] Σοφὸν γὰρ edebatur, quod ad Lucian. aptavit *M. du S.* † Μάρκον] Μαρκὸν Edita ridicule; sed & sic V. Recte Μάρκου C. & G.

de *Mort. Peregr.* sub init. & in *Navig.* §. 45. &c. *J. F. R.*

38. Εἰ βασιλεὺς μάθοι] Marcus Antoninus Philosophus. *F. G.*

57. Βάσσος] De quodam Basso legimus apud *Philostratum* p. 166. & ad quem Apollonii Epistolae extant XXXVI. & XXXVII. & apud *Suidam*, sed alius is videtur ab eo, qui hic notatur, de hoc vid. *Ovid.* Trist. II. 417. *M. du S.*

Βάσσος] Variorum quidem Bassorum meminit *Tacit.* nullius, quem hujus Sophistae nomine insignire queam; fuit & Bassus Neronis tempore, homo dicacissimus, qui *Asinus albus* vocabatur, ut refert *Quintil.* L. VI. c. 3. p. 545. *Asinumque* ob ineptias, *album* ob jucunditatem dictum vult *Turneb.* At *Burman.* ob stuporem vel magnas aures, & colorem cutis. Hunc designari non ineptum foret, si tempus conveniret. *J. F. R.*

58. Βάτυλλος] De hoc apud auctores ambigitur, aliis *Tibicinem*, *Poëtam* aliis facientibus. Vid. *Plut.* v. De-

phista, & Batalus tibicen, & cinaedus Sybaritanus Hemitheon, qui nobiles illas leges vobis scripsit, quomodo furere, velli, pati & agere ista deceat; si, inquam, illorum aliquis leonina pelle indutus, cum fusti ambulet; quid visum iri putas spectantibus? Herculemne illum esse? Non, si totas etiam ollas lippiant. Sexcenta enim sunt, quae testimonium adversus illum habitum perhibeant, incessus, conjectus oculorum, & vox, & cervix infracta, & cerussa, & mastiche, & fucus, quibus vos ornamini. Et omnino facilius, quod est in proverbio, quinque sub axilla elephantos tegas, quam unum cinaedum. Tum leonina talem non tegat: tu vero speras futurum, uti libro tectus delitescas? Sed fieri id quidem non potest. Prodent enim te ac deregent reliqua indicia vestra.

24. Quod caput est, ignorare mihi videris, bonas spes non a bibliopolis esse petendas, sed a se ipso unicuique, atque a quotidiana vita sua, sumendas. Tu vero putas advocatum tibi communem testemque futurum Atticum, & Callinum librarios? Non, sed crudeles quosdam homines, qui te obterent, ubi Dis visum erit,

σοφιστὴς, ϗ Βάταλος ὁ αὐλητὴς, ἢ ὁ κίναιδος Ἡμιθέων ὁ Συβαρίτης, ὃς τοὺς θαυμαστοὺς ὑμῖν νόμους συνέγραψεν, ὡς χρὴ μαίνεσθαι, ϗ ῥοπτίλλεσθαι, ϗ πάσχειν, ϗ ποιεῖν ἐκεῖνα, εἴ τούτων τις νυνὶ λεοντῆν περιβαλλόμενος, ϗ ῥόπαλον ἔχων βαδίζοι, τί οἴει φαίνεσθαι τοῖς ὁρῶσιν; Ἡρακλέα εἶναι αὐτόν; Οὐκ εἴ γε ϗ χύτραις λημῶντες τυγχάνοιεν. μυρία γὰρ ὅσα τὰ ἀντιμαρτυροῦντα τῷ σχήματι, βάδισμα, ϗ βλέμμα, ϗ φωνὴ, ϗ τράχηλος ὀπισθοκλασμένος, ϗ ψιμύθιον, ϗ μαστίχη, ϗ φῦκος, οἷς κοσμεῖσθε, ϗ ὅλως, κατὰ τὴν παροιμίαν, θᾶττον ἂν πέντε ἐλέφαντας ὑπὸ μάλης κρύψειας, ἢ ἕνα κίναιδον. εἶτα ἡ λεοντῆ μὲν τοιοῦτον οὐκ ἂν ἔκρυψε, σὺ δ' οἴει λήσειν σκεπόμενος βιβλίῳ; ἀλλ' ὃ δυνατόν. προδώσει γάρ σε, ϗ ἀποκαλύψει τὰ ἄλλα ὑμῶν γνωρίσματα.

Τὸ δ' ὅλον ἀγνοεῖν μοι δοκεῖς, ὅτι τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας οὐ παρὰ τῶν βιβλιοκαπήλων δεῖ ζητεῖν, ἀλλὰ παρ' αὐτοῦ, ϗ τῆς καθ' ἡμέραν βίου λαμβάνειν. σὺ δ' οἴει συνήγορον κοινὸν ϗ μάρτυρα ἔσεσθαί σοι τὸν Ἀττικὸν, ϗ Καλλίωνα τοὺς βιβλιογράφους; οὐκ ἀλλ' ὠμούς τινας ἀνθρώπους ἐπιτρίψοντάς σε, ἂν οἱ θεοὶ ἐθέλωσι, ϗ πρὸς ἑκατὸν πενίας ξυνε-

d Σκεπόμενος] Σκεπτόμενος male Fl. e Οὐκ] Omittit Fl. f Ἐπιτρίψοντάς] Ἐπιτρίψοντά Fl.

65. Οὐχί γε χύτραις λημῶντες] Χύτραις λημῶντες, ἀντὶ τοῦ χύτραις ἴσως ῥιφείσαις λήμας. V.

Demosth. 1554. I. qui monet ita dictum ab obscaenitate Demosthenem. *Libanius* in *vita Demosth.* Tibicinem Ephesium fuisse ait supra modum mollem, a quo deinde molles omnes B. dicti sint. Consule etiam *Suidam*, & in eum Eruditissimi editoris notam. Ipse Demosth. ejus opprobrii meminit. p. m. 179. B. C. Poëtam mollem facit *Jos. Barberius* AG.X.823. Vid. etiam *Brodaeum* Miscell. I. 20. *M.du S.*

59. Ἡμιθέων] *Ovid.* Trist. II. *Ep. ad Aug. Nec qui composuit nuper Sybaritida fugit.* Hujus, ut videtur, auctor Hemitheon. Alludit *Philo Hebraeus* in vita Mosis; *Comoedias*, inquit, *& Sybaritica nequitias componentes. Mart.* etiam XII. Thes. Crit. *Grut.* p. 27. 1. *Lil. Gyrald.* p. 482. *M.du S.*

65. Χύτραις λημῶντες] Comicus in Nub. p. 144. εἰ μὴ λημᾷς κολοκύντας. Ad quae verba vetus Schol. Ὁ δὲ Λεπτινὴς οὐ τὰ πρὸς ἀπαίδευτον ϵ πολλὰ βιβλία ἀνούμενον, οὐκ ὀκνήσαν εἰπεῖν χύτραις λημῶντες. *Hesych.* Κρονικαὶ λῆμαι, παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν χύτραις λημᾶν, ϗ κολοκύνταις ἐπὶ τῶν ἀμβλυωττόντων. *L.Bos.*

Χύτραις λημῶντες] V. Scholiast. *Aristoph.* Νιφ. ad v. 326. p. 144. & *Hesych.* Κρονικαὶ λῆμαι. *M.du S.*

66. Μυρία γὰ] Sic *de Calum.* c. 10. & 29. Sic apud *Aristen.* Epist. 19. lib. 2. *J.B.*

69. Μαστίχη] Ad depilanda corpora adhibebant molles isti; quod & hodieque factitant Asiatici. Vide supra notam ad Mid. c. 33. *M.du S.*

81. Ἀττικὸν ϵ Καλλίωνα] Supra cap. 2. pr. *M.du S.*

91. Κρί-

ξυνελάσονλας· δέον ἔτι νῦν [a] σωφρονήσανλα πο-
λοδόλῃ μὴ τινι τ̃ πεπαιδευμένων τὰ βι-
βλία ταῦτα, ϗ σὺν αὐτοῖς τ̃ [b] νεόκλιτον
ταύτῃ οἰκίαν· ἀποδῦναι δὲ τοῖς ἀνδραπο-
δοκαπήλοις μέρ῾ γῆν ἀπὸ πολλῶν τ̃ν
ὀφειλομένων.

Καὶ γ̃ κἀκεῖνα περὶ δύο ταῦτα δεινῶς
ἐσπούδασας, βιβλίων τε τ̃ πολυτελῶν κτῆ-
σιν, ϗ μειρακίων τ̃ ἐξώρων, ϗ ἤδη καρτερῶν
ὠμὴν, ϗ τὸ πρᾶγμά σοι πάνυ σπουδάζε῾,
ϗ διηρεύεται. ἀδύνατον δὲ πένητα ὄντα, πρὸς
ἄμφω ἀμφρκεῖν. σκόπ῾ τοίνυν ὡς ἱερὸν χρῆ-
μα συμβολή. ἀξιῶ γάρ σε ἀφέμενον τ̃ μη-
δὲν προσηκόντων, τ̃ ἑτέραν νόσον θεραπεύειν,
ϗ τοὺς ὑπηρέτας ἐκείνης ὠνῇ δ' ὅμως μὴ ἐπι-
λειπόντων σε τ̃ οἴκοθεν, μέλ᾽ ἐλλοιό τινας
τ̃ ἐλευθέρων, οἷς [c] οὐδ' ἀκίνδυνον ἀπελθῆ-
σιν, ἢν μὴ λάβωσιν, ἅπαντα ἐξαγορεῦσαι τὰ
πραχθέντα ὑμῖν μ̃ ἀ πότον, οἷα ϗ πρώην
αἴσχι᾽α περὶ σῦ διηγεῖτο ἐξελθὼν ὁ πόρ-
γ῾, ἔτι ϗ [d] δείγματα ἐπιδεικνύς. ἀλλ'
ἔγωγε καὶ μάρτυρας ἂν παρεχοίμην τοὺς

& ad extremum paupertatis adigent: qui debebas vel nunc ad ſanitatem revocatus vendere eruditorum alicui libros iſtos, & cum his recens aedificatam illam domum, ac reddere mangonibus partem certe de mul-
90 tis, quae illis debentur.

25. Etenim in duobus iſtis ſtudioſiſſime elaboraſti, in libris magni pretii exquirendis & in adoleſcentulis exoletis, jamque robuſtis coëmendis: eamque rem calide admodum tractas & venaris. Fieri autem non
95 poteſt, ut homo pauper utrique *ſtudio* par ſis. Vide ergo quam divina res ſit conſilium. Cenſeo enim te relictis, quae nihil ad te pertinent, alteri tantum morbo vacare, & illius miniſtros pretio emerè, ne de-
1 ficientibus ſervis, liberos homines arceſſas, quibus nempe non *aeque ac ſervis* periculoſum, niſi acceperint *quantum volunt*, eliminare omnia quae poſt compotationem a vobis fiunt. Qualia nuper turpiſſima de te
5 ſcortum illud effutiebat, qui ipſa indicia *ſceleris* oſtenderet. Ac poſſum ego teſtes etiam praebere, qui tum aderant, quam indi-

a Σωφρονήσανλα] Ita dedit *Solan.* ex *Fl.* Habet & *S.* Σωφρονίσανλα *B1. J. P.* Σωφονίσανλα *H.* b Νέοκτιτον] Νέοκτητον *Fl.* ſola. c Οὐδ'] Deeſt in *Fl.* d Δείγματα] Conſtans lect. Δίγματα *Marcil.*

91. Κἀκεῖνα] Non liquet. *M. du S.* In marg. *Junt.* notarat Idem, nihil variare Edd. Sed in phraſi ϗ γ̃ κἀκεῖνα nihil eſt vitii; tam ſaepe enim habuimus illud ϗ γ̃ ϗ, ut neque repetere velim, neque credere poſſim ad id haeſiſſe *Solanum*; verum aliud in ſenſu quaeſivit vitium; nam vel κἀκεῖνα, vel ſequens ταῦτα melius abeſſet. Scio quidem αὐτὸς ἐκεῖνος haud infrequens eſſe, ut *Aelian.* V. H. IV. 9. ἀλλ' ἐγώ, φησιν, αὐτὸς ἐκεῖνός εἰμι. *Herodian.* III. 13. 7. αὐτὴν τε ἐκείνην ϵ̃ τ̃ ἀδελφὸν αὐτῆς. *Ariſtot.* de Gen. Animal. III. 6. pr. τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο ποιεῖ & ſimilia Noſtro etiam familiaria, vid. ad *Abdic.* c. 6. Habeoque in promptu multos pleonaſmos, veluti hoc *Lyſiae* in Ἀπολ. δημοδοκ. p. 378. Ed. *Lond.* ἢ τ̃ ἰδίων τ̃ ὑμετέρων αὐτῶν, aliaque partim exhibita ad *Gall.* c. 20. *Icar.* c. 1. atque alibi, partim alia occaſione expromenda; non tamen ad verbum huic loco reſpondentia. Sed & prope accedentia adferuntur a Viris doctis ad *Dial. Mar.* III. §. 1. p. 296. T. I. nec tamen mihi ſatisfacio; quare pro ταῦτα leviſſima mutatione legerim τἀυτὰ, tumque τἀυτὰ ἐκεῖνα idem erit quod αὐτὰ ἐκεῖνα, *illa ipſa*, ſ. *eadem illa*; nam qui oppoſita illa pronomina eodem ſpiritu jungantur, nondum capio, dum ταῦτα ἐκεῖνα idem ſonat atque: *haec illa*, & ſi δύο accedit, erit: *illa haec duo*, quod dici poſſe, nondum obſervavi. At ſi oratio poſſit fieri bimembris, & conſtrui, ϗ γὰρ κἀκεῖνα δυοῖν ἐστούδακας, *& in iſta valide incubuiſti*, περὶ δύο ταῦτα, *circa haec duo*, ſalva res foret. At vix patiuntur ſequentia. *J. F. R.*

93. Ἐξώρων] *Validos* dederant, cum ſit *exoletos*. Vid. *Suid.* Et *Philoſtr.* Ep. 14. Οἱ ἱρῶτικοὶ τ̃ ποιητῶν ἀγαθὰ ἀκροάσεις ϵ̃ ἐξώροις. i. e. *ſenioribus, quam ut amatoria exerceant.* Generaliter enim ſignif. aetatem juſtam egreſſos, quod ſatis jam docuit *Steph.* *J. F. R.*

96. Ἱερὸν χρῆμα συμβολή] Supra *Rhet. Praec.* §. 1. habuimus: Ἱερόν τι χρῆμα τὴν συμβολὴν ἔσαν. *J. F. R.*

97. Ἀξιῶ γάρ σε ἀφέμενον] Longe hic a ſententia Luciani Latinus interpres. Locus enim hic totus ſic Latinus fieri debuit, *auctor enim tibi ſum, ut omiſſis quae nihil ad te attinent*, nempe librorum emptione, *alterum illum morbum tuum cures, & miniſtros illos*, nempe libidinis tuae, *dimittas, qui liberi ſunt, cum verna tibi non deſint, quibus, ſi fugerint, non ſit tutum, eliminare omnia quae poſt epulas & vinum agitis vos, etſi a te nihil acceperint.* Quare non tutum vernis potius quam liberis, aperta res. *Th. M.*

99. Τοὺς

digne tulerim, & tantum non plagis hominem mulcaverim, tuam vicem nimirum iratus. Praesertim cum alium quoque testem advocaret similium, & alium, eadem multis verbis enarrantes. Ad haec igitur, vir bone, repone tibi pecuniam, & serva, ut domi & secure talia facere & pati possis. Ut enim plane non amplius facias, quis ita in aliam te sententiam transducat? Nec enim canis desinat temere, corium semel docta rodere.

26. At alterum facile, ut libros non amplius emas. Satis eruditus es: satis tibi sapientiae: tantum non supremis in labiis habes antiqua omnia. Historiam nosti omnem: artes omnes dicendi, & elegantias, & vitia, & Atticorum nominum usum. Omnino sapiens quiddam, & summum in eruditione, librorum ista multitudine factus es. Nihil enim prohibet, quo minus ego quoque tempus in te *illudendo* fallam, quandoquidem imponi tibi gaudes.

27. Lubens autem te interrogem, tot li-

τότε παρόντας, ὡς ἠγανάκλησα, κ᾽ ὀλίγα πληγὰς ἐνέτριψα αὐτῷ, χαλεπαίνων ὑπὲρ σοῦ. κ᾽ μάλιθ᾽ ὅτε κ᾽ ἄλλον ἐπεκαλέσατο μάρτυρα τ᾽ ὁμοίων, κ᾽ ἄλλον, ταὐτὰ κ᾽ [e] λόγοις διηγεμένους. πρὸς δὴ ταῦτα, ὦ γαθὲ, ταμιεύου τἀργύριον, κ᾽ φύλαττε, ὡς οἴκοι κ᾽ κτ᾽ πολλὴν ἀσφάλειαν ταῦτα ποιεῖν κ᾽ πάσχειν ἔχης. ὥστε μὴ γ᾽ μηκέτι ἐργάζεσθ᾽, τίς ἂν μεταπείσειέ σε; οὐδὲ γ᾽ κύων ἅπαξ παύσαιτ᾽ ἄν, σκυτοτραγεῖν μαθοῦσα.

Τὸ δ᾽ ἕτερον ῥᾴδιον, τὸ μηκέτι ὠνεῖσθ᾽ βιβλία. ἱκανῶς πεπαίδευσαι, ἅλις σοι τ᾽ σοφίας, μόνον οὐκ ἐπ᾽ ἄκρῳ τῷ χείλει ἔχεις τὰ παλαιὰ πάντα, πᾶσαν μὲν ἱστορίαν οἶδα, πάσας δὲ λόγων τέχνας, κ᾽ κάλλη αὐτῶν, κ᾽ καχίας, κ᾽ ὀνομάτων χρῆσιν τ᾽ Ἀττικῶν· πάνυ σοφόν τι χρῆμα κ᾽ ἄκρον ἐν παιδείᾳ γεγένησαι, ὡς τὸ πλῆθος τ᾽ βιβλίων· κωλύει γ᾽ οὐδὲν κἀμέ σοι ἐνδιατρίβειν, ἐπειδὴ χαίρεις ἐξαπατώμενος.

Ἡδέως δ᾽ ἂν κ᾽ ἐροίμην σε, τὰ τοσαῦτα βι-

[e] Λόγοις] Sic Edd. omn. Λοιποῖς *Marcil.*

99. Τοὺς ὑπηρέτας] Sensum ex verbis Graecis ut nunc quidem se habent, haud facile elicias. Ego corruptissima existimo, sed absque Mss. Codd. ope quid reponam nondum satis video. *M. du S.*

Ibid. Ὧνῆ δ᾽ ὅμως μὴ ἐπιλειπόντων σε τ᾽ οἰκοθεν] Ut cis pauca, κ᾽ φύλαττε ὡς οἴκοι. *Th. M.*

Ὧνῆ δ᾽ ὅμως] Locus difficilis, quem interpretando magis obscuravit *Marcilius*. Nempe corruptum esse illud indicat, quod infinitum, postulante constructione, non sequitur. Ait, ἀξιῶ σε ἀφίλμον — θεραπεύειν, κ᾽ τοὺς ὑπηρέτας — quid expectamus? non profecto ὠνῆ δὲ, sed ὠνεῖσθαι, nec ὅμως, sed ὅπως. Blandissimam esse, utramque emendationem agnoscet, qui manus librariorum non ignorat. Denique οὐδ᾽ mutandum censeo in ἂν. Non mirum, plura in uno loco esse corrupta. Cum enim semel in illo ὠνεῖσθαι peccatum esset, nube objecta loco alioquin claro, reliquis quoque corrumpendis nata opportunitas. Sententiam huic loco aptissimam esse, quam in versione expressimus, nemo in dubium vocabit, arbitror. Suadet, ut servis ad malam libidinem abutatur potius, quam liberis; illos obnoxios, hos sine suo periculo enuntiare turpitudinem illius posse. Hoc satis declarant, quae sequuntur. *J. M. G.*

1. Μιλησίλλοιο] Μιλησίλλως forsan legendum. Sed locus mendosus videtur. *F. G.*

Μιλησίλλοιο] Ante hanc vocem excidisse puto *μηδέ*. *M. du S.*

3. Λάβωσιν] Subaudi τὰ, ὕδατα, aut quid simile. *F. G.*

6. Ἔτι ἐ διγμαῖα ἐπιδικνὺς] Ἔτι ἐ δάγματα ἐπ. Morsiunculas nempe amatorias. *Th. M.*

11. Ταῦτα ἐ λόγοις διηγεμένοις] Ταῦτα ἐ λοιποῖς. *Th. M.*

16. Οὐδὲ γ᾽ κύων &c.] Utitur & *Alciphr.* III. Ep. 47. fin. verborum ordine aliter collocato. ἔτι γ᾽ κύων σκυτοτραγεῖν μαθοῦσα ἐ τίχης ἐπιλήσεται, ubi peritiss. *Bergler.* & haec Luciani addit, cetera ad *Erasmum* remittens. *J. F. R.*

17. Σκυτοτραγεῖν] Proverbium hoc expressit *Horat.* Sat. 5. L. II. vs. 8.

Ut canis a corio numquam absterrebitur uncto.
M. du S.

27. Ἐνδιατρίβειν] Sumitur hic pro *celebrare, virtutes laudare*, uti *Olx.* c. 2. aut potius *palpere*, ut Ἀλεξ. c. 33. *M. du S.*

βιβλία ἔχων, τί μάλιστα ἀναγιγνώσκεις αὐτῷ; τὰ Πλάτωνος; τὰ Ἀντιδένους; τὰ Ἀνιλόχου; τὰ Ἱππώναχτος; ἢ τούτων μὲν ὑπερφρονεῖς, ῥήτορες δὲ μάλιστά σοι τούτων ἀφ' χειρός; εἰπέ μοι, καὶ Αἰσχίνου τὸν κατὰ Τιμάρχου λόγον ἀναγιγνώσκεις; ἢ ἐκεῖνά γε πάντα οἶδα, καὶ γιγνώσκεις αὐτῷ ἕκαστον; τὸ δὲ Ἀριστοφάνην καὶ τὸν Εὔπολιν ὑποδέδυκας; ἀνέγνως καὶ τὰς Βάπτας τὸ δρᾶμα ὅλον; εἶτ' οὐδέν σε τάχει καθίκετο, οὐδ' ἠρυθρίασας γνωρίσας αὐτά; τοῦτο γοῦν καὶ μάλιστα θαυμάσειεν ἄν τις, τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων [a] ἄπτει τῶν βιβλίων, οἵοις αὐτὰ χερσὶν ἀνελίττεις; πότε δὲ ἀναγιγνώσκεις; μεθ' ἡμέραν; ἀλλ' οὐδεὶς ἑώρακε ποιοῦντα τοῦτο; ἀλλὰ νύκτωρ; πότερον [b] ὑπιτέλαμψιν ἤδη ἐκείνοις; ἢ πρὸ τῶν λόγων, ἀλλὰ καὶ πρὸ σκότους, μηκέτι μὴ τολμήσεις τοιοῦτο μηδέν.

obros eum habeas, quem potiſſimum inter eos legas? Platonisne, an Antiſthenis, Antilochi, an Hipponactis? An hos quidem contemnis, ſed oratores potius quam illi in manibus tibi ſunt? Dic mihi, an Aeſchinis etiam contra Timarchum orationem legis? An illa quidem noſti omnia, & unumquodque illorum agnoſcis? Ariſtophanem & Eupolin egiſti? legiſti etiam fabulam totam Baptas? Tum nihil ea, quae ibi ſunt, te movere, neque *in te* agnoſcens illa erubuiſti? Itaque vel maxime illud admiretur aliquis, quo tandem animo libros attingas? quibus illos evolvas manibus? quando illos legas? Interdiu? At nemo te vidit hoc facere? Sed noctu? utrum, cum jam iſtis intentus es? An ante ſtudia, immo ante tenebras, nihil quidquam iſtorum audes?

28. Quin

a Ἅπτει] Ἅπτει *Fl.* & L. male. prius *Ald. J.* &c. Ἅπτῃ vult *Solan.* b Ἐπιτέλαμψιν] Ἐπισταγμὸν *Fl.* ſola, quod & adſcivit marg. *A1.*

31. Ἀντιδένους] Periere haec omnia, non mala tamen, ſi rite hic cum Platonicis recenſentur. *M. du S.*

32. Ἀνιλόχου] Forſan Ἀρχιλόχου. F.G. Idem adſcripſerat etiam *La Croze.*

34. Αἰσχίνου] Supra *de Merced.* c. 7. pr. *J. F. R.*

35. Τιμάρχου] Τὸν κατηγόρου scil. *F.G.*

Ibid. Κατὰ Τιμάρχου]. Haec oratio hodieque extat. *M. du S.*

38. Ὑποδέδυκας] Cum omnium, qui modo laudabantur, auctorum commemoratio acerbum quid habeat, ut qui aſpere invecti ſint in ea flagitia, quae Indocto bibliothecae poſſeſſori objicit Lucianus; tum in *Ariſtophanis* atque Eupolidis comoediis utitur vocabulo ὑποδιδυκάναι, puto ut indicet, eum perſonas turpes V. G. Hyperboli, & ſimilium *ſubiiſſe*, & hiſtrionis inſtar *egiſſe*: quem intellectum verbi hic tanto magis adnotandum putavi, quod adhuc nondum mihi obſervatus eſt. *J. M. G.*

Ibid. Τὰς Βάπτας] Τοὺς Βάπτας eſſe nomen hujus comoediae evincit Platonius ille, cujus περὶ διαφορᾶς κωμῳδιῶν libellus *Ariſtophani* praefigi ſolet, poſt princ. Ἴσμεν γοῦν τὸν Εὔπολιν, ἐπὶ τῷ διδάξαι τοὺς Βάπτας, ἀποπνιγέντα εἰς τὴν θάλασσαν ὑπ' ἐκείνων· εἰς ἃς καθῆκε τοὺς Βάπτας: & magis etiam *Juvenalis* 2, 92. *Cecropiam ſolisti Baptae laſſare Cotyttо.* Vetus Scholiaſtes ad h. l. ſupplet Platonii narrationem, & dubitationem, ſi qua eſſe poterat, eximit, ſimulque Lucianum unice declarat: Baptae *titulus libri, quo impudici deſcribuntur ab Eupolide, qui inducit viros Athenienſes ad imitationem feminarum ſaltantes, laſſare pſaltriam.* Baptae *ergo molles, quo titulo Eupolis comoediam ſcripſit, ob quam ab Alcibiade, quem inprimis perſtrinxerat, necatus eſt.* An hi βάπται geſtarunt βαπτά; de quibus Cl. *Hemſterh.* ad *Nigrin.* c. 40. *J. M. G.*

Τὰς Βάπτας] Τοὺς Βάπτας legend. videtur. Βάπται. Eupolidis drama, in quo τῶν βαπτῶν τὸν Κοττυτοῦν ſacerdotum libidinem exagitat. *Juven. F.G.* Recte conjicit *Gujet.* nam Baptae ſacerdotes mares erant Deae Cotyttus, cui nocturnis & impudicis ſaltationibus ſacra faciebant. *Juvenal.* Sat. 2. vſ. 92. *Cecropiam ſoliti Baptae laſſare Cotytto*, ubi vid. Interprett. quos non exſcribo. Et quamvis *molles* eo nomine etiam inſigniantur, adeoque per jocum femineus articulus addi poſſe videatur, tamen id hic locum habere nequit, ubi titulus dramatis ipſe indicatur. *J. F. R.*

41. Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων, ἅπτει τῶν βιβλίων, οἵοις αὐτὰ χερσὶν ἀνελίττεις] Ridiculiſſime Latinus interpres, *quali animo, qualibus manibus libros verſes.* Non intellecta locutione Attica, ἀπὸ ψυχῆς ἔχειν, ut ἀπὸ θυμοῦ ἔχειν, *averſari, avoir a contre coeur.* Hoc dicit Lucianus, *quem tu mollium tuorum averſatus, libros adtingis, aut quibus eos manibus evolvis?* Perinde ut ſi diceret, molles tui tibi tam προσθύμιοι, tam προσκάρδιοι, manus tuae tam rebus obſcoenis occupatae, ut libris vacare nullo modo poſſis. Hæc intelligi non magni refert, ſed neque ubi maxime βιωφελὴς Lucianus,

28. Quin tu relinquis libros & tuam ſolum rem agis! Quamquam nec iſtuc amplius oportebat, ſed Euripidis illam Phaedram revereri, indignantem pro mulieribus ac dicentem:

Tenebras nec horret ulla lecti conſcias,
Vocemve, ſi gravis prorumpat, parietum.

Sin omnino perſeverare in morbo *tibi* decretum eſt, abi, eme libros, & domi concluſos tibi habe, & fruere gloria poſſeſſionis. Satis tibi hoc quoque. Sed noli unquam illos attingere, nec lege, nec linguae *iſti tuae* veterum virorum orationes & poëmata ſubjicito, quae nihil tibi mali fecerint. Novi equidem fruſtra me iſta nugatum eſſe, meque Aethiopem, quod eſt in proverbio, lavare conatum eſſe. Etenim tu emes, & nihil uteris, & deridebere ab eru-

Ἄφες [c] δὲ τὰ βιβλία, καὶ μόνα ἐργάζου τὰ σαυτοῦ. καίτοι ἐχρῆν μηκέτι μηδ' ἐκεῖνα, αἰδεσθῆναι δὲ τὴν τοῦ Εὐριπίδου Φαίδραν, καὶ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν ἀγανακτοῦσαν, καὶ λέγουσαν,

Οὐδὲ σκότον φρίσσουσι συνεργάτιν,
Τέρεμνά τ' οἴκων μήποθ' φθογγὴν ἀφῇ.

Εἰ δὲ πάντως ἐμμένειν τῇ ὁμοίᾳ νόσῳ διέγνωσται, [d] ἴθι, ὠνοῦ μὲ βιβλία, καὶ [e] οἴκοι καλαχλείσας ἔχε, καὶ καρποῦ τὴν δόξαν τῶν κτημάτων. ἱκανόν σοι καὶ τοῦτο· προσάψῃ δὲ μηδέποτε, μηδὲ ἀναγνῶς, μηδὲ ὑπαγάγῃς τῇ γλώττῃ παλαιῶν ἀνδρῶν λόγους, καὶ ποιήματα, μηδέν σε εἰργασμένα. οἶδα ὡς μάτην ταῦτά μοι λελήρηκα, καὶ, τὴν παροιμίαν, Αἰθίοπα σμήχειν ἐπιχειρῶ· σὺ γοῦν ὠνήσῃ, καὶ χρήσῃ ἐς ὑδέν, καὶ καταγελασθήσῃ πρὸς τῶν πεπαιδευμένων, οἷς οὐ-

χρῃ

[c] Δὶ] Sic Edd. omn. Δὴ vult *Marcil.* [d] Ἴθι] Bene *Fl. Fr. H. P.* aliaeque. Ἰοῦ ſ. male *J.* [e] Οἴκοι] Οἶκον *Fl.*

nus, interpretes Latini magnopere aliquid intellexere. *Th. M.*

Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων] Pro *τίνα βιβλία ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων*, *ἅπτῃ τούτων*. Nam & *ἅπτῃ* pro *ἅπτει* legendum. *F. G.*

Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων] Etiam hic infeliciter rem ceſſiſſe arbitror *Marcilio*. Vult ſine dubio hic dicere Lucianus *quo animo, qua mente?* Sed nimirum non ſcripſiſſe videtur *τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων*. verum *τίνα ποτὲ ψυχὴν ἴσχων*, vel *τί ποτε ψυχῆς ἴσχων*. Lyſias in narratione, quam refert in ipſius vita Halicarnaſſenſis Dionyſius, ex perſona mulieris pro filiis ſuis, contra ſuum patrem, agentis, interrogat, *τίνα ποτὲ ψυχὴν ἔχων ἀξιοῖ περὶ τῶν παίδων τοιαύτην γνώμην χρῆσθαι*; *quo tandem animo?* Vid. p. 193. extr. *Ald.* *J. M. G.*

42. Ἅπτῃ] Sic emendare neceſſe duximus pro vulgato *ἅπτει*, quod ferri non poterat. In *Fl.* quidem & L. *ἅπτι*. ſed quid hoc ad rem, quaeſo? Contra aptiſſimum eſt illud *ἅπτῃ*, facillimusque librariorum lapſus, qui *ἅπτει* inde fecerant; quod tot Editorum diligentiam fugiſſe miror; cum ſtatim recte *ἀπολίττεις* eodem halitu ſequatur. Ut enim *ἅπτεις*, quod unum reſtat, ſcripſerit, a me impetrare non poſſum, ut credam. *M. du S.*

Ἅπτει] Delerat poſteriorem ſyllabam *Solan.* & *ἅπτῃ* ſua auctoritate dederat. Fateor ſenſus perſpicuitati ita conſuli; verum quia ex ſeq. *ἀπολίσθεις* facile intelligitur, etiam ſecundam perſ. requiri, eaque Atticis ſaepe formatur in *ει* pro *η*, nihil mutem; nam ut *βούλομαι*, *οἴομαι*, *ἔψομαι* fere perpetuo faciunt *βούλει*, *οἴει*, *ἕψει* pro *ἕψῃ*, in ſecunda ſing. forſan & *ἅπτομαι*, *ἅπτει* formavit Noſter. In multis enim aliis quoque verbis id obtinere, ut *ἐπανθάνει ſciſcitaris* ap. *Ariſtoph.* Plut. 60. Item *τόπτει*, *ψεύδει* ac permulta ſimilia, vide larga manu indicata ap. Cl. *Maittair.* de Dial. p. 63. Et licet *Suid.* ad recentiores Atticos haec referat, tamen hoc ipſum *ἅπτει* quod hic occurrit, indicat ab iis uſurpatum, dum ait: *ἅπτει, καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος χρόνου διὰ τοῦ ει λεγόμενα τῶν νεωτέρων μᾶλλον Ἀττικῶν ἐστιν.* *J. F. R.*

46. Ἡδὴ ἐκείνοις] Libidinibus illis probroſis. *F. G.*

47. Τῶν λόγων] Quid eſt? *F. G.*

Ibid. Λόγων] Mallem, ſi per Codd. liceret, *ἔργων*. Quorſum enim illud *λόγων*, niſi cum *Fl.* pro *ἐπιτιταρδῷ, ἐπισπαγμῷ* legas? quod ferri hic non poſſe ego quidem exiſtimo. *M. du S.*

Ibid. Μηκέτι μὴ — μηδὲν] De triplici illa negatione vid. ſupra *Philopſ.* c. ult. *ἐδὲν ἃ μὴ παράξῃ*. Et T. I. *de Merced. Cond.* §. 4. No. 33. Item *Reviv.* c. 18. *Οὐδὲν ἃ μὴ γένηται ἄδικον.* *J. F. R.*

49. Ἄφες δὲ τὰ βιβλία] Ἄφες δή. *Th. M.*

51. Την τοῦ Εὐριπίδου Φαίδραν] Cum nondum ſatis probatum ſit, fuiſſe fabulam Euripidis hoc nomine, de quo vid. *Barneſius*; hic autem locus ſit in Hippolyto vſ. 418. & ibi ex perſona Phaedrae proferatur: nolim Luciani verba ſic accipere, quaſi is Phaedram, fabulae Euripideae nomen, laudare voluerit. *J. M. G.*

54. Οὐδὲ σκότον] *Eurip.* Hipp. 417. *M. du S.*

57. Ἴθι] Conf. ſupra Pisc. c. 10. *M. du S.*

61. Τῇ γλώττῃ] Lingua, ſupple impura, a fellatione ſcil. *F. G.*

64. Αἰθίοπα σμήχειν ἐπιχειρῶ] Paroemiogr. *J. B.*

χρη ὠφελῆας, οὐκ ἐκ τῦ κάλλυς τ̃ βιβλίων, ὐδ' ἐκ τ̃ πολυτελείας αὐτ̃ν, ἀλλ' ἐκ τ̃ φωνῆς κ̀ τ̃ γνώμης τ̃ γεγραφότων.

ditis, quibus utilitatem percipere ſatis eſt, non e pulchritudine librorum, neque ex magno illorum pretio, ſed e ſermone & ſententia auctorum.

Σὺ δὲ οἴει θεραπεύσειν τ̀ ἀπαιδευσίαν, κ̀ ὀπικαλύψειν τ̃ δόξῃ ταύτῃ, κ̀ ἐκπλήξειν τ̃ πλήθει τ̃ βιβλίων, οὐκ εἰδὼς ὅτι κ̀ οἱ ἀμαθέςατοι τ̃ ἰατρῶν τὸ αὐτό σοι ποιῦσιν, ἐλεφαντίνυς νάρθηκας, κ̀ σικυίας ἀργυρᾶς ποιύμενοι, κ̀ σμίλας χρυσοκολλητύς· ὁπόταν δὲ κ̀ χρήσαας τύτοις δέῃ, οἱ μ̀ ὐδὲ ὅπως χρὴ μεταχειρίσαας αὐτὰ, ἴσασι. παρελθὼν δέ τις εἰς τὸ μέσον τ̃ μεμαθηκότων, φλεβότομον εὖ μάλα ἠκονημένον ἔχων, ἷ τἆλλα μετ̀ὸν, ἀπήλλαξε τ̃ ὀδύνης τ̀ νοσῦντα. ἵνα δὲ κ̀ γελοιοτέρῳ τινὶ τὰ σὰ εἰκάσω, τὺς κυρέας τύτυς ὀπίσκεψαι, κ̀ ὄψει τὺς μ̀ τεχνίτας αὐτ̃ν, ξυρὸν κ̀ [a] μαχαιρίδας, κ̀ κάτοπτρον σύμμετρον ἔχοντας· τὺς δὲ ἀμαθεῖς κ̀ ἰδιώτας πλῆθος μαχαιριδίων προλιθέντας, κ̀ κάτοπτρα μεγάλα, ὑ μὴν λήσειν γε ἀλλ̀ ταῦτα ὐδὲν εἰδότας. ἀλλὰ τὸ γελοιότατον ἐκεῖνο πάσχυσιν, ὅτι κείρον μ̀ οἱ πολλοὶ ὠδ̀ τοῖς γείτοσιν αὐτ̃ν, πρὸς δὲ τὰ

29. Tu vero putas curari a te poſſe inſcitiam tegique iſta opinione, percellique *poſſe homines* librorum multitudine, ignarus, idem, quod tu, facere etiam imperitiſſimos quosque medicos, qui eburneas medicamentorum capſulas, & cucurbitas argenteas ſibi faciunt, & ſcalpra auro ferruminata: cum vero iis utendum eſt illi, neque quomodo tractanda ſint, norunt. At progreſſus in medium aliquis eorum, qui didicere, ſcalpellum habens probe acutum, de caetero rubigine obſitum, dolore aegrum liberat. Ut vero ridiculae magis rei tuam rationem comparem, tonſores mihi iſtos confidera, & videbis, eos, qui ſunt in illo genere artifices, novaculam, & cultellos, & ſpeculum modicum habere; imperitos autem atque indoctos multitudinem cultellorum exponere, & ſpecula magna: nec tamen propterea obſcurum eſſe, illos nihil ſcire. Sed illud ipſis uſu venit, quod oppido ridiculum eſt, ut vulgo quidem homines apud vicinos illorum tondendos ſe curent,

a Μαχαιρίδας] Μαχαιρίδων marg. *Alii*.

Αἰθίοπα σμήχειν] In Schotti *Adagio* legendum ἀνόητον. *M. du S.*

84. Μαχαιρίδας] Conf. ſupra Ἀναξ. c. 45. *M. du S.*

96. Τὸ τ̃ κυνὸς] Supra idem Τιμ. c. 9. (jam §. 14.) nota Æſopi fabula. *M. du S.*

3. Αὔθις ἀκούσῃ πολλάκις] Ubinam? niſi forſan ἀπφρ. eundem ſpectat. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ] Huic libello *Th. Mag.* titulum facit περὶ ἀγνοίας. V. ὠὰ. *M. du S.*

ΔΙΑΒΟΛΗ] Haeſi aliquantum in hac voce, utrum poſſit retineri pervulgatus titulus, *non credendum Calumniae*. Sed cum *calumnia* ſemper falſa ſit, cui proinde non modo non temere, ſed nunquam ſit credendum; ac praeterea latius multo pateat quam ψεῦδος, & ad omne genus *cavillationum*, *pravarumque interpretationum* referatur: in titulo malui illud ponere, quod Apellis hiſtoria, & definitio auctoris, ac tota diſputatio maxime poſtulare videbatur. In contexto tamen orationis non abſtinui interdum *calumniae* appellatione, quoties ea videbatur commodior. Nempe hic etiam experimur, quod ſingulis paginis, non ſatis ſibi reſpondere voces ſingulas binarum linguarum; non eſſe temere nomina plane ſynonyma. *J. M. G.*

1. Δεινόν γε ἡ ἄγνοια] Ita ferme *Plato* in Philebo. Οὐκοῦν τὴν ἄγνοιαν εἰπόμεν ὅτι κακὸν πᾶσιν; *Nonne igitur ignorantiam dicemus omnibus eſſe malum?* & huc forſan reſpiciens noſter interpres vertit: *mala res eſt ignarantia:* ſed vim vocis δεινὸν non ſatis expreſſit, quae diritatem innuit. malim igitur vertere, *Dira res eſt ignorantia*. Eſt enim ab illo Græco hoc Latinum vocabulum derivatum, ν in r mutato. *J. T.*

2. Ὥσπερ ἀχλύν τινα] Atque hæc eſt ratio, cur anima noſtra (aut eorum ſaltem, qui non penitus obbrutuerunt) quæ lumen eſt, ut Philoſophi voluere, ignorantiam non ſecus horreat, atque corpus mortem. Sunt enim lux & tenebræ ita inter ſe oppoſitæ, ut altera alteram deſtruat, atque diſſolvat. Hinc *Plutarchus* Græcos veteres hominem φῶτα, id eſt, lumen, dixiſſe exiſtimat, ὅτι τὸ γινώσκεσθαι, κ̀ γινώσκειν ἐκάτῳ διὰ συγγένειαν ἔρως ἰσχυρὸς ἐμπέφυκεν αὐτὴν τε τὴν ψυχὴν ἔνιοι τ̃ φιλοσόφων φῶς εἶναι τῇ ὐσίᾳ νομίζυσιν, ἄλλοις τε χρώμενοι τεκμηρίοις, κ̀ ὅτι τ̃ ὄντων μάλιςα τὴν μ̀ ἄγνοιαν ἡ ψυχὴ δυσαναχετῖ, κ̀ πᾶν τὸ ἀφεγγὲς ἐξαιρεῖ, κ̀ τῶν

rent, ad illorum vero ſpecula accedentes, diſponant comas.

30. Quare tu quoque alii roganti commodare poſſis libros, ipſe uti illis nequeas. Quamquam librum nemini unquam commodaſti, ſed facis quod canis incumbens praeſepio; quae nec ipſa edit de hordeo, neque equum edere, qui poteſt, patitur. Haec in praeſens de ſolis libris libere apud te diſputo: de aliis quae deſpuenda & flagitioſa facis, ſaepe in poſterum audies.

ἐκείνων κάτοπτρα προσελθόντες, τὰς κόμας εὐθετίζουσι.

Καὶ σὺ τοίνυν ἄλλῳ μὲ δεηθέντι χρήσεως ἂν τὰ βιβλία· χρήσασθαι δὲ αὐτὸς οὐκ ἂν δύναιο. καίτοι οὐδὲ ἔχρησας οὐδενὶ βιβλίον πώποτε, ἀλλὰ τὸ τῆς κυνὸς ποιεῖς, ἣ ἐν τῇ φάτνῃ [b] καλαχειμώνης, ἢ ὅτε αὐτὴ τῶν κριθῶν ἐδίει, ὅτε τῷ ἵππῳ δυναμένῳ φαγεῖν ἐπιτρέπει. ταῦτα, τάχα νῦν εἶναι, ὑπὲρ μόνων τῶν βιβλίων παῤῥησιάζομαι πρὸς σὲ, περὶ δὲ τῶν ἄλλων ὅσα κατάπυστα καὶ ἐπονείδιστα ποιεῖς, αὖθις ἀκούσῃ πολλάκις.

NON TEMERE CREDENDUM ESSE DELATIONI.

GRave ſane malum ignorantia, & incommodorum plurium cauſſa hominibus, quae velut caliginem quandam rebus offundat, & obſcuret verum, & umbram vitae uniuscujusque objiciat. Per tenebras enim oberrantibus ſimiles ſumus o-

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΡΑΔΙΩΣ ΠΙΣΤΕΥΕΙΝ ΔΙΑΒΟΛΗι.

1 ΔΕινόν γε ἡ ἄγνοια, καὶ πολλῶν κακῶν ἀνθρώποις αἰτία, ὥσπερ ἀχλύν τινα καλαχέουσα τῶν πραγμάτων, καὶ τ' ἀλήθειαν ἀμαυροῦσα, καὶ τ' ἑκάστου βίον ὑποσκιάζουσα. ἐν σκότῳ γὰρ πλανωμένοις πάντες ἐοί-

κασι

[b] Καλαχειμώνης] Κειμώνης *Fl.* ΔΙΑΒΟΛΗι] Bene ſic *Fl.* Διαβολῇ etiam *B1.S.* ΔΙΑΒΟΛΗ male *J. P. H. Ald. Fr.*

93. Καὶ σὺ τοίνυν ἄλλῳ μὲ δεηθέντι] Καλῶς ἂν εἶχε τῷ δυσχερεστάτῳ τούτῳ μειρακίῳ, μὴ καθ' ὃν τῶν βιβλίων, ἀλλὰ πᾶσαν τὴν βιβλιοθήκην προῖκα Λυκίνῳ τῷ παρόντι ἐπιδοῦναι, ἢ τοιούτῳ σοφιστῇ καθ' ἑαυτοῦ κινῆσαι ἐκ

* Ἐγκρατῆσαι] V. Codicis compendium obſcurum eſt. Forſan ἐγκρατήσαντα. *M. du S.*

† Ἐπηλυγάζουσα] In V. referebatur ad verba ἐν σκότῳ. Ex C. vero ὑποσκιάζουσα repoſuerat *M. du S.* Sed addidit legendum ἐπηλυγάζουσα] „ Nam C. ὑποσκιάζουσα] γράφεται, ἐπηλυ„ γάζουσα. Deinde ex Cod. D. Marci, qui fuit Georgii Antonii Veſpucii, huic ſcholio praemittitur vox ἐπηλυγάζουσα. „ Unde etiam ἀλύῃ repoſuimus, pro eo quod legebatur in „ V. & Impr. ἄγνοια". Ego recepi illud ἐπηλ—— etſi cum textu Luciani non convenit; ſed ſenſus Scholii neceſſario ſic poſtulabat; quid enim eſſet ὑποσκιάζουσα ponitur pro ὑποσκιάζουσα? *J. F. B.*

* ἐγκρατῆσαι βιβλίων. *V.*

4. † Ἐπηλυγάζουσα] Ἀντὶ τοῦ ὑποσκιάζουσα ἢ ἐπικρύπτουσα ἢ ἐποκοτίζουσα. ἀλύῃ γὰρ ἡ νὺξ λέγεται. *V.*

καρόντι) τὸ σκοτεινὸν, φόβου ἢ ὑποψίας ὄντα πλήρη πρὸς αὐτήν. *Quod unicuique noſtrum ob cognationem cum lumine acris eſt inſitus amor cognoſcendi & innoteſcendi. Ipſam vero animam nonnulli Philoſophorum LUMEN ſuapte natura eſſe ſtatuunt, cum aliis utentes argumentis, tum quod nullam rem anima magis averſetur, quam ignorantiam; & omnia lucis expertia vitet, tenebrisque turbetur, eas metuat, ac ſuſpectas habeat.* Familiaris eſt autem illa ignorantiae cum tenebris & caligine comparatio. Sic *Lucretius* lib. II.

O miſeras hominum mentes! o pectora caca!
Qualibus in tenebris vitae, quantisque periclis,
Degitur hoc avi quodcunque eſt!

Phaedrus f. XI. l. III. de Auguſto:

Qui poſtquam tenebras diſpulit calumniae.

Cicero lib. I. Tuſc. Qu. c. 26. *Philoſophia ab anima, tamquam ab oculis, caliginem diſpulit.* *J. T.*

χαμεν, μᾶλλον δὲ τυφλοῖς ὅμοια πεπόν-
θαμεν, τῷ μὲ προσπαίοντες ἀλόγως, [a] τὸ
δὲ ὑποβαίνοντες ὐδὲν δέον, καὶ τὸ μὲ πλη-
σίον [b] καὶ ποδὸς πόδας οὐχ ὁρῶντες, τὸ δὲ
πόρρω [c] καὶ πάμπολυ διεστηκὸς, ὡς [d] ἐνο-
χλεῖν δεδιότες. καὶ ὅλως ἐφ' ἑκάστῳ τῶν
πραττομένων ὐ λελείπομεν τὰ πολλὰ
ὀλισθαίνοντες. τοιγάρτοι μυρίας ἤδη τοῖς
[e] τραγῳδιοδιδασκάλοις ἀφορμὰς εἰς τὰ
δράματα τὸ [f] τοιοῦτον παρέχηται, τοὺς
Λαβδακίδας, καὶ τοὺς Πελοπίδας, καὶ τὰ
τούτοις πάμπλησια. σχεδὸν γὰρ τὰ πλεῖστα
τῶν ἐν τῇ σκηνῇ ἀναβαινόντων κακῶν [g] εὕροι
τις ἂν ὑπὸ τὴν ἀγνοίας, καθάπερ ὑπὸ
τραγικοῦ [h] δαίμονός τινος κεχορηγημένα. Καὶ
λέγω δὴ καὶ ἐς τὰ ἄλλα μὲ ἀποβλέπων,
μάλιστα δὲ εἰς τὰς ὐκ ἀληθεῖς καὶ τῶν
συνήθων καὶ φίλων διαβολάς. ὑφ' ὧν ἤδη καὶ
οἶκοι ἀνάστατοι γεγόνασι, καὶ πόλεις ἄρδην

mnes ; potius autem caecorum more affecti
partim offendimus praeter rationem, par-
tim ultra quam par est progredimur, non
videntes quod ante pedes est ; quod vero
procul est, & longe distat, tanquam mo-
lestum quiddam metuentes. Atque in uni-
versum, in unoquoque negotio labi mul-
tum non intermittimus ; licet infinita jam
tragoediarum scriptoribus scribendarum fa-
bularum argumenta haec res praebuerit,
Labdaci Pelopisque progeniem, & horum
similia. Pleraque enim fere, quae in sce-
nam ascendunt, mala inveniat aliquis ab
ignorantia, velut a tragico quodam daemo-
one, submini strata. Dico autem istuc cum
ad alia respiciens, tum maxime ad alienas a
vero contra familiares atque amicos delatio-
nes : quarum opera jam & eversae domus
sunt, & urbes vastatae funditus, patresque

in

a Τὸ δὲ] Ita *J. V2. L.* & Mf. *Bar.* Τῷδὲ Edd. cett. b Καὶ] Abest in B. c Καὶ] Iterum abest in B. d Ἐνοχλοῦν] Ἐνοχλοῦντες B. male. e Τραγῳδιοδ.] Τραγῳδιδασκάλοις B. male. f Τοιοῦτον] Τοιοῦτο B. g Εὕροι] Εὕρῃ *Fl.* h Δαίμονός τινος] Τινος δαίμονος B.

6. Μᾶλλον δὲ τυφλοῖς] Ita paulo ante Lucretius : *O pectora caeca!* sic *Plato* τοὺς ἀγνοοῦσι κακὸν εἶναι dixit τὴν ἄγνοιαν, ὥσπερ τὴν τυφλότητα μὴ βλέπουσι ; teste *Plutarcho* in Lysandro. Id est, *ignorantiam, ignorantibus haud minus esse malum, quam caecitatem non videntibus.* *J.T.*

7. Τοῦ δὲ] Forsan τὸ δὲ. *F.G.*

Τὸ δὲ] Sic *Ven.* utraque, Mf. Ox. & L. In Impr. reliquis τοῦ δὲ. *M.du S.*

8. Τὸ μὲ πλησίον] *Tertullianus* in Apologetico : *Sed caecitatis duae species facile concurrunt, ut, qui non vident quae sunt, videre videantur, quae non sunt.* *J.T.*

10. Ὡς ἐνοχλοῦν δεδιότες] *Lucretius* l. II. & VI.

Nam veluti pueri trepidant, atque omnia cacis
In tenebris metuunt : sic nos in luce timemus
Interdum, nihilo quae sunt metuenda magis, quam
Quae pueri in tenebris pavitant, finguntque futura.
J.T.

15. Τοὺς Λαβδακίδας] Notissima fabula est, e Mythologis & Poëtis, Oedipi patrem per ignorantiam interficientis, matremque ducentis uxorem : filiorum item ad Thebas mutuis vulneribus concidentium. *J.T.*

16. Τοὺς Πελοπίδας] Atrea & Thyesten, eorumque filios. Adeantur Tragici Graeci & Latini, apud quos haec fusius. *J.T.*

Ibid. Πελοπίδας] Non repeterem, recte *Tollium* dicere, Atrea & Thyesten intelligi, i. e. Pelopis filios, Tantali Nepotes ; nisi viderem aberrasse Doct. *J. C. Schroderum*, qui in Epistt. *Cic.* selectt. L. 2. Ep. 32. verba *Ciceronis* ad eosdem spectantia, quando ait : *ut ibi esses, ubi nec Pelopidarum*, ad Ducem Pelopidam Thebanum, de quo *C. Nepos* male refert. *J.F.R.*

23. Καὶ οἶκοι ἀνάστατοι] Ita fere & *Photius*, in praestantissima illa ad Michaëlem Bulgariae Principem epistola : χιλὴ δὲ, inquit, κατήγορε, καὶ συκοφαντίας ἀποστρέφου· πολλάκις γὰρ παῖδες κατὰ πατέρων, καὶ πατέρας ἔξεμηνε κατὰ παίδων, καὶ βίᾳ ἔχουσι συζυγίας, καὶ συγγενεῖς ἐπανέστησε κατ' ἀλλήλων· καὶ τί λέγω ; πόλεις ὅλας, καὶ οἰκίας ἀνέτρεψε μία φωνὴ συκοφάντου. *Labia accusatoria & Sycophantica aspernere : nam non raro & liberos furere in parentes, & parentes in liberos adegerunt, vita vincula & connexiones disruperunt, & in se invicem consanguineos concitarunt. Quid autem illa minora commemoro ? vel unica Sycophantae vox civitates & domos integras subvertit saepe.* Qui locus hinc desumtus esse videtur ; ita omnia quadrant. Nec multum diversa sunt, quae apud *Themistium* in Orat. III. leguntur : διαβολὴ δὲ χαλεπὸν μέν, inquit, ἀπαίλαχοῦ δ' πολεμοποιὸν, ὃ ἀντιπαρεισρεῖ, καὶ πρὸς παῖδα πατρὶ, καὶ πρὸς ἀδελφὸν ἀδελφῷ, καὶ τὸ δρᾶμα ἐκείνης δ' ὁ Ἱππόλυτος. *Calumnia porro ubique permolesta est, rixasque & contentiones ubique provocat, quocunque se insinuaverit : ac cum patre filium, cum fratre fratrem commit-*

in furorem acti contra liberos, & contra fratres germani, & liberi adversus parentes, & contra amatores suos amasii. Multae vero etiam amicitiae resciſſae, & confuſae domus ſunt ab illa calumniarum probabili ſpecie.

2. Ut igitur quam minime in illas incidamus, hoc libello quaſi in tabula quadam oſtendere volo, quale quid ſit delatio, unde incipiat, quid efficiat. Quin Apelles Epheſius olim imaginem illam occupavit. Nam ipſe quoque delatus fuerat apud Ptolemaeum, ut qui conjurationis illius, quam Tyri conflaverat Theodotas, ſocius fuiſſet. At neque Tyrum unquam viderat Apelles, neque, quis eſſet Theodotas, noverat, niſi quatenus audierat Ptolemaei quendam Legatum eſſe, cui Phoenice commiſſa eſſet. Interim tamen aemulorum aliquis, Antiphi-

25 Ἀπολώλασι, πατέρες τε καὶ παίδων ἐξεμάνησαν, καὶ ἀδελφοὶ καὶ τῶν ὁμογενῶν, καὶ παῖδες καὶ τῶν γεναμένων, καὶ ἐρασταὶ καὶ τῶν ἐρωμένων. πολλαὶ δὲ [i] καὶ φιλίαι συνεκόπησαν, καὶ οἶκοι συνεχύθησαν ὑπὸ τὴν καὶ τὰς

30 Διαβολὰς πιθανότητα.

Ἵν' οὖν ὡς ἥκιστα [k] περιπίπτωμεν αὐταῖς, ὑποδεῖξαι βούλομαι τῷ λόγῳ, καθάπερ ὅπί τινος γραφῆς, ὁποῖόν τί ἐστιν ἡ Διαβολὴ, καὶ πόθεν [l] ἄρχεται, καὶ ὁποῖα ἐξεργάζεται. μᾶλλον δὲ Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος πάλαι ταύτην προὔλαβε· καὶ γὰρ αὖ καὶ οὗτος διαβληθεὶς πρὸς [m] Πτολεμαῖον, ὡς μετεσχηκὼς Θεοδότᾳ τῆς συνωμοσίας ἐν Τύρῳ· ὁ δὲ Ἀπελλῆς οὐκ ἑωράκει ποτὲ μὲν Τύρον, οὐδὲ τὸν Θεοδότην, ὅστις ἦν, ἐγίγνωσκεν, ἢ καθόσον ἤκουε [n] Πτολεμαίου τινὰ ὕπαρχον εἶναι, τὰ καὶ τὴν Φοινίκην ἐπιτετραμμένον· ἀλλ' ὅμως τὴν ἀντιτέχνων τις

Ἀν-

i Καὶ] Omittit B. & mox iterum. *k* Περιπίπτωμεν] Admiſi ex *Fl. F.* Περιπίπτωμεν vulgo cum CB. *l* Ἄρχεται] Ἔρχεται male B. & marg. *Alii.* *m* Πτολεμαῖον] Πτολεμαίῳ B. *n* Πτολεμαίου] Πτολεμαῖον B.

42. Ἐπιτετραμμένον] Ἀντὶ τοῦ ἐπιτροπὴν τὴν κατὰ Φοινίκην ἔχων. *V.*

mittit: a qua illa eſt de Hippolyto Tragoedia excitata. Praeclare igitur *Menander*: Ψεύδους διαβολὴ τὸν βίον λυμαίνεται. *Mendacii calumnia vitam labefactat.* Exemplum praeter cetera egregium eſt apud *Phaedrum* fab. 2. lib. v. ut ne quid de Philippis dicam Macedoniae regibus, quorum alterius F. Alexandro exilii, alterius Demetrio necis cauſa fuit. Sed & ipſe Alexander vel ſolus poſſit ſufficere, ut, quantum mali mortalibus adferat calumnia, oſtendatur. *J. T.*

32. Καθάπερ ἐπί τινος γραφῆς] Velut in tabella. Sic *Vellejus* lib. II. *Nos memores profeſſionis univerſam imaginem principatus ejus oculis animisque ſubjecimus.* Ubi τὸ *animisque* ab aliena manu, adeoque inducendum videri poſſit; neque eſt tamen. ἢ ἀφ' ἑνός. *J. T.*

35. Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος] Ad diſtinctionem iſtius Apellis, qui ſub Alexandro & Ptolemaeo Lagi vixit, maximi nominis & artis, Coi patria. Hic autem patria Colophonius, verum θέσει, id eſt adoptione, fuit Epheſius, teſte *Suida*, Pamphili Amphipolitae diſcipulus. *J. T.*

37. Πρὸς Πτολεμαῖον] Φιλοπάτορα, Evergetae filium, qui quartus Ptolemaeorum Ægypti Rex fuit, *Gallus* dictus: uti ex Excerptis Chronici *Caſauboniani*, *Scaliger* in notis ad *Euſebium* docet. citat idem ibidem Etymologicon: ubi quum locus mihi videatur parum emendatus, una eum opera reſtituam: Γάλλος, inquit, ὁ φιλοπάτωρ Πτολεμαῖος, ἀφὰ τὸ φύλλα κισσοῦ καλεῖσθαι, ἃς οἱ Γάλλοι ἀεὶ ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς τελεταῖς κισσῷ ἐστεφανοῦντο. Addit Scaliger: & *Gallos Magnae Matris foliis hederae, & Ptolemaeum quoque compunctum fuiſſe, hoc eſt, ſtigmata foliorum hederae inuſta ipſis fuiſſe.* Fateor me numquam tale quid de Gallis legiſſe: nec video quomodo aliquis foliis compungi poſſit, aut quomodo foliorum ſtigmata alicui inuri queant: niſi pejore, quam peſſimi στιγματίαι, conditione futuri ſint. Lego igitur, φύλλοις κισσῷ καλεῖσθαι. Et hoc liquet e ſequenti voce ἐστεφανοῦντο. Nam, ſi vera erit futura ratio, illic quoque ἐστίζοντο legendum erit. *J. T.*

38. Ὡς μετεσχηκὼς Θεοδότᾳ τῆς συνωμοσίας] Quem hic vocat bis Θεοδότην; *Polybius* ſemper Θεοδότου vocat, Ætolum praecipitis audaciae virum, eum vide libro 5. hiſtoriarum. *Palm.* *Theodotus* Polybio vocatur, qui hanc hiſtoriam lib. v. fuſe narrat. *J. T.*

Ibid. Θεοδότᾳ] Aetolus qui a Ptolemaeo Philopatore deficiens Tyrum Antiocho prodidit, hiſtoriam habes apud *Polybium* L. V. p. 404. & ſeqq. Vide etiam *Prideaux* p. II. L. II. p. Angl. 100. Gall. T. III. p. 164. & ſeqq. *M. du S.*

39. Ἐν Τύρῳ] Quam per Panaetolum Theodotus occupaverat. *J. T.*

44. Ἀν-

Ἀντιφίλου τέκνωμα, τοῦ φθόνου δηλαδὴ βασιλεῖ τιμῆς, ἣ δὴ καὶ τὴν τέχνην ζηλοτυπίας, καλέσαντα αὐτῷ πρὸς τὸν Πτολεμαῖον, ὡς εἴη κεκοινωνηκὼς τῶν ὅλων, ἢ ὡς θεάσαιτό τις αὐτὸν ἐν Φοινίκῃ συνεστιώμενον Θεοδότᾳ; [a] καὶ παρ' ὅλον τὸ δεῖπνον πρὸς τὸ ὦς αὐτὸ κοινολογούμενον· ἢ τέλος ἀπέφηνε τὴν Τύρου ἅπασιν, ἢ τὴν Πηλουσίου κατάληψιν ἐκ τῆς Ἀπελλοῦ συμβουλῆς γεγονέναι.

Ὁ δὲ Πτολεμαῖος ὡς ἂν [b] κάρτα, ἢ τἄλλ' ἐ πάνυ φρενήρης τις ὢν, ἀλλ' ἐν

lus nomine, qui invideret illi honorem, quo apud regem erat, & artis obtrectatione, illum Ptolemaeo detulerat, quasi omnium esset conscius, &, esse qui illum viderit in Phoenice coenantem cum Theodota, & quam diu duraret convivium, caput cum ipso conferentem. Breviter, defeciisse Tyrum & Pelusium captam de Apellis consilio, indicavit.

3. Ptolemaeus, vir alioquin etiam non admodum prudens, sed adulationi innutritus

a Καὶ παρ'] Haec & seqq. octo verba a ἢ ad ἢ omisit B. Sed margini inferiori adscripta sunt. b Κάρτα, ἢ τἄλλ' ἐ πάνυ] Κατα ἄλλ' ἐ πάνυ Cod. B. Κάρτα ἀλλ' ἐ πάντα Graev. In vulgato consentiunt Edd.

47. *Τῶν ὅλων] Δηλονότι πραγμάτων τ' ἐπανασώσεως τῷ Θεοδότᾳ. V.

53. Κάρτα] Σημειοῦ πῶς τὸ κάρτα κεῖται. V. (Sed in V. altero: Κάρτα] λέγεται λίαν, μεγάλως.

54. Φρενήρης] Ὁ φρόνιμος. V.

* Τῶν ὅλων] Antea ad κεκοινωνηκὼς relatum legebatur, & seq. Scholion κάρτα ad ἐ πάνυ φρενήρης τις ὢν. utrumque absurde. Quare id sequi, detecto errore, non potui. In V. altero prius refertur ad Θεοδότᾳ. J.F.R.

44. Ἀντιφίλου] Non ignobilis pictor. Meminit ejus *Plinius* lib. XXV. cap. x. opera ejus aliquot recensent perquam eximia. J.T.

49. Παρ' ὅλον τὸ δεῖπνον] Neglexit hæc interpres. Vertit: *toto cœnæ tempore.* J.T.

Ibid. Πρὸς τὸ ὡς αὐτῷ κοινολογούμενον] Probabile sit mendacium oportet. ergo a consuetudine eorum, qui, quæ alios nescire volunt secreta, in aurem dicunt, desumta similitudo veri, qua calumnia exornaretur. Noster in Gallo, de regum curis: λυπεῖ δ' ἄλλον Δίων πρὸς ὡς τισι τῶν Συρακουσίων κοινολογούμενον. *Alium Dio angit, cum Syracusanorum quibusdam in aurem consilia communicans.* Sic *Homerus*:

Ἀγχι χὼν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πυθοίατο ἄλλοι.
Prope admovens caput, ne alii audirent.

Plura collegit *Erasmus* in Adagiis, qui respici poterit. J.T.

51. Πηλουσίου κατάληψιν] Non Pelusii, sed Ptolemaïdis: ut ex *Polybio* constat. nam Pelusii castrametatum Ptolemæum refert Polybius, cum adversus Antiochum proficisceretur. J.T.

53. Ὁ δὲ Πτολεμαῖος, ὡς ἂν κάρτα ἢ τἄλλ' ἐ πάνυ φρενήρης τις ὢν] Salmuriensis: *Tum Ptolemaeus ut qui praeter cetera non esset admodum prudens.* In hac versione κάρτα omittitur, inepte, etiam si φρενήρης *prudens* exponas, opponuntur κάρτα & ἐ πάνυ, ineptius interponitur & sine sententia ἢ τἄλλα. Locus laborat, cui suffragante Mſ. sic sanitatem reddes: ὡς ἂν κάρτα ἀλλ' ἐ πάντα φρενήρης τις ὤν. *qui quidem valde, sed non in omnibus desipiebat.* Nam φρενήρης etiam est παράφρων, ut *Suidas* ostendit, frustra repugnante *Stephano*, quum & hic locus Suidae & Etymologici magis sententiam firmet. Nam si hic φρενήρης est prudens, quam quaeso sententiam ex Graecis verbis conficias? Quid enim est? *qui quidem summopere, & in aliis non omnino, aut non valde prudens erat.* Sic neminem sanum loqui, nec sanus juret Orestes. Vides igitur recte locum inquinatissimum esse purgatum, & φρενήρης esse *imprudens.* J.G.G.

Ibid. Ὡς ἂν — φρενήρης] Primo illud festinanter nimis affirmat vir magnus, φρενήρη etiam esse *imprudentem.* Apud *Suidam*, ubi etiam παράφρων esse dicitur, manifestus error est, forte nec ipsi auctori tribuendus, qui παράφρων voluit. Certe exempla Agathiae potius ad oppositum intellectum pertinere, praeclare vidit *Kusterus.* Quatuor locis *Homeri* (quae facile Index dabit) *Eustathius*, ita explicat, ut ἀφρόνητα τὰς φρένας, ἀντίφρονα dicat. Quatuor locis sic utitur *Herodotus*, nempe 3, 30. & 35. 5, 42. & 9, 54. Sic Scholiastae *Eurip.* ad Heracl. 151. φρενήρης est ἀντίφρων, ἀρτίας φρένας ἔχων, φρένας ἀρηρομένας. Sic ipsum hunc locum Luciani interpretatur *Schol.* Φρονίμως. Atque ad *Herodoti* locum aliquem respici hic etiam a Luciano, suadet etiam illud Ionicum & Herodoteum κάρτα. Quare optabam illum ipsum locum invenire, sperabamque inde aliquid ad hunc, quem tractamus, emendandum praesidii. Sed non licebat tantum ab aliis decerpere, ut totum legerem *Herodotum.* Itaque proponere interim placet conjecturam, quam forte serius ocius vel firmabit locus iste, vel nihili esse ostendet. Nempe apposuisse aliquem puto glossam τὸ κάρτα, vocabulum πάνυ. Posteriorum aliquis eam forte assumsit, & eadem ordinem verborum aliquantum turbavit, sic restituendum, ὁ δὲ Πτολεμαῖος, ὡς ἂν ἢ τἄλλα

tus tyrannicae; adeo ad absurdam calumniam exarsit & perturbatus est, ut nihil eorum, quae in mentem venire debebant, reputans, neque, aemulum esse delatorem, neque, minorem esse pictorem, quam qui tantam proditionem sustinere posset, eum praesertim, qui beneficio illius affectus, & omnibus artis ejusdem hominibus praelatus esset; quin neque explorato ante, navigassetne omnino Tyrum Apelles? furere statim vellet, & clamore impleret regiam, in-

55 χολαικείᾳ δεσποτικῇ τεθραμμένος, ὅτως ἐξεκαύθη καὶ συνεταράχθη πρὸς τὸ προσδόξον ταύτης ἀληθοῦς, ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων [c] λογισάμενος, μηδ' ὅτι ἀντίτεχνος ἦν ὁ ἀληθάλλων, μηδ' ὅτι μικρότερος ἢ τηλικούτῳ προδοσίαν ζωγράφος· καὶ ταῦτα, ὧν πεποιθὼς ὑπ' αὐτοῦ, καὶ [e] παρ' ὀντινῶν τῶν ὁμοτέχνων τετιμημένος, ἀλλ' οὐδὲ τὸ πρόσπαν, [f] ὡς εἰ ἐξέπλευσεν Ἀπελλῆς εἰς Τύρον, ἐξετάσας, εὐθὺς [g] ἔαδε μηνίειν, καὶ βοῆς ἐνεπίμπλα τὰ βασίλεια, τὸ ἀχά-

[c] Λογισάμενος] Συλλογισάμενος B. [d] Τοιαύτῃ] Ταλαυτῇ idem Cod. B. [e] Παρ' ὀντινῶν] Παρά τῳ ὄν, B. [f] Ὡς εἰ] Nil variat *Fl.* &c. [g] Ἔαδε] Ἔαδε adspirat *Schol.* Non Edd. nostrae.

64. Ἔαδε] Ἀντὶ τοῦ †ἤρεσκεν. *V.*

†Ἤρεσκεν] Ἤρεσε edita. Ἤρεσκε C. & V. unde ἤρεσκεν dedit *M. du S.*

λα ἢ κάρτα φρενήρης τις ἦν κ. τ. λ. Sic certe converti, eaque Interpretatione sententiam auctoris reddi, persuasum habeo. *J. M. G.*

Ibid. Καὶ τἄλλα] Ante has voces antea legebatur κάρτα in omnibus Impressis: sed in O. evanidis quidem litteris extat tantum κα τα ἄλλ', unde conjicio fuisse tantum καὶ τὰ ἄλλ', quod, misso odioso illo κάρτα, sequutus sum. Φρενήρης enim apud *M. Aur.* IX. 51. significat *prudentem*. Apud *Plutarchum* etiam in Alex. 487. a. sic autem satis consultum esse hujus loci sanitati, exulare tantum jusso κάρτα, existimo. V. Εστ. Ἀλκ. p. 261. A. *M. du S.*

Ibid. Κάρτα, καὶ τ' ἄλλ' ἀ πάνυ] Κάρτα delerat *Solan.* in *Just.* adscripseratque: „ Cod. B. κα τα ἄλλ' ἀ πά„ νυ. Unde conjicio fuisse tantum, καὶ τὰ ἄλλ' ἀ πά„ νυ. Sed adeo evanida erat ejus loci scriptura, ut le„ gere non valerem, an κάρτα vel καὶ τὰ scriptum es„ set. Ego igitur in lectione tam incerta vulgatam retinere satis habui. *J. F. R.*

54. Οὐ πάνυ φρενήρης] Fatuitatem ejus, & socordiam, vitamque luxui, compotationibus, & insanis amoribus deditam cognosces e *Polybio* lib. v. Historiarum, apud quem & aliud calumniae in Cleomenem, & stultitiae regis exemplum invenias. Item ex *Justino* lib. XXX. cap. 1. nec non *Plutarcho* in vita Cleomenis. Pro *praeter caetera*, verterim *alias*. *J. T.*

Ibid. Ἐν χολαικείᾳ δεσποτικῇ] Quippe rex, & regis filius. Vide quae infra ad cap. VII. (nobis c. 10.) notavimus. *J. T.*

55. Τεθραμμένος] *Fractus* verterat Interpres *Parisinus*, quasi legerit τετριμμένος. Sed potius errante oculo sic vidit; nam inepta foret illa lectio. *J. F. R.*

56. Τῆς παραδόξου ταύτης ἀληθοῦς] Malim, *minimeque verisimili ista calumnia*. *J. T.*

57. Ὡς τὰ μηδὲν τῶν εἰκότων λογισάμενος] *Ut nihil eorum, quae reputare aequum fuerat, animo perpendens,*

non, quod aemulus illius esset auctor calumniae; non, quod ea proditio supra pictoris fortunam esset: non, quod & magnis a se beneficiis, & supra ceteros artis amulos honoribus auctus esset, &c. *J. T.*

Ὡς μηδὲν τῶν εἰκότων λογισάμενος] *Quoniam nihil rationis est, ubi semel affectus inductus est, jusque illi aliquod voluntate nostra datum est:* teste *Seneca* lib. v. de ira cap. VIII. *J. T.*

58. Ὅτι ἀντίτεχνος] Acrius namque urit invidia eandem artem profitentes. Notum illud *Hesiodium:*

Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ φθονέει, καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.
Et figulus figulo invidet, & cantor cantori.

Themist. Orat. III. σφαλερὰ δὲ ἡ ὁμοτέχνης ἔριδα ἐντιθεῖσα τοῖς αὐτῶν ἐπαίνοις ἐρέμνα ἀντιπαρεκάγειν τοῖς ἄμιλλαν. *Periculosa enim res est similitudo, facileque, dum eorundem laudum amorem occulte animis inserit, ad certamen & contentionem impellit.* *J. T.*

59. Ὅτι μικρότερος] Quid enim pictori cum re militari, praesertim tanti momenti, & periculi? tantam igitur caliginem hominum oculis ignorantia offundit, ut nihil plane cernant, sed velut in densissimis tenebris oberrent. *J. T.*

61. Εὖ πεποιηκὼς] Quippe minime erat verisimile, ipsum in regem tam bene de se meritum eam fraudem, ac tantum scelus esse machinatum. Sed hoc dispicere irato regi non licebat. *J. F.*

63. Ὡς εἰ] Redundat ὡς in omnibus nostris libris. Vox ἔαδε, quae mox sequitur, mihi valde suspecta est. *M. du S.*

Ὡς εἰ ἐξέπλ.] Παρέλκειν videtur ὑ ὡς. *J. M. G.*

64. Εὐθὺς ἔαδε μηνίειν] Ex aliquo Poëta senarii dimidium videtur. *F. G.*

Ibid. Ἔαδε μηνίειν] Ῥῆσις videtur e Dorico poëta sumta. *J. M. G.*

Ibid.

ἀχάριστον κεκραγὼς, καὶ τὸν ἐπίβουλον, καὶ συνωμότην. καί εἴγε μὴ τῶν συνειλημμένων τις, ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ τοῦ Ἀντιφίλου ἀναισχυντίᾳ, καὶ τὸν ἄθλιον Ἀπελλῆν καταλεήσας, ἔφη μηδενὸς αὐτοῖς κεκοινωνηκέναι τῶν ἀνθρώπων, ἀπετέτμητο ἂν τὴν κεφαλὴν, καὶ τῷ ξυμπολεμαύχῃ τῶν ἐν Τύρῳ κακῶν, ὧδεν αὐτὸς αἴτιος γεγονώς.

gratum clamans, & insidiatorem, & conjuratum. Et nisi comprehensorum aliquis, indigne ferens illam Antiphili impudentiam, & miseri Apellis misericordia motus, dixisset, nihil quidquam causſae ipsi secum fuisse, capite plexus Tyriorum mala ipse luisset innocens.

Ὁ μὲν οὖν Πτολεμαῖος οὕτω [a] λέγεται [b] μεταγνῶναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, ὥστε τὸν μὲν Ἀπελλῆν ἑκατὸν ταλάντοις ἐδωρήσατο· τὸν δὲ Ἀντίφιλον δουλεύειν αὐτῷ [c] ᾠδὲ δέδωκεν. ὁ δὲ Ἀπελλῆς, ὢν παρεκινδύνευσε μεμνημένος, τοιᾷδέ τινι εἰκόνι ἠμύναλο τὴν διαβολήν.

4. Ptolemaeus itaque adeo dicitur actorum poenitentia tactus esse, ut centum talentis donaret Apellem, & in servitutem illi Antiphilum traderet. Apelles autem periculi sui memor tali pictura delationem illam ultus est.

5. Ad

a Λέγεται] An ἦρχετο; *Coll.* b Μεταγνῶναι] Αἰχυνθῆναι G. B. & marg. *Al.* c Παρεδίδωκεν] Παρέδωκεν B.

Ibid. Μηνίειν] Male hæc interpres verterat. quare nonnulla immutavi. *J.T.*

74. Οὕτω λέγεται μεταγνῶναι] *Isocrates* in Orat. de Permutatione, loquens de Athenienſibus: Οἶμαι δ' ὑμᾶς οὐκ ἀγνοεῖν, ὅτι τὴν πόλιν πολλάκις ὕστερον ἤδη μετεμέλησε τῶν κρίσεων τῶν μετ' ὀργῆς, καὶ μὴ μετ' ἐλέγχου γενομένων, ὅτε ἐν πολὺν χρόνον ἀφαιροῦσα, παρὰ μὲν τῶν ἐξαπατησάντων δίκην λαβεῖν ἐπεθύμησε· τοὺς δὲ διαβεβληκότας ἥδιον ἂν εἶδεν ἀμεινον ἢ πρότερον πράττοντας. *Arbitror autem vos non ignorare, noſtram urbem ſaepe poenituiſſe judiciorum, quae per iracundiam potius, quam re examinata facta fuerunt; adeo ut paulo poſt & impoſtores punire deſideraverit, &, calumniis oppreſſos rebus uti ſecundioribus quam prius, optaverit.* Longe aliter atque Piſo apud *Senecam* de Ira lib. I. cap. XVI. qui non modo falſo accuſatum militem, ac ſi commilitonem, qui deſiderabatur, occidiſſet; illoque in ipſo ſupplicii articulo reverſo, innoxium deprehenſum, duci juſſit, ſed & ipſum commilitonem, ut & centurionem, qui primum illum a ſupplicio ad Piſonem reduxerat, capitali poena affecit. *J.T.*

Οὕτω λέγεται μεταγνῶναι] Parum refert, utrum legas, quod editi prae ſe ferunt, ὕστερον λέγεται μεταγνῶναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, *tantopere poenituiſſe eorum quae egerat*; an quod in Mſ. eſt, ὕστερον λέγεται αἰχυνθῆναι ἐπὶ τοῖς γεγωσόσιν, *tantopere puduiſſe factorum.* nec tamen codicis antiqui ſcripturam teſtatam feciſſe lectoribus poenitet. *J.G.G.*

75. Μεταγνῶναι] *Tanta ſubiſſe regem poenitentia dicitur.* *J.T.*

Μεταγνῶναι] Mſ. Ox. etiam αἰχυνθῆναι. ſed nihil muto; proba enim eſt & hic aptiſſima vulgata. *M. du S.*

78. Ὧν παρεκινδύνευσε] *Aditi periculi memor.* *J.T.*

82. Τοῖς τοῦ Μίδου] Aures Midæ etiam adagio notatæ ſunt. Perſius:

Auriculas Aſini Midæ rex habet.

Fabulam habes apud *Ovid.* in Metamorph. XI. fab. IV.

— *Nec Delius aures*
Humanam ſtolidas patitur retinere figuram:
Sed trahit in ſpatium, villisque albentibus implet,
Inſtabilesque illas facit, & dat poſſe moveri.
Cetera ſunt hominis; partem damnatur in unam:
Induiturque aures lente gradientis aſelli.

Alii ad regum aures hujus fabellæ referunt originem: qui per exploratores ſuos etiam procul audiant. Sunt autem aſini acriore hoc ſenſu quam cetera animalia praediti. Unde Apulejus, *quanquam graviter ſuccenſens errori Fotidis, iſto tamen vel unico ſolatio arumnabilis deformitatis ſuae recreabatur, quod auribus grandiſſimis praeditus cuncta longule etiam diſſita facillime ſentiebat*; lib. IX. Mileſiacorum. *J.T.*

85. Ἄγνοια] De qua in initio hujus libelli plura. *J.T.*

86. Ὑπόληψις] *Arnobius* lib. II. adv. gentes: *quid eſt autem ſuſpicio, niſi opinatio rerum incerta, & in nil expoſitum jaculatio mentis illata? Ergo, qui ſuſpicatur, non tenet, nec in lumine poſitus cognitionis incedit.* *J.T.*

88. Ὑπόθερμον] Qualis iratorum ſolet eſſe vultus: quibus *flagrant & micant oculi, multus toto ore rubor, exaeſtuante ab imis praecordiis ſanguine*; ut eſt apud *Senecam* lib. I. de Ira, cap. I. *Nilus Monachus* in Narrationibus: τεθυμωμένοι, καὶ τὸ βλέμμα πυῤῥωτὸν πλαγίως ὀξυλίττοντες. *Ira accenſi, & micantes oculos oblique volventes.* *J.T.*

Ibid. Καὶ ᾠδὲ διακεκυμένον] *Et commota.* *J.T.*

89. Τῶν λύττων] *Prudentius* in Pſychomachia, de ira:

San-

5. Ad dextram vir ſedet, ingentes aures habens, parum abeſt quin Midae auriculis ſimiles, protendens manum e longinquo adhuc accedenti Delationi. Circa illum vero ſtant mulieres duae, Ignorantia, ut mihi videtur, & Suſpicio. Accedit ab altera parte Delatio, pulcherrima ultra fidem muliercula, ſed calidiuſcula, & emota, ut quae furorem atque iram oſtendat, ſiniſtra manu accenſam facem geſtans, altera juvenem quendam trahens capillis, manus caelo tendentem, teſtantemque Deos. Praecedit vir pallidus & deformis, acutum

Ἐν δεξιᾷ τις ἀνὴρ κάθηται, τὰ ὦτα μεμεγέθη ἔχων, μικρῷ δεῖν τοῖς τοῦ Μίδου προσεοικότα, τὴν χεῖρα προτείνων πόρρωθεν ἔτι προσιόντι τῇ Διαβολῇ. παρὶ δὲ αὐτὸν ἑστᾶσι δύο γυναῖκες, ἄγνοιά μοι δοκεῖ, καὶ ὑπόληψις· ἑτέρωθεν δὲ προσέρχεται ἡ Διαβολή, γύναιον εὐπρόσωπον ἄγαν καὶ εὐθερμον δὲ καὶ πεπυρακτωμένον, οἷον δὴ τὴν λύτταν, καὶ τὴν ὀργὴν δεικνύουσα, τῇ μὲν ἀριστερᾷ δᾷδα καιομένην ἔχουσα, τῇ ἑτέρᾳ δὲ νεανίαν τινὰ τῶν τριχῶν σύρουσα, τὰς χεῖρας ὀρέγοντα εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ μαρτυρόμενον τοὺς θεούς. ἡγεῖται δὲ ἀνὴρ ὠχρὸς, καὶ ἄμορ-

d Δὴ] Διὸ B.

81. Ἀνὴρ κάθηται τὰ ὦτα πεμεμεγέθη ἔχων] Περιεργότερον τοῦ Μίδου τὴν ἀρχὴν πεχρημένος, καὶ ὑπὲρ τὰ πάντα μακρὰν πλείονας ἔχοντος κατὰ πάσης τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, ἵνα πολλοὺς τοὺς ἀρχομένους, ὡς ὄντι ἔχει ὁ Μίδας ὦτα· ἢ ὅτι μακρὰ ὦτα ἔχει. Διὸ καὶ τὰ μήκιστα γινόμενα ἀκούει. ἢ ὅτι καὶ ὁ ὄνος τὸ ζῶον ὦτας εὐηκοον, ὡς καὶ τὴν λαυθανόντων ψόφων αἰσθάνεσθαι. *V.

Ibid. Τὰ ὦτα — τοῦ Μίδου] Midas aures habuiſſe aſelli dicitur, quod ut longas manus reges habere dicuntur, ſic & longas aures. Vel quod &c. Ita habent C. & G. Multas aures oculosque regibus tribuit *Xenoph.* Cyr. VIII. p. 144. Ed. *Baſ.* *J.F.R.*

* Similia legas apud laudatum jam Palæphatum. *J. Cler.*

Sanguinea interquens ſuffuſo lumina felle. *J.T.*

Ibid. Τῇ μὲν ἀριστερᾷ] Huc mihi facere videntur illa Cypriani de Zelo & Livore: *Hinc vultus minax, torvus aſpectus, pallor in facie, in labiis tremor, ſtridor in dentibus, verba rabida, effrenata convicia, manus ad caedis violentiam promta, etiamſi gladio interim vacua, odio tamen furioſa mentis armata.* *J.T.*

90. Δᾷδα καιομένην] Non ſecus ac furiae ſolent. Queis in irritandis inflammandisque credulorum aut iratorum hominum animis perquam ſimilis eſt. *Apulejus* de Pſyches ſororibus Cupidinem calumniantibus: *Tali*, inquit, *verborum incendio flammata viſcera ſororis jam prorſus ardentis deſerentes, ipſa* &c. *protinus pernici ſe fuga proripiunt. Phaedrus* l. III. *Incenſus ille falſo uxoris crimine.* *J.T.*

91. Τῶν τριχῶν σύρουσα] *Apulejus* lib. VI. *Et audaciter in capillos ejus immiſſa manu, trahebat eam nequaquam renitentem*; de Conſuetudine Pſychen ad Venerem pertrahente. *Ariſtaenetus* lib. II. epiſt. 7. Καὶ ζηλοτυποῦσα τὴν παιδίσκην τῷ κόμης ἐξείλκυεν. *J.T.*

Ibid. Τὰς χεῖρας ὀργούσα] Uti in indignatione fieri amat, ubi vis atque injuria plus, quam jus & aequum valent. Sic apud *Dion. Halicarn.* l. XI. Antiq. Rom. cum Appius Claudius Virginii filiam clienti ſuo addixiſſet, ὅσοι μὲν ἦσαν ἀκέραιοι, καὶ τὰ δίκαια λογόταται παράκλητοι, τὰς χεῖρας ἀφῆλιξ εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀνέπραγον ὀδυρμῷ καὶ ἀγανακτήσει μεμιγμένῳ κραυγῆς. *Quotquot erant integris judiciis & juſta cauſa advocati, ſublatis in caelum manibus mixtum ploratu & indignatione clamorem ſuſtulerunt.* Sic *Juſtinus* lib. XIX. cap. 3. *Ipſe quoque* (Imilco) *manus ad caelum tendens, nunc ſortem ſuam, nunc publicam fortunam deflet; nunc Deos accuſat, qui tanta belli decora, & tot ornamenta victoriarum, quae ipſi dederant, abſtulerint.* *J.T.*

92. Καὶ μαρτυρόμενον τοὺς θεούς] Sic ſolent homines teſtes Deos invocare, quum nullum adverſus mendacium in innocentia praeſidium eſt. *J.T.*

93. Ἀνὴρ ὠχρὸς & ἀμορφος &c.] Deſcribitur eleganter ab *Ovidio* in Metamorph. ſub feminae habitu, quod Latinis femineo genere *Invidia* dicatur, uti contra Graecis maſculino φθόνος; ſicut & *Livor* Latinis:

Pallor in ore ſedet, macies in corpore toto.
Nusquam recta acies: livent rubigine dentes:
Pectore fella virent; lingua eſt ſuffuſa veneno, &c.

Syneſius in I. de providentia, ubi de invidia Typhonis agit: ὡς ἥδη τὸ πρᾶγμα παροιμίαν εἶναι, καὶ ῥήτορα πρὸς τοὺς ἀχριῶντας, μή τι τῷ ἀδελφῷ σου καλόν; *ita ut jam res in proverbium abiret, & haec familiaris eſſet ad pallentes interrogatio, Numquid fratri tuo boni evenit?* Ideo autem macies in corpore, quia

Τήκει δ' φθονεροῦν ὄμματα, καὶ κραδίην.
Contabeſcere facit invidentium & oculos, & cor.

Uti eſt apud poëtam Graecum in *Anthol.* lib. I. c. 83. *Quid infelici viro praeſtat invidia*, inquit Auguſtinus

ἄμορφον, ὀξὺν διδορκὼς, καὶ ἐοικὼς τοῖς ἐκ νόσου μακρᾶς καθεσκληκόσι. τοῦτον [a] γοῦν εἶναι τὸν φθόνον ἄν τις εἰκάσειε. καὶ μὴν καὶ ἄλλαι τινὲς δύο [b] παρομαρτοῦσι, προτρέπουσαι, καὶ συνεξέλλουσαι, καὶ καθαιρούμεναι τὴν Διαβολήν. ὡς δέ μοι καὶ ταύτας ἐμήνυσεν ὁ προηγητὴς τῆς εἰκόνος, ἡ μὲν Ἐπιβουλή [c] τις ἦν, ἡ δὲ Ἀπάτη· κατόπιν δὲ ἠκολούθει πάνυ πενθικῶς τις ἐσκευασμένη, μελανείμων, καὶ καθεσπαραγμένη, Μετάνοια [d] δὲ καὶ αὕτη ἐλέγετο. ἐπεστρέφετο γοῦν ἐς τὰ ὀπίσω δακρύουσα, καὶ μετ' αἰδοῦς πάνυ τὴν Ἀλήθειαν προσιοῦσαν ὑπέβλεπεν. οὕτω μὲ ὁ Ἀπελλῆς τὸ ἑαυτοῦ κίνδυνον ὅτι τὸ γραφῆς ἐμιμήσατο.

cernens, similis eis, qui a magno morbo exaruerunt. Hunc Livorem esse facile aliquis conjecerit. Verum aliae quoque duae sequuntur hortantes, & componentes, ornantesque Delationem. Ut vero mihi illas quoque indicavit Mystagogus *atque interpres* imaginis, altera quidem Insidiarum quaedam erat, altera Fallacia. A tergo sequebatur lugubri quaedam habitu, pullata, lacera: Poenitentia haec dicebatur. Respiciebat enim retrorsum lacrumans, & cum pudore omnino intuebatur accedentem Veritatem. Atque ita suum periculum pictura expressit Apelles.

6. Age

a Γοῦν] Abest a B. b Παρομαρτοῦσι] Παραμαρτοῦσαι male B. c Τις] Adest in Fl. Fr. J. P. &c. d Δὲ] Non habet CB.

97. Δύο μαρτυροῦσαι] Γράφε) *ὁμαρτοῦσαι. V.*
99. Ὁ προηγητὴς] Ἀντὶ τοῦ ὁ ἑρμηνεύς. *V.*
3. Μελανείμων] Ἡ μετάνοια μελανείμων. *V.*

* Ὁμαρτοῦσαι] Ὁ καρτοῦσαι misere edita, & pro δύο μαρτυροῦσαι etiam δύο καρτοῦσαι. utrumque emendante *M. du S.*

serm. 83. de Tempore, *quem in secretis conscientiae quibusdam angulis livor ipse discerpit, & alienam felicitatem tormentum illius facit, quam inquam mercedem ex odio suo recipiet, nisi horribiles animae tenebras, & confusae mentis horrorem, qui vultu semper animoque maerente voto, quo vult alii nocere, se cruciat: quem saevissimis exagitatum stimulis ab omni consilio, ac mentis sobrietate deturbat? quod malum laedit parum aliquid etiam eos, in quos intenditur, gravius tamen, & pernicioſius, eos prius, a quibus procedit, affligit. Sicut enim aerugo ferrum, ita invidia illam ipsam animam, in qua est, interimit & consumit. Horatius* l. I. Epist. 2. *Invidus alterius macrescit rebus opimis.* J. T.

94. Ὀξὺν διδορκὼς] Ut enim paulo post dicit Auctor, invidi πάντες ἀκριβὲς ὀξὺ διδόασι. *Invicem sese acute intuentur:* ut scilicet vitia aliqua in adversariis deprehendant. *Themistius* Orat. I. ὡς ὑδὶ ἄρα ἄλλο χαλεπώτερον τίκτει ψυχὴ νόσημα φθόνου τε & βασκανίας· καὶ μᾶλλον ὥσπερ ὁ ἰὸς τῶν θηρίων ὀξύτερον βλέπει μὲν τὰ πρὸς αὐτὸν μόνον, καὶ τὰ ἐγγὺς, ἀλλὰ & τὰ πόρρω, καὶ τὰ μακρὰν ἀφεστῶτα. *Adeo nullus morbus invidia ac livore molestior gignitur: eoque magis, quo qui eo laborat, acutius pervidet; non ea tantum, quae juxta se atque in proximo sita sunt; verum etiam quae longinqua sunt, & magno a se intervallo semota. Plutarchus* lib. de Securitate: τί τ' ἀλλότριον ἄνθρωπε βασκαίνεις κακὸν ὀξυδορκὴς, τὸ δ' ἴδιον οὐ διαβλέπεις: *Quid alienum malum homo invidentissime acute intueris, tuum vero pervides?* J. T.

96. Τὸν φθόνον] Recte sine livor calumniae comes additur, *Hesiodus* in Operib.

Ζῆλός θ' ἀνθρώποισιν ὀιζυροῖσιν ἀπαυστος
Δυσκέλαδος, κακόχαρτος, ὁμαρτήσει συγερώπης.
Livor autem homines miseros omnes
Malos rumores spargens, malis gaudens, comitabitur invisо vultu.

J. T.

99. Ὁ προηγητὴς τῆς εἰκόνος] Προηγηταὶ proprie sunt illi, qui hospites ad perlustranda urbis praecipua loca & monumenta circumducunt, iisque singula exponunt. Hinc per translationem de explanatoribus & interpretibus ea vox usurpatur. Familiare autem fuit istiusmodi tabellis vitam humanam describere, iisque interpretandis senem aliquem addere, aut affingere enarratorem. Ut in Tabula Cebetis factum, & in illa Herculis Prodicii fabula: quam aliquantulum immutans Themistius haud aliter Simulationem, & eodem ferme comitatu suffultam subnixamque descripsit, atque hic noster Calumniam. Nam & ipsa fucati medicamentis candoris & ruboris, pigmentisque aliis exornata, comitaque eleganter, fraudem & insidias, dolum & perjurium, & emissariam adulationem secum trahit, quas tandem tristis ac demissa consequitur poenitentia. Locus est in extrema oratione tertia perquam elegans, lectuque dignissimus. J. T.

1. Προηγητὴς] Conf. supra *Dial. Mort.* XX. pr. προηγήσαί μοι τὰ ὁ ἄδης πάντα. Et infra *Navig.* c. 2. *M. du S.*
Ibid. Τις]

6. Age vero nos etiam, si videtur, secundum Ephesii pictoris artem ea, quae insunt delationi, persequamur, cum fine quodam illam ante descripserimus. Est ergo delatio accusatio quaedam, absente altera parte facta, ignota accusato, uni parti, nemine contradicente, credita. Hoc argumentum erit nostrae disputationis. Cum vero tres sint, velut in comoediis personae, delatoris, ejus, quem defert, & illius, apud quem delatio instituitur; singulatim eas inspiciamus, qualia ab iis fieri verisimile sit.

Φέρε δὲ κ' ἡμεῖς, εἰ δοκεῖ, κατὰ τὴν Ἐφεσίου ζωγράφου τέχνην, διέλθωμεν τὰ προσόντα τῇ Διαβολῇ, πρότερόν γε ὁρῶ τινὶ προγράψαντες αὐτῷ. ὕτω γὰρ ἂν ἡμῖν ἡ εἰκὼν [e] γένηται. Ἔστι τοίνυν Διαβολὴ κατηγορία ἴστις, ἐξ ἐρημίας γιγνομένη, [f] κατηγορουμένου λεληθυῖα, ἐκ τοῦ μονομερῶς ἀνακρινέντος πεπιστευμένη. τοιαύτη μὲν ἡ ὑπόθεσις τοῦ λόγου. τριῶν δ' ὄντων προσώπων, καθάπερ ἐν ταῖς κωμῳδίαις, τοῦ Διαβάλλοντος, καὶ τοῦ διαβαλλομένου, καὶ τοῦ πρὸς ὃν ἡ Διαβολὴ γίγνεται), καθ' ἕκαστον αὐτῶν ὑποσκοπήσωμεν, οἷα εἰκὸς εἶναι τὰ γιγνόμενα.

Πρᾶ-

[e] Γενήσεται] Γένηται B. In vulgato consentiunt Edd. [f] Τὸν κατηγορούμενον] Τοῦ κατηγορουμένου B.

Ibid. Τις] Redundare videtur post ἐπιβουλὴ. *M. du S.*

4. Μετάνοια] *Nam judicia festinata*, inquit *Sarisberiensis* in Policratico, cap. XII. lib. v. *poenitentiam pariunt.* Vel ut in *Anthologia* l. I. c. 88. Lucianus:

Ἡ βραδύπους βουλὴ μοῦνον ἀμείνων· ἡ δὲ τάχος
Αἰὲν ἐφιλοκερδίην τὴν μετάνοιαν ἔχει.

Id est,

Lento incedens pede consultatio multo praestat. Sed festinans
Semper poenitentiam secum trahit.

P. Syrus,

Ad poenitendum properat, cito qui judicat. *J.T.*

5. Ἐπεστρέφετο γοῦν] *Quae conversens retro vultum, flens, & pudore suffusa, accedentem veritatem respectabat.* *J.T.*

6. Τὴν Ἀλήθειαν προσιοῦσαν] Praeclare hoc Apelles. Namque, utut oppressa aliquamdiu, emergit tandem victrix veritas, & mendaciorum nebulas sua luce dissipat. O *magna vis veritatis*, (exclamat disertissimus Romuli nepotum) *quae se contra hominum ingenia, calliditatem, sollertiam, contraque ficias omnium insidias facile per se ipsa defendat!* Ita enim leg. uberius aliquanto *Polybius* lib. XIII. Καί μοι δοκεῖ μεγίστῳ θεῶν τοῖς ἀνθρώποις ἡ φύσις ὑποδεῖξαι τὴν ἀλήθειαν, ᾗ μεγίστῳ αὐτῆς προσεῖναι δύναμιν πάντων γοῦν αὐτὴν καλαγωνιζομένων, ἐνίοτε δὲ ὑπὸ πασῶν τῶν πιθανοτήτων μὴ τῆς ψεύδους ταπεινουμένην, σὺν οἷς ὅπως αὐτὴ δι' αὐτῆς εἰς τὰς ψυχὰς εἰσδύεται τῶν ἀνθρώπων· ᾗ ποτὲ μὲν ... χρήμασι δείκνυσι τὴν αὐτῆς δύναμιν, ποτὲ δὲ πολὺν χρόνον ὑπισχνουμένη, τέλος αὐτὴ δι' ἑαυτῆς ἐπικρατεῖ, ᾗ καλαγωνίζεται τὸ ψεῦδος. *Equidem existimo Naturam mortalibus Veritatem constituisse Deam maximam, maximamque illi vim attribuisse. Nam haec cum ab omnibus oppugnetur, atque adeo omnes nonnunquam verisimiles conjecturae a mendacio sient: ipsa per se nescio quomodo in animos hominum se insinuat, & modo repente illam suam vim exserit: modo, tenebris obtecta longo tempore, ad extremum suapte vi ipsa vincit, obtinetque, & de mendacio triumphat.* Ad hoc exemplum, apud *Apulejum* lib. X. Milesiacor. quum novercae scelus privignum falso insimulantis patefactum esset, *procedit in medium nuda veritas*, victrix scilicet intentatae calumniae. *J.T.*

11. Τὰ προσόντα τῇ Διαβολῇ] Clarius aliquanto vertere potuisset interpres; *quae in calumnia spectanda sunt:* vel, *quae calumniae adsunt.* *J.T.*

14. Γενήσεται] Excidit hic haud dubie aliqua vox, quam absque Mss. Codd. ope inferere ex conjectura non ausim. *M. du S.*

18. Τριῶν δ' ὄντων] Recte. Duo scilicet injuria afficientes, tertius autem, qui injuria afficitur, ut ait apud *Herodotum* lib. VII. c. 10. ad Xerxem Artabanus: Διαβολὴ γάρ ἐστι, inquit, διττόν· ἐν τῷ δύο μὲν εἶναι οἱ ἀδικέοντες, εἷς δὲ ὁ ἀδικεόμενος· ὁ μὲν γὰρ Διαβάλλων ἀδικέει ὡς παρόντος κατηγορέων· ὁ δὲ ἀδικέει ἀνακρινόμενος, πρὶν ἢ ἀτρεκέως ἐπιμάθῃ· ὁ δὲ δὴ ἀπὼν τοῦ λόγου τάδε ἐν αὐτοῖσι ἀδικέεται, Διαβληθείς τε ὑπὸ τοῦ ἑτέρου, καὶ νομισθεὶς πρὸς τοῦ ἑτέρου κακὸς εἶναι. *Calumnia res est omnium pessima: in qua duo sunt, qui injuriam faciant; unus, cui fiat injuria. Nam qui calumniatur, ea de causa injurius est, quod absentem accusat: at qui calumniam audit, quia illi credit, priusquam rem certo cognoverit, atque exploraverit. Contra, qui absens accusatur, injuria afficitur, tum quod ab altero falso accusatur, tum quod ab altero vir malus esse judicatur.* *J.T.*

19. Καθάπερ ἐν ταῖς κωμῳδίαις] Unde apud *Horatium* in Arte:

— *Nec quarta loqui persona laboret.* *J.T.*

Πρῶτον μὲν δή, εἰ δοκεῖ, ϖροαγάγωμεν τὴν ϖρωταγωνιςὴν τῦ δράματος, λέγω δὲ τὸν ϖοιητὴν τὸν Διφθολῆς. ὅτι μὲν δὴ, ὡς μὲν ὁκ ἀγαθὸς ἄνθρωπός ἐςι, ϖᾶσιν, οἶμαι, γνώριμον. οὐδεὶς γὰρ, ὢν ἀγαθὸς, κακῶν αἴτιος γένοιτο τῷ ϖλησίον. ἀλλ' ἔςιν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἀφ' ὧν εὖ ϖοιῦσιν αὐτοὶ τὺς φίλυς, ὁκ ἀφ' ὧν τὺς ἄλλυς [a] ἀδικῦντες αἰτιᾶσθαι, καὶ μισεῖσθαι ϖροσκευάζεσιν, εὐδοκιμεῖν, δόξαν εὐνοίας [b] ϖροσλαβόντες.

Ἔπειτα δὲ ὡς ἄδικος ὁ τοιῦτος, καὶ ϖανόμος ἐςι, καὶ ἀσεβὴς, καὶ τοῖς χρωμένοις ἐπιζήμιος, ῥᾴδιον καταμαθεῖν. τίς γὰρ ὁκ ἂν ὁμολογήσειε τὸ μὲν ἰσότητα ἐν ἅπασι, καὶ τὸ μηδὲν ϖλέον, δικαιοσύνης ἔργα

7. Ac primo quidem, si videtur, inducamus primarum partium actorem, ipsum dico auctorem calumniae. Hunc sane virum bonum non esse, omnibus puto, manifestum est. Neque enim bonus quisquam malorum auctor alteri fuerit. At est bonorum virorum, suis in amicos benefactis, non accusandis aliorum injuriis, conciliandaque illis invidia, bene audire, & benivolentiae sibi parare opinionem.

8. Tum vero quam injustus sit talis homo, & iniquus, & impius, & noxius illis, qui se utuntur, discere facile est. Quis enim eat inficias, aequalitatem in unaquaque re, & nihil plus *sibi arrogandi moderationem*, justitiae munera esse; sed inaequa-

a Ἀδικοῦντες] Recepi ex B. Cod. & *Fl.* Ἀδικοῦντας Edd. cett. b Προσλαβόντες] Et hoc ex B. & *Fl.* restitutum, pro vulgato προσλαβόντας.

24. Τὸν ϖρωταγωνιςὴν τῦ δράματος] Πρωταγωνιςὴς in fabula dicebatur, qui plurima recitabat: sive, qui *primas partes agebat*, ut in Phormionis prologo *Terentius* loquitur: *Quia primas partes qui aget, is erit Phormio Parasitus, per quem res geretur maxime.* Huic proximus vocabatur δευτεραγωνιςὴς; tertiarum vero partium τριταγωνιςὴς; quod Æschini quondam a Demosthene objectum fuit convicium. Erat autem τῦ ϖρωταγωνιςοῦ, clariore voce uti: sic ut ceteri, etiamsi clarius possent, tamen vocem suam summitterent, ut ille princeps quam maxime excelleret. Ita *Cicero* in Verrinis. *J.T.*

28. Οὐδεὶς γὰρ ἂν ἀγαθὸς] *Cicero* l. I. de offic. cap. 7. *In justitia virtutis est splendor maximus, ex qua viri boni nominantur.* Hujus *primum munus est, ut ne cui quis noceat, nisi lacessitus. Plato* in Gorgia: Οὐδεὶς γὰρ ἂν χρηςὸς μὴ ἀδικοῦντ' ἄνθρωπον ἐσάγοι. *Nemo namque bonus hominem, a quo nullam acceperis injuriam, accusset.* *J.T.*

31. Ἀδικοῦντες — ϖροσλαβόντας] Ita *Bar.* & *Fl.* In reliquis ἀδικοῦντας & ϖροσλαβόντας, prave. *M. du S.*

Ἀδικοῦντες] Non obsecundassem *Solano* vulgatum ἀδικοῦντας rejicienti, quia in se spectatum, tolerabile erat; at quia mox εὐνοίας ϖροσλαβόντας absurdum erat, & ad ἄλλυς nullo modo referendum, sed ad αὐτοὶ, scil. ἄνδρες ἀγαθοὶ, ideo non amplius haesitavi etiam prius ex iisdem fontibus corrigere. *J.F.R.*

34. Ἄδικος ὁ τοιῦτος] *Isocrates* in Oratione de Permutatione: Οὐ θαυμάζω δ' ἂν λεγόντων, ὡς ἐςι μέγιςον κακὸν Διφθολή· τί γὰρ ἂν γένοιτο ταύτης κακοεργότερον; ἢ ϖοιεῖ τὺς μὲν ψευδομένυς εὐδοκιμεῖν, τὺς δὲ μηδὲν ἠδικηκότας δοκεῖν ἀδικεῖν, τὺς δὲ δικάζοντας ἐπιορκεῖν· ὅλως δὲ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀφανίζει, ψευδῆ δὲ δόξαν ϖαρέσπασε τοῖς ἀκούσασι, ὧν ἂν τύχῃ τῶν ϖολιτῶν, ἀδίκως ἀπόλλυσι; *Non miror illos, qui dicunt summum malum esse calumniam, quid enim ea fieri possit maleficentius? qua facit, ut de mentientibus bene existimetur; ut plane innocentes injurii esse videantur; ut judices pejerent: qua denique veritatis lucem extinguit, & caligine mendaciorum auditoribus involutis quemvis civium per injuriam interficit?* *J.T.*

35. Καὶ τοῖς χρωμένοις ἐπιζήμιος] *Themistius* Orat. III. καὶ ἅμα ἀδικεῖ ἀμφοτέρυς, ὅτε ἐπιβυλεύει, καὶ ὃν ἐξαπατᾷ· τὸν μὲν ὅτι ϖάσχει ὑπὸ δίκην, τὸν δὲ ὅτι ἐργάζεσθαι ἀναγκάζει. *Et ex aequo utrumque laedit, tam eum, cui insidias molitur, quam qui ab eo decipitur: illum quod inique perpeti aliquid cogitur: hunc, quod inferre eam ipsam injuriam compellit.* *J.T.*

37. Τὸν μὲν ἰσότητα] Eam initium esse justitiae statuebat Pythagoras. Vide *Jamblichum* cap. 30. *Cicero* lib. II. de offic. cap. 12. *Jus enim semper quaesitum est aequabile. Neque enim aliter esset jus.* *J.T.*

38. Καὶ τὸ μηδὲν ϖλέον] Malim, *nec plura sibi appetere.* *J.T.*

Ibid. Τὸ μηδὲν ϖλέον] Definitur enim justitia, *quae suum cuique distribuit*, apud *Ciceronem* lib. III. de Natura Deor. cap. 15. *J.T.*

43. Ἀποφράττων] Mutant Commentatores interdum in ἐπιφράττων. Conf. mox ἀποφράξαντες — τὰ ὦτα, & *Themist.* ἀποτειχισέον, ἀποκρυσέον, ἀποκλείειν in not. *Toll.* adlegatum. Item Nostr. infra *Pseudol.* c. 27. ἀπόφραξόν σοι τὸ σῶμα. Ne plura. *J.F.R.*

48. Ἕνεκεν ϖοιησάμενοι] *Demosthenes*, in initio Orat. de Corona, rogat Deos, ut judicibus eam mentem dent, ut non adversarium suum, sed leges & *jusjurandum* in consilium adhibeant, ὡς ϖρὸς ἅπασιν τοῖς ἄλ-

aequalitatem, & plus *sibi sumendi audaciam* injustitiae? At qui delatione clanculum utitur contra absentes, quomodo non plus justo, totum nempe auditorem, sibi vindicat? cujus aures occupet, atque obturet, & alteri orationi plane reddat impervias, quippe ante jam a delatione oppletas? Extremae id quidem injuriae, ut optimi etiam Legislatorum dixerint, uti Solon & Dracon, qui juris jurandi religione obstrinxerint judices, ad similiter utrosque audiendos, aequalemque his qui judicantur tribuendam benivolentiam, donec comparata alterius causa, vel deterior altera vel melior appareat. Ante vero quam comparata esset cri-

εἶναι· τὸ δὲ ἄνισόν τε καὶ πλεονεκτικόν, ἀδικίας; ὁ δὲ τῇ ἀμβολῇ καὶ τῶν ἀπόντων λάθρα χρώμενος, πῶς οὐ πλεονέκτης ἐστὶν ὅλον τὸν ἀκροατὴν σφετερίζόμενος, καὶ προκαταλαμβάνων αὐτοῦ τὰ ὦτα, καὶ ἀποφράττων, καὶ τῷ δευτέρῳ λόγῳ παντελῶς ἄβατα καταασκευάζων αὐτά, ἐφ' οἷς ἡ ἀμβολῆς προεμπεπλησμένα; ἐσχάτης ἀδικίας τοῦτο, ὡς φαίεν ἂν καὶ οἱ ἄριστοι τῶν νομοθετῶν, οἷον ὁ Σόλων, καὶ ὁ Δράκων, ἔνορκον ποιησάμενοι τοῖς δικασταῖς τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, καὶ τὸ τὴν εὔνοιαν ἴσην τοῖς κρινομένοις ἀπονέμειν, ἄχρις ἂν ὁ τῷ δευτέρῳ λόγῳ τεθεὶς, θατέρου χείρων ἢ ἀμείνων φανῇ. πρὶν δέ γε ἀντεξετάσαι τὸν ἀπο-

ἄλλοις δικασταῖς ἐπὶ τούτῳ γεγραπται· τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, *in quo praeter cetera, qua aqua forent, & illud adscriptum; ut utramque partem pari benevolentia audirent.* Qui & rationem paulo post subjungit, cur a judicibus legislator jusjurandum praestari voluerit, videns scilicet, ὅτι τὰς αἰτίας ἐπὶ τὰς ἀμβολὰς, αἷς ἐν τῷ πρότερον λόγῳ ὁ διώκων ἐχρῆτο, οὐκ ἂν ποτὲ φύγοντι παρελθεῖν, εἰ μὴ τὸν δικαζόντων ἕκαστον ὁμοῦν τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν ἀφυλάττων, καὶ τὰ τοῦ λέγοντος ὕστερον δίκαια εὐνοϊκῶς προσδέξεται, καὶ παραχὼν ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις ἀκροατὴν, ἕτω τὴν διάγνωσιν ποιήσεται περὶ ἁπάντων. *Fieri non posse, ut reus criminationes & calumnias adversarii, quibus, quod prior verba faciat, pravalet, superet; nisi vestrum quisque, qui judicaturi sedetis, pietatis erga Deum memores, & reo posteriore loco dicentis rationes benivolis auribus accipiat, & se ipsum aequum, & utrique parti communem auditorem exhibens, ita tandem de tota re sententiam ferat.* Senior ille e curia apud *Apulejum* lib. X. Miles iacor.: *Nec patiar falsis criminibus petito reo manifestum homicidium perpetrari: nec vos, qui jurejurando adstricti judicatis, inductos servuli mendacio pejerare.* Solebant autem Judices Athenis id jusjurandum quotannis repetere, quo sanctius judicarent. *Isocrates* in Orat. de permutatione: ἀλλ' ὀμοῦναι μὲν καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν, ἢ μὴν ὁμοίως ἀκροᾶσθαι τῶν καλῶς λεγομένων, καὶ τῶν ἀδικουμένων. *Quum quotannis juretis, vos eadem aequitate audituros tum reos, quam accusatores.* Unde & *Plato* lib. XII. de leg. Νόμος δὲ κεῖσθω, δικάσειν μὲν ὀμοῦναι δικάζειν μέλλοντα. *Lex autem sit constituta, ut judex de re quapiam cogniturus prius jusjurandum det.* Nec aliter Christiani. *Sarisberiensis* in Policratico lib. V. cap. 12. *Et quidem judices sacramento legibus alligantur jurati, quia omni modo judicium cum veritate & legum observatione disponent. Ipso quoque jure cautum est, ut sacrorum Evangeliorum scriptura terribiles ante sedem judicialem deponantur, ibique ab initio litium ad finem usque permaneant, nec amoveantur nisi sententia recitata: quo totius consistorii latitudo, Dei ipsius repleta praesentia, omnibus ad sacrosanctas scripturas metum incutiat & reverentiam; & ab inquisitione veritatis omnis iniquitas propulsetur.* Vide *Rittershus.* ad tit. Instit. de Oblig. Salvian. epist. 4. & de illis *A. Gell.* lib. 14. cap. 2. *J. T.*

Ἔνορκον] Extat ea de re locus apud *Demosth.* de Cor. ipso initio dissertissimus, is nempe, quem *Tollius* exhibet. *M. du S.*

49. Ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι] *Aristophanes:*

Πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, οὐκ ἂν δικάσαις.
Priusquam utramque audieris partem, ne pronuncies:

Item Euripides:

Τίς ἂν δίκαιος κρίνοιεν, ἢ γνώη λόγων,
Πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῆ;
Quis autem litem dijudicet, aut sermonem cognoscat,
Qui non prius utriusque partis clare perceperit verba?

Senecae Medea, v. 199.

Qui statuit aliquid parte inaudita altera,
Æquum licet statuerit, haud aequus fuit.

Unde Magistratus apud *Apulejum* l. X. *partim decuriones deprecari, partim populareis compescere, ut rite & more majorum judicio reddito, & utrimque secus allegationibus examinatis, civiliter sententia promeretur: nec ad instar barbaricae feritatis, vel tyrannicae impotentiae, damnaretur aliquis inauditus; & in pace placida tam dirum saeculo proderetur exemplum.* P. Syrus:

In judicando semper criminosa est celeritas.

J. T.

53. Πρὶν δ' γε ἀντεξετάσαι] *Menander:*

Ὁ παραλογισάμενον δὲ πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς,

Ad-

ἀπολογίαν τῇ καλήγορίᾳ, παντελῶς ἀσεβῆ καὶ ἀνόσιον ἡγήσαντο ἔσεσθαι τὴν κρίσιν. ἡμεῖς γὰρ ἂν καὶ αὐτὸς ἀγανακτῆσαι τοὺς θεοὺς εἴποιμεν, εἰ τῷ [a] μὲ καλήγορῳ μετ' ἀδείας ἃ θέλει λέγειν ἐπιτρέποιμεν, ἀποφράξαντες δὲ τῷ καλήγορουμένῳ τὰ ὦτα, ἢ τῷ τόμαλι σιωπῶντες, καλαψηφιζόιμεθα τῷ προτέρῳ λόγῳ κεχειραμμένοι. ὥστε οὐ κατὰ τὸ δίκαιον, οὐ τὸ νόμιμον, οὐ τὸν ὅρκον τὸν δικαστικὸν, φαίη τις ἂν γίγνεσθαι τὰς ἀμβολάς. εἰ δέ τῳ μὴ ἀξιόπιστοι δοκοῦσιν οἱ νομοθέται, παραινοῦντες οὕτω δικαίας καὶ ἀμερεῖς ποιεῖσθαι τὰς κρίσεις, ποιητικόν μοι δοκεῖ τὸν ἄριστον [b] ἐπαναγωγὴν

mini defensio, impium plane & profanum fore judicium arbitrati sunt. Etenim ipsos quoque indignari Deos dixerimus, si accusatori sine metu dicere permittamus, quae velit, obturatis vero defendenti auribus, vel ipso oris silentio calculum contra alterorum, priore oratione subacti feramus. Igitur non ex justo, neque ex lege, neque ex judicialis jurisjurandi religione, delationes fieri aliquis dixerit. Si cui vero non satis digni fide videantur legislatores, cum jubent sic justa & in neutram partem propensa judicia facere; Poëta optimus inducendus

a Μὲν] Non habet B. b Ἐπαγαγὼν] Ἐπαγεῖν P.

65. Δικαίας καὶ ἀμερεῖς] Ἀντὶ τοῦ μηδὲν μέρος καλὴν ἐληλυθυίας. V. Ἤτοι μὴ ἐτεροῤῥεπεῖς. G.

Αὐτὸς πονηρός ἐστι πιστεύσας κακῶς.
Qui prius damnat, quam causam recte cognoverit,
Is homo improbus est, ut qui temere crediderit.
J. T.

57. Εἰ τῷ μὲν κατηγόρῳ] Egregium est Juliani Imperatoris responsum apud *Ammianum Marcellin.* lib. XVIII. *Numerium*, inquit auctor, *Narbonensis paulo ante rectorem, accusatum ut furem, inusitato censorio rigore pro tribunali palam admissis volentibus audiebat: qui cum inficiatione defenderet objecta, nec posset in quoquam confutari, Delphidius orator acerrimus, vehementer impugnans, documentorum inopia percitus, exclamavit: Ecquis, florentissime Cæsar, nocens esse poterit usque, si negare sufficerit? Circa quem Julianus: Ecquis, ait, innocens esse poterit, si accusasse sufficiet?* J. T.

58. Ἀποφράξαντες δὲ τὰ ὦτα] Contra Alexander M. apud *Plutarchum* in ejus vita: λέγεται δὲ καὶ τὰς δίκας διακρίνων ἐν ἀρχῇ τὰς θανατικὰς, τὴν χεῖρα τὸν ὦτον τῷ ἑτέρῳ προστιθέναι, τὸ κατηγόρου λέγοντος, ὅπως τοῦ κινδυνεύοντι καθαρὸν φυλάττῃ. καὶ διὰ τοῦτο. *Jam initio, quum judicia capitalia disceptaret, fama tenet, manum cum alteri auri, dum diceret accusator, admovere solitum, reo ut alteram integram & intactam servaret a calumniis.* A qua tamen consuetudine postea desivit. J. T.

63. Εἰ δὲ τῳ μὴ ἀξιόπιστοι] Hic non tam *fide dignos*, ut interpres voluit, quam *auctoritate pollentes*, quibus obtemperandum sit, τὸ ἀξιόπιστοι significat. Latini *idoneos auctores* dicerent. J. T.

66. Ποιητὴν μοι δοκεῖ τὸν ἄριστον] Paulo ante eadem ferme hæc verba ex *Aristophane* citavimus, qui ea ab *Homero* accepit. J. T.

69. Φησὶ δὲ, Μήτε δίκῃ δικάσῃς πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς] Excidit particula ἄν. Sic enim integrum memini me (locus nunc non succurrit) hunc versum legere,

Μήτε δίκῃ δικάσῃς πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς.

Corruptius hoc habet editio Florentina, πρὶν ἄμφω μῦθον ἀκούσις. Porro praecipuum, quod observare soleant Calumniatores, illud esse Noster ait, quod ubi in quempiam amici sui odium velint concitare, ea fingant, quae probe norint abhorrere a mente & inclinatione audientis. Puta, si quis sit pietati summopere addictus, ut tum eum, quem calumniari velint, dicant Atheum, & pietati infestum: quo ita exacerbent audientis animum, ut nullam amici sui defensionem auribus velit admittere; inopinato crimine tamquam vero praeoccupatus. Haec ultima Graece ita effert c. 15. (praecedit autem ὥστε) ἀλλὰ καὶ θέλῃ τις ἀπολογεῖσθαι, μὴ προσίεσθαι, τῷ δ' ἀγαθὸν ἢ ἀκροάσεως (dictae calumniae) ὡς ἀληθῶς προκαθειλημμένου. Cur hic haesitet *Tollius* pag. 417. edit. *Amst.* nihil caussae. Τὸ, ἀληθῶς eodem, quo praecedens παραδόξῳ, modo se habet; satisque sensus patet; eumque recte interpretatus est Interpres. J. J.

Ibid. Μήτε δίκῃ δικ.] Haec verba apud *Platonem* eadem prorsus leguntur in Demodoco suspecto. 737. C. apud *Plutarchum* etiam 1901, 2. Extant etiam, sed paulo aliter, apud *Aristophanem* in Vesp. 484. AB. ἦτοι σοφὸς ἦν, ὅστις ἔφασκε, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς ἐκ ἂν δικάσαις; sunt etiam qui *Hesiodo* tribuant. V. *Muret.* Var. lect. VII. 18. *Eur.* paulo aliter idem effert. Ἡρ. p. 590. C. Vid. & *Demosth.* de Cor. ipso initio ex quo patet jurejurando adstrictos judices τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, ex quo autem Poëta habeat, incertum esset, nisi Scholiastes Phocylideum esse doceret: nam quod in Phocylide hodierno non reperitur; cum genuinus non sit, movere nos non debet. Pro ea sententia Christianam hanc personatus hic Phocylides sup-

dus orationi videtur, qui praeclare de his pronuntiavit, vel legem tulit potius. Ait autem, *Judicium cave ferre, prius quam dixit uterque.* Noverat enim, puto, ille etiam, cum multa sint injusta in vita facinora, nullum inveniri posse deterius nec injustius, quam si sine judicio, & indicta caussa quidam damnentur, quod omni studio delator conatur efficere, indemnatum objiciens eum, quem petit calumnia, irae audientis, & clandestina accusatione caussae dicendae facultatem illi intercipiens.

9. Etenim fiduciae in dicendo expers &

γαγεῖν τῷ λόγῳ, εὖ μάλα περὶ τούτων ἀποφηνάμενον, μᾶλλον δὲ νομοθετήσαντα. Φησὶ δὲ, Μήτε δίκην δικάσῃς, πρὶν [c] ἀμφοῖν μῦθον [d] ἀκούσῃς. ἁπίσταλο γάρ, οἶμαι, καὶ ὅτι, ὡς πολλῶν ὄντων ἐν τῷ βίῳ ἀδικημάτων, οὐδὲν ἂν τις εὕροι χεῖρον οὐδὲ ἀδικώτερον, ἢ [e] ἀκρίτους τινὰς, καὶ ἀμοίρους λόγων καταδεδικάσθαι· ὅπερ ἐξ ἅπαντος ὁ διαβάλλων ἐπιχειρεῖ ποιεῖν, ἄκριτον ὑπάγων τὸν διαβαλλόμενον τῇ τοῦ ἀκούοντος ὀργῇ, καὶ τὴν ἀπολογίαν τῷ λαθραίῳ καὶ καλπογορίας ἀξιοῦμενον.

Καὶ γὰρ ἀπαρρησίαστος καὶ δειλὸς ἅπας ὁ τοιοῦ-

c Ἀμφοῖν] Ἀμφω B. Cod. *Schol.* & *Fl.* d Ἀκούσῃς] Ἀκούσας *Fl.* e Ἀκρίτους] Ἀμυήτους B.

69. Φησὶ δὲ] *Phocylidis. V.* Τὸν Φωκυλίδην ποιητήν μοι δοκεῖ. C.

Ibid. Ἀμφω μῦθον ἀκούσῃς] Ἀτλικὸς σολοικισμός. *V.* Πλούταρχος ἐν τῷ περὶ Στοϊκῶν ἐναντιωμάτων (p. m. 1901.) πρὸς τὸ εἰκότα. μηδὲν (*Plut.* μηδὲ) δίκην δικάσῃς, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, ἀντέλεγεν ὁ Ζήνων (*Plut.* τοιοῦτῳ inserit) τινὶ λόγῳ χρώμενος. εἴτε ἀπέδειξεν ὁ πρότερος εἴτ' οὖν, οὐκ ἀκυρίον τὸ δευτέρου λέγοντος πῶρας γὰρ ἔχει τὸ ζητούμενον. εἴτ' οὖν ἀπέδειξεν, ὅμοιον γὰρ ὡς [εἰ] μηδὲ ὑπήκουσε κληθείς, ἢ ὑπακούσας ἐτερότιμον. ἤτοι (δὲ *Plut.*) ἀπέδειξεν ἢ οὔ. (*Plut.* οὖν ἀπέδειξεν.) οὖν ἀκυρίον ἄρα τὸ δευτέρου λέγοντος. Τοῦτον δὲ τὸν λόγον ἰρωτήσας αὐτὸς ἀντέγραφε (Pl. ἀντέγραψε) μὲν πρὸς τὴν Πλάτωνος πολιτείαν. ἔλυε δὲ σοφίσματα, καὶ τὴν διαλεκτικὴν, ὡς τοῦτο ποιεῖν δυναμένην, ἐκέλευε παραλαμβάνων τοὺς μαθητάς. καίτοι ἀπέδειξε (Pl. ἢ ἀπέδειξε Πλάτων) ἢ οὐκ ἀπέδειξε τὸν ἐν τῇ πολιτείᾳ. κατ' ἀδύνατον ἦν ἀναγκαῖον ἀντιγράφειν, ἀλλὰ πάντως φευκτέον ἐστὶ μάταιον. *G.*

76. Ὑπάγων] Ὑποφέρων. *G.*

Ibid. Τῇ τοῦ ἀκούοντος ὀργῇ] Αὐτό που τὸ ὀργὴ φύσικως, Λυκιακόν. *V.*

suppoſuit; vſ. 8. ἀδίκως μὴ κρῖνε πρόσωπον [Ἦν δὲ καὶ κακῶς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετατίθησι δικάσαι.] *M. du S.*

Ibid. Πρὶν ἀμφοῖν] Nondum cum Cl. *Jenſio* ἂν infero; nam vel ſine eo verſus conſtat, quum πρὶν etiam ſit ſyllaba longa ap. *Homer.* Il. B. 348. Πρὶν Ἄργος δ' ἰέναι — Et Z. 81. Πάντη ἐπωχόμενοι, πρὶν αὖτ' ἐς χεῖρας γυναικῶν Etſi brevis quoque B. 413. Μὴ πρὶν ἐπ' ἠῶ λίσσεσθαι — Et ap. *Theogn.* vſ. 957. ubi & ἂν additur: Μή ποτ' ἐπαινήσῃς, πρὶν ἂν εἰδῇς ἄνδρα σαφῶς. Tamen quia *Plutarchus* loco ſcholiis hic inſerto, qui in Ed. *Fr.* eſt p. 1034. E. non addit ἄν, etiam ego non ingero. *Solanus* noſter in *Junſtina* ἂν quoque inſeruerat, adleveratque ex ſcholiaſta, *Phocylidis* eſſe; ſed cum non inveniatur in ejus editis carminibus; quis dixerit quid is reliquerit? At quia in *Ariſtoph.* tamen additur, liberum eſto legentis arbitrium in re nullius momenti. Sed ἄμφω forſan non contemnendum. *J. F. R.*

72. Χεῖρον οὐδὲν ἀδικώτερον] Cleanthus apud *Stobaeum* Serm. XL.

Κακοεργότερον οὐδὲν ἀληθοῦς ἔστι πω,
Λάθρα δ' ἁπατήσασα τ' ἐπεισερύσσον,
Μῦθος ἀναπλάττει πρὸς τ' οὐδὲν αἴτιον.
Nihil fere tam eſt malignum, quam calumnia.
Haec enim ubi clam aliquem a ſe perſuaſum decepit,

Odium excitat adverſum eum, qui nihil eſt commeritus. *J. T.*

73. Ἢ ἀκρίτους τινὰς] *Seneca* de Ira lib. II. cap. 29. *De parvula ſumma judicaturo tibi res ſine teſte non probaretur; teſtis ſine jurejurando non valeret. Utrique parti dares advocationem, dares tempus, ne ſemel audires. Magis enim veritas elucet, quo ſaepius ad manum venit. Amicum condemnas de praeſentibus, antequam audias, antequam interroges? illi, antequam accuſatorem ſuum noſſe liceat, aut crimen, iraſceris?* Menander:

Ὁ προκαλαγινώσκων δὲ, πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς,
Αὐτὸς ποιεῖ τι πιστὸν ὡς κακῶς.
J. T.

79. Ἀπαρρησίαστος] Idem *Seneca* ibidem: *Hic ipſe, qui ad te detulit, deſinet dicere, ſi probare debuerit. Non eſt, inquit, quod me protrahas: ego productus negabo: alioqui nihil unquam tibi dicam. Eodem tempore & inſtigat, & ipſe ſe certamini & pugnae ſubtrahit. Qui dicere tibi niſi clam non vult, pane non dicit.* Verumtamen ubi deprehenſi jubentur incoram accuſare, ab impudentia audaciam mutuantur. Uti Apelles fecit, cum a Philippo delatos falſo Aratos cogeretur praeſentes arguere. Hiſtoria eſt apud *Polyb.* lib. IV. *J. T.*

τοιοῦτος ἄνθρωπος, οὐδὲν ἐς [a] τὸ ἐμφανὲς ἄγων, ἀλλ' ὥσπερ οἱ λοχῶντες, ἐξ ἀφανοῦς πόθεν τοξεύων, ὡς μηδὲ ἀντιτάξασθαι δυνατὸν εἶναι, μηδὲ ἀνταγωνίσασθαι, ἀλλ' ἐν ἀπορίᾳ καὶ ἀγνοίᾳ τοῦ πολέμου διαφθείρεσθαι. ὃ μέγιστόν ἐστι σημεῖον, τοὺς μηδὲν ὑγιὲς τοὺς διαβάλλοντας λέγειν. ἐπεὶ εἴ τις γε τἀληθῆ καὶ ἡγορεῦντι ἑαυτῷ συνεπίστατο, οὕτος, οἶμαι, καὶ εἰς τὸ φανερὸν [b] διελέγχει, καὶ διευθύνει, καὶ ἀντεξετάζει τὰ λόγω· ὥσπερ οἱδεὶς ἂν ἐκ τοῦ προφανοῦς νικᾶν δυνάμενος, ἐνέδρας ποτὲ καὶ ἀπάτης χρήσαιτο τοῦ πολεμίου.

Ἴδοι δ' ἄν τις τοὺς τοιούτους μάλιστα ἔν τε βασιλέων αὐλαῖς, καὶ περὶ τοὺς τῶν δυ-

meticulosus unusquisque hujus farinae homo nihil aperte molitur, sed, instar collocatorum in insidiis, ex obscuro alicunde jaculatur, ut neque contra consistendi in acie facultas sit, neque repugnandi; sed inopia consilii & belli ignorantia pereundum: quod quidem maximo est indicio, sani nihil a delatoribus proferri. Si quis enim vera a se accusari, sibi conscius sit, ille, puto, etiam aperte convincit, & ad rationem dicendam vocat, & oratione contra contendit: quemadmodum nemo, qui aperto Marte se vincere posse speret, insidiis unquam & fraude contra hostes temere utatur.

10. Videas vero tales maxime in Regum aulis, & principum atque potentium virorum:

a Τὸ ἐμφανὲς] Τοῦ ἐμφανοῦς B. magis Attice. b Διελέγχει] Ἐλέγχει B.

81. Ἐξ ἀφανοῦς] *Alcaeus*: τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἕπεται δόλος. *Obscura quivis comitatur dolus.* J.T.

82. Τοξεύων] Ut Nisus apud *Virgilium* lib. VII. Æn. Unde

Saevit atrox Volscens, nec teli conspicit usquam Auctorem, nec quo se ardens immittere possit. J.T.

Ibid. Ὡς μηδὲ ἀντιτάξασθαι] Verte: *ut nec ex adverso consistere, nec repugnare detur.* J.T.

85. Ὃ μέγιστόν ἐστι σημεῖον] Ita & Cassander Alexandro nimium facili ad credendas de patre ejus Antipatro calumnias respondit, τοῦτο αὐτὸ σημεῖον εἶναι τῷ συκοφαντεῖν, ὅτι μακρὰν ἥκουσι τοῦ ἐλέγχου, *esse id ipsum calumniae indicium, quod procul probationibus venissent*: ut est apud Plutarchum in ejus vita. J.T.

88. Εἰς τὸ φανερὸν διελέγχει] *Cicero* pro Cælio, cap. 3. *Accusatio crimen desiderat, rem ut definiat, hominem ut notet, argumento probet, teste confirmet.* J.T.

89. Διευθύνει & ἀντεξετάζει] Potius, *persequitur, sequeque adversarium professus rem judicio committit*: vel, *judicio cum eo experitur.* J.T.

90. Ὥσπερ οἱδεὶς ἂν] Nobile est Alexandri M. ad Parmenionem & Polysperchontem responsum apud *Curtium*, lib. IV. cap. 13. nam cum Parmenio furto, non prælio opus esse censeret, assentiente proceteris Polysperchonte, *Latrunculorum*, inquit, *& furum ista solertia est*, &c. J.T.

Ὥσπερ οἱδεὶς ἂν] Melius, ni fallor, vertisset interpres: *uti neminem tam ignavi abjectique animi reperias, qui, quum hostem aperto marte vincere posse, dolo eum ac insidiis circumvenire malit.* J.T.

91. Ἐνέδρας ποτὲ], Q. *Calaber.* l. III. v. 76.

Κρύβδην δ' ἀτάλαντος ὧν ἀμηχανίῃσι λοχεύσας.

Clanculum autem imbelles semper praestantioribus insidiantur. J.T.

93. Ἔν τε βασιλέων αὐλαῖς] *Sarisberiensis* in Policratico lib. VII. cap. 24. *Ceterum detractores & invidos sic in curia videbis abundare, ac si in eam, quasi totius orbis sentinam, confluxerint.* De adulatoribus autem *Plutarch.* in libello, de discrimine amici & adulatoris ita loquitur: ἔτι δὲ ὥσπερ ὁ Σιμωνίδης τὴν ἱπποτροφίαν φησὶν οὐ λιπάνθρωπον εἶναι, ἀλλ' ἀφορμαῖς πυροφόροις, ἔστω τῶν κολακείαν φόρτον οὐ πένησιν, οὐδὲ ἀδόξοις, οὐδὲ ἀδυνάτοις ἀναλωθοῦσαν, ἀλλ' εἶναι τε & πραγμάτων μεγάλων ἁλίσθημα & νόσημα γινομένην, πολλάκις δὲ & βασιλείας καὶ ἡγεμονίας ἀναστάτωσιν. *Atque ut Simonides ait, equas alendi studium non lecythos convitari, sed agros frugiferos: ita videmus adulatores non pauperibus se adjungere, aut ingloriis & plebeiis, sed magnarum familiarum rerumque amplarum ruinam hanc morbumque esse, qui saepe etiam regna imperiaque subvertat.* Plato in epist. ad Dionysium: Ἐάσω γὰρ & τότε, καὶ νῦν ὁρῶ, τὰς μεγάλας οὐσίας, καὶ ὑπερόγκους, & τὰ ἰδιωτῶν, καὶ τὰ μοναρχῶν, σχεδὸν ὅσῳπερ ἂν μείζους ὦσι, τοσούτῳ πλείους & μείζους τοὺς διαβολέας, καὶ πρὸς ἡδονὴν μὲν αἰκρᾶς βλάβους ὁμιλοῦντας τριφούσας, ἃ καιροῦ ἂν μύζοι γυνὴ πλουτοῦσα τὰ & ἃ ἄλλης ἐξουσίας δύναμις. *Videbam id temporis, & adhuc video, magnas & immensas opes tum privatorum hominum, tum monarcharum, quo fuerint abundantiores, eo plures majoresque calumniatores alere, quique cum turpi damno ad gratiam loquuntur: quo nihil deterius divitiis, altaeque potentiae generant.* Q. *Curtius* adulationem *perpetuum malum regum* vocat, *quorum opes saepius assentatio, quam hostis everterit*: lib. VIII. cap. 5. Unde *Galenus* de Dignotione & Curat. propior. affectuum, virum veridicum explorandi docens: Καὶ πρῶτον, inquit, ἂν ἐθέλῃς αὐτὸν ἐπὶ τὰς

rum amicitiis florere, ubi invidia multa, suspiciones sexcentae, adulationumque & delationum argumenta quam plurima. Ubi enim spes semper majores, ibi etiam graviores invidiae, & odia periculosiora, & maleficentiores obtrectationes. Quare intentis se invicem speculantur oculis, & tanquam gladiatores observant, si quam nudam corporis partem conspiciant, dumque unusquisque primus esse cupit, detrudit & cubito dimovet alterum, eumque qui ante se est, si possit, detrahit & supplantat. Hic vir bonus statim videlicet eversus trahitur,

95 χόντων ϗ δυναστευόντων φιλίας εὐδαιμόνιστας, ἔνθα πολὺς μὲ ὁ φθόνος, μυρίαι δὲ ὑποῦσαι, πάμπολλαι δὲ κολακειῶν ϗ διαβολῶν ὑποθέσεις. ὅπου γὰρ ἀεὶ μείζους ἐλπίδες, ἐνταῦθα ϗ οἱ φθόνοι χαλεπώτεροι, ϗ τὰ μίση ὀπισθαλέστερα, ϗ ζηλοτυπίαι κακοήθεις ϗ ἐπιτηδεῖαι. πάντες ἐν ἀλλήλοις ὀξὺ δεδόρκασι, ϗ ὥσπερ οἱ μονομαχοῦντες ἐπιτηροῦσιν, εἴ που τι γυμνωθὲν μέρος θεάσαιντο τοῦ σώματος. ϗ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος εἶναι βουλόμενος, παρωθεῖται, ϗ ὑπαγκωνίζει † d πλησίον, ϗ † πρὸ e αὐτοῦ εἰ δύναιτο, ὑποστρώννυται, ϗ ὑποσκελίζει. ἔνθα ὁ μὲ χρηστὸς ἀτεχνῶς ἀν-

c Ἐλπίδες] Deest in B. d Πλησίον] Πόλεμον marg. A1. e Αὐτοῦ] Ἑαυτοῦ B.

9. Ἔνθα ὁ μὲ χρηστὸς] Οἷον τοῦτο εἶπας ἀληθέστατον. V.

† πλουσίου τι ϗ πολὺ δυναμένου, ἢ ϗ τὰς † μοναρχῶν οἰκίας ἀκούσῃ σωιζοῦς, γιγνώσκει μάλιστα ἀπιστοῦσαι † ἄνθρωπον τοῦτον ἀληθεύειν ἅπαντα· ταῖς γὰρ τοιαύταις κολακείαις ἕπεται ϗ τὸ ψεύδεσθαι. *At primum quidem, si eum videris divitum domos aut potentium, sive etiam regum, frequentantem, certo tibi persuadeas velim, frustra rumorem illum ad aures tuas accidisse, qui de ejus integritate in dicendo verum ferebatur. Hujusmodi enim adulationibus mentiri cognatum est.* F. T.

1. Ζηλοτυπίαι κακοήθεις] Sed nulla versutior aut fraudulentior supplantandi calumniandique ratio, quam laudando. Nam & hanc invidia reperit aulicorum. Καινὸς γὰρ δή τις, inquit *Polyb.* IV. ἔστω ψόγος πρὸς διαβολῆς, τὸ μὴ ψέγεσθαι, ἀλλ' ἐπαινοῦντας λυμαίνεσθαι τοὺς πέλας· οὗτοι δὲ μάλιστα ϗ πρῶτον ταύτην πανουργήσαι, ϗ βασκανίαν, ϗ δόλον ὧν † περὶ τοὺς αὐλικοὺς διατρίβοντων, ϗ † τούτων πρὸς ἀλλήλους ζηλοτυπίας ϗ πλεονεξίας. *Novus enimvero calumniandi modus hic est inventus, cum non obtrectando, sed laudando alicui nocetur. Qua malignitas, invidia, & fraus ab illis primo fuit excogitata, qui in aulis principum vitam degunt: ea est illorum hominum amulatio inter ipsos, ea avaritia.* Quare jure *Tacitus* in Agricolæ vita *pessimum genus* vocat *inimicorum, laudantes.* F. T.

4. Ἐπιτηροῦσιν εἴ που] *Homerus* de Achille cum Hectore pugnante, Il. X. v. 319.

Ὡς εἰπὼν ἀπέλαμπε· νόησε δ', ὃν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Πάλλων δεξιτερῇ, φαεινὸν κακὸν Ἕκτορι δίῳ,
Εἰσορόων χρόα καλὸν, ὅθι εἴξασκε μάλιστα, &c.
Sic ex cuspide fulgor splendebat heros acuto, quam Achilles
Vibrabat dextera, cogitans malum Hectori divino.
Inspiciens corpus pulcherrimum, ubi cedere maxime.

Similiter fere *Virgil.* de Darete l. V. Æneidos:

Ille, velut celsam oppugnat qui molibus urbem,
Aut montana sedet circum castella sub armis,
Nunc hos, nunc illos aditus, omnemque pererrat
Arte locum, & variis assultibus irritus urget.
F. T.

5. Καὶ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος εἶναι βουλόμενος] *Seneca* lib. III. de Ira, cap. 31. *Nulli ad aliena respicienti sua placent. Inde diis quoque iracscimur, quod aliquis nos antecedat, oblitis quantum hominum retro sit; & paucis invidentes quantum a tergo sequatur ingentis invidentia.* F. T.

7. Παραγκωνίζεται] *Alciphr.* I. p. 26. παραγκωνίσασθαι τοὺς ἀστραγοὺς βουλόμενον, ubi *Bergl.* idem verbum ex *Heliod.* & hoc Luciani loco adfert. F. F. R.

9. Ἔνθα ὁ μὲ χρηστὸς] *Plutarch.* de discrim. amici & adulatoris: ἔστω δὲ τοὺς ἀληθινοὺς ἀποσοβεῖ φίλους, ϗ οὐκ ἐᾷ πλησιάζειν· ὧν δὲ μὴ δύνηται, φανερῶς μὲ ὑποσαίνει, ϗ ἐξαίφνης, ϗ τίθηπεν, ὡς ἀμείνονας, λύπην δ' ὑφίησί τινος ϗ ὑποστρέφει ἀληθολόγος· κυφίου δὲ λόγου κίνησιν ἕλκον, κἂν μὴ παιδιᾶς εὐθὺς ἐξεργάσηται, τὸ τῆς Μηδίας φιλάττεται μιμητικόν· ἦν δὲ ὁ Μηδικὸς τῷ περὶ † Ἀλέξανδρον χορῷ † κολάκων εἷς ἔξαρχος, ϗ σοφιστὴς κορυφαῖος ἐπὶ τοὺς ἀμούσους σωτειλαγρεύων. ἐκείνου δὲ θαρροῦντος ἅττοις ϗ δόκησιν ταῖς διαβολαῖς, διδάσκων, ὅτι κἂν θεραπεύσῃ τὸ ἕλκος ὁ διδαγμός, ϗ ὑλὴ μένει † διαβολῆς τούτοις μόνοις τοῖς ἑλκεῖ, μᾶλλον δὲ γαγγραίνας ϗ καρκινώματα διαβρώσεις Ἀλέξανδρον ἀπώλεσε ϗ Καλλισθένη, ϗ Παρμενίωνα, ϗ Φιλώτας, &c. *Adulator autem veros amicos arcet, neque appropinquare sinit: aut, si hoc non potest, palam quidem eos demulcet, colitque, & admiratur, ut meliores: clanculum autem submittit aliquas & spargit calumnias. Ubi autem occultus sermo ulceris pruri-*

εὐθὺς ἀνατέτραπ), καὶ ἀφανισέσυρ), καὶ τὸ τελευταῖον ἀτίμως ἐξέωσται. ὁ δὲ κολακευλικώτερος, καὶ πρὸς τὰς τοιαύτας κακοηθείας πιθανώτερος, εὐδοκιμεῖ. καὶ ὅλως [a] ὁ φθάσας κρατεῖ. τὰ γὰρ τῆ Ὁμήρε πάνυ ἐπαληθεύουσιν, ὅτι

Ξυνὸς ἐνυάλιος, καὶ [b] τ' κτανέοντα κατέκτα.

τοιγαροῦν ὡς ἐπὶ μικροῖς τοῖς ἀγῶσιν ὄντος, ποικίλας κατ' ἀλλήλων ὁδοὺς ἐπινοοῦσιν, ὧν ταχίστη καὶ ἐπισφαλεστάτη ἐστὶν ἡ τ Ἀλεξάνδρου· ἡ μὲν γὰρ ἀπὸ φθόνου [c] ἡμισυέλπιδος λαμβάνουσα· οἰκτροτέρα δὲ, καὶ τραγικὰ ἐπάγουσα τὰ τέλη, καὶ πολλῶν συμφορῶν ἀνάπλεα.

Οὐ μέντοι μικρὸν, οὐδὲ ἁπλοῦν ἐστι τοῦτο, ὡς ἄν τις ὑπολάβοι, ἀλλὰ πολλῆς μὲ

oexpelliturque tandem cum ignominia : floret contra ea, qui plus adulando valet, & ad malas id genus artes est probabilior. In universum vincit, qui alterum occupat, veraque deprehenduntur Homerica illa:

Nam communis amat caedentem caedere Mavors.

Igitur cum de rebus non parvis certamen sit, varia comminiscuntur contra se invicem compendia, quorum celerrimum & periculosissimum est delatio, quae initium sumit ab invidia bonae aliquid spei reliquum habente, sed miseriores longe tragicosque exitus, & multis refertos calamitatibus inferens.

11. Verum enim vero non parvum, neque simplex quiddam hoc est, ut suspicetur

a Ὁ] Artic. addunt *J.* & *Va.* Omittunt B. Cod. & Edd. *Fl. Fr. P. S.* &c. b Τὸν] Τε *Homer.* c Ἡμισυέλπιδος] Nil mut. Edd. neque Cod. B. ἢ μισοῦ ἢ ἐλπίδος forſ. legend. adpinxit aliquis margini.

zum excitavit, ſi non ſtatim rem perfecit, memoria tamen tenet atque obſervat Medii dictum. Fuit is Medius chori adulatorum, qui Alexandrum cingebat, veluti princeps, & calumniatorum ſummus, praeſtantiſſimis imminens. Jubebat autem ſuos audacter calumnias jacere, iisque mordere alios: docens, tametſi admorſus ulcus ſanarit, tamen calumnia cicatricem manſuram. His quidem cicatricibus, ac vomicis, aut gangraenis potius & cancris corroſus Alexander Calliſthenem perdidit, & Parmenionem & Philotam, &c. Cujus quidem Philotae hiſtoriam ab æmulo Cratero per calumniam ſubverſi operæ pretium eſt legiſſe apud *Curtium* lib. VI. cap. 8. quæ mirum in modum hæc, & ſequentia illuſtrat. *J.T.*

13. Εὐδοκιμεῖ, καὶ ὅλως φθάσας κρατεῖ] Haec ita potius interpretarer: *primas tenet, & illum denique praevertens ſuperat: quandoquidem exemplo ſuo hujus Homerici dicti veritatem confirmant.*

Mars dubius ſaepe & victorem ſtravit ovantem.

J.T.

14. Ὁ φθάσας] *Ven.* utraque agnoſcunt hunc articulum; reliquae reſpuunt. *M. du S.*

Ibid. Τὸ γὰρ τῆ Ὁμήρε] Sic fere in Ep. ad *Roman.* 2. 14. Ὅταν — τὰ τῆ νόμε ποιῆ. quibus verbis *Elſner.* haec Luciani aliaque ſimilia addit. *J.F.R.*

16. Ξυνὸς ἐνυάλιος] Hectoris verba ſunt *Iliad.* Σ. v. 309. *Livius* lib. XXVIII. cap. 19. *ubi Mars communis & victum ſaepe erigeret, & affligeret victorem. Propert.* II. 27. *Cum Mavors dubias miſcet utrimque manus. Ovid.* 1. Amor. el. 9. *Mars dubius*, &c. *J.T.*

Ξυνὸς ἐνυάλιος] *Hom.* Il. Σ. 309. *M. du S.*

Ibid. Τὸν κταν.] Adſcripſerat *Solan.* τε in *Homero* eſſe pro τὸν, recte; ſed quod etiam adleverat *B.* i. e. Baſilienſes, ſic habere, erravit; nam utraque *Baſ.* aeque τ' habet, ac reliquae. Forſan Codicem B. ſignificare voluit, quod credo, non tamen recipio, quia etiam τ' in ipſo Homero legi poteſt. *J.F.R.*

19. Ποικίλας — ὁδοὺς ἐπινοοῦσιν] Unde invidiam πολυμήχανον & πάντολμον Θηρίον *Photius* vocat, epiſt. prima, commate νς'. *J.T.*

22. Ἡμισυέλπιδος] Scriptum fuiſſe ἢ μισοῦ ἢ ἐλπίδος, minime dubito. Vulgatam tamen tuentur omnes libri & ipſe Codex Ox. *M. du S.*

26. Ἀλλὰ πολλῆς μὲ τύχης] Vere. nam, ut ait *Plautus* Captiv. II. 1.

Doli non doli ſunt, niſi aſtu colas:
Sed malum maximum, ſi id palam provenit.

J.T.

30. Οὐδ' ἂν κατίσχυσε] *Cicero* pro Cluentio, cap. 65. *Hoc uno modo ſaepe multorum improbitate depreſſa veritas emergit, & innocentia defenſio intercluſa reſpirat: quod aut ii, qui ad fraudem callidi ſunt, non tantum audent, quantum excogitant: aut illi, quorum eminet audacia, atque projecta eſt, a conſiliis malitia deſeruntur. Quod ſi aut confidens aſtutia, aut callida eſſet audacia, vix ullo reſiſti modo poſſet.* *J.T.*

35. Ὁ τιμώμενος] *Sarisberienſis* lib. VII. Policratici, cap. 24. *Ubique tamen, qui illuſtrioribus clareſcunt meritis, acrius invidiae toxicato dente roduntur. Vellejus Paterc.* lib. II. c. 40. *Numquam eminentia inviaia carent.*

tur aliquis, ſed arte multa, nec ingenio pauco, exquiſitaque cura indigens. Neque enim tantum noceret delatio, niſi probabili quadam ratione fieret: neque valeret aliquid, contra valentiorem omnibus veritatem, niſi allectamenti plurimum, & probabilitatis, & ſexcenta alia ad audientes machinaretur.

12. Defertur ergo ut plurimum ille, qui maximo in honore eſt, atque ob id ipſum eorum, quos poſt ſe reliquit, invidiae expoſitus. In hunc enim tela omnes dirigunt, tanquam obſtaculum quoddam atque impedimentum ipſum intuentes, dum putat unusquisque, primum ſe ſe futurum, expugnato illo principe, & de amicitia regis amoto. Quale quid in gymnico etiam certamine fit in curſoribus. Nam ibi quoque bonus curſor, ubi primum decidit repagu-

τέχνης, οὐκ ὀλίγης δὲ ἀγχινοίας, ἀκριβοῦς δέ τινος ἐπιμελείας δέομενον. εἰ γὰρ ἦν τοσαῦτα ἔλαττον ἡ διαβολὴ, εἰ μὴ πιθανόν τινα τρόπον ἐγίγνετο. εἰδ' ἦν [d] κατίσχυσε τ' πάντων ἰσχυροτέραν ἀλήθειαν, εἰ μὴ πολὺ τὸ ἐπαγωγὸν, καὶ πιθανὸν, καὶ μυρία ἄλλα παρεσκεύαστο χρὴ τ' ἀκουόντων.

Διαβάλλεται μὲν οὖν ὡς τὸ πολὺ μάλιστα ὁ τιμώμενος, καὶ διὰ τοῦτο τοῖς ὑπολειπομένοις αὐτοῦ ἐπίφθονος· ἅπαντες γὰρ τῷ δ' ἐπιτοξάζουσι, καθάπερ τι κώλυμα καὶ ἐμπόδιον προορώμενοι. καὶ ἕκαστος οἴεται πρῶτος αὐτὸς ἔσεσθαι, τ κορυφαῖον ἐκεῖνον ἐκπολιορκήσας, καὶ τ φιλίας ἀποσκευασάμενος. οἷόν τι καὶ ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν [e] ὑπὸ τ' δρομέων γίγνεται. καὶ γὰρ ὁ μὲν ἀγαθὸς δρομεὺς, τ ὕσπληγος εὐθὺς καλα-

d Κατίσχυσε] Κατίσχυι *Coll.* & Schol. *e* Ὑπὸ] Ἐπὶ Edd. priores, & B.

30. Κατίσχυι] Καθεδιάστωι. *G.*
43. Τῆς ὕσπληγος] Καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ σ. ο. ο. ν. λ. φ. ἐνταῦθα μὲν τὴν ἀφετηρίαν σημαίνει. σημαίνει δὲ καὶ φραγίλλιον, καὶ βούκιστρον, καὶ μάστιγα. *G.*

rent. Livius lib. XLV. cap. 35. de Paulo Macedonico, cui triumphus negabatur: *Intacta invidia media ſunt; ad ſumma fere tendit.* Apollodorus Comicus:

Πρὸς γὰρ τὸ λαμπρὸν ὁ φθόνος βιάζεται.
Nam rebus obſtat praeluſtribus invidia.

Cyprianus de Zelo & Livore: *Quanto ille, cui invidetur, ſucceſſu meliore profecerit, tanto invidus in majus incendium livoris ignibus inardeſcit.* Philo περὶ Ἰωσήφ· φθόνος δὲ ἀεὶ ταῖς μεγάλαις εὐπραγίαις ἀντίπαλος. *Invidia ſemper magnae felicitatis adverſaria eſt. Lucret.* lib. III.

Conſimili ratione ab eodem ſaepe timore
Macerat invidia, ante oculos illum eſſe potentem,
Illum adſpectari, clarus qui incedit honore:
Ipſi ſe in tenebris volvi, caenoque queruntur.

Infinita porro ſunt, quae in hanc ſententiam cum apud Graecos, tum apud Latinos Scriptores belle dicta reperias. *J. T.*

Ibid. Τοῖς ὑπολειπομένοις] *Nam qui invides, minor eſt*, ut ait *Plinius* lib. VI. epiſt. 17. Et, ſecundum *Plautum* in Captiv. Act. III. Sc. 4.

Eſt miſerorum, ut malevolentes ſint, atque invideant bonis. *J. T.*

Τοῖς ὑπολειπομένοις] Melius, dignatione inferioribus. *J. T.*

37. Τῷ δ' ἐπιτοξάζουσι] Ita recte pleraeque editiones. uti eſt apud *Homerum* Il. Γ. O. tamen & *Fl.* τὸν δὲ, prave. *M. du S.*

39. Τὸν κορυφαῖον ἐκεῖνον] Verto, *modo principem illum & in faſtigio dignationis collocatum, expugnaverit, ac de illo amicitiae gradu deturbaverit.* *J. T.*

41. Καὶ ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς] *Pindarus* Iſthm. Carm. IV.

Ἔστιν δ' ἀφάνεια τύχας
Καὶ μαραμένων,
Πρίν τέλος ἄκρον ἱκέσθαι.
Τῶν τε γὰρ διδοῖ τέλος,
Καὶ κρέσσον ἀνδρῶν χειρόνων
Ἔσφαλε τίχνα καὶ μετέβαψεν.

Id eſt,

Eſt tamen incertitudo fortunae etiam pugnantium, priusquam ad finem ſummum veniant. Horum enim dat finem, & virorum deteriorum ars corripiens praeſtantiorem ſupplantat. *J. T.*

42. Ὑπὸ] In omnibus Impreſſis & Mſſ. ἐπὶ, quod ego mutare non ſum cunctatus. *M. du S.*

Ἐπὶ τ' δρομέων] Non ſuſtinui vulgatum ἐπὶ repetere, quod ex praemiſſo ἐπὶ, & ſcribendi compendio natum locum hic habere nequit. Quare audaciae veniam dabit ipſa neceſſitas. *J. F. R.*

43. Τῆς ὕσπληγος εὐθὺς καλαστούσης] Ὑσπληγξ ſive βαλ-

καὶ ἀπεσύσης, μόνον τῷ πρόσω ἐφιέμενον, καὶ τὴν διάνοιαν ἐκτείνας πρὸς τὸ τέρμα, καὶ ἐν τοῖς ποσὶ τὴν ἐλπίδα τοῦ νίκης ἔχων, τῷ πλησίον οὐδὲν κακουργεῖ, οὐδέ τι τοῦ κατὰ τοὺς ἀγωνιστὰς πολυπραγμονεῖ. ὁ δὲ κακὸς ἐκεῖνος, καὶ ἄθλος ἀνταγωνιστὴς, ἀπογνοὺς τὴν ἐκ τοῦ τάχους ἐλπίδα, ὅπῃ τὴν κακοτεχνίαν ἐτράπετο· καὶ τοῦτο μόνον ἐξ ἅπαντος σκοπεῖ, ὅπως τὴν τρέχοντα ἐπισχών, ᵇ ἢ ἐμποδίσας, ἐπιστομιεῖ, ὡς, εἰ τοῦτο διαμάρτοι, οὐκ ἂν πώποτε νικῆσαι δυνάμενος. ᶜ ὁμοίως δὲ τούτοις, καὶ ταῖς φιλίαις τοῦ ᵈ εὐδαιμόνων γίγνεσθαι· ὁ γὰρ πρόσχων, αὐτίκα ἐπιβουλεύεται· καὶ ἀφύλακτος ἐν μέσῳ

lum, solum anteriora petens, & ad metam intendens animum, suisque in pedibus spem victoriae reponens, nihil mali infert alii, neque quidquam adversus certatores machinatur. At ille malus, abjecta spe celeritatis, ad malas artes conversus, illud solum omnino spectat, quomodo retentum impeditumve illum cursorem suffiaminet, ut qui, si hoc non succedat, vincere nunquam possit. Simile quid hisce in amicitiis beatorum solet evenire. Qui enim primas tenet, insidiantibus statim expositus est, & si incautus deprehendatur inter medios inimicos,

a Καὶν] Recte *J. S.* Καὶ male P. Καὶ etiam male Cod. B. ὃ Ἢ] Καὶ B. c Ὁμοίως] Ὅμοιος male *Fl.* d Εὐδαιμ. γίγνεσθαι] Εὐδαιμόνων τούτων γίγν. B.

βαλβίς, item γραμμὴ Polluci, repagula, quæ Latini *Carceres* vocabant, quibus apertis, non *fractis*, ut interpres habet, emittebantur currus. Videtur hic extentus funis fuisse, quo velut repagulo cursores continebantur; eoque remisso procurrebant. *J. T.*

Τῆς ὑσπλιγγος — κἀξισωσούσης] Constat jam satis, docente præsertim *Salmasio* Plin. exercit. p. 648. ὑσπλιγγα esse *repagulum*, vectim transversum, qui æquaret vel equos vel cursores, jam in linea stantes, ac paratos ad cursum. Hæc ὑσπλιγξ subito utrinque laxata decidebat in subjectam γραμμὴν, βαλβίδα, lineam cavatam, ad cujus modulum ita attemperate facta erat, ut decidens illam cavitatem impleret, & reliquo solo æquaret. Unice huc facit *Statii* locus Theb. 6, 593.

Ut ruit, atque æquum submisit regula limen,
Corripuere leves spatium.

ad quem cæteros laudat *Barthius*. Difertus etiam *Harpocrationis* locus in βαλβίς. Hæc faciunt etiam ad similem locum nostri, supra *Timon.* c. 20. *J. M. G.*

44. Μόνον τῷ πρόσω] Interpres vertit *primas affectare*, ac si τὰ πρωτεῖα legeretur. Τῷ πρόσω ἐφιέμενον, est: *tota mente intentus in spatium, quod cursu conficiendum restat, quo id absolvat.* Nemo hunc locum melius interpretabitur, quam *Virgil.* lib. V. Æneidos:

—— Signoque repente
Corripiunt spatia audito, limenque relinquunt
Effusi, nimbo similes: simul ultima signant.

Quod ad verbum est, τὴν διάνοιαν ἐκτείνας πρὸς τὸ τέρμα. *J. T.*

47. Οὐδέ τι τοῦ κατὰ τοὺς ἀγωνιστὰς] Οὐδέ τι κατὰ τοὺς συναγωνιστὰς legendum videtur. *F. G.*

49. Καὶ ἄθλος ἀνταγωνιστὴς] *Cicero* Philippica X. cap. 1. *Declarasti enim verum esse id, quod ego semper sensi, Neminem alterius, qui sua confideret, virtuti invidere.* *J. T.*

53. Ἐπιστομιεῖ] An in os cadere faciat? Supra *pro Imag.* c. 10. μὴ δὲ ἐκεῖνο τὸ πάθος ἔτω τὸ ἐπίθημα, μὴ ἐπιστομίσῃ μέ φησιν ἐμπεφυκότα. *F. G.* Alias esse *os obturo*, nisi notum, vid. notata ad l. d. & *Jov. Trag.* c. 35. ac *Liban.* Ep. 12. f. *J. F. R.*

56. Ὁ γὰρ πρόσχων] Pessime interpres exposuit, *qui prominet.* Repone, *qui ceteris antistat*: ut apud Catullum:

Veranni, omnibus e meis amicis
Antistans mihi millibus trecentis.

J. T.

57. Καὶ ἀφύλακτος] Cyprianus de simplicitate Prælatorum: *Faciliar cautio est, ubi manifesta formido est; & ad certamen animus ante præstruitur, quando se adversarius confitetur.* Verum, ut bene Seneca, *Professa perdunt odia vindicta locum.* *J. T.*

Ibid. Ἐν μέσῳ λαφθείς] Non satisfacit mihi interpres. Malim, *circumventus rapitur.* Eleganter Ausonius in Cupidine Crucifixo locum hunc illustrat:

—— Hostemque unum loca non sua nactum
Facta nube premunt. Trepidantem, & cassa parantem
Suffugia, in castum medio traxere catervæ.
Eligitur mœsto, &c.

Contra apud *Ciceronem* pro Cluentio c. 65. *Innocentis defensio sæpe multorum improbitate interclusa respirat.* *J. T.*

64. Ἢ ἐ ἀλλότριον] Sic *Ven.* utraque: reliqui Impressi & Cod. Ox. μηδὲ vel μὴ δ'. *M. du S.*

Ibid. Μηδὲ ἀλλότριον] Lege ἰδίῃ, i. e. τῇ. Τὸ μηδὲ hic locum non habet. *F. G.* Adeo placet, ut putem in con-

cos, abripitur. At isti amantur & videntur amici ob id ipsum, quod laedere visi sunt alios.

13. Fidem autem delationi non temere excogitant, sed in eo omni elaborant studio, veriti, ne quid absonum affingant aut alienum. Quare plerumque iis, quae insunt huic, quem calumniari volunt, in pejorem partem detortis, crimina faciunt non improbabilia: medicum, ut hoc utar, calumniantur veneficum, divitem vero tanquam dominationis appetentem; ministrum denique dominationis *suspectum* proditionis *faciunt*.

ληφθεὶς τῶν δυσμενῶν, ἀνηρπάσθη· οἱ δὲ ἀγαπῶνται, καὶ [c] φίλοι δοκοῦσιν, ἐξ ὧν ἄλλους βλάπτειν ἔδοξαν.

Τό, τε ἀξιόπιστον τῆς διαβολῆς οὐχ ὡς ἔτυχεν ἐπινοοῦσιν, ἀλλ' ἐν τούτῳ τὸ πᾶν αὐτοῖς ἐστιν ἔργον, δεδοικόσι τι [f] προσάψαι ἀπρεπὲς, [g] ἢ καὶ ἀλλότριον. ὡς γοῦν ἐπὶ πολὺ τὰ προσόντα τῷ διαβαλλομένῳ πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλουσι, οὐκ ἀπιθάνους ποιοῦσι τὰς κατηγορίας, οἷον τὸν μὲν ἰατρὸν διαβάλλουσιν ὡς φαρμακέα, τὸν πλούσιον δὲ ὡς τύραννον, τὸν τυραννικὸν δὲ ὡς προδοτικόν.

'Ενίο-

[c] Φίλοι] Φίλον B. cetera desunt usque ad ἀξιόπιστον, ex quo πίστιν tantum adscivit. [f] Προσάψαι] Προσάψεται B. [g] Ἢ καὶ] Recepi ex marg. *An* & *Va*. & *J*. *Mad*ᵈ *P. S Amst*. *Mn*ᵈ *Fl. Ald. Fr. H*. aeque male. *Mad* B.

contextum recipiendum. *J. F. R.*

65. Τὰ προσόντα] Hic sunt vel fortunae, vel ingenii, vel quaecunque alia bona, commoda, conditio: quae alicui adsunt, quibusve conspicuus est. *J. T.*

66. Πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλουσι] *Basilius Magnus* de Invidia: Δεινὸν δὲ ταῖς εἰς τὸ χεῖρον ἐπιστροφαῖς τὸ ἐπαινετὸν διαστρέφειν, καὶ ἐκ ὑγιοῦς παιδείας τὴν ἀρετὴν διαβαλεῖν. *Improbum autem est, in pejus deflectendo, quod laudabile est, culpare, & e malitia vicinia virtutem criminari. Sarisberiensis* lib. VII. Policratici, capite 24. de calumnia loquens: *Et nunc quidem*, inquit, *bona aliena pervertit, nunc minuit: mala autem fingit, quae non sunt; aut magnificat, & extollit, si qua sunt.* Contra ea *Quintilianus* lib. II. cap. 12. *Est praeterea quaedam virtutum vitiorumque vicinia, qua maledicus pro libero, temerarius pro forti, effusus pro copioso accipitur.* Sic & in amore, & in amicitia vitia proximarum virtutum appellationibus velantur. *Lucretius* lib. IV.

Nigra μελίχρως est, immunda & foetida ἄκοσμος.
Caesia γλαυκώπις, nervosa & lignea δρυὰς, &c.

Et apud *Theocritum* Batrus Idyl. X.

Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραν καλέουτί σε πάντες,
Ἰσχνὰν, ἀλλ' ἁδύαυσον. ἐγὼ δέ μοῦνος μελίχλωρον.
O Bombyce venusta, omnes te Syram vocant,
Tenuem, sole adustam. ego vero solus flavam mellis instar.

Est item apud *Aristaenetum* illius vitiorum in melius interpretationis amatorium exemplum, lib. I. epist. 18. Καὶ ὁ μέν τις τὴν νέαν, ὅτι σιμὴ, ἐκίχρης παρὰ σοὶ πληθεῖς ἐπαινεῖται· σοὶ δὲ τὸ γρυπὸν βασιλικὸν ἔφης· τὸ δὲ λιχνὸν μόνον τοῦτον ἐμοὶ ἐμμετρότητα ἔχειν μέλιτος δὲ ἀνθρώπους ἐπαμύζοις, λάπτοις δὲ θηρῶν παῖδας προστέρπεις· μεταχρόνιος δὲ εἶναι τοῦτο τοῦ, ἀλλ' ὁ ποιμὴν εἶναι. Ubi nisi & in Platone ita legeretur, & a Plutarcho in προστοίημα mutatum esset, χρῶμα pro ποίημα legerem. Neque vel ita tamen Platonis mihi locus sanus esse videtur. Μελαγχλόρους δὲ & τοῦτο μὲν εἶναι τινὸς ἄλλως ποίημα, ἢ ἑμοῦ ὑποκορίζομένου τε & εὐχερῶς φέροντος τὸν ἐχρότητα, ἴσως ἐστὶ ἄρα ἡ. Lege, μελαγχλόρους, (sive μελίχρως, ut alii malunt) δὲ καὶ τοῦτο οὐδὲ ἀλλ' ἢ χρῶμα εἶναι ἐμοῦ &c. ad plures illi sermo institutus est, sic ut τὸ non vitiosum esse, quivis facile deprehendat. Ceterae mendae manifestae sunt. Posset autem τὸ ποίημα *facies* verti: nisi quis προστοίημα cum Plutarcho malit: cujus vocis vim *Cicero* pluribus explicat, lib. II. de Oratore cap. XIV. *ut cum in sole ambulem, etiamsi alium ob causam ambulem, fieri natura tamen, ut colorer.* De Amicitia locus est eximius, sed prolixior, apud *Horatium* lib. I. Sat. 3. ubi tandem livorem nostrum, & animi aeruginem perstringit, dicens:

At nos virtutes ipsas invertimus; atque
Sincerum cupimus vas incrustare. probus *quis*
Nobiscum vivit? multum demissus homo. *illi*
Tardo *cognomen* pingui damus. *pro* bene sano,
Ac non incauto, fictum, astutumque *vocamus*, &c.

Plura ad Lucret. & Horatium *Lambinus* congessit, quae describere nolo, ne alienae fructum diligentiae videar velle intercipere. *J. T.*

69. Τὸν τυραννικὸν] Malim, *tyrannidis*, vel *tyrannî ministrum*, quam *tyrannum*, vertere. *J. T.*

Τὸν τυραννικὸν] Mutuo se explicant ὁ βασιλικὸς apud *Joannem* Evangelistam 4, 46. & hic noster τυραννικός. Non est tyrannus ipse ὁ τυραννικὸς, sed minister tyrannidis, humilis apud tyrannum, ad opprimendos cives operam suam illi commodans, certe pollicens, atque opportunus ob id ipsum suspicioni, illum adeo sedulo agere omnia, uti proditionis consilium tegat: ut

Ἐνίοτε μέντοι καὶ ὁ ἀκροώμενος αὐτὸς ποικίλλει τὰς διαβολὰς πρὸς τὸν ἐκείνου τρόπον οἱ κακοήθεις αὐτοὶ ἁρμοζόμενοι, εὐστοχοῦσιν. ἢν μὲν γὰρ ζηλότυπον αὐτὸν ὄντα ἴδωσι, Διέπευσέ, [a] φασι, τῇ γυναικί σου τὸ δεῖπνον, καὶ ἀπιδὼν ἐς αὐτὴν, [b] ἀπεσείσατο. καὶ ἡ Στρατονίκη πρὸς αὐτὸν ὑπόμαλα [c] ἀηδῶς, καὶ ὅλως ἐρωτικῶς· καί τινες καὶ μοιχικαὶ πρὸς αὐτὸν αἱ διαβολαί. ἢν δὲ ποιητικὸς ᾖ, καὶ ὅτι [d] τούτῳ μέγα φρονῇ, μὰ Δί', ἐκλεύασέ σου τὰ ἔπη, καὶ διέσυρε, καὶ ἄμετρα εἶπεν αὐτά, καὶ κακοσύνθετα. πρὸς δὲ τὸν εὐσεβῆ, καὶ φιλόθεον, ἄθεον καὶ ἀνόσιον ὁ φίλος διαβάλλει, καὶ ὡς τὸ θεῖον παροψύμενος, καὶ τὴν πρόνοιαν ἀγνοῦμενος. ὁ δὲ

14. Interdum vero ipse, qui audit, diversam calumniandi rationem subjicit, ut maligni, ad ipsius se mores dum componunt, scopum feriant. Si enim Zelotypum esse videant, *In coena*, inquiunt, *innuit uxori tuae, & intuitus eam ingemuit: vicissim ad illum Stratonice respexit non sane injucunde, & vultu omnino amatorio.* Et *praesto sunt*, quaedam etiam aliae de ipsius adulteriis calumniae. Si vero valeat poëtica facultate, eaque in re sibi placeat, *Per Jovem*, ait, *risit versus tuos Philoxenus, & traduxit, & immodulatos esse dixit, & male compositos.* Apud religiosum autem atque pium, pro atheo & profano amicus defertur, qui Deum respuat, & neget providen-

a Φασι] Sic restituit *Solan.* Vulgo φησι. In B. erat φῆ per compend. pro φασι. b Ἀπισώπεξε] Sic Edd. Ἐξώπεξε B. Forsan ὑπισώπεξε. c Ἀηδῶς] Sic B. Cod. ut *Toll.* voluit. Ἀηδῶς Edd. d Τούτῳ] Τοῦτο per compend. B.

77. Καὶ Στρατονίκη] Τὸν Σελεύκου Στρατονίκῃλω λέγει, ὃς ὁ υἱὸς * Σελεύκου Ἀντίοχος † ἐρασθεὶς πείθει τὸ πατέρα ‡ ταύτης παραχωρῆσαι τῷ υἱῷ· πείθει δὲ νόσῳ ἀλοὺς καὶ § εἰς αὐτὸ γιγνοὺς τὸ θανεῖν ἀφ' ἧς τὴν Στρατονίκην ἔρωτα. ὁ δὲ ἰατρικὴν τῷ πατρὶ γιγνόμενος Σελεύκου, ἀφ' ἧς τὸν υἱὸν Ἀντίοχον, εἶτα σοφίᾳ ¶ Ἐρασιστράτου τοῦ ἰατροῦ γνωσθέντος τὸ παραπίτου τὸ νόσου τοῦ ἔρωτος, ἀπέξεσε ταύτης ὁ πατὴρ τῷ υἱῷ. V.

* Σελεύκου] Καὶ Σελεύκου C. Sed errat Scholiastes; mater enim non erat. Pro καὶ ergo legendum τοῦ. *M. du S.*
† Ἐρασθεὶς] In C. ἐρᾶσθαι . . . ὡς νοσῆσαι καὶ θανεῖν ἀντιλῦσαι τῷ πατρὶ.
‡ Ταύτης παραχωρῆσαι] C. D. male αὐτῇ παραχωρῆσαι. *M. du S.* In editis male etiam legebatur παραχωρησάσθαι. *J. F. R.*
§ Εἰς αὐτὸ γιγνοὺς —] C. D. male πρὸς αὐτῷ γ. τῷ θανεῖν διὰ τὸν πρός. *M. du S.*
¶ Ἐρασιστρ.] Omissum erat in editis: addidit *M. du S.*

ut ille Callicrates, qui dum se τυραννικὸν simulat apud Dionem Syracusanum, illum evertit. Vid. *Nepos* 10, 8. *J. M. G.*

75. Φασί] In omnibus libris nostris φησὶ, quamvis vertant, *inquiunt*, ego mutavi. *M. du S.*

77. Ἡ Στρατονίκη] Allusit partim ad historiam Antiochi Seleuci R. filii, qui novercae amore flagrans ope Medici voti compos fuit factus: partim ad calumniam, qua Combabus fuit impugnatus apud eundem Seleucum, ac si Stratonices manifestarius adulter esset. Utramque noster fuse exponit in libello de Dea Syria: illam *Plutarchus* in vita Demetrii Poliorcetae: quam breviter item noster attigit in Icaromenippo: Σελεύκου δὲ Ἀντίοχον ἐφορᾶν Στρατονίκης διανοίᾳ λέβρα τῇ μητρυιᾷ. *Seleuci autem filium Antiochum videbam clam Stratonica novercae innutentem.* Ex hac historia effictam habes narratiunculam apud *Aristaenetum* lib. I. epist. XIII. Reposui autem, ejecta *uxoris* voce, nomen proprium, in quo ad historiam respicitur, quam exposuimus. Mox legam ἀηδῶς. Interpres non nimis bene vertit. *J. T.*

Ibid. Στρατονίκη] Adversantur haec fidei historiae; nemo enim vel tantillum Antiochi amorem subodoratus erat; quem ars Herasistrati sola detexit: sed & alibi noster in eundem incidit errorem. V. Ἰκαρ. c. 15. *M. du S.*

78. Ἀηδῶς] Mf. Ox. uti conjecerat *Tollius.* In reliquis ἀιδῶς. *M. du S.*

Ἀηδῶς] Cl. *Jens.* ad *Hermot.* sub init. vulgatam contra *Toll.* defendit, & potest mihi etiam ea ratione defendi, quod ἀΐδως intelligi queat, vel aliud verbum, quale Cl. *Gesner.* addit. Verum quando Cod. bonae notae habemus conjecturae *Tollianae* faventem, & melius procedit oratio, id recepi. *J. F. R.*

79. Ἐρασικῇ] Ἐρασιχάρους. *F. G.*

81. Μὰ Δί'] *Th. Mag.* v. Μὰ haec adferens observat rarissime adfirmare τὸ μὰ. Sed vid. supra ad *Icarom.* c. 14. notata. *J. F. R.*

82. Φιλόξενος] Nobilis poëta Lyricus, qui cum Dionysii tyranni carmina liberius damnaret, ab eo in Latumias detrusus est: unde Tarentum aufugiens Dionysio revocanti epistolam misit una litera O, id est *u*, no-

dentiam. Alter autem audiens, oestro statim in aure percussus, incenditur, ut facile est ad intelligendum, & aversatur amicum, non expectata accurata demonstratione.

15. Talia enim omnino excogitantque & dicunt, quibus maxime norunt ad iram provocari audientem. Cumque sciant, ubi quisque vulneri maxime sit opportunus, eo collineant, & feriunt: adeo ut praesenti ira turbatus, non amplius veritati inquirendae vacet; sed etiam si causam dicere velit aliquis, non admittat, qui nec opinata auditione, tanquam vera, jam ante occupatus sit.

16. Efficacissimum enim profecto genus

ἀκούσας, εὐθὺς μύωπι ἀφ' τοῦ ὠτὸς τυπεὶς, ἀφαπτέκαυ) ὡς τὸ εἰκὸς, καὶ ἀπέστραπται τ φίλον, ὁ θεμείνας τ ἀκριβῆ 90 ἔλεγχον.

Ὅλως γὰρ τὰ τοιαῦτα ἐπινοοῦσι καὶ λέγουσιν, ἃ μάλιστα ἴσασιν ἐς ὀργὴν δυνάμενα προκαλέσασθαι τ ἀκροώμενον· καὶ ἔνθα [c] πρῶτός ἐστιν ἕκαστος ἐπιστάμενοι, ἐπ' [f] ἐκεῖνο τοξεύουσι, καὶ ἀκοντίζουσιν ἐς [g] αὐτό, ὥστε τῇ παραυτίκα ὀργῇ τεθαραγμένον, μηκέτι σχολὴν ἄγειν τῇ ἐξετάσει τ ἀληθείας· ἀλλὰ κἂν θέλῃ τις ἀπολογεῖσθαι, μὴ προσιέσθαι τῷ προδεδόξῳ τ ἀκροάσεως, ὡς 1 [h] ἀληθεῖ προκαλειλημμένον.

Ἀνυσιμώταλον γὰρ [i] ὄν τὸ εἶδος τ διαβο-

[c] Πρῶτός] Ex emendatione *Toll.* quam recepit etiam *A.* Πρῶτός Edd. vulgo male. [f] Ἐκεῖνο] Recte sic Ed. *Toll.* & *A.* Ἐκεῖσε male cett. [g] Αὐτὸ] Bene sic *Pell.* Αὐτὸν Edd. male, nec *Tolliana* quidem excepta. [h] Ἀληθῆ] Ἀληθεῖ *Fl.* ἀληθείᾳ *Toll.* [i] Ὄν] Omittit B. Ὄντως vult *Fens.*

2. Ἀνυσιμώταλον] Δυσάρεστον ἀνθρωπον. *G.*

notatam. plura *Suidas*. Meminit & *Plutarchus* de fortuna Alexandri, Orat. II. in initio. *J.T.*

Ibid. Καὶ ἄμετρα] *Hiulca*, interpres. Rectius, *immodulata*, ut *Horatius* in Arte:

Non quivis videt immodulata poëmata judex.
J.T.

84. Ὁ φίλος ἀφαιρεῖται] Haec ad Lucianum ipsum spectare videntur impietatis accusatum. *M.V. La Croz.*

86. Ὁ δὲ ἀκούσας] Verte: *quo ille*, &c. amicus, *audito, statim velut oestro percitis auribus, uti par est, inflammatur, & moram accuratae inquisitionis non ferens, aversatur amicum, repellitque. Plane enim istiusmodi mendacia confingunt, quei: maxime norunt audientis animum ad iram posse provocari.* *J.T.*

93. Καὶ ἔνθα πρῶτός ἐστιν] Sic Alexander Parmenionis auctoritatem molestе ferens, a Cratero in Philotam, invidiosa illius & suspiciosa commemoratione accenditur: *Curtius* l. VI. cap. 8. Sic Nero a Capitone Cossutiano in Thraseam inflammatus, quod non adfuisset in Poppeae Sabinae consecratione, quam Nero praeceteris dilexerat: *Tacitus* lib. XVI. cap. 22. Sic apud Phaedrum libertus ille,

Adjecit id, quod sentiebat maxime
Doliturum amanti.

Ceterum exemplorum ὅστις κόπις. Benedictus male legit πρῶτος, pro πρῶτός, vertitque *& qua parte praestat.* nos emendavimus & contextum, & interpretationem, vertentes, *& qua quisque parte maxime vulneri patet.* *J.T.*

Ibid. Πρῶτός] Certa est *Tollii* haec emendatio. Quid enim est, quod ante eum in omnibus Impr. & O. Ms. legebatur πρῶτος? *M. du S.*

94. Ἐπ' ἐκεῖνον] Ἐπ' ἐκεῖνο Interpres legisse videtur. *F.G.*

95. Ἐς αὐτὸν] Glossema videtur. *F.G.*

97. Μηκέτι σχολὴν ἄγειν] Verterim: *indaganda, sed perscrutanda, veritati non modo non vacet: verum etiam, si quis objectum crimen diluere voluerit, non admittat defensionem, insolentia audita criminationis, tamquam veritate praeoccupatus.* *J.T.*

99. Ὡς ἀληθεῖ] Nisi ἀληθεῖ hic neutro genere accipitur pro substantivo, legendum hic vel ἀληθείᾳ, quod malim; vel ἀληθοῦς, ut ad ἀκροάσεως referatur. *J.T.*

1. Ἀληθεῖ] Nescio quid *Tollius* haesitarit; ἀληθεῖ enim certe neutrum est, & sanum, ac de mutatione ne cogitandum quidem. Vid. paullo supra notam *Fensii.* *J.F.R.*

2. Ἀνυσιμώταλον γὰρ ὄν] Atticismus, pro ἀνυσιμώταλον γάρ ἐστι. Sic *Homer.* Iliad. Θ. v. 306.

Μήκων δ' ὡς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἥτ' ἐνὶ κήπῳ
Καρπῷ βριθομένη, νοτίῃσί τε εἰαρινῇσιν.

Pro βρίθουσα. Pro ὁπότε malim, ὅτε που. *J.T.*

Ἀνυσιμώταλον γὰρ ὄν τὸ εἶδος τ ἀφελοῦς, τὸ ὑπεναντίον τ τῷ ἀκούοντι ἐπιθυμίας, ὁπότε ὁ Πτολεμαῖος τ Διονύσῳ ἐπικληθέντι, ἐγίνετό τις, &c.] Pessime, nisi ve-

βολῆς, [a] τὸ ὑπεναντίον τῆ τοῦ ἀκούοντος ἐπιθυμίας, [b] ὁπότε γὰρ καὶ τῷ Πτολεμαίῳ τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι, ἐγένετό τις, ὃς διέβαλε τὸν Πλατωνικὸν Δημήτριον, ὅτι ὕδωρ τε πίνει, καὶ μόνος τὴν ἄλλων γυναικεῖα οὐκ ἐνεδύσατο ἐν τοῖς Διονυσίοις. καὶ εἰ γε μὴ [c] κληθεὶς ἔωθεν ἔπινέ τε πάντων ὁρώντων,

calumniae, quod contrarium est audientis cupiditati: cum etiam apud Ptolemaeum illum qui Dionysus appellatus est, fuerit, qui deferret Platonicum Demetrium, quod aquam biberet, & solus muliebrem vestem non indueret Dionysiis. Et nisi ille vocatus postridie bibisset in conspectu omnium, &

a Τὸ ὑπεναντίον] Τῷ ὑπεναντίῳ B. b Ὁπότε] Ὡς πάλαι vult *Toll.* Sed nil mut. Edd. nec B. c Κληθείς] Recte BC. *Fl. Fr. P.* &c. Κληθεὶς male *J.* cum *V2.*

hementer me animus fallit, haec sese habent. Luxata est plane oratio, & male conjuncta, quae omnino est dividenda. Primo pro ὃν τὰ, scripsisse Lucianum existimo ὄντως. Dein post ἐπιθυμίας ponenda τελεία στιγμή, nec aliter video feciſse Florentinos; recte. Quae sequitur, est nova historia. Primum horum verborum membrum pertinet ad superius memorata, quemadmodum nimirum quis apud muliebriter pium accusatus, licet falsissime, impietatis, nullius veniae, immo ne defensionis quidem locum obtinere queat. *Revera enim* (addit Lucianus pro caussa) *haec est efficacissima calumniae species, quae alienum quid ab animi affectione audientis contineat. Quin etiam cum apud Ptolemaeum*, &c. *J.J.*

Ἀνυμεναίου γὰρ] Facile probaverim emendationem doctissimi *Jensii*. Sed in eo aliter mihi videtur, quod illud ὁπότε γὰρ καὶ Πτολεμαίῳ κ. τ. λ. sejungit a praecedentibus, & interpretatur, *Quin etiam cum apud Ptolemaeum*. Immo, quod ipsa etiam relativa particula ὁπότε indicat, artissime ista connexa sunt. Exemplum subjicitur illius observationis, quod dixerat τὸ παράδοξον τῆς ἀκροάσεως movere beatulos illos, τὸ ὑπεναντίον τῆς ἐπιθυμίας. Nempe quod vehementer optant homines, illud facile credunt, V.G. amari se: at cum semel adversantis huic persuasioni suspicionis, paradoxae initio, scintilla in animum incidit; ilicet ardent toti, a zelotypia in furorem ruunt. Sic Ptolemaei ἐπιθυμία est, Bacchum videri: hinc facile credit, bacchaturos in suam gratiam suos amicos. Παράδοξον est, Demetrium huic cupiditati regis adversari, in ea re, quam cordi adeo regi esse norit. Sed cum illud παράδοξον, illud ὑπεναντίον τῇ ἐπιθυμίᾳ, semel percussit aliqua fidei specie animum: actum est, periit Demetrius, nisi praesenti & extemporali remedio sibi succurrat. Huc etiam alterum de Alexandro & Hephaestione exemplum convenit. *J.M.G.*

Ibid. Τὸ ὕδωρ] Impressi omnes ὃν τὸ ὕδωρ. Cl. *Jensius* ὄντως scribendum putat; deinde post ἐπιθυμίας ponendam τελείαν στιγμήν. Ox. Cod. ὃν non agnoscit, recte. *M. du S.*

Ibid. Ὃν] *Solanus* ὃν delerat: ego certe non intruderem, si & in cett. abesset. At nondum rejicio, cum probabile non sit Librarios id quod difficilius est tam diligenter ingessisse; nam neque insolitus est Atticismus, sive πλανάζειν putes, sive participium pro ἀεὶ positum accipias, (cujus exempla satis dedimus alibi) adde *Herodian.* III. 12. 2. εἶδος δὲ ἀδύναλον ὂν δὲ διαχειρίζοις βασιλίας. Sed vel magis abundat verbum αὐτὸν ibid. V. 8. 8. εἶδον ὃν εἶναι αὐτὴν ἐλάνθανε, quod *Steph.* expungendum censet, vel mutand. in ἣν ὄ. At forsan eodem modo hic in Luciano abundat ὃν atque infra *Pseudol.* c. 6. ἡ ἀναισχυντία ὄντα, quod ibi expositum vide; aliaque etiam de abundante verbo εἶναι addita. Conf. mox c. 20. ἐγὼ — ἀδελφή τις ὄντα. *J.F.R.*

4. Πτολεμαίῳ] Δ. Νίκῳ v. not. *Toll.* & *Herodian.* I. qui Antigoni etiam meminit Bacchum imitantis. Adde de hoc cognomento *Spanh.* 435. qui ex *Euseb.* Chron. confirmat. 61. 73. 194. Diserte apud *Clem. Alex.* IV. Ptolemaeorum dicitur, p. 22. A. ubi plures memorantur Reges deorum nomina usurpantes. At neque *quartus* neque *undecimus*, sed *decimus* erat. Vid. Tabulam Chronol. Cl. *Humphr. Prideaux.* Idem enim est cum *Aulete*, cui successit Cleopatra Regum Ægypti ultima, primo tamen una cum Fratre regnans. Nisi forte hic Διόνυσος Νίκῳ ideo Νίκῳ dicatur, quia jam ante eum alius, nempe quartus ille, Διόνυσος dictus fuerit, qua de re nunc inquirere non vacat. Certe uterque Bacchi nomine non indignus, si id nominis non ab Ethnicis Bacchum ut numen colentibus, sed a nobis esset inditum, qui execramur. *M. du S.*

5. Τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι] Qui undecimus fuit Ptolemæorum. *J.T.*

6. Τὸν Πλατωνικὸν Δημήτριον] Cujus & Antoninus Imp. meminit lib. VIII. cap. 22. adeatur Jonsius in Histor. Philosophica. *J.T.*

Ibid. Πλατ. Δημήτρ.] Quis ille Platonicus Demetrius, de quo nihil Diogenes? Adi *Tollium*. *M. du S.*

7. Γυναικεῖα] De eo more multa apud *Euripidem* in Bacchis p. 545. & seq. *M. du S.*

9. Ἔωθεν ἔπινε] Quo nihil viro gravi turpius, nisi cum res poscit, aut jubet valetudo: antiquis autem tam rarum & inusitatum, ut etiam Apostolos illud diei tempus ab ebrietatis potuerit suspicione vindicare. Res igitur erat extremæ luxuriæ, quam & feminæ adamabant nequiores. *Apulejus* lib. IX. *Quanto me felicior Daphne vicina, qua mero & prandio matutino, saucia cum suis adulteris voluptatur.* Idem eodem libro: *matutino mero, & continuo stupro corpus emancipavat.* *J.T.*

10. Ταραπιλιδίου] *Pollux* lib. VII. cap. 17. καὶ μὴν τὰ γε ταραπιλιδίου λεγόμενα ἐσθήματα, ἀπομασχάλιον καὶ τὰ

Ταρα-

& Tarentinula indutus saltasset cum cymbalis; perierat homo, qui non delectaretur vita regis, sed aemulatione quadam ductus sententiis, vitae, luxuriae, Ptolemaei contradiceret.

17. Apud Alexandrum vero maximum omnium crimen dictum esset, si quis neque

ὑ λαβὼν [d] ταραντινίδιον, ἐκυμβάλισέ [e] τε ὑ προσωρχήσαιτο, ἀπολάλει ἂν, ὡς οὐχ ἡδόμενος τῷ βίῳ τοῦ βασιλέως, ἀλλ' ἀντισοφιστὴς ὢν, καὶ ἀντίτεχνος ὁ Πτολεμαίου τρυφῆς.

Παρὰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ, μεγίστη [f] τότε ἐν ἅπασιν ἀβουλὴ λέγοιτο, εἰ ἔλοιτό τις μὴ

d Ταραντινίδιον] Ταραντινίδιον male B. *e* Τε] Omittit B. *f* Τότε ἂν ἐστ.] Ποτὲ ποτοῦ ἂν B. Ἂν ποτὲ ἐστ. *Fl.* Vulgatum tenent cett.

10. Ταραντινίδιον] Θέρετρον λεπτὸν ἐ διαφανὲς ἱμάτιον ὑ πάντες περφορῶν. *V.*

Ταραντῖνον χρῆσιος ἐ τρυφῆς. *Est autem pellucida vestis, Tarantinidion, ita a Tarentinorum usu luxuque appellata.* Hesychius: Ταραντῖνοι, sive, ut alii legunt, ταραντινίδιον, ἱμάτιον γυναικῶν λεπτὸν, πρόσωπος ἔχον ὑπὸ τῇ ἑνὸς μέρους. *Tarantinidium, vestimentum muliebre tenue, fimbrias, seu villos habens ab una parte.* Utebantur eo plerumque meretrices. Lucian. in *Dial. Meretr.* VII. Οὐκ αἰσχύνῃ μόνη τῶν ἑταιρῶν οὐκ ἀλλόκοτον, οὐχ ὁρῶσα, ὑ ταραντινίδιον ἔχουσα. Apud *Pollucem* cap. XIII. lib. VII. fragmentum est veteris poëtae, Παιδίῳ δ' ἐνῆν δυοῖν, φορῶν πρόσωπον, ὑ γυναικεῖαν στολήν. *Virgo esse videtur, gerens fimbriatas vestes, & muliebrem stolam.* Muliebri autem veste Bacchus amiciebatur. Vide Senecam. Et Tragoedi, omnesque Dionysiaci artifices, quorum nota *Syrmata.* Apud eundem *Pollucem*, Λεπτῶν χιτώνων τις βασσάρα, διονυσιακὸς, ποδήρης. Et apud *Hesych.* βασσάραι χιτῶνες, ἃς ἐφόρουν αἱ Θρᾴσσαι βάκχαι. Hinc & Bacchus βασσαρεὺς dictus. Commentator vetus *Horat.* l. I. Od. XVIII. Bassareus *dictus est liber pater a genere vestis Bassarum:* unde & *Bacche* Bassarides *dicta Pers.* Bassaris & *Lyncem.* Bassaris *enim genus vestis est, ad pedes usque demissa, dicta a* Bassara, *loco Lydiae*, ubi fit. Ubi *Bassara* pro *Bassaris* legendum videtur. Verum Etymologici auctor & in etymologia, & in ipsa nominis denotatione variat. Quamquam etiam *Bassaris* apud Persii Scholiasten inveni, ad Sat. I. v. 101. *Bassarides*, inquit, *Baccha. Quibusdam videtur a genere vestis, qua Liber pater utitur, demissa ad talos, quam Thraces* Bassarin. *Quidam a vulpibus, quorum pellibus Baccha succingebantur. Vulpes Thraces* Bassares *dicunt.* *J.T.*

Ibid. Ἐκυμβάλισέ τε] Cymbala namque cum saltatione jungebantur in Deorum effeminato cultu: praesertim in festis Bacchi, Herculis, & Matris Deûm Cybeles. *Justinus* de Ptolemaeo Philopatore, lib. XXX. *adduntur instrumenta luxuria, tympana & crepundia;* sive, ut alii malunt, *crepitacula.* Ubi tamen τὸ *crepundia* ab interprete esse censuerim. Nam de eodem loquens *Plutarch.* tympani tantum meminit. Sed, uti dixi, & cymbala in ejusmodi festis solemnia fuere. *Apuleius* de Gallis Cybeles, lib. VIII. Milesi. *Qui per plateas & oppida cymbalis & crotalis personantes, Deamque Syriam circumferentes mendicare compellunt.* *Lucretius* lib. III.

Tympana tenta tonant palmis, & cymbala circum
Concava, raucisonoque minantur cornua cantu.
Et Phrygio stimulat numero cava tibia mentis.

Erant autem ea vel ex aere, vel e buxo, quae mutuo collisu non ingratum sonum edebant. *Ausonius* in Epist. ad Paulinum XXV.

Cymbala dant flictu sonitum: dant pulpita saltu
Icta pedum: tentis reboant cava tympana tergis.

Propert. lib. III. el. XVI. ad Bacchum:

Levis odorato cervix manabit olivo,
Et teretes nudos veste fluente pedes.
Mollia Dircaea pulsabunt tympana Thebe;
Capripedes calamo Panes hiante canent.
Vertice turrigero juxta Dea magna Cybelle
Fundet ad Idaeos cymbala ranca choros.

Anthol. lib. IV. de Herc. & Baccho:

Ἀμφοῖν δὲ ῥῆλαι σωτήριμοι· αἰχμὰ δ' ἄρηος
Νεβρὸς, λισσοτὴς, κύμβαλα δὲ, πλαδαμυή.
Sudorumque pares mens, paria arma: leonis
Exuviae, hinnuleus, cymbala cum strepitu.

Elegantur ad rem *Tertullian.* de Pallio: *At quin alius & sericatus & crepidam aratus incessit, & ut digne quidem Bacchantibus indumentis aliquid subtiminet, cymbalo incessit.* *J.T.*

12. Ἀντισοφιστὴς] Exprobrator. *Lactant.* lib. V. cap. 6. *Et quoniam mores ac vitia regis imitari genus obsequii judicatur, abjecerunt omnes pietatem; ne exprobrare regi scelus viderentur, si aliter viverent.* Vid. *Tacit.* XVI. 22. Et *Lactant.* l. V. cap. 9. p. 482. *Isocr.* p. 10. *J.T.*

15. Παρὰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ] Malim ita vertere: *Ita & apud Alexandrum haec omnium maxime valebat calumnia, si quis neque colere ut Deum, neque adorare velle Hephaestionem deferebatur.* *J.T.*

μὴ σέβειν, μηδὲ προσκυνεῖν τὸν Ἡφαιστίωνα. ἐπεὶ γὰρ ἀπέθανεν Ἡφαιστίων, ὑπὸ τῦ ἔρωτος Ἀλεξάνδρου ἐβουλήθη προσθεῖναι καὶ τῦτο τῇ λοιπῇ μεγαλυργίᾳ, καὶ θεὸν χειροτονῆσαι τὸν τελευτηκότα. εὐθὺς ἐν νεώς τε [a] ἀνέστησαν αἱ πόλεις, καὶ τεμένη καθιδρύετο, καὶ βωμοὶ, καὶ θυσίαι, καὶ ἑορταὶ τῷ καινῷ τύτῳ θεῷ ἐπετελεῦντο, καὶ ὁ μέγιστος [b] ὅρκος ἦν ἅπασιν, Ἡφαιστίων. εἰ δέ τις ἢ μειδιάσειε πρὸς τὰ γιγνόμενα, ἢ μὴ φαίνοιτο πάνυ εὐσεβῶν, θάνατος ἐπέκειτο ἡ ζημία. ὑπολαμβάνοντες δὲ οἱ κόλακες τὴν μειρακιώδη ταύτην τῦ Ἀλεξάνδρου ἐπιθυμίαν, [c] προσεξέκαιον εὐθὺς, καὶ ἀνεζωπύρουν, ὀνείρατα διηγούμενοι τῦ Ἡφαιστίωνος, ἐπιφανείας τινὰς, καὶ ἰάματα προστάττοντες αὐτῷ, καὶ μαντείας ἐπιφημίζοντες. καὶ τέ-

colendum sibi neque adorandum sumsisset Hephaestionem. Cum enim decessisset Hephaestion, prae amore illius Alexander reliquae suae hoc etiam adstruere magnificentiae voluit, & Deum suo suffragio facere defunctum. Statim ergo & templa excitare urbes, & loca consecrari & arae, atque sacrificia, festique dies novo Deo parari, sanctissimumque omnibus jusjurandum esse Hephaestion. Si quis vero subrideret ad ista, aut non satis religiosus esse videretur; mortis illi poena erat proposita. Excipientes porro puerilem hanc Alexandri cupiditatem adulatores, magis statim eam incenderunt, excitaruntque, qui immissa sibi ab Hephaestione insomnia narrarent, praesentiamque sibi illius oblatam, & sanationes quasdam illi tribuerent, vulgarentque edita ab illo oracula. Tandem sacrificarunt velut

As-

a Ἀνέστησαν] Ἀνήσαν marg. *A1*. b Ὅρκος ἦν ἅπασιν] Ἅπασιν ἦν ὁ ὅρκος B. c Προσεξέκαιον] Ἐξέκαιον male B.

28. Ὑπολαμβάνοντες] Antè τὸ * προλαμβάνοντες. *V.*

29. Τὴν Ἀλεξάνδρου ἐπιθυμίαν προσεξέκαιον] Ὡς ὁ Μάγιστρος †Συλοκάκας ‡ λέγεται Λέοντα τὸν βασιλέα ὅτι ἐξ-βάκχου περὶ Θεοφάνους ποιᾶ § τερατώδη διηγῶν ἱστορία, ἢ ἄτε καὶ ἄκρη, ἵνα μόνον εὐδιαμοιρῇ ψευδόμενος. *V.*

* Προλαμβάνοντες] Recepi ex C. Προλαμ—— *V.*

† Συλοκάκας] C. D. male Σιλουάνας λ. ὅντα τ. β. βασιλέα. *M. du S.*

‡ Magistri fuit summa dignitas in aula Constantinopolitana, de qua vide *Meursium in Lexico* Graeco barbaro. Quis autem hic Leo intelligatur, Thrax, Isauricus, vel Coprony-mi filius, quaerent quibus per otium licebit. Interea hinc liquet, Scholiastam nostrum saltem ante 1229. annos non vixisse, quandoquidem tum regnare coepit Leo Thrax. *J. Cler.*

§ Ἄτε καὶ ἄκρη] Exc. *G.* ἅτε καὶ ἄκυρ. Barbare. Sed tamen genuinam puro esse scripturam. In C. ἅτε καὶ ἄκυρ, ut in V. *M. du S.*

19. Ἐβουλήθη προσθεῖναι καὶ τῦτο τῇ λοιπῇ μεγαλυργίᾳ] Praecessit Melanchthon in vertendo *ad reliquam funeris magnificentiam additum voluit*. Et sequitur prompte Benedictus verba haec ipsa sic exprimens, quod miror ab aliis, qui hunc dialogum & versionem ejus tam accurate exegerunt, pro bono acceptum, quum nulla prorsus in Graecis fiat mentio illius funeris. Quin etiam μεγαλυργίᾳ non patitur, ut de impensa pecuniaria intelligatur, Graecis ad eam exprimendam alia voce utentibus. Immo nec consideratio magnificentiae funeris potest hic locum habere. Majora desiderantur, quae habebis, si recte vertas mecum *ad reliquam rerum suarum magnitudinem addi voluit, ut & Deum crearet eum, qui erat mortuus*. Inter alia ingentia acta sua referri voluit, ipsum ex mortuo fecisse Deum. *J. G.*

20. Καὶ θεὸν χειροτονῆσαι] Pluribus haec Arrianus, Curtius, Plutarchus in vita Alex. M. *J. T.*

24. Καὶ ὁ μέγιστος ὅρκος] De Caligula *Suetonius* refert, eum inter cetera amoris erga Drusillam documenta nunquam deinceps nisi *per numen Drusillae* dejeraſſe. Idem in morte Julii Caesaris narrat, controversias quasdam a plebe *interposito per Caesarem jurejurando* distractas: & Claudium Imp. *jusjurandum* sibi *neque sanctius*, neque *crebrius* instituisse, quam *per Augustum*: quin & violata perjurio numina ista gravius vindicata, quam si quis per ipsum Jovis numen, aut majorum gentium Deos pejeraret. Sicut vere dixerit *Tertullianus* in Apologetico: *Citius denique apud vos per omnes Deos, quam per unum genium Caesaris pejeratur*. *J. T.*

31. Ὀνείρατα] Id enim inter divinitatis signa. Unde & aegrotantes, & futura praenoscere cupientes, in Deum, Aesculapii praecipue, & Serapidis, nec non Apollinis, sese templa conferebant, per somnium illorum voluntatem, responsave expiscaturi. *J. T.*

32. Ἐπιφανείας] Illustravit hanc vocem, locumque Luciani, Vir illustris *Ex. Spanhemius* in V. Dissertatione de re Nummaria: quod opus a me juventuti nunquam non erit commendatissimum. *J. T.*

33. Μαντείας] Et oracula ad auctoritatem novo Deo conciliandam efficta. Aemulatus est in Antinoo Hadria-

Assessori Depulsorique malorum Deo. His audiendis delectari Alexander, ac tandem credere, & placere sibi, qui non Dei modo filius esset, sed facere etiam posset Deos. Quot ergo amicis Alexandri putamus eo tempore, male expetiisse Hephaestionis divinitatem? cum deferrentur, ut qui non colerent communem omnium Deum, ejiciendi eâ caussa, atque benivolentia regis excidentes.

18. Tum etiam Agathocles Samius qui ordines duxerat apud Alexandrum, & in honore fuerat, parum abfuit quin cum leone concluderetur, delatus nempe, ut qui sepulcrum Hephaestionis praeteriens flevisset. Verum succurrisse illi dicitur Perdiccas, dejerans per omnes Deos, ipsumque

λῶν ἔθνων παρέδρῳ, καὶ ἀλεξικάκῳ θεῷ. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἥδετό τε ἀκούων, καὶ τὰ τελευταῖα ἔπιστευε, καὶ μέγα [d] ἐφρόνει, ὡσανεὶ θεῷ παῖς ὢν μόνον, ἀλλὰ καὶ θεοὺς ποιεῖν δυνάμενος. [e] πόσους τοίνυν [f] οἰόμεθα τῶν Ἀλεξάνδρου φίλων [g] πρὸς τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἀπολαῦσαι τὸν Ἡφαιστίωνος θειότητος; ἀφελεσθέντας, ὡς δὲ τιμῶσι τὸν κοινὸν ἅπαντων θεὸν, καὶ ἀφ' οὗτο ἐξελαθέντας, καὶ τῆς βασιλέως εὐνοίας ἐκπεσόντας.

[h] Τότε καὶ Ἀγαθοκλῆς ὁ Σάμιος ταξιαρχῶν πρὸς Ἀλεξάνδρου, καὶ τιμώμενος παρ' αὐτῷ, μικρῷ δεῖν συγκαλείρχθη λέοντι, ἀφελεσθεὶς ὅτι δακρύσειε παριὼν τὸν Ἡφαιστίωνος τάφον. ἀλλ' ἐκείνῳ μὲν λέγεται βοηθῆσαι Περδίκκας, ἐπομοσάμενος πρὸς πάντων [i] τῶν θεῶν, καὶ πρὸς Ἡφαιστίωνα,

d Ἐφρόνει] Εὐφρόνει male P. *e* Πόσους] Ὅσους B. *f* Οἰόμεθα] Οἶμαι B. *g* Πρὸς] Et sic El. cum cett. *h* Τότε] Ὅτε B. recte, ait *Solan.* *i* Τῶν] Sine articulo B.

drianus, quem non secus ipse, ac Hephæstionem Alexander, dilexerat. *Spartianus* in ejus vita: *Et Graci quidem volente Hadriano eum consecraverunt, oracula per eum dari asserentes, qua Hadrianus ipse composuisse jactatur.* *J.T.*

34. Παρέδρῳ] *Servius* in VII. Æneid. *Revera Virbius est numen conjunctum Diana, ut matri Deûm Attis, Minervæ Erichthonius, Veneri Adonis.* Id est πάρεδρον. Πάρεδροι etiam σύνθρονοι dicti, teste *Hesychio*, quamquam viri docti τοὺς παρέδρους τοῖς συνθρόνοις inferiores existimant, & ordine, & dignatione. quin & Gallus sese apud nostrum in dialogo sui nominis πάρεδρον Ἑρμοῦ jactat. *J.T.*

Παρέδρῳ] Ælianus de Demade V. 12. ἱερᾶσθαι Διὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου τρισκαιδεκάλεω, id est πάρεδρον τῶν δώδεκα Διῶν. Συνθρόνους etiam vocabant; *Salmasius*. Unicuique Deorum suos tribuebant παρέδρους. Matri Deûm Idæos Dactylos, Æsculapio Ὑγίειαν, Ἰασὼ & Τελεσφόρον. Et sic aliis alios assessores. *M. du S.*

Παρέδρῳ ϑ' ἀλεξικάκῳ] Πάρεδρον hic esse præsentem auxilio, & tanquam *assidentem mortalibus ægris* Deum vel Heroem, recte monuit Vir doctus *Ger. d'Arnaud* de Diis παρέδροις c. 27. cujus observatis adjiciendum, quod *Salmas.* docuit Exerc. *Plin.* p. 248, b, B. ex Justino M. & Eusebio, jungi etiam solere παρέδρους & ὑπηρετικοὺς δαίμονας. Ἐπιφάνειαν etiam de somniis dici, ibidem monet vir summus. Verum de hac quidem omnia jam laudatus *Tollius*, *Spanhem.* diss. 7. divini operis p. 425. seq. *J.M.G.*

Ibid. Ἀλεξικάκῳ] Quod Herculi, quem æmulabatur Alexander, cognomen datum in Deorum numerum cooptato. Fuit item Apollinis cognomen, de quo videndus *Pausanias* in Atticis, pag. 61. *J.T.*

36. Ἐπίστευε] *Juvenal.* Sat. IV.

— *Quid apertius? Et tamen illi*
Surgebant cristæ. Nihil est, quod credere de se
Non possit, cum laudatur dis æqua potestas.
J.T.

41. Τὸν κοινὸν ἁπάντων Θεὸν] Erant enim & peculiares vel populis, vel familiis, seu gentibus Dii; *Auson.* in Cæsaribus:

Æneadum genetrix qui sextus & ultimus heres,
Pollutis, & claudit Julia sæcla Nero.

Inprimis heroes in Deûm numerum relati; ut populo Romano Quirinus. Cæterum, qui plura Deorum nomina desiderat, uni tantum culta vel cognita populo, legat cap. XXIV. *Apologetici Tertulliani*, & lib. IV. *Augustini* de Civitate Dei, cap. 8. & passim. *Sermon.* VIII. *Theodoreti* ad infideles Græcos, &c. *J.T.*

44. Ταξιαρχῶν] Verte; *Ordinum ductor, quique magno apud Alexandrum in honore erat.* *J.T.*

46. Συγκατείρχθη λέοντι] Alludit ad historiam Lysimachi, quem Alexander Leoni objecerat. *J.T.*

49. Ἐπομοσάμενος] Eodem ferme dolo, quo Julius Proculus usus, interfecto, seu discerpto a Patribus Romulo, quo desiderium plebis leniret. Adi *Livium* lib. I. & Florum, cap. 1. *J.T.*

ν, ὅτι δὴ κυνηγετοῦντι οἱ, φανέντα ἐναργῆ τὸν θεὸν ἐπισκῆψαι εἰπεῖν Ἀλεξάνδρῳ, Φείσασθαι Ἀγαθοκλέους. ὃ γὰρ ὡς ἀπιστοῦντα, οὐδὲ ὡς ὑπὲρ νεκρῷ δακρύσαι, ἀλλὰ τὸ πάλαι συνηθείας [a] μνημονεύοντα.

adeo Hephaestionem, venanti sibi apparuisse manifestum Deum, ac jussisse dicere Alexandro, parceret Agathocli; neque enim quod fidem non haberet, vel tanquam de mortuo, sed veteris consuetudinis memoria, flevisse.

Ἡ γοῦν κολακεία καὶ ἡ διαβολὴ τότε μάλιστα χώραν ἔσχε πρὸς τὸ Ἀλεξάνδρου πάθος συντιθεμένη. καθάπερ γὰρ ἐν πολιορκίᾳ οὐκ ὑπὲρ τὰ ὑψηλὰ, καὶ ἀπόκρημνα, καὶ ἀσφαλῆ τοῦ τείχους προσίασιν οἱ πολέμιοι, ἀλλ' [b] ἐν ᾗ ἀφύλακτόν τι μέρος ἢ σαθρὸν [c] αἴσθωνται, ἢ ταπεινὸν; ὑπὸ τοῦτο πάσῃ δυνάμει χωροῦσιν, ὡς ῥᾷστα παρεισδῦναι καὶ ἑλεῖν δυνάμενοι· οὕτω καὶ οἱ διαβάλλοντες, ὅ, τι ἂν ἀδυνεῖς ἴδωσι τῆς ψυχῆς, καὶ ὑποσαθρον, καὶ εὐεπίβαλον, τούτῳ προσβάλλουσι, καὶ προσάγουσι τὰς μηχανάς· καὶ τέλος ἐκπολιορκοῦσι, μηδενὸς ἀντιλαμβάνοντος, [d] μηδὲ τὴν ἔφοδον [e] αἰσθομένου. εἶτ' ἐπειδὰν ἐντὸς ἅπαξ τειχῶν γένωνται, πυρπολοῦσι πάντα, καὶ καίουσι, καὶ σφάττουσι,

19. Adulatio igitur atque calumnia tum maxime locum invenere apud Alexandrum, cum ad illius se affectionem animi componerent. Quemadmodum enim in obsidione non ad excelsa, & praerupta, & tuta murorum accedunt hostes, sed si qua incustoditam partem aliquam corruptamve animadvertunt, aut humilem; hanc viribus omnibus invadunt, ubi nempe facillime subire, & capere urbem possint: sic delatores quamcumque imbecillam viderint animi, vitiosamque partem, & superatu facilem, hanc oppugnant, huic machinas adhibent, & expugnant denique, cum objiciat se nemo, quin oppugnationem neque sentiat. Deinde cum semel sunt intra moenia, igne vastant omnia, urunt, caeduntque & abigunt,

a Μνημονεύοντα] Μνημονεύσαντα B. & Fl. b Ἐν] Etiam adest in Fl. c Αἴσθωνται] Αἴσθονται B. d Μηδὲ] Μὴ δὲ Edd. vett. ut semper. e Αἰσθομένου] Et sic Fl. B1. P. &c. An αἰσθανομένου; adscripsit Solan.

51. Ὅτι δὴ] Legebam initio, ὅτι ἰδὴ. verum τὸ ὅτι eleganter saepe παρέλκει. J.T.

58. Καθάπερ γὰρ ἐν πολιορκίᾳ] Eadem in Halieuticis similitudine usus est Oppianus lib. V.

Ὡς δ' ὅτε δυσμενέων βεμβρὸς λόχος ἀντιόωσι
Λάθρῃ ἐμπελάσῃ μεσάτῳ ἐπὶ νύκτα δοκεύσας,
Εὐδούσας δὲ κίχησι φυλακτῆρας πρὸ πυλάων
Ἄρεϊ εὐμενίοντος, ἐπιπλήξας δ' ἐδάμασσεν.
Ἔνθεν ἔπειτ' ἄκρῃσι τε πόλιν, καὶ τύρσιν ἐπ' αὐτὴν
Θαρσαλέοι στεύδουσι, πυρὸς βίλος, ἄσσος ἄτμη,
Δαλὸν ὑδμήτων μιγάρων αἰόλα φέροντες
Ὡς τότε &c.
Ac veluti insidiae media sub nocte propinquant
Hostibus occulto, & curis somnisque solutas
Excubias arcis nactae sub Marte quieto,
Cadunt; & sternunt custodum corpora passim:
Hinc propere vadunt summa ad vestigia muri,
Audacesque locant flammas in arce micantes,
Urbis casura signum, torremque ferentes,
Qui sit robustius jam prensa malleus arcis:
Sic tunc &c.

Ut & *Apulejus* ex parte lib. V. Metam. *Tunc nocte jam portis patentibus nudatum sororis animum facinorosa mulieres, omissis tecta machina latibulis, destrictis gladiis fraudium simplicis puellae pavenses cogitationes invadunt.* J.T.

61. Ἀλλ' οὐ φῂ] Non satis placere mihi fateor hoc οὐ φῂ. Possis quidem intelligere χώρας· sed usum formulae hujus desidero: ac malim legi ἀλλ' ἵνα, vel, quod magis probo, ᾗ ἂν vel εἴ πῃ, quod forte omnium proxime ad scripturam receptam accedit, ἀφύλακτόν τι μέρος κ. τ. λ. & sic interpretatus sum. J.M.G.

65. Ὅτι ἂν ἀδυνεῖς] *Themistius* Orat. III. Καὶ ὅπου ἂν αἰσθηται αὐτὴν εὐπραγοῦσαν, ἡρέμα εἰσοικισαμένη κατὰ σμικρὸν ὑπορύττει καὶ ἐλέγχει τὸ ἄφρακτόν τι καὶ ἀσθενές. *Qua ubi ad votum succedere sibi conatus suos senserit, perblande irrepens paulatim eum subruit, & scrutatur, qua parte minime munitus, ac minime valens est.* J.T.

67. Καὶ προσάγουσι τὰς μηχανάς] *Eique suas machinas admovent.* J.T.

76. Προσλιπάρησις] Non est *obsecratio*, uti reddidit interpres: sed est *assiduitas* in calumniando; aut si ita mavis, in assentando simul & calumniando, qua quasi obtunditur ille, quem in amicum veterem volunt concitare. J.T.

78. Συγχύσεως] Πρόδρομον ὑποκρίσεως vocat Themistius, *emissariam simulationis.* J.T.

82. Διατριβῆς] Et hic secutus sum Ed. J. quod enim

gunt ; qualia nempe victo animo & in ſervitutem redacto, fieri probabile eſt.

20. Machinae autem illis contra abſentem fraus, & mendacium, & perjurium, & improba aſſiduitas, & impudentia & ſexcenta alia maleficia. Maxima autem omnium adulatio eſt, cognata vel ſoror potius delationis. Nemo enim tam generoſus eſt, & adamantino muro ſic munitum pectus habet, quin concedat adulationis calumniis: cum praeſertim velut cuniculis quibusdam fundamenta ſubruat delatio.

21. Et extra quidem ſunt iſta. Intus vero proditiones multae *hoſtem* adjuvant, quae manum praebent, & portas aperiunt, & omni modo expugnationi audientis favent. Primo quidem novitatis amor, qui natura ineſt omnibus hominibus ; & illud celere eorum, quae vix attigimus, faſtidium: tum quod mirabiles auditiones ſectamur. Gaudemus enim, neſcio quomodo, univerſi

τὸ ἐξελαύνεσιν, οἷα εἰκὸς ἁλισκομένης ψυχῆς, καὶ ἐξανδραποδισμένης ἔργα εἶναι.

Μηχανήματα δὲ αὐτοῖς κατὰ τοῦ [f] ἀπόντος ἥ τε ἀπάτη, καὶ τὸ ψεῦδος, καὶ ἡ ἐπιορκία, καὶ προσλιπάρησις, καὶ ἀναισχυντία, καὶ ἄλλα μυρία ῥᾳδιουργήματα· ἡ δὲ μεγίστη πασῶν ἡ κολακεία ἐστί, συγγενὴς, μᾶλλον δὲ ἀδελφή τις οὖσα τῆς ἀλαζονείας. οὐδεὶς γοῦν οὕτω γενάδας ἐστὶ, καὶ ἀδαμάντινον τεῖχος τὴν ψυχὴν προβεβλημένος, ὃς οὐκ ἂν ἐνδοίη πρὸς τὰς τῆς κολακείας [g] ἀλαζόνας· καὶ ταῦτα ὑποκρουομένης, καὶ τὰς θεμελίους ὑφαιρούσης τῆς ἀλαζονείας.

Καὶ τὰ μὲν ἐκτὸς ταῦτα. ἔνδοθεν δὲ πολλαὶ προδοσίαι συναγωνίζονται, τὰς χεῖρας ὀρέγουσαι, καὶ τὰς πύλας ἀναπετῶσαι, καὶ πάντα τρόπον τῇ ἁλώσει τοῦ ἀκουόντος συμπροθυμούμεναι. πρῶτον μὲν τὸ φιλόκαινον, ὃ φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει, καὶ τὸ [h] ἀψίκορον. ἔπειτα δὲ τὸ πρὸς τὰ παράδοξα τῶν ἀκουσμάτων ἐπόμενον. εὐ γὰρ οἶδ' ὅπως ἡδόμεθα πάντες [i] λαθρηδὰ, καὶ πρὸς

[f] Ἀπόντος] Sic *Fl. Fr. H. P.* &c. & B. Ἀποίητος *J.* & *V2.* [g] Ἀλαζόνας] Sic B. cum *Fl. Fr. H. V2.* &c. Διστρίβας *J.* ſola, & marg. *A1.* [h] Ἀψίκορον] Sic *J. Ald. Fr. H. S.* Adſpirate *Fl. B. P.* [i] Λαθρηδὰ] Conſtans lectio, ait *Solan. Ald.* 2. tamen aliter, v. not. *Geſn.*

91. Τὸ ἀψίκορον] Παρὰ ἄψ, ὃ σημαίνει τὸ ἰσθμίως, καὶ τὸ κόρος, ὁ ἰσθμίως κόρον λαμβάνων, καὶ ταχίως πληρούμενος. καινοπρεπὲς τὸ χῆμα· * οὐκ οἶδα δ' ὅπως τὸ κοινὸν ἐμπαθομιλημένον. *V.*

92. Οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως] Καινοπρεπὲς τὸ χῆμα. οὐκ οἶδα δ' ὅπως τὸ κοινὸν ἐμπαθομιλημένον. *V.* alter. (In Ed. ad Λαθρηδὰ relatum, & poſt χῆμα omnia omiſſa.)

* Οὐκ οἶδα] In C hic novum ſcholion conſtitutum, quod jam ſupra alicubi habuimus. In Editis vero in omiſſum implevit aliaque menda correxit *M. du S.*

nim in aliis erat ἀλαζόνας, ferri nequaquam poteſt, cum ſtatim ſequatur καὶ ταῦτα ὑποκρουομένης τῆς ἀλαζονείας. *M. du S.*

89. Τὸ φιλόκαινον] *Plin.* lib. XII. Nat. Hiſt. cap. 1. *Eſt natura hominum novitatis avida. Plin.* Junior lib. VIII. epiſt. XVIII. *aures hominum novitate lactantur.* Hinc *Homerus:*

Τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
Ἥτις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.

J. T.

91. Τὸ ἀψίκορον] *Propert.* lib. II. eleg. 33.

Elevat aſſiduus copia longa viros.

Monetque *Iſocrates* ad evitandam illam ſatietatem, τὰς ἐπιθυμίας μὴ πυκνὰς ποιεῖν τοῖς αὐτοῖς. *ne ſaepius eosdem*

alloquamur, in orat. ad Demonicum. Eximium hae de re praeceptum eſt apud *Ciceronem* de amicitia cap. 19. *Non enim*, inquit, *amicitiarum eſſe debent, ſicut aliarum rerum, ſatietates. Veterrima quaque, ut ea vina, quae vetuſtatem ferunt, eſſe debent ſuaviſſima: verumque illud eſt, quod dicitur, multos modios ſalis ſimul edendos eſſe, ut amicitiae munus expletum ſit: novitates autem, ſi ſpem afferunt, ut tamquam in herbis non fallacibus fructus appareat, non ſunt illa quidem repudianda: vetuſtas tamen ſuo loco conſervanda eſt. J. T.*

93. Λαθρηδὰ καὶ πρὸς τὰς λιγυρήνας] Locus depravatus. *F. G.*

Λαθρηδὰ ἐμπρὸς τὸ ὡς λιγύρημα καὶ μαλὰ ὑποπτεύω ἐγὼ.] Ita locum hunc fere conclamatum refinxi fauſtis, ni vehementer divinatio me fallit, avibus. Vide quid in

[a] πρὸς τὰς λεγομένας καὶ μεταξὺ ὑπονοίας [b] ἀκούοντες. οἶδα γοῦν τινας ἥττως ἡδέως παραγαλιζομένους τὰ ὦτα ὑπὸ τῶν [c] διαβολῶν, ὥσπερ τοῖς πτεροῖς κνωμένους.

audire, quae clanculum atque ad aurem dicuntur, & plena sunt suspicionum. Novi enim quosdam, quorum aures non minus suaviter titillantur a calumniis, quam si plumis tangerentur.

Ἐπειδὰν τοίνυν ὑπὸ τούτων ἁπάντων συμμαχούμενοι προσπέσωσι, καὶ κράτος αἱρῶσιν, οἶμαι, καὶ οὐδὲ δυσχερὴς ἡ νίκη γένοιτο, μηδενὸς ἀντιπαρατασσομένου, μηδὲ ἀμυνομένου τὰς προσβολάς. ἀλλὰ τῷ μὲ ἀκούοντι ἑκόντι ἑαυτὸν ἐνδιδόντι· τῷ διαβαλλομένῳ δὲ τὴν ἐπιβουλὴν ἀγνοοῦντι. ὥσπερ γὰρ ἐν νυκτὶ πόλεως ἁλούσης, καθεύδοντες οἱ διαβαλλόμενοι φονεύονται.

22. Cum igitur tantis undique auxiliis nixi ingruunt, vi vincunt, puto, nec difficilis victoria fuerit, cum nemo stet in contraria acie, nec impetum repellat; sed ille qui audit sua se sponte dedat; qui vero petitur, ignoret insidias. Velut enim capta noctu urbe, dormientes caeduntur quos petit delatio.

23. Et

[a] Πρὸς τὰς &c.] Sic Edd. omn. & B. Πρὸς τὸ ὃς λεγόμενα καὶ μεταξὺ vult *Solan.* ac *Gesn.* optime. [b] Ἀκούοντες] Ἀκοὰς *Ald.* 2. [c] Τοὺς] Τοῖς B.

in omnibus nostris libris antea fuerit. ὃ. γ. ὁ. ὁ. ἡδόμεθα πάντες λαθραῖα, καὶ πρὸς τὰς λεγομένας ἐ μεταξὺ ὑπονοίας ἀκούοντες. Nullo prorsus sensu. Quid ad id Viri docti? quid *Tollius*? Conatus est quidem emendare; eo usque laudem meritus est; sed frigent ejus emendatio. Nostra scribentis mentem ipsam jam liquido praestat. Nec ullus jam scrupulus, pauculis tantum litteris mutatis, supereſt. Quod jam Lucianus dicit, nemo est, qui non a se dictum, aut scriptum hoc in loco credat aut velit, quod certae emendationis signum est. Haec autem cum scriberet Lucianus, ob oculos hunc *Demosthenis* l. habuisse videtur, π. στεφ. circa initium p. Ed. *Wolf.* 473. *φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει τὸ μὲ λοιδορίων ἐ τὸ καλῶς ἀκούειν ἡδέως, τοῖς ἐπαινοῦσι δ' αὐτοὺς ἄχθεσθαι. Tacit.* Hist. I. 1. *Obtrectatio & livor pronis auribus accipiuntur.* M. du S.

Ibid. Καὶ πρὸς τὰς λεγομένας] Hunc locum esse corruptum ipsa insignis varietas indicat. *Ald.* 2. sic, ἡδόμεθα πάντες, λαθραῖα καὶ πρὸς τὰς λαθραῖα λεγομένας καὶ μεταξὺ ὑπονοίας ἀκοάς. Hanc lectionem exhibet etiam *Jo. Caselius*, qui separatim hunc libellum dedit Helmstadii 1594. 4. Vertit autem anno proximo sic: *Nescio enim qui fiat, ut omnes clandestinis sermonibus capiamur, & avide arripiamus, quaecunque suspicionum plena ab aliis insusurrantur.* Melanchthon transtulerat, *Nescio enim, qui fit, ut omnes amore sui immodico admiratio furtim rapiat, & suspicionibus illectet.* Benedictus: *Nescio quo pacto gaudemus omnes clanculum, cum plenas suspicione delationes accipimus.* Scilicet certi quid negat contextum Graecae orationis. Varietas illa orta, nisi fallor, ex quo τὸ ὃς vel τ' ὃς adeo obscure scriptum, transiit in τάς. Nempe dedisse puto, vel ita, vel non multo aliter, Lucianum Οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως ἡδόμεθα πάντες λαθραῖα καὶ πρὸς τ' ὃς λεγόμενα, καὶ μεταξὺ ὑπονοίας ἀκούοντες. J. M. G.

94. Πρὸς τὰς λεγομένας ἐ μεταξὺ] Vix mihi tempero, quin *Solani* emendationem in contextum recipiam; ac miror cur ad confirmandam suam sententiam non addiderit idem occurrere supra c. 2. καὶ παρ' ὅλον τὸ διάστημα πρὸς τὸ ὃς αὐτῷ κοινολογούμενος. Cumque Cl. *Gesnero* eadem emendatio in mentem venerit, iste consensus magnum veritatis indicium. Proinde igitur habeat Lector, ac si πρὸς τὸ ὃς λεγόμενα ἐ μεταξὺ edi curassem, quamquam corruptam lectionem propter nonnullos retinui, quia in tribus verbis aliquid mutandum erat; quod me tamen non moraretur; nam cum τὸ ὃς vel τὰς semel transisset in τὰς, quid mirum, sequentes Librarios etiam genus adjectivorum ad id adcommodando corrupisse? J. F. R.

Ibid. Μεταξὺ ὑπονοίας] Gnome Gr.

Ὑπόνοια δεινὸν ἐστιν ἀνθρώποις κακόν.
Suspicio grave est hominibus malum.

Vide quae ad cap. 111. P. Syrus:

Ad tristem partem strenua est suspicio.

J. T.

Ibid. Ὑπονοίας] Recte igitur *Seneca* in irae devitatione monet *tollendam ex animo suspicionem & conjecturam, fallacissima irritamenta*; lib. II. de Ira, cap. XXIV. Idem lib. III. cap. XXX. *Taurum color rubicundus excitat: ad umbram aspis exsurgit: ursos leonesque mappa proritat. Omnia, quae natura fera ac rabida sunt, consternantur ad vana. Idem inquietis & stolidis ingeniis evenit; verum suspicione feriuntur.* Ausonius in epist. ad Paulinum:

Nec quae compositis male sunda & credula causis
Concinnat verisimilis suspicio culpas.

Ita

23. Et quod omnium miſerrimum eſt, hic quidem, rerum omnium ignarus, accedit ad amicum hilaris, ut qui nullius mali ſibi ſit conſcius, & conſueta loquiturque ac facit, undique inſidiis circumventus miſer. Alter vero, ſi quid generoſi pectoris habeat ac liberalitatis, & fiduciae, ſtatim erumpit iram, & impetum animi effundit, tandemque admiſſa defenſione intelligit, ſe fruſtra contra amicum incitatum fuiſſe.

Καὶ τὸ πάντων οἰκτιστον, ὁ μὲν οὐκ εἰδὼς τὰ γεγενημένα, προσέρχεται τῷ φίλῳ Φαιδρὸς, ἅτε μηδὲν φαῦλον ἑαυτῷ [d] συνεπισταμένῳ, καὶ τὰ συνήθη λέγει, καὶ ποιεῖ, παντὶ τρόπῳ ὁ ἄθλιος [e] ἐνεδρευμένος. ὁ δὲ, ἂν μὲν [f] ἔχῃ τι γενναῖον, καὶ ἐλεύθερον, καὶ παρρησιαστικὸν, εὐθὺς [g] ἐξέρρηξε τὴν ὀργὴν, καὶ τὸν θυμὸν ἐξέχεε, καὶ τέλος, τὴν ἀπολογίαν [h] προαιθόμενος, ἔγνω μάτην κατὰ τοῦ φίλου [i] παροξυμένος.

24. Si vero minus generoſus ſit atque humilior, admittit ille quidem, & ſummis labris arridet; ſed idem odit, & clanculum frendit dentibus, &, ut ait poëta, iram te-

Ἂν δὲ ἀγεννέστερος καὶ ταπεινότερος, προσίεται μὲν καὶ προσμειδιᾷ τοῖς χείλεσιν ἄκροις, μισεῖ δὲ, καὶ λάθρα τοὺς ὀδόντας ἀλαπρίει, καὶ, ὡς ὁ ποιητὴς φησι, θυστο-

d Συνεπισάμην] Ἐφισάμην B. e Ἐνεδρευμένος] Ita Edd. & B. Ἐνεδρευόμενος V2. f Ἔχῃ] Ἔχει B. g Ἐξέρρηξε] Διέρρηξε Coll. h Προαισθόμενος] Nil mut. Edd. nec B. An προσεισόμενος; marg. J. i Παροξυμένος] Παρωξυμμένος B. Nil mut. Edd.

12. Τὰ συνήθη] Πίστευε τοῦτο ἐγὼ, ὦ θεία δίκη, καὶ πάντα, εἰ καὶ μὴ, πρὸς βραχὺ, νικῶσα Ἀλήθεια. G.

Ita enim illic legendum: non, *male ſuada credula cauſſis*, uti partim Cel. *Graev.* vidit, partim nos emendandum judicamus. *Compoſita cauſſa* ſunt fictæ calumniæ. Sic *Phaedr.* f. 1.

Qui fictis cauſſis innocentes opprimunt.

Hic autem lubens legam; ἀλλ' πάντες πρὸς τὰς λεθωδεῖς λιγομένας, καὶ μὴ, ὑπὸ. ἀληθοῦς. J. T.

6. Τὸν ἐπιβουλεύοντα] Egregie *Cicero* Verrina II. cap. 15. *Eum qui palam eſt adverſarius, facile cavendo vitare poſſis: hoc verò occultum, inteſtinum, ac domeſticum malum non modo non exiſtit, verum etiam opprimit, antequam perſpicere atque explorare poſſueris.* Facete Hiſpani,

Del agua manſa me guarde Dios, que
de la brava me guardaré.
Id eſt,
A flumine leni ac placido me Deus tutum praeſtet:
A torrente facile me ipſe tutabor.

J. T.

15. Ἐξέρρηξε τὴν ὀργὴν] *Seneca* de Ira l. II. cap. 29. *Quid eſt iniquius, quam ſecreto credere, palam iraſci?* J. T.

17. Προσιέμενος] In omnibus libris noſtris hic legebatur antea προαισθόμενος, quo quid abſurdius dici poteſt? Immo vero προσιέμενος, ut c. 15. & 25. *M. du S.*

Προαισθόμενος] Si *praeſentit*, *praecipit*, cur adjicitur τέλος; Suſpicor ſcripſiſſe Lucianum προσιέμενος, *admittens*, vel ſi quod verbum ejusdem poteſtatis pro-

pius ad literas verbi προαισθόμενος accedit. J. M. G.

Προαισθόμενος] Et hic *Solani* emendationem recipiendam duco; verum quia & aliud verbum effingi poteſt, quod ſatisfaciat, vitioſam lectionem exhibeo, donec Codd. ſubſidio veniant. J. F. R.

20. Τοῖς χείλεσιν ἄκροις] Hoc eſt, non ex animo. Sic *ſummis labiis hoſpitem invitare*, dixit *Hieronymus*. Noſter autem, ἀπ' ἄκρων χειλέων φιλοσοφεῖν, in *Apologia* & in *Dialog. Meretr.* ἀπ' ἄκρων τῶν χειλέων τοὺς ἔρωτας ἔχειν. plura *Eraſm.* in Adagiis. J. T.

22. Ὡς ὁ ποιητὴς φησι] *Homer.* Ὀδυσ. ϱ.

Ἐσθλὰ ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδομεύων.
Bona praedicantes, mala autem in pectoribus occultabant loquentes.

& Ὀδυσ. Θ. in adult. Martis & Ven. de Vulcano: κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων. Eſt & apud *Heſiod.* δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων. *Dolum mente occulens. Heſych.* βυσσοδομεύει, ἐνθυμεῖται, μηχανᾶται, ἀπεκκεκρυμμένως βιλεύει, καὶ οὐ βάθος. Noſter in Philopatride, c. 1. μύχιον δὲ βυσσοδομεύσεις, ἄνω ἐκ κάτω ἀφεπολῶν, κερδαλεόφρονι ἰοικώς. J. T.

Ibid. Βυσσοδομεύει τὴν ὀργὴν] Namque, ut in Medea *Seneca*,

Ira qua tegitur, nocet:
Profeſſa perdunt odia vindicta locum.

J. T.

Βυσσοδομεύει] Utitur hoc verbo *Heſiodus*, ἀ. 3. δόλον φρεσὶ —— ων. Utitur etiam *Homer.* Od. Δ. 676. & alibi. Sed apud neutrum tota occurrit phraſis. *M. du S.*

δομεύει τὴν ὀργήν. οὐδὲν ἐγὼ οὕτω οἶμαι ἀδικώτερον, οὐδὲ δυλοπρεπέστερον, ἐνδακόντα τὸ χεῖλος ὑποτρέφειν τὴν χολήν, καὶ τὸ μῖσος [a] ἐν αὐτῷ κατάκλειστον αὔξειν, ἕτερα μὲν κεύθοντα ἐνὶ φρεσίν, ἄλλα δὲ λέγοντα, καὶ [b] ὑποκρινόμενον ἱλαρῷ καὶ κωμικῷ προσώπῳ, μάλα δεινοπαθῆ τινα καὶ [c] πένθους γέμοντα τραγῳδίαν. μάλιστα δὲ τοῦτο

net alta mente repoſtam. Qua ſane re nihil equidem injuſtius eſſe arbitror, aut ſervilius; commorſo labio, clanculum alere bilem, & concluſum intra ſe augere odium, aliud ſub pectore tectum habere, aliud vero dicere, atque ſimulare, ſub hilari & comica perſona, triſtem plenamque tragoediam. Maxi-

a Ἐν αὐτῷ] Ἑαυτῷ ſine ὦ Fl. b Ὑποκρινόμενον] Recepi ex V2. & B. & marg. A1. Ὑποκινούμενον Edd. cett. c Πένθους] Reſtitui ex J. Omiſſum enim in cett. & B.

23. Ἀδικώτερον] Cæcilius apud *A. Gellium* lib. XV. cap. 9.

Nam ii ſunt inimici peſſimi, fronte hilari,
Corde triſti: quos neque ut apprehendas, neque ut
mittas, ſcias. J.T.

24. Ἐνδακόντα τὸ χεῖλος] More indignantium. Vide *Eraſm.* in Adag. *Mordere Labium.* J.T.

26. Ἕτερα μὲν κεύθοντα] Achillis verba ſunt apud *Homerum* Iliad. I.

Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν,
Ὅστις κ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζῃ.
Ille mihi inviſus, non ſecus ac inferni porta,
Qui aliud in animo verſat, aliud autem loquitur.

Hinc *Phocylides:*

Μηδ' ἕτερον κεύθῃς κραδίῃ νόον, ἀλλ' ἀγορεύων.
Neque aliam occultes in corde ſententiam, alia proloquens.

Et tamen, ut *P. Syrus* ait:

Homo ſemper in os fert aliud, aliud cogitat. J.T.

Ἕτερα μὲν κεύθοντα] *Iliad.* I. 312. M. du S.

28. Καὶ ὑποκινούμενον] Non cepit hæc interpres. Repone igitur; *& hilari mimicoque vultu triſtia & tragica conſilia verſat.* Lege autem cum Cel. *Graevio* ὑποκρινόμενον. mox lego: κακῶν γέμοντα. *Val. Flaccus:*

Fingit placidis fera pectora dictis. J.T.

Ibid. Ὑποκινούμενον ἱλαρῷ & κωμικῷ προσώπῳ μάλα δεινοπαθῆ τινα & γέμοντα τραγῳδίαν] Salmurienſis interpolator: *plenam affectibus tragoediam in ſe commovet.* Quanto rectius & elegantius Philippus Melanchthon: *agitque laeta & comica facie tragoediam meram, & nihil non triſte patientem.* Sed tamen δεινοπαθὴς non eſt *triſte patiens*, ſed potius cum de homine loquuntur, eſt graviter commotus, & affectus. Περιπαθὴς δὲ τοῖς ἤθεσι apud *Athenaeum* lib. I. Dipnoſoph. eſt qui obſoniis valde movetur & delectatur, obſoniorum valde avidus. δεινοπαθὴς τραγῳδία eſt tragoedia acerba in eum, de quo agitur. ὑποκινητὰς τραγῳδίαν, Græcis eſt inſolens loquendi genus. Sed ſcribendum ſine dubio & mora, ut olim conjeceram, & nunc in Mſ. meam conjecturam veram eſſe deprehendi, ὑποκρινόμενον τραγῳδίαν *tragoediam agendam.* ὑποκρίνομαι eſt propriam hiſtrionum fabulam agentium in ſcena, unde ὑποκριτὴς eſt hiſtrio. In *Pſeudologiſta* cap. 19. καίτοι μέμνησαι ὡς τὸ εἰκὸς, ἃ πρὸς τὸ θέατρον ἀναπεπυσμένος, τοῖς ὀρχησταῖς ὑποκρινόμενος, καὶ στασιαγματάρχης ἀξιῶν εἶναι. Salmurienſis: *Ea etiam meminerunt, ut eſt conſentaneum, quae in theatro juvenis agebas, cum ſaltatoribus reſpondebas, atque una chori dux eſſe cupiebas.* Ultima verba non recte vertuntur. ὑποκρίνεσθαι non eſt *reſpondere*, ſed eſt hoc loco *ſecundas agere* ſeu *facere.* ſic interpretandum, *cum hiſtrionibus ſecundas faceres, & gregis dux eſſe cuperes.* Plautus Aſin. II, 1. *Jam nunc ſecundas mihi facis.* Proprie autem *grex* de hiſtrionibus. *Petron.*

Grex agit in ſcena mimum, pater ille vocatur,
Filius hic, nomen divitis ille tenet.

Grex Romanus in antiqua inſcriptione de pantomimis. Ὀρχησταὶ autem dicebantur pantomimi, ut *cantores* hiſtriones. Nondum tamen locus eſt ab omni mendo purgatus. Quid enim γέμοντα *plena tragoedia?* Cujus rei erat plena? Excidit vocula. Credo Lucianum ſcripſiſſe γέμοντα μίσους *plenam odii.* Et ſic totum locum vertendum, *agentem ſub perſona laeta & comica tragoediam valde aſperam & plenam odii. aſpera tragoedia* ut apud Sueton. in Auguſto: *aſperrimae litterae.* ſed *ſub perſona*, ut apud Mimum Syrum:

Heredis fletus ſub perſona riſus eſt.

Clariſſimus Vir *Jacob. Tollius*, conjecit legendum eſſe κακῶν γέμοντα. quod non improbo. J.G.G.

Ὑποκρινόμενον] Mſ. Gr. & V2. In reliquis prave ὑποκινούμενον. M. du S.

Ὑποκινούμενον — προσώπῳ] Favet *Graevio* etiam Caſeliana lectio ὑποκρινούμενον. Ac de ſententia nullum eſt dubium. Illud non auſim negare, ὑποκινεῖσθαι forte ipſum quoque aptum huic rei verbum, cui tanquam rariori ſubſtituerit aliquis alterum ſolenne. K-

reῖ-

Maxime vero ita afficiuntur, cum delator qui olim amicus videtur fuisse ejus quem defert, tamen hoc facit. Tum enim neque vocem audire amplius volunt eorum, quos calumnia petiit, dum causam dicunt: quod fide dignam accusationem ex longa, quam putant, amicitia praesumunt, neque hoc cogitant, multas saepe inter amicissi-

πάσχουσιν, ἐπειδὰν πάλαι φίλος ὁ ἐνδιαβάλλων δοκῶν εἶναι τῷ ἐνδιαβαλλομένῳ, ποιῆται ὁμοίως. τότε γὰρ [d] ὅτε φωνὴν ἀκούειν ἔτι θέλουσι τῶν διαβαλλομένων, ἢ τῶν ἀπολογουμένων, τὸ ἀξιόπιστον τῆς καθηγορίας ἐκ τῆς πάλαι δοκούσης φιλίας προειληφότες· οὐδὲ τοῦτο λογιζόμενοι, ὅτι πολλαὶ πολλάκις ἐν τοῖς φιλτάτοις μίσους παρέπεσε

[d] Οὔτε] Οὐδὲ marg. *A1.*

37. Ὅτι πολλάκις] Οἷον ἡδὺ πιεῖν, λυκιανὸ, κατὰ τὸ παροιμιῶδες, ὥσπερ *ἀσαρτίας ἐ μύρε πᾶσαν ὑπόνοιαν τῶν ἀληθινῶν. *V.*

* Ἀσαρτίας καὶ] In editis fuit ἀναδέσμε, quod emendavit *Salm.* addens: C. D. ἀσαρτίας καὶ, & sic V. quo nomine unguentum aliquod haud dubie designare voluit. Certe sic tacite mutare, & ἀναδέσμε edere, ut in Impr. factum est, non decet.

nitatem certe ad saltantes referri; nemo, puto, dubitat. Sic *Aristoph.* Nεφ. 296. Μέγα γάρ τι θεῶν παιῖται σεμνὸν ἀοιδαῖς, loqui videtur de modulato ingressu & saltatione, id est choro, nubium. Jam ὑποκινεῖσθαι ἱλαρῷ προσώπῳ τραγῳδίαν videtur idem significare quod παίζειν ὑπὸ προσώπῳ τραγῳδίαν, motus tragicos edere sub persona ridente. Τραγῳδίαν γέμουσαν simpliciter verti *plenam*, quod probabilis videretur *Groneviana* interpretatio, licet quibus argumentis atque exemplis usus est vir doctissimus, de illis non idem per omnia existimem. *J. M. G.*

Ὑποκρινόμενον] Hoc recepi, quia verissime respondet κωμικῷ προσώπῳ; nam comoedorum propria hypocrisis, cujus mentio etiam hoc *Dial.* frequens. Cl. *Gesner.* vulgatum ὑποκινούμενον verterat, *agere*: Ego *simulare* reposui. *J. F. R.*

Ibid. Ἱλαρῷ ἐ κωμικῷ] *Claudianus* in 1. Conf. Stiliconis lib. II. v. 34.

Inviſos odiſſe palam; non virus in alto
Condere; non laetam ſpeciem praetendere fraudi:
Sed certum mentique parem componere vultum.

J. T.

29. Παρεπαίζει τινα ἐ γέμουσαν τραγῳδίαν] Quum simpliciter & pari vocum ordine reddidisset Melanchthon *agitque laeta & comica facie tragoediam meram & nihil non triſte patientem:* Benedictus illud nudum γέμουσαν gravatus *plenam affectibus tragoediam* dedit, abolito modo, quo per copulativam se extendit Lucianus. Id exemplum video placere aliis, qui putant ſupplendam orationem, ut legatur παιζὸν γέμουσαν. Quod omnino nequeo probare, etsi videatur prima fronte blandiri. Nam quum dicit Lucianus τὴν γέμουσαν τραγῳδίαν, simul tacite intelligit *plenam* eorum casuum, qui solent esse proprii tragoediarum. Quod ipsum solent saepe omittere. Sic paulo ante dixit μεστὰς ὑποψιῶν, non addito quibus rebus essent repletae. Sic in Sympoſio. οἱ σοφοὶ δὲ ἠσίλγαινον, καὶ ἱλαιδοφοῦντο καὶ ὑπερενεπίμπλαντο ἐ ἐκκρέγισμα. Utique nec hic ſpeciatim quidquam addit. Quin etiam *Polybius* libro I. de praelio ad Ægates dicit, nunc πρὸς Ἄννωνα πάντες ἦ ἀγῶνα ἐ πρὸς αὐτὰς τὰς ναυτικὰς δυνάμεις καὶ προσῆτο γέμουσα καὶ σκέψεως, nunc οἱ μὲ ἦ πᾶς γέμουσαι ἐκφρίκης διέκειντο πρὸς κίνδυνον. Idem fit apud Graecos in aliis verbis. *J. G.*

Ibid. Πάθους] Sic *Ven.* utraque; in reliquis omnibus omissum, tam Mss. quam impressis. Sed genuina omnino scriptura, ut Συγγρ. c. 31. Epicurus apud *Diog. Laërt.* p. 301. B. ὁ δίκαιος ἀταραντότατος. ὁ δὲ ἄδικος πλείστης ταραχῆς γέμων. Cl. *Bentlejus* reposuit, & pro γέμουσαν, εἶναι, aut tale quid reponit. *M. du S.*

30. Γέμουσαν] Lege εἶναι. *F. G.*

Ibid. Μάλιστα δὲ τοῦτο πάσχουσι] Verte: *Hoc autem tum illis maxime evenit, cum hic, qui calumniam ſtruit, illi, qui calumnia appetitur, antehac amicus eſſe viſus, eodem modo facit.* *J. T.*

31. Ἐπειδὰν πάλαι φίλος] *Palladas* lib. I. Anthol. cap. 42.

Οὐχ ὕτω βλάπτει μισεῖν ὁ λέγων ἀναφανδόν,
Ὥσπερ ὁ τὴν πάθεμὴν ψευδόμενος φιλίαν.
Τὸν μὲ γὰρ μισοῦντα προειδότες ἐκτρεπόμεσθα.
Τὸν δὲ λέγοντα φιλεῖν ὑ προφυλασσόμεθα.
Ἔχθρὸν ἀγὼ κεῖνον κρίνω βαρύν, ὃς ποτε λάθρη
Τὴν λὴ τ φιλίης πίστιν ἔχων ἀδικεῖ.

Non ita nocet, qui odium ſuum pro ſe fert,
Atque ille, qui ſinceram ſimulat amicitiam.
Nam inimicum praeſcimus evitamus.
At ab eo, qui ſe amicum profitetur, nobis non cavemus.
Illum ego gravem judico inimicum, qui clanculum
Per amicitiae fidem injuriam facit.

J. T.

33. Ποιῆται ὁμοίως] Interpretatus sum, quasi legeretur ὁμως, quod placuit etiam Caſelio. *J. M. G.*

Ibid. Τότε γὰρ ὅτε φωνὴ] *Seneca* de Ira lib. I. cap. 7. *Commota enim ſemel & concuſſa mens ei ſervit, a quo impellitur.* *J. T.*

σιν αἰτίαι, τὸς ἄλλος λανθάνεσθαι. καὶ ἐνίοτε οἷς αὐτός τις ἔνοχός ἐστι, ταυτὶ φθάσας καλήγορησε τῷ πλησίον; ἐκφυγεῖν οὕτω πειρώμενος τ' ἀγγελίαν. καὶ ὅλως, ἐχθρὸν μὲ οὐδεὶς ἂν τολμήσειε ἀγγέλλειν· ἄπιστος γὰρ [a] αὐτόθι ἡ καλήγορία, πρόδηλον ἔχουσα τ' αἰτίαν· τοῖς δοκοῦσι δὲ μάλιστα φίλοις ὑπάρχειν, τ' πρὸς τὸς ἀκούοντας εὔνοιαν ἐμφῆναι προαιρούμενοι, ὅτι ὑπὲρ τῶ ἐκείνων συμφέροντι οὐδὲ τ' οἰκειοτάτων ἀπέχονται.

Εἰσὶ δέ τινες, οἱ καὶν μάθωσιν ὕστερον ἀδίκως ἀγγελημένους παρ' αὐτοῖς τὸς φίλους, ὅμως ὑπ' αἰσχύνης, ὧν ὑπέτυχον, [b] οὐδ' ἔτι προσίενται, οὐδὲ [c] προσβλέπειν τολμῶσιν [d] αὐτὸς, ὥσπερ ἠδικημένοι, ὅτι μηδὲν ἀδικοῦντας ἐπέγνωσαν.

Τοιγαροῦν πολλῶν κακῶν ὁ βίος ἐπλήσθη τοῦτο τ' οὕτω ῥᾳδίως καὶ ἀνεξετάστως πεπιστευμένων ἀγγελιῶν. ἡ μὲν γὰρ Ἄτεια,

mos cauſſas odii incidere, quae fugiant alios. Nonnunquam etiam, quorum aliquis ipſe reus eſt, eorum accuſare occupat alium, effugere ita criminationem tentans. Atque in univerſum inimicum criminari nemo auſit. Fidem enim ſtatim amittit delatio, quae cauſſam manifeſtam habeat. Sed illos aggrediuntur, qui maxime videntur amici, qua re ſuam adverſus audientes benivolentiam oſtentatum eunt, qui ipſorum utilitatis cauſſa ne familiariſſimis quidem parcant.

25. Sunt vero qui etiam cum deinde dicerunt, injuria delatos apud ſe amicos, tamen verecundia quadam fidei temere habitae, neque admittere quidquam *excuſationis*, nec adſpicere illos audent, tanquam injuria affecti *eo ipſo*, quod nihil injuſte egiſſe illos deprehenderunt.

26. Itaque malis multis impleta eſt vita, a creditis ita temere & ſine examine delationibus. Antia enim,

Aut

a Αὐτόθι] Sic Edd. fere omnes & B. Αὐτόθεν *F.* & *V2.* ac marg. *A1.* b Οὐδ' ἔτι] Ex emendat. *Solan.* Οὐδέ τι Edd. priores. c Προσβλέπειν τολμῶσιν] Ita *Solan.* reſcripſit ex B. Vulgo inverſe: τολμῶσι προσβλέπειν. d Αὐτὸς] Αὐτοῖς male *Fl.*

40. Οἷς αὐτὸς] Εἰς τ' Ἰωσὴφ αἰνίττεσθαί μοι δοκεῖ. *V.* *Οὐ κακῶς σοι δοκεῖ, ὦ †ἑρμηνεῦ· ὁ γὰρ εἰς Ἰωσὴφ ὁ λόγος αἰνίττεται, ἀλλ' εἰς Βελλεροφόντην, ὃς ὁμοίως αὐτοῦ πέπονθεν ὑπὸ τὴν τῆς Προίτου γυναῖκα Ἄντειαν, ὡς φησιν Ὅμηρος ὁ ‡Ζ, καὶ τὴν χίμαιραν ἀντιγράφει αὐτός. ὁ πολὺ δὲ τὸ ὦ μέσον ἀγγέφορον. *V.*

* Οὐ κακῶς] Novum Scholium eſt; ſed ad eadem verba relatum. *M. du S.* Καλῶς legend. probe monet Cl. *Weſſelingius.*

† Ἑρμηνεῦ] Ὥρμηνεῦ edita, ad quae haec nota addita: ſic clare legitur in Mſ. Videtur hoc ſcholion alterius eſſe Grammatici, qui auctori praecedentis ſcholii contradicat. Quid ſit ὥρμηνεῦ plane ignoro; niſi forte legendum ſit ἑρμηνεῦ, i. *interpres*, quo nomine praecedentem Scholiaſtam appellaret hujus ſcholii auctor. *J. Cler.* Immo ἑρμηνεῦ legitur, ε & ρ ita conjunctis, ut facile ὡς credas, non ιρ. expreſſum. *M. du S.*

‡ Ζ] ἡ V. male. (vid. Il. Z. 164.) *M. du S.*

40. Αὐτός τις ἔνοχος] Sic apud *Senecam* in Hippolyto v. 720.

Regeramus ipſi crimen, atque ultro impiam
Venerem arguamus. Scelere vincendum eſt ſcelus.
Tutiſſimum eſt inferre, cum timeas, gradum.

Ita & Antoninus Caracalla, quum Getam fratrem obtruncaſſet, per totam regiam currens, clamabat μέγαν κίνδυνον ἐκπεφευγέναι, μόλις τε σωθῆναι. *Magnum ſe effugiſſe periculum, vixque evaſiſſe incolumem*, parricidio immanem ſuperaddens calumniam, ut eſt apud *Herodian.* lib. IV. cap. 4. Sic Jugurtha, cum Hiempſalem interfici curaſſet, & Atherbalem bello invaſiſſet, ſcelere velabat ſcelus, mentitus, *Hiempſalem ob ſaevitiam ſuam ab Numidis interfectum: Atherbalem ultro bellum inferentem, poſtquam ſuperatus ſit, queri, quod injuriam facere nequiſſet*; teſte *Salluſtio* cap. XV. belli Jugurth. *J. T.*

46. Τὴν πρὸς τοὺς ἀκούοντας εὔνοιαν] *Themiſtius* Oratione III. Φύονται δέ τινες ἐν ἀνθρώποις ἀλάπεκες, μᾶλλον δὲ ἀνθρώποις σμικρά τε καὶ ἀνελεύθερα, τὰς ἀλάπεκας ὄπισθεν ἑφελκόμενα· οἱ δὲ αὐτῶν τὰς ἀλάπεκας, ἀλλὰ δράκοντας ἐκ χαλεποῦ ἐκ ἀτόπου μεστοὺς ὑπηκοΐας, καὶ κρυπτομένους νόσους καὶ φιλανθρωπίας ὑποβαστάσμασιν, ὃς ἀπελαύσει χρεὼν καὶ ἀποσοβῆσαι πεφύκατον. *Exiſtunt autem etiam inter homines Vulpeculae quaedam, ſive homuncione potius exigui & illiberales, pone vulpes ſecum attrahentes: alii vero non vulpes, ſed ſerpentes difficilis & horribilis veneni plenos, adrepentes, & benevolentiae & humanitatis involucris obtectos, qui longiſſime abigendi & expellendi ſunt.* Ita apud Syneſium Typhonis uxor ad uxorem praefecti peregrinae militiae ventitans, & per calumniam Oſiridi necem ſtruens, eam

Aut morere, inquit, *o Proete, aut interfice Bellerophontem*
Qui nostrum invitare volvit conscendere lectum:

cum tamen ipsa prius pudore illius tentato repulsam tulisset. Et parum abfuit quin in certamine cum chimaera periret juvenis, qui hanc mercedem retulit suae temperantiae, & pudoris adversus hospitem, ut libidinosae mulieris insidiis peteretur. Phaedra autem ipsa quoque similia cum detulisset contra suum privignum, effecit ut exsecrabilis fieret patri, nihil, Dii boni! nihil nefandum cum patrasset.

27. *Sane quam!* dicet aliquis. *Sed fide dignus nonnunquam est delator, qui justus caetera & prudens esse videatur: & oportebat rationem illius habere, qui nunquam tale maleficium commiserit.* Numquid ergo est aliquis Aristide justior? Sed tamen ille etiam coivit

Τεθναίης, φησὶν, ὦ Προῖτε, ἢ [e]κάκλαυε Βελλεροφόντιν,
Ὃς μ' ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ·

αὐτὴ πρότερα ἐπιχειρήσασα, καὶ ὑποφθεῖσα. καὶ μικρῷ ὁ νεανίας ἐν τῇ πρὸς Χίμαιραν συμπλοκῇ διεφθάρη, ἐπιτίμιον σωφροσύνης ὑποσχών, καὶ τὸ πρὸς τὸν ξένον αἰδοῦς [f]μάχλῳ γυναικὸς ἐπιβεβουλευμένου. ἡ δὲ Φαῖδρα, κἀκείνη τὰ ὅμοια καλειπτοῦσα τῷ προγόνῳ, ἐπάρατον ἐποίησε τὸν Ἱππόλυτον γενέσθαι τῷ πατρὸς, οὐδὲν, ὦ θεοὶ, οὐδὲν ἀνόσιον εἰργασμένον.

Ναὶ, φήσῃ τις. ἀλλ' ἀξιόπιστός ἐστιν ἐνίοτε ὁ ἀλαζὼν ἀνὴρ, τότε ἄλλα δίκαια, καὶ συνετὸς εἶναι δοκῶν, καὶ [g]ἐχρῆν προσέχειν αὐτῷ, ὅτε μηδὲν ἂν [h]τοιοῦτο κακουργήσαντι. ἆρ' οὖν τοῦ Ἀριστείδου ἔστι τις δικαιότερος; ἀλλ' ὅμως κἀκεῖνος συνέστη

[e] Κάκτανε] Al. male κάτθανε *Coll.* [f] Μάχλῳ] Μάχλης *Th. Mag.* [g] Ἐχρῆν] Χρῆν B. [h] Τοιοῦτο] Τοιοῦτον B.

58. Κάτθανε] Γρ. κάκτανε. *G.*

rum fese fingit misereri, quibus cum liberis & uxoribus certa immineret ab Osiride pernicies; καὶ ἅμα ἐδάκρυσεν ἂν ὑπογωνιάζουσα τὰ παιδάρια, σύνοιαν αὐτῷ προσποιουμένη. *Simulque ejus complexa tenellos liberos lacrumari cœpit, benivolentiam hac commiseratione assimulans.* *J.T.*

47. Ἐπὶ τοῦ ἐκείνου συμφόρᾳ] *Cicero* l. I. de Offic. cap. 13. *Totius autem injustitiæ nulla capitalior est, quam eorum, qui tum, cum maxime fallunt, id agunt, ut viri boni esse videantur.* *Origines* lib. VI. contra Celsum: Τότε μάλιστα τὸ φαῦλον ἐν τῇ χύσει ἡ κακία, καὶ τῇ ἀκρότητι αὐτῆς εἶναι χαρακτηρίζεται, ὅτε ὑποκρίνεται τὸ κρεῖττον. *Tum maxime nequitia ad cumulum & culmen improbitatis perveniisse notatur, cum speciem sibi virtutis induit.* P. Syrus:

Malus bonum ubi se simulat, tunc est pessimus.
J.T.

52. Οὐδ' ὅτι] In omnibus antea οὐδέ τι corrupte. Statim etiam ex Mſ. Ox. ordinem vulgatum Impressorum mutavimus, in quibus prave legebatur τολμῶσι προσελθεῖν. *M. du S.*

58. Τεθναίης] *Homer.* Il. Z. 164. *M. du S.*

60. Ἔθελε] Corrige ἔθελεν. F.G. Necessario, ideoque vel sine auctoritate alia parui. *J.F.R.*

Ἔθελεν] Ita apud *Homerum* legitur, melius quam ut in libris nostris est ἔθελε. *M. du S.*

62. Αὐτὴ πρότερα ἐπιχειρ.] Nota Hippodamiæ & Myrtili fabula; notissima Faustæ & Crispi Cæsaris; minus celebris illa Damasippes & Hebri apud Plutarchum de flumin. est & aliud novercæ privignum in amore immorigerum ad patrem deferentis exemplum apud *Heliodorum* in Æthiopicis, ut & apud *Apulejum* lib. X. Milesiacor. Plura exempla *Muretus* congessit cap. XII. lib. I. Var. Lect. *J.T.*

64. Ἐπιτίμιον] Conf. T. I. Μωμ. c. 4. T. II. Ὀργ. c. 4. Et Τοξ. c. 10. f. *M. du S.*

66. Μάχλῳ] *Thomas Magister* μάχλης in suo codice videtur legisse. Sic iterum usurpat Noster Ὀν. c. 4. *M. du S.*

Μάχλῳ] Pro vulgato facit, quod & supra, *Asin.* c. 4. habuimus μάγῳ γάρ ἐστι δῆμος ἐ μάχλῳ. quare & hic nihil mutaverim. *J.F.R.*

70. Οὐδὲν ἀνόσιον εἰργασμένον] Unde ipsa Phædra apud *Senecam*:

— *Falsa memoravi; & nefas,*
Quod ipsa demens pectore insano hausorum.
Mentita finxi. Vana punisti, pater:
Juvenisque castus crimine incesta jacet.
Pudicus, insons.
J.T.

76. Ἀλλ' ὅμως κἀκεῖνος] Unde hoc Lucianus acceperit, nescio. *Plutarchus* certe, in Aristidis vita, negat

ὅτι τ Θεμιστοκλέα, καὶ συμπαρώξυνε τ δῆμον, ἧς [a] φησιν ἐκεῖνος πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑποκεκνισμένος. δίκαιος μὲν γὰρ ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους Ἀριστείδης, ἄνθρωπος δὲ καὶ αὐτὸς ἦν, καὶ [b] χολὴν εἶχε, καὶ ἠγάπα [c] τινὰς, καὶ ἐμίσει.

contra Themistoclem; & concitavit una populum, eodem *nempe*, ajunt, quo iste civilis ambitionis pruritu solicitatus. Scilicet justus, si cum aliis comparetur, Aristides: at homo erat ipse quoque, & bilem habebat, & amabat quosdam atque oderat.

Καὶ εἴγε ἀληθής ἐστιν ὁ περὶ τῦ Παλαμήδους λόγος, [d] ὁ συνετώτατος τ Ἀχαιῶν, καὶ τοῖς ἄλλοις ἄριστος, τ ἐπιβουλὴν καὶ ἔνέδραν ὑπὸ φθόνου φαίνεται συνειθεικὼς κατὰ ἀνδρὸς ὁμαίμου, καὶ φίλου, καὶ ὅτι τ αὐτὸν κίνδυνον ἐκπεπλευκότος· ὅτως ἔμφυτον ἅπασιν ἀνθρώποις ἡ περὶ τὰ τοιαῦτα ἁμαρτία.

28. Et, si vera est illa de Palamede narratio, Graecorum ille prudentissimus, & aliis rebus optimus, machinationem illam atque insidias invidia composuisse deprehenditur contra virum consanguineum, & amicum, & qui ad ejusdem societatem periculi una navigaverat. Adeo insitum est hominibus omnibus in tali re peccare.

29. Quid

a Φησιν] Vulgo male φασιν, sed φ̄ per compend. B. M. Fr. b Χολὴν] Bene sic P. A. χολῆν male S. Fl. B1. & 2. χολᾶν Ald. Fr. & H. sine puncto subscripto, item B. c Τινὰς] Τινὰ Fl. & B. d Ὁ] Sine artic. B.

78. Φιλοτιμίας ὑποκεκνισμένος] Τὸ λόγιον τοῦτο ταὐτὸν ἐστὶ τῷ ὑποκεκνισμένος ἀντὶ τῦ λέγ ταὐτὸν λέγ φθονούμενος αὐτῷ. ἐχθρὸς δὲ ἦν * ἀεὶ Θεμιστοκλέους Ἀριστείδης. διὸ ϵ σὺν αὐτῷ πρισβεύτης πεμφθεὶς Ἀριστείδης, βουλὰς, φησὶ, ἐπὶ τῶν † ἐμῶν, Θεμιστόκλεις, τὴν ἔχθραν ἀπολίπωμεν, ἐν γὰρ δικῇ πάλιν αὐτὴν ἐπανιόντες ‡ ἀπολησόμεθα. V.

* Ἀεὶ Θεμιστ.] C. Θεμιστοκλῆς ἀεὶ Ἀριστείδ. δεῖ. At in C. D. M. eodem quo in Ed. A. modo legitur, nisi quod διὸ recte habet, non διὰ, ut illa. M. du S.

† Ὁρίων] Nullo sensu hic antea legebatur ἐχθρῶν. Vox quam reposui ex C. est, & V. ipso. M. du S. Fors ὅρων.

‡ Ἀπολησόμεθα] Ἀπολησ. editum antea. Emendavit M. du S.

gat ab eo Themistoclem vel dicto, vel facto læsum. J. T.

78. [r]Ης φασιν ἐκεῖνος πολιτικῆς φιλοτιμίας] [r]Ης φασιν ἐκεῖνος εἶχε πολιτικῆς φιλοτιμίας. Th. M.

[r]Ης φασιν ἐκεῖνος] Vertendum fuerat: *ejusdem, cujus ille, ut ferunt, popularis gloria cupidus: vel eadem, qua ille, ut ajunt, ambitione popularis flagrans.* J. T.

[r]Ης φασιν ἐκεῖνος] Post inventum φησιν, quod jam ad ἐκεῖνος referendum, commate quod ante & post φασιν in plerisque erat, sublato, nihil opus est *Marciliana* τῦ εἶχε inversione, *Aldina* & H. uno tenore ἧς φασιν ἐκεῖνος π. φ. ὁ. quo facilius medicinam admittunt. J. F. R.

[r]Ης φασιν ἐκεῖνος &c.] An sic leg. videtur: Ὡς φασιν, ὑπὸ πολ. φιλ. κεκνισμένος. Vel sic: πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑπὸ κεκνισμένος. Sic *Electr.* 1. ἠλέκτρα πάρ. F. G. Sed dein vidit vulgatam sanam esse, addens: πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑποκεκνισμένος. Sic infra: τὸν δὲ νῦν ἡρέμα διολισθαίνοντα τ καμάτων. Plura adderem, si spatium daretur. J. F. R.

Ibid. Φησιν ἐκεῖνος] Legebatur antea φασιν, ἐκεῖνος in Impr. & Mss. Ox. sed verba haec, cum Luciani non sint, sed scriptoris Anonymi, ita rescribendum fuit. De horum autem inimicitia *Polyaen.* Strat. I. p. 45. M. du S.

79. Ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους] *Ad alios comparatus.* J. T.

81. Χολᾶς εἶχε] An χολὴν εἶχε? F. G.

83. Εἴγε ἀληθής ἐστιν ὁ περὶ τῦ Παλαμήδους λόγος] In dubium etiam vocat *Strabo* VIII. p. 368. D. quia de eo silet *Homerus*: cui objectioni quid respondeatur, apud *Philostratum*, docebit te Casaubonus in nota; nempe factum id ab Homero, ut honori Ulyssis, cujus fraude perierat Palamedes, consuleretur. M. du S.

84. Ὁ συνετώτατος] Qui tamen ἴσως ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα. *Noverat mendacia multa dicere veris similia*, ut ait Poëta. Fecit autem has insidias Palamedi, adjuvante Diomede. *Dictys Cretensis* lib. II. *Per idem tempus Diomedes & Ulysses consilium de interficiendo Palamede ineunt, more ingenii humani, quod imbecillum adversum dolores animi, & invidia plenum, anteiri se a meliore haud facile patitur. Apulejus* lib. X. Milet. *Vel cum falsis insimulationibus eruditione doctrinaque praepollens Palamedes proditionis damnatur.* J. T.

Ὁ συνετώτ.] Ulysses. Historiam hanc tangit etiam *Polyaen.* in Prooem. L. I. M. du S.

87. Ὁμαίμου] Quomodo consanguinei Palamedes & Ulysses, alii doceant, ego ignoro. M. du S.

Ibid. Ἐπὶ τ αὐτὸν κίνδυνον] *In eandem expeditionem profecto.* vel: *ejusdem expeditionis ac periculorum socio.* J. T.

88. Ἔμφυτον — ἡ ἁμαρτία] Ita ex *Polyb.* τὸν ἔμφυτον ἀδικίαν, ut ex *Alciphr.* τὴν ἔμφυτον ἁμαρτίαν adfert Rev. J. Elsn. ad Ep. Divi *Jacobi* I. 21. ubi τ ἔμφυτον λόγ

29. Quid enim de Socrate dicamus, injuste delato apud Athenienses pro impio atque insidiatore? vel de Themistocle aut Miltiade, post tantas victorias proditionis Graeciae suspectos? Infinita enim numero sunt exempla, & pleraque fere jam cognita.

30. Quid ergo facere par est prudentem, cum de *alicujus* virtute aut veritate disceptat? Quod, puto, Homerus etiam fabula de Sirenibus obscure significavit, praeternavigare jubens perniciosas illas auditionum voluptates, & obturare aures, nec ita temere illas pandere iis qui perturbatione qua-

Τί γὰρ ἄν τις ἢ τὸν Σωκράτην λέγοι, τὸν ἀδίκως πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διαβεβλημένον ὡς ἀσεβῆ καὶ ἐπίβουλον; ἢ τὸν Θεμιστοκλέα, ἢ τὸν Μιλτιάδην τοὺς μετὰ τηλικαύτας νίκας ἐπὶ προδοσίᾳ τῆς Ἑλλάδος ὑπόπτους γενομένους; μυρία γὰρ τὰ παραδείγματα, καὶ σχεδὸν τὰ πλεῖστα ἤδη γνώριμα.

Τί οὖν χρῆναι ποιεῖν τόν γε νοῦν [e] ἔχοντα, ἢ ἀρετῆς, ἢ ἀληθείας ἀμφισβητοῦντα; ὅπερ, οἶμαι, καὶ Ὅμηρος ἐν τῷ περὶ Σειρήνων μύθῳ ἠνίξατο, παραπλέειν κελεύσας τὰς ὀλεθρίους ταύτας τῶν ἀκουσμάτων ἡδονάς, καὶ ἀποφράττειν τὰ ὦτα, καὶ μὴ ἀνέδην αὐτὰ ἀναπεταννύειν τοῖς [f] πάθει προειλημμένοις, ἀλλ'

e Ἔχοντα] Et hoc & ἀμφισβητοῦντα, esse in omn. Edd. ac B. adlevit *Solan.* f Πάθει] Πάθεις male *Fl.*

1. Ἐν τῷ περὶ Σειρήνων μύθῳ ἠνίξατο] Οὐκοῦν τὸ τοῦ Ὀδυσσέως περὶ Σειρῆνας ἀλληγορικῶς λέγεται, οὐ μὴν αἰσθητῶς, ὥς φησιν Ὅμηρος. *V.* (v. Odyss. M.)

λόγον pluribus illustrat, non omisso etiam hoc Luciani testimonio. *J.F.R.*

92. Ἀδίκως] Neglexit vertere interpres: *immerito, injuria.* *J.T.*

93. Ὡς ἀσεβῆ] Quod per hircum, canem, gallum, quercum juraret. Sed nota satis hæc sunt, nec indigent explanatore. At, sicubi pœnitentia locum habuit, sicubi sera licet in iræ locum successit, in hujus sanctissimi viri damnatione se totam ostendit. Non enim hæc tantum rescissa est, sed & illius damnati sunt ab Atheniensibus accusatores, ipsiusque imago aurea in templo collocata. Vide quæ *Plutarchus* in libello de odio & invidia, nec non *Tertullianus* in Apologetico. *J.T.*

Ibid. Ἐπίβουλον] Hoc vult, accusatum esse *corruptae ab eo juventutis.* *M. du S.*

98. Τί οὖν χρῆναι ποιεῖν] Legendum puto χρὴ, quod etiam dedit *Caselius*, & interpretes. *J.M.G.*

Ibid. Χρῆναι ποιεῖν] Adscripserat Vir Doct. χρῆν legendum; (forsf. pro ἐχρῆν) *Gujetus* vero χρὴ adposuit legendum, non male. Ego tamen nihil mutem; nam alterum horum infinitivorum pendere queat a praemisso τις λέγοι. Ni malis χρὴ τὸ ποιεῖν. Vid. *Nav.* c. 1. *J.F.R.*

99. Ἀμφισβητοῦντα] Corruptum hunc locum censeo. Mihi certe, quid velit, non liquet. *M. du S.*

1. Ὅμηρος —— περὶ Σειρήνων] Odyss. M. *M. du S.*

4. Ἀποφράττειν τὰ ὦτα] *Themistius* Orat. III. Ἀποτειχιστέον οὖν αὐτήν, καὶ ἀποκρουστέον τῇ ἀπιστίᾳ, ἰσχυρὸν ἐν ταῖς ἀκοαῖς οἰκοδομησαμένους τὸ φυλακτήριον· ὥστε πόρρωθεν αὐτῆς ἀφιστάναι τὰς ἐπιβουλάς. καὶ μάλιστα μὲν ἀποκλείειν προσιοῦσαν, καὶ ἀπωθεῖν· εἰ δ' ἄν τι λάθῃ παρεισδῦνα, μήτοι καλακρύπτειν εἰσδεξάμενον, μηδὲ ἐντὸς ἔχειν ἐργαζόμενον, (Lego, ἐκαλυγαζόμενον) ἀλλ' εἰς φανερὸν προάγειν, καὶ διελέγχειν· ὄψει γὰρ ἰλιγγιῶσαν εὐθέως, καὶ λυγιζομένην, καὶ βατταρίζουσαν, καὶ οὐκ ἔχουσαν, ὅ, τι χρήσηται. καὶ εἰ τοῦτο ὑπομείνειεν ἅπαξ, οὐ μήποτε ἐνοχλήσει λοιπόν, ἀλλ' οὐδ' ἂν ἀποπειράσειεν, οὐδ' ἂν προσέλθοι πλησίον· ὅσοι δ' αὐτῇ τῶν ἀνοήτων ἥδονταί τι προσιούσῃ, καὶ τὸ θυρίον εὐμενῶς ἀνέῳξαν, οὗτοι δὲ ἥκιστα ἀπολαύουσι τῆς φιλανθρωπίας· ἐξίσανται γὰρ ὑπ' αὐτῆς, καὶ οὐδὲν διαφέρουσι τῶν μεμηνότων, &c. *Obstruendus igitur illi est, atque incredulitate prohibendus aditus, valida in auribus nostris arce constructa, ut procul illius impetus arceantur. Atque ut maxime in ipso accessu rejicienda ac propulsanda sit, tamen si forte clam in interiora penetraverit, cave illam exceptam occulas, aut intra ædes tuas admittere procures, sed in apertum illico profer, ac redargue. Videbis enim illam subita vertigine correptam, ac tergiversantem, & verbis hæsitantem, ac prorsus attonitam. Quod si semel perpessa fuerit, in posterum molesta esse desinet, sed ne tentabit quidem, nec propius accedet. Quicunque vero accedente illa stolidi atque inepti homines gaudent, benigneque suas illi fores aperiunt, fructum humanitatis suæ minime ferunt. de potestate enim ab ea dejiciuntur, ut nihil ab furiosis dissideant*, &c. *P. Syrus* in mimis:

Difficilem oportet aurem habere ad crimina.

Nilus Episc. in Admonitionibus: Ἀσφάλιζε τὴν ἀκοήν, καὶ τοὺς ὀφθαλμούς· δι' αὐτῶν γὰρ πάντα τὰ βέλη κακίας εἰσέρχεται. *Muni auditum & oculos: per ipsa enim omnia tela malitiæ ingrediuntur.* *J.T.*

7. Τὰ

ἀλλ' ὑπερήσαιλα ἀκριβῆ θυρωρὸν τ̃ λογισμὸν ἅπασι τοῖς λεγομένοις, τὰ μ̃ ἄξια προσίεσθαι καὶ παραβάλλεσθαι, τὰ φαῦλα δὲ ἀποκλείειν καὶ ἀπωθεῖν. καὶ γὰρ ἂν εἴη γελοῖον, τ̃ μ̃ οἰκίας θυρωρὸς [a]καθιστάναι, τὰ δὲ ὦτα καὶ τ̃ διάνοιαν ἀνεῳγμένα ἐᾶν.

Ἐπειδὰν [b] τοίνυν τοιαῦτα προσίῃ τις λέγων, αὐτὸ ἐφ' [c] αὑτῷ χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν· μήτε ἡλικίαν τῷ λέγοντι ὁρῶντα, μήτε τ̃ ἄλλον βίον, μήτε τ̃ ἐν τοῖς λόγοις ἀγχίνοιαν. ὅσῳ γὰρ τις πιθανώτερος, τοσούτῳ [d] ἐπιμελεστέρας δεῖται τ̃ ἐξετάσεως. καὶ δεῖ τοίνυν [e] πιστεύειν ἀλλοτρίᾳ κρίσει, μᾶλλον δὲ [f] μίσει τῷ καλήσαντι, ἀλλ' ἑαυτῷ τ̃ ἐξέτασιν φυλακτέον, καὶ τ̃ ἀληθείας ἀποδόντα καὶ τῷ διαβάλλοντι τ̃ φθόνον, καὶ ἐν φανερῷ ποιησάμενον τ̃ ἔλεγχον τ̃ ἑκατέρᾳ διανοίας, καὶ [g] μισεῖν οὕτω, καὶ ἀγαπᾶν τ̃ δεδοκιμασμένον. πρὶν δὲ τοῦτο ποιῆσαι ἐκ τ̃ πρώτης

dam ſunt occupati : ſed apponere curioſi janitoris inſtar rectam rationem his quae dicuntur omnibus, quae admittat digna *admiſſione*, atque adſumat, mala autem excludat repellatque. Ridiculum enim fuerit, domus quidem janitores conſtituere, aures autem ac mentem apertas ſinere.

31. Cum igitur dicens talia aliquis acceſſerit, ipſum per ſe explorare negotium oportet, neque aetate conſiderata dicentis, neque vita alia, neque ea, quae in ſermonibus illius forte ineſt, ſolertia. Quo enim quis probabilior eſt, eo curioſiore exploratione opus habet. Non oportet igitur credere alieno judicio, vel odio potius accuſantis, ſed examen veritatis ſibi ſervare, ſuamque ſibi invidiam delatori reddere, & qua quisque mente ſit in claram lucem protrahere, ac ſic demum vel amare vel odiſſe, prout quemque probaveris. Prius autem hoc facere prima permotum delatio-

a Καθιστάνει] Καθιστάναι Fl. & B. b Τοίνυν] Omiſit B. c Αὐτοῦ] Ἑαυτοῦ B. d Ἐπιμελεστέρας] Ἐπιμελέστερον B. e Πιστεύειν] Neglexit B. f Μίσει] Μίσους B. g Μισεῖν] Μίσους iterum B.

7. Τὰ μ̃ ἄξια προσίεσθαι] *Photius* epiſt. 1. ſectione λή : ἔχε τὰ ὦτα τοῖς μ̃ ἀδικουμένοις ἀνεῳγμένα, πρὸς δὲ τὰς τ̃ ἀδικούντων ἀπαγωγὰς & πιθανολογίας ἀποκεκλεισμένα. *Aures prabe patulas injuria affectis; clauſas contra ad afficientium injuria lenocinia, & probabiles inductiones.* *J. T.*

8. Παραβάλλεσθαι] Leg. περιβάλλεσθαι, i. e. *amplecti, colligere.* πλοῦτον περιβάλλεσθαι *Polybius.* *F. G.*

13. Αὐτὸ ἐφ' αὑτοῦ] Interpres, *rem ipſam apud te.* malim: *rem ipſam per ſe expendas.* *J. T.*

Ibid. Χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν] *Phaedrus* fab. XI. lib. III.

Quod ſi damnanda perſcrutatus crimina
Paterfamilias eſſet; ſi mendacium
Subtiliter limaſſet a radicibus,
Non evertiſſet ſcelere funeſto domum.
Ergo exploranda veritas multum prius;
Quam ſtulta prave judicet ſententia.

Et mox:

Nil ſpernat auris, nec tamen credat ſtatim.
Quandoquidem & illi peccant, quos minime putes;
Et, qui non peccant, impugnantur fraudibus.
Hoc admonere ſimplices etiam poteſt,
Opinione alterius nequid ponderent.

Ambitio namque diſſidens mortalium
Aut gratia ſubſcribit, aut odio ſuo.
Erit ille notus, quem per te cognoveris.

Sic Aratus ſenior Philippum Regem Maced. monet, μηδενὶ τ̃ λεγομένων ὀξέως μηδ' ἀκρίτως μηδέπω πιστεύειν. ὅταν δὲ κατὰ τινὸς τ̃ φίλων & συμμάχων προσπίσῃ τις αὐτῷ λόγος, τ̃ ἀκριβέστερον ἔλεγχον ποιεῖσθαι, πρὶν ἢ δέξασθαι τὴν διαβολήν. καὶ γὰρ βασιλικὸν εἶναι τὸ τοιοῦτο, καὶ πρὸς πᾶν συμφέρον. *Ne quicquam temere, aut inconſiderate eorum, qua audiverit, credat: tum vero quoties aut amici, aut ſocii accuſatio aliqua delata fuerit, diligentiſſime ut omnia prius inquirat, quam accuſationi fidem habeat. nam & regium hoc eſſe, & ad omnia conducibile. Polybius* lib. IV. *Juſtinus Martyr.* Paraenet. 1. ad Graecos: Ἡ γὰρ τ̃ χρημάτων ἀκριβὴς ἐξέτασις, καὶ τὰ δόξαντα καλῶς ἔχειν πολλάκις ἀλλοιότερα δείκνυσι, ἀκριβεστέρα πείρα τὰληθὲς βασανίσασα. *Accurata namque rerum inquiſitio etiam ea, qua antea bene ſe habere videbantur, ſaepe aliter affecta eſſe oſtendit, accuratiore experimento veritate indagata, exploratoque.* *J. T.*

22. Τὸν φθόνον] An λόγον. I. e. *dicendi facultatem.* *F. G.*

26. Κεκινημένον] Forte κεκινημένου εἶναι. Sic Interpres legiſſe videtur. *F. G.*

29. Ὅπερ ἐν ἀρχῇ εἴρηται] Haec omiſſa ſunt ab interprete. Id eſt, *ut in initio diximus.* *J. T.*

tione, quam puerile eſt, bone Hercules! & humile, & non minime inter omnia inhoneſtum.

32. At harum rerum omnium cauſſa, quam principio dicebamus, ignorantia, & quod mores uniuscujusque in obſcuro ſunt. Quae cum ita ſint, utinam Deorum aliquis vitas noſtras aperiat! iret ſane fuga praeceps in barathrum delatio, locum nempe, rebus a veritate colluſtratis, non jam habitura.

ἀληθολῆς κεκιημένον, Ἡράκλεις, ὡς μειραχιῶδες, καὶ ταπεινὸν, καὶ πάντων [h] οὐχ ἥκιστα ἄδικον.

Ἀλλὰ τούτων ἁπάντων αἴτιον, ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἔφημεν, ἡ ἄγνοια, καὶ τὸ ἐν σκότῳ πως εἶναι τὸ ἑκάστου τρόπον. ὡς εἴγε θεῶν τις ἀποκαλύψειεν ἡμῖν τοὺς βίους, οἴχοιτο ἂν φεύγουσα [i] ἐς τὸ βάραθρον ἡ ἀληθολὴ, χώραν οὐκ ἔχουσα, ὡς ἂν πεφωτισμένων τὰ πραγμάτων καὶ τῆς ἀληθείας.

PSEUDOLOGISTA. *SIVE DE DIE NEFASTO. CONTRA TIMARCHUM.*

ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΣΤΗΣ, Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΡΑΔΟΣ. ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ.

VErum enim vero ignotum tibi fuiſſe nomen Apophras, unicuique manife-

Ἀλλ' ὅτι μὲ ἠγνόεις τοὔνομα τὴν Ἀποφράδα, παντί που δῆλον. πῶς γὰρ οὐ

[h] Οὐχ] Non comparet in B. [i] Ἐς] Καὶ ἐς B. ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ] *Junt.* & *Vz.* ſolae & *Schol.* hoc addunt. Cett. non habent, nec M.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΡΑΔΟΣ ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ] Ἀποφράδας ἡμέρας, καὶ ἀποφράδες *ἁπλῶς καλοῦμεν τὰς σεσημειωμένας. παρῆχθη δὲ ἡ λέξις ἀπὸ ἱστορίας τοιᾶσδε. ἦθον τοὺς Ἀθηναίους τοὺς κακοῦργους καὶ παιδιαζομένους ἔξω φέρειν τῆς πόλεως, καὶ διδόναι αὐτοῖς τὴν ἀπήκουσαν δίκην· ἐξήγων γοῦν † αὐτοὺς ἀπὸ τινῶν σεσημειωμένων πυλῶν, καὶ ὁδὸς ἀπὸ τοῦ συνήθων τοῖς ἄλλοις πολίταις, ἃς τινες ἐκάλουν ἀποφράδας. *V.* Romanis dicebatur porta ſcelerata & ſcelerata via. *G.*

* Ἁπλῶς καλοῦμεν τὰς σ.] Exc. *G.* ἀθρόους π. τὰς σεσημειωμένας. Etiam C. niſi quod ἀθρόως habet. *M. du S.*

† Αὐτοὺς] Αὐτῶν edita. Emendavit *M. du S.*

34. Ὡς ἂν πεφωτισμένων] Menti namque, (ut ait *Cicero* lib. II. Academ. Qu. cap. 10.) *nihil eſt veritatis luce dulcius.* *J.T.*

ΨΕΥΔΟΛ. &c.] Scriptus in Polyeuctum Sophiſtam. L. *Suidas* in ἠιόχ, & in Πολύευκτ. *Th.M.*

ΨΕΥΔΟΛ.] Quod titulo adjicit liber *Voſſianus* verba κατὰ Τιμάρχου, non eſt temere. Reſpicit enim illa, c. 27. Ἀθηναῖοι γράμματ' ἐκ τοῦ πρυτανήου τιμήσαντές σε Ἀτίμαρχον ἀπόμαξον, ubi vid. not. ſed quod *Marcilius* Polyeuctum eſſe, qui hic laceratur, pronunciat, in eo fefellit eum attentio. Polyeuctum aliquem ſuae aetatis hominem, (καθ' ἡμᾶς) ἀποφράδα, Luciani forte exemplo, ibi *Suidas* appellat. Neque video quid impediat, quo minus intelligatur ille Polyeuctus, qui Conſtantinopolitanus Patriarcha fuit ab A. C. 956. ad 970. Accuratiſſime ſane cum aetate *Suidae* a *Kuſtero* conſtituta convenit. Interim *Marcilius* in errorem etiam, parvum illum quidem, & ingentibus meritis redemtum, induxit *Fabricium* B. G. Vol. 9. p. 773. qui etiam p. 709. eadem forte ratione impulſus, negat credibile eſſe, Polyeuctum *Suidae* eſſe Conſtantinopolitanum illum Patriarcham. *J.M.G.*

ΚΑΤΑ ΤΙΜ.] Haec verba in ſolis *Venetis* extant; niſi quod ſcholia etiam agnoſcunt; v. c. 27. *Marcilius* de alio cogitavit in quem haec tam acerba quadrarent. *M. du S.*

ΚΑΤΑ ΤΙΜ.] Nolui omittere, licet in omnibus fere abſit, ſuſpicioque ſit, Editorem *Juntinae* id adjeciſſe ex cap. 27. ubi ipſe ſignificat in quem haec direxerit; quod etiam animadverterat Cl. *La Croze*, notae *Marcilianae* adſcribens: Immo in Timarchum, ut ipſe infra p. 446. Ed. *Graev.* *J.F.R.*

1. Ἀποφράδα] Apophradis vocabulum in uſu eſſe probat. Heniochus enim Comicus fabulam conſcripſit, cui titulus eſt ἀποφράς. i. dies inauſpicatus. Olim vocabantur inauſpicati, quibus publica non licebat agere. Ἄνθρωπον ἀποφρὰς ἐβλέπων ἀπιστίαν. *G.C.*

ἀν ἠτιῶ βάρβαρον εἶναί με τ̃ φωνὴν ἐπ' αὐτῷ εἰπόντα [a] ὑπὲρ σ̃, ὡς Ἀποφράδι ὅμοιόν εἰμι; ([b] τ̃ γ̃ τρόπον σ̃, νὴ Δία, μέμνημαι, εἰκάσας τῇ τοιαύτῃ ἡμέρᾳ) εἰ μὴ ἀπαντάπασιν ἀνήκεστα ἦδα τ̃ ὀνόματος; ἐγὼ δὲ τ̃ μὲ Ἀποφράδα, ὅ, τι βούλει εἶναι, διδάξω σε μικρὸν ὕστερον· τὸ δὲ τ̃ Ἀρχιλόχου ἐκεῖνο ἤδη σοι λέγω, ὅτι τέττιγα τ̃ στερῇ συνείληφας. εἶπες τινὰ ποιητὴν ἰάμβων ἀκούεις Ἀρχίλοχον, Πάριον τὸ γένος, ἄνδρα κομιδῇ ἐλεύθερον, καὶ παῤῥησίᾳ συνόντα, μηδὲν ὀκνοῦντα ὀνειδίζειν, εἰ καί [c] ὅτι μάλιστα λυπήσειν ἔμελλε τοὺς [d] ἐμπεσεῖς ἐσομένους τῇ [e] χολῇ τ̃ ἰάμβων αὐτ̃. ἐκεῖνος τοίνυν πρός τινος τ̃ τοιούτων ἀκούσας κακῶς, Τέττιγα, ἔφη, τ̃ ἄνδρα εἰληφέναι τ̃ στερῇ, εἰκάζων ἑαυτὸν τῷ τέττιγι ὁ Ἀρχίλοχος, φύσει μὲ λάλῳ ὄντι καὶ ἄνευ τινὸς ἀνάγκης· ὁπόταν δὲ καὶ τ̃ στερῇ ληφθῇ, γεγωνότερον βοῶντι. καὶ σὺ δή, ἔφη, ὦ κακόδαιμον ἄνθρωπε, τί βουλόμενος ποιητὴν λάλον παροξύνεις [f] ὅτι

stum. Quî enim accuſares me hoc ipſo nomine barbariei circa linguam, qui dixerim, eſſe te Apophradi, *hoc eſt atro diei* ſimilem? (Memini enim profecto tuos me mores tali diei aſſimilare) ſi omnino nomen illud intelligeres? Ego vero, Apophras quid ſibi velit, paullo poſt te docebo. Jam vero illud tibi Archilochi dicam, *Cicadam alis prehendiſti!* ſi quidem jamborum quendam poëtam noſti Archilochum, Parium genere, virum omnino liberum, & fiducia quadam uti ſolitum, nec cunctantem maledicere, ſi vel maxime laeſurus videretur eos, qui in bilem jamborum ſuorum incidiſſent. Hic igitur, cum male ipſi a quodam ex illo genere dictum eſſet, dicebat, alis prehenſam ab eo eſſe cicadam, ipſum ſe cicadae comparans Archilochus, ſtrepero natura ſua, etiam nemine cogente, *animali*, ſi vero etiam ala prehendatur, clamanti ſonantius. *Sic tu*, inquiebat, *infelix, quid tibi vis, cum loquacem in te poëtam concitas, oc-*

a Ὑπὲρ] Πεμὶ *Fl.* Et marg. *A1.* ex eadem, credo. b Τὸν γὰρ τρόπον] Reſtitui ex W. *M. B2.* Τῶν γ̃ τρόπων enim *Ald. H. P. S.* &c. minus recte. c Ὅτι μάλιστα] Sic *P. J.* Ὁτιμάλιστα junctim *Fl. H. S.* d Περιπετεῖς] Περιπαθεῖς *Menag.* & *Gujet.* conjiciunt. Nihil mut. Edd. nec M. e Χολῇ] Recte W. & *Schol.* ut voluit *Palm.* ac res ipſa clamat. Σχολῇ Edd. miſere. f Ἐπὶ σαυτὸν] Ἑαυτῷ ſine ἐπὶ *Fl.* quod etiam adſcivit marg. *A1.*

22. Γεγωνότερον] Τρανώτερον. *V.*

3. Ἐπ' αὐτῷ] Gloſſema videtur. *F.G.*
Ἐπ' αὐτῷ εἰπόντα] Sententia manifeſta. Sed aliine etiam ita, pro ἐπ' αὐτῷ ὅτι εἶπον; *J.M.G.*
5. Τῶν γὰρ τρόπων] Lege τ̃ γὰρ τρόπον. *F.G.*
Τὸν γὰρ τρόπον] Sic recte W. *Fl.* & *B2.* In reliquis prave legebatur τ̃ γὰρ τρόπων. *M. du S.*
Τῶν γὰρ τρόπων σ̃] Aut legendum videtur τ̃ τρόπον σ̃, aut τ̃ τρόπων (ὄντα) σ̃ κ. τ. λ. Certe accuſativus, ad εἰκάσας qui referatur, requiritur. *J.M.G.*
9. Βούλεται εἶναι] De hac phraſi cum Belgiciſmo conveniente, frater Conſult. *G.O. Reitz.* in Belg. Graeciſſ. agens p. 447. Noſtrum adlegat in *Prometh.* T. I. c. 2. dicentem, καί σοι τοῦτο βούλεται εἶναι ὁ Προμηθεύς. Sed vid. ibi notam Cl. *Hemſterh.* ac rurſus fratrem eumdem in *Θέλω.* p. 484. plura adferentem; addo tantum *Herodot.* Eut. p. m. 109. τόδε ἔπος τοῦτο βούλεται λέγειν. *J.F.R.*
11. Τέττιγα] Proverb. *J.B.*
16. Περιπετεῖς] *Jambl.* N. 184. παροιμιάσων τι αὐτὸν περιπετῆ γενόμενον τῇ ἰσοφαρίνῃ τ̃ φθειριάσεως πάθει. & iterum n. 252. vid. *Suid.* Πολυείκης ἡνίοχος & Τίμαρχος, & *Athen.* *M. du S.*
Ibid. Χολῇ] Ita W. Mſ. Hipponactis χωλοὶ ἰαμβοὶ ab antiquis memorantur, unde ſubierat fortaſſe hic a Luciano nominatos; at nunc Luciani acumine res indigna videtur. In omnibus Impreſſis prave ante hoc ſcriptum eſt χολῇ. *M. du S.*
22. Γεγωνότερον] Conf. ſupra *Gall.* c. 1. *J.F.R.*
27. Ταῦτά σοι] An τἀυτά? *F.G.* Bene, & quia tam levis eſt mutatio, ſic edi curavi. *J.F.R.*
29. Πόθεν;] Forſan Πόθεν γ̃ quaeſivit *Solan.* Nec adeo immerito. Vid. de hac formula *Bergl.* ad *Alciphr.* I. Ep. 23. p. 92. Et *Hemſterh.* T. I. *Tim.* §. 2. & 8. Nihil hic tamen adderem; nam & ſic infra, c. 29. πόθεν; τίς ἔτος εἰ λόγοις μιγαλόστολμος; *J.F.R.*
Ibid. Παλαιοῦ γε δή] Hujus phraſeos exempla compluria adfert Clar. *J. Taylor* in nota 2. ad *Lyſiae* Orat. adverſ. delationem, p. 405. & recte quidem exponit eam

occasiones & argumenta jambis quaeren-tem?

2. Haec ipse quoque tibi comminor, non profecto, quasi Archilocho me comparem. Unde *enim?* multum sane ab eo absum: sed quod novi sexcenta tua facinora jambis digna, quibus ne ipse quidem sufficere mihi Archilochus videtur, etiam si Simonidem & Hipponactem advocet, ut secum vel unum eorum, quae tibi insunt, malorum carmine describant: adeo tu pueros in omni impuritate ut videantur effecisti Orodoecides, & Lycambûs, & Bupalûs, jamborum illorum argumenta. Ac videtur Deorum aliquis in labia tum adduxisse tibi risum de dicta *a me* Apophrade, ut ipse quidem manifestius quam Scythae ruditatis omnium rerum convincereris, qui communia ista & quae ante pedes sunt ignores; occasionemque & principium praeberes contra te scribendi viro libero, quique te domo inde accurate novit, neque metuat quidquam, quo minus omnia proferat, vel praeconio vulget potius, quaecumque, prae-

ἑαυτὸν, αἰτίας ζητοῦντα, καὶ ὑποθέσεις τοῖς ἰάμβοις;

2. Ταῦτά σοι κἀγὼ αὐτὸς ἀπειλῶ, οὐ, μὰ τὴν Δία, τῷ Ἀρχιλόχῳ εἰκάζων ἐμαυτόν· πόθεν; πολλοῦ γε κἀγὼ δέω· σοὶ δὲ μυρίας συνειδὼς ἰάμβων ἄξια βεβιωμένα, πρός μοι δοκεῖ εὖ ἂν ὁ Ἀρχίλοχος αὐτὸς λέγειν ἔχοι, προσπαρακαλέσας κὴν Σιμωνίδην, κὴν Ἱππώνακτα συμποιεῖν μετ' αὐτοῦ καὶ ἕν τι τῶν προσόντων σοι κακῶν. οὕτω σύ γε παῖδας ἀπέφηνας ἐν πάσῃ βδελυρίᾳ, τὸν Ὀροδοικίδην, κὴν Λυκάμβην, κὴν Βούπαλον, τοὺς ἐκείνων ἰάμβους. κἔοικε θεῶν τις ὅπως χεῖλος ἀγαγεῖν σοι τότε γέλωτα ὅπως τῇ Ἀποφράδι λεχθείσῃ, ὡς αὐτὸς μὲ Σκυθῶν καταφανέστερος γένοιο, κομιδῇ ἀπαίδευτος ὤν, κὰ τὰ κοινὰ ταῦτα, κὰ τὰ ἐν ποσὶν ἀγνοῶν, δέχειν δὲ εὔλογον πρὸς τὸν σὸν λόγων ἀνδρὶ ἐλευθέρῳ, κὰ οἴκοθεν σε ἀκριβῶς εἰδότι, κὰ μηδὲν ὑποστελλομένῳ τὸ μὴ ἐκ πάντα ἐξειπεῖν· μᾶλλον δὲ κήρυξαι ἃ πράττεις νύκτωρ κὰ μεθ' ἡμέ-

g Ταῦτα] Ταῦτα Edd. priores. *h* Πόθεν;] Nihil mut. Edd. nec M. *i* Ὀροδοικίδην] Ὀροκίδην *Fl.* Ὀροδαικίδην W. Vulgatum tenent Edd. *k* Βούπαλον] Βυζάλον male *Fl.* *l* Ὑποστελλομένῳ] Ὑποστελομένῳ *Fl.*

eam significare, *longe absum*, veluti contra, ὀλίγου δεῖν λέγειν. *Parum abest quin dicam.* Verum frustra mihi videtur haerere in verbis *Lysiae*, quibus is orationem orditur, dicens: Πολλοῦ δέω χάριν ἴσχειν, ὦ βουλή, τῷ κατηγόρῳ. Quae verba certe ibi significare debent: *Plurimas gratias debeo accusatori*; (quod scilicet diu optatam occasionem praebuerit, meae vitae rationes exponendi) ut bene vidit ipse: quando autem addit: „ sed profecto πολλοῦ δέω & οὐ tam est huic „ sententiae adversum, quam quod maxime", videtur non adtendisse eodem redire, si negative ad Graeca reddideris: *Non satis possum gratias habere adversario*, quo facto, nihil contrarii video. Nam qui profitetur, se multum abesse, non necessario dicit, se alienum esse ab illa re agenda, vel se nolle facere, verum, se *imparem*, sive, *non sufficientem* declarat: adeoque cum se numquam sufficientes gratias habere posse adversario declarat, eo ipso fatetur, se maximas ei debere. *J.F.R.*

32. Σιμωνίδην] A Ceïo hic diversus. *M. du S.*

33. Ἱππώνακτα] Hic in pictorem quendam tam atrociter scripserat, ut suspendio vitam finiverit. *M. du S.*

36. Ὀροδοικίδην] *Horat.* Epod. VI.

Qualis Lycambae spretis infido gener,
Aut acer hostis Bupalo.

Ubi quod de Bupalo habet, ad Hipponactem pertinet, cujus in eum Jambos nominat Tzetzes, non ad hunc. Vid. etiam *Orig.* c. Cels. 74. f. (ubi in margine perperam legitur Λυκάμβαιλα, laudato etiam Luciano) *H. Steph.* Lyr. 144. C. & Marm. Ox. 209. In W. scribitur Ὀροδοικίδην. In *Fl.* ὀροκίδην. *M. du S.*

37. Τοὺς ἐκείνων ἰάμβους] Jamborum illorum caussam, i.e. qui malitia sua jambos illorum provocarunt. Τὸ ὑποκείμενον, objectum. *F. G.*

40. Σκυθῶν] Ridicule, lege σκυτέων. Vult enim dicere Lucianus, Pseudologistam ignorare etiam ea quae vel vilissimi opifices sciant; quod clare patet ex cap. seq. *L. R.*

41. Τὰ ἐν ποσὶν] Eadem phrasis supra T. 2. in *Quom. Hist.* c. 2. Et T. I. *Nigr.* c. 7. Item ap. *Long. Past.* I. p. 14. & II. p. 64. *J.F.R.*

43. Οἴκοθεν] Populares ergo erant. Vid. not. ad c. 10. *M. du S.*

ἡμέραν ἔτι καὶ νῦν, ὅτι πολλαῖς τοῖς πρὶν ἐκείνοις.

[a] Καίτοι μάταιον ἴσως, καὶ περιττόν, ἐν παιδείας νόμῳ παρρησιάζεσθαι πρὸς σέ. ὅτῳ γὰρ ἂν αὐτὸς πόθεν βελτίων γένοιο πρὸς τὴν ὑπ' ἐκείνων τιμωρίαν, ἢ μᾶλλον ἢ κάνθαρος μελαπευθείη ἄν, μηκέτι τοιαῦτα κυλινδεῖν, ἅπαξ αὐτοῖς συνήθης γενόμενος. ὅτ' εἶναί τινα νομίζω τὰ ἀγνοοῦντα ἔτι τὰ ὑπὸ σοῦ τολμώμενα, καὶ ἃ γέρων ἄνθρωπος εἰς [b] ἑαυτὸν οὐκ ἀνομεῖς. [c] οὐχ ὕτως ἀσφαλὴς, οὐδὲ ἀφανὴς βδελυρὸς εἶ· οὐδὲ δεῖ τινος τοῦ ἀποδύσοντος τὴν λεοντῆν, ὡς φανερὸς γένοιο, καινθήλιος ὤν, εἰ μή τις ἄρα ἐξ Ὑπερβορέων ἄρτι εἰς ἡμᾶς ἥκοι, ἢ εἰς τοσοῦτον Κυμαῖος εἴη, ὡς μὴ ἰδὼν, εὐθὺς εἰδέναι ὅτου ἁπάντων ὑβριστότατόν σε ὄντα, μὴ θεὶ μείνας ὀγκωμένου προσέτι ἀκοῦσαι. οὕτω πάλαι καὶ πρὸς ἐμοῦ, καὶ παρὰ πᾶσι, καὶ πολλαχοῦ κεκήρυκται τὰ σά, καὶ δόξαν οὐ μικρὰν ἔχεις ἐπ' αὐτοῖς ὑπὲρ τὴν Ἀριφράδην, ὑπὲρ τὸν Συβαρίτιδα [d] Μίσθωνα, ὑπὲρ τὸν Χῖον

ter multa illa antiqua, nunc etiam noctu atque interdiu perpetras.

3. Quamquam vanum fortasse & supervacuum fuerit, libertate illa, quae eruditos decet, apud te uti: neque enim ipse unquam a reprehensione fias melior, non magis quam scarabaeus dediscat volvere talia, cum semel iis assueverit; neque puto quemquam esse, qui adhuc ignoret, quae audeas, quaeque senex homo in te ipsum designes. Non ita securus, non ita obscure impurus es: neque opus est, qui leoninam tibi detrahat, ut appareat te asinum esse, nisi quis forte ab Hyperboreis inde modo ad nos venerit, aut adeo sit Cumanus, ut non ad primum statim conspectum cognoscat, asinorum te omnium esse insolentissimum, neque exspectet, dum rudentem etiam audiat, adeo olim & a me, & apud omnes, & saepe, tua vita praeconio vulgata est; & famam eo nomine non parvam habes supra Ariphradem, supra Sybaritam Misthonem, supra Chium illum Bastam, il-

a Καίτοι] Καίτοι male F. b Ἑαυτὸν] Et sic Fl. cum cett. c. Οὐχ ὕτως ἀσφαλὴς] Nihil mut. Edd. nec M. d Μίσθωνα] Sic Edd. & M. Forf. Ἡμιθίωνα.

67. Τὸν Ἀριφράδην] Ἀριφράδης ὕτω λοιδορῆται ἀεὶ γυναικὶ συὼν, κιθαρῳδὸς δὲ ἦν Ἀριστοφάνης. Ἀριφράδην ἐσὶ μὲ ποιητὴς, ἀλλὰ τοῦτο μὲ ἐβούλετο· ἔσι δ' ὃ μόνος ποιητὴς, ὃ ἡδὺ ἂν ἠθέμην ἐδὲ * παντόπωλος, ἀλλὰ καὶ προσεξώμνυτί τι. τὸν δ' αὐτῦ γλῶτταν † αἰσχρῶς ἤδειν. τυτέσι τὸ αἰδῶον τῦ ἀνθρώπυ ἐ τὸ σπέρμα. Ἀριφράδης γε Πολύμνης ἐ Οἰόνιχος ‡ ἀρρητοποιεῖ. καὶ πολυμνήσια ἐ αὐτὴ κωμῳδῆται ἐπ' αἰσχρότητι. εἴ τις ἦν τοιοῦτον ἄνθρωπ καὶ σφόδρα φολάττοι, μήποτε ὦν τῦ αὐτοῦ § πίνται ποτηρίῳ, καὶ αὖθις. Ἀρίφραδες πεῦσαι λαφῶν. V.

* Παντόπωλος] Exc. G. Παντοπωλεῖ.
† Αἰσχρῶς ἤδειν] Exc. G. αἰσχρὸς ἰδεῖν.
‡ Ἀρρητοποιεῖ] Lege ἀ—οεῖ. M. du S.
§ Πίνται] Exc. G. πίνεται.

48. Ἐκείνους] Rebus turpibus. F.G.

52. Οὐ μᾶλλον ἢ κάνθαρος] Impurum animal, & turpitudinis, quam inimico objicit Lucianus, symbolum. *Arist.* Hist. anim. 5, 19. Οἱ κάνθαροι ἦν κυλίσεσι κόπρον, ὁ ταύτῃ φυλάττουσι τὰ ἔ χειμῶνα, καὶ ἐντίκτουσι σκώληκας, ἐξ ὧν γίνονται κάνθαροι. Dissertius etiam *Aelian.* Hist. Anim. 10, 15. Ὁ κάνθαρος ἄθλιόν ζῶόν ἐσι. σκώπτει δὲ τὶς τὸν σοφῶν, ἢν κυλίει. ἐκτὸς δὲ ἐ εἰκαιοι ἡμερῶν τοῦτο ἐργάσεται, καὶ θάλψας αὐτὸν, εἶτα μέντοι τῇ ἐπὶ ταύτῃ προόγει ἔ νικᾶται. Quo loco recte utuntur viri docti ad interpretandum illud *Ausonii* Epigr. 79, 7. *Perversae Veneris* &c. per μεῖωσιν λόγου.

Non taurus, non mulus erit, non hippocamelus,
Nec caper, aut aries, sed scarabaeus erit.

J.M.G.

57. Οὐχ ὕτως ἀσφαλὴς] Οὕτως ἀσφαλὴς, delata negatione. *Th.M.*

Ibid. Ἀσφαλὴς] Ἀσαφὴς omnino legendum videtur. Supra pluribus locis idem error sublatus. F.G.

Ἀσαφὴς] *Menagii* emendationem in textum recepi. Mf. tamen cum Impress. omnibus ἀσφαλής. *M. du S.*

Ἀσφαλὴς] Ἀσαφὴς memini jubere legere *Gujetum*, dum ad *Jov. Trag.* c. 28. ἀσφαλῶς διαῤῥίπτειν similiter in ἀσαφῶς mutaret. *Solan.* quoque ἀσαφὴς praefert, me hic non refragante, sed sine auctoritate nihil mutante. *J.F.R.*

59. Τὸν λεοντῆν] Conf. supra, Ἀσιν. c. 32. *M. du S.*

61. Κυμαῖος] I. e. ὁ Κύμης ἐ Αἰολίδος. Vid. *Erasm.* in proverb. *Sero sapiunt Cumani.* F.G.

Κυμαῖος] Vid. Ἀσιν. c. 32. & Δραπ. c. 13. In Æsop.

illum similibus in rebus doctum. Dicendum tamen, licet obsoleta dicere videar, ne reprehendar, qui solus ea ignorem.

4. Vel potius advocandus erit Menandri prologorum unus, Elenchus, amicus Veritati & Libertati in dicendo Deus, non obscurissimus eorum, qui in scenam prodeunt, solis vobis inimicus, qui linguam ipsius timetis, qui & novit omnia, & diserte, quae de vobis novit, eloquatur. Lepidum sane fuerit, si velit ille ad nos accedere, & enarrare spectatoribus totam fabulae rationem. Age igitur, Prologorum atque Geniorum optime, Elenche, vide ut diserte auditores edoceas, quam non temere, neque animo ad inimicitias prono, neque illotis, quod ajunt, pedibus ad hanc disputationem devenerimus, sed cum propriam injuriam ulciscentes, tum communi quodam odio hominem impuritatis caussa persequentes. Haec sola ubi dixeris, & aperte exposueris, propitius e vestigio discedere hinc poteris, & reliqua nobis permit-

ἐκεῖνον [e] Βάτταν, τὸ ὅτι τοῖς ὁμοίοις σοφόν. ὀρητέον δὲ ὅμως, εἰ καὶ ἤδη δόξω λέγειν, ὡς μὴ αἰτίαν ἔχοιμι μόνος αὐτὰ ἀγνοεῖν.

Μᾶλλον δὲ ὁ Ἔλεγχος ἡμῖν τῶν Μενάνδρου προλόγων εἷς, ὁ ἔλεγχος, φίλος ἀληθείᾳ καὶ παῤῥησίᾳ θεὸς, οὐχ ὁ ἀσημότατος τὸ ὅτι τὸ σκηνὴν ἀναβαινόντων, μόνοις ὑμῖν ἐχθρὸς τοῖς δειλιόσι τὴν γλῶτταν αὐτῶν, πάντα καὶ εἰδώς, καὶ σαφῶς διεξιόντος, ὁπόσα ὑμῖν σύνοιδε. χάριεν γὰν τοῦτο γένοιτ' ἂν, εἰ ἐθελήσειεν ἡμῖν προεισελθὼν ἔτος διηγήσασθαι τοῖς θεαταῖς σύμπαιλα τοῦ δράματος τὸν λόγον. Ἄγε τοίνυν, ὦ προλόγων καὶ δαιμόνων ἄριστε Ἔλεγχε, ὅρα ὅπως σαφῶς προδιδάξῃς τοὺς ἀκούοντας, ὡς οὐ μάτην, οὐδὲ φιλαπεχθημόνως, οὐδ' ἀνίπποις ποσὶ, τὴν παροιμίαν, ὅτι τὸν δὲ τὸν λόγον ἀπηντήκαμεν, ἀλλὰ καὶ ἴδιόν τι ἀμυνόμενοι, καὶ τὰ κοινὰ μισοῦντες τὸν ἄνθρωπον ὅτι τῇ βδελυρίᾳ. ταῦτα μόνα εἰπὼν, καὶ σαφῶς προδιηγησάμενος, ἵλεως ἄπιθι ἐκποδών, τὰ δὲ ἄλλα, ἡμῖν [f] κατάλει-

[e] Βάτταν] Et hoc Edd. atque M. Βάσσαν adscripsit *Solan.* [f] Κατάλειπε] Recepi ex W. Κατάλιπε Edd. priores.

85. Ἀνίπποις ποσὶ] Ἀνίπποις ποσὶ, ἀντὶ τοῦ ¶ ἀντεύποις, καὶ χωρὶς τινὸς ὑποκειμένου. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς ἐπί τινα ἔργα καὶ πράξεις ἀφικνουμένων. *V.*

¶ Ἀπεύποις] Lege ἀπεύποις. *M. du S.*

88. Βδελυρίᾳ] Ἀσχημοσύνῃ. *V.*

sop. quae hodie circumferuntur *fabulis*, Cumarum nulla mentio. Vid. Delect. fab. 123. & 157. *M. du S.*

65. Πρὸς ἱμοῦ] Quos nunc extantes libellos innuat, primo quidem ambigebam. Nunc ad *Rhetorem* suum respicere video. Sophistes enim hic audit c. 5. & 8. *Celebris Sophista* c. 9. *Rhetor & Sophista* c. 19. *M. du S.*

67. Ἀριφράδην] Impurus hic, teste *Aristophane* in Equit. & Lesbiorum morbo, quem adinvenisse videtur, infamis. V. p. 359. *M. du S.*

68. Μίσθωνα] Vid. not. ad *Ovid.* Trist. II. 417. & *Amad.* c. 23. *M. du S.*

69. Βάτταν] De hoc nihil invenio. Vide an non potius legendum sit Βάσσαν, de quo ad *Amad.* c. 23. *M. du S.*

73. Προλόγων εἷς ὁ Ἔλεγχος] Sine dubio est, hic non indicari Comoediae nomen, non laudari versus ipsius Menandri, recte (quantum ad caussam, demta verborum asperitate) eo nomine reprehensum *Joh. Clericum* a Philol. Lipsi. ad Menandri reliqu. hoc tit. Porro Elenchi, h. e. *convictionis*, personam jam adhibuit noster in fine *Piscatoris* c. 48. *J. M. G.*

Ibid. Ἔλεγχος] Μενάνδρου προλόγων. *F. G.*

Ἔλεγχος] Hinc in nupera fragmentorum Menandreorum editione p. 58. fragmentum hoc concinnatum est.

Ἔλεγχος γὰρ θεὸς
Τῇ παῤῥησίᾳ, τῇ τ' Ἀληθείᾳ φίλος.

totque fabulae, si diis placet, nomen ΕΛΕΓΧΟΣ inditum. Parum feliciter utrumque, ut ab illius editionis censore Anonymo jam observatum est p. 26. sed ante Cl. *Clericum*, *Menagius*, ut in not. edit. *Amstel.* videre est. senarium esse pronunciarat, φίλος Ἀληθείᾳ ϵ παῤῥησίᾳ θεός. *M. du S.*

Ibid. Φίλος ἀληθείᾳ ϵ παῤῥησίᾳ θεὸς] Senarius. *F. G.*

85. Ἀνίπποις ποσὶ] Habuimus supra *Dem.* c. 4. Et *Rhet. Praec.* c. 14. *J. F. R.*

90. Ἔπιθι] Conf. supra *pro Imag.* c. postremo. *J. F. R.*

λειπε· μιμησόμεθα γάρ σε, ἢ διελέγξομεν τὰ πολλὰ, ὡς παῤῥησίας τε ἢ ἀληθείας ἕνεκα, [a] μηδένα αἰτιάσασθαί σε. μήτε δὲ ἐμὲ πρὸς αὐτοὺς ἐπαινέσῃς, ὦ φίλταλε ἔλεγχε, μήτε τὰ ἐκείνῳ προσόντα προεκχέῃς αὐτος· οὐ γὰρ ἄξιον θεῷ ὄντι ὑπὲρ [b] τόμα σοι ἐλθεῖν τοὺς περὶ τῶν οὕτω καλαπτύστων λόγους.

Ὁ γὰρ σοφιστὴς οὗτος εἶναι λέγων, ὁ πρόλογος ἤδη φησὶ ταῦτα, ἐς Ὀλυμπίαν ποτὲ ἦκε, λόγον τινὰ πρὸ πολλοῦ συγγεγραμμένον ἐπιδειξόμενος τοῖς πανηγυριστάις. ἦν δὲ ὑπόθεσις τῷ συγγράμματι, ὁ Πυθαγόρας κωλυόμενός τινος Ἀθηναίων, οἶμαι, μετέχειν τῶν [c] ἐν Ἐλευσῖνι τελετῆς, ὡς βάρβαρος, ὅτι ἔλεγεν αὐτὸς ὁ

tere. Te enim imitabimur, & convincemus *eum* in plerisque, ut libertatis veritatisque *neglectae* nemo te accusare possit. Neque vero me laudaveris apud illos, Elenche cariſſime, neque isti quae insunt, temere effundas. Neque enim dignum fuerit, tibi, qui Deus es, in os venire sermones de rebus adeo despuendis.

4. *Nimirum iste, qui Sophistam se esse* Iait, ista jam loquitur Prologus, *Olympiam venit aliquando, orationem olim conscriptam habiturus in panegyri. Erat autem argumentum libelli, Pythagoras prohibitus ab aliquo, Athenienſium puto, Sacris Eleusiniis interesse, tanquam Barbarus, quod ipse dictitaverat* Py-

a Μηδένα αἰτιάσ. σε] Nil mutare Edd. nec M. addit *Solan.* b Στόμα] Recte sic M. *Fl. H. P. S.* &c. Στόματος *J.* & marg. *A1.* c Ἐν] Neglexit praepos. W.

96. Αὐτοὺς] *Matthiæ. V.* 99. Ὁ γὰρ σοφιστὴς] * Τίμαρχος. *V.*

* Τίμαρχος] Lege Ἀτίμαρχος, quamvis etiam in C. reperiatur T—— *M. du S.*

93. Αἰτιασ. σε] Sic libri omnes impressi & Mſ. M. Ideo autem repetit, ne de se intelligatur dictura. *M. du S.*

Αἰτιάσασθαί σε] Obscuriusculum facit locum actio comica. *Nemo te, Elenche, accusabit veritatis & libertatis causſa*, h. e. nemo meam narrationem, qua in pudorem dare inimicum, & turpitudinis convincere studebo, ut parum veram, vel ut parum liberam accusabit. Ita, quae sequuntur, intelligenda: *non laudabis me, Elenche*, h. e. non admiscebo ego quidquam meae laudis. Ut res ipsa lectori festinanti fieret manifestior, ipsam Elenchi prosopopoeian Prologi instar argumentum & occasionem dramatis, ut ille apud Menandrum, narrantis, alio genere typorum curamus, in Latina interpretatione exprimi. *J. M. G.*

94. Πρὸς αὐτοὺς] Scil. τοὺς ἀκουσομένους. *F. G.*

2. Λόγον τινὰ — ἐπιδ. τοῖς πανηγ.] Mos ea aetate frequens, cujus originem apud nostrum in *Herod.* habes. cap. 1. *Philostratus* passim meminit in vitis Sophistarum & Apoll. vita. *M. du S.*

10. Τὸν Αἰσώπου κολοιὸν] Conf. Ἀπολ. μισθ. c. 4. *M. du S.*

12. Ἔωλα] I. e. *Vetera, meditata. F. G.* Conf. supra *Bis Accuſ.* c. 25. μὴ ἴωλον εἶναι τὴν κρίσιν. Et *Schol.* lb. No. 6. ἰώλους ἄρτους exponentem χθεσινούς. *J. F. R.*

15. Αἰτήσῃ τινὰς ὑποθέσεις] Sicut ille apud *Plinium* ep. 2, 3. 1. *Iſaeus*, qui & ipse *poscebat controversias plures, electionem auditoribus permittebat. Poscebat*, inquam, non *ponebat*; quam sententiam nostram contra illustrem *Cuperum* nuper ibi defensam, mirifice confirmat hic locus, de quo in mentem tum nobis non veniebat. Nempe poscebant Sophistae plures controversias aut ὑποθέσεις, argumenta declamationum; & inter illas deinde optionem quoque auditoribus permittebant. Quidam forte bona fide. Hic noster quidem fraude usus, quae hic describitur. *J. M. G.*

18. Καὶ συνίστησι τὸ θέατρον ἀκούειν περὶ τῆς Πυθαγόρου ἐκείνου λόγου] Quum nihil haberet περὶ quo referretur, omnino censebam scribendum τὸν, λόγον nimirum, quod perspicuum est. Sed non dissimulanda est scriptura Florentinae editionis, Καὶ συνίστησι τὸ θέατρον ἀκούειν περὶ τῆς Πυθαγόρου ἐκείνου λόγων. In quibus verbis profecto nihil est, quod non probes; & ἐκείνου potest ἐμφάσεως causſa esse additum, quemadmodum notum est, hanc vocem de magnis & admiratione dignis viris sic adhiberi. Sed si locum ipsum, & praecedentia praesertim, inspicias, forte vulgatiorem scripturam, pro περὶ lecto τὸν, praeferas, quum ἐκείνου λόγου sic necessario videatur debuisse dici, quandoquidem spectat singularem quamdam de Pythagora historiam, cujus mentio supra fuerat facta. *J. J.*

Ibid. Τὸν] Ed. *Fl.* τὸν ἐκείνου λόγον. Reliquae τὸν —— ἐκείνου λόγου. Si *Fl.* sequaris, ἐκείνου non Pythagoram, sed stolidum illum oratorem notabit. Sed magis placet W. in quo τὸν —— ἐκείνου λόγου. *M. du S.*

20. Ἀπίθανος ἐν τῇ ὑποκρίσει] Ita egit hic Sophista,

Pythagoras, se quondam Euphorbum fuisse. Erat porro oratio illa ad Aesopicae corniculae instar consarcinata ex multis pennis alienis. Cum autem vellet non antiqua videri dicere, sed velut ex tempore proponere quae de libro edidicerat: rogat sodalium aliquem (erat ille Patrensis, in caussis multum versatus homo) cum argumenta posceret dicendi, Pythagoram ut ipse deligeret. Idque facit homo, ac persuadet theatro, ut audire vellent homines illam pro Pythagora orationem.

Πυθαγόρας πρὸ τέτε ποτὲ, ᾗ Εὔφορβος γεγονέναι. ἐτύγχανε δὲ ὁ λόγος [d] αὐτῷ ὢν τῶν Αἰσώπε κολοιὸν, συμφορητὸς ὢν ἐκ [e] ποικίλων ἀλλοτρίων πτερῶν. βυλόμενος δὴ μὴ ἔωλα δόξαι λέγειν, ἀλλ' [f] αὐτοσχεδιάζειν τὰ ἐκ τῆς βιβλίε, δεῖται τῶν συνήθων τινός (ἦν δὲ ἐκ Πατρῶν ἐκεῖνος, ἀμφὶ δίκας ἔχων τὰ πολλὰ) ἐπειδὰν αἰτήσῃ τινὰς [g] τεθέσεις τοῖς λόγοις, τὸν Πυθαγόραν αὐτῷ προελέσθαι. ᾗ ὅτως ἀνὴρ ἐποίησε, ᾗ συνέπεισε τὸ θέατρον ἀκέειν [g] τὸν ὑπὲρ τῆς Πυθαγόρε ἐκείνου λόγον.

5. *Postea iste in actione valde improbabilis, qui connecteret orationem, qualem videri necesse est a longo inde tempore commentatam & meditatam, etsi quam maxime praesens homini impudentia pro illo pugnaret, & manum*

Ἦν δὴ τὸ ἐπὶ τέτῳ, ἃ μὲν πάνυ ἀπίθανος ἐν τῇ [h] ὑποκρίσει, συνείρων οἷον εἰκὸς ἐκ πολλῆς ἐσκεμμένα, ᾗ μεμελεημένα, εἰ ᾗ ὅτι μάλιστα ἡ ἀναισχυντία ἔσα ἐπῆμυνε, ᾗ χεῖ-

[d] Αὐτῷ] Sic W. *J.* & marg. *A1.* Αὐτοῦ *H. P. S. Fl. Bt. Ald. Fr.* [e] Ποικίλων] Ποικίλλων *J.* & *Ald.* [f] Αὐτοσχεδιάζειν] Σχεδιάζειν Schol. & *Coll.* [g] Τὸν] Receptum ex W. Τῶν Edd. pessime, quum tamen λόγου mox haberent. Τῶν — ἐκείνε λόγον *Fl.* Ἐκεῖνον Edd. cett. & M.

13. Σχεδιάζειν] Ἤτοι χείλια λέγειν, τὰ μὴ μετὰ σκέψεως γνώμενα. *V.*

23. Ἐπήμυνε] † Ἐπεβοήθει. C.

† Ἐπεβοήθει] Recepi ex C. Ἐπιβάντα V. & edita. Ἐπιβόντα Exc. *G.* quod propius accedit ad C.

ρα, ut actio ipsa fidem sibi derogaret extemporalitatis: quod diversis modis accidere posse constat. V. G. recitabat, ut adolescentuli cum pensa reddunt: aberat ille aestus, illa solicitudo, illa vicissim quarundam rerum incuria, extemporalis orationis comites: plena omnia testimoniis, argutiis, sententiolis &c. Porro illud *connectere*, quo reddidimus τὸ συνείρειν, debemus *Quinctilian.* 10, 3, 20. *J. M. G.*

23. Ὅτι μάλιστα] Forsan μαγίστη. *F. G.* Non reprehendo. Sed nec vulgatum damnare ausim: nam licet ἔσα sic per pleonasmum amet adjectivis addi, ut ὅτι πλεῖστος χρυσὸς Æsop. fab. 128. ὅτι μαγίστη φωνὴ apud Nostr. c. 6. & 15. ubi nos vide; & *Thucyd.* VII. c. 69. vs. 62. ὅπως ὅτι μαγίστη ἀφέλεια γένοιτο. tamen & adverbia saepe pro adjectivis poni, non solum in tritissimis illis locutionibus ὁ πάλαι λόγος, ἡ περὶ ἀσωτίας, sed & in aliis, satis jam saepe indicatum. Ὅτι μάλιστα quoque conjungi, notum arbitror, ut supra c. 1. & ap. *Thucyd.* V. c. 36. ὁτιμάλιστα una voce exaratur. Et ibid. c. 46. vs. 13. ὅτι τάχιστα εἴρημα εἶναι ἀξιοπιστότατα. Quae tamen non ita similia fateor, ut nihil regeri possit. *J. F. R.*

Ibid. Ἡ ἀναισχυντία ἔσα] Locus mihi, & Cl. *Kustero* suspectus. *M. du S.*

Ἡ ἀναισχυντία ἔσα] Nisi aliud quid hic desit, V. G. nomen παρακλητος, συνήγορος, vel tale quiddam, certe excidisse puto syllabam, s. praepositionem participio praemissam, legendumque παροῦσα, atque ita interpretatus sum. *J. M. G.*

Ἡ ἀναισχυντία ἔσα] Etsi Cl. *Gesn.* non male παροῦσα conjicit, & ego quoque vellem in aliquo libro sic invenire, nondum tamen vulgatum muto; quia potest pleonasmus esse, ut supra *de Calum.* c. 16. ubi τὸ ὂν etiam abundare vidimus. Adde εἶναι abundans ap. *Alciphr.* Ep. 1. p. 1. χρησὸν ἡμῖν ἡ θάλασσα τὸ τίμιον εἶναι τὴν γαλήνην ἐόρησεν. ubi *Bergl.* plura similia. Adde etiam *Long. Past.* I. p. 18. δεῖρον εἶναι δίδωσι. Nostrumque infra hoc *Dial.* c. 25. σοφιστὴν εἶναι δοκοῦντα. Omitto quae satis multa de hoc pleonasmo notata servo. Sufficient, si addas duo illa, quae Cl. *Hemst.* T. I. *Jud. Voc.* p. 98. dedit, ubi Noster. ὁ δὲ σαυρὸς εἶναι ἐστὸ τοῦτο μὴ ἐδημιουργήθη. Sed si haec non esse prorsus similia huic ἔσα, dixeris, superius ὂν tamen *in Calumn.* vel edd. modo abundabat, vel videndum, an τὸ ἔσα, hic non efficax plane sit, pro *vera*, uti ex *Demosth.* ἡ ἔσα ἀρχὴ, *verus principatus*, & οὐκ ἔσα, *falsus*, ab Lexicogr. adfertur, quodque aliis etiam auctoritatibus firmare possem, si liceret plura commentari. *J. F. R.*

χεῖρα ὄρεγε, καὶ συνηγωνίζετο αὐτῷ. γέλως δὲ πολὺς ἦν τῶν ἀκουόντων. καὶ οἱ μέν, εἰς τὸν Πατρέα ἐκεῖνον μεταξὺ ἀποβλέποντες, ὑπεδήλουν ὡς ὁ λέληθε συμπράξας αὐτῷ τὴν ῥᾳδιουργίαν, οἱ δὲ καὶ αὐτὰ γνωρίζοντες τὰ λεγόμενα, πᾶσαν ὅλην τὴν ἀκρόασιν διετέλεσαν, ἓν τοῦτο μόνον ἔργον ἔχοντες ἀλλήλων πειρώμενοι, ὅπως μνήμης [a] ἔχωσι πρὸς τὸ ἀναγιγνώσκειν, ὅτου ἕκαστον ἦν τῶν ὀλίγον πρὸ ἡμῶν εὐδοκιμησάντων ἐπὶ ταῖς καλαμέαις μελέταις σοφιστῶν.

illi porrigeret & certamen illius adjuvaret. *Risus interim* multus apud auditores, *cum alii in Patrensem illum intuentes, subindicarent, auxilium istius impostura ab illo praestitum non latere: alii vero qui agnoscerent quae dicebantur, toto quo audiebant tempore illud unum agebant, ut alter alterius memoriam tentaret in agnoscendo cujus esset unumquodque eorum Sophistarum, qui paullo ante nostram aetatem in declamationibus floruerunt.*

Ἐν δὲ τούτοις ἅπασι καὶ ὁ τὸν λόγον τόνδε συγγράψας ἦν ἐν τοῖς γελῶσι καὶ αὐτός. τί δ' οὐκ ἔμελλε γελᾶν ἐφ' οὕτω φανερῷ, καὶ ἀπιθάνῳ, καὶ ἀναισχύντῳ τολμήματι; καὶ πως (ἔστι δὲ [b] ἀκρατὴς γέλωτος) ὁ μὲν τὴν φωνὴν ἐντρέψας εἰς μέλος, ὡς ᾤετο, θρηνόν τινα ἐπῳδὴν τῷ Πυθαγόρᾳ, ὁ δὲ τοῦτο δὲ τὸ τοῦ λόγου, ὄνον κιθαρίζειν [c] περιόμενον ὁρῶν, ἀνεκάγχασε μάλα ἠδὺ ὁ ποιητὴς οὗτος ὁ ἐμός· ὁ δὲ εἰδὼν ὑπεστράφη. τοῦτο [d] ἐξεπολέμωσε τότε αὐτοὺς ἐναγχος.

δ. *Inter hos autem omnes, qui riderent, ipse quoque fuit, qui hunc libellum scripsit. Quî enim non rideret auso tam manifesto, & improbabili atque impudenti? Quî*, inquam? *Est autem alioqui risus impotens. Atque ille quidem inflexa ad modulationem voce, threnum quendam, uti putabat, accinebat Pythagorae: at hic poëta meus, in suaves cachinnos solvi, asinum videns citharam tractare conantem. Verum iste conversus hoc observat. Hoc illos tum nuper inimicos reddidit.*

Ἐνθέν δὲ ἦν μὲν ἡ τοῦ ἔτους ἀρχὴ, μᾶλλον δὲ ἡ ἀπὸ τῶν μεγάλης νουμηνίας τρίτη, ἐν ᾗ οἱ Ῥωμαῖοι, κατὰ τὸ ἀρχαῖον, εὔχονταί τε αὐτοὶ ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ ἔτους εὐχάς τι-

7. *Deinde fuit principium anni, vel potius dies a magnis illis Kalendis tertius, quo Romani prisco quodam more, & ipsi vota quaedam*

a Ἔχωσι] Ἔχουσι *Fl.* Nihil a vulgata abit M. b Ἀκρατὴς] Ἀκρατὴς male *Coll.* Vulgatum tuetur M. c Περιῴμενον] Recte M. *Fl. P.* &c. Περιόρμενον male *J. Ald.* d Ἐξεπολέμωσε] Ἐξεπολέμωσεν male *Coll.* Vulgatum servant M. & *Fl.*

35. Ὁ τὸν λόγον] Λουκιανός. *G.*

39. Ἀκρατὴς γέλωτος] Γέλως γὰρ ἦν ὅλον τὸ συγγράμμα. *G.*

45. Ἐξεπολέμωσεν. Πολεμίους ἐκάλεσεν. (ὅτως ἐξεπολέμωσεν) *G.*

35. Λόγον τόνδε συγγράψας] Lucianus scilicet. *F.G.*

39. Καί πως] Quo πως illud referri debeat, incertum est. *M. du S.*

43. Ὁ ποιητὴς ἔστος] I. e. Lucianus, cujus ego sum prologus. *F.G.*

Ὁ ποιητὴς ἔστος ὁ ἐμὸς] Hic est ipse Lucianus ὁ τὸν λόγον τόνδε συγγράψας, ut modo dicebat. Loquitur enim Prologus dramatis Elenchus, qui Lucianum *poëtam suum* vocat, ut Terentiani v. g. prologi Terentium. *J.M.G.*

45. Ἐξεπολέμωσε] V. *Th. Mag.* v. πεπολέμωμαι, ait: πεπολέμωμαι, ὁ εἰς ἔχθραν πραχθείς τινι, καὶ πολέμιος γενόμενος. ἐξεπολέμωσε δὲ, ὁ πολέμιόν τινα ἑτέρῳ ποιήσας. πεπολέμηται δὲ ὁ πολεμηθείς. *J.F.R.*

48. Ἡ ἀπὸ τῶν μεγάλης νουμηνίας τρίτη] Romano stilo III Non. Jan. solennis ille *Votorum* dies, *Vota* etiam s. Βῶτα dictus in antiquis monumentis. Quae dici possunt ea de re, occupavit omnia, nec ipsum hunc locum praetermisit, felix diligentia *Exech. Spanhemii* ad *Julian.* Orat. I. p. 276. seq. Caeterum quod hic ipse dies quoque ἱερομηνία vocatur, nihil insoliti. Vid. quae in fine *Icaromen.* ea de re annotavimus. *J.M.G.*

48. Τρί-

dam pro toto anno, & ſacra faciunt, a Numa rege praeſcripta, creduntque, Deos illo maxime die operam dare precantibus. Hoc igitur feſto die atque ſacro, is qui riſerat Olympiae inſiticium illum Pythagoram, cum videret accedere conſpuendum iſtum atque ſuperbum alienae orationis hiſtrionem, cujus etiam mores accurate noſſet, & reliquam vitae iſtius libidinem atque impuritatem, quaeque facere diceretur, & in quibus deprehenſus fuerat, Suadeo, *inquit ad ſodalium quendam*, devitemus infelicis occurſus hoc ſpectaculum, qui ſua praeſentia jucundiſſimum nobis diem atrum (*Apophrada*) videtur facturus. *Hoc ipſum nomen* Apophrada *audiens Sophiſta, tanquam peregrinum & alienum Graecis nomen ſtatim riſit, & prioris illius riſus nomine virum ulius eſt, ut quidem ſibi videbatur, & apud omnes uſurpabat hoc ipſum,* Apophras! Quid vero id rei eſt? fructus ne aliquis? an herba quaedam? an vas? an eſculentorum quiddam vel poculentorum eſt *Apophras?* Equidem nec audivi unquam, neque intelligebam unquam, quid ſibi velit.

9. *Talia iſte contra hunc meum ſe diſputare opinabatur, multumque* Apophradi *riſum conflabat, ignarus nempe, ultimum ſe hoc ruinas,* καὶ [c] θύσει, Νεμᾶ τῦ βασιλέως καλαςησαμθυ τὰς ἱερυργίας αὐτοῖς, καὶ πεπιςεύκασι τὺς θεὺς ἐν ἐκείνῃ μάλιςα τῇ ἡμέρᾳ χρηματίζειν τοῖς εὐχαμθύοις. ἐν τοιαύτῃ τοίνυν ἑορτῇ καὶ ἱερομηνίᾳ, ὁ τότε γελάσας ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖν[ῳ] [f] ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ, ἰδὼν προσιόντα τ κατάπυςον, καὶ ἀλαζόνα, τ τ ἀλλοτρίων λόγων ὑποκριτὴν (ἐτύγχανε δὲ καὶ τ τρόπον ἀκριβῶς εἰδὼς αὐτῦ, καὶ τ ἄλλην ἀσέλγειαν, καὶ μιαρίαν τῦ βίυ, καὶ ἃ ποιεῖν ἐλέγετο, καὶ ἃ ποιῶν κατείληπτο) Ὥρα ἡμῖν, ἔφη πρός τινα τ ἑταίρων, ἐκτρέπεσθ τὸ δυσάντηςον τῦτο θέαμα, ὃς φανεὶς ἔοικε τ ἡδίςην ἡμέραν ἀποφράδα ἡμῖν ποιήσειν. [g] τῦτ' ἀκύσας ὁ σοφιςὴς τ ἀποφράδα, ὥς τι ξένον καὶ ἀλλότριον τ Ἑλλήνων ὄνομα, ἐγέλα εὐθύς, καὶ τ ἄνδρα τῦ πάλαι ἐκείνυ γέλωτ[ος] ἡμύετο, ὡς γῆν ᾤετο, καὶ πρὸς ἅπαντας ἔλεγεν, Ἀποφρὰς, τί [h] δὲ τῦτό ἐςι; καρπός τις, ἢ βοτάνη τις, ἢ σκεῦ[ος]; ἆρα τ ἐσθιομένων ἢ πινομένων τί ἐςιν Ἀποφράς; ἐγὼ μὲ ἔτε ἤκυσα πώπο[τε], ἔτ' ἂν συνίην ποτὲ ὅ, τι καὶ [i] λέγει.

Ταῦθ' ὁ μὲ ᾤετο χρ τῦτυ διεξιέναι, καὶ πολὺν ἐπῆγε τῇ Ἀποφράδι τ [k] γέλων. ἐλελήθ δὲ [l] καθ' αὐτῦ τὸ ὕςαλον τεκμήριον ἀπαι-

a Θύσει Νεμᾶ] Θύσειν ἅμα W. male. *f* Ἐπὶ] Ita dedit *Solan.* ex *Graev.* Ἐπὶ etiam marg. *A1.* Ὑπὸ Edd. & M. *g* Τοῦτ'] Ταῦτ' marg. *A1.* *h* Δὲ] Δαὶ W. ſolus. *i* Λέγει] Ita dedit *Solan.* ex W. Λέγοι Edd. priores. *k* Γέλων] Conſtare lectionem notat *Solan.* *l* Καθ' αὐτοῦ] Sic dedi ex *P.* Κατ' αὐτοῦ cett. & M.

77. Ὕςαλον τὸ μόγις] Euripides: οἱ δ', ὡς τάχιςα ἦκυσαν ἐχθίςῳ ὄπα, ἤτοι τὸν ὑπηρέτην, τὸν βασιλικόν. *G.*

48. Τρίτῃ] *Plutarchus* initio vitae *Ciceronis* p. 1578. f. ἡμέρᾳ τρίτῃ τ νέων Καλανδῶν ὃν ἔνιοι τῶν οἱ ἄρχοντες εὔχονται) καὶ θύουσιν ὑπὲρ τῦ ἡγεμόν[ος]. V. *Schol.* Obſ. 245. *Fab.* Mag. Rom. 198. *Herodian.* I. f. anni ineuntis diem primum ἱερομηνίαν vocat, ubi III. *Non.* accipit Lipſius, quod non probo, vid. *Lipſ.* excurſ. ad *Tac.* Ann. XVI. AB. Ubi virum ſumma & eruditione, & induſtria conſpicuum miror hunc Luciani locum fugiſſe, eo magis, quia nulli eorum quos laudat, ſcriptorum, hujus moris origo prima, a Luciano hic addita traditur. Vide *Strenarum orig.* *M. du S.*

55. Ὁ τότε γελάσας] Lucianus. *F. G.*

Ὁ τότε γελάσας τὸ Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖν[ῳ] ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ] *Is qui tunc in Olympia riſit ſuper ſuppoſititio Pythagora.* Vulgati ὑπὸ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ ſub *ſuppoſititio iſto Pythagora*, inquiunt interpretes, quod quid ſibi velit, nemo dixerit. *F. G. G.*

56. Ὑπὸ τῷ] Forte ἐπὶ. Sic autem diſtinguendum. ὁ τότε γελάσας τὸ Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖν[ῳ] ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθ. &c. I. e. *ſuper Pythagora. F. G.* Recte, ideoque ἐπὶ recepi, & comma poſt ἐκεῖνον ſuſtuli. *F. F. R.*

77. Καθ' αὐτοῦ] In omnibus libris noſtris κατ' αὐτοῦ. *M. du S.*

ἀπαιδευσίας ἐκφέρων, ἐπὶ τούτῳ [a] τόνδε τὸν λόγον συνέγραψεν, ἐμὲ προεισπέμψας ὑμῖν, ὡς δείξειε τὴν ἀοίδιμον σοφιστὴν τὰ κοινὰ τῶν Ἑλλήνων ἀγνοοῦντα, καὶ ὁπόσα καὶ οἱ ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων καὶ τῶν καπηλείων εἰδεῖεν. ταῦτα μὲν ὁ ἔλεγχος.

ditatis contra se indicium proferre. Hac igitur causſa hunc libellum conſcripſit ille Poëta meus, qui me ad vos praemiſit, ut oſtendat nobilem Sophiſtam communia Graecorum ignorare, quaeque de officinis etiam & cauponis homines norunt. Iſta quidem Elenchus.

Ἐγὼ δὲ (ἤδη γὰρ αὐτὸς παρείληφα τὸ δράματος τὰ λοιπὰ) δίκαιος ἂν εἴην, τὰ ἐκ τοῦ Δελφικοῦ τρίποδος ἤδη λέγειν, οἷα μέν σου τὰ ἐν τῇ πατρίδι, οἷα δὲ τὰ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, οἷα δὲ τὰ ἐν Αἰγύπτῳ, οἷα δὲ τὰ ἐν Φοινίκῃ, καὶ Συρίᾳ, εἶτα ἑξῆς τὰ ἐν Ἑλλάδι, καὶ Ἰταλίᾳ, καὶ ἐπὶ πᾶσι τὰ ἐν Ἐφέσῳ νῦν, ἅπερ κεφαλαιωδέστατα τῆς σῆς διανοίας τῆς σῆς, καὶ κορυφὴ, καὶ κορωνὶς τοῦ τρόπου. ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὴν παροιμίαν, Ἰλιεὺς ὤν, τραγῳδοὺς ἐμαθήτευσας, χαιρὸς ἤδη σοι ἀκούειν τὰ σαυτοῦ κακά.

10. Ego vero (jam enim ipſe ſuſcepi quod reliquum eſt fabulae) jure meo jam poſſem, iſta *velut* e Delphico tripode dicere, quid in patria egeris, quid in Palaeſtina, quid in Aegypto, quid in Phoenice & Syria, quid deinde in Graecia & Italia: ac ſuper omnia, quae nunc Epheſi, quae quidem maxime capitalia & faſtigium amentiae tuae, & *impoſita* moribus tuis coronis. Cum enim, quod eſt in proverbio, *Ilienſis ipſe tragoedos conduxeris*; jam decebat tua te mala audire.

Μᾶλλον δὲ ταῦτα μὲν μηδέπω· ἐπεὶ

11. Sed potius iſta nondum: de *Apo-phra-*

[a] Τόνδε τὸν λόγον] Τὸν λόγον τόνδε W.

86. Ἐκ τοῦ Δελφικοῦ] Ὡς κεκρυμμένα μοι, ἀλλοῦ δὲ. G. (Corrupte ſcriptum erat κεκριμένα)

79. Συνέγραψεν, ἐμὲ] Legendum videtur συνέγραψεν ὲ ἐμὲ προεισπέμψας ὑμῶν. F.G.

81. Καὶ ὁπόσα καὶ] Forſan καὶ ὁπόσα ἂν ἐ οἱ ἐπὶ τῶν, &c. F.G.

87. Πατρίδι] Infra c. 19. κακίστῳ ἐ μεγίστῳ τῶν ἐν Φοινίκῃ ἁπάντων vocat. Vide etiam Ἀπαιδ. c. 19. *M. du S.*

90. Ἐφέσῳ νῦν] Hinc eſt quod Epheſi hunc libellum ſcriptum fuiſſe colligo; vid. etiam c. 22. *M. du S.*

93. Ἰλιεὺς ὢν τραγῳδοὺς] Proverb. pag. 892. *J. B.*

Ἰλιεὺς] Vid. Ἀνάβ. c. 38. *Polyaen.* Strat. III. p. 229. Ilienſium meminit. *M. du S.*

96. Εἰπὲ γάρ μοι πρὸς Πανδήμου, καὶ Γενετυλλίδος, καὶ Κυβήβης] Benedictus: *Dic mihi per Pandemum, & Genetyllidem, & Cybiben*, abſurde. Recte vidit *Palmerius* πάνδημον eſſe Veneris epitheton, nimirum eſt quae Lucretio dicitur *Vulgivaga Venus*. Hinc & in Mſ. legitur πρὸς τὴ Πανδήμου, καὶ Γενετυλλίδων. ſic ſane & *Ariſtoph.* in Θεσμοφοριαζούσαις.

Ὡς ἡδὺ μέλος, ὦ πότνια Γενετυλλίς,
Καὶ θηλυθριῶδες, καὶ κατιγλαντισμένον.

Quam ſuavis cantilena, o venerandae Genetyllides, & effoeminata & laſciva. Sed tamen Γενετυλλὶς etiam legitur apud eundem in Nubibus:

Ἢ δι' αὖ μόρα, πρόκα καλαγλαντίσματα,
Δαπάνας, λαφυγμοῦ, κυλικάδος, Γενετυλλίδος ſc. ἕξει.

Haec vero unguentum, crocum obſcoena baſia.
Et ſumtus, & Crapulam, & Venerem, & Genetyllidem olet.

Dicuntur eſſe dii ſive Deae praeſides generationis. Vide antiqua ſcholia. Recte vero κυβήβη docti viri emendarunt. Non eſt Venus ſed magna mater, Cybele, quae & Graecis & Latinis *Cybebe* dicitur. Nam & in inſcriptionibus, & in antiquis membranis ſic appellatur, ut apud Phaedrum in codice Remenſi, ut olim mihi oſtendit vir dignitate & doctrina praecellens *Marquardus Gudius*, qui Regi Daniae eſt a conſiliis. Is etiam ubicunque *Cybele* legatur apud Poëtas ſecunda longa, aut *Cybelle* corrupte, libris antiquis auctoribus, reſcribendum affirmat *Cybebe*, aut *Cubebe*, quod veriſſimum, & in Prudentio jam emendavit *Nicolaus Heinſius*. Illius autem hic meminit propter ejus amorem erga Attin, & quia laſciviſſima fertur fuiſſe, ut ipſe Lucianus in dialogis Deorum indicavit. *J.G.G.*

Ibid. Πανδήμου] *Xenophontem* audi συμπος. p. St. Ed. 522. L. g. — Εἰ μὲν ἓν μοῖα ἐστὶν Ἀφροδίτη, ἡ δήπου, Οὐρανία τε καὶ Πάνδημος, οὐκ οἶδα. — ὅτι γε μήτοι χωρὶς ἑκατέρας βωμοί τε εἰσὶ καὶ ναοὶ καὶ θυσίαι, τῇ μὲν Πανδήμῳ ῥαδιουργότεραι, τῇ δὲ Οὐρανίᾳ ἁγνότεραι, οἶδα. De cujus templo Athenis vide *Athen.* XIII. p. 569. Confer & Noſtrum, Ἑτ. Δ. VII. & Δημοσθ. c. 13. *M. du S.*

97. Πρὸς Πανδήμου, καὶ Γενετυλλ.] Eandem vim habet haec

phrade autem prius. Nam dic mihi, per ego te Vulgivagam, & Genetriculam, & Cybeben oro, quare tibi reprehenſione aut riſu dignum *Apophradis* nomen viſum eſt? Ita ſane. Nec enim erat Graecorum proprium; ſed alicunde quaſi comiſſatum venit illis a Celtarum, aut Thracum, aut Scytharum colluvie. Tu vero (noſti enim Athenienſium omnia) ſtatim hoc excluſiſti, & praeconio de Graeco *ſolo* ejeciſti. Hinc riſus, quod barbare loquor, & peregrinum in morem, & terminos Atticos egredior. Verum enim vero quod aliud ita Athenienſibus patrium ſit, atque hoc nomen, qui magis quam tu norunt talia, dixerint: adeo ut citius Erechtheum & Cecropem peregrinos atque advenas eſſe Athenis oſtendas, quam *Apophrada* demonſtres non domeſticam eſſe indigenamque Atticae.

δὲ τὸ ἀποφράδα πρότερον. εἰπὲ γάρ μοι πρὸς [b] Παυδήμου, καὶ [c] Γενέτυλλίδα, καὶ [d] Κυβήβης, ἣν σοι μεμπτὸν, καὶ γέλωτα ἄξιον τὄνομα εἶναι ἔδοξεν ἡ ἀποφράς; νὴ Δί', ἐὰν γὰρ ἦν τῶν Ἑλλήνων ἴδιον, ἀλλά πόθεν [e] ἐπεισκωμάσαν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν πρὸς Κελτοὺς ἢ Θρᾷκας, ἢ Σκύθας, ἐπιμιξίας. σὺ δὲ (ἅπαντα γὰρ οἶσθα τὰ τῶν Ἀθηναίων) ἐξέκλεισας τοῦτο εὐθὺς, καὶ ἐξεκήρυξας τῶν Ἑλληνικῶν. καὶ ὁ γέλως ἐπὶ τούτῳ, ὅτι βαρβαρίζω, καὶ ξενίζω, καὶ ὑπερβαίνω τοὺς ὅρους τοὺς Ἀττικούς. καίτοι μήν τί ἄλλο ἔστως Ἀθηναίοις ἐπιχώριον, ὡς τοῦτ' ὄνομα, φαῖεν ἂν οἵγε σοῦ μᾶλλον τὰ τοιαῦτα εἰδότες; ὥστε θᾶττον ἂν Ἐρεχθέα, καὶ Κέκροπα, ξένους ἀποφήναις, καὶ ἐπήλυδας εἶναι τῶν Ἀθηνῶν, ἢ τὸ ἀποφράδα δείξειας οὐκ οἰκείαν καὶ αὐτόχθονα τῆς Ἀττικῆς.

Πολ-

b Παυδήμου] Τῆς addit *Solan.* non dicens unde. *c* Γενετυλλίδα] Γενετυλλίδων male *F.* & marg. *A1.* *d* Κυβήβης] Recte ſic *F.* Κυβίβης male Edd. cett. & M. *e* Ἐπεισκωμάσαν] Nil mut. Edd. & M.

97. Καὶ Γενετυλλίδων] Εἰς ἀφροδίσια σκῶψαι βουλόμενος τὴν καλοδαίμονα τουτονί, τοῖς τοιούτοις αὐτὸν ὀνόμασιν ἀρεσθῆναι διέγνωκεν, ἃ προδήλως τῆς αἰχρᾶς Ἀφροδίτης ἐστὶν ἐπίθετα. *V.*

Γενετυλλὶς διὰ μέσου δηλονότι τὴν Ἀφροδίτην γενέσεως αἰτίαν. ob quod & appellata ſic. οἱ δὲ περὶ τὴν Ἄρτεμίν φασιν τῶν τοιούτων ἐφόρους. καὶ πάλιν δηλονότι τὴν γένεσιν. *Ariſtoph.* ἀλλὰ τὸ μιλτοῦν, ὦ πότνια Γενετυλλίδος, καὶ θηλυδριῶδες καὶ καλλωπιστικὸν, καὶ μανδυλωτόν. Γενετυλλὶς, ἤτοι ἡ Ἀφροδίτη, ἡς γενέσεως αἰτία. *G.*

12. Ἐπήλυδας] Ξένους, ἐποίκους. *G.*

haec obteſtatio, ſeu adjurationem malis, quam in libello *contra Indoctum* c. 3. illa *Libanitidis* mentio. Videtur autem etiam Γενετυλλὶς parum honeſta jam *Ariſtophanis* aetate fuiſſe, cujus loca jam laudata *Graevio.* Hanc ipſam ob cauſſam auſus ſum non *Genetricem* hic reddere, quod honeſtum Romae, ac tantum non ſeverum numen eſt, ſed *Genetriculam.* *F.M.G.*

Πρὸς Παυδήμου] Non ſatis video cur articulum neceſſario inſertum velit *Solan.* Nam in his formulis articulus frequentius omitti amat, ut ſupra *Bacch.* c. 5. πρὸς Χαρίτων. infra c. 16. πρὸς Ἀδώνιδος, quae adſeveratio eadem eſt, atque hic. Dein c. 26. pr. Πρὸς θεῶν. item c. 28. πρὸς θεῶν εἰπέ μοι. & c. 31. f. πρὸς Διός. Ac *Diſp.* c. 9. πρὸς Φιλίου. Et crebro alibi. Verum & addi interdum articulum, quis inficiabitur? nam & paullo ſupra, *Adv. Indoct.* c. 3. Πρὸς τῆς Λιβανίτιδος. Sed ideo non inſerendus, ubi ab Libris abeſt. *F.F.R.*

Ibid. Γενετυλλίδος] In *F.* uti in Mſ. Gr. Γενετυλλίδων. quam ſcripturam ſciolus aliquis invexerit, qui cum Ἔρωτ. c. 42. Γενετυλλίδας plurali numero legiſſet, & hic ita legendum eſſe credidit: ſed longe alia ratio eſt; ſervandaque omnino vulgata, quamvis *Pauſanias* etiam plurali numero habeat p. 2. 3. *M. du S.*

98. Κυβίβης] Corrige Κυβήβης. *Heſych.* Κυβίβη, ἡ μήτηρ τῶν θεῶν, καὶ ἡ Ἀφροδίτη. Depravate apud *Heſych.* Κυβίκη legitur, pro Κυβήβη. *Suid. Euſt.* *F.G.*

Κυβίβης] Conf. infra Τραγοπ. vſ. 30. *M. du S.*

99. Νὴ Δία] Ἀποσιώπησις hic notanda eſt. *M. du S.*

5. Ἑλληνικοῦ] Ἔθους aut ſimile quid ſubauditur. *F.G.*

13. Ἀποφράδα] Ad hoc verbum *J. Brod.* Miſc. p. 2. c. 17. p. m. 498. haec commentatur: Notatus eſt, (ait) a quodam Lucianus, ut ex ejus ſcriptis cognoſcimus, quod vocem hanc ἀποφράς, perinde ac barbaram uſurpaſſet: quam vel uno hoc argumento ἀλλοφυλοτάτην probare poſſem, quod eam *Plato* νόμων ζ. in ore habuerit: ἀσύτως ἡμῶν μὴ καθαραὶ τυγχάνουσαι, ἀλλ' ἀποφράδες ἔσται. *Plutarch.* οὐκ ὢν ἄφρων σύμπαν ἀγνοεῖ τὸ μυθῶδες προθύμως, ὅτι ἐν τούτῳ τῷ ἀποφράδι τῷ σκυθρωπῷ ἱλαρῶν, καὶ προσφιλῆ Ῥωμαίοις ποιοῦμεν. *Dionyſ. Halic.* Τῶν δὲ ἡμέρων ἱκανῶν, οὐ μὴ τὸ πάνδημον ἐγκαλῶ, μιλτωτόν τι καὶ ἀποφράδα τίθεται. Id eſt atram, inauſpicatam & neſtaſtam. Dicitur & ἀποφρὰς ἄνθρωπος, meo judicio parum ſcite. *Aul. Gell.* L. IV. c. 19. *Religioſi dies dicuntur*

Πολλὰ μὲν γάρ ἐστιν, ἃ καὶ αὐτοὶ κατὰ ταὐτὰ τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομάζουσιν, ἀποφράδα δὲ μόνοι ἐκεῖνοι τὴν μιαρὰν, καὶ ἀπευκτὴν, καὶ ἀπαίσιον, καὶ ἄπρακτον, καὶ σοὶ ὁμοίαν ἡμέραν. ἰδοὺ καὶ μεμάθηκας ἤδη ὁδῷ πάρεργον, τί βούλεται αὐτοῖς ἡ ἀποφρὰς ἡμέρα, ὅταν μήτε αἱ ἀρχαὶ χρηματίζωσι, μήτε εἰσαγώγιμοι αἱ δίκαι ὦσι, μήτε τὰ ἱερὰ ἱερουργῆται, μήθ' ὅλως τι τῶν αἰσίων τελῆται, αὕτη ἀποφρὰς ἡμέρα.

Ἐνομίσθη δὲ τοῦτο ἄλλοις ἐπ' ἄλλαις αἰτίαις, ἢ γὰρ ἂν ἡττηθέντες μάχαις μεγάλαις, ἔπειτα ἔταξαν ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς τὰ τοιαῦτα ἐπεπόνθεισαν, ἀπράκτους καὶ ἀκύρους τῶν ἐννόμων πράξεων εἶναι, ἢ καὶ, νὴ Δία. καίτοι ἄκαιρον ἴσως, καὶ ἔξωρόν γε ἤδη, γέροντα ἄνδρα μελαπαιδεύειν, καὶ ἀναδιδάσκειν τὰ τοιαῦτα, μηδὲ τὰ πρὸ τούτων εἰδότα. πάνυ γοῦν τοῦτ' ἔστι τὸ λοιπὸν, καὶ ἐκμάθῃς αὐτὸ, πᾶν ἡμῖν εἰδὼς ἔσῃ. πόθεν γάρ, ὦ ἑταῖρε; τὰ μὲν γὰρ ἄλλα [a] κἂν ἀγνοῆσαι συγγνώμη, ὁπόσα ἔξω τοῦ πολλοῦ πάτου, καὶ ἄδηλα τοῖς ἰδιώταις· τὴν ἀποφράδα δὲ, ἐὰν βουληθεὶς ἀν, ἄλλως εἴποις. ἓν γὰρ τοῦτο καὶ μόνον ἁπάντων τέλεσμα ἔστω, [b] φησί τις.

Ἀλλὰ καὶ τῶν παλαιῶν ὀνομάτων τὰ μὲν

12. Multa enim sunt, quae ipsi eodem modo, ac reliqui homines, appellant. *Apophrada* autem soli isti, atrum, & abominandum, & infaustum, & inauspicatum, & similem tibi diem. Ecce jam obiter didicisti, quid sibi velit apud illos dies *Apophras*: cum neque magistratus sui copiam faciunt, neque in jure aliquis conveniri potest, neque sacra peraguntur, neque omnino rerum, quas faustas esse volumus, quidquam peragitur: illa dies *Apophras* est.

13. Illud vero aliis aliisque de caussis receptum est. Aut enim magnis superati praeliis, deinde dies hosce, quibus talia illis evenerant, nefastos esse constituerunt, quibus nihil legitimae actionis, ita quidem ut ratum deinde esset, posset suscipi: aut etiam per Jovem .... Quamquam intempestivum forte, & serum nimis jam, aliter instituere senem hominem, ac de novo docere talia, qui neque ea, quae praecedunt, noverit. Nimirum, *dicas forte*, hoc est *solum* reliquum: & hoc si discas, futurum ut omnia deinde noveris. Unde enim, mi homo? Reliqua enim si ignores, condonandum fuerit, quae extra communem *quasi* viam, & plebejis incognita: sed *apophrada*, ne si velis quidem, aliter dixeris. Unum nempe hoc & solum omnium nomen hoc esto, dicit *forte* aliquis.

14. Sed de veteribus quoque nominibus alia

a Κἂν] Kai Pl. b Φησί] Nil mut. Edd. & M. Leg. φήσει.

tur tristi omine infames, impedirique, in quibus & res divinas facere, & rem quampiam novam exordiri temperandum est. Ego, pace Gellii, fastos dies voco, quibus fari licet praetori tria verba solemnia: *Do, dico, addico*: quorum primum ad actiones, quibus rem dari petimus: secundum ad facta vel rei vindicationem; postremum ad exsecutiones pertinet, sicut & *adjudico*. His contrarios *nefastos* recte Latineque nominari pugno. Ovid. *Ille nefastus erit, per quem tria verba silentur.* Horat. *Ille & nefasto te posuit die.* Varro: *vocantur dies nefasti per quos dies nefas fari praetorem, do, dico, addico.* &c. (*Horatii* ille locus est 2. Od. 13. 1. *Ovidii* v. Fast. 47. Sed haec posteriora jam pueri sciunt. Addidi tamen, quia *Brodaeus* commentator primus Luciani dixit, & illo tempore nondum cuilibet nota erant. *J.F.R.*

30. Νὴ Δία] Hic aliquid desiderari videtur. *F.G.* Desideratur quidem; sed studio omissum, ἀποσιώπησις enim est. Et in marg. Parisinae additum: *Praecisio.* *J.F.R.*

Ibid. Ἔξωρον] Idem quod ἀφῆλιξ, de quo v. c. 15. *J.F.R.*

35. Κἂν ἀγνοῆσαι] Κἂν ἀγνοήσαις legendum videtur. *F.G.* Non male; sed non plane necessarium, si comma, quod feci, auferatur, ut construatur *συγγνώμη τῷ ἀγνοῆσαι.* *J.F.R.*

39. Τοῦτο μόνον] Post τὸ, τοῦτο μόνον, τελεία στιγμὴ ponenda videtur. *F.G.*

40. Φησί] Ita emendandum fuit, pro Φησὶ, quod in omnibus libris nostris est, etiam in M. *M. du S.*

Φησί] Φήσει *Solan.* edi voluit. Facerem, si auctoritas librorum accederet. Interea cum eo sentio, eum lis-

alia dicenda ſunt, alia minus: quae nimirum non uſitata vulgo, ne perturbemus audientes, auresque eorum quibuscum verſamur, vulneremus. Ego vero, bone vir, peccaveram, ſi ad te iſta de te dixiſſem; oportebat enim, oportebat aut Paphlagonum, aut Cappadocum, aut Bactrianorum vernacula tecum agere, ut intelligeres, quae dicerentur, & auditu tibi eſſent jucunda. Sed apud Graecos reliquos Graeca, puto, lingua utendum eſt. Deinde cum Attici etiam diverſis temporibus multa in lingua ſua mutaverint, hoc inter praecipua nomen remanſit, ita ſemper dictum, & ab omnibus.

15. Dicerem etiam eos, qui ante nos hoc nomine uſi ſunt, niſi & ea ratione te perturbaturus eſſem, peregrina tibi & incognita poëtarum, ac rhetorum, & hiſtoricorum nomina recenſendo. Potius nec ego tibi, qui dixerint, nominabo. Omnes enim norunt. At tu mihi unum ſi oſtenderis antiquorum non uſum eo nomine, aureus, ajunt, ſtabis Olympiae. Etſi, quisquam ſenex & devexa aetate haec talia ignorat, idem mihi videtur ignorare, Athenas urbem eſſe in Attica, & in Iſthmo Corinthum, & Spartam in Peloponneſo.

16. Reliquum illud forte tibi fuerit, uti

λεκτέα, τὰ δ' ἧττον, ὁπόσα αὐτῶν μὴ συνήθη τοῖς πολλοῖς, ὡς μὴ ταράττοιμεν τὰς ἀκοὰς, καὶ τιμῶσκοιμεν τὸ συνόντων τὰ ὦτα. ἐγὼ δὲ, ὦ βέλτιστε, πρὸς μὲ σὲ ἴσως ταῦτα οὐκ εἰπὼν, ἥμαρτον, ἐχρῆν γὰρ, ἐχρῆν ἢ τὰ Παφλαγόνων, ἢ Καππαδοκῶν, ἢ Βακτρίων πάτρια διαλέγεσθαί σοι, [c] ἕως ἐκμάθῃς τὰ λεγόμενα, καὶ σοὶ ἀκούειν ἡδέα· τοῖς δ' ἄλλοις Ἕλλησιν, οἶμαι, καθ' Ἑλλάδα γλῶτταν συνεῖναι χρή. εἶτα καὶ τῶν Ἀττικῶν τε καὶ χρόνους τινὰς πολλὰ ἐντρεψάντων τὴν αὐτῶν φωνῆς, τοῦτο ἐν τοῖς μάλιστα τέθνηκε διετέλεσεν, οὕτως ἀεὶ, καὶ πρὸς ἁπάντων αὐτῶν λεγόμενον.

Εἶπον ἂν καὶ τοὺς πρὸ ἡμῶν κεχρημένους τῷ ὀνόματι, εἰ μὴ καὶ ταύτῃ σε παραπάξειν ἔμελλον, ξένα σοι καὶ ἄγνωστα ποιητῶν, καὶ ῥητόρων, καὶ συγγραφέων ὀνόματα [d] διεξιών. μᾶλλον δὲ οὐδ' ἐγώ σοι τοὺς εἰπόντας ἐρῶ· πάντες γὰρ ἴσασιν. ἀλλὰ σύ μοι ἕνα τῶν πάλαι δείξας κεχρημένον τῷ ὀνόματι, Χρυσᾶς, φασὶν, ἐν Ὀλυμπίᾳ [e] στάθηθι. καίτοι, ὅστις γέρων ὢν, καὶ ἀφῆλιξ, τὰ τοιαῦτα ἀγνοεῖ, δοκεῖ μοι ὅτι καὶ Ἀθῆναι πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ Κόρινθος ἐπὶ τῷ Ἰσθμῷ, καὶ Σπάρτη ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, μὴ εἰδέναι.

Λοιπὸν ἴσως ἐκεῖνό σοι λέγειν, ὡς τὸ μὲν ὄνο-

c Ἕως] Sic Edd. & M. Ὡς emendat *Solan.* d Διεξιών] Bene ſic plurimae. Διεξιὼν *F.* e Στάθητι] Στάχυσιν W. male.

64. Ἀφῆλιξ] Προσθήκης *V.*

libroruin vulgo ſcribo. *F. F. R.*

42. Οὐ, ὁπόσα] Cur ſequente vocali adſpirata, non ſcriptum eſt ὑχ; vid. Codd. vett. *F. G.*

Οὐ, ὁπόσα] Nihil varietatis reperio. Sed quia periodus clauditur, vel ſaltem vox quieſcit poſt οὔ, & vel punctum minus potuiſſet poni, ideo non opus erat οὐχ ſcribere, quia ſic adſpiratio ſequens non conjungitur cum οὔ. *F. F. R.*

48. Ὡς] In omnibus libris noſtris ἴως, quod cum ferri non poſſet, ego mutavi. *M. du S.*

51. Συνεῖναι] A σύνειμι, unde συνουσία, non a συνίημι, συνῆκα &c. *converſor, converſatio.* *F. G.*

52. Ἐντρεψάντων] Sic T. II. *Quom. Hiſt.* c. 15. ἐλίγων ἐντρέψας. *M. du S.*

53. Ἐν τοῖς μάλιστα] Supra T. II. *Gall.* c. 24. πάλαι τῶν πόλεων οἱ ταῖς μάλιστα. Vid. de hac phraſi Cl. *Hemſterh.* T. I. p. 3. οἱ τοῖς μάλιστα πλούσιοι. *F. F. R.*

62. Χρυσᾶς, φασὶν, ἐν Ὀλυμπίᾳ στάθητι] Proverb. *F. B.*

Χρυσᾶς] Virg. *Et eris mihi magnus Apollo.* *M. du S.*

Χρυσᾶς &c.] Vid. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. ep. 30. f. Nam habuimus crebro, ut plura addere nolim. *F. F. R.*

64. Ἀφῆλιξ] *Alciphr.* I. Ep. 6. etiam comparativo utitur ſcribens: ἀλλ' ὦ ἀφηλικέστερε, καὶ γεγανωμένε πάλαι σανίδι. *F. F. R.*

ὄνομα ἤδεις, ἡ δὲ χρῆσιν αὐτῆ ἄκαιρον ἠτιάσω· φέρε δὴ καὶ ὑπὲρ τούτου πρὸς σὲ ἀπολογήσομαι τὰ εἰκότα, σὺ δὲ πρόσεχε τὸν νοῦν, εἰ μὴ πάνυ ὀλίγου σοι μέλει τοῦ μηδὲν εἰδέναι. [a] εἰ οἱ πάλαι πολλὰ τοιαῦτα πρὸ ἡμῶν ἀπέρριψαν ἐς τοὺς σοὶ ὁμοίους ἕκαστοι τοὺς τότε· ἦσαν γὰρ καὶ τότε, ὡς τὸ εἰκός, βδελυροί τινες ἐς τὰ ἤθη, καὶ μιαροὶ, καὶ κακοήθεις τὸν τρόπον. καὶ ὁ μὲν Κόθορνόν τινα εἶπεν, εἰκάσας αὐτοῦ τὸν βίον, ἀμφίβολον ὄντα τοῖς τοιούτοις ὑποδήμασιν· ὁ δὲ Λύσσαν, ὅτι τὰς ἐκκλησίας θορυβώδης ῥήτωρ ὢν, ἐπετάραττεν· ὁ δὲ Ἑβδόμην, ὅτι ὥσπερ οἱ παῖδες ἐν ταῖς ἑβδόμαις, καίπερ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἔπαιζε, καὶ διεγέλα, καὶ παιδιὰν ἐποιεῖτο τὸν σπουδὴν τοῦ δήμου· [b] μὴ δῶς οὖν καμοὶ, πρὸς Ἀδώνιδος, εἰκάσαι

dicas, nomen quidem te sciviſſe, ſed uſum intempeſtivum a te eſſe reprehenſum. Age igitur, pro hoc etiam, ut par eſt, cauſſam dicam, tu vero animum adverte, ſi non nimis parum tua referre putas, nihil ſcire. Si antiqui multa id genus ante nos jecerunt in tui ſimiles ſuae quisque aetatis: (fuerunt enim tum quoque, ut vero ſimile eſt, abominandi quidam moribus, & impuri, & malefica vita) & alius Cothurnum quendam appellavit, vitam illius depingens, quae talibus calceamentis comparari poſſet; alius Rabiem, quod conciones tumultuoſus orator perturbaret; alius ſeptimum, quod ut pueri ſeptimis *cujusque menſis* diebus, ſic ille in concionibus luderet, rideretque, ac ludibrio ſibi feriam rem populi haberet; nonne igitur mihi etiam hoc, per Adonidem, dederis, uti comparem hominem undi-

a Εἰ] Deeſt in *Fl.* & W. b Μὴ] Delet *Marcil.* adeſt in Edd. & M.

71. Ἠτιάσω] Ἐμέμφω. *V.*

77. Βδελυροὶ] Λίχροποιοί. *G.*

78. Κόθορνον] Theramenem ita dictum fuiſſe veterum multi prodidere. V. *Suid.* & ſupra Ἔρωτ. c. 50. *M. du S.*

Κόθορνον] *Pollux* 7, 90. ſeq. inter genera calceorum, ἃ δὲ κόθορνοι ἐκάστῳ ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν. εἶδον δὲ τὸν Θηραμένην κόθορνον ἐκάλουν, ἀφ' ὧν τὴν πολιτείαν ἀμφέβαλλεν. *J. M. G.*

80. Λυτάλλω] An Δυτάλλω; quaſi δυσαὴ ὄντα. Placet. *F. G.*

Λυτάλλω] Quo hic reſpexerit, ut & in ſequenti exemplo, ignoratur. Legimus apud *Ælianum* de Deotimo Athenienſi, qui χόην etiam audiebat. V. H. II. 41. *M. du S.*

Λυτάλλω] Quid rei aut vocis aut formae ſit λυτάλλω, neſcio an aliquis temere dixerit. Illud ſatis docet orationis tenor, poſtulari primo nomen appellativum rei, non hominis; deinde tale nomen, quod ad ſignificandum hominem *turbulentum in concionibus* aptum ſit. Dum quis melius quid vel ex libris vel ex ingenio proferat, ſuſpicari licebit, fuiſſe a Luciani manu λύσσαν. Qui ad luxuriem librariorum circa ductus geminati ſigma & caſus in *ας* attendit, ei non improbabilis, puto, hac parte conjectura noſtra videbitur, quam reſpectu ipſius rei commendat ſimilitudo, quae intercedit, inter illud furoris genus, quod λύσσαν Graeci vocant, quod nempe levi morſus aut ſalivae contagio communicatur ac transfunditur; atque inter ſeditioſos demagogi alicujus aut tribuni *furores*, quibus implere & quaſi inficere velut contagione quadam alios ſolent. Vid. inſignis locus ſupra *Nigrin.* c. 38. it. alius in fine *Philopſeudis*, & tertius in *Philopatr.* c. 22. *J. M. G.*

82. Ὁ δὲ Ἑβδόμην, ὅτι ὥσπερ οἱ παῖδες ἐν ταῖς ἑβδόμαις, καίπερ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἔπαιζε] Interpres: *Rurſus alius Hebdomam, quod perinde atque pueri ſeptimis diebus, ille etiam in concionibus luderet.* Hae ſeptimae dies non ſunt ſabbata, quorum *Sueton.* in Tib. meminit: *Diogenes Grammaticus diſputare ſabbatis Rhodi ſolitus, venientem, ut ſe extra ordinem audiret, non admiſerat; ac per ſervulum ſuum in ſeptimum diem diſtulerat*, ut exiſtimat vir magnus. ſed ſeptimos dies cujuscunque menſis, quos hebdomades lunae dixit *Gellius* XV, 2. Illi dies ſacri erant Apollini, quia ſeptima luna Thurgalionis natus erat, ut conſtat ex *Heſiodo* in ἔργοις ϑ' ἡμέραις, v. 770. Vide ibi Proclum Convivia tum agitabant, & pueri ludebant. Septimus quoque dies poſt recens natum infantem a patribus familias celebrabatur, quippe quo nomen ei imponebatur, quamvis hoc alii decima facerent. Vide *Harpocrationem* in ἑβδομευόμενον. Sed haec ſeptima dies huc non pertinet, ſed illa ſeptima menſis. De qua vide viros doctiſſimum *Meurſium* Graecia feriata in ἑβδόμη, & *Seldenum* de jure naturae & gentium III, 17. *J. G. G.*

Ibid. Ἑβδόμην] Fruſtra ſunt, qui ex hoc Luciani loco, aliisve ſimilibus, morem per ſeptimanas numerandi elicere conantur. Septimus enim hic dies, menſis ſeptimus eſt, ut ex *Gellio* patet L. XV. c. 2. Apol-

dique malum ; flagitio omni innutritum, inauſpicato diei atque infauſto.

17. Nos etiam claudos dextro pede averſamur, & maxime ſi mane illos videamus: & ſi quis aut exſectum videat aut caſtratum, aut ſimiam, ad primum domo egreſſum, in ſua veſtigia reverſus redit, auguratus non bonas ſibi futuras illius diei actiones, poſt malum illud atque obſcenum primum omen. In principio vero, atque in foribus, primoque egreſſu, ſummoque velut mane totius anni, ſi quis videat cinaedum, facientem infanda patientemque, notabilem hac ipſa re, ruptumque & vietum, & tantum non nomine ſuorum operum appellatum, impoſtorem, praeſtigiatorem, perjurum, perniciem, παμπόνηρον ἄνθρωπον, ἀπάσης κακίας σύντροφον, ἡμέρᾳ δυσφήμῳ καὶ ἀπαισίῳ;

Ἡμεῖς δὲ τοὺς χωλοὺς τῷ δεξιῷ ἐντρεπόμεθα, καὶ μάλιστα εἰ ἔωθεν ἴδοιμεν αὐτούς. κἂν εἴ τις βάκηλον ἢ εὐνοῦχον ἴδοι, ἢ πίθηκον, εὐθὺς ἐξιὼν ἐκ οἰκίας, ὅτι τάχιστα ἀναστρέφει, καὶ ἐπανέρχεται, οὐκ ἀγαθὰς μαντευόμενος τὰς ἐφημέρους ἐκείνας πράξεις ἔσεσθαι αὐτῷ, ἅτε πονηρῷ τῷ πρώτῳ καὶ δυσφήμῳ κληδονίσματι. ἐν δὲ τῇ θύραις, καὶ ἐν τῇ πρώτῃ ἐξόδῳ, καὶ ἔωθεν τοῦ ἔτους, εἴ τις ἴδοι κίναιδον, καὶ ἀπόρρητα ποιοῦντα, καὶ πάσχοντα, ὅπισθεν ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἀπερράγοτα, καὶ μοιχὸν τὸν ὄμα τὸ ἔργον αὐτοῦ ὀνομάζομενον, ἀπατεῶνα, γόητα, ἐπίορκον, ὕλαυρον, κύ-

c Τούτῳ] Τούτου W.

pollini ſacer; (v. *Graev.* not. ad Heſ. συμπ. 770.) non in orbem recurrens ſeptimus quisque. Quod eo magis monitum oportuit, quia ſummo viro *H. Grotio* fraudi fuiſſe video. Adde *Plut.* Συμπ. VIII. 1. 1277, a. Et 1467. f. *Meurſ.* Gr. fer. in Ἑβδόμῃ. Et *Spanh.* 657. Et Noſtr. Δισ. c. 12. *M. du S.*

85. Μὴ δῶς ὑγιὲς κάμοι] Δῶς ὑγιὲς κάμοι, extrita negatione. *Th. M.*

Μὴ δῶς &c.] *Non dederis?* &c. interrogative. *F.G.* Bene, & ſecutus ſum; adeoque μὴ jam ſervandum. *J.F.R.*

Μὴ δῶς ὑγιὲς κάμοι πρὸς Ἀδώνιδα ἰκάσαι παμπόνηρον ἄνθρωπον, ἀπάσης κακίας σύντροφον, ἡμέρᾳ δυσφήμῳ καὶ ἀπαισίῳ] Vindicanda eſt prima hujus orationis vocula μὴ, quam exteri jubet *Marcilius.* Etenim ſi recte attendatur, adeo ea non exterenda eſt, ut ſi abeſſet, inculcanda neceſſario foret, ad fulciendum ſenſum. Diſputat Lucianus contra eum, a quo accuſatus fuerat, inepte & barbare locutus eſſe, qui ipſum appellaſſet ἀποφράδα. Poſt multa tamdem dicta, ita pergit pag. praecedenti, D. *Tu vero animum adverte (niſi plane non curae tibi ſit, ignorantem eſſe) ſi veteres ante nos in eos, qui tibi ſimiles tum erant, talia multa, quale eſt ἀποφράς, jactarunt (erant enim etiam tum, ut veroſimile eſt, aliqui abominandis moribus, peſſimo & ſiniſtra indole; atque alius quidem dixit quempiam Cothurnum, vitam ejus ambiguam comparans his calceamentis; alius vero dixit alium Lypaën, quod orator tumultuoſus conciones ſoleret turbare: alius dixit alium Hebdomen, quod perinde atque pueri ſeptimis diebus, ipſe etiam in concionibus luderet & rideret, ſertumque populi ſtudium in ludum verteret) nonne itaque, per Adonin, & mihi conceſſeris, hominem, omni malitiae ac ſuorum, comparare diei atro ac inauſpicato?* Operae fuit, totam hanc periodon ponere, ut ei univerſae lux accederet, quam non nimia interpretum diligentia offuſcarat. Duae, quarum notas inſerui, parentheſes inſunt, & eis conſideratis, ſenſus eſt planiſſimus. Liquet quoque, per ſignum interrogandi hanc orationem claudendam eſſe; quod & in Graecis fieri debet; idque diligenter obſervatum eſſe video a Florentinis. *J.J.*

86. Πρὸς Ἀδώνιδα] Similis obteſtatio iis, quas per Πάνδημον & Genetyllida conceptas, itemque per Libanitida, jam vidimus hic c. 11. *J.M.G.*

89. Τοὺς χωλοὺς τῷ δεξιῷ] Intell. *modi. Plin.* 28, 3. f. 7. *Deſpuimus comitiales morbos, hoc eſt contagia regerimus. Simili modo & faſcinationes repercutimus.* & dextrae claudicatis occurſum. *J.M.G.*

Ibid. Χωλοὺς τῷ δεξιῷ] Sic libri omnes noſtri; haud ſane commode. *M. du S.*

Ibid. Τῷ δεξιῷ] An a dextra vel ad dextram, intellecto converſi, an dexteritate? Ἐπίκω. *F.G.*

91. Ἢ εὐνοῦχον ἴδοι] Vid. ſupra *Eun.* c. 6. *M. du S.* Adde *Brod* Miſcel. P. 2. p. 509. qui veterum de hac ſuperſtitione teſtimonia, Chryſoſtomi, Luciani, Appiani, Plutarchi, Senecae, Xenophontis, Juvenalis, Suetonii, ac Ciceronis, profert. *J.F.R.*

96. Κληδονίσματι] Nihil hic varietatis invenio. At ſupra *Amor.* c. 39. in δυσκληδονίσμῳ fluctuabat ſcriptura, quam ad hanc adcommodavi, quia & conſtans, & cum *Suida* aliisque convenit. *J.F.R.*

98. Τῷ ἄπαντι ἔτει] Subaudi τὸ, ἄλλο, i. e. ἄλλο παντὸς ἔτους. *F.G.*

4. Κύ-

κύφωνα, βάραθρον, μὴ φύγῃ, μηδ' εἰκάσῃ τοῦτον ἀποφράδι ἡμέρᾳ;

carcerem, barathrum, non fugiat? non atro hunc diei comparet?

Ἀλλ' οὐχὶ σὺ τοιοῦτος; οὐκ ἂν ἔξαρνος γένοιο, εἰ ἐγὼ τὴν ἀνδρίαν οἶδα τὴν σήν, ὅσον γε καὶ μέγα φρονεῖν ἐπὶ τούτῳ μοι δοκεῖς, ὅτι μὴ ἀπόλλυταί σοι ἡ δόξα τῶν ἔργων, ἀλλὰ πᾶσι δῆλος εἶ καὶ περιβόητος. εἰ δὲ καὶ ὁμόσε χωρήσειας, καὶ χρήσαιο μὴ τοιοῦτος εἶναι, τίσι πιστὰ ἐρεῖς; τοῖς πολίταις τοῖς σοῖς (ἐκεῖθεν γὰρ ἄρχεσθαι δίκαιον) ἀλλ' ἴσασιν ἐκεῖνοι τὰς πρώτας σε [a] τροφὰς, καὶ ὡς ῥᾳδίως [b] σεαυτὸν τῷ ὀλέθρῳ ἐκείνῳ γραλιώτῃ, συμπεριεφθείρου πάντα ὑπηρετῶν, ἄχρι δή σε τὸ τῦ λόγου τοῦτο, ῥάκος πολυχιδὲς ἐργασάμενος, ἐξέωσε.

Verum nonne talis tu es? Non negaveris, si fortitudinem tuam novi, qui etiam multum tibi ea in re placere videaris, quod non periit tibi fama operum, sed manifestus es omnibus & famosus. Si vero manum conferere velis ac negare te talem esse: quibus fidem dictorum facies? civibusne tuis? inde enim incipere aequum est. Sed norunt illi prima tua alimenta, & quomodo deditus tua voluntate perdito illi militi cum illo corruptus fueris, in omnibus ei subserviens, donec te lacerum, quod ajunt, pannum cum effecisset, exegit.

Καὶκεῖνα [c] μέμνησαι, ὡς τὸ εἰκὸς, ἃ πρὸς τὸ θέατρον ἐνεανιεύου, τοῖς ὀρχησταῖς συναγωνιζόμενος, καὶ συλλαγματάρχης ἀξιῶν εἶναι. οὐδεὶς γὰρ πρὸ σοῦ ἂν εἰσῆλθεν εἰς τὸ θέατρον, οὐδ' ἂν ἐμήνυσεν, ὅ, τι τὄνομα τῷ δράματι· ἀλλὰ σὺ κοσμίως πάνυ, χρυσᾶς ἐμβάδας ἔχων, καὶ ἐσθῆτα τυραννικὴν, προ-

19. Etiam illa meminerunt, ut probabile est, quomodo in scena adolescentem te validum ostenderis, cum saltatoribus accommodares operam tuam, & dux gregis esse postulares. Nemo enim te prius in theatrum prodibat, neque quod nomen esset fabulae indicabat. Sed tu decenti habitu, aureis indutus calceis, vesteque tyrannica prae-

a Τροφὰς] Nil mut. Edd. nec M. Τρυφὰς C. b Σεαυτὸν] Ζευτὸν W. c Μέμνησαι] Bene Edd. longe plurimae & M. Μέμνησαι male Va. ait Solan. sed fluctuante scriptura.

4. Κύφωνα] Κύφωνες ξύλα ἦσαν ἐπιτιθέμενα εἰς τοὺς τραχήλους τῶν παιδίσκων, ἵνα μὴ ὑρῶσιν (1) ἀνακύψαι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ, ὦ τύμπανα, ὦ κύφωνες, οὐκ ἀρίζετε; κύφων δέ ἐστι δεσμὸς ξύλινος, ὃν οἱ μὲν κλοιὸν, ὁ δὲ (2) καλοιὸν ὀνομάζουσιν. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς ἄνθρωπον κύφωνα τάττεσθαι καὶ ἐπὶ πάντων δυχερῶν καὶ ὀλεθρίων, καὶ (3) κυφωνισμὸς ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. (4) Ἀρχίλοχος δὲ, ἀντὶ τοῦ κακὸς, καὶ ὀλέθριος. εἴρηται κύφων παρὰ τὸ ἀναγκάζειν τοὺς δεσμίους κύφειν. ἐὰν δέ τις θρασυτόμος τὰ οὐ τοῦ νόμου παρ' ὕδατι (5) ποιήσηται, διδόσθω τῷ κύφωνι πρὸς τῷ ἀρχείῳ ἡμιωβὸν κ'. ἐπιῤῥιόμβου μίλιτι γυμνὸς καὶ γάλακτι, ἵνα ᾖ μιλίτιαις καὶ μυίαις δεῖπνον. (6) τοῦ δὲ χρόνου διελθόντος κατὰ κρημνῶν ἀφίεσθαι, τολμᾷ γυναικείαν (7) ἀβδελόντα. V.

20. (8) Νεανιεύεται] Νέα ἔργα ποιεῖ, κομπάζεται, καινὰ (9) τολμᾷ, ἐγκαυχᾶται. V.

(1) Erat in Mſ. prima duntaxat hujus vocis ſyllaba, ſed reliquas ex *Suida* ſupplevimus, indidemque quaedam in ſequentibus manifeſto corrupta emendavimus: utrobique enim res iisdem verbis exprimebatur, exceptis pauculis, ut ex collatione ſatis liquebit. Superiora etiam de Ariphrade ex *Suida* emendata. *J. Cler.*

(2) Καλοιὸν] Exc. *G.* κλοιὸν, οἱ δὲ καλιὸν. C. κλοιὸν, οἱ δὲ καλιὸν.

(3) Κυφανισμὸς] Exc. *G.* κυφατισμὸς. Lege κυφωτισμὸς. C. κυφατισμός.

(4) Ἀρχ. δὲ, ἀντὶ τοῦ κακὸς, καὶ ὀλ.] Κύφων δυσχερὴς καὶ ὀλέθριος. καὶ ποιητής.

(5) Ποιήσηται] Ποιήσονται Edita, mutavit *T. H.*

(6) Τοῦ δὲ χρόνου] In Exc. *G.* Τὸν δὲ χρόνον δὴ—— καὶ κρημνῶν. nisi quod pro voce ultima legit κριμνῶν, mendoſe τ. δ. χ. διελθόντος, κ. τ. C.

(7) Περιβελόντα] Περιβελόντας edita. Mutavit *M. du S.* Περιβάλλοντας emendarat *T. H.*

(8) Νεανιεύεται] Νεανιεύσεται edita; ſed ex mendoſa Codicis ſcriptura.

(9) Τολμᾷ] Ita dedit *Solan.* pro vulgato τολμᾶν.

4. Κύφωνα] Κύφων κυρίως eſt κυρτὸς ſeu τὸ κυρτὸν. a κύφω κυφὸς, κύφων, &c. Κύφων ab Etym. exponitur κύρτωμα. Ponitur pro cataſta, ſeu numella, aut collari aliove inſtrumento, quo vinciebantur nocentes, aut etiam torquebantur. Hic μιλαφονικῶς de ſcelerato dicitur & malefico; ſic Latine *carcer*, *crux*, *ſcelus*, & ſim. *F. G.*

Κύφωνα] De propria vocis ſignificatione, in quantum

praemittebare ; benevolentiam petiturus a theatro , coronas ferens , discedens cum plausu , jam tum honoratus ab illis ; sed modo orator ac Sophista. Itaque cum audient quondam talia de te illi , illud sane quod est in Tragoedia , duo sibi soles videre videbuntur ac Thebas duplices : atque in promtu statim erit omnibus , *Istene ? qui tum ? post ista ?* Itaque ipse , prudenti sane consilio , omnino non accedis ad illos , neque in ista regione versaris , sed sponte exulas e patria , nec mala per hiemem , neque gravi per aestatem , sed pulcherrima & maxima earum quae in Phoenice sunt omnium. Nempe redargui , & versari cum scientibus & recordantibus antiquorum illorum , vere tibi suspendium est. Verum quid ita deliro ? Quem enim tu verereris ? Quid ultimorum turpe putares ? Audio vero etiam possessiones apud illos magnas tibi esse , miseram illam turriculam adeo , ut Sinopensis

εἰσεπέμπετο , εὐμένειαν αἰτήσων τῷ θεάτρῳ , στεφάνους κομίζων , καὶ κρότῳ ἀπιὼν , ἤδη τιμώμενος πρὸς αὐτῶν. ἀλλὰ τὸν ῥήτορα καὶ σοφιστὴν. καὶ ἅμα τοῦτο ὅταν ποθ' αἱ σχολαὶ τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ σοῦ ἐκείνοι , τοῦτο δὲ τὸ ἐκ τῆς τραγῳδίας , δύο μὲν ἡλίους ὁρᾶν δοκοῦσι , διττὰς δὲ Θήβας. καὶ πρόχειρον ἅπασιν εὐθὺς τὸ , Ἐκεῖνος , ὁ τότε , καὶ μετ' ἐκεῖνα. τοιγάρτοι καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν πολλῶν , οὐκ ἐπικαίρεις τὸ σῶμα , οὐδ' ἐπιχωριάζεις αὐτοῖς , ἀλλὰ φεύγεις ἑκὼν παλίρροιαν , ἔτε χεῖμα χαλεπὸν , ἔτε θέρος [d] ἀργαλέον , ἀλλὰ καλλίστην καὶ μεγίστην τῶν ἐν Φοινίκῃ ἁπασῶν. τὸ γὰρ ἐλέγχεσθαι , καὶ τοῖς εἰδόσι καὶ μεμνημένοις τῶν πάλαι ἐκείνων συνεῖναι , βρόχος σοι ἀληθῶς ἐστι. καίτοι τί ταῦτα λῆρος ; τίνα γὰρ ἂν αἰδεσθείης σύ ; τί δ' ἂν αἰσχρὸν ἡγήσαιο τῶν ὑστάτων ; πυνθάνομαι δὲ καὶ κτήματα εἶναί σοι μεγάλα παρ' αὐτοῖς , τὸ δύσποτον ἐκεῖνο πυργίον , ὡς τοῦ [e] Σινωπέως πίθου ;

d Ἀργαλίῳ] Ἀργαλέον W. Nil abit a vulgato *Fl.* e Σινωπέως] Consentiunt Edd. & M.

46. Τοῦ Σινωπέως] Διογένους. *V.*

tum notat lignum , cui collum inseritur , ut κύφων cogatur , qui ita vinctus est , plura *Salmas.* de Mod. Usur. p. 814. seq. *J.M.G.*

15. Ὀλέθρῳ] Barbaro. *M.V.La Croze.*

Ὀλέθρῳ ἰκτίνῳ] Cur *Gujetus* jam non corrigit ὀλεθρίῳ? ut supra fecit T. 2. *Alex.* c. 11. ubi pro ὄλεθροι ἰκτῖνος Παφλαγόνες malit ὀλέθριοι. An quia ibi pluralis intolerabilior erat , quam hic singularis ? At substantivum hic ab Luciano adhibitum , non modo ex praemisso ὄλεθρον , κύφωνα , patet ; sed & alibi sic solet , ut *de Salt.* c. 5. ὀλέθρῳ τινὶ ἀνθρώπῳ. *Jov. Trag.* c. 43. ὁ Σαρδανὸς ἰκτῖνος ὀλεθρος. Ac *Paras.* c. 42. Et quis nescit substantiva ejusmodi efficaciter adhiberi pro adjectivis, ut *pestis* pro homine pestilente *Act. Apost.* XXIV. 5. εὑρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν. Et sexcenta similia. *J.F.R.*

16. Συμπεριφθείρῃ] Scholium ad hanc vocem habet *Constantinus* in Lexico pro συμπεριφύσεως αὐτῷ μὴ φθορᾶς ἢ μιαρᾶς ἀφροσύνης. Ego tamen συμπεριφθείρῃ legendum censeo. *M.du S.*

18. Ῥάκος πολυχειδὲς ἰργασάμενος] Proverb. *J.B.*

Ῥάκος πολυχειδὲς] Conf. supra T. I. *Tim.* c. 32. ἀστοδῶ πάλιν ἰμοὶ ῥάκος ἤδη γεγονηκότι. De homine voluptatibus corrupto & ad nihil amplius apto , de qua proverbiali locutione vid. plura l. c. in nott. Cl. *Hemsterhusii* No. 38. *J.F.R.*

19. Μάμωνται] Sic necessario scribendum, non μέμονται , quia non ad ἐκεῖνα, sed ad πολίτας pertinet, de quibus ἴσασιν plur. num. jam dixit. *J.F.R.*

30. Τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ σοῦ] *Talia de te*, te rhetorem esse & Sophistam scilicet. *F.G.*

31. Δύο μὲν ἡλίους] Ex *Euripide* Baccho 915. unde & *Virg.* Aen. IV. 470.

Et solem geminum , & duplices se ostendere Thebas.

Adde *Plut.* T. II. p. 1083. E. Ed. Gr. *L. Xyl. M. du S.*

Δύο μὲν ἡλίους ὁρᾶν] Pentheus furens apud *Eurip.* Bacchis 916. seq. Καὶ μὴν ὁρᾶν μοι δύο μὲν ἡλίους δοκῶ , Διπτὰς δὲ Θήβας κ. τ. λ. quod imitatus *Virg.* Aeneid. 4, 469. ubi reliquas imitationes dedit Lacerda. Add. *Ovid.* Artis 3, 764. ubi de ebrietate. Furiosos & ebrios hac in re jungit *Lactant.* de Opif. Dei 9, 1. *J.M.G.*

37. Πατρίδα] Phoenicius ergo hic , uti & *Indostius*, de quo ad cap. 19. illius opusculi dictum est. *M. du S.*

Ibid. Χεῖμα κακὸν] *Hesiod.* Ἔργ. 638. *M. du S.*

Χεῖμα κακὸν] Alludit ad *Hesiodi* Ἔργ. 640. qui patrem suum habitasse dicit , ἀζηχῆ ἐν κώμῃ , Ἀσκρῃ , χείματι κακῇ , θέρει ἀργαλέῃ , οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ. *J.M.G.*

38. Καλλίστου ἢ μεγίστου] Ἀντιόχειαν scilicet. *F.G.*

τ Διὸς αὐλὴν εἶναι πρὸς αὐτό. τὸς μὲν δὴ πολίτας ὐδαμῆ ὐδαμῶς μεταπείσειας ἂν, μὴ ὐχὶ τ ἁπάντων βδελυρώτατόν σε ἡγεῖσθαι, ὄνειδος κοινὸν ἁπάσῃ τῇ πόλει.

Τάχα δ' ἂν τὸς ἄλλους τὸς ἐν τῇ Συρίᾳ προσλάβοις ὁμοψήφους, εἰ λέγοις μηδὲν πονηρὸν μηδὲ ἐπαίτιον βεβιῶσθαί σοι. Ἡράκλεις, ἡ μὲν Ἀντιόχεια καὶ τοῦργον αὐτὸ εἶδεν, ὅτε τ Ταρσόθεν ἤχου ἐκεῖνον νεανίσκον ἀπαγαγών. ἀλλὰ καὶ [a] ἀναδέρειν αὐτὰ, αἰσχρὸν ἴσως ἐμοί. πολὺν ἀλλὰ ἴσασί γε, καὶ μέμνηνται οἱ τότε ὑμῖν ὀπισάντες, καὶ σὲ μὲν ἐς γόνυ συγκαθήμενον ἰδόντες, ἐκεῖνον δὲ, οἶσθα [b] ὅ, τι καὶ ποιοῦντα, εἰ μὴ παντάπασιν ὀπλήσμων τις εἶ.

Ἀλλ' οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ἴσως ἀγνοοῦσί σε, οἱ μὴ τὸς ἐν Συρίᾳ θαυμαστὸς ἄθλους ἐκείνους ὑποδεξάμενοι φεύγοντα, ἐφ' οἷς εἶπον, ὑπὸ τ ἱματιοκαπήλων διωκόμενον, παρ' ὧν ἐσθῆτας πολυτελεῖς πριάμενος, ἐφόδια εἶχες. ἀλλ' οὐκ ἐλάττω σοι ἡ Ἀλεξάνδρεια συνοίδεν, οὐδὲ, μὰ Δί', ἐχρῆν δευτέραν τ Ἀντιοχείας κεκρίσθαι αὐτήν· ἀλλ' ἥτε ἀκολασία γυμνοτέρα, καὶ ἡ αἰσχρουργία σοι ἐκεῖ ὀπιμανεστέρα, καὶ τύφομα ὀπὶ τούτοις μεῖζον, καὶ ὀπὶ πᾶσιν ἀκάλυπτος ἡ κεφαλή· εἷς μόνος ἂν ὀπίστευσέ σοι ἐξάρνῳ γιγνομένῳ μηδὲν τοιοῦτον [c] ἐργάσασθαι, [d] καὶ

dolium cum illa comparatum Jovis aula esse videatur. Civibus ergo tuis nulla unquam ratione persuadeas, quo minus omnium te putent impurissimum, commune totius civitatis opprobrium.

20. Fortasse autem reliquorum in Syria suffragia feras, si dicas, nihil tibi malum neque obnoxium patratum esse? At Hercule ipsum opus vidit Antiochia, cum vetnientem illum e Tarso adolescentem abduxisti. . . . Verum etiam detegere ista turpe forte mihi fuerit. Interim norunt & meminere, qui tum adstiterunt, ac te conquiniscentem viderunt, illum autem, facienotem illud, quod tu nosti, nisi omnino oblivioſus es.

21. Sed Aegyptii forte te ignorant, qui post praeclara illa in Syria certamina fugientem ob ea, quae dixi te, receperunt, cum vestiarii te mercatores persequerentur, a quibus emtas vestes pretiosas habebas pro viatico. Sed nec minorum tibi Alexandria conscia est, nec oportebat, ita me Jupiter, illam Antiochia inferiorem judicari. Verum libido magis nuda, & turpitudo flagitiorum furiosa magis, & major propter ista celebritas, & super omnia caput apertum. Unus solus neganti tibi credidit, nihil te tale feciſse; & auxilio tibi fuit,

a Ἀναδέρειν] Sic Edd. & M. b Ὅ, τι] Recte sic W. P. Ὅτι male pleraeque. c Ἐργάσασθαι] Εἰργάσθαι marg. A1. d Καὶ βοηθὸς] Τῆς male Amst. sola. Καὶ cum cett. etiam M.

56. Ἀπαγαγὼν] Verbum de industria suppressum videtur propter rei turpitudinem. F.G.

Ἀπαγαγὼν] Conf. supra *Bis Accus.* c. 16. Et *Jens.* ad T. I. *Tim.* §. 16. No. 84. J.F.R.

59. Ἐς γόνυ συγκαθήμενον] I. e. ὡς τὰ γόνατα. Infra: ἐν γόνασι κείμενον dixit. F.G.

Ibid. Ἐκεῖνον δὲ, οἶσθα ὅτι ἐ ποιοῦντα] Legendum & hic ὅ, τι. J.J.

71. Ἐπιμανεστέρα] (An forte ἐπιφανεστέρα? nam altera vox est insolens.) *Kust.* Ἐπιμανῆς habes *is.* β. 25. ἐμμανέστατα autem *Phaedr.* c. 14. Quare non est sollicitanda haec scriptura. Certe consentiunt Codices, & aptissima est vox. M. du S.

Ἐπιμανεστέρα] Cum praecedat γυμνοτέρα ἀκολασία, sequatur τύφομα μεῖζον, & ἀκάλυπτος κεφαλή. credibile mihi fit non ἐπιμανεστέρα legendum, sed ἐπιφανεστέρα. Caeterum ἀκάλυπτον κεφαλὴν refero ad notum morem obnubendi in turpitudine & pudore caput. Vid. interpretes *Petroniani* ad illud c. 7. *operui caput.* J.M.G.

74. Τῆς βοηθὸς ἂν κατίδῃ ὁ τιλδυταῖος] Καὶ βοηθὸς ἂν κατίδῃ ὁ τίλιντ. Illud autem εἷς μόνος ἂν ἐπίστευσέ σοι &c. accipe cum ironia. *Unus ille solus*, qui contra tibi unguis in ulcere, cujus tu domui. Th.M.

75. Μισθοδότης] Quaestorne an tantum, qui mercede nefas hoc emerit? Posterius verum esse existimo; nec ubi pro quaestore sumatur, reperio. M. du S.

87. Καλάμιον] Supra *Amor.* c. 3. & 29. M. du S.

91. Καὶ

fuit, ultimus; qui te conduxit, vir inter principes Romanorum. Nomen ipsum tacere mihi permittes, idque cum sciant omnes, quem designem. Ille igitur quot alias res sustinuerit in *tua* consuetudine a te perpetratas, quid attinet dicere? Sed cum deprehendisset te pueri pocillatoris Oenopionis in genibus jacentem, quid putas? crediditne tibi, te non esse talem? ipsum opus cum videret? Non: nisi caecus omnino fuit. Verum indicavit nempe sententiam suam, qui statim domo te ejiceret, & purgamina quaedam, ut ajunt, post excessum tuum circumferret.

22. Ergo Achaia quidem & omnis Italia tuorum plena facinorum, & partae inde famae. Ac fruaris, opto, ista gloria. Itaque ad eos, qui mirantur, quae nunc fiunt Ephesi, illud equidem dico, quod est verissimum, quam non admiraturi tum essent, si priora tua nossent? Verum etiam novum quiddam hic, circa mulieres, addidicisti.

23. Nonne ergo tali homini convenit, dic mihi, *Apophrada* vocari. Sed quid, per Jovem, etiam osculum offerre nobis adhuc audes post isthaec facinora? hoc enim facis contumeliosissime, & illis maxime, quibus minime oportebat, tuis sodali-

βοηθὸς ἂν κατέστη ὁ τελευταῖος μισοδότης ἀνὴρ ἐν τοῖς ἀρίστοις Ῥωμαίων. τὸ μὲν ὄνομα δὲ αὐτὸ δώσεις ἀποσιωπῆσαί μοι, καὶ ταῦτα πρὸς πάντας εἰδότας, ὃν λέγω ἐκεῖνον. τοίνυν τὰ μὲν ἄλλα ὁπόσα ἔτλη ἐν τῇ σῇ οὐσίᾳ τολμηθέντα ὑπὸ σοῦ, τί χρὴ λέγειν; ἀλλ' ἡνίκα σε κατέλαβε τοῦ μειρακίου τοῦ οἰνοχόου τοῦ Οἰνοπίωνος ἐν γόνασι κείμενον, τί οἴει; ἐπίστευσεν ἄν σοι μὴ εἶναι τοιοῦτον, αὐτὸ τὸ ἔργον ὁρῶν; οὐκ, εἴγε μὴ πανταπασι τυφλὸς ἦν, ἀλλ' ἐδήλωσε τὴν γνώμην, αὐτίκα ἐξελάσας σὲ οἰκίας, καὶ καθάρσιόν γε, ὡς φασι, περιενεγκὼν ὀπίσω τῆς σῆς ἐξόδου.

Ἀχαΐα μὲν δὴ καὶ Ἰταλία πᾶσα ἐμπέπλησται τῶν σῶν ἔργων, καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῖς δόξης, καὶ ὄναιό γε τῆς εὐκλείας. ὥστε πρὸς τοὺς θαυμάζοντας ἔγωγε τὰ ἐν Ἐφέσῳ νῦν πραττόμενα οὐκ οἶδα σοῦ, ἐκεῖνο λέγω, ὅτι ἀληθέστατον, πῶς οὐκ ἂν ἐθαύμαζον, εἰ τὰ πρῶτά σου ἤδεισαν; καίτοι καινόν τι ἐνταῦθα καὶ τὸ πρὸς τὰς γυναῖκας προσέμαθες.

Οὐ δεῖ πού σοι δοκεῖ τῷ τοιούτῳ, εἰπέ μοι, ἀποφράδα ὀνομάζεσθαι; ἀλλὰ τί, πρὸς Διός, καὶ φιλῆσαι τῷ στόματι προσέτι ἀξιώσεις ἡμᾶς ἐπ' ἐκείνοις τοῖς ἔργοις; τοῦτο γὰρ τὸ ὑβριστότατον ποιεῖς, καὶ μάλιστα πρὸς οὓς ἥκιστα ἐχρῆν, καὶ τοὺς ὁμιλητὰς,

e Οἰνοπίωνος] Οἰνοπίονος penultima brevi W. f Πῶς] Ὡς L. & Fl. Nil mut. cett. & Exc. g Περὶ] Παρὰ Schol. Fl. & Coll. Vulgatum tuetur M, qui & mox ἔν cum cett. h Ἀξιώσεις] Ἀξιώσῃς W. Fl. & marg. Ar.

97. Παρὰ πόδα] Ἐγγὺς, πλησίον. G.

91. Καὶ ὄναιό γε τῆς εὐκλείας] *Grand bien te fasse.* F.G. Conf. supra *Philops.* c. 27. J.F.R.

92. Ἐν Ἐφέσῳ] Ubi & hoc scriptum oportet; quod superius jam ad cap. 10. annotatum est. M. du S.

95. Πρῶτά σου ἤδεισαν] Interpres οὐκ ἤδεισαν legisse videtur. An legendum: πῶς ἂν οὐκ ἐθαύμαζον &c. F.G. Πρῶτά σου] *Non nossent* Bened. dederat. *Nossent* Micyllus. Lectio quidem *Gujeti* adjuvatur signo etiam interrogandi addito. Potest interim & οὐκ ita accipi, quasi: *quomodo non mirarentur, si priora nossent?* (Et in interrogatione οὐκ interdum additur, sensu eodem manente ac si omitteretur. Exempla dedi in libro *de Ambiguis*) sed vulgata hic tamen rectius exponitur, *qui fieri posset, ut non admirarentur*, ut ap. *Herodian.* III. 6. 14. πῶς ἔχει νῦν, καὶ προσελθούσης ὑμῖν τοσαύτης συμμάχου δυνάμεως, — ῥᾳδίως κρατήσετε. *quis dubitet, quin nunc tantarum accessione virium — facile profligaturi sitis?* Nec ibi potest abesse negativa, neque in vulgato illo τις οὐκ ἂν ἀγάσαιτο τὸ ἄριστον; quare neque hic in Luciano quidquam mutaverim. J.F.R.

97. Περὶ πόδα] Hoc verum esse, vid. ad *Assm.* c. 20. Etsi & alibi cum παρὰ confunditur in Edd. ut ibi indicatum. J.F.R.

τὰς, οἷς ἱκανὰ ἦν ἐκεῖνα μόνα τὰ κακὰ τῆ σῆ στόματι ἀπολαύειν, τὸ βάρβαρον τῶν ὀνομάτων, τὸ τραχὺ τῆς φωνῆς, τὸ ἄκριτον, τὸ ἄτακτον, τὸ πάντη ἄμουσον, καὶ τὰ τοιαῦτα· φιλῆσαι δέ σε ὅπου τούτοις μὴ γένοιτο, ὦ ἀλεξίκακε· ἀσπίδα μᾶλλον ἢ ἔχιδναν φιλῆσαι ἄμεινον, δῆγμα ἐχεῖ τὸ κινδύνευμα, καὶ ἄλγημα, καὶ ὁ ἰατρὸς εἰσκληθεὶς ἐπήμυνεν· ἀπὸ δὲ τοῦ σοῦ φιλήματος, καὶ τοῦ ἰοῦ ἐκείνου, τίς ἂν ἢ ἱεροῖς ἢ βωμοῖς προσέλθοι; τίς δ' ἂν θεὸς ἐπακούσειεν ἔτι εὐχομένου; πόσων ῥαντηρίων, πόσων ποταμῶν δεῖ;

bus, quos satis erat illa sola oris tui mala exhaurire, nomina barbara, vocem asperam, nihil discretum, nihil ordinatum, a musis aliena omnia, & quae his similia sunt. Osculum autem te ferre insuper, absit, Depulsor malorum! natricem aut viperam osculari potius est. Morsus hic periculum, & dolor, quem advocatus depellit medicus. A tuo vero osculo, & isto veneno, quis ad templa accedat vel altaria? Quis Deus amplius precantem exaudiat? quot adspersionibus, quot fluminibus opus erit?

Καὶ τοιοῦτος αὐτὸς ὢν, καλεγέλας τῶν ἄλλων ἐπ' ὀνόμασι, καὶ ῥήμασιν, ἔργα τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἐργαζόμενος. καίτοι ἐγὼ μὲ ἀποφράδα μὴ εἰδὼς, ἠχυνόμην ἂν μᾶλλον, οὐχ ὅπως εἰπὼν ἀρνηθείην ἄν· σὲ δὲ οὐδεὶς ἠτιάσατο ἡμῶν βρομολόγους λέγοντα, καὶ τροπομάθλησας, καὶ ῥησιμείρειν, καὶ Ἀθηνιᾶν, [a] τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθυμῶ, καὶ [b] ἀνθοχραλεῖν, καὶ [c] σφενδικίζειν, καὶ χειροβλημᾶσθαι. κακὸν κακῶς σε ὁ λόγιος Ἑρμῆς

24. Ac talis ipse cum esses, risisti alios de nominibus ac verbis, facinora talia ac tanta perpetrans? Verum ego si nescissem *Apophrada*, pudore afficerer potius, tantum abest, ut me usum eo nomine, negem: at te nemo nostrum adhuc accusavit, cum *verbicrepos* diceres, & *morefutiles*, & *uecimetiri*, & *Athenurio* h. e. Athenas cupio, & *floripotentem esse*, & *σφενδικίζειν*, & *χειροβλημᾶσθαι*. Male te malum hominem dicendi

a Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθ.] Absunt a *Fl.* b Ἀνθοχραλεῖν] Sic *J. B1. P. H. S.* &c. Ἀνθοχροτεῖν *Fl.* ex qua se id quoque adsciviisse notat marg. *A1.* Ἀνθαμματεῖν W. c Σφενδικίζειν] Σφενδικίζειν *Fl.* Vulgato favet M.

4. Τὰ κακὰ ἀπολαύειν] De hoc verbo in bon. & mal. partem valente vid. Cl. *Hemsterh.* T. I. ad *Nigr.* c. 30. p. 70. 71. Item ad *Tim.* c. 2. p. 101. Ac *Solani* notam ibi praemissam, vel potius *Jensii*, qui etsi refutatur ab *Hemsterhusio*, habet tamen exempla quaedam haud inepta. Adde *Philops.* T. 2. c. 40. ubi ἀπέλαυσα per *abstuli* recte *Gesnerus* reddit; quum & ibi in mal. partem valeat. *J. F. R.*

22. Βρομολόγους] Forsan βρομολόγους. *βρόμος sonitus, fragor.* *F. G.*

Βρομολόγους] Tenui hanc in interpretando rationem, ut quae verba sola compositionis insolentia peccare viderentur, ea similibus, quoad possem Latinis redderem; ultima vero, quae plane barbara sunt, Graece scripta apponerem. Nempe pro *σφενδνίζειν funda emittere*, σφενδικίζειν dixerat homo, quasi esset nomen σφενδίξ, & χειροβλημᾶσθαι voluit esse *manus projicere*, quod formavit contra omnem analogiam ex βέβλημαι. Caeterum observo, verborum quae hic reprehenduntur, nullum apud *Pollucem* esse, quem alias fugillari a Luciano, falso id quidem, creditum est. Vid. ad *Lexiphanem.* *J. M. G.*

23. Τροπομάθλησας] Μάθλης *lorum, flagrum.* *F. G.*

24. Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθυμῶ] Glossema videtur. *F. G.*

Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθυμῶ] Omisit *Fl.* & sane Scholium sapit. Agnoscit tamen Codex M. cum Impr. omnibus. *M. du S.*

25. Χειροβλημᾶσθαι] Ψαλαφᾶν, χειροτριβεῖν. *F. G.*

26. Ὁ λόγιος Ἑρμῆς] Habuimus non semel. Sed videri etiam potest Rev. *J. Elsn.* ad *Act. Apost.* XIV. 12. *J. F. R.*

28. Τῶν Ἰαλέμων] V. *Zenob.* IV. 39. & Pantin. *ad Apostol. adag.* X. 39. *Menandr.* Fr. p. 84. No. 3. εἰς τοὺς ἰαλέμους δὲ τοῦτον ἐγγράφει. *M. du S.*

Τῶν ἰαλέμων] Jalemum frigidum fuisse poëtam, facile credimus *Hesychio*, *Eustath.* ad Il. Z. p. 494, 43. *Bas.* atque adeo Ἰαλέμου ψυχρότερος, quod refertur etiam ab Apostolio 10, 39. Sed luctus etiam, θρῆνος, πένθος notionem illi nomini adjunctam negari non potest. Vid. *Eurip.* Orest. 1391. Supplic. 281. Troad. 600. it. *Eustath.* ad Il. Σ. p. 1223, 8. & Apostolius l. c. itemque 6, 54. Quare facile condono *Joh. Clerico*, etsi forte verum non vidit, cum ad *Menandr.* p. 85. putavit Ἰαλέμους in fragmento Comici esse *frigidos* i. e. lu-

di arbiter Mercurius ipsis tuis cum verbis conterat. Ubi enim librorum ista invenis? In angulo forte Ialemorum poëtarum cujusdam defossa, rubiginis & aranearum plena, aut forte de Philaenidis tabulis, quas prae manu habes; te tamen ac tuo ore dignissima.

25. Cum vero in mentionem oris incidi, quid dicas, si tecum in jus vocato lingua (ita enim ponamus) injuriae, aut minimum contumeliae agat, dicens, *Ego te, ingrate, pauperem & omnium inopem cum accepissem, & victus indigum, primo in theatris ut flo-reres effeci, quae modo Ninum te, modo Metiochum, & paullo deinde post Achillem constituerim. Postea syllabas colligere docentem pueros diu alui. Jam vero, alienas agens orationes, Sophista ut videreris, effeci, gloriamque tibi, quae nihil ad te pertineat conciliavi. Quid igitur tantum habes, quod mihi objicias, quod ita mecum agis, & imperia*

ἐπιτρίψειεν αὐτοῖς λόγοις. σὺ γὰρ ταῦτα τῶν βιβλίων εὑρίσκεις; ἐν γωνίᾳ που τάχα τῶν ἰαλέμων τινὸς ποιητοῦ καλοῤῥυγμένα, εὐ-30ρῶτος καὶ ἀραχνίων μεστὰ, ἢ που ἐκ τῶν Φιλαινίδος δέλτων, ἃς ἄρτι χειρὸς ἔχεις· σὺ μὲν οὖν, καὶ τοῦ σοῦ στόματος ἄξια.

[d] Ἐπεὶ δὲ τοῦ στόματος ἐμνήσθην, τί φαίης ἄν, εἴ σε ἡ γλῶττα [e] εἰς δικαστήριον 35προκαλεσαμένη (θῶμεν γὰρ ὕστερον) ἀδικήματος, ἢ, τὸ μετριώτατον, ὕβρεως διώκοι, λέγουσα; Ἐγώ σε, ὦ ἀχάριστε, πένητα καὶ ἄπορον παραλαβοῦσα, καὶ βίου δεόμενον, τὰ μὲν πρῶτα ἐν τοῖς θεάτροις εὐδοκιμεῖν 40ἐποίησα, νῦν μὲν Νῖνον, νῦν δὲ [f] Μητίοχον, εἶτα μετ' μικρὸν Ἀχιλλέα τιθεῖσα, μετὰ ταῦτα δὲ, παῖδας συλλαβίζειν διδάσκουσα, μακρῷ χρόνῳ ἔθρεψον, ἤδη δὲ καὶ τὰς ἀλλοτρίας ταύτας λόγους ὑποκρινόμε-45νον, σοφιστὴν εἶναι δοκεῖν ἐποίησα, καὶ τὴν μηδὲν προσήκουσαν δόξαν περιῆψα· τί τοίνυν τηλικοῦτον ἔχων ἐγκαλεῖν, τοιαῦτά με λοιδορεῖς, καὶ ἐπιτάττεις ἐπιτάγματα αἰ-

χι-

d Ἐπεὶ] Bene M. & Edd. plurimae. Ἐπὶ male *J.* e Εἰς] Ἐς W. f Μητίοχον] Sic M. & Edd. excepta *Fl.* quae Μητίχου, cum marg. *A1.*

lugendos, quia mortui nimirum. *J.M.G.*

29. Ἰαλέμων] Κακοδαιμόνων, δυστήνων, ἀθλίων, οὐδενὸς ἀξίων. *Hesych.* *F.G.*

Ἰαλέμων] In Parisina Ἰαλέμων erat majusculo I exaratum, ut nomen proprium, atque ita etiam conversum: *Jalemo frigidioribus.* Adlusione facta ad Proverb. *Jalemo frigidior.* Sed cum transierit in adjectivum, servo ceterarum Edd. morem, etsi ab *Jalemo* Calliopes filio poëta ineptissimo, ortum traxisse videtur. *J.F.R.*

30. Φιλαινίδος] Τῆς ἑταίρας. *F.G.*

Φιλαινίδος] V. Ἐρωτ. c. 28. *M.du S.*

35. Ἀδικήματος] Subaudi ὕβρεως. *F.G.*

Ἀδικήματος ἢ τὸ μετριώτατον ὕβρεως] Si haec vera est lectio, oportet ἀδίκημα etiam speciale, & gravis quidem criminis, nomen fuisse, forte *impietatis*, ut in illa Socratis accusatione, ἀδικεῖ ὁ Σωκράτης κ. τ. λ. cujus respectu ὕβρις possit μετριώτατον videri. Lingua, res sancta ac divina, turpissime profanata &c. Alioquin transpositione levi ita concinnari possit hic locus, ut nihil, quod offendere quemquam possit, relinquatur, ὕβρεως, ἢ τὸ μετριώτατον, ἀδικήματος, διώκοι. Caeterum ὕβρις ad impudicas praesertim & Venereas contumelias pertinere, monuerat *Casaub.* ad Athen. 6, 19. & pluribus docuit *Dan. Heins.* ad *Hesiod.* p. 210. seq. ubi etiam ἀδικίαν ead. ratione dictam observat. *J.M.G.*

40. Μητίοχον] Forsan Ἀντίοχον. Immo vero erat Athenis τὸ Μητίχου tribunal; de quo consule *Potterum.* Fuit & Metiochus Miltiadis filius, de quo hic locus intelligi non potest. *Fl.* Ed. Μητίχου. M. cum reliquis Impr. facit. Mihi quid decernam N. L. *M.du S.*

Μητίοχον] Ἀντίοχον. *M.V. La Croze.*

45. Εἶναι δοκεῖν] De εἶναι abundante dictum paullo supra ad c. 6. ad ἀναισχυντίᾳ ὕστα. De duplici infinitivo ad *Philops.* c. 7. & 39. Item *Hipp.* c. 1. pr. δεῖν ἐπαινεῖν. *J.F.R.*

47. Τοιαῦτά με λοιδορεῖς] Eandem quam hic noster, turpitudinem tangit & *Lactantius* V. 9. cum de iis loquitur, *qui sanctissimam quoque sui corporis partem omnibus fas omne polluant & profanent.* Rursus L. VI. 23. *Quid dicam de iis, qui abominandam, non libidinem, sed insaniam potius exercent? Piget dicere: sed quid his fore credamus, quos non piget facere? Et tamen dicendum est, quia fit. De istis loquor, quorum teterrima libido & exsecrabilis furor, ne capiti quidem parcit. Quibus hoc verbis, aut qua indignatione tantum-*

ρχιτα, ϗ ὑπουργίας καλαπτύστους; οὐχ ἱκανά μοι τὰ ὅπὶ τ ἡμέρας ἔργα, ψεύδεσθαι, ϗ ἐπιορκεῖν, ϗ τὰς τοσούτους ὕβλυς ϗ λήρους ἀφυλλεῖν, μᾶλλον δὲ τ βόρβορον τ λόγων ἐκείνων ἐμεῖν; ἀλλ' οὐδὲ νυκτὸς τ κακοδαίμονα σχολὴν ἄγειν ἐᾷς· ἀλλὰ μόνη σοι πάντα ποιῶ, ϗ πατοῦμαι, ϗ [a] μιαίνομαι, ϗ [b] ἀντὶ γλώσσης, ὅσα ϗ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας, ϗ ὥσπερ ἀλλοτρίαν ὑβρίζεις, ϗ ἐπικλύζεις τοσούτοις κακοῖς. λαλεῖν μοι ἔργον ὄφελε μόνον· τὰ δὲ τοιαῦτα ποιεῖν ϗ πάσχειν, ἄλλοις μέρεσι προσήκει. ὡς ὤφελε κἀμέ τις, ὥσπερ τ τ Φιλομήλας, ἐκτεμεῖν. μακαριώτεραι γὰρ μοι αἱ γλῶτται τ τὰ τέκνα καταδηδοκότων.

Πρὸς θεῶν, ἢν λέγῃ ταῦτα ἡ γλῶττα, ἰδίαν αὐτῇ φωνὴν λαβοῦσα, ϗ τ πώγωνα συνήγορον ἐπικαλεσαμένη, τί ἂν ἀποκρίναιο αὐτῇ; ἐκεῖνα δηλονότι, ἃ ϗ πρὸς τ Γλαῦκον ἔναγχος εἴρηταί σοι, ὅτι πεπραγμένῳ ἤδη τῷ ἔργῳ αἰτιώμενον, ὡς ὅτι τοῦτῳ ἔνδοξος ἐν βραχεῖ, ϗ γνώριμος ἅπασι γεγέννησαι. πόθεν ἂν οὕτω εὐδοκίμησας ὅτι τοῖς λόγοις γενόμενος; ἀγαπητὸν δὲ ὁπωσοῦν κλεινὸν ϗ ὀνομαστὸν εἶναι; εἶτα καθαρι-

mihi imperas ſpurciſſima, ac deſpuenda miniſteria? Nonne ſatis mihi erant diurna illa opera, mentiri, pejerare, tot nugas & deliramenta exhaurire, vel potius coenum orationum illarum vomere? At tu neque noctibus infelicem me otioſam eſſe pateris: ſed ſola tibi facio omnia & conculcor, & inſanio. Et pro eo quod lingua nata ſum, ut manu uti me decreviſti: meque tanquam alienam contumelioſe tractas, & tot malis obruis. Loqui meum opus unicum eſt: iſta vero talia & facere ac pati aliis membris a natura injunctum eſt. Itaque utinam me quoque aliquis, ut illam Philomelae exſecet! Beatiores enim me ſunt linguae eorum, qui ſuos ipſi pueros devorarunt.

26. Per Deos! ſi iſta dicat ſuum ſibi ſermonem ſumens lingua, & advocatam ſibi adſciſcat barbam tuam, quid illi reſpondeas? Illa nempe, quae etiam ad Glaucum nuper a te dicta ſunt, de perpetrato jam facinore expoſtulantem, te hac ipſa re nobilem brevi tempore & conſpicuum omnibus factum. Unde enim tantum celebritatis dicendo conſecutus eſſes? Optabile autem eſt, quacumque demum ratione celebrem eſſe atque nobilem. Tum enumera-

res

a Μιαίνομαι] Bene *S.* & *A.* ſolae. *Μαίνομαι* male *J. H P. B1. Fr. Fl. Ald.* b Ἀντὶ] Nil mut. Edd. nec M. Ἀντί; vult *Gron.*

neſas proſequar. vincit officium linguae ſceleris magnitudo. *M. du S.*

Τοιαῦτά μοι λαλεῖτε] Vid. ſupra T. I. *Nigr.* c. ult. τῷ αὐτὸ τοῦτο λαθεῖν, notamque Cl. *Hemſterh.* 45. Et Noſtrum in locis ibid. ab *Solano* indicatis, qui fruſtra διακῶσι ibi tentat, quum & eod. modo duplici accuſ. jungat Noſter *Gymn.* c. 6. ſcribens ἐμὲ δεῖ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι λαθεῖν, ubi alia quoque ſimilia dedi. *J. F. R.*

52. Διαντλεῖν] An *exſequi?* *F. G.*

55. Μιαίνομαι] Excidiſſe in Edd. prius ι. errore typogr. facile quidem divinaveris; mirere tamen, qui tam diligenter propagetur error, etiam in iis Edd. ubi Latina verſio habet *contaminor*; nam nemo, credo, *μαίνομαι furo* hic volet legere, quando πατοῦμαι praemittitur, furentes enim ſe non ita conculcari ſinunt. *J. F. R.*

56. Καὶ ἀντὶ γλώσσης, ὅσα ϵ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας] An haec paria eſſe poſſunt illis, quae apponuntur ab Micyllo & Benedicto *ac lingua perinde ut manu uti decreviſti?* Certe ſic illi penitus omittunt voculam ἀντὶ. Quae quidem ſane perincommoda eſt, niſi bene inſpexeris. Legendum enim ϗ ἂν τί γλώσσης ὅσα ϵ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας; Eſt enim exprobratio per interrogationem excitatior, *& quid lingua aque ut manu uti decreviſti?* *J. G.*

Ibid. Ἀντὶ γλώσσης] Verſionem *Benedicti* caſtigat Cl. *Gron.* Sed & ipſe alium errorem committit, vertens: *quid lingua aeque ut manu uti decr.* An γλώσσης & χειρὶ igitur jungenda, & ad idem verbum χρῆσθαι referenda? Quin γλώσσῃ ſaltem etiam tum ſcribendum fuerat, ubi ἀντὶ mutaveris. At nihil opus erit, modo lectionem *Gronovianam* reddas: *Et quae pars linguae eſt, qua ceu manu uti decreveris?* At vereor ut acutioribus adrideat iſta & verſio & emendatio. Mihi certe difficultas quaedam reſtare videtur, quam tollere in re tam turpi non laboro. *J. F. R.*

71. Πόθεν ἂν] Mallem πόθεν γὰρ. *F. G.* Propius ad literas accederet, ſi πόθεν ἂν legas. *J. F. R.*

73. Καθαριθμήσειν αὐτῇ] Καθαριθμήσειν αὐτὴ, ſubaudito

res illi multas illas tuas appellationes, quas per gentes accepisti. Qua in re miror, te Apophrade audita indignatum esse, illis autem nominibus non fuisse offensum.

27. In Syria rhododaphne vocatus es: qua vero caussa, ita me Pallas amet! enarrare pudet; itaque quantum ad me, obscurum porro sit: in Palaestina vero sepes, propter barbae spinas arbitror, quae interea pungeret, tum enim adhuc eam radebas: in Aegypto angina, quod manifestum est; parum enim abfuisse ajunt, quin suffocarere, cum in nautam quendam, de iis qui trium velorum naves habent, incidisses, qui irruens ipsum tibi os obturaverit. Athenienses quidem, viri optimi, nulla circuitione usi, sed unius te literae additione honorantes Atimarchum (*principem infamium*) appellabant: oportebat enim illo etiam amplius quiddam tibi inesse. In Italia autem vah! Heroicum illud cognomen adeptus es, Cyclops, cum supra veterem illum apparatum, ad Homericae fabulae imitationem peragere impuritatem velles. Atque ipse quidem jacebas ebrius jam, poculum illud manu tenens libidinans Polyphemus. Adotis erat, appellari te Timarchum; sed nomen tuum augeri debebat una litera, ut Ἀτίμαρχος appellareris. q. d. ἀτίμων ἄρχος. *H.V.*

Καὶ εἰς τί τοιοῦτον] Ambigua oratio, non satis clarum, quo referatur καὶ εἰς ἐκεῖνο. Nihil mihi videtur magis convenire, quam ut dicamus comparari hic inimicum Luciani cum Timarcho illo, contra quem habita exstat *Aeschinis* oratio, qua eadem fere illi, quae hic nostro objiciuntur, summa praesertim perversae libidinis impuritas. Dicit igitur, in mentem venisse Athenienlibus, cum spurcissimum hunc mortalem viderent, sui Timarchi illius antiqui: sed cum vellent indicare, hunc illo multum esse pestilentiorem, non Timarchum vocasse, sed aucto aliquantum nomine Atimarchum, ut simul πάντων τῶν ἀτίμων πρῶτον dicerent. Utrum autem nomen verum hujus hominis fuerit Timarchus, quod indicat *Vossiani* codicis inscriptio; an ex hoc ipso loco tracta suspicio ejus, qui illum titulum posuit; non facile dixerim: nisi quod melius apparet ratio auctoris nostri, si re vera Timarchus appellatus est, quem lacerat. *J.M.G.*

2. Καὶ-

Θμήσειν αὐτῇ τὰς πολλάς σου προσηγορίας, ὁπόσας ποτ' ἔθνη προσείληφας, ὃ καὶ θαυμάζω, ὅτι τὴν Ἀποφράδα ἐδυσχέρανας ἀκούσας, ἐπ' ἐκείνοις δὲ τοῖς ὀνόμασιν οὐκ ἠγανάκτεις.

Ἐν Συρίᾳ μὲν ῥοδοδάφνη κληθείς, ἐφ' ᾧ δὲ, νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, αἰσχύνομαι διηγεῖσθαι· ὥστε τόγε ἐπ' ἐμοὶ, ἀσαφὲς ἔτι ἔστω. ἐν Παλαιστίνῃ δὲ, φραγμὸς ἐς τὰς ἀκάνθας τῶν πώγωνος, οἶμαι, ὅτι ἔνυσσε μεταξύ· ἔτι γὰρ ἔξυρες αὐτόν. ἐν Αἰγύπτῳ δὲ συνάγχη, προδηλον τοῦτο· μικροῦ γοῦν φασιν ἀποπνιγῆναί σε ναύτῃ τινὶ τῶν τριαρμένων ἐντυχόντα, ὃς ἐμπεσὼν ἀπέφραξέ σοι τὸ στόμα. Ἀθηναῖοι μὲν γὰρ βέλτιστοι, αἰνιγματωδὲς εὗρον, ἀλλὰ γράμματος ἑνὸς προθήκῃ τιμήσαντές σε, Ἀτίμαρχον ὠνόμαζον· ἔδει γὰρ καὶ ἐκείνῳ τι θειοτέρου προσεῖναί σοι. ἐν Ἰταλίᾳ δὲ, βαβαὶ, ἡρωϊκὸν ἐκεῖνο ἐπεκλήθης, ὁ Κύκλωψ, ἐπειδὴ πόλε καὶ πρὸς ἀρχαίαν ἀφυσκευὴν παρ' αὐτὰ τὰ τοῦ Ὁμήρου ῥαψῳδῆσαι, καὶ σὺ τὴν αἰσχρουργίαν ἐπεθύμησας. καὶ αὐτὸς μὲν ἔκεισο μεθύων ἤδη, κισθύϊον ἔχων ἐν τῇ χειρὶ βινηθιῶν Πολύφημος, νεανίας

97. Βινηθιῶν] Συνουσιάζων.

dito ἡ γλῶσσα. Sic autem cum superioribus connectitur: πρὸς θεῶν, ἢν λέγῃ ταῦτα ἡ γλῶττα, &c. εἶτα καλαριθμήσειεν αὐτῇ τὰς πολλὰς προσηγορίας, &c. Καλαριθμήσειεν omnino legendum videtur pro καλαριθμήσειν. *F.G.*

Καλαριθμήσω] Non apparet, unde hoc infinitum, pendeat. Connexa est oratio cum illo τί ἂν ἀπορίαιο; Itaque suspicor καλαριθμήσαις vel καλαριθμήσειας. *J.M.G.*

84. Ἔξυρες] Quia deinde barbam promisit; vide & c. 31. *M.du S.*

90. Ἀτίμαρχος] Nomen ergo *TIMARCHUS*; mirarique subit cur mutatum iverint, cum famosus Aeschinis *Timarchus*, qui vitam tandem laqueo finivit, satis notus esset. Vid. *Plut.* 1545. *M.du S.*

Ibid. Καὶ εἰς τί τοιοῦτον] Athenienses (dicit ad Timarchum) literae unius appositione te honorantes Atimarchum appellarunt; ἔδει γὰρ καὶ ἐκείνῳ τι θειοτέρου προσεῖναί σοι. h. e. *nam & illo amplius quid habere debebas.* obscurius Interp. *Nam hoc tibi illo insignius decebat esse.* Nihil aliud vult Auctor, quam, non sa-

νίας δὲ νεοτμηθῶν, ὀρθὸν ἔχων τὸ μοχλὸν, εὖ μάλα ἠκονημένον, ὅπῃ σε Ὀδυσεύς τις ἐπήῃ, ὡς ἐκκόψων τὸ ὀφθαλμόν·

Καὶκείνῃ μὲ ἄμαρτε, [a] παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος.

Αἰχμὴ δ' [b] ἐξελύθη ὥστε νείατον ἀνθερεῶνα.

καὶ γὰρ οὐδὲν ἄτοπον ὑπὲς σοῦ λέγοντα ψυχρολογεῖν· σὺ δὲ ὁ Κύκλωψ, ἀναπετάσας τὸ στόμα, καὶ ὡς ἐπιπλατύτατον κεχηνὼς, ἠνείχου τυφλούμενος ὑπ' αὐτοῦ τοῦ γνάθου. μᾶλλον δὲ, ὥσπερ ἡ Χαρύβδις, αὐτοῖς ναύταις, καὶ πηδαλίοις, καὶ ἱστίοις, ὅλον ζητῶν καταπιεῖν τὸν Οὖτιν. καὶ ταῦτα εἱώρων καὶ ἄλλοι παρόντες. εἶτά σοι εἰς τὴν ὑστεραίαν μία ἦν ἀπολογία, ἡ μέθη, καὶ εἰς τὸ ἄκρατον ἐνέφευγες.

Τοιούτοις δὴ καὶ τοσούτοις ὀνόμασι πλουτῶν, αἰσχύνῃ τὴν ἀποφράδα; πρὸς θεῶν εἰπέ μοι τί πάσχεις, ἐπειδὰν καὶκείνα [c] λέγωσιν οἱ πολλοὶ, λεσβιάζειν σε καὶ φοινικίζειν; ἆρα καὶ ταῦτα ὥσπερ τὴν ἀποφράδα ἀγνοεῖς, καὶ οἴει τάχα που ἐπαινεῖσθαι πρὸς αὐτῶν; ἢ

leſcens vero mercede conductus, rectum geſtans vectem probe acutum, te velut Ulyſſes aliquis invaſit, ut exterebraturus oculum:

Hinc at aberravit: aliorſum vertitur haſta,
Cuſpisque ad menti extremas effunditur oras.

Nec enim abſurdum eſt, de te qui dicat, frigide dicere. Tu vero Cyclops, aperto ore & quam poteras latiſſime hians, buccas tibi ab illo excoecari patiebaris, vel potius ut Charybdis, ipſis cum nautis & gubernaculis ac velis, totum glutire Utin cupiens. Atque haec alii quoque videbant praeſentes. Deinde poſtridie illius diei ſola tibi pro defenſione ebrietas, confugiebasque ad merum.

28. His ergo talibus ac tantis cum nominibus abundes, *Apophradis* te pudet? Per Deos dic mihi, quid tibi eſt animi, cum etiam illa vulgus ait, Lesbio te & Phoenicio morbo laborare? Numquid iſta quoque, ut *Apophrada* ignoras, & putas forte illis te laudari? An iſta quidem, ut familia-

a Παραὶ] Sic dedi ex M. & *Homer.* Παρὰ Edd. Luciani. b Ἐξελύθη] Sic Edd. & M. Ἐξεχύθη *Hom.* v. not. Ἐξεστύθη marg. A1. male duplicato σ. c Λέγωσιν] Λίγωσιν W. quod verum credo.

2. Καὶκείνῃ] Parodia eſt ex variis *Homeri* locis concinnata. Vid. Iliad. N. 605. Λ. 233. & E. 293. *M. du S.*

Καὶκείνῃ μὲ ἄμαρτε] *Homer.* Il. Λ, 233.

Ἀτρεΐδης μὲ ἄμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος

Il. E, 293.

Αἰχμὴ δ' ἐξεχύθη ὥστε νείατον ἀνθερεῶνα.

Verſus ſublimitate & magnitudine rerum, de quibus agitur, digni, dum ad rem ita ſpurcam ac deſpuendam adhibentur, ψυχρολογία inde oritur, quae nihil aliud eſt, quam μύγιος διαμαστηρίων, grandia ad ſpeciem verba intempeſtive rebus adhibita futilibus. Vid. *Demetrius* de Eloc. §. 114. Sed nimirum ψυχρολογία eo ipſo eſſe ratione ipſius Luciani deſinit, quod committitur a ſciente & volente. *J. M. G.*

Ibid. Παραὶ δὲ] Conf. infra *Lapith.* c. 44. *J. F. R.*

4. Ἐξελύθη] At in *Homer.* Il. E. l. d. legas ἐξεχύθη, quod verum eſſe, *Scholiaſt.* Homeri probat, qui id interpretatur ἐξώμοσεν, διῆλθε. Nam ſi ἐξελύθη invenisſet, non, credo, expoſuiſſet id eodem verbo. Sed quum in nonnullis *Homeri* libris ἐξεστύθη legatur, vide an hoc magis placeat; nam & ſic alibi ſolet, ut Il. O. 542. Αἰχμὴ δὲ στύνεν διὰστηθος μαιμώωσα. Verum quando nec ἐξελύθη abſurdum eſt, quid prohibet hoc ſervaſſe? *J. F. R.*

6. Ψυχρολογεῖν] An αἰχρολογεῖν? Τὸ ψυχρολογεῖν hic non placet. *F. G.*

19. Λεσβιάζειν σε καὶ φοινικίζειν] *Heſych.* in voce σκύλαξ. Σκύλαξ χάσμα ἀφροδισιακὸν ἀπὸ τοῦ τὰ φοινικίζοντας. *Gal.* ἀλλὰ καὶ τὰ αἰσχρουργῶν μᾶλλον βδελυττόμεθα τοὺς φοινικίζοντας καὶ λεσβιάζοντας. *Eraſm.* in Chiliadib. pro *phoenicisſare*, memoria lapſus, *phicidisſare*, & φικιδίζειν pro φοινικίζειν ſcribit. Ortum autem eſt adagium a ſpurciſſima Phoenicum libidine, quam Graeci merito ἄῤῥητον μίξιν nominant. *Plutarch.* in vita Caeſaris: ἐδόκει γὰς αὐτὸς τῇ ἑαυτοῦ μητρὶ μίγνυσθαι τὴν ἄῤῥητον μίξιν. Haec in Miſcel. Crit. P. 2. p. 482. *J. Br.*

Ibid. Φοινικίζειν] Vid. *Cogn.* 633. T. III. *M. du S.*

Φοινικίζειν] Quod *Cognatum* adlegat *Solanus*, ſpectat Edit. *Baſil.* an. 1619. cui notae *Cognati* & *Sambuci* adnexae; ſed cum ex *Cognato* ſelectum tantum iniit

Pa-

liaria tibi, noſti, *Apophrada* autem ſolam ut ignotam reſpuis, & tuorum catalogo nominum excludis? Haec cum ita ſint, non leves nobis poenas luis, ſed ad Gynaeconitidem usque celebraris. Nuper enim cum nuptias quasdam Cyzici ambire audéres, bene edocta de omnibus optima illa mulier, *Non admiſeris*, inquit, *virum, qui virum ipſe quaerat.*

29. Deinde cum hic loci ſint res tuae, nomina curas, & rides, & deſpuis alios? Merito ſane. Nec enim, qualia tu, dicere omnes poſſumus. Unde? Quis ita audax in verbis, ut *contra tres moechos* pro gladio *tridentem* poſcat? aut ut Theopompum de Tricarano judicantem dicat, *tricuſpide oratione deſtruxiſſe eminentes urbes*: & rurſus, *extridentaſſe illum* (tridente illo expugnaſſe) *Graeciam*, & eſſe *in dicendo Cerberum*? Nuper quidem etiam *accenſa lucerna quaerebas* fratrem quendam, puto, perditum: & ſexcenta alia, quorum neque meminiſſe operae

ταῦτα ἢ ὡς τὸ σύντροφον οἶδα, ἢ ἀποφράδα δὲ ὡς ἀγνοῦτα μόνην ἀτιμάζεις, καὶ ἀποκλείεις τῆς καλαλόγου τῶν ὀνομάτων; τοιγαροῦν μεμπτὰς ἡμῖν τίνεις τὰς δίκας, ἀλλὰ μέχρι καὶ τῆς γυναικωνίτιδος θεᾶσθαι εἶ. πρώην γοῦν ἐπειδή τινα γάμον ἐν Κυζίκῳ μνᾶς ἐτόλμησας, εὖ μάλα ἐκπεπυσμένη πάντα ἡ βελτίστη ἐκείνη γυνὴ, Οὐκ ἂν προσείμην, ἔφη, ἄνδρα, καὶ αὐτὸν ἀνδρὸς δεόμενον.

Εἶτα ἐν τοιούτοις ὄντι σοι, ὀνομάτων μέλει, καὶ γελᾷς, καὶ τῶν ἄλλων καταπτύεις; εἰκότως. ἐγὼ γὰρ ἂν ἅπαντες ὁμοιά σοι λέγειν δυναίμεθα. πόθεν; τίς οὕτως ἐν λόγοις μεγαλότολμος, ὡς ὅτι μὲ τοὺς τρεῖς μοιχοὺς, ἀντὶ ξίφους, τρίαιναν αἰτεῖν; ἢ δὲ Θεόπομπον ὅτι τῷ Τριχαράνῳ κρίνουσα φάναι, τριγλώχινι λόγῳ καθηρηκέναι αὐτὸν τὰς πρώχουσας πόλεις; καὶ πάλιν, ἐκτριαινῶσαι αὐτὸν τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἶναι Κέρβερον ἐν τοῖς λόγοις; πρώην γὰρ καὶ λύχνον ἅψας ἐζήτεις ἀδελφόν τινα, οἶμαι, ἀπολωλότα· καὶ ἄλλα μυρία, ὧν οὐδὲ μεμνῆσθαι ἄξιον, ἢ μόνα ἐκεί-

38. Τριχαράνῳ] Τριχάραντος φρούριόν ἐστι τῆς Ἀργείας ὅτου λογόμφορος. *V.*

39. Τριγλώχινι] Τριγλώχινα τόξα, τρίγωνα. *V.*

Pariſ. eamque ſecutus *Graev.* plurima omittentes, poſſem haec addere; verum in re tam turpi nolim. *J.F.R.*

35. Πόθεν;] Item γὰρ ſuppreſſum, ut ſupra c. 2. *J.F.R.*

36. Ἐπὶ — τρεῖς μοιχοὺς] Nempe in declamatione finxerat, a marito tres uxoris ſuae moechos deprehenſos: maritum poſcere non gladium, ſed ita magnum tridentem, uti tres uno ictu poſſet confodere. *J.M.G.*

37. Θεόπομπον] V. *Apol.* c. 32. Tricaranum urbs, cujus meminit *Dem.* 43. A. *M. du S.*

Ibid. Τὸν δὲ Θεόπομπον] Locus obſcurus, cui tamen ſi non plenam lucem adferre, at tenebrarum aliquid diſcutere forte licebit. Theopompus hic eſſe videtur nobilis hiſtoricus Chius, qui Macedonicis temporibus Philippi, Alexandri, Ptolemaei vixit, & rebus gerendis interfuit. Hujus libros hiſtoriarum LIII. legit *Photius* Cod. 176. quinque jam tum ait fuiſſe perditos: multas ibi παραδόξους παιδιὰς ἱστορίας idem commemorat. Reliqua *Fabric.* B. G. vol. 9. p. 434. ſeq. Add. Viri docti ad *Longin.* 42, 3. Huc praeſertim facit, quod *Stephanus* in Τριχάραντα, quod *Φρούριον* eſſe ait τῆς Φλιασίας, laudat Θεόπομπον πεζῇ λόγῳ πέμπτῳ. Videtur ergo in illo libro, (quo ſuae aetatis hiſtoriam tractavit, cum a fine *Thucydidis* incepiſſet) commemoraſſe actionem aliquam ſuam Theopompus, qua de Tricarano (quaſi tu *Tricipitem* dicas, quorſum & *tridens* deinde & *Cerberus* refertur) judicaverit: hanc porro illius actionem laudaſſe inimicus Luciani iis verbis, quorum ipſa eum τρίαινα modo commemorata admonere potuit: nam τριγλώχιν & τρίαινα ejusdem ſignificationis ſunt: & ad tridentem illum piſcatorium pertinent, quo majores piſces percutiunt; a quo etiam fictum eſt illud ἐκτριαινῶσαι h. e. τριαίνῃ ἐκπολιορκῆσαι, quod nos, ut id genus alia quaedam, ad verbum ideo reddidimus, ut etiam Graeci ſermonis non ſatis periti, quid reprehendatur ſentire melius poſſint. *J.M.G.*

42. Λύχνον ἅψας] Alludere videtur ad Diogenis hiſtoriam. *F.G.*

43. Ἀδελφόν τινα] An fratrem, i. e. amaſium? *Petronius.* *F.G.*

ἐκεῖνα, ὅθεν οἱ ἀκούσαντες ἀπεμνημόνευον. πλούσιός τις, οἶμαι, καὶ δύο πένητες ἦσαν ἐχθροί. εἶτα μέλλοντι τῷ πλουσίῳ λέγων, Ἀπέκτεινεν, ἔφης, θάτερον τῶν πενήτων· γελασάντων δὲ, ὡς τὸ εἰκὸς, τῶν παρόντων, ἐπανορθούμενος δὴ σὺ, καὶ ἀνατιθέμενος τὸ διημαρτημένον, Οὐμενοῦν, ἔφης, ἀλλὰ ἄτερον αὐτῶν ἀπέκτεινεν. ἐῶ τὰ ἀρχαῖα, τὸ τριῶν μηνοῖν, καὶ τὸ ἀνημερία, καὶ τὸ πέταμαι, καὶ τὸ [a] ἐκχύνειν, καὶ ὅσα ἄλλα καλὰ τοῖς σοῖς λόγοις ἐπανθεῖ.

pretium est, praeterquam istius solius, quod auditores referebant. *Dives aliquis*, puto, *& duo pauperes inimici erant.* Deinde, cum de divite diceres, *Interfecit*, ajebas, θάτερον *pauperum* (alterum, τὸν ἕτερον) Ridentibus autem, ut facile est ad credendum, qui aderant, emendaturus peccatum tuum, & repositurus in quo peccatum erat, *Non ita valebam*, dicebas, *sed interfecit ἄτερον.* Omitto antiqua illa τριῶν μηνοῖν, (*trium duorum mensium*) & ἀνημερία (pro νημερία tranquillitas a ventis) & illud πέταμαι (*volo*) & ἐκχύνειν, (*effundere*) & quae alia pulchra tuis in orationibus efflorescunt.

Ἃ μὲν γὰρ ἐπὶ τῇ πενίας ἐλαυνόμενος ποιεῖς, Ἀδράστεια φίλη, οὐκ ἄν τινι ὀνειδίσαιμι. συγγνωστὰ γὰρ, εἴ τις λιμῷ πιεζόμενος, τὴν παρακαταθήκας παρ' ἀνδρὸς ἀπολίτου λαβὼν, εἶτα ὀμόσας ἀπώμοσεν, ἢ μὴν μὴ παρειληφέναι· ἢ εἴ τις ἀναισχύντως αἰτεῖ,

30. Quae enim paupertate stimulante facis, illa ego, o fave Adrastea! nemini exprobraverim. Ignoscendum enim, si quis fame subactus depositum a cive acceptum, deinde perjurio interposito abneget; aut si quis impudenter roget, vel mendicet potius,

a Ἐκχύνειν] Ἐκχύσεις *Coll.* Vulgatum tenet *Fl.* & *M.*

48. Θάτερον] Καλῶς τὸ θάτερον εἶπε. *V.*

Θάτερον τῶν πενήτων] Καλῶς γὰρ τὸ θάτερον εἶπεν, ἐπὶ μηδεὶ ἡ εὐθεῖα θάτερος, ἀλλ' ἕτερος· λέγει γὰρ τὸ ὁ ἕτερος (1) συναλειφθὲν ἕτερος λέγεται, καὶ ἕτερον ἡ αἰτιατικὴ, ἀεὶ γὰρ αὕτη τῇ εὐθείᾳ ἀκολουθεῖ. τὸ δὲ τριῶν μηνοῖν, προδήλως βάρβαρον δίκην τοῦ τριῶν ἐπαγόμενον. ὡσαύτως δύσφημον τὸ ἀνημερία. τίς γὰρ χρεία τοῦ στρεβλικοῦ, μηδὲν πλέον τοῦ (2) νὴ δηλοῦντος; τὸ δὲ τοι ἐκχύνειν, καὶ ἀδιάφθορον. ὅπου χύσιν μὲν ἐπίστασαι ἡ Ἑλληνικὴ χρῆσις, χύνω δὲ οὐδαμοῦ ἐγκέκριται τῇ Ἑλλάδι γλώσσῃ, ὥσπερ οὐδὲ τὸ πέταμαι. ἐγὼ γὰρ ἴσχω πέτημι, ἀλλὰ πέτω βαρύτονον, ἀφ' οὗ πέτομαι ἴσως ἂν λεχθείη. ὃ δὲ ἡ (3) μετοχὴ πετόμενος, ὡς δὲ Πλάτων Εὐθύφρονι, τί δαὶ πετόμενον τινὰ διώκεις; πέταμαι δὴ, οὐδαμῶς, ἀλλ' ἢ ἄμαι ἵπταμαι, ὡς λόγου τοῦ ἵπταμι, ὡς δὲ λόγου τοῦ ἵσταμι λεχθείη ἂν ἵσταμαι. *V.* alter.

53. Τὸ τριῶν μηνοῖν] Τριῶν μηνοῖν προδήλως βάρβαρον (4) διὰ τοῦ τριῶν ἐπαγομένου· ὥστε πάλιν δύσφημον δὲ τὸ ἀνημερία. τίς γὰρ χρεία τοῦ στρεβλικοῦ μηδὲν πλέον τοῦ (5) νὴ δηλοῦντος; τὸ δὲ τοι ἐκχύνειν δὲ ἀδιάφθορον, (6) χύνω γὰρ οὐκ ἐπίσταται ἡ (7) Ἑλληνίζουσα χρῆσις. ὅθεν οὐδὲ τὸ πέταμαι· ἐγὼ γὰρ ἴσχω πέτημι, οὗ εἰς πέταμαι, ὡς ἵσταμαι, ἀλλὰ πέτω, ἀφ' οὗ πέτομαι ἴσως ἂν λεχθείη. ὃ δὲ ἡ μετοχὴ ὁ πετόμενος· ὡς ὁ Εὐθύφρων Πλάτων, (8) τί δαί; πετόμενον τινὰ διώκεις; ἐγὼ μὲν πέταμαι, ἀλλ' ἢ ἄμαι ἵπταμαι ὡς λόγου τοῦ ἵπταμι Θωμᾶς ὁ Μαγίστρος τοῦ ἵσταμαι. *V.*

54. Ἐκχύνειν] Καὶ ἀδιάφθορον χύνω (sic scriptum erat) γὰρ οὐκ ἐπίσταται ἡ Ἑλληνικὴ χρῆσις· χύνω δὲ οὐδαμοῦ ἐγκέκριται τῇ Ἑλλάδι γλώσσῃ. *G.*

58. Ἀδράστεια] Δαίμονα εἶναι λέγουσι τινὲς τῶν πάνυ μεγάλα ἐγκαυχωμένων ὀνομάσεως. *V.*

(1) Συναλειφθὲν] Συλλαφθὲν. *C.*

(2) Νὴ] In Schol. seq. legitur μὰ in Impr. & *V.* Sed legendum νὴ, quod in compositione privationem notat. Immo sic ibi *C.* & *G. Cod. V.* v. tantum habebat, ex quo τῶν in Impr. factum est. *M. du S.*

(3) Μετοχὴ] Μετοχὴ πετόμενος *V.* quod in Impr. recte mutatum est ex Scholio sequenti. *M. du S.*

(4) Διῶν] Sic etiam *C.* Lege tamen διῶν. *M. du S.* (vel τῷ pro τῶν.)

(5) Νὴ] Μὴ edita. Νὴ *C.* recte. Vid. Schol. praecedens. *M. du S.*

(6) Χύνω γὰρ οὐ] Ἐγὼ χύω μὲν *M.* ut Scholio praecedenti editum est.

(7) Ἑλληνίζουσα] Ita dedit *Sol.* pro vulgato Ἑλληνικὴ. *J. F. R.*

(8) Τί δαί;] Sic rescriptum ex *M.* Τί δὴ Edita.

48. Θάτερον τῶν πενήτων] Abrupta nimis & ex parte falsa sunt, quae hic Scholiasta habet. Juvat itaque e *Thoma Magistro* regulam Atticorum hic ponere. Articulus cum pronomine ἕτερος codescit hac lege, ut vocalis articuli quaecumque, & prima ε, contrahantur in ε· τ vero articuli, ob adspiratam ε transeat in θ. Haec quoties articulus in vocalem exit. Sed ubi in ν vel σ, non fit crasis, verum integre declinatur. Dicitur ergo, ἕτερος, ἑτέρα, θάτερον, θατέρᾳ, τὰ ἑτέρᾳ, θατέρᾳ, τὰ ἕτερα, ἕτεροι, τὰ ἑτέρων κ. τ. λ. Hinc apparet, quam infeliciter errorem suum Sophista emendaverit. *J. M. G.*

54. Πέ-

tius, & ſpoliet alios veſtibus, & telonium *humile* exerceat. Non dico ſane talia. Nulla eſt invidia paupertatem omni ope depellere. At illud jam ferri non poteſt, pauperem te hominem in ſolas id genus libidines effundere impudentiae tuae lucra. Verum ſi quid etiam laudare mihi permittis, illud urbane admodum a te factum eſt, cum Tiſiae artem, noſti quomodo, bis Coracis (*corvi*) opus ipſe feciſti, triginta aureis illum imprudentem ſenem emungens: at ille propter Tiſiam pro libro quinquaginta & ſeptingentas *drachmas* aſtu circumventus exſolvit.

31. Multa cum dicenda adhuc habeam, reliqua tibi remitto lubens. Illud vero ſolum adjicio. Age iſtaec ut lubitum fuerit, ne deſine ebrios in te ipſum furores exercere. At illud, *quod dicere nolo*, ne

μᾶλλον δὲ προσαιτεῖ, καὶ λωποδυτεῖ, καὶ τελωνεῖ. [b] εἰ δὴ λέγω ταῦτα. Φθόνος γὰρ
65 ἁπᾶσι ἐξ ἀπαντος ἀμύναι τὴν πενίαν· ἐκεῖνο δὲ ἤδη φορητὸν, πένητά σε ὄντα, ἐς μόνας τὰς τοιαύτας ἡδονὰς ἐκχεῖν τὰ ἐκ τῆς ἀναισχυντίας περιγιγνόμενα. πλὴν εἴ γέ τι καὶ [c] ἐπαινέσαι μοι δώσεις πάνυ ἀστείως
70 ἔχον σοῦ πεπραγμένον, ὁπότε τῇ Τισίᾳ τὴν τέχνην οἶδα, ὡς τὸ [d] δισκόραξ ἔργον αὐτὸς ἐποίησας, ἐξαρπάσας τῷ ἀνοήτῳ ἐκείνῳ περιβύτῃ χρυσοῦς τριάκοντα· ὁ δὲ ἀντὶ τῆς Τισίαν, ἀντὶ τοῦ βιβλίου, πεν-
75 τήκοντα καὶ ἑπτακοσίας ἐξέτισε, καλασοφιστεὶς.

Πολλὰ ἔτι ἔχων εἰπεῖν, τὰ μὲν ἄλλα ἐκὼν ἀφίημί σοι. ἐκεῖνο δὲ μόνον προσλέγω, πράττε μὲν ταῦτα, ὅπως σοι φίλον, καὶ μὴ
80 παύσεαι τὰ τοιαῦτα ἐς ἑαυτὸν παροινῶν, ἐκεῖ-

[b] Οὐ δή] Sic Edd. & M. Forſ. εἰ δή, adlevit *Solan.* [c] Ἐπαινέσαι μοι] marg. *A1. Ven.* 2. & *F.* Ἐπαινέσαιμι, ſine μοι. ſed reliquae quod edidimus, cum M. [d] Δισκόραξ] Δυσκόραξ *W. Fl. B1.* & 2. Διεκ. cett.

63. Προσαιτεῖ] Πολλὰ αὐτοῦ. *G.*

70. Τισίᾳ] Τισίᾳ λέγει τῷ Κόραξ τῷ Σικελῷ μαθητοῦ. τάχα γάρ τι τοιοῦτον ἐ αὐτὸς καλασοφισάμενός ποια προσέστιλε εἰργάσατο. *V.* Eadem habet *V.* alter, niſi quod pro λέγει τῷ Κόραξ, ſcribat: Τοῦτο λέγει τῷ Κορ. &c. & pro τάχα, τύχοι, (ſed cui bono, corrupta repetere?)

54. Πέτομαι] Τὸ πίτομαι, *volo*, rectum eſt & uſitatum; ſed pro πιττόμενος inuſitatum videtur. *F.G.*

Ibid. Ἐκχύσει] Τὸ ἐκχύσιν inuſitatum fuiſſe notandum. Ἐκχῶ uſitatum. *F.G.*

64. Οὐ δή] Aut εἰ δή legendum, aut ἐ δή, quod in Impr. aliquot & M. neglectum eſt. *M. du S.*

70. Ὁπόσα τῇ Τισίᾳ τὴν τέχνην οἶδα, ὡς τὸ Δισκόραξ] An legendum, ἐπεὶ τῇ T. τὴν τέχνην οἶδας, τὸ Δ. &c. *F.G.*

Ὁπόσα τῇ Τισίᾳ τὴν τέχνην οἶδα, ὡς τὸ Δισκόραξ ἔργον αὐτὸς ἐποίησας] Tiſiae ars eſt Sophiſtice. Fuit enim Tiſias inter primos Sophiſtas, quem *Ariſtotel.* περὶ ἐλέγχων σοφιστικῶν cap. ult. cum dixiſſet omne omnis artis principium eſſe tenue ac difficile, ſed illo reperto, facile poſtea creſcere & augeri, quod & factum ſit in orationibus politicis, Τισίας μὲν μετὰ τοὺς πρώτους, Θρασύμαχος δὲ μετὰ Τισίαν, Θεόδωρος δὲ μετὰ τούτους. *Tiſias quidem poſt primos* ſc. *Sophiſtas*, *Thraſymachus autem poſt Tiſiam*, *Theodorus autem poſt hunc.* *F.G.G.*

Ibid. Τισίᾳ] Adde *Quintil.* II. 17. p. 111, 1. & III. 1, p. 125. f. *Iſocr.* p. 525. & *Plut.* Alcib. Corax Tiſias. *Cic.* de Or. I. 2. & in Brut. 12. in *W. Fl.* & *B.* δισκ—— quod minime ſpernendum, quamvis (verum & genuinum putem δισκ——, ut alium illum nequitia antecedebat Timarchus. *M. du S.*

Ibid. Τῇ Τισίου τὴν τέχνην] Narrat intelligentibus, & ſcientibus aliunde hiſtoriam, quam nobis divinare difficile, ac ne tanti quidem, eſt. Modo hoc meminerint, qui acumen Luciani volunt aſſequi, *primo* fraudem commiſſam, circa Artem, h. e. librum de inſtitutione Rhetorica Tiſiae illius Siculi, qui diſcipulus fuit Coracis: *deinde* Coracem, κόραξ, eſſe *corvum* Graecis furax, ut notum, animal; cum itaque δὶς κόραξ vocat Lucianus inimicum ſuum, *bis-furem* appellare: *tertio* luſum verborum eſſe in τισίας & ἐξέτισε. *F. M.G.*

73. Χρυσοῦς τριάκοντα] Eadem ſumma in drachmis enunciata πεντήκοντα ἑ ἑπτακοσίας aequat. Inſignis locus ad confirmandam auri & argenti comparationem: nempe *aureus* Romanus continebat *drachmas* XXV., quod etiam docet Zonaras apud *Gronov.* 2, 8. p. 109. *F.M.G.*

ἐκεῖνο δὲ μηκέτι, ἄπαγε. οὐ γὰρ ὅσιον ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἑστίαν τοὺς ταῦτα ἀφιλιθέντας καλεῖν, καὶ φιλοφησίας προπίνειν, καὶ ὄψων τῶν αὐτῶν ἅπτεσθαι. ἀλλὰ μηδὲ ἐκεῖνο ἔστω τὸ ἐπὶ τοῖς λόγοις, φιλήματα· καὶ ταῦτα πρὸς τοὺς ὑπὸ πολλῶν ἀποφράδα σοι ἐργασαμένους τὸ στόμα, καπειδήπερ ἅπαξ φιλικῆς ὁμιλίας ἠρξάμην, καὶ ἐκεῖνα, εἰ δοκεῖ, ἄφελε, τὸ μύρῳ χρίεσθαι τὰς πολιὰς, καὶ τὸ σπιττᾶσθαι μόνα ἐκεῖνα. εἰ μὲν γὰρ νόσος τις ἐπείγει, ἅπαν τὸ σῶμα θεραπευτέον· εἰ δὲ μηδὲν νοσεῖς τοιοῦτον, τί σοι βούλεται καθαρὰ, καὶ λεῖα, καὶ ὀλισθηρὰ ἐργάζεσθαι, ἃ μηδὲ ὁρᾶσθαι θέμις; ἐκεῖνό σοι μόνον σοφὸν, αἱ πολιαὶ, καὶ τὸ μηκέτι μελαίνεσθαι, ὡς προκάλυμμα εἶεν τῆς βδελυρίας. φείδου δὴ αὐτῶν πρὸς Διὸς, κἂν τούτῳ, καὶ μάλιστα τῷ πώγωνι αὐτῷ, μηδὲ μιάνῃς ἔτι, μηδὲ ὑβρίσῃς· εἰ δὲ μὴ, ἐν νυκτί γε, καὶ σὺν σκότῳ. τὸ δὲ μεθ' ἡμέραν, ἄπαγε, κομιδῇ ἄγριον καὶ θηριῶδες.

amplius. Apage. Neque enim fas eſt ad eandem menſam vocare, qui ita ſe inſtituunt, & amicitiae illis poculum propinare, & eosdem attingere cibos. Verum nec illud fiat *quod* poſt ſermones *ſolet*; oſcula: eaque apud illos, qui paullo ante ipſum tibi os ut *Apophras* (*obſcenum*, *deteſtabile*) fieret, effecere. Et quando ſemel amice te cohortari coepi, etiam illa, ſi videtur, aufer, ut unguento ungas canos, ac vellas iſta ſola. Si quis enim morbus urget, totum corpus curandum eſt: ſin tale nihil aegrotas, quid ſibi vult quod pura, & levia, & lubrica facis, quae nec videri fas eſt? Illud ſolum in te ſapiens, cani, & quod non amplius niger es. Itaque velum ſit *patere* tuae impuritatis. Parce ſane illis, per Jovem, vel hactenus, & in primis barbae ipſi, nec amplius illam pollue, vel contumelioſe tracta. Si vero minus *hoc potes*, certe noctu & in tenebris *fac quae facis*: interdiu enim, apage, nimis ferum & belluinum eſt.

32. Vi-

90. Μὰ ἐκεῖνα] Barbam ergo promittebat. Vid. cap. 27. *M. du S.*

3. Ἀκίνητον τὴν Καμαρίναν ἐᾶν] Proverb. *J.B.*

6. Ὡς τό γε ἐμὸν] Pro κατὰ τὸ ἐμὸν μέρος. *De ma part, quant à moi.* *F.G.*

8. Τὴν ἄμαξαν ἱστορῶ] Proverb. *J.B.*

Ibid. Ὦ παιπάλημα, καὶ κίναιδος] Irridet ſtultitiam hominis, qui aſtutus ſibi videretur, nominibus Atticis ab *Ariſtophane* repetitis, qui Ὄρν. 429. ſeq. in deſcriptione magni rhetoris haec ita jungit, πυκνόταλον κίναδος, σόφισμα, κίρκος, τρίμμα, παιπάλημ' ὅλον qua notione etiam παιπάλη dixerat Νεφ. 259. Nempe παιπάλημα pollen eſt: eo nomine ſubtilitatem quandam a tritura fori & uſu rerum ortam indicant: qua re etiam nomen Latinum, ut *Friſchlinus* in Nubibus, ſervavi. Κίναδος vulpes eſt. Nempe κίναδος legendum, non κίναιδος, ex ipſo vocum Atticarum connubio jam ſuſpicaretur aliquis. Sed inſuper τὸ κίναδος & caſus prodit, & praeſertim illud, quod ignotum aeque ac παιπάλημα imperito Sophiſtae nomen dicit: κίναιδος autem nimis quam notum omnibus: hinc etiam factum ut librarius illud ignotiori ſubſtitueret: cum praeſertim *operum* inimici ſui *nomina* ea paullo poſt appellet auctor: quae res etiam Scholiaſten videtur moviſſe, ut retineret κίναιδος, & παιπάλημα etiam ad obſcenum ſenſum traheret. Nos non tam ſententia hujus loci detinuit, quam ea moleſtia, quod non occurreret Latinum, idque abſtruſius paullo nomen, quod τῷ κίναδος ſatis reſponderet. *Cercops* veniebat in mentem: ſed nimis videbatur vel ambiguum vel incertum. Itaque *vulpem* retinui. *J.M.G.*

9. Κίναιδος] Forſan κίναδος. i. e. bellua. *Heſych.* κίναδος, θηρίον, ὄφις. *Suid.* Κίναδος τῶν μὲν θηρίων κίναδος ἀξιοῦσι καλεῖσθαι. ἰδίως δὲ τὴν ἀλώπεκα. κακοῦργος ὡς ἀλώπηξ. &c. *F.G.*

Κίναιδος] Conjecturam *Gujeti* juvat *Alciphr.* II. l. Ep. 28. Ubi ancilla Heri graveolentis amores deteſtata ait: ἐγώ σε, ὦ Γύθιλλι, συγῶ, τοῦτο μὲ βδελυττομένην τὸ βάρος τῆς σώματος, καὶ ὥσπερ τι κίναδος ἐκτρεπομένην, quae *Bergl.* vertit *velut aliquam tetram belluam averſans.* Et ap. *Ariſtoph.* frequenter inter convicia numeratur κίναδος. Quod etſi & ibi *Scholiaſt.* eodem modo exponit quo *Suid.* tamen pro ἀλώπεκι potiſſimum eidem ponitur. Sed & Lucianum dediſſe κίναδος, quia generale hoc veteratorum, & ſcortatorum opprobrium, non abſimile vero eſt: neque ideo ajo κίναιδος illico proſcribendum eſſe; verum id forſan a recentioribus ſcribis profectum, qui hoc aptius putarent, quod cum Latino hinc formato *cinaedus* conveniens, melius intelligerent. *J.F.R.*

12. Παιπάλημα] *Heſych.* Παιπάλημα, πανοῦργον ἐπὶ κακίᾳ. *F.G.*

13. Κίναιδος] Forſan Κίναδος. *F.G.*

18. Εὐριπίδης] *Eurip.* Bacch. vſ. 385. *M. du S.*

Εὐριπίδης] Hodie ſic legitur *Bacch.* 385. ſeq. Ἀχαλίνων γομάτων, Ἀνόμου τ' ἀφροσύνας, Τὸ τέλος δυσυχία. Et

32. Vides, quanto melius tibi fuiſſet non moviſſe Camarinam, nec deriſiſſe *Apophrada*, quae tibi, *apophrada*, *deteſtabilemque* totam vitam reddet? Aut deeſt forte adhuc *ad eam rem* aliquid? Quantum in me eſt, nunquam deficiet. Nondum enim ſcis, quam totum in te plauſtrum attraxeris, qui deberes, o pollen, o vulpes, metu trepidare, ſi quis vir hirſutus, &, ut veteres dicebant, nigro podice, vel torvum te intueretur? Forte jam haec etiam ridebis, cum illud *pollen* & illud *vulpes* tanquam aenigmata quaedam & griphos audieris. Incognita enim tibi ſunt operum tuorum nomina. Itaque haec etiam licet calumnieris, niſi jam tripli aut quadrupli poenas tibi dedit Apophras. Tibi nimirum imputabis omnia. Ut enim praeclarus Euripides docere ſolet, *Effrenis oris, & ſtupo-ris impii ſolet eſſe finis infortunium.*

Ὁρᾷς, ὡς ἄμεινον ἦν σοι ἀκίνητον † Καμαρίναν ἐᾶν, μηδὲ καλαγελᾶν † ἀποφράδ, ἢ σοι ἀποφράδα † βίον ὅλον ἐργάσεται; ἢ ἔτι προσδεῖ τιν, ὡς τό γε ἐμὸν ὅπωτ' ἐλλείψει; οὐδέπω γὰρ οἶσθα ὃς ὅλην † ἅμαξαν ἐπεσπάσω, δέον, ὦ παιπάλημα, καὶ [a] κίναιδ, ἐπαπτήσειν εἴ τις ἀνὴρ δασὺς, καὶ τοῦτο δὴ τὸ ἀρχαῖον, μελάμπυγ, δριμὺ μόνον εἰς σὲ ἀποβλέψειεν. ἴσως ἤδη καὶ ταῦτα γελάσῃ, τὸ παιπάλημα, καὶ τὸ κίναιδ, ὥσπερ τινὰ αἰνίγματα, καὶ γρίφους ἀκούσας. ἄγνωστα γάρ σοι † τῶν σῶν ἔργων τὰ ὀνόματα. ὥστε ὥρα ἤδη καὶ ταῦτα συκοφαντεῖν, εἰ μὴ τριπλῆ καὶ τετραπλῆ σοι ἡ ἀποφρὰς ἐκτέτικεν. αἰτιῶ δ' ἐν σεαυτὸν ἐπὶ πᾶσιν. ὡς γὰ ὁ καλὸς Εὐριπίδης λέγειν εἴωθεν, Ἀχαλίνων στομάτων, καὶ ἀφροσύνης, καὶ ἀνομίας τὸ τέλ δυστυχία γίγνε.

a Κίναιδ] Sic & M. cum Edd.

3. Τὴν Καμαρίναν] Λίμνην φασὶ τὴν Καμαρίνην πόλει ἀφικομένοις, ὀμώνυμον αὐτῇ· ἣν βουλομένοις Καμαριναίοις μὴ ἐξιτεῦσαι, ἔχρησεν ὁ Θεὸς, μὴ κινεῖ Καμαρίναν· Οἱ δὲ τῷ Θεῷ ὡς ἐκ παροιμίας ἐπίθοντο, ὅθεν ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν βλαβερῶς τι ποιεῖν μελλόντων. τινὲς δέ φασι φυτὸν δυσώδη εἶναι τὴν Καμάρην, ἣ τοὺς πλάδους ἀφιστομένους ἀνδίκειν ἄζειν. V.

8. Παιπάλημα] Παιπάλημα ὁ πανοῦργ ἄνθρωπ

* Ὁ ἀστραβὴ] Ὡς παρὰ Edita: ex Voſſ. utroque mutavit M. du S.

† Συναλλεσμέν] Sic V. & M. Συναλωμέν Exc. G.

‡ Διαστετριμμένον] Διαστεθριμμένον Exc. G. V. M.

Et ſic laudatur etiam ſupra Ἀλι. c. 3. J. M. G.

19. Ἀχαλίνων] Gell. I. 15. M. du T.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ.

DE OECO.

ΕΙτα Ἀλέξανδρος μὲ ἐπεθύμησεν ἐν τῷ Κύδνῳ λόσασθαι, καλόν τε καὶ διαυγῆ τὸν ποταμὸν ἰδὼν, καὶ ἀσφαλῶς βαθὺν, καὶ προσηνῶς ὀξὺν, καὶ νήξασθαι ἡδὺν, καὶ θέρους ὥρᾳ ψυχρὸν, ὥστε καὶ ὅτι προδήλῳ τῇ νόσῳ, ἣν ἐνόσησεν ἀπ' αὐτοῦ, δοκεῖ μοι οὐκ ἂν τοῦ λοῦσθαι ἀποσχέσθαι. οἶκον δέ τις ἰδὼν μεγέθει μέγιστον, καὶ κάλλει κάλλιστον, καὶ φωτὶ φαιδρότατον, καὶ χρυσῷ στιλπνότατον, καὶ γραφαῖς ἀνθηρότατον, οὐκ ἂν ἐπιθυμήσειε λόγους ἐν αὐτῷ διαθέσθαι, εἰ τύχοι καὶ τοιοῦτος διατρίβων, καὶ ἐνευδοκιμῆσαι, καὶ ἐλλαμπρύνασθαι, καὶ βοῆς ἐμπλῆσαι, καὶ ὡς ἔνι μάλιστα καὶ αὐτὸς μέρος τοῦ κάλλους αὐτοῦ γενέσθαι, ἀλλὰ περισκοπήσας ἀκριβῶς, καὶ θαυμάσας μόνον, ἅπασι, κωφὸν αὐτὸν καὶ ἄλογον καταλιπών, μήτε προσειπὼν, μήτε προσομιλήσας, ὥσπέρ τις ἄναυδος, ἢ φθόνῳ σιωπᾶν ἐγνωκώς;

Ἡράκλεις, ὡ φιλοκάλου τινὸς, οὐδὲ περὶ τὰ εὐμορφότατα ἐρωτικῶς τὸ ἔργον, ἀγροικία δὲ πολλὴ, καὶ ἀπειροκαλία, καὶ προσέτι γε ἀμουσία, τὸ ἡδίστων αὐτὸν ἀπαξιοῦν, καὶ τὸ καλλίστων ἀποξενοῦν, καὶ μὴ συνιέναι ὡς οὐχ ὁ αὐτὸς περὶ τὰ θεάματα νόμος ἰδιώταις τε καὶ πεπαιδευμένοις ἀνδράσιν, ἀλλὰ τοῖς μὲ ἀπόχρη τὸ κοινὸν τοῦτο ἰδεῖν μόνον, καὶ περιβλέψαι, καὶ τῷ ὀφθαλμῷ περιενεγκεῖν, καὶ πρὸς τὴν ὀροφὴν ἀνακύψαι, καὶ τὴν χεῖρα ἐπισεῖσαι, καὶ καθ' ἡσυχίαν ἀδῆναι,

1 ERgo Alexander lavare in Cydno cupiit, cum pulchrum videret & pellucidum amnem, & ſine periculo profundum, & blande celerem, & ad natandum jucundum, & frigidum aeſtate; adeo ut videatur mihi ne praeſenti quidem morbi, quem inde nactus eſt, periculo a lavandi voluptate revocari potuiſſe: Oecum autem aliquis conſpicatus magnitudine ingentem, & ſpecie pulcherrimum, & luce multa hilarem, & fulgentem ab auro, & picturis floridum; non concupiſcat orationem (ſi haec forte illius ſit profeſſio) in eo habere, & in illo probari, & claritatem ſibi in eo parare, & clamoribus eum implere, & quantum licet, & ipſe pars illius pulchritudinis fieri? ſed perſpectis cum cura omnibus, & admiratus ſolum, abeat, ſurdum relinquens & orationis *ſuae* expertem, nec allocutus eum, neque ſermone cum illo habito, ut mutus aliquis, aut qui invidia tacere decreverit?

2. Non elegantis iſtuc, Hercules, neque amore pulcherrimorum capti fuerit, ſed ruſticitas multa, & ſtupor quidam circa pulchra, ipſasque inſuper muſas, rebus jucundiſſimis ſe indignum judicare, & alienum oſtendere a rebus pulcherrimis, nec intelligere, non eandem circa ſpectacula legem eſſe imperitis literarum, atque eruditis hominibus: cum illis ſufficiat commune illud, videre ſolum, & circumſpicere, & circumferre oculos, & ad lacunar ſuſpicere, & movere *ab admiratione* manum, & tacite oblectari prae metu, ut quidquam di-

1. Ἀλέξανδρος μὲ ἐπεθύμησεν] Ὅτι Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Κύδνῳ λουσάμενος, ὑ μικρὸς ἐβράσσετο, ὡς φησιν Ἀρριανός. Στράβων δὲ ὁ γεωγράφος ἱστορεῖ περὶ τοῦ ποταμοῦ Κύδνου, ὅτι διὰ ψυχρότητα τὸ * πλατυπυρώντα τὰ ζῶα ἴσχει ἰμβαίνοντα τῷ † ῥεύματι τούτου ἐ ἐγχρονίζοντα. *V.* (Sed & tu lege *Q. Curtium* ſuper hoc. C.)

* Πλατυπυρώντα] Sic V. C. & G. In Impreſſ. erat πλατυπυρώντα, uti apud *Strab.* XIV. p. 693. C. in Ed. Caſauboni editum eſt; cujus vide notas p. 241. emendationem ſuam firmantes. *M. du S.*

† Ῥεύματι] Ῥεύματι male edita, quod emendare non dubitavi. *J. F. R.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ] Προσλαλιά. *Th. M.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ] Non totam *domum* eſſe, quae hic

dignum iis quae ſpectantur proferre poſſint. Qui vero eruditus pulchrarum rerum ſpectator eſt, non, puto, ſatis habeat oculis tantum fructum illius jucunditatis percipere, neque ſuſtineat mutus pulchri ſpectator eſſe: ſed tentabit, quantum poteſt immorari ſpectaculo, & oratione illud *quaſi* penſare.

3. Pretium vero illud non laus modo conclavis. Hoc forte inſulanum illum adoleſcentulum decuerit, ut admiratione domus Menelai percellatur, & cum caeleſtium rerum pulchritudine ebur atque aurum illius comparet, ut qui nihil in terra pulchrum aliud viderit. Sed ipſum illud dicere in eo, & convocatis praeſtantiſſimis hominibus, orationis facultatem oſtendere, id ipſum, inquam, pars forte laudis fuerit. Ac res meo judicio jucundiſſima, pulcherrimus oecus ad accipiendam orationem apertus, laude & faventium vocibus plenus, placide & ipſe antrorum inſtar reſonans, & ſubſequens quae dicuntur, & ultima vocis protendens, extremisque orationis immorans, vel potius ut docilis auditor memorans quae dicta ſunt, laudansque dicentem, & aliquid non alienum a Muſis reddens. Quale quiddam excelſis rupibus accidit, quae tibiarum paſtoriciarum cantum reſonant, redeunte per repercuſſionem voce, & in ſe ipſam revertente. Imperiti autem putant, virginem quandam eſſe, quae canentibus reſpondeat clamantibusve, in mediis alicubi praeruptis habitantem, & intus loquentem e rupibus.

δέει τῦ μὴ ἀν δυνηθῆναι ἄξιόν τι τ βλεπομένων εἰπεῖν· ὅστις δὲ μὴ παιδείας ὁρᾷ τὰ καλὰ, οὐκ ἀν, οἶμαι, ἀγαπήσειεν, ὄψει μόνῃ καρπωσάμενος τὸ τερπνὸν, ὐδ' ἀν ἐπιμείναι ἄφωνος θεατὴς τῦ κάλλους γενέσθαι. πειράσεται δὲ, ὡς οἷόν τε, καὶ ἐνδιατρίψαι, καὶ λόγῳ ἀμείψασθαι τ θέαν.

Ἡ δὲ ἀμοιβὴ, οὐκ ἔπαινος τῦ οἴκου μόνον (τῦτο μὲ γὰρ ἴσως ἐκείνῳ τῷ νησιώτῃ μειρακίῳ ἔπρεπε, τ Μενέλεω οἰκίαν ἐκπεπλῆχθαι, καὶ πρὸς τὰ ἐν ἠράνῳ καλὰ, τ ἐλέφαντα καὶ τ χρυσὸν αὐτῆς ἀπεικάζειν, ἅτε μηδὲν ἐν γῇ καλόν τι ἄλλο ἑωρακότι) ἀλλὰ καὶ τὸ εἰπεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ τὺς βελτίστυς συγκαλέσαντα λόγων ἐπίδειξιν ποιήσασθαι, μέρος τῦ ἐπαίνυ καὶ τῦτο γένοιτο ἄν. καὶ τὸ πρᾶγμα σφόδρα ἡδὺ, οἶμαι, οἴκων ὁ κάλλιστος ἐς ὑποδοχὴν λόγων ἀναπεπταμένος, καὶ ἐπαίνυ καὶ εὐφημίας μεστὸς ὤν, ἠρέμα καὶ αὐτὸς ὥσπερ τὰ ἄντρα συνεπηχῶν, καὶ τοῖς λεγομένοις συνακολυθῶν, καὶ παρατείνων τὰ τελευταῖα τ φωνῆς, καὶ τοῖς ὑστάτοις τ λόγων ἐμβραδύνων, μᾶλλον δὲ ὡς ἄν τις εὐμαθὴς ἀκροατὴς ἀπομνημονεύων τὰ εἰρημένα, καὶ τ λέγοντα ἐπαινῶν, καὶ ἀντίδοσιν οὐκ ἄμουσον ποιούμενος πρὸς αὐτά· οἷόν τι πάσχουσι πρὸς τὰ αὐλήματα τ ποιμένων αἱ σκοπιαὶ ἐπαυλοῦσαι, τ φωνῆς ἐπανιούσης καὶ τὸ ἀντίτυπον, καὶ πρὸς αὐτὰ ἀναφερούσης· οἱ δὲ ἰδιῶται νομίζουσι παρθένον τινὰ εἶναι τ ἀμειβομένην τὺς ᾄδοντας, ἢ βοῶντας, ἐν μέσοις πως τοῖς χρημνοῖς καλουμένην, καὶ λαλῦσαν ἐκ τ πέτρων ἔνδοθεν.

Ἔμοι

hic laudatur, i. e. *aedes* plurium conclavium; ſed eam quae proprie οἶκος vocatur, nomine etiam Latinis retento, *oecus*; tota deſcriptio loquitur. Conf. *Gronov.* ad Hippiam c. *J.M.G.*

5. Νέοις ἐν θέατροις] Ita & *Ariſtoph.* Av. vſ. 31. Νέων τοιαῦτα. De repetitione hujusmodi verbi cognati conf. ſupra *Alex.* c. 32. *Gall.* c. 5. & alibi. Nam adeo eſt frequens, ut pluribus non opus ſit. *J.F.R.*

30. Καθ' ἡσυχίαν ἰδῖσαι] Reſpondet Gallicum proverb. *Les plus grandes paſſions ſont muettes.* *J.F.R.*

36. Ἐνδιατρῖψαι] Plus eſt, quam ſolo viſu immorari; ſed quaſi non poſſe ſatiari admirando atque laudando. Conf. ſupra *Adv. Ind.* c. 26. & *Alex.* c. 33. f. *J.F.R.*

39. Νησιώτῃ μειρακίῳ] *Hom.* Od. Δ. 71. *M. du S.*

59. Περὶ αὐτῶν] Lege αὐτὸν. *F.G.* Id ut fieret, curavi. *J.F.R.*

65.

[a] Ἔμοι γῶν δοκεῖ καὶ συνεξαίρεσθαι οἶκος πολυτελείᾳ ἡ τοῦ λέγοντος γνώμη, καὶ πρὸς τοὺς λόγους ἐπεγείρεσθαι, καθάπερ τι καὶ ὑποβαλλούσης τῆς θέας. ᾠεδὸν γὰρ εἰσρεῖ τι διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἐπὶ τὴν ψυχὴν καλόν. εἶτα πρὸς αὐτὸ κοσμῆσαν ἐκπέμπει τοὺς λόγους. ἢ τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ πιστεύομεν, ἡνίκα ὤφειν τὰ ὅπλα ἐπιτεῖναι καὶ τὰ Φρυγῶν ἐπὶ ὁρμὴν, καὶ ἐπειδὴ ἐνέδυ αὐτὰ πειρώμενον, ἐπαρθῆναι καὶ πτερωθῆναι πρὸς τὸν πολέμου ἐπιθυμίαν· λόγου δὲ σπουδὴν μὴ ἐπιτείνεσθαι πρὸς κάλλη χωρίων; καίτοι Σωκράτει μὲ ἀπέχρησε πλάτανος εὐφυὴς, καὶ πόα εὐθαλὴς, καὶ πηγὴ διαυγὴς, μικρὸν ἀπὸ τοῦ Ἰλισσοῦ· κἀνταῦθα καθεζόμενον, Φαίδρου τε τοῦ Μυρρινουσίου καλειρωνεύετο, καὶ τὰ Λυσίου τοῦ Κεφάλου λόγον διήλεγχε, καὶ τὰς Μούσας ἐκάλει, καὶ ἐπίστευεν ἥξειν αὐτὰς ἐπὶ τὴν ἐρημίαν, συμπεριληψομένας τὴν περὶ τοῦ ἔρωτος λόγων. καὶ οὐκ ἠσχύνθη γέρων ἄνθρωπος, παρθένους καλῶν παρθένους, [b] συνεσομένας τὰ παιδεραστικά. ἐς δὲ οὕτω καλὸν χωρίον, οὐκ ἂν οἰώμεθα καὶ ἀκλήτους αὐτὰς ἐλθεῖν;

Καὶ μὴν ὁ κατά γε σκιὰν μόνην, οὐδὲ πλατάνου κάλλος, ἡ ξενοδοχὴ, οὐδ'

65 4. Videtur enim mihi, cum pretioso conclavi efferri etiam animus dicentis & ad orandum excitari, quasi subjiciente aliquid spectaculo. Fere enim per oculos pulchrum quiddam in ipsum etiam animum influit, quod exornatam ad illud *exemplum* orationem deinde emittit. Nisi credimus, Achilli ab ipso conspectu armorum auctum esse impetum contra Phryges, & cum tentandi caussa illa induissent, elatum esse & quasi alatum ad belli cupiditatem; dicendi autem studium non intendi ad pulchritudines locorum? Verum Socrati satis ad hoc erat platanus bene nata, & herba florida, & fons pellucidus parum *distans* ab Iliisso: atque ibi assidens Phaedrum Myrrhinusium dissimulatae sermonibus sapientiae lusit, & Lysiae Cephali F. orationem redarguit, & Musas vocavit, ratus, in illud desertum venturas, adjuturasque illam de amore disputationem. Nec puduit hominem senem vocare virgines, audituras de puerorum amore sermones: in locum autem adeo pulchrum non putemus etiam non vocatas illas venire?

5. Atqui non umbram modo habet, aut platani pulchritudinem, hoc diversorium, etiam

[a] Ἔμοι] Rescripsi ex *Fl.* L. marg. *A1.* & *V2.* Ὅ μοι Edd. vulgo. Ὁμοίως *Pell.* [b] Συνεσομένας] Sic *Fl. Fr. P. Π. S. B1.* & 2. Συνψομένας *J.* & *V2.* Συνεσομένους *Pell.* Forsan. συνοψ— adlevit *Solan.*

65. Ὅ μοι γοῦν] In omnibus, praeter Florentinam, editionibus sine ullo sensu legas, Ὅ μοι γοῦν δοκεῖ ὁ ξυνεξαίρεσθαι οἶκος πολυτελείᾳ ἡ τοῦ λέγοντος γνώμη. At plane sicut conjeceram, in antiquissima illa editione legitur, ἐμοί γ' ἓν δοκεῖ &c. *J.J.*

Ἔμοι] Antea legebatur ὅ μοι in omnibus Impr. exceptis *Fl.* & *V2.* In L. etiam recte ἔμοι. *M. du S.*

Ὅ μοι] Ἔμοι legendum videtur. *F.G.* Omnino. Ideoque sic jam dedi. *J.F.R.*

70. Πρὸς αὐτὸ κοσμῆσαν] Lege πρὸς αὐτὸ κοσμήσασα. Infra: λόγου δὲ σπουδὴν μὴ ἐπιτείνεσθαι πρὸς κάλλη χωρίων. *F.G.* Vellem libri addicerent, & prompte reciperem. Sed vel sine iis ita legendum. *J.F.R.*

71. Τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ] *Hom.* Il. T. 16. & 365. *M. du S.*

Τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ] Il. T, 15. Attulerat Thetis arma filio suo. Reliqui fulgorem eorum ferre non possunt. Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς.

Ὡς εἶδ', ὡς μιν μᾶλλον ἴδυ χόλος, ἐν δέ οἱ ὄσσε Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων, ὥστε σέλας, ἐκφαάνθη. *J.M.G.*

77. Πλάτανος εὐφυὴς] Haec de platano, de Iliisso, de musis &c. omnia pertinent ad Platonis Phaedrum, in principio cum totius dialogi, tum ipsius disputationis Socraticae, quae Lysiae opposita est. *J.M.G.*

83. Συμπεριληψομένας] Lege συνεπιληψομένας. *F.G.*

86. Συνεψομένας] Impr. plerique συνεσομένας. Ad veram & genuinam Luciani vocem magis accedit scriptura *Fl.* & *V2.* quam secutus sum. Ab ejus enim manu credo fuisse συνοψομένας. *M. du S.*

Συνεσομένας τὰ παιδεραστικά] Legendumne συνησομένας, an συνίημι potest etiam esse futurum medium συνίσομαι; illud enim puto certum, ad hanc originem atque intellectum pertinere. *J.M.G.*

Συνεσομένας] Συνησομένας a συνίημι legendum videtur. *F.G.* Recte; nam licet Cl. *Gesn.* & συνεσομένους a συνίημι forte formari posse suspicetur, malim tamen, vi-

etiam si relicta ista ad Ilissum, illam Regis auream dicas. Istius enim in solo pretio inerat miraculum: ars vero, aut pulchritudo, aut delectatio, aut commensurata proportio, non una elaborata aut permixta auro erat: sed barbaricum spectaculum, divitiae solum, quibus inviderent spectantes, beati possidentes judicarentur. Laus autem inerat nusquam. Neque enim pulchra curabant Arsacidae, neque ad delectationem hominum visui exponere sua solebant, neque curabant, laudaturine essent spectatores; sed id solum, ut percellerentur. Neque enim elegantiarum, sed divitiarum studiosi sunt barbari.

6. Hujus autem pulchritudo oeci non ad barbaricos oculos *exacta est*, neque ad Persicam superbiam, aut jactationem regiam, neque pauperem solum sed ingeniosum spectatorem postulat., cui non in solis oculis sit judicium, sed ratiocinatio etiam dicta consequatur. Quod enim pulcherrimam diei partem spectat (est autem pulcherrima, & amabilissima pars principium) & tollentem statim caput solem excipit; quod valvis apertis luce ad satietatem repletur; quo positu templa faciebant antiqui: quod longi-

ἀν ἢ ὅπι τῷ Ἰλισσῷ καλαλιπὼν, ἢ βασιλέως λέγης ἢ χρυσῆν. ἐκείνης μὲ γὰ ἐν τῇ πολυτελείᾳ μόνη τὸ θαῦμα· τέχνη δὲ, ἢ κάλλος, ἢ τέρψις, ἢ τὸ σύμμετρον, ἢ τὸ εὔριθμον, ὐ συνείργαστο, οὐδὲ καλεμέμικτο τῷ χρυσῷ, ἀλλ' ἦν βαρβαρικὸν τὸ θέαμα, πλῆτος μόνον, καὶ φθόνος τῶν ἰδόντων, ἢ εὐδαιμονισμὸς τῶν ἐχόντων. ἔπαινος δὲ εὐδαιμὼ πρόσην· [c] οὐδὲ γὰ [d] ἔμελε τοῖς Ἀρσακίδαις τῶν καλῶν, οὐδὲ πρὸς τὸ τερπνὸν ἐποιοῦντο τὰς ὀπιδείξεις, οὐδὲ ἐφρόντιζον, εἰ ἐπαινέσονται οἱ θεαταὶ, ἀλλ' ὅπως ἐκπλάγήσονται. ὐ φιλόκαλοι γὰ, ἀλλὰ φιλόπλουτοί εἰσιν οἱ βάρβαροι.

Τούτου δὲ τοῦ οἴκου τὸ κάλλος, ὐ κατὰ βαρβαρικοὺς τινας ὀφθαλμοὺς, οὐδὲ κατὰ Περσικὴν [e] ἀλαζονίαν, ἢ βασιλικὴν μεγαλαυχίαν, οὐδὲ πένητος μόνον, ἀλλὰ εὐφυοῦς θεατοῦ δεόμενον, καὶ ὅτῳ μὴ ἐν τῇ ὄψει ἡ κρίσις, ἀλλά τις ἢ λογισμὸς ἑπακολουθεῖ τοῖς λεγομένοις. τὸ γὰ τε ἡμέρας πρὸς τὸ κάλλιστον ἀποβλέπειν (κάλλιστον δὲ αὐτῆς ἢ πρωθεινόταλον ἡ ἀρχὴ) ἢ τὸν ἥλιον [f] ὑποδρύφαντα εὐθὺς ὑποδέχεσθαι, καὶ τοῦ φωτὸς ἐμπίπλασθαι ἐς κόρον, ἀναπεπταμένων τῶν θυρῶν, καθ' ὃ ἢ τὰ ἱερὰ βλέπουσα ἐποίουν

[c] Οὐδὲ] Οὐδὲν *Pell.* [d] Ἔμελε] Sic *S.* & *A.* Ἔμελλε cett. [e] Ἀλαζονίαν] Et sic *Fl.* cum cett. [f] Ὑπερύφαντα] Ὑποκύψαντα *Fl.*

99. Τοῖς Ἀρσακίδαις] Ἀρσακίδας τοὺς τῶν Πέρσων φησὶ βασιλεῖς, ἀπὸ Ἀρσάκου τοῦ παλαιοτάτου τῶν γονέων ἔλκοντας. *V.*

παλαιοτάτου] παλαιστάτου. V.

vitandae ambiguitatis ergo, consueto more ν adhibere; maxime cum & sic habeat *Pell.* Verum quia alii aliud suppeditant, vulgatum exhibeo. *J. F. R.*

91. Βασιλέως] Quam regiam designet, invenire non possum, cum Arsacidarum mox meminerit. *M. du S.*

Ibid. Τὴν βασιλέως — τὴν χρυσῆν] Haec est illa aurea platanus, quam cum vite ejus generis Dario, Xerxis patri, donarat Pythius Lydus. *Herod.* 7, 27. Bithynum pro Lydo facit *Plin.* 33, 10. s. 47. ubi reliquos qui hujus utriusque muneris mentionem fecere, laudat *Harduinus.* *J. M. G.*

99. Ἔμελε] Sic *S.* & *A.* recte. In reliquis ἔμελλε, Saepissime in hac voce peccatur. *M. du S.*

Ibid. Ἀρσακίδαις] De his vide *Tacit.* An. II. 1. & enarratores. *M. du S.*

Ibid. Τοῖς Ἀρσακίδαις] Anachronismus ingens. Neque enim Darius, cui oblata illa platanus, Arsacides. *J. M. G.*

8. Ἀλαζονίαν] Forsan ἀλαζονείαν quaesivit *Solan.* haud immerito. Nam sic scribi amat. At quia scribae ει & ι saepe promiscue in aliis exarant, nihil mutare sustinui. *J. F. R.*

14. Ἡ ἀρχὴ] Oriens. *F. G.* Quid mirum, quando ἡμέρας intelligitur, quod est praemissum? *J. F. R.*

17. Τῶν θυρῶν] An θυρίδων; *F. G.*

ἐποίησαν οἱ παλαιοὶ, καὶ τὸ τῆς μήκους πρὸς τὸ πλάτος, καὶ ἀμφοῖν πρὸς τὸ ὕψος εὔρυθμον, καὶ τὴν φωταγωγῶν τὸ [a] ἐλεύθερον, καὶ πρὸς ὥραν ἑκάστην [b] εὔτοχον, πῶς οὐχ ἁπλᾶ ταῦτα πάντα, καὶ ἐπαίνων ἄξια;

Ἔτι δὲ θαυμάσειεν ἄν τις καὶ τὴν ὀροφῆς ἐν τῷ εὐμόρφῳ τὸ ἀπέριττον, [c] καὶ τῷ εὐκόσμῳ τὸ ἀνεπίληπτον, καὶ τὸ τῆς χρυσῆς ἐς τὸ εὐπρεπὲς σύμμετρον, ἀλλὰ μὴ [d] περὶ τὰς χρείας ὀπίφθονον, ἀλλ' ὁπόσον ἂν καὶ γυναικὶ σώφρονι καὶ καλῇ ἀρκέσῃ ὀπισημότερον ἐργάσασθαι τὸ κάλλος, ἢ περὶ τῇ δειρῇ λεπτός τις ὅρμος, ἢ περὶ τῷ δακτύλῳ σφενδόνη εὔφορος, ἢ ἐν τοῖν ὠτοῖν ἐλλόβια, ἢ πόρπη τις, ἢ ταινία τὸ ἄφετον τῆς κόμης συνδέουσα, τοσοῦτον τῇ εὐμορφίᾳ προστιθεῖσα, ὅσον τῇ ἐσθῆτι ἡ πορφύρα· αἱ δέ γε ἑταῖραι, καὶ μάλιστα αἱ ἀμορφότεραι αὐτῶν, καὶ τὴν ἐσθῆτα ὅλην πορφυρᾶν, καὶ τὴν δειρὴν χρυσῆν πεποίηνται, τῷ πολυτελεῖ θηρώμεναι τὸ ἐπαγωγὸν, καὶ τὸ ἐνδέον τῷ καλῷ, προσθέσει τοῦ ἔξωθεν τερπνοῦ πολυμυθέμεναι. [e] ἡγοῦνται γὰρ καὶ τὴν ὠλένην [f] αὐτῶν στιλπνοτέραν [g] φαίνεσθαι, συναπολάμπουσαν τῷ χρυσῷ, καὶ τοῦ ποδὸς τὸ μὴ εὐπερίγραφον, λήσειν ὑπὸ χρυσῷ σανδάλῳ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτὸ ἐρασμιώτερον γενήσεσθαι, τῷ φαεινοτάτῳ συνορώμενον. ἀλλ' ἐκεῖναι μὲν ὅτως, ἡ δέ γε σώφρων γυνὴ χρυσῷ μὲν τὰ ἀρκοῦντα, καὶ μόνον τὰ ἀναγκαῖα προχρῆται, τὸ δ' αὐτῆς κάλλος, οὐκ ἂν αἰσχύνοιτο, οἶμαι, καὶ γυμνὸν δεικνύουσα.

tudo latitudini & utrisque altitudo decora proportione respondet : quod feneſtrae sunt liberae , & ad unamquamque partem anni recte disposítae : quî non jucunda haec omnia & digna laudibus?

7. Insuper admiretur aliquis , quod in formoso lacunari nihil superfluum , in ornato nihil quod reprehendi possit , illa auri decora & commensurata distinctio , nihil habens in usu invidiosum ; sed quantum etiam in muliere pudica & pulchra ad formam insigniorem reddendam sufficiat , aut tenue circa collum monile , aut in digito anulus habilis , aut inaures in auribus , aut fibula quaedam , aut cohibens comam fluctuantem taenia , quae tantum addat formae , quantum vesti purpura. At meretrices , praesertim si qua est deformior , & vestem totam purpuream , & collum sibi faciunt aureum , ipso pretio venantes illecebras , & quod pulchritudini deest , extra apponendis , quae aliquam suavitatem habent , solantes. Putant enim , & brachium sibi candidius visum iri , aurum si una refulgeat ; & pes quod minus circumscripte formosus est , illud occultatum iri sub aureo sandalio ; ipsam faciem visum iri amabiliorem , si una cum eo , quod splendidissimum est , adspiciatur. Atque istae quidem hoc modo. Verum modesta mulier auro , quantum satis est , & ad necessaria tantum utitur : suam vero pulchritudinem neque nudam ostendere erubescat.

8. Igi-

a Ἐλεύθερον] Forsan αἴθριον adpictum margini *J.* b Εὔτοχον] Recepi ex *J.* marg. *A1.* & L. Εὖ ἔχον Edd. vulgo. c Καὶ τῷ] Nihil variant Edd. d Περὶ] Et sic *Fl.* cum reliquis. e Ἡγοῦνται] Ἡγοῦν male *Coll.* f Αὐτῶν] Αὐταῖς *Fl.* g Φαίνεσθαι] Ἔσεσθαι *Coll.* Vulgatum firmant *Fl. Fr. J. P.* &c.

40. Ἡγοῦν γὰρ ἐ τὴν ὠλένην αὐταῖς στιλπνοτέραν ἔσεσθαι σ. τ. χ. κ. τ. *G.*

26. Περὶ τὰς χρείας] Non damno penitus hanc lectionem ; sed magis placeret , si reperiatur in libro bono ὥσπερ praeter usus necessarios , certe decoros. *J.M.G.*

31. Εὔφορον] I. e. modicus , levis , non gravitate incommodus annulus. *F.G.*

34. Ἡ πορφύρα] Ἡ πάνυ φορτικὴ πορφύρα scil. *F.G.*

47. Τὰ ἀναγκαῖα] Subaudi κατὰ. *F.G.*

56. Διαλείμματον] Lege ἀλλήλμματον. *F.G.* Non video quare. *J.F.R.*

69. Ὑψό-

8. Igitur lacunar ceci hujus, vel caput potius, formosum quidem per se quoque, auro eatenus ornatum est, quatenus etiam caelum noctu a stellis per intervalla collustratum, & ignibus per interstitia quaedam a se remotis floret. Si vero totum esset ignis, non pulchrum nobis, sed terribile videatur. Videat autem hic aliquis neque otiosum aurum, neque solius delectationis caussa reliquo ornatui adspersum; verum splendore etiam quodam jucundo relucet, totique domui rutilum quendam colorem adjicit. Cum enim incidens lumen attigit aurum, permistumque illi est, commune quiddam refulgent, ac duplicem ruboris serenitatem reddunt.

Καὶ τοίνυν ἡ τῇδε τῇ οἴκῳ ὀροφὴ, μᾶλλον δὲ κεφαλὴ, εὐπρόσωπος μὲ καθ' ἑαυτὴν, τῷ χρυσῷ δὲ ἐς τοσοῦτον κεκόσμηται, ἐς ὅσον ἡ οὐρανὸς ἐν νυκτὶ ὑπὸ τῶν ἀστέρων ἐκ διαστήματος διειλαμπόμενος, καὶ ἐκ διαλείμματος ἀνθῶν τῷ πυρί. εἰ δέ γε πῦρ ἦν τὸ πᾶν, οὐ καλὸς ἂν, ἀλλὰ φοβερὸς ἡμῖν ἔδοξεν. ἴδοι δ' ἄν τις οὐδ' ἀργὸν ἐνταῦθα τὸ χρυσὸν, οὐδὲ μόνον τῆς τέρψεως ἕνεκα τῷ λοιπῷ κόσμῳ συνεπαρμόσιον, ἀλλὰ καὶ αὐγήν τινα ἡδεῖαν ἐπιλάμπει, καὶ τὸν οἶκον ὅλον ὑπερχρώννυσι τῷ ἐρυθήματι. ὁπόταν γὰρ τὸ φῶς προσπεσὸν ἐφάψηται, καὶ ἀναμιχθῇ τῷ χρυσῷ, κοινόν τι ἀπαστράπτουσι, καὶ διπλασίαν τῆς ἐρυθήματος ἐκφαίνουσι τὴν αἰθρίαν.

9. Excelsa ergo ceci & fastigio proxima talia sunt, Homero quodam laudatore indigentia, qui illam aut alte-fastigiatam, ut Helenae thalamum, aut splendidam, ut Olympum, forte dicturus esset. Ornatum vero reliquum, & picturas parietum, & colorum pulchritudinem, & evidentiam uniuscujusque, accurationemque, & veritatem, adspectui veris, & prato florido comparare rectum fuerit: nisi quod ista deflorent, marcescuntque, & mutantur, ac pulchritudinem amittunt; hoc vero perpetuum ver, & nunquam marcescens pratum, & flos aeternus, quem solus attingat visus, & spectaculi illam suavitatem demetat.

Τὰ μὲν δὴ ὑψηλὰ καὶ κορυφαῖα τῇ οἴκῳ τοιάδε, Ὁμήρου τινὸς δεόμενα ἐπαινέτου, ἵνα αὐτὸν ἢ ὑψόροφον, ὡς τὸν Ἑλένης θάλαμον, ἢ αἰγλήεντα, ὡς τὸν Ὄλυμπον, εἴποι. τὸν δὲ ἄλλον κόσμον, καὶ τὰ τῶν τοίχων γράμματα, καὶ τὰ τῶν χρωμάτων τὰ κάλλη, καὶ τὸ ἐναργὲς ἑκάστου, καὶ τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὸ ἀληθὲς, ἔαρ ὄψει καὶ λειμῶνι δὲ εὐανθεῖ καλῶς ἂν ἔχοι παραβαλεῖν· πλὴν ὅσον ἐκεῖνα μὲν ἀπανθεῖ, καὶ μαραίνεται, καὶ ἀλλάττεται, καὶ ἀποβάλλει τὸ κάλλος, τοῦτο δὲ τὸ ἦρ ἀίδιον, καὶ ὁ λειμὼν ἀμάραντος, καὶ τὸ ἄνθος ἀθάνατον, ἅτε μόνης τῆς ὄψεως ἁπτομένης, καὶ ἀπολαύσεως τὸ ἡδὺ τῆς [h] ἀπολαυούσης.

10. Haec igitur tanta ac talia quis non

Τὰ δὴ τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα, τίς οὐκ ἂν

h ἀπολαυούσης] ἀπολαυόντων *Marcil.* Nil mut. Edd. nec Codd. Leg. tamen βλεπομένου.

71. Καὶ τὰ τῶν τοίχων γράμματα] Τὰς γραφὰς φησὶν, ἃ ἔστι τὰς ζωγραφίας, ὑφ' αἷς ἀνθέων καὶ φυτῶν μιμήματα εἴργασται, καὶ εἴ τι τοιοῦτο ἄλλο. *V.*

* Ἤτοι] In editis εἴ τι. Correxit *M. du S.*

69. Ὑψόροφον] *Homer.* Od. Δ. 121. Et mox αἰγλήεντα, v. Iliad. A. 532. *M. du S.*

80. Τῶν ἀπολαυόντων] Ἀπολαυόντων. *Th. M.*

Ibid. Τὸ ἡδὺ τῆς ἀπολαυούσης] Legendum videtur βλεπομένου quod inter dictantem & excipientem facillime in ἀπολαυόντων mutari potuit. Eandem vim habet ἀπολαυόντων *Marcilii*; quod probo, si est ex libro: conjecturam non temere receperim; cum ἀπολαύω & vix aliter quam apud poëtas, & significatione activa legere meminerim. *J. M. G.*

ἀν ἡδεῖη βλέπων; ἢ τίς οὐκ ἀν προθυμηθείη καὶ πλὴν δύναμιν ἐν αὐτοῖς λέγειν, εἰδὼς αἴσχιστον ὂν ἀπολειφθῆναι τῶν ὁρωμένων; ἐπαγωγότατον γάρ [a] τι ἡ ὄψις τῶν καλῶν, οὐκ ἐπ' ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἵππος [b] ἥδιον ἀν, οἶμαι, δράμοι καὶ πανῦς πεδίῳ, καὶ μαλακῷ, προσηνῶς δεχομένῳ τὴν βάσιν, καὶ ἠρέμα ὑπείκοντος τῷ ποδὶ, καὶ μὴ ἀντιλυποῦντος τῇ ὁπλῇ. ἅπαντι γοῦν τότε χρῆται τῷ δρόμῳ· [c] καὶ ὅλον ἐπιδοὺς ἑαυτὸν τῷ τάχει, ἁμιλλᾶται καὶ πρὸς τὸ πεδίον τὸ κάλλος.

Ὁ δὲ ταὼς, ἥρος ἐρχομένου, πρὸς λειμῶνά τινα ἐλθὼν, ὁπότε καὶ τὰ ἄνθη πρόεισιν, οὐ πολυτελέστερα μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς ἄν εἴποι τις ἀνθηρότερα, καὶ τὰς βαφὰς καθαρώτερα, τότε καὶ αὐτὸς ἐκπετάσας τὰ πτερὰ, καὶ ἀναδείξας τῷ ἡλίῳ, καὶ τὴν οὐρὰν ἐπάρας, καὶ πάντοθεν αὐτῷ πρισήσας, ἐπιδείκνυ τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔαρ τῶν πτερῶν, ὥσπερ αὐτὸν προκαλούμενος τοῦ λειμῶνος ἐς τὴν ἅμιλλαν. περιφέρει γοῦν ἑαυτὸν, καὶ περιάγει, καὶ [d] ἐκπομπεύει τῷ κάλλει. ὅτε δὴ καὶ θαυμασιώτερος φαίνεται πρὸς τὴν αὐγὴν, ἀλλαττομένων αὐτῷ τὴν χρωμάτων, καὶ μεταβαινόντων ἠρέμα, καὶ πρὸς ἕτερον εὐμορφίας εἶδος τρεπομένων. πάσχει δὲ αὐτὸ μάλιστα ἐπὶ τῶν κύκλων, οὓς ἐπ' ἄκροις ἔχει τοῖς πτεροῖς, ἴριδός τινος ἕκαστον περιθέοντος. ὁ γὰρ τέως χαλκοῦς ἦν, τοῦτο ἐγκλίναντος ὀλίγον, χρυσοῦς ὤφθη, καὶ

cum voluptate videat? aut quis non cupiat, etiam praeter vires, inter haec verba facere? qui sciat turpissimum esse non paria facere his quae videmus. Est enim res illecebrarum plena pulchrarum rerum adspectus, non in hominibus modo, sed equus etiam lubentius, puto, decurrat per pronum campum ac mollem, placide accipientem gressus, & molliter pedi cedentem, nec repellentem ungulas. Omnibus enim tum utitur viribus ad currendum, totumque se celeritati impendit, eaque cum campi pulchritudine certat.

11. Ac pavo sub veris initia in campum veniens, cum flores etiam prodeunt non desiderabiliores tantum, verum etiam, ut dicat aliquis, floridiores, coloribusque purioribus; ipse quoque passis pennis ac soli ostensis, elata cauda & in orbem circa se erecta, suos itidem flores exponit, suarumque ver pennarum, prato velut ad certamen ipsum provocante. Convertit se itaque & circumagit, & pulchritudinis suae quandam velut pompam agit: ubi sane admirabilior etiam videtur, mutantibus subinde ad lucem coloribus, & sensim *in alios* transeuntibus, atque in aliam se pulchritudinis speciem vertentibus. Maxime hoc illi accidit in illis orbibus, quos in extremis habet pennis, quorum unumquemque velut iris quaedam circuit. Quod enim modo aes erat, hoc, modice illo inclinante, aurum videtur: atque ille caeruleus ad solem splen-

a Τι] Τοι *Fl.* & marg. *A1.* b Ἥδιον] Recepi ex *L.* & *S.* Ἴδιον Edd. cett. c Καὶ ὅλον] Ὀλίγον δοὺς *Fl.* Al. ὀργίλον. al. ὀλίγον. *Coll.* Sed nostrae Edd. in vulgato consentiunt. d Ἐκπομπεύει] Ἐμπομπεύει *Ff.* & marg. *A1.*

92. Καὶ ὀργίλον ἐπιδοὺς ἑ.] Γρ. καὶ ὀλίγον. *G.*

9. Μεταβαινόντων] Μεταβαλλόντων forsan legendum. *F.G.*

20. Ὅτι] Mallem ὅτε. *M. du S.*

24. Ἀποστάσαι] Ἀποστᾶσ legendum videtur. τὸ ἀποστάσαι hic locum habere non videtur. *F.G.*

Ἀποστάσαι] Erat *Gujetus*; offenderunt ad id verbum etiam Cl. *Graev.* ac *Gron.* Vid. T. 2. *Icarom.* c. XI. πάμπαλιν τὴν πρῶραν ἀποστάσας, ubi ἀποστᾶν pro *recedere*, *abire* recte defenditur ab Clar. *Jens.* adde & a nobis ibi indicatam Cl. *Hemsterh.* notam ad *Deor. Dial.* XX. No. 63. aliaque. *J.F.R.*

28. Καὶ ταύτῃ — πολυτελεστέρας] Haec insititia videntur & spuria. *F.G.*

33. Ἰὼγ[ε] V. *Xen. Ἀπομν.* III. p. 457. Ed. *Steph.*

χρῶν

ſplendor ſi inumbretur, viridem lucem ſpargit : ita alium atque alium ornatum pennae illius ad lucem induunt.

12. Quin ipſum etiam mare habere, quo nos alliciat, & cupidine quadam, cum tranquillum eſt, ad ſe trahat, vel me tacente noſtis; cum etiam ſi aliquis plane mediterraneus ſit & navigandi imperitus, tamen & ipſe conſcendere navim velit, & circumnavigare, & multum diſcedere de terra, idque in primis ſi videat ab aura ſecunda leniter inflari vela, navim autem blando levique motu per ſummos labi fluctus.

13. Itaque hujus etiam pulchritudo oeci apta eſt, quae impellat ad dicendum, & dicentem excitet, & plauſum illi omni ratione paret. Equidem his ipſis moveor, & jam ſum motus, & in oecum dicendi cauſſa ingreſſus ſum, tanquam ab iynge quadam aut Sirene tractus a pulchritudine, ſpe non parva fretus, etiamſi ad hunc diem informis noſtra fuit oratio, pulchram viſum iri, velut veſte honeſta ornatam.

14. Verum enim vero etiam alia non ignava oratio, ſed generoſa, ut videri vult, cum inter dicendum me interpellavit & abrumpere dictionem conata eſt, tum poſtquam deſii, non vera, ait, me dixiſſe, ſed mirari ſe, ſi aptiorem eſſe ad edenda eloquentiae ſpecimina dicam pulchritudinem

τὸ ὑπὸ τῷ ἡλίῳ χυαναυγὲς, εἰ σκιαδείη, χλοαυγές ἐστιν, οὕτω μελαχοσμεῖται πρὸς τὸ φῶς ἡ πτέρωσις.

Ὅτι μὲν γὰρ καὶ ἡ θάλαττα ἱκανὴ προσκαλέσασθαι, καὶ εἰς ἐπιθυμίαν ἐπισπάσασθαι ἐν γαλήνῃ φανεῖσα, ἴστε, κἂν μὴ εἴπω· ᵉ ὥστε, εἰ καὶ παντάπασιν ἄπειρός τις καὶ ἀπειρόπλους τις εἴη, πάντως ἂν ἐθελήσειε καὶ αὐτὸς ἐμβῆναι, καὶ περιπλεῦσαι, καὶ πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἀποσπάσαι, καὶ μάλιστα εἰ βλέποι τὴν αὔραν κύφως ἐπυριάζουσαν τὴν ὀθόνην, τὴν δὲ ναῦν προσηνῶς τε καὶ λείως ἐπ' ἄκρων ἠρέμα διολισθαίνουσαν τῶν κυμάτων.

Καὶ τοίνυν καὶ τῇδε τῇ οἴκῃ τὸ κάλλος ἱκανὸν καὶ παρορμῆσαι ἐς λόγους, καὶ λέγοντα ἐπεγεῖραι, καὶ πάντα τρόπον εὐδοκιμῆσαι προθεσκευάσαι. ἐγὼ μὲν δὴ τούτοις πείθομαι, καὶ ἤδη ᶠ πέπεισμαι, καὶ ἐς τὸν οἶκον ὅπερ λόγοις παρελήλυθα, ὥσπερ ἀπὸ ἴυγγός τινος ἢ Σειρῆνος τῷ κάλλει ἑλκόμενος, ἐλπίδα μικρὰν ἔχων, εἰ καὶ τέως ἡμῖν ἄμορφα ἦσαν οἱ λόγοι, καλὸς αὐτὸς φανεῖσθαι, καθάπερ ἐσθῆτι καλῇ κεκοσμημένος.

Ἕτερος δέ τις οὐκ ἀγεννὴς λόγος, ἀλλὰ καὶ πάνυ γενναῖος, ᵍ ὡς φησι, καὶ μεταξύ μου λέγοντος ὑπέκρυε, καὶ ἀφαιρεῖσθαι ἐπειρᾶτο τὴν ῥῆσιν. καὶ ἐπειδὴ πέπαυμαι, οὐκ ἀληθῆ ταῦτα λέγειν φησί με, ἀλλὰ θαυμάζειν, εἰ φάσκοιμι ἐπιδεεστέρους εἶναι πρὸς λόγων ἐπίδειξιν οἴκους κάλλους, γρα-

ᵉ Ὥστε] Ex emendatione *Solan.* Ὅτι Edd. priores. *Marc.* Nil mut. Edd.

ᶠ Πέπεισμαι] Πέπεμμαι male *Fl.*

ᵍ Ὡς] Ὅς vulg.

27. * Διολισθάνουσαν τὴν κυμάτων] Ὡς καυσὰ σὺν αἱ ὑποδολίξεις, Δυκιανός *V.*

* Διολισθάνουσαν] Sic erat in Editis *Schol.* at in textu Luciani Διολισθαίνουσαν, Sed ita variatur & alias in hoc verbo. Conf. *Gymn.* c. 28. Verum recte eſſe in textu Luciani, nemo dubitet. Vid. *Contempl.* c. 1. *J. F. R.*

χοῦσόν μοι τὴν ἴυγγα, ἔνα. Scholiaſtes *Theocriti* filiam Ἡχοῦς facit. Alius ibidem Πειθοῦς. ad Id. II. *M. du S.*

Ibid. Ἀπὸ ἴυγγος] Mirum, ni ὑπὸ hic legendum. Etſi memini ſupra dicta ad T. I. *Tim.* p. 103. 104. Et *Gymn.* c. 20. No. 51. ubi vidimus ἀπὸ ſaepe poni ubi ὑπὸ locum potius haberet. At quia ideo differentia non tollenda inter has praepoſitt. & facillima ſcribarum ac typothetarum in his eſt aberratio, ſuſpicio non eſt diſſimulanda, & hic ὑπὸ praeſtare. *J. F. R.*

33. Ἀπὸ ἴυγγος] Ex Theocrito; ἴυγξ ἕλκε τὸ τῶνεμὸν ποτὶ δῶμα τὸ ἀνδρός. *G.*

39. Ὡς φησι] Ὅς φησι. *Ib. M.*

Ὡς φησι] Ut ait. Immo, *ut ait ipſe.* *F. G.*

γραφῇ καὶ χρυσῷ κεκοσμημένον. αὐτὸ γὰρ τοὐναντίον ἀποβαίνειν. μᾶλλον δέ, εἰ δοκεῖ, αὐτὸς παρελθὼν ὁ λόγος ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καθάπερ ἐν δικασταῖς ὑμῖν, εἰπάτω, ὅπῃ λυσιτελέστερον ἡγεῖται τῷ λέγοντι εὐτέλειαν οἴκου, καὶ ἀμορφίαν. ἐμοῦ μὲν ἀκηκόατε ἤδη λέγοντος, ὥστε οὐδὲν δέομαι δὶς περὶ τῶν αὐτῶν εἰπεῖν. ὁ δὲ παρελθὼν ἤδη λεγέτω, καὶ ἐγὼ σιωπήσομαι, καὶ πρὸς ὀλίγον αὐτῷ μεταστήσομαι.

oeci pictura & auro ornatam. Contrarium enim quodammodo evenire. Quin, si videtur, ipsa in medium progressa oratio pro se apud vos, tanquam judices, dicat, quare commodiorem esse putet dicenti vilitatem loci atque deformitatem. Me quidem orantem jam audistis: ergo non opus est, me bis de eadem re verba facere. Ista vero jam progressa in medium dicat, tacebo interim ego, & paullulum illi decedam.

Ἄνδρες τοίνυν δικασταί, φησὶν ὁ λόγος, ὁ μὲν προειπὼν ῥήτως, πολλὰ καὶ μεγάλα τόνδε τὸν οἶκον ἐπῄνεσε, καὶ τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ ἐκόσμησεν· ἐγὼ δὲ τοσοῦτον δέω ψόγον αὐτοῦ διεξελεύσεσθαι, ὥστε καὶ τὰ ὑπ' ἐκείνου παραλελειμμένα προσθήσειν μοι δοκῶ. ὅσῳ γὰρ ἂν ἡμῖν καλλίων φαίνηται, τοσῷδε [a] ὑπεναντίως τῇ τοῦ λέγοντος χρείᾳ δειχθήσεται. καὶ πρῶτόν γε ἐπειδὴ γυναικῶν, καὶ κόσμου, καὶ χρυσοῦ ἐκεῖνος ἐμνημόνευσε, καλόν μοι ἐπιτρέψαι χρήσασθαι τῷ παραδείγματι. φημὶ γὰρ οὐ καὶ γυναιξὶ καλαῖς οὐχ ὅπως συλλαμβάνειν ἐς τὸ εὐμορφότερον, ἀλλὰ καὶ ἐναντίασθαι τὸν κόσμον τὸν πολὺν, ὁπόταν τῶν ἐντυγχανόντων ἕκαστος ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ, καὶ τῶν λίθων τῶν πολυτελῶν ἐκπλαγείς, ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν ἢ [b] χρόαν, ἢ βλέμμα, ἢ δειρὴν, ἢ πῆχυν, ἢ δάκτυλον. ὁ δὲ ταῦτ' ἀφεὶς, ἐς τὸν σαρδῶ, ἢ [c] τὸ σμάραγδον, ἢ τὸν ὅρμον, ἢ τὸ ψέλλιον ἀποβλέπει, ὥστε ἀχθοῖτο ἂν εἰκότως παρορωμένῃ, καὶ

15. Sic igitur oratio: *Qui modo dixit orator, Judices, multis & magno opere laudavit hunc oecum, suaque illum oratione ornavit. Ego vero tantum abest, ut reprehensionem illius velim dicere, ut etiam praetermissa ab illo additurus mihi videar. Quo enim ille vobis pulchrior videbitur, tanto magis contrarius dicentis usui ostendetur. Ac primum quandoquidem mulierum, & mundi & auri mentionem iste fecit, etiam mihi, ut ea similitudine utar, permittite. Ajo enim ego pulchris etiam mulieribus non modo nihil ad hoc, ut formosiores videantur, conferre, sed contrarium etiam esse mundum copiosum, cum videntium unusquisque ab auro & lapidibus pretiosis perculsus, pro eo quod laudare debebat aut colorem, aut oculorum conjectum, aut collum, aut brachium, aut digitum; relictis hisce ad Sardam aut Smaragdum, aut monile, aut armillam respicit; adeo ut illa habeat, quod indigne ferat, se propter mundum*

a Ὑπεναντίως] Ὑπεναντίῳ *Pell.* b Χρόαν] Χρόα male *Fl.* c Τὸν] Τὴν L. & *Fl.*

54. Μεταστήσομαι] *Migrabo, secedam, ipsi locum dabo secedens.* F.G.

Μεταστήσομαι] Olim notavi ad hunc locum, non satis notam fuisse hanc significationem verbi docto Athenaei interpreti, qui 12, 5. p. 523, B. μεθίσασθαι τοῖς κρείττοσι reddiderit *ad praestantiores commigrare*, cum deberet, *cedere fortioribus*. Sed quis finis fuerit, si quis castigare velit optimorum etiam interpretum peccata? quot adnotationes in Lucianum scribendae essent? Caveamus nobis eo diligentius, in simili stadio qui decurrimus. J.M.G.

58. Ψόγον αὐτοῦ] Τῷ οἴκῳ scil. F.G.

59. Ὑπ' ἐκείνου] Τῷ ῥήτορι προειπόντι. F.G.

62. Ὑπεναντίως] Ὑπεναντίῳ legit Interpres. F.G.

73. Ἐς τὸν Σαρδῶ] Σάρδιον λίθον. *Sardam* Plinio. *corneolam vulgo. corgnivola* Italice. Σαρδῶ, σάρδιος λίθος, σάρδινος, & Sarda, παρὰ τὸν Σαρδὼ τόπον omnia, ut & Σαρδόνυξ, seu Σαρδώνυξ. F.G.

Ibid. Τὸν Σμάραγδον] Τὸν Σμ. P. H. & J. plene. Τ aliae per compendium, quod facile permutatur cum τὸν. Sed τὸν pleniſſime Fl. ſine compendio. At genus nondum muto, quia & Latinis ſaepe maſcul. eſt. Vid. Cl.

dum praetervideri, non habentibus etiam ad eam laudandam ſpectatoribus, ſed obiter tantum ad ipſam reſpicientibus.

16. *Quod quidem neceſſario etiam accidere arbitror illi, qui inter opera adeo pulchra dicendi facultatem velit oſtendere. Deliteſcit enim quidquid dicitur in magna vi rerum pulchrarum, & obſcuratur, atque una abripitur, quaſi lucernam quis magnum in incendium injiciat, aut formicam in elephanto vel camelo oſtendat. Hoc ergo cavendum dicenti. Ad haec vox etiam ipſa confunditur, in vocali adeo & ſonoro oeco dicentis. Reſonat enim, & reclamat & contra dicit, aut potius occultat clamorem, quale quid etiam tuba facit tibiae, ſi una canant, aut celeuſma canentibus mare, ſi per fluctus illum ſonum accinere remigio velint. Vincit nimirum ſonus magnus, & ad ſilentium illum qui minor eſt redigit.*

17. *Quin illud ipſum, quod dicebat adverſarius, excitari a pulchro oeco dicentem, & alacriorem reddi, illius, mea quidem ſententia, fit contrarium. Percellit enim ac terret, & cogitationem perturbat, facitque timidiorem; dum cogitat, omnium turpiſſimum eſſe, ſi in loco formoſo habita non ſimilis ei videatur oratio. Sic enim manifeſtiſſime aliquis deprehendatur. Velut ſi quis armis indutus pulcherrimis deinde fugiat ante alios, cujus nempe ignavia ipſis ab armis fiat apertior. Hoc ipſum perpendens*

κόσμον, οὐκ ἀγόντων σχολὴν ἐπαινεῖν αὐτῷ τ̃ θεατ̃ῇ, ἀλλὰ πάρεργον αὐτῆς ποιουμένων τ̃ὴν θέαν.

Ὅσῳ ἀνάγκη, οἶμαι, παθεῖν καὶ τ̃ὸν ἐν οὕτω καλοῖς ἔργοις λόγους δεικνύοντα. λανθάνει γ̃ὰρ ἐν τ̃ῷ μεγέθει τ̃ῶν καλῶν τὸ λεχθὲν, καὶ ἀμαυροῦται, καὶ συναρπάζε̃ται. καθάπερ εἰ λύχνον τις εἰς πυρκαϊὰν μεγάλην φέρων ἐμβάλοι, ἢ μύρμηκα ἐπ' ἐλέφαντ̃ι ἢ καμήλῳ δεικνύοι. τ̃οῦτο γ̃οῦν φυλακτέον τ̃ῷ λέγοντι. καὶ προσέτι [d] γε μ̃ὴν καὶ τ̃ὴν φωνὴν αὐτῷ ἐπιλαράττεται, ἐν ὅτῳ εὐφώνῳ καὶ ἠχήεντι οἴκῳ λέγων. ἀντιφθέγγεται γ̃ὰρ, καὶ ἀντιφωνεῖ, καὶ ἀντιλέγει, μᾶλλον δὲ ἐπικαλύπτει τ̃ὸν βοὴν, οἷόν τι καὶ σάλπιγξ δρᾷ τ̃ὸν αὐλὸν, εἰ συναυλοῖεν, ἢ τ̃ὼς κελευστὰς ἡ θάλαττα, ὁπόταν πρὸς κύματ̃ος ἦχον ἐπᾴδειν τ̃ῇ εἰρεσίᾳ θέλωσιν. ἐπικρατεῖ γ̃ὰρ ἡ μεγαλοφωνία, καὶ καλασιρπᾷ τὸ ἧττον.

Καὶ μὴν καὶχεῖτο, ὅπερ ἔφη ὁ ἀντίδικος, ὡς ἄρα ἐπεγείρει ὁ καλὸς οἶκ̃ος τ̃ὸν λέγοντα, καὶ προθυμότερον παρασκευάζει ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ ἐναντίον [e] ποιεῖ. ἐκπλήττει γ̃ὰρ, καὶ φοβεῖ, καὶ τ̃ὸν λογισμὸν διαταράττει, καὶ δειλότερον ἐργάζε̃ται ἐνθυμούμενον ὡς ἁπάντων ἐσχ̃ὶν αἴσχιστον ἐν εὐμόρφῳ χωρίῳ μὴ ὁμοίους φαίνεσθ̃αι τ̃οὺς λόγους. ἐλέγχων γ̃ὰρ οὗτός γε ὁ φανερώτατ̃ος, ὥσπερ ἂν εἴ τις πανοπλίαν καλὴν ἐνδὺς, ἔπειτα φεύγοι πρὸ τ̃ῶν ἄλλων, ἐπισημότερ̃ος ὢν δειλὸς ἀπὸ τ̃ῶν ὅπλων. τ̃οῦτο δέ μοι δοκεῖ λογισάμενος καὶ

[d] Γε] Omittit *Fl.* [e] Ποιεῖ] Reſcripſi ex *B2.* ac *Pell.* quum Edd. cett. ποιεῖν haberent.

Cl. *Burm.* ad *Ovid.* 2. Met. 24. Inveniri etiam ζμάραγδος, vid. ſupr. T. I. *Jud. Voc.* c. 9. p. 90. Veluti & *Burm. zmaragdis* edidit, vide ibid. ab Cl. *Hemſt.* notatum, cui tamen adſentior, euphoniam cum *Priſciano* ſervandam, neque conſonantes hic triplicandas. *J. F. R.*

98. Ἐμοὶ δοκεῖν — ποιεῖ] Vitioſe quoque ſcribitur, ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ ἐναντίον ποιεῖν. ἐκπλήττει γ̃ὰρ, καὶ φοβεῖ, καὶ τ̃ὸν λογισμὸν διαταράττει. Vel δοκεῖ, vel ποιεῖ legendum omnino: potius ποιεῖ. Domum nimirum, quae ad artem exactiſſime exſtructa ſit, largam eloquenti ſpectatori praebere laudandi materiam, & admirationem ſuam eleganti oratione exponendi, dixerat alius quis: at hic, *Ut mihi videtur*, inquit, *contrarium facit* iſtiusmodi domus. *Percellit enim & terret, ac meorem conturbat*, &c. *J. J.*

99. Ποιεῖ] Ποιεῖν omnes fere libri noſtri, ſed ita emendarat jam *B2.* *M. du S.*

Ibid. Ἐκπλήττει] Subaudi τ̃ὸν λέγοντα. *F. G.*

καὶ ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ ἐκεῖνος, εὐμορφίας ἐλάχιστον φροντίσαι, μᾶλλον δὲ καὶ παῖδε-
λῶς αἰδρῖ φωτὶ ἑαυτὸν ἀπεικάσαι, ἵνα αὐτῦ τῦ θαυμαστοτέρου φαίνηται τὸ λόγων τὸ
κάλλος, ἐκ τῆς πρὸς τὸ ἀμορφότερον ἐξετάσεως. ἄλλως τε ἀνάγκη πᾶσα καὶ τὴν τῦ
λέγοντος αὐτῦ ἀφανοιαν ἀχολεῖαν ποιεῖ καὶ τὴν θέαν, καὶ τὴν φροντίδος τὸ ἀκριβὲς ἐκ-
λύειν, τῆς ὄψεως ἐπικρατύσης, καὶ πρὸς αὐτὴν καλύσης, καὶ τῷ λόγῳ προσέχειν οὐκ
ἐώσης. ὥστε τίς μηχανὴ μὴ ὐχὶ πάντως ἔλαττον ἐρεῖν αὐτὸν, τῆς ψυχῆς ἀπατηθύσης
περὶ τὰ τῶν ὁρωμένων ἔπαινον;

Ἐῶ γὰρ λέγειν, ὅτι καὶ οἱ παρόντες αὐτοὶ, καὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν παρειλημμένοι, ἐπει-
δὰν εἰς [a] τὴν τοιῦτον οἶκον παρέλθωσιν, ἀντὶ ἀκροατῶν θεαταὶ καθίστανται. καὶ ὐχ
ὕτω Δημοδόκος, ἢ Φήμιος, ἢ Θάμυρις, ἢ Ἀμφίων, ἢ Ὀρφεύς τις λέγων ἦν, ὥστε
ἀποσπάσαι τὴν ἀφανοιαν αὐτῶν ἀπὸ τῆς θέας. ἀλλ' ἓν ἕκαστος, ἐπειδὰν μόνον
χωρήσῃ τὴν ὐδὸν, ἀθρόῳ τῷ κάλλει ἐισχυ-
θεὶς, λόγων μὲν ἐκείνων, ἢ ἀκροάσεως, ἀλλ'
ὐδὲ τῆς ἀρχὴν ἀίονλι ἔοικεν· [b] ὅλος δὲ πρὸς
τοῖς ὁρωμένοις ἦν, εἰ μὴ τύχοι τις παῖδε-
λῶς τυφλὸς ὢν, ἢ ἐν νυκτὶ, ὥσπερ ἡ ἐξ
Ἀρείυ πάγυ βυλὴ, ποιοῖτο τὴν ἀκρόασιν.

Ὅτι γὰρ ὐκ ἀξιόμαχον λόγων ἰσχὺς ὄψει ἀνταγωνίσασθαι, καὶ ὁ Σειρήνων μῦθος πᾶσι-

Homericus ille orator videtur minimam curam habuisse pulchritudinis; potius imperito omnium homini se assimilasse, ut ipsius pulchritudo orationis tanto admirabilior ex ipsa ad illam deformitatem comparatione appareret. Alioqui necesse est, ipsum dicentis animum occupari in spectaculo, & exquisitam illam curam remittere, cum vincat illa species & ad se vocet, atque attendere ad orationem non patiatur. Quomodo ergo fieri potest, ut non omnino dicat deterius, occupato circa laudem eorum, quae videntur, animo?

18. *Omitto dicere, quod ipsi etiam praesentes & ad audiendum assumti, cum intrant in talem oecum, spectatores fiunt pro auditoribus. Neque quisquam ita vel Demodocus est, vel Phemius in dicendo, vel Thamyris, vel Amphion, vel Orpheus adeo, qui abstrahere mentem illorum a spectaculo possit: verum unusquisque transmisso solum limine, conferta illa pulchritudine circumfusus, orationem illam, sive auditionem, nec omnino audire videtur: sed totus est in his, quae videntur, nisi quis forte plane caecus sit, aut noctu, ut illud Areopagitarum consilium, audiat.*

19. *Neque enim satis valere vim verborum, quoties cum visu pugnandum est; Sirenum*

a Τὸν] Omittit art. *Fl.* b Ὅλος] Ὅλως marg. *Ai.*

9. Καὶ ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ ἐκεῖνος] * Εἰς Πάριν Ἀλεξανδρον, ὡς φησιν Ὅμηρος, Ἀλέξανδρον θεοειδῆ, ὁ λόγος φησί. *V.*

26. Δημοδόκος, καὶ Φήμ.] Ὀνόμαζε μουσικῶν τε & μιλαδῶν. *G.*

* Errat *Scholiast.* nisi ad fugientem, de quo paulo ante dixerat, referas. Heic enim de Ulysse sermo est. Vide l. c. in nott. *M. du S.*

9. Ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ] Ulysses. *F. G.*

Ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ] Nimis pulchri, nimis divini sunt versus de Ulysse *Homeri* Il. Γ, 217.

Στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδυσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας,
Σκῆπτρον δ' ἔστ' ὀπίσω ἔτε προπρηνὶς ἰνώμα,
Ἀλλ' ἀμφὶς ἔχισκεν, ἀίδρι φωτὶ ἐοικώς.
Φαίης κεν ζάκοτόν τινα ἔμμεναι, ἄφρονα δ' αὖτως.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἔπα τε μεγάλυ ὐκ ἐπέος ἔκυ,

Totos adscripsi, cum quod nimis mihi videntur amabiles, quos proinde dimittere statim quin lectori commendarem, non potui; tum propter ultimum praesertim versum, qui plane sententiam, quae hic proponitur confirmat: *Loquente Ulysse, nemo amplius speciem*

nem etiam fabula ; cum altera Gorgonum composita , doceat. Nam illae quidem praeternavigantes mulcebant , canendo & adulando carminibus , detinebantque appulsos , & mora omnino quadam opus illarum indigebat. Et aliquando aliquis praeternavigavit , & inaudita praetermisit illorum carmina. At Gorgonum pulchritudo , quae esset violentissima , & ad principes animae partes pertineret , statim videntes extra se rapiebat , faciebatque mutos: ut vero vult fabula , ac dicitur , lapidei prae admiratione facti sunt. Igitur & quae de pavone paullo ante ad vos iste dixit , ea pro me dicta arbitror. Etenim illius quoque quod delectat in specie inest , non in voce. Et si quis juxta collocatos hinc lusciniam & cygnum canere jubeat , hinc inter ipsum cantum tacentem ostendat pavonem ; novi ego transituram ad hunc mentem , longum valere jussis illorum cantibus : adeo invictum quid esse videtur ea , quae per visum voluptas contingit.

20. *Et ego , si vultis , testem ad vos allegabo virum sapientem , qui statim testimonium mihi perhibebit , multo , quae videntur , his quae auditu percipiuntur esse validiora. Et mihi tu jam , praeco , huc voca ipsum Herodotum Lyxi F. Halicarnasso. Et quando ,*

τεθεὶς , τῷ δὲ τῶ Γοργόνων διδάξειεν ἂν ἐκεῖναι μᾶ γᾶ [c] ἐκέλευν τὺς θελγπλέοντας , μελῳδοῦσαι , καὶ κολακεύουσαι τοῖς ἄσμασι , καὶ καλαπλεύσαντας ἐπιπολὺ κατεῖχον , καὶ ὅλως τὸ ἔργον αὐτῶν ἐδεῖτό τινος ἀγρυπνίας· καί τις αὐτὰς καὶ παρέπλευσε , καὶ τῶ μέλους παρήκουσε. τὸ δὲ τῶ Γοργόνων κάλλος , ἅτε βιαιότατόν τε ὂν , καὶ τοῖς κυριωτάτοις τῆς ψυχῆς ὁμιλῶν , εὐθὺς ἐξίστη τὺς ἰδόντας , καὶ ἀφώνους ἐποίει· ὡς δὲ ὁ μῦθος βούλεται , καὶ λέγει , λίθινοι ἐγίγνοντο ἀπὸ τῶ θαύματος. ὅτε καὶ ὃν ὑπὲς τῶ τοιαῦτα λόγον εἶπε πρὸς ὑμᾶς μικρὸν ἔμπροσθεν , ὑπὲς ἐμαυτῶ εἰρῆσθαι νομίζω. καὶ γὰς ἐκείνῳ ἐν τῇ ὄψει , οὐκ ἐν τῇ φωνῇ τὸ τερπνόν. καὶ εἴ γέ τις παρασήμῳ ἢ ἀηδόνα ἢ τὺ κύκνου , ἄδειν κελεύοι , μεταξὺ δὲ ἀδόντων παραδείξειε τὺ ταῦτα σιωπῶντα , εὖ οἶδ' ὅτι ἐπ' ἐκεῖνον μεταβήσεται ἡ ψυχὴ , [d] μακρὰ χαίρειν φράσασα τοῖς ἐκείνων ἄσμασιν. ἔτως ἄμαχόν τι ἔοικεν εἶναι ἡ δι' ὄψεως ἡδονή.

Καὶ ἔγωγε , εἰ βούλεσθε , μάρτυρα ὑμῖν παρασήσομαι σοφὸν ἄνδρα , ὃς αὐτίκα μοι μαρτυρήσει , ὡς πολὺ ἐπικρατέστερά ἐστι τὰ ἀκουομένων τὰ ὁρώμενα. καί μοι σὺ ἤδη , ὦ κήρυξ , πρόσκαλέ μοι τὸν Ἡρόδοτον τὸν [e] Λύξου Ἁλικαρνασσέα. καὶ ἐπειδὴ καλῶς ποιῶν ὑπή-

c Ἐκέλευν] Ἐσύλων marg. *A1.* & *Fl.* d Μακρὰ] Sic *J. P. H.* &c. Μακρὰν *Fl.* e Λύξου] Et sic *Fl.* cum cett. Ξύλα vult *Gron.*

38. Τῶν Γοργῶν κάλλος] Ὅτι αἱ Γοργόνες κάλλει & εὐμορφίᾳ ἐξισῶσαι εἰσὶ ἀπιλθεῖν τοὺς ἀνθρώπους. *V.*

ciem illam & habitum cogitat : toti sunt in verborum ipsius consideratione. *J. M. G.*

11. Αἰδῆι φωτὶ] *Hom.* Γ. 216. *M. du S.*

17. Πρὸς αὐτῶν] Αὐτῶν. *F. G.* Itaque sic edidi invitis Edd. *J. F. R.*

21. Ἔπαινον] Minus commode dictum ; nam id agit quod in rem est, maxime , qui dicturus laudem de laude cogitat, in eoque totus est ; pro ἔπαινον ergo dicere debuit θαῦμα vel tale quid. *M. du S.*

26. Δημοδόκῳ] De hoc & sequente *Suidas* in ἀοιδός. Hunc Agamemnon apud uxorem , Phernicum Ulisses apud Penelopen reliquerat. *M. du S.*

31. Ἀλλ' — ἔοικεν] E Poëta quopiam sumpta videntur. *F. G.*

Ἀλλ' ὦδή &c.] *Hom.* Il. Ψ. 430. *M. du S.*

64. Λύξου] *Ursinus* apud *Gronovium* AG. II. 71. monet Herodoti Patrem *Xylum* nominatum , non *Lyxum* , quod ex epigrammate apud *Steph. Byz.* V. Θάμνοι conficit. Illud enim epigramma integrum de vetere libro Tzetzae descripsisse se testatur , qui *Xylum* nominandum docuit , adductis multorum testimoniis , & imprimis Zenonis auctoritate , a qua id accepisse se Tzetzes scribit. Unde & Lucianum emendare jubent. *M. du S.*

ὑπήκουσε, μαλιστείτω παρελθών, ἀναδέξα-
σθε δὲ αὐτὸν, Ἰαστὶ πρὸς ὑμᾶς λέγοντα,
ὥσπερ αὐτῷ ἔθος. Ἀληθέα τάδε ὁ λόγος
ὑμῖν, ἄνδρες δικασταὶ, μυθέεται, καὶ οἱ πείθεσθε
ὅσα ἂν λέγῃ τυτέων πέρι, ὄψιν ἀκοῆς προ-
τιμέων. ὦτα γὰρ τυγχάνει ἐόντα ἀπιστότε-
ρα ὀφθαλμῶν. ἀκούετε τῇ μάρτυρος, ἅ
φησιν, ὡς τὰ πρῶτα τῇ ὄψει ἀποδέδωκεν;
εἰκότως. τὰ μὲν γὰρ ἔπεα πτερόεντά ἐστι, καὶ
αἴρεται ἅμα τῷ προελθεῖν ἀποπτάμενα· τὴν
δὲ τῶν ὁρωμένων τέρψις, ἀεὶ παρεστῶσα, καὶ
ὁρωμένοισι, πάντως τὸ θεατὴν ὑπάγεται.

Πῶς οὖν ὁ χαλεπὸς τῷ λέγοντι ἀνταγω-
νιστὴς, οἶκος οὕτω καλὸς, καὶ θαυμαστὸς
ὤν; μᾶλλον δὲ τὸ μέγιστον οὐδέπω φημί·
ὑμεῖς γὰρ αὐτοὶ οἱ δικασταὶ, καὶ μέλαξυ λε-
γόντων [a] ἡμῶν, εἰς τὴν ὀροφὴν ἀπεβλέπετε,
καὶ τοὺς τοίχους [b] ἐθαυμάζετε, καὶ τὰς γρα-
φὰς [c] ἐξητάζετε, πρὸς ἑκάστην ἀποτρε-
φόμενοι. καὶ μηδὲν αἰσχυνθῆτε· συγγνώμη γὰρ,
εἴ τι ἀνθρώπινον πεπόνθατε, ἄλλως τε, καὶ
πρὸς οὕτω καλὰς καὶ ποικίλας τὰς ὑποθέ-
σεις. ἡ γὰρ τέχνης τὸ ἀκριβὲς, καὶ ἡ ἱστορίας
μετὰ τῆς ἀρχαίης τὸ [d] ὠφέλιμον, ἐπαγωγὸν
ὡς ἀληθῶς, καὶ πεπαιδευμένων θεατῶν δεό-
μενον. καὶ ἵνα μὴ πάντα ἐκεῖσε ἀποβλέπητε,
ἡμᾶς ἀπολιπόντες, φέρε, ὡς οἷόν τε [e] γράψω αὐτὰ ὑμῖν τῷ λόγῳ. ἡδήσεσθε γὰρ,

praeclare ille quidem, obsecutus est, in medium progressus jam dicat testimonium. Patiemini autem illum Ionice vobiscum pro more suo loqui: Vera ista haec oratio apud vos, judices, loquitur, & credite illi, quae in hanc sententiam dixerit, visum esse praeferendum auditui, aures enim oculis fere sunt infideliores. *Auditis testem, quae dicat, ut primas tribuat visui. Merito sane. Verba enim alata sunt & abeunt, & simul dum prodeunt, avolant. Verum delectatio ex his, quae videntur, adstans semper ac manens, subito omnino spectatorem.*

22. *Qui igitur non validus dicenti adversarius sit oecus adeo pulcher, adeo spectabilis? Quin quod maximum est nondum dico. Vos enim ipsi, judices, dum nos dicimus, lacunar respiciebatis, muros admirabamini, picturas examinabatis conversi ad singulas. Nec est, quod vos pudeat. Ignoscendum enim, si quid humani vobis acciderit: praesertim in argumentis ita pulchris ita variis. Ars enim exquisita, & historiae cum antiquitate utilitas, illecebras habent vere, & eruditis spectatoribus indigent. Et ne omnino relictis nobis eo respiciatis, age, quantum ejus fieri potest, verbis illa vobis depingam. Delectabimi-*

a Ἡμῶν] Restitui ex *F. S. Fr.* nam ὑμῶν *Bl. Fl. P. H.* aliaeque male. b Ἐθαυμάζετε] Sic Edd. omn. recte. c Ἐξητάζετε] Ita erat in *Fr. Fl. P. Bl. H. S.* Ἐξιτάζετε *F.* d Ὠφέλιμον] Bene *Fl. Er. P. S. Amst.* Ὠφέλιμον male *F. H.* &c. e Γράψωμαι] Et sic *Fl.*

71. Ὅτα γὰρ &c.] *Herodot.* I. 8. p. 3. *M. du S.*

74. Ἔπεα πτερόεντα] *Homer.* passim. *M. du S.*

Ἔπεα πτερόεντα] Cur verba alata vocentur hanc rationem reddit *Julian.* in Epistt. ad Eugen. p. 141. Collectionis Epistt. Graecanic. πάντως πω ὁ Ὅμηρος — πτερόεντας ὀνομάζει, διότι δύνανται παίλαχοῦ φοιτᾶν, ἅτε οἱ ταχύτατοι τῶν ὀρνίθων, ἢ ἀν ἱέμενοι, ἄπτωτες. Non addam quae Scholiast. *Hom.* atque *Eustath.* habent. *F. F. R.*

83. Ἡμῶν] Ἡμῶν esse sphalma typogr. suspicor ex P. quae *nos dicimus* tamen exhibuit in Latinis, etsi ὑμῶν Graece exhiberet. *F. F. R.*

Ibid. Ἀποβλέπητε, καὶ τοὺς τοίχους ἐθαυμάζετε, καὶ τὰς γραφὰς ἐξητάζετε] Male profecto *Marcilius* corrigit θαυμάζετε; quod per se, ut cuivis facile pateat, redarguitur. *Nam vos ipsi, judices, interea dum nos dicebamus, ad tectum suspiciebatis, parietes mirabamini, picturasque examinabatis.* *F. F.*

84. Ἐθαυμάζετε] Θαυμάζετε. *Th. M.* Male, ut *Jens.* recte sentit; nam praeterita imperfecta & praecedunt, & sequuntur, & narrat quid factum sit, fierique soleat. *F. F. R.*

93. Γράψωμαι] Lege Γράψομαι. *F. G.* Recte, & parum aberat, quin invitis Edd. ita dedissem, licet sciam aor. subjunct. habere vim futuri. *F. F. R.*

1. Σχημάτων θ' τάξιν] Σχ. θ' τάξιν. *Th. M.* Ego in τὴν

nim enim, puto, iis audiendis, quae spectantibus admirationi sunt. Ac forte illo ipso nomine me laudabitis, & adversario praeponetis, ut qui & ipse ostendam oecum, & voluptatem vobis geminem. Difficultatem autem incepti mei videte, qui audeam sine coloribus, & figuris, & loco, tot imagines constituere. Tenuis nempe est verborum pictura.

22. *Igitur ad dextram intranti Argolicae fabulae Aethiopicus affectus permixtus est. Perseus cetum interficit, & liberat Andromedan, uxorem paullo post sibi habiturus, abitque illam ducens. Agit hoc obiter in suo ad Gorgonas volatu. In brevi autem tabella multa expressit artifex; pudorem virginis ac metum: inspicit enim pugnam desuper e scopulo: & ausum juvenis amatorium; & difficilem oppugnatu speciem belluae. Atque haec quidem irruit spinis horrens, ac terribilis rictu: Perseus autem laeva Gorgonem objicit; dextra ferit gladio, & qua parte vidit Medusam cetus, jam lapis est; qua adhuc vivit, falce caeditur.*

23. *Deinde post hanc imaginem, alia tabula picta est plena justitiae, cujus animale exemplum ab Euripide vel Sophocle sumsisse pictor videtur, qui similem & ipsi pinxerunt imaginem: Juvenes duo sodales Pylades Pho-*

ῥοῖμεν, ἀκούοντες, ἃ χ' ὁρῶντες θαυμάζετε. χ' ἴσως ἂν με καὶ δι' αὐτὸ [f] ἐπαινέσαιτε, χ' τῇ ἀντιθέσει προλιμπάσαιτε, [g] ὡς χ' αὐτὸν ἐπιδείξασθαι, χ' διπλασιάσασθαι ὑμῖν [h] ἡδονήν. τὸ χαλεπὸν δὲ τῷ τολμήματι ὁρᾶτε, ἄνευ χρωμάτων, χ' σχημάτων χ' τόπου, συστήσασθαι τοσαύτας εἰκόνας· ψιλὴ γάρ τις ἡ γραφὴ τῶν [h] λόγων.

Ἐν δεξιᾷ μὲν ἴσιόντι, Ἀργολικῷ μύθῳ ἀναμέμικται πάθος Αἰθιοπικόν· ὁ Περσεὺς τὸ κῆτος φονεύει, χ' τὴν Ἀνδρομέδαν καθαιρεῖ, χ' μέλλει μικρὸν γαμήσας, χ' ἄπειμιν, αὐτίκα ἄγων· παρέργου τοῦτο [i] ὄντος Γοργόνας πτήσεως· ἐν βραχεῖ δὲ πολλὰ ὁ τεχνίτης ἐμιμήσατο, αἰδῶ παρθένου, χ' φόβον· ἐπισκοπεῖ γὰρ [i] τὴν μάχην ἄνωθεν ἐκ πέτρας, χ' νεανίου τόλμαν ἐρωτικὴν, χ' θηρίου ὄψιν ἀπρόσμαχον· χ' τὸ μὲν ἔπεισι φρικῶδες ταῖς ἀκάνθαις, χ' δεδιττόμενον τῷ χάσματι· χ' ὁ Περσεὺς δὲ τῇ λαιᾷ μὲν προδείκνυσι Γοργόνα· τῇ δεξιᾷ δὲ καθικνεῖται τῷ ξίφει. χ' τὸ μὲν ὄσον τοῦ κήτους εἶδε Μέδουσαν, ἤδη λίθος ἐστί· τὸ δ' ὄσον ἔμψυχον μένει, τῇ ἅρπῃ κόπτεται.

Ἑξῆς δὲ μετὰ τοῦτό ἐστι εἰκόνα, ἕτερον [k] γράμμα γέγραπται δικαιότατον, ὃ τὸ δεχέτυπον ὁ γραφεὺς πᾶς' Εὐριπίδου ἢ Σοφοκλέους δοκεῖ μοι λαβεῖν. [l] ἐκεῖνοι γὰρ ὁμοίαν [m] ἔγραψαν ἐκείνων εἰκόνα, τὼ νεανία τὼ ἑταίρω,

f Ἐπαινέσαιτε] Ἐπαινέσητε *Fl.* & προτιμήσαιτε. *g* Ὡς χ'] Ὡς μὲν χ' *Fl.* *h* Λόγων] Λόγου *Ald.* malc. *i* Τὸν] Articulo caret *Fl.* *k* Γράμμα] Δράμα *Fl.* quod verum credo. *l* Ἐκεῖνοι] Sic Edd. ἐκεῖνον vult *Solan.* *m* Ἔγραψαν τὸν] Sic dedi ex *Fl.* ἐγραψάτην cett.

τῶν Edd. consentire video, neque ex Codd. quidquam varietatis notatum reperio. *J.F.R.*

f. Αἰθιοπικὸν] Cepheus, Cassiope, & Andromede Aethiopes. *F.G.*

8. Παέργου τοῦτο ὄντος ἐπὶ Γοργόνας πτήσεως] Benedictus, *atque ne extra institutum, volatus ad Gorgonas.* An credimus sic insignem virum distinxisse? Verius crediderim ortum errorem ab typis, & continuo ductu expressisse sententiam, quam largius ediderat Micyllus, *atque hoc parergon quoddam, sive extra propositam rem additum suis ad eum, quo ad Gorgonas abiit volatum.* Ex Benedicto oportet certe tolli absurda commatis distinctio, ut *volatus* sit genitivo casu. *J.G.*

23. Ἐκείνω] Verbum in Duali numero positum in omnibus, excepta *Fl.* quae ἐγράψατην τὸν habet, hoc etiam pronomen in duali esse cum postularet, in omnibus libris nostris antea legebatur tamen ἐκείνου. *M. das S.*

Ἐκεῖνοι — ἐγράψατην τὸν] *Fl.* lectionem veram arbitror, quam exhibeo; nam si ἐγραψάτην cum cett. legis, ἐκείνου cum *Solano* in ἐκείνω mutandum fuisset; licet mox ἄρπῃ φονεύων recte legatur; dualis enim nominis recte admittit pluralem verbi, non viciſſim. Etsi αἱ κῆρες ἴξεσθον *Hom.* Il. Θ. 73: Melius ergo erat lectionem bonam sequi, quae a *Fl.* suppeditatur, quam cor-

ρω, Πυλάδης τε ὁ Φωκεὺς, καὶ Ὀρέστης, δοκοῦντε ἤδη τεθνάναι, λαθόντε τὰ βασίλεια, καὶ παρελθόντε, φονεύουσιν ἄμφω τὸν Αἴγισθον. ἡ δὲ Κλυταιμνήστρα ἤδη ἀνήρηται, καὶ ἐπ' εὐνῆς τινος ἡμίγυμνος πρόκειται, καὶ θεραπεία πᾶσα, ἐκπεπληγμένοι τὸ ἔργον, οἱ μὲν ὥσπερ βοῶσιν, οἱ δέ τινες, ὅπη φύγωσι, περιβλέπουσι. σεμνόν δέ τι ὁ γραφεὺς ἐπενόησε, τὸ μὲν ἀσεβὲς τῆς ἐπιχειρήσεως δείξας μόνον, καὶ ὡς ἤδη πεπραγμένον παραδραμών, ἐμβραδύνοντας δὲ τοὺς νεανίσκους ἐργασάμενος τῷ τοῦ μοιχοῦ φόνῳ.

Μετὰ δὲ τοῦτο θεός ἐστιν εὔμορφος, καὶ μειράκιον ὡραῖον, ἐρωτική τις παιδιά· ὁ Βράγχος ἐπὶ πέτρας καθήμενος, ἀνέχει λαγών, καὶ προσπαίζει τῇ κύνι. ὁ δὲ πηδᾷ

censis atque Oreſtes, qui jam putabantur eſſe mortui, atque ſic latentes, in regiam intrant, interficiuntque ambo Aegiſthum. Clytaemneſtra vero jam occiſa in cubili quodam ſeminuda jacet, ac miniſterium omne circumſtat, conſternati facinore, alii clamant, alii quorſum fugiant, circumſpiciunt. Specioſe illud commentus eſt pictor, cum impium quod fuit in hoc facinore oſtendit modo, & tanquam perpetratum jam praetercucurrit: ſed immorantes pinxit juvenes in caede adulteri.

24. *Poſt haec vero formoſus Deus eſt, & adoleſcentulus pulcher, luſus quidam amatorius. Branchus in petra ſedens, leporem retinet, & alludit cani: hic vero aſſilientis ad ipſum*

a Δοκοῦντε] Δοκοῦντε Edd. priores male.

corrigendo aliam formare. Et licet alias permutationes dualis ac pluralis non ſemel viderimus, hic minus tamen convenit ἐκεῖνοι. *J.F.R.*

26. Δοκοῦντε] Δοκοῦντε legendum omnino videtur: totus autem locus ſic corrigendus, Πυλάδης τε ὁ Φωκεὺς, καὶ Ὀρέστης δοκοῦντε ἤδη τεθνάναι, λαθόντε τε ἐς τὰ βασίλεια παρελθόντε φονεύουσιν ἄμφω. &c. *F.G.*

Ibid. Λαθόντε τὰ βασίλεια, καὶ παρελθ.] Verti ac ſi legeretur καὶ παρελθόντε τε λαθόντε εἰς τὰ βασίλεια. Caſus ſimiles fecerunt, opinor, ut λαθόντε praeponeretur, inde reliqua confuſio. *J.M.G.*

38. Ὁ Βράγχος] Branchus Apollinis Amaſius, alias filius. *F.G.*

48. Τὸ δὲ ἔργον] Corruptus hic locus eſt; quem, ſi pro πω, legas ἀ μὴ vel ſimile quid, forſan ſanitati reſtitues. Ulterius abſque Mſſ. ope mihi progredi non licet. *Fl.* τὸ δὲ ἔργον οὐχ ἕωρα σκάπτον ἀλλ' ἐπὶ &c. Unde nondum, quid ſcripſerit Lucianus, ſatis patet. Quin & ante haec verba pro τόλμων, ego τὸ μὴν ſcriptum fuiſſe non dubito. Totum refingant quibus meliores obtigerint Codices, aut felicior erit conjiciendi facultas. *M. duS.*

49. Οὐχ ἑώρακά πω ἐπὶ τὸ ἀσπίδος] Qui non ignorat hiſtoriam facti, ille hic aliquid deeſſe ſentit. Pherecydes apud *Schol. Apollo.* Argon. 4, 1515. de Mercurio & Minerva, Perſei in hoc facto adjutoribus, ὑποτίθενται αὐτῷ ὅτου οἱ θεοὶ, ὅπως χρὴ τὴν κεφαλὴν λαβεῖν ἀπεστραμμένῳ· καὶ διακύψαντι εἰς τὴν κατόπτρῳ (ipſo nimirum clypeo politiſſimo) τὴν Μέδουσαν κ. τ. λ. Ipſe Perſeus narrat apud *Ovid.* Met. 4, 781.

Se tamen horrendae clypei, quod laeva gerebat,
Aere repercuſſo formam adſpexiſſe Meduſae &c.

Itaque omiſſam apparet particulam exceptivam, quae hoc forte modo expleri poterit, οὐχ ἑώρακά πω, ἢ μὴ ἐπὶ τὸ ἀσπίδος. Atque ita interpretatus ſum. *J.M.G.*

51. Τὸ πρόσιμον] Τῷ λιπαίνεσθαι ſcil. *F.G.*

52. Ἄνω τὸ ἀντίβυρος] Leg. videtur τὸ ἀντιβύρι, ſeu potius τῷ ἀντιβύρι. ἀντίβυρος illaetitiae pro ἀντίβυρος τοῖχος. Infra p. 848. (Ed. Bened.) ἐς δὲ τὸ ἀντίβυρον ἡ ἄλλη πλησμός. &c. vide locum. *F.G.*

Ἄνω τὸ ἀντίβυρος, Ἀθηνᾶς ναὸς ἵδρυται] Sane quidem poſt vocem tertiam video in editionibus poni parvam diſtinctionem, non ſecus acſi inde ſupponere deberemus viros doctos, qui vel ediderunt vel interpretati ſunt, in Graeco ſermone agnoviſſe ἡ ἀντίβυρ, cujus ſecunda inclinatio foret τὸ ἀντίβυρος. Sed nunquam eo vecordiae progredi potui, credens illos ſatis bene voces Luciani conſideraviſſe. Itaque quum puer eſſem, inſiſtens illorum veſtigiis cenſui ſcripſiſſe auctorem ἄνω τις ἀντίβυρος Ἀθηνᾶς ναὸς, *in mediis parietis ſuperiore parte obverſum oſtia templum Minervae poſitum eſt.* Neque hujus cogitationis nunc poenitet, eo magis quod hunc locum videam ab viro doctiſſimo infra *Symp.* c. 8. ſic tractari, quaſi vel ἄνω τὸ ἀντίβυρι aut potius τῷ ἀντιβύρι legendum eſſet: quorum utrumque non eſt immune vitii; quum nec prius bonam efficiat ſententiam aut ſyntaxin, nec etiam poſterius, quum ſi μέσος fuerit ἀντίβυρος, non fuerit neceſſe id rurſus exprimi; ſed recte dicit in medio pariete fuiſſe ἄνω aedem Minervae ἀντίβυρον. Quin etiam quum illic ſcribit Lucianus ἐς δὲ τὸ ἀντίβυρον ἡ ἄλλη πλησμός, non debet ſupponi elliptis pro ἀντίβυρον τοῖχον, qui nullus illic legitur, ſed ἐς δὲ τὸ ἀντίβυρον ſcilicet κλιντῆρα, qualem alium ad dexteram ingredientibus praceſſiſſe illic manifeſte legimus. *J.G.*

Ἄνω

ipsum in altum speciem habet. Atque adstans Apollo subridet delectatus utroque, & puero ludente, & tentante capturam cane.

σομβώῳ ἔοικεν ἐπ' αὐτὸν εἰς τὸ ὕψος· καὶ Ἀπόλλων παρεστὼς μειδιᾷ, τερπόμενος ἀμφοῖν, καὶ τῷ παιδὶ παίζοντι, καὶ πειραμβώῳ τῷ κυνί.

25. *Post ista iterum Perseus, ausus illa, quae ante cetum gesta sunt, & Medusa cui caput praeciditur, tegensque Perseum Minerva. At ille peregit facinus, ne opus ipse suum non videret, praeterquam Gorgonis in clypeo suo imaginem: noverat nimirum quanti constaret directo visu illam adspexisse.*

Ἐπὶ δὲ τούτοις ὁ Περσεὺς πάλιν τὰ πρὸ τοῦ κήτους ἐκεῖνα τολμᾷ, καὶ ἡ Μέδουσα τεμνομένη τὴν κεφαλήν, καὶ Ἀθηνᾶ σκέπουσα τὸν Περσέα· ὁ δὲ τὸ μὲν τόλμαν εἴργασται, τὸ δὲ ἔργον οὐχ ἑώρακέ πω, [b] ἀλλ' ὅτι ἡ σάσπις, τὴν Γοργόνα τὴν εἰκόνα. οἶδε γὰρ τὸ πρόσιμον τῆς ἀληθοῦς ὄψεως.

26. *In medio pariete, superne, e regione januae aedicula Minervae facta est. Dea e candido marmore: habitus non bellicus; sed qualis fuerit pacem agente Dea bellica.*

Κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῖχον, ἄνω [c] τῆς ἀντίθυρος, Ἀθηνᾶς ναὸς πεποίηται, ἀ θεὸς λίθου λευκοῦ, τὸ σχῆμα οὐ πολεμιστήριον, ἀλλ' οἷον ἂν γένοιτο εἰρήνην ἀγούσης θεοῦ πολεμικῆς.

Εἶ-

[b] Ἀλλ'] Inserui ex *Fl.* omissum erat in cett. Sed pro ἰώμενός πω eadem *Fl.* habet ἰώμενα σκέπτων, quod etiam adscivit marg. *A1.* At nihili est. Pro πω *B1.* & 2. ποτε. [c] Τῆς ἀντίθυρος] Nihil mut. Edd. & *Coll.*

52. * Τῆς ἀντίθυρος] Ὡς λέγει τὰ παλαιὰ † ἡ ἀντίθυρ. *V.*

* Τῆς ἀντίθυρος] Ἀντίθυρε male V.
† Ἡ ἀντίθυρ] In Impressis ἡ ἀντίθυρος, quod plane absurdum. Sed in V. C. & G. ἀντίθυρα, quod rem totam aperit. Τῆς ἀντίθυρος, inquit, a nominativo ἡ ἀντίθυρ, ut σωρὸς ἡ σῶρ. *M. du S.*

Ἄνω τῆ ἀντιθύρῳ] Huc usque de parietis dextri imaginibus a c. 21. pergit nunc ad cubiculi latus intrantibus adversum, & quod supra januam priori oppositam erat, describit. Vide autem Ἀλεξ. c. 6. & Συμπ. c. 8. ubi priore in loco videbis τὸ ἀντίθυρον in omnibus libris Nostris scriptum inveniri; in posteriori autem in Mss. O. solo; at reliquos prae se ferre τὴν ἀντίθυρον. Hic vero omnes τῇ ἀντίθυρῳ; quod mutavimus. Fateor tamen eo inclinare animum, ut putem hic τῇ ἀντιθύρῳ scriptum fuisse; sicuti ἡ ὑποδύρος *Plut.* 1096, 1. est posticum. Cum enim neutro genere usurpatur, subauditur semper τεῖχος. *M. du S.*

Ἄνω τῆς ἀντίθυρος Ἀθηνᾶς ναός] Sine ulla dubitatione recipienda conjectura *Gronovii.* Ἀντίθυρος ναὸς Ἀθηνᾶς est aedicula Minervae, in medio pariete, ex adverso januae, ad symmetriam nimirum obtinendam, posita. Ναὸν vel νεὼν non semper esse justum templum & aedem, sed machinationem augustam, recipiendo signo Dei alicujus factam, cum viri docti, *Pricaeus* praesertim, ad Actuum Apostolicorum 19, 24. ostenderunt, tum luculenter ipse Lucianus docet supra *Amor.* c. 13. f. ubi ἀμφίθυρος, quemadmodum hic ἀντίθυρος, Veneris νεὼς describitur. *Aediculam* e Plinii narratione ibi reddidimus: qui etiam alias illa appellatione utitur. V. G. de *Lysiae opere quodam, quod in Palatio super arcum Divus Augustus dicavit in aedicula columnis adornata* lib. 36, 5. s. 4, 10. Add. 36, 13. s. 19, 2. Non dubito quin illa opera altaribus Christianorum superposita, ubi intra thecas quasdam & valvas vel signa Divorum, vel reliquiae asservantur, itemque illa quae vocantur *tabernacula*, structurae interdum insignes & magni operis, ab ναῷ hisce gentilium originem duxerint. *J. M. G.*

Ἄνω τῇ ἀντίθυρος] Τῇ ἀντιθύρῳ *Solan.* Τῆς pro τῆς *Gron.* ac *Gesn.* quibus adsentior, cum emendatio sit facilior. Edi tamen passus sum vulgatum, quum & alii conjicere queant, articuli transpositione haec sanari posse, legendo ἀντίθυρος τῇ Ἀθηνᾶς. Nisi vel sine transpositione ita construere velis (quod tamen durius) Neutro gen. τὸ ἀντίθυρον habuimus supra, T. 2. *Alex.* c. 16. ubi *Soulius* noster animadvertit, hic loci idem feminino genere occurrere. Sed qui τῆς ad nominativum ἀντίθυρος pertinere poterit? Mascul. genere, & usitatiore, legitur infra *Sympos.* c. 8. ὡς δὲ τὸν ἀντίθυρον. Sed & pro ἄνω ἀντὶ legat quis, qui versionem pristinam eo tendere viderit, quae dedit: *In medio autem pariete, ex adverso januae Minervae aedicula quaedam est.* At quorsum tot conjecturas? Cedamus *Gronovio*, donec Mss. emendatiores nanciscamur. *J. F. R.*

Εἶτα μὲν ταύτῃ ἄλλη Ἀθηνᾶ, ὑ λίθου αὕτη γε, ἀλλὰ γραφὴ [a] πάλιν. Ἥφαιστον αὐτὴν διώκει ἐρῶν, ἡ δὲ φεύγει καὶ ἐκ διώξεως Ἐριχθόνιον γίγνεται.

Ταύτην ἑπέλαι παλαιά τις ἄλλη γραφή. Ὠρίων φέρει τὴν Κηδαλίωνα, τυφλὸς ὤν. ὁ δὲ αὐτῷ σημαίνει πρὸς τὸ φῶς ὁδόν, ἐποχούμενον.

Καὶ ὁ Ἥλιος φανείς, ἰᾶται πήρωσιν, καὶ ὁ Ἥφαιστος Λημνόθεν ἐπισκοπεῖ τὸ ἔργον.

Ὀδυσσεὺς τὸ μὲν τοῦτο, δῆθεν μεμηνώς, [b] ὅτε συστρατεύειν τοῖς Ἀτρείδαις μὴ θέλων πάρεστι δὲ οἱ πρέσβεις ἤδη καλοῦντες. καὶ τὰ μὲν ὑποκρίσεως, πιθανὰ πάντα, ἡ ἀπή-γη, τὸ ὑπεζευγμένων ἀσύμφωνον, ἄγνοια δρωμένων· ἐλέγχεται δὲ ὅμως τῷ βρέφει. Παλαμήδης γὰρ ὁ τοῦ Ναυπλίου, συνεὶς τὸ γιγνόμενον, ἁρπάσας τὸν Τηλέμαχον, ἀπειλεῖ φονεύσειν, πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος, καὶ πρὸς τὴν μανίας ὑπόκρισιν, ὀργὴν καὶ θυμὸν ἀνθυποκρίνεται. ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς πρὸς τὸν φόβον τοῦτον σωφρονεῖ, καὶ πατὴρ γίγνεται, καὶ λύει τὴν ὑπόκρισιν.

27. *Tum post hanc Minerva alia; non marmor illa quidem, sed pictura rursus. Persequitur illam Vulcanus amator, illa se subducit, atque ex illa persecutione nascitur Erichthonius.*

28. *Hanc sequitur vetus quaedam alia pictura. Caecus Orion fert Cedalionem, hic vero insidens illi viam ad lucem monstrat.*

29. *Oriensque Sol caecitati illius medetur. Ac Vulcanus e Lemno rem inspicit.*

30. *Ulysses post ista, nempe furens, ut qui expeditionem suscipere cum Atridis nolit. Adsunt autem legati jam vocantes. Et simulatio ipsius satis illa quidem probabilis: currus, discrepantia jumentorum, eorum quae agerentur ignorantia. At deprehenditur tamen in puero. Palamedes enim Nauplii F. intelligens quid ageretur, raptum Telemachum interfecturum se minatur, stricto jam gladio, & adversus furoris simulationem iram & ipse vicissim simulat. At Ulysses ab hoc metu respiscit, & fit pater, & simulationem solvit.*

31. *Ul-*

a Πάλιν] Interpunctio *Gesneri*. Ante edebatur: ἀλλὰ γραφή. πάλιν Ἡφ—. b Ὅτε — θέλων] Ὅτι — θέλω *Pall.* In vulgato consentiunt *J. Ald.* B1. *Fl. Fr. H. P. S.* πότε B2.

58. Πάλιν] Aut tertia est Minerva, aut surreptitium est istud πάλιν. *M. du S.*

Ibid. Γραφὴ πάλιν. Ἥφαιστον] Sic interpungendum. πάλιν indicat, seriem picturarum interceptam ab aedicula Minervae rursus continuari. *J. M. G.*

60. Καὶ ἐκ διώξεως] Fabulam habes apud *Lactantium* I. 17. cujus haec extrema verba sunt: *In illa*, inquit, *colluctatione, Vulcanum profudisse aiunt semen, unde sit Erichthonius natus.* Ad quem locum *Lindenbrogius* Luciani *Philopseuden* pro hoc opusculo adfert; quod ideo moneo, ne frustra illud evolvas; nam ibi quidem cap. 3. *e terra natus Erichthonius* dicitur, sed nihil aliud. Confer etiam Ὀρχ. c. 39. ubi tangitur fabula, non ut hic, narratur. *M. du S.*

62. Ὠρίων φέρει τὴν Κηδαλίωνα] Quia haec fabula non est vulgo nota, non erit, credo, ingratum meo lectori; si aliquid de ea dixero. Orion ab Oenopione, qui in Chio regnabat, excaecatus & in littus maris expositus, Cedalionem puerum fabrum rapuit, & humeris impositum eo ductore usus est, ut ad orientem solem ab eo duceretur, ubi solis calore visum recepit. Naxius autem fuit, & ei Juno Vulcanum tradidit, ut fabrilem artem eum doceret. De eo *Eustathius* ad Iliad. Σ, & *Apollodor.* L. I. qui tamen eum non nominat, sed hanc historiam narrat. *J. F. a G.*

66. Ὁ Ἥφαιστος Λημνόθεν] Fuerit itaque pictura talis, ut e Lemno, sua officina, prospiciens Vulcanus oculis prosequi videretur Orionem. Cur autem hoc quod Orion agit, *Vulcanus inspexerit*, Hyginus explicat poët. astron. 2, 34. Excaecatus ob vitiatam Meropen & de insula Chio ejectus, *existimatur Lemnum ad Vulcanum pervenisse, & ab eo quendam ducem, Cedalionem nomine accepisse* &c. *J. M. G.*

68. Ὅτε συστρατ. — μὴ θέλων] Legendum est, nisi vehementer fallor, ἅτε μὴ θέλων. *J. M. G.*

Ὅτε] Ἅτε legendum videtur. *F. G.* Recte, cumque Cl. *Gesn.* idem divinarit, cui multum tribuo, id potius habeo, quam *Pelleti* ὅτι θέλω. *J. F. R.*

71. Ὑπεζευγμένων] Subaudi ζώων, βοῶν, aut fim. *F. G.*

75. Πρόκωπον] Πρόκωπος idem est quod πρόσκωπος Grammaticis; sed τὸ πρόσκωπος magis placet. *F. G.*

Πρόκωπον] Cur *Gujet.* πρόσκωπον malit, non intelligo;

31. *Ultima Medea picta est zelotypia inflammata, pueros duos torvum adspiciens, & dirum quiddam animo agitans. Jam enim habet gladium. At miselli sedent ridentes, futurorum ignari, idque cum in manu videant gladium.*

Ὑστάτη δὲ ἡ Μήδεια γέγραπται, τῷ ζήλῳ ἀλγαλέη, τὼ παῖδε ὑποβλέπουσα, καί τι δεινὸν ἐννοεῦσα· ἔχει γὰρ ἤδη τὸ ξίφος, τὼ δ' ἀθλίω καθῆσθον γελῶντε, μηδὲν τὰ μελλόντων εἰδότε· καὶ ταῦτα ὁρῶντε τὸ ξίφος ἐν ταῖν χεροῖν.

32. *Haec omnia, judices, nonne, ut abducant auditorem, videtis, & ad spectaculum avertant, solumque eum qui dicit relinquant? Atque ego ista persecutus sum, non ut adversarium meum, audacem rati ac temerarium, qui difficilibus adeo rebus volens ipse se ingesserit, damnatum habeatis odio, atque in ipsa oratione destituatis: sed mi potius adjuvetis ipsi certamen, & connitentes, quantum ejus fieri potest, verba illius audiatis, perpensa nimirum operis difficultate. Vix enim vel sic potuerit, etiam si non judicibus vobis sed sotiis utatur, non usquequaque indignus magnifico isto oeco putari. Quod vero pro adversario ista peto, nolite mirari; Ob amorem enim hujus oeci, quisquis est, qui in eo dicit, velim probari.*

Ταῦτα πάντα, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐχ ὁρᾶτε ὅπως ἀπάγῃ ξύμπαντα τὰ ἀκροατήν, καὶ πρὸς τὴν θέαν ἀποτρέφῃ, μόνον δὲ καταλείπῃ τὸν λέγοντα; καὶ ἐγωγε διεξῆλθον αὐτὰ, οὐχ ἵνα τὸν ἀντίδικον τολμηρὸν ὑπολαβόντες, καὶ θρασὺν, εἰ τοῖς οὕτω δυσκόλοις ἑαυτὸν ἐκὼν φέρων ἐπέβαλε, καταγνῶτε, καὶ μισήσητε, καὶ ὅπη τῶν λόγων ἐγκαταλίπητε, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον αὐτῷ συναγωνίσησθε, καὶ ὡς οἷόν τε καταμύοντες, ἀκούητε τῶν λεγομένων, λογιζόμενοι τὸ πράγματος τὴν δυσχέρειαν. μόλις γὰρ ἂν οὕτω δυνηθείη ὑμῶν δικασταῖς, ἀλλὰ συναγωνισταῖς ὑμῖν χρησάμενος, μὴ παντάπασιν ἀνάξιος τοῦ οἴκου τουτουΐ λείας νομισθῆναι. εἰ δὲ ὑπὲρ ἀντιδίκου ταῦτα δέομαι, μὴ θαυμάσητε· ἴσως γὰρ τὸν οἶκον φιλεῖν, καὶ τὸν ἐν αὐτῷ λέγοντα, ὅστις ἂν ᾖ, βουλοίμην ἂν εὐδοκιμεῖν.

go; πρόκωπος enim remex est, ὁ πρὸς κώπην. Thucyd. I. c. 10. Lang. Pauſ. II. p. 41. τῶν μετρίων καθελκόντων, καὶ οὐκέτως προτάκτας καθίστασθαι, ubi fruſtra Mallius conjicit πρωμάτας forſan legendum. Noſter T. I. Contempl. §. 1. ἀντλῶ ἐμβάδον ἢ πρόκωπον εἶναι. ibid. §. 7. ναύτης ἀνὴ ἐ πρόκωπος ἄν. Quum πρόκωπος fit, promptus, ſtrictus, nudus; ut notum ex Herodian. VII. 6. 19. προβαλόντες τὰ ξιφίδια — φοιτῶντι, ἔχοντές τι αὐτὰ πρόκωπα, προτιθέντι. Ibid. c. 5. 10. ἔχειν πρόκωπον τὸν δίκην. manu capulo admota. Quinam vero Grammatici idem eſſe dicant, πρόκωπος & πρόκωπος, neſcio; niſi quod male ap. Poll. I. S. 95. πρόκωπος remex legas, ubi πρόκωπος recte corrigunt Commentt. J.F.R.

ΜΑΚΡΟΒΙΟΙ. LONGAEVI.

Ὄναρ τί τοῦτο, λαμπρότατε Κυϊντίλλε, [a] κελευσθεὶς [b] προσφέρω σοι δῶρον, τοὺς μακροβίους, πάλαι μὲν τὸ ὄναρ ἰδὼν, καὶ ἱστορήσας τοῖς φίλοις, ὅτε ἐτίθεσο τῷ δευτέρῳ σου παιδὶ τὄνομα· συμβαλεῖν δὲ οὐκ ἔχων, τίνας ὁ θεὸς κελεύει μοι προσφέρειν σοι τοὺς μακροβίους, τότε μὲ [c] ηὐξάμην τοῖς θεοῖς [d] ὅπως μήκιστον ὑμᾶς βιῶναι, σέ τε αὐτὸν, καὶ παῖδας τοὺς σούς· τοῦτο συμφέρειν νομίζων καὶ σύμπασι μὲ τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει, πρὸ δὲ τῶν ἁπάντων αὐτῷ τε ἐμοὶ, καὶ [e] πᾶσι τοῖς ἐμοῖς. καὶ γὰρ καί μοί τι ἀγαθὸν ἐδόκει προσημαίνειν ὁ θεός.

I SOmnio monitus hoc facere, o Quintille clariſſime, munus ad te defero Longaevos: *ſomnio*, *inquam*, quod olim vidi, cum nomen poneres filio tuo ſecundo, ac narravi amicis. Sed quod conjicere non poſſem, quosnam Longaevos tibi offerri Deus juberet: tum quidem vota Diis nuncupavi, ut quam longiſſime & tu vivas & tui filii; utile id eſſe ratus cum univerſo hominum generi, tum praeter caeteros & ipſi mihi & meis omnibus: etenim mihi quoque bonum quiddam praeſignificare videbatur Deus.

2. Re

a Κελευσθείς] Κελευσθείς *Fl.* b Προσφέρω σοι] Bene *P. B. J.* &c. Προσφέρωσι *H.* c Ηὐξάμην] Sic pleraeque. Εὐξάμην *Fl.* d Ἐπὶ μήκιστον] Sic *Fl.* & *B* 1. 2. 3. Ἐπιμήκιστον *J.* Ἐπιμήκιστον junctim aliae. e Πᾶσι] Nil mut. Edd. neque Codd.

5. Συμβαλεῖν] Διαμφίσαι, ταῦτα. *V.*

ΜΑΚΡΟΒΙΟΙ] Ante mortuum Demonactem ſcriptus videtur hic liber, quem, quo erat in eum favore, catalogo longaevorum non annumerare nefas duxiſſet. De eodem argumento ſcripſit etiam *Phlegon*, cujus liber extat. vide etiam Laevinum Lemnium *de occult. nat. mir.* & Merc. *Hiſt.* 1696. p. 317. & ſeqq. & alibi paſſim. *M. du S.*

1. Ὄναρ τι] Ex ipſa ſomnii commemoratione conjicit *Joh. Clericus* Bibl. Anc. & Mod. T. 22. p. 226. auctorem non eſſe Lucianum; ſed forte Ariſtidem, cujus ſuperſtitio nota eſt. Argumentum nimis imbecillum, quod vel ipſo primo libellorum Luciani refutetur. Caeterum legendum puto non ὄναρ τι, quod libros occupavit; ſed ὀνείρατι. *J. M. G.*

Ὄναρ] Pro κατ' ὄναρ, *per ſomnium*, frequens aliis, frequens Noſtro. T. I. *Tim.* §. 20. f. ὅτι μὴ ὄναρ πλουτοῦσι. T. 2. *Gall.* c. 1. f. ὁρᾷ ὅπως μὴ, ὄναρ πλουτῶν, λιμώττῃς ἀνηρόμην. & vel centies alibi. Probe ſcivit hoc vir Doctiſſ. probe etiam meminit; quare igitur ὀνείρατι malit, neſcio; niſi quod τι forſan alibi non addat Noſter. De accentu V. Κυϊντ. vid. fin. huj. *Dial.* *J. F. R.*

Ὄναρ] In marg. verſionis *Geſnerianae* moneor, ut notas Clar. *J. Henr. Maji* inſeram, quas ille in *Diſſert.* ſuper hoc Luciani libello, Gieſſae Ao. 1724. defendente Doct. *J. Herm. Bennero*, nunc ibid. Profeſſore Clariſſ. edidit. Sed cum Bibliopolae ſerio monuere, curarem, ne ultra tertium tomum haec editio excurreret; ut utriusque petitioni aliquid dem, potiſſima ſaltem indicando, vel excerpendo, inſeram. Ὄναρ igitur *Majus* hic notat de *vero*, ἐνύπνιον de falſo dici, ex *Macrob.* ad Somn. Scip. I. 3. *Suid. Heliod.* & *Artemid.* Id vero diſcrimen haud eſſe perpetuum, ex *Luciani Somn.* aliisque recte probat. Dein phraſin ὄναρ κελευσθεὶς pro κατ' ὄναρ Noſtro adſerit ex *Pſeudom. Gall. Chronoſol. Theophyl. Ælian.* & *Ach. Tat.* *J. F. R.*

Ibid. Κυϊντίλλε] [Altercatio fuit inter Herodem Aticum & Quintillios fratres tum Graeciae praefectos (*Philoſtr.* p. 545. & 559.) ea autem coepta eſt circa annum Chr. CLXXI. Pythiaque CLXXXIX. eo anno celebrata; ſiquidem, referente *Philoſtrato* p. 545. l. c. nonnulli dicebant initium illius altercationis fuiſſe Pythiorum ſolemne, quod diverſo judicio concentum muſicum auſcultaſſent. Id enim Pythium ſolemne ad annum CLXXV, quo ſubſequens ſolemne CXC. celebratum, referri nequit; uti ex ſequentibus liquebit. *Philoſtratus* enim veram altercationis hujus cauſam enarrans ibi ſcribit, Herodem tyrannidis apud Imperatorem, Quintilliorum literis accuſatum: poſtea ipſum atque adverſarios Imperatorem, tum in Pannonia bellum gerentem, & Sirmii degentem, adiiſſe; atque coram eo cauſſam egiſſe (558. A.) vivente adhuc *M. Aurelii* uxore, ac filiola adhuc balbutiente, (& modo trienni p. 561.) 558. D. Jam vero Fauſtina A. C. CLXXV. ſub hiemem obiit; atque paulo poſt Marcus epiſtolam ad Herodem ſcripſit, in qua cum de belli hibernis verba feciſſet, in quibus tum erat, & uxorem defleviſſet *recens mortuam*, addebat λόγον pro judicio, quod ante adverſus eum in Pannonia

2. Re autem mecum considerata, in cogitationem veni, vero esse simile, Deos, quum viro doctrinae studiis operato haec imperent, jubere, de arte tibi *mea* aliquid ut offeram. Hunc igitur auspicatissimum ratus nataliciorum tuorum diem, dono tibi eos, qui ad longam senectutem perveniisse, cum sana mente & corpore integro, memorantur. Etenim duplex quaedam tibi utilitas ex hoc libello nascatur: hinc animus alacris & bona spes, fieri posse ut ipse quoque vivas quam diutissime, hinc quaedam petita ab exemplis disciplina, si cognoscas, ut quique maxime & corporis sui & animi curam gesserit, ita ad longissimam senectutem, cum valetudine integra, perveniisse.

Σκεπτόμενος δὲ κατ' ἐμαυτὸν, εἰς σύνοιαν ἦλθον, εἰκὸς εἶναι τοὺς θεοὺς, ἀνδρὶ τοιαῦτα παιδείαν ἔχοντι ταῦτα προστάττοντας, κελεύειν τί προσφέρειν σοι τῶν ἀπὸ τῆς τέχνης. ταύτῃ δὴ αἰσιωτάτῃ νομίζων τὴν γε τῶν γενεθλίων ἡμέραν, δίδωμί σοι τοὺς ἑξημένους εἰς μακρὸν γῆρας ἀφικέσθαι, ὑγιαινούσῃ τῇ ψυχῇ, καὶ ὁλοκλήρῳ τῷ σώματι. καὶ γὰρ ἂν καὶ ὄφελός γένοιτό τί σοι ἐκ τοῦ συγγράμματος διπλοῦν. τὸ μὲν εὐθυμία τις, καὶ ἐλπὶς ἀγαθὴ, καὶ αὐτὸν [f] ἐπιμήκιστον δύνασθαι βιῶναι. τὸ δὲ διδασκαλία τις ἐκ παραδειγμάτων, εἰ ἐπιγνοίης ὅτι οἱ μάλιστα ἑαυτοῖς ἐπιμέλειαν ποιησάμενοι κατά τε σῶμα, καὶ κατὰ ψυχὴν, οὗτοι δὲ εἰς μακρότατον γῆρας ἦλθον, σὺν ὑγείᾳ παραλελεῖ.

Né-

[f] Ἐπιμήκιστον] Sic pleraeque. Ἐπὶ μήκιστον Fl. B1. ac 2.

nia tulerat (p. 562. coll. cum 560. D.) *J. Masson.* Exc. ined.] Graeciae Praefecti erant sub *M. Aurelio* Clarissimi fratres *Quintillii*, quorum inter ceteros meminit *Lamprid.* in Commodo c. 4. quem vide, & in eum *Casaub.* not. De fratre tam Charo nihil habere Lucianum, miror. Horum alter consul fuit Anno C. 177. alter 180. Prior etiam anno 159. V. etiam *Dion. Cass.* L. LXXII. p. 819. & not. ad *Philostr.* l. c. Κωττίλιος vulgo scribitur. Ed. postrema ex Mss. Κυττίλιος habet. *Cardianum* & *Maximum Dio* nominat l. c. Pro Cardiano *Wottonus* p. 251. *Sext. Q.* Condianum vocari debere docet. *M. du S.*

Κυϊντίλλος] De hujus nominis formatione plura *Majus* & *Bennerus* Diss. dicta, qui demonstrant *Quintillus* & *Quintilius* non discrepare; sed quia nimis multa, & *Solanus* potissima jam dixit, non infero. *J. F. R.*

2. Προσφέρωσι δῶρον] Προσφέρω σοι δῶρον. *Th. M.*

Προσφέρωσι δῶρον] Libros etiam diebus natal. aliaque occasione donari solitos, ex Lucian. Cronos. *Iscer.* ad Demon. observat Cl. *Majus.* *J. F. R.*

3. Ὅταν ἴδωσι] Sic *Alciphr.* III. Ep. 10. *Theophr.* char. c. 3. & 16. Et Latini: *Somnium videre.* *J. H. Majus.*

4. Ἐτίθεσο τῷ δευτέρῳ] Nominalibus filii tui secundo geniti. *F. G.* Vid. *Elsn.* ad Evang. *S. Luc.* I. 62. *J. F. R.*

5. Συμβαλεῖν] *Divinando adsequi.* De qua signif. leg. Cl. *Jac. Elsn.* ad Evang. *Luc.* 2. 19. qui nec praesentem Auctoris locum indictum praetermisit. *J. H. Maj.*

6. Ὁ θεὸς] *Homer.* Il. A. 63. — καὶ γὰρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν. Et ex illo *Plin.* I. Ep. 18. *Synes.* initio Lib. de Insomniis. *J. H. Majus.*

12. Πᾶσι] Utique scriptum hoc circa *M. Aurelii* extrema necesse est. Vid. not. ad Ἀλεξ. c. 56. *M. du S.*

17. Ἀπὸ τῆς τέχνης] Scil. *litterarum*, ut recte appinxit *Ant. Aemilius* Aquensis in nott. Mss. & res clamat ipsa. *J. H. Majus.*

20. Ἐν ὑγιαν. τῇ ψυχῇ] *Juven.* X. 356. *Orandum est, ut sit mens sana in corpore sano.* *M. du S.*

24. Αὐτὸν] Ita dedi pro vulgato αὐτὸν, quod ut saepissime feci, ita ne monerem quidem; nisi Cl. *Majus* id animadverti jussisset, qui de αὐτὸν pro ἑαυτὸν suadet videndum *Eustath.* ad Il. E. p. 522. Ed. Roman. & Cl. *Hemsterhusii* ad Dial. Luciani p. 23. ubi indicat, nihil hoc leviculo errore in Luciano aliisque frequentius. *J. F. R.*

Ibid. Ἐπιμήκιστον] Cl. *Majus* in Dissert. super hoc *Dial.* duplici nomine reprehendit *Stephanum*, quod ἐπὶ μήκιστον rectius discretim scribi, & χρόνον intelligi conjiciat. Ego, etsi μήκιστον adverbii vice fungi, *Majo* concedam, immeritam tamen alteram censuram existimo. Nam licet & alia sic juncta invenias, ut ἐπιδότερον & similia; eadem tamen in Edd. vetustissimis disjuncta reperias, ut jam notavimus in variantt. lectt. & in ἐπόδων, quod & ἐν ποδὶν scribitur, non semel vidimus. Talia connectuntur, separantur, pro arbitrio describentis, & de his litigare non majoris est momenti, quam si ambigas *prius quam, antequam, quomodo*, & sexcenta simil. junctim an separatim sint exaranda. Quod vero *Majus* pro argumento adsumat, etiam *Amstelodamens.* edit. ἐπιμήκιστον jungere, id nihil omnino ad rem facit, ex hac enim omnium vitiosissima & noviss. ima, de vetere orthographia nihil recte concluditur. Nobis placeret analogiam sequi, & *Fl.* lectionem servare, nisi jam alibi ἐπιμήκιστον edi passi simus. Vid. *Gymn.* c. 26. pr. & recte notantem *Hemsterh.* ad *Dial. Mort.* VI. 5. quo vetustiores sint membranae, eo magis talia separare; sed nihil referre, utrovis more scribas. Ita & ὅτιμάλιστα & ὅτι μάλιστα pro-

Νέστορα μὲν οὖν τὸν σοφώτατον τῶν Ἀχαιῶν ὅτι τρεῖς ἡλικίας γενεὰς Ὅμηρος λέγει, ὃν συνίστησιν ἡμῖν γεγυμνασμένον ἄριστα καὶ ψυχῇ καὶ σώματι. καὶ Τειρεσίαν δὲ τὸν μάντιν ἡ τραγῳδία μέχρις ἓξ γενεῶν ἡλικιῶτην λέγει. πιθανὸν δ' ἂν εἴη ἄνδρα θεοῖς ἀνακείμενον, [a] καὶ καθαρωτέρᾳ διαίτῃ χρώμενον τὸν Τειρεσίαν, [b] ὅτι μήκιστον βιῶναι.

Καὶ γένη δὲ ὅλα μακρόβια ἱστορεῖται διὰ τὴν δίαιταν, ὥσπερ Αἰγυπτίων οἱ καλούμενοι ἱερογραμματεῖς, Ἀσσυρίων δὲ καὶ Ἀράβων οἱ ἐξηγηταὶ τῶν μύθων· Ἰνδῶν δὲ, οἱ καλούμενοι Βραχμᾶνες, ἄνδρες ἀκριβῶς φιλοσοφίᾳ σχολάζοντες, καὶ οἱ καλούμενοι δὲ μάγοι, γένος τοῦτο μαντικὸν, καὶ θεοῖς ἀνακείμενον, καὶ παρά τε Πέρσαις, καὶ Πάρθοις, καὶ Βάκτροις, καὶ Χωρασμίοις, καὶ Ἀρείοις, καὶ Σάκαις, καὶ Μήδοις, καὶ παρὰ πολλοῖς ἄλλοις βαρβάροις ἐρρωμένοι τέ εἰσι, καὶ πολυχρόνιοι, διὰ τὸ μαγεύειν διαιτώμενοι καὶ αὐτοὶ ἀκριβέστερον.

3. Itaque Neſtorem, Achivorum ſapientiſſimum, ad tria ſaecula extendiſſe *aetatem*, Homerus narrat, quem proponit nobis corpore pariter atque animo exercitatum optime: Tireſiam vero vatem ad ſex usque ſaecula produxiſſe *vitam* ait Tragoedia. Probabile autem fuerit, virum Diis dicatum, & puriore uſum victu, Tireſiam, vixiſſe longiſſime.

4. Commemorantur autem genera quoque hominum integra longaeva propter victus rationem fuiſſe, ut Aegyptiorum, qui ſacri ſcribae vocantur; Aſſyriorum autem & Arabum, qui interpretes fabularum; Indorumque, qui vocantur Brachmanes, viri in ſolidum vacantes philoſophiae; & qui dicuntur magi, genus hominum fatidicum & dicatum Diis, apud Perſas, & Parthos, & Bactros, Choramiosque, & Arios, atque Sacas, & Medos, Barbaros denique multos alios, valentes ſunt ac longaevi, cum ob magiae exercitium exquiſitiore vivendi ratione ipſi quoque utantur.

5. Jam

a Καὶ] Omittit *Fl.* & punctum poſt ἀνακείμενον ponit. b Ἐπὶ μήκιστον] *Fl.* & *B1.* diſpeſcunt.

promiſcue invenimus, aliaque de quibus in praefatione forſan monebimus. *J.F.R.*

31. Ὅμηρος λέγει] Il. A. 250. *M. du S.* Addit Od. Γ. 245. *Majus*, & *Martial.* VIII. 6. *Gell.* XIX. 7. *Ovid.* Met. XII. *J.F.R.*

34. Ἓξ γενεῶν] V. *Spanh.* ad Callim. p. 638. *M. du S.* Ἓξ γενεῶν] Sex, ſeptem, immo novem duraſſe aetates Tireſiam, fabulae volunt. Lege *Phleg. Trallian.* c. 4. *Iſ. Tzetz.* ad *Lycophr.* p. 76. *Barneſ.* ad Eurip. Bacch. 175. *Barth.* ad Stat. Theb. IV. p. 1066. De varia notione vocabuli γενεᾶς vid. *J. Alb. Fabric.* Bibl. Gr. I. c. 30. §. 15. *Schmid.* ad *Matth.* XI. 16. *Euſtath.* Il. A. p. 97. & *Cenſorin.* c. 5. *J.H. Majus.*

35. Θεοῖς ἀνακείμενον] Verte: *religioſum, Diis devotum*, auctoritate *Pollucis* I. ſ. 20. Unde ſimul conſtat, quare ſtatim Noſter de magis ſcribat: γένος — θεοῖς ἀνακείμενον. *J.H. Majus.*

40. Ἱερογραμματεῖς] Vid. Cl. *H. Steph.* ad *Diod. Sic.* I. c. 16. No. 26. Et Conſultiſſ. *Trotz.* Diſſert. de ſcribis, *Hugoni* de prim. ſcrib. orig. adnexam. Multa quoque Cl. *Majus* in diſſert. ſaepe dicta hic adfert ex *J. Gul. Steinheilii* nott. Mſſ. ad *Heliod.* II. 28. p. 109. Magicasque in horum libris diſciplinas traditas fuiſſe, item de arte conjectandi atque amuletis. Sed nimia quam ut inſerantur. *J.F.R.*

Ibid. Ἀσσυρ. δὲ & Ἀρ. οἱ ἐξηγηταὶ τῶν μύθων] Hi enim aeque ac Chananaei & Idumaei, fabulatores nuncupantur, quod parabolice ſolerent diſputare, ut ex *Theodoreto* in Baruchi c. 3. notat *Bern. Aldrete* in *Antiguedades de Eſpanna* &c. qui h. l. Luciani proferens ἐξηγηταὶς *doctores, commentatores, gloſſularios* exponit; qua ratione opus haud eſt receptam ſollicitare lectionem, & pro μύθων ſubſtituere μοσχῶν, cum *J. Clerico* comment. ad *Geneſ.* V. 27. p. 46. in primis cum conſtet, ipſa rerum & naturalium & ſacrarum myſteria fabulis cooperta fuiſſe ap. Orientales. *J.H. Majus.*

42. Βραχμᾶνες] Centum annos vivere modicum eos putaſſe, ex *Ambroſ.* p. 59. Centum quinquaginta ordinarium, ex *Palladio* de Gentib. Ind. & Brachmanib. p. 3. probat Cl. *J.H. Majus.* *J.F.R.*

43. Μάγοι] Magorum Aegypti longaevorum meminit *Iſocr.* Buſir. p. 534. & Phoeniciae in *Olympiodori vita* Platonis p. 587. Adde *Plin.* hiſt. nat. XXV. 2. Haec ex *Majo*, cetera omitto. *J.F.R.*

50. Ἔθνη ὅλα μακρόβια] Sic *Homeritae* μακρόβιοι dicti ap. *Phot.* cod. 64. p. 38. *Hyperborei*, teſte *Plinio* IV. 12. *Numidae*, fide *Appian.* p. 64. *Arcadum* Reges. vid. *Cenſor.* c. 5. *Serv.* ad Æn. VIII. *Britanni* ſenium anno CXX. inchoantes, *Plut.* de placit. philoſ. V. 30. *Cyrnaei*, *Steph. Byz.* in Κύρνος, aliique ap. *Gurtler.* origg. mundi I. c. 20. S. 7. *Eſſeni* olim inter Judaeos, quos ob frugalem vitam centeſimum ut plurimum annum exceſſiſſe ſcribit *Joſephus* de bello Jud. L. 2. p. 729. Ed. *Gr. Baſ.* fuitque illis potus ὕδωρ παρατιθὸν, ſe-

5. Jam vero gentes etiam totae diutiſſime vivunt, ut Seres referunt ad trecentos usque annos vitam proferre, cujus longae ſenectutis cauſſam alii aëri, terrae alii imputant, alii vero etiam rationi victus; aquam enim bibere univerſam gentem, ajunt. Athotes etiam ad triginta & centum annos vivere literis proditum eſt; & Chaldaeos ſupra centum annos fertur vivere, hos etiam pane hordeaceo uti, acuti viſus remedio: quibus nempe dicant ob talem victum reliquos etiam ſenſus ſupra reliquos homines vigere.

6. Sed haec de longaevis & generibus hominum & gentibus, quos longiſſimo durare tempore ajunt, partim propter terram & aërem, partim propter rationem victus, partim propter utrumque. Aequum autem eſt, ut facilem tibi ſpem injiciam, narrando, in omni ſolo, in aëre omni, lon-

5 Ἤδη δὲ καὶ ἔθνη ὅλα μακροβιώταλα, ὥσπερ Σῆρας μὲν ἱστοροῦσι μέχρι τριακοσίων ζῆν ἐτῶν. οἱ μὲν τῷ ἀέρι, οἱ δὲ τῇ γῇ τὴν αἰτίαν τῆς μακρᾶς γήρως προστιθέντες, οἱ δὲ καὶ τῇ διαίτῃ. ὑδροποτεῖν γὰρ φασι τὸ [c] ἔθνος τοῦτο σύμπαν. καὶ Ἀθῶτας δὲ μέχρι τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ἐτῶν βιῶν ἱστόρηται, καὶ τοὺς Χαλδαίους ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη βιῶν λόγος. τούτους μὲν καὶ κριθίνῳ ἄρτῳ χρωμένους, ὡς ὀξυδορκίας τοῦτο φάρμακον· οἷς γε φασὶ διὰ τοιαύτην δίαιταν, καὶ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἐρρωμένας εἶναι.

6 Ἀλλὰ ταῦτα μὲν περί τε τῶν μακροβίων γενῶν, καὶ τῶν ἐθνῶν, ἃ τινά φασιν ὡς ὀλιγίστου διαγίγνεσθαι χρόνου. οἱ μὲν διὰ γῆν, καὶ τὸν ἀέρα, οἱ δὲ διὰ δίαιταν, οἱ δὲ καὶ δι' ἄμφω. ἐγὼ δ' ἂν σοὶ δικαίως τὴν ἐλπίδα ῥᾳδίως παρέχοιμι, ἱστορήσας ὅτι καὶ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ πάντα ἀέρα, μακρόβιον

[c] Ἔθνος] Sic *Fl.* &c. praeter *J.* quae γένος cum *Graev.* Γένος etiam marg. *AIW.*

ſecundum *Philonem Judaeum* de vit. contempl. p. 894. quod mox Noſter de Seribus etiam refert. Excerpſi ex Diſſert. Cl. *Maji*, nonnulla omittens. *J. F. R.*

51. Σῆρας] De his dicenda praeripuit *G. H. Urſinus* Diſſert. miſcellaneis paternis adnexa, p. 360. ſeqq. *J. H. Majus.*

Ibid. Τριακοσίων] Geographus Graecus incertus in Antiq. orb. deſcript. ita de Seribus p. 4. Διάγουσι δὲ παραπλησίως ἑκατὸν ἔτη ὡς ὀκτὼ, καὶ ἑκατὸν εἴκοσι ἐτῶν. *J. H. Majus.*

52. Οἱ μὲν τῷ ἀέρι &c.] Vid. *Amm. Marcel.* L. XVI. & XXVII. Addatur *Hippocratis* Liber de aëre, aquis & locis, & *H. Meibomii* epiſt. de Longaevis ad Sereniſſ. ducem *Auguſtum* Brunsvic. *J. H. Majus.*

54. Ὑδροποτεῖν γάρ φασι τὸ ἔθνος] Mſ. γένος ut paulo ante γένη ὅλα μακρόβια. totae gentes. Sic apud Latinos *genus* frequenter pro populo. *Velox genus* apud Florum de Gallis, & alibi, quin & interdum accipitur pro genere humano, ut docti viri ad *Senecam* Tragicum notarunt. *J. G. G.*

Ὑδροποτεῖν] Theae uſum huic genti hodieque familiarem reſpexiſſe videtur; quamvis non invitus conceſſerim, hac voce vulgo abſtinentiam a vino tantum deſigniari. *M. du S.*

55. Καὶ Ἀθῶτας] *Plin.* VII. 2. eos qui in Atho monte habitant, centenis quadragenis vivere, teſtis eſt. Mirum, ſi Noſter hic in mendo non jacet, ac pro Ἀθῶτας, legendum Ἀθώους. Ita enim *Steph. Byzant.* in Ἄθως. τὸ τοπικὸν Ἄθωος, χωρὶς τοῦ ι, καὶ Ἀθώους τοὺς οἰκοῦντας. *J. H. Majus.* Cetera omittere cogor. *J. F. R.*

57. Χαλδαίους] Ecce, quam adcurate magos a Chaldaeis ſejungat, quod & *Strabo* XVI. p. 723. & *Curt.* V. 1. feceres; illi enim ſacris operabantur, *aruſpicum fratres* ideo ab *Arnobio* L. IV. p. 134. dicti: hi aſtrologiae vacabant. V. *Th. Gale* ad *Jamblich.* de myſt. p. 289. & *Cleric.* indice ad *Stanl.* Hiſt. Philoſ. Orient. voce *Magus.* *J. H. Majus.*

59. Ὀξυδορκίας — φάρμακον] Vir inſignis *J. Clericus* art. crit. part. 2. ſ. 1. c. 12. §. 9. ambiguam hanc ait conſtructionem, quia ſignificat *medicamentum, quo perſpicaciores fiant*, non quo dematur perſpicacia; recte quidem, ſed mens Noſtri ex ſeqq. ſatis perſpicitur, & eod. modo *Diod. Sic.* ἀδυναμίας φάρμακον nominat L. I. c. 25. *J. H. Maj.* Omitto quae addidit de medio voc. φάρμακον ſignificatu, ſatis noto; ſed ad conſtructionem reciprocam nihil faciente, quae in genitivo potius latet, de cujus conſtructione ambigua ſatis egi in libello *de Ambigg.* ut: *caedes, vulnus illius*, in utramque partem, &c. Adde hic potius *Diod. Sic.* 3. c. 3. f. καὶ τὴν Αἰγυπτίων ἀπουσίαν. quod & ibi plane oppoſito more, quam alias exponendum, nempe *coloniae in Aegyptum deductae.* *J. F. R.*

βιοι γεγόνασιν ἄνδρες, οἱ γυμνασίοις τοῖς [a] καθήκουσι, καὶ διαίτῃ τῇ ἐπιτηδειοτάτῃ πρὸς ὑγίειαν χρώμενοι.

Διαίρεσιν δὲ τοῦ λόγου ποιήσομαι τὴν πρώτην κατά γε τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν ἀνδρῶν· καὶ πρῶτόν γέ σοι τοὺς βασιλικοὺς καὶ [b] στρατηγικοὺς ἄνδρας ἱστορήσω, ὧν ἕνα [c] καὶ εὐσεβεστάτη μεγάλου θειοτάτου αὐτοκράτορος τύχη εἰς τὴν τελεωτάτην ἀγαγοῦσα τάξιν, εὐηργέτηκε τὰ μέγιστα τὴν οἰκουμένην τὴν ἑαυτοῦ· οὕτω γὰρ ἂν ἀπιδὼν καὶ σὺ, τῶν μακροβίων ἀνδρῶν πρὸς τὸ ὅμοιον τῆς ἕξεως καὶ τῆς τύχης, ἑτοιμότερον ἐλπίσειας γῆρας ὑγιεινὸν, καὶ μακρὸν, καὶ ἅμα ζηλώσας, ἐργάσαιο σεαυτῷ τῇ διαίτῃ μέγιστόν τε ἅμα καὶ ὑγιεινότατον βίον.

Πομπίλιος Νουμᾶς ὁ εὐδαιμονέστατος τῶν Ῥωμαίων βασιλέων, καὶ μάλιστα περὶ τὴν θεραπείαν τῶν θεῶν ἀσχοληθεὶς, ὑπὲρ ὀγδοή-

gaevos fuisse viros, exercitationibus convenientibus, & aptissima ad sanitatem victus ratione usos.

7. Distribuam vero orationem primo pro vitae generibus virorum, & initio quidem regii fastigii viros, aut exercituum duces, commemorabo (quorum uno etiam pia magni augustique Imperatoris nostri Fortuna in supremum ordinem evecto, maximum beneficium suo terrarum orbi tribuit). Sic enim respiciens tu quoque ad longaevorum similes habitus ac fortunas, senectutem sanam longamque speraveris facilius; simulque aemulatus eos, longissimam pariter atque saluberrimam tibi vitam *eadem servata* victus ratione paraveris.

8. Pompilius Numa felicissimus Romanorum regum, & maxime circa Deorum cultum occupatus, supra octoginta annos vi-

a Καθήκουσι] Προσήκουσι marg. *A1*. b Στρατηγικοὺς] Στρατιωτικοὺς *Marcil.* Nil mut. Edd. c Καὶ] Ἡ *Marc.* καὶ postea posito. Non addicunt libri.

73. Τὴν πρώτην] *Aemil.* in nott. Mss. τὴν πρώτην hic adverbii more accipiendum recte docet &c. *J.H.Maj.*

75. Τοὺς βασιλικοὺς καὶ στρατηγικοὺς ἄνδρας] Τοὺς βασιλικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς ἄνδ. *Th.M.*

Ibid. Βασιλικοὺς] Eos Noster innuit, qui aut regio sanguine orti, aut regiam dignitatem adepti fuere. Sic *de Salt.* c. 64. βασιλικός τις ἄνθρωπος. Vid. *Raphel.* ex *Polyb.* ad *Joan.* IV. 46. & *Periz.* ad *Aelian.* II. 20. p. 100. *J.H.Maj.* Adde notam *L. Bos* ad *Salt.* l. d. *J.F.R.*

76. Ὧν ἕνα καὶ εὐσεβεστάτη] Ὧν ἕνα ἡ εὐσεβεστάτη καὶ μεγ. *Th.M.*

Ὧν ἕνα] Vixit *M. Aurelius*, de quo haud dubie hic sermo est, annos LIX. cum haec scriberet Lucianus, annum agebat circiter... *M. du S.*

Ὧν ἕνα] Quis ille *unus*? Neglectum hoc a commentatoribus. Forte *Avidius Cassius* erit strenuus sub M. Antonino Philosopho belli dux. Vel potius *Claudius Pompejanus* gener M. Antonini, qui πρεσβύτατος vocatur ab *Herodiano* I. 6. addente, ejus dicta ipsum Commodum reveritum fuisse. Et haec vivente ac florente adhuc illo *uno* scripta sunt, quem divellit ab Imperatore Noster, ejusque favore ad supremam dignitatem evectum fuisse scribit. (Cetera quae *Majus* ex *Steinheilo* suo inseruit, addere non licet.) *J.H.Maj.*

Ibid. Καὶ εὐσεβεστάτη] Mallem cum *Marcil.* ἡ εὐσεβεστάτη vertoque εὐσεβεστάτην τύχην, *benignissimam* fortunam, quia εὐσεβὴς quandoque *benignum*, *clementem*, denotat. v. *G. Cuper.* append. ad *Hom.* apotheosin p. 286. f. Nisi potius legend. ὧν ἕνα καὶ εὐσεβέστατον ἡ μεγάλη. Porro αὐτοκράτορος τύχη est periphrasis pro *imperator fortunatissimus*. Vid. *Vechn.* Hellenolex. L. 2. c. 8. *Scioppo.* ad carm. *Priap.* p. 39. *Phil. Carolum* ad Gell. p. 355. *Muretum* var. lectt. III. 4. *J.H.Maj.* Sed quid si solo καὶ transposito sanetur locus? *J.F.R.*

77. Εὐσεβεστάτη μεγάλου] Potest fieri ut hoc nomen speciatim ad *Antoninum Pium* respiciat. Nihil tamen prohibet, quin hic periphrasin esse dicamus tralaticii tituli, *Pius*, *Felix*, *Augustus*. Nam cum μεγάλη τύχη ei tribuitur, potest quidem locum habere illa itidem usitata ratio, qua Fortunam Imperatoris pro ipso Imperatore poni constat; sed neque est, quod impediat, quin ad illam Felicis appellationem referatur. Θειότατον, de vivo acceptum, respondere Augusto, non est dubitandum. Nempe non versamur hic in Plutarcho aliquo aut Dione, qui Romanarum rerum; quas accurate norunt, servant etiam certa nomina: sed in Sophista, quem alias quoque multum sibi indulgere in his novimus, qui ἁρμοστὴν dicat Praesidem provinciae, qui νουμηνίαν μεγάλην Kalendas Januarias &c. Verbo, qui non Graecis commendare Romana, sed Romanis Graeca studeat. *J.M.G.*

81. Ἕξεως] *Habitudo corporis* hic videtur notari, dicit *Æmil.* in not. Mss. nec repugnamus. *J.H.Majus.*

86. Ὁ εὐδαιμονέστατος] Nullum enim bellum gessit, con-

vixiſſe memoratur. Servius Tullius, rex & ipſe Romanorum ſupra octoginta itidem vixiſſe refertur. Tarquinius vero ultimus Romanorum rex, exul Cumis cum ageret, ultra nonageſimum annum firmiſſima valitudine dicitur perveniſſe.

9. Hi Romanorum reges, quibus adjungam reliquos etiam reges longam ſenectutem adeptos, & unius cujusque ſtudia. In fine autem Romanos adſcribam reliquos, qui ad longiſſimam ſenectutem pervenere, additis etiam, qui in reliqua Italia diutiſſime vixerunt. Digna enim literis ratio refutandi eos, qui iſtum aërem criminantur, hiſtoria. Quo meliorem nos quoque ſpem habemus, rata futura vota noſtra, ut in longiſſimamque & pinguem ſenectutem per-

κοῦλα ἔτη βεβιωκέναι ἱστορεῖται. Σέρβιος δὲ Τύλλιος Ῥωμαίων καὶ ὅτος βασιλεὺς, ὑπὲρ τὰ ὀγδήκοντα ἔτη καὶ αὐτὸς βιώσας ἱστορεῖται. Ταρκύνιος δὲ ὁ τελευταῖος Ῥωμαίων βασιλεὺς, φυγαδευθεὶς, καὶ ὢν ἐπὶ Κύμης ἀφετρίδων, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη λέγεται γεγηρότα βιῶσαι.

Οὗτοι μὲν ὧν Ῥωμαίων βασιλεῖς, οἷς συνάψω καὶ τοὺς λοιποὺς βασιλέας, τοὺς εἰς μακρὸν γῆρας [d] ἀφικομένους, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ἑκάστου. ἐπὶ τέλει δέ σοι καὶ τοὺς λοιποὺς Ῥωμαίων, τοὺς εἰς μήκιστον γῆρας ἀφικομένους προσαναγράψω, προθεὶς ἅμα καὶ τοὺς κατὰ τὴν λοιπὴν Ἰταλίαν ἐπὶ πλεῖστον βιώσαντας. ἀξιόλογος δὲ ἔλεγχος ἡ ἱστορία τῶν ἀφαβάλλειν πειρωμένων τὸν ἐνταῦθα ἀέρα, ὥστε καὶ ἡμᾶς χρηστοτέρας ἔχειν τὰς ἐλπίδας, τελείως ἡμῖν τὰς εὐχὰς ἴσεσθαι πρὸς τὸ εἰς μήκιστόν τε καὶ λιπαρόν, τὸ πάσης

d Ἀφικομένους] Καὶ μετ' αὐτοὺς inſerit *Fl.*

91. Αὐτὸς βιώσας ἱστορεῖται] Ἀντὶ τοῦ βιῶσαι. Participium pro Infinitivo. *G.*

contentus domi res ſuas agere, & ſacra in ordinem cogere. *J. H. Majus.*

88. Ὀγδήκοντα] Conſentit *Plutarch.* in vita ejus p. 74. Tres & quadraginta annos regnaſſe, vult *Livius* I. 21. ac *Eutrop.* I. 2. Quadraginta vero & unum, *Paulus Diac.* I. pag. 42. & *Caſſiod.* in Chronico, p. 1322. *J. H. Majus.*

89. Σέρβιος δὲ Τύλλιος] Collige annos vitae ex imperii. *Dion. Halic.* IV. p. 242. quadraginta annis circumſcribit magiſtratum ejus. *Liv.* I. 48. adjicit quatuor annos cum *Eutr.* I. 6. & *Sext. Ruſo* Breviar. p. 3. Ex quibus emendandi *Paulus Aquilegienſis* diaconus L. I. p. 44. Et *Caſſiod.* l. d. annos 33. tantum tribuentes. *J. H. Majus.*

94. Ἐνενήκοντα] Conſentit *Dion. Halic.* VI. p. 358. *J. H. Majus.*

98. Καὶ τὰ ἑπτ. ἑξ.] Excidit hic pars magna ſententiae. *Fl.* quidem habet aliquid; ſcilicet καὶ μετ' αὐτοὺς, ſed nondum ſic expletur lacuna. *M. du S.*

5. Τὸν ἐνταῦθα ἀέρα] Hinc colligere licet, ſcriptum hoc Romae. *M. du S.*

Ibid. Ἐνταῦθα ἀέρα] De Romani coeli qualitatibus ſcripſerunt *Jo. Baptiſta Donus*, *Marcilius*, *Cognatus*, *Alex. Petronius*, & noſtra memoria *Jo. Maria Lancisius* in ampla Diſſert. edita Rom. 1711. qua ſalubritatem aëris iſtius adſtruit. *J. H. Majus.*

7. Τελείως — εὐχὰς] Curavimus excudi τελείας, ait *Majus.* Ego nondum. Vid. ἀναγκαίᾳ τροφῇ, item γυναικεῖοι σύνοδοι, & ſimilia defenſa T. 2. *Amor.* c. 27. *J. F. R.*

8. Πρὸς τὸ εἰς μήκιστόν τε, καὶ λιπαρὸν τὸ πάσης γῆς, καὶ θαλάττης διεστόλιον, γῆρας ἀφικέσθαι, τῇ ἑαυτοῦ εὐκυμάνῳ βασιλεύσασα ὁδῷ, καὶ γήρασα] Sic diſtinxit Benedictus, addita ineptiſſima verſione, *longiſſimam ac pleniſſimam tota terra marique dominantem ſenectutem, jamque in ſuo ſolo regnantem & ſeneſcentem aſſequuti.* Quid enim? an Lucianus, terſus ille & liquidus, dicit ſenectutem dominantem terra marique? Porro cur jam in ſuo ſolo regnat? an etiam ante regnavit in alieno? Nihilo melius prior Obſopoeus & *longiſſimam ac pleniſſimam tota terra marique dominantem ſenectutem, jamque in ſuis locis regnantem & ſeneſcentem conſequamur.* Fatue de ſe vel aſſequutis vel conſequentibus loquuntur uterque. Verte, ut clare ſonant verba, & ratio inculcat: *quo ad longiſſimam ac planam ſenectutem venint terra univerſa ac maris dominus, orbi ſuo imperans nunc jam ſenex.* Hoc enim intelligit votum, ut princeps, qui jam erat ſenex, maturam quoque adepturus eſſet ſenectutem. *J. G.*

Ibid. Λιπαρὸν, &c.] Ita hunc locum per inciſa diviſimus (uti & ego jam feci) qui ſine ſenſu vertebatur: vidit aliquid *Jac. Gronov.* in totam vero textus diſpo-

σης γῆς καὶ θαλάττης δεσπότῃ, γῆρας ἀφικέσθαι, τῇ ἑαυτοῦ οἰκουμένῃ βασιλεύοντα ἤδη, καὶ γέροντα.

veniat terrae totius atque maris dominus, qui jam senex suum terrarum orbem regit.

Ἀργανθώνιος μὲν οὖν [a] Ταρτησσίων βασιλεὺς, πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη βιῶναι λέγεται, ὡς Ἡρόδοτος ὁ λογοποιὸς, καὶ ὁ μελοποιὸς Ἀνακρέων· ἀλλὰ τοῦτο μὲν μυθός τισι δοκεῖ· Ἀγαθοκλῆς δὲ ὁ Σικελίας τύραννος, ἔτη ἐνενηκονταπέντε τελευτᾷ, καθάπερ Δημοχάρης καὶ Τίμαιος ἱστοροῦσιν· Ἱέρων δὲ ὁ Συρακουσίων τύραννος, δύο καὶ ἐνενήκοντα ἔτη γενόμενος, ἐτελεύτα νοσῶν, βασιλεύσας ἑβδομήκοντα ἔτη, ὥσπερ Δημήτριός τε ὁ [b] Καλατιανὸς, καὶ ἄλλοι λέγουσιν. [c] Ἀντέας δὲ Σκυθῶν βασιλεὺς,

10. Arganthonius ergo Tartessiorum rex quinquaginta & centum annos vixisse dicitur, ut volunt Herodotus historicus, & poëta Anacreon. Verum ista quibusdam videtur fabula. Agathocles autem Siciliae tyrannus *cum esset* annorum quinque & nonaginta, mortuus est, sicut Democharis ac Timaeus tradunt. Hiero Syracusanorum tyrannus, duo & nonaginta annos natus morbo finiit vitam, cum septuaginta annos regnasset, ut Calatianus Demetrius & alii perhibent. Anteas Scytharum rex, pugnans con-

a Ταρτησσίων] Ταρτησίων Edd. priores. *b* Καλατιανὸς] Ex emendat. *Solan.* & *Gujeti.* Καλλιγιανὸς Edd. priores. *c* Ἀντέας] Ἀτέας *J.* sola, & marg. *A1.* quod verum credo.

sitionem non penetravit, vidit quoque *Æmil.* in Mf. monens: refer ad ἐλπίδας vel ἰσχύς. πρὸς τὸ ἀφικέσθαι τὸ δεσπότῃ τῇ μήκιστον. Ceterum phrasis λιπαρὸν γῆρας Homerica est, quam illustrat *Eustath.* ad Odyss. Λ. p. 1676. *J. H. Majus.*

9. Δεσπότῃ] *M. Aurelium* jam senem, paucos ante mortem annos, cum ad sexagesimum vix pervenisse tradatur. *M. du S.*

10. Ἑαυτοῦ οἰκουμένῃ] Roman. denotat orbem, qui sic passim vocatur ab Historicis, *Polyb.* VI. 48. *Zosim.* II. 7. *Herodian.* V. 2. ab Oratoribus, *Libanio* Or. fun. in *Julian.* p. 290. & 366. *Athenag.* in Legatione pro Christianis sub init. ac p. 14. Adde Commentt. ad *S. Lucae* II. 1. Noster paullo ante: τὴν αὐτοκράτορος οἰκουμένην. Imperatorem vero innuit *M. Ant.* Philos. sub cujus imperio extremo scripsisse videtur hunc tractatum, eoque γήροντα eum adpellat &c. *J. H. Majus.*

12. Ἀργανθώνιος] *Herod.* I. p. 42. *M. du S.*

Ibid Ταρτησσίων] Ita ex *Herodoto* emendandum fuit, pro Ταρτησίων, quod in omnibus Impressis reperio. *M. du S.*

Ταρτησσίων] Sic scribendum etiam probavit Cl. *Majus.* Ex *Plin.* III. 1. Ex *Steph. Byz. Arrian. Strab.* & *Appian. Al.* cui addit de ipsa Tartesso fuse differentem *Aldrete*, L. III. c. 12. *Del Origen, y principio de la lengua Castillana.* *J. H. Majus.*

13. Πεντήκοντα] Atqui *Herodotus*, quem auctorem adducit, CXX. tantum annos in Impressis hodiernis ait vixisse. *Anacreon* vero in fragm. CL. ei annos tribuit; *Val. Maxim.* VIII. 14. Octoginta annis patriam rexisse ait, cum ad imperium sexaginta annos natus accessisset. Cujus rei certos esse auctores ait. Afinium tamen Pollionem affert, qui eum CXXX. tantum annos impleviss commemorat. *M. du S.*

14. Ὡς Ἡρόδοτος] Sed qui CXX. annis vitam Arganthonii metitur, L. I. S. 163. ex quo *Cic.* de Senect. & *Valer. Max.* VIII. eundem annor. numerum 120. repetunt. *Benner.*

15. Ἀνακρέων] Testes adducit non exempla, ne erres; quippe qui hic de regibus agat, non historicis aut poëtis. De Herodoti loco jam dictum est. Extat Anacreontis fragmentum Ed. *Steph.* p. 77. B. C. ubi CL. numerus reperitur. *M. du S.*

Ἀνακρέων] Od. 68. Adde *Strab.* & *Plin.* qui eundem annor. numerum tuentur. *Asin. Pollio* centum & triginta annos ei tribuit. *Benner.* Plura *Majus* ex *Phleg. Trall.* c. 4. additque: ipsum *Arganthonii* nomen habere quid ominis alludens ad עֶרֶךְ עַנְתָּא, quod sonat πολυχρόνιον, ex *Sam. Boch.* Geogr. Sacr. part. 2. L. I. c. 34. Adscripsit *Benner.* Trecentos ei assignat *Sil. Ital.* 3. 396. *Vinetus* malit ter quinos, ut ita Silio cum Anacreonte conveniat. *J. F. R.*

16. Ἀγαθοκλῆς] Senem vocat *Justin.* 23. 2. *Ael.* V. H. XI. 4. Non nisi 72. annos vixisse contendit *Diod. Sic.* in eclogis lib. XXI. *J. H. Majus.*

18. Δημοχάρης] Vid. *Voss.* de Hist. Gr. I. 11. p. 68. *Periz.* ad *Aelian.* III. 7. *Meurs.* Biblioth. Att. T. X. Thesaur. Ant. Gr. *Gronov.* col. 1479. *J. H. Majus.*

Ibid. Τίμαιος] Meminit Noster iterum infra, & *Schol.* ad Asin. ac *Polyb.* XV. 33. p. 1003. Tauromeni in Sicilia natus, scripsit Athenis, *Plut.* de exsilio. p. 605. Vid. omnino *Diod. Sic.* princ. L. V. Sed quid in eo laudandum, quid reprehendendum, vid. *Longin.* de sublim. S. IV. Consule & *Voss.* & *Meurs.* ad *Hesych.* Miles. p. 203.—4. *J. H. Majus.*

19. Ἱέρων] Nonagesimo obiisse anno testatur *Liv.* XXIV. 4. & *Val. Max.* VIII. 13. *J. H. Majus.*

22. Δημήτριος — Καλατιανὸς] Mendum est in nomi-

contra Philippum circa Iſtrum flumen cecidit, ſupra nonaginta annos natus. Bardylis rex Illyriorum ex equo dicitur pugnaſſe in bello contra Philippum, annos natus nonaginta. Teres Odryſarum rex, ut refert Theopompus, duorum & nonaginta annorum *cum eſſet*, obiit.

μαχόμενος πρὸς Φίλιππον περὶ τὸν Ἴστρον ποταμὸν, ἔπεσεν ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη γεγονώς. [d] Βάρδυλις δὲ ὁ Ἰλλυριῶν βασιλεὺς, ἀφ' ἵππου λέγεται μάχεσθαι ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον πολέμῳ, εἰς ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη. Τήρης δὲ [e] Ὀδρυσῶν βασιλεὺς, καθά φησι Θεόπομπος, δύο καὶ ἐνενήκοντα ἔτη ἐτελεύτησεν.

11. Antigonus Philippi F. Cocles, rex Macedonum, in Phrygia pugnans cum Seleuco & Lyſimacho, vulneribus multis confectus cecidit, annorum cum eſſet unius & octoginta, ut narrat, qui expeditionis illius ſocius fuit, Hieronymus. Etiam Ly-

Ἀντίγονος δὲ ὁ Φιλίππου ὁ μονόφθαλμος, βασιλεύων Μακεδόνων, περὶ Φρυγίαν μαχόμενος Σελεύκῳ καὶ Λυσιμάχῳ, τραύμασι πολλοῖς περιπεσὼν, ἐτελεύτησεν ἐτῶν ἑνὸς καὶ ὀγδοήκοντα, ὥσπερ ὁ συστρατευόμενος αὐτῷ Ἱερώνυμος ἱστορεῖ. καὶ Λυσί-

d Βάρδυλις] Sic omnes, praeter *J.* quae Βαρδύλλιος. quod etiam adſcript. marg. *A1. V2.* Βάρδυλος. e Ὀδρυσῶν] Ita marg. *A1. G. V2.* & *J.* Ὁ δρυσῶν reliquae.

28. Ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη] Τελεῖ εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἀντὶ τοῦ Ἑλλὴν ἐστί. τελεῖ εἰς τοὺς ἄνδρας, ἀντὶ τοῦ ἀνὴρ ἐστι. τελεῖ * δὲ εἰς ἐνενήκοντα ἔτη, ἀντὶ τοῦ ἐνενήκοντα ἐτῶν ἐστι. ὕτως γάρ φασιν οἱ Ἀττικοί. *V.*

* Δὲ] Non aderat in Editis. Addidit *M. du S.*

mine hujus Demetrii: nullibi enim de Calliſta urbe, nec de hiſtorico illo Calliſtiano mentio facta eſt. Lege confidenter Καλατιανὸς, de quo *Dion. Halic.* περὶ συνθέσεως ὀνομάτων, *Diog. Laërt.* in Demetrio, ubi ait eum ſcripſiſſe de Aſia & Europa, L. 20. *Theocriti* Schol. ad Idyll. 1. ubi eum de Siciliæ rebus ſcripſiſſe patet, alii plures. Calatis vero ſeu Calatia (nam utrumque invenitur) urbs fuit Thraciæ ad Pontum Euxinum, de qua Scylax, Diodor. Strabo, Memnon, *Steph.* & alii. *J. P. a G.* Corrigendum Καλατιανός. Vide nos ad *Laërt.* *AE. M.*

Ibid. Καλατιανὸς] Variant hic emendatorum ſententiae. *Voſſius* Καλαττιανὸς legit, de Hiſt. Gr. 552. vide eundem de Poëtis Gr. ubi Καλατιανὸς, monente *J. de la Faye*, legitur. Et omnino apud *Diog. Laërt.* in Edd. *Steph.* ita ſcribitur. Vide *Men.* not. p. 131. & p. 13. A. B. Quod & ſequuti ſumus. In libris enim noſtris omnibus hic legebatur Καλαγιανός. De eo *Diog. Laërt.* p. 134. D. Vid. *Dion. Hal.* π. συνθ. Et *Steph. Byzant.* in Ἀττάλεια. *M. du S.*

23. Ἀντίας] Ἀτίας nondum auſus ſum edere, etſi omnino ſic legend. credo cum doctiſſ. *Steinheil.* id etiam in Diſſert. *Maji* probante ex *Plut.* Apopht. p. 128. & *de fort. Alex. ſerm.* p. 248. ac *Juſtin.* 3. 2. eundemque eſſe cujus epiſtolam ſatis Laconicam profert *Clem. Alex.* L. V. p. 561. licet Ἀτόλας ibi vocetur; nam & ibi quidam Codd. Ἀντίας habent, ut monet Ed. Oxon. *J. F. R.*

26. Βάρδυλις] Ita plerique Impreſſi. *J.* Βαρδύλλιος. *V2.* Βάρδυλος. *M. du S.*

Βάρδυλις] Geminato λ. *Plut.* Vit. Pyrrh. p. 387. & in *Hellad.* Chreſtom. col. 955. Βράδυλλις, quod tamen in Βάρδυλλις mutandum. *J. H. Majus.*

28. Εἰς ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη] Hoc eſt *nonagenarius*, ut recte Scholiaſta, & locutio τελεῖν εἰς ἄνδρας, quam adfert, exſtat ap. Noſtrum in *Fugit.* c. 12. *J. H. Maj.* Adde T. I. *Tim.* §. 20. τελεῖν ἐπὶ τὸ τέρμα. *J. F. R.*

29. Τήρης δὲ ὁ Δρυσῶν] Ὀδρυσῶν. *Th. M.*

Ibid. Ὀδρυσῶν] Uti legendum cenſuerant viri doctiſſimi Ὀδρυσῶν βασιλεὺς, ſic legitur in Mſ. ut tam foeda menda diutius non ſit toleranda. *J. G. G.*

Ὀδρυσῶν] Ita recte in *Veneta* utraque legitur, ut Er. Δ. IX. In reliquis prave ὁ Δρυσῶν. *M. du S.*

Ὀδρυσῶν] Firmat hanc lect. etiam *Majus*, Odryſarumque regem *Teren* nominari a *Xenoph.* Cyr. VII. p. 411. ἀλλὰ Τήρης τῶν Ὀδρύσαι ἀρχαῖος τινός. Firmavit *Palm.* ex *Thucyd.* L. 2. ac *Menag.* ad *Diog Laërt.* L. 2. Ed. I. p. 62. E. Conjecerat etiam *Gujetus.* *J. F. R.*

30. Θεόπομπος] De hoc hiſtorico vid. commentt. ad *Longini* Sect. 43. *Meurſ.* ad *Heſych.* Mileſ. p. 185. *Periz.* ad Æl. III. 18. p. 223. *Voſſ.* de Hiſt. Gr. I. 7. De ejus opere Θαυμάσια inſcripto *Mauſſac.* Diſſ. Crit. p. 387. *J. H. Majus.*

32. Ἀντίγονος —— μονοφθ.] Unde & Cyclops cognominatus fuit. *Cael. Rhodig.* ant. Lect. XXI. 38. p. 838. *J. H. Majus.*

37. Ἱερώνυμος] Et miles, & legatus, & hiſtoricus fuit *Diod. Sic.* XVIII. p. 650. Antigoni legatum ad Eumenem fuiſſe diſcimus ex *Plut.* Eum. p. 590. Scripſiſſe de ſucceſſionibus tradit *Joſeph.* I. Adv. Apion. p. 1050.

σίμαχος δὲ Μακεδόνων βασιλεὺς ἐν τῇ πρὸς Σέλευκον ἀπώλετο μάχῃ, [a] ἔτος ὀγδοηκοστὸν τελῶν, ὡς ὁ αὐτὸς φησιν Ἱερώνυμος. Ἀντίγονος δὲ, υἱὸς μὲν ἦν Δημητρίου, υἱωνὸς δὲ Ἀντιγόνου τοῦ μονοφθάλμου, ἔτος τέσσαρα καὶ τεσσαράκοντα Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ἔτη, ἐβίωσε δὲ ὀγδοήκοντα, ὡς [b] Μήδιός τε ἱστορεῖ, καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς. ὁμοίως δὲ καὶ Ἀντίπατρος ὁ Ἰολάου μέγιστον δυνηθεὶς, καὶ ἐπιτροπεύσας πολλοὺς Μακεδόνων βασιλέας, ὑπὲρ ὀγδοήκοντα ἔτη ἔτος ζήσας, ἐτελεύτα τὸν βίον.

simachus Macedonum rex in praelio contra Seleucum periit annum agens octogesimum, ut idem ait Hieronymus. Antigonus filius Demetrii, Antigoni Coclitis nepos, quatuor & quadraginta annos imperavit Macedonibus, vixit autem octoginta, ut Medius refert, & scriptores alii. Sic etiam Antipater Iolai F. potentissimus vir, aliquot Macedoniae regum tutor, cum supra octoginta annos vixisset, vitam finiit.

Πτολεμαῖος δὲ ὁ Λάγου, ὁ τῶν καθ' ἑαυτὸν εὐδαιμονέστατος βασιλέων, Αἰγύπτου μὲν ἐβασίλευσε, τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα βιώσας ἔτη, ζῶν δὲ παρέδωκε τὴν ἀρχὴν πρὸ [c] δυοῖν ἐτοῖν τὸν τελευτῆς τῷ Πτολεμαίῳ τῷ υἱῷ, Φιλαδέλφῳ δὲ ἐπίκλησιν, ὅστις [d] δεδέξατο τὴν πατρῴαν βασιλείαν. ἀδελφῶν δὲ [e] Φιλέταιρος, πρῶτος μὲν ἐκτήσατο τὴν περὶ

12. Ptolemaeus Lagi, regum suae aetatis felicissimus, Aegypti regnum tenuit ad quartum & octogesimum vitae annum: idque duobus ante mortem annis tradidit Ptolemaeo filio, qui Philadelphi cognomen habuit, qui *solus* fratrum in paterno regno successit. Philetaerus, eunuchus, primus Per-

a Ἔτος] Εἰς ἔτος *Pell.* b Μήδιος] Sic omnes libri nostri. c Δυοῖν] Δύο *Fl.* d Δεδέξατο] Διεδέξατο male *P.* e Φιλέταιρος] Ex emend. necessaria; nam Edd. priores: *βασιλείαν ἀδελφῶν. Φιλαιτέρου δὲ, πρ.*

1050. centum & XL. annos a tergo posuisse Noster infra innuit. *J. H. Majus.* Immo de *successoribus* Alex. M. περὶ τῶν Ἀλεξάνδρου. Vid. *Voss.* de Hist. Gr. I, 11. I. *J. M. G.*

Ibid. Λυσίμαχος—ἔτος ὀγδοηκοστὸν] *Justinus* XVII. 1. *quatuor* & LXX. tribuit. LXX. tantum *App. Alex.* in Syr. p. 209. *J. H. Majus.*

45. Μήδιος] Scias, Medium notari Lariſſaeum, historicum, & cum Alex. M. militantem. *Strab.* XI. p. 509. Ἀντιγόνου φίλον *Plut.* in Demetr. p. 896. *J. H. Majus.*

46. Ἀντίπατρος ὁ Ἰολάου] Probo magis Opsopoeum vertentem *Antipater patre Iolao genitus*, quam Benedictum posteriora omittentem, ut apparet, quia & filium Antipatri Iollam vel Iolaum in historia Macedonica audierat. Nam licet id ita sit, & habuerit eo nomine filium, utique & potuit patrem eo nomine habuisse, quod in ejus nepote, filio suo renovavit. *J. G.*

53. Ζῶν δὲ] Idem asserit & *Plut.* 607, 2. sed de duobus Luciani annis, ad rem suam non facientibus, nihil habet. Quod ideo observo, quia, ni me memoria fallit, id inter eos qui de versione LXX. Interpretum litigant, controverti vidi. *M. du S.*

Ibid. Δυοῖν] Non sperno *Fl.* lectionem; nam *δύο* saepe indeclinabile est, ut T. 2. *Asin.* c. 9. *δύο μυρῶν στάσας.* At si quis hoc aliter construendum velit, videat *Aesop* fab. 145. *ἀλεκτόρων δύο μαχομένων. Long. Past.* I. p. 33. *δύο βοῶν, δύο κιρνάτων, ταῖς δύο χερσὶ λαβόμενος.* Noster rursus *Alex.* c. 53. *σὺν δύο βιβλίοις.* & 55. *στρατιώτας δύο.* 2. *Ver. Hist.* c. 37. *δύο πληρωμάτων.* Iterum *Asin.* 12. *δύο χόνδρους λαβοῦσα.* *J. F. R.*

56. Ἀδελφῶν δὲ Φιλέταιρος] Vide *Spanh.* 511. qui recte emendat. Prave enim antea in omnibus nostris libris legebatur Ἀδελφῶν. Φιλαίτερος δὲ, duplici, ut vides, mendo. *M. du S.*

Ibid. Φιλαίτερος] Quod si Illustr. *Spanh.* de Us. & praest. num. Diss. VIII. p. 511. ed. *Lond.* vel maxime non monuisset, mutandum hoc nominis in *Φιλέταιρος*, tamen hoc ex *Strab.* XIII. p. 595. *Appian.* de bell. Syr. p. 209. aliisque constaret. *J. H. Majus.* Idem jam vidit *Almelov.* in Ed. *Amst.* eundem advocans *Spanh.* Adde supra scholion secundum ad *Tox.* & *Thucyd.* III. c. 82. No. 48. ubi recte editum *φιλέταιρος*, licet tres Codd. habeant *φιλαίτερος*. *J. F. R.*

57. Περὶ Πέργαμον ἀρχὴν] Ἡ περὶ Πέργαμον ἀρχὴ est ipsum imperium Pergamenum. Sic *τὰ περὶ τὸ ἱερὸν, templum*, in *Heliod.* VII. 11. p. 320. *τὰ περὶ τὴν χώραν regio*, ap. *Isocr* in Areop. ab init. &c. *J. H. Maj.*

60. Ἄτταλος] De variis Pergamenor. regibus Attali nomen gerentibus, vid. magnum *Scalig.* can. Isag. XIII. p. 320. 321. & Cl. *Cellar.* hist. antiq. p. 50. seq.

Pergami imperium peperit pariter ac tenuit, annos natus octoginta vitam cum morte commutavit. Attalus is, qui Philadelphi cognomen habuit, Pergamenorum & ipse rex, ad quem etiam Scipio ille Dux Romanus venit, annorum octoginta duorum cum esset, e vita discessit.

Πέργαμον ἄρχην, καὶ κατέσχεν, εὐνῦχος ὤν. κατέστρεψε δὲ τὸν βίον, ὀγδοήκοντα ἐτῶν γενόμενος. Ἄτταλος δὲ ὁ ἐπικληθεὶς Φιλάδελφος, τῶν Περγαμηνῶν ἐννάτος βασιλεύων, πρὸς ὃν καὶ Σκηπίων ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς ἀφίκετο, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐξέλιπε τὸν βίον.

13. Mithridates Ponti rex, cognomine Conditor, Antigonum Coclitem fugiens in Ponto mortuus est, cum vixisset quatuor & octoginta annos, ut refert Hieronymus, & scriptores alii. Ariarathes Cappadocum rex, duo & octoginta vixit annos, ut narrat Hieronymus. Poterat forte diutius superstes esse: sed captus in praelio contra Perdiccam, & in crucem actus est.

Μιθριδάτης δὲ ὁ Πόντου βασιλεὺς, ὁ προσαγορευθεὶς Κτίστης, Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγων, ἐπὶ Πόντου ἐτελεύτησε, βιώσας ἔτη τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα, ὥσπερ Ἱερώνυμος ἱστορεῖ, καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς. Ἀριαράθης δὲ ὁ Καππαδοκῶν βασιλεὺς, δύο μὲν καὶ ὀγδοήκοντα ἔζησεν ἔτη, ὡς Ἱερώνυμος ἱστορεῖ· ἐδυνήθη δὲ ἴσως καὶ ἐπὶ πλέον διαγενέσθαι, ἀλλ' ἐν τῇ πρὸς Περδίκκαν μάχῃ ζωγρηθεὶς, ἀνεσκολοπίσθη.

14. Cyrus, Persarum rex, antiquus ille, ut indicant Persarum atque Assyriorum

Κῦρος δὲ ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὁ παλαιὸς, ὡς δηλοῦσιν οἱ Περσῶν καὶ Ἀσσυρίων ὅροι,

59. Κατέστρεψε] Ἐτελεύτησε. *V.*

seq. *J. H. Majus.*

Ἄτταλος δὲ — Φιλάδελφος] Non confundendum hunc, quod factum a *Scaligero*, cum Philometore Attalo Eumenis filio, cujus hic Philadelphus frater fuit, ostendit *Spanhem.* Diss. 8. p. 512. *J. M. G.*

Ibid. Φιλάδελ.] Vide eundem *Spanh.* 512. *M. du S.*

66. Κτίστης] Vide *Spanh.* 479. *M. du S.*

Κτίστης] Hunc titulum egregie illustravit laudatus modo *Spanh.* diss. 9. p. 561. seq. *J. M. G.*

Ibid. Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγων, ἐπὶ Πόντου ἐτελεύτησε, βιώσας] Sic distinguunt viri docti, & ad hunc distinctionis canonem formant quoque versionem, quasi Lucianus annotari vellet eum in Ponto mortuum fuisse, quod mihi ab hoc sermone alienum videtur, & distinguendum esse φεύγων ἐπὶ Πόντου, ἐτελεύτησε βιώσας &c. *Antigonum Coclitem fugiens in Pontum, mortuus est.* Quam fugae viam quum adnotat, tacite dat intelligendum, qua occasione regni Pontici conditor exstiterit. Et sane sic loquitur rursus auctor in *Navigio*: Προϊόντων δὲ ἤδη τῶν ἐπὶ Κορίνθου λόγων τὸ ὀρθιώτερον. Et alibi plura de hac constructione dicentur, quum persuaserint sibi viri docti debere hanc poni in quarto casu, sed temere. *J. G.*

67. Φεύγων ἐπὶ Πόντου] Haec jungere & interpretari *fugiens in Pontum*, suasit *Gronov.* non satis recte, cum Graeca vix eum sensum patiantur. Nec juvat virum doctum loc. ex Nostro, ubi προϊόντων δὲ ἤδη τῶν ἐπὶ Κορίνθου. Ibi enim ne verbum quidem φεύγων occurrit, & reticetur ὁδὸν, & syntaxis tota alia est, & haec verborum mens: *procedamus via ad Corinthum ducente*, quo pacto bene ἐπὶ cum genit. effertur; at nostrae constructionis alia est necessitudo, ac φεύγων cum ἐπὶ, quando motum ad locum involvit, post se habet accusandi casum. Sic ἐπὶ τὰ ὄρη ἀναφεύγειν in *Arr.* ἀναβάσει L. I. I. p. 201. & *S. Matth.* XXIV. 16. quod alias & εἰς & πρὸς τὰ ὄρη φεύγειν dicitur. De ipsa Mithridatis fuga videndus *Appian. Al.* l. c. p. 303. *J. H. Maj.* At possem pro *Gron.* alia adferre, ut *Thucyd.* V. c. 54. ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου. *Domum abierunt*, & c. 55. διελύθησαν ἐπ' οἴκου, aliaque, si opus foret hic ita construere; jam nolim. *J. F. R.*

74. Ἀνεσκολοπίσθη] Creberrime hoc verbo uti Lucianum, in *Jud. Voc.* in *Tim. Contempl. Jov Conf. Jov. Trag. Philops.* Ac *de mort. Per.* idemque esse quod ἀνεπάρησε, ostendit *J. H Maj.* quum *Appian* p. 302. in eadem historia vice ejus ponat ἀνεπάρησε, quod idem valere monstrat *Lips.* de cruce I. 4. p. 16. 17. Conf. *Jov. Conf.* c. 16. ubi *Gesn.* id reddidit *in palum agi.* *J. F. R.*

76. Κῦρος] Obiit μάλα πρεσβύτης, dixit *Xenoph.* Cyrop. VIII. p. 233. Verum de ejus morte varia narrant scriptores. Adi *Cellar.* Hist. antiq. p. 14. *J. H. Majus.*

ὅροι, οἷς ϗ Ὀνησίκριτος ὁ τὰ περὶ Ἀλεξάνδρου συγγράψας, συμφωνεῖν δοκεῖ, ἑκατοντούτης γενόμενος ἐζήτει μὲν ἕνα ἕκαστον τῶν φίλων· μαθὼν δὲ τοὺς πλείστους διεφθαρμένους ὑπὸ Καμβύσου τοῦ υἱέος, καὶ φάσκοντος Καμβύσου κατὰ πρόσταγμα τὸ ἐκείνου ταῦτα πεποιηκέναι, τὸ μὲν τι πρὸς τὴν ὠμότητα τοῦ υἱοῦ ἀφελληθείς, τὸ δέ τι, ὡς [a] παρανομοῦντα αὐτὸν αἰτιασάμενος, ἀθυμήσας ἐτελεύτα τὸν βίον.

cippi, quibus etiam Oneſicritus, vitae Alexandri ſcriptor, conſentire videtur, centotum annorum cum eſſet, amicorum unumquemque requiſivit. Comperto autem, plerosque interfectos a Cambyſe filio ſuo, qui ipſius ſe imperio feciſſe diceret, contriſtatus partim, quod male audiret propter crudelitatem filii, partim, quod facinora ipſius coarguiſſet, vitam finiit.

Ἀρταξέρξης ὁ Μνήμων ὀπλήθης, ἐφ' ὃν Κῦρος ὁ ἀδελφὸς ἐστρατεύσατο, βασιλεύων ἐν Πέρσαις ἐτελεύτησε νοσῶν, ἐξ ϗ ὀγδοήκοντα ἔτη γενόμενος· ὡς δὲ Δείνων ἱστορεῖ, τεσσάρων ϗ ἐνενήκοντα. Ἀρταξέρξης, ἕτερος Περσῶν βασιλεύς, ὃν φησιν ὀπί τῶν πατέρων τῶν ἑαυτοῦ Ἰσίδωρος ὁ Χαραχηνὸς συγγραφεὺς βασιλεύειν, ἔτη τρία ϗ ἐνενήκοντα βιοὺς, ὀπιβουλῇ τοῦ ἀδελφοῦ [b] Γωσίθρου

15. Artaxerxes Memorioſi cognomine notus, contra quem Cyrus frater expeditionem moverat, regnans in Perſis, morbo finiit annos natus ſex & octoginta: ut vero Dino prodidit, quatuor & nonaginta. Artaxerxes Perſarum rex alius, quem patrum ſuorum aetate regnaſſe dicit Iſidorus Characenus hiſtoricus, tres & nonaginta annos cum vixiſſet, inſidiis fratris ſui Gofithris

a Παρανομοῦντα] Παρανοοῦντα *Fl.* b Γωσίθρου] Γωσίθρα *J.* cum *V2.*

78. Ὅροι] Quid hoc ſit, haud facile credo adſtruent, qui hic ad *Cippos* confugiunt. Ego, ſi ſcriptura haec genuina ſit, malo *Chronologiam* intelligere, quam *Cippos*. *M. du S.*

Ὅροι] *Ant. Æmil.* in nott. Mſſ. *Ipſi cippi, qui limites deſignabant, hic intelliguntur.* Tu vero lapides aut columnas intellige, λίθους, στήλας, exponente *Jul. Pollice* III. S. 85. Nam his, aeque ut tabulis aeneis, inventa artium, resque notatu dignas inſcribebant veteres Babylonii, Aegyptii, Graeci, Romani; vid. *Holſtenium* ad Porphyr. de vit. Pythag. p. 5. ſeq. *Reineſ.* var. lectr. I. 22. p. 97. *Huet.* demonſtr. Evang. prop. IV. c. 2. §. 14. *Marsh.* can. chron. ad ſecul. XV. p. 418. *Fabric.* Bibl. Gr. I. 11. p. 73. &c. *J. H. Majus.*

Ibid. Ὀνησίκριτος] Hujus hiſtoria extabat, ut vides, Luciani aetate, ex qua confirmatur Xenophontis de morte Cyri narratio a vulgari tantopere abhorrens, quae a Tomyri obtruncatum tradit. De hoc ſupra ad Συνήρ. c. 40. & infra Πάρ. c. 25. *M. du S.*

Ὀνησίκριτος] Philoſophus fuit ex Diog. Cynici contubernio, *Plut.* in Alex. p. 701. etiam hiſtoricus, ibid. p. 691. nec non gubernator naviculae, oſtendente *J. Gron.* ad Arr. VI. 2. p. 237. *J. H. Maj.* De Oneſicrito Aeginenſi vid. *Laërt.* 6, 75. & de hoc noſtro (niſi idem eſt) Aſtypalenſi, *Menag.* ad *Laërt.* 6, 84. In ignem ſe conjeciſſe & periiſſe docet Lucian. *Mort. Peregr.* *Benner.*

91. Δείνων] Scripſerat hic *Perſica*; eique plurimum ſeſe de Perſicis rebus credere ait *Corn. Nepos* in Cononе. Meminerunt *Athenaeus* & *Diog. Laërt.* *Muret.* Var. Lect. XI. 14. Addit etiam his *Ciceronem* a ſe ex Mſ. codice emendatum de Divin. I. p. m. 228. A. recte, ut mihi quidem videtur. V. *Voſſ.* de Hiſt. Gr. & *Periz.* ad *Ælian.* VII. 1. *M. du S.*

94. Ἰσίδωρος ὁ Χαραχ.] Accuratiſſime de hoc agit *Dodwell.* peculiari Diſſert. inſerta T. 2. Geogr. minor. cura *Hudſoni* editorum. *J. H. Majus.*

97. Σιναρθοκλῆς] Quod de hoc Parthorum rege, & ſtatim de *Mnaſcire* habet Noſter, alibi vix reperias, immo vix nomina eorum deprehenduntur. Adeo verum eſt quod *Scalig.* can. Iſag. l. 3. p. 316. pronunciat, multa ex ingenio divinare *Onuſr. Panvinium* in texenda Parthor. regum ſucceſſione, quam ſatis exploratam non habemus &c. *J. H. Majus.*

Ibid. Παρθυαίων] Breviter *Suid.* Παρθυαῖος, ἀπὸ τόπου. Plenius *Steph. Byz.* Παρθυαῖοι ἔθνος πάλαι μὲν Σαυθικὸν, ὕστερον δὲ φυγὸν ἢ μεθοικίσαν ἐπὶ Μῆδα &c. Mox ait: *Parthyaeos* a Parthis alios haud eſſe, quod uberius probat *Salmaſ.* ad Solin. p. 1196. ſaepe Παρθυαῖοι ap. *Arrian.* Exp. Al. M. p. 179. 205. 207. 208. & ſeqq. itemque p. 352. ed. *Blancard.* *J. H. Majus.*

99. Ἀπὸ Σακαυράκων] Si non poenitet conjecturarum in re obſcura, cogitemus, an non huic populo nomen fecerint forte Graeci σαρακαύλων, qui *in Saracis* ſ. plauſtris *pernoctare*, & habitare adeo atque vivere, ſolent. Fuerint itaque τῶν ἁμαξοβίων cognati. Barbarum plauſtrum *Sarracum*, cujus hunc talem uſum oſtendit *Scheffer.* 2, 31. Firmat praeſertim de Alanis, quo

sithris periit. Sinarthocles Parthorum rex, annum jam agens octogesimum, ab Sacauracis Scythis reductus, regnare coepit, regnavitque annos septem. Tigranes Armeniorum rex, quicum Lucullus bellum gessit, quinque & octoginta annos natus fuit, cum morbo decederet.

16. Hyspasines, Characis, & locorum Erythraeo mari vicinorum rex, quinto & octogesimo anno ex morbo decessit. Teraeus, tertius ab Hyspasine rex duo & nonaginta annos cum vixisset, morbo finiit. Artabazus a Teraeo septimus qui Characem regnavit, sexto & octogesimo anno deductus a Parthis, regnum tenuit. Et Mnascires rex Parthorum sex & nonaginta annis vixit.

17. Massinissa Maurorum rex nonaginta

ἐδολοφονήθη. Σιναρθοκλῆς δὲ ὁ Παρθυαίων βασιλεὺς, ἔτ[ος] ὀγδοηκοστὸν ἤδη γεγονὼς, ὑπὸ Σακαυράκων Σκυθῶν καλαχθεὶς, βασιλεύειν ἤρξατο, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ἑπτά. Τιγράνης δὲ ὁ Ἀρμενίων βασιλεὺς, πρὸς ὃν [c] Λούκολλ[ος] ἐπολέμησε, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη γεγονὼς ἐτελεύτα νόσῳ.

[d] Ὑσπασίνης δὲ ὁ Χάρακ[ος], καὶ τῆς κατ' Ἐρυθρὰν τόπων βασιλεὺς, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη γεγονὼς ἐτελεύτησε. [e] Τήρα[ος] δὲ ὁ μὲν Ὑσπασίνην τρίτ[ος] βασιλεύσας, δύο καὶ ἐνενήκοντα βιοὺς, ἐτελεύτα νόσῳ. Ἀρτάβαζ[ος] δὲ ὁ [f] Τήραιον ἕβδομ[ος] βασιλεύσας Χάρακ[ος], ἕξ καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη καλαχθεὶς ὑπὸ Πάρθων ἐβασίλευσε. καὶ Μνασκίρης δὲ βασιλεὺς Παρθυαίων ἕξ καὶ ἐνενήκοντα ἔζησεν ἔτη.

Μασσινισσᾶς δὲ Μαυρουσίων βασιλεὺς, ἐνε-

c Λούκολλ[ος]] Λούκολλ[ος] *Fl.* Λούκολλ[ος] *Fr.* Nil mut. cett. *d* Ὑσπασίνης] Σπασίνης, & paullo post Σπασίνην rursus *P.* Recte cett. Ὑσπ—. *e* Τήραι[ος]] Τήραι[ος] male *Amst.* *f* Τήραιον] Sic *Amst. Fr. B1. P. S. H.* Τύραιον *Fl.* Γήραιον *J. Ald. V2.*

12. Καλαχθεὶς] Συνοδοχθεὶς *V.* Καλαπελεύσας. C.

quo nomine fere totam illam Scytharum barbariam comprehendit, *Ammian. Marcell.* 31, 2. p. 671. seq. *Gron.* Sed est etiam *Saraca* Sarmatiae Asiaticae civitas, ab eadem forte origine dicta, e Ptolemaeo apud *Cellarium* p. 756. *J. M. G.*

Ibid. Σακαυράκων] Rara aut nulla hujus populi Scythici alibi mentio. Sed *multitudo Scyth. populor. innumera*, ut ait *Plin.* VI. 17. Sin vero medica manu indiget locus, forsan legas Σακῶν Θ' Ἀμύρκων, vel uno nomine Χαυρακῶν. Vel, ut *Steinbeil.* Σακαραύλων, de quibus *Strab.* L. XI. p. 593. *J. H. Majus.*

Ibid. Καλαχθεὶς] *Marini* vita Procli. *M. du S.*

Καλαχθεὶς] Quid sibi velit hoc verbum, in ipsius historiae obscuritate, incertum est. Videtur tamen notare *reditum ab exilio.* Notum est saepe exulare, qui propter spem imperii suspecti aut exosi sunt imperantibus. Puto igitur hunc Parthorum regem exulasse apud Scythas; ut paullo post Artabazum Characenum regulum apud Parthos; utrumque suorum hospitum opera in regnum patrium deductum. *J. M. G.*

5. Ὑσπασίνης] *Leopard.* p. 153. Σπ— legere jubet. *M. du S.*

Ὑσπασίνης] Non ausim damnare diversam Orthographian nominis Barbari. Cui ignotum, *Hispaniae, Spaine, Espagnae* idem nomen? Quot verbis ab *Sp, Sb, Sch*, incipientibus *I* suum praeposuere Itali? Itaque fervet per nos *Hyspasines* spiritum illum suum barbarum, quem Graeci primo per *ὑ* expressere; alii deinde omiserunt propter asperitatem, quale quiddam in *Hlodovaeo, Chlodovaeo, Ludovico*, factum novimus. *J. M. G.*

Ὑσπασίνης] Sic etiam, pro vulg. Σπασίνης legendum, permultis vincit *Majus* in Dissert. saepe laudata. *Menag.* vero in Ed. *Amst.* addiderat: Χάραξ Παστίνου. Ptolemaeo Susianae oppidum ad Sinum Arabicum, inter Tigrim & Eubaeum flumina situm. Male Interpres, *Characus.* De Isidoro Characeno mox sermo erit. *J. F. R.*

6. Ἐρυθρὰν] Recte docere *Reland.* Miscel. part. I. Diss. 2. & Arabicum sinum ita nominari, & vastum id mare, quod Arabiam, Persiam, Indiam, totamque Asiam alluit. Et sinum Persicum, cui *Charax* includebatur, esse maris rubri sinum, contendit *J. H. Majus.*

10. Ἀρτάβαζ[ος]] Qui XCV. annum agens tradidit se Alexandro M. *Curt.* VI. 5. *J. H. Majus.*

15. Μασσανισσᾶς] *Valerius Maximus* ad centesimum usque deducit. V. 2. alibi tantum nonagenarii modum excessisse ait, VIII. 14. *M. du S.*

Μασσανισσᾶς] Μασσανάσσης scribitur ap. *Appian.* in Pun. saepissime, & Μασσανάσσης ap. *Suid. Plin.* inter longaevos enumerat, quia LX. annis imperio praefue-

ἐνενήκοντα ἐβίωσεν ἔτη. Ἄσανδρος δὲ ὁ ὑπὸ τῷ θεῷ Σεβαστῷ ἀντὶ ἐθνάρχου, βασιλεὺς ἀναγορευθεὶς Βοσπόρου, ὃς ἔτη ὢν ἐνενήκοντα, ἱππομάχων καὶ πεζομάχων ἀδενὸς ἥσσων ἐφάνη· ὡς δὲ εἶδε τοὺς [a] ὑπὸ τῇ μάχῃ Σκριβωνίῳ προσιθεμένους, ἀποχόμενος σιτίων, ἐτελεύτησε, βιοὺς ἔτη τρία καὶ ἐνενήκοντα. Γόασος δὲ, ὥς φησιν Ἰσίδωρος ὁ Χαρακηνὸς, ὅτε τὸ ἑαυτοῦ ἡλικίας [b] Ὁμανῶν τὸ λιβανοφόρον βασιλεύσας, πενταικαίδεκα καὶ ἑκατὸν γεγονὼς ἔτη, ἐτελεύτησε νόσῳ. Βασιλέας μὲν οὖν τοσούτους ἱστορήκασι μακροβίους οἱ πρὸ ἡμῶν.

Ἐπεὶ δὲ καὶ φιλόσοφοι, καὶ πάντες οἱ περὶ

annos implevit. Aſander ille, qui a Divo Auguſto pro Ethnarcha rex Boſpori renunciatus fuerat, circa annum nonageſimum nullo neque equite neque milite deterior viſus eſt. Cum vero videret ſuos cives ad Scribonii ſe partes conferre, inedia de vita exiit, quam ad tres & nonaginta annos produxerat. Goaeſus, auctore Iſidoro Characeno, ipſius aequali, Omanorum in turifera regione rex, quindecim ſupra centum annos cum haberet, e morbo obiit. Tot reges longaevos nobis tradiderunt, qui ante nos ſcripſere.

18. Quando vero etiam Philoſophi, & omni-

a Ὑπὸ τῇ μάχῃ] Et ſic *Fl.* b Ὁμανῶν] Ex emendat. *Kuſt.* Ὁ Μάνων Edd. priores.

fuerit. Per XC. an. mundi incolam cum Noſtro facit *Appian.* p. 107. Et *Suid.* Majorem XC. annis epit. *Liv.* L. Vid. & *Val. Max.* VIII. 13. *J. H. Majus.*

16. Ἄσανδρ] *Spanhem.* 488. *M. du S.*

17. Θεοῦ Σεβαστοῦ] Multa hic *Majus* de nefanda illa adulatione Auguſtos *Dei* titulo ornandi in inſcriptt. & ſermone etiam, dum viverent; ſed quae exſcribere non licet. Adde mox c. 21. *J. F. R.*

20. Ὡς δὲ ἐῶρα τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ] An ſic legendum. ὡς δὲ ἐῶρα τοὺς ἑαυτοῦ ὑπὸ τὴν μάχην Σκριβ. &c. *F. G.*

Ὡς δὲ ἐῶρα τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ &c.] Verti debebat: *ut autem vidit eos, qui ſub ipſum pugnae tempus ad Scribonium deficiebant.* Ea hiſtoria extat ap. *Dio. Caſſ.* L. 54. Scribonius qui ſe a Mithridate ortum gloriabatur, regnum Boſpori adfectavit, & ut ex hoc loco colligitur, defectione militum ad anguſtias maximas redactus Aſander rex Boſpori inedia mortem ſibi conſcivit, in cujus locum regnavit Scribonius, qui expeditionis ſuae & regni affectati Auguſtum auctorem mentiebatur. Sed paullo poſt a Boſporanis ipſis, qui dolum deprehenderant, caeſus eſt; & in ejus locum regnavit Polemo, quem Vipſanius Agrippa contra Scribonium adornaverat. *J. P. a G.*

Ibid. Τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ] Non puto Graece dici poſſe τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ *milites in procinctu ſtantes*, vel *praelium jam ingreſſos*, quod poſtulat *Palmeriana* interpretatio: neque, quod *Spanhemio* placebat, Diſſ. 8. p. 488. *rem militarem Scribonio creditam.* Neque bene junguntur iſta, *cum videret milites in praelio a ſe deficere; inedia vitam finivit.* Bene jungas, *manus ſibi intulit*, vel aliud celeris mortis genus. Auſim confirmare, neque hic de fortuna unius praelii ſermonem eſſe: neque oſtendi poſſe, qui ſic vel *aciem*, vel *rem militarem* deſcripſerit, οἱ ὑπὸ τῇ μάχῃ. Quid ſi igitur pro μάχῃ, quod profecto huc non convenit, legamus ἀρχῇ; Angebat ſenem τοὺς ὑπὸ τῇ ἀρχῇ *cives ſuos, imperio ſuo ſubjectos*, paullatim ſe conferre ad Scribonium, ventoſum hominem, & ementitis Auguſti promiſſis homines, forte ipſam quoque conjugem Aſandri, Dynamia, ſollicitantem, quod facile colligas e *Dionis* verbis lib. 54. p. 538. B. Sic certe poſuiſſe in translatione, ſine fraude fuerit. *J. M. G.*

23. Γόασος δὲ, ὥς φησιν Ἰσιδωρ] Iſidorus hiſtoricus, ut occupavit *Benedict.* vocatur Characenus, quia Charace oriundus fuit: ſed deinde, mea ex ſententia, ſcribendum Ὁμανῶν, ita ut *Goaeſus Omanorum*, qui regionem Thuriferam (hoc additur, ut ab aliis ejusdem nominis populis diſtinguantur, quomodo & *Plin. Canam thuriferae regionis* dixit) inhabitans fuerit rex: totusque locus ita vertendus ſit: *Goaeſus vero, Iſidori Characeni, ut ipſe narrat, tempore Omanorum, qui regionem Thuriferam colunt, rex.* Sic ſenſus clariſſimus, qui alio qui nullus. *G. Cuper.* Obſ. L. 4. c. 18. *Almel.*

25. Ὁμανῶν] In Impreſſis ὁ Μάνων, *Kuſterus* Ὁμανῶν reponit Omanenſium, & adire jubet *Steph. Byzant.* V. Ὄμανα, quod ego ſequutus ſum. *M. du S.*

Ὁ Μάνων] An legendum Ὁμάνων plur. genitivo? *AE. M.* Idem habet *Gujet.* in notis Mſſ. *J. F. R.*

27. Βασιλίας] Atticos antiquos eos caſus nominum in ας non contraxiſſe, nimis multis hic probat Cl. *Majus.* Adde Cl. *Graev.* ad Soloec. c. 8. ubi ἱππεῖς ſoloeciſmus pronuntiatur. *J. F. R.*

29. Πάντες οἱ περὶ π. ἔχοντες] Nimis aperte falſum, *omnes* literarum ſtudioſos longaevos fuiſſe. Suſpicor itaque legendum πάντως, quo adverbio oſtendat auctor, non philoſophos modo arctiore appellatione ita dictos, verum *omnino*; vel *in univerſum* homines literatos, ſe commemoraturum. Si tamen mutare quis quid dubitet; poteſt πάντας ſumere πανταχοῦς, ut πᾶσαν νόσον ſanaſſe Dominus noſter dicitur *Matthaei* IV, 23. &c. *J. M. G.*

32. Ἰσο-

omnino literarum cultores, qui curam & ipsi sui ipsorum *exquisitiorem* habent, ad longam senectutem pervenere; scribamus etiam de his quotquot in literarum monumenta relati sunt, & primos quidem Philosophos. Democritus Abderitanus, annos natus quatuor supra centum, abstinens a cibo vitam finiit. Xenophilus musicus, eminens, ut ait Aristoxenus, philosophia Pythagorae, supra quinque & centum annos Athenis vixit. Solon, & Thales, & Pittacus, qui de septem illis qui sapientes vocantur, fuere, centum quisque annos vixerunt.

19. Zeno, Stoicae philosophiae princeps, octo & nonaginta, quem ajunt, cum

παιδείαν ἔχοντες, ἐπιμέλειάν πως ἢ ἕξιν ποιούμενοι ἑαυτῶν, εἰς μακρὸν γῆρας ἦλθον, ἀναγράψομεν ἢ τούτων τὰς ἱστορημένας, ἢ πρώτους γε φιλοσόφους. Δημόκριτος μὲν ὁ Ἀβδηρίτης, ἐτῶν γεγονὼς τεσσάρων ἢ ἑκατόν, ἀποχόμενος τροφῆς ἐτελεύτα. Ξενόφιλος δὲ ὁ μουσικὸς, ὥς φησιν Ἀριστόξενος, προσχὼν τῇ Πυθαγόρου φιλοσοφίᾳ, ὑπὲρ τὰ πέντε καὶ ἑκατὸν ἔτη Ἀθήνησιν ἐβίωσε. Σόλων δὲ, ἢ Θαλῆς, ἢ Πιττακὸς, οἵ τινες τῶν λεγομένων ἑπτὰ σοφῶν ἐγένοντο, ἑκατὸν ἕκας ἔζησεν ἔτη.

Ζήνων δὲ ὁ τῆς Στωϊκῆς φιλοσοφίας ἀρχηγὸς, ὀκτὼ ἢ ἐνενήκοντα, ὃν φασιν εἰσερχό-

ε Ἀναγράψωμεν] Ἀναγράψομεν marg. *AIW.*

32. Ἰσορυμένους] Audis profitentem se dicturum de philosophis *Longaevis* ἰσορυμένους, quod hic ideo de iis intelligo, qui ex historia jam noti erant, quia Demonactis, quem mirabatur Lucianus, nulla mentio, cum tamen ad centesimum ferme annum vitam produxerit. Δημων. c. 63. Immo in vivis adhuc, cum haec a Luciano scriberentur, fuisse existimo. *M. du S.*

Ἰσορυμένους] Ἰσορύμενος scripsi. *Solan.* nescio num casu an de industria. *J. F. R.*

33. Δημόκριτος μὲν ὁ Ἀβ.] Qui omnia ridebat, quemque Noster vicissim ridet in *Vit. Auct.* c. 13. quem toties laudat *Ælian.* & V. H. IV. 20 & de an. XII. c. 16. 17. 18. 19. 20. ejus absque dubio scriptum περὶ φύσεως in animo habens. Ab Hippocrate liberatum insania, relatum in fabulas a *V. C. Heumanno*, in Act. Philos. part. IV. p. 670. *J. H. Majus.*

34. Τεσσάρων ἐ ἑκατ.] Alii de hujus morte fama est apud *Diog. Laërt.* p. 248. B. apud quem etiam mendum esse in numeris, ubi ρθ', pro ρδ', legitur, monuit *Meursius*, qui observat corruptum etiam *Diodorum*, cum annos tantum XC. eidem Democrito tribuit L. XIV. Et male referri in *Chron. Alex.* ad Ol. CV. annum secundum, vid. *Lactant.* p. 298. *M. du S.*

36. Ξενόφιλος — πέντε ἐ ἑκατὸν] Et quidem sine ullo corporis incommodo: quod solitarium esse, & id solitarium reperiri exemplum, ait *Plin.* *AE. M.*

Ξενόφιλος — πέντε ἐ ἑκατὸν] Idem de eo tradit *Val. Max.* VIII. 14. eundemque Aristoxenum auctorem affert, de quo vide *Ciceronem* Tusc. I. 10. & in eum emend. Cl. *Bentleji*, cui illustrandae miror non esse additam scriptoris aetatem. Vixit autem circa Olymp. CXII. In Pythagoraeorum indice comparet, quem ab *Jamblicho* concinnatum habemus, & inter Cyzicenos recensetur. p. Ed. *Kuſt* 218. cum alibi, No. 251. Chalcidensem dixisset. Quin ipse Pythagoras CIV. annos vixisse traditur. Vide *Phot.* Cod. CCXLIX. *M. du S.*

Ξενόφιλος] Praeter *Val. Max.* VIII. 13. Vid. *Plin.* VII. 50. & *Ælian.* de an. II. 11. p. 87. *J. H. Majus.*

Ibid. Ἀριστόξενος] Musicus & historicus, de quo, ut alios taceam, videndus est *Rittersh.* ad *Malchi* vit. Pythag. p. 5. *J. H. Majus.*

39. Σόλων] LXXX. tantum tribuunt *Diogen. Laërt.* p. 15. E. & *Suidas.* *M. du S.*

Σόλων] *Meursii* consule libellum de Solone, ubi c. 30. de longa ejus vita, cumulatis veterum testimoniis disserit. *J. H. Majus.*

Ibid. Θαλῆς] LXXVII. vel XC. tribuit *Diogenes* p. 9. E. haud plures. *M. du S.*

Θαλῆς] Conspirat cum Luciano *Syncellus* in Chronico. Verum *Apollod.* anno LXXVIII. & Socrates nonagesimo ad plures eum abiisse volunt ap. *Laërt.* I. 38. Attigisse annum XCII. contendit *Stanl.* in Solone c. 12. *J. H. Majus.*

Ibid. Πιττακὸς] Non ultra LXXX. concedit *Suidas.* Ultra LXX. *Laërt.* I. 79. *M. du S.*

40. Κλεοβούλων ἑπτὰ σοφῶν] Itaque de istis sapientibus dubitasse videtur Noster. Nec paria de numero, nomine arteque illorum tradunt auct. v. *Phil. Carol.* ad *A. Gell.* p. 27. s. *Larraeus* in hist. VII. Graec. sapientum, Gallice edita 1713. pr. part. I. *J. H. Majus.*

42. Ζήνων] Consentit *Laërt.* VII. 28. quamvis aliter Persaeum existimare indicet, quem proinde confutavit *Stanlej.* *J. H. Majus.*

43. Ὀκτὼ ἐ ἐνενήκοντα] *Diog. Laërt.* eundem numerum agnoscit p. 171. B. Quamquam & alium auctorem adducit LXXII. tribuentem. *M. du S.*

Ibid. Εἰσιρχόμενον] Aliquantulum discrepat *Diog. Laërt.* loc. cit. e schola enim prodeunti id accidisse, ait, exclamasseque ex fabula *Niobe*, ἔρχομαι τί μάτην; sed idem in Epigrammate F. eodem modo mortem ejus tradi ait, quo a Luciano hic narratur, nisi quod de concione nihil habet. *M. du S.*

χόμενον εἰς τ' ἐκκλησίαν, ϗ προσπταίσαντα, ἀναφθέγξαϛθ, τί με βοᾷς; ϗ ὑποφρέψαντα οἴκαδε, ϗ ἀποχόμενον τροφῆς, τελευτῆσαι τ' βίον. Κλεάνθης δὲ ὁ Ζήνωνος μαθητὴς, ϗ διάδοχος, ἐννέα ϗ ἐνενήκοντα ἔτη γεγονὼς ἔτη, * φῦμα ἔσχεν ὑπὸ τῷ χείλει, ϗ ἀποκαρτερῶν, ἐπελθόντων αὐτῷ παρ' ἑταίρων τινῶν γραμμάτων, προσενεγκάμενος τροφὴν, ϗ πράξας ἃ ἐβούλοντο οἱ φίλοι, ἀποχόμενος αὖθις τροφῆς, ἐξέλιπε τ' βίον.

in concionem prodiret, & *lapsus* offenderet, exclamasse, *Quid me vocas?* (o terra!) reversumque domum, inedia vitam finiisse. Cleanthes autem discipulus Zenonis & successor novem & nonaginta annos natus, tuber in labio nactus est, jam suscepto moriendi consilio, cum supervenirent ipsi a sodalibus quibusdam literae, cibo assumto perfecit, quae rogaverant amici, tum denuo a cibis se abstinens de vita exiit.

Ξενοφάνης δὲ ὁ [b] Δεξίνου μὲν υἱὸς, Ἀρχελάου δὲ τοῦ Φυσικοῦ μαθητὴς, ἐβίωσεν ἔτη ἓν ϗ ἐνενήκοντα. Ξενοκράτης δὲ Πλάτωνος μαθητὴς γενόμενος, τέσσαρα ϗ ὀγδοήκοντα. Καρνεάδης δὲ ὁ τ' νεωτέρας Ἀκαδημίας ἀρχηγὸς, ἔτη πέντε ϗ ὀγδοήκοντα. Χρύσιππος ἓν ϗ ὀγδοήκοντα. Διογένης δὲ ὁ Σελευκεὺς ἀπὸ Τίγριος, Στωϊκὸς φι-

20. Xenophanes Dexini filius, Archelai Physici discipulus, annos vixit nonaginta unum. Xenocrates Platonis auditor, quatuor & octoginta: Carneades, junioris Academiae princeps, annos quinque & octoginta: Chrysippus unum & octoginta: Diogenes Seleucienſis ad Tigrim, Stoicus phi-

a Φῦμα] Φύμα Edd. vulgo. b Δεξίνου] Δεξίου *Diog. Laërt.* & *Clem. Alex.*

49. Φῦμα] Φυφάμιον, * ψύφα. *V.*
50. Καὶ ἀποκαρτερῶν] Ἑαυτὸν λιμῷ † ἢ ἀγχόνῃ ἐξάγων. *V.*

* Ψάφα] Ψόφα edita. Emendavit *M. du S.*

† Ἢ ἀγχόνῃ] Absurde hoc additur. Exstat tamen etiam in C.

62. Ὁ Σελευκεὺς] Ἐστὶ δὲ Σελεύκεια ϗ ἐπὶ Τίγριδι τῷ ποταμῷ. *V.*

48. Ἐννέα] LXXX. tantum tribuit *Diog. Laërt.* p. 206. F. mortemque aliter narrat. *Valer. Max.* VIII, 7. eundem cum nostro numerum annorum tradit. *M. du S.*

50. Ἀποκαρτερῶν] Quod *Schol.* & *Suid.* de laqueo dicunt, in dubium merito vocat *H. Steph.* Thes. T. 2. 1598. Exstabat titulo Ἀποκαρτεροῦντος olim *Philemonis* comoedia, v. ejus fragm. p. 292. Utitur & *Polyaen.* VIII. 32. p. 769. Πορκία — ἀποκαρτερεῖν ἐπειρᾶτο, vertente *Vultejo*; *Porcia — inedia vitam finire conabatur.* Eod. sensu est ap. *Dionem* p. 440. διέφθειρεν ἑαυτὴν ἀποκαρτερήσασα. *J. H. Majus.*

54. Ἐξέλιπε τ' βίον] Sic plene supra c. 12. f. Et infra de *Isocr. Alciphr.* III. ep. 28. Nonnumquam reticetur βίος, *Dion. Hal.* IV. p. 238. *Arrian.* Exp. Al. VI. 25. *Zozim.* I. 70. *J. H. Majus.*

55. Ξενοφάνης δὲ ὁ Δεξίνου] Vid. *Diog. Laërt.* p. 241. & *Clem. Alex.* apud quos Δεξίος dicitur pater vel Ὀρθομένης. *M. du S.*

Ξενοφάνης] C. amplius annis vixisse quorundam auctoritate nixus arbitratur *Fabric.* Bibl. Gr. II. 23. p. 757. qui tamen in nott. ad *Sext. Emp.* I. 12. p. 276. XC. amplius annos ex mente *Laërt.* & Luciani eidem tribuit. *J. H. Maj.* Sed in nott. ad *Sext. Emp.* I. p. 58. ait: „ Lucian. in *Macrob.* annos ei tribuit unum „ & nonaginta. At hoc refellit ipse Xenophanes „ XCII. aetatis suae annum commemorans in versi„ bus quos servavit *Laërt.* IX. 19. Itaque in Codd. „ Luciani forte perperam scriptum a Librariis γά pro ϕά. *J. F. R.*

Ibid. Δεξίνου] Δεξίου scriptum est ap. *Laërt. AE. M.* Vid. *Diog. Laërt.* in vita Xenophanis, & in eam Commentator eruditissimus *Aegid. Menag.* *Alm.*

Ibid. Ἀρχελάου] Sunt qui nullum ei fuisse praeceptorem tradant, qui concedunt, a Botone Athenienſi doctum volunt. *Diog. Laërt.* ib. D. *M. du S.*

57. Ἐν ᾧ ἐτῶν.] *Censorinus* de die natali ultra centesimum vitam produxisse tradit; [Certe Xenophanes ipse in versibus apud *Laërtium* ib. E. ait se vixisse LXVII. & XXV. hoc est XCII. *J. de la Faye*] Consule *Scalig.* ad *Euseb.* Chron. *M. du S.*

Ibid. Ξενοκράτης] *Diog. Laërt.* LXXXII. tribuit Xenocrati L. IV. p. 99. E. *Meursius* neutrum probat, quem consule de Arch. Ath. IV. c. 12. 113. & 167. Is enim

philoſophus ; octo & octoginta : Poſidonius Apameenſis Syriae , lege autem Rhodius , Philoſophus , & idem Hiſtoricus, quatuor & octoginta : Critolaus Peripateticus , ſupra duos & octoginta.

λόσοφος, ὀκτὼ καὶ ὀγδήκοντα. Ποσειδώνιος ὁ Ἀπαμεὺς ὁ Συρίας, νόμῳ δὲ Ῥόδιος, φιλόσοφός τε ἅμα, καὶ ἱστορίας συγγραφεὺς, τέσσαρα καὶ ὀγδήκοντα. Κριτόλαος ὁ Περιπατητικὸς, ὑπὲρ δύο καὶ ὀγδήκοντα.

21. Plato Divinus , unum & octoginta. Athenodorus Sandonis F. Tarſenſis , Stoicus , qui Divi quoque Caeſaris Auguſti praeceptor fuit , a quo etiam tributis levata eſt Tarſenſium civitas , duo & octoginta annos natus in patria mortuus eſt , cui honorem quotannis habet Tarſenſium populus , tanquam Heroi. Neſtor Stoicus e Tarſo Caeſaris Tiberii praeceptor , annos duo & nonaginta : Xenophon Grylli F. ſupra nonaginta vixit annos.

Πλάτων δὲ ὁ ἱερώτατος, ἓν καὶ ὀγδήκοντα. Ἀθηνόδωρος, Σάνδωνος, Ταρσεὺς, Στωϊκὸς, ὃς καὶ διδάσκαλος ἐγένετο Καίσαρος Σεβαστῷ θεῷ, ὑφ' ᾧ ἡ Ταρσέων πόλις καὶ φόρων ἐκυφίδη, δύο καὶ ὀγδήκοντα ἔτη βιὺς, ἐτελεύτησεν ἐν τῇ πατρίδι, καὶ τιμὰς ὁ Ταρσέων δῆμος αὐτῷ κατ' ἔτος ἕκαστον ἀποπέμπει ὡς ἥρωϊ. Νέστωρ δὲ Στωϊκὸς ἀπὸ Ταρσοῦ, διδάσκαλος Καίσαρος Τιβερίου, ἔτη δύο καὶ ἐνενήκοντα. Ξενοφῶν δὲ ὁ Γρύλλου, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἐβίωσεν ἔτη.

22. Hi philoſophi nobiles. Inter Hiſto-

Οὗτοι μὲν φιλοσόφων οἱ ἔνδοξοι, συγγρα-

φέων

enim CIII. vixiſſe contendit. *M. du S.*

59. Καρτάδης] Eundem annorum numerum & *D. Laërt.* habet in ejus vita ; p. 112. E. apud *Ciceronem* & *Val. Max.* VIII. 7. ampliatum ferunt ad XC. usque. *M. du S.*

61. Χρύσιππος] LXXIII. Apud *Diog. Laërt.* p. 209. A. Octogeſimo anno relictam ab eo Logicam , quam ante quadrageſimum inchoaſſet. *Valer. Maxim.* tradit. VIII. 7. *M. du S.*

Ibid. Διογένης δὲ ὁ Σελλεύς.] Babylonium vocat *Diog. Laërt.* p. 157. C. ſed de aetate, cum de eo obiter tantum dicat, tacet. *Diogenes* autem Sinopenſis nonagenarius prope deceſſit ; vide eundem p. 156. A. quod miror a Luciano praetermiſſum. *M. du S.*

Διογένης ὁ Σελ.] *Fabr.* Bibl. Gr. III. 15. p. 402. De memorabili ejus ſenecta nihil aſſervatum eſt in antiquis, qui ad nos pervenerunt, auctoribus. *J. H. Maj.*

63. Ποσειδώνιος] *Strabo* XIV. De aetate ſilent. ſed fuit is Ciceronis & Pompeji M. Magiſter, quem cum Alexandrino confundit *Suidas* , vid. *Voſſ.* I. 24. Fuit etiam alius Poſidonius Stoicus Alexandrinus Zenonis diſcipulus, de quo *Diog. Laërt.* p. 173. *M. du S.*

Ποσειδώνιος] Conſulendos de Poſidonio, patria Syro , ex Apamea , ſed Rhodio habito dictoque, quia Rhodi & philoſophiam profeſſus eſt Stoicam , & Remp. rexit, magno numero indicabit *Fabric.* d. l. p. 409. *J. H. Majus.*

66. Κριτόλαος] De quo Plutarchus , Cicero , Clemens Alexandrinus , & S. Empiricus. *M. du S.*

Κριτόλαος] V. eund. *Fabric.* L. III. 11. p. 294. & *Periz.* ad *Ælian.* III. 17. p. 210. *J. H. Majus.*

69. Πλάτων] Hinc luſus de quadrato numeri nove-

narii apud *Diog. Laërt.* p. 70. C. *M. du S.*

70. Ἀθηνόδωρος, Σάνδ.] Male Interpres , *Athenodorus Santonius.* Verte, *Sandonis filius* , & vid. nos ad *Laërt.* p. 15. *AE. M.*

Ἀθηνόδωρος] De hoc apud *Suetonium* nihil. Sandonis filium vertendum eſſe monuit *Menagius* ad *Laërt.* XV. I. Apud *Clem. Alex.* p. 20. A. ὁ τοῦ Σάνδωνος dicitur. Meminit hujus etiam *Plut.* Publicol. . ubi prave Σάνδων legitur pro Σάνδωνος. De receſſu hujus in patriam locus eſt *Dion. Chryſoſt.* illuſtris ſane ; in Or. ad Tarſ. fol. Ald. Ed. 274. *M. du S.*

Ἀθηνόδ. Σάνδ. Ταρσ. Στ.] Cuncta ap. *Strab.* XIV. p. 641. *J. H. Majus.*

76. Νέστωρ] Cujus meminit *Strabo*, l. d. *J. H. Majus.*

78. Ξενοφῶν] Aetatis non meminit *Diog. Laërt.* mortuum tantum dicit anno primo Ol. CV. Haec autem Luciani verba omnes rationes *Caſauboni* ad Athen. V. 17. conturbant, Xenophontemque a calumniis Athenaei abunde vindicant , ſi *Caſauboni* emendationem admittas. *M. du S.*

Ξενοφῶν] Noſtrum ſequitur, quod ad aetatis annos, *Stanlej.* ac *Fabr.* Bibl. Gr. III. 4. p. 71. A *Diod. Sic.* XV. p. 497. ἰσχνόγηρως vocatur. *J. H. Majus.*

80. Οὗτοι μὲν φιλοσόφων] Omiſit inter alios philoſophos Theophraſtum, qui teſte *Hieronymo* Ep. ad Nepot. ultra ſeptem & centum annos vixit. Quamquam & aliter *Diog. Laërt.* tradit , qui LXXXV. annos ei aſſignat ſed optime conjecit *Caſaubonus* pro οε'. ſcrib. ϱε'. ad *Theophr.* Char. p. m. 97. Conſule *Cenſorinum* , qui plerosque longaevos Philoſophos (de die natali c. 15.) nominat. *M. du S.*

φέων δὲ Κτησίβιος μὲ, ἑκατὸν εἰκοσιτεσσάρων ἐτῶν ἐν Περιπάτῳ ἐτελεύτησεν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς ἱστορεῖ. Ἱερώνυμος δὲ ἐν πολέμοις γενόμενος, καὶ πολλὰς καμάτους ὑπομείνας καὶ τραύματα, ἔζησεν ἔτη τέσσαρα καὶ ἑκατὸν, ὡς Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν περὶ Ἀσίας ἱστοριῶν λέγει, καὶ θαυμάζει γε τὸν ἄνδρα, ὡς μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας ἄρτιον ὄντα ἐν ταῖς συνουσίαις, καὶ πᾶσι τοῖς αἰσθητηρίοις μηδενὸς γενόμενον τῶν πρὸς ὑγίειαν ἐλλιπῆ. Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος, ὀγδοήκοντα καὶ πέντε. καὶ Φερεκύδης ὁ [a] Σύριος, ὁμοίως ὀγδοήκοντα καὶ πέντε. Τίμαιος ὁ Ταυρομενείτης, ἓξ καὶ ἐνενήκοντα. Ἀριστόβουλος δὲ ὁ Κασανδρεὺς, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη λέγεται βεβιωκέναι· τὴν ἱστορίαν δὲ τέταρτον καὶ ὀγδοηκοστὸν ἔτος γεγονὼς ἤρξατο συγγράφειν, ὡς αὐτὸς ἐν ἀρχῇ τῶν πραγμα-

ricos Cteſibius centum viginti quatuor annos natus in Peripato obiit, ut auctor eſt in Chronicis Apollodorus. Hieronymus in bellis verſatus, multos labores perpeſſus & vulnera, annos vixit quatuor ſupra centum, ut ait Agatharchides nona hiſtoriarum Aſiae, atque admiratur virum, qui ad ultimum vitae diem aptus fuerit conſuetudini hominum, nec in ullius ſenſus uſu aut ſanitate quidquam deſideraverit. Hellanicus Lesbius octoginta & quinque, & Pherecydes Syrus ſimiliter octoginta & quinque. Timaeus Tauromenites ſex & nonaginta: Ariſtobulus Caſſandrinus ſupra nonaginta annos dicitur vixiſſe: hiſtoriam autem quatuor & octoginta annos natus coepit ſcribere, ut ipſe refert in principio ope-

[a] Σύριος] Σύριος vult *Daviſ.* & *Gujet.* in nott. Mſſ. Nihil mut. libri noſtri. Λέριος *Majus.*

81. Κτησίβιος] Ex *Phlegonte Tralliano* patet, hic legi debere ἑκατὸν τεσσάρων, omiſſo ἔτεσιν, p. 167. (A. G. VIII. 2730.) *M. du S.*

Κτησίβιος &c.] Nemo omnium ex longaevis a Noſtro recenſitis, (ſi Neſtorem, Arganthonium, ac Tireſiam, ad fabulis conſecrata ſaecula pertinentes demas) vivendo Cteſibium ſuperavit, qui ultra CXX. annos ſuperſtes fuit. Eſtque is terminus vitae longiſſimus. *Pollio* in vita D. Claudii poſt init. *Moſen ſolum* CXXV. *an vixiſſe: qui cum quereretur, quod juvenis interiret, reſponſum ei, neminem plus eſſe victurum.* Adde *Lactant.* Inſt. 2. 12. f. *Serv.* ad Æn. IV. 653. *Auſon.* in Gripho, & in idyllio de aetatibus animalium, item Solonis & Mimnermi verſus ap. *Laërt.* I. 60. At vero haec felicitas non contigit *Cteſibio*, nec ſupergreſſus eſt CIV. annos. Diſerte *Phleg. Trallian.* c. 2. de Longaevis: Κτησίβιος ὁ ἰσομισγράφος, ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα, οὐ περίπατον δὲ ἐτελεύτα, ὡς Ἀπολλόδωρος ὁ τοῖς χρονικοῖς διδάσκει. Ad quae *Meurſ.* „ Uterque „ ecce *Apollodorum* auctorem laudat; ergo mendum „ in alterutro. Ac Phlegontem quidem noſtrum lemma capitis tuetur: οἱ δὲ ἑκατὸν τεσσάρων ἐτῶν μέχρι „ ἑκατὸν ἕξ ἀπογραψάμενοι. itaque ſine ullo dubio „ corrigendus Lucianus, ſcribendumque: ἑκατὸν τεσ„ σάρων ἐτῶν." De Apollodori χρονικῶν libris evolve *Fabr.* Bibl. Gr. III. 27. p. 668. *J. H. Majus.*

84. Ἱερώνυμος] Conf. ſupra c. XI. Nunc *Phlegontem* addo l. c. ſcribentem: Ἱερώνυμος ὁ συγγραφεὺς πολλοὺς μὲ χρόνους ὑπὸ ταῖς στρατείαις ἀνατλήσας, πολίσοις δὲ τραύμασιν ὑπὸ πολέμοις περιπεσὼν ἐτελεύτησεν, βιώσας ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα, ὡς φησιν Ἀγαθαρχίδης ὑπὸ τῇ ἐνάτῃ τῶν περὶ τὴν Ἀσίας ἱστοριῶν, de quo Agatharchidis opere vid. Bibl. Gr. *Fabric.* III. 8. p. 207. ſeq. *J. H. Majus.*

92. Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος] Ab *Agathemere* Geogr. I. pag. 2. ἀνὴρ πολυίστωρ vocatur; & talem fuiſſe, conjicimus ex innumeris ejus ſcriptis, quae ubivis laudantur, de quibus fuſe *Voſſ.* de Hiſt. Gr. IV. 5. in compendio autem *Wilhelmus Worth* in Tatiani orationem ad Graecos, pag. 5. *J. H. Majus.*

93. Φερεκύδης] *Voſſius* confundi hic duos Pherecydas a Luciano contendit. Unicum ſtatuit *G Worth.* ad Tatian. 14. Vid. *Salmaſ.* in Solinum 841. Ed. Par. *Diog. Laërt.* I. S. 119. p. 31. & *Fabricius* in Bibl. Gr. 779. Pythagorae praeceptor. *Lactant.* VII. 7. & 8. *Porphyr.* Vit. Pyth. No. 1. & not. *Diog. Laërt.* p. 214. 6. & 31. *Plut.* 1539. f. rem aliter narrat. Adde Cl. *Daviſium* ad Tuſc. I. c. 16. cum add. Et *Bentl.* emend. uterque Σύριος legi debere contendit. *M. du S.*

Φερεκύδης ὁ Σύριος] Vid. *Meurſ.* ad *Heſych.* p. 212. & ad *Hellad.* Chreſtom. 969. Unde conjici poteſt pro Σύριος vel Σύριος (nam utrumque occurrit) in textu noſtro legi poſſe Λέριος. *J. H. Majus.*

96. Κασανδρεὺς] Omnino ſcribendum Κασανδρεὺς, quamvis vulgata lectio *Aldinam* quoque edit. occuparit. De Ariſtobulo illo vid. *Voſſ.* I. 10. p. 54. 55. Et *Fabric.* Bibl. Gr. III. 8. p. 210. *J. H. Maj.* Nihil re-

pu-

operis. Polybius Lycortae F. Megalopolitanus rure rediens ex equo cecidit, unde morbum nactus diem obiit annorum cum esset duorum & octoginta. Hypsicrates Amisenus scriptor, multiplici doctrina eruditus, *vixit* annos duo & nonaginta.

23. Inter Oratores Gorgias, quem Sophistam quidam nominant, annos octo & centum. Abstinentia vero cibi finiit: quem ajunt interrogatum de caussa longae senectutis, & omnibus sensibus sanae, respondisse, quod nunquam ab aliorum se conviviis passus sit auferri. Isocrates sex & nonaginta annorum cum esset, Panegyricam orationem scripsit: circa annum vero undecentesimum, audito, Athenienses a Philippo pugna ad Chaeroneam victos, lamentabili

ιτείας λέγ. Πολύβιος δὲ ὁ Λυκόρτα, Μεγαλοπολίτης, ἀγρόθεν ἀνελθὼν, ἀφ' ἵππου κατέπεσε, καὶ ἐκ τούτου νοσήσας, ἀπέθανεν ἐτῶν δύο καὶ ὀγδοήκοντα. Ὑψικράτης δὲ ὁ [b] Ἀμισηνὸς συγγραφεὺς, ἀφ' ὧν πολλῶν μαθημάτων γενόμενος, ἔτη δύο καὶ ἐνενήκοντα.

Ῥητόρων δὲ Γοργίας, ὃν τινες σοφιστὴν καλοῦσιν, ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ. τροφῆς δὲ ἀποχόμενος, ἐτελεύτησεν· ὃν φασιν ἐρωτηθέντα τὴν αἰτίαν τοῦ μακροῦ [c] γήρως, καὶ ὑγιεινοῦ ἐν πάσαις ταῖς αἰσθήσεσιν, εἰπεῖν, ἀφ' οὗ μηδέποτε συμπεριενεχθῆναι ταῖς ἄλλων εὐωχίαις. Ἰσοκράτης ἐνενήκοντα καὶ ἓξ ἐτῶν γεγονὼς, τὸν πανηγυρικὸν ἔγραφε λόγον· περὶ ἔτη δὲ ἐνὸς δεόντα ἑκατὸν γεγονὼς, ὡς ἤκουσε τὸν Ἀθηναίων ὑπὸ Φιλίππου ἐν τῇ περὶ Χαιρώνειαν μάχῃ νενικημένων, πο-

b Ἀμισηνὸς] Ἐμισ— conjicit *Bochart.* Nil a vulgato abit *Fl.* c γήρως] γήρους *Fl.*

pugno; at nihil muto, quia & Κασάνδραν ap. Nostrum supra *Imag.* c. 7. & alibi, item Κασάνδρῳ uno σ. ap. *Diod. Sic.* p. 297. Ed. *Bas.* ac saepe alibi. Licet Κασσάνδρη *Homer.* ubique. item *Apollod.* XIII. p. 210. &c. *J.F.R.*

1. Πολύβιος] *Voss.* prae aliis adeundus I. 29. ubi hoc confirmatur. *J.H. Majus.*

5. Ἀμισηνὸς] Phoenicii Hypsicratis meminit *Tatianus* p. 128. Quem res Phoenicum lingua Ph. scripsisse narrat. Unde conjicit *Bochartus*, legendum hic Ἐμισηνός. vid. Geogr. S. p. 862. A. cum *Emisa* urbs sit Phoenices notissima. *M. du S.*

8. Γοργίας] Novem & centum tribuunt *Quintilianus* III. 1. p. 125. C. & *Suidas*. *Censorinus* cum nostro CVIII. (de die nat.) add. *Val. Max.* VIII. 14. CV. *Pausan.* Ed. poster. c. 17. *M. du S.*

Γοργίας] Vid. *Philostr.* in vitis Sophistar. I. 29. & *Olear.* p. 494. a. *J.F.R.*

9. Ἔτη] Octavum & nonagesimum impleviisse annum, a *Quintiliano* dicitur III. 1. p. 126. B. *Suidas* ad CVI. usque perveniisse ait. *Philostratus* fere centenarium obiisse p. 506. *Pausanias* XCVIII. Att. I. qui & cetera confirmat. *M. du S.*

Ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ] Inter senes collocatur ab *Ælian.* II. 35. *Fulgentio* p. 171. *Cic.* in Cat. Maj. p. 156. CV. an. ei adsignat *Pausan.* Eliac. poster. c. 17. f. CVII. autem *Cic.* l. d. p. 152. & *Val. Max.* VIII. 13. CVIII. *Censorin.* c. 4. *Plin.* VII. 48. *Philostr.* p. 494. Novem supra centum, *Suid.* v. Γοργίας, & *Quintil.* Inst. III. 1. *J.H. Majus.*

14. Ἐνενήκοντα ἓξ.] Discrepat *Valer. Max.* qui L. VIII. c. 7. ita scribit: [Isocrates nobilissimum librum, qui inscribitur πανηγυρικὸς, quartum & octogesimum agens, ita ut ipse significat, composuit . . . neque hoc stylo terminos vitae suae clausit: namque admirationis ejus fructum quinquennio percepit.] Sed ibi error est in numeris, *nonagesimum* enim pro *octogesimo* legendum esse, ex ipso Isocrate patet; quam veram esse scripturam *Ciceronis* de eo locus confirmat, de senectute. Quid ergo Luciano in mentem venit, ut XCVI. diceret, quem ipse *Isocrates* diserte XCIV. edidit? Dicam. Ex initio ejus libri XCIV. inceptum, ex fine autem ejusdem post exactum XCVI. editum esse, constat. *M. du S.*

Ibid. Ἰσοκράτης &c.] Adi *Photium* Cod. CCLX. p. 793. *Longinum* p. 12. *Voss.* de imit. Poët. p. 96. *Perizon.* ad *Ælian.* XIII. 11. *J.H. Majus.*

16. Ἐνὸς δεόντα ἑκατὸν] Ultra XC. annos vixisse haud dubitandum. Quum enim nonagesimum ageret annum interrogatus ut viveret? dixisse fertur, *veluti ille, qui jam nonagenarius mortem judicaret malorum extremum*, referente *Stob.* Serm. CXIV. fol. 108. annos XCVIII. ei adscribit *Plut.* vit. decem orator. p. 837. [junge *Philostr.* vit. Soph. I. 17. p. 506. ἀπέβαινε — ἀμφὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη, & *Tollium* dicto libro, p. 152. Solus *Suidas* CVI. annos ei tribuit, quem cum secutus fuisset *Dan. Nesselius*, censuram experiri debuit Cl. *Reimmanni* in dissert. praeliminari ad Commentarios *Lambecii* contractos p. 97. *J.H. Majus.*

ποτνιώμην, τ' Εὐριπίδειον στίχον προσηνέγκατο, εἰς ἑαυτὸν ἀναφέρων·

Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμον ἐκλιπών.

ὡς ἐπειπὼν ὡς δουλεύσῃ ἡ Ἑλλὰς, ἐξέλιπε τ' βίον. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Περγαμηνὸς ῥήτωρ, θεῷ Καίσαρι Σεβαστῷ διδάσκαλος γενόμενος, καὶ σὺν Ἀθηνοδώρῳ τῷ Ταρσεῖ φιλοσόφῳ παιδεύσας αὐτὸν, ἔζησε [a] ταὐτὰ τῷ Ἀθηνοδώρῳ, ἔτη ὀγδοήκοντα δύο. Ποτάμων δὲ οὐκ ἄδοξος ῥήτωρ, ἔτη ἐνενήκοντα.

Σοφοκλῆς ὁ τραγῳδοποιὸς, ῥᾶγα σταφυλῆς καταπιὼν, ἀπεπνίγη, πέντε καὶ ἐνενήκοντα ζήσας ἔτη. ὃς ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱέος ἐπὶ τέλει τοῦ βίου παραφροσύνης κρινόμενος, ἀνέγνω τοῖς δικασταῖς Οἰδίποδα τ' ἐπὶ Κολωνῷ, ἐπιδεικνύμενος, ἀφ' οὗ τοῦ δράματος, ὅπως τ' νοῦν ὑγιαίνει· ὡς τὸν

voce Euripidis versiculum protulit, quem ad se referebat,

Quondam Sidonis urbe Cadmus excitus:

Cumque subjecisset, serviturum esse Graeciam, e vita discessit. Apollodorus Pergamenus rhetor Augusti Caesaris praeceptor, qui cum Athenodoro Tarsensi philosopho illum instituerat, sicut Athenodorus annos vixit octoginta duos: Potamo rhetor non ignobilis annos nonaginta.

24. Sophocles Tragicus poëta, glutito uvae acino suffocatus est, quinque & nonaginta annos cum vixisset. Hic ab Iophonte filio sub finem vitae accusatus dementiae, recitavit judicibus Oedipum in Colono, ostendens illa fabula, quam sibi mente constaret, adeo ut judices ipsum qui-

a Ταὐτὰ] Sic *Fl. Tauta f. P.* aliaeque.

19. Ποτνιώμην] Ἀνιώμην, ποτνιῶμαι τὸ διαφορᾶ, καὶ τὸ μὴ διυποπτίστως ἐκτεῖν. *V.*

19. Εὐριπίδειον] Versus hic etiam adducitur ab *Aristoph.* Ran. vs. 1255. *Hesych.* v. γλυκυρᾷ. & *Plut.* T. II. p. 837. E. *Kust.* Quatridui inedia vitam hac clade perculsum finiisse, tradit *Plutarchus* in vita ejus. idemque non hunc versum tantum Euripidis ab eo tum prolatum, sed & duo alia fabularum ejusdem initia p. Ed. *Steph.* 1539. Extat inter *Euripidis fragmenta* in Phryx. vs. 1. Habetur etiam apud *Plut.* 1539. f. qui haec paulo aliter narrat. Adi etiam *Dionys.* *M. du S.*

21. Σιδώνιον] Legitur στίχος ille Euripideus in fragm. fabulae, cui nomen *Phrixus*, p. 503. Ed. *Barnes.* addantur ejusd. Bacch. 170. *J. H. Majus.*

23. Ἀπολλόδωρος] Vid. *Fabr.* Bibl. Gr. III. 27. p. 670. *J. H. Majus.*

28. Ποτάμων] Multa scripsit, etiam περὶ τελείας ῥητορικῆς. Vid. *Suid. Hesychium Milesium* & *Senec.* Suasor. 2. p. 656. qui *magni nominis declamatorem* appellat. Cave misceas illum cum Potamone Alexandrino philosopho, de quo in Act. philos. *Heumannianis* part. 2. p. 330. & part. 5. p. 848. seqq. *J. H. Majus.*

30. Σοφοκλῆς — π. Ϛ ἐν.] Vid. *Marm.* Ox. 150. n. 78. ubi XCI. tantum tribuuntur. Sed pro I. legendum videtur Π. Cujus latere uno obliterato ', facile ex quinario unitas facta est. V. *Plut.* 1405. 2. f. *Scaliger* Diodorum secutus, XC. solum tribuit not. ad *Euseb.* Chron. 108. b. Hoc modo observari velim ex *Plut.* L. c. LV. egisse annum Sophoclem, cum mortuus est Herodotus. *Val. Max.* VIII. 7. prope centesimum attigisse tradit; vid. *fragm. Satadis* apud *Gron.* Flor. p. 399. *M. du S.*

Σοφοκλῆς — ῥᾶγα σταφυλῆς] *Anthol.* III. 25. p. 396. Ἐυθύδης γηραιὸ Σοφόκλεις, ἄνθρ' ἀοιδῶν, Οἰνωπὸν βάκχε βότρυν ἁρπτόμεν. Alii aliter narrant, & mortuum gaudio, ob victoriam Tragicam. *J. H. Majus.*

31. Πέντε & ἐνενήκοντα] Annorum hunc numerum firmat *Faber* in vitt. poët. Graec. T. X. Thes. *Gron.* col. 775. *J. H. Majus.*

32. Οὗτος (Σοφοκλῆς) ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱοῦ &c.] Hujus Iophontis meminit Comicus in *Ran.* p. 214. (i. e. vers. 73.) ubi Bacchus, δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ. Οἵ μ' ἦ οὐκ ἔστ' ἔτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κακοί. Ad quae Hercules: Τί δ' οὐκ Ἰοφῶν ζῇ; illustrare possunt hunc Luciani locum, quae Scholiastes vetus ibi habet de Iophonte: Ἰοφῶν, inquit, υἱὸς ἦν Σοφοκλέους ὃν Νικοστράτης, ὃς δέκησιν παρεῖχεν, ὅτι τοῖς τοῦ πατρὸς ἐχρῆτο ποιήμασιν ὡς οἰκείοις. εἰσήγαγε δέ ποτε Σοφοκλῆς ἐν δράματι τὸν Ἰοφῶντα φθονοῦντα, καὶ πρὸς τοὺς φράτορας ἐγκαλοῦντα τῷ πατρὶ ὡς ὑπὸ γήρως παραφρονοῦντι. οἱ δὲ τῷ Ἰοφῶντι ἐπετίμησαν. Σάτυρος δὲ φησιν αὐτὸν εἰπεῖν· Εἰ μὲν εἶμι Σοφοκλῆς, ὁ παραφρονῶ, εἰ δὲ παραφρονῶ, Σοφοκλῆς οὐκ εἰμι, καὶ τότε τ' Οἰδίποδα παραχώσω. *L. Bos.*

Οὗτος ὑπὸ Ἰοφῶντος &c.] Conf. *Cic.* de Senect. p. 155. *Val. Max.* III. 7. & IX. 12. *Camerar.* prolegom. ad Sophocl. p. 16. & in commentar. ad ejusd. Oed. Colon. p. 352. *J. H. Majus.*

34. Οἰδίπουν τ' ἐπὶ Κολωνῷ] Quae etiamnum super-

stes

quidem vehementer admirarentur, filii autem furorem damnarent.

25. Cratinus Comicus poëta septem supra nonaginta annis vixit, cumque versus finem vitae Pytinen docuisset, vicissetque, non ita multo post obiit. Etiam Philemon Comicus, non minus quam Cratinus septem & nonaginta annos natus, decumbebat quiescens in lectulo. Cum vero videret asinum paratas sibi ficus devorantem, in cachinnos effunditur; vocatoque servo cum multo *itidem* confertoque risu imperat, ut asino etiam merum sorbendum addat: atque ipsum per risum intercluso spiritu moritur. Etiam Epicharmus Comicus septem & nonaginta annos dicitur vixisse.

26. Anacreon canticorum poëta vixit

δικαστὰς, ἢ μὴ ὑφθαυμάσαι, καλαφησάσας δὲ τὸν υἱὸν αὐτοῦ μανίαν.

Κρατῖνος δὲ ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς, ἑπτὰ πρὸς τοῖς ἐνενήκοντα ἔτεσιν ἐβίωσε, καὶ πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου διδάξας Πυτίνην, καὶ νικήσας, μετ' ὀλίγον ἐτελεύτα. καὶ Φιλήμων δὲ ὁ κωμικὸς, ὁμοίως τῷ Κρατίνῳ, [b] ἑπτὰ καὶ ἐνενήκοντα ἔτη βιὺς, κατέκειτο μὲν ὑπὸ κλίνης ἠρεμῶν, θεασάμενος δὲ ὄνον τὰ [c] παρεσκευασμένα αὐτῷ σῦκα κατεσθίοντα, ὥρμησε μὲν εἰς γέλωτα, καλέσας δὲ τὸν οἰκέτην, καὶ σὺν πολλῷ καὶ ἀθρόῳ γέλωτι εἰπὼν προσδοῦναι τῷ ὄνῳ ἀκράτου ροφεῖν, ἀποπνιγεὶς ὑπὸ τοῦ γέλωτος ἀπέθανε. καὶ Ἐπίχαρμος δὲ ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς, καὶ αὐτὸς ἐνενήκοντα καὶ ἑπτὰ ἔτη λέγεται βιῶναι.

Ἀνακρέων δὲ ὁ τῶν μελῶν ποιητὴς, ἔζησεν ἔτη

[b] Ἑπτὰ] Τέσσαρα *Fl.* [c] Ἑπτὰ] Τέσσαρα *Fl.* [d] Παρεσκευασμένα] Sic B1. & 2. Παρασκευασμ— ceterae.

ties est. *M. du S.*

37. Ὑφθαυμάσαι] Frustra id verbum quaeras in Lexicis, & tamen sumtum illud est ex hominum doctorum sermonibus. Utitur eo Noster in *Zeux.* c. 3. f. *Ver. Hist.* I. c. 34. pr. Pro *Imag.* c. 18. f. *Polyaen.* VIII. 8. p. 708. *Achill. Tat.* VIII. p. 503. *Heliod.* VII. 15. p. 331. *J. H. Majus.*

38. Μανίαν] *Camerarius* in Sophocl. f. 40. hoc rejicit, vid. *Val. Max.* VIII. 7. *M. du S.*

39. Κρατῖνος] Vid. *Meurs.* Bibl. Attic. II. col. 1471. *J. H. Majus.*

40. Ἑπτὰ] Eundem ferme numerum habet *Suidas*, nempe XCVI. sed idem addit, ab aliis CI. ei tradi. *M. du S.*

43. Φιλήμων] Vixisse annos XCIV. *Suid.* ait, & risu suffocatum obiisse, & mortuum in lectulo jacentem fuisse repertum. Posterius confirmat *Apul.* flor. XVI. quamvis de mortis genere variet. In scena certantem clausisse diem ultimum refert *Plut.* tractatu an seni sit gerenda Resp. p. 785. *J. H. Majus.*

46. Παρεσκευασμένα] Perperam in omnibus aliis editionibus legitur, θεασάμενος δὲ ὄνον τὰ παρεσκευασμένα αὐτῷ σῦκα κατεσθίοντα. Recte Basileensis παρεσκευασμένα. *J. J.*

Παρεσκευασμένα] Corruptissime omnes, praeter *B.* habere παρεσκ— adpinxerat etiam *Solan.* Parui igitur, quia facilis in eo librariorum aut editorum aberratio: at si integra augmenti syllaba abjecta fuisset, nihil mutassem; exempla enim tam indubitata & crebra dedimus jam terque quaterque, vid. Indicem, tit. *augmentum.* *J. F. R.*

49. Ἀκράτου] *Tan. Faber* & *Kenettus* nolunt hic Luciano fidem haberi; quorum ego rationem non assequor. Non ignoro tamen aliter etiam ab aliis narrari ejus mortem. Vide Testimonia de *Philemone* fragmentis ejus, quae nuper prodierunt, praemissa. *Val. Max.* eodem, quo Noster, modo mortem ejus tradit IX. 12. *M. du S.*

51. Ἐπίχαρμος] XC. tribuit *Diog. Laërt.* p. 232. F. *M. du S.*

Ἐπίχαρμος] *Aeliano* V. H. 2. 34. πάνυ σφόδρα πρεσβύτης audit. *Laërt* VIII. 78. annos XC. ei tribuit. Comoedias illius percenset & *Meurs.* ad *Hellad.* Chrestom. col. 973. seqq. *J. H. Majus.*

54. Ἀνακρέων] Veterum recentiorumque testimonia de numero annor. morteque ejus, congessit praestantiss. *J. Barnes.* in ejus vita §. XL. *J. H. Majus.*

Ibid. Μελῶν] Τὰ μέλη speciatim aliquando notant Lyricum carmen, ut in *Arrian.* Exp. Alex. I. c. 12. ἔστ' ἂν καλαλογάδην, ἔστι τις ἐν μέτρῳ ἐποίησεν, ἀλλ' ὠδὴ ἐν μέλει ἤδη Ἀλέξανδρος. Conjunctim μέλος ἐν τῇ λύρᾳ dixit *Himerius* init. Orat. εἰς βασιλέα, in catalogo *Uffenbachiano*, part. 2. col. 631. & ibid. col. 633. μέλος Τήϊον, carmen est Anacreonticum, sive Lyricum. De Anacreonte *Julian.* Misopog. ipso exordio: Ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ πολλὰ ἐποιήθη μέλη σεμνὰ ἐς χαριστία. Thaletem ποιητὴν λυρικῶν μελῶν nuncupat *Plutarch.* vit. Lycurg. p. 41. Unde μελοποιὸς Lyricus, quomodo supra Noster Sect. IX. p. 26. ipsum Anacreontem & statim adpellat Stesichorum, quem alii

ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα. καὶ Στησίχορος δὲ ὁ μελοποιὸς, [a] ταὐτά. Σιμωνίδης δὲ ὁ Κεῖος, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα.

annos quinque & octoginta; & Steſichorus melicus totidem: Simonides autem Ceus ſupra nonaginta.

Γραμματικῶν δὲ, Ἐρατοσθένης ὁ Ἀγλαοῦ Κυρηναῖος, οὐ μόνον γραμματικὸν, ἀλλὰ καὶ ποιητὴν ἄν τις ὀνομάσειε, καὶ φιλόσοφον, καὶ γεωμέτρην, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη ἐνθάδε ἔζησεν ἔτη.

27. Inter Grammaticos Eratoſthenes Aglai F. Cyrenaeus, quem non Grammaticum ſolum; ſed etiam poëtam aliquis nominaverit, & Philoſophum, & Geometram; duo & octoginta hic vixit annos.

Καὶ Λυκοῦργος δὲ ὁ νομοθέτης τῶν Λακεδαιμονίων, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη ζῆσαι ἱστορεῖται.

28. Lycurgus Lacedaemoniorum legislator quinque & octoginta annos vixiſſe narratur.

Τοσούτους ἐδυνήθημεν βασιλέας, καὶ πεπαιδευμένους, ἀθροῖσαι· ἐπεὶ δὲ ὑπεσχόμην καὶ Ῥωμαίων τινὰς, καὶ τῶν ἐν Ἰταλίᾳ οἰκησάντων μακροβίων ἀναγράψαι, τούτους σοι, θεῶν βουλομένων, ἱερώτατε Κοϊντίλλε, ἐν ἄλλῳ δηλώσομεν λόγῳ.

29. Tot potuimus reges & eruditos homines colligere. Cum vero promiſerim etiam Romanorum quosdam, & Italicorum longaevorum referre, eos tibi, Diis volentibus, Quintille ſanctiſſime, alio libello indicabimus.

PA-

[a] Ταὐτὰ Bene *Fl.* Ταυτὰ cett.

λυρικὸν vocitant. Adde de hoc τῶν μελῶν ſignificatu Cl. *Perizon.* ad *Æliani* IV. 26. p. 359. *J. H. Majus.*

55. Στησίχορος] Vid. de eo commentt. ad *Longin.* Sect. 13. *Meurſ.* ad *Heſych.* Mileſ. p. 193. ſeqq. *Voſſ.* de poët. Graec. *J. H. Majus.*

56. Σιμωνίδης] Vide *Marm.* Ox. p. 168. Ep. 68. ubi XC. tribuuntur. *Suidas* LXXXIX. Ceium fuiſſe docent etiam *Strabo* X. & *Suidas*, & ipſe Simonides apud *Steph.* Lyr. p. 149. b. B. *Euſebius* inconſtans eſſe videtur vid. *Val. Max.* *M. du S.*

Σιμωνίδης] Octogeſimo anno docuit adhuc carmina, & in eorum certamina deſcendit, *Val. Max.* VIII. 7. teſte. Attigiſſe annum LXXXIX. ſcribit *Suidas.* *J. H. Majus.*

58. Ἐρατοσθένης] Praefuit hic Bibliothecae Alexandrinae poſt Zenodotum, unde & *Beta* audit, ſive *ſecundus* vid. *Prideaux.* an. ante Chr. 239. Longaevorum exempla haec addenda ſuppeditat *J. de la Faye.* *Andreas Alciat.* Hiſt. med. col. 51. narrat ſe *in Verbani pago Malcorabia fabrum viviſſe* CXVI. *annos agentem, non integris ſolum ſenſibus, ſed & tam vegetum, ut ferveam qu. urupedi ſoleam parvo negotio apponeret; cujus rei etiam univerſa illa regio*, inquit, *teſtis eſt.* Johannes de temporibus, qui Carolo Magno militaſſe dicitur, & CCCLX. annos vixiſſe, anno Chr. 1139. obiiſſe traditur. Addi meretur qui hoc ipſo menſe Febr. (dum notas haſce tandem aliquando edendas relego, deceſſit an. MDCCXXIII.) *Joh. Erneſtus Scholtz* eques, qui olim ſub Carolo Guſtavo Sueciae Rege inter ejus Praetorianos militavit, is in Saxonia natus Martii XII. anni 1608. Riſvici prope Hagam comitum degens, ad extremum usque proſpera uſus valetudine, die quoque dominica pedes Hagam, ubi haec ſcribo, veniebat & remeabat, ut ſacris intereſſet more Lutheri reformatorum. Ultra L annos rude donatus & ſtipendio publico gaudens ad CXIV. usque annum vitam produxit. *M. du S.*

Ἐρατοσθένης] Pretium operae erit *Cenſorinum* adire, qui c. 4. & hujus aetatem, & aliorum quorundam a Luciano hactenus expoſitorum enarrat. *J. H. Majus.*

59. Οὐ μόνον γραμμ. &c.] Ex vero hoc ipſum elogio ornari conſtabit evolventibus teſtimonia, quae virorum doctiſſimus — inſignis ille *Fabric.* Bibl. Gr. III. 18. p. 471. ſeq. plena manu collecta ſubminiſtrat. *J. H. Majus.*

63. Λυκοῦργος] Ne mirere, hunc ultimum inter doctos Graecos hic obtinere locum. Ipſe enim Lycurg. *Strabone* teſte X. 464. cum *Homero* in Chio inſula congreſſus eſt, ejus certe poëmata deſcripſit, ac primus vulgavit integra, ut *Plut.* in ejus vita, & *Heraclid. Pont.* libello de politiis Graecor. poſt init. memoriae produnt. Spartanis per XLII. annos praefuit, ſecundum *Suid.* T. 2. p. 472. Vitae annos *Plutarchus* non exprimit, refert tamen obiiſſe ea aetate, *qua & vivere & quieſcere volentibus maturum eſt.* *J. H. Maj.*

70. Θεῶν βουλομένων] *Xenoph.* frequenter uſurpavit hanc formulam, indicante Cl. *Raphel.* ad Ep. S. Jacobi IV. 25. Item *Lucian.* Tim. *Heliod.* VI. 282. & VII. 5. p. 306. Plura *Grot.* ad I. Corinth. XVI. 7. *Rittersh.* ad Salv. Maſſil. p. 262. & in ſacr. lect. I. c. 1. p. 5. ac *Briſſon.* form. I. p. 69. *J. H. Majus.*

Ibid. Ἱερώτατε] Ἱερὸν etiam ſignificare σύνεσιν, hic probat Cl. *Majus* ex Inſcript. Grut. col. 680. 660. & 1027. Concedit tamen, hic reddi poſſe: *maxime Quintille*, cum omne praeclarum quandoque vocetur ἱερὸν. Vid. *Schol. minora* ad *Hom.* Il. A. 366. Auctor Etymol.

PATRIAE ENCOMIUM. ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

Sua cuique patria nihil esse dulcius, olim illud quidem tritum est. Numquid autem dulcius quidem nihil; sed *tamen* augustius aliud quid est ac divinius? Quin quaecumque augusta & divina putant homines, eorum caussa & magistra patria est, quae genuerit ea, nutriverit, instituerit. Itaque magnitudines urbium & claritates, & sumtus aedificiorum, multi admirantur, patrias vero amant universi. Atque in tantum se errorem abduci nemo passus est eorum etiam, qui valde spectaculorum voluptatibus deliniuntur, ut propter excellentiam spectaculorum apud alios, suae patriae oblivionem caperet.

2. Ac si quis beatae se civitatis civem esse gloriatur, ille, quis honos habendus sit patriae, ignorare mihi videtur, manifestumque est, aegre fuisse laturum, si mediocrem magis patriam sortitus esset. At mihi ipsum nomen honorare patriae dulcius est. Ipsas enim comparare urbes si quis ve-

1 Ὅτι μὲν οὐδὲν γλύκιον τῆς πατρίδος φθάνει προλεθρυλλημένων. ἆρ' οὖν ἥδιον μὲν οὐδέν, σεμνότερον δέ τι καὶ θειότερον ἄλλο; [a] καὶ μὴν ὅσα σεμνὰ καὶ θεῖα νομίζουσιν ἄνθρωποι, τούτων πατρὶς αἰτία, καὶ διδάσκαλος γεννησαμένη, καὶ [b] ἀναθρεψαμένη, καὶ παιδευσαμένη. [c] πόλεων μὲν οὖν μεγέθη, καὶ λαμπρότητας, καὶ πολυτελείας κατασκευῶν, θαυμάζουσι πολλοί, [d] πατρίδας δὲ στέρ-10γουσι πάντες· καὶ τοσοῦτον οὐδεὶς ἐξηπατήθη τῶν [e] ἐν πάνυ κεκραημένων ὑπὸ τῆς τῦ θέατρ ἡδονῆς, ὡς ὑπὸ τῆς ὑπερβολῆς τῶν παρ' ἄλλοις θαυμάτων λήθην ποιήσασθαι τῆς πατρίδος.

15 Ὅστις μὲν οὖν σεμνύνεται πολίτης ὢν εὐδαίμονος πόλεως, ἀγνοεῖν μοι δοκεῖ τίνα χρὴ τιμὴν ἀπονέμειν τῇ πατρίδι· καὶ ὁ τοιοῦτος, δῆλός ἐστιν ἀχθόμενος ἂν, εἰ μέτριωτέρας ἔλαχε τῆς πατρίδος. ἐμοὶ δὲ ἥδιον αὐτὸ τι-20μᾶν τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα. πόλεις μὲν γὰρ πα-

[a] Καὶ μὴν] Ἀλλὰ μὴν *Marcil.* Non addicunt Edd. [b] Ἀναθρεψαμένη] Sic *Fl.* & pleraeque. Ἀνατρ— *F.* [c] Πόλεων] Et hoc est in *Fl. H. P. B. S.* Πόλεως *F.* [d] Πατρίδας] Πατρίδος *F.* sola. [e] Καὶ] Omittit *Fl.*

1. Ὅτι μὲν οὐδὲν] Τὸ παρὸν ἀναπόδοτον ὂν ἰσφάλλεται δικαίῳ. *G.* Errat. Nam est pleonasm. notus. V. ad *Musc. Enc.* c. 1. *J. F. R.*

mol. in ἱερὸν ἰχθύν, ac *Fuchs.* ad Nic. Myrepsium de antidot. Sect. I. c. 208. Contraxi ex diss. *Maji. J. F. R.*

Ibid. Κυϊντίλλος] Hoc accentu Edd. omnes etiam supra, initio hujus *Dial.* Et sic Περίλλος ap. *Suid.* & *Harpocrat.* Mallem tamen Κυΐντιλλος, ut Πέριλλος ap. *Plutarch.* recte, de fortuna Rom. p. m. 315. med. *J. F. R.*

Ibid. Ἐν ἄλλῳ — λόγῳ] Iste liber vel periit, vel a Luciano non est scriptus, ut rectissime censet Cl. *Fabric.* Bibl. Gr. IV. part. I. c. 16. p. 497. Quem defectum ex parte supplere potest *Phlegon Trallianus*, qui potissimum μακροβίους Romanos recensuit, nec non *Plin.* VII. 48. & *Val. Max.* VIII. 7. ac 13. Ex recentioribus *Zwingerus* in theatro vitae humanae, vol. XVII. L. 2. p. 2455. seqq. & *Jul. Bayharanus* in officina, sive promtuario rerum electarum T. I. tit. 22. p. 297. ff. Ed. *Venet.* An. 1569. *J. H. Majus.*

ΠΑΤΡΙΔΟΣ] Vid. etiam *Eur. Phoen.* 409. *M. duS.*

ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΓΚ.] Antiquiorem Luciano hunc esse Dialogum existimat *Huet.* in praep. Evang. prop. IV, 51. p. 94. (monente Cl. *J. H. Majo*, in differt. ad Luciani *Macrob.*) Additque consulendum etiam Athenagoram in extremo legationis pro Christianis. *J. F. R.*

1. Οὐδὲν γλύκιον] *Hom.* Od. I. 28. 34. In posteriore cujus versu etiam est ἧς πατρίδος, ne putes γῆς forsan in Luciano legendum. *J. F. R.*

3. Θειότερον ἄλλο; μὴν ὅσα] Καὶ θειότερον ἄλλο; ἀλλὰ μὴν ὅσα. *Th. M.*

9. Πατρίδας δὲ στέργουσι] Etsi *Juntinae* lectio eo blandiatur, quod singularem exhibeat, quali in hoc Encomio plurimum utitur; non tamen recedo ab vulgata, quia τῷ στέργω accusandi casum addere amat. Sic mox infra c. 10. ὄνομα στέργοντας. Nec a plurali abstinuit c. 5. bis, item 10. atque alibi, nec pluralis inusitatus aliis, ut *Diod. Sic.* XI. c. 5. *Herodian.* VII. 6. 7. &c. quare non auscultandum *Juntinae*. *J. F. R.*

ϖροβαλεῖν [a] ϖειραμένῳ, ϖροσήκει μέγεθος ἐξετάζειν, καὶ κάλλος, καὶ τὴν τῶν ὠνίων ἀφθονίαν. ὅπου δ' αἵρεσίς ἐστι ϖόλεων, οὐδεὶς ἂν ἕλοιτο τὴν λαμπροτέραν, ἐάσας τὴν ϖατρίδα, ἀλλ' εὔξαιτο μὲν ἂν εἶναι καὶ τὴν ϖατρίδα ταῖς εὐδαίμοσι ϖρόσχωρον, ἕλοιτο δ' ἂν τὴν ὁποιανοῦν.

Τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ οἱ δίκαιοι τῶν ϖαίδων ϖράττουσι, καὶ οἱ χρηστοὶ τῶν ϖατέρων. ὅτε γὰρ νέος καλὸς κἀγαθὸς, ἄλλον ἂν ϖροτιμήσαι τοῦ ϖατρὸς, ὅτε ϖατὴρ καλαμελήσας τοῦ ϖαιδὸς, ἕτερον ἂν στέρξαι νέον, ἀλλὰ τοσοῦτόν γε οἱ ϖατέρες νικῶμενοι, ϖροσνέμουσι τοῖς ϖαισὶν, ὥστε καὶ κάλλιστοι, καὶ μέγιστοι, καὶ τοῖς ϖᾶσιν ἄριστα Φαίνονται κεκοσμημένοι οἱ ϖαῖδες αὐτοῖς. ὅστις δὲ μὴ τοιοῦτός ἐστι δικαστὴς ϖρὸς τὸν υἱὸν, ὁ δοκεῖ μοι ϖατρὸς ὀφθαλμοὺς ἔχειν.

[b] Πατρίδος τοίνυν τὸ ὄνομα, ϖρῶτον, καὶ οἰκειότατον ϖάντων· οὐδὲν γὰρ ὅ, τι τοῦ ϖατρὸς οἰκειότερον. εἰ δέ τις ἀϖονέμει τῷ ϖατρὶ τὴν δικαίαν τιμὴν, ὥσϖερ καὶ ὁ νόμος, καὶ ἡ Φύσις κελεύει, ϖροσηκόντως ἂν τὴν ϖατρίδα ϖροτιμήσαι. καὶ γὰρ ὁ ϖατὴρ αὐτὸς τῆς ϖατρίδος κτῆμα, καὶ ὁ τοῦ ϖατρὸς ϖατὴρ, καὶ οἱ ἐκ τούτων οἰκεῖοι ϖάντες ἀνωτέρω, καὶ μέχρι θεῶν ϖατρῴων ϖρόεισιν ἀναβιβαζόμενον τὸ ὄνομα.

Χαίρουσι καὶ θεοὶ ϖατρίοις, καὶ ϖάντα μὲν, ὡς εἰκὸς, ἐφορῶσι τὰ τῶν ἀνθρώϖων, αὐτῶν ἡγεμόνες κτήματα ϖᾶσαν γῆν, καὶ θάλασσαν· ἐφ' ἧς δὲ ἕκαστος αὐτῶν ἐγένετο, ϖροτιμᾷ τῶν ἄλλων ἁϖασῶν ϖόλεων. καὶ ϖόλεις σεμνότεραι θεῶν ϖατρίδες, καὶ νῆσοι

lit, conveniens est, ut magnitudinem exigat, & pulchritudinem, & rerum venalium abundantiam: at de optione urbium ubi agitur, nemo sane, relicta sua patria, splendidiorem elegerit: sed optaverit ille quidem esse suam patriam beatis illis proximam; caeterum ipsam qualiscumque demum sit, praetulerit.

3. Idem nempe liberi faciunt, si sunt justi, ac boni parentes. Neque enim honestus bonusque juvenis alium quemcumque patri praetulerit; neque suo neglecto filio pater juvenem alium complectatur. Sed tantum *amore* victi patres ex se natis tribuunt, ut & pulcherrimi, & maximi, & rebus omnibus ornatissimi, sui illis liberi videantur. Si quis vero talis non est filii sui judex, ille non patris mihi oculos videtur habere.

4. Ergo nomen patriae primum omnium & familiarissimum: neque enim patre quidquam familiarius. Si quis vero justum suo patri honorem habet, quod lex pariter ac natura praecipit, convenienter ille patriam praetulerit: quando ipse quoque pater res patriae est, & patris pater, & qui propter hosce ad nos pertinent sursum omnes: atque ad patrios usque deos retro ascendens illud nomen progreditur.

5. Gaudent ipsi quoque *suis* Dii patriis, & cum omnia inspiciant humana, ut credere fas est, qui suae ditionis & terram & mare esse arbitrentur: tum in qua quisque illorum natus est, eam urbibus praefert aliis omnibus. *Itaque* & urbes augustiores, quae Deorum patriae sunt, & diviniores in-

[a] Πειραμένῳ] Πειραμένων *Fl.* [b] Πατρίδος] Πατρίδος male *F.*

33. Νικώμενοι] Subaudi τῇ στοργῇ. *F.G.*

71. Διὰ τὴν πατρίδος] Vulgatum non contemno, quia non modo διὰ cum genit. etiam causam instrumentumve notat, ut *Herodian.* I. 3. 5. ὕδωρ τε ἐκ βίθου, δι' οὗ τὴν ἐκείνου ἀρχὴν κατήχουσαν. *Ptolem.* Harm. c. 3. pr. δι' ἧς ἡ πληγή. *per quem percussio facta.* Sed quia locum potissimum hic significari credo, ubi didicerit, i. e. *in patria*, quod exemplis haud indiget: ideoque Florent. lectionem non recepi, etsi & illa defendi potest, διὰ τὴν πατρίδα exponendo *patriae beneficio, ope*, ut *Long. Past.* 2. p. 48. f. διὰ τοῦτον ἐκ πολλοῦ ῥέουσι. I. e. *per hunc Cupidinem fluvina fluunt.* sive, ille auctor est. Idem 2. 77. διὰ τὰς Νύμφας ἔζησε. *Nympharum beneficio vixisset.* Atticis autem frequens esse διὰ accusativum

insulae, in quibus natales celebrantur Deorum. Sacra quippe ea demum grata Diis putantur, quae in domestica illis loca delatus quisque peregerit. Si vero Diis carum est nomen patriae; quid ni multo magis hominibus?

6. Etenim vidit solem primum e sua quisque patria: ut hic quoque Deus, licet communis sit, patrius ille tamen unicuique videatur ideo, quod primum ex illo sibi loco conspectus sit. Et vocem mittere ibi auspicatus est, patria loqui lingua cum disceret; & Deos agnovit. Talem vero si quis patriam sortitus est, ut alia quoque ad majorum rerum institutionem opus habuerit: habeat ille sane hujus etiam institutionis patriae gratiam. Neque enim vel nomen illius *alterius* urbis sciviſſet, nisi patriae beneficio, urbem *ejusmodi* esse didicisset.

7. Caeterum eruditionem, puto, doctrinamque omnem colligunt homines, ut ea se utiliores praestent *suis quique* patriis. Opes sibi parant iidem ambitione quadam ad publicas patriae impensas. Idque merito, arbitror. Oportet enim non ingratos esse, qui maximis affecti sunt beneficiis. Verum si quis singulis etiam gratiam, prout justum est, refert obligatus beneficio, multo magis patriae rependere justa convenit. Etenim malae tractationis parentum leges sunt in civitatibus: communem autem parentem putare patriam convenit, & praemia pro alimentis, ipsaque adeo legum cognitione, rependere.

θειότεραι, παρ' αἷς ὑμνεῖται γένεσις θεῶν. ἱερὰ γῆν κεχαρισμένα ταῦτα νομίζεται τοῖς θεοῖς, ἐπειδὰν εἰς τὰς οἰκείας ἕκαστος ἀφικόμενος ἱερουργῇ τόπους. εἰ δὲ θεοῖς τίμιον τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα, πῶς οὐκ ἀνθρώποις πολύ γε μᾶλλον;

Καὶ γὰρ εἶδε τὸν ἥλιον πρῶτον ἕκαστος ἀπὸ τῆς πατρίδος· ὡς γὰρ τοῦτον τὸν θεὸν, εἰ καὶ κοινός ἐστιν, ἀλλ' ὅμως ἐκάστῳ νομίζεται πατρῷον, διὰ τὸ πρώτιστον ἀπὸ τοῦ τόπου θέαν· καὶ φωνῆς ἐνταῦθα ἤρξατο, ὅπου χώρια πρῶτα λαλεῖν μανθάνων, καὶ θεοὺς ἐγνώρισεν. εἰ δέ τις τοιαύτης ἔλαχε πατρίδος, ὡς ἑτέρας δεηθῆναι πρὸς τὸ τῶν μειζόνων παιδείαν, ἀλλ' ὅμως ἐχέτω καὶ τούτων τὸν παιδευμάτων τῇ πατρίδι τὴν χάριν· εἰ γὰρ ἂν ἐγνώρισεν οὐδὲ πόλεως ὄνομα, μὴ διὰ τὴν πατρίδος, πόλιν εἶναι μαθών.

Πάντα δὲ, οἶμαι, παιδεύματα καὶ μαθήματα συλλέγουσιν ἄνθρωποι, χρησιμωτέρους αὑτοὺς ἀπὸ τούτων ταῖς πατρίσι παρασκευάζοντες. κτῶνται δὲ καὶ χρήματα, φιλοτιμίας ἕνεκεν τῆς εἰς τὰ κοινὰ τῆς πατρίδος δαπανήματα. καὶ εἰκότως, οἶμαι· δεῖ γὰρ οὐκ ἀχαρίστους εἶναι τοὺς τῶν μεγίστων τυχόντας εὐεργεσιῶν. ἀλλ' εἰ καὶ τοῖς καθ' ἕνα τις ἀπονέμοι χάριν, ὥσπερ ἐστὶ δίκαιον, ἐπειδὰν εὖ πάθῃ πρός τινος, πολὺ μᾶλλον προσήκει τὴν πατρίδα τοῖς καθήκουσιν ἀμείβεσθαι. κακώσεως μὲν γὰρ γονέων εἰσὶ νόμοι καὶ ταῖς πόλεσι· κοινὸν δὲ προσήκει πάντων μητέρα τὴν πατρίδα νομίζειν, καὶ χαριστήρια τροφῶν ἀποδιδόναι, καὶ τὴν τῶν νόμων αὐτῶν γνώσεως.

Ὤφθη

c Πρῶτα] Πρώτου *Fl.* d Τῆς πατρίδος] Τὴν πατρίδα *Fl.* e Ἀπονέμοι] Ἀπονέμει *Fl.*

sivum etiam pro genitivo addere, vid. apud *Kuster.* ad *Aristoph.* Plut. 93. 130. & 143. *δι' ἐμὲ θύσατε αὐτῷ. Pro me* (Plutum) *ei sacrificant.* Ac plura de illa permutatione, in Observatt. *Eckhardi*, ad ejusd. *Plut.* p. 12. & 13. *J.F.R.*

84. *Κακώσεως — γονέων*] Conf. T. 2. *Bis Accus.* c. 29. ubi de injuria quam uxor a marito passa est. Hic vero constructio illa cum genitivo in se spectata est ambigua, vel reciproca, potestque tam significare injurias a parentibus commissas, quam quas illi patiuntur. Sed si nexum spectes, posterius significari, patebit. *J.F.R.*

L 2 Ἀν-

Ὤφθη δὲ οὐδεὶς οὕτως ἀμνήμων τῆς πατρίδος, ὡς ἐν ἄλλῃ πόλει γενόμενος, ἀμελεῖν. ἀλλ' οἵ τε κακοπραγοῦντες ἐν ταῖς ἀποδημίαις, συνεχῶς ἀνακαλοῦσιν ὡς μέγιστον τῶν ἀγαθῶν ἡ πατρίς· οἵ τε εὐδαιμονοῦντες, ἂν καὶ τἆλλα εὖ πράττωσι, τοῦτο γοῦν αὐτοῖς μέγιστον ἐνδεῖν νομίζουσι, τὸ μὴ τὴν πατρίδα οἰκεῖν, ἀλλὰ ξενιτεύειν. ὅνειδος γοῦν τὸ τῆς ξενιτείας· καὶ τοὺς ἐκ τῆς ἀποδημίας χρόνον λαμπροὺς γενομένους, ἢ ἀφ' χρημάτων κτῆσιν, ἢ ἀφὰ τιμῆς δόξαν, ἢ ἀφὰ παιδείας μαρτυρίαν, ἢ δι' ἀνδρίας ἔπαινον, ἔστιν ἰδεῖν ἐς τὴν πατρίδα πάντας ἐπειγομένους, ὡς οὐκ ἂν ἐν ἄλλοις βελτίοσιν ὀπτδειξομένους τὰ αὐτοῦ καλά. καὶ τοσούτῳ γε μᾶλλον ἕκαστος σπεύδει λαβέσθαι τῆς πατρίδος, ὅσῳπερ ἂν φαίνηται μειζόνων παρ' ἄλλοις ἠξιωμένος. πρόθυμον μὲν οὖν καὶ νέοις πατρίς.

Τοῖς δὲ ἤδη γεγηρακόσιν, ὅσῳ πλέον τοῦ φρονεῖν ἢ τοῖς νέοις μέτεστι, τοσούτῳ καὶ πλείων ἐγγίνεται πόθος ὁ τῆς πατρίδος. ἕκαστος γοῦν τῶν γεγηρακότων, καὶ σπεύδει καὶ εὔχεται καλαλῦσαι τὸν βίον ὅπῃ τῆς πατρίδος, ἵν', ὅθεν ἤρξατο βιοῦν, ἐνταῦθα πάλιν καὶ τὸ σῶμα προσκατάθηται τῇ θρεψαμένῃ γῇ, καὶ τῶν πατρῴων κοινωνήσῃ τάφων. δεινὸν γὰρ ἑκάστῳ δοκεῖ ξενίας ἁλίσκεσθαι, καὶ μὴ θάπτεσθαι ἐν ἀλλοτρίᾳ κειμένῳ γῇ.

8. Visus autem est nemo adeo immemor patriae, qui in alia civitate constitutus illius curam abjiciat. Sed cum ii quibus adversa in peregrinatione obveniunt, perpetuo in animum revocent, maximum bonorum esse patriam, tum quibus secunda sunt omnia, quantumvis reliquis rebus felices, tamen hoc sibi maximum putant deesse, quod patriam non inhabitant, sed peregrinantur. Ipsa enim crimen *habet* peregrinitas. Ac videre licet ipsos, qui peregrinationis suae tempore, vel bonorum possessione vel honorum gloria, vel eruditionis testimonio, vel laude fortitudinis, illustrati sunt, in patriam tamen festinare omnes; ut qui inter meliores sua ostendere bona non possint. Ac tanto magis festinat unusquisque ad suam complectendam patriam, quo majoribus rebus dignati ipsum sunt alii. Igitur junioribus etiam amabilis est patria.

9. His vero qui pervenere ad senectutem, quanto major quam juvenibus prudentiae portio obtigit, tanto etiam vehementius inest patriae desiderium. Senum enim unusquisque in patria finire vitam & studet & optat, ut unde coepit vivere, ibi rursus & altrici terrae corpus commendet, & majorum suorum monumentis inferatur. Durum enim unicuique videtur, peregrinitatis damnari in terra aliena jacenti.

10. Quan-

1. Ἀνδρίας] Sic etiam scribitur supra *Muse.* c. 5. atque alibi apud Nostrum, item *Diod. Sic.* ut ibi, ni fallor, indico. Aliis ἀνδραία, ut *Herodian.* plurimis locis, ac *Thucyd.* 2. c. 39. f. ubi tamen Cod. unus ἀνδρίας etiam. Sed ἀνδρίας frequentius eidem; licet III. c. 82. ἀνδρία vicissim in textu, ubi Cod. quidam ἀνδρεία. *J.F.R.*

17. Ξενίας ἁλίσκεσθαι] Subaudi αἰτίᾳ, κρίσει. *F.G.*

32. Ἀλλὰ καὶ — ἀνειμένους — ἐπαινοῦσι] Haec subdititia videntur. *F.G.*

33. Πεδίοις ἀνειμένοις] Nescio cur *interquiescentes agros* dederint interpretes. Certe ea laus non est regionis; major virtus irrequieta fertilitas. Itaque *laxos* & quasi effusos, id est, amplissimos campos intelligere malui. *J.M.G.*

Ibid. Ἀνειμένους] Ἀνειμένη γῆ, terra inculta, pascua Diis consecrata. *F.G.*

36. Τὴν δὲ ἱππότροφον ὑπεροπτῶντες, καὶ κυνοτρόφον ἐπαινοῦντες] Adscribam verba *L. Bos* Obs. Crit. p. 79. pessime, ait, haec translata, *sed equorum juvenumque altricem suspicientes laudant.* Sensus enim est: *Spernunt autem equorum altricem* (regionem) *juvenumque altricem laudant.* Oppositа sunt ὑπεροπτῶν & ἐπαινοῦν, quae Interpres pro Synonymis sumsit. ὑπεροπτῶν est *contemnere*, ὑπερορᾶν. Similiter oppositae sunt regiones ἱππότροφος & κυνοτρόφος. & dum dicit auctor ἱππότροφος, respicit ad ea quae paullo ante dixerat, στενωπούς πεδίοις ἀνειμένοις. Sunt autem πεδία ἀνειμένα, *campi patentes*, equis pascendis habiles, non vero *agri interquiescentes*, uti vertit Interpres. Haec ille. Quibus addo; illud καὶ non suspectum fore, si pro ἐπαινοῦσι legas ἐπαινοῦντες. Nam καὶ sic positum inter duo

10. Quantum porro benevolentiae in patriam germanis vere civibus insit, ex indigenis aliquis intelligat. Nam advenae, velut spurii, migrationes facile suscipiunt, qui neque intelligant nomen patriae, neque ament; sed, necessariarum rerum copiam praesto sibi ubique futuram rati, mensuram voluptatis in ventris voluptatibus collocent. Quibus vero parens etiam est patria, hi amant in qua nati sunt & alibi terram, licet parvam habeant, licet asperam, & tenuem: & licet non habeant quam terrae virtutem commendent, laudes certe non desunt illis, quibus ornent patriam. Verum etsi videant gloriantes alios campis laxis, pratisque vario plantarum genere distinctis; ipsi tamen patriae laudum non obliviscuntur, despectaque equorum altrice terra, laudant suae nutriculam pueritiae.

11. Ac festinat in patriam aliquis insulanus etiam, etiam cum felicem apud alios vitam licet agere, nec oblatam sibi immortalitatem admittit, sepeliri praeoptans in patria, fumusque patriae igni apud alios ei clarior videbitur.

12. Adeo autem carum super omnia videtur patria, ut, qui ubique fuere legum

Ὅσον δὲ τὸ εὐνοίας τὸ πρὸς τὰς πατρίδας μέτεστι τοῖς ὡς ἀληθῶς γνησίοις πολίταις, μάθοι τις ἐκ τῶν αὐτοχθόνων. οἱ μὲν γὰρ ἐπήλυδες, καθάπερ νόθοι, ῥᾳδίας ποιοῦνται τὰς μεταναστάσεις, τὸ μὲν τὸ πατρίδος ὄνομα μήτε [a] εἰδότες, μήτε στέργοντες· ἡγούμενοι δὲ [b] ἀπαλλαχθῆναι τῶν ἀναγκαίων εὐπορήσειν, μέτρον εὐδαιμονίας τὰς τοῦ γαστρὸς ἡδονὰς τιθέμενοι. οἷς δὲ καὶ μήτηρ ἡ πατρὶς, ἀγαπῶσι τὴν γῆν, ἐφ' ἧς ἐγένοντο, καὶ ἐτράφησαν, κἂν ὀλίγην ἔχωσι, κἂν τραχεῖαν, καὶ ὀλοπτόγεων· κἂν ἐπαινῶσι τὴν γῆς ἐπαινέσαι τὴν ἀρετὴν, τήν γε ὑπὲρ τὸ πατρίδος οὐκ ἐπαινήσουσιν ἐγκωμίων. ἀλλὰ κἂν ἴδωσιν ἑτέρους σεμνυνομένους, πεδίοις ἀρειμανίοις, καὶ λειμῶσι φυτοῖς παντοδαποῖς [c] διειλημμένοις, καὶ αὐτοὶ τὸ τὸ πατρίδος ἐγκωμίων οὐκ ἀπολαυθάνουσι· τὸ δὲ ἱππόβοτον ἐπαινοῦντες, καὶ κυροτρόφον ἐπαινοῦσι.

Καὶ σπεύδει τις εἰς τὴν πατρίδα, κἂν ἡσυχίαν ἄγῃ· κἂν παρ' ἄλλοις εὐδαιμονεῖν δύνηται, καὶ διδομένην ἀθανασίαν οὐ προσήσεται, προτιμῶν τὸ ὅτι τὸ πατρίδος τάφον· καὶ ὁ τὸ πατρίδος αὐτῷ καπνὸς λαμπρότερος ὀφθήσεται τοῦ παρ' ἄλλοις πυρός.

Οὕτω δὲ ἄρα τίμιον εἶναι δοκεῖ [d] πᾶσι τὸ πατρίς· ὥστε καὶ τοὺς πανταχοῦ νομο-

[a] Εἰδότες] Ἰδόντες *Fl.* [b] Ἀπαλλαχῆ] Ἀπαλλαχοῦ marg. *A1.* [c] Διειλημμένοις] Nihil variant Edd. [d] Παρὰ] Restitui ex *Fl.* & *Venet.* utraque. Περὶ male cett. Ἐπὶ *S.* & *Amst.*

38. Σπεύδει] De Ulysse. *G.*

duo opposita pro *adversativa* valet. *Demosth.* Init. Or. pr. Coron. τὸ μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐκ θεῶν, καὶ πάντα κατορθοῦν. Quin & in aliis locutionibus recte *sed* vertitur. *Long. Past.* III. p. 87. πεῖσον — μηδὲν αἰτεῖν μέγα, καὶ γαμεῖν πάντας. *Persuade — te nihil magni petere, SED ducere velle.* Conf. eumd. L. 2. p. 42. notasque *Mollii* p. 50. a. Sed quia Cl. *Gesneri* emendatio aeque est facilis, ei cedo. *J.F.R.*

37. Καὶ κυροτρόφον] *Homer.* Od. Δ. 601. & Λ. 27. *M.du S.*

Καὶ κυροτρόφον ἐπαινοῦσι] Legendum τὸν κυροτρόφον. Opponuntur enim sibi ἱπποτρόφος & κυροτρόφος illud Argorum epitheton, & aliarum urbium, quae latos ac laetos campos habent: hoc Ithacae, quae ab Ulysse suo vocatur *Od.* I, 27. Τραχεῖ' ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος. *J.M.G.*

38. Καὶ σπεύδει] *Hom.* Od. Ε. 219. *M.du S.*

42. Κἂν τις] Quo respexerit, satis indicat locus *Homeri* Odyss. A. 58. *Clemensis Alex.* locus est huc apprime faciens προτρ. p. m. 32. B. οἱ δὲ ἄλλοι ἐξεπιφυόμενοι τῷ κάπνῳ, ὅν φησιά τινα ἐνάλιοι πάτριας ἀθανασίας ἐλιγμοῦσιν, καθάπερ ὁ Ἰθακήσιος γνοὺς, ὅ τε ἀληθείας ἐρῶν τῆς οὐ ἐρασὴς πατρίδος, πρὸς δὲ καὶ τὸ ὀστοῦν ἰμειρόμενος φανῆναι, ἀλλὰ τῷ καπνῷ. Alludunt & alii ad hunc *Homeri* locum, *Ovid.* de Ponto I. & *Philostratus* 786. *M.du S.*

53. Ἀχού-

μοθέτας ἴδοι τίς ἂν ὅτι τοῖς μεγίστοις ἀδικήμασιν ὡς χαλεπωτάτῳ ὅπλῳ βλήτους τὴν φυγὴν τιμωρίαν. καὶ οὐχ οἱ νομοθέται μὲν οὕτως ἔχουσιν, οἱ δὲ πιστευόμενοι τὰς στρατηγίας ἑτέρως, ἀλλ' ἐν ταῖς μάχαις τοὺς μέγιστόν ὅτι τῶν ὁπλιτευμάτων τοῖς παρατασσομένοις, ὡς ὑπὲρ πατρίδος [a] αὐτοῖς ὁ πόλεμος. καὶ οὐδεὶς ὅστις ἂν [b] ἀκούσας τοῦτο, κακὸς εἶναι [c] θέλει. ποιεῖ γὰρ καὶ τὸ δειλὸν ἀνδρεῖον τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα.

latores, eos videas maximis quibusque criminibus gravissimam imposuisse poenam, exilium. Nec vero legum modo latores in ea sunt sententia; aliter animatis exercituum ducibus: quin sub ipsa praelia ad eos, qui stant jam in acie, maximum illud adhortamentum est, bellum ipsis esse pro patria: neque quisquam est, qui hoc audito ignavus esse velit: virtutem enim timido etiam addit nomen patriae.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΨΑΔΩΝ.

Τῆς Λιβύης τὰ νότια ψάμμος ὅτι βαθεῖα, καὶ γῆ ἀλαχεχαυμένη, ἔρημος ὅτι πολύ, ἀκριβῶς ἄκαρπος, [d] πανδινὴ ἅπασα, καὶ χλόην, καὶ πόαν, καὶ φυτὸν, οὐχ ὕδωρ ἔχουσα, ἢ εἴπερ ἄρα ἐν κοίλοις συνεστηκὸς ὑετῶν ὀλίγων λείψανον, πανχυ καὶ τοῦτο, καὶ δυσῶδες, ὥστε πάνυ διψῶντι ἀνθρώπῳ πότιμον. ἀοίκητος γοῦν ὅτι ἀλλὰ ταῦτα. ἢ πῶς γὰρ ἂν οἰκοῖτο, ἀήμερος οὕτω, καὶ ξηρὰ, καὶ ἄφορος οὖσα, καὶ πολλῷ τῷ αὐχμῷ πιεζομένη; καὶ τὸ θάλπος [e] δὲ αὐτὸ, καὶ ὁ ἀὴρ, καμινὴ πυρώδης, καὶ φλογερὸς ὤν, καὶ ἡ ψάμμος ὑπερζέουσα, πανταχῶς ἄβατον τὴν χώραν τίθησι.

Γαράμαντες μόνοι πρόσοικοι ὄντες, εὐσταλὲς καὶ κοῦφον ἔθνος, ἄνθρωποι σκηνῖται,

I Quae ad austrum spectant Libyae, arena sunt profunda, adusta tellus, deserta majorem partem, infecunda plane, universa campestris, quae non herbam, non gramen, non plantam, non aquam habeat; aut si quae etiam consistentes locis cavis pluviarum tenues reliquiae, crassum & hoc atque odoris mali, nec sitienti licet homini potabile. Ergo propter ista inhabitabilis est: aut quomodo habitetur, quae immanis adeo atque arida sit & sterilis, multoque squalore obsita? cum vapor ipse & aër igneus vehementer atque aestuosus sit, & arena fervidissima, inviam omnino regionem reddit.

2. Garamantes soli accolae, gens succincta & levis, in tabernaculis vivere soliti ho-

a Αὐτοῖς] Bene sic *Fl.* P. aliaeque. Αὐτῆς male *J.* b Ἀκούσας] Ἀκούσῃ *Fl.* Forsan melius, etsi vulgatum non malum. c Θέλῃ] Θέλει *Fl.* d Πανδινὴ] Πανδινὴ W. Ced. e Δὲ] Additum ex W. & *Fl.* Aberat ab cett. Edd.

53. Ἀκούσας] Non improbe vulgatum, quod sensum quidem commodum sic exhibet, εἰδὼς, scil. εἰ, ἐάν τις ἐν ἀκούσας — θέλῃ. Sed nec Florentina lectio displicet. Quin vero utrumque bonum, numerum sequimur majorem. *J. F. R.*

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΨ.] Προσλαλιὰ περὶ τῶν δηλάδων. *Th. M.*

3. Ἀκριβῶς ἄκαρπος &c.] Sterilitatem Lybiae eodem modo describit *Diod. Sic.* L. III. c. 50. pr. nisi quod nitrum ibi provenire dicat, quod tamen suspectum, neque constantis lectionis est. Vid. Commentatores id varie illic tentantes. *J. F. R.*

19. Ὑπαὶθα τὸ θεῖον] Nota phrasin poëticam: ὑπὸ τὸ ὑπὸ Ζεύς. &c. *F. G.*

22. Βατὸν] Mallem βατὸς, ut ad ψάμμος vel χώρα referatur. si vero, quod in omnibus libris est, βατὸν retineas, ad τὴν Λιβύης τὰ νότια referendum, quod valde remotum. Supra v. τὴν χώραν τίθησιν. c. 1. & mox ἡ ψάμμος δυσβατος. *M. du S.*

37. Ἀστὶ-

homines, venatu viventes plerumque; hi igitur per venatus cauſſam irruunt interdum circa ipſam brumam, obſervato tempore maxime pluvio, cum ardoris major pars exſtincta eſt, & conſperſa arena, itineris copia utcumque contingit. Venatus autem eſt aſinorum agreſtium & marinorum paſſerum, ingentium illorum, qui humo tollere ſe non poſſunt, & ſimiorum maxime, & interdum elephantorum. Haec enim ſola durant ad ſitim, & vexationem a multo acutoque ſole ſuſtinent. Et tamen Garamantes conſumatis cibariis, quibuscum venerant, celeriter revertuntur, veriti, ne ſibi accenſa rurſus arena tranſitum vel difficilem reddat, vel plane neget, ac deinde velut intra retia deprehenſi cum captura ipſi ſua pereant. Neque enim ulla ſupereſt effugiendi ratio, ubi ſol ſurſum tracto humore, exſiccataque celeriter regione, vehementer exarſit, radios jaculatus fortiores, tanquam ab ipſo humore acutos, qui alimentum igni praeſtet.

3. Quamquam iſta quae adhuc commemoravi omnia, vapor, ſitis, ſolitudo, inopia copiarum terreſtrium, minus vobis difficilia videbuntur eo, quod jam dicam: & propter hoc fugienda omnino iſta regio. Serpentes nempe varii, magnitudine ingentes, plurimi numero, formis peregrini, veneno *armati* invicto, terram paſcuntur;

ἀπὸ θήρας τὰ πολλὰ ζῶντες, ἐνίοτε ἕτοι ἐσβάλλουσι, [f] θηρεύοντες ἀμφὶ τροπὰς τὰς χειμερινὰς, μάλιστα [g] ὕσιλα τ' θεὸν τηνικάδε, ὁπότε τὸ πολὺ τῆ καύματος σβεσθείη, ἢ ἡ φλὸξ νοσιθείη, ἢ ἀμηγέπη [h] βατὰ γένοιτο. ἡ θήρα δέ ἐστιν ὄνων τε τ' ἀγρίων, ἢ τραγῶν τ' μεγάλων [i] χαμαικεράων, ἢ πιθήκων μάλιστα, καὶ ἐλεφάντων ἐνίοτε. ταῦτα γὰρ μόνα [k] ἀρκεῖ πρὸς τὸ δίψος, ἢ ἀνέχεται ὅτι πολὺ ταλαιπωρούμενα ὑπὸ πολλῷ καὶ ὀξεῖ τῷ ἡλίῳ. καὶ ὅμως οἱ Γαράμαντες ἐπειδὰν τὰ σιτία καταναλώσωσιν, ἄφ' ἔχοντες ἀφίκοντο, ἀπελαύνουσιν εὐθὺς ὀπίσω, δεδιότες μὴ [l] σφίσιν ἡ φλὸξ ἀναφλεγεῖσα δύσβατος ἢ ἄπορος γένηται, εἶτα ὥσπερ ἐντὸς δικτύων ληφθέντες, ἢ αὐτοὶ ἀπόλωνται μετ' ἀγρας. [m] ἄφυκτα γάρ ἐστιν, ἢν ὁ ἥλιος ἀναστάσας τ' ἰκμάδα, ἢ τάχιστα ξηράνας τ' χώραν, ἐπιφλέξῃ, ἀκμαιοτέραν τ' ἀκτῖνα προσβαλὼν, ἅτε πρὸς τ' νοτίδα προσπεφλεγμένην· τροφὴ γὰρ αὕτη τῷ πυρί.

Καίτοι ταῦτα πάντα ὁπόσα εἶπον, τὸ θάλπος, τὸ δίψος, ἡ ἐρημία, τὸ μηδὲν ἔχειν ἐκ τ' γῆς λαβεῖν, ἧττον ὑμῖν δυχερῆ εἶναι δόξει τῶν λεχθησομένων· καὶ [n] διὰ τοῦτο φευκτέα πάντως ἡ χώρα ἐκείνη. ἑρπετὰ γὰρ ποικίλα, μεγέθει τε μέγιστα, ἢ πλήθει πάμπολλα, ἢ τὰς μορφὰς ἀλλόκοτα, καὶ τ' ἰὸν ἄμαχα, ὀπινέμεται τ' γῆν.

f Θηρεύοντες] Θηράσοντες *Fl.* g Ὕσιλα] Sic *Fl.* cum cett. Ὑσῖλα *J.* & marg. *Al.* h Βατὰ] Forſan βατὸς. At nil mut. Edd. nec M. Βατὴ conjicit *Guiet.* i Χαμαικεράων] Χαμαὶ τούτων W. & *Fl.* k Διαρκεῖ] Διαρκῆ *Fl.* l Σφίσιν] Σφὶν W. m Ἄφυκτα] Nil mut. Edd. & M. n Διὰ τοῦτο] Διὰ τὸ *Fl.*

38. Τροφὴ] Ὥσπερ γὰρ τὶς τροφὴ ἐ τῷ θερμῷ ἐ τῷ ψυχρῷ τὸ ὑγρόν. ἀλλὰ τῷ ψυχρῷ μᾶλλον κρατύνεται ἐ ἐπιδίδωσιν· τῷ δὲ θερμῷ μαραίνεταί τε ἢ ἀφανίζεται συναναιροῦσα τὸ ἐς ἑαυτὴν τὸ θερμόν. διὸ γὰρ πρὸς ὀλίγον αὐτὴ μὲ ἡ ὑγρότης ὀλιγωμένη ἀναφλέγειν ὑπενδίδωσιν, ὡς οἷα τρέφουσα τῷ θερμῷ. τίλος δὲ ἐκμαζομένη ἢ πρὸς τὸ μὴ εἶναι χορηγοῦσα, ἀσπερεῖ παραθραύει ἢ ἀθρόως ἀφανίζειν πέφυκε αὐτὸ τὸ θερμόν. εἰ ἐ μὴ τοῦτο πάσχειν δοκεῖ. ἄτοπον τ' ἤδη κεκρατηκέναι τ' τῶν ἐπικαίρων τέτων. M.

37. Ἀκτῖνα — προσπεφλεγμένην] Mirum dicendi genus, *acui ab humore ſolis radios.* Sed, ſi tollas metaphoram, illud relinquitur, intenſiorem ſentiri aeſtum poſt pluviam, ſive quod deſueverunt, per ipſum refrigerationis tempus, corpora, aeſtum ferre: ſive quod vapores copioſius ſane, quam de ſiccis arenis, ſurgentes, ſulphurei praeſertim, magis angunt praecordia. *J. M. G.*

γῆν. τὰ μὲν ὑποβρύχια, φωλεύοντα ἐν μυχῷ τῆ ψάμμου· τὰ δὲ ἄνω ὑπιπολάζοντα, φύσαλλοι, καὶ ἀσπίδες, καὶ ἔχιδναι, καὶ κεράσται, καὶ βυπρήστεις, καὶ ἀκοντίαι, καὶ [a] ἀμφίσβαιναι, καὶ δράκοντες, καὶ σκορπίων γένος διττὸν, τὸ μὲν ἕτερον ὑπήγειόν [b] τε καὶ πεζὸν, ὑπέρμεγα, καὶ πολυσφόνδυλον, θάτερον δὲ ἐναέριον, καὶ πτηνὸν, ὑμενόπτερον δὲ οἷα ταῖς [c] ἀκρίσι, καὶ τέττιξι, καὶ νυκτερίσι τὰ πτερά. τοιαῦτα ὄρνεα πολλὰ [d] ὑπιπτόμενα, οὐκ εὐπρόσιτον ἀπεργάζεται τὴν Λιβύην ἐκείνην.

partim submersi, nido in arenae recessibus defosso; alii in summo versantur, bufones, & aspides, & viperae, & cerastae, & bupreſtae, & jaculi, & amphisbaenae, & dracones, & scorpionum genus duplex, terrestre alterum, pedestre, ingens, vertebras (*in cauda*) habens plures; aërium alterum & volucre, membranaceis quidem alis, quales sunt locustis, & cicadis & vespertilionibus alae. Id genus volucres oberrantes multae difficilem accessu reddunt illam Libyam.

Τὸ δὲ δὴ πάντων ἑρπετῶν δεινόταλον, ὧν ἡ ψάμμος τρέφει, ἡ δίψας ἐστὶν, ὄφις ὑπὲρ πάνυ μέγας, ἐχίδνῃ ὅμοιος, τὸ δῆγμα βίαιος, τὸν ἰὸν [e] ταχὺς, ὀδύνας μὲν [f] ἀλήκτους ἐπάγων εὐθύς· ἐκκαίει τε γὰρ, καὶ σήπει, καὶ πίμπρασθαι ποιεῖ, καὶ βοᾶσιν, ὥσπερ οἱ ἐν [g] πυρὶ κείμενοι. τὸ δὲ μάλιστα καταπονῶν, καὶ καταθρύπτον αὐτὸς, ἐκεῖνό ἐστιν, ὁμώνυμον πάθος τῷ ἑρπετῷ. διψῶσι

4. Bestiarum vero, quas ea nutrit arena, importunissima est dipsas, serpens non ita magnus, viperae similis, morsu violento, veneno crasso, immedicabiles statim dolores adferens. Nam exurit, & putredinem inducit, & ut ardeant *morsi* efficit. Itaque clamant, ut qui in igni jaceant. Quae autem maxime illos conficit atque atterit, illa est affectio, a qua nomen accepit be-

a Ἀμφίσβαινα.] Ἀμφίσβαιναι W. b Τε] Τι W. c Ἀκρίσι] Ex emendatione *Saulii*, Ἰκτῖσι Edd. & M. d Ἐπιπτόμενα] Bene S. Ἐπιπτώμενα Edd. illa priores. e Ταχὺς] Sic Edd. omn. & M. ταχὺς. *Solan.* f Ἀλήκτους] Ἀλίκτους W. sed supra est ἡ. g Πυρὶ] Πυρᾷ W. L. Ἐν πυρᾷ *Fl.*

47. Φωλεύοντα ἐν μυχῷ τῆ ψάμμου] Credo, hic est ille apud *Lucanum* 9, 715. *Concolor exustis atque indifferetus arenis Ammodytes*, quem in Hammoditen quasi postliminio mutatum nuper nolim. Est omnino *Troglodytis* analogus *Ammodytes*, ὑποδὺς τὴν ἄμμον. Quod ὀσίτην dicas, posteriore parte compositi, quasi *viatorem arenae*, nimis generale est, & omnibus commune harum regionum serpentibus. *J. M. G.*

50. Βυπρήστεις] Βύπρηστις est animalculum ex cantharidum genere, sic dictum, quod in herba a bobus devoratum eos tacto felle ita inflammet, ut rumpat. *Nicand. Plin.* *F. G.*

55. Ἰκτῖσι] Notandum est ἰκτῖδας seu viverras absurde poni inter animalia. Itaque pro ταῖς ἰκτῖσι καὶ τέττιξι, i. e. *viverris & cicadis*, omnino legendum ταῖς ἀκρίσι & τέττιξι, *locustis & cicadis*, quod miror vidisse neminem. *Bochartus* de Animal. Sacr. script. part. 2. L. IV. c. 29. *Almel.*

Ἰκτῖσι, καὶ τέττιξι] Si ἰκτὶς non alius animalis quam viverrae nomen est; non potest profecto hic locum habere. *Bochart.* summi sane viri, ἀκρῖσι, nimis a scriptura & sono vocis ἰκτῖσι recedit. Spem inveniendi melius quiddam videtur prope intercipere *Plinius* 10, 61. f. 81. *Vespertilioni membranaceae pinnae sunt.* Sed scilicet conferendus etiam est alter locus II, 39. f. 94. *Membranis volant* (i. e. ὑμενόπτερα sunt) *fragilibus insecta, humentibus hirundines in mari, siccis inter tecta vespertilio.* Nimirum *hirundines* illae *in mari*, & *pisces* alii plures volant & ipsi: vid. *Aelian.* de Animal. 9, 52. Πέτονται ἰχθύες ὅταν διίωσι, καὶ ἐξάλλονται θαλάττης, αἴ τε τἀθερίδες καὶ οἱ ἱερακες οἱ θαλάττιοι, καὶ ἡ χελιδὼν ἡ πελαγία κ. τ. λ. Quae cum ita sint, puto Lucianum dedisse τοῖς ἰχθῦσι, καὶ τέττιξι καὶ νυκτερίσι. Corruptio contigisse potuit inter dictantem, qui adspiratas tenuius justo pronuntiaret, & excipientem. Tolle enim adspiratas, & υ pronuntia exilius, ut solent Jotacistae, & pro ἰχθῦσι existet ἰκτῖσι. Ita in Ἑταιρ. VII. post med. ἀπεμύκτησας legitur, quod ἀπεμύχθισας fuisse, non sine caussa suspicatur V. C. *Jensius.* *J. M. G.*

Ἰκτῖσι] *Viverris* Bened. verte *milvis*. F. G. Certe ridiculum erat viverris alas tribuere. Sed nec milvorum alae hic conveniunt; vid. notam seq. *J. F. R.*

Ἀκρῖσι] (*Bochartus* recte emendat ἀκρῖσι. vide omnino nostrum supra *Mus.* C. 1. *Kust.*) In omnibus Impr. & ipso M. legebatur ἰκτῖσι. *M. du S.*

Ἀκρῖσι] Dedi hoc *Solano*, & consuetudini ἀκρῖσι ac τέττιξι conjungendi; nam ut ἰχθῦσι non possim recipere,

beſtia. Sitiunt nempe ſupra modum: quodque maxime mirum eſt, quo plus biberint, tanto magis potum appetunt, multoque magis intenditur eorum bibendi cupiditas: nec unquam ſitim exſtinxeris, neque ſi Nilum ipſum, totumve Iſtrum ebibendum iis praebeas; ſed ipſa illa irrigatione morbum accendas, velut ſi quis oleo exſtinguere ignem tentet.

5. Ajunt medicorum filii iſtam eſſe cauſſam, Venenum illud craſſum potu deinde dilutum, moveri celerius, quippe quod liquidius ſic fiat, & diffundatur maxime.

6. Equidem neminem vidi, cui hoc acciderit, neque, Di boni! videam hominem talibus cruciatum ſuppliciis. Sed, bono conſilio, pedem nunquam omnino intuli in Libyam. Sed Epigramma audivi, quod in ipſo ſe legiſſe cippo viri hoc modo defuncti ſodalium aliquis mihi dixit, qui e Libya, ſic narrabat, dum Aegyptum tranſit, iterque facit ad Syrtim majorem,

σι γὰρ εἰς ὑδρωπικὴν· καὶ τὸ παραδοξότατον, ὅσῳπερ ἂν πίνωσι, τοσούτῳ μᾶλλον ὀρέγονται τοῦ ποτοῦ. καὶ ἡ ἐπιθυμία πολὺ πλέον ἐπιτείνεται αὐτοῖς. εἰδ' ἂν σβέσειάς ποτε τὸ δίψος, εἰδ' ἦν ὁ Νεῖλον αὐτὸν, ἢ τὸν Ἴστρον ὅλον ἐκπιεῖν παράσχῃς, ἀλλὰ προσεκκαύσεις ἐπάρδων τὸ νόσημα, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἐλαίῳ τὸν καλασβεστῆρα.

Λέγουσιν ἰατρῶν παῖδες ἐκείνην τὴν αἰτίαν εἶναι, παχὺν τὸν ἰὸν ὄντα, [h] ἔπειτα δευόμενον τῷ ποτῷ, ὀξυκίνητον γίγνεσθαι, ὑγρότερον, ὡς τὸ εἰκὸς, καθιστάμενον, καὶ ὅτι πλεῖστον διαχεόμενον.

Ἐγὼ μὲν οὖν οὐδένα τοῦτο πεπονθότα εἶδον. μηδὲ, ὦ θεοὶ, ἴδοιμι ὕστερον κολαζόμενον ἄνθρωπον, ἀλλ' οὐδὲ ἐπέβην τῆς Λιβύης τὸ παράπαν, εὖ ποιῶν. ἐπίγραμμα δέ τι ἤκουσα, ὅ μοι τῶν ἑταίρων τις ἔλεγεν αὐτὸς ὅτι στήλης ἀνεγνωκέναι, ἀνδρὸς ὕστερον ἀποθανόντος, [i] ὃς ἐκ Λιβύης, ἔφη, ἀπιὼν εἰς Αἴγυπτον, παρὰ τὴν μεγάλην Σύρτιν ἐποι-

[h] Ἔπειτα δευόμενον] Ἐπιδευσιλυόμενον marg. *A1.* L. & G. Vulgatum ſervant Edd. & M. [i] Ὅς] Sic Edd. omn. In M. omiſſ. ſed ὃς ſupra ſcriptum a recentiore manu.

pere, ſuadet tam articulus παῖς, jam recte reſpondens tribus femininis; quam quod ſequitur, his avibus infeſtam Lybiam; quod de *piſcibus* minime praedicari poteſt. *J.F.R.*

62. Παχὺν] Quid hoc ſit, quave ratione cum ſequentibus conciliari poſſit, medicis quorum ea eſt provincia, inquirendum relinquo. Ego interim lego ταχὺν; nec me movet quod mox c. 5. diſerte παχὺν dicat; ibi enim alia ratio eſt. Hic celeritatem, illic naturam veneni notat. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἰὸν παχὺν] Etſi c. ſeq. παχὺν τὸν ἰὸν ὄντα omnino recte legitur, quod expreſſis verbis addit, id potu dilui, & παχὺς etiam aliter defendi poteſt, ut exponatur *tumens veneno*, veluti *Ovid.* de *Pythone* ſerpente III. Met. 33. — *corpus tumet omne veneno*; tamen ταχὺς hic praeferrem, propter adjuncta βιαιότερον, & ὠκύς, inter quae παχὺς poſitum languet. Nihil tamen contra libros auſus ſum, ut *Solanus* π. jam delerit. *J.F.R.*

64. Πίμπραται ποσὶ] Conf. Rev. *Jac. Elſn.* ad *Act. Ap.* XXVIII. 16. Et Cl. *L. Bos* ad eadem Acta, p. 90. *J.F.R.*

77. Παχὺν τὸν ἰὸν ὄντα] De dipſadibus, cauſſam inextinguibilis ſitis eſſe, quae ex morſu dipſadis oriatur, ait Lucianus ex ſententia medicorum, παχὺν τὸν ἰὸν ὄντα, ἔπειτα δευόμενον τοῦ ποτοῦ ὀξυκίνητον γίγνεσθαι, ὑγρότερον ὡς τὸ εἰκὸς καθιστάμενον, καὶ ἐπὶ πλεῖστον διαχεόμενον. *Quod craſſum cum ſit venenum, quando poſtea potu madeſcit, celeriter movetur, humidius, ut vero ſimile eſt, redditum, & latiſſime diffuſum.* ſic interpres, nec male. Sed pro ἔπειτα δευόμενον, elegantius vetus codex, ἐπιδευσιλυόμενον ποτῷ, *abundanter potu irrigatum.* Nam ἐπιδευσιλύω eſt largiter & copioſe praebeo. *J.G.G.*

86. Ἐπὶ στήλης] Columna ſive baſis cui affixa ſtatua: in baſi planicies apta inſcriptioni quam planiciem *Strabo* lib. 14. vocat τὸ πλατὺ τῆς βάσεως. Tangit *Theophr.* Char. περὶ μικροφιλοτιμίας. *J.B.*

87. Ὃς ἐκ Λιβύης] In M. omiſſum prius fuerat, ſed additum eſt ὃς a recentiore manu, quod & Impr. omnes praeferunt. Corrupte omnino; nam de *ſodali Luciani* ſermo eſt, non de *viro morſu dipſadis confecto.* unde ego ὃς reponendum duxi. *M. du S.*

Ὃς ἐκ Λιβύης] Recepiſſem ὃς vel contra libros, ſi ſumma neceſſitas id poſtularet; at quum ὃς ſic ſatis commode intelligi queat, non ſtatim cum *Soulio* ὃς reſcripſi ſine auctoritate; ſed quum nonnulli mox etiam ποσὶν habeant, ſuſpicio tamen ſubeſt eosdem & ὃς voluiſſe; quod ſi itaque ποσὶν adripias, tuta ὃς quoque neceſſario recipiendum erit. *J.F.R.*

[a] ἐποιεῖτο τ̃ πορείαν· ὑ γὰ εἶναι ἄλλως. ἔνθα δὴ τάφῳ ἐντυχεῖν, ᾧ δὴ τ̃ ἠιόνα, ἐπ' αὐτῷ τῷ κλύσμαλι, καὶ τ̃ήλην ἐφεστάναι, δηλοῦσαν τῦ ὀλέθρυ τ̃ τρόπον. κεκολάφθαι γὰ ἐπ' αὐτῇ ἄνθρωπον μὰ τινα, οἷον τ̃ Τάνταλον γράφουσιν ἐν λίμνῃ ἑστῶτα, καὶ ἀρυόμενον τῦ ὕδατος, ὡς πίοι [b] δῆθεν· τὸ θηρίον [c] δὲ, τ̃ διψάδα, ἐμπεφυκὸς αὐτῷ [d] περιεσπειρᾶσθαι τ̃ ποδὶ, καὶ τινας γυναῖκας ὑδροφορούσας ἅμα πολλὰς καταχεῖν τὸ ὕδωρ αὐτῦ. πλησίον δὲ [e] ὠὰ κεῖσθαι οἷα τ̃ τρυθῶν ἐκείνων, ὓς ἔφην θηρᾶν τὺς Γαραμάντας. γεγράφθαι δὲ πρὸς τὐπίγραμμα, ὃ χεῖρον δὲ καὶ αὐτὸ εἰπεῖν,

Τοῖα παθόντ', οἶμαι, καὶ Τάνταλον αἰνοπαθῆ
Μηδαμὰ [f] κοιμίσαι διψαλέην ὀδύνην.

Καὶ Δαναοῖο κόρας [g] τοῖον πίθον οὐκ ἀναπλῆσαι,
Αἰὲν ἐπαντλεύσας ὑδροφόρῳ καμάτῳ.

ἔτι καὶ ἄλλα ἔπη τέτταρά ἐστι περὶ τ̃ ὠῶν, καὶ ὡς ἀναιρούμενον αὐτὰ, ἐδήχθη. ἀλλ' οὐκ ἔτι μέμνημαι ἐκείνων.

Συλλέγουσι δὲ ἄρα τὰ ὠὰ, καὶ ἐσπυδάκασι περὶ αὐτὰ οἱ περίοικοι, οὐχ ὡς φαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ σκεύεσι χρῶνται κεναῖς, καὶ ἐκπώματα ποιοῦνται ἀπ' αὐτῶν.

(neque enim posse aliter) ibi in monumentum incidit, ad oram maris, in ipso litore: hic adstare, ait, columellam, quae rationem interitus declaret. Insculptum enim in illa hominem, qualem pingunt Tantalum stantem in litore, haurientemque de aqua, bibendi nempe gratia. Bestiam vero dipsada adhaerescentem ac pedi implexam, & mulieres quasdam, aquam adferentes simul multas, ea hominem perfundere. In proximo autem ova jacere, qualia illorum struthiocamelorum, quos venantur, ut dixi, Garamantes. Adscriptum autem esse epigramma . . nihil vero prohibet ipsum recitare,

Fallor, an haec talis de nigro accensa veneno,
Tantale, vexavit te sine fine sitis.
Tale olim, proles Danai numerosa, replere
Frustrato te hausta vas voluisse, reor.

Adhuc alii versiculi quatuor sunt de ove, & ut, dum tollit illa, morsus sit; sed eorum non amplius memini.

7. Colligunt nimirum ova illa accolae non cibi modo caussa, sed evacuatis etiam putantur in supellectile, & pocula sibi inde faciunt, cum fingere de luto non possint, quod

[a] Ἐποιεῖτο] Ποιεῖσθ W. & *Fl.* idque etiam adscriptum marg. *Ar.* [b] Δῆθεν] Δὴ marg. *Ar.* [c] Δὲ] Δὴ W. [d] Περιεσπειρᾶσθ] Sic *J. Ald. Fr. B. H. P. S.* Περιεσπάρθαι *Fl.* [e] Ὠὰ] W. ὠὰ cum puncto subscripto, & sic semper. [f] Κοιμίσαι] Κοιμῆσαι W. Vulgatae favent *J. Fl.* [g] Τοῖον πίθον] W. aliter, vid. notas.

89. Οὐ γὰ οἶμαι] I. e. ἔοικεν, *licere.* *F.G.*

97. Περιεσπειρᾶσθαι] Περιεσπειρᾶσθαι augmento deleto dederat in *J. Solan.* & sic etiam scribit *Steph.* hunc Luciani locum adferens; unde tamen minime conficio, *Stephanum* quoque ita corrigere; quia forsan praesenti infin. usus est ad phrasin indicandam, non ipsa Luciani verba; nam ne Dialogum quidem addit. Quare, quum praeteritum infinitivi hic nihil habet absurdi, quandoquidem & κεκολάφθαι praecessit, & mox γεγράφθαι etiam sequitur, ego nihil mutaverim. Sic vero praeteritum verbi σπειρῶ formari, vid. infra *Navig.* c. 2. f. ubi συνεσπειραμένος, & supra *Philops.* c. 22. ἐσπειραμένος. *J.F.R.*

4. Τοῖα] Interpres dum legit υἱοῦ pro ἰοῦ, nescio quem patrem Tantali facit. Rectius *Tantalus hoc patitur nigri pravitate veneni.* *J.B.* Versus *Bourdelotii* in *pravitate* claudicat. *J.F.R.*

7. Τοῖον πίθον] W. Τὸν τ̃ πίθον οὐκ ἀναπλήσαιεν ἀναντλεῦσαι (sed exstitit puto in Ms. ἀναντλεύσας: nam alia manus jota fecit, extrita alia litera) Haec in ferculo literario *J. Jens.* *J.F.R.*

28. Νίκανδρον] Hujus opera ad nostram usque aetatem pervenerunt. *M. du S.*

Ibid. Πρὸς Νίκανδρον] Cujus versiculi in Theriacis a 339. inde conferri cum hoc libello merentur, ut & *Lucani* 9, 738. seqq. Pluscula sane sunt, de quibus nec inter poëtas, nec ipsis cum nostro satis convenit. *J.M.G.*

31. Φόνιος] Sic *Polyaen.* plur. num. Strat. IV. p. 267. B, W. tamen Φόνια habet. *M. du S.* Ac *Diod. Sic.* centies.

quod aurea arena illorum folium eſt. Si vero ſatis magna inveniantur, etiam pilei ex unoquoque ovo bini parantur. Dimidiatum enim ovum unumquodque capiti cum ſufficiat, pileus eſt.

8. Ibi ergo inſidiantur apud ova Dipſades: & cum accedit homo, prorepentes de arena, mordent miſerum: at illi eveniunt illa quae paullo ante dicta ſunt, ut bibat ſemper, & magis ſitiat, & nunquam ſatietur.

9. Haec, ita me Jupiter, non contendendi quodam adverſus Nicandrum Poëtam ſtudio a me dicta ſunt, neque uti vos cognoſceretis, non nihil me curae in diſcendis ſerpentium Libycorum ingeniis poſuiſſe. Iſta enim Medicorum magis laus fuerit, quibus ſcire talia neceſſe eſt, ut etiam depellere illa ex arte poſſint. Verum ego mihi videor, ac, per ego vos amicitiae praeſidem *Jovem rogo*, nolite offendi transſumta a beſtiis imagine, ſimiliter erga vos affectus, atque illi a dipſade morſi ad potum affecti ſunt. Quo frequentius enim prodeo in conſpectum veſtrum, tanto magis ejus rei ſum cupidus, ſitisque me urit, quae reprimi nullo modo poteſt, nec unquam illo ſatiari potu mihi poſſe videor. Nec injuria.

ἐ ψῆφοι ἔχουσι κεραμεύειν, ἀφ' ὧν τὸ ψάμμιον εἶναι τῆ γῆν. εἰ δὲ καὶ μεγάλα εὑρεθείη, καὶ πῖλοι γίγνοιντο δύο ἐκ τοῦ ὠοῦ ἑκάστου· τὸ γὰρ ἡμίτομον ἑκάτερον ἀποχρῶν τῆ κεφαλῆ, πῖλός ἐστιν.

Ἐκεῖ τοίνυν λοχῶσιν αἱ Διψάδες ἀφ' ὧν τὰ ὠά, καὶ ἐπειδὰν προσέλθη ὁ ἄνθρωπος, ἐκ τοῦ ψάμμου ἐξερπύσασαι, δάκνουσι τὸν καθεύδοντα· ὁ δὲ πάσχει ἐκεῖνα τὰ μικρὸν ἔμπροσθεν εἰρημένα, πίνων ἀεὶ, καὶ μᾶλλον διψῶν, καὶ πιμπλάμενος οὐδέποτε.

Ταῦτα δέ, μὰ Δία, πρὸς Νίκανδρον τὸν ποιητὴν φιλοτιμούμενος διεξῆλθον, οὐδ' ὅπως ὑμεῖς μάθητε ὡς οὐκ ἀμελὲς γεγένηταί μοι, ἡ Φύσεις τῶν Λιβυκῶν ἑρπετῶν εἰδέναι, ἰατρῶν γὰρ ἂν μᾶλλον ὁ ἔπαινος εἴη, οἷς ἀνάγκη εἰδέναι ταῦτα, ὡς καὶ ἀμύνασθαι αὐτὰ μὴ τέχνης ἔχοιεν. ἀλλά μοι δοκῶ (καὶ πρὸς ⁱ Φιλίου μὴ ᵏ δυσχεράνητε τὴν εἰκόνα θηριώδη οὖσαν) ὅμοιόν τι καὶ αὐτὸς παθεῖν πρὸς ὑμᾶς, οἷον ἐκεῖνοι πάσχουσι πρὸς τὸ ποτὸν οἱ δηχθέντες ὑπὸ τῶν διψάδων. ὅσῳ γὰρ ἂν πλέον παρίω ἐς ὑμᾶς, τοσούτῳ μᾶλλον ὀρέγομαι τοῦ πράγματος, καὶ τὸ δίψος ˡ ἄσχετον ὑπεκκαίεταί μοι, καὶ ἔοικα οὐδ' ἐμπλήσεσθαί ποτε τοῦ τοιούτου ποτοῦ, καὶ μάλα εἰκότως. οὗ γὰρ ἂν ὅτου δι-

ʰ Φύσεις] Φύσιν W. Vulgatum tenet *Fl.* cum cett. M. male. ᵏ Δυσχεράνητε] Sic Edd. recte cum M. Δυσχέρητε male *V1.* & 2. ⁱ Φιλίου] Reſtitui ex L. G. & *V2.* Φιλοῦ Edd. cett. & ˡ Ἄσχετον] Bene M. *Fl.* &c. Alii ἄσπετον, ajunt *Coll.*

19. Πῖλοι] Εἶδον τοιαῦτα. καὶ ἡ ψῆφος τὸ λεγόμενον. M.

31. Φύσεις] Δύσεται * καὶ ἔτως ἔδοσαν, ἵν' ἡ ἔτως] ὡς οὐκ ἀμελὲς πρὸς τὸ εἰδέναι ἡ Φύσις τῶν Λιβυκῶν ἑρπετῶν γενέσεως μου. δυσχεράνητε δέ. M.

41. Ἄσχετον] Ἄσπετον habent C. Γρ. ἄσχετον. G.

* Quae his uncinulis inclusa sunt ad compendia codicis quam proxime potui accommodavi: nec quid tibi velint satis effequor. *M. du S.*

Pro priore ἔτως legit *φίσιν*. *J. J. Wetsten.*

ties. *J. F. R.*

34. Ἀλλά μοι δοκῶ, καὶ πρὸς Φειδίου μὴ δυσχεράνητε τὴν εἰκόνα θηριώδη οὖσαν, ὅμοιόν τι καὶ αὐτὸς παθεῖν πρὸς ὑμᾶς] Benedictus: *Ac mihi videor, per Phidiam, ne hanc imaginem ferinam iniqua animo feratis, eodem modo erga vos affici.* Quid hic Phidias? Quis unquam per iſtum ſtatuarium juravit? Mſ. optime & certiſſime πρὸς Φιλίου, per Deum amicitiae & amoris praeſidem. Oſtenſurus magnitudinem ſui erga eos ſtudii per Φίλιον Ζῆνα, cujus & alibi meminit, jurat, ſe illorum majore indies flagrare ſtudio, quo ſaepius eos videat, eo ſaepius videre deſideret. vide *Snilam* in Φίλιος. At εἰκὼν θηριώδης eſt ſimilitudo a feris ſumpta. *J. G. G.*

35. Φιλίου] Sic praeter Mſ. Gr. L. & *Veneta* ſecunda. In M. & reliquis Edd. prave legitur Φειδίου, niſi quod in *J.* eſt Φιλίου. *M. du S.*

2. Ἐοικα

διειδεῖ τε καθαρῷ ὕδατι ἐντύχωμι; ὥστε σύγγνωτε, εἰ δηχθεὶς καὶ αὐτὸς τὴν ψυχὴν ἡδίστῳ τούτῳ καὶ ὑγιεινοτάτῳ τῷ δήγματι, ἐμφορεῖμαι χανδὸν, ὑποθεὶς τῷ κρουνῷ τὴν κεφαλήν· εἰη μόνον μὴ ὀπλείπειν τὰ παρ' [a] ὑμῶν ὀπορρέοντα, μηδὲ κυθεῖσαν τὴν σπουδὴν τὴν ἀκροάσεως, κεχηνότα ἔτι καὶ διψῶντα [b] καταλείπειν· ὡς δίψυς γε ἕνεκα τοῦ μὴ πρὸς ὑμᾶς, οὐδὲν ἂν ἐκώλυε πίνειν ἀεί. καὶ γὰρ τὸν σοφὸν Πλάτωνα, Κόρον οὐδεὶς τῶν καλῶν.

Ubi enim in aquam pellucidam adeo & puram incidam? Itaque ignoscite, si morsus & ipse in animo meo morsum istum suavissimum saluberrimumque, pleno me haustu, caput salienti supponens, ingurgitem. Modo illud mihi contingat, ne, quae a vobis adfluunt, deficiant, nec exhaustum vestrum audiendi studium hiantem me & sitientem destituat. Quantum quidem ad meam vestri sitim attinet, nihil obstat, quo minus semper bibam. Platone enim auctore sapientissimo, Pulchrorum nulla satietas.

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΠΡΟΣ ΗΣΙΟΔΟΝ.

Ἀλλὰ ποιητὴν μὲν ἄριστον εἶναί σε, Ἡσίοδε, καὶ τοῦτο παρὰ Μουσῶν λαβεῖν μετὰ τῆς δάφνης αὐτός τε δείκνυεις ἐν οἷς ποιεῖς, ἔνθεα γάρ, καὶ σεμνὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν οὕτως ἔχειν· ἐκεῖνο δὲ ἀπορῆσαι ἄξιον, τί δήποτε προειπὼν ὑπὲρ σαυτοῦ, ὡς ἀφ' οὗτος λάβοις τὴν θεσπέσιον ἐκείνην ᾠδὴν παρὰ τῶν θεῶν, ὅπως κλείοις καὶ ὑμνοίης τὰ παρεληλυθότα, καὶ θεσπίζοις τὰ ἐσόμενα, θάτερον μὲν καὶ πάνυ ἐντελῶς ἐξενήνο-

I VErum enimvero poëtam quidem optimum esse te, Hesiode, idque a Musis te una cum lauro accepisse, ipse quoque tuis in carminibus ostendis: divina enim omnia atque augusta: & nos, ita rem se habere, credimus. De illo vero disceptare fas fuerit, quid tandem sit, quod cum de te ipso praedixisses, hanc te ob caussam divinum illud a Dis carmen accepisse, uti celebrares cantaresque praeterita, ac divinares futura; alterum quidem, idque perfecte omnino perfecisti, Deorum ge-

a Ὑμῶν] Sic *Fl. H. P. B.* &c. Ἡμῶν male *J.* & *V2.* b Καταλείπειν] Rescriptum ex *W.* Καταλιπεῖν Edd. ΔΙΑΛΕΞΙΣ] Διάλογος *Fl.* & *Schol.* Vulgatum tenet ceteras & *Coll.*

ΗΣΙΟΔΟΝ] Οὗτος ὁ λόγος ἐνδεῖ τῆς Λεκιανοῦ ἰδέας καὶ ἀγχινοίας. *G.*

2. Ἡσίοδε] *Hesiod.* Θεογ. 30. *M. du S.*

3. Μετὰ τῆς δάφνης] Vid. *Hesiod.* Theogn. p. 30. & seqq. de qua tamen, an Hesiodea sit, fuerc, qui dubitarent. (*Paus.* IX. p. 581.) sed genuinam probat Cl. *Clericus* ex *Herod.* II. 53. quem vide ad titulum operis, & vs. 211. *M. du S.*

8. Κλείοις] Hinc patet Lucianum legisse κλείοιμι pro κλύοιμι vid. vs. 105. Totum autem versum ut nothum, nulla ratione reddita, respuit *Gujetus. M. du S.*

Ibid. Ὅπως κλείοις] Apud *Hesiodum* legitur κλύῃς, suadente etiam metri ratione. Sed praestat totum locum apponere Θεογ. 30. seq.

4. Ἔνθεα] Θεῖα πνεύματι κατοχίμενα. *V.*

Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέος ὄζον
Δρέψασθαι θητόν, ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
Θεῖαν, ὥστε κλύοιμι τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα
Καί μιν κέλονθ' ὑμνεῦν κ. τ. λ.

J. M. G.

23. Τήλεφον] Quis unquam fando audivit Telephum inter *vates* habitum? Corrupta itaque haec vox. sed quid reponendum sit, non aeque proclive est divinare. De *Polyido* vel ex Nostro constat vaticinatum esse; vide

generationibus enarrandis, usque ad prima illa Chaos, Tellurem, Caelum, & Amorem: insuper etiam mulierum *commemorandis* virtutibus, & praeceptis agriculturae, & quae de Pleiadibus, ac de temporibus arandi, messis, navigationis, reliquarumque rerum omnium, *dici possunt*: alterum vero, quod multo utilius futurum erat vitae, & Deorum muneribus magis simile, dico autem futurarum rerum praedictionem, plane non ostendisti, sed parte illa simpliciter oblivioni tradita, nusquam tua in poësi vel Calchantem, vel Telephum, vel Polyidum, vel Phineum adeo imitatus es; qui non consecuti illud a Musis, tamen divinarunt, nec oracula reddere consulentibus dedignati sunt.

2. Itaque trium horum criminum in uno adhaerescas omnino necesse est. Aut enim, quantumvis id dictu amarum sit, mentitus es, cum non promiserint tibi Musae futura praedicendi facultatem: aut illae dederunt, sicut fuere pollicitae, at tu prae invidia occultas, in sinuque *absconditum* servas munus, non impertiens illud indigentibus: aut scripta quidem tibi sunt etiam in hoc genere multa; tu vero nondum ea saeculo tradidisti, cum usum eorum ad nescio quod aliud tempus reponas. Illud enim neque ausim dicere, Musas, duo tibi praestare

χας· θεῶν τε [a] γενέσεις διηγήμῃ, ἄχρι
καὶ τῶν πρώτων ἐκείνων, χάους, καὶ γῆς,
καὶ οὐρανοῦ, καὶ ἔρωτος· ἔτι δὲ γυναικῶν ἀρε-
τὰς, καὶ ὑφαινέσεις γεωργικάς· καὶ ὅσα
περὶ Πλειάδων, καὶ ὅσα περὶ χειμῶν ἐρύτου,
καὶ ἀμήτου, καὶ πλοῦ, καὶ ὅλως τῶν ἄλλων
ἁπάντων. Θάτερον δὲ, καὶ ὁ χρησιμώτερον
ἦν τῷ βίῳ πολλῷ, καὶ θεῶν δωρεαῖς
μᾶλλον ἐοικὸς, λέγω δὲ τὴν τῶν μελλόντων
προαγόρευσιν, οὐδὲ τὴν ἐχέφνας ἐξαπέφηνας,
ἀλλὰ τὸ μέρος τοῦτο πᾶν λήθῃ πολλῷ
δέδωκας, οὐδαμοῦ τὴν ποιήσεως ἢ τὴν Κάλχαντα, ἢ τὴν Τήλεφον, ἢ τὸν [b] Πολύϊδον, ἢ καὶ
Φινέα μιμησάμενος, οἳ μηδὲ πολὺ Μουσῶν
τούτου τυχόντες, ὅμως προεθέσπιζον, καὶ
οὐκ ὤκνουν χρᾶν τοῖς δεομένοις.

Ὥστε ἀνάγκη σοι τῶν τριῶν τούτων αἰτιῶν
μιᾷ γε πάντως ἐνέχεσθαι. ἢ γὰρ ἐψεύσω, εἰ
καὶ σμικρὸν εἰπεῖν, [c οὐχ] ὡς ὑποχομένων
ὅσοι τὴν Μουσῶν καὶ τὰ μέλλοντα προλέγειν δύ-
ναται· ἢ αἱ μὲν ἔδοσαν ὥσπερ ὑπέσχοντο, σὺ
δὲ ὑπὸ φθόνου ἀποκρύπτεις, καὶ ὑπὸ κόλ-
που φυλάττεις τὴν δωρεὰν, οὐ μεταδιδοὺς αὐ-
τῆς τοῖς δεομένοις· ἢ γέγραπται μέν σοι καὶ
τὰ τοιαῦτα πολλὰ, οὐδέπω δὲ αὐτὰ τῷ
βίῳ πολλῷ δέδωκας, οὐκ οἶδα εἰς ὅν χρόνον
τινα ἄλλου ταμιευόμενος τὴν χρῆσιν αὐτῶν.
ἐκεῖνο μὲν γὰρ οὐδὲ τολμήσαιμ' ἂν εἰπεῖν, ὡς
αἱ Μοῦσαι δύο σοι παρέξειν ὑποχόμεναι,
τὸ

a Γενέσεις] Γένεσιν W. Vulgatae adsentitur *Fl.* b Πολύϊδον] Πολύειδον W. male. c Οὐχ ὡς] Sic Edd. Οὐκ pejus *P. H.* In W. abest οὐχ.

36. Εἰς ὃν καιρόν τινα] Ὑπέρθεσις τοῦ εἰς ὅντινα ἄλλον καιρὸν, ἵνα παρεκκλίνῃ τὸν λόγον ποιῶν, ὡς ἐν τῷ, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο. ἐπόταν οἱ ῥήτορες εἰ καὶ μὴ δι' ἓν ἄλλο ὑπερθέντες εἴπωσιν, εἶτι χρὴ Ἑρμογένει πιστεύειν. *V.*

de Ὀρχ. c. 49. De *Phineo* narrant etiam Poëtae in caecitatis solatium concessam ei fuisse divinandi peritiam. *M. du S.*

Ibid. Πολύϊδον] Conf. supra *de Salt.* c. 49. ubi quoque sic scribitur. *J. F. R.*

29. Ὡς ὑποχομένων] Locus corruptus in Impr. οὐχ ὡς . . . In W. deest οὐχ, & a recentiore manu super inductum ὡς. Donec aliquid melius inveniatur, dele illud οὐχ. *M. du S.*

Ibid. Οὐχ ὡς ὑποχομένων] Aut abundare ἢ ὡς videtur, aut deficere post ὡς verbum εἶτας vel simile. *J. M. G.*

Οὐχ ὡς] Si οὐχ deleas, salvum erit ὡς, quod saepissime πλεονάζειν, ac vel vehementius adfirmare, satis notum. At si tamen aliqua ratio habenda particulae οὐχ vel οὐκ, lege ὕστερος, & sic forsan adparebit, unde οὐκ natum sit. Interim ut medicinae certiori locus relinquatur, servavi suspectam lectionem, sed uncis secluso negationem. *J. F. R.*

32. Ὑπὸ κόλπου] Et sic esse in *Fl.* aliisque, adscripserat *Solan.* Sed bene habet vulgatum, etsi ὑπὸ κόλπῳ frequentius alibi, ut *Alex.* c. 26. & 39. p. med. ac *Hermot.* c. 37. med. & 81. a. m. Nec non *Adv. Indoct.*

τὸ μὴ ἔδοσαν, ἐξ ἡμισείας δὲ ἀνεκαλέσαντο ἢ ὑπόσχεσιν. λέγω δὲ τὴν τῶν μελλόντων γνῶσιν. ἢ ταῦτα προτέραν αὐτὴν ἐν τῷ ἔπει [a] ὑπεσχημένην.

pollicitas, alterum quidem dediſſe, ex dimidia vero parte promiſſionem ſuam, de futurorum cognitione loquor, revocaſſe, cum tamen prius illam in verſu pollicitae eſſent.

Ταῦτα οὖν πόθεν τίνος ἄλλου, Ἡσίοδε, ἢ παρ' αὐτοῦ σοῦ μάθοι τις ἄν; [b] πρέπον γὰρ ἂν, ὥσπερ αἱ θεαὶ δοτῆρες ἑάων εἰσὶν, οὕτω δὲ καὶ [c] ὑμῖν τοῖς φίλοις καὶ μαθηταῖς αὐτῶν, μὴ πάσης ἀληθείας ἐξηγεῖσθαι ὧν [d] ἴστε, καὶ λύειν ἡμῖν τὰς ἀπορίας.

3. Iſta ergo numquid ab alio, Heſiode, quam ab ipſo te, aliquis poteſt diſcere? Decuerit enim, quemadmodum ipſi Dii bonorum ſunt auctores; ita etiam vos illorum amicos atque diſcipulos, cum veritate omni, quae noſtis enarrare, & ſi qua nobis videntur dubia, ea reſolvere.

ΗΣΙΟΔ. Ἐνῆν μοὶ, ὦ βέλτιστε, ῥᾳδίαν ἀπόκρισιν ἀποκρίνεσθαί σοι περὶ ἁπάντων, ὅτι μηδὲν ὄφελος τῶν ἐρραψῳδημένων ὑπ' ἐμοῦ, ἴδιον ἐμὸν, ἀλλὰ τῶν Μουσῶν. καὶ ἐχρῆν σε παρ' ἐκείνων τὸν λογισμὸν τῶν τε εἰρημένων καὶ τῶν παραλελειμμένων ἀπαιτεῖν· ἐγὼ δὲ ὑπὲρ μὲν ὧν ἰδίᾳ ἠπιστάμην, λέγω δὲ τοῦ νέμειν, καὶ ποιμαίνειν, καὶ ἐξελαύνειν, καὶ βάλλειν, καὶ τῶν ἄλλων, ὅσα ποιμένων

4. HES. Licebat mihi, vir optime, facili reſponſione defungi de omnibus, nihil eſſe eorum carminum, quae a me conſuta ſunt, mihi proprium, ſed Muſarum: ab his proinde rationem dictorum pariter & praetermiſſorum eſſe poſcendam: me vero de his, quae per me ſciebam, de paſcendo, inquam, curandoque grege, & exigendo, & mulgendo, reliquisque, quae paſtorum ope-

a Ὑπεσχημένην] Nil mut. *Fl. Ald.* Ὑποσχόμενα *Pell.* b Πρέπον] Πρέποι W. c Ὑμῖν] Sic *S. A.* M. Cett. ἡμῖν, male. d Ἴστε] Ἴσθι *B1.* Ἴσθι adpictum ejus margini.

50. Ἐνῆν μοὶ μοι] Δισσὸν ἦν. *V.*

58. Καὶ βάλλειν] Ἀμέλγειν. καὶ βάλλειν τὸ * ἀμολγεῖν. *V.*

* Ἀμολγεῖον] Ἀμοργεῖον C.

doct. c. 12. Sed *Piſcat.* c. 36. etiam ut hic, ὑπὸ κόλπου ἔχων. Item infra *Navig.* c. 20. θησαυρὸς ὑπὸ τὴν Ἑρμῆν. *Alciphr.* I. Ep. 38. p. 176. ὑπὸ τοῦμον ἡγάπα κοιμωμένη χλανίσκιον. *Herodian.* III. 5. 11. μή τι ξίφος φέροι ὑπὸ κόλπον. *J.F.R.*

46. Δοτῆρες ἑάων] *Heſiod.* Θεογ. 46. 633. *M.du S.*

Δοτῆρες ἑάων] Δωτῆρες eſt *Theogoni.* 46. & *Homer.* Od. Θ, 325. Meminerimus ſubtilis doctrinae *Dan. Heinſii* qui in Heſiodi opp. & dies c. 15. p. 154. *Artem*, inquit, *tradidit ἰὺς Prometheus. Ita dicuntur proprie in veteri Theologia Dii ſinguli, cum dona* ſua *largiuntur, quae alio nomine* ἑὰ (id ipſum nempe eſt *ſua*) *dicuntur, & ipſi* δωτῆρες ἑάων. Non excogitaſſe hoc videtur *Heinſius.* Sic enim *Euſtathius* ad Il. Ω, 528. Ἔοικε γένος ἑὸ τέρψ ἡ λέξις (ἑάων) εἶναι ὡς ἀπὸ τοῦ ἑὸν, τὸ ἴδιον. *J.M.G.*

47. Ὑμῖν τοῖς φίλοις] *Salm.* editor recte emendavit quod in Impr. ante eum erat, ἡμῶν. M. ὑμῶν, optime. *M.du S.*

63. Ὅμως δὲ οὐκ ἀπορήσω — ἀσυνολογίας] Haec verba non agnoſcit Interpres, vel, quod potius credo, eo quod illa non intellexerit, de induſtria ſuppreſſit. Sed procul dubio legendum eſt ἀπολογίας. *J.P.a G.*

Ibid. Οὐκ ἀπορήσω &c.] *Palmerius* conjecit legendum eſſe οὐκ ἀπορήσω πρός σε ποιητικῆς ἀπολογίας. ſic editio Florentina: male in Mſ. & editis ἀσυνολογίας, ut recte doctiſſimus *Palmerius* vidit. *J.G.G.*

Οὐκ ἀπορήσω πρός σε ἐν ποιητικῆς ἀσυνολογίας] Recte aggreſſus eſt hunc locum *Palmerius*; ſed an procul dubio tetigerit verum, quod putat, valde ambigo. Negari enim nequit, quin ad vulgatam ſcripturam propius accedat αἰτιολογίαν, quomodo ipſe diu eſt quum corrigendum ſuſpicatus fui, quam ἀπολογίαν, quod ille ſupponebat. Quin & ſignificatio vocis meae huc melius convenit, ſi modo examines, & ejus efficaciam ex Quintiliano huc compares. *J.G.*

Οὐκ ἀπορήσω πρός σε ἐν ποιητικῆς ἀσυνολογίας] Jure ad hoc ἀσυνολογίας offenderunt Eruditi, quorum *Palmerius* conjecerat legendum ἀπολογίας, veram profecto aſſecutus ſcripturam. Prorſus enim ita habet editio Florentina. *J.J.*

64. Ἀσυνολογίας] Ἀπολογίας legendum videtur. Infra c. ult. ὥστε τὰς μὲν τοιαύτας ἀπολογίας καὶ μαντείας ἄφες. *F.G.*

Ἀπολογίας] Ex W. & Ed. *Fl.* uti legendum conjecerat *Palmerius.* In reliquis ἀσυνολογίας. Confer tamen

opera ſunt ac diſciplina, cauſſam dicere merito: Deas quidem ſua munera, quibuscumque voluerint, & in quantum decere putent, impertiri.

5. Interim tamen neque poëtica mihi apud te defenſio defuerit. Neque enim, puto, decet, a poëtis tenuiter nimis & minuto ſtudio repoſcere, ſyllabarum tenus omnium, perfecta omnino quae dixere, & ſi quid in ipſo poëſeos curſu non animadverſum effluat, acerbe illud exigere; verum ſcire, multa nos & modulorum cauſſa & ſoni inculcare. Quaedam autem carmen ipſum ſaepe, utpote levia *ac polita*, neſcio quomodo adſumit. At tu maximo nos noſtro bono is privatum, libertatem dico, & in fingendo poteſtatem. Et reliqua in poëſi pulchra non vides; ſed ramenta quaedam & ἔργα, καὶ μαθήματα, δίκαιον ἂν εἶην ἀπομερίτως ἀπολογεῖσθαι. αἱ θεαὶ δὲ τὰς αὑτῶν δωρεὰς, οἷς τε ἂν ἐθέλωσι, καὶ ἐφ' ὅσον ἂν οἴωνται καλῶς ἔχειν, μεταδιδόασιν.

Ὅμως δὲ οὐκ ἀπορήσω πρὸς σὲ καὶ ποιητικῆς [e] ἀπολογίας· ἃ γὰρ, οἶμαι, χρὴ τῷ ποιητῇ ἐς τὸ λεπτόταλον ἀκριβολογουμένους, ἀπαιτεῖν χρὴ [f] τὴν συλλαβὴν ἑκάστην ἐντελῆ πάντως τὰ εἰρημένα, κἂν εἴ τι ἐν τῷ τῆς ποιήσεως δρόμῳ παραρρυὲν λάθῃ, πικρῶς τοῦτο ἐξετάζειν, ἀλλ' εἰδέναι ὅτι πολλὰ ἡμεῖς, καὶ τῶν μέτρων ἕνεκα, καὶ τῆς εὐφωνίας, ἐπεμβάλλομεν. τὰ δὲ καὶ τὸ ἔπος αὐτὸ πολλάκις λεῖα ὄντα οὐκ οἶδ' ὅπως παρεδέξαλο. σὺ δὲ τὸ μέγιστον ὧν ἔχομεν ἀγαθῶν, ἀφαιρῇ ἡμᾶς, λέγω δὲ τὴν ἐλευθερίαν, καὶ τὴν ἐν τῷ ποιεῖν ἐξουσίαν· καὶ τὰ μὲν ἄλλα, οὐχ ὁρᾷς ὅσα τῆς ποιήσεως καλά. [g] σκινδαλάμους δὲ, καὶ ἀκάνθας τινὰς ἐκ-

[e] Ἀπολογίας] Reſtitui ex W. marg. *M*. & *Fl.* Ἀτυπολογίας male G. & Edd. vulgo. [f] Τὴν] Omittit *N*. [g] Σκινδαλάμους] Sic Edd. omnes & M. Σκινδάλμους corrigit *Solan.* aliique.

77. Σκινδαλάμους] Σκινδάλαμοι τὰ τῶν καλάμων λύπξύσματα ἢ σκόλοπες, ἢ ἐπεξεργασία τῶν ἀκριβῶν. σκινδάλαμος. †τοῦτο δὲ ἐπὶ μὲν εὐθείας ὀξύνεται ‡ σκινδάλαμος δὲ λεπτολογίας. Ἀριστοφάνης δὲ περισπᾷ, λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους μαθήσομαι. *V.*

† Videtur hic omiſſum quod extat apud *Suidam* : ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παροξύνεται. *J. Cler.* Quod etiam agnoſcunt C. G. *M. du S.*

‡ Σκιδαλάμους] Exc. *G.* σκιδαλμούς. In C. vero uti & hic ſcribitur.

men cum Ἀναβ. c. 3. ubi ἀντιλογίαι ſcribitur. *Kuſterus* αἰτιολογίας *Gronovii* probat. *M. du S.*

68. Παραῤῥυὲν λάθῃ] Cl. *Hemſt.* margini adleverat vidend. *L. Bos* ad N. T. p. 273. Is igitur ad *Hebr.* 2. 1. ubi legas: μήποτε παραῤῥυῶμεν, docet id reddi non poſſe *perfluere*, quod de garrulis dicitur, & quod verbo ἀμφῤῥεῖν vel ἀμφῤῥυεῖν exprimi ſolet, ut *Plutarch.* habet de Garrul. p. 502. Dein ex hoc Luciani loco, εἴ τι — παραῤῥυὲν λάθῃ. i. e. *Si quid in poëſeos curſu per imprudentiam omiſſum fuerit*, aliisque, monet, idem eſſe quod ἀμελεῖν & παρακούειν, oppoſitum τῷ προσέχειν. idque ap. LXX. *Proverb.* III. 21. opponi τῷ τηρεῖν, ubi legimus: υἱὲ, μὴ παραῤῥυῇς, τήρησον τὴν ἐμὴν βουλήν. Haec per compendium. *J. F. R.*

77. Σκινδαλάμους] Alias σκινδάλμους. *F. G.*

Σκινδάλμους] Antea ſcribebatur σκινδαλάμους. Ut emendationis ratio pateat, adi *Ariſtoph.* Nub. p. 130. E. & *Ran.* 250. D. *M. du S.*

Σκινδαλάμους] Σκινδαλμοὺς vocat *Ariſtoph.* Νεφ. 130. ubi docet Schol. proprie ſic dici τὰ λεπτότατα τῶν ξύλων καὶ τὰ τῶν καλάμων ξύσματα. Utitur etiam Βατραχ. 835. eadem orthographia & notione, pro ſubtilibus nugis. Poterat itaque alicui videri, forte hic etiam σκινδαλμοὺς eſſe reſtituendos. Verum non modo utriusque formae meationem facit *Heſychius*: ſed eſt etiam, quod huc forte pertineat, in *Schol.* ad Νεφ. l. c. Τοῦτο δὲ (loquitur de nomine σκινδαλμὸς) ἐπὶ μὲν εὐθείας ὀξύνεται, ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παροξύνεται. Haec ad verbum ſignificant, dici σκινδαλμὸς & σκινδαλμοὶ ſed σκινδάλμων κ. τ. λ. Verum poteſt fieri ut de σκινδάλαμος & σκινδαλμὸς aliquid dicere voluerit *Scholiaſtes*, quod vel ipſe male explicaverit, vel corruperit alius. Caeterum eadem leguntur apud *Suidam* h. v. *J. M. G.*

Σκινδαλάμους] *Solani* emendationi adverſatur ſcriptura Scholiaſtae. Sed ſi & *Ariſtoph.* & ejus *Schol.* ad Nub. vſ. 130. inſpicias, videbis in *Ariſtoph.* σκινδαλμοὺς quidem ob metrum recte legi, omiſſo altero α. Verum *Biſetus* indicat ap. *Suid.* etiam σκινδάλαμοι legi; quod pro vulgata facit. *Heſych.* triplicem ſcriptu-

ἐκλέγεις, ϗ λαβὰς τῇ συκοφαντίᾳ ζητεῖς. ἀλλ' ὐ μόνῳ ταῦτα σὺ, ὐδὲ κατ' ἐμὲ μόνυ, ἀλλὰ πολλοὶ ϗ ἄλλοι τὰ τῦ ὁμοτέχνυ τῦ ἐμῦ Ὁμήρυ καλακνίζυσι, λεπτὰ ὕτω κομιδῇ, ϗ μάλιστα μικρὰ ἄπαν διεξιόντες.

spinas eligis, ansasque quaeris calumniae? Neque vero solus tu talia, neque contra me solum, sed multi etiam alii *sunt*, *qui* Homeri, eandem artem professi, carmina vellicant, ita minuta omnino & valde exigua disputantes.

Εἰ δὲ ϗ χρὴ ὁμόσε χωρήσαντα τῇ αἰτίᾳ τ' ὀρθοτάτῃ ἀπολογίαν ἀπολογήσασθαι, ἀνάγκωθι, ὦ ὗτος, τὰ ἔργα μυ, ϗ τὰς ἡμέρας. εἴση γὰρ ὅσα ἐν τῷ ποιήματι τύτῳ, μαντικῶς ἅμα ϗ προφητικῶς προτεθέσπισταί μοι, τὰς ἀποβάσεις προδηλῦντα τ' γε ὀρθῶς ϗ κατὰ καιρὸν πραττομένων, ϗ τ' ὡς ἐλλελειμμένων τὰς ζημίας. ϗ τὸ,

6. Si vero opus est cominus congredi cum crimine, & eam dicere caussam quae verissima est, lege, tu homo, Opera mea ac dies. Intelliges enim, quot res in illo carmine, divine & tanquam a vate praedictae a me sint, quae exitus praesignificent cum eorum, quae recte & suo tempore peraguntur, tum illorum quae praetermissa sunt, noxas. Jam illud:

Οἴσεις δ' ἐν φορμῷ, παῦροι δέ σε θηήσονται,

Corbe feres raro, *rarus tibi* & accola *plaudet*:

ϗ πάλιν, ὅσα ἀγαθὰ πρέπει τοῖς ὀρθῶς γεωργῦσι, [a] χρησιμωτάτη ἐν τῷ βίῳ μαντικὴ νομίζοιτο.

& rursus, quae bona recte colentibus agrum superfutura sint, utilissima vitae divinatio jure habeatur.

ΛΥΚ. Τῦτο μὲν ὖν, ὦ θαυμαστὲ Ἡσίοδε, ϗ πάνυ ποιμενικὸν [b] εἴρηταί σοι, ϗ ἐπαληθεύειν ἔοικας τ' τ Μυσῶν [c] ὀπίπνοιαν, αὐτὸς ὐδ' ἀπολογεῖσθαι ὑπὲρ τ ἐπῶν δυνάμενος· ἡμεῖς δὲ, ὁ ταύτῃ τ μαντικὴν πρὸς σῦ ϗ τ Μυσῶν [d] πρεμψόμεν. ἐπεὶ τά γε τοιαῦτα πολὺ μαντικώτεροι

7. LYC. Istuc quidem, vir admirabilis Hesiode, plane pro pastore a te dictum est, viderisque confirmare illum Musarum adflatum, qui neque caussam dicere pro versibus possis. At non istam nos quidem divinationem a te ac Musis expectabamus: cum ad talia multo vobis diviniores sint rusti-

a Χρησιω. — ΛΥΚ. Τοῦτο] Sic etiam M. cum Edd. *Gronovius* ΛΥΚ. transponit. b Εἴρηται] Εἰρήσεται *Fl.* Sed vulgatum praestat. c Ἐπίπνοιαν] Ἐπύοιαν *Fl.* male. Id tamen & adscriptum marg. *AIW.* d Περιμένομεν] Πιμιμένομεν *Fl.* male.

81. Καλακνίζυσι] Κειτῶσι, *V.* Καλαπείμυσι, παλαιπῦσι. C.
82. Ἄτται] Τινά. ἢ ἄτινα. ἢ ἁθρόα πλήσια. ἢ ὀλίγα. *G.*
92. Φορμῷ] Φορμὸς, πραικαλυμμένον ἢ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐκ φλοιῦ, ἐν ᾧ εἰώθεσαν ἰχάδας κομίζειν. *G.*
98. Καὶ πάνυ ποιμενικὸν εἴρηταί σοι] Ἀντὶ τῦ ἁπλῦστατον ϵ κατὰ ποιμενικὴν εὐήθειαν. *V.*

ram adfert, dicens: Σκινδάλαμῳ, σκόλοψ, τινὶς δὲ ἀφ' τῦ χ, χινδάλαμῳ (χινδάλομῳ Ed. *Hag.* male, credo) ἄλλοι σκινδαλμός. Quare nil hic mutavi, etsi σκινδαλμὸς usitatius. Habet nonnihil de hoc vocabulo *L. Bos* Obs. Crit. p. 186. Sed orthographiam etiam in medio relinquit. *J. F. R.*

79. Ἀλλ' ὁ μόνῳ ταῦτα σὺ] Ἀλλ' ὐ μόνῳ ταῦτα σύ. *Th. M.* Οὐ jam erat in Edd. nostris. *J. F. R.*

86. Ἔργα μυ ϗ τας ἡμ.] Antiquus ergo hic titulus. *M. du S.*

92. Οἴσεις &c.] *Hesiod.* Ἔργ. 480. *M. du S.*

95. Χρησιμωτάτη ἂν τῷ βίῳ μαντικὴ νομίζοιτο. ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν ὖν &c.] Sic procedit is locus in editionibus. Sed quid priora verba faciant ad praecedentem periodum, haud facile quis dixerit. Necessum est omnino, ut persona Luciani his omnibus praeponatur, quippe cujus manifeste apparet has voces esse, qui vult concedere vaticinationem esse utilissimam hominibus, sed longe contendit ab ea abesse Hesiodum, quum pastoralia quaedam monita conscriberet. Sic igitur posthac mutandae editiones. ΛΥΚ. χρησιμωτάτη. ἂν τ. β. μ. νομίζοιτο, τοῦτο μὲν ὖν &c. Paulo ante etiam interpres vocem προδηλοῦντα vitiose accepit pro singulari accusativo *quum praesignificavi*, quae tamen est

ſtici ; & optime nobis de illis rebus vaticinentur , ſi pluat Deus , florentes futuros eſſe manipulos : (*meſſem copioſam*) ſi vero aeſtus invaleſcat , ſitiantque arva , fieri non poſſe , quin fames ſitim illorum conſequatur : nec oportere media aeſtate arare , alioquin nihil inde utilitatis exoriturum , fuſis fruſtra ſeminibus ; neque metendum ſpicam adhuc viridem , alioquin vanum inventum iri fructum. Neque ſane divinatione ad illud opus eſt , niſi obruas ſemina , & ligone armatus ſervus terram iis inducat , devolaturas aves , omnemque ſpem aeſtatis interceptam devoraturas.

8. Talia enim ſi quis praecepta dicat aut monita , non peccaverit ; a divinatione autem multum abeſſe mihi hoc opus videtur , cujus ſit obſcura & nusquam nullo modo manifeſta ante cognoſcere. Quale eſt illud cum Minoi praedictum eſt , in dolio mellis ſuffocatum iri illius filium , & cum praeſignificata Achivis cauſſa irarum Apollinis , itemque anno decimo captum iri Ilium. Haec enim ſunt divinatio. Alioqui ſi iſta quoque *ſuperiora* ad divinationem aliquis re-

ὑμῶν οἱ γεωργοὶ, ἢ ἄριστα μαντεύσαιντ' ἂν ἡμῖν περὶ αὐτῶν, ὅτι ὕσαντος μὲ τοῦ θεοῦ, εὐθαλῆ ἔσται τὰ δράγματα· ἢν δὲ αὐχμὸς [f] ἐπιλάβῃ, ἢ [g] διψήσωσιν αἱ ἄρουραι, ἀδύνατα μηχανὴ μὴ οὐχὶ λιμὸν ἑπακολουθῆσαι τῷ δίψει αὐτῶν. ἢ ὅτι ὁ μεσοῦντος θέρους χρὴ σπεῖρειν, ἢ οὐκ ἄν τι ὄφελος γένοιτο, εἰκῇ ἐκχυθέντων τῶν σπερμάτων· ὁδὲ ἀμᾶν χλωρὸν ἔτι τὸ στάχυν, ἢ κενὸν εὑρεθήσεται τὸ καρπόν. ὁ μὴν οὐδ' ἐκείνου μαντείας δεῖται, ὡς ἢν μὴ καλύψῃς τὰ σπέρματα, ἢ θεράποντα μακέλλην ἔχων ὑποφορήσῃ τῆς γῆς αὐτοῖς, καὶ ἁρπάσεται τὰ ὄρνεα, ἢ προκαλεδεῖται τὴν ἅπασαν τοῦ θέρους ἐλπίδα.

Τὰ γοῦν τοιαῦτα προδιανέσεις μὲ, ἢ ὑπομνήσεις λέγων, οὐκ ἄν τις ἁμαρτάνοι. μαντικῆς δὲ πάμπολυ ἀποδεῖν μοι δοκεῖ, ἧς τὸ ἔργον τὰ ἄδηλα, ἢ ὁπωσοῦν ὁπωσοῦν φανερὰ προγιγνώσκειν· ὥσπερ τὸ τῷ Μίνῳ προειπεῖν, ὅτι ἐν τῷ τοῦ μέλιτος πίθῳ ὁ παῖς [h] ἔσται [i] αὐτῷ [k] ἀποπεπνιγμένος, καὶ τὸ τοῖς Ἀχαιοῖς προμηνύσαι τὴν Ἀπόλλωνος ὀργῆς τὴν αἰτίαν, ἢ τῷ δεκάτῳ ἔτει ἁλῶσεσθαι τὸ Ἴλιον. ταῦτα γοῦν ἡ μαντικὴ. ἐπεὶ ἢ τὰ τοιαῦτα εἴ τις αὐτῇ ἀνατιθείη, οὐκ

[e] ὑμῶν] Recte M. *Fl. H. Fr. P.* Ἡμῶν male *J.* [f] Ἐπιλάβῃ] Λάβῃ W. [g] Διψήσωσιν] Sic & *Fl.* cum cett. Διψήσουσιν W. [h] Ἔσται] Recepi ex L. & W. in quo ἔσται tamen ab altera manu, cum ἐσιν ante legeretur, quod & Edd. obſidet. [i] Αὐτῷ] Αὐτοῦ *Fl.* [k] Ἀποπεπνιγμένος] Sic reſcriptum ex W. & *Fl.* Ἀποπνιγόμενος Edd. cett.

eſt pluralis & referenda ad ὅσα. Opſopœus ad ipſum poema qui retulit *poëmate ſucceſſus manifeſtante laborum.* *J.G.*

Χρησιμωτάτη] Nihil mutandum eſſe circa interpunctionem hujus loci, ſatis, puto, interpretatio noſtra oſtendit. *J. M. G.*

14. Κενὸν εὑρεθ. τὸ καρπόν] Poſſit aliquis ſuſpicari κενὸν (τὸ στάχυν) τοῦ καρποῦ, quod ſane ex libro allatum non reſpuerim. Sed nec alterum damnaverim : κενὸς καρπὸς *vanus, inanis*, qui ſpeciem quidem habet, ſed ob mollitiem & teneritatem paullo poſt exareſcens & corrugatus nihil relinquit praeter cuticulam. *J M. G.*

24. Μίνῳ] Fabulam hanc alibi me legere non memini. Confer Ὀρχ. c. 49. unde conjecturam facere licet, praedictum hoc Minoï a Polvido. *M. du S.*

26. Ἔσται αὐτῷ ἀποπεπνιγμένος] Ἔσται invenitur in W. & L. pro quo in Impr. eſt ἔσιν. Ἀποπεπνιγμένος vero in W. & *Fl.* melius quam ut in Impr. ἀποπνιγόμενος. *M. du S.*

27. Ἀπόλλωνος ὀργῆς] *Hom.* Il. A. 93. Et ad ſtatim ſequentia conf. Il. B. 300. 332. *M. du S.*

30. Ἐπεὶ ἢ τὰ τοιαῦτα εἴ τις αὐτῇ ἀνατιθείη, οὐκ ἂν φθάνοις καὶμὶ μάστιν λέγων] Unde potuit Benedictus venire ad talem verſionem *quae ſi quis illi adſcripſerit, neque me vatem dixerit ?* Eſt enim praeterquam inepta, tum plane contraria ſenſui auctoris, quem longe melius expreſſit Opſopœus. *At ſi quis & ea quae tu jactas, illi adſcribere voluerit, & ille me quoque vatem rectiſſime dicere poterit.* Eſt enim omnino haec vis ejus loquutionis, ut ipſe novit, unde in principio Fugitivorum illa οὐκ ἂν φθάνοις ἢ Ἐμπεδοκλεῖ πρὸ αὐτοῦ ἐγκαλῶν vertit, *facere non poteris, quin Empedoclem ante*

οὐκ ἂν φθάνοι κἀμὲ μάντιν λέγων. προερῶ γὰρ, ἢ προθεσπιῶ, ἢ ἄνευ Καστalίας, ἢ δάφνης, καὶ τρίποδος Δελφικῆς, ὅτι ἂν γυμνὸς τῇ κρύᾳ ῥιγοῖ τις, ὄντος προσέτι ἢ χαλαζῶντος τοῦ θεοῦ, ἠπίαλος ἢ μικρὸς ἐπιπεσεῖται τῷ τοιούτῳ· ἢ τὸ ἔτι γε τούτου μανικώτερον, ὅτι ἢ θέρμη μὴ ταῦτα, ὡς τὸ εἰκὸς, ἐπιγενήσεται, ἢ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα, ὧν γελοῖον ἂν εἴη μεμνῆσθαι.

Ὥστε τὰς μὲ τοιαύτας ἀπολογίας ἢ μαντείας ἄφες· ἐκεῖνο δὲ ὃ εἰρηκας ἐν ἀρχῇ, ἴσως εὐδεδέχθαι ἄξιον, ὡς οὐδὲν [a] ἥδεις τῶν λεγομένων, ἀλλά τις ἔμπνοια δαιμόνιος ἐνεποίει σοι τὰ μέτρα, οὐ πάνυ οὐδὲ ἐκείνη βέβαιος οὖσα. εἰ γὰρ ἂν τὰ μὲ ἐπετέλει τῶν [b] ὑπεσχημένων, τάδ' ἀτελῆ ἀπελίμπανεν. *

ferat, effugere non poterit; quin me quoque vatem dicat. Praedicam enim ac divinabo, idque sine Castalia, & lauru & tripode Delphico, si quis nudus in frigore obambulet, pluvias insuper aut grandines fundente Deo, hunc talem rigor cum tremore non parvus invadet: & quod magis adhuc divinum est, etiam calor postea, ut probabile est, superveniet, & multa in hoc genere, quorum meminisse ridiculum fuerit.

9. Itaque hoc genus defensionis & divinationum omitte. Illud vero, quod initio dicebas, forte dignum fuerit quod recipiatur, nihil te sciviſſe eorum quae diceres, sed afflatu quodam divino subjecta tibi carmina, quamquam ne illud quidem satis firmum est: neque enim ille alia quidem promissorum impleturus erat, alia vero imperfecta relicturus.

NA-

a Ἥδεις] Ἤδεισθα W. & Fl. b Ὑπεσχημένων] Ὑπεσχημένων W.

35. Ἠπίαλος] Ῥιγοπύρετος V.

ipsum crimineris. Et rursus ibid. c. 26. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων, *ne igitur praeconium enunciare cunctaris.* In Sympolio c. 2. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἐσιὼν ἡμᾶς, *Itaque omnino nos excipies.* *J.G.*

31. Οὐκ ἂν φθάνοι] *Non effugiet me vatem dicere.* i.e. *quin me vatem dicat.* *F.G.*

44. Ἥδεις] In W. & Fl. ἤδεισθα. quod observatu dignum est. *M. du S.*

48. *] Si quis illam de divinandi facultate Hesiodi disputationem, an fabellam? tractare velit; illi excutiendus ante omnia fuerit locus *Pausaniae* Boeot. p. 306, 7. *Wechel.* Οἱ δὲ αὐτοὶ τοῦτοι (Heliconis incolae) λέγουσι καὶ ὡς μαθὼν Ἡσίοδος διδαχθείη ὑπὸ Ἀκαρνάνων καὶ ἔστιν ἔπη μαντικὰ, ὁπόσα τε ἐπιλελέγμεθα καὶ ἡμεῖς, καὶ ἐξηγήσεις ἐπὶ τέρασιν. De his aliquid nos docuisse, Lycine. *J.M.G.*

5. Ἀπιέναι ἀφὰ τοῦτο ἔτω] Aut ut fecimus interpungendum, aut ἀφὰ τοῦτο prorsus exterminandum fuit. In *Ven.* 2. pro ἀπιέναι, παριέναι est. *M. du S.*

Ibid. Διὰ τοῦτο ἔτω] Sic legendum & distinguendum videtur: ἀφ' τί ἔτω φιλοθεάμων σύγε καὶ ἄοκνος τὰ τοιαῦτα; *F.G.*

Διὰ τοῦτο] Haec verba superioribus esse adjungenda; nec, ut adhuc factum est, trahenda ad membrum sequens, apertum, nisi fallor, nostra facit interpretatio. *J.M.G.*

7. Ἔδει καὶ ποιεῖν] Etsi commode abesse potest καὶ, minime tamen id cum Ox. omitto, quia ita saepissime abundat ap. Nostrum. Supra *Pseudol.* c. 8. f. ἔστ' ἂν συνίῃ ποτὲ ἕ, τι καὶ λέγει. Ibid. c. 20. f. οἶσθα ἕ, τι καὶ ποιοῦντα. Plura jam notata vid. ad *Quom. Hist.* c. 60. Adde *ibid.* c. 46. Et *Paras.* c. 51. f. Item *Long. Past.* III. 106. καὶ ἰζητεῖ καὶ αὐτοὶ, *Aelian.* V. H. I. 2. *Phalar.* Ep. 8. δίδους ἐγχυτὴν — καὶ τάχα ἂν καὶ ἐπιθεῖν. Et alia quae Cl. *Hemsterh.* jam dedit T. I. *Somn.* c. 7. ubi καὶ τὸν θεῖον ἀμφοτέρως καὶ μάλα εὐδοκιμεῖτον δι' ἡμᾶς. Et sic virorum doctorum conjecturae facile cum scriptura vulgata conciliarentur, si de *Calumn.* c. 30. pr. pro Τί ἂν χρῆναι ποιεῖν; legas, Τί ἂν χρὴ καὶ ποιεῖν; modo mutatione ibi opus fuerit. *J.F.R.*

10. Ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἰταλίαν σιταγωγῶν] Ex Ægypto & tota Africa Romam frumentum advehebant. Inde Λιβύη πυροφόρος *Pindar.* Isthm. Odyss. 1. *Rutilius* Itiner. lib. 1.

Quin & fecundas tibi conferat Africa messes.

Sic Africa cum spicis. *Claudian.* lib. 2. de laudib. Stilic. Ex aliis etiam provinciis, e Sicilia, Gallia Narbonensi. *J.B.*

11. Σιταγωγῶν] Vid. cap. 13. & vitam Commodi a *Wottone* Anglice scriptam, 211. ubi de classe frumentariarum navium plura. *M. du S.*

15. Εἵπετο μετ' ἐμοῦν] Phrasis *Aristophanis* Pl. 824. Ἕπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον. Ubi *Girard.* existimat servum tamen non respici, sed filium, quia de servo dixisset ἕπου μοι. *sequere me*, *non mecum.* Sed vellem hanc differentiam exemplis probasset, cui quidem favet

NAVIGIUM, SEU VOTA.

ΠΛΟΙΟΝ, Η ΕΥΧΑΙ.

LYCINUS, TIMOLAUS, SAMIPPUS, ET ADIMANTUS.

ΛΥΚΙΝΟΣ, ΤΙΜΟΛΑΟΣ, ΣΑΜΙΠΠΟΣ, ΚΑΙ ΑΔΕΙΜΑΝΤΟΣ.

L Y C.

NOnne dicebam ego, facilius posse fieri, ut vultures effugiat jacens in propatulo antiquum cadaver, quam Timolao mirabilis spectaculi aliquid *subducatur*, etsi uno spiritu Corinthum abire curriculo propter illud oporteat; adeo tu spectaculorum avidus, & impiger ad talia. T I M. Quid enim agendum erat, Lycine, homini otioso, qui audisset, ingentem adeo, vel immensam potius navem in Piraeeo appulsam, de illarum numero unam, quae annonam ex Aegypto in Italiam advehunt. Puto autem vos quoque, te, *inquam*, & Samippum hunc, non alia, quam spectandae hujus navis caussa ex urbe venire. L Y C. Sic est, per Jovem. Etiam Adimantus nos sequebatur Myrrhinusius. Verum ubi ille nunc sit, nescio, in spectatorum turba errore quodam a nobis distractus: ad navim quidem usque una venimus: cumque in illam ascenderemus, tu quidem, puto, Samippe, praecedebas: post te erat Adimantus, tum ego post illum utraque illum manu tenens, quippe ille me per totum ponticulum manu prehensum ducebat calceatum discalceatus ipse. Abhinc autem illum non

Λ Υ Κ.

Οὐκ [a] ἐγώ 'λεγον ὅτι θᾶττον τὺς γύπας ἔωλος νεκρὸς ἐν φανερῷ κείμενος, ἢ θέαμά τι τῶν παραδόξων Τιμόλαον λαθεῖν, κἂν [b] εἰς Κόρινθον δέοι ἀπνευστὶ θέοντα [c] ἀπιέναι διὰ τοῦτο; οὕτω φιλοθεάμων σύ γε καὶ ἄσχολος τὰ τοιαῦτα. T I M. Τί γὰρ ἔδει [d] καὶ ποιεῖν, ὦ Λυκῖνε, σχολὴν ἄγοντα, πυθόμενον ὅτως ἐμπεγέθη ναῦν, καὶ πέρα τοῦ μέτρου εἰς τὸν Πειραιᾶ ὁκαλαπεπλευκέναι, μίαν τῶν ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἰταλίαν σιταγωγῶν; οἶμαι δὲ καὶ σφὼ, [e] σέ τε καὶ Σάμιππον τουτονὶ, μὴ κατ' ἄλλο τι ἐξ ἄστεος ἥκειν, ἢ ὀψομένους τὸ [f] πλοῖον. Λ Υ Κ. Νὴ Δία, καὶ Ἀδείμαντος [g] ὁ Μυρρινούσιος εἵπετο μεθ' ἡμῶν. ἀλλ' οὐκ οἶδ' [h] ὅπου νῦν ἐκεῖνός ἐστιν, ἀποπλανηθεὶς ἐν τῷ πλήθει τοῦ θεάτρου. ἄχρι μὲν γὰρ τοῦ νεὼς ἅμα ἤλθομεν, καὶ ἀνιόντες εἰς αὐτὸν, σὺ μὲν, οἶμαι, Σάμιππε, προῇεις· μετὰ σὲ δὲ [i] ὁ Ἀδείμαντος ἦν· εἶτ' ἐγὼ μετ' ἐκεῖνον ἐχόμενος αὐτοῦ ἀμφοτέραις. καί με διὰ τοῦ λαβόρας ὅλης παρέπεμψε χειραγωγῶν, ὑποδεδεμένον, [k] ἀνυπόδητος αὐτὸς ὤν. τὸ ἀπὸ τούτου δὲ οὐκ ἔτι αὐ-

a Ἐγὼ 'λεγον] Sic etiam *Fl.* cum *J. B. P. H.* b Εἰς] Ἐς O. c Ἀπιέναι] Sic *Fl. B1. P.* &c. Παριέναι *J.* cum *V2.* d Καὶ] Omittit *J.* e Σέ τε] Σφᾶς ἔτι O. f Πλοῖον] Πλοῖον male *J.* sola. g Ὁ] Abest artic. in O. h Ὅπου] Ὅποι *Fl.* i Ὁ] Sine artic. O. & *Fl.* k Ἀνυπόδητος] Nil mut. Edd. nec O.

1. Οὐκ ἐγὼ 'λεγον] Κρᾶσις τοῦ ω καὶ τοῦ ε εἰς τὸ ω τοῦ ἐγὼ καὶ τοῦ ἔλεγον. *V.*

vet *Hom.* Il. K. 516. Ὡς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπεσσαν. At nihil certi inde conficias; quum ἀκολουθεῖ μοιτ' αὐτοῦ & αὐτῶν in *Apocal.* VI. 8. item XIV. 13. quoque legas eodem sensu quo ἀκολουθῶ τινι in eadem Apocal. plus decies occurrit. Exempla alia ex Lexico gr. ubi ἕπεσθαι μετά τινος pro τινι, jam dedit Cl. *Bos* ad *Evang. Luc.* l. d. *J. F. R.*

22. Καί με] Pro ὡς με usurpari, pluribus monet Rev. *J. Elsn.* ad *Evang. Luc.* XV. 15. *J. F. R.*

23. Ἀνυπόδητος] Alibi ἀνυπόδητος penult. brevi. Vid. ad *Asin.* c. 16. ubi utrumque probatur. *J. F. R.*

29. Θαυ-

αὐτὸν εἶδον, ὅτε ἔνδον ὅτε ἐπεὶ [a] καλελη-
λύθειμεν.

ΣΑΜ. [b] Οἶσθα, ὦ Λυκῖνε, ὅπου ἡμᾶς ἀπέλειπεν, ὁπότε, οἶμαι, τὸ ὡραῖον ἐκεῖνο μειράκιον ἐκ τῆς θαλάμης προῆλθε, τὸ τὴν καθαρὰν ὀθόνην ἐνδεδυκὸς, ἀναδεδεμένον ἐς τὸ πίσω τὴν κόμην, ἐπ' ἀμφότερα τοῦ μετώπου ἀπηγμένην. εἰ τοίνυν ἐγὼ Ἀδείμαντον οἶδα, οἶμαι, γλαφυρὸν οὕτω [c] ἐκεῖνον θέαμα ἰδὼν, [d] μακρὰ χαίρειν φράσας [e] τῷ Αἰγυπτίῳ ναυπηγῷ, [f] περιηγμένῳ τὸ πλοῖον, παρέσχηκε δακρύων, ὥσπερ εἰώθει· ταχύδακρυς γὰρ ὁ ἀνὴρ ἐς τὰ ἐρωτικά. ΛΥΚ. Καὶ μὴν ὑπάνυ καλὸς, ὦ Σάμιππε, ὁ μειρακίσκος ἔδοξέ μοι, ὡς ἂν τὸν Ἀδείμαντον ἐκπλῆξαι, ᾧ τοσοῦτοι Ἀθήνησι καλοὶ ἔπονται, πάντες ἐλεύθεροι, σωμύλοι τὸ φθέγμα, παλαίστρας ἀποπνέοντες, οἷς καὶ εὐδακρύσαι οὐκ ἀγεννές· ἔτι δὲ πρὸς τῷ μελάγχρως εἶναι, καὶ πρόχειλός

vidi, neque intus, neque poſtquam deſcendimus.

2. SAM. Noſti, Lycine, ubi nos reliquerit? puto *ego ibi*, ubi formoſus ille puer de diaeta progrediebatur, ille puro lineo indutus, retro comam revinctus, utrinque a fronte abductam. Si ergo Adimantum ego novi, puto *hominem* eleganti adeo ſpectaculo viſo, longum valere juſſo naupego Aegyptio, qui monſtrabat navim, adſtitiſſe lacrimantem, ut ſolet. Facilis enim vir eſt, ubi amat, ad lacrimas. LYC. Quin non admodum pulcher mihi, Samippe, puer videbatur, ut Adimantum etiam percelleret, quem tot Athenis formoſi ſectantur, liberi omnes, jucundi ſermonis, olentes palaeſtram, apud quos forte lacrimari etiam non ignavum fuerit. At iſte, praeterquam quod niger, labioſus etiam eſt,

a Καλεληλύθειμεν] Κατεληλύθαμεν O. b Οἶσθα] Οἶσθ' ὃν O. c Ἐκεῖνον θέαμα] Θέαμα ἐκεῖνον O. d Μακρὰ] Μακρὰν Fl. e Τῷ Αἰγυπτίῳ] Τῶν Αἰγυπτίων O. f Περιηγμένῳ] Περιηγμένον male O.

29. Θαλάμης] Θαλάμη καὶ θάλαμον, οἶκον ἢ κοιτῶνα. V.

30. * Ἐνδεδυκὸς] Σημειοῦ τὸ ἐνδεδυκὸς, ἀντὶ τοῦ ἐνδεδυμένον. V.

* Ἐνδεδυκὸς] Mendoſa ſcriptura ſcholio huic anſam, ſut & multis aliis, dedit. *M. du S.*

29. Θαλάμης] De navis cubiculo dictum vides, cui proximi remiges θαλάμιοι audiebant; conſule *Poll.* & *Baif.* 140. *M. du S.*

34. Μακρὰ χαίρειν] Nondum probo illud *μακράν*. Vid. ſupra T. 2. p. 820. *Bis Accuſ.* c. 21. ibique adlegata. Adde *Rhet. Praec.* c. 10. ubi praeter cetera jam indicata, recte etiam *μακρὰ χαίρειν* legitur. *J. F. R.*

35. Περιηγμένῳ τὸ πλοῖον] Benedictus *navim circumagenti*. Quod quis intelligat? & quanto melior Micyllus, *per navigium circumcirca praeunte*. *J. G.*

Περιηγμένῳ τὸ πλοῖον] (Simiiis phraſis ſupra Διαλ. c. 5. περιηγητὴς τῶν εἰκόνος, ubi vide *Tollium*. *Kuſt.*) vid. N. Δ. XX. ipſo initio. *M. du S.*

46. Ἐπισεσυρμένον] Puto hunc locum illuſtrari poſſe ex *Philopatride* c. 16. ubi junguntur ὑπόδηλα μύξιον, & ἐχρέμπτεσθαι ἐπισεσυρμένον. Sine dubio ibi ſignificat, *de imo pulmone tractam pituitam emoliri*: itaque hic etiam ad *vocem ex imo quaſi receſſu attractam & prolatam* refero. Illud quidem video, tarditatis aut languoris notionem plane huc non convenire; quid enim ſibi vellet τὸ ἐπίπροχον; Neque tamen *confuſionis* notionem auſim excludere, cum videam in Ἑταιρ. X. p. 540. ἐπισεσυρμένα γράμματα, per feſtinationem varie tractas & ſibi permiſtas. *J. M. G.*

49. Συνεσπειραμένος] Conf. ſupra hoc Tom. ad *Dipſ.* c. 6. *J. F. R.*

50. Ἐλεύθερον] Sic omnino legendum, non ut in omnibus libris noſtris erat, ἐλευθερίων. De coma Athenienſium. *M. du S.*

54. Ἐν Παλλήνῃ] Gr. ἔμπαλιν. *F. G.*

Ἔμπαλιν ἢ] Genuina haec ſcriptura, quam *Ven.* Edd. debemus. Reliquae depravatiſſime ἐν Παλλήνῃ, quod & Interpreti & *Bourdelotio* fraudi fuit. De Pallene vid. *Polyaen.* Strat. VII. p. 537. Apud veteres autem illos Athenienſes ſenes comam alebant, & ornabant, quod locus *Thucydidis* a Noſtro indicatus docet ᾧ οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς τὸ εὐδαιμόνων, λέγε τὸ ἀφροδίσιον, ὃ πολὺς χρόνος ἐπειδὴ χιτῶνάς τε λινοῦς ἐπαύσαντο φοροῦντες, καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐν ἕρσει χρυσόλιον ἀναδούμενοι τὴν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν. ἀφ' ὧν ἔτι Ἰώνων τοὺς πρεσβυτέρους κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἐπὶ πολὺ αὐτὰ ἡ σκευὴ κάτοχος. Quo in loco *Stephanus* ἕρσει conjunctim legere jubet, ut apud *Suidam* legitur, & Etym. m. auctorem; quod etiam Clariſſimo *Hudſonio* placet, & confirmari luculen-

est, & tenui nimis crure, & tractum quiddam *de imo gutture*, continuatumque nimis & volubile loquitur, Graece ille quidem, sed *ita ut* patrium quiddam sibilo atque tenore vocis *prodat*. Coma vero, & actus ille retro tortusque in spiram cincinnus, non liberalem esse indicat.

3. TIM. Quin illud nobilitatis Aegyptiae signum est, coma, Lycine. Omnes quippe apud illos ingenui eas implectunt, usque dum pubertatem attigerint. Contra ea majores nostri: quibus pulchrum visum est, comam alere seniores, revinctam in cincinnum aurea cicada comprehensum. SAM. Bene *facis*, Timolaë, quod Thucydidis nos scriptorum admones, quae in prooemio dixit de veteri luxu nostro, *ubi* & de Ionibus, quandó, qui tum erant, una inde deducti sunt.

4. LYC. Verum, Samippe, jam recor-

ἐστι, καὶ λεπτὸς ἄγαν τοῖν σκελοῖν, καὶ ἐφθέγγετο ὑπισεσυρμένον τι, καὶ συνεχὲς, καὶ ὑπίτροχον, Ἑλληνιστὶ μὲ, ἐς τὸ πάτριον δὲ τῷ ψόφῳ, καὶ τῷ τῆς φωνῆς τόνῳ. ἡ κόμη δὲ, καὶ ἐς τὐπίσω ὁ πλόκαμος συνεσπειραμένος, οὐκ ἐλευθέριόν φησιν αὐτὸν εἶναι.

ΤΙΜ. Τοῦτο μὲ εὐγενείας, ὦ Λυκῖνε, σημεῖόν ἐστιν ᵍ Αἰγυπτίας, ἡ κόμη. ἅπαντες γὰρ αὐτοῖς οἱ ἐλεύθεροι ʰ παῖδες ἀναπλέκονται, ἕως τε πρὸς τὸ ἐφηβικόν· ⁱ ἔμπαλιν ἢ οἱ πρόγονοι ἡμῶν, οἷς ἐδόκει καλὸν εἶναι κομᾶν τὺς γέροντας, ἀναδυμένους ᵏ κρώβυλον ὑπὸ τέττιγι χρυσῷ ἀνειλημμένον. ΣΑΜ. Εὖγε, ὦ Τιμόλαε, ὅτι ἡμᾶς ἀναμιμνήσκεις τῶν Θουκυδίδου συγγραμμάτων, ἃ ἐν τῷ προοιμίῳ περὶ τῆς ἀρχαίας ἡμῶν τρυφῆς εἶπεν ἐν τοῖς Ἴωσιν, ὁπότε οἱ τότε συναπῳκίσθησαν.

ΛΥΚ. Ἀτὰρ, ὦ Σάμιππε, νῦν ἀνεμνή-

g Αἰγυπτίας] Αἰγυπτιακῆς O. h Παῖδες] Non est in *Fl.* i Ἔμπαλιν ἢ] Recepi ex *F.* V2. & marg. *Ar.* Ἐν Παλλήνῃ οἱ cett. misere. k Κρώβυλον] Recte O. Schol. *Fl.* V2. Κρώβυλλον cett. l ΛΥΚ.] Sic *Solan.* dedit cum TIM. ante ederetur.

49. Συνεσπειράμβω] Συνεγραμμένω. *G.*
56. Κρώβυλον] Κρώβυλ ἰδὼν πλέγματος τῆς τριχῶν, λαὸ ἑκατέρων εἰς ἓν καλαθίσκον. *V.* (Εἶδε ἐμπλοκὴς. *Thucyd.* in I. *Suidas.* C.)

lenter potest ex *Clem. Alex.* p. m. 58. A. Ubi ad hunc Thucydidis locum palam alludit. Praeter Thucydidem cum Scholiis vid. etiam *Eustath.* ad *Homer.* Il. Γ. De cicadis istis, & *Meurs.* lect. Att. I. 1. & de fort. Athen. p. 6. *Philostr.* 837. *M. du S.*

Ἔμπαλιν οἱ πρόγονοι ἡμῶν] Si dicam ita emendandum hunc locum necessario; importunam hic esse Pallenen tum Thraciam, tum eam, quae fuit pagus Atticae; laborare constructionem; pessime interpunctum esse: vera dicam equidem, sed idem verear, ne nimium audax videar. Itaque vehementer delectatus sum, cum ipsum illud ἔμπαλιν reperirem in Aldi editione 1522. ubi caeteroquin aeque imperite interpunctum est, ut appareat, non esse a correctore, sed sumtum ab archetypo. Nempe sic optime sibi constant omnia. Apud Aegyptios comas implexas habent ingenui ad pubertatem; contra ea apud Athenienses antiquos id faciebant senum lautiores. Res manifesta nimis. Itaque nihil opus est, quam ut adscribamus verba, ad quae hic respicitur *Thucydidis* I, 6. Καὶ οἱ πρισβύτεροι αὐτοῖς (de Athenientibus loquitur) τὸ εὐδαιμόνων, λῇ τὸ ἀφροδίσιστον, καὶ πολὺς χρόνος ἐπὶ δὴ χιτῶνας τε λινοῦς (observa hoc quoque Aegyptium) ἐπαύσαντο φορεῖντες, καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλου ἀναδούμενοι τὸ ἐπὶ κεφαλῇ τριχῶν. ἀφ' ὧν ἔτι Ἰάνων τοὺς πρισβυτέρους κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἐπὶ πολὺ αὖτη ἡ σκευὴ κατέχει. Haec ultima de Ionibus etiam utcumque illustrant obscura sane Luciani verba, οἱ τοῖς Ἴωσιν, quorum an vera sit lectio, an ego sententiam assecutus sim, asseverate nolim dicere. Iones antiquam Athenienſium coloniam esse constat, vel ex ipso Thucydidis loco. *J. M. G.*

56. Κρώβυλλον] Crobylus crinium plexus in acumen definens, de quo *Thucydides* in primo. *Plutarch.* in libello de tacente Pythia. *Tertull.* Lib. de velandis virginibus. De cicada Athenienſium *Greg. Nazianzen.*

Κικροπίδαι τέττιγα πλόκαμοι ὑπὲρ ὠὰ γαίης
Γηγενέες. —

G. C.

Κρώβυλλον ὑπὸ τέττιγι] Legend. Interpr. *Aristophan.* ad Nub. *Tzetz.* histor. 301. Chil. 10. *J. B.*

Κρώβυλλον] Κρώβυλον seu κρωβύλου legendum. *F. G.*

63. ΛΥΚ.] Luciano haec, non Timolao, cui vulgo tribuuntur, conveniunt. *M. du S.*

μνήσθην ὁπόθεν ἡμῖν ἀπελείφθη Ἀδείμαντος, ὅτε ὦδε τὸν ἱστὸν ὑπιόντες ἐστήμεν ἀναβλέποντες, ἀριθμοῦντες τῶν βυρσῶν τὰς ἐπιβολάς, καὶ θαυμάζοντες ἀνιόντα τὸν ναύτην ἀπὸ τῶν κάλων, εἶτα ὑπὸ τὴν κεραίαν ἄνω ἀσφαλῶς ἀφικόμενον, τῶν κεροιάκων [a] ἐπειλημμένον. ΣΑΜ. Εὖγε λέγεις. τί δ' ἂν χρὴ ποιεῖν ἡμᾶς ἐνταῦθα; καραδοκεῖν αὐτὸν, ἢ ἐθέλεις ἐγὼ αὖθις ἐπάνειμι ἐς τὸ πλοῖον; ΤΙΜ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ προίωμεν. εἰκὸς γὰρ ἤδη παρεληλυθέναι ἐκεῖνον ἀποσοβοῦντα ἐς τὸ ἄστυ, ἐπεὶ μηκέθ' ἡμᾶς εὑρεῖν ἐδύναλο· εἰ δὲ μὴ, ἀλλ' οἶδέ γε ὁδὸν Ἀδείμαντος, καὶ δέος οὐδέν, μὴ ἀπολειφθεὶς ἡμῶν ἀποδυσκολήσῃ. ΛΥΚ. Ὁρᾶτε μὴ σκαιὸν ᾖ, φίλον ἀπολιπόντας αὐτὸς ἀπιέναι· βαδίζωμεν δ' ὅμως, εἰ καὶ Σαμίπ-

dor, ubi relictus nobis sit Adimantus, cum ad malum staremus multum suspicientes numerantesque conjectus *telorum* in coriis, atque admirantes ascendentem per rudentes nautam, deinde per antennam in alto prehensis ceruchis transcurrentem. SAM. Recte istuc dicis. Quid ergo hic nobis faciendum est? expectandusne est, an vis in navem ego redeam? TIM. Nequaquam: sed pergamus. Credibile enim est illum per tumultuariam festinationem praeteriisse jam nos in urbem, cum non amplius invenire nos posset. Sin minus; at novit certe viam Adimantus, nec metus est, ne relictus a nobis in devium errorem incidat. LYC. Videte, ne siniſtrum sit, nos relicto amico abire. Abeamus tamen, si idem etiam

a Ἐπειλημμένον] Recte sic *B. S.* & marg. *A1.* Ἐπιλημμένον male cett. Ἀπειλημ— *Fl.*

69. Τῶν κεροιάκων ἐπειλημμένον] Τὰ νῦν * κάρια λεγόμενα ὦδε τοῖς ναυτικοῖς, ἃ δὲ κρίκους καλοῦσιν οἱ παλαιοί. *V.*

* Κάρια] C. Κάρυα. quod & adscripsit *Vossius*, citato etiam Apollod. in Poliorc. teste *Gronovio*. *M. du S.* Immo κάρυα sine dubio hic legendum. *J. F. R.*

66. Τῶν βυρσῶν τὰς ἐπιβολάς] Quo instructior navis, tanto plures habuit pelles & coria ad usum, quem Pollucis verbis licet describere I, 120. Τὰ δὲ ὅπλα τῶν νεῶν διῤῥεῖς ἢ διφθέραι — πρὸς τὰς ἐπιβολὰς (contra tela varia) ἀντεσφίζοντο, βύρσας προσηλοῦντες πρὸς τὰ τειχίσματα τῶν νεῶν, ὅπως ὁ σίδηρος ὀλισθάνῃ πρὸς τὸ ἀντίτυπον ἀντιλαβὴν οὐκ ἔχων. Irritum cadit & aberrat a destinatione ferrum, cum irruit in oppositum sibi quiddam, quod contra niti non potest, sed cedit, vimque adeo teli illati frangit. Interim videri & numerari in coriis istis possunt αἱ ἐπιβολαὶ vestigia impetuum, ipsique adeo ictus, ut in scuto scilicet vestigia, quae in iis haerere, telorum. Quod si cui nimis hoc durum videatur, praesertim in navi σιταγωγῷ, non bellica: ille ἐπιβολὰς, per nos licet, intelligat simpliciter injectiones vel impositiones coriorum, ipsaque adeo injecta & affixa ad navim tuendam coria. Sic accepisse *Micyllum* video. Sed neque dissimulanda *Schefferi* sententia de mil. nav. 2, 5. p. 141. qui intelligit ipsa vela e pluribus pellibus consuta, quibus proinde numerandis magnitudo navis aestimaretur. Eligat, quod quisque voluerit. Me praesertim movit solemnis illa in nautica re τῶν ἐπιβολῶν & ἐμβολῶν significatio, quam illustrat etiam *Scheffer.* p. 235. *J. M. G.*

69. Τῶν κεροιάκων] Hic certe κεροιάκων non sunt extrema s. cornua antennarum, ut interpretantur cum *Micyllo* in Lexicis; nisi putamus posse aliquem percurrere ipsas antennas, & eadem earum extrema comprehendere: quasi tu dicas funambulum extrema ejus funis per quem currit, manibus tenere. Sed sunt ii quos etiam *Lucanus* 8, 177. & 10, 495. Graeca voce *ceruchos* vocavit, rudentes, quibus ab utroque suo cornu suspensa antenna libratur & ad malum alligatur: quod videre licet apud *Schefferum* de mil. nav. lib. 2, 5. p. 145. itemque p. 168. Neque vero notatio vocis repugnat huic significationi, neque enim ipsa tantum extrema s. cornua antennarum sunt οἰακὸς quidam, clavus, s. gubernaculum: verum vel maxime ille transversus funis ad utrumque cornu alligatus duobus extremis, media autem parte sic adnexus ad malum, ut triangulum efficiatur, cujus basis sit in ipsa antenna, angulus autem vehementer obtusus, unde brevissimum perpendiculum demitti queat, ad malum. Quae quidem luculenter omnia ἀφγραφὴ *Schefferiana* ostendit. *J. M. G.*

74. Ἀποσοβοῦντα] Subaudi τὰς χεῖρας, i. e. σπεύδοντα. Sic φεύγειν παρασείσαντα, scil. τὰς χεῖρας. *Casaub.* ad Char. Theophr. *F. G.*

Ἀποσοβοῦντα] Hic locus ostendit, apud *Suidam* non male legi ἀποτρέχοντα, ubi ἀποσοβῶμεν exponit; quamquam aliter Doctissimus editor sentiat. *M. du S.*

Ἀποσοβοῦντα] Non video quid hic χεῖρας intelligi opus sit, etsi id in σοβεῖν, & in παρασείειν interdum lateat. Nam ἀποσοβεῖν ὡς, pro *facessere*, *abire*, non in-

fre-

etiam Samippo videatur. SAM. Omnino ita videtur, si qua apertam adhuc Palaestram inveniamus.

5. Verum, ut interim aliquid loquamur, quanta haec navis! centum & viginti cubitorum longitudinem esse dicebat Naupegus, latitudinem autem supra quartam hujus partem; ac de constrato navis in fundum, ubi profundissima est, ad sentinam, undetriginta. Caeterum quantus est malus! quantam vero sustinet antennam, quanto opus habet & continetur protono! Ut vero puppis adsurgit sensim incurva, cui cheniscus impositus est aureus; ab altera parte justa proportione prora extollitur in adversum porrecta, habens ab utraque parte cognominem navis Deam Isidem.

πῷ τοῦτο δοκεῖ. ΣΑΜ. Καὶ μάλα δοκεῖ, ἢν πρὸς ἀνεωγυῖαν τ παλαίστραν ἔτι καλαλάβωμεν.

Ἀλλὰ μεταξὺ [b] τ λόγων, ἡλίκη ναῦς, εἴκοσι καὶ ἑκατὸν πήχεων ἔλεγεν ὁ ναυπηγὸς τὸ μῆκος, εὖρος δὲ ὑπὲρ τὸ τέταρτον μάλιστα τούτου· καὶ ἀπὸ τῆς καλαστρώματος ἐς τ θυμβώνα, ἢ βαθύταλον καὶ [c] τ ἄντλον, ἐννέα πρὸς τοῖς εἴκοσι. τὰ δ' ἄλλα ἡλίκος μὲν ὁ ἱστὸς, ὅσην δὲ ἀνέχει τ κεραίαν, οἷον δὲ [d] προτόνῳ συνέχεται, ὡς δὲ ἡ πρύμνα μὲν ἐπανέστηκεν ἠρέμα καμπύλη, χρυσῆν [e] χηνίσκον ὀπισθεμβύη, καλαυλικρὺ δὲ ἀνάλογον [f] ἡ πρῶρα ὑπαφέβηκεν, ἐς τὸ πρόσω ἀπομηκυνομένη, τ ἐπώνυμον τῆς νεὼς θεὸν ἔχουσα τ Ἶσιν ἑκατέρωθεν.

[b] Τῶν] Sine artic. O. & *Fl.* [c] Τὸν ἄντλον] Recte *Fl. P.* aliaeque. Τὸ ἄντλον *F.* [d] Προτόνῳ συνίχεται] Vulgo προτόνῳ κίχρηται, καὶ συνίχεται. Nos medias duas voces cum *Solan.* duce O. & *Fl.* delevimus. [e] Χηνίσκον] Sic O. Χοινίσκον Edd. hac priores. [f] Ἡ πρῶρα] Omissa in O.

frequens. Vid. supra ad pr. *Imag.* c. ult. Adde *Long. Past.* I. p. 73. f. Ed. *Moll.* ὁρᾷς τ Δάφνιν ἀναπεδισμένον ἐπὶ τοὺς ὤμους τὴν ἄγραν, καὶ ἀπεσοβῶν ἐγγυτάτω, quod recte ibi conversum: *citato abire gradu decreverat. Mollius* id rarum ait, & ex *Suid.* tantum addit: καὶ ἀπεσοβῶμεν Μάνδρον. Adde nostrum infra *Sympos.* & *Thom. Mag.* tria haec Luciani testimonia adferentem, exponentemque ἀπεσοβῶ — θαῤῥαλέως ἀπέρχομαι. Sed & σπεύσατω παῖς τοὺς ποτηρίους συχνούς, *properat puer* &c. aliaque de ἀπεσοβεῖν κύλικας habet *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 87. *J.F.R.*

85. Εἴκοσι & ἑκατὸν] *Plut. Dem.* navem memorat CCLXXX. &c. (*Baif.* 42.) de qua & *Athen.* V. *M. du S.*

Ibid. Ἔλεγεν] Ἔλαχεν corrigit Rev. *Hasaeus* in nov. Thes. Theol. Philol. T. 2. p. 718. col. 2. (quod mihi humanissime indicavit Clar. Noster *Jac. Ode*) ac plane persuadet; quia navis faber haec Luciano enarrare non posset, cum navis haec esset Athenis, illa in Aegypto sit fabricata; nec Lucianus cum ναυπηγῷ sed cum ναυκλήρῳ & *nautis* sermocinetur, ut patet deinde. Jam igitur vertendum: *sed interea, dum sermones caedimus, quanta navis? Longitudinem constituit* (tribuit, dedit) *navis fabricator viginti & centum cubitorum* &c. Parisinae Interpres *Micyllus* verba illa: *ajebat navis fabricator*, plane omisit, forsan quia sensum non inesse vidit. *J.F.R.*

91. Προτόνῳ] Mirum sane tantae navis malum ita aptatum, ut demitti & restitui posset; sed non aliter veteres. *M. du S.*

Ibid. Συνίχεται] In plerisque Impr. ante hanc vocem legitur κίχρηται καὶ. Sed neque Ox. nec *Fl.* agnoscunt. *M. du S.*

93. Χρυσοῦν χοινίσκον] Sic omnes omnino editiones, legendum tamen est χηνίσκον. De cheniseo multa *Colvius* ad Apul. *J.B.*

Ibid. Χηνίσκον] Pro χοινίσκον, quod plerique Impr. praeferunt, facere videtur, quod frumentariae navis aptum esset insigne. Sed Ox. Cod. χηνίσκον agnovit, uti emendare jusserant bene multi. Vid. *Salmas.* 404. C. *Plin.* Exerc. *M. du S.*

Χηνίσκον] Invitis Edd. sic dudum edi volui; hae enim male, χοινίσκον, cum versiones tamen recte: *anserculum.* Qui dubitat, conferat modo supra, 2. *Ver. Hist.* c. 41. Viderat jam *Brod.* vulgatam sic corrigendam, Thes. Crit. part. 2. p. 457. Jam vero, quum & χηνίσκον in Ox. reperiatur, nullus haesitationi amplius locus. *Gujetus* adscripserat: i. e. ἢ ἐπίκειται χρυσοῦς χηνίσκος. Sed de illa constructione nemo ambigit. *J.F.R.*

95. Τὴν ἐπώνυμον τ νεὼς] In hac navi & tutela & παράστημα videtur fuisse Isis, quae duo alias distinguuntur. Vid. *Salmas.* Exerc. Plin. p. 403. & de tutelis navium collecta a *Meursio* ad Lycophr. p. 131. seq. Sed omnium disertissime *Scheffer.* de mil. nav. 3. 1. qui neque hunc locum praetermittit p. 175. pr. *J.M.G.*

96. Ἔχουσα] Non agnoscit Ox. Cod. voces ἡ πρῶρα, quae in Impr. omnibus cernuntur; sed abesse sine sententiae damno non possunt; unde conficitur, in prora quandoque signum navis fuisse, & quidem ita positum, ut aut duplex esset, aut ita emineret, ut utrinque facile agnosci posset; quod vulgari ea de re sen-

ὁ μὲν γὰρ ἄλλος κόσμος αἱ γραφαὶ, καὶ τῆς ἱστίης τὸ [a] παράσημον πυρρὸν, [b] καὶ πρὸ τούτων αἱ ἄγκυραι, καὶ στροφεῖα, καὶ περιαγωγεῖς, καὶ αἱ μὲν τῆς πρύμναι οἰκήσεις, θαυμάσια πάντα μοι ἔδοξε.

Καὶ τὸ τῶν ναυτῶν πλῆθος παλιοπέδῳ ἄν τις εἰκάσειεν. ἐλέγετο δὲ καὶ τοσοῦτον ἄγειν σῖτον, ὡς ἱκανὸν εἶναι πᾶσι τοῖς ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐνιαύσιον πρὸς τροφήν. καὶ εἶνα πάντα μικρός τις ἀνθρωπίσκος γέρων ἤδη ἔσωζεν, ὑπὸ λεπτῇ κάμακι τὰ τηλικαῦτα πηδάλια περιστρέφων. ἐδείχθη γάρ μοι ἀναφαλαντίας ἅλως, [c] Ἥρων, οἶμαι, τοὔνομα. TIM. Θαυμάσιος τῆς τέχνην, ὡς ἔφασκον οἱ ἐμπλέοντες; καὶ τὰ θαλάττια σοφὸς ὑπὲρ τὸν Πρωτέα.

Ἠκούσατε δὲ ὅπως δεῦρο [d] κατήγαγε τὸ

Ornatus enim reliquus, picturae, & supparum veli colore flammeo, & ante istaec ancorae, & versoria, & circumactoria, & illae ad puppim habitationes, admirabilia mihi videbantur omnia;

6. Et nautarum multitudinem exercitui aliquis comparaverit. Dicebatur vero tantam etiam frumenti vim vehere, quae omnibus Atticae incolis ad annua alimenta sufficeret. Atque haec omnia parvus aliquis homuncio, jam senex, servabat, parva pertica tantae molis gubernacula torquens. Ostensus enim mihi est recalvaster aliquis, *caetera* crispus, Heron nomine, arbitror. TIM. Admirabilis artis nomine, ut vectores dicebant, & doctus *circa* maritima supra Proteum.

7. Audistis autem, quomodo huc deduxerit

a Παράσιον] Sic *Fl.* & *Schol.* Παράσιον Edd. O. & Ex. Πράσιον *B*2. Ἴσης παράσημον adscript. *B*1. Καρχήσιον L. b Καὶ πρὸ] Abest καὶ ab O. c Ἥρων] In O. ἥρων. d Κατήγαγε] Κατήγαγον *Fl.* & marg. *A*1.

98. Τῆς ἱστῆς τὸ * παράσιον] Τὸ καρχήσιον. *V.*

* Παράσιον] Sic etiam legitur in Exc. *G.*

8. Κάμακι] Κάμακ, κάμακ· ὀρθὸν ξύλον. λέγεται θηλυκῶς. *V.*

sententiae adversatur. Vid. omnino *Virg.* Æn. X. 156.

— — — *Aeneia puppis*
Prima tenet, rostro Phrygios subjuncta leones;
Imminet Ida super profugis gratissima Teucris.

M. du S.

97. Ὁ μὲν γὰρ ἄλλος κόσμος αἱ γραφαὶ, καὶ τῆς ἱστίης παράσιον πυρρὸν] Salmuriensis, *Cetera enim ornamenta, picturae, veli parasium flammeum.* Quid παράσιον Graecis, Latinis *parasium* sit, quaerant quibus libet horas bonas perdere. Ego ex Florentina editione rescribendum censeo τῆς ἱστίης καρχήσιον παρυγές. Nam καρχήσιον fuit summa pars mali, per quam funes traducuntur teste *Servio.* Paullo post in hoc ipso dialogo: καί τινα λαμπρὸν ἀστέρα, Διοσκούρων τὸν ἕτερον, ἐπιπαθέσαι τῷ καρχησίῳ, *Stellam quandam splendidam, Dioscurorum videlicet alterum, in carchesio consedisse.* vide *Polluc.* l. 9. *Macrob.* lib. 10. *Navalis mali partem inferiorem pternam vocari. At circa mediam ferme partem τραχηλον dici, summam vero partem carchesium nominari.* De τῷ πτέρνᾳ & καρχήσιον idem notavit Pollux, sed de carchesio addit, illud aliter etiam dici ἀλαπάτη, & θυράσιον. Fuerant autem carchesia picta & minio illita, ut flammei essent splendoris. *Apul.* XI. Metam. *Malus insurgit, pinus rotunda, splendore sublimis, insignis, carchesio conspicua.* Sic edit. veteres. Sed recentiores: *splendore sublimis, insigni carchesio conspicua.* sed quid splendor facit ad sublimitatem? Puto legendum: *splendore sublimi insignis, carchesio conspicua.* h. e. qui malus in sublimitate, seu in cacumine splendet, conspicuum carchesium ferens. Catullus:

Lucida qua splendent summi carchesia mali.

J. G. G.

Ibid. Αἱ γραφαὶ] Adscripsit Cl. *Hemsterh.* vid. *Duk.* ad *Thucyd.* p. 397. No. 48. Sed nihil aliud ibi agitur, quam quod Scholiast. Thucydideum σημείοις interpretetur καλαγραφὴν τῶν τριηρῶν, quod ex hoc Luciani loco confirmari, sed & de παρασήμοις ac tutelis navium cogitari possit. *J. F. R.*

98. Ἱστίης τὸ παράσιον] Nomen ignorabile nobis παράσιον, nescio an satis cognitum *Scheffero*, qui *Parasiam* appellat de Mil. Nav. 3, 1. p. 170. ac 175. quod alias παράσημον est. Sed licet ipsum nomen ignoremus, res tamen non videbatur plane obscura. Παράσιον ergo puto illud esse quod alias vocatur σιφάριον, supparum, velum minus, splendidi coloris, majori impositum, quo in portum Puteolanum invehentibus uti licebat solis navibus, ut haec est, Alexandrinis. *Seneca* ep. 77. pr. *Subito hodie nobis Alexandrinae naves apparuerunt — Omnis in pilis Puteolorum turba consistit, & ex ipso genere velorum Alexandrinas, quamvis in magna turba navium intelligit. Solis enim*

li-

xerit nàvem, quae illis inter navigandum acciderint, & quomodo ſtella ipſos ſervarit. LYC. Non, Timolae, ſed jam libenter ex te audiverimus. TIM. Nauclerus ipſe mihi narrabat, vir bonus, & conſuetudini aptus. Dicebat autem, cum ſolviſſent e Pharo vento non valde vehementi, ſeptimo die vidiſſe Acamantem: tum reflante Zephyro obliquos Sidonem usque eſſe delatos. Inde autem magna tempeſtate die decimo per Aulonem veniſſe ad Chelidoneas. Hic vero parum abfuiſſe quin ſubmerſi omnes perirent.

8. Novi autem, cum ipſe aliquando Chelidoneas circumnavigaverim, quantus ibi locorum fluctus ſurgat, & maxime ſpirante Africo, cum Notum etiam aſſumſit.

ſωλοῖον, οἷα ἔπαθον πλέονλες, ἢ ὡς ὁ ἀφ᾽ ἡμῶν αὐτὸς [c] ἔσωσεν; ΛΥΚ. Οὐκ, ὦ Τιμόλαε, ἀλλὰ νῦν ἡδέως [f] δ᾽ ἂν ἀκούσαιμεν. ΤΙΜ. Ὁ ναύκληρος αὐτὸς διηγεῖτό μοι, χρηστὸς ἀνὴρ, καὶ προσομιλῆσαι δεξιός. ἔφη δὲ ἀπὸ τῆς Φάρου ἀπάραντας ἐπὶ πάνυ βιαίῳ πνεύματι, ἑβδομαίους ἰδεῖν τὴν Ἀκάμανλα· εἶτα ζεφύρου ἀντιπνεύσαντος, ἀπενεχθῆναι πλαγίους ἄχρι Σιδῶνος· ἐκεῖθεν δὲ χειμῶνι μεγάλῳ δεκάτῃ ὕπὶ Χελιδονέας τῆς Αὐλῶνος ἐλθεῖν· ἔνθα δὴ [g] παρὰ μικρὸν ὑποβρυχίους δῦναι ἅπανλας.

Οἶδα δέ ποτε καὶ αὐτὸς πλεύσας Χελιδονέας, ἡλίκον ἐν τῷ τόπῳ ἀίσσεται τὸ κῦμα, καὶ μάλιστα περὶ τὴν Λίβα, ὁπόταν ὑπολάβῃ καὶ τὸν Νότον. [h] κατ᾽ ἐκεῖνο γὰρ δὴ

e Ἔσωσεν] Ἔπλευσεν O. Ἔσωζεν B1. & 2. *f* Δ᾽] Abeſt ab O. *g* Παρὰ] Recepi ex O. *Fl. J.* & *V2.* Περὶ cett. male, quod *Gujet.* etiam correxit. *h* Κατ᾽] Et hoc receptum ex *Fl.* & L. pro μετ᾽ quod eſt in Edd. cett. Reſtituta lectio etiam eſt in marg. *A1.*

Licet ſupparum *intendere*, *quod in alto omnes habent naves. Nulla enim res aeque adjuvat curſum, quam ſumma pars veli; illinc maxime navis urgetur — cum intrarunt Capreas — ceterae velo jubentur eſſe contentae:* ſupparum *Alexandrinarum inſigne eſt.* Convenit color ſuppari: Seneca Medea vſ. 325. *Albo rubicunda tremunt ſuppara velo.* Convenit ſitus in ipſo velo, quod declarat idem locus *Senecae*, & ille alter *Lucani* 5, 429. *Summaque pandens Suppara velorum*, ut hic ἰσίῳ τὸ παράσιον. Videtur autem velo ita fuiſſe impoſitum, ut antennam communem haberet, *pede* autem, h. e. extremo ſ. angulo *uno*, ſuperius ad malum alligaretur. Suadet hoc non iſta modo perpetua cum velo ſocietas, (quin *ſummam partem veli* videtur appellare *Seneca* l. c.) ſed illud quoque, quod *Iſidorus* etym. 19, 3. *unum illi pedem* diſerte tribuit, & Scholiaſtes ad *Lucani* l. c. deſcribit ſuppara, *vela minora in modum deltae literae.* Hinc judicabunt viri maritimi, in quantum conveniat *ſupparis* cum *Topzeilen.* Unum illud addo, ex hoc ipſo forte loco hauſiſſe *Scheffernm*, ut *Paraſiam* pro παρασήμῳ diceret, quod acciperet aliquam ſpeciem, ſi in *ſupparo*, ut hodie in vexillis ſ. *vlaggis* inſigne quoddam, unde noſci poſſet navis, intextum pictumve fuiſſe, conſtaret. *J. M. G.*

Ibid. Τὸ παράσιον] Cl. *Haſaeus* Theſ. Theol. Phil. T. 2. p. 719. Clar. *Graevium* reprehendit, qui Florentinae καρχήσιον amplectatur; cum id ſit gloſſema vocum τῆς ἰσίς παράσιον, nec facile dici ἰσίς καρχήσιον, ſed ſolum καρχήσιον, ut Lucian. ipſe mox dicat, & nusquam ſit in navi καρχήσιον, niſi ὁ τῇ ἰσίῳ. Adeoque pro vulgato παράσιον, docet legendum τὸ παράσιον, intellecto μέρος, i. e. *verſatilem mali partem*, verbaque Luciani eſſe periphraſin τῆ καρχησίε, ut *Scholiaſt.* bene ceperit. Quare de ſcriptura *Haſaeo* aſſentior, qui eam ex ingenio vidit, licet deceptus fuerit a Cl. *Graev.* plane aberrante, in prodenda *Fl.* ſcriptura, quae non καρχήσιον, ſed παράσιον, aeque ac *Schol.* omnino habet, quod recepi. Plura de navibus Alexandrinis earumque magnitudine, & partibus vid. ap. laudatum *Haſaeum* l. d. *J. F. R.*

99. Στροφῖα] Nolunt grammatici hanc vocem de Cylindris uſurpari, quorum ope Anchorarum funes, & ipſa demum Anchora tollitur; ego tamen qua ratione de alia re hic uſurpetur, non video. *M. du S.*

3. Στρόμβοις ἂν τις εἰκάσειεν] Nihili ergo eſt ſcrupulus, quem mihi movebant nuper ad *Plinii* Paneg. 31, 2. homines CCLXXVI. in una navi frumentaria. Potuit ergo etiam cum tanto hominum numero Alexandrina Paulli navis fuiſſe σιταγωγός. *J. M. G.*

8. Πηδάλια] Plur. num. Conf. ſupra *Toxar.* c. 6. *J. F. R.*

21. Ἀκάμανλα] Cypri promontorium. *Ptol. Ortel.* *F. G.*

Ἀκάμανλα] Mons & promontorium Cypri Occidentale, quod nunc Italis nautis *Capo di San Piphano* dicitur, quod a dextris videtur iis, qui ab Alexandria vel Ægypto verſus Rhodum & Aſiam tendunt. *J. P. a G.*

24. Χελιδονίας] Χελιδονίας πέτρας *Steph.* vocat. *F. G.*

30. Κατ᾽] Sic L. & *Fl.* optime. In reliquis Impr. μετ᾽. *M. du S.*

δὴ συμβαίνῃ μερίζεσθαι τὸ Παμφύλιον ἀπὸ τῆς Λυκιακῆς θαλάττης· καὶ ὁ κλύδων ἅτε ἀπὸ πολλῶν ῥευμάτων περὶ τῷ ἀκρωτηρίῳ σχιζόμενος. (a ἀπόξυροι δέ εἰσι πέτραι, καὶ ὀξεῖαι, προσηχούμεναι τῷ κλύσματι,) καὶ φοβερωτάτῳ ποιεῖ τὸν b κυμαίωγὴν, καὶ τὸν ἦχον μέγαν. καὶ τὸ κῦμα πολλάκις αὐτῷ ἰσομέγεθες τῷ σκοπέλῳ.

Τοιαῦτα καὶ σφᾶς καλαλαβεῖν ἔφασκεν ὁ ναύκληρος, ἔτι καὶ νυκτὸς οὔσης, καὶ ζόφου ἀκριβοῦς· ἀλλὰ πρὸς τὴν οἰμωγὴν αὐτῶν ἐπικλασθέντας τοὺς θεοὺς, πῦρ τε ἀναδεῖξαι ἀπὸ τῆς Λυκίας, ὡς γνωρίσαι τὸν τόπον ἐκεῖνον, καὶ τινα λαμπρὸν ἀστέρα, Διοσκούρων τὸν ἕτερον, ἐπικαθίσαι τῷ καρχησίῳ, καὶ καλεῦσθαι τὴν ναῦν ἐπὶ τὰ λαιὰ c ἐς τὸ πέλαγος, ἤδη τῷ χρημνῷ προσφερομένην. τὸ ντεῦθεν δὲ ἅπαξ τῆς ὀρθῆς ἐκπεσόντας, διὰ τοῦ Αἰγαίου πλεύσαντας, ἑβδομηκοστῇ ἀπ' Αἰγύπτου ἡμέρᾳ πρὸς ἀντίους τοὺς d Ἐτησίας πλαγιάζοντας, ἐς Πειραιᾶ χθὲς καθορμίσασθαι, τοσοῦτον ἀποσυρέντας ἐς τὸ κάτω, ὡς ἔδει τὴν Κρήτην δεξιὰν λαβόντας, ὑπὲρ τὴν e Μαλέαν πλεύσαντας, ἤδη εἶναι ἐν Ἰταλίᾳ. ΛΥΚ. Νὴ Δία, θαυμάσιόν f τινα φῆς κυβερνήτην τὸν Ἥρωνα, ἢ

Post hoc enim evenire ſolet, ut a Lycio mari dividatur Pamphylium: fluctusque, utpote ab undis pluribus circa ipſum ſciſſus promontorium, (ſunt autem petrae abruptae & ab alludentibus aquis acutae) terribili cum ſonitu frangitur: atque ipſi ſaepe ſcopulo magnitudine aequalis eſt.

9. Ab his ſe etiam deprehenſos naucle-
orus dicebat, cum nox adhuc eſſet & merae tenebrae. Sed ad ipſorum ploratum fractos *miſericordia* Deos, cum ignem oſtendiſſe de Lycia, ut oram illam agnoſcerent, lucidamque ſtellam quandam, Dioſcurorum alterum, inſedidiſſe carcheſio, ac direxiſſe navim ſiniſtrorſum in mare, cum jam jam ferretur ad ſcopulum. Inde, cum recta via ſemel excidiſſent, transnavigato Aegeo, ſeptuageſimo ab Aegypto die, obliquo ad tenentes ſibi adverſum Eteſias curſu, in Piraeeum heri appuliſſe, tantum ad inferiora detractos, quos oportuerit dextram legentes Cretam, Malea ſuperato; jam eſſe in Italia.
LYC. Admirabilem, ita me Jupiter, mihi gubernatorem narras Heronem, aut aequa-

a Ἀπόξυροι] Ἀπόξηροι O. & *Fl.* ſolemni ſcribarum errore. b Κυμαίωγὴν] Al. *κυμαγωγὴν Coll.* At Noſtrae Edd. in vulgato conſpirant. c Ἐς τὸ πέλαγος] Omiſſa in O. d Ἐτησίας] Sic *F. P. H. S.* Ἐτησίους O. & *Fl.* e Μαλέαν] Sic O. *Fl. P.*, & marg. *A1.* Μαλέα *F. Ald. H. Fr. B1. S.* In articulo autem maſc. *Fl.* conſentit. f Τινα] Τι O.

36. Κυμαίωγὴν] Γραπ. κυμαγωγήν. *G.*

24. Ἀπόξυροι] Conf. ſupra T. I. *Prometh.* ſub init. ubi ἀπότομοί τε — πέτραι Edd. Ἀπόξυροι vero Codd. A. P. L. quam varietatem Cl. *Hemſterh.* non retulit in ſuum locum; quia in nota *Solani* indicatur, qui addit etiam ἀπόξυροι eſſe in *Rhet.* c. 7. *J.F.R.*

44. Διοσκούρων — ἐπικαθίσαι] Et ſupra hoc ridens narraverat, *pro Merced.* c. 1. *J.F.R.*

54. Τὸν Μαλέαν] In Impr. ferme omnibus erat τὴν Μαλέα. In O. vero, & *Fl.* τὴν Μαλέαν, quod ſecuti ſumus. *M. du S.*

Ibid. Μαλέαν] *Gujet.* Μαλέα legens adſcripſit eſſe ab ὁ Μαλεύς. Ego Μαλέαν cum *Thucyd.* III. 4. & 6. ſervavi, quod indicat *Caſaub.* ad *Strab.* XIII. 916. Apud *Strab.* Μαλέαν frequenter, interdum & Μαλέαι. *J.F.R.*

56. Ἢ τῷ Νηρέως ἁλ.] Mentem Luciani hic non ſatis aſſequor, aut cur Nereum hic adſciſcat. *M. du S.*

61. Ἐμβοήσωμεν] Ex Cod. Ox. qui ἐμβοήσομεν praefert, cum prave in omnibus Impr. ſit ἐκβοήσωμεν. Vid. Ἐπισυ. c. 21. & περὶθ. c. 15. *M. du S.*

Ἐμβοήσωμεν] In O. quidem ἐμβοήσομεν, penultima brevi. Verum ideo non haeſitavi ἐμβ. ſaltem pro ἐκβ. inde arripere, quia *inclamare* hic poſtulatur, non *exclamare*, idque firmatur etiam locis Noſtri ab *Solano* indicatis, quibus adde mox c. 11. ἐμβοῶσιν. *J.F.R.*

63. Ἡ δυχεραίνει] Infra *Philopatr.* c. δυχεραίνεις καθ' ἡμῶν,

qualem Nerei, qui tantum de via aberraverit.

τῆ Νηρέως ἡλικιώτιδι, ὃς τοσοῦτον ἀπεσφάλη τ ὁδοῦ.

10. Sed quid istuc? Nonne iste Adimantus est? T I M. Omnino ipse est Adimantus, inclamemus igitur. Adimante, te volo, Myrrhinusium, Strobichi filium. L Y C. Alterutrum horum, aut iratus nobis est, aut aurium usum amisit. Adimantus enim est, non alius. Satis jam clare video: & vestimentum ipsius est, & incessus, & brevis ad ipsam cutem tonsura. Acceleremus tamen gradum, ut ipsum adsequamur.

Ἀλλὰ τί τοῦτο; οὐκ Ἀδείμαντος ἐκεῖνός ἐστι; ΤΙΜ. Πάνυ μὲν οὖν Ἀδείμαντος αὐτός. [g] ἐμβοήσωμεν οὖν· Ἀδείμαντε, σέ φημι τ [h] Μυρρινούσιον, τ [i] Στροβίχου. ΛΥΚ. [k] Δυοῖν θάτερον, ἢ δυσχεραίνει καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκκεκώφωται· Ἀδείμαντος γοῦν, οὐκ ἄλλος τίς ἐστι, πάνυ ἤδη σαφῶς ὁρῶ, τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, τὸ τὸ βάδισμα ἐκεῖνο, τὸ ἐν χρῷ [l] ἡ κυρά. ὀπτεύωμεν δὲ ὅμως τ τοῦχος, ὡς καλαλάξωμεν αὐτόν.

11. Nisi veste te prehensum advertamus, Adimante, non exaudies nos inclamantes; sed videris etiam profundae cogitationi immersus, non parvum neque contemtibile negotium animo agitare ac revolvere. ADIM. Nihil, Lycine, sinistrum: sed nova me inter eundum cogitatio subiens, ut inaudi-tam praetermitterem vestram vocem effecit, qui defixum totum in illa animum haberem. L Y C. Quaenam est illa? Ne enim cuncteris dicere, nisi est de valde secretis. Quamquam initiati, ut nosti, sumus, ac celare *commissa* didicimus. A D I M. Sed pudet me nimirum apud vos dicere, adeo pue-

Ἢν μὴ τῷ ἱματίῳ λαβόμενοί σε ἐπιστρέψωμεν, ὦ Ἀδείμαντε, οὐκ ὑπακούσεις ἡμῖν [m] ἐμβοῶσιν; ἀλλὰ τῷ φροντίζοντι ἔοικας τινὸς συννοίας, οὐ μικρὸν οὐδ' εὐκαταφρόνητον πρᾶγμα, ὡς δοκεῖς, ἀνακυκλῶν. ΑΔΕΙΜ. Οὐδέν, ὦ Λυκῖνε, χαλεπόν, ἀλλά με καινή τις ἔννοια μεταξὺ βαδίζοντα ὑπελθοῦσα, τοῦ δεξασθαι ὑμῶν ἐποίησεν, ἀτενὲς πρὸς αὐτὸν ἅπαντι [n] τῷ λογισμῷ ἀποβλέποντα. ΛΥΚ. Τίς αὕτη; μὴ γὰρ ὀκνήσῃς εἰπεῖν, εἰ μή τις ἐστὶ τ πάνυ ἀπόρρητον. καίτοι ἐτελέσθημεν, ὡς οἶσθα, καὶ [o] σιγᾶν μεμαθήκαμεν. ΑΔΕΙΜ. Ἀλλ' αἰσχύνομαι ἔγωγε εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς· οὕτω γὰρ

g Ἐμβοήσωμεν] Recepi ex O. Ἐκβ— Edd. h Μυρρινούσιον] Μυρουσίου O. i Στροβίχου] Στρομιχίου O. Στροβίχου *Fl.* & *Fr.* k Δυοῖν] Δυοῦν *Fl.* magis Attice. Sed parvi refert. l Ἡ] Omittit *H2.* m Ἐμβοῶσιν] Βοῶσιν sola *J.* n Τῷ] Omittit O. o Σιγᾶν] Σίγ' ἂν male O. pro σιγᾶν. In vulgato consentiunt Edd.

80. Ἐτελέσθημεν] Ὡς * μόνον λαθρίστε ὄντ ✝ τῷ τὰ μυστήρια ἀμυήτῳ ἐξεπεῖν. τοῦτο ἦν αὐτοῦ λαπυλείοντ, ‡φαῖεν ὡς οὐκ ἐξὸν σοι ἦδη πρὸς ἡμᾶς ἔχειν ἀπόῤῥητον, εἰγε § ἐ δεῖ τοῖς ἄλλοις λαπρύπτειν, οὐ ἀπιστήσει σοι τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐνφέρειν κεβίσεται, μεμυήμεθα γὰ ἐ αὐτοὶ, τοῦτο δὴ τὸ τ τραγῳδῶν πρὸς οἰκεῖον χορὸν ἰρεῖς. *V.*

* Μόνον] Μόνου antea edebatur, & mox μυστήρια male pro μυστήρια. *J. F. R.*
✝ Τῷ] Τῶ V.
‡ Φαῖεν] Φασὶν edita. Emendavit *M. du S.*

§ Τοῖς ἄλλοις] Τὰς ἄλλας *dett.* ἐν ἀπιστήσει σου habent V. C. D. M. Quare posteriora inde adscivi, quum ante ederetur ἀπιστήσει σου. Sed pro ἐ δεῖ leg. ἃ δεῖ, & pro τὰ l. αὐτὰ. *J. F. R.*

ἡμῶν, ἢ ἐκκεκώφωται. *J. F. R.*

66. Ἐκεῖνο] Glossema videtur. *F. G.* Optime. Ejiciendum ergo. *J. F. R.*

67. Ἐν χρῷ ἡ κυρά] Vid. notam ad B. πρ. c. 20. *M. du S.*

71. Ἐμβοῶσιν] Quod *J.* praefixum ἐμ. omisit, operarum tantum culpam non Editoris, credo, quia βοῶσιν novum ibi versum inchoat. *J. F. R.*

72. Οὐ μικρὸν — ἀνακυκλῶν] Eadem phrasis totidem verbis infra *Philopatr.* c. 2. Sic ἀνακυκλῶν πρὸς ἑαυτὸν τὰ ῥηθέντα. T. I. *Nigrin.* §. 6. f. *J. F. R.*

80. Ἐτελέσθημεν] Initiatus ergo Lucianus; nam etsi jocetur, hoc veri subesse oportet. *M. du S.*

81. Στέγειν] Mſ. Ox. σίγ' ἂν, pro σιγᾶν. Sed nihil mutato opus est. *M. du S.*

μειρακιῶδες ὑμῖν [a] δόξει τὸ φρόντισμα. ΛΥΚ. [b] Μῶν ἐρωτικόν τί ἐστιν; οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τοῦτο ἀμυήτοις ἡμῖν ἐξαγορεύσεις, ἀλλ' ἴσως λαμπρᾷ τῇ δᾳδὶ καὶ αὐτοῖς τελεσμένοις.

ΑΔΕΙΜ. Οὐδέν, ὦ θαυμάσιε, τοιοῦτον, ἀλλά τινα πλοῦτον ἐμαυτῷ ἀνεπλαττόμην, ἣν κενὴν μακαρίαν [c] οἱ πολλοὶ καλοῦσι· καί μοι ἐν ἀκμῇ τῆς οὐσίας καὶ τρυφῆς ἐπέστης. ΛΥΚ. Οὐκοῦν τὸ προχειρότατον τοῦτο, κοινὸς [d] Ἑρμᾶς, φασὶ καὶ ἐς μέσον καλατίθει φέρων τὸν πλοῦτον· ἄξιον γὰρ ἀπολαῦσαι τὸ μέρος φίλους ὄντας, τὸν Ἀδειμάντου τρυφῆς. ΑΔΕΙΜ. Ἀπελείφθην μὲν ὑμῶν εὐθὺς ἐν τῇ πρώτῃ ἐς τὴν ναῦν ἐπιβάσῃ, ἐπεί σε, ὦ Λυκῖνε, κατέστησα ἐς τὸ ἀσφαλές. ὡς μετρούντων γάρ μου τὸν ἀγκύρας τὸ [e] μέγεθος, οὐκ οἶδ' ὅπου ὑμεῖς ἀπέστητε.

Ἰδὼν δ' ὅμως τὰ πάντα, ἠρόμην τινὰ τῶν ναυτῶν ὁπόσην [f] ἀποφέρει ἡ ναῦς τῷ δεσπότῃ ὡς ἐπιτοπολὺ κατ' ἔτος ἕκαστον τὴν μισθοφορίαν. ὁ δέ μοι, Δώδεκα, ἔφη, Ἀττικὰ τάλαντα, εἰ πρὸς τὰλάχιστόν τις λογίζοιτο. τοιαύτης οὖν ἐπανιὼν, ἐλογιζόμην, εἴ τις θεῶν τὴν ναῦν ἄφνω ἐμὴν ποιήσειεν εἶναι, οἷον ἂν ὡς εὐδαίμονα βίον ἐβίωσα, εὖ ποιῶν τοὺς φίλους, καὶ ἐπιπλέων ἐνίοτε μὲν αὐτὸς, ἐνίοτε δὲ οἰκέτας ἐκπέμπων· εἶτα

rilis vobis videbitur cogitatio. LYC. Numquid amatorium quid est? neque enim hoc etiam profanis nobis enarraveris, sed *hominibus* ad claram facem ipsis quoque initiatis.

12. ADIM. Nihil tale, o noster. Sed divitias mihi quasdam ipse fingebam animo, quam ficticiam Beatam *insulam* omnes vocant; vosque in ipso mihi divitiarum & voluptatis fastigio superveniistis. LYC. Itaque illud *hic valeat* expeditissimum, communis esto Mercurius! ajunt: atque in medium allatas depone divitias: aequum enim est, in partem venire nos, qui amici sumus, voluptatum Adimanti. ADIM. A vobis quidem relictus sum in primo statim in navim ingressu, cum te, Lycine, in tuto collocassem. Dimetiente enim me anIcorae magnitudinem, vos nescio quo discesseratis.

13. Tamen visis omnibus, quaerebam ex nautarum aliquo, *Quantum plerumque mercedis domino singulis annis ea navis referat?* At ille, *Duodecim*, inquit, *talenta Attica, si quis quod minimum est computet.* Hinc ergo rediens ita cogitabam, *Si quis Deorum, hanc navem subito, ut mea sit, faciat; quam ego, quam felicem vitam agam! bene faciens amicis, interdum ipse navigans, emittens non nunquam servos.* Deinde de duo-

a Δόξει] Δόξῃ O. b Μῶν ἐρωτικόν] Τῶν ἐρωτικῶν O. c Οἱ πολλοὶ] Οἱ παλαιοὶ marg. *Alw.* Idque placet. d Ἑρμᾶς] Nil var. Edd. e Μέγεθος] Πάχος O. & *Fl.* f Ἀποφέρει] Deest in O.

90. Κενὴν μακαρίαν] Τὰ πρὸς ῥᾳστώνην C εὐημερίαν τιγονία, εἴτε ἐγρηγορούντων * εὐθυμία, εἴτε C καθευδόντων ἐνύπνια, κενὴν μακαρίαν οἱ παλαιοὶ κατεφήμισαν. *V.*
7. Πρὸς τὰλάχιστόν τις λογίζοιτο] † Ναυλικά. *V.*

* Εὐθυμία] Ἐυθύμια legend. Cl. *Weissen.* bene monuit. *J. F. R.* † Ναυλικά] Quid respiciat, incertum. *M. du S.*

93. Κοινὸς Ἑρμᾶς] *Phrunus.* cap. de Mercer. *Theoph.* Charact. 24. Latini *in commune. Seneca* Epistola 120. *Quoties aliquid inveni, non exspecto donec dicas in commune, ipse mihi dico.* *J. B.*
Κοινὸς Ἑρμᾶς] Vid. *Casaub.* ad Theophr. Char. p. 250. *M. du S.*
Ibid. Ἑρμᾶς] Nil quoque Codd. variare video. Alias Ἑρμῆς postularetur. *Casaub.* ad Theoph. l. d. explicat quidem proverbium; sed haec Luciani adlegans Ἑρμῆς quoque scribit. Ego, etsi Doricum est Ἑρμᾶς, nihil muto, quia ex nautarum pronuntiatione sic dedisse videtur. *J. F. R.*
6. Δώδεκα — Ἀττ. τάλ.] Ultra duo millia librarum Anglicanarum, nempe 2335. *M. du S.*
7. Εἰ πρὸς τὰλάχιστόν τις λογίζοιτο] Benedictus, *si quis ad minima usque supputarit.* Ergo putavit ille maxi-

duodecim illis talentis domum jam aedificabam loco opportuno, paullo supra Poecilen, relicta illa ad Iliſſum paterna: & ſervos emebam, & veſtes, currusque, & equos. Jamque & navigabam felixque praedicabar a vectoribus omnibus, metuendus nautis, ac tantum non rex *ab illis* habitus. Verum adhuc componenti mihi rem navalem, & in portum proſpectanti e longinquo, *tuo*, Lycine, adventu demerſiſti divitias, evertiſti, dum bene & ſecundo votorum flatu fertur navigium.

14. LYC. Igitur, vir fortis, prehenſum me ad Imperatorem abducito, ut piratam aliquem, aut perniciem navium, qui tanti tibi naufragii cauſſa fuerim, idque in terra, ipſaque inter Piraeea atque urbem via. Sed vide, quomodo caſum tuum ſolaturus ſim. Habe enim tibi, ecce, quinque, ſi volueris, pulchriora majoraque Aegyptio illo, navigia, & quod maximum eſt, quae mergi non poſſint: ac celeriter tibi, quinquies ſingulis annis, frumenta unumquodque advehat: te vero, nauclerorum praeſtantiſſime, intolerabilem nobis tum futurum apparet. Qui enim modo unius hujusce navigii dominus cum eſſes, inclamantes non audieris, ſi quinque poſſideas, praeter hanc, trium omnes velorum, quae perire non poſſint, nec reſpicies ni-

ἐκ τ̃ δώδεκα ἐκείνων ταλάντων, οἰκίαν τε ἤδη ᾠκοδομησάμην ἐν ἐπικαίρῳ μικρὸν ὑπὲρ τ̃ ποικίλην, τ̃ δὲ τ̃ Ἰλιακὸν ἐκείνην τ̃ πατρῴαν ἀφείς, καὶ οἰκέτας ὠνούμην καὶ ἐσθ̃τας, καὶ ζεύγη, καὶ ἵππους. νυνὶ δὲ ἤδη κ̀ ἔπλεον, ὑφ' ἁπάντων εὐδαιμονιζόμενος τ̃ ἐπιβατ̃ν, φοβερὸς τοῖς ναύταις, οὐ μονονυχὶ βασιλεὺς νομιζόμενος. ἔτι δέ μοι τὰ κατ̀ τ̃ ναῦν εὐθετίζοντι, κ̀ ἐς λιμένα πόρρωθεν ἀποβλέποντι, ἐπιστὰς, ὦ Λυκῖνε, κατέδυσας τ̃ πλ̃τον, καὶ ἀνέτρεψας εὖ φερόμενον τὸ σκάφος ἰ ὑρίῳ τ̃ εὐχ̃ς κ τ̃ πνεύματι.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν, ὦ γενναῖε, λαβόμενός μου, ἄπαγε πρὸς τ̃ στρατηγόν, ὡς τινα πειρατὴν, ἢ κλεπτοσυλίστην, ὃς τηλικοῦτον ναυάγιον εἴργασμαι, καὶ ταῦτα ἐν γ̃ κατ̀ τ̃ ἐκ Πειραιῶς ἐς τὸ ἄστυ. ἀλλ' ὅρα ὅπως μυθήσομαί σου τὸ στασιμα. πέντε γὰρ, εἰ βούλει, καλλίω κ̀ μείζω τ̃ Αἰγυπτίου πλοῖα ἤδη ἔχω, κ̀ τὸ μέγιστον, οὐδὲ καταδῦναι δυνάμενα. κ̀ τάχα σοι πεντάκις ἐξ Αἰγύπτου κατ' ἔτος ἕκαστον σιταγωγείτω σιταγωγίαν, εἰ κ̀, ὦ ναυκλήρων ἄριστε, δῆλος εἶ ἀφόρητος ἡμῖν τότε γενησόμενος. ὡς γὰρ ἔτι ἑνὸς πλοίου τουτουὶ δεσπότης ὤν, παρήκουες βοώντων, εἰ πέντε κτήσαιο πρὸς τούτῳ τριάρμενα πάντα, κ̀ ἀνώλεθρα, οὐδὲ ὄψει δηλαδὴ τοὺς φίλους.

g Ἀφεὶς] Ἀφ' ἧς *Fl.* h Ἤδη] Omittit O. i Οὐρίῳ] Recepi ex O. Οὐρίῳ Edd. k Τῷ] Omittit O. l Πειρατὴν] Πειρᾶν O. male. m Πλοῖα] Sic *Fl. H. P.* &c. Πλοῖ *J.* n Σιταγωγείτω] Sic O, *Fl. Fr. P.* aliaeque Σιταγωγείτωσαν *J.* & marg. *A*1. o Εἰ κ̀] Sic *Solan.* non habent εἰ Edd. nec O. p Ὡς] Ὃς *Fl.*

maximam eam ſummam eſſe, quousque aſcendere queant reditus ejus, &, ſi omnino nihil, ne minimum quidem, ex lucris in ſupputatione omittas, nunquam fore ultra duodecim talenta. Aliter cenſuit Micyllus, qui vertit *etiamſi quis communiora tantum computaret*: quae tamen verſio ſubobſcura eſt, dum vix dicas utrum *communiora* intellexerit talenta, an ſubintellecto *lucra*. Certe videntur Graeca ſignificare duodecim redigi talenta, ſi quis craſſo modo colligat; ſi ad minimum, non ſummum quis ſubduxerit, ſi non accuratiſſime ſingula in rationem mittantur, ſed rudius generaliusque ediderit. *J.G.*

24. Οὐρίῳ] Hanc emendationem noſtram confirmat Cod. Ox. In reliquis enim ſcribitur ὑρίῳ. *M. du S.*

Οὐρίῳ] Sic reſcripſi, quia ſic ſolet ſcribi ap. alios, & ap. Noſtrum. Supra T. 2. I. *Ver. Hiſt.* c. 5. Οὐρίῳ ἀνέμῳ &c. *J.F.R.*

36. Εἰ κ̀] Vocula *si* quam hic vides, in omnibus maximo ſententiae damno, hactenus omiſſa, a me addita eſt. *M. du S.*

38. Ὡς γὰρ] Ὃς leg. videtur. *F.G.* Et quia *Fl.* ſic bene habet, id omnino recipiendum duco, etſi id non feci, quod & vulgata ſuos defenſores eſt repertura. *J.F.R.*

40. Τριάρμενα] I. e. *magna.* *F.G.*

λης. σὺ μὲν οὖν εὐπλόει, ὦ βέλτιστε· ἡμεῖς δὲ ἐν Πειραιεῖ καθεδούμεθα· καὶ τοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἢ Ἰταλίας καταπλέοντας ἀναχρίνοντες, εἴ που τὸ μέγα Ἀδειμάντου πλοῖον, ἢ Ἴσιν, τις οἶδεν.

mirum amicos. Itaque feliciter, amice, naviga; Nos in Piraeeo ſedebimus rogantes qui ex Aegypto aut Italia appellent, Num forte magnum Adimanti navigium, Iſidem, aliquis viderit.

ΑΔΕΙΜ. Ὁρᾷς, διὰ τοῦτο ὤκνουν εἰπεῖν ἃ ἐνενόουν, εἰδὼς ὅτι ἐν γέλωτι καὶ σκώμματι ποιήσεσθέ μου τὴν εὐχήν. ὥστε ὀλίγας μικρὸν, ἕως ἂν ὑμεῖς προχωρήσητε, [a] ἀποπλευσοῦμαι πάλιν ὅπου τὰ νεώς. πολὺ γὰρ ἄμεινον τοῖς ναύταις [b] προσλαλεῖν, ἢ ὑφ' [c] ὑμῶν καταγελᾶσθαι. ΛΥΚ. Μηδαμῶς, ἐπεὶ [d] συνεμβησόμεθά σοι καὶ αὐτοὶ ἑστῶτες. ΑΔΕΙΜ. Ἀλλὰ ὑφαιρήσω τὴν [e] ἀποβάθραν, προεισελθών. ΛΥΚ. Οὐκοῦν ἡμεῖς γε προσηξόμεθα ὑμῖν. μὴ γὰρ οἴει σοὶ μὲν εἶναι ῥᾴδιον τηλικαῦτα πλοῖα κτᾶσθαι, μήτε πριαμένῳ μήτε ναυπηγησαμένῳ· ἡμεῖς δὲ οὐκ αἰτήσομεν παρὰ τῶν θεῶν ὀλίγα πολλοὺς σταδίους ἀκμῆτες δύνασθαι νεῖν. καίτοι [f] πρώτην γε εἰς Αἴγιναν ὅτε τὰ [g] ἐνοδίεια τελετῶ, οἶδα ἐν ἡλίκῳ σκαφιδίῳ πάντες ἅμα οἱ φίλοι τεττάρων ἑκάστῳ ὀβολῶν διεπλεύσαμεν, καὶ οὐδὲν ἐδυσχέραινες ἡμᾶς συμπλέοντας· νῦν δὲ ἀγαναχτεῖς, εἰ συνεμβησόμεθά σοι, καὶ τὴν ἀποβάθραν προσιελθὼν

ADIM. Vides? Propterea dicere, quae cogitabam cunctabar, qui ſcirem, riſui vos & ludibrio votum meum habituros. Itaque reſiſtam paullulum, dum vos proceſſeritis, ac navim deinde rurſus ſolvam. Praeſtat enim cum nautis agere, quam a vobis derideri. LYC. Nequaquam, reſiſtemus & ipſi, ut conſcendere tecum poſſimus. ADIM. At ego praegreſſus tollam ponticulum. LYC. Nos itaque ad vos adnatabimus. Numquid enim putas, facile tibi eſſe tot ac tantas poſſidere naves, quas nec emeris neque aedificaveris: nos vero votis non impetraturos a Diis, ut multa ſtadia nihil fatigati natare poſſimus? Quamquam nuper etiam Aeginam ad Hecates cerimonias, noſti, quam parva in ſcaphula omnes ſimul amici quaternis quisque obolis trajecerimus, nec moleſtum tibi tum erat nobiſcum navigare: nunc autem fers graviter, ſi tecum inſcendamus, & praegreſſus au-

a Ἀποπλεύσοῦμαι] Nil var. Edd. nec O. b Προσλαλεῖν] Male B2. προσμαλεῖν. c Ὑμῶν] Ἡμῶν male B1. 2. d Συνεμβησόμεθα] Συμβησ. male Fl. e Ἀποβάθραν] Ὑποβάθραν male O. f Πρώτην] Sic Edd. Lege πρὸ τῦ. g Τελετῶν] Ἑορτῶν O.

62. Καὶ εἰς Αἴγιναν] Ἑορτὴ οὐ Αἰγίνη. V.

43. Ἐν Πειραιεῖ] Sic & infra *Dial. Meretr.* VI. recte. Et *Ariſtoph.* Pac. 144. licet metri cauſſa detracto jota, Ἐν Πειραῖ. Eſt enim caſ. rectus ὁ Πειραιεύς. vid. *Strab.* IX. ſub init. *Alciphr.* I. p. 258. ne credas Πειραιοῖ legendum, ut Ἰδομοῖ & Πυδοῖ c. 20. & alibi. Sed & Πειραιεῖ ſine praepoſ. *Alciphr.* III. Ep. 7. f. καὶ Πειραιεῖ βαδιεῖσθαι. *J.F.R.*

48. Ἐν γέλωτι — σκώπτεσθε] Sic ſupra *Quom. Hiſt.* c. 32. *Tox.* 22. &c. *J.F.R.*

50. Ἀποπλευσοῦμαι] Fut. 1. circumflexum Attice, cujus exempla frequentia vide ap. Cl. *Maiſt.* de Dial. p. 359. Qui ea uſui promiſcuo Dialecti Doricae adſcribens, tamen ex *Thucyd.* & *Xenoph.* multa adfert. *J.F.R.*

54. Ὑποστάντες] I. e. *ſubſidentes.* An ἐπιστάντες; ut reſpondeat τοῦ ἄνω ἐπίσας μικρόν. *F.G.*

59. Ἡμεῖς δὲ οὐκ αἰτήσομεν] An ſic legend. ἡμᾶς δὲ οὐκ αἰτησομένους — ἀκμῆτας δύνασθαι νεῖν. *F.G.* Non opus eſt mutato. Vidimus ejusmodi nominativos non ſemel. Adde & infra *Geſner.* ad *Philopatr.* c. 23. pr. *J.F.R.*

62. Πρὸ τῦ] Legebatur antea in omnibus Impr. πρῶτον. Sed ſcribendum eſt aut πρὸ τούτου, aut πρὸ σοῦ ut c. 30. & *Mar.* c. 2. *M. du S.*

Ibid. Ἐνοδίεια τελετῶν] Horum myſteriorum meminit *Pauſan.* p. 72. 23. non quidem titulo Ἐνοδίας, ſed *Hecates* tantum. *M. du S.*

68. Ὑπερμυζᾷς] *Th. Mag.* h. v. haec Luciani adferens habet: ὑπερμυζᾷς γὰρ, ὦ Ἀδείμαντε. Sed γε non movendum. Ceterum de phraſi confer *Alciphr.* I. Ep. 18.

auferre vis ponticulum : nimis enim intumescis, Adimante, & in sinum tuum non despuis, neque, quis homo sis, tantus jam nauclerus cogitas. Ita te elatum fecit etiam domus pulcherrimo urbis loco aedificata, & multitudo pedissequorum. Sed per Isidem, amice, certe Nilotica illa salsamenta, illa tenuia adferre nobis ex Aegypto memento, aut unguentum de Canopo, aut ex Memphide Ibin; si vero navis possit, unam etiam pyramidum.

16. TIM. Satis joci, Lycine. Vides ut ruborem Adimanto injeceris; multo risu ita perfudisti navigium, ut exhauriri jam non possit, nec undarum vim sustinere. Et quando adhuc multum nobis viae ad urbem supereſt, divisa in quatuor partes via, per stadia quisque sibi assignata, quod cuique visum fuerit, a Dis optemus. Sic enim & laborem fefellerimus, & oblectaverimus animum, tanquam in suavissimum voluntate nostra somnium delapsi, quod, quam diu voluerimus, voluptatem nobis adferat. Penes unumquemque enim votorum erit mensura, ponemusque praebituros omnia Deos, licet natura sua ab omni veri similitudine abhorreant. Quod vero maximum est, documento ipsum hoc fuerit, ecquis

ἀφαιρεῖς. Ὑπερμαζᾷς [h] γε, ὦ Ἀδείμαντε, καὶ ἐς τὸ κόλπον ἐμπτύεις, ὡδὲ οἰόμενος ὅστις ὢν ναυκληρεῖς. οὕτως ἐπῆρέ σε [i] καὶ ἡ οἰκία, ἐν καλῷ τῆς πόλεως οἰκοδομηθεῖσα, καὶ τὸ [k] ἀκολούθων τὸ πλῆθος. ἀλλ', ὦ ἀγαθὲ, πρὸς τὴν Ἶσιδος, καὶν τὰ Νειλῶα ταῦτα ταρίχη τὰ λεπτὰ μέμνησο ἡμῖν ἄγειν ἀπ' Αἰγύπτου, ἢ μῦρον ἀπὸ τῆς Κανώπου, ἢ Ἶβιν ἐκ Μέμφιδος· εἰ δὲ [l] καὶ ἡ ναῦς ἐδύνατο, καὶ τὴν πυραμίδων μίαν.

TIM. Ἄλις παιδιᾶς, ὦ Λυκῖνε· ὁρᾷς ὡς ἐρυθριᾷν Ἀδείμαντον ἐποίησας, πολλῷ τῷ γέλωτι ἐπικλύσας τὸ πλοῖον, ὡς ὑπέραντλον εἶναι, καὶ μηκέτι ἀντέχειν πρὸς τὸ ἐπιῤῥέον· καὶ ἐπεὶ ἔτι πολὺ ἡμῖν τὸ λοιπόν ἐστι πρὸς τὸ ἄστυ, διελόμενοι τέτραχῆ τὴν ὁδὸν κατὰ τὰς ἐπιβάλλουσας ἕκαστον μοίρας, αἰτῶμεν ἄφ' ἂν δοκῇ παρὰ τῶν θεῶν· οὕτω γὰρ ἂν ἡμᾶς ὅ, τε κάματος λάθοι, καὶ ἅμα εὐφραινόμενα, ὥσπερ ἐνύπνιόν τι ἐκουσίως ἐμπεσόντες, ἐφ' ὅσον βουλόμεθα εὖ ποιήσουσι ἡμᾶς. παρ' αὐτῷ γὰρ ἑκάστῳ τὸ μέτρον τῆς εὐχῆς, καὶ οἱ θεοὶ πάντα [m] παρασκευάσουσιν παρέξοντες, εἰ καὶ τῇ φύσει ἀπίθανα ἔσται. τὸ δὲ μέγιστον, ἐπίδειξις [n] ἔσται τὸ πρᾶγμα, ὅστις [o] ἂν ἄριστα [p] χρήσαιτο τῷ

h Γε] Γὰρ *Th. Mag.* i Καὶ] Abest ab O. k Ἀκολούθων] Ἀκολουθούντων *Fl.* l Καὶ] Omisit O. m Ὑποκυίσωσιν] Ἀγωνίσωνται O. n Ἔσται] Ἔστω marg. *AIW.* o Ἂν] Deest in O. p Χρήσαιτο] Χρήσεται O. & *Fl.* & marg. *A1.*

68. Ὑπερμαζᾷς * γὰρ] Λέγεται τοῦτο ἐπὶ τῶν λίαν ἄγαν πενίας ἀφεμένων πλουτῶν, ἔπειτα σοβαρόν τι τοῖς συνήθεσι τίνας ἐπαφώντων & ὑπερκλιῶν, ὅθεν & ὑπερμαζᾶν λέγεται, ὡς μὴ πλέον μάζης πρὸ τῆς ὑπερφυσᾶτο. Ταύτῃ καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ἕπαξ λόγιον & αὐτὸ ἐπὶ τῶν κούφως φερομένων, καὶ † ἀλαζόνα φησὶ τὸ μηδὲν εἰς τὸ κόλπον πτύειν, ἐς & λέξ τοῦτο ἡ συνήθεια μακροπτύσας σκωπτικῶς ὑπομάζει. *V.*

* Γάρ] Sic V. Sed in textu melius γε. *M. du S.*

† Ἀλαζόνα] Sic V. Ἀλαζονεύοντων edita. ἀλαζόνα φησὶ. *Exc. G.*

18. pr. *J. F. R.*

69. Ἐς τὸ κόλπον] Vid. *A. μυθ.* c. 6. cum nota nostra, & *Theocrit.* Schol. VI. εἰώθασιν αἱ γυναῖκες . . . εἰς τὸ κόλπον πτύειν τὸ νεμεσητὸν ἐκτρεπόμεναι. Vid. *Hartung.* 657. *M. du S.*

Ἐς τὸ κόλπον ἐμπτύεις] Conf. idem supra T. I. *Pro Merc.* c. 6. f. notamque *Solani*, id de averruncantibus rem odiosam dici, exponentem. *J. F. R.*

82. Τὸ ἐπιῤῥέον] Subaudi κῦμα. *F. G.*

84. Στάδιος] Quadraginta stadiis distabat Piraeeus ab urbe. *Diog. Laërt.* p. 138. C. Unde liquet, decem unicuique, si totum iter ab ipso initio divisissent, assignanda fuisse; sed audis jam magnam partem emensos, antequam id consilii initum est. Triginta jam erant confecta, cum secundus finem dicendi fecit, tamdiuque locutus est tertius, ut Luciano nihil reliqui fuerit. c. 46. eodem ergo res redit, ac si inter quatuor totum esset ab initio divisum. Una nempe

τῷ πλούτῳ, καὶ τῇ εὐχῇ. δηλώσει γὰρ οἷός ἂν καὶ πλουτήσας [a] ἐγένετο.

optime usurus sit divitiis, atque voto: ostendet enim qualis homo esset, si dives esset.

ΣΑΜ. Καλῶς, ὦ Τιμόλαε, καὶ πείθομαί σοι, καὶ ὅταν ὁ καιρὸς [b] καλῇ, εὔξομαι ἅμα ἂν δοκῇ. εἰ μὲν γὰρ Ἀδείμαντος βούλεται, οὐδὲ ἐρωτᾶν οἶμαι, ὅς γε [c] δὴ ἐν τῇ νηῒ τὸ ἕτερον πόδα ἔχει· χρὴ δὲ καὶ Λυκίνῳ δοκεῖν. ΛΥΚ. Ἀλλὰ πλουτῶμεν, εἰ τοῦτο ἄμεινον, μὴ καὶ βασκαίνειν [d] δόξω ταῖς κοιναῖς εὐτυχίαις δοκῶν. ΑΔΕΙΜ. Τίς γοῦν πρῶτος ἄρξει; ΛΥΚ. Σὺ, ὦ Ἀδείμαντε, εἶτα μετὰ σὲ, οὑτοσὶ Σάμιππος, εἶτα Τιμόλαος, ἐγὼ δὲ ὀλίγον ὅσον ἡμιστάδιον τὸ πρὸ τῆς Διπύλου ὑπολήψομαι τῇ εὐχῇ, καὶ τοῦτο ὡς οἷόν τε τροχάδην.

17. SAM. Praeclare *istuc*, Timolaë, equidem tibi obtempero, & cum tempus me vocaverit, quae videbuntur optabo. Utrum enim velit Adimantus, ne quaerendum quidem puto, qui jam alterum in navi pedem habeat. Oportet vero Lycino etiam *idem* videri. LYC. Divites ergo simus, si hoc videtur melius, ne invidere etiam communi felicitati videar. ADIM. Quis ergo primus incipiet? LYC. Tu, Adimante, deinde post te hic Samippus, deinde Timolaus; ego vero parvi semistadii spatio ante portam geminam votum aggressus, quantum potero percurram.

ΑΔΕΙΜ. Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν οὐδὲ νῦν ἀποστήσομαι τοῦ πλοίου. ἀλλ', [e] εἴπερ ἔξεστιν, ἐπιμετρήσω τῇ εὐχῇ. ὁ δὲ Ἑρμῆς ὁ κερδῷος ἐπινευσάτω ἅπασιν. ἔστω γὰρ τὸ πλοῖον, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάντα, ἐμὰ, καὶ ὁ φόρτος, οἱ ἔμποροι, αἱ γυναῖκες, οἱ ναῦται, καὶ ἄλλο [f] εἴ τι ἥδιστον κτημάτων ἁπάντων. ΣΑΜ. Λέληθας σεαυτὸν ἔχων ἐν τῇ νηῒ. ΑΔΕΙΜ. Τὸν παῖδα φῂς, ὦ Σάμιππε, τὸν κομήτην; καὶ εἴη ἔστω ἐμός· ὁπόσος δὲ ὁ πυρὸς [g] ἔνδον [h] ὅστος, ἀριθμὸς ἅπας, χρυσίον ὀβρίμον [i] γενέσθω, τοσοῦτοι Δαρεικοί.

18. ADIM. Proinde ego ne nunc quidem a nave discedam: verum quandoquidem licet, corollarium voto meo adjiciam. Mercurius autem lucrificus ille omnibus annuat. Sit ergo navis mea, & quidquid in illa est, sarcinae, vectores, mulieres, nautae, & si qua ibi alia possessionum omnium suavissima. SAM. Obliviscéris te in navi esse. ADIM. De puero, Samippe, loqueris, comato illo. Et ille ergo meus esto. Quantum vero est tritici, universus ille numerus, aurum signatum fiat, Darici totidem.

ΛΥΚ. Τί τοῦτο, ὦ Ἀδείμαντε, καταδύσεταί σοι τὸ πλοῖον, ἐὰν γὰρ ἴσον βάρος

19. LYC. Quid hoc, Adimante, mergetur tibi navigium, nec enim idem pondus

a Ἐγένετο] Ἐγένητο O. b Καλῇ] Καλεῖ Fl. & marg. Al. Forsan ex eadem. c Δὴ] Leg. ἤδη. d Ἐπὶ] Sic O. & Edd. plurimae. Ἐν J. e Εἴπερ] Ἐπείπερ J. forte melius. f Εἴ τι] Ὅτι O. & Fl. g Ἔνδον] Additum ex O. Aberat in Edd. h Ὅ] Omittit O. ut saepe solet. i Γενέσθω] Γινέσθω O.

pars ante vota, tres reliquae tribus Luciani sodalibus somnia sua enarrantibus. M. du S.

7. Ὀλίγον ὅσον ἡμιστάδιον τὸ πρὸ τῆς Διπύλου ὑπολήψ.] Benedictus, *paullo ante dimidium stadium quod usque ad Dipylum supereſt.* Micyllus, *paulo ante quam ad Dipylum perveniemus, circa extremum hemistadium.* Nescio cur illis hic placeat obscuris esse & vagari; quum clare dicat *vel exiguum semistadium, quod ante Dipylum* erit nobis progredientibus reliquum, *adsumam.* De morte Peregrini. ὀλίγον ὅσον ὑπερβαλεῖς τὸ καλαμάριον. J. G.

11. Ἐπιμετρήσω] Conf. *Philopſ.* c. 24. f. J. F. R.

16. Εἴ τι] Praeferrem ὅτι, sed divisum εἴ, τι, ut sit *aliud quodcumque suavissimum*; nam εἴ τι comparativum potius requireret: *si quid suavius.* Verum ideo non illico in contextum recepi; possit tamen recipi, quia ex Codice est. J. F. R.

32. Τὰ μὲν ὑμέτερα] Nimis mihi videbatur rusticus Lycinus, si dicat ὑμέτερα· vos animae viles, in vobis jactura & periculum exiguum. Sed de omnibus qui una erant, loquitur: omnes se navim Adimanti conscensuros praedixerant. Itaque ὑμέτερα legendum puto.

dus tritici, & pari numero auri. ADIM. Noli invidere mihi, Lycine: ſed cum ad te optandi ſors delata fuerit, Parnetha illum totum aureum factum tibi habe, & ego tibi praeſtabo ſilentium. LYC. Verum pro tua ego hoc ſecuritate feci, ne cum auro pereamus omnes. Ac quantum ad nos attinet, mediocre illud *periculum* fuerit: at formoſus ille adoleſcentulus periret, qui nare neſciat. TIM. Bono es animo, Lycine. Delphini enim ſubeuntes illum in terram deportabunt. Aut putas, citharoedum quendam ab iis ſervatum cantus ſui mercedem percepiſſe; & mortuum adoleſcentulum alium in Iſthmum Delphini tergo ſimiliter exportatum, Adimanti autem ſervulo recens emto, amatorium delphinum eſſe defuturum? ADIM. Tu etiam, Timolae, Lycinum imitaris, & adjicis ludibria, ipſe auctor *hujus ſermonis* cum fueris.

20. TIM. Nempe melius erat, majori cum probabilitate hoc facere, ac theſaurum quendam invenire ſub lecto, ne tantum negotii tibi faceſſat transferendus e navi in urbem theſaurus. ADIM. Recte mones. Effoſſus eſto theſaurus ſub Mercurio lapideo, quem in aula habemus, medimni mille auri ſignati. Statim ergo de ſententia Heſiodi, *Prima domus*, ut ſplendidiſſime habitem: jam quae circa urbem ſunt emam omnia:

πυρῶ, ϗ τῷ ἰσαρίθμῳ χρυσίῳ. ΑΔΕΙΜ. Μὴ φθόνει, ὦ Λυκῖνε, ἀλλ' ἐπειδὰν εἰς σὲ παρέλθῃ ἡ εὐχὴ, τὴν Πάρνηθα ἐκείνην, εἰ θέλοις, ὅλην χρυσῆν ποιήσας ἔχε, κἀγὼ σιωπήσομαί σοι. ΛΥΚ. Ἀλλ' ὑπὲρ ἀσφαλείας τοῦτο ἔγωγε τῆς σῆς ἐποιησάμην, ὡς μὴ ἀπολέσῃς ἅπαντας μετὰ τοῦ χρυσίου· ϗ τὰ μὲ ὑμέτερα, μέτρια, τὸ μειράκιον δὲ τὸ ὡραῖον, ἀποπνιγήσεσθαι ἄθλιον, νεῖν οὐκ ἐπιστάμενον. TIM. Θάρρει, ὦ Λυκῖνε· οἱ γὰρ δελφῖνες αὐτὸ ὑποδύντες ἐξοίσουσιν ἐπὶ τὴν γῆν. ἢ νομίζεις κιθαρῳδόν μέν τινα σωθῆναι παρ' αὐτῶν, ϗ ἀπολαβεῖν τὸν μισθὸν ἀντὶ τῆς ᾠδῆς, ϗ νεκρόν τι ἄλλο παιδίον εἰς τὸν Ἰσθμὸν ὑπὸ δελφῖνος ὁμοίως προκομισθῆναι, τὸν δὲ Ἀδειμάντου οἰκέτην τὸν νεώνητον, ἀπορήσειν δελφῖνος ἐρωτικοῦ; ΑΔΕΙΜ. Καὶ σὺ γὰρ, Τιμόλαε, μιμῇ Λυκῖνον, καὶ ἐπιμελεῖς τῶν σκωμμάτων, ϗ ταῦτα εἰσηγητὴς αὐτὸς γενόμενος.

TIM. Ἄμεινον γὰρ ἦν πιθανώτερον αὐτὸ ποιεῖν, καί τινα θησαυρὸν ὑπὸ τῇ κλίνῃ ἀνευρεῖν, ὡς μὴ πράγματα ἔχοις ἐκ τοῦ πλοίου, μεταθεὶς χρυσίον ἐς τὸ ἄστυ. ΑΔΕΙΜ. Εὖ λέγεις. [k] ἀνορωρύχθω θησαυρὸς ὑπὸ τὸν Ἑρμῆν τὸν λίθινον, ὃς ἔστιν ἡμῖν ἐν τῇ αὐλῇ, μέδιμνοι χίλιοι ἐπισήμου χρυσίου. εὐθὺς ἦν, κατὰ τὸν Ἡσίοδον, οἶκος τὸ πρῶτον, ὡς ἂν [l] ἐπισημόταλα οἰκοίην· ϗ τὰ περὶ τὸ ἄστυ πάντα ὠνησάμην ἤδη, πλὴν

k Ἀνορωρύχθω] Καὶ ἀνορωρύχθω O. l Ἐπισημόταλα] Ἐπισημότατον Fl. & marg. A1.

38. Καὶ νεκρόν τι ἄλλο παιδίον] Μελικέρτην φησὶ τὸν τοῦ Ἰνοῦς παῖδα, ἐπιδήμιον τῷ Ἀθάμαντος αὐτόν. V.

to, vel contra omnes libros, in lapſu adeo facili, & pronominum horum ſolemni fere confuſione. *J. M. G.*

36. Κιθαρῳδὸν] Amphion hic eſt, cujus hiſtoriam habes Ev. Δ. VIII. Vid. etiam *Plut.* de Delphinibus 282. f. & *Ælian.* de an. XII. 45. *M. du S.*

38. Ἄλλο παιδίον] Melicertam deſignat, qui Deus factus Palaemon vocitatus eſt. Vid. Ev. Δ. IX. & *Philoſtr.* in Herode p. 551. de ſtatuis Iſthmi ab eo poſitis, ἀφ' ὧν τὸν Μελικέρτην παρειλήφασι δελφῖνα. Quia cum in ea ora appuliſſet Melicertus, in ejus honorem Iſthmia Siſyphus Corinthiorum Rex inſtituerat. Add. *Spanh.* qui haec & alia ex nummis illuſtrat. *M. du S.*

49. Ἀνορωρύχθω θησ.] Reſpicit hic Theſaurum ab Attico Herodis patre repertum, de quo *Philoſtr.* Herod. p. 547. Uti ex quibusdam manifeſto in ſequentibus liquebit. *M. du S.*

52. Ἡσίοδον] Jubet *Heſiodus* Ἔργ. 405. Οἶκον μὲν πρῶτιστα, γυναῖκά τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα comparare. *M. du S.* *Ibid.* Οἶκος] Οἶκον forſ. legend. *Heſiod.* Οἶκον μὲν πρῶτιστα, &c. *F. G.*

πλὴν ὅσα Ἰσθμοῖ καὶ [a] Πυθοῖ, καὶ ἐν Ἐλευσῖνι ὅσα ὅπη θαλάττη, καὶ περὶ τὸ Ἰσθμὸν ὀλίγα, τῶν ἀγώνων εἵνεκα, εἰ ποτε [b] δὴ τὰ Ἴσθμια ἐπιδημήσαιμι, καὶ τὸ Σικυώνιον πεδίον, καὶ ὅλως εἴ πω τι ἢ συνηρεφὲς, ἢ [c] ἔνυδρον, ἢ εὔκαρπον ἐν τῇ Ἑλλάδι, πάντα ἐν ὀλίγῳ Ἀδειμάντῳ ἔστω. ὁ χρυσὸς δὲ κοῖλος ἡμῖν ἐμφαγεῖν· τὰ δὲ ἐκπώματα οὐ κύφα, ὡς τὰ Ἐχεκράτους, ἀλλὰ δίταλαντον ἕκαστον τὴν ὁλκήν.

quin etiam quae Isthmi, & Pythone; & Eleusines maritima, & pauca circa Isthmum, ludorum causſa, ſi quando ad Isthmia ſpectanda ibi commorer; & campum Sicyonium, & in univerſum, ſi quid usquam aut opacum aut irriguum, aut foecundum in Graecia, brevi tempore Adimanti ſunto omnia. Aurum nobis eſto factum in quo edamus: pocula non levia, qualia Echecratis, ſed talentorum duorum unumquodque pondere.

ΛΥΚ. Εἶτα πῶς [d] ὁ οἰνοχόος ὀρέξει πλήρες ὕτω βαρὺ ἔκπωμα; ἢ σὺ δέξῃ παρ' αὐτῷ ἀμογητὶ οὐ σκύφον, ἀλλὰ Σισύφιόν τι βάρος ἀναδιδόντος; ΑΔΕΙΜ. Ἄνθρωπε, μή μ' ἀνάλυε τὴν εὐχήν. ἐγὼ δὲ καὶ τραπέζας ὅλας χρυσᾶς [e] ποιήσομαι, καὶ τὰς κλίνας χρυσᾶς· εἰ δὲ μὴ σιωπήσῃ, καὶ τοὺς ἀφικόνους αὐτούς. ΛΥΚ. Ὅρα μόνον μὴ, ὥσπερ τῷ Μίδᾳ, καὶ ὁ ἄρτος σοι, καὶ τὸ ποτὸν χρυσὸς γένηται, καὶ πλουτῶν ἄθλιος ἀπόλῃ, λιμῷ ἀφθαρεὶς πολυτελεῖ. ΑΔΕΙΜ. Τὰ σὰ ῥυθμιεῖς πιθανώτερον, ὦ Λυκῖνε, μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν αὐτὸς αἰτῇς.

21. LYC. Tum quomodo pincerna tibi praebebit plenum grave adeo poculum? aut tu quomodo ab illo capies ſine moleſtia non ſcyphum, ſed Siſyphium quoddam onus tibi praebente? ADIM. Heus tu! noli mihi turbare votum meum. Ego vero menſas etiam ex auro ſolidas mihi faciam, & lectos aureos, ac, niſi tacueris, ipſos quoque famulos. LYC. Vide modo, ne velut Midae etiam panis tibi & potus aurum fiant, atque inter divitias pereas miſer, fame ſumtuoſa enectus. ADIM. Tua paullo poſt probabilius ordinare, Lycine, licebit, cum optabis ipſe.

Ἑστὴς ὅπη τούτοις ἀλυργὶς, καὶ ὁ βίος οἷος ἁβρότατος· ὕπνος, ἐφ' ὅσον ἡδὺ-

22. Veſtis poſthaec *mihi erit* purpurea, & victus quam molliſſimus, ſomnus quam diu

a Πυθοῖ] Λιθοῖ male *Fl.* & O. qui Ἰσθμοῖ etiam omiſit. b Δὴ] Δὲ *Fl.* c Ἔνυδρον] Nil mut. Edd. nec O. d Ὁ οἰνοχόος] Artic. ex O. inſerui. Aberat ab Edd. e Ποιήσομαι] Omiſit O.

67. Οὐ σκύφον, ἀλλὰ σισύφιόν τι βάρος] Τάχ' ἂν * Σισύφου πίτνον οὐ φέρει † ἀνοχλίζειν ὁ μῦθος ποτέ. *V.*

* Σισύφου] Σκύφον male V. quod recte in Impreſſis mutatum eſt. *M. du S.*

† Ἀνοχλίζειν] Sic V. Immo C. mutant in ἀν— quod ἐνοχλίζειν ſcriptum invenerant, & omnino eo ſenſu apud Apollonium Rhodium ajunt reperiri, pro ἀναμοχλεῦσαι. *M. du S.*

55. Ἰσθμοῖ & Πυθοῖ] Abſurdum hoc; de Attica enim ſermo eſt. In Ox. Mſ. καὶ λιθοῖ, fine Ἰσθμοῖ. In *Fl.* Ἰσθμοῖ quidem, ſed etiam λιθοῖ pro πυθοῖ, etiam depravate. Sed quis ejusmodi vulnera abſque Mſſ. Codd. ope ſanare poſſit? *M. du S.*

Ibid. Πλὴν ὅσα Ἰσθμοῖ] Locus obſcurus, forte corruptus. Si πλὴν exceptivum eſt; an Iſthmus, Pytho, ſuburbana ſunt, & comprehendi poſſunt ſub appellatione τῶν περὶ τὸ ἄστυ πάντων; nam de Eleuſi nihil morer: vicina eſt, Dis ſacrata eſt. Si πλὴν ſuperioribus adjicit plura, ut vertendum putavi; cur deinde memorat περὶ τὸν Ἰσθμὸν ὀλίγα; nimirum vix eſt, ut ſanum putem hunc locum. Sed blandam medicinam non habeo: urere & ſecare nolim. *J. M. G.*

60. Ἔνυδρον] Forſan εὔυδρον, quod & *Gujet.* adſcripſit, pro quo tamen crebro ἔνυδρον reperias exaratum, ut vix ſtatuas quid ab Luciani manu ſit profectum. εὐ— tamen hic praefero propter additum εὔκαρπον. Ut recte εὔυδρος ſupra I. *Ver. Hiſt.* c. 28. & *Rhet. Praec.* c. 7. Sed & alibi notavimus ea ſaepe permutari. *J. F. R.*

84. Δημοκράτης] Demoſtratum innuere videtur Herodis inimicum *Philoſtr.* p. 554. & alibi ut 559. . . (ubi quidem Δημοκράτης habent) *M. du S.*

87. Εὐμοιγίθεις βάρβαροι] Syri, Medi, ſic enim illos vocabant. Habes praecipuam partem pag. 939. apud *Athen.* lib. 1. *J. B.*

93. Τῶν ὡρῶν] Subaudi κατὰ, niſi forte ſcribendum ἅπαν

diu erit jucundus ; ſalutationes amicorum & preces, atque illud, ut revereantur omnes ac ſupplicent. Atque alii a ſummo mane ad januas inambulabunt ſurſum deorſum, inter illosque Cleaenetus & Democrates, ſummi viri: & accedentibus illis, intromittetique ante alios volentibus, adſtantes janitores ſeptem bene magni, barbari, in ipſam frontem jam impingant januam, ut nunc ipſi faciunt. Ego vero, ubi viſum fuerit, ſolis inſtar exoriens quosdam illorum neque adſpiciam. Si quis vero pauper *adſtet*, qualis ego ante theſaurum fueram, hunc tractabo humaniter, & poſt balneum juſto tempore venire ad coenam jubebo. Iſti vero rumpentur divites, cum videbunt currus, equos, pueros formoſos bis mille circiter, quod ex omni aetate erit florentiſſimum.

23. Tum coenae in auro; vile enim nimis argentum, nec me dignum: ſalgama ex Iberia; ex Italia vinum; oleum ipſum quoque ex Iberia; mel autem noſtras illud ſine igne depuratum; & opſonia undique, & apri, & lepores; & quod ad volucria gallina e Pha-

80 φίλων προσόδοι, καὶ δεήσεις, καὶ τὸ ἀπαντᾶς ἀποπτήσειν, καὶ προσκυνεῖν· καὶ οἱ μὲν ἔωθεν πρὸς ταῖς θύραις ἄνω καὶ κάτω περιπατήσουσιν, ἐν αὐτοῖς δὲ καὶ Κλεαίνετος, καὶ Δημοκράτης οἱ πάνυ. καὶ προσελθοῦσί γε αὐτοῖς, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων εἰσδεχθῆναι ἀξιῶσι, θυρωροὶ ἑπτὰ [f] ἐφεστῶτες, εὐμεγέθεις βάρβαροι προσαραξάτωσαν ἐς τὸ μέτωπον εὐθὺ τῆς θύρας, οἷα νῦν [g] αὐτοὶ ποιοῦσιν. ἐγὼ δὲ, ὁπόταν δόξῃ, προκύψας ὥσπερ ὁ ἥλιος, ἐκείνων μὲν οὐδ' ἐπιβλέψομαι ἑνός· εἰ δέ τις πένης, οἷος ἦν ἐγὼ πρὸ τοῦ θησαυροῦ, φιλοφρονήσομαι τοῦτον, καὶ λουσάμενον ἥκειν κελεύσω τῆς ὥρας ὀψὲ τὸ δεῖπνον. οἱ δὲ ἀποπνιγήσονται [h] οἱ πλούσιοι, ὁρῶντες ὀχήματα, ἵππους, καὶ παῖδας ὡραίους, ὅσον [i] διχιλίους ἐξ ἁπάσης ἡλικίας, ὅ, τι περ τὸ ἀνθηρότατον.

Εἶτα δεῖπνα ὅλα χρυσᾶ (εὐτελὴς γὰρ ὁ ἄργυρος, καὶ ὁ κατ' ἐμὲ) τάριχος μὲν ἐξ Ἰβηρίας, οἶνος δὲ ἐξ Ἰταλίας, ἔλαιον δὲ ἐξ Ἰβηρίας καὶ τοῦτο, μέλι δὲ ἡμέτερον τὸ ἄπυρον, καὶ ὄψα πανταχόθεν, καὶ σῦες, καὶ λαγῶς, καὶ ὅσα πτηνὰ, ὄρνις ἐκ Φάσιδος, καὶ

f Ἐφιστῶτες] Ἑστῶτες marg. *Ar.* g Αὐτοὶ] Εἰδὼ male O. h Οἱ] Omittit *Ha.* i Διχιλίους] Recte ſic O. *Fr. S. Amſt.* Δυχιλίους *J. P. H. Fl.* male.

1. Οἶνος δὲ ἐξ Ἰταλίας] ‡ [a]Οἱ Φαλερνὸν φασὶ. τὸ πάντα δὲ Ἰβηρίας τὸ πρὸς τὰ Γάδειρα λίγυ, πολλὰ δ' ἐκεῖθεν ἐξεθέρα ταρίχη ἐκομίζετο, ἰχθύας φερούσης ἐκ κατὰ τὴν ἄλλην θάλασσαν, ἀλλὰ πολλῷ καὶ τῷ μεγέθει & τῷ λίπει τοὺς ἄλλους παραδεδιωμοῦσας. *V.*

‡ [a]Οἱ Φαλ. φ.] In C. non reperio. *M. du S.*

ἔλαιον πελεύσω κατὰ τὴν ἄρην. *F.G.*

1. Ἔλαιον] Antiphanes μόνον ἐξ Ἀθηνῶν apud *Athenaeum.* 27. E. Melius conveniret ἄκαπνον quam iſtud ἄπυρον, quod quam recte melli tribuatur, alii viderint, conf. *Athen.* l. c. *M. du S.*

2. Μέλι — ἄπυρον] Dicit Adimantus, ſe, ſi ex voto diteſcat, curaturum ſibi ut in promtu ſint ſalſamenta ex Hiſpania, vinum ex Italia, oleum ex Hiſpania, μέλι δὲ ἡμέτερον τὸ ἄπυρον, *mel vero noſtras ſine igne*, ut non male Interpres, hoc eſt mel Atticum quod ſine fumo colligebatur in argenti metallis Atticis, ut Auctor eſt *Strabo* L. XI. qui id vocat ἀκάπνον, & *Plin.* L. XI. 15. *Cum eximuntur mella, apes abigi fumo miliſſimum, ne iraſcantur, aut ipſae avidae vorent* &c. *Rurſus nimio fumo inficiuntur, quarum injuriam ſentiunt mella, vel minimo contactu roris acceſcentia. Et ob id inter genera ſervatur quod acapnon dicitur.* Latini ſcriptores poſteriores appellarunt *mel ſine fumo*, ut docuit ὁ πάνυ *Reineſius* L. III. Var. Lect. 4. hoc vero Noſtro eſt μέλι ἄπυρον. *J.G.G.*

3. Καὶ λαγῶς] Λαγὼ ſcribend. plur. num. Idem erratum c. 40. *F.G.* I. e. ubi νεὼς quoque pro νεὼς legi vult Idem. Ego vero, quia reliqua animalia, ὄρνις, ταὼς, ἀλεκτρυὼν ſingulari num. proponuntur, λαγὼς quoque ut ſingulare ſervari, & σῦς quoque in σῦς contrahi poſſe putabam; at quia ſequentia ſingularia tamen conſtituunt plurale πτηνὰ, jam *Gujeto* adſentior. *J. F.R.*

2. Ἀπο-

καὶ ταὼς ἐξ Ἰνδίας, καὶ ἀλεκτρυὼν Νομαδικός· οἱ δὲ σκευάζοντες ἕκαστα, σοφισταί τινες, περὶ τὰ μάλα καὶ χυμοὺς ἔχοντες. εἰ δέ τινι προπίοιμι, σκύφον ἢ φιάλην αἰτήσας, ὁ ἐκπιὼν ἀποφερέτω καὶ τὸ ἔκπωμα.

sside, & ex India pavo, gallus autem Numidicus: qui vero parent singula, sophistae quidem *sunto* in coquendo & succis parandis occupati. Si cui vero propinem scypho postulato aut phiala, qui ebibit, poculum quoque ipsum auferat.

Οἱ δὲ νῦν πλούσιοι πρὸς ἐμὲ Ἴροι καὶ [a] προσαίται δηλαδὴ ἅπαντες. καὶ οὐκ ἔτι τὸ ἀργυροῦν πινάκιον, ἢ τὸ σκύφον ἐπιδείξεται Διόνικος ἐν τῇ πομπῇ, καὶ μάλιστα ἐπειδὰν ὁρᾷ τοὺς οἰκέτας τοὺς ἐμοὺς ἀργύρῳ τοσούτῳ χρωμένους. τῇ πόλει δὲ ταῦτα παρ' ἐμοῦ ἐξαίρετα [b] ὑπῆρξεν ἂν, αἱ μὲν δυνάμεναι, τὴν μῆνα ἕκαστον δραχμαὶ τοῖς μὲν ἀστοῖς ἑκατόν, τῷ δὲ μετοίκῳ [c] ἥμισυ τούτων· δημόσια δὲ ἐς κάλλος θέατρα, καὶ βαλανεῖα· καὶ τὴν θάλατταν ἄχρι πρὸς τὸν Δίπυλον ἥκειν, καὶ ἐνταῦθά πως λιμένα εἶναι, ἐπαχθέντος ὀρύγματι μεγάλῳ τοῦ ὕδατος, ὡς τὸ πλοῖόν μου πλησίον [d] ὁρμεῖν, [e] καλαφανὲς ὂν ἐκ τοῦ Κεραμεικοῦ.

24. Qui vero jam sunt divites, Iri ad me & mendici nimirum *sunto* omnes: nec amplius parvulam illam lancem argenteam, aut poculum, in pompa ostentabit Dionicus; praesertim ubi viderit, servos meos tanto uti argento. Civitati vero haec a me insignia *munera* contigerint. Divisiones menstruae, drachmae civi unicuique centum; inquilino harum dimidium: publica ad pulchritudinem *culta* theatra, & balineae, & ut mare ad Dipylum (*geminam portam*) usque perveniat, atque hic circiter portus sit adducta per magnam fossam aqua, ut prope appellere navis mea possit, ab ipso inde Ceramico jam conspicua.

Τοῖς φίλοις δὲ ὑμῖν, Σαμίππῳ μὲν εἴκοσι μεδίμνους [f] ἐπισήμου χρυσίου ἀπομετρῆσαι τὸν οἰκονόμον ἐκέλευσα ἄν, Τιμολάῳ δὲ πέντε χοίνικας, Λυκίνῳ δὲ χοίνικα, ἀπομεμαγμένην καὶ ταύτῃ, ὅτι λάλος ἐστὶ, καὶ ἐπισκώπτει μου τὴν εὐχήν. τοῦτον

25. Amicis autem meis, Samippo quidem viginti medimnos auri signati dispensatorem meum admetiri jubeam; Timolao choenices quinque; Lycino autem choenicem, abrasam ipsam quoque, quod garrulus est, meumque votum irridet. Hanc, ego

a Προσαίται] Πτωχοὶ O. quod ex glossa natum videtur. *b* Ὑπῆρξεν] Ὑπῆρχεν O. & *Fl.* *c* Ἥμισυ] ϛ΄ O. *d* Ὁρμεῖν] Ὁρμᾶν O. *e* Καλαφανὲς ὂν] Καλαφανὴς ὢν male O. ὂν male *f*. *f* Ἐπισήμου] Deest in O.

9. Ἀποφερέτω] Sic Verus factitavit, teste *Capitolino*, in magno illo convivio, de quo cap. 5. loquitur. *M. du S.*

13. Διόνικος] Nominatur quidam Dionicus in *Symp.* vid. an idem sit aut nomen fictitium. *M. du S.*

16. Ὑπῆρξεν] Sic Impr. fere omnes. At in Ox. & *Fl.* ὑπῆρχεν. Ego tamen nihil muto. *M. du S.*

Ibid. Αἱ μὲν δυνάμεναι] Attici Testamentum fugillare hic videtur, qui Herodis pater fuit; is enim minam civibus Atticis viritim distribuendam quotannis reliquerat. vide *Philostr.* v. Herodis p. 549. Quae de publicis aedificiis & de fossa ipsa ad Dipylum continuanda adduntur, eodem spectare puto, lectis iis quae de nave, machinarum latentium ope, super terram navigante apud eundem narrantur p. 550. mecum credo senties. *M. du S.*

29. Ἀπομεμαγμένην] *Theocr.* in Ἀδωνιάζ. σὺν ἀλέγω μή μοι κνισὰν ἀπομάξῃς, subaudi χοίνικα. *F. G.*

Ἀπομεμαγμένῃ] Vid. *Casaub.* ad Theophr. Char. 253. *M. du S.*

35. Οἶσθα οὖν, ὦ Ἀδείμαντε, ὡς πάνυ σοι λεπτῆς κρόκης ὁ παῖς οὗτος ὁ πλοῦτος ἀπήρτηται, καὶ ἢν ἐκεῖνη διαῤῥαγῇ, πάντα οἴχεται] Interpres: *ergo scis Adimante, quam tenui de filo puer iste Plutus dependeat, quod si rumpatur, omnia evanescent.* Mendum est insigne in his verbis, quod tamen ab interpretum nullo est animadversum. Nam quid, amabo, est παῖς πλοῦτος? Quis unquam fando audivit de *puero Pluto*. Nescio sane, quem sibi interpretes finxerint puerum Plutum, quem nemo Poëta, nemo fabularum architectus unquam novit. At mendum turpissimum unius literulae litura tolli potest, & necessario debet, quod me docuit Vir Celeberrimus *Antonius Schultingius* Juris Antecessor ordinarius, Collega mihi conjunctissimus, ni-

ego vellem vitam vivere, divitiis supra modum affluens, & deliciis voluptatibusque omnibus fruens liberrime. Dixi: ac perficiat ista mihi Mercurius.

26. LYC. Nosti ergo, Adimante, quam a tenui tibi filo universae istae divitiae suspensae sint, quo rupto, perierint omnia, & carbones tibi pro thesauro relinquantur. ADIM. Quid ais, Lycine? LYC. Quod obscurum est, vir bone, quam diu sis in istis divitiis victurus. Quis enim novit, annon apposita adhuc mensa illa aurea, ante etiam quam manum injicias, ac gustes de pavone, vel de gallo Numidico, efflata animula hinc abeas, vulturibus & corvis relinquens ista omnia? An vis, ut eos tibi recensēam, qui statim, ante quam fruerentur divitiis, mortui sunt; quosdam vero, dum viverent, iis, quae habebant, ab invido quodam ad talia daemone privatos? Audis enim forte Croesum & Polycratem, multum te ditiores, bonis omnibus brevi tempore excidisse?

27. Ut autem hos etiam tibi remittam, an valetudinem tibi tanquam sponsore quodam certam firmamque futuram arbitraris? aut non vides multos divitum misere a do-

ἐθελόμην βιῶναι τ βίον, πλυτῶν ἐς ἐφ-
βολὴν, ἢ τρυφῶν, ἢ πάσαις ἡδοναῖς ἀφθό-
νως χρώμενον. εἴρηκα. καί μοι ὁ Ἑρμῆς
τελεσιουργήσειεν αὐτά.

ΛΥΚ. Οἶδα ἔγ, ὦ Ἀδείμαντε, ὡς
πάνυ σοι ἀπὸ λεπτῆς χρόκης ὁ [g] πᾶς ὑπο-
σὶ πλοῦτος ἀπήρτηται, ἢ ἢν ἐκείνη ἀποῤ-
ῥαγῇ, πάντα οἴχεται, ἢ ἄνθρακές σοι ὁ θη-
σαυρὸς [h] ἔσται; ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ
Λυκῖνε; [i] ΛΥΚ. Ὅτι, ὦ ἄριστε, ἄδηλον
ὁπόσον χρόνον βιώσεις πλυτῶν. τίς γὰρ οἶ-
δεν εἰ ἔτι παρακειμένης σοι τ χρυσῆς τρα-
πέζης, πρὶν ἐπιβαλεῖν τ χεῖρα, ἢ ἀπο-
γευσαμένῳ τοῦ ταὼ, ἢ τοῦ Νομάδος ἀλε-
κτρυόνος, ἀποψυχήσας τὸ ψυχίδιον ἄπει,
γυπὶ ἢ κόραξι πάντα ἐκεῖνα καταλιπών;
ἢ ἐθέλεις καταριθμήσομαί σοι τοὺς μὲ αὐτίκα
πρὶν ἀπολαῦσαι τοῦ πλούτου ἀποθανόντας,
ἐνίους δὲ ἢ ζῶντας ἀποστερηθέντας ὧν εἶχον,
ὑπὸ τινὸς βασκάνου πρὸς τὰ τοιαῦτα δαί-
μονος; ἀκούεις γάρ που τ Κροῖσον ἢ τ
Πολυκράτη, πολὺ σοῦ πλουσιωτέρους γε-
νομένους, ἐκπεσόντας ἐν βραχεῖ τ ἀγαθῶν
ἁπάντων;

Ἵνα δέ σοι ἢ τούτους ἀφῶ, τό, τε ὑγιαί-
νειν ἐχέγγυον σεῖ σοι γενήσεσθαι, ἢ βέβαιον;
ἢ οὐχ ὁρᾷς πολλοὺς τ πλουσίων κακοδαιμό-

νως

[g] Πᾶς] Recepi ex *P. Fl. V2.* pro Παῖς quod male *H. J. S. Amst.* &c. [h] Ἔσαι] Ἔσῃ O. [i] ΛΥΚ.] Omisit *J. Ald. H. Fl.* Addidit *P. S.* ceteraeque. Inseruit & marg. *A1.*

nimirum si pro παῖς legas πᾶς, hoc sensu; *quam tenui de filo omnes ha divitiae pendeant.* Atque sic sensus planus est & facilis; addam quem ego observavi similem ex *Herodoto* locum, qui est lib. III. cap. 19. ἢ πᾶς ὢν Φοινίκων ἤρετο ὁ ναυτικὸς στρατός; quam ineptum & ridiculum foret, si isthic legas παῖς στρατὸς; sed aeque ridiculum est illud apud Lucianum παῖς πλοῦτος. *L. BOS.*

36. Ὁ παῖς] Lege ὁ πᾶς. *M. V. La Croze.* Optime; idem & adscripserat *Gujet.* quare id recepi; nec opus est magno conatu ad id probandum, adeo se id sponte probat. *J. F. R.*

39. ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; ὅτι, ὦ ἄριστε] ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; ΛΥΚ. Ὅτι, ὦ ἄρ. *Th. M.*

42. Εἰ ἔτι] Ἄρτι legendum videtur. *F. G.* Immo si ἔτι simpliciter pro *adhuc* acceperis, locum hic non haberet ἔτι. At si pro *jam tum*, nihil mutato opus erit. Vel, vulgari significatu retento, *ipso momento, quo accubas*, sive *coena nondum peracta*, veluti ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος in Nov. Foed. centies, *eo adhuc loquente*, i. e. *inter loquendum.* Ἄρτι tamen non respuerem, sicubi invenirem. Sed possis & ἤδη conjicere, quod dictantes ἰδὴ pronuntiabant. *J. F. R.*

53. Ἐκπεσόντας] De hac phrasi agit Rev. *J. Elsner.* Obs. ad *Galat.* V. 4. *J. F. R.*

55. Τό, τε] Τὸ ὑγιαίνειν ἐχέγγυον placet. ἐχέγγυον i. e. ἀσφαλὲς, firmum, constans; sed forte τόγε ὑγιαίνον legendum. *F. G.* Hoc probem: etsi enim τό, τε cum seq. ἢ bene convenire videtur ad sonum, non tamen adnexum est τε ei verbo, cui debebat; sic enim ὑγιάνον τε ἔ βέβαιον requireretur. *J. F. R.*

νως ἀφόρητας ὑπὸ τ̃ ἀλγηδόνων, τὺς μ̀ ἐδὲ βαδίζειν δυναμένυς, ἐνίυς δὲ τυφλὺς, ἢ τ̃ [a] ἐντοσθίων τι ἀλγ̃ντας; ὅτι μ̀ γ̀ οὐκ ἂν ἕλοιο, πλυτ̃ν δὶς τοσ̃τον πλ̃τον, ὁμοια πάσχειν Φανομάχῳ τ̃ῳ πλυσίῳ, καὶ ἠλύνειν ὡς ἐκεῖν, εὖ οἶδα κἀν μὴ εἴπῃς. ἐῶ λέγειν ὅσας ἐπιβυλὰς [b] οἶδα μετ̀ τ̃ πλύτυ, [c] καὶ λησ̀ας, καὶ φθόνον, καὶ μῖσ̀ πρὸς τ̃ πολλ̃ν. ὁρᾷς οἷον σοι πραγμάτων αἴτὶ ὁ θησαυρὸς γίγνὲ; ΑΔΕΙΜ. Ἀεὶ [d] σύ μοι, ὦ Λυκῖνε, ὑπεναντί̀· ὥσ̀ ἤτε τ̀ [e] χοινικίδα ἔτι λήψῃ, ἐς τέλ̀ μυ τ̀ εὐχ̃ς ἐπηρεάζων. ΛΥΚ. Τ̃το μ̀ ἤδη χρ̀ τὺς πολλὺς τ̃ πλυσίων ἀναδύῃ, καὶ ἀνακαλεῖς τ̀ ὑπόχεσιν. ἀλλὰ σὺ ἤδη, ὁ Σάμιππ̀, εὔχυ.

ΣΑΜ. Ἐγὼ δὲ (ἠπειρώτης γὰρ εἰμι, Ἀρκὰς, ἐκ Μαντινείας, ὡς ἴσ̀ε) ναῦν μ̀ οὐκ αἰτήσομαι γενέσ̀αι, ἵν̀ γε τοῖς πολίταις ἐπιδείξὰαι ἀδύνατον, ἐδὲ μικρολογήσομαι πρὸς τὺς θεύς, θησαυρὸν αἰτ̃ν, καὶ μεμελρημμένον χρυσίον· ἀλλὰ (δύνανται γ̀ [f] ἅπαντα οἱ θεοὶ, καὶ τὰ μέγιστα εἶναι δοκ̃ντα, καὶ [g] ὁ νόμ̀ τ̀ εὐχ̃ς, ὃν Τιμόλὰ ἔθηκε, φήσας μηδὲν ὀκνεῖν αἰτεῖν, ὡς ἐκείνων πρὸς ἐδὲν ἀνανευόντων) αἰτ̃ῳ δὴ βασιλεὺς γενέσ̀αι, ἐχ οἷ̀ Ἀλέξανδρ̀ ὁ Φιλίππυ, ἢ Πτολεμαῖ̀, ἢ Μιθριδάτης, ἢ εἴ τις ἄλλ̀ ἐκδεξάμεν̀ τ̀ βασιλείαν πρὸ̀ πατρὸς, ἦρξεν· ἀλλά μοι τὸ πρ̃τον ἀπὸ ληστείας ἀρξαμένῳ, ἑταῖροι καὶ συνωμόται ὅσον τριάκοντα, πιστοὶ μάλα καὶ πρόθυμοι γενέσθωσαν· εἶτα κατ' ὀλίγον, τριακοσίους ἀφ' ἑνὸς προκριθεὶς, ἄρχων ἄρὶ &c. F.G.

loribus habere, quosdam ne incedere quidem valentes, aliquos caecos, aut inteſtino quodam dolore laborantes. Te enim nec cum altero tanto divitiarum optaturum eſſe ea pati, quae dives ille Phanomachus, atque ita, ut iſte effeminari, etiam te tacente bene novi. Mitto dicere, quot inſidias novi cum divitiis *conjunctas*, & latrones, & invidiam, & odium multitudinis. Vides quot tibi negotia faceſſat theſaurus? ADIM. Semper tu mihi, Lycine, adverſaris. Itaque nec choenicem jam accipies, qui perpetuo votum meum calumnieris. LYC. Iſtuc jam pro more vulgi divitum *facis*, *quod* retractas & revocas promiſſum. Sed tu jam, Samippe, opta.

28. SAM. Ego autem, (quippe mediterraneus homo, Arcas, ut noſtis, ex Mantinea,) navem mihi obtingere non optabo, quippe quam oſtendere civibus meis nequeam: neque ita minute cum Dis rationes putabo, uti theſaurum optem ac dimenſum aurum. Verum, (poſſunt enim omnia Dii, etiam quae maxima videntur, & lex optandi *haec eſt*, quam Timolaus poſuit, cum dixit, ne quid verecundemur optare, tanquam nihil illis renuentibus:) opto igitur rex fieri, non qualis Alexander Philippi, aut Ptolemaeus, aut Mithridates, aut ſi quis alius acceptum a patre regnum tenuit. Sed mihi primum a latrociniis auſpicanti ſodales contingant & conjurati circiter triginta, fideles maxime atque alacres. Tum accedentes paullatim trecen-

a Ἐντοσθίων] Sic O. *Fl. Fr.* P. aliaeque. Ἐντοσθιδίων *J.* b Οἶδα] Deeſt in O. c Καὶ] Ἢ O. & *Fl.* d Σύ] Σοι male P. e Χοινικίδα] Sic O. & Edd. excepta *J.* quae χοίνικα. f Ἅπαντα] Πάντα O. g Ὁ] Omittit artic. O.

64. Οἶδα μ̀] Non agnoſcit Ox. Et ſane odioſum eſt. *M. du S.*

69. Χοινικίδα] Sic Impr. plerique & Ox. quae vox paullo inſolentior Editori *J.* viſa eſt, adeoque χοίνικα repoſuit. *M. du S.*

70. Τ̃ς εὐχ̃ς] Τα῀ς εὐχα῀ς legend. videtur. τὸ ἐπηρεάζω dativo non genitivo jungitur. *F.G.* Laudo, & εὐχ̃ς ex mala pronuntiatione dictantis ortum arbitror. *J.F.R.*

94. Πεντακισχιλίους] *Quingenta millia* pro *quinque m.* dederat Bened. *J.F.R.*

96. Ἄρχων] Interpunctionem mutavi, cum legeretur προκριθεὶς, ἄρχων ἄρὶ &c. *J.F.R.*

4. Ὅμοιον] An ὁμοίους? *F.G.*

Ὁμοίους]

centi alii post alios; tum mille, & non ita multo post, decies mille. Et in universum ad quinquaginta millia armatorum, equites vero circiter quinquies mille.

29. Ego vero suffragiis omnium praelatus imperator, qui optime videar hominibus praeesse, & tractare negotia: ut eo ipso jam major sim regibus caeteris, tanquam virtute praelatus ad regendum exercitum, non heres factus alterius, qui in regno *parando* elaborarit: quando hoc thesauro Adimanti valde simile est, neque res aeque jucunda, quam si quis per se sibi partum imperium videat. LYC. Papae, Samippe, nihil parvum, sed ipsum caput bonorum tu quidem petiisti, tantae multitudini armatorum imperare, praestantissimum judicatum a quinquaginta millibus. Talem nobis, tam admirabilem regem a Mantinea enutritum, nesciebamus. Verum regna jam, & duc milites, adorna equitatum, & viros scutatos. Volo enim scire, quo ituri sitis tot homines ex Arcadia, aut ad quos miseros primum accessuri.

30. SAM. Audi, Lycine, vel potius nos si volueris comitare. Quinque enim te millibus equitum praeficiam. LYC. Verum ego honoris tibi, Rex, gratiam facio, inclinatusque Persarum in morem te adoro, reductis in tergum manibus, tiaram illam

95 Ἐγὼ δὲ χειροτονητὸς ὑφ' ἁπάντων προχριθεὶς ἄρχων, ἄριστος εἶναι δόξας ἀνθρώπων ἡγεῖσθαι, καὶ πράγμασι χρῆσθαι. ὡς τοῦτό [k] γε αὐτὸ ἤδη [l] μεῖζον εἶναι τῶν ἄλλων βασιλέων, ἅτε ἀρετῇ προχειρισθέντα [m] τῆς στρατιᾶς ἄρχειν, καὶ κληρονόμον γενόμενον, [n] ἄλλου πονήσαντος εἰς τὴν βασιλείαν. ἐπεὶ τῷ Ἀδαμάντου θησαυρῷ παραπλήσιον τὸ τοιοῦτο, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐχ [o] ὅμοιον ἡδύ, ὥσπερ ὅταν ἴδῃ τις αὐτὸς δι' αὑτοῦ κτησάμενος τὴν δυναστείαν. ΛΥΚ. Παπαῖ, ὦ Σάμιππε, οὐδὲν μικρὸν, ἀλλὰ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων σύγε ᾔτησας, ἄρχειν ἀσπίδος τοσαύτης; ἄριστος ὀδὴ προχριθεὶς ἐπὶ τοὺς πεντακισμυρίους. τοιοῦτον ἡμῖν ἡ Μαντίνεια θαυμαστὸν βασιλέα καὶ στρατηγὸν ἐλελήθει ἀνατρέφουσα. πλὴν ἀλλὰ βασίλευε, καὶ ἡγοῦ τοῦ στρατοπέδου, καὶ διακόσμει τό, τε ἱππικὸν, καὶ τοὺς ἀνέρας τοὺς ἀσπιδιώτας. ἐθέλω γὰρ εἰδέναι οἳ βαδιεῖσθε τοσοῦτοι ὄντες [p] ἐξ Ἀρκαδίας, ἢ ὅπῃ τίνας ἀθλίους πρώτους ἀφίξεσθε.

ΣΑΜ. Ἄκουε, ὦ Λυκῖνε, μᾶλλον δὲ, εἴ σοι φίλον, ἀκολούθει μεθ' ἡμῶν, ἵππαρχον γάρ σε τῶν πεντακισχιλίων ἀποφαίνω. ΛΥΚ. Ἀλλὰ τῆς μὲν τιμῆς, ὦ βασιλεῦ, χάριν οἶδά σοι, καὶ ἐπικύψας εἰς τὸ Περσικὸν, προσκυνῶ σε ὀπισθαγωγὸν εἰς τοὐπίσω τὼ χεῖρε, [q] τιμῶν τὴν τιάραν ὀρθὴν οὖσαν, καὶ

[h] Ἄλλοι ἐπ' ἄλλους] Ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ O. [i] Τὸ] Sine artic. O. [k] Γε] Non habet O. [l] Μεῖζον] Nil mut. Edd. nec O. [m] Τῆς] Ὑπὲρ τῆς O. male. [n] Ἄλλου πον. εἰς τὴν βασ.] Quinque haec desunt in O. [o] Ὅμοιον] Sic Edd. & O. Leg. ὁμοίως. [p] Ἐξ Ἀρκαδίας] Ἐξαρδίας male O. [q] Τιμῶν] Τιμῶν male O.

Ὁμοίως] In omnibus scriptum est ὅμοιον, prave haud dubie, ego mutavi. Vid. Προμ. c. 10. *M. du S.*

15. Ἀνέρας] Cur hic a vulgato recederet, olim non videbam. Nunc tandem apud *Homerum* invenio Il. B. 554. *M. du S.*

16. Ἐξ Ἀρκαδίας] Afini nempe, Arcadiae pecuaria Persio. *M. V. La Croze.*

22. Ἐς τὸ Περσικὸν] *A la Persane. F. G.* Sic εἰς τὸ κρεῖττον *optime modo.* Et sic fere *Aelian.* IV. 4. Εἰς τὸ χεῖρον τινος, vel εἰς ζῆλον τινὸς ποιεῖν. *ad imitationem, figuram, modum quemdam quid facere*, Herodiano frequens. *J. F. R.*

23. Περιαγαγὼν — τὼ χεῖρε] Vid. *Xenoph.* Cyrop. VIII. 127. 20. & Exp. II. p. 266. 30. quo alludere videtur.

καὶ τὸ διάδημα· σὺ δὲ τῶν ἐρρωμενεστάτων τινὰ ποίησον ἵππαρχον. ἐγὼ γάρ σοι [a] δεινῶς ἄφιππός εἰμι, καὶ οὐδὲ ὅλως ἐπέβην ἵππου ἐν τῷ [b] πρὸ τοῦ χρόνῳ. δέδια τοίνυν μὴ τῇ σαλπιγκτῇ ἐποτρύνοντος, καλαπεσὼν ἔγωγε, συμπατηθῶ ἐν τῇ τύρβῃ ὑπὸ τοσαύταις ὁπλαῖς, ἢ καὶ θυμοειδὴς ὁ ἵππος [c] ὢν, ἐξενέγκῃ με, τὸ χαλινὸν ἐνδακὼν, εἰς μέσους τοὺς πολεμίους, ἢ δέησῃ καλαδεθῆναί με πρὸς τὸ [d] ἐφίππειον, εἰ μέλλω μένειν τε ἄνω, καὶ ἔξεσθαι τοῦ χαλινοῦ.

ΑΔΕΙΜ. Ἐγώ σοι, ὦ Σάμιππε, ἡγήσομαι τῶν ἱππέων· Λυκῖνος δὲ τὸ δεξιὸν κέρας ἐχέτω. δίκαιος δ' ἂν εἴην τυχεῖν παρὰ σοῦ τῶν μεγίστων, τοσούτοις σε μεδίμνοις δωρησάμενος ἐπισήμοις χρυσίου. ΣΑΜ. Καὶ αὐτοὺς ἐρώμεθα, ὦ Ἀδείμαντε, τοὺς ἱππέας, εἰ [e] δέξονταί σε ἄρχοντα σφῶν γενέσθαι. ὅτῳ δοκεῖ, ὦ ἱππεῖς, Ἀδείμαντον ἵππαρχεῖν, ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα· πάντες, ὡς ὁρᾷς, ὦ Ἀδείμαντε, ἐχειροτόνησαν. ἀλλὰ σὺ μὲν ἄρχε τοῦ ἵππου, Λυκῖνος δὲ ἐχέτω τὸ δεξιόν· εὐωνύμου δὲ Τιμόλαος ἡγείσθω τοῦ εὐωνύμου τεταγμένος). ἐγὼ δὲ κατὰ μέσον, ὡς νόμος βασιλεῦσι τοῖς Περσῶν, ἐπειδὰν αὐτοῖς συμπαρεδρεύειν αὐτοῖς [f] βούλωνταί τινας.

[g] Προϊόμεν δὲ ἤδη τοῦ ἐπὶ Κορίνθου ἄγαν

tuam rectam veneratus ac diadema: at tu derobuſtis hiſce unum fac Praefectum equitum. Ego enim vehementer a re equeſtri abhorreo, nec omnino equum ſuperiori tempore conſcendi. Metuo igitur, ne claſſicum canente tubicine, delapſus ego in turba conculcer a tot ungulis, aut etiam ne acer equus frena mordens in medios me hoſtes inferat, aut ne ad ephippium deligandus ſim, ut ſupra manere ac retinere frena poſſim.

31. ADIM. Ego tibi, o Samippe, equitatum ducam, dextrum vero cornu Lycinus teneat; dignus autem eſſe videor qui maxima a te conſequar, tot tibi auri ſignati largitus modios. SAM. Ipſos etiam interrogemus, Adimante, equites, utrum te recipiant ſuum Praefectum futurum. *Qui cenſetis, equites, Adimantum equitatui praefici, manum tollitote.* Omnes, ut vides, Adimante, ſuſtulerunt. Verum habe tibi equeſtre imperium. Lycinus vero dextrum *cornu* habeat. At hic Timolaus ſiniſtro praeficietur. Ego ero in media acie, ut mos eſt Perſarum regibus, cum ſibi Legatos adeſſe, faſtigio fere aequato, volunt aliquos.

32. Jam vero progrediamur Corinthum ver-

a Δεινῶς] Δεινὸς O. prave. b Πρὸ τοῦ] Bene *B. P. V2.* Προτοῦ *J. Fr. H. S.* c Ὢν] Ὂν O. d Ἐφίππειον] Et ſic *Fl.* cum *J. H. P.* &c. e Δέξονται] Δέξωνται *Fl.* f Βούλωνταί τινας] Τινὰς βούλονται O. g Προϊόμεν] Προσϊόμεν marg. *A1.*

34. Πρὸς τὸ ἐφίππιον] Τὴν ἀσφάλειαν φησὶν, ἤτοι τὴν ἐφεδρίδα, ἣν νῦν σέλλαν καλοῦσι. *V.*

* Καλοῦσι] Sic dedit *M. du S.* quum ederetur *ταιν.* neſcio unde emendationem hauſerit. *J. F. R.*

tur; & *Briſſon.* Perſic. I. Hunc autem morem aperuit mihi Clariſſimus vir *Joh. Chardinus*, qui cum apud Perſas eſſet, praetereunte Rege, vidit hodiernos Perſas manus ita manicis inſerentes, ut altera alteri applicetur. Non aſſecutus eſt *Lydiat.* Marm. Ox. p. 68. *M. du S.*

27. Οὐδὲ ὅλως] Mirum ſane in tot peregrinationibus equo nunquam uſum. *M. du S.*

50. Συμπαρεδρεύειν] Paraphraſi explicandum putavi verbum, cujus hanc vim eſſe ſentio. Forte jam adſcripſit hunc locum vir Doctiſſimus *Ger. d'Arnaud* capiti octavo elegantis opuſculi ſui de Dîs παρέδροις. *J. M. G.*

56. Τὰ ὅπλα] Subaudi κατὰ. *F. G.*

59. Κεγχριαῖς] Sic Edd. Κεγχρειαῖς emendat *Solan.* vid. ejus rationes ſupra *Quom. Hiſt.* c. 29. At Κεγχρεαῖς ſine diphthongo adfert *Waſſ.* ad *Thucyd.* VIII. c. 10. No. 21. ex *Polyb.* ubi ſic ſemper. Quamvis ap. *Thucyd. Scylac. Strab.* & *Philoſtr.* ubique recte cum diphthongo reperias. Ego itaque non movi vulgatam ſcripturam, quia & ſupra l. d. in *Quom. Hiſt.* Κεγχρεῶν cum

versus per montana, votis antea Jovi regum custodi nuncupatis. Cumque Graeciam omnem subegerimus, (neque enim quisquam nobis armatus, qui tanto numero simus, occurret, sed citra pulveris jactum superabimus) conscensis triremibus, impositisque in hippagines equis (paratum autem est Cenchreis frumenti multum, & navium quod satis est, & reliqua omnia) per Aegeum navigemus in Ioniam. Deinde ibi sacro Dianae facto, captisque facile urbibus non munitis, relictisque earum praefectis, in Syriam tendemus per Cariam, tum Lyciam, & Pamphyliam, & Pisidas, & maritimam montanamque Ciliciam, donec perveniamus ad Euphratem.

ὀρεινῆς, ἐπευξάμενοι τῷ βασιλείῳ Διὶ. καὶ πειδὰν τὰ ἐν τῇ Ἑλλάδι πάντα χειρωσώμεθα (οὐδεὶς γὰρ ὁ ἐναντιωθησόμενος ἡμῖν τὰ ὅπλα τοσούτοις ἐσμεν, ἀλλ' [h] ἀκονιτὶ [i] κρατήσομεν) ἐπιβάντες ἐπὶ τὰς τριήρεις, καὶ τοὺς ἵππους εἰς τὰς ἱππαγωγὰς ἐμβιβάσαντες (παρεσκεύασται δ' ἐν Κεγχρεαῖς καὶ σῖτος ἱκανὸς, καὶ τὰ πλοῖα [k] ἀφρκῇ, καὶ τἄλλα πάντα) [l] ἀφβάλλωμεν τὸ Αἰγαῖον [m] ἐς τὴν Ἰωνίαν. εἶτα ἐκεῖ τῇ Ἀρτέμιδι θύσαντες, καὶ τὰς πόλεις ἀτειχίστους λαβόντες ῥᾳδίως, καὶ ἄρχοντας ἀπολιπόντες, προχωρῶμεν ἐπὶ Συρίας διὰ Καρίας, εἶτα Λυκίας, καὶ Παμφυλίας, καὶ Πισίδων, καὶ τὴν παράλιον καὶ ὀρεινῆς Κιλικίας, ἄχρις ἂν ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ἀφικώμεθα.

33. LYC. Me, rex, si videtur, Satrapam relinque Graeciae. Meticulosus enim sum, & longe discedere domo non facile sustinuerim. At tu videris ducturus in Armenios atque Parthos, gentes pugnaces, & sagittis bene collineantes. Igitur dextrum cornu trade alii, me Antipatrum quendam relinque in Graecia, ne me, dum phalangem tibi duco, sagitta aliquis miserum, circa Susa aut Bactra, qua parte intectus sum, trajiciat. SAM. Fugis delectum, Lycine, metu.

ΛΥΚ. Ἐμὲ, ὦ βασιλεῦ, εἰ δοκεῖ, Σατράπην τῆς Ἑλλάδος κατάλιπε. δειλὸς γάρ εἰμι, καὶ τὸν οἶκοι πολὺ ἀπελθεῖν οὐκ ἂν ἡδέως ὑπομείναιμι· σὺ δὲ ἔοικας ἐπὶ Ἀρμενίους καὶ Παρθυαίους ἐλάσειν, μάχιμα φῦλα, καὶ τὰ τοξικὴν εὖ σχα, ὥστε ἄλλῳ παραδοὺς τὸ δεξιὸν, ἐμὲ Ἀντίπατρόν τινα ἔασον ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, μή με καὶ φαρέτρη τις οἴκῳ, ἄθλιον βαλὼν ἐς τὰ γυμνὰ, [n] περὶ Σοῦσα ἢ Βάκτρα [o] ἡγεμόνον σοι τὴν φάλαγγα. ΣΑΜ. Ἀποδιδράσκεις, ὦ Λυκῖνε, τὸν κατάλογον, δειλὸς ὤν. ὁ δὲ νό-

h Ἀκονιτὶ] Bene *S.* & *Amst.* Ἀκοντὶ male cett. *i* Κρατήσομεν] Κρατοῦμεν O. & *Fl.* Item marg. *Ar.* *k* Διαρκῇ] Διαρκῆ O. male. *l* Διαβάλλωμεν] Ex emendat. *Solan.* Διαλάσωμεν Edd. & O. *m* Ἐς] Καὶ O. *n* Περὶ Σοῦσα ἢ Βάκτρα] Περὶ ἢ Βάκρα male O. *o* Ἡγούμενόν σοι] Ἡγεμόνα σε male O.

75. Ἀντίπατρόν τινα ἔασον] Ἀλεξάνδρῳ τοῦτο τὸ ἱστορίας, καὶ περαιουμένῳ τὸν Ἑλλήσποντον, ἐπὶ τὸ Εὐφράτης Ἀντίπατρον ἀντ' αὐτοῦ καταλείπει. *V.*

cum vulgo librorum servavi, & *Th. Mag.* indicante ibid. Cl. *Jensio*, utrovis more scribi, etiam observat. *J.F.R.*

61. Διαλάσωμεν] Corrige ἀφβάλωμεν. *F.G.*

Διαβάλλωμεν] Sic visum mutare pro ἀφβάλωμεν, quod in omnibus Impr. & Ox. erat. *M. du S.*

62. Ἀρτέμιδι θύσαντες, καὶ τὰς πόλεις ἀτειχίστους λαβόντες, ῥᾳδίως ἄρχοντας ἀπολιπόντες] Sic quoque Benedictus *captis civitatibus immunitis, & praefectis ibidem facile relictis*, quum Micyllus pariter dedisset *ac civitatibus nullo defendente captis, praefectisque ibidem facile relictis.* Mihi ea ratio loquendi videtur absurda, & distinguendum esse λαβόντες ῥᾳδίως, ἄρχοντας ἀπολ. Sic enim & solent scriptores loqui & sensus communis fert. Mox longe ineptius vertuntur illa καὶ τὴν παράλιον καὶ ὀρεινῆς Κιλικίας *utramque Cilicia oram maritimam videlicet & montanam.* Si enim ὀρεινὴ non est παράλιος, non potest ferri *ora*: & cur non simpliciter *maritimamque ac montanam Ciliciam?* *J.G.*

79. Ἀποδιδράσκεις — τὸν κατάλογον] Hanc phrasin alibi observare me non memini. *M. du S.*

80. Κατάλογον] Κατάλογον legit Interpres. *F.G.*

νόμος ἀποτετμῆσθαι τὴν κεφαλήν, εἴ τις λιποίη φάινοιτο τὴν τάξιν. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ τὴν [a] Εὐφράτην ἤδη ἐσμέν, καὶ ὁ πόλεμος ἔζευκται, καὶ κατόπιν ὁπόσα διεληλύθαμεν ἀσφαλῶς ἡμῖν ἔχει, καὶ πάντα ὑπάρχοι κατέχουσιν, ὑπ' ἐμοῦ ἑκάστῳ ἔθνει ἐπεισαχθέντες, οἱ δὲ καὶ ἀπίασι, τὴν Φοινίκην ἡμῖν ἐν τοσούτῳ, καὶ τὴν Παλαιστίνην, εἶτα καὶ τὴν Αἴγυπτον προσαξόμενοι. σὺ πρῶτος, ὦ Λυκῖνε, διάβαινε, [b] τὸ δεξιὸν ἄγων, εἶτα ἐγὼ, καὶ μετ' ἐμὲ οὗτοσὶ Τιμόλαος. ὅπη πᾶσι δὲ τὸ ἱππικὸν ἄγε σὺ, ὦ Ἀδείμαντε.

Καὶ διὰ μὲν τῆς Μεσοποταμίας οὐδεὶς ἀπήντησεν ἡμῖν πολέμιος, ἀλλ' ἑκόντες αὐτούς τε καὶ τὰς ἀκροπόλεις ἄνθρωποι [c] ἐνεχείρισαν, καὶ ὅτι [d] Βαβυλῶνα ἐλθόντες ἀπροσδόκητοι παρήλθομεν εἰς τὸ εἴσω τοῦ τείχους, καὶ ἔχομεν τὴν πόλιν. ὁ βασιλεὺς [e] δὲ περὶ [f] Κτησιφῶντα διατρίβων, ἤκουσε τὴν ἔφοδον· εἶτα εἰς Σελεύκειαν παρελθὼν, παρασκευάζεται ἱππέας τε ὅτι πλείστους μεταπεμπόμενος, καὶ τοξότας, καὶ σφενδονήτας. ἀπαγγέλλουσι δ' ἡμῖν οἱ σκοποὶ ἀμφὶ τὰς ἑκατὸν [g] ἤδη μυριάδας τῷ μαχίμῳ συνειλέχθαι, καὶ τούτων εἴκοσιν [h] ἱπποτοξότας· καίτοι οὔπω ὁ Ἀρμένιος [i] πάρεστιν, οὔτε οἱ περὶ τὴν Κασπίαν θάλατταν οἰκοῦντες, οὔτε οἱ ἀπὸ Βάκτρων, ἀλλ' ἐκ τῶν [k] πλησίων καὶ προαστείων τῆς Σελήνης οὕτω ῥᾳδίως τοσαύτας μυριάδας [l] κατέλεξε.

At lex est, capite plecti, si quis ordines deseruisse deprehendatur. Sed quando jam sumus ad Euphratem, & junctus est *ponte* fluvius, & a tergo quae reliquimus, tuta sunt omnia: atque omnia tenent praefecti, unicuique populo a me dati: alii vero discesserunt, qui Phoenicen nobis interea, & Palaestinam, deinde etiam Aegyptum reducant. Ac tu primus, Lycine, dextro cornu inducto, transjice: tum ego: & post me hic Timolaus: post omnes autem tu equitatum, Adimante, ducito.

34. Atque per Mesopotamiam nullus nobis obviam venit hostis, sed sponte se cum arcibus viri nobis dediderunt: progressique ad Babylonem, ex improviso intra muros delati urbem habemus. Rex autem qui circa Ctesiphontem haeret, audita impressione progressus ad Seleuciam parat se, equitatu arcessito quam plurimo, & sagittariis funditoribusque. Renunciant ergo exploratores, circa millies mille jam viros pugnae aptos collectos esse, in his ducenta millia jaculantium ex equis, quamquam Armenius nondum adest, neque qui Caspium mare accolunt, neque Bactriani, sed de partibus modo vicinis & suburbanis quasi imperii: adeo facile tot millia coegit. Itaque tem-

a Εὐφράτην] Ἔφρατην prave O. b Τὸ] Τὸν male O. c Ἐνεχείρισαν] Ἐνεχείρησαν O. rursus male. d Βαβυλῶνα] Βαβυλῶνι O. prave. e Δὲ] Omisit *Fl.* f Κτησιφῶντα] Κτησιφῶντος O. g Ἤδη] Neglectum in O. h Ἱπποτοξότας] Ἱπποτοξότας O. i Πάρεστιν] Πω πάρεστιν O. k Πλησίων] An πλησίον; adscripsit *Solan.* l Κατέλεξε] Recte sic *Pell.* Κατέλεξε male Edd. & Codd. nostri.

87. Οἱ δὲ] Pro *alii vero* usitatum esse, permultis docet Rev. *J. Elsn.* Obs. ad N. T. I. p. 347. *J. F. R.*

6. Εἴκοσιν] Μυριάδας scil. *F. G.*

9. Τῶν πλησίων] Etsi οἱ πλησίον alibi rectius & usitatius, ut supra T. I. *Necyom.* c. 16. med. μηδὲν τῶν πλησίον ἀμφίων, atque alibi, ut indico T. III. *Philopatr.* c. 16. hic tamen nihil mutem, propter nexum cum προαστείων. *J. F. R.*

11. Κατέλεξε] Κατέλεξε legendum videtur. *F. G.* Κατέλεξε] Neque κατάγειν esse exercitum cogere vel conducere, novi; neque formam illam Atticam, quam habet ἄγω vel ἄγνυμι aliter frangendi intellectu positam memini. Solicitor proinde levicula mutatione legere κατέλεξε, CONSCRIPSIT, DELEGIT, quod solenne in hac re verbum est, unde paullo ante καταλόγου dixerat. Λ facile in Λ transiit, post quod Ε sequens librarii stilo forte confossum est, factumque ex ΚΑΤΕΛΕΞΕ, ΚΑΤΕΑΞΕ. *J. M. G.*

29. Τριάκοντα] Aberat Pyraeeus portus XL. stadiis ab urbe, quorum in quatuor partes divisorum tres jam emensi

tempus est, ut nos etiam, quid nobis agendum sit, circumspiciamus.

35. ADIM. Nimirum ego ajo oportere vos pedites Ctesiphontem petere; nos autem, equitatum, hic manere ad Babylonem tuendam. SAM. Etiam tu, Adimante, metuis constitutus prope periculum. Tibi vero, Timolae, quid videtur? TIM. Omni cum exercitu hostes aggredi, nec exspectare, donec parent se melius, adfluentibus undique auxiliis. Sed dum adhuc in via sunt hostes, illos aggrediamur. SAM. Bene mones. Tu vero, Lycine, quid censes? LYC. Ego tibi dicam. Quandoquidem a contentione itineris fatigati sumus, qui hodie mane descenderimus in Piraeeum, nunc vero jam triginta circiter stadia progressi simus; & sol (ardor) multus: (circa meridiem enim est) ut hic alicubi sub oleis, in eversa illa columella assidentes, requiescamus, ac deinde surgentes, studiose redeamus in urbem. SAM. Scilicet Athenis tibi adhuc esse, bone vir, videris, qui circa Babylonem in campo ante muros sedeas tot inter milites, disputans de bello. LYC. Reposuisti me in memoriam. At ego putabam me sobrium esse. Jam tuum est dicere sententiam.

χαιρὸς ἦν ἤδη σκοπεῖν ἡμᾶς ὅ, τι χρὴ ποιεῖν.

ΑΔΕΙΜ. Ἀλλ' ἐγὼ μὲν φημι δεῖν ὑμᾶς τὸ πεζὸν ἀπιέναι τ ὅπι Κτησιφῶντα, ἡμᾶς δὲ τὸ ἱππικὸν αὐτοῦ μένειν, τ Βαβυλῶνα φυλάξοντας. ΣΑΜ. Ἀποδειλιᾷς γ' οὐ, ὦ Ἀδείμαντε, πλησίον τοῦ κινδύνου γενόμενος. σοὶ δὲ τί δοκεῖ, ὦ Τιμόλαε; ΤΙΜ. Ἁπάσῃ τῇ στρατιᾷ βαδίζειν ὅπι τοὺς πολεμίους, μηδὲ περιμένειν ἕως ἂν ἄμεινον παρασκευάσωνται, παντα χόθεν [m] αὐτοῖς συμμάχων προσγενομένων, ἀλλ' ἕως ἔτι κατ' ὁδὸν εἰσὶν οἱ πολέμιοι, ἐπιχειρῶμεν αὐτοῖς. ΣΑΜ. Εὖ λέγεις· σὺ δὲ τί, ὦ Λυκῖνε, δοκιμάζεις; ΛΥΚ. Ἐγώ σοι φράσω. ἐπειδὴ κεκμήκαμεν συντόνως ὁδεύοντες, ὁπότε κατήειμεν ἔωθεν ἐς τ Πειραᾶ, γ νῦν δὲ ἤδη τριάκοντά που σταδίους προκεχωρήκαμεν, γ ὁ ἥλιος πολὺς, γ μεσημβρίαν γὰρ ἤδη μάλιστα, ἐνταῦθά που [n] ὅπι τὰς ἐλαίας [o] ὅπι τ ἀναγεγραμμένης στήλης καθίσαντας [p] ἀναπαύσασθαι, εἶτα εὖτως ἀναστάντας [q] πορεύεσθαι, γ ἀνύειν τὸ λοιπὸν ἐς τὸ ἄστυ. ΣΑΜ. Ἔτι γὰρ Ἀθήνησιν, ὦ μακάριε, εἶναι δοκεῖς, ὃς ἀμφὶ Βαβυλῶνα ἐν τῷ πεδίῳ, πρὸ τ τειχῶν ἐν τοσούτοις στρατιώταις [r] κάθησαι περὶ τοῦ πολέμου προσκοπούμενος. ΛΥΚ. Ὑπέμνησας· ἐγὼ δὲ νήφειν ᾠόμην, γ σὺ [s] πρὸς τὸ φανεῖσθαι τ γνώμην.

ΣΑΜ.

m Αὐτοῖς] Αὐτῶν *Fl.* *n* Ἐπὶ τὰς ἐλαίας] Omissa in O. *o* Ἐπὶ] Ὑπὸ *Marc.* Nil mut. Edd. & O. *p* Ἀναπαύσασθαι] Ἀναπαύεσθαι O. *q* Πορεύεσθαι γ'] Desunt in O. *r* Κάθησαι] Καθίσαι O. *s* Παρὰ] Lege περί.

emensi erant; quarta restabat Luciano vid. c. 16. & notam nostram. *M. du S.*

32. Ἐπὶ τ ἀναγεγρ.] Ὑπὸ στήλης leg. omnino. Sic ὑπὸ γῆς, ὑπὸ μάλης & sim. *F.G.* Eadem habet *Æ.M.*

Ibid. Ἀναγεγραμμένης] Quid sibi velit ἀναγεγραμμένη στήλη, non est facile dictu. Leges quidem aut verba alia ἀναγεγραμμένα dici possunt, στήλη forte ἐντετυγμένη, i. e. *literata*, *inscripta*, ut adhuc dederunt interpretes. Quid vero ad assidendum commoditatis habet, & quidem, ut quatuor homines sedeant, στήλη, *columella*, *cippus*, altum magis opus, quam longum aut latum? & quid ad eam partem, qua sedetur, literae? Scilicet imposuit antiquo alicui librario similitudo maxima quae intercedit inter T & Γ literas: viderat idem literata saxa frequentia: dedit ergo ἀναγεγραμμένης pro ἀνατετραμμένης. *Columella*, *cippus*, *pila*, cum stant, scriptis servandis, & ingerendis in praetereuntium oculos, idonea: cum eversa jacent, sive literata sint, sive minus, sessionem praebent commodam fatigatis. *J.M.G.*

35. Τὸ λοιπὸν] Subaudi τ ὁδοῦ. *F.G.*

40. Καὶ σὺ παρὰ τὸ φανεῖσθαι τὴν γνώμην] Non sine menda. *Th.M.* Additamentum videtur. An ὦ σοφρονεστάτη τὴν γνώμην, ἢ δὸς ὑγιές. *F.G.*

Καὶ

ΣΑΜ. [a] Πρόσειμεν δή, εἴ σοι δοκεῖ, καὶ ὅπως ἄνδρες ἀγαθοὶ ἐν τοῖς κινδύνοις ἔσεσθε, μηδὲ προδώσετε τὸ πάτριον φρόνημα· ἤδη γάρ που καὶ οἱ πολέμιοι ἐπιλαμβάνουσιν. ὥστε τὸ μὲν σύνθημα ἔστω, Ἐνυάλιος. ὑμεῖς δὲ ἐπειδὰν σημήνῃ ὁ σαλπιγκτὴς, ἀλαλάξαντες, καὶ τὰ δόρατα κρούσαντες πρὸς τὰς ἀσπίδας, ἐπείγεσθε συμμίξαι τοῖς ἐναντίοις, καὶ ἐντὸς γενέσθαι τῶν τοξευμάτων, ὡς μηδὲ πληγὰς λαμβάνωμεν, ἀκροβολίζεσθαι αὐτοῖς διδόντες. καὶ ἐπειδὴ ἐς χεῖρας ἤδη συνεληλύθαμεν, τὸ μὲν εὐώνυμον, καὶ ὁ Τιμόλαος, [b] ἐτρέψαντο τοὺς καθ' αὑτούς, Μήδους ὄντας, τὸ δὲ κατ' ἐμὲ ἰσόπαλον ἔτι. Πέρσαι γάρ εἰσι, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐν αὐτοῖς· ἡ δὲ ἵππος ἅπασα τῶν βαρβάρων ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἡμῶν ἐλαύνουσιν, ὥστε, ὦ Λυκῖνε, αὐτός τε ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνου, καὶ τοῖς μὴ σαυτοῦ παρακελεύου δέχεσθαι τὴν ἐπέλασιν.

36. SAM. Aggredimur ſane, ſi tibi videtur. Et *mementote*, ut viri fortes ſitis in periculis, nec prodatis ſenſum illum patrium: jam enim alicubi invadunt hoſtes. Itaque teſſera erit *Mars!* Vos vero cum claſſicum cecinerit tubicen, clamore ſublato, incuſſis in clypeos haſtis, urgete manus conſerere cum hoſtibus, & intra teli jactum venire, ut nec excipiamus ictus jaculandi facultate illis data: & cum ad manus jam venerimus, ſiniſtrum *cornu* & Timolaus jam in fugam verterunt ſibi oppoſitos Medos, ſed meum agmen aequo adhuc marte pugnat: ſunt enim Perſae & rex inter ipſos. Equitatus autem barbarorum univerſus in dextram *aciem* noſtram invehitur: itaque, Lycine, & ipſe vir fortis eſto, & tuis, ut impetum excipiant, impera.

ΛΥΚ. Ὦ τύχης, ἐπ' ἐμὲ γὰρ οἱ ἱππεῖς ἅπαντες, καὶ μόνῳ ἐπιτήδειός μοι δοκῶ, ἢν βιάζωνται, αὐτομολῆσαι, προσδραμὼν ἐς τὴν παλαίστραν, ἔτι πολεμοῦντας ὑμᾶς καταλιπών. ΣΑΜ. Μηδαμῶς. κρατεῖς γὰρ αὐτῶν καὶ σὺ ἤδη τὸ μέρος· ἐγὼ δὲ ὡς ὁρᾷς, καὶ μονομαχήσω πρὸς τὸν βασιλέα, [d] προκαλεῖται γάρ με, καὶ ἀναδῦναι πάντως αἰ-

37. LYC. Vah fortunam! In me enim equites univerſi: & ſolus idoneus ſum viſus, in quem irruant. Videor mihi, ſi vim faciant, fugere curriculo in palaeſtram, & adhuc pugnantes vos deſerturus. SAM. Nequaquam. Vinces enim jam tu quoque tua in parte. Ego autem, ut vides, jam ſolitariam cum rege pugnam pugnabo. Etenim me provocat, & retrocedere omnino tur-

a Πρόσειμεν] Πρόσιμεν O. b Ἐτρέψαντο] Ἔτρεψαν O. c Ἐπελαύνεσθαι] Ἀπελαύνεσθαι male O. d Προκαλεῖται] Recepi ex *J.* & *V2.* Προσκαλεῖται cett. male.

Καὶ σὺ . . .] Corruptus haud dubie locus, ad quem emendandum nihil in libris auxilii, quippe qui omnes conſentiant; forſan ἰμὲ ϵ σίγε vel ſimile quid, ſcriptum fuerat, & πρὸ τοῦ, pro ϖρὸ τό. *M. du S.*

42. Καὶ ὅπως] Subaudi ὁρᾶτε, σκοπεῖτε & ſim. *F. G.* Exempla vid. ap. *L. Bos* de Ellipſ. V. ΣΚΟΠΕΙΝ. Adde infra c. 41. *J. F. R.*

69. Προκαλεῖται] Genuina haec lectio, quam ex Mſ. Ox. & *Ven.* 2. habemus, vulgata προσκαλεῖται nihili eſt. *M. du S.*

82. Προσκυνήσωσιν ἡμῖν] Προσκυνήσωσιν ὑμῶν. *Th. M.* Προσκυνήσωσιν. ὑμῶν] *Marcilii* emendationem omnino neceſſariam hic amplector, nemo enim dandi caſum cum verbo προσκυνέω conjunctum aut apud hunc alibi, aut apud ullum ſcriptorem Graecum oſtendat. Sed ὑμῶν non ὑμῖν poſtulat ἄρξω, moris autem quem tangit, illuſtre habes apud *Xenophontem* exemplum, quod vid. Ἀναβ. 1. p. 154. 17. *M. du S.*

Προσκυνήσωσιν. ὑμῶν] Relinquo *Marcilio* ſuum προσκυνήσωσιν, etſi προσκυνήσωσιν forſan dare voluit, pro eo quod aliter alicubi ſcript. invenit. In ὑμῶν autem pro ἡμῶν ei adſentior, modo ὑμῶν dediſſet. *J. F. R.*

Ibid. Κατὰ τὸ Ἑλλήνων νόμον] Oppoſitionis ratio ſuadet, aliquid hic omiſſum; forte quod nollet librarius Ἑλλήνων bis ponere. Nam ita cenſeo dediſſe Lucianum, Ἕλληνας δὲ κατὰ τὸ Ἑλλήνων νόμον ἄρξω. *J. M. G.*

86. Αἰ ἄν] Etſi aliquis ſenſus ineſt vulgatae, conjicio tamen αἰ delendum. *J. F. R.*

88. Μετε-

turpe eſt. LYC. Per Jovem etiam mox ab illo vulneraberis, regium enim hoc etiam, vulnerari in pugna pro imperio. SAM. Bene mones. Leve quidem mihi vulnus, minimeque aperto corporis loco, adeo ut neque cicatrix in poſterum deformis futura ſit. Verum vides, ut invectus ego ictu uno ipſum cum equo emiſſa haſta trajeci, ac deinde capite abſciſſo, ablatoque diademate rex jam factus ſum.

χρόν. ΛΥΚ. Νὴ Δία, ἢ τετρῶσθαι αὐτίκα μάλα πρὸς αὐτῆ, βασιλικὸν γὰρ ἢ τὸ τρωθῆναι περὶ τ ἀρχῆς μαχόμενον. ΣΑΜ. Εὖ λέγεις, ἐπιπόλαιον μὲν μοι τὸ τραῦμα, ἢ οὐκ εἰς τὰ φανερὰ τοῦ σώματος· ὡς μηδὲ τ ὕλην ὕστερον ἄμορφον γενέσθαι· πλὴν ἀλλὰ ὁρᾷς [e] ὅπως ἐπελάσας, μιᾷ πληγῇ αὐτόν τε ἢ τ ἵππον διέπειρα, τ λόγχην ἀφείς; εἶτα τ κεφαλὴν ἀποτεμών, ἢ ἀφελὼν τὸ διάδημα, βασιλεὺς ἤδη γέγονα, προσκυνούμενος ὑφ' ἁπάντων.

38. Ac barbari quidem nos adorent: *Graecis autem* Graeco more unici Praetoris nomine imperabo. Poſt haec igitur cogitate, quot urbes de meo nomine appellatas conditurus ſim, quot contra vi captas ſim vaſtaturus, ſi qua injuria imperium meum affecerint. Omnium vero maxime Cydiam divitem mulcabo, qui, vicinus meus cum eſſet, agro me, ingreſſus paullatim intra fines, expulit.

Οἱ βάρβαροι προσκυνείτωσαν· [f] ὑμῶν δὲ τ Ἑλλήνων νόμον ἄρξω, εἰς στρατηγὸς ὀνομαζόμενος. ὅπῃ τούτοις ἄρα ἐννοεῖτε ὅσας μὲ πόλεις [g] ἐπωνύμους ἐμαυτοῦ οἰκιῶ, ὅσας δὲ ἢ καθαιρήσω ἑλὼν κτ' κράτος, [h] αἵ τι ἂν ὑβρίσωσί τι εἰς τ ἀρχήν· ἁπάντων δὲ μάλιστα Κυδίαν τ πλούσιον μελετεύσομαι, ὃς ὅμορος ἤδη ὢν μοι, ἐξέωσε τοῦ ἀγροῦ, ἐπιβαίνων κατ' ὀλίγον ἐς τὸ εἴσω τ ὅρων.

39. LYC. Deſine jam Samippe. Tempus enim eſt, te jam, qui talem pugnam viceris, Babylone epulari victoriae cauſſa, (extra ſtadia enim puto tibi eſſe imperium) ac Timolaum jam ſuo loco optare, quidquid voluerit. SAM. Quid ergo, Lycine, qualia optaſſe tibi videor? Multum, maxime admirabilis regum, laborioſiora & magis violenta *votis* Adimanti, quatenus il-

ΛΥΚ. Πέπαυσο ἤδη, ὦ Σάμιππε, χαίρος γάρ σε ἤδη ἐνικηκότα τηλικαύτῃ μάχῃ, ἐν Βαβυλῶνι εὐωχείας τὰ ἐπινίκια, ([i] ἐκτὰδι γὰρ, οἶμαί, σοι ἡ ἀρχὴ) Τιμόλαον δὲ ἐν τῷ μέρει εὔχεσθαι ὅτῳ ἂν ἐθέλῃ. ΣΑΜ. Τί δ' ἂν, ὦ Λυκῖνε, οἷά σοι ἠτῆσθαι δοκῶ; ΛΥΚ. Παραπολὺ, ὦ θαυμασιώτατε βασιλέων, ἐπιπονώτερα ἢ βιαιότερα τ Ἀδειμάντου, ὅσῳ ὅσον ἐκεῖ-

e Ὅπως ἐπελάσας] Ὅσον ἐπιπλάσας O. f Ὑμῶν] Ἡμῶν, Edd. g Ἐπωνύμους ἐμαυτοῦ] Ἐπωνύμους ἐπ' ἐμαυτοῦ O. & *Fl.* cum marg. *A1.* h Αἵ] Οἵ male O. & *Fl.* Οἵ ſine accentu marg. *A1.* i Ἐκτάδι] Recte *B1.2. P.* Ἑκτάδι adſpirate *f. B1. Fr. H. S. Ald.* Ἐξτάδι pejus L. *Schol.* & *Fl.*

94. Ἐξτάδι γὰρ οἶμαι σοι] Ἐξτάδιον, εἶπατο γὰρ ἤδη αὐτοῖς ἐπόσον σταδίων * ἀπέχει ἂν ἀφιεμένου ἡ κινὴ μοναρχία. *V.*

* Ἀπέχει] Ἐπέχει V.

88. Μετιλεύσομαι] Negat *Pollux* in ἦκω, ἰλεύσομαι dici, quod tamen habet *Dion. Halic.* Ant. III. p. 151. f. *Hom.* Il. Θ. 12. & alibi. & compoſitum μετιλεύσομαι etiam Noſter non ſemel, ut forſan parebit ex Indice, ne alios addam, quia nemo negat, quod ſciam. Sed ἀπιλεύσομαι negat etiam *Th. Mag.* V. ΑΠΕΙΣΙΝ, aliquanto meliore jure, vid. *Hemſt.* T. I. p. 10. *f. F. R.*

94. Ἐκτάδι] *Extra ſtadia tua jam es, ſtadia imperii tui peracta ſunt.* Male Interpres cum ἐξτάδι confundit, *ſex ſtadiorum* vertens. *F. G. Sex ſtadiorum* etiam Cl. *Geſn.* quod mutavi. *f. F. R.*

Ἐκτάδι] Lege omnino uti edi curavimus, ἐκτάδι, uti recte ſcribitur in *Ven. 2. B1.* & 2. & P. ut ἐκστάδιος. Ἐκπρόθεσμος &c. In L. *Schol.* & *Fl.* ἐξ— In O. vero & reliquis ἐκς— neque Graece neque vere, cum unicuique *decem ſtadia*, ex ratione ſupra ad c. 16. inita, aſſignari oporteat. Et re ipſa aſſignata ex 35. pateat, cum Luciano remanſerint *Decem. M. du S.*

ἐκεῖνο μὲν ἐτρύφα, δικάλαινα χρύσεα ἐκπώματα προτείνων τοῖς [a] συμπόταις, σὺ δὲ, καὶ ἐτιτρώσκου μονομαχῶν, καὶ ἐδεδίεις, καὶ ἐφρόντιζες νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν· οὐ μόνον γάρ σοι τὰ τοῦ πολεμίου φοβερὰ ἦν, ἀλλὰ καὶ ἐπιβουλαὶ μυρίαι, καὶ φθόνος τοῦ συνόντων, καὶ μῖσος, καὶ κολακεία, φίλος δὲ οὐδεὶς ἀληθὴς, ἀλλὰ πρὸς τὸ δέος ἅπαντες, ἢ πρὸς τὴν ἐλπίδα εὖνοι δοκοῦντες εἶναι. ἀπόλαυσις μὲν γε, οὐδὲ ὄναρ τῶν ἡδέων, ἀλλὰ δόξα [b] μόνον, καὶ πορφυρὶς χρυσῷ ποικίλη, καὶ ταινία λευκὴ περὶ τῷ μετώπῳ, καὶ δορυφόροι προιόντες. τὰ δ' ἄλλα κάματος ἀφόρητος, καὶ ἀνδία πολλή· καὶ ἢ χρηματίζειν τοῖς τοῦ πολεμίου ἥκουσι δεῖ ἢ δικάζειν, ἢ καταπέμπειν τοῖς ὑπηκόοις ἐπιτάγματα. καὶ ἤτοι ἀφέστηκέ τι ἔθνος, ἢ ἐπελαύνουσί τινες τῶν ἔξω τῆς ἀρχῆς. δεδιέναι οὖν δεῖ πάντα, καὶ ὑφορᾶσθαι. καὶ ὅλως ὑπὸ πάντων μᾶλλον ἢ ὑπὸ σεαυτοῦ εὐδαιμονίζεσθαι.

Καὶ γὰρ ἦν καὶ τόδε που καὶ ταπεινὸν, ὅτι καὶ νοσεῖς τὰ ὅμοια τοῖς ἰδιώταις, καὶ ὁ πυρετὸς σὲ [c] διαγιγνώσκει βασιλέα ὄντα, οὐδὲ ὁ θάνατος δέδιε τοὺς δορυφόρους, ἀλλ' ἐπιστὰς ὁπόταν αὐτῷ δοκῇ, ἄγει οἰμώζοντα, οὐκ αἰδούμενος τὸ διάδημα; σὺ δὲ ὁ ὕτως ὑψηλὸς καταπεσὼν, ἀνάσπαστος ἐκ τοῦ βασιλείου θρόνου τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἅπεις, τοῖς πολλοῖς ἰσότιμος, ἐλαυνόμενος ἐν τῇ ἀγέλῃ τῶν νεκρῶν, χῶμα ὑψηλὸν ὑπὲρ γῆς, καὶ στήλην μακρὰν, ἢ πυραμίδα εὔγραμμον τὰς γωνίας ἀπολιπὼν, ἐκπρόθεσμα καὶ ἀνεπαίσθητα φιλοτιμήματα· εἰκόνας δὲ ἐκεῖναι, καὶ νεὼς, οὓς ἀνέστασαν αἱ πόλεις θεραπεύσασαι, καὶ τὸ μέγα ὄνομα,

le quidem luxurioſe vivebat, aurea binorum talentorum pocula propinans convivis; at tu & vulneratus es in pugna ſolitaria, & metuiſti, & ſolicitus noctes diesque fuiſti. Neque enim ab hoſte tibi ſolo metuendum erat, ſed inſidiae ſexcentae, & invidia a familiaribus, & odium, & adulatio: amicus autem nemo verus, ſed ad metum omnes aut ad ſpem benevoli qui eſſe videantur. Fructus rerum ſuavium ne per ſomnum quidem, ſed gloria ſola, & diſtincta auro purpura, & taenia circa frontem alba, & praecedentes ſatellites: caeterum labor intolerabilis & multum injucunditatis; cum aut opera danda ſit his qui ab hoſtibus veniunt, aut jus dicendum, aut mittenda civibus imperia. Et aut defecit gens aliqua, aut externi quidam imperium invadunt. Metuere ergo oportet omnia & ſuſpicari, atque in univerſum omnibus potius, quam tibi ipſi, videri beatum.

40. Etenim illud etiam qui non humile, quod aegrotabis non minus quam privati, nec febris te regem eſſe internoſcit, neque metuit mors ſatellites; ſed cum ipſi viſum fuerit ſuperveniens, plorantem nihil diadema reveritus abducit. Tu vero de loco ita excelſo delapſus detractusque de throno regio, eandem abis viam, aequatus vulgo, abactus cum grege mortuorum, tumulum in terra relinquens excelſum, & columnam longam, aut accurate deſcriptam angulis pyramidem, in quibus fero homines, cum nihil jam inde ad ſenſum ipſorum perveniat, ſuperbiunt. Statuae autem illae & templa, quae excitant colendi cauſſa civitates, & ma-

a Συμπόταις] Συμποτίναις male O. b Μόνον] Ita Ox. Fl. Fr. &c. Μόνη J. cum V2. c Διαγιγν.] Διαγιν. O.

12. Ταινία λευκὴ] Hoc erat, quod Diadema vocabant, inſigne Regium. M. du S.

35. Νεὼς] Νεὼ plurale corrigit Gujet. certiore jure, quam ſupra c. 23. λαγὼ pro λαγὼς. Nam quum ὅς hic addatur, facile ſuſpiceris etiam νεὼ plurale dediſſe auctorem. Et quamvis maſcul. plurale ὅς per ſyllepſin alii dicent accipiendum, comprehenſo εἰκόνες, eos hic non audio, quia plures civitates non erexere unum ſed plura templa. Adeoque vix a me impetro, quin Gujeti emendationem, invitis Edd. recipiam. J. F. R.

38. Καὶ

magnificum illud nomen, paullatim defluunt omnia, & neglecta abeunt. Si vero vel maxime ad longissimum tempus permaneant, quis adhuc fructus ad eum pervenire potest, qui nihil sentiat? Vides, quas molestias vivus adhuc sis habiturus, metuens, solicitus, laborans; & quis post mortem status futurus sit?

41. Sed jam optare tuum est, Timolae, & ut illos superes, ut *facturum* probabile est virum prudentem, & uti rebus scientem. TIM. Vide igitur, Lycine, si quid reprehensione dignum optaturus sim, & quod corrigere aliquis possit. Aurum proinde ac thesauros, & modios numûm, aut regna, & bella & metus pro imperio, quae merito reprehendisti, non poscam. Nam ista quidem infirma, & insidiis exposita multis, & plus, quam suavitatis, in iis molestiarum inest.

42. Ego autem optem ab occurrente mihi Mercurio anulos dari quosdam, qui virtutem habeant hujusmodi: unum, ut valeat semper corpus & salubre sit, & vulneri nulli, aut morbo penetrabile; alterum, cujus auxilio non videatur qui induit, qualis erat ille Gygis: alium rursus, ut plus decies mille hominum robur habeam, & quod onus vix decies mille homines moliri simul queant, hoc ut facile solus transferre possim: insuper volare ut possim, multum elatus de terra, ad hoc quoque sit mihi anulus. Verum somno sopire *ut quemcunque* quoscumque voluero, & janua mihi unaquaeque accedenti sua sponte ut aperiatur, laxato claustro, remoto pessulo; ad hoc utrumque unus idemque valeat anulus.

πάντα κατ' ὀλίγον [d] ἀπορρεῖ, καὶ ἄπειστα ἀμελούμενα. ἦν δὲ καὶ ὅτι μάλιστα ὑπὲρ πλεῖστον [e] ἐμοὶ μήκυνη, τίς ἔτι ἀπόλαυσις ἀναθήτῳ [f] αὐτῷ γενομένῳ; ὁρᾷς οἷα μὲν ζῶν ἔτι ἔξεις πράγματα δεδιὼς, καὶ φροντίζων, καὶ κάμνων, οἷα δὲ καὶ μὴ τ' ἀπαλλαγὴν ἔσται.

Ἀλλ' ἤδη σὸν αἰτεῖν, ὦ Τιμόλαε, καὶ ὅπως ὑποβάλῃ τοῦτος, ὥσπερ εἰκὸς ἄνδρα συνετὸν, καὶ πράγμασι χρῆσθαι εἰδότα. ΤΙΜ. Σκόπει γοῦν, ὦ Λυκῖνε, εἴ τι ἐπιλήψιμον εὔξομαι, καὶ ὅ, τι ἂν εὐθύναι τις δυνηθείη. χρυσὸν μὲν ἐν, καὶ θησαυρὸς, καὶ μέδιμνος νομίσματος, ἢ βασιλείας, καὶ πολέμους, καὶ δείματα ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς, ἃ εἰκότως διέβαλες, [g] οὐκ αἰτήσομαι, ἀβέβαια γὰρ ταῦτά γε, καὶ πολλὰς τὰς ἐπιβουλὰς ἔχοντα, καὶ πλέον τῶν ἡδέος τὸ ἀνιαρὸν ἐν αὐτοῖς ἔνι.

Ἐγὼ δὲ βούλομαι τὸν Ἑρμῆν ἐντυχόντα μοι δοῦναί τινας δακτυλίους τοιούτους τὴν δύναμιν, ἕνα μὲν, ὥστε ἀεὶ ἐῤῥῶσθαι καὶ ὑγιαίνειν τὸ σῶμα, καὶ ἄτρωτον εἶναι, καὶ ἀπαθῆ· ἕτερον δὲ, ὃς μὴ ὁρᾶσθαι τὸν περιθέμενον, οἷος ἦν ὁ τοῦ Γύγου· τὸν δέ τινα, ὡς ἰσχύειν ὑπὲρ ἄνδρας μυρίους, καὶ ὅ, τι ἂν ἄχθος ἅμα μυρίοι κινῆσαι μόλις δύναιντο, τοῦτό με ῥᾳδίως μόνον ἀνατίθεσθαι· ἔτι δὲ καὶ πέτεσθαι, πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς αἰρόμενον· καὶ πρὸς [h] τούτοις ἕτερόν μοι εἶναι δακτύλιόν τινα, καὶ μὴν καὶ ἐς ὕπνον καλασπᾶν, ὁπόσους ἂν ἐθέλω, καὶ ἅπασαν θύραν προσιόντι μοι ἀνοίγεσθαι, καλαμοῦσθαι τοῦ κλείθρου, καὶ τοῦ μοχλοῦ ἀφαιρεῖσθαι. ταῦτα ἀμφότερα εἰς δακτύλιον δυνάσθω.

Τὸ

d Ἀπορρεῖ] Ὑποῤῥεῖ male *Fl.* *e* Παραμένῃ] Παραμένει O. *f* Αὐτῷ] Αὐτῷ O. & *Fl.* cum marg. *A1.* Sed vulgatum bonum. *g* Οὐκ αἰτήσομαι] Omisit O. *h* Τοῦτό μοι] Τοῦτῳ male O. & sine μοι.

38. Ἐπὶ πλεῖστον] Glossema videtur τοῦ ὅτι μάλιστα. *F.G.*

42. Ἀπαλλαγὴν] *Mutationem* dederunt. Redde, *decessum.* *F.G.*

44. Καὶ ὅπως] Subaudi ὄψα, σκόπει, & sim. *F.G.* Habuimus supra, c. 36. pr. *J.F.R.*

57. Δακτυλίους] Veterum ea erat superstitio, ut annulis magicis multas & miras virtutes ineſſe putarent; vid. & Φιλοψ. *M. du S.*

Τὸ δὲ μέγιστον, ἄλλος τις ἐγὼ ὑπὲρ πᾶσιν ὁ ἥδιστος, ὡς ἐράσμιον εἶναί με, φιλούμενον παισὶ τοῖς ὡραίοις, καὶ γυναιξὶ, καὶ δήμοις ὅλοις, καὶ [a] μηδένα εἶναι ἀνέραστον, καὶ [b] ὅτῳ μὴ σοβεινότατος ἐγὼ, [c] καὶ ἀνὰ στόμα· ὥστε πολλὰς γυναῖκας ὑπὲρ φερούσας τὸ ἔρωτα, καὶ ἀναρτᾶν ἑαυτὰς, καὶ τὰ μειράκια ἐπιμεμηνέναι μοι, καὶ εὐδαίμονα [d] εἶναι δοκεῖν, εἴ τινα καὶ μόνον προσβλέψαιμι αὐτῶν, εἰ δ' ὑπερφρονήσω, καὶεῖνα ὑπὸ λύπης ἀπολλύσθω. καὶ ὅλως, ὑπὲρ τὸν Ὑάκινθον, ἢ [e] Ὕλαν, ἢ Φάωνα τὸν Χῖον εἶναί με.

Καὶ ταῦτα πάντα ἔχειν, μὴ ὀλιγοχρόνιον ὄντα, μηδὲ κατ' μέτρον ζῶντα τὸν ἀνθρωπίνης βιοτῆς, ἀλλ' ἔτη χίλια νέον ἐκ νέου [f] γιγνόμενον διαβιῶναι, ἀμφὶ τὰ ἑπταικαίδεκα ἔτη ἀεὶ ἀποδυόμενον τὸ γῆρας, ὥσπερ οἱ ὄφεις. [g] εὖδεν γὰρ δέησί με ταῦτα ἔχοντα· πάντα γὰρ ἐμὰ ἦν ἂν τὰ τῶν ἄλλων, ἐς ὅσον ἀνοίγειν τε τὰς θύρας ἐδυνάμην, καὶ κοιμίζειν τοὺς φύλακας, καὶ ἀθέατος εἶναι εἰσιών. εἰ δέ τι ἐν Ἰνδοῖς ἢ Ὑπερβορέοις θέαμα ἔνδοξον, ἢ κτῆμα τίμιον, ἢ ὅσα ἐμφαγεῖν ἢ πιεῖν ἡδέα, οὐ μέλαγειλάμενος, ἀλλ' αὐτὸς ἐπιπετόμενος, [h] ἀπέλαυον ἁπάντων ἐς κόρον. καὶ ἐπεὶ γρὺψ, ὑπόπτερον θηρίον, ἢ φοῖνιξ, ὄρνεον ἐν Ἰνδοῖς ἀθέατον τοῖς ἄλλοις, ἐγὼ δὲ καὶ

43. Quod vero caput est, sit etiam alius omnium ille jucundissimus, quo induto amabilis sim formosis pueris, & mulieribus, & totis populis, ut nemo sit quin me amet, desideret, in ore habeat; adeo ut multae mulieres amoris impatientia se suspendant, & prae amore mei insaniant adolescentuli, beatusque videatur, si quem illorum modo adspiciam; si vero negligentius tractem, hi quoque prae dolore pereant: atque in universum supra Hyacinthum, aut Hylan, aut Chium Phaonem ego sim.

44. Et omnia haec habeam, non parvae aetatis homo, neque ad mensuram vitae humanae vivens; sed annos mille juventutem unam post alteram vivam, interjectis septendecim quibusque annis exuens senectutem instar serpentum. Haec si habeam, nihil mihi defuerit. Mea enim fuerint, quae aliorum sunt omnia, in quantum aperire possem januas, & custodes sopire, & oculos omnium effugere dum intro. Si quod vero apud Indos aut Hyperboreos spectaculum nobile, aut pretiosa possessio, aut quaecumque in cibo vel potu jucunda sunt, ea non adferri demum curarem, sed advolans ipse ad satietatem illis fruerer. Et quando Gryps alata belua, aut Phoenix lavis apud Indos spectata nemini; ego etiam ista

a Μηδένα] Μηδένι. ἴσως L. b Ὅτῳ] Εἴτῳ L. O. Nil mut. Edd. c Καὶ] Non est in O. d Εἶναι] Non habet Fl. e Ὕλαν] Ὕλλαν male O. f Γιγνόμενον] Γινόμενον O. g Οὐδὲν γὰρ δέησει με ταῦτα ἔχοντα] Sic Edd. omn. & O. h Ἀπέλαυον] Ἀπελαῦσον Fl. male.

75. Μηδένα] In L. ἴσως μηδένι. Quocumque modo legas, aliquid in sequentibus erit mutandum. Ego μηδένα ὥστε εἶναι ἀνέρασον ὅτῳ &c. existimo a Luciani manu profectum. Quamvis enim raro ἀνέρασος active ponatur, sic etiam usurpari monent grammatici. *M. du S.*

79. Εἶναι] Non adderem, si in pluribus abesset. Jam vero non omittendum duxi; quia vel magis abundat alibi, ut T. I. *Necyom.* §. 16. τὸν δὲ τινα καλὸν εἶναι ἐκόσμησε. Conf. & *de Calum.* hoc T. c. 16. ac 20. & *Pseudol.* c. 6. ubi ὃν, ἅσα, & εἶναι redundare, pluribus vidimus. *J. F. R.*

82. Ὑπὲρ τὸν Ὑάκινθον] His utitur Rev. *Jac. Elsner.* ad exponenda D. Apostoli verba in 2. Ep. ad *Corinth.* XI. 23. ubi ὑπὲρ ἐγὼ, interpretatur ἐγὼ ὑπὲρ αὐτούς. Sed ut ellipsis ista rarior, ita Lucianeum illud ubique obvium. *J. F. R.*

90. Δεήσει με ταῦτα ἔχοντα] Corrupta sunt haec verba; qua enim ratione quaeso qui Graece scit, inde eliciat, quod dici oportuit, *hoc enim unum superest, cum alia suppetant omnia?* *M. du S.*

Ibid. Οὐδὲν γὰρ δεήσει με ταῦτα ἔχοντα] Conf. μηδὲν δεῖν ad *Rhet. Praec.* c. 18. f. Et οὐδὲν δεήσει *Dial. Meret.* 2. *Aelian.* V. H. 2. c. 14. κατίμησεν οὐδέν τι δεόμενον cam-

ista viderem: & fontes Nili viderem solus, & quantum telluris inhabitabile est; & si qui conversis ad nos vestigiis australe telluris hemisphaerium habitant. Insuper vero stellarum naturam & Lunae, ipsiusque adeo Solis facile cognoscerem, in quem nihil ignis valeat. Quodque omnium suavissimum, eodem die nunciare possem Babylonem, Olympia quis vicerit; & pransus forte in Syria, in Italia coenare. Si quis vero inimicus sit, ulcisci eum quoque ex occulto liceret, impacto in caput illius saxo, quo conteratur ipsi cranium; contra benefacere amicis, affuso dormientibus auro. Quin si quis contemtor sit, aut tyrannus, dives, contumeliosus, sublatum ad viginti stadia, demitterem casurum per praeceps. Amoribus autem meis frui nemine prohibente liceret: ingressus quippe nemine videnti sopirem omnes, praeter illos solos. Quale autem illud fuerit, inspectare praeliantes ultra jactum teli sublatum? Et, si videretur mihi, accedens ad victos, sospitis victoribus, victoriam fugientibus tribuerem de fuga reversis. Atque in universum, lusum mihi haberem vitam hominum, mea essent omnia, & Deus reliquis viderer. Haec summa est felicitas, quae perire, quae

τῦτο ἐώρων ἂν, καὶ τὰς πηγὰς δὲ τὰς Νείλε μόνος ἂν ἠπιστάμην, καὶ ὅσον ἡ γῆς [i] ἀοίκητόν, καὶ εἴ τινες ἀντίποδες ἡμῖν οἰκῦσι, τὸ νότιον τῆς γῆς ἡμίτομον ἔχοντες. ἔτι δὲ καὶ ἀστέρων φύσιν, καὶ σελήνης, καὶ αὐτῦ ἡλίε, ῥᾳδίως [k] ἂν ἔγνων, ἀπαθὴς ὢν τῷ πυρί. καὶ τὸ πάντων ἥδιστον, αὐθημερὸν ἀγγελλαι [l] ἐς Βαβυλῶνα τίς ἐνίκησεν Ὀλύμπια· καὶ δειπνῆσαι, εἰ [m] τύχοιμι ἐν Συρίᾳ, δειπνῆσαι ἐν Ἰταλίᾳ. εἰ δέ τις ἐχθρὸς εἴη, ἀμύνασθαι καὶ τῦτον ἐκ τῦ ἀφανῦς, πέτρον ἐμβαλόντα τῇ κεφαλῇ, ὡς διατέλρίφθαι τὸ κρανίον. τὰς τε αὖ φίλυς εὖ ποιεῖν, [n] ἐπιχέαντα κοιμωμένοις αὐτοῖς τὸ χρυσίον. καὶ μὴν εἴ τις ὑβρόπλης εἴη, ἢ τύραννος πλέσιος ὑβριστὴς, δραμὼν αὐτὸν ὅσον ἐπὶ σταδίυς εἴκοσιν, ἀφῆκα φέρεσθαι κατὰ τῶν κρημνῶν. τοῖς παιδικοῖς δὲ ὁμιλεῖν ἀκωλύτως ἂν [o] ἐξῇ, εἰσιόντα ἀθέατον, [p] κοιμίσαντα ἅπαντας, ἄνευ ἐκείνων μόνων. οἷον δὲ κἀκεῖνο ἦν, τὰς πολεμίυς ἐπισκοπεῖν ἔξω βέλυς ὑπερθαιρόμενον, καὶ εἰ δόξειέ μοι προσέμπος ἂν τοῖς ἡττημένοις, κοιμίσας τὰς κρατῦντας, νικᾶν παρεῖχον τοῖς φεύγυσιν, ἀναστρέψασιν ἀπὸ τῆς τροπῆς. καὶ τὸ ὅλον, παιδιὰν ἐποιέμην ἂν τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον, καὶ πάντα ἐμὰ ἦν, καὶ θεὸς ἐδόκυν τοῖς ἄλλοις. τῦτο ἡ ἄκρα εὐδαιμονία ὄντι, μήτε ἀπολέσθαι, μήτε ἐπιβεβλευθῆναι δυ-

i Ἀοίκητον] Εὐοίκητον O. k Ἂν ἔγνων] Ἔγνων ἄν O. l Ἐς] Ἐν O. prave. m Τύχοιμι] Τύχοι O. melius. n Ἐπιχέαντα] Ἐπιχέοντα O. o Ἐξῇ] Ἔξεστι O. & Fl. p Κοιμίσαντα] Κομίσαντα male O.

commoratus est sine ulla necessitate; structura quidem ab hac diversa. At vide anne propius accedat, quod *Dial. Meretr.* 2. ante med. est, ὧδε δίκαιος τὴν θυγατέρα ἰδεῖν. Nondum enim persuadet *Solan.* vulgatum hic esse corruptum; ut enim Latini, *dies deficit me*, id est destituit, aeque dicunt, ac *tela nostris deficiunt*, ap. Caes. legimus, ita δεῖ & δεῖται quoque interdum cum accusativo personae construi, non ἀδύνατον videtur. Sensus certe ex analogia perspicuus, *nihil me destituet haec habentem*; cum accusativo person. *Steph.* ex *Eurip.* notavit: Δεῖ σε μακροῦ λόγυ, & accus. rei, ex eod. ἓν δεῖ μόνον μοι. Certe dativus personae non inusitatus, Noster *de Salt.* c. 3. pr. σοι δίκαιον. *Amor.* c. 3. f. Ἀλλὰ σοὶ — δίκαιος & δεῖ τοῖς γάμοις *Alciphr.* III. Ep. 49. f. *Lys.* p. 53. Ed. *Lond.* ὧδ' ἐκείνοις δίκαιος χιλίων ἐτῶν. Quod si quis igitur hic legat: μοὶ ἔχοῦσι, nihil quidem difficultatis restaret; sed quia & accus. pers. & accus. rei vidimus separatim, nihil analogiae repugnat, hic utrumque conjungi. *J.F.R.*

99. Γρῦψ] De gryphis supra dictum est ad ultima verba *Dial.* ut *Marin.* *M. du S.*

8. Αὐθημερὸν ἀγγελλαι ἐς Βαβυλῶνα] Τὸ, βούλομαι repetendum ex superioribus. *F.G.*

10. Εἰ τύχοι] Sic Mf. Ox. uti conjeceram; reliqui εἰ τύχοιμι. *M. du S.*

20. Ἂν ἐξῇ] Legendum ἐξῆν. *F.G.*

δυναμένῃ, καὶ μάλιστα μεθ' ὑγείας ἐν μακρῷ τῷ βίῳ.

Τί ἂν αἰτιάσαιο, ὦ Λυκῖνε, τὴν εὐχήν; ΛΥΚ. Οὐδέν, ὦ Τιμόλαε, οὐδὲ γὰρ ἀσφαλὲς ἐναντιοῦσθαι ἀνδρὶ ὀρνέῳ, καὶ ὑπὲρ μυρίους τὴν ἰσχύν. πλὴν ἀλλὰ ἐκεῖνο ἐρήσομαί σε, εἴ τινα ἄλλον εἶδες ἐν τοσούτοις ἔθνεσιν, ὅσα ὑφέπῃς, γέροντα ἤδη ἄνδρα, οὕτω παρακεκινηκότα τὴν γνώμην, ὃς δακτυλίῳ μικρῷ ὀχούμενον, ὅρη ὅλα κινεῖν ἄκρῳ τῷ δακτύλῳ δυνάμενον, ἐπέραστον πᾶσι, καὶ ταῦτα φαλακρὸν ὄντα, καὶ τὴν ῥῖνα σιμόν; ἀτὰρ εἰπέ μοι καὶ τόδε, τί δὴ ποτε οὐκ εἷς δακτύλιος ἅπαντα ταῦτα δύναταί σοι, ἀλλὰ τοσούτοις περιημμένῳ βαδίζῃ, τὴν ἀριστερὰν περφορισμένῳ καὶ δάκτυλον ἕνα; μᾶλλον δὲ ὑφαιρεῖ ὁ ἀριθμὸς, καὶ δεήσῃ καὶ τὴν δεξιὰν [a] συνεπιλαβεῖν. καίτοι ἑνὸς τοῦ ἀναγκαιοτάτου [b] προσδεῖ, [c] ὃς περιθέμενόν σε παύσῃ μωραίνοντα, καὶ πολλὴν ταύτην κόρυζαν ἀποξύσας. [d] ἢ τοῦτο μὲν καὶ ὁ ἑλλέβορος ἱκανὸς ποιῆσαι, ζωρότερος πωθείς.

ΤΙΜ. Ἀλλὰ πάντως, ὦ Λυκῖνε, καὶ αὐτὸς [e] εὔξῃ τί ἤδη ποτὲ, ὡς ἂν μάθωμεν οἷα αἰτήσεις ἀνεπίληπτα καὶ ἀνέγκλητα, ὁ συκοφαντῶν τοὺς ἄλλους. ΛΥΚ. Ἀλλ' ἐγὼ δέομαι εὐχῆς ἐγώ. ἤκομεν γὰρ ἤδη πρὸς τὸ Δίπυλον, καὶ ὁ βέλτιστος οὑτοσὶ Σά-

inſidiis peti nequeat, cum valetudine praeſertim in vita adeo longa.

45. Quid habes, Lycine, in quo votum hoc reprehendas? LYC. Nihil quidquam, Timolae: neque enim tutum fuerit adverſari volucri viro, & ſupra decies mille alios robuſto. Verum illud tamen ex te quaeram, Numquid alium vidiſti in tot, quas ſupervolaſti, gentibus, ſenem hominem adeo mente non conſtantem, qui veheretur parvo anulo, totos qui montes extremo movere digito poſſet, amabilem omnibus, idque calvus cum ſit & ſimo naſo? Verum hoc quoque mihi dicas. Quid tandem eſt, quod non unus anulus haec tibi poteſt omnia? Sed tot indutus ambulabis, oneratae ſiniſtrae unoquoque digito; quin excedit numerus, ut dextram ſubvenire oporteat. Quamquam tamen unus deeſt maxime neceſſarius, quo induto ineptire, deterſa illa multa coryza, deſinas. An hoc idem praeſtabit potus meracior hellebori?

46. TIM. Sed omnino, Lycine, ipſe quoque jam tandem aliquando optabis aliquid, ut videamus quam tu irreprehenſibilia, & crimine omni vacantia, petiturus ſis, calumniator reliquorum. LYC. Quin nihil voto mihi opus eſt. Venimus enim jam ad portam geminam: & optimus hic Sa-

a Συνεπιλαβεῖν] Συνεπιβαλεῖν O. b Προσδεῖ] Πρὸς Διὸς O. c Ὃς] Οὗς male *Fl.* d Ἢ τοῦτο μὲ καὶ ὁ ἱλλ.] Ἢ μὴν Ε ἱκ. O. e Εὔξῃ τί] Ἔξῃ *J.* ſola. Εὔξῃ τι O. ſolo accentu mutato, ſcribit *Solan.*

39. Παρακεκινηκότα τὴν γνώμην] Οἷον μωραίνοντα. *V.* δακτυλιοφοροῦσι. *V.* (δακτύλιον φορεῖσι C. D. M.)

45. Τὴν ἀριστερὰν περφορτισμένῳ] Ἐπὶ * καὶ τὴ ἀριστερᾶς

* Καὶ] Non aderat in Edd. Addidit *M. du S.*

38. Γέροντα] Non ergo a juniore Luciano hoc ſcriptum eſt; aequales enim eſſe, qui colloquuntur, omnia ſuadent. *M. du S.*

45. Κατὰ δάκτυλον ἕνα] Suſpecta videntur. *F.G.*

49. Ὃς περιθέμενόν σε παύσῃ μωραίνοντα] Neſcio quid velit Benedictus *qui obductus te a ſtultitia cohibeat.* Interim probo Micyllum, *qui te indutum a ſtultitia cohibeat.* *J.G.*

51. Κόρυζαν ἀποξύσας] Vid. ad *Indoct.* c. 21. & de ἀποξύσας notata Cl. *Hemſterh.* in Edit. minore Dial. Lucian. p. 26. quae in majore non repetiit, quia augere, mutare, alio tranſponere in animo habuerat, ut mihi nuper indicavit. Ideoque ego manum abſtineo. *J.F.R.*

56. Ἀνεπίληπτα] Hoc Luciani, item ex ejusd. *Pſeudom.* & *Reviv.* & ex *Xenoph.* atque Simpl. in *Epict.* idem

Samippus, dum circa Babylonem depugnat, & tu, Timolae, dum pranſus in Syria, in Italia coenas, his etiam quae mihi aſſignata erant ſtadiis, quod gaudeo, abuſi eſtis. Alioqui nolim ego poſt brevem fructum irritarum inaniumque divitiarum moleſte ferre paullo poſt, cum miſera puls devoranda eſt: quale quid vobis paullo poſt eveniet, cum illa vobis felicitas & multae divitiae avolaverint, vos autem a theſauris illis diadematisque delapſi, & tanquam e ſuaviſſimo ſomnio excitati, diſſimilia omnia domi inveneritis, ut illi qui reges egerant Tragoedi, egreſſi de theatro plerumque eſuriunt, idque cum Agamemnones paullo ante aut Creontes fuerint. Delebitis ergo, ut credibile eſt, & diſplicebunt vobis domeſtica, tibi praeſertim, Timolae, cum idem tibi quod Icaro eventurum ſit, ut ſolutis alis de caelo delapſus humi incedas, perditis illis omnibus, qui de digitis defluxerint anulis. Mihi vero hoc etiam pro theſauris omnibus, ipſaque Babylone, ſatis eſt, quod ſuaviter ridere poſſum, quae vos petiiſtis, cum ſint talia! eaque *homines*, qui Philoſophiam laudatis.

ὁμιπτῶ, ἀμφὶ Βαβυλῶνα μονομαχῶν, ἡ σὺ, ὦ Τιμόλαε, ἀριστῶν μὲν ἐν Συρίᾳ, δειπνῶν δὲ ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ τοῖς ἐμοὶ ἐπιβάλλουσι καὶ σταδίοις καλεχρήσασθε, καλῶς ποιοῦντες· ἄλλως τε οὐκ ἂν δεξαίμην πλουτήσας ἐπ' [f] ὀλίγον, ὑπηνέμιόν τινα πλοῦτον, ἀναθῆναι μετ' ὀλίγον φιλὴν ἢ μάζαν ἐδτίων, οἷα ὑμεῖς πείσεσθε μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν ἡ εὐδαιμονία μὲ ὑμῖν, καὶ ὁ πολὺς πλοῦτος οἴχηται ἀποπτάμενος· αὐτοὶ δὲ καταβάντες ἀπὸ τῶν θησαυρῶν τε καὶ διαδημάτων, ὥσπερ ἐξ ἡδίστου ὀνείρατος ἀνεγρόμενοι, ἀνόμοια τὰ ὑπὸ τὴν οἰκίαν εὑρήσετε· ὥσπερ οἱ τοὺς βασιλεῖς ὑποκρινόμενοι τραγῳδοὶ, ἐξελθόντες ἀπὸ τοῦ θεάτρου, λιμώττουσιν οἱ πολλοὶ, καὶ ταῦτα πρὸ ὀλίγου Ἀγαμέμνονες ὄντες ἢ Κρέοντες. λυπήσεσθε οὖν, ὡς τὸ εἰκὸς, καὶ δυσάρεστοι ἔσεσθε τὰ ὑπὸ τὴν οἰκίας, καὶ μάλιστα σὺ, ὦ Τιμόλαε, ὁπόταν δέῃ σε τὸ αὐτὸ παθεῖν τῷ Ἰκάρῳ τὸν πτερώσεως διαλυθείσης, καταπεσόντα ἐκ τοῦ ὑράνου χαμαὶ βαδίζειν, ἀπολέσαντα τοὺς δακτυλίους ἐκείνους ἅπαντας ἀπορρύεντας τῶν δακτύλων. ἐμοὶ δὲ καὶ τοῦτο ἱκανὸν, ἀντὶ πάντων θησαυρῶν, καὶ Βαβυλῶνος αὐτῆς, τὸ γελάσαι μάλα ἡδέως ἐφ' οἷς ὑμεῖς [g] ἠτήσασθε, τοιούτοις οὖσι, καὶ ταῦτα φιλοσοφίαν ἐπαινοῦντες.

[f] Ὀλίγον] Hoc & ſequentia, ad alterum usque ὀλίγου, omiſſa in O. [g] Ἠτήσασθε] Ἠτήσαισθε male O.

idem adjectiv. adfert *Elſn.* quo probet id in I. ad Timoth. 2. 15. ſignificare cum *Heſych.* ἄμεμπτον, ἀνεπίλημπτον, *quod reprehenſione caret.* Sed quis de eo dubitat? *J. F. R.*

63. Καὶ σταδίοις] An δίκαια σταδ. Bene monuit Cl. *J. J. Weſtenius.*

65. Ὑπηνέμιον] Metaph. ab ovis ſubventaneis. *F. G.*

69. Οἴχηται] *Hom.* Il. Β. 72. *M. du S.*

ET AL.

ΕΤΑΙΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ. DIALOGI MERETRICII.

I.

ΓΛΥΚΕΡΑ ΚΑΙ ΘΑΙΣ. GLYCERA ET THAIS.

ΓΛΥΚ. GLYC.

Τὸν τραλιώτην, Θαΐ, τὸν Ἀχαρνᾶνα, ὃς πάλαι μὲν [a] Ἀβρότονον εἶχε, μετὰ ταῦτα δὲ ἠράσθη ἐμοῦ, τὸν εὐπάρυφον λέγω, τὸν ἐν τῇ χλαμύδι, οἶσθα αὐτόν, ἢ ὑπελέλησαι τὸν [b] ἄνθρωπον; ΘΑΙΣ. Οὐκ, ἀλλὰ [c] οἶδα, ὦ Γλυκέριον, καὶ [d] συνέπιε μεθ' [e] ἡμῶν πέρυσιν ἐν τοῖς Ἀλῴοις. τί δὲ τοῦτο; ἐφίκεις γάρ τι περὶ αὐτοῦ διηγεῖσθαι. ΓΛΥΚ. Γοργόνα αὐτὸν ἡ πανοῦργος, φίλη δοκοῦσα εἶναι, ἀπέσπασεν ἀπ' ἐμοῦ ὑπαγαγοῦσα. ΘΑΙΣ. Καὶ νῦν σοι μὲν ἐκείνῳ οὐ πρόσεστι, Γοργόναν δὲ ἑταίραν πεποίηται; ΓΛΥΚ. Ναί, ὦ Θαΐ, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐ μετρίως με ἤλγησε. ΘΑΙΣ. Πονηρὸν μέν, ὦ Γλυκέριον, οὐκ ἀδόκητον δὲ, ἀλλὰ εἰωθὸς γίγνεσθαι ὑφ' [f] ἡμῶν τῶν ἑταιρῶν. ὑμᾶς χρὴ ὅτε ἀνιᾶσθαι ἄγαν, ὅτε μέμφεσθαι τῇ Γοργόνῃ. οὐδὲ γὰρ σὲ Ἀβρότονον ἐπ' αὐτῷ πρότερον ἐμέμψατο, καίτοι φίλαι ἦτε. ἀτὰρ ἐκεῖνο θαυμάζω, τί ποτὲ ἐπῆνεσεν αὐτῆς ὁ τραλιώτης οὗτος, ἐκτὸς εἰ μὴ πανταπάσι τυφλός ἐστιν, ὃς οὐχ ἑωράκει, τὰς μὲν τρίχας αὐτοῦ ψιλὰς ἔχουσαν, καὶ ἐπιπολὺ τοῦ μετώπου ἀπηγμένας· τὰ χείλη

MIlitemne iſtum, Thais, Acarnanem, qui Abrotonum quondam habuit, poſtea autem me amavit, purpuratum illum dico, cum chlamyde, illum ergo noſti, an hominis oblita es? THAIS. Quin novi, Glycerium, & potavit nobiscum ſuperiore anno, ſacris arealibus. Quorſum autem hoc? Videris enim aliquid de illo narratura. GLYC. Gorgona illum ſceleſtiſſima, quae amica tum videbatur eſſe, dolo ſubductum a me abſtraxit. THAIS. Nunc igitur tecum non eſt, ſed amicam ſibi adſcivit Gorgonam? GLYC. Ita ſane, Thais, nec mediocriter illa me res movit. THAIS. Malum iſtuc quidem, Glycerium, at nihil praeter opinionem: ſed quod fieri a nobis meretricibus ſoleat. Quare nec aegre nimis ferre par eſt, nec accuſanda Gorgona; quippe nec te Abrotonum illius cauſſa accuſavit olim; quamvis eſſetis amicae. Verum illud miror, quod probaverit in illa hic miles, niſi plane caecus eſt: qui non viderit capillos illam raros habere, & multum a fronte abductos. Labia au-

a Ἀβρότονον] Ἀβροτόνων marg. *A*1. b Ἄνθρωπον] Ἄνδρ᾽ *f*. per compend. c Οἶδα] Εἶδα *f*. d Συνέπιε] Συνέπινε *Fl*. e Ἡμῶν] Recte *P*. Ὑμῶν *Fl. Fr. H. f. Ald. B*1. *S*. f Ἡμῶν] Bene ſic *P*. ceteraeque. Ὑμῶν male *f*. cum *V*2.

ΓΛΥΚ.] Nomen perſonae loquentis initio horum Dialogorum in plerisque Impreſſis omiſſum ſedulo addendum duximus. *M. du S.*

4 Ἐπιλέλησαι] *Th. Mag.* v. ἐπιλ. *M. du S.*

7. Ἐν τοῖς Ἀλῴοις] Ἄλωα Feſtum Athenienſium agricolarum dictum quod in areis hac die convivium perſonabat, ἑορτὴ Ἀθήνησι μυστήριον ἐπέχουσα Δήμητρος. Tangit (*Dial. Mer.* VII. f.) Cætera hujus Dialogi diligenter expoſui ad *Petron*. *J. B.*

Ibid. Ἀλῴοις] Vide Scholia ad *Dial.* VII. Fecerat Euripides fabulam cui Ἀλωάδες titulus. *Grot.* Flor. 54. *M. du S.*

Ἐν τοῖς Ἀλῴοις] De hoc feſto myſteria Cereris, Proſerpinae & Bacchi complectente, vid. Scholiaſt. ad *Dial.*

autem livida *ei ſunt* atque cadaveroſa, cervix tenuis eminentibus in ea venis, & naſus longus. Unum modo *habet*, *quod* procera eſt, & recta, & illecebroſum quiddam ridet. GLYC. Nempe putas, Thais, forma captum Acarnanem? Non noſti venefica eſſe Chryſarium illius matrem? Theſſalas quasdam incantationes quae ſciat, ac deducat Lunam? Ajunt vero, illam etiam volare noctu. Iſta in furorem vertit hominem, temperatis quae biberet venenis. At nunc ipſam ſibi habent vindemiam. THAIS. Nempe tu, Glycerium, ipſa quoque alium vindemiabis. Hunc quidem valere jube.

25 λη δὲ πελιδνὰ, ϗ νεκρικὰ, ϗ τράχηλος λεπτὸς, ϗ ὀφθαλμοὶ ἐν αὐτῷ αἱ φλέβες, ϗ ῥὶς μακρά· ἓν μόνον εὐμήκης ὄζει, ϗ ὀρθὴ, ϗ μειδιᾷ πάνυ ἐπαγωγόν. ΓΛΥΚ. Οἴει γὰ, ὦ Θαΐ, τῷ κάλλει ᵍ ἡρῆϗ τ' Ἀκαρνᾶνα; Οὐκ οἶδα, ὡς φαρμακὶς ἡ Χρυσάριον ἡ μήτηρ αὐτῆς, Θετταλάς τινας ᾠδὰς ὀπίσω μύη, ϗ τ σελήνην κατάγουσα; Φασὶ δὲ αὐτὴν ϗ πέτεσθαι τ νυκτός· ἐκείνη ἐξέμηνε τ ἄνθρωπον, πιεῖν τὴ φαρμάκων ἐγχέασα, ϗ νῦν τρυγῶσιν αὐτόν. ΘΑΙΣ. Καὶ σὺ, ὦ Γλυκέριον, ἄλλον τρυγήσεις, τοῦτον δὲ χαίρειν ἔα.

II.

MYRTIUM, PAMPHILUS, ET DORIS.

ΜΥΡΤΙΟΝ, ΠΑΜΦΙΛΟΣ, ΚΑΙ ΔΩΡΙΣ.

M Y R T.

DUcis, Pamphile, Philonis naucleri filiam: & jam duxiſſe te ajunt: repetitum autem toties jusjurandum, & lacrumae, momento temporis abierunt omnia, & Myrtii nunc oblitus es, idque eo tempore, cum octavum jam menſem fero uterum. Hoc nempe ſolum amoris tui pretium habeo, quod tantum mihi ventrem conciliaſti, & paullo poſt alendus erit infans, negotium meretrici moleſtiſſimum. Neque enim quod natum erit exponam, in primis

M T P T.

ΓΑμεῖς, ὦ Πάμφιλε, τ Φίλωνος τοῦ ναυκλήρου θυγατέρα, ϗ ἤδη σε γεγαμηκέναι ʰ φασίν. οἱ ⁱ τοσοῦτοι δὲ ὅρκοι, οὓς ὤμοσας, ϗ τὰ δάκρυα ἐν ἀκαρεῖ πάντα οἴχεται, ϗ ἐπιλέλησαι Μυρτίου νῦν, ϗ ταῦτα, ὦ Πάμφιλε, ὁπότε κύω μῆνα ὄγδοον ἤδη. τοῦτο γοῦν ϗ μόνον ἐπριάμην τοῦ σοῦ ἔρωτος, ὅτι μοι τηλικαύτην ποιήσας τ γαστέρα, ϗ μὴ μικρὸν παιδοτροφεῖν δέησαι, πρᾶγμα ἑταίρᾳ βαρύταλον. ὑ γὰ ἐκθήσω τὸ τεχθὲν, ϗ μάλιστα εἰ ἄρ-

ρ

g Ἡρῆϗ] Ἡρᾶϗ *Fl.* h Φασίν] Φασὶν ἐγγόνην *Fl.* i Τοσοῦτοι] Τοσοῦτοι male *J.*

Dial. Mer. VII. Et *Alciphr.* II. ep. 3. p. 224. — οὐ ἔστι μετοίκῳ λεῖ τὸν Ἁλῶα τ Θεσῦ. Ubi in textu ac nota *Bergleri* laevigatur ἁλῶα, in exemplis autem ab eodem adlatis adſpiratur, non addita ibi varietatis cauſſa. Verum quum etymon a Scholiaſte traditum, quod homines tunc in areis, περὶ τὰς ἅλως commorarentur, adſpirationem requirat, & ap. Noſtrum *Dial. Mer.* VII. aliosque ſic inveniam, eam ſervavi, etſi ex Luciani editt. prioribus non perſpicias quo ſpiritu id ſcripſerint, quia ab A quadrato vocem inchoantes nullum ſpiritum addunt. Sed ecce ad *Alciphr.* I. ep. 33. Cl. *Bergler.* ἁλῶα δ' ἦν. haec bene jam monuit, dicens: „ Feſtum Cereale. λὸ τ ἅλω, *ab area horrei.* „ Tunc ubi venerabantur Cererem Ἁλωάδα. de qua „ *Theocr.* in Thalyſiis, quae ſunt itidem *Haloa*, v. „ 155. Βωμῷ παρ' Δάματρος Ἁλωάδος. Meminit „ noſter (*Alciphr.*) aliquoties hujus feſti. Sed ſemper „ ſpiritu leni ſcriptum. ut ſaepe & alibi. *J. F. R.*

35. Καὶ νῦν τρυγῶσιν αὐτὸν] Sic *Ariſtoph.* in fine *Pacis.* Τρυγήσομεν αὐτὴν, τρυγήσομεν αὐτήν. *L. Bos.* *Ibid.* Τρυγῶσιν αὐτόν] Gallice *plumer.* *M. du S.*

41. Ἐν ἡμιφῷ πάντα οἰχεται] Proverb. *J. B.*

ρεν γένοιτο, ἀλλὰ Πάμφιλον ὀνομάσασα, ἐγὼ μὲ ἔξω θαμύθιον τῦ ἔρωτος· σοὶ δὲ ὀνειδιεῖ ποτε προσελθὼν ἐκεῖνος, ὡς ἄπιστος γεγένησαι περὶ τ' ἀθλίαν αὐτῦ μητέρα. γαμεῖς δ' ὐ καλὴν παρθένον. εἶδον γὰρ αὐτὴν ἔναγχος ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις μετ' τ μήτρος, οὐδέπω εἰδυῖα ὅτι δι' αὐτὴν οὐκ ἔτι ὄψομαι Πάμφιλον. ἀλλ' σὺ δ' ἴσθι πρότερον ἴδε αὐτὴν, καὶ τὸ πρόσωπον, καὶ τὺς ὀφθαλμὺς ἴδε, μή σε ἀνιάτως, εἰ πάνυ γλαυκὺς ἔχει αὐτὺς, μηδὲ ὅτι ἀμφίστροφοί εἰσι, καὶ ἐς ἀλλήλυς ὁρῶσι· μᾶλλον δὲ τ Φίλωνα ἑώρακας τ πατέρα τ νύμφης, τὸ πρόσωπον αὐτῦ οἶδα, ὥστε οὐδὲν ἔτι δέησθ τ θυγατέρα ἰδεῖν. ΠΑΜΦ. Ἔτι σὺ ληρύσης, ὦ Μύρτιον, ἀκυσομαι, παρθένυς καὶ γάμυς ναυκληρικὰς διεξιύσης. ἐγὼ δὲ [a] ἢ σιμήν τινα ἢ καλὴν νύμφην οἶδα; ἢ ὅτι Φίλωνος ὁ Ἀλωπεκῆθεν (οἶμαι γὰρ ἐκεῖνον λέγειν σε) θυγατέρα ὅλως εἶχεν ὡραίαν ἤδη γάμυ, ἀλλ' οὐδὲ φίλος ἐστὶν οὗτος τῷ πατρί. μέμνημαι γὰρ ὡς πρώην ἐδικάσατο περὶ συμβολαίυ ναυλικῦ. τάλαντον γάρ, οἶμαι, ὤφειλεν τῷ πατρὶ, οὐκ ἤθελεν ἐκτίνειν· ὁ δὲ παρὰ τὺς ναυλοδίκας ἀπήγαγεν αὐτὸν, καὶ μόλις ἐξέτισεν αὐτὰ, οὐδ' ὅλον, ὡς ὁ πατὴρ ἔφασκεν. εἰ δὲ καὶ γαμεῖν [b] ἐδέδεκτό μοι, τ τῦ Δημέυ θυγατέρα τ [c] τῦ πέρυσιν ἐστρατηγικότος ἀφεὶς, καὶ ταῦτα πρὸς μητρὸς ἀνεψιὰν οὖσαν, τ Φίλωνος ἐγάμυν ἄν; σὺ δὲ πόθεν ταῦτα ἤκυσας; ἢ συντέθεικας αὐτὴ, ὦ Μύρτιον, καμνάς τινας ζηλοτυπίας σκιαμαχῦσα; ΜΥΡΤ. Οὐκῦν [d] ὐ γαμεῖς, ὦ Πάμφιλε; ΠΑΜΦ. Μέμηνας, ὦ Μύρτιον, ἢ κραιπαλᾷς. καίτοι χθὲς ὐ πάνυ ἐμεθύσθημεν. ΜΥΡΤ. Ἡ Δωρὶς αὕτη ἐλύ-

si virile ſecus erit: ſed Pamphilum nomina-
bo, habitura illum amoris mei ſolatium:
tibi vero aliquando ad te accedens objiciet,
quam perfidus in miſeram ipſius matrem
fueris. Duces autem non pulchram tu
quidem virginem. Vidi enim illam nuper
Theſmophoriis cum matre, cum nondum
ſcirem, illius me opera non amplius viſuram
Pamphilum. Igitur tu quoque prius illam
contemplare, & faciem, & oculos adſpice;
nec aegre ferto, ſi plane caeſios habet, ne-
que quod ſtrabi ſunt, & ſe invicem reſpi-
ciunt. Quin Philonem vidiſti, patrem
ſponſae: faciem illius noſti: itaque nihil
opus erit videre filiam. PAMPH. Adhuc
te delirantem, mea Myrtium, audiam,
virgines mihi & nauclericas nuptias narran-
tem? Ego vero ſimamne an pulchram ſpon-
ſam novi? aut Philoni Alopecia, illum
enim puto te dicere, filiam eſſe maturam
nuptiis ſcio? Sed neque amicus eſt patri.
Memini enim nuper illum de nautico negotio litem cum ipſo habere. Cum enim talentum, credo, deberet patri, ſolvere noluit. At ille ad eos, qui nautis jus dicunt, traxit hominem, & aegre ſolvit; ac ne ſic quidem totum, ut pater dicebat. Si vero uxorem ducere mihi decretum eſſet, relicta nempe Demeae filia, ejus, qui ſuperiore anno duxit exercitum, eaque conſobrina mea, Philonis *puellam* ducerem? Tu vero unde iſta audiſti; an ipſa tibi, Myrtium, finxiſti novas, quibus cum zelotypia tua deinde pugnet, larvas? MYRT. Igitur uxorem non ducis, Pamphile? PAMPH. Furis, Myrtium, an ebria es? Certe heri non plane fuimus ebrii. MYR. Doris me iſta

a Ἢ] Omittit *F.* addit *H. P. Fl.* b Ἐδέδεκτο] Ἐδέδεκτο marg. *AmW.* c Τῦ] Artic. caret *Fl.* d Οὐ] Abeſt a *Fl.* Adeſt in aliis.

67. Ὁ Ἀλωπεκῆθεν] Δῆμος ὁ Ἀντιοχίδος φυλῆς. δῆμος Ἀθηναίων ὁ Ἀλωπεκῆθεν. *V.*

62. Οὐδὲν — δίκης] Conf. de hac ſtructura *Rhet. Praec.* c. 18. f. & *Navig.* c. 44.

F. F. R.
70. Πε-

iſta in dolorem conjecit. Miſſa enim, ut lanas mihi emeret ad ventrem, & votum pro me Lucinae nuncuparet, Lesbiam ait ſibi obviam factam . . . Quin tute huic, Doris, quae audiiſti dicito, niſi ea confinxiſti. DOR. At ego diſpeream, hera, ſi quid mentita ſum. Cum enim prope Prytaneum eſſem, obviam mihi fuit Lesbia, quae ſubridens dicebat, *Amator veſter Pamphilus Philonis ducit filiam.* Si vero non crederem, jubebat me veſtrum in angiportum inſpicere, ac videre ſertis exornata omnia, & tibicinas, ac tumultum, & Hymenaeum canentes aliquos. PAMPH. Quid ergo? Num inſpexiſti, Doris? DOR. Omnino, & vidi omnia, ut praedixerat. PAMPH. Diſco, quid erraveritis. Non omnia apud te, Dori, mentita eſt Lesbia: & tu vera narraſti Myrtio. Verum turbatae fruſtra eſtis. Neque enim apud nos nuptiae. Verum jam recordor quod heri e matre audivi, cum a vobis domum rediſſem. Dicebat enim, *Tuus, Pamphile, aequalis, Charmidas, vicini noſtri Ariſtaeneti filius, uxorem jam ducit, & frugi eſt. Tu vero quam diu es cum meretrice?* Haec aure parum attenta cum ex illa audiſſem, obdormivi: deinde mane domo egreſſus ſum: itaque nihil eorum vidi, quae Doris deinde vidit. Si vero fidem mihi non habes, rurſus abi, Dori, & accurate inſpice, non angiportum, ſed januam, utra coronata ſit. Invenies enim *eſſe* vicinorum. MYRT. Servaſti me, Pamphile. Suſpenderem enim me, ſi quid tale fieret. PAMPH. Sed nihil factum eſt. Neque ita ego inſaniam, ut obliviſcar Myrtii, idque ferentis ex me uterum.

ſπησέ με. πεμφθεῖσα γὰρ ὡς ἔρια ὠνήσαιτό μοι ὅπως τὴν γαστέρα, καὶ εὐξαίλο τῇ λοχείᾳ ὡς ὑπὲρ ἐμοῦ, Λεσβίαν ἔφη ἐντυχοῦσαν αὐτῇ. . . . μᾶλλον δὲ σὺ αὐτῷ, ὦ Δωρὶ, λέγε, ἄνωθεν ἀκήκοας, εἴ γε μὴ ἐπλάσω αὐτά.

ΔΩΡ. Ἀλλ' ὀπτριβείην, ὦ δέσποινα, εἴ τι ἐψευσάμην· ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὸ Πρυτανεῖον ἐγενόμην, ἐνέτυχέ μοι ἡ Λεσβία μειδιῶσα, καί φησιν, ὁ ἐραστὴς ὑμῶν ὁ Πάμφιλος γαμεῖ τὴν Φίλωνος θυγατέρα· εἰ δὲ ἀπιστοίην, ἠξίει με παρακύψασαν εἰς τὴν γειτονὸν ὑμῶν ἰδεῖν πάντα καλλωπισμένα, καὶ αὐλητρίδας, καὶ θόρυβον, καὶ Ὑμέναιον ᾄδοντάς τινας. ΠΑΜΦ. Τί οὖν; παρέκυψας, ὦ Δωρί; ΔΩΡ. Καὶ μάλα, καὶ εἶδον ἅπαντα, ὡς ἔφη. ΠΑΜΦ. Μανθάνω τὴν ἀπάτην. ὅτε πάντα ἡ Λεσβία, Δωρὶ, πρὸς σὲ ἐψεύσαλο, καὶ σὺ ταληθῆ ἀπήγγελκας Μυρτίῳ· πλὴν μάτην γε ἐταράχθητε· ὅτε γὰρ ἡμᾶς ἡμῖν οἱ γάμοι· ἀλλὰ νὴ ἀνεμνήσθην ἀκούσας τὴν μητρὸς, ὁπότε χθὲς ἀνέστρεφα παρ' ὑμῶν· ἔφη γὰρ, ὦ Πάμφιλε, ὁ μὲν ἡλικιώτης σοι Χαρμίδης, ὁ τῶν γειτόνων Ἀρισταινέτου υἱὸς, γαμεῖ ἤδη, καὶ σωφρονεῖ, σὺ δὲ μέχρι τίνος ἑταίρᾳ σύνει; τοιαῦτα παρακύψαν αὐτῆς, ἐς ὕπνον καλῆνέχθην· εἶτα ἕωθεν προῆλθον ἀπὸ τὴν οἰκίας, ὥστε οὐδὲν εἶδον ὧν ἡ Δωρὶς ὕστερον εἶδεν· εἰ δὲ ἀπιστεῖς, αὖθις ἀπελθοῦσα, ὦ Δωρὶ, ἀκριβῶς ἰδὲ, μὴ τὴν γειτονὸν, ἀλλὰ τὴν θύραν, ποτέρα ἐστὶν ἡ καλλωπισμένη· εὑρήσεις γὰρ τὴν τῶν γειτόνων. ΜΥΡΤ. Ἀπέσωσας, ὦ Πάμφιλε· ἀπηγξάμην γὰν ἄν, εἴ τι τοιοῦτο ἐγένετο. ΠΑΜΦ. Ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγένετο, μηδ' οὕτω μανείην, ὡς ἐκλαθέσθαι Μυρτίου· καὶ ταῦτα ἤδη μοι κυούσης παιδίον.

e Ἐστὶ] Ἐσὶ male *F.* sola. f Ὁ] Omittit *Fl.* g Ἰδὲ] Ἴδε marg. *A*1.

70. Περὶ συμβολαίου γαμικοῦ] Leg. Ulp. ad *Demoſth.* περὶ Ἀλοσίου. *F. B.*

79. Σωτίδημος] Malim σωσίδημος, aut σωτίδιος. *F. B.*

86. Τῇ λοχείᾳ] Ἀρτέμιδι, quae praeſidet λοχείαις ἢ γυναικείοις. *F. B.*

III.

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΦΙΛΙΝΝΑ.

MATER ET PHILINNA.

ΜΗΤ.

Ε Μάνης, ὦ Φίλιννα, ἢ τί ἔπαθες ἐν τῷ ξυμποσίῳ χθές; ἦκε γὰρ πρωΐ ἐμὲ Διφίλου κλαίων, καὶ διηγήσατό μοι ἃ ἔπαθεν ὑπὸ σοῦ. μεμεθύσθαί γέ σε, καὶ ἐς τὸ μέσον ἀναστᾶσαν, ὀρχήσασθαι αὐτῇ δοκοῦντος, καὶ μὴ ταῦτα φιλῆσαι Λαμπρίαν τὴν ἑταίρον αὐτῆς, καὶ ἐπεὶ ἐχαλέπηνέ σοι, καταλιπεῖν αὐτὸν, ἀπελθεῖν πρὸς τὴν Λαμπρίαν, καὶ θορυβεῖν ἐκεῖνον, ἑαυτὸν δὲ ἀποπνίγεσθαι, τούτων γιγνομένων. ἀλλ' οὐδὲ τὴν νυκτὸς, οἶμαι, συνεκάθευδες. καταλιποῦσα δὲ δακρύουσα, μόνη ἐπὶ τοῦ πλησίον σκίμποδος κατέκεισο ἄδουσα, καὶ λυποῦσα ἐκεῖνον. ΦΙΛ. Τὰ γὰρ αὐτῆς σοι, ὦ μῆτερ, οὐ διηγήσαλο. οὐ γὰρ ἂν [a] συνηγόρευες αὐτῷ ὑβριζῇ γε ὄντι, ὃς ἐμοῦ γε [b] ἀφέμενος ἐκοινολογεῖτο Θαΐδι τῇ Λαμπρίου ἑταίρᾳ, μηδέπω ἐκείνης παρόντος· ἐπεὶ δὲ χαλεπαίνουσαν εἶδέ με, καὶ διένευσα αὐτῷ οἷα ποιεῖ, τοῦ ὠτὸς ἄκρου ἐφαψάμενος, ἀναπλάσας τὸν αὐχένα τῆς Θαΐδος ἐφίλησεν οὕτω προσφυῶς, [c] ὥστε μόλις ἐπέσπασε τὰ χείλη, εἶτ' ἐγὼ μὲν ἐδάκρυον, ὁ δὲ ἐγέλα, καὶ πρὸς τὴν Θαΐδα πολλὰ πρὸς τὸ οὖς ἔλεγε, κατ' ἐμοῦ δηλαδή, καὶ ἡ Θαὶς ἐμειδία, βλέπουσα πρὸς ἐμέ· ὡς δὲ [d] προσιόντα ἤσθου-

MAT.

FUrebas ne, Philinna, aut quid tibi erat heri in convivio? Venit enim ad me Diphilus mane plorans, & quae perpessus a te esset, narravit. Ebriam te fuisse, progressamque in medium, se licet prohibente, saltasse: ac deinde osculum dedisse sodali ipsius Lampriae: cumque graviter id ferret, se relicto, abiisse ad Lamprian eumque amplexatam esse: se vero hisce factis enecari. Verum neque noctu, puto, cum ipso cubuisti, sed plorantem relinquens sola jacuisti in proximo lectulo, canens, molestia illum afficiens. PHIL. Nimirum quae ipse fecerit, mater, non enarravit. Neque enim caussam illius, contumelioso hominis, ageres: qui me relicta sermones miscere cum Thaide, amica Lampriae, cum ille nondum adesset. Cum vero aegre me ferre videret, nutu, quid ageret? significantem: extrema Thaidis aure prehensa, reflexaque cervice, ita arcte illam osculatus est, vix ut labia retraheret. Tum plorare ego; at iste ridere, & multa in aurem dicere Thaidi, contra me scilicet. Ac subridebat Thais ad me respiciens. Cum vero adve-nien-

a Συνηγόρευες] Sic P. &c. Συνηγόρεις alios habere ajunt *Coll.* b Ἀφέμενος] Ἀφειμένος marg. *Al.* c Ὥστε] Ὅς τε *J.* d Προσιόντα] Recepi ex *Pell.* Πρωΐντα Edd.

29. *Καταλιποῦσαν αὐτὸν ἐπιλθεῖν ἐς τὴν Λαμπρίαν καὶ θορυβεῖν ἐκεῖνον, αὐτὸν δὲ ἀποπνίγεσθαι † τούτων γενομένων. ἀλλ' οὐδὲ τὴν νυκτὸς, οἶμαι, συνεκάθευδες (μετ' αὐτοῦ) καταλιποῦσα. *V.*

36. Συνηγόρευες] Γρ. συνηγόρεις. *G.*

37. Ἀφέμενος] Ἀποστάς. *G.*

* Καταλιποῦσαν] Nihil de suo hic Scholiastes, nisi quod textum restituisse videtur, & post συνεκάθευδες voculas duas interseruit, quas ideo uncinulis inclusi. *J. F. R.*

† Τούτων] Ita dedit *Solan.* pro edito τοῦτον γενέμενον.

42. Ἀναπλάσας] De potestate hujus verbi interdum non bene intellecta, vid. supra ad *Gymn.* c. 7. Ad-

nientem ſentirent Lamprian, & ſatiati tandem eſſent oſculis mutuis: ego tamen apud ipſum accubui, ne quid deinde haberet obtentui. Surgens vero Thais ſaltabat prima, nudatis multum talis, quaſi pulchros ſola habeat; cumque deſiſſet, tacente Lampria, & nihil dicente, Diphilus laudare numeroſam ſaltationem & accommodatam choro, quamque bene ad citharam pes *congrueret*, quam pulcher talus, & ſexcenta alia, quaſi qui Soſandram laudaret Calamidis, non Thaida, quam tu quoque, qualis ſit, noſti, cum lavet nobiſcum. Thais vero qualia ſtatim in me jecit? *Si quam*, inquit, *non pudet crurum exilitatis, ſaltatum & ipſa ſurgas!* Quid dicerem, mater? Surrexi nimirum & ſaltavi. Quid enim facerem? ferrem, & confirmarem illius dictum, Thaida tyrannidem habere convivii paterer? MAT. Ambitioſius quidem iſtuc, filia: nec enim curare oportebat: ſed dic tamen quid poſtea factum ſit. PHIL. Alii laudabant. Solus Diphilus ſupinum ſe abjecerat lacunar reſpiciens, dum fatigata deſinerem. MAT. Illud autem verum erat, quod Lamprian oſculata es, &, tranſiens ad eum, amplexa? Quid taces? Haec jam venia indigna ſunt. PHIL. Viciſſim, quod illum morderet, volebam facere. MAT. Deinde neque cubuiſti cum illo, ſed illo plorante etiam ceciniſti? Nonne cogitas, filia, nos eſſe pauperes; neque, quantum ab illo acceperimus, meminiſti, aut quomodo hiemem ſuperiorem acturae fueramus, niſi hunc nobis Venus miſiſſet? PHIL. Quid

τὸ τ' Λαμπρίαν, καὶ ἐκορέσθησάν ποθ' φιλοῦντες ἀλλήλους, ἐγὼ μὲν ὅμως παρ' αὐτὸν κα[e]λεκλίθην, ὡς μὴ διὰ τοῦτο προφασίζοιτο ὕστερον· ἡ Θαὶς δὲ ἀναστᾶσα, ὠρχήσατο πρώτη ἀπογυμνοῦσα ὀπιπολὺ τὰ σφυρὰ, ὡς μόνη καλὰ ἔχουσα. καὶ ἐπειδὴ ἐπαύσατο, ὁ Λαμπρίας μὲν ἐσίγα, καὶ εἶπεν οὐδέν· Δίφιλος δὲ ὑφεπήνει τὸ εὔρυθμον, καὶ τὸ κεχορηγημένον, καὶ ὅτι εὖ πρὸς τ' κιθάραν ὁ πούς, καὶ τὸ σφυρὸν, ὡς καλὸν, καὶ ἄλλα μυρία, καθάπερ τ' Καλάμιδος Σωσάνδραν ἐπαινῶν, ἀλλ' οὐχὶ Θαΐδα, ἣν καὶ σὺ οἶσθα συλλουομένην ἡμῖν, οἷά ἐστι. Θαὶς δὲ οἷα καὶ ἔσκωψεν εὐθὺς ἐς ἐμέ; εἰ γάρ τις, ἔφη, μὴ αἰσχύνεται λεπτὰ ἔχουσα τὰ σκέλη, ὀρχήσεταί καὶ αὐτὴ [f]ἐξαναστᾶσα. τί ἂν λέγοιμι, ὦ μῆτερ; ἀνέστην γάρ, καὶ ὠρχησάμην, τί γὰρ ἔδει ποιεῖν; ἀναγκαῖον, καὶ ἐπαληθεύειν τὸ σκῶμμα, καὶ τ' Θαΐδα ἐᾶν τυραννεῖν τὸ συμπόσιον; ΜΗΤ. Φιλοτιμότερον μέν, ὦ θύγατερ, οὐδὲ φροντίζειν γὰρ ἐχρῆν· λέγε δ' ὅμως τὰ μετὰ ταῦτα. ΦΙΛ. Οἱ μὲν ἂν ἄλλοι ἐπήνουν, ὁ Δίφιλος δὲ μόνος ὕπτιος καλαβαλὼν ἑαυτὸν, εἰς τ' ὀροφὴν ἀνέβλεπεν, ἄχρι δὴ καμοῦσα ἐπαυσάμην. ΜΗΤ. Τὸ φιλῆσαι δὲ τ' Λαμπρίαν ἀληθὲς ἦν, καὶ τὸ μεταβᾶσαν περιπλέκεσθαι αὐτῷ; τί σιγᾷς; οὐκ ἔτι γὰρ ταῦτα συγγνώμης ἄξια. ΦΙΛ. Ἀντιλυπεῖν ἐβουλόμην αὐτόν. ΜΗΤ. Εἶτα οὐδὲ συνεκάθευδες, ἀλλὰ καὶ ἤδες, ἐκείνου δακρύοντος; οὐκ αἰδῇ, ὦ θύγατερ, ὅτι πτωχαί ἐσμεν, οὐδὲ μέμνησαι ὅσα παρ' αὐτοῦ ἐλάβομεν, ἢ οἷον δὴ τ' πέρυσι χειμῶνα διηγάγομεν ἄν, εἰ μὴ τοῦτον ἡμῖν ἡ Ἀφροδίτη ἔπεμψε; ΦΙΛ. Τί οὖν ἀνέχωμαι;

24ᵍ

[e] Καλικλίθην] Sic *Fl. J.* &c. Καλικλίθην *P. H.* [f] Ἐξαναστᾶσα] Al. ἀναστᾶσα *Coll.*

63. Αὐτὴ ἀναστᾶσα] Γραυ. ἐξαναστᾶσα. *G.*

65. Ἐπαληθεύειν] Ἀληθεύειν ποιῶν. *G.*

Adde hic *Alciphr.* I. Ep. 28. ἐπιῶ τὸν δεῖπνον ἀναπλήσας κῶμαι, ibique *Bergl.* p. 115. docentem erraſſe *Budaeum* & *Stephanum*, quia ἀναπλήσας ap. *Athenaeum* pro ἀναπλησθεὶς poni putarint. *J. F. R.*

66. Τυραννεῖν τὸ συμπ.] *Ter.* Adelphor.: *Ain, quaeſo, Aeſchine, tu hic regnum obtines?* *Barth.*

ἀλλὰ τοῦτο, ὑβριζομένη ὑπ' αὐτοῦ; ΜΗΤ. Ὀργίζου μὴ, μὴ ἀνθύβριζε δὲ· οὐκ οἶδα ὅτι ὑβριζόμενοι παύονται οἱ ἐρῶντες, καὶ ὅπως τιμῶσιν ἑαυτοῖς; σὺ δὲ πάνυ χαλεπὴ ἀεὶ τῷ ἀνθρώπῳ γεγένησαι, καὶ ὅρα μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν, Ἀποῤῥήξομεν πάνυ τείνουσα τὸ καλώδιον.

ergo, patiarne propter hoc me contumeliose ab illo tractari? MAT. Irascere, sed noli contra contumeliosa esse. An ignoras, qui amant, eos mox desistere a contumelia, ac se ipsos reprehendere? Tu vero aspera nimis semper in hominem fuisti. Et vide, ne, quod est in proverbio, nimium contendendo funem rumpamus.

IV.

ΜΕΛΙΤΤΑ ΚΑΙ ΒΑΚΧΙΣ.

ΜΕΛ.

ΕΙ τινα οἶδα, Βακχὶ, γραῦν, οἵαι πολλαὶ Θεσσαλαὶ λέγονται ἐπᾴδουσαι, καὶ ἐρασμίους ποιοῦσαι, εἰ καὶ πάνυ μισουμένη γυνὴ τυγχάνοι (ἴστως ὄναιο) φαρμακεύσασα ἥκέ μοι. ἁπαλὰ γὰρ ὅλα, καὶ τὰ χρυσία ταυτὶ προείμην ἡδέως, εἰ μόνον ἴδοιμι ἐπ' ἐμὲ αὖθις ἀναστρέψασα Χαρῖνον, μισήσασα Σιμμίχην, ὡς νῦν ἐμέ. ΒΑΚΧ. Τί φῄς; οὐκ ἔτι σύνεστιν, ἀλλὰ φασὶ τὴν Σιμμίχην, ὦ Μέλιττα, οἴχεσθαι Χαρῖνον, δι' ἣν τοσαύτας ὀργὰς τῶν γονέων ἐνέσχεθε, καὶ βουληθεὶς τὴν πλουσίαν ἐκείνην γῆμαι, πέντε προικὸς τάλαντα, ὡς ἔλεγον, ἀπιφερομένην; μέμνημαι γὰρ ταῦτά σε ἀκούσασα. ΜΕΛ. Ἅπαντα ἐκεῖνα οἴχεται, ὦ Βακχὶ, καὶ πέμπτην ταύτην ἡμέραν ἤδη ἑώρακα ὅλως αὐτὸν, ἀλλὰ πίνουσι φασὶ τῷ συνεφήβῳ Παμμένει αὐτός τε καὶ Σιμμίχη. ΒΑΚΧ. Δεινὰ, ὦ Μέλιττα, πέπονθας. ἀλλὰ τί καὶ ὑμᾶς διέστησεν; ἔοικε γὰρ καὶ μικρὸν τοῦτ' εἶναι. ΜΕΛ. Τὸ μὲν ὅλον οὐδὲ εἰπεῖν ἔχω. πρώην δὲ ἀνελθὼν ἐκ Πειραιῶς (καταληλύθει γάρ, οἶμαι, χρέος τι ἀπαιτήσων πέμψαν-

MELISSA ET BACCHIS.

MEL.

SI quam nosti, mea Bacchis, anum, quales esse in Thessalia multae dicuntur, quae incantent & amabiles praestent, si qua etiam valde exosa sit mulier; illa assumta, ita beata sis! ad me venito. Vestes enim integras & hoc aurum lubens abjiciam, modo videam redeuntem ad me Charinum odio Simmichen, uti nunc me, habere. BACCH. Quid ais? Non amplius tecum est, sed ad Simmichen, mea Melissa, transiit Charinus, propter quam tantas parentum iras sustinuit, divitem illam recusans ducere, quinque dotis talenta, uti dicebant, adferentem? Ista enim ex te audire memini. MEL. Abierunt ista, Bacchis, omnia: & quintus hic dies est, quod omnino illum non vidi: sed apud sodalem ipsius Pammenen bibunt ipse pariter ac Simmiche. BACCH. Indigna perpeteris, Melissa. Sed quid vos disjunxit? videtur enim non parvum quiddam illud esse. MEL. Totum nec ipsa habeo dicere. Sed nuper reversus ex Piraeeo (descenderat enim missu patris, debiti puto cujusdam exigendi

φ Σύνεστιν] Σύνεσε male *Fl.*

88. Ἀποῤῥήξομεν] Idem Proverbium apud *Aristenet.* Epist. 1. lib. 2. *J. B.*

19. Κεραμεικῷ] Duo Athenis fuisse Ceramica docet *Meursius*; unum intra urbem, de quo hic sermo, in quo prostabant scorta; alterum extra urbem, ubi sepeliri solebant, qui in bello occubuissent, *idem*, cum Academia de pop. Att. & alibi de Ceramico. *M. du S.*

49. Ἀλλ' εἴ τινα οἶσθα — γραῦν] Non opinor ista no-

di cauſſa) nec adſpexit me intrans, nec admiſit meo more aecurrentem, ſed amplecti volentem repellens, *Abi*, inquit, *ad nauclerum Hermotimum, aut ſcripta in parietibus in Ceramico lege, ubi nomina veſtra ignominiae cauſſa in pila proſcripta ſunt. Quem tu mihi*, inquam, *Hermotimum, aut quam pilam narras?* At ille nihil reſpondens, nec coenatus, averſus jacuit. Quas tu me putas admoviſſe illi machinas? amplexa ſum illum, convertere ad me ſtudui, dorſum averſi oſculata ſum. Ille vero ne qualitercumque quidem emolliri ſe paſſus, *At ſi mihi*, inquit, *diutius moleſta fueris, jam ſtatim, media licet nocte, abeo.* BACCH. Tamen noſti Hermotimum. MEL. At miſerius me viventem, quam nunc habeo, videas, ſi quem ego nauclerum novi Hermotimum. Verum ille ſub galli cantum ſurgens mane abiit. Ego memineram illum dicere in pariete ſcriptum nomen in Ceramico. Miſi ergo viſuram Acidem. At illa nihil invenit aliud, praeterquam hoc ſolum ſcriptum ad dextram introeuntium verſus portam geminam, *Meliſſa amat Hermotimum*, & paullo inferius iterum, *Nauclerus Hermotimus amat Meliſſam.* BACCH. Male ſedulos iſtos adoleſcentulos! Intelligo enim. Aegre aliquis volens Charino facere, inſcripſit, qui zelotypia ipſum laborare ſciret. Atque ille ſtatim credidit. Sicubi vero illum videro, alloquar. Puer adhuc eſt atque imperitus. MEL. Ubi autem illum tu videas? qui ſe cum Simmiche incluſerit? Parentes vero illum apud me adhuc quaerunt. Sed utinam, Bacchis, anum aliquam inveniam, uti dixi. Illa enim ſua

τοῦ τοῦ παλροὸς) ὅτε με προσέβλεψεν ἐσελθὼν, ὅτε προσήκαλο ὡς ἑθοῦ προσδραμοῦσαν, ἀποσεισάμενος δὲ ἀφιπλαχῆναι θέλουσαν, Ἄπιθι, φησὶ, πρὸς τὸ ναύκληρον Ἑρμότιμον, ἢ τὰ ἐπὶ τοίχων γεγραμμένα ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἀνάγνωθι, ὅπου καλεστηλίτευται ὑμῶν τὰ ὀνόματα. τίνα Ἑρμότιμον, τίνα, ἔφην, ἢ ποίαν πήλην λέγεις; ὁ δὲ οὐδὲν ἀποκρινάμενος, οὐδὲ δειπνήσας, ἐκάθευδεν ἀποτραφείς. πόσα οἴει ἐπὶ τοῦτον μεμηχανῆσθαί με ἀφιβάλλουσαν, ἐπιστρέφουσαν, φιλοῦσαν ἀπεστραμμένῳ τὸ μετάφρενον; ὁ δ' οὐδ' ὀπωστιοῦν ὑπεμαλάχθη, ἀλλ' εἴ μοι, φησὶν, ὅτι πλέον ὀχλήσεις, ἄπειμι ἤδη, εἰ καὶ μέσαι νύκτες εἰσίν. BAK. Ὅμως ἴδοις τὸν Ἑρμότιμον. ΜΕΛ. Ἀλλά με ἴδοις, ὦ Βακχὶ, ἀθλιώτερον ἀφίγμενον ἢ νῦν ἔχω, εἴ τινα ἐγὼ ναύκληρον Ἑρμότιμον οἶδα, πλὴν ἀλλ' ὁ μὲ ἔωθεν ἀπελήλυθει, τοῦ ἀλεκτρυόνος εὐθὺς ᾄσαντος ἀνεγρόμενος· ἐγὼ δὲ ἐμεμνήμην ὅτι κατὰ τοίχου τινὸς ἔλεγε καταγεγράφθαι τοῦνομα ἐν Κεραμεικῷ· ἔπεμψα οὖν Ἀκίδα κατασκεψομένην· ἣ δ' ἄλλο μὲν οὐδὲν εὗρε, τοῦτο δὲ μόνον ἐπιγεγραμμένον ἐσιόντων ἐπὶ τὰ δεξιὰ πρὸς τῷ Διπύλῳ, Μέλιττα φιλεῖ Ἑρμότιμον, καὶ μικρὸν αὖθις ὑποκάτω, Ὁ ναύκληρος Ἑρμότιμος φιλεῖ Μέλιτταν. BAKX. Ὦ τοῦ πεέργων νεανίσκων. συνίημι γάρ. λυπῆσαί τις θέλων τὸν Χαρῖνον, ἐπέγραψε ζηλότυπον ὄντα εἰδώς· ὁ δὲ αὐτίκα ἐπίστευσεν. εἰ δέ που ἴδοιμι αὐτὸν, προσλέξομαι. Ἄπειρός ἐστι, καὶ παῖς ἔτι. ΜΕΛ. Πῶς δ' ἂν ἴδοις ἐκεῖνον ὃς ἐγκλεισάμενος ἑαυτὸν, σύνεστι τῇ Σιμμίχῃ; οἱ γονεῖς δὲ ἔτι παρ' ἐμοὶ ζητοῦσιν αὐτόν. ἀλλ' εἴ τινα εὕροιμι, ὦ Βακχὶ, γραῦν, ὡς ἔφην, ἀποσώ-

ὁ Τοῦτον] Τούτῳ Fl.

notare aut bene verti ab utroque interprete *Sed ſi quam anum invenire poſſem*, aut ut alter, *habere*, quod nullius ponderis eſt in hac oratione; verum *ſed utinam invenirem vetulam?* quo ſenſu frequenter ea particula etiam ab Luciano ſumitur. In Prometheo. Εἰ γὰρ γένοιτο, ὦ Προμηθεῦ, ταῦτα. J. G.

52. Οὐ-

σώσοι γὰρ ἂν φανεῖσα. ΒΑΚΧ. Ἔστιν, ὦ φιλτάτη, ὅτι χρησίμη φαρμακὶς, Σύρα τὸ γένος, ὠμὴ ἔτι καὶ συμπεπηγυῖα, ἥ μοί ποτε Φανίαν χαλεπαίνοντα κἀκεῖνον εἰκῆ, ὥσπερ Χαρῖνος, διήλλαξε μετὰ μῆνας ὅλους τέσσαρας, [a] ὅτε ἐγὼ μὲν ἤδη ἀπεγνώκειν· ὁ δὲ ὑπὸ τῶν ἐπῳδῶν ἧκεν αὖθις ἐπ' ἐμέ. ΜΕΛ. Τί δὲ ἔπραξεν ἡ γραῦς, εἴπερ ἔτι μέμνησαι; ΒΑΚΧ. Λαμβάνει μὲν οὐδὲ [b] πολὺν, ὦ Μέλιττα, τὸν μισθὸν ἀλλὰ δραχμὴν, καὶ ἄρτον, καὶ ἐπικεῖσθαι δὲ δεῖ μετὰ τῶν ἁλῶν, καὶ ὀβολοὺς ἑπτὰ, καὶ [c] θεῖον, καὶ δᾷδα. ταῦτα δὲ ἡ γραῦς λαμβάνει, καὶ κρατῆρα κεκεράσθαι δεῖ, καὶ πίνειν ἐκείνην [d] μόνην. δεήσει δέ τι αὐτοῦ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι, οἷον ἱμάτια, ἢ κρηπῖδας, ἢ ὀλίγας τῶν τριχῶν, ἤ τι τῶν τοιούτων. ΜΕΛ. Ἔχω τὰς κρηπῖδας αὐτοῦ. ΒΑΚΧ. Ταύτας κρεμάσασα ἐκ παττάλου ὑποθυμιᾷ τῷ [e] θείῳ, πάττουσα καὶ τῶν ἁλῶν ἐπὶ τὸ πῦρ· ἐπιλέγει δὲ ἀμφοῖν τὰ ὀνόματα, καὶ τὸ ἐκείνου, καὶ τὸ σόν. εἶτα ἐκ τοῦ κόλπου προκομίσασα ῥόμβον, ἐπιστρέφει ἐπῳδήν τινα λέγουσα, ἐπιτρόχῳ τῇ γλώσσῃ, βαρβαρικὰ καὶ φρικώδη ὀνόματα. ταῦτα ἐποίησε τότε. καὶ μετ' οὐ πολὺ Φανίας ἅμα, καὶ τῶν συνεφήβων ἐπιτιμησάντων αὐτῷ, καὶ τῆς Φοιβίδος, ἣ συνῆν, πολλὰ αἰτούσης, ἧκέ μοι τὸ πλέον ὑπὸ τῆς ἐπῳδῆς ἀγόμενος. ἔτι δὲ καὶ τοῦτό με σφόδρα κατὰ τῆς Φοιβίδος τὸ μίσηθρον ἐδιδάξατο, τηρήσασαν τὸ ἴχνος ἐπὰν ἀπολίποι ἀμαυρώσασαν ἐπιβῆναι μὲν τῷ ἀριστερῷ ἐκείνης [f] τὸν ἐμὸν δεξιὸν, τῷ δεξιῷ δὲ τὸν ἀριστερὸν ἔμπα-

me praesentia servaret. BACCH. Est, carissima, praestantissima venefica, Syra genus, cruda adhuc & compacta, quae mihi Phaniam, cum asperum se & ipse, ut nunc tibi Charinus, temere mihi praeberet, reconciliavit post quatuor integros menses, ubi ille incantationum beneficio ad me jam desperatam rediit. MEL. Quid vero fecit anus, si adhuc meministi? BACCH. Capit mercedem non multam, Melissa, sed drachmam & panem. Et appositos esse oportet cum salibus etiam septem obolos & odores sacros, & facem. Haec quoque anus sibi aufert. Et poculum temperatum esse oportet, eamque solam illud ebibere. Oportet autem ipsius viri praesto esse aliquid, velut vestes, aut soleas, aut pilos paucos, aut quid ex eo genere. MEL. Habeo illius soleas. BACCH. Has de clavo suspensas suffitu ex odoribus facto imbuit, de sale etiam aliquid in ignem conjicit, pronuncians simul nomina utriusque, & ipsius, & tuum. Tum prolatum de sinu rhombum intorquet, carmen simul volubili lingua dicens, barbarica horribiliaque nomina. Haec tum fecerat, cum non ita multo post Phanias, sodalibus licet illum reprehendentibus, & multum rogante, quicum adhuc fuerat, Phoebide, ad me venit ab illo maxime incantamento adductus. Insuper vero illud mihi valde odii contra Phoebidem excitandi remedium commendavit, ut observatum illius vestigium, cum primum illud reliquisset, ipsa delerem, ita ut sinistro illius meus dexter *pes*, sinister autem contra dextro *vestigio* insisteret, dice-

a Ὅτι] Recte *J.* *B1.* Ὅτι *H.* Ὅ, τι *P.* *b* Πολὺν] Πολλὴν *J.* male. *c* Θεῖον] Restitui ex *Fl.* & *Barthio.* Θύον cett. male. *d* Μόνην] Μόνον *J.* & *V2.* Cett. in vulgato consentiunt. *e* Θείῳ] Sic *Fl.* Θύῳ cett. *f* Τὸν] Τὸ *Fl.* male.

52. Ὅ, τι χρησίμη] Ita distincte ex praecepto Grammaticorum scribere jubemur. Phrasis est cum superlativo tritissima, cum positivo rarissima. *M. du S.*

53. Ὠμὴ ἔτι] Vide notam nostram ad Μισθ. c. 21. *M. du S.*

61. Ἐπικεῖσθαι] Forsan ὑποκεῖσθαι. *F.G.*

62. Θεῖον] Sic *Fl.* uti *Barthius* emendare jubet Advers. p. 316. laudato loco, qui occurrit in Φιλοψ. c. 12. In reliquis libris θύον. *M. du S.*

Θεῖον] Conf. supra *Philops.* c. 12. & infra f. hujus Dial. *J. F. R.*

78. Αἰτούσης] Αἰτιώσης legendum videtur. *F. G.*

Αἰτούσης] Mendose, ni fallor, in omnibus legitur hic αἰτούσης, aut certe aliqua vox excidit; nam πολλὰ αἰ-

ceremque, *conscendi te, & superior sum!* ac feci quod praeceperat. MEL. Noli, noli cunctari, Bacchis. Voca mihi jam Syram. Tu vero, Acis, panem & odores, & reliqua omnia ad incantationem compara.

λιν, ἢ λέγειν, Ἐπιβέβηκά σοι, ἢ ὑπέρκαμαι εἰμὶ, ἢ ἐποίησα ὡς προσέταξε. ΜΕΛ. Μὴ μέλλε, μὴ μέλλε, ὦ Βακχὶ, κάλει ἤδη τὴν Σύραν, σὺ δὲ, ὦ Ἀχὶ, τὸν ἄρτον ἢ τὸ [f] θεῖον, ἢ τὰ ἄλλα πάντα πρὸς τὴν ἐπῳδὴν εὐτρέπιζε.

V.

CLONARIUM ET LEAENA.

ΚΛΩΝΑΡΙΟΝ ΚΑΙ ΛΕΑΙΝΑ.

CLON.

NOva de te, Leaena, audimus, Lesbiam Megillam, divitem, tui ut virum amore incensam, & coire vos; nescio quid inter vos peragentes. Quid hoc? erubuisti? verum dic an vera sint ista? LEA. Vera, Clonarion, sed pudet me: est enim absurdum quiddam. CLON. Per matrem Liberae, quid negotii est; aut quid sibi vult mulier? Quid vero facitis, cum una estis. Vides? non amas me: neque enim talia celares. LEA. Amo equidem, si quam aliam. Illa vero mulier vehementer mascula est. CLON. Nondum quid dicas intelligo, nisi forte quaedam mascula amica est. Tales enim Lesbi esse ajunt mulieres, quae viros quidem pati recusent, ipsae vero mulieribus fruantur ut viri. LEA. Tale quid est. CLON. Ergo, mea Leaena, illud ipsum quoque narra, quomodo tentaverit primum, quomodo ti-

ΚΑΩΝ.

ΚΑινὰ περὶ σῦ ἀκούομεν, ὦ Λέαινα, τὴν Λεσβίαν Μέγιλλαν τὴν πλουσίαν, ἐρᾶν σῦ ὥσπερ ἄνδρα, καὶ συνεῖναι [g] ὑμᾶς οὐκ οἶδ' ὅ, τι ποιοῦσας μετ' ἀλλήλων. τί τοῦτο; ἠρυθρίασας; ἀλλ' εἰπὲ εἰ ἀληθῆ ταῦτά ἐστιν. ΛΕΑΙ. Ἀληθῆ, ὦ Κλωνάριον· αἰσχύνομαι δὲ, ἀλλόκοτον γὰρ τί ἐστι. ΚΑΩΝ. Πρὸς τῆς κουροτρόφου τί τὸ πρᾶγμα, ἢ τί βούλεται ἡ γυνή; τί δὲ καὶ πράττετε ὅταν συνῆτε; ὁρᾷς; οὐ φιλεῖς με, οὐ γὰρ ἂν ἀπεκρύπτου τὰ τοιαῦτα. ΛΕΑΙ. Φιλῶ μὲν, εἰ καί τινα ἄλλην· ἡ γυνὴ δὲ δεινῶς ἀνδρική ἐστιν. ΚΑΩΝ. Οὐ μανθάνω ὅ, τι καὶ λέγεις, εἰ μή τις ἑταιρίστρια τυγχάνει οὖσα τοιαύτας γὰρ ἐν Λέσβῳ λέγουσι γυναῖκας, τοὺς ἀνδρῶν μὲν οὐκ ἐθελούσας αὐτὸ πάσχειν, γυναιξὶ δὲ αὐτὰς πλησιαζούσας, ὥσπερ ἄνδρας. ΛΕΑΙ. Τοιοῦτό τι. ΚΑΩΝ. Οὐκοῦν, ὦ Λέαινα, τοῦτο αὐτὸ καὶ διήγησαι, ὅπως μὲν ἐπείρα τὸ πρῶτον, ὅπως δὲ καὶ συνεπείσθης, καὶ

f Θεῖον] Rursus ex *Fl.* pro vulg. Θύον. g Ὑμᾶς] Recte *Fr. Fl. P.* Ἡμᾶς *J.*

αἰτούσης est Graece *magna petere*, cum dicere debuerit, *emixe, ut apud sese maneret, orante.* *M. du S.*

80. Μίσηθρον] Aliud odii poculum est apud *Origenem* lib. 7. contra Celsum, De utroque a me dictum alibi. *J. B.*

87. Τὸν ἄρτον, καὶ τὸ Θύον] *Casp. Barthius* putat legendum esse Θεῖον, & *sulphur* capiendum quod in lustrationibus & incantationibus prorsus usitatissimum erat veteribus, &c. vid. c. III. L. VII. Adversar. *Almel.*

88. Θεῖον] *Fl.* &c. *M. du S.*

97. Πρὸς τῆς κουροτρόφου] *Per Cererem. Hesych.* in κουροτρόφου· ὑφ' ἑτέρων δὲ ἡ Δημήτηρ. *AE. M.*

4. Ἑταιρίστρια] *Hesych.* Ἑταιρίστριαι, τριβάδες. *F. G.* Idem etiam habebat *AE. M.*

Ἑταιρίστρια] Vid. *Suid.* *M. du S.*

καὶ τὰ [a] μὴ ταῦτα. ΛΕΑΙ. Πότον τινὰ συγκροτοῦσα αὐτὴ, ἡ Δημώναξα ἡ Κορινθία, πλουσία δὲ ἡ αὐτὴ, καὶ ὁμότεχνος τῇ Μεγίλλῃ, παρειλήφασί με κιθαρίζειν αὐταῖς· ἐπεὶ δὲ ἐκιθάρισα, καὶ ἀωρὶ ἦν, καὶ ἔδει καθεύδειν, καὶ ἐμέθυον, Ἄγε δὴ, ἔφη, ὦ Λέαινα, ἡ Μέγιλλα, κοιμᾶσθαι γὰρ ἤδη καλὸν, ἐνταῦθα κάθευδε μεθ' ἡμῶν μέση ἀμφοτέρων. ΚΛΩΝ. Ἐκάθευδες; τὸ μὴ [b] ταῦτα τί ἐγένετο; ΛΕΑΙ. Ἐφίλουν με τὸ πρῶτον ὥσπερ οἱ ἄνδρες, οὐκ αὐτὰ μόνον προσαρμόζουσαι τὰ χείλη, ἀλλ' ὑπανοίγουσαι τὸ στόμα, καὶ προσέβαλλον, καὶ τοὺς μαστοὺς ἔθλιβον· ἡ Δημώναξα δὲ καὶ ἐδάκνε μικρὸν καταφιλοῦσα· ἐγὼ δὲ οὐκ εἶχον εἰκάσαι ὅ, τι τὸ πρᾶγμα εἴη. χρόνῳ δὲ ἡ Μέγιλλα ὑποθερμοῦ ἤδη ὄσα, τὴν [c] περούκην ἀφείλετο τῆς κεφαλῆς, ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία, καὶ προσφυὴς, καὶ ἐν χρῷ ὤφθη αὐτὴ, καθάπερ οἱ σφόδρα ἀνδρώδεις τῶν ἀθλητῶν ἀποκεκαρμένη· καὶ ἐγὼ ἐταράχθην ἰδοῦσα. ἡ δὲ, Ὦ Λέαινά, φησὶν, ἑώρακας ἤδη πώποτε καλὸν νεανίσκον; ἀλλ' οὐχ ὁρῶ, ἔφην, ἐνταῦθα

bi perſuaſum ſit, & quae ſequuntur. LEA. Convivium inſtituerat cum Corinthia Demonaſſa, divite & ipſa, atque eandem artem quam Megilla exercente: adſumſerant autem me, quae cithara ipſas oblectarem. Cum autem ceciniſſem, & ſerum eſſet, atque tempus eundi cubitum, eſſentque bene potae, *Age ſane, mea Leaena*, inquit Megilla, *dormiendi jam tempus eſt, hic apud nos cuba utrarumque media*. CLON. Accubuiſti ergo: deinde quid actum eſt? LEA. Oſculabantur me primum ut viri, non ipſa modo applicantes labia, ſed os etiam aliquantum aperientes: amplexabantur, opprimebant papillas: Demonaſſa autem interoſculandum etiam mordere. Ego vero, quid res ſibi vellet nondum conjicere. Tandem Megilla, quae jam incaluiſſet ficticiam de capite comam aufert: impoſitam autem habebat valde ſimilem & bene applicitam: atque apparet accurate ad ipſamque cutem, ut viriliores athletae, detonſa; ut ego ipſo adſpectu perturbarer. At illa, *Mea Leaena*, inquit, *vidiſtine jam pulchrum adeo juvenem? Ego vero*, inquam, *non video hic*

a Μετὰ ταῦτα] Sic *Fr. S. H. Fl.* &c. Μετὰ τοῦτο *P.* Μὴ ταῦτα *J.* b Ταῦτα] Abeſt in *J.* Adeſt in cett. c Περούκην] Recte *Fl. P. Fr. H. S.* Περίκλη male *Ven.* utraque. Alibi περίκλη.

11. Πότον] Πότος ὁ, *compotatio.* ποτὸς *potulentus, potabilis.* ποτὸν, τὸ, πόμα *potus.* F.G.

Πότον — συγκροτοῦσα] Supra T. 2. *Gall.* c. 12. Ὁ πότος συνεκροτεῖτο, ubi & de differentia nonnihil dictum. J.F.R.

20. Ἐφίλουν με τὸ πρῶτον] Haec & cætera hujus Dialogi interpretata ſunt ad *Petronium* ad haec verba: *commovebat valgiter labra.* J.B.

23. Μαστοὺς ἔθλιβον] *Plaut.* Pſeud.

Teneris labellis molles morſiuncula
Papillarum horridularum oppreſſiuncula.

Ovid. 1. Amor.

Forma papillarum quae fuit apta premi.

J.B.

24. Καὶ ἐδάκνε] *Plaut.* loc. cit. J.B.

27. Τὴν μὲν περούκην ἀφείλετο τῆς κεφαλῆς· Ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία καὶ προσφυὴς· καὶ ἐν χρῷ ὤφθη αὐτὴ, καθάπερ οἱ σφόδρα ἀνδρώδεις τῶν ἀθλητῶν ἀποκεκαρμένη] Auctoris mentem minime percepit interpres in his verbis: quae ſic Latina fecit: *galericulum quidem a capite removit, ipſa autem incumbebat ſimilis & aequiparanda athleta alicui vehementer virili & robuſto, & cute ad vivum detonſa.* deceptus fuit verbis: ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία καὶ προσφυὴς. quae de ipſa muliere intellexit, quum tamen de ejus coma adſcititia ſint intelligenda, & parentheſi potius includenda, hoc ſenſu: capiti demſit comam adſcititiam, quam impoſitam habebat valde ſimilem & aptam: *atque ipſa viſa eſt inſtar robuſtiſſimorum athletarum ad vivam usque cutem detonſa.* L.BOS.

Ibid. Περούκην] De comis adſcititiis copioſe dixi alibi, junge Cl. *Alexand.* Pæd. lib. 2. c. 11. *Artemid.* lib. 1. *Firmic.* Aſtro. c. 1. lib. 1. vide *Herald.* ad *Martial.* J.B.

Περούκην] Περίκλη *La perruque.* F.G.

Περούκην] Ut *Junt.* περίκλη, ita Lexicogr. viciſſim etiam adferunt περούκη hoc ſenſu; ſed & περόκη infra *Dial. Mer.* XII. ad fin. in plurimis & recte, ut credo, ſcribitur. Et ſic ap. *Poll.* bis fine varietate reperio. J.F.R.

28. Ὁμοία] Ἡ περόκη ſcilicet. F.G.

41. Τὸ ἀνδρεῖον] *Catullus: Et quaerendum unde, unde*

hic juvenem, Megilla. Noli me, inquit, *facere feminam. Megillus enim vocor, & olim duxi hanc Demonassam, & mea uxor est.* Risi ego hoc, Clonarium, &, *Tu igitur, Megille*, inquam, *quum vir sis, imprudentibus nobis, sicut de Achille dicunt, inter virgines delituisti? & illud habes quo viri censentur, & Demonassae facis, quod viri? Illud equidem*, inquit, *Leaena, non habeo: sed neque omnino illo indigeo: sed proprio quodam modo & multum jucundiore coëuntem me videbis. Ego, Numquid ergo*, inquam, *Hermaphroditus es, quales multi esse dicuntur, habens utraque?* Nempe adhuc, mea Clonarium, quid rei esset, ignorabam. *Non*, inquit, *sed omnino vir sum.* Hic ego: *Audivi*, inquam, *Boeotiam tibicinam, Ismenodoram, res patriae suae narrantem, cum diceret, fuisse quendam Thebis ex femina virum: fuisse eundem etiam patrem optimum: puto Tiresiam nomen illi fuisse. Numquid ergo tibi simile quid ipsi venit? Neutiquam*, ait, *mea Leaena: sed ita nata sum ut vos reliquae: sed animus, & libido, & reliqua*

ἐνταῦθα νεανίσκον, ὦ Μέγιλλα. Μὴ καταθήλυνέ με, ἔφη, Μέγιλλος γὰρ ἐγὼ λέγομαι, καὶ γεγάμηκα πρόπαλαι ταύτην Δημώνασσαν, καί ἐστιν ἐμὴ γυνή. ἐγέλασα, ὦ Κλωνάριον, ὅτι τούτῳ, καὶ ἔφην, Οὐκοῦν σὺ, ὦ Μέγιλλε, ἀνὴρ τις ὢν ἐλέλθεις ἡμᾶς, καθάπερ τὸν Ἀχιλλέα φασὶ [d] κρυπτόμενον ἐν ταῖς παρθένοις· καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἐκεῖνο ἔχεις, καὶ ποιεῖς τὴν Δημώνασσαν ὅπερ οἱ ἄνδρες. Ἐκεῖνο μὲν, ἔφη, ὦ Λέαινα, οὐκ ἔχω· [e] δέομαι δὲ οὐδὲ πάνυ αὐτοῦ. ἴδιον δέ τινα τρόπον ἡδίω συγγενόμενον ὁμιλοῦντα ὄψει με. ἀλλὰ μὴ Ἑρμαφρόδιτος εἶ, ἔφην, οἷοι πολλοὶ εἶναι λέγονται ἀμφότερα ἔχοντες; ἔτι γὰρ ἠγνόουν, ὦ Κλωνάριον, τὸ πρᾶγμα. Οὔ, φησὶν, ἀλλὰ τὸ πᾶν ἀνήρ εἰμι. Ἤκουσα, ἔφην ἐγὼ, τὴν Βοιωτίας αὐλητρίδα Ἰσμηνοδώρας, διηγουμένης τὰ [f] Ἐφέσια παρ' αὐτοῖς, ὡς γένοιτό τις ἐν Θήβαις ἐκ γυναικὸς ἀνήρ· ὁ δ' αὐτὸς καὶ μάντις ἄριστος, οἶμαι, Τειρεσίας τὄνομα. μὴ δὴ τι καὶ σὺ τοιοῦτο πέπονθας; ἔχειν, ὦ Λέαινα, ἔφη, ἀλλὰ ἐγεννήθην μὲν ὁμοία ταῖς ἄλλαις ὑμῖν· ἡ γνώμη δὲ, καὶ ἡ ἐπιθυμία, καὶ τἄλλα

d Κρυπτόμενον] Κρυπτόμενον *Gesn.* e Δέομαι] Δέομαι *F.* male. f Ἐφέσια] Nihil variant Edd. Ἡφαίστια *Palm.*

de foret nervosius illud. AE.M. Idem habet *Gujet.* ex quo omnia surripuisse *Meursium* video. *J.F.R.*

51. Ἐφέσια] Quid intellexerit per τὰ ἐφέσια, non facile est divinare, ea vox alibi non legitur. Nihil igitur certi a me exspectes, conjecturas nudas tibi proponam. Si bene se habet ea lectio, videtur ab ἐφεσὶς ea vox deduci debere: est autem vestis quaedam species, quae superinduebatur. *Suidas* μανδύας & βίρρον interpretatur, & ὕφασμα ἐξ αἰγείων τριχῶν, alii χλαμύδα, alii χλανὶς vertunt. Quidquid tamen fuerit, quoniam ab eo genere vestis τὰ ἐφέσια dicuntur, suspicor eas vestes texi solitas a mulieribus simul adunatis, quae texendo fabulas lepidas ad vices narrabant, ut fallerent tempus, & laborem, quae ob id ἐφέσια διηγήματα dicebantur. Sic Nostrates dicunt *les contes du veilleri*: at forte mendosa est ea vox, & legendum vel ἐφ' ἑστίαν, i. e. *ad lares, ad focum*, vel Ἡφαίστια ob eandem rationem, i. e. quae ad ignem hyeme narrantur, nam (ut notum est) Ἥφαιστος saepe pro igne sumitur, & erant Ἡφαίστια fabulae, quae ad Vulcanum seu ignem assidentes foeminae nendo vel texendo narrabant in Vulcani festo, quod Athenis Ἡφαίστια, ut ex Andocide patet in sermone de mysteriis. Haec ego tentabundus ut in tenebris. Tu forte meliora, Lector, cogitabis, utinam & nobis impertiaris. *J.P. a G.*

Ἐφέσια] Vide an festum notet. *M. du S.*

Ἐφέσια] Festa fortasse. *F.G.* Marg. *Paris.* „ *Ephe-*
„ *stris* vestimenti genus militaris est, unde Ephestria
„ derivari videntur. Utrum autem poëma, aut can-
„ ticum, aut etiam festum aliquod apud Thebanos
„ fuerit, dubitari potest. *J.F.R.*

Ibid. Τὰ Ἐφέσια παρ' αὐτοῖς] Cum illud παρ' αὐτοῖς vix possit aliorsum referri, quam ad Boeotos in Βοιωτίᾳ comprehensos; idque ipsum παρ' αὐτοῖς ad ἐφέσια adjunctum sit proxime, neque trahi ad aliud possit: putavi nihil esse commodius, dum quid melius adferatur, quam legere τὰ ἐφέσια, & intelligere *domestica, patria, memorabilia & singularia patriae suae.* Ἐφέσιον esse, qui eandem nobiscum Vestam colat, eosdem lares, penates &c. habeat, notum *J.M.G.*

λα πάντα, ἀνδρός θ' ἕξι μοι, καὶ ἱκανὴ γῆν σοι, ἔφην, ἐπιθυμία. πάρεχε γῆν, ὦ Λέαινα, εἰ ἀπιστεῖς, ἔφη, καὶ γνώσῃ οὐδὲν ἐνδεέσας με τῶν ἀνδρῶν. ἔχω γάρ τι ἀντὶ τοῦ ἀνδρείου, ἀλλὰ πάρεχε, ὄψει γάρ. παρέσχον, ὦ Κλωνάριον, ἱκετεύσης πολλὰ, καὶ ὄρμον τινά μοι δόσης τῶν πολυτελῶν, καὶ ὀθόνας τῶν λεπτῶν. εἶτα ἐγὼ μέν, ὥσπερ ἄνδρα περιελάμβανον· ἡ δὲ ἐποίει τε, καὶ ἐφίλει, καὶ ἥδυνε, καὶ ἐδόκει μοι ἐς ὑπερβολὴν ἥδεσθαι. ΚΛΩΝ. Τί ἐποίει, ὦ Λέαινα; ἢ τίνα τρόπον; τοῦτο γὰρ μάλιστα εἰπέ. ΛΕΑΙ. Μὴ ἀνάκρινε ἀκριβῶς, αἰσχρὰ γάρ· ὡς μὰ τὴν Οὐρανίαν, οὐκ ἂν εἴποιμι.

omnia in me viri ſunt. Igitur ſatis tibi eſt, inquam, *libido? Quin tu praebe*, inquit, *Leaena, ſi fidem mihi non habes, &, nihil me inferiorem eſſe viris, intelliges. Habeo enim pro illo virili aliquid: ſed praebe: videbis enim.* Praebui, Clonarium, multum ſupplicanti, & monile mihi donanti pretioſum, atque lintea tenuiſſima. Tum ego illam uti virum complexa ſum: illa fecit, baſiavit, anhelavit, atque ſupra modum delectari mihi viſa eſt. CLON. Quid ergo fecit, aut quomodo? Hoc enim dic maxime. LEA. Noli curioſe exquirere: turpicula enim. Quare, ita me Caeleſtis Venus, non dixerim.

VI.

ΚΡΩΒΥΛΗ ΚΑΙ ΚΟΡΙΝΝΑ.

CROBYLE ET CORINNA.

ΚΡΩΒ.

Ω Κόρινν', ὡς μὲ ὑπάνυ δεινὰν ἦν [b] ὃ ἐνόμιζες, τὸ γυναῖκα γενέσθαι ἐκ παρθένου, μεμάθηκας ἤδη, μὴ μειρακίῳ μὲ ὡραίῳ χρησομένην, μισθὸν δὲ τὸ πρῶτον μίσθωμα κομισαμένην, [c] ἐξ ἧς ὅρμον αὐτίκα ὠνήσομαί σοι. ΚΟΡ. Ναὶ [d] μαννάριον. ἐχέτω δὲ καὶ ψῆφους τινὰς πυραυγεῖς, οἵαν ὁ Φιλαίνιδός ἐστιν. ΚΡΩΒ. Ἔσται ταῦτα· ἄκουε δὲ καὶ τἄλλα παρ' ἐμοῦ, ἃ σε χρὴ ποιεῖν, καὶ ὅπως προσφέρεσθαι τοῖς ἀνδράσιν. ἄλλη μὲν

CROB.

IGitur, mea Corinna, quam non valde formidandum fuerit, quod putabas, mulierem fieri ex virgine, jam didiciſti: quae cum pulchro adoleſcentulo fueris, & minam mercedem primam abſtuleris, de qua monile jam ſtatim tibi emam. COR. Ita ſane mea matercula. Habeat vero etiam lapillos aliquot ignei coloris, quale eſt Philaenidis. CROB. Erit tale. Audi vero ex me, quae facienda tibi ſunt reliqua, & quomodo viri tractandi ſint. Nec alia enim no-

a Περιελάμβανον] Περιελάμβανον *J.* male. b Ὃ] Conſtans lectio. c Ἐξ] Ἐς male *J.* ſola. d Μαννάριον] Μανάριον marg. *A*.

60. Πάρεχε] *Ariſtoph.* Καιδὴς πυρίξω, κἀγὼ ἐχὶ προσπαίσομαι. *AE.M.*

71. Οὐρανίαν] Subaudi Ἀφροδίτην. Infra (*Dial.* VII. init.) θύσαι μὲ τῇ Παυσιλύπῃ δίμνοι λευκὴν μηκάδα· τῇ Οὐρανίᾳ δὲ οὐ κάτωθεν δίμηλον. *F.G.*

Οὐρανίαν] Venerem. V. notam ad *Dial.* VII. *M.du S.*

72. Ὡς δόμιζες] In omnibus libris noſtris legebatur hic ὃ, quod neceſſario ſic mutandum fuit. *M.du S.*

Ὡς ἰόμως] Ὡς ἰόμην. edi voluit *Solan.* me non obtemperante, neque Codd. addicentibus. *quod putaſſi* enim aeque rectum ac *ceu putaſſi*, eoque magis rectum, quum tam prope ὡς praecedat. *J.F.R.*

77. Μαννάριον] A μάννα, i. e. μάμμη, ut videtur, ductum eſt μαννάριον. Τῇ μάννᾳ autem cognatum videtur τοῖς νάννος, νάννη, ἄννις, *Heſych.* Νάννας, τὸ ἀπὸ μητρὸς ἢ τῆ πατρὸς ἀδελφόν. οἱ δὲ τὴν τούτου ἀδελφήν. Νάννη μητρὸς ἀδελφή. Ἄννις μητρὸς ἢ πατρὸς μήτηρ. Νάννη & ἄννις πρόπαν *maternum* notare videtur, & νάννος *paternum*, ut & νάνος, unde Italicum *Nonno*. *F.G.*

Μαννάριον] Sic iterum *Dial.* VII. uſurpat. *M.du S.*

82. Ἀνοτρέφη] Ex utraque *Ven.* Reliqui libri impreſſi

nobis est, filia, vitae tolerandae ratio. Sed hos jam duos annos, ex quo pater tuus, jam felix, obiit, non nosti quam tenuiter ac misere vixerimus? cum autem ille vive-8 ret, omnium rerum nobis erat copia: aerariam enim officinam exercebat, magnumque ipsius erat in Piraeeo nomen: estque audire dejerantes omnes, non futurum post Philinum fabrum alium. At post mortem 9 illius, primo quidem forcipes & incudem, & malleum duabus minis vendidi, de quibus viximus. Deinde nunc texendo, nunc deducendo subtemen, aut stamen nendo, aegre paravi nobis cibaria. Te autem, filia 95 mea, alui, spem expectans. COR. De mina dicis? CROB. Non. Sed ita rationes subducebam, te ubi ad hanc aetatulam perveniisses, me quidem alituram esse, te ipsam vero exornaturam facile, & futuram divitem, & vestimenta habituram purpurea, atque ancillas. COR. Quomodo dicebas mater? aut quid tibi vis? CROB. Si cum adolescentulis una sis, & bibas cum illis, & mercede concumbas. COR. Ut Lyra illa, filia Daphnidis? CROB. Ita sane. COR. At illa meretrix est. CROB. Nihil istoc mali. Nam tu quoque dives eris ut ista, & multos amatores habebis. Quid ploras, Corinna? Non vides, quot, & quanto in honore sint meretrices, & quas opes accipiant? Daphnidem enim ego novi, o bona Adrastea! pannis ante; vesti-

ἡμῖν ᵉ ἀποτροφὴ τοῦ βίου οὐκ ἔστιν, ὦ θύγατερ, ἀλλὰ δύο ἔτη ταῦτα ἐξ οὗ τέθνηκεν ὁ μακαρίτης σου πατὴρ, οὐκ οἶδα ὅπως ἀπεζήσαμεν; ὅτε δὲ ἐκεῖνος ἔζη, πάντα ἦν ἡμῖν ἱκανά. ἐχάλκευε γάρ, καὶ μέγα ἦν ὄνομα αὐτοῦ ἐν Πειραιεῖ, καὶ πάντων ἐστὶν ἀκοῦσαι διομνυμένων, ἢ μὴν μὰ Φιλῖνον μηκέτι ἔσεσθαι ἄλλον χαλκέα. μὰ δὲ τὸν τελευτήσαντος τὸ μὲν πρῶτον ἀποδόμην τὰς πυράγρας, καὶ τὴν ἄκμονα, καὶ σφύρα δύο μνῶν, ἀπὸ τούτων διετράφημεν. εἶτα νῦν μὲν ὑφαίνουσα, νῦν δὲ κρόκην κατάγουσα, ἢ στήμονα κλώθουσα, ἐπορίζομεν τὰ σιτία μόλις, ἔσοσκον δέ σε, ὦ θύγατερ, τὴν ἐλπίδα θρεμμένη. ΚΟΡ. Τὴν μνᾶν λέγεις; ΚΡΩΒ. Οὐχ· ἀλλὰ ἐλογιζόμην ὡς τηλικαύτη γενομένη, θρέψεις μὲ ἐμὲ, σεαυτὴν δὲ καλλωπισμένη ῥᾳδίως, καὶ πλουτήσεις, καὶ ἐσθῆτας ἕξεις ἁλουργεῖς, καὶ θεραπαίνας. ΚΟΡ. Πῶς, ἔφης, μῆτερ, ἢ τί λέγεις; ΚΡΩΒ. Συνοῦσα μὲν τοῖς νεανίσκοις, καὶ συμπίνουσα μετ' αὐτῶν, καὶ συγκαθεύδουσα ὅτῳ ἐμοὶ δοκῇ. ΚΟΡ. Καθάπερ ἡ Δάφνιδος θυγάτηρ Λύρα; ΚΡΩΒ. Ναί. ΚΟΡ. Ἀλλὰ ἐκείνη ἑταίρα ἐστίν. ΚΡΩΒ. Οὐδὲν τοῦτο δεινόν. καὶ σὺ γὰρ πλουτήσεις ὡς ἐκείνη, καὶ πολλοὺς ἐραστὰς ἕξεις. τί ἐδάκρυσας, ὦ Κόρινν; οὐχ ὁρᾷς ὁπόσαι, καὶ ὡς σεμνοπρεπεῖς εἰσιν αἱ ἑταῖραι, καὶ ὅσα χρήματα λαμβάνουσι; τὴν Δάφνιδα γὰρ ἐγὼ οἶδα, ὦ φίλη Ἀδράστεια, ῥάκη, πρὶν αὐτὴν ἀκμάσαι

ᵉ Ἀποτροφὴ] Recepi ex *J.* & *Pa.* Ἀποτροφὴ cett. *f* Αἱ ἑταῖραι] In *J.* αἱταῖραι.

pressi corrupte λὸτροφὴ. Sic *Dem. Phil.* I. 104. C. *M. duS.*

91. Σφῦραν] Σφῦρας forte. *F.G.*

93. Κρόκιλο κατάγουσα] *Lanam trahens*, unde *trahium* τολύπη. *Gl. Ph.* *F.G.*

95. Ἐλπίδα θρεμμένη] Hanc phrasin probaturus *L. Bos* in Ep. ad *Hebr.* 2. 13. & haec Luciani adferens, παραμίαν ἐλπίδα, scribit, errante calamo; nam θρεμμένη ego in omnibus reperio, & si θρεμμένην legi voluisset, id indicasset. Sed de θρεμμένην movendo ne cogitare quidem debuit aut potuit. *J.F.R.*

96. Τὴν μνᾶν] Τὸ πρῶτον μίσθωμα. *F.G.*

12. Δάφνιδα] Δαφνίδα scribendum videtur. *F.G.* Quare? quia ὁ Δάφνις viri nomen, ac differentiae caussa femineum nomen ἡ Δαφνὶς vult formari, uti ἡ δαφνὶς, *laurea*, vel *bacca lauri*; quod probo; licet ob consensum Edd. nil mutarim. Alias Δάφνη. Nymphae nomen ubique obvium, Δαφνὶς minus frequentatum: sed solent illa mulierum in ις. esse oxytona, ut Θυαλλὶς, Θαΐς, Βακχίς. Vid. *Alciphr.* I. Ep. 39. quare *Gujeto* omnino adsentior, ut res sit parvi. *J.F.R.*

σαι τ' ὥραν, πρεσβεβλημένην, ἀλλὰ νῦν ὁρᾷς οἵα πρόεισι, χρυσὸς, καὶ ἐσθῆτες εὐανθεῖς, καὶ θεράπαιναι τέτταρες. ΚΟΡ. Πῶς δὲ ταῦτα ἐκτήσαλο ἡ Λύρα; ΚΡΩΒ. Τὸ μὲν πρῶτον καλακοσμοῦσα ἑαυτὴν εὐπρεπῶς, καὶ εὐχαλὴς οὖσα, καὶ φαιδρὰ πρὸς ἅπαντας, οὐκ ἄχρι τοῦ χαγχάζειν ῥᾳδίως, καθάπερ σὺ εἴωθας, ἀλλὰ μειδιῶσα ἡδὺ καὶ ἐπαγωγὸν, εἶτα προσομιλοῦσα δεξιῶς, καὶ μήτε φενακίζουσα εἴ τις προσέλθοι ἢ προπέμψειε, μήτε αὐτὴ ἐπιλαμβανομένη τῶν ἀνδρῶν. ἦν δέ ποτε καὶ ἀπέλθῃ ὅτι δεῖπνον λαβοῦσα μίσθωμα, ὅτε μεθύσκει (καταγέλαστον γάρ, καὶ μισοῦσιν οἱ ἄνδρες τὰς τοιαύτας) ὅτε ὑπερεμφορεῖται τοῦ ὄψου ἀπειροκάλως, ἀλλὰ προσάπτεται μὲν ἄκροις τοῖς δακτύλοις, σιωπῇ δὲ τὰς ἐνθέσεις οὐκ ἐπ' ἀμφοτέρας προβύει τὰς γνάθους, πίνει δὲ ἡρέμα, καὶ χανδὸν ἀλλ' ἀναπαυομένη. ΚΟΡ. Καὶ εἰ διψῶσα, ὦ μῆτερ, τύχοι; ΚΡΩΒ. Τότε μάλιστα, ὦ Κόρινν, καὶ ὅτε πλέον τοῦ δέοντος φθέγξεται, ὅτε ὑποσκώπτει τινὰ τῶν παρόντων, εἰς μόνον δὲ τὸν μισθωσάμενον βλέπει· καὶ διὰ τοῦτο ἐκεῖνοι φιλοῦσιν αὐτήν. καὶ ἐπειδὰν κωμάζῃ δέοι, ἀσελγὲς οὐδὲν, οὐδὲ ἀμελὲς ἐκείνη ἂν τι ἐργάσαιτο, ἀλλὰ ἐξ ἅπαντος ἓν τοῦτο θηρᾶται, ὡς ὑπαγάγοιτο, καὶ ἐρασὴν ποιήσειεν ἐκεῖνον· ταῦτα γὰρ αὐτὴν ἅπαντες ἐπαινοῦσιν. εἰ δὴ καὶ σὺ ταῦτα ἐκμάθοις, μακάριαι καὶ ἡμεῖς ἐσόμεθα. ἐπεὶ τά γε ἄλλα πολὺ αὐτῆς.

tam, quam ad maturam viris aetatem perveniſſet. Sed nunc vides, qualis prodeat; aurum, veſtis florida, ancillae quatuor. COR. Quomodo vero illa ſibi Lyra paravit? CROB. Primo quidem decenter ſe ornavit, bene compoſita, & jucunda ad omnes, non eo usque ut in cachinnos facile ſolveretur, quod tu ſoles, ſed ſuave quiddam & illecebroſum ſubridens: deinde dextre verſata eſt *cum hominibus*, ut nec illuderet plane, ſi quis adiret ipſam vel deduceret, nec vero ipſa viros invaderet. Si quando autem mercede conducta eat in convivium, nec inebriatur (deriſui enim illud opportunum, & oderunt viri ſi qua talis ſit) neque cibis, tanquam inſueta bonarum rerum, ſe ingurgitat; ſed extremis modo digitis attingit, ac ſilentio *ſumit* bucceas, non in utramque malam infercit: bibit autem placide, non uno hauſtu, ſed interquieſcens. COR. Etiam ſi forte ſitiat, mater? CROB. Tum vel maxime, mea Corinna. Neque plus quam opus eſt loquitur, neque in praeſentium quemquam dicta jacit, ſed ſolum illum qui ſe conduxit, adſpicit. Et ob haec illi amant ipſam. Et cum cubitum eundum eſt, nihil illa laſcivum, nihil indecens egerit, ſed unum illud venatur undique, ut in poteſtatem illum redigat, & ſuum faciat amatorem. Propter haec enim omnes illam laudant. Si ergo tu etiam iſta diſcas, beatae nos quoque erimus: quandoquidem quod ad reliqua, multum

23. Προπέμψειε] Μεταπέμψει fors. F.G.

24. Ἐπιλαμβ.] An prenſans? F.G.

41. Ταῦτα γάρ] Subaudi λέγε. F.G.

44. Παραπολὺ αὐτῆς. ἀπ' ἰδὼν] Apoſiopeſis eſt. Volebat laudare pulchritudinem filiae ſuae, qua multum Daphnidem ſuperet. Sed in mentem venit Adraſtea, Nemeſis, Rhamnuſia, invida laudibus. Itaque abrumpit orationem. Eodem pertinere puto, ut non legamus ἄλλο, ſed ἀπ' id eſt ἀλλά. Sed non multum refert. J.M.G.

Παραπολὺ αὐτῆς] I. e. πλέον αὐτῆς, ſ. πλείονα ἔχουσα ἢ αὐτή. F.G. Immo καλλίων ſupplendum, quod ſtudio ſupprimit mater: & ab comparativo illo pendet genitivus, alioqui πολὺ ſimpliciter cum genitivo junctum ſignificare fere contrarium, ut πολὺ ἐλάττων, ſpe minus, vid. *Viger.* de Idiotiſm. p. 520. vel potius *Budd.* Comm. p. 129. J.F.R.

64. Ἂν ἴτι τοιοῦτον] Totus hic Dialogus plane ſimilis epiſtolae 36. L. I. *Alciphronis*, quod non fugit doctiſſ. *Berglerum*, qui poteſt conſuli p. 160. ſeqq. J.F.R.

66. Τῇ Πανδήμῳ] Cognomenta Veneris, Pandemus & Urania. ἀμφοτέρας γάρας, ἡ μὲ Πάνδημος, ἡ δὲ Οὐρανία. ἢ τινι Οὐρανίᾳ τετέρμιστο τὸ κῆπος. αἴτια δὲ Πανδήμου, διὰ τὸ τῆς ζωῆς συμπαρεῖναί τι ἐν πολλοῖς τῇ Ἀφροδίτῃ ἀκρατές. διάκειται δὲ τῇ Οὐρανίᾳ, διὰ τὸ σωφρονίστερον, καὶ ὅτι ὑπὸ ζυγὸν ἄγεται τὸ ζῷον ἐκ τῶν ἀφύτων, ἃ τὴν γάμιμον τῆς γαμετῆς ὑπομένουσι συζυγίαν. ὡς πλουσιώτερα δὲ

tam tu ista . . . . Verum nihil, cara Adrastea! dico: vivas solum! COR. Dic mihi, mater, qui nos conducunt, omnesne tales sunt, qualis Eucritus, quicum heri cubui? CROB. Non omnes, sed alii quidem meliores, alii vero jam viriles; alii forma non satis a natura felici. COR. Etiam cum his cubare oportebit? CROB. Ac maxime, filia; hi quidem plura etiam largiuntur. Formosi vero solum illud, formosi volunt esse. Tibi vero semper sit cura majoris lucri, si vis brevi tempore mulieres omnes dicere digito te monstrata, *Nonne vides Crobyles Corinnam filiam? Quam supra fidem dives est, ut ter beatam matrem praestitit.* Quid ais? facies ista? facies, novi ego; & facile principatum tenebis omnium. Nunc vero lotum abi, si forte hodie quoque venerit adolescentulus, Eucritus: certe promisit.

45 ἄλλο οὐδέν, ὦ Φίλη Ἀδράστεια, φημί, ζῴης μόνον. ΚΟΡ. Εἰπέ μοι, ὦ μῆτερ, οἱ μισθάμενοι πάντες τοιοῦτοί εἰσιν, οἷος ὁ Εὔκριτος, μεθ' ἧς χθὲς ἐκάθευδον; ΚΡΩΒ. Οὐ πάντες, ἀλλ' ἔνιοι μέν ἀμείνους, οἱ δὲ 50 ἤδη ἀνδρώδεις. οἱ δὲ καὶ τὸ πάνυ μορφῆς εὐφυῶς ἔχοντες. ΚΟΡ. Καὶ τούτοις συγκαθεύδειν δεήσει; ΚΡΩΒ. Μάλιστα, ὦ θύγατερ· ὅτι μὴ τοῦτοι καὶ πλείονα διδόασιν· οἱ καλοὶ δὲ αὐτὸ μόνον καλοὶ θέλουσιν εἶναι. 55 σοὶ δὲ μελέτω ἀεὶ τοῦ πλείονος, εἰ θέλεις ἐν βραχεῖ λέγειν ἁπάσας, ἐνδειξάσας σε τῷ δακτύλῳ, οὐχ ὁρᾷς τὴν Κόρινναν τὴν τῆς Κρωβύλης θυγατέρα, ὡς ὑπερπλουτεῖ, καὶ τρισευδαίμονα πεποίηκε τὴν μητέρα; τί φής; 60 ποιήσεις ταῦτα; ποιήσεις, οἶδα ἐγώ, καὶ [a] προέξεις ἁπασῶν ῥᾳδίως· νῦν δ' ἄπιθι [b] λουσομένη, εἰ ἀφίκοιτο καὶ τήμερον τὸ μειράκιον ὁ Εὔκριτος, ὑπισχνεῖτο γάρ.

VII.

MATER ET MUSARIUM. ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΜΟΥΣΑΡΙΟΝ.

MAT.

SI talem adhuc unum amatorem inveniamus, Musarium, qualis est Chaereas, immolare oportebit Populari *Veneri* albam capellam, Caelesti vero & Hortensi buculam unicuique, & coronare divitiarum do-

ΜΗΤ.

65 ΑΝ [c] ἔτι τοιοῦτον ἐραστὴν εὕρωμεν, ὦ Μουσάριον, οἷος ὁ Χαιρέας ἦν, θῦσαι χρὴ τῇ Πανδήμῳ δεήσει λευκὴν μηκάδα, τῇ Οὐρανίᾳ δὲ, καὶ τῇ ἐν κήποις δάμαλιν ἑκατέρᾳ, στεφανῶσαι δὲ καὶ τὴν πλουτοδότειραν,

a Προέξεις ἁπασῶν] Πράξεις ἁπάσης Coll. b Λουσομένη] Λουσομένη Fl. c Ἔτι] Δ' ἔτι Fl. recte, credo, ut iait. Dial. seq. & XIII.

45. Ἀδράστεια] Ἀδράστειαν λέγουσι δαίμονα εἶναι τῶν πάνυ μεγάλα ἐγκαυχωμένων ἐπιτυγχάνουσαν. V.

61. Πράξεις ἁπάσης ῥᾳδίως.] G.

68. Πλουτοδότειραν] Γῆν. G.

a ἤδη ἐσίν. Sic ad oram Mſ. Regii, quam notam sequitur Cod. Memmian. dum dicit μηκάδα esse sacrificium τῆ Παυδήμῳ, ἀπὸ τοῦ πρὸς συνουσίαν καλλωπισμοῦ, καὶ δάμαλιν τῆ Οὐρανίᾳ, ἀπὸ τοῦ ὑπὸ ζυγὸν τετάχθαι. J. B.

Ibid. Παυδήμῳ] Vide notam noſtram ad Ἀπορρ. c. 11. & Δημ. c. 13. M. du S.

67. Οὐρανίᾳ] Itane? Uraniae etiam faciebant meretrices? Atqui castior illa Venus perhibebatur. V. supra finem Dial. V. de utraque Ven. *Pausanias* p. 203. 34. M. du S.

Ibid. Τῇ ἐν κήποις] Veneri, de qua dictum est supra ad Εἰκ. c. 4. & 6. M. du S.

68. Πλουτοδότειραν] An Aphroditen? F. G. Immo *Cererem*. Vid. Cl. *Hemsterh.* T. I. *Tim.* c. 21. No. 58. ubi

ξαν, καὶ ὅλως μακάριαι καὶ τρισευδαίμονες ἐσόμεθα. νῦν ὁρᾷς γῦν τῷδε τῷ νεανίσκῳ ἡλίκα λαμβάνομεν, ὃς ὀβολὸν μὲ ἀδεπώποτέ σοι δέδωκεν, οὐκ ἐσθῆτα, οὐχ ὑποδήματα, οὐ μῦρον ἀλλὰ προφάσεις ἀεὶ, καὶ ὑποσχέσεις, καὶ μακραὶ ἐλπίδες, καὶ πολὺ τὸ ἐὰν ὁ πατὴρ, καὶ εἰ κύριος γένοιμαι τῶν πατρῴων, καὶ πάντα σά. σὺ δὲ καὶ ὀμωμοκέναι αὐτὸν φῂς, ὅτι νόμῳ [a] σε γαμετὴν ποιήσεται. ΜΟΥΣ. Ὤμοσε γάρ, ὦ μῆτερ, τὼ θεαῖν, καὶ τὴν [b] Πολιάδα. ΜΗΤ. Καὶ πιστεύεις δηλαδή; καὶ ἅμα τοῦτο πρώην οὐκ ἔχοντί σοι καλαθεῖναι συμβολὴν, τὸ δακτύλιον δέδωκας ἀγνοούσης ἐμοῦ· ὁ δὲ ἀποδόμενος κατέπιε, καὶ πάλιν τὰ δύο ταῦτα ἐνώτια τὰ Ἰωνικὰ, ἕλκοντα ἑκάτερον δύο Δαρεικούς, ἃ σοι [c] ὁ Χῖος Πραξίας ὁ ναύκληρος ἐκόμισε [d] ποιησάμενος ἐν Ἐφέσῳ. ἐδεῖτο γάρ Χαιρέας ἔρανον σὺν ἐφήβοις ἀπενεγκεῖν. ὀθόνας γὰρ καὶ χιτωνίσκους, τί ἂν λέγοιμι; καὶ ὅλως Ἑρμαΐου τι ἡμῖν, καὶ μέγα ὄφελος συμπέπλωκεν οὗτος. ΜΟΥΣ. Ἀλλὰ καλὸς, καὶ ἀγένειος, καὶ φησὶν ἐρᾶν, καὶ δακρύει, καὶ Δεινομάχης καὶ Λάχητος υἱός ἐστι τῶν [e] Ἀρεοπαγίτων, καὶ φησὶν ἡμᾶς γαμήσειν, καὶ μεγάλας ἐλπίδας ἔχομεν

natricem *Junonem* : atque in universum beatae ac ter felices erimus. Nunc enim vides quantum accipiamus ab hoc juvene, qui obolum nondum unum tibi dederit, non vestem, non calceos, non unguentum; sed *apud illum* excusationes semper, & promissiones, & longae spes, & multum illud *Si pater*, & *Si dominus paternorum fuero!* & *Tua erunt omnia!* Tu vero etiam jurasse illum tibi dicis, se legitimam sibi uxorem te ducturum. MUS. Juravit enim, Mater, per Liberas & Custodem urbis. MAT. Tu credis nimirum! & propterea nuper symbolam quam daret non habenti anulum imprudente me dedisti? quem ille venditum abliguriit; & rursus duo illa monilia Ionica Daricos unumquodque duo pendentia, quae tibi Chius ille Praxias nauclerus attulerat, cum fieri ea Epheſi curasset: oportebat enim Chaeream eranum conferre cum sodalibus. Vela enim & tunicas quid dicam? Sane missus a Mercurio thesaurus, & magnum lucrum hic nobis homo oblatus est. MUS. Sed pulcher est, & imberbis, & amare se dicit, & lacrimatur, & Dinomaches Lachetisque Areopagitae filius est: & se ducturum nos promittit, & magnas ab eo spes habemus, modo senex

a Σε] Neglexit *Fl.* b Πολιάδα] Sic *Fl. J. P.* B1. &c. Πολιάδος B2. c Ὁ Χῖος] Omisit O. d Ποιησάμενος] An πριάμενος; *Pell.* e Ἀρεοπαγ.] Ἀρειοπ. hic Edd. omnes, quae alias o praeferunt.

81. Συμβολὴν] Ὁ ἔρανος. *V.*

ubi id ex *Orphei* H. 39. addito & hoc Luciani, probat. *J.F.R.*

75. Ἐὰν ὁ πατὴρ] Subaudi θύσειε, θύοι. *F.G.*

79. Κατὰ ταῖν θεαῖν] Ad oram Mſ. Regii ſcriptum erat κόρη & Δήμητρα αἱ θεαὶ, ἡ δὲ Ἀθηνᾶ ἡ Πολιὰς, ὅρκος δὲ τοῦτο Ἀθηναίων ὡς & Λακεδαιμονίων οἱ Διόσκουροι αἱ & ὀμνύουσιν, ἢ τὼ Σιὼ. *J.B.*

Κατὰ ταῖν θεαῖν] Cererem & Proſerpinam intelligi, idque mulierum non virorum jusjurandum fuiſſe, docet *Spanh.* ad Callim. p. 658. f. & ſeq. Sic ἐ μὰ τὼ Θεὼ. *Non, per Cererem & Proſerpinam*, Chorus mulierum ap. *Ariſtoph.* in Theſm. vſ. 725. *J.F.R.*

Ibid. Ταῖν θεαῖν] Vide *Spanh.* ad Callim. 655. *M.du S.*

Ibid. Πολιάδα] An meretriciam etiam Deam cum Scholiaſte Minervam faciemus? V. 16. *Spanh.* Ego mallem Καλιάδα. Vide tamen Συμπ. c. 32. neque meretriciam Deam ſtatuere neceſſe eſt. *M.du S.*

Πολιάδα] Sic recte etiam infra *Conviv.* c. 32. *J.F.R.*

81. Καλαθεῖναι συμβολὴν] Hac de re copioſe vir Clar. *Iſaacus Caſaubonus* ad Athen. *J.B.*

83. Καὶ πάλιν τὰ δύο] Subaudi δίδωκας, ἀπὸ κοινοῦ. *F.G.*

85. Ὁ Χῖος] Deeſt a Mſſ. *J.B.*

86. Ποιησάμενος] Πριάμενος legit Interpres. *F.G.*

87. Ἐδεῖτο γὰρ Χαιρέας] Interpres legit, ἐδεῖ γὰρ Χαιρέαν. *F.G.* Scilicet *debebat coenam — dependere*, dederat *Micyl.* Sed non abit inde Cl. *Geſn.* Neque video quin ἐδεῖτο hic eodem redeat. Si enim *indigebat* (ſcil. his donis) *ad coenam* reddideris, vel, ſimpliciter, *indi-*

nex *moriens* conniveat. MAT. Ergo, Mu-
sarium, cum opus erit ſoleis, & poſtulabit
ſutor didrachmum, dicemus illi, *Pecuniam quidem non habemus, habe tibi vero aliquantum ſpei a nobis:* & ad piſtorem eadem: & cum mercedem habitationis exigemur, *Expecta*, dicemus, *dum Laches Colyttea* (tribu) *moriatur: ſolvemus enim tibi poſt nuptias.* Nonne te pudet, quae ſola meretricum nec inaurem, nec monile, nec Tarentinulam habeas? MUS. Quid ergo, Mater, num illae feliciores me aut pulchriores ſunt? MAT. Non: ſed prudentiores, & norunt artem meretriciam: neque verbulis credunt & adoleſcentulis, in extremis labris jusjurandum habentibus. Tu vero fidelis es, & viri amans, neque admittis quemquam, ſolum praeter Chaerean: & nuper ille ex Acarnania ruſticus cum veniret, imberbis & ipſe, minas ferens duas (vini enim pretium patris miſſu acceperat) tu illum quidem ſuperbe rejeciſti, cubas autem cum tuo Chaerea Adonide. MUS. Quid ergo? oportebat relicto Chaerea recipere operarium iſtum, hircum olentem? Laevis mi-

95 πας' αὐτῆ, ἢν ὁ γέρων μόνον καλαμύσῃ. ΜΗΤ. Οὐκοῦν, ὦ Μυσάριον, ἐὰν ὑποδήσασθαι δέῃ, ἢ ὁ σκυτοτόμος αἰτῇ τὸ δίδραχμον, ἐρῶμεν πρὸς αὐτόν, Ἀργύριον μὲν οὐκ ἔχομεν, σὺ δὲ τῆς ἐλπίδων [f] ὀλίγας πας' ἡμῖν λάβε· ἢ πρὸς τὴν ἀλφιτοπώλην τὰ αὐτά· ἢ ἢν τὸ ἐνοίκιον αἰτώμεθα, Περίμεινον, φήσομεν, ἕως' ἂν Λάχης ὁ Κολυτῆθεν ἀποθάνῃ· ἀποδώσομεν γάρ σοι μετὰ τὸν γάμον. οὐκ αἰσχύνῃ μόνη τῶν ἑταιρῶν οὐκ ἐλλόβιον, οὐχ ὅρμον, οὐ Ταραντινίδιον ἔχουσα; ΜΟΥΣ. Τί οὖν, ὦ μῆτερ, ἐκεῖναι εὐτυχέστεραί μου, ἢ καλλίους εἰσίν; ΜΗΤ. Οὐκ, ἀλλὰ συνετώτεραι, ἢ ἴσασιν ἑταιρίζειν. οὐδὲ πιστεύουσι ῥηματίοις, ἢ νεανίσκοις ἐπ' ἄκρῳ τῷ χείλει τὸν ὅρκον ἔχουσι· σὺ δὲ εἶ πιστὴ, ἢ φίλανδρος, οὐδὲ προσίῃ ἄλλον τινὰ, ὅτι μὴ μόνον Χαιρέαν· ἢ πρώην ὅτε ὁ γεωργὸς ὁ [g] Ἀχαρνανεὺς ἦκε δύο μνᾶς κομίζων, ἀγένειος ἢ αὐτὸς (οἶνον δὲ τιμὴν ἀπειλήφει τῷ πατρὶ πέμψαντος) σὺ δὲ ἐκεῖνον μὲν [h] ἀπεμύκτισας, καθεύδεις δὲ μετὰ τοῦ Ἀδώνιδος Χαιρέου. ΜΟΥΣ. Τί οὖν; ἐχρῆν Χαιρέαν καλαλείψασαν ὑποδέξασθαι τὸν ἐργάτην ἐκεῖνον κινάδρας ἀπόζοντα; λεῖός μοι, φασὶ, Χαι-

f Ὀλίγας] Omiſit O. *g* Ἀχαρνανεὺς] Sic *Fl Ald. H. P.* Ἀχαρνανεὺς *J.* & *V2.* Ἀχαρνεὺς marg. *A1.* Ἀχαρνεὺς *Guiet.* & *Menag.* *h* Ἀπεμύκτισας] Ἀπεμυκτήρισας *Pell.*

digebat conferre, i. e. opus ei erat ſymbolam conferre, quid interefit? Et ſi ἴδι legas, idne imperſonale cum nominativo conſiſtere poteſt? *J.F.R.*

88. Ὀβόνας γὰρ] Subaudi ὦ δέσποινα, ut ſupra. *F.G.*

Ὀβόνας γὰρ] Malim δὴ pro γὰρ, quia eodem ſpiritu jam dixit γὰρ. Sed eſto muliebris ſermo, per me licet. At alibi ſatis eleganter Noſtro loquuntur mulieres. *J.F.R.*

97. Δίδραχμον] Vide *Dial.* XIV. Ubi bis pretium idem notatur. *M. du S.*

99. Ὀλίγας] Deeſt in Mſſ. *J.B.*

6. Ταραντινίδιον] Vid. rurſus, ſi operae exiſtimas, *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 160. *J.F.R.*

13. Προσίῃ] Pro προσιοῖσθαι Attice. *F.G.*

14. Ἀχαρνανεὺς] Ἀχαρνεὺς omnino leg. videtur. *F.G.* & *AE.M.* Quare? An quia ſyllaba abundat, aut Ἀχαρνάνια adſpirate ſcribendum Ἀχαρνάνια? minime. Nam Ἀχαρνάνας vocatos ἀφ' τὸ ἀκούρους φυλάττειν τὰς κεφαλὰς, quod caput non tonderent, tradit *Strabo* X. p. 465. (714.) quid ergo? Ἀχαρνεὺς volunt hunc vocari ab Atticae δήμῳ vel oppido Ἀχαρναὶ dicto, unde certe Ἀχαρνεὺς formandum, vid. *Cellar.* Geogr. Ant. p. 937. Quod ut recte judicant *Guiet.* & ejus compilator *Menagius*, ita ſine Codd. ope mihi nihil mutare licet. *J.F.R.*

17. Ἀπεμύκτισας] Nondum, puto, alias obſervatum verbum. Suſpicatur Cl. *Jenſius* legendum eſſe ἀπεμύχθισας· cum μυχθίζω ſit apud *Heſychium*, μυκτίζω nusquam compareat. Ita ἐχθῦσαι τοῖς ἰχτῖσι ſubſtitutum ivimus ſupra in Διψαδ. c. 3. Sed quidquid ſit de forma verbi: cognatum eſſe τῷ μυκτῆρι & τῷ ἀπομύττειν, non dubito, & ſignificare *ſuperbe & cum ſtrepitu quodam inflatarum exploſarumque narium aliquem rejicere.* *J.M.G.*

21. Κινάδρας] *Heſych.* κινάδρας, δυσωδίαν τοῦ τράγου. *F.G.*

Χαιρέας, καὶ χοιρίσκος [a] Ἀκαρνάνιος. ΜΗΤ. Ἔστω. ἐκεῖνος ἀγροῖκος, καὶ πονηρὸν ὀσπνεῖ· τί καὶ Ἀντιφῶντα τὸν Μενεκράτους μνᾶν ὑπισχνούμενον, οὐδὲ τοῦτον ἐδέξω, οὐ καλὸς ἦν, καὶ ἀστεῖος ἡλικιώτης Χαιρέας; ΜΟΥΣ. Ἀλλ' ἠπείλησε Χαιρέας ὀσφάξειν ἀμφοτέρους, εἰ λάβοι με ποτὲ μετ' αὐτοῦ. ΜΗΤ. Πόσοι δὲ καὶ ἄλλοι ταῦτα ἀπειλοῦσιν; οὐκοῦν ἀνέραστος σὺ μενεῖς διὰ τοῦτο, καὶ [b] σωφρονήσεις, καθάπερ οὐκ ἑταίρα, ἡ δὲ Θεσμοφόρου ἱερειά τις οὖσα; ἐῶ τἄλλα, σήμερον Ἀλῶα ἴσως· τί δέ σοι δέδωκεν ἐς τὴν ἑορτήν; ΜΟΥΣ. Οὐκ ἔχει, ὦ ματαίριον. ΜΗΤ. Μόνος οὗτος οὐ τέχνην εὗρεν ὅπῃ τὸν πατέρα, οὐκ οἰκέτην καθεῖρεν ἐξαπατήσουσαν, οὐκ ὀπὸ τῆς μήτρως ᾔτησεν ἀπειλήσας ὀποπλευσεῖσθαι στρατευσόμενος, εἰ μὴ λάβοι; ἀλλὰ κάθηται ἡμᾶς ὀπτρίβων, μήτε αὐτὸς διδούς, μήτε παρὰ τῶν διδόντων ἐῶν λαμβάνειν; σὺ δὲ οἴει, ὦ Μυσάριον, ὀκτωκαίδεκα ἔτη ἀεὶ ἔσεσθαι; ἢ τὰ αὐτὰ φρονήσειν Χαιρέαν, ὅταν πλουτῇ μὲν αὐτὸς, ἡ δὲ μήτηρ γάμον πολυτάλαντον ἐξεύρῃ αὐτῷ; μνησθήσει [c] οἴει τότε τῶν δακρύων, ἢ τῶν φιλημάτων, ἢ τῶν ὅρκων, πόντε ἴσως τάλαντα προικὸς βλέπων; ΜΟΥΣ. Μνησθήσει ἐκεῖνος· δεῖγμα δὲ, ὡς οὐδὲ νῦν γεγάμηκεν, [d] ἀλλὰ καλαναγκαζόμενος καὶ βιαζόμενος ἠρνήσατο. ΜΗΤ. Γένοιτο μὴ ψευδής, ἀναμνήσω δέ σε, ὦ Μυσάριον, τότε.

hi Chaereas, & porcellus, quod est in proverbio, Acarnanius. MAT. Esto. Agrestis iste, & male olet. Cur etiam Antiphontem Menecratis F. qui minam pollicebatur, neque hunc recepisti? non pulcher erat, & urbanus, aequalis Chaereae? MUS. At minatus erat Chaereas, se interfecturum utrumque, si quando me cum illo deprehendisset. MAT. Quot vero alii minantur eadem? Num igitur tu amatorum expers manebis propterea, & pudica eris, quasi non meretrix esses, sed legiferae *Cereris* sacerdos. Mitto reliqua: sunt arealia hodie: quid vero dedit tibi diei festi caussa? MUS. Non habet, *quod det*, Matercula. MAT. Solus ille non invenit aliquam ad patrem machinam? non servum immisit deceptorem? non a matre petiit minatus se militatum enavigaturum, nisi accipiat? Sed desidet, nos atterit, neque dans ipse quidquam, neque accipere ab his, qui offerunt, patiens. Tu vero putas, Musarium, duodeviginti annorum te semper futuram? aut eundem animum fore Chaereae, cum dives ipse erit, mater autem multorum illi talentorum nuptias inveniet? Memor erit tum, putas, lacrumarum, & basiorum, jurisjurandi, quinque forte dotis talenta ubi viderit? MUS. Memor sane erit. Argumentum ejus rei hoc est, quod nondum duxit uxorem, sed urgentibus, vim quasi parantibus, negavit. MAT. Utinam non mentiatur. Sed tum te, Musarium, admonebo.

AM-

a Ἀκαρνάνιος] Et sic *Fl.* notante *Solan.* b Σωφρονήσῃς] Sic *P. S.* aliaeque. Σωφρονήσῃς *H.* Σωφρονήσῃς *J.* & *Fr.* Σωφρενεῖς *Fl.* Σωφρονήσεις *Pell.* c Οἴει] Ἔτι οἴει O. d Ἀλλὰ] Ὅσα marg. *A1.*

33. Σήμερον Ἀλῶα ἐστὶ] Ἀλῶα, ἑορτή ἐστιν Ἀθήνησιν, μυστήρια ἔχουσα, * Δήμητρος καὶ Κόρης καὶ Διονύσου, ἐπὶ τῇ τομῇ τῆς ἀμπέλου, καὶ τῇ γεύσει τοῦ οἴνου, καὶ τῶν ἄλλων καρπῶν. Φιλόχορος δέ φησιν ὀνομασθῆναι ἀπὸ τοῦ τότε τοὺς ἀνθρώπους τὰς ἀλετρίδας περὶ τὰς ἅλως ποιεῖσθαι. *V.*

* Δήμητρος] Emendante *Solano*, Δήμητρες Edita. Idem τὰς ante ἀνθρώπους inseruit, & verbum ultimum ποιεῖσθαι restituit, quod ποιῆσθαι male legebatur.

Ibid. Λεῖος μοι] De hoc Proverb. *Erasm.* *J. B.*

Λεῖος — Χαιρέας] Vid. Diction. *Baylii* T. I. p. 41. col. 1. *M. V. La Croze.*

22. Ἀκαρνάνιος] Ἀχαρνὺς forte. *F. G.*

24. Ἀποστεῖ] Ἀποστείτω legendum. *F. G.*

32. Θεσμοφόρου ἱερεία] I. e. quia Cereris sacerdotes caste vivere debebant, vid. Illustr. *Spanh.* ad Callim. p. 662. *J. F. R.*

33. Ἀλῶα]

VIII.

AMPELIS ET CHRYSIS.

A M P.

SI quis vero, mea Chrysis, neque zelotypus est, neque irascitur, neque alapam inflixit unquam, aut comam abscidit, aut discidit vestem; illene adhuc amator est? CHRYS. Numquid ergo, Ampelis, haec sola amantis argumenta? AMP. Sane quam calidi viri haec *sunt*. Nam reliqua, oscula & lacrimae, & jusjurandum frequens, & adventus creber, incipientis amoris signum & adhuc nascentis: at ignis totus a zelotypia est. Itaque si te quoque, ut ais, colaphis mulcat Gorgias, & zelotypus est, bona spera, & semper eadem facere illum, opta. CHRYS. Eadem? Quid ais? semper eum mihi dare alapas? AMP. Non istuc: sed indigne eum ferre, nisi ad ipsum solum respicias. Quandoquidem si non amaret, quid tandem, alium te amatorem habente, irasceretur? CHRYS. Sed neque habeo equidem alium. At ille temere suspicatus est, amari me a divite, eo quod casu quodam illius aliquando mentionem injeci. AMP. Etiam hoc jucundum, si a divitibus coli te suspicetur: ita enim magis etiam aegre feret, & honorem suum in eo putabit agi, ne rivales ipsum superent. CHRYS. Verum enim vero hic solum irascitur, & infligit alapas, caeterum dat nihil. AMP. At dabit. Zelotypis enim vel maxime dolet. CHRYS. Nescio

Α Μ Π.

[e] Εἴ τις δὲ, ὦ Χρυσὶ, μήτε ζηλοῦπεῖ, μήτε ὀργίζεται, μήτε ἐρράπισέ πώποτε, ἢ ἀπεκείρατο ἢ τὰ ἱμάτια ἀπεῖχεν, ἔτι ἐραστὴς ἐκεῖνός ἐστιν; ΧΡΥΣ. Οὐκοῦν ταῦτα μόνα ἐρῶντος, ὦ Ἀμπελί, δείγματα; ΑΜΠ. Ναὶ, ταῦτ' ἀνδρὸς θερμοῦ. ἐπεὶ τἄλλα, φιλήματα, καὶ δάκρυα, καὶ ὅρκοι, καὶ τὸ πολλάκις ἥκειν, ἀρχομένου ἔρωτος σημεῖον, καὶ φυομένου ἔτι· τὸ δὲ πῦρ ὅλον ἐκ τῆς ζηλοτυπίας ἐστίν. ὥστε εἰ καὶ σέ, ὡς φῄς, ὁ Γοργίας ῥαπίζει, καὶ ζηλοῦπεῖ, χρηστὰ ἔλπιζε, καὶ εὔχου ἀεὶ τὰ αὐτὰ ποιεῖν. ΧΡΥΣ. Τὰ αὐτά; τί λέγεις ἀεὶ ῥαπίζειν με; ΑΜΠ. Οὐχὶ, ἀλλ' ἀνιᾶσθαι, εἰ μὴ πρὸς μόνον αὐτὸν βλέποις. ἐπεὶ εἰ μὴ ἐρᾷ γε, τί ἂν ἔτι ὀργίζοιτο, εἰ σύ τινα ἕτερον ἐραστὴν ἔχοις; ΧΡΥΣ. Ἀλλ' οὐδὲ ἔχω ἔγωγε. ὁ δὲ μάτην ὑπέλαβε τὸν πλούσιόν μου ἐρᾶν, διότι ἄλλως ἐμνημόνευσά ποτε αὐτοῦ. ΑΜΠ. Καὶ τοῦτο ἡδὺ τὸ, ὑπὸ πλουσίων οἴεσθαί σπουδάζεσθαί σε. οὕτω γὰρ ἀνιάσεται μᾶλλον, καὶ φιλοτιμήσεται, ὡς μὴ ὑπερβαλοίντο αὐτὸν οἱ ἀντερασταί. ΧΡΥΣ. Καὶ μὴν οὗτός γε μόνον ὀργίζεται, καὶ ῥαπίζει· δίδωσι δὲ οὐδέν. ΑΜΠ. Ἀλλὰ δώσει· ζηλότυποι γὰρ καὶ μάλιστα [f] λυπηθήσονται. ΧΡΥΣ. Οὐκ οἶδ' ὅπως

[e] Εἴ τις] Ὅς τις *Fl.* [f] Λυπηθήσονται] Sic legi in omnibus, addit *Solan.*

33. Ἀλλὰ] Conf. supra *Dial. Meretr.* I. pr. *J.F.R.*
34. Μαντάριον] Leg. fort. ταντάριον, ut supr. (*Dial.* VI.) Aut μαντάριον est a μάω, μάσσω, μάττω, quod idem est τῷ μάμμαι. *F.G.*
41. Οἶει] In Mss. ἔστι. *J.B.*
55. Περιέκειρεν] Vid. Cl. *Hemsterh.* ad T. I. *Tim.* §. 4. p. 107. *J.F.R.*
68. Ἐρᾷ γε] Ἔρα γε legend. videtur. *F.G.*
71. Πλούσιον] Aut nomen ipsum hoc statuendum; aut excidit aliud nomen ante πλούσιον. *M. du S.*
73. Ὑπὸ πλουσίων — σπουδάζεσθαι] Pluribus hanc phrasin probat Doctiss. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. Ep. 29. p. 120. persuadetque & illic σπουδασθῆναι ὑπὸ σοῦ, non ut vulgo, λπὸ σοῦ legendum. Habuimus idem supra, *Rhet. Praec.* c. 23. ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι. *J.F.R.*
78. Ζηλότυποι] Corrupta haec verba censeo. *M. du S.*

ὅπως ῥαπίσματα λαμβάνειν βούλει με, ὦ Ἀμπελίδιον. ΑΜΠ. Οὔκ, ἀλλ', ὡς οἶμαι, μεγάλοι ἔρωτες γίγνονται, ἢ εἰ [a] πύθοιτο ἀμελεῖσθαι· εἰ δὲ πιστεῦσαι μόνον ἔχειν, ὑπομαραίνεταί πως ἡ ἐπιθυμία. ταῦτα λέγω πρὸς σέ, εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν [b] ἑταιρίσασα· σὺ δὲ [c] ὀκτωκαιδεκαέτης, οἶμαι, ἢ ἔλαττον, ὅσα τυγχάνεις. εἰ βούλει δέ, καὶ διηγήσομαί σοι ἃ ἔπαθόν ποτε, ἃ πάνυ πρὸ πολλῶν ἐτῶν. ἦρα μοι Δημόφαντος ὁ δανειστής, ὁ κατόπιν οἰκῶν τὴν Ποικίλης. ὃς οὐδὲ πώποτε πλέον πέντε δραχμῶν δέδωκε, καὶ ἠξίου δεσπότης εἶναι. [d] ἦρα δέ, ὦ Χρυσί, ἐπιπόλαιόν τινα ἔρωτα, ὅτε ἐπιπλέοντος, ὅτε δακρύων, ὅτε ἀωρὶ παραγιγνόμενος ἐπὶ τὰς θύρας, ἀλλ' αὐτὸ μόνον συνεκάθευδέ μοι ἐνίοτε, καὶ τοῦτο ἀφ' μακρῷ. ἐπειδὴ δὲ ἐλθόντα ποτὲ ἀπέκλεισα (Καλλιάδης γὰρ ὁ γραφεὺς ἔνδον ἦν, δέκα δραχμὰς πεπομφώς) τὸ μὲν πρῶτον ἀπῆλθέ μοι λοιδορησάμενος. ἐπεὶ δὲ πολλαὶ μὲν διῆλθον ἡμέραι, ἐγὼ δὲ οὐ προσέπεμπον, ὁ Καλλιάδης δὲ ἔνδον ἦν [e] αὖθις, ἐκθερμαινόμενος ἤδη τότε ὁ Δημόφαντος, καὶ αὐτὸς ἀναφλέγεται εἰς τὸ πρᾶγμα, καὶ ἐπιστὰς ποτε, ἀνεῳγμένην τηρήσας τὴν θύραν, ἔκλαεν, ἔτυπτεν, ἠπείλει φονεύσειν, διερρήγνυε τὴν ἐσθῆτα, ἅπαντα ἐποίει, καὶ τέλος τάλαντον δοὺς, μόνος εἶχεν ὀκτὼ ὅλους μῆνας· ἡ γυνὴ δὲ αὐτοῦ

cur alapas accipere me velis, mea Ampelidium. AMP. Non. Sed ut arbitror magni amores etiam sic fiunt, si se putet *amator* negligi. Si vero solus potiri se credat, marcescit quodam modo cupiditas. Haec ad te dico, quae viginti totos annos meretriciam vitam colui, tu vero duodeviginti annos, aut minus etiam vixisti. Si vis, narrabo tibi quae quondam mihi ante annos non ita multos acciderunt. Amabat me Demophantus danista, qui post Poecilen habitat. Hic neque unquam plus quinque drachmis dederat, & herus esse postulabat. Amabat autem, Chrysis, amorem quendam in summo tantum innatantem, nec ingemiscens, neque lacrimans, neque intempesta nocte veniens ad fores; sed solum hoc agebat, ut interdum mecum cubaret, idque sat longis intervallis. Cum vero advenientem aliquando excluſissem, Calliades enim pictor intus erat, qui drachmas decem miserat, primo quidem conviciatus mihi abiit. Cum vero multis interjectis diebus non mitterem ego; Calliades autem intus esset rursus: tum demum incalescens Demophantus & ipse ad eam rem inflammatur: & cum adstans aliquando apertam observasset januam, ploravit, pulsavit, interfecturum se minatus est, vestem discidit, fecit omnia: ac tandem talento dato, solus me habuit menses octo integros. Uxor autem ipsius di-

[a] Πύθοιτο] Πείθοιτο *Fl.* sola. [b] Ἑταιρίσασα] Ἐτερίσασα *Fl.* [c] Ὀκτωκαιδεκαέτης] Nil mut. Edd. [d] Ἦρα δὲ] Ἦρα μοι marg. *A1.* [e] Αὖθις] Omittit *Fl.*

82. Μεγάλοι] Corruptum etiam hunc locum censeo. *Fl.* quidem πείθοιτο habet, sed neque sic sana erant omnia. *M. du S.*

86. Σὺ δὲ ὀκτωκαιδεκαέτης, οἶμαι, ἢ ἔλαττον ὅσα τυγχάνεις] Perspicue legendum ὀκτωκαιδεκαέτις. Fit sermo ad meretricem. *J. J.*

Ὀκτωκαιδεκαέτης] Recte monuit Cl. *Jensius*, hanc vocem emaculandam, quod nos sedulo fecimus. *M. du S.*

93. Ἦρα δὲ] Ἦρα μοι esse in *Fl.* additum erat in marg. *Ald.* Falso; nam *Fl.* ἦρα δὲ diserte habet cum aliis. Ergo aliunde illam varietatem accepit, aut aberravit, verba ex versu praeced. huc festinanti oculo referens. At mutato nihil opus esse patet ex jam praemisso ἦρα μοι Δημόφ. Cui μοι iterato subjicere minus hic elegans quam δὲ. *J. F. R.*

98. Ἀπέκλεισα] *Olear.* ad *Philostr.* I. p. 20. n. 20. *J. F. R.*

Ibid. Καλλιάδης] Quanquam ficta fere haec nomina sunt, Callinum petere videri potest, de quo Ἀπαιδ. c. 2. *M. du S.*

5. Ἀναφλέγεται] Sic excludendo & aemulatione languidum adolescentis amorem resuscitat meretrix ap. *Alciphr.* I. 37. p. 168. ubi de hoc artificio plura *Bergl.*

dictare omnibus, me venenis in furorem illum egiſſe : nempe venenum illud zelotypia fuit. Itaque tu etiam, Chryſis, utere eodem in Gorgiam veneno ; dives enim erit adoleſcentulus, ſi quid patri illius accideriſ.

πρὸς ἄπαντας ἔλεγεν, ὡς ὑπὸ φαρμάκων ἐκμήναιμι αὐτόν. τὸ δὲ ἦν ἄρα ζηλοτυπία, τὸ φάρμακον. ὥστε, ὦ Χρυσὶ, καὶ σὺ χρῶ ὅπῃ τὴν Γοργίαν τῷ αὐτῷ φαρμάκῳ. πλουσίου δὲ ὁ νεανίσκος ἔσται, ἤν τι ὁ πατὴρ αὐτοῦ πάθῃ.

IX.

DORCAS, PANNYCHIS, PHILOSTRATUS, POLEMO.

ΔΟΡΚΑΣ, ΠΑΝΝΥΧΙΣ, ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ, ΠΟΛΕΜΩΝ.

D O R C.

PEriimus, hera, periimus! E bello rediit Polemo, dives, ut ajunt. Vidi autem illum ipſa quoque: ſagum purpura praetextum fibula confixum habet, & pediſſequos ſimul multos. Et amici ut viderunt, ſalutandi cauſſa ad ipſum concurrere: interea famulum conſpicata a tergo ſequentem, qui cum illo peregre abfuerat, interrogavi, & cum ſalutaſſem prius, *Dic mihi*, inquam, *Parmeno, ut egiſtis nobis, & utrum dignum quidpiam bellis habentes reverſi eſtis?* PAN. Non oportebat hoc ſtatim: ſed iſta, *Cum ſalvi rediiſtis, multas gratias agimus Diis, & hoſpitali praeſertim Jovi, & Minervae bellicae. Hera autem ſemper in-*

Δ O P K.

Ἀπολώλαμεν, ὦ κεχλημμένη, ἀπολώλαμεν, ὁ Πολέμων ἀπὸ [f] τῆς στρατείας ἀνέστρεψε πλουτῶν, ὡς φασιν· ἑώρακα δὲ κἀγὼ αὐτὸν, ἐφεστρίδα περιπόρφυρον ἐμπεπορπημένον, καὶ ἀκολούθους ἅμα πολλούς. καὶ οἱ φίλοι, ὡς εἶδον, συνέθεον ἐπ' αὐτὸν ἀσπασόμενοι. ἐν τοσούτῳ δὲ τὴν θεράπαιναν ἰδοῦσα κατόπιν ἑπόμενον, ὃς συναποδεδημήκει μετ' αὐτοῦ, ἠρόμην, [g] καὶ, εἰπέ μοι, ἔφην, ὦ Παρμένων, ἀσπασαμένη πρότερον αὐτὸν, πῶς ἡμῖν ἐπράξατε, καὶ εἴτι ἄξιον τῶν πολέμων ἔχοντες [h] ἐπανελήλυθατε; ΠΑΝ. Οὐκ ἔδει τοῦτο εὐθύς, ἀλλ' ἐκεῖνα, Ὅτι σῷ ἐσώθητε, πολλὴ χάρις τοῖς θεοῖς, καὶ μάλιστα τῷ ξενίῳ Διΐ, καὶ Ἀθηνᾷ [i] στρατείᾳ· ἡ δέσποινα δὲ ἐπυνθάνετο ἀεὶ, τί πρᾶτ-

ΔΟΡΚΑΣ] Bene *B. Fl. P. S.* &c. ΔΟΡΙΣ. ΠΑΝ. ΔΟΡΚΑΣ &c. *F. Fr.* & *H.* *f* Τῆς στρατείας] Στρατιᾶς *Fl.* & ſine artic. *g* Καὶ] Abeſt a *Fl.* *h* Ἐπανελήλυθατε] Ἐπανελήλυθατε *Fl.* *i* Στρατείᾳ] Στρατίᾳ *Fl.*

Bergl. *F.F.R.*

9. Ἀπαλλα ἐποίει] De irrito conatu, ut apud Martialem, *omnia cum fecit.* *F.B.*

ΔΟΡΚΑΣ] Cum quatuor tantum illas quas exhibemus perſonas habeant Edd. optimae, & in ipſo Dialogo non adpareat, duas ancillas ΔΟΡΙΔΑ & ΔΟΡΚΑΔΑ adeſſe, priorem in inſcriptione omiſi. *F.F.R.*

27. Πῶς ἡμῖν ἐπράξατε] Lege ὑμῖν. *F.G.* Tu nihil mutabis Lector, ſi illud μοὶ & ἡμῖν ferme πλεονάζον, ſed tamen familiaritatis ſignum, & creberrime occurrens attenderis. Ceterum ſi cui πράττειν pro degere, vivere, non ſatis notum, adeat praeter *Bud.* Comm. & *Kuſt.* ad *Ariſtoph.* Plut. 341. etiam *F. Elſn.* ad Epiſt. ad *Eph.* VI. 21. *F.F.R.*

Ibid. Τῶν πολέμων] Conjiceres forte πολεμίων; ut ſit: *num quid ab hoſtibus reportaſtis ſpoliorum?* At nihil eſt mutandum; nam ἄξιον cum πολέμων recte cohaeret; aegre jungeretur cum πολεμίων. *F.F.R.*

31. Ἀθηνᾷ στρατείᾳ] Hujus cognominis *Pauſanias*, qui ultra triginta alia paſſim affert; nusquam, quod quidem ſciam, meminit. *M. du S.*

πράττοιτε; καὶ ἔνθα εἴητε; εἰ δὲ καὶ τοῦτο προσέθηκας, ὡς καὶ ἐδάκρυε, καὶ ἀεὶ ἐμέμνητο Πολέμωνος, ἄμεινον ἦν τῷ δεσπότου. ΔΟΡΚ. Προεῖπον εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ἅπαντα· πρὸς δέ σε οὐκ ἂν εἶπον, ἀλλὰ ἃ ἤκουσα, ἐβουλόμην εἰπεῖν. ἐπεὶ πρός γε [a] Παρμένωνα οὕτως ἠρξάμην. ἦ που, ὦ Παρμένων, ἐβόμβει τὰ ὦτα ὑμῖν; ἀεὶ γὰρ ἐμέμνητο ἡ κεκλημένη μοι δακρύων, καὶ μάλιστα εἴ τις ἐληλύθει ἐκ τῆς μάχης, καὶ πολλοὶ τεθνάναι ἐλέγοντο, ἐσπάραττε τότε τὰς κόμας, καὶ τὰ στέρνα ἐτύπτετο, καὶ ἐπέκλα πρὸς τὴν ἀγγελίαν ἑκάστην. ΠΑΝ. Εὖγε, ὦ Δορκὰς, οὕτως ἐχρῆν. ΔΟΡΚ. Εἶτα ἐξῆς μετ' οὐ πολὺ ἠρόμην ἐκεῖνα. ὁ δὲ πάνυ λαμπρῶς, φησὶν, ἀνεστρέψαμεν. ΠΑΝ. Οὕτω καὶ ἐκεῖνος οὐδὲν προειπὼν, ὡς ἐμέμνητό μου ὁ Πολέμων, ἢ ἐπόθει, ἢ ἠύχετο ζῶσαν καταλαβεῖν; ΔΟΡΚ. Καὶ μάλα πολλὰ τοιαῦτα ἔλεγε. τὸ γοῦν κεφάλαιον ἐξήγγειλε, πλοῦτον πολὺν, χρυσὸν, ἐσθῆτα, ἀκολούθους, ἐλέφαντα. τὸ μὲν γοῦν ἀργύριον μηδὲ ἀριθμῷ ἄγειν αὐτὸν, ἀλλὰ μεδίμνῳ, ἀπεμετρημένον πολλοὺς μεδίμνους. εἶχε δὲ καὶ αὐτὸς Παρμένων δακτύλιον ἐν τῷ μικρῷ δακτύλῳ, μέγιστον, πολύγωνον, καὶ ψῆφος ἐνεβέβλητο τῶν τριχρώμων, ἐρυθρά τε ἦν ὀπιπολῆς. εἴασα δ' ἂν αὐτὸν ἐθέλοντά μοι διηγεῖσθαι ὡς τὸν Ἅλυν διέβησαν, καὶ ὡς ἀπέκτειναν [b] Τηριδάταν τινὰ, καὶ ὡς διέτριψεν ὁ Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Πισίδας μάχῃ· καὶ ἀπέδραμόν σοι ταῦτα προσαγγελῶσα, ὡς περὶ [c] πάντων σκέψαιο. εἰ γὰρ ἐλθὼν ὁ

terrogavit, *ut ageretis? & ubi essetis?* Si vero illud etiam addidisses, *Lacrimavit etiam, & semper memoriam usurpavit Polemonis*, multo fuerat melius. DOR. Praedixi initio statim haec omnia: apud te vero nolebam *iterum* dicere, sed ea solum quae audivi. Nempe apud Parmenonem sic inceperam, *Numquid, Parmeno, tinniebat vobis auris? Semper enim cum lacrimis hera mea meminerat, & maxime si quis rediisset e praelio, ubi caesi esse multi dicerentur, tum illa comas lacerare, & pectus plangere, & ad unumquemque nuncium lugere.* PAN. Euge, Dorcas, ita oportebat. DOR. Tum deinde non ita multo post ista rogavi. At ille, *Magnifice omnino*, inquit, *rediimus.* PAN. Itane ille quoque sine prooemio, quam meminisset mei Polemo, aut desideravisset, aut vivam invenire optasset? DOR. Omnino multa id genus dixit. Verum caput rei hoc mihi renunciavit, divitias multas, aurum, vestem, pediseguos, ebur; argentum enim nec numero illum advehere, sed dimensum modio, modios multos. Habebat autem ipse quoque Parmeno anulum parvo in digito maximum, multiangulum, & gemma in eo de tricoloribus illis, suprema quidem facies rubicunda. Passa ergo sum volentem mihi enarrare, ut Halye trajecto Teridatem quendam interfecerint, & ut in praelio contra Pisidas se gesserit Polemo, & haec tibi nunciatura transcucurri, uti de omnibus deliberes. Si enim adveniens Polemo, (omni-

[a] Παρμένωνα] Sic *Jens.* correxit. Παρμένοντα Edd. hac priores. [b] Τηριδάτην] Sic omnes praeter *J. Ald.* & *V2.* quae Τηριδάταν. [c] Πάντων] Παρόντων melius *Fl.*

38. Πρός γε Παρμένοντα, &c.] Sed scribendum Παρμένωνα, ut recte pag. 730. nec aliter usus & Grammaticus canon postulat. *J. J.* Bene emendat, sed Πολέμωνα altero illo loco legas, non Παρμένωνα. *J. F. R.*

Ibid Παρμένωνα] Cl. *Jensius* sic recte scribere jussit, cum in libris omnibus esset Παρμένοντα. *M. du S.*

40. Ἐβόμβει τὰ ὦτα] Vides quam vetustus ille error, qui nostra etiam aetate multorum mentes infidet. *M. du S.*

54. Ἀργύριον μηδὲ ἀριθμῷ] Specie Proverbii pro immensis divitiis, sic in Epistol. *Saturnal. Xenoph. Hellenic.* lib. 3. *Suid.* μεδίμνου τ' ἀργύριον ἀπομετρεῖν. *Horatii* & *Petronii* Interpretes. *J. B.*

61. Ὡς τὸν Ἅλυν διέβησαν] Hoc etiam specie proverbii, patet apud *Herodot.* & *Diodor. Sic.* *J. B.*

65. Πάντων] Florentinum παρόντων placet, ex cujus com-

(omnino equidem dimotis familiaribus veniet;) resciverit, & intus apud nos esse Philostratum invenerit; quid facturum esse existimas? PAN. Inveniamus, Dorcas, e re praesenti auxilium. Neque enim dimittere hunc honestum est, qui nuper admodum talentum dederit, mercatorem alioquin & multa pollicitum: neque utile non recipere redeuntem hunc Polemonem. Insuper zelotypus est, qui cum egeret adhuc, plane erat intolerabilis. Jam vero quid non iste audeat? DOR. Sed accedit. PAN. Deficio animi, Dorcas, prae consilii inopia & tremo. DOR. Verum etiam accedit Philostratus. Quid me fiet? Quid si terra mihi dehiscat! PHIL. Cur non potamus, mea Pannychis. PAN. Perdidisti me, homo. Tu vero salve, Polemo. Tarde advenis! POL. Iste ergo quis est qui ad vos accessit? Taces? Euge! periisti Pannychis! At ego quinto die e Pylis huc advolavi ad talem festinans mulierem. Verum merito hoc mihi accidit. Et gratiam tibi habeo: nec enim amplius a te dispoliabor. PHIL. Tu vero quis es, mi homo? POL. Polemo Stirienfis, tribu Pandionia, audin? qui primum mille armatos duxi, jam quinquies mille hominum agmen ago, amator Pannychidis, cum putarem illam adhuc humanum sapere. PHIL. Sed ut nunc habet, Dux mercenariorum, mea est Pannychis, & talentum accepit; accipiet autem jam etiam alterum, cum sarcinas disposuerimus.

Πολέμων (ἥξει γὰρ πάντως ἀποσεισάμενος τοὺς γνωρίμους) ἀναπυθόμενος, εὕροι τ' Φιλόστρατον ἔνδον παρ' ἡμῖν, τί οἴει ποιήσειν αὐτόν; ΠΑΝ. [d] Ἐξευρίσκωμεν, ὦ Δορκάς, ἐκ τῶν παρόντων σωτήριον· ὅτε γὰρ τοῦτον ἀποπέμψαι καλὸν, τάλαντον ἐναγχος δεδωκότα, καὶ τἄλλα ἔμπορον ὄντα, καὶ πολλὰ ὑπισχνούμενον· ὅτε Πολέμωνα τοιοῦτον ἐπανήκοντα, χρήσιμον μὴ προσδέχεσθαι. προσέτι γὰρ καὶ ζηλότυπός ἐστιν, ὃς καὶ πεινόμενος ἔτι, πολὺ ἀφόρητος ἦν· νῦν δὲ τί οὐκ ἂν ἐκεῖνος ποιήσειεν; ΔΟΡΚ. Ἀλλὰ καὶ προσέρχεται. ΠΑΝ. Ἐκλύομαι, ὦ Δορκὰς, ὑπὸ τῆς ἀπορίας, καὶ τρέμω. ΔΟΡΚ. Ἀλλὰ καὶ Φιλόστρατος προσέρχεται. [e] ΠΑΝ. Τίς γένωμαι; πῶς ἄν με ἡ γῆ καταπίοι; ΦΙΛ. Τί δ' ποιῶμεν, ὦ Παννυχί; ΠΑΝ. Ἄνθρωπε, ἀπολώλεκάς με. σὺ δὲ χαῖρε Πολέμων, χρόνιος φανείς. ΠΟΛ. Οὗτος ἦν τίς ἐστιν ὁ προσιὼν [f] ὑμῖν; σιωπᾷς; εὖγε [g] οἶχα, ὦ Παννυχί· ἐγὼ δὲ πεμπταῖος ἐκ Πυλῶν διέπτην, ἐπειγόμενος ὅτι τοιαύτῃ γυναῖκα. καὶ δίκαια μὰ τοὺς θεοὺς ἔπονθα, καὶ σοὶ χάριν ἔχω, ὅτι ἔτι γὰρ ἁρπαδήσομαι ὑπὸ σοῦ. ΦΙΛ. Σὺ δὲ τίς εἶ, ὦ βέλτιστε; ΠΟΛ. Ὅτι Πολέμων ὁ Στειριεὺς, Πανδίονος φυλῆς ἀκούεις, χιλιαρχήσας τὸ πρῶτον, νῦν δὲ ἐξαναστήσας πενταχιλίαν ἀσπίδα, ἐραστὴς Παννυχίδος, ὅτε ᾤμην ἔτι ἀνθρώπινα φρονεῖν αὐτήν. ΦΙΛ. Ἀλλὰ τὰ νῦν, ὦ ξεναγὲ, Παννυχὶς ἐμή ἐστι, καὶ τάλαντον εἴληφε, λήψεσθαι δὲ ἤδη καὶ ἕτερον, ἐπειδὰν τὰ φορτία

2 g

[d] Ἐξευρίσκωμεν] Ἐξευρίσκω Fl. [e] ΠΑΝ.] Omiss. in B. P. H. Adest in marg. A1. J. S. In Fl. uno II. duae diversae personae signantur. [f] Ὑμῖν] Ἡμῖν L. Idque recipiend. credo. [g] Οἶχα] Non habet Fl.

compendio forsan πάντως est natum. Neque mihi quisquam *de summa rerum* vertendo, defendat vulgatum; nam id huc non convenit, & περὶ τῶν ὅλων tum potius dixisset. Sed de *praesenti rerum statu* deliberandum erat. Interim nondum recepi παρόντων, quia aliis vulgatum satis sanum videbitur. Responsum vero Pannychidos ἐκ τῶν παρόντων ad id ipsum videtur alludere; ideo eo magis velim παρόντων etiam priore loco legi. J. F. R.

67. Φιλόστρατον] Hic Philostratus, si Joh. Jensio credas, (de Script. Hist. Philos. I. III. c. 13. p. 279. & 283.) celebris est scriptor vitarum sophistarum, quae extant. Ridiculum! M. du S.

78. Ἐκλύομαι] Idem quod ἐκδύομαι, leg. Aristaen. Epist. 28. lib. 1. J. B.

3. ΠΑΝ.]

ἀκολουθώμεθα. καὶ νῦν ἀκολούθει μοι, ὦ Παννυχί. τοῦτον δὲ πᾶς' Ὀδρύσαις χιλιαρχεῖν ἔα. ΔΟΡΚ. Ἐλευθέρα μὲν ἔστι, καὶ ἀκολουθήσει, ἢν ἐθέλῃ. [a]ΠΑΝ. Τί ποιῶ, Δορκάς; ΔΟΡΚ. Ἐτέραι ἄμεινον, ὀργιζομένῳ οὐκ οἶόν τε παρεῖναι Πολέμωνι, καὶ μᾶλλον ἐπιταθήσεται ζηλοτυπῶν. ΠΑΝ. Εἰ θέλεις, εἰσίωμεν. ΠΟΛ. Ἀλλὰ προλέγω ὑμῖν, ὅτι τὸ ὕστατον πίεσθε τήμερον, ἢ μάτην ἐγὼ τοσούτοις φόνοις ἐγγεγυμνασμένῳ πάρειμι, τὼς Θρᾷκας, ὦ Παρμένων. [b]ΠΑΡ. Ὡπλισμένοι [c]ἦκον, ἐμφράξαντες τὸ στενωπὸν τῇ φάλαγγι· ὅπλα μετώπῳ μὲν τὸ ὁπλιτικόν, πᾶς' ἑκάτερα δὲ οἱ σφενδονῆται, καὶ τοξόται, οἱ δὲ ἄλλοι κατόπιν. ΦΙΛ. Ὡς βρεφυλλίοις ταῦτα, ὦ [d]μισθοφόρε, ἡμῖν λέγεις, καὶ μορμολύττεις· σὺ γὰρ ἀλεκτρυόνα πώποτε ἀπέκτεινας, ἢ πόλεμον εἶδες; ἐρυμάτιον ἐφρύρεις, τάχα διμοιρίτης ὤν, ἵνα καὶ τοῦτό σοι χαρίσωμαι. ΠΟΛ. Καὶ μὴν εἶσῃ μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν προσιόντας ἡμᾶς ὄψει δόρυ θεάσῃ, στίλβοντας τοῖς ὅπλοις. ΦΙΛ. Ἥκετε μόνον συσκευασάμενοι. ἐγὼ δὲ, καὶ [e]Τίβιος οὗτος (μόνος γὰρ οὗτος ἕπεταί μοι) βάλλοντες ὑμᾶς λίθοις τε, καὶ ὀστράκοις, οὕτω διασκεδάσομεν, ὡς μηδὲ ὅποι οἴχοισθε, ἔχοιτε εἰδέναι.

Et jam sequere me, Pannychis: hunc venire mille hominibus praeesse apud Odrysas jube. DOR. Libera quidem est, & sequetur, si voluerit. PAN. Quid agam, Dorcas? DOR. Intrasse melius erit. Irato enim adesse Polemoni non convenit: & magis ipsa zelotypia intendetur. PAN. (*ad Philostratum*) Si vis, intremus. POL. Sed praedico vobis, vos ultimum hodie potaturos, aut frustra ego tot caedibus exercitatus adsum. Heus Parmeno, Thraces *adduc*. PAR. Armati venerunt, phalange obsepsere angiportum: in fronte gravis armatura, in utroque cornu funditores & sagittarii, reliqui in ultima acie. PHIL. Tanquam parvis infantibus ista, mercenarie, dicis? & larva quasi terrere nos postulas? Tu enim gallum gallinaceum an interfeciſti unquam? aut bellum vidisti? castellum forte insedisti, dimidii dux manipuli, ut etiam hoc tibi largiar. POL. Quin scies paullo post, ubi accedentes nos protensis hastis videbis, armis fulgentibus. PHIL. Venite modo instructi. Ego autem & Tibys iste (solus enim hic me sequitur) lapidibus vos ac testis ita dispergemus, ut neque, quorsum effugiendum sit, reperiatis.

CHE-

a ΠΑΝ.] Recepi ex *V2. B1. & 2. & S.* Nam ΠΟ. in *P. H. J.* erat, Π. tant. in *Fl.* b ΠΑΡ.] Ex emendat. *Solan.* ΠΑΝ. Edd. priores. In *Fl.* omissa persona. c Ἦκον] Ἥκιτασαν *Pell.* d Μισθοφόρε] Recte sic plerique Μισθοφόρι *J.* e Τίβιος] Emendavi ex *Fl.* & aliis Luciani locis. Nam Τίβις hic habebant Edd. cett.

18. * Διμοιρίτης ὤν] Διμοιρίτης, † τοῦτον ἴσιστε τὸ τριάζολεν λαβεδιδάκασιν, ἐπειδὴ τοῦτο δίμοιρον ἴσι τὸ δημαχμῆς. ὁ ἂν τοῦτο λαμβάνων στρατιώτης διμοιρίτης ἐλέγετο. ἔστι δέ τις ‡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ ‡ ὁ λοχαγός, ἀφ' ὃ πᾶς' ἄλλως στρατιώτας δύο μοίρας λαμβάνειν. οἱ δὲ διμοιρίαν καὶ §ἡμιλοχίαν ¶ταὐτὸ φασι. καὶ διμοιρίτης καὶ ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τὸ διμοιρίας, καὶ ἡμιλοχίας. *V.*

* Διμοιρίτης] Διμοιρίτης male edita.
† Τάτω] Τᾶτο V.
‡ Ὁ λοχαγίς] Ὡς ὁ λοχ— edita. Sed ὡς duce V. delevit *M. du S.*
§ Ἡμιλοχίαν] Ita scripsit *Solan.* ἡμιλοχίαν edita.
¶ Ταὐτὸ] Αὐτὸ V. quod in Impressis sic mutatum est. *M. du S.*

3. ΠΑΝ.] Pro *Panychide* inepte in quibusdam legebatur antea Polemon. *M. du S.*

10. Τοὺς Θρᾷκας] Subaudi ἄγε, aut quid simile, an ὦδι, i. e. huc age, adduc. ἰπίχω. *F. G.* Parum interest quid suppleas, est ille accusativus subito imperantis, poscentis, ubi varia verba subaudiri, pro re nata, queunt. Quin ergo vel κάλει intelligas, licet; nam illico advenerunt. Nec tamen improbarem, si pro ὦ Παρμ. invenirem ὦδι. Verum quo brevior locutio, eo imperiosior. Sed quum vel ipsum ὦ sic abesse possit, non jam, cum adsit, peccaverit, qui ὦδι pro eo legat. *J. F. R.*

Ibid. ΠΑΡ.] Quamvis in titulo non compareat Parmenonis persona; necessario hic requiritur, neque enim

X.

CHELIDONIUM ET DROSE.

ΧΕΛΙΔΟΝΙΟΝ ΚΑΙ ΔΡΟΣΗ.

CHEL.

NOn amplius ad te ventitat, mea Drose, adoleſcentulus ille Clinias? Diu enim eſt, cum illum apud vos non vidi. DROS. Non amplius, mea Chelidonium: Magiſter enim interdixit, ne amplius ad me accedat. CHEL. Quis eſt iſte? Diotimum ne dicis ludi gymnici magiſtrum? nam ille quidem mihi amicus. DROS. Non: ſed eſt perditiſſimus ille Philoſophorum Ariſtaenetus. CHEL. Triſtem illum dicis, hirſutum, barba prolixa, qui cum adoleſcentibus inambulare ſolet in Poecile? DROS. Illum dico impoſtorem, quem utinam videam peſſime perire, barba tractum a carnifice. CHEL. Sed quid in mentem illi venit, quod iſtuc perſuaſit Cliniae? DROS. Neſcio, Chelidonium. Sed qui nondum a me abnoctaverit, a quo tempore uſum habere mulieris coepit (primum autem fuit mecum) tribus hiſce deinceps

ΧΕΛ.

Οὐχ ἔτι φοιτᾷ πρὸς σὲ, ὦ Δροσή, τὸ μειράκιον ὁ Κλεινίας; εἰ γὰρ ἑώρακα, [f] πολὺς ἤδη χρόνος, αὐτὸν οὐκ ἔτι ὁρῶ. ΔΡΟΣ. Οὐκ ἔτι, ὦ Χελιδόνιον. ὁ γὰρ διδάσκαλος αὐτὸν εἶρξε μηκέτι μοι προσιέναι. ΧΕΛ. Τίς ἐστι; μὴ τὸν παιδοτρίβην Διότιμον λέγεις; ἐπεὶ ἐκεῖνός γε φίλος μοι. ΔΡΟΣ. Οὐκ· ἀλλ' ὁ κάκιστα φιλοσόφων ἁπολέμων Ἀριστοαίνετος. ΧΕΛ. Τὸν σκυθρωπὸν λέγεις; τὸν δασύν; τὸν βαθυπώγωνα; ὃς εἴωθε μετὰ τῶν μειρακίων περιπατεῖν ἐν τῇ Ποικίλῃ; ΔΡΟΣ. Ἐκεῖνόν φημι τὸν ἀλαζόνα, ὃν ἐγὼ κάκιστα ὀλοίμην ἀπολέσθαι, ἑλκόμενον τῷ κώνωνος ὑπὸ δημίου. ΧΕΛ. Τί παθὼν δὲ ἐκεῖνος, τοιαῦτα ἔπεισε τὴν Κλεινίαν; ΔΡΟΣ. Οὐκ οἶδα, ὦ Χελιδόνιον, ἀλλὰ μηδέποτε ἀπόκοιτός μου γενόμενος, [g] ἀφ' οὗ γυναικὶ ὁμιλεῖν ἤρξατο, (πρῶτον δὲ [g] ὡμίλησέ μοι) [h] τριῶν τούτων ἐξῆς ἡμερῶν,

[f] Πολὺς ἤδη χρόνος] Conſtans lectio, niſi quod commata tant. addidi. [g] Ὡμίλησε] Recte plurimae. Ὁμίλησε *f.* & *Va.* [h] Τριῶν] Τρίων *f.*

nim ut cum plerisque libris Pannychidi haec tribuas committendum eſt. *Fl.* novam perſonam non inducit. *P.* & *S.* Quod mireris, Parmenoni quidem in verſione tribuunt, in Graeco textu Pannychidi. *M. du S.*

28. Διμοιρίτης] Sic *Chronoſ.* c. 15. ita vocatur οἱ δι' ἀπλοῦν μισθὸν λαμβάνοντες, dicitur & διμοιρίτης ὁ διμοιρεῖτης. *F. B.*

Διμοιρίτης] Nauticum eſt vocabulum, ſed ideo adhibet, quia nautam loquentem inducit cui ſua ſola nota. *M. du S.*

Διμοιρίτης] In marg. Pariſ. additum: διμοιρίτης ἀπὸ διμοιρίας, quam eandem & ἡμιλοχίαν *Suidas* vocat. *Gujetus* autem ſic: ſubaudi στρατιώτης, i. e. cui duplex annona datur, διπλῆ μοίρα. *F. F. R.*

21. Ἐπὶ δόρυ] Verti, protenſis haſtis, ut haſtas ſuas quaſi ſequantur milites, parati ad praelium. Non ignoro ἐπὶ δόρυ illud, quod eſt inter παραγγέλματα ſ. imperia militaria V. G. apud *Arrian.* Tact. p. 71. ſeq. ubi ἐπὶ δόρυ in dextram! ἐπ' ἀσπίδα in ſiniſtram! ſignificat. Sed huc convenire non arbitror. *F. M. G.*

23. Τίωνος] Cognatum videtur eſſe τῷ τίφυς. a. τῖβος, τίβυος. *Tibur Argeo poſitum colono.* *F. G.*

Τίωνος] Sic *Fl.* optime. In reliquis Τίωνος. Vide de eo nomine quid ad Τίμ. c. 14. dictum ſit; quae nota loca innumera profert, ubi ita ſcribitur. *M. du S.*

29. Πολὺς] Alibi fere πολλοῦ χρόνου. *M. du S.*

Πολὺς ἤδη χρόνος] Nihil analogiae repugnat; ſatis ἐπὶ intelligendum. Rarius tamen Noſter ita loquitur; ſed videtur eſſe locutio communi vitae familiarior, quali mulieres uti ſolent. Ἐπὶ autem additur deinde *Dial.* XI. ante med. πολὺς δὲ χρόνος ἦν σοι ἐρῶντι. *F. F. R.*

ζῶν, οὐδὲ προσῆλθε τῷ γενωπῷ· ἐπεὶ δὲ ἠνιώμην (οὐκ οἶδα δὲ ὅπως τί ἔπαθον ἐπ' αὐτῷ) ἔπεμψα τὴ [a] Νεβρίδα θεασκεψομένην αὐτὸν, ἢ ἐν ἀγορᾷ διατρίβοιτα, ἢ ἐν [b] ποικίλῃ· ἡ δὲ περιπατοῦντα ἔφη ἰδοῦσα μετὰ τοῦ Ἀρισταινέτου, νεῦσαι πόρρω, ἐκεῖνον δὲ ἐρυθριάσαντα κάτω ὁρᾶν, καὶ μηκέτι παρενεγκεῖν τὸ ὀφθαλμόν. εἶτ' ἐκάθιζον ἅμα εἰς τὴ [c] πόλιν· ἡ δὲ ἄχρι τοῦ Διπύλου ἀκολουθήσασα, ἐπεὶ μηδ' [d] ὅλως ἐπεστράφη, ἐπανῆκεν, οὐδὲν σαφὲς ἀπαγγεῖλαι ἔχουσα. πῶς με οἴει διαφέρειν τὸ μὴ ταῦτα, ὅτε ἔχουσαν εἰκάσαι [e] ὅ, τι μοι πέπονθεν ὁ μειρακίσκος; ἀλλὰ μὴ [f] ἐλύπησά τι αὐτὸν ἔλεγον, ἢ τινος ἄλλης ἠράσθη, μισήσας ἐμέ; ἀλλ' ὁ πατὴρ διεκώλυσεν αὐτόν; πολλὰ τοιαῦτα ἔτρεφον. ἤδη δὲ περὶ δείλην ὀψίαν ἦκεν ὁ Δρόμων, τὸ γραμμάτιον τυτὶ παρ' αὐτοῦ κομίζων. ἀναγνωθι λαβοῦσα, ὦ Χελιδόνιον, οἶδα γὰρ ὅπου γράμματα. ΧΕΛ. Φέρ', ἴδωμεν τὰ γράμματα· ὦ πάνυ σαφῆ, ἀλλ' [g] ὑποσυρμένα, δηλοῦντα ἐπείξιν τινα τοῦ γεγραφότος. λέγει δέ, Πῶς σέ ἐφίλησά σε, ὦ Δροσὶ, τοὺς θεοὺς ποιοῦμαι μάρτυρας. ΔΡΟΣ. Αἰ αἰ τάλαν, οὐδὲ τὸ χαίρειν προσέγραψε. ΧΕΛ. Καὶ νῦν δὲ οὐ χτὶ μισῶ, ἀλλὰ χτὶ ἀνάγκην ἀφίσταμαί σου. ὁ πατὴρ γὰρ Ἀρισταινέτῳ παρέδωκέ με φιλοσοφεῖν αὐτῷ. καὶ-χεῖνος (ἔμαθε γὰρ τὰ καθ' ἡμᾶς ἅπαντα) πάνυ πολλὰ ἐπετίμησέ μοι, ἀπρεπὲς εἰ-

diebus neque acceſſit ad angiportum. Cum vero aegre ferrem, (neſcio vero quid de illo mihi praeſagiebat animus,) miſi Nebridem quae circumſpiceret illum in foro verſantem, vel in porticu. Illa vero inambulantem ait ſe vidiſſe cum Ariſtaeneto, & innuiſſe ei e longinquo. Ipſum vero cum rubore dejeciſſe vultum, nec amplius eo oculum adjeciſſe. Illa ad portam usque geminam proſecuta, cum nec omnino ſe converteret, rediit nihil certi habens, quod renunciaret. Quid animi mihi putas ab eo inde tempore fuiſſe, quae conjectare non poſſem, quid factum eſſet adoleſcentulo? Sed, *numquid aliqua in re ipſum offendi?* dicebam: *an alterius amore captus me odit? At pater prohibuit?* Multa talia verſabam in animo. Jam vero ſero veſpere venit Dromo, hanc ab illo epiſtolam ferens. Sume, lege, Chelidonium: noſti enim ſane literas. CHEL. Age videamus literas, non valde diſertas, ſed ſibi implicitas, feſtinationem quandam ſcribentis indicantes. Dicunt autem, *Quam te amaverim, mea Droſe, Deos facio teſtes.* DROS. Hei, hei, miſer ne ſalutem quidem adſcripſit. CHEL. *Et nunc non odio, ſed neceſſitate diſcidium a te facio. Pater enim Ariſtaeneto me commendavit, apud quem philoſophiae dem operam. Et ille (comperit enim noſtra omnia) multum ſane me increpuit, indignum eſſe dicens, cum me-*

a Νεβρίδα] Sic marg. *Ar.* cum *Fl.* ut *Menag.* voluit. Νευρίδα cett. male. b Ποικίλῃ] Hic ſequor Ed. *Amſt.* Nam cett. παιδικῇ male. Ποικίλῃ ἴσως L. c Πόλιν] Al. Ἀκαδημίαν *Coll.* Nil variat *Fl.* d Ὅλως] Sic *B.* aliaeque. Ὅλως *J.* e Ὅ, τι] Sequentia a μοι ad τι omiſit O. f Ἐλύπησα] Ἐλύπησά *El.* quod & adſcivit marg. *Ar.* g Ὑποσυρμένα] Περισυρμένα O.

55. Τὴν Ἀκαδημίαν] Γρ. τὴν πόλιν. *G.*

49. Νευρίδα] Νεβρίδα ſcribendum videtur. *F.G.* & *AE. M.*

51. Ποικίλῃ] In *Par.* quae *palaeſtra* converterat, haec gloſſa *Micylli* addita: alias *porticu*, παιδικῇ enim Graece habetur, quod ut corruptum puto, ſic rurſum ποικίλῃ vel παλαίστρᾳ legendum puto. Cumque *Solan.* in marg. quoque indicarit ſe ποικίλῃ edi velle, nihil haeſitavi quin veritati parerem. *J.F.R.*

52. Ἀριστοινέτου] Occurrit hoc nomen ſaepius apud Noſtrum, vide *Dial.* II. & Σοφ. c. 1. *M. du S.*

58. Οὐκ ἴσχυσαν εἰκάσαι] Deerant in Miſſ. *J.B.*

63. Ἐσκωφον] Subaudi κατὰ νοῦν. *Animo verſabam. F.G.* & *AE. M.* Habuimus idem ſupra *Alex.* §. 8. *J.F.R.*

68. Ἐπι-

meretrice me vivere Arebitelis & Eraſicleae filium: multo enim melius eſſe virtutem praeferre voluptati. DROS. Male pereat nugator ille, qui talia doceat adoleſcentulum. CHEL. *Itaque neceſſe eſt illi parere. Accurate enim me ſequitur & cuſtodit: nec adſpicere licet quidquam, praeter ipſum. Si vero modeſtus ſim, & per omnia ſibi obſequar; pollicetur, beatum me futurum, & virtutis compotem, laboribus ante exercitum. Haec aegre tibi ut ſcriberem me ſubduxi. Tu vero felix mihi eſto, ac memento Cliniae.* DROS. Quid tibi videtur haec epiſtola, Chelidonium? CHEL. Caetera *velut* Scytharum dictio: at illud, *Memento Cliniae!* habet ſpei aliquid reliquum. DROS. Etiam mihi ita videbatur. Pereo igitur prae amore. Verum dixit mihi Dromo, paediconem eſſe Ariſtaenetum, & diſciplinae obtentu rem habere cum formoſiſſimis adoleſcentulis, & privatim ſermones habere cum Clinia, promiſſa quaedam illi pollicentem, quaſi Dis parem facturus ſit. Verum etiam legit cum illo amatorios quosdam antiquorum Philoſophorum ſuis cum diſcipulis ſermones, & totus eſt in hoc adoleſcentulo. Minatus autem eſt *Dromo*, ſe patri Cliniae denunciaturum iſta. CHEL. Oportebat, Droſe, cibo corruptum impellere Dromonai λέγων ἑταίρᾳ συεῖναι, Ἀρχιτέλους τοῦ Ἐρασικλείας υἱὸν ὄντα· πολὺ γὰρ ἄμεινον εἶναι τὴν ἀρετὴν προίμασιν τῆς ἡδονῆς. ΔΡΟΣ. Μὴ ὤραισιν ἴκοιλο ὁ λῆρος ἐκεῖνος, τοιαῦτα παιδεύων τὸ μειράκιον. ΧΕΛ. Ὥστε ἀνάγκη πείθεσθαι αὐτῷ· παρακολουθεῖ γὰρ ἀκριβῶς καὶ φυλάσσων, καὶ ὅλως οὐδὲ προσβλέπειν ἄλλῳ οὐδενὶ ἔξεστιν, ὅτι μὴ ἐκείνῳ· εἰ δὲ σωφρονοίμι, καὶ πάντα παραδείην αὐτῷ, ὑπισχνεῖται πάνυ εὐδαίμονα ἔσεσθαί με, καὶ ἐνάρετον καλαῤῥησιεῖν, τοῖς πόνοις προγεγυμνασμένον. ταῦτά σοι μόλις ἔγραψα, ἀποκλέψας ἐμαυτόν. σὺ δέ μοι εὐτύχει, καὶ μέμνησο Κλειτίου. ΔΡΟΣ. Τί σοι δοκεῖ ἡ ἐπιστολή, ὦ Χελιδόνιον; ΧΕΛ. Τὰ μὲν ἄλλα ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις, τὸ δὲ μέμνησο Κλειτίου, ἔχει τινὰ καὶ λοιπὸν ἐλπίδα. ΔΡΟΣ. Κἀμοὶ οὕτως ἐδόκει· ἀπόλλυμαι δ' ἐγὼ τοῦ ἔρωτος. ὁ μὲν οὖν Δρόμων ἔφασκε παιδεραστήν τινα εἶναι τὸν Ἀριστοαίνετον, καὶ ἐπὶ προφάσει τῶν μαθημάτων, συεῖναι τοῖς ὡραιοτάτοις τῶν νέων, καὶ ἰδίᾳ λογοποιεῖσθαι πρὸς τὸν Κλειτίαν ὑποσχέσεις τινὰς ὑπισχνούμενον, ὡς ἰσόθεον ἀποφανεῖ αὐτόν. ἀλλὰ καὶ ἀναγιγνώσκει μετ' αὐτοῦ ἐρωτικούς τινας λόγους τῶν παλαιῶν φιλοσόφων πρὸς τοὺς μαθητάς, καὶ ὅλως περὶ τὸ μειράκιόν ἐστιν· ἠπείλει δὲ καὶ τῷ πατρὶ τοῦ Κλειτίου καλέσειν ταῦτα. ΧΕΛ. Ἐχρῆν, ὦ Δροσὶ, γαστρίσαι τὸν Δρόμωνα. ΔΡΟΣ.

h Σωφρονοίμι] Recte *H. Fl. P.* &c. Σοφρονοῖμι *J.* *i* Τί σοι δ.] Omiſit O. *k* Ὅλως] Nil mut. *J. Er. Fl. P.*

9. Γαστρίσαι] Λειμπερότερον τρέφαι. *G.*

68. Ἐπισεσυρμένα] Mſ. ἐφεσ. *J. B.*

82. Μὴ ὤραισιν ἴκοιλο] Proverb. Atticum de quo antea *Caſaub.* ad Athen. *J. B.*

Μὴ ὤραισιν] Proverb. de quo nos pluribus ad *Diog. Laërt.* in Anacharſi, p. 37. *AE. M.*

Μὴ ὤραισιν ἴκοιλο] Conf. ſupra ad *Dial. Deor.* VI. f. cum nota Cl. *Hemſterh.* Ac *de Salt.* c. 5. f. *J. F. R.*

93. Τί σοι] Usque ap ἔχει aberant a Mſſ. *J. B.*

94. Ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις] Conf. AG. X. Praef. p. 14. & *Athen.* 524. E. Quia crudeles in captivos. aliam hujus proverbii rationem indicat *Diog. Laërt.* p. 26. E. ſed minus veram. *M. du S.*

6. Ὅλως] Forſan ὅλῳ. Sed non tanti refert. Sacpiſſime enim eodem redire, aut certe ſaepe a Librariis permutari, vid. nos ad *Herc. Gall.* §. 1. *Jenſ.* ad *Hermot.* c. 2. Cum ἐς τὸ tamen ὅλῳ frequentius. *Alciphr.* I. 13. p. 54. ὅλῳ εἰμὶ τῷ πάθει. Item III. XI. pr. ὅλη εἶ τῷ ἄστει. Ib. Ep. 12. ὅλως τῷ μίλῳ ἐγίνεσθε. Sed quando περὶ additur, ut hic, alia res eſt. Nam ſine περὶ vix aliter poteſt quam adjective enunciari. *J. F. R.*

9. Γαστρίσαι] Γαστρίζειν explere ventrem, *ſubuxare* ven-

ΔΡΟΣ. Ἐγάρμα, καὶ ἄνευ δὲ τούτου ἐμός ἐστι. κέκνιται γὰρ καὶ ἐκεῖνος ὁ [a] Νεβρίδος. ΧΕΛ. Θάρρει, πάντα ἔσται καλῶς. ἐγὼ δὲ καὶ ὑπογράψειν μοι δοκῶ ὅπου τοῦ τοίχου ἐν Κεραμεικῷ, ἔνθα ὁ Ἀρχιτέλης εἴωθε περιπατεῖν, Ἀριστάινετος ἀμαφθείρει Κλεινίαν, ὥστε καὶ ἐκ τούτου [b] τι συνδραμεῖν τῇ Δρόμωνος διαβολῇ. ΔΡΟΣ. Πῶς δ' ἂν λάθοις ὑπογράψασα; ΧΕΛ. Τῆς νυκτός, ὦ Δρόση, ἄνθρακα ποθὲν λαβοῦσα. ΔΡΟΣ. Εὖγε. συμπράττευε μόνον, ὦ Χελιδόνιον, καὶ τοῦ ἀλαζόνος Ἀριστανέτου.

onem. DROS. Feci: & praeterea meus est, prurit enim & ille in Nebridem. Bono animo esto. Bene succedent omnia. Ego vero etiam inscribere cogito in pariete in Ceramico, ubi inambulare solet Architeles, *Aristaenetus corrumpit Cliniam!* ut etiam ex hac parte adjuvem Dromonis delationem. DROS. Quomodo vero satis occulte poteris scribere? CHEL. Noctu, Drose, sumto alicunde carbone. DROS. Euge, juva modo, Chelidonium, pugnam adversus impostorem Aristaenetum.

XI.

ΤΡΥΦΑΙΝΑ ΚΑΙ ΧΑΡΜΙΔΗΣ. TRYPHAENA ET CHARMIDES.

ΤΡΥΦ.

ΕΤαίραν δέ τις πολλαχοῦ, πέντε δραχμὰς τὸ μίσθωμα δούς, καθεύδει ἀποτραφείς, δακρύων καὶ στένων; ἀλλ' ἤτε πέπωκας ἡδέως, οἶμαι, ἤτε δεῖπνῆσαι μόνος ἠθέλησας, ἔκλαες δὲ καὶ πολὺ τὸ δεῖπνον, ἑώρων γάρ. καὶ νῦν δὲ οὐ διαλέλοιπας ὀλολύζων, ὥσπερ βρέφος. ταῦτα οὖν, ὦ Χαρμίδη, τίνος ἕνεκα ποιεῖς; μὴ ἀποκρύψῃ με, ὡς ἂν καὶ τοῦτο ἀπολαύσω τῆς νυκτὸς ἀγρυπνήσασα μεθ' σοῦ. ΧΑΡΜ. Ἔρως με ἀπόλλυσιν, ὦ Τρύφαινα, καὶ οὐκέτ' ἀντέχω πρὸς τὸ δεινόν. ΤΡΥΦ. Ἀλλ' ὅτι μὲ οὐκ ἐμοῦ ἐρᾷς, δῆλον. οὐ γὰρ ἂν ἔχων με ἠμέλεις, καὶ [c] ἀπωθοῦ με [d] περιπλεκομένην θέλουσαν, καὶ τέλος διετείχιζες τὸ μέσον ἡμῖν τῷ ἱματίῳ, δεδιὼς μὴ ψαύσαιμί σου. τίς δὲ ὅμως ἐκείνη ἐστίν, εἰπέ. τάχα γάρ ἄν τι καὶ

MEretricem autem aliquis quinque drachmarum mercede conductam, ubi habet, aversus deinde jacet lacrimans & ingemiscens? Sed neque bibisti puto jucunde, neque coenare solus voluisti. Ploraſti autem in coena etiam, vidi enim: & nunc non desinis pueruli instar ejulare. Ista ergo, Charmides, cur facis? Noli apud me celare, ut hunc certe fructum vigilatae tecum noctis capiam. CHARM. Perdit me, Tryphaena, amor, nec amplius durare ad vim illius possum. TRYPH. Sed me non esse, quam amas, illud quidem satis appareret: nec enim, quam habes, negligeres, & amplexari te volentem repelleres, & tandem quasi murum inter nos quendam veste interposita feciſſes, metu, ne forte te attingam. Quae tamen est illa? dic mihi. Forte

a Νεβρίδος] Ex *Pell.* admiſi. Νευρίδος Edd. b Τι] Omittit *Fl.* c Ἀπωθοῦ] Sic scripsi cum *J. Fl. H. S. Ald. Fr.* Ἀπώθει P. B1. & 2. d Περιπλ. θέλουσαν] Περιπλέκουσαν *Fl.*

ventrem saturare. Exponitur & laute accipere. Sed hic τὸ *saturare* placet. F.G.

Γαστρίσαι] Pro *saginare*, *Alciphr.* III. p. 374. Sed & pro *ventrem percutio* interdum accipi, vid. *Gesn.* ad *Rhet. Praec.* c. 24. J.F.R.

11. Κίκνισται] In margine Mſſ. Codd. κέκνησαι, ἀντὶ ἐρωτικῶς ἔχει, εἰώθασιν γὰρ οἱ ἐρῶντες ὑπὸ τῶν ἀστέρων λογισμῶν καμπτοῦσθαι καὶ στρέφεσθαι. J.F. *Ibid.*

te enim aliquid illum tibi amorem adjuvero : certe ut miniſtranda ſint talia, novi. ΧΑΡΜ. Quin noſti illam, & accurate quidem, & illa te. Nec enim obſcura eſt meretrix. ΤΡΥΦ. Dic nomen, Charmides. ΧΑΡΜ. Philematium ? mea Tryphaena. ΤΡΥΦ. Utram dicis ? Duae enim ſunt : illam ex Piraeeo, quae nuper demum devirginata eſt, quam Damyllus amat, ejus, qui nunc Praetor eſt, filius : an illam alteram, cui Pagidis (*Laquei*) nomen eſt. ΧΑΡΜ. Hanc ipſam. Equidem captus ab illa atque irretitus ſum. ΤΡΥΦ. Propter hanc ergo ploraſti ? ΧΑΡΜ. Omnino. ΤΡΥΦ. Multumne tempus eſt ex quo amas, an nuper demum initiatus es ? ΧΑΡΜ. Non nuper initiatus : ſed menſes fere ſeptem ſunt a Bachanalibus inde, cum primum illam vidi. ΤΡΥΦ. Verum vidiſtine totam accurate ; an facies ſola *eſt*, & partes corporis apertae, quae vidiſti in Philematio, ut nempe conveniebat mulieri quinque & quadraginta annos jam natae. ΧΑΡΜ. At illa dejerat duo & viginti ſe Februario proximo annos impleturam. ΤΡΥΦ. Tu vero utri credendum putas, illine dejeranti an tuis oculis ? Accurate enim adverte oculos conſiderandis illius temporibus, ubi ſolum ſuos ipſius capillos habet, reliqua omnis coma prolixa adſcititia. Circa tempora autem, ubi medicamentum defecit quo tingitur, multum cana eſt. Quamquam quid hoc eſt ? Urge aliquando ut nudam videas ? ΧΑΡΜ. Nunquam eo usque mihi indulſit. ΤΡΥΦ. Merito illa quidem. Sciebat enim nauſeaturum te illius vitiligines. Tota autem a cervice inde ad genua pardali ſimilis eſt. Sed tu lacrimatus es, quod cum hac tibi eſſe non licuit ? συνελέσαιμι πρὸς τ' ἔρωτα. οἶδα γὰρ ὡς χρὴ τὰ τοιαῦτα μηχανεῖσθαι. ΧΑΡΜ. Καὶ μὴν οἶδά γ' ἄνυ ἀκριβῶς αὐτὴν, καὶκεῖνη σέ. ἐ γὰρ ἀφανὴς ἑταίρα ἐστίν. ΤΡΥΦ. Εἰπὲ τὄνομα, ὦ Χαρμίδη. ΧΑΡΜ. Φιλημάτιον, ὦ Τρύφαινα. ΤΡΥΦ. Ὁποτέραν λέγεις ; δύο γὰρ εἰσὶ τ' ἐκ Πειραιῶς, τ' ἄρτι μηχανορευμένην, ἣν ἐρᾷ Δάμυλλος ὁ τῦ νῦν στρατηγοῦντος υἱός ; ἢ τὴν ἑτέραν, ἣν Παγίδα ἐπικαλοῦσιν; ΧΑΡΜ. Ἐκείνην γ' ἐάλωκα ὁ κακοδαίμων, γ' συνείλημμαι πρὸς αὐτῆς. ΤΡΥΦ. Οὐκοῦν δι' ἐκείνην ἔκλαες ; ΧΑΡΜ. Καὶ μάλα. ΤΡΥΦ. Πολὺς δὲ χρόνος ἔστι σοι ἐρῶντι, ἢ νεοτελής τις εἶ ; ΧΑΡΜ. Οὐ νεοτελὴς, ἀλλὰ μῆνες ἑπτὰ σχεδὸν ἀπὸ Διονυσίων, ὅτε πρῶτον εἶδον αὐτήν. ΤΡΥΦ. Εἶδες δὲ ὅλην ἀκριβῶς, ἢ τὸ πρόσωπον μόνον, καὶ ὅσα τῦ σώματος φανερὰ, ἃ εἶδες, Φιληματίῳ, γ' ὡς ἐχρῆν γυναῖκα πέντε γ' τεταρακοντα ἔτη γεγονυῖαν ἤδη; ΧΑΡΜ. Καὶ μὴν ἐπόμνυ δύο γ' εἴκοσιν εἰς τ' ἐσόμενον Ἐλαφηβολιῶνα τελέσειν. ΤΡΥΦ. Σὺ δὲ πότερα πιστεύσεις ἂν, τοῖς ἐκείνης ὅρκοις, ἢ τοῖς σεαυτῦ ὀφθαλμοῖς; ἐπίσκεψαι γὰρ ἀκριβῶς, ὑποβλέψας ποτὲ τὺς κροτάφυς αὐτῆς, ἔνθα μόνον τὰς αὐτῆς τρίχας ἔχει· τὰ δὲ ἄλλα φενάκη βαθεῖα· ὅταν δὲ τὺς κροτάφυς ὁπόταν ἀσθενήσῃ τὸ φάρμακον, ᾧ βάπτει, ὑπολευκαίνῃ τὰ πολλά· καίτοι τί τῦτο βιάσαι πόλε γ' γυμνὴν ἰδεῖν; ΧΑΡΜ. Οὐδὲ πώποτέ μοι πρὸς τῦτο ἐνέδωκεν. ΤΡΥΦ. Εἰκότως· ἠπίσταλο γὰρ μυσαχθησόμενόν σε τὰς αὐτῆς λευκάς· ὅλη δὲ ἀπὸ τῦ αὐχένος ἐς τὰ γόνατα παρδάλει ἔοικεν· ἀλλὰ σὺ ἐδάκρυες, τοιαύτη

a Ἑτέραν] Scripſi cum *S.* Ἑταῖραν *J. P. H. Bl. Ald. Fr.* Ἑταίραν accentu acuto *Fl.* f Ἀ εἶδες] Ἀ εἰ εἶδες *Fl.* g Ἐχεῖν] Χεῖν *Fl.*

Ibid. Νεοτελὴς] Quia id ſupra hoc *Dial.* recepi, etiam hic admittendum fuit. *J.* F.R.

14. Κεραμεικῷ] Intra urbem. V. *Meurſ.* AG. IV. 999. *Mid.* S.

57. Ἀ εἶδες Φιληματίῳ] Inſititia videntur & ineptа. F.G.

74. Παρδάλει ἔοικεν] Maculis diſtincta eſt, i. e. τοῖς ἀλφοῖς, inferius. F.G.

τη μὴ συνῶν; ἴππυ τάχα ϗ ἐλύπῃ σε, ϗ ὀφειώρα; ΧΑΡΜ. Ναὶ, ὦ Τρύφαινα, χμήτοι τοσαῦτα παρ' ἐμοῦ λαμβάνουσα. ϗ νῦν ἐπειδὴ χιλίας αἰτήσῃ οὐκ εἶχον διδόναι ῥαδίως, ἄτε τῷ πατρὶ Φειδομένῳ τρεφόμενον, Μοσχίωνα ἐσδεξαμένῃ, ἀπέκλει-σέ με, ἀνθ' ὧν λυπῆσαι ϗ αὐτὸς θέλων αὐτῷ, σὲ παρείληφα. ΤΡΥΦ. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἂν ἦκον, εἴ μοι προεῖπέ τις, ὡς ὅπι τούτοις παλαμβανομένην [a] λυπῆσαι ἄλλην, ϗ ταῦτα Φιλήματιον τὸ σόν. ἀλλ' ἄπειμι, ϗ γὰρ ἤδη τρίτον τοῦτο ᾖσεν ἀλεκτρυών. ΧΑΡΜ. Μὴ σύγε οὕτω ταχέως, ὦ Τρύφαινα. εἰ γὰρ ἀληθῆ ἐστιν ἃ φῂς περὶ Φιλήματίου, τὴν [b] Φενάκην, ϗ ὅτι βάπτει, ϗ τὸ τὰ λφῶν, οὐδὲ προσβλέπειν ἂν ἔτι δυναίμην αὐτῇ. ΤΡΥΦ. Ἐρῶ τὴν μητέρα, εἴ ποτε λέλουται μετ' αὐτῆς· περὶ γὰρ τὰ ἑπτὰ ϗ ὁ πάππος διηγήσεταί σοι, εἴγε ζῇ ἔτι. ΧΑΡΜ. Οὐκοῦν ἐπειδὴ τοιαύτη ἐκείνη, ἀφῃρήσθω μὲν ἤδη τὸ λφα-τείχισμα, περιβάλλωμεν δὲ ἀλλήλους, ϗ φιλῶμεν, ϗ ἀληθῶς συνῶμεν· Φιλήματίου δὲ πολλὰ χαίρετω.

Numquid fortaſſe etiam male te tractavit, & contemtim habuit? CHARM. Ita ſane, mea Tryphaena, licet tantum a me acceperit. Et nunc, quando mille poſcenti non facile unde darem inveniebam, quem parcus pater alat; Moſchione recepto me excluſit; pro quo dolorem ipſi ut regeram, te adſumſi! TRYPH. Ita me Venus, non veniſſem, ſi quis mihi praedixiſſet, ideo me arceſſi, uti aegre alii fieret: idque Philematio illi capulari. Sed diſcedo. Jam enim tertium hoc gallus cecinit. CHARM. Ne ita celeriter, mea Tryphaena. Si enim vera ſunt, quae narras de Philematio, de coma adſcita, & quod tingitur, & illud de vitiliginibus: nec adſpicere illam poſſim amplius. TRYPH. Matrem interroga, ſi quando cum illa laverit: de annis enim vel tuus tibi avus narrabit, ſi adhuc vivit. CHARM. Cum igitur illa talis ſit: auferatur jam murus, complectamur nos invicem, & amemus, & bona fide una ſimus: longum vero valeat Philematium!

XII.

ΙΟΕΣΣΑ, ΠΥΘΙΑΣ ΚΑΙ ΛΥΣΙΑΣ.

IOESSA, PYTHIAS ET LYSIAS.

ΙΟΕΣ.

Θρύπτῃ, ὦ Λυσία, πρὸς ἐμέ; ϗ καλῶς, ὅτι μήτε ἀργύριον πώποτε ἤτησά σε, μήτ' ἀπέκλεισα ἐλθόντα, ἔνδον ἕτερον, εἰποῦσα· μήτε παλογισάμενον τὴν

IOES.

DElicatus es, Lyſia, adverſus me? & jure quidem, quae neque argentum unquam te popoſcerim, neque excluſerim venientem dicens, *intus jam alius!* neque te ſubegerim, quod faciunt aliae, ut

a Λυπῆσαι] Ἵνα λυπήσῃς Fl. b Φενάκην] Πυτίδα marg. A1. In vulgato vero conſentiunt Fl. Fr. J. Ald. P. &c. ΠΥΘ.] ΚΑΙ ΠΥΘ. J. V2. Fr. H. P. S. ſine ϗ Fl. B1. & 2. melius.

85. Τὸν σοφὸν] *Capularem ſenem.* F.G.
99. Θρύπτῃ] Ex eo *Ariſten.* Epiſtol. 16. lib. 2. J.B. Θρύπτῃ &c.] *Alciphron*, a quo Lucianum ſua mutuatum ſuſpicatur Doctiſſ. *Bergl.* fere eadem habet I. Ep. 36. p. 162. J.F.R.
13. Τὸν Φόρνα] Nimirum in proverbium emendatiſſi-

ut patre circumſcripto, aut ſpoliata clanculum matre, mihi ferres aliquid; ſed ſtatim ab initio ſine mercede te, ſine ſymbola receperim. Noſti, quot amatores rejecerim, Ethoclen, qui nunc in magiſtratu eſt, & Paſſionem nauclerum, & aequalem tuum Meliſſum, licet mortuo ipſius nuper patre, ſuarum rerum poteſtatem ipſe adeptus ſit. At ego te mihi Phaonem ſolum habui, nec adſpiciens quemquam, neque admittens praeter te: putabam enim demens ego, vera eſſe quae jurabas, atque ideo tibi dedita, velut Penelope frugi eram, increpante matre, & apud amicas me accuſante. Tu vero ubi ſenſiſti, me tibi obnoxiam, tibi intabeſcere; modo Lycaenae alludebas, me vidente, ut aegre mihi faceres; modo apud me jacens laudabas Pſaltriam Magidium. Ego autem ob iſta ploro, & contumelia me affici intelligo. Nuper autem cum una biberetis Thraſo, tu, & Diphilus, aderant quoque Cymbalium tibicina, & Pyralis mihi inimica. Tu vero haec cum ſcires, Cymbalium quidem quod quinquies oſculatus es, non vehementer curavi, tibi enim feciſti hac oſculanda contumeliam: Pyrallidi vero quoties innuebas? & cum biberes illi occulte monſtrabas poculum, tradens autem ſervulo, ad aurem illi imperabas, niſi Pyrallis poſtularet, alii ne infunderet. Tandem vero pomum a te demorſum, obſervato, Diphilum aliud agere, qui cum Thraſone loqueretur, antrorſum inclinatus, accurateque collineans in ipſius ſinum conjiciebas, ita ut ne ſtuderes quidem meum

πατέρα, ἢ ὑφελόμενον τ μήτηρος, ἠνάγκαζα ἐμοί τι κομίσαι, ὁποῖα αἱ ἄλλαι ποιοῦσιν, ἀλλ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἄμισθον, ἀξύμβολον εἰσεδεξάμην. οἶδα ὅσους ἐραστὰς παρεπεμψάμην; Ἠθοκλέα τ πρυτανεύοντα νῦν, καὶ Πασίωνα τ ναύκληρον, καὶ τ συνέφηβόν σου Μέλισσον, καίτοι ἐναγχος ἀποθανόντος αὐτῷ τοῦ πατρὸς, καὶ κύριον αὐτὸν ὄντα τ οὐσίας· ἐγὼ δὲ σὲ τ Φάωνα μόνον εἶχον, οὔτε τινα προσβλέπουσα ἕτερον, οὔτε προσιεμένη, ὅτι μὴ σέ· ὤμην γὰρ ἡ ἀνόητος ἀληθῆ εἶναι ἃ ὤμνυες, καὶ ἀφ' τούτου σοι προσέχουσα, ὥσπερ ἡ Πηνελόπη, ἐσωφρόνουν, ὀπτωμένης τ μήτρος, καὶ πρὸς τὰς [c] φίλας ἐγκαλέσης· σὺ δὲ ἐπεί γε ἔμαθες εὐπρόσωπον ἔχων με τέλη κυΐαν ὀπί σοι, ἄρτι μὲ Λυκαίνῃ προσέπαιζες, ἐμοῦ ὁρώσης, ὡς λυπρόν μοι ἐμὲ, ἄρτι δὲ σὺν ἐμοὶ καλακείμενον, ἐπήνεις Μαγίδιον τ ψάλτριαν· ἐγὼ δ' ὀπὶ τούτοις δακρύω, καὶ συνίημι ὑβριζομένη. πρόσθεν δὲ ὁπότε συνεπίνεις, Θράσωνι, καὶ σὺ καὶ Δίφιλος, παρῆσαν καὶ ἡ αὐλήτρις Κυμβάλιον, καὶ Πυραλλὶς, ἐχθρὰ οὖσα ἐμοί. σὺ δὲ τοῦτ' εἰδὼς, τ Κυμβάλιον μὲ ὅ μοι πάνυ ἐμέλησεν ὅτι πεντάκις ἐφίλησας, σεαυτὸν γὰρ ὕβριζες τοιούτῳ φιλῶν· Πυραλλίδα δὲ ὅσον [d] ἔνευες, καὶ ποτὲ μὲν ἐκείνῃ μὲ [e] ὑπέδειξας τὸ ποτήριον, ἀποδιδοὺς δὲ τῷ παιδὶ πρὸς τὸ οὗς ἐκέλευες, εἰ [f] μὴ Πυραλλὶς αἰτήσειε, μὴ [g] ἂν ἄλλῳ ἐγχέαι· τέλος δὲ τοῦ μήλου ἀποδακὼν, ὁπότε τ Δίφιλον εἶδες ἀσχολούμενον (ἐλάλει γὰρ Θράσωνι) προκύψας πως, εὐστόχως προσκόντισας ἐς τ κόλπον αὐτῆς, ἐδὲ λαθεῖν γε πειρώμενος ἐμέ.

c Φίλας] Φιλίας male *Fl.* d Ἔνευες] Ἐνόησας *El.* & marg. *Ai.* e Ὑπεδείξας] Ἀπέδωκας *Fl.* & marg. *Ai.* f Μὴ] Deeſt in *Fl.* g Ἂν] Omittit *Fl.*

tiſſimae formae abiit ille Sapphûs amaſius, de quo nihil opus eſt dicere, poſt ea, quae ingenioſa Cl. *Wolfii* diligentia conducta ſunt ad Sapph. n. 124. ſeq. *J. M. G.*

35. Μήλου ἀποδακὼν] Conf. ſupra T. 2. *Tox.* c. 13. Sed & malis puellas petere amatorium fuiſſe, ter quaterve indicatur a *Diog. Laërt.* L. III. vit. Plat. S. 32. p. 183. ſeq. *Long. Paſt.* I. p. 19. *J. F. R.*

39. Τῶν

ἐμέ. ἡ δὲ φιλήσασα μέλαξὺ τῶν μαστῶν ὑπὸ τῷ ἀποδέσμῳ παρεβύσαλο. ταῦτα οὖν τίνος ἕνεκα ποιεῖς; τί σε ἢ μέγα ἢ μικρὸν ἠδίκησα; ἢ λελύπηκα ἐγώ; τίνα ἕτερον εἶδον; ἢ πρὸς μόνον σε ζῶ; ἢ μέγα, ὦ Λυσία, τοῦτο ποιεῖς, γύναιον ἄθλιον λυπῶν, μεμνηὸς ὅτι σοί; ἔστι τίς θεὸς ἡ Ἀδράστεια, καὶ τὰ τοιαῦτα ὁρᾷ· σὺ [a] δέ ποθε λυπήσῃ, τάχα ἂν ἀκούσῃς τί σοι ἐμοῦ κειμένην με, ἢ τοι βρόχῳ ἐμαυτὴν ἀποπνίξασαν, ἢ ἐς τὸ φρέαρ ὅτι κεφαλὴν ἐμπεσοῦσαν· ἢ ἕνα γέ τινα τρόπον εὑρήσω θανάτου, ὡς μηκέτ' ἐνοχλοίην βλεπομένη. πομπεύσεις τότε, ὡς μέγα τι λαμπρὸν ἔργον ἐργασάμενος. τί με ὑποβλέπεις, καὶ πρίῃ τοὺς ὀδόντας; εἰ γάρ τι ἐγκαλεῖς, εἰπέ, Πυθιὰς ἡμῖν αὕτη δικασάτω. τί τοῦτο οὐδὲ ἀποκρινάμενος ἀπέρχῃ καταλιπών με; ὁρᾷς, ὦ Πυθιὰς, οἷα πάσχω ὑπὸ Λυσίου; ΠΥΘ. Ὢ τῆς ἀγριότητος, τὸ δὲ μὴ ὀπτλαθῆναι δακρύσης, λίθος οὐκ ἄνθρωπός ἐστι· πλὴν ἀλλ' εἴγε χρὴ τἀληθῆ εἰπεῖν, σύ, ὦ Ἰόεσσα, διέφθειρας αὐτὸν ὑφαγαπῶσα, καὶ τοῦτο ἐμφαίνουσα. ἐχρῆν δὲ μὴ πάνυ αὐτὸν ζηλοῦν, ὑβρίζεται γὰρ αἰσθανόμενοι γίγνονται. παῦσαι, ὦ τάλαινα δακρύσασα, καὶ ἤν μοι πείθῃ, ἅπαξ ἢ δὶς ἐλθόντα ἀπόπεμψον. ἐὰν δὲ καὶ τρὶς ἔλθῃ, μὴ προσδέξῃ μηδὲ ἐπιστραφῇς πρὸς τὴν θύραν, ἀλλὰ καὶ ἀκούσασα ἐπιτίμησον αὐτῷ καὶ ἀπόστρεψαι τὸ πρόσωπον. ἐὰν δὲ καὶ τέταρτον ἔλθῃ, ἐλεήσασα ἄφες εἰσελθεῖν· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τῆς θύρας. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν οὐδὸν καθίσῃ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες καθίσαι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ οὐδοῦ. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὴν κλίνην ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τῆς κλίνης. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν τοῖχον ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ τοίχου. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν κέραμον ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ κεράμου. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν ἀετὸν ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ ἀετοῦ. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν ἱππόκρημνον ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ ἱππόκρημνου. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν ἀκρωτήριον ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ ἀκρωτηρίου. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν ἀστέρα ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ ἀστέρος. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν ἥλιον ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ ἡλίου. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν θεὸν ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ θεοῦ. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Δία ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ Διός. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Κρόνον ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ Κρόνου. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Ὠκεανὸν ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ Ὠκεανοῦ. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Τηθὺν ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τῆς Τηθύος. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Ἀπόλλωνα ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ Ἀπόλλωνος. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Ἄρτεμιν ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τῆς Ἀρτέμιδος. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Ἑρμῆν ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ Ἑρμοῦ. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Ἥφαιστον ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ Ἡφαίστου. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Ἀθηνᾶν ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τῆς Ἀθηνᾶς. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Ἄρεα ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ Ἄρεως. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Ἀφροδίτην ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τῆς Ἀφροδίτης. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Ἔρωτα ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ Ἔρωτος. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Ἀνταῖον ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ Ἀνταίου. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Ἡρακλέα ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ Ἡρακλέους. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Ἀθλαντα ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ Ἀθλαντος. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Ἀτλαντα ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ Ἀτλαντος. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Ὄλυμπον ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ Ὀλύμπου. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ οὐρανοῦ. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν ἀστέρα ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ ἀστέρος. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν ἥλιον ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ ἡλίου. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν θεὸν ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ θεοῦ. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Δία ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ Διός. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Κρόνον ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ Κρόνου. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Ὠκεανὸν ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ Ὠκεανοῦ. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Τηθὺν ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τῆς Τηθύος. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Ἀπόλλωνα ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ Ἀπόλλωνος. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Ἄρτεμιν ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τῆς Ἀρτέμιδος. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Ἑρμῆν ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ Ἑρμοῦ. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Ἥφαιστον ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ Ἡφαίστου. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Ἀθηνᾶν ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τῆς Ἀθηνᾶς. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Ἄρεα ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ Ἄρεως. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Ἀφροδίτην ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τῆς Ἀφροδίτης. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Ἔρωτα ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ Ἔρωτος. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Ἀνταῖον ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ Ἀνταίου. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Ἡρακλέα ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ Ἡρακλέους. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Ἀθλαντα ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ Ἀθλαντος. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Ἀτλαντα ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ Ἀτλαντος. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Ὄλυμπον ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ Ὀλύμπου. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἀναβῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλεήσασα ἄφες ἀναβῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀνθέξει τοῦ οὐρανοῦ.

[a] Δί ποτε] Δὶ τότε *Fl.*

39. Τῶν μαστῶν] Quin μαστοὶ de feminis dicatur, nemini est dubium. *Eurip.* Androm. 223. Καὶ μαστὸν — τόδε σοῖς ἔθρεψεν. Et sic idem perpetuo, vid. ib. vs. 511. & 629. *Hecub.* 424. *Oreſt.* 842. *Phoeniſſ.* 313. &c. At supra *Amor.* c. 41. μαζῶν etiam de mammis muliebribus; quod nonnemo mutabat in μαστῶν, quia μαζοὶ virorum, μαστοὶ mulierum essent. Quumque ibi promiserim, me hic de illa differentia acturum, en pauca: *Ammonius*, Μαστὸς μαζοῦ διαφέρει. Μαστὸς μὲν γάρ ἐστι ὁ γυναικεῖος. — Μαζὸς δὲ ὁ ἀνδρεῖος. Idque ex *Hom.* Il. Δ. 123. probari putat, ubi μαζῷ πέλασσε de viro dicitur. Possem & alia similia *Homeri* addere, ut Il. Θ. 121. ubi Eniopeus vulneratur ὦμον μαζόν. Item ib. 318. Ac Δ. 490. & 537. &c. Eandem differentiam statuunt *Thom. Mag.* & *Suid.* Sed ex istis *Homeri* nihil probatur, quia inde non sequitur, etiam μαζοὺς ideo de feminis non dici (contrarium patet in *Amazonum* vocabulo, quod veteres a privatione mamillae derivant; licet falso; tamen videmus eos ab significatus ratione non abhorruisse.) Immo *Long.* in *Past.* θηλὴ semper adhibet de ubere caprae ovisque, an hinc statim sequitur, non etiam θηλὴ de mulieribus quoque dici? Sed μαζοὺς, quod agimus, & feminis tribui, vid. bis ap. *Ach. Tat.* I. p. 4. qui de Virgine Europa, μαζοὶ δὲ σφύρων ἀρίμα προκύπτουσιν· ἡ σανίδωσα, ζώνη τοὺς μαζοὺς — ἔκλεισεν. Rursus p. 15. generaliter de omnibus recens natis: τὰ ἀρτίτοκα τῶν βρεφῶν — οὐδὲν οὕτω τοῖς μαζοῖς ἥσται τῆς τράπεζης. *Callim.* Hymn. in Del. 274. De Apollinae nutricis mammam fugente, — ὁ δὲ γλυκὺν ἔσπασε μαζόν. Item in *Dian.* 214. de Nympha — ἡ γυμνὸς ἀεὶ παρεφαίνετο μαζός. *Aelian.* XII. 1. med. de Cyro Aspasiam amante: ἐπεὶ ἐς τὸ μαζῶν προσήψατο. Ne plura congeram. Verum & vicissim μαστοὺς de puero, Noster supra, *Amor.* c. 53. f. adeo ut vana sit Grammaticorum distinctio; nisi, quod suspicor, de paucis tantum scriptoribus intel-

consſpectum effugere; quod illa oſculata intra papillas ſub ſtrophio abſcondidit. Haec igitur qua cauſſa facis? qua vel parva ego te vel magna injuria affeci? quem tibi objeci dolorem? Quem adſpexi alium? nonne ſoli tibi vivo? Non magnum eſt, quod facis, Lyſia; miſeram mulierculam dolore cum afficis, inſano tui amore flagrantem. Eſt aliqua ultrix Dea, & videt talia. Forte audies de me aliquid, jacere me, vel laqueo gula eliſa, aut praecipitem deſiliiſſe in puteum, aut unam certe mortis viam inveniſſe, ne meo tibi conſpectu amplius moleſta ſim. Triumphabis nempe tum tanquam magno claroque patrato facinore. Quid furtim ad me reſpicis & dentibus infrendes? ſi quid enim me accuſas, dicito. Pythias haec nobis litem judicabit. Quid hoc? ne reſpondens quidem me relicta diſcedis? Vides, Pythias, quomodo tractet me Lyſias? PYTH. Hem feritatem! Ne lacrimis quidem illum fractum eſſe? Lapis, non homo eſt. Verum, ſi quod res eſt dicendum eſt, tute ipſum, Ioëſſa, corrupiſti, quae nimis illum amaris, idque ipſum oſtenderis. Oportebat vero non nimis illum ſtudioſe colere. Superbi enim, eo animadverſo, fiunt. Deſine plorare, miſella, & ſi me audis, ſemel aut bis venientem exclu-

clude. Videbis enim illum plane accendi, & mutatis vicibus in te furere. IOES. Tu vero ne quid *tale* dicas : apage : ego Lysiam excludam? utinam ne ille prior discessionem faciat. PYTH. Sed redit iterum. IOES. Perdidisti nos Pythias : audivit forte, de exclusione cum diceres. LYS. Non propter istam redii, Pythias, quam nec adspicere amplius, talem *mulierem*, digner : sed propter te, ne me condemnes, aut dicas, nimium iracundus homo est Lysias. PYTH. Quin hoc ipsum modo dicebam, Lysia. LYS. Ferre igitur me jubes, Pythias, istam plorantem modo Ioëssam, qui juxta adstiterim aliquando ipsi dormienti cum adolescentulo, me deserenti? PYTH. Lysia, ut in summa dicam, meretrix est! quando vero illos una cubantes deprehendisti? LYS. Sextus fere hic dies est. Recte, sextus ipse, secundo mensis die: hodie autem est septimus. Pater cum sciret, me olim amore bonae istius captum, me incluserat, & ne aperiret, janitori interdixerat. Ego vero, qui ferre non possem, nisi cum illa essem, Dromonem jussi ad conseptum aulae, qua parte humillimum est, acclinatum adstare, meque recipere tergo, qua ratione facile transcendere mihi

δὶς ἀποκλεισον ἐλθόντα. ὄψει γὰρ ἀναχαιόμενον αὐτὸν πάνυ, καὶ ἀντιμεμηνότα ἀληθῶς. ΙΟΕΣ. Ἀλλὰ μηδ' εἴπῃς, ἄπαγε· ἀποκλείσω Λυσίαν; εἴθε μὴ αὐτὸς ἀποσταίη φθάσας. ΠΥΘ. Ἀλλ' ἐπανέρχεται αὖθις. ΙΟΕΣ. Ἀπολώλεκας ἡμᾶς, ὦ Πυθιάς, ἠκρόαταί σου ἴσως, ἀποκλεισον, λεγούσης. ΛΥΣ. Οὐχὶ ταύτης ἕνεκεν, ὦ Πυθιάς, ἐπανελήλυθα, ἣν οὐδὲ προσβλέψαιμι ἔτι τοιαύτην οὖσαν, ἀλλὰ σοῦ χάριν, ὡς μὴ [b] καλαγιγνώσκῃς ἐμοῦ, καὶ λέγῃς ὡς [c] ἄτεγκτός ὁ Λυσίας ἐστίν. ΠΥΘ. Ἀμέλει καὶ ἔλεγον, ὦ Λυσία. ΛΥΣ. Φέρειν οὖν ἐθέλεις, ὦ Πυθιάς, Ἰόεσσαν τὴν νῦν δακρύουσαν, αὐτὸν ὀλίγῳ πρόσθεν αὐτῇ τῶλε μοι νεανίᾳ [d] καθευδόντα, ἐμοῦ ἀποστάντα; ΠΥΘ. Λυσία, τὸ μὲν ὅλον ἑταίρά ἐστι. [e] πότε δ' οὖν κατέλαβες αὐτὼς συγκαθεύδοντας; ΛΥΣ. Ἕκτην ἀφ' ἧς ταύτην ἡμέραν, νὴ Δί', ἕκτην γε, δευτέραν ἱσταμένου· τὸ σήμερον δὲ ἑβδόμη ἐστίν. ὁ πατὴρ εἰδὼς ὡς πάλαι ἐρῴην ταύτης τῆς χρηστῆς, ἐνέκλεισέ με, καὶ βαλανείλας τῷ θυρωρῷ μὴ ἀνοίγειν· ἐγὼ δέ, ἃ γὰρ ἔφερον μὴ ἔχοι συνεῖναι αὐτῇ, τὰ Δρόμωνα ἐκέλευσα καὶ βαλανύφανλα [f] τῷ θριγκῷ [*] τῆς αὐλῆς, ᾗ ταπεινότατον ἦν ἀναδέξασθαί με ὅπῃ τις ἀνώτερος· [g] ῥᾷον γὰρ ἔτως ἀναβήσεσθαι ἔμελλον.

τί

[b] Καλαγιγνώσκῃς] Καλαγιγνώσκεις male Edd. priores. [c] Ἄτεγκτος] Sic *F.* ut supra *Alex.* c. 25. omnes habent. Ἔγκοτος hic Edd. cett. Ἄτεγκτος marg. *A1.* [d] Καθευδούσῃ] Καθευδούσης, ἰσοῦ ἀποστάσης *Fl.* [e] Πότε] *Al.* πῶς, *Coll.* [f] Τῷ θριγκῷ] Παρὰ τὸ θριγκὸν *Fl.* [g] Ῥᾷον] Ὁρᾶον male *F.*

82. Πότε δ' ἦν κατέλαβες αὐτούς] Γραῦ. πῶς. *G.*

90. Τῷ θριγκῷ] Θριγκοὶ λέγονται οἱ ἐπικείμενοι ταῖς τῶν οἰκιῶν ἐξοχαῖς λίθοι. τὰ αὐτὰ καὶ γώνια. *G.*

[*] Θριγκῷ] Θριγκῶ ἐπικειμένῳ λίθῳ ταῖς ἐξοχαῖς τῶν οἰκιῶν. *V.*

[*] Θρίγκου] Θρίγγου & Θριγγοῦ ediderat *Cler.* cum Cod. V. Restituit orthographiam *M. du S.* accentu diverso servato.

telligenda sit. *F. F. R.*

40. Ἀποδέσμου] (Intellige vinculum mammillarum.) *Kuſt.* Vid. omnino Ἔρωτ. c. 41. *M. du S.*

46. Ἔστι τις θεὸς ἡ Ἀδράστεια] *Catull.* *F. B.*

59. Λίθῳ οὐκ ἄνθρωπῳ] Proverb. *F. B.*

Λίθῳ] Sic *Ariſtophanem* in Nub. vulgus ſtupidum vocare — ὄντως λίθοι, *Terentiumque* in Heaut. V. 1. *Quid ſtas lapis?* addito & hoc Luciani loco, notat Cl. *L. Bos* in Obſ. Crit. p. 75. 76. Sed res nimis nota. *F. F. R.*

76. Καλαγιγνώσκῃς] Emaculavi mendum omnium impreſſorum, qui hic καλαγιγνώσκεις habent. *M. du S.*

Ibid. Ἄτεγκτος] Sic ſola *F.* Ed. optime. Reliquae ἔγκοτος *V2.* quae *F.* fere κατὰ πόδα ſequitur, venuſtatem hujus ſcripturae non aſſequuta, neglexit. Lege Ἀλεξ. c. 25. & plaude. *M. du S.*

87. Τῆς χρηστῆς] Εἰρωνικῶς. *F. G.*

τί ἂν μακρὰ λέγοιμι; ὑπορρέων, ἦκον, καὶ αὔλιον εὗρον ἀποκεκλεισμένην ὀπιμελῶς· μέσαι γὰρ νύκτες ἦσαν. Οὐκ ἔκοψα δ' ἐγώ, ἀλλ' ἐπάρας ἡρέμα τὴν θύραν, ἤδη δέ τις ἄλλοσε ἐπεποίηκειν αὐτὸ, ὑπαγαγὼν τὸ τροφεῖα παρῆλθον ἀψοφητί, ἐκάθευδον δὲ πάντες, εἶτα ἐπαφώμενος τοῦ τοίχου, ἐφίσταμαι τῇ κλίνῃ. ΙΟΕΣ. Τί ἐρεῖς, ὦ Δάματερ; ἀγωνιῶ γάρ. ΛΥΣ. [a] Ἐπειδὴ δὲ [b] οὐκ ἔφρων τὸ ἆθμα ἓν, τὸ μὲν πρῶτον ᾠόμην μὲν Λυδὴν [c] αὐτῇ συγκαθεύδειν, τόδ' οὐκ ἦν, ὦ Πυθιάς· ἀλλ' ἐφαψάμενος οὐρον ἀγένειόν τινα πάνυ ἁπαλὸν, ἐν χρῷ κεκαρμένον μύρων καὶ αὐτὸν ἀποπνέοντα· τοῦτο ἰδὼν, εἰ μὲ καὶ ξίφος ἔχων ἦλθον, οὐκ ἂν ἐκίνησα, εὖ ἴσθι. τί γελᾶτε, ὦ Πυθιάς; γέλωτος ἄξια δοκῶ σοι διηγεῖσθαι; ΙΟΕΣ. Τοῦτό σε, ὦ Λυσία, λελύπηκεν; ἡ Πυθιὰς αὕτη μοι συνεκάθευδε; ΠΥΘ. Μὴ λέγε, ὦ Ἰόεσσα, πρὸς αὐτόν. ΙΟΕΣ. Τί μὴ λέγω; Πυθιὰς ἦν, φίλταλε, μελαχληθεῖσα ὑπ' ἐμοῦ, ὡς ἅμα καθεύδωμεν. ἐλυπούμην γὰρ σὲ μὴ ἔχουσα. ΛΥΣ. Πυθιὰς, ὁ ἐν χρῷ κεκαρμένος; εἶτα δ' ἕκτης ἡμέρας ἀνεκόμησε τοσαύτῃ κόμῃ; ΙΟΕΣ. Ἀπὸ τῆς νόσου ἐξυρήσατο, ὦ Λυσία· ὑπέρρεον γὰρ αὐτῇ αἱ τρίχες, νῦν δὲ καὶ [d] πεπήχηκε καὶ ἐπέθετο. Δεῖξον, ὦ Πυθιὰς, δεῖξον ὅτως ἦν, πεῖσον αὐτόν. ἰδοὺ τὸ μειράκιον ὁ μοιχὸς, ὃν ἐζηλοτύπεις. ΛΥΣ. Οὐκ ἐχρῆν ἦν, ὦ Ἰόεσσα, καὶ ταῦτα ἐρῶντα, ἐφαψάμενον αὐτόν; ΙΟΕΣ. Οὐκοῦν σὺ μὲ ἤδη πέ-

licebat. Quid multa dicam? Transcendi, veni: januam atrii cum cura clausam reperi: media enim nox erat. Non pulsavi igitur, sed sublata silentio janua, quod alias jam feceram, supra cardinem, intravi sine strepitu. Dormiebant omnes: tum palpando murum ad lectum adsto. IOES. Quid dices, Sancta Ceres! vehementer enim laboro! LYS. Cum autem simplicem spiritum non duci sentirem: primo putabam equidem, dormire cum ista Lyden. At hoc non erat, Pythias. Sed palpando deprehendi imberbem quendam, molliculum, ad cutem detonsum, unguenta redolentem & ipsum. Hoc videns, si quidem cum gladio veniissem, non cunctatus essem, . . . jam scitis . . . Quid ridetis, Pythias? Ridiculane tibi narrare videor? IOES. Hoc igitur te, Lysia, male habuit? Haec ipsa mecum dormiebat Pythias. PYTH. Noli hoc illi, Ioëssa, dicere. IOES. Quidni dicam? Pythias erat, carissime, vocata a me, ut una dormiremus. Tristis enim eram, quae te non haberem. LYS. Pythias, ille ad cutem detonsus? tum deinde intra sex dies tanta illi coma renata est? IOES. Ob morbum radi se curavit, mi Lysia: defluebant enim illi comae. Jam vero etiam capillamentum imposuit. Ostende, Pythias, ostende, rem ita se habere: fidem fac viro: en tibi adolescentulum, moechum illum, propter quem eras zelotypus! LYS. Nonne vero oportebat, Ioëssa, idque amantem, qui *suis ipse manibus* illum palpasset? IOES. Ergo tibi quidem jam satisfactum est. . . Visne autem,

a Ἐπειδὴ] Ἐπειδὲν P. b Οὐκ ἔφρων] Sic *Fl. Fr. Vr. P. S.* &c. Οὐκ ἤφρων male *J.* Forf. οὐχ εὗρον. c Αὐτῇ] Αὐτὸν male *Fl.* Id tamen & adscript. marg. *Ar.* d Πεπήχηκε] Sic *Ald. Fl. J. Fr. H. S.* & *Schol.* Πεφύκασι *B. P.*

20. Τῷ πεπήχει] Πεπήχη, τὸ κεφαλοδέσμιον C ἢ * πεφύτευ κόμῃ † ἀπατῶσα τοὺς πολλούς. *V.*

* Πεφύτευ] Sic esse in C. monebat *Salm.* quare id recepi pro vulgato ὑπέφυτευ. In V. ὑπεφύτευε. *J. F. R.*

† Ἀπατῶσα] Ἀπατῦσα edita. Ἀπατῶσα C. recte. *M. du S.*

93. Τὴν αὔλιον] Sic Edd. non hic modo, sed & infra *Dial.* XV. sive *Meretr.* ultimo, in med. καὶ τὴν αὔλιον ἠράσθη. Conf. & supra T. 2. *Tox.* c. 17. Nam aliis αὐλεῖον vulgo scribitur. *J. F. R.*

3. Οὐκ ἤφρων] Mallem οὐχ εὗρον. *M. du S.*

6. Ἐν χρῷ κεκαρμένον] Paulo post quid hoc sit docet, cum ait morbo defluente coma, *caput* eam *rasisse*. Disce etiam hic morem fuisse, ut juvenes οὐ χρῇ

tem; ut viciſſim ego tibi dolorem objiciam, juſte ipſa viciſſim tibi iraſcens. LYS. Minime vero; ſed bibamus jam, & nobiscum Pythias, aequum enim eſt, illam noſtro fœderi intereſſe. IOES. Aderit. Quid ego propter te perpeſſa ſum, generoſiſſime juvenum, Pythias? PYTH. Verum etiam idem ego vos conciliavi. Itaque noli mihi irata eſſe. Verum illud ... vide, Lyſia, ne cui dicas, illud de coma!

πεισαι, βέλει δὲ ἀντιλυπήσω σε ἡ αὐτὴ ὀργιζομένη δικαίως ἐν τῷ μέρει; ΛΥΣ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ πίνωμεν ἤδη, ἡ Πυθιὰς μεθ' ἡμῶν. ἄξιον γὰρ αὐτὴν παρεῖναι ταῖς σπονδαῖς. ΙΟΕΣ. Παρέσται. οἷα πέπονθα ἀφ' σὲ, ὦ γενναιότατε νεανίσκων Πυθίας. ΠΥΘ. Ἀλλὰ ἡ διήλλαξα ὑμᾶς ὁ αὐτός. ὥστε μή μοι χαλέπαινε. πλὴν τὸ δεῖπνον ὅρα, ὦ Λυσία, μή τιν εἴπῃς τὸ περὶ τ κόμης.

XIII.

LEONTICHUS, CHENIDAS ET HYMNIS.

ΛΕΟΝΤΙΧΟΣ, ΧΗΝΙΔΑΣ ΚΑΙ ΥΜΝΙΣ.

L E O N T.

IN pugna vero contra Gallograecos dic, Chenida, quomodo ante reliquos equites eruperim in equo albo, & quomodo Gallograeci, fortes licet, ſtatim ad meum conſpectum pertimuerint, & nemo amplius reſtiterit. Tum igitur ego emiſſa haſta ducem equitatus illorum ipſo cum equo trajeci. In reliquos autem, qui conſtiterant adhuc (erant enim quidam qui manerent, ſoluta quidem phalange, ſed contracti in quadratum oblongum) in hos igitur ſtricto gladio animoſe invadens, ipſa equi impreſſione ſeptem duces everto; tum gladio im-

ΛΕΟΝΤ.

ΕΝ δὲ τῇ πρὸς τὺς Γαλάτας μάχῃ εἰπὲ, ὦ Χηνίδα, ὅπως μὲ προεξήλασα τ ἄλλων ἱππέων ὀπὶ τῦ ἵππυ τῦ λευκῦ, ὅπως δὲ οἱ Γαλάται, χμίτοι ἄλκιμοι ὄντες, ἔτρεσαν εὐθὺς ὡς εἶδόν με, ἡ οὐθεὶς ἔτι ὑπέστη. τότε τοίνυν ἐγὼ, τ μὲ λόγχην ἀκοντίσας, διέπειρα τ ἵππαρχον αὐτῦ, ἡ τ ἵππον, ὀπὶ δὲ τὸ συνεχὲς ἔτι αὐτῦ (ἦσαν γάρ τινες, οἳ ἔμενον ἀφαλύσαντες μὲ τ φάλαγγα, ἐς πλαίσιον δὲ συναγαγόντες αὐτὺς) ὀπὶ τύτυς ἐγὼ σπασάμενος τ σπάθην, ἄπαντι τῷ θυμῷ ἐπελάσας, ἀπατρέπω μὲ ὅσον ἑπτὰ τὺς πρωτῶντας αὐτῦ τῇ ἐμβολῇ τῦ ἵππυ· τῷ ξίφει δὲ καθυπερτὸν, διέτεμον τ λοχαγὸν ἑνὸς

e Οὐθεὶς] Nil varietatis invenio.

χρῶ κεκαρμένος eſſent, cum juvenem eſſe crediderit, quem ita habere palpando ſentiebat. *M. du S.*

20. Πυθίλω] Conf. ſupra *Dial. Mer.* V. med. ubi cum πυθίλω dederim, & hic ita ſcribendum erat. Πυθίλω vult *Guj.* cum Lexicograph. *J. F. R.*

33. Τὸ δεῖπνα] Τὸ δεῖπνον ſcribendum videtur. *F. G.*

35. Ἐν δὲ] Illud δὲ initio Dialogi, ſine adparente relatione vid. etiam *Dial.* VII. & VIII. pr. *J. F. R.*

40. Οὐθεὶς] Etſi frequentius οὐδεὶς ſcriptum invenio ap. Noſtrum, nihil tamen obſtat, quin & οὐθεὶς hic ſcribi poſſit, quia & promiſcue ap. alios, ut ſatis dictum ad T. 2. *Parad.* c. 3. p. 840. *J. F. R.*

41. Διέτεμον] Conf. *Alciphr.* III. Ep. 36. p. 352. Item p. 350. & 351. *J. F. R.*

44. Ἐς πλαίσιον] Hanc vocem interpretatur Codex Memmianus πλαίσιον, παράταξις οὐ τετραπλεύρου τοῦ σχήματος, τοῦτο δὲ ἐπτάσκυτον ἐπὶ ὀλίγοις πρὸς πλείους ἀγωνιζόμενοι. Hanc habent interpretationem *Pollux*, *Heſych.* *J. B.*

ἑνὸς ἐς δύο τ̃ κεφαλὴν αὐτῷ κράνει· ὑμεῖς δὲ, ὦ Χηνίδα, μετ' ὀλίγον ἐπέστητε ἤδη φευγόντων. ΧΗΝ. Ὅτε γὰρ, ὦ Λεόντιχε, περὶ Παφλαγονίαν ἐμονομάχησας τῷ Σατράπῃ, ἢ μεγάλα ἐπεδείξω καὶ τότε; ΛΕΟΝΤ. Καλῶς ὑπέμνησας καὶ ἀγεννῆς ἦν ἐκείνης τ̃ πράξεως. ὁ γὰρ Σατράπης μέγιστος ὢν, ὁπλομάχων ἄριστος δοκῶν εἶναι, καταφρονήσας τ̃ Ἑλληνικ̃, προπηδήσας ἐς τὸ μέσον, προὐκαλεῖτο εἴ τις ἐθέλοι αὐτῷ μονομαχῆσαι. οἱ μὲν ἂν ἄλλοι [a]καταπεπλήγεσαν, οἵ λοχαγοὶ καὶ οἱ ταξίαρχοι, καὶ ὁ ἡγεμὼν αὐτὸς, καίτοι οὐκ ἀγεννὴς ἄνθρωπος ὤν. Ἀρίσταιχμος γὰρ ἡγεμὼν ἡγεῖτο Αἰτωλὸς, ἀκοντιστὴς ἄριστος, ἐγὼ δὲ ἐχιλιάρχουν ἔτι, ταλμήσας δ' ὅμως, καὶ τὺς ἑταίρους ὑπολαμβανομένους ὑποσεισάμενος, ἐδεδοίκεσαν γὰρ ὑπὲρ ἐμοῦ ὁρῶντες ὑποστίλβοντα μὲν τ̃ βάρβαρον ὑπὸ χρύσοις τοῖς ὅπλοις, μέγαν τε, καὶ φοβερὸν ὄντα τ̃ λόφον, καὶ κραδαίνοντα τ̃ λόγχην. ΧΗΝ. Καγὼ ἐδεισα τότε, ὦ Λεόντιχε, καὶ οἶδα ὡς εἰχόμην σου δεόμενος, μὴ προκινδυνεύειν, ἀβίωτα γὰρ ἦν μοι σοῦ ὑποθανόντος. ΛΕΟΝΤ. Ἀλλ' ἐγὼ τολμήσας, παρῆλθον ἐς τὸ μέσον, ἐ χείρων τ̃ Παφλαγόνος [b]ὡπλισμένος, ἀλλὰ πάγχρυσος καὶ αὐτός. ὥστε βοὴ εὐθὺς ἐγένετο καὶ παρ' ἡμῶν, καὶ αὖθις τ̃ βαρβάρων· ἐγνώρισάν με γὰρ κἀκεῖνοι ἰδόντες ὑπὲρ τ̃ πέλτης μάλαγα, καὶ τ̃ φαλάρων, καὶ τ̃ λόφου. εἰπὲ, ὦ Χηνίδα, τίνι με πάντες τότε εἴκαζον; ΧΗΝ. Τίνι δὲ ἄλλῳ, ἢ Ἀχιλλεῖ, νὴ Δία, τῷ Θέτιδος καὶ Πηλέως; οὕτως ἔπρεπε unius decurionis cum ipso cranio caput dissecui: vos autem, Chenida, paullo post aderatis, illis jam fugientibus. CHEN. Cum autem, Leontiche, apud Paphlagoniam solitaria pugna depugnares cum Satrapa, nonne magnifica tum quoque opera edidisti? LEONT. Bene admones me actionis & ipsius non ignavae. Satrapa enim, vir maximus, qui armatorum videretur esse praestantissimus, Graeci nominis contemtor, in medium progressus provocabat si quis pugnare secum vellet. Reliqui ergo perturbari, decuriones, & ductores ordinum, & ipse adeo imperator, quamquam vir minime ignavus. Aristaechmus enim ducebat Imperator Aetolus, jaculator optimus, ego tum tribunatu adhuc fungebar: audacia tamen sumta, dimotis, qui me retinere vellent, sodalibus: timebant mihi nimirum, videntes fulgentem aureis in armis barbarum, magnum, cristaque & vibrata hasta terribilem . . . CHEN. Ego quoque tum, Leontiche, timebam, & nosti, quam retinuerim te, rogans, ne periculum pro aliis subires: neque enim, te mortuo, vivendum mihi putabam. LEONT. Sed ego audacia sumta in medium progredior, non deterius Paphlagone armatus, sed totus ipse etiam aureus. Itaque clamor statim elatus a nostris pariter atque a barbaris. Nam hi quoque ad primum me conspectum noverant a pelta maxime & phaleris, & crista. Dic, Chenida, cui me omnes tum assimilabant? CHEN. Cui vero alii, quam Achilli, per Jovem, Thetidis illi atque Pelei filio? adeo

a Καταπεπλήγεσαν] Καλεπεπλήγεσαν *Fl.* b Ὡπλισμένος] Sic P. sola cum marg. *Ar.* Ὁπλισμ. *Ald. J. Fl. H. Br. B. S.*

89. Σαρίσῃ] Ita scribenda haec vox M. Δ. XXVII. Quae tamen hic & duobus sequentibus in locis simplici sigma in omnibus Impressis scripta est. *M. du S.*

Σαρίσῃ] *Bergl.* ad. *Alciphr.* III. p. 351. recte quoque adfirmat, usitatius gemino σ. scribi, sed quia mox ter quater se obfert uno σ exaratum in omnibus, ego mihi mutare volebam. Cum & in *Poll.* L. I. & X. σάρισα recte quidem editum; sed *Jungerm.* ad I. 8. 138. testetur in Mf. σάρισαν legi. Quin vel σισάρας ap. *Alciphr.* l. d. edi passus est *Bergl.* quod sic scriptum invenerit „ etsi σαρίσας legendum, vidit.. Verum quum in *Dial. Mort.* XXVII. §. 3. σάρισαν & §. 4. σαρίσῃ Edd. constanter habere recognovi, nil amplius haesitavi & hic ita edere. *J. F. R.*

91. Ἀχι-

eo decebat te galea, adeo floridum colorem ſpargebat paludamentum, adeo pelta ſplendebat. LEONT. Cum vero congreſſi eſſemus, leviter primo vulnerat me barbarus, aliquantum haſta perſtringens paullum ſupra genu. Ego vero clypeo illius ſariſſa mea perfoſſo, mediam pectoris compagem traje-ci, tum accurrens facile caput gladio amputavi: ſic cum armis viri redeo, caput ſimul ſariſſa fixum gerens, caede illius madidus. HYMN. Apage, Leontiche, foeda iſtaec & terribilia de te narras, nec te ulla amplius adſpicere ſuſtineat, adeo gaudentem cruore, nedum ut bibat una aut cubet: equidem hinc diſcedo. LEONT. Duplam tibi mercedem habe. HYMN. Non ſuſtineo ego jacere cum homicida. LEONT. Noli, mea Hymnis, metuere. Inter Paphlagones iſta acta ſunt: jam quidem pacem ago. HYMN. At impiatus tamen homo es, ſtillavitque in te ſanguis de capite barbari, quod ferebas in ſariſſa. Deinde talem ego hominem complectar, & oſculer? Abſit hoc, o Gratiae! Nihil enim hic homo carnifice melior. LEONT. Quin ſi in armis me videres, bene novi me amares. HYMN. Cum audierim modo, Leontiche, nauſeo, & horreo, & umbras mihi videre videor ac ſpectra interfectorum, & miſeri praeſertim decurionis, cui in duas partes caput a te diſſectum eſt: quid putas, ipſum opus & ſanguinem ſi viderem, & jacentes mortuos? moritura enim mihi

πε μᾶλλόν σοι ἡ κόρυς, ἡ φοινικὶς δὲ ἐπήνθει, καὶ
ἡ πέλτη ἐμάρμαιρεν; ΛΕΟΝΤ. Ἐπεὶ δὲ
συνέγημεν, ὁ βάρβαρος [c] πρότερος τι-
τρώσκει με, ὀλίγον ἔσον ὑπτάζας τῷ δό-
ρατι, μικρὸν ὑπὲρ τὸ γόνυ· ἐγὼ δὲ διελά-
σας τὴν ἀσπίδα τῇ [d] σαρίσῃ, παίω
ἀλλαμπὰξ εἰς τὸ στέρνον, εἶτ' ἐπιδραμὼν
[e] ἀπεδειροτόμησα τῇ σπάθῃ ῥᾳδίως, καὶ τὰ
ὅπλα ἔχων ἐπαίνηλθον, ἅμα καὶ τὴν κεφαλὴν
ἐπὶ τῇ σαρίσῃ πεπηγυῖαν κομίζων, λε-
λυμένῳ τῷ φόνῳ. ΥΜΝ. Ἄπαγε, ὦ
Λεόντιχε, μιαρὰ ταῦτα καὶ φοβερὰ περὶ
σαυτοῦ διηγῇ, καὶ οὐκ ἂν ἔτι σε ἐδὲ προσ-
βλέψειέ τις, ἕτω χαίροντα τῷ λύθρῳ, [f] ἐχ
ὅπως συμπίοι, ἢ [g] συγκοιμηθοίη. ἔγωγε
ἂν ἄπειμι. ΛΕΟΝΤ. Διπλάσιον ἀπόλαβε
τὸ μίσθωμα. ΥΜΝ. Οὐκ ἂν ὑπομείναι-
μι ἀνδροφόνῳ συγκαθεύδειν. ΛΕΟΝΤ. Μὴ
δέδιθι, ὦ Ὑμνί· ἐν Παφλαγόσιν ἐκεῖνα πέ-
πραχθ', νῦν δὲ εἰρήνην ἄγω. ΥΜΝ. Ἀλλ'
ἐναγὴς ἄνθρωπος εἶ, καὶ τὸ αἷμα κατέσταζέ σου ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ βαρβάρου, ἣν
ἔφερες ἐπὶ τῇ [h] σαρίσῃ, εἶτ' ἐγὼ τοιοῦτον
ἄνδρα περιβαλῶ, καὶ φιλήσω; μὴ, ὦ Χά-
ριτες, γένοιτο. ἐδὲν γὰρ οὗτος ἀμείνων τοῦ
δημίου. ΛΕΟΝΤ. Καὶ μὴν εἴ με εἶδες ἐν
τοῖς ὅπλοις, εὖ οἶδα, ἠράσθης ἄν. ΥΜΝ.
Ἀκήκοα μόνον, ὦ Λεόντιχε, κἀυτῷ, καὶ
φρίττω, καὶ τὰς σκιάς μοι [i] δοκῶ ὁρᾶν, καὶ
τὰ εἴδωλα τῶν πεφονευμένων, καὶ μάλιστα
τοῦ ἀθλίου λοχαγοῦ, ὃς δύο τὴν κεφαλὴν δι-
ῃρημένην· τί οἴει τὸ ἔργον αὐτὸ καὶ τὸ αἷμα εἰ
θεασαίμην, καὶ κειμένους τοὺς νεκρούς; ἐκθα-

[c] Πρότερος] Hoc praeferunt *Fl. P.* aliaeque. Πρότερον *F.* [d] Σαρίσῃ] Σαρίσῃ Edd. omnes, ut mox quoque σαρίσης. [e] Ἀπεδειροτόμησα] Reſcripſi ex *V2. S.* & marg. *A1.* Ἀποδειροτόμησα cett. male. [f] Οὐχ] Οὐκ *F.* [g] Συγκοιμηθοίη] Συγκοιμηθείη marg. *A1.* [h] Σαρίσῃ] Σαρίσῃ rurſus Edd. [i] Δοκῶ] Bene ſic *Fl. P.* &c. Δοκῶ *F.*

91. Ἀποδειροτόμησα] Ita ſcribendum cum *B2.* & *S.* ut apud *Heſiod.* Θεογ. non ut in plerisque ſcribitur ἀποδειροτόμησα. *M. du S.*

15. Ἐς δύο] De hac phraſi Germanis Belgisque familiari, vid. Fratris *G. O. Reitzii* Belg. Graeciſſ. p. 459. Et ſupra *Tox.* c. 54. ac Rev. *J. Elſner.* ad Div. *Marc.* XV. 38. qui & alia Luciani loca indicat. *J. F. R.*

17. Κειμένους] Laudatus modo *Elſn.* ad *Evang. Luc.* XXIII. 53. τοὺς κειμένους interdum ſimpliciter de *mortuis* dici, ex *Ariſtoph.* Neb. 550. Eur. Rhes. 670. Et *Heliod.* II. p. 66. Sed a Luciano hoc loco conjungi, quod poſterius tamen nihil mirum, & in enarratione ejusmodi vix aliter fieri debebat. *J. F. R.*

νεῖν γάρ μοι δοκῶ, οὐδ' ἀλεκτρυόνα πώποτε φονευόμενον εἶδον. ΛΕΟΝΤ. Οὕτως ἀγεννὴς, ὦ Ὕμνι, καὶ μικρόψυχος εἶ; ἐγὼ δὲ ὤμην ἡδήσεσθαί σε ἀκούσαν. ΥΜΝ. Ἀλλὰ τέρπε τοῖς διηγήμασι τούτοις, εἴ τινας [a] Λημνιάδας ἢ Δαναΐδας εὕροις· ἐγὼ δ' ἀποτρέχω πρὸς τὴν μητέρα, ἕως ἔτι ἡμέρα ἐστίν, ἕπου καὶ σὺ, ὦ Γραμμή· σὺ δὲ ἔρρωσο, χιλιάρχων ἄριστε, καὶ [b] φονεῦ, [c] ὁπόσων ἂν ἐθέλῃς. ΛΕΟΝΤ. Μεῖνον, ὦ Ὕμνι, μεῖνον. ἀπελήλυθε. ΧΗΝ. Σὺ γὰρ, ὦ Λεόντιχε, ἀφελῆ παιδίσκην [d] καλεφόβησας, ἐπισείων λόφους, καὶ ἀπιθάνους ἀριστείας διεξιών· ἐγὼ δὲ ἑώρων εὐθὺς ὅπως χλωρὰ ἐγένετο, ἔτι σου τὰ χθὲς καὶ πρῴην λοχαγὸν ἐκεῖνα διηγουμένου, καὶ συνέστειλε τὸ πρόσωπον, καὶ ὑπέφριξεν, ἐπεὶ καὶ ἀλγεῖν τὴν κεφαλὴν ἔφης. ΛΕΟΝΤ. Ὤμην ἐρασμιώτερόν σοι [e] φανεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ σὺ με [f] προσαπολώλεκας, ὦ Χηνίδα, τὸ μονομάχιον ὑποβαλών. ΧΗΝ. Οὐκ ἔδει γὰρ συνεπιψεύδεσθαί σοι, ὁρῶντα τὴν αἰτίαν τῆς [g] ἀλαζονείας; σὺ δὲ πολὺ φοβερὸν αὐτὸ ἐποίησας. ἔστω γὰρ ἀπέτεμες τῷ κακοδαίμονι Παφλαγόνι τὴν κεφαλὴν, τί καὶ κατέπηξας αὐτῷ ἐπὶ [h] σαρίσσης, ὥστε σε καλαρρεῖν τὸ αἷμα; ΛΕΟΝΤ. Τοῦτο μιαρὸν, ὡς ἀληθῶς, ὦ Χηνίδα, [i] ἐπεὶ τά γε ἄλλα καὶ κακῶς συνεπέπλαστο. ἄπιθι δ' οὖν, καὶ πεῖσον αὐτῷ συγκαθευδήσασαι. ΧΗΝ. Λέγω οὖν ὡς ἐψεύσω ἅπαντα, γενναίῳ αὐτῇ δόξαι βουλόμενος; ΛΕΟΝΤ. Αἰσχρὸν,

videor, quae neque gallinaceum gallum necari viderim. LEONT. Adeo ignava, Hymnis, & pusilli es animi? Ego autem auditu te delectatum iri sperabam. HYMN. At tu oblecta illis tuis narrationibus, si quas Lemniadas inveneris aut Danaidas. Ego autem ad matrem decurro, dum adhuc dies est. Sequere tu quoque, Gramme. Tu vero vale tribunorum fortissime, & interfector, quotcumque hominum volueris. LEONT. Mane, Hymnis, mane . . . Discessit. CHEN. Tu enim, Leontiche, puellam simplicem perterruisti, quatienda crista, & incredibilibus facinoribus enarrandis. Ego vero statim videbam quomodo expalleseeret, te adhuc illa de decurione narrante, & vultum mutaret, & perhorresceret, cum diffidisse te caput diceres. LEONT. Putabam me amabiliorem illi visum iri. At tu insuper me, Chenida, perdidisti, subjicienda mihi illa pugna solitaria. CHEN. Nonne igitur oportebat tua adjuvare mendacia cum tuae illius gloriationis causssam viderem? Tu vero ita terribile illud fecisti. Esto enim. Abscideris caput misero Paphlagoni, quid etiam opus fuit hasta illud figere, ut sanguis in te defluereet? LEONT. Hoc re vera foedum, Chenida, nam reliqua non male erant conficta. Abi ergo, & illi persuade, mecum ut cubet. CHEN. Dicam ergo, te mentitum esse omnia, cum fortis ipsi velles videri? LEONT. Turpe hoc, Chenida.

a Λημνιάδας] Λημνιάδας *J.* & *V2.* non reliquae. b Φονεῦ] Nil variet. invenio. Φονεύ emendat *Solan.* Sed Φόνευ voluit. c Ὁπόσων] Ὁπόσον *Fl.* d Καλεφόβησας] Καλεφόβισας *J.* e Φανεῖσθαι] Φανεῖσθαι male *Fl.* f Προσαπόλεκας] Ἀπολώλεκας *Fl.* g Ἀλαζονείας] Ἀλαζονίας *Fl.* h Σαρίσσης] Σαρίσης Edd. i Ἐπεὶ] Recte plurimae. Ἐπὶ male *J.* & *V2.*

23. Λημνιάδας] De his dictum est ad Ἔρωτ. c. 2. *M. du S.*

26. Φονεῦ] Mallem φονεύς, si per sequentia liceret: certe in *Fl.* ὁπόσον est. *M. du S.*

Φονεῦ] Si olim φόνευ scriptum fuisset, ultima per compendium exarata, id, accentu omisso, facilius migrare potuit in φονεῦ, quam ut ε imperativi omitteretur. Sed eod. redit φόνευ a φονεύω, an φόνδα a φονεύω eligas, modo tum ὁπόσον cum *Fl.* legas. At neutrum plane egebit mutatione; cum φονεῦ vocativus sit ab substantivo φονεύς, & ὁπόσων genitivus inde pendens. Sed vide notam seq. *J. F. R.*

Ibid. Ὁπόσων] Florentina lectio magis placet; modo φόνδα tum simul legas; nam etsi vocativus φονεῦ cum

de. CHEN. Verum aliter non venerit. Elige ergo alterutrum, ut aut odio illi sis cum viri fortis opinione, aut cum Hymnide cubes, mentitum te fassus. LEONT. Ambo quidem difficilia. Praeopto tamen Hymnidem. Abi ergo, & me mentitum esse, Chenida, dicito, non tamen omnia.

50ὦ Χηνίδα. ΧΗΝ. Καὶ μὴν οὐκ ἄλλως ἀφίκοιτο. ἐλῦ τοίνυν θάτερον, ἢ μισεῖσθαι ἀνδρὸς εὐτυχοῦς εἶναι δοκῶν, ἢ καθεύδειν μετὰ Ὑμνίδος, ἐψευσμένος ὁμολογῶν. ΛΕΟΝ. Χαλεπὰ μὲν ἄμφω· αἱροῦμαι δ' ὅμως τὴν Ὑμνίδα. 55δα. ἄπιθι οὖν, καὶ λέγε, ὦ Χηνίδα, ἐψεῦσθαί μὲ, μὴ πάντα δέ.

XIV.

DORIO ET MYRTALE. ΔΩΡΙΩΝ ΚΑΙ ΜΥΡΤΑΛΗ.

DOR.

NUnc me excludis, Myrtale, nunc, postquam pauper per te factus sum? Cum vero tot tibi res adferrem, amasius, vir, dominus, omnia ego fui. Postquam 60vero ego jam plane exhaustus; tu vero amatorem Bithynum illum mercatorem inveniſti; ego excludor, & ad fores sto lacrimans: ille vero noctibus amatur, & solus intus est, & pervigilia agit, & ex illo ferre te dicis uterum. MYRT. Ista me, Dorio, enecant, & maxime cum multa te dediſſe, dicis & pauperem propter me factum esse. Computa enim ab initio inde omnia, quaecumque mihi attuliſti. DOR. Recte, Myrtale, computemus. Calceos e Sicyone primum duarum drachmarum. Pone drachmas duas. MYRT. Sed cubuiſti *apud me* noctes duas. DOR. Et cum venirem ex Syria, unguenti alabastrum e

Δ Ω Ρ.

ΝΥ μὲ ἀποκλείεις, ὦ Μυρτάλη; νῦν ὅτε πένης ἐγενόμην ἀφ' σέ; ὅτε δέ σοι τὰ τοσαῦτα ἐκόμιζον, ἐρώμενος, ἀνὴρ, δεσπότης, πάντ' ἦν ἐγώ. ᵏ ἐπεὶ δ' ἐγὼ μὲν αὖος ἤδη ἀκριβῶς, σὺ δὲ τὸν Βιθυνὸν ἔμπορον εὕρηκας ἐραστὴν, ἀποκλείομαι μὲ ἐγὼ, καὶ πρὸ τῶν θυρῶν ἕστηκα δακρύων, ὁ δὲ τὰς νυκτὸς φιλεῖται, καὶ μόνος ἔνδον ἔνδοθί, καὶ παννυχίζει, καὶ κυεῖν φὴς ἀπ' αὐτοῦ. ΜΥΡΤ. Ταῦτά με ἀποπνίγει, Δωρίων, καὶ μάλιστα ὁπόταν λέγῃς ὡς πολλὰ ἔδωκας, καὶ πένης γεγένησαι δι' ἐμέ. λόγισαι γὰρ ἀπαρχὴν ἐξ ἀρχῆς, ὁπόσα μοι ἐκόμισας. ΔΩΡ. Εὖγε, ὦ Μυρτάλη, λογισώμεθα· ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος· ˡ τὰ πρῶτον δύο δραχμῶν· τίθει δύο δραχμάς· ΜΥΡΤ. Ἀλλ' ἐκοιμήθης νύκτας δύο. ΔΩΡ. Καὶ ὁπότε ἦκον ἐκ Συρίας, ἀλάβαστρον μύ-

ᵏ Ἐπεὶ] Ἐπὶ male *J.* ˡ Τὸ πρῶτον] Sic *P.* Τετρῶν *J.* aliaeque.

cum ἄμει convenit; melius quadrat imperativus cum ἔρρωσο jungendus. *J.F.R.*

61. Βιθυνὸν ἔμπορον] *Thyna merce beatum.* Hor. *F.G.* & *AE.M.*

71. Ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος] Γυναικεῖα haec ὑποδήματα, ut vult *Hesych.* De his *Cic.* 1. de Orat. *Ut si mihi calceos Sicyonios attulisses, non uterer, quamvis essent habiles & apti ad pedem, quia non essent viriles.* In Memmiano Cod. erat Σικυωνικὰ ὑποδήματα ἀφροδισιακὰ ἄλλων ἦσαν, ὡς καὶ αἱ ἑταιρίδες, διὰ τὸ ἁπαλὸν πολλὴν περὶ ταῦτα φιλοκαλίαν ἐπιδιδυγμένον, dicuntur hi calcei etiam ἑταιρικοί. *J.B.*

Ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος] *Hesych.* Σικυώνια ὑποδήματα, γυναικεῖα, καὶ ψέλλια. *Cic.* L. I. de Or. *Ut si mihi calceos Sicyonios attulisses, non uterer, quamvis essent habiles & apti ad pedem: sed non viriles.* *AE.M.*

74. Ἀλάβαστρον] Hinc lux Historiae Euangelii. *M.du S.*

Ἀλάβαστρον μύρου] *Evang. Matth.* XXVI. 7. γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα. *Luc.* VII. 37. &c. *J.F.R.*

80. Παρ'

μύρᾳ ἐκ Φοινίκης, δύο ϗ τοῦτο δραχμῶν, νὴ τὸν Ποσειδῶ. ΜΥΡΤ. Ἐγὼ δέ σοι ἐκπλέοντι τὸ μικρὸν ἐκεῖνο χιτώνιον, τὸ μέχρι τῶν μηρῶν, ὡς ἔχοις ἐρέττων, Ἐπίκουρος τοῦ πρωρέως [a] ἐκλαθομένου αὐτὸ παρ' ἡμῖν, ὁπότε ἐκάθευδε παρ' ἐμοί. . . . ΔΩΡ. Ἀπέλαβεν αὐτὸ γνωρίσας ὁ Ἐπίκουρος πρώην ἐν Σάμῳ μετὰ πολλῆς γε, ὦ θεοί, τῆς μάχης. κρόμμυα δὲ ἐκ Κύπρου, ϗ σαπέρδας πέντε, ϗ πέρκας τέτταρας ὁπότε καταπλεύσαμεν ἐκ Βοσπόρου, ἐκόμισά σοι. τί οὖν; ϗ ἄρτους ὀκτὼ ναυτικοὺς ἐν γυργάθῳ ξηρούς, ϗ ἰσχάδων βίκον ἐκ Καρίας, ϗ ὕστερον ἐκ Πατάρων σανδάλια ἐπίχρυσα, ὦ ἀχάριστε. ϗ τυρόν πού μέμνημαι τὸν μέγαν [b] ἐκ Γυθίου. ΜΥΡΤ. Πέντε ἴσως δραχμῶν, ὦ Δωρίων, ταῦτα πάντα. ΔΩΡ. Ὦ Μυρτάλη, ὅσα ναύτης ἄνθρωπος ἐδυνάμην, μισθοῦ ἐπιπλέων· νῦν γὰρ ἤδη τοίχου ἄρχω τοῦ δεξιοῦ, ϗ σὺ ἡμᾶς ὑπερορᾷς; πρώην δὲ ὁπότε Ἀφροδίσια ἦν, οὐχὶ δραχμὴν ἔθηκα πρὸς τοῖν ποδοῖν Ἀφροδίτης σοῦ ἕνεκεν ἀργυρᾶν, ϗ πάλιν τῇ μητρὶ εἰς ὑποδήματα δύο δραχμὰς, καὶ Λυδῇ ταύτῃ πολλάκις εἰς τὴν χεῖρα νῦν μὲν δύο, νῦν δὲ τέτταρας ὀβολούς; ταῦτα πάντα συνελθόντα, οὐσία ναύτου ἀνδρὸς ἦν. ΜΥΡΤ. Τὰ κρόμμυα,

Phoenice, duarum & hunc ita me Neptunus, drachmarum. MYRT. At ego tibi naviganti parvum illud amiculum ad femora modo pertinens, ut dum remigas haberes, quod oblitus fuerat apud me Epiurus proreta, cum mecum cubuisset. DOR. Abstulit illud agnitum Epiurus nuper in Samo, post multam, o Dii, rixam. Cepas autem ex Cypro & saperdas quinque, & percas quatuor, cum e Bosporo appelleremus, tibi attuli. Quid ergo? & panes octo nauticos, in reticulo siccos, & ficuum orcam e Caria, & nuper e Pataris inaurata sandalia, ingrata *mulier*. Casei tandem recordor magni e Gythio. MYRT. Quinque forte drachmarum ista, Dorio, omnia. DOR. Quantum nempe, Myrtale, vir nauta potui, mercede conductus navigans. Nunc enim demum lateri *remigum* dextro praefectus sum: & tu nos contemnis? Nuper vero Aphrodisiis, nonne drachmam posui tua causa ad pedes Veneris argenteam? & iterum matri tuae ad calceos drachmas duas: & huic Lydae saepe in manum nunc duo, nunc autem tres obolos. Haec omnia in summam collecta substantia nautae erat. MYRT. Cepae &

[a] Ἐκλαθομένου] Ἐκλανθομένου male *Fl.* [b] Ἐκ Γυθίου] *Luc. Holst.* Γύθου. Nil mut. Edd. vett. recentioresque.

81. Ἐπίκουρος] Proprium nomen. *G.*

80. Παρ' ἐμοί] Spatium vacuum *J.* hic reliquit, ἀποσιωπήσεως notam, quam imitati sumus. *J.F.R.*

83. Σαπέρδας] Quid saperdae, notum ex Interprete *Aristophanis*, *Pollucе*, *Suid.* *Hesych.* & Interpretib. Persii. In Cod. Memmiano saperdae sunt ἀφύαι τηλαριχευμέναι διαφανέα καλάμῳ, ἃ νεῦν τεμάχη τηλαριχευμένα. *J.B.*

84. Καὶ πέρκας] In eod. Memmii Cod. πέρκαι εἰδος ἰχθύος τηλαριχευμένου. *J.B.*

87. Βίκον] *Hesych.* Βικος κάρυον ἄτια ἔχον. *AE M.*

89. Τυρόν] Casei ex Cythera meminit Epicurus apud *Diog. Laërt.* p. 269. E. F. Vid. Men. not. p. 263. *M. du S.*

Τυρὸν — ὁ Γυθίου] Non ausim mutare quidquam ea sola causa, quod κύθιος τυρὸς celebratur a *Stephano Byzantino*, in primis cum ter idem nomen repetatur; nec varietatis quidquam adnotatum videam. Γύθιον & Γύθειον urbs Laconicae maritima, navale celeberrimum, unde certissimus in Cretam cursus &c. quidni potuerint etiam inde casei celebres advehi ad alios? *J.M.G.*

Τυρὸν — ὁ Γυθίου] Vide nos ad *Laërtii* Epicurum. *AE M. Luc. Holsten.* in nott. ad *Stephanum* de Urb. in voce Γυθεῖον emendat hunc Luciani locum, docetque hoc & mox in seq. binis locis legendum esse Γύθιον. *Almelov.* Conf. mox ad Γυθιακόν. *J.F.R.*

93. Τοίχου ἄρχω τοῦ δεξιοῦ] *Turnebus* XXVIII. 43. de nautis intelligit. *Potterus* de Remigibus. Videndus etiam *Pollux*, qui τοίχαρχον appellat. *Baif.* 118, 1. Meminit Noster etiam *Z. τρ.* c. 49. sed idem quem

nam-

& ſaperdae, Dorio? DOR. Omnino: nec enim plura, quae adferrem, habui: nempe nec navigarem, ſi dives eſſem. Matri vero neque caput allii unquam attuli. Lubenter autem ſciam, quaenam tibi a Bithyno munera *venerint*. MYRT. Hanc primum vides tunicam? Ille emit, & monile hoc craſſius. DOR. Ille? Quin olim te habuiſſe, novi. MYRT. Quin, quod tu vidiſti, multo erat tenuius, & Smaragdos non habuit: tum *emit* inaures haſce, & tapetem: & nuper minas duas, & domus mercedem ſolvit pro nobis; non ſandalia de Pataris, & caſeum Gythiacum, & *id genus* nugas. DOR. Sed illud non dicis, quali cum homine cubes? uxorem duxit: ſupra quinquaginta omnino natus eſt, recalvaſter, & colore inſtar ſcarabei. Neque dentes illius vides? Nam gratiae, boni Dioſcuri! illius multae, praeſertim cum canit & bellus eſſe vult, aſinus ad lyram, ajunt. Sed fruaris illo; digna quidem es: & naſcatur vobis puer patri ſimilis. Ego vero & ipſe inveniam Delphidem, aut Cymbalium quandam, mei ordinis *mulierculam*, aut vicinam noſtram tibicinam, aut aliquam omnino. Tapetes vero, & monilia, & binarum minarum mercedes, non omnes habe-

καὶ οἱ σαπέρδαι, ὦ Δωρίων; ΔΩΡ. Ναὶ, ὃ γὰρ εἶχον πλείω νομίζειν, ὃ γὰρ ἂν ἤρετλον, εἴγε πλυτῶν ἐτύγχανον· τῇ μητρὶ δὲ ὐδὲ κεφαλίδα μίαν σκορόδου ἐκόμισα πώποτε· ἡδέως δ' ἂν ἔμαθον ἃ τινά σοι πρὸς τοῦ Βιθυνοῦ τὰ δῶρα. ΜΥΡΤ. Τουτὶ πρῶτον ὁρᾷς τὸ χιτώνιον; ἐκεῖνος ἐπρίατο, καὶ τὸ ὅρμον παχύτερον. ΔΩΡ. [c] Ἐκεῖνος; ἤδειν γάρ σε πάλαι ἔχουσαν. ΜΥΡΤ. [d] Ἀλλ' οὐ ἤδεις, πολὺ λεπτότερος ἦν, καὶ σμαράγδους οὐκ εἶχε. καὶ ἑλλόβια ταυτὶ, καὶ δάπιδα· καὶ πρώην δύο μνᾶς· καὶ τὸ ἐνοίκιον [e] κατέβαλεν ὑπὲρ ἡμῶν, ὐ σάνδαλα Παταρικὰ, καὶ τυρὸν [f] Γυθιακὸν, καὶ φλεναφους. ΔΩΡ. Ἀλλὰ ἐκεῖνο ὐ λέγεις, οἵῳ ὄντι συγκαθεύδεις αὐτῷ; [g] ἔτη μὲ ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα πάντως ἀναφαλαντίας, καὶ χροιὰν οἷος κάραβος· ὐδὲ τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ ὁρᾷς; αἱ μὲν γὰρ χάριτες, ὦ Διοσκόρω, πολλαὶ, καὶ μάλιστα ὁπόταν ᾄδῃ, καὶ ἁβρὸς εἶναι θέλῃ, ὄνος αὐτολυρίζων φασίν. ἀλλὰ ὅναιο αὐτοῦ, ἀξία γε ὖσα, καὶ γένοιτο ὑμῖν παιδίον ὅμοιον τῷ πατρὶ, ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς εὑρήσω Δελφίδα, ἢ Κυμβάλιόν τινα τῶν κατ' ἐμὲ, ἢ τῶν γείτονα [h] ἡμῶν τῶν αὐλητρίδα, ἢ πάντως τινά. δάπιδας δὲ, καὶ ὅρμους, καὶ διναῖα μιθώματα, ὐ πάντες ἔχο-

[c] Ἐκεῖνος] Omittit *Fl.* [d] Ἀλλ' οὐ] Ἄλλον *Fl.* [e] Κατέβαλεν] Κατελάβεν *Fl.* [f] Γυθιακὸν] Γυθιακὸν *Holſt.* [g] Ἔτη μὲ] Ἔγημεν Edd. priores male. Ἔτη recepi ex L. Ἔτη μὲ bene marg. *A1.* [h] Ἡμῶν] Nihil mut. Edd.

21. Ὦ Διοσκούρω] Ὡς ταύτης τοὺς Διοσκούρους καλεῖ. ἴστοι γὰρ σωτῆρας ἐλέγοντο τοῖς πλέουσι. *V.*

28. Δάπιδας] Τάπητας. πρὸς τὸ ὁ δαπίδα τρώγουσαι. *V.*

nautam hic vocat, *remigare* ait. *M. du S.*

94. Ἡμῶν ὑπεροφῆς] Sic antea ὑπερέχειν γὰρ αἰσθανόμενοι γίνονται. Sic apud *Petronium*, *poſtquam amari ſe ſenſit, ſupercilium altius tulit.* *J. B.*

95. Ἀφροδίσια] Nautarum celebritate maxima, agebantur. Vid. *Plut.* 1406. 2. *M. du S.*

96. Πρὸς τοῦ πεσδεῖν] Πρὸ— *F. G.* Sed habuimus etiam ἐκεῖνο ὀφέλει πρὸς τοῦ πεσδεῖν, ſupra hoc Tom. *Philopſ.* c. 20. quam lectionem conſtanter utroque loco retinent libri; quare nihil corrigere auſim, cum πεσδεῖν dativi caſus ſit, cui πρὸς adjunctum ſignificare *apud*, *ad*, nihil opus erit exemplis docere. Non ſpernerem πρὸ, ſed non ita neceſſarium ducerem, ut vulgata ſit movenda. *J. F. R.*

14. Τὸ ἐνοίκιον] Sic in *Cronoſol. Plutarch. Theophraſt.* Dico cætera ad *Pauſan.* *J. B.*

16. Γυθιακὸν] In Exemplari *Aldino* haec omnia cum *Peregrini morte* amputata eſſe, adſcripſit *Solan.* At in mea Ed. *Ald.* 1. qua beneficio Cl. noſtri *P. Weſſelingi* utor, nihil amputatum eſt, legiturque Γυθιακὸν, tam hic, quam εἰς Γυθέα paullo ſupra, & rurſus infra verſu hujus Dial. ultimo, aeque ac in ceteris. Sed Γυθιακὸν vult etiam *Almelov.* *J. F. R.*

18. Ἔγημεν] Lege ἔτη μὲ. *M. du S.*

21. Διοσκόρω] Sic Libri omnes noſtri, uti & Ἀλ. c. 20. Videntur ſic obſervaſſe, ut in exclamatione ſic effer-

ἔχομεν. ΜΥΡΤ. Ὦ μακαρία ἐκείνη, ἥ τις σε ἐραστὴν ἕξει. κρόμμυα γὰρ αὐτῇ οἴσεις ἐκ Κύπρου, καὶ τυρὸν, ὅταν ἐκ Γυθίου καλαπλέῃς.

omus. MYRT. Beatam illam, quae amatorem te habebit, Dorio! Cepas enim illi adferes ex Cypro, & caseum, cum redibis e Gythio.

XV.

ΚΟΧΛΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΙΣ. COCHLIS ET PARTHENIS.

ΚΟΧΛ. COCHL.

ΤΙ δακρύεις, ὦ Παρθενί, ἢ πόθεν καλεαγότας τὰς αὐλὰς φέρεις; ΠΑΡΘ. Ὁ τραλιώτης ὁ Αἰτωλὸς ὁ μέγας, ὁ Κροκάλης ἐρῶν, ἐρράπισέ με, [b] αὐλήσασαν εὐρὼν ὑπὸ τῇ Κροκάλῃ, ὑπὸ τοῦ ἀντεραστοῦ αὐτοῦ Γόργου μεμισθωμένην, καὶ τάς τε αὐλὰς μου συνέτριψε, καὶ τὴν τράπεζαν μεταξὺ δειπνούντων ἀνέτρεψε, καὶ τὸν κρατῆρα ἐξέχεεν [c] ἐπεισπαίσας· καὶ τὸν μὲν ἀγροῖκον ἐκεῖνον τὸν Γόργον ἀπὸ τοῦ συμποσίου καλασπάσας τῶν τριχῶν, ἔπαιον ὑφιστάντες αὐτός τε ὁ τραλιώτης (Δεινόμαχος, οἶμαι, καλεῖται) καὶ ὁ συντραλιώτης αὐτοῦ. ὥστε οὐκ οἶδα εἰ βιώσεται ὁ ἄνθρωπος, ὦ Κοχλί, αἱμά τε γὰρ ἐρρύη πολὺ ἀπὸ τῶν ῥινῶν, καὶ τὸ

QUid ploras Parthenis, aut unde fractas fers tibias? PARTH. Miles Aetolus, ille magnus amator Crocalae pulsavit me, quum deprehendisset tibiis canentem apud Crocalen, conductam a rivali ipsius Gorgo, & tibias mihi fregit, & mensam inter coenandum evertit, & craterem irruens effudit. Et rusticum illum Gorgon de convivio detractum crinibus, pulsarunt circumstantes tum ipse miles, Dinomachus puto vocatur, tum illius commilito, ut nesciam vivere ne homo possit, mea Cochlis. Nam copiosus de naribus pro-

a Γυθίου] Sic omnes. Γύθιν *Holst.* emendat. b Αὐλήσασαν] Αὐλοῦσαν marg. *A*1. non male. c Ἐπεισπαίσας] Ita recte Edd. & constanter. Sed *Coll.* al. ἐπισεισιὼν, al. ἐπισπίσας, male. *Pell.* ἐπισπάσας.

42. Ἐπισεισιὼν] Γρ. ἐπισπίσας. *G.* Lege ἐπισπαίσας. Hoc addiderat *Solan.* continuo, adeoque dubie, num a se, an id in *G.* invenerit.

efferretur, quamvis Διόσκουροι aliter vulgo audirent; ut Εὐχ. c. 9. & Κακ. c. 6. *M. du S.*

Διοσκώρω] Constans Edd. Lect. ut supra *Gall.* c. 20. pr. ubi *Coll.* tamen Διοσκούρω, quod usitatius, ut iliic indicatum. Sic Διοσκούρων. *Navig.* c. 9. Διοσκούρους pro *Merced.* c. 1. &c. Sed quia & alias utrumque invenitur, nihil muto. *J. F. R.*

33. Γυθίου] Lege Γυθίου, *Gythio.* *Almelov.*

42. Ἐπισπαίσας] Sic Libri omnes nostri. *Coll.* tamen monent ab aliis ἐπισεισιὼν, ab aliis rursus ἐπισπίσας legi. *M. du S.*

47. Ὦ Κοχλί] De his meretricum nominibus, & quam aliquando recte personis conveniant, dictum alibi a me: lege interim doctissimum Interpretem *Aristaneti*, nam *Aristaenetus* Epistolarum suarum nomina mutuatus est a Luciano, quod *Alciphro*, aliique plurimi amatorii scriptores fecere. *J. B.*

62. Ὑπίκρικόν τι τῶν Λυδίων] De tonis dictum antea, dixit autem ὑπίκρικον, ἀντὶ τῆς χορδῆς διῃρημένων, ἀναβαλλομένη τὴν Λυδίαν ἁρμονίαν, ἥτις ἡδίστη τῶν ἄλλων καὶ πόθῳ προσφορωτάτη. κρίκια metaphora ducta a lanificio, ut apud *Sapphon.* γλυκεῖα μάτερ οὐ δύναμαι κρίκοις τὸν ἰστὸν. *J. B.*

Ibid. Λυδίων] Gravissimus hic, ni fallor, omnium modus; qui fit ergo, ut ad eum tam lascive hic saltetur? *M. du S.*

66. Ἡ αὐλεῖ] Ἡ αὐλεῖ dicitur, vel ἡ αὐλεῖ θύρα. Τὸ αὐλεῖ non placet. *F. G.*

Ἡ αὐλεῖ] Sic & supra *Dial.* XII. post med. *Solanus* addit: „ Desunt haec (praeter *Aldinam*, de qua „ su-

profluxit ſanguis & facies illius tota intumuit, & livida eſt. COCHL. Furit ne homo an ebrietas erat & vinolenta inſania? PARTH. Zelotypia quaedam, Cochlis, & amor immoderatus. Crocale autem duo, puto, talenta cum poſtulaſſet, ſi ſolus habere ipſam vellet, non dante Dinomacho, illum excluſit venientem, impacta, uti dicebatur, illi janua. Gorgum vero, Oenoënſem quendam ruſticum divitem, ſuum olim amatorem, & bonum virum, admiſit, quî cum biberet, me quoque ad canendum adhibita. Jam vero proceſſerat compotatio; ego Lydium quoddam ſonabam; ſaltandi cauſſa jam ſurgere parabat, plaudente Crocale, ruſticus; laeta erant omnia: cum tibi ſubito exauditur tumultus & clamor, & aulae porta effringitur. Et paullo poſt irruunt octo juvenes ſane robuſti, & inter illos iſte Megarenſis. Statim ergo everſa omnia, Gorgos ipſe, uti dixi, pulſatus, & humi jacens conculcatus eſt. Crocale, neſcio quomodo, fuga ſe ad vicinam Theſpiadem ſubduxerat. Me vero colaphis caeſam Dinomachus jubet in malam

πρόσωπον ὅλον ἐξώδηκεν αὐτῆ, καὶ πελιδνόν ὄζει. ΚΟΧΛ. Ἐμάνη ὁ ἄνθρωπος, ἢ μέθη τίς ἦν καὶ παροινία τὸ πρᾶγμα; ΠΑΡΘ. Ζηλοτυπία τις, ὦ Κοχλί, καὶ ἔρως ἔκτοπος· ἡ Κροκάλη δὲ, οἶμαι, δύο τάλαντα αἰτήσασα, εἰ βούλοιτο μόνος ἔχειν αὐτήν· ἐπεὶ μὴ ἐδίδου ὁ Δεινόμαχος, ἐκεῖνον μὲν ἀπέκλεισεν ἥκοντα, προσαράξασά γε αὐτῷ τὰς θύρας, ὡς ἐλέγετο· τὸν Γόργον δὲ Οἰνοέα τινὰ γεωργὸν εὔπορον ἐκ πολλοῦ ἐρῶντα, καὶ χρηστὸν ἄνθρωπον προσιεμένη, ἔπινε μετ' αὐτῆς, κἀμὲ παρέλαβεν αὐλήσουσαν παρ' αὐτοῖς. ἤδη δὲ προχωρούντος τοῦ πότου, ἐγὼ μὲν ὑπέκρεκόν τι τῶν Λυδίων, ὁ γεωργὸς δὲ ἤδη [d] ἀνίστατο ὀρχησόμενος· ἡ Κροκάλη δὲ ἐκρότει, καὶ πάντα ἦν ἡδέα· ἐν τοσούτῳ δὲ κτύπος ἠκούετο, καὶ βοὴ, καὶ ἡ αὐλὶς ἠράσσετο, καὶ μοι μικρὸν [e] ἐπεισέπαισαν ὅσον ὀκτὼ νεανίσκοι μάλα καρτεροί· καὶ ὁ Μεγαρεὺς ἐν αὐτοῖς· εὐθὺς οὖν ἀνετέτραπτο πάντα, καὶ ὁ [f] Γόργος, ὥσπερ ἔφην, ἐπαίετο, καὶ ἐπατεῖτο χαμαὶ κείμενος. ἡ Κροκάλη δὲ, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἔφθη ὑπεκφυγοῦσα πως τὴν γείτονα Θεσπιάδα. ἐμὲ δὲ ῥαπίσας ὁ Δεινόμαχος, Ἐκφθείρου, φη-

[d] Ἀνίστατο] Ἀνίσταται marg. *A*1. [e] Ἐπεισέπαισαν] Ex emend. *Kuſteri*. Ἐπεισέπεσον Edd. priores. [f] Γόργος] Γοργὸς marg. *A*1.

„ ſupra) etiam in exemplari *Venetae ſecundae*; in eo „ enim *mars Peregrini* ab Inquiſitoribus aut ſuperſti„ tioſis hominibus reſciſſa eſt". In mea *Aldina* 1. nihil deeſſe, jam dixi ad *Dial.* XIV. *J.F.R.*

Ibid. Ἐπεισέπαισαν] (Ab ἐπεισπαίω. Vid. pag. praeced. ubi ἐπεισπαίσας. Confer etiam infra p. 638. (Ed. A.) *Kuſt.*) In omnibus noſtris libris ἐπεισέπεσον legebatur, ſed Cl. *Kuſteri* emendatio placuit. *M. du S.*

Ἐπεισέπαισαν] Dedi hoc *Solano* atque *Kuſtero*, ut reciperem, quia ſic paullo ſupra bene legebatur, & nil facilius quam αι, η & ε inter dictantem & excipientem confunditur; & ſupra T. 2. *Tox.* c. 61. διαπαίσας in plerisque recte, ubi tamen quaedam etiam διαπέσας. vid. ib. No. 99. Poſſet quidem pro vulgato adferri εἰσπίπτω tamen & pro *irruere* dici, ut apud *Diog. Laërt.* invenio, L. I. S. 46. σιφωνοειδῶς εἰσπίπτειν εἰς τὴν ἀγορὰν. Et ap. *Herodian.* IV. 4. 12. ἐσέπεσεν εἰς τὸ στρατόν. Sed haec aliquanto minus violentam irruptionem ſignificant, & non male ibi verſum: *ſe ſtra attigit.* Conf. & infra *Sympoſ.* c. 12. ubi forſan ſimiliter ἐπεισέπαισεν dabimus pro vulg. ἐπεισέπεσεν, quum εἰσπαίω & ἐπεισπαίω aptiſſimum, Lucianoque proprium, *Ariſtophani* aliisque hoc ſenſu uſitatum ſit; Vid. tamen παρεισπαίειν probatum ad *Ep. Satur.* c. 23. *J.F.R.*

68. Ὁ Μεγαρεὺς] Aetolum ſupra dixerat. Megaram Aetoliae nemo, puto, novit. Quid ſi fuit Μίλητος; certe in literis majuſculis quam facile confundantur ΜΕΓΑΡΕΥΣ & ΜΕΤΑΠΕΥΣ, dextro crure literae πῖ, ut ſolenne eſt correpto; cuivis apparet. Porro οἱ Μεγαρεῖς ſunt fine dubio notiores, quam οἱ Μιλήσιοι. Sed nec hi plane ignoti, *Polybii* opera & *Stephani*: quamquam hic in Acarnania non recte collocat, ut jam obſervatum *Berkelio*. *J.M.G.*

73. Ἐκφθείρου] *Faceſſe hinc, abi in malam rem.* Vid. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 57. 62. 66. & 142. ubi & προσφθείρεται, *abit ad* — in mal. partem. Conf. Noſtrum ſupra *Aſin.* c. 56. *J.F.R.*

φησὶ, κατεαγότας μοι τοὺς αὐλοὺς προσρίψας. καὶ νῦν ἀποτρέχω φράσουσα ταῦτα τῷ δεσπότῃ· ἀπέρχεται δὲ καὶ ὁ γεωργὸς ὀψόμενός τινας φίλους τῶν ἀστικῶν, οἳ παραδώσουσι τοῖς πρυτανεῦσι τὸν Μεγαρέα. ΚΟΧΛ. Ταῦτ' ἔστιν ἀπολαῦσαι τῶν στρατιωτικῶν τούτων ἐρώτων, πληγὰς καὶ δίκας· τὰ δὲ ἄλλα ἡγεμόνες εἶναι καὶ χιλίαρχοι λέγοντες, ἤν τι δοῦναι δέῃ, Περίμεινον, φασὶ, τὴν σύνταξιν, [a] ἔστ' ἂν [b] ἀπολαύω τῆς μισθοφορᾶς, καὶ ποιήσω πάντα. ἐπιτριβεῖεν δ' οὖν ἀλαζόνες ὄντες· ἔγωγ' οὖν εὖ ποιῶ, μὴ προσιεμένη αὐτοὺς τὸ παράπαν· ἁλιεύς τις ἐμοὶ γένοιτο, ἢ ναύτης, ἢ γεωργὸς ἰσότιμος, κα-

rem abire, & cum dicto impingit mihi fractas tibias: & nunc aufugio, nunciatura haec meo hero. Abit vero etiam rusticus, urbanos quosdam amicos visurus, qui tradant Megarensem magistratibus. COCHL. Isti fructus amorum istorum militarium, plagae & lites. Caeterum duces se ac tribunos cum dicant, si quid dandum sit, *Expecta*, ajunt, *collectionem tributi militaris, dum stipendium percipiam, & faciam omnia.* Male pereant igitur superbi impostores. Recte sane ego istos omnino non admitto. Piscator mihi aliquis obtingat, aut nauta, aut rusticus, aequus homo, parum

a Ἔστ' ἂν] Ὁπόταν *Fl.* b Ἀπολαύω τῆς μισθοφορᾶς] Ἀπολάβω τὴν μισθοφορὰν *Fl.*

82. Τὴν σύνταξιν] Quid sit σύνταξις eod. ore interpretantur Grammatici, sc. est εἰσφορὰ ἣν τοῖς στρατιώταις δίδοσιν· περίμεινον τὴν σύνταξιν, Gallis, *Je vous payerai à la monstre.* *J.B.*

Ibid. Σύνταξιν] *La Monstre.* *F.G.*

90. Ψόφοι] *Alciphr.* 2. 3. p. 236. συμβιοῦν Πτολεμαίῳ καὶ Σατράπαις καὶ τοιούτοις ψόφοις, quod Cl. *Bergl.* convertit: *Satrapas & ejusmodi inania nomina*, & hoc Luciani, alterumque ex *Athen.* exemplum adfert. Sed forsan hic ψόφους praeferret aliquis, ut referatur ad verba illa gloriosa, quae sunt inanes sonitus; at potest stare ψόφοι relatum ad οὗτοι, ut ipsi thrasones dicantur ψόφοι esse, veluti & ap. *Alciphr.* de personis dicitur. *J.F.R.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡ. ΤΕΛ.] *Athenagoras* Apologia pro Christianis. *A. Gellius* cap. XI. L. XII. *Ammian. Marcellin.* L. XXIX. *Th.M.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡ. ΤΕΛ.] Peregrinus, cognomento Proteus, cujus insignem λιμοδοξίαν tam facete exagitat Lucianus, Philosophus Cynicus fuit (si tamen hujusmodi palliata mendicabula tanto nomine debent cohonestari) imperante *M. Antonino* desiit vivere. De quo viro diversa prorsus fuere veterum judicia; nam *laudatur ab his, culpatur ab illis.* Hujus meminerunt *A. Gellius*, *Athenagoras*, *Tertullianus*, & *Ammianus Marcellinus.* At Lucianus noster, vir, si quis alius, in deprehendendis hominum moribus sagax, illum graphice depinxit, quippe quem penitissime noverat. Navem enim cum eo, ex Troade solvens, conscenderat, ibique γενναίου Περεγρίνου masculas nuptias subodoratus est; illum mortis formidine expallescentem vidit; illum oborta noctu tempestate muliebriter exclamantem audiit. Qui Stoïcum faciunt, unde id conjecerint, non possum expiscari. Quid enim? Quia tunc in aula multum dignationis habebant Stoïci (id quippe constat) non ausus fuerit Lucianus Stoïcum appellitare, qui esset tamen? Quasi non alibi passim totam illam familiam acri aceto perfuderit. Itaque meræ nugæ; neque id vero dixeris, ubi a te libellus hic perlectus fuerit. Ceterum non hic tantum Peregrini meminit Lucianus, sed & in libello πρὸς ἀπαίδευτον c. 14. ubi simpliciter Proteum Cynicum vocat. Meminit quoque illius in vita *Demonactis* c. 21. ubi hæc leguntur. Περεγρίνου τοῦ Πρωτέως ἐπιτιμῶντος αὐτῷ, &c. Ubi interpres, *Peregrino autem Protei filio ipsum objurgante*; sed ibi, ut sexcentis aliis locis lapsus est. Peregrinus enim & Proteus, idem. Itaque fuerat aliter vertendum. *T.F.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ] (Invenio apud *Reginonem* in Chron. ad ann. Ch. 125. inter Martyres *Peregrinum* quendam; sub M. Antonino vero; cujus tempora optime huc quadrarent; si ampliori testimonio, & circumstantia fata ejus consignata fuissent) *Vindingius* ann. 1682. *Suid.* εἰς τὸν Περεγρίνου βίον καθάπτεται τοῦ χριστιανισμοῦ. Cave, autem, Lector, credas *T. Fabro*, hic asserenti non integrum ad nos pervenisse hoc opusculum; errasse enim eum ostendam ad c. 11. ultima verba. Repertus est, qui suspicaretur hoc nominis a Luciano ei inditum, ut Christianam Religionem, *Peregrinam*, scilicet & a sacris Graecorum alienam, deridendam proponeret. (vide *Pauli Vindingii* &c. p. 3.) absurde. V. *A. Gell.* VIII. 3. & XII. 11. Natus erat in oppido Hellesponti Pario; ut ex nostro liquet. Meminerunt honorifice tum *Gellius* l. c. tum *Maximus Tyrius* Diss. III. V. & *Tertull.* ad Martyr. c. 8. *Euseb.* in Chron. Ol. CCXXXVI. *Tatian.* serm. ad Graec. Ad hunc Proteum respexisse Pollucem apud *Philostratum* p. 593. Vix dubito, Peregrinum quendam inter Martyres sub M. Antonino Vero recenseri in Reginonis Chronico testatur *Vindingius* p. 4. vid. apud *Xiph.* in Adr. 206. C. Euphratem Philosophum veneno ultro hausto vitam finientem. *M.du S.*

ΠΕ-

rum adulandi gnarus, & multum adferens. At iſti qui ſuas criſtas quatiunt, & enarrant pugnas, *inanis ſunt*, Parthenis mea, ſtrepitus.

λαχεύειν εἰδὼς μικρὰ, ϗ νομίζων πολλά· οἱ δὲ τὰς λόφας ἐπισείοντες ὗτοι, ϗ μάχας διηγούμενοι, ς ψόφοι, ὦ Παρθενί.

DE MORTE PEREGRINI.

LUCIANUS CRONIO SALUTEM.

INfelix ille Peregrinus, aut, ut ipſe nominare ſe gaudebat, Proteus, ipſum

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡΙΝΟΥ ΤΕΛΕΥΤΗΣ.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΡΟΝΙΩι ΕΥ ΠΡΑΤΤΕΙΝ.

Ο Καλοδαίμων Περεγρῖν@, ἢ (ὡς αὐτὸς ἔχαιρεν ὀνομάζων ἑαυτὸν) Πρωτεύς,

ς ψόφοι] Nihil mut. Edd.

ΠΕΡΕΓΡ.] Peregrini meminit in *Demonactis vita*, & in ſequenti ſermone. In hoc Dialogo Chriſtianum nomen taxatur, quemadmodum etiam in *Philopatris*. Sed ille ſermo alterius quam Luciani eſſe videtur. *Peregrinum* Gellius ſe Athenis vidiſſe ait, qui poſtea cognominatus eſt *Proteus*. L. XII. c. 11. virum *gravem & conſtantem* vocat. Immo meminit & *Ammianus Marcellinus* L. XXIX. de qua ejus morte ait, eum Olympiis quinquennali ſpectaculo, pyra, quam ſibi ſubſtruxerat, incenſa, interiiſſe. Vocat ter *Protea*. G.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡ.] *Stephano Le Moyne* in Proleg. ad Var. Sacra fol. 10. videtur Lucianus *illudere voluiſſe* hoc libello *martyrio Polycarpi*, hoc ipſo forte anno cremati; atque *eo tantum fine & conſilio traducendum ſuſcepiſſe* Peregrinum, *ut Chriſtianos eodem argumento traduceret, qui ad martyrium ſponte ruere videbantur, & qui de martyrum ſuorum*, Polycarpi praeſertim, *fortitudine gloriabantur & triumphabant*. Hunc Peregrinum non minus quam Simonem Magum, Apollonium Tyanenſem, Satanae artibus ſuſcitatum, qui invidiam Chriſtianis faceret &c. Neſcio quantum tribui debeat conjecturae viri ingenioſiſſimi. Certe hoc video, non per cuniculos aggredi nos ſolere Lucianum. Dicamus deinde aliquid de *vulture Peregrini* cum *Polycarpi columba* comparato. *J.M.G.*

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΡΟΝΙΩ &c.] Hinc cuivis apparet Epiſtolam eſſe πραγματείαν hanc. In Mſ. tamen λόγ@ dicitur, id eſt hiſtoria ſive narratio, quemadmodum *Herodotus* libros ſuos λόγους vocat. lib. V. ἃς δεδήλωταί μοι ἐν πρώτῳ λόγῳ. Ita & lib. VI. *Hecataeum* citans. Ita & alii paſſim. Ceterum in plerisque Mſſ. hanc ſive hiſtoriam ſive narrationem fruſtra quaeſieris. Qua cauſa id factum, ſi lubet ſcire, audi, quaeſo, quod in uno ex Mſſ. reg. adſcriptum eſt: Ἐνταῦθα παρεῖη ἂν ἴσως ὅπερ ἐστὶ Περεγρίνου τελευτῆς λόγος, διὰ τὸ ἐν τούτῳ λοιδορεῖσθαι τοὺς τὸν Χριστιανισμόν. Conſulto ſcilicet omiſſum fuiſſe huncce tractatum, quod in eo Lucianus derideat Chriſtianiſmum. Sed Muſis Gratis & bonarum literarum Genio lubet gratulari, quod non omnes majores noſtri fatui & muliebriter pii fuerint, neque tam inconſultam pietatem coluerint. Oſtendam tamen infra (ad c. 11.) non plane ad nos integrum perveniſſe hunc libellum. *T.F.*

ΚΡΟΝΙΩ] Graecus hic, Epicureus, Luciano familiaris, de quo alibi non legitur. *M. du S.*

ΚΡΟΝΙΩ] Si hic idem ſit Cronius Philoſophus, quem Numenii ἰταῖρον, & allegoriarum Homeri interpretem, laudat *Porphyrius* de antro Nymph. p. 119. *Barneſ.* poterit ex hac ipſa inſcriptione aetas utriusque paullo accuratius definiri. *J.M.G.*

1. Περιγρῖν@] De hoc impoſtore multi Chriſtiani & profani ſcripſerunt. *J.B.*

Περιγρῖν@] In marg. *A*L. adſcriptum: meminit Peregrini hujus *Tertullian.* in libello ad martyres. *J.F.R.*

2. Πρωτεύς] Apollonius etiam Tyaneus, *Proteus* haberi voluerat. Vid. *Philoſtrat.* I. p. 6. De hoc *A. Gellius* XII. 11. Proteus audit apud *Philoſtrat.* p. 563. τὰ πρὸς τὸν κύνα Πρωτέα λεχθέντα. Deinde addit & ejus mortem. Inter *Philoſtrati* primi opera apud *Suidam* legitur Πρωτέα. Κύνα ἢ σοφιστήν; legi vero, ut unicus ſit liber, Πρωτέα κύνα, ἢ σοφιστήν. uti mox a *Meurſio* in Νέρωνα θέατην feliciter factum eſt, prave antea disjunctis. unde novum orietur de aetate illius ſcriptoris argumentum, quo ſententia Cl. *Olearii* juvabitur, eliminantis illud γεγονὼς ἐπὶ Νέρων@. Vid. Praef. ad *Philoſtr.* p. 11. *M. du S.*

τεὺς, αὐτὸ δὴ ἐκεῖνο τὸ τῦ Ὁμηρικῦ Πρωτέως ἔπαθεν· ἅπαντα γὰρ δόξης ἕνεκα γενόμενος, καὶ μυρίας τροπὰς τραπόμενος, τὰ τελευταῖα ταῦτα καὶ πῦρ ἐγένετο· τοσῦτῳ ἄρα τῷ ἔρωτι τ δόξης εἶχέτο. καὶ νῦν ἐκεῖνος ἀπηνθράκωταί σοι ὁ βέλτιστος καὶ τ Ἐμπεδοκλέα, πλὴν ὅσον ὁ μὲν καὶν ἁλατὸν ἐπειράθη ἐμβαλὼν ἑαυτὸν εἰς τὸς κρατῆρας· ὁ δὲ γεννάδας ἅτε τ πολυανθρωποτάτῳ τ Ἑλληνικῶν πανηγύρεων τηρήσας, πυρὰν ὅτι μεγίστην νήσας ἐνεπήδησεν, ὅπὶ τοσῦτων μαρτύρων, καὶ λόγυς τινὰς ὑπὲρ τύτυ εἰπὼν πρὸς τὸς Ἕλληνας, ὀλίγῳ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν τῦ τολμήματος.

illud Homerici Protei factum subiit; gloriae enim causſa cum ſuiſſet omnia, & in mille ſe formas vertiſſet, denique etiam in ignem abiit: tanto nempe gloriae amore tenebatur. Jamque in carbones tibi vir optimus verſus eſt Empedoclis exemplo, niſi quod ille effugere hominum oculos voluit, cum in crateras ipſe ſe injiceret; at hic generoſus homo, obſervata celebritatum Graecarum frequentiſſima, rogo exſtructo maximo, tot teſtibus inſiliit, cum rationem conſilii ſui non multis ante ipſum factum diebus apud Graecos reddidiſſet.

Πολλὰ τοίνυν δοκῶ μοι ὁρᾶν σε γελῶντα ὅπὶ τῇ κορύζῃ τῦ γέροντος· μᾶλλον δὲ καὶ ἀκύω βοῶντος, οἷά σε εἰκὸς βοᾶν, ὦ τ ἀβελτηρίας, ὦ τ δοξοκοπίας, ὦ τ ἄλλων

2. Quare te videre mihi videor multum ridentem obeſas viri ſenis nares: vel potius audire clamantem, vah ineptias! vah aerumnoſam gloriae cupiditatem! vah reliqua, quae

13. Νήσας] Σωρεύσας. G.

3. Ὁμηρικοῦ Πρωτέως] Eos verſus reſpicit qui leguntur Od. Δ.

Πάντα δὲ γινόμενον πειρήσεται, οἷα τε γαῖαν
Ἕρπετὰ γίνεται, καὶ ὕδωρ ἐ θεσπεσιήεις πῦρ.

Fabulam explicat *Diodorus* ſane ὑφυῶς, ut & Lucianus in libello *de ſaltatione* (c. 19.) neque ſane infeliciter *Euſtathius*, qui illum cenſet θαυματοποιὸν fuiſſe, quales olim accepimus Calliſthenem Phliaſium, Scymnum Tarentinum, Xenophontem quemdam, Philiſpidem, atque alios, quorum meminit *Athenaeus* lib. I. *T.F.*

4. Ἅπαντα — γινόμενον] Diceres traduci verba Apoſtoli I. *Cor.* IX. 22. τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα. Sed locutio eadem, res alia. *J.F.R.*

6. Καὶ πῦρ ἐγένετο] V. Ἐν Δ. IV. Tempus vide infra ad cap. 35. Et *Hom.* Od. Δ. 418. *M. du S.*

9. Ἐμπεδοκλείαν] Quod ait hoc loco Lucianus, Empedoclem ſe in Ætnæ flammas dediſſe præcipitem, ab aliis item & Græci & Latini nominis ſcriptoribus aſſeritur; verum more ſuo faciunt, dum aliquid circa ſummos viros τραγῳδοῦσι; illum & ſua ſapientia & Lucretii præſtantiſſimi Philoſophi & Poëtæ teſtimonium facile tutantur, cum præſertim ſcripſerit olim Timæus eum in Peloponneſo diem ſuum obiiſſe, & Neanthes Cyzicenus auctor fuerit, eum e curru prolapſum crus ſibi perfregiſſe, contractoque ex eo caſu morbo, periiſſe. Quorſum igitur & crateres Ætnæ, & crepidarum altera? γυμνάδων λίθων. De Pythagora quot præſtigias ubique legas? de Ariſtotele autem & Euripo Boeotiæ, quid? Ea certe refellere nemo quiſquam poſſit, niſi & otio ſuo abutatur, & τὸ εὐ παιδείας ὀψιμαθὲς prodat. *T.F.*

Ibid. Παρ' ὅσον] *Niſi quod*, verte: *praeterquam quod.* *F.G.*

11. Κρατῆρας] Ita vocabant Ætnæ montis ἀναχοάς. *T.F.*

15. Οὐ πρὸ πολλῶν] Quam Peregrini orationem reſpiciat, c. 32. videbis. *M. du S.*

18. Κορύζῃ] Malim verti *dementiam* & *ſtoliditatem*, quam *arrogantiam*. Ita εὐ νικηφοῖς (D. XX. c. 3.) dixit: κενοδοξίᾳ καὶ τύφῳ ἐ πολλῇ κόρυζα. Et in *Pſeudomanti* (c. 20.) ἰδιώτης ἐ κορύζης μιζὸς τὴν ῥῖνα. *T.F.*

Κορύζῃ] Quid proprie ſighificet, diſce ex v. Δ. VI. Translatum quid valeat optime te docebit Scholium novum. vide Dial. XX. c. 3. & Ἀλιεῦ. c. 20. locis a *T. Faber* allatis; quibus adde Συγγρ. c. 31. ubi πόλιν κορύζης συγγραφικῆς γέμουσαν pronuntia urbem ab inſulſo hiſtorico conditam, & Ἀπαιδ. c. 21. ἴπαυσεν αὐτὸν τ κορύζης. *M. du S.*

23. Παρὰ τὸ πῦρ] Vid. infra c. 37. Sed ubi oratio illa Luciani praecedens? ea nempe quam ſe non nominato habitam a quodam refert capite 7. & ſequentibus. *M. du S.*

31. Τῷ πράγματος ἀγωνίᾳ] Corrig. δράματος. Metaphora enim perpetua a theatris, & artificibus ſcenicis, ducta utitur; quippe ſubjungit, τ μὲ ποιητὴν εἶδε, & mox, ἰτραγῴδει ὑπὲρ Σοφοκλέα, & inferius paulo, καὶ γὰρ τοῦτο πρὸς τὴν τραγῳδίαν ἦν, ἡ μεταβολὴ, & ſub finem libelli (c. 37.) αὖθις ὁρᾷ γελῶντά σε, ὦ καλὲ Κράνιε, τὴν κατασροφὴν τῷ δράματος. Itaque adeo

quae dicere de talibus ſolemus. Ac tu quidem e longinquo iſta & multo ſecurius: at ego apud ipſum ignem, & prius adhuc in magna audientium multitudine iſta dixi, graviter ferentibus quibusdam, quotquot 2 ſaltem amentiam ſenis admirarentur. Erant autem, qui & ipſi illum riderent. Sed parum abfuit, quin diſcerptus tibi fuiſſem a Cynicis, ut a canibus Actaeon, aut ipſius Pentheus conſobrinus a Maenadibus.

3. Totus autem actionis apparatus hic fuit. Ipſum auctorem fabulae noſti, qualis fuerit, quasque tota vita dederit Tragoedias, ſupra Sophoclem & Aeſchylum. Ego vero cum primum veni in Elidem, 3 ſtatim audiebam per Gymnaſium illorum Cynicum quendam, magna atque aſpera voce, conſueta illa, & iſtam de trivio vir-

λέγειν εἰώθαμεν καὶ αὐτός. οὐ μὴν πόρρω ταῦτα, ἀλλὰ μακρῷ ἀσφαλέστερον. ἐγὼ δὲ καὶ τὸ πῦρ αὐτὸ, καὶ ἔτι πρότερον ἐν πολλῷ πλήθει τῶν ἀκροατῶν εἶπον ταῦτά· ἐνίων μὲν ἀχθομένων, ὅσοι ἐθαύμαζον τὴν ἀπόνοιαν τοῦ γέροντος. ἦσαν δέ τινες, οἱ καὶ αὐτοὶ ἐγέλων ἐπ' αὐτῷ, ἀλλ' ὀλίγου δεῖν, ὥσπερ τῶν Κυνικῶν ἐγώ σοι διεσπάσθην, ὥσπερ ὁ Ἀκταίων ὑπὸ τῶν κυνῶν, ἢ ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ ὁ Πενθεὺς ὑπὸ τῶν Μαινάδων.

Ἡ δὲ πᾶσα τοῦ [a] δράματος παρασκευὴ, τοιάδε ἦν· τὸν μὲν ποιητὴν οἶδα οἷός γε ἦν, καὶ ἡλίκα ἐτραγῴδει πᾶρ' ὅλον τὸν βίον, ὑπὲρ τὸν Σοφοκλέα, καὶ τὸν Αἰσχύλον. ἐγὼ δ' ἐπεὶ τάχιστα εἰς τὴν Ἦλιν ἀφικόμην, παρὰ τοῦ γυμνασίου αὐτῶν ἐπήκουον ἅμα Κυνικοῦ τινος, μεγάλῃ καὶ τραχείᾳ τῇ φωνῇ τὰ συνήθη ταῦτα, καὶ [b] ἐκ τριόδου τὴν χαρτίνην ὀπιβοω-

[a] Δράματος] Πράγματος Edd. haec priores. [b] Ἐκ τριόδου τὴν ἀρετὴν] Τὴν οὐκ τρ. ἀρ. *T. Fabr.* Nihil juvant libri.

32. Τὸν μὲν ποιητὴν οἶδα] Οὐχ ὅτι ποιητὴς ἦν Περεγρῖνος, παρὰ τοῦτο ποιητὴν τὸν αὐτὸν καλεῖ. ἀλλ' ἐπειδὴ τραγικόν τι πρᾶγμα διεπράξατο μεγάλης συμφορᾶς αἴτιον ἑαυτῷ, καὶ οἷα οἱ τραγῳδοποιοὶ γράφουσι. παρὰ τοῦτο δὲ παρασκευὰς ἐμπεμόνωσε σκηνικοῦ πράγματος, καὶ αὐτὸν ποιητὴν εἶπεν, ὡς τοιούτης τραγῳδίας εἰσαγωγέα. *V.*

adeo non eſt quod quis de emendatione noſtra poſſit dubitare. *T.F.*

Ibid. Δράματος] Hanc *T. Fabri* emendationem in textum, invitis libris noſtris omnibus recepimus, in quibus eſt πράγματος vid. c. 37. *M. du S.*

35. Διὰ τῶν γυμνασίων αὐτῶν] Διὰ τῶν γυμνασίων αὐτοῦ. Αὐτῶν pro ἐκεῖ. Sic inferius p. 741. Ἀγῶνα ὀλυμπικὸν τῶν ἀθλητῶν. *Th. M.*

Διὰ τῶν γυμνασίων αὐτῶν] *Illorum gymnaſio illectus*, ait interpolator veteris interpretis, doctus, Jupiter, τὴν τῶν ἀρχαικίδα. Sed fallitur μανικὸν ὅσον. Non vidit, Lucianum, dum Olympiam venit, *per Eleorum gymnaſium tranſiſſe*. Pauſanias in Eliacis (p. 201. 44.) inter ea quae ἄξια μνήμης putat, hujus gymnaſii, quod ipſe vetus gymnaſium vocari ait; mentionem facit, additque, καὶ ὅσα ἐς τοὺς ἀθλητὰς πρὶν ἢ ἐς Ὀλυμπίαν ἀφικνεῖσθαι, ἐν τούτῳ σφίσι τῷ γυμνασίῳ δρᾶν καθέστηκε. *T.F.*

Διὰ τῶν γυμνασίων αὐτῶν] Suſpecta videntur. Scribendum erat alioquin παρὰ τὸ γυμνάσιον αὐτῶν, ſeu potius παρὰ τὰ γυμνασια αὐτῶν. *F.G.*

Διὰ τῶν γυμν. &c.] Pag. ad quam *Marcil.* remittit, aut male eſt expreſſa, aut ex Edit. deſumta, quam nos non poſſidemus; ſed invenitur hac Diſſert. c. 31. *J. F. R.*

38. Ἐκ τριόδου τὴν ἀρετὴν] Emenda, τὴν οὐκ τριόδου ἀρετὴν, longe enim aliud eſt, ἐπιβοᾶσθαι τὴν ἀρετὴν οὐκ τριόδου, & τὴν οὐκ τριόδου ἀρετὴν ἐπιβοᾶσθαι. Prius illud nihil ad hunc locum facit. Vocat autem Lucianus τὴν οὐκ τριόδου ἀρετὴν, quia nil niſi de virtute loquebantur iſtiuſmodi ἐκτρώματα σοφίας. Inde eſt quod in *Timone* (c. 9. f.) Jupiter perquam facetiſſime dicit, ὥστε ἢ ἐπιδυσάμενον χρὴ τὰ ὦτα καθῆσθαι, ἢ ἐπιτρίβεσθαι πρὸς αὐτῶν (φιλοσόφων) ΑΡΕΤΗΝ ΤΙΝΑ, καὶ ἀσώματα, καὶ λήρους μεγάλῃ φωνῇ ξυνιεμένων. Quo loco vocula haec TINA innuit tritum quid & tralatitium. Ita & in *Gallo* (c. 11.) Micyllus de Philoſopho neſcio quo loquens ait: καὶ ΑΡΕΤΗΝ ΤΙΝΑ πρός μὲ διεξιὼν ἐ διδάσκων, &c. Niſi quod non lubet σὺν ἄλλοτε σοφίζεσθαι, locum illuſtriſſimum *Planci*, qui a nemine hactenus intellectus eſt, poſſem emendare:

— *conferunt ſermones inter ſeſe drapeta,*
Obſtant, obſiſtunt, incedunt cum ſuis ſententiis;

Verum id alibi a me præſtitum eſt. Quippe legendum demonſtravi,

— *conferunt ſermones inter ſeſe de grete.*

T.F. Ibid.

βοωμένῳ, καὶ ἅπασιν ἀπαξαπλῶς λοιδορημένῳ, εἶτα κατέληξεν αὐτῷ ἡ βοὴ ἐς τὸν Πρωτέα· καὶ ὡς ἂν οἷός τε ὦ, πειράσομαί σοι αὐτὰ ἐκεῖνα ἀπομνημονεῦσαι, ὡς ἐλέγετο. σὺ δὲ γνωριεῖς δηλαδή, πολλάκις αὐτοῖς παρατὰς βοῶσι.

tutem inclamantem, maledicentemque simpliciter omnibus. Tum exibat illi clamor in Proteum: & quantum potero, ſtudebo ipſa tibi illa, uti prolata ſunt, referre. Tu vero agnoſces nimirum, qui ſaepe clamantibus adſtiteris.

Πρωτέα γάρ τις, ἔφη, κενόδοξον τολμᾷ λέγειν, ὦ γῆ, καὶ ἥλιε, καὶ ποταμοί, καὶ θάλαττα, καὶ παῖρῶε Ἡράκλεις; Πρωτέα, τὸν ἐν Συρίᾳ δεθέντα, τὸν τῇ παιρίδι ἀνέντα πενταχιοχίλια τάλαντα, τὸν ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων πόλεως ἐκβληθέντα, τὸν τῷ Ἡλίῳ ὀπισθομότερον, τὸν ἀνταγωνίσασθαι καὶ αὐτῷ τῷ Ὀλυμπίῳ δυνάμενον. ἀλλ' ὅτι διὰ πυρὸς ἐξάγειν τὸν βίον διέγνωκεν ἑαυτόν, εἰς κενοδοξίαν τινὲς τοῦτο ἀναφέρουσιν. ὁ γοῦν Ἡρα-

4. *Proteum ergo*, inquit, *vanae cupidum gloriae dicere quisquam audet? o terra, & ſol, & flumina, & mare, & familiaris Hercules! Proteum illum vinctum in Syria, illum condonantem patriae ſuae quinquies mille talenta? illum Romanorum urbe ejectum, ſole illum inſigniorem, illum qui cum ipſo certare poſſit Olympio. Sed quod per ignem educere ſe de vita decrevit; ad vanam gloriam nonnulli hoc referunt. Nonne enim ſic Hercu-*

Ibid. Ἀριστὴν] Adde locis a *T. Fabro* allatis, Διατ. c. 11. ἀκούω γε αὐτῶν ἀεὶ κεκραγότων, καὶ ἀρετήν τινα, καὶ ἰδέαν, καὶ φύσιν, καὶ ἀτεμπόλητα διεξιόντων, ἄγνωστα ἐμοὶ καὶ ξένα ὀνόματα. Pan autem loquitur. *M. du S.*

43. Σὺ δὲ γνωριεῖς] Interpres, *Tu vero haec plane ita ſe habere cognoſces.* Atqui non ita eſt, ſed uti dicam. Metuit Lucianus ne ſibi a quoquam oratio Cynici adſcribatur; id quo ne fiat, ait, ὡς ἐλέγετο, additque, *Quam orationem facile agnoſces, qui hujusmodi canes ſaepe latrantes audieris.* Quae ſententia longe alia eſt. *T. F.*

46. Ὦ γῆ καὶ ἥλιε] Ridet Lucianus, τὴν ἀγκηρὰν φλυαφίαν τῶν ἐπιφωνημάτων. *T. F.*

47. Πατρῷος Ἡράκλεις] Videlicet Herculem quaſi παιρμάρχην, ſeu familiae ſuae principem haberi volebant Cynici, ſeque veluti Ἡρακλίσκους τινὰς jactitabant. *T. F.*

48. Διθύντα] Ob Chriſtianiſmum. vid. c. 11. & 12. *M. du S.*

Ibid. Τῇ παιρίδι] Vide c. 15. & veram ſummam c. 14. Haec autem Cynici ſumma efficit fere integrum quem vocant *millionem* librarum Anglicanarum, id eſt, decies centena millia. *M. du S.*

49. Πενταχιχίλια τάλαντα] Ἐπιτραγῳδεῖ Theagenes. Peregrini enim facultates, ut ἐκ τῶν μὴ ταῦτα conſtabit, XV. talenta non exſuperabant. *T. F.*

Πενταχιχίλια] Ὑπερβολικῶς. Inferius Lucianus c. 14. πενταισχίλια τάλαντα dixit. *F. G.*

Ibid. Ἀπὸ — ἐκβλ.] Vide cap. 18. *M. du S.*

51. Τῷ Ὀλυμπίῳ] Subaudi Διΐ. *F. G.*

54. Οἱ γοῦν Ἡρακλῆς ἅτως;] Igne mori multi glorioſum putarunt, inter quos etiam fuit Calanus, qui ſe ultro incendio obtulit, cum jam mori decreviſſet. *Nicolaus Damaſcenus* & Philoſophus & Hiſtoricus ſcribit a ſe viſum Zarmanochegam Indum, qui ſatis fortunatus Athenis ſe cremavit, quod abunde vixiſſet, in cujus tumulo ita inſcriptum fuit. Ζαρμανοχηγὰς Ἰνδὸς ἀπὸ Βαργόσης κατὰ τὰ πάτρια Ἑλλῆνι, αὐτὸν ἀποθανατίσας κεῖται. *G. C.*

55. Διόνυσ@] Unde Antipater Sidonius de Hercule & Baccho,

— οἱ δ' ἀπὸ γαίης
Ἦλθον ἐς ἀθανάτους ὑπὸ πυρὸς ἀμφότεροι.

T. F.

Διόνυσ@] De Aeſculapio vid. Θ. Δ. XIII. De Baccho quid adferat *T. Faber* legiſti. Ego alibi de eo me legere nihil memini, praeter combuſtam fulmine matrem ſervatumque a Jove infantem; nec ad aliud alludi exiſtimo. *M. du S.*

58. Θεαγένης] Philoſophus Cynicus. *T. F.*

Ibid. Τοῦτο γοῦν — ἐκαλεῖτο] Sic & *Long. Paſt.* 2. p. 74. Ed. *Jung.* & IV. 112. Ed. *Moll.* Item *Alciphr.* III. p. 406. *J. F. R.*

64. Πῶς] Haud facile crediderim Lucianum tam curioſum & jam Philoſophorum acrem ſpectatorem, ignoraſſe quae Olympiade proxime antecedente a Peregrino deſignata eſſent & promiſſa, etiamſi ludis ipſe non interfuiſſet, quod tamen haud temere ſtatuendum eſt ob rationes deinde adducendas. Quid ergo? Nempe, ut ſcenae ſerviat haec nunc quaerit, ut res tota melius & plenius ob oculos Lectorum mox ponatur. Quod & adhibito mox larvato oratore, ſub quo ipſe latere voluit, abunde praeſtitum leges. *M. du S.*

66. Ἐπήκουον δὲ τὰ λοιπὰ] Verba haec plane amittunt elegantiam, ſi reddantur cum interprete *verum audiebam reliqua cum verba funderet, ac mirificis laudibus Proteum extolleret.* Narrat hic Lucianus, ſe audiviſſe quendam Theagenem φωνῇ μεγάλῃ καὶ τραχείᾳ in trivio virtutes latrantem, & deinde de Proteo ſeu Peregrino dixiſſe, ſane qui clamat voce magna & aſpera, gravate verba, & non niſi magno cum labore niſuque pronuntiat; *fundere verba* ii dicuntur qui prompta, facili, atque plena oratione utuntur; ſic *fluentia ver-*

cules? Non enim Aesculapius ac Bacchus ful-
mine? Non enim ultima aetate in crateras
Empedocles?

5. Cum vero dixisset ista Theagenes, hoc enim clamoso illi nomen erat, interrogo adstantium aliquem, *Quid vellet sibi illud de igne, aut quid ad Proteum Hercules atque Empedocles?* Ille, *Non ita multo post*, inquit, *cremabit se ipse Proteus Olympiis. Quomodo*, inquam, *aut, qua de caussa?* Tum ille respondere parabat; clamabat autem Cynicus, ut alium exaudire non posses. Audivi igitur profundentem reliqua, & admirabiles quosdam dicendi excessus de Proteo proferentem. Nam Sinopensem il-

γλῆς ἔτως; ὁ γὰρ Ἀσκληπιὸς ἢ Διόνυσος κεραυνῷ; ὁ γὰρ τὰ τελευταῖα Ἐμπεδοκλῆς εἰς τὺς κρατῆρας;

Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Θεαγένης (τῦτο γὰρ ὁ κεκραγὼς ἐκεῖνος ἐκαλεῖτο) ἠρόμην τινὰ τῶν παρεστώτων, τί βύλεται τὸ ἐπὶ τῷ πυρὸς, ἢ τί Ἡρακλῆς ἢ Ἐμπεδοκλῆς πρὸς τὸν Πρωτέα; ὁ δὲ, Οὐκ εἰς μακρὰν, ἔφη, καύσει ἑαυτὸν ὁ Πρωτεὺς Ὀλυμπιάσι. Πῶς, ἔφην, ἢ τίνος ἕνεκα; εἶτα ὁ μὲν ἐπειρᾶτο λέγειν· ἐβόα δὲ ὁ Κυνικὸς, ὥστε ἀμήχανον ἦν ἄλλυ ἀκύειν. ἐπήκυον ὖν τὰ λοιπὰ, ἐπαντλῦντος αὐτῦ, καὶ θαυμαστάς τινας ὑποβολὰς διεξιόντος καὶ τῦ Πρωτέως· ἦν μὲν γὰρ Σινωπέα, ἢ τὸν διδάσκα-

λον

verba apud Auctorem carminis ad Pison. Et *fluens cantus* apud *Valer. Flacc.* lib. 3. Argonaut. v. 158. ῥύσιος λόγων apud *Ælian.* lib. 8. c. 12. ῥοικ. occurrunt. vix habent Latini, quo elegantiam illam, quæ in verbis Luciani est, exprimant; nisi circumlocutione utantur, ut, exaudiebam *cum magno conatu reliqua dicentem.* Quo respiciunt etiam illa quæ sequuntur: ταῦτα ξὺν πολλῷ ἰδρῶτι διεξελθὼν ἐδάκρυε γελοίως. Et p. 43. ἐγὼ δ' ἀφεὶς αὐτὸν ἀλφιβητογράφων. *ego relinquens illum, qui se vociferatione rumpebat.* Adde quod ἐξαντλεῖν semper de re molesta & gravi dicatur. *Euripid.* Med. v. 79.

Ἀπολόμεθ' ἄρ' εἰ κακὸν προσοίσομεν
Νέον παλαιῷ, πρὶν τὸ δ' ἐξαντληθέν.

Prius quam illud malum exhaustum sit. Et *Alcest.* v. 354.

— ἀλλ' ὅμως βάρος ψυχῆς ἀπαντλείτω ἄν.

Quomodo *exhaurire dolorem* & alia apud Latinos passim leguntur. *Gisb. Cuperus* Observ. l. 3. c. 2. *Almel.* Ἐπήκυον ὖν τὰ λοιπὰ, ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ δὲ θαυμαστάς τινας ὑποβολὰς διεξιόντος καὶ τῦ Πρωτέως.] Clarissimus quidam & Amplissimus Vir, ut patet ex ejus nota *Amst.* editioni pag. 562. allita, videtur in Luciano legisse ἐξαντλοῦντος, cujus caussam nullam video. Et tamen tota Viri Cl. animadversio in ἐξαντλῶ est posita. At ἐξαντλῶ & ἐπαντλῶ sunt diversissima; illud est *exhaurio*, hoc *infundo*. Id quod patet ex tritissimo proverbio, ἐς Δαναΐδων πίθον ἐπαντλῶν. quo & utitur Noster; apud quem etiam in *Timone* c. 18. ait Plutus, ὅτι ἐς τὸν Δαναΐδων πίθον ἀφοφόρητον μοι δοκῶ, καὶ μάτην ἐπαντλήσειν, τῦ κάτω μὴ σίγοντος. *Quare in Danaidum dolium aquam ingesturus mihi videor, & incassum infusurus, fundo non continente.* Male quoque culpatur hic Interpres, qui ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ vertit, *quum verba funderet.* Interpretem satis defenderit *Budaeus*, ex *Synesio* proferens ἐπαντλῶν τὸν λόγον, idque cum Cicerone *fundere*; cum Plauto *funditare verba* interpretans. Caeterum nimis crebro haec loquendi forma, ἐπαντλῶν λόγους, *verba fundere, copiose de re quapiam dicere*, ab ipso Luciano nostro est usurpata, quam ut ea ignorari, multo minus damnari debuerit. In *Jove Tragoedo* c. 50. Τιμοκλῆς τὰ κοινὰ ταῦτα καὶ παρ' ἡμῖν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις ἐπιφέρεται πάντα ἐπαντλῶν. *Timocles vulgaria haec & quotidiana, alia super alia, omnia refutatu neutiquam difficilia, ingerit.* Sic Charon sermoni suo multos immiscens versus Homeri, dicitur πολλὸν τὸν Ὅμηρον ἐπαντλῶν, in *Contemplantibus* c. 23. Pro ἐπαντλῶν eodem usu posuerunt Graeci & καταντλῶν. in *Demosthenis Encomio* c. 16. ἢ ποῦ γε ἀφροῦ καλαχῶν μου τὸν ὦτον, ὅστις βαλανεῖος καταντλήσας τὸν λοιπὸν λόγον; *Num in animum inducis implere mihi aures, instar balneatoris, reliquum sermonem exhaustum in me fundens?* In *Lexiphane* c. 17. τοσοῦτον βόρβορον συνωρύσας, κατέντλησάς μου μυδῶν τε δλιὸν ἐγγυσορρύτου. (male in Salmurienſi hic ἐγγυσορρύτου excusum.) *Tantum coeni undiquaque corrasum in me, qui nullam tibi intuli injuriam, effudisti.* Paullo ante pro eo dixerat καταχεσθῆναι· ait enim illic, Καὶ ἂν μὴ τάχιστα ἐξεμέσω ταῦτα πάντα, ὁπόσα διεξελήλυθας, ὦ ἑτοῖ, κορυσσάντισιν μοι δοκῶ, ἀδελφοκτόνῳ, ὑφ' ὧν κατεχέθην μου ὀνομάτων. *Ac nisi quamprimum omnia illa, quae recitasti, evomuero, certo scias, videor mihi mox insomnia fore correptus, circumstrepentibus me illis nominibus, quae in me modo effudisti.* Sic in *Eunucho* c. 2. ὅλας ἀμάξας βλασφημιῶν καταχεσθῆναι ἀνάλωτον. *Integra convitiorum plaustra invicem in se effuderunt.* Caeterum τὸ ἐπαντλῶ verbum restituendum est Scholiastae anonymo *Homeri*: apud quem quum ad Il. A. vs. 176. ἀφύξω exponitur per ἐπαντλήσω, lege ἐπαντλήσω. idque congruens est cum verbo sequenti προσωτεύσω, *accumulaturum esse*, quod ab Scholiasta expositionis causa additur. *J. J.*

67. Ἐπαντλοῦντος] Ἐπαντλῶν contrarium est τῶ ἐξαντλῶ. Alibi ἐς Δαναΐδων πίθον ἐπαντλῶν. *F. G.*

69. Σινωπέα] Diogenem. *M. du S.*

λον αὐτῷ Ἀντισθένη, οὐδὲ (ὦ θεοί) ἀξίως αὐτῷ, ἀλλ' οὐδὲ τὸν Σωκράτη αὐτόν· ἐκάλει δὲ τὸν Δία ἐπὶ τὴν ἅμιλλαν. εἶτα μέντοι ἔδοξεν αὐτῷ ἴσως πως φυλάξαι αὐτούς, καὶ ἔτω κατέπαυσε τὸν λόγον.

lum, aut illius magistrum Antisthenem, ne comparare quidem illi dignabatur, sed nec ipsum Socratem: Jovem potius ad certamen illud provocabat. Deinde tamen visum illi est aequo aliquatenus fastigio utrumque servare, atque ita orationem finiit:

Δύο γὰρ ταῦτα, ἔφη, ὁ βίος ἄριστα δημιουργήματα ἐθεάσατο, τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον, καὶ Πρωτέα· πλάσται δὲ καὶ τεχνῖται, τῷ μὲν Φειδίας, τῷ δὲ ἡ φύσις· ἀλλὰ νῦν ἐξ ἀνθρώπων εἰς θεοὺς τὸ ἄγαλμα τοῦτο οἰχήσεται, ὀχούμενον ἐπὶ τοῦ πυρός, ὀρφανοὺς ἡμᾶς καταλιπόν. ταῦτα ξὺν πολλῷ ἑδρῶτι διεξελθὼν, ἐδάκρυε μάλα γελοίως, καὶ τὰς τρίχας ἐτίλλετο, ὑποφειδόμενος μὴ πάνυ ἕλκειν, καὶ τέλος ἀπῆγον αὐτὸν λύζοντα μεθυσκόμενοι τῶν Κυνικῶν τινες, παραμυθούμενοι.

6. *Haec nempe duo*, inquit, *opera praestantissima spectavit orbis, Olympium Jovem & Proteum. Fictores & artifices alterius Phidias, alterius vero natura. At nunc de hominibus ad Deos hoc simulacrum abibit, invectum igni, nobis relictis orphanis.* Ista multo cum sudore ubi pronunciasset, ploravit ridicule, & crines sibi vellit, *aliquantum* tamen parcens, ne nimis traheret. Tandem gannientem adhuc Cynicum quidam velut consolantes abducunt.

Μετὰ δὲ τοῦτον ἄλλος εὐθὺς ἀναβαίνει, οὐ προμείνας ἀφανισθῆναι τὸ πλῆθος, ἀλλὰ ἐπ' αἰθομένοις τοῖς προτέροις ἱερείοις ἐπέχει τὰς σπονδάς. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐπὶ πολὺ ἐγέλα, καὶ δῆλος ἦν γειόθεν αὐτὸ ὁρῶν· εἶτα ἤρξατο ἁδέ πως· ἐπεὶ ὁ κατά-

7. Post hunc vero alius statim escendit, dilabi multitudinem non passus, sed ardentibus adhuc prioribus extis infundens libamina. Ac primo quidem multum risit, quod ex imis illum praecordiis facere, appareret. Tum ita fere exorsus est: *Quando-*

71. Σωκράτη] Nihil variare Edd. addiderat *Solan.* An quia Σωκράτει quaesivit? Ut supra *Paras.* c. 19. (ubi tamen *Fl.* etiam Σωκράτη) sed utramque terminationem probam esse ostendimus l. d. *J.F.R.*

76. Δία τὸν Ὀλύμπιον] Opus Phidiae, ex ebore & auro. Describitur a Pausania. *T.F.*

79. Τὸ ἄγαλμα τοῦτο] Nota duriorem metaphoram, sed Cynico convenientem. Peregrinum enim intelligit, quem cum Jovis Olympii simulacro comparavit. Ita & mox. *T.F.*

80. Ὀρφανοὺς ἡμᾶς καταλιπ.] Respondent haec verbis *Evang. Joan.* XIV. 18. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς: ad quae Rev. *Elsner.* ὀρφανοὺς tam parentes quam liberos *orbos* dici probat. *J.F.R.*

83. Τὰς τρίχας ἐτίλλετο] *Th. Mag.* v. τίλλω. *M. du S.*

87. Μετὰ δὲ τοῦτον ἄλλος] Hic anonymus, quo vehit ὑποκριτὴν utitur Lucianus, ὁ τῷ ῥάμματι διδάσκαλος, Peregrinum suis coloribus depinget. *T.F.*

88. Ἀλλὰ ἐπ' αἰθομένοις] Metaphora a sacris ducta: non poterat χαρίεν ἔργον hic noster. *T.F.*

89. Ἐπ' αἰθομένοις] Μεταφορικῶς. *F.G.*

Ἐπ' αἰθομένοις] Non damnaverim repetitionem Praepositionis, ἐπ' αἰθομένοις ἐπίχει. sed sine fraude etiam fuerit, quod interpretatus sum, ac si legeretur mutatione tenuissima ἔτι αἰθομένοις. *J.M.G.*

90. Ἐπὶ πολὺ] Delerat *Solan.* ἐπί. Ego nondum, nisi auctoritas accesserit; etsi ἐπὶ πολὺ, *diu*, hic revera minus placet, quam simplex πολὺ, multum, i. e. *effuse* risit. *J.F.R.*

91. Νειόθεν] Homericum. *J.B.*

Νειόθεν] Poëtica vox est. Videlicet alludit ad locum *Homeri*, primulo initio Iliad. K.

Νειόθεν ὲκ κραδίης —— *T.F.*

Νειόθεν] *Homer.* Il. K. 10. *M. du S.*

94. Τὰ Ἡρακλείτου δάκρυα] *Juvenalis* X. de Democrito & Heraclito,

Jamne igitur laudas, quod de sapientibus alter
Ridebat, quoties de limine moverat unum
Protuleratque pedem; flebat contrarius alter?

T.F.

5. Οἷόν τι τὸ ἄγαλμα] Iterum ridet φαλακρὸν illam metaphoram Theagenis. Eodem mox spectat, cum de Canone Polycleti loquitur. *T.F.*

11. Ὁ τῷ Πολυκλείτου κανὼν Ἐπεί] Ὁ τῷ Πολυκλείτου κανὼν, ἐπεί. *Th.M.*

Ὁ τῷ Πολυκλείτου κανὼν] *Plinius* XXIV. *Idem* (Polycletus) *& Doryphorum viriliter puerum fecit, & quem Canona artifices vocant, lineamenta artis ex eo petentes, velut a lege quadam.* Hujus Canonis meminit quo-

doquidem execrabilis ille iſte Theagenes ſinum impuriſſimae orationis ſuae Heraclitи fecit lacrimas; ego e contrario a Democriti riſu incipiam, & denuo riſit tantum, ut etiam noſtrum plures ad riſus ſocietatem pertraheret.

gat@ Θεαγένης τέλ@ τ̃ μιαρωτάτων αὐτ̃ λόγων τὰ Ἡρακλείτ̃ δάκρυα ἐποιήσαλο, ἐγὼ χτ̀ τὸ ἐναντίον ἀπὸ τ̃ Δημοκρίτ̃ γέλωτ@ ἄρξομαι· καὶ αὖθις ἐγέλα [a] ὀλίγου, ὥς τε κ̀ ἡμ̃ς τ̀ς πολλὰς ὀλὶ τὸ ὅμοιον ἐπεσπάσαλο.

8. Dein ſe convertens, *Aut quid enim aliud*, inquit, *viri, faciendum eſt, ubi audimus dictiones adeo ridiculas, videmus autem viros ſenes deſpuendae cujusdam gloriolae cauſſa tantum non ſaltare in caput in publico. Ut autem ſciatis, quale ſimulacrum ſit jam comburendum, me audite, qui diligenter obſervavi illius animum, & vitam exploravi: quaedam vero de civibus iſtius exquirendo cognovi, iisque, qui neceſſitate quadam recte iſtum noſſe debebant.*

Εἶτα ὀπιστρέψας ἑαυτὸν, Ἤ τί γ̀ ἄλλο, ἔφη, ὦ ἄνδρες, χρὴ ποιεῖν ἀκούοντας μὲ ἔτω γελοίων ῥήσεων, ὁρ̃ντας δὲ ἄνδρας γέροντας δοξαρίου καλαπτύστου ἕνεκα, μονονυχὶ κυβιστ̃ντας ἐν τ̃ μέσῳ; ὡς δὲ εἰδείητε οἷόν τι τὸ ἄγαλμά ὀλὶ τὸ καυθησόμενον, ἀκούσατέ μου, ἐξαρχ̃ς ἀφυλάξαντ@ τ̀ γνώμην αὐτ̃, κ̀ τ̀ βίον ὀπιτηρήσαντ@· ἔνια δὲ καὶ τ̀ πολιτ̃ν αὐτ̃ ἐπυθανόμην, κ̀ οἷς ἀνάγκη ἦν ἀκριβ̃ς εἰδέναι αὐτόν.

9. *Hoc enim fictum naturae manibus ſimulacrum, hic Polycleti canon, cum ad virilem aetatem perveniſſet, in Armenia deprehenſus in adulterio plagas accepit ſane multas, ac tandem ſaltu de tegulis effugit, obturatum raphano podicem auferens. Deinde adoleſcen-*

Τὸ γ̀ τ̀ φύσεως τοῦτο πλάσμα κ̀ δημιούργημα, ὁ τ̃ Πολυκλείτ̃ κανὼν, [b] ἐπεὶ εἰς ἄνδρας τελεῖν ἤρξαλο, ἐν Ἀρμενίᾳ μοιχεύων ἁλ̀ς, μάλα πολλὰς πληγὰς ἔλαβε, κ̀ τέλ@ κτ̀ τ̃ τέγους [c] ἁλόμεν@ διέφυγε, ῥαφανίδι τ̀ πυγὴν βεβυσμέν@· εἶ-

a Ἐπιπολὺ] Jam & ſic P. cum ante divideret. b Ἐπεὶ] Recte B. S. Aliae Ἐπὶ, quaſi nova periodus inciperet. c Ἁλόμεν@] Sic omnes. Malim ἀλόμεν@.

4. Κυβιστ̃ντας] Κυβιόντας. G. Lege κολομβ̃ντας.

15. Διέφυγε, ῥαφανίδι] Τοὺς μοιχοὺς γ̀ τοιούτ@ν δέπτουσιν τοῖς παλαιοῖς ὀθ@ ποιήσ. ἐπ̀ν γ̀ ἄλλο μὴ * πολλὰς τὰς † ἄλλας, πολλάκις τ̃ς μοιχ̃ πάνυ ἀφ̀ν ὄντας. V.

* Πολλὰς] Lege φησὶ. J. Gron. Sed ſi ita legas, poſt ἄλλας reponito. M. du S.

† Ἄλλας] Ἄλλας aiolice Voſſ. ad Catull. p. 42. ubi non intellexit πολυτ̃ντας. J. Gron.

quoque in lib. *de Saltatione* (c. 75.) Lucianus. τὸ δὲ σ̃μα κατὰ τ̀ Πολυκλείτ̃ Κανόνα ὅλη ἐπιδείξειν μοι δοκ̃. T. F.

15. Ῥαφανίδι τ̀ν πυγὴν βεβυσμέν@] Supplicium deprehenſorum in adulterio. τοὺς μοιχοὺς ταῖς ῥαφανίσιν ἅλωνα κατὰ τὰς ἕδρας. *Heſych.* huic ſupplicio inſuper addit depilationem & cineris calidi aſperſionem Scholiaſt. *Ariſtophan.* ad nubes. J. B.

Ῥαφανίδι τ̀ν πυγὴν βεβυσμέν@] Catullus:

At tum te miſerum, malique fati,
Quem attractis pedibus, patente porta

(hoc loco idem eſt ac πρωκτὸς)

Percurrent raphanique mugilesque.

Sed rem omnem optime deſcribit *Ariſtophanis* Schol. in νεφέλαις ad hunc verſum,

τί δ' ἢν ῥαφανιδωθ̃ γε πυκάσῃς σου, τέφρα τὸ πρωκτίον;

ἔτω γὰρ, ait ἔτ@, &c. Neque enim vacat tranſcribere. Ceterum mihi obiter monendus eſt lector, verſum illum corruptum eſſe. Qui pote, inquies, cum ita planus ſit; ita facilis fit? Atqui ita eſt. Nonne unâ ſyllabâ modulum ſui generis excedit? Lege itaque,

τί δ' ἢν ῥαφανιδωθ̃ γε πυκάσῃς σου, τέφρα τὸ πρωκτίον; T. F.

εἶτα μειράκιόν τι ὡραῖον διαφθείρας, τριακιλίων ἐξωνήσατο τοὺς τῶν γονέων τὸ παιδὸς, πενήτων ὄντων, μὴ ὑπὸ τὸν ἅρμοστὴν ἀπαχθῆναι τὴς Ἀσίας.

tulum formosum cum corrupiſſet, tribus millibus redemit ſe a parentibus pueri pauperculis, ne ad Praeſidem Aſiae deduceretur.

Ταῦτα μὲν τὰ τοιαῦτα ἐάσειν μοι δοκῶ· πηλὸς γὰρ ἔτι ἄπλαστος ἦν, καὶ οὐδέπω ἐντελὲς ἄγαλμα ἡμῖν ἐδεδημιούργητο. ἃ δὲ τὸν πατέρα ἔδρασε, καὶ πάνυ ἀκοῦσαι ἄξιον, καίτοι πάντες ἴστε, καὶ ἀκηκόατε ὡς ἀπέπνιξε τὸν γέροντα, οὐκ ἀναχόμενος αὐτὸν ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη ἤδη γηρῶντα. εἶτα ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα διεβεβόητο, φυγὼν ἑαυτὸν

10. *Haec, & quae ſunt in hoc genere, placet omittere: argilla enim adhuc erat informis, nondum inde perfectum nobis ſimulacrum effictum fuerat. Quae autem patri fecerit, audire omnino operae pretium eſt. Quamquam noſtis omnes & audiiſtis, ut ſenem ſuffocaverit, non paſſus illum ultra ſexaginta annos jam ſeneſcere. Deinde cum pervulgatum eſſet facinus, exilio*

16. Τριακιλίων] Subaudi δραχμῶν. *F.G.*

Τριακιλίων ἐξωνήσατο] Vertunt *tribus nummorum millibus redemit*, in quibus vocem ſecundam ſubducta linea notavit Pater, qui haud dubie voluit intelligi τριακιλίων δηναρίων. Et merito. Quum manifeſte ſic intelligere appareat ipſum Lucianum ex *D. Meretr.* XI. ubi Charmides ait, καί τοι τοσαῦτα παρ' ἐμοῦ λαμβάνοντα, καὶ τῶν ἑπτὰ χιλίας αἰτούσῃ οὐκ εἶχον διδόναι, ubi interpres ſimpliciter *mille petenti*, quum intelligat δραχμὰς, quomodo vertit in *Pſeudologiſta* cap. 30. πεντήκοντα δὲ ἑπτακοσίας ἐξήτησε *ſeptingentas & quinquaginta drachmas*: & ex Aſini loco manifeſtiore, καὶ πεπράσθαι μοι πέντε δὲ εἴκοσιν Ἀττικῶν, ubi idcirco vertere etiam potuerunt *quinque & viginti drachmis Atticis*. Sic ergo debuerunt quoque cap. 8. in *Saturnalibus*, περὶ τριάκοντα γε δὲ μυριάδων, ubi vertunt *triginta talentis & decem nummum millibus*. *J.G.*

18. Ἐπὶ τὸν ἅρμοστὴν ἀπαχθῆναι τὴς Ἀσίας] Vox ἁρμοστὴς olim nomen fuit magiſtratus apud Spartiatas, qui mittebatur praefectus alicujus urbis aut regionis. At tempore Luciani pridem deſierat uſus ejus magiſtratus & vocis, nam ἀνθύπατος a Graecis, *Proconſul* a Latinis vocabatur magiſtratus, qui Roma miſſus Aſiam regebat. Nec video, quare hanc vocem a tanta antiquitate revocaverit Lucianus, ut deſignaret Romanum proconſulem, penes quem erat jus gladii ad punienda crimina. *Palm.* Intelligit Proconſulem. *Diodorus Siculus* lib. 13. exiſtimavit vocem eſſe Laconicam, vel Laconibus peculiarem. ὁ δ' ἐν τῇ πόλει καθιστάμενος ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἡγεμὼν (ὃν οἱ Λάκωνες ἁρμοστὴν καλοῦσιν) &c. At ego de Laconibus dici ἁπλῶς non puto. *Xenophon* enim de Thebanis lib. VII. Ἑλληνικῶν uſurpavit, ut & *Plutarchus* in vita Demetrii, ubi Hieronymum hiſtoricum ait ἐπιμεληθῆναι τῶν ἁρμοστῶν Thebarum ab eo fuiſſe conſtitutum. Harmoſtae aliter dicebantur ἁρμοστῆρες. *Xenoph.* lib. IV. alibi autem ἁρμόζοντες, quemadmodum ὁ πειράζων pro πειραστὴς, & ſexcenta alia. *T.F.*

21. Πηλὸς] Legend. *Caſaub.* ad illud Perſii, *udum & molle lutum es.* *J.B.*

28. Ἄλλου ἄλλοτε ἀμείνων] Id aliter Graeci dicunt, γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνειν. *T.F.*

30. Θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν ἐξέμαθε] Athenagoras Apologia. *Th. M.* Εἰρωνικῶς. *T.F.*

Θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιαν.] Ironice hoc dici, non eſt, quod moneam, ſed vel ſic ſanctitatem Chriſtianae Religionis huic ſcurrae agnitam ſatis patet, qui neque hic neque in ſequentibus ullius eam ſceleris cum ignaro illius aetatis vulgo ream arguat. Non, ut *Tacitus, per flagitia invisos, & odio humani generis noviſſima meritos*, dicit, (Ann. XV. 44.) aut *exitiabilem ſuperſtitionem*. Ipſi poſtea Chriſtiani ſuam religionem *Philoſophiae* nomine ſaepe appellarunt, uti apud Chryſoſtomum paſſim, aliosque Patres, videre eſt. *M. du S.*

32. Ἱερεῖσι δὲ γραμ.] Chriſtianorum Doctores Judaeorum titulis, vir apud priores minime verſatus ornat; quorum poſteriorem Aegyptiis etiam alibi tribuit B. πρ. c. 14. Φιλοψ. 34. & Μαχ. c. 4. Γραμματεῖς nullos apud noſtros illa aetate invenimus. Apud Chriſtianos illius temporis *Presbyteri*, vel *Epiſcopi* tantum audiebant. *M. du S.*

33. Καὶ τί γὰρ] Non vidit Interpres harum vocularum venuſtatem. *T.F.*

Ibid. Παῖδας αὐτοὺς ἀπέφηνε] Ita *Xenophon* in luculentiſſima illa de Ageſilao rege oratione, παῖδα ἀπέδειξε τὸν Τισσαφέρνην τῇ ἀπάτῃ. *T.F.*

34. Προφ. καὶ θεοσόφους, καὶ ξυναγ.] Et hi, excepto ſecundo, a Judaeis petiti tituli. De quibus ſingulis haec paucis accipe. Duplex apud Chriſtianos *Prophetarum* genus fuit; priores quibus a Spiritu ſancto actis futura praedicere dabatur. Ceſſaſſe hi cum Apoſtolis videntur. Poſteriores, doctores tantum, nullis extraordinariis ſpiritus donis inſtructi, quibus illi priores. Utrumque genus hoc prophetandi agnoſcunt, non perfunctorie legenti, ſacrae novi Teſtamenti ſcripturae. Quosnam, cum ſecundo loco θεοσόφους dicitur, indicare voluerit, incertum; vox enim a ſacris Ethnicorum deſumpta, in quod Chriſtianum munus quadret, non ſatis conſtat. Cum tamen ipſi Chriſtiani nomen θέσθαι de ſuis conventiculis non reſpuerint, *principem Eccleſiae*, ſive *Epiſcopum* voluiſſe, vero abſimile non eſt. Συναγωγεῖς idem ferme ei ſub alio nomine deſignat. *M. du S.*

35. Πέν-

exilio a ſe damnatus oberravit aliam alia terra permutans.

11. *Quo quidem tempore etiam admirabilem Chriſtianorum ſapientiam edidicit, in Palaeſtina cum ſacerdotibus illorum & ſcribis verſatus. Et, quid multa? Brevi tempore, ut pueri juxta ſe viderentur omnes, effecit, Propheta ipſe, & chori illorum praeſul, & concionator, & ſolus omnia. Ac librorum alios interpretatus eſt, ac declaravit, multos ipſe conſcripſit: itaque Dei inſtar ipſum habebant, & utebantur legiſlatore, & ſuum ſcribebant antiſtitem. Nempe magnum illum ad-*

καὶ ἀδικάσας ἐπλανᾶτο, ἄλλην ἄλλοθι ἀμείβων.

Ὅτε δὴ καὶ τὴν θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν ἐξέμαθε, καὶ τὴν Παλαιστίνην τοῖς ἱερεῦσι καὶ γραμματεῦσιν αὐτῶν ξυγγενόμενος. καὶ τί γάρ; ἐν βραχεῖ παῖδας αὐτὸς ἀπέφηνε, προφήτης, καὶ διδάσκαλος, καὶ ξυναγωγεύς, καὶ πάντα μόνος αὐτὸς ὤν. καὶ τῶν βίβλων τὰς μὲν ἐξηγεῖτο, καὶ διεσάφει, πολλὰς δὲ αὐτὸς καὶ ξυνέγραφε, καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν ἐκεῖνοι [a] ἡγοῦντο, καὶ νομοθέτῃ ἐχρῶντο, καὶ προστάτην ἐπέγραφον. τὸ μέγαν γοῦν

[a] Ἡγοῦντο] Sic Mſ. RG. Ἐδηγοῦντο Edd. male.

30. Θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν] Θαυμαστὴ μέν ἐν, ὦ μιαρὲ, καὶ παντὸς [*] ἐκείνου θαύματος· εἰ δὲ καὶ τοῦτο ἔστι, φλῶ ὄντι οὐκ ἀλυσίτελον τὸ πάλαι· αὐτῆς ἀπιστήσαντος καὶ ἀθέατον. *V.*

[*] Ἐκείνου] Scripſit, credo, ἐκείνῳ. *M. du S.*

35. Πάντα μόνος] Dixerunt ad *Petron.* Apparet ex hoc Dialogo, fruſtra eos eſſe qui Lucianum noſtrum contendunt olim fuiſſe Chriſtianum. *J. B.*

Πάντα μόνος αὐτὸς ὤν] *Alciphr.* II. 3. p. 236. ἐγὼ γὰρ αὐτὸς εἰμι πάντα. Ubi *Bergl.* plura ſimilia. Sed habuimus etiam ap. Noſtrum in *Tyrannicid.* c. 4. *J. F. R.*

36. Τῶν βίβλων] Hinc diſce quanta veneratione ſacros tum proſequerentur Libros; quibus explicandis tam inſignem ſui cultus partem, ut vel alienis res innoteſceret, tribuerent. De *ſacris* enim *cum veteris tum novi Teſtamenti libris* hoc intelligendum minime dubium videri debet. At, inquies, nullo diſcrimine libros Peregrini ipſius mox his annumerat, cum addit, *& ab eo multos ſcriptos.* Quid mirum ſi vir ab his ſacris prorſus alienus diſcrimen illud ignorarit? Nec tamen eodem loco a Chriſtianis habitos diſerte ait: aut, ſi diceret, tam imperito harum rerum facile credendum fuit. Libros a ſe conſcriptos Peregrinus, hoc palam auctore, ut ſuos edidit; nec, ſi pro ſacris obtrudere voluiſſet, tam oſcitanter circa has res verſabantur Chriſtiani, quin mox fraudem & ſenſuri fuiſſent, &, ut par erat, reſpuituri. Nam quod liber unus aut alter ad tempus eis pro ſacro obtruſus eſt, paulo poſt, re rite ad examen revocata, rejectos ſcimus; nec quemquam in Canonem admiſſum, de quo non abunde Divinum eſſe conſtaret. *M. du S.*

37. Καὶ ὡς θεὸν αὐτ. ἐκ. ἡγοῦντο] Ultima vox ex Mſ. R. G. eſt; omnes enim impreſſi ἐδηγοῦντο corrupte. Genuinam eſſe quam ſequimur ſcripturam, ex ſequentibus patet. Putavit enim levis homuncio, Chriſtianae fidei prorſus ignarus, omnes a Chriſtianis pro Diis cultos, qui Religionis ſuae ſtrenuos ſe gererent aſſertores; quia conditorem ejus Chriſtum adorari ab iis compertum erat. Qua in re ratio eum & conjectura mirum quantum fefellit. *M. du S.*

38. Ἐκεῖνοι ἐδηγοῦντο] Reſtitue ad fidem Mſ. R. ἡγοῦντο. Res per ſe patet. *T. F.*

39. Προστάτην ἐπέγραφον] Veri hic aliquid dictum puto. Sed cum Chriſtianis fere ignota ſit vox προστάτης, deceptum credo Lucianum προστάτην audiviſſe, quem illi προεστῶτα dixerant; quo titulo inſignitos ſcimus illius aetatis Epiſcopos. Retinenda itaque vulgata ſcriptura, ſi genuinam Luciani ſcripturam velis; ſed de iis quos dixi, praeter uſum, intelligenda mens ſcribentis. Occurrit quidem προστάτις *Rom.* XVI. 2. & apud *Cyrillum* Cat. 6. Petrus & Paulus, οἱ Ἐκκλησίας προστάται, dicuntur. *M. du S.*

Ibid. Τὸν μέγαν γοῦν] Iſtæc vocula γοῦν, & ſenſus repente abruptus ſatis indicant, multa hic a Luciano adverſus Chriſtum ſcripta fuiſſe; quæ a majoribus noſtris, hominibus nimium piis, ſublata fuere. Hinc itaque eſt quod dixerat *Suidas*, Lucianum καθάπτεσθαι τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ αὐτὸν βλασφημεῖν τὸν Χριστὸν ἐν τῷ τοῦ Περεγρίνου βίῳ, (melius dixiſſet ἐν τῇ τοῦ Περεγρίνου τελευτῇ) hinc factum, ut in plerisque Mſſ. Codd. non amplius extet Peregrinus. Bene tamen, quod hic non itidem fecere, ut apud Joſephum, quem (quod mirere) Origenes duobus tribusve locis aſſerit contra Chriſtum ſcripſiſſe, & tamen hodie laudat. Quî factum? Nil enim facilius. In locum καταγορίας ſuffecere ἐγκώμια. O timidam pietatem! *T. F.*

Τὸν μέγαν γοῦν] Lege γάρ. *F. G.*

Τὸν μέγαν γοῦν] De hujus loci integritate dubitat vir inter Criticos nobilis, cujus notam praemiſimus, eo praecipue inductus quod vocula γοῦν, nexum orationis indicare ſolita, nihil quo referatur habere ei viſa eſt. Non ego is ſum qui de rebus leviusculis ultro con-

γῶν ἐκεῖνον ἔτι σέβεσθαι ἄνθρωπον, τὸν ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἀνασκολοπισθέντα, ὅτι καινὴν ταύτην τελετὴν εἰσήγαγεν ἐς τὸν βίον.

Τότε δὴ καὶ συλληφθεὶς ὑπὲρ τούτου ὁ Πρωτεὺς, ἐνέπεσεν εἰς τὸ δεσμωτήριον. ὅθεν καὶ αὐτῷ μικρὸν αὐτῷ ἀξίωμα περιεποίησε πρὸς τὸν ἔξης βίον, καὶ τὴν τερατείαν, καὶ δοξοκοπίαν, ὧν ἐρῶν ἐτύγχανεν. ἐπεὶ δ' ἦν ἐδέδετο, οἱ Χριστιανοὶ συμφορὰν ποιούμενοι τὸ πρᾶγμα, πάντα ἐκίνουν, ἐξαρπάσαι πειρώμενοι αὐτόν. εἶτ' ἐπεὶ τοῦτο ἦν ἀδύνα-

huc venerantur hominem, illum cruci in Palaestina, ob introducta in vitam haec mysteria, affixum.

12. *Tum quidem deprehensus eo in crimine Proteus in vincula conjectus est: quae ipsa res non parvam illi futurae vitae dignitatem conciliavit, & praestigiarum gloriaeque studium, quae jam ante amabat. Cum igitur in vinculis esset, communem eam calamitatem rati Christiani, nihil intentatum relinquunt, ut illum eripiant. Deinde ubi hoc fieri non poterat, mi-*

40. Σέβεσθαι τὸν ἄνθρωπον] Τὸν ἀληθῆ θεὸν, καὶ τίλιον ἄνθρωπον, τὸν τοῦ παντὸς, ὁ λόγος, ποιητήν. *V.*

controversiam movere amem: sed in re praesenti, ne cui fraudi sit Viri Docti auctoritas, in sententiamque non veram de hocce Luciani loco abripiantur, cavere hisce visum est. Duo ferme praestat, pro loco, vocula γοῦν. Aut enim dictum novo exemplo argumentove confirmat; aut artificiose rem quasi in medio relinquens, partem aliquam causae suo sibi jure vendicat. Utrumlibet delige; quadrabit hic. Nam sive argumentum inde peti velis; quia Christum colunt Christiani, vero simile fiet cultum etiam ab eisdem Peregrinum: quamvis enim dispar sit, longe dispar! causa, nescivere id Ethnici, similemque ab omni parte putarunt. Sive rem quasi in medio relinquens, id saltem de Christianis asserere, in alio factitatum, voluerit; & sic etiam optime sibi constat oratio. Duplicem autem hunc vocis γοῦν usum, apud nostrum, ne longius abeam, facile in iis locis deprehendes quae numeri sequentes indicabunt (Θυσ. c. 1. Ἀλ. c. 14. & Κρον. c. 4. & alibi passim.) Nihil ergo a nexu cum praecedentibus laborat hic locus. An & sequentia apte cohaereant, restat ut expendamus. Negotium autem facessere videtur, quod mox ab exemplo Christi a suis culti ad historiam Peregrini rediens sic infit; τότε δὴ καὶ συλληφθεὶς ὑπὲρ τούτου &c. Quae verba qui festinantius legunt, mox aliquid defiderant, ad quod illud ὑπὲρ τούτου referatur; quasi de Peregrino facimus aliquod insigne narrasset, quod simul cum aliis nonnullis (de Christo, ut ille suspicatur) e medio sit a superstitiose piis hominibus sublatum. Verum ut non abnuo, in aliis scriptoribus talia ab iis, quos dixi, male feriatis hominibus designata, quorum opera prorsus e medio sustulerunt, aut manca, imo & quaedam dolo malo subfarcinata, reliquerunt; ita hic sane nihil tale patratum pertendo. Nam quod illud ὑπὲρ τούτου, ad scelus aliquod Peregrini, quod nunc exciderit, referri volunt, mox diluemus. Quaestionibus de Christianis habendis uno opus erat hoc crimine, si *Christiani* deferrentur; seu quod adeo invaluissent calumniae, quibus nefanda vulgo perhibebantur inter se scelera patrare; seu quod religionum ubique receptarum subversio, & adeo atheismus falso iis affictus, omnia exsuperans scelera, nefas habebatur. Consule, si lubet, de calumnia quam dixi, *Min. Felicem.* De quaestionibus vero, Plinii *epistolas.* Ἐπὶ τούτῳ, ergo & hic id solum designat quod supra dixit, nempe quod Christianus & Christianorum doctor maximi nominis: quod per se jam liquidum, ex abundanti tamen lubet confirmare ex sequentibus; dimissus enim a Syriae Praefecto Peregrinus dicitur, quippe cui nihil aliud, quam quod Christianus esset, crimini tunc datum est. *M. du S.*

Τὸν μέγαν γοῦν] Non apparet mihi hic lacunae indicium. Particula γοῦν commode lectorem revocat a Peregrino ad ea, quae de Christianis dicere Lucianus voluit. Et quid poterant eradere homines magis contumelioſum his, quae adhuc legimus? Caeterum viderint, qui possunt, an non μέγας hic dederit Lucianus, sed μάγος, pervulgatum crimen, a Judaeis ortum, ut alia. *J. M. G.*

48. Οἱ Χριστιανοὶ συμφορὰν ποιούμενοι τὸ πρ.] Quam observantes fuerint praecepti, quod Apostol. I. ad *Hebr.* XIII. 3. verbis, μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι, dedit, luculentissimo hic Lucianum declarare testimonio, monet Rev. *J. Elsn.* in Obs. Philol. ad h. l. N. T. Conf. & c. 16. hujus Narrationis. *J. F. R.*

49. Πάντα ἐκίνουν] Subaudi λίθον. *F. G.* Nam πάντα λίθον & πάντα κίνει esse Proverb. a Graecis ortum, vid. in *Erasmi* Chiliad. p. 120. Sed & κινεῖν pro moliri, tentare, in aliis locutionibus usitatum, ut κινεῖν τέχνην, *artem adhibere*, *Aphthon.* Fab. 4. pro *admonere* Noster *Asin.* c. 48. Κινεῖν παιδευτήν. *Magistrum urgnere*, *Liban.* Ep. 18. *J. F. R.*

54. Γραϊδια, χῆρας τινὰς] Duplex hic, & utrumque sane insigne, Christianae tum fortitudinis tum charitatis, documentum ex ipso inimicorum ore audis. Haud exiguum enim erat periculum, cui se sic offerebant Christiani, cum Christianum esse vulgo capitale esset. Immemores tamen periculi accedebant, pars audituri docentem, alii consolaturi, aut necessaria praebituri. Ut nisi superstitio mentes excaecasset, laudaturi fuissent vel ipsi Ethnici Religionem Christianam, quae quod ipsi in perquam paucis, iisque exi-

miis

miſterium omne reliquum non obiter, ſed ſummo ſtudio peragebatur. Et mane quidem ſtatim videres praeſto eſſe ad carcerem vetulas, viduas quasdam & orphanos. Qui vero honoratiores illorum, ii etiam corruptis carceris cuſtodibus intra apud iſtum pernoctabant. Deinde coenae inferebantur collaticiae, & ſacri illorum libri recitabantur, & praeclarus ille Peregrinus (hoc enim adhuc tum nomine cenſebatur) novus ab illis dicebatur Socrates.

τον, ἤγε ἄλλη θεραπεία πᾶσα ὑ παρέργως ἀλλὰ ξὺν σπουδῇ ἐγίγνετο· ϗ ἑωθεν μὲ εὐθὺς ἦν ὁρᾶν πρὸ τῷ δεσμωτηρίῳ θεμένους γραΐδια, χήρας τινὰς, ϗ παιδία ὀρφανά· οἱ δὲ ἐν τέλει αὐτῷ ϗ συνεκάθευδον ἔνδον μετ' αὐτῦ, διαφθείροντες τὺς δεσμοφύλακας· εἶτα δεῖπνα ποικίλα εἰσεκομίζετο, ϗ λόγοι ἱεροὶ αὐτῷ ἐλέγοντο, ϗ ὁ βέλτιστος Περεγρῖνος (ἔτι γὰρ τῦτο ἐκαλεῖτο) ϗμὺς Σωκράτης ὑπ' αὐτῷ ὠνομάζετο.

Καὶ

quis amicis, mirati ſunt, viliſſimorum in ſpeciem hominum mentibus Fortitudinem tantam, tantamque amicitiam ingeneraverit. Vide quantis ipſe Lucianus officia ejusmodi amicis praeſtita in ſuo *Toxari* laudibus extulerit! Qui fit, ut quae in aliis admirantur, in aliis rurſus rideant & exſibilent? Summique heroes videantur qui amico in carcere adſint malorum participes, Chriſtiani, eadem aut majora praeſtantes, dementes habeantur? His autem lectis, quis vecordiam nuperorum quorundam hominum ſatis mirari poſſit, qui inter alias multas ejusdem farinae Calumnias, hanc Operi ſuo inſeruerunt, *Quod Chriſtiana Religio nullibi ad Amicitiam hortetur?* Vetulae autem, quas memorat, *Diaconiſſae* videntur fuiſſe, de quibus conſule G. *Cavum* in libro quem *de primis Chriſtianis* ſcripſit, quique omnium manibus merito teritur p. 246. Adde *Orig.* c. Celſ. II. p. 141. & 144. *M. du S.*

57. Δεῖπνα ποικίλα] Quas coenas vocat varias? an dapſiles, opiparas, & quas Terentianus paraſitus, &, poſt illum, *Horatius*, dubias appellat? Nil tale. Δεῖπνα ποικίλα nil aliud ſunt, quam quod primi Chriſtiani ἀγάπας vocitabant; *coenas ſacras* recte, opinor, dixeris. Cur autem ſit ita intelligendus hic locus, perquam facile poteſt demonſtrari vel hoc uno argumento, quod mox ſubjungit, ϗ ἱεροὶ λόγοι αὐτῶν ἐλέγοντο, *Sacras ibi conciones habitas fuiſſe.* Notandus hic locus ab iis fuerat, qui de naſcentis Eccleſiae temporibus ſcripſere. Ridicule vero *Baronius*, qui, dum de Peregrino ageret, vertit, *omnis generis coenas dubias.* T. F.

Δεῖπνα ποικίλα] De Chriſtianorum Agapis haec vulgo intelliguntur: merito; ſi ſimul obſervetur, oratorem illum Lucianeum ſeu Lucianum ipſum ſub larva illa, in malam id trahere partem, quippe cui non ſatis perſpecta Chriſtianorum inſtituta eſſent. Arrepta ergo *epularum* occaſione, in *comeſſationes* mox, qui carpendi erat animus, verterit; & nimis laute habitum ab iis Peregrinum palam narrat. Quod a *Baronio* rite obſervatum qui carpunt, nae illi in clara luce caecutire cenſendi ſunt. Frugi, omnino, ſobrii, minimeque luxui dediti primaevi illi Chriſtiani fuere; quis dubitet? At hic, quisquis eſt, nimis lautos fuiſſe etſi falſo aſſerat, ut non aſſeruerit, nemo efficiet. Non ſecus ac ſi caſtam aliquis, homo nequam, ſuppri inſimulaverit; probam, pudicamque eſſe evincas, mendacii arguas hominem: non ideo efficies, ut illo pudicam caſtamque dixerit. *Tertullianus* (ad Martyr. c. 1.) alimenta memorat a fidelibus ad eos miſſa. Quin *Julianus* ipſe Apoſtata (apud *Sozom.* V. 16.) Epiſtola ad Arſacium Sacerdotem Galatiae αἰσχρὸν γὰρ, εἰ τὸ μὲ Ἰουδαίων ἔθεσι μιμεῖσθαι, τρέφουσι δὲ οἱ δυσσεβεῖς Γαλιλαῖοι πρὸς τοῖς ἑαυτῶν ϗ τοὺς ἡμετέρους. (Cit. *Vinding.* p. 12.) *M. du S.*

Δεῖπνα ποικίλα] Agapas', adferente unoquoque aliquid, quod una conſumerent: hinc ποικίλα, non a luxu. *J. M. G.*

58. Λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν] Latius haec verba patent; nec ſermonem tantum aut inter familiares ſolitas confabulationes notant, ſed cultum religioſum Luciano alibi etiam deſignant. (V. *de Dea Syr.* c. 11. ubi *myſterioſum.*) De Chriſtianis itaque hoc loco dicta, ſermones primo coanotent neceſſe eſt, quibus ſpem vitae melioris alunt, patientiam, fortitudinemque iis dignam, quos Deus ſuos agnoſcat, ingenerent. Deinde preces, hymnos, verbi Divini meditationes, caeteraque quibus, orationis ope, cultus continetur divinus. His ſolabantur ſcilicet Chriſti cauſa vinctos; his taedium carceris fallebant. Quo quid praeſtantius aut laudabilius excogitari potuit? Quid inſignius Socratis habuit carcer, Paganiſmi totius admiratio? Quod ergo huic unico Philoſopho eximium fuit, id a Chriſtianis vulgo factitatum videmus; tantoque praeſtantius, quanto quae hi de immortalitate animae, beatitudineque futura afferebant, certiora iis & majora, quae ille in hanc rem differebat, fuerunt. At eodem loco habet ridetque Epicureus & Socratem & Chriſtianos. Adde quod Peregrinus iſte impoſtor erat inſignis. Sed cur hoc Chriſtianis crimini detur, nulla ratio eſt. Quali vero nunquam alias bonis verba dederint callidi & ſceleſti homines? Nec diu tamen eos, ut ex ſequentibus patebit, fefellit. *M. du S.*

59. Ἔτι γὰρ τῦτο ἐκαλεῖτο] Poſtea enim Proteus pro Peregrino dici coeptus, & adoptivo cognomine venerabilior factus, & quodammodo θεότης. T. F.

60. Καινὸς Σωκράτης] Vix quisquam factum credet, qui Chriſtianos illius aetatis norit, qui ſuos martyres confeſſoresve longe Philoſophis praeſtantiores ducebant.

Καὶ μὴν ἡ ἐν Ἀσίᾳ πόλεων ὀξύν, ὧν ἦκόν τινες τῶν Χριστιανῶν ἀγγέλοντων ἀπὸ τοῦ κοινοῦ, βοηθήσοντες, καὶ ξυναγορεύσοντες, καὶ παραμυθησόμενοι τὸν ἄνδρα. ἀμήχανον δὲ τὸ τάχος ἐπιδείκνυνται, ἐπειδάν τι τοιοῦτον γένηται, δημόσιον. ἐν βραχεῖ γὰρ, ἀφειδῶσι πάντων. καὶ δὴ καὶ τῷ Περεγρίνῳ πολλὰ τότε ἦκε χρήματα παρ' αὐτῶν ὑπὲρ προφάσει τοῦ δεσμοῦ, καὶ πρόσοδον οὐ μικρὰν ταύτην [a] ἐποιήσατο. πεπείκασι γὰρ αὐτοὺς

13. *Quin etiam ex Asiaticis quibusdam urbibus, Christianorum missu publico, venere quidam, adjuturi virum, & advocati ejus futuri, consolaturique. Incredibilem enim alacritatem ostendunt, si quid tale fiat publice. Ut enim breviter dicam, nulli rei parcunt. Itaque etiam Peregrino tum multae ab illis venere vinculorum caussa pecuniae, eumque reditum habuit sibi non mediocrem. Persua-*

a Ἐποιήσατο] Ἐποιήσαντο Edd. male.

bant. Sed viro alioquin erudito & eloquenti in mentem non potuit hic non venire Socrates; cujus comparatione apud Ethnicos homines haud magno conatu risum erat in Peregrinum conflaturus. *M. du S.*

62. Τῶν ἐν Ἀσίᾳ πόλεων] In Syria erat Peregrinus in vincula conjectus, ut liquido patet ex c. 4. & 11. & mox a Syriae Praefecto emissum audies: quod ideo observo, ne quem itineris ab eis ea causa susceptu fugiat magnitudo, utque, quae deinde de Christianorum celeritate & in universum cura adduntur, melius intelligantur. *M. du S.*

63. Ἀπὸ τοῦ κοινοῦ βοηθ.] Nihil sane magnificentius de Christianorum charitate praedicari potuit, cujus cura ac solicitudo non corpori tantum, etli corporeis etiam necessitatibus subvenit, sed animo potissimum consulit; quem ratione & consolationibus adversus mala instruit & armat. Quin, quod majus est, ex ore hoc audis hominis id ipsum agentis, ut cum Peregrino Christianos ludum jocumque habeat. Pausanias in *vita Aristomenis* eadem ferme verba usurpat p. 236. Ed. Ox. *Corn. Nep.* cui ea vita subjuncta est. ἄνδρας δὲ τῶν ἐν τέλει πέμψαντες παραμυθίας. &c. *Praemissis civitatum Principibus, qui socios consolarentur.* *M. du S.*

65. Ἀμήχανον] Hoc propter susceptum ab iis iter tam longum nunc addit; ut facilitatem Christianorum, ad suam historiam magnopere facientem, ostendat. Qua in re, dum prae studio detrectandi, ut fit, res in medio positas male interpretando corrumpere enixissime conatur, eximium imprudens Christianorum decus praedicat; & *ut sapere videatur, coelum ipsum*, ut ait ille, *vituperat.* *M. du S.*

67. Γίνηται, δημόσιον] Commate haec distinxit *Solan.* quod aberat ab Edd. *J. F. R.*

Ibid. Ἐν βραχεῖ γὰρ ἀφειδῶσι πάντων] *Illico enim nulli rei parcunt.* Interp. Male. Vertendum enim fuerat: *Nam, ut paucis absolvam, nulli rei parcunt.* Id παραμύθιον ἴσως monemus, nisi tamen ipsi per se viderent. *T. F.* Ego commate post γὰρ addito sensui consului. *J. F. R.*

70. Πρόσοδον οὐ μικρὰν ταύτην ἐποιήσατο] Corruptus locus, sed qui facile potest emendari. Legi quippe debet, ἐποιήσατο, referrique ad Peregrinum, qui ex Christianorum caritate *lucrum uberrimum fecit*; cujus causam mox affert, πεπείκασι γὰρ, &c. Cum haec scripsissem, animadverti, non aliter fuisse in codice veteris interpretis: vertit enim, *nec vulgarem rerum proventum lucrifaciebat.* Viden' tu interpolatio quid faciat? *T. F.*

71. Ἐποιήσαντο] Corrige ἐποιήσατο. *F. G.*

Ἐποιήσατο] Emendationem *T. Fabri* ut necessariam in textum admisimus. Quid enim est, quod omnes Libri nostri praeferunt ἐποιήσαντο? *M. du S.*

Ibid. Πεπείκασι γὰρ &c.] Christianorum dogma. *F. G.*

Πεπείκασι] Christianos hucusque levi quasi armatura adortus, totis jam viribus cominus aggreditur; quippe quos primo dementes ac furiosos; mox calliido & nequissimo cuique ad fraudem patentes facit. Incipit jam hinc totius Antiquitatis Ethnicae gravissima in speciem Christianorum infectatio, re ipsa praestantissimum testimonium. Quae enim duo ut dementiae stultitiaeque summa proponit argumenta, ea ipsa, rem recte putantibus, summa laus & eximia videbuntur merito sapientia. Prius enim illud de Fide Christianorum quantum sit vide; quos ait *mortem ideo contempsisse.* Non id agam sane nunc, ut Fidei nostrae sanctissimae certissimaeque fundamenta, quam solide jacta sint, ostendam: majoris id quam harumce notarum est molis, neque hujus instituti; id modo mecum observes velim, nihil a nostris magnificentius de Fide, Patientia, ac Fortitudine suorum unquam dici aut praedicari potuisse, quam ea sunt quae huic veritatis extorsit vis, cum dicit *adeo mente captos, ut mortem immortalitatis spe contemnerent, eique ultro ferre sese offerrent.* (Hujus Constantiae meminit & *Plinius* ad Trajanum X. & Antoninus etiam Imp. apud *Euseb.* IV. 13. Nostros enim hic non allegabimus.) *Vinding.* p. 13. *M. du S.*

74. Ἐκόντες ἑαυτοὺς ἀποθνήσκουσιν] Martyres nostros designat, quos Epictetus vel Arrianus ajebat id facere ὑπὸ μανίας ἢ ἐκ τοῦ ἔθους; quos enim ibi Galilaeos vocat, nullus dubito quin sint Christiani, lib. IV. c. VII. *T. F.*

Ἐκόντες] Non itaque verbis tantum, ut vani Sophistae, & ipsi graviores Philosophi, contemptum mortis prae se ferebant; quorum pauci cum in rem praesentem ventum est, erectum illum atque imper-

ter-

ſerunt enim ſibi miſeri in univerſum quidem ſe futuros eſſe immortales, & perpetuo tempore victuros: unde etiam contemnunt mortem vulgo, ſuaque ſe ſponte occidendos praebent. Deinde vero primus illis legiſlator perſuaſit, omnes eſſe invicem fratres, poſtquam ſemel transgreſſi, Graecos Deos abnegaverint, adoraverint autem affixum illum cruci ſuum Sophiſtam, atque ex ipſius legibus vivant.

οἱ κακοδαίμονες, τὸ μὲν ὅλον ἀθάνατοι ἔσεσθαι, καὶ βιώσεσθαι τὸν ἀεὶ χρόνον. ὅθεν καὶ καταφρονοῦσι τοῦ θανάτου, καὶ ἑκόντες [b] αὐτοὺς ἐπιδιδόασιν οἱ πολλοί. ἔπειτα δὲ ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος ἔπεισεν αὐτοὺς, ὡς ἀδελφοὶ πάντες εἶεν ἀλλήλων· ἐπειδὰν ἅπαξ παραβάντες, θεοὺς μὲν τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀπαρνήσωνται, τὸν δὲ ἀνεσκολοπισμένον ἐκεῖνον σοφιστὴν αὐτοῦ προσκυνῶσι, καὶ κατὰ τοὺς ἐκεί-

[b] Αὐτοὺς] Ἑαυτοὺς *Fab.* Αὐτοὺς Edd.

78. Τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀπαρνήσωνται] Μιαρὰ κιφαλὴ, ἧς πρὸ βραχέος αὐτοὺς ἐκ ταύρου * καὶ χρυσοῦς θυσιῶν ἐκ ὁρμων ἀξίους; ναὶ μὰ ἐκ τὸν ἄλλον ὃν κατίχεας λῆρον περὶ τῶν † Ἑλληνικῶν θεῶν, οὗτοι τοὺς τοιούτους οὔτε ἀξίους φῆς παραβάσεως. *V.*

79. Τὸν δὲ ἀνεσκολοπισμένον] Οἷα λῃρεῖς, ὦ κατάρατε, κατὰ τὸν σωτῆρα Χριστοῦ; ὃς ‡ σε ἐκ τούτου ἕνεκεν, § ἀθανάτου δόξαν ὀφλήσει κολάσει, ὡς ¶ ὀφλοῦντα, καὶ τὰ ἡμέτερα ἀγαθὰ κολάσει. ὦ τῆς ἀπειράτου συγχύσεως ἐκ βδελυρίας πάσης γεμούσης ὑπερπλίας, μιαρὲ, καὶ ἀκαθάρτε, ἀλλότριε τῆς ζωῆς, καὶ μέτοχε τῆς αἰωνίου κολάσεως. *V.*

* Καὶ χρυσοῦς θυσ.] Haec corrupta cenſeo. Reſpicit autem inprimis c. 5. θυσ. *M. du S.*

† Ἑλληνικῶν Ἑλλησίων. V.

‡ Ὃς σε] Σε huc inſerui *Solan.* cum id ante editum legeretur poſt ἀθανάτου.

§ Ἀθανάτου — κολάσει] Ἀθανάτου - κολάσιος V.

¶ Παραβάντα &c.] Παραβάτη - διασυρεῖ V. Sed emendationem primi Editoris ſecutus ſum. *M. du S.*

territum obtinuerunt animum. Non ita, inquam, Chriſtiani; apud quos mortis contemptus ex ipſa morte conſpiciebatur, non ex ſermonibus orationibusve ad pompam fere & a periculo procul habitis: quibus ſcilicet inimicorum inſana & impotenti prorſus rabie, ſupplicia omnisque generis tormenta imminebant. His non delati ſolum ac deprehenſi cervices alacriter ſubdebant; facile, ſi libuiſſet, abnegando Chriſtum ſubtracturi; verum reperti etiam qui ſeſe morti ultro, ut hic vere ait, offerrent. Cujus rei exempla apud Chriſtianos qui illius aetatis hiſtoriam proximi ipſi ſcripſere, invenias non pauca; unum tamen in his eximium, ad quod reſpexiſſe hunc noſtrum putem, narrat in *Apologia priore*, (anno uno aut altero ante hoc opus edita) *Juſtinus Martyr*, quem vide. De eodem argumento conſule etiam *M. Aurelium Anton.* XI. 3. & in eum locum *Gatakeri* notas, qui ex *Clemente Alex.* allato loco probare nititur, hoc ab iis factitatum quos Eccleſia ut temerarios reſpuebat. Sed caute hic, ſi usquam alibi, judicandum cenſeo: ut enim temeritatis culpa abſolvi non poſſe arbitror, qui ſe ultro, nulla cogente neceſſitate, morti offerant: ita, ut heroicam quorumdam non poſſum quin ſuſpiciam fidem, qui ſe palam Chriſtianos, nullo cogente, profeſſi ad ſupplicia mox rapti ſunt. *M. du S.*

75. Ἔπειτα] Quemnam voluerit *primum Chriſtianorum Legiſlatorem* eſſe, qui verba hic facit, aut ſub ejus perſona Lucianus, haud multum ſane noſtra intereſt; cum utrique parum nota fuerit Chriſtianorum diſciplina. Sive enim *Moſem* ſive *Chriſtum* innuere voluerit, quos ſolos Legiſlatores agnovere unquam Chriſtiani, aut imperitum ſe prodiderit, aut ſibi non ſatis conſtabit. Moſes enim *pro fratribus habendos* eos ſolos ſancivit; qui ex eodem genere oriundi, aut, per circumciſionem aliosque Chriſtianis jam abrogatos ritus, inſititii eſſent: Chriſtus autem hujus dogmatis *verus Auctor*, idem ille eſt qui adorandus Chriſtianis proponitur; cum ille diverſos faciat. Unde & nonnullis Paulum deſignare viſus eſt. Sed fruſtra laborant qui quod neſcivit qui dicebat, facere volunt ut ſciverit. Sed pergamus. Chriſtianorum eam fuiſſe dicit diſciplinam, ut ſe pro fratribus mutuo haberent, idque legiſlatoris ſui, quisquis demum ille fuerit, charitatis mutuae jactum fundamentum. Hoc qui ait fando inaudierat; ut fors tulit, veriſſime. Quid dixerit vides: quid veri ſubſit minime monendus, quisquis Chriſtianus haec legis. *M. du S.*

Ibid. Ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος] Quis hic primus legiſlator Chriſtianorum? ipſemet Chriſtus, inquies. At non ita ſentit Lucianus. Quippe legiſlatorem hunc alium eſſe vult ab ἀνεσκολοπισμένου ἀνδρὸς, quod ſane in primis conſiderandum videtur. Paulum Apoſtolum deſignari exiſtimo, rationibus iis adductus, quae neminem latent, hac etiam non leviter commotus, quod toties apud Paulum fratrum appellatio, qua de hic agitur, occurrit. Aliud ſi intelligat Lucianus, fortaſſe alluſerit ad aliquod Pſeudo-Euangelium, ex eorum numero, quorum nomina, & aliquando teſtimonia, memini me apud Epiphanium legere. *T. F.*

78. Παραβάντας] Quid facias homini ſibi tam turpiter obloquenti? En tibi Lucianum illum, tam acrem Deorum ſuorum in omnibus opuſculis inſectatorem, nunc ſub neſcio cujus perſona Chriſtianos in invidiam ſummam idem ob factum adducentem? *M. du S.*

79. Ἀνεσκολοπ. — σοφιστὴν] Duplex his verbis crimen continetur; quod *Sophiſta*, quod *ut maleficus crucifixus*. Ad prius quod attinet; toto coelo, quod ajunt,

ἐκείνῳ νόμῳ βιῶσι. καὶ ἀφρονῶσιν ὃν ἅπάντων ἐξίσης, καὶ [a] κοινὰ ἡγοῦνται, ἄνευ τινὸς ἀκριβοῦς πίστεως τὰ τοιαῦτα προσδεξάμενοι. ἢν τοίνυν παρέλθῃ τις εἰς αὐτοὺς γόης, καὶ τεχνίτης ἄνθρωπος, καὶ πράγμασι χρῆσθαι δυνάμενος, αὐτίκα μάλα πλουσίους ἐν βραχεῖ ἐγένετο, ἰδιώταις ἀνθρώποις ἐγχανών.

Quare omnia reliqua aeque contemnunt, & arbitrantur communia, quae quidem nullo idoneo argumento receperunt. Si quis ergo ad illos veniat impostor, & callidus homo, & uti rebus qui sciat, ilicet brevi statim tempore dives factus homines imperitos albis dentibus deridet.

Πλὴν ἀλλ' ὁ Περεγρῖνος ἀφείθη ὑπὸ τοῦ τότε τῆς Συρίας ἄρχοντος, ἀνδρὸς φιλοσοφίᾳ χαίροντος, ὃς συνεὶς τὴν ἀπόνοιαν αὐτοῦ, καὶ ὅτι δέξαιτ' ἂν ἀποθανεῖν, ὡς δόξαν ὑπὲρ τούτῳ ἀπολίποι, ἀφῆκεν αὐτὸν,

14. *Verum Peregrinus ab eo, qui tum praesidebat Syriae, dimissus est, viro, qui philosophiam amaret, quique intellecta istius amentia, eumque mortem optaturum, uti famam eo nomine relinqueret, hominem, ne di-*

[a] Κοινὰ] Sic & *Fl.* cum cett. Κενὰ *T. Fab.* male.

ajunt, errat Orator iste, qui *Sophistae* titulum Christo affingat, ab iis artibus alieniissimo, quibus Sophistarum natio hominibus imponit: nec doctus, nec eruditus humanave facundia spectandus noster Jesus fuit, ut in invidiam hac de causa adducatur. At id cum ignorarent isti, simulque Christianis orbem jam plenum conspicerent, nec qua ratione tot hominibus persuaderi doctrina, a recepta immane quantum abhorrens, intelligerent, ad id quod promptum erat decucurrere, ut dicerent Auctorem illius doctrinae *Sophistam insignem.* Quibus si nobilior paulo fuisset, miracula potius, quibus fere suam invexit religionem, carpenda fuissent: carpendae prophetiae, quarum implemento se Messiam esse, tot ante seculis humano generi a Deo promissum, demonstravit: carpenda praeceptorum sanctitas, quae, lenociniis verborum procul, mentes hominum suo splendore illustrat & trahit. Haec Celsus alique, sed frustra, tentarunt, a Christianis doctoribus solidissime, & a rebus ipsis refutati. *M. du S.*

81. Κοινὰ ἡγοῦνται] Etsi verti potest, eo significatu accipiendo κοινὸς, quo locis aliquot novi fœderis usurpatur, mihi tamen sese probat emendatio, nempe κενὰ ἡγοῦνται, *vana & futilia esse existimant.* Neque enim Graeci, quod quidem commemineri, ita usurpant κοινός. *T. F.*

Κοινὰ ἡγοῦνται] Hujus loci sensum, scripturaeque hujus veritatem jam pridem in dissertatiuncula asserui, quam *de stylo novi Testamenti* in Academia Franequerana editam, aliis ejusdem argumenti adsuere dignatus est Cl. *Jac. Rhenferdius* in eo *syntagmate*, quod ejus opera an. 1701. prodiit. Quo cum amandare lectorem possem, ne tamen hac in parte operam nostram desideret, in pauca conferam quae fusius illic a me sunt jam dudum observata. De emendatione, ut vides, cogitavit *Tan. Faber*; quibus inductus rationibus, vix satis adsequor; nihil enim huic loco voce κοινὸς convenientius. Missio namque priore illo accusationis capite, ad posterius se jam accingens, a legislatore monet edoctos Christianos, sese mutuo *pro fratribus* habere. *IDCIRCO*, inquit jam, *omnia contemnunt*, (sua bona, scilicet, suas facultates) & eadem illa omnia *COMMUNIA habent* vel *ducunt* (ut inter *fratres* decet.) Egregium sane encomium primis illis Ecclesiae temporibus debitum, & ab infensissimis Christianae Religionis hostibus vi veritatis extortum. Agnoscis jam germanam eorum progeniem, quos in *Act. Apost.* II. 44. *omnia habuisse communia* legis. (Inter Ethnicos primus Pythagoras κοινὰ τὰ τῶν φίλων esse pronuntiavit, & reapse inter suos comprobavit. Vide *Porphyr.* No. 33.) At in sequiorem id mox partem insectator trahit noster, cum continuo ait; *si itaque transeat ad ipsos impostor, callidus, versutus, quique foro sciat uti & suis consulere rebus, repente dives fiet, usus hominibus facilibus, largis, & simplicibus.* Quae cum ita sint, & omnia usque adeo liquida & aperta, quid emendatione opus fuit, qua depravatur textus, non juvatur? Fuit etiam repertus qui vocem κοινὸς hoc in loco de *impuritate* contenderet intelligendam. Quo quid absurdius aut insitius excogitari possit, non video. In G. tamen Pasoris codice qui forte ad manus pervenit meas, notatum video, κενὰ *impura.* Hujus discipulus *Pfochenius* arripuit. Sed his missis de re ipsa vide *Just. mart.* dial. cum Tryph. 308. *M. du S.*

Κοινὰ ἡγοῦνται] Propter spem immortalitatis, propter amorem mutuum, *contemnunt reliqua*, opes, divitias, & *communia putant*, ut aquam, ut aërem. Nimis nota est vetus illa bonorum communio, nimis aperte eodem referuntur sequentia, quam ut vel de illa Hellenistica notione τῶ κοινοῦ h. e. *profani*, vel de emendatione in κενὰ, in mentem venire nobis debeat. *J. M. G.*

Ibid. Ἄνδρ. τινὸς ἀκρ. πίστ.] Christianorum tam effusam in suos beneficentiam cum elevare aliter non posset, stultam fuisse ex eo ostendere conatur, quod quae-

dignum quidem poena ratus, dimiſit. At ille in patriam reverſus deprehendit flagrantem adhuc illam de patre interfecto famam, & multos accuſationem intentantes. Verum etiam pleraeque ipſius opes per illam peregrinationem direptae fuerant, ſolis relictis agris quindecim circiter talentorum. Tota enim, quam reliquerat ſenex, ſubſtantia triginta forte talentorum fuerit; non quinquies mille, ut ridiculus iſte dixit Theagenes. Tanti enim nec univerſa Parianorum urbs, ſi vicinas ſibi quinque alias aſſumat, forte vendatur, ipſis cum

ὐδὲ τ κολάσεως ϖολαβὼν ἄξιον. ὁ δὲ εἰς
95 τ [b] οἰκείαν ἐπανελθὼν, καλαλαμβάνῃ τὸ
ϖερὶ τῦ ϖατρῴυ φόνυ ἔτι φλεγμαινον, ϗ
ϖολλὰς τὰς ἐπανάλειπομένας τ καληγορίαν.
διήρπαστο δὲ τὰ ϖλεῖστα τ κτημάτων
ϖρὸ τ ἀποδημίαν αὐτῦ, ϗ μόνοι ὑπελεί-
ϖοντο οἱ ἀγροὶ ὅσον εἰς ϖεντεκαίδεκα τάλαν-
τα· ἦν γ ἡ ϖᾶσα ὐσία τριάκοντά ϖε
ταλάντων ἀξία, ἣν ὁ γέρων κατέλιπεν,
ὐχ ὥσϖερ ὁ ϖαγγέλοι Θεαγένης ἔλεγε,
ϛϖεντακισχιλίων. τοσύτυ γ ὐδὲ ἡ ϖᾶσα τ
Παριανῶν ϖόλις, ϖέντε σὺν αὐτῇ τὰς γει-
τνώσας ϖροσλαβῦσα, ϖραθείη ἂν, αὐτοῖς

ἀν-

b Οἰκείαν] Sic Mſ. RG. Οἰκίαν Edd.

6. Τῶν Παριανῶν ϖόλις] Παριανὸς ὡς ἴσιμεν Περιηγητ, ἀλλ' Πάρι τ ϖήσυ. V.

quaeſtoribus aerarii ſui temere pecuniam publicam committant, nec ſatis ſibi ab eorum fraude caveant. Qua in re quamquam a Chriſtianis peccatum fuiſſe nullibi lego, caviſſe tamen videntur Apoſtoli ne committerent ut huic crimini unquam ipſi paterent, cum menſarum a ſe ablegata cura, verbi ſibi ſolius miniſterium reſervarunt; Eccleſiisque, ut ſibi viros quam probatiſſimos in eam rem quaeque praeficerent, auctores fuerunt. V. *Act.* VI. V. *Celſ.* ap. *Orig.* I. 8. & *Cav. Praef.* a 3. *M. du S.*

86. Αὐτίκα μάλα ὡ βραχεῖ] Nemo non videt iſtud ὡ βραχεῖ poſſe eſſe gloſſema τῦ, αὐτίκα μάλα: ſed ut Graeci dicunt αὖ ϖάλιν & βάσκ' ἴθι, &c. ita hoc quoque ſtare poteſt. *T. F.*

87. Ἰδιώταις ἀνθρώϖοις ἐγχαυὼν] *Simplicibus hominibus inhians*, ait Interpolator, ſed plane ſimpliciter. Vertere enim debuerat, *Simplices homines illudens.* Ita *Ariſtophanes* ὡ Νεφέλαις.

Μάτην ἐμοὶ κεκλαύσετ', ὡ δι' ἐγχανὼν τεθνήξει.

quo loco quia, ſi ſatis memini, nil Graecus Scholiaſtes dixerat, turpiter vero ſe dedit *Nicodemus Friſchlinus*, *tum neque a me flebitur, tu vero morieris ore hianti.* bis peccat. Verte. *Fruſtra ego tum flevero, tu enim me illuſo morieris.* Locum ipſum adire operae pretium erit. Eum ſi legiſſet *H. Stephanus*, non credidiſſet lexicographis quibusdam male conciliatis, imo eos refutaſſet. Ceterum non hic tantum ea vox eſt ab *Ariſtophane* uſurpata, ſed in Ἱππεῦσι quoque tribus ante act. v. verſibus,

— ἐγχανεῖται τῇ ϖόλει.
— *urbem illuſerit.*

ubi Schol. ἐνυβρίσειν. Iterum ὡ Σφηξίν.

Κ' οὐκ ἐγχανεῖται —

Scholiaſtes ἐγελάσει. Ita enim uſurpaſſe τὸ ἐγχάσκειν arbitror. Locus non ſuccurrit. Ceterum interpretem depravavit interpolator; ille enim ſenſum viderat. *Quippe qui*, ait, *hominum idiotarum ſimplicitate abuti queat.* Eat nunc juventus & ſpecioſae librorum fronti credat. *T. F.*

Ibid. Ἐγχανὼν] Credebam olim eodem ſenſu hic uſurpaſſe, quo N. Δ. VI. ἀλλοτρίοις ἐπιχαίνετε dixit, & hic ἐπιχανὼν ſcribendum eſſe; ſed emendatione opus non eſt, vide quid ex *Ariſtophane* ad eam rem attulerit *T. Faber*, & confer Mich. c. 14. ἀτιμοῖ σε ϖλατὺ ἐγχανὼν, emuncta ſc. pecunia. *M. du S.*

94. Οὐδὲ τ κολάσεως] Humanitati Praeſidis tribuit, quod fortaſſe reſcripto imperatoris referri debuit. Conſule *Euſeb.* IV. 13. qui mihi ad manum nunc non eſt. *M. du S.*

95. Οἰκείαν] In Mſ. Cod. Bibl. Reg. legitur planiſſime, οἰκείαν, *patriam*, ſcil. γῆν. *T. F.*

Οἰκείαν] Ex Mſ. Reg. G. In Impreſſis enim omnibus erat οἰκίαν. Vid. c. 30. *M. du S.*

6. Παριανῶν ϖόλις] Στίφριος. Πάριον, ϖόλις ὡ Ἑλλησπόντυ &c. τὸ ἐθνικὸν Πάριος. ὁ ϖολίτης Παριανός. *F. G.*

Παριανῶν ϖόλις] Peregrini haec itaque patria, quod & *Athenagoras* confirmat, quem vid. p. 72. & 73. & *Scaligeri* notas, ad *Euſeb.* Chron. p. 220. & 221. Ubi errat vir ſummus, dum oblatam eam Apologiam *M. Aurelio* & L. Vero adſtruere conatur; eo ipſo quo ſe Peregrinus combuſſit anno. Vid. Ἀλεξ. c. 2. Optime autem hic ridet magnitudinem ſummae a Theagene dictae, quae, ut ſupra monitum eſt, ad decies ferme centena millia librarum Anglicanarum redibat: eum verus ejus Cenſus octo ad ſummum millia efficeret. *M. du S.*

ἀνθρώποις, καὶ βοσκήμασι, καὶ τῇ λοιπῇ παρασκευῇ.

Ἀλλ' ἔτι γε ἡ καταγορία καὶ τὸ ἔγκλημα θερμὸν ἦν, καὶ ἐώκει οὐκ εἰς μακρὰν ἐπανάστασεσθαί τις αὐτῷ. καὶ μάλιστα ὁ δῆμος αὐτὸς ἠγανάκτει, χρηστὸν, ὡς ἔφασαν οἱ ἰδόντες, γέροντα πενθοῦντες, ὅτως ἀσεβῶς ἀπολωλότα. ὁ δὲ σοφὸς ὅτος Πρωτεὺς πρὸς ἅπαντα ταῦτα σκέψασθε οἷόν τι ἐξεῦρε, καὶ ὅπως τὸν κίνδυνον διέφυγε. παρελθὼν γὰρ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Παριανῶν (κόμα δὲ ἤδη, καὶ τρίβωνα πιναρὸν ἠμπείχετο, καὶ πήραν παρήρτητο, καὶ τὸ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἦν, καὶ ὅλως μάλα τραγικῶς ἐσκεύαστο.) τοιοῦτος ὢν ἐπιφανεὶς αὐτοῖς, ἀφεῖναι ἔφη τὴν οὐσίαν, ἣν ὁ μακαρίτης πατὴρ αὐτῷ κατέλιπε, δημοσίαν εἶναι πᾶσαν. τοῦτο ὡς ἤκουσεν ὁ δῆμος, πένητες ἄνθρωποι, καὶ πρὸς δόξαν κεχηνότες, ἀνέκραγον εὐθὺς ἕνα φιλόσοφον, ἕνα φιλόπατριν, ἕνα Διογένους καὶ Κράτητος ζηλωτήν. οἱ δὲ ἐχθροὶ ἐπεφίμωντο. καὶ εἴ τις

hominibus, & pecudibus; & apparatu reliquo.

15. *Verum tamen accusatio illa & crimen adhuc calebat, videbaturque futurum, ut non ita multo post aliquis contra illum consurgeret. Et maxime ipse indigne ferebat populus, bonum senem, uti dicebant, qui viderant, impie adeo periisse lugentes. At sapiens iste Proteus ad haec omnia videte quid invenerit, & qua ratione effugerit periculum. Progressus nempe in Parianorum concionem (jam autem comam aluerat, & pallium induerat sordidum, & suspenderat peram, & in manu fustis erat, & tragicum omnino habitum sumserat.) Sic ergo in conspectum illorum prodiens, permittere se ait, ut universa patris sui felicis memoriae substantia sit publica. Hoc ut populus audivit, homines pauperes & inhiantes largitionibus, statim exclamant*, Unum Sapientiae, unum patriae amatorem! unum Diogenis & Cratetis aemulum! *Inimicis autem os jam obturatum erat, & si quis caedis*

18. Παριανῶν] Πάριον urbs in Hellesponto. vid. *Steph. περὶ πόλεων.* *M. V. La Croze.*

19. Ἐκόμα δὲ ἤδη] Corrupta esse haec verba existimo. Reliqua enim omnia Cynicum sapiunt, sola illa *coma* abhorret a reliquo cultu. In descriptione autem caetera huic simili ἐν χρῷ κυρίας differte dicitur, *Apat.* c. 27. cui statim additur ἐν γενείῳ βαθεῖ. Mox ibidem cap. 28. additur ἐκόμα δὲ καὶ τὸ γένειον ἐτίλλετο, sed ego levi mutatione scrupulum illum sustuli, dum, ut illic ostendam, doceo legendum esse ἐκόμα δὲ τὸ γένειον, καὶ ἐτίλλετο. Certe apud nullum scriptorem κομᾶν simpliciter prolatum de barba, quod hic oportuit, dictura invenietur. Apud *Xenoph.* quidem, quod huc apprime facere mihi videtur, haec verba extant p. Ed. *Steph.* 516. l. 15. πρὶν ἂν τὸ γένειον τῇ κεφαλῇ ὁμοίως κομήσῃς. Et hic itaque de barba aliquid additum oportuit, quod sine Mss. ope ut conjicere non adeo difficile est, ita cum aliqua audacia conjunctum, si frequenter id fiat, videri possit. De locis ex *Cynisco* ad hanc rem spectantibus vide nos ad illius opusculi cap. 1. *M. du S.*

23. Ἀφεῖναι — τὴν οὐσίαν] Gymnosophistas aliosque, ut liberius philosopharentur, itidem interdum relinquere suas opes solitos, quod & discipuli Christi fecitarunt, ad *Evang. Matth.* XIX. 27. compluribus exemplis, non omisso hoc Luciani, probat Rever. *J. Elsner.* l. d. p. 90. 91. *J. F. R.*

24. Εἶναι] Ἀφεῖναι εἶναι. Hunc pleonasmum verbi εἶναι vide etiam supra *de Calum.* c. 20. & 16. Et *Pseudol.* c. 6. & 25. *Necyom.* §. 16. *Eustath.* ad *Hom.* Il. A. 20. *Hemst.* ad Judic. vocal. fin. *Diog. Laërt.* vit. *Plat.* p. 168. φάναι — ἰατροὺς εἶναι. *J. F. R.*

33. Ἐφόδια τοὺς Χρις. ἔχων] Quam memores Christiani fuerint hospitalitatis, ex acerbissimorum hostium *Juliani* & Luciani testimoniis adparere, tradit Rev. *J. Elsner.* in Ep. ad *Hebr.* XIII. 2. *J. F. R.*

34. Δορυφορούμενον] Ut Nigr. c. 14. & N. Δ. VI. sic etiam usus est *Philostratus* V. Soph. p. 582. in *Aristid.* *M. du S.*

Ibid. Ἐν ἄπασιν ἀφθόνοις ἦν] Optime. Sed hinc emendandus locus qui in *Fugitivis* (c. 17.) occurrit, ἐν ἅπασιν ἀφθόνως βιοῦντας. leg. ἀφθόνοις. *T. F.*

Ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν] Conf. infra *Saturn.* c. 19. ἐν οἷς εἶην. *J. F. R.*

35. Εἶτα θεομήσας τι ὑπὸ ἐκείνης (ὤφθη γάρ τοι, ὡς οἶμαι, ἐσθίων τῶν ἀπρήκτων αὐτοῖς)] Impius Lucianus & qui Christianos saepe suggillat, licet eos & eorum legem sanctissimam non noverit. Hoc loco manifeste confundit Judaicos ritus cum Christianorum lege. Judaei enim erant ii, qui offendebantur quodam ciborum genere, at Christianis (ut Petrus Apostolus docet) cibi nulli polluti existimabantur. *J. P. a G.*

Ibid. Παρανομήσας] Tandem ergo vanum hunc & sceleſtum hominem deprehenderunt Christiani. *M. du S.*

36. Ὤφθη

dis injicere mentionem conaretur, lapidibus 30 ἐπιχειρήσειε μεμνῆσθ τῦ Φάτ, λίθοις εὐ-
ſtatim petebatur. θὺς ἐβάλλετο.

16. *Iterum ergo in aliud exilium atque* Ἐξέρχεται δὴ τὸ δεύτερον πλανησόμενος,
errorem egreſſus eſt, ſatis luculenti viatici ἱκανὰ ἐφόδια τὰς Χριτιανὰς ἔχων, ὑφ' ὧν
inſtar habens Chriſtianos, quorum ſatellitio δορυφορούμενος, ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν. καὶ
inſtructus copiis omnibus abundabat. Atque 35 χρόνον μέν τινα οὕτως ἐβόσκετο. εἶτα πλημ-
aliquamdiu ita alebatur. Deinde migratis μήσας τι καὶ ἐς ἐκείνους (ὤφθη γάρ τι, ὡς
etiam illorum legibus, viſus enim, puto, οἶμαι, ἐθίων τ ἀπορρήτων αὐτοῖς) οὐκ
fuerat prohibito illis cibo uti; cum non am- ἔτι προσιεμένων αὐτὸν ἀπρεπέστερον, ἐκ
plius eum admitterent, ad indigentiam reda- παλινῳδίας ᾠήθη δεῖν ἀπαιτεῖν πάλιν τ
ctus aequum cenſebat, retractata donatione, 40 πόλεως τὰ κτήματα, καὶ γραμματεῖον ἐπι-
a civitate repetere bona ſua: datoque libello δοὺς, ἠξίου ταῦτα κομίσασθαι, κελεύσαν-
recipere illa Imperatoris juſſu poſtulabat. τος βασιλέως. εἶτα ἐπὶ πόλεως ἀντιπρε-
Deinde, miſſis contra ipſum a civitate Lega- σβευσαμένης, οὐδὲν ἐπράχθη, ἀλλ' ἐμμένειν
tis, fruſtra fuit, juſſusque in his, quae ne- ἐκελεύθη, οἷς ἅπαξ διέγνω, μηδενὸς κατ-
mine cogente conſtituiſſet, manere. 45 αναγκάσαντος.

17. *Poſt haec tertia ab illo ſuſcepta in Ae-* Τρίτη δὲ μετὰ τοῦτο ἀποδημία εἰς Αἴγυπτον
gyptum peregrinatio ad Agathobulum, ubi πάλιν τ Ἀγαθόβουλον, ἵνα καὶ τ θαυμαστὴν
admirabilem illam exercitationem ſuſcepit, ut ἄσκησιν διήσκησε, ξυρόμενος μὲν τ κεφαλῆς
raſa dimidia capitis parte, oblita luto facie, τὸ ἥμισυ, χριόμενος δὲ πηλῷ τὸ πρόσω-
in multo circumſtantium populo, fricando pu- 50 πον, ἐν πολλῷ δὲ τῶν περιεστώτων ὄχλῳ
dendo, illud quod indifferens ab iſtis vocatur, ἀναφλῶν τὸ αἰδοῖον, καὶ [a] τὸ ἀδιάφορον δὴ
τῦ-

[a] Τὸ ἀδιάφορον] Sic Edd. omnes. Τῶν ἀδιαφόρων — καλυμμάτων *Tan. Faber.* Ἀδιάφθορον Mſ. RG. male.

42. Εἶτα τ πόλεως ἀντιπρεσβευσαμένης] Καὶ πῶς, εἰ πατραλοίας Περεγρῖνος, οὐκ ἀντεκλήθη ὑπὸ τ Παριανῶν * τ πατροκτονίας, ἀπαιτεμένων τ ὑπὲρ τὴν πατροκτονίαν, ὡς ἔφης, ἀφειμένων τούτοις ἀγρῶν; ἀλλ' εἰς πάντας συκοφαντεῖς, πάσης ἀρετῆς σκῶπτε, καὶ ὑβριστοῦ. *V.*

51. Ἀναφλῶν] Ἀναφλᾶν λέγεται μαλάττειν τὸ αἰδοῖον, καὶ ὑποσύρειν τὸ καλύπτον τὴν βάλανον δέρμα. i. e. maſturbari. *G.*

* Τῆς πατροκτονίας] Τὴν πατροκτονίαν. V.

36. Ὤφθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐθίων τ ἀπορρήτων αὐτοῖς] Accuſat hic *Tanaq. Faber* Auctorem, quod Chriſtianorum legem non noverit, & confuderit Judaicos ritus cum Chriſtianorum lege. Verum ego quidem illud heic non video: quoniam per illa ἀπόρρητα τοῖς Χριστιανοῖς, quae ederit Peregrinus ille, intelligi poſſunt εἰδωλόθυτα, aut αἷμα, aut πνικτόν: quae primis Chriſtianis ex decreto Apoſtolorum erant ἀπόρρητα. Et ab illis diligentiſſime ſeſe abſtinuiſſe Chriſtianos primævos, docent Patres veteres. Certe *Juſtinus*, *Minutius Felix*, *Tertullianus* aliique ab εἰδωλοθύτοις ſedulo ſibi caviſſe Chriſtianos, tradunt. *L. Bos.*

42. Βασιλέως] Imperatorem Romanum intellige, non regem aliquem, quod quidam facit. *T. F.*

47. Ἀγαθόβουλον] Eundem eſſe exiſtimo, cujus in *Demonactis* vita meminit cap. 3. vid. Chron. *Euſeb.* A. C. 122. *M. du S.*

48. Ξυρόμενος] *Plut.* 627. f. *M. du S.*

49. Χριόμενος δὲ πηλῷ τὸ πρόσωπον] Sic de Creſcente Cynico *Tatianus* orat. ad Græcos: ἀφ' πηλίνης ἔψεως δαιμονῶντα. Sordidi enim erant Cynici. *L. Bos.*

Χριόμενος δὲ πηλῷ] Meminit & *Tatianus* πηλίνης ἕψεως de creſcente Cynico loquens, p. 81. Quo vero conſilio id egerint Cynici, non ſatis aſſequor, non enim *ſordes* tantum notant. *M. du S.*

51. Ἀναφλῶν τὸ αἰδοῖον] Qui id faciunt, Cynicam Venerem exercere dicuntur, ii videlicet, *qui pellice leva utuntur*, ut ait hominum omnium impudentiſſimus *Martialis*. Allusio facta ad Ἀναφλᾶν locum dedit joco *Ariſtophanis* ὡ Ἐκκλησιαζούσαις,

Ἀναφλύσιον ζητῶν τιν' ἄνθρωπον ——

quem optime animadvertit Græcus Interpres; ait enim, Ἀναφλύσιον, παρὰ τὸ, ἀναφλᾶν, πάσχειν. Quod equidem non video cur *Meurſio* diſplicuerit. *T. F.*

τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενον. εἶτα παίων, καὶ παιόμενον νάρθηκι εἰς τὰς συγκλητικὰς, καὶ ἄλλα πολλὰ νεανικώτερα θαυμάτων.

in se ostenderet; deinde vel pulsaret ipse, vel pulsandas ferula nates aliis praeberet, aliaque vehementiora etiam spectacula ederet.

55

18. Ἐκεῖθεν δὲ οὕτω παρεσκευασμένος, ὅτε ἐς Ἰταλίαν ἔπλευσε, καὶ ἀποβὰς τῆς νεὼς, εὐθὺς ἐλοιδορεῖτο πᾶσι, καὶ μάλιστα τῷ βασιλεῖ, πρεσβύτατον αὐτὸν καὶ ἡμερώτατον εἰδώς· ὥστε ἀσφαλῶς ἐτόλμα. ἐκείνῳ γὰρ, ὡς εἰκὸς, ὀλίγον ἔμελε τῆς βλασφημίας, καὶ οὐκ ἠξίου φιλοσοφίαν ὑποδυόμενόν τινα κολάζειν ὅτι ῥήμασι, καὶ μάλιστα τέχνην τινὰ τὸ λοιδορεῖσθαι πεποιημένον. τούτῳ δὲ καὶ ἀπὸ τούτων τὰ τῆς δόξης ηὐξάνετο· πᾶσι γὰρ τοῖς ἰδιώταις καὶ φθονερῶς ἦν ὅτι τῇ ἀπονοίᾳ, μέχρι δὴ ὁ τὴν πόλιν ἐπιτετραμμένος ἀνὴρ σοφὸς ἀπέπεμψεν αὐτὸν ἀμέτρως ἐντρυφῶντα τῷ πράγματι, εἰπὼν μὴ δεῖσθαι τὴν πόλιν τοιούτου φιλοσόφου.

18. *Hinc autem sic instructus navigavit in Italiam, & egressus navi maledicere statim coepit omnibus, Imperatori maxime, quem mitissimum sciret maxsuetissimumque: quo majori confidentia ausus est. Parum enim ille, ut par erat, curabat maledicta, neque dignum se censebat, hominem philosophiae larvam indutum propter verba punire, eum praesertim, qui sibi artem ipsum illud maledicere fecisset. Isti vero etiam inde fama crevit. Apud imperitos enim propter ipsam hanc amentiam erat conspicuus, donec Praefectus urbis, vir sapiens, nimis se petulanter ea in re gerentem ejecit, praefatus, non indigere urbem*

58. Καὶ μάλιστα τῷ βασιλεῖ] Βέλτιον ἦ Μάρκον Ἀντωνῖνον, οἶμαι, λέγει. *V.*

Ibid. Καὶ τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενον] Corrigendus Interpres, sed Graeca prius. Legendum enim καὶ τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενον, *oratione habita probans* (id enim est ἐπιδεικνύμενον) *hoc esse ex eorum numero quae* ἀδιάφορα, *seu indifferentia apud Philosophos vocitantur.* Quod autem in Mss. Regio legitur ἀδιάφθορον, neminem sanae mentis morari debet. *T.F.*

Καὶ τὸ ἀδιάφορον] An scribendum καὶ τὸ ἀδιαφόρων δὴ τοῦτο καλεμένων ἐπιδεικνύμενον; *F.G.*

Ibid. Τὸ ἀδιάφορον] Cynicum illud ἀδιάφορον ea sententia accipiendum, qua *Sext. Empir.* Pyrrh. I, 152. Καὶ παρ' ἡμῖν μὲ τὸ μοιχεύειν ἀπειρῆσθαι, θεοὶ δὲ Μασσαγέταις ἀδιαφορίας ἔθεσι παραδεδόσθαι. Caeterum foediſſimum illud ἀταραξίαν ipsi habitum esse ἀδιάφορον, disertius quam vellem ostendit Dio ille hac parte κοπρόσημον, non *Chrysostomus*, Orat. VI, s. de Tyrannide p. 96. *J.M.G.*

53. Νάρθηκι] *Hieronymus* in Marcellae viduae Epitaphio; *nec mirum si in plateis & in foro rerum venalium fictus ariolus stultorum verberet nates. &c.* sed hoc prorsus diversum. *M. du S.*

54. Νεανικώτερα] Dedi *vehementiora.* Haec saepe verbi vis est, illustrata a Gevartio ad *Statii Sylv.* 1, 4, 51. s. Papin. lectt. I, 32. itemque a *Joh. Andr. Bosio* Diss. ad 2. *Tim.* II, 22. s. νεανικὰς ἐπιθυμίας. *J.M.G.*

Ibid. Θαυμαλοποιῶν] Adi *Casaub.* ad Athenaeum & *Theophr.* Id vocat θαυμασιουργεῖν Xenophon ὑπὲρ Σωκρατους. *T.F.*

58. Βασιλεῖ, πρεσβύτατον] Temporis ratio de *M. Aurelio* ut intelligatur, non finit, cui haec alioquin optime conveniant; nam octo utique anni intercesserint oportet, cum duas ante hanc Olympiades memoret praeter tempus, quod Romae ab eo actum incertum est. Antoninum ergo Pium designat, in quem etiam optime quadrant. *M. du S.*

59. Πρεσβύτατον] Designat imperatorem Marcum. Alii Vespasianum esse volunt. Mihi non placet. *T F.*

62. Φιλοσοφίαν ὑποδυόμενον] I. e. induentem, suscipientem philosophiam. *F.G.*

63. Τέχνην] Cynicorum enim ars erat conviciari. De Phrasi vide Μισθ. c. 30. Ὀρχ. 9. & 21. *M. du S.*

67. Ἀπονοίᾳ] *Astutiam* Interp. pessime, alioqui esset εὐνοίᾳ. *T.F.*

Ibid. Ὁ τὴν πόλιν ἐπιτετραμμένος] *Reipublicae Procurator.* Interpr. sed ridicule. Quippe vertendum fuit, *Praefectus urbis.* Si sub Vespasiano factum hoc intelligas, de Muciano loquitur. Sed mihi secus videtur. *T.F.*

Ibid. Τὴν πόλιν] Romanam rempubl. fortasse. Nam τὴν πόλιν ἐπιτετραμμένον, *urbis praefectus.* *F.G.*

Τὴν πόλιν ἐπιτ.] Quis ille ex Historia, mihi non constat. *M. du S.*

74. Καὶ προσήλαυνε κατὰ τοῦτο τῷ Μουσωνίῳ] *Et tunc temporis profectus est ad Musonium*, &c. Interp. Sed longe a vero abit. Videlicet ignoratio τοῦ προσελαύνειν homini imposuit. Sic autem intelligendus est locus: κατὰ τοῦτο (scilicet τῆς πόλεως ἐκβληθῆναι, id est, exilium,

bem tali Philoſopho. Verum enim vero hoc ipſum celebriorem reddidit, cum in ore eſſet omnium Philoſophus propter dicendi fiduciam & nimiam libertatem urbe exactus: idque ipſum admovit hominem ad Muſonium, & Dionem, & Epictetum, & ſi quis alius ſimili conditione fuit.

19. *Ita certe in Graeciam cum veniſſet, jam Elienſibus maledicebat: jam ſuadebat Graecis, uti arma contra Romanos caperent: jam virum doctrina pariter & dignitate eminentem, quod praeter caetera hoc beneficium Graecide praeſtiterat, ut aquam perduceret Olympiam, & prohiberet ne porro ſibi perirent ſpectatores, maledictis inceſſebat, velut qui effeminaret Graecos; cum deceret ſitim ferre ſpectatores Olympiorum, quin, ita me Jupiter, perire multos illorum a morbis vehementibus, qui tum propter regionis ſiccitatem, in*

πλὴν ἀλλὰ καὶ τοῦτο κλεινὸν αὐτῷ, καὶ μᾶλλον ἐκ τοῦ στόματος ἦν ἅπασιν, ὁ φιλόσοφος μᾶλλον ἐκ τῆς παῤῥησίας, καὶ τῆς ἄγαν ἐλευθερίας ἐξελαθείς. καὶ προσήλαυνε κατὰ [a] τοῦτο τῷ Μουσωνίῳ, καὶ Δίωνι, καὶ Ἐπικτήτῳ, καὶ εἴ τις ἄλλος ἐν ὁμοίᾳ τοιαύτῃ ἐγένετο.

Οὕτω δὴ ὅτε τὴν Ἑλλάδα ἐλθὼν, ἄρτι μὲν Ἠλείοις ἐλοιδορεῖτο, ἄρτι δὲ τοὺς Ἕλληνας ἔπειθεν ἀντάραι ὅπλα Ῥωμαίοις, ἄρτι δὲ ἄνδρα παιδείᾳ καὶ ἀξιώματι πρέποντα, διότι καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις εὖ ἐποίησε τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὕδωρ ἐπήγαγε τῇ Ὀλυμπίᾳ, καὶ ἔπαυσε δίψῃ ἀπολλυμένους τοὺς πανηγυριστὰς, κακῶς ἠγόρευεν ὡς καταθηλύναντα τοὺς Ἕλληνας, δέον τοὺς θεατὰς τῶν Ὀλυμπίων μᾶλλον καρτερεῖν διψῶντας, καὶ νὴ Δία γε καὶ ἀποθνήσκειν πολλοὺς αὐτῶν ὑπὸ σφοδρῶν τῶν νόσων, αἱ τέως ἀπὸ τοῦ ξηροῦ τοῦ χω-

[a] Τοῦτο] Τούτῳ *Schol.* Ταὐτὸ *Guj.* melius.

74. Τούτῳ τῷ Μουσωνίῳ] Κυνικοὶ μὲν ὅτοι, ἢ καὶ ἄλλως φιλόσοφοι ἐλέγχειν ἴσχυον πεποιημένοι. Ἐπίκτητον μὲν οὖν Στωϊκὸν οἶδα, Δίωνα δὲ τὸν Προυσαέα, ὃν καὶ *ἰπώνυμον ὁ Χρυσόστομος, ὃς καὶ λόγους ἐκδέδωκε †ἰκανοὺς, σπουδαίους τῷ ὄντι καὶ πάντως ὠφελείας μεστούς. *V.*

* Ἐπώνυμον] Hoc recepi ex V. cum *Solano*; nam ἐπώνυμος male Edit. *Cler.* eſt enim ὃν καὶ ἐπώνυμον, *cui etiam cognomentum erat.* *J. F. R.*

† Ἱκανοὺς) Et hoc recepi ex V. pro edito ἱκανῶς. *J. F. R.*

ilium, de quo loquitur) προσήλαυνε τῷ Μουσωνίῳ, &c. *hac re fiebat ut ad gloriam Muſonii* (qui ſub Nerone pulſus in exilium fuerat) *acceſſiſſet aut pervenisse videretur*, vel, ſi ita mavis, *Hac re adaequabat Muſonios, Dionas*, &c. Ne quis autem dubitandi locus ſit, conſtat ea tempeſtate Muſonium exulem non fuiſſe. Teſtem ſi vis, *Xiphilinum* dabo, qui nominatim Muſonium excipit, Καὶ πάντας αὐτόθεν τοὺς φιλοσόφους ὁ Οὐεσπασιανὸς, πλὴν τοῦ Μουσωνίου, ὃν δὲ πόλεως ἐξέβαλεν. *T. F.*

Ibid. Κατὰ τοῦτο] Ταὐτὸ ſcribend. videtur, i. e. &c. eodem tranſibat quo Muſonius, Dio, Epictetusque & ſi quis alius, &c. *eodem*, i. e. in eundem ſtatum veniebat. *F. G.*

Ibid. Μουσωνίῳ] Apollonio Tyaneo hic coætaneus. Vid. infra Nig. c. 1. & *Philoſtr.* p. 125. cum notis, & 187. *M. du S.* Muſonius Rufus Epicteti praeceptor fuit, de quo multa *Tacit. Arrian. Stob.* *J. J. Weiſt.*

75. Δίωνι] Sub Domitiano etiam hic notus, exul, quamvis ſponte exulaſſe dicatur a *Philoſtr.* p. 488. *M. du S.*

Ibid. Ἐπικτήτῳ] Cujus etiamnum ſcripta ſuperſunt. *M. du S.*

77. Ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐλθὼν] Poſt iter in Italiam in Graecia quae mox ſequuntur geſta ſunt, VIII. annis ante ultimam illam qua ſe combuſſit Olympiadem, unde conficitur de *Antonino Pio* intelligenda ſuperiora. *M. du S.*

80. Ἄνδρα] Herodem Atticum deſignat. Adi omnino *Philoſtratum* vit. Soph. p. 551. ubi inter alia ejus opera magnifica ait Ἀνέθηκε δὲ καὶ τῷ Πυθίῳ τὸ Πυθοῖ στάδιον, καὶ τῷ Διὶ τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ ὕδωρ. unde huic loco lux magna affulget. Ex *Aeliano* etiam diſcas, quam gravis Olympiae ſpectantibus fuerit ſol; apud quem herus ſervo cum minari graviſſima vult, ſpectatum ſe Olympiam miſſurum dicit; V. H. XIV. 18. Idem *Philoſtratus* diſertis verbis ait, ἐπεκολούθει δὲ τῷ Ἡρώδῃ κακῶς ἀγορεύων αὐτὸν ἡμιβαρβάρῳ γλώττῃ p. 563. *M. du S.*

Ἄνδρα — παιδείᾳ] Herodes Atticus. Vid. *Philoſtr.* vit. Sophiſt. L. 2. §. 5. p. 551. 13. it. ibid. §. 13. p. 563. Vide notas *Olearii.* *M. V. Le Croze.*

82. Ὕδωρ ἐπήγαγε τῇ Ὀλυμπίᾳ] Qui vertunt, *Adduxit aquam in Olympiam*, poterant illi eadem ratione dicere, *venit in Romam*, *in Athenas ivit.* Delicias & lautitias hominum! T. F.

95. Τὸν

χωρίς, ἐν πολλῷ τῷ πλήθει ἐπεπόλαζον· καὶ ταῦτα ἔλεγε, πίνων τοῦ αὐτοῦ ὕδατος. ὡς δὲ μικροῦ κατέλευσαν αὐτὸν, ὑποδραμόντες ἅπαντες, τότε μὲν ὑπὸ τὸν Δία καταφυγὼν ὁ γενναῖος, εὗρε τὸ μὴ ἀποθανεῖν.

magna multitudine frequentes erant. Et haec dicebat bibens ipse de eadem aqua. Cum vero parum abessent, quin lapidibus illum, concursu omnium facto, obruerent: tum ad Jovem confugiens vir fortis, mortem evitavit.

Ἐς δὲ τὴν ἐξῆς Ὀλυμπιάδα, λόγον τινὰ μετὰ τεττάρων ἐτῶν συνθεὶς τὰ μετὰ μέσα, ἐξήνεγκε πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἔπαινον ὑπὲρ τοῦ τὸ ὕδωρ ἐπαγαγόντος, καὶ ἀπολογίαν ὑπὲρ τοῦ τότε φυγεῖν. ἤδη δὲ ἀμελούμενος ὑφ' ἁπάντων, καὶ μηκέθ' ὁμοίως θαρρούμενος ὢν, ἔωλα γὰρ ἦν ἅπαντα, καὶ οὐδὲν ἔτι καινουργεῖν ἐδύνατο, ἐφ' ὅτῳ ἐκπλήξει τοὺς ἐντυγχάνοντας, καὶ θαυμάζειν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπειν ποιήσει, ὅθεν ἐξ ἀρχῆς ὁρμώμενόν τινα ἔρωτα ἐρῶν ἐτύγχανε, τὸ τελευταῖον τοῦτο τόλμημα ἐβουλεύσατο περὶ τὸ πυρᾶς, καὶ διέδωκε λόγον ἐς τοὺς Ἕλληνας εὐθὺς ἀπ' Ὀλυμπίων τὰ ἔμπροσθεν, ὡς ἐς τὸ πῦρ καύσων ἑαυτόν.

20. Olympiade proxima, orationem quatuor interjectis annis a se compositam ad Graecos attulit, laudem ejus qui aquam perduxit, & fugae superioris excusationem. Sed cum jam negligeretur ab omnibus, nec amplius ita conspicuus esset; obsoleta quippe erant omnia, nec novum quidquam poterat proferre, quo percelleret audientes, atque admirandum se conspiciendumque praeberet, cujus rei ab initio inde vehementer cupidus fuerat: ultimum hoc de rogo facinus meditari coepit: sparsitque famam inter Graecos a superioribus statim Olympiis, se futuro tempore se crematurum.

Καὶ νῦν αὐτὰ ταῦτα θαυματοποιεῖ, ὥς φασι, βόθρον ὀρύττων, καὶ ξύλα συγκομίζων, καὶ δεινήν τινα τὴν καρτερίαν [b] ὑπιχνέμενος. ἐχρῆν δὲ, οἶμαι, μάλιστα μὲν θεμένους τὸν θάνατον, καὶ μὴ δραπετεύειν ἐκ τοῦ βίου. εἰ δὲ καὶ πάντως διέγνωστό οἱ ἀπαλλάττεσθαι,

21. Et nunc eadem portenta agitat, fodienda, ut ajunt, fossa, comportandis lignis, & mirifica quadam fortitudine pollicenda. Oportebat autem, arbitror, primum quidem expectare mortem, non aufugere de vita: Sin vero omnino mori illi decretum sit, non igne uti,

a Τοῦ τὸ] Divisimus monente *Fabro*, & *Guj.* Τοῦτο Edd. priores male. b Ὑπιχνούμενος] Ἐπιδικνύμενος *Tan. Fab.* Nihil mut. Edd.

95. Τεττάρων ἐτῶν] Bene, neque enim plurium annorum est Olympias. Inde illud Agidis dictum de Eleis apud *Plutarchum* in apoph. τί δὲ ποιοῦσι θαυμαστὸν, εἰ δ' ἐτῶν τεττάρων μιᾷ ἡμέρᾳ, &c. Alibi autem hoc ipsum dictum referens, καὶ τί μέγα, inquit, ἢ θαυμαστὸν ποιοῦσιν, εἰ οὐ ἔτεσι πέντε μιᾷ μόνον ἡμέρᾳ δικαιοσύνῃ χρῶνται; ita & *Pindarus* Olympia vocavit πενταετῆρα ἑορτὴν, quae tu facile conciliabis, si *Scaligerum* in opere magno legeris. Ceterum qui Olympiadem & lustrum confundunt, peccant. *T. F.*

97. Τοῦτο ὕδωρ ἐπαγαγόντος] Leg. τοῦ τὸ ὕδωρ, &c. *T. F.*

Τοῦτο ὕδωρ] Lege τοῦ, τὸ. *F. G.*

Τοῦ τὸ] Emendationem *T. Fabri* secuti sumus. In Impressis omnibus τοῦτο antea erat. *M. du S.*

12. Δεινήν τινα καρτερίαν ὑπιχνούμενος] Legendum est, ἐπιδικνύμενος, quod probari non est necesse. *T. F.*

Ibid. Ὑπιχνούμενος] Hic quidem *T. Fabro* obsecuti non sumus, quia ratio mutationis etsi aliqua sit, non est tamen necessaria. Ferri enim vulgata potest, cum nondum in rem ipsam ventum sit. Si autem omnia sic levibus de causis apud veteres scriptores ex ingenio mutentur, quid tandem reliqui erit, quod ab iis vere profectum sit? *M. du S.*

22. Φιλοκτήτῃ] Res ex fabulis nota est. *T. F.*

24. Μόνων οὐκ ἐπὶ σκηνῆς ὀπτήσει ἑαυτὸν] *Solum non in tabernaculo torrebit seipsum.* Interp. Sed vertendum fuit, *Quodammodo se* (vel *fere se*) *in theatro cremabit.* Arguit φιλοδοξίαν ventosi hominis, qui frequentem adeo panegyrin elegerat, in qua finem vitae imponeret. Cur non in solitudine potius, & in remoto aliquo saltu, ut infra dicet Lucianus? Quid enim aliud facit Peregrinus, quam qui theatrum conscendit ut ab omnibus videatur? *T. F.*

28. Καὶ κατὰ τοῦτο] *Hoc modo.* Interp. nescit quid sit. Gallice diceres, *& en cette qualité il devoit être brû-*

uti, neque tragico illo apparatu, ſed alio mortis genere, cum ſexcenta ſint, delecto, diſcedere. Si vero ignem etiam ut Herculeum quiddam amat, quid tandem non ſilentio eligens ſilvoſum montem, in illo ſe cremat ſolus, uno quodam Philoctete, verbi cauſſa hoc Theagene, aſſumto? At ille Olympiae, plena celebritate, tantum non in ſcena ſe aſſabit, non indignus Mehercule! ſiquidem patricidas atque atheos poenas dare facinorum fas eſt, & hoc quidem reſpectu tarde ſane illud facere videtur, quem olim oportebat Phalaridis tauro incluſum digna dediſſe ſupplicia, non ſemel hauſta ore flamma, momento uno mori. Nam rurſus hoc quoque multi mihi dicunt, non eſſe aliud celerius igni genus mortis. Licet enim os aperire, & ſtatim mori.

22. *Verum ideo, puto, hoc excogitat ſpectaculum, quaſi magnificum ſit homo in loco ſacro combuſtus, ubi neque ſepelire alios mortuos per religionem licet. Sed noſtis, puto, etiam olim aliquem, qui nobilis cuperet fieri,*

μὴ πυρὶ, μηδὲ τοῖς ἀπὸ τ̃ τραγῳδίας τούτοις χρῆσθ, ἀλλ' ἑτερόν τινα θανάτου τρόπον, μυρίων ὄντων, ἑλόμενον ἀπελθεῖν. εἰ δὲ καὶ τὸ πῦρ ὡς Ἡρακλειόν τι ἀσπάζεται, τί δήποτε οὐχὶ τ̃ σιγὴν ἑλόμενος ὄρος εὔδενδρον, ἐν ἐκείνῳ ἑαυτὸν ἐνέπρησε μόνος, ἕνα τινὰ οἷον Θεαγένη τοῦτον, Φιλοκτήτῃ τῷ Μηλιεῖ; ὁ δὲ ἐν Ὀλυμπίᾳ, τ̃ πανηγύρεως πληθούσης, μόνον οὐκ ὀπὶ σκηνῆς ὀπτήσῃ ἑαυτὸν, οὐκ ἀνάξιος ὢν, μὰ τ̃ Ἡρακλέα, εἴγε χρὴ καὶ τοὺς πατραλοίας, καὶ τοὺς ἀθέους, δίκας διδόναι τ̃ τολμημάτων· καὶ τοῦτο πάνυ ὀψὲ δρᾶν αὐτὸ ἔοικεν, ὃν ἐχρῆν πάλαι ἐς τ̃ τοῦ Φαλάριδος ταῦρον ἐμπεσόντα τ̃ ἀξίαν ἀποτετικέναι, ἀλλὰ μὴ ἅπαξ [c] χανόντα πρὸς τ̃ φλόγα, ἐν ἀκαρεῖ τεθνάναι. καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε οἱ πολλοί μοι λέγουσιν, ὡς οὐδεὶς [d] ὀξύτερος ἄλλος θανάτου τρόπος τοῦ πυρός· ἀνοῖξαι γὰρ δεῖ μόνον τὸ στόμα, καὶ αὐτίκα τεθνάναι.

Τὸ μὲντοι θέαμα ὑπονοεῖται, οἶμαι, ὡς σεμνὸν, ἐν ἱερῷ χωρίῳ καμόμενος ἄνθρωπος, ἔνθα μηδὲ θάπτειν ὅσιον τοὺς ἄλλους ἀποθνήσκοντας. ἀκούετε δὲ, οἶμαι, ὡς καὶ πάλαι θέλων τις ἔνδοξος γενέσθ, ἐπεὶ κατ' ἄλλον

c Χανόντα] Al. χανώντα *Coll.* Nihil mut. *Fl.* d Ὀξύτερος] Sic Edd. Forſ. ὠκύτερος, adſcripſit *Solan.*

31. Ἅπαξ χανόντα] Γρ. χανώντα. *G.*

brulé il y a long tems. Senſus eſt; Cremari debuiſſe Peregrinum non ſponte & ultro in flammas inſilientem, falſa quadam Philoſophicæ mortis imitatione, ſed unco trahi in ignem, ut impium in Deos & in parentem. *T. F.*

31. Χανόντα] *Hom.* Odyſſ. M. 350. *M. du S.*

34. Ὀξύτερος] Corruptam vocem opinor; forſan ſcripſerit ταχύτερος, vide Δραπ. c. 22. Nam ὀξὺς quidem uſurpant *de Tempore*, ὀξὺς vero raro aut nunquam probi ſcriptores. Vide tamen Νιρ. c. 5. ſed & quid ὀξεῖα ἡδονὴ ſibi velit Ἐρωτ. c. 25. memento. *M. du S.*

Ὀξύτερος] Non opus erit ὠκύτερος emendare; quandoquidem ὀξὺς celeritatem ſaepiſſime notare novimus omnes. *Hippocr.* Aphor. I. 1. ὁ δὲ καιρὸς ὀξύς. Noſter *Amor.* c. 25. ὀξεῖα γὰρ ἡδονὴ τοῦ θιγεῖν φθάνει πρὶν ἢ γνωσθῆναι, πεπαυμένη. Ne plura, in re, cujus exempla ἔστι κόπις nobis obvia. At forſan quia & dolor ὀξὺς *acutus* Graecis dicitur, i.e. *vehemens*, ideo ὠκὺς hic praetulerit aliquis, ut ambiguum vitetur. Sed nihil opus eſt, quum ſeqq. ſatis declarent de celeritate ſermonem eſſe. *J. F. R.*

39. Ἔνθα μηδὲ θάπτειν ὅσιον] Itidem olim apud Delum factum accepimus. *Thucydides* lib. III. *T. F.*

Ἔνθα μηδὲ θάπτειν] Duo hic ſedulo obſervanda; agrum Olympicum ſacrum fuiſſe; vid. *Pauſan.* 202, 5. ubi nominatim ibi locus quidam ἱερὸς dicitur; 2. non licuiſſe illic quemquam ſepelire, *Clem. Alexandrinus* p. 18. C. pluribus oſtendit multa templa ſepulchra fuiſſe virorum inſignium. *M. du S.*

40. Πάλαι] Hiſtoria nota; tempus etiam notum; eo enim ipſo die, quo Alexander Magnus natus eſt, conflagraſſe hoc orbis miraculum traditur. *M. du S.*

41. Τις ἔνδοξος γενέσθ] Heroſtratum innuit, cujus nomen oblivione fuiſſet obrutum, niſi Theopompus

λον τρόπον οὐκ εἶχεν ὅπιτυχεῖν τούτου, ἐνέπρησε τὴν Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος νεών. τοιοῦτόν τι καὶ αὐτὸς ἐπινοεῖ, τοσοῦτος ἔρως τῆς δόξης ἐντέτηκεν αὐτῷ.

cum aliam ejus rei consequendae rationem non haberet, Ephesiae Dianae aedem incendisse. Tale quid & iste excogitat: tantus illi famae amor insedit.

Καίτοι, φησὶν, ὅτι ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων αὐτὸ δρᾷ, ὡς διδάξειεν αὐτοὺς θανάτου καταφρονεῖν, καὶ ἐγκαρτερεῖν τοῖς δεινοῖς. ἐγὼ δὲ ἡδέως ἂν ἐροίμην οὐκ ἐκεῖνον, ἀλλ' ὑμᾶς, εἰ καὶ τοὺς κακούργους βούλοισθε ἂν μαθητὰς αὐτοῦ γενέσθαι τῆς καρτερίας ταύτης, καὶ καταφρονεῖν θανάτου, καὶ [a] καύσεως, καὶ τῶν τοιούτων δεινῶν. ἀλλ' οὐκ ἂν εὖ οἶδ' ὅτι βουληθείητε. πῶς οὖν ὁ Πρωτεὺς τοῦτο διακρίνει, καὶ τοὺς μὲν χρηστοὺς ὠφελήσῃ, τοὺς δὲ πονηροὺς δὲ φιλοκινδυνοτέρους καὶ τολμηροτέρους ἀποφανεῖ;

23. Quamquam dicit, se hominum gratia hoc facere, ut mortem contemnere illos doceat, & terribilia sustinere. Ego vero lubens interrogaverim non illum, sed vos, Num maleficos etiam velitis imitatores illius fortitudinis fieri, & mortis contemnendae, & vivicomburii, & terrorum similium? Verum non vos, bene novi, hoc velitis. Quomodo ergo discernit illud Proteus, ut bonos juvet, malos non amantiores periculorum & audaciores faciat?

Καίτοι δυνατὸν ἔστω ἐς τοῦτο μόνους ἀπαντήσεσθαι τοὺς πρὸς τὸ ὠφέλιμον ἀφομιλοῦντας τὸ πρᾶγμα· ὑμᾶς δ' ἂν αὖθις ἐρήσομαι, [b] δέξαισθ' ἂν ὑμῶν τοὺς παῖδας ζηλοῦν τρόπον, καὶ ἐπὶ τοῖς ἀνδρείοις ἔργοις ἐπαίρεσθαι, καὶ ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις ἀχθεσθαι, καὶ τὸν μὲν ἀγαθὸν ἐπαινεῖν, τὸν δὲ κακὸν μισεῖν, καὶ τὸν μὲν ἀγαθὸν μιμεῖσθαι, τὸν δὲ κακὸν φεύγειν; ἐμοὶ μὲν γὰρ δοκοῦσιν οὐκ ἂν ἑκόντες ἐθέλειν.

24. Quamquam ponamus fieri posse, huc ut soli veniant, qui cum publica utilitate rem visuri sint. At ego vos rursus interrogabo, Velitisne vestros liberos imitatores hujusmodi

---

a Καύσεως] Receptum ex Mss. RG. κακώσεως Edd. recta, & nova quasi periodo. Εὐξαισθε *Kusterus.*

b Δέξαισθ'] Ita recte Ba. Δέξασθ' cett. oratione di-

in historias suas illud retulisset. *Strabo. Plin. Agell. T.F.*

44. Τοσοῦτος ἔρως τῆς δόξης ἐντέτηκεν αὐτῷ] *Adeo inexpiabili amore gloriae tenebatur.* Interpolator pessime. Retulit enim ad Heroëstratum, quod de Peregrino dixerat Lucianus. Dein, quod *inexpiabili amore* dixit, fugit illum ratio; debuit enim *inexplebili* dicere. Verum imperitis lexicographis credidit, & interpretem corrupit. Verte: *Tantus ei gloriae amor inest.* Loquitur enim ille anonymus de Peregrino etiamnum vivente. *T.F.*

51. Καὶ καταφρονεῖν θανάτου ϵ καύσεως] Interpolator. *Et mortis contemptum & arumnam, & id genus metus non horrere disceretis*; plane contra mentem scriptoris; neque enim istaec ad patres & dominos sunt referenda, verum ad liberos & servulos eorum qui ibi aderant. Sententia est: *Vos ego, Viri Graeci, lubens perconter, non παμμίαρον illum Peregrinum, velitisne sceleratos homines, qui usquam sint, hujuscemodi praeceptori tradi? Ah! Cavete istuc dicatis; ita enim fieret, ut in jugulum vestrum involarent, nullo metu impendentis mortis à tanto scelere deterriti. Quid autem? an & ii, qui in hoc coetu patres sunt, liberos suos in disciplinam vellent tradere hujuscemodi magistro?* &c. Ceterum interpolator depravavit interpretem. *Numquid etiam*, ait, *maleficos & facinorosos, ejus discipulos fieri cupiatis in ejusmodi tolerantia perdiscenda & morte contemnenda?* Paene omiseram legi in MS. R. καύσεως, non κακώσεως, quod in primis observandum. *T.F.*

52. Καύσεως] Ita Mss. R.G. quod arripio, quia nullibi κάκωσιν, quae vox in omnibus Impressis erat, eo sensu a probatis scriptoribus adhibitam reperio. *M. du S.*

Καύσεως] Etsi κακώσεως per se commodum sensum exhibere videtur; tamen quia sic supervacuum fere foret τῶν δεινῶν addere; meliorem lectionem inventam recipere non haesitavi. *J.F.R.*

60. Τὸ πρᾶγμα] Τὴν παῦσιν. *F.G.*

61. Δέξασθ'] An δέξαισθ'; placet. *F.G.*

Δέξαισθ' ἄν] Εὐξαισθ' ἄν. *Kust.* Nihil emendatione opus est, quam hic offert Vir Doctissimus. Hoc tantum a me hic praestitum, quod cum in plerisque Impressis legeretur δέξασθ'. Ego Ba. sequutus δέξαισθε restitui, quod elegantius visum est. *M. du S.*

Δέξασθ' ἄν] In mentem veniebat aliquando emendare hunc locum, & legere εὔξαισθ' s. εὔξαισθε. Blandiebatur maxima similitudo, quae inter compendia literarum δ & ϵ in Mss. intercedit. Sed cum δέχεσθαι verbum eo intellectu saepius occurrat, qui commode ad hunc locum accidit, quod in vulgaribus quoque Lexicis adnotatum, & exemplis probatum est: retineamus primam syllabam; sed in altera diphthongum admittamus optativi indicem δέξαισθε, ut modo βούλοισθε. *J.M.G.*

67. Παρὰ

modi actionis fieri? *Non sane dixeritis. Et quid sic interrogavi, cum neque discipulorum ipsius quisquam hoc imitaturus sit? Ac Theagenem istum merito quis accuset, quod caetera viri imitatus, non sequitur hac parte magistrum, & ad Herculem, ut ait, abeunti se adjungit comitem, cum possit brevi tempore beatus undique fieri, modo praeceps in ignem se dejiciat. Neque enim in pera & baculo, & pallio aemulatio ineſt; secura ista, facilia, & uniuscujusque fuerint. At finem & caput aemulari oportet, & rogo e siculneis codicibus quantum potest viridibus composito, suffocandum se fumo praebere. Nam ignis ipse non Herculis modo est & Aesculapii, sed sacrilegorum etiam & homicidarum, quos videre licet judicio damnatos istuc pati. Quare fumo melius est: proprium enim vestrum fuerit.*

25. *Alioquin ipse Hercules, siquidem tale*

λωτὰς τῶ τοιῦτῳ γενέσθ; Οὐκ ἂν εἴποιμι· ἢ τί τῦτο ἠρόμην, ὅπῳ μηδ' αὐτῷ τις τ μαθητῷ αὐτῦ ζηλώσειεν ἄν; τ ἢν Θεαγένη τῦτο μάλιστα αἰτιάσαιτο ἄν τις, ὅτι τἄλλα ζηλῶν τἀνδρὸς, ἢ χ ἕπεται τῷ διδασκάλῳ, ἢ συνοδεύει ᾧδε τ Ἡρακλέα, ὡς φησιν, ἀπιόντι, δυνάμενος ἐν βραχεῖ πανευδαίμων γενέσθ, συμπεσὼν ὅπῃ κεφαλῆς ἐς τὸ πῦρ. ἢ γὰρ ἐν πήρᾳ, ἢ βακτηρίᾳ, ἢ τρίβωνι ὁ ζῆλος, ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀσφαλῆ ἢ ῥάδια, ἢ παντὸς ἂν εἰη· τὸ τέλος δὲ, ἢ τὸ κεφάλαιον χρὴ ζηλεῖν, ἢ πυρὰν συνθέντα κορμῶν συκίνων, ὡς ἔμ μάλιστα χλωρῶν, ἐναποπνιγῆναι τῷ καπνῷ. τὸ πῦρ γὰρ αὐτὸ ἢ μόνον Ἡρακλέους, ἢ Ἀσκληπιῦ, ἀλλὰ ἢ τ ἱεροσύλων, ἢ ἀνδροφόνων, ἃς ὁρᾶν ἔστιν ἐκ καταδίκης αὐτὸ πάσχοντας. ὥστε ἄμεινον τὸ ἀφ' ἑαυτῦ καπῆναι. ἴδιον γὰρ ἢ ὑμῶν μόνων ἂν γένοιτο.

Ἄλλως τε ὁ μὲ Ἡρακλῆς, εἴπερ ἄρα ἢ ἐτόλ-

c Συμπεσὼν] Καὶ συμπεσὼν Edd. Abeſt ἢ a Mſ. RG. quod hoc duce delevit *Solan.* d Συκίνων] Bene ſic B1. & 2. Σικύνων perverſe cett. e Ὑμῶν] Ἡμῶν male *J.* Forſan κυνῶν, adſcriptum ejus margini.

67. Παρὰ τ Ἡρακλέα, ὡς φησιν, ἀπιόντι] In tribus verbulis bis peccat interpolator: *Ad Herculem, ut ajunt, profecto.* Peſſime. Vertendum enim fuit, *ut ipſe ait, proficiſcenti. Ipſe*, inquam, non, *illi ajunt.* Praeterea *proficiſcenti*, non *profecto*; quippe ea narrat quae nondum evenerant. Neque enim quisquam eſt omnium, qui iſtuc ἀπιόντι ad ſignificationem elapſi temporis hoc loco traduci poſtulet. Ceterum & ratio & MS. Regii auctoritas me admonent, ut ex his verbis πανευδαίμων ἐ συμπεσὼν ἐπὶ κεφαλῆς, ejiciam iſtud καὶ, & emendem verſionem, *poſſet brevi* feliciſſimus evadere, ſe in ignem cum ipſo praecipitem mittens. *T. F.*

69. Συμπεσὼν] Dele ἢ, ante συμπεσών.) *M. du S.*

74. Σικύνων] Corrige συκίνων. *F. G.*

Συκίνων] Corrupte antea legebatur, σικύνων, non in uno aut altero, ſed in omnibus, excepta ſola B2. Ἀλεξ. c. 47. & tranſlate Ἀπολ. c. 6. Apud *Ariſtophanem* Veſp. 146...p. 291, 1. δημόσιαι κάπαι dicitur. *M. du S.*

80. Ἴδιον γὰρ ὑμῶν μόνων ἂν γένοιτο] Locus eſt corruptiſſimus. Quid enim? Dicit hoc loco rhetor anonymus aſtantes omnes dignos eſſe qui fumo pereant. ridiculum. itaque adeo miror reperiri potuiſſe & interpretes & lectores, quibus haec placerent. Legendum eſt non ὑμῶν, ſed κυνῶν, id eſt κυνικῶν φιλοσόφων. Lucianus Philoſophos Cynicos, in quibus eſt Peregrinus, dignos deputat qui fumo pereant? κύνες enim paſſim ſunt κυνικοί. Sed, (ut ſemper doctus eſt Lucianus, &, quod de illo ait *Eunapius Sardianus*, ἀεὶ σπουδᾷ ἐς τὸ γελασθῆναι,) hoc loco facetiſſime dicit Cynicos dignos eſſe qui ἀφ' ἑαυτῦ pereant; videlicet Attici τοὺς ἁλαζόνας ἐ ὑδρυμανοὺς, quales hic deſcribuntur Cynici, καπνοὺς vocabant. Id docebit Scholiaſtes *Ariſtophanis* ad Σφῆκας, & *Suidas* in καπνὸς, inde *Aeſchines* cognomento Capnus. Vide, ſi te amas, *Ariſtophanem.* *T. F.*

Ibid. Ὑμῶν μόνων] An fumivendulos Cynicos eſſe ſignificat? Videtur autem ſcribendum ἴδιον γὰρ ἐ κυνῶν μόνον ἂν γ. *F. G.*

Καὶ κυνῶν] *T. Fabri* emendationem in textum recepimus; quamvis in omnibus libris noſtris ὑμῶν aut ἡμῶν, pro κυνῶν extet. *M. du S.*

Ὑμῶν μόνων] Quod κυνῶν legi vult *Faber*, audirem, ſi relatio quaedam eſſet inter fumum, & Canes vel proprie dictos, vel metaphoricos ſ. philoſophos Cynicos. Quidni per apoſtrophen quandam hic dirigatur ſermo ad Theagenem & Protea? Caeterum forte ad hunc locum aliquid facit, quod de Theagene aliquo habet *Suidas*, ἐκαλεῖτο δὲ καπνὸς, ὅτι πολλὰ ἐπεχρημάτισεν ἐδὲν ἐτέλει. Quod ſi hic *Suidae* Theagenes antiquior fuit Lucianico, ratio foret in promtu, cur ei ſuadeatur, ut fumo ſe potius quam igne interimat. *J. M. G.*

ἐτόλμησέ τι τοιοῦτον, ὑπὸ νόσου αὐτὸ εἴρηκεν, ὑπὸ τοῦ Κενταυρίου αἵματος, ὡς φησιν ἡ τραγῳδία, καταθυμένου. ὅτου δὲ, τίνος αἰτίας ἕνεκεν ἐμβάλλει φέρων ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ; νὴ Δί', ὅπως τὴν καρτερίαν ἐπιδείξηται, καθάπερ οἱ Βραχμᾶνες. ἐκείνοις γὰρ [a] αὐτὸν ἠξίου Θεαγένης εἰκάζειν, ὥσπερ οὐκ ἐνόν τι καὶ ἐν Ἰνδοῖς εἶναί τινας μωρὸς καὶ κενοδόξους ἀνθρώπους. ὅμως δ' ἂν καὶ ἐκείνους μιμείσθω. ἐκεῖνοι γοῦν οὐκ ἐμπηδῶσιν εἰς τὸ πῦρ, ὡς Ὀνησίκριτος ὁ Ἀλεξάνδρου κυβερνήτης, ἰδὼν Κάλανον καόμενον, φησιν, ἀλλ' ἐπειδὰν νήσωσι, πλησίον προσ-

quiddam ausus est, a morbo impulsus fecit, cum a Centauri sanguine, ut ait tragoedia, exederetur. At hic cujus rei caussa in ignem se conjicit? Per Jovem! ut patientiam suam ostendat, sicuti Brachmanes: illis comparandum Theagenes judicavit, quasi non possent in India etiam esse stulti quidam & inanis gloriae cupidi homines. Attamen vel hosce aemuletur. Illi enim non insiliunt in ignem, ut Onesicritus narrat Alexandri gubernator, qui ardentem vidit Calanum, sed rogo exstructo prope adstantes immoti ustulari se patiuntur: tum

[a] Αὐτὸν] Ex emend. *Fabri* & *Guj.* Ἑαυτὸν Edd. priores.

83. Κενταυρίου αἵματος] Intelligit cruorem Nessi Centauri. *T. F.*

85. Ἐμβάλλει φέρων] De hac locutione confer quae dixi ad T. I. *Merced. Cond.* c. 24. Vel potius, (quod illic nondum reciveram) *Hemsterh.* ad *Dial. Mort.* VI. §. 3. p. 349. *J. F. R.*

87. Κατέπιεν οἱ Βραχμᾶνες — Κάλανον καόμενον] *Cic.* Tusc. D. V. c. 27. *Quae barbaria India vastior aut agrestior? In ea tamen gente primum ei, qui sapientes habebantur, nudi aetatem agunt, & Caucasi nives hiemalemque vim perferunt sine dolore; cumque ad flammam se adplicaverunt, sine gemitu aduruntur.* Consule ibi *Davis.* p. 360. qui & *Valer. Max.* III. 3. 6. Ext. Et Luciani hunc locum, item *de Fugit.* c. 6. ac *Plutarch.* T. 2. p. 499. cum *Philone* p. 680. aliosque similia confirmantes adducit. *J. F. R.*

87. Βραχμᾶνες] De Calano vide quid *Cicero* scripserit Tusc. II. 21. & Cl. *Davisii* not. & de Brachmanis c. 27. Adde & Δραπ. c. 7. Magi autem, ut id obiter moneam, cum Brachmanis minime sentiebant. Vid. *Jambl.* No. 154. & *Diog. Laërt.* 2. D. *M. du S.*

88. Ἐκείνοις γὰρ ἑαυτὸν ἠξίου Θεαγένης εἰκάζειν] Falsum est. Neque enim se Theagenes cum Hercule & Æsculapio comparavit, sed Peregrinum, quod ex superioribus patet. Emenda ἐκείνους γὰρ αὐτόν. Interpolator non viderat, interpretemque corruperat, a quo hic locus ita fuerat conversus, *illis enim praeceptorem suum assimilare contendit.* *T. F.*

Ibid. Ἑαυτὸν ἠξίου] Αὐτὸν scribendum videtur, i. e. *Peregrinum.* *F. G.*

92. Ὀνησίκριτος] Is est quem in hac narratione sequutus est *Plutarchus* & *Strabo* in XV. Quae enim ab illo in vita Alexandri de Calano Indo scripta fuere, his plane ἀδιάφορα sunt. Erit itaque operae pretium locum ipsum apponere. Ταῦτα δὲ εἰπὼν, καθακλιθεὶς, καὶ συγκαλυψάμενος, οὐκ ἐκινήθη τῷ πυρὸς πλησιάσαντος, ἀλλ' ὡς ἐκαθέκλιθη τὸ πρῶτον, τοῦτο ἀφατρῶν, &c. Id est, *Ita cum esset loquutus, decubuit, seque operuit, neque, appropinquante igne, sese movit, sed eum servans habitum quo decubuerat*, &c. quem *Plutarchi* locum si quis diligenter considerabit, facile ei fuerit intelligere, quid sibi hoc Luciani velit, κατὰ ταῦτα καίονται, quod ignoravit Interpolator, cum scripsit, *deinde ordine dignitatis ingressi uruntur.* At non ita vertendum fuerat, sed, *cremantur immoti & corporis habitu servato*; quod *Plutarch.* dixit de Calano, ὡς ὑπὸ καθεκλίθη χίλωτι, τοῦτο ἀφατρῶν. Sed ne quis dubitet, adscribam Luciani ipsius locum ex libello sequenti, ubi de his ipsis Brachmanibus agit, ἀκούω δὲ, inquit, (c. 7.) τά τε ἄλλα περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι ἐπὶ πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες, ἀνίσχουσι καιόμενοι, ὁδὸν τῷ χίματος ἡ τῶν καθεύδοντας ἐκτρέπουσιν. *T. F.*

Ibid. Ὡς Ὀνησίκριτος ὁ Ἀλεξάνδρου κυβερνήτης ἰδὼν Κάλανον καόμενόν φησιν] Egregias hic agnosce interpretationes. Opsopœus: *veluti Onesicritus classis Alexandrinae gubernator ait, cum Indum ardentem, sicut fama est, conspexisset.* Benedictus: *at Onesicritus Alexandri gubernator, cum Calanum, ut ajunt, conflagrantem vidisset.* Vidit ergo *Benedictus*, Opsopœum largiorem esse, quam patiuntur Græca, & verbum φησὶν notare non nisi alterutrum posse, vel *ait*, vel *sicut fama est.* Quid decrevit ergo is ipse? nempe accepit pro *ut ajunt*, pravo sane judicio. Non enim magis ajunt Calanum conflagrasse, quam Onesicritum id vidisse. Sed & vide, unde comparativa loquutio pendeat. Scribit Benedictus: *Illi enim non insiliunt in ignem ut Onesicritus Alexandri gubernator*, quasi vero & Onesicritus insiluisset. Quin immo Lucianus Onesicritum unum auctorem hujus historiae citat, & ideo non potest imperfecta multitudinis ac rumoris citatio locum habere, & plane sufficere debet, si vertas, *ut Onesicritus Alexandri gubernator viso Calano ardente refert.* Maxime miror *Benedicti* istam versionem placuisse *Tan. Fabro*, tam minute singula hæc quondam recognoscenti. *J. G.*

93. Φησὶν] Hanc vocem vir Doctissimus dum oscitans

tum conſcenſo rogo, ſervato eodem habitu cremantur, ne paullum quidem immutantes de ſuo decubitu. Iſte vero, quid magnum, ſi injectus ſtatim moriatur, ubi correptus ab igne fuerit? Nec illud non licet ſperare, futurum, ut reſiliat vel ſemiuſtulatus, niſi illud machinetur, quod facere illum ajunt, ut profundus fiat atque in foſſa rogus.

26. *Sunt autem qui dicant, illum mutare velle ſententiam, & ſomnia enarrare quaedam, quaſi non ſinat Jupiter locum ſacrum pollui. Sed bono poteſt eſſe animo ad hoc quidem quod attinet. Ego enim ſacramentum dare paratus ſum, Deorum indignaturum eſſe*

95 τες ἀκίνητοι, ἀνέχον) παροπτώμενοι, εἶτ' ἐπιβάντες χὴ ὀχήμα, χαίρουσαι, εὐθ' ὅσον ὀλίγον [b] ἐκτρέψαντες τὴ καλακλίσεως. εἶτ' δὲ τί μέγα, εἰ ἐμπεσὼν τεθνήξει) συναρπασθεὶς ὑπὸ τῦ πυρός; οὐκ ἀπ' ἐλπί-
1 δ [c] μὴ ἀναπηδήσεως αὐτὸν, καὶ ἡμίφλεκτον, εἰ μὴ ὅπερ φασὶ, μηχανήσει) βαθεῖαν γενέσθαι καὶ ἐν βόθρῳ τὴ πυράν.

Εἰσὶ δ' οἱ καὶ μεταβάλλεσθαί φασιν αὐτὸν, 5 καί τινα ὀνείρατα διηγεῖσθαι, ὡς τῦ Διὸς οὐκ ἐῶντος μιαίνειν ἱερὸν χωρίον. ἀλλὰ θαῤῥείτω τῦτό γε ἕνεκα. ἐγὼ γὰρ διομοσαίμην ἄν, ἢ μὴν μηδένα τῶν θεῶν ἀγανακτήσειν, εἰ Περε-

b Ἐκτρέψαντες] Ex emend. *Fabri.* Ἐντρέψαντες Edd. *c* Μὴ ἀναπηδήσ.] Nihil mut. Edd. Mſſ. vult *Gron.*

tans legere omittit, mortis genus Oneſicriti doceri hic affirmat not. ad *Diog. Laert.* p. 151. B. *M. du S.*

94. Ἔπειδὲν νήσωσι] Ἔπειδὲν πυρὰν νήσωσι ut ſupra legend. videtur. τὸ νήσωσι ſolitarium non placet. *F.G.*

95. Εἶτ' ἐπιβάντες κατὰ χῆμα, καίονται] Aliena videntur & inſititia, ut ex praecedentibus & ſeqq. videre eſt. *F.G.*

97. Ἐντρέψαντες] Ex iis quae modo attulimus legendum ἐκτρέψαντες. *T.F.*

Ἐντρέψαντες] I. e. immutantes. An ἐκτρέψαντες legendum. Infra *Fugitiv.* c. 7. de iisdem: ἐὰν τῦ χήματος, ἢ τ καθέδρας ἐκτρέπωνται. Vide locum. *F.G.*

Ἐντρέψαντες] Ego cum *Tan. Fabro* malim ἐκτρέψαντες, ut Δραπ. c. 7. in omnibus recte ſcribitur. *M. du S.*

Ἐκτρέψαντες] Ita quoque correctum inveni in marg. B1. Sed & firmatur emendatio, quod Dial. ſeq. *Fugit.* c. 7. ἐὰν τῦ χήματος ἐκτρέψωνται, conſtanter legitur. *J. F. R.*

Ibid. Οὕτως δὴ τί μέγα] Locus mire depravatus videtur. An ſic reſcribendus? Οὕτως δὴ τί μέγα ποιεῖ; εἰ ἐμπεσὼν ἐ τεθνήξεται, συναρπασθεὶς ὑπὸ τῦ πυρὸς· οὐκ ἀπ' ἐλπίδος ὧν ἀναπηδήσεως αὐτὸς ἐ ἡμίφλεκτος. *F.G.*

98. Τί μέγα] Commate adpoſito ſenſum adjuvi, ut intelligatur, *quid magni* ſcil. *eſt*, veluti τί θαῦμα; *quid mirum?* Tumque non opus erit cum *Guj.* ποιεῖ intercire. Sed nec in reliqua ejus emendatione adquieſco; nec *Gronovianum* μὴ ἀναπηδήσεως ſatisfacit, niſi auctoritate verbum firmetur. Tamen verum eſt, *ſpem exſiliendi* requiri, & negationem abundare; niſi μὴ hic valeat *numquid*, ut in interrogandi formulis ſolet, vel pro *quin* valere poſſit, i. e. *non deſperabat quin exſilire poſſit.* Quod pluribus indagare temporis anguſtia prohibet. *J. F. R.*

99. Οὐκ ἀπ' ἐλπίδος μὴ ἀναπηδήσεως αὐτὸν ἐ ἡμίφλεκτον] *Non a ſpe non reſiliturum ipſum & ſemiuſtum.* Interpol. Hoc quid ſit, intelligere arbitror hominem natum neminem. Interpretandum fuerat, *cum extra ſpem non ſit, quin ſemiuſtus quoque* (aut, *quin vel ſemiuſtus*) *ex igne ſit reſiliturus.* Mihi tamen Graeca oratio magis facta magisque elegans videretur, ſi legeres μὴ οὐκ ἀναπηδήσεως. *T.F.*

Οὐκ ἀπ' ἐλπίδος μὴ ἀναπηδήσεως αὐτὸν] Certe *Benedictus*, etſi in priorum ſententia aberrarit, in poſterioribus voces, prout ſunt, expreſſit, quod *Tan. Faber* prorſus non facit, cujus verſio plane par foret Graecis ita conceptis οὐκ ἀπ' ἐλπίδος ἀναπηδήσεσθαι αὐτὸν, cum extra ſpem non ſit, quin ex igne ſit reſiliturus. Nedum ut admitti poſſit, quod tentat, gemina negatio ante verbum ἀναπηδήσεως. Sed ut habeas expedita omnia, apparet errorem ſcripturae corrigendum eſſe, & pro μὴ ἀναπηδήσεως, reponendum μεταναπηδήσεως. Nam in ſententia verbi μεταβάλλεσθαι idem *Faber* toto cœlo errat, quum rectiſſime *Benedictus* reddiderit. *J. G.*

1. Μὴ ἀναπηδήσεως] Δὴ ἀναπηδήσεως. *F.G.*

Μὴ ἀναπηδήσεως] Phraſin apud Noſtrum huic ſimilem fruſtra quaeſivi. Vid. *Mſſ.* c. 33. οὐκ ἀνέλπιστον ὡς ἂν κ ἄλλο ταυτὸν συμβαίη. *M. du S.*

4. Μεταβάλλεσθαι] *Mutatum iri.* Interpolat. male. Vertendum fuit, *Mutare ſententiam.* De re praeſenti loquitur: jam enim tergiverſabatur Peregrinus. *T.F.*

5. Διηγεῖσθαι] An ſcribendum διηγοῦνται; *F.G.* Placet conjectura. *J. F. R.*

8. Ἢ μὴν] Lege ἡμὴν. *F.G.* Nihil muto: nam disjunctim apud Noſtrum aliosque ſcribi amat, licet parum intereſſe putem, utro more ſcribas (Vid. ſupra T. 2. *Toxar.* c. 50. No. 14.) Et pro lubitu ſcribas modo ἢ μὴν, modo junctim ἡμὴν dediſſe; quare vulgatum ſervandum; ſed ne ὀξυτόνως quidem, ut *Gujetus* voluit, apud Noſtrum alibi reperio. Cf. *Periz.* ad *Ælian.* 2. 7. ridet eos qui jungunt & ab Hebraeo ἀμὴν derivant, exemplaque τῶ ἢ μὴν in jurandi formulis uſitati, quaedam adfert. Apud *Hom.* Il. I. 57. Ἢ μὴν κ νῶϊν ἔοιτ, recte Edd. licet *Seber.* ἡμὴν indicet. *J. F. R.*

γεγρῖν@ κακῶς [a] ἀποθάνοι. ὃ μὲν οὖν ῥᾴδιον αὐτῷ ἔτ' ἀναδῦναι. οἱ γοῦν συνόντες κύνες παρορμῶσι, καὶ συνωθοῦσιν ἐς τὸ πῦρ, καὶ ὑπεκκαίουσι τὴν γνώμην, οὐκ ἐῶντες ἀποδειλιᾶν· ὧν εἰ δύο συγκαλασπάσας ἐμπέσοι εἰς τὴν πυρὰν, τοῦτο μόνον χάριεν ἐργάσαιτο.

Ἤκουον δὲ ὡς οὐδὲ Πρωτεὺς ἔτι καλεῖσθαι ἀξιοῖ, ἀλλὰ Φοίνικα μεταπεποίηται ἑαυτὸν, ὅτι καὶ Φοῖνιξ τὸ Ἰνδικὸν ὄρνεον ἐπιβαίνειν πυρᾶς λέγεται, πορρωτάτω γήρως προβεβηκώς. ἀλλὰ καὶ λογοποιεῖ, καὶ χρησμούς τινας διέξεισι παλαιοὺς δή, ὡς χρεὼν εἶναι δαίμονα νυκτοφύλακα γενέσθαι αὐτόν. καὶ δῆλός ἐστι βουλῇ ἤδη ἐπιθυμῶν, καὶ χρυσοῦς ἀναστήσεσθαι ἐλπίζων.

Καὶ, μὰ Δία, οὐδὲν ἀπεικὸς ἐν τοῖς πολλοῖς τοῖς ἀνοήτοις εὑρεθήσεσθαί τινας τοὺς καὶ τεταρταίων ἀπηλλάχθαι δι' αὐτοῦ φήσοντας, καὶ νύκτωρ ἐντετυχηκέναι τῷ δαίμονι τῷ νυκτοφύλακι· οἱ κατάρατοι δὲ οὗτοι μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ χρηστήριον, οἶμαι, καὶ ἄδυτον ἐπὶ τῇ πυρᾷ μηχανήσονται. διότι καὶ

neminem, si mala morte Peregrinus moriatur. Quin nec facile est illi retractare. Nam qui cum illo sunt canes, incitant hominem, & una in ignem contrudunt, & animum illius subinde incendunt, nec metu resilire illum patiuntur. Quorum si duobus secum detractis in ignem incidat, hoc solum lepidum opus fecerit.

27. *Audio vero illum nec Protea vocari velle amplius, sed Phoenicis nomen pro suo sibi adsciviisse, quod etiam Phoenix, Indica avis, ingredi rogum dicitur, ubi ad extremam senectutem provecta est. Verum etiam rumores spargit, & oracula quaedam vetusta refert, in fatis esse ut noctis custos genius ipse evadat: ac manifestum est, altaria illum concupiscere, & futurum sperare, uti stet aureus.*

28. *Neque vero, per Jovem, abhorret in magna dementium multitudine inventum iri, qui quartana se per ipsum liberatos dicant, & noctu sibi occurrisse noctis illum custodem genium. Execrabiles autem isti illius discipuli, etiam oraculum, puto, & adytum in rogo illius machinabuntur, propterea quod Pro-*

a Ἀποθάνοι] Sic *B1. J. P. S.* &c. Ἀποθάνοι *H.* In qua nonnemo emendarat ἦν — ἀποθάνῃ, quod jam non opus.

9. Ἀποθάνοι], Sic plerique Impressi *H.* & *P.* ἀποθάνει prave. *M. du S.*

10. Ἀναδῦναι] *Emergere.* Interpol. non potuit pejus: hoc enim loco ἀναδῦναι est *subterfugere, tergiversari*, ut ii faciunt, quos promissi pœnitet. Quod vel *Homerus* docuisse potuit Iliad. H.

ἀλλ' ἴομεν, ἴτι εἶχεν ὑποτρέσαι, ἠδ' ἀναδῦναι
ἂψ λαῶν ἐς ὁμιλον —

Ita in Odyss. ἁπλῶς.

μή τις μοι ἀναδύῃ —

Itaque dixit *Eustathius*, τὸ, ἀναδῦναι, οὐ ἴσῳ εἶναι τῷ, ἀναποδίσαι, εἶτυι, ὑποχωρῆσαι, *idem esse atque* ἀναποδίσαι *seu* ὑποχωρῆσαι. *Hesychius* autem vertit μεταβουλεύειν, *consilium mutare*. Ceterum Interpolator corrupit interpretem, qui sic verterat: *Neque promptum jam illi est à proposito regredi.* Eat itaque corrector quo dignus est. *T. F.*

Ibid. Συνόντες κύνες] Cynici, quod supra dicebam. *T. F.*

21. Παλαιοὺς δή] Τὸ γέλοιον est in hac particula δή, innuit enim non esse antiqua illa oracula, sed ἱρωνικῶς. *T. F.*

22. Δαίμονα νυκτοφύλακα] Haud dubie adversus terrores nocturnos, lemures, larvas, spectra, &c. Est quidem apud *Plautum* Deus Nocturnus in Amphitruone, & passim apud veteres Nox Dea; sed nil ad hanc rem. *T. F.*

23. Βουλῇ — χρυσοῦς] Ex Athenagora patet statuas ei erectas; cujus locum infra adduximus ad c. 41. *M. du S.*

Ibid. Χρυσοῦς ἀναστήσεσθαι ἐλπίζων] *Et aureas sibi erectum iri.* Interpolator. Ridicule. Existimavit videlicet, χρυσοῦς esse casus quarti, quod ἰθύμως est. *Sperat Peregrinus fore ut aureus stet*, id est, ut aurea statua sibi ponatur. Quod ita tritum est, & tralatitium, ut pæne pudeat proferre. Sed a Luciano ipso non abibo. (in *Tim.* circa med.) δόξαντι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χρυσοῦν ἀνατεθῆναι τὸν Τίμωνα, *Senatui populoque placuit aureum Timonem statuere*, id est auream Timoni statuam ponere. *Virgil.*

Nos

Proteus ille Jovis filius primus hujus nominis auctor vates fuit. Teſtor autem ſacerdotes etiam illius conſtitutum iri, flagrorum, aut uſtulationum, aut prodigioſarum id genus actionum: vel, per Jovem, myſteria quaedam inſtitutum iri nocturna, & facum geſtationem circa rogum.

29. *Theagenes autem nuper, ut renunciavit mihi aliquis ſodalium, etiam Sibyllam dixit de hiſce rebus aliquid praedixiſſe. Nempe verſus recitavit illos:*

Aſt ubi jam Proteus, Cynicorum maximus unus,
Ad Jovis altitoni ſuccenſis ignibus aedem
In flammam inſiliens, altum conſcendet Olympum;
Tunc una, quotquot veſcuntur munere terrae,
Noctivagum jubeo venerari Heroa, Potentem,
Herculeoque, tuoque throno, Vulcane, ſedentem.

30. *Haec a Sibylla ſe accepiſſe ait Theage-*

Πρωτεὺς ἐκεῖνος ὁ Διὸς, ὁ προπάτωρ τῷ ὀνόματος, μανϊκὸς ἦν. μαρτύρομαι δὲ, ἢ μὴν καὶ ἱερέας αὐτῷ καθιδρυθῆναι, μαστίγων, ἢ καυτηρίων, ἢ τινος τοιαύτης τερατουργίας, ἢ καί, νὴ Δία, τελετήν τινα ἐπ' αὐτῷ γενέσθαι νυκτέριον, καὶ δαδουχίαν ὑπὲρ τῆς πυρᾶς.

Θεαγένης δὲ ἔναγχος, ὡς μοί τις τῶν ἑταίρων ἀπήγγειλε, καὶ [b] Σιβύλλαν ἔφη προειρηκέναι περὶ τούτων. καὶ τὰ ἔπη γε ἀπεμνημόνευεν·

Ἀλλ' ὁπόταν Πρωτεὺς Κυνικῶν ὄχ' ἄριστος ἁπάντων,
Ζηνὸς ἐριγδούπου τέμενος καὶ πῦρ ἀναχαύσας,
Ἐς φλόγα πηδήσας, ἔλθῃ ἐς μακρὸν Ὄλυμπον,
Δὴ τότε πάντας ὁμῶς, οἳ ζείδωρος καρπὸν ἔδουσι,
Νυκλιπόλον τιμᾶν κέλομαι ἥρωα μέγιστον,
Σύνθρονον Ἡφαίστῳ καὶ Ἡρακλῆϊ ἄνακτι.

Ταῦτα μὲ Θεαγένης Σιβύλλης ἀκηκοέναι φη-

[b] Σιβύλλαν] Σιβύλλας *Coll.*

40. Καὶ Σιβύλλας] G.

Nos te marmoreum pro tempore fecimus.

Et *Horat.*

Albanos prope, te, lacus
Ponet marmoream.

qui autem χρυσοῦν legi debere dicat, ne is ſuam peritiam aperuerit. T. F.

32. Προπάτωρ τῷ ὀνόματος] Scio quidem ὄνομα ſumi quandoque pro perſona; ſed nihil hic tale. Ingenioſa Luciani facetia eſt. Debuerat dicere, Proteus ille Deus πρωπάτωρ fuit noſtri Protei; ſed quia ille Sophiſtes κύριος vocabatur Peregrinus, non Proteus, maluit dicere πρωπάτωρ τῷ ὀνόματος, *nominis progenitor*, vel *nominis primus auctor*. Nam quid ſit *propater*, ignorare me fateor. T. F.

34. Μαστίγων] Ut Cybeles galli. καυτηρίων autem quod additur, videri poteſt favere ſententiae eorum, qui inuſtam haederae folii figuram ſtatuunt a Ptolemaeo Judaeis. Qua de re vide noſtram notulam ad viri Cl. *Humphredi Prideaux* Gallicam verſionem T. III. p. 178. & ſeq. meminerint qui hinc, ad confirmandam ſuam hac de re ſententiam, argumentum petere volent, Lucianum *aliquid novi cruciatusque talis heroi ſacerdotibus dignos* comminiſci; & aliunde firmiora proferant, quibus vero ſaltem ſimilis fiat ea, quam tuentur opinio, a *Palmerio* ſi non everſa, certe concuſſa graviter & ruinam minata. *M. du S.*

37. Δαδουχίαν] Quae de futuro oraculo jam dicta ſunt, Alexandri Abonotichitae oraculum reſpicere mihi videbantur: nunc cum Δαδουχίαν etiam memoret, res certa eſt. Hincque liquido conficitur, ante annum Chr. CLXV. Inſtitutum hoc ſolenne. Vide Ἀλεξ. c. 38. *M. du S.*

40. Σιβύλλας] Sibyllina oracula vides jam obtrudi coepta, quae pro re nata ex ſua jam obſcuritate a callidis hominibus eruebantur, aut potius fingebantur, quae quantum ipſis Chriſtianis fraudi fuerint, non noſtrum nunc eſt inquirere; & a Viris jam Doctiſſimis abunde praeſtitum eſt; quamvis non deſint inter Chriſtianos, qui eis aequam cum ſacris ipſis voluminibus fidem, incauti ſane & ſuperſtitioſi homines, adhibeant. Conſule Eruditiſſimi *H. Prideaux*, quae poſt haec ſcripta prodiit, *Hiſtoriam* toto jam Chriſtiano orbe notiſſimam. *M. du S.*

Φησίν. ἐγὼ δὲ Βάκιδ῾ αὐτῷ χρησμὸν ὑπὲρ τούτων ἐρῶ. Φησὶ δὲ ὁ Βάκις ὅτω σφόδρα εὖ ἐπειπὼν,

nes. *At ego Bacidis illi de hiſce rebus oraculum dicam. Ait autem Bacis ita praeclare adjiciens caeteris:*

Ἀλλ᾽ ὁπόταν Κυνικὸς πολυώνυμ῾ ἐς φλόγα πολλὴν
Πηδήσῃ δύξης ὑπ᾽ ἐριννύι θυμὸν ὁρινθείς,
Δὴ τότε τὰς ἄλλας κυναλώπεκας, οἱ οἰόν ἔπονται,
Μιμεῖτ᾽ χρὴ πότμον ἑποιχομένοιο λύκοιο.
Ὅς δέ κε δειλὸς ἐὼν, φεύγῃ μέν῾ Ἡφαίστοιο,
Λάεσσι [a] βαλέειν τοῦτον τάχα πάντας Ἀχαιοὺς,
Ὡς μὴ ψυχρὸς ἐὼν, θερμηγορέειν ἐπιχειρῇ,
Χρυσῷ σαξάμεν῾ πῆρην, μάλα πολλὰ δανείζων,
Ἐν καλαῖς Πάτραισιν ἔχων τρὶς πέντε τάλαντα.

Aſt ubi jam vario Cynicus cum nomine flammam
Inſiliet, furiis agitatus pectore Famae:
Tunc tunc vulpicanes, turba hunc imitata magiſtrum,
Fata lupi, edico, jam diſcedentis obibunt.
Sed quicumque metu Vulcani fugerit aeſtus,
Jactis confeſtim hunc ſaxis petat omnis Achivus,
Dicere ne calidum conetur frigidus ipſe,
Diſtendens auro peram de foenore capto,
Patris condita habens pulchris ter quinque talenta.

Τί ὑμῖν δοκεῖ ἄνδρες; ἆρα φαυλότερ῾ χρησμολόγ῾ ὁ Βάκις ἢ Σιβύλλης εἶναι; ὥστε ὥρα τοῖς θαυμαστοῖς τούτοις ὁμιληταῖς

Quid vobis videtur, auditores? Numquid deterior Sibylla vates eſſe Bacis? Itaque auctor ſim admirabilibus illis Protei ſodalibus, ut

[a] Βαλέειν] Bene *S. Amſt.* Βαλλέειν male cett.

54. Βάκιδ῾] Tres Bacides fuiſſe docet *Ælianus* V. H. XII. 35. Hinc autem colligere eſt, totam hanc Anonymi orationem, a Luciano aut prorſus fictam eſſe, aut, ſi quae fuit, recuſam; talia enim ex tempore fundi carmina veriſimile non eſt. Quamquam cum dies aliquot interceſſerint inter prolatum a Cynico Sibyllae Oraculum, & hanc orationem, potuit etiam hoc Bacidis oraculum interea factum jam tum expromi. *M. du S.*

55. Ὁ Βάκις] Hujus χρησμολόγου meminit aliquoties *Ariſtophanes*, ut ὁ ἐρίσιν & ἱππεῦσιν. Scholiaſtes tres ejus nominis commemorat, ut & *Suidas*, qui Scholiaſtae locum in ſeſe tranſtulit. Ejusmodi hominem ætas patrum noſtrorum vidit, Noſtradamum. Ceterum duas aut tres ex ejus prædictionibus apud *Herodotum* legas in VIII. Sed multo plures apud *Pauſaniam*. *T. F.*

60. Κωκλώπικας] Convicium Ariſtophanicum. Intelligit Lucianus impoſtores. *T. F.*

70. Ἐν καλαῖς Πάτραισιν] Intelligit Theagenem Cynicum, quem infra (c. 36.) deſignat, ὁ γυναῖκας, ὁ ὀκ Πατρῶν. inde enim domo erat. *T. F.*

77. Ταῦτ᾽ εἰπόντ῾] Hucusque anonymi continuata oratio eſt. Cetera Lucianus veluti ex ſeſe. *T. F.*

79. Κατίδῃ] Ut ſupra de eodem concionem habituro dixerat ἀνίδῃ, c. 7. *M. du S.*

Ibid. Νέστορα δ᾽] ὀκ ἔλαθεν ἰαχὴ Theagenem tranſlatus. Eſt autem primus verſus τ῾ ξῆ ῥαψῳδίας. Hujus loci venuſtas ei non apparet, qui verſum integrum non legit, propter ἀκροτελεύτιον, quod mirifice ad ridiculum facit. Sic autem ſe habet;

Νέστορα δ᾽ ὀκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης,

id eſt, etiam ſi biberet Neſtor, eum tamen clamor non latuit. *T. F.*

Νέστορα] *Homer.* Il. Ξ. 1. *M. du S.*

83. Οὐ γὰρ οἶδα] Miror ſane rem hujusmodi curioſitatem Luciani effugiſſe; quin potius ipſe Lucianus ſub ejus perſona latere voluiſſe cenſendus eſt. *M. du S.*

86. Ἠλ. — Ὀλυμπ.] Conſulendus hic *Pauſanias* in Eliacis, ut Topographiam hujus Dramatis recte aſſequens. *M. du S.*

87. Πλειθρίῳ] *Circo.* Interp. retinendum fuit, *in Plethrio*; locus erat in Gymnaſio Eleorum. *Pauſanias.* (202. 6.) ἔστι δὲ ὁ γυμνασίῳ τὸ καλούμενον Πλέθριον. ὁ δ᾽ αὐτῷ συμβάλλουσιν οἱ Ἑλλανοδίκαι τοὺς, &c. *T. F.*

Ibid. Ταῦτα μὰ σοι] Leg. ταῦτα μέντοι. *T. F.*

Ταῦτα μέν σοι] Vulgatam contra *Fabrum* multis exemplis, ubi σοι ſic abundat, defendit Cl. *Jenſ.* in Lectt. Lucian. p. 62. occaſione verborum in *Timone* T. I. c. 52. No. 53. Ταῦτ᾽ ἂν ἔγωγε σοι. Ac vix mihi perſuadeo, vulgatiſſimum illum pleonaſmum latuiſſe *Fabrum*; ſed τοι hic elegantius ei viſum, ac melius reſpon-

ut ipsi quoque circumspiciant locum, ubi in aëra se dissolvant, isto enim verbo combustionem vocant.

31. Haec illo dicente exclamabant qui circumstabant omnes, *Jam comburantur digni igne!* Atque hic quidem cum risu descendit. *Sed non fugerunt Nestora voces*, Theagenem puto: verum audito clamore venit statim, escendensque clamavit, & sexcenta mala protulit contra eum, qui descenderat; nec enim novi, quomodo vir ille optimus vocatus sit. Ego vero relinquens hominem dirumpentem se abii visurus athletas. Jam enim esse dicebantur in Plethrio judices certaminum. Haec tibi Elide.

32. Ipsam vero Olympiam cum venissemus, plenum erat posticum templi vel accusantium Protea, vel propositum illius laudantium: adeo ut etiam ad manus multi illorum venirent, donec ipse progressus innumerabili comitante multitudine Proteus, post praeconum agonem verba fecit de se,

τῦ Πρωτέως, θεισκοπεῖν ἔνθα ἑαυτὸς ἐξαερώσωσι· τῦτο γὰρ τ καῦσιν καλῦσι.

Ταῦτ' εἰπόντος, ἀνεβόησαν οἱ θεασάμενοι ἅπαντες, Ἤδη κρέα ἔψωσαν, ἄξιοι τῦ πυρός. καὶ ὁ μὲν κατέβη γελῶν, Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ τ Θεαγένη· ἀλλ' ὡς ἤκουσε τ βοῆς, ἧκεν εὐθὺς, καὶ ἀναβὰς, ἐκεκράγει, καὶ μυρία κακὰ διεξῆει κατὰ τῦ καταβεβηκότος· οὐ γὰρ οἶδα ὅστις ὁ βέλτιστος ἐκεῖνος ἐκαλεῖτο. ἐγὼ δὲ ἀφεὶς αὐτὸν καταῤῥηγνύμενον, ἀπῆειν ὀψόμενος τὺς ἄθλητάς· ἤδη γὰρ οἱ Ἑλλανοδίκαι ἐλέγοντο εἶναι ἐν τῷ πλεθρίῳ. ταῦτα μὲν [b] σοι τὰ ἐν Ἤλιδι.

Ἐπεὶ δὲ εἰς τ Ὀλυμπίαν ἀφικόμεθα, μεστὸς ἦν ὁ ὀπισθόδομος τ καλησυρόντων Πρωτέως, ἢ ἐπαινόντων τ προαίρεσιν αὐτῦ, ὥστε καὶ εἰς χεῖρας αὐτῷ ἦλθον οἱ πολλοὶ, ἄχρι δὴ παρελθὼν αὐτὸς ὁ Πρωτεὺς μυρίῳ τῷ πλήθει παπεμπόμενος, κατόπιν τῦ [c] κηρύκων ἀγῶνος, λόγυς τινὰς διε-

[b] Σοι] Τοι *Fab.* Nihil mut. Edd. [c] Τῦ τ κηρύκων ἀγῶνος] Sic Edd. omnes. Nec quidquam Libri variant.

spondere sequentibus, in quo me non habebit adversantem, ut primum auctoritas Codd. accesserit; sed dum & vulgatum probum est, quod recte contendit *Jensius*, nihil movendum. *J. F. R.*

90. Ὀπισθόδομος] Credibile est fuisse magnum aliquod atrium, aut quid tale, Jovis templo annexum. Eodem in loco Herodotus olim suas recitavit historias, ut auctor est Lucianus alibi. (Ἡρ. c. 1.) Ceterum ὀπισθόδομος & πρόναος opponuntur. *Diodorus* XIV. ὁ μόνον γὰρ ὁ τοῖς προναοῖς καὶ τοῖς ὀπισθοδόμοις τ ἱερῶν, &c. Legendus autem tibi omnino Lucianus in *Fugitivis*, (c. 7.) ubi historiam hanc ἐκκορυφοῖ. Ibi de Cynicis dicitur: καὶ βοῆς τ ὀπισθόδομον ἐμπλήσασιν ὀλακτοῦντες. *T. F.*

Ibid. Ὁ ὀπισθόδομος] I. e. posterior pars templi Jovis Olympici. *F. G.*

94. Κατόπιν τῦ τ κηρύκων ἀγῶνος] Qui sint κήρυκες & Εὐμολπίδαι norunt omnes praeter illum qui Luciani *Pseudomantim* (c. 39.) convertit. Cum enim simpliciter interpretandum esset. *Ceryces & Eumolpida* (quemadmodum passim, praecipue autem apud *Æmil. Probum* in Alcibiade) homo meus *praecones & egregios cantores* esse maluit. Hoc autem loco nil nobis cum ejusmodi κήρυξιν. Non esse autem hunc locum de iis intelligendum qui ἐν κύκλοις κηρύττουσιν, ludam, opinor, operam, si probem. Nec etiam de praeconibus ludorum placet accipi. Deinde quid sit *retro praeconum certamen?* Verum quidem est ἀγὼν significare non *certamen* tantum, sed & *locum certaminis*, apud *Homerum*, notante *Eustathio*: quemadmodum οἶνος vinum & locum in quo venditur. ἔλαιον oleum & locum in quo venundatur, ex *Polluce*, & χοιὸς apud *Homerum* in Od. Θ. pro loco τ χοιείας, ita δίγμα duplicem significationem habebat notante *Schol.* in orat. contra Polyclem; sed quid fiet τῷ, κηρύκων? Sane locus hic a doctis examinari debuerat, quod quia nondum fecere, dicam quod mihi videtur. Legendum hic puto non κατόπιν τῦ τ κηρύκων ἀγῶνος, sed κατόπιν τ Κηρυκαϊκῆς ἀγυιᾶς. Audi quaeso *Pausaniam* in Eliacis. τῇ τοῦ δὲ, ὅθεν οἱ Ἑλλανοδίκαι δημοσιεύουσιν, ἐστὶν ἐγγὺς ἀλλὰ τοῦ, τὸ μεσαίτατον αὐτῶν, ἀγυιαὶ μία. ταύτην ὀνομάζουσι Κηρυκαϊκὴν οἱ Ἠλεῖοι. Nemo non videt quam recte huic Luciani loco conveniant, quae a *Pausania* dicuntur. In hujusmodi autem locorum appellationibus, vicorum, platearum, &c. quam saepe peccent exscriptores librorum, nimis multa exempla probant. Haec nostra est de hoc loco sententia, donec aliquis meliora protulerit. *T. F.*

Ibid. Κατόπιν τῦ τ &c.] Hunc locum sollicitavit vir doctus, & contendit legendum esse κατοπτὴν τ Κηρυκαϊ-

διεξῆλθε τοῖς [a] αὐτῶ, τ βίον τε [b] ὡς ἐβίω, καὶ τὰς κινδύνους, οὓς ἐκινδύνευσε διηγούμενος, καὶ ὅσα πράγματα φιλοσοφίας ἕνεκα ὑπέμεινε. τὰ μὲν οὖν εἰρημένα πολλὰ ἦν. ἐγὼ δὲ ὀλίγων ἤκουσα διὰ τὸν πλήθους τ ἀκροατῶν. εἶτα φοβηθεὶς μὴ συνθλιβείην ἐν τοσαύτῃ τύρβῃ, ἐπεὶ καὶ πολλοὺς τοῦτο πάσχοντας ἑώρων, ἀπῆλθον, [c] μακρὰ χαίρειν φράσας θανατιῶντι σοφιστῇ, τ ἐπιτάφιον ἑαυτῶ πρὸ τελευτῆς διεξιόντι.

Πλὴν [d] τόδε τοσοῦτον ἐπήκουσα· ἔφη γὰρ βούλεσθαι χρυσῷ βίῳ χρυσῆν κορώνην ἐπιθεῖναι· χρῆναι γὰρ τ Ἡρακλείως βεβιωκότα, Ἡρακλείως ἀποθανεῖν, καὶ ἀναμιχθῆναι τῷ αἰθέρι. καὶ ὠφελῆσαι, ἔφη, βούλομαι τοὺς ἀνθρώπους, δείξας αὐτοῖς ὃν χρὴ τρόπον θανάτου καταφρονεῖν. πάντας οὖν δεῖ μοι τοὺς

quam vitam vixerit, pericula quae subierit enarrans, & quas philosophiae causſa sustinuerit molestias. Multa quidem fuere, quae dixit: ego vero, prae circumstantium multitudine, pauca audivi. Deinde ne tanta in turba eliderer metuens, quod accidere videbam pluribus, abii, longum valere jusſo affectante mortem Sophista, ipso sibi ante mortem parentante.

33. Illud tamen audivi, cum diceret, *Velle se auream vitae aureae coronidem imponere: oportere enim, qui Herculeo more vixerit, eum mori quoque more Herculeo, & remisceri aetheri. Ac prodesse*, inquit, *volo hominibus, ostendendo illis, quem ad modum mortem oporteat contemnere. Itaque Philocte-*

tas

a Αὐτῶ] Αὐτοῦ Edd. b Ὡς] Ὃν Anonym. c Μακρὰ] Recepi ex *Pell.* Μακρὰν Edd. d Τόδε] Τόγε emend. *Gron.* Nihil variant Edd.

σης ἀγωνίας. Ignoscat, si non possum accedere suae sententiae: locus enim Luciani sanus est, nec minimam recipit mendi suspicionem. Κηρύκων ἀγὼν locus erat, ubi praecones de artis excellentia & vocis contentione certabant. Testis *Diodorus* lib. 18. ubi de epistola regis Alexandri, quam miserat, ut in Olympica celebritate recitaretur, sic ait: ταύτην δὲ προσέταξεν ἐν τῇ πανηγύρει λῦσαι τὸν νικήσαντα κήρυκα ἀναγνωσθῆναι, id est, *eam autem jussit in publico coetu legi a praecone, qui victoriam obtinuisset. Julius Pollux* lib. IV. cap. 12. πρότερον δ' Ὀλυμπίασι τ ἐπιχωρίων κηρυττόντων, αἱ τοῖς ἱερουργίαις ὑποδηκοσοῦντο, πρῶτος τ ξένων ἠγωνίσατο τὰ Ὀλύμπια Ἀρχίας Ὑβλαῖος καὶ τρεῖς ἐφεξῆς Ὀλυμπιάδας ἐνίκα, καὶ Πυθοῖ δὲ ἐνίκα, καὶ εἰκὼν τις ἦν αὐτοῦ Πυθική. καὶ ἐπίγραμμα

Ὑβλαίου κήρυκος τόδ' Ἀρχίου Εὐκλέος υἱοῦ
Δείξαι ἄγαλμ' εὔφρων Φοῖβ' ἐπ' ἀπημοσύνῃ
Ὃς τρὶς ἐκήρυξεν τ Ὀλυμπίας αὐτὸς ἀγῶνα
Οὐθ' ὑπὸ σαλπίγγων, οὔτ' ἀναδιάγματ' ἔχων.

Id est, *Primum autem Olympia, cum soli ejus regionis praecones, qui in sacris ministrabant, admitterentur, Primus exterorum certavit Archias, Hyblaeus, qui tres continue Olympiadas vicit, & Delphis etiam Pythia vicit, & extat ejus quaedam imago Pythica:*

Hyblaei praeconis hanc Archia Euclei filii
Accipe statuam lubens, Phoebe, ob ejus incolumitatem,
Qui ter ipse certavit praeconio in agone Olympico,
Nec tubulum in ore habens nec circa collum ligacula.

Ex his patet praecones etiam de voce certasse, & inde sequitur fuisse illi certamini locum assignatum, de quo hoc loco fit mentio apud Lucianum. Videndus *Georgius Syncellus* pag. 208. post Olympiadem 88. ubi inveniuntur haec verba ex Africano: σαλπικτῶν & κηρύκων ἀγὼν προσετέθη ἐν Ὀλυμπίᾳ, id est, *Tubicinum & praeconum certamen aliis certaminibus additum est Olympiae.* Videsis *Josephi Scaligeri* epistolam numero 448. Caeterum de interpretatione vocum ὑποσαλπίγσαν & ἀναδιάγματα non contendam, si quis certiora docuerit, nam ex sola nostra conjectura eas interpretatus sum sine auctoritate, nisi quod *Hesychius* habet ἀναδιάγματα ἱμάτια περὶ τραχήλους, quod satis firmat nostram interpretationem, scilicet collum fasciis comprimebant, ne rumperentur nimia contentione arteriae, & ut sonus vocis elatior fieret. De voce ὑποσαλπίγσαν, quam ex sola conjectura interpretatus sum, expecto, qui me doceat: alibi enim non reperitur. *Hesychius* in voce Σάλπιγξ haec habet: σιγνοσάλπιγξ· ἀντὶ τοῦ κῆρυξ. Unde conjeci, praecones usos fuisse quodam tubulo argenteo vel aereo tamquam tuba, ut eorum vox major & clarior audiretur. *J. P. a G.*

Κατόπιν τοῦ τ κηρύκων ἀγῶνος] Notavit pater quoque hic conjecturam liberam & indoctam *T. Fabri*, & ut ab ea caveretur, jussit inspici *Ciceronis* epistolam ad Luccejum. In schedis notavit videndum *Scaligerum* in Graeca *Eusebii* pag. 420. *Fabrum* priorem in Agonistico pag. 293. & 294. Et sane quomodo latuerunt illa in extremo *Demonacte*, εἰκὼν πρὸς τοὺς παρόντας τ ἀναγόντων τ κηρύκων πόδα, Λάγει μὲ ἀγὼν τ καλλίστων ἄθλων Τιμίας, Καιρὸς δὲ καλεῖ μηκέτι μέλλειν? *J. G.*

Κατόπιν τοῦ τ κηρύκων ἀγῶνος] Ὀπισθόδρομον Jovis Olym-

tas mihi fieri omnes homines, aequum est. Qui ergo ſtupidiores erant hominum lacrimari & clamare; *Serva te Graecis!* Qui autem fortiores, ii clamarunt; *decreta perage!* a quibus non mediocriter perturbatus eſt ſenex, qui ſperaſſet futurum, uti omnes retinerent ſe, neque igni permitterent, ſed invitum in vita manere cogerent. Quum ergo plane praeter opinionem illi accideret, ut decreta perficienda eſſent, ea res magis etiam expalleſcere illum fecit, (quamquam cadaveroſo jam ante colore eſſet) & tremere etiam, medius fidius! Itaque orationem finiit.

ἀνθρώπους Φιλοχτήτας γενέσθαι. οἱ μὲν οὖν ἀνοητότεροι τῶν ἀνθρώπων, ἐδάκρυον, καὶ ἐβόων, Σῶζε τοῖς Ἕλλησιν· οἱ δὲ ἀνδρωδέστεροι ἐκεκράγεισαν, Τέλει τὰ δεδογμένα· ὑφ' ὧν ὁ πρεσβύτης ἐς μέσους ἐθορυβήθη, ἐλπίζων πάντας ἕξεσθαι αὐτοῦ, καὶ μὴ προήσεσθαι τῷ πυρὶ, ἀλλὰ ἄκοντα δὴ καθέξειν ἐν τῷ βίῳ. τὸ δὴ τελεῖν τὰ δεδογμένα, [e] πάνυ ἀδόκητον αὐτῷ προσπεσὸν, ὠχριᾶν [f] ἔτι μᾶλλον ἐποίησε, καίτοι ἤδη νεκρικῶς τὴν χροιὰν ἔχοντι, καὶ, νὴ Δία καὶ ἐκπατρέμειν, ὥστε κατέπαυσε τὸν λόγον.

34. Ego vero quam riſerim, puto, conjicis. Neque enim miſericordia dignus erat homo, ita invenuſtus ſupra omnes, qui iisdem furiis aguntur, amator gloriae. Deducebatur tamen a multis, & ingurgitabat

Ἐγὼ δὲ εἰκάζεις, οἶμαι, πῶς ἐγέλων· οὐδὲ γὰρ ἐλεεῖν ἄξιον ἦν, οὕτω δυσερώτα τῆς δόξης ἄνθρωπον ὑπὲρ ἅπαντας, ὅσοι τῇ αὐτῇ ποινῇ ἐλαύνονται. παρεπέμπετο δὲ ὅμως ὑπὸ πολλῶν, καὶ ἐνεφορεῖτο τῆς δόξης, ἀποβλέ-

πων

[e] Πάνυ] Inſerui ex R. Aberat ab Edd. [f] Ἔτι] Recepi ex RG. non habebant Edd.

Olympii fuiſſe auditorium, vel ex *Herodoti* Lucianei principio itemque *Fugit.* c. 7. ſatis apparet. Nec ergo dubium, praeconum ibi etiam certamina potuiſſe inſtitui. Ἀγὼν etiam ὁ τόπος, καὶ τὸ πλῆθος τῶν θεατῶν apud antiquos Lexicographos. Porro κατόπιν tum ad locum tum ad tempus poſſe referri, tralaticium eſt. Itaque *poſt agonem praeconum* ſignificat, vel, poſtquam certarunt praecones; vel, poſt I. pone eum locum, ubi certare ſolent. Utrum hic verius, difficile dictu eſt, & parum ad ſententiam refert. *J. M. G.*

Ibid. Κηρύκων ἀγῶνος] Non ſatis firma & liquida *T. Fabri* mihi videtur emendatio, ut recepta ſcriptura ideo mutetur; quamvis corrupta eſſe poſſit. Integram itaque rem aliis relinquo; id tantum moniturus, in inſcriptione a *Palmerio* ex *Polluce* allata legendum videri ἀναδήμαλα, quod longe ad rem aptius quam ἀναδήγμαλα. De certamine Praeconum vid. noſtrum Δημων. c. 65. *M. du S.*

Ibid. Ἀγῶνος] Τόπου τινὸς. *F. G.*

4. Μακρὰ χαίρειν] Cur hoc praeferam, vid. ad *Navig.* c. 2. *Rhet. Praec.* c. 10. *Bis Accuſ.* c. 21. *Gall.* c. 23. *J. F. R.*

7. Πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα] *Tunc magnum hoc audivi.* Interpol. quod ridiculum εἰς τὸ ἄκρον. Neque enim hoc loco τοσοῦτο *magnum hoc* ſignificat, & qui ita exiſtimant, næ illi haud dum etiam multa Græce legerunt. Quid cum Græci dicunt, τοσαῦτα εἶπον ἐπαύσαμην, &c, καὶ ταῦτα εἰπὼν ἔπεσε, & τοσαῦτα ὁ Κόμμοδος εἰπὼν εἰς τὴν αὐλὴν ἐπανῆλθεν, & *Joſeph.* in 11. ἀρχαιολογ. & τοσούτῳ διηγόμενα, &c. ſub finem cap. 111. quomodo verteres? Videſis, hæc una vocula ſenſum pervertit. Nimirum non animadverterat Interpolator τοσοῦτο nil eſſe aliud in hujusmodi loquendi generibus, quam τοῦτο. Cujus rei pudet citare teſtes; tamen ſi vacat, adi *Suidam* & *Stephanum.* Interpretem corrupit Interpolator. *T. F.*

Πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα] Plane non neceſſaria temporis illa definitio, & opinor ſcripſit πλὴν τόγε τοσοῦτον. Sic alibi. *J. G.*

8. Χρυσῷ βίῳ] Ita *Pindarus* χρυσοῦς ἵππους vocavit eximios. ita Catullus *aureolos pedes* puellæ, & alia ὅσα κάλλους. Sed non modo χρυσοῦς pro pulchro, verum & ἀργυροῦς. Ita plerumque exponit Interpres *Homeri*, quem ineruditum vulgus *Didymum* vocat. *T. F.*

10. Ἀναμιχθῆναι τῷ πυρὶ] Quod ſupra dixerat ἐξαφθῆναι. *T. F.*

19. Προήσεσθαι τῷ πυρὶ] *Nec eum in ignem mitterent.* Interpolat. falſo. Non metuebat Peregrinus ne in ignem ab aſtantibus mitteretur, (nil quidquam tale in toto libello) ſed non arbitrabatur permiſſuros unquam, ut ſe ſe in ignem ſponte & ultro conjiceret; qui ſenſus longe alius eſt. Interpretem ſequi poluit corrector. *T. F.*

21. Δεδογμένα, ἀδόκητον] Reſtitue ut in MS. R. δεδογμένα, πάνυ ἀδόκητον αὐτῷ, &c. *T. F.*

22. Ὠχριᾶν μᾶλλον] Rectius & elegantius in Cod. MS. Bibl. Reg. ὠχριᾶν ἔτι μᾶλλον ἐποίησε. *T. F.*

28. Τῇ αὐτῇ ποινῇ ἐλαύνονται] *Hac pœna exagitantur.* Interp. Sed vertendum fuit, *hac Furia exagitantur*; Ποινὴ enim hoc loco Furia eſt; res notior quam ut probari debeat. Inde ſupra dixit Lucianus (c. 30.) δόξης ἐριννύι. *T. F.*

πων ἐς τὸ πλῆθος τῶν θαυμαζόντων, οὐκ εἰδὼς ὁ ἄθλιος ὅτι καὶ τοῖς ἐπὶ τὸν σταυρὸν ἀπαγομένοις, ἢ ὑπὸ τοῦ δημίου ἐχομένοις, πολλῷ πλείους ἕπονται.

Καὶ δὴ τὰ μὲν Ὀλύμπια τέλος εἶχε, κάλλιστα Ὀλυμπίων γενόμενα, ὧν ἐγὼ εἶδον, τετράκις ἤδη ὁρῶν. ἐγὼ δὲ, ὅ γ' ἦν εὐπορῆσαι ὀχήματος ἅμα πολλῶν ἐξιόντων, ἄκων ὑπελιπόμην. ὁ δὲ ἀεὶ ἀναβαλλόμενος, νύκτα τὸ τελευταῖον προειρήκει ἐπιδείξασθαι τὸν καῦσιν· καί με τῶν ἑταίρων τινὸς παραλαβόντος περὶ μέσας νύκτας, ἐξαναστάς, ἀπῆειν εὐθὺ τῆς Ἁρπίννης, ἔνθα ἦν ἡ πυρά. στάδιοι πάντες ὅσοι εἴκοσιν ἀπὸ τῆς Ὀλυμπίας κατὰ τὸ ἱππόδρομον ἀπιόντων πρὸς ἕω· ἐπεὶ τάχιστα ἀφικόμεθα, καταλαμβάνομεν πυρὰν νενησμένην ἐν βάθει, ὅσον ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος. δᾷδες ἦσαν τὰ πολλὰ, καὶ παρεβέβυστο τὸ φρυγάνων, ὡς ἀναφθείη τάχιστα.

Καὶ ἐπειδὴ ἡ σελήνη ἀνέτειλεν (ἔδει γὰρ κἀκείνην θεάσασθαι τὸ κάλλιστον τοῦτο ἔρ-

se gloria, dum ad multitudinem eorum, qui se admirarentur, respiceret, ignarus miser, etiam hos, qui ad crucem ducuntur, aut trahuntur a carnifice, multo plures sequi.

35. Interim Olympia finem habuere, pulcherrima, quae ego vidi Olympiorum, qui quater jam viderim. Ego vero, neque enim vehiculi copia erat multis simul discedentibus, invitus ibi relictus sum. At iste subinde differens, tandem praedicit noctem, qua spectaculum sui cremandi editurus esset. Ac me cum sodalium aliquis adsumsisset, surgens circa mediam noctem recta Harpinam petii, ubi rogus erat. Stadia haec sunt viginti Olympia juxta Hippodromum orientem versus euntibus. Cum primum eo venissemus, rogum deprehendimus in fossa ad passus unius profunditatem structum. Faces multae aderant & sarmenta ubique interposita ignem celerrime uti conciperet.

36. Exoriente luna, oportebat enim hanc quoque videre pulcherrimum facinus, pro-

ce-

37. **Τετράκις**] Olympias, qua se Peregrinus vivum cremavit, incidit in annum aerae Christianae CLXV. Vid. *Euseb.* Chron. cum *Scaligeri* notis. Quartam eandem viderat Lucianus. si continuas spectasse ponas, in Graeciam appulerit, post annum Chr. CL. si quando vero peregre fuisse cum celebraretur, quod vero propius abest, malis; paucis ante CL^um annis in Graeciam primum venerit. Juniorem autem, necdum clarum, venisse constat ex Δίκ. c. 27. Ex quibus omnibus anno circiter CXX. natum colligo; Rhetoricae CLX. valedixisse; hunc denique librum ante quinquagesimum aetatis annum scripsisse. *M. du S.*

40. **Νύκτα — προειρήκει**] *Noctu praemonuit.* Interpolator. male. *νύκτα* enim hoc loco non est pro *νυκτὸς*, seu *νύκτωρ*, sed *προειρήκει νύκτα* dixit Lucianus, quemadmodum *Juvenalis*, de Statio, opinor, *promisitque diem.* Apud *Ciceronem* est, & apud *Varronem* & *Livium*, *prodixit* seu *prodixit diem.* Interpres proxime ad verum, *noctem ei rei destinavit.* *T. F.*

43. **Ἁρπίνης**] Quid sit Harpina seu Harpinna, docebit *Pausanias* in Eliacis. *T. F.*

Ibid. **Τῆς Ἁρπίνης**] *Pausaniae* locus est Eliac. 2. p. 100, 18. *Hecbel.* **Ἔστι δὲ ἐν ἄλλῃ Ἁρπινάτης καλουμένῃ ποταμὸς ἐς ὃν πολὺ ὑπὸ τῷ ποταμῷ πόλεως Ἁρπίννης ἄλλα τε ἐρείπια, καὶ μάλιστα οἱ βωμοί. Οἰκίσαι τε Οἰνόμαον τὴν πόλιν καὶ θῦσθαι τὸ ὄνομα ὑπὸ τῆς μητρὸς λέγουσι Ἁρπίννης.** Eadem *Stephanus*, qui v. Ὀλυμπία eandem urbem facit Pisam, Arpinam, Olympiam. Nempe in eadem proxima vicinia fuere, ut tamen distincta & Pisae & Arpinae rudera possent illa adhuc aetate ostendi. Fluctuant libri inter Ἁρπίνα & Ἁρπίννα. Etiam *Strabonis* esse restituendam pro Ἔπιτα, videre *Casaubonus*, & *Berkelius* ad *Steph.* *J. M. G.*

48. **Ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος**] **Βάθος** de altitudine, s. dimensione a solo ad auras adsurgente, (ut **Ὄψος** convertit) aeque dici ac de profunditate, nihil quidem est novi; sic *βάθος ἀέρος*, de summo coelo, quique ibi opponitur tartaro, *Eurip.* Med. vs. 1297. Sed unius orgyae altitudo non est tanta, ut alta inde praedicetur pyra; nec repetitio illa *ἐν βάθει, τὸ βάθος* valde adridet. Interim *βάθος* de latitudine, s. densitate hic accipi potest, ut *βαθὺ λήϊον Homer.* Il. B. 147. atque alibi passim, de segete densa, & *βαθεῖα ὕλη.* Il. E. 555. Et *Ælian.* V. H. XIII. 1. **Χόρτοι δὲ θάμνοι βαθεῖαι**, *gramina ac frutices profundae* convertit in *Diod. Sic. Rhodom.* L. 2. c. 49. satis ad verbum, cum *densae* potuisset; licet & *Virgil. nemus profundum* eodem significatu dixerit, ut notavi in *Ambiguis.* Sic de densitate phalangis, sive latitudine, *Arrian.* Exp. Al. I. p. 7. ac *Thucyd.* frequenter. *J. F. R.*

Ibid. **Δᾷδες ἦσαν τὰ πολλὰ**] Interpres sic vertit, longe certe ab auctoris mente, qui pyrae formam & materiam describit. Putavit interpres δᾷς non aliud significare quam *fax.* Sed est arboris species, quae Lati-

cedit iſte quotidiano more indutus, & cum illo Cynicorum principes, praeſertim generoſus ille Patrenſis, facem geſtans, non malus ſecundarum partium certator. Facem geſtabat vero etiam Proteus. Accedentes autem alter ab altera parte ignem incenderunt maximum, quippe a facibus ac ſarmentis. Iſte vero, & jam mihi diligenter attende, depoſita pera, pallio, & Herculea illa clava, adſtabat in linteo plane ſordido. Tum tus petiit, quod in ignem injiceret, datumque ab aliquo, injecit, dixitque converſus ad meridiem (nam hoc quoque ad tragoediam pertinet, meridies) *Materni paternique Daemones, volentes propitii me recipite!* Haec ubi dixiſſet, in ignem inſiliit. Verum non videbatur, circumfuſus a multa, quae ſurgebat, flamma.

37. Iterum video te ridentem, pulcher Cronie, fabulae converſionem. Equidem maternos daemonas invocantem non valde,

γον) προείσιν ἐκεῖνος ἐσκευασμένος ἐς τ αἰεὶ τρόπον, καὶ ξὺν αὐτῷ τὰ τέλη τ κυνῶν. 55καὶ μάλιστα ὁ γεννάδας ὁ ἐκ Πατρῶν, δᾷδα ἔχων, ὁ Φαῦλος δευτεραγωνιστής. ἐδᾳδοφόρει δὲ καὶ ὁ Πρωτεύς· καὶ προσελθόντες, ἄλλος ἀλλαχόθεν ἀνῆψαν τὸ πῦρ μέγιστον, ἅτε ἀπὸ δᾳδῶν, καὶ φρυγάνων· ὁ δὲ, 60καί μοι πάνυ ἤδη προσεῖχε τ νοῦν, ἀποθέμενος τ πήραν, καὶ τὸ τριβώνιον, καὶ τὸ Ἡρακλειον ἐκεῖνο ῥόπαλον, ἕστη ἐν ὀθόνῃ ῥυπώσῃ ἀκριβῶς. εἶτα ᾔτει λιβανωτὸν ὡς ἐπιβάλοι ὅπῃ τὸ πῦρ· καὶ ἀναδόντος τινὸς, ἐπέ-65βαλέ τε, καὶ εἶπεν, ἐς τ μεσημβρίαν ἀποβλέπων (καὶ γὰρ καὶ τοῦτο πρὸς τ τραγῳδίαν ἦν ἡ μεσημβρία) Δαίμονες μητρῷοι καὶ πατρῷοι δέξασθέ με εὐμενεῖς. ταῦτα εἰπὼν, ἐπήδησεν εἰς τὸ πῦρ, ὁ μὲν ἑωρᾶτό γε, ἀλ-70λὰ [a] περιεχέθη ὑπὸ τ φλογὸς, πολλῆς ἁρμιᾶς.

Αὖθις ὁρῶ γελῶντά σε, ὦ καλὲ Κρόνιε, τ καλαστροφὴν τοῦ δράματος. ἐγὼ δὲ τοὺς μητρῴους δαίμονας ἐπικούμην, μὰ τ Δί',

a Περιεχίσθη] Sic omnes praeter *S.* & *A.* quae περιεχέθη.

55. Ὁ ὁ Πατρῶν δᾷδα ἔχων] Τὸν Θεαγένη λέγει. ὁ Πατρῶν δὲ τ Πελοποννήσου. *V.*

tinis *tada* dicitur, de qua *Plinius* paſſim, & ideo vertendum erat, *e tada ut plurimum conſtabat*. *J.P.* a *G.*

Δᾷδες ἦσαν τὰ πολλὰ] An δᾷδες ἐφέστασιν πολλαί; ſic certe mallem: nam etſi vulgatum probe Graecum, minus tamen huc conveniens videtur, prae altero illo. *J.F.R.*

71. Ἡ σελήνη ἀνέτ.] Media de nocte profectum audiſti: Lunam nunc demum ortam legis: extremus hic celebritatis dies; ergo aut poſt XI^um^ lunaris menſis diem coeptae erant Olympiae; aut ultra dies quinque ei ſolennitati concedas neceſſe eſt: quorum neutrum a viris doctis facile impetrabis, quos Cl. *Potterus* ſequutus eſt. *M. du S.*

55. Ὁ ὁ Πατρῶν] *Ille Patranus*. Interp. *Stephanus*, ſeu Hermolaus ἐν τοῖς ἰδικοῖς agnoſcit Πατρεῖς, at Πατρανεῖς non agnoſcit. Itaque dicendum fuerat *Patrenſis*, ut uſurpavit *Cicero*. Ceterum locus hic de Theagene eſt intelligendus. *T.F.*

62. Ῥόπαλον] Alibi docet quanti poſtea vaenierit Ἀπαιδ. c. 14. quem locum, ſi non memineris, omnino adi. *M. du S.*

Ibid. Ἔστη ἐν ὀθόνῃ] Pontius in paſſione Cypriani. *M.V. La Croze.*

67. Ἡ μεσημβρία] Verſus meridiem nempe Zodiacus, ſolis & Planetarum via, templum peculiare deorum. Item meridie quieſcunt daemones, facile, ſi turbentur irritandi. Vid. *Theocr.* Idyll. 1, 15. & illa μεσαμβρινὰ ἡσυχία apud *Callim.* in Lau. Pall. 72. Huc forte pertinet τὸ μεσημβρινὸν δαιμόνιον, quod dederunt οἱ ὁ, ψ. 91, 6. *J.M.G.*

Ibid. Δαίμονες μητρῷοι & πατρῷοι] Deme Tragicam magnificentiam, & erunt, quos invocat, Daemones, ipſi Manes animae felices majorum. *Hierocles* ad A.C. 3. p. 38. *Needh.* Τὰς ἀνθρωπίνας ψυχὰς ἀληθείᾳ καὶ ἀρετῇ κοσμηθείσας Δαίμονας καλεῖ, ὡς δαίμονας καὶ ἐπιτηδείους κ.τ.λ. Sed ipſum hoc indicant, quae ſtatim ſequuntur. *J.M.G.*

68. Δίκασθί μι] Sic apud *Sophoclem* Oreſtes in Electra p. 66. ἀλλ' ὦ πατρῴα γῆ θεοί τ' ἐγχώριοι

Δίκασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῖς δὲ ταῖς ὁδοῖς
Σύ τ' ὦ πατρῷον δῶμα. *M. du S.*

70. Περιεχίθη] Περιεχίθη a ἐνέχομαι, ut ἐχίδνα ab ἔχομαι sine litera ſerpentina in medio, uſitatius quam ἐχίδνα, quod tamen quum ab χίω poſſit eſſe formatum, expungere non ſuſtinui, contra Edd. optimas. *J.F.R.*

Δί', ὡ σφόδρα ἠτιώμην. ὅτε δὲ ϗ τὺς πατρῴους ἐπεκαλέσαλο, ἀναμνησθεὶς τ̃ περὶ τῦ [a] Φθόνυ εἰρημμένων, οὐδὲ κατέχειν ἠδυνάμην τ̀ γέλωλα. οἱ Κυνικοὶ δὲ περιϛάντες τ̀ πυρὰν, οὐκ ἐδάκρυον μ̃, σιωπ̃ δὲ ἐνεδείκνυλο λύπην τινὰ, εἰς τὸ πῦρ ὁρῶντες, ἄχρι δὴ ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς, Ἀπίωμεν, φημὶ, ὦ μάταιοι. ὡ γ̀ ἡδὺ τὸ θέαμα ὠπημμένυ γέροντα ὁρᾶν, χίονος ἀναπιμπλαμένυς πογπρᾶς. ἢ περιμένετε ἕως ἂν γραφεύς τις ἐπελθὼν, ἀπεικάσῃ ὑμᾶς, οἵους τὺς ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἑταίρυς τῷ Σωκράτει περιγράφυσιν; ἐκεῖνοι μ̀ ὧν ἠγανάκτυν, ϗ ἐλοιδορῆντό μοι, ἔνιοι δὲ ϗ ὑπὸ τὰς βακτηρίας [b] ἦξαν. εἶτα ἐπειδὴ ἠπείλησα ξυναρπάσας τινὰς ἐμβαλεῖν εἰς τὸ πῦρ, ὡς ἂν ἔποιλο τῷ διδασκάλῳ, ἐπαύσαλο, ϗ εἰρήνην ἦγον.

Ἐγὼ δὲ ἐπανιὼν, ποικίλως, ἑταῖρε, πρὸς ἐμαυτὸν ἐνενόυν τὸ φιλόδοξον οἷόν τί

ita me Jupiter, reprehendi: ſed cum paternos etiam advocaret, recordatus eorum, quae de caede *illius* dicta ſunt, neque riſum tenere tum poteram. Cynici autem rogum circumſtantes non illi quidem flebant, ſed ſilentio ignem adſpicientes moeſtitiam quandam prae ſe ferebant: donec ego, quem ea res pene enecaret, *Abeamus*, dicerem, *vani homines! Neque enim jucundum ſpectaculum, ſenem aſſari videre, & malo nidore oppleri. An expectatis dum pictor aliquis ſuperveniens depingat vos, uti ſodales in carcere appingunt Socrati?* Illi ergo indignari & male mihi dicere, quidam vero ruere etiam ad baculos. Deinde cum interminatus eſſem, ſe quosdam illorum correptos in ignem eſſe detruſurum, magiſtrum uti ſequerentur, quietem pacemque egere.

38. In reditu autem, varie mecum, mi ſodalis, cogitabam de cupiditate gloriae, vim

a Φθόνυ] Φόνυ legendum fortaſſis, bene marg. *AtW.* *b* ἦξαν] Quod *Faber* voluit, in *J.* eſt; excepto puncto ſubſcripto. Cett. ἧξαν.

81. Ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς] *Odore malo affectus.* Interp. ſed nil tale. Ubi enim, quaeſo, odor ille malus in ἀποπνίγεσθ? Quid autem? αὐτοῖς ad quid refertur niſi ad Cynicos περιϛάντας τὴν πυρὰν, ut a Luciano deſcribuntur? Sed ignoravit interpres quid ſit ἀποπνίγεσθ ἐπ' ἀνθρώπῳ aut quid tale, praeſertim vero apud Atticos, quos hic noſter ſtudioſiſſime imitatur. Exempla ſunt paſſim apud *Ariſtophanem*, & *Demoſthenem*, &c, (quis Interp. indiligentiam non miretur?) apud ipſummet Lucianum in dialogis ἑταιρικοῖς. Eſt autem ἀποπνίγομαι ἐπὶ τούτῳ πράγματι quod Latini dicunt, *Ea res me urit, me enecat*, Terent. *Vro hominem.* Horat. *Vror ſeu tibi candidos*, &c. *Ariſtophanes* κάομαι. Sed in re ita perſpicua ſit φειδὼ τ̃ παραδειγμάτων ἀλλὰ τὸ πλῆθ. *T.F.*

Ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς] Quae de vi verbi ἀποπίγεσθ hic *Faber* diſputat, dubitatione carent: & tamen malim hic dixiſſe Lucianum cauſſam aliquam Phyſicam ſui diſceſſus. Ridere ſe horum hominum ſtultitiam profitetur; vix ergo eſt, ut eodem ſpiritu dicat, ſe ab illis ſ. propter illos ἀποπνιγῆναι, prae indignitate pene ſuffocatum. Itaque opto in aliquo libro bono inveniri ὑπ' αὐχμῶς vel ὑπ' ἀτμῶς, ut dicat, cum moleſtus ſibi eſſet ſuffocans ille vapor vel fumus, diſceſſionem ſe paraſſe. Interpretationem dedi, quae utrique ſenſui ſic ſatis convenire videtur: nam *ea res* poteſt eſſe affectata illa Cynicorum triſtitia, poteſt eſſe fumus & nidor uſtulati Protei. *J.M.G.*

Ἀποπνιγεὶς] Sic diſtinguendum. ἀποπνιγεὶς, ἐπ' αὐτοῖς ἀπίωμεν φ. ω. μ. i. e. *poſt haec, his peractis.* *F.G.* Non inepta videtur *Gujeti* diſtinctio, eamque amplecterer, donec melius quid ſuppeditent libri. Ἀποπνιγεὶς autem ſine effectu recte intelligitur, pro *paene ſuffocatus ſum*, ut in fab. *Æſop.* 41. ῥάμψας ὑπὸ τ̃ ῥεύματ ἀπεπνίγετο, mox addito ἐσώθη. Sic *moriens* pro morti proximo, qui tamen ſanatur. *Phalar.* Epiſt. 21. ὅτι ϵ̀ θηήσοντά μι — ἔσωσεν. Iterum Ep. 52. Ὅτι πρότερον τῇς ὑμῶς ἀποθήσκοιμι ἐν σιτοδίᾳ σέσωκα. *Cic.* 2. de Divin. c. 66. *quum — telo venenato ictus eſſet, eoque vulnere* MORERETUR; eumdem tamen ſanatum eſſe eodem capite narrat. Plura dedi in libro *de Ambig.* Tit. *FACIO.* Addo *Diod. Sic.* IV. c. 63. p. 307. m. ubi μετέπεισεν ait de Theſeo aliter ſuadere conanti, at ſine ſucceſſu. *J.F.R.*

88. Ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἦξαν] *Ad faſtes venerunt.* Interpol. iſtud verbum non ita vertendum fuit, quia aliter ſcribendum, ſcilicet ἦξαν *irruerunt, involarunt*, &c. Eſtque Attica ſyncope ab ἀΐσσω, ut apud *Ariſtophanem* linguae Atticae canonem legitur, ὃν Πλούτ

Ἐξεκάτλω ὧν δύο δράκοντ' ἐκ τ̃ νεὼ,
Exiluerunt e templo dracones duo.

ita alibi *Ariſtophanes*, & ei ſynchronos *Euripides*, atque

vim illius perpendens, ut ſolam hanc cupiditatem effugere nequeant illi etiam, qui alioquin admiratione videantur digniſſimi, nedum ut ille vir, qui etiam alias furioſe dementerque, & ut igne dignus eſſet, vixiſſet.

39. Tum incidi in multos ad ſpectaculum abeuntes ipſos quoque, qui putarent nempe ſe vivum adhuc deprehenſuros. Nimirum illud quoque pridie ejus diei divulgatum fuerat, illum ita ut exorientem ſolem ſalutaret; quod ſcilicet Brachmanas facere dictitant, rogum conſcenſcurum eſſe. Multos igitur illorum averti, cum jam perfectum eſſe opus, dicerem, quibus quidem non id ipſum curae eſſet, etiam locum inſpicere, & aliquid de igni reliquum ſecum auferre. Hic ſane, mi ſodalis, ſexcenta negotia habui, dum omnibus enarro interrogantibus, & accurate ſingula exquirentibus. Si quem igitur viderem politum doctrina hominem, nuda illi acta, velut tibi

95 ἔξιν ἀναλογιζόμενος, ὡς μόνος οὗτος ὁ ἔρως ἄφυκτος, καὶ τοῖς πάνυ θαυμαστοῖς εἶναι δοκοῦσιν, οὐχ ὅπως ἐκείνῳ τἀνδρὶ, καὶ τἄλλα ἐμπλήκτως, καὶ ἀπονενοημένως βεβιωκότι, καὶ οὐκ ἀναξίως τοῦ πυρός.

1 Εἶτα ἐνετύγχανον πολλοῖς ἀπιοῦσιν, ὡς θεασομένοις καὶ αὐτοί. ᾠήθη γὰρ ἔτι καλαληψεσθαι ζῶντα αὐτόν. καὶ γὰρ καὶ τόδε τῇ προτεραίᾳ διεδέδοτο, ὡς πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἀσπασάμενος (ὥσπερ ἀμέλει καὶ τοὺς Βραχμᾶνας φασὶ ποιεῖν) [c] ἐπιβήσεσθαι τῆς πυρᾶς. ἀπέτρεφον δ' οὖν τοὺς πολλοὺς αὐτοῦ, λέγων ἤδη τελεσθὲν τὸ ἔργον, οἷς μὴ καὶ τοῦτ' αὐτὸ θεισπούδαστον ἦν, καὶ αὐτὸν ἰδεῖν 10 τὸν τόπον, καί τι λείψανον καλαλαμβάνειν τοῦ πυρός. ἔνθα δὴ, ὦ ἑταῖρε, μυρία πράγματα εἶχον, ἅπασι διηγούμενος καὶ ἀναχρίνουσι, καὶ ἀκριβῶς ἐκπυνθανομένοις. εἰ μὲν οὖν ἴδοιμί τινα χαρίεντα, φιλὰ ἂν, ὥσπερ σοί,

c Ἐπιβήσεσθαι] Ἐπιβήσεται *Pell.* non male.

que ita legiſſe interpretem, fidem fecerit ejus verſio, ſic enim habet, *A nonnullis quoque eorum ad fuſtes concurſum eſt.* Vides lector, quantum Interpolatori debeat Interpres. Quid ſi libellum aliquem absque ullo duce interpretandum ſuſcepiſſet? *T.F.*

Ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἦξαν] Sic edidi ex *F.* & *Fabr.* Nam eſt ab ἀΐσσω. Conf. ſupra *Bis Accuſ.* c. 6. ἐπὶ τὴν πῦραν ἀΐξαιεν. nam etſi vulgatum ἦξαν, quod verterant, *ad fuſtes concurſum eſt*, omnino defendi poteſt, & *venire ad manus, tela*, Latinis ac Graecis uſitatum fateor: tamen quia aoriſt. ἦξα ab ἥκω mihi quoque ſuſpectus, eo magis alterum adripui: ἦκον & praeterit. ἧκα frequentiſſimo quidem in uſu, at ἦξα nondum notavi. Taceo quod majorem impetum atque iracundiam ſignificet ἀΐσσω, quam ἥκω, adeoque hic aptius. Eandem ob cauſſam Cl. *Perizon.* ad *Ælian.* V. H. III. c. 42. f. Ἐπὶ τὰς ἐξ ἀρχῆς ἦξαν recte praetulit ex Mſ. cum alii quoque ἦξαν ab ἥκω haberent. Confer infra *Fugit.* c. 6. ſupra *Demon.* c. 4. pr. ἀνήκοοις γε ποτὲ πρὸς ταῦτα ἦξεν, ubi certe ἦξεν locum vix haberet. Sed punctum ſubſcript. & illic operae male omiſere, quod in talibus addendo lectionem emendare, non meretur nomen mutationis; adeoque nihil criminabuntur vulgatae patroni. *F.F.R.*

89. Ἦξαν] *T. Fabri* emendationem lubens amplector, mendoſe in *Amſt.* Ed. impreſſam; cum enim in omnibus ſuis Luciani impreſſis ἦξαν inveniret, ἦξαν reſtituit ab ἀΐσσω; quod in *F.* Ed. niſi me oculi fallunt, etiam extat. Vid. apud noſtrum ipſum Δικ. c. 6. ἐπὶ τὴν πῦρα ἀΐξαιεν. & Νεκρ. c. 3. quin Δραπ. 6. Ita etiam in *V2.* legitur; ubi vide notam noſtram. *M. du S.*

4. Πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἀσπασάμενος] Legendum eſt voce unica προσανίσχοντα, id enim poſtulat τὸ ἀσπάζεσθαι. προσανίσχω & προσανίσχω, *orior.* Prius illud apud *Suidam*, qui προσανίσχοντι, vertit per ἐξίσχοντι, qui locus a Porto male intellectus eſt. Vertendum enim fuerat προσανίσχοντι *id eſt orienti*, ut ἔξιχ' ὦ φίλ' ἥλιε. Apud eundem *Suidam* linea ſequenti lego unica voce προσανίσχοντα ἥλιον, ἀνατέλλοντα. Quem locum eſſe Luciani puto, hunc ipſum, inquam, qui nunc nobis in manibus eſt. *T.F.*

Πρὸς ἀνίσχοντα] Jubebat *Solan.* conferre *Menip.* c. 7. ubi quidem lego, —— ἔνθεν πρὸς ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον ῥῆσιν τινὰ μακρὰν ἐπιλέγων, videoque Edd. nonnullas προσανατέλλοντα conjungere; ſed male profecto. Utrum vero hic προσανίσχοντα cum *Fabro* connectendum ſit, dubito. Non ſaltem illico id facio; etſi phraſis hic paullo alia, & ἀσπάσασθαι πρὸς ἥλιον ſine ſubjecto quod quis adorat, ſalutatve, inſolentior videtur; tamen προσανίσχων aeque hic incommodum videtur ac προσανατέλλων, dum ratio duplicis compoſitionis nulla adparet; alioqui id admitterem, ubi auctoritas accederet; quia ἀσπάζεσθαι πρός τινα minus Graecum videtur, quam verbum compoſitum, cujus exempla non habeo; ſed analoga προσανατείνειν & ſimilia obvia. *F.F.R.*

14. Χαρίεντα] *Gratum.* Interp. Satis prodit neſcire ſe quid ſit χαρίεις. Eſt enim praeter ſignificationes vul-

gas

σοὶ, τὰ πραχθέντα διηγούμην. πρὸς δὲ τοὺς βλάκας, καὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν κεχηνότας, ἐτραγῴδουν τί παρ' ἐμαυτοῦ, ὡς ἐπειδὴ ἀνήφθη μὲν ἡ πυρὰ, ἐνέβαλε δὲ Φέρων ἑαυτὸν ὁ Πρωτεὺς, σεισμοῦ πρότερον μεγάλου γενομένου, σὺν μυκηθμῷ τῆς γῆς, γὺψ ἀναπτάμενος ἐκ μέσης τῆς φλογὸς, οἴχοιτο εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀνθρωπίνῃ μεγάλῃ τῇ φωνῇ λέγων, Ἔλιπον γᾶν, βαίνω δ' ἐς Ὄλυμπον. ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἐτεθήπεσαν, καὶ προσεκύνουν, ὑποφρίττοντες, καὶ ἀνέκρινόν με λέγοντες πότερον πρὸς ἕω, ἢ πρὸς δυσμὰς ἐνεχθείη ὁ γύψ; ἐγὼ δὲ τὸ ἐπελθὸν ἀπεκρινάμην αὐτοῖς.

modo, enarrabam. Apud ſtipites vero, & inhiantes narrationi, tragicae quiddam gravitatis de meo adjiciebam, ut hoc, Cum accenſus eſſet rogus, & jam injeciſſet ſe Proteus, motu telluris magno cum mugitu ante facto, evolantem media de flamma vulturem, caelum verſus abiiſſe, humana magna voce clamantem; *Reliqui terram, abeo in Olympum!* Hi ergo obſtupeſcentes cum horrore quodam adorare, & ex me quaerere, *Utrum verſus orientem an ad occidentem volaſſet vultur?* quibus ego, quidquid in buccam veniret, reſpondi.

Ἀπελθὼν δὲ εἰς τὴν πανήγυριν, ἐπέσχον τινὶ πολιῷ ἀνδρὶ, καὶ, νὴ τὸν Δία, ἀξιοπίστῳ τὸ πρόσωπον ὅτι τῷ πώγωνι, καὶ τῇ λοι-

40. Tum in concionem delatus adſtiti cano cuidam viro, & fide digno, medius fidius, ſi vultum ſpectares cum barba & gra-

gares *doctus, peritus, eruditus.* Id fuſe oſtendit *Caſaubonus* in commentariis ad Athenaeum, *doctis, Jupiter, & laborioſis.* Sed ne ἀσυμβόλῳ abeam, addam loca aliquot. Lucianus in libello cui titulus eſt, πῶς δεῖ ἱστορίαν συγγράφειν, ita ſcribit (c. 16.) πλὴν ἄλλα μητρυιὰ γε ἡ ἰδιώτης ἔτυχεν ἦν, αὐτὸς μὲν αὐτίκα δίλογος ἂν οἶδ' ἦν, ἄλλῳ δέ τινι χαρίσεται ἐν δυσκολίᾳ ἱστορίαν φιλαχειρίσασθαι πεποιηκώς. Vide τὸ χαρίσεται & τὸ ἰδιώτην inter ſe opponi. Sed is locus Luciani peſſime converſus eſt. Apud *Plutarchum* cum Periander quidam, medicinae arte clarus, laudaretur, verum mala poëmata ſcriberet, ei Archidamus, τί δή ποτε, inquit, ὦ Περίανδρε, ἀντὶ χαρίεντος ἰατροῦ κακὸς ποιητὴς καλεῖσθαι ἐπιθυμεῖς; Ubi iterum videre eſt, κακὸν ποιητὴν opponi χαρίεντι ἰατρῷ. Hunc locum male intellexit *Raphaël Regius.* T.F.

Χαρίεντα] Conf. ſupra. *Jov. Trag.* c. 48. & *Quom. Hiſt.* c. 16. quaeque utroque loco notata. Adde hic, non ſemper tamen viros *literatos* intelligendos; ſed generaliter omnes *honeſtiores* & *gratioſos*, quo ſenſu ap. *Diod. Sic.* frequens, ut L. XI. c. 86. f. χαριεστάτοις τῶν πολιτῶν, atque alibi non ſemel. J.F.R.

Ibid. Φιλὰ ἂν ὥσπερ σοὶ τὰ πραχθέντα διηγούμην] *Eorum quae geſta erant vel tenuiſſima, quemadmodum tibi exponebam.* Interpolator. Ubi, quis riſum vel indignationem teneat? Hiſce ne licere hominibus bonos ſcriptores attingere? & quae optime ab interprete erant converſa, depravare? Sic enim plane & diſerte interpres. *Illi rem omnem nude & ſimpliciter, ut acta erat, quemadmodum tibi, commemorabam.* T.F.

16. Βλάκας] Hos Dial. *Alex.* & *Pſeudom.* vocabat βάχκας. J.B.

20. Γὺψ ἀναπτάμενος] Non opus eſt, ut cum Lemonio proleg. ad Var. Sac. fol. 11. ſuſpicemur, rideri hic Chriſtianorum, de columba e Polycarpi rogo evolante, fabellam; aut in totum adeo Polycarpum eadem opera perſtringi, qui ignis ſupplicium appetierit. Satis, quod vel ex hoc libello apparet, audacter & petulanter inſultat Chriſtianis: nec cauſſa, cur nomini parceret a ſe contemtiſſimo. Quid erat porro vulgatius, quam aquilam emitti in conſecratione Romana? Vultur *canis* inſtar inter aves, ut inter homines *Cynici.* Facile ergo haec in mentem venire ſcurrae noſtro poterant. Et quid ſi fabella ipſa Chriſtiana eſt recentior? ſ. gratis conficta, ſ. ex corruptione actorum martyrii orta, quae ipſe emendare conatur Lemonius? J.M.G.

23. Ἔλιπον γᾶν] Ex tragicorum aliquo. Sed cur opus fuit dicere γᾶν potius quam γῆν? Facit ea res πρὸς τὸ σεμνὸν, novaeque apotheoſi magis convenit. Somnium, inquies. At audi *Euſtathium* ad Iliad. Quo loco ait Athenienſes praetuliſſe τὸ, ὦ Δάματερ Doricum τῷ, ὦ Δήμητερ, quod commune erat & Atticum etiam. Locum ipſum praeſtat apponere. Ἀθηναῖοι δὲ προτιμῶσι τὸ, ὦ Δήμητερ, κοινοῦ ὄντος καὶ Ἀττικοῦ, τὸ, ὦ Δάματερ, Δωρικὸν, ὅτι τι θαυμασιακῶς λέγουσι, μαρτυροῦσι δὲ αὐτοὶ σεμνὸν τὴν φωνὴν τὸ Ἄλφα. Poſſem addere *Hermogenis* locum lib. 1. περὶ ἰδιῶν, cap. VI. ubi agit περὶ τοῦ σεμνότητος; ſed non vacat tranſcribere. T.F.

36. Ἐπταφώνῳ Στοᾷ] *Pauſanias* in Eliacis auctor eſt, dictam quoque fuiſſe ποικίλῃ, (cave cum Attica eandem eſſe putes) & a nonnullis Ἠχοῦς Στοὰν appellatam. Rationem addit; βοᾶσιν δὲ ἀνδρὶ, ἑπτάκις ὑπὸ τοῦ ἠχοῦς ἡ φωνὴ ἐπὶ τάδε καὶ ἐπὶ πλέον ἔτι ἀπολίδεται. p. 170. Editionis Sylburgianae. T.F.

Ibid. Κοτίνῳ] Videlicet corona Olympiaca. T.F.

39. Ὃν ἐγὼ μικρὸν ὕμπροσθεν ἀφῆκα πτέσθαι] *Quem ego paulo ante volare emiſi.* Interpol. quo quid poteſt eſſe deterius? Luciani facetiſſimum dictum aperiam. Di-

gravitate reliqua ; cum & reliqua narraret de Proteo , & ut vidiſſet ipſum paullo ante , poſt combuſtionem , in veſte candida , & modo inambulantem laetum atque hilarem in ſeptem vocum porticu reliquiſſet , coronatum olea. Deinde poſt omnia etiam vulturem illum adjecit , juratus , ipſum ſe vidiſſe de rogo evolantem , quem ego paullo ante dimiſeram , ut ridiculos faceret amentes homines & moribus ſtupidos.

41. Caeterum cogita , quae in illo poſtea futura eſſe credibile ſit : quas non apes in illo loco conventuras ? quas non congregaturas ſe cicadas ? quas non cornices involaturas , ut in ſepulcrum Heſiodi : & id genus alia ? Statuas quidem cum apud ipſos

πῇ σεμνότητι , τάτε ἄλλα διηγεμένῳ περὶ τῦ Πρωτέως , καὶ ὡς μὴ τὸ καυθῆναι , θεάσαιτο αὐτὸν ἐν λευκῇ ἐσθῆτι μικρὸν ἔμπροσθεν , καὶ νῦν ἀποβάντι περιπατῦντα φαιδρὸν ἐν τῇ ἐπαφῶνῳ στοᾷ , κοτίνῳ τε ἐστεμμένον· εἶτ' ὀμνύναι πᾶσι προσέθηκε τὸ γύπα , διομνύμενον· ἢ μὴν αὐτὸς ἑωρακέναι ἀναπτάμενον ἐκ τῦ πυρᾶς. ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πέτεσθαι , καταγελῶν τὰ τῦ ἀνοήτων καὶ βλακικῶν τὸ τρόπον.

Ἐννόει τὸ λοιπὸν οἷα εἰκὸς ἐπ' αὐτῷ γενήσεσθαι , ποίας μὲν μελίττας ὀπτήσεσθαι ὀπὶ τὸ τόπον , τίνας δὲ τέττιγας ἐκ ἐπαγαγέσθαι , τίνας δὲ κορώνας ἐκ ὀκκιπτήσεσθαι , καθάπερ ὀπὶ τὸ Ἡσιόδυ τάφον· καὶ τὰ τοιαῦτα ; εἰκόνας μὲν γὰρ ἤδη τε Ἠλείων

a Καταγελῶν τὰ] Καταγελῶντα male Edd. priores.

Dixerat ſupra χαμάτερον ſcriptor , ſe , dum Peregrini mortem fatuis quibusdam & κεχηνόσιν ἀνθρωπαρίοις narrat , paucula quædam ἐπιτραγῳδῆσαι : inter cetera autem evolaſſe vulturem e rogo , &c. Quæ res cito in plures ſparſa eſt , ut eſt *humanum genus avidum auricularum* , ait *Lucretius*. Itaque adeo hic ſenex , credulus & religioſe mendax , vidiſſe ſe dicit vulturem illum ; & tamen , ait Lucianus , memor eris , optime Croni , me auctorem fuiſſe illius fabellæ , neque τῷ ὄντι quidquam tale factum fuiſſe ; nam , neſciens ne ſis , vulturem ego illum ἀφῆκα πέτεσθαι , illum e ſinu emiſeram , id eſt , mendaciolum illud deridendis iſtis fungis aſperſeram , &c. Interpres corruptus ab Interpolatore ſcripſerat : *Quem ego paulo ante volantem dimiſeram.* *T.F.*

40. Καταγελῶντα τὸ] Lego καταγελῶν τὸ , alioqui λόγ χάματερ dictus fuerit vultur καταγελᾶν τὸ ἀνόητων. *T.F.*

Καλαγελῶντα] Καλαγελῶν. *F.G.*

Καταγελῶν τὰ] Καταγελῶν neceſſario cum *Fab.* legendum duxi ; ſed ne periret ſyllaba (riſum teneatis amici) καταγελῶν τὰ meliore jure mihi conjicere licere , dein cogitabam ; quumque conjecturam meam a *Fl.* adjuvari deinde cognoſcerem , quae καταγελῶν τα diſpeſcuit , etſi accentu in τὰ omiſſo , (quod ſeqq. Edd. occaſionem praebuit ea connectendi) nil dubitavi ſic edere. Nam licet non abſurdum ſit καταγελῶντα ad vulturem referre , qui fin. c. 39. etiam humana voce loquens inducitur , id tamen non amplius hic agitur ; ſed manifeſtum eſt , riſum eſſe hominis. Non videtur intellexiſſe *Solan.* qui adjecerat Flor. lect. malam eſſe , & *Fabro* ſemel obſequutus forſan obnubilata mente invenire non potuit , qui τὰ τῦ τρόπου cohaererent. Sed non opus iſta connectere , quum τὰ τῦ ἀνοήτων ſcil. ἀνθρώπων πράγματα , καὶ βλακικῶν (κατὰ) τὸ τρόπον , optime procedant. *J.F.R.*

45. Τίνας δὲ κορώνας ὀκ] *Æ. Menagius* in animadverſionibus ad *Diogen. Laërtium* (p. 148.) multis ſcriptorum teſtimoniis confirmat legendum eſſe τίνας χελιδόνας , quæ veriſſima & maxime congruens lectio eſt. *Alm.* Nihil mutandum eſſe , monet *Kuhnius* ad *Pauſan.* p. 787. quem vide. *M. du S.*

Τίνας δὲ κορώνας] Si *Menagius* ad *Laërt.* 6, 78. ex libro , quod non indicat tamen , protulit χελιδόνας , audiendus forte fuerit. Caeterum non dicit , quis praeterea hirundines ad ſepulcrum Heſiodi congregarit : ac videtur totum hoc ἄπαξ λεγόμενον. Itaque temerarium fuerit mutare aliquid , idque tanto magis , cum κορώνη , Apollinea avis , Prophetam proinde decens , longaevitatis porro & famae loquacis ſymbolum eſſe poſſit. Quid ſi etiam luſit hic Lucianus , & rapaces volucres voluit Cynici ſepulcro addere ? quid ſi ad νυκτοφύλακα retulit ? noctuis certe noctem turbantibus & terrentibus , infeſtae cornices. Quidquid ejus ſit ; nihil profecto nos cogit , ut dicamus , Heſiodi ſepulcro certum genus avium ab Luciano hic adſignatum. Hoc tantum cogitur ex illius verbis , ſimilem olim de Heſiodi tumulo fabellam percrebuiſſe : quod genus avium eum celebraverit , neſcio an alias , hic certe non refertur. *J.M.G.*

46. Τὸν Ἡσιόδυ τάφον] De loco vide *Thucyd.* III. 96. Vid. *Men.* ad *Diog. Laërt.* p. 148. *F.* qui pro κορώνας , χελιδόνας reponit. *M. du S.*

47. Εἰκόνας] Luciani conjecturam eventus comprobavit. Athenagoram audi , p. 72. D. E. τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἔτι ἐπὶ τ ἀγορᾶς καὶ ὁ τάφος ἦν εἰκών. Deinde parentatum ei docet hoc titulo , ἐπηκόῳ Θεῷ p. 73. Τὸ δὲ Πάριον Ἀλεξάνδρῳ ἐκ Πρωτέως (Τρῶας) Νεμεσίνης εἰκό-

Ἠλείων αὐτῷ, ϖδρά τε τ ἄλλων Ἑλλήνων, οἷς ϗ ἐπεσταλκέναι [a] ἔλεγον. αὐτίκα μάλα οἶδα ϖολλὰς ἀναγνησομένας. φασὶ δὲ ϖάσαις σχεδὸν ταῖς ἐνδόξοις ϖόλεσιν ἐπιστολὰς ἀφεπέμψαι αὐτὸν, ἀφορμὰς τινὰς, ϗ ϖδμινέσεις, ϗ νόμους. καί τινας ὑπὲ [b] τούτῳ ϖρεσβευτὰς τ ἑαυτοῦ χειροτόνησε, νεκραγγέλους ϗ περιοδρόμους ϖροσαγορεύσας.

Τοῦτο τέλος τοῦ κακοδαίμονος Πρωτέως ἐγένετο ἀνδρὸς, ὃς βραχεῖ λόγῳ ϖεριλαβεῖν, ϖρὸς ἀλήθειαν μὲν οὐδεπώποτε ἀποβλέψαντος, ὑπὲρ δόξης δὲ, ϗ [c] τῷ ϖδρὰ τῶν ϖολλῶν ἐπαίνῳ ἅπαντα ἀεὶ, ϗ ϖράξαντος, ὡς ϗ εἰς πῦρ [d] ἁλέσθαι, ὅτε μηδ ἀπολαύειν τ ἐπαίνων ἔμελλεν, ἀναίσθητος αὐτῷ γενόμενος.

Ἓν ἔτι σοὶ ϖροσδιηγησάμενος παύσομαι, ὡς ἔχῃς ὑπὲρ ὧν γελᾷς. ἐκεῖνα μὲν γὰρ πάλαι οἶδα εὐθὺς ἀκούσας μου, ὅτε [e] ἦκον ἀπὸ Συρίας διηγουμένου, ὡς ἀπὸ

Elienſes, tum apud Graecos reliquos, quibus etiam ſcripſiſſe dicebant, ſtatim multas ſtaturas ei novi. Ajunt vero, nobilibus oppidis fere omnibus miſſas ab eo epiſtolas in praeceptionibus, & adhortationibus, atque legibus. Etiam ſodalium nonnullos ejus rei cauſſa legatos conſtituerat, quos mortis nuncios & inferorum curſores appellabat.

42. Hic finis fuit infelicis Protei, viri, qui, ut brevi ſermone complectar, ad verum quidem reſpexerat nunquam, gloriae autem & laudis popularis cauſſa dixerat ſemper feceratque omnia, adeo ut in ignem etiam inſiliret, cum neque frui jam poſſet laudibus, quippe quarum ſenſus pervenire ad ipſum non poſſet.

43. Deſinam, cum unum adhuc tibi narravero, ut ridere poſſis amplius. Illa enim olim noſti, quae ſtatim ex me, cum e Syria venirem, audieris, ut e Troade cum ipſo

a Ἔλεγον] Ἔλεγεν Edd. priores. b Τούτῳ] Recepi ex Mſ. RG. Τούτων Edd. c Τῷ] Sic *Pell.* recte. Τὰ Edd. peſſime. d Ἁλέσθαι] Sic Edd. omn. e Ἦκον] Secutus ſum ſcripturam S. Ἧκων cett. male.

57. Τοῦ κακοδαίμονος Πρωτέως ἐγένετο] Πρωτεὺς μὲ τάχα ϵ συγγνωστός, * εἰ ϵ ψυχρὸς τῇ συγγνώμῃ, ὅτου † βίου ἀπολωλεκὼς· εἰ δὲ τίς τὸ τρόπον † ἀκούσεται, λόγου μὲ ἀμφιγνωμόνου, ‡ ὅτου προκείμενος ἐναγωνίσασθαι, § τοῦς ἴδιους δὲ ϗ μαρτολογίαις τούτου ἐκπαθαίνοντος; *V.*

* Εἰ καὶ ψυχρὸς τῇ συγγνώμῃ] Quid hoc ſit ignoro. *M. du S.* Recepi ὅτου, quia ſic eſſe in C. notat *Solanus.* *J. F. Re.*
† Ἀκούσεται] Ἀγάσεται Edita. Mutavit *M. du S.*
‡ Οὗτου] Sic dedit Idem; nam ὅτου Edita prave. § τὸν V.

ἧκες ἔχεις, ἢ ἀπὸ τοῦ καθ' ἡμᾶς. An & alibi habuerit, incertum. *M. du S.*

Εἰκόνας μὲ] Recte conjecit Lucianus. *Athenagoras* Legat. p. 107. *Dechair.* Ἀνθρώπῳ τῷ Πρωτέως, τοῦτον δὲ οὐκ ἀγνοεῖτε (alloquitur M. Philoſophum, ejusque L. Verum fratrem) ῥίψαντα ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ παρὰ τὴν Ὀλυμπίαν, ϗ αὐτὸς λέγῃ χρηματίζειν. *J. M. G.*

49. Οἷς ϵ ἐπεσταλκέναι] Hoc ad *S. Ignatii* imitationem factum putat *Pearſonus* Vindic. Ignat. P. I. c. 2. p. 261. Ed. *Cler.* Temporis certe illius morem fuiſſe, cyclicas quaſi epiſtolas dimittere, ſatis conſtat. Huc etiam referendi, quos appellaſſe ait Lucianus Protea ſuum νεκραγγέλους ϵ περιοδρόμους, quos cum διαδρόμοις illis Ignatianis recte vir ſummus comparabat. Exſtat erudita commentatio *Erdm. Rud. Fiſcheri* edita Coburgi 1718. de διαδρόμοις veteris eccleſiae legatis, ubi nec hujus loci mentio omittitur, p. 119. *J. M. G.*

Ibid. Ἔλεγον] In Impreſſis omnibus ἔλεγεν. Sed quis? lege ἔλεγον, ut referatur ad ſequentia. *M. du S.*

52. Διαθήκας τινὰς] *Teſtamenta.* Interp. ἀφορμὰς ϗ παραινέσεις, verte, *praecepta & admonitiones.* Alludit ad Pythagoraeos, a quibus ſua praecepta ita vocitabantur. At fortaſſe, dixerit quispiam, alluſerit ad καινὴν διαθήκην Chriſtianorum Lucianus, ut eſt ſemper deriſor. Et ſi id concederem, non tamen inde ſequeretur, vocem hanc verti per *teſtamentum* debere. Nam ἡ καινὴ διαθήκη ſignificat novum fœdus, quemadmodum ἡ παλαιὰ διαθήκη vetus fœdus. Quis enim ibi mortuus eſt, cujus ea lex dici queat teſtamentum? *T. F.*

53. Καί τινας ἐπὶ τούτων πρεσβεύτας] Legendum eſt ἐπὶ τούτοις: finem enim & προαίρεσιν deſignat iſtuc ἐπί. Cum haec ad oram libelli adſcripſiſſem, animadverti in Cod. Reg. legi ἐπὶ τούτῳ. Cujus lectionis ſententia

ipso navigaverim, & cum reliquum hominis in illa navigatione luxum, tum formosum illum adolescentulum, quem ad caninam illam vitam traduxerat, ut haberet nimirum ipse quoque aliquem Alcibiadem, & ut perturbatus fuerit, noctu, medio in Aegeo, descendente turbine & fluctum excitante maximum, ploraveritque cum mulierculis vir admirabilis, & qui superior mortis metu esse videretur.

44. Verum paullo ante mortem, novem circiter diebus ante, cum plus quam oportebat, puto, ingurgitasset, & vomuit noctu, & febri correptus est satis vehementi. Haec vero Alexander mihi medicus narravit, qui vocatus erat, ut illum inviseret. Ajebat ergo se inveniſſe hominem humi se volutantem, impatientemque aestus, & amatoriis velut blanditiis petentem frigidam: se autem non dediſſe: verum illud dixiſſe, *Si omnino morte opus haberet, ipſam ſponte jam venire ad januam, itaque bene facere, ſi*

Τραφάδ@ συμπλεύσαιμι αὐτῷ, ἢ τλῶ τε ἄλλην τ ἐν τῷ πλῷ τρυφὴν, ἢ τὸ μειράκιον τὸ ὡραῖον, ὃ ἔπεισε κυνίζειν, ὡς ἔχοι ἢ αὐτός τινα Ἀλκιβιάδην· ἢ ὡς ἐπιταραχθείη ἅμ᾽ τ νυκτὸς, ἐν μέσῳ τῷ Αἰγαίῳ γνόφου καλαβάντ@, ἢ κῦμα παμμέγεθες ἐγείραντ@, ἐκάκχυε μὲν τ γυναικῶν ὁ θαυμαστὸς, ἢ θανάτου κρείττων εἶναι δοκῶν.

Ἀλλὰ μικρὸν πρὸ τ τελευτῆς, πρὸ ἐννέα ἀκεδόν πως ἡμερῶν, πλέον, οἶμαι, τῆς ἰκανῆς ἐμφαγὼν, ἤμεσέ τε τ νυκτὸς, καὶ ἐάλω πυρετῷ μάλα σφοδρῷ. ταῦτα δέ μοι Ἀλέξανδρ@ ὁ ἰατρὸς διηγήσατο, μελαγχληθεὶς ὡς ἐπισκοπήσειεν αὐτόν· ἔφη δὲ καλαλαβεῖν αὐτὸν χαμαὶ κυλιόμενον, ἢ τ φλογμὸν ἔ φέροντα, καὶ ψυχρὸν αἰτοῦντα πάνυ ἐρωτικῶς, ἑαυτὸν δὲ μὴ δοῦναι. καίτοι εἰπεῖν ἔφη, πρὸς αὐτὸν, ὡς εἰ πάντως θανάτου δέοιτο, ἥκειν αὐτὸν ἐπὶ τὰς θύρας αὐτόματον. ὅτε καλῶς ἔχει· ἔπειτα, μηδὲν

via eadem plane est. T. F.

54. Τούτῳ] Sic Mſ. R. & G. In Impreſſis omnibus τοῦτον. M. du S.

68. Ἦκον] Si de reditu Peregrini ex Aegypto intelligas, incidet necessario in primum Luciani in Graeciam adventum; cum XV. aut XX. fere interceſſerint anni. De voce ἦκον monendus es, noſtram esse ℣. Edit. emendationem; in reliquis enim libris est ἧκεν. M. du S.

72. Τοὺς Ἀλκιβιάδου] Amores & παιδικὰ Socratis, ut vulgus ſcriptorum exiſtimat; ſed quam ab hac fœditate remotus fuerit Socrates, omnium, quotquot unquam fuere, hominum optimus & ſanctiſſimus, ſatis ſuperque oſtendunt divina illa *Xenophontis* ὑπομνημονεύματα; tum praeterea ipſius vita nuper a viro doctiſſimo, & linguae Graecae peritiſſimo *D. Carpentario* conſcripta. Hoc itaque auſim aſſerere;

Si quis morte obita ſenſus tellure ſub ima eſt,
Socratici gaudent Manes, & grandior Umbra
Ambulat Elyſium, tanti ſcriptoris honore.

T. F.

74. Γνόφου καλαβάντ@ & κῦμα παμμέγεθες ἐγείραντ@] *Caligine oborta & fluctum ingentem excitante.* Interpol. peſſime. γνόφ@ enim hoc loco *turbo* est. Idque satis oſtendit nomen appoſitum καταβάς. Deinde, qui quaeſo fieri poſſit, ut *caligo attollat mare*, quod diceret Lucianus, ἢ κῦμα παμμέγεθες ἐγείραντ@? Rem vero terribilem, Caliginem noctu fuiſſe. Videlicet ſunt haec aegri ſomnia. Intelligit enim Lucianus turbinem illum qui vulgo dicitur *ἐκνιφίας*, de quo *Apulejus*, in libello de Mundo, & alii. *Euſtathius* enim vocem hanc (γνόφ@) deducit a νίφ@. Pleriſque omnibus dici videtur νόφ@ quaſi παρὰ τὸ δύειν τὰ νέφη. Quae tu paſſim reperies: neque juvat tranſcribere. T. F.

76. Θανάτου κρείττων] *Morte potior.* Interp. Quid ſit ἀνὴρ θανάτου κρείττων, omnes, opinor, norunt; quid ſit *Vir morte potior*, non item. Vertendum itaque fuerat, *Vir morte ſuperior, quam mortis metus non deprimit, non frangit*, ut e contra ἀνὴρ θανάτου ἥττων is eſt, qui mortis pavore debilitatur, proſternitur & plane abjicitur. T. F.

Θανάτου κρείττων] *Fortior, robuſtior* ipſa morte, ſ. *victor mortis*, vel qui eam contemnit. Ita χειμῶνος κρείττων habuimus ſupra T. I. *de Merced. Cond* §. 19. ſ. δυμοῦ κρείττων, *Hermot.* c. 12. ſ. Et φόβου κρείττων, ibid. c. 76. &c. ℣. F. R.

84. Ψυχρὸν] Subaudi ὕδωρ, ut πηρὸν, pro πηρὸν ὕδωρ. Ἰκάϊνθος *Etymol.* in πηρὸν. a πηρὸν eſt Nηὸ Graecorhomaicum. F. G.

Ibid. Καὶ ψυχρὸν αἰτοῦντα] Supple ὕδωρ: ellipſi. Ut πηρὸν, pro πηρὸν ὕδωρ. Vide Etymologicum Magnum in πηρὸν. A πηρὸν, eſt Graecorhomaicum πηό. *AE. M.*

85. Καίτοι] Forſan καὶ γε. M. du S.

δὲν τῶ πυρὸς δεόμενον· τόνδ' οὖ φάναι illam sequeretur, nec ignem expeteret. Istum
Ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἔνδοξον ὁ τρόπον γένοιτ' contra dixisse: *At non aeque glorioſum fu-*
ἂν, πᾶσι κοινὸς ὤν. *turum mortis genus, quod omnibus commune eſſet.*

Ταῦτα μὲν ὁ Ἀλέξανδρος. ἐγὼ δὲ αὐτὸς πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἶδον [a] αὐτὸν ἐγκεχρισμένον, ὡς ἀποδακρύσειε τῷ δριμεῖ Φαρμάκῳ. ὁρᾶς; οὐ πάνυ τοὺς ἀμβλυωποῦντας ὁ Αἰακὸς ὑποδέχεται; ὅμοιον ὡς εἴ τις ἐπὶ σταυρὸν ἀναβήσεσθαι μέλλων, [b] τὸ ἐν τῷ δακτύλῳ πρόσπαισμα θεραπεύοι. τί σοι δοκεῖ ὁ Δημόκριτος, εἰ ταῦτα εἶδε; κατ' ἀξίαν γελάσαι ἂν ὅτι τῷ ἀνδρί. καίτοι πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα; σύ δ' ἴσθι, ὦ Φιλότης, γέλα καὶ αὐτὸς, καὶ μάλιστα ὁπόταν τὰ ἄλλων ἀκούσῃς θαυμαζόντων αὐτόν.

45. Haec Alexander. Ego vero, & ipſe non multis ante mortem diebus inunctum vidi, ut lacrimis motis oculos purgaret acerbo medicamento. Vides? Non ſane recipit, qui hebetes oculos habent, Aeacus. Simile hoc eſt, ut ſi quis in crucem mox agendus digiti offenſionem curet. Quid tibi videtur *facturus fuiſſe*, ſi vidiſſet iſta, Democritus? Riſiſſet ne, prout dignum eſt, virum? Quamquam unde tantum illi riſus ſuppetiiſſet? Tu ergo, amice, ride ipſe quoque, & maxime cum alios admirari iſtum audieris!

FU-

a Αὐτὸν] Αὐτὸν αὐτὸν P. male. b Τὸ ἐν τῷ] Τῷ ἐν τῷ male F.

92. Ἐγὼ δὲ αὐτὸς πρὸ πολ. ἡμ.] Ordo: Ἐγὼ αὐτὸς οὐδὲ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν. Sed forte ſic legendum: Ἐγὼ δ' αὐτὸς, οὐδὲ πρὸ π. ἡ. &c. F.G.

Ἐγὼ δὲ αὐτὸς πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἶδον] Quae verſio haec eſt, quam nobis offert *Benedictus* & ſequitur *Faber*: *caterum ego neque ipſe ante paucos dies vidi.* Ergo aut nunquam vidit, aut ante valde multos dies vidit. Quod quid eſt? aut quomodo ad Graeca? multo melius & rectius Opſopoeus *caterum ego quoque illum non ita multos ante dies conſpexi.* F.G.

Ἐγὼ δὲ αὐτὸς &c.] Emendationem *Gujeti* non rejicerem, ſi auctoritas accederet; nam quamquam exempla haud pauca conſtructionis immutatae vidimus, ut *de Calumn.* c. 19. ἐπειδὰν ἐντὸς ἅπαξ τειχῶν γένωνται. Item *Philopſ.* c. 22. *Paraſit.* c. 16. & 2. *Bis Accuſ.* c. 34. *Rhet. Praec.* c. 18. *de Imag.* c. 11. Sic tamen pro lubitu tranſponere negandi particulam, periculoſum eſt; verum & infra *Tragopod.* vſ. 313. Οὐκ ἐρίσας ἐχάρη Φοίβῳ Σάτυρος Μαρσύας. Et *Homer.* Il. E. 150. Τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκέκλετ' ὀνείρους, ubi οὐκ ad ἐκέκλετο pertinet, non ad ἐρχομένοις, & Scholiaſt. atque *Euſtath.* amphibolian pronuntiant. *Clarkius* vertens, *quibus non, ad bellum proficiſcentibus, ſenex interpretatus eſt ſomnia*, ſive, *Quibus nequidquam, cum ad bellum proficiſcerentur, interpretatus eſt ſomnia.* Eoque minus, cum & in *Dial. Meretr.* XII. p. huj. Ed. 314. ὁ ſic tranſponitur, quando ait: οὐχ ἑώρων τὸ ἄθλιον ὄν. ubi οὐχ omnino pertinet ad ὄν, nam non negat ſe vidiſſe, ſenſiſſe, ſed non unum fuiſſe adfirmat. Propter talia jam nihil mutarem. Conf. & infra *Sat.* c. 8. pr. F.F.R.

98. Τῷ δακτύλῳ] Τῷ ποδός. F.G.

99. Τί σοι δοκεῖ ὁ Δημόκριτος] Hujus loci venuſtatem corrupit Interpolator. *Quid tibi*, inquit, *videtur facturus fuiſſe Democritus, ſi hac vidiſſet? merito virum irriſiſſet.* Interpres autem, antequam interpolatus fuiſſet, quanto melius? *Quid tibi*, inquit, *facturus fuiſſe videtur Democritus, ſi horum ſpectator contigiſſet? numquid pro dignitate virum deriſiſſet?* Senſus eſt. Cum tanta in Peregrino gloriae litis fuerit, cenſen' tu, Croni, ſatis unquam & κατ' ἀξίαν δεξάμενον τὸ ἀνθρωπίσκον deriſurum fuiſſe Democritum? Dii boni! unde illi tantus riſus ſuppetere potuiſſet? Haud dubie prius ei fuiſſet emoriendum, quam hominem pro virtutibus, ut diceret *Terentius*, exagitare potuiſſet. T.F.

2. Πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα] Quod de riſu Democriti dixit Lucianus, idem de lacrymis Heracliti ſcripſerat *Juvenalis*;

Mirandum eſt unde illo oculis ſuffecerit humor.

T.F.

FUGITIVI.

APOLLO, JUPITER, PHILOSOPHIA, HERCULES, MERCURIUS, VIRI, DOMINUS, ORPHEUS, FUGITIVUS, HOSPES.

APOL.

VErane narrant iſta, Pater, fuiſſe, qui in ignem ſe conjiceret in celebritate Olympiorum, jam ſenem hominem, nec ignavum ad talia portentorum artificem? Luna enim nobis narravit, quae ardentem ſe vidiſſe diceret. JUP. Vera omnino ſunt, Apollo, quae utinam facta nunquam eſſent! APOL. Adeone bonus erat ſenex, atque indignus, qui igni periret? JUP. Etiam illud forte *ita ſe habuerit!* At ego multam me tum perferre injucunditatem memini a malo illo nidore, qualem ſurſum ferri naturale eſt ab aſſatis corporibus humanis. Niſi enim in Arabiam ſtatim, ut habebam, abiiſſem, perieram, bene noris, a fumo teterrimo. Et tamen in tanta ſuaveolentia, & copia aromatum, in ture adeo

ΔΡΑΠΕΤΑΙ.

ΑΠΟΛΛΩΝ, ΖΕΥΣ, ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ, ΗΡΑΚΛΗΣ, ΕΡΜΗΣ, ΑΝΔΡΕΣ, ΔΕΣΠΟΤΗΣ, ΟΡΦΕΥΣ, ΔΡΑΠΕΤΗΣ, ΚΑΙ ΥΠΟΔΙΚΟΣ.

ΑΠΟΛ.

1 Ἀληθῆ ταῦτά, φασι, πάτερ, ὡς ἐμβάλοι τίς αὐτὸν φέρων εἰς τὸ πῦρ, κατέναντι Ὀλυμπίων, ἤδη πρεσβύτης ἄνθρωπος, οὐκ ἀγεννὴς θαυμαλοποιὸς τὰ τοιαῦτα; ἡ Σελήνη γὰρ ἡμῖν διηγεῖτο αὐτὴ ἑωρακέναι χαμόμενον λέγουσα. ΖΕΥΣ. Καὶ πάνυ ἀληθῆ, ὦ Ἄπολλον, ὡς μήποτε γενέσθαι ὤφελεν. ΑΠΟΛ. Οὕτω χρηστὸς ὁ γέρων ἦν, καὶ ἀνάξιος ἐν πυρὶ ἀπολωλέναι; ΖΕΥΣ. Καὶ τοῦτο μὲν ἴσως· ἀλλ' ἐγὼ πολλὴν μὲν τὴν ἀηδίαν μέμνημαι ἀναχόμενος τότε ἐκεῖθεν νίαττης πονηρᾶς, οἵαν εἰκὸς [a] ἀποφέρεσθαι [b] ὀπτωμένων ἀνθρωπίνων σωμάτων. εἰ γὰρ μὴ εἰς τὴν Ἀραβίαν ὡς εἶχον εὐθὺς ἀπιὼν ᾠχόμην, ἀπολώλειν ἄν, εὖ ἴσθι, ἀτοπίᾳ τῇ καπνῷ· καὶ ὅμως ἐν τοσαύτῃ εὐωδίᾳ, καὶ ἀφθονίᾳ τῶν ἀρωμάτων, καὶ ἐν λιβανωτῷ πανπόλλῳ, μόλις αἱ ῥῖνες ὄπι-

[a] Ἀποφερ.] Ἀναφερ. malit *Geſn.* [b] Ὀπτωμένων] Sic *V2.* & *Fenſius.* Ὀπτομένων vulgo male.

5. Ἡ Σελήνη] Bene Apollo inducitur non vidiſſe ſpectaculum hoc, quia So. eſt Apollo: & hoc circiter noctem mediam [ἡ σελήνη γὰρ ἡμῖν] Nam in praecedenti ſermone eſt, (c. 36.) καὶ ἐπειδὴ ἡ σελήνη ἀνίστατο. ἴσθι γὰρ κἀκεῖνο θεάσασθαι. *G.*

ΔΡΑΠΕΤΑΙ] Dixi antea hunc Dialogum non eſſe Luciani. *J.B.*

ΔΡΑΠ.] Non videtur eſſe Luciani. *Th.M.*

ΔΡΑΠΕΤΑΙ] *Lucianeum non videtur.* Nihil eſt in hoc Dialogo Luciano indignum; ſive ſtylum ſive rem ipſam ſpectes. Quare miror, cur *Bourdelotius* & *Martilius* dubitent eum eſſe Luciani. *L.K.*

ΑΠΟΛΛΩΝ] Perſonarum colloquentium nomina Graeca addidi ex *B1.* quae Ἀπόλλων, Ζηνὸς &c. Latina adſcivi ex *P.* Inſcriptio enim illarum tam Graeca quam Latina aberat ab cett. etſi in medio Dial. inſerta perſonarum dimidiata nomina. *J.F.R.*

13. Ὀπτομένων ἀνθρωπίνων σωμάτων] Corrige ὀπτωμένων. eſt enim ab ὀπτάω *aſſo.* Recte id obſervatum in *Epiſt. Saturnalib.* c. 23. καὶ τὸ ἴλαφον, καὶ τὰ δελφάκια μίσακα ὀπτωμένων, &c. In *Necyomant.* T. I. c. 14. ὠμωγὴ τῶν ἐπὶ τῷ πυρὶ ὀπτωμένων. *J.J.*

Ὀπτωμένων] Sic recte ſcribitur in ſola *V2.* ut *Mer.* c. 14. Ἰχ. B. c. 29. Κρον. N°. 23. & 35. In reliquis enim prave eſt ὀπτομένων. *M. du S.*

ἐπιλαθέσθαι μοι καὶ ἀπομαθεῖν ἤθελον τὴν κηλῖδα ἐκείνην τῆς ὀσμῆς, ἀλλὰ καὶ νῦν ὀλίγου δέουσαν ταυτιᾶν, ἐπομνησθεὶς αὐτῆς.

ΑΠΟΛ. Τί δὲ βουλόμενος, ὦ Ζεῦ, τοιαῦτα εἴργασαι ἑαυτόν; ἢ τί τὸ ἀγαθὸν, ἀπανθρακωθῆναι [a] ἐμπεσὸν εἰς τὴν πυράν; ΖΕΥΣ. Τοῦτο μὲν οὐκ ἂν, ὦ παῖ, φθάνοις καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πρὸ αὐτοῦ ἐγκαλῶν, ὃς ἐς τοὺς κρατῆρας [b] ἥλατο καὶ αὐτὸς ἐν Σικελίᾳ. ΑΠΟΛ. Μελαγχολίαν τινὰ δεινὴν λέγεις. αὐτὰρ ὅτου γε τίνα ποτὲ ἄρα τὴν αἰτίαν ἔσχε τῆς ἐπιθυμίας; ΖΕΥΣ. Αὐτοῦ σοι λόγον ἐρῶ, ὃν ἔλεξε πρὸς τὴν πανήγυριν, ἀπολογούμενος πρὸς αὐτοὺς ὑπὲρ τῆς τελευτῆς. ἔφη γοῦν, εἴγε μέμνημαι.

Ἀλλὰ τίς αὕτη σπουδῇ πρόσεισι τεθαλαγμένη καὶ δακρύουσα, πάνυ [c] ἀδικουμένῃ ἐοικυῖα; μᾶλλον δὲ Φιλοσοφία ἐστὶ, καὶ τὸν ἐμὸν γε τοῦτον ἐπιβοᾶται κεκλαυσμένη. Τί ὦ θύγατερ δακρύεις; ἢ τί ἀπολιποῦσα τὸν βίον ἐλήλυθας; ἆρα μὴ οἱ ἰδιῶται αὖθις ἐπιβεβουλεύκασί σοι ὡς τὸ πρόσθεν, ὅτε τὸν Σωκράτη ἀπέκτειναν ὑπὸ Ἄνυτου καταγορηθέντα, εἶτα φεύγεις δῆτα, τοῦτο αὐτούς; multo, vix mihi obliviſci nares ac dediſcere voluerunt illam odoris labem. Sed nunc etiam parum abeſt quin nauſeem ad illius memoriam.

2. APOL. Quid vero voluit, Jupiter, quod haec in ſe deſignavit? aut quid boni in eo ineſt, ſi quis in rogum deſiliens mutetur in carbones? JUP. Hac in re evitare non potes, quin ante ipſum Empedocli crimen intentes, qui in crateras ipſe quoque in Sicilia deſiliit. APOL. Terribilem mihi melancholiam narras. Verum hic quam tandem illius cupiditatis cauſſam habuit? JUP. Ipſius tibi orationem referam, quam in conventu habuit, cum cauſſam apud illos mortis ſuae diceret. Dixit enim ſi bene memini . . .

3. Sed quaenam iſta contente ad nos accedens perturbata & lacrimans, injuriam magnam paſſae ſimilis? Quin Philoſophia eſt, & nomen meum miſerabili voce inclamat. Quid, mea filia, ploras? aut quid relicto ſaeculo huc veniſti? Numquid denuo contra te machinati aliquid ſunt imperiti, ut olim cum accuſatum ab Anyto Socratem interfecere? tum tu propterea illos fu-

a Ἐμπεσὼν] Sic Edd. omnes. Ἐμπεσόντα *Graev.* b Ἥλατο] Adſpirate *P. S. Amſt.* ἅλατο ſpir. leni *J. Fl. B. H. Fr.* c Ἀδικουμένῃ] Sic bene *Fl. P.* aliaeque Ἀδικουμένα ſine puncto male *J. V2.*

19. Τὴν κηλῖδα] *Foeditatem.* *F.G.*

Ibid. Κηλῖδα] Quis ante aut poſt hunc *odoris* ſibi *maculam* finxit? *M. du S.*

23. Ἢ τί τὸ ἀγαθὸν] Scribendum vel puer videat, etſi Mſ. ſileret, ἢ τί τὸ ἀγαθὸν ἀπανθρακωθῆναι ἐμπεσόντα εἰς τὴν πυράν; *Quid prodeſt in pyram inſilientem conflagrare?* In vulgatis eſt contra τὸν γραμμαϊκῶν canones ἐμπεσὼν. *J. G. G.*

24. Ἐμπεσὼν] An ἐμπεσόντ' εἰς, &c. *F. G.*

Ἐμπεσὼν] Ἐμπεσόντα legendum vel puerum videre ait Cl. *Graev.* Fateor ad Grammaticam uſitatius ita diei, ut ſupra, *Jov. Conf.* c. 7. f. εἰ γὰρ ἀπόχρῆσαι αὐτοῖς τὸ ἀθανάτους εἶναι. *Gall.* c. 26. ἐμοὶ — ἀμαύρᾳ ἐντετυφότα. Ibid. c. 4. ἐστᾶσιν φαγόντα. *Rhet. Praec.* c. 1. ὡς ἄμαχον εἶναι ſcil. στι. Et *Evang. D. Marc.* IX. 47. δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. *Herodian.* L. 2. c. 8. f. (Νίγρος) ἐμίλει — δίον ἐπιφοιτῆσαι τὴν ταχίστην, καὶ φθάσαι αἰχμασάμενον αὐτά. Verum & ſimilia vulgatae alibi occurrunt, ut non velim quidquam immutare. Nemo quidem dubitat, quia infinitiv. cum nominandi caſu in alia conſtructione ſit uſitatiſſimus, idque Grammatici ſatis tradidere, & exemplorum occurrunt myriades; ſed nominativo perſonae praemiſſo, vel intellecto, tantum locum habere alterum illum nominativum, volunt. At in quibusd. modo nominativo, modo accuſat. utitur Noſter, ut, μόνῳ τῷ δικαίῳ εἶναι δικεῖν, in *Bis Accuſ.* c. 2. f. Contra vero, δικεῖν σοι εἶναι πολυπραγμοσύνην. In *Paraſit.* c. 5. Nominativo *Polyb.* (notante Cl. *Jenſio* in marg. Lect. Lucian.) p. 655. Ed. *Amſt.* ἐπισφαλῶς εἶχον, ὡς τὸ γυμνοὺς κινδυνεύειν. Et ſic p. 1434. nos non p. 963. ἑτοίμους εἶχον πρὸς τὸ μὴ τοῖς ἐχθροῖς ὑποχωρεῖσθαι γενέσθαι. At in his *Polybii*, nominat. perſonae praecedit, ad quem etiam referri dicetur aliquo modo nominativus ſequens. Vitioſum autem eſſe vulgatum Ἀλλὰ κακοῦργοί τινες φῆς εἶναι, — καὶ μοιχεύσει, docuit Cl. *Jenſ.* in *Prometh.* T. I. c. 16. pr. (qui multa de infinitivi ſtructura, in Lect. Lucian. p. 72. — 83.) adſentiente Cl. *Hemſterhuſio*, nec tamen omnia, ob nimiam copiam, inferente, & fruſtra improbante Cl.

fugis? PHIL. Nihil tale, Pater. Sed illi quidem, vulgus promiscuum, laudarunt & in honore me cum veneratione atque admiratione habuerunt, ac tantum non adorarunt, etsi non valde, quae dicerem, intelligerent. Verum isti, quomodo illos vocem? qui se familiares meos & amicos esse ajunt, & nominis mei larvam induunt, illi ergo pessime me tractarunt.

4. JUP. Philosophi igitur contra te aliquid machinati sunt? PHIL. Non, Pater. Hi enim & ipsi injuria mecum affecti sunt. JUP. A quibus ergo injuriam accepisti, si neque indoctos accusas, neque philosophos? PHIL. Sunt quidam, Jupiter, interjecti, velut inter utramque aciem, inter vulgus & philosophos, habitu, oculorum conjectu, incessu, nobis similes, & eadem ratione compositi. Postulant enim meis in castris militare, & nostrum sibi nomen inscribunt, discipulos se, & familiares, & sodales nostros dicunt: at vita illorum impurissima, inscitia, audacia, libidine, plena: quae non parva est in nos contumelia. Ab hisce, Pater, laesa profugi.

ΦΙΑ. Οὐδὲν τοιοῦτον, ὦ πάτερ, ἀλλ' ἐκεῖνοι μέν, ὁ πολὺς λεὼς, ἐπῄνεν, καὶ ἀφ' ὑψηλοῦ τιμῆς ἦγον αἰδούμενοι, καὶ θαυμάζοντές με, καὶ μονονουχὶ προσκυνοῦντες, εἰ καὶ μὴ σφόδρα ξυνίεσαν ὧν λέγοιμι. οἱ δὲ, πῶς ἂν εἴποιμι; οἱ ξυνήθεις καὶ φίλοι φάσκοντες εἶναι, καὶ τοὔνομα τιμῶν ἐνδυόμενοι, ἐκεῖνοί με τὰ δεινότατα εἰργάσαντο.

ΖΕΥΣ. Οἱ φιλόσοφοι ἐπιβουλήν τινα ἐπιβεβουλεύκασί σοι; ΦΙΛ. Οὐδαμῶς, ὦ πάτερ, οἵγε ξυνηδίκηνταί μοι καὶ αὐτοί. ΖΕΥΣ. Πρὸς τίνων οὖν ἠδίκησαι, εἰ μήτε τοὺς ἰδιώτας, μήτε τοὺς φιλοσόφους αἰτιᾷ; ΦΙΛ. Εἰσί τινες, ὦ Ζεῦ, ἐν μέσῳ πως τῶν τε πολλῶν, καὶ τῶν φιλοσοφούντων, τὸ μὲν σχῆμα, καὶ βλέμμα, καὶ βάδισμα, ἡμῖν ὁμοιοι, καὶ κατὰ ταὐτὰ ἐσταλμένοι· ἀξιοῦσι γοῦν ὑπ' ἐμοὶ τάττεσθαι, καὶ τοὔνομα τὸ ἡμέτερον ἐπιγράφονται, μαθηταὶ, καὶ ὁμιληταὶ, καὶ θιασῶται ἡμῶν εἶναι λέγοντες· ὁ βίος δὲ αὐτῶν πανμίαρος, ἀμαθίας, καὶ θράσους, καὶ ἀσελγείας ἀνάπλεως, ὕβρις ἐς μεγὰ καθ' ἡμῶν ἐκ τούτων, ὦ πάτερ, ἠδικημένη πέφευγα.

ΖΕΥΣ.

Cl. *Gesnero* ad *Philopatr.* nam non modo κακοῦργοί τινες improbarat *Jensius*, per se; sed εἶναι pro εἶναι requiri, bene monuerat, propter illico adjunctum καὶ μοιχεύειν, καὶ πολεμοῦσι, &c. Sed *Homeri* locus Il. B. 350. quem *Gesn.* adfert, ubi φαμὶ κέλευσε — Κρονίωνα Ἀστράπτων &c. huic nostro *Fugitivor.* probando convenit, aeque ac infra *Philopatr.* c. 4. ἀλλ' ὑποβεβρεγμένῳ καθοδῶς. At quod *Gesn.* etiam adfert ex *Dial. Marin.* IX. σῶσαι δίκαι χαμαί ῥιφθέν, id jam nihil probat; nam χαμαιρριφὲς ex Codd. ibi restituit *Hemsterhusius.* Verum addi posset *Dion. Halic.* VII. p. 473. 10. quem jam adduxi ad *Rhet. Praec.* c. 24 δι' αἰχύνης λαβεῖν, ἅπερ αὐτουργὸς ἢ γέρων — ὀνείδεσι ἐκφέρειν. Et *Xenoph* p. 458. αἵδονται δεῖν φόβιμοι ἢ μέτριοι φαίνεσθαι, aliaque quae adferuntur a Cl. *Maittaire* de Dial. p. 82. quae cum *Polybianis* modo adductis pro vulgata facere nonnullis videbuntur; sed quia & in iis ad nominativum personae respicitur, illa huc detorquere nolim; magis enim huc facit, quod nominativum & accusat. simul infinito adjunctum alibi jam dedimus, ex Ep. ad *Ephes.* IV. 1. & 2. ubi Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς — ἀξίως — ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, ubi & *Elsner.* duo alia addidit. Notumque vel ex Grammaticis vulgaribus, illud *Xenophontis*, πρὸς τὸ ἀγαθοὶ φαινεσθαι; & ex eodem, Ὁ δὲ Ἀστύριος — ἐγὼ μὲν οἶμαι ἱκανὸς μὲν ἄξειν, pro ὁ δὲ Ἀστύριος. Addo rursus *Aret. Capp.* vers. fin. L. I. p. m. 92. καὶ τόδε μέντοι προσεπιμένας — πράσσων, pro προσεπιμείνασα δὲ πράσσων. quum tamen ἀπεχάσατο — ἀφικέσθαι ibid. paullo ante dixerit. Iterum L. 2. c. 4. p. 104. αὐτῷ γὰρ ἀνὴς — ἂς ῥηϊδίως χυθεὶς ἱρῶσθαι, pro χυθέντας; in quo posteriore exemplo tamen ad nominat. praemiss. potest esse relatio, aeque ac in hoc *Herodiani* I. 10. 8. ἀπὸν δεῖν μίγα τι δράσας καθορᾶσθαι. Sed Luciani vulgatae propius accedit hoc *Diod. Sic.* XII. c. 25. f. ἐὰν δὲ οἱ δυνάρχοι μὴ συμφωνῶσι πρὸς ἀλλήλους κύριοι εἶναι τῆς ἀνὰ μέσον καιρῶν; ubi κύριοι pro κυρίως. Sed *Gronovii* in *Polyb.* exempla ad L. V. p. notar. 430. paullo aliam habent rationem, pertinentque ad nominativum illum usitatissimum, de quo prius diximus. Sed satis est ostendisse, vulgatum Luciani non temere mo. endum, etsi nec dissimulandum, saepe a scribis peccatum esse in pervertendis verborum modis, ut vid. in *Dial. Meret.* XII. p. hujus Tom. 313. N°. 76. Plura ad *Fugit.* c. 2. *J. F. K.*

27. Ἥλατο] Adspirate ἅλατο in fab. *Æsop* CXV. & *Homer. Batrach.* 248. Cumque ἄλλομαι certe adspiretur, ut patet ex compositis ἐφάλλομαι, καθάλλομαι, adspirationem contra Edd. vett. adjunxi. *J. F. R.*

74. Ἐπ-

ΖΕΥΣ. Δεινὰ ταῦτα, ὦ θύγατερ, ἀλλὰ τί μάλιστα ἠδικήκασί σε; ΦΙΛ. Σκόπει, ὦ πάτερ, εἰ μικρά. σὺ γὰρ καλιδὼν τὸν βίον ἀδικίας καὶ ἀνομίας μεστὸν, ἅτε ἀμαθίᾳ καὶ ὕβρει ξυνόντα, καὶ ταραττόμενον ὑπ' αὐτῶν, καλέλεισας τὸ ἀνθρώπινον γένος τῇ ἀγνοίᾳ ἐλαυνόμενον, ἐμὲ κατέπεμψας, ἐντειλάμενος ἐπιμεληθῆναι, ὡς παύσαιντο μὴ ἀδικοῦντες ἀλλήλους, καὶ βιαζόμενοι, καὶ ὅμοια τοῖς θηρίοις βιοῦντες· ἀναβλέψαντες δὲ πρὸς τὴν ἀλήθειαν, εἰρηνικώτερον ξυμπολιτεύοιντο. ἔφης γοῦν πρὸς μὲ καλαπέμπων, ἃ μὴ πράττουσιν ἄνθρωποι, καὶ ὡς ἄσχημα τὰ τῆς ἀμαθίας, ὦ θύγατερ, καὶ αὐτὴ ὁρᾷς· ἐγὼ δὲ, ἐλεῶ γὰρ αὐτοὺς, σὲ, ἣν μόνην ἰάσασθαι ἂν τὰ γιγνόμενα οἶμαι, προκρίνας ἐξ ἁπάντων ἡμῶν, πέμπω ἰασομένην.

5. JUP. Dura haec sane, Filia. Sed quâ in re maxime te laeserunt? PHIL. Vide, Pater, parvane sint? Tu enim cum videres saeculum injustitia & iniquitate plenum, quod cum insciti & contumelia versaretur, & ab iis perturbaretur; miseratus humanum genus, ab ignorantia agitatum, me demisisti, cui praeceperas uti curam agerem, quo desinerent mutuis se injuriis afficere, & vim facere, & similem feris bestiis vitam agere; sed oculis ad verum conversis, magis pacatam inter se civitatem haberent. Dicebas enim, me cum demitteres, *Quae agant homines, & quomodo ab insciti affecti sint, ipsa vides, mea filia! Ego autem, qui illorum misericordia tangar, te, quam solum mederi posse his, quae fiunt, arbitrer, ex omni nostro numero delectam demitto ut sanes.*

ΖΕΥΣ. Οἶδα πολλὰ καὶ τοιαῦτα εἰπὼν τότε· σὺ δὲ τὰ μὲν ταῦτα ἤδη λέγε, ὅπως μὲ ὑπεδέξαντό σε καὶ ἀπταμένην τὸ πρῶτον, ἃ τινα δὲ νῦν ὑπ' αὐτῶν πέπονθας. ΦΙΛ. [a] Ἧιξα μὲν, ὦ πάτερ, οὐκ εὐθὺς τοὺς Ἕλληνας εὐθὺς, ἀλλ' ὅπερ ἐδόκει μοι χαλεπώτερον τοῦ ἔργου εἶναι, τὸ βαρβάρους παιδεύειν, καὶ διδάσκειν, τοῦτο πρῶτον ἠξίουν [b] ἐργάσασθαι· τὸ Ἑλληνικὸν δὲ

6. JUP. Scio multa me & talia tum dixisse. Tu jam dic, quomodo te receperint primum advolantem, & quae nunc ab illis patiaris. PHIL. Properabam, Pater, non statim ad Graecos; sed, quae videbatur mihi difficilior operis *pars* esse, instituere ac docere barbaros, illam primum volebam perficere. Omissis *ergo interim* Grae-

a Ἧιξα] Ἦξα *V2.* ἦξα cett. b Ἐργάσασθαι] Ex emendatione *Jensii.* Εἰργάσασθαι Edd. male.

74. Ἐντειλάμενος ἐπιμεληθῆναι] Verbo *dato negotio, ut eos curarem* vel *sanarem.* Verbum enim ἐπιμελεῖσθαι, κατ' ἐξοχὴν de Medicis usurpatur, qui saucios curant & sanant. Auctor mox pro eo bis utitur verbo ἰάσασθαι. Sic etiam in *Symposio* cap. 47. Διόνικος ἐπεμελεῖτο. de quo paulo ante dixerat, ἀκεσαμένῳ τὸ τραῦμα. Hinc ἐπιμέλεια & ἴασις ut synonymae ponuntur *Proverb.* III. 8. Τότε ἴασις ἔσται τῷ σώματί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου. & vers. 22. ἔσται δὲ ἴασις ταῖς σαρξί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς σοῖς ὀστέοις. *L. Bos.*

82. Ἰάσασθαι] Vid. supra dicta ad *Gall.* c. 28. N°. 10. *J. F. R.*

89. Ἧξα] Sic *V2.* nisi quod jota non erat subscriptum. Recte; non ut in reliquis, ἦξα. Confer Δημ. c. 4. *M. du S.*

Ἧξα] Conf. paullo supra *Mort. Peregr.* c. 37. f. Nec dubitabis & ita hic scribendum. Quum de volante sit sermo; sic & mox ὁρμήσασα utitur. *J. F. R.*

93. Ἐργάσασθαι] Ἐργάσασθαι hic legendum, non, ut Edd. εἰργάσασθαι, alia occasione monet Cl. *Jens.* scilicet ad *Hermot.* c. 71. pr. ubi e contrario vulgatum εἰργάσω in ἐργάσω recte mutat, & Codd. addicebant. Sed eorum fidem hic exspectasse nihil etiam opus; adeo res est manifesta; neque enim significatio τοῦ εἴργω *prohibeo*, hic locum habet, neque ii haberet, εἰργάσασθαι, sed εἴρξασθαι in aoristo dicendum foret. *J. F. R.*

96. Τῷ ζυγῷ] Αἴρειν ζυγὸν pro doctrina mandatisque observandis poni tradit Rev. *J. Elsner.* in *Evang. Matth.* XI. 29. ubi & haec Luciani eodem modo exponit. *J. F. R.*

Ibid. Ὁρμήσασα εἰς Ἰνδοὺς] Erudita & verissima haec Philosophiae historia est. *M. du S.*

97. Ἐν τῷ βίῳ] I. c. *in mundo.* *F. G.*

Ea

Graecis, quos faciles ad ſubigendum putabam, & celerrime recepturos frena, & jugo ſubmittendos: ad Indos primum excurri, maximam orbis gentem, nec difficulter iis perſuaſi, ut deſcendentes ſuis ab elephantis mecum verſarentur: adeo ut beata illa gens Brachmanes, qui in Nechraeorum & Oxydracarum confiniis colunt, omnes jam mihi militent, & meis ex praeceptis vivant, qua de cauſſa magno in honore ſunt apud omnes vicinos. Hi miro quodam mortis genere moriuntur.

7. JUP. Gymnoſophiſtas dicis. Audio enim & reliqua de illis, & hoc quoque, maximo illos rogo conſcenſo, urendos ſe praebere, neque quidquam de habitu aut poſitu *membrorum* mutare. Sed nihil hoc magnum: nuper enim Olympiae ſimile quid fieri ego vidi: credibile autem te quoque adfuiſſe tum, cum ſenex arderet. PHIL. Neque acceſſi, pater, Olympiam, metu ſacerrimorum hominum, quos dixi, quod multos illorum viderem eo ire, uti maledicerent ibi congregatis, clamoſoque ſuo latratu poſticum templi implerent: igitur neque vidi illum, quomodo ſit mortuus.

8. Poſt Brachmanes ergo ſtatim in Aethiopiam

εἴων ὡς ῥᾷστον ὑποβαλέσθαι, καὶ τάχιστα, ὥς γε ᾠμην, ἐνδεξόμενον τὸ χαλινὸν οἷόν τε, καὶ ὑπαχθησόμενον τῷ ζυγῷ, ὁρμήσασα εἰς Ἰνδοὺς τὸ πρῶτον, ἔθνος μέγιστον τῶν ἐν τῇ βίῳ, καὶ χαλεπῶς ἔπεισα καταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων ἐμοὶ συνεῖναι· ὥστε καὶ γένος ὅλβιον οἱ Βραχμᾶνες τοῖς Νεχραίοις καὶ Ὀξυδράκαις ὅμοροι, ἅτοι πάντες ὑπ' ἐμοὶ τάττονται, καὶ βιῶσί γε κατὰ τὰ ἡμῖν δοκοῦντα, τιμώμενοι πρὸς τῶν πλησίον ἁπάντων, καὶ ἀποθνήσκουσι πως ἀξιόδοξόν τινα τοῦ θανάτου τρόπον.

ΖΕΥΣ. Τοὺς γυμνοσοφιστὰς λέγεις. ἀκούω γοῦν τάτε ἄλλα περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι ὀπτὴ πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες, ἀνέχονται καιόμενοι, οὐδὲν τοῦ σχήματος ἢ τῆς καθέδρας ἐκτρέπονται. ἀλλ' οὐ μέγα τοῦτο· ἔναγχος γοῦν καὶ Ὀλυμπιάσι τὸ ὅμοιον ἐγὼ εἶδον γενόμενον, εἰκὸς δὲ καὶ σέ σε παρεῖναι, καμόντα τότε τοῦ γέροντος. ΦΙΛ. Οὐδὲ ἀνῆλθον, ὦ πάτερ, εἰς Ὀλυμπίαν, δέει τῶν λαλαράτων ἐκείνων, οὓς ἔφην, ὅτι πολλοὺς αὐτῶν ἑώρων ἀπιόντας, ὡς λοιδορήσαιντο τοῖς ξυνελθοῦσι, καὶ βοῆς τὸ ὀπισθόδομον ἐμπλήσωσιν ὑλακτοῦντες, ὥστε οὐδὲ εἶδον ἐκεῖνον ὅπως ἀπέθανε.

Μετὰ γοῦν τοὺς Βραχμᾶνας, εἰς Αἰθιοπίαν

18. Τὸν ὀπισθόδομον] Ὀπισθόδομος * μέρος τῆς ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηναίων, ἔνθα ἦν τὸ ταμεῖον ὄπισθεν τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ναοῦ, ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα. V.

* Μέρος τῆς ἀκρ.] Non vidit Scholiaſtes de Opiſthodomo Olympico hic agi. Quam ſupine! M. du S.

Ἐν τῷ βίῳ] Conf. ſupra *Tim.* §. 25. *Amor.* c. 20. pr. & c. 33. *Gall.* c. 5. Et *Geſn.* ad *Icarom.* f. *Bergleruſque* ad *Alciphr.* I. p. 120. J.F.R.

1. Οἱ Βραχμᾶνες] *Steph.* περὶ πόλεων. F.G.

Ibid. Βραχμᾶνες — πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες] Confer ſupra notata ad *Mort. Peregr.* c. 25. J.F.R.

Ibid. Νεχραίοις] Quaenam iſta gens? Quid ſi Arachoſios reponas? M. du S.

10. Ἢ τῆς καθέδρας] Καθέδρα hic ipſe ſedentis habitus atque ſitus, ut κατάκλισις ſupra *de morte Peregr.* c. 25. f. ὑπ' ὄκνου ὀλίγου ἐκτρέψαντες τῆς καλλικλίσεως. Etiam alias καθέδρα non ipſam ſedem ſ. id, in quo ſedetur, notat, ſed ſeſſionem, moram deſidendi &c. V. G. *Thucyd.* II, 18. ἐν τοιούτῳ ἀρχῇ ἐστρατοπέδευε τῆς Ἀττικῆς ὁ Ἀρχίδαμος ἐπὶ τῇ καθέδρᾳ εἶχεν, propter moram. Oſtendit ibi *Waſſius* ſynonymon eſſe καθέδραν ἐκμονῆς, ἐκτάσεως, ἕδρας, ἀγκυροβολῆς, ἀναβολῆς, μονῆς κ. τ. λ. Neque obliviſcitur loci *Plutarchi*, Camillo p. 260. *H. Steph.* ἔστι πρὸς τοῦ Καπιτωλίῳ καθέδρα ἐ χολὴ γενομένη χρόνῳ. J.M.G.

18. Τὸν ὀπισθόδομον] Ne cui forte Scholiaſtae auctoritas imponat, non eſt hic ſermo de illo Palladis in arce Athenarum opiſthodomo, ſed de poſtico templi Jovis Olympii, quod auditorium fuiſſe praeconibus, philoſophis, & qui agere cum multitudine vellent, ad ſuperiorem *de morte Peregrini* libellum ſatis oſtenſum eſt. Vid. ad c. 32. J.M.G.

21. Αἰθιοπίαν] Quinam ibi Philoſophi memorantur? M. du S.

πίαν εὐθὺς, εἶτα εἰς Αἴγυπτον κατέβην, καὶ ξυγγενομένη τοῖς ἱερεῦσι, καὶ προφήταις αὐτῶν, καὶ τὰ θεῖα παιδεύσασα, ἐς Βαβυλῶνα ἀπῆρα, Χαλδαίους καὶ μάγους μυήσουσα, εἶτα ἐς Σκυθίαν ἐκεῖθεν, εἶτα ἐς Θράκην, ἔνθα μοι Εὔμολπός τε καὶ Ὀρφεὺς συνεγενέσθην, οὓς καὶ προαποστείλασα ἐς τὴν Ἑλλάδα, τὸν μὲν, ὡς τελέσειεν αὐτοὺς, τὸν Εὔμολπον (ἐμεμαθήκει γὰρ τὰ θεῖα παρ' ἐμοῦ ἅπαντα) τὸν δὲ, ὡς ἐπᾴδων προσβιάζοι τῇ μουσικῇ, κατ' ὠδὰς εὐθὺς εἰπόμην.

Καὶ τὸ μὲν πρῶτον εὐθὺς ἐλθοῦσαν, οὔτε πάνυ ἠσπάσαντο οἱ Ἕλληνες, οὔτε ὅλως ἀπέκλεισαν· κατ' ὀλίγον δὲ προσομιλοῦσα, ἑπτὰ ἐκ τῶν ἁπάντων ἑταίρους καὶ μαθητὰς προσηγαγόμην, καὶ ἄλλον ἐκ Σάμου, καὶ ἄλλον ἐξ Ἐφέσου, καὶ Ἀβδηρόθεν ἄλλον, ὀλίγους παντάπασι.

Μεθ' οὓς τὸ σοφιστῶν φῦλον οὐκ οἶδ' ὅπως μοι παρενεφύετο, οὔτε ζηλοῦν τἀμὰ ἐς βάθος, οὔτε κομιδῇ ἀπᾴδον, ἀλλ' οἷον τὸ Ἱπποκενταύρων γένος, σύνθετόν τι καὶ μικτὸν ἐν μέσῳ ἀλαζονείας καὶ Φιλοσοφίας πλαζόμενον, οὔτε τῇ ἀγνοίᾳ τέλεον προσεχόμενον, οὔτε ἡμᾶς ἀτενέσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καθορᾶν δυνάμενον, ἀλλ' οἷον λημῶντες ὑπὸ τοῦ ἀμβλυώττειν ἀσαφές τι, καὶ ἀμυδρὸν ἡμῶν εἴδωλον, ἢ σκιὰν ἐνίοτε ἰδόντες ἄν. οἱ δὲ ᾠοντο ἀκριβῶς πάντα καλανενοηκέναι. ὅθεν παρ' αὐτοῖς ἡ ἀχρεία ἐκείνη,

thiopiam, ac deinde in Aegyptum descendi, & versata ibi cum sacerdotibus illorum ac Prophetis, cum divina eos docuissem, Babylonem perrexi, ut Chaldaeos & Magos initiarem: tum inde in Scythiam; deinde in Thracen, ubi Eumolpus & Orpheus mecum fuere. Quos etiam praemissos in Graeciam, alterum ut illos initiaret, Eumolpum, didicerat enim a me divina omnia; alterum ut canendo musices ope vim adferret *animis*, e vestigio statim consecuta sum.

9. Ac primum quidem advenientem neque vehementer amplexi sunt Graeci, neque plane excluserunt. Paullatim vero alloquio meo septem ex omnibus sodales ac discipulos mihi conciliavi, & ex Samo alium, & alium Epheso, & Abdera alium, paucos omnino.

10. Post quos Sophistarum mihi populus nescio quomodo adhaesit, neque aemulatus profunde mea placita, neque omnino ab iis abhorrens; sed, velut Hippocentaurorum genus, compositum quiddam & mistum, inter impostura & philosophiam medium oberrans, neque ignorantiae plane adhaerens, neque in nos defigere intentos oculos ausum; sed velut lippientes, prae hebetudine visus obscurum quoddam & evanidum nostri simulacrum aut umbram forte nonnunquam videntes. At isti accurate omnia se nosse arbitrabantur. Unde apud illos inutilis illa ac superflua sapientia, &

36. Ἑπτὰ ἐκ τῶν ἁπάντων] Τοὺς ἑπτὰ λεγομένους σοφοὺς, Πιττακὸν, Βίαντα, Θάλητα, Περίανδρον, Κλεόβουλον, Χίλωνα, Σόλωνα. *V.* In altero *Vossiano* majore idem Scholion sic: Οἱ ἑπτὰ οὗτοι, Πιττακὸς, Βίας, Θαλῆς, Περίανδρος, Κλεόβουλος, Χίλων, Σόλων.

37. Καὶ ἄλλον ἐκ Σάμου] Ἐκ Σάμου, Πυθαγόραν τὸν Μνησάρχου. ἐξ Ἐφέσου Ἡράκλειτον. ἐξ Ἀβδήρων Δημόκριτον.

48. Ἀμυδρὸν] Ἀφανὲς, σκοτεινόν. *V.*

* Ἐξ Ἀβδήρων] Hic omissum Δημόκριτον. *J. Clar.* quod in C. reperitur. Sed non vidit Editor deesse hic Ἀβδηρόθεν, cujus Scholium est ἐξ Ἀβδήρων. *M. du S.*

36. Ἑταίρους ἓξ ποιεῖ.] Honestiores discipulos ἑταίρους vocari, vid. ap. Rev. *J. Elsn.* ad *Evang. Matth.* XXVI. 50. ubi & Judae ait Servator: ἑταῖρε ἐφ' ᾧ πάρει; sed hoc in vulgus notum. *J. F. R.*

37. Καὶ ἄλλον] Ephesius ille Heraclitus est, Abderitanus Democritus, quem & Milesium quidam tradidere. *V. Diog. Laërt.* In Scholiis impressis perturbatissima haec antea erant omnia. *M. du S.*

40. Ἀλ-

& ut ipſi putabant, invicta, accendebatur: comtulae illae, & dubitabiles, & inexpectatae reſponſiones, & exitum non habentes labyrinthisque ſimiles reſponſiones.

11. Deinde prohibiti ac reprehenſi a meis ſodalibus, indigne ferre & adverſus illos coire, ac tandem in jus togere, & eo dare, ubi cicutam biberent. Oportebat forte tum ſtatim fugere, nec amplius illorum ferre conſuetudinem. Jam vero Antiſthenes, & Diogenes, & paullo poſt Crates, & Menippus, hi, inquam, mihi perſuaſere ut paullum adhuc morae quaſi corollarium adjicerem: quod utinam non feciſſem! Neque enim tot deinde mala ſubiiſſem.

12. JUP. Nondum mihi dicis, Philoſophia, quam injuriam paſſa ſis, ſed indignaris tantum. PHIL. Quin tu audi, Jupiter, quid ſit. Impurum enim quoddam genus hominum, & plerumque ſervile atque mercenarium, non otioſe nobiſcum a pueritia inde verſatum: ſervitutem enim ſerviit, aut mercede opus fecit, aut artes alias, quales cadunt in tales, didicit, cerdoniam, fabrilem, fulloniam, quae in lanis carpendis verſatur, ut facilius deinde eae tractentur a feminis, ſintque ad nendum & deducendum commodiores, quoties vel tramam illae torquere, vel nere licium volunt. Haec ergo iſti puerili aetate meditati, neque nomen noſtrum noverant. Cum vero ad virilem aetatem perveniſſent, animadverſa, quae meis ſodalibus a multitudine ha-

χαὶ ἄτεχνη σοφία, χ', ὡς αὐτοὶ ἤοντο, ἀπρόσμαχος ἀνεπλέγελο, αἱ κομψαὶ, χ' ἄποροι, χ' ἄτοποι ἀποκρίσεις, χαὶ δυσέξοδοι, χ' λαβυρινθώδεις ἐρωτήσεις.

Εἶτα κωλυόμενοι, χαὶ ἐλεγχόμενοι πρὸς τῶν ἑταίρων τῶν ἐμῶν, ἠγανάκτων, χαὶ συνίσταντο ἐπ' αὐτοὺς, χαὶ τέλος, δικαστηρίοις ὑπῆγον, χ' παρεδίδοσαν τοιούτους τῇ κωνείῳ. ἐχρῆν μὲν οὖν ἴσως τότε φυγεῖν εὐθὺς, χ' μηκέτι ἀνέχεσθαι τὴν συνουσίαν αὐτῶν· νῦν δὲ Ἀντισθένης με, χ' Διογένης, χ' μετ' μικρὸν Κράτης, χ' Μένιππος, οὗτοι ἔπεισαν ὀλίγον ὑπομεῖναι τὸ μανῆς· ὡς μή ποτε [a] ὄφελον. ὑ γὰρ ἂν τοσαῦτα ἐπεπόνθειν ὕστερον.

ΖΕΥΣ. Οὐδέπω μοι λέγεις, ὦ Φιλοσοφία, τίνα ἠδίκησαι, ἀλλὰ ἀγανακτεῖς μόνον. ΦΙΛ. Καὶ μὴν ἄκουε, ὦ Ζεῦ, ἡλίκα ὑβρίσθη. μιαρόν γὰρ τι φῦλον ἀνθρώπων, χ' ὡς τὸ πολὺ δουλικὸν, χ' θητικὸν, ὑ ξυγγενόμενον ἡμῖν ἐκ παίδων ὑπ' ἀσχολίας· ἐδούλευε γὰρ, ἢ ἐθήτευεν, ἢ ἄλλας τέχνας, οἵας εἰκὸς τοὺς τοιούτους, ἐμάνθανε, σκυτεύειν, ἢ τεκταίνειν, ἢ περὶ πλυνοὺς ἔχειν, ἢ ἔρια ξαίνειν, ὡς εὐεργὰ εἴη ταῖς γυναιξί, χ' εὐμήρυλα, χ' καλαγάγοιτο εὐμαρῶς, ὁπότε ἢ κρόκην ἐκεῖναι φέροιεν, ἢ μίτον κλώθοιεν. τοιαῦτα τοίνυν ἐν παισὶ μελετῶντες, οὐδὲ ὄνομα τὸ ἡμέτερον ἤδεσαν. ἐπεὶ δὲ εἰς ἄνδρας τελεῖν ἤρξαντο, χ' κατεῖδον τὸ αἰδῶ, ὅσῃ πολλῷ τῷ πολλῶν ὄχλῳ τοῖς ἑταίροις τοῖς ἐμοῖς,

[a] Ὄφελον] Sic eſſe in omnib. Edd. addit *Solan.*

53. Ἀστρόσμαχος] Ἀκαταγώιστος. *V.*

50. [a] Αν. οἱ δὲ] Sic forte legendum: ἢ σκιὰν ἰνίοτε ἰδόντες, οἷον' ἂν ἀκριβῶς. &c. vid. Codd. vett. *F.G.*

[a] Αν. οἱ δὲ] Nihil varietatis in vett. libris invenio, nec deſidero. οἱ δὲ enim non ſemel ſic πλανάζει vel ἐπανόδῳ inſervit. Vid. T. 2. *Aſin.* c. 30. ſub init. ὁ δὲ ἐδὲ κατῆλθεν. Et *Hermot.* c. 28. vſ. 72. ὃς δέον — καίπερ ὀξεῖσθαι, ὁ δὲ τὴν μήνιθον ἔτιμα. *Herodian.* 2. c. 8. f. (Νίγρ@) ἠμύλει τοῖς τε Ἰλλυριοῖς στρατεύμασι δῶρα ἐπιφοιτῶσι — ὁ δὲ ἐδὲ τῶν παρεπομένων τι αὐτοῖς ἐδίδου. *J.F.R.*

64. Ὄφελον] Ὄφελον *Th. Mag.* Noſterque ὡς ὄφελον *Amor.* c. 41. Et alii ubivis, item *Homer.* frequentiſſime, prima correpta, ſive poteſtate interjectionis, ſive augmento verbi ὀφείλω abjecto dicas, perinde erit; ſed quia re vera eſt *aor.* 2. verbi ὀφείλω, nihil prohibet ἄφελον etiam ſcribere, & ita *Stephan.* T. 2. p. 1560. ex *Demoſth.* παθόντων, ἃ μή ποτ' ὤφελον, aliaque ita ſcripta exhibet. Quare in vulgato Luciani nihil mutaſſim. *J.F.R.*

77. Ἐκεῖναι φέροιεν] *Filer de la trame aux roüet. F.G.*

ἐμοῖς, καὶ ὡς ἀνέχονται οἱ ἄνθρωποι τὴν παῤῥησίαν τὴν αὐτοῦ, καὶ χαίρουσι θεραπευόμενοι, καὶ συμβουλεύουσι πείθονται, καὶ ἐπιτιμώντων ὑποπτήσσουσι, ταῦτα πάντα τυραννίδα καὶ μικρὰν ἡγοῦντο εἶναι.

Τὸ μὲν δὴ μανθάνειν ὅσα τῇ τοιαύτῃ προαιρέσει πρόσφορα, μακρὸν ἦν· μᾶλλον δὲ χομιδῇ ἀδύνατον. αἱ τέχναι δὲ γλίχρα, καὶ σὺν πόνῳ, καὶ μόγις ἱκανὰ παρέχειν ἐδύναντο. ἐνίοις δὲ καὶ ἡ δουλεία βαρὺ, καὶ ὥσπερ ἔστιν, ἀφόρητον ἐφαίνετο. ἔδοξεν οὖν σκοπουμένοις, τὴν ὑστάτην ἀγκύραν, ἣν ἱερὰν οἱ ναυτιλλόμενοι φασὶ, καθιέναι· καὶ ὅπη τὴν βελτίστην ὑπόνοιαν [a] ὁρμίσαντες, ἔτι τε καὶ τόλμαν, καὶ ἀμαθίαν, καὶ ἀναισχυντίαν προσκαλέσαντες, αἵπερ αὐτοῖς μάλιστα συναγωνίζονται, καὶ λοιδορίας χορηγὰς ἐκμελετήσαντες, ὡς πρόχειροι εἶεν, καὶ ἀνὰ στόμα ταύτας μόνας ξυμβολὰς ἔχοντες. ὁρᾷς ὁποῖα πρὸς φιλοσοφίαν ἐφόδια; σχηματίζουσι, καὶ μελαχοσμοῦσιν [b] αὐτὰς εὖ μάλα εἰκότως, καὶ πρὸς ἐμὲ οἷόν τι ἀμέλει ὁ Αἴσωπός φησι ποιῆσαι τὴν ἐν τῇ Κύμῃ ὄνον, ὃς λεοντῆν περιβαλλόμενος, καὶ τραχὺ ὀγκώμενος, ἠξίου λέων καὶ αὐτὸς εἶναι, καί τινες ἦσαν ἴσως οἱ πιστεύοντες αὐτῷ.

Τὰ δ' ἡμέτερα πάνυ ῥᾷστα, ὡς οἶδα, καὶ ἐς μίμησιν πρόχειρα (τὰ προφανῆ λέγω) καὶ οὐ πολλῆς τῆς πραγματείας δεῖ τριβώνιον περιβαλέσθαι, καὶ πήραν ἐξαρτήσασθαι, καὶ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἔχειν, καὶ βοᾶν, μᾶλλον δὲ ὀγκᾶσθαι, καὶ ὑλακτεῖν, καὶ λοιδορεῖσθαι ἅπασι. τὴν ἀσφάλειαν γοῦν αὐτοῖς τοῦ μηδὲν ὅπη τούτῳ παθεῖν, καὶ πρὸς τὸ σχῆμα αἰδῶς

betur, reverentia, & ut sustinent homines illorum in dicendo fiduciam, & curari se gaudent, & consulentibus obsequuntur, & reprehendentibus timide concedunt, regnum non parvum arbitrabantur esse haec omnia.

13. Ac discere quaecumque huic instituto vitae conveniunt, longum fuerit, aut potius plane illis negatum est. Artes parcae, & cum labore, & vix tamen vel sic praestare quod satis esset, poterant. Quibusdam etiam grave servitutis onus, &, ut est, intolerabile visum. Considerantibus ergo placuit ultimam ancoram, quam sacram appellant nautae, demittere: firmantesque *navim* in praeclara illa amentia; advocatis insuper audacia, inscitia, atque impudentia, quae maxime hoc illis certamen adjuvant; novisque excogitatis conviciis, ut praesto statim & in ore sint: has ergo symbolas solas cum habeant, (viden' qualia ad philosophiam viatica?) figuram sumunt ornatumque decentem, mihique quam simillimum: nimirum quale quid fecisse ait Aesopus illum Cumis asinum, qui leonina circumposita asperum rudens, leo & ipse esse postulabat. Ac forte erant alicubi, qui fidem illi haberent.

14. Nostra vero facilia omnino, ut nosti, & ad imitandum expedita; de manifestis illis dico: nec multum negotii est palliolo amiciri, & peram gestare suspensam, & clavam in manu habere, & clamare, vel rudere potius aut latrare, & maledicere omnibus. Quippe securitatem illis nihil ob eam rem patiendi ipsa habitus praestitura vi-

a Ὁρμίσαντες] Ex emendatione *Gesneri*. Ὁρμήσαντες vulgo. b Αὐτοὺς] Αὐτοὺς Edd. priores.

88. * Πρόσφορα] Πρόσφορα, χρήσιμα, οἰκεῖα, ἁρμόδια, ἐπιτηδεια. V.

89. Γλίχρα] Ταπεινά. V.

* Πρόσφορα] Πρόφορα bis Edita, emendavit *Solan.* non addens anne idem error in V.

89. Τίχναι δὲ γλίχραι] I. e. *tenues, jejunae, exiguae.* F. G.

93. Ἀγκύραν ἱερὰν] Proverb. de quo in *Jove Tragoedo.* J. B.

96. Ἀμω-

videbatur reverentia : porro in promtu eſt invito etiam domino libertas, qui ſi aſſerere audeat, fuſti percutiatur. Cibus autem non jam tenuis, neque ut ante nuda puls; opſonium non ſalſamentum aut thymus; ſed carnes omnis generis, & vinum quodque ſuaviſſimum ;. & aurum a quocumque voluerint. Nempe tributum quoddam crebro acceſſu ſuo colligunt; vel, ut ipſi loquuntur, tondent oviculas, daturosque ſperant plures, vel habitus pudore, vel metu ne male audiant.

παρέξειν ἔμελλεν. ἡ ἐλευθερία δὲ προχειρος, ᶜ ἄκοντος τοῦ δεσπότου, κἂν εἰ βούλοιτο ἀπάγειν, παλαχθησομένῳ τῷ ξύλῳ. ἡ τὰ ἄλφιτα οὐκ ἔτ' ὀλίγα, οὐδὲ ὡς πρὸ τοῦ μάζα ψιλή. τὸ δὲ ὀψώνιον, οὐ τάριχος, ἢ θύμον, ἀλλὰ κρέα παντοδαπά, ἡ οἶνος, οἷος ἥδιστος, καὶ χρυσίον παρ' ὅτου ἂν ἐθέλωσι· δασμολογοῦσι γὰρ ὀλιγοστοί τες, ἢ, ὡς αὐτοί φασιν, ἀποκείρουσι τὰ πρόβατα, δόσεως τε πολλὰς οἴονται, ἢ αἰδοῖ τοῦ χήματος, ἢ δέει τοῦ μὴ ἀκοῦσαι κακῶς.

15. Nam illud quoque obſervarunt, opinor, ſe aequo faſtigio ſtaturos cum his, qui recte philoſophantur. Neque enim quisquam erit, qui judicet iſta vel diſcernat, modo externa ſint ſimilia. Neque enim omnino illud probationis genus admittunt, ſi quis illos ſic placide & ſenſim interroget : ſed clamant ſtatim, & ad arcem ſuam, convicia, confugiunt, & expediunt fuſtem : ac, ſi opera illorum requiras, multa *in ore eſt* doctrina ; ſin ex doctrina illos judicare velis, vitam te conſiderare poſtulant.

Καὶ γὰρ αὖ κἀκεῖνο εἶδον, οἶμαι, ὡς ἐξίσου καλαστήσονται τοῖς ὀρθῶς φιλοσοφοῦσιν. οὐδέ τις ὁ δικάσων, ἢ διακρινῶν τὰ τοιαῦτα, ἔσται, ἢν μόνον τὰ ἔξω ἢ ὅμοια. ἀρχὴν γὰρ οὐδὲ τὸ ἔλεγχον δέχονται, ἢν ἔρηταί τις αὐτοὺς κοσμίως, ἢ χρηστὸν βραχύ, ἀλλ' εὐθὺς βοῶσι, ἢ ὅτι τὴν ἀκρόπολιν τὴν ἑαυτῶν ἀναφεύγουσι τὴν λοιδορίαν, καὶ πρόχειρον τὸ ξύλον. ἢ ἢν μὲ τὰ ἔργα ζητῇς, οἱ λόγοι πολλοί· ἢν δὲ ἀπὸ τῶν λόγων κρίνειν ἐθέλοις, τὸν βίον ἀξιοῦσι σκοπεῖν.

16. Itaque plena fraudibus iſtis civitas, illorum praeſertim, qui Diogeni ſe & Antiſtheni, & Crateti adſcriptos, ſub Canis illius ſignis militare ajunt : qui quod utile ineſt in natura canum, ut cautionem illam, illam domus cuſtodiam, dominorum illum amorem, memoriam, nullo modo imitantur ; latratum vero, & ligurritionem, & rapacitatem, & Venerem crebram, & adu-

Τοιγαροῦν ἐμπέπλησται πᾶσα ἡ πόλις τοιαύτης ῥᾳδιουργίας, ἢ μάλιστα τῶν Διογένη, ἢ Ἀντισθένη, ἢ Κράτητα ὑπογραφομένων, καὶ ἐπὶ τῷ κυνὶ ταπομένων, ᵈ οἱ τὸ μὲν χρήσιμον ὁπόσον ἔνεστι τῇ φύσει τῶν κυνῶν, ᵉ οἷον τὸ φυλακτικὸν, ἢ τὸ οἰκουρικὸν, ἢ τὸ φιλοδέσποτον, ἢ μνημονικὸν, οὐδαμῶς ἐζηλώκασιν· ὑλακὴν δὲ καὶ ᶠ λιχνείαν, καὶ ἁρπαγὴν, καὶ Ἀφροδίσια συχνὰ, καὶ

ᵉ Ἄκοντος] Et ſic *Fl.* cum cett. ᵈ Οἱ] Recte L. *S. Amſt.* Ceterae ἡ male. ᵉ Οἷον] Recepi ex *Fl. S.* & *Amſt.* pro οἱ quod in *P. H. Ald.* &c. erat. In L. ii. ᶠ Λιχνίαν] Ita dedit *Solan.* Λιχνίαν Edd. hac priores.

96. Ἀμαθίαν] Vid. ſupra Ῥητ. c. 15. *L K*

3. Αὐτοὺς τῷ αὐλῷ] Lege αὐτούς. *F. G.*

4. Καὶ πρὸς ἓν εἰ] Intelige ποιεῖσθαι. *F. G.*

5. Τὸν ὡ τῇ Κύμῃ ὄνον] Vid. ſupra Ἀναβ. c. 32. ubi eandem fabulam tangit, uti & Ἀποφθ. c. 3. *M. du S.*

40. Ἐμπέπλησται — ῥᾳδιουργ.] *Th. Ma.* v Ῥᾳδιουργὸς haec adferens, πᾶσα omittit, (ſaltem in Ed. *Blandardi*) qui hinc emendandus, ſi quid opus. *J. F. R.*

44. Οἱ — οἷον] L. οἱ illud habet, quod recte a *S.* erat pro vulgato ἡ reſtitutum. Οἷον quod ſequitur, ex *Fl.* eſt, quod etiam recte habet *S.* cum ante eam editionem omnes excepta *Fl.* οἱ haberent. *M. du S.*

47. Λιχνίαν] Sic ſcribi ſatius eſt, quam in omnibus impreſſis antea erat, λιχνίαν. *M. du S.*

καὶ κολακείαν, καὶ τὸ σαίνειν τὸν διδόντα, καὶ τραπέζας ἔχειν, ταῦτα ἀκριβῶς ἐκπεπονήκασιν.

Ὄψει τοίνυν μικρὸν οἷα ἔσται. οἱ γὰρ ἐκ τῶν ἐργαστηρίων ἅπαντες ἀναπηδήσαντες, ἐρήμους τὰς τέχνας ἐάσουσιν, ὅταν ὁρῶσιν σφᾶς μὲν πονοῦντας, καὶ κάμνοντας, ἕωθεν εἰς ἑσπέραν ὑπτιοκυφότας τοῖς ἔργοις, καὶ μόγις ἀποζῶντας ἐκ τοιαύτης μισθαρνίας ἐργοὺς δὲ καὶ γόητας ἀνθρώπους, ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις βιοῦντας, αἰτοῦντας μὲν τυραννικῶς, λαμβάνοντας δὲ προχείρως, ἀγαπτοῦντας δὲ, εἰ μὴ λάβοιεν, οὐκ ἐπαινοῦντας δὲ, κἂν εἰ λάβοιεν. ταῦτα ὁ ὅτι Κρόνου βίος δοκεῖ αὐτοῖς, καὶ ἀτεχνῶς τὸ μέλι αὐτὸ ἐς τὰ στόμαλα ἐσρεῖν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

Καὶ ἦν ἂν δεινὸν τὸ πρᾶγμα ἦν, εἰ τοιοῦτοι ὄντες, μηδὲν ἐς ἡμᾶς ἄλλο ἐξύβριζον. οἱ δὲ μάλα σεμνοὶ καὶ [b] σκυθρωποὶ τὰ ἔξω, καὶ τὰ δημόσια φαινόμενοι, ἢν παιδὸς ὡραίου ἢ γυναικὸς λάθωσι καλῆς, ἢ ἐλπίσωσι σιωπᾶν ἄξιον, οἷα ποιοῦσιν. ἔνιοι δὲ καὶ ξένων τὰς σφετέρων γυναῖκας ἀπάγουσι μοιχεύσοντες, καὶ τὴν Ἰλιέα ἐκεῖνον νεανίσκον, ὡς φιλοσοφοῦσιν δὴ καὶ αὐταί. εἶτα κοινὰς ταύτας ἅπασι τοῖς ξυνοῦσι προθέμενοι, Πλάτωνός τι δόγμα οἷον ποιεῖν, οὐκ εἰδότες ὅπως ὁ ἱερὸς ἐκεῖνος ἠξίου κοινὰς ἡγεῖσθαι τὰς γυναῖκας.

Ἃ μὲν γὰρ ἐν τοῖς συμπασίοις δρῶσι, καὶ ἃ μεθύσκον, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. καὶ ταῦτα ποιοῦσι, πῶς οἴει καλῆγορῦντες αὐτοὶ

lationem, & illa verſus dantem blandimenta, & menſarum aſſectationem, haec omnia ad unguem exprimere laborant.

17. Videbis ergo paullo poſt quid futurum ſit. Exſilientes enim de officinis univerſi deſertas relinquent artes; ubi videbunt, ſe quidem, opus cum faciant & laborent a mane inde ad veſperam, operibus intenti ſuis, vix tamen ſibi victum ex illa mercenaria ratione parare: otioſos autem homines atque impoſtores in omnium rerum affluentia vivere; cum petant quaſi tyranni eſſent, promte accipiant, ſi nihil ferant, indignentur, non laudent, etiamſi acceperint. Haec vita, qualis ſub Saturno fuit, illis videtur, & caelitus in ora mel influere.

18. Ac minus in ea re mali eſſet, ſi tales cum ſint, nulla nos alia contumelia afficerent. At iſti, vehementer graves & triſtes quantum ad externa & publica qui videantur, ſi puerum formoſum, aut mulierem pulchram vel nanciſcantur, vel ſperent, quid faciant, ſilere melius eſt. Quidam etiam ſuorum hoſpitum mulieres abducunt corrumpendas adulterio, ut Trojanus ille juvenis, nimirum ut ipſae etiam philoſophentur: tum communes illas omnibus ſuis familiaribus proſtituunt, Platonis quoddam ſe placitum perficere rati, ignari quo ſenſu divinus ille communes eſſe mulieres voluerit.

19. Quae quidem faciant in conviviis, & quomodo per ebrietatem ſe gerant, commemorare longum fuerit. Et haec faciunt, quid putas? accuſantes ipſi ebrietatem, & adul-

a Ἀφθόνους] Ex emend. *Fab.* & *Solan.* Ἀφθόνως Edd.

b Σκυθρωποὶ] Σκυθρωποὶ *F.* male.

72. Ἐκεῖνον νεανίσκον] Τὸν Παρίδη. *G.*

59. Ἀφθόνους] Sic jam emendare juſſerat ad Περ. c. 16. *T. Faber* quod in omnibus hic reperitur ἀφθόνως. *M. du S.*

Ἀφθόνους] Peregr. c. 16. οὐ ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν. *F. F. R.*

63. Τὸ μέλι αὐτὸ εἰς τὰ στόμαλα ἐσρεῖν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ] A Chriſtiano Judaeove ſcriptum dicas, qui de Manna cogitaverit. *Mellis* quidem *rivos fonesve* apud hunc (ut Κρον. N°. 7.) & alios legimus; ſed hiſce ſimilia nullibi. *M. du S.*

75. Πλάτωνός τι δόγμα] *Plat.* Πολ. V. p. 459. E. *M. du S.*

85. Γναθωνίδου — Στρυβίων] Inſignium aſſentatorum nomina. *F. G.*

1. Χρυσίον μὲ &c.] Μίμνης. *F. G.*

5. Οὐκ

adulterium, & lasciviam, & avaritiam. Nihil enim ita adversum alteri alterum invenies, ut sunt sermones illorum & facta. Verbi gratia adulationi se inimicos ajunt, cum adulationis caussa Gnathonidem, aut Struthiam superare possint: veracitatem commendantes aliis, nec movere linguam queant ipsi sine mendacio. Voluptas inimica omnibus in sermone, hostis Epicurus: re vera autem faciunt propter illam omnia. Acuta bilis, querelae de rebus minutis, proclivitas ad irascendum, supra parvulos infantes. Quare risum praebent non mediocrem spectantibus, cum a quacumque caussa exarsit illis bilis, luridus pallor apparet in facie, cum torvum quiddam & furiosum vident, & spuma, vel veneno potius plenum os habent.

20. Nolis tu ibi esse, cum impurum illud coenum effunditur! *Aurum*, inquiunt, *aut argentum, Mehercules, nec possidere digner; obulus mihi sufficit, unde lupinos emam; potum enim fons praebebit aut fluvius.* Paullo post non obulos petunt, aut drachmas paucas, sed totas divitias. Quis ergo mercator tantum a navium commeatu affluat divitiis, quantum hisce ad quaestum Philosophia confert? Deinde ubi quantum satis est collegerint, & viaticum sibi paraverint, abjecto illo infelici palliolo, agros interdum & vestimenta mollia emunt, & pueros comatos, & totos vicos, longum

μέθης, καὶ μοιχείας, καὶ λαγνείας, καὶ φιλαργυρίας; οὐδὲν γὰρ οὕτως εὕροις ἄλλο ἄλλῳ ἐναντίον, ὡς τοὺς λόγους αὐτῶν καὶ τὰ ἔργα. οἷον, κολακείαν μισεῖν φασι, κολακείας ἕνεκα τὸν Γναθωνίδην ἢ τὸν Στρουθίαν ὑποβαλεῖν δυνάμενοι. ἀληθεύειν τοὺς ἄλλους προτρέπονται· οὐκ ἂν οὐδὲ κινῆσαι τὴν γλῶτταν μὴ μὴ καὶ τοῦ ψεύσασθαι δύναιντο. ἡδονὴν πᾶσιν ἐχθρὸν τῷ λόγῳ, καὶ ὁ Ἐπίκουρος πολέμιον, ἔργῳ δὲ διὰ ταύτην ἅπαντα πράττουσι. τὸ δ' ὀξύχολον, καὶ μικραίτιον, καὶ πρὸς ὀργὴν ῥᾴδιον, ὑπὲρ τὰ βρεφύλλια τὰ νεογνά. γέλωτα γοῦν οὐ μικρὸν παρέχουσι τοῖς θεωμένοις, ὁπόταν ὑπό τινος τυχόντος αἰτίας ὀπίζεσθαι μὲν αὐτοῖς ἡ χολὴ, σκελιδνοὶ δὲ τὴν χροιὰν βλέπωσι, ἰταμόν τι καὶ φοβερὸν δεδορκότες, καὶ ἀφρῷ, μᾶλλον δὲ ἰῷ μεστὸν αὐτοῖς ἢ τὸ στόμα.

Μὴ σύ γε ἐκεῖθι τύχοις, ὅτε ὁ μιαρὸς ἐκεῖνος ἐκχεῖται βόρβορος. χρυσίον μὲ, ἢ ἀργύριον, Ἡράκλεις, οὐδὲ κεκτῆσθαι ἀξιῶ, ὀβολὸς ἱκανὸς, ὡς θέρμης τριαίμην. ποτὸν γὰρ, ἡ κρήνη ἢ πόλαμος παρέξει. καὶ μετ' ὀλίγον αἰτοῦσιν οὐκ ὀβολὸς, οὐδὲ δραχμὰς ὀλίγας, ἀλλὰ πλοῦτος ὅλος. ὥστε τις ἔμπορος τοσοῦτον ἀπὸ τοῦ φόρτου πλήσειεν ἄν, ὅσον τούτοις φιλοσοφία εἰς χρηματισμὸν συντελεῖ; εἶτ' ἐπειδὰν ἱκανῶς συλλέξωνται, καὶ ἀποτίσωσι, ἀπορρίψαντες ἐκεῖνο τὸ δύστηνον τριβώνιον, ἀγροὺς ἐνίοτε καὶ ἐσθῆτας καὶ μαλακὰν ἐπρίαντο, καὶ παῖδας κομήτας, καὶ συνοικίας ὅλας, μακρὰ χαίρειν

c Καὶ] Omissum in *Ald. J. H. Fr. Bt. S.* Adest in *Pl. P.* d Πλήσειεν] Πλωτίσειεν *Pell.*

85. Τὸν Γναθωνίδην] Κολάκων οἱ ἐξευφωνίσαι ἄκροι. *V.*
96. Ἰταμὸν] Ἀναίσχυντον. *V.*

8. Εἰς χρηματισμὸν] Εἰς τὸν τῶν χρημάτων συλλογὸν χρηματίζοντας, χρήματα συλλέγειν. *V.*

5. Οὐκ ὀβολὸς — ἀλλὰ πλοῦτος] Sic apud *Heliod.* lib. 2. καὶ ἐμοὶ δοκεῖτε τάλαντ' ὄντες οὐκ ἀπόλυτοι, ἀλλ' ἄορές τι ἢ λίθοντας αἰτήσειν. *J. B.*
6. Ἀλλὰ πλοῦτος] Plurale πλοῦτοι frequentius occurrit, quam initio putaram ad *Hermot.* c. 9. Sed conf. ad *Icarom.* c. 4. ubi plura dedi. Adde *Diod. Sic.* V. c. 20. πλοῦτος μεγάλους ἡθροισαν. *J. F R.*
7. Πλήσειεν] Corrupta vox, pro qua forte reponendum πλουτῶν, vel pro τοσοῦτον, legendum τὸν ναῦν. *M. du S.*
Πλήσειεν ἄν] Πλουτίσειεν legend. videtur. *F. G.* Parum abest quia sic edam. Sed quia & Scholiast. vulgatum habet, & aliquis inest sensus, contextum immutare non sustinui. *J. F. R.*
13. Συνοικίας] *Vicos.* *F. G.*

20. Πολ-

γειν Φράσανλες τῇ πήρᾳ τῇ Κράτητος, καὶ τῷ τρίβωνι τοῦ Ἀντισθένους, καὶ τῷ πίθῳ τοῦ Διογένους.

valere jussa Cratetis pera; & Antisthenis pallio, dolioque Diogenis.

Οἱ ἰδιῶται δὲ ταῦτα ὁρῶντες, καταπτύουσιν ἤδη φιλοσοφίας, καὶ ἅπαντας εἶναι τοιούτους οἴονται, κἀμὲ τῆς διδασκαλίας αἰτιῶνται. ὥστε πολλοῦ ἤδη τοῦ χρόνου, ἀδύνατόν μοι γεγένηται καὶν ἕνα τινὰ προσαγαγέσθαι αὐτῷ· ἀλλὰ τὸ τῆς Πηνελόπης ἐκεῖνο πάσχω. ὁπόσον γοῦν δὴ ἐγὼ ἐξυφήνω, [a] τοῦτο ἐν ἀκαρεῖ αὖθις ἀναλύεται. ἡ Ἀμαθία δὲ, καὶ ἡ Ἀδικία, ἐπιγελῶσιν, ὁρῶσαι ἀνεξέργαστον ἡμῖν τὸ ἔργον, καὶ ἀνήνυτον πόνον.

21. Vulgus vero ista cum videt, despuunt jam Philosophiam, & omnes ex eo genere esse arbitrantur, & me disciplinae istius nomine accusant. Igitur diu jam est, cum ne unum quidem istorum potui allicere, sed illud mihi Penelopes *consilium* usu venit. Quantumcumque ego texo, illud momento temporis rursum resolvitur, ridentibus Inscitia atque Iniquitate, cum videant, opus nostrum non procedere, nihil proficere laborem.

ΖΕΥΣ. Οἷα, ὦ θεοί, πέπονθεν ἡμῖν ἡ Φιλοσοφία πρὸς τῶν καταράτων ἐκείνων; ὥστε ὥρα σκοπεῖν ὅ, τι καὶ πρακτέον, ἢ ὅπως αὐτοὺς [b] μεταλευστέον. ὁ μὲν γοῦν κεραυνὸς ἀπάγει μιᾷ πληγῇ, καὶ ὁ θάνατος ταχύς. ΑΠΟΛ. Ἐγώ τοι, ὦ πάτερ, ὑποθήσομαι, μισῶ γοῦν καὶ αὐτὸς ἤδη τοὺς ἀλαζόνας, ἀμύσους ὄντας, ὑπὲρ τῶν Μουσῶν ἀγανακτῶν. κεραυνοῦ μὲν γοῦν, ἢ τῆς σῆς δεξιᾶς, εὐδαμῶς ἐκεῖνοι ἄξιοι· τὸν Ἑρμῆν δὲ, εἰ δοκεῖ, αὐτοκράτορα τῆς κολάσεως καταπέμψωμεν ἐπ' αὐτούς. ὃς ἅτε δὴ καὶ λόγους ἔχων καὶ αὐτὸς, τάχιστα εἴσεται τούς τε ὀρθῶς φιλοσοφοῦντας, καὶ τοὺς μή. εἶτα τοὺς μὲν ἐπαινέσεται, ὡς τὸ εἰκός· οἱ δὲ κολασθήσονται, ὅπως ἂν ἐκείνῳ καὶ τὸν καιρὸν δοκεῖ.

22. JUP. Quantum, o Dii, malorum perpessa nobis est a sacerrimis illis mortalibus Philosophia! Itaque videndum, quid facto sit opus, aut quomodo isti tractandi sint. Fulmen enim uno ictu educit *e vita*, mors ista celeris. APOL. Ego tibi, Pater, subjiciam. Odi enim & ipse jam istos impostores, Musarum vicem indignatus, a quibus aversi sunt. Fulmine aut tua dextra minime digni sunt. Sed Mercurium, si placet, arbitrum poenae in illos demittamus, qui ut in doctrinae studiis ipse quoque versatus, celerrime tum recte philosophantes agnoscet, tum minus: deinde illos quidem prout merentur, laudabit; hi vero, ut pro temporis ratione illi videbitur, punientur.

ΖΕΥΣ. Εὖ λέγεις, ὦ Ἀπολλον, ἀλλὰ καὶ σὺ, ὦ Ἡράκλεις, ἅμα καὶ τὴν φιλοσοφίαν αὐτῷ ἔχοντες, ἄπιτε ὡς τάχιστα εἰς τὸν βίον. τρισκαιδέκατον γὰρ ἆθλον οἴεσθε

23. JUP. Bene mones, Apollo. Sed tu quoque, Hercules, assumta ipsa Philosophia, quam celerrime ad homines abite: tertium enim decimum te puta hunc laborem

a Τοῦτο] Et sic esse in *Fl.* adlevit *Solan.* b Μὴ μεταλευστέον] Et hoc ita *Fl. Fr.* &c.

30. a Μετιλευστέον] *G.* Κολαστέον. Τιμωρητέον. *V.* 37. Αὐτοκράτορα] Βασιλέα. *V.*

a Μετιλευστέον] Ita ex *G.* restituit *Solan.* cum in *V.* esset Κολαστέον] quasi sic foret in Luciano.

20. Πολλοῦ] Subaudi χρόνου. *F. G.* ἀναλύεται] Opinor Lucianum scripsisse τοσοῦτο. ratio
22. Τὸ τῆς Πηνελ.] *Homer.* Od. B. 94. *M. du S.* clara est. *J. J.*
23. Ὁπόσον γοῦν δὴ ἐγὼ ἐξυφήνω, τοῦτο ἐν ἀκαρεῖ αὖθις 42. Παρὰ — δοκεῖ] Displicet utrumque; nam &

rem perfecturum, exſtirpandis impuris adeo atque impudentibus beſtiis. HERC. Sane malim ego, Pater, Augiae fimum expurgare denuo, quam hiſce implicari. Abeamus tamen. PHIL. Invita equidem *eo*: ſequendum tamen, prout Parenti noſtro viſum eſt.

τῶτον ϑ μικρὸν ἐκτελέσειν, ἢν ἐκκόψῃς μιαρὰ ϑ̃τω ϗ ἀναίσχυντα ϑηρία. HPAK. Καὶ μὴν ἄμεινον ἦν, ὦ πάτερ, τ̓ κόπρον ἐκκαθᾶραι αὖθις τῷ Αὐγείᾳ, ἢ τούτοις συμπλέκεσθαι. ἀπίωμεν δ̓ ὅμως. ΦΙΛ. Ἄκων μέν, ἀκολουθητέον δὲ χ̣ τὰ δόξαντα τῷ πατρί.

24. MERC. Deſcendamus, ut paucos certe obteramus hodie. Quo vero eundum eſt, Philoſophia? Tu enim, ubi ſint, noſti. Aut potius, in Graecia illos eſſe, manifeſtum eſt. PHIL. Nequaquam: aut oppido paucos, qui recte philoſophantur, Mercuri. Iſti vero, *quas quaerimus*, nihil Attica paupertate opus habent, ſed ubi auri multum & argenti effoditur, ibi nobis quaerendi ſunt. MERC. Recta igitur pergendum in Thraciam. HERC. Benè mones, & viae ego dux vobis ero. Novi enim Thracum omnia, qui ſaepe *eam regionem* obierim: & hac jam ingrediamur. MERC. Qua dicis?

EPM. Κατίωμεν, [c] ὡς καὶν ὀλίγους αὐτῶν ὀπιτρίψωμεν σήμερον. ποίαν δὲ χρὴ τραπέσθαι, ὦ Φιλοσοφία; σὺ γὰρ οἶσθα ὅπου εἰσὶν, ἢ πρόδηλον ὅτι ἐν τῇ Ἑλλάδι. ΦΙΛ. Οὐδαμῶς. ἢ πάνυ ὀλίγοι, ὅσοι ὀρθῶς φιλοσοφοῦσιν, ὦ Ἑρμῆ. ὅτοι δὲ οὐδὲν Ἀττικῆς πενίας δέονται, ἀλλ' ἔνθα πολὺς χρυσὸς, ἢ ἄργυρος ὀρύττεται, ἐκεῖ που ζητητέοι εἰσὶν ἡμῖν. EPM. Οὐκοῦν εὐθὺ τ̓ Θρᾴκης ἀπιτέον. HPAK. Εὖ λέγεις, ϗ ἡγήσομαί γε ὑμῖν τ̓ ὁδόν· οἶδα γὰρ τὰ Θρᾳκῶν ἅπαντα, συχνάκις ἐπελθών. χωμί μοι τῷ δὴ ἤδη τραπώμεθα. EPM. Ποίαν λέγεις;

25. HERC. Videtis, Hercules & Philoſophia, duos montes maximos omnium montium & pulcherrimos? (Haemus eſt major, alter ex adverſo eſt Rhodope) camposque infra patentes fertiliſſimos, a radicibus utrinque incipientes: & colles aliquot, tres quidem pulcherrimos, aſſurgentes, non deformes aſperitate, tanquam plures ſubjectae urbis arces. Et jam ipſa urbs apparet. MERC. Maxima per Jovem, mi Hercules, & pulcherrima omnium. E longinquo igitur jam pulchritudo illius exſplendeſcit. Et fluvius aliquis praeterfluit maximus, plane moenibus illius alludens. (Gr. *in cute eam tangens.*) HERC. Hebrus hic eſt:

HPAK. Ὁρᾶτε, ὦ Ἑρμῆ ϗ Φιλοσοφία, δύο μὲ ὄρη μέγιστα ϗ κάλλιστα ὀρῶν ἁπάντων; Αἵμός [d] ὅστι τὸ μεῖζον, ἡ καλαὶ λιπρὸ δὲ Ῥοδόπη, πεδίον δὲ ὑποπεπαμμένον, πάμφορον, ἀπὸ τ̓ προπόδων ἑκατέρων εὐθὺς ἀρξάμενον· χωμί τινας λόφους τρεῖς πάνυ καλοὺς ἀνεστηκότας, οὐκ ἀμόρφους τ̓ τραχύτητα, οἷον ἀκροπόλεις πολλὰς τ̓ ὑποκειμένης πόλεως. ϗ ἡ πόλις γὰρ ἤδη φαίνεται. EPM. Νὴ Δί', ὦ Ἡράκλεις, μεγίστη, ϗ καλλίστη ἁπασῶν. πόρρωθεν ἦν ἀπολάμπῃ τὸ κάλλος. χωμί τις πόλαμὸς μέγιστος περιμείβεται, πάνυ ἐν χρῷ ψαύων αὐτῆς. HPAK. Ἕβρος μὲ ὅτος· ἡ δὲ πό-

c Ὡς καὶν] Ὡς ὁ καὶν *Fl.* male. Ὡς οὐκ ἂν marg. *AlW.* d Ὑποπεπαμμένον] Sic Edd. omnes.

πολὺ κακῶν alienum ab ejus mente eſt, & δέξει dictum oportuit. In libris noſtris nihil eſt ſubſidii. *M. du S.*

71. Ὑποπεπαμμένον] Ita ſolet praeteritum πέπλαμαι pro πεπέτασμαι formari *Homero*, vid. Il. Φ. 531. ubi πεπταμένας πύλας Scholiaſt. interpretatur ἀνεῳγμένας, & ſaepe alibi ap. eumdem. *J. F. R.*

81. Ἕβρος μὲ ὅτος &c.] Cum paulo ſupra dixerit de eadem hac urbe: καί τινας λόφους τρεῖς πάνυ καλοὺς ἀνεστηκότας, non eſt difficile divinare, de qua urbe loquatur: nimirum de Philippopoli, quae & Trimontium, & antea Poneropolis & Pulpudena & Eumolpias, ſita ad Hebrum inter Hæmum & Rhodopen, quae Trimontium vocata eſt eo, quod tres montes ſuorum murorum ambitu complectebatur. *J. P. a G.*

πόλις, ἔργον Φιλίππου ἐκείνου. καὶ ἡμεῖς ἤδη πρόσγειοι, καὶ ὑπονέφελοι· ὥστε ἐπιβαίνωμεν ἀγαθῇ τύχῃ.

ΕΡΜ. Οὕτω γιγνέσθω. τί δ' ἂν χρὴ ποιεῖν, ὅπως τὰ θηρία ἐξιχνευτέον; ΗΡΑΚ. Τοῦτο μὲν σὸν ἤδη ἔργον, ὦ Ἑρμῆ, κῆρυξ γὰρ εἶ, ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων. [a] ΕΡΜ. Οὐδὲν τοῦτο χαλεπόν. ἀλλὰ τά γε ὀνόματα οὐκ ἐπίσταμαι αὐτῶν. σὺ δέ, ὦ Φιλοσοφία, λέγε, οὓς τινας ὀνομαστέον, καὶ τὰ σημεῖα προσέτι. ΦΙΛ. Οὐδὲ αὐτὴ μὲν οἶδα τὸ σαφὲς, οἵ τινες ὀνομάζονται, ἀφ' οὗ μὴ ξυγγενέσθαι αὐτοῖς· ἀπὸ δ' ὧν ἡ ἐπιθυμίας ἦν ἔχουσιν εἰς τὰ κτήματα, οὐκ ἂν ἁμάρτοις προσκαλῶν Κτήσωνας, ἢ Κτησίππους, ἢ Κτησικλέας, ἢ Εὐκτήμονας, ἢ Πολυκτήτους.

ΕΡΜ. Εὖ λέγεις. ἀλλὰ τίνες ὅτοί εἰσιν

urbs autem Philippi illius opus: & nos jam terrae vicini, atque infra nubes, inscendamus ergo, quod felix faustumque sit.

26. MERC. Sic fiat! Quid vero jam faciendum? quomodo vestigandae sunt illae bestiae? HERC. Illae tuae jam, Mercuri, partes sunt. Praeco es, praeconium tibi faciendum est. MERC. Hic nihil difficultatis. Verum nomina illorum non novi. Tu igitur, Philosophia, dic qui nominandi sint, & signa insuper. PHIL. Ne ego quidem satis certo, quomodo nominentur, scio, quod cum illis minime versata sum. Sed ob *habendi* eorum libidinem non peccaveris si Ctesones (*Habeones*) & Ctesippos, (*Habiequos*) aut Ctesicles (*Habigloriosos*), aut Euctemonas (*Bonihabios*), aut Polyctetos (*Multihabios*) advoces.

27. MERC. Bene mones. Verum qui sunt

[a] ΕΡΜ. Οὐδὲν τοῦτο] Τοῦτο Ἑρμ. οὐδὲν *Fl.* male.

88. Ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων] An legendum: ὥστε τί οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων; *F.G.* Non eget locus emendatione, & recte ceperunt Interpretes. Vid. supra T. I. ad *Vit. Auct.* c. 26. Et T. III. *Gron.* ad *Diss. cum Hes.* c. 8. Infra *Conviv.* c. 2. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἐτῶν ἐρᾶς. Sed cum & ipse *Gujetus* lectionem prioris istius loci isthic probarit, non videtur ignorasse phrasin, sed hic tantum interrogative voluit addito τί legi; cujus nullam necessitatem video. Verum & alibi etiam a se dissentit *Gujetus*, vid. mox ad c. 29. *J.F.R.*

96. Κτήσωνας] Posidonios . . . aut possifundos *Gron.* AG. X. 220. E. *M. du S.*

5. Καί τινα γυναῖκα οὐ χρὴ κεκαρμένον ἐς τὸ Λακ.] Expositi hunc locum *Meursius* Miscellan. L. I. c. 16. *Almel.*

Ibid. Ἐν χρῷ κακ.] Vid. *Meurs.* in Misc. Lac. I. 16. p. 76. [Respexit ad Laconum morem, quo & virgines matrimonium initurae, ut amiculo virili a pronuba induebantur, ita quoque ad cutem *usque sicut viri radebantur*. *Plut.* in Lyc. vid. not. ad B. περ. 20. & Ἐτ. δ. XII.] *M. du S.*

6. Εἰς τὸ Λακωνικὸν] Σχῆμα subaudi, aut simile quid. *F.G.* Ἐς commode intelligitur. Phrasin eandem habuimus *Navig.* c. 30. ἐς τὸ Περσικόν. *J.F.R.*

8. Πῶς τὰ ὑμέτερα. Δραπέται ἦ] ΑΝ. Πῶς τὰ ὑμέτερα; ΦΙΛ. Δραπέται ἦ. *Th.M.*

9. ΦΙΛ. Δραπ.] Perturbata hic erant omnia, & ut puto, corrupta; nam nec Mercurio praeconium, nec caeteris suae cuique satis recte partes assignantur. Medicinam aliquam fecit *Marcilius*, dum ΦΙΛ. ponit ante Δραπέται, quod in reliquis deerat, quod exemplum sequi S. editorem decuerat. *M. du S.*

Πῶς τὰ ὑμέτερα &c.] Quum illud ΦΙΛ. abesset in omnibus, praeter *Par.* admittere nolui. Et sane contra quam *Marcilius* sentio. Melius enim cohaeret, eosdem sua investigantes rationem addere, cur alii nullum jus in suos sit fugitivos; quam alium haec subjicere; idque ex addito γὰρ patet. quin ita vel ΦΙΛ. ejiciendum suaderem, si adesset in aliis. Et licet in Graecis adesset, in Latinis tamen etiam praetermisit *Birkbeimer*. *J.F.R.*

11. Εὐκτήμ. ἢ κακόβ.] Obscuriusculus ab hoc inde loco libellus ob eam, puto, rationem quod personae non satis diligenter appositae sunt: quod ut intelligatur, scopus & oeconomia totius libelli inspicienda est. Videtur Lucianus aliquem de Peregrini s. Protei grege Cynicum odio publico voluisse exponere. Exordium petitur ab ipsa Protei morte, de qua contemtim Jupiter loquitur. Supervenit Philosophia, ac de Pseudo-philosophorum injuriis queritur, eorum praesertim, qui humili opificio, vel servili adeo conditione deserta ad pallium & philosophiae professionem confugiant, eamque sua humilitate atque flagitiis suis infament. Demittitur cum Mercurio atque Hercule, ad perquirenda illa dehonestamenta sui nominis, atque ulciscenda. Ut ea inveniantur, in Thraciam auriferam, nominatim Philippos Macedoniae urbem ire comites suos jubet Philosophia, & praeconio citare aliquem qui a κτήσει vel κτήμασι nomen habeat. (Substituimus *habendi* nomen in conversione nostra.) Credibile est igitur, *Ctesiam*, *Ctesonem*, *Ctesiclem*, *Ctesibium*, *Ctesippum*, *Philoctetum*, *Polycletum*, *Euctemo-*

ſunt iſti? aut quid ipſi quoque circumſpiciunt? Quin accedunt etiam, & interrogare aliquid volunt. VIR. Num quid nobis, viri, dicere poteſtis, aut tu, optima, ſi quos praeſtigiatores tres una vidiſtis, & mulierem ad cutem Laconico more detonſam, virili vultu & plane viraginem. PHIL. Hem! Eadem quae nos iſti quaerunt. VIR. Quomodo eadem quae vos? Fugitivi enim iſti omnes. Nos vero mulierem maxime perſequimur, plagio ab iſtis abductam. MERC. Scietis, cur illos quaeramus: jam vero ſimul faciamus praeconium: *Si quis mancipium Paphlagonicum, de Sinopenſibus Barbaris, nomine tali, quod ab habendo ductum eſt, ſuppallidum, ad cutem detonſum, barba prolixa, peram ſuſpenſam gerens, & palliolo indutum, iracundum,*

ἰσιν, ἢ τί ϗ θεισκοπῆσι ϗ αὐτοί; μᾶλλον δὲ ϗ πρασίασι, ϗ τί ϗ ἔρεαζ θέλουσιν. ΑΝΔ. Ἆρ' ἂν ἔχοιτε ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, εἰπεῖν, ἢ σὺ, ὦ βελτίστη, εἴ τινας τρεῖς ϗγόντας ἅμα εἴδετε, ϗ τινα γυναῖκα ἐπὶ χρῷ κεκαρμένην εἰς τὸ Λακωνικὸν, ἀρρενωπὴν, ϗ κομιδῇ ἀνδρικήν; ΦΙΑ. Παπαὶ, τὰ [b] ἡμέτερα [c] οὗτοι ζητῆσι. ΑΝΔ. Πῶς τὰ ὑμέτερα; [d] Δραπέται γὰρ ἐκεῖνοι ἅπαντες. ἡμεῖς δὲ τ' γυναῖκα μάλιστα μέτιμεν, ἀνδραποδισμένην πρὸς αὐτῆς. ΕΡΜ. Εἰσεσθε δὲ καθότι ϗ ζητοῦμεν αὐτούς. τοιγὰρ δὲ ἅμα κηρύξωμεν· εἴ τις ἀνδράποδον Παφλαγονικὸν, τ' ἀπὸ Σινώπης βαρβάρων, ὄνομα τοιοῦτον, οἷον ἀπὸ κτημάτων, ὕπωχρον, ἐν χρῷ κυρίαν, ἐν γενείῳ βαθεῖ, πώγωνα ἐξημμένον, ϗ τριβώνιον ἀμπεχόμενον, ὀρ-

mona, aut ſimili nomine fuiſſe, quem perſtringit Lucianus: nam de *Epicteto* illo nobili vix cogitare fas eſt; licet conditio ſervilis una cum nomine in ipſum conveniat; licet magnam vitae partem in Thraciae exegerit Nicopoli; licet ſub Antoninis adhuc illum vixiſſe, *Themiſtius* Orat. 5. pr. f. p. 63. D. & *Suidas*, tradiderint: qui tamen magnis argumentis refutantur ab *H. Dodwello* diſſ. 5. ad Geogr. minores *Hudſoni* §. 9. ſeqq. Quare illud forte non abſurdum fuerit conjicere, fuiſſe tum, & hic peti, Epictetum alium juniorem, ſimiam forte illius majoris, ſervilis conditionis hominem & ipſum, ſed principum virorum amicitiis opes conſecutum majores, certe maledicentia terribiliorem, quam ut nimis aperte illum tangere vellet Lucianus. Hunc forte poſteri miſcuerunt cum archetypo illo Epicteto: qui (ut hoc addamus *Dodwelli* argumentis) ſi ad Antoninum Philoſophum ſupervixiſſet, omitti non poterat in Macrobiis noſtri. Sed haec obiter. Pergamus ad emendandum locum, quem tractamus. Delati Philippos Hercules, Mercurius, Philoſophia, incidunt in viros quosdam, qui ſuos aliquot fugitivos quaerunt, & ita deſcribunt, ut agnoſcat Philoſophia, eſſe in iis etiam illum ſuum, quem interea Epictetum vocabimus. Itaque *Vah*, inquit, *hi quaerunt noſtra*, h. e. eundem hominem, quem nos quoque. Mirantur illi, & ſuos eſſe confirmant. Hic opportune Mercurius (vel ipſa adeo Philoſophia) αὖθις δὴ (non δὲ) inquit: *Statim ſcietis, ubi* quo reſpectu, *quo nomine* & nos *illos quaeramus*, noſtrosque eſſe dixerimus. *Jam modo faciamus praeconium!* Facit deinde praeconium Mercurius. Quo facto fugitivi Epicteti (ſic enim licet interim dicere) Dominus, qui eſt inter illos Viros, negat ſe ex hoc praeconio intelligere, ſuum Servum peti, & longe illum aliter deſcribit. Nempe legendum puto ΔΕΣΠ. Οὐ νοῶ, οὗτος, ὁ κυρίσιος: ſed reducitur in viam a Philoſophia, quae eundem eſſe hominem, illum docet. Exclamat herus, & miratur Canthari ſui audaciam. Sed reliqui viri, ipſius comites bonum ſucceſſum ſuae inquiſitioni inde pollicentur, quod Philoſophia negotium hoc intelligat. Itaque ante verba, ἀμείλιξ ἄνακτες ἀνυμέσομαι, perſonam ΑΝΔΡΩΝ ponendam, arbitror. Hanc ſententiam noſtram interpretationi intexere non dubitavimus, non quo libellum ita interpolare audeamus, ſine auctoritate codicum: ſed quod ita melius intelligi eum putamus. Qui Graeca poſſunt conferre, illis fraudi non erit haec noſtra licentia: quam pudenter ſumtam, uti demonſtremus, ſupereſt. Nempe prima duo elementa nominis Ἑρμῆς, ΕΡΜ. coaluiſſe poſſunt cum literis ις, a quibus incipit αὖθις. Ut ſaepiſſime literae bis ponendae ſemel omittuntur: de reliquis ſuo loco. *J. M. G.*

b Ἡμέτερα] Sic *Fl. Ald. J. H. B1.* &c. Ὑμέτερα *P.* ſola. c Οὗτοι] Omittit *Fl.* d Δραπέται] ΦΙΛ. perſonam praemittit *P.* ſola.

10. Μέτιμεν] Ζητοῦμεν. *V.*

16. Ἐν χρῷ κυρίαν] Emendavimus antea interpretationem hujus loci. *J. B.*

Ἐν χρῷ κυρίαν] A nominativo ὁ χρῷ κυρίας. *F. G.* Occurrit tam frequenter ap. Noſtrum, ut hoc, ne

ὀργίλον, ἄμυσον, τραχύφωνον, λοίδορον, μηνύειν ὅτι ῥητῷ [a] αὐτονόμῳ.

ΔΕΣΠ. Νοῶ, [b] ὦ οὗτος, [c] ὃν κηρύττεις. ὡς ἐκείνῳ γε ὄνομα ἦν παρ' ἐμοὶ, Κάνθαρος. καὶ κόμα δὲ, καὶ τὸ γένειον ἐτίλλετο, καὶ τέχνην τὴν ἐμὴν ἠπίστατο. ἀπέκειρε γὰρ ἐν τῷ γναφείῳ καθήμενος, ὁπόσον περιττὸν τοῖς ἱματίοις τὴν κροκίδων ἐπανθεῖ. ΦΙΛ. Ἐκεῖνος αὐτός ἐστιν ὁ οἰκέτης ὁ σός. ἀλλὰ νῦν φιλοσόφῳ ἔοικεν, ἀκριβῶς ἑαυτὸν ἐπιγνάψας. ΔΕΣΠ. Ὦ τῆς τόλμης, ὁ Κάνθαρος φιλοσοφεῖν, φησιν, ἡμῖν δὲ οὐδεὶς λόγος. ἀμέλει ἅπαντας ἀνευρήσομεν, ξυνίησι γάρ, ὡς φησιν, αὐτή.

ΦΙΛ. Τίς δ' οὗτος ἄλλος ὁ προσιών ἐστιν, ὦ Ἡράκλεις, ὁ καλὸς, ὁ τὴν κιθάραν; ΗΡΑΚ. Ὀρφεύς ἐστι, σύμπλους ἐπὶ τὴν Ἀργῶ ἐμοὶ, ἥδιστος κελευστῶν ἁπάντων. πρὸς γὰρ τὴν ᾠδὴν αὐτοῦ ἥκιστα ἐκάμνομεν ἐρέσσοντες. χαῖρε, ὦ ἄριστε καὶ μουσικώτατε Ὀρφεῦ, οὐκ ἐπιλέλησαι γάρ που Ἡρακλέους. ΟΡΦ. Νὴ καὶ ὑμεῖς γε, ὦ Φιλοσο-

indoctum, aspera voce, maledicum, indicare conditione, quam ipse dixerit, voluerit; accedat!

28. DOM. Non intelligo equidem, mi homo, quid sibi velit tuum praeconium. Nam isti nomen apud me fuit Cantharo, & comam alebat, & vellebat mentum, meamque artem sciebat, qui desidens in fullonia officina detonderet, quidquid superfluorum floccorum eminet in vestibus. PHIL. Ille ipse tuus est servus: at nunc Philosopho simili, cum ipse fullonia se arte concinnaverit. DOM. Vah audaciam! Cantharus philosophari se ait! nostri autem nulla habetur ratio. VIR. Noli curare, inveniemus omnes: intelligit enim ista, quantum dicit.

29. PHIL. Sed quis est, Hercules, ille alter accedens, pulcher ille cum lyra? HERC. Orpheus est, qui mecum navigavit in Argo, hortator omnium optimus; ad cujus cantum omnium minime fatigabamur remigio. Salve, Orpheu optime & cantus peritissime; nempe non oblitus es Herculis. ORPH. Sane vos quoque, Philo-

a Αὐτονόμῳ] Μηνύτρῳ adscripsi. *Solan.* At nihil variant Edd. b Ὦ οὗτος] Admisi ὦ ex *Bl.* & 2. quod aberat ab cett. c Ὃν] Recepi ex *Fl.* Ὃ cett.

dum plura addere pigeat. *J.F.R.*

18. Λοίδορον] Τὸ αὐτόνομον post τὸ λοίδορον subjungendum videtur. Interpres ita legisse videtur. *F.G.*

19. Μηνύειν ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ] Primo notandus infinitivus, pro imperativo poni alias etiam solitus. Vid. *Lexiph.* princ. in herilibus ad servum imperiis cap. 2. seq. it. c. 3. extr. Deinde verborum ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ hanc puto sententiam, quam indicat versio: promittitur generatim, accepturum indicem quidquid ipse stipulatus sibi fuerit: ῥητὸν, de quo dictum vel conductum est potius: αὐτόνομον, quod in potestate vel sub lege quasi nostra est. Probat hanc interpretationem eventus in Orpheo. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ] Pro αὐτονόμῳ legendum μηνύτρῳ. Aliter, qui fit ut mox Ὀρφεὺς, quasi dictum arripiat? Deinde nihil hic αὐτόνομον, nisi forte legere malis τῷ τῶ νόμω. *M. du S.*

20. ΔΕΣΠ. Οὐ νοῶ] Quomodo excidere potuerit negatio Οὐ, sic imaginabar. Cum scriptum esset, Δεσπ. ὃ νοῶ legit librarius Δεσπ. νοῶ. De appellatione Cantharo s. scarabaei vid. supra ad Ἀποφρ. cap. 3. Et quid si ad eandem rem ac turpitudinem respicitur? *J.M.G.*

Ibid. Νοῶ οὗτος] Νοῶ, ὦ οὗτος. *F.G.* Idque admisi, cum invenirem in *Bas.* Sed negationem sine auctoritate nondum addo, quia nimia videtur licentia; addendam tamen, Cl. *Gesnero* maxime concedo. *J. F. R.*

Ibid. Ὃν κηρύττεις] Etsi ὁ ad praemissum ἀνδράποδον, vel per se, recte habet; melius tamen ὃν, quia nova haec persona eum nomine masculo incipit adpellare, ut vides ex Κάνθαρος & κατήμενος &c. *J.F.R.*

22. Ἐκόμα] Vid. *Bis. acc.* c. 20. ubi Cynicus Philosophus οὐ χρῆ κυρίως dicitur, & quae illic annotata sunt. Hic vero & supra *Pisc.* c. 15. κομᾷν cum iidem Cynici dicantur, de barba intelligendum est, & aliquid excidisse videtur, quo illud designabatur, vel potius levi mutatione sanandus hic locus, legendumque Ἐκόμα δὲ τὸ γένειον ἐτίλλετο, quod iis optime conveniet, quae infra de eo dicentur, cap. ult. Mirabitur forsan aliquis, qui factum sit, ut qui barbam radere nollent, comam alere recusarint, dicam: in contraria omnia ituros certum est, quibus morosa ista ratio placebat. *M. du S.*

24. Περιττὸν τοῖς ἱματίοις] Legend. *Casaub.* ad *Theophrast.* cap. de adulat. *J.B.*

26. Ἐπεὶ-

losophia ; & Hercules , & Mercuri. Sed debetis mihi indicium , quippe praeclare ego, quem quaeritis, novi. MERC. Ergo oſtende nobis , fili Calliopes , ubi ſit: auro enim puto nihil opus habes , qui ſis vir ſapiens. ORPH. Recte iſtuc dicis. At ego domum quidem vobis , ubi habitat, oſtendero ; non ipſum , ne male ab illo audiam : impurus enim ultra modum eſt, & in hoc ſolum ſe exercuit. MERC. Oſtende modo. ORPH. Haec proxima ! Verum ego e veſtigio abeo , ut illum nec videam.

30. MERC. Attende! nonne mulieris haec vox eſt, Homeri verſiculos recitantis? PHIL. Sic eſt , per Jovem. Sed audiamus, quid dicat:

FUG. *Hoſtis enim ille mihi velut atri limina Ditis,*
Pectore quisquis amat nummos , ſed idem negat ore.

MERC. Ergo Cantharum odiſſe debes, *Cui hoſpes laeſus , qui ſe praeſtabat amicum.*

HOSP. De me hic verſus, cujus muliere

40 Φία, καὶ [d] Ἡρακλες, καὶ Ἑρμῆ. ἀλλὰ χρεὼς ἀποδιδόναι τὰ μηνύτρα, ὡς ἔγωγε σάφ' οἶδα, ὃν ζητεῖτε, οἶδα. ΕΡΜ. Οὐκοῦν δεῖξον, ὦ παῖ Καλλιόπης, ἔνθα ἐστί· χρυσίου γὰρ οὐδὲν, οἶμαι, δέῃ, σοφὸς ὤν. ΟΡΦ. Εὖ ἔφης, ἐγὼ δὲ τὴν μὲν οἰκίαν δείξαιμ' ἂν ὑμῖν, ἔνθα οἰκεῖ, αὐτὸν δὲ οὐκ ἄν, ὡς μὴ κακῶς ἀκούοιμι πρὸς αὐτοῦ, μιαρὸς γὰρ εἰς ὑπερβολὴν, καὶ μόνον τοῦτο ἐκμεμελέτηκε. ΕΡΜ. Δεῖξον μόνον. ΟΡΦ. Αὕτη πλησίον. ἐγὼ δὲ ἄπειμι ὑμῖν ἐκποδών, ὡς μηδ' ἰδοιμι αὐτόν.

ΕΡΜ. Ἐπίχες. ὦ γυναικός ἐστι φωνὴ, ῥαψῳδούσης τί τῶν Ὁμήρου; ΦΙΛ. Νὴ Δία. ἀλλ' ἀκούσωμεν ὅ, τι καὶ λέγει.

ΔΡΑΠ. Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖν[ος] [ἀνὴρ]
ὅμως αἰδέομαι πύλησιν,
Ὅς χρυσὸν φιλέει μᾶλλον ἢ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴποι.

ΕΡΜ. Οὐκοῦν τὸν Κάνθαρόν σοι [e] μισητέον, ὃς Ξεινοδόκον κακὰ ῥέξας, ὄχεν φιλότητα παρέσχε.

ΥΠΟΔ. Περὶ ἐμοῦ τοῦτο τὸ ἔπος, ὃς τὴν γυναῖκα

Ὠιχε-

[d] Ἡρακλες] Et ſic *Fl.* cum *Fr. J. P.* &c. [e] Μισητέον] Μισητέον male *P.*

26. Ἐκεῖνος αὐτὸς] Hoc interrogative pronuntiandum fortaſſe. ἐκεῖνος αὐτός ἐστιν ὁ οἰκέτης ὁ σός ; an legendum : ἐκεῖνος αὐτὸς ἦν ὁ οἰκέτης ὁ σός. talis erat ſervus tuus antea, ſed nunc &c. ſine interrogatione. *F.G.*

30. Ἀμέλει ἄπαιλας] Literae ἀν. quae Ἀνδρες notare debebant , miſtae cum primis verbi ἀμέλει, & ſic omiſſae, ut paullo ante ip. ante εἶ. *J.M.G.*

Ibid. Ἄπαιλας ἀνδρίσωμεν] An ἄπαιλας ἂν ὑφίσωμεν, & ſubaudito τοὺς δραπέτας. *F.G.*

Ibid. Ξωιπσι γὰρ ὡς φησιν αὐτῳ] An ξωιῦσι , i. e. ſimul ſunt ? Locus obſcurus nec integer videtur. Sed inſititia & ſpuria videntur. *F.G.*

33. Ὁ τὴν κιθάραν;] Subaudi ἔχων. Sed τὸ ἔχων librario excidit fortaſſe. Vid. libb. vett. *F.G.*

Ὁ τὴν κιθάραν;] O *Gujete!* Credatne quis te Lucianum perlegiſſe. Perlegiſti tamen, & probaſti alibi ellipſin , nec meminiſti perpetuo ἔχων in hiſce omitti, aeque ac ap. alios. Vid. ſupra T. I. notata ad *Mors. Dial.* X. §. 4. Et *Gall.* c. 14. ὁ τὰς πυναρὰς, *Bis Accuſ.* c. 9. ὁ τὴν σύριγγα. Ibid. c. 20. ἡ τὰς ποικίλας. Et iis locis plura ex aliis adlegata. *J.F.R.*

50. Ἐκποδών] *Bl.* habere ἐκ ποδῶν adpinxit *Solan.* male. Nam & illa aeque ac *Fl.* & aliae , habet ἐκποδών. Et licet ἐκ ποδῶν malim ; tamen quia ſic fere ubique adverbii more jungitur in vett. Edd. earum ſcripturam ſervo. Ac nihil intereſſe, quidquid differentiae ſtatuant alii , vid. ſupra T. 2. ad c. 29. *pro Imag.* Adde *Jov. Trag.* c. 24. ubi ἐκποδὼν ποιήσασθαι e medio tollere. Et *Xenoph.* Cyr. p. m. 146. m. ἐκποδὼν ἐβούλοντο ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον γενέσθαι. Sed & ἐκ ποδῶν forſan legendum, ejecto ὑμῶν, adjecerat Idem. At quae neceſſitas, quaeſo? *J.F.R.*

53. Τῶν Ὁμήρου] Iliad. I. 312. Od. ζ. 156. *M. du S.*

55. Ἐχθρὸς] Ex Iliad. 9. Cætera ſunt ex Il. 1. 2. & 5. *J.B.*

Ibid. Ἀνὴρ] Τὸ ἀνὴρ ejiciendum, ut verſus ſtet. *F.G.*

59. Κάνθαρόν σοι μισητέον] Ταῦτα πρὸς τὴν γυναῖκα τὴν ῥαψῳδοῦσαν ὁ Ἑρμῆς λέγει. *F.G.*

60. Ξεινοδόκον] Il. Γ. 354. *M. du S.*

62. ΥΠΟΔ.] *Maritum* vocarunt hanc perſonam interpretes: non male. Eſt enim ὑποδεξάμενος ſ. hoſpes Philoſophorum , cui uxorem boni viri abduxere. *J.M.G.*

ΥΠΟΔ.] I. e. ὑποδοχεύς. *F.G.* Immo ὑπόδυτος , ſi

Ὤχεο ἀπάγων, διότι αὐτὸν ὑπεδεξάμην.

ΔΡΑΠ. Οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, καρδίην δ' ἐλάφοιο,
Οὔτ' [a] εἰνὶ στολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, κακῶν σπαρίστε κολοιῶν
Μάψ, ἀτὰρ οὐ χρὴ κόσμον ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.

ΔΕΣΠ. Εἰκότως τῷ καλαράτῃ τὰ ἔπη.

ΔΡΑΠ. Πρόσθε κύων, [b] ὄπιθεν δὲ λέων, [c] μέσση δὲ χίμαιρα,
Δεινὸν ἀποπνείουσα, τριτοκυνὸς ἀγρίης [d] ὀρμήν.

[e] ΥΠΟΔ. Οἴμοι γύναι, ὅσα πέπονθας ὑπὸ κυνῶν τοσούτων. φασὶ δ' αὐτίκα χὴ κύειν ἀπ' αὐτῶν. ΕΡΜ. Θάρρει, Κέρβερόν τινα τέξεταί σοι, ἢ Γηρυόνην, ὡς ἔχοι ὁ Ἡρακλῆς ἔτι καὶ αὖθις πόνον. ἀλλὰ χρὴ προσίασιν, ὥστε εὐθὺς δεῖ κόπτειν τὴν θύραν. ΔΕΣΠ. Ἔχω σε, ὦ Κάνθαρε, νῦν σιωπᾷς; φέρε ἴδωμεν ἃ τινά σοι ἡ πήρα ἔχει, θέρμους ἴσως, ἢ ἄρτου τρύφημα; ΕΡΜ. Οὐ,

abducta fugit, quod ipsum *domum meam* receperam.

FUG. *Vah vinose, canisque oculos, & pectora cerve,*
Expers consilii, numeri nullius in armis.
Thersites nugax, in pravis optima pica,
Regibus infestus temere sine more modoque.

DOM. Verisimiliter execrandi hominis versus *cadunt*.

FUG. *Prima canis, media at capra, atque in fine leaena,*
Horridum olens, triplicisque canis silvestris odorem.

31. HOSP. Hei mihi, mulier, quantum a tot canibus perpessa es! Ajunt illam etiam uterum ab istis ferre. MERC. Bono animo esto. Cerberum tibi quendam pariet vel Geryonem, novum ut laborem rursus habeat hic Hercules. Verum accedunt etiam, itaque nihil opus est ut pulsetur janua. DOM. Teneo te, Canthare! Nunc taces? Age videamus, quid habeat tibi pera? lupinos forte aut panis frustum? MERC. Non,

a Εἰνὶ] Sic P. Ἐνὶ cett. b Ὄπιθεν] Recte P. & *Hom.* Ὄπισθεν male cett. c Μέσση] Sic *Hom.* Μέσσῃ P. B1. ac 2. Μέσῃ male reliquae. d Ὀρμήν] Ὀδμήν. *Gesn.* bene. e ΥΠΟΔ.] Ὑποδεξάμενος adscript. marg. *J.* Sed ὑποδέκτου personam intelligi patet ex titulo, nisi & is ex conjectura factus.

Inscriptio Dialogi vera. *J.F.R.*

65. Οἰνοβαρές] *Homer.* Il. A. 225. Cetera sunt ex Il. B. 202. 246. & 214. *M. du S.*

67. Εἰνὶ] Quia sic metrum constat, servavi lectionem *Parisinae*. Sed posses apostropho neglecta legere: Οὔτε ἰνὶ. Sed in *Hom.* B. 202. legitur Οὔτε ποτ' ἐν στολέμῳ. *J.F.R.*

69. Παπάρισε] Παπάρισε ἐριζέμεναι. *F.G.* Bene. Itaque ut haec jungenda adpareat, punctum post κολοιῶν sustuli. *J.F.R.*

73. Εἰκότως τῷ καλαρ. τὰ ἔπη] Puto hanc esse verborum heri indignabundi sententiam, commode cadunt in ipsum hunc fugitivum nebulonem versus, quos cantillat, Homerici. Nempe introducit Lucianus ῥαψῳδοῦντα, & convicia Homerica meditantem Fugitivum Cynicum, quasi usurum illis in concionibus: sed talia quae in ipsum quoque convenirent; & quae proinde in hunc suum inimicum ipse revera jaculatur Lucianus. *J.M.G.*

74. Πρόσθε κύων, ὄπιθεν δὲ λέων, μέσση δὲ χίμαιρα, &c.] Versus hic ita legendus,

Πρόσθε κύων, ὄπιθεν δὲ λέων, μέσση δὲ χίμαιρα. *J.J.*

Πρόσθε] Depravate antea in omnibus praeter P. legebatur ὀπίσθε pro ὄπιθεν, & Μέσῃ. Extant etiam hi versus apud *Hesiod.* Θ. 323. quos, ut quid mutarit perspicias, exhibebo:

Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα
Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
M. du S.

Πρόσθε κύων, ὄπιθεν &c.] *Homer.* Il. Z. 181. paullo aliter, scil. Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα. Sed studio ab Luciano mutatum est, ut philosophos Cynicos tangeret. *J.F.R.*

76. Τρίτου κυνὸς] An τριπλοῦ, i. e. τοῦ Κερβέρου. τὸ τρίτου hic non placet. *F.G.*

78. ΥΠΟΔΕΞΑΜΕΝΟΣ] Sic integre scribenda haec vox. non ut in aliis fit contracte ΥΠΟΔ. *M. du S.*

90. Τοιγαροῦν — μωρὸς ὤν] Frigida sunt ista, & suspecta videntur. *F.G.*

Τοιγαροῦν Κλ.] Nullum jocum video in voce Κλαυθμῶν, nec ullam allusionem ad vocem κρημνίζειν. Ideo su-

Non ; ita me Jupiter : ſed zonam auri. HERC. Noli admirari. Cynicum enim ante ſe ferebat in Graecia, hic vero Chryſippeus (*auri famelicus*) ex aſſe eſt. Itaque Cleanthen non ita multo poſt videbis. Pendebit enim a barba homo ita impurus.

32. DOM. Tu vero, peſſime, nonne Lecythio es, meus fugitivus? Non ſane alius. Hem riſum! Quid poſtea non fiet? etiam philoſophatur Lecythio? MERC. At tertius ille dominum non habet. DOM. Minime vero: ſed ego dominus lubens illum manu, ut pereat, emitto. MERC. Quid ſic? DOM. Quia de genere plane ſuppurato eſt. Nomen autem ipſi dixeramus Myropnum (*Unguentolens*). MERC. Depulſor malorum Hercules, audin'? Deinde pera ſumta, & baculus! Tu quoque tuam tibi uxorem recipe. HOSP. Minime vero! Non ſane receperim, quae librum mihi de antiquis unum ferre utero videatur. MERC. Quomodo librum? HOSP. Eſt liber aliquis, optime Mercuri, Tricaranus (*Triceps*). MERC. Non eſt mirum, cum etiam Triphales ſit comicorum *libellorum* unus.

μὰ Δία, ἀλλὰ ζώνην χρυσίου. ΗΡΑΚ. Μὴ θαυμάσῃς. Κυνικὸς γὰρ ἔφασκεν εἶναι τὸ πρόσθεν ὄντι τῆς Ἑλλάδος, ἐνταῦθα δὲ Χρυσίππειος ἀκριβῶς ὄντι. τοιγαροῦν [f] Κλεάνθην οὐκ εἰς μακρὰν αὐτὸν ὄψει. κρεμήσεται γὰρ ἀπὸ τοῦ πώγωνος, ὅταν μιαρὸς ὤν.

ΔΕΣΠ. Σὺ δέ, ὦ κακὲ, ὁ Ληκυθίων ἡμῶν δραπέτης τυγχάνεις ὤν; ἥμενον ἄλλο, ὦ τοῦ γέλωτος. εἶτα τί οὐκ ἂν γένοιτο; καὶ Ληκυθίων φιλοσοφεῖ; ΕΡΜ. Ὁ τρίτος δὲ ὅτος ἀδέσποτος ὑμῖν ὄντι; ΔΕΣΠ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὁ δεσπότης ἐγὼ, ἐκὼν ἀφίημι αὐτὸν ἀπολωλέναι. ΕΡΜ. Ὅτι τί; ΔΕΣΠ. Ὅτι δεινῶς τ' ὑποσάθρων ὄντι. τὸ δ' ὄνομα, Μυρέπνουν αὐτὸν ἐκαλοῦμεν. ΕΡΜ. Ἡράκλες ἀλεξίκακε, ἀκούεις; ἔπειτα πήρα, καὶ βάκτρον, καὶ αὐτὸς [g] ἀπόλαβε τὴν γυναῖκα σύ. ΤΡΟΔ. Μηδαμῶς, οὐκ ἂν ἀπολάβοιμι βιβλίον μοι τῶν παλαιῶν κύσαν. ΕΡΜ. Πῶς βιβλίον; ΤΡΟΔ. Ἔστι τί, ὦ γαθὲ, τρικάρανον βιβλίον. ΕΡΜ. Οὐδὲν ἄτοπον, ἐπεὶ καὶ [h] Τριφάλης τῶν κωμικῶν εἷς.

ΔΡΑΠ.

f Κλεάνθην] Nihil mut. Edd. Χρεμήτα *Palm.* Κρεμήσθαι *Pell.* *g* Σύ] Σοῦ ἴσως L. Nihil a vulgato abit *Fl.* *h* Τριφάλης] Sic *Fl.* Τριφάλλης cett.

ſuſpicor non ita ſcripſiſſe Lucianum, & forte Χρίαντα ſcripſerat, ad quod alludebat κρεμήσεται, ut paulo ſupra, eo quod multum auri habebat in pera, ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ Χρυσίππειον cum vocavit. *J. P. a G.*

Ibid. Κλεάνθην] Clarus hic Stoicus. At in eo errare auctor hujus opuſculi videtur, quod ſuſpenſum innuat, cum inedia vitam finiiſſe ab aliis tradatur. Vid. *Macr.* c. 19. *M. du S.*

1. Ὑποσάθρων] I. e. vetulus, ſenex, vetuſtate putridus, marcidus. *F. G.*

3. ΕΡΜ. Ἡράκλες —— τὸ μὴ τοῦτο] Haec omnia inepta & obſcura ſunt; nec Luciani eſſe videntur. *F. G.* At ſi hoc non eſt urere & ſecare, quidvis licet amputare. Et ſi ſic graſſari velimus in ſcriptoribus vett. quid tandem ſani relinquetur? *J. F. R.*

8. Τρικάρανον] Hujus nominis drama fecerat *Varro*, in quo Julius, Craſſus, Pompejus. *J. B.*

Τρικάρανον βιβλίον] Niſi librum intelligat ab altero horumce nebulonum eo titulo conſcriptum, quo tendat non aſſequor. Vid. Ἀποφρ. c. 29. *M. du S.*

Τρικάρανον βιβλίον] Eſt inter Theopompi Comoedias deperditas Τρικάρανον. Ac hominis vix dubito, quin *Varro*, cujus inter titulos *Tricipitina* eſt, ad hanc Graecam appellationem reſpexerit. *J. M. G.*

10. Τριφάλης τῶν κωμικῶν εἷς] Si haec verba bene habent, ſequitur Triphallem fuiſſe Comicum. Sed nusquam comparet hoc nomen: nec hominis hic nomen requiritur, ſed libri. Porro τριφάλης, ητος fabulae *Ariſtophanicae* nomen celebre, ſaepius laudatum *Athenaeo*, *Polluci* aliis. Τριφάλης inquam, non τριφάλλης, quod hic pariter & in quibusdam Pollucis libris vitioſum puto: ſive capitis, aut coni adeo in galea, notionem tribuas themati, ut proprius ad τρικάρανον accedat: ſive cum *phallo* cognatum putes, qui etiam φάλης eſt. Sic Schol. *Ariſtoph.* Lyſiſtr. 772. itemque *Euſtath.* ad Od. A. p. 50, 52. τὰ φάλλια interpretantur αἰδοῖα ἀνδρός. Quo ſenſu Τριφάλλια acceperit *Ariſtophanes*, e fragmentis fabulae vix eſt ut colligas. Titulus Satirae *Varronianae*, ab ipſo forte *Ariſtophane* acceptus, ad poſteriorem rationem magis videtur accedere: eſt enim apud *Non. Marc.* p. 131, 29. (*Goth.* 2, 484.) duplex titulus h. m., *Varro Tripallo*, (Goth. *Tripalo*) περὶ ἀφροδίτης. Hinc etiam laſcivo carmini reddere volunt Scal. in Priap. p. 211. & Scioppius.

Hoc

[a] ΔΡΑΠ. Σὸν, ὦ Ἑρμῆ, δικάζειν τὸ μὴ τοῦτο.. ΕΡΜ. Οὕτω μοι δοκεῖ. ταύτην μὲν ἵνα μηδὲν τέρας, μηδὲ πολυκέφαλον τέκῃ, οἴκαδε πρὸς τὸν ἄνδρα ὀπίσω εἰς τὴν Ἑλλάδα· τὼ δύο δὲ τούτω τὼ δραπετίσκω, παραδοθέντε τοῖν δεσπόταιν μανθάνειν ἃ [b] πρὸ τοῦ· [c] τὸν μὲν ἀποπλύνειν τὰς ῥυπώσας τῶν ὀθονῶν, τὸν Ληκυθίωνα· [d] τὸν Μυρόπνουν δὲ αὖθις ἀκεῖσθαι τῶν ἱματίων τὰ διερρωγότα, μαλάχῃ γε πρότερον μαστιγωθέντα· ἔπειτα καὶ τοῦτον παραδοθῆναι τοῖς πιπωταῖς, ὡς ἀπόλοιτο παρατιλλόμενος [e] τὰ πρῶτα, ῥυπώσῃ προσέτι καὶ γυναικείᾳ τῇ πίττῃ, εἶτα ἐς τὸν Αἷμον ἀναχθέντα γυμνὸν, ὅπου ὁ χιὼν μένειν συμπεπεδημένον τὼ πόδε. ΔΡΑΠ. Φεῦ τῶν κακῶν, ὀτοτοῖ, παπαιπαῖαξ. ΔΕΣΠ. Τί τοῦτο παρεντίθης τῶν τραγικῶν σὺ λογίων; ἀλλ' ἀκολούθει πάνυ τοὺς πιπωτὰς ἤδη, ἀποδυσάμενον πρότερόν γε τὸν λεοντοῦν, ὡς γνωσθῇς ὄνον ὄν.

33. FUG. Tuum *est*, Mercuri, judicare quod supereſt. MERC. Sic mihi placet, Iſtam, ne quod prodigium aut multiceps pariat, abire retro ad virum in Graeciam. Duos autem hoſce minutos fugitivos dominis ſuis redditos, diſcere quae olim, alterum ſordida lintea eluere, Lecythionem; Myropnum vero, malva prius verberatum, ſarcire rurſus veſtes laceras; deinde iſtum quoque tradi depilatoribus, ut pereat primum vellendus, inſuper vero pice ſordida ac feminea: tum nudus abducatur in Haemum, ibique conſtrictis peditus maneat in nive. FUG. Hei malorum, vae, vae, hei, hei, oh, oh, oh! DOM. Quid? hoc ne interponis de Tragicis tuis ſermonibus? ſed ſequere jam ad depilatores, leonina prius pelle detracta, ut pro aſino agnoſcaris.

SA-

a ΔΡΑΠ.] Forſ. ΦΙΛ. vel ΗΡΑΚ. In *Fl.* Δ. tantum. *b* Πρὸ τοῦ] Sic *B1. Fl.* & *P.* Προτοῦ *f. Ald. H. Fr. S.* *c* Τὸν μὲν ἀποπλ.] Τὸν μὲν κάνθαρον ἀποπλ. adſcriptum marg. *f.* *d* Τὸν Μυρόπνουν] Articulum hunc delet marg. *f.* *e* Τὰ πρῶτα] Τὸν πρωκτὸν legendum notat marg. *f.* Τὰ πρῶτα ſejungunt *Fl. P. B1.* Ταπρῶτα connectunt *f. H. Ald. Fr. S.*

30. Λεοντοῦν] Τριβώνιον λέγει. *V.*

Hoc manet, Τριφάλλης ſ. Τριφάλης potius, non eſt τῶν Κωμικῶν ἓς. Supereſt ut aut intelligamus τῶν Κωμικῶν λόγων εἷς λόγος, aut pro εἷς legamus ἐγὼ, eadem ſententia. Prius in interpretando ſum ſecutus. *f. M. G.*

11. ΗΡΑΚ.] Nomen Herculis repoſui pro Δραπ. quod in omnibus libris noſtris reperio. *M. du S.*

18. Τὸν Ληκυθίωνα] Atqui fullonis mercenarius aut ſervus Cantharus c. 28. ergo cum Gallico interprete, viro acutiſſimo legendum τὸν μὲν Κάνθαρον ἀποπλύνειν τ. ῥ. τ. ὀ. τὸν Λ. δὲ αὖθις ἀ. τ. ἱ. τ. δ. &c. nec opus eſt ut Myropnus nominetur, niſi codices meliores praeeant; ſatis enim per κἀ τοῦτον intelligetur. *M. du S.*

21. Καὶ τοῦτον] Τὸν κάνθαρον. *F. G.*

Ibid. Παραδοθῆναι τοῖς πιπωταῖς] Attigi hanc pœnam ſupra ad *Mort. Peregr.* c. 9. ex Interp. *Ariſtoph.* ad nubes. Conjunxit hæc omnia *Lapith.* c. 32. κἀ καλλαμφθεὶς τὰ αἰσχιστα ἔπαθες. *f. B.*

22. Παρατιλλόμενος τὰ πρῶτα] Παρατιλλόμενος τὸν πρωκτὸν admitterem, ſi quis liber praeiret. (Sed quia ſubſequuntur) προσέτι & εἶτα, quibus τὰ πρῶτα bene reſpondet, nihil immuto. Ceterum res ipſa ſatis nota. Conf. c. 9. *de morte Peregr.* atque de adulterorum hac poena *Voſſ.* ad Catull. p. 41. *f. F. R.*

23: Τὰ πρῶτα] Male haec ſcriptura habet, ſuſpicor ſcriptum fuiſſe τὸν πρωκτόν. De παρατίλλομαι dictum eſt ad Μισθ. c. 33. *M. du S.*

Ibid. Γυναικείᾳ τῇ πίττῃ] Nondum inveni πίτταν γυναικείαν, quae forte deterior pix fuerit, ut *tus maſculum* eſt praeſtantius, neque apud Dioſcoridem, neque apud *Plinium*, aliumve. Itaque forte eam intelligemus, quae jam adhibita eſt ad turpes uſus in femina. *f. M. G.*

28. Τῶν τραγικῶν σὺ λογίων] Videtur ad librum & locum ejus, quem traducit, reſpicere, tragicis ejusmodi lamentationibus ridiculum. *f. M. G.*

SATURNALIA.

SACERDOS ET SATURNUS.

SACERD.

QUandoquidem, Saturne, imperium tenere nunc videris, ſacrificatumque tibi a nobis ac litatum eſt; quidnam potiſſimum inter ſacra petitum abs te licet conſequi? SAT. Illud quidem te ipſum probe deliberatum habere oportebat, quid optandum tibi ſit, niſi ſimul divinatorem eſſe vis eum qui imperat, ut ſciat, quid petere tibi collibeat. Ego vero quae quidem poſſunt fieri, tuo voto non negabo. SAC. Quin olim deliberavi. Rogo enim communia iſta & promta, divitias, & aurum multum, & virorum eſſe dominum, & mancipia habere multa, & veſtem floridam atque mollem, & argentum, & ebur, & reliqua quaecumque pretioſa ſunt. Horum ergo, Saturne optime, fac mihi copiam, ut ipſe quoque fructum aliquem tui

ΤΑ ΠΡΟΣ ΚΡΟΝΟΝ.

ΙΕΡΕΥΣ ΚΑΙ ΚΡΟΝΟΣ.

ΙΕΡΕΥΣ.

1 Ω Κρόνε, σὺ γὰρ ἔοικας ἄρχειν τό γε νῦν εἶναι, ἢ σοὶ τέθυται, ἢ κεκαλλιέρηται παρ' ἡμῶν, τί ἂν μάλιστα ὅπως τῶν ἱερῶν αἰτήσας λάβοιμι παρὰ σοῦ; ΚΡΟΝ. Τοῦτο μὲν αὐτόν σε καλῶς ἔχει ἐσκέφθαι ὅ, τι σοι εὐκτέον, εἰ μὴ καὶ μάντιν ἅμα ἐθέλοις εἶναι τὸν ἄρχοντα, εἰδέναι τί σοι ἥδιον αἰτεῖν· ἐγὼ δὲ τά γε δυνατὰ οὐκ ἂν ἀνανεύσαιμι πρὸς τὴν εὐχήν. ΙΕΡ. Ἀλλὰ πάλαι ἔσκεμμαι, ἐρῶ γὰρ τὰ κοινὰ ταυτὶ, καὶ πρόχειρα, πλῆθος, καὶ χρυσὸν πολὺν, καὶ ἀνδρῶν δεσπότην εἶναι, καὶ ἀνδράποδα πολλὰ κεκτῆσθαι, καὶ ἐσθῆτας εὐανθεῖς, καὶ μαλακὰς, καὶ ἄργυρον, καὶ ἐλέφαντα, καὶ τἄλλα, ὁπόσα τίμια. τούτων ἦν, ὦ ἄριστε Κρόνε, δίδῳμι, ὅς τι καὶ αὐτὸν ἀπολαῦσαι τῆς ἐξ-

ΙΕΡ.] Perſonar. nomina aderant in *J. B1. Fl. Ald. H. S.* Omiſſa in *P.* a Αὐτὸν] Recepi ex *Fl. J. V2.* & L. Αὐτῶν *Ald. P.* &c. male.

1. Ὦ Κρόνε — σοὶ τέθυται] Saturno ſacra fiebant, de quibus in primis *Macrob* L. I. c. 8. & 10. & *L. Gerald.* de annis & menſibus; haec κρόνια dicebantur a Graecis, & primo uno die tantum. i. e. 14. cal. Januarias celebrari ſolita, ſed poſt in triduum propagata, primum ex adjectis a Caeſare huic menſi diebus, deinde ex edicto Auguſti, quo trium dierum ferias Saturnalibus addixit, a 16. igitur coepta in 23. deſinebant, quo ſolo fieri ante conſueverant. *G.C.*

Ibid. Τό γε νῦν εἶναι] Sic ſupra *Adv. Indoct.* c. ult. f. *J.F.R.*

7. Εἰδέναι] Καὶ εἰδέναι fortaſſis. *F.G.* Et ego ita malim, quamquam exempla multa notata habeo ellipſeos τῆς, ὡς, εἰς vel ἀφ' ante infinita, quae hic tamen durior videtur, nec juvat illud *Alciphronis* I. Ep. 9. f. οἱ — κερδαίνων ἐμφοροῦσιν ὕβρεις, *qui, UT lucrum faciant, injurias inferunt. Lyſias* or. pro oliva, p. Ed. *Lond.* 145. ὥθ' ἡλικίαν ἔχων εἰδέναι περὶ τῶν τοιούτων, prope accedit; nec tamen adeo gemina eſt locutio, ut μάντιν εἶναι εἰδέναι ſimiliter ab Luciano dictum adfirmem. Nec *Ariſtophaneum* Pl. 556. καταλύῃ μηδὲ ταφῆναι, pro εἰς τὸ ταφῆναι, aliaque permulta ſatis mihi faciunt ad ſtabiliendum Luciani vulgatum; inhibent tamen, ne quid ſine gravi cauſſa innovem. *J.F.R.*

16. Ὅς τι ἐμὲ αὐτὸν — αὐτῶν] Permutata in pleriſque libris pronomina: priori loco αὐτὸν ponendum & *Aldinae* meae auctoritate, &, quod certius etiam, jubente ſententia; quae ipſa quoque altero loco αὐτῶν poſtulat. Nec aliter vertit *Eraſmus.* *J.M.G.*

Ibid. Αὐτὸν — αὐτῶν] In L. *Fl.* & *Ven.* 2. recte prius habet; poſterius in omnibus αὐτὸν, prave. In aliis inverſo haec verba ordine minus concinne leguntur. *M.du S.*

Αὐτὸν ἀπολαῦσαι] Lubens αὐτὸν praetuli prae αὐτῶν; abſurdus enim duplex ille genitivus αὐτῶν — τῆς ἀρχῆς. Sed αὐτὸν pro ἐμοὶ omnino probum. Nam ita αὐτὸς pro ἐγὼ, non modo in Proverb. *Amicus alter ego*, quod Graece *Euſtath.* de Iſmen. I. p. 14. Κρατεσθένης — ἄλλος αὐτός. Sed & frequenter in aliis locutionibus, huic Noſtri ſimilibus. Supra *Philopſ.* c. 40. pr. Καὶ αὐτὸς — τοιοῦτόν τι ἀπέλαυσε τῆς δηγήσεως. Ap. *Æſop.* Fab. IV. vulpes de ſe ipſa ait: ἀναθαμοῦσα ἀφ' ὧν αὐτὴ πάσχων ἐμὲ περάτων — σὺ ἀναστάσω. Fab. CIV. αὐτὴ ἐξελεύσομαι. Sic αὐτὸν nos, *Hom.* Il. H. 332.

ἀρχῆς, μηδὲ ἄμοιρον εἶναι μόνον [a] αὐτοῦ ἀλλὰ παντὸς τοῦ βίου.

imperii consequar, nec solus tota vita rerum illarum expers maneam.

ΚΡΟΝ. Ὁρᾷς; ὃ κατ' ἐμὲ τοῦτο ἤτησας· ὃ γὰρ ἐμὸν ἀφανέμειν τὰ τοιαῦτα· ὥστε μὴ ἄχθου, εἰ ἀτυχήσεις αὐτοῦ, ἀλλ' αἴτει παρὰ τοῦ Διός, ὁπόταν εἰς ἐκεῖνον ἡ ἀρχὴ περιέλθῃ μετ' ὀλίγον. ἐγὼ δ' ὅπερ ῥητοῖς παραλαμβάνω τὴν δυναστείαν. [b] ἑπτὰ μὲν ἡμερῶν ἡ πᾶσα βασιλεία. καὶ ἣν ἐκπρόθεσμον τούτων γένωμαι, ἰδιώτης εὐθὺς εἰμι, καὶ πω τοῦ πολλοῦ δήμου εἷς. ἐν αὐταῖς δὲ ταῖς ἑπτὰ σπουδαῖον μὲν οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαί μοι συγκεχώρηται, πίνειν δὲ, καὶ μεθύειν, καὶ βοᾶν, καὶ παίζειν, καὶ κυβεύειν, καὶ ἄρχοντας καθίστασθαι, καὶ τοὺς οἰκέτας εὐωχεῖν, καὶ γυμνὸν ᾄδειν, καὶ κροτεῖν τραγικώτερον· ἐνίοτε δὲ καὶ ἐς ὕδωρ ψυχρὸν ὅπως κεφαλὴν ὠθεῖσθαι, ἀσθόλῳ κεχρισμένον τὸ πρόσωπον. ταῦτα ἐφεῖταί μοι ποιεῖν. τὰ μεγάλα δὲ ἐκεῖνα τὸ πλῆθος, καὶ τὸ χρυσίον, ὃ Ζεὺς διαδίδωσιν οἷς ἂν ἐθέλῃ.

2. SAT. Vides? non petiisti quod in mea potestate sit, nec enim tribuere talia meum est. Itaque noli graviter ferre, si ea non consequaris: verum a Jove pete, cum ad illum paullo post transierit imperium. Ego vero conditionibus quibusdam capio potestatem. Septem enim diebus totum mihi regnum finitur; hunc terminum egressus continuo sum privatus, & de promiscua multitudine unus. Illis ipsis vero septem *diebus* serium quidem nihil, neque publicum negotium agere mihi licet: sed bibere, & inebriari, & clamare, & jocari, & alea ludere, & reges *vini* constituere, & servos excipere convivio, & nudum canere, & tremulos plausus edere; interdum etiam in aquam frigidam praecipitem detrudi, fuligine picto vultu, haec inquam facere mihi permissum est. Verum majora illa, divitias, & aurum, Jupiter, quibus visum est, distribuit.

ΙΕΡ. Ἀλλ' οὐδ' ἐκεῖνο, ὦ Κρόνε, ῥᾳδίως καὶ προχείρως. ἐγωγ' ἂν ἤδη ἀπηγόρευκα, αὐτοῦ μεγάλῃ τῇ φωνῇ· ὁ δ' οὐκ ἐπαΐει τὸ παράπαν, ἀλλὰ τὴν αἰγίδα σείων, καὶ τὸν κεραυνὸν ἐπαναλεινόμενος, δρι-

3. SAC. Sed neque ille, Saturne, facile & promte. Equidem jam fatigatus sum magna voce petendo: at ille omnino non audit, sed aegide quassata, atque intentato fulmine, torvum videns, qui sibi molesti sunt

a Αὐτῶν] Ex emend. *Solan.* αὐτὸν Edd. b Ἑπτὰ] Τῶν ἑπτὰ *Coll.* male.

23. Ἐπὶ ῥητοῖς] Ὡρισμένοις. G.

24. Τῶν ἑπτὰ μ. ἡμ.] Saturnalia, quae septem diebus absolvebantur, & hieme celebrabantur. G.

Τῷ σὺ χρὴ παῦσαι — Αὐτοὶ δ' ἀγορήμοι κοκλήσομεν ἐνδὲ νεκρούς. Et ubi non? *J.F.R.*

17. Μόνον αὐτῶν] Hic vero αὐτῶν praetuli, tum ne bis sine ulla necessitate repetatur αὐτὸν, tum ne ἄμοιρον sine casu transiret, qui recte pr. *Epist. Sat.* legitur additus, μόνον ὄμοιρον τ' ἑορτῆς. *J.F.R.*

24. Ἑπτὰ] Traditionis veteris vestigium, quo veritas creationis adumbratur, qualis a Mose descripta est. *M. du S.*

28. Σπυδαῖον μὲ ὐδὲ] *Marcilii* additamento non est opus. Vid. Is. B. c. 30. δένδρον δὲ ὐδὲ ὕδωρ ἐνῶν. *M. du S.*

Σπυδαῖον μὲ ὐδὲ] Non dubito quin dederit auctor, σπυδαῖον μὲ ὐδὲν, ὐδὲ ἀγοραῖον. Repetitio ejusdem vocis, ut sexcenties, omittendae occasionem dedit. *J.M.G.*

Ibid. Οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθ] Οὐδὲ ἀγοραῖον ὐδὲν διοικ. legendum. Οὐδὲν hic omnino deesse videtur. *F.G.*

Οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαί μοι συγκεχώρηται, πίνειν] Οὐδὲ ἀγορ. δ. μ. συγκεχώρηται ὐδὲν, πίνειν δὲ. *Th.M.* Cui adsentior; sed nullo libro adjuvante nihil in contextu immuto. Nam supra quoque 2. *Ver. Hist.* c. 30. Δένδρον δὲ ὐδὲ ὕδωρ ἐνῶν. Verum infra, *Chronos.* c. 17. πρὸς χάριν μηδὲν μηδὲν. *J.F.R.*

32. Κροτεῖν ὑποτρεμ.] Haec ad imperium ejus, cui fors id muneris dabat, fiebant. Vid. *Plut.* 1004. f. *M. du S.*

52. Ὡς πρὸς τὴν δύναμιν ἐξετάζοις τ' συμπάσης ἀρχῆς] Interp. *si quis universi imperii vim expendat.* illud potius vertendum erat, *si comparentur cum totius imperii potentia.* *H.V.*

56. Πολλοὶ γοῦν ἐς χόρον λὰξ τοιούτου ἐπεσείσαντο, οἷς ὕλης ὁ φορὸς ὁ κῶμος ἐπενύστει] Certissimum est men-

ſunt perterret. Si quando etiam annuat alicui, divitemque illum reddat; hic vero indiſcreti multum, relictisque bonis ac prudentibus viris, ille peſſimos ac ſenſu pene communi carentes circumfundit divitiis, verberones plerumque & effeminatos homines. Sed quae tu potes, ſcire velim, qualia ſint.

μὺ ἐνορῶν, ἐκπλήτει τὺς ἐνοχλῦντας. ἢν δέ ποτε ϗ ἐπινεύσῃ τινὶ, ϗ πλούσιον ποιήσῃ, πολὺ τὸ ἄκριτον ἐνταῦθα, ϗ τὺς ἀγαθὺς ἐνίοτε ϗ συνετὺς ἀφείς, ὁ δὲ παμπονήροις τε ϗ ἀνοήτοις ἀνδράσι περιχεῖ τὸ πλῦτον, μαστιγίαις ἢ ἀνδρογύνοις τοῖς πλείστοις. αὐτὸς· πλὴν τά γε σοι δυνατὰ ἐθέλω εἰδέναι, τίνα ταῦτά ἐστιν;

4. SAT. Non omnino parva illa quidem, neque plane contemnenda, ſi ad vim exigantur totius imperii: niſi forte parvum tibi videtur vincere alea, & provoluta reliquis in unionem teſſera, ſenionem in ſummo tibi ſemper apparere. Multi enim ad ſatietatem usque inde ſibi pararunt viaticum, quibus propitia ſecundaque teſſera annuerit: alii contra enatarunt nudi, fracto ipſis ad exiguum adeo ſcopulum, teſſeram, navigio. Verum etiam bibere jucundiſſime, & ſimul aliis canendi peritiorem videri in convivio, & miniſtrantium alios incidere in aquam, (hoc enim miniſterii parum dextri praemium eſt) te vero & honeſtum victorem praedicari, & praemia auferre victo, vides quantum ſit bonum? Porro regem ſolum fieri omnium, talorum victoria,

ΚΡΟΝ. Οὐ μικρὰ ὅλως, οὐδὲ παντάπασιν εὐκαταφρόνητα, ὡς πρὸς τὴν δύναμιν ἐξετάζεσθαι τὴν συμπάσης ἀρχῆς, εἰ μή σοι γε μικρὸν δοκεῖ τὸ νικᾶν κυβεύοντα, ϗ τοῖς ἄλλοις ἐς τὴν μονάδα κυλιομένῳ τῷ κύβῳ, σοὶ τὴν ἑξάδα ὑφοράω ἀεὶ φαίνεσθαι. πολλοὶ γὰρ ἐς χόρον ἀπὸ τῆς τοιύτης ἐπεσιτίσαντο, οἷς ἵλεως ϗ φορὸς ὁ κύβος ἐπινεύσῃ. οἱ δὲ ἔμπαλιν γυμνοὶ ἐξενήξαντο, συντριβέντος αὐτοῖς τοῦ σκάφους, ἐπὶ ὅτῳ μικρῷ ἑρμαίῳ τῷ κύβῳ. ϗ μὴν ϗ πιεῖν ἐς τὸ ἥδιστον, ϗ ᾠδικώτερον ἄλλου δόξαι ἅμα ἐν τῷ συμποσίῳ, ϗ ἀμφορευμένων τὺς μὲν ἄλλους ἐς τὸ ὕδωρ ἐμπεσεῖν (τοῦτο γὰρ τιμίτιμον τῆς ἀδεξίου ἀμφορίας) σὲ δὲ, ϗ ἀναχηρυχθῆναι καλλίνικον, ϗ τἄθλ' ἁπαίρειν τὰ ἅλοντα. ὁρᾷς ἡλίκον τὸ ἀγαθὸν, ἔτι ϗ βασιλέα μόνον ἐφ' ἁπάντων γενέσθαι, τῷ

c Σοὶ] Sic L. *H. P. S. Amſt.* Σὺ *Fl. J. Ald. V2. Fr.* Et hoc omnes obſident. ᾖσαι marg. *J.* conjicit.

d Ἐπινεύσει] Sic in omnibus. Ἐπινεύσῃ *Fenſ.* e Ἅμα]

66. Καλλίνικον] Τὸν νικήσαντα. *G.*

mendum in ἐπινεύσει. Legendum omnino ἐπινεύσῃ neque enim de futuro, ſed praeterito intelligendum. *J. J.*

58. Καὶ Φορὸς] Φορὸς ἄνεμος. *F. G.*

Ibid. Ὁ κύβος] Teſſera lateribus conſtabat ſex, quibus inter ludendum utebantur tribus. *Suet.* Auguſto. *G. C.*

Ibid. Ἐπινεύσει] Mutare *Fenſius* jubet in ἐπινεύσῃ. ſed innumera etiam alia refingenda forent, ſi rationem eam ſequeremur. *M. du S.*

Ἐπινεύσει] Nihil opus eſſe cum Cl. *Fenſio* vulgatum immutare, exemplis ex *Xenoph. Aelian.* aliisque Luciani, bene probat Rev. *Th. Wopkens* in Lect. Tull. L. III. c. 13. p. 305. Adde ſupra T. I. not. *Solani* ad *Dial. Mort.* VI. §. 5. ubi μηδὲ πρωτεῖόν γε σὺ ἀπολάβοις, ἢ προέμψεις πάντας τοὺς πλέοντας; ubi cum tantum ad *Tim.* c. 19. remittat, ſecundum ſuam diviſionem, quam Cl. *Hemſt.* immutavit, tu jam vide ſis *Timonis* §. 33. ubi ὅτῳ δὲ τάχα εἴσεται, οἷον μὴ ἔσαν ἁπλοίψει multis defendit idem *Solanus.* *J. F. R.*

62. Ἅμα] Aliter ſcripſerat, ni fallor, Lucianus; nempe ἆσαι, vel ἆσμα, quod propius ad hanc accedit ſcripturam, ἅμα certe ferri non poteſt. Vid. locum *Arriani* infra laudatum ad hoc ipſum caput. *M. du S.*

68. Ἔτι ϗ βασιλέα] *La royauté de la febue.* Horat. *Non regna vini ſortiere talis.* F. G. Verſus *Horatii* ſatis notus eſt I. Od. 4. f. Noſter iterum infra c. 9. poſt med. ϗ βασιλέας χειροτονῶμεν. *J. F. R.*

τῷ ἀστραγάλῳ κρατήσαιλα, ὡς μήτε ὑπὸ ταχθείης γελοῖα ἐπιτάγμαλα, καὶ αὐτὸς ἐπιτάλλειν ἔχοις, τῷ μὲ αἰσχρόν τι ποιεῖ αὐτῆ ἀναβοῆσαι, τῷ δὲ γυμνὸν ὀρχήσαλο, καὶ ἑξάμμοον τ' αὐλητρίδα, τρὶς τ' οἰκίαν περιελθεῖν; πῶς οὐχὶ καὶ ταῦτα δείγμαλα μεγαλοδωρίας τ' ἐμῆς; εἰ δὲ τὸ μὴ ἀληθῆ μηδὲ βέβαιον γίγνεσθ' τ' τοιαύτην βασιλείαν αἰτιάσῃ, ἄγνωμον ποιήσεις, ὁρῶν αὐτὸν ἐμὲ τ' ταῦτα διανέμονλα ὀλιγοχρόνιον τ' ἀρχὴν ἔχονλα. τούτων δ' ὧν ἃ μοι δυνατὰ δοῦναι, τ' πειστῷ, τῆ ἄρχειν, τῆ ᾄδειν, καὶ τῷ καλαριθμησάμην, θαῤῥῶν αἴτει, ὡς ἐμοῦ πρὸς οὐδὲν δεδιξομένου σε τῇ αἰγίδι, καὶ τῷ κεραυνῷ.

ut neque ridicula tibi injungantur imperia, & imperare ipse possis, huic quidem, ut turpe quiddam de se ipse proclamet; alii ut nudus saltet, & succollata tibicina ter domum circumeat; nonne haec etiam magnificentiae meae specimina? Si vero causseris, non verum esse, neque firmum hoc regnum, importune feceris, qui videas, me ipsum, qui tribuo talia, parvi temporis habere imperium. De his igitur, quae dare in potestate mea est, de talis, de regno, canendi, & quaecumque enumeravi, audacter pete, qui nunquam aegide te vel fulmine perterrebo.

ΙΕΡ. Ἀλλ', ὦ Τιτάνων ἄριστε, τ' μὲ τοιούτων οὐ δέομαι, σὺ δὲ ἀλλ' ἐκεῖνό μοι ὑπόκρινα, ὃ μάλιστα ἐπόθουν εἰδέναι· καί μοι ἢν εἴπῃς αὐτό, ἱκανὴν ἕξῃ τ' ἀμοιβὴν ὑποδεδωκὼς ἀντὶ τ' θυσίας, καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν ἀφίημί σοι τὰ χρέα. ΚΡΟΝ. Ἐρώτα μόνον, ὑποκρινοῦμαί γ', ἢν εἰδὼς τύχω. ΙΕΡ. Τὸ μὲ πρῶτον ἐκεῖνο, εἰ ἀληθῆ ταῦτ' ἐστὶν, ἃ σοὶ σοῦ ἀκούομεν, ὡς κατήσθιες τὰ γεννώμενα ὑπὸ τ' Ῥέας, ἐκείνη δὲ ὑφελομένη τ' Δία, λίθον [a] ὑποβαλλομένη ἀντὶ τοῦ βρέφους, ἔδωκέ σοι καλαπιεῖν· ὁ δὲ εἰς ἡλικίαν ἀφικόμενος, ἐξήλασέ σε τ' ἀρχῆς, πολέμῳ κρατήσας, εἶτα εἰς τ' Τάρταρον φέρων ἐνέβαλε, πεδήσας αὐτόν σε, καὶ τὸ συμμαχικὸν ἅπαν, ὁπόσον μὲ σοῦ παρετάθετο. ΚΡΟΝ. Εἰ μὴ ἑορτὴν, ὦ ὗτος, ἤγομεν, καὶ μεθύειν ἐφίετο, καὶ

5. SAC. Sed talibus mihi, Titanum optime, nihil opus est. Quin tu illud mihi responde, quod scire maxime vellem, idque mihi si dixeris, satis magnum mihi pretium pro sacrificio retuleris, reliquaque tibi debita remittam. SAT. Interroga modo: respondebo enim si sciam. SAC. Primo illud, vera ne sint ista, quae de te audimus, devorare te solitum, quae nascerentur e Rhea, illam vero subducto furtim Jove, lapidem subjectum pro puero devorandum tibi dedisse: illum vero, adultus cum esset, bello te victum regno expulisse, tum vinctum te tuaque omnia auxilia quae tibi se adjunxerant, dejecisse in tartarum. ISAT. Heus tu, nisi festum diem ageremus, & inebriari licitum esset, atque male-

a Ὑποβαλλομένη] Ὑποβαλλομένῳ Fl.

80. Τῶν πειστῶν] Πειστὸς τὸ ταινίον. G.

di-

70. Γελοῖα ἐπιτάγμαλα] Consule de hoc ludicro Tacit. A. XIII. 15. & Arrianum ad Epict. I. 25. οἷα Σαπραλίοις λέλογχε βασιλεὺς, ἵδρῦε γὰρ παῖζειν ταύτην τὴν παιδιὰν, πρόσιθι σὺ, σὺ κάθησο, σὺ ἔσω, σὺ ἔξω, σὺ ἄπελθε, σὺ ἔλθε, ὑπακούω, ἵνα μὴ παρ' ἐμοὶ λύηται ἡ παιδιά. M. du S.

80. Ἀφίημί σοι τὰ χρέα] Phrasin hanc pluribus firmat L. Bos ad Evang. Matth. VI. 12. ubi ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, addito Aeliano, Diog. Laërt. & hoc Luciani. J.F.R.

94. Ὑποβαλλομένη] Licet λίθῳ communis sit generis, ut Eustath. de Ilm. I. p. 10. οἷα Τετταλὸς λίθος, sed p. 13. λίθῳ ὁ Τετταλὸς. Aristoph. Nub. 764. λίθου τουτουί — παλαι. &c. Noster Imag. c. 1. f. ὁ λίθῳ Ἡρα-

dicere prout libitum dominis, diſceres ſane, iraſci mihi permiſſum, talia qui rogaris nihil reveritus canum adeo & ſenem Deum. SAC. Atqui ego iſta, Saturne, non mea ſponte interrogo: ſed Heſiodus & Homerus, nolo enim dicere reliquos homines prope univerſos, haec de te credunt.

6. SAT. Putas enim paſtorem illum, jactabundum impoſtorem, ſani quidquam de me ſcire? Conſidera autem hoc modo. Eſtne ut homo, neque enim dicam Deum, ſuſtineat ſua ſponte ſuos ipſe devorare liberos, niſi quis forte Thyeſtes, in fratrem impium incidens, edit? Et hoc ſi forte fuerit: quomodo imprudens lapidem edere pro puero poſſit, niſi forte ſenſus omnis expertes dentes habeat. Sed neque bellum geſſimus, neque vi imperium mihi ademit Jupiter, ſed mea cum ſponte ego traderem illi, & imperio cederem. Me quidem compeditum non eſſe, neque in tartaro, ipſe quoque vides, arbitror, niſi caecus es ut Homerus.

7. SAC. Qua igitur cauſſa, Saturne, motus reliquiſti imperium? SAT. Ego tibi dicam. In univerſum ſenex cum jam eſſem, & ipſa aetate podager, unde etiam compeditum me conjiciebat vulgus; neque enim ſufficere poteram ad multam adeo hominum, qui nunc ſunt, injuſtitiam; ſed currendum ſemper erat ſurſum deorſum, fulmine intentato, quo perjuros aut ſacrilegos, aut violentos comburerem, eratque res valde laborioſa & juvenis vires poſcens:

λοιδορείας τοῖς δεσπόταις ἐπ' ἐξουσίας, ἔγνως ἂν, ὡς ὀργίζεσθαι γοῦν ἐφεῖταί μοι, τοιαῦτα ἐρωτήσας, οὐκ αἰδεσθεὶς πολιὸν ὕτω καὶ πρεσβύτην θεόν. ΙΕΡ. Κἀγὼ ταῦτα, ὦ Κρόνε, ἃ πας' ἐμαυτῷ φημι, ἀλλ' Ἡσίοδος καὶ Ὅμηρος· οὐκ ἐμοὶ γὰρ εἰπεῖν ὅτε καὶ ἄλλοι ἅπαντες ἄνθρωποι σχεδὸν ταῦτα περιπεύκασι περὶ σοῦ.

ΚΡΟΝ. Οἴει [b] γάρ τι τὴν παιμώνα ἐκεῖνον, τὴν ἀλαζόνα, ὑγιές τι περὶ ἐμοῦ εἰδέναι, σκόπει δὲ ὅτως, ἐάν τις ἄνθρωπος (οὐ γὰρ θεὸν ἐρῶ) ὑπομείνειεν ἂν ἑκὼν αὐτὸς καταφαγεῖν τὰ τέκνα, εἰ μή τις Θυέστης ἦν, καὶ ἀσεβεῖ ἀδελφῷ περιπεσών, πάθοι· καὶ τοῦτο γ' ἂν εἴη πῶς ἀγνοήσειε λίθον ἀντὶ βρέφους ἐδίων, εἰ μὴ ἀνάλγητος εἴη τοὺς ὀδόντας; ἀλλ' ὅτε ἐπολεμήσαμεν, ὅτε ὁ Ζεὺς βίᾳ τὴν ἀρχὴν [c] ἀφείλετο, ἑκόντος δέ μου παραδόντος αὐτῷ, καὶ ὑπεξάντος ἄρχειν. ὅτι μὲν γὰρ ὅτε πεπέδημαι, ὅτε ἐν τῷ Ταρτάρῳ εἰμί, καὶ αὐτὸς ὁρᾷς, οἶμαι, εἰ μὴ τυφλός, ὥσπερ Ὅμηρος, εἶ.

ΙΕΡ. Τί παθὼν δέ, ὦ Κρόνε, ἀφῆκας τὴν ἀρχήν; ΚΡΟΝ. Ἐγώ σοι φράσω. τὸ μὲν ὅλον, γέρων ἤδη καὶ ποδαγρὸς ὑπὸ τοῦ χρόνου ὤν (διὸ καὶ περιπεδῆσθαί με οἱ πολλοὶ εἴκασαν) ἐγὼ γὰρ ἠδυνάμην ἀρχεῖν πρὸς ὅτω πολλὴν ἀδικίαν τὴν νῦν, ἀλλ' ἀεὶ ἀναθεῖν ἔδει ἄνω καὶ κάτω τὴν κεραυνὸν διπρωμένον, τοὺς ἐπιόρκους, ἢ ἱεροσύλους, ἢ βιαίους καταφλέγοντα, καὶ τὸ πρᾶγμα πάνυ ἐργώδες ἦν,

b Γάρ τι] Sic omnes. c Ἀφείλετο] Male omiſſum in *Fl.*

4. Ἔγνως ἂν ὡς ὀργίζεσθαι] Τὸ ἐξῆς ἔγνως ἂν ἐρωτήσας ὡς ὀργίζεσθαι γοῦν ἐφεῖτό μοι. *V.*

16. Ἀνάλγητος] Ἀναίσθητος, ἀπαθής. *G.*

ραυλισμὸν. Sed & de gemmis maſc. gen. ibid. c. 11. idque uſitatius; non placet tamen Florentinum ὑποβαλλομένην. Amant enim participia nominandi caſu ſic jungi ſine copula. Vid. ſupra *Alex.* c. 19. *Tox.* c. 2. *Aſin.* c. 37. Ac T. I. *Tim.* c. 45. f. ὁ εἰσιὼν —— ἐμπροσθεν. *Act. Apoſt.* XXV. 13. Et XXVII. 13. *Æſop.* F. XVIII. ὁ δὲ ἀναστὰς —— στατῆρας βοῦς ἑκατὸν πλάσας ἐπὶ τῷ βωμοῦ θῦς ὁλοκαύτωσεν. *J.F.R.*

8. Ἡσίοδος] *Heſiod.* Θεογ. 459. &c. *M. du S.*

11. Γάρ τι] Γάρ τι —— ὑγιὲς τι. Alterutrum τι delendum videtur; licet & *Diod. Sic.* XI. c. 45. ἄλλα μὴν μηδὲ τι —— πράξαι τε; modo proba & ibi ſit lectio. *J.F.R.*

ἦν, καὶ νεανικόν· καὶ ἐξέστην ἂν [a] εὖ ποιῶν τῷ Διΐ. καὶ ἄλλως δὲ καλῶς ἔχειν ἐδόκει μοι Διὶ μὲν εἰ μανία τοῖς παισὶν ὅσι τὴν ἀρχήν, αὐτὸν εὐωχεῖσθαι τὰ πολλὰ ἐφ' ἡσυχίας, ὅτε τοῖς εὐχομένοις χρηματίζοιτο, ὅτε τὰ τἀναντία αἰτούντων ἐνοχλούμενον, ὅτε βροντῶντα, ἢ ἀστράπτοντα, ἢ χαλάζαν ἐνίοτε βάλλειν ἀναγκαζόμενον· ἀλλὰ πρεσβυτικόν τινα τοῦτον ἥδιστον βίον ἄγω, ζωρότερον πίνων τὸ νέκταρ, τῷ Ἰαπετῷ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἡλικιώταις προσμυθολογῶν. ὁ δὲ ἄρχει, μυρία ἔχων πράγματα· πλὴν ὀλίγας ταύτας ἡμέρας, ἐφ' οἷς εἶπον, ὑπεξελέσθαι μοι ἔδοξε, καὶ ἀναλαμβάνω τὴν ἀρχήν, ὡς ὑπομνήσαιμι τοὺς ἀνθρώπους [b] οἷον ἦν ὁ ἐπ' ἐμοῦ βίος, ὁπότε ἄσπορα καὶ ἀνήροτα πάντα ἐφύετο αὐτοῖς, καὶ σάκχυες, ἀλλ' ἕτοιμος ἄρτος, καὶ κρέα ἐσκευασμένα, καὶ ὁ οἶνος ἐρρεῖ πολαμηδόν, καὶ πηγαὶ μέλιτος, καὶ γάλακτος. ἀγαθοὶ γὰρ ἦσαν καὶ χρυσοῖ ἅπαντες. αὕτη μοι ἡ αἰτία τῆς ὀλιγοχρονίου ταύτης δυναστείας, καὶ διὰ τοῦτο ἀπαλλαχοῦ κρότος, καὶ ᾠδή, καὶ παιδιὰ, καὶ ἰσοτιμία πᾶσι, καὶ δούλοις, καὶ ἐλευθέροις. οὐδεὶς γὰρ ἐπ' ἐμοῦ δοῦλος ἦν.

ΙΕΡ. Ἐγὼ δὲ, ὦ Κρόνε, καὶ τοῦτο εἰκαζον εἰς τοὺς δούλους καὶ [c] παιδοτρίβας φιλάνθρωπον ἐκ τοῦ μύθου ἐκείνου ποιεῖν σε τιμῶντα τοὺς τὰ ὅμοια πάσχοντας, ἅτε καὶ αὐτὸν

itaque Jovi, quod nondum poenitet; cessi *imperium*. Et alioquin decens mihi videbatur, diviso filiis imperio ipsum me frequenter & quiete epulari, ut neque operam darem precantibus, neque molestias ab his, qui contraria peterent, perferrem, neque tonarem, aut fulgurarem, aut grandinem dejicere interdum cogerer: sed vitam hanc agerem senilem jucundissimamque, meracius nectar bibens, fabulans cum Japeto & aliis aequalibus. At ille imperat inter mille molestias: nisi quod paucos dies, ea qua dixi lege excipere mihi visum est, ut admoneam homines qualis fuerit me imperante vita, cum serente nullo aut arante nascerentur illis omnia, nec spicae, sed paratus jam panis, & carnes curatae, fluebat amnium instar vinum, & fontes mellis atque lactis. Boni enim erant tum omnes atque aurei. Haec mihi caussa brevis illius potestatis. Et ob id ipsum plausus ubique & cantus, & lusus, & aequalitas inter servos pariter ac liberos: neque enim me rerum potiente servus quisquam erat.

8. SAC. Ego vero, Saturne, conjiciebam, illam te in servos & compedum tritores humanitatem ex ista fabula exercere, qui honorem habeas sortis tuae hominibus, tan-

a Εὖ ποιῶν] Sic *Fl. B1.* & 2. Εὐποιῶν junctim cett. *B1.* & 2. b Οἷον] Bene L. *Fl. V2. P. S.* Οἷς male *Ald. J. Fr.* c Παιδοτρίβας] *Erasmus* legit, adscriptum marg. *AiW.* Et sic *H1.* Παιδοτρίβας cett. male.

60. Παιδοτρίβας] Ἀλείπτας, γυμναστάς. *G.*

34. Εὖ ποιῶν] Sic recte disjunctim *Fl.* & *B2.* ut N°. 28. In reliquis prave εὐποιῶν. vid. etiam N°. 31. *M. du S.*

48. Οἷον] L. *Fl. V2.* P. & sequentes impressi. In reliquis prave οἷς. *M. du S.*

49. Ἄσπορα καὶ ἀνήροτα] *Homer.* Od. I. 109. *M. du S.* Nisi quod ἄσπαρτα ap. *Hom.* Sed ἄσπορα Lucian. etiam supra T. III. *Rhet. Praec.* c. 8. f. Et alibi bis, ter, ut infra c. 20. &c. *J. F. R.*

54. Χρυσοῖ. .] Alludit non ad auream tantum aetatem, sed ad locum *Hesiod.* Ἔργ. 109. Vid. *Cler.* Art. Crit. p. 223. *M. du S.*

59. Ἐγὼ δὲ, ὦ Κρόνε, καὶ ταῦτα εἰκαζον εἰς τοὺς δούλους, καὶ παιδοτρίβας φιλάνθρωπον σε ἐκ τοῦ μύθου ἐκείνου ποιεῖν σε] Vertitur: *At ego, Saturne, conjecturam hanc ad servos & ludimagistros referebam, quasi ideo tibi fabula tribueret erga hos humanitatem.* Equidem sic vertendum existimo: *At ego, Saturne, e fabula ista conjiciebam, hoc te facere cum humanitate in servos & ludimagistros.* *H. V.*

60. Παιδοτρίβας] Vox rarior fecit, ut usitatiorem substituerint quidam librarii. Retinuit tamen παιδοτρί-

tanquam ipſe quoque ſerviens & memor compedis. SAT. Non deſinis nempe nugari talia? SAC. Bene mones, & deſinam. Verum hoc adhuc mihi reſponde. Alea ludere an conſuetum erat etiam his, qui ſub te vivebant? SAT. Omnino: ſed non de talentis & denis drachmarum millibus, ut apud vos; ſed ſummum de nucibus; ne doleret victo, nec ploraret, & ſolus ſemper cibo ſe abſtineret. SAC. Bene illi quidem, de qua enim re luderent, qui toti ipſi eſſent aurei? Itaque ego etiam, dum tu dicis, tale quiddam cogitavi: ſi quis unum de iſtis ex ſolido auro viris, in noſtram hanc vitam productum vulgo oſtenderet, quid miſer ab illis paſſurus eſſet? Incurſione facta illum, novi ego, diſcerperent, ut Pentheum Maenades, & Orpheum Thraciae, aut Actaeonem canes, certamine inter illos conſtituto, quis majorem inde partem auferat: qui quidem ne feſtis quidem diebus celebrandis extra lucri cupiditatem ſint, ſed in quaeſtu ſibi illos habeant. Deinde hi quidem latrocinatum eunt in convivio ab amicis: alteri vero & tibi maledicunt praeter fas, & talos conterunt, innoxios illorum, quae ſponte ipſi ſua faciunt.

δουλεύοντα, μεμνημένον δ' ποδός. ΚΡΟΝ. Οὐ παύσῃ γὰρ τὰ τοιαῦτα ληρῶν; ΙΕΡ. Εὖ λέγεις, καὶ παύσομαι· πλὴν ἔτι μοι καὶ τοῦτο ἀπόκριναι, τὸ πεπλεύειν σύνηθες ἦν καὶ τοῖς ὑπὸ σοῦ ἀνθρώποις; ΚΡΟΝ. Καὶ μάλα, ὦ μὴν περὶ ταλάντων γε, καὶ μυριάδων, ὥσπερ ὑμῖν, ἀλλὰ περὶ καρύων τὸ μέγιστον, ὡς μὴ ἀπιόντα ἡττηθέντα, μηδὲ δακρύειν ἀεὶ ἄσιτον ἐόντα μόνον τῶν ἄλλων. ΙΕΡ. Εὖγε ἐκεῖνοι ποιοῦντες. ὑπὲρ τίνων γὰρ ἂν καὶ ἐπέπλευον, αὐτοὶ ὁλόχρυσοι ὄντες; ὡς ἔγωγε καὶ μέλλοντός σου, τοιόν δέ τι ἐνενόησα· εἴ τις ἕνα τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν χρυσηλάτων, ἐς τὸν ἡμέτερον τοῦτον βίον ἀγαγών, ἔδειξε τοῖς πολλοῖς, οἷα ἔπαθεν ἂν ἆθλιος ὑπ' αὐτῶν; διεσπάσαντο γὰρ αὐτὸν εὖ οἶδ' ὅτι διασπαράξαντες, ὥσπερ τὸν Πενθέα αἱ Μαινάδες, καὶ αἱ Θρᾷτται τὸν Ὀρφέα, ἢ τὸν Ἀκταίονα αἱ κύνες, περὶ τοῦ μείζονος ἀπενεγκάμενος τὸ μέρος, πρὸς ἀλλήλους ἕκαστος ἀμιλλώμενοι. οἵ γε οὐδὲ ἑορτάζοντες ἔξω τοῦ φιλοκερδοῦς εἰσιν, ἀλλὰ πρόσοδον οἱ πολλοὶ ποιούμενοι τὴν ἑορτήν. εἶτα οἱ μὲν ἀπέρχονται λοιδοροῦντες ἐν τῷ συμποσίῳ τοὺς φίλους· οἱ δέ σοί τε λοιδοροῦνται, οὐδὲν δέον, καὶ τοὺς κύβους συντρίβουσιν, ἀναιτίους ὄντας αὐτοῖς ὧν ἐχόντες ποιοῦσιν.

9. Verum etiam illud mihi dicito, quid tandem, Deus adeo delicatus cum ſis & ſe-

ΑΤΑΡ. Ἀτὰρ εἰπέ μοι καὶ τόδε, τί δήποτε ἁβρὸς οὕτω θεὸς ὤν, καὶ γέρων ὑπολεξάμενος τὸ

76. Ἐς τὸν ἡμ. β. F. βίον] Βάλλ' ἐς κόρακας. G.

80. Αἱ Θρᾷτται] Threïſſae. G.

τρῖβας Hagen. 1526. 8. *Eraſmus* etiam hanc lectionem probavit, cum vertit *qui bojas terunt*; niſi quod *bojae* ad collum potius, quam ad pedes pertinent. *Plautus* rectius Perſ. 3, 3, 15. *Compedum tritor*, quaſi hoc ex Graeco vertiſſet. *J. M. G.*

Ibid. Φιλάθλημον] Φιλάθλημον. οὐκ τῷ μόθῳ ἐκείνῳ. ποιοῦντες &c. Ita diſtinctionem *Solanus* mutarat. Et ſic trajectio conſtructionis foret, de qua paullo ſupra, *Mort. Peregr.* c. 45. pr. Nec diſplicet; quia tamen & ſic Cl. *Geſneri* verſio aliquantum foret immutanda, quae ſenſum haud incommodum exhibet, nec ſatis certa eſt res, manum abſtinui. *J. F. R.*

68. Περὶ ταλάντων] Non igitur propria haec aetatis noſtrae dementia. At rari olim aleatores; nunc omnes ferme eodem morbo laboramus; eoque res tandem devenit, ut aleatoris conſiliis Regno uno decepto, in alias etiam nationes peſtis iſta graſſata, multos exitio, omnes damno affecerit. Rem tango poſteris vix credibilem, hiſtoricumque poſcentem *Thucydidi* parem, ut qua ille peritia peſtem Athenienſium deſcripſit; hic furorem Epidemicum, qui in Europae praecipuas ingenio opibusque gentes nuper tantis cum cladibus per aliquot menſes incubuit, mentesque lucri cupiditate ita occaecavit, ut dum ſinguli divitias ſummas ex nihilo prodituras expectant, id quod erat opum miſere perdiderunt, ab Aleatore, ſimilibusque ejus perditis hominibus miſerum in modum emuncti, imo exenterati, ob oculos legentium, apud quos vix fidem inveniet, ponat. *M. du S.*

92. Τὸ

τὸ ἀτερπέσταλον, ὁπότε ἡ χιὼν ἐπέχει τὰ πάντα, καὶ ὁ Βορέας πολὺς, καὶ οὐδὲν ἔτι [a] ὃ οὐ πέπηγεν ὑπὸ τοῦ κρύους, καὶ τὰ δένδρα ξηρὰ, καὶ γυμνὰ, καὶ ἄφυλλα, καὶ οἱ λειμῶνες ἄμορφοι, καὶ ἀπηνθηκότες, καὶ οἱ ἄνθρωποι ὑπικεκυφότες, ὥσπερ οἱ πάνυ γεγηρακότες, ἀμφὶ τὸ κάμινον οἱ πολλοὶ, τηνικαῦτα ἑορτάζεις; οὐ γὰρ πρεσβυτικός γε ὁ χαμρὸς, οὐδὲ ὑπιτήδειος τρυφῶσαι.

ΚΡΟΝ. Πολλά με ἀναχρίνεις, ὦ οὗτος, ἤδη πίνειν δέον. παρίρησαι γοῦν μοι χρόνον τ ἑορτῆς οὐκ ὀλίγον, καὶ πάνυ ἀναγκαιά μοι ταῦτα προσφιλοφοφῶν. ὥστε νῦν μὲ ἄφες αὐτὰ, εὐωχώμεθα δὲ ἤδη, καὶ κροτῶμεν, καὶ ὑπὲ τῇ ἐλευθερίᾳ ἤδη ζῶμεν. εἶτα πεττεύωμεν ἐς τὸ ἀρχαῖον ὑπὲ καρύων, καὶ βασιλέας χειροτονῶμεν, καὶ πειθαρχῶμεν αὐτοῖς. οὕτω γὰρ ἂν τ παροιμίαν ἐπαληθεύσαιμι, ἣν φησι, [b] παλίμπαιδας τὺς γέροντας γίγνεσθαι. ΙΕΡ. Ἀλλὰ μὴ δύναιο διψῶν πιεῖν, ὦ Κρόνε, ὅτῳ μὴ ταῦτα ἃ λέγεις ἡδέα. ὥστε πίνωμεν· ἱκανὰ γὰρ ἀποκέκρισαι καὶ τὰ πρῶτα· καί μοι δοκῶ γραψάμενος εἰς βιβλίον ταύτῃ ἡμῖν τ συνουσίαν, ἅτε αὐτὸς ἠρώτησα, καὶ σὺ πρὸς ταῦτα ἵλεως ἀπεκρίνω, παρέξειν ἀναγνῶναι [c] τ φίλων, ὅσοι γ' ἐπαξιοῦσαι τ σῶν λόγων ἄξιοι.

nex, electa injucundiſſima *anni parte*, cum nix tenet omnia, & Boreas multus, & nihil non concrevit glacie, & arbores ſiccae ac nudae, deſtitutaeque foliis, & prata informia, ac ſine floribus, & contracti homines inſtar valde ſenum, ad focum plerique ſunt, tum feſtos dies agis? Nec enim vel ſenibus illud tempus vel delicate viventibus commodum. SAT. Multa, mi homo, me interrogas, cum jam bibendum eſſet. Exemiſti enim mihi tempus feſti hujus diei non parvum, iſta non neceſſaria mecum philoſophando. Itaque jam iſta omitte: epulemur nunc & plaudamus, & libertate jam fruamur, deinde ludamus alea de nucibus more veteri, & reges conſtituamus, illisque obſequamur: ſic enim fidem firmavero proverbii, quod bis pueros ſenes ait fieri. SAC. Sed utinam ſitiens bibere non poſſit! ſi cui jucunda non ſunt, quae dicis. Bibamus ergo. Satis enim ad prima illa reſpondiſti. Et placet mihi deſcriptum in libro hunc noſtrum ſermonem, cum quae interrogavi ego, tum quae tu propitius reſpondiſti, legendum offerre, quotquot amicorum noſtrorum percipere tuos ſermones merentur.

CRO-

[a] Ὃ οὐ] Ita *Fl. J.* Sed ὃ male omiſere *Fr. Bt. Ald. H. P. S. Amſt.* [b] Παλίμπαιδας] Καλλίπαιδας male *Fl.* [c] Τῶν φίλων] Nihil varietatis invenio.

92. Ὁπότε ἡ χιὼν ἐπέχει] Χειμῶνος γὰρ τὰ Κρόνια ἄγεσθαι. *V.*

3. Παρήρησαι] Ἀφήρησαι. *G.*

92. Τὸ ἀτερπέσταλον] Τῷ ἔτει hic deeſſe videtur. *F.G.*

93. Καὶ οὐδὲν ἔτι ὃ οὐ πέπηγεν ὑπὸ τοῦ κρύους] Nemo non politior magis probabit editionis Florentinae ſcripturam: καὶ οὐδὲν ἔτι ὃ οὐ πέπηγεν ὑπὸ τοῦ κρύους. *& nihil eſt, quod non concrevit gelu.* ſed pro ἔτι mallem ἐστὶ. *J.G.G.*

8. Βασιλέας χειροτονῶμεν] *Reis de la febue.* Supra c. 4. *F.G.*

18. Τῶν φίλων] Durior hic ſtylus. Ego τοῖς excidiſſe opinor. Similia tamen apud hunc credo repertum iri, quae mihi nunc nec memoria nec obſervatio ſuppeditant. *M. du S.*

Τῶν φίλων] Παρέξειν τοῖς φίλοις requiritur. Sed poteſt ſtare vulgatum, modo recte acceptum, παρέξειν nempe ſine caſu ponitur, (intellecto pronomine τισι vel τούτοις) & ὅσοι τ φίλων ἄξιοι conſtruendum. Immo ſic nihil de mutatione cogitandum. Habuimus hujusmodi conſtructionem & ellipſin non ſemel, licet haud eodem cum verbo atque hic. At ſi infra c. 21. χρυσίῳ χοίνικά γε ἡμῶν πάντων καταπωλῆσαι recte habet, hoc tanto facilius ſe tuetur. *J.F.R.*

23. Ἔπεμψα] Sic aliquoties *mittere* apud *Livium* uſurpatur, quod *Gronovii* diligentiam non effugit. *M. du S.*

33. Οὐκ ὄναρ ἐπιφοιτῶσι] Deos ac daemones mortalibus adparentes frequenter dici ἐφιστάναι, exemplis docet Rev. *J. Elſn.* ad *Act. Apoſt.* XXIII. 11. De vulgatiſſima

CRONOSOLON ſ. LEGISLATOR SATURNALIUM (q. d. Saturniſolon.)

ΚΡΟΝΟΣΟΛΩΝ.

10. HAec edicit Cronoſolon, Sacerdos Saturni & Propheta, atque legum, quae ad feſtos ipſius dies pertinent, legislator. Quae pauperibus facienda ſint, ea in alio deſcripta libro ad illos jam miſi: ac praeclare novi, aut illos quoque meis obtemperaturos legibus, aut ſtatim futuros poenis obnoxios, quae contra inobſequentes magnae ſane ſtatutae ſunt. Vos autem, divites, videte, ne legem violetis, neque negligenter haec imperia audiatis. Nam quicumque ita non fecerit, ille norit, non me legiſlatorem a ſe ſpretum iri, ſed Saturnum ipſum, qui me ad leges celebritati ferendas delegit, non ille per quietem adſtans, ſed nuperrime videnti vigilantique praeſens oblatus. Erat autem non compeditus, neque ſqualore oppletus, qualem pictores a nugacibus poëtis acceptum oſtendunt; ſed falcem habebat acutiſſimam, reliqua hilaris erat & validus, & paratu regio. Talis igitur formam mihi viſus eſt. Quae vero dixit, plane divina, eadem proferre apud vos juſtum eſt.

11. Nempe videns me ſevero vultu & cogitabundum inambulare, cognovit ſtatim, quod decebat Deum, triſtitiae meae cauſſam, & graviter a me paupertatem ferri,

10. Τάδε λέγει Κρονοσόλων, ἱερεὺς καὶ προφήτης τοῦ Κρόνου, καὶ νομοθέτης τῶν ἀμφὶ τὰ ἑορτάς. ἃ μὲν τοὺς πένητας χρὴ ποιεῖν, αὐτοῖς ἐκείνοις ἔπεμψα, ἄλλο βιβλίον ἐγγράψας· καὶ εὖ οἶδ' ὅτι ἐμμενοῦσι καὶ ἐκείνοι τοῖς νόμοις, ἢ αὐτίκα ἔνοχοι ἔσονται τοῖς ὑπερτιμίοις, ἃ καὶ τῶν ἀπειθούντων μεγάλα ὥρισται. ὑμεῖς δέ, ὦ πλούσιοι, ὁράτε ὅπως μὴ παρανομήσητε, μηδὲ παρακούσητε τῶνδε τῶν προσταγμάτων. ὡς ὅστις ἂν οὕτω μὴ ποιήσῃ, ἴστω ὑτ@, οὐκ ἐμὲ νομοθέτην ἀμελήσων, ἀλλ' εἰς τὸν Κρόνον αὐτόν, ὅς με προείλετο νομοθετῆσαι εἰς τὰ ἑορτάς, οὐκ ὄναρ ἐπιστάς, ἀλλὰ πρώην ἐγρηγορότι ἐναργὴς συγγενόμεν@. ἦν δὲ οὐ πεδήτης, οὐδὲ αὐχμοῦ πλέως, οἷον αὐτὸν οἱ ζωγράφοι παρὰ τῶν ληρούντων ποιητῶν παραδεξάμενοι ἐπιδείκνυνται, ἀλλὰ τὰ μὲν ἅρπην εἶχε πάνυ τεθηγμένην· τἄλλα δὲ φαιδρός τε ἦν, καὶ [a] καρτερὸς, καὶ βασιλικῶς ἐνεσκεύαστο. μορφὴν μὲν τοιόσδε ὤφθη μοι· ἃ δὲ εἶπε, πάνυ θεσπέσια, καὶ ταῦτα [b] προειρῆσθαι ὑμῖν ἄξια.

Ἰδὼν γάρ με σκυθρωπὸν, ὅτι συννοίας βαδίζοιμι, ὥσπερ εἰκὸς ἦν θεὸν, ἔγνω αὐτίκα τὴν αἰτίαν τῆς λύπης τίς μοι, καὶ ὡς

a Καρτερὸς] Καρτερῶς male *Fl.* b Προειρῆσθαι] Sic dedi ex *Fl. V2. Ald. B1. S.* Προειρῆσθαι *J. H. Fr.*

ma autem ellipſi ὅναρ pro κατ' ὄναρ, vid. ſupra T. 2. *Gall.* c. 1. f. & *Macrob.* c. 1. &c. *J.F.R.*

45. Ἐστί] Scribendum fuit εἴη. *M. du S.*

Ἐστί] Obſequerer *Solano* εἴη reſcribenti, propter adjunctum καὶ δυχεραίνοιμι, ſi auctoritas accederet. Verum quia ſeparatim aeque dicitur, ἔγνω τίς ἐστι, quam ἔγνω τι δυχεραίνοιμι, nec exempla deſunt diſſimilium modorum, & caſuum, in ejusmodi duplici regimine, nondum immutare quidquam audeo. Infin. & Imperat. ſic jungit *Hom.* Il. Z. 273—4. Θεὶς — καὶ ὑποσχέσ. Mox c. 13. ap. Noſtr. μηδὲ γυμνασίῳ, μηδὲ ἀσκεῖν, & in ſeqq. D. *Paul.* ad *Rom.* XII. 14. 15. εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε. χαίρειν μετὰ χαιρόντων. &c. quamvis ibi altero membro δεῖ intelligatur; ſed habemus alia. Subjunct. & Opt. per καὶ copulata vid. T. I. *Hermot.* c. 24. & 57. *Aſin.* c. 39. med. Subjunctiv. & imperativ. μήτε ἀπόθησθε, μήτε — δῶς σαυτόν. Indicativ. & particip. *Diod. Sic.* XI. p. 438. ἐς μὲν ἀνεῖλεν, ἐς δ' ἐκβαλὼν ἠλευθέρωσε τὴν πόλιν. Indicativ. & optativ. ut hic, *Ptolem. Hephaeſt.* L. IV. pr. ὡς Ἑλένη πρώτη ἐπενόησε, — καὶ ἐνίκησε· καὶ ὡς Ἀφροδίτης εἴη θυγάτηρ· καὶ ὡς — παῖς γένοιτο. Quod ſi ergo & in Luciano pro commate poſt ἐστί μοι, punctum minus velis collocare, ut καὶ non ita arcte cohaereat cum ſeqq. per me licet, etſi

τ̀ πενίαν δυσχεραίνοιμι, ὁ χτ̀ τ̀ ὥραν [a] μονοχίτων· καὶ γὰρ [b] κρύος, ὁ Βορρᾶς πολὺς, ὁ κρύσταλλοι, ὁ χιών· ἐγὼ δὲ ἥκιστα ἐπεφράγμην πρὸς αὐτά. ἀλλ' ὅτι ὁ τ̀ ἑορτῆς πάνυ πλησιαζούσης, ἑώρων τοὺς μὲν ἄλλους παρασκευαζομένους, ὅπως θύσωσι, ὁ εὐωχήσωνται, ἐμαυτῷ δὲ ὁ πάνυ ἑορτάσιμα ὄντα. ὁ δὴ προσελθὼν ὄπισθεν, ὁ τῶ ὠτός μου λαβόμενος, ὁ ἀμασείσας, ὥσπερ μοι [c] προσεικάζειν εἴωθε, Τί ταῦτα, ἔφη, ὦ Κρονοσόλων, ἀνιωμένῳ ἔοικας; Οὐ γὰρ ἄξιον, ἔφην, ὦ δέσποτα, ὅταν καλάραντας μὲν ὁ μιαροὺς ἀνθρώπους ὑπερπλουτοῦντας, ὁ μόνους τρυφῶντας ὁρῶ, αὐτὸς δὲ ὁ ἄλλοι συχνοὶ τ̀ πεπαιδευμένων, ἀπορίᾳ ὁ ἀμηχανίᾳ σύνεσμεν; ἀλλ' ὑδὲ σὺ, ὦ δέσποτα, θέλεις παῦσαι ταῦτα, καὶ μεταχοσμῆσαι πρὸς τὸ ἰσόμοιρον. τὰ μὲν ἄλλα, ἔφη, ὑ ῥᾴδιον ἀλλάττειν, ἀπόσα ἐκ Κλωqui praeter tempeſtatis rationem una tantum tunica uterer. Erat quippe frigus & Boreas multus, & glacies atque nix: ego vero minime ad iſta munitus. Sed ideo etiam quod appropinquante celebritate videbam alios comparare ſe uti ſacrificarent atque epularentur, mihi autem rem non valde feſtivam eſſe. Accedens igitur a tergo, & aure prehenſum concutiens, ut apparere mihi ſolet, *Quid hoc*, inquit, *Cronoſolon, videris afflictari? Non enim merito*, inquam, *cum ſacerrimos, & impuros homines abundare divitiis, & ſolos delicate vivere videam; ego vero, & alii eruditorum multi, in penuria & rerum omnium deſperatione verſemur? Sed neque tu, Domine, finem vis iſtis imponere, & reducere ea ad aequalitatem. Reliqua*, inquit, *mutare non eſt facile, quae a Clo-*

a Μονοχίτων] Sic *V2*. Μονοχιτιῶν cett. b Κρύος] Abeſt a *Fl*. c Προσεικάζειν] Sic omnes. Forſ. προσειλάζειν. marg. *J*. etiam πλησίαζειν adſcriplit.

id parvi referre puto. nam rurſ. *Ptol. Heph.* l. d. fine majore diſtinctione, ὁ ὡς ἱρᾷ ταύτῃ Ζεύς, ὁ λάστυχοι πειρανοῖ. Mox ibid. praemiſſos optativos excipit indicativus, ὡς λάθοι μὲ αὐτὴν ἡ Ἥρα — δυὴ δ' Ἐλένῃ, κλέψοι δ' αὐτὸν — ἄφιλοι δ' — Ὡς Ἡλίῳ δυσμάτηρ ἐ Ἀνδρὶ Ἑλένη, ἐκαλεῖτο δὲ Λεοντή. Imperativ. & ſubjunct. Lucian. *Abdicat.* c. 26. f. ubi ἀνάχεσθε — ὁ μὴ ὀργίσησθε. Diſſimiles caſus *Pauſan.* Vit. Ariſtom. ipſo princip. Ἀρκάσων (ſic enim lego pro ἀνηκάστων) κακῶν τοὺς Μεσσηνίους κατειληφότων, ὁ ἅμα ἐς τὰ μέλλοντα ὑδὲν ἐπορῶντες — ἐγίγνωσκον. Adde *Gronov.* ad Arr. VII. c. 6. N°. 27. ubi κατ' ἀξίωσιν ὁ κάλλει aliis exemplis Graecis ac Latinis defenditur. Ac *Duker.* ad *Liv.* II. c. 23. 11. *Cort.* ad Salluſt. Catil. 21. 4. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 41. 12. Et *Elſner.* ad *Apoc.* I. 4. 5. 6. qui & p. 435. nonnulla prorſus huc facientia ex *Thucyd.* & *Pauſan.* protulit. *J. F. R.*

46. Μονοχιτιῶν] Μονοχίτων ἂν. An μονοχίτων ἂν ſcribendum pro μονοχιτιῶν. F. G.

Μονοχίτων] Sic recte una *V2*. reliquae Edd. Μονοχιτιῶν. Non puto tamen cum *Baiſio* p. 211. ita neceſſario intelligendum, ut unica ſit amictus tunica, qui μονοχίτων dicitur; ſuperinductas tantum tunicae veſtes reſpuit ea vox, pallium Graecorum, Romanorum togam Οἰοχίτων Od. Ξ. 489. legitur. *M. du S.*

51. Παρασκευαζομένους] Hoc verbum frequens eſſe de adparatu convivii & ſacrificii, vid. ſi opemae eſt, ap. Rev. *Jac. Elſn.* ad *Act. Apoſt.* X. 10. *J. F. R.*

55. Προσεικάζειν] An προσειλάζων legendum? F. G.

Προσεικάζειν] -Legendum προσειλάζειν, vel potius πλησιάζειν, ut N°. 20. & Ἑρμ. c. 82. *M. du S.*

Προσεικάζειν] Fateor *aſſimilandi* notionem a me conciliari cum hoc loco non poſſe. Itaque fuit cum cogitarem, legendum προσειλάζειν *allidere*. Sed mox damnavi, cum nec literae ſatis congruant, neque ſignificatio. Magis jam placet προσειλάζειν *accedere*, praeſentem ſe demonſtrare, apparere: idque interpretando expreſſi. *J. M. G.*

62. Μεταχοσμῆσαι.] Infra N°. 21. μεταχοσμῶ ἐς τὸ ἰσοδίαιτον. L. K.

75. Μάτλῳ] Legendum eſt μὴ μάτλῳ &c. *M. du S.*

79. Ὡς ἀγυίοιων τῇ μητρὶ] An hi dies adhuc patiuntur, ut liceat Graecas iſtas voces ſic Latine verſas conſpici, *ut Cybelae matri ſeſe adjungant?* quum jam cap. 48. in *Syria Dea*, ὁ πολλαὶ μυίαι ἐκ τοῦτο τῷ ἔργῳ τῇ ἀλεκτρυόνι|ἀγυίφονται recte, ut vides, & aliter verterint: quum apud *Maximum Tyr.* diſſert. tertia μηδὲν ᾖ σὺ τοῖς κύκλοις ἀγυιράντων διαφέρεσθε, οἳ δυοῖν ὀβολοῖν τῷ προστυχόντι λοιδορίζεσθε, verterit Cl. *Heinſius*, *ſimilem mendicis illis, qui in triviis ſtipem colligunt, & duobus obolis obvio cuique ventura praedicunt.* At jam in *Pſeudomanti* has voces ὑπὲρ οἱ τῇ μητρὶ ἀγυίφοντές τε ὁ ἐνθυάζοντες verterant, *eorum more qui a Cybele Deorum matre afflati conveniunt.* Cur non ſervant eundem tenorem? Certum eſt, ubi ἀγυίφω habet additum caſum tertium, illic agi de collectione pecuniaria & captu-

Clothone & Parcis aliis vobis eveniunt, quod vero ad festos dies attinet, paupertati vestrae medebor. Medicina autem erit ista. Abi, Cronosolon, inquit, *& leges mihi quasdam scribe, quae facienda sint per solennitatem, ne pro se tantum festos dies agant divites, sed bona vobis sua impertiant. Sed non novi*, inquam ego.

12. *Ego vero*, inquit, *te docebo*; deinde initio statim facto docuit. Deinde cum omnia jam scirem, *Etiam dic illis*, inquit, *Si hoc non fecerint; tum frustra ego falcem hanc acutam circumfero, aut ridiculus fuero, qui patrem Coelum exsecuerim, hosce divites autem quotquot leges violaverint non castrem, aut* tanquam *Galli stipem* Magnae *Matri colligant cum tibiis & cymbalis!* Haec minatus est. Itaque optimum vobis fuerit leges non violasse!

ὁ Διὸς, ἡ τ' ἄλλων Μοιρῶν πάλαι. ἐμὲ δὲ ὅτι τ' ἑορτῆς, ἐπανορθώσομαι ὑμῖν τ' πενίαν. ἡ δὲ ἐπανόρθωσις ἥδε ἔστω. Ἴθι, ὦ Κρονοσόλων, ἡ γράψον μοι νόμους τινὰς, ἃ χρὴ πράττειν ἐν τῇ ἑορτῇ, ὡς μὴ καθ' αὑτοὺς οἱ πλούσιοι ἑορτάζοιεν, κοινωνοῖεν δὲ ὑμῶν τ' ἀγαθῶν. ἀλλ' οὐκ οἶδα, ἔφην.

Ἐγὼ, ἦ δ' ὅς, διδάξομαί σε· καὶ ἅμα ἐδίδασκεν. εἶτα ἐπειδὴ πάντα ἠπιστάμην, [d] καὶ εἶπε αὐτοῖς, ἔφη, ὅτι ἢν μὴ τοῦτο ποιῶσι, [e] μάτην ἐγὼ τ' ἅρπην ταύτην ὀξεῖαν περιφέρω, ἢ γελοῖος δ' εἴην, τ' μὲν πατέρα ἐκτομίαν πεποιηκὼς, τ' Οὐρανὸν, τοὺς δὲ πλουσίους μὴ εὐνοχίζων, ὁπόσοι ἂν παρανομήσωσιν, ὡς ἀγείροντι τῇ Μητρὶ σὺν αὐλοῖς καὶ [f] κυμβάλοις, βάκηλοι γενόμενοι. ταῦτα ἐπείλησεν. ὥστε καλῶς ἔχει ὑμῖν μὴ παραβαίνειν τοὺς νόμους.

NO-

[d] Καὶ] Non habet *F.* Habent *El. H. P. Bl.* &c. [e] Μάτην] Leg. *εἰ μάτην.* [f] Κυμβάλοις] Τυμπάνοις *Graev.*

72. Ἢ δ' ὅς] Εἶπεν * αὐτὸς. *V.*
Ibid. Ἅρπην] Δρεπάνιον. *V.*
77. Ἐκτομίαν] Εὐνοῦχον. *V.*

80. † Βάκηλοι] Βάκηλος μάγας ᾖ, ἀοίητος δὲ ὁ γοητικὸς. εὐνοῦχος. ἀπόπατος. *V.*

* Αὐτὸς] Αὖτος edita misere. Forsan ἕτερος in V. Sed quia nihil varietatis notavit *Solan.* accentum potius quam literam mutare sustinui. *J. F. R.*

† Βάκηλοι] Βάκηλος edita. Sed quis non videt, id ad Luciani textum adcommodandum? *J. F. R.*

pturis: sin, esse congregationem hominum, & huc potius censeo referendum locum *Maximi Tyrii*, quum ἀγυιρῶναι proprie dicantur tales circulatores in variis rebus, ut ostendit *Lud. Cresollius* in theatro Sophistarum libro III. Praecipue vero nugantur, quum legem Saturni mox sequentem λογισμοὺς ὀφείλειν τ' ἐπιμελητὴν Κρονίοις λαμβάνειν μηδὲ τοῦτο ἐξεῖναι intelligunt *rationem exigere ab iis qui res curant Saturnalitias, ne id quidem fas esto.* Quid enim? an putant Lucianum construere verbum ἐπιμελοῦμαι cum casu tertio? Cur igitur mox apud eum Saturnus scribit cap. 25. Ὁ Ζεὺς δὲ μάλιστα τ' τοιούτων ἐπιμελεῖται? Immo sic quoque omnis Graecia; quae interdum & quarto casui id verbum adjungit, nunquam tertio. Omnino verte, *rationem exigere ab dispensatoribus per Saturnalia*, vel tempore Saturnalium. *J. G.*

80. Σὺν αὐλοῖς τε κυμβάλοις βάκηλοι γενόμενοι] Non moverem huic scripturae controversiam, nisi pro κυμβάλοις scribendum moneret Ms. τυμπάνοις. Nam quamvis & cymbalis usi fuerint Galli, tympana tamen propria erant Cybelae, & ejus sacerdotibus. Hinc & ipsa Dea & illius Prophetae semper cum tympanis conspiciuntur in antiquorum monumentis. Nota haec sunt omnia. *J. G. G.*

Ibid. Κυμβάλοις] *Horat.* I. Od. XVIII. 13. *Sacra tene cum Berecyntio Cornu TYMPANA*, atque passim ap. alios tympanorum in sacris Cybeles fieri mentionem quis nescit? atque inde Τυμπάνους & hic cum Cl. *Graev.* recipiendum credat. Non tam festinae; nam & cymbalis in iisdem usum fuisse, vid. *Min. Fel.* Oct. p. 172. Et ex *Nonno* id docentem Rev. *F. A. Lampe* de Cymbalis vett. L. I. cap. 15. p. 91. & III. c. 17. qui L. I. p. 134. eos reprehendit qui cymbalum ac tympanum idem instrumentum fuisse putarunt. Cymbalum enim definierat in f. cap. 1. *instrumentum musicum, semi rotundum, cavum, binum, & conflictu motum*, tympani autem figuram ex frequentissimis numis matris Deum notam esse: quod cum ita sit, plura addere supersedeo. *J. F. R.*

NOMOI ΠΡΩΤΟΙ.

Μηδένα μηδὲν μήτε ἀγοραῖον, μήτε ἴδιον πράτ-
τειν ἐντὸς τ ἑορτῆς, ἢ ὅσα ἐς παι-
διὰν, καὶ τρυφὴν, καὶ θυμηδίαν. ὁμοτοιοὶ
μόνοι γὰ πεμμαλιεργοὶ, ἐνεργοὶ ἔστωσαν. ἰσο-
τιμία πᾶσιν ἔστω, καὶ δούλοις, καὶ ἐλευθέροις,
καὶ πένησι, καὶ πλουσίοις. ὀργίζεσθ ἢ ἀγα-
νακτεῖν ἢ ἀπειλεῖν μηδενὶ ἐξέστω. λογισμὸς
πῶς τ ἐπιμελουμένων Κρονίοις λαμβάνειν,
μηδὲ τοῦτο ἐξέστω. μηδεὶς τ ἄργυρον ἢ μ
ἑσθῆτα ἐξεταζέτω· μηδὲ ἀναγραφέτω ἐν
τῇ [a] ἑορτῇ, μηδὲ γυμναζέσθω Κρονίοις,
μηδὲ λόγους ἀσκεῖν, ἢ ἐπιδείκνυσθ, πλὴν
εἴ τινες ἀστεῖοι, καὶ φαιδροὶ, σκῶμμα καὶ
παιδιὰν ἐμφαίνοντες.

NOMOI ΔΕΥΤΕΡΟΙ.

Πρὸ πολλοῦ τ ἑορτῆς, οἱ πλούσιοι γρα-
φόντων εἰ ἐς πινάκιον ἑκάστου τ φίλων τὄ-
νομα, ἐχόντων δὲ καὶ ἀργύριον ἕτοιμον, ὅσον
τ κατ' ἔτος προσιόντων τὸ δέκατον, καὶ
ἑσθῆτα τ ὕσης τ περιττὴ, καὶ ὅση πα-
χυτέρα ἢ κατ' αὐτὸς κατασκευὴ· καὶ τ ἀρ-
γύρων οὐκ ὀλίγα. ταῦτα εἰ πρόχειρα
ἔστω· τῇ δὲ πρὸ τ ἑορτῆς, καθάρσιον μού
τι περιφερέσθω, καὶ ὑπ' αὐτῷ ἐξελαυνέσθω

LEGUM CAPUT PRIMUM.

13. Ne quis neque forense quidquam ne-
que privatum negotium intra festos dies
agito, nisi quae ad ludum, & delicias &
voluptatem pertinent: coqui soli & dulcia-
rii operosi sunto. Aequali jure omnes sun-
to & servi & liberi, & pauperes & divites:
irasci, aut indignari, aut comminari nemi-
ni liceat. Rationes rerum curae alicujus
creditarum exigere Saturnalibus, neque hoc
liceat. Nemo argentum aut vestem dinu-
merato, neque scribito per dies festos. Ne
quis exerceto se Saturnalibus, aut oratio-
nem meditator vel habeat, nisi urbanam
forte aut hilarem, quae ludum & jocum
prae se ferat.

LEGUM CAPUT ALTERUM.

14. Diu ante solenne in tabella scribent
nomen uniuscujusque amicorum divites:
habebunt vero etiam pecuniam in promtu,
decimam circiter annui reditus partem; &
quod supereſt ipsis vestimentorum; &
quidquid est in reliquo apparatu pinguius
quam pro fortunis illorum, sordidiusque;
de argenteis quoque non pauca. Ista qui-
dem in promtu sunto. Pridie vero sacri,
circumlatis quibusdam purgaminibus, do-
mo

[a] Ἑορτῇ] Ἑορτῇ γενέσθ Fl.

86. Θυμηδίαν] Τρυφὴν, εὐφροσύνην, τέρψιν. V.

83. Νόμοι πρῶτοι] (Distinguendae hae leges, scorsimque singulae imprimendae) scripserat etiam *Aristoxeles* νόμους συμποτικούς, teste Athenaeo 186. B. Quamquam in Catalogo ejus operum non extet, nisi admittatur emendatio, quam illic in *Menagii* notis habes. *M. du S.*

11. Ἐξεταζέτω, μηδὲ ἀναγραφέτω &c. μηδὲ ἀσκεῖν ἢ παιδιάσθ] In marg. *Ald. Weſſ.* adscriptum erat ἐξετάζων & ἀναγράφεσθ, quod nescio num varia sit lectio, an suos in usus haec verba tantum adnotare voluerit scriba (quod & alias factitavit) posterius tamen suspicor, quia γυμναζέσθω intactum reliquit. At imperativos & infinitivos sic jungi nihil monstri esse, vid. ad c. XI. notatum. *J. F. R.*

93. Γραφόντων — ἐχόντων] Recte, pro γραφέτωσαν, ἐχέτωσαν. Vid. similiter ἀποτρεχόντων, ἀπαιτούντων c. 15. Conf. notam Cl. *Hemsterh.* ad *Dial. Mort.* X. 2. ad verb. ἀπιρίφθω pro ἀπιρίφθωσαν, & *Solani* ad Ἐπισκ. *Conf. Contempl.* c. 14. (non 26. ut ad *Dial. Mort.* non mea culpa, adlegatur) ubi videbis ἐπαιρίσθωσαν pro ἐπαιρίσθωσαν fruſtra sollicitatum a viris doctis. Item nos ad *Zeux.* c. 5. N°. 6. Adde *Alciphr.* 2. 1. f. ἀλλ' αὐτοὶ μὲ χαιρόντων. Ac III. 30. f. φθονούντων δὲ οἱ πομποὶ τ γειτόνων. Ibid. ep. 52. pr. ποιούντων ὅσα ἐ βούλονται. Lucianum rursus *Jov. Trag.* c. 12. f. & alibi. *J. F. R.*

3. Καὶ ἱσθῆτα τ ὕσης τὴν περιττὴν] Divitiores solitos tenuioribus munera vestesque mittere Saturnalibus, tangit etiam *Alciphr.* III. Ep. 57. Structura vero τὴν περιττὴν τ ὕσης scil. ἱσθῆτ, non abſimilis est *Aristophaneae*, Plut. 694. τ ἀθύρας πολλὴν, ubi *Kust.* alia similia dedit. Nec multum abeunt illa *Diodor. Sic.* τ χώρας πολλὴν, ubi alia etiam addidit Clar. *Wesseling.* docuitque modo τὴν πολλὴν, modo πολλὴν sine articulo in hisce dici. Vid. eumd. III. 240. IV. c. 28. *J. F. R.*

7. Τῇ δὲ πρὸ τ ἑορτῆς] *Ceterum ante sollemnitatem.* Non sufficit; nam & quum statim in praecedentibus di-

no ejiciuntor ſordes, & avaritia, & lucri cupiditas & quae ſunt reliqua plerisque illorum familiaria. Cum vero munditias fecerint, ſacrificanto divitiarum datori Jovi, & largitori Mercurio, & magnifico Apollini. Deinde ſero veſpere legatur ipſis amicorum illud breviarium.

ἐκ τ οἰκίας μικρολογία, ϗ φιλαργυρία, ϗ φιλοχερδία, ϗ ὅσα τοιαῦτα ἄλλα σύνοικα τοῖς πλείστοις αὐτῶν. ἐπειδὰν δὲ καθαρὰν τ οἰκίαν ἐξεργάσωνται, θυόντων Διὶ πλουτοδότῃ, ϗ Ἑρμῇ δώτορι ϗ Ἀπόλλωνι μεγαλοδώρῳ. εἶτα πρὸ δείλην ὀψίαν, ἀναγιγνωσκέσθω ϗ σφίσι τὸ φιλικὸν ἐκεῖνο πιναξίον.

15. Diſtributione autem ex dignitate cujusque inſtituta ante ſolem occaſum amicis mittant. Qui vero deferunt, ne plures ſint tribus aut quatuor, & quidem fidiſſimi ſervorum jam ſenes. Inſcribatur autem in tabellam, quid ſit quod mittatur, & quantum, ne ambo ſuſpectos habeant eos, qui perferunt. Servi porro, uno quisque calice epoto recurrant: plus ne poſtulent. Eruditis dupla mittuntor omnia: aequum enim, illos eſſe duplicarios. Quae ſimul cum donis nunciantur, quam moderatiſſima ſunto & pauciſſima: odioſum autem nemo quidquam eadem mittito, nec quae mittuntur laudato. Diviti dives ne quid mittito, nec convivio ſui ordinis hominem dives excipito. Quae ad mittendum de-

Καλανείμασιν δὲ αὐτοὶ κατ' ἀξίαν ἑκάστῳ πρὶν ἥλιον δῦναι, πεμπόντων τοῖς φίλοις. οἱ δὲ ἀποκομίζοντες, μὴ πλείους τριῶν ἢ τεττάρων, οἱ πιστόταλοι τ οἰκετῶν, ἤδη πρεσβύται. ἐγγραφάσθω δὲ ἐς γραμμάτιον ὅ, τι τὸ πεμπόμενον, ϗ ὅσον, ὡς μὴ ἀμφότεροι ὑποπτεύοιεν τοὺς ἀποκομίζοντας, αὐτοὶ δὲ οἱ οἰκέται, μίαν κύλικα ἑκάστου πιόντες, ἀποτρεχόντων· ἀπαιτείτων δὲ μηδὲν πλέον. τοῖς πεπαιδευμένοις διπλάσια πάντα πεμπέσθω· ἄξιον γὰρ διμοιρίτας εἶναι. τὰ ὅπη τοῖς δώροις λεγόμενα, ὡς μελιώτατα, ϗ ὀλίγιστα ἔστω. [b] ἐπαχθὲς δὲ μηδεὶς [c] μηδὲν συνεπιτελλέτω, μηδὲ ἐπαινείτω τὰ πεμπόμενα. πλουσίῳ πλουσίῳ μηδὲν πεμπέτω, μηδὲ ἑστιάτω Κρονίοις ὁ πλουσίῳ τ ἰσότιμον. τ εἰς τὸ πεμφθῆναι προ-

b Ἐπαχθὲς] Bene *Fl. B1.* & 2. P. Ἀπαχθὲς male *Ald. J. H. V2. Fr. S.* c Μηδὲν] Μηδὶ male *Fl.*

dixit πρὸ πολλοῦ τ ἑορτῆς, etiam notavit tempus ante ſollennitatem. Verte *caeterum die ante Soll.* Nam clare diſtinguit inter longinquius & magis propinquum tempus. *J. G.*

25. Ἀποτριχόντων] *Recurrunto*, ad domicilium ſcil. *F. G.*

27. Διμοιρίτας] Ἀπὸ τ διμοιριτῶν στρατιωτῶν ἡ μεταφορά. *F. G.*

Διμοιρίτας] *Brod.* Miſcell. T. 2. p. 484. ad hunc Luciani locum haec commentatur: „ *Ammian. Marcell.* „ L. 27. — *adhibitis ſemiermibus paucis, quos Dioc-* „ *mitas appellant*; milites vero διμοιρίτας *nuncupati*, „ *dupla ſtipendia merent*, ut docent nonnulli: *Aeliano* „ διμοιρίτης ὁ ἡμιολοχίτης ὁ ἄρχων τ ἡμιλόχου ὁ τ μοίρας. Lucianus: ἐνωμάτιον ἱφροῦρεις διμοιρίτης ὤν. „ Rurſus in *Chronoſol.* — ἄξιον γὰ διμοιρίτας εἶναι. *Ar-* „ *rianus*: ϗ ἐπὶ τούτῳ διμοιρίτῳ Μακεδόνα, ϗ δικατάστηρον, ἔτως ὀνομαζόμενον ἀπὸ τ μισθοφορᾶς, ἣν τινα „ μείονα ἢ τῶ διμοιρίτῃ, πλείονα δὲ τ ὑπὸ τιμῆ στρατευ- „ μένων ἴφιπον. *Curtius* L. V. Itaque delectis equitum „ 6. millibus, trecentos, quos Dimichas appellant, „ adjungit. Dorſo hi graviora arma portabant: ce- „ terum equis vehebantur; cum res locusque poſce- „ ret, pedeſtris acies erat. Neſcio an hic Dimoiritas, „ aut Diocmitas legere audeamus: tametſi *Ammianus* „ hos nullis pene armis inſtructos fuiſſe, literis man- „ det". Sed in *Curtio* recte jam *Dimachas* editum, qui & ἄμιπποι Graecis dicuntur, aliique ſunt quam hic διμοιρίται. In *Ammiano* vero priore loco Diogmitae legendum, ex *Salmaſio* monuit *Freinshem.* ad *Curt.* V. c. 13. §. 8. Habuimus διμοιρίτας ap. Lucian. ter, quater, & *Suid.* ac Scholiaſt. quoque exponunt, quem vid. ad *Dial. Meretr.* IX. verſus fin. ita ut rem nimis notam putem, quam ut multa addam. Origo eſt a διμοιρία. Ita διμοιρίας λαμβάνειν, *duas praedae partes accipere*, *Dionyſ. Halic.* VIII. p. m. 544. fin. *J. F. R.*

29. Ἐπαχθὲς] Sic recte ſcribitur in *Fl. B2.* & *P.* In reliquis prave ἀπαχθὲς. *M. du S.*

προχειριζέντων, φυλαττέσθω μηδὲν, μηδὲ μετάνοια εἰσίτω ὅτι τῇ δωρεᾷ· εἴ τις πέρυσιν ἀποδημῶν, δι' αὐτὸ ἄμοιρος κατέστη, ἀπολαμβανέτω κἀκεῖνα. ἀγαλυόντων δὲ οἱ πλούσιοι τὰ χρέα ὑπὲρ τῶν φίλων τῶν πενήτων, καὶ τὸ ἐνοίκιον, οἵτινες ἂν τοῦτο ὀφείλοντες, καλαβαλεῖν μὴ ἔχωσι· τὰ ὅλως, πρὸ πολλοῦ μελέτω αὐτοῖς εἰδέναι ὅτου μάλιστα δέονται.

promta fuerint, eorum nihil ſervator; neque poenitentia muneris ſubeat. Si quis ſuperiore anno abſens ea re expers liberalitatis fuerit, etiam iſta accipito. Aes etiam alienum divites pro amicis pauperibus ſolvunto, atque habitationis mercedem, ſi qui eorum hanc etiam debitam ſolvere non poſſint. Atque in univerſum diu ante hoc ipſis curae ſit, uti ſciant, qua re maxime indigeant.

Ἀπέστω δὲ τὰ λαμβανόντων μεμψιμοιρία, καὶ τὸ πεμφθὲν ὁποῖον ἂν ᾖ, μέγα δοκείτω. οἶνος ἀμφορεὺς, ἢ λαγὼς, ἢ ὄρνις παχεῖα, Κρονίων δῶρον μὴ δοκείτω· μηδὲ τὰς Κρονικὰς δωρεὰς εἰς γέλωτα φερέτωσαν. ἀντιπεμπέτω δὲ ὁ πένης τῷ πλουσίῳ, ὁ μὲν πεπαιδευμένος, βιβλίον τῶν παλαιῶν, εἴ τι εὔφημον, καὶ συμποτικὸν [a] ᾖ, ἢ αὐτοῦ σύγγραμμα, ὁποῖον ἂν δύνηται, καὶ τοῦτο λαμβανέτω ὁ πλούσιος πάνυ φαιδρῷ τῷ προσώπῳ, καὶ λαβὼν, ἀναγιγνωσκέτω εὐθύς· ἢν δὲ ἀποθῇ, ἢ ἀπορρίψῃ, ἴστω τῇ τοῦ ἅρπης ἀπειλῇ ἔνοχος ὤν, κἂν πέμψῃ

16. Abeſto autem ab accipientibus etiam ingrata querela, & quidquid fuerit quod miſſum erit, magnum videatur. Vini amphora, aut lepus, aut gallina pinguis, Saturnalicium munus ne habetor. Neque munera Saturnalicia in riſum vertunto. Diviti viciſſim mittat pauper eruditus librum antiquum, ſi quis ſit boni ominis, aut convivio aptus; aut ſuum ipſius ſcriptum, qualecumque potuerit: idque accipiat dives hilari omnino vultu, & acceptum ſtatim legat; quod ſi repoſuerit aut abjecerit, ſciat falcis ſe minis obnoxium, etiamſi quantum opor-

a ᾖ, ἢ] Deeſt poſterius ᾖ in *Fl.* Adeſt recte in cett. In αὐτοῦ autem conſpirant omnes.

50. Αὐτοῦ] In omnibus noſtris libris erat αὐτοῦ, quod ſedulo ſic mutavimus. *M. du S.*

66. Τὸ στοιχεῖον ἑξάπουν] Vid. & Λεξ. c. 4. & Ἀλ. c. 9. Haec ratio temporis obſervandi ante horas inventas, qua de re eruditiſſimam, ſed prolixiorem, quam ut hic inſeratur, *Salmaſii* diſſertationem vid. in *Plin.* Ex. a. p. 445. ad 463. Hanc autem temporis indicationem reſpondere putat Romanorum V. vel VI. hoc eſt undecimae noſtrae, vel ipſi meridiei; qua hora convivia tempeſtiva agitari ſolita, ut moris erat diebus feſtis ac ſolemnibus, *Juvenal.*

— Quamvis ſolida hora ſuperſit
Ad ſextam.

Tertullianus. in Apol. *Saturnalibus non lavor diluculo, ſed honeſta & ſalubri hora.* Putat tamen nullam horam diei menſe Decembri, quo Saturnalia celebrabantur, ſex pedes habuiſſe; & παχυσκιᾶς ad rationem Atticam tempus illud a Luciano hic accommodatum. 457. a. A. Variae autem erant caenae horae; ea vulgata fuiſſe videtur, quae decem pedum ſigno notabatur. V. *Poll.* VI. 8. Haec ergo ſolita maturior, ut in feſto lautitiis deliciisque Sacro. Ut contra cum XX. pedum in fabula Eubuli apud Athen. mentio eſt, ab avaro dictum puta; conſule, ſi lubet, *Caſaub.* ad Ath. 425. *M. du S.*

Τὸ στοιχεῖον ἑξάπουν] Quid ſit στοιχεῖον *Pollucis* verbis dicamus 6, 44. Τῇ σκιᾷ δ' ἐπεμαίρουσι καιρὸν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὁδοῦ, ὧν ἓ στοιχεῖον ἐκάλουν. Itaque non gnomon, ſed ipſa gnomonis, quidquid ſit, quod vice gnomonis fungitur, umbra, στοιχεῖον eſt. Quae ad hunc ipſum locum *Kuhnius*; quae ad Athenae. 6, 10. *Caſaubonus*, ex Schol. ad *Ariſtoph.* Ἐκκλησ. 647. & comicorum apud Athenaeum fragmentis; quae *Salmaſ.* Exerc. Plin. p. 446. ſeqq. de umbrarum illa dimenſione diſputant, ſi bene perpenderis, ad haec duo quaſi capita referri poſſunt: I. antiquiſſimis temporibus ſuae cujusque umbrae dimenſio fuiſſe illi videtur pro temporis indicio: qua in re, ne de climatum diverſitate dicamus, ad anni etiam tempeſtatem reſpiciendum fuiſſe, quis non videt? cum hibernae umbrae meridianae ad aeſtivas per Italiam Graeciamque in gnomone Palladii ſe habeant ut IX. ad XI; initium autem & finis diei in iisdem regionibus eodemque gnomone, hiberni, umbram habeat pedum XXIX, aeſtivi modo XXI. Vagam admodum hanc computandi rationem fuiſſe, haec ipſa res, & ſtaturae i. e. gnomonis, ac pedum cujusque i. e. menſurae diverſitas, ſatis oſtendit: ubi tamen illud non negligendum, longioris hominis longio-

oportebat miserit. Alii vero corollas, aut turis micas mittunto. Si vero pauper vestem, aut argentum, aut aurum ultra facultates miserit diviti, quod missum erit publicum esto, venditumque thesauro Saturni infertor: pauper vero postridie ejus diei plagas a divite accipito ferula in manus impacta, non pauciores quam quinquaginta supra ducentas.

ὅσα ἐχρῆν. οἱ δὲ ἄλλοι, οἱ μὲ στεφάνους, οἱ δὲ λιβανωτῦ χόνδρους πεμπόντων. ἢν δὲ πένης ἐσθῆτα, ἢ ἄργυρον, ἢ χρυσὸν πρὸς τ δύναμιν πέμψῃ πλουσίῳ, τὸ μὲ πεμφθὲν ἔστω δημόσιον, ὁ καλαπρασθὲν ἐμβαλέσθω εἰς τ θησαυρὸν τῦ Κρόνυ· ὁ δὲ πένης ἐς τ ὑστεραίαν πληγὰς πρὸς τῦ πλουσίυ λαμβανέτω τῷ ῥάβδῳ εἰς τὰς χεῖρας, οὐκ ἐλάττυς διακοσίων ἢ πεντήκοντα.

LEGES CONVIVALES.

17. Lavandi tempus, cum sex pedum umbra fuerit. Ante balneum nuces sunto & tali. Quo quisque forte delatus fuerit, ibi accumbito. Dignitas vel genus vel divitiae parum ad jus prius capiendi cibi conferunto. De vino eodem omnes bibunto: nec obtentui esto diviti vel ventriculi vel capitis dolor, ut solus ea caussa de meliori bibat. Carnium distributio aequaliter fiat per omnes: ministri ad gratiam nihil cuiquam faciunto: sed neque cunctantor, neque, quoad ipsis videtur, praetermittant

NOMOI ΣΥΜΠΟΤΙΚΟΙ.

Λύεσθ μὲ ὁπόταν τὸ στοιχεῖον ἑξάπυν ᾖ· τὰ δὲ πρὸ τῦ λυτρῦ, κάρυα, καὶ σεσοὶ ἔστωσαν. καλακείσθω ὅπυ ἂν τύχοι ἕκαστος, ἀξίωμα, ἢ γένος, ἢ πλῦτος, ὀλίγον συντελείτω εἰς [b] προνομήν. οἶνυ τῦ αὐτῦ πίνειν ἅπασας· μηδ' ἔστω πρόφασις τῷ πλουσίῳ, ἢ στομάχυ ἢ κεφαλῆς ὀδύνη, ὡς μόνος δὶ αὐτὸ πίνειν τῦ χρείττονος. μοῖρα κρεῶν, καὶ ἴσαν ἅπασιν· οἱ διάκονοι πρὸς χάριν μηδενὶ μηδέν. ἀλλὰ μηδὲ βραδυνέτωσαν, μηδὲ [c] παρεμπεπέτωσαν, ἕστ' ἂν

b Προνομὴν] Προνομίαν *Pell.* c Παρατιμπίτωσαν] Παρατιμπίσθωσαν *Fl.*

66. Ὀπόταν τὸ στοιχεῖον ἑξάπυν ᾖ] Τὴν ἀπὸ τ ἀκτῖνος πρὸς τὸν ἥλιον τ σωμάτων σκιογραφουμένην λέγει σκιὰν, ἔτι καὶ αὐτὸν στοιχεῖον ἐκάλυν. *P.*

giores plerumque esse pedes &c. II. Inventis solariis paullo operosioribus, de quorum aetate in primis copiosus est *Salmasius*, etiam illa pedum ratio fuit expeditior, & lineis quibusdam atque signis in ipsa machinatione sciotherica designata. Qualis in usu fuerit Palladii aetate, sub singulis mensibus operis sui ipse adnotavit; ac diserte admodum explicavit *Aldus* in praefatione ad scriptores R. R., quae in nostra editione locum octavum occupat. Haec qui cogitabit, non mirabitur, tempus coenae in locis comicorum, quibus a pedibus umbrae illam designant, fluctuare intra pedes VI. & XX. Quod si horis responderent pedes, sequeretur quod oppido absurdum est, alios quatuordecim horis maturius, vel serius aliis coenasse. Sed tempestatum anni, ipsorum praesertim gnomonum, diversitas, pedum discrimen vel majus admittit. Add. supra Ὄνειρ. c. 9. *J.M.G.*

70. Προνομὴν] I. e. προπόσεως. Vett. Codd. consulendi. *F.G.*

Προνομὴν] Mallem προνομίαν *praerogativam*, cum *Pell.* quam προνομὴν, *praedam*, *pabulationem*. *J.F.R.*

74. Μαῖμα] Videtur hic aliqua vox excidisse. *M.du S.*

76. Παρατιμπίτωσαν] Προπιπίτωσαν legisse videtur Interpres. Sed τὸ παρατιμπίτωσαν rectum est. Infra c. 22. καὶ μὴ τ ἐμφορτίδα τ ὄψων. &c. *F.G.*

Παρατιμπίτωσαν] Locus difficilior est. De ferculis est sermo, quae a servo circumferebantur, quo suam quisque ordine partem sumeret, in eo duplex, si dolo malo ageretur, fraus fieri poterat; una, si serius ad pauperem devenirent, altera, si ab eo festinantius sese proriperent. Utrique caveatur hac lege oportet. sed quo pacto efficies ut id ex verbis quae libri nostri hic exhibent, elicias? Si vulgatam scripturam sequaris, μὴ παρεμπεπέτωσαν, idem ferme erit, quod jam expressum est per μὴ βραδυνέτωσαν. Et sic quidem cavetur ne cuiquam nimis diu faventes famuli fercula circumferentes adsint, quo fieret ut eis major quam caeteris aut portio aut delectus saltem esset. Eumque sensum verba sequentia admittunt, cum additur, ἵν' ἀν αὐτοῖς δοκῇ, ἑτέρα χὴ ἀποφέρειν. Hoc enim valet, παρεμπίπτω, *comitor*, *adsto*, &c. Vid. Ἔρμ. c. 72. Ἀφιστάτω δὲ ἀξιῶ πράττειν τι τ ἀναγκαίων, καὶ ὁ σε παραπέμψει εἰς τὸ λοιπὸν τῦ βίυ. Adde Εὐχ. c. 1. παρεστηκὼς χειραγωγῶν. & Διατ. c. 1. ubi ventus dicitur παραπίπτειν τὰ πλοῖα. Rursus si *Fl.* Editionis scripturam perpendas, alia prorsus ratio incunda tibi erit.

ἐν αὐτοῖς δοκῇ, ὁπόσα χρὴ ἀποφέρειν. μηδὲ τῷ μὲ μεγάλα, τῷ δὲ κομιδῇ μικρὰ προτιθέσθω· μηδὲ τῷ μὲ ὁ μηρὸς, τῷ δὲ ἡ γνάθος συὸς, ἀλλ' ἰσότης ὅπι πᾶσιν.

ac differant quae ferenda sunt. Neque huic magna, alii vero oppido parva apponuntor, neque uni femur, alteri vero maxilla suis: sed aequalitas esto in omnibus.

Οἰνοχόος ὀξὺ δεδορκέτω ἐκ πρεσπῆς ἐς ἕκαστον, καὶ ἔλαττον ἐς τὸ δεσπότιλω, καὶ ἐπ' ὀξύτερον ἐπακουέτω. καὶ κύλικες παντοῖαι, καὶ ἐξέστω παρέχειν ἤν τις ἐθέλῃ, φιλοσησίαν. πάντες πᾶσι προπινέτωσαν, ἢν ἐθέλωσι, προπιόντες τῷ πλουσίῳ. μηδὲ ἐπάναγκες ἔστω πίνειν, ἤν τις μὴ δύνηται. εἰς τὸ συμπόσιον μήτε ὀρχηστὴν, μήτε κιθαριστὴν αὐτὸς ἄγειν ἄρτι μανθάνοντα ἐξέστω. ἤν τις ἐθέλῃ, σκώμματος, καὶ μέτρον ἔστω τὸ ἄλυπον ὅπι πᾶσι. πεπαιέτωσαν ὅπι καιρῶν· ἤν τις ἐπ' ἀργυρίῳ πεπαίσῃ, ἄσιτος ἐς τὴν ὑστεραίαν ἔστω. καὶ μενέτω καὶ ἀπίτω ἕκαστος, ὁπόταν βούληται. ἐπὰν δὲ τοὺς οἰκέτας ὁ πλούσιος εὐωχῇ, συνευωχείτω καὶ οἱ φίλοι σὺν αὐτῷ. τοὺς νόμους τούτους ἕκαστον τοῦ πλουσίου ἐγγράψαντα ἐς χαλκῆν στήλην, ἔχειν ἐν μεσαιτάτῳ τοῦ αὐλῆς, καὶ ἀναγιγνώσκειν. καὶ εἰδέναι δεῖ ὅτι ἔστ' ἂν αὕτη ἡ στήλη μένῃ, ἤτε λιμὸς, ἤτε λοιμὸς, ἤτε πυρκαϊὰ, ἤτε ἄλλο χαλεπὸν

18. Pincerna acutum cernito *velut* de specula in unumquemque, & minus in dominum: & acutius etiam audito. Sunto varii generis calices. Jus esto propinare si quis velit, amicitiae poculum. Propinanto omnes omnibus si voluerint, etiam ante divitem. Neque necesse sit bibere, si quis non possit. Saltatorem aut citharistam tironem in convivium ne adducito. Dicti jocosi si quis velit jus esto: modus, quod nemini doleat. Super omnia alea de nucibus ludunto: si quis pecuniam luserit, postridie esurito. Maneat unusquisque & abeat quando lubitum ei fuerit. Si vero servos convivio excipiet dominus, etiam amici cum illo ministranto. Hasce leges unusquisque dives inscriptas in pila aerea, in media aula habeto, atque legito. Sciendum est, quam diu ea pila manserit, neque famem, neque pestilentiam, neque incendium, neque aliud quidquam mali in eam

a Πάντες] Sic Edd. omnes. Πίνητες *Gron.* b Συμπόσιον] *Fl.* punctum ponit post συμπ. c Ἐξέστω &c.] Varie haec & seqq. interpunguntur. Vid. nott. d Καὶ] Omittit *Fl.* e Πεπαιέτωσαν] Πεπαισθέτωσαν *Fl.* f Ἐπὶ καιρῶν] An καρύοις; ut mox ἐπ' ἀργυρίῳ; vid. addenda. g Οὔτε λιμὸς] Omissa haec duo in *Fl.*

98. Μεσαιτάτῳ] Μέσῳ ϵ ὑψηλῷ. *G.*

προπίμπομαι enim non est *comitor*, &c. sed *rejicio, amando* &c. Vide locum ea de re apud Nostrum luculentum Ἑτ. Δ. XII. ubi meretrix amasio inter alia amoris sui signa hoc profert; οἶσθα ὅσους ἱμᾶς παρεπιμψάμην, &c. Μηδὲ προπιμπέτωσαν itaque erit, *neve tam cito praetereunto*, & sic opponitur τῷ, μηδὲ βραδυνέτωσαν, non ut idem significans adjungatur. Tibi, Lector, rem in medio relinquo. Ego posteriori sententiae magis faveo. Confer autem locum hunc omnino cum iis quae N°. 22. invenies, & N°. 32. De ὁπόσα χρὴ ἀποφέρειν vid. Συμπ. c. 38. *M. du S.*

82. Καὶ ἐπ' ὀξύτερον] Legend. videtur, καὶ ἔτι ὀξύτερον ἀκουέτω· τὸ ἐπ' ὀξύτερον non placet. *F.G.*

85. Πάντες πᾶσι προπινέτωσαν, ἢν ἐθέλωσι, προπιόντες τῷ πλουσίῳ.] An non scripsit auctor, πίνητες πᾶσι? Nam illud confusionem inducit. Sed videtur velle dare pauperibus privilegium, ut si velint, primi invadere possint calices, sed & remittere id possint. Utique πάντες non opponuntur πλουσίῳ, quod huc requiri videtur. *F.G.*

Πίνητες] Cl. *Gronovii* conjecturam in textum recipere visum est, quamvis omnes libri Nostris πάντες habeant. *M. du S.*

Πάντες] *Gronovianum* πίνητες *Solan.* recepit. Nihil contra nitor; sine auctoritate tamen non audeo contextum immutare. *J.F.R.*

86. Προπιόντες] *Erasmus* videtur legisse προπιόντος, dum vertit: *ubi praebiberit dives.* Sed vix potest locum habere; nam si vel pauperibus, vel omnibus sine discrimine licet bibendo praeire, quomodo jam eodem spiritu addi poterit, divites praebibere debere? *J.F.R.*

Ibid. Ἐπάναγκες] Sic solent Graeci. Sic etiam usurpatur haec vox *Act.* XV. 28. *M. du S.*

89. Ἐξέ-

eam domum illis ingressurum. Sed siquando (quod quidem absit) destruatur, quid illis eventurum sit, abominamur.

ὐδὲν εἴσεῖσιν εἰς τ̃ οἰκίαν αὐτοῖς. ἢν δέ ποτε (ὅσον μὴ γένοιτο) καθαιρεθῇ, ἀποτρόπαιον τοῖα πείσον).

EPISTOLAE SATURNALES.

EGO SATURNO SALUTEM.

19. EQuidem jam prius tibi literis demonstravi, quo loco essem, & ut prae paupertate in periculo versarer, ne solus sim expers ejus quam denunciasti solennitatis: adjeceram etiam, probe commemini, vehementer esse rationi adversum, alios nostrum opibus deliciisque adfluere, neque quidquam de his quae habent impertiri tenuioribus; alios autem enecari fame: idque instantibus Saturnalibus. Quando quidem vero nihil mihi tum rescripsisti; faciendum putavi, ut iterum de iisdem rebus te admonerem. Decebat enim te, Saturne optime, sublata *prius* illa inaequalitate, bonis in medio omnium positis, deinde imperare dies festos. Ut vero nunc habemus, formica *aliquis est*, aut came-

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΡΟΝΙΚΑΙ.

ΕΓΩ ΚΡΟΝΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΕΓεγράφειν μὶ ἤδη σοι ϗ πρότερον, δηλῶν ἐν οἷς εἴην, ϗ ὡς ὑπὸ πενίας κινδυνεύοιμι μόνῳ ἄμοιρῳ εἶναι τ̃ ἑορτ̃ης, ἣν ἐπήγγελκας, ἔτι ϗ τοῦτο προσθεὶς (μέμνημαι γάρ) ἀλογώτατον εἶναι, τὸς μὶ ἡμᾶς ὑπερπλουτεῖν, ϗ τρυφᾶν, τὸς δὲ κοινωνοῦντας ὧν ἔχουσι τοῖς πένησι, τὸς δὲ λιμῷ ἀφανθείρεσθ· ϗ ταῦτα, Κρονίων ἐνεστώτων. ἐπεὶ δέ μοι τότε οὐδὲν ἀντεπέστειλας, ἠγησάμην δεῖν αὖθις ἀναμνῆσαί σε τ̃ αὐτ̃ν. ἐχρ̃ν γάρ σε, ὦ ἄριστε Κρόνε, τὸ ἄνισον τοῦτο ἀφελόντα, ϗ τὰ ἀγαθὰ ἐς τὸ μέσον ἅπασιν καταθέντα, ἔπειτα κελεύειν ἑορτάζειν. [a] ὡς δὲ νῦν ἔχομεν, μύρμηξ [b] ἢ κάμη-

[a] Ὡς δὲ] Sic *Fl. Ald. J. H. B1. P.* Ὡς ϗ *S.* [b] Ἢ] Ita, ut *Jensius* voluit, est in *Fl.* L. & *Coll.* at reliquae ἡ habebant.

19. * Μύρμηξ ἢ κάμηλ⊙] Ἐπὶ τ̃ μικρ̃ς μεγαλανχημόνων ἡ παροιμία. *V.*

* Μύρμηξ ἢ] In Edit. haec ad verba ὡς δὲ νῦν ἔχομεν relata legebantur, quod tamen & sic in V. fuisse suspicor, quum varietatem non adnotarit Noster. *J. F. R.*

89. Ἐξέσω] An sic legend. σκάπτειν ἐξέσω, ἢν τις ἐθέλῃ, ϗ σκάμματ⊙ μέτρον ἔσω τὸ ἄλυπον. *F. G.*

Ἐξέσω] *Fl.* sic dividit: Μήτε ἀρχεῖν μήτε κίνδυνον αὐτοὺς ἄγειν. ἄρτι μανθάνοιμι ἐξέσω, ἢν τις ἐθέλῃ, σκάμματ⊙ μέτρον ἔσω. τὸ ἄλυπον ἐπὶ πᾶσι πιστεύεσθαι &c. *B1.* vero: ὡς τὸ συμπόσιον μήτε ἀρχεῖν μήτε κίνδυνον αὐτοὺς ἄγειν ἄρτι μανθάνοιμι ἐξέσω, ἢν τις ἐθέλῃ. σκάμματ⊙ ϵ μέτρον ἔσω, τὸ ἄλυπον. ἐπὶ πᾶσι πιστευόμενον &c. *Junt.* autem sic: ὡς τὸ συμπόσιον. μήτε ἀρχεῖν, μήτε κίνδυνον αὐτοὺς ἄγειν ἄρτι μανθάνοιμι. ἐξέσω, ἢν τις ἐθέλῃ, σκάμματ⊙. ϗ μέτρον ἔσω τὸ ἄλυπον, cum qua *Par.* fere consentit. *Solanus* distinctionem *Juntinae* mutavit. *Gesnerus* aliter: hunc igitur quantum possumus sequemur, ut Latinis Graeca respondeant. *J. F. R.*

1. Οὔτε λυπὸς] Obversabatur menti scribentis haec Luciani Amuletum Alexandri, de quo legisti illic c. 36. *M. du S.*

7. Ἐν οἷς εἴην] Recte vertitur: *in quo statu essem. Diod. Sicul.* XIV. c. 48. f. Καὶ τὰ μ̃ περὶ Διονύσιον ϗ τούτους ἦν. Iterum ib. c. 71. f. ac frequenter alibi. Et ita in *Epist. ad Philip.* IV. 11. ἔμαθον, ϗ οἷς εἰμι αὐτάρκης εἶναι. Ubi *L. Bos* & haec Luciani verba addit. Noster supra *Peregr.* c. 16. ϗ ἄπαιδα ἀφθόνους ἦν. *J. F. R.*

16. Τὸ ἄνισον τοῦτο ἀφελ.] Spectavit hanc aequationem Plato, & ante eum Lycurgus instituit. *Cic.* L. III. offic. *G. C.*

19. Ὡς ϵ νῦν] Legendum fors. ὡς δ̃ νῦν. Edit. *Basil.* ὡς δὴ habet. *F. G.* Adsentirer, si libri addicerent.

μηλος, ὡς ἡ παροιμία φησί. μᾶλλον δὲ τραγικὸν ὑποκριτὴν ἐννόησον, θατέρῳ μὲν τοῖν ποδοῖν ἐφ' ὑψηλῆς βεβηκότα, [a] οἷόν εἰσιν οἱ τραγικοὶ ἐμβάται· ὁ δ' ἕτερος ἀνυπόδετος ἕστω. εἰ τοίνυν βαδίζοι οὕτως ἔχων, ὁρᾷς ὅτι ἀναγκαῖον αὐτῷ, ἄρτι μὲν ὑψηλῷ, ἄρτι δὲ ταπεινῷ γενέσθαι, καθ' ὁπότερον ἂν πόδα προβαίνῃ; τοσοῦτον καὶ τῷ βίῳ ἡμῶν τὸ ἄνισον. καὶ οἱ μὲν ὑποδησάμενοι [b] ἐμβάται, τῇ τύχης χορηγούσης, ἐντραγῳδοῦσιν ἡμῖν· οἱ πολλοὶ δὲ πεζῇ καὶ χαμαὶ βαδίζομεν, δυνάμενοι ἂν, εὖ ἴσθι, μὴ χεῖρον αὐτῶν ὑποκρίνεσθαι, καὶ βαδίζειν, εἴ τις ἡμᾶς ἐνεσκεύασε πολλῷ πλησίως ἐκείνοις.

Καίτοι ἀκούω τῶν ποιητῶν λεγόντων, ὡς τὸ παλαιὸν, ὅτε τοιαῦτα ἦν τοῖς ἀνθρώποις τὰ πράγματα, σῦς ἔτι μοναρχοῦντος. ἀλλ' ἡ μὲν γῆ ἄσπορος καὶ ἀνήροτος ἔφυεν αὐτοῖς τὰ ἀγαθὰ, δεῖπνον ἕτοιμον ἑκάστῳ ὡς κόρον· πολλοὶ δὲ, οἱ μὲν οἴνου, οἱ δὲ γάλακτος εἰσὶ δὲ οἱ καὶ μέλι ἔρρεον. τὸ δὲ μέγιστον,

lus, ut est in proverbio. Quin tu tragicum mihi actorem cogita, altero quidem pede alte calceatum, quales sunt cothurni tragici: alter vero *ejus* pes discalceatus sit. Si jam eo habitu ingrediatur, vides necesse illi esse, ut modo excelsus sit, modo humilis, prout hoc vel illo pede procedat. Tanta etiam est in vita nostra inaequalitas. Alii induti cothurnis a fortuna suppeditatis, tragico nos fastu conculcant. Nos autem vulgus pedibus & humi ingredimur, qui possemus, bene noris, non deterius illis agere, & gradum grandire, si quis nos etiam similiter atque illos instruat.

20. Quamquam audio poëtas dicere, olim non sic fuisse res hominum, te adhuc rerum potiente: sed tellurem sine semine atque aratro genuisse ipsis bona, paratas unicuique ad satietatem usque epulas. Fluvios autem vino partim, partim lacte fluxisse: fuisse etiam, qui melle. Quod vero ma-

a Οἷον] Sic *Fl. Ald. Fr.* B1. & 2. *H. P. S.* Οἷαί εἰσιν *J.* & *V2.* b Ἐμβάται] Edd. comma ante h. v. habent quod sustulit *Solan.* Sed innumera & ego sustuli, quod ubique monere, supervacuum.

23. Ἐμβάται] Τὰ ξύλα ἃ ἐμβάλλονται ὑπὸ τοὺς πόδας, ἵνα φαινῶσι μακρότεροι. *V.*

Potest tamen vel sine iis ita legi, quia perfacilis est in hisce & solemnis permutatio, & sine necessitate etiam mox bis δὲ rursum consequitur; verumtamen, cum usitatissimum sit Nostro, in narrando sic δὲ connectere, nil audeo mutare. Sic infra c. 23. ἐφην δὲ, εἰ δὲ — ἐρεῖς δὲ. Deinde ibid. τὴν κύνα δὲ — τὸ τῶν δὲ — μᾶλλον δὲ. Et singulis fere Dialogis. *J. F. R.*

Ὡς ἐν τῷ ἴσῳ, μύρμηξ ἢ κάμηλος, ὡς ἡ παροιμία φησί. &c.] Queritur hic Pauper, quod tam male divisa sint inter homines bona, ut, dum alii opibus affluunt, alii omnino careant: rem autem hanc ita esse comparatam, ac si quis altero pede cothurnatus, altero plane non calceatus, nunc valde procerus, nunc humillimus videatur. Ad id utitur proverbio μύρμηξ ἢ κάμηλος. sic namque in omnibus editionibus legitur, nec aliter ab paroemiographis adduci istud video, & quidem ex hoc Luciani loco. Ego vero nullus dubito, quin proverbium genuinum sit, Μύρμηξ ἢ κάμηλος, atque ita demum recte potest proverbialiter adhiberi de rebus maxime inaequalibus. Quae enim ἀνισότερα, quam formica & camelus? Id ergo Lucianus noster, sive Pauper, ait, Si universum humanum genus respicias, & in eo pauperes ac divites, videre te vel μύρμηκας, vel καμήλους, putes: tanta est inter universos conditionis & fortunarum inaequalitas. *J. F.*

Ibid. Μύρμηξ ἢ κάμηλος] Dicitur hoc proverbium de vehementer inaequalibus. *G. C.*

Ibid. Ἢ] Cl. *Jensii* emendationem confirmant L. *Coll.* & *Fl.* In reliquis impressis prave legitur ἢ. *M. du S.*

Μύρμηξ ἢ κάμηλος] Plus certe salis inest, si jam cum Cl. *Jensio* ἢ legis. Immo quum comparatio instituitur inter inaequalia, ἢ requiritur, ut sensus sit, *modo formica, modo camelus*; & sic plane respondebit sequenti, *modo excelsus, modo humilis.* Quare ἢ vel invitis Codd. & Edd. recepissem. Sed quum tres libros habeamus ita exhibentes, tanto magis certissimae *Jensii* conjecturae obsecundandum; quae eo melior, si nullam vidit Edd. sic habere; nam *Fl.* omnino habet illud ἢ, quam non videtur inspexisse, quum tamen alibi consuluerit. *J. F. R.*

22. Οἷαί] Sic recte *Ven.* 2. ut N°. 24. ne te longius amandem. In reliquis Impressis οἷον. *M. du S.*

Οἷόν εἰσιν οἱ τραγικοὶ ἐμβάται] Nondum recipio

Ve-

maximum ; illos ipsos homines ajunt fuisse aureos , paupertatem vero nec omnino ad illos accessisse. At nos contra ea ipsi quidem vix plumbum videamur merito , aut si quid illo vilius : victus autem cum labore plerisque contingit : caeterum paupertas , & consilii inopia , & desperatio , & illud *hei mihi !* & , *unde nanciscar ?* & , *heu fortunam !* talia apud nos quidem pauperes plurima. Ac minus ea indigne , bene noris , ferremus , nisi divites in tanta esse felicitate videremus : qui tantum cum aurum atque argentum incluserint , vestes autem quot ? habeant , mancipiaque & currus , & vicos totos , & agros , & magnam quidem vim singulorum possideant ; tantum abest ut eorum quidquam nobis impertiant , ut neque adspicere de plebe homines dignentur.

21. Ista nos praesertim , Saturne , angunt , & intolerabile arbitramur ; istum quidem jacentem in purpura tot in bonis

αὐτὸς ἐκείνους φασὶ τοὺς ἀνθρώπους χρυσοῦς εἶναι , πενίαν δὲ μηδὲ τὸ παράπαν αὐτοῖς πλησιάζειν. ἡμεῖς δὲ αὐτοὶ μὴ ὑδὲ μόλιβδον δ' ἂν εἰκότως δοκοίημεν, ἀλλ' εἴτι καὶ [c] τούτου ἀτιμότερον· ἡ τροφὴ δὲ μὴ πόνων τοῖς πλείστοις , ἡ πενία δὲ , καὶ ἀπορία , καὶ ἀμηχανία , καὶ τὸ , οἴμοι , καὶ τὸ , πόθεν ἄν μοι γένοιτο , καὶ , ὦ τῆς τύχης , πολλὰ τοιαῦτα παρὰ [d] γοῦν ἡμῖν τοῖς πένησι· καὶ ἦπιον ἂν , εὖ ἴσθι , ἠνιώμεθα ἂν ἐπ' αὐτοῖς , εἰ μὴ τοὺς πλουσίους ἑωρῶμεν τοσαύτῃ εὐδαιμονίᾳ συνόντας , οἳ τοσοῦτον μὲν χρυσὸν , τοσοῦτον δὲ ἄργυρον ἐγκλείσαντες , ἐσθῆτας δὲ ὅσας ἔχουσιν , ἀνδράποδα δὲ , καὶ ζεύγη , καὶ συνοικίας , καὶ ἀγροὺς πάμπολλα δὲ ταῦτα ἕκαστα κεκτημένοι , οὐχ ὅπως [e] οὐ μετέδοσαν ἡμῖν πώποτε αὐτῶν , ἀλλ' οὐδὲ προσβλέπειν τοὺς πολλοὺς ἀξιοῦσι.

Ταῦτα ἡμᾶς μάλιστα ὀδυνᾷ , ὦ Κρόνε , καὶ ἀφόρητον ἡγούμεθα τὸ πρᾶγμα· τὸν μὲν ἐφ' ἁλουργίδων κατακείμενον , τοσούτοις ἀγα-

θοῖς

c Τούτου] Τούτων P. At prius recte *Fl. J.* ac cett. Omittit negationem *Fl.*

d Γοῦν] Nihil variet. inveniri addidit *Solan.*

e Οὐ] 62. Ἐφ' ἁλουργίδων] Πορφυρῶν χλαμύδων. *V.*

Venetarum οἷά ἐστιν , licet τραγικοὶ sequatur. Supra *Jov. Conf.* c. 18. med. οἷον ἀνδροφόνους. Sed nemo dubitat, quin adverbii vice saepissime fungatur. Verum quia infra c. 24. οἷά ἐστιν omnes praeferunt , possit & hic ita legi. *Solan.* ἰμβάδες corrigit : ego nondum ; nam & mox rursus ὑποδησάμενοι ἰμβάτας. Conf. supra *Adv. Indoct.* c. 6. f. Et *Jov. Trag.* c. 41. ubi tamen male in textu operae dedere τοὺς ἰμβάδας pro ἰμβάτας , & ibid. in nota ad Schol. male οἱ ἰμβάται, pro οἱ. *J. F. R.*

24. Ἀνυπόδητος] Sic hic omnes libri Nostri. Vid. *Ocyp.* c. 16. *M. du S.* Sed ἀνυπόδητος *Lyss.* p. m. 511. *J. F. R.*

36. Οὐ τοιαῦτα &c.] *Hesiod.* Ἔργ. 116. *M. du S.*

38. Ἄσπαρος &c.] *Hom.* Od. I. 109. *M. du S.* Sed alia & ibi constructione *Homerus* , nempe ἄσπαρτα ἐ ἀνήρατα πάντα φύοντο. At solere Noſtrum haec mutare, vid. supra ad c. 7. Et *φύω* ita recte transitive construitur. *Long. Past.* III. p. 103. Ed. *Moll.* τοῦτο τὸ μῆλον ἴφυσεν ὄρνις. Noster supra *Icarom.* c. 28. *φύει πώγωνα* , *alit barbam.* Et ipse *Hom.* Odyss. H. 119. Ζέφυρος πνείουσα τὰ μὲν φύει , *Zephyrus spirans haec crescere facit.* *J. F. R.*

42. Χρυσοῦς εἶναι] *Hesiod.* Ἔργ. 109. Primo observa εἶναι de praeterito hic usurpari. Deinde memento, quid ad cap. 7. notatum sit. *M. du S.*

46. Τούτου] Ed. P. mutavit hanc vocem fecitque τούτων. *M. du S.*

50. Παρὰ γοῦν] Forsan γε maluit *Solan.* Sed satis potest vulgatum stare , pro *certe quidem* acceptum, quo sensu frequenter , poni satis docuit *Budd.* in Commentt. p. 475. Conf. mox c. seq. ἄρτιον γοῦν. *J. F. R.*

54. Ὅσους ἔχουσιν] An τόσους ; pro τοσούτους. Vett. Codd. inspiciendi. *F. G.* Nil varietatis invenio. Nec desidero ; nam ὅσους interrogative acceptum belle se habet , sive exclamantis more malis , parum refert, prorsus ut in *Dial. Mort.* II. fin. ὅσου μὲ ἐγὼ χρυσοῦ Σ. ὅσης δ' ἐγὼ τροφῆς. Neque ὅσους hic nectendum cum praemisso τοσοῦτον, quasi *tantum , quantum* significaret, ut saepe solet ; idque *Gujetum* in errorem induxit, quod minus mirarer, si ὅσον legeretur ; at quum ipse casus ac numerus diversus separationem indicaret, facilis erat distinctio. *J. F. R.*

55. Σωοικίας] *Insulas. F. G.* Bene. At supra, *vicos* voluit Idem. Me ibi non refragante, quod illic parum interfit. *J. F. R.*

θοῖς ἐντρυφᾶν ἐρυγγάνοντα, καὶ ὑπὸ τῶν συνόντων εὐδαιμονιζόμενον, ἀεὶ ἑορτάζοντα. ἐμὲ δὲ, καὶ τοὺς ὁμοίους, ὀνειροπολεῖν, εἴ πωθεν ὀβολοὶ τέσσαρες γένοιντο, ὡς ἔχοιμεν ἄρτων γῆν ἢ ἀλφίτων ἐμπεπλησμένοι καθεύδειν, κάρδαμον, ἢ θύμον, ἢ κρόμμυον ὀπτρώγοντες. ἢ τοίνυν ταῦτα, ὦ Κρόνε, ἀλλάττειν, καὶ μεταποιεῖν ἐς τὸ ἰσοδίαιτον, ἢ τὸ ἔσχατον, αὐτούς γε ἐκείνους κελεύειν τοὺς πλουσίους, μὴ μόνους ἀπολαύειν τῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ ἀπὸ μεδίμνων τοσούτων, χρυσίου χοίνικά γε [a] ἡμῖν πάντων καλασκεδάσαι. ἀπὸ δὲ ἱματίων, ὅσα καὶν ὑπὸ σητῶν ἀφανισθέντα, ὀδὲ ἂν αὐτοὺς ἀνιάσειε· ταῦτα γῆν πάντως ἀπολλύμενα, καὶ ὑπὸ τοῦ χρόνου ἀφθαρησόμενα, ἡμῖν δοῦναι περιβαλέσθαι μᾶλλον, ἢ ἐν ταῖς κοιτίσι, καὶ κίστοις, εὐρῶτι πολλῷ καλασαπῆναι.

Καὶ μὴν καὶ δειπνίζειν ἕκαστον, ἄρτι μὲν τέσσαρας, ἄρτι δὲ πέντε τῶν πενήτων παραλαμβάνοντας· μὴ μόνοι ἐς τὸν τρόπον τοῦ δείπνου, ἀλλ' ἐς τὸ δημοτικώτερον, ὡς ὀπίσω μετέχειν ἅπαντας, καὶ μὴ τὸν μὲν ἐμφορεῖσθαι τῶν ὄψων, καὶ τὸν οἰκέτην πεινῶντα ἑστῶτα, ἕως ἂν ἀπαγορεύσῃ ἐσθίων· ἐφ' ἡμᾶς δὲ ἐλθόντα, ἔτι παρασκευαζομένων

delicias agere ructantem, & beatum praedicari a familiaribus, perpetuosque dies festos agere: me vero ac mei similes hoc ipsum per quietem etiam & in somnis curare, unde quatuor confiant oboli, ut pane certe aut pulte oppleti, adhibito nasturtii aut porri aut cepae obsonio, ire cubitum queamus. Aut igitur haec immuta, Saturne, & reduc ad aequalitatem, aut, quod extremum est, ipsis illis divitibus impera, ne soli fruantur bonis illis, sed de tot modiis auri choenicem certe in nos omnes spargant: de vestibus autem tantum, quantum a tineis si corrodatur, aegre non ferant; haec ergo omnino peritura, & corrumpenda a tempore, nobis uti dent induenda potius, quam in arcis ac cistis multo situ computrescant.

22. Verum etiam coena excipere illos *jube* assumtos modo quatuor, modo quinque pauperum, non tamen praesenti modo coenarum, sed populari magis ratione, ut ex aequo participes sint universi; nec alter quidem obsoniis se ingurgitet, manente servo atque adstante, donec ille edere non amplius possit; ad nos vero cum venerit *idem*

a Ἡμῶν πάντων] Sic omnes.

73. (1) Χοίνικα] Εἶδος μέτρου. *V.*
75. Σητῶν] Σκωλήκων. *V.*
79. Κοιτίσι καὶ κίστοις] Κίστη καὶ κίστις, θήκη, ἀγγεῖον εἰς

(1) Χοίνικα] Σχήσων edita ridicule.
(2) Ἢ] Emendatio *Solani* pro vulgato καὶ, quam secutus

ὃ τὰ βρώσιμα κεῖται, (2) ἢ ἱμάτια τινά. τὸ τ' αὐτὸ τῇ Θ. κίστι γάρ . . . αἱ δὲ τέραγώνους κίστας ἱστιτγιαῖλο πρὸς (3) ἀνδρῶν ὑποδοχήν. *V.*

sum, etsi non addit unde habeat. *J. F. R.*
(3) Ἀνδρῶν] Sic etiam V.

68. Θύμον] *Cepam agrestem, bulbum.* *F. G.*
Ibid. Ἐπιτρώγοντες] Ἐπιτράγοντες forsan. *F. G.* Non capio cur derivatum a τρώγω *comedo*, adrodo hic sit mutandum. *J. F. R.*
74. Ἡμῶν πάντων] Ἡμῖν πᾶσι requireretur. Sed hoc longius a scriptura abit, nec verosimile est in structura tam vulgari omnes pariter aberrasse. Quare ἡμῶν πάντων absolute accipiendum. Vid. supra c. 9. vers. ult. *J. F. R.*
79. Ἐν ταῖς κοιτίσι, καὶ κίστοις] Cave vertas κοιτίσι, *cubilibus*: sunt enim *arculae*, in quibus mundus muliebris, corporis ornamenta, vestesque pretiosiores recondi solebant. *Hesych.* Κοιτὶς, ἡ μυροτήκη κίστη, ἐν ᾗ γυναικεῖον κόσμον ἀπετίθετο. Adde etiam *Pollucem* X. 31. *L. BOS.*
97. Ἡμῶν] L. & *El.* recte. In reliquis impressis ὑμῶν. quamvis in versione sit *nostrum*. quam supine! *M. du S.*
13. Τὸ τάριχον εἰς τὴν φακὴν] Non minus enim hoc absurdum, quam τὸ ἰσὶ τῇ φακῇ μύρον, quo proverbio usum *Varronem* in Satira docet *Gellius* 13, 28. & usus est *Cicero* ad Att. I, 19. de rerum hominumque copulatione absurda. In ἀναιδότητι charactere apud *Theophrastum* est φακὴν ἕψων δὶς ἅλας εἰς τὸν χύτρον ἐμβάλλειν ἄφρο-

idem ſervus, adhuc parantibus nobis manum injicere, praetereat, oſtenſa modo patina, aut quantum eſt placentae reliquum; neque ut illato porco carptor hero quidem apponat dimidium ipſum cum capite, reliquis vero involuta oſſa offerat. Praecipere porro *illos jube* pocillatoribus, ne expectent dum ſepties bibere unusquisque noſtrum poſtulaverit; ſed cum ſemel juſſerit, infundere ſtatim, & tradere, non minus quam hero, magnum plenumque calicem. Vinum vero ipſum convivis omnibus unum idemque eſſe *imperes*; ubi enim ſcriptam eſſe illam legem, ut alter vino odorato inebrietur, mihi autem a muſto rumpatur venter?

23. Haec ſi correxeris, Saturne, tum demum ut vita vita ſit, & feſti dies ſint feſti, effeceris. Sin minus, feſtos illi dies obeant: nos vero ſedebimus vota facientes, ut, cum e balneo redeant, puer everſam illis fregerit amphoram; coquus autem nidore jus corruperit, & aliud agens piſculentam muriam infuderit lenticulae; ut irrepens canis totum farcimen, occupatis alia

ὡς [b] ὀπιβάλοιμεν τ χεῖρα, ϖροδαμείσεας, δείξαντα μόνον τ λοπάδα, ἢ ὅσον ὀξὶ τῦ ϖλακῦντ τὸ λοιπόν· μηδὲ ἐσκομιδέντ συὸς, ἀφαιρέμενα, τῷ μ δεσπότῃ ϖροτιθέναι τὸ ἡμίτομον ὅλον σὺν τῇ κεφαλῇ, τοῖς δὲ ἄλλοις ὀστᾶ φέρειν ἐγκεκαλυμμένα. ϖροειπεῖν δὲ χ τοῖς οἰνοχόοις μὴ ϖεριμένειν, ἕως ἂν ἑπτάκις αἰτήσῃ ϖιεῖν [c] ἡμᾶς ἕκαστ, ἀλλὰ ἦν ἅπαξ κελεύσῃ, αὐτίκα ἐγχέαι, χ ἀναδῦναι μεγάλην κύλικα ἐμπλησαμένους, ὥσϖερ τῷ δεσπότῃ. χ τ οἶνον δὲ αὐτὸν ϖᾶσι τοῖς συμπόταις ἕνα χ τ αὐτὸν εἶναι· ἢ ϖῶς γὰρ γεγράφθαι τῦτον τ νόμον, τ μ ἀνθοσμίᾳ μεθύσκεας, ἐμοὶ δὲ [d] ἔνδο τῦ γλεύκους ἀφρῥήγνυας τ γαστέρα;

Ἢν ταῦτα ἐπανορθώσῃς, χ μεταχοσμήσῃς, ὦ Κρόνε, βίον μ τ βίον, ἑορτὴν δὲ τ ἑορτὴν ἴσῃ ϖεποιηκώς· εἰ δὲ μὴ, ἐκεῖναι μ ἑορταζόντων· ἡμεῖς δὲ καθεδούμεθα, εὐχόμενοι, ἐπειδὰν λουσάμενοι ἥκωσι, τ ϖαῖδα μ αὐτοῖς ἀνατρέψαντα τ ἀμφορέα, κατάξαι· τ μάγειρον δὲ τ ζωμὸν χνισῶσαι, χ ὀπιλαθόμενον, τὸ τάριχ μ ἐς τ φακὴν ἐμβαλεῖν τῶν ἰχθύων· τ κύνα δὲ [e] ϖαρεισπεσοῦσαν τόν τε [f] ἀλλάντα ὅλον καλα-

[b] Ἐπιβάλοιμεν] Ἐπιβάλλοιμεν *Schol.* At vulgatum tenet *Fl. Fr. J. P.* & *Coll.* cum cett. [c] Ἡμᾶς] Recte ſic *Fl. P.* & L. Ὑμᾶς male *J. H. Ald. V2. Fr. B1. S.* [d] Ἀπὸ] Recte Edd. Ἀπὸ *Schol.* [e] Παρεισπεσοῦσαν] Sic & *Fl.* cum *J. P.* &c. [f] Ἀλλάντα] Lege ἀλλᾶντα. *Schol.* ἄλλαντα.

89. (4) Παραμ·ίσεσθαι] Γράφεται (5) ἐπιβάλοιμεν, τῇ λοπάδι δηλονότι, ἢ τῷ πίνακι. *V.*
3. Ἀνθοσμίᾳ] Εὐόσμῳ οἴῳ, (6) χ ἡδῖ. *V.*
4. Ἀπὸ τῦ γλεύκους ἀφρῥήγνυας] Ἀποσάλαγμα τ γαφυλῆς πρὶν πατηθῆ. *V.*
15. Τὸν δὲ ἄλλαντα] Ἄλλας εἶδος (7) ἐντέρου ἐσκευασμένον χ ἀλλαντοπώλης ὁ ταῦτα πωλῶν. *V.*

(4) Παραμίσεσθαι] Τῇ λοπάδι παραμίσεσθαι editum ante. Delevit priora *M. du S.*
(5) Ἐπιβάλοιμεν] Ita dedit *Solan.* (pro vulgato ἐπιβάλλοιμεν) adſcripſitque: ſic etiam C. Locus eſt ex aliquo Scriptore deſumptus.
(6) Καὶ ἡδῖ] Haec verba in Edd. omiſſa, inſerta ex V.
(7) Ἐντέρου] Reſtitutum ex Cod. Vulgatum ἔντερον ἐσκευασμένον, miſere. *J. F. R.*

κόμενον πωῆσαι. Communis ergo valde cibus lenticula. *J. M. G.*
14. Τῶν ἰχθύων] Hoc gloſſema videtur. *F. G.*
15. Παρεισπεσοῦσαν] Hic certe nolim παρεισπαίσασαν reponere, quod alii vellent, qui ἐπεισπίσας ubique in ἐπεισπαίσας mutant. Vid. ſupra *Dial. Meretr.* XV. N°. 66. Adde *Diod. Sic.* IV. p. 256. παρεισπεσὼν ἐντὸς τ πυλῶν. Eumdem XII. c. 43. a. m. παρεισέπεσον εἰς τὸ χαμᾶι. Et XIV. c. 51. p. 683. παρεισπεσόντες γ ἐντὸς τῦ τείχους, χ δικοῦντες ἤδη κυρεύειν. Item c. 53. παρεισέπεσον εἰς τὴν πόλιν. Ac perſaepe alibi. Quin & alia compoſita a πίπτω invadendi, irruendi poteſtate invenies iis in temporibus collocata, quae a πεσὼν corrupta diei nequeant, ut ap. *Herodian.* III. 4. 9. παρ-

καλαφαγεῖν, περὶ τ' ἄλλα τῶ ὀψοποιῶν ἐχόντων, καὶ τῷ πλακοῦντι τὸ ἥμισυ. τὸν δὲ, καὶ τὸν ἔλαφον, καὶ τὰ δελφάκια μελαξὺ ὀπτώμενα, τὸ ὅμοιον ποιεῖν, ὅπερ Ὅμηρος περὶ τῶν ἡλίου βοῶν φησι· μᾶλλον δὲ μὴ ἕρπειν μόνον, ἀλλ' ἀναπηδήσαντα φεύγειν εἰς τὸ ὄρος αὐτοῖς ὀβελοῖς· καὶ τὰς ὄρνις δὲ τὰς παχείας, καίτοι ἀπτέρους ἤδη οὔσας, καὶ ἐσκευασμένας, [a] ἀναπταμένας οἴχεσθαι καὶ [b] ταύτας, ὡς μὴ μόνοι ἀπολαύοιεν αὐτῶν.

Ὁ δὲ μάλιστα αὐτοὺς ἀνιάσειε, τὸ τὸν χρυσίον μύρμηκάς τινας, οἵους τοὺς Ἰνδικοὺς, ἀνορύττοντας ἐκ τῶν θησαυρῶν, ἐκφέρειν νύκτωρ εἰς τὸ δημόσιον. τὸ ἐθῆτα δέ οἱ ὀλιγωρίᾳ τῶν ἀμελητῶν κοσκινηδὸν διατέτρυπται ὑπὸ τῶν βελτίστων μυῶν, ὡς σαγήνης ξυννεύσεως μηδὲν διαφέρειν. παῖδας δὲ αὐτῶν τοὺς ὡραίους, καὶ κομήτας, οὓς Ὑακίνθους, ἢ Ἀχιλλέας, ἢ Ναρκίσσους ὀνομάζουσι, μελαξὺ ῥέγοντας σφίσι τὸ ἔκπωμα, φαλακροὺς γίγνεσθαι, [c] ὑποῤῥεούσης τῆς κόμης, καὶ πώγωνα φύειν ὀξύν, [d] οἷοί εἰσιν ἐν ταῖς κωμῳδίαις οἱ σφηνοπώγωνες, καὶ πολὺ τοῖς κροτάφοις πάνυ λάσιον, καὶ χάρτα [e] ἐκ-

in re coquis, dimidiamque placentam devoraverit. Aper vero atque cervus, & porcelli, dum assantur, simile uti faciant ei, quod de Solis bubus narrat Homerus: quin non repant modo, sed exsilientes in montem ipsis cum verubus aufugiant: gallinae autem saginatae, licet vulsis jam pennis apparatae, evolantes ipsae quoque discedant, ne soli illis fruantur.

24. Quod vero in primis molestum iis fuerit, ut formicae, quales sunt illae Indicae, effossos thesauros noctu in publicum efferant: atque ut vestis eis ob negligentiam curatorum cribri instar perforata sit ab optimis muribus, ne quid a reti thunnis capiendis differant: atque ut pueri illorum pulchri & comati, quos Hyacinthos vel Achilles, vel Narcissos appellant, dum poculum illis porrigunt, coma defluente calvescant, & barba crescat iis acuta, quales sunt in comoediis illi cuneobarbi, atque in ipsis temporibus plane hirsuta, vehementerque

a Ἀναπταμένας] Ἀνεπταμένας *Fl.* b Ταύτας] Bene *P. H. Fl. J.* &c. Ταῦται male *S.* c Ὑποῤῥεούσης] Ex emend. *Solani.* Ἐπιῤῥεούσης Edd. hac priores. d Οἷοι] Sic jam omnes. Quum ante c. 19. οἷόν ἐστιν haberent. e Ἐκκειτοῦν] Ἐκκειτοῦντα *Fl.*

18. Τὰ δελφάκια] Μικροὺς χοίρους. *G.*

39. Οἱ σφηνοπώγωνες] Σφηνοπώγωνες τὸ κωμῳδίᾳ δύο εἰσὶν, ὁ μὲν ἐλεύθερος ἀναφαλαντίας ὀφρῦς αὐτοπασμένος, ὁ δὲ οἰκέτης ἀκμάζει καὶ ὄγκον ἔχει ὑψηλὸν ἐπὶ πλατὺν καὶ λαιμόμορφον τὸ κεφαλῆς, ξανθὸς, τραχὺς, ἐρυθρὸς, πρίκων ἀγγίλος. *V.*

παρορμώντων ἐκατέρωθεν τῶν τριήρων· προθυμία δὲ πάσης ἐνέπιπτον, ὡς — τελευταίας ἐκείνης μάχης. *Ælian.* V. H. XII. 23. f. ὅπλα λαμβάνοντες ἐμπίπτουσι τοῖς κύμασι. *irruunt, insiliunt in fluctus*, armisque contra eos pugnant. Ne repetam quae ex *Diog. Laërt.* & *Herod.* dedi ad *Meretr.* l. d. Unde & intactum maneat Nostri *Tim.* c. 33. ὁ δὲ ἐμπεσὼν ἀνδρὶ ἐς ἐμὲ. *ille irruens.* &c. ne plura ex eodem congeram. Cum & *Long. Past.* 2. 78. λύκος ἐμπεσὼν *lupus in oves irruens* dicatur, ut jam notavi ad *Tox.* c. 28. Etsi frequentius in mitiorem partem, de fortuito casu, ut *Asin.* c. 20. ἐμπεσοῦσα εἰς τὰ ῥόδα, aliaque quae obiter ibid. indicavi, quia obvium. Addo *Died. Sic.* XII. c. 24. f. μὴ τὸν ὅπλων νυκτὸς εἰς τὴν Ῥώμην ἐπέσεσθαι. Ubi rursus pro hostili invasione. *J. F. R.*

19. Ὅμηρος — φησι] Od. M. 395. *M. du S.*

20. Περὶ τῶν ἡλίου βοῶν] Interfectorum a sociis Ulyssis Solis boum Ὀδυσσ. M, 395.

Εἶρπον μὲν ῥινοὶ, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἐμύκοντο,
Ὀπταλέα τε ἔσαν ἀμὼς βοῶν δ' ὡς γίνετο φωνή.
J. M. G.

25. Οἴχεσθαι καὶ ταῦται] Ex praecedentibus, & editionibus antiquis legendum ταῦτας. *J. J.*

30. Τὴν ἐσθῆτα δὲ οἱ] Illud οἱ non satis hic commode locum habere videtur, cum plurium numerum postulet orationis series. Coeperat enim, ἐπειδὴ λυσάμενοι ἦσαν, τὰ παιδία μὲν αὐτοὺς κ. τ. λ. Potest tamen ab

que pungens, interjectis partibus levibus atque nudis. Haec, & his plura vota faciemus, si noluerint, relicto illo nimio sui ipsorum amore, in commune esse divites, & mediocria nobis impertiri.

χεντῶν· τὸ μέλαξὺ δὲ λεῖον καὶ γυμνὸν εἶναι. ταῦτα καὶ πλείω τούτων εὐξαίμεθ' ἂν, ἢν μὴ θέλωσι τὸ ἄγαν φίλαυτον τοῦτο ἀφέντες, εἰς τὸ κοινὸν πλουτεῖν, καὶ μεταδιδόναι ἡμῖν τῶν μερίων.

SATURNUS MIHI SUO CARISSIMO SAL.

25. QUid sic deliras, o noster, qui de praesentibus rebus ad me scribas, & bonorum divisionem me jubeas instituere? At illud alterius *opus* fuerit, ejus qui nunc rerum potitur. Miror enim, si solus omnium ignoras, me qui olim rex fui, distributo filiis imperio, unum esse desisse: ad Jovis autem curam maxime pertinere talia: hoc autem nostrum *regnum* intra talos, & plausus, cantumque & ebrietatem *fere contineri*, idque septem non amplius diebus. Itaque de majoribus illis, quae dicis, de auferenda inaequalitate, ut ex aequo aut pauperes sint omnes aut divites; Jupiter vobis respondeat. Si quis vero in iis quae ad solennitatem pertinent, per injuriam aut avaritiam aliquid designet, meum fuerit judicium. Ac scribo ad divites epi-

ΚΡΟΝΟΣ ΕΜΟΙ ΤΩι ΤΙΜΙΩΤΑΤΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΤΙ ταῦτα ληρεῖς, ὦ ἑτᾶρε, ἐμοὶ περὶ τῶν παρόντων ἐπιστέλλων, καὶ ἀναδασμὸν τῶν ἀγαθῶν ποιεῖν κελεύων; τὸ δὲ ἑτέρου ἂν εἴη, τοῦ νῦν ἄρχοντος. θαυμάζω γάρ σε, εἰ μόνος τῶν ἁπάντων ἀγνοεῖς, ὡς ἐγὼ μὲν πάλαι βασιλεὺς ὢν, πέπαυμαι [f εἰς ὢν] τοῖς παισὶ διανείμας τὴν ἀρχήν· ὁ Ζεὺς δὲ μάλιστα τῶν τοιούτων ἐπιμελεῖται. τὰ δὲ ἡμέτερα ταῦτα, μέχρι πεττῶν, καὶ κότου, καὶ ᾠδῆς, καὶ μέθης, καὶ τοῦτο ὑπὲρ πλέον ἡμερῶν ἑπτά. ὥστε περὶ τῶν μειζόνων ἃ φῂς, ἀφελεῖν τὸ ἄνισον, καὶ ἐκ τῶν ὁμοίας ἢ πένεσθαι, ἢ πλουτεῖν ἅπαντας, ὁ Ζεὺς ἂν χρηματίσειεν ὑμῖν. εἰ δέ τι τῶν ἐκ τῆς ἑορτῆς ἀδικοῖτό τις, ἢ πλεονεκτοῖτο, ἐμὸν ἂν εἴη διακάζειν. καὶ ἐπιστέλλω δὲ τοῖς πλουσίοις πρὸς

f Εἷς ὤν] Non adgnoscit *Fl.* g Ἃ φῂς] Ἀφεὶς *Fl.*

43. Φίλαυτον] Φίλαυτος ὁ κενόδοξος, ὁ ἑαυτὸν ἅπαν φιλῶν & πάντα πρὸς ἑαυτοῦ χάριν. *V.*

ab ipso Luciano esse haec vel negligentia, vel figura, ut οἱ ponatur pro σφῶν vel αὐτοῖς, per distributionem. *J.M.G.*

Ibid. Δί οἱ] Edd. δὴ οἱ. Ego enclitice scripsi, ut οἱ sit dativus, ab ὁ pro αὐτῷ, quod probatione non indiget. *J.F.R.*

37. Ἐπιῤῥιούσης τ' κόμης] Ἀποῤῥιούσης τ. κ. *Th.M.*

Ὑποῤῥιούσης] In libris nostris omnibus legebatur ἐπιῤῥιούσης, quod cum hic ferri non possit, mutavimus. Vide ne te morer, Ep. Δ. XII. versus finem, ubi recte in omnibus scriptum est, ὑπεῤῥέον δὲ αὐτῇ αἱ τρίχες. *M. du S.*

44. Ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν] *In utilitatem publicam divitias habere.* Sic *Philostr.* IV. Vit. Apoll. c. 8. p. 146. ὁ δὲ θαυμαζόμενος] λὺπ τοῦ ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν. *J.F.R.*

ΤΩ ΤΙΜΙΩΤΑΤΩ] Non nimium sibi arrogat, cum fingit se vocari a Saturno τιμιώτατον. Ille apud *Theophrastum* ἀναίσχυντος ad ἀκόλαστον, servum pedissequum, δούλου, inquit, τίμιος. *J.M.G.*

51. Πέπαυμαι τοῖς] Inter has voces in omnibus ferme Impressis ὡς ὢν legitur, quod, quid sit, nemo intelligit. Unde & τις pro εἷς legendum arbitrabar. Sed *Fl.* cum non agnoscit, lubentes exulare & nos jussimus. *M. du S.*

52. Εἷς ὤν] Delenda videntur. *F.G.*

Εἷς ὤν] Merito *Fl.* haec omittit, misere enim ὤν repetitur unico tantum verbo interposito. possem quidem conjicere πέπαυμαι ὡς αἰῶνα. *in perpetuum desisti*, scil. *regnare*. Sed non satis certo, ideo uncis illa suspecta verba secludi, ut simul eo facilius adpareat, quo *Gujeti* verba pertineant. *J.F.R.*

57. Ἄφειλεῖν] Scil. περὶ τοῦ ἀφειλεῖν. *F.G.*

Ibid. Ἐκ τ' ἀνοίας] Subaudi μοίρας, μοιρῶν, λέξεως. *F.G.*

78. Μὴ

περὶ [a] τὸ δεῖπνον, καὶ τῆς χοίνικος τοῦ χρυσίου, καὶ τῶν ἐσθήτων, ὡς καὶ ὑμῖν πέμποιεν εἰς τὴν ἑορτήν. δίκαια γὰρ ταῦτα, καὶ ἄξια αὐτοὺς ποιεῖν, ὡς φατέ, εἰ μή τι εὔλογον ἐκεῖνοι πρὸς ταῦτα [b] ἔχωσι λέγειν.

Τὸ δὲ ὅλον, ἴστε οἱ πένητες ὑμεῖς ἐξηπατημένοι, καὶ οὐκ ὀρθῶς δοξάζοντες περὶ τὸν πλουσίων, εἴ γε πανευδαίμονας αὐτοὺς οἴεσθε εἶναι, καὶ μόνους ἡδύ τινα βιῶν τὸν βίον, ὅτι δειπνεῖν τε πολυτελῶς ἔξεστιν αὐτοῖς, καὶ μεθύσκεσθαι οἴνῳ ἡδεῖ, καὶ παισὶν ὡραίοις, καὶ γυναιξὶν ὁμιλεῖν, καὶ ἐσθῆσι μαλακαῖς χρῆσθαι. τὸ δὲ πάνυ ἀγνοεῖτε ὁποῖόν ἐστιν. αἱ τε γὰρ φροντίδες αἱ περὶ τούτων οὐ μικραί. ἀλλ' ἀνάγκη ἐπαγρυπνεῖν ἑκάστοις, μή τι ὁ οἰκονόμος βλακεύσας, ἢ ὑφελόμενος λάθῃ, μὴ ὁ οἶνος ὀξυνθῇ, μὴ ὁ σῖτος [c] φθειριζήσῃ, ἢ ὁ ληστὴς ὑφέληται τὰ ἐκπώματα, μὴ πιστεύσῃ τοῖς συκοφάνταις ὁ δῆμος, λέγουσι τυραννεῖν αὐτὸν ἐθέλειν. ταῦτα δὲ πάντα οὐδὲ τὸ πολλοστὸν ἂν εἴη μέρος τῶν ἀνιώντων αὐτούς. εἰ γὰρ ἠπίστασθε τοὺς φόβους, καὶ τὰς μερίμνας, ἃς ἔχουσι, πάνυ ἂν ὑμῖν φευκτέον ὁ πλοῦτος ἔδοξεν.

[d] Ἔπειτοι οἴει με αὐτὸν ὕστως ἂν πολὺ χορυβαντιάσαι, ὡς εἰ καλὸν ἦν τὸ πλουτεῖν, καὶ βασιλεύειν, ἀφέντα ἂν [e] αὐτὰ, καὶ παραχωρήσαντα ἄλλοις, καθῆσθαι ἰδιωτεύοντα, καὶ ἀνέχεσθαι ὑπ' ἄλλῳ τεταγμένον. stolam de coenis, de choenice auri, & de veſtibus, ut vobis etiam ſolennis cauſſa aliquid mittant, juſta enim iſta, & digna quae faciant, uti dicitis, niſi quid habent illi, quod cum ratione contra dicant.

26. In univerſum autem ſcitote, pauperes, falli vos, neque recte de divitibus ſentire, ſi undique beatos illos putatis, & ſuavem vitam ſolos vivere, quod ſumtuoſe coenare illis licet, & dulci vino inebriari, & cum pueris formoſis atque mulieribus eſſe, & veſtimentis uti mollibus. Omnino autem, quale id ſit, neſcitis. Curae etenim de hiſce non parvae. Sed opus eſt invigilare ſingulis, ne quid ipſis imprudentibus diſpenſator vel ſtupore perdat, vel fraude ſubducat, ne aceſcat vinum, ne curculionem creet frumentum, aut pocula latro auferat, ne delatoribus credat populus, tyrannidem ab ipſo affectari, dicentibus. Haec vero omnia vix una de multis particula moleſtiarum, quae illos premunt, fuerit. Si enim timores ſciatis quos habent, & curas, fugiendae omnino vobis videantur divitiae.

27. Alioqui putas ipſum me ita inſanire unquam, ut, ſi quid praeclarum adeo eſſent divitiae, & imperium, relicta illa concedam aliis, deſideam ipſe privatus, & ſub alterius imperio vivam. Sed cum ſcirem mul-

a Τῶν δείπνων] Τῷ δείπνῳ *Fl.* b Ἔχωσι λέγειν] Ἔχειν λέγωσιν *Fl.* c Φθειριζήσῃ] Nihil mut. Edd. Φθειρὶ ζέσῃ. Cod. *Graev.* d Ἔπειτοι] Ἔπειτί *Fl.* e Αὐτὰ] Αὐτὸν *Fl.*

77. Βλακεύσας] Μαλακισθεὶς. *V.*

87. Κορυβαντιάσαι] Μαῖνεσθαι. *V.*

78. Μὴ ὁ σῖτος φθειριζήσῃ] Benedictus: *ne frumentum vermibus corrumpatur.* Nulla eſt vox apud Graecos φθειριζέω. ſed eſt diſpeſcenda, ut in Mſ. φθειρὶ ζέσῃ, hoc eſt *verme ſcateat.* ſed tamen puto legendum φθειρῶν ζέσῃ, ut alibi dixit Lucianus σκωλήκων ζέσας, *vermibus plenus.* quamvis & φθειρὶ poſſit ferri. *J.G.G.*

79. Φθειριζήσῃ] Φθειριζάω an φθειριζέω; *F.G.* Alibi hoc verbum non invenio, φθειριάζω quidem ap. *Steph.* in Append. Sed ideo vulgatum Luciani non rejicio, nec tamen dicere habeo num a ζάω *vivo*, adeoque quod vermibus quaſi vivat: an a ζέω *ferveo* ſit derivandum, utrumque enim aptum. Verum quia tum φθειριζήσῃ potius formaret, & ſupra etiam σκωλήκων ζέσας *vermibus ſcatens*, habuimus, ita & hic forſan φθειριζέσῃ ſcribendum. *J.F.R.*

85. Φωκτίου] Ἐλευσινιακῶς pro φωκτίου πρώγματα. *F.G.*

1. Ἴσως] Hic pro *falsem* uſurpari videtur. Omnes autem Libri noſtri agnoſcunt. *M. du S.*

Ibid. Ἑκάτερον] Σοὶ ἢ πλακοῦντες. *F.G.*

Ibid. Ὡς δὲ μὴ ταῦτα] Leg. fort. τὰ δὲ μὴ ταῦτα. *F.G.*

6. Τούτων δὲ] Καρπασίας καὶ ἱματισμοῦ ſcil. *F.G.*

8. Ὁ

multa illa ; quae adeſſe divitibus atque imperantibus neceſſe eſt , dimiſi, nec poenitet, imperium.

28. Quae autem modo apud me conqueſtus es, illos apris ingurgitare ſe & placentis, vos naſturtium , aut porrum, aut cepam , per dies feſtos arrodere ; quale ſit, vide. In praeſens enim ſuave utrumque, & minime forte moleſtum. Quantum vero ad ea, quae ſequuntur , in contrariam partem res vertitur. Deinde *enim* vos neque gravato, ut iſti, per ebrietatem capite poſtridie ſurgatis , neque ventre nimis referto tetrum vaporem eructetis. At illi , cum iſtum *divitiarum* fructum habeant , tum majorem noctis partem cum pueris aut mulieribus , aut prout mala libido imperaverit, volutati, tabem , vel pulmonis inflammationem , vel aquam intercutem non difficulter ex multa illa luxuria colligunt. Aut quem illorum oſtendere facile poſſis , qui non plane ſit pallidus , non multum cadaveri ſimilis ? Quem autem, ſi ad ſenectutem omnino pervenit , ſuis ipſum *utentem* pedibus , non quatuor hominum humeris invectum ? aureum illum quidem quod ad externa, intus vero conſutilem, quales ſunt tragicae veſtes, de pannis plane vilibus conſarcinatae. Vos autem piſces ne guſtatis quidem , nedum ut iis veſcamini ; podagrae autem & pulmonum morbi nonne videtis ipſorum quoque vos expertes eſſe ? aut ſi

ἀλλὰ τὰ πολλὰ ταῦτα εἰδὼς, ἃ τοῖς πλουσίοις καὶ ἄρχουσι προσεῖναι ἀνάγκη, ἀφῆκα τὴν ἀρχὴν, [f] ἐῦ ποιῶν.

95 Καὶ γὰρ ἃ νῦν ἐποτνιῶ πρός με, ὡς τὺς μὲ συῶν καὶ πλακούντων ἐμφορυμένους, ὑμᾶς δὲ κάρδαμον, ἢ θύμον, ἢ κρόμμυον ὀπιτρώγοντας ἐν τῇ ἑορτῇ, σκέψαι ὁποῖά ἐϛι. πρὸς μὲν γὰρ τὸ παρὸν, ἡδὺ καὶ οὐκ ἀνιαρὸν 1ϛ [g] ἴσως ἑκάτερον αὐτῷ· ὡς δὲ μὴ ταῦτα, ἔμπαλιν ἀναϛρέφεται τὸ πρᾶγμα. εἶτα ὑμεῖς μὲν ὅτε καρηβαρῆντες ἀναϛαίητ' ἂν ἐς τὴν ὑϛεραίαν, ὥσπερ ἐκεῖνοι ὑπὸ τὸ μέθης, ϛόμαχον ὑπὸ τὴς ἄγαν πλησμονῆς, δυσῳδές τι καὶ καπνωδέϛερον ἐρυγγάνοντες· οἱ δὲ τούτων τε ἀπολαύουσι, καὶ τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς, ἢ παισὶν, ἢ γυναιξὶν, ἢ ὅπως ἂν ὁ τράγος κελεύῃ συναναφυρέντες, ἢ φθόην, ἢ πλευμονίαν, ἢ ὕδερον, ὃ χαλεπῶς [h] συνεξελέξαϛο ἐκ τῆς πολλῆς τρυφῆς. ἢ τίνα ἂν αὐτῷ ῥᾳδίως δεῖξαι δύναιο, μὴ πάντως ὠχρὸν ὄντα, πολὺ τὸ νεκρῶδες ἐπιφαίνοντα; τίνα δὲ ἐς γῆρας ἀφικόμενον, τοῖς αὐτοῦ ποσὶν, ἀλλὰ μὴ Φοράδην ὀπὶ τεττάρων ὀχούμενον, ὁλόχρυσον μὲν τὰ ἔξω, κατάῤῥαφον δὲ τὰ ἔνδον, ὥσπερ αἱ τραγικαὶ ἐσθῆτες ἐκ ῥακῶν πάνυ εὐτελῶν [i] συγκεκαπυμμέναι; ὑμεῖς δὲ ἰχθύων μὲν ἄγευϛοι, καὶ ὀσίλοι· ποδάγρας δὲ, καὶ πλευμονίας, οὐχ ὁρᾶθ' ὅτι καὶ τούτων ἄπειροί ἐϛε; ἢ εἴ τι κατ'

f Ἐῦ ποιῶν] Sic jam diſcretim omnes. *g* Ἴσως] Ita habere omnes, adſcripſ. *Solan.* *h* Συνεξελέξαϛο] Συνεξελλέξαϛο Edd. priores male. *i* Συγκεκαπυμμέναι] Ex emend. *Solani.* Nam συγκεκομμέναι omnes antea male.

95. * Ἐποτνιῶ] Ποτνιῶζ, ὦ θεοκλεῖ μετ' εἰμαγῆς, ἐπικαλῶ τοὺς θεοὺς, δυσφορῶ, ἀνιῶζ: *V.*

* Ἐποτνιῶ] Ποτνιῶ Edita. Mutavit *M. du S.*

8. Ὁ τράγος] *Libido*, quod Nota. *F.G.* Nota hic τράγος pro libidine *AE.M.* Non adſcripſiſſem, niſi ut pateret, qui *Menagius* vix quidquam umquam notat quam quod *Gujetus* , quem totum compilavit. *J.F.R.*

10. Συνεξελέξαϛο] In omnibus antea ſcribebatur συνεξελλέξαϛο. *M. du S.*

11. Συγκεκομμέναι] Συγκεκριμέναι legendum videtur. Τὸ συγκεκομμέναι hic non placet. *F.G.*

Συγκεκαπυμμέναι] Quid vulgatum συγκεκομμέναι ſit, nemo credo ediſſerat: idcirco rejecimus, & hanc vocem Luciano alibi uſurpatam , peropportunam , & rejectae ſatis ſimilem , ut errorem indiligenti ſcribae faceret, ſubſtituimus. Vide Συγῆρ. c. 23. ὁκ ῥακῶν π. ἢ ὁκ ἀῤῥωϛίαν σαπρὰν συγκεκαπυμμένον. *M. du S.*

3. Καρηβαρῆντες] Τὴν κεφαλὴν βαρούμενοι ὑπὸ μέθης οἷον. *V.*

κατ' ἄλλην τινὰ αἰτίαν συμβαίνοι. καίτοι αὐτοῖς ἐκείνοις ἔτι ἥδιον αὐτὸ, καθ' ἡμέραν, καὶ πέρα τῆς χόρτου ἐσθίειν τούτων· ἀλλ' ἴδοις ἂν αὐτοὺς οὕτω λαχάνου καὶ θύμου ὀρεγομένους ἐνίοτε, ὥσπερ σὺ τῶν λαγῶν, καὶ συῶν.

Ἐᾷ λέγειν ὅσα ἄλλα λυπεῖ αὐτοὺς, ἢ υἱὸς ἀκόλαστος, ἢ γυνὴ, τὸν οἰκέτην ἐρῶσα, ἢ ἐρώμενος, πρὸς ἀνάγκην μᾶλλον, ἢ πρὸς ἡδονὴν συνών· καὶ ὅλως, πολλά ἐστιν ἅπερ ὑμεῖς ἀγνοοῦντες, τὸ χρυσὸν ὁρᾶτε αὐτῶν μόνον, καὶ τὴν πορφύραν, καὶ ἢν ἴδητέ ποτε ἐξελαύνοντας ὑπὸ λευκῶν ζεύγους, κεχηνατε, καὶ προσκυνεῖτε. εἰ δὲ ὑποφρονοῖτε αὐτῶν, καὶ καλεφρονεῖτε, καὶ μήτε ἐπεστρέφεσθε πρὸς τὴν ἀργυρᾶν ἁρμάμαξαν, μήτε μέλαξιν ἀναλεγομένων, εἰς τὴν ἐν τῷ δακτυλιδίῳ σμάραγδον ἀφεωρᾶτε, καὶ τῶν ἱματίων καταπτόμενοι, τὸ μαλακὸν ἐθαυμάζετε, ἀλλ' εἰᾶτε καθ' ἑαυτοὺς πλουτεῖν, εὖ ἴστε, αὐτοὶ ἐφ' [a] ὑμᾶς ἰόντες ἐδέοντο συνδειπνεῖν, ὡς ἐπιδείξαιντο ὑμῖν τὰς κλίνας, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ τὰ ἐκπώματα, ὧν οὐδὲν ὄφελος εἰ ἀμάρτυρος ἡ κτῆσις εἴη.

Τά γέ τοι πλεῖστα εὕροιτε ἂν, αὐτοὺς ὑμῶν ἕνεκα κτωμένους, οὐχ ὅπως αὐτοὶ [b] χρήσωνται, ἀλλ' ὅπως ὑμεῖς θαυμάζοιτε. ταῦτα ὑμᾶς παραμυθοῦμαι, εἰδὼς τὸν βίον ἑκάτερον, καὶ [c] ἄξιον ἑορτάζειν, ἐνθυμουμένους ὅτι μετ' ὀλίγον ἅπαντας δεήσει ἀπιέναι ἐκ τοῦ βίου, κἀκείνους τὸν πλοῦτον, καὶ ὑμᾶς τὴν πενίαν ἀφέντας. πλὴν ὑπερελῶ γε αὐ-

quid *tale simili* alia cauſſa accidat. Quamquam ne ipſis quidem ſuave jam eſt ipſum illud quotidie, & ultra quam ſatis eſt, de his edere. Verum videas illos adeo oleris ac porri nonnunquam cupidos; ut neque tu ita leporum aut aprorum.

29. Mitto dicere, quae illos alia excruciant, aut filius corruptus, aut uxor amans ſervum, aut puer neceſſitate potius praebens quam amore. Multa ſunt in univerſum, quorum vos ignavi aurum modo illorum ſpectatis & purpuram. Et ſi videas illos aliquando albis equis vectos, hiatis *admiratione*, & adoratis. Si vero deſpiceretis ea & contemneretis; nec adverterent vos argenteum carpentum; nec inter agendum cum illis ad zmaragdum in anulo reſpiceretis, & cum ſtupore quodam mollitiem veſtium admiraremini; ſi pro ſe divites illos eſſe pateremini; ipſi ad vos, bene noritis, veniant, ut ſecum coenetis rogent, uti ſuos vobis lectos, & menſas, & pocula oſtendant, quorum uſus nullus eſt, ſi teſtibus careat poſſeſſio.

30. Certe pleraque veſtra illos cauſſa poſſidere videatis, non quo utantur ipſi, verum vos ut admiremini. Haec conſolandi vos cauſſa ſcribo, qui utrumque vitae genus norim. Et *vel hoc nomine* ſolenne hoc a vobis celebrari dignum eſt, ſi cogitetis, abeundum eſſe paullo poſt de vita omnibus, relicta illis bonorum copia, vobis paupertate. Verum etiam ſcribam illis, ut

a Ὑμᾶς] Bene *Fl.* ut *Jenſ.* voluit. Cett. ἡμᾶς. b Χρήσωνται] Sic *Fl. Fr. P.* &c. Χρήσονται *J.* c Ἄξιον] Edd. Ἀξιῶν *Solan.*

23. Ἐστὶν αὐτὸ] Ἥδὺ legit Interpres. F.G.
Ibid. Ἔτι ἐστὶν αὐτὸ] Non intelligi haec a me, fateor: intelligerem, ſi pro ἔτι legeretur ἥδυ. Sic enim oritur ſententia, quam dedi, quamque *Eraſmo* etiam placuiſſe obſervo. *J.M.G.*

41. Εὖ ἴστε, αὐτοὶ ἐφ' ὑμᾶς ἰόντες ἐδέοντο συνδειπνεῖν] Emendandum ἡμᾶς, idque recte obſervavit Interpres. Immo ſic clare dederunt Florentini. Si, inquit Saturnus pauperibus, vos contemneretis divites, nec lautas menſas, nec ſplendidas veſtes eorum mirati; certi eſtote, eos ad vos ſponte venturos fore, & ad coenam vocaturos. Simillimo modo de divitibus loquitur Philoſophus in *Nigrino* T. I. c. 23. Οὐκ ἂν οἶδα τίνα εἶπεν αὐτοὺς ἐλθεῖν ἐπὶ τὰς θύρας τῶν πτωχῶν δεομένους τοὺς πλουσίους, μὴ ἀθάνατον αὐτῶν, μηδ' ἀναμάρτητον τὴν εὐδαιμονίαν καταλιπεῖν, μηδ' ἀνόητόν τε ὂν ἀχρεῖον τὴν τραπεζῶν τὸ κάλλος, καὶ τὴν οἰκίαν τὸ μέγεθος; ἐγὼ γοῦν τοῖς πλουτεῖν ὑφοῦσιν, ὡς ἀληθῶς πλουτεῖν εὐδαιμονίζεσθαι. Ἀπο-

ut promiſeram, & novi meas ab illis literas non neglectum iri.

τοῖς ὥσωρ ὑπεχόμην· καὶ οἶδ' ὅτι οὐκ ὀλιγωρήσουσι τῶν ἐμῶν γραμμάτων.

SATURNUS DIVITIBUS SALUTEM.

31. Literas mihi nuper miſerunt pauperes, quibus vos accuſant, qui de veſtris opibus nihil ſibi impertiatis. Atque in univerſum illud petiere, ut communia omnibus bona facerem, quorum *aequam* unusquisque partem haberet. Par enim eſſe ut inſtituatur aequalitas, nec plus alius *quam opus eſt*, alius vero plane nihil ſuavitatis habeat. Reſpondi ego, de his Jovis potius inſpectionem eſſe. De praeſentibus autem, & iis injuriis, quibus ſe per feſtos hoſce dies affici a vobis putabant, ad me pertinere videbam judicium, & ſcripturum me vobis recepi. Sunt autem ea, quae a vobis poſtulant, ut mihi quidem videbatur, moderata. *Quomodo enim*, ajunt, *rigentes tanto gelu, & fame preſſi feſtos inſuper dies agamus?* Si igitur vellem ipſos quoque in partem celebrationis venire, voluerunt uti vos cogerem, cum de veſtimentis, quae habetis, ſibi impertiri aliquid, ſi qua eſſent ſuperflua, aut, quam vos deceat, craſſiora; tum aliquantum auri ipſis inſtillare. Haec ſi faciatis, negant ſe de bonis litem vobis apud Jovem moturos amplius: ſin minus, ad diviſionem ſe provocaturos minantur, ubi primum Jupiter judicium propoſuerit. Haec ſunt non admodum difficilia vobis, de tantis, quas me non invidente habetis, opibus.

ΚΡΟΝΟΣ ΤΟΙΣ ΠΛΟΥΣΙΟΙΣ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Οἱ πένητες ἔναγχος ἐπεστάλκασί μοι, αἰτιώμενοι ὑμᾶς, μὴ μεταδιδόναι σφίσιν ὧν ἔχετε· καὶ τὸ μὲν ὅλον, ἠξίουν μὲ κοινὰ πᾶσι ποιεῖν τἀγαθὰ, καὶ τὸ μέρος, ἕκαστον αὐτῶν ἔχειν· δίκαιον γὰρ εἶναι ἰσομοιρίαν καθεστηκέναι, καὶ μὴ τῷ μὲν πλέον, τῷ δὲ μηδ' ὅλως μετεῖναι τῆς ἡδέως. ἐγὼ δὲ περὶ μὲν τούτων ἔφην ἄμεινον σκέψασθαι τὸν Δία· περὶ δὲ τῶν παρόντων, καὶ ὧν ἀδικεῖσθαι ὤοντο ὑπ' αὐτῶν τῇ ἑορτῇ, εἰώρων ἐπ' ἐμὲ καθηκούσαν τὴν κρίσιν, καὶ ὑπεχόμην γράψειν πρὸς ὑμᾶς. ἔστι δὲ ἅπερ ἀξιοῦσι ταῦτα μέτρια, ὡς ἐμοὶ ἔδοξε. πῶς γάρ, φασι, ῥιγοῦντες τοσούτῳ κρύει, καὶ λιμῷ ἐχόμενοι, προσέτι ἑορτάζοιμεν ἄν; εἰ τοίνυν ἐθέλοιμι καὶ ἐκείνους μετέχειν τῆς ἑορτῆς, ἐκέλευόν με ἀναγκάσαι ὑμᾶς ἐσθήτων τε, ὧν ἔχετε, μεταδοῦναι αὐτοῖς, εἴ τινες περιττοὶ, καὶ παχύτεραι ἢ καθ' ὑμᾶς· καὶ τοῦ χρυσίου ὀλίγον ἐπιστάλαξαι αὐτοῖς. εἰ γὰρ ταῦτα, φασὶ, ποιήσετε, μήτε ἀμφισβητεῖν ὑμῖν ἔτι τῶν ἀγαθῶν ἐπὶ τοῦ Διός. εἰ δὲ μὴ, ἀπειλοῦσι προσκαλέσασθαι ἐπὶ τὸν ἀναδασμόν, ἐπειδὰν τὸ πρῶτον δίκας ὁ Ζεὺς προθῇ. ταῦτά ἐστιν ἃ πάνυ χαλεπὰ ὑμῖν ἀπὸ τοσούτων, ἃ καλῶς ποιοῦντες ἔχετε.

Νὴ

ΤΟΙΣ] Omiſit *Fl.* ἃ Μομ' ἴλως] Sic *P. S.* Μομόλως *J. Ald. Fl. Fr. H. B.*

56. Ἔναγχος] Πρὸ ὀλίγου. *V.*

non putas e diverſo, divites ipſos ad pauperum fores eſſe venturos, rogantes ne ignobilem & ſine teſte ſuam felicitatem relinquant, neve inutilem & ab omni uſu remotam menſarum pulchritudinem & domorum magnitudinem perire ſinant? Neque enim tantum ipſas divitias amant, quantum propter eas ſe felices praedicari. *J. J.*

50. Ἀξιῶν] Antea in omnibus legebatur ἄξιον. Sed probabunt, ſat ſcio, elegantes homines noſtram emendationem. *M. du S.*

77. Προσκαλέσασθαι] Subaudi ἐμᾶς. *F. G.*

Νὴ Δία ἢ τῶν δείπνων περι, ὡς συνδειπνοῖεν ὑμῖν, ἢ τοῦτο προσθεῖναι ἠξίουν τῇ ἐπιστολῇ, ὡς νῦν γε μόνους ὑμᾶς τρυφᾷν, ἐπικλεισαμένους τὰς θύρας· εἰ δέ ποτε καὶ κείνων τινὰς ἑστιᾷν μετὰ μακρὸν ἐθελήσητε, πλέον τοῦ εὐφραίνοντος ἐνεῖναι τὸ ἀνιαρὸν τῷ δείπνῳ· ἢ τὰ πολλὰ ἐφ' ὕβρει αὐτοῖς γίγνεσθαι· οἷον ἐκεῖνο, τὸ μὴ τοῦ αὐτοῦ οἴνου συμπίνειν, Ἡράκλεις, ὡς ἀνελεύθερον, καὶ καταγιγνώσκειν αὐτοῖς ἐκείνων ἄξιον, ὅτι μὴ μεταξὺ ἀναστάντες οἴχονται, ὅλον ὑμῖν τὸ συμπόσιον καταλιπόντες. ἀλλ' ὐδὲ ἐς κόρον ὅμως φασὶ πίνειν· τοὺς γοῦν οἰνοχόους ὑμῶν, ὥσπερ τοὺς Ὀδυσσέως ἑταίρους, κηρῷ βεβύσθαι τὰ ὦτα. τὰ μὲν γοῦν ἄλλα ὅσα αἰσχρά ἐστιν, ὥστε οὐκ ἂν λέγειν ἀξιῶσαι τὸν νομῆς τῶν κρεῶν αἰτιῶνται, καὶ τῶν μαγείρων, ὑμῖν μὴ παρεσκώτων, ἐς ἃ ἂν ὠφεμφορηθῆτε, ἐκείνους δὲ προσθεόντων· καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα μικροπρεπῆ, καὶ ἧκιστα ἐλευθέροις πρέποντα. τὸ γοῦν ἥδιον, καὶ συμποτικώτερον, ἡ ἰσοτιμία ἐστί. καὶ ὁ [a] ἰσοδαίτης τούτου ἕνεκα ἡγεῖται ὑμῖν τῶν συμποσίων, ὡς τὸ ἴσον ἅπασιν ἔχοιεν.

Ὁρᾶτε οὖν ὅπως μηκέτι ὑμᾶς αἰτιάσωνται, ἀλλὰ [b] τιμήσωσι, καὶ φιλήσωσι, τῶν

32. Sane etiam de coenis, ut illas vobiscum capiant, etiam hoc epistolae addendum putarunt, vos nunc solos, clausis januis, delicate vivere: si vero quandoque etiam illorum quosdam convivio excipere post longum intervallum velletis, plus molestiarum quam hilaritatis coenae ineſſe, & pleraque ibi contumelioſe in ſe fieri, ut illud, quod non de eodem vino bibant: Hercules! quam eſt hoc illiberale! atque reprehenſione ipſi digni, qui non inter haec ſurgant, & diſcedentes veſtrum vobis vos convivium habere jubeant. Sed ne vel ſic quidem ad ſaturitatem ſe bibere ajunt. Veſtros enim pocillatores, ut illos Ulyſſis ſocios cera obturatas habere aures. Reliqua adeo ſunt turpia, uti dicere ea dubitem, quae de carnium diviſione & miniſtris dicunt, qui vobis adſtent, dum ultra modum vos ingurgitetis, illos autem praetercurrant, & alia in hoc genere multa, jejuna illa quidem, & minime digna liberis. Suaviſſimum enim & maxime convivale eſt illa aequalitas: & praeeſt hanc ob cauſſam conviviis veſtris aequus ille dapium diviſor *Bacchus*, ut aequum omnes habeant.

33. Curate igitur, ut non amplius vos accuſent, ſed honorent potius amentque, minutorum iſtorum participes, quorum vos

a Ἰσοδαίτης] Sic Edd. Ἰσοδαιστὴς *Solan.* Ἰσοδαίτης *Geſn.* b Τιμήσωσι] Τιμήσουσι & φιλήσουσι *Bl.*

91. Καταγιγνώσκειν] Λοιδορεῖν *V.*

82. Δείπνων περι] Subaudi e ſuperioribus, ἢ ἐπιτρέπω γράψειν πρὸς ὑμᾶς περὶ δείπνων. *J.F.R.*

95. Ὀδυσσέως ἑταίρους] *Hom.* Od. M. 173. *M. du S.*

4. Ἰσοδαίτης] Sic omnes Libri noſtri. De Baccho uſurpat *Plutarchus* hanc vocem, p. m. 692. AB. Puto tamen veram & genuinam vocem eſſe *ἰσοδαιστὴς*. Lege omnino Numeri 36. ultima verba; unde ſatis, ni fallor, emendationis hujus ratio patebit. *M. du S.*

Ibid. Ὁ ἰσοδαίτης] Difficile forte fuerit dicere, quis ſit ille *ἰσοδαίτης*, ὁ ἡγούμενος τῶν συμποσίων. A δαίτα δαιτάω deſcendat ὁ ἰσοδαιστὴς, ut mox c. 36. habebimus σωδαιστὴν, ſed hic quoque nusquam eſt. Fallor, an eſt ἰσοδαίτης, quod Bacchi epitheton eſſe docet *Plutarchus*: de EI p. 692. ante med. *H. Steph.* Διόνυσον δὲ καὶ Ζαγρέα καὶ Νυκτέλιον καὶ Ἰσοδαίτην αὐτὸν ὀνομάζουσι. Ortum hoc ei cognomen puto ἀπὸ τῆς δαιτὸς ἴσης, *Homero* familiaris; de qua Comment. ad Il. A. 468. it. *Athenaeus* I, 10. Laetitiae dator Bacchus aequum amat hodie; idem apud Graecos, qui συμπόσιον, *combibium* dixere, non *convivium*, merito ἡγούμενον τῶν συμποσίων eſt. In eundem convenit, quod eſt apud *Harpocrationem* & *Suidam*, Ἰσοδαίτης ξενικῆς τις δαίμων, ἢ τὰς δημιούδη γάμους καὶ μὴ πάνυ σπουδαίους ἱτίλλει. Laudat *Harpocration* hic Hyperidem pro Phryne. Notum quam libenter Dionyſia agitet hoc genus. Idem nomen eſt, quod apud *Heſych.* legitur ἰσοδίτης, υἱὸν ἰνίων ὁ πλούτων· ἐκτὸς δὲ ἄλλων ὁ Πλούτωνος υἱός. Certe id jam adnotatum video in *Schreveliana* editione, ubi etiam laudatur *Meurſ.* Att. lect. p. 50. Luciano quidem reſtituendum τῶν ἰσοδαίτων, mihi indubium eſt. *J.M.G.*

17. Πολλοὶ, ναὶ] Οἱ πολλοὶ legiſſe videtur Interpres.

vos ſumtum non ſentiatis; quae tamen, ut munus, opportuno adeo ad uſum tempore datum, perpetua ipſi memoria proſequantur. Et alioquin ne habitare quidem urbes poſſitis, niſi & pauperes in civitate habeatis, qui innumerabilia vobis ad felicitatem conferant: nec habeatis qui divitias admirentur veſtras, ſi ſoli & privatim, & in tenebris ſitis divites. Videat igitur vulgus, & admiretur argentum veſtrum, & menſas, & amicitiae poculum *ſibi invicem* propinent; atque inter bibendum conſiderent poculum, cujus pondus ipſi manu librando explorent, & argumentum quam accurate expreſſum ſit? & quantum auri in illo artificio niteat? Praeterquam enim, quod manſueti & humani audietis, etiam invidiam illorum evitaveritis. Quis enim invideat ei, qui impertiat ſibi quod aequum eſt, atque donet? Quis vero non optet, quam longiſſime illum extendere aevum & bonis frui? Ut vero nunc habetis, teſte caret veſtra felicitas, invidiae opportunae ſunt veſtrae divitiae, ſuavitatis vita veſtra expers.

34. Neque enim aeque jucundum, puto eſt, impleri ſolum, quod de leonibus ajunt & de genere luporum ſolivago: atque in convictu hominum dextrorum, & gratiam inire omnibus in rebus ſtudentium;

ὀλίγων τούτων μεταλαμβάνοντες· ὧν ὑμῖν μὲν ἡ δαπάνη ἀνεπαίσθητος, ἐκείνοις δὲ ἐν χρῷ τῆς χρείας ἡ δόσις ἀείμνηστος. ἄλλως τε, οὐδ' ἂν οἰκεῖν δύναισθε τὰς πόλεις, μὴ οὐχὶ καὶ πενήτων συμπολιτευομένων, καὶ μυρία πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν ὑμῖν συντελούντων. οὐδ' ἂν ἔχοιτε τοὺς θαυμάζοντας ὑμῶν τὸν πλοῦτον, ἢν μόνοι καὶ ἰδίᾳ καὶ ὑπὸ σκότῳ πλουτῆτε. ἰδέτωσαν οὖν πολλοί, καὶ θαυμασάτωσαν ὑμῶν τὸν ἄργυρον, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ προπινόντων φιλοφρόνως μεταξὺ πίνοντες διασκοπείτωσαν τὸ ἔκπωμα, καὶ τὸ βάρος ἰέτωσαν αὐτοὶ [a] ἀναβασάσαντες, καὶ τὴν ἱστορίας τὸ ἀκριβὲς, τὸν χρυσὸν ὅσος, ὡς ἐπαινεῖ τὴν τέχνην. πρὸς γὰρ τῷ χρηστοὺς καὶ φιλανθρώπους ἀκούειν, καὶ τῇ φθονείᾳ ὑπ' αὐτῶν ἔξω γενήσεσθε· τίς γὰρ ἂν φθονήσειε τῷ κοινωνοῦντι, καὶ διδόντι τὰ μέρη; τίς δ' οὐκ ἂν εὔξαιτο εἰς τὸ μήκιστον ἀναβιῶναι αὐτὸν, ἀπολαύοντα τῶν ἀγαθῶν; ὡς δὲ νῦν ἔχετε, ἀμάρτυρος μὲν ἡ εὐδαιμονία, ἐπίφθονος δὲ ὁ πλοῦτος, ἀηδὴς δὲ ὁ βίος.

Οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνο ὁμοίως ἡδύ, οἶμαι, μόνον ἐμπίπλασθαι, ὥσπερ τοὺς λέοντάς φασι, καὶ τοὺς μονιοὺς τῶν λύκων, καὶ συνόντας δεξιοῖς ἀνδράσι, καὶ πάντα χαρίζεσθαι πειρωμένους,

[a] Διαβασάσαντες] Bene ſic *Fl. P. S.* Διαβαστάντες male *V. Ald. H.* &c.

19. Φιλοφρόνως] Φιλικῶς δεξιώσεις. *V.*

pres. *F. G.* Scil. quia vertit, *vulgus.* *V. F. R.*

21. Ἰέτωσαν] *Diſcant.* *F. G.*

Ibid. Αὐτοὶ ἀναβασάντες] Αὐτοὶ ἀναβασάσαντες. *Th. M.*

Ibid. Καὶ τὴν ἱστορίας] Sic forte legendum: τὴν ἱστορίας τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὸν χρυσὸν ὅσος, &c. *F. G.*

22. Τὸν χρυσὸν ὅσος, ὡς] Sic Libri omnes noſtri. *M. du S.*

Ibid. [b]Ὡς ἐπαινεῖ] [b]Ὡς delendum videtur. *F. G.* Probo, & pro non ſcripto habeo. *V. F. R.*

31. Λέοντας] (Vid. *Bourdelot.* not. additam) de Leonibus quod hic tradi fertur, confirmatur ab *Ælliano*, de animalib. IV. 3. De Lupis contrarium uſu ſatis notum eſt; conſpiciuntur enim frequenter gregatim ad praedam prodeuntes. Vid. quae ſupra ad *Tim.* c. 25. annotata ſunt. *M. du S.*

32. Καὶ τοὺς μονιοὺς τῶν λύκων] Cenſebat vir Clariſſimus *Godefredus Malynes* legendum eſſe μονιοὺς τῶν. atque movebatur ea ratione quod lupi ſoleant bini incedere, at apri μονιοὶ dicantur, ut apud *Lycophr.* πάρος μονῆρες, quod confirmat *Ælian.* lib. 15. cap. 3. loquens de Thynnis καὶ οἱ μὲν αὐτῶν κατὰ τοὺς σῦς εἰσὶ μονιοὶ, οἱ δὲ συνδυαζόμενοι ὡς τὰ κατὰ τοὺς λύκους σύνηθες. Sed pace tanti viri dixerim, loquitur *Ælianus* de lupis, quatenus bini ad raptum prodeunt, at hic ſermo eſt de victu ſolitario lupi, lupus ſolus comedit. Itaque *Timon* Lucianeus (poſt med.) ſtatuit ſibi μονήρη τὴν δίαιταν καθάπερ τοῖς λύκοις. Imo etiam μονιὰς proprium videtur eſſe lupi adjunctum. Sic *Antipater* lib. 3. Anthol.

Μονιὰς ὡς θάρσαλος ἀγρίων λύκων ἄσκοπον ἄνδρα
Ἔκτανεν.

Hinc etiam apud *Suid.* μονιὰς eſt μονόλυκος. pro priori parte ſtat *Heſych.* Contra omnes Mſſ. Codd. nihil mutare auſus ſum. *F. B.*

οἱ πρῶτα μὲν οὐδὲ κωφὸν καὶ ἄφωνον τὸ συμπόσιον ἐάσουσι εἶναι, ἀλλ' ἐν μύθοις συμποτικοῖς, καὶ σκώμμασιν ἀνεπαχθέσι, καὶ φιλοφροσύναις ποικίλαις συνέσονται, οἷαι ἥδιστα ἁρμόττουσι, φίλαι μὲν Διονύσῳ, καὶ Ἀφροδίτῃ, φίλαι δὲ Χάρισιν. ἔπειτα δὲ πρὸς ἅπαντας ἐς τὴν ὑστεραίαν διηγήσονται, ὑμῖν τὴν δεξιότητα φιλείας εὐδοκιμήσουσι. ταῦτα πολλοῦ πρίασθαι καλῶς εἶχεν.

Ἐπεὶ ἐρήσομαι ὑμᾶς, εἰ μύοντες οἱ πένητες βαδίζοιεν (ὑποθώμεθα γοῦν ὅτως) οὐκ ἂν ὑμᾶς ἠνίασεν οὐκ ἔχοντας οἷς [a] ἐπιδείξασθε τὰς ἀλυργεῖς ἐσθῆτας, καὶ τὴν ἀκολουθίαν τὸ πλῆθος, ἢ τὴν δακτυλίων τὸ μέγεθος; ἐῶ λέγειν ὡς καὶ ἐπιβουλὰς, καὶ μίσος οὐδὲ τὴν πενήτων ἀναγκαῖον ἐγγίνεσθαι πρὸς ὑμᾶς, ἢν μόνοι τρυφᾶν ἐθέλητε. ἃ μὲν οὖν εὔξεσθαι καθ' ὑμῶν ἀπειλοῦσιν, ἀποτρόπαια, [b] μὴ δὲ [c] γένοιτο εἰς ἀνάγκην αὐτοὺς καταστῆναι τοῦ εὐχῆς· ἐπεὶ ὅτε ἀλλάντων γεύσεσθε, ὅτε πλακοῦντος, ἢ εἴτι λείψανον τοῦ κυνός· ἡ φακὴ δὲ ὑμῖν σαπέρδην ἐντετηκότα ἕξει. ὗς δὲ καὶ ἔλαφος

qui primo non patientur convivium esse mutum & vocis expers, sed in fabulis convivalibus, & jocis non molestis, & vario genere comitatis una versabuntur: quod genus suavissimae consuetudinis Baccho amicum & Veneri, amicum Gratiis. Tum vero postridie narranda apud omnes dexteritate vestra amorem *vobis* conciliabunt. Haec vero vel magno redimere bonum fuerit.

35. Namque interrogabo vos, si clausis oculis incederent pauperes, ponamus enim hoc; nonne vobis id molestum esset? non habentibus, quibus ostenderetis vestes purpureas, & pedissequorum turbam, aut speciem anulorum. Omitto dicere, fieri non posse, quin insidiae & odia contra vos concipiant pauperes, si viverè in deliciis soli velitis. Quae enim se vota contra vos facturos minantur, abominanda sunt; & absit, ut in necessitatem eorum votorum deveniant. Nam neque farcimen gustabitis, neque placentam, nisi si quid forte canis reliquerit: lenticula vobis saperdae tabem habebit: aper & cervus dum assantur, fugam

a Ἐπιδείξασθε] Ἐπιδείξετε *Fl.* b Μὴ δὲ] Ita Edd. vett. Μηδὲ recentiores. c Γένοιτο] Γένηται *Fl.*

36. Φιλοφροσύναις] Δεξιώσεσιν ἢ προσηνείαις. *V.*

43. Εἰ μύοντες] Καμμύοντες, τυτίσιν ὀφθαλμοὺς πλαίοντες. *V.*

55. Σαπέρδην] Ὅτι αἱ ἀφύαι καλάμοις ἁλίσκονται· ἢ τιταριχευόμεναι σαπέρδαι λέγονται· ἢ τὰ ὕεια τιμώχη ἃ γόνδης * Παφλαγόνες φασί. *V.*

* Γόνδης] Ita clare legebatur in Scholiaste nostro. Etymologici magni Auctor habet Ἰόνδην. *J. Cler.*

41. Παρασκυάζοιεν] Vel contra omnes libros legendum arbitror, παρασκυάσουσι, ne abhorreat ab ἐάσουσι & σιωήσονται. *J.M.G.*

43. Εἰ μύοντες οἱ πένητες βαδίζοιεν, ὑποθώμεθα γὰρ ὅτως, οὐκ ἂν ὑμᾶς ἠνίασεν οὐκ ἔχοντας οἷς ἐπιδείξασθε τὰς ἀλυργίδας ἐσθῆτας, &c.] Ait Saturnus divitibus, *Si pauperiores taciti irent (fingamus enim ita) nonne id maxime vos uureret, non habentes, quibus purpureas ostenderetis vestes?* Sed τὸ, ἐπιδείξασθε hic nihili est. Scribe ἐπιδείξαισθε, vel quemadmodum habet Florentina, ἐπιδείξητε. *J.J.*

Εἰ μύοντες — βαδίζοιεν] Perperam vertitur: *Si pauperes abirent taciti.* Nam μύοντες βαδίζειν dicuntur, qui clausis oculis incedunt. Μύειν hic est *claudere oculos*, quod aliter καθαμύειν & καταμύειν dicitur. Recte itaque *Schol.* hic μύοντες, καταμύοντες, τυτίσιν ὀφθαλμοὺς πλαίοντες. atque ita optime cohaerent sequentia: *Nonne id vos uureret, quum sic non haberetis quibus purpureas vestras vestes ostentaretis.* Nam licet pauperes taciti incederent per plateas, nihilominus videre poterant divitum vestes pretiosas, si vero clausis oculis, eas non videbant. *L.BOS.*

45. Ἐπιδείξητε] *Fl.* vid. *Jens.* In reliquis ἐπιδείξασθε. *M. du S.*

Ἐπιδείξασθε] Forte blandior medicina, & magis Graecismum olens fuerit, si legamus οἷς ἐπιδείξασθαι. *J.M.G.*

Ἐπιδείξασθε] Ἐπιδείξαισθε legendum videtur. *F.G.* Idem conjicit Cl. *Jens.* nec improbem; sed quia Florentinum ἐπιδείξετε longius recedit, ac defendi potest ex iis quae ad c. 4. v. ἐπινεύσει, pro ἐπινεύσῃ sunt indicata, vulgatum immutare non sustinui. *J.F.R.*

57. Ὀπτώμενοι μίλαξιν] Μίλαξιν ὀπτώμενοι mallem. *F.G.*

58. Τυτίοις] Lego ψύττα, i.e. ταχέως. Sic supra

Le-

gam de culina meditabuntur in ſaltum : & gallinae, ilicet ! contentis *alis* etiam implumes ad ipſos pauperes avolabunt : quod vero maximum, pincernarum formoſiſſimi, calvi vobis uno momento fient, idque fracta inſuper amphora. Ad haec quae tum dies feſtos deceant, tum vobis ſint tutiſſima, ſtatuite, & multam illis paupertatem levate, quos parva penſione *interpoſita* amicos habebitis minime contemnendos.

DIVITES SATURNO SALUTEM.

36. NImirum ad te ſolum ſcripta eſſe a pauperibus iſta, Saturne, exiiſtimas ? Nonne etiam Jupiter diu eſt cum ab iſtis obtunditur clamantibus, & diviſionem fieri poſtulantibus, & fatum accuſantibus, quod inaequalem illam diviſionem fecerit, & nos, qui nihil impertiri illis dignemur ? Verum novit ille, ut qui ſit Ju-

ΟΙ ΠΛΟΥΣΙΟΙ ΤΩι ΚΡΟΝΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΠΡὸς γὰρ σε οἴει μόνον ταῦτα τῶν πενήτων γεγράφθαι, ὦ Κρόνε, οὐχὶ δὲ καὶ ὁ Ζεὺς ἤδη ἐκκεκώφωται πρὸς αὐτῶν ἀναβοώντων καὶ αὐτὰ δὴ ταῦτα, τὴν ἀναδασμὸν ἀξιούντων γενέσθαι, καὶ αἰτιωμένων τήν τε εἱμαρμένην ὡς ἄνισον τὴν νομὴν πεποιημένην, καὶ ἡμᾶς ὅτι μηδενὸς αὐτοῖς μεταδιδόναι ἀξιοῦμεν ; ἀλλ' οἶδεν ἐκεῖνος ἅτε Ζεὺς ὤν, πάν-

οις

d Ὀπτώμβοι] Bene *J. P.* Ὀπτόμβοι *H.* male. e Ψύτταν] Ψίττακι *Ald. H. Fr. P.* &c. Ψίττακι *J.* & *Va.* Ψίττα *Fl.* & *Schol.*

58. †Ψύττα κατατύπασα] Ψίττακι ἐπὶ τῆ ταχὺς ἀποδημίᾳ τάσσεται. *V.*

† Ψίττα] Sic edita & V.

Lexiph. c. 3. ψύττα κατατυπας legendum pro ψόττας, quod depravatum eſt. *F.G.*

Ψύττας] Mea haec emendatio eſt, cum enim in omnibus legeretur ψίττακι vel ψίττακι, in *Fl.* & Schol. ψύττα· voces palam depravatae. Ex Λεξ. c. 3. malui hanc reponere, quum illic recte uſurparam videbam. Add. de ψίττα Ἀναθ. c. 49. & confer Ἰατ. A. c. 35. Una poteſt controverſia moveri, rectene ſic ſcribatur, an ut apud *Heſychium* eſt, ψίττα, quem conſule etiam in ψιττάζω & ψύττα. Rem ego in medio relinquo. Confer autem cum hoc loco, quae N°. 23. leguntur. *M. du S.*

Ψύττα κατατύπασα] Ψίττακι habet *Aldina* poſterior, quaſi de anatibus ſermo eſſet. Verum ſupra in ipſa pauperum epiſtola, ὀρνίθων modo fit mentio πιαχιῶν, id eſt *gallinarum pinguium*, quando nihil eſt, quod a nobiliſſima nos ſignificatione depellat. Nimirum ψίττα legendum, atque interpretandum ex *Heſychio*, qui ψίττα, inquit, ἐπὶ τῆ ταχὺς ἀποδημίᾳ λέγεται. Eſt igitur ἀπομακτοποιημένον, illi σίττα apud *Theocritum* ſimile : quod ad ludicras haſce minas, & actionem quandam, vitamque illis conciliandam oppido convenit : licet in ſeria oratione damnatum idem ψίττα κατατύπας putem Λεξιφ. c. 3, 79. *J. M. G.*

Ψύτταν] Obſecundavi *Solano*, quia ſic ſupra in *Lexiph.* c. 3. (ubi vide notas N°. 79.) Et ψίττακι manifeſto falſum eſt ; ſed vel ψίττα cum *Fl.* vel ψίττας ſcribendum ; quod cum utrovis more reperiam apud varios, non magni feci utrum reciperem, quin &c. ψίττας φύγῃ *Alciphr.* III. Ep. 24. f. ubi tamen *Bergl.* ψίττακι etiam malit. *J. F. R.*

68. Πρὸς γάρ σε &c.] Sciagraphia totius hujus dialogi eſt epiſtola 53. L. III. *Alciphronis*, vid. notam 1. *Bergleri* ad *Alciphr.* l. d. *J. F. R.*

83. Ἰσα-

οἷς τισιν ἡ αἰτία, καὶ διὰ τοῦτο ταῦτα ἑκάστοτε αὐτῶν τὰ πολλά· σοὶ δὲ ὅμως ἀπολογησόμεθα, ἐπείπερ ἄρχεις γε νῦν ἡμῶν. ἡμεῖς γὰρ ἅπαντα πρὸ ὀφθαλμῶν λαβόντες, ἃ γέγραφας, ὡς καλὸν ἐπιχωρεῖν ἀπὸ πολλῶν τοῖς δεομένοις, καὶ ὡς ἥδιον συνεῖναι, καὶ συνευωχεῖσθαι τοῖς πένησιν, ἀεὶ διελελύμεν οὕτω ποιοῦντες, [a] ἰσοδιαιτητὰς καθεζῶτες, ὡς ἂν μηδὲ τὸν [b] συνδιαιτητὴν [c] αὐτῶν αἰτιάσασθαί τι.

piter, penes utros culpa sit, & ob id ipsum preces illorum surda fere aure transmittit. Interim tamen caussam apud te, qui nunc certe nobis imperes, dicemus. Nos enim, quibus, quae scripsisti, ante oculos versarentur omnia, tanquam pulchrum esset auxilium ferre de sua copia indigentibus; & suavius, versari cum pauperibus atque epulari, semper faciebamus ita, aequo ipsi victu utentes, adeo ut neque convictor eorum, quod accusaret, haberet.

Οἱ δὲ ὀλίγων ἐν ἀρχῇ δεῖσθαι φάσκοντες, ἐπειδήπερ ἅπαξ αὐτοῖς ἀνεπετάσαμεν τὰς θύρας, οὐκ ἀνίεσαν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις αἰτοῦντες. εἰ δὲ μὴ πάντα εὐθύς, μηδὲ πρὸς ἕπαν λαμβάνοιεν, ὀργὴ, καὶ μῖσος, καὶ πρόχειροι αἱ βλασφημίαι· κἂν εἴτι ψεύδοιντο ἡμῖν, ἀλλ' οἵ γε ἀκούοντες ἐπίστευον ἂν, ὡς ἀκριβῶς εἰδόσιν ἐκ τοῦ συγγεγονέναι. ὥστε δυοῖν θάτερον, ἢ μὴ διδόντα ἐχθρὸν εἶναι πάντως ἔδει, ἢ πάντα προϊεμένους, αὐτίκα μάλα πένεσθαι, καὶ τῶν αἰτούντων καὶ [d] αὐτὸν εἶναι.

37. At isti, qui paucis initio opus se habere dixerant, cum semel fores iis aperuissemus, alia super alia petere non desierunt. Si vero non omnia statim neque in ipso verbo acciperent; ira, & odium, & maledicta in promtu. Ac si quid mendacio nobis affingerent, credebant tamen, qui audirent, velut accurate ipso ex convictu scientibus. Itaque alterum de duobus, aut, si nihil dares, inimicum omnino esse oportebat; aut, si omnia illis *diripienda* permitteres, ipsum fieri statim pauperem, & unum eorum, qui ab aliis peterent.

Καὶ τὰ μὲν ἄλλα μέτρια· ἐν δὲ τοῖς δείπνοις αὐτοῖς, ἀμελήσαντες τοῦ ἐμπίπλασθαι, καὶ γαστρίζεσθαι, καὶ αὐτοὶ ἐπειδὰν

38. Ac reliqua tolerabilia: in ipsis vero coenis non satis habentes impleri, & ingurgitare se; etiam ipsi, ubi plus quam sa-

a Ἰσοδιαιτητὰς] Ex emend. *Solani*. Ἰσοδιαίτῳ G. Ἰσοδαίτοις Edd. omnes. b Συνδιαιτητὴν] Sic jam bene *Amst. S.* G. Συνδιαίτην cett. c Αὐτῶν] Sic *P. H. B1. Fr.* Αὐτὸν *J. Fl. Ald. S.* d Αὐτὸν] Αὐτῶν *V2.* sola.

89. * Πάντα εὐθύς] Ἤτοι παραυθύς, ἢ ὅσα ἤτησαν. *V.*

r * Πάντα εὐθύς] Recte huc retulit hoc Schol. *Solanus*, cum ante ad Ὀργὴν καὶ μῖσος referretur. *J. F. R.*

1. Γαστρίζεσθαι] Γαστρίζεσθαι, † λαμπρύτερον τρέφεσθαι, ἢ ὑπὲρ τὴν χρείαν, γαστριμαργεῖν. *V.*

† Λαυρότερον] Λαμπρότερον C. ut Schol. 14. Ἕτερ. Δ. *M. du S.* Scribe λαβρότερον. *J. J. Wetst.*

83. Ἰσοδιαίτους καθεζῶτες] Syntaxis quartum casum postulat. Rectius itaque Mss. *ἰσοδιαίτῳ καθεζῶτες, ὡς ἂν μηδὲ τὸν συνδιαιτητὴν αὐτὸν αἰτιάσασθαί τι. eodem cibo illum excipientes, ut convictor nihil possit accusare. J. G. G.*

Ἰσοδιαιτητὰς — συνδιαιτητὴν] In impressis omnibus legebatur *ἰσοδίαιτος*. Mss. *Graevii ἰσοδιαίτῳ* quod ad veram scripturam manu ducit, quam nos in textum recepimus. Munus Saturnaliorum proprium fuisse existimo. Vide nos ad ultima verba N°. 32. Monendus autem Lector hic est, me, dum novum videor sensum voci *συνδιαιτητὴς* affingere, verum tantum antiquumque ei asserere. Ubi enim usquam ostendas Ἀρμιτητὴν de alio dictum quam de *Arbitro*? Quod miror fugisse hactenus & Lexicographos & virum summum *Graevium*, qui hic cum vulgo erravit. Ultima vox in G. *S.* & *A.* exstat; in reliquis *συνδιαίτῳ* prave legitur. *M. du S.*

94. Ὥστε δυοῖν θάτερον, ἢ μὴ διδόντα ἐχθρὸν εἶναι πάντως ἔδει, ἢ πάντα προϊεμένους, αὐτίκα μάλα πένεσθαι, καὶ τῶν αἰτούντων καὶ αὐτὸν εἶναι] Vitiosissima oratio. Emenda ocyus *προϊέμενον*, quod fere ne indicio quidem, nedum probatione apud intelligentes indiget. Queruntur divites de pauperum insolentia, & animo nullis, quan-

ſatis eſſet bibiſſent, vel formoſi pueri, dum poculum praebet, manum ſtringebant, vel pellicem aut conjugem adeo tentare audebant. Deinde ubi vomitu opplevere triclinium, poſtridie maledictis nos perſtringunt; quam ſitierint, quam famis convictores fuerint, enarrant. Et ſi haec mentiri contra eos videamur, veſtri illius paraſiti recordare, Ixionis, qui communi dignatus menſa, dignationem aequalem vobis habens, ebrius cum eſſet, Junonis pudorem tentavit vir fortis.

39. Haec ſunt & talia, quibus inducti decrevimus in poſterum noſtrae ſecuritatis cauſſa, non amplius acceſſum illis in noſtras domus praebere. Si vero te arbitro ac vindice ſpondeant, moderata ſe, uti nunc ajunt, petituros, neque contumelioſum quidquam admiſſuros in conviviis, in communionem veniunto, quod bene vertat, nobiscum epulantor. Etiam de veſtibus, ut imperas, mittemus, ac de auro etiam, quantum aequum fuerit, inſuper impendemus. Atque in univerſum nulla in parte deficiemus. Verum ipſi quoque ex arte nobiscum agere deſinunto, pro adulatoribus & paraſitis amici ſunto. Nos quidem, ſi & iſti facere officium voluerint, nulla in re accuſabis.

πλείω τῆ ἱκανῆ πίωσιν, ἢ παιδὸς ὡραίης, μέλαξιν ἀναδόντος τὸ ἔκπωμα, ἔνυξαν ἢ χεῖρα, ἢ παλλακὴν, ἢ γαμετὴν γυναικὶ ἐπεχείρησαν· εἶτα καλεμέσανλες τῆ συμποσίῃ, ἐς τ' ὑςεραίαν λοιδορῆν ἡμῖν κατελθόντες, ὡς ἐδίψησαν, ἢ ὡς λιμῷ συνῆσαν διηγέμφοι. καὶ εἴ σοι ταῦτα καλὰ ψεύδεα αὐτῶν δοκεῦμεν, τ' ὑμέτερον πάθσιλον ἀνομνήσθηλι, τ' Ἰξίονα· ὃς ἀξιωθεὶς κοινῆς τραπέζης, ἀξίωμα ἴσον ἔχων ὑμῖν, τῆ Ἥρᾳ μεθυσθεὶς ἐπεχείρει ὁ γενναῖος.

Ταῦτά θ' ἃ τὰ τοιαῦτα, ὑφ' ὧν ἡμεῖς ἐβελευσάμεθα πρὸς τὸ λοιπὸν, ἀσφαλείας τ' ἡμετέρας ἕνεκεν, μηκέτι ἐπίβαλον ποιεῖν αὐτοῖς τ' οἰκίαν. εἰ δὲ ἐπὶ σῆ [e] συνθοῖντο, μέτριον δέησεσθαι, ὥσπερ νῦν φασι, μηδὲν δὲ ὑβριστικὸν ἐν τοῖς συμποσίοις [f] ἐργάσεσθαι, κοινωνέντων ἡμῖν καὶ συνδειπνέντων τύχῃ τῆ ἀγαθῆ. καὶ τ' ἱματίων, ὡς σὺ κελεύεις, πέμψομεν, καὶ τῆ χρυσίῳ ὁπόσον οἷόν τε, καὶ προσδαπανήσομεν, καὶ ὅλως οὐδὲν ἐλλείψομεν· καὶ αὐτοὶ δὲ ἀφέμφοι τῆ χ' τέχνῃ ὁμιλεῖν ἡμῖν, φίλοι ἀντὶ κολάκων καὶ παρασίτων ἔσονται, ὡς ἡμᾶς γε οὐδὲν ἂν αἰτιάσαιο, καὶ ἐκείνων τὰ δέοντα ποιεῖν ἐθελόντων.

e Συνθοῖντο] Συνθοῖτο Fl. f Ἐργάσεσθαι] Sic Fl. Ἐργάσασθαι cett.

quantiscumque beneficiis & donis contento. *Adeo*, inquiunt, *ut alterutrum fieri neceſſe ſit, vel ut non dives omnino ſit inimicus, vel ut omnia largiens*, ſive *profundens, brevi plane pauper ſit, & ipſe unus mendicantium.* *J.J.*

6. Κατιλθόντες] Rarior vocis uſus, nondum puto ſatis obſervatus Lexicis. Ponitur hic quidem, puto etiam alias, ut καθιππάζω, ut κατατρέχω, ut Latinum *invehi*, &c. *J.M.G.*

Κατιλθόντες] Καταλέγοντες legendum videtur. *F.G.* Non video mutandi neceſſitatem. *J.F.R.*

13. Ἐφ' ὧν] Ἐφ' οἷς forſan. *F.G.*

18. Ἐργάσασθαι] Scribe ἐργάσεσθαι. *F.G.*

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ, Η ΛΑΠΙΘΑΙ.

CONVIVIUM, SEU LAPITHAE.

ΦΙΛΩΝ ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΣ.

PHILON ET LUCIANUS.

ΦΙΛ.

PHIL.

ΠΟικίλην, ὦ Λυκῖνε, ἀφετριβὴν φασὶ γεγενῆσθαι ὑμῖν χθὲς ἐν Ἀριστ[αι]νέτου ἐπὶ τὸ δεῖπνον, καί τινας [a] φιλοσόφους λόγους εἰρῆσθαι, καὶ ἔριν οὐ [b] σμικρὰν συστῆναι ἐπ' αὐτοῖς· εἰ δὲ μὴ ἐψεύδετο Χαρῖνος, καὶ ἄχρι [c] τραυμάτων προχωρῆσαι τὸ πρᾶγμα, καὶ τέλος αἱμάλι ἀφανισθῆναι τὴν συνουσίαν. ΛΥΚ. Καὶ πόθεν, ὦ Φίλων, ἠπίστατο Χαρῖνος ταῦτα; οὐ γὰρ συνεδείπνει μεθ' ἡμῶν. ΦΙΛ. Διονίκου, ἔφη, τοῦ ἰατροῦ ἀκοῦσαι. Διόνικος δὲ, καὶ αὐτὸς, οἶμαι, τῶν συνδείπνων ἦν. ΛΥΚ. Καὶ μάλα. οὐ μὴν ἐξ ἀρχῆς γε οὐδ' αὐτὸς ἅπασι παρεγένετο, ἀλλὰ ὀψὲ μεσούσης [d] σχεδὸν ἤδη τῆς μάχης, ὀπέστη ὀλίγον πρὸ τῶν τραυμάτων. ὥστε

I VAria vos ratione tempus fefelliſſe ajunt heri in coena apud Ariſtaenetum, & philoſophos quosdam ſermones habitos, & contentionem non parvam ſuper iis ortam, ac, ſi non mentitus eſt Charinus, ad vulnera usque rem proceſſiſſe, ac ſanguine diſſolutam diſputationem. LYC. Et unde, mi Philo, ſciebat iſta Charinus? neque enim nobiſcum coenavit. PHIL. E Dionico ſe dicebat audiſſe Medico. Fuit autem, puto, ipſe inter convivas Dionicus. LYC. Omnino; neque tamen ab initio inde omnibus ipſe quoque interfuit; ſed ſero, media fere jam pugna, paullo ante vulnera ipſe ſupervenit. Itaque miror, ſi

[a] Φιλοσόφους λόγους] Λόγους φιλοσόφους B. Cod. ſive O. [b] Σμικρὰν] Sic Edd. Μικρὰν B. [c] Τραυμάτων] Πραγμάτων male B. [d] Σχεδὸν] Deeſt in B.

ΣΥΜΠ. Η ΛΑΠ.] Συμπόσιον ἢ Λαπίθαι ἐπιγέγραπται. * ἀφωμοίωνται γὰρ τοῖς ἐν τῷ γάμῳ τῷ Πειριθόου † τετιλεσμένοις· κἀκεῖ γὰρ οἱ Κένταυροι μισθωθέντες, εἶτα τοῖς τῶν Λαπιθῶν γυναιξὶν ὑβριστικῶς ἐπιθέμενοι, μέχρι τραυμάτων καὶ φόνου προὐχώρησαν, ἀφ' οὗ εἰς πόλεμον προὔπεσον ἄσπονδον. τῶν Λαπιθῶν γάρ τις γάμους ἐπιτελῶν, ἐκάλεσέ τινας τῶν Λαπιθῶν, καί τινας τῶν Κενταύρων· εἷς δὲ τῶν Κενταύρων ὁ Εὐρυτίων μεθυσθεὶς, τὴν νύμφην ἐβιάσατο. κρατήσαντες δὲ αὐτοῦ οἱ Λαπίθαι, ἀπέτεμον αὐτοῦ τὴν ῥῖνα, καὶ τὰ ὦτα, καὶ ὁπόσα τούτοις συνεκρότηθη Λαπίθαις ‡ κατὰ τῶν Κενταύρων ὁ πόλεμος. V. (Maro in Georg. C.)

* Ἀφωμοίωνται] Ita C. recte, ex quo & ſequentia reſtituta; quum in V. legeretur male, ἐφ' ὁμοίῳ γὰρ τῷ πολέμῳ τοῖς ἐπὶ τοῖς γάμοις. J. F. R.

† Τετιλεσμένοις] Τετυπημένοις. C.

‡ Κατὰ] Καὶ Κενταύροις, omiſſo πόλεμος. Edita, quibus *Solanus* ita adſcripſerat: Deeſt in Impr. πόλεμος. Poſterior hujus Scholii pars in C. non exſtat ſuo loco; ſed in fine repetitur: unde & ex V. ultima in Impreſſo manca reſtituimus.

ΣΥΜΠΟΣ.] Cave, Lector, ne ſequaris *Eraſmum* hujus Dialogi Latinum Interpretem, ſæpe enim alienus eſt ab autoris mente. *J. B.*

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ] Bene *Bergl.* ad *Alciphr.* III. Ep. 55. N°. 1. „ Eadem eſt oeconomia & inventionis ratio „ in hac Epiſtola, quae in Luciani Sympoſio. dum „ utrobique occaſione convivii Philoſophi tamquam „ indecenter ſe gerentes perſtringuntur, convenien„ tiam eandem habent haec duo nomina *Alciphronis* „ [ΑΥΤΟΚΛΗΓΟΣ ΕΤΟΙΜΑΡΙΣΤΩ] quorum primum „ denotat eum *qui ſe ipſum vocat*, alterum *qui pran„ dio eſt paratus*: Et Lucianeus Ἑτοιμοκλῆς, (quem „ videbis c. 21.) per allusionem a κλητὸς dictus, cum „ alias talia ſint a κλῶ, quaſi *paratus, ſi vocetur*, „ ut ſatis oſtendit eod. c. 21. in epiſtola objurgatoria, „ quam ſine miſere ſcriptam miſit in convivio co„ ram omnibus legendam, quod a Convivatore prae„ teritus fuiſſet. *Alciphronis* autem haec Epiſtola to„ ta quaſi ſciagraphia eſt Lucianei Sympoſii, ubi o„ mnia quae hic intra modum conſiſtunt, dilatantur „ &

si quid satis certum dicere potuit, qui non interfuerit iis, a quibus coepta contentio in sanguinem illis exiit.

2. PHIL. Itaque, Lycine, ipse quoque Charinus, si vera audire, & ut acta sint singula, vellemus, ad te nos ire jussit: Dionicum enim ipsum dixisse, se non interfuisse omnibus; te vero, quidquid actum sit, accurate scire, & ipsos sermones memoria complexum, quippe qui non obiter talia, sed studiose audire soleas. Itaque non effugies, quin epulo nos jucundissimo excipias, mihi quidem certe nullum eo jucundius: idque eo magis, quod sobrii in pace & sine sanguine, extra teli jactum epulabimur, sive senes vinolento furore turbarint convivium, sive juvenes, inducti nempe a mero & dicere, quae minime opus erat, & facere.

3. LYC. Nimis tu, Philo, acriter a nobis petis, ut in vulgus efferamus ista & persequamur, narrandis quae per vinum at-

ΦΙΛ. Τοιγαρῦν, ὦ Λυκῖνε, ἡ ὁ Χαρῖνος αὐτὸς, εἰ βυλοίμεθα τἀληθῆ ἀκῦσαι, καὶ ὅπως ἐπράχθη ἕκαστα, ἐκέλευε σὲ ἡμᾶς ἥκειν ἐκέλευε· καὶ τ Διόνικον γὰρ αὐτὸν εἰπεῖν, ὡς αὐτὸς μὲ ὐ [c] παραγένοιτο ἅπασι, σὲ δὲ ἀκριβῶς εἰδέναι τὰ γεγενημένα, καὶ τὺς λόγυς αὐτὺς ἀπομνημονεῦσαι, ἅτε μὴ παρτὰ ἔργως τ τοιύτων, ἀλλ' ἐν σπυδῇ ἀκροώμενον. ὥστε οὐκ ἂν [f] φθάνοις ἑστιῶν ἡμᾶς ἡδίστην ταύτῃ ἑστίασιν, ἧς οὐκ οἶδ' ἄν τις ἡδίων ἔμοι γε· καὶ μάλιστα ὅσῳ νήφοντες ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἀναιμωτὶ ἔξω βέλυς ἑστιασόμεθα· εἴτε γέροντες [g] ἐμπαρώνησάν τι καὶ τὸ δεῖπνον, εἴτε νέοι, εἰπεῖν τε ὅσα ἦκιστα ἐχρῆν καὶ τῦ ἀκράτυ προαχθέντες, καὶ πρᾶξαι.

ΛΥΚ. Νεανικώτερα ἡμᾶς, ὦ Φίλων, ἀξιοῖς ἐκφέρειν ταῦτα πρὸς τὺς πολλὺς, καὶ ἐπεξιέναι [h] διηγυμένυς πράγματα, ἐν οἷ-

[a] Παραγένοιτο] Παρεγένετο B. [b] Διηγυμένυς] Διηγυμένοις marg. A1. [f] Φθάνοις] Φθάνοις B. [g] Ἐμπαρώνησαν] Sic dedit Solan. Ἐπαρώνησαν Edd. & B.

30. Ἔξω βέλυς] Δεδώκασι κέχρηται τούτῳ, ἀπὸ τ πολέμων ἐπὶ τὴν προκειμένην ὑποθεσιν μεταφοράν. ἐπὶ μὲν γὰρ τ πολέμων ἔξω φασὶ βέλυς τὺς ἀπὸ τῶν τοξικῶν βολῆς. ἐνταῦθα δὲ, ἐπειδὴ οὐ τῇ § ἑστιάσει πόλεμος μεθύοντων συμπίπτει, εἶτα τάχει γεγενημένα διηγεῖται καθ' ἡσυχίαν προῄρειτο, παίζων φησὶ, ὅτι διηγοῦ ἡμῖν προθύμως ὑπ' ἐδιὺς ἅτε διοχλούμενος τ πεπραγμένων. ἔξω γὰρ τυγχάνομεν ὄντες τῦ χθεσινοῦ πολέμυ & τ ἐκεῖ παρουσίας. V.

§ Ἑστάσει] Ἑστάσεσι male Edita, & mox διηγεῖν, pro quo διηγῆ ex V. dedit M. du S.

„ & valde exaggerantur, plerumque supra fidem. J.F.R.

ΦΙΛΩΝ] Idem haud dubie cui suum *de Hist. Conscr.* librum inscripserat. Vide & hujus libelli finem, ubi eodem modo quo illic, compellat. M. du S.

2. Ἀριστιάδης] Hujus Dialogi personae omnes verae. De hoc vide c. 5. Qui autem in Et. Δ. X. & II. memorantur Aristaeneti, fictitii esse videntur. M. du S.

Ibid. Ἐν Ἀριστιάδης] Scil. οἴκῳ, ut supra *Philops.* c. 38. ὁ Ἀμφιλόχυ, & alibi frequenter. J.F.R.

9. Χαρῖνος] De hoc, cum persona Dialogi non sit, non opus est ut solliciti simus. M. du S.

10. Διονίκυ] Vid. c. 20. M. du S.

23. Παραγένοιτο] B. παραγένετο. Sed nihil mutandum. M. du S.

27. Οὐκ ἂν φθάνοις] I. e. *non effugies nos convivio excipere*, s. *quin convivio nos excipias.* F.G. Conf. supra *Fugit.* c. 26. J.F.R.

Ibid. Φθάνοις] Hic apprime notandum in B. seu Ox. Codice legi φθόνοις, quod hic quidem quadrare potest. Sed tritum adeo & elegans simul illud οὐκ ἂν φθάνοις, ut loco moveri minime debeat. Quamquam si infinitis aliis in locis, ubi occurrit, φθόνοις, ut hic quadraret, fateor, eo inclinaret animus, ut φθόνοις in ejus locum sufficeretur. Ratio enim nulla aut remotissima assignari potest, cur verbum φθάνω solum *necessitatem* importet, quam in ea phrasi semper designat. M. du S.

31. Ἐμπαρώνησαν] Ni viderem ejusmodi maculas tot editiones insidere, morari lectorem hisce puderet. In omnibus legebatur ἐπαρώ— in Mf. etiam B. M. du S.

35. Νεανικώτερα ἐκφέρειν] *Strenue efferre in vulgus.* F.G.

37. Ἐπεξιέναι] *Stylo persequi.* F.G.

οἶνῳ ϗ μέθῃ γενόμενα, δέον λήθην ποιήσασθαι αὐτῶν, ϗ νομίζειν ἐκεῖνα πάντα θεοῦ ἔργα τοῦ Διονύσου εἶναι, ὃς οὐκ οἶδα εἴ τινα τῶν αὐτοῦ ὀργίων ἀτέλεστον ϗ ἀβάκχευτον ἐᾷ-εἶδεν. ὅρα οὖν μὴ κακοήθων τινῶν ἀνθρώπων ἦ τὸ ἀκριβῶς τὰ τοιαῦτα ἐξετάζειν, ἃ καλῶς [a] ἔχει ἐν τῷ συμποσίῳ καταλιπόντας ἀπαλλάττεσθαι. μισῶ γάρ, φησι ϗ ὁ ποιητικὸς λόγος, μνάμονα συμπόταν. ϗ οὐδὲ ὁ Διόνικος ὀρθῶς ἐποίησε πρὸς τὸν Χαρῖνον, αὐτὰ ἐξαγορεύσας, ϗ πολλὴν [b] τὴν ἑωλοκρασίαν καταπεδήσας ἀνδρῶν φιλοσόφων. ἐγὼ δὲ, ἄπαγε, οὐκ ἄν τι τοιοῦτον εἴποιμι.

ΦΙΛ. Θρύπτῃ ταῦτα, ὦ Λυκῖνε. ἀλλ' εἴ γε πρὸς ἐμὲ οὕτω ποιεῖν ἐχρῆν, [c] ἀκριβῶς [d] γιγνώσκων πολὺ πλέον ἐπιθυμοῦντά σε εἰπεῖν, ἢ ἐμὲ ἀκοῦσαι· καί μοι δοκεῖς εἰς ἀποδημίας τὸν ἀκουσόμενον, κἂν πρὸς κίονά

que ebrietatem facta ſunt; cum oblivioni mandanda potius, & Dei, Bacchi, opera putanda ſint omnia: qui neſcio an quemquam ſuis orgiis non initiatum, neque operatum Bacchicis ſacris, praetermittat. Vide igitur ne malignorum hominum ſit accurate exquirere talia, quibus in ipſo convivio relictis decet diſcedere. Namque *Odi*, ut habet poëticum illud verbum, *conviuam memorem*. Nec bene Dionicus, quod apud Charinum iſta elocutus eſt, & heſternae coenae reliquiis perfudit viros philoſophos. Ego vero, abſit ne quid dicam ejusmodi.

4. PHIL. Delicias facis, Lycine. Sed apud me certe hoc agere non conveniebat, qui certo ſciam, te multo malle narrare hoc mihi, quam me audire: ac videris mihi, ſi non habeas, qui audire velint, vel ad co-

a Ἔχει] Ἔχειν B. b Τὴν] Omittit B. c Ἀκριβῶς] Ὃς ἀκριβῶς οἶδε B. d Γιγνώσκων] Sic B. *F. B1. Ald. H. Fr. S.* Γινώσκων *Fl.* Γιγνώσκοντα *P. B2.*

48. Καὶ πολλὴν τὴν ἑωλοκρασίαν] Ἡνίκα συνέπινον * ἀλλήλοις παρ' Ἀθηναίοις οἱ νέοι, ἐπὶ ἑκάστῳ κρατῆρι οἷνε ἐτίθετο ϗ εἴ τις ἐκαθεύδησε μὴ πιὼν τὸν ἴδιον κρατῆρα, πρωὶ κατὰ τὰ αὐτοῦ κεφαλῆς ἐξεχέετο, ϗ ἐκαλεῖτο τοῦτο ἑωλοκρασία, ἕωλον γὰρ τὸ χθεσινόν. εἴρηται δὲ ἐντεῦθεν μεταφορικῶς, ἀντὶ τοῦ ὕβρει. *V.*

* Ἀλλήλοις] Non adgnoſcunt C.

45. Μισῶ — μνη. σ.] Vid. *Plut.* 1087. f. *M. du S.*

48. Καὶ πολλὴν τὴν ἑωλοκρασίαν καταπεδήσας ἀνδρῶν φιλοσόφων] Malim Latine dicere: *& multa contumelia aſperſit philoſophos.* Quam cum interprete: *& pridianam hominum temulentiam divulgavit.* Vide Scholia ad hunc locum. *H.V.*

Ibid Πολλὴν τὴν] Articulus retinendus. Amat enim Noſter poſt adjectiva eum addere. In *Tox.* c. 4. πολλοὺς τοὺς ἐμπόρους. Pro *Imag.* c. 16. πολλὴν τὴν εὐμάθειαν. *Aſin.* c. 42. f. μακρῶν τῶν λόγων. *Alciphr.* III. 390. πολλὴν τὴν φιλανθρωπίαν. *J.F.R.*

Ibid. Ἑωλοκρασίαν] Sic *Demoſth.* 152. A. *M. du S.*

53. Ἀκριβῶς γιγνώσκων] Ὑποσόλοικον Luciani ſtyli properantis. *Th. M.*

Ὃς ἀκριβῶς οἶδε] Scripturam Mſ. Ox. in textum recepimus; vulgatam enim ἀκριβῶς γιγνώσκων palam corruptam eſſe nemo non videt; pro qua *B2.* ſ. *P.* poſuerunt ἀκριβῶς γιγνώσκοντα, quod ſi per Codd. liceret, probarem. Quid autem *Marcilio* in mentem venerit, cur mox ἐπιθυμοῦν τὰ δὲ legeret, nemo, credo, expiſcetur; neque credo quidquam mutatum voluiſſe, ſed tantum prave exſcripſiſſe. *M. du S.*

Ἀκριβῶς γιγνώσκων] Illud ὃς ἀκρ. οἶδε, quod *Solan.* in textum receperat, mihi gloſſa videtur, quae τὸ γιγνώσκων expoſuit per ὃς οἶδε, ut re vera exponendum eſt; ac, ſi quid mutandum, γιγνώσκοντα potius ex *P.* ac *B2.* reciperem; ſed & has ex conjectura ſic dediſſe ſuſpicor. Cl. *Jenſ.* ad *Reviv.* c. 13. f. ſoloeciſmum id vocat, exempla tamen ſimilis conſtructionis adfert, atque eadem omnia, nimis ſevere, damnat. Nam adeo frequens eſt nominativi uſus pro obliquo, ut id linguae genio tribuendum potius quam corrigendum ſit. Et mihi hic periode erit, abſolutumne nominativum cum Grammaticis voces, an participium exponas per periphraſin, *qui ſcio. Diod. Sic.* 2. c. 35. pr. Ἡ τοίνυν Ἰνδικὴ τετράπλευρός ἐστι τῷ χήματι — ἡ μεγάλη θαλάττα, i.e. *Quantum ad Indiam* &c. Idem ib. c. 48. οἱ δὲ, ἐπιδιώκοντες — οἱ μὲ ἀπόλλυνται. Ad priorem locum Cl. *Weſſel.* duo ſimilia addit, & ad Commentt. *Ael.* 2. 11. & *Gronov.* ad *Herodot.* 2. 66. provocans, recte ait, rem eſſe vulgarem; quare ex immenſa copia quaedam tantum de noſtro ſubjungemus. ſi forte vincatur, nihil hic in Luciano mutandum. Confer igitur praeter duo ſimilia ὑμᾶς — ὑπὲρ

columnam ſtatuamve cupide acceſſurus effuſurusque uno ſpiritu connexa inter ſe omnia. Si proinde nunc diſcedere velim, non ſinas me, nondum auditis illis abire; ſed venias, perſequaris, roges. Hic ego viciſſim faciam me delicatum apud te. Et, ſi videtur, abeamus percontatum iſta ex aliis. At tu noli dicere. LYC. Bona verba! Narrabo enim, quando ita cupidus es; ſed ne multis dicas. PHIL. Niſi plane ego Lycini ingenium oblitus ſum, ipſe tu hoc melius feceris, & occupabis dicere omnibus, ne mea opera opus ſit.

5. Sed illud mihi dic prius, Filione ſuo Zenoni Ariſtaenetus uxorem cum daret, convivio vos excepit? LYC. Non: ſed filiam ipſe Cleanthidem Eucriti foeneratoris filio collocavit, philoſophanti.

τινα, ἢ πρὸς ἀνδριάντα ἡδέως ἂν προσελθὼν, ἐχχέαι, πάντα συνείρων ἀμυςί. εἰ γὰρ ἐθελήσω ἀπαλλάττεσθαί σου νῦν, οὐκ ἐάσεις με ἀνήκοον ἀπελθεῖν, ἀλλ' [e] ἔξεις, καὶ παρακολουθήσεις, καὶ δέηση. κἀγὼ δρύψομαι πρὸς σὲ ἐν τῷ μέρει· καὶ εἴ γε δοκεῖ, ἀπίωμεν ἄλλα αὐτὰ πευσόμενοι, σὺ δὲ μὴ λέγε. ΛΥΚ. Μηδὲν πρὸς ὀργὴν, διηγήσομαι γε, ἐπείπερ οὕτω προθυμῇ, ἀλλ' ὅπως μὴ πρὸς πολλοὺς ἐρεῖς. ΦΙΛ. Εἰ μὴ παντάπασιν ἐγὼ ἐπιλέλησμαι Λυκίνου, αὐτὸς σὺ ἄμεινον ποιήσεις αὐτὸ, καὶ [f] φθάσεις εἰπὼν ἅπασιν, ὥστε οὐδὲν ἐμοῦ [g] δέηση.

Ἀλλ' ἐκεῖνό μοι πρῶτον εἰπὲ, τῷ παιδὶ τῷ Ζήνωνι ὁ Ἀριστάινετος ἄγόμην γυναῖκα, εἰστία ὑμᾶς; ΛΥΚ. Οὐκ, ἀλλὰ τὴν θυγατέρα ἐξεδίδου αὐτὸς ἡ Κλεανθίδα τῷ Εὐκρίτου τοῦ δανειστικοῦ τῷ φιλοσοφοῦντι. ΦΙΛ.

e Ἔξεις] Reſtitui ex *Fl.* pro ἥξεις quod erat in cett. & B. f Φθάσεις] Φθάσῃ *Fl.* g Δεήσῃ] Et ſic cett. cum *Fl.*

38. Ἀμυςί] Ἄνευ τοῦ μῦσαι, καὶ κλεῖσαι τὸ στόμα. *V.* 64. Μηδὲν πρὸς ὀργὴν] Τὸ μηδὲν πρὸς ὀργὴν, καὶ τὸ ἀλλ' ὅπως μὴ πρὸς πολλοὺς ἐρεῖς. τὰ δύο κῶλα ἐλλείπουσι τὰ κύρια τοῦ ἑλληνικοῦ ῥήματος κατ' ἔθος Ἀττικόν. τὸ μὲν πρῶτον, τὸ † χοῖνος ἐλλείπει. τὸ δὲ τὸ σκόπει. *V.* (ὡς πολλάκις παρεῖται addunt C.)

† Σχοῖνος] Σχοῖνος V. neutrum recte: nam debuit dicere πυκνῶς. *M. du S.*

— ἀνιχόμβοι, & Κρωβίωνα Ἀσράπτου ad *Fugit.* c. 2. jam adlegata, (licet alia nominativi ſtructura occaſionem ibi praebente) etiam Cl. *Geſnerum* ad *Philopatr.* c. 23. Et ex Novo Foed. *Act. Apoſt.* XX. 3. Ποιήσας τε μῆνας τρεῖς — ἐγένετο γνώμη. *Apocal.* III. 12. Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν. Et vſ. 21. Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ. *Lyſ.* Or. de *Ariſtoph.* bon. p. 348. Ed. *Lond.* ἀκήκοα γὰρ ἔγωγε — ὅτι πολλῶν ἐψηφίσθητε τὰ ὑμέτερα, καὶ (vel οἱ) ζῶντες μὲν πλουτεῖν ἐδώκατε, ἀποθανόντες δὲ, πολὺ μᾶλλον τὴν δόξαν τὴν ὑμετέραν ἐφύτευσε. Ibid. p. 349. Καλλίας τοίνυν ὁ Ἱππονίκου — τότε τοίνυν τοίνυν τίμημ' εἶδε δυοῖν ταλάντοιν ἐλάττων ἐών. Duoque alia in Indice *Taylorianо.* v. *Nominativi pendentis.* Adde *Kuſt.* ad *Ariſtoph.* Plut. v. 277. ubi λαχὸν τὸ γράμμα, pro λαχόντα bene multis exemplis probat, Atticisque proprium docet; nec non *Spanh.* ad eumd. verſ. ac *Thucyd.* I. 2. p. 3. cum nota *Hudſon.* Et Cl. *Duker.* in Indice, tit. *Nominat. abſol.* *Maittairium* de Dialectt. p. 82. *Gronov.* ad Arr. Exp. Alex. I. p. 58. *Clark.* ad *Hom.* Il. B. 681. & Z. 510. Et Schol. ad *Æſchyl.* Perſ. vſ. 123. quem cum *Salmaſio* de modo Uſur. p. 715. adlegat Doctiſſ. *Abreſch*, in Animadv. ad *Æſchyl.* p. 170. Videbisque in poëtis certe locum non eſſe mutationi, nec adeo in aliis, propter copiam. *J.F.R.*

54. Πολὺ πλέον ἐπιθυμοῦντά σε ἰδεῖν, ἢ ἵνα ἀκούσαι] Πολὺ πλέον ἐπιθυμοῦν τὰ σὲ εἰπεῖν ἢ ἵν. ἀκ. *Terentius* Hecyra. *Quaſi non tu multo malis narrare hoc mihi, quam ego, qua percontor, ſcire*, &c. *Th. M.* Si explicatio eſt, bene: Si emendatio, male; nam participia hic idem quod infinitiv. *Solun.* adſcripſ. *Marcil.* legere ἐπιθυμοῦν τὰ δὲ. quod unde habeat, neſcio. *J.F.R.*

60. Ἔξεις] Sic ut conjeceram, *Fl.* In reliquis eſt ἥξεις, & in O. Mſ. *M. du S.*

Ἔξεις] Quid eſt vulgatum ἥξεις, *venies?* quare lubeas Florentinum ἔξεις adripui, & *retinebis* in verſione repoſui. *J.F.R.*

65. Ἀλλ' ὅπως] Pro ἀλλ' ὅπως, &c. F.G. Habuimus tam crebro, ut neque explicatione, neque probatione indigeat. *J.F.R.*

69. Δεήσῃ] Vides jam nihil peccatum eſſe ſupra ſic edendo, T. 2. *Icar.* c. 14. *J.F.R.*

70. Τῷ παιδὶ τῷ Ζήνωνι ὁ Ἀριστάινετος ἀγόμην γυναῖκα] H. e. *filio Zenoni uxorem deſpondens*, non vero, *uxorem ducens*, uti habet verſio; ſignificat enim ἄγεσθαι εἰς γυναῖκα. *Uxorem deſpondere filio.* Exempla paſſim occurrunt. *H.V.*

74. Τῷ Εὐκρίτου] Τῷ Χαιρίου infra. F.G.

ΦΙΛ. Παγκάλῳ, νὴ Δία, μειρακίῳ, ἀπαλῷ γε μὴν ἔτι, καὶ οὐ πάνυ καθ' ὥραν γάμων. ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐκ εἶχεν ἄλλον ἐπιτηδειότερον, οἶμαι. τοῦτον οὖν κόσμιόν τε εἶναι δοκοῦντα, καὶ πρὸς Φιλοσοφίαν ὡρμημένον, ἔτι δὲ μόνον ὄντα [a] πλουσίῳ τῷ Εὐκρίτῳ, προείλετο νυμφίον ἐξ ἁπάντων. ΦΙΛ. Οὐ μικρὰν λέγεις αἰτίαν [b] τὸ πλουτεῖν τὸν Εὔκριτον. ἀτὰρ, [c] ὦ Λυκῖνε, τίνες οἱ δειπνοῦντες ἦσαν;

ΛΥΚ. Τοὺς μὲν ἄλλους τί ἄν σοι λέγοιμι; οἱ δὲ ἀπὸ Φιλοσοφίας, καὶ λόγων, ὅσπερ ἐθέλεις, οἶμαι, ἀκοῦσαι μάλιστα, Ζηνόθεμις ἦν ὁ πρεσβύτης, [d] ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς, καὶ ξὺν αὐτῷ Δίφιλος ὁ Λαβύρινθος ἐπίκλην, διδάσκαλος ὢν ὅτος [e] τοῦ Ἀρισταινέτου υἱέος, τοῦ Ζήνωνος· τὸν δὲ ἀπὸ τοῦ περιπάτου Κλεόδημον, οἶσθα τὸν σωμύλον, τὸν ἐλεγκτικόν; ξίφος αὐτὸν οἱ μαθηταὶ καὶ κοπίδα καλοῦσιν. ἀλλὰ καὶ ὁ Ἐπικούρειος Ἕρμων παρῆν, καὶ εἰσελθόντα γε αὐτὸν, εὐθὺς ὑπεβλέποντο οἱ Στωϊκοὶ,

PHIL. Pulcherrimo ita me Jupiter! adolescentulo, sed tenero adhuc & nondum nuptiis maturo. LYC. Sed non habuit, puto, alium magis idoneum. Hunc igitur, qui & honestus esse videretur, & animum applicuisse ad Philosophiam, insuper vero unicum in domo Eucriti divitis, sponsum praeoptavit ex omnibus. PHIL. Non parvam mihi narras caussam, Eucriti divitias. Sed convivae quinam erant, Lycine?

6. LYC. Reliquos quid tibi dicam? de philosophis autem atque eruditis, quos, puto, audire cupis maxime, erat Zenothemis ille de porticu, & cum illo Diphilus cognomine Labyrinthus, Zenonis, Aristaeneti filii, magister? De Peripateticis autem Cleodemus. Nosti argutum illum & redarguendi peritum? Gladium & Falcem appellant discipuli. Verum Epicureus quoque Hermon aderat: quem statim, cum ingrederetur, torvum intuebantur Stoici atque

a Πλουσίῳ τῷ] Πλουσίου τε τῷ B. b Τὸ πλουτεῖν] Τοῦ πλουτοῦν B. sed vulgatum verum est. c Ὦ] Οὖν ὦ Fl. d Ὁ ἀπὸ] Artic. omittit B. e Τοῦ] Omittit B.

89. Ὁ Λαβύρινθος] Λαβύρινθος ἦν εἰκῆ μὲν * σκολιώτατος, καὶ ἐπειδὴ σκολιὸς ἦν ἐν ταῖς ζητήσεσι, διὰ τοῦτο †ἐπεκλήθη λαβύρινθος. V.

94. Καὶ ‡κοπίδα καλοῦσιν] Μάχαιραν. V.

* Σκολιώτατος] Ita Solan. correxit, pro vulgato σκολιώτερος. obtemperavi, quia est melius, & mutatio exigua; licet haud addat, unde id hauserit. J. F. R.

† Ἐπεκλήθη] Ita V. recte. Ἐπεκλήθον male Edita. M. du S.

‡ Κοπίδα] Πολίδα ante editum prave.

87. Ζηνόθεμις] Eundem esse cum eo quem in *Hermotimo* non nominatum exagitavit, facile evincent utriusque avaritia & gula usquequaque similes. Confer quae c. 11. & f. 32. occurrunt cum Ἑρμ. c. 11. & 80. M. du S.

Ζηνόθεμις ἦν ὁ πρεσβύτης] *Alciphron* etiam Ep. 54. III. Senem Stoicum primo loco nominat: παρῆν δὲ καὶ τούτοις Εὐσκλῆς ὁ Στωϊκὸς, ὅτος ὁ πρεσβύτης. J. F. R.

89. Δίφιλος] Hic alibi non memoratur. M. du S.

90. Διδάσκαλος] Ordo: διδάσκαλος ὢν τοῦ Ζήνωνος υἱέος τοῦ Ἀριστοκρέοντος. F. G.

Διδάσκαλος ὢν ὅτος τοῦ Ἀριστοκρέοντος, υἱέος τοῦ Ζήνωνος] Ita per suas distinctiones inepte discerpunt editores in Graecis ea quae conjungenda sunt. Ergo & Benedictus *Aristaneti Zenonis filii praeceptor*. Quo quid obscurius? & quis aliter haec adspiciat, quam faciens Aristaenetum filium ac discipulum, Zenonem vero patrem? At plane haec sunt inversa. Et quanto praeclarior Erasmus, *quod esset Zenoni Aristaneti filio praeceptor?* Id retine, & tolle ex Graecis importunum comma. J. G.

91. Ἀπὸ τοῦ περιπάτου] *Alciphr.* l. d. ὁ ἐν τῷ περιπάτῳ. J. F. R.

92. Κλεόδημος] Vid. Φιλοψ. c. 6. M. du S.

94. Κοπίδα] *Plut.* 1899, 2. docet hoc quasi cognomen jam ante de Chrysippo usurpatum, cujus statuae ab Aristocreonte inscriptus hic titulus:

Τὸν δὲ νέον Χρύσιππον Ἀριστόκρεων ἀνέθηκα.
Τῶν Ἀκαδημιακῶν φραγελλιδῶν κοπίδα.

Vide & in *Phocione* de Ulysse primus, ni fallor, usurpavit *Enn.* Hec. 134. Vide etiam nostrum Φιλοψ. c. 29. M. du S.

95. Ἕρμων] Hunc alibi non reperio. M. du S.

a. Ἰσως] Obscurus homo. M. du S. Ibid.

que aversabantur, manifeste velut parricidam & impiarum hominem abominati. Hi Aristaeneti ipsius amici & familiares invitati ad coenam fuerant, & cum illis Grammaticus Histiaeus & Dionysodorus Rhetor.

7. Propter sponsum vero Chaeream Platonicus Ion una coenabat, illius magister, venerabilis adspectu atque augustus, ipso qui vultu multum prae se ferret honestatis: quare Canonem illum vocant vulgo, ad mentem viri semper rectam respicientes. Advenienti igitur assurgere omnes, & illum, tanquam Deum aliquem, salutare: & omnino Dei alicujus inter homines peregrinatio videbatur admirabilis illius Ionis praesentia.

8. Cum vero jam accumbendum esset, praesentibus fere omnibus, ad dextram intrantium totum illum lectum mulieres occupabant, quae non paucae aderant; & inter eas sponsa, accurate velata, circumdata mulieribus: in lecto vero januae opposito

ἀπεστρέφοντο, ἦσαν ὥσπερ τινὰ παλαιολοίαν καὶ ἐναγῆ μυσαττόμενοι. ἔτοι μὲν Ἀριστοινέτου αὐτῷ φίλοι, καὶ συνήθεις ὄντες, [1f] παρεκέκλητο ἐπὶ δεῖπνον, καὶ ξὺν αὐτοῖς ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος, καὶ ὁ ῥήτωρ Διονυσόδωρος.

Διὰ δὲ τὸν νυμφίον τὸν Χαιρέαν, Ἴων ὁ [5]Πλατωνικὸς [g] συνεστιᾶτο, διδάσκαλος αὐτῷ ὤν, σεμνός τις ἰδεῖν, καὶ θεοπρεπὴς, καὶ πολὺ τὸ κόσμιον ἐπιφαίνων τῷ προσώπῳ. κανόνα γὰρ οἱ πολλοὶ ὀνομάζουσιν αὐτὸν, εἰς τὴν ὀρθότητα τῆς γνώμης ἀποβλέποντες. καὶ ἐπεὶ [10]παρῆλθεν, ὑπεξανίσταντο πάντες αὐτῷ, καὶ ἐδέχοντο ὥς τινα τῶν κρειττόνων· καὶ ὅλως, θεῶν ἐπιδημία τὸ πρᾶγμα ἦν, Ἴωνος τοῦ θαυμαστοῦ συμπαρόντος.

Δέον δὲ ἤδη κατακλίνεσθαι, ἁπάντων σχεδὸν παρόντων, ἐν δεξιᾷ μὲν εἰσιόντων αἱ γυναῖκες ὅλον τὸν κλιντῆρα ἐκεῖνον ἐπέλαβον, ὀλίγαι οὐκ οὖσαι, καὶ ἐν αὐταῖς ἡ νύμφη, πάνυ ἀκριβῶς ἐγκεκαλυμμένη, [15]ὑπὸ τῶν γυναικῶν περιεχομένη· ἐς δὲ [h] τὸ ἀντίθυρον

[f] Παρεκέκλητο] Παρεκάλεστο male B. [g] Συνεστιᾶτο] Συνεστιᾶτο male B. [h] Τὸ ἀντίθυρον] Sic B. Cod. Τῶ ἀντίθυρω Edd.

98. Ἐναγῆ] Ἀκάθαρτον, μιαρόν. G.

15. Αἱ γυναῖκες] Σημειοῦ ὅτι ἐπὶ τῶν γάμων αἱ παλαιαὶ τὰς γυναῖκας ἐπὶ μιᾶς τραπέζης τοῖς ἀνδράσι συνεστίων, καὶ ἀντιπροσώπους αὐτοὺς ἐκάθιζον τῶν ἀνδρῶν, ὅπερ ὁ σεμνὸς [§]οἶμαι. V.

§ Οἶμαι] Hoc οἶμαι adjecit M. du S. non addens unde.

Ibid. Διονυσόδωρος] Hujus nomen in hoc solo opusculo video. M. du S.

10. Καὶ ἐδέξιοῦντο ὥς τινα τῶν κρειττόνων] Et ut *Deorum aliquem excepernnt*, non vero, ut ille verterat, *& ut quemquam ex praestantioribus salutarunt*. Οἱ κρείττονες sunt οἱ θεοὶ, ut recte *Hesych.* sic passim Graeci auctores & Lucianus noster in *Charidemo* c. 12. πῶς οἱ κρείττονες ἔχουσι περὶ τούτου. ubi itidem perperam, *qui potiores habentur*. Sequitur ibi mox ὅτου δὲ θεοπρεπέστερον τοῖς θεοῖς. Item in *Charidemo* 6. 15. 23. & in *Demonact.* c. 11. L. BOS.

12. Ἴων] Φιλοψ. c. 6. M. du S.

16. Τὸν κλιντῆρα] *Hesych.* Κλιντῆρες, δίφροι, κλῖναι. AE. M. Idem jam habebat F. G.

19. Ἐς δὲ τὸ ἀντίθυρον] Ἀντίθυρον, ellipsis pro ἀντίθυρον τοῖχον. Ipse Lucian. supra *de Domo* (c. 26.) κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῖχον, ἄνω τὸ ἀντίθυρον: sed ubi legendum videtur, ἄνω τὸ ἀντίθυρον: aut potius τῦ ἀντιθύρω. AE. M.

Ibid. Τὸ ἀντίθυρον] Cod. Ox. uti emendare statueram. In impressis omnibus τὸ ἀν. Vid. Ἀλιξ. c. 16. M. du S.

Τὸ ἀντίθυρον] Supra Οἰκ. c. 26. diximus variari in genere, dubiumque esse, τὸ ἀντίθυρον, an ἡ vel ὁ ἀντίθυρος voluerit Auctor. Et cum plerumque gignendi accusandique casu ap. alios occurrat, nihil inde conficias; nam e. c. quando *Hom.* Od. Π. 159. ait: Στῆ δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης — cujus ibi generis est? *Pollux* plane omisit. Verum tamen de partibus domus agens, p. m. 49. habet analogum ἀμφίθυρον, ἢν ὁ Ὅμηρος ἐρεσθυρίην καλεῖ, ac femin. facit, ni in ad ἐρεσθυρίην referas; & cum paullo post ὑπερθύριον & ὑπερθύριον neutro gen. connumerat, videtur adjectivum esse, ut recte etiam statuit *L. Bos* de ellipsi, p. 61. Sed nondum sequitur inde, necessario τοῖχον intelligi, & masc. esse; uti enim femi-

ρον ἡ ἄλλη πληθὺς, ὡς ἕκαστον ἀξίας εἶχε.

Κατ' ἀντικρὺ δὲ τ γυναικῶν, πρῶτον ὁ Εὔκριτον, εἶτα ὁ Ἀριστaίνετον. εἶτα ἐνεδιάζετο, πότερον χρὴ πρότερον Ζηνόθεμιν τ Στωϊκὸν, ἄτε γέροντα, ἢ Ἕρμωνα τ Ἐπικούρειον, ἱερεὺς γὰρ ἦν τοῖν ἀνάκοιν, καὶ γένους τοῦ πρώτου ἐν τῇ πόλει· ἀλλὰ ὁ Ζηνόθεμις τ ἀπορίαν ἔλυσεν· εἰ γάρ με, φησὶν, ὦ Ἀριστaίνετε, δεύτερον ἄξεις Ἕρμωνος, τουτοῦ τοῦ ἀνδρὸς, ἵνα μηδὲν ἄλλο κακὸν εἴπω; Ἐπικούρειον, ἄπειμι, ὅλον [a] σοι τὸ συμπόσιον καταλιπών, καὶ ἅμα τ παῖδα ἐκάλει, καὶ ἐξιόντι ἐῴκει. καὶ ὁ Ἕρμων, Ἔχε μὰ ὦ Ζηνόθεμι τὰ πρῶτα, ἔφη, ἀτὰρ εἰ καὶ μηδέν τι ἕτερον, [b] ἱερεῖ γε ὄντι ὑπεξίστασθαι καλῶς εἶχεν, εἰ καὶ τοῦ Ἐπικούρου [c] πάνυ καταπεφρόνηκας. ἐγέλασα, καὶ ὡς ὁ Ζηνόθεμις, Ἐπικούρειον ἱερέα· καὶ ἅμα λέγων κατεκλίνετο, καὶ μετ' αὐτὸν ὅμως ὁ Ἕρμων, εἶτα Κλεόδημος ὁ Περιπατητικὸς, εἶτα ὁ Ἴων, καὶ ὑπ' ἐκεῖνον ὁ συμφοιτητὴς, εἶτ' ἐγὼ, καὶ παρ' ἐμὲ ὁ Δίφιλος, καὶ ὑπ' αὐτῷ [d] ὁ Ζήνων ὁ μαθητὴς, εἶτα ὁ ῥήτωρ Διονυσόδωρος, καὶ ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος.

ΦΙΛ. Βαβαὶ, ὦ Λυκῖνε, μυσεῖόν τι τὸ

alia multitudo, pro ſua quisque dignitate, accubuit.

9. E regione denique mulierum primus Eucritus, deinde Ariſtaenetus: deinde dubium erat, utrum prius deceret, Zenothemin Stoicum quippe ſenem, an Hermonem Epicureum? Sacerdos enim erat Caſtorum, & primi in civitate generis. Sed ſolvit dubitationem Zenothemis. Etenim, *Si me*, inquit, *poſt Hermonem duces, virum iſtum, ne quid aliud ſiniſtri dicam, Epicureum, diſcedo, ſolidum tibi relinquo convivium*: & cum dicto puerum vocat, exiturum ſe ſimulat. Et Hermon, *Habe tibi*, inquit, *locum primum Zenothemi. Verum, ſi nihil aliud, ſacerdoti certe decebat concedere, licet Epicurum omnino contemneres. Ridere lubet*, inquit Zenothemis, *ſacerdotem Epicureum!* & cum dicto accumbit, & poſt ipſum tamen Hermon; tum Cleodemus Peripateticus, deinde Ion, & ſub illo ſponſus; tum ego & juxta me Diphilus, & ſub illo Zeno diſcipulus; poſtea Dionyſodorus Rhetor, & Hiſtiaeus Grammaticus.

10. PHIL. Vah, Lycine, Muſeum quod-

a Σοι] Deeſt in *Fl.* b Ἱερεῖ γε ὄντι] Deſunt in B. c Πάνυ] Et hoc omiſit B. d Ὁ Ζήνων] Jam artic. habet B. quem Edd. omiſerant.

24. Ἐνεδιάζετο] Ἠμφισβητεῖτο. *V.*

26. Τοῖν Ἀνάκοιν] Τῶν Διοσκούρων. Ἄνακας γὰρ ἔλεγον αὐτοὺς, καὶ Ἀνάκειον τὸ ἱερὸν αὐτῶν. *V.*

mininum eſt, quando januam januae oppoſitam ſignificat, ita quando de loco januae oppoſito uſurpatur, neutrum fit, & μύρον forte intelligitur, aut τεῖχον, ut *Solan.* vult: cumque ſupra in *Alex.* c. 16. neutro gen. etiam habuerimus, nihil prohibet & hic ita dediſſe; cumque ſupra l. d. dixerim uſitatius maſculinum eſſe, id jam dictum nollem, etſi inveniri quoque maſc. gen. non nego, ut hic in vulgato; & ſicubi forte ναὸς intelligatur, ut *Goſn.* exiſtimat. Neque ὁ ἀντίθυρ quod Scholiaſt. ſupra notavit, improbo; verum tum acc. foret τὸν ἀντίθυρα. Neutrum genus certe in aliis compoſitis uſitatum, ut ἀμφίθυρον, ὀκτάθυρον, πρόθυρον, *Stephanus* indicat, de ἀντίθυρον nihil fere habet. Nec ego alia praeter jam indicata obſervavi, unde maſc. gen. confirmetur. *J.F.R.*

20. Ὡς — ἀξίας εἶχε] De πρωτοκλισίᾳ vid. *Balenq.* & *Stukkii* antiqq. conviv. atque *Olear.* ad *Philoſtr.* III. c. 27. p. 118. N°. 9. Ceterum ἀξίας genitivum eſſe uſitatum in hac phraſi, non indiget probatione. Vid. tamen ſupra *Jov. Trag.* c. 7. N°. 43. *J.F.R.*

26. Τοῖν ἀνάκοιν] *Mauſacus* (in Harpocrat.) & *Gronovius* (ſupra ad Τιμ. c. 10.) volunt hos a Caſtore & Polluce diſtingui; ſed vid. c. 32. Unde liquere puto, eosdem hic intelligi; niſi etiam Διόσκουροι alii a Caſtore & Polluce ſtatuendi ſint. *M. du S.*

36. Τῷ Ἐπικούρῳ πάνυ] Lege Ἐπικούρῳ τῷ πάνυ. *M. V. La*

quoddam mihi pro convivio narras, ſapientium plerorumque virorum. Laudo equidem Ariſtaenetum, qui in celebritate omnium exoptatiſſima, ſapientiſſimos accipere prae reliquis voluerit, delectis, qui uniuscujusque ſectae flos ſunt, non hinc quibusdam, reliquis non item, ſed indiſcretim omnibus. LYC. Eſt enim, ſodalis, non de vulgo divitum, ſed eruditionis amans, & majorem vitae partem verſatur cum talibus.

συμπόσιον διηγῇ σοφῶν [e] τῶν πλείστων ἀνδρῶν, καὶ ἔγωγε τὸν Ἀριστάινετον ἐπαινῶ, ὅτι τὴν εὐκταιοτάτην ἑορτὴν ἄγων, τοὺς σοφωτάτους ἑαυτῷ παρὸ τῶν ἄλλων ἠξίωσεν, ὅτιπερ τὸ κεφάλαιον ἐξ ἑκάστης αἱρέσεως ἀπανθισάμενος, οὐχὶ τοὺς μὲν, τοσοδὶ δέ, ἀλλ' ἀναμίξ ἅπαντας. ΛΥΚ. Ἔστι γὰρ, ὦ ἑταῖρε, οὐχὶ τῶν πολλῶν τούτων πλουσίων, ἀλλὰ καὶ παιδείας μέλει αὐτῷ, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου τοῖς τοιούτοις ξύνεστιν.

11. Epulabamur ergo primum placide: parata fuerant varia. Sed non opus eſt, arbitror, ea recenſeri, juſcula & panificia & condimenta: copioſe enim *aderant* omnia. Inter haec vero Cleodemus ad Ionem ſe inclinans, *Viden'*, inquit, *ſenem* (Zenothemin deſignabat; audiebam enim) *ut ingurgitat ſe pulmentariis, quam oppleta jure illius veſtis, & quantum ſtanti poſt ſe puero porrigat! dum non videri ſe putat a reliquis, immemor illorum, qui poſt ſunt? Oſtende ergo iſta etiam Lycino, ut ſit teſtis.* Ego vero nihil opus habebam oſtenſuro mihi Ione, qui multo prius illa tanquam e ſpecula viderat.

Εἰστιώμεθα δὴ ἐν ἡσυχίᾳ τὸ πρῶτον, καὶ παρεσκευάσατο ποικίλα. πλὴν οὐδὲν οἶμαι χρὴ καὶ ταῦτα καταριθμεῖσθαι, χυμοὺς, καὶ πέμματα, καὶ ταρυχείας· ἅπαντα γὰρ ἄφθονα. ἐν τούτῳ δὲ ὁ Κλεόδημος ἐπικύψας εἰς τὸν Ἴωνα, Ὁρᾷς, ἔφη, τὸν γέροντα (Ζηνόθεμιν λέγων, ἐπήκουον γὰρ) ὅπως ἐμφορεῖται τῶν ὄψων, καὶ ἀναπέπλησται ζωμοῦ τὸ ἱμάτιον, καὶ ὅσα τῷ παιδὶ κατόπιν ἑστῶτι ὀρέγει, λανθάνειν οἰόμενος τοὺς ἄλλους, καὶ μεμνημένος τῶν μεθ' [f] αὑτόν; δεῖξον δὴ καὶ Λυκίνῳ ταῦτα, ὡς μάρτυς εἴη. ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἐδεόμην δείξοντός μοι τοῦ Ἴωνος, πολὺ πρότερον αὐτὰ ἐκ σκοπιᾶς ἑωρακὼς.

12. Adhuc dicebat iſta Cleodemus, cum invocatus irruit Cynicus Alcidamas, commu-

Ἅμα δὲ ταῦτα ὁ Κλεόδημος εἰρήκει, καὶ [g] ἐπεισέπεσεν ὁ Κυνικὸς Ἀλκιδάμας ἄκλητος,

e Τῶν πλείστων ἀνδρῶν] Ἀνδρῶν τῶν πλείστων B. f Αὐτόν;] Ἑαυτόν B. g Ἐπεισέπεσεν] Sic omnes.

59. Χυμοὺς] Ζωμοὺς. *V.*
Ibid. Καὶ πέμματα] Πλακοῦντας. *V.* (πλακούντια. C.)
60. Καὶ ταρυχείας] Ἀρτύματα. *V.*

70. Ἐκ σκοπιᾶς] Ἀπὸ ὑψηλοτέρου τόπου. *V.* (è ſpecula. C.)

V. La Croze. Lubens ita ederem, ſi in ullo libro reperirem. *J.F.R.*

42. Εἶτ' ἐγὼ] Philoſophorum uni & Rhetori anteponitur Lucianus. *M. du S.*

62. Γέροντα Ζηνόθεμιν] Similia habet *Alciphr.* III. p. 410. ubi *Bergl.* ad verba ὁ Στωϊκὸς ὑπὸ πληρώσεως ἴσχυσεν, haec inter ſe comparat. *J.F.R.*

72. Ἐπεισέπεσεν] Malim ἐπεισέπεσον. Vide *Suid.* v. ἐπεισεπέσαμεν & paroemiogr. in *Μυκηνίου ἄκλητος.* Vid. etiam ſupra Ἐτ. Δ. ultimo. *L.K.*

Ἐπεισέπεσεν] In omnibus libris noſtris erat ἐπεισέπεσον; Cl. *Kuſteri* emendationem in textum recepimus. *M. du S.*

Ἐπεισέπεσεν] Cl. *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 408. corrigit ἐπεισέπεσον, quod ap. *Ariſtoph.* Pluto v. 804. recte legatur: Εἰς τὴν οἰκίαν ἐπεισέπεσεν. Conf. omnino ſupra *Dial. Meretr.* XV. bis, nempe init. ubi ἐπεισεπέσας, & med. ubi ἐπεισέπεσον dedimus; licet Edd. ἐπεισέπεσεν, & vid. ibi notata. Unde & hic *Berglero* ac *Solano* rurſus obtemperandum fuerat; quia perfacilis in his eſt lapſus amanuenſium, ſed propter nimia exempla quae pro —σεν a πίπτω, faciunt, ſiſto gradum, & jam fere malim nihil ſupra mutaſſe, quamquam nihil adeo peccatum, quum ἐπεισέπεσεν ſit aptiſſimum. At vid. *Epiſt. Sat.* c. 23. med. ubi & παρεισπεσοῦσα legitur, quod ex *Died. Sic.* ibi firmo, aliaque a πίπτω compoſita, *irruendi* poteſtate ſumta, adfero. *J.F.R.*

Ibid. Ἀλκιδάμας] De hoc alibi nulla mentio fit. *M. du S.*

τῷ, ἐκεῖνο τὸ [a] κοινὸν ἐπιχαριεντισάμενον, τὸ Μενέλαον αὐτόμαλλον ἥκουσα. τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς ἀναίσχυντα ἐδόκει πεποιηκέναι, καὶ ὑπέκρουον τὰ προχειρότατα· ὁ μὲν τὸ, Ἄφραίνεις Μενέλαε· ὁ δέ,

Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,

καὶ ἄλλα πρὸς τὸ καιρὸν εὔστοχα, καὶ χαριέντα ὑποτονθορύζοντες. ἐς μυθοὺς τὸ φανερὸν οὐδεὶς ἐτόλμα λέγειν· [b] ἐδεδοίκεσαν γὰρ τὸν Ἀλκιδάμαντα, βόην [c] ἀτεχνῶς ὄντα, καὶ κραυγικώτατον [d] Κυνικῶν ἁπάντων, πᾶς' ὃν καὶ ἀμείνων ἐδόκει, καὶ φοβερώτατος ἦν ἅπασιν.

Ὁ δὲ Ἀρισταίνετος ἐπαινέσας αὐτὸν ἐκέλευε θρόνον τινὰ λαβόντα [e] καθίζεσθαι [f] παρὰ Ἰσιαῖόν τε καὶ Διονυσόδωρον. ὁ δέ, Ἄπαγε, φησί, γυναικεῖον λέγεις, καὶ μαλθακόν, ὅτι θρόνῳ καθίζεσθαι ἢ σκίμποδι, ὥσπερ [g] ὑμεῖς ὅτι μαλακῆς ταύτης εὐνῆς

ni illo venuste proverbio usus, *spante venire Menelaum.* Plerisque ergo impudenter videbatur facere, itaque quae in promtu erant maxime mussitantes subjiciebant, alius illud, *Heus Menelae, furis!* alius,

Verum Agamemnoniae menti non ista placebant,

& alia tempori illi opportuna & venusta immurmurantes. Verum aperte dicere nemo audebat: metuebant enim Alcidamantem, clamosum plane hominem & Cynicorum omnium vocalissimum: quam ob causam etiam videbatur superior caeteris, formidabilis quidem omnibus.

13. At collaudatum Aristaenetus jussit sella capta assidere ad Histiaeum atque Dionysodorum. Ille vero, *Apage*, inquit, *muliebre quiddam jubes ac molle, in sella assidere, aut lecto, ut vos qui molli isto cubili tan-*

a Κοινὸν] Κωικὸν B. b Ἐδεδοίκεσαν] Ita O. & *Fl.* Ἐδεδοίκεισαν Edd. cett. c Ἀτεχνῶς] Nihil mut. *Fl. f. P.* &c. Forsan ἀγαθὸν. marg. *f.* Sed nihil est opus. d Κυνικῶν] Κυνῶν B. e Καθίζεσθαι] Καθίζεσθ B. hic & mox iterum. f Παρὰ] Παρ' B. g Ὑμεῖς] Bene B. *Fl. Fr. P. H.* Ἡμεῖς *f.*

73. Ἐπιχαριεντισάμενον] Εὐτραπελευόμενον, σκώπτων. *G.*

74. Αὐτόμαλλον] Ἀλκιδάμας αὐτόμαλλον ἦλθεν. αὐτόκλητον. οἱ γὰρ οἰκεῖοι ἐγγύσιοι. ἐν δέ τις μὴ τοιοῦτον παρεισέφρησε τῷ συμποσίῳ διελάλειτο. καθ' ἃ δηλοῖ Ἄλεξις ἐν τῷ, Ἄνθρωπον εἶναι μὴ δοκεῖς Κυρηναῖον. καλεῖ γάρ τις ἂν ἐπὶ δεῖπνον ἕνα καλεῖ, παρεισιὼν ἑκταικαίδεκα ἄλλοι ἐπὶ δέκ' ἁρπάγα ἐπὶ συναρίδες δεκαπέντε. τούτοις δὴ δῆτα τ' ἀπιτηδεία ἐμποδίειν. ἀλλ' ἦν κράτιστον μηδένα καλέσαι. 1148. παρ' Ὅμηρ. *Eustath.* Vide & reliqua illic. At. . . . . *G.* (Hos *Alexidis* versus emendatos a Casaubono, & suis numeris restitutos invenies ad Athen. p. 199. *M. du S.*)

77. Ἀφραίνεις] Μωραίνεις, ἀβέλτερος, ἀβέλτερομυῖς. *G.*

81. Ὑποτονθορύζοντες] †Ὑπογογγύζοντες. *V.*

82. Τὸν Ἀλκιδάμαντα βόην] Ὁ ποιητὴς ἐπὶ Μενελάου βοὴν τὴν μάχην εἶπεν. ὁ Λυκιανὸς δὲ παρῴδησεν αὐτὸ εὐτραπῶς ἐπὶ τοῦ Ἀλκιδάμαντος, λέγων βοὴν τὴν κραυγήν. ἡ βοὴν δὲ ἐνταῦθα, ἀλλὰ βόλον, ὅ ἐστι ‡κραυγικὸν ὁ ῥαψῳδός. §ὃ ὁ Δίφιλος τὸ ἐποιοῦντο παρίσησιν κραυγικὸν ἐπιτήδευμα. *V.*

91. Σκίμποδος] Κραββάτου, σκάμματος. *G.*

* Παρισίσημα σι] Lege παρισέρησε. *M. du S.*
† Ὑπογογγύζοντες] Misere antea edebatur ὑπογογγίζοντες.
‡ Κραικτικὸν] Sic edita recte. Κραικτικὴ V.
§ Ὃ] Ὃν antea lectum. Mutavit *M. du S.*

74. Μενέλαον] Αὐτόματοι δ' ἀγαθοί. &c. *F. G.*
Μενέλαον αὐτομ.] *Hom.* Il. B. 408. *M. du S.*

76. Ὑπέκρουον] Ὑποκρούω, i. e. citharam pulso, citharam respondo. epigr. hic ὑπέκρουον est ἀντῆχον, ἀντιφώνουν. a cithara metaphora. *F G.*

Ὑπέκρουον] I. e. ἀντιφθέγγοντο, ἀντέλεγον. Schol. *Aristoph.* *L. K.*

Ὑπέκρουον] Singularis est in hoc verbo suavitas, quam declarabimus e *Longino* s. 40. Reprehendit ibi rhetor acutissimus numeros in oratione nimis molles & canticorum numeris similes, unde hoc dicit consequi apud auditores, ὡς ἐνίοτε προεισδύτας τὰς ὀφειλομένας καλλιλήξεις αὐτοὺς ὑποκρούειν τοῖς λέγουσι, καὶ φθάνοντας, ὡς ἐν χορῷ τινι προαποδιδόναι τὴν βάσιν. *Quas jam animo praecipiunt consuetas oratori clausulas, eas ipsi submissa voce quasi subjiciant ac praeeant dicentibus*, &c. Sumtum credo a citharoedis, cantus formulam leni fidium pulsu subindicantibus. Ita cum *Homericam* formulam praetexuisset impudentiae suae Cynicus; convivae alii alios inter se memorare inceperunt, submissa tamen vo-

tantum non ſupini accumbentes epulamini, ſubjecta veſte purpurea. At ego vel erecto corpore coenaverim, inambulans ſimul in coenatione; feſſus autem humi ſubjecto palliolo cubito nixus jacebo, qualem pingunt Herculem. Sic fiat, inquit Ariſtaenetus, *ſiquidem ita mavis.* Ab eo tempore per orbem circumiens Alcidamas coenabat, caſtra ſubinde, ut Scythae ſolent, ad copioſiorem paſtum transferens, & circumferentes opſonia miniſtros proſequens.

14. Verum dum paſcitur, operoſus tamen erat, qui de virtute & vitio interim diſputaret, & aurum atque argentum ſibi haberet deriſui. Interrogabat enim Ariſtaenetum, quid ſibi vellent tot ac tanti calices, cum figlinorum idem uſus eſſet? Sed eum, quum jam moleſtus eſſe inciperet, ad quietem in praeſentia redegit Ariſtaenetus, μικρῶ δεῖν [h] ὕπτιοι καλαχείμθοι, [i] ἑστιᾶσθε, πορφυρίδας ὑποβεβλημθοι. ἐγὼ δὲ καὶ ὀρθοστάδην δειπνήσαιμι, ἐμπεριπατῶν ἅμα τῷ συμποσίῳ· εἰ δὲ καὶ [k] κάμοιμι, καμαὶ καὶ τὸ τρίβωνα ὑποβαλλόμθος, κείσομαι ἐπ' ἀγκῶνος, οἷον τὸν Ἡρακλέα γράφουσιν. ὕτως, ἔφη, γιγνέσθω, ὁ Ἀριστάινετος, εἴ σοι ἥδιον. καὶ τὸ ἀπὸ τούτου, ἐν κύκλῳ θείων ὁ Ἀλκιδάμας, ἐδείπνει, ὥσπερ οἱ Σκύθαι πρὸς τὴν ἀφθονωτέραν νομὴν μεθεξανιστάμθος, καὶ τοῖς θεράπουσι τὰ ὄψα συμπεριποστῶν.

Καὶ μθύτοι καὶ σιτέμθος ἐνεργὸς ἦν, ἔρετης περὶ καὶ κακίας μέλαξυ διεξιών, καὶ ἐς τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον ἀποσκώπτων. ἤρώτα γοῦν τὸν Ἀριστάινετον, τί βούλονται αὐτῷ αἱ τοσαῦται καὶ τηλικαῦται κύλικες, τὸν κεραμεῶν [l] ἴσα δυναμθῶν; ἀλλ' ἐκεῖνον μὲν ἤδη διανυχθέντα ἔπαυσεν ἐς τὸ παρὸν Ἀριστάινετος,

h Ὕπτιοι] Deeſt in *Fl.* i Ἑστιᾶσθε] Bene ſic *Fl. Fr. P.* &c. Ἑστιᾶζ male *F.* & *V2.* k Κάμοιμι] Γάμοιμι male B. l Ἴσα] Ἴσων B. male.

voce, verſiculos, ad retundendam illius impudentiam apios. Non erat opus, inter homines eruditos, integris uti verſibus: ſufficiebat initia indicaſſe &c. Vid. quae de vi τοῦ ὑπὸ in compoſitis diximus ad Ὀρχ. c. 16. *F.M.G.*

77. Ἀφραίνεις] *Hom.* Il. H. 109. *M. du S.*

78. Ἀλλ' οὐκ — Ἀγαμ.] Iliad. A. 24. *M. du S.*

82. Ἐδιδοίκεσαν] Mſ. Ox. & *Fl.* recte. In reliquis ἰδιδοίκεσαν. *M. du S.*

Ἐδιδοίκεσαν] *Solan.* jota deleto ἰδιδοίκεσαν fecerat pro vulgato ἰδιδοίκεσαν. Recte; ita enim formari ſolet. Et ſic *Herodian.* VIII. 1. f. ἤλπιζον δὲ ἢ ἰδιδοίκεσαν. Et *Diod. Sic.* L. XIV. Et *Herodot.* VII. ſub initium ſimiliter ἀναβεβοήκεσαν. Ita διῤῥήγνυσαν *App. Al.* p. 325. 1. Et quia Grammatici quos conſului, nihil de hac terminatione plusquamperfecti, juvat addere Noſtrum ſupra *Dial. Meretr.* XIII. p. 316. hujus Ed. κἀξεπεπλήγησαν, & paullo poſt ἰδιδοίκεσαν. Non tamen in omnibus verbis id imitarer. Sed variatur & infra, c. 28. inter ᾔδεσαν & ᾔδεσαν. *F.F.R.*

Ibid. Τὸν Ἀλκιδάμαντα] Iliad. B. 408. *M. du S.*

83. Βέλω ἀτιχῶς ὄντα] Sic Impr. omnes & O. Mſ. Ego Βόην ἀγαθὸν ὄντα profectum a Luciani manu minime dubito; & ſi Mſſ. Codd. copia eſſet, ita in optimis repertum iri confido. *M. du S.*

84. Κωμῶν] Ita Mſ. O. In Impr. Κυνικῶν. *M. du S.*

88. Θρόνον τινὰ λαβόντα] Oportet imaginari rationem triclinii veteris, quae hic pulchre deſcripta fuit. Tres magni lecti, tres κλινῆρες, tribus coenationis lateribus paralleli illi quidem, ſed non applicati, ut a tergo liber acceſſus eſſet. Vacat plane quartum latus, in quo medio janua eſt. Sic convivae omnes & ſe invicem contueri poſſunt, & januam proſpicere: & liber eſt in illo ſpatio acceſſus miniſtratoribus, & acroamatis. Hic jam impleti ſunt tres lecti. Jubetur adferri ſella alta Cynico, qua e regione Hiſtiaei & Dionyſodori poſita, qui in tertio lecto ultimi accumbebant, ipſe quoque exaequari quodammodo convivis poſſet, & menſae ſi non accumbere uti caeteri, tamen aſſidere. *F.M.G.*

Ibid. Καθίζωζ] Non opus eſt καθίζωζ cum B. legere. *F.F.R.*

93. Ἑστιᾶσθε] In *Ven.* utraque mendoſe hic legitur ἑστιᾶσθαι. *M. du S.*

98. Οἷον τὸν Ἡρακλέα γράφουσιν] Adleverat Cl. *Hemſterh.* Ariſtid. I. p. 63. ubi hunc locum notat *Febb.* Igitur evolvi, & vidi Ariſtidis verba, p. 63. Edit. antiq. (p. 35. novae) eſſe; ἃ τοίνυν ἐπὶ πράξεσι μόνον ἐν ἀγῶσιν, ἔχοι τις Ἡρακλέους μνημονεύειν, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἐνθυμήσεσι τοῦ βίου πολλοῦ τινος ἄξιος. δηλοῖ δὲ ἐν τοῖς ἀγαλμάτων αὐτοῦ τὰ σύνολα. Ad quae *Febb.* „ Qualia fue„ rint haec ſimulachra, diſcere eſt ex iis quae ſcri„ bit Lucian. in *Sympoſ.* (h l.) De ſcyphis Herculanis „ conf. *Dempſterum* in Antiqq. Rom. *F.F.R.*

νετο, τῷ παιδὶ νεύσας εὐμεγέθη σκύφον [a] ἀναδῦναι αὐτῷ, ζωρότερον ἐγχέαντα. καὶ ἐδόκει ἄριστα βεβουλεῦσθαι, οὐκ εἰδὼς ὅσων κακῶν ἀρχὴν ὁ σκύφος ἐκεῖνος ἐνεδεδώκει. λαβὼν δὲ ἅμα ὁ Ἀλκιδάμας ἐσίγησε μικρὸν, καὶ ἐς τὸ ἔδαφος καταβαλὼν ἑαυτὸν ἐκεῖθεν ἠμίγυμνος, ὥσπερ ἠπειλήκει, πήξας τὸ ἀγκῶνα ὀρθὸν, ἔχων ἅμα τὸ σκύφον ἐν τῇ δεξιᾷ, οἷος ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς [b] ὑπὸ τῶν γραφέων δείκνυται.

Ἤδη δὲ καὶ ἐς τοὺς ἄλλους συνεχῶς [c] ἐφοίτησεν ἡ κύλιξ, καὶ φιλοτησίαι, καὶ ὁμιλίαι, καὶ φῶτα [d] εἰσεκεκόμιστο. ἐν τοσούτῳ δ' ἐγὼ τὸν παρεστῶτα τῷ Κλεοδήμῳ παῖδα, οἰνοχόον ὄντα ὡραῖον, ἰδὼν ὑπομειδιῶντα (χρὴ γὰρ, οἶμαι, καὶ ὅσα πάρεργα τῆς ἑστιάσεως, εἰπεῖν, καὶ μάλιστα εἴτι πρὸς τὸ [e] γλαφυρώτερον ἐπράχθη) μάλα ἤδη παρεφύλαττον, [f] ὅ, τι καὶ μειδιάσειε. καὶ μὴν μικρὸν ὁ μὲν προσῆλθεν, ὡς ἀπολήψόμενος παρὰ τοῦ Κλεοδήμου τὴν φιάλην· ὁ δὲ τόν τε δάκτυλον ἀπέθλιψεν αὐτοῦ, καὶ

quod innueret puero, uti ſcyphum illi daret bene magnum, infunderetque meracius. Ac videbatur ſibi pulchrum quiddam excogitaſſe, neſciens quantorum ſcyphus iſte malorum initium dediſſet. Caeterum ſumto illo tacuit paullulum Alcidamas, atque humi abjectus jacuit feminudus, ut minatus fuerat, erecto nixus cubito, tenens dextra ſcyphum, qualis ille apud Pholum Herculeſ a pictoribus oſtenditur.

15. Jam vero ad alios etiam frequenter commeare calix, jam amicitiae pocula, & confabulationes, jam inferri lumina. Inter haec ego adſtantem Cleodemo puerum, pocillatorem formoſum, ſubridere videns, (oportet enim, puto, etiam, ſi qua praeter ipſam quaſi ſubſtantiam convivii acciderunt, ea dicere, in primis ſi quid actum eſt venuſtius) diligenter jam obſervabam, quid demum rideret? Neque ita multo poſt ille quidem acceſſit velut recepturus a Cleodemo phialam. Hic vero & digitum ik-

a Ἀναδῦναι] Reſtitui ex B. & *Coll.* Δοῦναι Edd. b Ὑπὸ] Ἀπὸ B. fruſtra. c Περιεσοβεῖτο] Περιεσοβεῖτο *Th. Mag.* in ἀπεσοβῶ. Ἐπεισοβεῖτο *Coll.* In vulgato conſpirant Edd. & B. d Εἰσεκεκόμιστο] Ἐσεκεκόμιστο B. e Γλαφυρώτερον] Γλαφυρώτερα B. & *Coll.* f Ὅ, τι] Ὅτι Edd. male.

13. Σκύφον ἀναδῦναι αὐτῷ ζωρ. ἐγχ.] *G.*
21. Τῷ Φόλῳ] Φόλῳ ἐγένετο τῶν Κενταύρων εἷς, παρ' ᾧ ξενοδοχήθη Ἡρακλῆς. *V.*
23. Περιεσοβεῖτο ἡ κύλιξ] Ἐκυκᾶτο, περιφέρετο. *V.* (Προσφέρετο C. prave.)
24. Φιλοτησίαι] Φιλίαι, φιλικαὶ δεξιώσεις. *G.*

* Τούτων] Omiſſum in Editis. Addidi ex V. C. & *G.*

M. du S.

13. Εὐμεγέθη σκύφον] Εὐμεγέθη κύλικα *Alciphr.* III. p. 353. ubi *Bergl.* & cetera cum Lucianeis comparat. *J. F. R.*

14. Ἀναδῦναι] Ita Cod. Mſ. Ox. & *Coll.* recte; nam proprium eſt in ea re vocabulum. Θ. Δ. IV. *M. du S.*

21. Ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς] Fieri nequit, ut ſi quis *Benedicti* verſionem intuens *Herculem Pholenſem*, ullo modo concipere poſſit ea Latina facta eſſe ex his Graecis, qui ita eximium illum Leonardum Auguſtinum deduxit, ut monuimus in praefatione ejus gemmis praefixa, quod tamen tunc non advertebamus. Sola Gallia eſt hujus putidi commenti origo. Nam doctior *Eraſmus* noſter rectiſſime dederat, *Herculem apud Pholum*. *J. G.*

Ibid. Παρὰ τῷ Φόλῳ] Recte Scholiaſtes quis fuerit docet. Fabulam exhibet *Apollodorus* II. 46. B. Adde *Polyaen.* Strat. I. p. 10. quem omnino lege. *M. du S.*

22. Δείκνυται] Δείκνυμι pictorum eſſe, vid. Cl. *Hemſterh.* T. I. Somn. ſive Luciani vita c. 8. *J. F. R.*

23. Περιεσοβεῖτο] Hoc verum eſſe, adeoque *Th. Mag.* emendandum, vid. ſupra. *Alciphr.* III. Ep. 55. p. 408. καὶ τὰ φιλοτησίας συνεχῶς ἐφοιτησάτω, ubi *Bergl.* haec Luciani quoque contulit. *J. F. R.*

31. Ὅτι ἐν μειδιάσειε] Iterum ὅ, τι ſcribendum, id quod requirit ſenſus. Recte Interpres., *quid rideret.* *J. J.*

49. Παρεστῶτα] *Praeſto eſſe: adparere.* Ita in *Evang. Matth.* XXVI. 53. παρεστῶσί μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνες.

illius ſtrinxit, & drachmas puto duas dedit una cum phiala. Puer ad digitum quidem ſtrictum ridere denuo, ſed pecuniam, puto, non obſervavit. Illo itaque non ſumente, ſtrepitum cadentes duae drachmae dederunt, utrisque, quod aperte obſervares, erubeſcentibus. Dubitabant proximi, utrius eſſent nummi, negante puero ſibi excidiſſe, Cleodemo autem apud quem fuerat ſtrepitus, a ſe abjectos diſſimulante. Neglectum itaque hoc & praetermiſſum, quod non multi vidiſſent, praeter ſolum, ut mihi videbatur, Ariſtaenetum. Tranſtulit enim puerum paullo poſt, quem nemine ſentiente exire juberet, & Cleodemo adſtare nutu imperavit aliquem de exoletis jam & robuſtis, mulionem quendam aut equiſonem. Et hoc quidem ſic abiit magnae ſane ignominiae Cleodemo futurum, ſi prius inter omnes percrebuiſſet, neque exſtinctum ſtatim fuiſſet, dextre Ariſtaeneto vinolentam libidinem accipiente.

δραχμὰς δύο, οἶμαι, [g] συναπέδωκε μετὰ τῆς φιάλης· ὁ παῖς δὲ πρὸς μὲν τὸν δάκτυλον [h] ἠλιβόμενον αὖθις ἐμειδίασεν, ὑπὲρ μὲν συνοῖδεν, οἶμαι, τὸ νόμισμα, ὥστε μὴ δεξαμενῇ φόρον αἱ δύο δραχμαὶ παρέσχον ἐκπεσοῦσαι, καὶ ἠρυθρίασαν ἄμφω μάλα σαφῶς. ἠπόρουν δὲ οἱ πλησίον, ὅ τινος εἴη τὰ νομίσματα, τοῦ μὲν παιδὸς ἀρνουμένου μὴ ἀποβεβληκέναι, τοῦ δὲ Κλεοδήμου καθ' ὃν ὁ φόρος ἐγένετο, μὴ προσποιουμένου τὴν ἀπόρριψιν. ἠμελήθη δ' οὖν, καὶ παρώφθη τοῦτο, ὑπὲρ πάντων πολλῶν ἰδόντων, πλὴν μόνου, ὡς ἐμοὶ ἔδοξε, τοῦ Ἀριστοινέτου· μετέστησε γὰρ τὸν παῖδα μικρὸν ὕστερον ἀφανῶς ὑπεξαγαγών, καὶ τῷ Κλεοδήμῳ τινὰ πρόσταξαι διένευσε τῶν ἐξώρων ἤδη, καὶ καρτερῶν, [i] ὀρεοκόμον τινὰ, ἢ ἱπποκόμον· καὶ τοῦτο μὲν ὧδέ πως ἐπεχωρήθη, μεγάλης αἰσχύνης αἴτιον τῷ Κλεοδήμῳ γενόμενον, εἰ ἔφθη [k] διαφοιτῆσαν εἰς ἅπαντας, [l] ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα, δεξιῶς πάνυ τοῦ Ἀριστοινέτου τὴν παροινίαν ὑπενεγκόντος.

[g] Συναπέδωκε] Συνέδωκε B. [h] Ἠλιβόμενον] Ἐλιβόμενον B. [i] Ὀρεοκόμον — ἱπποκόμον] Ὀρεοκόμων — ἱπποκόμων B. [k] Διαφοιτῆσαν] Ita Edd. omnes, & ſic B. etiam, teſte *Solan.* Διαφοιτῆσαι P. [l] Ἀλλὰ μὴ] Ἀλλὰ μὲν P. ſola.

50. Ὀρεοκόμον] Τὸν ὀρεμαλούρον ἢ ἡμιόνων. V.

γνῶναι ἀγγέλων. Ubi Rev. *J. Elſn.* hoc Luciani aliaque addentem vide. Adde Noſtrum ſupra *Deor. Dial.* XXIV. ubi Mercurius dicitur παροινῆσαι τῷ Διΐ. *J.F.R.*

50. Ὀρεοκόμον] Lege ὀρεομόρον. *F.G.* Et ſic quoque, media brevi, *Pollux.* Alii promiſcue. *Suidas* utrumque habet; ſed ſtatuit differentiam, ὀρεοκόμον montium, & ὀρεομόρον mulorum cuſtodem faciens, ut *Steph.* quoque notavit, quod ſi verum, vulgata Luciani ſcriptura non erit ſollicitanda. *J.F.R.*

53. Διαφοιτῆσαν] Cave cum P. quicquam hic mutaſſis; recte enim omnia habent, quod ſexcentis ejusmodi locis, ſi liberet, confirmare poſſem. *M. du S.*

Διαφοιτῆσαν] Etſi φθάνω fere perpetuo cum participio conſtruitur, ut *Liban.* Ep. 224. p. 208. ἔφθη συμμιξας. Noſter *Vit. Auct.* c. 26. *Tox.* 2. *Diſſ. cum Heſ.* 8. *Fugit.* 27. tamen & cum infinito *Alciphr.* III. 3. f. & ep. 41. p. 362. Sed recte *Solanus* ait, lectionem P. non audiendam. *J.F.R.*

54. Ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα] Ἀλλὰ μὴν κ. τ. λ. *Tb. M.*

Ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα] Illud μὴ non mutandum ceenſeo in μὲν, uti voluit *Marcilius*: nec κατέσβη vertendum active, ut fecit Interpres; ſed paſſive, ita enim ſæpe apud optimos quosque auctores. Verto igitur & hæc, ut præcedentia: *Si prius ad omnes permanaſſet ea res, & non ſtatim fuiſſet exſtincta.* L. BOS.

Ἀλλὰ μὴ κατέσβη &c.] Servavi μὴ quod longe plurimae habebant, ſed puncto ante ἀλλὰ in comma mutando, ut nexus eſſet, *pudori fuiſſet, niſi.* At ſi punctum ſerves ante ἀλλὰ, quod in plerisque erat, μὲν commodius foret. *J.F.R.*

55. Δεξιῶς πάνυ τοῦ Ἀριστοινέτου τὴν παροινίαν ὑπενεγκόντος] Interpretantur *inducta dextre admodum temulentia.* Deſideratur alius, qui illud *inductam* interpretetur. Quid enim id ſibi vult? At Luciani ſcopus eſt, *toleranter Ariſtaeneto admodum dextre temulentiam*, non exaſperato ad hoc factum in pueri ſui tentatione. *Herodianus* libro 1. Ταῦτα χαριέντως ὑφεῖτο τὴν παροινίαν τοῦ σοῦ, ἢ ἐπὶ τοῦτον ὑπενέγκοιμι. *J.G.*

Ὁ Κυνικὸς δὲ Ἀλκιδάμας, [a] ἐπεπώκει γὰρ ἤδη, πυθόμενος ἥ τις ἡ γαμβρὴ παῖς καλοῖτο, σιωπὴν παρεσκεύασε μεγάλῃ τῇ φωνῇ, ἀποβλέψας εἰς τὰς γυναῖκας, Προπίνω σοι, ἔφη, ὦ Κλεανθί, Ἡρακλέους ἀρχηγέτου. ὡς δ' ἐγέλασαν ἐπὶ τούτῳ ἅπαντες, Ἐγελάσατε, εἶπεν, ὦ καθάρματα, εἰ τῇ νύμφῃ [b] προπίνον [c] ἐπὶ τῷ ἡμετέρου θεοῦ τῷ Ἡρακλέους; ἢ μὴν εὖ εἰδέναι χρὴ, ὡς [d] ἂν μὴ λάβῃ παρ' ἐμοῦ τὸ σκύφον, ὅποιε τοιοῦτος ἂν υἱὸς αὐτῇ γένοιτο, οἷος ἐγὼ, [e] ἄτρεπτος μὲν ἀλκὴν, ἐλεύθερος δὲ τὴν γνώμην, τὸ σῶμα δὲ οὕτω καρτερός· ἅμα παρεγύμνου ἑαυτὸν μᾶλλον, ἄχρι πρὸς τὸ αἰσχιστον. αὖθις ἐπὶ τούτοις ἐγέλασαν οἱ συμπόται, ὁ δὲ ἀγανακτήσας ἐπανίστατο, δριμὺ καὶ φοβερὸν βλέπων, καὶ δῆλος ἦν οὐκέτι εἰρήνην ἄξων. τάχα δ' ἄν τινος καθίκετο τῇ βακτηρίᾳ, εἰ μὴ χύτρα χαμαὶ [f] εἰσεκεκόμιστο πλακοῦς εὐμεγέθης· πρὸς ὃν ἀποβλέψας ἡμερώτερος ἐγένετο, καὶ ἔληξε τοῦ θυμοῦ, καὶ ἐνεφορεῖτο συμποσίων.

Καὶ οἱ πλεῖστοι ἐμέθυον ἤδη, καὶ βοῆς με-

16. Cynicus autem Alcidamas, qui jam abbibiſſet, percunctatus quomodo ſponſa vocaretur, imperatoque ſilentio, magna voce, directis in mulieres oculis, *Propino tibi*, inquit, *Cleanthi*, *Herculis ducis atque principis poculum!* Ridentibus autem ea de cauſſa omnibus, *Riſiſtis*, inquit, *purgamenta*, *quod ſponſae propinavi*, *advocato Deo noſtro Hercule?* *Quin bene noritis*, *niſi capiat a me ſcyphum*, *nunquam illi talis naſcatur filius*, *qualis ego*, *invictus viribus*, *liber animo*, *corpore autem ita robuſtus!* hic magis ſe, ad ſummam usque turpitudinem, denudabat. Rurſus propter haec ridere convivae, & ille indignabundus ſurgere, atrox quiddam & furioſum cernens, ut manifeſtum eſſet, illum quietem non amplius facturum. Forte alicui impacturus erat clavam, niſi tempeſtive illata eſſet placenta bene magna: conjectis in hanc oculis fiebat manſuetior, ac, dimiſſa ira, proſequens illam ſe ingurgitabat.

17. Et jam plerique ebrii, jam clamore ple-

a Ἐπεπώκει] Ἐπεπτώκει B. b Προύπινον] Προύπιον *Fl.* c Ἐπὶ] Ἀπὸ B. d Ἢν μὴ λάβῃ] Εἰ μὴ λάβοι B. e Ἄτρεπτος] Ἄτρεις B. f Εἰσεκεκόμιστο] Ἐσκεκόμιστο B.

59. Παῖς ἐκαλεῖτο] Γράφεται ϵ καλεῖτο. *V.*

61. Προπίνω σοι] Σκόπει τὴν σύνταξιν, προπίνω σοι Ἡρακλέους ἀρχηγέτου. ὁ νῦν ἀγροικικῶς φαμεν εἰς τὴν πρεσβείαν * τοῦδε, ἢ τὴν ὑγίειαν. δεῖ δὲ λέγειν, προπίνω σοι τὴν σὴν ὑγιείας. ἢ προπίνω βασιλείας † μεγάλης, ἢ προπίνω σοι Μαρίας τῆς Θεοτόκου, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. *V.*

* Τοῦδε] Reliqua non erant in Scholio C. Sed in Exc. & V. habentur. *M. du S.*

† Μεγάλης] In Impreſſis omiſſum, inſerui ex V. & G. *J. F. R.*

57. Ἐπεπώκει] Nondum biberat, certe poculum non exhauſerat, utpote qui mox propinaturus deſcribitur. Quin & ſupra c. 14. Poculo illi malorum omnium cauſa tribuitur: in Ox. eſt ἐπεπτώκει. Sed nihili hoc, quid ſtatuam, neſcio. Tamdiu enim jacuiſſe hanc belluam, nec quidquam interea bibiſſe, veroſimile non fit. *M. du S.*

61. Προπίνω —— Ἡρακλείους] Sic apud *Philoſtr.* p. 54. Διὸς, ἔφη, σωτῆρος ἥδε σοι. Legi autem, ſi usquam, meretur Scholium quod ad haec verba monachus haud dubie vinoſus adſcripſit, unde diſces ab iis *ſanitatem Beatae virginis ſtrenue potari ſolitam.* Quid non Ebrietas deſignat? quot bibendi incitamenta quaeruntur! ſalus praeſentium, abſentium amicorum, amicarum, patronorum, & apud nos Anglos Regum, eccleſiaeque ipſius. *Pudet haec opprobria nobis*, &c. Hoc Scholium cum olim Praeſuli venerando, & eruditione omnibusque probis artibus Illuſtri Loidio Vigornienſi Epiſcopo oſtenderem. Nos ergo, inquit, non primi eam inſaniam inſanimus! & imprudentes exempla ſequimur hominum, ſeculorumque viliſſimorum! *M. du S.*

Προπίνω σοι] Olear. ad *Philoſtr.* II. 7. N°. 1. b. *J. F. R.*

Ibid. Ἡρακλείους ἀρχηγέτου] Subaudi κύλικα. *F. G.*

68. Ἄτρεπτος] Mſ. Ox. rectius, mea quidem ſententia, ἄτρεις, Luciano alibi etiam uſurpatum Μυῖα. c. 5. ſed & vulgata ferri poteſt; quam ideo loco movere noluimus. *M. du S.*

82. Αὖ-

plenum convivium. Dionysodorus enim rhetor ibi dictiones quasdam per vices recitabat, laudantibus ipsum, qui a tergo adstabant, servis. At qui post ipsum accumbebat Histiaeus Grammaticus, consuebat versiculos, collatis in unum Pindari & Hesiodi & Anacreontis quibusdam, ut unum ex omnibus illis carmen oppido ridiculum conficeretur. In primis autem illa, quasi futura praediceret:

Contulerunt clupeos: &,

Hic vero gemitusque fuit clamorque virorum.

Zenothemis legebat captum a puero libellum, minutissimis scriptum literis.

18. Intermittentibus vero paullum pro more, qui opsonia inferebant, curaverat Aristaenetus, ne illud quoque delectationis expers tempus esset, aut vacuum, jusso introire ridiculario scurra, dicereque aut facere quiddam ridiculum, ut magis etiam convivae exhilararentur. Ac prodit deformis homuncio raso capite, paucis in capite relictis erectisque pilis. Hic saltat fracto

τὸν ἦν τὸ συμπόσιον. ὁ μὲν γὰρ Διονυσόδωρος ὁ ῥήτωρ ἃ αὐτῷ ῥήσεις τινὰς ἐν μέρει διεξίοι, καὶ ἐπῃείτο ὄπισθε τῶν κατόπιν ἑφεστώτων οἰκετῶν. ὁ δὲ Ἱστιαῖος ὁ γραμματικὸς ἐῤῥαψῴδει, ὕστερος καλακείμενος, καὶ συνέφερεν ἐς τὸ αὐτὸ τὰ Πινδάρου, καὶ Ἡσιόδου, καὶ Ἀνακρέοντος, ὡς ἐξ ἁπάντων μίαν ᾠδὴν παγγέλοιον ἀποτελεῖν. μάλιστα δ' ἐκεῖνα ὥσπερ προμαντευόμενος τὰ μέλλοντα,

Σὺν δ' ἔβαλον ῥινάς. καὶ,

Ἔνθα δ' ἄρ' οἰμωγή τε, καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν.

ὁ Ζηνόθεμις δ' ἀνεγίγνωσκε, παιδός τινος λαβὼν λεπτόγραμμόν τι βιβλίον.

Διαλιπόντων δὲ ὀλίγον, ὥσπερ εἰώθασι, τὴν παρεγχωμιζόντων τὰ ὄψα, μηχανώμενος Ἀριστοίνετος μηδ' ἐκεῖνον ἀτερπῆ τὸν χρόνον εἶναι, μηδὲ κενόν, ἐκέλευσε τὸν γελωτοποιὸν εἰσελθόντα γε εἰπεῖν τι, ἢ πρᾶξαι γελοῖον, ὡς ἔτι μᾶλλον οἱ συμπόται ἀναχυθείεν. καὶ παρῆλθεν ἄμορφός τις ἐξυρημένος τὴν κεφαλήν, ὀλίγας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ στρίχας ὀρθὰς ἔχων· ὅτε δὴ ἀρχήσατό τε καλα-

g Αὐτοῦ] Nil mut. Edd. nec B. *h* Γε] Non habet B. *i* Τις ἐξυρημένος] Τις φέρων ἐξυρημένος B.

91. Σὺν δ' ἔβαλλον ῥ.] Καὶ μὴν Ὁμήρου ταῦτα, ἀλλ' ὑ Πινδάρου ἢ Ἡσιόδου ἢ Ἀνακρέοντος. *G.*

1. Οὕτως ἀρχήσατό τε καλακλ.] Κοινῶς μὲν τὰ εἰς ταῖς παραβάσεσι τῶν χορῶν ἄσματα· ἰδίως δὲ τῷ ῥυθμῷ . . . . λύσις χοροῦ σκηνικοῦ τὸ κυκλικὸν χόρευμα, καὶ ‡ κατὰ παράλληλον θέσιν φασὶ τῶν χορευόντων, ὅταν ἐκ εἰς τὸ θέατρον ἀποβλέπωσιν οἱ χορευταὶ ὀλίγον τινά. *V.*

‡ Καταπαράλληλοι θέσιν] Καταπαράλληλος θέσις Edita. Correxit *M. du S.*

82. Αὐτοῦ — σὺν μέρει] Quid hisce duabus ultimis vocibus intelligendum sit, fateor me nescire. vid. Συγγρ. c. 1. Ubi in quibusdam Codd. ita etiam legitur, pro vulgato σὺν μέλει. *M. du S.*

81. Πινδάρου] *Homerum* non nominat, quia in voce ἐῤῥαψῴδει satis intelligitur. *M. du S.*

91. Σὺν δ' ἔβαλον] *Hom.* Il. Δ. 447. & 450. *M. du S.*

97. Τὰ ὄψα] Hinc discas proprie de iis usurpari, quae in secundis mensis apponebantur. *M. du S.*

3. Ἐξυρημένος τὴν κεφαλήν] Calvi erant mimi, ut apud *Artemid.* c. 23. l. I. ξυρᾶσθαι δὲ δοκεῖν τὴν κεφαλὴν ἄλλῳ πλὴν Αἰγυπτίων θεῶν ἱερεῦσι καὶ γελωτοποιοῖς. &c. sic in *Anthol* 3. μωρὸν ὁρᾷς φαλακρόν. *J. B.*

Ἐξυρημένος τὴν κεφ.] *Casp. Barth.* adv. L. VII. c. V. haec verba (ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν) tanquam glossam ejicit. vide ipsum. *Almel.*

Ἐξυρημένος τὴν κεφ.] Depravatum esse hunc locum, manifestius est, quam ut de eo monendum sit. sed in libris nihil est sublidii; (nam quod O. φέρων pro ἔχων habet, nihil juvat;) nec quidquam succurrit, quod ad emendationem viam aperiat. Vid. Μισ. c. 27. ubi de hujusmodi saltatore sermo est. *M. du S.*

Ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν] Nihil causae attulit *Barthius*, cur glossam puraret haec verba: nec, puto, habuit idoneam. Vid. ad *Philopatr.* c. 21. & *Mercil.* ad *Pseudom.* c. 15. *J. M. G.*

Ἐξυρημένος τὴν κεφ.] Plura Cl. *Gesn.* ad *Philopatr.* c. 26. κεκαρμένοι τὴν γνάθωνα. Consulendum Pignor. de servis p. 189. addiderat *La Croze*. In mea Pignorii Edit. est p. 256. ubi docet, fugitivos omnino rasos fuis-

καλαχλῶν ἑαυτὸν, ἢ ἀλλοτρέφων, ὡς γελοιότερος φανείη· καὶ ἀνάπαιστα συγκροτῶν διεξῆλθεν, αἰγυπτιάζων τῇ φωνῇ, καὶ τέλος ἐπέσκωπτεν ἐς τοὺς παρόντας.

Οἱ μὲν ἄλλοι ἐγέλων, ὁπότε σκωφθεῖεν· ἐπεὶ δὲ καὶ εἰς τὸν Ἀλκιδάμαντα ὅμοιόν τι ἀπέρριψε, Μελιταῖον κυνίδιον προσειπὼν αὐτόν, ἀγανακτήσας ἐκεῖνος, καὶ πάλαι δὲ δῆλος ἦν φθονῶν αὐτῷ [a] εὐδοκιμοῦντι, καὶ κατέχοντι τὸ συμπόσιον, ἀπορρίψας τὸ τρίβωνα, προὐκαλεῖτο οἱ παγκρατιάζειν. εἰ δὲ μὴ, κατοίσειν αὐτοῦ, ἔφη, τὴν βακτηρίαν. οὕτω δὴ ὁ κακοδαίμων [b] Σατυρίων (τοῦτο γὰρ ὁ γελωτοποιὸς ἐκαλεῖτο) συστὰς, ἐπαγκρατίαζε. καὶ τὸ πρᾶγμα ἦν ἡδιστον ἦν, φιλόσοφος ἀνὴρ γελωτοποιῷ ἀνταιρόμενος, καὶ παίων, καὶ παιόμενος ἐν τῷ μέρει, οἱ παρόντες δὲ, οἱ μὲν ἠδοῦντο, οἱ δὲ ἐγέλων, ἄχρι ἀπηγόρευσε παιόμενος ὁ Ἀλκιδάμας, ὑπὸ συγκεκροτημένου ἀνθρωπίσκου καλαγωνιασθείς. γέλως οὖν πολὺς ἐξεχύθη ἐπ' αὐτοῖς.

Ἐνταῦθα Διόνικος ἐπεισῆλθεν ὁ ἰατρὸς, καὶ πολὺ κατόπιν τοῦ ἀγῶνος. ἐβεβραδύκει

distortoque corpore, ut magis videatur ridiculus, & anapaestos cum varia gesticulatione, voce Aegyptium quid sonante, pronunciat. Tandem etiam quaedam dicta jacit in praesentes.

19. Atque alii, quum peterentur, rident. Cum vero in Alcidamantem etiam simile quid jactasset, quod Melitensem vocaret catellum: indignatus ille, & olim apparebat illum invidere *scurrae*, quod probaretur atque teneret convivium, pallio abjecto istum ad pancratii certamen provocat, si negaret, clavam se illi impacturum minatus. Ita ergo miser Satyrion, (id enim scurrae nominis erat) consistit, certat pancratio. Erat res jucundissima, philosophus vir compositus cum ridiculario, feriens, verbera vicissim excipiens. Qui vero praesentes erant, partim pudere, partim ridere, donec plagis fatigatus cederet Alcidamas, a compacto atque exercitato homuncione victus. In risum ergo homines illorum caussa effusi.

20. Hic Dionicus supervenit medicus, paullo post illud certamen: retardatus fuerat,

a Εὐδοκιμοῦντι] Εὐδκιμοῦντι B. b Σατυρίων] Ὁ Σατυρίων B.

7. Ἀνάπαιστα] Ἀναπόλυθα. G.
Ibid. Συγκροτῶν] Διὰ τῶ κροτεῖν τὰς χεῖρας εὐρυθμίας ποιῶν. G.

12. Μελιταῖον] Τὸ ἐκ Μελίτης, ἤγουν δι' τρυφερὸν καὶ μικρὸν, καὶ λεῖον, οἷα παρ' ἡμῖν τὰς * ναυάδη. V.

* Ναυάδη] Addidi ex C. Lacuna enim erat in V. M. du S.

fuisse, pistrinarios & ustores semirasos. J.F.R.

7. Καὶ ἀνάπαιστα συγκ.] Ut cinaedus Petronii. J.B.
Ibid. Συγκροτῶν] Συγκροτῶν χορὸν. Et pedibus plaudunt choreas, & carmina dicunt. F.G. Constructio illa transitiva in utraque lingua est notissima; quare plura non addo, praeter Herodot. L. 2. p. 126. D. καὶ τὰς χεῖρας κροτέουσι. Ita συγκροτῶν συμπόσιον Long. Past. IV. 127. (al. 135.) & πανηγύρεις Herodian. V. 6. 14. ac Diod. Sic. IV. versus fin. Alciphr. III. p. 368. eadem aliis verbis, καὶ ἀνάπαιστα ὑπορχοῦμαι ἐπιλέγοντες, στεμμάτων ἁλυσεῖν & αὐτοχαρίτων Ἀθηναίων αἰμυλίας γίμοντα. Misere igitur errat Budaeus in Lexico minore, κροτῶν esse neutrum absolutum scribens. J.F.R.

15. Κατέχοντι τὸ συμπόσιον] Ut Συγγρ. c. 38. κατέχων τὸ βῆμα & Ἐπ. Δ. III. τυραννῶν τὸ συμπόσιον, Barth. Adversar. 319. M. du S.

25. Συγκεκροτημένου] Ab homuncione compacto. ramassé. F.G.

43. Καὶ τὸ ξιφίδιον ἐκφρίψαι τάχιστα ἀφ' ἑστίας φυγαγωγοῦ εἰς τὸ ὑπαίθριον τῆς αὐλῆς] Gladium autem extemplo per fenestras in aream projecisse. ἐκφρίπτειν hic non potest locum habere. legendum ἀναφρίψαι, quod & Mss. prae se fert. J.G.G.

47. Ἐπικαλεῖσθαι τοὺς γείτονας, ὑφ' ὧν ἀνασπάσαντα τὸ θηρίον, σωθῆναι αὐτόν] Benedicti interpretatio haec est: vicinos advocasse, a quibus revulsa fera fuit servatus. Quid Graecis sit ἀνασπᾶν τὸ θηρίον & Latinis revellere feram, nec ego, nec quisquam norit, dixeritve. ne dicam ἀνασπᾶν nusquam esse revellere. Notat quidem Bourdelotius ad hunc locum, ut apud Petronium, tanquam

rat, quod ipse dicebat, dum curat corre-
ptum phrenitide Polyprepontem tibicinem.
Ac ridiculum quiddam de eo narrabat: in-
gressum se nempe ad illum, cum nesciret
jam morbo illum teneri. Hunc vero surre-
xisse statim, & clausa janua, strictoque
pugione, tibias sibi porrexisse, jussisse ca-
nere. Deinde cum non posset, pulsasse
scutica manus sibi supinas. Denique in tan-
to se periculo tale quid excogitasse: ad
certamen se illum, constituto plagarum nu-
mero, provocasse: ac primo quidem ipsum
se male ceciniisse: tum vero traditis illi ti-
biis, corium ab illo accepisse & lorum, pu-
gionemque quam celerrime per fenestram
dejecisse in impluvium; & ab hoc inde
tempore jam tutius cum illo colluctatum
vicinos advocasse, a quibus effracta janua
ipse servatus sit. Ostendebat autem vesti-
gia quaedam plagarum & unguium in facie.
Ac Dionicus qui non minorem narratio-
nis plausum, quam scurra, tulerat, juxta
Histiaeum se inferciens, coenabat de reli-
quiis, non sine divino ille nutu nobis ad-

ὀδὲ, ὡς ἔφασκε, Φρενίτιδι ἁλωκότα θερα-
πεύων Πολυπρέποντα τ αὐλητήν. καί τι καὶ
γελοῖον διηγήσατο. ἔφη γὰρ εἰσελθεῖν πρὸς
αὐτὸν, οὐκ εἰδὼς ἐχόμενον ἤδη τῷ πάθει·
τ δὲ ταχέως ἀναστάντα, ὀπτλεῖσαί τε τ
θύραν, καὶ ξιφίδιον σπασάμενον, ἀναδόντα
αὐτῷ τὰς αὐλὰς, κελεύειν αὐλεῖν. εἶτα,
ἐπεὶ μὴ δύναιτο, παίειν, σκύτει ἔχοντα, ἐς
ὑπτίας τὰς χεῖρας. τέλος δὲ ἐν τοσούτῳ
κινδύνῳ ὀπτνοῆσαι τοιόνδε· ἐς ἀγῶνα γὰρ
προκαλέσασθαι αὐτὸν ὀπὶ ῥητῷ πληγῶν
ἀριθμῷ· καὶ πρῶτον μὲν αὐτὸς αὐλῆσαι πο-
νήρως· μετὰ δὲ, παραδόντα τὰς αὐλὰς ἐκεί-
νῳ, δέξασθαι πρὸς αὐτῆς τὸ σκύτος, καὶ
τὸ ξιφίδιον [c] ὀπτρίψαι τάχιστα ἀφ τ
φωλαγωγῆς ἐς τὸ ὔπαιθρον τ αὐλῆς· καὶ τὸ
ὀπὸ τούτου, [d] ἀσφαλέστερον ἤδη προσπα-
λαίοντα αὐτῷ, ὀπικαλεῖσθαι τὰς γειτνιῶν-
τας, ὑφ' ὧν ἀνασπασάντων τὸ [e] θυρίον,
σωθῆναι αὐτόν. ἐδείκνυε δὲ καὶ σημεῖα τ πλη-
γῶν, καὶ ἀμυχάς τινας ὀπὶ τῷ προσώπῳ.
καὶ ὁ μὲν Διόνικος, ὡ μεῖον εὐδοκιμήσας τῷ
γελωτοποιῷ ὀπὶ τῇ διηγήσει, πλησίον τῷ
Ἱστιαίῳ παρεβύσας ἑαυτὸν, ἐδείπνει ὅσα
λοιπὰ, οὐκ ἄνευ θεοῦ τινος ἡμῖν ἐπιπα-
ρὼν,

c Ἐπιῤῥίψαι] Sic Edd. & B. Ἀπορρίψαι Graev. d Ἀσφαλέστερον] Ἀσφαλέστερος B. e Θυρίον] Ex Fl. & L. recepi, Θυρέον cett.

50. Ἀμυχὰς] Ἀμυχὴ ἐπιτέλειον ἕλκος. Cicatrix, puto, est. G.

53. Παραβύσας ἑαυτὸν] † Μετὰ τινώσεως καταπλήσας. βύσαι γὰρ τὸ φράξαι. V.

† Μετὰ τινώσεως] Ita recte C. Μεταστίνωσι καταπλήσας Exc. G. Μεταστινώσας, καταπλήσας ex V. dederat Clar.

quam cupientis exire belluae, loquitur de Poëta Eumolpo, ut hic de tibicine. Sed haec sunt ἀπροσδιόνυσα, & ad Lucianum illustrandum nihil plane faciunt. In Mss. nihil est praesidii, in quo legitur quoque Θυρέον, sed veram lectionem servavit nobis editio Florentina, in qua verissime legitur ἀνασπασάντων τὸ Θυρίον, revulsis, effractis foribus, quas tibicen ille insanus occluserat, ut paullo ante Lucianus ostendit: † δὲ ταχέως ἀναστάντα ὀπικλῆσαί τε τὴν θύραν. *At illum statim surrexisse, & fores clausisse.* Hae fuerant a vicinis effringendae, ut posset Dionicus ex illius furiosi manibus & aedibus elabi. *J.G.G.*

48. Ἀνασπασάντων τὸ Θυρίον] Ut apud *Petronium tanquam cupientis exire bellua*, loquitur de Poëta Eumolpo, ut hic de tibicine. *J.B.*

Ibid. Τὸ Θυρίον] Lectionem hanc Ed. *Fl.* tuetur etiam Mss. Ox. & L. auctoritas. In reliquis Edd. Θυρέον legitur. Ἀνασπάω, quid hic notet, optime te docebit c. 57. Τοξ. *M. du S.*

Ibid. Θυρίον] Lege Θυρέον. *M.V. La Croze.* Optime; quare, accedente etiam Librorum auctoritate, id recepi. *J.F.R.*

54. Οὐκ ἄνευ θεοῦ τινος ἡμῖν ἐπιπαρὼν, ἀλλὰ καὶ πάνυ χρησίμου τοῖς μετὰ ταῦτα γιγνομένοις] Interpres legit γιγνομένους, ut qui vertat, *imo prorsum usui futurus ad ea, quae postea contigerunt.* & forte id γνήσιον Luciani est. Possumus tamen vulgatam scripturam retinentes, commode exponere, *Non sine Deo aliquo ad nos accedens, sed & prorsus utilis factus ad sequentia.* Loquitur de Donico Medico, quem opportune dicit

ρὸν, ἀλλὰ καὶ πάνυ χρήσιμον τοῖς μετὰ ταῦτα [a] γεγενημένοις.

Παρελθών γάρ τις ἐς τὸ μέσον οἰκέτης, φὰς Ἑτοιμοκλέους ἥκειν λέγων τῷ Στωϊκῷ, γραμματίδιόν τι ἔχων, κελεῦσαι οἱ ἔφη τὸν δεσπότην, ἐν τῷ κοινῷ ἀναγνόντα εἰς [b] ἐπήκοον ἅπασιν, ὀπίσω αὖθις ἀπαλλάττεσθαι. ἐφέντος δὲ τοῦ Ἀρισταινέτου, προσελθὼν πρὸς τὸν λύχνον, [c] ἀνεγίγνωσκεν. ΦΙΛ. Ἦ που, ὦ Λυκῖνε, τὸ νύμφης ἐγκώμιον, ἢ ἐπιθαλάμιον, οἷα πολλὰ ποιοῦσιν; ΛΥΚ. Ἀμέλει καὶ ἡμεῖς [d] τοιοῦτόν τι ᾠήθημεν· ἀλλ' οὐδ' ἐγγὺς ἦν τούτου· ἐνεγέγραπτο γάρ.

ΕΤΟΙΜΟΚΛΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ, ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΩι.

Ὅπως μὲν ἔχω πρὸς δεῖπνα, ὁ παρεληλυθώς μου βίος ἅπας μαρτύριον ἂν γένοιτο· ὅς γε ἐσημέραι πολλῶν ἐνοχλούντων, πολλὰ σοῦ πλουσιωτέρων, ὅμως [e] οὐδὲ πώποτε φέρων ἐμαυτὸν, ἐπέδωκα, εἰδὼς τὰς ὅπου τοῖς συμποσίοις ταραχὰς, καὶ παροινίας. ὅπου σοῦ δὲ μόνου εἰκότως ἀγαναχτῆσαί μοι δοκῶ, ὃς τοσοῦτον χρόνον ὑπ' ἐμοῦ λιπαρῶς τεθεραπευμένου, οὐκ ἠξίωσας ἐναριθμῆσαι

veniens, sed opportunus plane his, quae postea facta sunt.

21. Ingressus enim aliquis in medium servus, ab Hetoemocle se Stoico venire dicens, cum libello, imperatum sibi ait, illum palam, unde exaudiri ab omnibus posset, recitare, eoque facto rursus discedere. Cum permisisset Aristaenetus, accedens ad candelabrum recitavit.... PHIL. Numquid, Lycine, sponsae laudationem, aut nuptiale carmen, qualia multi faciunt? LYC. Scilicet nos etiam tale quid putaveramus. Sed neque affine quidquam horum fuit. Scriptum enim ita:

22. *HETOEMOCLES PHILOSOPHUS ARISTAENETO.*

De coenis quomodo affectus sim, superior omnis vita mea perhibeat testimonium, qui multis quotidie flagitantibus multum te ditioribus, nunquam tamen illis me dederim, qui norim tumultus ejusmodi conviviorum & vinolentos furores. De solo autem te indigne merito ferre mihi videor, qui tanto tempore assiduo a me cultus, in aliis me amicis tuis con-

[a] Γεγενημένοις] Sic *Fr.* Γεγινημένοις cett. [b] Ἐπήκοον] Ἐπήκουον B. [c] Ἀνεγίγνωσκεν] Ἀνεγίνωσκεν B. [d] Τοιοῦτον] Τοιοῦτο B. Sed vulgatum Ἀτιμώτερον, saepe vidimus. [e] Οὐδὲ πώποτε] Οὐδέποτε B.

in id convivium venisse, quum, ubi convivium istud in tristem desineret exitum, multique vulnerarentur, inter eos autem sponsus gravissime, vulneribus obligandis tempestivus adesset. *J. J.*

56. Γεγενημένοις] *Fr.* & Cod. *Bar.* In reliquis γεγινημένοις. *M. du S.*

Γεγενημένοις] Cl. *Jens.* vulgatum defendit. Sed si ad χρήσιμον pertinet, potius γενόμενον dixisset. *J. F. R.*

58. Ἑτοιμοκλέους] Scripturam hanc constanter tuentur ubique Libri omnes nostri. Ego tamen suspicor eundem esse cum eo, cui suum de *Mercede conductis* &c. Libellum scribit, quamvis Timocles illic dicatur, non ut hic Ἑτοιμόκλης, vid. *Moeh.* c. 2. &c. *M. du S.*

Ἑτοιμοκλέους] I. e. quasi *paratus*, *si vocetur*, ut supra dictum c. 1. N°. 1. *Alciphroni* III. Ep. 55. sub init. Εὐοκλῆς ὁ Στωϊκὸς fingitur, qui a *Berglero* Ἑτεροκλῆς vel Ἑτοιμοκλῆς refingitur, quod vix credo opus esse. Sed quid demum refert? *J. F. R.*

81. Ἐν γειτόνων] Adleverat Cl. *Hemsterh.* videndum *Kust.* ad *Aristoph.* Eccles. v. 420. Ibi invenio, ad verba *Aristophanis* ἐς τὴν σκυλοδρψῶν, commentatum, οἶκον intelligi, & post alia similia etiam hoc Luciani ἐν γειτόνων prolatum, non vero de hac posteriore locutione sedulo actum; sed vid. si quid opus, eumd. *Kust.* ad Pluti v. 435. ubi ὦν & ἐν γειτόνων nonnullis exemplis profert; & Nostrum supra *Icar.* c. 8. & 16. *Bis Acc.* c. 10. pr. & 31. f. Ac *Philops.* c. 25. Doctiss. *F. L. Abresch.* in Animadv. ad *Aeschyl.* p. 174. suspicatur, ne ellipsi quidem τῇ οἰκῳ, τόπῳ aut similibus opus esse in his; quum & alias ἐν genitivo jungatur, ut ap. *Aristid.* Or. Eleus. extr. ἐστὶ — ἴστε — ἐν ὑμῶν αὐτῶν ἴστε δὲ, item T. II. p. 402. γίνεσθε ἐν ὑμῶν αὐτῶν, & p. 347. μᾶλλον ἐν ὑμῖν αὐτοῖς. At cum in usitatissimis illis & numero longe potioribus, ἐν & εἰς Ἀριστοινέτου, ἐν Ἀμφιλόχου, (quae vide *Symp.* c. 1. & *Philops.* c. 38. ac plus centies alibi) nemo negaverit ellipsin esse; quid prohibet quaeso, eamdem analogiam hic statuisse? Et quum omnes fateri cogantur, in Latinorum phrasi,

ad

commemorare non sis dignatus. Sed solus ego apud te exsors, idque habitans in vicinia. Magis igitur tua causſa aegre fero, qui ingratum adeo te jam demonſtres. Mihi enim non in apri portione, aut leporis, aut placentarum ineſt felicitas, quibus copioſiſſime fruor ab aliis officii non ignaris. Alioqui vel hodie apud Pammenem diſcipulum coenare cum liceret coenam, ut ajunt, ſumtuoſam, non annui, multum licet ſupplicanti, tibi me ſeruum homo inconſideratus.

23. *At tu relictis nobis alios accipis: Neque id mirum; nondum enim ſatis tibi animus valet ad comprehendendas veras rerum imagines. Verum unde haec mihi veniant, intelligo: ab admirabilibus illis tuis philoſophis Zenothemide ac Labyrintho: querum ego, (abſit dicto invidia) ſyllogiſmo uno ora obturare quam celerrime mihi poſſe videor. Aut dicat illorum aliquis*, quid ſit Philoſophia? *aut prima iſta*, quid differat habitudo ab habitu? *Ne quid de difficilibus illis dicam*, Cornutam, *aut* illam de Acervo, *aut* Mententem ratiocinationem. *Sed tu illis fruaris licet. Ego, qui ſolum, quod honeſtum*

ὀχλῶμὲ τοῖς ἄλλοις φίλοις, ἀλλὰ [f] μόνῳ ἐγώ σοι ἄμοιρος, καὶ ταῦτα, [g] ἐν γειτόνων οἰκῶν. ἀνιῶμαι ἐν ὅτι σοὶ τὸ πλέον, ὕστατος ἀχαρίστῳ φανέντι· ἐμοὶ γὰρ ἡ εὐδαιμονία οὐκ ἐν ὑὸς ἀγρίου μοίρᾳ, ἢ λαγωοῦ, ἢ πλακούντων, [h] ἃ παρ' ἄλλοις ἀφθόνως ἀπολαύω τὰ καθήκοντα εἰδόσιν, ἐπεὶ καὶ τήμερον ἐπὶ τῷ μαθητῇ Παμμένει δειπνῆσαι πολυτελῆ, ὡς φασι, δεῖπνον ἐδυνάμην, οὐκ ἐπένευσα ἱκετεύοντι, σοὶ ὁ ἀνόητος ἐμαυτὸν φυλάττων.

Σὺ δὲ ἡμᾶς ἀπολιπὼν, ἄλλοις εὐωχεῖς, εἰκότως· ἔπω γὰρ δύνασαι ἀκριβῶς τὸ βέλτιον, οὐδὲ τὴν καλλιπλοκὴν φαντασίαν ἔχεις. ἀλλὰ οἶδα ὅθεν μοι ταῦτα, ἀπὸ θαυμαστῶν σου φιλοσόφων, Ζηνοθεμίδου καὶ Λαβυρίνθου, ὧν (ἀπείη δὲ [i] καὶ ἡ Ἀδράστεια) συλλογισμῷ ἑνὶ ἀποφράξαι ἄν μοι τάχιστα δοκῶ τὰ στόμαλα. ἢ εἰπάτω τίς αὐτῶν, τί ἐστι φιλοσοφία; ἢ τὰ πρῶτα ταῦτα, τί διαφέρει ἕξις ἕξεως; ἵνα μὴ τἀπόρρητα [k] εἴπω τί, κερατίναν, ἢ σωρείτην, ἢ θερίζοντα λόγον. ἀλλὰ σὺ μὲν ὅραιο αὐτῶν. ἐγὼ δὲ ὡς ἂν μόνον τὸ καλὸν ἀγα-

θὸν

f Μόνῳ] Μόνον Pl. g Ἐν γειτόνων] Ἐγγιστόνων B. h Ἃ παρ' ἄλλοις ἀφθόνως ἀπολαύω] Sic omnes Edd. & Cod. B. i Καὶ] Non adeſt καὶ in B. k Εἶπω τί, κερ.] Edd. priores Εἶπω, τί κερ.

96. Ἡ Ἀδράστεια] Ἀδράστειαν δαίμονά τινα λέγουσι τοῖς μέγα κεκραμένοις ἐπονομάσαι. *V.*

2. Ὁ μέντοι σωρίτης σοφισμὸς ἐστι λόγος ἐκ τοῦ κατὰ μικρὸν, ὃς φασιν, ἐρωτήσεως ἐπάγων, κατὰ τὴν ἔκλυσιν τῶν φαντασιῶν, ἐπ' ἄδηλον ἢ ψεῦδος προφανές. ἐρωτᾶσι γάρ, πότερον ἡ πρώτη μνᾶς ἅδρασί τι εἰς τὸν πίτυρον, ἢ οὔ. εἰ μὲν οὐχ ἅδρασι, πῶς οὐχ ὁρατὸν τὸ πᾶσος; εἰ δὲ μὴ, οὐδὲ ἡ δευτέρα, οὐδὲ ἡ ἑκατὸν, πῶς ἡ κοιλότης ἐγίνετο τοῦ πίτυρος; G.

3. Ὅπως αὐτῶν] Ἀπολαύσειας. *V.*

ad Dianae, ad Cereris, ac ſimilibus, *aedem* intelligi, nec quisquam dixerit praepoſ. *ad* ibi genitivum regere, cur idem non adgnoſceremus in Graecis? quando eadem eſt ratio. *J.F.R.*

85. Ἃ παρ'] Sic omnes impreſſi & Cod. Ox. ſuſpectus mihi & hic locus eſt. *M. du S.*

2. Εἶπω τι,] Pone comma poſt τι. *L.K.*

Εἶπω, τί κερατίναν] Scribe, εἶπω τι, κερ. *F.G.* Bene. Et ſic malam vulgatae interpunctionem jam correxeram. *J.F.R.*

Ibid. Κερατίναν] *Quint.* I. *Ceratinae.* Stoici in his multi erant. *Diog. Laërt.* p. 60. A. 174. E. meminit *Sen.* V. Ep. & *A. Gell.* Noſter etiam ſaepe tangit. Vid. N. A. I. cum notis. Chryſippus in ore frequens habuit, incertum an auctor; nam alii alios memorant, Theſ. Crit. II. De ſophiſmatis *Lil. Gyrald.* 392. *Brod.* 471. & *Creſſ.* AG. X. 73. Noſter etiam plura memorat B. πρ. c. 22. *M. du S.*

Ibid. Σωρείτην] Satis commode enarrat Scholiaſt. De hoc vid. *Diog. Laërt.* L. cit. *M. du S.*

3. Θερίζοντα] *Plut.* 1019. 1. ἀργοὶ δὲ θερίζοντες λέγει καὶ ὁ παρὰ τὴν εἱμαρμένην ὑπομυζόμενος λόγος, σοφίσματα ὡς ἀληθῶς, &c. Habet quoque ἀργὸν λόγον. *M. Tullius* de fato. *Diog. Laërt.* l. c. vid. ſupra B. πρ. c. 22. *M. du S.*

Ibid. Ὅπως] Leg. *Mercer.* ad *Ariſtaen.* Epiſt. 6. lib. 2. *J.B.*

θὸν ἡγεμόνα εἶναι, οἴσω ῥᾳδίως τ ἀτιμίαν.

Καίτοι ὅπως μὴ ἐς ἐκείνην ἔχῃς καταφεύγειν τ ἀπολογίαν [a] ὕστερον, ὅτι πολλαθέα λέγων ἐν τοσούτῳ θορύβῳ, καὶ [b] πράγμασι, δὶς σε τήμερον [c] προσηγόρευκα, καὶ ἕωθεν [d] ὅτι τ θοίνιας, καὶ ἐν τῷ ἀναχείῳ θύσιλα ὕστερον. ταῦτα ἐγὼ τοῖς παροῦσιν ἀπολελόγημαι.

Εἰ δὲ δείπνου ἕνεκα ὀργίζεσθαί σοι δοκῶ, τὸ χθ' τ Οἰνέα ἐνόησον. ὄψει γὰρ καὶ τ Ἄρτεμιν ἀγαναχτοῦσαν, ὅτι μόνην αὐτὴν οὐ [e] παρέλαβεν ἐκεῖνος ὅτι τ θυσίαν, τοὺς ἄλλους θεοὺς ἑστιῶν. φησὶ δὲ περὶ αὐτῆς Ὅμηρος ὧδέ πως·

Ἠ λάθετ', ἢ οὐκ ἐνόησεν, ἄασσατο δὲ μέγα θυμῷ.

καὶ Εὐριπίδης·

Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα, [g] Πελοπίης χθονὸς
[h] Ἐν ἀντιπόρθμοις, πεδί' ἔχουσα εὐδαίμονα.

καὶ Σοφοκλῆς·

5 est, *bonum ducam, facile feram ignominiam.*

24. *Tamen ne deinde ad illam confugere excusationem possis, uti dicas, in tanto te tumultu & occupatione oblitum esse: bis te hodie salutavi, & mane domi, & deinde in Castorum, cum rem sacram faceres. Haec ego apud praesentes caussam dixi.*

25. *Si vero ob coenam iratus tibi videar, illud de Oeneo cogitabis. Videbis enim iratam Dianam, quod se solam non invitasset ille ad sacrificium, cum Deos reliquos epulis acciperet. Dicit autem sic fere de illa Homerus:*

Immemor, imprudens; multum sibi mente nocebat.

Et Euripides,

Calydonis ista terra, Pelopii soli,
Objecta fretis, arva habens felicia.

Et Sophocles,

Apri

a Ὕστερον] Omittit B. b Πράγμασι] Sic Edd. Πράγμασι Solan. in marg. F. corrigit; nam πραγμ. per compendium B. c Προσηγόρευκα] Προσηγόρευσα B. d Ἐπὶ τ οἰνίας] Ἐπὶ τῇ οἰνίᾳ B. e Τὸ] Recte Fr. P. H. &c. Τῷ male F. Καὶ τῷ non melius V2. f Παρέλαβεν] Παρελ$^{\alpha\nu}$. per compend. B. g Πελοπίης] Sic Edd. Πελοπίας B. & Schol. Aristoph. h Ἐν ἀντιπόρθμοις] Ἔνασται πορθμοῖς B.

11. Ἐν τῷ Ἀναικτίῳ] Ἰμὼν τ Διοσκούρων. ὅτου δὲ λόγου ἕνεκα Ἀνάκτιον προσαρχυτόνους, ὅσα λαὸν κτηνικῶν συμπίπτουσιν, ἢ ἐπιθετικῶν ἰχόντων τὴν εἰ διφθογγον. καὶ ἐκεῖνα προσαρχυτόνους, * οἷον Ἡράκλειον, ἢ γὰρ Ἡρακλεῖος ἄθλος. Χαρώνιον, Ἀνάκτιον, Ἀναικτόριον, Βασίλειον, καὶ Μασσαλιῶτον ἔργον. V.

21. Εὐριπίδης] Quae hoc loco Lucianus ex *Meleagro Euripidis* adducit, *Aristoteles* III. (Ed. Ald. 559.) *Rhetoricorum* quibusdam visus est sub Sophoclis nomine adducere. Vide tamen *Victor.* locum defendentem; item apud Aristophanis Interpretem in *Ranis*, ex Euripidis Meleagro haec & alia. G.

22. Πελοπίης χθονὸς] Τῆς Πελοποννήσου λέγει· αὕτη δέ ἐστι Καλυδών, οὐ τοῖς ἀντικρὺ πορθμοῖς τ Πελοποννήσου, πεδιάδας καλλίστας ἔχουσα. V.

* Οἷον Ἡράκλειον ἄ] Sic V. Quid sibi velit nescio. M. du S.

9. Πράγμασι] Sic uti conjeceram, habet Mſ. Ox. Nisi me abbreviationes ejus fallunt, reliqui libri πράγματι. M. du S.

10. Ἐπὶ τ οἰνίας] An B. rectius ἐπὶ τῇ οἰνίᾳ; F. F. R.

11. Ταῦτα ἐγὼ τοῖς παροῦσιν ἀπολελόγημαι] Interpr. *atque his quidem de rebus haec responderam.* Sed putem ego, τοῖς παροῦσιν non posse reddi, *de his rebus*; quoniam heic non est neutr. sed masc. & subaud. ἀνθρώποις vel συμποταῖς. Jusserat enim Etoemocles, ut haec sua epistola palam, & praesentibus omnibus convivis recitaretur, ut cap. 21. habetur. Hinc c. 28. ὁρῶ τοὺς παρόντας γελῶντας ἐφ' ἑκάστῳ. Praeterea *de rebus praesentibus*, Graece non dicitur τοῖς παροῦσι, sed περὶ τ παρόντων. Quare verba ita reddenda sunt: *Haec ego praesentibus* (convivis) *pro defensione dixi.* L. BOS.

18. Ὅμηρος] Il. I, 533. Euripidis pariter ac Sophoclis laudantur Tragoediae *Meleagri*, e quibus sumtos esse versiculos hosce suspicari fas est: & Euripideos quidem e principio fabulae, in quibus ille locorum facere mentionem soleat. Sed fuit etiam Euripidis Oeneus. Fugit, si recte attendi, *Barnesii* diligentiam hoc fragmentum. De ipsis illis Dianae iris τραγῳδεῖ Noster etiam Π. Θυσ. c. 1. F. M. G.

19. Ἠ λάθετ'] *Hom.* Il. I. 533. ubi δὴ Ed. Ox. Al. δὲ. F. F. R.

22. Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα Πελοπίης χθονὸς, οὐ ἀντιπόρθμοις

Apri per agros Oenei vim maximam
Immisit arcubus potens Latonia.

26. Haec tibi pauca de multis apposui, uti discas quo viro neglecto Diphilum accipias, & tradideris illi filium: Recte illud quidem. Suavis enim est adolescentulo & gratiam illius suа consuetudine aucupatur. Si turpe non esset, me dicere talia, aliquid praeterea adjicerem, quod verum esse, e Zopyro paedagogo illius poteris cognoscere. Verum nuptias turbare non decet, neque accusare alios, praesertim de turpibus adeo caussis. Etsi enim Diphilus dignus est, qui duos jam a me discipulos abduxerit; at ego philosophiae caussa tacebo.

27. Imperavi autem huic puero, si dare ei velis aut apri partem, aut cervi, aut e sesamo placentae, mihi adferendam, ut ea sit coe-

Σὺς μέγιστον χρῆμ' ἐπ' Οἰνέως [i] γύαις,
Ἄνηκε Λητοῦς παῖς ἐκηβόλος θεά.

Ταῦτά σοι ἀπὸ πολλῶν ὀλίγα παρεθέμην, ὅπως μάθῃς οἷον ἄνδρα παραλιπὼν, Διφίλου ἐτοῖμος, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῷ παραδέδωκας, εἰκότως. ἡδὺς γὰρ ὅστις τῷ μειρακίῳ, καὶ πρὸς χάριν αὐτῷ σύνεστιν. εἰ δὲ μὴ αἰσχρὸν ἦν ἐμὲ λέγειν τὰ τοιαῦτα, καὶ ἄν τι προσέθηκα, ὅθεν σὺ, εἰ θέλεις, παρὰ Ζωπύρου τοῦ [k] παιδαγωγοῦ [l] αὐτοῦ μάθοις ἄν, ἀληθὲς ὄν. ἀλλ' οὐ χρὴ ταράττειν ἐν γάμοις, οὐδὲ ἐγκαλεῖν ἄλλοις, καὶ μάλιστα ἐφ' ὅτοις αἰσχραῖς αἰτίαις. καίτοι γ' εἰ Διφίλου ἄξιος, δύο ἤδη μαθητὰς μου [m] ἀποσπάσας, ἀλλ' ἕνεκα σιωπήσομαι.

Προσέταξα δὲ τῷ οἰκέτῃ τούτῳ, ἢν δοθῶς αὐτῷ μοῖράν τινα ἢ συὸς, ἢ ἐλάφου, ἢ σησαμοῦντος, ὡς ἐμοὶ ἀποκομίσαι, καὶ αὐτὴ

i Γύαις] Sic plurimae cum B. recte. Γυίαις *F.* k Παιδαγωγοῦ] Recte pleraeque. Παιδαγωγῷ *F.* male. l Αὐτοῦ] Omittit B. m Ἀποσπάσας] Περιπάσας *Coll.* & B.

37. † Αἰσχραῖς αἰτίαις] Ἢ καλαισχύνας, ἢ ἀποτρόπους. *V.* 39. Περιπάσας] Ἢ καλαισχύνας, ἢ ἀποτρόπους. *G.*

† Αἰσχραῖς αἰτ.] Vide Schol. sequens, ubi C. melius referunt ad ἀποσπάσας. *M. du S.*

μοις κτλ.] Ubi mens fuit vel editorum vel interpretum, equidem nescio: longe eam ab ipsis abfuisse, quum hunc locum tractarent, facile colligas. Ut enim in Graecis distinguunt, sic in Latinis Benedictus: *Haec terra Calydon Pelopii est soli, fretum qua est parte, campos divites pingues habens*, Erasmus *Calydon quidem hac Pelopii regio soli, Qua parte savum spectat adversa fretum.* Atque ita Calydon ope illorum ex Aetolia transmittitur in Peloponnesum, satis ridicule. Distingue & verte, Καλυδὼν μὲ ἥδε γαῖα, Πελοπίας χθονὸς Ἐν ἀντιπόρθμοις, πιδίν' ἔχουσα εὐδαίμονα. *Haec terra est Calydon, Pelopia terra in transmarinis*, objacens Peloponneso trans fretum, *habens campos uberes.* Res ipsa clamat. *J.G.*

Καλυδὼν] *Eurip.* Meleagr. *M. du S.*

23. Ἐν ἀντιπόρθμοις] Calydonium fretum apud *Heliod.* Lib. 5. *F.G.*

30. Ἡδὺς γάρ ἐστι τῷ μειρακίῳ, καὶ πρὸς χάριν αὐτῷ σύνεστιν] *Benedictus* vertit: *jucundus enim est adolescenti, & cum ipso ad gratiam versatur*, inepte, verte *ad obsequium.* Sic enim Latinis dicitur per εὐφημισμὸν illud obsequium turpe, quo quis corporis sui copiam facit alii, ut Graecis χάρις. *Plutarchus* in Erotico: χάρις δ', ὦ Πρωτογένης, ἡ τῇ θήλει ὑπείξις τῷ ἄρρενι πρὸς τὸ παλαιὸν καλεῖται. *Mi Protogenes, χάρις ab antiquis dicitur mulieris obsequium erga virum.* Sic & χαρίζεσθαί τινι est *consuescere cum aliquo.* Hesych. χαρίσασθαι, ὁμιλῆσαι. λέγουσι δὲ αἱ γυναῖκες χαρίζεσθαι αἱ πρὸ συνουσίων ἑαυτὰς ἐκδιδύσαι. χαρίσασθαι est dare. *Dicuntur enim mulieres χαρίζεσθαι, quae ad concubitum sui copiam faciunt.* Hinc puella ἄχαρις, cujus flos virginitatis nondum est delibatus. *J.G.G.*

31. Πρὸς χάριν] Quod a *Graevio* hic observatum est, laudo; sed scias etiam velim, probo quandoque sensu usurpari, ut apud *Plut.* in Pyrrho 728. 1. & *Isocr.* π. Νικ. πρὸς χάριν ὁμιλοῦσιν. Unde melius patebit veteratoris occulta calumnia. sic πρὸς ἡδονὴς ὁμιλεῖν apud *Diog. Laërt.* p. 192. AB. *M. du S.*

33. Ζωπύρου τοῦ παιδαγωγοῦ] *Alciphron* eumdem paedagogum inducit. III. Ep. 57. pr. scribens: ἐκκωφώμενον τὴν τροφὴν τὴν παισὶν ἁρμόττουσαν Ζωπύρου. ubi malim τοῦ παισὶν pro τὸν. *J.F.R.*

39. Ἀποσπάσας] Si probatione indigeret vulgatum, ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ex *Act. Apost.* XX. 30. & quae Rev. *J. Elsner.* ibi ex Josepho atque Aeliano protulit, adderem. *J.F.R.*

τὶ τῦ δείπνυ ἀπολογία γένοιτο, μὴ λαβεῖν, μὴ ᾗ [a] δόξωμεν ὅτι τύτῳ πεπομφέναι.

nae excusatio; ne accipiat, ne videamur hac illum causſa miſisse.

Τύτων, ὦ ἑταῖρε, ἀναγινωσκομένων μεταξὺ, ἱδρώς τέ μοι διεχεῖτο ὑπ' αἰδῦς ᾗ τῦτο δὴ τὸ τῦ λόγυ, χανεῖν μοι τὴν γῆν ηὐχόμην, ὁρῶν τὺς παρόντας γελῶντας ἐφ' ἑκάστῳ, ᾗ μάλιστα ὅσοι [b] ἤδεισαν τὸ Ἑτοιμοκλέα, πολιὸν ἄνθρωπον, ᾗ σεμνὸν εἶναι δοκῦντα. ἐθαύμαζον δὴ οἵῳ ὢν ἀγαλλάθοι αὐτὺς, ἐξαπαλωμένυς τῷ πώγωνι, ᾗ τῇ τῦ προσώπυ ἐντάσει. ὁ γῦν Ἀριστάνετος ἐδόκει μοι ὀδὲ ἀμελείᾳ παριδεῖν αὐτὸν, ἀλλ' ὅποτ' ἂν ἐλπίσας κληθέντα ὑπνεῦσαι, τότ' ἂν ἐμπαραχεῖν ἑαυτὸν τοιύτῳ τινί· ὥστε ὀδὲ τὴν ἀρχὴν πειρᾶσθαι ἠξίυ.

28. Haec dum legerentur, amice, & ſudore diffluebam prae pudore, &, quod eſt in proverbio, hiſcere optabam mihi terram, cum viderem ridentes ad unumquodque *verbum*, qui aderant, praeſertim quotquot eorum norant Hetoemoclem, canum hominem, quique vir gravis videretur. Mirabantur ergo, qualem virum adhuc parum cognoviſſent, barba iſta atque vultus contentione decepti. Itaque mihi videbatur non negligentia illum quadam praetermiſisſe Ariſtaenetus, ſed, quod non ſperaret futurum, ut vocatus ſibi condiceret, non voluiſſe in eum ſe caſum committere: atque adeo ne tentare quidem ſuſtinuit.

Ἐπεὶ δ' ὖν ἐπαύσατό πως ὁ οἰκέτης [c] ἀναγιγνώσκων, τὸ μὲ συμπόσιον ἅπαν εἰς τὺς ἀμφὶ τὸν Ζήνωνα ᾗ Δίφιλον ἀπέβλεπε, δεδοικότας, ᾗ ὠχριῶντας, ᾗ τῇ ἀπορίᾳ τῶν προσώπων ἐπαληθεύοντας τὰ κατὰ τῦ Ἑτοιμοκλέυς καληγορηθέντα· ὁ δὲ Ἀριστάνετος ἐτετάραχτο, καὶ θορύβυ μεστὸς ἦν. ἐκέλευε δ' ὅμως πίνειν ἡμᾶς, ᾗ ἐπειρᾶτο εὖ θατίθεσθαι τὸ γεγονὸς, κατομειδιῶν ἅμα, καὶ τὸν οἰκέτην ἀπέπεμψεν, εἰπὼν ὅτι ὀλίγυ μελήσει τύτων. μετ' ὀλίγον

29. Cum ergo legere tandem ſervus deſiiſſet, convivium totum in Zenonem atque Diphilum conjecit oculos, metuentes, pallentes, vultus inconſtantia fidem criminibus Hetoemoclis ipſi facientes. Ariſtaenetus perturbatus ipſe quoque & commotior, jubet tamen nos bibere, & ſubridens bene vertere quae facta erant ſtudet. Ac ſervum quidem remittit, his verbis uſus, *ſibi curae fore.* Paullo poſt ſurgit clanculum Ze-

a Δόξωμεν] Δοξῶ per compend. B. b Ἤδεισαν] Ex B. recepi pro vulgato ᾔδεισαν. c Ἀναγιγνώσκων] Ἀναγνώσκων B. & *Fl.*

50. Ἤδεισαν] Sic Mſ. O. In reliquis ᾔδεισαν. *M. du S.*

Ἤδεισαν] Saepe in ultima in ισαν an ισαν terminanda fluctuant auctorum editiones. Grammatica poſtulat ισαν in temporibus plusquamperf. Licet ἰδεδείκεισαν, non ισαν frequentius in auctoribus reperias. Vid. ſupra c. 12. Ita Scholiaſt. *Ariſtoph.* alio loco Euripidem ᾖσαν pro ᾔδεισαν dixiſſe ait, alio loco id eſſe pro ᾔδεσαν ſcribit, modo bene deſcripſerit *Maitt.* de Dial. p. 52. Ego codici B. cum *Solano* parui, quia ſic terminari ſolet, ab ᾔδειν. Ut *Geneſ.* XLII. 23. Αὐτοὶ δὲ οὐκ ᾔδεισαν, ὅτι ἀκούει Ἰωσήφ. Iterum *Exod.* XVI. 15. Et *Eſai.* LV. 5. ac bis ter deinceps: item in Nov. Foed. *Marc.* XIV. 40. &c. Ap. *Herodian.* vero I. 13. 11. ᾔδεσαν, quod nec improbare auſim, quia, ut in aliis, utraque terminatio locum habere poteſt, ſive plusquamp. dicas, ſive ab antiquo aoriſto ᾔδεσα, qui certe formaret ᾔδεσαν, quem tamen in uſu eſſe non credo. *J. F. B.*

76. Διερρήγνυτο] I. e. propemodum diſrumpebatur. Sic ſolent ejusmodi verba ſine effectu, ut vulgo dicimus, poni. Conf. omnino ſupra dicta de *Mort. Per.* ad c. 37. ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς, Ἀπώμνυ, ἔφη. Adde *Evang. Luc.* V. 6. Διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν, & quae *Eſſn.* ibi notat. *J. F. B.*

83. Αἱ ἐπιστολαὶ ὁρᾶτε ὡς πρεσβυτικαί] Verterat Eraſmus *videtis, quam & ipſae epiſtolae graves ſint ac ſeniles. Benedictus* volens eſſe brevis, amputat poſtrema, relinquens *quam graves ſint epiſtolae*, contra prorſus quam oportuit. Non enim graves eſſe demonſtrat, ſed ſeniles, hoc eſt, frigidas, nullarum virium, infirme ſcriptas, plane qualis eſt appendix Ob-

Zeno, discedere ipsum, patris imperio, jubente paedagogo.

30. Cleodemus autem, qui olim requirebat occasionem; (volebat enim manus conferere cum Stoicis, & rumpebatur, quod rationabile exordium ejus rei non haberet) praebente tum initium epistola, *Talia*, inquit, *praeclarus ille Chrysippus efficit, & Zeno admirabilis, & Cleanthes, voculas quasdam jejunas, & interrogationes solum, atque habitus Philosophorum: caeterum plerique Hetoemocles; & epistolae videte quam seniles! ac tandem Oeneus est Aristaenetus, Hetoemocles autem Diana. Quam boni ominis omnia, Hercules! & solenni decora.*

31. *Sic per Jovem*, ait, qui super illum cubabat, Hermon; *audierat enim, puto, aprum paratum Aristaeneto ad coenam: itaque non intempestivum ratus est Calydonii illius meminisse, sed per Vestam, Aristaenete, mitte quam celerrime de primitiis, ne ante tibi fame senex pereat, Meleagri illius instar contabescens. Quamquam nihil ipsi vehementer malum sic accidat! Indifferentia enim talia esse putabat Chrysippus.*

Ὁ Κλεόδημος δὲ, ϗ πάλαι τινὸς ἀφορμῆς δεόμενος (ἐβούλετο γὰρ συμπλακῆναι τοῖς Στωϊκοῖς, ϗ διερρήγνυτο, ὅτι ἔχων ἀρχὴν εὔλογον) τότε μὲν τὸ ἐνδόσιμον παρασχούσης τῆς ἐπιστολῆς, Τοιαῦτα, ἔφη, ἐξεργάζεται ὁ καλὸς Χρύσιππος, ϗ Ζήνων ὁ θαυμαστὸς, ϗ Κλεάνθης, ῥηματία δύσκολα, ϗ ἐρωτήσεις μόνον, ϗ σχήματα Φιλοσόφων, τὰ δ' ἄλλα, Ἑτοιμοκλεῖς οἱ πολλοί· ϗ αἱ ἐπιστολαὶ ὁρᾶτε ὅπως πρεσβυτικαὶ, ϗ τὸ τελευταῖον, Οἰνεὺς μὲν Ἀριστάινετος, Ἑτοιμοκλῆς δὲ Ἄρτεμις. Ἡράκλεις, εὔφημα πάντα, ϗ ἑορτῆ πρέποντα.

Νὴ Δί', εἶπεν ὁ Ἕρμων ὑποκαλακείμενος· ἠκηκόει γὰρ, οἶμαι, ὗν τινα ἐσκευάσθαι Ἀριστοινέτῳ εἰς τὸ δεῖπνον, ὥστε οὐκ ἄκαιρον ᾤετο μεμνῆσθαι τῆς Καλυδωνίδος· ἀλλὰ πρὸς ἑστίας, ὦ Ἀριστάινετε, πέμπε ὡς τάχιστα τὰ ἀπαρχῶν, μὴ ϗ φθάσῃ ὁ πρεσβύτης ὑπὸ λιμοῦ, ὥσπερ ὁ Μελέαγρος, ἀπομαραινθείς· καίτοι οὐδὲν ἂν πάθοι δεινόν· ἀδιάφορα γὰρ ὁ Χρύσιππος τὰ τοιαῦτα ἡγεῖτο εἶναι.

Χρυ-

d Καὶ] Omittit O. e Πλεῖστοι] Πλοῦτοι male *J.* f Αἱ] Sine artic. O. g Πρεσβυτικαὶ] Πρεσβευτικαὶ *Fl.* & marg. *Aiw.* h Ἑτοιμοκλῆς] Bene Edd. & B. Ἑτοιμοκλεῖς *J.* i Ἠκηκόει] Ἀκηκόει *Fl.* k Καλυδωνίδος] Bene *J. P. S.* aliaeque cum B. Καλυδῶνος media brevi *H. Fr.* l Ἡγεῖτο] Ἡγοῦντο B.

77. Ἐνδόσιμον] Τὸ πρὸ τῆς ᾠδῆς κιθαρισμα. ϗ ἔνδοσις τὸ αὐτό. *G.*

84. Οἰνεὺς] Ὁ γὰρ Οἰνεὺς ἐπὶ τὴν θυσίαν τὴν Ἀρτεμιν οὐκ ἐκάλεσε, ὥσπερ ἤδη ὁ Ἀριστάινετος τὴν Τιμοκλέα ἐπὶ τὸ δεῖπνον. ὡς οὖν εἰρωνείᾳ ἂν ταῦτα λέγει ὁ Ἕρμῆς. *V.*

94. Ὁ Μελέαγρος] Σβεσθείσης γὰρ τῆς λαμπάδος παρὰ τῆς μητρὸς, κατὰ μικρὸν αὐτὸς ἐμαραίνετο. τῷ Μελεάγρῳ γὰρ συνεγενήθη λαμπὰς, περὶ ἧς ἐλέχθη, ὅτι ἐφ' ὅσον ἅπτεται, ζῇ ὁ Μελέαγρος. ὅτε οὖν, χὰν τὴν Ἀταλάντην σύμμαχον, ϗ τοὺς ἀδελφοὺς τῆς ἰδίας μητρὸς, Ἰφίτιον τὸν Καλυδώνιον κάπρον, ἱερὸν τῆς Ἀταλάντης, ἔδωκεν αὐτῇ τὰ πρωτεῖα. † ἀφγίσθησαν ἐπὶ τούτῳ οἱ ‡ Θεῖοι, ϗ γενομένης μάχης, ἀπέκτειναν αὐτούς. ἐπὶ τούτῳ ἐλυπήθη ἡ Μελεάγρου μήτηρ Ἀλθαία κατ' αὐτοῦ, ὡς ὑπὲρ ἀδελφούς, ϗ ἀπελθοῦσα ἔσβεσε τὴν λαμπάδα. ἦν δὲ ὁ Μελέαγρος υἱὸς τοῦ Οἰνέως. *V.*

* Ἑρμῆς] Lege Κλεόδημος, is enim haec loquitur apud Lucianum. In C. est Ἕρμων *M. du S.*

† Ὠργίσθησαν] Edita ὠργίσθησαν. Emendarat *M. du S.*

‡ Θεῖοι] Θεοὶ V Sed in Impress. recte mutatum est. *M. du S.* At in iis Θεοὶ legebatur; ego accentu ad usum adcommodato jam Θεῖοι reposui. *J. F. R.*

Observationum ad *Melam*, Londini nuper impressa. *J. G.*

91. Καλυδωνίδος] Sic plerique impressi & O. In *Fr. H.* & *P.* καλυδωνίης. *M. du S.*

1. Ἀφ'

Χρυσίππου μέμνησθε ὑμεῖς (ἔφη ὁ Ζηνόθεμις, ἐπεγείρας ἑαυτὸν, καὶ φθεγξάμενος μεγάλα μεμέγεθες) ἢ ἀφ' ἑνὸς ἀνδρὸς οὐκ ἐννόμως φιλοσοφοῦντος Ἑτοιμοκλέους τοῦ γόητος, μετρεῖτε τὸν Κλεάνθην, καὶ Ζήνωνα, σοφοὺς ἄνδρας; οἵ τινες δὲ καὶ ὄντες, ὑμεῖς ἐρεῖτε ταῦτα; ἐπεὶ σὺ μὲν τῶν Διοσκούρων ἤδη, ὦ Ἕρμων, τοὺς πλοκάμους ἀπεκείραο, χρυσοῦς ὄντας; καὶ [a] δώσεις δίκην, προδοθεὶς τῷ [b] δημίῳ; σὺ δὲ τὸν Σωστράτου γυναῖκα [c] τοῦ μαθητοῦ ἐμοίχευες, ὦ Κλεόδημε, καὶ καλαληφθεὶς τὰ αἴσχιστα ἔπαθες; οὐ σιωπήσεσθε ὃν [d] τοιαῦτα συνεπιτάμνοι [e] αὐτοῖς; ἀλλ' οὐ μαστρωπὸς ἐγὼ τὴν ἐμαυτοῦ γυναικὸς, οὐδ' ὡς ὁ Κλεόδημος, ὥσπερ σύ· οὐδὲ τοῦ ξένου μαθητοῦ λαβὼν τὸ φόδιον προσκαλαθήκας, ἔπειτα ὤμοσα κατὰ τοῦ Πολιάδος μὴ εἰληφέναι, οὐδ' ὅτι τέτταρσι δραχμαῖς δανείζω, οὐδὲ ἄγχω τοὺς μαθητὰς, ἢν μὴ κατὰ χρόνον ἀποδῶσι τοὺς μισθούς. Ἀλλ' ἐκεῖνο, ἔφη ὁ Ζηνόθεμις, οὐκ ἂν ἔξαρνος [f] γένοιο μὴ οὐχὶ Φάρμακον [g] ἀποδεδόσθαι [h] Κρίτωνι ὅτι τὸν πατέρα.

Καὶ ἅμα, ἔτυχε [i] γὰρ οἴνου, [k] ὁπόσον ἔτι λοιπὸν ἐν τῇ κύλικι ἦν ἡμίσου σχεδὸν, καταχέασεν αὐτοῖν. ἀπέλαυσε δὲ καὶ ὁ Ἴων τοῦ γειτονήσεως, οὐκ [l] ἀνάξιος ὤν.

32. *Nempe Chryſippi mentionem vos audetis facere*, inquit Zenothemis, erectus, & magna voce uſus, *& ab uno viro non legitime philoſophante Hetoemocle, impoſtore, Cleanthen metimini & Zenonem, viros ſapientes? Quales vero viri ipſi iſta dicitis? Nonne tu quidem Caſtorum capillos, Hermon, detondiſti aureos, poenas daturus tradendusque carnifici? Tu vero Soſtrati uxorem auditoris tui adulterio, Cleodeme, corrupiſti, ac deprehenſus poenam ſubiiſti foediſſimam. Non ergo tacebitis, talium vobis conſcii? Verum non meae ipſe uxoris leno ſum*, Cleodemus inquit, *quemadmodum tu: neque peregrini auditoris viaticum apud me depoſitum, interpoſito per Urbis cuſtodem perjurio, accepiſſe me negavi: neque quaternarum* (in menſem) *drachmarum foenus exerceo, neque collum obtorqueo diſcipulis, niſi ad tempus ſolvane mercedem. Verum illud non negabis*, ait Zenothemis, *venenum patri propinandum Critoni te vendidiſſe.*

33. Commodum bibebat: ergo quod reliquum erat in poculo, dimidium fere, illis offundit: cujus rei aliquis fructus etiam ad Ionem ob viciniam pervenit, non ſane in-

a Δώσεις] Δόσεις B. b Δημίῳ] Δή B. Sed ſupra poſita compendii nota quam typothetae deſcribere nequeunt. c Τῷ μαθητοῦ] Καὶ τῷ μαθ. B. d Τοιαῦτα] Τὰ τοιαῦτα B. e Αὐτοῖς] Nil mutare Edd. & B. addit Solan. Sed varietatem non deſidero. f Γένοιο] Γενοίμην male B. g Ἀποδεδόσθαι] Ἀποδόσθαι B. & Fl. h Κρίτωνι] Κριτῶν male B. i Γὰρ] Inſerui ex Ox. aberat in Edd. k Ὁσόσον] Καὶ ὁπόσον Edd. priores. l Ἀνάξιος] Sic omnes editi & B. Leg. ἂν ἄξιος, vel ἄξιος.

99. Φθεγξάμενος] Πίνδαρος, Θερσαλίου ᾠδὴ κρητῆρα φωτὰ γίνεται. G.

15. Πολιάδος] Ἀθηνᾶς. G.

24. Καλεσκέδασεν] Ἐπέχυσεν. V.

1. Ἀφ' ἑνὸς] Sic Tacit. Ann. XII. 49. *ne ceteri quoque ex Peligno conjecturarentur.* Terent. Heaut. III. 3. *Ego de me conjecturam facio.* ſic Noſter Ἀν. Μισθ. c. 11. & Ἑρμ. c. 61. M. du S.

5. Διοσκούρων] Hic locus cum eo, (qui c. 9. extat, ubi ἰσρεῖς τῶν ἀνάκτων dicitur) collatus, evincit eosdem, qui ibi ἄνακτες dicuntur, hic Διοσκούρους audire. Non audiendus ergo Mauſacus, qui ad *Harpocrationem* negat Caſtorem & Pollucem intelligi, cum Ἄνακτες nominantur, vid. etiam *Ælian.* V. H. IV. 5. M. du S.

12. Μαστρωπὸς] Vid. ſupra *Amor.* c. 16. M. du S.

16. Ἐπὶ τετρ. δραχ. δαν.] Menſtrua haec uſura erat, unde liquet atrocitas illius foeneratoris, qui quotannis pro centum, uti nos loquimur, 48. foeneris loco exigebat. M. du S.

17. Οὐδὲ ἄγχω] Vid. Ἑρμ. c. 80. & 81. M. du S.

22. Ἔτυχε γὰρ οἴνου] Ita Mſ. Ox. optime pro eo quod in reliquis eſt οἴνου. καὶ. M. du S.

25. Οὐκ ἀνάξιος ἂν] Legend. videtur, οὐκ ἂν ἄξιος ἦν. *Demoſth.* καὶ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, πολλ' ἂν ἴχνη αὐτοῦ. F. G.

Ibid. Ἀνάξιος] Nihil hactenus ab Ione admiſſum lo-

indignum. Hermon igitur detergebat de capite proclinato merum, praesentes testificatus, quam accepisset injuriam. Cleodemus autem, qui poculum non haberet, conversus conspuit Zenothemin, & prehensa sinistra manu illius barba, pugnum malae illius incussurus erat. Atque interfecisset senem, nisi retinuisset manum Aristaenetus, & transgressus super Zenothemin, medium se inter illos collocasset, ut separarentur, & se tanquam muro interposito quietem agerent.

34. Haec dum fierent, multa, mi Philo, ego apud animum meum cogitabam, illud *praesertim*, quod cuivis in mentem venire necesse est, *Quam parum ergo prodest scire literas, nisi quis etiam vitam componat in melius.* Illos enim principes in literis videbam risum debere in ipsis actionibus. Deinde in mentem venit, verum ne esset, quod vulgo dicitur, a recta ratione doctrinam abducere homines eos, qui ad solos libros, & quae illis continentur curas, perpetuo respiciunt. Tot enim praesentibus Philosophis, neque forte quadam vacantem culpa unum erat videre, aliis facientibus turpiter, aliis turpius etiam dicentibus. Neque enim vino jam, quae fiebant, imputanda erant, sed ipsis hominibus, qui ad ea, quae ipsi quoque reprehendebant, sine pudore ruebant. Ego igitur, ut dixi, haec mecum cogitabam, & ad me ipsum conversus, *Quid ergo*, inquam, *Lycine, tibi quoque ipsi videris, qui tot annos in Philosophia versatus, nihil tamen melior factus es? Nonne & tu ipse, quae in aliis reprehendis, ea in te ipso admittis? Nonne & tu ipse, quae in aliis reprehendis, ea in te ipso admittis? Nonne & tu ipse, quae in aliis reprehendis, ea in te ipso admittis?*

ὁ μὲν οὖν Ἕρμων, [m] ἀπεξύετο ἐκ τῆς κεφαλῆς τὸ ἄκρατον, προπεπτωκὼς, καὶ τοὺς παρόντας ἐμαρτύρετο, οἷα ἐπεπόνθει. ὁ Κλεόδημος δὲ (οὐ γὰρ εἶχε κύλικα) ὀπισθαφεὶς, προσέπτυσέ τε τὸν Ζηνόθεμιν, καὶ [n] τῇ ἀριστερᾷ τοῦ πώγωνος λαβόμενος, ἔμελλε παίσειν κατὰ κόρρης· καὶ ἀπέκτεινεν ἂν τὸν γέροντα, εἰ μὴ Ἀρισταίνετος ἐπέσχε τὴν χεῖρα, καὶ ὑπερβὰς τὸν Ζηνόθεμιν, εἰς τὸ μέσον αὐτοῖν παρελθὼν, ὡς ὁ Ἀλφαῖος, [o] καὶ Ἀλφειχίσμελι αὐτῷ εἰρήνην ἄγοντες.

Ἐν ὅσῳ δὲ [p] ταῦτα ἐγίνετο, ποικίλα, ὦ Φίλων, ἐγὼ [q] κατ' ἐμαυτὸν ἐνενόουν, τὸ προχειρον ἐκεῖνο, ὡς οὐδὲν ὄφελος ἦν ἄρα τὰ μαθήματα, εἰ μή τις [r] ἄρα καὶ τὸν βίον ῥυθμίζει πρὸς τὸ βέλτιον. ἐκείνους γοῦν πεπαιδευμένους ὄντας ἐν τοῖς λόγοις, ἑώρων γελῶντα ὅτι τῶν πραγμάτων ὀφλισκάνουσας· ἔπειτα δὲ εἰσῆλθε με, μὴ ἄρα τὸ κατὰ τοὺς πολλῶν λεγόμενον ἀληθὲς ᾖ, καὶ τὸ παιδεύειν [s] ἀπάγειν τῶν ὀρθῶν λογισμῶν τοὺς ἐς μόνα τὰ βιβλία, καὶ τὰς ἐν ἐκείνοις φροντίδας [t] συνεχὲς ἀφορῶντας. τοσούτων γοῦν φιλοσόφων παρόντων, οὐδὲ κατὰ τύχην ἕνα τινὰ ἔξω ἁμαρτήματος ἦν ἰδεῖν· ἀλλ' οἱ μὲν ἐποίουν αἰσχρὰ, οἷα ἔλεγον αἰσχίω. οὐδὲ γὰρ εἰς τὸν οἶνον ἔτι ἀναφέρειν εἶχον τὰ γιγνόμενα.

m Ἀπεξύετο] Admissum ex *Fl.* Ὑπεξύετο cett. n Τῇ ἀριστερᾷ] Τῆς ἀριστερᾶς B. o Διαιταῖν] Διαιταίοιν *Fl.* & marg. *Alw.* p Ταῦτα ἐγίνετο] Ταῦτ' ἐγίνετο B. q Κατ'] Πρὸς B. & *Fl.* r Ἄρα] Abest a *Fl.* Non immerito, quia jam praecessit. s Ἀπάγειν] Ἀπάγει B. t Συνεχὲς] Ἀτενῆς B.

35. Ὡς Ἀλφαῖῳ] Γράφεται Ἀλφειοῖν. *V.*

40. Τὰ μαθήματα] Οὐ πάντων τοῦτο τῶν μαθόντων ἐστὶν, ἀλλὰ τῶν μὴ κεχρημένων ὀρθῶς προσοχόντων φιλοσοφούντων περὶ ὧν ὁ Ἀριστοτέλης φησὶν, ὅτι τὸ μὲν θεωρεῖν τοῦ πολίτου προσήκει, τὸ δὲ ἰδίου ἀπόλαυσιν. *V.*

48. * Ἀτενὴς] Σωιχεῖς. *V.*

* Ἀτενὴς] Inverendum hoc Schol. *Solanus* bene monet. Sed & praeterea συνεχῶς male editum ante, quod facile emendavi. *J. F. R.*

lectum est, quapropter hoc sit meritus. Lege ergo ἀναίτιος, vel ἄξιος, vel denique, quod propius est, divisim ἀν αἴτιος; aut, ἀν ἄξιος. Alias ad sequentia respexisse putandus est, quod haud temere admiserim. *M. du S.*

26. Ἀπεξύετο] Sic *Fl.* In reliquis ὑπεξύετο, minus apte. *M. du S.*

39. Ὡς οὐδὲν ὄφελος] Accedit huc sententia Menandri canentis; ὡς οὐδὲν ἡ μάθησις ἂν μὴ τοῖς πανοῦ. Sed longe ulterius spectat sententia Luciani, sapientissime hic monentis, inutilem esse omnem scientiam qua mores & vita humana non fiunt emendatiores, & jucundiores, nihilque absurdius esse quam virtutem, adde & religionem, profiteri ac docere, dum is ipse, qui profitetur & docet, nihil eorum praestat, quae laudat & praecipit. *M. du S.*

μενα, λογιζόμενοι οἷα ὁ Ἑτοιμοκλῆς ἄσιτος ἔτι καὶ ἄποτος [a] ἐγεγράφει.

putare poteram, cogitans, quae Hetoemocles impransus impotusque scripserat.

Ἀνέστραπτο δ' ὧν τὸ πρᾶγμα. καὶ οἱ μὲν ἰδιῶται κοσμίως πάνυ [b] ἐστιώμενοι, ὅτε παροινοῦντες, ὅτε ἀχημονοῦντες ἐφαίνοντο, ἀλλ' ἐγέλων μόνον, καὶ καταγίγνωσκον αὐτῶν, οἶμαι, ὅσῳ ἐθαύμαζον, οἰόμενοί τινας [c] εἶναι ἀπὸ τῶν σχημάτων· οἱ σοφοὶ δὲ ἐσκέλαινον, καὶ ἐλοιδοροῦντο, καὶ παρενεπίμπλαντο, καὶ ἐκεκράγεσαν, καὶ εἰς χεῖρας ἦεσαν. ὁ θαυμάσιος δὲ Ἀλκιδάμας, καὶ ἐνοῦρει ἐν τῷ μέσῳ, οὐκ αἰδούμενος τὰς γυναῖκας. καὶ ἐμοὶ ἐδόκει ὡς ἂν ἄριστά τις [d] εἰκάσειεν, ὁμοιότατα εἶναι τὰ ἐν [e] τῷ συμποσίῳ, οἷς περὶ τὴν Ἔριδος οἱ ποιηταὶ λέγουσιν. ἐπεὶ γὰρ κληθεῖσαν αὐτὴν ἐς τοῦ Πηλέως τὸν γάμον, ῥῖψαι τὸ μῆλον εἰς τὸ [f] σύνδειπνον, ἀφ' οὗ τοσοῦτον πόλεμον [g] ἐπ' Ἰλίῳ γεγενῆσθαι. καὶ ὁ Ἑτοιμοκλῆς τοίνυν ἐδόκει μοι τὴν ὀπτολὴν ἐμβαλὼν εἰς τὸ μέσον, ὥσπερ τι μῆλον, ἐπὶ μείζω τὴν Ἰλιάδα κακὰ [h] ἐξεργάσασθαι.

55. Conversa igitur res erat. Indoctos homines decenter epulari videres, neque per ebrietatem quidquam, neque quod alioquin parum decorum esset, designantes: sed ridebant modo, & damnabant illos, puto, quos admirati ante fuerant, cum ex habitu aliquid illos esse putarent. Sapientes vero lasciviebant, conviciabantur, supra modum se implebant, clamabant, ad manus veniebant. Admirabilis ille Alcidamas etiam in medio *convivio* mingebat, nihil mulieres reveritus. Ac mihi videbatur optime ille assimilare, si quis dicat, simillima esse istius acta convivii iis, quae de Eride poëtae narrant: nempe non vocatam illam ad Pelei nuptias pomum illud in convivium projecisse, e quo tantum ad Ilium bellum exortum sit. Et videbatur sane mihi Hetoemocles, epistola illa, tamquam pomo, in medium projecta, non minorum Iliade malorum auctor exstitisse.

Οὐ γὰρ ἐπαύσαντο οἱ ἀμφὶ τὸν Ζηνόθεμιν καὶ Κλεόδημον φιλονεικοῦντες, ἐπεὶ μέσος [i] αὐτοῖς ὁ Ἀρισταίνετος ἐγένετο. Ἀλλὰ νῦν μέν, ἔφη ὁ Κλεόδημος, ἱκανὸν, [k] εἰ ἐλεγχθείητε ἀμαθεῖς ὄντες· αὔριον δὲ ἀμυνοῦμαι ὑμᾶς ὅν τινα καὶ χρὴ τρόπον. Ἀπόκριναί μοι [l] οὖν, ὦ Ζηνόθεμι, ἢ σὺ, ἢ ὁ κοσμιώτατος Δίφιλε, ποίᾳ γνώμῃ, καὶ ἀδιαφόρως

36. Neque enim desinebant rixari Zenothemis ac Cleodemus, cum medius inter illos esset Aristaenetus: Sed, *Modo*, inquit Cleodemus, *satis fuerit, si ruditatis convincamini; cras vero vos, uti par est, ulciscar. Responde mihi, Zenothemi, aut tu, ornatissime Diphile, qua ratione, cum indiffe-*

a Ἐγεγράφει] Recte Cod. B. *Fl. Fr. P.* &c. Ἐγεγράφη male *F.* b Ἐστιώμενοι] Sic *Fr. P. H. S.* Ἐστιόμενοι male *F.* Ἐστιάμενοι B. c Εἶναι] Deest in B. d Εἰκάσειεν] Θαυμάσειεν B. e Τῷ συμποσίῳ] Articulum ex O. inseruí. Deerat in Edd. f Σύνδειπνον] Δεῖπνον *Fl.* g Ἐπ' Ἰλίῳ] Sic esse in Edd. & B. addit *Solan.* h Ἐξεργάσασθαι] Ἐξεργάσεσθαι male B. i Αὐτῶν] Bene sic *B2. Fr. H. P. S.* Αὐτὸν male *Fl.* & *F.* k Εἰ] Omisit *Fl.* l Οὖν] Addidi ex Ox. Deerat in Edd.

68. Ἐς τῦ Πηλίως] Ἐν τῷ γάμῳ τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Θέτιδος, ἡ Ἔρις μὴ κληθεῖσα, ἐρρίψε μῆλον εἰς τὸ ἄριστον, εἰς ὃ ἐγράφη, ΤΗ ΚΑΛΗ ΤΟ ΜΗΛΟΝ. Ἡμφισβήτησαν περὶ τούτου Ἀφροδίτη, Ἥρα, καὶ Ἀθηνᾶ. καὶ ἐκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Πάριδι. Προκριθεῖσα ἡ Ἀφροδίτη ἐχαρίσατο τῷ Πάριδι αὐτὶ τούτου τὴν Ἑλένην· ἐξ ἧς ὁ Τρωϊκὸς γέγονε πόλεμος. *V.*

55. Καὶ οἱ μὲν ἰδιῶται] Mitius haec paullo exagitat *Alciphron* III. Ep. 55. p. 408. Οἱ μὲν ἐν ἄστει, ait, ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος παραπλησίαν τινὰ καὶ τὴν αὐτὴν εἶχον τὴν ἐστίασιν καὶ ἀκολουθίαν· οἱ φιλόσοφοι δὲ, προϊόντος τοῦ συμποσίου, καὶ τῆς φιλοσοφίας σωρηδὸν ἐπεισοδιαζούσης, ἄλλος ἄλλην τερατείαν ἐπεδείκνυτο. Quo loco *Bergl.* observat, Lucianum haec & reliqua multo acerbius tractare. *F. F. R.*

63. Ὁ θαυμάσιος δὲ Ἀλκιδάμας καὶ ἐνοῦρει] Eadem fere rursus *Alciphr.* Ep. saepe adlegata L. III. p. 412. Nempe: ὁ Κύων δὲ πρῶτα μὲν ἐπὶ τὴν κυνικὴν ἀδιαφορίαν εἰς σῶμα χαλάσας ἐκάθητο τὸ τριβώνιον &c. Ubi Cl. *Bergl.*

ferentem esse dicatis pecuniarum possessionem, nihil aliud quam hoc unum spectetis ex omnibus, uti quamplurima possideatis, & hanc ob caussam circa divites semper versemini, & foenori detis pecuniam, & usurarum exsculpatis usuras, & mercede doceatis. Rursus odio cum habeatis voluptatem, & Epicureos hoc nomine damnetis, ipsi voluptatis caussa turpissima quaeque faciatis ac patiamini, indigne ferentes, si quis ad coenam vos non invitaverit. Si vero vocemini, tantum edatis, tantum servis detis . . . Haec cum diceret, eripere mappulam tentabat, quam habebat puer Zenothemidis, plenam omnis generis carnium, soluta illa projecturus in solum omnia. Sed non dimisit puer, firmiter eam retinens.

37. Et Hermon, *Euge*, inquit Cleodeme, *dicant cujus rei caussa voluptatem accusent, in voluptate esse ipsi supra reliquos cum postulent. Non*, inquit Zenothemis; *sed tu dic, Cleodeme, qua ratione non indifferentes esse ducas divitias. Non sane, sed tu.* Et diu talia erant, *quae utrinque dicerent*, donec Ion proferens se manifestius, *Desinite*, ait, *ego enim, si videtur, materiem ponam in medio disputationis hac solennitate dignae. Vos autem sine contentione dicite & audite invi-*

λῶ, καθ' ὅ, τι ἀδιάφορον εἶναι λέγουσιν τὴν τῶν χρημάτων τε κτῆσιν, ὑδὲν ἀλλ' ἢ τοῦτο ἐξ ἁπάντων σκοπεῖτε, ὡς πλείω [m] κτήσησθε, καὶ ἀφ' τούτου ἀμφὶ τοὺς [n] πλουσίους ἀεὶ ἔχετε, καὶ δανείζετε, καὶ τοκογλυφεῖτε, καὶ ὅπι μισθῷ παιδεύετε. πάλιν [o] αὖ τὴν ἡδονὴν μισοῦντες, καὶ τὴν Ἐπικουρείων καλλιγοροῦντες, αὐτοὶ τὰ αἴσχιστα ἡδονῆς ἕνεκα ποιεῖτε, καὶ πάσχετε, ἀγανακτοῦντες εἴ τις μὴ καλέσειεν ὅπι δεῖπνον· εἰ δὲ καὶ κληθείητε, τοσαῦτα μὲ [p] ἐσθίοντες, τοσαῦτα δὲ τοῖς οἰκέταις ἐπιδιδόντες. καὶ ἅμα λέγων, τὴν ὀθόνην ὑπεισπᾶν ἐπεχείρει, ἣν ὁ παῖς εἶχε τῷ Ζηνοθέμιδος, μεστὴν ὄσων παλλοδαπῶν κρεῶν, καὶ ἔμελλε λύσας [q] ἀποῤῥίπτειν αὐτὰ ἐς τὸ ἔδαφος, ἀλλ' ὁ παῖς οὐκ ἀνῆκε, καρτερῶς ἀντεχόμενος.

Καὶ ὁ Ἕρμων, Εὖγε, ἔφη, ὦ Κλεόδημε, εἰπάτωσαν δ τινος ἕνεκα ἡδονῆς καλλιγορῶσιν, αὐτοὶ ἥδεως ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀξιοῦντες. Οὐκ, ἀλλὰ σὺ, ἦ δ' ὃς ὁ Ζηνόθεμις, εἰπὲ, ὦ Κλεόδημε, καθ' ὅ, τι οὐκ [r] ἀδιάφορον ἡγῇ τὸν πλοῦτον. Οὐμενοῦν, ἀλλὰ σύ. καὶ ὅπι πολὺ τὸ [s] τοιοῦτον ἦν, ἄχρι δὴ ὁ Ἴων προκύψας ἐς τὸ ἐμφανέστερον, Παύσασθε, ἔφη· ἐγὼ γὰρ, εἰ δοκεῖ, λόγων ἀφορμὰς ὑμῖν ἀξίων τῆς παρούσης ἑορτῆς καλαθήσω εἰς τὸ μέσον· ὑμεῖς δὲ ἀφιλονείκως ἐρεῖτε, καὶ ἀκούσεσθε ὥσπερ ἀμέλει καὶ

m Κτήσησθε] Servavi scripturam *J. H. P. S.* &c. Κεκτήσθε *Fl.* & B. *n* Πλουσίους] Πλούτους B. prave. *o* Αὖ] Τὸ αὖ B. *p* Ἐσθίοντες] Ἐσθίοντες φυσιοῦσθε Edd. Exc. *Fl.* quae φυσιοῦσθε delet, cum Cod. Ox. *q* Ἀποῤῥίπτειν] Αὐτὴν μὲ ἀποῤῥίπτειν vulgo. Sed Ox. & *Fl.* ducibus αὐτὴν μὲ ejeci. *r* Τὸ] Abest a B. *s* Καλαθήσω] Καθήσω *Fl.*

Bergl. haec Luciani conferens, Ὁ δὲ θαυμάσιος mutato ordine dedit (studione an incuria nescio, nec quidquam refert) additque: „ Hoc loco praecipue „ quasi monstrare Lucianus videtur, quem imitatus „ fuerit. siquidem Alcidamas & *Alciphron* idem ex „ parte nomen habent. quod si hoc accipias ut *Horatianum* illud I. *Sat.* X. v. 36. *Turgidus Alpinus jugulat dum Memnona.* Perinde erit ac si dixisset „ Lucianus: *Admirandus ille Alciphron etiam mejentem in convivio introduxit Cynicum.* *J. F. R.*

66. Τῷ συμποσίῳ] Ex Mss. Ox. est hic articulus. Deest enim in omnibus impressis. *M. du S.*

69. Τὸ μῆλον] *Discordiae malum.* F. G. Non adderem pueris notam hanc notam, nisi studio *malum* pro *pomo* videretur dixisse *Gujetus*, ut luderet in ambiguo. *J. F. R.*

80. Ἀποκρ. ὅτι μοι] Ex Mss. Ox. est illud ὅτι, quamquam ibi post μοι reperitur. *M. du S.*

92. Ἐσθίοντες, τοσαῦτα] Φυσιοῦσθε, quod hic Impressi omnes habent, non agnoscit Mss. Ox. nec *Fl.* Ed. & omnino abesse sine sententiae detrimento potest. *M. du S.*

96. Λύσας ἀποῤῥίπτειν] Absunt hic & ista a Mss. Ox. αὐτὴν μὲ, quae in reliquis impress. extant. *M. du S.*

ωδὴ τῷ ἡμετέρῳ Πλάτωνι ἐν λόγοις ἡδίστοις διατριβὴ ἐγένετο. πάντες ἐπήνεσαν οἱ παρόντες, καὶ μάλιστα οἱ ἀμφὶ τὸν Ἀρισταίνετόν τε καὶ Εὔκριτον, ὡς ἀπαλλάξαιτο τῆς ἀηδίας οὕτω γὼν ἐλπίσαντες. καὶ μετῆλθέ τε ὁ Ἀρισταίνετος ἐπὶ τὸν αὐτοῦ τόπον, εἰρήνην γεγενῆσθαι ἐλπίσας.

Καὶ ἅμα εἰσεκομίζετο ἡμῖν τὸ ἐντελὲς ὀνομαζόμενον δεῖπνον, μία ὄρνις ἑκάστῳ, καὶ κρέας ὗος, καὶ λαγῶα, καὶ ἰχθὺς ἐκ Ταγήνου, καὶ σησαμοῦντες, καὶ ὅσα ἐντραγεῖν, καὶ ἐξὸν ἀποφέρεσθαι ταῦτα. προὔκειτο δὲ οὐχ ἑνὶ ἑκάστῳ πινάκιον, ἀλλ' Ἀριστοτέλει μὲν καὶ Εὐκρίτῳ ὅπερ μιᾶς τραπέζης κοινόν, καὶ τὰ παρ' αὐτῷ ἑκάτερον ἐχρῆν λαβεῖν· Ζηνοθέμιδι δὲ τῷ Στωϊκῷ καὶ Ἕρμωνι τῷ Ἐπικουρείῳ, ὁμοίως κοινὸν καὶ τούτοις· εἶτα ἑξῆς Κλεοδήμῳ, καὶ Ἴωνι· μεθ' οὓς τῷ νυμφίῳ, καὶ ἐμοί· τῷ Διφίλῳ δὲ τὰ ἀμφοῖν, ὃ ἦν Ζήνων ἀπεληλύθει. καὶ μέμνησό μοι τούτων, ὦ Φίλων, διότι δή ὅτι καὶ ἐν αὐτοῖς χρήσιμον εἰς τὸν λόγον. ΦΙΛ. Μεμνήσομαι δή.

cem, ut nimirum apud Platonem noſtrum; major pars otii in diſputatione conſumta eſt. Laudare qui aderant omnes hoc conſilium, Ariſtaenetus praeſertim atque Eucritus, qui ſic liberari ab illa ſe injucunditate poſſe ſperarent: tranſitque in locum ſuum Ariſtaenetus, pacem ſic factam arbitratus.

38. Et ſimul infertur nobis ea, quae *abſoluta coena* vocatur, gallina unicuique una, & offa aprugna, & leporina; & piſcis de ſartagine, & placentae e ſeſamo, & bellaria, licebatque ea domum ferre. Neque vero ſua unicuique lanx proponebatur, ſed Ariſtaeneto & Eucrito in menſa una communiter, oportebatque unumquemque, quod ſibi proximum eſſet, ſumere. Zenothemidi autem Stoico, & Epicureo Hermoni ſimiliter in commune ipſis quoque *offerebatur:* deinde Cleodemo, & qui juxta erat Ioni; poſt quos ſponſo & mihi; Diphilo autem, quod Zeno diſceſſerat, utriusque *admota portio.* Et memento mihi horum, Philo; eſt enim in his quoque aliquid narrationi noſtrae utile. PHIL. Meminero ſane.

ΛΥΚ. Ὁ τοίνυν Ἴων, Πρῶτος οὗν ἄρ- 39. LYC. Ion igitur, *Primus ergo,* in-

a Ἀπαλλάξασθαι] Ἀπαλλάξεσθαι B. b Εἰσεκομίζετο] Ἐπεκομίζετο B. c Κρέας] Κρέα B. d Ταγήνου] Sic Edd. & B. Sed ead. manu emendatum Ταγάνου. Coll. plane ταγάνου. e Καὶ ὅσα — ταῦτα] Septem illa ſic eſſe in omnibus & B. addit Solan. f Αὐτῷ] Αὐτῶν Fl. g Τῷ] Omittit B. h Καὶ μεμν.] Abeſt καὶ ab O. i Εἰς] Ἐς B.

22. Ταγήνου] Ταγάνου. G.

Ibid. Σησαμοῦντες] Εἰδος πλακοῦντος. G.

15. Ἀπαλλάξαιτο] Mſ. Ox. in Impr. ἀπαλλάξαιτο. M. du S.

19. Τὸ ἐντελὲς — δεῖπνον] Ultimus, oredo, miſſus, (δεῖπνον alias etiam partem coenae eſſe, oſtendit *Caſaubon.* ad Athenae. 4, 20. extr.) ficciores cibos habens, & quos auferre non incommodum. Hanc puto eſſe *Mattyen*, quam ἐπιδόρπισμα Atticis, aliis Graecis ἐπίδειπνα dictam, tradit Athenaeus libro XIV. extremo. Certe hoc ſuadent iſta Athenaei verba: *Mattýlu epáldsin eisphérein. Lákainá tis: kai eúthús ekeisphérato parthénia olíga, kai chnía éptá, kai truphà plakoúntas.* Vides hic in Mattya perdices, anſerculos aſſos, placentas, apud Lucianum haec paullo auctiora, ut in ſolemnitate nuptiarum. Caeterum quod legitur apud *Athenaeum* τρυφὴ πλακούντων, & convertitur *placentarum lauticiae*, non videbatur mihi usquequaque accuratum, legendumque putabam τρύφος πλακούντων, *fruſta placentarum.* J. M. G.

21. Ἰχθὺς ἐκ ταγήνου] Inſigne exemplum, ut error ſoleat augeri & quotidie invaleſcere. Verterat Eraſmus *piſcis Tagenicus.* Id eodem modo retinuit *Benedictus:* Sed ne quid deeſſet, nunc video in hac editione Grǽcam vocem poſtremam quoque incipere ab majusculo T. Habeant hoc & fruantur, quibus placet: nos cenſemus interpretandum *piſcis ex ſartagine*, quod non modo probant multa antiquorum fragmenta, ſed hodieque etiam placet. J. G.

22. Ταγήνου] Sic in Impr. & in textu Cod. Ox. Sed ab eadem manu reſcriptum eſt ταγάνου, quod in *Coll.* etiam legitur. Vid. Aſt. c. 6. M. du S.

Ibid. Καὶ ὅσα ἐντραγεῖν] Bellaria hiſce connotat. Quod addit *licuiſſe etiam auferre*, confirmant ex eodem loco ſequentia Κρον. N°. 17. M. du S.

Καὶ ὅσα ἐντραγεῖν] Haecne periphraſis τῶν τραγημάτων,

inquit, *si videatur, incipio.* Et paullum moratus, *Oportebat forte*, ait, *in talium praesentia virorum de ideis & incorporeis dicere, ac de immortalitate animae. Ne vero contra me dicant, qui non eadem in philosophia sequuntur, de nuptiis ea, quae convenire videntur, dicam. Atque optimum quidem erat plane nuptiis opus non habere, sed Platoni obsequentes, & Socrati amare pueros: soli enim, qui hoc fecerint, perfectam virtutem adipiscantur: Si vero etiam muliebribus nuptiis opus est; ex Platonis placitis, uxores illorum* (philosophorum) *esse communes, uti extra Zelum simus.*

40. Super his risus exortus est, ut quae minime opportune dicerentur. Dionysodorus autem, *Non desines*, inquit, *Barbarica nobis nomina cantare? Ubi enim inveniamus Zelum de hac re, & apud quem? Nempe tu quoque vocem mittis, purgamentum!* ille ait. Et, puto, Dionysodorus quoque vicissim, quae solent, maledicturus erat. Sed Histiaeus Grammaticus, bellus homo, *Desinite*, inquit. *Ego enim epithalamium vobis recitabo*; & recitare incepit.

41. Erant vero elegeia, si quidem memini, ista:

χομαι, ἔφη, εἰ δοκεῖ. ϗ μικρὸν ἐπισχών, Ἐχρῆν μὲν ἴσως, ἔφη, τοιούτων ἀνδρῶν παρόντων περὶ ἰδεῶν τε ϗ ἀσωμάτων εἰπεῖν, ϗ ψυχῆς ἀθανασίας· ἵνα δὲ μὴ ἀντιλέγωσί μοι, ὁπόσοι μὴ κτ' [k] ταυτὰ φιλοσοφοῦσι, περὶ γάμων ἐρῶ τὰ εἰκότα. τὸ μὲν οὖν ἄριστον ἦν, μὴ δεῖσθαι γάμων, ἀλλὰ πειθομένους Πλάτωνι ϗ Σωκράτει, παιδεραστεῖν. μόνοι γὰρ οἱ τοιοῦτοι ἀποτελεσθείεν ἂν πρὸς ἀρετήν· εἰ δὲ δεῖ ϗ γυναικείου γάμου, κτ' τὰ Πλάτωνι δοκοῦντα κοινὰς εἶναι ἐκείνων τὰς γυναῖκας, ὡς ἔξω ζήλου εἴημεν.

Γέλως ὑπὸ τούτοις ἐγένετο, ὡς οὐκ ἐν καιρῷ λεγομένοις. Διονυσόδωρος δὲ, Οὐ παύσῃ, ἔφη, βαρβαρικὰ ἡμῖν ᾄδων; ποῦ γὰρ [m] ἂν εὑρίσκοιμεν [n] ζῆλον ὑπὲρ τούτου, ϗ παρὰ τίνι; ϗ σὺ γὰρ φθέγγῃ κάθαρμα; εἶπεν. οἶμαι, ϗ ὁ Διονυσόδωρος ἀντελοιδορεῖτο τὰ εἰκότα· ἀλλ' ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος ὁ βέλτιστος, Παύσασθε, ἔφη· ἐγὼ [n] γὰρ ὑμῖν ἐπιθαλάμιον ἀναγνώσομαι, ϗ ᾠδάριόν [o] τι ἀνεγίγνωσκεν.

Ἦν γὰρ ταῦτα, εἴγε μέμνημαι, τὰ ἐλεγεῖα,

Ἡ

k Ταυτὰ] Sic *J. P.* aliaeque recte. Ταῦτα B. & *Fl.* Omisit B. e Ἀνεγίγνωσκεν] Ἀνεγίνωσκεν B.

l Παύσῃ] Παῦσαι B. m Ἂν] Neglexit B. n Γὰρ].

51. Τὸν ζῆλον] Ποῦ καῖται ὁ ζῆλος ἐπὶ τῇ γυναικὶ ἡμῶν; ἐζήτησεν ὁ Διονυσόδωρος. * λέγουσι γὰρ τίθεσθαι τὸν λόγον ἐπὶ τῷ μακαρίζειν ϗ ἐπὶ τῷ φθονεῖν. † ὅτου δ' ἐπὶ τῷ ζηλοτυπεῖν, τυτθὸς περὶ γυναῖκας μαίνεσθαι, Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Παντολέοντος. *V.*

58. ‡ Τὰ ἐλεγεῖα] Ὅλα τὰ ἐλεγεῖα χωλὰ, ϗ τούτῳ χάριν εἶπεν ἐπ' αὐτοῖς κωμῳδεῖσθαι γέλωτα. ἐξεπίτηδες δ' τοῦτο Ἀχαιὸν ποιήσαντος ἐς πλείονα θέρος τῷ Συμποσίῳ, ϗ ἵνα λοιδορίαν ἐκ κωμῳδίας ἔχωσιν. ὡς ὁ λόγος διδάσκει ὑπ' αὐτῶν λεχθέντων ϗ πραχθέντων. *V.*

* Λέγουσι γάρ &c.] Potuit adjicere, poni & ἀντὶ τοῦ μισεῖν, ut ex Aeschine observarunt *Harpocration* & *Suidas*. *J. Clot.*

† Ὅτου δ'] Εἴρηται δὲ καὶ. & mox τῆς γυναικὸς C.

‡ Τὰ ἐλεγεῖα] Ἡ ἐλεγεῖα] Ὅλα, cum esset in editis, *Salmas.* in τὰ mutato adscripsit, haec verba deesse in Vt.

§ Καὶ λοιδορίαν] Haec. & reliqua ad finem Scholii deficiebant in Editis. Addidit ex Cod. *M. du S.*

tum, s. bellariorum? Sic puto, & sic interpretatus sum. Hoc suadere videtur orationis series, qua haec verba junguntur superioribus, & ab sequentibus separantur. Si hoc voluisset Lucianus, quod *Erasmus* dedit, *quaecumque liberum est; seu velis in alvum condere, seu domum asportare malis*, ita videtur informaturus Graecam orationem fuisse, ϗ ὅσα ἐντραγεῖν ἔξω ἢ ἐς κοφίνιόν σου illud autem ταῦτα plane omissurus. Verbi ἐντραγεῖν hanc vim esse, etiam ex *Hesychio* conjicias, apud quem sunt ista ἐντραγεῖ, ἐντροφᾷ. Ἐντραγεῖν, ψωμίσαι, ψωμίσασθαι. Vidit hoc etiam *Kuhnius* ad Polluc. 6, 40. τὸ ἐντραγεῖν *saepius usurpatum de tragematibus, & id genus aliis scitamentis.* *J. M. G.*

26. Καὶ τὰς παρ' αὐτῷ] Quae juxta se erant. *F. G.*

42. Μὴ δεῖσθαι γάμων] Ἀχαιΐας hujus meminit in Char. *Theophrast.* p. 39. B. *M. du S.*

46. Ἐκεῖνον] Depravata haud dubie vox, & nihilli prorsus. Lege ἐχρῆν, vel ἄμεινον. *M. du S.*

58. Ἦν γὰρ ταῦτα — τὰ ἐλεγεῖα] Cl. *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 410. haec ait ridiculo modo ex diversis

[a] Ἢ οἵη ποτ' ἄρ' ἦγε Ἀριστ αινέτ ε ἐν με-
γάροις,
Δῖα Κλεανθὶς ἄναοσ' ἐτρέφετ' ἐνδυκέως,
Πρ ὄχ υσα πασάων ἀλλάων παρθενικάων,
Κρέ σσων ἢ Κυθέρης, ἠδ' αὖ ἢ Σελήνης.
Νυμφίε, καὶ σὺ δὲ χαῖρε, [b] κρ ατερῶν κρά-
τιστε ἐφήβων,
Κρέσσων [c] Νηρῆος, καὶ Θέτιδος παϊδός.
Ἄμμες δ' αὖθ' ὑμῖν τ ὸν Θαλαμήϊον ὕμνον
Ξυνὸν ἐπ' ἀμφοτέροις πολλάκις [d] ἀσό-
μεθα.

Unica tandem qualis Ariſtaenecti in domibus
Diva Cleanthis hera ſollicite eſt alita!
Omnium excellens aliarum Virgineārum,
Et Venere melior, ſive adeo Luna.
Salve tu quoque, ſponſe, bonorum optime juvenum,
Nereo praeſtans ac Thetidis nato.
Nos vero hunc vobis rurſus thalameium hymnum,
Communem ambobus ſaepe canemus olim.

Γέλωτος δ' ἦν ὅπ τ ούτοις, ὡς τὸ εἰκὸς, γενομένου, [e] καὶ ἤδη τὰ [f] παρακείμενα ἔδει, καὶ ἀνείλοντο οἱ ἀμφὶ τ ὸν Ἀριστ αίνετον, καὶ Εὔκριτον, τὰ πρὸ αὐτ ῶν ἑκάτερος, κἀγὼ τἀμὰ, καὶ ὁ Χαιρέας, ὅσα ἐκείνῳ ἔκειτο, καὶ Ἴων ὁμοίως, καὶ ὁ Κλεόδημος. ὁ δὲ Δίφιλος ἠξίου καὶ τὰ τῷ Ζήνωνι [g] ἤδη ἀπιόντι [h] παρατεθέντα φέρειν, καὶ [i] ἔλεγε μόνῳ παρατεθῆναι οἱ αὐτὰ, καὶ πρὸς τὸν Ἀλκόνην ἐμάχετο, καὶ ἀντέσπων, ὁ ὄρνις [k] ἀντεπειλημμένοις, ὥσπερ τ ὸν Πατρόκλου νεκρὸν ἀνθέλκοντες, καὶ τέλος, ἐνικήθη, καὶ ἀφῆκε, πολὺν γέλωτα παρασχὼν τοῖς συμπόταις, καὶ μάλιστα ἐπεὶ ἠγανάκτει μὴ τ ῦτο, ὡς [l] ἂν τὰ μέγιστα ἠδικημένου.

42. Riſu ſuper his, qualem credere par eſt, exorto, auferendi appoſita jam tempus erat; auferuntque Ariſtaenetus & Eucritus quisque quod ante ſe erat: & ego mea, & Chaerea quae ipſi erant poſita, atque Ion ſimiliter & Cleodemus. At Diphilus ea quoque auferre poſtulabat, quae egreſſo jam Zenoni fuerant poſita, ac ſibi ſoli poſita eſſe dicebat, pugnabatque cum minoſtris: tendebantque adeo in diverſa, gallina utrinque comprehenſa, & huc illuc, ut Patrocli illius cadaver, tracta. Ac victus tandem dimiſit, riſu multo convivis praebito, praeſertim cum poſt iſta indignaretur, velut injuria maxima affectus eſſet.

43. Her-

a Ἢ οἵη] Sic omnes, excepta *Fl.* quae ἠοίη. At B. Cod. Καὶ οἵη. b Κρατερῶν] Receptum ex *Fl.* & ſchedis Cl. *La Croze.* Καρτερῶν cett. c Νηρῆος] Νερῆος B. Et ſic *Guj.* voluit. d Ἀσόμεθα] Ἀεισόμεθα Edd. Ἀεισόμεθα B. e Ἤρξαντο] Sic *Fl. J. P.* &c. Αἴρεσθαι B2. Ἀνελέσθαι *Coll.* f Παρακείμενα] Παρεκείμενα B. g Ἤδη] Δὴ Ox. h Παρατεθέντα] Παραδοθέντα O. & *Fl.* i Ἔλεγε μόνῳ &c.] Λέγων μόνῳ οἱ παρατεθῆναι αὐτά. O. k Ἀντεπειλημμένοις] Ἐπειλημμένοις O. l Ἂν] Omittit O.

62. Ἐνδυκέως] Ἐπιμελῶς. *G.*
72. Ἀρέσθαι] Γρ. ἀνελέσθαι. *G.*
77. Ἀπιόντι] Γράφεται ἀπόντι. *V.*

81. Τὸν Πατρόκλου νεκρὸν] Ὁ γὰρ Ὅμηρος μεγάλῳ λέγει κινεῖσθαι μάχῃ μιᾷ περὶ τ ὸν Ἕκτορα τῶν Τρώων, ἐπὶ τῷ τ ῦ Πατρόκλου σώματος. *V.*

Poëtis, *Pindaro*, *Heſiodo*, & *Anacreonte* conſarcinata. Bene, quantum ad materiam; ſed ad metrum tamen redacta Elegiacum, ut Lucian. profitetur; quare ad id emendatio inſtituenda. *J. F. R.*

60. Ἢ οἵη ποτ'] Monitus jam ab ipſo Luciano de hujus carmenis abſurditate, curam ſolicitudinemque omnem deponito, ſi ſapis: id unum ego monebo, ἢ οἵη ſcribendum eſſe, ad quod proxime accedit *Fl.* ἠοίη; idque *Heſiodi* imitatione factum, qui carmen ſatis prolixum ſcripſerat, quod ἠοίας & Ἠοίας μεγάλας vocabant; cujus etiam aliquot fragmenta in *Graevia-*

na Heſiodi editione extant. *M. du S.*

Ἢ οἵη ποτ' ἄρ'] Mali poëtae peſſimos verſiculos nimis bona interpretatione donaverat *Eraſmus.* Quam hic damus, meliorem putamus ea ipſa cauſſa, quod mala eſt, iisdem nempe vitiis inquinata fere, quae ridiculum faciebant ipſum auctoris carmen. *J. M. G.*

Ἢ οἵη ποτ'] Ἢ οἵη ποτ' ἄρ' ἦγ' ἐν Ἀριστ αινέτ ῳ μεγάρ οισιν. An ἢ οἵη dixit alludens ad ἠοίας *Heſiodi?* vid. *Caſaub. F. G.* Nihil obloquor. Sed quod praemittit οἵη, quaſi ſic legeretur in Edd. Luciani, neſcio unde habeat, quum illae tamen οἵη levigent. Sed vide not. ſe-

43. Hermon & Zenothemis juxta, ut ſupra dictum eſt, accumbebant: ſupra Zenothemis, alter infra. Appoſita illis erant reliqua omnia aequalia, auferebantque iſta pacate. Sed gallina ante Hermonem pinguior, forte id quidem fortuna, arbitror. Oportebat autem has etiam, & ſuam quemque tollere. Hic Zenothemis, & adverte mihi, Philo, animum; jam enim in ipſo capite quaſi rei geſtae verſamur. Zenothemis ergo, ſua relicta, illam pinguiorem, ut modo dicebam, quae ante Hermonem erat, aufert. At hic ab altera parte prehendit, nec patitur iſtum plus juſto ſibi arrogare. Hinc clamor, & irruentes in ſe invicem, ipſas ſibi gallinas in faciem impingunt, prehenſisque invicem barbis auxiliaturos advocant. Cleodemum Hermon, Zenothemis autem Alcidamantem & Diphilum, coëuntque adeo hi ad hunc, ad alterum alteri, ſolo excepto Ione; hic enim ſe ſervabat medium.

Οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Ἕρμωνα καὶ Ζηνόθεμιν, ἅμα κατέκειντο, ὥσπερ εἴρηται, ὁ μὲν ὑπὲρ Ἕρμωνα, ὁ Ζηνόθεμις, ὁ δ' ὑπ' αὐτόν. παρέκειτο δ' αὐτοῖς τὰ μὲν ἄλλα πάντα ἴσα· καὶ ἀνείλοντο εἰρηνικῶς. ἡ δὲ ὄρνις [m] ἡ πρὸ τοῦ Ἕρμωνος, πιμελεστέρα, (ἔτως, οἶμαι, τυχόν) ἔδει [n] δὲ καὶ ταύτας ἀναιρεῖσθαι, τὸν ἑαυτῷ ἑκάτερον. ἐν τούτῳ τοίνυν ὁ Ζηνόθεμις (καί μοι, ὦ Φίλων, πάνυ πρόσεχε τὸν νοῦν, ὁμοῦ γὰρ ἐσμεν [o] ἤδη τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραχθέντων) ὁ [p] δὴ Ζηνόθεμις, φημὶ, τὴν παρ' αὐτὸν ἀφεὶς, τὴν πρὸ τοῦ Ἕρμωνος [q] ἀνείλετο, πιοτέραν, ὡς ἔφην, οὖσαν. ὃ δ' [r] ἀντεπελάβετο, καὶ οὐκ εἴα πλεονεκτεῖν. βοὴ τὸ ὅπι τοῦτοις, καὶ συμπεσόντες ἔπαιον ἀλλήλους ταῖς ὄρνισιν αὐταῖς [s] εἰς τὰ πρόσωπα· καὶ τῶν παγώνων ἐπειλημμένοι, ἐπεκαλοῦντο βοηθεῖν· ὁ μὲν τὸν Κλεόδημον ὁ Ἕρμων· ὁ δὲ Ζηνόθεμις Ἀλκιδάμαντα καὶ Διόφιλον. καὶ συνίσταντο οἱ μὲν ὡς τοῦτον, οἱ [t] δὲ ὡς ἐκεῖνον, πλὴν μόνου τοῦ Ἴωνος· ἐκεῖνος δὲ μέσον ἑαυτὸν ἐφύλαττεν.

44. At illi conſertis manibus pugnant. Zenothemis ſublatum de menſa ſcyphum

Οἵδ' ἐμάχοντο συμπλακέντες, καὶ ὁ μὲν Ζηνόθεμις, σκύφον ἁρπάσας ἀπὸ τῆς τρα-

πέ-

m Ἡ πρὸ τοῦ Ἕρμωνος] Neglecta in O. *n* Δὲ] Abeſt ab O. *o* Ἤδη] Non comparet in O. *p* Δὴ] Δὲ O. *q* Ἀνείλετο] Ἀφείλετο O. *r* Ἀντεπελάβετο] Ἀντελάβετο O. *s* Εἰς] Ἐς O. *t* Δὲ ὡς] Δ' ὡς O.

91. Πιμελεστέρα] Λιπαρωτέρα. *V.*

ſequent. *J.F.R.*

Ibid. Μεγάροις] Lege μιγάροιιν, & ἦγ' pro ἦγε, ſi verſum velis hexametrum: ac totum potius ſic refinge cum *Salmaſ.* in Lamprid. Alex. Sev. 38. p. 956. (quod Cl. *La Croze* etiam admonuit) Ἦ οἶη πρότ' ἀρ' ἦγε Ἀριαδνέτ' ἐν μιγάροισι. Et vid. Cl. *L. Bos* Obſ. Crit. p. 114. ſeq. *Gujetianum* ἠοίη *matutina*, rejicientem, ac nobiſcum ἡ οἴη probantem, i.e. μία, μόνη, *ſola*, *praecipua*, licet metrum in ceteris non ſanet, quod *Solan.* & *Geſn.* etiam vitioſum volunt manere. *J.F.R.*

63. Πρὄχυσα] Πρόχυσ' ἀλλάων πασάων παρθ. F.G. Optime; nam ſic verſus conſtabit, qui jam claudicat, quum media in πρὄχυσα corripitur. *J.F.R.*

64. Ἤδ' αὖ τ' Σελήνης] Corrige ἦδ' ἅμα τ' Ἐλένης. Placet. *F.G.* Ἐλένης etiam legi juſſit Cl. *La Croze*. At non placebit, quibus ita decreſcere videbitur oratio, ſi dicas: *potior Venere*, *immo* vel *Helena*; immo ſic pejor erit illa correctio, quam vulgata, in qua licet non creſcat oratio, nec praeſtantius nomen poſtponatur, quum Venus vulgo formoſior credatur quam Diana, tamen comparatio a Dea ad Deam rectius procedit. Poteſt tamen *Gujeti* emendatio locum habere, ſi vertas, *potior Venere*, *aut certe Helena*. Ac ſi verſus requiritur pentàmeter, melior erit *Gujetiana* lectio, & ſenſus eo melior, quia magis ridiculus. *J.F.R.*

65. Καρτερῶν] Καλῶν. F.G. Non video quare; nam prima in καλὸς etiam longa eſt. Ac ſi verſum velis formare hexametrum, pro κρατερῶν lege κρατῶν, a κρατὺς. Tumque ſubſequentem habebis pentametrum, ſi mox παιδὸς reſolvas, ut fiat triſyllabum παιδὸς. Quod ſic edi curavi: cum neglectum eſſet in Edd. prioribus. *J.F.R.*

69. Ποτὲ κεῖς ἀεισόμενα] Lege ἀσόμενα, vel ποκὰν ἀεισόμενα, quod pl. eſt ap. *Plut.* ex Sapphone. F.G.

81. Πατροκλῆ] *Hom.* Il. Π. & P. 389. & Σ. 155. *M. du S.*

14. Κά-

πέζης, κείμενον πρὸ τοῦ Ἀριστοινέτου, ῥιπτεῖ ὅπι τὸν Ἑρμωνα.

Καὶκεῖνον μὲν [a] ἄμαρτε, παρὰ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἄλλη.

διεῖλε δὲ τὸν νυμφίον τὸ κρανίον εἰς δύο, χρηστῷ μάλα καὶ βαθεῖ τραύματι. βοὴ οὖν ἐνθένδε τῶν γυναικῶν ἐγένετο, καὶ [b] κατεπήδησαν εἰς τὸ μεταίχμιον αἱ πολλαὶ, καὶ μάλιστα ἡ μήτηρ τοῦ μειρακίου, ἐπεὶ τὸ αἷμα εἶδε· καὶ ἡ νύμφη δὲ ἀνεπήδησε, φοβηθεῖσα περὶ [c] αὐτοῦ. ἐν τοσούτῳ δὲ ὁ Ἀλκιδάμας [d] ἠρίστευε, τῷ Ζηνοθέμιδι συμμαχῶν. καὶ παταξας τῇ βακτηρίᾳ, τοῦ Κλεοδήμου μὲν τὸ κρανίον, τοῦ Ἑρμωνος δὲ τὸ σιαγόνα ἐπέτριψε, καὶ τῶν οἰκετῶν ἑνίους βοηθεῖν αὐτοῖς ὁρμηκότας, κατέτρωσεν· ὁ μὲν ἀπετράπετο ἐκεῖνοι. ἀλλ' ὁ μὲν Κλεόδημος, ὀρθῷ τῷ δακτύλῳ τὸ ὀφθαλμὸν τοῦ Ζηνοθέμιδος ἐξώρυξε, καὶ τὸ ῥῖνα προσφὺς, ἀπέτραγεν. ὁ δὲ Ἑρμων τὸν Δίφιλον, ὅτι ξυμμαχίαν ἦκεν τοῦ Ζηνοθέμιδος, ἀφῆκεν ὅπι κεφαλὴν [e] ἀπὸ τοῦ κλιντῆρος.

Ἐτρώθη δὲ καὶ Ἱστιαῖος ὁ γραμματικὸς, διαλύειν αὐτοὺς ἐπιχειρῶν, λάξ, οἶμαι, εἰς τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τοῦ Κλεοδήμου, Δίφιλον εἶναι οἰηθέντος. ἔκειτο οὖν ὁ ἄθλιος κατὰ αὐτοῦ Ὅμηρον, αἷμ' ἐμέων. πλὴν ταραχῆς γε καὶ δακρύων μεστὰ ἦν πάντα. καὶ αἱ μὲν γυναῖκες ἐκώκυον, τὴν Χαιρέαν περιχυθεῖσαι· οἱ δὲ ἄλλοι κατέπαυον. μέγιστον δὲ ἦν

qui ante Ariſtaenetum ſtabat, in Hermonem conjicit,

Ille ſed inde alio temere converſus aberrat;

Sponſique frontem luculento ſane ac profundo vulnere diffindit. Clamor igitur oritur a mulieribus, proſiliunt inter utramque aciem pleraeque, mater praeſertim ſponſi, cum videret ſanguinem; exſilit etiam, quod illi metueret, ſponſa. Interim praeclare rem gerit Alcidamas, auxiliator Zenothemidis, & clavae ictu Cleodemi cranium & malam Hermonis obterit, ſervorumque quosdam qui auxilii ferendi cauſſa accurrerant, vulnerat. Nondum tamen hi cedunt, ſed Cleodemus erecto digito oculum Zenothemidi effodit, & morſu naſum aufert. Hermon vero auxilio venientem Zenothemidi Diphilum in caput de lecto dat praecipitem.

45. Vulneratur etiam Hiſtiaeus Grammaticus, dum conatur illos dirimere, calcibus dentes illius, ut arbitror, petente Cleodemo, quod putaret eſſe Diphilum. Jacuit ergo miſer, *vomuitque*, Homeri ſui verbo, *cruorem*. Caeterum tumultus & lacrimarum plena omnia. Plorant circumfuſae circa Chaeream mulieres, reliqui ſedare tumultum ſtudent. Maximum malorum omnium

a Ἄμαρτε παρὰ] Ἤμαρτε παρ' Edd. priores. Ἤμαρτε τὸν Ο. b Κατεπήδησαν] Verſus integer hic deficit in O. c Αὐτοῦ] Αὐτῷ Fl. d Ἠρίστευε] Ἠρίστευσε O. e Ἀπὸ] Ἐπὶ male O.

16. Χρηστῷ μάλα] Ἀγαθῷ, *μεγάλῳ. V.*

* Μεγάλῳ] Ἀντὶ μεγάλῳ edebatur ante. Delevit *Am. M. du S.*

14. Καὶκεῖνον μὲν ἄμαρτε] Il. Λ. 233. & E. 187. *M. du S.* Καὶκεῖνόν μ' ἄ] Manifeſte nimis παρὰδῆ ad illud Il. Λ, 233. Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος. Quare hic etiam ἤμαρτε & παρ, quod habent editi, immutandum cenſeo. *J. M. G.*

Ibid. Παρὰ] Cod. Ox. τὸν. Impreſſi omnes παρ'. *Homerus* παρὰ, ut edi curavimus, & hic & ſupra Ἀποφρ. c. 27. *M. du S.*

Ibid. Ἄμαρτε παρὰ] Illud παρὰ pro vulgato παρ' *Solanus ex Homero* reſtituit juſſit, oblitus tamen τὸ ἤμαρτε quod ego eadem metri neceſſitate in ἄμαρτε mutavi. *J. F. R.*

16. Ἐς δύο] Supra *Dial. Meretr.* XIII. med. Et *Tox.* c. 54. med. *J. F. R.*

23. Τῇ βακτηρίᾳ] Aeneis clavis confixum baculum ei tribuit *Alciphr.* III. p. 408. *J. F. R.*

38. Αἷμ'

mnium fuit Alcidamas, qui cum ſemel oppoſitam ſibi aciem fugaſſet, pulſaret in quoscumque incidiſſet. Et multi, bene noris, perierant, niſi ille fregiſſet clavam. Ego vero ad parietem ſtans erectus, videbam ſingula, non immiſcens me, monitus nempe Hiſtiaei exemplo, quam periculoſum eſſet talia dirimere. Quae cum ita eſſent, Lapithas videres Centaurosque, everti menſas, ſanguinem effundi, volare ſcyphos.

46. Tandem Alcidamas candelabro everſo tenebras facit magnas. Ac res in multo jam periculoſiorem adducta locum erat. Nec enim facile luminis alterius copia fieri poterat. In hiſce tenebris multa, eaque turpia, perpetrata, & cum adeſſet tandem, qui lumen inferret, deprehenſa ſunt. Alcidamas tibicinae ſublata veſte vim inferre ſtudens; Dionyſodorus autem in ridiculo alio facinore oppreſſus. Scyphus enim de ſinu ſurgentis excidit. Deinde excuſandi cauſſa Ionem dixit in turba ſibi, ne periret, dediſſe, Ion autem providentia quadam hoc a ſe factum confirmavit.

47. Sic diſſolutum convivium, quod poſt lacrimas in riſum rurſus exiit de Alcidamante, & Dionyſodoro, atque Ione.

ἁπάντων κακῶν ὁ Ἀλκιδάμας, ἐπεὶ ἅπαξ τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐτρέψατο, παίων † προστυχόντα· καὶ πολλοὶ ἂν, εὖ ἴσθι, ἔπεσον, εἰ μὴ κατέαξε † βακτηρίαν. ἐγὼ δὲ [f] παρὰ † τοῖχον ὀρθὸς ἑστὼς ἔσπων ἕκαστα, οὐκ ἀναμιγνὺς ἐμαυτὸν, ἅτε τῷ Ἱστιαίῳ διδαχθείς, ὡς ἔστιν ἐπισφαλὲς διαλύειν τὰ τοιαῦτα. Λαπίθας ἦν καὶ Κενταύρους εἶδον, τραπέζας [g] ἀνατετραμμένας, καὶ αἷμα ἐκκεχυμένον, καὶ σκύφους [h] ῥιπτουμένους.

Τέλος δὲ, ὁ Ἀλκιδάμας ἀνατρέψας [i] τὸ λυχνίον, σκότος μέγα ἐποίησε· καὶ τὸ πρᾶγμα, ὡς τὸ εἰκὸς, μακρῷ χαλεπώτερον ἐγεγένητο· καὶ γὰρ οὐ ῥᾳδίως [k] εὐπόρησαν φωτὸς ἄλλου, ἀλλὰ πολλὰ ἐπράχθη, καὶ δεινὰ ἐν τῷ σκότῳ. καὶ ἐπεὶ παρῆν τις λύχνον [l] ποτὲ κομίζων, κατελήφθη Ἀλκιδάμας μὲ † αὐλητρίδα ἐπιγαμιῶν, καὶ πρὸς βίαν συνεκθύειν αὐτῇ σπουδάζων, Διονυσόδωρος δὲ ἄλλο τι γελοῖον ἐφαράθη πεποιηκώς· σκύφος γὰρ ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ κόλπου, ἐξαναστὰς αὐτός· εἶτ' ἀπολογούμενος, Ἴωνα, ἔφη, ἀνελόμενον ἐν τῇ ταραχῇ, δοῦναι αὐτῷ, ὅπως μὴ ἀπόλοιτο· καὶ ὁ Ἴων κηδεμονικῶς ἔλεγε τοῦτο πεποιηκέναι.

Ἐπὶ τούτοις διελύθη τὸ συμπόσιον, τελευτήσαν ἐκ τῶν δακρύων αὖθις εἰς γέλωτα ὅτι τῷ Ἀλκιδάμαντι, καὶ τῷ Διονυσοδώρῳ, καὶ

[f] Παρὰ] Πρὸς O. [g] Ἀνατετραμμένας] Sic O. Ἀνατραπομένας Edd. [h] Ῥιπτουμένους] Ῥιπτομένους O. [i] Τὸ λυχνίον] Τὸν λύχνον O. [k] Εὐπόρησαν] Et ſic Bl. cum cett. [l] Ποτὲ] Τότε male O.

65. † Ὅπως μὴ ἀπόλοιτο] Καθάρσιον ἢ φροντίζων ἵνα μὴ ἀπόληται. V.

† Ὅπως μὴ] Hoc Schol. ad verba ἀπ' ἀπολογήσεως relatum, & bis eadem pagina repoſitum, ſic reſtituit M. du S.

38. Ἀξιμ' ἰμάσσων] Hom. Il. O. 11. M. du S.

50. Ἀνατετραμμένας] Ex Cod. Ox. In Impreſſ. ἀνατετριμμένας. M. du S.

51. Ῥιπτουμένους] Quum ῥιπτέω aeque dicatur ac ῥίπτω, non auſcultandum duxi Codici Ox. Herodian. VII. 7. 6. ἱκτῆραι συρίττις — ἐρρίπτουντο. J.F.R.

55. Εὐπόρησαν] Forſan ηὐπόρησαν, quod magis Atticum foret, quaeſivit Solan. Bene tamen quod nihil immutarit; frequentius enim ὠ quam ω̑ in hujusmodi compoſitis habuimus. Vid. Alex. c. 22. Pro Imag. c. 19. f. Amor. c. 6. pr. Jov. Trag. c. 16. J.F.R.

59. Ἀλκιδάμας μὲ τὴν αὐλητρίδα] Idem facientem Cynicum inducit Alciphr. III. Ep. 55. fin. Non vero extincto ante lumine, ſed palam in omnium conſpectu, dicentem principium generationis eſſe naturam. J.F.R.

60. Συνεκθύειν] An συνεῖναι; placet. F.G. Quidni ergo συμμιχθῆναι; J.F.R.

καὶ Ἴωνι. καὶ οἱ τε τραυματίαι, Φοράδην [a] ἐξεκομίζοντο, πονήρως ἔχοντες· καὶ μάλιστα ὁ πρεσβύτης Ζηνόθεμις ἀμφοτέραις, τῇ μὲν τῆς ῥινὸς, τῇ δὲ τοῦ ὀφθαλμοῦ [b] ἐπιλημμένῳ, βοῶν ἀπόλλυσθαι ὑπ' ἀλγηδόνων· ὥστε καὶ τὸν Ἕρμωνα, καίπερ ἐν κακοῖς ὄντα (δύο γὰρ ὀδόντας ἐξεκέκοπτο) ἀντιμαρτύρεσθαι λέγοντα, Μέμνησο μέντοι, ὦ Ζηνόθεμι, ὡς οὐκ ἀδιάφορον ἡγῇ τὸν πόνον. καὶ ὁ νυμφίος δὲ, ἀκεσαμένου τὸ τραῦμα τοῦ Διονίκου, ἀπήγετο εἰς τὴν οἰκίαν, ταινίαις [c] καλειλημμένος τὴν κεφαλὴν, ὅπου τὸ ζεῦγος ἀνατεθεὶς, ἐφ' οὗ τὴν νύμφην ἀπάξειν [d] ἔμελλε, πικρὸς [e] ὁ ἅθλιος τὸν γάμον ἑορτάσας. καὶ τὰ ἄλλα δὲ ὁ Διόνικος ἐπεμελεῖτο δὴ τὰ δυνατά· καὶ [f] καθευδήσαντες ἀπήγοντο, ἐμοῦντες οἱ πολλοὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς. ὁ μέντοι Ἀλκιδάμας, αὐτοῦ ἔμεινεν. οὐ γὰρ ἐδύνήθησαν ἐκβαλεῖν τὸν ἄνδρα, ἐπεὶ ἅπαξ καλαβαλὼν ἑαυτὸν ὅπου τῆς κλίνης, πλαγίως ἐκάθευδε.

Vulnerati jacentes exportabantur, ita male se habebant: senex in primis Zenothemis utraque manu, altera nasum tenens, altera oculum, perire se doloribus clamitans: adeo ut etiam Hermon, licet ipse quoque malo affectus, duobus quippe excussis dentibus, antestaretur dicens, *Memento tamen, Zenothemi, te indifferentem jam non putare dolorem!* Sponsus vero, alligato Dionici opera vulnere, domum abductus est, taeniis obvoluto capite, in currum impositus, quo vecturi sponsam fuerant, acerbis miser celebratis nuptiis. Reliquos etiam curabat, quantum poterat, Diocles. Hi somno sopiti abducebantur, vomentes plerique in via. Verum mansit ibi Alcidamas. Neque enim ejicere virum poterant, cum semel in lecto, in quem obliquo se corpore abjecerat, dormire occepisset.

48. Hic

a Ἐξεκομίζοντο] Ἐκομίζοντο Fl. b Ἐπιλημμένῳ] Sic P. Bt. S. Amst. & O. nisi quod ἐπιλημμενως male. Ἐπιλημμένῳ prave J. Fl. Fr. Vz. Ald. H. c Καλειλημμένῳ] Κατειλημμένῳ Edd. priores. d Ἔμελλε] Rescripsi ex O. & Fl. Ἔμελλον Edd. reliqq. e Ὁ] Abest ab Ox. f Καθευδήσαντες] Sic Edd. omnes & O. male. Lege καταδιόντες.

72. * Ποτήρια] Ἀντὶ τοῦ βαρίαν. V.

81. Ταινίαις] Στεφάνοις ἤτοι φασκίαις. V.

* Ποτήρια] Et haec ita refinxit Salm. cum ante ederetur: Ποτήρια] Ἀντὶ βαρίαν.

73. Ζηνόθεμις ἀμφοτέραις, τῇ μὲν τῆς ῥινὸς, τῇ δὲ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπιλημμένῳ] Haec olim conversa: *Zenothemis, pariter tum oculo tum nare mutilatus, Solanus* ita emendarat: *Zenothemis manibus hanc oculum, illa nasum tenens*, sed & Cl. *Gesn.* errorem pristinae versionis correxit sponte. Post ἀμφοτέραις autem, χερσὶ intelligi qui nescit, adeat *L. Bos* de Ellipsi p. 185. *J. F. R.*

74. Ἐπιλημμένῳ] Ox. P. J. & A. In reliquis ἐπιλημμ. prave. *M. du S.*

83. Ἔμελλε] Videtur & *Erasmus* sic legisse, qui verterat: *quo sponsam fuerat abducturus.* *J. F. R.*

86. Καθευδήσαντες] In omnibus legitur καθευδήσαντες, haud dubie corrupte; nemo enim praeter Polydamanta illic pernoctavit. Puto ego rescribendum καταδιόντες, quod menti scriptoris optime convenit; nec a scriptura vulgatae multum abhorret. *M. du S.*

92. Ἢ] Ex Mf. Ox. & Fl. In *Ven.* vero utraque ἢ. in reliquis ᾗ, corrupte. versus autem sequentes in fine quarundam tragoediarum *Euripidis* leguntur. In *Med. Alc. Androm. Bacch. & Heli.* *M. du S.*

94. Πολλαὶ μορφαὶ] Tres versiculos totidem verbis habet Euripides in fine Alcestidis, Andromaches, Baccharum & Helenae, quibus subjiciuntur isti, Τῶν ἀδοκήτων πόροι εἰσὶ θεός. Τῶν δ' ἀπίστων τέθνᾶσι πρᾶγμα. *J. M. G.*

98. Ἐκεῖνό τε] Legendum puto leviſſima mutatione Ἐκεῖνό γε, & sic verti. *J. M. G.*

99. Ἀπράγμονα ὄντα σωφρονεῖν — φιλοσόφοις] Addam, quod Cl. *Hemst.* in marg. *Graev.* monuit, *L. Bos* Obs. Crit. p. 79. qui versionem Erasmi: *Non esse tutum, cui non sit opus, cum ejusmodi philosophis agitare convivium*, reprehendit, dicens: „ Imperite ad„ modum vocem ἀπράγμονα vertit, *cui non sit opus.* „ Ἀπράγμων Atticis Scriptoribus dicitur qui lites fu„ gitat, litium amans non est; πράγματα enim sunt „ lites, ut alibi pluribus ostendam. atque ita Lucia„ nus heic etiam usus est vocabulo ἀπράγμων. Verte „ igitur locum, *non esse tutum ei qui litium amans* „ *non sit, convivium* agitare cum hujusmodi philoso„ phis. Depinxerat enim hoc Dialogo philosophorum „ mores pravos, utpote qui in conviviis saepe, post„ quam

48. Hic tibi finis, pulcher Philo, fuit convivii: quo melius est Tragicum illud dicere,

Multas habet fortuna vices:
Multa Dii insperata patrant:
Certa fides ast irrita mansit.

Praeter opinionem enim re vera ista etiam evenere. Equidem illud jam didici, minime tutum esse, qui negotiis implicari nolit, cum ejusmodi philosophis agitare convivium.

Τοῦτό σοι τέλος, ὦ καλὲ Φίλων, ἐγένετο τῷ συμποσίῳ, ἢ ἄμεινον τὸ τραγικὸν ἐκεῖνο εἰπεῖν, τὸ,

Πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων·
Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη.

Ἀπροσδόκητα γὰρ ὡς ἀληθῶς ἀπέβη καὶ ταῦτα. ἐκεῖνό γε μεμάθηκα ἤδη, ὡς οὐκ ἀσφαλὲς, ἀπράγμονα ὄντα, συνεστιᾶσθαι τοιούτοις φιλοσόφοις.

DE DEA SYRIA.

EST in Syria urbs non procul ab Euphrate fluvio: vocatur ea Hierapolis (*urbs sancta*) & est sacra Junoni Assyriae. Porro illud nomen non statim fuit, ut mihi videtur, urbi, ex quo primum habitari coepit; sed antiquum fuit aliud: postea vero cum magna ibi sacra fierent, id

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΡΙΗΣ ΘΕΟΥ.

1 Ἔστιν ἐν Συρίῃ πόλις, οὐ πολλὸν ἀπὸ τοῦ Εὐφράτεω ποταμοῦ, καλέεται δὲ Ἱρὴ, καὶ ἔστιν ἱρὴ τῆς Ἥρης τῆς Ἀσσυρίης. [l] δοκέειν δέ μοι, τόδε [m] τὸ ὄνομα οὐκ ἅμα τῇ πόλῃ οἰκεομένῃ ἐγένετο, ἀλλὰ τὸ μὲν ἀρχαῖον ἄλλο ἦν· μετὰ δὲ σφισι τὰ ἱρὰ μεγάλα

g [H] Sic emendavit *Solan.* [H] *J.* & *V2.* Ceterae *y. Fl.* & *Coll.* Ceteri & ceterae vulgatum servant. *h* Γε] Sic O. Ts Edd. *i* Ἀπράγμονα] Ἄπρακτον O. *k* Φιλοσόφους] Φίλους *Coll.* Sed & alterum additum. *l* Δοκέειν] Recte sic *Solan.* Δοκέει Edd. antea male. *m* Τὸ ὄνομα] Τὸ ὄνομα vult *Solan.*

92. Τὸ τραγικὸν] Εὐριπίδου τοῦτο ἐκ τῆς τοῦ Ἑλένης δράματος, κατὰ τὸ τέλος. *G.*

95. Ἀέλπτως κραίνουσι] Ἀνελπίστως τελοῦσι. *G.*

" quam mero incaluerant, pro sua quisque secta inter se verbis primo contenderent, mox ad manus & vulnera quoque pervenerint, adeo ut saucii ac mutilati nonnulli e conviviis ablati fuerint". Haec ille: πράγμασθαι vero lites esse, ita in vulgus notum, ut nesciam, numquid opus sit exempla addere. Vid. modo *Aristoph.* Plut. sub init. ἀλλά σοι παρίζω πράγματα. *Menandri* fragm. 31. *In Peregrinos.* Εὖ γε ὦν ἀπράγμων ἔσθι, καὶ παράσχες καλῶς. *J.F.R.*

1. Ἔστιν ἐν Συρίῃ] Lucianus hic de Dea Syria varias recenset opiniones, seu illa Atergatis, seu Astarte, seu quaecunque alia illa fuerit, quae in Hierapoli urbe colebatur, addit & sacra & eorum ritus, quae ridenda potius quam referenda erant. *Cic.* L. III. de Natur. Deor. *G.C.*

3. Ἱρὴ] Quae apud *Xiph.* Ἱεράπολις τῆς Ἀσίας audit, 252. C. Olim Bambyce a Seleuco *Hierapolis* nuncupata. *Aelian.* de anim. XII. 2. Quod & noster mox innuit. *M. du S.*

Ibid. Δοκέειν] Saepissime hac in voce erratur. Hic in omnibus erat δοκέει, etiam in M. Cod. V. & c. 38. &c. rectius c. 10. *Herodoto* autem frequens hoc ἐμοὶ δοκέειν. *M. du S.*

Δοκέειν] Δοκέει ἐγένετο vix quidem sensum habet. Aliud enim est infra c. 8. f. ubi bene habet ἐμοὶ μὲν δοκέει κάρτα θεία. male δοκέει rursus c. 29. Sed c. 10. viciſſim vulgatum ἐμοὶ δοκέειν male habet, ubi δοκέει W. recte. Illud autem absolutum μοὶ δοκέειν, pro οἷς μοι δοκεῖ, non solum *Herodoto*, sed & Nostro aliisque familiare, ut supra indicatum, *de Luct.* §. 5. Adde *Philops.* c. 25. ubi obiter notamus, interdum eodem redire, δοκεῖ an δοκῶ dicas, & *Herodot.* VI. p. 390. E. ὁ δὲ εἰδὼς ἀεὶ ἴσασι κακὸν ὀλίγον, δοκέει ἐμοί. *J.F.R.*

4. Οὔνομα] Sic scribi jubet Dialectus hujus opusculi, quod hic in Impress. omnibus neglectum, alibi recte scribitur. *M. du S.*

Ibid. Τὸ ὄνομα] Immo τὸ οὔνομα Ionice, sine apostropho, quamvis Edd. *Hippocr.* & *Herod.* variant in his, ut vid. ad c. 2. *J.F.R.*

5. Πόλις] Lege πόλει, & vid. notam ad c. ult. hujus Dial. *J.F.R.*

λων γιγνομένων, ἐς τόδε ἡ ἐπωνυμίη ἀπίκετο. περὶ ταύτης ὦν τῆς πόλιος ἔρχομαι ἐρέων, ὁκόσα ἐν αὐτῇ ὄψι. ἐρέω δὲ καὶ νόμους τοῖσι ἐς τὰ ἱρὰ χρέονται, καὶ πανηγύριας τὰς ἄγυσι, καὶ θυσίας τὰς ἐπιτελέυσι. ἐρέω δὲ ὁκόσα καὶ περὶ τοῦ ἱροῦ εἰσαμέων μυθολογέυσι, καὶ τῶν νηῶν, ὁκως ἐγένετο. γράφω δὲ Ἀσσυρίοισι ἐέων· καὶ τὰ ἀπηγέομαι, τὰ μὲν αὐτοψίῃ μαθών· τὰ δὲ καὶ παρὰ τῶν ἱρέων ἐδάην, ὁκόσα ἐόντα ἐμεῦ πρεσβύτερα, ἐγὼ ἱστορέω.

Πρῶτοι μὲν ὦν ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, Αἰγύπτιοι λέγονται θεῶν τε ἔννοίην λαβεῖν, καὶ ἱρὰ εἰσάσθαι, καὶ τεμένεα, καὶ πανηγύριας ἀποδέξαι· πρῶτοι δὲ καὶ ὀνόματα ἱρὰ ἔγνωσαν, καὶ λόγους ἱροὺς ἔλεξαν. μετὰ δὲ ὑπὸ πολλοστῷ χρόνῳ παρ' Αἰγυπτίων λόγον Ἀσσύριοι ἐς θεοὺς ἤκουσαν, καὶ ἱρὰ καὶ νηοὺς ἤγειραν, ἐν τοῖσι καὶ ἀγάλματα ἔθεντο, καὶ ξόανα ἐστήσαντο.

Τὸ δὲ παλαιὸν, καὶ παρ' Αἰγυπτίοισι ἀξόανοι νηοὶ ἦσαν. καὶ ἔστι ἱρὰ καὶ ἐν Συρίῃ, ὑπὸ

cognominis adepta est. De hac igitur urbe jam dicam, quae in ea sint: dicam vero leges etiam, quibus ad sacra sua utuntur, & celebritates quas agunt, & sacrificia quae faciunt. Dicam vero etiam quidquid de conditoribus sacri illius fabulantur, & templum quomodo exstructum sit. Scribo ipse Assyrius, qui ea, quae narro, partim ipse viderim; partim vero a sacerdotibus sim edoctus, quae, aetatem meam antecedentia, hic refero.

2. Jam primi hominum, quos nos novimus, Aegyptii dicuntur Deorum cognitionem cepisse, & condidisse templa atque delubra, & coetus *sacrorum caussa* instituisse. Primi etiam nomina novere sacra, & narrationes sacras tradiderunt. Non ita multo post autem ab Aegyptiis Assyrii illam de Dis doctrinam audierunt, & templa atque aedes excitarunt, in quibus simulacra quoque ponerent, & signa statuerent.

3. Antiquitus vero apud Aegyptios sine sculpta imagine erant templa. Et sunt in Sy-

a Ἀπίκετο] Ἀπίκατο W. Sed mutatum deinde. b Χρέονται] Χρέωνται *Fl.* & W. male. c Δὲ] Δὲ καὶ W. d Εἰσαμέων] Εἰσαγομένων *Fl.* Sed vulgatum M. e Εἰσάσθαι] Ἱσᾶσθαι marg. *A1W.* & *Fl.* hic & c. 9. & 12. ac 14. f Ἀποδέξαι] Sic *Fr. J.H.P.B1.* M. Sed a recentiore manu. Ἀποδῖξαι *Fl. S.* & marg. *A1W.* g Ὀνόματα] Οὐνόματα W.

7. Γιγνομένων] Lege Ionice γινομένων. Ita enim *Herodot.* ubique, singulis fere paginis. Item *Hippocr.* vid. modo L.IV. de morb. pr. ubi quinquies una pag. Sed in *Aret.* γίγνεται ubique editum; at in aphorismis *Hippocr.* promiscue. Cumque mox hic bis c. 7. γίγνεται habeant omnes, & fere semper deinde, in re tam parvi momenti nihil muto. *J.F.R.*

8. Ἔρχομαι ἱρέων] *Herodoto* frequens. Sic Ἔρχομαι Φράσων II. 105. C. Ἔρχομαι λέξων ibid. D. Ἔρχομαι ἱρέων. I. p. 3. B. *J.F.R.*

9. Ἐρέω] Ita amat Idem efferre futura secunda, ut σημανέω *indicabo* II. 103. E. ἱστορεόντων 272. A. ἱστορεόντες *permanebunt*. IV. init. Adde mox ἱστορέω. & similia. *J.F.R.*

12. Εἰσαμέων] Εἰσαρόων ab ἵζομαι *statuo*, *instituo*. *F.G.*

14. Ἀσσυρίοισι ἐέων] *Syrium* vertas necesse est, ut & c. 17. *M.du S.*

15. Μαθὼν] Ἐμαθον legendum videtur. *F.G.*

16. Ὁκόσα ἐόντα ἐμεῦ πρεσβύτερα, ἐγὼ ἱστορέω] Uter hic interpretum laudandus, *Benedictus* interpretans, *Quacunque antiquiora me sunt, ab iis narrationem incipio*, an *Micyllus*, quem postremus fere expressit, *Quacunque igitur antiquiora me sunt, ab iis narrationem incipiam?* Sic uterque particularem ex his facit periodum, sic uterque ἱστορέω putat verti posse *incipio narrationem*. Quae sunt utraque ab vero alienissima. Distingue Τὰ μὲν αὐτοψίῃ μαθὼν, τὰ δὲ παρὰ τῶν ἱρέων ἐδάην, ὁκόσα ἐόντα ἐμεῦ πρεσβύτερα, ἐγὼ ἱστορέω, ac verte *& ex iis refero, alia quidem cognoscens quae ipse vidi; alia ab sacerdotibus edoctus sum*, ea nempe, *qua meis annis antiquiora commemoro*. *J.G.*

18. Πρῶτοι μὲν ὦν ἀνθρώπων — Αἰγύπτιοι &c.] Coeinit *Diod. Sic.* I. c. XI. pr. ubi & hoc Luciani, & *Ammian.* XXII. 16. adfert Cl. *P. Wesseling*. *J.F.R.*

Ibid. Ἡμεῖς] Quidni ἠμεῖς Ionice? Verum utrumque est in *Herod.* Ἡμεῖς VI. 387. E. Ἠμεῖς II. 102. D. Ita & ὑμεῖς IX. 588. B. ὑμεῖς VI. 384. C. Et creberrime utrovis more. *J.F.R.*

21. Ἀποδέξαι] Quum varietates marg. *A1W.* hic & Dial. seqq. fere omnes ex *Fl.* sint desumtae, quas jam ex eadem excerpseram, easdem non bis addam. Sed ἀποδίξαι praetuli prae ἀποδέξαι, quia vere Ionicum. *Herodot.* pr. L. I. ἱστορίης ἀποδίξις ἥδε. Ibid. p. 7. D. Ed.

Syria quoque templa, Aegyptiis illis non multum aetate inferiora, quorum ego plura vidi: ut Herculis Tyrii, non illius, quem Graeci canunt, Herculis. Sed quem ego dico multum antiquior, & Tyrius heros eſt.

4. Eſt vero aliud quoque in Phoenice templum magnum, quod habent Sidonii. Prout ipſi dicunt Aſtartae eſt. Aſtarten autem puto ego Lunam eſſe. Ut vero ſacerdotum mihi aliquis narravit, Europae eſt, ſororis Cadmi. Hanc vero Agenoris regis filiam, cum diſceſſiſſet ex oculis, templo honorarunt Phoenices, & hiſtoriam de ea ſacram tradidere, eam, pulchra cum eſſet, a Jove amatam, qui mutatus in tauri ſpeciem eam rapuerit, & in Cretam detulerit. Haec etiam ex Phoenicibus aliis audivi, & nummus, quo utuntur Sidonii, Europam habet tauro inſidentem, Jovi. Templum autem Europae eſſe, non conſentiunt.

οὐ πολὺ τοῖς Αἰγυπτίοισι ἰσοχρονέοντα, οὓς ἐγὼ πλείστα ὅπωπα. τό γε τῦ Ἡρακλέος τὸ ἐν Τύρῳ, ὃ τούτῳ τῷ Ἡρακλέϊ, ὃν Ἕλληνες ἀείδουσι, ἀλλὰ πολλὸν ἐγὼ λέγω πολλὸν ἀρχαιότερον, καὶ Τύριος ἥρως ἐστί.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλο ἱρὸν ἐν Φοινίκῃ μέγα, τὸ Σιδώνιοι ἔχουσι, ὡς αὐτοὶ λέγουσι, Ἀστάρτης ἐστί. Ἀστάρτην δ' ἐγὼ δοκέω Σελήνην ἔμμεναι. ὡς δέ μοί τις τῶν ἱρέων ἀπηγέετο, Εὐρώπης ἐστὶ ἀδελφεὴ Κάδμου. ταύτην δ' ἐοῦσαν Ἀγήνορος τῦ βασιλῆος θυγατέρα, ἐπειδή τε ἀφανὴς ἐγεγόνεε, οἱ Φοίνικες τῷ νηῷ ἐτιμήσαντο, καὶ λόγον ἱρὸν ἐπ' αὐτῇ ἔλεξαν, ὅτι ἐοῦσαν καλὴν Ζεὺς ἐπόθεε, καὶ τὸ εἶδος ἐς ταῦρον ἀμείψαντα, ἥρπασε· καί μιν ἐς Κρήτην φέρων, ἀπίκετο. τάδε μὲν καὶ τῶν ἄλλων Φοινίκων ἤκουον, καὶ τὸ νόμισμα τῷ Σιδώνιοι χρέονται, Εὐρώπην ἐφεζομένην ἔχει τῷ ταύρῳ τῷ Διΐ· τὸ δὲ νηὸν οὐκ ὁμολογέουσι Εὐρώπης ἔμμεναι.

Ἔχω-

h Τούτῳ] A τούτου ad ἥρως ἐστὶ nihil variare Edd. & M. ſtudioſe notat *Solan.* *i* Βασιλῆος] Βασιλίως W. & *Fl.* *k* Ἐς] Εἰς W. & *Fl.*

30. Ἡρακλέϊ] Ἐξ Ἡροδότου τοῦτο λαβὼν ἔχει. M.

37. Ἀστάρτη] Ἡ παρὰ Σιδωνίοις Ἀστάρτη ἡ αὐτή ἐστι τῇ σελήνῃ. Σιδώνιοι δὲ Εὐρώπην φασὶν ἁρπασθῆναι μὲν ὑπὸ Διὸς, τὴν δὲ ἀφαπτθῆναι αὐτὴν εἰς Θεὸν καθιερώσαντα. M.

47. Τὸ νόμισμα] Τὸ νόμισμα Σιδώνιοι βοῦν ἐπίσημον ἔχει τὸν Εὐρώπην καθαρπαστισμένον. M.

Ed. *Steph.* ἀπιδέξατο δ' ἔργα. quamquam & προσδιξαῖα editum in eod. IV. p. 258. B. Conf. infra c. 19. *J. F. R.*

Ibid. Οὐνόματα ἰρὰ] Prioris vocis ſcriptura ex W. eſt. In Impr. ὀνόματα legitur. *M. du S.*

Ὀνόματα] Οὐνόματα *Solan.* in contextum receperat. Non male. Nam hoc proprium Ionibus. *Maitt.* de Dial. p. 365. C. Ex *Plutarch.* de Dial. *Homeri.* Ἰώνων ἴδιον — τὸ λέγειν ὄνομα ἐ νῶσον τὸ ὄνομα ἐ τὴν νῶσον. &c. Noſter infra c. 14. μητρὶ — ὄνομα. c. 19. ὄνομα ἦν Κομβάβος. *Herodot.* I. p. 1. C. & 2. A. &c. Sed quia & modo τὸ ὄνομα omnes, & Ioniſmo nihil repugnat οὔνομα, non ſtatim id immuto. Apud *Hippocr.* ter quater una pag. οὔνομα. E. c. 8. I. de Art. p. 3. τὰ οὐνόματα αὐτῆς — λαβὼν δ' ὀνομάσειν τὰ εἴδεα — τὰ μὲν δ' οὐνόματα φύσιος νομοθετήματά ἐστι. &c. niſi haec omnia ex negligentia nata dicas. Sed quia hic ſtudioſe adfectat Ionicam dialectum. & *Herodot.* imitari ſtudet, id ubique praeferendum, quod a communi Attica plurimum abit. Οὔνομα & τὔνομα autem *Hered.* ubique, ut p. 256. A. 271. A. & B. ter, 330. C. 338. C. 587. B. ac millies alibi: licet pag. 271. τῷ ὀνόματος quoque editum. *J. F. R.*

23. Λόγον Ἀστρόμει] Λόγων legendum videtur. *F. G.*

27. Τὸ δὲ παλαιὸν] Obſervandum hoc imprimis eſt, antiquiſſimos religionis ei auctores nulla in templis ſuis ſimulacra numinis habuiſſe. Adde *Diog. Laert.* in Prooem. 2. D. *M. du S.*

30. Ὅπωπα] In marg. *Baſil.* adſcriptum: *Hoc itaque non minus Ionum eſt quam Atticorum.* Conf. c. 29. ubi rurſus bis occurrit. *J. F. R.*

36. Ἀστάρτης] Leg. *Scaliger* ad *Varron.* 4. Ling. Latin. *Achill. Tat.* l. 1. *Tertullian.* Apolog. cap. 24. *unicuique etiam provinciae & civitati ſuus Deus eſt, ut Syria Aſtartes. Xiphilin.* Quidam Junonem eſſe contendunt, alii Venerem. *J. B.*

Ἀστάρτης] V. *Caſſ.* ad Athen. VIII. 8. p. 602. *Cogn.* 737. *M. du S.*

44. Ἐς] Minime auſcultandum lectioni *Fl.* ἐς enim *Herodot.* & *Hippocr.* ſingulis paginis. *J. F. R.*

59. Ἀδω-

Ἔχουσι δὲ καὶ ἄλλο Φοίνικες ἱρὸν, οὐκ Ἀσσύριον, ἀλλ' Αἰγύπτιον, τὸ ἐξ Ἡλίου πόλιος ἐς τὴν Φοινίκην ἀπίκετο. ἐγὼ μὲν μιν οὐκ ὄπωπα, μέγα δὲ καὶ τόδε καὶ ἀρχαῖόν ἐστι.

5. Habent autem aliud etiam ſacrum Phoenices, non Aſſyrium illud, ſed Aegyptium, quod Heliopoli in Phoenicem venit. Equidem illud non vidi: magnum vero ipſum quoque & antiquum eſt.

Εἶδον δὲ καὶ ἐν Βύβλῳ μέγα ἱρὸν Ἀφροδίτης Βυβλίης, ἐν τῷ καὶ τὰ ὄργια ἐς Ἄδωνιν ἐπιτελέουσι. ἐδάην δὲ καὶ τὰ ὄργια. λέγουσι γὰρ δὴ ὧν τὸ ἔργον τὸ ἐς Ἄδωνιν καὶ τοῦ συὸς, ἐν τῇ χώρῃ τῇ σφετέρῃ γενέσθαι, καὶ μνήμην τοῦ πάθεος τύπτονταί τε ἑκάστου ἔτεος, καὶ θρηνέουσι, καὶ τὰ ὄργια ἐπιτελέουσι, καὶ σφισι μεγάλα πένθεα ἀνὰ τὴν χώρην ἴσασι. ἐπεὰν δὲ ἀποτύψωνταί τε, καὶ ἀποκλαύσωνται, πρῶτα μὲν καλαγίζουσι τῷ Ἀδώνιδι, ὅκως ἑόντι νέκυϊ· μετὰ δὲ τῇ ἑτέρῃ ἡμέρῃ, ζώειν τέ μιν μυθολογέουσι, καὶ ἐς τὴν ἠέρα πέμπουσι, καὶ τὰς κεφαλὰς ξυρέονται, ὅκως Αἰγύπτιοι, ἀποθανόντος Ἄπιος. γυναικῶν δὲ ὁκόσαι οὐκ ἐθέλουσι ξυρέεσθαι, τοιήνδε ζημίην ἐκτελέουσι. ἐν μιῇ ἡμέρῃ, ἐπὴν πρήσῃ τὸ ὥρης ἴσασι. ἡ δὲ ἀγορὴ μούνοισι ξείνοισι πωλέεται, καὶ ὁ μισθὸς ἐς τὴν Ἀφροδίτην θυσίη γίνεται.

6. Vidi etiam Bybli magnum templum Bybliae Veneris, in quo etiam Adonidis orgia peragunt: didici illa orgia. Dicunt nempe illud de Adonide ac de apro in ſua regione factum, & in memoriam illius calamitatis plangunt ſingulis annis & plorant, & peragunt orgia, magno per regionem inſtituto luctu. Cum vero ſatis planctus & lacrimarum eſt, primo inferias Adonidi, tanquam mortuo, mittunt: poſt vero, alio die vivere illum narrant, & caelo *illius imaginem* exponunt. Etiam capita tondent inſtar Aegyptiorum, cum mortuus eſt *his ſuus* Apis. Mulierum vero quotquot tonderi nolunt, multam ſolvunt ejusmodi. Uno die venales ſtant, forma quaeſtum facturae. Forum autem ſolis patet peregrinis; ex mercede ſacrificium conſit Veneri.

Εἰσὶ δὲ ἔνιοι Βυβλίων, οἳ λέγουσι καὶ σφίσι τεθάφθαι τὸν Ὄσιριν τὸν Αἰγύπτιον, καὶ

7. Sunt autem Bybliorum quidam, qui ſepultum apud ſe dicunt Oſirin Aegyptium,

a Καὶ ἐς τὴν ἠέρα π.] Sic Edd. & M. b Ξυρέονται] Εὕρονται W. at *Fl.* vulgatum tuetur. c Ξυρέεσθαι] Sic *Fl.* &c. Εὑρεῖσθαι W.

61. Μνήμιον] Ἀντὶ, κατὰ μνήμιον, ἢ εἰς μνήμιον. M.

59. Ἄδωνιν ὑπὸ τοῦ συὸς] Vid. *Bionis* ea de re Idyllium. *M. du S.*

61. Τύπτονται] Mos Aegyptiorum. Vid. *Herodot.* *M. V. La Croze.* Vid. ejus *Enterp.* ſ. L. 2. p. 127. Ed. *Steph.* *J. F. R.*

73. Παρακίφται] Alias ὀθόνιται in ſingulari. Ut λιγνίται & προσκίται ibid. 134. D. & κίστις *Herod.* 2. 170. f. Et hic c. 7. ἀτιμίστις bis recte, item c. 10. &c. & c. 29. ἀτιμίστις. Sed quia collectivum ἀγορὴ recte verbum plurale adſciſcit, poſſet haberi pro plurali, de qua terminatione deinde; at quum & mox c. 8. ἄνομα ἀτιμίστις, & c. 27. ἀνακίστις αἰτίη, & c. 34. κίστις θρόνου & alibi, quae deinde videbis, nil mutandum. *J. F. R.*

74. Γίγνεται] Magis Herodoteum eſſet γίνεται. Sic γινώσκω, non γιγνώσκω ap. *Hippocr.* I. de morb. p. 5. fin. intra duodecim verſus legas octies. *J. F. R.*

79. Κεφαλὴ ξυρέεται] Id ipſum quoque docet *Cyrillus* lib. II. Tom. II. in Eſaiam, & *Procopius* in eundem Prophetam ad cap. 18. quippe cujus rei meminit Propheta in initio dicti capitis, qui, quod Lucianus vocat caput papyraceum, ajunt ollam fuiſſe papyraceam, cui Alexandrini injecerint epiſtolam ſcriptam ad mulieres Byblinas, qua ſignificetur inventum eſſe Adonidem. Deinde obſignatam eam immiſiſſe in mare, quibusdam ſacris ritibus adhibitis, &, affirmare illos qui mittant, iſtam ollam ſponte deferri per mare Byblum, & finem luctus indicere mulieribus Bybliis. Has vero eſſe mulieres quas dicat *Ezechiel* VIII, 15. lugere *Thamuz* qui ſit Adonis, uti obſervavit eruditiſſimus *Seldenus* de Diis Syris lib. II. cap. undecimo. vide & *Bocharti* Phaleg. IV, 2. Tom. I. *J. G. G.*

Ki-

ptum, & luctus illos & orgia non in Adonin, ſed in Oſirin peragi omnia. Dicam vero, unde iſta quoque fide digna videantur. Caput ſingulis annis ex Aegypto Byblum pervenit, natans interjectum ſpacium quod ſeptem diebus navigatur. Ac ferunt illud divina quadam navigatione venti; declinat autem nusquam, ſed ſolam Byblum pervenit. Eſtque univerſum hoc miraculum: idque annis ſingulis contingit, quod me etiam praeſente Bybli factum eſt, ac vidi caput papyraceum.

8. Eſt vero aliud quoque in Bybliorum regione miraculum. Flumen e Libano monte *ortum* exoneratur in mare: impoſitum nomen flumini Adonis. Illud flumen ſingulis annis cruentatur, ſuoque amiſſo colore in mare effunditur, & magnam maris partem inficiens, ſuos Bybliis luctus indicit. Fabulantur autem hiſce ipſis diebus in Libano vulnerari Adonin, delatoque in aquam illius ſanguine immutari flumen, atque cognomen illi dare. Haec vulgus. Mihi vero Byblius homo, qui vera videbatur dicere, aliam narravit mutationis illius

τὰ πένθεα, καὶ τὰ ὄργια, οὐκ ἐς τὸν Ἄδωνιν, ἀλλ' ἐς τὸν Ὄσιριν πάντα πρήσσεσθαι. ἐρέω δὲ καὶ τόνδε τὸν λόγον τῷ δοκέουσι. κεφαλὴ ἑκάστου ἔτεος ἐξ Αἰγύπτου ἐς Βύβλον ἀπικνέεται, πλώουσα τὴν μεταξὺ πλόον ἑπτὰ ἡμερέων. καὶ μὲν οἱ ἄνεμοι Φορέουσι θείῃ ναυτιλίῃ. τρέπεται δὲ θάλασσα, ἀλλ' ἐς μούνην τὴν Βύβλον ἀπικνέεται. καὶ ἔστι τὸ σύμπαν, θῶυμα. καὶ τοῦτο ἑκάστου ἔτεος γίγνεται, τὸ καὶ ἐμεῦ παρεόντος ἐν Βύβλῳ ἐγένετο· καὶ τὴν κεφαλὴν ἐθησάμην Βυβλίνην.

Ἔνι δὲ καὶ ἄλλο θῶυμα ἐν τῇ χώρῃ τῇ Βυβλίῃ, ποταμὸς ἐκ τοῦ Λιβάνου τοῦ ὄρεος, ἐς τὴν ἅλα ἐκδιδοῖ· οὔνομα τῷ ποταμῷ Ἄδωνις ἐπικέαται· ὁ δὲ ποταμὸς ἑκάστου ἔτεος αἱμάσσεται, καὶ τὴν χροιὴν ἀλέσας, ἐσπίπτει ἐς τὴν θάλασσαν, καὶ φοινίσσει τὸ πολλὸν τοῦ πελάγεος, καὶ σημαίνει τοῖς Βυβλίοις τὰ πένθεα. μυθέονται δὲ ὅτι ταυτησὶ τῇσι ἡμέρῃσι, ὁ Ἄδωνις ἀνὰ τὸν Λίβανον τιτρώσκεται, καὶ τὸ αἷμα ἐς τὸ ὕδωρ ἐρχόμενον ἀλλάσσει τὸν ποταμὸν, καὶ τῷ ῥόῳ τὴν ἐπωνυμίην διδοῖ. ταῦτα μὲν οἱ πολλοὶ λέγουσι. ἐμοὶ δέ τις ἀνὴρ Βύβλιος, ἀληθέα δοκέων λέγειν, ἑτέρην ἀπηγέετο τοῦ πάθεος αἰτίην. ἔλε-

d Φορέουσι] Φέρουσι W. e Καὶ τοῦτο ἑκάστου ἔτεος γ.] Deerant in W. ſed lacunae, quae aderat, inſcripta. f Ἐθησάμην] Ἐθησάμην Fl. & M. g Οὔρεος] Sic M. Fl. Ald. Bl. P. H. S. Οὔρεως J. h Χροιὴν] Χροιὴν W. male.

79. Κεφαλὴ] Τοῦτο καὶ ὁ ἡμέτερος Ζεὺς προφήτης Ἡσαΐας ἑπτακαιδεκάτῃ τεθάζει [scr. τῷ] κατὰ Δαμασκοῦ βήματι, ἐν ὧν φησι (XVIII. 1.) Οὐαὶ γῆς πλοίων πτέρυγος, ἐκβαίνουσι ποταμῶν Αἰθιοπίας. ὁ λόγος ἐστὶν ὅτι πρὸς πάντα τὰ ἔθνη ἔμπορα ἐν θαλάσσῃ, καὶ ἐπιστολὰς † βυβλίους, ἐπέων τῶν ἱερῶν. ἐπιστολὰς βυβλίους τὴν ἐπιστολὴν ἐπαρούσας κεφαλῆς πορφυρᾶς ἐπιστελλομένου ὑπὸ † πλειστόνου λόγου. ὡς καὶ τῷ ἐν ἁγίοις Κυρίλλῳ δοκεῖ ἐν τοῖς εἰς † ἅγιον Ἡσαΐαν ὑπομνήμασιν αὐτοῦ. M.

* Πρὸ πάντα τὰ ἔθνη]. Haec verba in textu Klaine non reperiuntur. M. du S.

† Βυβλίους] In Ed. βιβλίων, bis. M. du S.

Κεφαλὴ] Byblos autem Syriae, non Aegypti urbs eſt; ne erres. M. du S.

81. Ἑπτὰ ἡμερῶν] Subaudi λέγω. F. G.

89. Οὔρεος]. Cur ὄρεος non aeque Ionicum eſſet atque ἔτεος, πάλος, modo praemiſſa, & πελάγεος, quod ſequitur? Immo magis Ionicum quam per ω, in fin. J. F. R.

93. Θάλασσαν]. Et hoc *Herodot.* atque *Hippocr.* praeferunt, non θάλασσαν. Et ita in ceteris, ubi Attici vel ττ uſurpant, vel promiſcue ſcribunt, hi ſemper σσ, in ταράσσω, ἀναπλάσσω, Θεσσαλὸν, τάσσω, κρίσσων, ἐλάσσων, πράσσειν, πεπρᾶχθαι, ἀποφράσσειν &c. J. F. R.

96. Τῇσι ἡμέρῃσι] In vet. Ed. *Hippocr.* jota in his non ſubſcribitur. In Herodoti Ed. *Steph.* vero ſubjicitur, ut p. 22. τῇσι λόγχῃσι &c. J. F. R.

98. Ἀλλάσσει] Sic decebat, vid. paullo ante θάλασσαν. J. F. R.

ἔλεγε δὲ ὧδε· Ὁ Ἄδωνις ὁ πόλαμός, ὦ ξεῖνε, ἀφ' τῦ Λιβάνυ ἔρχε· ὁ δὲ Λίβανος χάρτα ξανθόγεώς ὅτι· ἄνεμοι ὧν τρηχέες ἐκείνησι [a] τῆσι ἡμέρησι ἱστάμενοι τ' γῆν τῷ πόλαμῷ [b] ἐπιφέρουσι, ἐῦσαν ἐς τὰ μάλιστα μιλτώδεα· ἡ δὲ γῆ μιν αἱμώδεα τίθησι· ἡ τῦδε τῦ πάθεος ὑ τὸ αἷμα, τὸ λέγουσι, ἀλλ' ἡ χώρη αἰτίη. ὁ μὲν μοι Βύβλιος τοσαῦτα ἀπηγέετο. εἰ δὲ ἀτρεκέως ταῦτα ἔλεγε, ἐμοὶ μὲ δοκέει χάρτα θείη καὶ τῦ ἀνέμυ ἡ συντυχίη.

caussam. Dicebat autem ita: *Adonis flumen, hospes, venit per Libanum. At Libanus multum rubicundae terrae habet. Venti ergo vehementes, qui statos illis diebus flatus habent, terram flumini inferunt minio valde similem. Haec illud terra reddit sanguineum: hujusque mutationis non sanguis, quem dicunt, sed regio ipsa caussam sustinet.* Haec mihi narrabat Byblius. Si vero vera dixit, mihi tamen divina valde illa ipsa venti opportunitas videtur.

Ἀνέβην δὲ καὶ ἐς τ' Λίβανον ἐκ Βύβλυ, ὁδὸν ἡμέρης, πυθόμενος αὐτόθι ἄρχαῖον ἱρὸν Ἀφροδίτης ἔμμεναι, τὸ Κινύρης [c] εἵσατο· καὶ [d] εἶδον τὸ ἱρὸν, καὶ ἀρχαῖον ἦν. τάδε μὲν ὅτι τὰ ἐν τῇ Συρίῃ ἀρχαῖα καὶ μεγάλα ἱρά.

9. Ascendi vero etiam e Byblo Libanum, diei unius itinere, cum audirem, antiquum ibi Veneris fanum esse constitutum a Cinyra. Ac vidi templum, sane antiquum. Atque haec illa vetera & magna per Syriam templa.

Τοιούτων δὲ ἐόντων, ἐμοὶ [e] δοκέει, οὐδὲν ἧσσον ἐν τῇ ἱρῇ πόλει μεῖζον ἔμμεναι, οὐδὲ νηὸς ἄλλος ἁγιώτερος, οὐδὲ χώρη ἄλλη ἱροτέρη. ἔνι δὲ καὶ ἔργα ἐν αὐτῷ πολυτελέα, καὶ ἀρχαῖα ἀναθήματα, καὶ πολλὰ θωύματα, καὶ ξόανα θεοπρεπέα, καὶ θεοὶ δὲ χάρτα αὐτοῖσι

10. Tot autem cum sint, nullum mihi videtur Hierapolitanis illis majus esse, nec aedes alia augustior, neque sanctior regio. Sunt autem etiam opera in eo sumtuosa, & donaria antiqua, & spectanda multa, & signa augusta, praesentesque valde iis Dii. Su-

a Τῆσι] Adscivi ex W. quod *Jens.* recte viderat. Τῆς Edd. b Ἐπιφέρουσι] Ἐπιφέρουσι *Fl.* Vulgatum probat M. c Εἵσατο] Ἵσατο *Fl.* & M. d Εἶδος] Ἶδον W. Vulgato favet *Fl.* e Δοκέει] Ex W. est. Δοκέων Edd.

8. Μιλτώδεα] Μίλτῳ εἰδῶ χρώματος ἐρυθροῦ. *G.*

13. Συντυχίη] Συντυχίη ἡ ἕνωσις καὶ ἡ αἰφνιδίου μεταβολὴ τῶν πραγμάτων. *G.*

3. Ξεῖνε] Bene, non ξένε. Conf. c. 12. & *Herodot.* IX. 588. C. bis, ac saepe. *J.F.R.*

6. Ἐκείνησι τ' ἡμέρησι] Scribe τῆσι, ut recte observatum initio hujus paginae, ταύτῃσι τῆσι ἡμέρησι. Libellus hic Ionica scriptus est dialecto. *J.J.*

Ibid. Τῆσι] W. solus; in impress. enim τ'. *M.du S.*

15. Ὁδὸν] Si adfectatio Ionismi ἀκριβῶς sectanda, ὁδὸν scribendum cum *Herodot.* 2. 103. A. quamquam & ὁδῷ ibid. paullo ante legimus, & ὁδὸν ob praemissum ν euphoniae caussa hic melius; atque in talibus variatur tam crebro, ut suspicio fit, utrumque usitatum fuisse; (ubi tamen aliquid centies aliter exaratum invenio, ac bis, ter ab eo recessum, ibi Scribarum vel Editorum negligentia forsan in culpa est, veluti plus centies ἱρὸν in *Herod.* bis, ter tamen ἱρὸν.) Ita fere aeque frequenter ἱρέων & ἱρέων ap. *Herod.* Prius vid. 2. 102. D. & 103. B. ac C. bis. Alterum 2. 103. D. bis. Item 104. A. & IV. sub init. ne plura. Misera enim haec est diligentia in his, quae inanis tantum sunt sonus, ad intellectum nihil faciunt. *J.F.R.*

16. Ἱρὸν Ἀφροδίτης] Libanitidis puto, s. Aphacitidos, de qua ad libellum περὶ Ἀστρολ. c. 3. Add. *Selden.* de Dis Syr. 2, 4. pr. Aphaca inter Byblum & Heliopolin sita, satis constat. Hoc etiam cum hujus auctoris itinere pulchre convenit, qui Byblo venit in Libanum ad hoc templum, hinc Heliopolin. *J.M.G.*

Ibid. Κινύρης] Quis ille Cinyras? Myrrhae ne pater, Rex Cyprius? Vid. Ἔρωτ. c. 11. *M.du S.*

20. Δοκέει] Ita recte W. In reliquis δοκέω. *M.du S.*

Ibid. Ἐμοὶ δοκέει] Conf. supra ad c. 1. Et si quid probatione indiget, vid. *Herodot.* IV. sub init. μοὶ δοκέει τάδε μαρτυῶσι. *J.F.R.*

21. Μεῖζον] Immo μεῖζον cum *Herod.* 2. 105. A. & crebro alibi, ut indicabit *Maitt.* de Dial. p. 113. Et Noster ipse c. 12. & 19. f. *J.F.R.*

26. Ἰδρώτι γὰρ] De his imaginum sudoribus *Joseph. Scaliger* ad Tibull. lib. 2. & *Dan. Heins.* ad *Sil. Ital.* *J.B.*

Ἰδρώτι

Sudant enim apud illos ſimulacra, & moventur, atque edunt oracula. Clamor etiam ſaepe in aede multis exaudientibus ortus, cum clauſum eſſet templum. Verum etiam divitiarum cauſſa eorum, quae ego novi, primum eſt. Multae enim ad illos opes veniunt ex Arabia, & a Phoenicibus & Babyloniis, & aliae e Cappadocia. Quaedam vero etiam Cilices adferunt, quaedam Aſſyrii. Vidi ego quae in templo occultis locis repoſita ſunt, veſtem multam, & alia, quae in aurum & argentum diſcreta ſunt. Feſtorum dierum quidem celebrationes & conventus nullis aliis hominibus tot ac tanti in uſum recepti ſunt.

11. Percontanti autem mihi de annis, quot eſſent illi ſacro? & quam ipſi Deam illam putarent? multae narrationes dictae ſunt ſacrae aliae, aliae publicae; quaedam oppido fabuloſae; aliae barbarae, aliae Graecis conſentientes, quas ego dicam omnes, neutiquam vero recipio.

12. Vulgus igitur Deucalionem eſſe, Scy-

τοῖσι ἐμφανέες. ἰδρώει γὰρ δὴ ὧν τὰ ξόανα, καὶ κινέεται καὶ χρησμηγορέει· ἡ βοὴ δὲ πολλάκις ἐγένετο ἐν τῷ νηῷ, κλειθέντος τοῦ ἱροῦ, καὶ πολλοὶ ἤκουσαν. ναὶ μὴν καὶ ὅλβου πέρι, ἐν τοῖσι ἐγὼ οἶδα, πρῶτόν ἐστι. πολλὰ γὰρ αὐτοῖσι ἀπικνέεται χρήματα, ἔκ τε Ἀραβίης, καὶ Φοινίκων, καὶ Βαβυλωνίων, καὶ ἄλλα ἐκ Καππαδοκίης, τὰ δὲ καὶ Κίλικες [f] φέρουσι, τὰ δὲ Ἀσσύριοι. εἶδον δὲ ἐγὼ καὶ τὰ ἐν τῷ νηῷ λάθρη ἀποκείμενα, ἐσθῆτα πολλὴν, καὶ ἄλλα, ὁκόσα ἐς ἄργυρον ἢ ἐς χρυσὸν [g] ἀποκέκριται· ἑορταὶ μὲν γὰρ καὶ πανηγύριες ἐκδαμοῖσι ἄλλοισι ἀνθρώπων τοσαίδε ἀποδέδεχαται.

Ἱστορέουσι δέ μοι ἐτέων πέρι, ὁκόσα τῷ ἱρῷ ἐστί, καὶ τὴν θεὸν αὐτοὶ ἥν τινα δοκέουσι, πολλοὶ λόγοι ἐλέγοντο, τῶν οἱ μὲν ἱροὶ, οἱ δὲ ἐμφανέες, οἱ δὲ κάρτα μυθώδεες· καὶ ἄλλοι βάρβαροι, οἱ μὲν τοῖσι Ἕλλησι ὁμολογέοντες, τοὺς ἐγὼ πάντας μὲν ἐρέω, δέκομαι δὲ ἐκδαμᾷ.

Οἱ μὲν ὧν πολλοὶ, Δευκαλίωνα τὸν Σκύθεα

[f] *Φέρουσι*] Nihil mutat *Fl.* An *φορέουσι*, ut ſupra, & infra non ſemel. [g] *Ἀποκέκριται*] Sic Edd. & M.

Ἰδρώει — τὰ ξόανα] Alias inter prodigia ingentis calamitatis habitum fuiſſe, ſi Deorum ſimulacra ſudarent, vid. pluribus indicatum ab Rev. *J. Elſn.* ad *Euang. Luc.* XXII. 44. quod tamen cauſſis naturalibus vel tribuat *Cic.* de Divin. 2. c. 27. Adde, & fraudibus ſacerdotum, veluti ſtatuas beatae Virginis lacrymantes efficere norunt Pontificii. *J. F. R.*

29. *Ναὶ μὴν ἔ ὅλβου πέρι, τὸ τοῖσι ἐγὼ οἶδα, πρῶτόν ἐστι*] Non acu rem tetigit interpres, qui habet: *Quin etiam in iis, quae novi, praecipue ſunt opes.* Cum ſenſus ſit. *Quin immo, quod ad divitias attinet, inter ea, quae ego novi, primum* vel *praecipuum eſt* (hoc templum.) *H. V.*

34. *Φέρουσι*] *Φορέουσι* ſuſpicor; verum nihil muto, quia *φέρουσι* deinde frequenter omnes, etſi & *φορέουσι* eadem hac hiſtoria in verbis compoſit. *Φέρω* & *φέρομαι* *Hippocr.* etiam in aphor. frequenter; nimirum pro *perferre, pati.* At *φορέω* pro *adferre, portare, unde φορεὸς bajulus*, uſitatius Ionibus. Neque tamen perpetuum hoc eſt: & ſane in *Herodoto φέρω* tam frequenter invenio, portandi notione, ut nihil certi ſtatuere liceat. Vid. eum IV. 331. E. VI. 382. B. IX. 585. B. & 587. C. &c. Conf. infra c. 13. 15. 16. 31. & 27. &c. *J. F. R.*

37. *Ἀποκέκριται*] Sic Impr. omnes, & M. ipſe. *M. du S.*

38. *Ἑορταὶ*] Forſan *ὁρταὶ*, ut deinde c. 49. Et *Herodot.* IV. 256. E. *J. F. R.*

39. *Ἀποδέδεχαται*] Pro *ἀποδεδεγμέναι εἰσὶ*, i. e. admiſſae, receptae. An ab *ἀποδείκομαι*, ſeu *ἀποδείκνυμαι*? *Deſignatae, conſtitutae. F. G.* Eſt ab *ἀποδέκομαι*, ſ. *ἀποδέχομαι*. Conf. infra c. 42. *J. F. R.*

45. *Δέκομαι*] Bene; ſic & *δέκεσθαι Herod.* VI. 382. C. *δεκάμενοι* IX. 586. E. praeter illa quae *Maitt.* habet, de Dial. p. 98. Sed in *Hippocr.* adſpiratio ſervata. Nam *ἐπιδέχεται* I. Aph. 5. *ἐνδέχεται* I. aph. 7. *προσδέχεσθαι* III. aph. 5. ib. C. & 7. &c. *J. F. R.*

47. *Δευκαλίωνα τὸν Σκύθεα*] Scytham cur faciat, neſcio, cum Theſſalum alii tradant: ſunt & qui eum ex Aegypto oriundum ſtatuant. Vid. *Marm. Ox.* 106. *M. du S.*

Ibid. Σκύθεα] Pro *Σκύθαν*. *F. G.* Sed bene; nam & ſic deinde c. 15. f. *Ἄττεα* pro *Ἄττην*. c. 25. a. m. *διστύεται* pro *διστύζεται*, quod & *Herodoto* ſic ſcribi, veluti & *Καμβύσεα*, vide ap. *Maitt.* de Dial. p. 106. qui & *Ἀριστογόρεα* & *Ἀριστογόρεω* in *Aretaeo* reperiri notat. Ita & alios nomina propria eadem diverſae declinationis facere, ut *Ἀριστέης* & *Ἀριστέας*, *Βορέης* & *Βορέας* &c. vide indicatum in nota Cl. *Hemſterh.* T. I. *Dial. Mort.* XI. c. 1. f. *J. F. R.*

θεα [a] τὸ ἱρὸν [b] εἴσαντ᾽ λέγουσι· τοῦτον Δευκαλίωνα, ὅτι τῦ τὸ πολλὸν ὕδωρ ἐγένετο. Δευκαλίωνος δὲ περὶ λόγον ἐν Ἕλλησι ἤκουσα, τ᾽ Ἕλληνες ἐπ᾽ [c] αὐτῷ λέγουσι. ὁ δὲ μῦθος ὧδε ἔχει· ἥδε ἡ γενεὴ, οἱ νῦν ἄνθρωποι, ὐ πρῶτοι ἐγένοντο, ἀλλ᾽ ἐκείνη μὲν ἡ γενεὴ, πάντες [d] ὤλοντο. ὅτοι δὲ γένεος τῦ δευτέρυ εἰσὶ· τὸ αὖθις ἐκ Δευκαλίωνος ἐς πληθὺν ἀπίκετο. ἐκείνων δὲ περὶ τῶν ἀνθρώπων τάδε μυθέονται. ὑβρισταὶ κάρτα ἐόντες, ἀθέμιτα ἔργα ἔπρασσον· ὅτε γὰρ ὅρκια ἐφύλασσον, ὅτε ξείνυς ἐδέκοντο, ὅτε ἱκετέων ἠνείχοντο, ἀντ᾽ ὧν σφίσι ἡ μεγάλη συμφορὴ ἀπίκετο. αὐτίκα ἡ γῆ πολλὸν ὕδωρ ἐκδιδοῖ, καὶ ὄμβροι μεγάλοι ἐγένοντο, καὶ οἱ ποταμοὶ κατέβησαν μέζονες, καὶ ἡ θάλασσα ὑπὲρ πολλὸν ἀνέβη, [e] ἕστε ὅ πάντα ὕδωρ ἐγένοντο, καὶ πάντες [f] ὤλοντο· Δευκαλίων δὲ μοῦνος ἀνθρώπων ἐλίπετο ἐς γενεὴν δευτέρην, εὐβουλίης τε καὶ τῦ εὐσεβέος εἵνεκα. ἡ δὲ οἱ σωτηρίη ἥδε ἐγένετο· λάρνακα μεγάλην, τ᾽ αὐτὸς [g] ἔχε, ἐς ταύτην ἐσβιβάσας [h] παῖδάς τε καὶ γυναῖκας ἑωυτῦ, ἐσέβη. ἐσβαινόντων δὲ οἱ ἀπίκοντο σύες, καὶ ἵπποι, καὶ λεόντων γένεα, καὶ ὄφιες, καὶ ἄλλα, ὁκόσα ἐν γῇ νέμονται, πάντα ἐς ζεύγεα. ὁ δὲ πάντα ἐδέκετο· καὶ μιν οὐκ ἐσίνοντο, ἀλλὰ σφισι μεγάλη διόθεν φιλίη ἐγένετο. καὶ ἐν μιῇ λάρνακι πάντες ἔπλευ-

tham, ajunt, qui templum condiderit; eum, inquam, Deucalionem, ſub quo multa illa aqua fuerit. Jam de Deucalione narrationem inter Graecos audivi equidem, quam Graeci nempe de eo habent. Fabula autem ita habet. Hoc ſaeculum, qui nunc ſunt homines, non illi primi fuere: ſed illud ſaeculum periere omnes. At hi alterius ſunt generis, quod rurſus a Deucalione inde in hanc multitudinem auctum eſt. De iſtis vero *prioribus* hominibus haec narrant, *Contumelioſi valde cum eſſent, nefarie multa faciebant. Neque enim juris jurandi religionem ſervabant, neque recipiebant hoſpites, neque ſupplicibus parcebant. Pro quibus rebus magna illis venit calamitas. Statim multum aquae terra effundere, & pluviae fieri magnae, & amnes majores deſcendere, mare autem multum aſcendere, dum aqua fierent omnia, perirentque univerſi. Deucalion ſolus alteri ſaeculo reſervatus prudentiae & pietatis cauſſa. Servari autem hoc ipſi modo contigit. In arcam, quam habebat magnam, liberos ſuos & uxores impoſuit, & ipſe quoque ingreſſus eſt. Cum autem ingrederetur, venerunt apri, & equi, & leonum genera, & ſerpentes, & reliqua, quae in terra paſcuntur, bina. Recipit ille omnia. Nec illi nocent: ſed magna inter ipſos amicitia, a Jove immiſſa, intercedit. Sic in una omnes*

a Τὸ] Bene ſic M. *Ald. Fl. H. P. S.* Τὸν *F.* b Εἴσαντ᾽] Ἴσαντ᾽ *Fl.* Vulgatum probat M. c Αὐτῷ] Αὐτὸν *Fl.* d Ὤλοντο] Sic Edd. & M. e Ἕστε] *Solan.* quamquam ἐς ὅ Edd. & M. f Ὤλοντο] Sic M. ut modo. Ὄλοντο Edd. g Ἔχε] Sic omnes praeter *Fl.* & W. quae εἶχεν. h Παῖδας] Παῖδα *Fl.* Vulgatum firmat M.

54. Ἐκείνη μὲν ἡ γενεὴ] Τῶν πρώτων ἀνθρώπων ſcil. *F. G.*

64. Πολλὸν] Satis jam audivi πολλοὶ & πολλὸν. An ergo & in hoc verbo numquam ionizabit? Πολὺ enim & πολλοὶ aliquando dicendum fuerat. Ita πολὺν *Hippocr.* I. de morb. p. 10. vſ. 15. Πολλὰ ibid. initio libri bis, & p. 7. f. πολλαὶ p. ſeq. Πολοὶ uno λ. p. 5. Ἐπιτοπολὺ III. aph. 7. Verum & πολλῶν I. de morb. ſub init. Πολλοὶ p. 5. πολλὴν p. 9. 43. & πολλὸν quoque p. 10. Idque *Herodoto* frequentius; quare vulgatae controverſiam non moveo; miror tamen cur alterum non tangat. *J. F. K.*

Ibid. Ἔστε ὁ πάντα — ὤλοντο] Antea legebatur ἐς ὃ — ὄλοντο, & ultimam quidem vocem M. recte, uti emendaveramus, habet; primam corrupte cum reliquis. vid. finem hujus ipſius capitis. *M. du S.*

69. Λάρνακα] Vid. etiam Ὄρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Ἔχε] Ita *Homerus* fere perpetuo; ſed poëtice. At cum & Ioues quoque augmenta ſaepe negligant, nihil quidem muto; licet ſuſpicer ἴσχε forſan ſcribendum. *Herod.* IV. 269. C. τ᾽ ἥλιον ἴσχον ἐς τὰ δεξιά. At quia εἶχε ex bonis libris eſt, nec *Herodotus* reſpuit, ſi fides editionibus, ut VII. pag. altera ab initio. D. &

p.

omnes arca navigant ; quamdiu aqua obtinuit. Hæc de Deucalione narrant Græci.

13. Hinc vero narratio exstat Hierapolitanorum admiratione sane digna : in ipsorum regione hiatum factum esse magnum, qui aquam omnem receperit. Deucalionem vero , cum haec facta essent , altaria constituisse , & sacram Junoni aedem ad hiatum collocasse. Equidem hiatum vidi : & est sub templo sane parvus. An vero ex majore olim tantillus jam factus sit , non novi : quem quidem ego vidi , ille parvus est. Signum hujus narrationis *est* , *quod* hoc faciunt. Bis unoquoque anno de mari aqua in templum venit. Ferunt eam non sacerdotes solum ; sed Syria omnis & Arabia, & trans-Euphrataei multi homines ad mare accedunt , & aquam ferunt omnes, quam primum in templo effundunt : deinde vero in hiatum ea descendit , capitque ille hiatus, parvus licet , aquae vim maximam. Haec dum faciunt , a Deucalione hanc in eo templo legem latam esse dicunt, ut illud esset calamitatis pariter ac beneficii monimentum. Antiqua ergo de templo ista illis narratio est.

14. Alii vero a Babylonia Semiramide, cujus multa per Asiam opera exstant , ab

σαν , ἔστε τὸ ὕδωρ ἐπεκράτεε. τὰ μὲ Δευκαλίωνος περὶ Ἕλληνες ἱστορέουσι.

i Τὰ δὲ ἀπὸ τούτου , λέγεται λόγος τὸν ἐν τῇ ἱρῇ πόλῃ μεγάλως ἄξιος θωυμάσαι , ὅτι ἐν τῇ σφετέρῃ χώρῃ , χάσμα μέγα ἐγένετο , καὶ τὸ σύμπαν ὕδωρ κατεδέξατο. Δευκαλίων δὲ , ἐπεὶ τάδε ἐγένετο , βωμούς τε ἔθετο , καὶ νηὸν ἵδρυτο τῇ χάσματι Ἥρης ἅγιον ἐτήσατο. ἐγὼ δὲ καὶ τὸ χάσμα εἶδον , καὶ ἔστι κατὸ τῷ νηῷ κάρτα μικρόν. εἰ μὲν γὰρ πάλαι καὶ μέγα ἦν , νῦν τοιόνδε ἐγένετο , οὐκ οἶδα , τὸ δὲ ἐγὼ εἶδον , μικρόν ἐστι. σῆμα δὲ τῆς ἱστορίης τόδε ποιέουσι· δὶς ἑκάστου ἔτεος ἐκ θαλάσσης ὕδωρ ἐς τὸν νηὸν ἀπικνέεται. k Φέρουσι δὲ οὐκ ἱρέες μοῦνον , ἀλλὰ πᾶσα Συρίη , καὶ Ἀραβίη , καὶ ὅσοι πέραθεν τοῦ Εὐφρήτεω , πολλοὶ ἄνθρωποι ἐς θάλασσαν ἔρχονται , καὶ πάντες ὕδωρ l φέρουσι· τὸ πρῶτα μὲν ἐν τῷ νηῷ ἐκχέουσι , μετὰ δὲ ἐς τὸ χάσμα κατέρχεται , καὶ δέκεται τὸ χάσμα , μικρὸν ἐὸν , ὕδατος χρῆμα πολλόν. τὰ δὲ ποιέοντες , Δευκαλίωνα ἐν τῷ ἱρῷ τόνδε νόμον θέσθαι λέγουσι , συμφορῆς τε καὶ εὐεργεσίης μνῆμα ἔμμεναι. ὁ μὲν οὖν ἀρχαῖος m αὐτοῖσι λόγος ἀμφὶ τῷ ἱρῷ , τοιόσδε ἐστί.

Ἄλλοι δὲ Σεμίραμιν τὴν Βαβυλωνίην , τῆς πολλὰ ἔργα ἐν τῇ Ἀσίῃ ἐστί. ταύτῃ καὶ

i Τὰ] Τὸ W. & *Fl.* k Φέρουσι] Sic *Fl.* & M. cum cett. Φορέουσι vult *Solan.* l Φέρουσι] Sic rursus omnes. m Αὐτοῖσι] Ex W. Αὐτοῖς Edd.

p. 437. iterum εἴχετο. &c. neque illud improbum. At conf. c. 17. f. ubi iterum ἔχετο , item ἄρξατο , & c. 24. ubi & ἔχει vulgo: in W. & *Fl.* tamen rursus εἴχετο. At c. 17. rursus ἔχει , & sic ter, quater, deinde. Quis igitur haec incerta certa reddet ? Plura de augmento neglecto ad c. 17. adjiciemus. *J.F.R.*

82. Χάσμα μέγα ἐγένετο] Similis narratio de tali voragine in templo Jovis Olympii Athenis , ut vulgo credebatur, a Deucalione extructo , in quam omnem diluvii aquam defluxisse narrabant , & in quam quotannis placentam e melle & farina projectam fuisse, est apud *Pausaniam* in Atticis, & ex illo Octavius Falconerius , vir, natalibus, doctrina & dignitate conspicuus, mihique cum in vivis esset, peramicus, in numi Apamensis explicatione , ubi plura de hoc diluvio habet , idque Noachicum fuisse ostendit , cui adstipulor , etsi de explicatione illius nummi aliter sentiam, de quo alias plura. *J.G.G.*

Χάσμα] Adde *Xiph.* 252. C. *M. du S.*

91. Φορέουσι] Hic & permultis in locis hoc in opusculo prave antea legebatur *Φέρουσι*. Vid. c. 15. 16. & 31. *M. du S.*

Φέρουσι] Reciperem *Φορέουσι* , nisi nimis frequens esset *φέρουσι*, tum hac dissertatione, tum ap. alios, ut indicatum ad c. 10. *J.F.R.*

2. Αὐτοῖσι] Sic W. recte. In impressis αὐτοῦς. *M. du S.*

καὶ τόδε τὸ ἕδος [a] εἴσας νομίζουσι, οὐκ Ἥρη δὲ εἴσας, ἀλλὰ μητρὶ ἑαυτῆς, ἣ Δερκετὼ ὄνομα. Δερκετὼς δὲ εἶδος ἐν Φοινίκῃ [b] ἐθηησάμην, θέημα ξένον· ἡμισέη μὲν γυνή· τὸ δὲ ὀχόσον ἐκ μηρῶν ἐς ἄκρους πόδας, ἰχθύος ἐρὴ ἀποτείνεται. ἡ δὲ ἐν τῇ ἱρῇ πάλῃ πᾶσα γυνή ἐστι. πίστιες δὲ τῶ λόγῳ αὐτοῖσι [c] οἱ κάρτα ἐμφανέες. ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι, καὶ ἤκιστα ἰχθύων ψαύουσι, καὶ ὄρνιθας τοὺς μὲν ἄλλους σιτέονται, περιστερὴν δὲ μούνην οἱ σιτέονται, ἀλλὰ σφίσι ἥδε ἱρή. τὰ δὲ γιγνόμενα δοκέει αὐτοῖς ποιέειν Δερκετὼς καὶ Σεμιράμιος εἵνεκα· τὸ μὲν, ὅτι Δερκετὼ μορφὴν ἰχθύος ἔχει· τὸ δὲ, ὅτι τὸ Σεμιράμιος τέλος ἐς περιστερὴν ἀπίκετο· ἀλλ' ἐγὼ τὸ μὲν νηὸν, ὅτι Σεμιράμιος ἔργον ἐστὶ, τάχα κου [d] δέξομαι· Δερκετὼς δὲ τὸ ἱρὸν ἔμμεναι, οὐδαμῇ πείθομαι, ἐπεὶ καὶ παρ' [e] Αἰγυπτίοισιν

hac ergo Semiramide hanc quoque ſedem conſtitutam eſſe arbitrantur: nec vero Junoni conſtituiſſe, ſed ſuae matri, cujus nomen Derceto. Dercetus porro ſpeciem vidi in Phoenice, mirum ſpectaculum. Dimidia eſt mulier: quod eſt autem a feminibus inde ad extremos pedes, piſcis cauda extenditur. Sed Hierapolitana illa tota eſt mulier. Argumenta illis hujus relationis non valde aperta. Piſces rem ſacram arbitrantur, & nunquam piſces attingunt. Aves reliquas in cibo habent, columba ſola non veſcuntur, ſed eſt ea illis ſacra. Quae hic fiunt, videntur ab iis fieri Dercetus & Semiramidis cauſſa: alterum, quod piſcis formam habet Derceto; alterum quod Semiramidis finis in columbam exiit. At ego aedem quidem illam Semiramidis opus eſſe, forte receperim, Dercetus autem eſſe delubrum, nequaquam vero mihi fit ſimile, quandoquidem etiam apud Aegyptios ſunt, qui

a Εἶσας] Ἶσας *Fl.* hic & ſtatim iterum, invitis cett. & M. b Ἐθηησάμην] Ἐθησάμην W. & *Fl.* c Οἱ] Deeſt in *Fl.* d Δέξομαι] Sic W. & *Fl.* Δίκομαι cett. Δίκομαι P. e Αἰγυπτίοισιν] Ex emend. *Solan.* Αἰγυπτίων Edd. priores.

7. Τῆς Δερκετὼ] Leg. *Scal.* ad *Varr.* locum cit. *J.B.*

8. Δερκετὼ] Vid. *Spanh.* 253. qui ſimilem ex nummis formam exhibet. *M.du S.*

Ibid. Δερκετὼς δὲ εἶδος &c.] Vid. Cl. *P. Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* II. c. 4. N°. 33. *J.F.R.*

9. Ξένον] Malim ξεῖνον. Vid. c. 8. & 12. ubi recte. Item c. 27. ξείνη γυνή. *J.F.R.*

Ibid. Ἡμισέη μὲν γυνὴ] Haec culta fuit in urbe Phoenices Joppe, alia ab Dea Syria, quae numen fuit Hierapolitanorum, mulieris formam prae ſe ferens, nihil piſcis habens. Vide magnum *Salmaſium* in *Plinianis* exercitationibus. *J.G.G.*

Ἡμισέη] *Salm.* Plin. exerc. 405. a. A. Joppe. vid. *Ovid.* Met. IV. 44. De Atergati vid. *Strab.* XVI. *M.du S.*

23. Ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι] Et hac de cauſa piſcator *Heliodorus* cum fruſtra multoties rete jeciſſet, huic Deae ſuſpendit lib. 6. *Anth.*

Δαίμοσι τῇ Συρίῃ μάστλα τρίζων Ἡλιόδωρος
Δίκτυον, ἐκ ποῦ τῆ δ' ἵετο πρεσβύτερος.

J.B.

Ἰχθύας] Vid. *Xen. Steph.* 150. 36. & *Ælian.* de anim. XII. 2. & 30. *Porphyr.* de abſtin. IV. 15. ubi inſigne in eam rem Menandri fragmentum adducit, quod hic legere operae pretium eſt:

Ὅταν φάγωσιν ἰχθὺν ἐκεῖνοι λέγε τινὰ
Αὐτῶν ἀκρασίαν, τοὺς πόδας ἐγκάρα
Οἰδοῦσιν· ἔπειτα σαπρίαι ἴλιγγον, εἰς δ' ὕδρ
Ἐκάθισαν αὐτοὶ ἐπὶ κέρκῳ, καὶ τὴν θεὸν
Ἐξιλάσαντο τῷ ταπεινῶσαι σφόδρα.

Add. *Plut.* de ſuperſt. T. II. p. 170. Τὴν δὲ Συρίαν θεὸν οἱ διαιτώμενοι νομίζουσιν, ἂν μανίδα τις ἢ ἀφύας φάγῃ, τὰ ἀντικνήμια διοιδεῖν, ἕλκειν τὸ σῶμα πιμπλάναι, στυγνεῖν τὸ ὕπαρ. *M.du S.*

Ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι, καὶ ἧκιστα ἰχθύων ψαύουσι] *Artemid.* On. I. 9. ἰχθύας πάντες ἐσθίουσι πλὴν Σύρων τινῶν τῶν τὴν Ἀτάργατιν σεβομένων. Quod mox de Ægyptiis dicit, apud eos eſſe nonnullos, οἳ ἰχθύας οὐ σιτέονται, id *Herodotus* de ſacerdotibus Ægyptiis tradidit L. II. c. 37. ἰχθύων δὲ οὐ σφι ἔζεστι πάσασθαι. *Plutarch.* Sympoſ. quaeſt. L. VIII. Quaeſt. 8. de iisdem loquens ἰχθύων δὲ, inquit, καὶ τοὺς ἱερεῖς ἔστιν οὗ τῶν ἀπεχομένους. Addit hic Lucianus, ſacerdotes illos hoc non facere in gratiam Dercetus. καὶ τάδε οἱ Δερκετοῖ χαρίζονται. Cauſam vero, ob quam a piſcibus abſtineant illi ſacerdotes, docet *Plutarch.* loco dicto, eſſe, τὸ πρὸς τὴν θάλατταν ἰχθὺν, ὡς ἀσύμφυλον ὑμῖν καὶ ἀλλότριον, μᾶλλον δὲ ὅλως πολέμιον τῇ φύσει τῶν ἀνθρώπων στοιχεῖον, &c. idem *de Iſid. & Oſir.* p. 363. Διὸ τῶν τε θαλασσίων οἱ ἱερεῖς ἀφοσιοῦνται, καὶ τ' ἄλλα τυφῶνα ἀφρὸν καλοῦσι καὶ τὰ ἀπαγορευόμενα ἔσεσιν αὐτοῖς ἐπὶ τραπέζης ἅλα μὴ προσφέρειν. καὶ κυβερνήτας δὲ προσαγορεύειν, ὅτι χρῶνται θαλάσσῃ

qui piſcibus in cibo non utantur, neque illud Dercetus gratia faciant.

15. Eſt vero alia etiam ſacra narratio, quam a ſapienti viro accepi, Deam illam Rheam eſſe, delubrum vero opus Attis. Attes porro genere Lydus fuit, primusque orgia Rheae docuit. Ac, quae Phryges & Lydi, & Samothraces peragunt, ea ab Atte didicerunt omnia. A quo enim tempore caſtravit illum Rhea, virilem victum deſiit, ſpecieque permutavit feminea, & veſtem induit muliebrem, & terras omnes pererrans, orgiaque peregit, & enarravit, quae paſſus eſſet, & Rheam cecinit. Inter haec pervenit etiam in Syriam. Cum autem Trans-Euphrataei neque ipſum recíperent, neque orgia, illo ipſo loco hoc ſibi delubrum fecit. Signis vero multis haec Dea ad Rheam accedit. Leones enim

25 [f] ἔνιοί εἰσι, οἱ ἰχθύας ϑ' σιτέον), χ' τάδε ϑ' Δερκετοῖ χαρίζον).

Ἔστι δὲ χ' ἄλλ@ λόγ@ ἱρὸς, ⁋ ἐγὼ σοφῦ ἀνδρὸς ἤκϐσα· ὅτι ἡ μὲ ϑεὴ Ῥέη ἐστί· τὸ δὲ ἱρὸν Ἄτ[ε]εω ϖοίημα. Ἄτ[ε]ης τὸ [h] γέ30ν@ Λυδὸς μὲ ἦν, ϖρῶτ@ δὲ τὰ ὄργια τὰ ἐς Ῥέην ἐδιδάξατο. χ' τὰ Φρύγες, χ' Λυδοὶ, χ' Σαμόθρακες ϑπιτελέυσι, Ἄτ[ε]εω ϖάντα ἔμαθον. ὡς γὰ μιν ἡ Ῥέη ἔτεμε, βίϐ μὲ ἀνδρηίϐ ἀπεπαύσαλο, μορφὴν δὲ ϑηλέην ἠμείψαλο, χ' ἐσθῆτα γυναικηίην ἐνεδύσαλο, χ' ἐς ϖᾶσαν γῆν φοιτέων, ὄργιά τε ἐπετέλεε, χ' τὰ ἔϖαθε, ἀϖηγέετο, χ' Ῥέην ἤειδε. ἐν τοῖσι χ' ἐς Συρίην ἀπίχελο. ὡς δὲ οἱ ϖέρην Εὐφρήτεω ἄνθρωποι ὅτε αὐ40τὸν, ὅτε ὄργια ἐδέχονλο, ἐν τῷ δὲ τῷ χώ@ τὸ ἱρὸν ἐϖοιήσαλο. σημήια δὲ ἡ ϑεὸς τὰ ϖολλὰ ἐς Ῥέην [i] ἀπιχέεται. λέονλες γὰ μιν

[f] Ἔνιοί εἰσι, οἱ ἰχθύας] Ἔνιοιν ἰχθύας Fl. & W. Ἔνιοιν, οἱ ἰχθ. M. [g] Ἄτ[ε]ης] Edd. & M. Lege Ἄττις. [h] Γέν@] Γέν@ μὲ W. [i] Ἀπικέσται] Ἐπικέσται M. Fl. & Vs. Cett. quod edidimus.

λάττη, χ' ϯ βίον λὰ ϯ ϑαλάττης ἔχουσι. οὐχ ἥκισ' δὲ ϵ ϯ ἰχθῦν λὰ ταύτης ϖροσάλλον) ϯ αἰτίας, χ' τὸ μισῶν ἰχθῦσι γράφουσι. L. Bos. Adde Cl. *Wesſel.* ad *Diod. Sic.* L. II. c. 4. docentem, alios cauſſam ſuperſtitionis aliunde derivare, ut *Hygin.* II. Poët. Aſtr. 30. Cum Luciano vero conſentire *Menandr.* in Porphyr. IV. A. A. 15. Athen. VIII. 8. &c. *J. F. R.*

14. Οὔκουν ἰχθύων ψαύουσι] Illuſtravit ex hoc etiam loco *Caſaubonus* in Athen. 8, 5. illos Timoclis in Hyperidem oratorem, eundemque piſcium ligurritorem verſiculos:

Τοὺς ἰχθυοϖάλας ϰτ@ ἁλῶν ϖλευτικοὺς
Ὀψοφάγ@ χ' ὅτε τοὺς λάφυς εἶναι Σύρους.

Ultimorum verborum hanc ſimpliciſſimam puto ſententiam, Lari, inſidiatrices piſcium aves, ſi cum Hyperide comparentur, Syri ſunt, adeo ille multo eos appetit avidius. Ita neque illa nimis monſtroſa hyperbole opus eſt, quaſi piſcibus ita exhauſturus ſit mare Hyperides, ut lari cogantur eſſe Syri, h. e. abſtinere a piſcibus: nec ut Laros dicamus hic intelligi luxurioſos alios. *J. M. G.*

20. Τὸ Σεμιράμι@ τέλ@ ἐς ϑάλασσαν ἀπίκετο] De eadem Semiramide hoc narrat *Diod. Sic.* II. c. 20. Sed originem fabulae indicans his verbis: ταχέως ἠφάνισεν ἑαυτὴν· οἱ δὲ μυθολογοῦντες φασὶν αὐτὴν γενέσθαι περιστεράν, χ' πολλῶν ὀρνίθων ἐς τὴν εἰκόνα κατασκευασθέντων, μετ' ἐκείνου κατασκευασθῆναι. Ubi adi Cl. *Wesſeling.* *J. F. R.*

22. Δίχομαι] Sic W. & *Fl.* recte. In P. δίκομαι; In reliquis δίχομαι. *M. du S.*

24. Παρ' Αἰγυπτίων] Forſan Αἰγυπτίοις. *F. G.*

Παρ' Αἰγυπτίοισιν ἰνιοι εἰσι δὲ] Prave antea in omnibus impreſſis legebatur hic παρ' Αἰγυπτίων &c. In M. & *Fl.* melius παρ' Αἰγυπτίων ἰνίοιν fine δὲ. Sed ſic ſatius viſum locum refingere; ex utrisque aliquid decerpendo; quo facto nitet jam ſententia. Abſurda enim & σολοικίζουσα ſcriptura impreſſorum, ſi a *Fl.* abeas: & ipſa *Fl.* non ſatis commoda. Quod facile ſentient, qui Graece ſciunt, & elegantiarum iſtarum non ſunt expertes. *M. du S.*

29. Ἄττης δὲ γέν@ Λυδὸς] Vulgatius Ἄττις dicitur Luciano quoque in aliis locis. *Heſychius* notat Ἄττις a Lacedaemoniis vocari Ἄττης, ϯ Ἀττικὰ φασὶ Λάκωνες. *Pauſaniae* in Achaicis etiam Ἄσης dicitur. *J. G. G.*

Ἄσης] Vid. *Heſych.* quem hic emendandum cenſeo. *M. du S.*

41. Σημήια δὲ ἡ ϑεὸς τὰ ϖολλὰ ἐς Ῥέην ἀπικνέεται] A Belgicismo non abludens locutio, *pervenit ad illam*, pro ſimilis eſt. Sed ut Latini *prope accedit*, pro fere ſimile eſt, ita & Graeci verbo ἥκω utuntur. *Liban.* Epiſt. XVI. ἐγγὺς ἥκει. *Ariſtid.* in Panath. (referente Fratre Conſultiſſ. *G. O. Reitzio*, in Belg. Graec. p. 482.) ἄνδρας χρατίσους ϵ ϯ γνησιωτάτης ἀρετῆς ἐπὶ ϖλεῖστ@ ἥκοντας ἤνεγκεν. Cumque frequentiſſimum ſit ἀπιέναι ἐς ταὐτὰ, & ἀπελθεῖν εἰς, ut etiam c. ſeq. ἐς Συρίην ἀπίξεσθαι, non movi vulgatum ἀπικνέεται, etſi hic forte ἐπικνέεται melius. *J. F. R.*

μιν [a] Φέρεσι, καὶ τύμπανον ἔχει, καὶ ὅπῃ τῇ κεφαλῇ πυργοφορέει, ὁκοίην Ῥέην Λυδοὶ ποιέουσι. ἔλεγε δὲ καὶ Γάλλων περὶ, οἳ εἰσὶ ἐν τῷ ἱρῷ, ὅτι Γάλλοι Ἥρῃ μὲ ἐδαμᾶ, Ῥέῃ δὲ τέμνονται, καὶ Ἄτηα μιμέονται. τὰ δέ μοι εὐπρεπέα μὲ δοκέει ἔμμεναι, ἀληθέα δὲ ἤ. ἐπεὶ καὶ τὸ τομῆς ἄλλην αἰτίην ἤκουσα πολλὸν πιστοτέρην.

illam vehunt, & tympanum habet, & turrim gerit in capite, qualem Rheam Lydi faciunt. Dicebat idem de Gallis, qui in templo sunt, Gallos Junoni nusquam, sed Rheae castrari, & imitari Atten. Haec speciosa quidem mihi videntur esse, vera non item: quandoquidem etiam castrationis illius causſam aliam audivi, multum fide odigniorem.

Ἀνδάνει δέ μοι τὰ λέγουσι τῷ ἱρῷ περὶ, τοῖσι Ἕλλησι τὰ πολλὰ ὁμολογέοντες, τὴν μὲ Θεὸν Ἥρην δοκέοντες, τὸ δ' ἔργον Διονύσου τοῦ Σεμέλης ποίημα. καὶ γὰρ δὴ Διόνυσος ἐς Συρίην ἀπίκετο, κείνην ὁδὸν τὴν ἦλθε [b] ἐπ' Αἰθιοπίην. καὶ ἔτι πολλὰ ἐν τῷ ἱρῷ Διονύσου ποιητέα σημαίνει· ἐν τοῖσι καὶ ἐσθῆτες βάρβαροι, καὶ λίθοι Ἰνδοὶ, καὶ ἐλεφάντων

16. Placent vero mihi, quae de templo dicunt ii, qui Graecis majorem partem consentiunt, qui *nempe* Deam Junonem putant esse, opus vero a Baccho Semeles Filio factum. Nempe Bacchus in Syriam venit ea via, qua rediit ab Aethiopia. Ac sunt multa in templo Bacchi auctoris indicia: in his & vestes Barbarae, & gemmae Indicae, & Elephantorum cornua, quae ex

a Φέρεσι] Sic Edd. & M. Forsan *φορέουσι*. b Ἐπ'] Recte L. *Fl. J. P.* &c. Ἀπ' male *Ald.* & *Hz.*

43. Φορέεσι] Hic iterum peccant omnes impressi, & ipse M. *φέρεσι* legentes. *M. du S.*

Φέρεσι] Conf. supra ad c. 13. *J. F. R.*

47. Ἄττεα] Pro Ἄττεω. Conf. supra c. 12. Σκύθεα pro Σκύθῳ, ibique notata. *J. F. R.*

53. Ἥρῃ] Marmor Oxoniense primum *Veneris Stratonices* meminit, vid. etiam not. p. 23. & *Plut.* Crass. 1011, c. ἣν οἱ μὲ Ἀφροδίτῃ, οἱδὲ Ἥρᾳ, οἱδὲ τὴν ἀρχὴν καὶ σπέρμαλα &c. Vid. etiam *Tacit.* III. 63. *M. du S.*

55. Κεύθω] Pro ἰκεύθω, recte, ut rursus infra §. 60. Ita κεύθειν *Herodot.* VI. 385. B. Κείνων IX. p. 584. E. ac non semel alibi. Cur igitur supra ter quater ap. Nostrum ἰκεῦσθαι reliquimus? quia & hoc frequentatur *Herodoto*; nam ἰκεύσθαι L. 2. sub init. ἰκεῦσθαι, etiam praecedente vocali, 2. 102. C, ἰκεῦνται IV. 256. C. ἰκεῦσι rursus IX. p. 588. *J. F. R.*

56. Ἐπ' Αἰθιοπίην] *Ald. Bas. Hag.* ἀπ' Αἰθιοπίην, quo loco uti possint forte recentiores Graeci ad suam circa praepositiones μιξοβαρβαρίαν defendendam, ut usus est illo ἀπὸ τὸ Ταΰγετον *Dial. Deor.* XIV, 2. p. 236, 1. non Scholiastes modo, sed etiam *Alex. Helladius*, tum in sua Grammatica p. 438. tum *Stat.* praef. Eccl. Gr. p. 95. quibus quantum tribuendum sit, hic non disputo: sed, si quid in ista lectione veteri peccatum sit, non in praepositione peccatum, sed in casu arbitror, legendumque ἀπ' Αἰθιοπίης· nam in reditu suo hic fuisse Bacchum, ea probant, quae sequuntur, illud praesertim, τὰ Διόνυσος ἐξ Αἰθιόπων ἤνεικε. *J. M. G.*

58. Καὶ ἐλεφάντων κέρατα] *Et elephantum cornua.* Vulgo *elephantum dentes* dicuntur, nimirum ebur. Id vero cornu esse non dentem, contendit *Pausanias* in Eliacorum primo, & *Aelian.* IV. Hist. anim. 31. & XIV, 5. sic & in sacris litteris *Apoc.* XVIII, 12. cornu tribuitur elephanti, & *Martialis* lib. 1. ep. 19. de elephante taurum interficiente:

Qui modo per totam, flammis stimulatus, arenam
Sustuleras raptas taurus in astra pilas:
Occubuit tandem cornu potiore petitus,
Dum facilem tolli sic elephanta pudet.

Sic istud epigramma legendum, vulgo sine sensu legitur, *cornuto ardore petitus.* Mss. *cornuto dore*, hinc facile videre licet scribendum esse *cornu potiore*, hoc est fortiore, meliore cornu sc. elephantis, quam est cornu bovis. *J. G. G.*

59. Κέρεα] Elephantorum dentes prominentes Graecis vocari cornua, vid. ap. *Diod. Sic.* aliquoties. Et Romani eas belluas primum videntes *Boves Lucas* vocasse, in vulgus notum. *J. F. R.*

Ibid. Ἤνεικε] Recte, pro ἤνεγκε, ab antiq. ἰνέγκω pro φέρω. Sic ἀνήνεικαν *Herod.* VI. 391. A. Ἀπήνεικε VI 390. A. Alia dabit Cl. *Maitt.* de Dial. p. 124. ubi tamen male editum ea esse ab ἰνίκω, nescio mea an operarum negligentia. Certe ἰνέγκω Auctorem dare voluisse, ex illico adjecto Scholio patet, ubi *Corinth.* ait: τῷ ἰνέγκω ἀφαιροῦνται τὸ γ, καὶ — ἐπιτίθενται τὸ ι, ἐνείκω. &c. *J. F. R.*

60. Φαλλοί] Tangit haec verba Schol. *Aristoph.* vid. infra c. 22. De horum origine vide *Clem. Alex.* 15. B. *M. du S.*

66. Φαλλοὺς &c.] Scholiast. *Aristoph.* ad Nub. vs. 71. ubi habemus αἴγας ὡς τῶ Φελλέως, ait. Τόκτῳ ἅτε καλουμένῳ ὑπὸ Ἀττικῶν. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ περὶ τὰ Διονύσια ἐστί τις ἑορτὴ τοῖς Ἀθηναίοις Φάλλῳ καλουμένη, ἥτις τὰ Διονύσια ἄρχεται. Λουκιανὸς δὲ ὁ τῷ περὶ τὴ Συρίης Θεοῦ Φαλ-

ex Aethiopibus Bacchus attulit ; & ſtant phalli in veſtibulo duo maximi, in quibus talis eſt inſcriptio ,

HOSCE PHALLOS BACCHUS JUNONI NOVERCAE POSUI.

Mihi quidem etiam haec ſatis ſunt. Dicam vero etiam aliud, quod eſt in templo Bacchi ſacrum. Phallos Graeci Baccho erigunt , in quibus etiam tale quid uſurpant : virunculos parvos e ligno factos , pudenda magna habentes ; vocantur autem haec neurospaſta (*q. d. nervis tracta*). Eſt hoc etiam in delubro. In dextra templi poſitus eſt vir parvus , cum magno veretro.

[c] κέραα, τὰ Διόνυσ@ ἐξ Αἰθιόπων ἤνεικε, 60 καὶ Φαλλοὶ δὲ ἑστᾶσι ἐν τοῖσι [d] προπυλαίοισι δύο κάρτα μεγάλοι. Ὅπῃ τ' ἐπίγραμμα τοιόνδε ἐπιγέγραπται,

ΤΟΥΣΔΕ ΦΑΛΛΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΣ ΗΡΗι ΜΗΤΡΥΙΗι ΑΝΕΘΗΚΑ.

[e] Ἐμοὶ μὲ ὦν καὶ τάδε λεχέει. ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο, τί ἐστι ἐν τῷ νηῷ Διονύσου ὄργιον. Φαλλὸς Ἕλληνες Διονύσῳ [f] ἐγείρουσι· ἔστι τε καὶ τοιόν δέ τι [g] φέρουσι, ἄνδρας μικροὺς ἐκ ξύλου [h] πεποιημένους, μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντας. [i] καλέονται δὲ τάδε [k] νευρόσπαστα. ἔστι δὲ καὶ τόδε ἐν τῷ ἱρῷ, ἐν δεξιᾷ τῆ νηῷ· κάθηται [l] σμικρὸς ἀνὴρ χάλκεος, ἔχων αἰδοῖον μέγα.

To-

[c] Κέραα] Ita *Fl. H. P. S.* &c. Κέρια *J.* [d] Προπυλαίοισι] Προπυλίοισι W. [e] Ἐμοὶ μὲν ὦν] Τὸ ἐμοὶ μὲν νῦν *Bl.* & W. [f] Ἐγείρουσι] Ἐγείρουσιν *Schol.* Ariſtoph. Vid. nott. [g] Φέρουσι] Sic rurſus M. cum Edd. Φορέουσι *Sol.* [h] Πεποιημένους] Bene M. *Fl. Ald. P.* &c. Πεπαιημένους male *J.* & *V2.* [i] Καλέονται] Καλέεται Schol. *Ariſtoph.* [k] Νευρόσπαστα] Νευρόπαστα *Fl.* At vulgato adſentitur M. [l] Σμικρὸς] Μικρὸς W.

66. Τῷ Διονύσῳ] Τῷ Διονύσῳ ἑορτὴν ἄγουσιν οἱ Ἕλληνες, φαλλοῖς ἐτίμων αὐτόν. Φαλλὸς δὲ ἐστὶν ὦ ἄρρεν@ ἀνθρώπου ἀγαλμα αἰδοῖα ἀνδρὸς. καὶ τοῦτο ἀφιεστᾶσιν ἑαυτοῖς, καὶ ὦ τοῖς τραχήλοις, καὶ ὦ τοῖς μέσοις μηροῖς, καὶ ἐξαρχοῦντο τιμῶντες ὦ τούτῳ τ' Διόνυσον. τὸν δὲ τιμὴν ταύτην ἦγον τῷ Διονύσῳ ἀφ' τοιαύτης αἰτίας. ὦ Σεμέλης τ' Κάδμου θυγατρὸς γαμᾶται ὁ Διόνυσ@. αὐτὴ δὲ κυρανωθεῖσα ἐζητεῦτο ὑπὸ τῆ Διονύσου. ἀφικομένῳ δὲ τούτῳ ἐς ζητοῦντες Πολύυμν@ πῶς ἔτω λεγόμε@ ἀφίκετο τῷ Διονύσῳ, καὶ ὑπέχετο δώσειν αὐτῷ τὴν μητέρα ἢ παιδεραστήσῃ αὐτόν.

* Ἐν τῇ Λίρνῃ] Corrupte. Sic tamen etiam C. *M. du S.*

† Πολυκίσας] Πολυίσας C.

Φαλλούς, φησιν, Ἕλληνες Διονύσῳ ἐγείρουσιν. ἐπὶ &c. ut hic. dein vero pro καλέονται δὲ τάδε, habet καλέεται, non male. Cumque in φέρουσι conſentiat , id in φορέουσι contra omnem auctoritatem convertere non ſuſtinui, quum & in *Herodoto* promiſcue legas, etſi φορέειν potius eidem ſit portare , φέρειν *ſufferre*, *pati*, & ſuſpicio quaedam reſideat , ubi contra confuſum adparet, a Librariis neglectum. *J. F. R.*

68. Φορέουσι] Locum citat Schol. *Ariſtoph.* p. 127. B. cum eodem in hac voce, quo omnes hic impreſſi laborabant, mendo. *M. du S.*

Ibid. Ἄνδρας μικροὺς] Phalli ſive Priapi pingebantur nanorum ſpecie, ut monui ad *Petron.* ſequitur mox, μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντας, & paulo poſt ἔχων αἰδοῖον μέγα. Sic apud *Heſych.* νάν@ ἐπὶ τ' μικρῶν , ὡς νάνον ὦ αἰδοῖον ἔχοντα μέγα, οἱ γοῦν νάνοι μεγάλα ἔχουσιν αἰδοῖα. Talis erat pictura Dei hortorum cujus meminit Tzetzes ad *Lycophronem* vocans eum „δυσειδῆ καὶ βαθυαίδοιον, lege βαθυαιδοῖον. *J. B.*

Ἄνδρας μικροὺς] Diſertius longe *Herodotus* 2, 48. de Aegyptiis , ἀντὶ φαλλῶν ἄλλα σφί ἐστι ἐξευρημένα, ὅσον τε πήχυαῖα ἀγάλματα νευρόσπαστα, τὰ περιφορέουσι κατὰ κώμας γυναῖκες, νεῦον τὸ αἰδοῖον ὀλίγῳ τῶν ἴλλοσθον ἐὸν τοῦ ἄλλου σώματ@. περιαγίστρει δὲ αὐλός. αἱ δὲ ἕπονται ἀείδουσαι τ' Διόνυσον. διότι δὲ μεῖζον ἔχει τὸ αἰδοῖον, καὶ κινεῖ μοῦνον τοῦ σώματ@ κ. τ. λ. haec ultima verba, ut & illa, νεῦον τὸ αἰδοῖον, ſatis indicant, cur νευρόσπαστα fuerint, & dicta fuerint iſta ſimulacra : ſolum illud membrum, quo cenſebatur, nervis moveri nimirum poterat. *J. M. G.*

70. Νευρόσπαστα] Priapos. Conf. *Diod. Sic.* I. c. 88. pr. *J. F. R.*

72. Σμικρὸς] Ut in aliis Dialogis μικρὸς & σμικρὸς promiſcue ſcribitur , ita hic σμικρος Ionice omnino requiritur. Nam ſic *Hippocr.* & *Herodot.* adeo frequenter , ut exempla addere pudeat , ac ſi bis vel ter aliter legas , id euphoniae cauſſa forſan factum ſuſpicere, ubi aliud σμ & σφ. praecedit. *J. F. R.*

77. Τῷ

Τοσάδε [a] μὴν ἀμφὶ τ̃ οἰκιστέων τ̃ ἱρ̃ μυθολογέουσι. ἤδη δὲ ἐρέω κ̀ τ̃ νηὸ πέρι, θέσιός τε ὅκως ἐγένετο, κ̀ ὅστις μιν ἐποιήσατο. λέγουσι τ̀ νηὸν τ̀ [b] νῦν ἐόντα [c] μὴ ἔμμεναι τ̀ τ̀ ἀρχὴν γεγενημένον, ἀλλ' ἐκεῖνον μ̀ καταπεπτ̃ναι χρόνῳ ὕστερον· τ̀ δὲ νῦν ἐόντα Στρατονίκης ἔμμεναι ποίημα, γυναικὸς τ̃ Ἀσσυρίων [d] βασιλ[e]. δοκέει δέ μοι ἡ Στρατονίκη ἐκείνη ἔμμεναι, τ̀ ὁ πρόγονο[e] [e] ἠράσατο, τ̀ ἤλεγξε τ̃ ἰητρ̃ Ἐρασιστράτου. ὡς γὰρ μιν ἡ συμφορὴ κατέλαβε, ἀμηχανέων τ̀ κακ̃, [f] αἰσχρ̃ δοκέοντι, κατ' ἡσυχίην ἐνόσεε. ἔκειτο δὲ ἀλγέων οὐδέν· κ̀ οἱ ἥτε χροιὴ πάμπαν ἐτρέπετο, κ̀ τὸ σ̃μα δι' ἡμέρης ἐμαραίνετο. ὁ δὲ ἰητρὸς, ὡς εἶδέ μιν ἐς οὐδὲν ἐμφανὲς [g] ἀρρωστέοντα, ἔγνω τ̀ νοσον ἔρωτα ἔμμεναι. ἔρωτ[e] δὲ ἀφανέ[e] πολλὰ σημήια, ὀφθαλμοί τε ἀσθενέες, κ̀ φωνὴ, κ̀ χροιὴ, κ̀ δάκρυα. μαθὼν δὲ, ταῦτα ἐποίεε, χειρὶ μ̀ τ̃ δεξι̃ ἔχε τ̃ νεηνίσκου τ̀ καρδίην. ἐκάλεε δὲ τοὺς ἀνὰ τ̀ οἰκίην πάντας· ὁ δὲ τ̃ μ̀ ἄλλων εἰσιόντων πάντων, ἐν ἠρεμίῃ μεγάλῃ ἦν. ὡς δὲ ἡ μητρυιὴ ἀπίκετο, τ̃ τε χροιὴν ἠλλάξατο, κ̀ ἱδρώειν [h] ἄρξατο, κ̀ τρόμῳ [i] ἔχετο, κ̀ ἡ καρδίη ἀνεπάλλετο. τὰ δὲ γιγνόμενα,

17. Ista de conditoribus sacri narrant. Jam vero de ipsa aede dicam, & illius positione, quomodo sit facta, & quis eam aedificaverit. Ajunt, aedem quae *nunc* sit, non esse illam ab initio statim structam, sed istam temporis injuria collapsam: quae vero nunc sit, eam Stratonices opus esse, quae uxor Assyriorum regis fuerit. Videtur autem mihi illa fuisse Stratonice, quam privignus suus amavit, quem medici deprehendit ingenium. Cum enim ille ipsum morbus invasisset, consilii expers in malo, quod turpe videretur, aegrotabat silentio. Jacebat autem sine dolore, sic tamen ut colorem plane mutaret, & corpus in dies magis illi marcesceret. At medicus, cum videret, illum manifesto nullo morbo laborare, amorem esse ipsius morbum, cognovit. Occultati enim amoris signa multa, oculi languidi, & vox, & color, & lacrimae. Hoc cognito, ita se instituit. Dextra manu cordi adolescentis impositа, domesticos vocabat omnes. Ille aliis omnibus intrantibus tranquillus admodum erat: adveniente autem noverca, & colorem mutabat, & incipiebat sudare, & tremore corripiebatur, & cor ei palpitabat. Ista cum fierent,

a Μὴν] Recepi ex *Pell.* pro μιν, quod erat in Edd. & quinque seq. omissa in W. sed lacuna conspicitur. *b* Νῦν] Restitui ex L. & W. Πρὸ Edd. *c* Μὴ] Hoc *Fl.* *d* Βασιλ[e]] Bene pleraeque. Βασιλ[e] W. Βασιλέως *Fl.* *e* Ἠράσατο] Ἠράσατο *Fl.* Nil mut. M. *f* Αἰσχρ̃] Αἰσχρὸν *Fl.* *g* Ἀρρωστέοντα] Sic M. cum Edd. plurimis Ἀρρωσέοντα *Fl.* male. *h* Ἄρξατο] Nihil mutant Edd. nec M. *i* Ἔχετο] Εἶχετο *Fl.* ἶχετο M. Forsan ἴκετο, ut mox.

77. Τὸν περὶ ἐόντα] Legendum videtur τ̀ νῦν ἐόντα. F. G. Optime. Et quia Codd. addicunt, sine mora recepi. *J. F. R.*

Ibid. Νῦν] Omnes impressi περὶ, corrupte, lege νῦν. Quod jam & in W. & L. reperiri comperio. *M. du S.*

81. Βασιλ[e]] Seleuci Nicatoris Regis Syriae post Alexandrum primi. Vid. *Aelianum* locum ad initium hujus libri a me laudatum. *M. du S.*

Βασιλ[e]] Non audienda Exemplaria, quae aliter legunt, βασιλ[e] enim Herodoteum & Hippocraticum est. Vide saltem *Herod.* IX. p. 585. bis. Et VI. pr. ter. Βασιλῆα V. 330. C. & 389. B. bis. Βασιλῆς V. 331. C. & IV. 256. D. Contra vero, quod mirere, dativ. βασιλεῖ semper penultima brevi. Vid. V. 330. C. VI. sub init. & p. 384. D. ac 390. E. *J. F. R.*

82. Στρατονίκη ἰκυίη] Seleuci uxor, noverca Antiochi: Medicus autem Erasistratus, si recte narrat *Plutarchus* in Demetr. p. 1660. seq. *H. Steph.* *J. M. G.*

83. Ἰητροῦ] Erasistrati. Vid. *Plut.* Demetr. 1660. *M. du S.*

92. Μαθὼν δὲ] Legebatur ante, μαθὼν δὲ ταῦτα, ἐποίεε. Ego distinctionem mutavi. *J. F. R.*

93. Ἔχε] Quia sic supra bis ter, jam eo minus εἶχε rescriberem. Vid. ad c. 12. *J. F. R.*

98. Ἄρξατο] Quia ἠλλάξατο suum habet augment. etiam ἤρξατο dicas scribendum; at quando illico quoque sequitur ἶχετο dubium an εἶχετο, & ἄρχετο iterum c. 21. scribitur, ubi plura similia commonstramus: ac tam crebro in hac Differt. augmenta adduntur, omit-

rent, manifesto morbum medico prodidere. Atque ita illum sanavit.

18. Vocato patre adolescentis vehementer anxio, *Iste morbus*, inquit, *non morbus est, sed injuria. Nihil enim ipsi dolet; sed amor illum tenet atque amentia. Concupiscit enim quae nunquam consequetur: meam quippe uxorem amat, quam ego nentiquam dimittam.* Haec ille astu quodam commentus est. At pater statim supplicare, *Per*, inquit, *tuam sapientiam & medicinae peritiam, noli pati perire mihi filium: nec enim volens hoc tenetur malo, sed involuntarius ei morbus est: noli ergo tua zelotypia luctum excitare regno universo; neque medicus cum sis, mortis hujus infamiam conciliare medicinae.* Sic ille imprudens orabat. At ita respondit medicus: *Nefarium est, quod studiose adeo petis, matrimonium mihi meum auferre, vim adhibere parans viro medico. Tu vero quid ipse facias, si tuae uxoris desiderio teneretur, qui me ista deprecaris?* Ad haec ille, neque se uxori unquam parsurum, neque invisurum filio salutem, etiam si suam is novercam amaret; non enim aequalem esse calamitatem, conjugem amittere, & filium. Haec ubi audierat medicus, *Quid ergo*, inquit,

ἐμφανέα τῷ ἰητρῷ τ' ἐρωτα ἐποίεε. καί μιν ὧδε ἰήσατο.

Καλέσας τὸν γενήσιον τ' πατέρα, χάρτα ὀρρωδέοντα, ἤδε ἡ νοῦσος, ἔφη, [k] τ' ὁ παῖς ὅδε ἀρρωστέει, ἐ νοῦσός ἐστι, ἀλλὰ ἀδικίη· ὅδε γὰρ τοι ἀλγέει μὲν οὐδέν, ἔρως δέ μιν ἐς [l] φρενοβλαβείη ἔχει. ἐπιθυμέει δὲ, τ' ἐμὰ τεύξεται, φιλέων γυναῖκα ἐμὴν, τ' ἐγὼ ἔτι μετήσομαι. ὁ μὲν ὢν [m] τοιάδε σοφίη ἐψεύδετο, ὁ δὲ αὐτίκα ἐλίσσετο, πρός τε σοφίης, καὶ ἰητρικῆς, μή μοι παῖδα ὀλέσῃς· ἐ γὰρ ἐθέλων ταύτῃ συμφορῇ [n] ἔχεται, ἀλλά οἱ ἡ νοῦσος ἀεκουσίη. τῷ σὺ μηδαμῇ ζηλοτυπέων, πένθος [o] ἔγειρε πάσῃ βασιληίῃ, μηδὲ ἰητρὸς ἐὼν, [p] φόνον [q] προξενέεις ἰητρικῇ. ὁ μὲν ὧδε ἀγνὼς ἐὼν, ἐδέετο, ὁ δέ μιν αὖθις ἀμείβετο, Ἀνόσια σπεύδεις, γάμον ἐμὸν ἀπαιρεόμενος, ἠδὲ ἰητρὸν ἄνδρα βιόμενος. σὺ δὲ, κως ἂν αὐτὸς ἔπρηξας, εἴ τοι σὴν γυναῖκα ἐπόθεε, ἐμεῦ τάδε δεόμενος; ὁ δὲ πρὸς τάδε ἔλεγε, ὡς οὐδ' αὐτὸς ἂν χόλε γυναικὸς ἐφείσαλο, οὐδὲ παιδὶ σωτηρίης ἐφθόνεε, εἰ καί τοι μητρυιῆς ἐπεθύμεε· ἐ γὰρ ὁμοίην συμφορὴν ἔμμεναι, γαμετὴν, καὶ παῖδα ὀλέσαι. ὡς δὲ τάδε ὁ ἰητρὸς ἤκουσε, Τί τοι, ἔφη, ἐμὲ λίσσεαι; καὶ γὰρ τοι σὴν

[k] Τὸν] Ἡ Fl. & M. [l] Φρενοβλαβείῃ] Φρενοβλαβίῃ W. [m] Τοιάδε] Sic Edd. & M. Forsan τοιῇδε. [n] Ἔχεται] Sic jam & Fl. [o] Ἔγειρε] Ἐγείρει W. & Fl. [p] Φόνον] Φθόνον Pell. [q] Προξενέεις] Lacuna in W.

omittuntur, quis certam rationem inierit, quid scribae sibi indulserint, quidve Lucianus Ionismi caussa dederit? nec res est tanti. Conf. tamen supra ad c. 12. in ἔχε an εἶχε dicta. ac lege ut volueris; nostrum est in re non satis certa servare vulgatum, ubi id pluribus firmatur. Augmenta, praecipue syllabica, Ionibus extra carmen plerumque addi, singulae Auctorum paginae docent. Temporalia vero saepius quam Atticis negligi, vide ex his speciminibus: μούσεκον *Herodot.* IV. p. m. 269. B. φώγισκεν 270. B. ἔκτεσαν IX. 586. f. ἐργάζοντο p. seq. B. & 592. B. ἀπεπλώοντο 588. E. οἴκεον VI. 387. D. κατοίκεον ibid. aliaque duodecim, ut ἀμείβετο, ἄφθη &c. vid. ap. *Maitt.* p. 124. plurimum vero addita iisdem verbis augmenta, ut ἤκουσε p. 588. E. ἤκουον, 590. ἀπείγοντο 588. C. ἤγε 589. &c. λίσσετο infra c. 22. Plura mitto enumerare Grammaticaster. *J.F.R.*

4. Τὸν] Artic. praepositivo pro postpositivo Iones uti, nihilque opus esse ἦν recipere, juniorum tantum caussa moneo. Vid. *Hippocr. Aret.* & *Herodot.* singulis paginis. *J.F.R.*

7. Φρενοβλαβείῃ] Si Φρενοβλαβίῃ legas, vulgatum cum W. conciliaveris. *J.F.R.*

15. Προξενέεις] Προξένεε legendum videtur, ut τῷ ἔγειρε conveniat. *F.G.*

Προξενέεις] Etsi προξένεε magis regulare hic videtur, ut jungatur imperativo ἔγειρε, cave tamen mutes quidquam; quia μὴ recte futuro tempori jungitur, ut modo aoristo junctum fuit in μή μοι παῖδα ὀλέσῃς, & προξενέεις pro futuro quasi secundo habendum, ut ἐρέω *dicam.* c. 37. pr. & crebro deinde. Perinde enim est utri Grammaticorum parti accedas, quorum hi ajunt, verba in έω carere futuro secundo, illi praesens in talibus usurpari pro futuro 2. vel futurum 2. idem sonare quod praesens contractum. *J.F.R.*

σὴν γυναῖκα σοθέει· τὰ δὲ ἔλεγον ἐγὼ, πάντα ἦν ψεύδεα. πείθε͡ῖ μὲ τυτέοισι, καὶ τῷ μὲ παιδὶ λείπει καὶ γυναῖκα καὶ βασιληίην· αὐτὸς δὲ ἐς τὴ Βαβυλωνίην χώρην ἀπίκεο, καὶ πόλιν δὴ τῷ [a] Εὐφρήτῃ ἐπώνυμον ἑωυτῷ ἐποιήσαο, ἔνθα οἱ καὶ ἡ τελευτὴ ἐγένεο. ὧδε μὲ ὁ ἰητρὸς ἐρώσα ἔγνω τε καὶ ἴήσαο.

Ἦδε δὴ ὧν ἡ Στρατονίκη ἔτι τῷ προτέρῳ ἀνδρὶ συνοικέουσα, ὄναρ τοῖσδε ἐθηήσαο, ὡς μιν ἡ Ἥρη ἐκέλευε ἐγειραί οἱ τὴ ἐν τῇ ἱρῇ πόλῃ νηόν· εἰ δὲ ἀπειθέοι, πολλὰ οἱ καὶ κακὰ ἀπείλεε. ἡ δὲ τὰ μὲ πρῶτα, ἀδεμίην [b] ὥρην ἐποιέετο· μὲ δὲ, ὡς μιν μεγάλη νοῦσος ἔλαβε, τῷ τε ἀνδρὶ τὴ ὄψιν ἀπηγήσατο, καὶ τὴ Ἥρῃ ἱλάσκετο, καὶ ζήσειν τὸν νηὸν ὑπεδέξατο. καὶ αὐτίκα ὑγιὴς γενομένη ἃ ἀνὴρ ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν ἔπεμπε, σὺν δὲ οἱ καὶ χρήματα, καὶ στρατὸν πολλὸν, τοὺς μὲ οἰκοδομέειν, τοὺς δὲ καὶ τῆς ἀσφαλείης εἵνεκα. καλέσας δέ τινα τῶν ἑωυτῆς φίλων, νεηνίην κάρτα καλὸν, τῷ οὔνομα ἦν Κομβάβος, Ἐγώ τοι, ἔφη, ὦ Κομβάβε, ἐθέλον ἐόντα, φιλέω τε μάλιστα φίλων ἐμῶν, καὶ πάμπαν ἐπαινέω σοφίης τε καὶ εὐνοίης τῆς ἐς ἐμέας, [c] τὴ δὴ [d] ἐπεδέξαο· νῦν δέ μοι χρειὼ μεγάλης πίστιος, τῷ σε θέλω γυ-

ma rogas? *Tuam nempe uxorem amat. Quae vero modo dicebam, conficta erant omnia.* His ille obsecutus, & uxorem & regnum reliquit filio, ipse autem in Babyloniae regionem discedit, & urbem sibi cognominem ad Euphraten condit: ubi etiam mortuus est. Sic ille medicus & deprehendit amorem & sanavit.

19. Haec ergo Stratonice, cum in prioris adhuc viri matrimonio esset, somnium vidit ejusmodi, quasi imperaret sibi Juno, uti templum Hierapoli sibi excitaret, si non pareret, multa illi & mala interminans. Illa initio quidem nullam ejus rationem habuit. At postea, cum magnus illam morbus invaderet, & viro enarravit visum, & Junonem placavit, & statuere aedem recepit. Cumque statim convaluisset, misit illam vir suus Hierapolin, & cum illa magnam vim pecuniae, & magnum exercitum, partim qui aedificarent, partim securitatis caussa. Advocatum vero quendam amicorum suorum juvenem pulcherrimum, Combabo nomen erat, *Ego*, inquit, *Combabe, te tanquam bonum virum, amicorum meorum maxime amo, & vehementer te laudo sapientiae pariter & benevolentiae in nos caussit, quam ostendisti. Jam vero magna mihi fide opus est: ideoque volo te, uxorem comi-*

a Εὐφρήτῃ] Sic *Ald. J. Bt. H. Fr. S. Amst.* Εὐφράτῃ *P. & Fl.* b Ὥρην] Sic *Bt.* & 21 Cett. ἄρην cum Mt. c Τὴν] Ἣν *Fl.* & M. frustra. Vid. ad c. 18. d Ἐπεδέξαο] Sic longe plurimae. Ἐπιδέξαο *Fl.* Ἀπεδέξαο M.

29. Γυναῖκα — βασιληίην] Diserte asserit etiam *Plut.* Demetr. 1661. & M. 607, 2. *M. du S.*

31. Καὶ πόλιν] Seleuciam, quam Bagdad hodiernam esse existimant magni nominis Geographi. Verum Bagdad cum ad Tigridis ripam sinistram seu Orientalem, sita sit, Seleucia non est, sed in adversa ripa nova urbs; qua de re vid. omnino Cl. *Humphr. Prideaux* P. I. L. VIII. versus finem libri. *M. du S.*

Ibid. Εὐφρήτῃ] Seleuciae situm a Luciano fuisse ignoratum, quis credat? Atqui audis hic asserentem in Euphratis ripa sitam eam urbem; quam *Strabo* XI. 522. D. XVI. p. 738. D. & 743. C. diserte in *Tigridis ripa*, cum caeteris geographis Historicisque, ponit. Quid ergo? mutabimusne, absque Mss. Codd. auctoritate? non placet. Nec nobis in veterum libris tantum licere existimo. Ita enim fiet, ut si quid humani passi sint, sic sciri numquam possit. Interim tamen caveri etiam decet, ne librorum auctoritate decepti falsa pro veris a legentibus accipiantur. Cum hic itaque in libris nostris nihil subsidii sit. Textui quidem Lucianeo *Euphratem* relinquam; sed monebo *errorem* esse aut Luciani ipsius aut ejus Exscriptorum. *Tigridem* enim non *Euphratem* aut scripsit aut scribere debuit. Adi eundem *Prideaux.* l. c. qui *Plinium* etiam adducit ejusdem rei testem VI. 26. *M. du S.*

Εὐφρήτῃ] Cum in *Junt.* esset Εὐφράτῃ, *Solin.* adjunxerat nihil variare Edd. Frustra; nam eas excutiens aliter rem habere vidi. Εὐφρήτῃ tamen verum esse, vide sic sexies exaratum in *Herodoti* L. I. pag. 82. 84. 85. *J. F. R.*

32. Ἔνθα — τελευτὴ ἐγ.] Errat iterum hic, quisquis est, Auctor hujus libelli; non enim Seleuciae diem

mittatum meam, opus mihi perficere, & sacra facere, & exercitui cum imperio praeesse. Caeterum tibi reduci magnus a nobis honor habebitur. Ad haec Combabus statim supplicare, & multum rogare ne se mitteret, neque commendaret sibi res multum se majores, pecunias, uxorem, opus sacrum. Partim vero metuebat, ne quando illi postea zelotypia de Stratonice oreretur, quam solus abducturus erat.

20. Cum vero persuaderi sibi rex non pateretur, ad novam ille supplicationem conversus, septem sibi dierum tempus dari petit: post ea se mitteret, ubi perfeciſſet, quod maxime facto opus esset. Hoc facile cum impetrasset, domum suam abit, & humi procumbens, ita suam sortem deplorat: *Miserum me, quorsum ista mihi fides? quid mihi iter, cujus jam finem prospicio? Juvenis ego, pulchram comitabor mulierem. Hoc vero magnae mihi erit calamitati, nisi omnem ego mali caussam atque obstantem removero. Itaque magnum mihi perficiendum opus est, quod omnem mihi metum sinat.* Haec ubi dixit, ipse se mutilat, & resecta pudenda in vasculo parvo recondit cum myrrha & melle, & aromatis aliis, ac deinde suo quem gestabat anulo obsignat. Tum

ναικὶ ἐμῇ ἐσπόμην, ἔργον τέ μοι ὁπιτελέσαι, καὶ ἱρὰ τελέσαι, καὶ στρατιῆς ὁπικρατέειν· σοὶ δὲ ἀπικομένῳ ἐξ ἡμέων τιμὴ μεγάλη ἔσεται. πρὸς [c] δὲ τάδε ὁ Κομβάβος αὐτίκα [f] λίσσετο, πολλὰ λιπαρέων μή μιν ἐκπέμπειν, μηδὲ πιστεύειν οἱ τὰ πολλὸν ἑωυτῷ μέζονα χρήματα, καὶ γυναῖκα, καὶ ἔργον ἱρόν. τὰ δὲ ὀρρώδεε, μή κοτέ οἱ ζηλοτυπίη χρόνῳ ὑστέρῳ ἐς [h] Στρατονίκην γένοιτο, [h] μὴν ἀπάξειν ἔμελλε.

Ὡς δὲ ἐδαμᾷ [g] ἐπείθετο, ὁ δὲ ἱκέσιος δευτέρης ἅπτεται, δῦναί οἱ χρόνον ἑπτὰ ἡμερέων· μὴ δὲ ἀποστεῖλαί μιν, τελέσαντά τι [h] μάλιστα ἐδέετο. τυχὼν δὲ ῥηιδίως, ἐς [h] ἑωυτῷ οἶκον ἀπικνέεται, καὶ πεσὼν χαμάζε, τοιάδε [h] ὠδύρετο· Ὦ δείλαιος, τί μοι ταύτης [h] πίστιος; τί δέ μοι ὀδῷ, [h] τέλος ἤδη δέρκομαι; νέος μὲν ἐγὼ, καὶ γυναικὶ καλῇ ἕψομαι. τὸ δέ μοι μεγάλη συμφορὴ ἔσεται, εἰ μὴ ἔγωγε πᾶσαν αἰτίην κακῶν ἀποθήσομαι. τῷ με χρὴν μέγα ἔργον ἀποτελέσαι, τό μοι πάντα φόβον ἡσεῖται. τάδε εἰπὼν ἀτελέα ἑωυτὸν ἐποίεε, καὶ ταμὼν τὰ αἰδοῖα, ἐς ἀγγήιον μικρὸν κατέθετο, σμύρνῃ τε ἅμα, καὶ μέλιτι, καὶ ἄλλοισι θυώμασι, καὶ ἔπειτα, σφρηγίδι [h] ἐφορέῃ σημηνάμενος, τὸ [i] τρῶμα ἔπτο.

μὲν

[c] Δὲ] Non adgnoscit W. [f] Λίσσετο] Ἐλίσσετο W. recte. [g] Ἐπείθετο] Ἐπίθετο Fl. [h] Ὠδύρετο] Ὀδύρετο Fl. [i] Τρῶμα] Sic pleraeque. Τρῶμα Fl. Τρῶμα M.

diem obiit Seleucus, sed in Europa Macedoniam invasurus a Ptolemaeo Cerauno pugione percussus. Vid. *Prideaux* P. II. L. I. anno ante C. 280. & scriptoribus ab eo laudatis adde *Strab.* XIII. p. 623. D. sed hic regionem non nominat in qua percussus est. *M. du S.*

36. Ἐθώμαστο] Et sic supra, c. 14. vs. 9. *J. F. R.*

40. Ὦφλω] Sic spiritu tenui *B.* in reliquis cum aspero scribitur, vid. & Ἄσφ. c. 27. *M. du S.*

Ibid. Οὐδεμίλλω ἔμοιγε ἐπιείσῃ] Sic *Herodot.* I. p. 2. D. Et laevigato in Ed. *Steph.* spiritu, μηδεμίην ἔμοιγε ἔχειν ἀμφιδρομίην. *Nullam rapturum curam habere.* Adde Nostrum supra *de Astrol.* c. 27. *J. F. R.*

52. Ἐπιδίξεσθαι] Ἐπιδίξασθαι pro ἐπιδείξασθαι Ionicum esse, v. ad c. 1. *J. F. R.*

58. Λίσσετο] Ἐλίσσετο, ut supra. *F. G.*

Λίσσεσθε] Etsi in talibus amant etiam Iones augmentum, nihil tamen mutavi, quia & sic c. 22. med. Λίσσετό τε ☾ γούνων &c. Possis tamen conjicere augmentum a scribente omissum, quia ab dictante ob vocalem praecedentem absorptum erat; nam quum c. 18. pr. plane legas αὐτίκα λίσσεσθε, credibile est & hic ita dedisse Auctorem. Sed quum & mox χρὴν pro ἐχρῆν, recte & usitate, nihil satis certi statuas. *J. F. R.*

70. Ταύτης τ[ί]] Subaudiendum videtur εἶδι. *F. G.*

74. Χρὴν] Pro ἐχρῆν recte. *Herod.* VII. 440. C. Ne plura; nam urgent operae; itaque properandum est. *J. F. R.*

80. Τρῶμα] Ego τρῶμα verum credo. Sic τρώματα *Herodot.* I. p. 8. A. Ed. *Steph.* Et *Hippocr.* de morb. I. p. m. 3. & 4. ter, ac saepe deinde. τρώματι *Aret. Capp.* p. 113. m. τρώματι p. 85. A. & ubique. Sed quum & alibi ου eidem sit ου, ut Θώμαξ p. 1. & sexcenta similia, vulgatum non tetigi. *J. F. R.*

μῦ δὲ ὡς μιν ὁδοιπορέειν ἐδόκεε, ἀπικόμενος ἐς τ' [a] βασιλῆα, πολλῶν παρεόντων, διδοῖ τε ἅμα τὸ ἀγγήιον, καὶ λέγει ὧδε· Ὦ δέσποτα, τόδε μοι μέγα κειμήλιον ἐν τοῖσι [b] οἰκίοισι ἀπεκέατο, τὸ ἐγὼ κάρτα ἐπόθεον. νῦν δὲ, ἐπεὶ μεγάλην ὁδὸν ἔρχομαι, παρά σοι τόδε θήσομαι· σὺ δέ μοι ἀσφαλέως ἔχειν. τόδε γάρ μοι χρυσοῦ βέλτερον, τόδε μοι ψυχῆς ἐμῆς ἀντάξιον. εὖτ' ἂν δὲ ἀπίκωμαι, σῶον [c] αὖτις ἀποίσομαι. ὁ δὲ δεξάμενος [d] ἑτέρῃ σφρηγίδι ἐσημαίνετο, καὶ τοῖσι ταμίῃσι φυλάσσειν ἐνετείλατο.

Κομβάβος μὲν [e] ὧν τὸ ἀπὸ τοῦδε ἀσφαλέα ὁδὸν ἦγε· ἀπικόμενοι δὲ ἐς τ' ἱρὴν πόλιν, στυδὴν τ' νηὸν οἰκοδόμεον, καὶ σφισι τρία ἔτεα ἐν τῷ ἔργῳ ἐξεγένετο. ἐν τοῖσι ἀπέβαινε τά περ ὁ Κομβάβος [f] ὀρρώδεε. ἡ γὰρ Στρατονίκη χρόνον ὅτι πολλὸν συνόντα μιν ποθέειν [g] ἄρχετο· μῦ δὲ οἱ καρτερὸς ἐπεμήνατο. καὶ λέγουσι οἱ ἐν τῇ ἱρῇ πόλι τ' Ἥρην τετέων αἰτίην ἐθέλουσαν γενέσθαι, Κομβάβον ἑωυτῆς μῦ ἐόντα λαθέειν μηδαμῶς· Στρατονίκην δὲ τίσασθαι, ὅτι οὐ ῥηιδίως τ' [h] νηὸν ὑπέσχετο.

Ἡ δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἐσωφρόνεε, καὶ τ' νεῶ

curat vulnus, & cum iter facere posse sibi videretur, accedens ad regem multis praesentibus, cum vasculum porrigit, tum ita loquitur: *Hoc mihi, Domine, pretiosissimum pignus domi fuerat repositum, valde mihi carum. Jam vero cum magnam viam ingredior, apud te illud deponam. Tu vero tutum mihi praesta: est enim auro mihi carius; & non minus quam vita pretiosum. Cum rediero, salvum rursus recipiam.* Ille acceptum, alioque obsignatum anulo, quaestoribus suis asservandum tradit.

21. Combabus igitur ab eo inde tempore securum iter peregit. Delati Hierapolin diligenter aedem aedificant, tresque ipsis anni in hoc negotio effluxere. Interea acciderunt, quae Combabus metuerat. Stratonice enim illum, qui longo tempore secum versaretur, amare coepit: qui amor postea in furorem, & magnum quidem exiit. Dicunt Hierapolitani, Junonem harum rerum causſam volentem fuisse: non fugisse illam, virum bonum esse Combabum; Stratonicen autem ulcisci voluisse, quod non facile templum aedificandum suscepisset.

22. Ac primo quidem modesta est, morbum

a Βασιλῆα] Βασιλέα W. & Fl. male. b Οἰκίοισι] Οἰκείοισι W. At Fl. cum vulgata facit. c Αὖτις] Bene M. & Fl. Αὖθις cett. male. d Ἑτέρῃ] Ἑταίρῃ male W. e Ὧν] Νῦν W. male. f Ὀρρώδεε] Ὀρρώδεον Fl. g Ἄρχετο] Nihil mut. Edd. nec M. notante Solan. h Νηὸν] Νεὸν W.

82. Βασιλῆα] Hoc verum esse, vid. ap. *Herodot.* I. p. 1. C. p. 2. A. & B. & sexcenties deinde. *J. F. R.*

85. Ἀπεκέατο] Etsi ἀπεκείατο supra frequens, & recte, in hoc tamen verbo terminatio κατο proba. Sic Ἀθηναῖοι ἐπεκέατο *Herodot.* IX. 592. f. Sed nec in altero verbo improba; nam & ἐπεκέατο αὐτοὶ IX. 590. f. & VI. 386. C. Περικαθέατο VI. 388. C. Περιεσκέατο 389. C. *J. F. R.*

88. Ἔχειν] Infinit. ille pro imperativo, ut Atticis non inusitatus, (vide modo supra plus decies *Chronol.* 2 c. 13. ad 20.) ita Ionibus perfamiliaris. Vide etiam plus decies ita scribentem *Hippocr.* I. Aphor. 19. 20. 21. 22. 23. 24. *J. F. R.*

90. Αὖτις] Recepi ex *Herodoti* more, quamquam & αὖθις editum in *Hippocr.* I. de morb. 9. pr. & infra c. 26. & 27. *J. F. R.*

93. Ὧν] Pro ὦν millies apud quoswis Iones & Nostrum supra *de Astrolog.* aliquoties. Adde mox c. 22. ἐπιτοσοῦτον ὦν, & supra non semel. Nec obstat, quod in *Hippocr.* saepe ὦν legamus, ut I. de *Morb.* p. 9. vs. 8. Item I. aph. 3. bis. Ibid. aph. 5. ac 10. Non dicerem, nisi varietas moneret, vulgatum hic probare. *J. F. R.*

99. Ἄρχετο] Vid. supra c. 17. f. ἄρξατο, & mox οἰκοδόμεον c. 22. αὐλίζετο, λύσεσθε, ἄπτετο &c. itidem sine augmento. & c. 24. ἄρχετο rursum. *J. F. R.*

5. Νηὸν] Non auscultо Codici W. νεὸν scribenti. Νεὸς *Herod.* 2. 170. D. & paullo post ib. quater. Et ita bene Noster infra c. 26. &c. *J. F. R.*

10. Ἡν] Jam contracte; at supra ἤεν. c. 18. post med. quod quidem magis Ionicum. Sed & contracte tam crebro *Hippocr.* & *Herod.* ut nihil mutem. Ὅταν ἦν ap. illum I. *de morb.* p. 11. pr. ἦ. I. *aph.* 3. plura hujus farinae addere taedet. Nisi quod itidem variatur in Ἢν III. *aph.* 9. cum ἢν ibid. 14. & 12. Sed ἦν eodem *aph.* & ἢν ap. aph. 20. ejusd. Sect. *J. F. R.*

20. Ἐν δίκτυι] Proba phrasis *Leop.* 127. *M. du S.*

21. Δίσ-

bum occultat. Cum autem quietem non amplius illi malum indulgeret, manifeſte afflictabat ſe, toto die plorabat, Combabum revocabat, omnia illi Combabus. Tandem impotens illius mali, decentem ſupplicandi *Combabo* occaſionem quaerit. Atque alii quidem fateri amorem cavet, ipſa autem rem aggredi pudore prohibetur. Excogitat ergo illud, ut vino inebriata cum illo agat. Quippe una cum vino audacia etiam ingreditur, nec admodum turpis repulſa, ſed quidquid egeris, in ignorantiam confertur. Ut vero viſum erat, ſic agit: ac poſt coenam veniens in cubiculum, ubi commorabatur Combabus, ſupplicat illi, genua contingit, fatetur amorem. Ille averſo animo ſermonem illum accipit, rem recuſat, ebrietatem illi objicit. Cum autem illa minaretur, magnum ſe ſibi malum illaturam, pertimeſcit, totam illi rationem ſuam indicat, quidquid ſibi acciditſſet enarrat, rem ipſam aperte demonſtrat. Ubi conſpexit, quae nunquam ſperaverat, Stratonice, furor ille quidem conſtitit: amoris autem neutiquam

σον ἔκρυπτε· ὡς δέ οἱ τὸ κακὸν μέζον ἠυχίης ἐγένετο, ἐς ἐμφανὲς ἐτρύχετο, κλαιεσκέ τε δι' ἡμέρης, καὶ Κομβάβον ἀνεκαλέετο, καὶ οἱ πάντα Κομβάβος ἦν. τέλος δὲ, ἀμηχανέουσα τῇ συμφορῇ, εὐπρεπέα ἐπιτηδεσίην [i] ἐδίζετο. ἄλλῳ μὲν ὦν τ' ἔρωτα ὁμολογέειν ἐφυλάσσετο, αὐτὴ δὲ ὀπτχειρέειν [k] ἠδέετο. ὀπτνοέει ὦν τοιάδε· οἴνῳ ἑωυτὴν μεθύσασα, ἐς λόγους οἱ ἐλθεῖν· ἅμα δὲ οἴνῳ ἐσιόντι παῤῥησίη τε ἐσέρχεται, καὶ ἡ ἀποτυχίη οὐ χάρτα αἰσχρὴ, ἀλλὰ τῶν πρηστομένων ἕκαστα ἐς ἀγνοίην ἀναχωρέει. ὡς δὲ οἱ ἐδόκεε, καὶ ἐποίεε ταῦτα. καὶ ἐπεὶ ἐκ δείπνου ἐγένετο, [l] ἀπικνεομένη ἐς τὰ οἰκήια, ἐν τοῖσι Κομβάβου αὐλίζετο, λίσεται τε, καὶ [m] γόνων ἅπτεται, καὶ τ' ἔρωτα [n] ὁμολόγεε. ὁ δὲ τόν τε λόγον ἀπηνέως ἀπεδέκετο, καὶ τὸ ἔργον ἀναίνετο, καί οἱ τ' μέθην ἐνεκάλεε. ἀπειλεύσης δὲ μέγα τι κακὸν ἑωυτῇ ἐργάσασθαι, δείσας, πάντα οἱ λόγον [p] ἐξέφηνε, καὶ πᾶσαν τ' ἑωυτοῦ πάθην ἀπηγήσατο, καὶ τὸ ἔργον ἐς ἐμφανὲς [q] ἤνεικε. ἰδοῦσα δὲ ἡ Στρατονίκη τὰ [r] ὕπορ ἔλπετο, μανίης μὲ [s] οὔτω ἐκείνης ἔσχετο, ἔρωτος

i Ἐδίζετο] Ἐδίζοντο W. k Ἠδέατο] Ἐδέατο male *Fl.* l Ἀπικνεομένη] Ἀπικνεομένη W. Nihil a vulgato abit *Fl.* m Γούνων] Γούνου male *F.* n Ὡμολόγεε] Ὡμολόγεον *Fl.* Vulgato favet M. o Ἐνεκάλει] Ἀνεκάλεε *Fl.* Ἐπεκάλει W. p Ἐξέφηνε] Ἐνέφηνε *Fl.* Ἔφηνε W. q Ἤνεικε] Sic W. Ἤνεικε Edd. r Οὔπορ] Οὔτε *Fl.* Lege ὔπορ, etſi ὔπορ M. cum Editionum vulgo. s Οὕτω] Omiſit W. & *Fl.* rectius.

21. Λίσεται] Et ſic ſupra c. 19. cumque & ἅπτεται adjungatur, non ἥπτετο, nihil muto. *F.F.R.*

28. Ἤνεικε] Ita ſcribo, v. ad c. 16. *F.F.R.*

29. Τὰ ὔπορ ἔλπετο, μανίης μὲ οὕτω ἔσχετο, ἔρωτος δὲ ἐδαμῶς ἐλήθετο] Haud dubie legendum ἀπέσχετο. Interpres quoque *deſtitit* reddidit. Nimirum Stratonice, quum fruſtra Combabum in amorem ſui pellicere omnibus viribus contendiſſet, Combabus tandem oſtendit ſe μεγάλοις μυσηρίοις non eſſe aptum; quippe qui id ſibi exſecuiſſet, quo virum potuiſſet agere. *Illa itaque viſis, quae numquam ſperaverat, ſic quidem a furore illo deſtitit, numquam tamen amoris oblita eſt.* Pro eo c. 39. dicitur μανίης μὲ ἐκείνης ἀπεπαύσατο. Forte & ὔπορ, non ὔπορ, ſcripſit ὑπνώδης, ut ſupra c. 14. med. ὕπνος ἐχθέων ψαύσας. *F.F.*

Ibid. Οὔπορ] Certe ὔπορ leg. etſi ὑπόρ quoque in *Herod.* VI. 387. C. pro ὑπότε, quod mihi pariter ſuſpectum, quia ſexcenties aliter habet. *F.F.R.*

30. Μανίης — ἔσχετο] Ad verbum, *tenuit ſe, conſtitit furoris*, vel, *quantum ad furorem. Homerica* dicendi ratio, id eſt optima. Il. Γ, 696. & aliquoties alias, Φιλέρι δ' οἱ ἔσχετο φωνὴ, *vox faucibus haeſit.* Od. Γ, 238. Φρεσὶ δ' ἔσχετο ut Germani, Er hielt an ſich. Hymn. XXVII, 12. ἔσχετο δ' ὕλμων *conſtitit mare.* Il. Χ, 416. it. Od. Β, 70. Σχέθε φίλοι, ut noſtri, Halt! *continete vos.* Et cum genitivo Od. Δ, 422. χόνδος βίης, & Il. Ν, 747. μάχης κόνιος ἔσχον. Servemus itaque erudito ſcriptori ſuam elegantiam, a qua nec *Herodotus*, neque *Plutarchus* alieni ſunt. Alioqui facile eſſet legere, unica literula paullum immutata, μανίης μὲ ὔπορ ἐκείνης ἔσχετο, *non amplius tenebatur illa inſania.* Sed melius eſt nihil tetigiſſe. *F.M.G.*

Ibid. Ἔσχετο] Vid. *Jenſ.* in omnibus impreſſis & M. ἔσχετο. ſed idem Mſ. Cod. & Ed. *Fl.* ὔπορ non agnoſcunt. *M du S.*

Ἔσχετο] *Solan.* diſerte ἔσχετο ſcripſerat. At ſi hoc ſenſus patitur, poſſis & ἔσχετο legere. Verum non *ſervandi, perſeverandi*, ſed *deſinendi, cohibendi* ſenſus re-

τῷ δὲ ὐδαμῷ ἐλήθετο, ἀλλὰ πάντα οἱ συνεῦσα, ταύτῃ τῇ μυθίῃ ἐποιέετο ἔρωτος ἀπρήκτοιο. ἔστι ὁ ἔρως οὗτος ἐν τῇ ἱρῇ πόλει, καὶ ἔτι νῦν γίγνεται. γυναῖκες Γάλλων ἐπιθυμέουσι, καὶ γυναιξὶ Γάλλοι ἐπιμαίνονται, ζηλοτυπέει δὲ ὐδείς, ἀλλά σφισι τὸ χρῆμα κάρτα ἱρὸν νομίζεται.

Τά δ' ὧν ἐν τῇ ἱρῇ πόλει, ἀμφὶ τῇ Στρατονίκην, ὐδαμᾷ τὴν βασιλῆα λέληθε, ἀλλὰ πολλοὶ ἀπικνεόμενοι καὶηγόρεον, καὶ τὰ γιγνόμενα ἀπηγέοντο. ὁπὶ τοῖσι θείαλγέων, ἐξ ἀτελέος τοῦ ἔργου Κομβάβον μελεκάλεε. ἄλλοι δὲ λέγουσι λόγον ὅτι ἀληθέα, τὴν Στρατονίκην, ἐπειδὴ ἀπέτυχε τῶν ἐδέετο, αὐτῇ γράψασαν ἐς τὸν ἄνδρα, τοῦ Κομβάβου καὶηγορέειν, πεῖραν οἱ ἐπικαλέεσαν. καὶ τὸ Ἕλληνες Σθενεβοίης περὶ λέγουσι, καὶ Φαίδρης τὸ Κνωσίης, ταυτὶ καὶ Ἀσσύριοι ἐς Στρατονίκην μυθολογέουσι. ἐγὼ μὲν [a] ὧν ὐδὲ Σθενεβοίην πείθομαι, ὐδὲ Φαίδρην τοιάδε ἐπιτελέσαι, εἰ τὸν Ἱππόλυτον ἀτρεκέως ἐπόθεε Φαίδρη. ἀλλὰ τὰ μὲν ἐχέτω ὅκως καὶ ἐγένετο.

Ὡς δὲ ἡ ἀγγελίη ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν ἀπίκετο, ἔγνω τε ὁ Κομβάβος τὴν αἰτίην, δαρσέων τε [b] ἤιε, ὅτι οἱ ἡ ἀπολογίη οἴκοι ἐλίπετο. καὶ [c] μιν ἐλθόντα ὁ βασιλεὺς αὐτίκα μὲν ἔδησέ τε καὶ ἐν φρουρῇ [d] ἔχε. μετὰ δὲ παρεόντων οἱ τῶν φίλων, [e] τοὶ καὶ τότε παρεγένοντο, τῷ δεμπομένῳ τῷ Κομβάβῳ παρεγένοντο, τῷδε-

obliviscitur, sed semper cum illo versata hoc habet irriti amoris solatium. Viget ejusmodi amor Hierapoli, & nunc adhuc ita fit. Amant feminae Gallos, furunt Galli in feminas, zelotypus nemo est, sed res ea valde sancta apud illos putatur.

23. Quae igitur Hierapoli agebantur de Stratonice, ea neutiquam fugiebant regem, multis, qui inde venirent, deferentibus, & quid fieret narrantibus. His commotus rex, imperfecto adhuc opere, Combabum arcessit. Alii hic narrant rem minime veram; Stratonicen, cum repulsae essent illius preces, ipsam scripsisse marito, accusasse Combabum, tentatae ab illo pudicitiae suae reum fecisse. Et quod de Sthenoboea sua Graeci dicunt, & Phaedra Gnossia, idem de Stratonice fabulantur Assyrii. Equidem neque Sthenoboeam credo, neque Phaedram fecisse talia, si vere amavit Phaedra Hippolytum. Verum ea ita se, uti facta sunt, habeant.

24. Ubi vero Hierapolin nuncius venit, causamque cognovit Combabus, cum fiducia abiit, quod domi relicta sibi esset defensio. Venientem rex statim in vincula conjectum tradit custodibus. Deinde praesentibus amicis, qui etiam tum, cum dimitteretur Combabus, aderant, productum in

a Ὧν] Νῦν W. male. b Ἤιε] Bene Fr. P. &c. Fl. ἦεν. M. πίεν, quod verum credo. c Μιν] Μὲν male F. d Ἔχε] Εἶχεν W. Εἶχε Fl. e Τοὶ] Οἱ male Fl. & W.

35. Γάλλαι] Οἱ πάντη ἀπόκοποι τὰ αἰδοῖα, ἃς νῦν καρτζιμοὺς καλοῦσιν. M.

requiritur, unde Jens. recte quidem ἀπίχετο diceret, quod scil. magis perspicuum esset. At cum verba cohibendi, desinendi, genitivum ament, ut notissimum ex Aur. carm. Pyth. vs. 9. κρατεῖν — γαστρὸς — ὕπνου, — θυμοῦ, ita & κίδνᾶ hac potestate invenitur crebro ap. Homer. cujus exempla a Cl. Gesnero occupata non repeto. Hoc tantum addo, tenere fugam, cursum utrovis more Latinis dici, modo pro sistere, modo pro pergere, obtinere, ut monstro in libro de Ambigg. p. 604.—5. Et sic ὡς εἶχεν ὀργῆς, qua ira percitus erat, etiam contrarium fere τῷ ἴσχετο μανίης significat. Vid. Steph. Thes. T. I. p. 1317. Addo ἴσχετο τοῦ ἔργου, opus strenue adgreditur, vel proprie: gnaviter urgebat coepta, apud Diod. Sic. XI. c. 43. atque non semel deinde. Quae opposita verbi ἴσχειν vel κίδνασθαι notio in dubium impulit viros eruditos, ut non crederent vulgatum hic stare posse, quod tamen omnino sanum esse, Gesn. satis docet. J. F. R.

45. Ἐς τὸν ἄνδρα] Conf. supra c. 20. ἀπικόμενος ἐς τὸν βασιλῆα. Ne plura in re nota. J. F. R.

47. Σθε-

in medium accusare occipit, & adulterium illi atque malam libidinem objicit: graviterque commotus fidem & amicitiam memorat, triplici se scelere obstringere Combabum affirmans, qui & adulter esset, & in fidem sibi habitam contumeliosus, & in Deam impius, cujus in opere commisisset talia. Multi adstantes *eum* convincunt, quod aperte amplexantes vidissent. Tandem placet omnibus mori statim Combabum, qui morte digna perpetrasset.

25. At ille huc usque steterat nihil dicens. Cum vero ad supplicium jam ducendus esset; loquitur, pignus suum reposcit, interfici se dicens non contumeliae *regi illatae* aut matrimonii *illius violati* caussa, sed quod illorum cupiditate *rex* teneretur, quae discedens ipsi commendasset. Ad haec vocato quaestore rex adferri jubet, quae custodienda illi tradiderat. Cum attulisset, detracto Combabus signo quae inerant demonstrat, seque ipsum adeo, quomodo affectus esset, dixitque, *Haec ipsa, Rex, ego metuens, cum hoc mihi iter mandares, & ivi invitus, & cum magna abs te mihi necessitas imposita esset, hoc feci, commodum illud quidem domino, mihi vero minime secundum. Talis tamen cum sim, facinoris, quod non nisi vir committere potest, reus sum.* At ille obstupefactus ad haec, complexus illum cum lacrimis dixit, *Quod tibi tantum, Combabe, malum intulisti? Quod in*

γαγὼν ἐς μέσον, καὶ ἠγορέειν ἄρχεσθαι, ὡς οἱ μαχίην τε, καὶ ἀκολασίην προφέρει· κάρτα δὲ δεινοπαθέων, πίστιν τε καὶ φιλίην ἀνεκαλέετο, λέγων τριστὰ Κομβάβον ἀδικέειν, μοιχόν τε ἐόντα, καὶ ἐς πίστιν ὑβρίσαντα, καὶ ἐς θεὸν ἀσεβέοντα, τὰ ἐν τῷ ἔργῳ τοιάδε ἔπρηξε. πολλοὶ δὲ παρεστεῶτες ἤλεγχον, ὅτι ἀναφανδὸν ἀφέας ἀλλήλοισι συνεόντας εἶδον. πᾶσι δὲ τέλος ἐδόκεε αὐτίκα θνήσκειν Κομβάβον, θανάτου ἄξια [f] ἐργασάμενον.

Ὁ δὲ τέως μὲν ἐστήκεε, λέγων οὐδέν. ἐπεὶ δὲ ἤδη ἐς τὸ φόνον ἤγετο, φθέγξατό τε, καὶ τὸ σημήιον [g] ἤτεε, λέγων, ὡς ἀναιρέεσθαι μιν οὐχ ὕβρεος οὐδὲ γάμου [h] εἵνεκα, ἀλλὰ ἐκείνων ἐπιθυμέων, τὰ οἱ ἀπιὼν παρεθήκατο. πρὸς τάδε ὁ βασιλεὺς καλέσας τὸν ταμίην, ἐκέλευε [i] ἐνεῖκαι τὰ οἱ Φρυγέειν ἔδωκε. ὡς δὲ [k] ἤνεικε, λύσας τὴν σφρηγῖδα ὁ Κομβάβου, τά τε ἐνεόντα [l] ἐπέδειξε, καὶ ἑωυτὸν ὁποῖα ἐπεπόνθεε· ἔλεξέ τε, Ὦ βασιλεῦ, τάδε τοι ἐγὼ ὀρρωδέων, εὖτέ με ταύτῃσι ὁδὸν ἔπεμπες, ἄεκων [m] ἤιον. καὶ ἐπεί με ἀναγκαίη μεγάλη ἐκ σέο κατέλαβε, τοιάδε ἐπετέλεσα, ἐάλλα μὲν ἐς δεσπότεα, ἐμοὶ δὲ οὐδὲν εὐτυχέα· τοίος δὲ μύνος εἶον, ἀνδρὸς ἐπ' ἀδικίῃ ἐγκαλέομαι. ὁ δὲ πρὸς τάδε θαμβώσας, ἀμείβετο τέ μιν, καὶ δακρύων ἅμα ἔλεγε, Ὦ Κομβάβε, τί μέγα κακὸν [n] εἰργάσαο; τί δὲ

[f] Ἐργασμένον] Sic & M. cum *J. Fl. Fr. P.* &c. At paullo infra cum augmento. [g] Ἤιτεε] Αἴτεε W. [h] Εἵνεκα] Ἕνεκα W. [i] Ἐνεῖκαι] Ita *Fl. Fr. Bl. H. P.* Ἐνεῖκαι *J.* Ἐνεῖκε M. a manu rec. [k] Ἤνεικε] Ἤισκεν W. solus. [l] Ἐπέδειξε] Nil varietatis invenio. [m] Ἤιον] *Fl.* ἦον. M. ἤιον. [n] Εἰργάσαο] Sic jam *Fl. Fr. J. P.* &c. cum M.

47. Σανιβώνης] Quae Anteia etiam dicitur; vid. Il. Z. 155. & seqq. *M. du S.*

56. Ἤιον] Sic M. In plerisque Impress. ἦα. Sola *Fl.* ἦον. *M. du S.*

58. Ἔχε] Conf. supra ad c. 12. *J. F. R.*

75. Εἵνεκα] Non audiendus W. εἵνεκα & εἵνεκεν vere Ionica sunt, vid. *Herodot.* & *Hippocr.* ubivis. VI. 390. E. IX. 585. B. & 589. A. εἵνεκεν seq. vocali 2. 101. bis. Nec in eorum Edd. observatur discrimen, quin & εἵνεκα sequente vocali, & εἵνεκεν sequente consona edatur contra euphoniam, ut in aph: *Hipp.* I. 3: τυτέων ἕν εἵνεκεν τὴν ἰσχίν. Sed quum etiam ament hiatus Ionos, talia non curemus, alioqui εἵνεκεν hic rescriberemus. *J. F. R.*

80. Ἐπέδειξε] Lege Ion. ἐπέδειξι. V. c. 19. med. Sed & ap. *Herod.* IV. p. 250. B. editum προσδεξάμενα non προσδέξαντα. *J. F. R.*

85. Δισπότεα] Pro δισπότην. F. G. Conf. supra c. 12. Σκύθεα pro Σκύθαι, ibique notata. *J. F. R.*

2. Ἐσαγ-

δὲ σεωυτὸν [a] οὕτω ἀεικέλιον ἔργον μοῦνος ἀνδρῶν ἔπρηξας; τὰ δ' πάμπαν ἐπαινέω, ὦ ἀθέτλιε, ὅς τοιαδὲ ἔτλης, οἷα μήτε σὲ παθέειν, μήτε ἐμὲ ἰδέαι [b] ὄφελε· δ γάρ μοι ταύτης ἀπολογίης ἔδεε. ἀλλ' ἐπεὶ δαίμων τοιαδὲ ἤθελε, πρῶτα μέν σοι τίσις ἐξ ἡμέων ἔσεται, αὐτέων συκοφαντέων ὁ θάνατος, μετὰ δὲ μεγάλη δωρεὴ ἀπίξεαι, χρυσός τε πολλὸς, καὶ ἄργυρος ἄπλετος, καὶ ἐσθῆτες Ἀσσύριαι; καὶ ἵπποι βασιλήιοι. ἀπίξεαι δὲ πρὸς ἡμέας ἄνευ ἐσαγγελέος, οὐδέ τις ἀπέρξει σε ἡμετέρης ὄψιος, οὐδ' ἢν γυναικὶ ἅμα εὐνάζωμαι. τάδε εἰπέ τε ἅμα, καὶ ἐποίεε. καὶ οἱ μὲν αὐτίκα ἐς φόνον ἤγοντο· τῷ δὲ τὰ δῶρα ἐδέδοτο, καὶ ἡ φιλίη μέζων ἐγεγόνεε. ἐδόκεε δὲ οὐδεὶς ἔτι Ἀσσυρίων Κομβάβῳ σοφίην καὶ εὐδαιμονίην εἴκελος.

te tam incredibile facinus ſolus virorum deſignaſti? Non omnino laudo iſta, miſer, qui ea ſuſtinueris, quae utinam neque tu paſſus eſſes, neque ego vidiſſem! Hac enim defenſione mihi opus non erat. Sed quandoquidem haec fortuna voluit, primo quidem hoc tibi a me ultionis cauſſa dabitur, mors delatorum; poſtea donum veniet magnum, aurumque multum, & argentum immenſum, & veſtimenta Aſſyria, & equi regii. Intrabis ad nos, nemine intro nuntiante; neque quisquam a noſtro te conſpectu arcebit, neque ſi cum uxore jaceam. Haec dixit ſimul & fecit. Illi ſtatim ducuntur ad ſupplicium; huic munera tribuuntur, & major fit amicitia. Neque videtur Aſſyriorum quisquam ſapientia par Combabo aut felicitate.

Μετὰ δὲ, αἰτησάμενος ἐκτελέσαι τὰ λείποντα τῷ νηῷ (ἀτελέα γάρ μιν [c] ἀπολέλοιπε) αὖθις ἐπέμπετο, καὶ τόν τε νηὸν ἐξετέλεσε, καὶ τὸ λοιπὸν αὐτῇ ἔμενε. ἔδωκε δέ οἱ ὁ βασιλεὺς ἀρετῆς τε καὶ εὐεργεσίης [d] εἵνεκα, ἐν τῷ ἱρῷ ἑστάναι χάλκεον· καὶ ἔστη ἐς τιμὴν ἐν τῷ ἱρῷ Κομβάβου χάλκεος, Ἑρμοκλέους τοῦ Ῥοδίου ποίημα, μορφὴν μὲν ἐοικὼς γυνὴ, ἐσθῆτα δὲ ἀνδρηίην ἔχει. λέγεται δὲ τῶν φίλων τοὺς μάλιστά οἱ εὐνοέοντας, ἐς ὠδαμυθίην τοῦ πάθεος, κοινωνίην ἐλέαι τῆς συμφορῆς. ἕτεμον γὰρ ἑωυτοὺς, καὶ δίαιταν τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ ἐζητέοντο. ἄλλοι δὲ [e] ἱρολογέουσι ὀπὶ τῷ πρήγματι, λέγοντες, ὡς ἡ Ἥρη φιλέουσα Κομβάβου, πολ-

26. Poſtea cum petiiſſet, *ut liceret ſibi* quae deerant templo perficere (imperfectum enim reliquerat) denuo dimittitur, perficit templum, & reliquo tempore ibi manet. Tribuit ipſi hoc etiam rex virtutis & bene factorum cauſſa, uti aeneus in templo ſtaret. Stabat, *inquam*, honoris cauſſa in templo Combabus aeneus, Hermoclis Rhodii opus, forma qualis mulier, veſtitum autem habet virilem. Dicitur porro amicorum benivolentiſſimos, conſolandi illius caſus gratia, in communionem jacturae illius veniſſe. Exſecuerunt nempe ſe ipſi, & eandem quam ille vivendi rationem elegerunt. Alii Deos admiſcent negotio, ac dicunt, adamatum a Junone Combabum: hanc

a Οὕτω &c.] Hoc ad ἀνδρῶν usque aliena manus implevit in W. ubi lacuna erat. b Ὄφελε] Ὄφελλε W. Ὤφελεν Fl. c Ἀπολέλοιπε] Ἀπ——ιν W. Ἀ——ν Fl. d Εἵνεκα] Ἕνεκα Edd. & M. male. e Ἱρολογέουσι] Recte M. Ἱρολογ—— Edd.

2. Ἐσαγγελίου] Ab *ἐσαγγελιεύς*. F.G. Quis vero hoc neſcit? J.F.R.

12. Αὖθις] Scribe *αὖτις*. Quod vid. ap. *Maitt.* p. 133. ut *κατόπι* ap. *Herodot.* VII. ſub init. & alibi. Ita *αὖτις* recte deinde c. 20. 30. & 57. hac Differt. Sed cum & alibi hoc Dial. *αὖθις* editum, ſine varietate Codd. ut ante vidimus, & c. 27. videbimus, non mutavi vulgatum. J.F.R.

33. Ἔργα γυναικῶν] *Plaut.* Aſin. *Opto annum hunc perpetuum mihi hujus operas.* Barth. M. du S.

42. Ἐτελέσατο] M. uti emendarat. In omnibus enim ante impreſſis legebatur *ἐτελέσατο*. M. du S.

57. Ἀποκίχρηται] Sic M. & Impr. omnes (excepta J. quae *ἀποκίχρηται*.) Niſi quod Fl. prave *ἀπο-*
κίχρη-

hanc multis illam castrandi se mentem injeciſſe, ne ſolus ademtam ſibi virilitatem graviter ferret.

27. Interim ille mos, poſtquam ſemel ſuſceptus eſt, etiam manet, multique ſingulis annis in templo exſecant ſe & effeminant, ſive Combabi conſolandi cauſſa, ſive gratum Junoni ut faciant. Exſecant certe. Verum hi veſtitum non amplius virilem habent, ſed & veſtimenta geſtant muliebria, & opera mulierum faciunt. Quantum audivi, etiam horum origo ad Combabum refertur. Nam uſu illi venerunt & iſta. Peregrina mulier in conventum *ſacrum* quae veniſſet, conſpecto homine ita pulchro & veſtito viriliter, magno illius amore exarſit: poſt cum comperiſſet mutilum eſſe, ipſa ſe interemit. Ob haec graviter ferens Combabus, ſibi infeliciter adeo ſuccedere Venerem, muliebrem veſtem ſumſit, ne alia amplius mulier ea ratione deciperetur. Haec cauſſa Gallis veſtitus feminei. Ac de Combabo iſta mihi dicta ſunto. Gallorum autem deinde procedente ſermone mentionem faciam, & caſtrationis illorum, *hoc eſt* quomodo caſtrentur, & ſepulturae qua ſepeliantur, & cujus rei cauſſa in templum non ingrediantur. Prius autem cogito de poſitione templi & magnitudine dicere: & jam dico.

28. Locus ipſe, in quo ſacrum conſtitutum eſt, collis eſt. Jacet autem in media urbe, & duplici muro eſt circumdatus. Murorum alter antiquus eſt, alter non multum aetate noſtra ſuperior. Veſtibulum templi in Boream ventum porrectum eſt, centum circiter paſſuum magnitudine. In

ἐγλοῖσι τ τομὴν ὅπῃ νόον ἔβαλλε, ὄχως μὴ μὲν ὅπῃ τῇ ἀνανδρηίῃ λυπέοιτο.

Τὸ δὲ ἔθος τοῦτο ἐπειδὴ ἄπαξ ἐγένετο, ἔτι νῦν μένει, καὶ πολλοὶ ἑκάστου ἔτεος ἐν τῷ ἱρῷ τάμνονται καὶ θηλύνονται, εἴτε Κομβάβου [f] παραμυθέμενοι, εἴτε καὶ Ἥρῃ [g] χαριζόμενοι. τάμνονται δ' ὦν, ἐσθῆτα δὲ [h] οἵδε οὐκ ἔτι ἀνδρηίην ἔχουσι, ἀλλὰ [i] καὶ εἵματά τε γυναικήια φορέουσι, καὶ ἔργα γυναικῶν ἐπιτελέουσι. ὡς δὲ ἐγὼ ἤκουον, ἀναφέρεται καὶ τουτέων ἐς Κομβάβου ἡ αἰτίη. συνεμίχθη γάρ οἱ καὶ τάδε. ξείνη γυνὴ ἐς πανήγυριν ἀπικομένη, ἰδοῦσα καλόν τε ὄντα, καὶ ἐσθῆτα ἔτι ἀνδρηίην ἔχοντα, ἔρωτι μεγάλῳ ἔσχε. μὴ δὲ μαθοῦσα ἀτελέα ἐόντα, ἑωυτὴν διεργάσατο. ὅπῃ τοῖσι Κομβάβου [k] ἀθυμέουσι, ὅτι οἱ ἀτυχέως τὰ ἐς Ἀφροδίτην ἔχει, ἐσθῆτα γυναικηίην [l] ἐνεδύσατο, ὄχως μηκέτι ἑτέρη γυνὴ ἴσα ἐξαπατέοιτο. ἥδε αἰτίη Γάλλοισι στολῆς θηλείης. Κομβάβου μὲν [m] περὶ τοσάδε εἰρήσθω. Γάλλων δὲ αὖθις ἐγὼ λόγῳ ὑστέρῳ μεμνήσομαι, τομῆς τε αὐτέων, ὄχως τάμνονται, καὶ ταφῆς, ὁκοίην θάπτονται, καὶ ὅτευ εἵνεκα ἐς τὸ ἱρὸν οὐκ ἐσέρχονται. πρότερον δέ μοι θυμὸς εἰπεῖν θέσιός τε περὶ τοῦ νηοῦ, καὶ μεγάθεος, καὶ δῆτα ἐρέω.

Ὁ μὲν χῶρος αὐτὸς, ἐν τῷ τὸ ἱρὸν ἵδρυται, λόφος ἐστὶ, κέαται δὲ κατὰ μέσον μάλιστα τὴν πόλιν· καὶ οἱ τείχεα διὰ πολλὰ [n] ἐστὶ. τῶν δὲ τειχέων τὸ μὲν ἀρχαῖον, τὸ δὲ ὑπὸ πολλῶν ἡμέων πρεσβύτερον. τὰ δὲ προπύλαια τοῦ ἱροῦ, ἐς ἄνεμον Βορέην [o] ἀποκέκριται, μέγαθος ὅσον τε ἑκατὸν ὀργυιέων.

ἐν

[f] Παραμυθόμενοι] Παραμυθ. male *F.* [g] Χαριζόμενοι] Χαρίζονται W. Lege χαριζόμενοι. [h] Οἵδε] Sic Edd. & M. [i] Καὶ] Non adgnoſcit W. [k] Ἐνεδύσατο] Reſtitui ex M. & *S.* Ἐνεδύσατο cett. male. [l] Μὲν μοι] Μέντοι *Fl.* male. Vulgatum firmat M. [m] Περὶ] Omittit W. & *Fl.* [n] Ἀποκέκριται] Sic M. *Fl. Va. P. H.* &c. Ἀποκέκριται *F.* & marg. *Ai.*

πρωτεον. *M. du S.*

Ἀποκέκριται] *Fuminae* Lectio forſan vera. Quia tamen non perpetuum verbum ſingulare cum neutro plur. nihil mutavi. *J. H. B.*

58. Μέγαθος] Haud quaquam credibile eſt tantae altitudinis fuiſſe templum. Corruptum eſſe hunc locum etiam inde patet, quod mox ejusdem altitudinis fuiſſe Phallos addicturus, trecentorum fuiſſe cubitorum fuiſſe ait.

ἐν τούτοισι τοῖσι προπυλαίοισι καὶ οἱ Φαλλοὶ ἑστᾶσι, τοὺς Διόνυσος ἐστήσατο, ἡλικίην [a] καὶ ὅσοι εἶδε τριηκοσίων ὀργυιέων. ἐς τούτεων τὸν ἕνα Φαλλὸν ἀνὴρ ἑκάστου ἔτεος δὶς ἀνέρχεται, οἰκέει τε ἐν ἄκρῳ τῷ Φαλλῷ χρόνον ἑπτὰ ἡμερέων. αἰτίη δὲ οἱ τῆς ἀνόδου ἥδε λέγεται· οἱ μὲν πολλοὶ νομίζουσι ὅτι ὑψοῦ τοῖσι θεοῖσι ὁμιλέει, καὶ [b] ἀγαθὰ πάσῃ Συρίῃ αἰτέει· οἱ δὲ τῆς [c] εὐχωλέων ἀγχόθεν ἐπαΐουσι. ἄλλοισι δὲ δοκέει καὶ τάδε Δευκαλίωνος εἶνεκα ποιέεσθαι, ἐκείνης ξυμφορῆς μνήμαλα, ὁκότε οἱ ἄνθρωποι ἐς τὰ ὄρεα καὶ ἐς τὰ ξεμήκεα τῶν δενδρέων [d] ἤεισαν, τὸ πολλὸν ὕδωρ ὀρρωδέοντες. ἐμοὶ μὲν [e] ὧν καὶ τάδε ἀπίθανα. δοκέω γε μὲν Διονύσῳ σφέας καὶ τάδε ποιέειν. συμβάλλομαι δὲ τετέοισι. Φαλλοὺς ὅσοι Διονύσῳ [f] ἐγείρουσι, ἐν τοῖσι Φαλλοῖσι καὶ ἄνδρας ξυλίνους [g] κατίζουσι· ὅτευ μὲν εἵνεκα, ἐγὼ οὐκ ἐρέω.

hoc vestibulo etiam stant phalli, quos Bacchus statuit, iique altitudine tricenorum passuum. In horum unum phallum vir singulis annis bis ascendit, moraturque in summo phallo tempus septem dierum. Causa illi hujus ascensionis ista memoratur. Vulgus putat in alto illum versari cum Diis, & bona petere toti Syriae, eosque sic e propinquo audire preces. Alii haec etiam Deucalionis causa fieri autumant, in memoriam illius calamitatis, cum homines in montes & arborum altissimas aquarum multarum metu ascenderunt. Mihi quidem ista quoque parum probabilia, ac puto illos haec etiam Baccho facere. Conjicio autem inde. Phallos quotquot Baccho erigunt, iidem ligneos in phallis viros collocant: cujus rei causa, non dixerim equidem. Vide-

a Καὶ οἵδε] Et sic M. cum Edd. b Ἀγαθὰ] Ἐὼν *Fl.* omisso ἀγαθὰ. W. vero ἀγ. ἐὸν ἐπάσῃ. c Εὐχωλίων] Bene *S.* & *Amst.* Εὐχολίων cett. & M. prave. d Ἤεισαν] Ἴασιν W. e Ὧν] Νῦν W. male. f Ἐγείρουσι] Ἀγείρουσι W. perperam. g Κατίζουσι] Recte *J. H. Fl. Fr.* cum W. Καθίζουσι male *Bi. P. S.*

76. Οὐκ ἐρέω] Οὐδὲ γὰρ ὅσιον, οἶμαι, τὴν αἰτίαν ἐρεῖν, πεπορδάκτου Κορύβου Διόνυσον ὑπόμνημα, μισθὸν τοῦτον αὐτῷ Διόνυσον ἐκτετικότα, Σεμέλης τε μητρὸς μήνυτρα. Μαιναδίαιαν Διονύσου * κατάγουσι. παρ' ὅσον δὲ ὁ φαλλὸς τῆς

* Κατάγουσι] Confer cum Scholio 8. Legendum autem videtur κατεργάζονται. *M. du S.*

ait. Nodum solvant alii. In M. nihil subsidii. *M. du S.*

60. Ἡλικίην δὲ οἵδε τριηκοσίων ὀργυιέων] Numerus hic excedit fidem, & est justo major. Interpres ita vertit: *etiam hi statura trecentarum ulnarum.* Nescio quare; nam ὀργυιὰ est τετράπηχυς vel ἑξάπους: at quatuor cubiti vel sex pedes multum excedunt unius passus mensuram. Pro τριηκοσίων credo legendum esse τριάκοντα (immo τριήκοντα, *Palmeri*, Ionice) & sic debere legi, evincunt ea, quae inferius ait de catena, qua homo in summitate Phalli positus, ea quae sunt ad victum & alios usus necessaria, vestes, vasa & alimenta attrahebat. Nam nullius hominis, nedum hominum quatuor, aut plurium sunt tantae vires, ut possint catenam pedum mille & octingentorum tractare, & in tantam altitudinem attrahere. *J. P. a G.*

61. Τριηκοσίων] Τριήκοντα forsan. *F. G.*

66. Ἀγαθὰ πάσῃ] Ex variatione *Fl.* & W. facile colligitur, ἀγαθὰ ξυμπάσῃ legendum. Sed quia & vulgatum probum, non refert. *J. F. R.*

74. Φαλλοὺς] Conf. supra c. 16. *J. F. R.*

79. Σειρῇ μακρῇ — ἢ ὃν Λίγυστρον, εἶδε τὸ λύγον] Hic locus apprime facit ad locum *Plinii* intelligendum, quem sollicitavit, sed infeliciter, summus vir Cl. *Salmasius*, in suis ad Solinum exercitationibus p. 1329. Ut igitur emendetur ille Plinii locus, & illustretur hoc loco Lucianus, *Plinii* verba hic apponam, extant in c. 4. lib. 13. ubi de palmis loquitur: *Reliqua teretes atque procera densis gradatisque corticum pollicibus auctioribus, faciles se ad scandendum Orientis populis praebent, utilem sibi arborisque induviis circulum mira pernicitate tum homine subeunte.* Pollices auctiores vocat Plinius amputatorum vel decidentium ramorum reliquias eminentes & ex cortice protuberantes, ut pollex exertus ex manu. Id Gallice dicimus *chicots*. Hinc *Plinii* locum sane salebrosum & mendosum ita debere legi contendit Salmasius, *utilem sibi arborique inductis circulum.* Quae lectio mihi videtur aliquid habere absurditatis, qua enim utilitate affici potest arbor tali circulo? Ego igitur pridem in margine nostri *Plinii* codicis emendaveram, *vitilem sibi arborique indutis circulum*, & ita censueram legi debere doctus a quodam nobili navarcho de modo, quo incolae Palmiferae regionis in Africa celeriter cum suo circulo scandunt excelsas palmarum arbores: scilicet induunt se una cum arbore ipsa circulo e vitili ligno facto, & pedibus in arboris pollicibus illis nitentes, & lumbis circulo innixi, manibus vero ambabus circulum gradatim & subsultim attollentes, celerrime usque ad

ar-

detur ergo mihi illius lignei viri imitatione hic ascendere.

29. Porro ascensus est ejusmodi. Catena longa se pariter ac phallum circumdat. Postea inscendit ligna phallo affixa, ea magnitudine, quae extremum pedem recipiat. Quantum vero ascendit, tantum utrinque, aurigantis gestu, catenam in altum rejicit. Si quis vero hoc non vidit, vidit autem illos, qui palmas conscendunt in Arabia, aut in Aegypto, aut alio quocunque loco, idem quod dico intelligit. Cum autem ad finem viae pervenit, fune demisso alio quem secum habet, longo illo quidem, sursum trahit quae vult, ligna, & vestes, & vasa: e quibus sede colligata, quasi nido quodam, ibi desidet, manetque tempore dierum, quos dixi. Advenientes autem multi aurum & argentum, quidam vero aes adferunt: deinde in conspectu illius posita relinquunt, indicato suo quisque nomine. Adstans vero alius sursum nuntiat; ille vero accepto nomine preces pro unoquoque

δοκέει δ' ὧν μοι καὶ ὅδε ἐς ἐκεῖνα μίμησιν τῦ ξυλίνυ ἀνδρὸς [h] ἀνέρχεσθαι.

29. Ἡ δέ οἱ ἄνοδος τοιήδε. σειρῇ μακρῇ ἑωυτόν τε ἅμα, καὶ [i] τὸν φαλλὸν περιβάλλει· μηχανὰς δὲ ἐμπήγνυσι ξύλων προσφυῶν τῷ φαλλῷ, ὁκόσον ἐς χώρην ἄκρην ποδός· ἀνιὼν δὲ ἅμα ἀναβάλλει τὴν σειρὴν ἀμφοτέρωθεν, ὅκως ἡνιοχέων. εἰ δέ τις τόδε μὴ ὁρᾷ ὁκῶπε, ὁρᾷ ὁκῶπε δὲ φοινικοβατέουσας, ἢ ἐν Ἀραβίῃ, ἢ ἐν Αἰγύπτῳ, ἢ [l] ἄλλοθί κου, οἶδε τὸ λέγω. ἐπεὰν δὲ ἐς τέλος ἵκηται τῆς ὁδῦ, σειρὴν ἑτέρην ἀφεὶς, τὴν αὐτὸς ἔχει, μακρὴν ταύτῃσι, ἀνέλκει τὰ οἱ θυμὸς, ξύλα, καὶ εἵματα, καὶ σκεύεα· ἀπὸ τῆς ἕδρην συνδέων, οἰκοίην καλιὴν, ἵζάνει. μίμνει τε χρόνον, [k] τὸν εἶπον ἡμερέων. πολλοὶ δὲ ἀπικνέομαι, χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, οἱ δὲ χαλκὸν [l] κομίζουσι· εἶτ' ἀφέντες ἐκεῖνα πρόσθε κείμενα, ἀπιᾶσι, λέγοντες τὰ ἑνόματα ἕκαστος. παρεσταὼς δὲ ἄλλος, ἄνω ἀγγέλλει· ὁ δὲ δεξάμενος τὸ ὄνομα, εὐχωλὴν ἐς ἕκαστον

h Ἀνήρχεσθαι] Ἀνήρχεται M. Vulgatum probat *Fl.* i Ἄλλοθί κου] Et sic *Fl.* cum *J.P.* &c. k Τῶν] Restitui ex W. Τὸν Edd. & M. male. l Κομίζουσι] Τὰ νομίζουσιν εἰς ἐκεῖνον πρόσθε καίμενα κατίασι W. & *Fl.*

arboris summum, ubi sunt rami & fructus, scandunt. Id saepe facientes, ut lagenas suas ramis succisis appendeant, vel eas plenas vino palmeo reportent. Quod ut facilius intelligas, figuram hic apposui hominis ita cum circulo suo scandentis. Quae emendatio mea firmatur omnino ex hoc Luciani loco, unde non mediocriter gavisus sum. Expende rem accuratius, lector candide, & confer cum nostra emendatione, & ut spero, non solum eam approbabis, sed plausum dabis. *J.P.* a *G.*

Σειρῇ μακρῇ] Lege μικρῇ. vid. sequentia verba, ubi catenae alterius & abhac diversae (quae sc. esset uti *Fensius* emendare jusserat, & ex W. restituimus, μακρὴν) mentio fit. *L.K.*

91. Μίμνει τε χρόνον, τὸν εἶπον ἡμερέων] Puto Lucianum scripsisse τῶν, Ionice pro ὧν, ut passim in hoc libello (quamvis & τὸν pro ὃν scriptum sit) *Et manet tempus eorum, quos dixi, dierum.* Nempe dies septem (ut c. 28. med. dictum) quotannis homo aliquis in aliquo Phallorum, qui in προπυλαίοις templi Syriae Deae sunt erecti, persistit. *J.J.*

Ibid. Τῶν εἶπον ἡμερέων] Egregie *Fensius* hoc viderat; idque accedente jam codice, omnino recipiendum duxi. *J.F.R.*

93. Κομίζουσι — ἀπιᾶσι] W. & *Fl.* aliter, nempe; τὰ νομίζουσιν εἰς ἐκεῖνον πρόσθε κειμένα κατίασι. *M. du S.*

σον ποιέει. ἅμα δὲ εὐχόμενον, κροτέει ποίημα χάλκεον, τὸ ἀείδει μέγα καὶ τρηχὺ, κινεόμενον, εὐδεῖ δὲ ὀλιγάκις. ἦν γάρ μιν ὕπνος ἕλῃ [a] ποτὲ, σκορπίος ἀνὼν ἀνεγείρει τε, καὶ ἀεικέα ἐργάζεται, καὶ οἱ νηὸς ἡ ζημίη τοῦ ὕπνου [b] ἐπικέεται. τὰ μὲν ὦν ἐς τὸν σκορπίον μυθέονται, ἱρά τε καὶ θεοπρεπέα· εἰ δὲ ἀτρεκέα ἐστὶ, οὐκ ἔχω ἐρέειν. [c] δοκέειν δέ μοι, [d] μέγα ἐς ἀγρυπνίην συμβάλλεται καὶ τοῖσι πόνοισι ἡ ὀρθρωδίη. φαλλοβατέων μὲν δὴ περὶ [e] τοσαῦτα δεκτέα. ὁ δὲ νηὸς ὁρέει μὲν ἐς Ἥλιον ἀνιόντα.

Εἶδος δὲ, [f] καὶ ἐργασίην ἔστι, οἷοίης νηοὺς ἐν Ἰωνίῃ ποιέουσι. ἕδρη μεγάλη ἀνέχει [g] ἐκ γῆς μεγάθεος ὀργυιέων δυοῖν, ἔπι τῇ ὁ νηὸς [h] ἐπικέεται. ἄνοδος ἐς [i] αὐτὸν λίθου πεποίηται, ἐκ πάρτα μακρή. ἀνελθόντι δὲ θῶμα μὲν καὶ ὁ πρόνηος μέγα παρέχει, θύρῃσί [k] τε ἤσκηται [l] χρυσέῃσιν· ἔνδοθε δὲ ὁ νηὸς χρυσῷ τε πολλῷ ἐπολάμπει, καὶ ἡ

nuncupat: inter precandum ſonum edit inſtrumento aeneo, quod, ubi movetur, magnum quiddam canit & aſperum. Dormit neutiquam. Si enim ſomnus illi aliquando obrepat, ſcorpius aſcendens & excitat illum, & magno malo afficit: haec ei poena ſomni propoſita eſt. Quae igitur de ſcorpio narrant, ea ſacra ſunt & religioſa: utrum ſint vera, dicere non habeo. Ut mihi videtur, multum etiam ad vigilandum confert ille metus cadendi. De illis phallorum conſcenſoribus haec ſufficiant. Templum ſpectat in Solem orientem.

30. Specie eſt atque opere illo, qualia in Ionia templa aedificant. Eminet e ſolo crepido magna, paſſuum duorum altitudine, in qua aedes impoſita eſt. Aſcenſus in illam e lapide factus non ſane latus. Aſcendenti ſpectaculum magnum etiam atrium templi praebet: & valvis aureis excultum eſt. Intus autem aedes auroque multo re-

lu-

a Ποτὲ] Nil mut. Edd. & M. b Ἐπικέεται] Sic M. & Fl. Ἐπικέαται cett. c Δοκέειν] Δοκέει Edd. & M. male. d Μέγα ἐς] Ἐς μέγα W. male. e Τοσαῦτα] Τοσάδε W. f Καὶ] Omittunt W. & Fl. g Ἐκ γῆς] Recepi ex L. Ἐκ τῆς Edd. & M. h Ἐπικέεται] Ita Solan. Ἐπικέαται F. B1. S. &c. Ἀπικέαται H. P. pejus. i Αὐτὸν] Recepi ex W. & Fl. Αὐτῶν cett. male. k Τε] Sic Edd. & M. Lege γὰρ. l Χρυσέῃσι] Reſtitut. ex W. Χρυσείοισι Edd. priores.

4. Ἐπικέεται] Sic M. & Fl. In reliquis ἐπικέαται. M. du S.

Ἐπικέεται] Etſi vulgatum non damnabile, (ut vid. ad c. 6.) tamen quia optimae notae libri —κέαται hic habent, idque optimum, facile hoc dedi *Solano*, ut hic reciperem, etſi deinde non facio idem, quia ob utriusque frequentiam probabile eſt utrovis more dedita opera ſcriptum. Conf. c. 32. N°. 52. *J. E. R.*

6. Δοκέειν] Sic ſcriptimus, ut ſupra c. 1. In omnibus Impr. & ipſo M. erat δοκέει. *M. du S.*

12. Ἕδρη μεγάλη ἀνέχει ἐκ τ.] Leg. videtur ἕδρη μεγάλη ἀνέχει ἐκτὸς, μέγαθος &c. *F. G.*

Ibid. Ἐκ γῆς μεγάθεος] Ita Cod. L. In omnibus Impr. ἐκ τῆς, quod unde ſit, facile perſpicis. *M. du S.*

Ibid. Ἀνέχει ἐκ τῆς] Non dubito quin ſcripſerit auctor ἐκ γῆς. Quam facile Γ in Τ, tum majuſculae hujus formae, tum minuſculae antiquioris, quae in *Aldinis* adhuc libris frequens eſt, permutentur, intuenti conſtat. Quam conveniat γῆς ſententiae, ex verſione noſtra apparet: quam nihili ſit ἐκ τῆς, inde colligas, quod amiſerunt plane interpretes. *J. M. G.*

14. Ἐπικέεται] Sic etiam hic ſcribi oportet. *Fl.* tamen cum reliquis hic errat. *M. du S.*

Ibid. Αὐτὸν] Sic W. & *Fl.* ut ad Templum referatur, melius quam in reliquis αὐτῶν. *M. du S.*

16. Ὁ πρόνηος] Quidquid ſit de uſu aliorum ſcriptorum, qui neſcio an hic ſatis inter ſe conveniant; hic certe auctor partibus templi ſic utitur, ut *propylaeum*, τὰ προπύλαια, *veſtibulum*, ſit locus ſubdivalis, magnus, centum paſſuum, non ipſi modo portae, orientem ſpectanti, objectus, unde nomen habet; ſed ad latus boreale, (non item ad auſtrale, nec ergo aequabiliter) multum excurrens, in quo phalli poſiti. Ex hoc *propylaea* demum per gradus aſcenditur in crepidinem duos paſſus altam, cui templum ſ. aedes impoſita eſt. Hic *pronaus* eſt, atrium templi, aedes anterior, aperta undique, columnis ſubnixa, tectum commune ipſius *pronaï*, & *aedis* proprie dictae, τῷ ναῷ ſuſtinentibus. Hic *pronaus* (*porticum templi* etiam dixeris) ἥσκηται θύρῃσι χρυσέῃσι, *excultus eſt valvis aureis*, non quaſi ipſe ſit clauſus; ſed valvae, quibus apertis in ναὸν intratur, exteriore ornatu ſuo, *argumentis*, in quibus deſcribendis multi ſunt poëtae & antiquarii, porticum illam, illum *pronaon*, exhilarat. Per has igitur valvas in ναὸν itur, *aedem* proprie dictam, quae *cella* ſaepe Latinis eſt, ejus magnitudinis, ut aliquot centum armatos ceperit *cella Concordiae Cic.* Philipp. 3, 12. & in *cella Jovis Capitolini*

lucet, & lacunar totum est aureum. Sentitur autem hic divinus odor, qualis dicitur regionis Arabiae, qui e longinquo ascendenti spiritum inhalat optimum; & si inde discesseris, non deserit; quin & vestimenta tua diu servant odorem; & ipsi tibi semper obversabitur.

31. Intus vero aedes non simplex est, sed thalamus in ea factus alius. Ascensus etiam in hunc parvus. Valvis non est ornatus, sed totus ex adverso *venientibus* apertus. In magnum ergo templum ingrediuntur omnes; in thalamum vero soli sacerdotes, ac ne sacerdotes quidem omnes; sed ii, qui proximi censentur Diis, & quibus omnis administratio sacrorum curae est. In hoc collocata sunt signa, tum Juno, tum quem, Jupiter cum sit, alio ipsi nomine appellant. Ambo aurei, ambo sedent. Ve-

ὀροφὴ πᾶσα χρυσέη. ἀπὸζει δὲ αὐτῆ ὀδμὴ
ἀμβροσίη, οἵη λέγεται ἡ χώρης ἡ Ἀραβίης. καί σοι τηλόθεν ἀνιόντι, προσβάλλει
πνοιὴν χάρτα ἀγαθήν· καὶ ἢν [m] αὖτις ἀπίῃς,
ὐδαμᾶ λείπει, ἀλλά σευ τά τε εἵματα
ἐς πολλὸν ἔχει τὴν πνοιὴν, καὶ σὺ ἐς [n] πάμ-
παν αὐτῆς μνήσεαι.

Ἔνδοθεν δὲ ὁ νηὸς [o] οὐχ ἁπλόος ἐστί,
ἀλλὰ ἐν αὐτῷ θάλαμος ἄλλος πεποίηται. ἄνοδος καὶ ἐς τοῦτον ὀλίγη· θύρῃσι δὲ
οὐκ ἤσκηται, ἀλλ' ἐς αὐτίον ἅπας ἀναπέπταται. ἐς μὲν [p] ὧν τὸν μέγαν νηὸν πάντες
[q] ἐσέρχονται· ἐς δὲ τὸν θάλαμον οἱ ἱρέες
[r] μοῦνοι. ἐμὶ μὲν [s] τοι μάλιστα ἀγχίθεοί τέ εἰσι, καὶ τοῖσι
πᾶσα ἐς τὸ ἱρὸν μέλει θεραπείη. [t] ἐν δὲ
τῷδε εἵαται τὰ ἕδεα, ἥτε Ἥρη, καὶ τὸν
αὐτοὶ Δία ἐόντα ἑτέρῳ ὀνόματι καλέουσι.
ἄμφω δὲ χρύσεοί τέ εἰσι, καὶ ἄμφω ἕζουσι·
ἀλ-

[m] Αὖτις] Αὖθις P. [n] Πάμπαν] Nil mut. M. & M. &c. [o] Οὐχ] Margo B1. frustra. [p] Ὧν] Recte W. ut semper in hoc libello. Οὖν Edd. except. B1. 2. quae ἂν. [q] Ἐσέρχονται] Recte sic emendatum in M. Εἰσέρχονται Edd. male. [r] Μοῦνοι] Omisit Fl. Adest in cett. & M. [s] Τοι] Οἱ Fl. & M. ac mox Οἷσι, frustra. [t] Ἐν δὲ τῷδε] Bene Fl. M. P. Ἐν δὲ δὴ τῷ J.

lini cremare. Caesaris eum lecto cadaver quidam voluerint. Ab hac *cella* diversus hic & minor est θάλαμος, interior & sanctior recessus, cum choro templorum nostrorum comparari qui possit. Alius est in Cnidiae Veneris templo ille ναὸς s. σηκὸς ἀμφίθυρος, augustior, quaedam aedicula, cui inclusa imago, de qua diximus ad illum locum Ἔφεσ. c. XI. Ὀπισθόδομος, posticum templi, plane separatus & bene munitus ad thesauros asservandos &c. *J. M. G.*

17. Θάμνοι τε] Lege γάρ pro τε. *M. du S.*

Ibid. Ἐστραμμένοι] *Elaborata est, instructa*, F. G. Habuimus crebro supra, ut *Amor.* c. 3. ἐστραμμένον κόσμον. Ibid. c. 10. εὐμήκεος στοιχὸς ἐξεστραμμένος. Rursus ibid. 33. *Imag.* XI. post m. λίθους τοὺς πολυτελέσιν ἐστραμμένους. *Plutarch.* T. 2. p. 1162. κάπροι χρύσεοι εἰς πρασοειδῆ λίθον ἐστραμμένοι. *Diod. Sic.* IV. c. 77. στύφλους ἐστραμμένους. *J. F. R.*

Ibid. Χρυσέφ τε] W. recte. In Impr. omnibus χρυσέοις. *M. du S.*

26. Ἔνδοθεν] Τὸ ἔνδοθεν hic pro ἔνδοθι, ut & supra. *F. G.*

Ἔνδοθεν] Verum est ἔνδοθι proprie esse *intus*, ut *Hom.* Il. A. 243. — σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις. Sed & ἔνδοθεν eidem familiare eodem sensu, ut Z. 247. — ἔνδοθεν αὐλῆς Δαέρτα' ἔτνυε &c. Exemplorum satis habet *Stephanus*. *J. R. B.*

Ibid. Οὐκ ἁπλόος] Nihil opus est emendatione. Adspirationem enim sic negligere Iones, nimis notum. Ita οὐκ ὁμοίως, & οὐκ ὡς vide ex *Herodoto* adferentem *Maitt.* de Dial. p. 133. & satis patet in compositis ἀπικνέομαι & similibus. Ita ἀπ' ἑσπέρης *Herod.* IV. Et ἀπ' ἑσπέρης IV. 272. B. Licet in *Hippocr.* adspirata plerumque adscita, ut ἀφ' ἑκάστου I. *de Morb.* pr. & ἀφ' ἑκάστης, ib. ἀφ' ὧν ib. ἀφ' ὁμοίης ib. p. 9. ἀφ' ἑωυτοῦ p. 8. contra, ἀπὸ ἑωυτοῦ ib. 9. 15. cum illico tamen rursus ἀφ' ἑωυτοῦ, & ἀφ' ἑωυτοῦ, ib. 9. f. Item ἀφ' ἧς p. 8. f. Sed desino nugarum. *J. F. R.*

30. Ὧν] Sic W. & B2. recte. Sic enim postulat haec Dialectus. Nec unquam in eo Mf. ea in voce peccatur. Reliqui Impr. ἂν. *M. du S.*

31. Ἐσέρχονται] Sic in M. Ex manu tamen recentiore. Omnes Impr. prave εἰσέρχονται. *M. du S.*

35. Ἥτε Ἥρη, καὶ τὸν αὐτοὶ Δία ἐόντα] Interpretandus hic locus est de Jove Dolicheno, auctore *Luca Holstenio* in notis ad *Stephanum* de urbibus, in ΔΟΛΙΧΗ. *Almel.*

37. Ἄμφω δὲ χρύσεοί] Adscripsit Cl. *La Croze* vid. *Blond.* de Sibyllis L. I. c. 13. p. 65. Non vero satis designaverat ad quae verba haec pertineant, cumque librum illum non possideam, locum investigare nequeo. *J. F. R.*

ἀλλὰ ἡ μὲ Ἥρην λέοντες [a] φορέουσι· ὁ δὲ [b] ταύροισιν ἐφέζεται. καὶ δῆτα τὸ μὲ τοῦ Διὸς ἄγαλμα, ἐς Δία πάντα ὁρῇ, καὶ κεφαλὴν, καὶ [c] εἵματα, καὶ ἕδρην· καί μιν οὐδὲ ἐθέλων ἄλλως εἰκάσεις.

rum Junonem leones ferunt: alter tauris insidet. Nempe Jovis simulacrum Jovem refert per omnia, capite, vestibus, throno, nec etiamsi velis alii ipsum assimules.

Ἡ δὲ Ἥρη σκοπέοντί τοι πολυειδέα μορφὴν ἐκφανέει. καὶ τὰ μὲ ξύμπαντα ἀτρεκέως λόγῳ Ἥρη ἐστί· ἔχει δέ τι καὶ Ἀθηναίης, καὶ Ἀφροδίτης, καὶ Σεληναίης, καὶ Ῥέης, καὶ Ἀρτέμιδος, καὶ Νεμέσιος, καὶ Μοιρέων. χειρὶ δὲ τῇ μὲ ἑτέρῃ σκῆπτρον ἔχει, τῇ ἑτέρῃ δὲ ἄτρακτον. καὶ ὅπι τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνάς τε φορέει, καὶ πῦργον, καὶ κεστὸν, τῷ μὲν τὴν Οὐρανίην κοσμέουσι. ἔκτοσθε δέ οἱ χρυσός τε ἄλλος [d] περικέαται, καὶ λίθοι κάρτα πολυτελέες, τῶν οἱ μὲ λευκοὶ, οἱ δὲ [e] ὑδατώδεες, πολλοὶ δὲ πυρρώδεες. ἔτι δὲ ὄνυχες οἱ Σαρδῶοι πολλοὶ, καὶ ὑάκινθοι, καὶ σμάραγδοι, τὰ [f] φορέουσι Αἰγύπτιοι, καὶ Ἰνδοὶ, καὶ Αἰθίοπες, καὶ Μῆδοι, καὶ Ἀρμένιοι, καὶ Βαβυλώνιοι. τὸ δὲ δὴ μέζον λόγου ἄξιον, τοῦτο ἀπηγήσομαι· λίθον ὅπι τῇ κεφαλῇ φορέει, λυχνὶς καλέεται, ὄνομα δέ οἱ τοῦ [g] ἔργου ἡ συντυχίη. ἀπὸ τούτου ἐν νυκτὶ σέλας πολλὸν ἀπολάμπει, ὥστε δέ οἱ καὶ ὁ νηὸς ἅπας, οἷον ὥστε λύχνοισι

32. Verum Juno multiplicem considerranti formam offert. Universim, ut vere dicam, Juno est. Sed habet aliquid etiam Minervae & Veneris, & Lunae, & Rheae, & Dianae, & Nemesis, & Parcarum. Manu altera sceptrum tenet, colum altera: & in capite gerit radios & turrim; & cestum habet, quo solam Caelestem *Venerem* ornant. Extra vero & aliud aurum circumpositum est, & gemmae valde pretiosae, quarum aliae albae, aquei coloris aliae, multae etiam ignei. Insuper vero Sardae onyches multae, & Hyacinthi & Smaragdi, quas Aegyptii ferunt, & Indi, & Aethiopes, & Medi, & Armenii, & Babylonii. Quod autem magis commemoratu dignum est, illud enarrabo. Gemmam in capite fert, quae Lychnis vocatur: nomen illi res ipsa dedit. Ab hac noctu splendor multus refulget, ut ab ea tanquam a lucernis aedes

[a] Φορέουσι] Recte plurimae. Φέρουσι *Fl.* & M. [b] Ταύροισιν] Ex *Fl.* Ταῦροισι male *J.* Ταύροισι cett. [c] Εἵματα] Sic W. Ὄμματα Edd. [d] Περικέαται] Et sic jam *Fl.* cum cett. [e] Ὑδατώδεις] Vid. nott. [f] Φορέουσι] Φέρουσι Edd. priores. [g] Ἔργου] Ὄρκου W. Sed in marg. est ἔργου.

38. Φορέουσι] Recte hic habent plerique impressi. M. & *Fl.* φέρουσι, prave. *M. du S.*

Ibid. Ὁ δὲ ταύροισιν ἐφίζεται] Vid. *Spanh.* ad *Callim.* 255. & *Holst.* ad *Steph. Byzant.* fine v. in omnibus Impr. Excepta *Fl.* scriptum erat ταύροισι. *M. du S.*

41. Εἵματα] Scriptura haec ex W. est. quam nos lubenter arripuimus, utpote praestantiorem vulgata ὄμματα. *M. du S.*

Εἵματα] Potius εἵμασι scripsi, ut habuimus non longe ante, ac bis deinceps, & c. 51. etsi εἵματα laevigavit *Solan.* ex W. Forsan imprudens, ut interdum in accentibus & spir. manus ejus erravit. At recte adspirari, ut sexcenties ap. *Homer.* & in *Herodoto* L. 2. 134. B. constat. *J. F. R.*

43. Ἡ δὲ Ἥρη — τοι] Non placet illud τοι, quod omnes libri Nostri exhibent. Mallem σοι. *M. du S.*

44. Ξύμπαντα] At *Herodot.* σύμπαντα semper. *J. F. R.*

49. Ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνάς τι φορέει] Bene monuit Cl. *Hemst.* adeundum *Kust.* ad *Aristoph.* Av. vs. 1114. Ibi is docet, recte *Camerarium* ex illo *Aristoph.* loco observare, statuarum capitibus ap. vett. lunulas addi solitas fuisse, ne avium stercore inquinarentur. Sed refutat eumdem opinantem inde Christianis manasse morem sanctos suos cum ejusmodi orbibus in capite pingendi; quum & Veterum Deorum Dearumque imagines ap. vett. Graecos circulo radiato honoris gratia ornari solerent, ut ex hoc Luciani non modo pateret, sed & ex ejusd. *Tim.* c. 51. ubi cum Cl. *Hemsterh.* jam plura dederit, eo Lectorem remitto. *J. F. R.*

50. Κεστὸν] Vestem fuisse opinatur Eruditissimus auctor notarum ad marmor. Oxon. p. 24. 2. Vide tu *Hom.* Il. Ξ. 214. *M. du S.*

52. Περικέαται] Cur jam non etiam φορέει emendat *Solan.*? An quia sensit & saepiuscule sic deinde legi,

tora reluceat : interdiu splendor ille imbecillior, caeterum speciem habet valde igneam. Etiam aliud est in illo simulacro admirabile. Si stans contra intueare, te respicit, transeuntem obtutus ille persequitur : & si ab alia parte alius hoc experiatur, idem in illum perficit.

φαείνῃ). ἐν ἡμέρῃ δὲ τὸ μὲ φέγγος ἀσθενέστερόν ἐστι. ἰδέην δὲ ἔχει [h] κάρτα [i] πυρώδεα. ἔχει δὲ ἄλλο θωυμαστόν ὅτι ἐν τῷ ξοάνῳ. ἢν [k] ἑστεὼς ἀντίος ἐσορέῃς, ἐς σὲ ὁρᾷ· καὶ μεταβαίνοντι τὸ βλέμμα ἀκολουθέει, καὶ ἢν ἄλλος ἑτέρωθεν [l] ἱστορέῃ, ἴσα καὶ ἐς ἐκεῖνον ἐκτελέει.

33. Inter utrumque stat imago ex auro, alia nulla parte aliis imaginibus similis. Suam hoc formam non habet, gerit autem aliorum Deorum species : signum vocatur ab ipsis Assyriis, nec nomen illi proprium posuere : sed neque de ortu illius aut forma dicunt : sed alii ad Bacchum, alii ad Deucalionem, ad Semiramidem alii referunt. Etenim in vertice illius stat columba aurea, quam ob caussam Semiramidis esse simulacrum illud fabulantur. Abit (*defertur*) vero bis quotannis ad adferendam, quam dixi, aquam.

Ἐν μέσῳ δὲ ἀμφοτέρων, ἕστηκε ξόανον ἄλλο χρύσεον, ὐδαμᾷ τοῖσι ἄλλοισι ξοάνοισι εἰκελον. τὸ δὲ μορφὴν [m] μὲ ἰδίην οὐκ ἔχει, φορέει δὲ τ' ἄλλων θεῶν εἴδεα. καλέεται δὲ σημήϊον καὶ ὑπ' αὐτῶν Ἀσσυρίων. οὐδέ τι ὄνομα ἴδιον αὐτῷ ἔθεντο, ἀλλ' οὐδὲ γενέσιος αὐτοῦ [n] πέρι καὶ εἴδεος λέγουσι. καὶ μιν οἱ μὲ ἐς Διόνυσον, ἄλλοι δὲ ἐς Δευκαλίωνα, οἱ δὲ ἐς Σεμίραμιν ἄγουσι. καὶ γὰρ δὴ ὧν ὅτι τῇ κορυφῇ αὐτοῦ, [o] ὑπερτερὴ χρυσέη ἐφέστηκε. τοὔνεκα δὴ μυθέονται Σεμιράμιος ἔμμεναι τόδε σημήϊον. ἀποδημέει δὲ δὶς ἑκάστου ἔτεος ἐς Θάλασσαν, ἐς κομιδὴν τοῦ εἰπον ὕδατος.

33. Inter utrumque stat imago ex auro, alia nulla parte aliis imaginibus similis. Suam hoc formam non habet, gerit autem aliorum Deorum species : signum vocatur ab ipsis Assyriis, nec nomen illi proprium posuere : sed neque de ortu illius aut forma dicunt : sed alii ad Bacchum, alii ad Deucalionem, ad Semiramidem alii referunt. Etenim in vertice illius stat columba aurea, quam ob caussam Semiramidis esse simulacrum illud fabulantur. Abit (*defertur*) vero bis quotannis ad adferendam, quam dixi, aquam.

34. In ipsa porro aede ad sinistram introeuntium Solis primum thronus positus est : ipsius vero simulacrum non inest. Solius enim Solis ac Lunae simulacra non ostendunt. Cujus autem rei caussa hoc instituerunt, ut c. 34. κίαται — θρόνος. & ibid. iterum &c. Et ἀνίσταται c. 51. Vid. nos ad c. 6. Sed κίαται plurale est *Herodoto*, L. IX. 587. C. ubi ἀναστηνίαται *pateefactae sunt*. Atque in praeteritis etiam sic solere pluralem, vid. supra c. 10. f. & c. 42. Haec itaque nihil officiunt. *J.F.R.*

54. Ἰδωτάδης] Florentina tribus verbis ditior, sic habet: οἱ δὲ ἰδωτάδης πολλοὶ δὲ οἰνάδης πολλοὶ δὲ πυρράδης. Sed nescio anne illud οἰνάδης lepidus quidam joci caussa adjecerit, quasi a Luciano praetermissum. Licet vini color pro nigricante purpura possit accipi. Οἰνάδης etiam in W. esse, sed ante πολλοί, adleverat *Solan.* quod si verum, recipi posset. *J.F.R.*

56. Φορέει] Peccant hic iterum omnes Impr. & ipse M. *M. du S.*

66. Θωυμαστὸν] De tabula picta minime hoc mirum foret, sed de signo dictum, non mirum solum, sed impossibile etiam, nisi quis intus latens oculorum aciem in omnes pro lubitu partes direxerit. *M. du S.*

69. Ἱστορῇ] Mallem ἱστορίῃ, ut supra. Nihil tamen hic invitis libris mutare ausus sum. *M. du S.*

Ἱστορῇ] Cum ἱστορεῖν sit etiam spectaculi & curiositatis caussa aliquid contemplari, explorare, inquirere, *experiri*, ut reddidi: ferri forte potest haec lectio. Sed cogitandum tamen, an non praestet ἱστορίῃ. *J.M.G.*

75. Σημήϊον] Confer c. 36. *L K.*

80. Ἐπὶ τῇ κορυφῇ] Etiam apud Graecos talia. *Aristoph.* Ὄρν. 514.

— ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ νῦν βασιλεύων
Αὐτὸν ἔσχε' ὄρνιν ἔχων ὑπὲρ τᾶς κεφαλᾶς βασιλεὺς ὤν.
Ἡ δ' αὐτᾶς θυγατηρ γλαῦχ'· ὁ δ' Ἀπόλλων, ὥσπερ θεράπων ἱέμενος.

J.M.G.

85. Ἑσιόντων &c.] Interpunctionem immutavi, quae antea haec fuit : Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ ναῷ ἰσιόντων. ἐν ἀρι-

[h] Κάρτα] M. *Fl.* aliaeque recte. Χάρτα *J.* male. [i] Πυρώδεα] Sic & *Fl.* cum cett. Ποιρώδεα W. [k] Ἑστεὼς] Ἑστὼς *B1.* Sed *B2.* cum *Fl. P.* &c. vulgatum servat. [l] Ἱστορῇ] Nil mutare Edd. & M. addit *Solan.* Ἐσορῇ forsan. [m] Μὶν] Ex W. est. Non erat in Edd. [n] Πέρι] Deest in W. [o] Περιτερὴ] Περιστερὴ W. non adsentiente *Fl.* [p] Κίαται] Et sic jam *Fl.*

ὧδε νομίζουσι ἐγὼ καὶ τόδε ἔμαθον. λέγουσι τοῖσι μὲν ἄλλοισι θεοῖσι ὅσιον ἔμμεναι ξόανα ποιέεσθαι, ἐπεὶ γὰρ σφέων ἐμφανέα [a] πάντεσι τὰ εἴδεα· Ἥλιον δὲ, καὶ Σελήνην, πάμπαν ἐναργέες, καὶ σφέας πάντες ὁρέουσι. κοίη ὦν αἰτίη ξοανεργίης, τοῖσι ἐν τῷ ἠέρι φαινομένοισι;

Μετὰ δὲ τὸν θρόνον τοῦτον [b] κέαται ξόανον Ἀπόλλωνος, οὐκ οἷον ἐώθεε ποιέεσθαι· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πάντες, Ἀπόλλωνα νέον τε ἥβην, καὶ [c] πρωθήβην ποιέουσι. μοῦνοι δὲ οὗτοι Ἀπόλλωνος γενειήτεα ξόανον δεικνύουσι· καὶ τάδε ποιεύντες, ἑωυτοὺς μὲν ἐπαινέουσι, Ἑλλήνων δὲ καταγορέουσι, καὶ ἄλλων, ὁκόσοι Ἀπόλλωνα παῖδα πέμμυοι ἱλάσκονται, αἰτίη δὲ [d] ἥδε δοκέει αὐτέοισι, ἀσοφίη μεγάλη ἔμμεναι, ἀτελέα ποιέεσθαι τοῖσι θεοῖσι τὰ εἴδεα. τὸ δὲ νέον ἀτελὲς ἔτι νομίζουσι. [e] ἓν δὲ [f] καὶ ἄλλο τῷ σφετέρῳ Ἀπόλλωνι κατηφεργέουσι, μοῦνοι Ἀπόλλωνα [g] εἵματα κοσμέοντες.

Ἔργων δὲ αὐτῶν περὶ, πολλὰ μὲν ἔχω εἰπεῖν. ἐρέω δὲ τὸ μάλιστα θωυμάζειν ἄξιον. πρῶτα δὲ τῆς μαντηίης μνημονεύσομαι. μαντήια πολλὰ μὲν παρ' Ἕλλησι, πολλὰ δὲ καὶ παρ' Αἰγυπτίοισι. τὰ δὲ καὶ ἐν τῇ Λιβύῃ, καὶ [h] ἐν τῇδε Ἀσίῃ πολλά ἐστι. ἀλλὰ τὰ μὲν ὅτε ἱρέων ἄνευ ὅτε προφητέων

rint, id ipsum quoque didici. Ajunt, reliquis Diis simulacra facere fas esse: illorum enim species non esse notas omnibus. At Sol & Luna plane conspicui, & vident illos universi. Quae igitur caussa simulacrorum illis faciendorum, qui in aethere se conspiciendos praebeant?

35. Post illum thronum Apollinis signum positum est, non quale fieri consuevit. Nam reliqui omnes juvenem putant Apollinem, & prima florentem pubertate faciunt. Hi soli vero barbati Apollinis signum ostendunt. Haec dum faciunt, sibi placent, reprehendunt Graecos aliosque, qui Apollinem placant, quem ponunt puerum. Caussa haec illis videtur, quod magna sit insipientia, imperfectas Dis formas tribuere: adolescentiam autem adhuc imperfectam existimant. Verum unum etiam in alio suo Apolline novant. Soli vestibus ornant Apollinem.

36. De operibus ipsius multa habeo dicere. Dicam vero, quod maxime admiratione dignum est. Primo autem oraculi mentionem faciam. Oracula apud Graecos multa, multa apud Aegyptios. Verum etiam in Libya & in Asia multa sunt. Sed alia non sine sacerdotibus vel prophetis respon-

a Πάντεσι] Παντέσι W. Nil mut. *Fl.* b Κέαται] Κεῖται *Fl.* Sed prius M. cum Edd. vulgo. c Πρωθήβην] Recte sic *J. Fl. Fr. S. P.* M. d Ἥδε] Inserui ex *Fl.* & W. aberat vulgo. e Ἓν] Restitut. ex M. Nam ἐν Edd. male. f Ἄλλο] Ἄλλῳ male W. solus. g Εἵμασι] Εἵματι *Fl.* Vulgate favet M. h Ἐν] Sic & W. cum *Fl.* &c.

ἀριστερῇ κέαται. &c. *J. F. R.*

99. Ποιέεσι] Mirum ni semel ποιεῦσι & ποιεῦντες dixerit, quod Ionibus usitatissimum, licet & alterum persaepe invenias. *J. F. R.*

1. Ἀπόλλωνος γενειήτεω] De barbato Apolline *Macrob.* Sat. I, 17. & 18. Plane πολιὸς, *canus*, est apud *Pausaniam* Bocot. 9. p. 559, 34. &c. *J. M. G.*

Ibid. Γενειήτεω] In nullo nummo barbatum unquam conspici docet vir harum rerum indagator sagacissimus Ez. *Spanhemius*, quem adi ad *Callim.* p. 68. *M. du S.*

8. Ἓν] Ita emendandum esse videram, nondum conspecto Cod. M. in quo ἓν uti edidi, non ut in impressis est ἐν. Idem tamen codex mox prave ἄλλῳ, pro ἄλλο, quod in omnibus impressis recte habet. *M. du S.*

Ἓν δὲ καὶ] An sic legendum: ἐν δὲ ϵ ἄλλο, τὸ σφετέρῳ. *F. G.* Nihil opus est mutare interpunctionem, si ἓν pro ἐν legas, quod facimus. De locutione autem ἐν δὲ, vid. ad c. 39. *J. F. R.*

17. Οὔτε ἱρέων] Pro οὐδ' ἱρέων, observante Cl. *Dukero* ad *Thucyd.* II. p. 143. N°. 61. ad imitationem *Herodoti* Thucydidem etiam dixisse οὔτε ὑμῶν (ubi operae tamen male dedere ἱερέων.) Sed apostrophum negligi, si in *Thucyd.* rarius, apud *Herodot.* & hic eo est frequentius, exempla singulis pagg. occurrentia non adferam, nisi

ſpondent : at hic movetur ipſe, & divinationem ad finem usque ſolus perducit. Modus hic eſt. Cum vult reddere oraculum, in ſede primum ſua movetur. Sacerdotes vero ipſum continuo tollunt. Si vero non tollant, ille ſudat, & verſus medium adhuc movetur. Cum vero ſubeuntes onus ipſum ferunt, agit illos usque quaque in orbem, & in alium ex alio tranſilit. Tandem obſiſtens ſacerdotum princeps interrogat illum de rebus omnibus. Isque ſi nolit fieri, retrocedit; ſi vero probet, antrorſum agit ſuos bajulos, tanquam habenis auriga. Ita colligunt oracula, & neque ſacram rem ullam neque privatam ſine hoc faciunt. Praedicit etiam de anno, omnibusque illius tempeſtatibus, & quando non futurae ſint: item praedicit de Signo, quando eam, quam dicebam *modo*, profectionem ſuſcipiat.

37. Narrabo etiam aliud, quod me praeſente egit. Sacerdotes ſublatum ferebant. At ipſe illos humi reliquit, ſublimis ipſe ſolus ferebatur.

38. Poſt Apollinem Atlantis ſignum eſt, poſt Mercurii, & Ilithyiae.

39. Interiora igitur aedis ſic ornata ſunt. Extra vero altare poſitum magnum ex aere: adſunt & alia ſigna ſexcenta aenea regum &

φθέγγον. [i] ὅδε δὲ αὐτός τε κινέει, καὶ ἡ μαντηίην ἐς τέλος αὐτουργέει. τρόπος δὲ αὐτῆς τοιόσδε. εὖτ' ἂν [k] ἐθέλησι χρησμηγορέειν, ἐν τῇ ἕδρῃ πρῶτα κινέει. οἱ δὲ μιν ἱρέες αὐτίκα ἀείρουσι. ἢν δὲ μὴ ἀείρωσι, ὁ δὲ ἱδρώει, καὶ ἐς μέσον ἔτι κινέει. εὖτ' ἂν δὲ ὑποδύντες φέρωσι, ἄγει σφέας, πάντῃ περιδινέων, καὶ ἐς ἄλλον ἐξ ἑτέρου μέλαπηδέων. τέλος ὁ [l] ἀρχιρεὺς ἀντιάσας, [m] ἐπερέεται μιν περὶ ἁπάντων πρηγμάτων· ὁ δὲ ἢν τι μὴ [n] θέλῃ ποιέειν, ὀπίσω ἀναχωρέει. ἢν δέ τι ἐπαινέῃ, ἄγει ἐς τὸ πρόσω τοὺς [o] προσφέρονλας, ὄχεσφι ἡνιοχέων. ὕτω μὲ συναγείρουσι τὰ θέσφαλα, καὶ ὕτε ἱρὸν πρῆγμα ὑδὲν, ὕτε ἴδιον τούτου ἄνευ ποιέουσι. λέγει δὲ καὶ τῦ ἔτεος περὶ, καὶ τῶν ὡρέων αὐτῦ πασέων, καὶ ὁκότε οὐκ ἔσονται. λέγει δὲ καὶ τῦ σημηίου περὶ, κότε χρή μιν ἀποδημέειν, τὸ εἶπον ἀποδημίην.

Ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο, τὸ ἐμεῦ παρεόντος ἔπρηξε. οἱ μὲν μιν ἱρέες ἀείροντες ἔφερον, ὁ δὲ τοὺς μὲν ἐν γῇ κάτω ἔλιπε, αὐτὸς δὲ ἐν τῷ ἠέρι μοῦνος ἐφορέετο.

Μετὰ δὲ τὸ Ἀπόλλωνα, ξόανόν ἐστιν Ἄτλαντος, μετὰ δὲ Ἑρμέω καὶ Εἰλειθυίης.

Τὰ μὲν ὧν ἐντὸς τοῦ νηοῦ, ὧδε κεκοσμέαται· ἔξω δὲ βωμός τε [p] κέαται μέγας, χάλκεος· ἐν δὲ καὶ ἄλλα ξόανα μυρία χάλκεα, βα-

i Ὅδε] Ὧδε Fl. k Ἐθέλησι] Ἐθέλῃ W. l Ἀρχιρεὺς] Sic B1. & emendat M. recte. Ἀρχιρεὺς Edd. vulgo. m Ἐπερέεται] Ἐπαιρέεται Fl. Vulgatum probat M. n Θέλῃ] Ἐθέλῃ M. & Fl. o Προσφέροντας] Sic & M. cum Fl. Fr. J. P. &c. p Κέαται] Κέεται Fl. & sic emendat. in M. in quo κέαται a prima manu.

niſi varietas Codd. teſtibus, optioneque indigeat. Vide modo ſtatim iterum ὅτε ἱρὸν πρῆγμα — ἴδιον &c. Sed Scribas pro arbitrio modo apoſtrophos addidiſſe modo neglexiſſe in Attica etiam & communi dialecto, notavimus alias. J. F. R.

Ibid. Προφητέων] Sacerdotes a Prophetis diſtinguit. M. du S.

18. Ὅδε δὲ] Ἀπόλλων. F. G.

26. Ἀρχιρεὺς] M. a ſecunda manu. Recte omnino. Sic enim poſtulat dialectus. In omnibus Impr. ἀρχιερεύς. M. du S.

30. Προσφέροντας] Ὑποφέροντας forſan. Supra, ὧν' ἂν δὲ ὑποδύντες φέρωσι. F. G.

Προσφέροντας] De bajulatoribus utique intelligendum, non de iis, qui dona afferunt, qui fere hujus vocis ſenſus eſt. Vide an non ſatius ſit προφ. legere. M. du S.

31. Συναγείρουσι] An σωτηροῦσι; τὸ συναγείρουσι locum hic habere non videtur. F. G.

34. Οὐκ ἔσονται] Excidit hic, ni fallor, aliqua vox. Sed in libris noſtris nihil ſubſidii invenio. Omnes enim conſentiunt. M. du S.

37. Ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο] Ψευδῆ Λουκιανὸς. M. V. La Croze.

38. Οἱ μὲν μιν — ἐφορέετο] Credat Judaeus Apella Luciano. F. G.

44. Κέαται] Taedet hoc rurſum tangere, ſed quia Solan. ait emendatum eſſe, vid. c. 6. & videbis nihil intereſſe. J. F. R.

45. Ἐν δὲ καὶ] I. e. ἔτι. F. G. Ἐνὶ ſubaudiri quis

βασιλέων τε καὶ ἱρέων. καλαλέξω δὲ τὰ μάλιστα ἄξιον μνήσασθαι. ἐν ἀριστερῇ τοῦ νεὼ [a] Σεμιράμιος ξόανον ἕστηκε, ἐν δεξιῇ τὴν [b] ἀποδεικνυούσης. ἀνέστη δὲ δι' αἰτίην τοιήνδε. ἀνθρώποισι, ὁκόσοι Συρίην οἰκέουσι, νόμον ἐποιέετο, ἑωυτὸν μὲν ὅκως θεὸν ἱλάσκεσθαι, θεῶν δὲ τὰ ἄλλων, καὶ αὐτῆς Ἥρης ἀλογέειν· καὶ ὧδε ἐποίεον. μετὰ δὲ ὡς οἱ θεόθεν [c] ἀπίκοντο νοῦσοί τε καὶ [d] συμφορὴ, καὶ ἄλγεα, μανίης μὲν ἐκείνης ἀπεπαύσατο, καὶ θνητὸν ἑωυτὸν [e] ὁμολόγεε, καὶ τοῖσι ὑπηκόοισι αὖθις ἐκέλευεν ἐς Ἥρην τρέπεσθαι. τέκμηρα δὲ ἔτι τοιήνδε ἀνέστηκε, τοῖσι ἀπικνεομένοισι τὰ Ἥρην ἱλάσκεσθαι δεικνύουσα, καὶ θεὸν οὐκ ἔτι ἑωυτὸν, ἀλλ' ἐκείνην ὁμολογέουσα.

Εἶδον δὲ καὶ Ἑλένης αὐτόθι ἄγαλμα, καὶ Ἑκάβης, καὶ Ἀνδρομάχης, καὶ Πάριδος, καὶ Ἕκτορος, καὶ Ἀχιλλέως. εἶδον δὲ καὶ Νιρέως εἰδος τῆς Ἀγλαΐης, καὶ Φιλομήλην, καὶ Πρόκνην, ἔτι γυναῖκας, καὶ αὐτὸν Τηρέα ὄρνιθα, καὶ ἄλλο ἄγαλμα Σεμιράμιος, καὶ Κομβάβου, τὸ κατέλεξα, καὶ Στρατονίκης, κάρτα καλὸν, καὶ Ἀλεξάνδρου, αὐτῷ ἐκείνῳ εἶκελον. ἔστι δὲ οἱ [f] Σαρδανάπαλος ἕστηκε, ἄλλῃ μορφῇ, καὶ ἄλλῃ στολῇ.

Ἐν δὲ τῇ αὐλῇ ἄφετοι νέμονται βόες με-

sacerdotum: recenſebo autem, quae memoratu prae caeteris digna ſunt. Ad ſiniſtram aedis ſignum ſtat Semiramidis, dextra aedem oſtendentis. Stat per cauſſam ejusmodi. Hominibus, qui Syriam habitant, legem tulerat, ſe pro Dea placarent, Deos autem reliquos, ipſamque adeo Junonem, negligerent: idque illi fecere. Poſtea vero cum divinitus illi immitterentur morbi, & calamitas, & dolores: a furore illo reſipuit, & mortalem ſe confeſſa eſt, & ſuis civibus, ut ad Junonem iterum ſe converterent, imperavit. Hanc ob cauſſam hoc adhuc habitu adſtat, advenientibus placandam Junonem demonſtrans, & Deam non jam ſe, ſed illam confeſſa.

40. Vidi etiam Helenae ibi ſignum, & Hecubae, & Andromachae, & Paridis, & Hectoris, & Achillis. Vidi etiam Nirei ſimulacrum Aglaiae F. & Philomelam, & Procnen adhuc mulieres, & ipſum Tereum volucrem: & aliud ſignum Semiramidis, & Combabi illud quod memoravi, & Stratonicae valde pulchrum, & Alexandri ipſi illi ſimile. Adſtat illi Sardanapalus, forma alia & veſtitu.

41. In aula ſoluti paſcuntur boves magni &

a Σεμιράμιος] Σεμιράμεως W. b Ἐπιδεικνυούσης] Ἐπιδεικνύουσα M. & Fl. c Ἀπίκοντο] Ἀφίκοντο Edd. antea male. d Συμφορὴ] Ita Edd. & M. Συμφορὰ marg. J. melius. e Ὁμολόγεε] Recepi ex W. Ὁμολόγει Edd. f Σαρδανάπαλος] Σαρδανάπαλλος W.

non videt? Locutio alias in enumerandis adcurate minutiis uſitata, vide *Heſiodi ſcut.* Herc. a. vſ. 154. ad 157. ubi quinquies ita ἐν δὲ repetitur. Ita *Homer.* ἐπὶ δὲ ſacpiſſime. Et οὐκ δὲ Il. A. 436. ſeqq. ubi *Clarkium* vide. Alia ex *Herodot.* & *Callim.* vid. ap. Rev. *Horreum* Obſ. ad *Herod.* p. 26. qui ſaepe αὐτῶς, ſaepe aliud nomen praemiſſum intelligi docet. *J.F.R.*

47. Νεὼ] At hoc potius Atticum eſt; quare mallem νηὸς, ut jam plus ſexies ſupra, & infra c. 50. f. *J.F.R.*

50. Τοιήνδε] Sic reſcripſi, cum invenirem τοίνυν δὲ. *J.F.R.*

54. Ἀπίκοντο] Audacter ita dedi contra Edd. quia cum *Herodoto* ita adhuc ſemper ſcripſit. Nec me movet, quod in *Hippocr.* I. de morb. p. 8. 20. ἀφίκηται editum, & ἀφιγμένοι I. Aph. 4. bis. Nam alia res in praeterito, quod ἀφιγμένοι etiam *Herodoto* centies. *J.F.R.*

Ibid. Συμφορὴ] Mallem συμφορὰ. ἀπίκοντο autem, quod Dialectus Ionica poſcebat, ego pro ἀφ. repoſui. *M. du S.*

56. Ὁμολόγει] W. *M. du S.*

75. Χειροήθεις] In omnibus Impr. χειροήθεις. *M. du S.*

76. Αὐτοῖσι] An τοῖς ἱεραπολίταις; *F.G.*

Ibid. Ἀποδεδίχαται] An pro ἀποδεδιγμένοι εἰσὶ, ſupra p. 881. (Ed. *Bened.*) ab ἀποδέχομαι ductum eſt juxta Interpretis expoſitionem: ἀποδεδιγμένοι, i. e. creati, conſtituti. *F.G.*

Ἀποδεδίχαται] Sic M. & Impr. omnes. *M. du S.*

Ἀποδεδίχαται] Supra c. 10. f. ἀποδέδεχα) aeque ac hic,

& equi, & aquilae, & urſi & leones, qui nequaquam nocent hominibus, ſed ſacri omnes ſunt & manſueti.

42. Sacerdotes autem illis multi recepti ſunt, quorum alii mactant hoſtias, alii ferunt libamina, igniferi vocantur alii, & alii altarium aſſeclae. Me quidem praeſente trecentis plures ad ſacrificandum accedebant. Veſtimenta illis omnia candida; pileum geſtant in capite: ſacerdos ſummus ſingulis annis novus ſuccedit: purpura hic ſolus indutus eſt, tiara redimitus aurea.

43. Eſt autem alia quoque multitudo ſanctorum hominum, tibicinum, fiſtulatorum, Gallorum; & mulieres furioſae ac ſanaticae.

44. Sacrificium bis unoquoque die peragitur, ad quod omnes veniunt. Jovi quidem ſilentio ſacrificant, neque ſua voce canentes, neque tibiis. Cum vero Junoni immolant, cantant, tibiis canunt, crotalis crepitant. Ac de iſto nihil mihi certi dicere poterant.

45. Eſt etiam lacus ibidem non procul a templo, in quo piſces ſacri nutriuntur multi, & varia ſpecie. Fiunt quidam illorum

γάλοι, καὶ ἵπποι, καὶ ἄρκτοι, καὶ λέοντες, καὶ ἄνθρωποι ἡδαμῶς σίνονται, ἀλλὰ πάντες ἱροί τε εἰσι, καὶ χειροήθεες.

Ἱρέες δὲ αὐτοῖσι πολλοὶ ἀποδεδέχαται· τῶν οἱ μὲν τὰ ἱρήια σφάζουσι, οἱ δὲ σπονδὴν φορέουσι, ἄλλοι δὲ πυρφόροι καλέονται, καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι ἀμύθητοι. ἐπ' ἐμεῦ δὲ πλείονες καὶ τριηκοσίων ἐς τὴν θυσίην ἀπικνέοντο. ἐσθὴς δὲ αὐτέοισι πᾶσι λευκή· καὶ πῖλον ὀρθὸν τῇ κεφαλῇ ἔχουσι. ἀρχιρεὺς δὲ ἀλλος ἑκάστου ἔτεος ἐπιγίγνεται. πορφυρέην δὲ μούνου τοῦτου φορέει, καὶ τιάρην χρυσέην ἀναδέεται.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλο πλῆθος ἀνθρώπων ἱρῶν, αὐλητέων τε, καὶ συριστέων, καὶ Γάλλων, καὶ γυναῖκες ὁπτιμαίες τε, καὶ φρεναβλαβέες.

Θυσίη δὲ δὶς ἑκάστης ἡμέρης ὁπιτελέεται, ἐς τὴν πάντες ἀπικνέονται. Διὶ μὲν οὖν κατ' ἡσυχίην θύουσι, ὅτε ἀείδοντες, ὅτε αὐλέοντες. εὖτ' ἂν δὲ τῇ Ἥρῃ ὁ κατάρχωνται, ἀείδουσί τε, καὶ αὐλέουσι, καὶ κρόταλα ἐπικροτέουσι. καί μοι τούτου πέρι, σαφὲς οὐδὲν εἰπεῖν ἐδύνατο.

Ἔστι δὲ καὶ λίμνη αὐτόθι, ἐν πολλὸν ἐκὰς τοῦ ἱροῦ, ἐν τῇ ἰχθύες ἱροὶ τρέφονται πολλοὶ, καὶ ποικιλοειδέες. γίγνονται δὲ αὐτέων ἔνιοι

g Χειροήθεες] Admiſi ex W. Χειρώθεες Edd. h Ἀποδεδέχαται Sic M. cum Edd. recte. i Σπονδὴν φορέουσι] Σπονδηφορέουσι M. & Fl. k Πᾶσι] Ita Fl. M. Πᾶσα Edd. vulgo. l Ἀρχιρεὺς] Sic bene emendatum in M. Vulgo ἀρχιερεὺς. m Διὶ] Τι W. ſolus. n Κατ'] Recte P. S. H. Fl. Καθ' male B1. o Κατάρχωνται] Sic B1. J. H. P. S. &c. & M. Κατάρχονται Fl. p Ἱροὶ] Omiſit Fl. q Γίγνονται] Et ſic Fl. cum cett.

hic; ibi vero idem ab ἀποδιδόω deductum ſuſpicatus eſt *Gujet.* quod & hic ratione ſignificatus non malum; ſed quia formatio potius eſt ab ἀποδέχομαι, nec illud ſenſum abſurdum fundit, ei adhaereo. Terminatio autem illa praeter. paſſivi Ionibus frequens; ita γεγράφαται, τετρίφαται &c. *Herod.* & *Aret.* Vid. *Maitt.* p. 129. J. F. R.

77. Σπονδηφορέουσι] M. & Fl. In reliquis Impreſſis σπονδὴν φορ. M. du S.

79. Πλείονες ℰ τρ.] Καὶ pro ἢ poſitum eſt. Sed ſic libri omnes noſtri. M. du S.

81. Διὶ μὲν οὖν] An τοῖς ἱεροπολίταις; F. G.

Ibid. Πᾶσι] M. & Fl. In reliquis πᾶσα. M. du S.

82. Ἀρχιρεὺς] Sic M. ſed a poſteriore manu, uti & ſupra omnes Impreſſi ἀρχιερεύς. M. du S.

84. Τιάρη] Vid. *Spanh.* 467. M. du S.

91. Κατ'] Hoc praefero, ut magis Ionicum, licet ἀφ' οὗ, ἀφ' ὅτου in *Hippocr.* frequentiſſime editum. J. F. R.

99. Γίγνονται] Sic & paullo ante ἐπιγίγνεται. Et mox γίγνεται c. 50. f. & γίγνονται c. 51. &c. at γίνονται *Herodot.* praefert cum *Hippocr.* qui & γινόμενον, non γιγνόμενον, cuater quinquies p. 5. L. I. de morbis, & millies alibi. Sic γίνεται aliquoties vid. ib. p. 6. &c. At initio Aphoriſmorum γίγνεται fere ſemper editum, deinde vero promiſcue. Et quid demum refert? J. F. R.

ἄνθη κάρτα μεγάλοι· οὗτοι δὲ καὶ ὀνόματα ἔχουσι, καὶ ἄρχοντες καλέονται· ἐπ' ἐμεῦ δέ τις εἶην ἐν αὐτοῖσι χρυσοφορέων· ἐν τῇ πτέρυγι [a] δὲ τοίημα χρύσεον [b] αὐτέων [c] ἀνεκέατο. καί μιν ἐγὼ πολλάκις [d] ἐθηησάμην, καὶ [e] ἔχε τὸ τοίημα.

Βάθος δὲ τῆς λίμνης πολλὸν ἐγὼ μὲν οὐκ ἐπειρήθην· λέγουσι δ' ὧν καὶ διηκοσίων ὀργυιέων πλέον ἔμμεναι. κατὰ μέσον δὲ αὐτῆς βωμὸς λίθου ἀνέστηκε. δοκέοις ἂν ἄφνω ἰδὼν, καὶ πλώειν τέ μιν, καὶ τῷ ὕδατι ἐποχέεσθαι, καὶ πολλοὶ ὧδε νομίζουσι· ἐμοὶ δὲ δοκέει στύλος ἐφεστεὼς μέγας, ἀνέχειν τὸν βωμόν. ἔστεπται δὲ ἀεὶ, καὶ [f] θυώματα ἔχει. πολλοὶ δὲ καὶ ἑκάστης ἡμέρης [g] κατ' εὐχὴν ἐς αὐτὴν νηχόμενοι, στεφανηφορέουσι.

Γίγνονται δὲ αὐτόθι καὶ πανηγύριές τε μέγιστοι καλέονται δὲ ἐς τὴν λίμνην καταβάσιες, ὅτι ἐν αὐτῇσι ἐς τὴν λίμνην τὰ ἱρὰ πάντα κατέρχεται· ἐν τοῖσι καὶ Ἥρη πρώτη ἀπιχνέεται τῶν ἰχθύων εἵνεκα, μὴ σφέας ὁ Ζεὺς πρῶτος ἴδηται. ἦν γὰρ τόδε γένηται, λέγουσι ὅτι πάντες ἀπόλλυνται. καὶ δῆτα ὁ μὲν ἔρχεσθαι ὀψόμενος, ἡ δὲ πρόσω ἱσταμένη ἀπείργει τέ μιν, καὶ πολλὰ λιπαρέουσα ἀποπέμπει.

oppido magni. Hi & nomina habent, & vocati accedunt. Me ſpectante erat inter eos etiam aliquis ornatus auro, in cujus pinna aureum opus florum ſuſpenſum erat. Illum ego ſaepe vidi, cum illud opus haberet.

46. Profunditas lacus magna. Equidem non ſum expertus: dicunt vero ducentorum amplius paſſuum eſſe. In medio ſtat altare lapideum. Putes ad primum conſpectum, natare illud, & in aqua fluitare. ac multi ita eſſe arbitrantur. Mihi vero videtur columna ſubjecta ingens ſuſtinere altare. Vittis illud ſemper ornatum eſt, & ſuffitum habet. Multi quotidie precandi cauſſa eo natant coronati.

47. Fiunt ibi conventus maximi, vocanturque deſcenſiones in lacum, quoniam illis numina omnia ad lacum deſcendunt, inter quae Juno prima advenit piſcium cauſſa, ne primus illos Jupiter conſpiciat. Hoc enim ſi fiat, perire ajunt univerſos. Ac venit ille quidem viſurus: at illa adverſum conſiſtens illum arcet, & multum ſupplicans remittit.

48. Sed

a Δὲ] Abeſt ab M. & *Fl.* b Αὐτίων] Αὐτέων *Fl.* & M. c Ἀνεκέατο] Ἀνακέατο *Fl.* & M. d Ἐθηησάμην] Ἐθεησάμην *Fl.* & W. e Ἔχε] Εἶχε *Fl.* Εἶχεν M. f Θυώματα] Bene M. B1. *Ald. Fr. H. P. V2. S.* Θαύματα male *J.* & *Fl.* Id tamen etiam adſcriptum marg. *A1.* g Κατ'] Abeſt ab M. & *Fl.*

2. Ἔρχονται καλεόμενοι] Horum meminere etiam *Plinius*, *Varro* & *Martialis*, a *Caſaubono* laudati ad Athen. VIII. 1. p. 577. *M. du S.*

3. Ἐν τῇ πτέρυγι] In M. & *Fl.* haec paulo aliter leguntur, nempe ἐν τῇ πτέρυγι τοίημα χρύσεον αὐτέων ἀνακέατο. Ego quocumque demum pacto legas, ἀνεκέατο reſcribendum exiſtimo. *M. du S.*

4. Τοίημα χρύσεον αὐτέων] Non habet αὐτέων in vicinia, ad quod referatur. *Hagenoae* 1535. ubi raro admodum peccatur, excuſum eſt ἀντίων. Vix dubito, verum id eſſe, & Ionicum, pro ἀυτέων, ut κολοκύντη, ut apud noſtrum αὔτις &c. Florum quorundam effigies, corolla, ornamentum piſci datum. Ita certe interpretatum eſſe, fraudi non fuerit. *J. M. G.*

6. Εἶχεν] Ita M. in *Fl.* ἔχει. In reliquis ἔχε. *M. du S.* Ἔχει] Conf. ſupra c. 12. & 24. *J. F. R.*

13. Ἐφεστεὼς] Legendum arbitror ἐφεστεὼς, certe ſic tranſtuli. *J. M. G.*

35. Ἀλεκτρυὼν] I. e. homo ita dictus, ſed quare? *F. G.*

Ἀλεκτρυὼν ἱρὸς] Mirum eſt profecto, ἀλεκτρυὼν de homine dici, at ſupra pluries, ubi de gallis Cybeles ſacerdotibus caſtratis mentionem fecit, ſemper eos Γάλλους, non ἀλεκτρυόνας vocat. Ea vox, ut puto, ex verſione in textum irrepſit. Quidam ſciolus putavit γάλλον non eſſe vocem Græcam, & *gallum* Latine dictum debere dici ἀλεκτρυόνα, & mutavit in eam vocem quae nunc in Græco legitur: vel forte ſcripſerat Lucianus, ἀλέκτωρ, quae vox etiam de caſtrato poteſt uſurpari, qui eſt ſine lecto conjugali. Nam ut Ἡλέκτρα dicta eſt ſecundum Scholiaſten *Euripidis* in Oreſte, a privativa α, & λέκτρον, ἀφ' τὸ πολὺν χρόνον ἄλεκτρον μεῖναι χόλῳ Κλυτημναίστρας. Sic & ἀλέκτωρ poteſt dici caſtratus, ab eodem etymo, quod videlicet coe-

48. Sed maximae illis celebritates habentur, quae inſtituuntur ad mare. Verum de his nihil certi quod dicam habeo. Neque enim ipſe acceſſi, neque illam profectionem expertus ſum. Quae autem in reditu faciunt, ea vidi, & jam enarrabo. Vas aqua plenum pro ſe quisque adferunt: illa obſignata ſunt cera: nec vero ipſi eam ſolvunt, & aquam deinde effundunt. Sed eſt ſacer quidam Gallus, qui ad lacum habitat. Hic ubi illorum vaſa recepit, ſigillumque inſpexit, accepta ejus rei mercede, ſolvit vinculum, ceram aufert: ac minae multae hoc ex opere ad Gallum redeunt. Hinc in templum ipſi illatam aquam fundunt, & ſacrificio facto retro abeunt.

49. Dierum feſtorum quos novi omnium maximum ineunte vere celebrant. Pyram h. e. rogum vocant alii; alii Lampadem. Sacrificium eo peragunt ejusmodi. Arbores exciſas ingentes in aula ſtatuunt: tum adductas capras, & oves, & pecora alia, viventia ex arboribus ſuſpendunt: addunt aves, veſtes, aurea & argentea opera. Perfectis jam omnibus, circumlatis circa arbo-

Μέγιστα δὲ αὐτοῖσι πανηγύρια, [h] ταὶ ἐς θάλασσαν νομίζουσι. ἀλλ' ἐγὼ τουτέων περὶ σαφὲς οὐδὲν ἔχω [i] εἰπεῖν· οὐ γὰρ ἦλθον αὐτὸς, οὐδὲ ἐπειρήθην ταύτης τῆς ὁδοιπορίης. τὰ δὲ ἐλθόντες ποιέουσι, εἶδον, καὶ ἀπηγήσομαι. ἀγγήϊον ἑκάστου ὕδατι σεσαγμένον [k] φέρουσι· κηρῷ δὲ τάδε σεσήμανται· καὶ μιν οὐκ αὐτοὶ λυσάμενοι χέουσι, ἀλλ' ἔστι [l] ἀλεκτρυὼν ἱρὸς, οἰκέει δὲ ὅπῃ τῇ λίμνῃ, ὃς ἐπεὶ σφέων [m] δέξηται τὰ ἀγγήια, καὶ τε σφρηγῖδα ὁρᾷ, καὶ μισθὸν ἀρνύμενος, ἀνά τε λύει τὸν δεσμὸν, καὶ τὸν κηρὸν ἀπαιτέεται, καὶ πολλαὶ μνέες ἐκ τουτέου τοῦ ἔργου τῷ [n] ἀλεκτρυόνι ἀγείρονται. ἔνθεν δὲ ἐς τὸν νηὸν αὐτοὶ [o] ἐνείκαντες, [p] σπένδουσί τε, καὶ θύσαντες, ὀπίσω ἀπονοστέουσι.

49. [q] Ἑορτέων δὲ πασέων, τὰς οἶδα, μεγίστην τοῦ εἴαρος ἀγχομένου ἐπιτελέουσι. καὶ μιν οἱ μὲν πυρὴν, οἱ δὲ λαμπάδα καλέουσι. θυσίην δὲ ἐν αὐτῇ τοιήνδε ποιέουσι. δένδρεα μεγάλα ἐκκόψαντες, ἐν τῇ αὐλῇ ἑστᾶσι, μετὰ δὲ ἀγινέοντες αἶγάς τε, καὶ ὄϊς, καὶ ἄλλα κτήνεα [r] ζωὰ, ἐκ τῶν δενδρέων ἀπαρτέουσι· οἰωνοὺς δὲ καὶ ὄρνιθες, καὶ εἵματα, καὶ χρύσεα, καὶ ἀργύρεα ποιήματα. ἐπεὰν δὲ ἐντελέα πάντα ποιήσωσι, περιενείκαντες τὰ ἱρὰ περὶ τὰ

b Ταὶ] Sic *J. H. Bt. S.* &c. Τὰ *P. A. Fl.* & M. *i* Εἶπαι] Ita plurimae. Εἰκεῖν *Fl.* & W. *k* Φέρουσι] Nil mut. Edd. & M. Forſ. Φορέουσι. *l* Ἀλεκτρυὼν] Et ſic M. cum Edd. *m* Δέξηται] Δέξιται *Fl. n* Ἀλεκτρυόνι] Et hoc probat M. cum *Fl.* &c. *o* Ἐνείκαντες] Ἀνείκαντες male *Fl.* nec probante M. *p* Σπένδουσι] Bene M. *Fl. Fr. P.* &c. Σπείδουσι male *J. q* Ἑορτέων] Ὀρτέων W. & *Fl.* & quidem ſpiritu tenui. *r* Ζωὰ] Ζῳὰ W. cum puncto ſubſcripto. Nihil mut. *Fl.*

35. Ἀλεκτρυὼν] * Πότερον ὄρνις ἢ ἀνὴρ οὕτω καλούμενος; ἐρωτῶ γὰρ τί σωστέλλουσι μισθὸς καὶ τοσοῦτος; ἢ πῶς ἐν τῇ λίμνῃ, καὶ ποίας μηχανῆς ὄρνις οὐκ ἀμφίσβητος οἰκήσει; *V.*

* Vide notam *Palmerii* ad h. l. *J. Clav.*

coelebs maneat. Ejus vocis in ea ſignificatione reperiuntur exempla, ſed duntaxat in foeminino, forte & in maſculino Lucianus uſurpavit, ut ſit ὁ & ἡ ἀλέκτωρ. *J. P. a G.*

38. Ἀπωτίσεται] Ἀφικέσθαι dediſſe arbitror auctorem. *J. M. G.*

43. Ἑορτέων] An ὀρτέων; vel an ex W. ὀρτίων, mutato tantum ſpiritu, quod malim, quia ſic ſtatim iterum in eodem, ὀρτὴν; & quia hoc magis Ionicum, v. *Herod.* IV. 256. E. *J. F. R.*

45. Πυρὴν] Legendum videtur πῦρ ἐνιᾶσι. *F. G.* At quomodo tum καλέουσι cohaereret? Quare nihil mutes potius. *J. F. R.*

52. Τὰ ἱρὰ] Ἱρὰ ſunt ſigna ipſa, antiqua religione ſacrata, Dii quaſi ipſi, ut modo habuimus τὰ ἱρὰ, *numina*: σημήια horum ſignorum imitatione expreſſae imagines. Ut lucidior eſſet interpretatio τὰ ἱρὰ *Deos* reddidi. Poteram etiam *Sacra*. *Ovid.* Met. 10, 696. *Sacra retorſerunt oculos*, de ſimulacris. *Juſtin.* 36, 2, 13. de Moſe, *ſacra Aegyptiorum furto abſtulit*. *J. M. G.*

τὰ δένδρεα, πυρὴν ἐνιᾶσι, τὰ δὲ αὐτίκα φάντα καίονται. ἐς ταύτην τὴν [a] ἑορτὴν πολλοὶ ἄνθρωποι ἀπικνέονται ἔκ τε Συρίης καὶ τῶν περιξ χωρέων πασέων· [b] φέρουσί τε τὰ ἑωυτῶν ἱρὰ ἕκαστοι, καὶ τὰ σημήια ἕκαστοι ἔχουσι ἐς τάδε μεμιμημένα.

Ἐν ῥητῇσι δὲ ἡμέρῃσι τὸ μὲν πλῆθος ἐς τὸ ἱρὸν ἀγείρονται· Γάλλοι δὲ πολλοί, τοὺς ἔλεξα, οἱ ἱροὶ ἄνθρωποι τελέουσι τὰ ὄργια, τάμνονταί τε τοὺς πήχεας, καὶ τοῖσι γώτοισι πρὸς ἀλλήλους τύπτονται. πολλοὶ δὲ σφισι παρεστεῶτες, ἐπαυλέουσι, πολλοὶ δὲ τύμπανα σαλαγέουσι, ἄλλοι δὲ ἀείδουσι ἔνθεα καὶ ἱρὰ ἄσματα. τὸ δὲ ἔργον ἐκτὸς τοῦ νηοῦ τόδε γίγνεται. οὐδὲ ἐσέρχονται ἐς τὸν νηόν, ὁκόσοι τάδε ποιέουσι.

Ἐν ταύτῃσι τῇσι ἡμέρῃσι, καὶ Γάλλοι γίγνονται. ἐπεὰν γὰρ οἱ ἄλλοι [c] αὐλέωσί τε, καὶ [d] ὄργια ποιέωνται, ἐς πολλοὺς ἤδη ἡ μανίη ἀπικνέεται, καὶ πολλοὶ οἱ ἐς θέην ἀπικόμενοι, μὴ δὲ τοιάδε ἔπρηξαν. καλαλέξω δὲ καὶ τὰ ποιέουσι. ὁ νεηνίης, ὅτῳ τάδε [e] ἐπιχέαται, ῥίψας τὰ εἵματα, μεγάλῃ βοῇ ἐς μέσον ἔρχεται, καὶ ξίφος ἀναιρέεται, [f] τὰ δὲ πολλὰ [g] ἕτεα ἐμοὶ δοκέει, [h] ἀφ' τοῦτο ἔστηκε, λαβὼν δὲ αὐτίκα [i] τάμνει ἑωυτόν, θέει τε ἀφ' [k] πόλιος, καὶ τῇσι χερσὶ φέρει τὰ ἔταμε. ἐς ὁκοίην δὲ οἰκίην

res Diis, ignem ſubjiciunt: illa vero ſubito ardent omnia. Ad hoc ſolenne multi homines conveniunt e Syria, & regionibus circa omnibus, feruntque ſuos omnes Deos, & quae ſigna habent ab illis expreſſa.

50. Statis diebus in templum confluit multitudo. Galli multi, & ſacri, quos dixi, homines, cerimonias obeunt, vulnerant ſibi brachia, & terga invicem caedenda praebent. Multi adſtantes tibiis accinunt, multi perſtrepunt tympanis, canunt alii divina & ſacra cantica. Hoc vero opus extra aedem peragitur, neque illam intrant, quicumque faciunt talia.

51. Per hoſce dies fiunt etiam Galli. Reliqui enim dum tibiis concinunt, & celebrant orgia; ad plures jam pervaſit furor, multique qui ſpectatum modo venerant, poſtea perpetrarunt talia. Enarrabo autem quid agant. Qui iſta de ſe ſtatuit juvenis, veſtibus abjectis magno clamore in medium prodit, tollit gladium, quales a multis inde annis, ob id ipſum puto, praeſto ſunt. Hoc igitur accepto ſtatim ſe caſtrat, ac per urbem currit, manibus ferens quae abſcidit. In

a Ἑορτὴν] Sic *Fl.* P. Ὀρτὴν *J.* W. verius. *b* Φέρουσι] Nihil variant. Edd. Sed & M. ac *Fl.* vulgatum ſervant. *c* Αὐλέωσι] Ἀλέωσι marg. *Al.* cum *Fl.* *d* Ὄργια] Ex emend. *Solan.* Ὄργια Edd. & *M. male.* *e* Ἀπικνέεται] Nihil mut. *Fl.* *f* Τὰ] Ἴσως τὸ L. Vulgatum tenet *Fl.* M. &c. *g* Ἕτεα] Ἔτη M. ἴσι marg. *Al.* *h* Διὰ] Καὶ M. & *Fl.* *i* Τάμνει] Bene plurimae. Τάμνει *Fl.* & M.

53. Πυρὴν ἐνιᾶσι] Accuratius dici puto πῦρ ἐνίεναι. Sic certe eſt apud *Suidam* πῦρ ἐνίεσαν, ἐνέβαλον. Forte πυρὴν fecit aliquis, qui paullo ante legerat, πυρὴν vocari totum hoc ſolenne. Si ἐνιέναι ſimpliciter eſſet *incendere*: ſtare poſſet πυρὴν, ut vocaret hoc nomine totam illam arborum ſuccendendarum multitudinem. *J.M.G.*

55. Πολλοὶ] Miror iterum, numquam πολλοὶ legi. An igitur Noſter hoc oblitus? an librarii hanc Ionicam ſcilicet elegantiam neſcivere? *J.F.R.*

56. Φορέουσι — ἱρὰ] *Sacra.* De φορέω, ſaepius ſupra monui. *M.du S.*

Φέρουσι] *Solan.* Φορέουσι emendarat, ſine auctoritate. Licet recte forſan, tamen quia id c. 48. & bis 52. &c. non tantum reliquit, ſed alibi quoque in hac Differt. plus decies ita occurrit, nihil ego contra libros auſim. Tum ne verum quidem eſt φορέω ſemper Ionibus dici, ut ſupra ſatis indicatum. *J.F.R.*

71. Ὄργια] In omnibus Impreſſis & Mſ. M. legitur ὄρκια. Sed hic neceſſario mutandum. Vid. ſupra c. praeced. & 15. Unde ratio emendationis ſatis patebit. *M.du S.*

Ὄρκια] Quid ſibi ὄρκια hic velint, non intelligo. Ὄργια poſtulari arbitror, & interpretatus ſum. *J.M.G.*

74. Ποιέουσι] Quare non ποιεῦσι ut *Herodot.* Sed utrumque Ionicum eſt, & ποιέουσι etiam deinde in hoc opuſculo. *J.F.R.*

75. Ἀπικνέεται] Vid. ad c. 32. *J.F.R.*

77. Τὰ

In quamcumque vero domum ista abjecerit, ex ea vestem muliebrem & mundum accipit. Haec in castrationibus agunt.

52. Mortui vero Galli non simili aliis sepultura sepeliuntur: sed ubi mortuus est Gallus, sodales illum sublatum ferunt in suburbia: depositum una cum feretro, quo portaverant, obruunt lapidibus, eoque facto domum retro abeunt. Servato deinde septem dierum numero, sic in templum intrant. Ante hos si intrent, piaculum committunt.

53. Legibus ad haec utuntur hisce. Si quis illorum mortuum viderit, illo die non venit in templum: postridie autem, ubi lustravit se, intrat. Sed qui domestici fuere mortui, triginta dierum observato numero singuli, & rasis capitibus, intrant: ante vero quam istuc fecerint, intrare illis nefas.

54. Sacrificant boves mares pariter ac feminas, & capras, & oves. Porcos solos, quos abominantur, neque immolant neque iis vescuntur. Alii non abominabiles putant, sed sacros. Inter aves columba res illis sanctissima videtur, nec attingere eas

τάδε [k] ἀποῤῥίπτει, ἐκ ταύτης ἐσθῆτά τε θηλέην, καὶ κόσμον [t] γυναικήιον λαμβάνει. τάδε [l] μὲν ἐν τῆσι τομῆσι ποιέυσι.

Ἀποθανόντες δὲ Γάλλοι οὐκ ὁμοίην ταφὴν τοῖσι ἄλλοισι θάπτονται, ἀλλ' ἐὰν ἀποθάνῃ Γάλλος, οἱ ἑταῖροι μιν ἀείρουσες, ἐς τὰ προάστεια [l] φέρυσι. θέμυοι δὲ αὐτὸν ἐν τῷ [m] φερέτρῳ, [n] τῷ ἐκόμισαν, ὑπερθε λίθοις βάλλυσι, καὶ τάδε ποιήσαντες, ὀπίσω ἀπονοστέυσι. Φυλάξαντες δὲ [o] ἑπτὰ ἡμερέων ἀριθμὸν, οὕτω ἐς τὸ ἱρὸν ἐσέρχονται. [p] πρὸ δὲ τουτέων, ἢν ἐσέλθωσι, οὐκ ὅσια ποιέυσι.

Νόμοισι δὲ ἐς ταῦτα χρέωνται τουτέοισι· ἢν μὲν τις αὐτέων νέκυν ἴδηται, ἐκείνην [q] ἡμέρην ἐς τὸ ἱρὸν οὐκ ἀπικνέεται· τῇ ἑτέρῃ δὲ, καθήρας ἑωυτὸν, ἐσέρχεται. [q] αὐτέων δὲ [r] οἰκηίων τῷ νέκυϊ ἕκαστοι φυλάξαντες ἀριθμὸν ἡμερέων τριήκοντα, καὶ τὰς κεφαλὰς ξυράμενοι, ἐσέρχονται. πρὶν δὲ τάδε ποιῆσαι, οὐ σφίσι ἐστὶ ἐρατὸν ἱρόν.

Θύουσι δὲ βόας ἄρσενάς τε, καὶ θηλέας, καὶ αἶγας, καὶ ὄϊας. σῦς δὲ μοῦνον [s] ἀναγέας νομίζοντες, οὔτε θύουσι, οὔτε σιτέονται. ἄλλοι δ' οὐ σφέας ἀναγέας, ἀλλὰ ἱρεὺς νομίζουσι. ὀρνίθων τε αὐτέοισι ὡσαύτως δοκέει χρῆμα [s] ἱρώτατον, καὶ οὐδὲ ψαύειν αὐτέων δι-

[k] Ἀποῤῥίψει] Ἀποῤῥίψῃ W. [l] Φέρυσι] Nihil mut. *Fl. J. Fr. H. B. P.* &c. & M. [m] Φέρετρον] Ita *P. Fr. S.* Φέρτρον M. *J. Fl. H. B1. Ald.* [n] Τῷ ἐκόμισαν] Sic M. cum Edd. plerisque. τὸ ἐκόμησαν *J.* & marg. *A1.* [o] Ἑπτὰ] Ἑνδεκα *Graev.* Nil mut. M. & Edd. [p] Πρὸ] Πρὸς *Fl.* & marg. *A1.* Vulgato adstipulatur M. [q] Αὐτέων] Αὐτῶν Edd. & M. [r] Ἀναγέας] Ἐναγέας *Fl.* [s] Ἱρώτατον] Bene *Fl. J. P. S.* Ἱρότατον W.

77. Τὰ δὲ] In eos enim asservantur usus; ego τὸ δὲ reponendum censueram, quod & margini L. ab aliquo vetere grammatico observatum esse video, qui scripsit ἴσως, τὸ. *M. du S.*

78. Τέρμυσι] Hoc *Herodot.* amat, vid. L. IV. *J. F. R.*

88. Ὑπερθε] Anne ὑπερθεν ut *Herodot.* L. IV. Sed quia τε ambiguum foret, an pro & valeat, nihil muto. *J. P. R.*

90. Φυλάξαντες δὲ ἑπτὰ ἡμερέων ἀριθμὸν] *Observato septem dierum numero*, Mf. ἐννέα ἡμερέων ἀριθμὸν. *novem dierum numero.* *J. G. G.*

Φυλάξαντες δὲ ἑπτὰ &c.] Primo ἑπτὰ praestare credo τῷ ἐνάτῳ, ob sacrum numerum septenarium. Dein tironcs notare velim, ut φυλάττεσθαι νοσοι, etsi cavere aliquem significat, ut fugias, veluti φυλάττεσθαι τὸ δίκημα *Aelian.* I. 5. & φυλάττεσθαι ἄκαιρα XIV. 19. vitare indecora, & *Aesop.* fab. 23. τούτους φεύγειν ἐ φυλάττεσθαι χρή. Et fab. 86. f. Et *Act. Apost.* XXI. 25. Item φυλάττεσθαι ἁμαρτίας *Plutarch.* Cat. *Maj.* p. 341. B. ita φυλάσσειν ἡμέραν esse *observare*, *expectare*, ut obeas eum. *Long. Past.* III. 98. Ed. *Jungerm.* τὸ προσδοκητικὸν ἀμέλειαν φυλάξας, & *observata*, *captata pastorum incuria.* Et L. IV. p. 109. Ed. *Moll.* νύκτα δὲ φυλάξας, quod & Lib. I. p. 5. Ed. *Jung.* habetur. *Alciphr.* similiter 2. Ep. 1. fin. τὸ δὲ ἡμᾶς μέμνησο φυλάξαι τὴν ἡμέραν τῷ δόντι. *J. F. R.*

97. Αὐτέων] Ita emendandum fuit, ut Dialectus postulat, & recte c. 45. legitur. *M. du S.*

9. Di-

[a] δικαιεῦσι· καὶ ἢν ἀέκοντες ἅψωνται, ἐναγέες ἐκείνην τὴν ἡμέρην εἰσί. τύνεκα [b] δὴ αὐτέοισι σύννομοί τε εἰσι, καὶ ἐς τὰ οἰκήια ἐσέρχονται, καὶ τὰ πολλὰ ἐν γῇ νέμονται.

Λέξω δὲ καὶ τῶ [c] πανηγυριστέων πέρι, τὰ [d] ἐκεῖνοι ποιέουσι. ἀνὴρ εὖτ' ἂν ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν πρῶτον ἀπικνέεται, κεφαλὴν μὲν ὅδε καὶ ὀφρύας ἐξύραλο· μετὰ δὲ ἱρεύσας οἶν, τὰ μὲν ἄλλα κρεωργέει τε καὶ εὐωχέεται, τὸ δὲ νάκεϊ χαμαὶ θέμενος, ὅπι τύτυ ἐς γόνυ ἕζεται, πόδας δὲ καὶ κεφαλὴν τῷ κτήνεϊ ὅπι τὴν ἑωυτῶ κεφαλὴν ἀναλαμβάνει· ἅμα δὲ εὐχόμενος αἰτέει, τὴν μὲν παρεῦσαν θυσίην δέκεαι· μέζω δὲ ἑσαῦθις ὑπιχνέεται. τελέσας δὲ ταῦτα, τὴν κεφαλὴν [e] αὐτῶ τε φέρει, καὶ τῶν ἄλλων, ὁκόσοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἀπικνέονται. ἅρας δὲ [f] ἀπὸ τ ἑωυτῶ ὁδοιπορέει, ὕδασί τε ψυχροῖσι [g] χρεώμενος, λυτρῶντε καὶ πόσιος εἵνεκα, καὶ ἐς πάμπαν [h] χαμοκοιτέων. ἐ γὰ οἱ εὐνῆς ὅπιθεν ἐστὶ ὅσιον, πρὶν τὴν τε ὁδὸν ἐκτελέσαι, καὶ ἐς τὴν ἑωυτῶ [i] αὖτις ἀπικέσθαι.

Ἐν δὲ τῇ ἱρῇ πόλι ἐκδέκεταί μιν ἀνὴρ

fas putant: & si inviti attigerint, impiati ofunt illo die. Itaque cum illis habitant, cubicula ingrediuntur, & plerumque pascuntur humi.

55. Dicam autem de his etiam, qui ad conventus hosce veniunt. Vir ubi Hierapolin primum venit, caput radit ac supercilia. Post sacrificata ove, reliquas carnes concisas epulatur. Pelle autem humi strata, genu in ea ponit, pedes & caput pecudis suo capite suscipit: simul autem precibus petit, praesentem victimam recipiant, majorem pollicetur in posterum. His perfectis, & suum caput coronat & reliquorum, qui eandem profectionem suscepere. Tum ablata iterum suo de capite, in viam se dat; usus ad balnea pariter & potum aqua frigida, humi semper decumbens: nec enim lectum ante conscendere illi fas est, quam ubi perfecto itinere domum rediit.

56. In ipsa Hierapoli excipit illum publi-

[a] Δικαιεῦσι] Ita longe plurimae & M. sed a recentiore manu. Δικαίυσι *J.* & *V2.* [b] Δὴ] Δὲ male M. & *Pl.* [c] Πανηγ.] Omissum πέρι post πανηγ. in Edd. addidit *Solan.* [d] Ἐκεῖνοι] Ἕκαστοι M. [e] Αὐτοῦ] An ἑωυτοῦ. [f] Ἀπὸ] Ἐπὶ, ἴσως L. male. [g] Χρεώμενος] Χρεόμενος M. & *Fl.* [h] Χαμοκοιτέων] Χαμαικοιτέων *Fl.* Sed vulgatum tuetur M. [i] Αὖτις] Recte *B1. 2. Fl.* & M. Αὖθις *J. Ald. V2. Fr. H. P. S.* male.

9. Δικαιέυσι] Sic *V2.* M. & reliquae δικαιεῦσι. *M. du S.*

Δικαιεῦσι] Hoc verum, etsi nec alterum improbum. Vid. satis testimoniorum ex *Herodoto* adferentem *Maitt.* de Dial. p. 212. *J. F. R.*

13. Πέρι] Ego hanc vocularn, quae in omnibus deerat, cum sententia postularet, inserui. *M. du S.*

26. Ὕδασί τε ψυχροῖσι χρ. λυτρῶντε καὶ π.] Cl. *Haverk.* ad Joseph. T. 2. p. 162. pr. ubi legimus: ὅτως λούονται τὸ σῶμα ψυχροῖς ὕδασι, haec Luciani conferri jussit. Sed non solum locutio convenit; verum & ritus quidam Esseniae sectae, ceterorumque Judaeorum eo libro ab Josepho describuntur, quos & Lucianus tangit, & quorum vestigia quaedam vel in templo illo Syriaco invenit, vel finxit. *J. F. R.*

Ibid. Χρεώμενος] In M. χρεόμενος, sed a recentiore manu est litera χ, unde constat primo scriptum fuisse ῥεόμενος. *M. du S.*

28. Χαμοκοιτέων] Florentinae lectionem veram suspicor, & licet in aliis compositis saepe α in ο migret, & vicissim, tamen hic diphthongum αι servandam arbitror, quia in ceteris compositis manet, ut χαμαίδατος, χαμαιγενὴς, χαμαικλινὴς & pluribus aliis, unde merito dubitat *Steph.* num in *Hesychio*, qui χαμοίκοιτος cum ω scribit, non etiam χαμαίκοιτος sit scribendum. *J. F. R.*

30. Αὖτις] Ita recte M. *Fl.* & *B2.* Nam *Fr.* hic cum reliquis aberrat. *M. du S.*

33. Καὶ τὸδὲ πατρόθεν οἶκοι δέκονται] Mirifice interpretes, quorum prior *& quod ex patria cujusque venit, id denuo apud se recipit*, citerior *atque hoc e patria domi recipiunt.* Imo *atque id ab patribus*, majoribus, *in domibus* & familiis suis *retinent.* Tessera illa & conjunctio hospitalis ab patre propagatur in filium & ab hoc exercetur conservaturque. Neque sane mox dicerem *sumptis libamentis* ἐπισπάσας, sed datis & fusis libamentis. *J. G.*

Καὶ τόδὲ πατρόθεν οἶκοι δέκονται] Non persuadet mihi *Gronovius*, οἶκοι δέκεσθαι significare *in familia sua retinere.* Est sine dubio οἶκοι δέκεσθαι opus hospitis, qui domum

blicus hoſpes ignotum ; certi enim uniuscujusque civitatis ibi ſunt hoſpites, & pro patria quemque ſua domi recipiunt. Vocantur hi ab Aſſyriis Doctores, quod omnia illos *ſolennia* docent.

57. Mactant vero non in ipſo templo, ſed cum ſtatuit ad altare victimam, ac libavit, viventem reducit domum, atque apud ſe mactat, ac preces fundit.

58. Eſt autem alius quoque ſacrificii modus, *nimirum* iſte : Vittatas hoſtias vivas de veſtibulo praecipitant, quae dejectae ipſo caſu moriuntur. Quidam ſuos ipſorum liberos inde dejiciunt, non ſimiliter ut pecudes, ſed intruſos in culeum manu deturbant, ſimul maledicta in eos ingerunt, cum dicant, non ſuos eſſe liberos, ſed boves.

59. Puncturis ſe notant omnes, alii in manibus, in cervicibus alii, atque hinc eſt, quod Aſſyrii omnes ferunt ſtigmata.

60. Faciunt etiam aliud quiddam, ſolis inter Graecos conſentientes hac parte Troezeniis. Quid autem illi faciant, explicabo. Troezenii virginibus adoleſcentibusque le-

ξεινοδόκος ἀγχοτέρω. ῥητοὶ γὰρ δὴ ὧν ἑκάστης πόλιος αὐτόθι ξεινοδόκοι εἰσί· καὶ [k] τόδε πατρόθεν οἶκοι δέχονται. καλέουσι δὲ ἀπὸ Ἀσσυρίων οἵδε διδάσκαλοι, ὅτι σφίσι πάντα ὑπηγέονται.

Θύουσι δὲ οὐκ ἐν αὐτῷ τῷ ἱρῷ· ἀλλ' ἐπεὰν καθαγίσῃ τῷ βωμῷ τὸ ἱρήιον, ἐκτιστεύσας, [l] αὖτις ἄγει [m] ζωὸν ἐς τὰ οἰκήια. ἐλθὼν δὲ κατ' ἑωυτὸν θύει τε, καὶ εὔχεται.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλης θυσίης τρόπος τοιόσδε· [n] στέψαντες τὰ ἱρήια ζωὰ, ἐκ τῶν προπυλαίων ἀπιᾶσι, τὰ δὲ [o] καταπιχθέντα [p] θήσκουσι· ἔνιοι δὲ καὶ παῖδας ἑωυτῶν ἐντεῦθεν ἀπιᾶσι, οὐκ ὁμοίως τοῖς κτήνεσι, ἀλλ' [q] ἐς πῆρην ἐνθέμενοι, χειρὶ κατάγουσι, ἅμα δὲ αὐτέοισι ἐπικερτομέοντες, λέγουσι ὅτι οὐ παῖδες ἀλλὰ βόες εἰσί.

Στίζονται δὲ πάντες οἱ μὴ ἐς καρπούς, οἱ δὲ ἐς αὐχένας. καὶ ἀπὸ τοῦδε ἅπαντες Ἀσσύριοι στιγματηφορέουσι.

Ποιεῦσι δὲ καὶ ἄλλο, μούνοισι Ἑλλήνων Τροιζηνίοισι ὁμολογέοντες. λέξω δὲ καὶ τὰ [r] κεῖνοι ποιεῦσι. Τροιζήνιοι τῆσι παρθένοισι, καὶ

[k] Τόδε] Sic Edd. & M. Τόνδε L. [l] Αὖτις] Bene B1. 2. & M. Αὖθις male *Fl.* cum reliquis. [m] Ζωὸν] Ζωὸν cum puncto ſubſcr. W. Et mox ζωὰ cod. mod. [n] Στέψαντες] Στρέψαντες *Fl.* Vulgatum probat M. [o] Καταπιχθέντα] Et ſic *Fl.* cum cett. [p] Θήσκουσι] Πίπτοντα θήσκουσι Edd. vulgo praeter *Fl.* quae πίπτοντα cum Cod. W. omittit. [q] Ἐς πῆρην] Hoc recte exhibent B1. *Fr. P. S.* & M. Ἐσπήρην junctim *Ald. F. H.* Ἐς πήρην *Fl.* male. [r] Κεῖνοι] Ita *Ald. Fl. P. H. S.* Niſi quod τὰ, κεῖνοι pleraeque. Ἐκεῖνοι minus recte *F.* V2. M.

mum ſuam aliquem recipit. Itaque τόδε πατρόθεν ſignificare puto, *quidquid eſt ex illa patria, quae ipſis aſſignata eſt.* *F. M. G.*

49. Στίζονται] Imo etiamnum mos ille ridiculus in illis regionibus obtinet. Omnes enim, qui terram ſanctam inviſunt Chriſtiani, ſtigmata referunt, hic ſervatoris in cruce pendentis, ille ſepulchri, alius alterius alicujus rei itidem ſacrae. Quae ſuperſtitio non ridicula tantum, ſed cum ſummo dolore conjuncta, quandoque etiam non ſine ipſius vitae periculo eſt. In balneis itaque aliquando videas, quorum corpora tota ſacris illis figuris cooperta ſunt; quoque plura ſtigmata gerunt, tanto ſanctiores habentur : ſancto enim titulo omnes decorant qui vel tantillum ridiculo iſto ſacro initiati ſunt ; ſed longe facilius corpori notae inuruntur, quam, quae vera ſanctitas eſt, animi maculae abſterguntur. *M. du S.*

Στίζονται] Ut ii qui hodie Hieroſolymam eunt. *M. V. La Croze.*

Ibid. Καρποὺς] De *carpis*, manuum partibus hic ſermonem eſſe, perſpicuum eſt ; ſed quia καρπὸς etiam *fructus*, deceptus eſt *Auguſtinus*, verba *Pſalmi* 128. 2. τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, reddens: *Labores fructuum tuorum manducabis*, quum ſit: *Labore manuum tuarum veſcitur*, bene obſervante *Gatakero*, in Cinn. p. m. 245. *F. F. R.*

54. Κεῖνοι] Bene, pro ἐκεῖνοι, v. ſupra, c. 16. *F. F. R.*

Ibid. Τῇσι παρθένοισι] Leg. *Jul. Pollux.* libr. 3. Demoſthenis Encomium quod ſequitur non eſſe Luciani, jam monui praefat. ad Lectorem : ſatis prodit ſtylus, attamen *Thomas Magiſter* ἐν ταῖς ἐκλογαῖς Ἀττίδος in dictione ἐπιδρομὴ citat locum hujus encomii, ut Lucianeum. atque etiam quidam dubitarunt an tractatus de Dea Syria eſſet Luciani. *F. B.*

Τῇσι παρθένοισι, καὶ τοῖσι ἠϊθέοισι] Si ridere Ioniſmos in animo habuiſſet frequenter repetendo ingratas illas in σι terminationes, ſive perpetuos σι, σι, σι, ſibilos, potuiſſet & in hoc imitari *Herodotum* ſeptiesita jun-

καὶ τοῖσι ἠθέοισι νόμον ἐποιήσαντο, μὴ [a] μιν gem posuere, ne aliter contrahant nuptias, ἄλλως γάμον εἶναι, πρὶν Ἱππολύτῳ κόμας κείρασθαι· καὶ ὧδε ποιέουσι τοῦτο καὶ ἐν τῇ ἱρῇ πόλῃ γίγνεται. οἱ μὲν νεηνίαι τὰ γενείων ἀπάρχονται· τοῖσι δὲ νέοισι πλοκάμους ἱροὺς ἐκ γενετῆς ἀπιᾶσι· τοὺς ἐπεὰν ἐν τῷ ἱρῷ γένωνται, τάμνουσί τε, καὶ ἐς ἄγγεα καλαθέντες, οἱ μὲν ἀργύρεα, πολλοὶ δὲ χρύσεα ἐν τῷ νηῷ, προσηλώσαντες ἀπίασι, ἐπιγράψαντες ἕκαστοι τὰ ὀνόματα. τοῦτο καὶ ἐγὼ ἔτι νέος ὢν, ἐπετέλεσα. καὶ ἔτι μοῦ ἐν τῷ ἱρῷ καὶ ὁ πλόκαμός, καὶ [b] τὸ ὄνομα. quam comas Hippolyto posuerint. Idque ita faciunt. Hoc etiam fit Hierapoli. Juvenes mentorum ibi primitias ponunt. Submittunt autem adolescentibus sacros a nativitate inde cincinnos: quos in templo ipso defectos in vasculis deponunt alii quidem argenteis, multi vero aureis, iisque in templo fixis, inscripto suo quisque nomine, discedunt. Hoc ego etiam adolescens feci, estque adhuc in templo cincinnus pariter meus atque nomen.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ. DEMOSTHENIS LAUDATIO.

ΛΥΚΙΝΟΣ ΚΑΙ ΘΕΡΣΑΓΟΡΑΣ. LYCINUS ET THERSAGORAS.

ΒΑδίζοντί μοι κατὰ τὴν στοὰν, [c] τὴν ἐντεῦθεν ἐξιόντων ἐν ἀριστερᾷ, τὴν ἕκτης δεούσης

IAmbulanti mihi in porticu, in sinistra exeuntium inde lutere, sexto decimo, paullo an-

[a] Μιν] Μὲν *Pell.* [b] Τὸ ὄνομα] Ita Ionice W. Τοὔνομα Edd. Τ' ὄνομα *Fl.* [c] Τὴν] Τῶν adscript. marg. R1.

ΔΗΜ.] Οὗτος ὁ λόγος ἐνδεῖ τῆς τοῦ Λυκίνου ἰδίας καὶ ἀγχινοίας. *G.*

jungentem p. 262. D. τούτοισι ἐν τοῖσι αὐτοῖσι τόποισι καλοικημένοισι εἰσὶ τοῖσι. Et p. 264. f. &c. *J.F.R.*

56. Γάμον εἶναι] Pro πρὸς vel πρὶν γάμου. ut ἐλθόντας τὸ ἱρὸν, *Pausan.* p. 259. 9. Ed. *Fr.* referente *Maittair.* p. 74. Sic ἔρχεσθαι κλισίηνδε, *Homero* familiare, recte observante *L. Bos* de Ell. p. 268. quod tamen in verbo ἰκάνω ei nondum concedo; nam cum ὃν μὲ ἰκάνω *Homerus* ait, & ἰκάνω *invado* significat, potest *quemcumque invadam* etiam sine ulla ellipsi exponi. *J.F.R.*

58. Πόλει] Qui delicias Ionicas amat, πόλι scriberet; ita enim ablat. sive dativ. formatur *Herodot.* Vid. L. VI. 383. A. (Ed. *Steph.*) item 389. A. & IX. 589. B. &c. aut saltem πόλιϊ corrigeret. Sed quia πόλει perpetuo in hoc Dial. ut c. 1. 10. 13. 21. ac 22. &c. nihil mutavi, etsi scribarum vitium puto. *J.F.R.*

59. Τοῖσι δὲ νέοισι] Mallem *ai δὲ παρθένοι*, vel quod ad scripturam magis accedit, *τῇσι δὲ παρθένοισι*, nam de *Virginibus* antea dixerat; nisi mox a se id praestitum narraret. Vid. *Theophr.* Char. 21. *M. du S.*

ΔΗΜΟΣΘΕΝ. ΕΓΚ.] Stylus hujus libelli a Luciani lepore, gratia & perspicuitate longe abest; Sophistamque potius olere videtur. *Kust.* Luciani si genuinus foetus censendus hic libellus, a juniore scriptum esse, & ante XXX. aetatis annum crediderim. Sed supposititius est. Vid. notas ad c. 24. *NB.* Edidit cum notis in suo Demosthene *Wolfius.* *M. du S.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Esse non videtur Luciani, sed alicujus Lucianum καλοζηλοῦντος. *Th.M.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Si Lucianus auctor est hujus libelli, quod in neutram partem facile confici posse arbitror; prior pars Satirica esse videtur, in laudatores ineptos, magno conatu magnas nugas vel poëticas vel solutae orationis agentes. Altera pars autem, quae ex Macedonicis depromta commentariis fingitur, digna Luciano, & maximo quovis ingenio. Hinc tumidum illud & plus fere quam Sophisticum dicendi genus, quod movit *Marcilium*, ut Luciani esse negaret, itemque quod *Aristotelis*, *Xenocratis*, *Theophrasti*, condiscipulorum forte suorum, auditor fuisse dicitur Demosthenes; haec, inquam, non imputanda sunt auctori, non magis, quam quae in aliis id genus libellis ex alia persona dicuntur. Quin veniam etiam ab aequis lectoribus spero, si interpretatio nostra quibusdam locis parum candida & facilis videatur, quippe quae, quantum ejus fieri potest, etiam dictionem & formam exempli sui referre debeat. *J.M.G.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Διατριβὴ indigna Luciano, scripta Alexandriae. Vid. c. 8. 9. 24. 25. &c. Ad stilum *Plutarchi* mihi valde accedere videtur. *M.V. La Croze.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Communi doctorum consensu non cre-

ante meridiem, obviam fit Therſagoras. Forte quidam veſtrûm hominem noverint. Parvus eſt, vulturino naſo, ſubalbidus, habitu virili. Igitur accedentem adhuc conſpicatus, Heus, *inquam*, Therſagora Poëta, quorſum ergo, & unde? THERS. Domo, inquit, huc. LYC. Utrum, *inquam*, ambulaturus? THERS. Scilicet, *inquit*, & illo opus habeo. Cum enim intempeſta nocte ſurrexiſſem, viſum eſt natalem Homeri poëtices quibusdam primitiis honorare. LYC. Praeclare tu quidem, *inquam*, qui iſta educationis nutritionisque illi praemia ſolvas. THERS. Inde igitur, *inquit*, cum incepiſſem, imprudens ad hoc meridiei usque delapſus ſum. Quod ergo dixi, opus mihi eſt ambulato.

2. Verum multo prius, ait, precibus adoraturus iſtum venio, *manu autem monſtrabat Homerum: nempe noſtis illum ad dex-*

δέκα, σμικρὸν πρὸ μεσημβρίας, Θερσαγόραν ἀπαντήσαντα. τάχα τινὲς αὐτὸν ὑμῶν ἐπίστανται· σμικρός τίς ἐστι, γρυπὸς, ὑπόλευκος, ἀνδρικὸς τὴν φύσιν. ἰδὼν οὖν αὐτὸν ἔτι προσιόντα, Θερσαγόρα, ἔφην, ὁ ποιητὴς, ποῖ δὴ, καὶ πόθεν; ΘΕΡΣ. Οἴκοθεν, ἦδ' ὅς, ἐνταῦθα. ΛΥΚ. Πότερον δ' ἂν δὲ ἐγὼ, περιπατήσων; ΘΕΡΣ. Ἀμέλει μὰ, ἔφη, καὶ τούτου δέομαι· ἀωρὶ γὰρ τῆς νυκτὸς ἐξαναστὰς, ἔδοξέ μοι χρῆναι τοῖς Ὁμήρου γενεθλίοις τῆς ποιητικῆς ἀπάρξασθαι. ΛΥΚ. Καλῶς γε σὺ ποιῶν, ἔφην, καὶ τὰ τροφεῖα τῆς παιδεύσεως ἐκείνῳ τίνων. ΘΕΡΣ. Ἐκεῖθεν δὴ ἀρξάμενος, ἦδ' ὅς, ἔλαθον ἐμαυτὸν, εἰς τοῦτο τῆς μεσημβρίας ἐκπεσών. ὅσῳ οὖν, ἔφην, δεῖ μᾶλλόν μοι καὶ τοῦ περιπάτου.

Πολὺ μᾶλλον πρότερον, ἔφη, προσιπεῖν τουτονὶ δέομαι· ἥκω, τῇ χειρὶ τὸν Ὅμηρον ὑποδείξας. ἴστε δήπου τὸν ἐν δεξιᾷ τοῦ τῶν Πτο-

d Γάρ τοι] Omittit γάρ τοι *Th. Mag. V.* ἀωρί. *e* Ἔδοξε] Ἔδοξα marg. *Bl. malc. f* Τοῦ τῶν Πτολεμαίων] Τοῦτον Πτολεμαῖν *Graev. Cod.*

10. Ἀμέλει μὰ] Ἀντὶ τοῦ πάντως. *V.*

20. Πολὺ μᾶλλον πρότερον] Ἡ πλεοναζουσα φράσις αὕτη σωίθους Ἀτθικοῖς, καὶ ποτὲ μὲν, ὡς ἐπὶ πρώτου προσέτι ἀμαρτικῶς, ποτὲ δὲ, ὡς ἐπὶ τρίτου ἀφηγηματικῶς, ὥσπερ πολὺ ὡδε Πλάτων τῷ φιλοσόφῳ ἐστὶν ὑριῶν. *V.*

creditur ab Luciano compoſitum; & revera ſtylus affectatione plenus & rudis valde differens a Luciani charactere juſtam dat ſuſpicionis cauſſam &c. Vid. Miſc. Obſ. Maji & Jun. 1733. p. 368. Nomina perſonar. Graecis addidi, quae *Geſn.* verſioni inſeruerat. *J. F. R.*

1. Βαδίζοντί μοι] Luciani non videtur. *F. G.*

2. Ἔκτῃ ἐπὶ δέκα] Eo die menſis Pyanepſionis obiiſſe Demoſthenem, auctor eſt *Plut.* ſub fin. ejus vitae p. 1576, 2. V. *Dem.* 164, 1. *M. du S.*

Ibid. Τῆς ἕκτης ἐπὶ δέκα] Cum menſem non nominet, nihil inde de natali die vel *Homeri* vel Demoſthenis colligas. Et luſit, credo, auctor in hoc etiam, quod natalem inducit celebrantes poëtae & oratoris maximi, cum de neutro aliquid conſtaret. *J. M. G.*

3. Θερσαγόρας] Quis hic ſit neſcio. Poëtam fuiſſe mox audies. Ad nos aliunde ejus fama non pervenit. *M. du S.*

7. Θερσαγόρας] Adjecerat Cl. *Hemſt.* videndum *L. Bos* ad *Euang. Luc.* XVIII. 13. ubi cum itidem nominativus legatur, ὁ θεὸς, ἱλάσθητί μοι, poſt exempla alia etiam hoc Luciani adfert, addens: „ Neque tamen Atticiſmum hunc animadvertit Luciani Interpres h. l. quando reddidit: *Hic Therſagoras poëta eſt.* „ Debebat: *Therſagora poëta, quonam, & unde?* At Cl. *Geſn.* vel ſine hac admonitione priſtinum errorem jam correxit. Conf. *Bis Accuſ.* c. 20. f. & 33. pr. Adde, ſi vis, *Aeſop.* F. 129. f. τὴν ἱδίκησας, φίλε; *J. F. R.*

13. Ὁμήρου γενεθλίοις] A quo oraculo edocti natalitia *Homeri*, & quando celebrari coepta ſint, alii docebant. *M. du S.*

18. Ὅτῳ ἐν ἵππῳ. δεῖ μὰ μοι ἐς τὸν περίπατον] *Salmurienſis* interpres accipit, ac ſi mutetur perſona, & quum antea loquutus fuerit Therſagoras, nunc incipiat Lucianus: unde voculam καὶ hic praecipue efficacem omittit in verſione, quam vides eſſe: *Ego vero, ut dixi, deambulatione opus habeo.* Hanc ſententiam admiſit ab *Melanchthone*, qui prorſus eodem modo *Tum ego: Et mihi opus eſt deambulatione.* Sed profecto non ita eſt, & continuatur perſona Therſagorae, qui quum ante jam dixerat de ambulando καὶ τούτου δέομαι, id nunc repetit dicens, *Quod igitur dicebam, etiam deambulatione quidem opus habeo; multo autem prius, ajebat, venio hunc ſalutare optans.* *J. G.*

22. Ἴστε δήπου τὸν] Vid. *Plut.* 1557, 1. Erat etiam in

Πτολεμαίων νεὼ, τ καθειμῶν τὰς κόμας. προσερῶν τε ἦν αὐτὸν ἀφικόμην, ἔφη, καὶ προσευξόμενος ἀφθόνων μελιδόνας τ ἐπῶν. ΛΥΚ. Εἰ γὰρ, ἔφην, ἐν εὐχαῖς τὰ πράγματα εἴη. πάλαι γάρ τοι καὶ αὐτὸς ἐνοχλεῖν μοι δοκῶ τ [a] Δημοσθένει, ὅπως ἐξεγερθείη τι πρὸς τ αὐτῷ γενέθλιον. εἰ δὲ ἡμῖν ἐπαρκέσοι τὸ εὔχεσθαι, συμβουλοίμην ἂν σοι. κοινὸν γὰρ ἡμῖν τὸ Ἕρμαιον. ΘΕΡΣ. Ἐγὼ μὲν, ἔφη, καὶ τῆς νύκτωρ τε καὶ τήμερον ἐποιημένων, δοκῶ μοι τ [b] εὐροίας τ Ὁμηρον ἐπιγράψασθαι· θείως γάρ πως καὶ μανικῶς εἰς τ ποίησιν ἐξεβακχεύθην· κρινεῖς δ' αὐτός. ὀπίτηδες γάρ τοι τοῦτο τὸ [c] γραμματεῖον ἐπηγόμην, εἰ ἄρα τῳ σχολὴν ἄγοντι τ ἑταίρων ἐπιτύχοιμι. δοκεῖς οὖν μοι ἐν καλῷ σὺ τ σχολῆς εἶναι.

tram aedis Ptolemaeorum, illum demissis comis. Hunc ergo adoraturus veni, *inquit*, & rogaturus, ut copiosa mihi carmina impertiat. LYC. Si quidem, *inquam*, in precibus ipsae res ineſſent, olim sane Demostheni negotium facessiturus mihi videor, ut ad suum mihi natalem *obeundum* opis aliquid conferat. Quare si precari satis esset, socium me tibi adjungerem: commune nobis munus *contingeret*. THERS. Equidem, *inquit*, eorum, quae vel nocte vel interdiu feci, adfluentem facile ubertatem ad Homerum auctorem jure referre mihi videor. Divinitus enim quodammodo, & vatis instar velut Bacchico instinctu ad carmen incitatus sum. Judicabis ipse. Consulto enim hunc libellum mecum detuli, si forte in sodalium aliquem otiosum inciderem. Videris ergo mihi pulchre otium habere.

ΛΥΚ. Μακάριος γὰρ εἶ, ἦν δ' ἐγὼ, καὶ

3. LYC. Nempe tu beatus es, *inquam*, idem-

a Δημοσθένει] Nihil variare Edd. notat *Solan.* b Εὐροίας] Sic *Fl.* & ex ea matg. *A1.* Εὐρροίας *Ald.* 2. Εὐποίας cett. quod rejecimus. c Γραμματεῖον] Γραμματίον *Fl.*

31. Ἕρμαιον] Ἑρμαιον λέγεται τὸ εὕρημα. παράγεται δὲ ἀπὸ τοῦ Ἑρμοῦ, Ἑρμαῖον δὲ Ἕρμαιον. οἱ γὰρ παλαιοὶ τ Ἑρμῆν ὡς ἔφορον τ ὁδῶν ἔθηκαν τὰς ὁδοὺς ἱεραφορ. ὥστε καὶ εἴ τι εὐρισκόν τινες ἐν ταῖς ὁδοῖς τὰς αἰτίας (1) τῷ Ἑρμῇ ἀνετίθεσαν, καὶ ἀπὸ τοῦ Ἑρμοῦ (2) παρωνόμαζον Ἑρμαῖον καὶ Ἕρμαιον. *V.*

(1) Τῷ Ἑρμῇ] Ex C. hoc insertum. Aberat ab V.

(2) Παρωνόμαζον] Παρωνομάζοντ Edita. Emendavit *M. du S.*

Ceramico statua intra urbem, quam a Polyeucto factam tradit *Plut.* in ejus vita. *Meurs.* Ath. Att. 23. AG. IV. 974. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἐν δεξιᾷ τοῦ τ Πτολεμαίων νεὼ] *Hunc in templo Ptolemaei ad dextram collocatum esse.* Mſſ. τοῦτον Πτολεμαίου νεώ. lego. Τὸν ἐν δεξιᾷ τοῦ Πτολεμαίου νεὼν, ut & legisse videntur interpretes. Ptolemaeus autem Philopator Homero templum dedicavit, ut auctor est *Aelianus* Var. Hist. XIII, 22. *J.G.G.*

Ibid. Τοῦ τ Πτολεμαίων νεὼ] Templi Homero a Philopatore Ptolemaeo structi mentio est apud *Aelian.* V. H. 13, 22. quod Alexandreae collocat, nescio quam bene, *Marshamus* in Can. Chron. p. 441. An illud idem templum hic signari dicemus, & scenam dialogi esse in Aegypti Alexandrea? Nolim sane hoc solo argumento: cum praesertim *Ptolemaei Gymnasium* in ipsis Athenis Atticis inveniam. *Pausan.* l. I. p. 29, 31. *J.M.G.*

Ibid. Τῶν Πτολεμαίων νεὼν, τ καθειμῶν τὰς κόμας] Homerus comatus. *F.G.*

28. Δημοσθένει] *Solanus* non semel dubitasse videtur Δημοσθένη an Δημοσθένει rectius ederet. In paradigmatibus quidem grammaticis accusativus formatur Δημοσθένη. Sed saepius apud Nostrum Δημοσθένει: ut supra bis ter vidimus, ac mox rursus. Et sic ap. *Aeschin.* frequentius accusat. in ν terminatur quam in ι. Vid. ejus Orat. contra Ctesiphontem p. 420. D, Edit. *Paris.* Et 437. A. & D. Item 436. B. & E. 438. A. &c. Et ipsum *Demosth. de Corona* p. 481. D. Δημοσθένη tamen ibid. p. 451. B. & 467. B. Conf. quae Tom. I. ad Scholiast. dixi. Item T. II. p. 280. v. Ἄρη. Rursus quae ad Scholiast. Eunuch. Schol. 5. ubi Ἀριστοτέλει quoque *Laërtio* usitatius esse quam Ἀριστοτέλη, notavi, etsi Διογένη, Σωκράτη & similia occurrunt ibidem. Ἀριστοφάνει vero *Bis Accus.* c. 33. ubi *Fl.* tamen Ἀριστοφάνη. Sed quid tricamur in iis quae utrovis more formantur? Notavimus tamen, ut alii editores deinde non nimis solliciti sint in hoc nominum genere. *J.F.R.*

30. Συμβουλοίμην ἂν σοι] Legendum puto συμβαλοίμην. Certe hoc interpretatus sum. *J.M.G.*

33. Τῆς εὐροίας τ Ὁμηρον ἐπιγρ.] Sic omnino legendum ex *Aldina* editione, quamquam vitiose ibi εὐρροίας. Homero se debere ait, quod sponte sua carmen numeros veniſſet ad aptos, & flumen quasi bonorum versuum licuisset effundere. *J.M.G.*

37. Εἰ

idemque tibi uſu venit, quod ei qui curriculo vicerat, qui jam pulvere abluto, & reliquo ſe ſpectaculo oblectans, fabellas habere cum palaeſtrita cogitabat, quo tempore jam jam vocandi *ad certamen* luctatores videbantur: at ille, *Verum*, inquit, *in carceribus non haberes fabulas*. Sic tu mihi videris poëtici curriculi victor, illudere homini fortunam arenae vehementer extimeſcenti. THERS. Iſte rideus, Nempe, *inquit*, tanquam difficile quiddam acturo.

4. LYC. Forte enim, *inquam*, minoris tibi Demoſthenes, quam ut comparari cum Homero poſſit, eſſe orationis *argumentum* videtur. Itaque multum tibi places Homero laudato: mihi vero Demoſthenes *laudandus* parvum quiddam & nihil eſt. THERS. Calumniaris, *inquit*: nolim ego in contentionem vocare heroas, etſi magis

τὲ ἐπονθας τὸ τῦ τ δόλιχον νενικηκότ, ὡς ἤδη λελυμμ τ κόνιν, καὶ τὸ λοιπὸν ἡδέας ψυχαγωγούμ μυθολογεῖν πρὸς ὃν παλαιστὴν διενοεῖτο, d Ἐπίδοξον κληθήσεαι τ πάλης ὄσης. ὁ δ', Ἀλλ' ὅπι τ βαλεῖ δ οὐκ ἀν ἐμυθολόγεις, ἔφη· καὶ σὺ δή μοι δοκεῖς νενικηκὼς τ δόλιχον τ ἐπῶν, ἐντρυφᾶν ἀνδρὶ μάλα δὴ κατορρωδοῦντι τ τῦ σταδίε τύχην. ΘΕΡΣ. Καὶ ὁς γελάσας, Ὡς δή e σοι τί τῶν πόρων εἶπεν ἐργασόμενον.

ΛΥΚ. Ἴσως γὰρ, ἔφην, ὁ Δημοσθένης ἐλάττων ἢ καθ' Ὅμηρον εἶναί σοι λόγε καλαφαίνεται· καὶ σὺ μὲ μέγα φρονεῖς, Ὅμηρον ἐπαινέσας· ἐμοὶ δὲ ὁ Δημοσθένης σμικρὸν, καὶ τὸ μηδέν; ΘΕΡΣ. Συκοφαντεῖς, ἔφη. Ἀγανασιάσαιμι δ' ὀκ ἀν τὸς ἥρως,

d Ἐπίδοξον] Reſcriptum ex L. Ἐπιδέξου Edd. e Σοι] Σὸ L. & Fl. Vulgatum tenent cett.

41. Τῦ τ δόλιχον] Δύναται καὶ, τῦ τ δόλιχον νενικηκότ, (3) καὶ τὸ τ δόλιχον νενικηκότ. ἀπὸ ἴσε τὴν αὐτότητα τ ἄρθρων ὑποσύλλιζ εἰθισμὸν Ἀτθικὸν, ἐν τ δύο ἀνάγκη παραλίζ, σωυπακούεται γὰρ τὸ λοιπὸν. εἰ μ γὰρ τὸ τῦ εἴη, λείπει τὸ τὸν, καὶ ἴσαι ὕτως, καὶ πίπονθας τὸ τῦ νενικηκότ (4) τ δόλιχον, σωυπακούεται γὰρ τὸ τὸ, ὃ καὶ φαυλότερον. εἰ (5) δὲ τὸ τ δόλιχον εἴη, (6) ἐλλείφει τὸ τ γενικῆς ἄρθρον σωυπακούόμδον ὕτως, καὶ πίπονθας τὸ (7) τῦ νενικηκότ τ δόλιχον. ἐγκριτώτερον δ' ἴσαι τοῦτο τῦ προτέρε, καθότι φίλον Ἀθηναίοις τ ἄρθρων ἐλλειπτικίας τὰς πτώσεις προφέρεσθαι, αὐτοὶ γὰρ ἀφικόμδοι φασὶ πρὸς βασιλέα, καὶ προσῆλθε βασιλῆ. V.

Ibid. Δόλιχον] Δόλιχ ὄνομα δρόμε ἐστὶν ἐν (8) ὀκτὼ σταδίοις. (9) ἐνταῦθ' Ὁμήρε συγκρίνει Δημοσθένη. καὶ δύναται μεγίσην εἰς (10) ῥήτορα χάριν, καὶ τ βίον δὲ σεμνύνει Δημοσθένης, εὐ λέγειν τοὺς ἐπαίνες εἰσφέρων. V.

43. Τυχαγωγούμθ] Παραμυθούμθ, τέρπων. V.

48. Κατορρωδοῦντι] Φοβουμένῳ. V.

(3) Καὶ τὸ τὸν δόλιχον νενικηκότ] Quinque haec abſunt in C.

(4) Τὸν δόλ.] Δὲ τὸν δόλιχον V. Abſunt hic δὲ τὸν in C. Sed eadem mox poſt εἰ recte inſerunt δὲ τὸ, quod in V. ibi deerat. *M. du S.*

(5) Δὲ τὸ] Admiſi ex C. cum abeſſet in V. *J. F. R.*

(6) Ἐλλείφει] Ἐλλείπει Edita. Emendavit *M. du S.*

(7) Τὸ τῦ] Τὸ αὐτὸ τῦ C.

(8) Ὀκτὼ] C. κ'. quod ad verum propius accedit. *M. du S.*

(9) Ἐνταῦθ' Ὁμήρ] Confuſa haec in V. ad vera ſua verba retulimus. Carmine autem, ut & alibi factitavit, argumentum Libelli exequitur. *M. du S.* Id eſt ad ſequentia capitis quinti verba, καὶ χαίρω retulit, ubi igitur eadem repetiit. *J. F. R.*

(10) Ῥήτορα] Ῥήτορας edita, & mox male σεμνύει. Mutavit *M. du S.*

37. Εἰ ἄρα τε] Ἐγκλίσεως & Attice τε pro τοι, ut infinita magis ſit oratio. *J. M. G.*

40. Καὶ πίπονθας τὸ τῦ τ δόλιχον νενικηκότ] Vertitur: *cui idem accidit ac illi, qui dolicho victoriam eſt adeptus.* Cur non? *cui idem accidit ac illi, qui in ſtadio vicit.* Sic enim Latini loquuntur, qui ignorant vocem *dolichum*. Sic & ſtatim καὶ σὺ δή μοι δοκεῖς νενικηκὼς τ δόλιχον τ ἐπῶν, inepte vertitur, *& tu certe mihi videris verborum dolicho devictus*, cum ſit vertendum, *& tu mihi videris in carminum ſtadio viciſſe.* *J. G. G.*

44. Ἐπίδοξον κληθ.] Barbare prorſus antea legebatur ἐπιδέξιν. L. Codex hanc ſcripturam ſuppeditavit, ex qua ſenſus jam aliquis erui poteſt, ex vulgata nullus. *M. du S.*

50. Ὡς δή σοι] Δή τοι forſan. *F. G.*

Ὡς δή σοι] Haec etiam impeditiora. L. quidem & Fl. σὺς ſed ne ſic quidem ſatis explicita. *M. du S.*

Ὡς δή σοι — ἐργασομένου] Sic legendum arbitror, ut pendeat ab κατορρωδοῦντι. *J. M. G.*

55. Σμικρὸν] Euphoniae cauſſa legerem μικρόν. *J. F. R.*

εἰ ἢ [a] πλείων εἰμὶ τ γνώμην πρὸς Ὁμήρου τετάχθαι. ΛΥΚ. Εὖγε, εἶπον, ἐμὲ δ' οὐκ ἂν [b] νομίζοις πρὸς τῶ Δημοσθένους; Ἀλλ' ἐπεί γε μὴ ταύτη τ λόγον ἀτιμάζεις χ τ ὑποθεσιν, δῆλον ὡς τ ποιητικὴν ἔργον ἡγῆ μόνον, τὰς δὲ ῥητορικὰς λόγους καλαφρονεῖς ἀτεχνῶς, οἷον ἱππεὺς παρὰ πεζούς ἐλαύνων. ΘΕΡΣ. Μὴ μανείην, ἔφη, ταῦτά γε, καὶ εἰ πολλῆς δεῖ τ μανίας ὅτι τὰς ποιητικὰς ἰέναι θύρας. ΛΥΚ. Δεῖ γὰρ τοι ἢ τοῖς καλαλογάδην, ἔφην, ἐνθέου τινὸς ὁππόσας, εἰ μέλλουσι μὴ ταπεινοὶ φανεῖσθαι, καὶ φαύλης φροντίδος. ΘΕΡΣ. Οἶδά τοι, ἔφη, ὦ ἑταῖρε, καὶ χαίρω πολλάκις, ἄλλων τε δὴ λογοποιῶν, καὶ τὰ Δημοσθένους ἐγγὺς τ Ὁμήρου τιθείς. οἷον λέγω τ σφοδρότητα, καὶ πικρίαν, καὶ τ ἐνθουσιασμόν. καὶ τὸ μὴ οἰνοβαρὲς, πρὸς τὰς

fert animus ab Homero ſtare. LYC. Euge, inquam: me vero non putas *ſtare male* a Demoſthene?

5. Sed quando non hac parte orationem noſtram ſpernis, ob argumentum; apparet nimirum, ſolam te poëticen opus putare, oratoria vero opera contemnere ſimpliciter, equitis inſtar pedites praetervehentis. THERS. Abſit ut eo usque, *inquit*, inſaniam, licet multo ſane furore opus eſt ad poëticas fores accedentibus. LYC. Quippe ſolutae etiam orationis ſcriptoribus, *inquam*, divino quodam afflatu opus eſt, ſi velint non humiles videri, & cura exili. THERS. Novi ſane, *inquit*, & ſaepe juvat cum ſcriptorum ſolutae orationis aliorum tum Demoſthenis, vehementiam verbi cauſſa, amaritudinem, & divinum illum inſtinctum, cum *iisdem* Homeri *virtutibus* contendere; & illud *Vicit mero*.. conferre cum *ebrietatibus*

a Πλείων] Πλέον Fl. b Νομίζοις] Νομίζεις Fl.

58. Πρὸς Ὁμήρου] Πρὸς pro ὑπὲρ Antiqui utuntur. Exempla ex Demoſthene addita in Urbano. Πρὸς Ὁμήρου. πρὸς τῶ Δημοσθένους τετάχθαι. G.

71. Καὶ χαίρω] Ἐντεῦθεν Ὁμήρου συγκρίνει Δημοσθένην, καὶ δείκνυσι μεγίστω εἰς ῥήτορα χάριν, καὶ τ βίον δὲ σεμνύει Δημοσθένους, ὁ Δογγῖνος τοὺς ἐπαίνους εἰσφέρων. V.

75. Ἐνθουσιασμὸν] Ἐνθουσιασμὸς λέγεται, ὅταν ἡ ψυχὴ ἐλλάμπηται ὑπὸ τοῦ θεοῦ. V.

58. Πλειών εἰμὶ] Ut ſupra ſaepe vidimus ὅλος εἰμὶ, *totus ſum in eo*; ita hic *potior ſum*, pro, *magis eo inclino*, uſurpat. *J.F.R.*

Ibid. Πρὸς Ὁμήρου] Πρὸς pro ὑπὲρ ait Scholiaſtes recentior, (ut qui etiam Urbanum Grammaticum adlegat) quod non plane falſum; nempe quantum ὑπὲρ tum valet *pro*, quo ſenſu Oratoribus eſt frequens. Conf. ſupra T. I. *Deor. Dial.* XX. §. 3. τοῦτο μὲ ἄπαυ ἀγαθὸν ἐ πρὸς ἐμοῦ λέγεις, quod adcuratius Cl. *Hemſterh.* reddit, *e re mea narras*, ac Scholiaſten *Ariſtoph.* leviter reprehendit. Quia πρὸς τινὸς λέγειν proprie eſt, *ab aliquo dicere*, ut *ab aliquo ſtare*, i. e. *a partibus* alicujus. Ita & hic τετάχθαι γνώμην πρὸς Ὁμήρου, erit: ſententiam meam adjungere partibus Homeri: metaphorice, copias meas adſcribam ordinibus Homeri. *J.F.R.*

60. Πρὸς τῶ Δημοσθένους] Subaudi τετάχθαι. *F.G.*

61. Ἐπεί γε μὴ] An μὴν; *F.G.*

62. Κατὰ] Forſan κ; *F.G.*

75. Οἰνοβαρὲς] *Hom.* Il. A. 225. *M. du S.*

76. Φιλίππου μίθους] *Demoſth.* Ol. II. p. m. 16. C. καὶ δή τις σώφρων ἢ δίκαιος ἄλλος, τῶν καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν τῶ βίου, καὶ μέθην, καὶ κορδακισμοὺς ὑ δυνάμενος φέρειν, παραιτοῦμαι καὶ ἐν ὑδρίᾳ εἶναι μᾶλλον τ τοιοῦτον. *M. du S.*

Φιλίππου μίθους] Reſpicit ad Olynth. 2. p. 23. E. (edit. *Wolf.* 1604. f.) ubi τὴν καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν τοῦ βίου καὶ μέθην, καὶ κορδακισμοὺς conjungit. Ibi *Ulpian.* Κορδακισμὸς ἐστὶ εἶδος ὀρχήσεως αἰσχρᾶς καὶ ἀπρεποῦς. *J.M.G.*

77. Εἷς οἰωνὸς ἄριστος] *Hom.* Il. M. 243. Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. Idem Od. 496. — εἴ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης τεθνάμεν. *M. du S.*

78. Δεῖ γὰρ τοὺς] Locus exſtat in Or. *pro Cor.* p. m. 162. A. quem ob praeſtantiam mox integrum exhibebimus ad πάρας μὲ &c. *M. du S.*

Δεῖ γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς] Pro *Coron.* c. 28. Δεῖ δὴ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχειρεῖν μὲ ἅπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν προελπομένους ἐλπίδα· φύσει δή, ὅ τι ἂν ὁ Θεὸς δῶ γενέσθαι. *J.M.G.*

80. Ἧκε μάγ'] *Hom.* Il. H. 125. *M. du S.*

82. Πηλίκον] Perlectis *Ol. Phil.* quae & aliis multis, haec verba apud *Demoſth.* nondum reperire valeo. *Liv.* XXI. 53. *Quantum ingemiſcant, inquit Sempronius, patres noſtri, circa moenia Carthaginis bellare ſoliti, ſi videant nos, progeniem ſuam, duos conſules, conſulareſque exercitus, in media Italia paventes intra caſtra &* *M. du S.*

Πηλίκον ποτὲ ἐνάξ.] Orat. contra *Ariſtocr.* p. 759. med. Πηλίκον ποτὲ ἐνάξειεν ἂν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἱ ὑπὲρ δόξης ἐ ἐλευθερίας τελευτήσαντες, καὶ πολλῶν ἐ καλῶν ἔργων ὑπεραπόμπους καταλείποντες, εἰ ἄρα αἰσθοῖντο, ὅτι νῦν ἡ πόλις εἰς ὑπηρέτου χῶμα ἐ τάξιν προελήλυθε. *J.M.G.*

84. Ῥίοντα Πάνα] *Dem.* Or. pro cor. c. 43. p. m. 172.

bus Philippi & saltationibus & lascivia: istud vero, *Auspicium felix unum . . . .* cum illo, *Oportet enim bonos viros spe bona subnixos . . .* & illud:

Heu multum ploret Peleus, agitator equorum, cum isto:

Quantos tandem gemitus edant illi viri, qui pro gloria & libertate mortem oppetivere? Confero autem etiam profluentem illum Pythonem, cum Ulyssis verborum nivibus: atque illud:

Si liceat, senio procul, immortalibus esse, ad illud:

Extremum enim omnibus hominibus vitae mors est, etiam si in cavea quis conclusum se servet: & sexcenties illis contigit, ut in eadem cogitata incurrerent.

φιλίππου μέθας, καὶ κορδακισμοὺς, καὶ τὴν ἀσέλγειαν· τὸ δ', Εἰς οἰωνὸς ἄριστος, πρὸς τὸ, Δεῖ γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, τὰς ἀγαθὰς ἐπιθεμένους ἐλπίδας· καὶ τὸ·

Ἦκα μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς, πρὸς τὸ·

Πηλίκον ποτὲ στενάξαιεν ἂν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἱ ὑπὲρ δόξης καὶ ἐλευθερίας τελευτήσαντες. παραβάλλω δὲ καὶ τὴν ῥέουσαν Πύθωνα, πρὸς τὰς Ὀδυσσέως νιφάδας τῶν λόγων, καὶ τὸ·

Εἰ μὲν γὰρ ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε ἔσεσθον, πρὸς τὸ·

Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις τοῦ βίου θάνατος, καὶν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ. καὶ μυρίαι γεγόνασιν αὐθις αὐτοῖς ὀπίσω ταὐτὸν τοῦτο ἀμηνίας ὀπίδρομαί.

Ἥδε-

a Ἂν] Deest in *Fl.* d Ἔσεσθον] Ex *Hom.* l. d. rescripsi ac divisi, pro ἔσεσθαι, quod eod. versu jungebant Edd. e Μυρίαι] Bene *J. Fl. Fr. P.* &c. Κυρίαι male *To. Mag.* v. ἐπιδρομὴ.

76. Κορδακισμοὺς] Κορδακισμοὺς ὁ αὐχὼς τοῦ μίμου ψέφος. *V.*

* Μίμου] Sic scripsi, erat enim μώρου nullo sensu, cum *Hesychius* nos doceat Κορδακισμοὺς esse τὰ τῶν μίμων γελοῖα καὶ παίγνια. *J. Cler.* Scripsisse videtur μίμων. *M. du S.* Quidni ergo μορῶν? *J. F. R.*

172. A. ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν οὐκ εἶπον οὐδ' ἐπεχείρησα. Quem locum respicit & *Philostr.* p. 482. Ubi a Doctissimo interprete alio amandamur; unde factum etiam, ut phrasin mutatam voluerit, minus commode. *M. du S.*

Ῥέοντα Πύθωνα] De hoc Philippi oratore *Dem.* pro Cor. c. 84. Τότε ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι, θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν, οὐκ εἶπον, οὐδ' ἐπεχείρησα. *J. M. G.*

85. Ὀδυσσ. νιφάδες] *Hom.* Il. Γ. 222. Cetera vid. Il. M. 323. *M. du S.* Ex quo Lucianum etiam emendavi. *J. F. R.*

89. Πέρας μὲν] Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις (ἐστὶ) τοῦ βίου [ὁ] θάνατος. κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ· δεῖ [δὲ] τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχειρεῖν μὲν ἅπασι καὶ τοῖς καλοῖς τὴν ἀγαθὴν προσδαλλομένους ἐλπίδα. φέρειν δ' ὅτι ἂν ὁ θεὸς διδῷ γενναίως. Omnibus enim hominibus vitae terminus est mors. Etiamsi quis in cellula conclusum se tenuerit. Viros vero fortes honesta semper aggredi oportet, bona interim spe munitos: quidquid vero Dii voluerint, generoso animo perferre. *M. du S.*

Πέρας μὲν] *Demosth.* pro Coron. c. 28. Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν — τηρῇ. Deinde statim illa quae modo dedimus, Δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας κ. τ. λ. Caeterum de οἰκίσκῳ *Ulpiani* observationem adscribere placet, φασὶ τὸ ὄρυγμα εἶναι ὅπου καλιάζ παρ' Ἀττικοῖς. Λέγει δή, ὅτι κἂν μεταβάλλῃ τις τὴν δίαιταν, κἂν ὄρυξ εἶναι νομίζηται, λάθωσιν ἔτι πάντας, καὶ μὴ δικαίως ἑαυτὸν, ἀλλ' ὅτι κρυπτόμενον. Itaque *caveam* vertimus. *J. M. G.*

Ibid. Θάνατος] *Demosth.* de Cor. 28. qui ὁ θάνατος. *M. du S.*

90. Κἂν ἐν οἰκίσκῳ] Utitur & *Alciphron* totidem verbis I. Ep. 25. nisi quod αὐτὸν tantum postponat, scribens: κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις καθείρξας αὐτὸν τηρῇ, ubi *Bergl.* bene „ Sunt Demosthenis verba ex Orat. de Corona. „ quae crebra allusione Auctorum quasi in proverbium abierunt. Mutuatus autem est hanc sententiam ex Homero Demosthenes, ut annotant *Plutarch.* de Poësi Homerica — *Lucian.* in Enc. Demosthen. Et *Clem. Alex.* VI. Strom. ubi parallela „ colligit ex antiquis, & posterioribus scriptoribus. „ Locus *Homeri* quem adumbravit Demosth. est Il. M. „ 322. cujus summa: *Si post hoc bellum essemus immortales futuri, dissuaderem pugnam; sed quia mille modis instat mors, pugnemus gloriose*". Sed non satis constat argumentum, si *post bellum* reddas Homeri sententiam; nam *post bellum*, esset *bello patrato*, quae minime dictant verba Poëtae contrarium dicentis, nempe, — εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντες Αἰεὶ δὴ μέλλομεν ἀγήρω τε ἀθανάτω τε ἔσεσθαι. Id est: *quod si bello hoc evitato senii mortisque expertes essemus.* &c. *J. F. R.*

91. Μυρίαι] Locum laudat *Thomas Mag.* V. ἐπιδρομὴ,

Ἥδομαι δὲ καὶ πάθη, καὶ ἀμαθέσεις, καὶ τροπὰς λέξεως [a] καλαμανθάνων, καὶ τὰς ἀφαιρούσας τὸ κόρον μεταβολὰς, καὶ τὰς ἐκ τῶν ἀμετροπῶν ἐπανόδους, καὶ τὰς τῶν ἀμβολῶν σὺν τῷ χαρῷ γλαφυρότητας, καὶ τὸ τοῦ τρόπου μισοβάρβαρον πάλαχθες.

Καί μοι πολλάκις ἔδοξεν (εἰ γὰρ ἀληθὲς ἀποκρυψαίμην) εὐπρεπέστερον ἐν ῥαθυμίας Ἀττικῆς καθάπτεσθαι Δημοσθένης, ὁ τὴν παῤῥησίαν, ὡς φασιν, ἀνειμένως, τοῖς τοὺς Ἀχαιοὺς Ἀχαΐδας προσειπόντως. ἀμφιεστέρῳ δὲ τόνῳ πνεύματος τὰς Ἑλληνικὰς ἀποπληροῦν τραγῳδίας, τῷ μεταξὺ τὴν ἀκμαιοτάτης μάχης ἀμφιλόγους ἀναπλάττοντος, καὶ [b] μύθοις τὴν φορὰν σκεδαννύντος.

Πολλάκις δὲ μὲν τοῦ Δημοσθένους καὶ μέτρα κώλων, καὶ ῥυθμοὶ καὶ βάσεις, οὐκ ἔξω τῆς ποιητικῆς ἡδονῆς ἐμβιβάζουσιν, ὥσπερ οὐδ' Ὁμήρου ἐλλιπὴς ἀντιθέσεων, ἢ παρισώσεων, ἢ σχημάτων τραχύτητος, ἢ καθαρότητος. ἀλλ' ἔοικε φύσει πως ὑπάρχειν, ταῖς δυνάμεσι τὰς ἕξεις ὁλοπεπλέχθαι. πόθεν γὰρ δὴ [c] περιφρονοῦν

6. Delector vero etiam cum affectionibus, & figuris, & immutationes dictionis obſervo, & illas ſatietati medentes variationes, & illos e diverticulis reditus, & ſuavitates illas comparationum ad vim earum penetrabilem adjunctas: & illud in moribus ubique *elucens* barbariei odium.

7. Et mihi ſaepe viſus eſt (neque enim verum diſſimulaverim) decentius reprehendere ſocordiam Atticam Demoſthenes ille, qui frena, ut ajunt, dicendi libertati laxaverat, quam is, qui Achaïdum nomine Achaeos compellavit: ac pleniore ſpiritu Graecas explere tragoedias eo, qui in ſummo pugnae diſcrimine colloquia fingit, fabulisque diſpergit *pugnantium* impetum.

8. Saepe vero cum Demoſthene etiam dimenſiones membrorum, & numeri ac pedes, non absque poëtica ſuavitate ingrediuntur, quemadmodum neque Homero ſua deſunt Antitheta, aut exaequationes, aut aſperitas figurarum, aut mundities. Sed videtur natura quodammodo ita comparatum, ut *ſuae utrique* facultati virtutes velut *mutuo* implexae ſint. Unde igitur tuam

a Καλαμανθάνων] Omiſit *Fl.* b Μύθοις] Bene ſic *Fl. F. B. S. Aëthois Hr. Lithois P.* c Περιφρονοῦν] Nil mutare Edd. addit *Solan.*

3. Ἀνημιῶν] Ἐκλελυμιῶν, παρειμιῶν. *V.*
5. Διαρκεστέρῳ δὲ τόνῳ] Ὅτι κατὰ τοῦτο κρείττων * Ὁμήρου Δημοσθένης. *V.*
6. Τῷ μεταξὺ] † Ὅμηρος γὰρ πεποίηκε τὴν Διομήδους τῷ Γλαύκῳ, ἐργάσιμος οὖσης τῆς μάχης διξοδικώτερον ἀναγραμμένην τῷ λόγῳ. *V.*

* Ὁμήρου Δημοσθένης] In V. & Editis erat Ὅμηρος Δημοσθένης. Sed cum hac in parte potiores Demoſtheni apud Lucianum hic laudes tribui manifeſtiſſimum eſſet, ego mutavi. Et ita recte eſt in C. *M. du S.*
† Ὅμηρος γάρ] Ita refinxit *Solan.* Edita enim, Οἷον πεποίηκε. Mox διξοδικώτερον dedit Idem, pro vulgato διξοδικῶς.

μὴ, ubi corrupte legitur κυρίαι, & deeſt vox αὖθις. *M. du S.*
97. Σὺν τῷ καιρῷ] Verius puto καιρῷ, ut intelligatur vis illa, qua animum feriunt. Quae ſit καιρὸς vel καιρία πληγή, nemo temere ignorat. *J. M. G.*
Ibid. Τὸ τοῦ τρόπου] I. e. orationis moratae. *F. G.*
3. Παῤῥησίαν — ἀνειμένως] Petita Phraſis videtur ex Il. I. 372. ἀναίδειαν ἐπιειμένος. Ἀνειμένη ψυχὴ, aliud eſt. Vid. *Philoſtr.* p. 767. libera mens (curis). Ad Ἀχαΐδας vid. Il. B. 235. H. 96. *M. du S.*
17. Περιφρονοῦν] *Wolf.* ὑπερφ. Sed omnes libri noſtri conſentiunt; nec mutare opus eſt. *M. du S.*
18. Τῶν σὺν] Lege σὺν. *F. G.*
22. Δημοσθένους] Vid. ad c. 2. *J. F. R.*
24. Τὴν] Scilicet ἀγώνισμα. *F. G.*
28. Οὐκ ἂν] *Eurip.* Phoen. 503. ubi tamen quidam Codd. *Eurip.* hoc male. εἰ πᾶσι ταὐτὸ καλὸν ἦν σοφὸν θ' ἅμα, οὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις. Quod mendoſe in *Canteri* Ed. ſine ἂν legitur. *M. du S.*
31. Σμύρναν] Sic *H. Baſ.* utraque, *Gr.* & *Fr.* Reliquae Στυπτίαν, & quod mireris. *P.* & *S.* quae Στυπτίαν retinent, *Smyrnam* vertunt. *Stephanum Byz.* fruſtra conſului. *M. du S.*
Σμύρναν] Interpretes *Melanchton* & *Bened.* Smyrnam etiam dederant, etſi Στυπτίαν in Graecis ediderе uterque. *J. F. R.*
Ibid. Θῶας τὰς Αἰγυπτίας] De Homero vel Aegyptio vel Ind. adeo, V. quos laudat *Caſaub.* ad Athen.

4*

tuam ego Calliopen contemnam, talem qui norim?

9. Sed nihilo secius illud opus, in quo mihi decertandum est, laudum Homeri, altero tanto majus tuis in Demosthenem praeconiis pono, non quod carmina sunt, sed ob argumentum, ajo: quoniam meum opus non habet firmam, quae subjici laudibus possit, crepidinem, extra ipsam poëticen: reliqua universa obscura partim, ut patria, genus, tempus *quo floruit*. Quod si enim certum quidquam horum esset, certamen anceps haud foret mortalibus, patriam assignantibus illi Ionicam Colophonem, aut Cumas, aut Chium, aut Smyrnam, aut Aegyptias Thebas, aut sexcentas alias; patrem vero Maeonem Lydum, aut fluvium adeo, & matrem Melanopen ajunt, aut Nympham ex Dryadum genere, hominum defectu scilicet. Tempus *porro* vel Heroicum *ei assignant*, vel Ionicum. Ac tantum abest uti clare sciant, qua comparatione aetatis ad Hesiodum fuerit, *priorne an aequalis*, *an posterior*; ut etiam nomen noto illi praeferant, Melesigenem. Fortunam denique *ei tribuunt* paupertatis aut caecitatis. Sed nonne melius fuerit & haec pati in obscuro jacere? Ergo in an-

ἀν [d] τ̃ τὴν Καλλιόπην, [e] ταύτῃ δὲ γιγνώσκων;

Ἀλλ' ὑδὲν ἧττον τεμὸν ἀγώνισμα τ̃ εἰς Ὅμηρον ἐγκωμίων διπλάσιον ἔργον, ἢ τὺς σὺς εἰς Δημοσθένην ἐπαίνυς τίθημι, ὐ τοῖς μέτροις, ἀλλὰ τ̃ ὑποθέσ, φημὶ· [f] τῷ τεμὸν μ̃ ὀκ ἔχειν ἑδραίαν τινὰ κρηπῖδα ὑποβαλέαθ τ̃ ἐπαίνων, πλήν γε τ̃ ποιητικῆς αὐτ̃ς· τὰ δ' ἄλλα, τὰ μ̃ ἀσαφῆ, πατρὶς, καὶ γέν@, ὐ χρόν@. εἰ γῦν τι σαφὲς αὐτ̃ν ἦν, ὀκ ἦν ἀν ἀμφίλεκτ@ ἀνθρώποις ἔρις. πατρίδα μ̃ διδόντων αὐτῷ, [g] Ἰωνικὴν Κολοφῶνα, ἢ Κύμην, ἢ Χίον, ἢ [h] Σμύρναν, ἢ Θήβας τὰς Αἰγυπτίας, ἢ μυρίας ἄλλας· πατέρα δὲ Μαίονα τ̃ Λυδὸν, ἢ πόλαμὸν, ὐ μητέρα [i] Μελανώπην; φασὶν, ἢ νύμφην τ̃ Δρυάδων, ἀνθρωπίνῃ γένυς ἀπορίᾳ· χρόνον δὲ, τ̃ ἡρωϊκὸν ἢ τ̃ Ἰωνικὸν. ὐ μηδ' ὅπως πρὸς τ̃ Ἡσίοδον εἶχεν ἡλικίας σαφῶς εἰδέναι, ὅπω γε ὐ τὄνομα πρὸ τ̃ γνωρίμω, τὸ [k] Μελησιγενῆ προκρίνυσι· τύχην δὲ, [l] πενίαν, ἢ πάθ@ ὀμμάτων, ἀλλὰ [m] μὴν βέλτιον εἴη ὐ ταῦτα ἐᾶν ἐν ἀσαφεῖ κείμθα. [n] πεῖσ@ενὸν δή μοι

[d] Τὴν σὴν Καλλιόπην] Τὴν πλείω καλλιόπην. *Fl.* & puncto periodum ibi claudit. Σὸν pro σὴν male *S.* [e] Ταύτῃ δὲ] Ταυτί δὲ *Fl.* Ταυτὶ δὲ *S.* Ταυτί γε non modo marg. *A1.* adscripsit, sed & recipi jussit, quod non improbem. Τοιαύτῃ γε non male etiam conjecerat *Gesn.* Ταυτωὶ L. Ταύτην δὴ marg. *B1.* Quod edidi, est in *F. Ald. P. H. B1.* [f] Τ̃ῳ] Τὸ *Fl.* [g] Ἰωνικὴν] Ἰων ἢ *Fl.* [h] Σμύρναν] Sic bene *B1. 2. Fr. Στυπτίαν Fl. F. Ald. H. P. S.* [i] Μελανώπην] Μελανώπου *Fl.* Μυκαλώπην marg. *A1.* [k] Μελησιγενῆ] Μελισγενὴς *Fl.* [l] Πενίαν] Sic *F.* & marg. *B1.* Πενίας cett. [m] Μὴν] Adscitum ex L. Μὴ *F.* aliaeque Edd. [n] Πεισ@ενὸν] Περὶ σ@ενὸν Edd. priores.

29. Πατρίδα] Lege *Gellium* (III. 11.) *Septem urbes certarunt de patria insignis Homeri; Smyrna, Rhodos, Colophon, Salamin, Ios, Argos, Athenae.* G. Graece sic: Ἑπτὰ πόλεις διαμάχουσι περὶ μίαν Ὁμήρου, Σμύρνα, Ῥόδ@, Κολοφών, Σαλαμὶς, ‡ Ἴ@, Ἄργ@, Ἀθῆναι.

‡ Ἴος] Alias Χίος legitur; & sic alibi dedimus ex Anthol. Sed Ἴος ap. *Gell.* III. XI. f. edidit *Gronov.* Sed & ibi Χίος quasdam Edd. habere, addit; verum utrumque recte, confirmat Idem. *J. F. R.*

4, 14. Aegyptium etiam vocat Calasiris apud *Heliodor.* Aethiop. l. 3. p. 148. *J. M. G.*

35. Ἡ τ̃ Ἰωνικὸν] Forte *Ionicum* hoc *tempus* pertinet ad migrationem illam Ionicam, quae facta est Attico anno 536. id est post Trojam captam annis 163. Sane Arundellianum marmor posteriorem facit Homerum Trojano bello annis 168. V. *Marsham* Ca. Chron. p. 352. & 360. seq. *J. M. G.*

37. Ὅπω γε] Aut haec loco mota sunt, aut valde absurdus scriptor censendus est; nam quod *Melanchthon* vertit, *Quidam* &c. ex ingenio isthaec mutavit. *M. du S.*

39. Πενίας] Πενίαν forrasse. *F. G.*

40. Ἀλλὰ μὴν] Corrige μὴν. *F. G.* Idem habet *Menag.* *Ibid.* Μὴν] Ego μοι conjiciebam pro μὴ, quod in Impr. est nunc μὴν quod *Menagio* placuerat, in L. reperiri cum videam, in textum etiam recepi. *M. du S.*

41. Περὶ σ@ενὸν] Ego unica voce περίσ@ενον scribi de-

μοι κομιδῇ τὸ ἐγκώμιον, ποίησιν ἄπρακτον ἐπαινέσαι, καὶ σοφίαν ἐκ τῶν ἐπῶν εἰκαζομένην συλλέγειν.

Τὸ δὲ σὸν, ἔφη, ἔτι χειρὸς, ὁπόδρομόν τε, καὶ λεῖον, ἐφ' ὡρισμένοις τε καὶ γνωρίμοις μόνον ὀνομάτων, οἷον ὄψον ἕτοιμον ἡδυσμάτων ὡδὶ σοὶ δεόμενον. τί γὰρ ἐμέγα, καὶ λαμπρὸν ἡ τύχη τῷ Δημοσθένει προσῆψε; τί δ' ἐγνώριμον; οὐκ Ἀθῆναι μὲν αὐτῷ παῖρις, αἱ λιπαραὶ, καὶ ἀοίδιμοι, καὶ τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμα; καίτοι λαβόμενος ἂν ἐγὼ τῶν Ἀθηνῶν, ὅτι τῆς ποιητικῆς ἐξουσίας ἐπεισῆγον ἂν ἔρωτας θεῶν, καὶ κρίσεις, καὶ καλοικήσεις, καὶ δωρεὰς, καὶ τὴν Ἐλευσῖνα. νόμων δὲ, καὶ δικαστηρίων, καὶ πανηγύρεων, καὶ Πειραιῶς, καὶ ἀποικιῶν, καὶ τροπαίων θαλαττίων τε καὶ χερσαίων ἐπεισηγομένων, εἰδ' ἂν εἷς [a] ἐπ' ἴσης ἀξίας ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ

gusto sane mihi *versatur* praedicatio, in laudanda poësi ab actu rerum abhorrente, & sapientia quam versibus expressit, colligenda.

10. Tuum autem *opus*, *ita* pergebat, ad manum, percursu facile, & laeve, intra nomina solum definita & cognita, tanquam paratum quoddam pulmentarium, condimentis modo a te *adjiciendis* indigens. Quid enim non magnum & clarum adjunxit fortuna Demostheni? Quid non celebre? Non Athenae illi patria, nitidae illae & tot celebratae carminibus, columen illud Graeciae? Ego sane Athenas nactus pro poëtica illa licentia inducerem amores Deorum & judicia, & inhabitationes, & munera, & Eleusinem. Si vero insuper leges, judicia, conventus solemnes, Pireeus, coloniae, & *reportata* terra marique tropaea, inducantur; ne unus quidem pro dignitate assequi oratione possit, ut

a Ἐπ' ἴσης ἀξίας] Ex emendatione *Gesn.* Ἐπίσης ἀξίως vulgo.

bere censeo. *M. du S.*

51. Αἱ λιπαραὶ] *Pind.* Isthm. II. §. 4. Λιπαραῖς ἐν Ἀθήναις l. c. Ἑλλάδος ἔρισμα Ἀθῆναι etiam *Pindaricum* est, teste *Plut.* 414. 2. Ed. *Steph.* quem vide & 623. De reliquis verbis accipe *Philostrati* locum p. 829. & 830. αἱ δὲ ἴσως μέλιτται θεσπεσιάζουσι τὸ παιδίον, *Pindarum*, ἐπιβάλλουσαι τὸ μέλι. . . . ἐξ Ἰμηττοῦ τάχα ἥκουσι, καὶ ἀπὸ τῶν λιπαρῶν καὶ ἀοιδίμων Ἀθηνῶν. καὶ γοῦν τοῦτο αὐτὰς ἐπῆλθε μέλιτται Πινδάρου. Vox Ἀθηνῶν quae hoc in loco a Morello inserta est, nupero *Philostrati* enarratori non placet. Nescivit scilicet vir doctissimus ῥῆσιν esse *Pindaricam*; necessarioque aut requiri vocem, aut intelligi, quod vel sequentia verba etiamsi diserti in eam rem deessent auctores, satis evincunt. Imo ipse *Graevius*, qui caetera recte interpretatur, dum locum hunc *Philostrati* ad Συγγρ. c. 15. profert, hoc ignorasse videtur, cum putat voce τοῦτο *mel Hymettium* intelligi; cum palam sit, *Elogium* hoc ipsum intelligi debere, non *mel Atticum*. Vid. *Eur.* Tp. p. 503. A. *M. du S.*

Αἱ λιπαραὶ] *Pindaricum* hoc Athenarum elogium agnoscit Schol. *Aristoph.* Νεφ. 298. cujus Lyrici loca plusculo laudat *Spanh.* ad l. c. qui non *pingues* intelligi vult Athenas, cum λιπόγεων sit solum Atticae, sed *splendidas*. Videtur tamen neque altera illa exsulare significatio debere, quod olearum ferax fuit Attica, vel ob id ipsum, quod λιπόγεως. *Florentinus Geopon.* 9, 4. extr. de oleis Ἡ δὲ λιπόγειος ἱπποτρόφος, καὶ μαρτυρεῖ ἡ Ἀττική. Add. *Cerda* ad Virg. Ge. 2, 179. seq. Deinde nisi λιπαραὶ Ἀθῆναι sint pingues, vix intelligitur jocus *Aristophanis* Acharn. 640. ubi ridet eos, qui hoc epitheto Athenarum ita delectentur, cum eodem plane modo laudentur aquae. Εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθήνας. Εἶδε τὸ πᾶν ἂν ἀμφὶ τὰς λιπαρὰς, ἀφύων τιμὴν θεασάμενος. Vid. *Casaub.* ad Athen. 5, 3. Interim *nitidas* dicere in versione placuit, quia *nitere* dicuntur, qui bene habiti sunt, inprimis ab oleo &c. *J. M. G.*

Ibid. Τῆς Ἑλλάδος ἔρισμα] Sic supra T. I. *Tim.* §. 50. pr. ὦ Τίμων, τὸ μέγα ὄφελος τῷ γένει, τὸ ἔρισμα τῆς Ἀθηναίων, ubi plura Cl. *Hemsterh.* N°. 18. Adde *Gatak.* Cinn. c. 20. p. 392. Edit. min. Majoris 384. Ac *Drelincourt.* Homeric. Achil. p. 53. qui plurima auctorum testimonia collegit, a quibus Achilles aliique Heroes patriae vocantur *munimentum*, *turris*, *murus*, *columen*. Sed parum habet utilitatis talia hic collegisse. *J. F. R.*

53. Ἐπὶ τῆς] An ὑπὸ; *F. G.*

54. Ἔρωτας θεῶν] Vid. Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Κρίσεις] Neptuni & Minervae lis nota, quam tangit etiam Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Καὶ κρίσεις] Hoc argumentum ipse tractat Demosthenes contra *Aristocr.* p. 735. fin. ubi tum quinque celebria Atticae judicia recenset, tum Areopagum eo nomine commendat, Ἐν μόνῃ τούτῳ τῷ δικαστηρίῳ θεοὶ δίκας φόνου ἔδοσαν καὶ λαβεῖν ἠξίωσαν, καὶ δικασταὶ γενέσθαι δεινοτάτοις ἀκούσαντες, ὡς λόγος. Λαβεῖν μὲ Ποσειδῶν ὑπὲρ Ἀλιρρόθιον τὸν υἱὸν παρὰ Ἄρεως, δικάσασθαι δὲ Εὐμενίσι καὶ Ὀρέστῃ οἱ δώδεκα θεοί. Est & apud *Liban.* Or. XXII. & XXIII. conficta Neptuni actio, & defensio Martis. Καλλιπόλεως intelligo praeter ipsam Miner-

ut ait Demosthenes. Maxima igitur omnino mihi esset dicendorum copia. Neque vero sic seponere laudationem mihi videar, cum in lege & *formula* laudandi sit illud ipsum, a patriis ornare quos praedicandos sumimus. Isocrates autem corollarium *laudum* Helenae inseruit Thesea. Ac Poëtarum quidem natio libera. Sed tu fortasse metuis, ne illum e proverbio jocum contra proportionem violatam tibi arcessas, majoremque ipso sacco tabellam atque inscriptionem dicaris appositisse.

11. Dimissis Athenis orationem excipit Trierarchus pater, *aurea*, ut Pindari verbo utar, *crepido*. Nec enim ordo ac census major tum Athenis Trierarchico. Si vero is, Demosthene adhuc puero admodum, fatis functus est, non calamitas putanda illa

60 λόγῳ, φησὶν, ὁ Δημοσθένης. ἀφθονία μὲν ἂν μοι εἴη τῶν λεκτέων. [b] τὸ δ' [c] ἐγκώμιον οὐκ ἂν ἁπαρτᾶν ἐνομιζόμην, ἐν νόμῳ τοῖς ἐπαίνοις ὄν, ἐκ τῶν καλλίστων ὑποκοσμεῖν τοὺς ἐπαινουμένους. Ἰσοκράτης δὲ παρεμ-
65 πόρευμα τῆς Ἑλένης Φέρων ἐνέθηκε τῷ Θησέα. τὸ μὲν δὴ ποιητικὸν φῦλον, ἐλεύθερον· σοὶ δ' ἴσως εὐλάβεια τὸ τῆς παροιμίας [d] σκῶμμα ὑπὲρ τὴν ἀσυμμετρίαν ἐπαγαγέσθαι, μή σοι μεῖζον προσκέοιτο [b] τοὔπίγραμμα τῷ συ-
70 λάκῳ.

Παρέντι δὴ τὰς Ἀθήνας, ἐκδεχέσθω τὸν λόγον πατὴρ τριήραρχος, χρυσέα κρηπὶς, κατὰ Πίνδαρον. εἰ μὲν γὰρ ἦν Ἀθήνησι λαμπρότερον τιμήματος τριηραρχικοῦ. εἰ δὲ τοῦ Δη-
75 μοσθένους ἔτι κομιδῇ παιδὸς ὄντος, ἐτελεύτα, τὴν ὀρφανίαν καὶ συμφορὰν ὑπολη-

πτέον

[b] Τὸ δ'] Τόδ' Edd. priores. [c] Ἐγκώμιον] Punctum erat post h. v. Id sustulit *Solan.* & ante πάντως collocavit. In quibusd. etiam comma male ante ὄν erat. *B*2. vero sequens οὐκ cum τόδε conjungit, & comma ante ὄν delet. [d] Σκῶμμα ἐπὶ τῇ ἀσυμ.] Ἐπισκώμμαλλε τὴν ἀσυμμετρίας *Fl.* [e] Τοὔπίγραμμα] Τὐπίσαγμα emendat *Erasm.* Chil. IV. 2. 69. At in vulgato nostri conspirant.

nervae in arce commorationem, illam Panis infra Pelasgicum de qua Lucian. *Bis Accus.* p. 219. pr. *J.M.G.*

55. Δωρεὰς] Olivam, equum, frumentum. *M. du S.*

58. Οὐδ' ἂν εἷς] Respicit ad formulas Demosthenis, V. g. pro *Coron.* c. 2. extr. οὐδ' ἂν εἷς ταῦτα φήσειε. c. 39. Οὐδ' ἂν εἷς εἴποι περὶ αὐτοῦ ταῦτα οὐδέν. *J.M.G.*

60. Φησὶν ὁ Δημ.] Verba haec apud *Demosth.* π. τ. συμμο. non invenio, sed iis proxima sunt, ad eaque respicit haud dubie, quae de Athenienses habet, qui contra Persas fortiter pugnando urbe sua relicta, gloriam erant assecuti immortalem. *Phil.* II. (144. A.) ἀξίως δ' εἰπεῖν οὐδεὶς δεδύνηται . . . ἐγὼ δ' οὐδὲ μιᾶς τῶν ἐκείνων ἔργα ἢ ὡς τῷ λόγῳ τις ἂν εἴποι. *M. du S.*

Ibid. Ἀφθονία μὲν ἦν ἂν μοι πάντως τόδ' ἐγκώμιον. οὐκ ἂν ἁπαρτᾶν ἐνομιζόμην] Turpis macula ex *Salmuriensi* editione in hanc propagatur, dum sic editur, quum voces illae τόδ' ἐγκώμιον pertineant ad sequentia, ad quae retulit etiam interpres, sed infelicissime vertens, *idque encomium non distrahendum putarem:* neque enim ἁπαρτᾶν est distrahere, sed suspendere. Certe melius Melanchthon, *idque encomium non existimarem praetermittendum esse.* Sic ex eadem *Salmuriensi* paulo ante video editum monstrose Στυπτίαν pro Σμύρναν. *J.G.*

61. Τὸ δ' ἐγκώμιον —— ὄν] Sic interpungendus hic locus quod in sola *B.* praestitum est. In varia reliquae abierunt, & absurda. *M. du S.*

62. Ἁπαρτᾶν] Verte *adnectere.* *F.G.*

Ἁπαρτᾶν ἐνομιζόμην] Etiam haec Demosthenica formula, pro *Coron.* c. 18. extr. Καί μοι μηδεὶς ὑπολάβοι ἁπαρτᾶν τὸν λόγον τῆς γραφῆς, ἐὰν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις καὶ λόγους ἐμπίπτω. Ne quis me putet a caussa & accusatione aberrare. *J.M.G.*

64. Ἰσοκράτης — τὴν Ἑλ.] Vide *Isocr.* Ἑλεν. ἐγκ. hodieque extans. *M. du S.*

69. Τὐπίσαγμα] *Erasmi* emendationem in textum recipiendam duximus, *Chil.* IV. 2. 69. Quid enim hic ὑπίγραμμα, quod in omnibus nostris libris legitur? *M. du S.*

Τὐπίγραμμα] Placuerat mihi quoque illud ὑπίσαγμα *Erasmi* & *Wolfii:* sed reduxit me in viam Doctissimus *Hemsterhusius*, cum illud ambitiose factum a mercatoribus moneret, ut pittacia, tabellas, inscriptiones s. titulos affigerent saccis. *J.M.G.*

72. Πατὴρ] De quo jam ad Ἐνκωμ. c. 7. dictum est. *M. du S.*

Ibid. Χρυσέα κρηπὶς] *Plut.* 623. f. de Herod. mal. *Pindaro* tribuit. ἐπ' Ἀρτεμισίῳ παῖδες Ἀθηναίων ἐθάλουτο Φασιήνην κρηπῖδα ἐλευθερίας. & 1593. Vide etiam apud eundem 979. f. & 1, 2. & in *Themistocle* 210. f. Periit hoc *Pindari* opusculum. *M. du S.*

Χρυσέα κρηπὶς κατὰ Πίνδαρον] *Pythior* 7. pr. patriam & genus Megaclis tanquam crepidinem aut fundamentum laudibus ejus substerni scribit. Jam respexerat ad hunc locum paullo ante, ubi negat ejusmodi ἰδραίαν κρηπῖδα laudum Homeri esse. *J.M.G.*

πτέον ἀλλὰ δόξης ὑποθέσιν, τὸ δὲ φύσεως γενναῖον ἀποκαλυπτύσης.

Ὁμήρῳ μὲν οὖν οὔτε παίδευσιν, οὔτ' ἄσκησιν μνήμη καθ' ἱστορίαν παρειλήφαμεν, ἀλλ' εὐθὺς ἀνάγκη τὰ ἐπαίνων ἅπτεσθαι τὰ ὑπ' αὐτοῦ δεδημιουργημένα, ὕλην ἐκ τροφῆς, καὶ μελέτης, καὶ διδασκαλίας οὐκ ἔχοντα· [a] μηδ' ἂν ὅτι τὴν Ἡσιόδου δάφνην καταφυγόντα, ἢ [b] ῥαθύμως καὶ τοῖς ποιμέσι τὰ ἐπῶν ὑπενέυσαν. σοὶ δὲ ἐνταῦθα δήπου πολὺς μὲν ὁ Καλλίστρατος, λαμπρὸς δ' ὁ κατάλογος, Ἀλκιδάμας, Ἰσοκράτης, Ἰσαῖος, Εὐβουλίδης· μυρίων μὲν ἐφελκομένων Ἀθήνησι τὴν ἡδονῶν καὶ τὰς σαλρονομίας ἀνάγκαις ὑποκειμένους, ταχείας δ' οὔσης τοῖς μειρακίοις τὰς [c] ἡλικίας εἰς τὰς τέρψεις [d] ἀπολιθαίνειν, παρὸν δ' αὐτῷ κατ' ἐξουσίαν [e] κομᾶν, ἐκ τῶν ἐπιτρόπων ἀλιγωρίας, [f] ὁ τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς κατεῖχε πόθος, ὃς αὐτὸν ἤγαγεν οὐκ ἐπὶ τὰς Φρύνης, ἀλλ' ἐπὶ τὰς Ἀριστοτέλους, καὶ Θεοφράστου, καὶ Ξενοκράτους, καὶ Πλάτωνος θύρας.

Καὶνταῦθα, ὦ βέλτιστε, [g] φιλοσοφοίης τῷ λόγῳ, δίττας [h] ἐπ' ἀνθρώποις ἐρώτων

orbitas est, sed gloriae argumentum, cum generosam illam naturam aperiret.

12. At Homeri neque institutionem neque exercitationem historiarum monumentis accepimus: sed statim necesse est illas attingere laudes, quas ipse sibi architectatus est, cum ex educatione, & exercitatione, atque disciplina materiae nihil habeas, neque ad illam Hesiodi laurum liceat confugere, quae nulla opera pastoribus etiam carmina adspiret. Tibi vero, quando ad hunc locum ventum est, multus est Callistratus, & splendidorum nominum Catalogus, Alcidamas, Isocrates, Isaeus, Eubulides. Cum vero sexcentae in Athenarum urbe voluptates illos etiam alliciant, qui patriae potestatis necessitati subjecti sunt; facilisque sit illi adolescentulorum aetati ad voluptates prolapsio; liceret autem illi per tutorum negligentiam suo arbitrio luxuriari: philosophiae tamen civilisque virtutis amor praevaluit, qui illum non ad Phrynae, sed ad Aristotelis & Theophrasti, & Xenocratis, & Platonis fores egit.

13. In hac orationis parte Philosophari quoque, vir optime, possis, duplices esse amo-

a Μηδ' ἂν] Sic *Fl. Bt. H. Fr.* Μηδ' ἂν *P.* Μὴ δὲ γοῦν *J.* & marg. *At.* b Ῥαθύμως] Ῥᾳδίως marg. *At.* c Ἡλικίας] Ἡλικίας male *J.* d Ἀπολιθαίνειν] Ἀπολιθάνειν *Fl.* e Κομᾶν] Κωμᾷν prima longa Edd. vulgo. Recte Schol. f Ὁ τῆς φιλ. ἐ τῆς] Καὶ φιλοσοφίας ὁ τῆς *Fl.* inverse. g Φιλοσοφοίης] Φιλοσοφεῖς *Fl.* h Ἐπ'] Ita Edd. Leg. ἐν marg. *J.* recte.

94. Κομᾶν] Κόμων τρέφειν. *V.*

97. Φρύνης] Πόρνου. *V.* An πόρνῳ, vel πόρνης; *J. F. R.*

84. Ἡσιόδου δάφνην] Vid. *Theogon.* 30. *M. du S.*

87. Καλλίστρατος] Hunc oratorem cum audiisset Demosthenes, eloquentiae tanto amore incensus est, ut statim relicto Platone Callistratum sectari coeperit, & eloquentiae studio totus incubuerit, qua de re legendus *A. Gell.* III. 13. meminit & *Plut.* *M. du S.*

Ibid. Ὁ Καλλίστρατος] *Gell.* 3. 13. narrat ex Hermippo, ut Demosthenes *motus, demulctus & captus* oratione Callistrati Demagogi *nobilem illam* τὴν περὶ Ὁμονοῆ λέγειν *dicentis, ut eum inde sectari coeperit, Academiam cum Platone reliquerit.* *J. M. G.*

88. Ὁ κατάλογος] Oratorum scil. i. e. eloquentiae exempla. *F. G.*

Ibid. Ἀλκιδάμας] Is est, quem *Cic.* Tusc. I. *Nobilem Rhetorem* appellat; nisi quod ibi prave legitur *Alcidamus.* *Plutarchus* Alcidamantem, ut Lucianus, vocat. *M. du S.*

89. Ἰσαῖος] Chalcidiensem fuisse tradit *Plut.* 1543. *M. du S.*

Ibid. Εὐβουλίδης] Philosophus is Milesius. vid. *Plut.* 1553. *M. du S.*

93. Ἀπολιθαίνειν] Potest verum esse quod *Fl.* refert, quae & alibi sic scribit. Sed quia vulgatum frequentius occurrit, nihil propter hanc solam immutem, nec refert: *De Dom.* c. 12. f. διολισθαίνουσαν etiam legimus, ubi *Schol.* διολισθάνουσαν; idque crebro permutari, ibi obiter diximus. *J. F. R.*

94. Κομᾶν] I. e. τρυφᾶν, luxuriari. *F. G.* Immo κομᾶν prima brevi, ut invitis Edd. dedi. *J. F. R.*

97. Φρύνης] Duae hujus nominis fuere meretrices. Hace

amorum in hominibus agendi rationes, alteram marini cujusdam amoris vagam, feram, & fluctus in mente excitantem, popularis Veneris procellam, aestuante adolescentium impetu revera marinam: alteram autem caelestis aureae cujusdam catenae tractionem, quae non igne aut sagittis insanabiles vulnerum morbos infligat, sed ad non marcescentem ipsius pulchritudinis puramque formam contendat, sano quodam illarum mentium furore, quae *Jovis propinquae, & proximi comites Deûm* Tragici verbo dicuntur.

14. Amori nempe pervia sunt omnia: tonsura, specus, speculum, gladius, articulare linguam, jam provecta aetate, actioni dare operam, memoriam acuere, contemnere tumultum, noctes continuare diebus laboriosis: e quibus omnibus quis ignorat, *inquit*, qualis tibi Demosthenes in dicendi facultate exstiterit, sententiis & verbis cum densaret orationem, tum moribus atque affectionibus animorum exprimendis probabilitatem pararet, magnitudine splendidus, contentione ac spiritu vehemens, idemque verborum pariter ac sententiarum moderatione saluberrimus, & maxime varius in permutatione figurarum? Solus ille quidem Oratorum, ut dicere ausus est Leo-

ἀγωγὰς, τ' μὲ θαλαττίᾳ τινὸς ἔρωτος φοράν τε, καὶ ἀγρίαν, καὶ κυμαίνουσαν ἐν ψυχῇ, Ἀφροδίτης παιδήμου κλύδωνα, φλεγμαινούσαις νέων ὁρμαῖς, αὐτόχρημα θαλάττιον, τ' δ' ἐρανίᾳ χρυσῆς τινος σειρᾶς [i] ἕλξιν, ἐ πυρὶ καὶ τόξοις ἐντιθεῖσαν δυσαλθεῖς νόσους τραυμάτων, ἀλλ' ὅπι τ' αὐτῆ τοῦ κάλλους ἄχραντόν τε καὶ καθαρὰν ἰδέαν ἐξορμῶσαν, [k] μανίᾳ σώφρονι τ' ψυχῶν, ὅσαι Διὸς ἐγγὺς, καὶ θεῶν ἀγχίσποροι, φησὶν ὁ τραγικός.

Ἔρωτι δ' πάντα πόριμα, καὶ σπήλαιον, κάτοπτρον, ξίφος, γλῶτταν ἀφαρθρῶσαι, μετελθεῖν ὀψὲ τ' ἡλικίας εὐκρισίαν, μνήμην ἀκριβῶσαι, θορύβου καταφρονῆσαι, συνάψαι νύκτας ὀπιπόνοις ἡμέραις. ἐξ ὧν τίς οὐκ οἶδεν ὁποῖος ὁ Δημοσθένης, ἔφη, σοι τ' ῥητορικὴν ἐγένετο, ταῖς μὲ ἐννοίαις, καὶ τοῖς ὀνόμασι, καταπυκνῶν τ' λόγον, ταῖς δὲ ἀφαθέσεσιν ἐξακριβῶν τὰς πιθανότητας; λαμπρὸς μὲ τῷ μεγέθει, σφοδρὸς δὲ τῷ πνεύματι, σωφρονέστατος δὲ τ' τ' ὀνομάτων καὶ νοημάτων ἐγκράτειαν, ποικιλώτατος δ' ἐναλλαγαῖς σχημάτων. μόνος γέ τοι τ' ῥητόρων, ὡς ὁ Λεωσθένης ἐτόλ-

i Ἕλξιν] Bene P. H. &c. Ἕλξιν male S. k Μανίᾳ] Μίαν Fl.

16. Μετελθεῖν] Ἀσκεῖν. V.

Haec est quam Fontenellus de gloria cum Alexandro in Dialogis venustissimis facit contendentem. *M. du S.*

Ibid. Ἀριστοτέλης] Vid. quae ad ipsum principium hujus libelli observavimus. *J. M. G.*

2. Ἐν ἀνθρώποις] In omnibus libris legitur ἐπ'. Tragicum videtur. Vide & Ἐρωτ. c. 37. & confer haec cum Ἀποφθ. c. 11. & Ἐτ. Δ. VII. *M. du S.*

8. Ἕλξιν] Ἕλξιν. *F. G.*

12. Ὅσαι Διὸς] Unde habeat nescio. *M. du S.*

14. Πόριμα] Quae de studio hoc Demosthenis dicuntur, ea copiose enarrata habemus a *Plutarcho* in utraque vita, a *Libanio* in vita, ut *Ciceronem* de Orat. I, 61. reliquosque taceam. *J. M. G.*

Ibid. Κυρά] Haec omnia *Plutarchus* enucleabit in vit. Rhetor. & Dem. *Libanius* etiam vit. *Dem.* *M. du S.*

27. Μόνος γέ τοι τ' ῥητόρων, ὡς ὁ Λεωσθένης ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ἔμψυχον, ἐ σφυρήλατον παρῄνεσε τ' λόγον] Benedictus: *Ac utique solus oratorum, ut Leosthenes dicere non dubitavit, animatam, non malleo fabricatam orationem protulit.* Quae sit *malleo fabricata oratio* doceant fabrorum filii: nobis, qui Musis operamur, ignota est utique. Σφυρήλατος λόγος laudatur, non vituperatur. *Plutarchus* de oraculis Pythiae: ὅτι ταυτὶ μὲ τὰ προγεγραμμένα τ' σοφῶν, τὸ γνῶθι σαυτὸν, καὶ τὸ, μηδὲν ἄγαν ἀποδεχεσθαι, καὶ θαυμάζειν οὐχ ἥκιστα ἀφ' τὴν βραχυλογίαν, ὡς πυκνὸν ἐ σφυρήλατον νοῦν ἐν ὀλίγῳ περιέχουσαν ὄγκῳ, & quae sequuntur. *Sicuti praecepta sapientum quae proscribuntur, noscе te ipsum, & illud, ne quid nimis, probamus & admiramur valde ob brevitatem, quod sapientem & solidam complectantur sententiam in paucis verbis*, sive sine *verborum tumore.* Legendum itaque in Luciano, ut est in Mss. ἔμψυχον καὶ σφυρήλατον παρῄνεσε τ' λόγον. *Vivam & solidam oratio-*

ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ἔμψυχον, [a] καὶ σφυρήλατον παρεῖχε τὸν λόγον.

Οὐ γὰρ ὡς τὸν Αἰσχύλον ὁ Καλλισθένης ἔφη που λέγων, τὰς τραγῳδίας ἐν οἴνῳ γράφειν, ἐξορμῶντα, καὶ ἀναθερμαίνοντα τὴν ψυχήν, οὐχ ὕτως ὁ Δημοσθένης συνετίθει πρὸς μέθην τοὺς λόγους, ἀλλ' ὕδωρ πίνων· ἢ καὶ τὸν Δημάδην παίζαί φασιν εἰς ταύτὸν αὐτῷ τὴν ὑδροποσίαν, ὡς οἱ μὲν ἄλλοι πρὸς ὕδωρ λέγοιεν, [b] τὸν Δημοσθένην δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν. Πυθέᾳ δὲ ὁ κρότων τῶν Δημοσθενικῶν λόγων ὀπόζειν ἐφαίνετο τῇ νυκτερινῇ λύχνῳ· καὶ τοῦτό μοι, ἔφη, σοὶ τὸ χωρίον τοῦ λόγου, κοινὸν πρὸς τὴν ἐμὴν ὠδὴν ἔσται· εἰ γάρ [c] τοι μείων ὁ ἐμὸς τοῦ Ὁμήρου ποιήσιν ὑπῆρχε καμοὶ λόγος.

Ἀλλ' εἰ [d] μετείοις ὅπως τὰς φιλανθρωπίας, καὶ τὴν ἐν τοῖς χρήμασι φιλοτιμίαν, καὶ τὸν τῆς πολιτείας τὸν ὅλην λαμπρότητα. καὶ ὁ μὲν ἤει συνείρων, ὡς τὰ λοιπὰ προθήσων· ἐγὼ

sthenes, vivam ac ſpirantem, conſolidatamque orationem protulit.

15. Non enim, ut de Aeſchylo Calliſthenes narrat, alicubi memorans tragoedias ab illo in vino ſcriptas, quò inſtigaret incenderetque animum; eodem modo per ebrietatem compoſuit orationem Demoſthenes, ſed aquam interim potans: unde etiam luſiſſe dicitur in hanc ipſius aquae bibendae conſuetudinem Demades, alios dicere ad aquam, Demoſthenem autem ad aquam ſcribere. Pytheae vero lucernam nocturnam olere videbatur illa Demoſthenicarum orationum concinnitas. Et iſte quidem locus, *inquit*, cum meo tibi argumento communis eſt: neque enim minor de Homeri poëſi mihi quoque oratio ſuppeditat.

16. Sed ſi ad humaniſſima illius opera venias, & honeſtiſſimum pecuniarum uſum, & illum in republica adminiſtranda ſplendorem . . . *Atque ille ſic continuans orationem incedebat, tanquam additurus reliqua. Ego ve-*

a Οὐ] Καὶ Gr. Sed ſolus. b Τὸν Δημ. δὲ πρὸς] Δημοσθένης δὲ πρὸς ὕδωρ γράφει Fl. c Τοι] Τι Fl. d Μετείοις] Μετύησς Fl. male. Μετίοις correxit Goſn.

47. Συνείρων] Συμπλέκων. V.

tionem edidit. Utraque vox qua laudat orationem Demoſthenis, eſt tranſlata a ſtatuariorum arte. Signa enim vivere dicuntur & ſpirare, cum ſingulari artificis ingenio ſic ficta ſunt, ut videantur non ſtatuae eſſe, ſed viva animantia. *Claudianus* IV. Conſul. Honorii, quamvis ibi loquatur de veſtibus acu pictis:

Vivit opus, multaque ornatur jaſpide cultus,
Et variis ſpirat Nereïa bacca figuris.

Σφυρήλατα, quae & dicuntur ὁλόσφυρα & ὁλοσφύρατα, ſunt ſolida, compacta, plena, non conflata. *Plin.* Hiſt. Nat. XXXIII. c. 4. *Aurea ſtatua prima omnium nulla inanitate, & antequam ex aere aliquo illo modo fieret, quam vocant holoſphyratam, in templo Anaitidis poſita dicitur.* Eſt igitur σφυρήλατος oratio, ſolida, plena graviſſimis ſententiis, in qua nullus eſt inanis verborum ſtrepitus: cui opponitur *orationum inanis ſententiis verborum volubilitas*, uti vocatur ab Auguſto. *J.G.G.*

Ibid. Αἰσθύνης] Vid. not. ad Πρ. λ c. 2. *M. du S.*

28. Καὶ σφυρήλατον] Obſequamur *Graevio*, id eſt libris antiquis, de καὶ pro εἰ ponendo. Alioquin mihi videbatur pulchre etiam dici ἔμψυχος εἰ σφυρήλατος *viva & ſpirans, non rigida ac dura, ut quae malleo ducuntur. J.M.G.* Et ob hanc rationem ego in vulgato nihil mutavi. *J.F.R.*

30. Καλλισθένης] Idem de Aeſchylo dictum narrat *Plut.* Symp. VII. 10. ſed Calliſthenem auctorem non laudat. *M. du S.*

34. Ἀλλ' ὕδωρ πίνων] *Brod.* Miſc. part. 2. p. 525. „ Servius Demoſthenem *abſtemium fuiſſe refert, ob id-* „ *que acrioris naturae.* Valer. Maximus, *ejus patrem* „ *cultellos vendidiſſe.* Quae minime mihi probantur: „ nec enim Demoſthenes a vino abſtinebat, niſi ſi „ quando philoſophiae ſtudiis vacaret, orationes ſcri- „ beret, cauſſam orare vellet. *Athenaeus*, χρόνοι τι- „ νὰ ὕδωρ μόνον πεπωκέναι oſtendit: Et Lucianus in e- „ jus encomio. *Libanius*, καὶ μὴν ὅτι τε ὕδωρ ἐπιτήδευε „ πίνειν ἵνα ἐγρηγορυῖαν μᾶλλον παρέχηται τὴν διάνοιαν, „ ἅπασιν ὁμολόγηται. Nec ejus pater cultellos unquam „ vendidit: fuit enim καλῶν κἀγαθῶν ἀνδρῶν (auctore „ apud *Plutarch.* Theopompo) &, ut temporibus illis copioſus plane & locuples. Indicat ipſius Demoſthenis πατὴρ ἀφίσεως oratio: ὁ γὰρ πατὴρ (inquit) „ κατέλιπε δύο ἐργαστήρια τέχνης εἰ μικρᾶς, ἑκάτερον μεγα- „ χα-

vero ridens? LYC. Numquid, *inquam*, perfundere aures meas cogitas, ut balneator aliquis, exhausturus orationem reliquam? THERS. Sic est per Jovem, *inquit*, Epulas illas publicas, & voluntarias ludorum erogationes, & trierarchias, & moenia, & fossam, & captivorum liberationes, & elocationes virginum, quae optima gerendae reipublicae ratio est: & obitas legationes, & leges perlatas. Ac quoties illa rerum publice gestarum magnitudo in mentem venit, ridere subit hominem contrahentem supercilia, ne oratio se de factis Demosthenis deficiat.

17. LYC. Namque tu forte putas, *inquam*, solum me eorum, qui in oratoria arte aetatem contrivimus, non habere aures frequentatas Demosthenis actionibus? THERS. Si quidem, *inquit*, auxilio quodam ad illam orationem, ut tu ais, opus habeamus: nisi forte contra ea illud tibi accidit, ut veluti splendore quodam circumfulgente, defigere obtutum in claro adeo Demo-

δὲ γελάσας; ΛΥΚ. Ἦ σύ γε, ἔφην, ἀμανῆ καλαχεῖν με τὸν ὦτων, ὥσθ' βαλανεὺς καλαυτλήσας τὸν λοιπὸν λόγον; ΘΕΡΣ. Νὴ Δία γε, εἶπε, δημοσίας τε, καὶ χορηγίας ἐθελουσίους, καὶ τριηραρχίας, καὶ τεῖχος, καὶ τάφρον, καὶ λύσεις αἰχμαλώτων, καὶ παρθένων ἐκδόσεις, δεῖγμα πολιτείαν, καὶ πρέσβεις, καὶ νομοθεσίας, καὶ μέγεθος πολιτευμάτων ἐμπεσὸν, γελᾶν ἔπεισί μοι, τὸν τὰς ὀφρῦς συνάγοντος, καὶ δεδιότος μὴ λόγοι τοῦ Δημοσθένους αὐτὸν [e] ἔργων ὑπολίποιεν.

ΛΥΚ. Ἴσως γὰρ, ἔφην, ὦ γαθὲ, νομίζεις, ἐμὲ δὴ μόνον τῶν ἐν ῥητορικῇ βεβιωκότων, μὴ ἀκατεθρυλλῆσθαι τὰ ὦτα ταῖς Δημοσθένους πράξεσιν; ΘΕΡΣ. Εἴγε, ἔφη, δεῖ τὸν λόγον ἐπικουρίας τινὸς, ὡς σὺ φῂς, δεόμεθα· πλὴν εἰ μή σε τἀναντίον κατέχει πάθος, οἷον αὐγῆς περιλαμπούσης, οὐκ ἔχοις πρὸς λαμπρὰν τὴν Δημοσθέ-

[e] Ἔργων] Ἔργον prave *V2*.

„ χαιροποιοὺς μὲν τριάκοντα καὶ δύο, quibus (non enim „ hoc curabat ipse) aut ex libertis ejus quispiam, aut „ atrienſis praeesset. Idcirco tamen ab *Æschine* per „ contumeliam & probrum, μαχαιροποιοῦ υἱὸς, vocatus est, cui Satyra adstipulatur *Juvenalis*. Idem „ κατὰ Μειδίου: ἰσοφίρων οὖν ἀπὸ ὑπαρχούσης οὐσίας, ὑπὸ „ γὰρ ἐπιτρόπων ἀπεστερήμην, ἀλλ' ἀπὸ τῆς δίκης, ὧν ὁ πατὴρ μοι κατέλιπε. &c. *J. Br.*

Ibid. Ὕδωρ πίνων] *Demosth.* Phil. II. *M. du S.*

35. Δημάδου] Dicacitate hic notus quem ex nauta repente Oratorem factum tradunt veteres. Ad illud ipsum Demadis dictum alludit palam *Demosth.* Ph. II. (152. C.) λίγουλας, ὡς ἐγὼ μὲν ὕδωρ πίνων εἰκότως δύσκολος καὶ δύσροος εἰμί τις ἄνθρωπος. Philocrates etiam, teste ipso *Demosthene*, p. m. 217. C. idem risit. *M. du S.*

37. Δημοσθένην δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν] *Hemsterhusius* notarat, videndum *Davis.* ad *Cic.* Tusc. D. p. 164. i. e. ad L. 2. c. postremum, plane in fin. ubi is de more ad clepsydram dicendi adlegat Scholiasten *Aristoph.* in Acharn. vs. 693. & *Suidam*, tum & hunc Luciani locum, *Plinium*, *Synesium* aliosque, unde haec adlusio ad aquam scribendi satis intelligitur. Sed his nimium notis non immorabimur. *J. F. R.*

38. Πυθέα] Vid. *Plut.* in Demosth. & *Ciceronis* comparatione, ubi hoc ipsum Pytheae dictum tangit his verbis; ὁ μὲν γὰρ Δημοσθενικὸς (λόγος) ἔξω πάντας ἀραίους καὶ παιδιᾶς εἰς δεινότητα καὶ σπουδὴν συντεταμένος, οὐκ ἐλλυχνίων ὄδωδεν, ὥσπερ ὁ Πυθέας ἔσκωπτεν, ἀλλ' ὑδροποσίας καὶ φροντίδων, καὶ τῆς λιγυρᾶς πικρίας τοῦ τρόπου καὶ συγγενοῦς. p. 1624. Ed. *Steph.* & *Libanium* in vit. Dem. *M. du S.*

Ibid. Κρότος] Sic infra c. 32. κρότῳ τόνῳ τῆς λέξεως. *L. K.*

44. Μετειόις] An μετοίοις? *F. G.*

50. Καλαυτλήσας τὸν λοιπὸν λόγον] Puto hic servandam suam vim verbi ex etymologia quam expressimus, & ab eo pendere accusativos qui sequuntur χορηγίας, τριηραρχίας, reliquos. Nec tamen ignoro, quam pulchre ex Medicorum disciplina hoc verbum apud *Longinum* c. 12. extr. interpretetur *Tollius*, *fovere, & amabili ac jucunda verborum sententiarumque copia rigare, animorumque ulcera emollire atque lenire.* Caeterum ipsa haec Demosthenis κατορθώματα repetiisse videtur auctor ex illius oratione *pro Corona* v. g. c. 93. ubi τειχισμὸν καὶ ταφρείαν commemorat, c. 81. εἴ τινες ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἐλυσάμην, εἴ τισι θυγατέρας συνεξέδωκα. κ. τ. λ. *J. M. G.*

55. Πρεσβεῖς] Πρεσβείας correxerat Cl. *Gesn.* Optime. Et *legationes* etiam Interprete *Melanchtone* Parisina, quamvis πρέσβεις reliquerit in Graecis. In quo Edd. cett. consentiunt, sed vellem dissentirent, & πρεσβείας eligerem. Sed & iterum πρέσβεις c. 18. f. *J. F. R.*

77. Σοὶ

Θένεϛ δόξαν τ' ὄψιν ἀπερεῖσαι. κ' γὰρ αὐτός τι τοιοῦτον ἐφ' Ὁμήρῳ τ' τὰς ἀρχὰς πέπονθα. κατέβαλον γὰρ μικρᾶ δεῖν, ὡς οὐκ ἀντιβλεπτέον ὄν μοι πρὸς τ' ὑπόθεσιν· εἶτ' ἐγὼ μέ, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἀνήνεγκα, δοκῶ μοι τ' σμικρὸν προσεθιζόμενον ἀντίον ὁρᾶν. κ' μηδ' ἀποτρέπων, ὥσπερ ἡλίου τὰς ὄψεις, νόθον τε τ' Ὁμηριδῶν γένους ἐλέγχεσθαι.

[a] Σοὶ δέ [b] μοι φαίνεται κ' τοῦτο, ἔφη, πολὺ ῥᾷον, [c] ἢ κατ' ἐμὲ εἶναι. τ' μὲν γὰρ Ὁμήρου δόξης, οἷον ὅπερ μιᾶς [d] ὁρμώσης τ' ποιητικῆς δυνάμεως, ἀθρόως ἐξ ἀνάγκης ἦν ἅπασης λαβέσθαι· σὺ δ' εἰ μὲν ὅπερ τ' Δημοσθένην ὅλον ἐφάπαξ τῇ γνώμῃ τράποιο, κ' μάλα ἂν ἀπορίης περὶ τ' λόγον ἄπιον, οὐκ ἔχων ὅτου πρώτου τ' γνώμην λάβοις, καθάπερ οἱ λίχνοι πάσχουσι περὶ τὰς [c] Συρακουσίους τραπέζας, ἢ οἱ φιλήκοοι, κ' φιλοθεάμονες, εἰς μυρίας ἀκουσμάτων καὶ θεαμάτων ἡδονὰς ἐμπέσοντες· οὐκ ἔχουσι [f] γὰρ ἐφ' ἣν ἔλθωσιν, ἀεὶ τ' ἐπιθυμίαν μεταθέντες. οἶμαι δὲ κ' σὲ μεταπηδᾶν', ἐκ ἔχοντα ἐφ' ὅ, τι φαίης, ἐν κύκλῳ σε περιελκόντων, Φύσεως μεγαλοπρεποῦς, ὁρμῆς ἀκαπούρου, βίου σώφρονος, λόγου δεινότητος, τ' ἐν ταῖς πράξεσιν [g] ἀνδρίας, λημμοσθενικ fulgore nequeas. Etenim ipſi mihi ſimile quiddam in Homero ab initio uſu venit. Parum enim abfuit, quin abjicerem, quod obtutum defigere in argumento mihi non poſſe viderer. Deinde neſcio quomodo me recepi, ac videor mihi paullatim ad contra intuendum aſſuefactus eſſe, nec amplius avertendis velut a Sole oculis, nothus & *ſpuricius* Homeridarum generis deprehendi.

18. Tibi vero etiam hoc multo eſſe facilius, mihi videtur, quam meum *mihi negotium*. Etenim Homeri gloria, ad unam poëticam facultatem cum referatur, confertim neceſſario tota arripienda fuit. Tu vero ſi ad totum ſimul Demoſthenem advertas animum, omnino dubites trepidans circa orationem, nec habens, quid primum cogitatione arripias; quale quid guloſis accidit ad Syracuſanas menſas, aut cupidis audiendi videndique hominibus, ſi in ſexcentas auditionum ſpectaculorumque voluptates incidant; nec enim quo ſe vertant habent, transferentes perpetuo cupiditatem. Puto autem te quoque huc illuc ſalire, nec habere ubi conſiſtas, orbe quodam te huc illuc trahentibus ingenio magnifico, inflammato impetu, vita temperanti, ut dicendi, for-

[a] Σοὶ] Conſtans, at mala lectio. Σὸν *Jenſ.* [b] Μοι] Sic *Fl. H. R1. S.* &c. Μὴν P. [c] Ἢ κατ'] Ἢ τὸ κατ' malit *Geſn.* [d] Ὁρμώσης] Ὁρμούσης marg. *A1W.* ex *Fl.* [e] Συρακουσίους] Συρακουσίας *Fl.* Sed nil opus eſt. [f] Γὰρ] Omittit *Fl.* [g] Ἀνδρίας] Ἀνδρίας *Fl.*

77. Σοὶ δέ μοι φαίνεται] Scribendum σόν. *Tuum opus*, laudatio Homeri ſcilicet, quae comparatur cum laudatione Demoſthenis, utra majoris difficultatis res ſit. *J.J.*

Σοὶ] Rectius omnino eſt Cl. *Jenſii σόν.* ſed ſcripturam veterem repraeſentare ſatius duxi. *M. du S.*

Σοὶ δέ μοι] Parum abeſt quin invitis omnibus Cl. *Jenſii* emendationem recipiam. Ita enim non modo ſenſus poſtulat, ſed & ſupra σὸν δὲ τοῦτο Noſter etiam dixit. At quia & σοῦ poſſit legi, & *Solan.* vulgatum exhibuit, ſcribam cum vulgo, ſentiam hic cum *Jenſio*. *J.F.R.*

83. Περὶ τ' λόγον ἅπτων] Gloſſema videtur. F.G.

94. Ἀνδρίας] Etſi Florentinae ἀνδρείας forſan praeferendum, nolui tamen hic ei obſecundare, quia ἀνδρία frequentius ap. Noſtrum occurrit, vid. ſupra ad *Macrob.* c. 8. *J.F.R.*

8. Ἰσμηνὸν — ὑμνήσομεν] *Pindari* locus. F.G.

Ἴσμηνον] Inter *Pindari* opera, quae hodie ſuperſunt, non reperio. *M. du S.*

13. Ὑμνήσομεν] De variis hymnorum ſic notis nominibus vid. *Ill. Spanhem.* ad *Callim.* vſ. 1. *J.F.R.*

21. Ἱκανὴ γοῦν σοι ἦ ἡ Περικλέους. ἐκείνου μὲν γὰρ τὰς αὐτὰς ἀστραπὰς, κ' βροντὰς, κ' πειθοῦς, τι κέντρον δῆλον ὡς ὑπῆρ τὴν φαντασίαν ὠδὴν ἔμμονον ἔχοντες, ὅθ' οἷον ἐξαρκέσαι πρὸς τὴν τοῦ χρόνου βάσανον ἐκρίσιν.] In hoc loco nihil ſani, ſi attendas animum. Vertit Benedictus: *Hic ſatis erit eum cum Pericle conferre. Illius quidem fulgura, tonitrua, & ſuadelae quoddam calcar accepimus fama, ſed orationem ipſam non videmus. Unde conſtat ejus nihil praeter opinionem ſtetiſſe, nec temporis probationem & mu-*

fortitudine in rebus gerendis, multorum magnorumque quaestuum contemtu, justitia, humanitate, fide, sensu, prudentia, unoquoque de multis illis & magnis facinoribus reip. causa susceptis. Fortasse igitur videns hinc decreta, legationes, conciones, leges, hinc classes, Euboeam, Megara, Boeotiam, Chion, Rhodum, Hellespontum, Byzantium, non habes quo mentem deflectas, quem *tot* praeclara *velut* auferant.

19. Quem ad modum ergo Pindarus, ad multa animum circumferens, ita fere dubitat,

Ismenon utrum, aureo an Meliax colo,
Cadmumne, spartos an genus inclytum,
An caerula flammea Thebes,
Vimne conantem omnia Herculeam,
Bacchine patris laetos canemus honores?
Candidae connubiane Harmonies?

Ita tu quoque simili ratione videris ambigere, Orationemne an vitam, oratoriam an philosophiam, populi regendi artem an mortem viri, praedicare oporteat.

20. Nullo vero labore, *inquit*, oberrationem effugeris: sed quamcumque partem arripiens, aut eloquentiam per se *spectatam*, in eam hanc orationem conferto. Apta ti-

πραγμάτων πολλῶν καὶ μεγάλων ὑπεροψίας, δικαιοσύνης, Φιλανθρωπίας, πίστεως, Φρονήματος, συνέσεως, ἑκάστου τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων πολιτευμάτων. ἴσως οὖν ὁρῶν ἔνθεν μὲν ψηφίσματα, [h] πρέσβεις, δημηγορίας, νόμους· ἐκεῖθεν ἀποστόλους, Εὔβοιαν, Μέγαρα, Βοιωτίαν, Χίον, Ῥόδον, Ἑλλήσποντον, Βυζάντιον, οὐκ ἔχεις ὅποι τὴν γνώμην ἀποκλίνῃς, συμπεριφερόμενος τοῖς πλεονεκτήμασιν.

Ὥσπερ οὖν ὁ Πίνδαρος, ὅτι πολλὰ τῷ νῷ τραπόμενος, ἔτω πως ἀπόρηκεν,

Ἰσμηνόν, ἢ [i] χρυσηλάκατον Μελίαν,
Ἢ Κάδμον ἢ σπαρτῶν ἱερὸν γένος,
Ἢ τὰν κυανάμπυκα Θήβαν,
Ἢ τὸ πάντολμον σθένος [k] Ἡρακλέος,
Ἢ τὰν Διονύσου πολυγαθέα τιμάν,
Ἢ γάμον λευκωλένου Ἁρμονίας ὑμνήσομεν;

[l] Οὕτωσὶ δὲ καὶ σύγε ταὐτὸν ἔοικας ἀποβλέπειν, λόγον, ἢ βίον, ἢ ῥητορικήν, ἢ φιλοσοφίαν, ἢ δημαγωγίαν, ἢ τὸν θάνατον τὰνδρὸς ὑμνητέον.

Ἔστι δ' οὐδὲν ἔργον ἐκφυγεῖν, ἔφη, τὴν πλάνην, ἀλλ' ἑνὸς ὅτου δὴ λαβόμενος, ἢ τῆς ῥητορικῆς καθ' αὑτὸν, εἰς ταύτην [m] κατάθου τοῦτον τὸν λόγον. ἱκανὴ [n] γ' ἂν σοι

h Πρέσβεις] Forſ. πρεσβείας. *i* Χρυσηλάκατον] Χρυσηλάκ. male *f.* *k* Ἡρακλέος] Ἡρακλέους *Fl.* *l* Οὕτωσὶ δὲ καὶ σύγε] Οὕτως οὖν. καὶ σὺ *Coll.* *m* Κατάθου] Καθοῦ *Fl.* *n* Γ' ἂν σοι οὐδ'] Sic *f.* & *Va.* Γοῦν σοι ἢ ἡ cett. *Mn Fl.*

8. Ἰσμηνὸν δὲ χρυσάλακα] * Ἀρχαὶ ταῦτα τοῦ Πινδάρου τοῦ μελοποιοῦ ὕμνων. *V.*

14. Οὕτωσὶ δὲ καὶ σύγε] Γρ. οὕτως οὖν. καὶ σὺ ταυτὸν ἔοικας ἀποβλέπειν. *G.*

* Ἀρχαί] Unum eſt initium, non plura. Sic tamen etiam eſt in C. *M. du S.* At ſic ſaltem ἀρχαὶ ſcribendum fuiſſet. Forſan ἄρχεται dedit Scholiaſt. idque per compendium, ἀρχαὶ pinxerat. *J. F. R.*

judicium ſuſtinere potuiſſe. Quam multa hic ſunt in Latinis infarta, ut ſententia naſcatur, quae in Graecis non habentur! quam multa male ſunt verſa! Primum ἡ Περικλέους, num eſt Pericles? Ἀπὸ κοινοῦ ex praecedentibus repetendum eſt ῥητορικὴ. *Sufficiet tibi Periclis* ſc. eloquentia, ſi conferatur cum Demoſthenis. Dein, πτύσσοις κέντρον non recte vertitur *calcar eloquentiae*, ſed *aculeus*, quem infigebat animis auditorum ut recte Melanchthon. Mox, ἀλλ' αὐτόν γε οὐκ ὄψόμεθα, *ſed ipſum non videmus?* quemnam? Periclem? non mirum ante tot ſecula placida compoſitum quiete: ſed nec de Pericle locutus erat; ſed de τῇ τῆ Περικλέους, de eloquentia Periclis; itaque recte Mſ. & editio Florentina nec non *Baſileenſis*: ἀλλ' αὐτὸν γε οὐκ ὄψόμεθα. *ipſam non videmus*, ſc. eloquentiam. Nulla enim oratio ejus poſteris eſt prodita. Verba quae ſequuntur, obſcurius vertuntur: ἄλλον δὲ τινὰ τὴν φαντασίαν οὐδὲν ἄξιον ἔχοντες. Salmurienſis: *Unde conſtat ejus nihil praeter opinionem ſtetiſſe.* Pejus Melanchthon: *Quare conſtat eas praeter actionem, nullam habuiſſe ſolidam ac durabilem laudem*, ſc. orationes. Et ſic Latinus quoque Interpres videtur legiſſe. Num φαντασία

σοι ἀδ' ἡ Περικλέους. ἐκείνου μὲν γε τὰς ἀστραπὰς, καὶ βροντὰς, καὶ σεισθῆς τι κέντρον δάξη σφενδαμνόντες, ἀλλ' [a] αὐτοῦ γε οὐχ ὁρῶμεν, [b] δῆλον ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν, ἀδὲν ἔμμονον [c] ἔχουσαν, ἀδ' [d] οἵαν ἐξαρκέσαι πρὸς τὸν τῆς χρόνου βάσανον, καὶ κρίσιν. τὰ δὲ τῆς Δημοσθένους [e] ἄλλα σοὶ καλαλελείφθω λέγειν, εἰ ταύτη τράποιο.

Πρόσγε μὲν τὰς τῆς ψυχῆς ἀρετὰς, ἢ τὰς πολιτείας αὐτῆς τραπομένῳ, καλὸν μίαν κινναβῆν ἀποτέμνεσθαι τὴν ἀφετηρίην· εἰ δὲ βούλοιο [f] δαψιλῶς, δύο καὶ σύντρεις ἐλόμενον, ἔχειν ἀποχρῶσαν λόγων [g] ὑποβολήν. πολλὴ γὰρ ἐν ἅπασιν ἡ [h] λαμπρότης. εἰ δ' οὐκ ἐκ τοῦ παντὸς, ἀλλ' ἐκ μέρους ἐπαινεσόμεθα· νόμος μὲν [i] γὰρ Ὁμηρικὸς, ἡρώων ἐπαίνους ἐκ μερῶν ἁρμόττεσθαι, ποδῶν, ἢ κεφαλῆς, ἢ κόμης, ἤδη δὲ καὶ τῶν φορημάτων, ἢ ἀσπίδων, μεμπτὸν δ' οὐδὲ τοῖς θεοῖς ἐγένετο, ὑμνεῖσθαι [k] πρὸς τῶν ποιητῶν, ἐξ ἠλακάτης, ἢ τόξων, ἢ τῆς αἰγίδος, μήτι γε δὴ μέρους σώματος, ἢ τῆς ψυχῆς· τὴν εὐεργεσιῶν δὲ οὐδὲ δυνατὸν ἅπαξ ἐλθεῖν. ἔκαμεν οὐδ' ὁ Δημοσθένης αἰτιάσεσθαι, καθ' ἓν τῶν αὐτοῦ καλῶν ἐπαινούμενος

bi *hic* fuerit *eloquentia* Periclis. Illius nos quidem fulgura ac tonitrua, ac Suadae illum aculeum, fama accepimus; sed ipsam non videmus *eloquentiam*: scilicet praeter formam qualemcumque animo conceptam stabile & solidum nihil habentem, neque quod temporis illud examen judiciumque possit sustinere. . . . Reliqua vero Demosthenis praetermittenda tibi, huc si verteris, fuerint.

21. Ad animi autem virtutes aut praeclare in republica facta conversō decens fuerit, quodcumque inde decerpere dicendi argumentum, aut si largiter facere volueris, duobus, summum tribus dilectis, habere satis materiae ad dicendum subjectae, tantum est claritatis in singulis. Si vero non in universum, sed ex parte laudare velimus, praesto quidem Homerica lex est, Heroum laudes instituere e partibus, pedibus, aut capite, aut coma; jam vero etiam ex gestaminibus, aut scutis, cum indignum Dis non fuerit cantari a Poëtis ob colum, aut sagittas, aut aegidem, nedum ob corporis partem aut mentis adeo; per beneficia autem ire singula nemini datum sit. Ergo neque aegre feret Demosthenes, se ab uno eorum quae pulchra in ipso sunt laudari: quan-

[a] Αὐτοῦ γε] Sic *Fl. Fr. B*1. & 2. Αὐτοῦ γε *H. P. S. Ald.* [b] Δῆλον ὡς ὑπὲρ] Δῆλον. ὡς ἀδὲν ὁποῖον ὑπὲρ *Fl.* [c] Ἔχουσαν] Receptum ex *Fl.* & *Graev.* Ἔχοντες Edd. vulgo. [d] Οἷον] Ex *Fl.* recepi. Οἵαν cett. [e] Ἄλλα] Ex emend. *Gesn.* Ἀλλὰ Edd. vulgo. [f] Δαψιλᾶς] Sic pleraeque. Δαψιλὰς *J.* δαψιλὴς *Fl.* [g] Ὑποβολὴν] Ex *Fr.* recepi. Ὑποβαλὴν *H*2. Ὑπερβολὴν *P. J.* &c. omnes male. [h] Λαμπρότης] Λαμπρώτης male *H*1. 2. [i] Γὰρ] Omittit *Fl.* [k] Πρὸς] Ὑπὸ marg. *A*1.

εἶσα est *actio*, quod Melanchthoni placuit? Pro ἔχοντες Mſ. ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν ἀδὲν ἔμμονον ἔχουσαν, ἀδ' οἵαν ἐξαρκέσαι. *Quae praeter imaginationem nihil quod duret habet, quippe quae non potuit sustinere temporis examen & judicium*, quamvis ἔχοντες aeque ferri possit, ac ἔχουσαν, hoc est, ex qua Periclis eloquentia nihil ad posteros est transmissum, nihilque supereſt quam illa imaginatio, illa species, quam animo informamus ac concipimus, de ejus fulguribus & tonitribus quibus miscuisse Graeciam audimus, non legimus, non videmus, ut in Demosthene: φαντασία hic non est illa Oratorum, ὅταν ἃ λέγεις ὑπ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ πάθους βλέπειν δοκῇς, καὶ ὑπ' ὄψιν τιθῇς τοῖς ἀκούουσιν. *Cum scilicet ea, quae dicis, quasi enthusiasmo & vehementi motu correptus, videris cernere, eademque auditoribus ob oculos ponere.* ut eam definit *Longinus* de sublimi dicendi gen. c. 14. sed illa, qua rem auditam cogitatione informamus, οἵαν autem non pertinet ad φαντασίαν, sed ad ῥητορικήν. *J.G.G.*

Ibid. Γ' ἂν σοι ἀδ' ἡ] Sic recte *Ven.* utraque. In plerisque impressis γοῦν σοι ἢ ἡ. *Fl.* vero μὴ &c. *M. du S.*

22. Σοι ἢ ἡ] Lege εἰη. *F.G.*

Ibid. Περικλέους] *Plutarchus* docet, nihil ejus praeter decreta supereſſe, ejus tamen aliqua ferri *Cicero* in Bruto auctor est n. 7. teste *Quintiliano* III. 1. p. 126. A. qui haec verba addit: *equidem non reperio quidquam tanta eloquentiae fama dignum. Ideoque minus miror esse, qui nihil ab eo scriptum putent: haec autem quae feruntur, ab aliis esse composita.* De Orat. tamen II. 22. *Conflare scripta* Periclis ait: nisi forsan ea tantum in-

quandoquidem universitati suarum laudum ne ipse quidem par esse videatur.

22. *Haec ita percurrente Therſagora*, LYC. Puto ego, *inquam*, te, cum illud unum demonſtratum mihi cuperes, non ſolum poëtam te bonum eſſe, illud quaſi corollarium feciſſe Demoſthenem, ſoluta oratione adjuncta carminibus. THERS. *Ille*, Facilitatem tibi, *inquit*, negotii tui ob oculos poſiturus eo provectus ſum, orationem ut percurrerem, *& levia tibi illius veſtigia ſignarem*, ſi quid de cura tua remittens, operam dare mihi recitanti velles. LYC. Noris, *inquam*, nihil te quidquam profeciſſe. Ac vide ne illud alterum (*illa difficultas quae me angit*) etiam auctum ſit. THERS. Praeclaram, *inquit*, mihi medicinam narras. LYC. Nempe, *inquam*, difficultatem praeſentem ignoras, deinde medici inſtar laborantem partem ignorantis, aliam curas. THERS. Quid ita? LYC. Tu quidem iis, quae turbare forte eum queant, ſi quis primum ad ejusmodi orationem aggrediatur, mederi conatus es: at illa olim conſumta ſunt antiquis annorum anfractibus. Igitur difficultatis hujus obſoletae ſunt tuae medicinae. THERS. Haec ipſa ergo, *inquit*, Medicina tibi *ſuppeditat.* Nempe velut viam, tutiſſimam oportet eſſe eam, quae tritiſſima eſt.

ἐπεὶ τό γε σύμπαν οὐδ' αὐτὸς ἂν αὐτὸν ἐξαρκέσειεν ἐπαινέσαι.

Ταῦτα τῷ Θερσαγόρᾳ διελθόντος, ΛΥΚ. Οἶμαί σε, ἔφην, ἐν ὑπιδεδεῖχθαί μοι βουλόμενον, τὸ μὴ μόνον ποιητὴν ἀγαθὸν εἶναι, [l] τὸν λόγων παρεμπόρευμα πεποιῆσθαι τὸν Δημοσθένην, τὰ περὶ τοὺς ἐμμέτρους προτεθέντα. ΘΕΡΣ. Σοὶ μὲν οὖν, ἔφη, τὴν ῥᾳστώνην ὑποτιθεὶς, προήχθην ἐπιδραμεῖν τὸν λόγον, εἴ τι τὴν φροντίδος ἀνείης, ἀκροατὴς ἡμῖν γένοιο. ΛΥΚ. Πρόῤῥυσι τοίνυν, ἔφην, σοι γέγονεν ὐδὲν, εὖ ἴσθι. σκόπει δὲ μὴ καὶ πλέον ἢ γεγονὸς θάτερον. ΘΕΡΣ. Καλὸν ἂν λέγοις, ἔφη, τὸ ἴαμα. ΛΥΚ. Σὺ γὰρ, ἔφην, ἀγνοεῖς, οἶμαι, τὸ παρὸν ἄπορον, εἶτα ἰατρῷ δίκην τὸ τῦ νοσοῦντος σαθρὸν ἀγνοήσαντος ἄλλο θεραπεύεις; ΘΕΡΣ. Ὅτι τί δή; ΛΥΚ. Σὺ μὲν, ἀ[m] ταράξειν ἂν τὸν πρῶτον ἰόντα πρὸς τὸν λόγον, ἐπεχείρησας ἰᾶσθαι, τάδ' ἤδη [n] καλαπάλω[o] παλαιαῖς ἐτῶν περιόδοις. ὥστε [p] ταύτης τὴν ἀπορίας ἕωλά σοι τὰ ἰάματα. ΘΕΡΣ. Τοῦτο δ' ἦν, ἔφη, σοι τόγε ἴαμα. χρὴ μὴτι καθάπαξ ὁδῷ, θᾶττον ἀλεεστάτῃ εἶναι τὴν συνηθεστάτην.

ΛΥΚ.

l Τῶν λόγων] Τῷ δόρυ *Fl.* *m* Ταράξειν] Ταράξειν *F.* prave. *n* Καλαπάλω] Καλανάλω *Fl.* *o* Παλαιαῖς] Πολλαῖς *Fl.* *p* Ταύτης τὴν ἀπορίας] Ταύτην ταῖς ἀπορίαις *Fl.*

58. Πρόῤῥυσι] Προφύγοι πλέον. Ἰσοκράτης φησὶ, ἵνα πρόῤῥυσιν τοι γένηται, ἀντὶ τῦ πλέον. *V.*

intelligit, quae apud Thucydidem extant: *Ab Ariſtophane Poëta fulgere, tonare, permiſcere Graeciam dictus eſt.* *Cic.* Or. 9. Vide autem Nιγρ. c. 4. ubi verſus Eupolidis legitur in quo κόντροι illud Periclis memoratur. *M. du S.*

23. Τι κόντροι] Τὸ κόντροι legi jubet Cl. *Hemſterh.* ad *Nigrin.* §. 7. f. p. 46. T. I. ubi ὡς ἀληθῶς ἰγκωπύλιστε τι κόντροι τοῖς ἀκούσι, etiam minus apte legitur. *F.F.R.*

26. Ἔχουσιν] Sic praeter G. *Fl.* & in prima quidem voce *Fr* & *B2.* quae in poſtrema cum reliquis aberrant, in quibus legitur αὐτὸν .... ἔχοντες inter ὡς & ὑπὲρ *Fl.* inſerit ὐδὲν ὑποῖον, quod in reliquis non extat. Illud monendum reſtat, pro οἷαν quod mox ſequitur, in *Fl.* legi οἷον, quod reſpondet ſuo ὑποῖον. *M. du S.*

Ibid. Οὐδ' οἷαν] Lege οἷον. *F.G.* Bene divinavit, cumque & *Fl.* confirmet, recepi. *F.F.R.*

27. Βάσανον ἓ χρίσιν] Hic arbitror abrumpi orationem. Therſagoras ſatis habet viam quaſi monſtraſſe dicendorum in comparatione Periclis cum Demoſthene; reliqua ingenio amici permittit. *F.M.G.*

42. Πρὸς τῦ ποιητῦ] Gloſſam eſſe τὸ τοῦ, eſt apertum: nam πρὸς cum genitivo, & verbo paſſivo, pro τοῦ, habuimus adeo frequenter, ut operae haud ſit repetere. Vid. tamen *Icar.* c. 15. 21. f. *Bis Accuſ.* c. 17. f. *Rhet. Praec.* c. 1. *Adv. Indoct.* 28. & *Bergl.* ad *Alciphr.* p. 120. *F.F.R.*

45. Ἐφ' ἅπαξ ἰλθεῖν] Ἐλθεῖν τῦ εὐεργετεῖν an ſignificare poſſit *enarrare beneficia*, vehementer dubito. Suſpicor poſt *Wolfium*, legendum ἐφ' ἑπάσαις ἰλθεῖν, idque tanto magis, cum compendium ſyllabae σαις in

ΛΥΚ. Τὴν ἐναντίαν γάρ, εἶπον, προὐθέμην, [a] ἣ φασὶν Ἀννίκεριν τὸν Κυρηναῖον φιλοτιμηθῆναι πρὸς Πλάτωνά τε, καὶ τοὺς ἑταίρους. τὸν μὲν γὰρ Κυρηναῖον ἁρμαμαξίαν ἐπιδεικνύντα, πολλοὺς περὶ τὴν Ἀκαδημίαν ἐξελαύνειν δρόμους, ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἁρματροχίας ἅπαντας, μηδένα [b] παραβάντα, ὥσθ' ἑνὸς δρόμου σημεῖα καὶ τῆς ὑπολείπεσθαι τροχοῦ· τοὐμὸν δέ γε, τοὐναντίον σπεύδοντος, τὰς ἁρματροχίας ἀλείφειν· ὑ μάλα ῥᾴδιον δ', οἶμαι, καινουργεῖν ὁδούς, τὰ τετριμμένα ἐκτρεπόμενον. ΘΕΡΣ. Ἀλλά τοι τὸ [c] Παύσωνος, ἔφη, σοφόν; ΛΥΚ. Ποῖον; ἔφην· ὑ γὰρ ἀκήκοα.

ΘΕΡΣ. Παύσωνι τῷ ζωγράφῳ φασὶν ἐκδοθῆναι γράψαι ἵππον [d] καλινδούμενον· τὸ δὲ γράψαι τρέχοντα, καὶ πολὺν κονιορτὸν περὶ τὸν ἵππον· ὡς δ' ἔτι γράφοντος, ἐπιστῆναι τὸν ἐκδόντα, μέμφεσθαι, μὴ γὰρ τοῦτο προστάξαι· τὸν δὲ Παύσωνα τῶν πίνακος τὰ μετέωρα κάτω μεταγαγόντα, τῷ παιδὶ τὸν γραφὴν ἐπιδεῖξαι κελεῦσαι, καὶ τὸν ἵππον ἔμπαλιν [e] κείμενον ὀφθῆναι καλινδούμενον. ΛΥΚ. Ἡδὺς εἶ, ἔφην, Θερσαγόρα, ἀντὶ μίαν οἴμαι με τροφὴν μεμηχανῆσθαι τοσούτων ἐτῶν, ἀλλ' οὐχὶ πάσας τροφὰς, καὶ μεταγωγὰς ἐναλλάττοντα, καὶ μελατιθέντα,

23. LYC. *Male narras.* Nam contrariam, *inquam*, ego mihi proposui illi, in qua gloriam appetiisse dicitur Cyrenaeus: Anniceris apud Platonem ejusque sodales. Cyrenaeum enim ajunt, cum aurigandi peritiam ostentaret, multa circum Academiam egisse curricula, per eandem omnia orbitam, quam nusquam egrederetur, ita ut curriculi non nisi unius in solo vestigia relinquerentur. Mea vero contraria scilicet est ratio, qui evitare orbitam studeam. Non nimis autem facile arbitror, novas comminisci vias, declinatis his quae tritae sunt. THERS. Verum enim vero sapiens, *inquit*, Pausonis commentum est. LYC. Quodnam? *inquam*: nec enim audivi.

24. THERS. Pausoni pictori pingendum locatum ajunt equum volutantem se: at illum pinxisse currentem, multumque circa equum sublatum pulverem. Pingenti superveniisse qui locaverat, questumque: neque enim hoc se jussisse. Pausonem itaque imperasse puero, ut summis tabulae versus ima conversis, picturam ostenderet, sicque equum inversum volutari visum esse. LYC. Suavis homo es, *inquam*, Thersagora, si putas unam me, tot annorum *hominum* conversionem machinari, non potius conversiones omnes & circumductiones mutare, ac transponere, ac sic quoque metuere,

a Ἣ] Bene *Ald. Fr. B1.* ἃ *P. S. H.* Ἃ adspirate *J. V2. Fl.* b Παραβάντα] Παραβάντας *Fl.* c Παύσωνος] Recepi ex *Fl.* & *Graev.* & hic, & deinde bis. Nam Πάσωνος & mox Πάσωνι ac Πάσωνα male reliquae omnes. d Καλινδούμενον] Ἀλινδούμενον male *Fl.* e Κείμενον] Omisit *Fl.*

literam ξ transire facile potuerit. *J. M. G.*

73. Τὴν ἐναντίαν γάρ, εἶπον] Quod in interpretatione huic responsioni verba praemisi *Male narras*; lucis inferendae causa factum est. Nempe sic abrupte loquuntur Graeci & Latini, cum concedunt quidem, quod alter dixit, sed ad se nihil pertinere ostendunt. Aliquoties ita noster in *Hermotimo*. De Latinis diximus ad *Quintil.* 2, 7. extr. Caeterum hanc de Anniceri narrationem habet etiam *Aelian.* H. V. 2, 27. *J. M. G.*

74. Ἀννίκερι] Ille ipse qui Platonem, cum jussu Dionysii vaneret, redemerat. *Diog. Laërt.* 74. E. & 54. C. ubi tamen alium Anicerim esse contendit *Menagius*, quem vide p. 70. D. ubi plura de eo testimonia congessit. Idem de eo narrat & *Ælianus* V. H. II. 27. testes Men. & *Lactantius* IIb. 25. ubi & pretium addit *octo sestertia*. Pro ἣ male *Fl.* & *V2.* ἃ. In *J.* autem ᾗ, nisi quod mendose, ᾧ. Illud enim haud dubie Editor volebat, ut c. 15. ᾗ ὁ τὸν Δημώδην &c. quod sane minime spernendum, immo verum puto. *M. du S.*

75. Πρὸς Πλάτωνα] *Aelian.* Var. Hist. II. 27. *F. G.*

81. Ἁρματροχίας ἀλείφειν] *Hom.* dixit, ἁρματροχίας ἀλεῖψαι, quod diversum est. *F. G.*

84. Παύσωνος] *Menagius* ita emendandum esse viderat & Mss. Gr. & *Fl.* Ed. confirmant. In reliquis enim prave ubique legitur Πάσωνος &c. vid. *Plut.* 705. f. *Aelian.* Var. H. XIV. 15. De hoc Pausone judicium *Aristotelis* vide de Poët. c. 2. pr. (Non viderat forte *Menagius*, sed *Gujeto*, ut solet, surripuit.) *M. du S.*

Παύσωνος] Pauson pictor. Pauson dicitur *Aeliano* Var. Hist. 14. 15. & *Plutarcho* de Pythiae oraculis, & aliis.

re, ne idem mihi denique quod Proteo usu veniat. THERS. Quid illud est, *inquit?* LYC. Ne fiam, *inquam*, quod ille factus est, cum humanam speciem studeret effugere: quando consumtis formis omnibus animantium, plantarum, elementorum, rursus denique adsciticiae formae inopia, Proteus factus est.

25. THERS. Tu quidem supra illum Protea, *inquit*, meae recitationis effugiendae rationes comminiscēris. LYC. Non hoc, *inquam*, vir optime. Dabo enim tibi hanc audiendi operam omissa parumper quae incumbit mihi cura. Forte enim parte curarum de tuo foetu liberatus, etiam meae parturitionis curam una suscipies. *Cum igitur ita illi quoque videretur, in proximo aggere assidentes, audiebam ego, ipsē recitabat generosa sane carmina. Inter recitandum vero fanatico velut impetu correptus, complicatis tabellis suis*, THERS. Cape tibi, *inquit*, auditionis tuae mercedem, ut Athenis concionis obitae aut judicii. Sed ut gratiam mihi, *inquit*, habeas. LYC. Habebo equidem, *inquam*, prius etiam, quam, quid sit quod dicis, norim.

26. Sed quid est, de quo dicis? THERS. In Macedonicos, *inquit*, regiae domus commentarios incidi, ac tum mirifice delecta-

Ἰδεῖδέναι μὴ τὸ τελευταῖον πάθοιμι τὸ τῦ Πρωτέως. ΘΕΡΣ. Ποῖον, ἔφη, πάθ[ος]; ΛΥΚ. Τὸ γενόμενον, [f] ὅ φασιν αὐτὸν γενέσθαι, δρασμὸν ἐξευρίσκοντα τ ἀνθρωπίνης ὄψεως, ἐπεὶ [g] καταναλώκει πάσας ἰδέας ἀν θηρίων, καὶ φυτῶν, καὶ στοιχείων, αὖθις αὖ πενίᾳ μορφῆς ἐπεισάκτυ, Πρωτέα γενέσθαι.

ΘΕΡΣ. Σὺ μὲν, εἶπεν, ὑπὲρ τ Πρωτέα μηχανᾷ τ ἐμὴν ἀκρόασιν ἀποδιδράσκειν. ΛΥΚ. Οὔκ, ὦ γαθὲ, ἔφην, τῦτο. παρέξω γὰρ ἐμαυτὸν ἀκροατὴν, παρεὶς τ ἐπηρτημένην φροντίδα. τάχα γὰρ [h] ἄν τι σοὶ τῦ σῦ [i] κυήματος [k] ἄφρονες γενόμενον, καὶ τ ἐμῆς ὠδῖνος συμφροντίσαις. ὡς δὴ ἐδόκει ταῦτα αὐτῷ, καθίσαντες ὅτι τ πλησίον κρηπῖδος, ἐγὼ μὲν ἀκροώμην, ὁδὶ δ' ἀνελέγετο μάλα γενναῖα ποιήματα. μεταξὺ δ' ὥσπερ ἔνθους γενόμενος, ἐπιπτύξας τὸ γραμματεῖον, ΘΕΡΣ. Κομίζου τ ἀκροατικὸν, ἔφη, μισθὸν, καθάπερ Ἀθήνησιν ἐκκλησιαστικὸν, ἢ δικαστικόν· ἀλλ' ὅπως εἴσῃ μοι χάριν. ΛΥΚ. Χάριν μὲν, ἔφην, εἴσομαι, καὶ πρὶν ὅ, τι καὶ λέγεις εἰδέναι.

Τί δ' ἐστὶν ὅ, τι καὶ λέγεις; ΘΕΡΣ. Μακεδονικοῖς, εἶπεν, ἐντυχὼν τ βασιλικῆς οἰκίας ὑπομνήμασι, κἀτότε ὑφηνθεὶς,

[f] ὅ] A marg. *Ai.* [g] Κατηναλώκει] Κατανηλώκει *Fl.* [h] Ἄν τι] Bene *V2. P.* Aliae quaedam ἄντι male. [i] Κυήματος] Recte plurimae. Κυήματος *H1. & 2.* [k] Ἄφρονες] Ἄφρων τις male *P.* sola. [l] Γραμματεῖον] Γραμματίον *Fl.*

aliis, ex quibus hic legendum Παύσωνος. *F.G.* Eadem ad verbum habet *Menag.* in Ed. *Graev.* qui cum ubique eadem dederit quae ille, plagii omnino reus esto. *J.F.R.*

87. Πάσωνι τῷ ζωγράφῳ] Verissime ingeniosissimus & amicissimus *Menagius* emendat Παύσωνι. Ejus emendationem, ne quid dubii supersit, firmat Ms. & editio Florentina. *J.G.G.*

91. Μίμφιλος] Καὶ μίμφιλος. *F.G.* Bene, & parum abest, quin invitis Edd. inferam. *J.F.R.*

97. Τοσούτων ἐτῶν] Si Luciani sit opus, a sene conscriptum hinc & ex c. 22. statuendum est: unde subit suspicari suppositititium, cum nec elegantia solita insit, ne orationis quidem perspicuitas. Juvenile opus est (vide & not. ad tit.) sed cujus nescio. *M. du S.*

f. Κατηναλάκει] Forsan recte *Fl.* sine augmento, quod & *Herodot.* negligit; ut L. VII. p. 437. C. ἀναβιῶσκεται pro ἀνεβ—. Conf. c. 41. ubi eadem rursus καταναλωκότα. Sed & exempla ex aliis tam crebro indicavimus, ut pluribus hic non opus sit; vulgatum tamen hic praestat servasse. *J.F.R.*

12. Παρεὶς τὴν ἐπηρτημένην φροντίδα] Vertitur: *Dimissa ex animo impendente cogitatione*: malim, *Demissa, suspensa illa cogitatione.* *H.V.*

Ibid. Ἐπηρτημένην φροντίδα] V. *Dem.* Phil. I. p. 108. A. ubi ἀπηρτημένοι ἐ ταῖς παρασκευαῖς, καὶ ταῖς γνώμαις. *M. du S.*

20. Γραμματεῖον] Sic variat scriptura etiam supra *Tox.* c. 13. 14. 16. & ante, in hac Dissert. & mox c. 27. *J.F.R.*

22. Ἀλλ' ὅπως] Subaudi ὄψει, σκόπει. *F.G.*

27. Ὑπομνήμασι] A M. Æmilio captos Regum Ma-

παθεὶς, τὸ βιβλίον ὑ κτ' πάρεργον ἐκτησάμην· ᾗ νῦν ὑπεμνήσθην ἔχων οἰκαδὶ. γέγραπται δ' ἄλλα τε τ' Ἀντιπάτρῳ πραχθέντων ὅτε τ οἰκίας, ᾗ περὶ Δημοσθένους· ἃ μοι δοκεῖς οὐκ ἂν παρέργως ἀκοῦσαι. ΛΥΚ. Καὶ μὴν, εἶπον, ἤδη γέ σοι τ̃ εὐαγγελίων χάρις, ᾗ τὰ λοιπὰ τ ἐπῶν· ἐγὼ μ̃ οὖν οὐκ ἀπολείψομαί σου πρὶν ἢ τ ὑποσχέσιν ἔργον σοι γενέσθ· σὺ δ' εἰστίασας μὴν με λαμπρῶς ἥ Ὁμήρου γενέθλιον, ἔοικας δ' ἑστιάσειν αὐτὸς ᾗ τ Δημοσθένους.

Ὡς οὖν ἀνέγνω τὰ λοιπὰ τῆ [a] γραμματείῳ, ὀλιγοστρίψαντες ὀλίγον, ὅσον ἀποδῦναι τῷ ποιήματι τὰς δικαίας ἐπαίνους, ἤμεν εἰς τὸ Θερσαγόρου. καὶ μόλις μ̃, ἐπιτυγχάνει δὲ τῷ βιβλίῳ, καίγε λαβὼν τότε μ̃ ἀπηλλαττόμην. ἐντυχὼν δ' οὕτω τ γνώμην διετέθην, ὡς οὐδέν τι [b] παρέψας, ἀλλ' ἐπ' αὐτοῖς ὀνομάτων [c] τε ᾗ ῥημάτων ὑμῖν ἀναλέξομαι. οὐδὲ γὰρ τῷ Ἀσκληπιῷ μεῖόν τι γίγνεται τ τιμῆς, εἰ, μὴ τοῖς προσιόντων αὐτῷ ποιησάντων ᾄσματα, τὰ Ἀλισοδήμου τῆ Τροιζηνίᾳ, καὶ Σοφοκλέους, ᾄδεται, καὶ τῷ Διονύσῳ, τὸ μ̃ [d] ποίησιν καινὴν ποιεῖν, κωμῳδίας, ἢ τραγῳδίας, ἐκλέλοιπεν· τὰ δ' [e] ἑτέροις συντέθεται,

tus, non perfunctorie libellum emi. Et modo domi me habere recordatus sum. Scripta ibi sunt cum alia de rebus ab Antipatro domi gestis, tum de Demosthene, quae mihi non obiter auditurus esse videris. LYC. Et nunc, *inquam*, pro istoc nuncio eam tibi gratiam persolvo, ut reliquos etiam versus tuos audiam: neque vero te relinquam ante, quam fides promissis tuis constiterit. Magnificis tu me epulis Homeri natalicii accepisti, ac Demosthenis quoque similibus videris accepturus.

27. *Cum igitur reliqua ex tabellis recitasset, commorati paullum, dum dignae poëmati laudes tribuerentur, Thersagorae domum ivimus, & vix quidem, sed invenit tamen libellum. Quo ego accepto tum discedebam. Lecto autem in eum veni sententiam, ut nihil innumeratum, sed ipsa totidem nominibus & verbis illum vobis praelegam. Neque enim minus honoris habetur Aesculapio, si, cum nemo salutantium fecit cantica, Alisodemi Troezenii & Sophoclis carmina canuntur; & Baccho novum carmen scribere, Comoedias, Tragoediasve, desitum est: sed quae ab aliis com-*

a Γραμματείῳ] Γραμματίῳ *Fl.* b Παρέψας] Παρατρίψας emendat *Gesn.* c Τε] Omittit *Fl.* d Ποίησιν καινὴν] Utrumque deest in *Fl.* e Ἑτέροις] Ἑταίροις *Fl.* prave.

cedoniae commentarios legimus in ejus vita a *Plut.* conscripta; sed ab hoc visos &c. non credo. *M. du S.*

Ὑπεμνήσθην] Vid. Misc. Obs. Brit. Maj. & Jun. 1733. p. 368. *J. F. R.*

29. Οἰκαδὶ] Pro οἴκοι positum. *F. G.* Ita vicissim οἴκοθεν fere pro οἴκοι *Herodian.* 2. 7. 3. ὅτε γὰρ οἴκοθεν ἦν αὐτῷ τοσαῦτα χρήματα, ὅσα ἠλαζονεύσατο. Sed potest vulgaris significatio & ibi salva manere; ut sit *domo*, vel *de suo* non suppetebant opes. Sed pro οἴκαδὶ forsan hic οἴκαθι scribendum. *J. F. R.*

34. Καὶ τὰ λοιπὰ τ̃ ἐπῶν] Aliquid excidisse videtur; petit enim, quod sequentia indicant, ut reliquum poëma sibi peragat. *M. du S.*

Ibid. Τῶν ἐπῶν] Ἀκούσομαι legisse videtur Interpres. *F. G.*

50. Ἀλισοδήμου] Hunc Poëtam ab aliis laudatum non memini. *M. du S.*

Ibid. Σοφοκλέους] Scripserat ergo & Sophocles hymnos. *M. du S.*

53. Ἐκλέλοιπται] Hujus ergo aetate neque tragoediae neque comoediae novae Athenis scribebantur. *M. du S.*

59. Δρᾶμα τῆ βιβλίῳ] Sic legendum videtur, τὸ προσῆκον ἡμῖν μέρος· τὸ δὲ φησὶν Ἀντιπάτρῳ &c. τὸ δρᾶμα τῆ βιβλίῳ infititium videtur. *F. G.*

Δρᾶμα] (Quid in his veri sit ex *Plutarcho* intelligis in vita Dem. p. 1574.) Plutarchus, excepto Antipatri colloquio, eadem ferme habet. *M. du S.*

Ibid. Τόδὶ δρᾶμα &c.] Legebatur. τὸ δὲ δρᾶμα τῆ βιβλίῳ praemisso etiam puncto ante τὸ δὲ. Sed parenthesi addita, distinctioneque mutata, & pro τῆ βιβλίῳ, rescribendo βιβλίον *Gesnerus* vulgatum emendavit, cui obsecundavi, quod vulgatum sensu carebat, nec aliter ex Codd. restitui poterat. *J. F. R.*

63. Καλαυρίας] Saepius in hac voce apud *Plut.* peccatur hac in historia; pro Calauria enim ubique Calabriam

compoſita ſint, ea hos, qui in medium opportune proferunt, non minus commendant, quod ſic honorem habuiſſe Diis videntur.

28. *Liber itaque hic (eſt autem commentariorum* Macedonicorum *ea pars, quae ad noſtram rem pertinet, colloquium) liber ergo refert, Antipatro indicatum eſſe, adeſſe Archiam. Porro hic Archias, ſi quis juniorum forte ignorat, comprehendendis exſulibus fuerat praefectus, ac mandata acceperat, Demoſthenem perſuaſionibus potius quam vi eo adducendi, ut a Calauria veniret ad Antipatrum. Ac fuerat ſpe iſta ſuſpenſus Antipater, in dies exſpectans Demoſthenem. Cum igitur audiſſet e Calauria venire Archiam, ſtatim, ut erat, intro eum juſſit vocari.*

29. *Ingreſſus ille, ... Sed ipſe libellus dicet reliqua.* ARCH. Salve Antipater. ANT. Quidni ſalvus ſim, ſi adduxiſti Demoſthenem? ARCH. Adduxi, ut potui. Urnam enim reliquiarum Demoſthenis adfero. ANT. A ſpe dejeciſti me, Archia. Quo enim mihi oſſa & urna, Demoſthenem ipſum non habenti? ARCH. Nempe per vim, o Rex, retineri anima viri non poterat. ANT. Cur vero vivum non com-

τοῖς νῦν εἰς μέσον ἐν καιρῷ κομίζουσι χάριν ἐλάττω φέρει, τῷ τ' θεὸν δοκεῖν τέλμηκέναι.

Τὸ μὲν οὖν βιβλίον, τοῦτο. (ἔστι δὲ τῶν ὑπομνημάτων τὸ προσῆκον ἡμῖν μέρος τόδε δρᾶμα) τὸ βιβλίον φησὶν, Ἀντιπάτρῳ μεμηνύσθαι παρόντα τ' Ἀρχίαν. ὁ δ' Ἀρχίας, εἴ τις ἄρα τῶν νεωτέρων ἀγνοεῖ, τοὺς φυγάδας ἐτέταχτο συλλαμβάνειν. ἐπέσταλτο δ' αὐτῷ καὶ Δημοσθένην ἀπὸ τῆς Καλαυρίας πεῖσαι μᾶλλον, ἢ βιάσασθαι πρὸς τ' Ἀντίπατρον ἥκειν. καὶ δὴ καὶ μετέωρος ὁ Ἀντίπατρος ὑπὸ ταύτης ἦν τ' ἐλπίδος, τ' Δημοσθένην ἀεὶ προσδοκῶν. ὡς οὖν ἤκουσεν ἀπὸ τῆς Καλαυρίας ἥκοντα τ' Ἀρχίαν, αὐθὺς ὡς εἶχεν ἐκέλευσεν εἴσω καλεῖν.

Ἐπεὶ δ' εἰσῆλθεν, αὐτὸ φράσαι τὰ λοιπὰ τὸ βιβλίον. ΑΡΧ. Χαῖρε, ὦ βασιλεῦ Ἀντίπατρε. ΑΝΤ. Τί δ' ἂ μέλλω χαίρειν, εἰ Δημοσθένην ἤγαγες; ΑΡΧ. Ἤγαγον ὡς ἠδυνάμην· ὑδρίαν γοῦν κομίζω τ' Δημοσθένους. ΑΝΤ. Ἀπ' ἐλπίδος γε μὴν ἔσφηλας, ὦ Ἀρχία· τί γὰρ τ' ὄντων, καὶ τ' ὑδρίας, Δημοσθένην οὐκ ἔχοντι; ΑΡΧ. Τὴν γοῦν ψυχὴν αὐτοῦ, ὦ βασιλεῦ, πρὸς βίαν κατέχειν [h] ἀδύνατον. ΑΝΤ. Τί δ' ἂ ζῶντα

f Τόδε δρᾶμα) τὸ βιβλίον] Ita *Geſn.* dedit, pro vulgat. τὸ δὲ δρᾶμα τοῦ βιβλίου. *g* Ἀντίπατρε] Ἀρχία L. male. *h* Ἀδύνατον] Omittit M.

briam libri impreſſi habent. V. 615. C. in Dem. *M. du S.*

65. Μετέωρος ὁ Ἀντ.] Conf. ſupr. T. 2. *Jov. Trag.* c. 4. N°. 73. *J.F.R.*

70. Εἰσῆλθεν] Ὁ Ἀρχίας. *F.G.*

71. Χαῖρε ὦ Ἀντίπατρε] Hic incipit monumentum antiquum & lectu dignum, cetera non ſunt magni pretii. *M.V. La Croze.*

Χαῖρε, ὦ Ἀντίπατ.] Hic incipit quaſi novus dialogus. Vid. Miſc. Ob. ſupra laudat. p. 368. f. & 369. *J.F.R.*

76. Τί γὰρ τ' ὄντων] Subaudi δεῖ. *F.G.*

78. Πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον. ΑΝΤ. Τί δ' ἂ ζῶντα κατειλήφατε;] In omn. Edd. haec ita habebantur confuſa: πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον. ἂ Βοιωτίας, ἔθ' ἵππα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες &c. a c. 34. fere ad fin. 37. huc infarta, quae tranſpoſitione ſananda etiam monet Anonym. in Miſc. Obſ. Britan. Maji & Jun. 1733. p. 370. Aliquid deeſſe viderat & *Wolf.* initio operum *Demoſth.* Tranſpoſitione etiam ſanaverat *Solan.* exceptis duobus verſib. quos aliter conſtituit. At nos *Geſnerum* ſequimur. Differentia cuique ex collatione alius Edit. patebit. *J.F.R.*

79. Κατέχειν ἀδύνατον. ★ ΑΝΤ. Τί δ' ἂ] Potuitne, Lector, melius continuari oratio? Quam male vero in libris omnibus tum editis, tum, quantum mihi conſtare potuit Mſſ. ab hoc inde loco partes commentariorum, ut fingitur, Macedonicorum inter ſe cohaeſerint, vel diſtractae fuerint potius, facile intelliget, ſi quis conferre cum hac editione quamcunque aliam voluerit: (ne opus ſit ad alium librum decurrere, rogavi Doctiſſ. *Reiskium*, ut ſubjici ad finem libelli totum locum, quomodo antea editus fuit, curet.) Igitur putabam me vidiſſe aliquid, cum ante hos viginti annos obſervarem, translocato in libro, unde reliqui, qui exſtant, omnes derivati ſunt, duo folia aequalia, vel paginas adeo ejusdem folii (verſuum in *Aldina* editione 37. & 40. in *Baſileenſi* 71. & 75.) quibus

ta,

τα καλειλήφατε; ΑΡΧ. [a] Καλειλήφαμεν. ΑΝΤ. Κατὰ τ῎ ὁδὸν ἂν τέθνηκεν; ΑΡΧ. Οὐκ, ἀλλ' ὅπῃ ἦν, ἐν Καλαυρίᾳ. ΑΝΤ. Τάχα δ' ὑμετέρας γέγονεν ἔργον ὀλιγωρίας, ὑ θεραπευόντων τ῎ ἄνθρωπον; ΑΡΧ. Ἀλλ' ὐδ' [b] ἐφ' ἡμῖν ἐγένετο. ΑΝΤ. Τί φῄς; αἰνίγματα λέγεις, ὦ Ἀρχία, ζῶντα λαβόντες οὐκ ἔχετε.

ΑΡΧ. Οὐ γὰρ ἐκέλευες πρώτιστα μὴ βιάζεσθαι; καίτοι πλέον ἂν οὐδὲ βιασαμένοις οὐδὲν ἦν· ἢ γὰρ ἂν ἐμελήσαμεν. ΑΝΤ. Οὐκ εὖγε ὑμεῖς οὐδὲ μεληθέντες· ἴσως ἂν ἐκ τ῎ ὑμετέρας τέθνηκε βίας. ΑΡΧ. Ἡμεῖς μὲν αὐτὸν οὐκ ἀπεκτείναμεν, βιάζεσθαι δὲ αὐτὸν μὴ πείθουσιν ἀναγκαῖον ἦν. σοὶ δ', ὦ βασιλεῦ, τί τὸ πλέον, εἰ ζῶν ἀφίκετο; πάντως οὐδὲν ἂν αὐτὸν, ἢ ἀπέκτεινας.

ΑΝΤ. Εὐφήμει, ὦ Ἀρχία· δοκεῖς μοι μὴ συννενοηκέναι, μήθ' ὅστις ὁ Δημοσθένης, μήτε τ῎ ἐμὴν γνώμην· ἀλλὰ νομίζειν ὅμοιον εἶναι Δημοσθένην εὑρεῖν, καὶ τούτους ζητεῖν τοὺς κακῶς ἀπολωλότας, Ἱμεραῖον τ῎ Φαληρέα, καὶ τ῎ Μαραθώνιον Ἀριστόνικον, καὶ τ῎ ἐκ Πειραιῶς Εὐκράτη, τ῎ ῥαγδαίων ῥευμάτων οὐδὲν διαφέροντας, ἀνθρώπους ταπεινοὺς καὶ ἀσήμους, καὶ τοῖς τόποις ἐνδεδημηκότας, ἐν οἷς ἕκαστος ἐτύγχανε γεγονώς. ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἂν ἡγοῦμαι διαφέρειν τὴν ἐκείνων ἀπώλειαν τῆς τούτου τελευτῆς. ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι μὲν ἐν τοῖς ἰδίοις ἀπώλοντο· ὁ δὲ ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις, καὶ ἐν τοῖς ἐχθίστοις, καὶ ἐν οἷς ἐπιβουλεύσας ἐτύγχανε. καὶ ὅμως ἐκεῖνοι μὲν ἐν ἀφανεῖ τῆς ἀπωλείας τὸ αἴτιον ἔχουσιν· ὁ δὲ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἁπάντων ἐστὶ, καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς οἰκουμένης. ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἐν ἀφανεῖ τὸ αἴτιον ἔχουσιν· ὁ δὲ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἁπάντων ἐστὶ, καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς οἰκουμένης.

80 prehendistis? ARCH. Comprehendimus. ANT. Ergo in via periit? ARCH. Non, sed ubi erat, in Calauria. ANT. Forte vestrae negligentiae culpa fuit, qui non satis hominem curaveritis. ARCH. Sed neque hoc in nostra potestate fuit. ANT. Quid ais? Aenigmata loqueris, Archia. Vivum cepistis, & non habetis.

30. ARCH. Nonne enim jusseras, primo vim illi non adhiberi? Quamquam neque profecturi quidquam eramus vi admota, etenim jam parabamus. ANT. Neque illud bene, quod parabatis: forte enim a vestra injuria mortuus est. ARCH. Nos quidem non interfecimus illum, sed vim admovere, cum persuadere non possemus, necesse erat. Tibi vero, Rex, quid lucri accessisset, si vivus adveniisset? Neque enim sane aliud, quam interfecturus illum eras.

31. ANT. Bona verba, Archia. Videris mihi non cogitare, neque quis fuerit Demosthenes, neque meum consilium, sed putare simile *& ejusdem felicitatis* esse, inveniisse Demosthenem, & illos conquirere homines male perditos, Himeraeum Phalereum, & Marathonium Aristonicum, & illum ex Piraeeo Eucraten, torrentibus rivis nihil dissimiles, humiles homunciones, tu-

[a] Καπιλήφαμεν] Καπηλείφαμεν perverse *Junt.* [b] Ἐφ'] Ὑφ' Edd. priores.

bus repositis hic libellus, qui tribus locis vitium antea prodebat, sanus, integer, & optime continuatus appareat. Ad hoc intelligendum nihil opus est, quam ut attendat lector ubique, quis loquens inducatur, & de qua re agatur. Probata est jam tum illa curatio doctissimo viro, quem mihi nunc collegam & vicinum esse impense gaudeo, *C. A. Heumanno*, ad quem illam perscripseram: probata est doctissimo itidem viro *Tib. Hemsterhusio*, cui specimen mearum in hunc libellum observationum miseram. Is, sibi quoque eam in mentem venisse, mihi respondit, & a *Mose du Soul* etiam sibi plures ante annos demonstratam, docuit. Postea illam publicavi An. 1731. in libello tertium jam *Lipsiae* edito, Chrestomathia Graeca: unde in Actis Eruditorum quoque facta est illius mentio. Denique in Miscellaneis observationibus eruditorum Britannorum, edit. Belg. Vol. 2. Tom. III. p. 368. seq. viri docti mihi incogniti observatio vulgata est, quae ab illa nostra vix quidquam differt. Cum itaque ita manifesta sit haec emendatio, ut magis mirandum sit, tot editores Luciani atque interpretes illam fugisse, quam intra exiguum tempus aliquot hominibus eruditis eam in mentem venisse; & a nemine plane, quod ego sciam, quidquam contra monitum sit: credo ego morosae cujusdam superstitionis potius nos postulari potuisse, si non admisissemus eam medicinam in ipsum corpus hujus libelli, quam audaciae, quod admisimus. *J. M. G.*

91. Οὐκ ὦγε ὑμεῖς οὐδὲ μεληθέντες] Additicium videtur. *F. G.*

2. Ἱμεραῖον] Vid. *Plut.* Dem. qui omnes eosdem recenset, nisi quod pro Eucrate Hyperidem habet. & 1555, 1. *M. du S.*

Ἱμεραῖον τ῎ Φαληρέα] De Himeraeo Phalereo, Demetrii fratre, & Aristonico Marathonio, atque Hyperide *Plut.* in V. Demosth. sub fin. p. 859. C. narrat, eos Aegi-

tumultuum temporariorum occasionibus *velut* innatantes, & ad parvam spem turbarum ferociter exsurgentes, deinde paullo post, ventorum vespertinorum more residentes; & infidelem illum Hyperidem, alienum ab amicitia adulatorem populi, qui turpe non duxerit adulatione plebis calumniari Demosthenem, seque ad ea praebere ministrum, quorum mox illos ipsos, quibus gratificatus fuerat, poenituit: quandoquidem non multo post illam calumniam splendidiorem viro, quam olim Alcibiadi, reditum *ab exilio* contigisse accepimus. Verum hic (*Hyperides*) pensi nihil habuit, neque puduit ipsum contra eos, qui olim fuerant amicissimi, lingua uti, quam oportebat nempe improbitatis illius causa exscindi.

πεινὺς, ἀφορμὴ πρὸς καίρων θορύβων ἁπτολάσαι, καὶ πρὸς μικρὰν ταραχῆς ἐλπίδα θρασέως ἐξαίρεσθαι, εἶτα πτήξαι καὶ εἰς μακρὰν, δίκην τοῦ δειλινῶν πνευμάτων· καὶ τὸν ἄπιστον Ὑπερίδην, καὶ τὸν ἄφιλον [c] δημοκόλακα, τὸν οὐδὲν αἰσχρὸν νομίσαι κολακείᾳ τοῦ πλήθους συκοφαντῆσαι Δημοσθένην, οὐδ' αὐτὸν εἰς ταῦτα παρασχεῖν ἀφανῆ, ἐφ' οἷς αὐτοὶ μετενόησαν, οἷς ἐχαρίζετο. μετ' οὐ πολὺ γὰρ τὴν συκοφαντίας λαμπροτέραν ἢ κατ' Ἀλκιβιάδην αὐτῷ τὴν κάθοδον ἀκηκόαμεν γενέσθαι. τῷ δὲ οὐκ ἔμελεν, οὐδ' ἐπῃσχύνετο καθ' τοῦ ποτε φιλτάτων τῇ γλώττῃ χρώμενος, ἣν ἐχρῆν οὐδὲ τὴν ἀγνωμοσύνης ἐκτεμεῖν.

32. ARCH. Quid vero? nonne inter inimicos nostros inimicissimus Demosthenes? ANT. Non sane, si quis moris ac fidei rationem habeat, amicumque sibi, quidquid est in moribus incorruptum ac stabile, judicet. Nam honesta profecto apud hostes etiam honesta sunt: virtus, ubicumque fuerit, pretiosa est. Neque Xerxe deterior ego, qui Bulin Sperchinque Lacedaemonios admiratus, cum interficiendorum potestas esset, dimisit. Verum si quem unquam omnium, etiam Demo-

ΑΡΧ. Τί δ' οὐκ ἐχθρὸν ἡμῖν ἔχθιστος ὁ Δημοσθένης; ΑΝΤ. Οὐχ ὅτῳ μέλοι τρόπου πίστεως, φίλον τὸν ἄδολον, καὶ βέβαιον ἦθος ἡγεμόνα· τὰ γὰρ τοι καλὰ, καὶ πρὸς ἐχθροῖς καλὰ, καὶ τὸ τῆς ἀρετῆς, πανταχοῦ τίμιον. οὐδὲ κακίων ἐγὼ Ξέρξου, τοῦ Βοῦλιν καὶ Σπέρχιν τοὺς Λακεδαιμονίους θαυμάσαντος, καὶ κτεῖναι παρὸν ἀφέντος. ἀλλ' εἰ δή τινα πάντων, καὶ Δημοσθένην, αὐ-

[c] δημοκόλακα] Recte *P. F.* aliaeque. δημόλακα male *H. S.* & *Ald.* Sed correctum in marg.

29. Ἀλλ' εἰ δή τινα πάντων] Ἀλλ' εἰ δή τινα θαυμάσας Δημοσθένην εἶχον. λάθ κοινοῦ γὰρ τὸ θαυμάσας. *V.*

Aeginae ab Archia ex Ajacis monumento detractos, Cleonas missos ad Antipatrum, & ibi perisse. *F. M. G.*

5. Ταπεινοὺς — ἁπτολάσαι] Τὰς, ταπεινοὺς, ἁπτολάσαι, ἀντίθετα. *F. G.*

9. Δίκην τοῦ δειλινῶν πνευμάτων] Hanc observationem, ventos quosdam vespertinos mox ponere, firmat *Aristoteles* Probl. 26, 35. Διὰ τί ὁ ζέφυρος πρὸς τὴν δείλην πνεῖ, πρωὶ δ' οὔ; *F. M. G.*

10. Ὑπερίδην] Hic enim amicum professus Demosthenem accusavit. Vid. *Plut.* in X. Rhet. 1559. & jam reconciliato alteram accusationem parabat. 1560. & 1561. vehemens hic & acerbus; ὅθεν σκοπεῖν Ἀθηναίους μὴ μόνον εἰ πικρὸς ἦν, ἀλλ' εἰ ἐκ προῆκε πικρός. *Plut.* 116. 1. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἄφιλον δημόλακα] Sic vitiose *Salmuriensis*: pejus Amstelodamensis δημόλακα. Scribe δημοκόλακα; sic recte editiones priores. *F. F.*

11. Δημόλακα] Δημοκόλακα. An Δημοκόλακα κύριοι; *F. G.*

16. Λαμπροτέραν ἢ κατ' Ἀλκιβ.] Magnes Demetrius apud *Plut.* Dem. p. 158. F. refert, in illo suo reditu Demosthenem ἀνατεινάμενα τὰς χεῖρας μακαρίσαι τὴν ἡμέραν ἐκείνην αὐτὸν, ὡς βέλτιον Ἀλκιβιάδου κατιόντα. πεπεισμένος γὰρ ὁ βιοιατρόνυς ὑπ' αὐτοῦ δήχεσθαι τοὺς πολίτας. *F. M. G.*

19. Ἦν ἐχρῆν ἀπτε] Hoc ut recte intelligatur, meminisse oportet linguam Hyperidi ab Antipatro praecisam (*Plut.* 1560.) & a priore accusatione Demosthenem reconciliatum novam deinceps parasse. *M. du S.*

Ἦν ἐχρῆν — ἐκτεμεῖν] Excisam illi linguam quidam tradidere apud *Plut.* V. Demosth. p. 859. C. Alii praemordisse sibi linguam, ne conscios proderet: idem in Hyperide. *F. M. G.*

27. Βοῦλιν] Vide *Herod.* Z. 269. ubi Σπερθίης dicitur, qui

αὐτός τε δὶς Ἀθήνησιν, εἰ καὶ μὴ κατ' ἀρχὰς σχολὴν συγγενόμην, καὶ παρ' ἄλλων ἀναπυθανόμην, ἔκ τε τῶν πολιτευμάτων αὐτοῦ εἶχον θαυμάσας, οὐχ ὡς ἂν νομίσειέ τις ἐκ τῶν λόγων δεινότητα· εἰ καὶ μηδὲν πρὸς τὸν Πύθωνα πρὸς αὐτὸν, οἱ δ' Ἀττικοὶ ῥήτορες [a] παιδιά, πρὸς ἐκεῖνον βάλλειν τῷ τότε κρότῳ, καὶ τόνῳ, καὶ λέξεων εὐρυθμίᾳ, καὶ ταῖς τῶν λημνίων περιγραφαῖς, καὶ συνεχείαις ἀποδείξεων, καὶ τῷ [b] συναγωγικῷ γε, καὶ κρουστικῷ. μέλλοντες γὰρ ὅτε τοὺς Ἕλληνας Ἀθήναζε συναγάγομεν, ὡς ἐλέγξοντες Ἀθηναίους, Πύθωνι, καὶ τοῖς Πύθωνος ἐπαγγέλμασι πεπιστευκότες, εἶτα Δημοσθένει, καὶ τοῖς Δημοσθένους ἐλέγχοις περιπεσόντες. ἀλλ' ἡμῖν ἀπρόσιτος ἡ δύναμις [c] αὐτοῦ τοῦ λόγου.

Ἐγὼ δὲ ταύτην μὲν δευτέραν ἔταττον, ἐν χώρᾳ τιθεὶς ὀργάνου· Δημοσθένην δ' αὐτὸν ὑπερηγάμην τῆς τε φρονήματος, καὶ τῆς

osthenem, quem bis Athenis, quamquam non satis otiose, convenerim, & ab aliis requirendo pariter atque ex ipsis in republica factis, cognoverim, in admiratione habui, non, ut existimare aliquis posset, ex dicendi viribus: etsi nihil ad illum Python, Attici autem oratores ludus sunt, comparati ad hujus clamores, & contentionem, & verborum compositionem, & circumscriptam sententiarum concinnitatem, & demonstrationum continuationem, & illam cogendi pariter atque impellendi vehementiam. Itaque poenituit nos convocasse Graecos Athenas, cum refutare Athenienses vellemus, a Pythone & promissis Pythonis inducti, ac deinde in Demosthenem & argumenta Demosthenis incurreremus: in illo autem esset vis dicendi, quae nullum nobis aditum praeberet.

33. Verum hanc ipsam secundam numerabam, quam in instrumenti loco ponerem. Ipsum quidem Demosthenem admirabar super omnia sensus illius caussa & prudentiae, qua

a Παιδιὰ] Nihil var. Edd. Παιδία *Marcil.* recte. b Συναγωγικῷ] Συστατικῷ *Fl.* c Αὐτοῦ] Ita omnes.

qui hic Σπάρχις. *M. du S.*

Βοῦλιν ἢ Σπάρχιν] Historia est *Herod.* 7, 134. quamquam Σπιρθίης ibi vocatur. *J. M. G.*

35. Ὁ Πύθων] Orator Byzantinus eloquentissimus, cujus Demosthenes & Æschines in oratt. meminerunt. *F. G.*

Ibid. Οἱ δὲ Ἀττικοὶ ῥήτορες παιδιὰ παραβάλλειν] Οἱ δὲ Ἀττ. ῥήτ. παιδία προβάλλειν. *Th. M.* Recte. Vid. Addenda.

36. Παραβάλλειν] Subaudi εἰς τὸ, πρὸς τὸ προβάλλειν. *F. G.*

39. Ἀποδείξιον] Quidni artiore Ionismo ἀποδέξιον. Conf. supra ad *Deae Syr.* c. 1. *J. F. R.*

45. Αὐτῷ τῷ λόγῳ] Lege αὐτοῦ. *F. G.* Non credo, tum quia stilus solito est intricatior in hoc Dial. tum quia facile unus vel alter liber exhibuisset αὐτοῦ; nam in re tam facili solent potius obvia, & quae cuique obiter legenti in mentem venirent, obtrudere, quam difficiliora pro facilibus. Quase modo ita construxeris, ἀλλ' ἡ δύναμις τοῦ λόγου, αὐτῷ (sc. ἐσὶ) ἀπρόσιτος ἡμῖν, videbis nihil opus esse αὐτοῦ. *J. F. R.*

50. Ἀκλινῆ] Confer cap. 43. *L. K.*

Ibid. Ἐπ' ὀρθῆς] Int. γραμμῆς, linea, s. via, in qua mentem suam tanquam navim tenuit. Respicitur ad Rhodium illum gubernatorem, ὃς ἴσχυ, ut est ap. *Aristidem* Rhod. p. 542. Jebb. Χειμαζομένης αὐτῷ τῆς νεὼς, καὶ καλωδίοις προσδικῶν, τοῦτο δὴ τὸ θρυλλούμενον· ἀλλ', ὦ Πότιδαι, ἴσθι ὅτι ὀρθὸν τὸν ναῦν καλωδίσω. *Dum clavum rectum teneam*, ut est in *Quintil.* II. 17, 24. ubi reliqua dedimus. Sed fractum animo fuisse in exilio illo Demosthen. simileque Ciceroni, monet Plutarchus. *J. M. G.*

58. Ἔφη] Magni Demosthenem faciebat Philippus. Vid. *Plut.* Demosth. *M. du S.*

62. Καίτοι μᾶλλον] Hic inseri vult *J. Pellet.* locum mox a me commodius inferendum. Ac *Pelletus* solus a me hue usque, qui lacunam hic observasset, visus est. Innotuisse tamen & Viro docto in Germania, ex Cl. *Hemsterhusio* audio an. 1723. *M. du S.*

65. Χρυσίου] Subaudi τὸ, κατὰ. *F. G.*

66. Οὐ Βοιωτίας] Sic legisse videtur Interpres: οὐκ ἐπὶ Βοιωτίας, ἀλλ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες. *F. G.*

Οὐ Βοιωτίας, ἀλλ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες] Haec verba in *Salmuriensi* versione sic prioribus annectuntur, ac si Archiae essent, cum sint Antipatri, quod recte vidit *Philippus Melanchthon*. Sed animanda sunt interrogationis nota. *Non in Boeotia, non hic a me auro accepto?* eum scil. potuistis capere vivum. *J. G. G.*

Ibid. Βοιωτίας] Si sana haec, mirum quid Antipatro in animo fuerit; neque enim de pecunia, ut Archias accipit, cogitabat; utpote qui Demosthenem hac parte inexpugnabilem compertum haberet. Vid. c. 36. ubi corrumpi posse Demosthenem negat Philippus. *M. du S.*

Οὐ Βοιωτίας, ἀλλ' ἔνθα τι] Haec ita apparet arcte cohae-

qua animam recto velut clavo in decumanis fortunae fluctibus nusquam declinantem servaret, & malo nulli concederet. Ac Philippo eandem quam mihi de viro sententiam fuisse noram. Ille quidem nunciata aliquando Athenis concione qua iste in Philippum invectus fuerat, & indignante Parmenione, atque joci etiam aliquid in Demosthenem adjiciente, „ Jure suo, *inquit*, „ o Parmenio, libertatem dicendi sibi su- „ mit Demosthenes. Solus certe ille orato- „ rum Graeciae nusquam expensarum mea- „ rum rationibus inscriptus est, cum ta- „ men mallem ipsi, quam scribis trire- „ mium, me committere. Jam vero illo- „ rum unicuique aurum, ligna, reditus „ annuos, armenta, praedia, partim Boeo- „ tiae, partim etiam hic quiddam, expen- „ sa a me lata video. At celerius machi- „ nis capiamus Byzantiorum moenia, quam „ auro Demosthenem.

ὁσωνέσεως, ἀκλινῆ τὴν ψυχὴν [d] ἐπ' ὀρθῆς ἐν ἀπάσαις φυλάττοντα τρικυμίαις τῆς τύχης, ᾗ πρὸς μηδένα τῶν δεινῶν ἐνδιδόντα. ᾗ Φίλιππον δὲ τὴν ἐμὴν γνώμην ἔχοντα περὶ τοῦ ἀνδρὸς ἤπιστάμην. ὅτε μήν γε δημηγορίας ἐξαγγελθείσης Ἀθήνηθεν ποτὲ, καθ' ἣν ὁ Δημοσθένης [e] τὸν Φιλίππου, ᾗ Παρμενίωνος ἀγανακτηκότος, καί τι ᾗ σκωπτικὸν εἰς τὸν Δημοσθένη ἐπειπόντος, Ὦ Παρμενίων, ἔφη, δίκαιός ὁ Δημοσθένης παρρησίας τυγχάνων· μόνος γέτοι τῶν [f] ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος δημαγωγῶν οὐδαμοῦ τοῖς ἀπολογισμοῖς ἐγγέγραπται τῶν ἐμῶν ἀναλωμάτων. καίτοι μᾶλλον [g] ἠβουλόμην, ἢ γραμματεῦσι τριηρίταις ἐμαυτὸν παρισωκέναι. νῦν δ' ἐκείνων μὲν ἕκαστος ἀπογέγραπται, χρυσίον, ξύλα, πόροι, θρέμματα, γῆν ὁ Βοιωτίας, ὁ δ' ἄθλα τινὰ παρ' ἐμοῦ λαβόντες. ἡμεῖς δὲ θᾶττον ἂν τὸ Βυζαντίων τεῖχος ἁλοίμεν μηχαναῖς, ἢ Δημοσθένην χρυσίῳ.

Ἐγὼ

[d] Ἐπ'] Ἐφ' *Fl.* male. [e] Τὸν Φιλίππου] Αὐτοῦ *Fl.* cum lacuna. [f] Ἀπὸ] Ἐπὶ *Fl.* [g] Ἠβουλόμην] Ἐβουλόμην *Fl.* quod verum credo. quia alterum magis Atticum.

66. Οἱ Βοιωτίας] Scilicet, τὴν ψυχήν. Vel Βοιωτίας accusativi casus; sunt enim duae. Lege *Stephanum*. Sed illud ἀδύνατον, non est in Cod. D. Marci. *G.*

69. Μηχαναῖς] Κριοὺς ἢ καταπέλτας, arietes, vel machinas bellicas. *G.*

* Haec isthuc referre, cum commodius non possem, satius visum est, quam prorsus omittere. *M. du S.*

haerere, ut sine injuria & internecione sententiae divelli non possint: & tamen longe erant distracta. Scrupulum quidem injiciunt verba, quae posuimus, in quibus multa varie tentata per hosce XX. annos cum ab aliis, tum a nobis quoque & nostris amicis. Ponam illud, in quo non διυτίμως, sed δικαίως minimum φροντίσιν acquiescere mihi visus sum. Primo igitur ajo, cum ἕκαστος ἀπογέγραπται pulchre cohaerere participium παρ' ἐμοῦ λαβόντες, plurali ad distributivum nomen relato. Deinde Boeotiam Atticae illam conterminam, & Demagogis Atticis commodam, in potestate Philippi bis fuisse constat, in tantum certe, ut inde ligna, reditus s. vectigalia, pecora, praedia dare & assignare suis illis amicis mercenariis posset, semel in bello sacro, & deinde post pugnam Chaeronensem. Igitur legendum videtur: Νῦν δ' ἐκείνων μὲν ἕκαστος ἀπογέγραπται, χρυσίον, ξύλα, πόρους, θρέμματα, γῆν ὁς Βοιωτίας, ὁς δ' ἄθλα τινὰ παρ' ἐμοῦ λαβόντες, ea sententia, quam interpretando expressi, seu magis ad verbum placeat, *Nunc illorum unusquisque scriptus est aurum — alius Boeotiae, alius hic aliquid eorum, a me accepisse.* Ita sanari potest locus difficillimus, nulla litera immutata, nisi illa negatione, quae orta videtur ex studio conglutinandi, quae tamen cohaerere nullo modo possunt. Nisi poëticum esset, (certe non satis attendi, an etiam in soluta oratione adhibeatur) poteramus etiam suspicari, οὐκ i. e. ὁ οὐ Βοιωτίας, ὁ δ' ἄθλα τινὰ λαβόντες, sententia plane eadem. *J. M. G.*

68. Βυζαντίων τεῖχος] A qua urbe capienda depulsus Demosthenis consiliis fuerat Philippus. V. *Orat. de Coron.* c. 27. Μαχέλλα τὴν Ἑλλάδος vocat apud Athenaeum 8, 10. Stratonicus, quod scilicet uti homo ala, ita Graecia Byzantio capi possit. Vid. *Casaub.* p. 384. *J. M. G.*

69. Χρυσίῳ. τί δ' ὃ ζῶντα κ.] Perturbatissima haec erant antea in omnibus editionibus: nec quisquam ante me repertus, qui saltem conquestus sit, abrumpi subito in iis Antipatri & Archiae colloquium, ut nescio cujus, minime enim ex iis patet, quis loquatur,

Ἐγὼ δὲ, ὦ Παρμενίων, ἔφη, εἰ μού τις Ἀθηναῖος ὢν ἐν Ἀθήναις λέγων, ἐμὲ τὴ πατρίδι προτιμᾷ, [a] τούτῳ ἀργύριον μὲν [b] προείμην ἄν, φιλίαν δ' οὐκ ἄν· εἰ δέ τις ὑπὲρ τῆ πατρίδος ἐμὲ μισεῖ, τοῦτο προσπολεμῶ μὲν, ὡς ἀκροπόλει, καὶ τείχει, καὶ νεωρίοις, καὶ τάφρῳ, θαυμάζω δὲ τὴν ἀρετὴν, καὶ μακαρίζω γε τῆ κτήματος τὴν πόλιν· καὶ τοὺς μὲν, ἔξω τῆς χρείας γενόμενος, ἥδιστ' ἂν προσαπολέσαιμι· τὸν δὲ βουλόμην ἂν ἐνταυθοῖ παρ' ἡμῖν τυχεῖν γενόμενον μᾶλλον, ἢ τὴν Ἰλλυριῶν ἵππον, καὶ Τριβαλλῶν, καὶ πᾶν τὸ μισθοφορικὸν, τὴν ὅπλων βίας τὴν τῆ λόγου πειθὼ, καὶ τὸ τῆς γνώμης ἐμβριθὲς ὀλίγη τιθεὶς δεύτερον.

Πρὸς Παρμενίωνα μὲν ταῦτα. τοιοῦτους δέ τινας καὶ πρὸς ἐμὲ λόγους ἐποιήσατο. τὸν γὰρ μὲν Διοπείθους Ἀθήνηθεν ἀπεσταλμένων, ἐγὼ μὲν εἶχον ἀγαθὴ Φροντίδι, ὅδ' εὖ μάλα γελάσας, ἔφη· Σὺ δ' Ἀττικὸν στρατηγὸν, ἢ στρατιώτην δέδοικας ἡμῖν; αἱ μὲν τριήρεις, καὶ ὁ Πειραιεὺς, καὶ τὰ νεώρια, λῆρος ἔμοιγε, καὶ φλήναφος. τίδ' ἂν ἄνθρωποι πράξαιεν διονυσιάζοντες, ἐν κρεανομίαις καλαζῶντες καὶ χοροῖς; εἰ δὲ μὴ Δη-

34. „ Atque ego, *inquit*, Parmenio, ſi „ quis Athenienſis Athenis dicens patriae „ me ſuae praefert, huic argentum quidem „ objecerim, non autem amicitiam. Si „ quis autem patriae cauſſa odio me habeat, „ hunc ego oppugno non ſecus atque ar- „ cem, & moenia, & navalia, & foſſam: „ ſed virtutem ejus admiror, beatam civi- „ tatem tali poſſeſſione praedico. Atque „ iſtos quidem extra uſum conſtitutus lu- „ bens una, *cum ipſis hoſtibus*, perdam: „ hunc autem malim hic apud nos eſſe, „ quam Illyriorum equitatum, & Tribal- „ lorum, & quidquid eſt militis mercena- „ rii: qui armorum viribus vim oratione „ perſuadendi, & conſilii gravitatem poſt- „ ponam minime.

35. Haec ad Parmenionem. Tales vero etiam apud me ſermones habuit. „ Miſſo „ enim Athenis Diopithe cum ſuis, ſoli- „ citudinem ea mihi res adferebat. Ille ve- „ ro in riſum ſolutus dicebat: tu autem „ ducem Atticum aut militem nobis me- „ tuis? Triremes quidem, & Piraeeus, & „ navalia, nugae mihi & ludibria: ecquid „ vero homines faciant bacchanalia cele- „ brantes, viventes in viſcerationibus, & „ cho-

[a] Τούτῳ] Τούτοις male *Fl.* [b] Προείμην] Προήμην *Fl.*

ut, inquam, neſcio, cujus ſubito verba Parmenioni dicta, & alia multa inferciantur, antequam Antipater tandem roget, an mortuum ergo invenerit? Quatuor ergo integris capitibus hinc remotis, ſuoque loco redditis, (nempe trigeſimo quarto, quinto, ſexto & ſeptimo) nunc tandem addicentibus avibus procedet Antipatri cum Archia colloquium; & quae hinc ejecimus, locum ſuum tandem obtinebunt; resque ipſa reſtitutionem hanc abunde confirmabit, quam ante annos viginti a me repertam non meis tantum libris adſcripſeram, ſed in Codice viri Doctiſſ. *Joh. Laughton* Bibliothecae Cantabrigienſi Praefecti, amicitiae cauſa: non tanto poſt intervallo in lucem proditurum mea opera Lucianum putans, annotaveram his verbis: [*Reliqua pagina & pars magna ſequentis alterius loci ſunt, quem infra pag.* 1090. *B. indicabimus, quae ſi nunc miſſa feceris, & in alio illo loco inſeras, quae nunc mire perturbata in omnibus editionibus leguntur, plana tandem & facilia fient. M. S.*] (Quibus literis *Moſem Solanum* intellige, quo Latino nomine hic etiam diſcas me *Diſſertationem de ſtylo Novi Teſtamenti* edidiſſe, quae in Cl. *Rhenferdii* ſyntagmate conſpicitur) & iterum pag. 1088. (erat enim Ed. *Par.* ante τί δ' ἂ ζῶντα &c. linea 29.) [Haec miſſis ad tempus intermediis cum iis conjungito quae in pag. praeced. ante uncinulas ſunt.] Tandem pag. 1090. ante Τοιαῦτα &c. linea 16. [Hic inſerenda ſunt ea quae ſupra notavimus (p. 1087.) loco ſuo fuiſſe mota. M. D. S.] Hinc autem liquido patet, hunc libellum ex uno codice Mſ. deſcriptum, in quo folium unum, dum compingebatur, loco ſuo motum errori huic anſam dedit, qui tamdiu indeprehenſus evaſit. *M. du S.*

73. Προείμην ἄν] Objecerim, ut canibus, ut latronibus ad incommoda majora effugienda. *Herodotus* I. 24. de Arione inter nautas latrones conſtituto, Τὸν δὲ σωιβῆται τοῦτο λίσεσθαι, χρήματα προϊέντα σφι, ψυχὴν δὲ παραιτέεσθαι. *J. M. G.*

86. Τὸν γὰρ μὲν Διοπείθους] Pro quo ſcripta exſtat oratio Demoſthenis de Cherſonneſo, ex qua Diopithes in Philippi regnum excurrerat. *J. M. G.*

6. Τό γέ τοι κατ' αὐτὸν οὐκ Ἀμφίπολιν εἴλομεν, οὐκ Ὄλυνθον, ἢ Φωκέας, καὶ Πύλον ἔχομεν] Manifeſtiſſimum men-

choris. Si unus Demosthenes Athenis non esset, facilius urbem haberemus, quam Thebanos & Thessalos fraude, vi, occupando, emendo. Nunc unus ille vigilat, temporibus omnibus imminet, & nostros impetus subsequitur, ad nostra se imperatoria consilia velut in acie opponit. Illum non fugimus cum machinamur aliquid, cum conamur, cum deliberamus: uno verbo, ille nobis homo impedimentum est & propugnaculum, quo minus una omnia impressione habeamus. Certe per illum *si stetisset* non Amphipolin cepissemus, non Olynthum, non Phocenses haberemus & Pylas, nec Chersonnesum, & quorum circa Hellespontum potiti sumus.

36. Sed ille invitos etiam cives suos, & velut a mandragora dormientes excitat, libertate dicendi velut urens & secans illorum socordiam, parum, quid jucundum illis sit, solicitus. Transfert idem pecuniae reditus a theatris ad exercitus, trierarchicis legibus constituit rem nauticam perturbatione rerum tantum non plane corruptam. Abjectam satis longo jam tempore ad drachmam & triobolum

μοδένης εἷς ἐν Ἀθηναίοις ἐγένετο, ῥᾴον ἂν εἴχομεν τὴν πόλιν, ἢ Θηβαίους καὶ Θετταλοὺς ἀπατῶντες, βιαζόμενοι, φθάνοντες, ὠνούμενοι· νῦν δὲ εἷς ἐκεῖνος ἐγρήγορε, καὶ πᾶσι τοῖς χρόνοις ἐφέστηκε, καὶ ταῖς ἡμετέραις ὁρμαῖς ἐπακολουθεῖ, καὶ τοῖς στρατηγήμασιν ἀντιπαρατάττεται. λανθάνομεν δὲ αὐτὸν ἐπιχειροῦντες, ἐπιχειροῦντες, ἐβουλευόμενοι, καὶ [c] καθάπαξ κώλυμά τι, καὶ πρόσκομμα ἡμῖν ἄνθρωπός ἐστι, μὴ πάντ' ἔχειν ἐξ ὁδοῦ. τὸ γέ τοι κατ' αὐτὸν, οὐκ Ἀμφίπολιν εἴλομεν, οὐκ Ὄλυνθον, οὐ Φωκέας, καὶ [d] Πύλας ἔχομεν· οὐκὶ Χερρόνησον, καὶ τὴν περὶ τὸν Ἑλλήσποντον κεκρατήκαμεν.

Ἀλλ' ἀνίστησι μὲν ἄκοντας, οἷον ἐκ μανδραγόρου καθεύδοντας τοὺς αὐτοῦ πολίτας, ὥσπερ τομή τινι καὶ καύσει τὴν ῥᾳθυμίαν τὴν παῤῥησίᾳ χρώμενος, ὀλίγον τοῦ πρὸς ἡδονὴν [e] Φροντίσας. μεταθέσει δὲ τὰ χρημάτων τοὺς πόρους ἀπὸ τῶν θεάτρων ἐπὶ τὰ στρατόπεδα, συντάξει δὲ τὸ ναυτικὸν νόμοις τριηραρχικοῖς, ὑπὸ τῆς ἀταξίας μόνον τελέως διεφθαρμένον, ἐγείρει δ' ἐρρωμένον ἤδη χρόνου πρὸς τὴν δραχμὴν καὶ τὸ τριώ-

c Καθάπαξ] Καθάτερ marg. *A1.* *d* Πύλας] Ita *Fl.* ut *Palm.* voluit. Πύλον cett. & *Graev.* *e* Φροντίσας] Φροντίζων *Fl.*

mendum non vidit doctissimus Interpres *Phil. Melanchton.* Nam quid de Pylo hic loquitur? quem numquam habuit Philippus, & qui in ultima Laconia vel Messenia situs, remotissimus fuit ab Antipatri ditione & Macedonum negotiis. Emenda igitur & repone meo periculo Πύλας. Eam emendationem firmat Demosthenes ipse in oratione de Chersonneso: κύριοι δὲ Πυλῶν καὶ τῶν ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας παρόδων. Et in oratione de falsa legatione: τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τῷ Φωκέων πολέμῳ καὶ τῷ κυρίους εἶναι Πυλῶν Φωκέας, ἢ τι λέγω Θηβαίων ἄδεια ὑπῆρχεν ὑμῖν. Et rursus ibidem: περὶ δὲ τῶν ἐγγὺς καὶ τῶν μειζόνων, λέγω δὲ Φωκέων καὶ Πυλῶν. Is locus qui Θερμοπύλαι, & sæpius Πύλαι dicebatur, erat Græciæ porta & aditus, & numquam potuisset Philippus Phocenses evertere, nisi potitus fuisset illis angustiis. Ideo sæpissime Demosthenes in suis Philippicis de iis facit mentionem, ad quod respicit hoc loco Antipater, quem loquentem inducit Lucianus. *J. P. a G.*

7. Οὐ Φωκέας, καὶ Πύλον ἔχομεν] Sic quidem etiam Mss. Sed *Palmerius* vidit scribendum esse Πύλας, verissime. Sic clare Florentina, ut nihil dubii imposterum sit relictum editoribus ad veram lectionem restituendam. *J. G. G.*

8. Πύλας] Ita Ed. *Fl.* uti *Palmerius* emendare jusserat; in reliquis enim Πύλον legitur. Quod autem *Palmerius* in erudita illa nota ait, haec ab Antipatro dici, inde est, quod exemplaria sua secutus non vidit a Philippo dici: cum tamen vel ipsa orationis series ostendat, haec ab Antipatro, ut sibi ab aliquo dicta. Ut mirer viro sagacissimo nihil hic suboluisse, unde verum erueret. *M. du S.*

16. Ἀπὸ τῶν θεάτρων] Longe aliter de eo Cl. *Potterus* p. 154. *M. du S.*

20. Χρόνου] Subaudi λεγ. *F. G.*

Ibid. Πρὸς τὴν δραχμὴν] Drachma, τὸ συναγώγιμον h. e. pretium oratori solutum, quoties vel in publica causa vel in publica adesset. Triobolum τὸ δικανικὸν s. merces judicis. Vid. *Spanh.* ad *Aristoph.* Plut. v. 329. *J. M. G.*

τριώβολον τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα, πάλαι „ bolum civitatis dignitatem excitat: hos-
[a] τούτους καλαχεκλιμβύνς εἰς τὰς προγό- „ que olim inclinatos ad majores ſuos re-
νους ἐπανάγων, καὶ τὸ ζῆλον τὸ Μαραθῶνι καὶ „ vocat, atque ad aemulationem eorum
Σαλαμῖνι καλειργασμένων, συνίστησι δ' ὅτι „ quae Marathone ac Salamine geſta ſunt:
συμμαχίας, καὶ συντάξεις Ἑλληνικάς. 25 „ mutuique auxilii foedera, & conventio-
τοῦτον δὲ λαθεῖν ἔξεστι, δὲ φενακίσαι, δὲ πρία- „ nes inter Graecos conſtituit. Hunc ce-
σθαι δ' ἐμάλλον, ἢ τὸν Ἀριστείδην ἐκεῖνον „ lare non eſt, non decipere, non emere,
ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπρίατο. „ non magis quam Ariſtidem illum Perſa-
„ rum rex emere potuit.

Τοῦτον οὖν, ὦ Ἀντίπατρε, χρὴ δεδιέναι 37. „ Hunc ergo, Antipater, magis eſt
μᾶλλον, ἢ φάσας τριήρεις, καὶ πάντας 30 „ quod timeamus, quam triremes omnes
ἀποστόλους. [b] ὃ γὰρ Ἀθηναίοις τοῖς πάλαι Θε- „ & claſſes. Quod enim antiquis illis A-
μιστοκλῆς, καὶ Περικλῆς ἐγένετο, τοῦτο „ thenienſibus Themiſtocles fuerunt & Pe-
τοῖς νῦν ὁ Δημοσθένης, ἐφάμιλλον Θεμι- „ ricles, his nunc Demoſthenes eſt pru-
στοκλεῖ μὲν τὴν σύνεσιν, Περικλεῖ δὲ τὸ φρό- „ dentiae nomine comparandus cum The-
νημα. ἐκτήσαλο γῆν αὐτοῖς ἀκτέον, Εὐ- 35 „ miſtocle, cum Pericle autem ob ſenſum
βοιαν, Μέγαρα, τὰ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, „ in republica. Dicto igitur audientes il-
τὴν Βοιωτίαν. Καὶ καλῶς γε, ἔφη, „ lis praeſtitit Euboeam, Megara, quae
ποιοῦσιν Ἀθηναῖοι, Χάρητα μὲν καὶ Διοπείθην, „ circa Helleſpontum ſunt, Boeotiam. Et
καὶ Πρόξενον, καὶ τοιούτους τινὰς ἀποδεικνύντες „ praeclare *e re mea* faciunt Athenienſes,
στρατηγεῖν, Δημοσθένην δὲ εἴσω κατέχοντες 40 „ cum Chareta & Diopithen, & Proxe-
ἐπὶ τῷ βήματος. ὡς εἰ τοῦτον τὸν ἄνθρωπον „ num, & horum ſimiles quosdam impe-
ὅπλων ἀπέφηναν καὶ νεῶν, καὶ στρατοπέδων, „ ratores conſtituunt, Demoſthenem vero
καὶ χωρῶν, καὶ χρημάτων κύριον, ἀκνῶ, μὴ „ domi in tribunali retinent. Quod ſi hunc
περὶ τῆς Μακεδονίας ἂν κατέφησέ μοι τὸν λό- „ hominem armorum faciant & navium,
γον, ὃς καὶ νῦν ἀπὸ ψηφισμάτων ἀνταγωνι- 45 „ & exercituum, & temporum, & pecu-
ζόμενος ἡμῖν, παντάχῃ συμπεριτρέχει, „ niarum dominum; vereor, ne de ipſa me
καλαλαμβάνει, πόρους εὑρίσκει, δύναμιν „ Macedonia in diſceptationem vocet: qui
„ vel ſic ſuis me decretis oppugnet, cir-
„ cumquaque concurrat, deprehendat, re-
„ ditus

[a] Τούτους] Τούτοις *Fl.* [b] Τοῦτο τοῖς] Ex emendatione *Solan.* & *Jenſii.* Τούτους Edd. antea male.

Ibid. Δραχμὴν ἓν τὸ τριώβολον] An τοὺς δικαστικοὺς μισθούς; F.G. Quidni? De triobolo autem judicum mercede jam ter quater alibi mentio facta. Vide modo *Bis Accuſ.* c. 15. *J.F.R.*

22. Τούτους καλαχεκλ.] Τοὺς Ἀθηναίους πολίτας. *F.G.*

23. Τῶν Μαραθῶνι] Ἐν Μαραθῶνι. *F.G.* Si τὸν tantum ſubaudiri voluit, bene. ſi addi, fruſtra. Quando quidem μάχη, vel aliud ſubſtantivum additur, dubium non eſt, quin τὸν adjungatur, ut *Thucyd.* I. 18. ἡ τὸν Μαραθῶνι μάχη. Et 2. 34. Τοὺς τὸν Μαραθῶνι. *Aeſchin.* contra Cteſiph. p. m. 301. A. ἡ τὸν Μαραθῶνι μάχη γέγραπται. *Demoſth.* de Claſſ. p. m. 76. A. οἱ τὸν Μαραθῶνι τῶν προγόνων. Noſter c. ult. f. hujus Dial. τῶν τὸν Μαραθῶνι πεντακοσίων. Ibid. paullo ante, τοὺς τὸν Μαραθ. πιστ. At quando abeſt ejusmodi ſubſtant. omitti etiam poteſt praepoſitio, *Lyſ.* Orat. de *Ariſtoph.* bonis, fin. ἐπίστασθε Ἀθηναῖοι καὶ Μαντίθ. *L. Bos* de Ellipſ. p. m. 281. ex *Ariſtoph.* Acharn. Μαραθῶνι ἥμην. Adderem *Homer.* Il. E. 137. ubi ἀγρῷ quoque pro τῷ ἀγρῷ, aliaque quae in promptu habeo, ſi neceſſitas poſtularet. *J.F.R.*

Ibid. Μαραθῶνι & Σαλαμῖνι] Tum alias, tum nusquam fortius, quam eo loco, quem etiam *Longinus* laudat ſ. 16. nempe *de Corona* c. 60. ubi jurat, Οὐ μὰς τοὺς τὸν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων, καὶ τοὺς τὸν Πλαταιικῆς τεταγμένους, καὶ τοὺς τὸν Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας, καὶ τοὺς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, καὶ πολλοὺς ἑτέρους τοὺς τὸν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας κ. τ. λ. *J.M.G.*

31. Ἀποστόλους] I. e. duces claſſis. *F.G.*

Ibid. Ὃ γὰρ Ἀθηναίοις τοῖς πάλαι Θεμιστοκλῆς, καὶ Περικλῆς ἐγένετο, τούτοις νῦν ὁ Δημοσθένης, ἐφάμιλλον Θεμιστοκλεῖ μὲν τὴν σύνεσιν, Περικλεῖ δὲ τὸ φρόνημα] Perſpicuum eſt, legendum τοῦτο. *Quod priſcis Athenienſibus Themi-*

„ ditus inveniat, copias contrahat, * am-
„ pliſſimas claſſes dimittat, copias in aciem
„ mittat, huc illuc tranſiens obſiſtat.

συλλέγει. [c] ὁ δὲ ὀτιμήκεις τόλεις ἀπο-
πέμπει, συντάξεις δυνάμεις, ἀντιμεβί-
σταλαι.

38. Talia & tum & ſaepe alias ad me Philippus de viro dicebat, inter fortunae munera illud referens, quod exercitum non duceret Demoſthenes: cujus quidem etiam conciones, tamquam arietes quidam & catapultae ab Athenis inde ruentes ſua convellerent diſturbarentque conſilia. Nam de Chaeronea neque poſt victoriam commemorare apud nos deſiit, in quantum nos periculum vir ille adduxiſſet. „ Etſi enim
„ praeter ſpem & vitio ducum, & mili-
„ tum immodeſtia, & nec opinata fortunae
„ inclinatione, quae in multis ſaepe perfi-
„ ciendis nos adjuvit, vicimus; tamen
„ uno illo die & imperii & vitae adeo in
„ periculo me conſtituit, conductis in
„ unum praeſtantiſſimis civitatibus, Grae-
„ cis copiis omnibus collectis; Athenien-
„ ſibus ſimul & Thebanis Boeotiisque re-
„ liquis, & Corinthiis Euboënſibusque,
„ & Megarenſibus, & praeſtantiſſimis
„ Graeciae, in periculi ſocietatem coactis,
„ meque ad interiora Atticae penetrare
„ prohibito.

Τοιαῦτα μὲν τότε καὶ πολλάκις πρός με Φίλιππος περὶ τἀνδρὸς ἔλεγεν, ἐν τοῖς παρὰ τὴν τύχης χρηστῶν τιθέμενος, τὸ μὴ στρατηγεῖν τὸν Δημοσθένην. ἔγω δὲ τοὺς λόγους ὥσπερ κριοὺς ἢ καταπέλτας Ἀθήνηθεν ὁρμωμένους, ἀφαιρεῖσθαι αὐτοῦ καὶ καταράπτειν τὰ βουλεύματα. περὶ μὲν γὰρ Χαιρωνείας, οὐδὲ μὴν τῆς νίκης ἐπαύετο πρὸς ἡμᾶς λέγων, εἰς ὅσον ἄνθρωπος ἡμᾶς κινδύνου κατέστησε. μὴ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα, καὶ κακίᾳ στρατηγῶν, καὶ στρατιωτῶν ἀταξίᾳ, καὶ τῇ παραδόξῳ ῥοπῇ τῆς τύχης, τῇ πολλὰ πολλάκις ἡμῖν συνεργασμένῃ, κεκρατήκαμεν, ἀλλ' ὅτι μιᾶς γε ταύτης ἡμέρας, περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ ψυχῆς κίνδυνον ἐπέστησέ μοι, τὰς ἀρίστας πόλεις εἰς ἓν συναγαγὼν, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑλληνικὴν δύναμιν ἀθροίσας, [d] Ἀθηναίοις ἅμα καὶ Θηβαίοις, Βοιωτοῖς τε τοῖς ἄλλοις, καὶ Κορινθίοις, Εὐβοέας τε, καὶ Μεγαρέας, καὶ τὰ κράτιστα τῆς Ἑλλάδος ἀφακινδυνεύειν καταναγκάσας, καὶ μηδ' εἴσω με τῆς Ἀττικῆς ἐπιτρέψας παρελθεῖν.

39. Tales habebat ille perpetuo de Demoſthene ſermones: & his qui dicerent,

Τοιοῦτοί τινες ἦσαν αὐτῷ συνεχεῖς περὶ Δημοσθένους οἱ λόγοι. καὶ πρόσγε τοὺς λέγον-

[a] Ὁ δὲ] Ὡδὲ legit. *J. J. Wolf.* Pro ὁ δὲ lacuna, & pro ὀτιμήκεις eſt ἐπιτιμῶς in *Fl.* [d] Ἀθηναίοις] Πρὸς Ἀθηναίους *Fl.*

miſtocles & Pericles fuit, id nunc eſt Demoſthenes, par Themiſtocli quidem prudentia, Periclı autem animo. Idque recte conſideravit Interpres. *J. J.*

32. Τοῦτο τοῖς νῦν] Impr. omnes τούτοις νῦν. Cl. *Senſius* τοῦτο νῦν. Ego ſic integre edendum cenſeo, & ita interpungendum, ut ἐφάμιλλα ad ſequentia referatur, non ut ante fiebat, ad τούτοις. *M. du S.*

35. Ἀκούειν] Pro ὑπακούειν. *F. G.*

44. Περὶ δὲ Μακεδονίας ἂν κατέστησά μοι τὸν λόγον] An, *de Macedonia ipſa rationem a me exegiſſet.* *F. G.*

47. Δύσφορον συλλέγειν, * ὀτιμήκεις τόλεις] Sentisne, lector, haec olim miſerum in modum diſtracta, ita jam commiſſa inter ſe & tam firma compage cohaerere, ut divelli nullo modo poſſint? Si haec non eſt certa emendatio, ilicet de tota arte actum eſt: exſequias eamus criticis. *J. M. G.*

49. Ἀνηκούστατος. Ἐγὼ δὲ] Hic jam incipiunt quatuor illa capita loco ſuo in omnibus editionibus mota, a me vero ſuo loco reddita, ne vocula quidem mutata. *M. du S.*

57. Περὶ μὲν γὰρ Χαιρωνείας] Poſt praelium ad Chaeroneam, quo Athenienſium, quin Graeciae liberae, opes proſtratae ſunt, Philippus initio quidem ſe geſſit inſolentius; poſt autem, periculo licet defunctus, ἔφριξε τὸν δυνάστην ἡ τῶν δυνάμεων τοῦ ῥήτορος, οὐ μόνον μικρῷ μοίρᾳ ἡμέρας τὸ ὕστερον τῆς ἐγγυμοσίας ἐς τὸ σῶμα τοῦ ἀναρρίψαι κίνδυνον ἀναγκασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Plut. in V. *Demoſth.* p. 1567. *H. Steph.* *J. M. G.*

59. Καὶ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα] Sic legendum etiam ego puto, niſi velimus ellipſin ſatis difficilem ſtatuere, *An enim ideo minus magnum periculum* &c. Blandius forte ſic corrigas, Μὴ γὰρ ἢ παρ' ἐλπίδα, *Neque enim niſi praeter ſpem vicimus.* Sed primum illud, quod etiam *Wolfio* placuit, probo unice. *J. M. G.*

94. Ἀμε-

γοίας, ὡς μέγαν ἔχοι τ' Ἀθηναίων δῆμον ἀνταγωνιστήν, Ἐμοὶ Δημοσθένης μόνος, εἶπεν, ἀνταγωνιστής, Ἀθηναῖοι δὲ, Δημοσθένη οὐκ ἔχοντες, Αἰνιᾶνές εἰσι, καὶ Θετταλοί. καὶ πρέσβεις ὁπότε πρὸς τὰς πόλεις πέμποι, τῶν ἄλλων ῥητόρων εἴ τινας ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις ἀνταποστέλλοι, τῇ πρεσβείᾳ [a] ῥᾷστα ἦν κεκραληκώς· τῶν Δημοσθένους δ' ὁπιστάντων, Μάτην, εἶπεν, ἂν ἐπρεσβεύσαμεν.

Οὐ γὰρ ἔστι κατὰ τῶν Δημοσθένους λόγων ἐγεῖραι τρόπαιον. ταῦτα ὁ Φίλιππος. καὶ μὴν τοι καὶ πάντως ἔλαττον ἂν ἔχοντες, [b] εἰ λάβοιμεν [c] τοιοῦτον ἄνδρα, πρὸς Διὸς, Ἀρχία, [d] τί πολὺ νομίζεις; βοῦν ἂν ὅτι σφαγὴν ἤγομεν, ἢ πολὺ μᾶλλον ἂν σύμβουλον περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, καὶ τῶν ἐν χῇ πάσῃ ἐποιούμεθα; φύσει μοί γ' αὐτῷ, καὶ κατ' ἀρχὰς προσεπεπόνθειν ἐξ αὐτῶν τῶν πολιτευμάτων· ἔτι δὲ μᾶλλον Ἀριστοτέλει μάρτυρι. πρός τ' οὖν τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ πρὸς ἡμᾶς γε [e] λέγων, οὐδὲν ἐπαύετο· τοσούτων ὄντων [f] αὐτῷ τῶν προσπεφοιτηκότων, μηδένα οὕτω πώποτε θαυμάσαι, μεγέθους τε φύσεως, καὶ τῶν περὶ τὴν ἄσκησιν ἐγκρατείας, καὶ βάρους, καὶ τάχους, καὶ παῤῥησίας, καὶ καρτερίας.

Ὑμεῖς δὲ, ἔφη, ἀγνοεῖτε ὡς ὑπὲρ Εὐβούλου, καὶ Φρύνωνος, καὶ Φιλοκράτους, καὶ πειρᾶσθε δώροις καὶ τοῦτον ἀναπείθειν ἄνθρωπον

gravem ipsi esse adversarium populum Athenienſem, respondebat, „ Mihi adversarius „ solus Demosthenes: Athenienses vero, „ Demosthene destituti, Aenianes sunt & „ Thessali". Et si quando legatos ad civitates mitteret, atque aliorum oratorum quosdam contra ipsum civitas Athenienſium ablegaret, legatione facile ipse vicerat. Quoties vero instaret Demosthenes, „ Frustra, *inquit*, legationem misimus.

40. „ Neque enim contra Demosthenis „ orationes tropaeum licet erigere". Haec Philippus. Et profecto omnibus modis inferiores (*nos Philippo*) talem virum si cepiſsemus; per Jovem, Archia, quid tandem putas? bovemne ad macellum acturi eramus, an consiliarium potius de rebus Graecis, totoque imperio *nostro* adhibituri? Natura enim illi me etiam ab initio conciliari sentiebam ex ipsis in rep. gestis, magis vero testimonio Aristotelis. Is enim cum apud Alexandrum & nos ageret, ac tot haberet, qui suam domum audiendi causſa frequentaverant, nunquam desiit praeter omnes hunc admirari ob magnitudinem ingenii, & illam circa exercitationes continentiam, & gravitatem, & celeritatem, & libertatem dicendi, & constantiam.

41. „ Vos autem, *inquit*, de illo cogi„ tatis ut de Eubulo *quodam*, & Phryno„ ne, & Philocrate, & hunc donis cona„ mini in partes traducere hominem, qui „ pa-

a Ῥᾷστα ἦν] Ἦν ῥᾷστα ἂν *Fl.* b Εἰ] Deest in *Fl.* c Τοιοῦτον ἄνδρα] Τοιοῦτον ἦν ἄνδρα *Fl.* d Τί] Ἔτι *Fl.* e Λέγων] Sic dedi ex *J. V2.* & *Fl.* Ἄγων cett. Λέγων etiam marg. *AlW.* f Αὐτῷ τῶν] Τῶν αὐτῷ *Fl.*

94. Ἀμφοτέρους μάρτυρι] Προσπεπόνθων scil. *F.G.*

95. Πρὸς γοῦν τ' Ἀλεξ.] Sic omnino legendum, cum αἰτιολογικὸν particulam series orationis postulet. Et quam facile est Γ in T mutari? *J.M.G.*

96. Λέγων] Ita recte *Fl.* & *Veneta* utraque, in reliquis ἄγων. *M.du S.*

97. Προσπεφοιτηκότων] Malit *Wolfius* συμπεφοιτηκότων, ut notentur condiscipuli: & est illud sane temporum rationibus magis accommodatum. Sed meminerimus jam supra ab auctore libelli non *Aristotelem* tantum, sed hujus etiam *Theophrastum* auditorem inter Praeceptores Demosthenis relatum. *J.M.G.*

98. Θαυμάσαι] Subaudi ἴλεγε. *F.G.*

99. Ἐγκρατείας] Si abstinentiam reddas, quid fiet voce ἄσκησις? *M.du S.*

4. Εὐβούλου] Inimicus hic Demosthenis summus. vid. *Dem.* Mid. *M.du S.*

Εὐβούλου, καὶ Φρύνωνος, καὶ Φιλοκράτους] Hos patriae suae Athenarum proditores nosse datur ex oratione Demosthenis de falsa legatione. *J.M.G.*

Ibid. Φιλοκράτους] Et hic Demosthenis inimicus, quem proditorem Patriae alicubi vocat. *M.du S.*

31. Ἀλλὰ πῶς ἀπίθανον; ΑΡΧ. Ἔοικας ἔτι μᾶλλον, ὦ βασιλεῦ, θαυμάσειν, καὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ τεθαμμένοι, διαφέρομαι

„ patrimonium quoque in Athenienſes, „ privatim in egentes, publice in civitatem „ impenderit ; & ubi hac ſpe excidiſtis, „ terrere illum vos poſſe arbitramini , cui „ olim deliberatum ſit animam ſubjicere in- „ certis patriae fortunis ? & in facta illo „ veſtra invehente, indignamini ? qui nec „ populo Athenienſium ſe ſubmittat. Ne- „ ſcitis, *inquit*, patriae illum amore tracta- „ re rempublicam , ſibi autem eam philo- „ ſophiae gymnaſium conſtituiſſe.

42. Talia , Archia , ſupra modum cupiebam conſuetudine illius utens ex illo audire , & quae ipſius de rebus praeſentibus eſſet ſententia : atque, quoties opus eſſet, relictis qui ſemper in nos irruunt adulatoribus , ſimplicem e libera mente orationem percipere , & veracis conſilii copiam nanciſci. Etiam fas putarem illum admonere, pro quam ingratis Athenienſibus vitam omnem in diſcrimen dediſſet , cum liceret gratos magis & firmiores amicos habere. ARCH. Reliqua , Rex, forte conſecutus eſſes: ſed iſta fruſtra fuiſſes dicturus , adeo ad furorem usque ille amabat Athenas. ANT. Ita res habet, Archia, quid enim dicamus? Sed quomodo mortuus eſt?

43. ARCH. Videris magis etiam, Rex, admiraturus eſſe. Etenim nos qui vidimus non minus obſtupeſcebamus & fidem negabamus oculis , quam qui non viderunt. Videbatur enim olim deliberatum de ultimo

πον, ᾗ τ πατρῴαν οὐσίαν εἰς Ἀθηναίους, ἰδίᾳ τε τοῖς δεηθεῖσι, ᾗ δημοσίᾳ τῇ πόλει [g] καλῶς ἀναλωκότα. Ἁμαρτάνοιτε δὲ, φοβήσειν οἰόμενοι, πάλαι βεβουλευμένον τ ψυχὴν ὑποθεῖναι ταῖς τ πατρίδος ἀδήλοις τύχαις· ᾗ καθαπτομένῳ τῶν πραττομένων ὑμῖν, ἀγανακτεῖτε. οὐδ' οὐδὲ τ Ἀθηναίων δῆμον ὑποστέλλει. Λέληθεν ὑμᾶς, ἔφη, τῇ μὲ τ πατρίδος εὐνοίᾳ πολιτευόμενος, αὐτῷ δὲ τ πολιτείαν [h] γυμνάσιον φιλοσοφίας προθέμενος.

[i] Τὰ τοιαῦτα, ὦ Ἀρχία, ὑπερεθύμουν αὐτῷ συγγενόμενος, τῷ τε γνώμην, ἣν [k] ἔχει περὶ τ παρόντων, ἀκοῦσαι λέγοντος, ᾗ τ ἀεὶ προσπεπλεκότων ἡμῖν κολάκων, εἰ ἐδεόμην, ἀποστὰς, ἁπλῆ τινος ἐξ ἐλευθέρας γνώμης ἀκοῦσαι λόγου, ᾗ φιλαλήθους συμβουλῆς μεταλαβεῖν· ᾗ τι ᾗ νουθετῆσαι δίκαιον, ὑπὲρ οἵων ὄντων Ἀθηναίων τ ἀχαριστίαν, πάντα προϊέμενον τ αὐτοῦ βίον, ἐξὸν εὐγνωμονεστέροις ᾗ βεβαιοτέροις κεχρῆσθαι Φίλοις, ΑΡΧ. Ὦ βασιλεῦ, τ μ ἄλλων ἴσως ἂν ἔτυχες· ταυτὶ δὲ μάτην ἂν ἔλεγες· οὕτω μανικῶς φιλαθήναιος ἦν. ANT. Ταῦτα, ὦ Ἀρχία, τί γὰρ ἂν λέγοιμεν; ἀλλὰ πῶς ἀπέθανεν;

ΑΡΧ. Εἰκὰς ἔτι μᾶλλον, ὦ βασιλεῦ, θαυμάσειν, ᾗ γὰρ ἡμεῖς οἱ τεθεαμένοι [l] διαφέρομεν οὐδὲν ἐκπλήξει τε ᾗ ἀπιστία τῶν ὁρώντων. ἔοικε γὰρ δὴ πάλαι ὢν ὧδε βε-

[g] Καλῶς] Κατακαλ. *Fl.* [h] Γυμνάσιον] Sic plurimae. Γυμνάσιον *F. V2. Fl.* [i] Τὰ τοιαῦτα] Deſunt in *Fl.* [k] Ἔχει] Ἔχοι *Fl.* [l] Διαφέρομεν — ὁρώντων] Nil varietatis inveniri addit *Solan.*

31. Πῶς ἀπέθανε;] De Demoſthenis interitu *Pauſanias* in Corinth. *G.*

μεν οὐδὲν ἐκπλήξει τε ᾗ ἀπιστίᾳ τ ὁρώντων. Mira oratio. An illi, qui viderunt, non aliter ac qui viderent, obſtupuerunt ? Quae haec dicendi ratio? Suſpicor ὁρώντων corruptum ex ἀκροώντων. *Ita ſcilicet ſtupenda eſt maximi hujus viri mors , ut etiam nos , qui vidimus eam , non minus ſtupuerimus , & ipſis noſtrum oculis diffiſi fuerimus , ac illi , qui audiunt , percelluntur , ac relationi fidem non habent.* An potius unius literulae mutatione defungentes, legimus διαφέρομεν ? *Et nos, qui vidimus hanc mortem , ſtupore & ἀπιστίᾳ ne nunc quidem minus correpti ſumus , quam ubi eam conſpiciebamus.* Studioſus Lector arbitretur. Nam vulgata ſtare poſſe, non puto cuipiam fore perſuaſum. *F. F.*

33. Διαφέρομεν] Locus conclamatus , niſi legas μὴ ὁρώντων quod etiam *Lamb. Bos* placere video. Aut cum hoc vellet , *nos ipſi qui vidimus , ſtuperem rei praeſentis nondum excutere valemus* , parum feliciter expreſſit, etiamſi cum Cl. *Jenſio* διαφέρομεν legas, vide tamen *Eiu.* c. 10. *M. du S.*

34. Καὶ ἀπιστίᾳ τ ὁρώντων] Forſan legendum , τ μὴ ὁρώ-

βεβουλευμένος περὶ τὴν ὑστάτης ἡμέρας· δηλοῖ δὲ ἡ παρασκευή. καθῆστο μὲν γὰρ ἔνδον ἐν τῷ νεῷ, μάτην δὲ τὰ πρόσθεν ἡμερῶν λόγους ἤμεν ἀναλωκότες. ANT. Τίνες γὰρ ἦσαν οἱ παρ' ὑμῶν λόγοι; ARX. Πολλὰ μὲν φιλάνθρωπα περιετιθέμην, ἔλεόν τινα παρ' σοῦ [a] καθυπισχνούμενος, οὐ μάλα μὲν προσδοκῶν· οὐ γὰρ ἤπιστάμην, ἀλλὰ σὲ ὤμην δι' ὀργῆς ἔχειν τὸν ἄνθρωπον, χρήσιμον δ' εἶναι πρὸς τὸ πείθειν νομίζων. ANT. Ὁ δὲ πῶς προσίετο τοὺς λόγους; καί με μηδὲν ἀποκρύψῃ· μάλιστα μὲν γὰρ αὐτήκοος ἂν ἐβουλόμην παρὼν εἶναι νῦν. ἀλλὰ σύγε μὴ παραλίπῃς μηδέν· οὐ γάρ τοι σμικρὸν ἔργον, ἦθος ἀνδρὸς γενναίου πρὸς αὐτῷ τῷ τέλει τοῦ βίου καλαμαθεῖν, πότερον ἄτονον καὶ νωθρὸς ἦν, ἢ πανταπασιν ἀκλινὲς τὸ τῆς ψυχῆς ὄρθιον ἐφύλαττεν.

ARX. Οὐδὲν ὑπέστελλεν ἐκεῖνός γε. πῶς γάρ; ὃς ἡδὺ γελάσας, καὶμὲ δὴ σκώπτων ἐς τὸν πρότερον βίον, Ἀπίθανον, ἔφη, με ὑποκριτὴν εἶναι τῶν ψευσμάτων. ANT. Ἀπιστήσας ἄρα τοῖς ἐπαγγέλμασι, προεῖτο τὴν ψυχήν; ARX. Οὐκ· εἴγε τὰ λοιπῶν ἀκούσαις, οὐ δόξει σοι μόνον ἀπιστεῖν, ἀλλ' ἐπεὶ κελεύεις, ὦ βασιλεῦ, λέγειν, Μακεδόσι μέν, εἶπεν, οὐδὲν ἀπώμοτον, die habuisse, id quod apparatus indicat. Confederat nimirum intus in templo. Frustra superiorum dierum sermones consumseramus. ANT. Quinam erant vestri sermones? ARCH. Multa de tua humanitate illi ostendebam, misericordiam a te pollicitus, non valde quidem *illam ipse* expectans, neque enim sciebam, sed iratum te viro putabam: verum quod putarem id ipsum utile esse ad persuadendum. ANT. Ille vero quomodo accipiebat istos sermones? Et noli me celare quidquam. Vellem enim vel maxime adfuisse & meis auribus accepisse singula. Sed tu ne quid praetermiseris. Neque enim sane parvum quid est, ingenium viri generosi sub ipsum vitae finem cognoscere. Utrum languidus erat & ignavus, an nusquam inclinatam illam mentis altitudinem servavit?

44. ARCH. Nihil ille sane remisit. Qui enim? qui suaviter ridens, & in superiorem vitam meam ludens, improbabilem me mendaciorum tuorum histrionem diceret. ANT. Ergo quod diffideret promissis, ideo vitam abjecit? ARCH. Non: si quidem audire reliqua volueris, non videbitur tibi solum diffisus esse. Sed, quando jubes, rex, dicere, „ de Macedoni-
„ bus, *inquit*, nihil non sceleris credibile
„ est:

a Καθυπισχνούμενος] Καθυπισχνεμένοις Fl.

48. Παρὼν εἶναι νῦν] Παράλειπε τὸ εἶναι, ἐπισκοπητέον δὲ εἰ ὅμοιον τῷ ἐκὼν εἶναι, ἐκεῖ μὲν γὰρ ἀπαγορεύσεως τάττει), ἐρώτων. L. BOS.

Ibid. Τῶν ἐρώτων] Sententia postulat, ut aut negationem omissam dicamus οὐχ, vel μηδὲν, aut cum *Fensio* suspicemur, fuisse in autographo τῶν ἀκροώτων, vel ἀκουόντων, quorum hoc inter describendum, illud inter dictandum facilius potuit permutari. Sed quoties ipsis scriptoribus talia humanitatis indicia excidunt? *J. M. G.*

37. Καθῆστο] Ut supplex, de quo genere hoc verbum velut solenne est. Vid. v. g. *Thucyd.* I, 24. & 136. Cui ἀνάστασις opponitur, ibid. 133. Demosthenem autem salutis servandae caussa huc confugisse, satis ultima illius verba, quae mox referentur, indicant. *J. M. G.*

53. Ἐφύλαττεν] *Fens.* διεφύλαττεν; sed nihil varietatis invenio. Et cum sic quoque legatur c. 33. nihil muto. *J. F. R.*

56. Ἐς τὸν πρότερον βίον] Histrioniam fecisse Archiam, multi auctores sunt: qua de re consule *Plut.* in vita Dem. & ipsum *Dem.* p. mihi 17, 1. *M. du S.*

58. Ἀπιστήσας ἄρα] Antipatri verba interrogative pronuntianda. *F. G.* Id jam curaverat *P.* additis etiam in versione personis, quae *S.* omisit, quia in Graeco non comparebant. *J. F. R.*

59. Οὐκ·] Archiae responsum. *F. G.*

71. Αὐτὴν παρ'] Τὸ δόξω hic desiderari videtur, μὴ τὴν ψυχὴν αὐτὴν δόξω παρ' Ἀντιπάτρῳ δεδωροδοκηκέναι. *F. G.*

72. Μηδ' ὧν ἐμαυτὸν ἔταξα, τάξιν λιπών &c.] Posset quis suspicari excidisse hic praepositionem εἰς, legendumque εἰς ὧν ἐμαυτὸν ἔταξα τάξιν λιπών. Ita certe *Epi-*

„ est: neque mirum fuerit, si Demosthe-
„ nem ita capiunt, ut Amphipolin, ut
„ Olynthum, ut Oropum". Talia dixit
multa. Etenim notarios constitui, ut dicta
tibi servarentur: „ Tametsi ego, *inquit*,
„ tormentorum aut mortis metu in conspe-
„ ctum venire Antipatri nolo: sed si vere
„ ista praedicatis, multo magis etiam mihi
„ cavendum est, ne vita ipsa ab Antipatro
„ mihi donata corrumpar, neque relicta
„ acie, in qua ipse me locavi, Graecanica,
„ in Macedonicam me conjiciam.

45. „ Praeclarum enim esset, Archia, si
„ vitam mihi Piraeeus ipse praestaret, &
„ triremis quam dedi, & moenia & fossa
„ meis impensis effecta, & Pandionis tri-
„ bus, in qua mea sponte sumtus in pom-
„ pam sacrorum feci, & Solon, & Dra-
„ con, & illa tribunalis fiducia, & liber
„ populus, & militaria decreta, & leges
„ trierarchicae, & majorum virtutes, &
„ tropaea, & benivolentia civium, qui
„ saepe me coronarunt, & Graecorum po-
„ tentia, qui huc usque a me servati sunt.
„ Si vero etiam misericordia aliena viven-
„ dum, humile id quidem est, sed tolera-
„ bilis tamen misericordia a necessariis,

οὐδὲ παράδοξον, εἰ Δημοσθένην οὕτω [b] λαμ-
βάνουσιν, ὡς Ἀμφίπολιν, ὡς Ὄλυνθον, ὡς
Ὠρωπόν. τοιαῦτα πολλὰ ἔλεγε· καὶ γὰρ ἦν
ὑπογραφέας παρεσκευάσμην, ἵνα σοι τὰ
λεχθέντα σώζοιτο. Ἐγὼ μὲν γάρ τοι, ἔφη, ὦ
Ἀρχία, βασάνων, ἢ θανάτου φόβῳ κατ'
ὄψιν οὐκ ἂν Ἀντιπάτρῳ γενοίμην. ἀλλ' εἰ
ταῦτ' ἀληθεύετε, πολύ μοι μᾶλλον ἔτι
φυλακτέον, μὴ τὴν ψυχὴν αὐτίκα παρ' Ἀν-
τιπάτρου δεδωροδοκηκέναι, μηδ' ἣν ἐμαυτὸν
ἔταξα, τάξιν λιπὼν τὴν Ἑλληνικὴν, εἰς τὴν
Μακεδονικὴν μεταβαλέσθαι.

Καλὸν γάρ, ὦ Ἀρχία, εἰ τὸ ζῆν ἐμοὶ
Πειραιεὺς αὐτὸς παρέχοι, καὶ τριήρης, ἣν
ἐπιδέδωκα, καὶ τεῖχος, καὶ τάφρος τοῖς
ἐμοῖς τέλεσιν ἐξειργασμένα, καὶ φυλὴ Παν-
διονὶς, [c] εἰς ἣν ἑθελοντὴς [d] ἐχορήγουν ἐγὼ,
καὶ Σόλων, καὶ Δράκων, καὶ παρρησία βήμα-
τος, καὶ δῆμος ἐλεύθερος, καὶ ψηφίσματα
στρατιωτικὰ, καὶ νόμοι τριηραρχικοὶ, καὶ προ-
γόνων ἀρεταὶ, καὶ τρόπαια, καὶ πολιτῶν
εὔνοια, τά τ' ἐμὲ πολλάκις ἐστεφανωκότων, καὶ
δύναμις Ἑλλήνων, τὰ ὑπ' ἐμοῦ μέχρι νῦν
τετηρημένων· εἰ δὲ καὶ βιωτὸν ἐλεηθέντι, τα-
πεινὸν μέν, ἀνεκτὸς δ' ἂν ὁ ἔλεος [e] παρὰ
τοῖς οἰκείοις, ὧν ἐλυσάμην [f] αἰχμαλώτους,

[b] Λαμβάνουσιν] Λαμβάνουσιν B1. Correxit B2. [c] Εἰς ἣν] Ἧς omisso εἰς Fl. [d] Ἐχορήγουν] Bene S. & Amst. Ἐχορήγουν male H1. 2. P. B. F. Ald. Fl. [e] Παρὰ] Rescripsi ex Fl. F. & V2. Περὶ male cett. [f] Αἰχμαλώτους] Αἰχμαλώτων Fl.

pictetus cap. 29. Τῶν δὲ βελτίσων σου φαινομένων ἕτως ἔχει, ὡς ὑπὸ τοῦ θεοῦ τεταγμένου εἰς ταύτην τὴν τάξιν. Qui tamen in hoc Demosthenis encomii loco praepositionem κατ' ἔλλειψιν omissam esse velit, huic non magnopere contenderim. Ex Epicteto ergo discimus, quemadmodum istiusmodi ellipsis sit supplenda. F.F.

Ibid. Ἧν ἐμαυτὸν ἔτ.] Sic absque εἰς usurpat Ἀποκρ. c. ult. Aliter Xen. Ed. Bas. 373. & a Cl. Jensio laudatus Epist. 29. M. du S.

Μηδ' ἣν ἐμαυτὸν ἔταξα, τάξιν λιπὼν] Non opus esse additu praepositionis. εἰς ἣν cum Cl. Jensio scribere, praeter locum ab *Solano* indicatum etiam probant verba *Aeschinis* in Orat. contr. Ctesiph. p. m. 275. B. sive non ita longe ab init. orationis: αἰχύνθητε ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν, ἣν τέτακχθε ὑπὸ τῶν νόμων. F.F.R.

79. Ἐχορήγουν ἐγὼ] Χορηγὸς, id est *praebitor* fuerat Demosthenes Liberalibus, s. Διονυσίοις ἐν ἄστει. quo in munere quomodo se gesserit, apparet ex argumento & narratione orationis Midianae. F.M.G.

84. Πολλάκις ἐστεφανωκότων] Vid. Dem. Or. de Coron. c. 64. in primis c. 78. Ἔπειδὴ πρὸς τοῖς κοινοῖς προσῆλθον, ἐδοξέ μοι τοιοῦτος πολιτεύμασιν ἐλίσκ, ὥστε ὑπὸ τοῦ πατρὸς, καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πολλάκις ἐστεφανῶσθαι. F.M.G.

87. Περὶ τοὺς] Lege παρὰ τοὺς. F.G.

Παρὰ τοῖς οἰκείοις] Fl. & V. utraque. Reliquae περὶ mendose. M. du S.

88. Ἐλυσάμην αἰχμαλώτους] Nobile hujus magnificentiae exemplum praebet argumentum orationis *de falsa legatione*: cum ea in primis causa legationem Macedonicam a se testetur susceptam, uti captivos, quibus id promiserat, liberare posset. F.M.G.

ἢ τοῖς πατράσιν, ὧν συνεξέδωκα τὰς θυγατέρας, ἢ οἷς τὰς ἐράνας συνδιελυσάμην. 90

Εἰ δέ με μὴ σώζοι νήσων ἀρχὴ, ἡ θάλαττα, ἀφάγε τουτὶ Ποσειδῶνος αἰτῶ τὸ σώζεσθαι, ἡ τῇδε τῇ βωμῷ, ἢ τ' ἱερῶν νόμων. εἰ δὲ Ποσειδῶν, ἔφη, μὴ δύναται φυλάττειν τ' ἀσυλίαν τῷ νεῷ, μηδ' ἐπαισχύνεται προδῶναι Δημοσθένην Ἀρχίᾳ, τεθναίην, μᾶλλον δὲ Ἀντίπατρος ἡμῖν ἀντὶ τοῦ θεοῦ κολακευτέος. ἐξῆν μοι φιλτέρους ἔχειν Ἀθηναίων Μακεδόνας, καὶ νῦν μετέχειν τ' ὑμετέρας τύχης, εἰ μὴ Καλλιμέδοντος, καὶ Πυθέου, καὶ Δημάδου συνεταττόμην. ἐξῆν γὰρ κἂν ὀψὲ [a] τ' ψυχῆς μεθαρμόσασθαι, εἰ μὴ τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας καὶ τ' Κόδρου ἐπῃσχυνόμην· ἔξεστιν οὖν ἡμῖν αὐτομολῆσαι τῷ δαίμονι συμμεταβάλλεσθαι. καλὸν γὰρ χρησφύγετον [b] θάνατος ἐν ἀκινδύνῳ παντὸς αἰσχροῦ γενέσθαι. καὶ νῦν, Ἀρχία, τὸ κατ' ἐμαυτὸν ὑπὲρ καλλιχύτου τὰς Ἀθήνας ἐκὼν δουλείαν ἑλόμενος, ἐνταφιον δὲ τὸ κάλλιστον τ' ἐλευθερίαν προέμενος.

„ quorum redemi captivos, aut patribus, quorum una elocavi filias, aut quos in „ dissolvendis eranis adjuvi.

46. „ Si vero servare me non potest insularum imperium & mare, at certe ab „ hoc Neptuno salutem peto, & ab hoc „ altari, & sanctis legibus. Si vero nec „ Neptunus, *inquit*, praestare potest templo suo sanctitatem, neque pudet illum „ Archiae prodere Demosthenem, moriar „ potius, neque Antipatro nos pro Deo „ adulemur. Licebat mihi amiciores Athe„ nienſibus habere Macedonas, & nunc in „ fortunae vestrae partem venire, si cum „ Callimedonte, & Pythea, & Demade „ conjungere me voluissem. Licebat enim „ vel sero aliter instituere animum, nisi „ Erechthei filias vererer & Codrum. Non „ igitur velim cum fortuna transfuga & „ ipse mutare castra. Honestum enim per„ fugium mors est, ut ab omnis turpitudi„ nis periculo simus liberi. Et nunc, Ar„ chia, quantum in me est, non afficiam „ turpitudine Athenas, servitute ultro eli„ genda, abjiciendaque libertate, pulcher„ rimo ferali amiculo.

47. „ Ve-

a Τῆς ψυχῆς] Nihil mut. Edd. Τυχῆς L. b Θάνατος] Emendatio *Gesneri* necessaria. Θάνατον Edd. priores.

90. Ἢ οἷς τοὺς ἐράνους συνδιελυσάμην] *Phil. Melanchthon* verterat: *aut quibus donavi pecunias. Benedict.* vero: *aut quos dandis contributionibus juvi.* Sed vereor ut recte, ait Cl. *Fac. du Port* in praelect. ad *Theophr.* Charact. p. 192. Edit. *Cantabrig.* Vult enim ibi Demosthenes, se eos adjuvisse in dissolvendis debitis *erani* nomine, quem collegerant, contractis. Ἐράνους συνδιαλύσας, concise & eleganter dictum, pro *debita dissolvere erani nomine conflata.* Vertendum igitur esset: *Quorum ego dissolvi debita, erani nomine, quem ab amicis collegerant, contracta.* Tantae molis est alicubi Graeca Latinis exprimere; adeo Graecanicam volubilitatem Romana lingua sequitur non passibus aequis. Contra apud Romanos ἔρανος numquam fuisse restituendum, docet ibid. p. seq. velut p. 191. tradiderat: ἔρανος fuisse genus mutui gratuiti, apud Graecos frequentati. Ubi enim quis aere alieno premeretur, aut etiam alias in inopiam incidisset, nec haberet unde viveret, ad amicos erat paratum refugium, qui quod poterant, unusquisque ἀνδρικὰς *pro sua virili* conferebant. Aliaque de *eranis* vid. ibid. Sed & coenam collatis symbolis fuisse ἔρανον, satis notum est. Vid. Doctiss. *Casaub.* ad *Theophr.* Char. περὶ ἀπάθ. c. 15. ad verba καὶ φίλῳ δὲ ἔρανον κελεύσαντι εἰσενεγκεῖν, εἰπὼν ὅτι σὺν ἂν δώη &c. Item *Feith.* Antiq. *Homer.* III. c. 4. *Longolium* ac *Buchner.* ad *Plin.* L. X. epist. 93. qui *Livium* aeque ac *Plin.* etiam Latine *eranum* dixisse indicant. *J. F. R.*

Ibid. Συνδιελυσάμην] *Simul solvo.* *F. G.*

92. Τουτὶ Ποσ.] Clarum enim Calauriae Neptuni ad quod confugerat templum. *M. du S.*

2. Πυθέου] Inter Demosthenis accusatores recens apud *Plut.* 1555, 1. Ubi Πυθέου, legendum, non Πυθαίου, ut fit. *M. du S.*

Ibid. Δημάδου] Pro Philippo hic Athenis faciebat. *M. du S.*

3. Τῆς ψυχῆς μεθαρμόσ.] Corrige τὴν ψυχήν. *F. G.* *Menagius* sic: Nota hoc verbum cum genitivo. Sed scripserat forte Lucianus τὴν ψυχήν. Dicerem idem utrique in mentem venisse, nisi *Menagii* mos mihi notus esset. *J. F. R.*

Τῆς ψυχῆς] An τ' ζωῆς; ut jungatur ὀψὲ τ' ζωῆς, i. e. *etiam sera aetate mores mutare*, quae sententia & constructio melior; nam ut ψυχὴ alibi saepe pro ζωῇ accipitur, ita hic non potest. Sed vide anne vulgatae structura sic defendi queat: ut media forma μεθαρμόσασθαι

ra-

47. „ Verum, *inquit*, fas enim est Tra-
„ goediarum apud te meminisse, nonne
„ praeclarum est illud dictum:
„ *At illa dum moritur tamen*
„ *Multa cavet cura, decenter ut cadat.*
„ Haec puella: & Demosthenes honesta
„ morte vitam turpem potiorem habebit,
„ Xenocratis & Platonis de immortalitate
„ librorum oblitus"? Et provectus ultra amarius quaedam dixit in eos qui a fortuna insolescunt. Sed quid ea nunc dicere opus est? Tandem vero me preces partim, partim minas adhibente, & mollem musam illa rigida miscente, „ Moverer, *inquit*, hisce, Ar-
„ chias si essem. Quandoquidem vero sum
„ Demosthenes, ignosce mihi, o noster,
„ quem natura non fingit ad ignaviam.

48. Tum sane tum vi illum detrahere *ab altari* cogitabam. At ille cum sentiret, aperte ridebat, & Deum adspiciens, „ Vi-
„ detur, *inquit*, putare Archias, arma so-
„ la & triremes, & moenia, & exercitus,
„ copias esse, & refugia humanis animis;
„ meum autem apparatum contemnere:
„ quem tamen non redarguant Illyrii &

Ἀλλὰ δίκαιον γ', ἔφη, σοι τ' τραγῳδιῶν μνημονεύειν, ὃ σεμνὸν τὸ λεχθέν,

Ἡ δὲ καὶ θνήσκουσ' ὅμως

Πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν [c] εὐχήμως πεσεῖν·

κόρη γ' ταῦτα· Δημοσθένης δὲ εὐχήμονα θανάτου βίον προκρινεῖ ἀχήμονα, τ' Ξενοκράτους καὶ Πλάτωνος ὑπὲρ ἀθανασίας λόγων ἐκλαθόμενος; καί τινα πικρότερον ἔλεγε, προαχθεὶς εἰς τοὺς ταῖς τύχαις ἐξυβρίζοντας. ἀλλὰ τί δεῖ λέγειν νῦν ἐμέ; τέλος δ' ἐμοῦ, τὰ μὲ δεομένου, τὰ δ' ἀπειλοῦντος, ἀπαλὴν μοῦσαν στρᾷ κεραννύντος. Ἐπείσθην ἄν, ἔφη, τούτοις Ἀρχίας ὤν· ἐπεὶ δὲ Δημοσθένης εἰμὶ, συγγίγνωσκέ μοι, ὦ δαιμόνιε, μὴ πεφυκότι κακῷ γενέσθαι.

Τότε δὴ τότε πρὸς βίαν αὐτὸν ἀποσπᾶν διενοούμην· ὅθ' ὡς ἤσθετο, δῆλος ἦν καταγελῶν, καὶ τ' θεὸν προσβλέψας, Ἔοικεν Ἀρχίας, εἶπεν, ὅπλα μόνα, καὶ τριήρεις, καὶ τείχη, καὶ στρατόπεδα, δυνάμεις εἶναι καὶ χρησφύγετα ταῖς ἀνθρωπίναις ψυχαῖς ὑπολαμβάνειν· τ' δ' ἐμῆς παρασκευῆς καταφρονεῖν, ἣν οὐκ ἂν [d] ἐλέγξειαν Ἰλλυριοὶ, καὶ Τριβαλ-

[c] Εὐχήμως] Audacter recepi ex *Eurip.* Εὐχημόνως Edd. priores male. [d] Ἐλέγξειαν] Bene *F. H.* &c. Ἔλεγξαν male P.

13. Λεχθὲν] Εὐριπίδου τοῦτο περὶ Πολυξένης. *G.*

σαις τ' ψ. valeat *μεθαρμόζειν ἑαυτὸν ἀλλ' τ' ψυχῆς*. Etsi enim vulgo accusativum adsciscit *μεθαρμόζειν*, ut *Aelian.* XIV. 7. *ἐὰν μὴ τ' βίου — τὸ λοιποῦ μεθαρμόσῃ*. neque exempla mihi suppetunt, ubi genitivo jungatur; tamen non videtur repugnare analogiae, si forte Auctor cum genit. construxerit, quocum & alia ex *μετὰ* composita interdum construuntur, ut *μεθίστασί τινος*, *dimittere aliquem*, vel *μεταδίδοναί τινος*, ut *Herodian.* Item *μεθίεμαι*, in *Euang. Luc.* XVI. 4. *ὅταν μεταστῶ τ' οἰκονομίας*. Nec non *μεταπονεῖσθαι τ' ξυνίστασιν* ap. *Thucyd.* I. c. 140. aut denique ut *καταλλαχθῆ χόλου*, *Sophocl.* Aj. teste *Stephano*. Sive regatur genitivus ratione praepos. quae in composito inest, ut in *ἀπαλλάττεσθαι νόσου*, *ἐπιβαίνειν ἅρματος*, & similibus solet: quod tamen in *μεθαρμόζεσθαι* nondum definio. Ideoque *ψυχῆς*, quod *Gesn.* quoque adscripserat, praefero, donec certioribus exemplis de genitivo constet. *F. F. R.*

4. Ἐμχθέως θυγ.] Vid. *Hyg.* Fab. 238. & *Apollod.* III. p. 102. A. *M. du S.*

11. Προίμιον] Vid. *Plut.* 25, 2. & 290. *M. du S.*

14. Ἡ δὲ & θ.] De Polyxene. *F. G.* Idem & adscripsit *Menag.*

Ἡ δὲ &c.] *Eurip.* Hecub. 568, De Polyxena mactata sermo est. *M. du S.*

15. Εὐχήμως] Nihil veritus sum consulere metro, quia versus totus est ex *Eurip.* Med. 568. ubi recte εὐχήμως. Mox malim καὶ ταῦτα κόρη monente Cl. *Wesseling. F. F. R.*

17. Ξενοκράτους] *Diogenes Laërtius* 4, 12. & 13. memorat Xenocratis de Morte & de Anima libros, in quorum utroque de immortalitate animorum potuit disputare. *F. M. G.*

24. Ἐπείσθην ἄν, ἔφη, τούτοις Ἀρχίας ὤν] Ex Alexandri dictis sumptum. *F. G.* Eadem rursus ad verbum plagiarius *Menagius*. Alexandri autem dictum quale est? An quod Diogeni Cynico respondit: *Nisi Alexander essem, Diogenes esse mallem*, quod ex *Plut.* & *Pausan.* narrat *Freinshem.* in Suppl. *Curt.* L. I. c. XI. §. 11. Non. Sed alterum quod Parmenioni. Vid. *Curt.* IV. XI. §. 11. qui quum oblatam pro redendis captivis ingentem pecuniam accipere suaderet, responsum hoc tulit: *& ego pecuniam quam gloriam mal-*

βαλλοὶ, καὶ [a] Μακεδόνες, ὀχυρωτέραν ἢ ξύλινόν σοὶ τεῖχος ἡμῖν, ὃ θεὸς ἀνεῖλεν ἀπόρθητον εἶναι· μεθ' ἧς ἂν τῆς προνοίας, ἀδεῶς μὲ ἐπολιτευσάμην, ἀδεὴς δέ μοι τὸ κατὰ Μακεδόνων θάρσος. ἐμέλησε δ' οὐδὲν οὐκ [b] Εὐκτήμονος, οὐκ Ἀριστογείτονος, οὐδὲ Πυθέου, καὶ Καλλιμέδοντος, οὐδὲ Φιλίππου τότε, οὐδὲ τὰ νῦν Ἀρχίου.

Ταῦτ' εἰπὼν, μὴ προσάγαγέ μοι τὴν χεῖρα, ἔφη· τὸ κατ' ἐμὲ γὰρ, οὐδὲν ἀθέμιτον ὁ νεὼς πείσεται· τὸν δὲ θεὸν προσειπὼν, ἕξω ἔχων ἕψομαι. κἀγὼ μὲν ἦν ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ταύτης· καὶ τῆς χεῖρα τῷ στόματι προσαγαγόντος, οὐδὲν ἄλλ' ἢ προσκυνεῖν ὑπελάμβανον. ΑΝΤ. Τὸ δὲ τί [c] δὴ σοὶ ἦν; ΑΡΧ. Ὕστερον βασάνοις θεραπαίνης ἐφωράσαμεν, πάλαι φάρμακον [d] αὐτῷ τέλαμιεῦξαι, λύσαι ψυχῆς ἀπὸ σώματος ἐλευθερίαν κτώμενον. οὐ γὰρ ἂν ἔφθασεν ὑφ' ἡμῶν τὸν οὐδὸν τοῦ νεὼ καὶ πρὸς ἐμὲ βλέψας, Ἄγε δὴ τοῦτον, ἔφη, πρὸς Ἀντίπατρον· Δημοσθένην δὲ οὐκ [e] ἄξεις, οὐ, μὰ τούς. . . . καμοὶ μὲ ἐφαίνετο προσθήσειν τοὺς ἐν Μαραθῶνι πεπτωκότας.

Ὁ δὲ χαίρειν εἰπὼν, ἀπέπτη. τοῦτό σοι

Triballi, & Macedones, ipſo illo muro ligneo firmiorem, quem reſpondit quondam Deus vaſtari non poſſe; qua quidem providentia ſine metu verſatus ſum in republica; metusque omnis expers mihi fuit contra Macedonas audacia; neque movit me Euctemon, neque Ariſtogiton, nec Pytheas & Callimedon, nec Philippus tum, neque nunc Archias.

49. Haec ubi dixerat, „ Noli, *inquit*, „ manum mihi injicere; quantum enim in me eſt, nulla fiet huic ſacro injuria: ſed „ Deo adorato ſponte ſequar". Atque ego in ſpe hac eram, illoque manum ori admovente nihil aliud quam adorare virum putabam. ANT. Quid ergo illud erat? ARCH. Poſtea tormentis ab ancilla expreſſimus, olim repoſitum illi fuiſſe venenum, quod abſolvenda a corpore anima libertatem ipſi pararet. Vix enim limen templi egreſſus fuerat, cum „ Duc ſane hoc, *inquit*, ad Antipatrum; Demoſthenem vero non duces. Per ego illos". . . . Et videbatur mihi adjecturus, „ qui Marathone ceciderunt.

50. At „ Valete"! cum dixiſſet, evola-

a Μακεδόνες] Μακιδόναις *Ald.* Sed vulgatum ejus margini adſcriptum. b Εὐκτήμονος] Bene *Fl. J. Fr. P.* &c. Εὐτήμονος male *J.* c Δή] Omittit *Fl.* d Αὐτῷ] Αὐτὸν L. e Ἄξεις] Ἄξῃ *Fl.*

mallem, ſi Parmenio eſſem: nunc Alexander — fortunam meam non vendo. *J. F. R.*

40. Εὐκτήμονος, οὐκ Ἀριστογ. οὐδὲ Πυθ. καὶ Καλλιμ.] De Euctemone ſatis conſtat ex oratione contra Midiam. Ariſtogitonem oppugnavit Demoſthenes duabus contra illum ſcriptis orationibus. Pytheas & Callimedon tum alias ex *Plutarcho* noti, tum conjunguntur in *Vita Demoſth.* p. 858. C. D. Πυθέας ὁ ῥήτωρ, καὶ Καλλιμήδων ὁ Καρδόνος ἐξ Ἀθηνῶν φεύγοντες, Ἀντιπάτρῳ προσγενόμενοι, καὶ μᾶλλον ἢ ἐκείνῳ φίλοι ὄντες πρόσθεν, οὐκ εἶων ἀφίστασθαι τοὺς Ἕλληνας, οὐδὲ προσέχειν τοῖς Ἀθηναίοις· Δημοσθένης δὲ τοῖς ἐξ ἄστεος πρεσβεύουσι προσμίξας ἑαυτὸν ἠγωνίζετο συνίστασθαι, ὅπως αἱ πόλεις συνεπιθήσονται τοῖς Μακεδόσι, καὶ συνεκβαλοῦσιν αὐτοὺς τῆς Ἑλλάδος. Narrat deinde pluſcula acute dicta, quibus ſe invicem Pytheas & Demoſthenes impetierint. Conf. ipſe *Demoſth.* Epiſt. 3. *J. M. G.*

Ibid. Ἀριστογείτονος] Errat *Leidius* de hoc diſſerens. *M. du S.*

44. Οὐδὲν παράνομον] Aſylum enim erat, vid. *Strab.* VIII. *M. du S.*

49. Δή σοὶ] Etſi cum *Fl.* δὲ omitti queat, cum jam ſatis particularum adſit; tamen quia & *Herodot.* non ſemel δὲ δὴ jungit, nihil mutavi. ut L. VII. p. 442. D. ὁ δὲ δὴ ἀπιὼν. & alibi. *J. F. R.*

51. Φάρμακον — τελαμιῶσθαι] Caute noſter loquitur. Quantus enim diſſenſus inter auctores de hoc veneno olim fuerit, ſatis indicavit *Plutarchus* in Vita. Qui enim veneno ſponte ſumto periſſe dicunt, (nam ne in hoc quidem conveniunt omnes) ii vel nihil addunt amplius, quo in numero eſt etiam *Pauſan.* Att. p. 7, 21. *Wech.* vel ex calamo ſcriptorio volunt ſuxiſſe, quod *Plutarchus* probare videtur, vel, quod idem ex Eratoſthene refert, ex annulo armillari excavato, (φάρμακα σφενδονητικὸν illi fuiſſe τὸ κρύον) quem *Plinius* 33, 1. ſ. 6. in annulum digitalem gemma ornatum

Pi-

lavit. Hunc tibi, Rex, finem obſeſſi expugnatique Demoſthenis poſſum referre. ANT. Demoſthenis & iſta, Archia. Hem invictam animam & beatam! quam forte viri propoſitum, quam civilis providentia, in manu *ſemper* pignus certiſſimum libertatis habere. At ille quidem diſceſſit, vitam habiturus in beatorum inſulis, quae Heroum dicitur, vel vias quae putantur animarum in caelum, ſectator Daemon Liberatoris Jovis. Corpus vero nos Athenas mittemus, donarium regioni illi, iis ipſis, qui ad Marathonem cecidere, praeſtantius.

τὸ τέλος, ὦ βασιλεῦ, ἡ Δημοσθένους πολιορκίας κομίζειν ἔχω. ANT. Δημοσθένους γε ἡ ταῦτα, ὦ Ἀρχία, βαθαὶ ἡ ἀηττήτου ψυχῆς, ἡ μακαρίας, ὡς ἀνδρεῖον μὲ αὐτῷ τὸ [f] λῆμα, πολίτικὴ δὲ πρόνοια, μὴ χεῖρα τὸ πιστὸν ἡ ἐλευθερίας ἔχειν· ἀλλ' ὁ μὲ οἴχεται, βίον ἔξων τὸν ἐν Μακάρων νήσοις ἡρώων λεγόμενον, [g] ἢ τὰς εἰς οὐρανὸν [h] ψυχῶν νομιζομένας ὁδὸς, ὀπαδός τις δαίμονος ἑσόμενος Ἐλευθερίου Διός· τὸ σῶμα δ' ἡμεῖς εἰς [i] Ἀθήνας ἀποπέμψομεν, κάλλιον ἀνάθημα τῇ γῇ τῶν ἐν Μαραθῶνι πεπτωκότων.*

DEORUM COMITIA.

JUPITER, MERCURIUS, ET MOMUS.

JUP.

NOlite amplius muſſare, Dii, neque collecti in angulos ad aurem alter alterius miſcere ſermones, & aegre ferre,

ΘΕΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

ΖΗΝ, ΕΡΜΗΣ, ΚΑΙ ΜΩΜΟΣ.

ΖΕΥΣ.

1 ΜΗκέτι [k] τονθορίζετε, ὦ θεοὶ, μηδὲ κατ' γωνίας συγκεφόμενοι, πρὸς ἓν ἀλλήλοις κοπολογεῖσθε, ἀγανακτοῦντες, εἰ πολ-

f Λῆμα] Φύημα marg. *A*1. *g* Ἢ] Εἰ *H*1. & 2. *h.* Ψυχῶν] Ψυχαῖς *Fl.* ΖΕΥΣ &c.] Nomina perſonar. ex *B*1. addo, quae Ζηνὸς, Ἑρμοῦ & Μώμου inſcripſit. Cett. omiſerunt. ΖΕΥΣ *Fl. H. Ald. Fr.* *i* Εἰς] Omittit *Ha.* *k* Τονθορίζετε] Τονθορύζειτε Schol.

72. *Ναίομεν] Ἀρχίας. *V.*

1. Μηκέτι τονθορύζετε] Ἀντὶ τοῦ ὑπ' ὀδόντας γογγύζετε. τονθορίζειν γὰρ τὸ γογγύζειν. *V.*

* Hoc Scholium, quod ultimum in MS. Cod. in fol. legitur, nec quo referam ſatis ſcio; nec, ſi ad quem locum referatur certo ſciri poſſit, illius videtur eſſe momenti. *M. du S.*

parum probabiliter transformat. Quantilla enim veneni portio in ejusmodi annulo contineri queat? *J.M.G.*

57. Τοὺς ἐν Μαραθ. πεσ.] Clarum hoc Demoſthenis juſjurandum, quod & apud ipſum vide *pro Coron.* c. 60. & apud *Longinum*, ὕψ. quod ei ineſt, rite enarrantem. *M. du S.*

59. Χαίρων] Ridicule ſane. Famae Demoſthenis aliquanto melius conſulunt, qui epiſtolam ſcribentem faciunt, in qua Δημοσθένης Ἀντιπάτρῳ ſolum adſcriptum. Vid. *Plut.* 1556. & in fine vitae *Demoſth.* τερ. 60. *M. du S.*

61. Δημοσθένους γε] Antipater. *F.G.*

68. Ὀπαδὸς τις δαίμων] Vide *Herodian.* I. in Commodi Oratione. ὁ μὲ γὰρ πατὴρ τὶς ἐραστὴς ἀναπτὰς ὀπαδὸς ἤδη ἑ συνεδρὸς ἐστι Θεῶν. Παρ. c. 29. *M. du S.*

69. Ἐλευθερίου Διὸς] Qui colebatur praeter caeteros apud Plataeenſes, poſt liberatam praelio ibi facto Graeciam. Auctor *Pauſan.* Boeot. p. 283, 33. *J.M.G.*

1. Τονθορίζετε] Τονθορίζω & τονθορύζω utrumque uſitatum. *F.G.*

2. Συγκεφόμενοι] *Conglobati.* *L.K.*

9. Ἀκουε,

πολλοὶ ἀνάξιοι μετέχουσιν ἡμῖν τῦ συμποσίυ. ἀλλ' ἐπείπερ ἀποδέδοται περὶ τύτων ἐκκλησία, λεγέτω ἕκαστος ἐς τὸ φανερὸν τὰ δοκῦντά οἱ, καὶ καληγορείτω. σὺ δὲ κήρυττε, ὦ Ἑρμῆ, τὸ κήρυγμα τὸ ἐκ τῦ νόμυ. ΕΡΜ. Ἄκυε, σίγα, τίς ἀγορεύειν βύλεται τῶν τελείων θεῶν, οἷς ἔξεστιν; ἡ δὲ σκέψις περὶ τῶν μειρακίων καὶ ξένων. ΜΩΜ. Ἐγὼ [a] ὁ Μῶμος, ὦ Ζεῦ, εἴ μοι ἀπὸ τρέψειας εἰπεῖν. ΖΕΥΣ. Τὸ κήρυγμα ἤδη ἐφίησιν· ὥστε ὐδὲν ἐμῦ δέησις.

ΜΩΜ. Φημὶ τοίνυν δεινὰ ποιεῖν ἐνίυς ἡμῶν, οἷς οὐκ ἀπόχρη θεὺς ἐξ ἀνθρώπων αὐτὺς γεγενῆσθαι, ἀλλ', εἰ μὴ καὶ τὺς ἀκολύθυς, καὶ θεράποντας αὐτῶν ἰσοτίμυς ἡμῖν ἀποφανῦσιν, ὐδὲν μέγα, ὐδὲ νεανικὸν οἴονται εἰργάσασθαι. ἀξιῶ δὲ, ὦ Ζεῦ, μὴ παρρησίας μοι δῦναι εἰπεῖν· ὐδὲ γὰρ ἂν ἄλλως δυναίμην· ἀλλὰ πάντες με ἴσασιν ὡς ἐλεύθερός εἰμι τὴν γλῶτταν, καὶ ὐδὲν ἂν καλασιωπήσαιμι τῶν ὐ καλῶς γιγνομένων. διελέγχω γὰρ ἅπαντα, καὶ λέγω τὰ δοκῦντά μοι ἐς τὸ φανερὸν, ὔτε διαβάλλων τινα, ὔτε ὑπ' αἰδῦς ἀποκαλύπτων τὴν γνώμην· ὥστε καὶ ἐπαχθὴς δοκῶ τοῖς πολλοῖς, καὶ συκοφαντικὸς τὴν φύσιν, δημόσιός τις κατήγορος ὑπ' αὐτῶν ἐπονομαζόμενος. πλὴν ἀλλ' ἐπείπερ ἔξεστι, καὶ κεκήρυκται, καὶ σὺ, ὦ Ζεῦ, δίδως μετ' ἐξυσίας εἰπεῖν, ὐδὲν ὑποστελλόμενος ἐρῶ.

si indigni multi convivio noſtro interſunt? ſed quandoquidem concio de his data eſt, aperte dicat unusquisque quid ſibi videatur, & accuſet. Tu vero, Mercuri, legitimum praeconium peragito. MERC. Audi: Tace: Quis vult concionari claſſicorum Deorum, quibus jus eſt? Quaeſtio de Inquilinis & Peregrinis. MOM. Ego, Momus, ſi mihi permiſeris, Jupiter, volo dicere. JUP. Praeconium tibi hoc jam permittit, itaque me (*meo permiſſu*) nihil opus habebis.

2. MOM. Ajo igitur intolerabiliter ſe gerere quosdam noſtrum, quibus non ſatis eſt Deos ex hominibus ipſos eſſe factos: ſed niſi ſuos etiam pediſſequos atque famulos in aequo nobiſcum faſtigio conſtituerint, nihil ſibi magnifice, nihil fortiter feciſſe videntur. Peto autem a te, Jupiter, ut libere mihi dicere per te liceat. Neque enim alia lege poſſim, cum ſciant omnes quam liber ſim lingua, quam nihil eorum, quae contra quam decet fiunt, reticere ſoleam. Redarguo enim omnia, quaeque mihi videntur aperte profero, neque metuens quemquam, neque meam prae pudore ſententiam occultans, adeo quidem, ut etiam moleſtus plerisque videar, & calumniatorio ingenio; publicus quidam accuſator ab iis *propterea* dictus. Verum tamen, quandoquidem licet, & praeconio editum eſt, & tu das, Jupiter, orandi cum auctoritate facultatem, ſine metu dicam.

3. Mul-

a Ὁ] Abeſt artic. in *J.* adeſt in *Fl. P. H.* &c.

10. Οἷς ἔξεστιν] Τὸ, οἷς ἐφεῖται, ἀπὸ τῆς θηλείας καὶ τῦ ἴρατα. ὁ γὰρ ἐξὸν θηλείας δημηγορεῖν. *V.*

9. Ἄκυε, σίγα] Legitima verba etiam apud *Ariſtoph. Theſmoph.* 379. Ἄκυε πᾶς. Ἔδοξε τῇ βυλῇ τάδε. — τίς ἀγορεύειν βούλεται; Et vſ. 389. Σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν. Add. *Kaſter.* ad Ἐκκλησ. vſ. 130. it. Ἀχαρν. 45. Ipſe Demoſthenes *de Coron.* c. 53. Ἐρώτα γὰρ ὁ κήρυξ, τίς ἀγορεύειν βούλεται; κ.τ.λ. *J.M.G.*

10. Τῶν τελείων θεῶν] Vid. *Spanh.* ad *Callim.* H. in Pall. vſ. 131. & 135. ubi *perfectos Deos* eſſe τελείους docet. Sed mihi hic videbatur ad perfectionem civilem & plenum jus civitatis potiſſimum referri, ut ſint οἱ ὡς τέλει, qui etiam τὰ τέλη vocantur (Vid. *Duker.* ad *Thucyd.* I, 58. & ipſe noſter τὰ τέλη τῶν κυνῶν vocat de *Morte Peregr.* c. 36.) principes civitatis, quibus magiſtratus, quem gerunt, aut dignitas concionis habendae jus tribuit. *Claſſicos* vocavi, ex moribus Romanis, quaſi primae claſſis cives, qui primi ad ſuffragia vocantur, & rem fere conficiunt. De μετοίκοις vid. *Flor. Chriſt.* ad *Ariſtoph.* Lyſiſtr. 580. *J.M.G.*

20. Μετὰ παῤῥησίας — εἰπεῖν] Adde ſupra *Jov. Conf.* c. 19. pr. Et *Elſner.* ad *Act. Apoſt.* IV. 29. ubi ſimiliter: καὶ δὸς τοῖς δούλοις σοῦ μὴ παῤῥησίας πάσης λαλεῖν. *J.F.R.*

40. Νε-

3. Multi nimirum, *inquam*, non contenti, noſtri ſe conſeſſus factos eſſe participes, & aequo nobiscum jure epulari, idque cum ex altera parte mortales ſint, ſuos inſuper miniſtros & ſui chori ſodales eduxere in caelum, & furtim in album retulerunt, qui nunc aequaliter & de viſcerationibus partem & de ſacrificiis accipiunt, ne tributum quidem incolatus nobis ſolventes. JUP. Noli quidquam obſcura ſignificatione, Mome, dicere: ſed diſerte, & verbis propriis eloquere, adjecto etiam nomine. Nunc enim in medium tibi projecta oratio eſt, ut conjiciant multi, & alias alium tuis dictis accommodent. Oportet autem te, qui libertatem in dicendo profitearis, nihil dubitare dicere.

4. MOM. Praeclare ſane, Jupiter, *facis*, cum ad dicendi me libertatem incitas, regie iſtuc profecto facis & magno animo. Itaque nomen etiam dicam. Nempe praeclarus ille Bacchus, ſemihomo, ne Graecus quidem materno genere, ſed vectoris Syrophoenicis, Cadmi, ex filia nepos, poſtquam immortalitate dignatus eſt, qualis ipſe ſit, non dico, neque ob mitram, neque ebrietatis cauſſa, neque ob inceſſum. Omnes enim, puto, videtis, quam muliebris ſit & effeminatus natura, ſemifurioſus, merum a ſummo inde mane redolens. At ille tota nos tribu auxit, & ſuum ſecum chorum adducens adeſt, Deosque fecit Pana & Silenum, & Satyros, ruſticos & ca-

Πολλοὶ γὰρ, φημὶ, οὐκ ἀγαπῶντες ὅτι αὐτοὶ μετέχουσι τῆς αὐτῆς ἡμῖν ξυνεδρίου, καὶ εὐωχοῦνται ὁπόσης, καὶ ταῦτα θνητοὶ ἐξ ἡμισείας ὄντες· ἔτι καὶ τοὺς ὑπηρέτας, καὶ θιασώτας τοὺς αὑτῆς ἀνήγαγον ἐς τὸν οὐρανὸν, καὶ παρενέγραψαν. καὶ νῦν ὁπόσης ἀφορμάς τε νέμουσι, καὶ θυσιῶν μετέχουσιν, οὐδὲ καταβαλόντες ἡμῖν τὸ μετοίκιον. ΖΕΥΣ. Μηδὲν αἰνιγματωδῶς, ὦ Μῶμε, ἀλλὰ σαφῶς καὶ ἀφῃρημένην λέγε, προστιθεὶς καὶ τὸ ὄνομα. νῦν γὰρ ἐς τὸ μέσον ἀπέρριπταί σοι ὁ λόγος, ὡς πολλοὺς εἰκάζειν καὶ ἐφαρμόζειν ἄλλοις ἄλλον τοῖς λεγομένοις. χρὴ δὲ παρρησιαστὴν ὄντα, μηδὲν ὀκνεῖν λέγειν.

ΜΩΜ. Εὖγε, ὦ Ζεῦ, ὅτι καὶ παροτρύνεις με πρὸς τὴν παρρησίαν, ποιεῖς γὰρ τοῦτο βασιλικὸν, ὡς ἀληθῶς, καὶ μεγαλόφρον, ὥστε ἐρῶ καὶ τὸ ὄνομα. ὁ γοῦν γενναιότατος Διόνυσος, ἡμιάνθρωπος ὢν, οὐδὲ Ἕλλην μητρόθεν, ἀλλὰ Συροφοίνικός τινος ἐμπόρου, τοῦ Κάδμου, θυγατριδοῦς, ἐπειτα ἠξιώθη τῆς ἀθανασίας, οἷος μὴ αὐτός ἐστιν, οὐ λέγω, ὅτε τὴν μίτραν, ὅτε τὴν μέθην, ὅτε τὸ βάδισμα. πάντες γὰρ, οἶμαι, ὁρᾶτε ὡς θῆλυς καὶ γυναικεία τὴν φύσιν, ἠμιμανὴς, ἀκρατὴς ἑωθεν σποπνέων. ὁ δὲ καὶ ὅλην [b] φρατρίαν [c] εἰσεποίησεν ἡμῖν, καὶ τὸν χορὸν ἐπαγόμενος πάρεστι, καὶ θεὺς ἀπέφηνε, τὸν Πᾶνα, καὶ τὸν [d] Σειληνὸν, καὶ Σατύρους, ἀγροί-

[b] Φρατρίαν] Φατρίαν male *J.* [c] Εἰσεποίησεν] Ἐποίησεν *Fl.* [d] Σειληνὸν] Σιληνὸν Edd. quas vidi omnes.

56. Ὅτι τὴν μίτραν] Μίτρα ὁ γυναικεῖος τῆς κεφαλῆς ἀναδησμός· λέγεται δὲ μίτρα καὶ προγαστρίδιός τις ὑπλοῦς ἀλιτικωτὴ, τῆ πρὸ τοῦ ἤτρου φυλακή τις καὶ ἀσφάλεια. *V.*

40. Νέμονται] *Participant, poſſident.* *F.G.*

53. Ἐμπόρου τοῦ Κάδμου] Puto hic ἔμπορον *Homeri* intellectu, Deorum lingua, dici, cum ex vi originis ſuae eum notat, qui mare trajicit, ſpeciatim aliena navi, quem ἐπιβάτην poſtea dixere, cum ἔμπορον mercatorem, negotiatorem ſignificare coepiſſet, quod teſtantur *Euſtathius* pariter & minor Scholiaſtes ad Odyſſ. B, 319. Huc reſpicit, arbitror, etiam *Pollux* I, 95. Εἰ δ' ἂν τὸν ἐμπλεόντων καὶ ἔμπορον. Itaque *vectorem* interpretatus ſum. Neque enim puto *mercatorem* ab ullo veterum eſſe vocatum. Sed nave perveniſſe in Graeciam inter omnes conſtat. *J. M. G.*

56. Μίτραν] Hinc ſupra Θαλύμιτρις, quod vide Διον. C. 3. *M. du S.*

59. Φρατρίαν] Sic *Ven.* 2. *Ba.* & *P.* In reliquis prave φατρίαν. Vide Ἐφη. c. 24. & notam. *M. du S.*

62. Σειληνὸν] Omnes Impreſſi hic prave Σιληνὸν habebant. Vide ſupra Διον. ubi frequenter occurrit & recte ſcribitur. *M. du S.*

Σειληνὸν] Non dubitavi & hic ita reſcribere; invitis

ἀγροίκους τινὰς, καὶ αἰπόλους τοὺς πολλοὺς, σκληρικοὺς ἀνθρώπους, καὶ τὰς μορφὰς ἀλλοκότους· ὧν ὁ μὲν κέρατα ἔχων, καὶ ὅσον ἐξ ἡμισείας ἐς τὸ κάτω αἰγὶ ἐοικὼς, καὶ γένειον βαθὺ καθειμένος, ὀλίγου τράγου διαφέρων ἐστίν· ὁ δὲ φαλακρὸς γέρων, σιμὸς τὰ ῥῖνα, ἐφ' ὄνου τὰ πολλὰ ὀχούμενος, Λυδός ἐστι· οἱ δὲ Σάτυροι, ὀξεῖς τὰ ὦτα, καὶ αὐτοὶ φαλακροὶ, κεράστα, οἷα τοῖς ἄρτι γεγνηθεῖσιν ἐρίφοις τὰ κέρατα ἐκφύεται, Φρύγες τινὲς ὄντες. ἔχουσι δὲ καὶ οὐρὰς ἅπαντες. ὁρᾶτε οἵους ἡμῖν θεοὺς ποιεῖ ὁ γεννάδας;

prarios plerosque, lascivos, aliena figura, homines: quorum unus corniger, & ex dimidia inferiori parte capro similis, barbam demittens longam, parum a capro differt: alter calvus senex, simis naribus, asino plerumque vectus: iste Lydus est. Satyri autem acutis auribus, calvi ipsi quoque, cornibus praediti qualia haedis recens natis subnascuntur: hi Phryges. Caudas habent universi. Vide quales nobis praeclarus iste Deos faciat?

Εἶτα θαυμάζομεν, εἰ καταφρονοῦσιν ἡμῶν οἱ ἄνθρωποι, ὁρῶντες οὕτω γελοίους θεοὺς καὶ τερατίας; ἐῶ γὰρ λέγειν, ὅτι καὶ δύω γυναῖκας ἀνήγαγε, τὴν μὲν ἐρωμένην οὖσαν αὐτῷ, τὴν Ἀριάδνην, ἧς καὶ τὸ στέφανον ἐγκατέλεξε τῷ τῶν ἀστέρων χορῷ· τὴν δὲ Ἰκαρίου τοῦ γεωργοῦ θυγατέρα. καὶ ὃ πάντων γελοιότατον, ὦ θεοὶ, καὶ τὸν κύνα τὸν Ἠριγόνης, καὶ τοῦτον ἀνήγαγεν, ὡς μὴ ἀνιῷτο ἡ παῖς, εἰ μὴ ἔχοι ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ξύνηθες ἐκεῖνο, καὶ ὥσπερ ἠγάπα κυνίδιον. ταῦτα οὐχ ὕβρις [a] ὑμῖν δοκεῖ, καὶ παροινία, καὶ γέλως; ἀκούσατε δ' ἤδη καὶ ἄλλου.

5. Deinde admiramur, si contemnunt nos homines, cum videant ridiculos adeo Deos ac portentosos. Mitto dicere, quod duas etiam mulieres huc eduxit, amasiam alteram suam Ariadnen, cujus etiam coronam siderum choro inseruit, alteram Icarii rustici filiam: & quod omnium maxime, Dii, ridiculum est, etiam canem hujus Erigones ipsum huc eduxit, ne desiderio maceretur puella, si non habeat in caelo, familiarem sibi illam dilectamque caniculam. Haec nonne contumelia vobis videtur, & ebriosa insania, & risus? Audite vero etiam alios.

ΖΕΥΣ. Μηδὲν, ὦ Μῶμε, εἴπῃς, μήτε περὶ Ἀσκληπιοῦ, μήτε περὶ Ἡρακλέους

6. JUP. Ne quid dixeris, Mome, neque de Aesculapio, neque de Hercule; video

a Ὑμῖν] Bene pleraeque. Ἡμῖν male *J.*

68. Ὁ δὲ φαλακρὸς] Τὸν Σιληνὸν λέγει. *V.*

80. Τὴν δὲ Ἰκαρίου τοῦ γεωργοῦ] Ὁ Ἰκάριος ἦν Ἀθηναῖος ἐγγόνει γεωργός. τούτῳ φασὶν τὸν Διόνυσον δοῦναι τὸ κλῆμα πρῶτον, ἀφ' οὗ ἐκαρία ἡ πρώτη ἄμπελος ὠνομάσθη, καὶ ἡ χώρα ἡ ἐνεγκοῦσα τὸ φυτόν. ἦν δὲ ὁ Ἰκάριος ἥδιστα ποιμένι τῷ καπρῶν πιεῖν Ἀτθικοῖς, ἃ (1) πίοντες νομίσαντας τοὺς λαικοὺς, ὅτι τεθνήκασιν οἱ βαθεῖ τῷ ὕπνῳ διὰ τὴν ἀνοσιουργίαν καλαχισθέντες, ἀπεκτόνασι τὸν Ἰκάριον, νομίσαντας θανάσιμον φάρμακον δεδωκέναι αὐτοῖς καθεύδουσιν, ἀλλὰ δὴ καὶ τοῖς ἐγηγερκόσι καὶ τῇ μέθῃ βακχεύουσι μανίας ἐμποιητικόν· ὅτου μὲν οὖν τὸν Ἰκάριον ἀπέθανεν.

ἐπεὶ δὲ κατέγνωσαν ἀπὸ τῆς μέθης, τὸν Διόνυσον χόλον αὐτοῖς ἐμβαλεῖν τοιόνδε. ἐλθὼν γὰρ πρὸς αὐτοὺς σὺν ἁρμάτι ἀμαξίου παιδὸς, ἐξεμηνεν αὐτοὺς πρὸς ὁρμὴν μίξεως. καὶ δὴ ἐπιβουλεύειν αὐτὸν ἀφθεῖραι. ἀλλ' ὁ μὲν εὐθὺς ἀφανὴς ἐγεγόνει. οἱ δὲ, ἅτε δὴ ἐκεῖνα ὑποχορδοῦντα τὸ καθ' ὁρμὴν αὐτοῖς ἐπιτελέσαι, ἀρμήκεσαν ἄχρι κινήσεως. καὶ δὴ μεμενηκέσαν ὅτως ἀεὶ σὺν τῇ ὀργῇ Διονύσου, ἀκατάπαυστον τὴν ὀργὴν ἔχοντες. ἐφ' (2) οἷς ἐξιλασάμενοι τὸν θεὸν, τοιαῦτα κατὰ (3) χρησμὸν πεποιηκότες τῆλυια χήμαλα, καὶ ἀπ' ἑαυτῶν ἀναβάντες ἐπαύσαντο τῆς μανίας. *V.*

(1) Πίοντες] Πίοντας V. Sed in Impressis mutatum est. *M. du S.* Deest tamen aliquid. *J. F. R.*

(2) Οἷς] Ὡς erat in Impress. Οὓς Exc. *G.* & V. Lege ὡς, ut in C. est. *M. du S.*

(3) Χρησμὸν] Χρησμῷ C.

Edd. quia sic *Bacch.* c. 4. item c. 6. & alibi aliquoties recte legitur. *J. F. R.*

68. Φαλακρὸς γέρων] De Sileni figura ex diversis monumentis, deque illius a Satyris differentia, plura *Petitus.*

deo enim quorsum ferat te orationis impetus. Hi etenim, alter sanat, & ex morbis excitat, compluresque unus dignitate exaequat: Hic vero meus filius Hercules laboribus non paucis immortalitatem sibi paravit. Hos igitur accusare noli. MOM. Tua, Jupiter, causa tacebo; multa dicere cum habeam. Certe si nihil aliud, ignis adhuc habent vestigia. Si vero liceat adversus ipsum te libere loqui, multa sunt, quae dicam. JUP. Quin adversus me vel maxime licet: num igitur me quoque peregrinitatis postulas? MOM. In Creta quidem non hoc solum audire est, sed aliud etiam quiddam de te dicunt, & sepulcrum ostendunt. Ego vero neque illis fidem habeo, neque Achivis Aegiensibus, suppositicium te dicentibus.

7. Caeterum quae maxime arguenda arbitror, ea dicam. Etenim principium violatarum hoc modo legum, & caussam, quod tot spurios hic noster confessus habet, tute, Jupiter, praebuisti, mortalibus te feminis miscens, atque ad illas nunc hac nunc alia forma descendens, adeo ut metueremus, ne quis te comprehensum taurus cum esses, mactaret, aut auri flatorum aliquis cum esses aurum, elaboraret, & pro Jove aut monile nobis, aut armilla aut in-

ὁρῶ γὰρ οἷ φέρῃ τῷ λόγῳ. ὅτε γάρ, ὁ μὲ αὐτὸς ἰᾶται, καὶ ἀνίστησιν ἐκ τῶν νόσων, καὶ ἔστι πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων· ὁδ' Ἡρακλῆς, υἱὸς ὢν ἐμός, οὐκ ὀλίγων πόνων ἐπρίατο τὴν ἀθανασίαν, ὥστε μὴ καλῆγόρει αὐτοῦς. ΜΩΜ. Σιωπήσομαι σοῦ σὲ, ὦ Ζεῦ, πολλὰ εἰπεῖν ἔχων. καίτοι εἰ μηδὲν ἄλλο, ἔτι τὰ σημεῖα ἔχουσι τῶν πυρός. εἰ δὲ ἐξὸν καὶ πρὸς αὐτόν σε τὴν παῤῥησίαν χρῆσθαι, πολλὰ ἂν εἶχον εἰπεῖν. ΖΕΥΣ. Καὶ μὴν πρὸς ἐμὲ ἔξεστι μάλιστα. μοῦς δ' ἂν καμὲ ξενίας διώκεις; ΜΩΜ. Ἐν Κρήτῃ μὲ ὑ μόνον τοῦτο ἀκοῦσαί ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι περὶ σοῦ λέγουσι, καὶ τάφον δεικνύουσιν· ἐγὼ δὲ οὔτε ἐκείνοις πείθομαι, οὔτε Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν, ὑποβολιμαῖόν σε εἶναι φάσκουσιν.

Ἃ δὲ μάλιστα ἐλεγχθῆναι δεῖν ἡγοῦμαι, ταῦτα ἐρῶ. καίτοι ἔχειν τοιούτων παρανομημάτων, καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ νοθευθῆναι ἡμῶν τὸ ξυνέδριον, σὺ, ὦ Ζεῦ, παρέχεις, θνηταῖς ὁπιμιγνύμενος, καὶ κατιὼν παρ' αὐτὰς, ἐν ἄλλοτε ἄλλῳ σχήματι· ὥστε ἡμᾶς δεδιέναι, μή σε καταθύσῃ τις ξυλλαβὼν, ὁπότ' ἂν ταῦρος ᾖς, ἢ τὴν χρυσοχόων τις κατεργάσηται χρυσὸν ὄντα, καὶ ἀντὶ Διὸς, ἢ ὅρμον, ἢ ψέλλιον, ἢ ἐλλόβιον ἡμῖν γέ-

νηται.

5. Οὔτε Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν] Αἴγιον καὶ (4) Ἔλικη καὶ Βοῦρα καὶ (5) Ῥύπαι καὶ Πάτραι πόλεις εἰσὶ Πελοποννήσου. Πάτραι μὲν μικρὸν πρὸ τῆς Κρισαίου κόλπου κατωτικρὺ τῆς Ἐχινάδων νήσων, ὡς πρὸς τὴν ἑώ. αἱ δὲ λοιπαὶ παραθαλάσσιοι, τῆς ἐπὶ Κόρινθον φερούσης. Ἑλίκης δὲ καὶ τὰ ἱρικιὰ ἐστιν ἰδεῖν παρὰ τὴν αἰγιαλόν· αὕτη δὲ πᾶσα ἡ πόλις ὑποδρύχιός ἐστι τῇ θαλάσσῃ, σεισμῷ πάλαι τοῦτο παθοῦσα. (6) V.

17. Ἢ ἐλλόβιον ἡμῖν γένῃ] Ἐλλόβιον, τὸ ἐνώτιον παρὰ τὸ ἐνώρεαν τοῖς τῶν ὠτῶν λοβοῖς. V.

(4) Ἔλικη] Ἔλικι V.
(5) Ῥύπαι] Ῥύται C.

(6) Eadem ferme habet Scholiasta *Coll.* ex quo nonnulla emaculavimus. *M. du S.*

rixon. ad *Aelian.* Hist. 3, 18. ubi Lucianum in primis illustrat. *J.M.G.*

71. Κεράσαι, οἷα] Οἷα ad κεράσαι simul & κάρατα referri vid. supra dictum *Bacch.* sub init. *J.F.R.*

80. Ἰκαρίᾳ] Vid. *Hygin.* 224. *M. du S.*

81. Θυγατέρα] Τὴν Ἠριγόνην. *F.G.*

82. Τὸν κύνα τῆς Ἠριγόνης] *Tatian.* p. 37. Et *Apollod.* III. 100. A. *M. du S.*

84. Τὸ ξύνηθες ἐκεῖνο ἐ ἐκεῖ ἠγ. πων.] *Th. Mag.* v. πωλίδιον. *M. du S.*

92. Πολλῶν ἀντάξιος] *Hom.* Il. Λ. 514. *M. du S.*

4. Τάφον] Vide not. ad Τιμ. c. 4. *M. du S.*

6. Αἰγιεῦσιν] In marg. *A1W.* adscriptum: Αἴγιον urbs Achajae, hinc Αἰγιεῖς *Steph.* *J.F.R.*

Ibid. Ὑποβολιμαῖον] Unde habeat, mihi non constat. Sed facile nothum crediderim, qui clam patre educatus, &c. *M. du S.*

17. Ψέλλιον] *Th. Mag.* v. ψάλλιον, quod a ψέλλιον differre docet. *J.F.R.*

ση. πλὴν ἀλλὰ ἐμπέπληκάς γε τ' ἐρανὸν τ' ἡμιθέων τούτων· ὃ γὰρ ἂν ἄλλως εἴποιμι. καὶ τὸ πρᾶγμα γελοιότατόν ἐστιν, ὁπότ' ἄν τις ἄφνω ἀκούσῃ ὅτι ὁ Ἡρακλῆς μὲν θεὸς ἀπεδείχθη· ὁ δὲ Εὐρυσθεὺς, ὃς ἐπέταττεν αὐτῷ, τέθνηκε, καὶ πλησίον Ἡρακλέους νεὼς, οἰκέτου ὄντος, καὶ Εὐρυσθέως τάφος, τοῦ δεσπότου αὐτοῦ. καὶ πάλιν ἐν Θήβαις Διόνυσος μὲν θεός· οἱδ' ἀνεψιοὶ αὐτοῦ, ὁ Πενθεὺς, καὶ ὁ Ἀκταίων, καὶ ὁ Λέαρχος, ἀνθρώπων ἁπάντων κακοδαιμονέστατοι.

Ἀφ' οὗ δὲ ἅπαξ σὺ, ὦ Ζεῦ, ἀνέῳξας τοῖς τοιούτοις τὰς θύρας, καὶ ἐπὶ τὰς θνητὰς τὰς ἐτράπου, ἅπαντες μεμίμηνταί σε· καὶ οὐχὶ ἄρρενες μόνον, ἀλλ', ὅπερ αἴσχιστον, καὶ αἱ [a] θήλειαι θεαί. τίς γὰρ οὐκ οἶδε τ' Ἀγχίσην, καὶ τ' Τιθωνὸν, καὶ τ' Ἐνδυμίωνα, καὶ τ' [b] Ἰασίωνα, καὶ τοὺς ἄλλους; ὥστε ταῦτα μὲν ἐάσειν μοι δοκῶ· μακρὸν γὰρ ἂν τὸ διελέγχειν γένοιτο. ΖΕΥΣ. Μηδὲν περὶ τοῦ Γανυμήδους, ὦ Μῶμε, εἴπῃς, χαλεπανῶ γάρ, εἰ λυπήσεις τὸ μειράκιον, ὀνειδίσας εἰς τὸ γένος. ΜΩΜ. Οὐκοῦν μηδὲ περὶ τοῦ ἀετοῦ εἴπω, ὅτι καὶ οὗτος ἐν τῷ ἐρανῷ ἐστιν, ἐπὶ τοῦ βασιλείου σκήπτρου καθεζόμενος, καὶ μονονουχὶ ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου νεοττεύων, θεὸς εἶναι δοκῶν;

auris fieres. Insuper vero caelum nobis semideis istis oppleviſti: neque enim aliter possum dicere. Et ridicula res est, si quis subito audiat, Herculem Deum esse factum; Eurysthea vero, qui sub imperio illum habuit, esse mortuum: & propinqua sibi esse aedem Herculis, qui servus fuerat, & Eurysthei sepulcrum, qui fuerat illius dominus. Et rursus Thebis Bacchus Deus est: at consobrini illius Pentheus, & Actaeon, & Learchus, hominum omnium infelicissimi.

8. Ex quo vero tempore semel tu, Jupiter, fores aperuisti talibus, conversus ad mortales feminas, imitati te sunt universi, idque non mares solum, sed, quod turpissimum est, etiam Deae feminae. Quis enim ignorat Anchisen, & Tithonum, & Endymionem, & Jasionem, & reliquos? Itaque haec missurus mihi videor, longum enim fuerit *omnia* reprehendere. JUP. Ne quid de Ganymede dicas, Mome; irate enim feram, si dolore adolescentulum afficeris in genus illius aliquid dicens. MOM. Ergo neque de aquila dicam, quod & ipsa in caelo est in regio sceptro sedens, & tantum non tuo in capite nidum sibi faciens, ut Deus videatur:

9. An

a Θήλειαι] Abest a *Fl.* b Ἰασίωνα] Ita emendarunt *Gujet. Palm. Solan. Geſn.* Ἰάσωνα Edd. septem Ἰάσονα *M.* Ἰξίονα L.

27. Αἰσχος] De hoc ejusque cum Baccho cognatione, vid. *Loyd.* Lex. & iterum in vit. Athamas. *M. du S.*

33. Τίς γὰρ οὐκ οἶδε τ' Ἀγχίσην, καὶ τ' Τιθωνὸν, — καὶ τ' Ἰάσωνα;] Sic legit Interpres, & licet obvium sit emendare, Jasonem iis accenset qui Dearum concubitu potiti sunt, & Medeae ἀνεψιὸν parat. Lege Ἰασίωνα, qui ob Cereris amores a Jove zelotypo fulminatus est. *Homer.* Odyss. E. 125.

Ὡς δ' ὅτε Ἰασίωνι ἰσόθεος ἐμιγήσατο Δημήτηρ
Ἐν θυμῷ ἐίσασα μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
Νείῳ ἐν τριπόλῳ, οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
Ἀνὴρ, ὃς μιν πασσυδίῃ βάλεν ἀργῆτι κεραυνῷ.
J. F. 2 *G.*

35. Τὸν Ἰάσωνα] Ἰασίωνα legendum videtur. Jasion Jovis & Electrae filius a Cerere adamatus est. *F. G.*

Ibid. Ἰασίωνα] Secuti sumus *Palmerii* emendationem certissimam vid. LL. & *Ælian.* V. H. XIII. 1. Atalantae Pater. At L. Ἰξίονα. *Fl.* vero Ἰάσονα. Reliqui impressi Ἰάσωνα prave. *M. du S.*

Τὸν Ἰασίωνα] Ἰάσωνα tertiam habebat longam, cum brevis sit Graecis Latinisque poëtis. Ἰάσων etiam & Ἰάσων in prosa recte *Ptol. Hephaest.* L. 2. med. *Jasionem* vero vid. ap. *Apollod.* L. III. c. 12. ubi in nonnullis Edd. Ἰασίων quoque ο brevi; sed quia & *Aelian.* cum *Homero* Ἰασίωνα per ω scribunt, hoc praeferendum. *J. F. R.*

46. Ὁ Κορύβας] Jasonis, seu potius Jasionis & Cybeles filius, teste *Diodoro Siculo.* *F. G.*

47. Σαβάζιος] Per se Deum, ut vides, facit. E nostris quidam unum cum Baccho statuunt. vid. *Potter.* 396. *M. du S.*

Ibid. Ἐπισιτιστικὸν.] Sic *Fl.* Ed. optime; ut Φιλοψ.

c,

9. An hanc etiam Ganymedis cauſſa miſ-
ſam faciemus? Verum Attis ſane, Jupiter,
& Corybas, & Sabazius, unde hi nobis
intro vocati ſunt, aut Medus ille Mithres
cum Candye & tiara, qui neque ſonare
Graeca poſſit: ita neque ſi quis illi propi-
net, intelligit. Proinde Scythae ac Getae
haec illorum videntes, longum nobis valere
juſſis, immortalitate ipſi donant, & Deos
quoscumque voluerint, ſuis ſuffragiis con-
ſtituunt, eodem modo quo Zamolxis et-
iam, ſervus cum eſſet, in album neſcio
quomodo deliteſcens irrepſit.

10. Quamquam, Dii, modica ſunt iſta
omnia. Tu vero iſte cum canino roſtro,
involute ſindonibus Aegyptie, quis es,
vir bone, aut quomodo, latrator, Deus
eſſe poſtulas? Quid vero ſibi vult Mem-
phiticus iſte taurus, ille maculoſus, quod
adoratur, & oracula fundit, & habet Pro-
phetas? Pudet vero ibides & ſimias dicere,
& capros, & alia magis etiam ridicula, in
caelum neſcio quomodo intruſa ex Aegy-
pto, quae quomodo, Dii, ſuſtinetis, cum
aequaliter, vel magis etiam quam vos coli
videatis? Aut tu quemadmodum fers, Ju-
piter, cum arietis tibi cornua producunt?

Ἡ γὰρ τοῦτον τὸν Γανυμήδους ἕνεκα ἐάσο-
μεν. ἀλλ' ὁ Ἄττις γε, ὦ Ζεῦ, καὶ ὁ Κορύ-
βας, καὶ ὁ Σαβάζιος, πόθεν ἡμῖν [c]ἐπεισ-
εκυκλήθησαν ὅτοι, ἢ ὁ Μίθρης ἐκεῖνος ὁ
Μῆδος, ὁ τὴν κάνδυν, καὶ τὴν τιάραν, οὐδὲ
Ἑλληνίζων τὴν φωνήν· ὥστε οὐδ' ἢν προΐῃ
τις, ξυνίησι; τοιγαροῦν οἱ Σκύθαι καὶ οἱ
Γέται ταῦτα ὁρῶντες αὐτοῖς, [d]μακρὰ
ἡμῖν χαίρειν εἰπόντες, αὐτοὶ ἀπαθανατί-
ζουσι, καὶ θεοὺς χειροτονοῦσιν, οὓς ἂν ἐθελή-
σωσι, τὸν αὐτὸν τρόπον, ὃν καὶ Ζάμολξις,
δοῦλος ὤν, παρενεγράφη, οὐκ οἶδ' ὅπως
λαθών.

Καίτοι ταῦτα πάντα, ὦ θεοί, μέτρια·
σὺ δέ, ὦ κυνοπρόσωπε, καὶ σινδόσιν ἐγκα-
λυμμένε Αἰγύπτιε, τίς εἶ, ὦ βέλτιστε, ἢ πῶς
ἀξιοῖς θεὸς εἶναι ὑλακτῶν; τί δὲ βούλόμε-
νος καὶ ὁ Μεμφίτης οὗτος ταῦρος, ὁ ποι-
κίλος, προσκυνεῖται, καὶ χρᾷ, καὶ προφή-
τας ἔχει; αἰσχύνομαι δὲ ἴβιδας καὶ πίθηκους
εἰπεῖν, καὶ τράγους, καὶ ἄλλα πολλῷ γε-
λοιότερα, οὐκ οἶδ' ὅπως ἐξ Αἰγύπτου πα-
ραβυθέντα εἰς τὸν οὐρανόν, ἃ ὑμεῖς, ὦ θεοί,
πῶς ἀνέχεσθε ὁρῶντες ὄπισθεν, ἢ καὶ μᾶλ-
λον ὑμῶν προσκυνούμενα; ἢ σὺ, ὦ Ζεῦ,
πῶς φέρεις, ἐπειδὰν κριοῦ κέρατα φύωσί
σοι;

ΖΕΥΣ.

c Ἐπεισεκυκλήθησαν] Reſtitui ex *Fl.* Ἐπεισεκυκλ. cett. male. *d* Μακρὰ] Sic omnes recte, praeter *Fl.* quae μακρὰν.

c. 29. a Cl. *Kuſtero* recte emendatum eſt. Ibi enim, uti & hic, non reliqui tantum impreſſi, ſed ipſa *Fl.* corrupta eſt. In reliquis hic legitur ἐπεισεκυκλήθησαν. *M. du S.*

49. Ὁ τὴν κάνδυν, καὶ τὴν τιάραν] Habitus ille Mithrac in ſimulacris pluribus hodie ſupereſt, quae videre licet tum alias, tum ſtudioſe collecta, comparata inter ſe, & explicata apud *Philippum a Turre* in monumentis veteris Antii P. 2. p. 157. ſeq. & *Monfauc.* Antiq. Expl. 1, 4. 3. qui etiam 2, 2, 6. ex hoc ipſo loco cum imaginibus antiquis collato conficit, candyem eſſe brevem chlamyda, tiaram autem pileum antrorſum reflexum. *J. M. G.*

52. Ὁρῶντες αὐτῶν] Τῶν ἡμετέρων ſcil. *F. G.*

Ibid. Μακρὰ] *Fl.* fere ubique in hac phraſi μακρὰν legit. Vid. c. 2. *Navig.* ſed cur prius praeferamus, vide ad *Rhet. Praec.* c. 10. atque *Jov. Conf.* c. 32. atque alibi. *J. F. R.*

62. Ποικίλος] Reſcribitur ab Eruditiſſimo *Humphr. Prideaux.* P. I. L. III. ex *Herod.* III. *Plin.* VIII. 46. *Solino* XXXV. & *Ammiano Marcell.* c. 22. Unde illud tantum decerpam, quod ad rem praeſentem facit. nempe nigrum totum fuiſſe, niſi quod in fronte macula alba quadrata fuerit, & in tergo aquilae, aut, ut alii tradunt, creſcentis lunae figura. Quod autem de Scarabeo ſub lingua ex Plinio monet, Plinii verba ſic habent: *Nodus ſub lingua quem Cantharum appellant.* *M. du S.*

65. Ἄλλα πολλῷ γελ.] Sic *Crocodilum* adorabant Ombitae. Vid. *Aelian.* de anim. X. 21. & Noſtr. Z. Tr. c. 42. *Felem* alii. *Athenag.* p. 50. C. add. *Clem. Alex.* p. m. 66. A. *M. du S.*

ΖΕΥΣ. Αἰσχρὰ ὡς ἀληθῶς ταῦτα φὴς τὰ περὶ τῶν Αἰγυπτίων· ὅμως δ' ἴσθι, ὦ Μῶμε, τὰ πολλὰ αὐτῶν αἰνίγματά ἐστι, καὶ οὐ πάνυ χρὴ καταγελᾶν ἀμύητον ὄντα. ΜΩΜ. Πάνυ γοῦν μυστηρίων, ὦ Ζεῦ, δεῖ ἡμῖν, ὡς εἰδέναι θεοὺς μὲν τοὺς θεοὺς· κυνοκεφάλους δὲ τοὺς κυνοκεφάλους. ΖΕΥΣ. Ἔα, φημὶ, τὰ περὶ τῶν Αἰγυπτίων· ἄλλοσε γὰρ περὶ τούτων ὑποσκεψόμεθα ὑπὸ σχολῆς. σὺ δὲ τοὺς ἄλλους λέγε.

ΜΩΜ. Τὸν Τροφώνιον, ὦ Ζεῦ, καὶ ὃ μάλιστά με ἀποπνίγει τὸν Ἀμφίλοχον, ὃς ἐναγοῦς ἀνθρώπου καὶ [a] μητραλοίου υἱὸς ὢν, θεσπιῳδεῖ ὁ γενναῖος ἐν Κιλικίᾳ, ψευδόμενος τὰ πολλὰ, καὶ γοητεύων τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα. τοιγαροῦν οὐκ ἔτι σὺ, ὦ Ἄπολλον, εὐδοκιμεῖς, ἀλλὰ ἤδη πᾶς λίθος καὶ πᾶς βωμὸς χρησμῳδεῖ, ὃς ἂν ἐλαίῳ περιχυθῇ, καὶ στέφανος ἔχῃ, καὶ γόητος ἀνδρὸς εὐπορήσῃ, οἷοι πολλοί εἰσιν. ἤδη καὶ ὁ Πολυδάμαντος τῷ ἀθλητῇ ἀνδριὰς ἰᾶται τοὺς πυρέσσοντας ἐν Ὀλυμπίᾳ, καὶ ὁ Θεαγένους ἐν Θάσῳ, καὶ Ἕκτορι θύουσιν ἐν Ἰλίῳ, καὶ Πρωτεσιλάῳ [b] καλαντιχρὴ ἐν Χερρονήσῳ. ἀφ' ὧν δ' ἂν τοσοῦτοι γεγόναμεν, ὑπερέβαλε μᾶλλον ἡ ἐπιορκία,

11. JUP. Turpissima sane ista nobis narras de Aegyptiis. Attamen pleraque illorum, Mome, sunt aenigmata, neque omnino deridenda a non initiato. MOM. Omnino ergo mysteriis nobis, Jupiter, opus est, ut sciamus, Deos esse qui Dii sunt, qui autem canicipites sunt, illos esse canicipites. JUP. Mitte, inquam, de Aegyptiis dicere. Alias enim de his considerabimus otiose. Nunc dic alios.

12. MOM. Trophonium, Jupiter, & quod maxime angit me, Amphilochum, qui, sacerrimi hominis & matricidae filius, oracula fundit beatus ille in Cilicia, mentiens plerumque, & praestigiis duorum obolorum caussa fallens. Itaque non amplius tu celebraris, Apollo, sed lapis omnis, & altare quodque edit oracula, quicumque lapis oleo perfusus fuerit, & coronas habeat, & praestigiatorem hominem, quod genus multi sunt, nactus fuerit. Jam etiam Polydamantis athletae statua febricitantes sanat Olympiae, & Theagenis in Thaso; & Hectori sacrificant in Ilio, & Protesilao e regione in Cherssonneso. Ex quo igitur tot numero facti sumus, magis perjuria in-

va-

a Μητραλοίου] Sic *J. Fr. P.* &c. Μητρολοίου *Th. Mag.* v. Πατρ. male. Μητρολοίου *Fl.* b Καλαντιχρὴ] Deest in *Fl.*

84. Καὶ (1) μητρολῴου υἱὸς ὤν] (2) Ἀλκμαίωνος γὰρ ἦν υἱὸς τοῦ Ἀμφιαράου, ὃς Ἀλκμαίωνα τὴν μητέρα (3) ἀπεκτονὼς ἐπλανᾶτο κατὰ πάσης γῆς, μηδενὸς αὐτὸν ἁγνίσαι τὸ ἄγος τῆς μητρὸς καταδεχομένου. Χρήσαντος δὲ αὐτῷ Ἀπόλλωνος ζητεῖν γῆν εἰς κατοίκησιν, ἥτις ὕπω ἦν, τῆς μητρὸς ἐπ' αὐτοῦ πτυομένης, σκέψασθαι μὴ ἂν ἀλλαχοῦ ἀφεθῆναι, (4) ἦκε πρὸς τοὺς ἐκβολοὺς τοῦ Ἀχελῴου. Θολερὸς γὰρ ὢν ἀεὶ ῥέων, καὶ ταῖς Ἐχινάσιν νήσοις εἰς θάλασσαν ἐκδιδοὺς, ἐπαπτύσθη αὐτῷ πρόχωσιν (5) ὅτου τοσούτου ἐργάσασθαι, καὶ γῆν ἀναδῦναι, ἥτις ἱκανὴ σῶμα ἀνθρώπου ὑποδέξασθαι, μὴ πρότερον ὕσαι (6) τοῦ τῆς μητρὸς φόνου. καὶ δὴ παρευθὺς (7) φασι, καὶ κατοικῆσαι τὴν Κατωνίδα γῆν. (8) Καὶ ἐξ ἐκείνου τὸν υἱὸν Ἀκαρνᾶνα, Ἀκαρνανίαν τὸ τέκτον ὀνομάσαι. *V.*

(1) Μητρολῴου] Sic editum inveni, nec quidquam varietatis notatum reperio, cum tamen in Luciano recte μητραλοίου. *J. F. R.*

(2) Ἀλκμαίωνος] Sic in V. recte legitur. In Impressio prave editum est Ἀλκμαίων. In C. vero scriptum: Ὁ Ἀμφιλόχου filius fuit Alcmaeonis Amphiarai. *M. du S.*

(3) Ἀπεκτονὼς] Ita dedit Idem, pro vulgato ἀπεκτόνας.

(4) Ἦκε] Quam C. Ergo legit ἥ, recte *M. du S.*

(5) Οὗτος] Οὗτος edita. Mutavit Idem, nescio unde; nec satis adridet illud ἕτος δολεροῦ — ἕτος. *J. F. R.*

(6) Τοῦ τῆς μητρὸς] Τῆς τοῦ μητρὸς edita ridicule.

(7) Φασι] Omissum erat in editis.

(8) Hic aliquid deest, quod suppleri poterit ex Pausaniae Arcadicis, ubi hanc Alcmaeonis habet historiam p. 492. Ed. *Sylburgii.* Caeteroqui Κατωνίδος γῆς non meminit. *J. Cler.* Sed sic etiam C. *M. du S.*

84. Μητραλοίου υἱὸς] Cum Alcmaeone confundit, a quo mater occisa. *Ovid.* Met. IX. 407. *Natus erat facto pius & sceleratus eodem.* Vid. p. 255, 1. & 266. Quidam tamen una matrem occidisse tradunt (vid. *Apollod.* III. p. m. 81. pen.) & ita pater jusserat (p. 77. C.) *M. du S.*

Mo-

valuere & sacrilegia, & plane nos contemnunt: nec injuria.

13. Atque haec de spuriis & fraude relatis in tabulas censorias. Ego vero etiam nova nomina jam multa audiens rerum, quae neque sunt inter nos, neque omnino possunt consistere, haec etiam, Jupiter, bona fide rideo. Aut ubinam sunt trita illa omnium ore nomina *Virtus*, & *Natura*, & *Fatum*, & *Fortuna*, pugnantia sibi & cassa rerum nomina, a stupidis hominibus Philosophis excogitata? Et tamen, licet temere ficta, sic imprudentes ceperunt, ut nemo nobis sacrificare jam velit, cum norit, si vel decies mille hecatombas offerat, perfecturam tamen esse Fortunam, quae in fatis sunt, & quae ab initio inde unicuique *Parcarum* filis sunt destinata. Lubens ergo ex te quaeram, Jupiter, viderisne unquam Virtutem, aut Naturam, aut Fatum? Nam te quoque audire *ista nomina* in Philosophorum disputationibus, novi, nisi adeo surdus es, ut neque clamantes illos exaudias. Cum habeam multa adhuc quae dicam, desinam orationem. Video enim, gravari plerosque dictis meis, & exsibilare illa, eos praesertim, quos tetigit mea in dicendo libertas.

14. In fine ergo si vis, Jupiter, Decretum quoddam de his recitabo, quod scriptum jam habeo. JUP. Recita; non omnia enim absurde reprehendisti: & oportet multa illorum inhibere, ne nimium quantum excrescant.

1 Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν νόθων, καὶ παρεγγράπτων. ἐγὼ δὲ καὶ ξένα ὀνόματα πολλὰ ἤδη ἀκούων, ἅτε ὄντων τινῶν παρ' ἡμῖν, ἅτε συζῆναι ὅλως δυναμένων, πάνυ, ὦ Ζεῦ, καὶ ἐπὶ τούτοις γελῶ. ἢ πῶς γάρ ἐστιν ἡ πολυθρύλλητος ἀρετὴ, καὶ Φύσις, καὶ εἱμαρμένη, καὶ τύχη, ἀνυπόστατα, καὶ κενὰ πραγμάτων ὀνόματα, ὑπὸ βλακῶν ἀνθρώπων τῶν φιλοσόφων ἐπινοηθέντα; καὶ ὅμως αὐτοχέδια ὄντα, οὕτω τοὺς ἀνοήτους πέπεικεν, ὥστε οὐδεὶς ἡμῖν οὐδὲ θύειν βούλεται, εἰδὼς ὅτι κἂν μυρίας ἑκατόμβας πράξῃσι, ὅμως ἡ τύχην πράξουσαν τὰ μεμοιραμένα, καὶ ἃ ἐξ ἀρχῆς ἑκάστῳ ἐπεκλώσθη. ἡδέως ἂν σὲ ἠρόμην, ὦ Ζεῦ, εἴ που εἶδες ἢ ἀρετὴν, ἢ Φύσιν, ἢ εἱμαρμένην; ὅτι μὲν γὰρ καὶ σὺ ἀκούεις ἐν ταῖς τῶν Φιλοσόφων διατριβαῖς, οἶδα, εἰ μὴ καὶ κωφός τις εἶ, ὡς βοώντων αὐτῶν, μὴ ἐπαίειν. πολλὰ ἔτι ἔχων εἰπεῖν, καταπαύσω τὸν λόγον. ὁρῶ γοῦν τοὺς πολλοὺς ἀχθομένους μοι λέγοντι, καὶ συρίττοντας· ἐκείνους μάλιστα, ὧν καθήψατο ἡ παρρησία τῶν λόγων.

Πέρας γοῦν εἰ ἐθέλεις, ὦ Ζεῦ, ψήφισμά τι περὶ τούτων ἀναγνώσομαι ἤδη ξυγγεγραμμένον. ΖΕΥΣ. Ἀνάγνωθι· καὶ πάντα γὰρ ἀλόγως ἠτιάσω· καὶ δεῖ τὰ πολλὰ αὐτῶν ἐπισχεῖν, ὡς μὴ ὅτι πλεῖον ἀνθ γίγνηται.

ΨΗ-

c Ἡμῶν] Ὑμῶν male *Fl.*

Μητραλοίου υἱὸς] Utrum auctorem secutus, an memoria lapsus, filium facit, qui frater erat ejus Alcmaeonis, qui Amphiarai patris ulciscendi caussa matrem Eriphylen interemit? *J.M.G.*

86. Δυοῖν ὀβολοῖν] Confer omnino Ἀλεξ. c. 19. a me hinc praecipue nitori suo redditum. *M. du S.*

92. Πολυδάμαντος] De hoc dictum est ad Ἡρακλ. c. ult. Vide etiam Athenagoram. *M. du S.*

Πολυδάμαντος] Hujus Polydamantis Scotussaei, athletae cum Dario Notho viventis, facinora, mortis genus, statuam quoque Olympicam commemorat *Pausanias* Eliac. 2. p. 182. seq. sed de vi illa febrifuga nihil. *J.M.G.*

94. Θεαγένους] De eo vid. Συγκρ. c. 35. & notas. *M. du S.*

Ibid. Ὁ Θεαγένους] De hoc omnia *Pausanias* Eliac. 2. p. 188. seq. qui etiam hoc addit, Θάσιοι δὲ — νομίζουσιν ἅτε θεὸν θύειν. Πολλαχοῦ δὲ καὶ ἐτίμωθη ὑπ' Ἑλλήνων οἶδα καὶ παρὰ βαρβάροις ἀγάλματα ἱδρυμένα Θεαγένους, καὶ νικήματά τε αὐτοῦ ἰώμενον, καὶ ἔχοντα ἐς αὐτὸν τῶν ἐπιχωρίων τιμάς. *J.M.G.*

ΑΓΑ-

ΨΗΦΙΣΜΑ.

DECRETUM.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ.

BONA FORTUNA.

ΕΚκλησίας ἐννόμου ἀγομβίης, ἑβδόμῃ ἱσταμβύου, ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε, καὶ προήδρευε Ποσειδῶν, ἐπεστάτει Ἀπόλλων, ἐγραμμάτευε Μῶμος [a] τῆς νυκτὸς, καὶ ὁ Ὕπνος τὴν γνώμην εἶπεν. Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν ξένων, οὐ μόνον Ἕλληνες, ἀλλὰ καὶ βάρβαροι, ἀδαμῶς ἄξιοι ὄντες κοινωνεῖν ἡμῖν τῆς πολιτείας παρεγγραφέντες, οὐκ οἶδ' ὅπως, καὶ θεοὶ δόξαντες, ἐμπεπλήκασι μὲν τὸν οὐρανὸν, ὡς μεστὸν εἶναι τὸ συμπόσιον ὄχλου ταραχώδους, πολυγλώσσων τινῶν καὶ ξυγκλύδων· ἐπιλέλοιπε δὲ ἡ ἀμβροσία, καὶ τὸ νέκταρ, ὥστε μνᾶς ἤδη τὴν κοτύλην εἶναι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν πινόντων· οἱ δὲ ὑπὸ αὐθαδείας παρωσάμβοι τοὺς παλαιούς τε καὶ ἀληθεῖς θεοὺς, προεδρίας ἠξιώκασιν [b] ἑαυτοὺς διὰ πάντα τὰ πάτρια, καὶ ἐν τῇ γῇ πρόσιμα θέλουσι.

Δεδόχθω τῇ βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ ξυλλεγῆναι μὲν ἐκκλησίαν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ περὶ τροπὰς χειμερινὰς, ἑλέσθαι δὲ ἐπιγώμονας ἑβδομηκοντέτεις θεοὺς ἑπτὰ, τρεῖς μὲν ἐκ τῶν πα-

QUod felix faustumque sit! Comitiis legitime habitis, septimo die ineuntis *mensis*, Comitia Jupiter habuit, retulit Neptunus, in suffragia misit Apollo, scribae munere functus est nocte Momus, sententiam Somnus dixit. Quod peregrinorum multi non Graeci modo sed etiam Barbari, nequaquam digni, qui civitate nostra nobiscum fruantur, in censuales tabulas nescio quomodo clam relati, & Deorum opinionem adepti, caelum impleverunt, adeo ut plenum turbulenta multitudine sit convivium, diversarum linguarum & colluviei cujusdam hominum, deficiatque ambrosia &, nectar, ita ut mina jam illius hemina constet propter bibentium multitudinem: ipsique contumaci quadam superbia depulsis veteribus & veris Diis, priorem sibi accubitum praeter patrium morem arrogent, & in terra quoque honore praeferri illis velint:

15. *Earum rerum causſa* placeat Senatui & populo, haberi comitia in Olympo circa brumam, & eligi Quaesitores de classicorum Deorum numero septem, tres de ma-

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ] Ita *F. B1. Fl. S.* Ἀγαθὴ τύχη, nominandi casu *H. P. Fr. Ald.* [a] Τῆς] Sine artic. *Fl.* [b] Ἑαυτοὺς] Αὐτοὺς *Fl.*

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ] Praescriptio solennis in omnibus fere monumentis Graecis. Vid. quos laudat *Hudſ.* ad *Thuc.* 4, 118. ubi etiam in principio decreti est, nempe sic: Ἔδοξε τῷ δήμῳ. Ἀναμαντὶς ἐπρυτάνευε, Φαινιππου ἐγραμμάτευεν, Νικιάδης ἐπεστάτει, Λάχης εἶπε, Τύχῃ ἀγαθῇ τῇ Ἀθηναίων κ. τ. λ. *F.M.G.*

31. Ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε] Proprie tribus πρυτανεύει dicitur, id est, quinquaginta ex illa viri, decima pars magni Senatus quingentorum. Sic ordinarie in ejusmodi decretis v. g. apud *Thucyd.* l. c. & plusculis in *Demoſthenis* oratione pro Corona. Sed hic Jovi hoc tribuit Lucianus, nempe qui hoc egerit, quod refert *Pollux* 8, 95. οἱ Πρυτάνεις τὴν βουλὴν συνάγουσι, καὶ προγράφουσι πρὸ τῆς βουλῆς ἢ πρὸ τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ ὧν δεῖ χρηματίζειν. Caeterum lubet hic indicare, quod prodesse possit illa de πρυτανευούσῃ φυλῇ observatio *Andocidi* in oratione de mysteriis p. 13. *Ald.* ubi legitur, Ἔδοξε τῇ βουλῇ ἢ τῷ δήμῳ, ἐὰν τις ἐπρυτάνευε, Κλεογένης ἐγραμμάτευε, Βοηθὸς ἐπεστάτει. Quod summus vir *Ezech. Spanh.* Diss. XI. p. 715. ita convertit, *Si quis Prytanin agebat* &c. Legendum absque haesitatione videtur Αἰαντὶς (φυλῆς hoc nomen est apud *Suidam*) ἐπρυτάνευε. Dicam quomodo Αἰαντὶς mihi ita facile in mentem venire potuerit. Occupatus paullo ante in laudatione *Demoſthenis*, orationem pro Corona perlegeram, & in ea ψηφίσματα. Horum vero unum c. 55. factum est, Φυλῆς πρυτανευούσης Αἰαντίδος. Satis credo est. *F.M.G.*

32. Προήδρευε Ποσειδῶν] Neptuni mentio nulla praecessit. Sed puto quod clamosus est admodum ille Deus, & plus quam stentorea voce, ideo προεδρίαν hic illi tribui. *Ulpian.* ad Demosth. contra Midiam, quem

majorum gentium ſenatu ſub Saturno, quatuor vero de duodecim, & in his Jovem. Quaeſitores autem illos ſedere juratos prius legitimum jusjurandum, Stygem. Mercurium porro praeconio cogere omnes, qui concilio Deorum intereſſe poſtulant: hos porro venire adductis juratis teſtibus, & generis ſui argumentis. Deinceps hi ſingulatim prodeant in medium; Quaeſitores vero re explorata, vel Deos eſſe pronunciabunt, vel ad ſua ſepulcra & monumenta majorum illos demittent. Si quis vero reprobatorum, & ſemel ejectorum a Quaeſitoribus, deprehendatur caelum ingreſſus, hic praecipitetur in Tartarum.

16. Porro *placeat* ſuum quemque Deorum opus facere, & neque morbos curare Minervam, neque Aeſculapium oracula edere, neque tot res unum agere Apollinem, ſed electo uno, aut vatem, aut citharoedum eſſe, aut medicum.

17. Philoſophis porro edicendum, ne nova fingere nomina velint, neque nugas agere de his, quae ignorant.

18. Quotquot autem *reprobatorum* jam templis aut altaribus ſunt culti, illorum ſublatis ſimulacris, imponi *placeat* aut Jovis *ſignum*, aut Junonis, aut Apollinis, aut

λαιᾶς βυλῆς τ' ὅπι Κρόνυ, τέτταρας δὲ ἐκ τ δώδεκα, ϗ ἐν αὐτοῖς τ Δία. τύτυς δὲ τὺς ἐπιγνώμονας αὐτὺς μ καθέζεαθ ὀμόσαντας τ νόμιμον ὅρκον, τ Στύγα· τ Ἑρμῆν δὲ κηρύξαντα ξυναγαγεῖν ἅπαντας, ὅσοι ἀξιῶσι ξυντελεῖν εἰς τὸ συνέδριον· τὺς δὲ ἥκειν μάρτυρας ἐπαγομένυς ἐνωμότυς, ϗ ἀποδείξεις τῦ γένυς. τἐντεῦθεν δὲ οἱ μ πατρίτωσαν καθ' ἕνα, οἱ δὲ ἐπιγνώμονες ἐξετάζοντες, ἢ θεὺς εἶναι ἀπφανῦνται, ἢ καταπέμψυσιν ὅπι τὰ σφέτερα ἡρία, ϗμ τὰς c θήκας τὰς προγονικάς. ἢν δέ τις ἁλῶ τ ἀδοκίμων, ϗ ἅπαξ ἐκπω τ ἐπιγνωμόνων ἐκκριθέντων, ἐπιβαίνων τῦ ὐρανῦ, ἐς τ Τάρταρον ἐμπεσεῖν τῦτον.

Ἐργάζεαθ δὲ τὰ αὐτῦ ἕκαστον. ϗ μήτε τ Ἀθηνᾶν ἰᾶθ, μήτε τ Ἀσκληπιὸν χρησμῳδεῖν, μήτε τ Ἀπόλλω τοσαῦτα μόνον ποιεῖν, ἀλλ' ἕν τι ἐπιλεξάμενον, μάντιν, ἢ κιθαρῳδὸν, ἢ ἰατρὸν εἶναι.

Τοῖς δὲ Φιλοσόφοις προειπεῖν, μὴ ἀναπλάττειν d ϗμὰ ὀνόματα, μηδὲ ληρεῖν περὶ ὧν οὐκ ἴασιν.

Ὁπόσοι δὲ ἤδη ναῶν ἢ Θυσιῶν ἠξιώθησαν, ἐκείνων μ καθαιρεθῆναι τὰ ἀγάλματα, ἐντεθῆναι δὲ ἢ Διὸς, ἢ Ἥρας, ἢ Ἀπόλλω-

ν@,

c Θήκας τὰς] Omiſit *Ha.* ſola. d Καινὰ] Et ſic *Fl.* cum cett.

quem laudat etiam *Kuhn.* ad *Poll.* 8, 96. Οἱ πρόεδροι ἦσαν οἱ λεγόμενοι τῦ Κήνικ@ λόγοι τῷ δήμῳ· Δοκεῖ ἡμῖν περὶ τύτυ βυλεύσαθ. *J. M. G.*

Ibid. Ἐπιςάτει Ἀπόλλων] Ἐπιςάτυ erat mittere populum in ſuffragia, quod ἐπιψηφίζειν eſt, ut luculenter oſtendit doctiſſimus *Erneſtus* ad *Xenoph.* Memor. Socr. 4, 4, 3. Quam congrue autem ἐπιςάτῶ faciat Apollinem, indicat *Pollux* 8, 96. ubi de ἐπιςάτῃ, ἔχει δ' ἐπ@ τὰς κλεῖς τ ἱερῶν, ἐν οἷς τὰ χρήματα, ϗ τὰ γράμματα. Apollo praeſes literarum &c. Ab hoc munere incipit decretum apud *Ariſtoph.* Theſmoph. 379. Τιμοκλεὶ ἐπιςάτει· Λύσιππ' ἐγραμμάτευεν· Εἶπε Σωςράτη. *J. M. G.*

33. Ἐγραμμάτευε Μῶμ@] Etiam hoc appoſite. Γραμματεὺς ap. *Poll.* 8, 98. inter alia ἀναγιγνώσκει τῷτε δήμῳ @ τῇ βυλῇ, quod facile plurimis oratorum locis firmari poſſet, ſi hoc ageremus. Nam quae de *Prytanum, Proëdrorum, Epiſtatarum, Scribarum* mu-

nere diximus, eo modo allata ſunt, ut converſionis noſtrae ratio etiam his, qui non ſatis exercitati ſunt, appareat. *J. M. G.*

49. Περὶ τροπὰς χειμερ.] Cum longae noctes benignam dormiendi & ſomniandi adeo, occaſionem praebent. Dicit enim ſententiam Somnus. *J. M. G.*

51. Τελείᾳ θεᾷ] Supra T. II. *Jov. Tr.* c. 18. *J. F. R.*

55. Ὅρκον, τὴν Στύγα] *Hom.* Od. E. 185. *M. du S.*

62. Ἡρία] Humilium volunt hac voce deſignari ſepulchra. *M. du S.*

Ἡρία] Vid. ſupr. T. I. *Contempl.* c. 22. pr. *J. F. F.*

68. Ἀθηνᾶν ἰᾶσθαι] Erat Athenis ſignum Ἀθηνᾶς Ὑγιείας, teſte *Pauſan.* Att. p. 21, 17. & Ara, ibid. p. 31, 3. *Wechel.* De Aeſculapii oraculis vel ſolus noſtri Pſeudomantis ſatis teſtatur: ad quem fallor an referenda eſt tabula aenea apud *Gruterum* p. 81. *J. M. G.*

Ibid. Ἀσκληπιὸν χρ.] Alexandri Abonoteichitae oraculum petere hiſce videtur. *M. du S.*

ρος, ἢ τῶν ἄλλων τινός· ἐκείνοις δὲ τάφον χώσαι τὴν πόλιν, καὶ [a] στήλην ἐπιστῆσαι ἀντὶ βωμοῦ. ἢν δέ τις τῷ κηρύγματι μὴ πειθήσηται, καὶ μὴ ἐθελήσῃ ὅτι τοὺς ἐπιγνώμονας ἐλθεῖν, ἐρήμην αὐτῷ καταδικαζέτωσαν.

[b] Τοῦτο μὲν ἡμῖν τὸ ψήφισμα. ΖΕΥΣ. Δικαιότατον, ὦ Μῶμε, καὶ ὅτῳ δοκεῖ, ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα· μᾶλλον δὲ ὅτῳ γιγνέσθω. πολείους γοῦν οἶδ' ὅτι ἔσονται οἱ μὴ χειροτονήσοντες. ἀλλὰ νῦν μὲν ἄπιτε· ὁπόταν δὲ κηρύξῃ ὁ Ἑρμῆς, ἥκετε, κομίζοντες ἕκαστος ἐναργῆ τὰ γνωρίσματα, καὶ σαφεῖς τὰς ἀποδείξεις, πατρὸς ὄνομα, καὶ μητρὸς, καὶ ὅθεν καὶ ὅπως θεὸς ἐγένετο, καὶ φυλὴν, καὶ φράτορας. ὡς ὅστις ἂν μὴ παράσχῃ, οὐδὲν μελήσει τοῖς ἐπιγνώμοσιν, εἰ νεών τις μέγαν ἔχει τῆς γῆς, καὶ [c] εἰ οἱ ἄνθρωποι θεὸν αὐτὸν εἶναι νομίζουσιν. *

ceterorum alicujus: istis vero tumulum strui a civitate, & cippum poni pro altari. Si quis vero praeconio non obediat, & ad Quaesitores adire recuset, eum deserta lite damnanto *etiam inauditum*.

19. Hoc nobis decretum *est*. JUP. Aequissimum, o Mome, & cui ita videtur, manum protendat. Vel potius, sic fiat! Plures enim, novi, erunt, qui manum non protendant. Sed nunc discedite. Cum vero praeconium faciet Mercurius, venite, manifesta quisque argumenta adferentes, patris nomen, & matris, & unde *sit*, & quomodo Deus sit factus, & tribum, & curiales. Quisquis enim haec non exhibebit, non curabunt Quaesitores, si magnum quis in terra templum habeat, & homines Deum illum esse arbitrentur.

CY-

a Στήλην] Θύλην male *B.* ait *Solan.* Sed errat si B1. vel 2. vult. Nam utraque recte στήλην, cum aliis. b Τοῦτο] ΖΕΥΣ. τοῦτο Edd. Transposuit perionam *Solan.* c Εἰ] Omittit *Fl.*

78. Ἐκείνοις δὲ τάφον — καὶ θύλην ἐπιστῆσαι] Pro θύλην, quae vox est nihili, manifestum est debere legi στήλην. Sed Interpres, qui statuam vertit, nescio quomodo legerit: nam licet στήλη ab ἵστημι derivari videatur, ἵστημι vero sit *statuo*, tamen statua Latinis dicitur Graece ἄγαλμα, ἀνδριὰς, βρίτας, non vero στήλη, quae hoc loco *cippus* debebat verti. *J. P. a G.*

83. ΖΕΥΣ.] Delevi supra Jovis nomen, quod in omnibus libris nostris ante τοῦτο reperiebatur; & hic suo loco reposui ante Δικαιότατον. Decretum autem Momus legerat, quod observare omiseram. Isque adeo recitato jam decreto ait: τοῦτο μὲν ἡμῖν τὸ ψήφισμα. *M. du S.*

95. * Sequebantur in Ed. *Junt. Ald. Fl. Fr. H.* & B1. ac 2. (Non in *P. S.* & *Amst.*) duo Dialogi inscripti: ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΣ. Alter ΑΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ. Iis tamen additum in iisdem: Οἱ ἑφεξῆς δύο διάλογοι τῶν διαλόγων εἰσὶ τῶν θεῶν. quo indicarent, hos binos Dialogos pertinere ad Dialogos Deorum. Sed uterque jam suo loco insertus est Tom. I. N°. XXV. & XXVI. *J. F. R.*

ΚΥΝΙΚΟΣ] D. *Joan. Chrysostomus* vir plane sanctus & incomparabilis non veritus est ejus partem in homiliam quandam, quam in Johannis evangelium commentatus est, inserere. *Cogn.* Suppositicium credo, gravior enim est, nec ludentis Luciani. *M. du S.*

1. Κόμῳ] Diserte hic *Coma* tribuitur Cynico; quam apte, viderint alii. Ego certe contra optimorum scriptorum morem id factum censeo; apud quos εὐ χρῷ κεκαρμένος, quales Cynicos fuisse certissimum est, numquam credo invenientur κόμην ἔχειν dici. In hoc tamen libello iterum c. 13. iidem diserte dicuntur, aut innuuntur κομᾶν. c. 16. & 20. Nihil igitur restat, nisi ut moneam, opus esse suppositicium, de quo non multum laborandum est. De aliis Luciani ipsius locis quid dixerim, vide ad Περ. c. 15. *M. du S.*

Ibid. Χιτῶνα] Sic *Aelian.* V. H. VII. 13. ἀνυπόδητος πολλάκις ἐ ἀχίτων προῆλθε. Philosophi enim omnes, exceptis Cynicis, & tunicam interulam & superiorem (verbis utor *Salmasii* ad Tertull. de pallio p. 70.) habere consueverant. Cynici solam interulam, inquit, unde ἀχίτωνες. Vid. fin. hujus Dial. ubi plerique Dii ἀχίτωνες pingi dicuntur. „ Non semper veteres Graeci calceati erant, inquit *Casaubonus* (ad *Theophr.* Char. p. 240.) ut hodie nos sumus; multus enim fuit τῇ ἀνυποδησίᾳ usus. Spartanos quidem etiam lex Lycurgi coëgit esse discalceatos: ut refert *Xenophon* in eorum Politia. Athenienses quoque, paulo qui essent in ratione vitae adstrictiores aut severiores, non nisi necessario tempore, ad vitandum scilicet frigus aut itinerum asperitates, calceis utebantur. Vide *Plut.* in Phocione: &, ait *idem auctor* in vita Lycurgi, cum ταῖς ἀναγκαίαις tantum ὑποδέσεσι calceos induisse. *Oppianus* etiam in venatoris institutione, jubet eum nudis pedibus ad venationem ire,

γυμνοῖσι δὲ ποσσὶν ἰδύῖσι
Κώνυς τοῖον ἔχῃ μέλεται, δυσδερκέα θῆρῶν.

Clem. Alex. Paedag. III. Libro II. ἀνδρὶ δὲ ὦ μάλα ἁρμόδιον ἀνυποδησία· πλὴν εἰ μὴ χρατεύοιτο. καὶ γάρ πως

CYNICUS.

CYNICUS ET LYCINUS.

LYC.

HEus tu, quid tandem barbam alis & comam, tunicam vero non habes, & nuda cute incedis, & ſine ſoleis, vagam & immanem vitam atque belluinam ſecutus, & contrariis ſemper rebus tuum corpus, non ut caeteri, tractans, huc illuc oberras, in dura humo cubans, ut multum inde ſordium habeat iſtud palliolum, nec ipſum tenue, neque molle, neque floridum? CYN. Neque enim opus habeo: tale vero, quod & facillime paretur, & poſſeſſori quam minimum faceſſat moleſtiae, tale, inquam, mihi ſatis eſt.

ΚΥΝΙΚΟΣ.

ΚΥΝΙΚΟΣ ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΣ.

ΛΥΚ.

1 Τί ποτε, ὦ οὗτος, πώγωνα μὲν ἔχεις καὶ κόμην, χιτῶνα δὲ οὐκ ἔχεις, καὶ [a] γυμνοδέρκῃ, καὶ [b] ἀνυποδητεῖς τ' ἀλήτῃ, καὶ ἀπάνθρωπον βίον, [c] καὶ θηριώδη ὀπτε-5ξάμενος, καὶ ἀεὶ τοῖς ἐναντίοις τὸ ἴδιον δέμας ἐχ ὡς οἱ πολλοὶ ἀφχρησάμενος, [d] ἑλκοστεῖς ἄλλοσε ἀλλαχῇ, καὶ [d] εὐναζόμενος ἐπὶ ξηρᾷ δαπέδῳ, ὡς [e] ἄσην [f] πάμπολλον τυτὶ τὸ τριβώνιον φέρειν· ἢ μήτοι καὶ 10[g] τοῦτο λεπτὸν, ἠδὲ μαλακὸν, ἠδὲ ἀνθηρόν; [h] ΚΥΝ. Οὐδὲ γὰρ δέομαι· τοιοῦτον δὲ ὁποῖόν σε πορισθεῖη ῥᾷστα, [i] καὶ τῷ κλησαμένῳ πράγματα ὡς ἐλάχιστα [k] παρέχον· τοιοῦτον γὰρ ἔχει μοι.

Σὺ

ΚΥΝΙΚΟΣ] Titulus hic aderat in *B*1. 2. *P.* & *Fl.* Omiſſ. in cett. ΚΥΝ. ΚΑΙ ΛΥΚ.] Haec jam aderant perſon. nomina ſupra ſcripta in *P. H. J.* aeque ac in *B.* &c. aberant a *Fl.* quae tantum. ΚΥΝΙΚΟΣ. Λυκῶν. ΚΥΝΙΚΟΣ. Κυνικοῦ & Λυκανοῦ *B*1. & 2. *a* Γυμνοδερκῇ] Nil mut. Edd. *b* Ἀνυποδητεῖς] Sic *Fl. Ald. Fr. B*1. *P.* &c. Ἀνυποδητεῖς *J.* *c* Καὶ θηριώδη] Omiſit *Fl.* *d* Εὐναζόμενος] Εὐνηζόμενος *Fl.* *e* Ἄσιν] Ἄτιν *J.* ſola, & marg. *Ait W.* *f* Πάμπολλον] Παμπόλλου *Pell.* *g* Τοῦτο λεπτὸν] Τὸ τριβώνιον λεπτὸν. *Fl.* *h* ΚΥΝ.] Κυνι. *Fl.* mox Κυνικὸς plene dein bis, ter K. & Δ. tantum. Poſtea vero toto Dial. perſonas omittit, ſpatio tantum relicto. *i* Καὶ] Omiſit *Fl.* *k* Παρέχον] Forſ. παρέχει, adſcripſ. *Geſn.*

ΚΥΝΙΚΟΣ] Titulus hic fuit in C. G. Πῶς δεῖ Κυνικὸν εἶναι φιλόσοφον. (Deinde) Κυδωνίου ὕστερον ὁ λόγος ἄλλα τε τοιαῦτα, καὶ ὅτι Λουκιανοῦ. *G.*

9. Τριβώνιον] Τὸ τριβώνιον ἐνταῦθα τὸ παλαιὸν & διεφθαρμένον ἱμάτιον. τρίβων δὲ τρίβωνος τὸ τοῦ φιλοσόφου ἔνδυμα ἐστιν. Erat autem usque ad pedes, καὶ χειρίδας ἔχον πλατείας & πεπολυπωμένας. *G.*

„ πως ἐγγὺς τὸ ὑποδιδάσκειν τῷ διδάσκειν. Nota eſt & Romani Catonis ἀνυποδησία: item Neronis; vide *Suet.* „ c. 51." Haec & plura *Caſaubonus. Xen.* λόγων. 1.— τί & ἀχίτων ἀφελεῖς *Ariſtoph.* apud *Diog. Laërt.* p. 40. C. ἀνυποδητοῦς. in *Nub.* tamen eſt ἀνυπόδητος. *M. du S.*

3. Γυμνοδερκῇ] An γυμνοδερμῇ a γυμνοδερμοῦμαι. i. e. cute nuda ſum? *F.G.* Idem rurſus ad verbum *Menag.*

Ibid. Καὶ γυμνοδερκῇ] Nihil dum probabilius video conjectura *Menagii*: hanc itaque interpretando ſecutus ſum. *J.M.G.*

Ibid. Ἀνυποδητεῖς] Infra c. 16. f. ἀνυποδητεῖν iterum ſic ſcribitur in omnibus, penult. longa. Item ἀνυπόδητος c. 13. ac ſaepe T. 2. Licet & interdum ἀνυπόδητος. *J.F.R.*

5. Τοῖς ἐναντίοις] Locus mendoſus videtur, vett. Codd. inſpiciendi. *F.G.*

Τοῖς ἐναντίοις] Nihil varietatis invenio, neque deſidero; nam recte ἀφχρησάς cum accuſat. conſtruitur vid. *Herodian.* plurib. locis, atque *interficio* ſignificat. Verte igitur: *tu corpus contrariis rebus enecas*, i. e. *crucias duriter habendo*, non vero ut vulgo homines ſolent. *J.F.R.*

8. Ἄσην] I. e. ἀσφάτου, *ſine ſtrato.* *F.G.*

Ibid. Ἄσιν] Ἄσιν. *F.G.* Fruſtra. Nam vulgatum praeſtat, nec *luto* etiam conſperſum requiritur pallium, ſed ὦσιν *faſtidium*, hic *ſqualorem* luctui proprium ſignificat, & ad vocabula luctus bene refertur a *Pollucе* III. 98. *J.F.R.*

Ibid. Πάμπολλον] An παμπόλλου. *F.G.* Ne credas Lector, qui ſcis compoſita Atticis communia. *Aelian.* IV. 8. παμπόλλους μυριάδας. *J.F.R.*

13. Παρέχον] Forſ. παρέχει adjecerat *Geſn.* Idem ha-

Σὺ δὲ πρὸς θεῶν, εἰπέ μοι, τῇ πολυτελείᾳ οὐ νομίζεις κακίαν προσεῖναι; ΛΥΚ. Καὶ μάλα. ΚΥΝ. Τῇ δ' εὐτελείᾳ ἀρετήν; ΛΥΚ. Καὶ μάλα. ΚΥΝ. Τί ποτ' οὖν ὁρῶν ἐμὲ τῶν πολλῶν εὐτελέστερον διαιτώμενον, τοὺς δὲ πολυτελέστερον, ἐμὲ αἰτιᾷ, οὐκ ἐκείνους; ΛΥΚ. Ὅτι οὐκ εὐτελέστερόν μοι, μὰ Δία, τῶν πολλῶν διαιτᾶσθαι δοκεῖς, ἀλλ' ἐνδεέστερον, μᾶλλον δὲ τελέως ἐνδεῶς, καὶ πόρρω. Διαφέρεις γοῦν οὐδὲν σὺ τῶν πτωχῶν, οἱ τὸ ἐφήμερον τροφὴν μισθοῦσι.

2. Tu vero, per Deos, mihi dic, sumtuosae vitae vitium ineſſe non arbitraris? LYC. Omnino. CYN. Parſimoniae autem virtutem? LYC. Ita ſane eſt. CYN. Quare ergo cum vides me viliori quam plerosque victu & cultu utentem, illos vero ſumtuoſo magis; me accuſas, non illos? LYC. Quod non viliori, per Jovem, cultu victuque quam vulgus videris uti, ſed indigentiori, aut potius in ſumma vivere indigentia atque inopia. Neque enim quidquam a mendicis differs cibum in diem rogantibus.

ΚΥΝ. Βούλει οὖν εἰδῶμεν, ἐπεὶ προελήλυθεν ἐνταῦθα ὁ λόγος, τί τὸ ἐνδεές, καὶ τί τὸ ἱκανόν ἐστιν; [a] ΛΥΚ. Εἴ σοι δοκεῖ. ΚΥΝ. Ἆρ' οὖν ἱκανὸν μὲν ἑκάστῳ, ὅσῳπερ ἂν ἐξικνῆται πρὸς τὴν ἐκείνου χρείαν, ἢ ἄλλο τι λέγεις; ΛΥΚ. Ἔγωγε τοῦτο. ΚΥΝ. Ἐνδεὲς δέ, ὅσῳπερ ἂν ἐνδεέστερον ᾖ τῆς χρείας, καὶ μὴ ἐξικνῆται πρὸς τὸ δέον; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Οὐδὲν ἄρα τῶν ἐμοὶ ἐνδεές ἐστιν. οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς ὅ, τι οὐ τὴν χρείαν [b] ἐκπληροῖ τὴν ἐμήν.

3. CYN. Vis ne ergo diſpiciamus, quando huc ſermo nobis progreſſus eſt, quid ſit quod deficiat, quid ſit ſatis? LYC. Si ita tibi videtur. CYN. Numquid igitur ſatis unicuique illud eſſe dicis, quod aeque late atque uſus & *neceſſitas* illius pateat; an aliud quid dicis? LYC. Sit iſtud. CYN. Deficere autem illud, quod in uſu deficiat, & non aeque late, atque opus erat, patet? LYC. Nempe. CYN. Nihil ergo mihi deficit: nihil enim eſt mearum rerum quod non uſum meum expleat.

ΛΥΚ. Πῶς τοῦτο λέγεις; ΚΥΝ. Ἐὰν σκοπῇς πρὸς ὅ, τι γέγονεν ἕκαστον, ὧν δεόμεθα, οἷον οἰκία, ἆρ' οὐχὶ σκέπης; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Τί δὲ ἐσθής, τοῦ χάριν; [c] ἆρα οὐχὶ [d] καὶ αὐτὴ τῆς σκέπης; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Τῆς δὲ σκέπης αὐτῆς πρὸς θεῶν, τίνος ἐδεήθημεν εἵνεκα, οὐκ ὥστε ἄμεινον

4. LYC. Quomodo hoc intelligis? CYN. Si conſideres, ad quid factum ſit unumquodque illorum, quibus opus habemus, verbi cauſſa, domus, nonne ut tecti ſimus? LYC. Sane. CYN. Quid vero? veſtis? cujus rei gratia? Nonne etiam haec ut tecti ſimus? LYC. Nempe. CYN. Ipſum vero illud, ut tecti eſſemus, per Deos, cujus rei cauſſa opus fuit, nonne ut

[a] ΛΥΚ.] Deſunt & hic & in ſeqq. perſonarum nomina, in *Fl.* Niſi quod ſpatiis, ut ſaepe alibi, diſtinguuntur. [b] Ἐκπληροῖ] Ἐκτελῆ *Fl.* [c] Ἆρα] Ἄρα *Fl.* [d] Καὶ αὐτὴ] Sic *J.* Αὐτὴ ſine καὶ *H. P. B1. Fr. Ald. S.* Αὐτῆς *Fl.* ſimiliter ſpreto καὶ.

habet *Gujet.* in nott. Mſſ. quas ille non vidit. Tanto veriſimilius fit utrumque recte conjicere. *J.F.R.*

27. Τί τὸ ἐνδεὲς] Non aſſequitur Latinus ſermo, certe in quantum nobis hic paruit, plenam vim hujus loci. Ἐνδεὲς apud Graecos & hominis Epitheton eſt, cui aliquid deeſt, quo aegre caret, & rei, quae ſic deeſt. Objicitur Cynico, vivere illum in *defectu* h. e. in ſumma inopia: ille rogat, quid eſt igitur *deficiens* &c. *J.M.G.*

39. Οὐχὶ σκέπης] Σκέπη legend. videtur. *F.G.* Minime; nam connectendum cum ſeq. χάριν & εἵνεκα, quod ab eadem perſona ſtatim additur. *J.F.R.*

43. Εἵνεκα] Non itaque poëticum eſt εἵνεκα. Habuimus id crebro ap. Noſtrum, *de Dom.* c. 8. *Amor.* c. 49. *Navig.* c. 20. &c. Quamvis Ionibus potius perpetuum τὸ εἵνεκα. *J.F.R.*

47. Μάθοις τί ποθ. ἔσ' ἔργον;] Sic omnino interpungendum fuit, non ut in plerisque fit, ſine interrogatione, aut poſt μάθοις mora. Solae B2. & P. hoc obſervarunt, quamvis recte verterit *Thom. Morus. M. du S.*

51. Οὐ-

ut melius habeat id ipsum quod tegitur? LYC. Mihi ita videtur. CYN. Utrum igitur *hi mei* pedes pejus habere tibi videntur *aliorum pedibus calceatorum*? LYC. Non novi. CYN. Sed ita discas. Quod opus est pedum? LYC. Incedere. CYN. Pejus ergo tibi incedere mei pedes videntur, quam caeterorum? LYC. Hoc fortasse non ita est. CYN. Neque ergo pejus habent, si non deterius opus suum peragunt. LYC. Fortasse. CYN. Ergo pedes quidem *quod attinet*, non videor deteriore quam plerique conditione esse. LYC. Non videris. CYN. Quid vero? Meumne corpus reliquorum *corporibus* deterius est? si enim deterius, etiam infirmius. Virtus enim corporis robur est. Numquid ergo meum infirmius? LYC. Non apparet. CYN. Ergo neque pedes meos, neque reliquum corpus defici tegumento apparet. Si enim deficerentur, male haberent. Defectus enim & indigentia semper malum, & facit ut deteriore conditione sint ea, quibus adest. Sed neque deterius ali corpus meum apparet, quia vulgaribus cibis alitur. LYC. Nempe manifestum est. CYN. Neque validum esset, si male aleretur: vitiantur enim a malis alimoniis corpora. LYC. Sunt ista.

5. CYN. Quomodo igitur, dic mihi, haec cum ita se habeant, reprehendis me, & vitae meae rationem nimis contemnis, & miseram esse confirmas. LYC. Ideo

ἔχειν [e] τ σκεπόμενον; ΛΥΚ. Δοκεῖ μοι. ΚΥΝ. [f] Πότερ' ἂν, τὼ πόδε κάκιον ἔχειν δοκεῖ σοι; ΛΥΚ. Οὐκ οἶδα. ΚΥΝ. Ἀλλ' ἴτως ἂν [g] μάθοις· τί ποδῶν ἔστ' ἔργον; ΛΥΚ. Πορεύεσθαι. ΚΥΝ. Κάκιον ἂν ποεύεσθαί σοι δοκοῦσιν οἱ ἐμοὶ πόδες, ἢ οἱ τ πολλῶν; ΛΥΚ. Τοῦτο μὲ οὐκ ἴσως. ΚΥΝ. Οὐ τοίνυν [h] ἧττον κεῖρον ἔχουσιν, [i] ἢ μὴ κεῖρον τὸ ἑαυτῶν ἔργον ἀποδιδόασιν; ΛΥΚ. Ἴσως. ΚΥΝ. Τοὺς μὲν δὴ πόδας ἧττον φαίνομαι κεῖρον διακείμενος τ πολλῶν [k] ἔχειν; ΛΥΚ. Οὐκ ἔοικας. ΚΥΝ. Τί δὲ; τὸμὸν σῶμα [l] τ λοιπῶν ἆρα κάκιον; εἰ μὲν κάκιον, καὶ ἀσθενέστερον· κρεττὶ μὲν σώματος ἰσχύς. ἆρ' οὖν τὸ ἐμὸν ἀσθενέστερον; ΛΥΚ. Οὐ φαίνεται. ΚΥΝ. Οὐ τοίνυν οὐθ' οἱ πόδες φαίνοντό μοι σκέπης ἐνδεεῖς ἔχειν, οὔτε τὸ λοιπὸν σῶμα. εἰ μὲν ἐνδεῶς εἶχον, κακῶς ἂν εἶχον. ἡ μὲν ἔνδεια παντὶ κακὸν καὶ χεῖρον ἔχειν ποιεῖ ταῦτα, οἷς ἂν προσῇ. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τρέφεσθαί γε φαίνεται χεῖρον τὸ σῶμα τὸμὸν, ὅτι ἀπὸ τ τυχόντων τρέφεται. ΛΥΚ. Δῆλον γάρ. [m] ΚΥΝ. Οὐδὲ εὔρωστον, [n] εἰ κακῶς ἐτρέφετο. λυμαίνονται μὲν αἱ πονηραὶ τροφαὶ τὰ σώματα. ΛΥΚ. Ἔστι ταῦτα.

ΚΥΝ. Πῶς οὖν, εἰπέ μοι, τούτων οὕτως ἐχόντων, αἰτιᾷ μου, καὶ φαυλίζεις τ βίον, καὶ φῂς ἄθλιον; [o] ΛΥΚ. Ὅτι, νὴ Δία, τ φύ-

[e] Τὸν σκεπ.] Τὸ σκεπόμενον marg. *AIW.* [f] Πότερ'] Ita *Fl. Fr. J. P.* &c. [g] Μάθοις] Nihil distinctionis post μάθοις erat in plerisque. In *P.* comma tantum. [h] Οὐδὲν κεῖρον] Οὐδ' εἰ κεῖρον Edd. Οὐδὲν *L.* Οὐδὲν *Fl.* [i] Ἢ] Ἦν *L.* [k] Ἔχειν] Deest in *Fl.* [l] Τῶν λοιπῶν] Τὸ λοιπὸν *Fl.* [m] ΚΥΝ.] Addidi ex *J. Bl. H.* &c. Aberat in *P.* [n] Εἰ κακῶς] Εἰ δὲ κ. *Jensii.* Nil mut. Edd. [o] ΛΥΚ.] Personam ΚΥΝ. hic male *Hl.* 2.

51. Οὐδὲν κεῖρον] Vulgatum εἰ κεῖρον nihili esse, bene etiam sensérat Cl. *Gesn.* qui pro οὐδ' εἰ rescripserat οὐδὲ. At quum *L.* & *Fl.* οὐδὲν habeant, quod verissimum; quodque mox repetitur, in οὐδὲν φαίνομαι κεῖρον, omnium nostrorum librorum consensu, nihil haesitavi in hoc recipiendo. Cumque *Fl.* οὐδὲν cum spiritu exhibeat, adparet vulgatum ceterarum οὐδ' εἰ hinc natum esse. *J. F. R.*

64. Οὐδὲ τρέφεσθαί γε φαίνεται κεῖρον τὸ σῶμα τὸμὸν, ὅτι ἀπὸ τ τυχόντων τρέφεται. ΛΥΚ. Δῆλον γάρ. ΚΥΝ. Οὐδὲ εὔρωστον, εἰ κακῶς ἐτρέφετο] Hiulca sunt haec ultima; sed facile patet, quid interciderit; nimirum εἰη, idque proclive fuit ob affinissimam sequentem voculam. Lege igitur, Οὐδὲ εὔρωστον εἰη, εἰ κακῶς ἐτρέφετο. Id ait Cynicus, *Sed nec propterea corpus meum videtur pejus nutriri, quod nutritur ab rebus vilibus.* (Id vero manifestum esse, respondet Lucianus) *Neque bene firmum foret, si male nutriretur.* *J. J.*

66. Οὐδὲ εὔρωστον] *Gesn.* etiam adleverat; supple εἰη. Lubens id adderem, sicubi invenirem. Jam poterit subaudiri, donec id inveniamus. At quidni aeque intelligeretur, ac paullo supra hoc capite, εἰ γὰρ κάκιον,

Φύσεως, ἣν σὺ τιμᾷς, καὶ τὴν θεὸν γῆν ἐν μέσῳ καλατεθεικότων, ἐκ δ' αὐτῆς ἀναδεδωκότων πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, ὡς ἔχειν ἡμᾶς πάντα ἄφθονα, μὴ πρὸς τὴν χρείαν [a] μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἡδονὴν, σὺ πάντων τούτων ἢ τῶν γε πλείστων ἄμοιρος εἶ, καὶ ἀδενὸς μετέχεις αὐτῶν, οὐδὲν μᾶλλον ἢ τὰ θηρία· πίνεις μὲν γὰρ ὕδωρ, ὅσπερ καὶ τὰ θηρία, σιτῇ δὲ ὅπερ ἂν εὑρίσκῃς, ὥσπερ αἱ κύνες, εὐνὴν δὲ οὐδὲν χρείττω τῶν κυνῶν ἔχεις. χόρτος γὰρ [b] παρκεῖ σοι, καθάπερ ἐκείνοις. ἔτι δὲ ἱμάτιον φορεῖς, οὐδὲν ὀπλιτικέστερον ἀκλήρου. καίτοι εἰ σὺ τούτοις ἐχόμενος ὀρθῶς φρονήσεις, ὁ θεὸς οὐκ ὀρθῶς ἐποίησε, τοῦτο μὲν πρόβατα ποιήσας ἔμμαλλα· τοῦτο δ' ἀμπέλους ἡδυοίνους, τοῦτο δὲ τὴν ἄλλην παρασκευὴν θαυμαστῶς ποικίλην, καὶ ἔλαιον, καὶ μέλι, καὶ τὰ ἄλλα, ὡς ἔχειν μὲν ἡμᾶς σιτία παντοδαπὰ, ἔχειν δὲ ποτὸν ἡδὺ, ἔχειν δὲ χρήματα, ἔχειν δ' εὐνὴν μαλακὴν, ἔχειν δὲ οἰκίας καλὰς, καὶ τὰ ἄλλα πάντα θαυμαστῶς καλλεσκευασμένα. καὶ γὰρ αὖ τὰ τῶν τεχνῶν ἔργα, δῶρα τῶν θεῶν ἐστί. τὸ δὲ πάντων τούτων ζῆν ἀπεστερημένον, ἄθλιον μέν, εἰ καὶ ὑπ' ἄλλου τινὸς ἀπεστέρητο, καθάπερ οἱ ἐν τοῖς δεσμωτηρίοις· πολὺ δὲ ἀθλιώτερον, εἴ τις αὐτὸς ἑαυτὸν ἀποστεροίη πάντων τῶν καλῶν. μανία τε ἤδη τοῦτό γε σαφής.

equidem, quod cum natura, quam tu magni facis, & Dii tellurem hanc in medio posuerint, & ex illa bona exoriantur multa, ut omnium rerum habeamus beatam copiam, non ad necessitatem modo, sed etiam ad voluptatem: tu horum omnium aut plerorumque certe expers es, nec ullo illorum frueris, non magis quam bestiae. Aquam enim bibis, quam etiam bestiae: edis quidquid inveneris, uti canes: neque cubile canibus habes melius, foenum cum tibi sicut illis sufficiat: porro pallium gestas nihilo tolerabilius plane inopi. Atqui si tu his rebus contentus recte sapis, non recte Deus, qui hinc oves illis velleribus instruxerit, hinc suavi vino vites: reliquumque apparatum admirabiliter varium produxerit, & oleum, & mel, & reliqua: ut cibum habeamus omnigenum, & potum suavem habeamus, habeamusque pecunias, & cubile habeamus molle, & habeamus domus pulchras, & instructa admirabiliter reliqua omnia. Etenim opera artium quoque Deorum munera sunt. Hisce autem omnibus privatum vivere miserum est, etsi ab alio quis privetur, ut ii, qui tenentur in vinculis; multo autem miserius, si quis ipse bonis se omnibus abjudicet, ac professus jam furor.

ΚΥΝ. Ἀλλ' ἴσως ὀρθῶς λέγεις. ἐκεῖνα δέ μοι εἰπὲ, εἴ τις ἀνδρὸς πλουσίου προθύμως καὶ φιλανθρώπως, ἔτι τε φιλοφρόνως ἑστιῶντος, καὶ ξενίζοντος πολλοὺς ἅμα καὶ παντοδαπούς, τοὺς μὲν ἀδενεῖς, τοὺς δὲ ἐρρωμένους, καμπείλα παρατιθέντος πολλὰ καὶ παντοδαπὰ, πάντα ἁρπάζοι, καὶ πάντα

6. CYN. At tu fortasse recte *istoc*. Verum illud mihi dic, si quis, viro divite prolixe, & humaniter, & benigne adeo accipiente epulis & hospitio multos simul & omni ex genere homines, infirmos partim, partim robustos, ac multa deinde omnigena-

[a] Μόνον] Μόνῳ *Fl.* Sed perinde est. [b] Παρκεῖ] Ἀρκεῖ *Fl.*

καὶ ἀσθενέστερον, pro εἰ καὶ ἀσθενέστερον. *J. F. R.*

13. Ὀλίγων δὲ ὄντι τραφῆναι δύνασθαι, ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐπιτρίβεσθαι μέλλων] Benedictus *paucisque ut nutriatur opus habeat, diutius tamen quam alii multi immoretur.* in qua interpretatione secutus est auctorem *Thomam Morum*, dubito an Graeca rite consideranter. Certe res ipsa non patitur, ut in his sit justa oppositio; nec si vir valens diutius, quam aegroti multi, immoretur convivio, propterea sic culpari potest, ut hic postea culpatur ab colloquentibus. Errarunt

neque apponente; omnia ipse rapiat, voret omnia, non quae prope sint solum, sed etiam remota, parata infirmis ipse robustus, idque unam ipse alvum qui habeat, paucisque quibus alatur indigeat, a multis illis perdendus ipse: ille vir qualis tibi videatur? numquid prudens? LYC. Non ille mihi. CYN. Quid vero? numquid sanus? LYC. Neque hoc.

7. CYN. Quid vero? si quis eidem huic mensae adhibitus, multa illa atque varia negligat, unum vero eorum, quae proxime appositа sunt, sibi delectum, idque suae necessitati sufficiens, decenter edat, & hoc utatur solo, reliqua ne quidem adspiciat, hunc nonne judicas saniorem, & meliorem isto virum? LYC. Equidem. CYN. Utrum ergo intelligis, an me oportet dicere? LYC. Quid? CYN. Deus illi praeclaro hospitio excipienti similis est, apponens multa, & varia, & omnigena, ut quod cuique convenit habeant, quaedam valentibus, alia aegrotantibus, & quaedam robustis, imbecillis alia, non ut omnes utamur omnibus, sed ut iis quisque, quae sibi proxima sunt, & inter haec, quo ipse tum maxime indigeat.

8. Vos vero illi per inexplebilem intemperantiam rapienti omnia maxime similes estis, uti postulantes omnibus, & quae usquam sunt, non iis modo, quae prope vos sunt; non terram, non mare vestrum sufficere vobis arbitrati, sed ab extremis inde terrarum oris mercati voluptates, & peregrina semper praeferentes domesticis, & pretiosa vilibus, & quae difficillime parantur iis, quorum facilis copia est: qui in

ἐαθίοι, μὴ τὰ πλησίον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ πόρρω, τὰ τοῖς ἀσθενοῦσι παρεσκευασμένα, ὑγιαίνων αὐτὸς, καὶ ταῦτα μίαν μὲν κοιλίαν ἔχων, ὀλίγων δὲ ὥστε τραφῆναι δεόμενος, ὑπὸ τῶν πολλῶν ὀλιτριβήσεσθαι μέλλων· ἔστιν ὁ ἀνὴρ, ποῖός τις δοκεῖ σοι εἶναι; ἆρά γε φρόνιμος; ΛΥΚ. Οὐκ ἔμοιγε. ΚΥΝ. Τί δὲ σώφρων; ΛΥΚ. Οὐδὲ τοῦτο.

ΚΥΝ. Τί δὲ, εἴ τις μετέχων τῆς αὐτῆς ταύτης τραπέζης, τῶν μὲν πολλῶν καὶ ποικίλων ἀμελεῖ, ἓν δὲ τῶν ἐγγιστα κειμένων ὀλιγοδεᾶς, ἱκανῶς ἔχων πρὸς τὴν ἑαυτοῦ χρείαν, τοῦτο ἐαθίοι κοσμίως, καὶ τούτῳ μόνῳ χρῶτο, τοῖς δὲ ἄλλοις οὐδὲ προσβλέποι, τοῦτον οὐχ ἡγῇ σωφρονέστερον, καὶ ἀμείνω ἄνδρα ἐκείνου; ΛΥΚ. Ἔγωγε. ΚΥΝ. Πότερον οὖν, συνίης, ἢ ἐμὲ δεῖ λέγειν; ΛΥΚ. Τὸ ποῖον; ΚΥΝ. Ὅτι ὁ μὲν θεὸς τῷ ξενίζοντι καλῶς ἐκείνῳ ἔοικε, πολλὰ παρατιθεὶς πολλὰ, καὶ ποικίλα, καὶ παντοδαπὰ, ὅπως ἔχωσιν ἁρμόζοντα· τὰ μὲν ὑγιαίνουσι, τὰ δὲ νοσοῦσι· καὶ τὰ μὲν ἰσχυροῖς, τὰ δὲ ἀσθενοῦσι· οὐχ ἵνα χρώμεθα ἅπασι πάντες, ἀλλ' ἵνα τοῖς καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος, καὶ τῶν καθ' ἑαυτὸν, ὅτῳπερ ἂν τύχοι μάλιστα δεόμενος.

Ὑμεῖς δὲ τῷ δι' ἀπληστίαν τε καὶ ἀκρασίαν ἁρπάζοντι πάντα τούτῳ μάλιστα ἐοίκατε, πᾶσι χρῆσθαι ἀξιοῦντες, καὶ τοῖς ἀπαιτεῖν, μὴ τοῖς παρ' ὑμῶν μόνον, ἢ γῆν, ἢ θάλασσαν τὴν καθ' αὑτοὺς αὐτάρκη νομίζοντες, ἀλλ' ἀπὸ περάτων γῆς ἐμπορευόμενοι τὰς ἡδονὰς, καὶ τὰ ξενικὰ τῶν ἐπιχωρίων ἀεὶ προτιμῶντες, καὶ τὰ πολυτελῆ τῶν εὐτελῶν, καὶ τὰ δυσπόριστα τῶν εὐπορίστων· καθόλου δὲ πράγματα, καὶ κακὰ

ἔχειν

c Δι] Δια Fl. d Οὐδὲ τοῦτο] Pro his duobus ὁ tantum Fl. e Ἔχων] Forſ. ἴσχων Geſn. f Κακὰ] Κατὰ male H2. cum tamen H1. recte.

runt certe, quum τῶν πολλῶν putarunt dici maſculine; ſunt enim neutra. Et utique illud *diutius* nullibi in Græcis. Verte, *paucisque ut nutriatur opus habeat, quum a multis, ſi multa deglutierit, futurum ſit ne enecetur.* J.G.

64. Ἐμ-

ἔχειν μᾶλλον ἐθέλοντες, ἢ δίχα πραγμάτων ζῆν. τὰ γοῦν πολλὰ, καὶ τίμια, καὶ εὐδαιμονικὰ παρασκευάσματα, ἐφ' οἷς ἀγάλλεσθε, ἀφ' πολλῆς ὑμῖν ταῦτα κακοδαιμονίας καὶ ταλαιπωρίας παραγίγνεται. σκόπει γοῦν, εἰ βούλει, τὸ πολύευκτον χρυσὸν, καὶ τὸ ἄργυρον, σκόπει τὰς οἰκίας τὰς πολυτελεῖς, σκόπει τὰς ἐσθῆτας τὰς ἐσπαδασμένας, σκόπει τὰ τούτοις ἀκόλουθα πάντα· πόσων πραγμάτων ἐστὶν ὤνια, πόσων πόνων, πόσων κινδύνων, μᾶλλον δὲ αἱμάτων, καὶ θανάτου, καὶ ἀφθορᾶς ἀνθρώπων πόσης; ἆρα μόνον ὅτι πολέσιες ἀπόλλυνται ἀφ' ταῦτα πολλοὶ, καὶ ζητοῦντες καὶ δημιουργοῦντες δεινὰ πάσχουσιν· ἀλλ' ὅτι καὶ πολυμάχητά ἐστι, καὶ ἐπιβουλεύονται ἀλλήλοις ἀφ' ταῦτα φίλοις φίλοι, καὶ πατράσι παῖδες, καὶ γυναῖκες ἀνδράσιν. οὕτως οἶμαι καὶ τὴν Ἐριφύλην, ἀφ' τὸ χρυσὸν προδοῦναι τὸν ἄνδρα.

Καὶ ταῦτα μὲν τοῦτοι πάντα γίγνεται, τὸ μὴ ποικίλων ἱματίων ἁδέν τι μᾶλλον θάλπειν δυναμένων· τῶν δὲ χρυσοφόρων οἰκιῶν ἁδέν τι μᾶλλον σκεπουσῶν· τὸ δὲ ἐκπομάτων τὸ ἀργυρῶν οὐκ ὠφελούντων τὸν πότον, οὐδὲ τὸ χρυσῶν, οὐδὲ τὸ ἐλεφαντίνων αὖ κλινῶν τὸ ὕπνον ἡδίω παρεχομένων· ἀλλ' ὄψει πολλάκις ἐπὶ τὸ ἐλεφαντίνης κλίνης, καὶ τὸ πολυτελῶν στρωμάτων, τοὺς εὐδαίμονας ὕπνου λαχεῖν οὐ δυναμένους. ἔτι δὲ καὶ αἱ παλοδαπαὶ περὶ τὰ βρώματα πραγματεῖαι, τρέφουσι μὲν οὐδὲν μᾶλλον, [a] λυμαίνονται δὲ τὰ σώματα, καὶ τοῖς σώμασι νόσους ἐμποιοῦσι.

Τί δὲ δεῖ λέγειν ὅσα τὰ ἀφροδισίων ἕνεκα πράγματα ποιοῦσί τε καὶ πάσχουσιν οἱ ἄνθρωποι; καίτοι ῥᾴδιον θεραπεύειν ταύτῃ τὸ

universum moleſtias & mala habere, quam ſine iis aetatem agere malitis. Multi enim illi & pretioſi & beati apparatus, quibus gaudetis, per multam demum vobis miſeriam aerumnamque contingunt. Conſidera enim, ſis, optabile illud aurum, & argentum, domus ſumtuoſas conſidera, veſtes conſidera ſumma induſtria factas, conſidera quae iſtaec conſequuntur omnia, quot ſint venalia negotiis, quot laboribus, quot periculis, quin ſanguine potius, & morte, & quanta ſtrage mortalium? non modo quod navigantes propter iſta multi pereunt, & dum quaerunt, dum aedificant, mala multa patiuntur: ſed quod toties de illis pugnatur, quod inſidias ſibi propter iſta ſtruunt amicis amici, & liberi parentibus, & maritis ſuis conjuges. Ita puto auri cauſſa proditum ab Eriphyle virum.

9. Atque iſta fiunt omnia, cum tamen pictae veſtes nihilo magis foveant, & faſtigii aurei domus nihilo tegant magis, & potum nihil juvent nec argentea pocula neque aurea, neque ſomnum ſuaviorem eburnei lecti praebeant: ſed ſaepe videas eburneo ſuper lecto, & pretioſis in ſtragulis, beatos illos ſomnum capere non poſſe. Porro omnigeni illi circa cibum labores, nihilo magis illi quidem alunt, ſed corrumpunt corpora, & morbos illis inferunt.

10. Quid vero dicam, quot negotia Veneris cauſſa homines & faceſſant aliis, & ipſi ſuſtineant? cum ita facile ſit illam curare

a Λυμαίνονται δὲ] Ἢ λυμαίνονται Fl.

64. Ἐριφύλην] Amphiarai uxorem. M. du S.

82. Καίτοι ῥᾴδιον θεραπεύειν ταύτῃ τὴν ἐπιθ.] Latet hic Cynicum ulcus, de quo Dio illa parte minime Chryſoſtomus in Diog. ſed e tyrannide p. 90. F. M. G.

84. Εἰς ταύτην] Subaudi ὁδόν. F. G.

98. Μὴ] Edd. pleraeque καὶ μὴ. Delendum illud καὶ jam olim videram, nondum inſpecta Fl. Ed. in qua non reperitur. M. du S.

rare cupiditatem, niſi quis delicatus nimis eſſe velit: neque in illam ipſam furor ſuus & corruptela ſufficere hominibus videtur. Sed jam etiam uſum rerum pervertunt, utentes unaquaque, ad quod natura ſua apta non eſt, ut ſi quis plauſtri loco uti tanquam plauſtro velit lectulo. LYC. Et quis eſt ille? CYN. Vos, qui hominibus utimini pro jumentis, jubetisque illos velut plauſtra ſic lecticas agere cervicibus. Ipſi vero ſupra jacetis delicati, & inde velut aſinos habenis regitis homines, hac non illac vertere ſe juſſos. Quique haec maxime facitis, ii maxime felices praedicamini.

11. Tum illi, qui carnibus non tantum in cibo utuntur, ſed tincturas machinantur per illas, quales ſunt qui purpuram inficiunt: nonne hi quoque praeter naturam his, quae paravit Deus, utuntur? LYC. Recte ſane. Poteſt enim inficere, non edi modo caro purpurae. CYN. Sed non ad hoc nata eſt. Alioqui etiam cratere poſſit aliquis per vim pro olla uti: ſed ad hoc factus non eſt. Verum enim vero quomodo poſſit aliquis omnem horum enarrare miſeriam? tanta eſt. Tu vero me, quod in partem illius venire nolim, eo nomine accuſas? Caeterum vivo ut ille, *quem ante deſcribebam*, modeſtus, epulor illa quae ante me poſita ſunt, &, quae minimo parari poſſunt, illis utor, varia illa & omnigena ne quidem deſiderans.

12. Deinde beſtiarum vitam, qui minutis rebus indigeam, & paucis utar, vivere tibi videor? Secundum tuam quidem rationem etiam deteriores beſtiis Dii fuerint. Nulla enim re indigent. Ut vero accura-

ὀπθυμίαν, εἰ μή τις ἐθέλοι τρυφᾶν. καὶ οὐδ' εἰς ταύτην ἡ μανία καὶ ἀφθορὰ φαίνεται τοῖς ἀνθρώποις ἀρκεῖν, ἀλλ' ἤδη καὶ τῶν ὄντων τὴν χρῆσιν ἀναστρέφουσιν, ἑκάστῳ χρώμενοι, πρὸς ὃ μὴ πέφυκεν, ὥσπερ εἴ τις ἁμάξης ἐθέλοι τῇ κλίνῃ χρήσασθαι, καθάπερ ἁμάξῃ. ΛΥΚ. Καὶ τίς ἐστι; ΚΥΝ. Ὑμεῖς οἱ τοῖς ἀνθρώποις ἅτε κτήνεσιν [b] χρῆσθε, κελεύετε δὲ αὐτούς, ὥσπερ ἁμάξας, τὰς κλίνας τοῖς τραχήλοις ἄγειν, αὐτοὶ δ' ἄνω κατάκεισθε τρυφῶντες, καὶ ἐκεῖθεν ὥσπερ ὄνους ἡνιοχεῖτε τοὺς ἀνθρώπους, ταύτῃ ἀλλὰ μὴ ταύτῃ τρέπεσθαι κελεύοντες. καὶ οἱ ταῦτα μάλιστα ποιοῦντες, μάλιστα μακαρίζεσθε.

Οἱ δὲ τοῖς κρέασι, [c] μὴ τροφῇ χρώμενοι μόνον, ἀλλὰ καὶ βαφὰς μηχανώμενοι δι' αὐτῶν, οἷοί γέ εἰσιν οἱ τὴν πορφύραν βάπτοντες, οὐχὶ καὶ αὐτοὶ παρὰ φύσιν χρῶνται τοῖς τοῦ θεοῦ κατασκευάσμασι; ΛΥΚ. Νὴ Δία. δύναται γὰρ βάπτειν, οὐκ ἐδωδίμου μόνον τὸ τὴν πορφύρας κρέας. ΚΥΝ. Ἀλλ' οὐ πρὸς τοῦτο γέγονεν· ἐπεὶ καὶ τῷ κρατῆρι δύναιτ' ἄν τις βιαζόμενος ὥσπερ χύτρᾳ χρήσασθαι, πλὴν οὐ πρὸς τοῦτο γέγονεν. ἀλλὰ γὰρ πῶς ἅπασαν τὴν τούτων τίς κακοδαιμονίαν διελθεῖν δύναιτ' ἄν; τοσαύτη τις ἐστί. σὺ δέ μοι, διότι μὴ βούλομαι ταύτης μετέχειν, ἐγκαλεῖς· ζῶ δὲ καθάπερ ὁ κόσμιος ἐκεῖνος, εὐωχούμενος τοῖς κατ' ἐμαυτὸν, καὶ τοῖς εὐτελεστάτοις χρώμενος, τὰ δὲ ποικίλων καὶ πανδαπῶν οὐκ ἐφιέμενος.

Κἄπειτα [d] θηρίων βίον, βραχέων δεόμενον, καὶ ὀλίγοις χρώμενον, δοκῶ σοι ζῆν, κινδυνεύουσιν οἱ θεοὶ καὶ τὴν [e] θηρίων εἶναι χείρονες, κατά γε τὸν σὸν λόγον, ὑδενὸς γὰρ δέονται. ἵνα δὲ καταμάθῃς ἀκριβέστερον τὸ, τε ὀλί-

b Χρῆσθε] Χρῆσθαι male *Fl.* *c* Μὴ] Sequimur *Fl.* quae καὶ ignoravit: nam καὶ μὴ poſteriores. Οὐκ ἐπὶ adſcripſerat *Geſn.* Bene; ſed jam non opus. *d* Θηρίων] Εἰ θηρίων *Fl.* *e* Θηρίων] Θηρίον male *H2.*

3. Νὴ Δία] Concedentis eſt νὴ Δία, non negantis. Hic autem non concedit Lucianus, ſed negat. Scribendum ergo μὰ Δία. *M. du S.* Νὴ tamen & negationi addit *Ariſtid.* T. 2. p. 116. Ed. Jebb. Sed *Solano* adſentior hic mutandum; aut ſaltem negative vertendum. *J.F.R.*

ὀλίγων ϗ τὸ πολλῶν δεῖσθαι, ποῖόν τι ἑκάτερόν ἐστιν, ἐννόησον· ὅτι δέονται πλειόνων οἱ μὴ παῖδες τ τελείων, αἱ δὲ γυναῖκες τ ἀνδρῶν, οἱ δὲ νοσοῦντες τ ὑγιαινόντων· καθόλου δὲ παντάχοῦ τὸ χεῖρον τοῦ κρείττονος πλειόνων δεῖται. Διὰ τοῦτο θεοὶ μὲν οὐδενός, οἱ δ' ἔγγιστα θεῶν ἐλαχίστων δέονται.

Ἢ νομίζεις τ Ἡρακλέα, [a] τ πάντων ἀνθρώπων ἄριστον, θεῖον δὲ ἄνδρα, ϗ θεὸν ὀρθῶς νομισθέντα, διὰ κακοδαιμονίαν γυμνὸν γυμνοῦν, δέρμα μόνον ἔχοντα, ϗ μηδενὸς τ αὐτῶν ὑμῖν δεόμενον; ἀλλ' εἰ κακοδαίμων ἦν ἐκεῖνος, οὐκ ἂν τ ἄλλων ἀπήμυνε τὰ κακά· οὐδ' ἂν πένης, ὃς γῆς ϗ θαλάττης ἦρχεν, ἐφ' ὅ, τι γοῦν ὁρμήσειεν, ἀπαντάχοῦ πάντων ἐκράτει, ϗ οὐδενὶ τ τότε ἐνέτυχεν ὁμοίῳ, οὐδὲ χρείττονι ἑαυτῷ, μέχρι περ ἐξ ἀνθρώπων ἀπῆλθεν. ἢ σὺ δοκεῖς στρωμάτων ϗ ὑποδημάτων ἀπόρως ἔχειν, ϗ διὰ τοῦτο φαυλίσαι [b] τοιοῦτον; Οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ἀλλ' ἐγκρατὴς, ϗ καρτερικὸς ἦν, [c] ϗ κρατεῖν ἤθελε, ϗ τρυφᾶν οὐκ ἐβούλετο. ὁ δὲ Θησεὺς ὁ τούτου μαθητὴς, οὐ βασιλεὺς μὲν ἦν πάντων Ἀθηναίων, υἱὸς δὲ Ποσειδῶνος, ὡς φασιν, ἄριστος δὲ τ καθ' αὑτόν;

Ἀλλ' ὅμως κἀκεῖνος ἤθελεν [d] ἀνυπόδητος εἶναι, ϗ γυμνὸς βαδίζειν, ϗ πώγωνα ϗ κόμην ἔχειν ἤρεσκεν αὐτῷ, ϗ οὐκ ἐκείνῳ [e] μόνον, ἀλλὰ ϗ πᾶσι τοῖς πα-

tius comprehendas, quale utrumque sit, tum paucis indigere, tum multis, cogita pluribus indigere pueros quam adultos, mulieres quam viros, aegrotos quam sanos: in universum vero quod ubique deterius est, illud pluribus indigere eo, quod est praestantius. Propterea Dii quidem re nulla, qui autem proxime ad Deos accedunt, indigent pauciſſimis.

13. Aut putasne, Herculem, illum hominum omnium fortiſſimum, divinum virorum, & pro Deo recte habitum, propter infelicitatem oberraſſe nudum, pelle ſola inſtructum, nullaque earum rerum, quibus vos, indigentem? Verum infelix ille non fuit, qui & aliorum defenderet mala, neque pauper, qui terrae & maris haberet imperium. Quocumque enim illum raperet impetus, ubique vincebat omnes, in neminem illius aetatis vel ſimilem ſe vel meliorem incidit, donec ab hominibus diſceſſit. An tu putas ſtragula illum veſte & calceis indiguiſſe, & propterea ſic oberraſſe? Non eſt, quod illud dicamus. Sed continens erat & tolerans; & volebat vincere, & deliciis frangi nolebat. Illius vero Theſeus diſcipulus nonne rex erat Athenienſium omnium, filius vero Neptuni, ut ajunt, vir ſuae aetatis omnium fortiſſimus?

14. Sed tamen is quoque voluit ſine calceis eſſe, & incedere nudus, & barbam & comam alere ipſi placuit: & non ipſi ſolum, ſed antiquis placuit omnibus. Nempe

a Τὸν πάντων] Τῶν Edd. priores. b Τοιοῦτον] Fl. praeeunte dedi. Τοιοῦτοι cett. c Καὶ κρατεῖν] Et ſic Fl. cum reliquis. d Ἀνυπόδητος] Ita jam omnes. Alias & ἀνυπόδητος. Ut *Philopatr.* c. 21. &c. e Μόνον] Μόνων Fl.

28. Τὸν Ἡρακλέα] Meminerimus, Herculem peculiariter numen eſſe Cynicorum, quem ſibi imitandum Herculiſci novi ſumſerint. Pluſcula ſunt in Proteo Luciani. Clava etiam illum imitabantur, cujus rei imago eſt in *Sexto Empir.* Fabric. p. 39. De regno illo Herculis, cujus ſtatim fit mentio, ſplendidiſſime *Dio* Or. de Regno. p. 12. D. Ἐκεῖνος δ' ὁ μόνος τ' Ἑλλάδος ἦν βασιλεύς, ἀλλ' ἀπ' ἀνίσχοντος ἡλίου μέχρι δυσμῶν, πάσης ἦρχε γῆς, ϗ τ ἀνθρώπων ἁπάντων, ὅσοι ἱερά ἔτυχον Ἡρακλέους κ. τ. λ. *J. M. G.*

Ibid. Τῶν πάντων] In mutatione tam exigua, errore orto a ſcribendi compendio in articulis pingendis uſitato, contra Edd. *Geſneri* emendationem recepi. Etſi enim vulgatum ſatis intelligi queat, friget tamen prae altero, quod Luciano aliisque proprium eſſe, teſtimoniis haud eget. *J. F. R.*

38. Ἢ σὺ δοκεῖς στρωμάτων ϗ ὑποδημάτων ἀπόρως ἔχειν, ϗ διὰ τοῦτο φαυλίσαι τοιοῦτον;] Cynicus contendens, labores, moleſtias, pericula, non reddere per ſe aliquem miſerum & egentem, utitur exemplo Herculis,

pe vobis meliores erant: nec magis illorum quisquam tonderi se passus esset, quam leonum. Mollitiem enim & laevitatem carnis, feminis putabant decoram: at ipsi, ut erant viri, ita etiam volebant videri: & decus viri barbam putabant, ut equorum jubam, & barbam leonum, quibus *animantibus* pulchritudinis & ornatus caussa Deus quaedam addidit. Ita vero etiam barbam apposuit viris. Illos ego antiquos aemulor, illos imitari cupio. Qui vero nunc sunt, illis non equidem invideo admirabili felicitate; qua fruuntur circa mensas & vestimenta, laevigantes, depilantes unamquamque partem corporis, neque occultorum quodquam *membrorum* ita uti natum est relinquentes.

15. At ego opto, pedes mihi equinis ungulis nihil differre, ut Chironis ajunt; me autem stragulis non indigere, velut leones; nec cibo magis pretioso opus habere, quam canes. Contingat vero mihi terram quidem pro cubili habere sufficiente, domum autem putare hoc universum, & cibum capere, qui facillime suppeditari mihi possit. Auro autem atque argento opus habeam neque ego, neque amicorum meorum quisquam: quandoquidem mala omnia hominibus ex horum cupiditate nascuntur: & seditiones, & bella, & insidiae, & caedes. Haec omnia fontem habent plus habendi

λαιοῖς ἤρεσκεν. ἀμείνους γὰρ ἦσαν ὑμῶν· καὶ οὐκ ἂν ὑπέμεινεν οὐδὲ εἷς [f] αὐτῶν οὐδὲν μᾶλλον, ἢ τῶν λεόντων τίς, ξυρώμενον. ὑγρότητα γὰρ, καὶ λειότητα σαρκὸς, γυναιξὶ πρέπειν ἡγοῦντο· αὐτοὶ δ' ὥσπερ ἦσαν, καὶ φαίνεσθαι ἄνδρες ἤθελον, καὶ τὸ πώγωνα κόσμον ἀνδρὸς ἐνόμιζον, ὥσπερ καὶ [g] ἵππων χαίτην, καὶ λεόντων γένεια, οἷς ὁ θεὸς ἀγλαΐας καὶ κόσμου χάριν προσέθηκέ τινα· οὕτω δὲ καὶ τοῖς ἀνδράσι τὸ πώγωνα προσέθηκεν. ἐκείνους οὖν ἐγὼ ζηλῶ τοὺς παλαιοὺς, καὶ ἐκείνοις μιμητὴς βέλομαι, τοὺς δὲ νῦν οὐ ζηλῶ τὴν θαυμαστὴν ταύτης εὐδαιμονίας, ἣν ἔχουσι, καὶ περὶ τραπέζας, καὶ ἐσθῆτας, καὶ λεαίνοντες καὶ φιλόμυθοι πᾶν τὸ σῶμα μέρος, καὶ μηδὲν τῶν ἀπορρήτων οὐδὲν, ἢ πέφυκεν, ἔχειν ἐῶντες.

Εὔχομαι δέ μοι τοὺς μὲν πόδας ὁπλὰς ἱππείους οὐδὲν διαφέρειν, ὥσπερ φασὶ [h] Χείρωνα· αὐτὸς δὲ μὴ δεῖσθαι στρωμάτων, ὥσπερ οἱ λέοντες· ἔτε τροφῆς δεῖσθαι πολυτελοῦς μᾶλλον ἢ οἱ κύνες. εἴη δέ μοι γῆν μὲν ἅπασαν εὐνὴν αὐτάρκη ἔχειν, οἶκον δὲ τὸν κόσμον νομίζειν, τροφὴν δὲ αἱρεῖσθαι τὴν ῥᾳστα πορισθῆναι. χρυσοῦ δὲ καὶ ἀργύρου μὴ δεηθείην μήτ' ὢν ἐγὼ, μήτε τῶν ἐμῶν φίλων μηδείς. πάντα γὰρ τὰ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τούτων ἐπιθυμίας φύονται, καὶ στάσεις, καὶ πόλεμοι, καὶ ἐπιβουλαὶ, καὶ σφαγαί. ταυτὶ πάντα πηγὴν ἔχει τὴν ἐπιθυμίαν

f Αὐτῶν] Bene Edd. vett. Αὐτὸν male P. *g* Ἵππων] Ἵππου P. sola. *h* Χείρωνα] Τοὺς Χείρωνας Fl.

lis, qui nudus, pellem modo indutus, peragrarit terrarum orbem; monstra domuerit; omnibusque superior fuerit. *At*, inquit Cynicus, *non id Hercules prae paupertate fecit, quippe qui mari & terrae imperavit; non propterea fuit miser, quippe qui alios miseria liberavit. An vero*, pergit, *tu putas, eum, qui talis erat, eguisse stratis & calceis, ac ob illud circumerrasse?* Sed Graeca sunt soloecismo inquinata; σὺ δοκεῖς ἂν εἶναι τοιοῦτος; nam illud τοιοῦτος pertinet ad Herculem. Possemus legere σοὶ δοκεῖ. Possemus minori mutatione, τοιοῦτον· nec dubito quin ita scripserit Lucianus. (immo, ut video, dubitandum non est; nam clare τοιοῦτον habet Florentina.) Quis enim tam turpem sermonem ab terssissimo scriptore sperer? *J. J.*

40. Περιϊέναι τοιοῦτον] Etsi ἄξιόν εἶναι τοιοῦτος alio sensu recte dicitur, & nominativum cum infinito alibi recte stare demonstravimus: hic tamen minime tolerabile erat τοιοῦτος, quia sic ad praemissum σὺ pertineret, a quo cum necessario divellendus ac distinguendus sit, non haesitavi Florentinae ac *Jensio* obsecundare. *J. F. R.*

Ibid. Τοιοῦτον] Secutus sum *Fl.* in reliquis τοιοῦτος est. *M. du S.*

77. Πάντα γὰρ τὰ κακὰ] Quanta ex auri argentique cupiditate mala oriantur, hoc aliisque testimoniis enarrat *L. Bos* ad I. Ep. *Timoth.* VI. 10. ubi ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστιν ἡ φιλαργυρία, habemus. *J. F. R.*

μίαν τῦ πλείονος· ἀλλ' ἡμῶν αὕτη ἀπείη, καὶ πλεονεξίας μήποτε ὀρεχθείην· μειονεκτῶν δ' ἀνέχεσθαι δυναίμην.

Τοιαῦτά σοι τάγε ἡμέτερα, πολὺ δήπου ἀλλόφωνα τοῖς τῶν πολλῶν βουλήμασι. θαυμαστὸν οὐδέν, εἰ τῷ σχήματι διαφέρομεν αὐτῶν, ὁπότε καὶ τῇ προαιρέσει τοσοῦτον διαφέρομεν. θαυμάζω δέ σου, πῶς ποτε κιθαρῳδοῦ μὲν τινα νομίζεις στολὴν, καὶ σχῆμα, καὶ αὐλητοῦ, νὴ Δία, σχῆμα, καὶ στολὴν τραγῳδοῦ, ἀνδρὸς δὲ ἀγαθοῦ σχῆμα καὶ στολὴν οὐκ ἔτι νομίζεις, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν αὐτὸν οἴει δεῖν ἔχειν τοῖς πολλοῖς, καὶ ταῦτα τῶν πολλῶν κακῶν ὄντων. εἰ μὲ δεῖ ἑνὸς ἰδίου σχήματος τοῖς ἀγαθοῖς, τί πρέποι ἂν μᾶλλον, ἢ τοῦθ', ὅτῳ ἀναιδέστατον[a] μᾶλλον τοῖς ἀκολάστοις ἐστὶ, καὶ ὅτῳ [b] ἀπεύξαιντ' ἂν οὗτοι μάλιστα, ἔχειν;

Οὐκοῦν τό γε ἐμὸν σχῆμα τοιοῦτόν ἐστιν, αὐχμηρὸν εἶναι, λάσιον εἶναι, τρίβωνα ἔχειν, κομᾶν, ἀνυποδητεῖν. τὸ δ' ὑμέτερον ὅμοιον τῷ τῶν κιναίδων, καὶ διακρίνειν οὐδὲ εἰς ἂν ἔχοι, οὐ τῇ χροιᾷ τῶν ἱματίων, οὐ τῇ μαλακότητι, οὐ τῷ πλήθει τῶν χιτωνίσκων, οὐ τοῖς ἀμφιάσμασιν, οὐχ ὑποδήμασιν, οὐ

cupidinem. At a nobis illa abſit, & plus *aequo* habere nunquam ego concupiſcam, minus contra me habere poſſim tolerare!

16. Habes rationem noſtram, multum ſane diverſam a vulgi voluntatibus: nec mirum, ſi habitu ab illis differimus, qui tam diverſo ſimus inſtituto. Te porro miror, quomodo tandem citharoedi quendam veſtitum putes & habitum eſſe, & tibicinis habitum, & longam veſtem Tragoedi: viri autem boni habitum & veſtem non jam putes, ſed eundem illum habere arbitreris oportere, quem vulgus, idque cum vulgus malum ſit? Si quidem unus & ſuus habitus bonis convenit, quis magis deceat, quam ille, qui minime omnium delectet luxurioſos homines, quemque habere hi maxime deteſtentur?

17. Jam vero is eſt meus habitus, quod ſqualidus ſum, quod hirſutus, quod detritam geſto penulam, quod comatus, quod ſine calceis. Veſter autem ille cinaedico ſimilis eſt, quem diſcernere nemo poſſit, nec colore veſtimentorum, neque mollitie, neque tunicarum multitudine, neque amiculis, neque calceis, neque capillorum paratu,

a Μᾶλλον] Nihil variant Edd. *b* Ἀπεύξαιντ'] Lacuna hic in *Fl.*

96. Ἀναιδέστατον] Vox haec, ſi recte habet, ſenſu plane novo ſumitur. Non enim *inverecundum*, ut aſſolet, ſed *quod pudorem incutere valet*, hic neceſſario ſignificat, ſed ſanum eſſe locum, dubito. *M. du S.*

Ibid. Ὅτῳ ἀναιδέστατον μᾶλλον] Neſcio quid ſibi velit ἀναιδέστατος, quod *impudentiſſimum* notat; neque quid interpres, qui *pudendum* vertit. Puto corruptum eſſe inter dictantem & excipientem vocabulum, legendumque ἀναιδέστατον, ſuperlativo quaſi gradus quarti ex ἀναιδής. Atque ſic interpretatus ſum interea. Niſi tamen potius audienda vetera Lexica, in quibus ἀναιδής eſt ἄμοιρος, ἄτιμος quae ſi ſequamur, σχῆμα ἀναιδέστατον τοῖς ἀκολάστοις fuerit habitus, cujus minime participes eſſe velint homines luxurioſi. *J. M. G.*

Ibid. Ἀναιδέστατον] Forte ἀνδέστατον vel ἀειδέστατον. *J. J. Weſſ.*

2. Κομᾶν] Dixi jam ſupra ad cap. 1. & ad Πφ. c. 15. *M. du S.*

9. Τί ἂν δήπου τις ἀνδρὸς τὸν αὐτὸν τοῖς κιναίδοις ὀδμὴν ἔχοντος] Imperite verſum: *& quidem quid facies, cum vir eundem cum cinaedis odorem habeat?* Debuit: *Quid daret quis pro viro*, (quanti aeſtimaret virum) *qui eundem cum cinaedis oleat odorem?* Vide quae dixi in Ellipſi praepoſ. ἀντί. *L. BOS.*

Τί ἂν δήπου] Vid. *Lamb. Bos* de Ellipſi praep. ἀντί. *M. du S.*

29. Ὑμῶν δέ] Al. ἡμῖν δέ. *F. G.* Sed vulgatum praeſtat, quod *J. P. S.* &c. exhibent. *J. F. R.*

30. Καίτοιγε δὲ ἡμᾶς μαίνεσθαι, καὶ ἐπανορθοῦν τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις ἐπιτιμῶντων, κακῶς βουλευομένους πολλάκις περὶ ὧν πράττουσι, αὐτοὺς ἀσκέπτους ὄντας περὶ τῶν ἰδίων, &c.] Non ſemel haec verba inſpexi, & congruentem rei, qua de agitur, ſenſum in iis perſpicere conatus ſum. Sed fruſtra. Interpres vertit, *Atque haec ita cum ſint, jam nos in vitam veſtram traducere aequum cenſetis, noſtramque corrumpere, quum ſaepe male conſulta ſint, quae facitis, ipſique veſtris in negotiis minime circumſpecti ſitis.* Satis patet, Interpretem non ſecutum eſſe vulgatam lectionem; idque me de alia lectione, alibi forte exſtante, cogitare fecit. Et, ecce, ſic dederunt

ratu, nec odore. Etenim idem quoque jam oletis quod isti, vos, qui beatissimi estis, maxime. Quanti vero quis emat virum idem, quod Cinaedi, olentem? Itaque labores non magis quam isti sustinetis, voluptatibus vero servitis non minus: & iisdem rebus alimini, & somnum similiter capitis, & inceditis; quin incedere non vultis, sed onerum instar gestamini ab hominibus partim, partim a jumentis. At me pedes ferunt, quocumque opus est. Idem ego & frigus ferre possum & sustinere aestum, & Deorum his operibus non offendi, quia aerumnosus sum: vos vero vestram propter felicitatem nulla re earum quae fiunt contenti estis, & reprehenditis omnia, & praesentia ferre recusatis, absentia autem concupiscitis; hieme optatis aestatem, aestate hiemem; in aestu frigus, in frigore aestum, aegrorum instar nauseabundi, & vestra de sorte queruli: caussa vero istis morbus, vobis vestri mores.

18. Ac deinde nos retractare & corrigere nostram rationem postulatis, ut qui male

καλασκευῇ τριχῶν, οὐκ ὀδμῇ. καὶ γὰρ ἀποζέτε ἤδη ὅμοιον πλήσιον ἐκείνοις, οἱ εὐδαιμονέσταλοι ὄντοι μάλιστα. καίτοι τί ἂν δόξη τις ἀνδρὸς τ' αὐτῷ τοῖς κιναίδοις ὀδμὴν ἔχοντος; τοιγαροῦν τὰς μὲν πόνους ἡδέως ἐκείνων μᾶλλον ἀνέχεσθε, τὰς δὲ ἡδονὰς ἡδέως ἐκείνων ἧττον. καὶ τρέφεσθε τοῖς αὐτοῖς, καὶ κοιμᾶσθε ὁμοίως, καὶ βαδίζετε· μᾶλλον δὲ βαδίζειν οὐκ ἐθέλετε, φέρεσθε δὲ ὥσπερ τὰ φορτία, οἱ μὲν ὑπ' ἀνθρώπων, οἱ δὲ ἀπὸ κτηνῶν, ἐμὲ δὲ οἱ πόδες φέρουσιν ὅποι ποτ' ἂν δέωμαι. κἀγὼ μὲν ἱκανὸς καὶ ῥίγος ἀνέχεσθαι, καὶ θάλπος φέρειν, καὶ τοῖς τῶν θεῶν ἔργοις μὴ δυσχεραίνειν, διότι ἄθλιός εἰμι· ὑμεῖς δὲ διὰ τὴν εὐδαιμονίαν ἡδέως τῶν γιγνομένων ἀρέσκεσθε, καὶ πάντα μέμφεσθε, καὶ τὰ μὲν παρόντα φέρειν οὐκ ἐθέλετε, τῶν δὲ ἀπόντων [c] ἐφίεσθε· χειμῶνος μὲν εὐχόμενοι θέρος, θέρους δὲ χειμῶνα, καὶ καύματος μὲν ῥίγος, ῥίγους δὲ καῦμα, καθάπερ οἱ νοσοῦντες δυσάρεστοι, καὶ μεμψίμοιροι ὄντες· αἰτία δὲ ἐκείνοις μὲν ἡ νόσος, [d] ἡμῖν δὲ ὁ τρόπος.

Κἄπειτα δὲ ἡμᾶς μετατίθεσθε καὶ [e] ἐπανορθοῦν τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις [f] ἐπιτιμῶμεν, καὶ-

[c] Ἐφίεσθε] Ἀφίεσθε *F.* male. Prius cett. [d] Ὑμῖν δὲ] Ἡμῖν *H1.* & 2. male. [e] Ἐπανορθοῦν] Bene *Fl. P. S. Amst.* Ἀπανορθοῦν *F. V2. Fr. H. B.* male. [f] Ἐπιτιμῶμεν] Ἐπιθυμῶμεν L. vel Rec. Ἀλλήλοις & ἐπιτιμ. abest a *Fl.*

runt Florentini, Κἄπειτα δὲ ἡμᾶς μετατίθεσθε ἐπανορθοῦν τὰ ἡμέτερα ἀξιοῦτε κακῶς βυλευομένων πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν αὐτοὶ ἄσκεπτοι ὄντες περὶ τῶν ἰδίων. Unde tanta scripturae diversitas nata sit, non divino. Alium haud dubie *Aldus* (quem secuti sunt editores reliqui) quam Florentini, expressit codicem. Sed nec Florentina scriptura vitii expers, quantum ego video: legendum nimirum βυλινόμβροι. Id vult Cynicus, *Vosne, qui luxu estis perditi, multisque morbi ac infirmitatis generibus saepe affecti, aequum censetis, nos Cynicos componere nos ad vestram vivendi rationem; vos, inquam, qui saepe de iis, quae nos agimus, secus cogitatis, rerum vestrarum conditionem ipsi non habentes perspectam & exploratam?* Nam & per interrogationem haec prolata esse, nullus dubito. *J. J.*

31. Τὰ ἡμέτερα ἀξιοῦτε κακῶς βυλδόμβροι πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν] Sic *Fl.* nisi quod L. & *Jensii* conjecturam βυλινόμβροι pro βυλευομένων scribere jubentium secutus sum. Grammaticus enim aliquis marginis Cod. L. adscripsit ἴσως, βυλδόμβροι. Reliqui Libri omnes haec verba sic exhibent. τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις ἐπιτιμῶμεν, κακῶς βυλευομένους πολλάκις περὶ ὧν πράττουσιν. *M. du S.*

Τὰ ἡμέτερα — βυλδομβρων] Florentinam lectionem interpretatus sum, quae sola sententiam convenientem huic loco efficiat: in qua etiam participium βυλευομένων servandum est, quod ad ἡμῶν refertur in τὰ ἡμέτερα delitescens. Μεταμέλεσθαι autem media, id est, reciproca significatione accipio, de his qui sua acta retractant, ut *Xenoph.* Memor. Socr. 4, 2, 19. Μετατίθεμαι τὰ εἰρημένα εἰπεῖν ἔξεστι, & 4, 4, 14. Νόμους, ἔστιν ὅτε πολλάκις αὐτοὶ οἱ δῆμοι ἀποδεδοκιμάσαντες μεταθέσθαι. *Plutarchus* de discr. Amic. p. 58. C. Καὶ λόγου κατάρχεσθαι τὸν σωσόδικον ὁ σωσιδίκης, εἶτα ὠθεῖν καὶ ἀπωθεῖσθαι καὶ μεταθέσθαι πρὸς τοὐναντίον. Lucian. *Jov. Conf.* c. 10. εἰ μὴ μεταμέλει σοι εἰπεῖν, καὶ μεταθέσθαι αὖθις τὰ εἰρημένα. (conf. *Galat.* I. 6.) *J. M. G.*

κακῶς [a] βουλευομένοις πολλάκις περὶ ὧν πράττουσι, αὐτοὶ ἀσκέπτοι ὄντες περὶ τῶν ἰδίων, καὶ μηδὲν αὐτῶν κρίσει καὶ λογισμῷ ποιοῦντες, ἀλλ' ἔθει, καὶ ὑπ' ἐπιθυμίας. τοιγαροῦν ὑμεῖς ἀφαφέρεσθε τῷ ἴσῳ χειμάρρῳ φερομένων. ἐκεῖνοί τε γάρ, ὅπῃ ἂν ἴοι τὸ ῥεῦμα, ἐκεῖ φέρονται, καὶ ὑμεῖς, ὅπῃ ἂν αἱ ἐπιθυμίαι. πάσχειν δὲ παραπλήσιόν τι, ὅ φασι παθεῖν τινα ἐφ' ἵππου ἀναβάντα μαινόμενον· ἁρπάσας γὰρ αὐτὸν ἔφερεν ἄρα ὁ ἵππος· ὅδ' οὐκ ἔτι καταβῆναι, τῷ ἵππῳ θέοντι ἐδύνατο. καί τις ἀπαντήσας ἠρώτησεν αὐτὸν, ποίαν ἄπεισιν; [b] ὁ δὲ εἶπεν, ὅπῃ ἂν τούτῳ δοκεῖ, δείκνυς τὸν ἵππον. καὶ ὑμᾶς ἄν τις ἐρωτᾷ που φέρεσθε; τἀληθῆ ἐθέλοιτε λέγειν, εἰπεῖτε ἁπλῶς μέν, ὅπῃπερ ἂν ταῖς ἐπιθυμίαις δοκῇ· κατὰ μέρος δὲ, ὅπῃπερ ἂν τῇ ἡδονῇ· ποτὲ δὲ, ὅπῃ τῇ δόξῃ· ποτὲ δὲ αὖ, τῇ φιλοκερδείᾳ· ποτὲ δὲ ὁ θυμὸς, ποτὲ δὲ ὁ φόβος, ποτὲ δὲ ἄλλο τι τοιοῦτον ὑμᾶς ἐκφέρειν [c] φαίνεται. οὐ γὰρ ἐφ' ἑνὸς, ἀλλ' ὅτι πολλῶν ὑμεῖς γε ἵππων βεβηκότες, ἄλλοτε [d] ἄλλων, καὶ μαινομένων πάντων, φέρεσθε. τοιγαροῦν ἐκφέρουσιν ὑμᾶς εἰς βάραθρα, καὶ κρημνούς. ἵνα δ' ἁδαμῶς πρὶν πεσεῖν, ὅτι [e] πεσεῖσθε μέλλετε.

Ὁ δὲ τρίβων οὗτος, ὃν καταγελᾶτε, καὶ ἡ κόμη, καὶ τὸ σχῆμα τοῦμὸν, τηλικαυτὶ πλῶ ἔχει δύναμιν, ὥστε παρέχειν μοι ζῆν ἐφ' ἡσυχίας, καὶ πράττοντι ὅ, τι βούλομαι, καὶ συνόντι οἷς βούλομαι. τῶν γὰρ ἀμαθῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀπαιδεύτων, ἁδεὶς ἂν ἐθέλοι μοι προσιέναι διὰ τὸ σχῆμα. οἱ δὲ μαλακοὶ καὶ πάνυ πόρρωθεν ἐκτρέπονται. προσίασι δὲ

saepius de actionibus noſtris conſulamus: cum ipſi veſtris in rebus inconſiderati ſitis, neque quidquam illarum judicio & ratione adminiſtretis, ſed conſuetudine *omnia* & cupiditate. Itaque nihil diverſi eſtis ab his, qui a torrente auferuntur. Nam cum illi, quocumque fluctus ierit, eo ferantur, tum vos, quo cupiditates. Idem autem vobis accidit, quod eveniſſe ajunt cuidam, cum equum conſcendiſſet furioſum: nempe raptum auferebat equus. Ille, qui non jam deſcendere ab equo currente poſſet, interrogatus ab eo, qui obviam forte fuerat, *Quorſum abiret?* reſpondit, *Quorſum hunc*, equum monſtrabat, *viſum fuerit.* Sic vos interroganti, *Quorſum feramini?* ſi quidem verum reſpondere velitis, dicatis ſimpliciter quidem, *Quorſumcumque lubebit cupiditatibus:* per partes autem, *Quocumque lubuerit voluptati;* interdum, *Quo gloriae ſtudio;* interdum, *Quo lucri cupiditati.* Interdum vero iracundia, interdum metus, interdum aliud quiddam ex eo genere auferre vos videtur. Non enim uno vos, verum pluribus conſcenſis equis, alias aliis, furentibus quidem univerſis, abripimini. Igitur in barathra vos & praecipitia auferunt: adeo ante factum, quid ſitis facturi, nequaquam ſcitis.

19. At iſtaec detrita, quam ridetis, penula, & coma, & habitus ille meus, eam vim habet, ut quiete vivendi copiam mihi praeſtet, & faciendi quod volo, & cum his verſandi quibuscum volo. Inſcitorum enim hominum indoctorumque nemo quisquam accedere ad me ob iſtum habitum voluerit: molles autem vel e longinquo devitant: accedunt commodiſſimi homines,

a Βουλευομένοις] Βουλευόμενοι, ἴσως L. Ἀξιοῦτε κακῶς βουλευομένων πολλάκις περὶ ὧν πράττουσιν *Fl.* In vulgato conſpirant cett. b Ὁ δὲ] Ὧ δὲ male *J.* & *V2.* c Φαίνεται] Δύναται G. d Ἄλλων] Ἄλλως *Fl.* e Πεσεῖσθ] Πάσεσθε *Fl.* Πάσεσθ marg. *A1.*

32. Βουλευομένοις] An βουλευόμενοι; *F.G.*

52. Ποτὲ δὲ ἄλλο τι τοιοῦτο ὑμᾶς ἐκφέρειν φαίνεται] *Interdum aliud quidpiam hujusmodi vos auferre videtur.* Mſ. non male ἐκφέρειν δύναται. *vos auferre poteſt.* Sed illud etiam tolerari poteſt. *J.G.G.*

53. Πολλῶν ὑμεῖς γε] Cum *P.* haberet πολλῶν γε ὑμεῖς γε, adii ceteras, & geminatum γε in omnibus inveni, excepta *B2.* quae prius γε recte omiſit; hanc er-

nes, & aequiſſimi, & virtutis cupidi. Hi maxime ad me accedunt, cum his enim verſari maxime ego gaudeo. Januas vero illorum qui homines vocantur non colo equidem. Aureas coronas, & purpuram fumum arbitror, hominesque derideo.

20. Ut autem de habitu diſcas, quam illum non viros modo bonos, ſed ipſos etiam Deos decentem, tu deinde derideas, ſimulacra Deorum adſpice, utris ſimiliora videantur, vobisne, an mihi? Neque Graecorum modo, ſed barbarorum etiam templa circumiens inſpice, utrum capillati ſint Dii & barbati velut ego, an ſicut vos tonſi fingantur pinganturque. Verum etiam ſine tunicis plerosque, uti me, videbis. Quid igitur adhuc de hoc habitu, tanquam contemtibili, dicere audeas, quum ipſos illum Deos decere, appareat?

οἱ κομψότατοι, καὶ ἐπιεικέστατοι, καὶ ἀρετῆς ἐπιθυμοῦντες. οὗτοι μάλιστά μοι προσίασι. τοῖς γοῦν τοιούτοις ἐγὼ χαίρω συνών. θύρας δὲ τῶν καλουμένων ἀνθρώπων [f] οὐ θεραπεύω, τοὺς δὲ χρυσοῦς στεφάνους, καὶ τὴν πορφύραν, τύφον νομίζω, καὶ τῶν ἀνθρώπων καταγελῶ.

Ἵνα δὲ μάθῃς καὶ τοῦ σχήματος, ὡς οὐκ ἀνδράσι μόνον ἀγαθοῖς, ἀλλὰ καὶ θεοῖς πρέποντος, ἔπειτα καταγελᾷς αὐτοῦ, σκέψαι τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν, πότερά σοι δοκοῦσιν ὁμοίως ἔχειν ὑμῖν, ἢ ἐμοί; καὶ μὴ μόνον γε τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ τῶν βαρβάρων τοὺς ναοὺς [g] ἐπισκόπει περιών, πότερον [h] αὐτοὶ οἱ θεοὶ κομῶσι, καὶ γενειῶσιν, ὡς ἐγὼ, ἢ καθάπερ ὑμεῖς, ἐξυρημένοι πλάττονται, καὶ γράφονται; καὶ μυῶτοι καὶ ἀχίτωνας ὄψει τοὺς πολλούς, ὥσπερ ἐμέ. τί οὖν ἔτι τολμᾷς περὶ τούτου τοῦ σχήματος λέγειν ὡς φαῦλον, ὁπότε καὶ θεοῖς φαίνεται πρέπον;

[f] Οὐ] Omiſit *Va.* [g] Ἐπισκόπει] Ἐπισκόπει male *Ha.* [h] Αὐτοὶ] Nihil mutare *Fl.* addit *Solan.*

ergo expreſſi. *J.F.R.*

69. Θύρας δὲ τῶν καλουμένων ἀνθρώπων] Corruptus haberi debet hic locus. Nam quod in *Va.* abeſt οὐ nihil juvat. *M. du S.*

70. Ἀνθρώπων] Vel καλουμένων omiſſum videtur, ut bene admonuit Cl. *J. J. Weiſſ.* vel id pro ἀνθρώπων ſubſtituendum eſt. *J.F.R.*

ΨΕΥΔΟΣΟΦΙΣΤΗΣ, Η ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ.

PSEUDOSOPHISTA, SEU SOLOECISTA.

ΛΥΚΙΝΟΥ ΚΑΙ ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΟΥ.

LUCIANI ET SOLOECISTAE.

ΛΥΚ.

Ἆρά γε ὁ γνῶναι τὰ σολοικίζοντα δεινὸς, οὗτος καὶ φυλάξασθαι μὴ σολοικίζειν δυνατός; ΣΟΛ. Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ. ΛΥΚ. Ὁδέ γε μὴ φυλάξασθαι, οὐδὲ γνῶναι τὰ

LYC.

NUmquid, si quis deprehendere perverse jungentem voces possit, idem etiam sibi cavere, ne male jungat, potest? SOL. Mihi quidem videtur. LYC. Et qui cavere nequeat, ille neque deprehendere

ΨΕΥΔΟΣΟΦΙΣΤΗΣ] Sic *Fl. J. Ald. Bl. H. P.* &c. Ψευδσολοικισὴς *Th. Mag.* male in v. τεθηξεται. Sed recte ψευδσοφισῇ idem v. ἅπ. ΛΥΚ. ΚΑΙ ΣΟΛ.] Ita *Bl. P.* Reliquae omittunt in fronte. In ipso vero Dial. modo ΣΟΛ. modo ΣΟ. & ΛΥΚ. addunt. At *Fl.* modo ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ integre, modo Σ. & Λ. tantum.

1. Ἆράγε] * Βυλόμεθ' ἂν ἁπαξ εἰδέναι τὰ σόλοικα. ὃ ἦν Λεκιανὸς βυλόμεθ' ἂν † — εἰσήγαγε σολοικίζοντα, καὶ ἀφ' τοῦτο ψευδσοφισὴν αὐτὸν ὠνόμασεν. ἐπιτηδὲς δ' ὁ Λεκιανὸς σολοικίζων, ἵνα δείξῃ τὴν σοφισὴν μὴ δυνάμενον ἐλέγξαι τὰ σολοικίζοντα. *V.*

* Βυλόμεθ'] Lacuna hic est in V. Deest nempe ἐλέγχειν, aut simile quid. *M. du S.*

† Hoc fuit initium MS. in 4. in quo videtur linea aut aliquid amplius deesse. *J. Cler.*

ΨΕΥΔ. Η ΣΟΛ.] Negarunt multi hunc Dialogum esse Luciani, quoniam, inquiunt, nihil habeat salis: sed longe mihi videntur falli, nec attente hunc Dialogum explorasse. Est enim mire fabricatus propter varias texturæ significationes. De quibus copiose Ammonius qui Dialogi hujus sufficiens Interpres esse poterit. Dialogi sequentes nullo modo Luciani thymum Atticum redolent, atque ipse Lucianus hoc testatum voluit, dum his verbis huic tractatui finem facit τῶν δὲ ἀφαλύσεων τὰ ἀφέλογα. *J. B.*

ΨΕΥΔΟΣΟΦ.] Luciani non videtur. *F. G.* In eadem sententia est & Cl. *La Croze*, vid. ejus not. ad c. 7. v. λέλογχα. Ego sane non ausim adfirmare Luciani esse. Nimis enim, nimis frequenter iisdem alibi utitur, quae hic Soloecismi damnantur. Imo dimidia saltem pars eorum falso Soloecismi accusantur, quippe quae & alii probati Auctores, Atticismi non rudes adhibuere quod recte etiam sensit Cl. *Duker.* quem adlego ad c. 7. v. τεθηξει, quodque pluribus post Cl. *Graevium* ostenderem; nisi notarum jam esset tantum, ut copioso esse non liceat. Si tamen Lucianus auctor est, jocari hic maximam partem credendus erit, ut qui alibi non sollicite ὑπερατθικίζειν necesse duxerit. *J. F. R.*

ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ] Hic Dialogus inter eos est, quos nulla lingua alia expresserit, cum lepos omnis sit in quadam verborum imparilitate, perturbatione & miscela, quam, sententia verborum salva, raro licet transferre in sermonem alium. Quo itaque magis studeas exprimere omnia, tanto magis insulsus fatuusque his, qui comparare Graeca non possunt, evadas necesse est. Haec itaque, quam non sine molestia & pudore quodam damus, interpretatio non potest juvare nisi eos, qui de singulorum verborum sensu celerius quam ex Lexico edoceri cupiunt, & per haec ad indagandos Soloecismos deduci. Ne quis Graece qui plane nesciat, legere interpretationem velit, deprecor, cum metus sit ne Lucianum & interpretem, illum plane innoxium, hunc sola commodandi quibusdam voluntate peccantem, ineptiarum difficilium condemnet. Expressi autem in illis, quae stribligines habent locutionibus, naturalem singulorum verborum significationem, sive eam contextus admittat, quo facto Soloecismus non apparet Latine tantum scientibus, sive minus, ubi deinde laborat sententia, quam utcumque positis in Parenthesi verbis explicare studui. *J. M. G.*

1. Σολοικίζοντα] Σολοικισμὸς ab antiquis Latinis vocabatur *stribligo*. *A. Gell.* XX. 5. vocem improbat I. 7. tamen usurpat; *Plutarchus* saepius. Deducitur autem a Σόλοικοι, qui cum Attici essent, & habitarent *Solis* Ciliciae urbe, τὴν εὐγενῆ παρεκόπησαν Ἀττικὴν γλῶτταν καὶ ἐξηγροικίθησαν ἀφ' τὴν ἐν Σόλοις οἰκισμόν. Ut *Eustathius* loquitur in *Dionys.* de situ orbis. *E. L.*

12. Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] Hoc est, *modo solœciſſabo*. Quæ locutio jam solœcismo foedatur. Ἄρτι enim non cum futuro jungebant Attici, sed aut cum praesenti, aut praeterito. Ἄρτι ἥξω, inquit *Thomas Magister*, ἐκ τῆς

re sic habentem? (*loquentem*) SOL. Vera dicis. LYC. Tu vero ipse stribligine te labi negas, aut quid de te dicimus? SOL. Nempe indoctus valde fuerim, si a stribligine hoc aetatis cavere nequeam. LYC. Igitur alterum quoque deprehendere hoc agentem possis, & negantem convincere? SOL. Omnino equidem. LYC. Age ergo me deprehendito stribligine utentem. Modo autem utar. SOL. Dic ergo. LYC. Quin jam terribile illud opus, te non observante, peregi. SOL. Ludis tu homo. LYC. Non, ita me Dii ament. Quandoquidem soloecismo prolato te effugi, qui illum non intelligeres. Rursus vero consi-

γῶτως ἔχοντα; ΣΟΛ. Ἀληθῆ λέγεις. ΛΥΚ. Σὺ δὲ αὐτὸς φὴς ἐ σολοικίζειν, ἢ πῶς λέγομεν περὶ σοῦ; ΣΟΛ. Ἀπαίδευτος γ' ἂν εἴην, εἰ σολοικίζοιμι τηλικοῦτος ὤν. ΛΥΚ. Οὐκοῦν ἂ ἕτερον φαράσαι δύηση τοῦτο δρῶντα, ἂ ἐλέγξαι τὸ λεγόμενον; ΣΟΛ. Παντάπασί γε. ΛΥΚ. Ἴθι νῦν, ἐμοῦ λαβοῦ σολοικίζοντος, ἄρτι δὲ σολοικιῶ. ΣΟΛ. Οὐκοῦν εἰπέ. ΛΥΚ. Ἀλλ' ἔγωγε ἤδη τὸ δεινὸν εἴργασμαι, σὺ δὲ οὐκ ἐπέγνως. ΣΟΛ. Παίζεις [a] ἔχων. ΛΥΚ. Μὰ τοὺς θεούς. ἐπεὶ σολοικίσας, ἔλαθόν σε ὡς οὐκ [b] ἐπιτάμνων. αὖθις δὲ σκόπει, ἐ γὰρ σέ φη-

a Ἔχων] Nihil variare Edd. addit *Solan.* b Ἐπιτάμνων] Bene *Fl. B2. P.* Ἐπιτάμνῳ male *J. H. B1. Ald Fr. S.*

12. Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] Τὸ ἄρτι μέλλοντι ἐ συνάπτεται. οὐκ ἄρα λέγομεν ἄρτι σολοικιῶ. *V.*

πως ἀλλ' ἄρτι ἔρχομαι ἢ ἀφικόμην. Et *Phrynichus* in Eclogis dictionum Articarum: ἄρτι ἥξω μηδέποτε εἰπῇς ἐπὶ μέλλοντος, ἀλλ' ἐπὶ σοῦ ἐνεστῶτος ἢ παρῳχημένου, ἄρτι ἦκα, ἢ ἄρτι ἀφικόμην. Ubi male doctissimus interpres *Joannes Nunnesius.* Ἄρτι ἥξω *nuper veniam*, cum vertendum, *nunc veniam*. Et ἄρτι ἀφικόμην *modo veni*. Quibus significant ἄρτι particulam futuro junctam non carere soloecismo, cæterum praeterito & praesenti recte jungi. Fallitur interpres, qui vertit: *Jampridem enim soloecissare gestio.* quippe qui putarit σολοικιῶ hic desiderantis vim habere, & esse praesentis temporis, cum a themate σολοικίζω sit futurum Atticum. Secundam hujus futuri σολοικιεῖς infra videbis, dum in verbo διέφθορας referemus Moschopuli verba. Idem male credidit ἄρτι non posse jungi praesenti, quod tamen contendit ex Gaza probare. Is quidem ἄρτι πεποίηκα scribit dicendum, non negat tamen τὸ ἄρτι etiam praesenti jungi. Alioqui parum Attice dixisset *Plato* in Critone ἄρτι δ' ἥκεις ἢ πάλαι; Paria his *Pollux* & *Suidas*, quorum hic ἄρτι dicit ἐξ ὑστεροῦς significare, hoc est, modo, nuper, dicique de praeterito, ut αὐτίκα de futuro. Ille ἄρτι, inquit, ὃ ἐστι πρὸ μικροῦ, ἢ νῦν δὴ ὃ ἐστι ταυτόν. Quod igitur hic praecipimus de ἄρτι, idem infra repetemus in νῦν δή. Proinde αὐτίκα μάλα σολοικιῶ dicendum. Sic & *modo* futuro junctum invenies. *Terent.* Andria: *Modo ibo, ut apparetur dicam, atque huc renuncio.* Utriusque exemplum habes apud *Aristophanem.* In avibus: οὐκ ἄρτι θύω τὴν δικαίαν ταύτην ἐγὼ ἢ τέτομα ὥσπερ παιδίον νῦν δὴ ἐθέμην. Idem in *pace*: Ἴθι νῦν ἄκυσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο. *Eustathius* ad Iliad. A. p. 75. male putavit ἤδη δὲ σολοικιῶ hic legi. Τὸ δὲ ἤδη, inquit, κατὰ τοὺς παλαιοὺς τοῖς τρισὶ χρόνοις συνπεριπλέκεται, τῷ παρῳχημένῳ, ὡς ἐνταῦθα· ὃ τῷ ἤδη γάρ ποτε ἐγὼ ἢ τῷ δ' ἤδη δύο γενέσθαι ἤρθιτο. τῷ ἐνεστῶτι, ὡς τὸ ἤδη γάρ μοι σύ-

κοσὸν ἔτος ἐστί. ἢ τῷ μέλλοντι, εἰ ἢ δικεῖ ὁ Λυκιανὸς ὡς τοῦτο ἀπαρέσκεσθαι, ὡς τὸ ἤδη λοίγια ἔργα τάδ' ἔσεσται. ᾗ δέ τινες τοῦτο ἄλλως γράφουσιν, ἢ δὴ λοίγια ἔργα ἔσαι ἀντὶ τοῦ, ἔσται δή. Idem alio loco: Καὶ τοῦτο ἁρδὸν, πῶς λοιπὸν δήσομεν τὸ Λυκιάνειον σολοικισμόν, τὸ λίγοσθαι ἤδη σολοικιῶ. qui locus etiam a *Suida* refertur, sed ab interprete Latino male ille *Suidae* locus versus est & intellectus. Recte *Matthaeus* IX, 18. Ἄρτι ἐτελεύτησε, modo defuncta est, jam obiit. Sic III, 15. XXVI, 53. *Joh.* IX, 19, 25. XIII, 38. XVI, 12. Ἄρτι apud Latinos eleganter exprimitur per *tantum quod*, & *commodum.* quae & ipsa futurum respuunt. *Sueton.* August. cap. 94. *Juliam primum Marcello Octaviae sororis suae filio tantum quod pueritiam egressо, deinde ut is obiit M. Agrippae nuptum dedit.* Idem 94. *Vectores nautaeque de navi Alexandrina, qua tantum quod appulerat.* In Ner. cap. 6. *Nero natus est Antii* &c. XVIII. *Kalendas Januarias, tantum quod exoriente sole.* Vespas. c. 4. *Cic.* XV. ad Atticum ep. 13. *Haec cum scriberem, tantum quod existimabam ad te orationem esse perlatam.* *J. G. G.*

Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] *Leopard.* 37. *M. du S.*

Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] Vid. *Eustath.* p. 75. vel p. 100. Ed. Rom. *M. V. La Croze.* I. e. ad Iliad. A. 260. ubi docet ἤδη tribus temporibus jungi, quamquam id improbare videatur Lucianus. At Lucianus non hic de ἤδη, sed de ἄρτι agit, adeoque lapsus memoria *Eustath.* *J. F. R.*

15. Παίζεις ἔχων] Nihil varietatis desidero; est enim pleonasmus usitatus. Vid. *Bud.* Commentt. p. 211. Et supra ad *Asin.* c. 20. *J. F. R.*

16. Ὡς οὐκ ἐπιτάμνῳ] Sic *Fl.* & *B2.* ut oportuit. In reliquis ἐπιτάμνῳ. *M. du S.*

17. Ἐπιτάμνῳ] Ἐπιτάμνων legend. videtur. *F. G.* Id jam correximus. *J. F. R.*

φημι δύνασθαι καλαναῦσαι· ἐπεὶ ἃ μὲ οἶσθ', ἃ δ' οὐκ οἶσθα. ΣΟ. Εἰπὲ μόνον. ΛΥΚ. Ἀλλὰ καὶ νῦν σεσολοίκισταί μοι, σὺ δ' οὐκ ἔγνως. ΣΟ. Πῶς γάρ, σοῦ μηδὲν λέγοντος; ΛΥΚ. Ἐγὼ μὲ λέγω, καὶ σολοικίζω, σὺ δ' οὐχ ἕπῃ τοῦτο δρῶντι· ἐπεὶ ὄφελον καὶ νῦν ἀκολουθῆσαι δυνήσῃ.

dera. Nego enim te posse intelligere. Quandoquidem (*sunt*) quae scis, (*sunt*) quae nescis. SOL. Dic modo. LYC. Sed nunc quoque perverse voces junxi, tu vero non agnovisti. SOL. Quomodo enim agnoscerem, te nihil dicente? LYC. At ego dico & soloecismos facio: tu autem facientem non persequeris. Alioqui utinam vel nunc persequi possis!

ΣΟ. Θαυμαστὰ λέγεις, εἰ μὴ δυνήσομαι καλαμαθεῖν σολοικισμόν. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν δύναιο τὰ ἕνα μαθεῖν, τοὺς τρεῖς ἀγνοήσας; ΣΟΦ. Τίνας τρεῖς; ΛΥΚ. Ὅλους ἀρτιγενείους. ΣΟΦ. Ἐγὼ μὰ σε παίζειν δοκῶ. ΛΥΚ. [a] Ἐγὼ δέ σε ἀγνοεῖν

2. SOL. Mira narras, si soloecismum ego observare non potero. LYC. Et qui possis unum observare, qui tres ipsos ignoraveris? SOPH. Quosnam tres? LYC. Universos prima lanugine florentes. SOPH. Ludere te puto equidem. LYC. At ego te igno-

a Ἐγὼ δὲ] Ἐγὼ δέ σε *B2.* & *Amst.* Non habent σε ceteras.

18. Ἃ μὲν οἶσθ', ἃ δ' οὐκ οἶσθα] Ἐχρῆν εἰπεῖν τὰ μέν, τὰ δὲ. *V.*

23. Ὄφελον] Τὸ ὄφελον οὐδέποτε μέλλοντι συντάττεται ἀπαρεμφάτῳ, ἢ ὑποτακτικῷ, ἀλλ' εἰς ὦν ὁριστικῷ, ἢ ἀπαρεμφάτῳ ἢ εὐκτικῷ, ἑαυτὸς δὲ παρωχημένῳ. ἔδει οὖν εἰπεῖν, ὄφελον ἀκολουθῆσαι δυνηθῆναι. καὶ μάλιστα ὅτι δὲ τὸ νῦν προσκειται, ὃ οὐδέποτε οὐδὲ αὐτὸ μέλλοντι συντάττεται. Διττῶς οὖν ἂν τῷ εἰπεῖ σεσολοίκισται. διὸ δὲ λέγει ὅτι τρεῖς σεσολοίκισται. *V.*

* Ἀπαρεμφ] Videtur ἀπαρεμφάτῳ hic abundare. Vid. not. Cl. *Graev.* *J.Cler.*

18. Ἃ μὲ οἶσθα, ἃ δὲ οὐκ οἶσθα] Hunc locum exponit *Thomas Magister*: Ἃ μὲ ἃ δὲ, μὴ εἴπῃς, ἀλλὰ τινὰ μέν, τινὰ δὲ, εἰ ἓ Λεκιανὸς λέγει, σὺν οἷς εἴτε παίζων, εἴτε σπουδάζων. λέγει γὰρ ἐν τῷ ῥητόρων διδασκάλῳ. Ἔπειτα δὲ ἓ αὐτὸς ἃ μὲ πρώτοις ἐπιδεικνὺς κατὰ τὴν ὁδὸν, ἃ δὲ ἐν Θεσμοῖς· καὶ παλιν ἐν Τίμωνι. Διδοὺς ἅπασι τοῖς διωμόσοις, ᾧ μὲ πέντε δραχμὰς, ᾧ δὲ μνᾶς, ᾧ δὲ ἡμιτάλαντον. ὁ δὲ αὐτὸς ἑτέρῳ ἐξελέγχει τοῦτο ἐν ψευδοσοφιστῇ αὐτοῦ. Male legitur in editis ψευδολογιστῇ qui alterius dialogi index est. Hic vero *Thomas* duobus productis locis altero ex Rhetorum magistro, altero ex Timone, docet Lucianum eo ipso usum, quod in Pseudosophista suo damnat. Nec respuunt alii. *Herodianus* in tertio, ὧν μὲ ἐπισολὰς οἷς δὲ δῶρα ὀνειδίζων. Idem in v, ὃς μὲν ἀπέκτεινεν, ὃς δὲ ἐφυγάδευσεν. & in octavo: ἃ μὲ ἐκφοβήσαιλας, ἃ δὲ καὶαπρησαίλας. Ibidem in eodem: δύδρα πάντα ἐξέκοπτον, ἃ δὲ ἐνεπίμπρασαν. *Josephus*: ὃς μὲ πατρῷα φιλία προσῆγεν, ὃς δὲ τὸ αὐτοῦ κλέος. *Polybius* in primo, ὃς μὲ ἐξέβαλον τῶν πολιτῶν, ὃς δὲ ἀπέσφαξαν. Et in decimo sexto: ὃς μὲν ἐτίτρωσκεν, ὃς δὲ παρέλυεν αἰεί τι πρὸς τὴν χρείαν ἀναγκαίων. Apostolus ad *Romanos* IX. ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν. Et ad *Timoth.* καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν, ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν. *Aelianus*: Οὓς δὲ ἀπέδοντο, οὓς δὲ ἀπέκτεινεν. *J.G.G.*

Ἃ μὲν οἶσθα] Verum est τὰ μὲν, τὰ δὲ dici, ut D. *Sic.* XIV. c. 50. τὰ μὲν σωσίτριψι, τὰ δ' ἱκανὸν, ne plura in re nota. Sed & alterum usurpari, ad *Rhet. Praec.* c. 15. demonstravi. *J.F.R.*

23. Ὄφελον δυνήσῃ] Hic rursus *Thomas*: Ὄφελον ἀντὶ τοῦ εἴθε ὅπερ ἀεὶ εὐκτικῷ μὲν συντάσσεται, ἢ παρεληλυθότι. ὡς τὸ, ὄφελον κατέδυνθείησαν αἱ ὀδύ μοι. Παρεληλυθότι δὲ ὡς τὸ ὦ θεοὶ Θεολόγῳ ὄφελόν γε μηδὲ ἦν προσθήκα. καὶ ἀπαρεμφάτῳ δὲ ὅτε αὐτὶ τοῦ εἴθε ἤμελλον τίθεται. Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ, μήτε ἰδεῖν ὄφελον. quo significat ὄφελον semper cum optativo jungi, quando significet utinam, & ponatur pro εἴθε, aut cum praeterito, aut cum infinitivo, praesertim cum pro εἴθε ἤμελλον accipiatur. vide & *Moschopulum* in collectione vocum Atticarum, qui pluribus hoc exemplis declarat. Vides igitur in ὄφελον δυνήσῃ soloecismum; hic enim conjunctivo conjungitur. *J.G.G.*

Ὄφελον δυνήσῃ] In Epist. ad *Gal.* V. vs. 12. ὄφελον ἀποκόψονται, & sic in N. F. cum indicativo plerumque, ut I. *Corinth* IV. 8. &c. Et ap. LXX. *Job.* XIV. 13. εἰ γὰρ ὄφελον ἐν ᾅδῃ με ἐφύλαξας. Sed & cum optativo *Psalm.* CXVIII. 5. Apud *Aristoph.* ac *Demosth.* vero ὤφελον, ὤφελες, verbi figura potius usitatum, & variis modis, ac plerumque temporibus praeteritis junctum. Ὡς ὄφελον *Homerus* jungit, & cum praes. infin. construit. Vid. Odyss. A. 217. Δ. 97. &c. *J.F.R.*

28. ΣΟΛ. Τίνας τρεῖς] Cur Cl. *Gesn.* hic & deinceps personam *Soph.* quae in Edd. non comparet, loquentem inducat, rationem non addidit. Jure quidem id suo videtur fecisse; quod inscriptio *Pseudosophistae* id suadeat, & Editores priscos pro arbitrio quoque *Soloec.* personam ubique inseruisse credas, quum Lucianus forte una tantum litera eas designarit; vel in Codd. spatia tantum vacua relicta sint. Ego vero nomina

ignorare si quis peccet in dicendo. SOPH. Et quomodo quis percipiat, si nihil *ejusmodi* dictum sit. LYC. Dictum & stribligine peccatum quadruplici: tu vero non intellexisti. Magnum praemium (*certamen*) ergo confeceras, si intellexisses. SOPH. Non magnum illud quidem, sed *mihi jam* professo necessarium. LYC. Sed ne nunc quidem intellexisti. SOPH. Quando nunc? LYC. Cum praemium te dicebam confecisse. SOPH. Quid dicas nescio. LYC. Recte istuc dicis. Nescis enim. Et praecede saltem ad anteriora: neque enim sequi vis. Intellexero enim, si quidem volueris.

3. SOPH. Sed volo ego. At tu nihil

τ' ἁμαρτάνοιμι ἐν τοῖς λόγοις. ΣΟΦ. Καὶ πῶς ἂν τις μάθοι, μηδενὸς εἰρημένου; ΛΥΚ. Λέλεχθαι, καὶ σεσολοίκισται [b] τέτραπλῆ, σὺ δ' οὐκ ἔγνως. μέγα ἦν ἆθλον κατέπραξας ἄν, εἰ σὺ ἔγνως. ΣΟΦ. Οὐ μέγα ἔμοιγε, ἀναγκαῖον δὲ τῷ ὁμολογήσαντι. ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐδὲ νῦν ἔγνως. ΣΟΦ. Πότε νῦν; ΛΥΚ. Ὅτε τὸ ἆθλον ἔφην σε καλαπρᾶξαι. ΣΟΦ. Οὐκ οἶδα ὅ, τι λέγεις. ΛΥΚ. Ὀρθῶς ἔφης. οὐ γὰρ οἶσθα. καὶ πρόιθί γε ἐς τὸ ἔμπροσθεν· οὐ γὰρ ἐθέλεις ἕπεσθαι. [c] συνίσω ἄν, εἴπερ θελήσειας.

ΣΟΦ. Ἀλλ' ἐγὼ βούλομαι, σὺ δὲ οὐδὲν εἶ-

[b] Τετραπλῆ] Ita *J. H. P. B1. &c.* Τριπλῆ *Fl.* [c] Συνίσω] Σοήσω *Fl.*

34. Μέγα ἂν ἆθλον] Ἐπὶ τῷ ἀγῶνι· οὐ λέγεται τὸ ἆθλον. *V.*

40. Καὶ πρόιθί γε ἐς τὸ ἔμπροσθεν] Κακῶς τὸ εἰς τὸ ἔμπροσθεν προσίθηκεν. οὐ γὰρ λέγεται τῷ προβαίνοντι τι ἔμπροσθεν ἄλλο. καλῶς ἂν ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν, ἐπὶ πρόθι φησί. *V.*

mina in Graecis servaram, qualia inveni in *P.* Nam in *J.* ΣΟ. tantum ubique. in aliis ΣΟΛ. & interdum Σολοικισ῀ς integre. Vid. Lect. var. ad init. Sed operae sponte ΣΟΦ. dedere, quod jam non doleo, quia & *Gesn.* sic voluit. *J.F.R.*

29. Ὅλως ἀρτιγωνίους] Id est, *omnes pubescentes*, cum ἀρτιγενήτους *nuper natos*, *sive recentes* dicere debuerit. quemadmodum ea voce utitur in *Alexandro*, φέρε, inquit, ἅμα ἐκ τοῦ ἀρτιγένητον Ἀσκληπιόν. Idem in Deorum dialogis: αὐτὸν τι ἐκ τοῦ βρέφους αὐτοῦ ἀρτιγώητον. pro quo alibi νεογνὸν, & ἀρτίτοκον dicit, de furto Mercurii adhuc infantis agens, qui cum id aetatis esset, fertur etiam testudinem, id est chelyn, fabricatus in cunis, de qua Aratus:

Καὶ χέλυς ἠτ' ὀλίγη, τὴν δ' ἀρ' ἔτι ἐν σπαργάνοις λίνῳ
Ἑρμείας ἐτόρησεν.

Ubi recte vertit *Cicero*:

Inde fides levitor posita & connexa videtur,
Mercurius parvis manibus quam dicitur olim
In cunis fabricatus.

Sic enim legendum. vulgo ἐκ προσδιονύσου *in fimis fabricatus*. *Appianus* in Libyca historia: διέκλεψεν ἐς Σικελίαν ἔχων ἀμφ' ἑαυτὸν ἀρτιγωνίους ἐκλέπτας τριακοσίους. ubi ἀρτιγωνήτους non potuisset dicere. *J.G.G.*

Ibid. Ἀρτιγωνίους] *Adultos*. qui nuper barbam emiserunt. *F.G.*

30. Ἐγὼ δέ σε] Ex *B2.* & *A.* est illud σε in reliquis deest. *M. duS.*

34. Μέγα ἂν ἆθλον κατέπραξας ἄν] Hic μέγων ἆθλον dicendum fuit, masculino genere. Proprie igitur Lucianus, ἆθλόν τινα τοῦτο τῷ βασιλεῖ ἐκκλέψαι. Idem in *Fugitivis*: Τριπαιδάκλεον γοῦν ἆθλον οὐκ τοῦτον ἐκ μικρᾶς ἐκκλέψεως. Et in *Deorum judicio*: τοῦ δὲ ἀγῶνος τὸ ἆθλον ἦσαν ἀναγκαῖοι τὸ μῆλον. Ubi legendum: τὸ ἆθλον, ut praemium significet. Idem in *Gymnasiis* recte τὸν ἆθλα δίκαιον ἀναιρεῖσθαι. Et in *Saturnalibus*: καὶ ἆθλα ἀναιρεῖσθαι τὸν ἀλόντα. Quod autem Lucianus ἆθλα ἀναιρεῖσθαι dixit, id *Plato* in secundo de legibus φέρειν νικητήρια, accipere praemia. Ἆθλα, βραβεῖα, ἀριστεῖα, γέρα, ἐπίχειρα, ἄεθλα & νικητήρια idem significant promiscue. *Demosthenes* in epistola ad Athenienses de Lycurgi liberis: καὶ μὴν γήρας ἐκ φυγῆς ἐπίχειρα τῆς ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχων. *Ammonius*: ἆθλον, inquit, & ἄεθλον διαφέρει. ἀριστεῖόν μὲν γὰρ τὸ ἀγῶνα ἆθλοῦ, βραβεῖον δὲ τὸ ἴσα ἆθλα. Paria his scribunt *Moschopulus* & *Thucydidis* interpres ἀνώνυμος. ἆθλα, inquit *Moschopulus*, τὰ βραβεῖα, ἆθλος ὁ ἀγών. *J.G.G.*

41. Συνίσω ἂν εἴπερ θελήσειας] *Intellexisses utique, siquidem voluisses.* Sic interpretare. Ut συνίσω dictum inusitate, pro quo Atticus dixisset συνῆκας ἄν. Medius scilicet aoristus pro activo. *Micyllus* tamen συνίσω putavit esse futuri activi primam personam, & in εἴπερ θελήσειας verbo optandi modo juncto solocismum esse. forte non male. Nam εἴπερ indicativo junctum omnino usitatius est. *J.G.G.*

Συνίσω ἂν εἴπερ ἐθελήσειας] *Micylli* rationem interpretando secutus sum. Exciet Lycinus Soloecisten, ut, quandoquidem male sequatur praeeuntem, id est Soloecismos a se commissos non sentiat; ipse permutatis vicibus jam praecedere velit, hoc est vitiose aliquid dicere, a se, Lycino, deprehendendum. Et in hoc ipso fallit per illud εἴπερ ἐθελήσειας, pro εἴπερ ἤθελες. Quin etiam συνίσω ἂν soloecum pronuntiat Scholiastes, qui ipse quoque de futuro intelligit. *J.M.G.*

εἶπας. ὧν ἄνθρωποι σολοικίζοντες λέγουσι.
ΛΥΚ. Τὸ γοῦν νῦν ῥηθέν, μικρόν τί σοι φαί-
νεται [a] κακὸν εἶναι; ὅμως δὲ ἀκολούθησον
αὖθις, ἐπεὶ οὐκ ἔμαθες ἐκδραμόντα. ΣΟ.
Μὰ τοὺς θεούς, οὐκ ἔγωγε. ΛΥΚ. Ἀλ-
λὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ ταχέως, ἆρα

eorum dixisti, quae dicere soloeci homines
solent. LYC. Nempe quod modo dictum
est, minutum tibi malum videtur? Verum-
tamen sequere rursus, quia excurrentem
non observasti. SOL. Per omnes Deos ni-
hil equidem. LYC. Verum dimisi curre-
re leporem celeriter. Num quid praeteriisti?
sed

a Κακὸν] Sic Fl. & P. Κακῶν reliqq.

49. Μεθῆκα θεῖν λαγὼ] Καὶ τοῦτο σόλοικον γενικῇ χρῆσθαι ἀντὶ αἰτιατικῆς, ὁ λαγώς, τοῦ λαγὼ ἡ γενική, ἡ δὲ αἰτιατικὴ τὸν λαγών μετὰ τοῦ * νῦ, ἀλλ' ὁ χωρὶς τοῦ νῦ. V.

* Νῦ] Νῦν praveeditum ante, & erat νῦν hic male in V. Sed mox ῥ. tantum habet, etsi in Impr. νῦν utrobique editum sit. M. du S.

46. Κακῶν] Κακὸν. F G. Bene; nam etsi κακῶν redolet Graecismum usitatissimum, facile alibi defendendum, hic tamen κακὸν praeferrem, eoque magis, quia auctoritas accedit. J.F.R.

48. Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ] De hoc accusativo *Athenaeus* lib. IX. p. 400. Τρύφων δέ φησι, τὸν λαγὼν ἐπὶ αἰτιατικῆς οὐ Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης ὀξυτόνως, καὶ μετὰ τοῦ ν. λέγει. Λύσας ἴσως ἂν τὸν λαγὼν σωαρπάσειεν ἡμῶν καὶ οὐ Δαιταλεῦσιν. ἀπόλωλα τίλλων τὸν λαγὼν ὀφθήσομαι. Ξενοφῶν δ' ἐν Κυνηγετικῷ χωρὶς τοῦ ν. λαγῶ ἐκτείνεται φησί, ἐπεὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἐστι λαγός. Ὥσπερ γὰρ ναὸν λεγόντων ἡμῶν ἐκεῖνοί φασι νεών, καὶ λαὸν λεών, οὕτω λαγὸν ὀνομαζόντων ἐκεῖνοι λαγῶν ἐροῦσι. τῇ δὲ τὸν λαγὸν ἐνίκησε αἰτιατικῇ ἀκόλουθός ἐστιν ἡ τοῦ Σοφοκλέους ἐν Ἀμύκλῳ Σατυρικῷ πλεονάζουσα ὀνομαστική·

Γέρανοι, κορῶναι, γλαῦκες, ἶκτινοι, λαγοί.

Τῇ δὲ λαγὼν ἡ διὰ τοῦ ω. τοῦτο πλησίον προσαγορευομένη, λαγὼ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Κόλαξιν, ἵνα μὴ παρὰ τὰ βατίδες καὶ λαγὼ, καὶ γυναῖκες εἰλίποδες. οὕτί δ' οἱ ἐκ ταὐτὸ ἀλόγως κατὰ τὴν τελευτῶσαν συλλαβὴν τροφέρονται. δεῖ δὲ ὀξυτονεῖν τὴν λέξιν. ἐπεισδὴ τὰ εἰς ων λήγοντα τὴν ὀνομάτων ὁμότονά ἐστι, κἂν μεταληφθῇ εἰς τὸ ω. παρ' Ἀττικοῖς, ναὸς, κάλων, νεὼς, κάλως. ὅτου δ' ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι καὶ Ἐπίχαρμος, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ ὁ τοὺς Εἰλωτας ποιήσας, εἰπὰ ἐστι τὸ μὲ Ἰακὸν λαγός.

Λαγὸν ταράξας πεῖθει τὸν θαλάσσιον.

Τὸ δὲ λαγὼς Ἀττικόν. λέγουσι δὲ καὶ Ἀττικοὶ λαγὸς. ὡς Σοφοκλῆς·

Γέρανοι, κορῶναι, γλαῦκες, ἶκτινοι, λαγοί.

Τὸ μέν τοι ἡ πτῶκα λαγωὸν, εἰ μέν ἐστι Ἰωνικὸν, πλεονάζει τὸ ω. εἰ δὲ Ἀττικὸν τὸ ο. *Typhon inquit: Aristophanes in Danaidibus* τὸν λαγὼν *accusandi casu acuto notavit accentu, addita* ν *littera. Sic pedicis solutum fortassis leporem nobiscum ille rapiet. Idem in Epulonibus: perii, dum leporem vello, me quisquam adspiciet. Xenophon libro de venatione* λαγῶ *dixit absque* ν, *accentu circumflexo. Nos enim* λαγὸς *nominandi casu dicimus, & accusandi casu* λαγὸν, *veluti* ναὸν, λαὸν, *quod Athenienses* λαγὼν, νεὼν, λεὼν, *cum* ω. *Accusativo singulari* λαγὸν *respondet apud Sophoclem in Amyclo Satyrico nominativus pluralis* λαγοί· *Grues, cornices, noctuae, milvi, lepores. Accusativo vero singulari* λαγὼν *pluralis nominativus* λαγὼ *scriptus per* ω *apud Eupolidem in Assentatoribus: ubi aderant rajae, lepores & foemina inflexis pedibus incedentes. Quidam praeter rationem horum ultimam syllabam cum accentu circumflexo proferunt. Nam cum accentu acuto dictio pronuntianda est, quandoquidem quae vocabula in* ων *finiunt, etiamsi ab Atticis in* ω *mutentur, retinent tamen eundem accentum, ut* ναὸς, καλὸς, νεὼς, καλὼς. *Sic Herodotus videlicet usus est hoc nomine, sic Epicharmus, & qui Eilotas composuit. Ionicum est* λαγός. *Ut* λαγὸν, *id est, leporem turbatum ferit. Et* λαγὸν (*h. e. leporem*) *marinum edit.* λαγὼς *quidem cum* ω *Atticum est, quamvis & interdum Attici* λαγὸς *per* ο *dicunt, ut Sophocles: Grues, cornices, milvi,* λαγοί. *Quod vero dicunt* πτῶκα λαγωὸν, *id est, timidum leporem, si Ionicum est, redundat* ω, *sin Atticum, redundat* ο. Ex quo loco discimus Atticos dixisse λαγὼν in quarto casu, non λαγὸν, ut hic Lucianus. qui & *de Domo sua*: ἀείρων τὸν λαγών. *Herodotus* λαγὼν μηχανησάμενος. Ibid. διδόντα τὸν λαγὼν κόρῳ. Idem in *Polyhymnia*: ἵππος δὲ ἵππικὸν τὸν λαγών. *Herodotus* in Thalia etiam λαγωὸς dixit, & in Melpomene λαγὸν in accusativo. Quod autem *Athenaeus* recte observavit Xenophontem τὸν λαγὼ dixisse, docent loca subjecta ex venatione: ὅταν δὲ περὶ αὐτὸν ὦσι τὸν λαγώ. Ibidem ἐστὶ δὲ ὁ ἀγὼν τῇ ὑφέσει τὸν λαγὼν ἄγειν τοὺς κύνας. Et in primo institutionis Cyri: Πρὸς δὲ αὐτὸν λαγώ. Et in secundo: Αὐτὸς δὲ ἐκπεπταμένος αἴσι ὡς κατοῖδε τὸν λαγώ. Quae omnia loca circumflectenda erunt contra fidem exemplarium, si Athenaeo credimus. Videtur etiam Lucianus in θεῖν pro θέειν ὑποσολοικίζειν. *Libanius* certe in ἀντιῤῥητικῷ, Ἀγαμέμνονα, inquit, εὐθὺς ἄνω καὶ κάτω. Et *Gregorius* Theologus in priore in Julianum invectiva, Δεῖ τὸν ἀγωνᾶς θεῖναι βοῶντες καὶ λέγοντες Χριστιανοί. Caeterum pro ἆρα παρῆξε; lege ex MS. Codice, cujus excerpta in meas manus pervenerunt postquam hae notae typis fuerunt descriptae: ἆρα παρῆλθεν. *Sane praeterii.* J.G.G.

Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ ταχέως] Eruditissimo ami-

ſed nunc etiam videre licet leporem. Si vero minus, multiplicati lepores clam te in ſtribligine jacebunt. SOL. Non clam me. LYC. Quin jam factum eſt. SOL. Mira narras. LYC. Tu vero prae nimia eruditio-

50[b] παρῆξεν; ἀλλὰ χὴ νῦν ἔξεστιν ἰδεῖν τὸν λαγώ· εἰ δὲ μὴ, πολλοὶ γενόμενοι λαγὼ λήσουσί σε ἐν σολοικισμῷ πεσόντες. ΣΟ. Οὐ λήσουσι. ΛΥΚ. Καὶ μὴν ἔλαθόν γε. ΣΟ. Θαυμαστὰ λέγεις. ΛΥΚ. Σὺ δὲ ὑπὸ τῆς ἄγαν

[b] Παρῆξεν] Adoptavi ex *J. Vz.* & G. Παρῆξαι cett.

amico meo *J. Georg. Graevio*, (qui hunc Luciani libellum, haud cuiquam, nili Atticae dictionis & elegantiae gnariſſimo, intellectu facilem, atque adeo imperitioribus ac praecipue tironibus obſcurum, ea politarum animadverſionum luce perfudit, ut eruditus orbis cum gaudeat, ſe multas Atticae locutionis Veneres beneficio Vir Cl. doceri, tum ſummo deliderio exſpectet ſimiles, quorum ſalivam movit Vir Cl. ingenii ac eruditionis, foetus in alios Luciani libellos, pari ratione Oedipo indigentes, doleatque ſe praedenſiſſimis iisque gravioribus Viri Cl. occupationibus, adhuc iisdem carere) videtur Lucianus etiam in θεῦν pro θέειν, ὑποσολοικίζειν. Saepe tamen idem Noſter hoc verbo tam ſimplici, quam compoſito, ita utitur. Sic in *Quom. Hiſt.* c. 57. Καί τοι ποιητὴς ὢν (Ὁμηρος) ἐθέλησε τὸ Τάνταλον. Ibid. c. 45. Ἄμεινον ἦν ἐφ' ἵππου ἐχυμένην τότε τῇ γνώμῃ τὴν ἁρμονίαν πεζῇ συμπεραθῆν. In *Amoribus* c. 41. Καὶ σφάγιά μὲ ὁ κύπλος τὸν κιφαλὸν ἐδέλησε. In *de Merced. Cond.* c. 24. poſt med. Συμπεριθεῖς ἂνευ χὴ κάτω. *Demoſthenes* l. contra Philipp. συμπαραθεῖτε ἄνευ χὴ κάτω. niſi quis malit (ita certe ego ſuſpicor) & hic συμπεριθεῖτε legere. Supra quidem apud Lucianum τὸ, συμπαραθεῖν habuimus; at illud notat (nec aliter ibi ſumitur) *pone ſequi, comitari*: apud Demoſthenem vero, quemadmodum & in adducto ex Luciano de *Merc. Cond.* loco, requiritur ſenſus τοῦ, *una circumferri, circumagi, circumcurrere*. Ita enim ad Athenienſes ſuos Orator, *Vos ſi Philippum audieritis agere in Cherſoneſo, illuc decernite auxilia; ſi in Pylis, illuc; ſicubi alibi, una cum eo circumferamini ſurſum, deorſum*. Porro & ἀναθεῖν habet Lucianus in *Saturnalib.* c. 7. Ἀλλ' ἀνὶ ἀναθεῖν ἔδει ἄνω. Ita & ἀλφεῖν idem in *Amoribus* c. 53. poſt med. Τὰ δ' ἀπολαύσεως, ὡς ἅπαν ἀλφεῖν τὸ σῶμα. At ne quis ipſum θεῖν, per contractionem etiam ab Atticis uſurpatum, deſideret; ipſe Lucianus in *Pſeudomanti* c. 14. pr. Εἶτ' ἔδει ὁρμᾷ ἐπὶ τὸν ἱερόμνημον νεώ. In *Lexiphane* c. 15. Σὺ μὲ εἰ βούλει, πλεῖ, χὴ νεῖ, χὴ θεῖ κατὰ τὸ πλύδων. In *Icaromenippo* c. 19. θεῖ φέρων. in *Bis Accuſato* c. 1. med. εἰς Κολοφῶνα θεῖ. Sed & *Ariſtophanes* ita in Veſpis pag. 458. edit. Genev.

Ἀλλὰ θοιμάτια λαβόντες ὡς τάχιστα παιδία
Θεῖτε, χὴ βοᾶτε, χὴ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε.

In veteri proverbio apud Comici hujus *Scholiaſten* in Ἐκκλησ. vſ. 109. Οὗτω ἀργύριον ἦ; πάντα θεῖ κἀλαύνεται. Sic enim emendatius hoc proverbium legi jubet illic Bizetus. Non tamen haec a me prolata ſunt exempla, ubi θέειν, ejusque compoſita per contractionem uſurpantur; quaſi contendere velim, tantum per contractionem uſurpata haec reperiri; ſed ut pateat, promiſcuum haec verba apud Graecos, eosque Atticos, habere uſum. Certe *Xenophon* in una eademque periodo duplicem hujus verbi uſum ponit; Ἐνταῦθα κατέμειναν, ait de Aſſyriorum rege l. Κυροπαιδ. pag. m. 14. in fine, ὡς μὴ βοηθοῖεν οἱ Φρυγοὶ τῷ Μήδων ἐπὶ τοὺς καλαθέοντας· τοὺς δ' ἐπιτηδείως ἀφῆκε κατὰ φυλὰς ἄλλους ἄλλοσε καλαθεῖν. *J. J.*

Ibid. Μεθῆκα] Dictionis hujus in eo pravitas ſita eſt, quod cum μεθῆκα dixiſſet θεῖν, addit, quod ſenſum perturbat, & alio pervertit; eſt enim μεθῆκα λαγὼν, non ut vulgo vertitur, *leporem ſivi*, aut *permiſi*, quod ſane optime θεῖν admittit; *ſed leporem e manibus elabi ſivi*, quod additamentum θεῖν reſpuit. Ita autem rem habere in exemplorum magna copia, unico ero contentus. *Soph.* in Ajace (apud Conſtantinum) χερὶ μὲν μεθῆκα τοὺς ἁλόντας. Apud veterem poëtam tamen ſcriptum eſt, εἰ μὲν νῦν σε μεθῆκα θεῖν. *Grot.* p. 59. *Flor.* *M. du S.*

51. Πολλοὶ γενόμενοι λαγώ] Hic λαγὼ dixiſſet *Sophocles*, ut vidimus ſupra. Licet *Pauſanias* λαγὼ δὲ ἑλάφοι, & οἱ λαγὼ τίκτει λάδυκα. & *Xenophon* etiam λαγὼ dixit in primo inſtitutionis Cyri: Καὶ πρὸς οἷα χωρία φεύγουσιν αἱροῦνται οἱ λαγὼ ὑπὸ τούτοις τὰ δίκτυα δυσόρατα ὑπεστάτουν ἵνα ὑπὸ τοῦ σφόδρα φεύγειν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐμπέσῃ ἐνιδών. Quae male ſic vertunt: *In quas venatoribus capiuntur. Hic caſſes viſu difficiles tetendiſſes, quo in vehementi curſu ipſe ſeipſum incidens convinceret.* Sed quis haec intelligit? Verte: *Quaque ad loca lepores fugere inſtiterint, in eis latentia retia intendebas, ut rapido curſu ipſe ſe in retia indueret.* Dicimus enim φεύγειν αἱρεῖσθαι pro fugam adorno, meditor. *J. G. G.*

54. Σὺ δὲ ὑπὸ τῆς ἄγαν παιδιᾶς διέφθορας] *Corruptus es vel periiſti.* paſſive. cum tamen hoc verbum proprie perdidiſti ſignificet. Sic ſane docuit *Moſchopulus*: διέφθορ· ἠθ· τὸ ἀλφθεῖρον, ἢ τὸ ἀλφθαρμένον. Ἀριστοφάνης δὲ Κώμοις· διέφθορ· τὸν ὄρνεον. Μενεκρ· Ἀδελφοῖς. εἰ δ' ἴσως τὴν πόρνην διέφθορεν. Ὅμηρ· φρένας ἠλὶ διέφθορας, (id eſt, διέφθαρας τὰς σεαυτοῦ φρένας) οὕτω εἰ διέφθορας αἷμα· ὑπεῖς ἀτιχνῶς σολοικιεῖς. *Phrynichus*: Διέφθορὸς αἷμα τὸ ἀμαθῶν τινες ἰατρῶν ὕστω σολοικίζοντες. δέον λέγειν διεφθαρμένον αἷμα. Τὸ γὰρ διέφθορα, διέφθειρεν. *Ammonius* ferme eadem omnia. Non ſatis igitur Attice *Plutarchus* in praeceptis Politicis: Ἄφελον πολὺ τὸ διεφθορὸς αἷμα. Idem in praeceptis valetudinis: Τοῖς μὴ καχεκτοῦσι μηδὲ διέφθορέσι φλέγμα ἢ χολὴ τινι. Idem in libello εἰ πρεσβυτέρου πολιτεύτεον. Διεφθορότι τελείως ὑπὸ ἀργίας. Etiam in *Phocione*: Ἡ Κάτωνος ἀργία πρόφασις ἐπιγενομένη βίους διέφθορεν. *Joſephus* V. Orig.

ἄγαν παιδείας διέφθορας, ὥστε μηδ' αὐτὸ τοῦτο [a] σολοικίζοντας καλανοῆσαι. ἐγὼ γὰρ πρόειμι αὐτῷ τὸ τινά.

ΣΟ. Ταῦτα μὲν οὐκ οἶδα πῶς λέγεις· ἐγὼ δὲ πολλῶν ἤδη σολοικίζοντας καλεγόησα. ΛΥΚ. Καμὲ τοίνυν εἶσῃ τότε, ὅταν τι τῶν παιδίων γέλῃ, τὴν τὰς τίτθας θηλα-

ne corrupisti (*corruptus es*) ut neque in hoc ipso (*verbo corrupisti*) male loquentes deprehendas.

4. SOL. Quomodo ista dicas, non intelligo equidem. Verum imparilitates multorum jam deprehendi. LYC. Igitur me quoque tunc deprehendes, cum puerulorum aliquis fies eorum, qui nutrices suas lactant (*la-*

[a] Σολοικίζοντας] Σολοικίζοντος *Fl.* omisso καλανοῆσαι.

56. Οὐ γὰρ πρόσειμι] Ἐπειδὴ φησὶ τὸ πρόσειμι τῷ σολοικισμῷ ἢ τινα ἐσολοίκισα. τούτου χάριν οὐκ ἔγνως τὸ σολοικίζοντας. *V.*

61. Τῶν τὰς τίτθας θηλαζόντων] Ἡ τίτθη θηλάζει, ὁ δὲ ἀντιστρέψας ἔφη, τὰ παιδία θηλάζει. *V.*

γάλα δίδωσι διεφθορὸς ἤδη. *Corruptum lac. Syneſius:* Ἢν μὴ κρίνωσιν οἱ διεφθορότες τὴν δίκαιαν. *ni ſi judicent qui corruptis ſunt judiciis.* Audiamus nunc *Thomam Magiſtrum*, qui in diverſa eſt ſententia: Διέφθορεν, inquit, ἀντὶ τοῦ διεφθάρη. Λυκιανὸς δὲ τῷ Ἡρακλείᾳ Ἐ Ἀσκληπιοῦ λαλόγῳ· Ὑπ' ἀμφοῖν διεφθορὼς τὸ σῶμα. ἄπαξ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐφθάρη. Σοφοκλῆς δὲ Ἠλέκτρᾳ· τὰς ὕσας τί μοι καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν. ἔστι δὲ Ἐ ὁ παρακείμενος οὐ χρήσει. Ἀριστείδης ἐν Πειρικλεῖ· Ἦ πῶς τοὺς Ἀθηναίους εἰκὸς διεφθαρκέναι. *Joſeph.* ἐν δὲ αὐτοῖς Ἐ τὸ διεφθορέναι τοὺς ὀφθαλμοὺς σωμωσμῷ. id eſt, captus oculis. *Cleomedes* lib. 2. Κυκλικῆς θεωρίας· τὰ κατὰ τὴν ἡρμυταίαν αὐτὰ διεφθορότα paſſive. Utraque ſignificatione utitur *Philoſtratus.* In Critia: Ὑπὸ θεττιλίας καὶ τὸ ἐπιπόνῳ ὁμιλίας διεφθορέναι αὐτόν. id eſt, corruptum eſſe. Idem in *Scopeliano*: ἐπέλυσε τούτους λίθοις βαλεῖν ὡς διεφθορότας αὐτῷ τὸν υἱόν. *Juſſit Rhetorum imagines lapidibus peti, propterea quod ſibi filium perdidiſſent.* Idem in *Polemone*: φοβοῦμαι δὲ ἐσεῤῥοίτα διεφθορότων ἤδη αὐτῷ τὸ ἄρθρον. Et in eodem: Ὄνομα δὲ τῇ μαιρακίῳ Οὐαρδᾷ, διεφθορὸς ὑπὸ τοῦ καλάκων. Lucianus in *Nigrino*: ἀκούων διεφθορότων ἀσμάτων. quod active & paſſive poteſt accipi *audiens corruptas cantilenas, aut corrumpentes.* *J.G.G.*

56. Οὐ γὰρ πρόειμι αὐτῷ τὸ τινά] Eundem habet intellectum quem his verbis expreſſit *Ammonius*: διέφθαρται μὲ γὰρ ὑφ' ἑτέρου, διέφθορε δὲ τὸ ἕτερον, ut τὸ τινα & τὸ ἕτερον idem ſignificet. Nimirum διέφθορε cum activum proprie ſit, exigere poſt ſe accuſativum. Interpres τὸ τινα putat referendum ad λαγῴ. *J.G.G.*

Οὐ γὰρ πρόειμι αὐτῷ τὸ τινά] Haec verba non interpretatus ſum, quod e ſcholio irrepſiſſe arbitror, quibus aliquis indicare voluit, in quo inſit ſtribligo, nempe in hoc, quod διέφθορας intranſitive poſitum ſit, abſque caſu accuſativo, contra uſum Atticorum. Parum obtemperatum hic eſſe Grammaticis, *Graeviana* annotatio, & quae ad *Phrynichum* adferuntur, ſatis oſtendunt. *J.M.G.*

60. Ὅταν τι τῶν παιδίων γέλῃ, τὴν τὰς τίτθας θηλαζόντων] Hoc eſt, *nutrices lactentium* ut ſolœciſmo ſolœciſmum explicemus. Audiamus nunc *Thomam* & *Moſchopulum*, quorum haec ſunt verba: Θηλάζει τὸ θῆλυ μοιλαβατικῶς ἐ ἔτεκε, καὶ θηλάζουσι τὰ τιχθέντα ἀμοιβαδά-

tus. Lactat mulier quos peperit, & lactent nati abſolute. Attice igitur *Aelianus* XIII, 1. Ἡδῶσα τῷ βρέφει ἐθήλασεν αὐτό. *Delectata infante ubera ei praebuit.* Et *Philoſtratus* Sophiſta in imaginibus, λέγεται ἐν περὶ τοῦ θηλᾷ· θηλάζειν τε αὐτὸν ἃ ἔτεκε. Et *Lyſias*: Ἐπειδὴ παιδίον ἐγένετο ἡμῖν, ἡ μήτηρ αὐτὸ ἐθήλαζεν. Recte habet & illud in *hymnis Davidis*: ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων. *Ex ore infantium & lactentium.* Nec illud male in ſacris codicibus: Οὐαὶ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις. Cum illo μακάριαι αἱ στεῖραι, καὶ κοιλίαι αἱ οὐκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἱ οὐκ ἐθήλασαν. Contra illud Luciani praeceptum vero facit: Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε Ἐ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Dic igitur τὸν οὐκ τὸ τίτθης θηλαζόντων, non autem τὰς τίτθας, auctoritatem ſecutus *Luciani* in Antiocho: Τὸ δὲ ἕτερον, inquit, οὐκ τὸ ἵππου θηλάζει εἰς τὸ παιδικὸν τρόπον. De Hippocentauro agens pullorum inſtar fugente. Male *Plutarchus* in Romulo matrem aut nutricem θηλαζομένην vocat, & pueri θηλάζοντες ἄρθησαν τὸ θηρίου. *Galenus* ὑγιεινῶν primo: Ἀφροδισίων τε παντάπασιν ἀπέχεσθαι καλεύω τὰς θηλαζούσας παιδία γυναῖκας. Idem eodem in loco: ἔγωγε συμβεβούλευκα μὴ εἰ κνίσσειεν ἡ θηλάζουσα τὸ παιδίον. *Suidas* de hac voce paulo aliter: Θηλάζων ἐνεργητικῶς ἡμεῖς ἀντιλαμβανόμεθα τῷ ῥήματος ἐπὶ τοῦ παιδίου τοῦ θηλαζόντων. Λυσίας δὲ παθητικῶς ἐπὶ γυναικὸς παρεχούσης γάλα. Attice igitur *Lyſias* in ſupra poſito exemplo. Interpres hic a vero longiſſime aberravit. *J.G.G.*

63. Οὐδὲ αὐξάνοιλα παιδία σολοικισμὸν ποιήσει] Carpit hic eos Lucianus, qui verbo αὐξάνω utuntur pro αὐξάνομαι, vel αὔξομαι. Et ſane apud idoneos auctores, Ariſtotelem, Theophraſtum, Platonem, Demoſthenem, Iſocratem, Xenophontem, Thucydidem, Philoſtratum, Lucianum, verbum αὐξάνω in notione paſſiva, ut loquuntur, nusquam invenitur. Active vero nonnunquam. *Plato* in Timaeo: Σπείρας Ἐ ἐναρξάμενος ἐγὼ παραδώσω. Τὸ δὲ λοιπὸν ὑμεῖς ἀθανάτου θητὸν προσφυόντες ἀπεργάζεσθε ζῶα καὶ γεννᾶτε, τροφήν τε διδόντες αὐξάνετε, καὶ φθίνοντα πάλιν δέχεσθε. *Cicero* elegantiſſime vertit in libro de univerſo, ut omnia: *Quorum vobis initium ſtatusque traditur. Vos autem ad id quod eris immortale, partem attexitote mortalem. Ita orien-*

(*lacteni*). Aut ſi ne nunc quidem me ſtribligine turbare orationem intelligis, neque augentes (*creſcentes*) pueri ſoloeciſmum facient apud non intelligentem. SOL. Verum dicis. LYC. Atqui haec ſi ignorabimus, nihil intelligemus noſtrorum, quando etiam hoc male junctum te effugit. Noli ergo amplius dicere, te aptum eſſe ad

ζόντων. [b] ἢ εἰ ὁ τὴν ἔγνως σολοικίζοντά με, οὐδὲ αὐξάνοντα [c] παιδία σολοικισμὸν ποιήσει τῷ μηδὲν εἰδότι. ΣΟ. Ἀληθῆ λέγεις. 65 ΛΥΚ. Καὶ μὴν εἰ ταῦτα ἀγνοήσομεν, οὐδὲν γνωσόμεθα τῶν ἑαυτῶν, ἐπεὶ καὶ τόδε σολοικισθὲν ἀπέφυγέ σε. μὴ τοίνυν ἔτι λέγειν, ὡς

b Ἢ] Πιοῦσας *Fl.* omiſſo ἢ. c Παιδία] Παιδία *Fl.* male.

63. Οὐδὲ αὐξάνοντα παιδία] Αὐξανόμενα γὰρ ἴδιά εἰσιν αὐτῶν παθητικῶς, ἀλλ' οὐκ ἐνεργητικῶς. *V.*

65. Οὐδὲν γνωσόμεθα] Ὠφελεῖ γὰρ ἐ τὰ δυνητικὰ * προσθῆναι σύνδεσμον τὸ ἄν. οἷον εἰ ταῦτα ἀγνοήσομεν, οὐδὲν ἂν γνῶμεν οὐδὲ γνωσόμεθα. τῶν δὲ ἀπλῶς σισολοικίσαι, καὶ τῇ ἐλλείψει τοῦ ἂν, καὶ τῇ τοῦ μέλλοντος χρήσει, τοῦ γνωσόμεθα· οὐδέποτε γὰρ τοῖς δυνητικοῖς μέλλοντες συντάττουσι. *V.*

In altero *Voſſiano* ſic: [ἂν] ἰσέον ὅτι μέλλοντες οὐδέποτε μὴ τοῦ ἂν ἐκφέρουσι. ὁ γὰρ εὑρηται ἔχων ἂν, καὶ ἐρῶ ἂν. Δηλοῖ τοῦτο γὰρ τὸ ἂν ἔν τι τοῦ ἐνεργῶ ἐ ὑποκειμένῳ, ἵνα μέλλοντα δηλώσομεν. μέλλοντος δὲ ὄντος, τίς χρεία τοῦ ἂν; † σολοικισμὸς τὸ μὴ ὀνομα ἐνικὸν, τὸ δὲ ῥῆμα πληθυντικόν. *V.*

* Προσθῆναι] Lege προσθεῖναι. Et confer Schol. ſequens, in quo refelluntur quae hic prave obſervata eram. *J. F. R.*

† Σολοικισμὸς] Novum incipere hoc ſcholium exiſtimo. Sed quo referam non habeo. *M. du S.*

orientur animantes, quos & vivos alatis, & conſumtos ſinu recipiatis. Sed pro *ſtatus* in hoc loco legendum eſt *ſatus*. Nec enim rationem & conditionem harum rerum tradit, ſed originem & cauſas originum. Et ſic legendum eſſe, ex Græco ſatis conſtat, ubi σπείρας legitur, quod Cicero *ſatus* vertit. Hac voce vero *Cicero* & alibi utitur. In eodem fragmento, & eodem cap. II. paulo ante: *Sic igitur, ut ab his traditum eſt, horum Deorum ortus habeatur, atque dicatur, ut Oceanum ſalaciamque Cœli ſatu, Terraeque conceptu generatos editosque memoremus.* Ibid. *Haec vos qui Deorum ſatu orti eſtis, attendite. Tuſcul.* quæſt. lib. II. *Cultura animi Philoſophia eſt, quae extrahit vitia radicitus & praeparat animos ad ſatus accipiendos.* Idem de ſenectute: *Quid ego vitium ortus, ſatus, incrementa commemorem?* Sed redeamus in orbitam. Scriptor incertus apud *Stobaeum*: αὐξάνειν δ' οἶκος. Nam illud *Euripidis* apud *Stobaeum*: καὶ τοὺς πονηροὺς μήποτ' αὐξάνειν πόλει, alibi apud eundem legitur caſtigatius, αὔξειν ἐν πόλει. Eſt tamen alius locus *Euripidis*, in quo active capitur. In Supplicibus: πολίτας τ' αὐξάνουσ' ἄνευ δίκης. Et in illo *Zoroaſtri*: μὴ σύγε αὔξαις τὴν ἀμαρτάνουσαν. *Syneſius* περὶ φιλαδελφίας paſſive dixit: ὅτι τρίχες κἂν τοῖς ζῶσιν ἐκ νεκρῶν, ἀλλ' ὅτι τιθηνεῖται αὔξουσι, id eſt, creſcunt. Active autem, ὅτε μὲν ἂν καὶ αὐξήσιεν ἡμῖν ἐν τῇ πόλει τὸ τῆς ἐλευθερίας κατάλογον. *Syneſius* idem περὶ προνοίας· αὔξειν δὲ ἅπαν ἀνάγκη τὸ τιμώμενον, καὶ ἔρρειν ἀνάγκη τὸ ἀμελούμενον. Ratione autem caret quod illud *Sophoclis* in Traginiis. Τὸν Καδμογενῆ τρέφει, τόδ' αὔξει βίοτος πολύστονον. Id eſt, *Herculem alit & auget indu ria*, Interpres Græcus ita interpretatur, αὔξει ἀντὶ τοῦ αὔξεται. Condonandum autem eſt reverentiæ ſacræ ſcripturæ, quæ his ſuperſtitioſis Grammaticorum & Atticorum legibus ſemper ſoluta fuit. Magnus *Eraſmus* in illud Apoſtoli ſcribens quarti ad Ephelios: Αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, negat verbum αὐξάνω aliam habere ſignificationem quam neutralem. Sed praeter ſuperius a me adducta, hic producam unum locum, ubi citra controverſiam bis capitur active. Is eſt in prioris ad *Corinthios* capite tertio: Ἀπολλὼς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ηὔξανεν, ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστί τι, οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλὰ ὁ αὐξάνων Θεός. In iis vero omnibus, quæ ſubjiciemus exemplis, paſſive capitur. *Matth.* VI, 28. *Luc.* I, 80. & XIII, 19. *Act.* VI, 7. VII, 17. XII, 20. *Joh.* III, 30. *Coloſſ.* II, 19. II. *Theſſ.* I, 3. *Petrus* II. ep. cap. ult. αὐξάνετε δὲ χάριτι ἐ γνώσει τοῦ Κυρίου. *Joſephus* in quarto antiquitatum: Πολλῶν μᾶλλον αὔξειν ἐ φύσις. *Thomas Magiſter* ſentiens cum Eccleſiaſticis ſcriptoribus diſſentit a Luciano, quem operæ pretium eſt audire. Τὸ αὔξειν, inquit, ἐπὶ ἐνεργείας οἷον αὔξει ὁ Ἥλιος, καὶ ὁ ἐγχύτης τὰ φυτά. Δημοσθένης δὲ τοῦ περὶ στεφάνου· Τὰς οὐσίας ἐ παλαιὸς διαπαντὸς, ταύτας αὔξειν, μὴ τούτων εἶναι. Καὶ αὔξει ἀντὶ τοῦ αὔξεται, Ἀριστείδης δὲ τοῦ εἰς Ῥόμην· Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνος ηὔξησεν ἡ ἀρχή. αὐξάνω ἐπὶ παθητικῆς σημασίας, καὶ αὐξάνει τὰ φυτὰ, οἷον αὔξησις δίκη) ἐ αὐξάνομαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου, ὁ αὐτὸς Δημοσθένης δὲ τοῦ αὐτοῦ λόγου· Οὕτως ἐκείνῳ ἐ ὁ πατὴρ ηὐξάνετο. Hic docet αὔξειν eſſe augere, ut aliquid creſcat; interdum tamen accipi pro creſcere, quod unico ex *Ariſtide* exemplo probat; Αὐξάνειν vero accipi paſſive pro creſcere, quamvis etiam in illa notione legatur αὐξάνομαι. Haec quidem *Thomae* ſententia. Tu vero, quisquis Atticus eſſe voles, active dicas αὔξω, & αὐξάνω, paſſive vero αὔξομαι & αὐξάνομαι, tametſi elegantiſſimus ſcriptor *Joſephus* in ſecundo ἀρχαιολογίας paſſive dixerit, καὶ αὐξηθεὶς τῷ πάθει. Et eodem capite active: τὴν οἰκείαν αὔξουσι εὐδαιμονίαν. Et in Octavo Ἀλώσεως rurſus paſſive: φιλίᾳ ἀπὸ τούτων ηὔξοντο. paſſive. Nec nobis obſtare debet unius *Ariſtidis* exemplum a *Thoma* adductum. *J. G. G.*

67. Μὴ τοίνυν ἔτι λέγειν] Pro μὴ λέγε. Lucianus in *Dipo-*

ὡς ἱκανὸς εἶ κατιδεῖν τ' σολοικίζοντα, καὶ αὐτὸς μὴ σολοικίζειν. κἀγὼ σοὶ ἔστω.

deprehendentem ſoloecum, ipſumque te ſoloecum negare. Atque ego ita *tibi conſulo*.

Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψου, ᾧ συνεγενόμην ἐν Αἰγύπτῳ, τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν ἀνεπαχθῶς, καὶ οὐκ ἤλεγχε τ' ἁμαρτάνοντα.

5. Socrates autem ille a Mopſo quicum fui in Aegypto, talia dicebat ſine aſperitate & moleſtia, nec peccantem redarguebat: ve-

71. Τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν] * Πόσους παῖδας ἔτεκες. *V.*

* Πόσους] Abſurdiſſima haec; incorrupta tamen; reſpicit enim non τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν, ſed vocem συνεγενόμην, ex qua frigidum hunc jocum capeat. *M. du S.*

Amoribus: Σὺ δ' ἡμῖν τὰ πάλαι κλέα τ' ἀρχαίων πεφαίνεω. pro πέφανε. Poëtis hoc & legum latoribus familiare, haut ſcio an barbarum in proſa. *J.G.G.*

70. Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψου] Quis hic Socrates, quis ille Mopſus? forte difficile dictu eſt. Socrates Grammaticus laudatur in Etymologico M. An *a Mopſo* patriam ſignat Mopſueſtiam aut Mopſopiam? *J.M.G.*

Ibid. Ὁ ἀπὸ Μόψου] Grammatici hujusce nominis meminit auctor Etym. v. Εὔοσις. Hinc autem liquet, ſcriptum hunc Dialogum a Luciano, ſi genuinus ſit, poſt reditum ex Ægypto. Quaere apud *Jonſium* L. I. de Hiſt. Phil. c. 2. *M. du S.*

73. Πηνίκα ἔξεισι] Hic ſoloeciſmus in hoc vertitur, quod πηνίκα poſuerit, pro *quando* vel *quo tempore*, cum Atticis ſignificet tantum *qua hora*? Docet *Suidas*: Πηνίκα ἐστὶν ὥρα (leg. ἄρα, vid. *Kuſteri Suidam*, & *Ariſtoph.* Av. p. 610.) τ' ἡμέρας, ἀντὶ τοῦ ὁποία ὥρα ἐστὶ τ' ἡμέρας. ὥρας γὰρ ἐζήτουν ἐν καιροῖς. Πηνίκα δὲ ἐξέρχῃ τ' νυκτός; Τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν, ὁπηνίκα; μικρόν τι μετὰ τὴν μεσημβρίαν. Τὸ δὲ Πηνίκα ἄττ' ἀπόλοιτο, οὔτε Ἀττικὸν ἐδὲ ἀρχαϊκὸν, ἐδὲ ἀκριβές. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ πότε δῆτα. παρέλκει γὰρ τὸ ἄττα. ἐπεὶ ὅτε τὸ τινὰ σημαίνει. ὅτε τὸ ἄττα. ἐδὲν γὰρ τούτων ἁρμόζει τῷ ὁπηνίκα. Sic hic locus legendus ex Scholiaſte *Ariſtophanis*, cujus haec ſunt verba: πόσα ἐστὶν ὥρα τ' ἡμέρας. τοῦτο δὲ ἐπὶ ὥρας ἐζήτουν ἐν καιροῦ. Sic enim legendum ex *Suida*, non τύκαίρως. Apud *Suidam* vero male legitur ἐζήτων, pro ἐζήτουν. Sed alia quoque in hoc loco reſtituta ſunt. Interpres vero *Suidae* hic nihil vidit, & varie hallucinatur. Sic autem hic locus eſt vertendus: Πηνίκα ἐστὶν ὥρα τ' ἡμέρας, dicitur pro ὁποία ὥρα ἐστὶ τ' ἡμέρας; (h. e. *quota eſt hora diei?*) *Horae enim ſic explorabant non tempora. Quota vero noctis hora egreſſus eſt? Quod vero huic reſpondet, eſt* ὁπηνίκα. (id eſt, *illa hora.*) *paullo poſt meridiem. Illud vero*: Πηνίκα ἄττα ἀπόλοιτο, (*quando periit?*) *neque Atticum eſt, neque obſoletum, neque rectum. Eſt vero dictum pro* πότε δῆτα, *quando. Abundat autem illud* ἄττα. *Quia neque* τινὰ *ſignificat, neque* ἄ τινα. *Nihil enim horum quadrat ad vocem* ὁπηνίκα. In eadem ſententia eſt *Thomas Magiſter*: Πηνίκα, inquit, μὴ ἔτι ἐπὶ χρόνου. Ἐπὶ γὰρ ὥρας ἐζήτουν. Ἐπόταν δέ τινων, πηνίκα λοιδορήσεις; ἕως ἔτι μὴ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας σὺν ὀργῇ ἴρεις. Οὕτω γὰρ ὡς ἔφαμεν εὕρηται παρὰ πᾶσι τοῖς δικάζουσι. ὡσαύτως δὲ τὸ τηνικαῦτα καὶ τὸ τηνικάδε, καὶ ἡνίκα λέγε. Πλάτων ἐν Κρίτωνι· Τί τηνικάδε ἀφῖξαι, ὦ Κρίτων; ἢ ὑ πρωΐ ἔτι ἐστί; Κριτ. Πάνυ μὲν οὖν. Σωκρ. Πηνίκα μάλιστα; Κριτ. Ὄρθρος βαθύς. Καὶ αὖθις ἐν Φαίδωνι· Μὴ αὔριον τηνικάδε ἥκητε ἢ ἀνθρώπων ἐδείς. Hunc *Platonis* locum imitatus eſt *Ariſtides* in legatione ad Achillem: Τί καλύει δ' ἡμᾶς αὔριον πεῖος τηνικάδε; id eſt, *Cras hac hora. Phrynichus* fere eadem omnia: Πηνίκα, inquit, μὴ εἴπῃς ἀντὶ τοῦ πότε. ἔστι γὰρ ὥρας ἀναλωτικὸν οἷον εἰπόντος τινός πηνίκα λοιδορήσεις; ἕως εἴπῃς ἄνθεν ἢ περὶ μεσημβρίαν ὀρθῶς ἐρεῖς. Male vir doctiſſimus *Joannes Nunneſius* ὥρας exponit hic *horas anni*, & per eas quatuor anni tempora intelligit. cum de partibus diei, ut & ex *Suida*, & ex ſubjecta reſponſione apud *Phrynichum* apparet, ſint capienda. Recte igitur *Philoſtratus* Atticorum canon in vita Polemonis: Ἤρετο ὁ παιδοκράτωρ τ' ὑποκριτήν, πηνίκα εἴη ὅτε τ' σκηνῆς ἡλίθη, τοῦ δὲ ὑποντος, ὡς μεσημβρίας τυγχάνοι ὄσα. Attice etiam dixit Lucianus in *Gallo*: Καὶ πηνίκα ἤδη λελοῦσθαι δοι. Et *Ariſtophanes* in Avibus: Πηνίκα ἐστὶν ὥρα τ' ἡμέρας; ὁπηνίκα. μικρόν τι μὴ μεσημβρίαν. *Quota eſt hora diei? Ea, paulo poſt meridiem.* Pro πότε dixit Lucianus in *Electro* πηνίκα· Ἀλλ' οἴγε κύκνοι πηνίκα ἡμῖν τὸ λιγυρὸν ἐκεῖνο ᾄσονται. Et in *Timone*, ac *Ariſtophanes* ibidem in loco ſupra allato. *J.G.G.*

Πηνίκα ἔξεισι] Eleganter idem Vir Cl. hic diſputat de uſu τοῦ, πηνίκα apud Atticos; nimirum id certam ſpectare horam; ut ſi quis interroget, πηνίκα ἔξεισι; ſit *qua hora exibit?* & ſic recte Noſtrum dixiſſe in Gallo, πηνίκα ἤδη λελοῦσθαι δοι. Minus ergo Attice idem in eodem Gallo, Σὺ δὲ πηνίκα, ὦ Πυθαγόρα, διηγήσῃ τὰ περὶ τῆ μιλησιολῶν; Hic πηνίκα eſt ſimpliciter *quando*, πότε. Similem ex Electro locum producit ibi Vir Cl. Addas licet id quod *Timon* apud Noſtrum T. I. c. 4. f. rogat Jovem, Ταῦτα ταῦτα, ὦ θαυμάσιε, πηνίκα σαυτὸς ἀμελῶν περορῶμεν; *Quando tandem erit*, inquit, *ut non amplius negligantur & contemnantur fulminis tui, quas jactas, vires?* Hic πηνίκα incertum aliquod tempus denotat. Sed in *de Merc. Cond.* [Ἀκροῶνται δὲ αὐτῶν πηνίκα γελοῖον γὰρ ἐ τοῦτο, ἤτοι μεταξὺ κοσμούμεναι, ἢ τὰς κόμας ἀναπλεκόμεναι, ἢ παρὰ τὸ δεῖπνον.] πηνίκα exponerem *qua diei hora?* licet verba videantur ἀνακόλουθα, neglecta nimirum ea, quae neceſſaria eſt, diſtinctione. Sermo ſit de potentibus feminis, quae in convictu ſuo habeant oſtentationis cauſſa homines Philoſophos; *eos*, ait, *audiunt quidem illae; ſed quando?* jam quaſi ipſe ſibi reſpondet, *vel dum comuntur & adornantur, vel ſuper menſam.* Graeca ergo ita diſponies, Ἀκροῶνται δὲ αὐτῶν πηνίκα; γελοῖον γὰρ ἐ τοῦτο, ἤτοι μεταξὺ κοσμούμε-

verum interroganti, *Qua hora* (quando) *exiret? Quis enim*, inquit, *responderet tibi de hodierno die, quasi exiturus?* Alio autem dicente, *Luculentum habeo patrimonium;*

πρὸς μόνοι γε τ̃ ἐρατήσαιλε πηίκα ἔξιε-
σι, Τίς γὰρ ἂν, ἔφη, ἀποκριθῇ σοι περὶ τ̃
σήμερον ὡς ἐξιόν; ἑτέρῳ δὲ φήσαντ@, ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα, ὥσ φὴς, εἶπε τέθη-

73. Πηίκα ἔξιοι] Τὸ ἔξιοι δηλοῖ τὸ †ἤμουν, ὑπεστῶτος γάρ. τί δὲ φησι ἐρωτᾷς τὸ πότε ἤρχεται; ἢ αὐτόθεν; *V.*

76. Τὰ πατρῷα] ‡Πατρικὰ ὅταν ἐκτήμην, τὰ τῷ πατρὸς λέγομεν, ζῶντ@ τῷ πατρός. ὅταν δὲ τὰ πατρῷα τεθνεώτ@. *V.*

†Ἤμουν] Lege σήμων. Sed abſurdum eſt Scholium. Idem mendum eſt in exc. *G.* in quibus reliqua hujus Scholii pars non comparet. *M. du S.*

‡ Πατρικὰ] Scholium melius habet in Exc *G.* Πατρικὰ ὅταν λέγωμεν, τὰ τῷ πατρὶ ζῶντ@· ὅταν δὲ τὰ πατρῷα, τεθνεώτος. *M. du S.*

θησαι, &c. *J. J.*

Πηίκα] Breve horarum ſpatium indicat πηίκα, & ultra diem ipſum nunquam exſpatiatur: moras etiam aegre ferentis eſt. *M. du S.*

76. Ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα] Hoc eſt, *Acquieſco patriis legibus & conſuetudinibus.* Cum proprie & Attice hæc verba ſignificent, *habeo ſatis amplum patrimonium.* Πατρῷα, inquit *Thomas*, τὰ ἐκ πατέρων εἰς υἱοὺς χωροῦντα, καὶ πατρῶοι φίλοι. Πάτρια δὲ τὰ τ̃ πόλεως ἤθη. Divus *Baſilius* contra foeneratores: Ἴσως δὲ καὶ πατρῴων ἐκστήσῃ, *poſtmodum etiam cedes & everteris patrimonio.* *Laërtius* in Solone: Ὁ τὰ πατρῷα κατεδηδοκώς. Idem in *Anaxagora*: Ὅς γε τὰ πατρῷα παρεχώρησε τοῖς ἀνεψιοῖς. Lucianus in *Dial. Meretric.* Εἰ κἀμὲ γένοιτο καὶ πατρῴων. *Ammonius* eadem omnia, niſi quod πάτριοι φίλοι & ξένοι cenſet dicendum, non πατρῷοι ut *Thomas*. Pro *Ammonio* facit illud *Ariſtophanis* in Avibus; Ὦ ἱροὶ πάτριοι φίλ@. Pro *Thoma* facit Lucianus in *Timone*: πάτριον, inquit, φίλον ὄντα. Et *Herodianus* in primo: Τιμῶν πᾶσαν ἀπόνειμε τοῖς πατρῴοις φίλοις. Et non longe poſt, τοὺς τε πατρῴους φίλους πρῶτ@ λεβάλλειν ἤρξατο. Et *Baſilius* contra foeneratores: Καὶ πῶς ἐ πάτριοι ἀκριμνῶσι φιλίας. *Moſchopulus*: πάτρια ἤθη τὰ τ̃ πόλεως, πάτριοι φίλ@ καὶ πατρῷ@ κλῆ@. Operæ pretium eſt & *Pollucem*, qui inter hæc nullum facit diſcrimen, audire lib. II. cap. 11. Ἡ διὰ πατέρων κτῆσις πατρῴα, πάτριοι, προγονικὴ, καὶ ἱερὰ πατρῷα, καὶ πάτρια, καὶ πάτριοι, καὶ προγονικά. *Suidas* vero *Thomae* & *Moſchopulo* conſentit. vide verba pag. 465. Quia autem πάτρια ἤθη ſcribendum eſſe dicunt, notandum eſt τὰ πάτρια, vel κατὰ τὰ πάτρια frequentia eſſe eo ſenſu apud auctores idoneos, præſertim apud *Heliodorum Epiſcopum*. Si quis igitur ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα dixerit, pro ἱκανὰ ἔχω τὰ πάτρια, ut dixit *Joſephus*, ἐξέστησε τ̃ πατρῴων ἠθῶν pro πατρίων ut alibi dixit, vel ſi quis vivo adhuc patre dixerit, ſe ſatis amplum habere patrimonium, non effugiet ſolœciſmum. Si apud Lucianum in Dialogo *Alexandri* & *Annibalis* recte legitur λάτρις τ̃ πατρῴων προσκυνεῖν ἐᾷς, καὶ δέκατον τὴν Μηδικὴν μοναρχήσειν ἑαυτὸν, abuſus eſt pro πατρίων. Sicut & *Dion* in XXIV. libro de C. Cæſare: Ἀλλὰ ζῶντά τινα τ̃ ὑπατείας ἐ μὴ ἀναγκαῖόν τα, μήτε ἐκ πατρῴων, μήτε ἐξ ἐπηγορίας τινὸς, ἐκρῆναι. *Ac ipſe vivus, & neque legibus patria, neque ob aliquam culpam eo ſc. conſulatu ſe abdicavit.* Ubi male πατρῴων pro πατρίων dixit. Recte *Suidas* in vita Chriſtodori Coptitæ: ἔγραψεν, inquit, πάτρια Κωνσταντίνου πόλεως ἐπικῶς βιβλία ις. πάτρια Θεσσαλονίκης βίβλια να &c. *De moribus urbis Conſtantinopoleos, Theſſalonicae* &c. *Eumolpidarum* πάτρια. *Cic.* ad Atticum. *J. G. G.*

Ibid. Τὰ πατρῷα] Quemadmodum πατρῷ@ & πάτρι@ diſtinguantur ab elegantioribus Graecis, cum ex Grammaticis, tum ex ipſis Auctoribus docet Cl. *Graevius*. Πατρῷον nimirum id dici, quod quis a patre relictum habeat: Πάτριον, quod ad univerſam Patriam ſpectet. Sic dici πάτρια ἤθη. Eſſe tamen, ubi diſcrimen illud non obſervetur, oſtendit Vir Eruditiſſimus exemplo *Joſephi*, *Luciani* ipſius, & *Dionis*. His addo alios locos, ubi Lucianus pro πάτρι@ uſurpavit πατρῷ@. In *Scytha* c. 4. T. I. ait Anacharſis, Ἀλλὰ πρὸς Ἀχιλέως ἐ Ζαμολξιδ@, τ̃ πατρῴων ἡμῖν θεῶν. In *Patriae Encomio* §. 4. Εἰ δὲ θεοῖς τίμιον τὸ τ̃ πατρίδ@ ὄνομα, πῶς οὐκ ἀνθρώποις πολύ γε μᾶλλον; καὶ γὰρ εἶδε τ̃ ἥλιον πρῶτον ἔκας@ ἀπὸ τ̃ πατρίδ@, ὡς ἐ τοῦτον τ̃ θεὸν, εἰ καὶ κοινὸς ἐστι, ἀλλ' ἐν ἑκάστῳ νομίζεσθαι πατρῷον, διὰ τὴν πρώτην ἀπὸ τῆς τέκνα θέαν. Locum integrum adſcripſi, ut eadem opera eum vindicem ab inficetiſſima vulgati Interpretis verſione. Verto, *Si vero apud Deos nomen Patriae valeat, quis non multo magis apud homines? Namque unusquisque primum ex Patria ſolem videt; adeo ut Deus ille* (Sol) *& ſi communis eſt, tamen unicuique exiſtimetur patrius, propterea, quia eum primum ex illo loco vidit.* Patet clariſſime, πατρῴους θεοὺς, hic eſſe πατρίους, ſive πάτριους. Iterum Noſter in *Eunucho* c. 3. Ὑπὲρ πατρίδ@ κινδυνεύσας, καὶ ἱερῶν πατρῴων, καὶ τάφων προγονικῶν ἀγωνίζεσθαι. Sed & apud *Aelianum* VII. Ποικιλ. 19. πατρίων ἠθ@ pro more patriae, non patris. *J. J.*

Τὰ πατρῷα] *Plut* 306. 1. *M. du S.*

Τὰ πατρῷα] Conf. *Diod. Sicul.* III. c. 71. verſ. fin. τὰ πατρῷα βασίλεια, ubi Cl. *Weſſ.* N°. 81. πάτριος φίλ@ praefert. Ita πάτριος ξέν@, φίλ@, quando non ad patrem ſolum reſpicitur, vid. Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* VIII. c. 6. Sed πατρίους νόμους potius quam πατρῴους, idem ib. c. 76. N°. 49. Nec repugno; nam πατρῴους νόμους *leges paternas*, i. e. a patre ſuo latas, *Aelian.* VI. 10. f. non *patrias*, ſ. ab univerſa patria. Licet ab Latinis confundatur, in *patria poteſtas*, quae ad ſolum parentem ſpectat. Verum πατρῷοι φίλοι He-

τέθνηκε γάρ ὁ πατήρ [a] σου; ἄλλου δὲ αὖθις λέγοντος, συμπαλιώτης ἐστί μοι· ἐλάνθανες ἄρα ἡμᾶς, ἔφη, βάρβαρος ὤν. ἄλλου δὲ εἰπόντος, ὁ δεινά ὅτι μεθύσης, μη-

Quid ais? inquit, *Pater ergo tuus mortuus est?* Alio rursus dicente, *Concivis meus est: Nesciebamus ergo*, inquit, *te barbarum esse.* Alio dicente, *Iste est ebriosae*; (ebriosus) *Ma-*

a Σου] Σοι *Fl.*

78. Πατριώτης] Ὁμοήθης γάρ ἔδει εἰπεῖν, ὁμόγλωσσος, ὁμώνυμος. τὸ δὲ πατριώτης, ἐπὶ βαρβάρων· οἱ βάρβαροι γάρ φασιν ἀλλήλους, ἀντὶ τοῦ πολίτης· καὶ ἴσως ὅτι μὴ κατὰ πόλεις οἰκοῦσι. Πλάτων μέντοι καὶ ἐπὶ Ἑλλήνων ἐν τοῖς νόμοις, * τὸ πατρίῳ ἐχρήσατο. *V.*

* Τὸ πατρίῳ] Lege τῷ πατριώτῃ. Ex mendosa scriptura ortum hoc Scholium; non enim πατριώτης vituperatur; sed συμπ—. *M. du S.*

In altero *Voss.* Cod. sic: † Ὥσπερ Σικελὸς ὁ αὐτόχθων Σικελιώτης δὲ ὁ ἐν Σικελίᾳ οἰκῶν ξένος. ἔστω πάτριος, καὶ πατριώτης.

† Ὥσπερ] Hic videtur deesse vox πατριώτης, licet nullum lacunae vestigium appareat in apographo. *J. Cler.*

80. Μεθύσης] Μέθυσος γάρ, ἀλλ' ὁ μεθύσης. *V.*

rodian. III. 15. 13. de patris defuncti amicis. Eod. sensu γνώμη πατρῴων φίλων. ib. I. 6. pr. Tamen & L. I. c. 9. pr. ὅσοι πατρῷον αὐτῷ οἶκον ἐπεδείκνυσαν. ubi paternus adfectus non adeo qualis *patris defuncti*, sed qualis *patris* esse solet, generaliter significatur. *J. F. R.*

78. Συμπαλιώτης ἐστί μοι] Pro civis meus est, cum dicendum sit πολίτης ἐστί μοι vel μου. Ut hic locus intelligatur, adscripsimus *Pollucis*, *Hesychii*, *Moschopuli*, & *Ammonii* verba. *Pollux*: οἱ βάρβαροι ἀλλήλους μὲν πολίτας, ἀλλὰ πατριώτας λέγουσι. Ἀρχιππος δὲ καὶ συμπατριώτας ἔφη. Πλάτων μὴν τοὺς ἐν τοῖς νόμοις καὶ ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων τὸ πατριώτας εἴρηκε. Locus *Platonis* est in sexto de legibus: δύο δὲ λοιδορίαν μόνα μοχθηρὰ, μήτε πατριώτας ἀλλήλων εἶναι τοὺς μάλιστα ῥᾴδιον διαλυσειν ἀσυμφωνοῦσιν εἰς δύναμιν ὅτι μάλιστα. *Hesychius*: πατριώτης παρ' Ἀθηναίοις ὁ βάρβαρος ὁ πολίτης. *Moschopulus*: Πατριώτης, inquit, πατριώτης Ἀττικόν ἐστιν. ὡς γὰρ φαμεν πολίτῃ τὸ συμπολίτῃ, καὶ ἡλικιώτῃ τὸ συνηλικιώτῃ, ἔτω καὶ πατριώτῃ τὸ συμπατριώτῃ. Καὶ ἐπὶ ζηλωτοῦ ἡ πατριώτης φωλὴ ἡ κατὰ τὰ πάτρια γινομένη. Sic Lucianus in *Scytha*: Ἡ φωλὴ αὐτὸν ἐπεστάσατο πατριώτης ὄσα. *Xenophon* etiam πατριώτην ἵππον dixit. *Ammonius*: Πολίτης, inquit, ὁ ὁμοῦ τῆς αὐτῆς χώρας δοῦλος δούλῳ. *Thomas*: Πολίτης, inquit, δημότης, φυλέτης, ἀπὸ τοῦ συμπολίτης λέγων Ἀττικῶς ἐρεῖς. Nimirum antiqui magistri docent ita inter se differre πολίτης & πατριώτης, ut πολῖται inter se dicantur Graeci, eique ingenui, πατριῶται barbari & servi. neque dicendum esse συμπολίτης, συμπατριώτης, συνηλικιώτης, συνδημότης, συμφυλέτης, sed πολίτης, πατριώτης, ἡλικιώτης, δημότης, φυλέτης. Sane nec apud Latinos recte dicitur, *concivis*, *coaequalis*, *contribulis*. Haec barbara sunt, pro quibus melioris aetatis scriptores dicunt *civis*, *aequalis*, *tribulis*. Insignis igitur error est *L. Vallae*, qui existimavit *concivis* esse vocabulum Latinum. Notavit autem *Pollux* Archippum Comicum συμπατριώτας dixisse. Scribit idem *Euripidem* dixisse συμπολίτην in Theseo & Heraclidis, quod & *Aristoph.* Scholiast. annotavit, ad haec verba in Pace 909. Ἡ χρησὶς ἀνὴρ πολίτης ἐστὶν ἄμεινον. In quem locum scribens interpres: Οὔτε συμπολίτην, ἔτι συνδημότην λέγουσιν. Ὁ μὲν τοι Εὐριπίδης φησὶ λέγων ἂν ξυμπολίταις τῇδε βοσκούσῃ χθονὶ ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν τῶν ἡρώων χρεών. Hic est locus ex *Heraclidis*. Theseus intercidit. Legitur & haec vox apud *Josephum* lib. XIX. Ἀρχαιολογίας· Οὐ μόνον ὡς τοὺς συμπολίτας, ἀλλὰ καὶ ὡς συγγενεῖς ἐφίλει. Et *Aelianum* III, 24. Ναυσίκλεια τοῖς εἰς Δελφοὺς ἀφικόμενοι Θεωροῖς συμπολίταις ναυκράροις συμπεριτυγχάνουσιν. Apud eundem legitur etiam συνήλικες Λημναῖοι ἀφεπόμενοι μὲν τοῦ συνήλικος βοὸς γυναῖκα εἶδον ὀφθαλμοῖς, καὶ τοὺς μὲν διεκόπτησεν, ὡς δὲ ἀπέκτεινε. Quae vox & apud *Eupolin* legitur teste Polluce. Sicut apud *Isocratem* in Panathenaico συμφυλέτας· Τοὺς δὲ προεστῶτας ὑπὸ τοῦ συμφυλετῶν καὶ τοῦ δημότου. Quare minus mirandum de Apostolo, qui ad *Ephesios* capite secundo dicit συμπολῖται τῶν ἁγίων. Idem in primo capite epistolae *ad Galatas*: Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου. & epistolae ad *Thessalonicenses*: Ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν. *Sophocles* in Oedipo Tyranno montem Cytharonem vocat πατριώτην Oedipi: Ἀπείρων ὦ Κιθαίρων οὐκ ἴσην τὰν αὔριον παστέλλων μέ ἐ σίγᾳ καὶ πατριώταν Οἰδίπᾳ καὶ τροφὸν, καὶ μητρί· αὔξειν καὶ χορεύεσθαι. *Dies crastinus haut abibit, quin te ut civem Oedipi & nutricem & matrem augeamus & celebremus, in teque choreas ducamus. Athenaeus* Nicostrati Comici fabulam adducit nomine πατριώτης. Apud Latinos *conterraneus*, qua voce in hoc Luciani loco utitur *Micyllus*, aeque vitiosa est ac Graeca συμπατριώτης, quamvis non ignorem a *Plinio* eam usurpatam. Pro hac elegantiores dicunt *popularis*, *civis*, *municeps*. Sed de his nimis fortasse multa. *J. G. G.*

Συμπατριώτης] Quae Cl. *Graev.* ad probandum vocab. συμπολίτης adfert, iis adde auctoritates *Polybii* ac *Dinarchi*. ap. *Raphel.* & *Elsn.* ad *Ephes.* II. 19. *J. F. R.*

80. Ὁ δεινά ἐστι μεθύσης] Solocismus in eo versatur quod dicat ὁ μεθύσης. Attici enim dicunt ἡ μέθυσος vel ἡ μεθύση, τὸ μεθύσης. Barbari vero de viro etiam utuntur μεθύσης. *Thomas Magister*: Μεθύση γυνὴ, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· Γραῦν μεθύσην, τὸ κόρδακος ἔνεκα. Θεόπομπος ὁ Κωμικός. Πρεσβύτης φίλοινος μεθύσης. Μέθυσος δὲ ἐπὶ τῶν ἀρσένων ἀδύς τὸ δυσμενῶν εἶπεν. ἐπὶ δὲ Ἡλιακοῦ Λιβύων ἐν τῷ περὶ τὰ λάλα μελέτης· Οὐκ ἔχειν ἡ γυνή μου μέθυσον. Σὺ τοίνυν Ἀττικῶς ἐπὶ μὲν ἀρσενικοῦ μεθύσην λέγε καὶ μεθυσικός. Ὡς Φιλόστρατος ἐν τῷ Ἡρῴδῃ βίῳ· Εἶφα δὲ αὐτὸν καὶ μεθυσικὸν καὶ ἀνώτατον ἐρῶντα.

Matris, inquit, *aut quomodo intelligis?* Alio ἐκλελοχότας dicente, *Duplicas*, inquit, ἐξειλοχότας. Dicente quodam, Λῆμμα (*Acceptio*) *in illo eſt*, per geminum μμ (*cum vellet* λῆμα, *generoſum impetum.*) *Ergo*, in-85

τρὸς εἶπεν, ἢ πῶς λέγεις; ἑτέρου δὲ [b] ἐκλελοχότας, διπλασιάζεις, ἔφη, τοὺς [c] ἐξειλοχότας. εἰπόντος δέ τινος λῆμμα [d] πάρεστιν αὐτῷ, ἀλλ' [e] δύο μμ. ἐκεῖνος, [f] λήψῃ, εἰ λῆμμα αὐτῷ πάρεστιν. ἑτέ-

[b] Ἐκλελοχότας] Ex G. & marg. *A*1. recepi. Λόοντας Edd. [c] Ἐξειλοχότας] Sic G. Λόοντας Edd. [d] Πάρεστιν] Παίρετω *Fl.* [e] Δύο] β *Vr.* [f] Λήψεσθαι] Bene ſic *Fl. Fr. P.* &c. Λήψεαζ male *J.* cum *Va.*

85. Λῆμμα πάρεστιν] Λῆμμα γὰρ ἡ ἀνδρία δι' ἐνός. M. *Va.* Idem Schol. in altero *V.* [Λῆμμα] Διὰ δύο μ. τὸ λαιμὸν. Βαιόφρων. Λῆμμα λέγεται τὸ φρόνημα.

τα. Ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ, μεθύσσα ἐ μεθύσα. Illud legitur apud *Eccleſiaſten* cap. XXVI. ὀργὴ μεγάλη γυνὴ μεθύσου. Idem tamen XIX. πᾶς γὰρ μέθυσος ἐ πορνεύσει πτωχεύσει. *Pollux* Menandrum etiam de viro μέθυσος dixiſſe auctor eſt. Non caret igitur exemplo quod Apoſtolus dixit in prioris ad *Corinthios* cap. V. Ἢ λοίδορος ἢ μέθυσος ἢ ἅρπαξ. Et VI. Οὔτε μέθυσοι οὔτε λοίδοροι. Nam Lucianus etiam in Timone de viro μεθυσος πῶς πάρεσι dixit, quanquam & *Phrynichus* ſcribat: Μέθυσος ἀνὴρ οὐκ ἐρεῖς, ἀλλὰ μεθυστικὸς γυναῖκα δὲ ἐρεῖς μέθυσον ἢ μεθύσην. Barbari igitur, ut ſupra dixi, etiam de viro μεθύσας dicunt. quare μεθύσης per ſolœciſmum eſt nominativus, & per Atticiſmum genitivus. Alexis tamen in fragmento apud *Athenaeum* lib. XV. Ἐξ οὗ δ' εἰρήκει τ' μεθύσῃ Ἀλεξις. Ubi recte *Caſaubonus* notavit male non nemisem emendare μέθυσος. Et apud *Arrianum* lib. IV. cap. 2. ubi tamen pro πότερα μεθυσὺς εἶναι φίλεις, legendum μεθύσας. In his quæ ſtatim apud Lucianum ſequuntur, ἑτέρου δὲ λόοντας, διπλασιάζεις, ἔφη τοὺς λόοντας, nemo unquam deprehendet Soloeciſmum. Locum eſſe corruptum dudum vidi. ſed quomodo emendandus eſſet, nec ego, nec facile quivis alius me longe doctior potuiſſet ſubodorari. Abſque excerptis illis vetuſti codicis, quæ modo laudavi, adhuc in mendo cubaret. Illa ſcribunt: ἑτέρου δὲ ἐκλελοχότας, διπλασιάζεις, ἔφη, τοὺς ἐξειλοχότας. Attici enim reſpuunt ἐκλελοχός. vide quæ ſupra notavi de λέλογχα & infra c. 7. *J.G.G.*

81. Ἐκλελοχότας] Nimis ineptum erat vulgatum λόοντας, ideo haud cunctanter ejeci. *J. F.R.*

82. Διπλασιάζεις] Tolerabiliorem puto *Graevianam* lectionem, eamque interpretari utcumque conatus ſum: nempe ut illud *duplicare* referatur ad primam literam præſentis in augmento præteriti geminatum præter Atticorum conſuetudinem, qui pro λε & με ponunt ει. *J.M.G.*

85. Λῆμμα πάρεστιν αὐτῷ] *Lucrum adeſt illi*, cum λῆμμα πάρεστιν αὐτῷ, id eſt, fiducia animique præſentia vel obſtinatio adeſt illi, dicere debuerit. Λῆμμα & λαιμμα auctore *Ammonio* διαφέρει. Λῆμμα μὲν γὰρ δι' ἑνὸς μ. τὸ τοῦ φρόνημα τ' ψυχῆς (ſic enim legendum eſt, non τόχης, ut habent edita exemplaria) λῆμμα δὲ διὰ δύο μμ. hoc eſt, λῆμμα *animi præſentiam ſignificat*, λῆμμα *quidquid accipitur*. Si *Heliodori* Epiſcopi codex emendatus eſt λῆμμα ab illo dictum eſt pro λῆμμα. Λῆμμα, inquit, ἀνδρικώτερον in ſecundo libro. Idem in decimo: ἀνδρείαν δὲ λήμματι. *Joſephus* VII. ἀλόντων. Καὶ παλλοῦ λήμματος πλήρης γενόμενος. pro quo Lucianus in *Demoſthen. Encom.* Ὡς ἀνδρῶν μὲ αὐτοῦ τὸ λῆμμα. In *Meophrone* quoque λῆμμα legitur pro λῆμμα in quibusdam libris. Κάτεχε, inquit, λῆμμα καὶ σθένος θεοσεγὲς. *compeſce ferociam & vim.* Ipſum carmen legitur in *Stobæo*. Quin & in *Philoſtrati* Heroicis λῆμμα impreſſum eſt pro λῆμμα. Τὸ δὲ λῆμμα, inquit, τοῦ Ἀχιλλέως δηλοῦσθαι φησι. In *Dion. Halicar.* libro VI. eadem menda eſt. Ὑπὸ λήμματος ἐ προθυμίας ἀσάφμου. Apud *Plutarch.* in Cæſare quoque male legitur τοιαῦτα λήμματα ὁ Καῖσαρ ἀνέβαλλε. pro λήμματα. *Heliodor.* tamen in ſexto recte dicit: γενναῖα μὲ τὸ λῆμμα, σωτηρία τὸ φρόνημα. *Euripides* in Oreſte: Μενέλαος παῦσαι λῆμ' ἔχων τεθηγμένον. Idem in Iphigenia: Ὦ λῆμ' ἄριστον ὡς ἀπ' εὐγενοῦς ῥίζης πέφυκας. Et in Heraclidis: Ἀλλ' οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα ἐ φύσει. Id eſt, τὸ φρόνημα, τὴν ὁρμὴν, τὴν ἀνδρίαν, τὸ ψυχῆς διάθημα, τὴν προθυμίαν. *Joſeph.* III. Ἀλλὰ. Δεῖ δὲ πάντα πρὸς τὸ τάχει ἐ λήμματος. Παράθημα ψυχῆς autem, ut emendandum cenſuimus apud *Ammonium*, ſæpiſſime pro φρόνημα accipitur. *Diodorus* de rebus Alexandri: Οἱ δὲ Θηβαῖοι τῷ διαθήματι τ' ψυχῆς ἐπικαρτέρει τοῖς θείοις. *Joſephus* in VI. Ἀλλὰ. Κακῶς ἐπάνω τῷ διαθήματι τ' ψυχῆς Ἰουδαίους. *Polyb.* Ῥωμαῖοι δὲ ἀλκὴν σώματος ἐ διάθημα ψυχῆς ἐλίγῳ δεῖν τ' ἀπειρίαν ἐπράτησαν. Sed ut revertamur ad λῆμμα. *Ariſtophanes* in Nebulis: Λῆμμα μὲ πάρεστι τῷ δὲ σὸν ἀτόλμου. Idem in Ranis: καὶ Ἡρακλέα τὸ χἠμὸν ἐ τὸ λῆμ' ἔχων. *Simonides*: ἐντόλμῳ ψυχῆς λήματι πεποιθώς. *Spiritibus freti*, id eſt, intrepidi pectoris. Ponitur autem hæc vox fere cum adjectivo laudis vel vituperationis. *Euripides* in Iphigenia: Ὦ λῆμα ἄριστον. Idem in Alceſtide: Καιὸν τὸ λῆμα κἀκ τῶ ἀνδρὸς τὸ σόν. Idem in Medea: Ἥκιστα τὸν μὲν λῆμ' ἔφυ τυραννικόν. *Ariſtophanes* in Equitibus: Νῦν δεῖ σε πάντα δι κάλων ἑλκύσαι ἐ λῆμα θούριον φορεῖν. Ubi perperam *Eraſmus* legit λῆμμα, & interpretatur *& lemma ferre vehemens*, quod dudum *H. Stephanus* notavit. *Sophocles* in Oedipo Coloneo: Ὦ ἀναιδὲς λῆμα. *Herodotus* tamen ſine laudatione λῆμα poſuit pro præſentia & præſtantia in Polymnia: Ἀπὸ λήματος, inquit, τῆ ἀνδρείης ἐστρατεύετο ἰδιωτικῆς ἐούσης ἀνάγκης. Et in Calliope: Λήματι μὲν δὴ τῇ ῥώμῃ οὐκ ἔστιν ὅτεῳ οἱ Πέρσαι. quo utroque in loco perperam μμ impreſſum

ἑτέρῳ δὲ εἰπόντι, προσεῖναι ὁ μείραξ ὑμῖν φίλῳ, ἔπειτα, ἔφη, λοιδορεῖς φίλον ὄντα; πρὸς δὲ τὸν εἰπόντα, δεδίττομαι τὸν ἄνδρα, καὶ φεύγω· σὺ, ἔφη, καὶ ὅταν τινὰ εὐλαβηθῇς, δίωξη. ἄλλῳ δὲ εἰπόντι, τὸν

quit, *accipiet*. Alio dicente; *Accedit ille adoleſcentula (adoleſcentulus) amicus meus; Tum tu*, inquit, *maledicis amico?* Ad eum qui dixerat, *Terreo (Timeo) virum & fugio; Tu*, inquit, *etiam cum timebis aliquem, illum perſequeris*. Alio dicente, *Amicorum ſum-*

86. Ὁ μείραξ] Τὸ μείραξ ἃ φασὶν ἐπὶ ἀνδρὸς λέγεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ γυναικὸς ἁβούσης· ἐπὶ δὲ ἀνδρὸς μειράκιον λέγουσιν. *V.*

88. Διδίττομαι] Τοῦτο ἐνίοτε ἃ παῖδες σημαίνει. *V.*

* Λέγεσθαι] Λέγεται edita, correxerat *M. du S.* ex Cod. credo, quia eodem verſu vulgatum φασὶ ex Cod. V. in φασὶν ſe mutaſſe notarat. Sed quia λέγεσθαι vel ſine codice legendum adparet, facile obſecundavi. *J. F. R.*

eſt. Nam λῆμμα duplici μμ lucrum, capturam, quaeſtumque ſignificat, & ſyllogiſmi partem, quam *Ariſtoteles* πρότασιν, Cicero *ſumtionem* vocat. Hinc componitur dilemma & monolemma. Lemma etiam *Plinio* & *Martiali* argumentum ſignificat. *Catanaeus* male λῆμμα unico μ dici vult pro lucro, contra omnium exemplarium auctorumque fidem. Lucianus *Demoſthen. Encom.* Λημμάτων πολλῶν καὶ μεγάλων ὑπερορᾷς, id eſt, *contemtus magnorum & multorum emolumentorum. Joſephus* in I. Ἁλώσ. Ὡς μὴ κατάφορον τὸ λῆμμα ποιήσηται. Idem in XIV. ἀρχαιολογίας: Ἵνα δὲ μὴ κατάφορον γένῃ τὸ λῆμμα. *Ne tamen quantum pecuniae extorſerit, cognoſceretur.* Ubi exemplaria τολμήματα habent. & male *Gelenius* vertit: *Ne tamen fraus deprehenderetur. Demoſthenes*: Τὰ σφῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος πωλοῦντες. *Sophocles* in Antigone:

Οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.
Ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
Ἀτωμένους ἰδοὺς ἂν· ἢ σεσωσμένους.

J. G. G.

86. Πρόσεισιν ὁ μείραξ ὑμῖν φίλῳ] Hunc convitiari amico ſuo ideo dicit Socrates quod viro muliebrem dederit appellationem. Nam qui Attice ſunt locuti ἃ μείραξ dixerunt, non ὁ μείραξ vel μειρακίσκος, niſi cum mollem & pathicum vellent intelligi. Ita illud intelligendum in *Vita Demonactis*: Ἦκεν οὖν τις μειρακίσκος ὡραῖος, αὐτὸς ἀπολελειπὼς λέγων. *Venit igitur quiſpiam effoeminatus adoleſcentulus egregia forma.* Ibidem in *Votis*: Καὶ μὴν ἃ πάνυ καλὸς ὁ μειρακίσκος ἔδοξέ μοι. Sed praeſtat haec ita ſeſe habere ut teſtimoniis evincamus. Primus itaque & maxime idoneus teſtis eſt *Thomas Magiſter*: Μείραξ, inquit, ὁ μειρακίσκος ἐπὶ ἀρσενικοῦ ἀδόκιμα· μειράκιον δὲ ἁπάντως πάντες οἱ ῥήτορες λέγουσιν. Μᾶραξ μέν τοι ἐπὶ θηλυκοῦ, ὁ μειρακίσκος μόνος· Ἀριστοφάνης τε Πλούτῳ· Σὺ δ' ἄπιθι χαίρων συλλαβὼν τὴν μείρακα. Καὶ πάλιν· Ὦ μειρακίσκε πωυθάνῃ δὲ ἀφικῶς. Τὸ δὲ μειράκιον ἐπὶ θήλεος λέγει. Lucianus in *Gallo* de Danaë agens: Ὅς ποτε ἠράσθη τῆς Ἀργολικῆς ἐκείνης μείρακος. Idem in Νεκρικοῖς· Δύο ἤδη ὁ μειρακίσκος κύλικας ἐτοίμους ἔχων. *Ariſtophanes* in ἐκκλησιαζούσαις· Ἄγειν σε δ' ταῦτας μετὰ σεαυτοῦ μείρακας. Idem in *Pluto*: Ἀλλ' ὦ ναύσπα σὺν ἐμοὶ τὴν μείρακα μενεῖν σε ταυτί. Et in Ranis: Καὶ δὴ ὦ θρασύλεψις τις μειρακίσκης. Lucianus in *Merced. Conduct.* Τεμαχίῳ μειρακίσκῳ, id eſt, maſculum ſcortum. Parum igitur Attice *Parthenius* in Eroticis: Μειρακίσκος τις τῶν ἀστῶν δυσίμων Ἀνθίππης ἠράσθη. *Ammonius* quoque hanc notavit differentiam: Μείραξ δὲ μειράκιον καὶ μειρακίσκος διαφέρει. Μειράκιον μὲν δὲ μειρακίσκος ὁ ἄρσην· Μείραξ δὲ ἃ θήλεια. Haec Ammonii ſententia de μειρακίσκος intelligenda non de omnibus maſculis, ſed impudicis, pathicis. Poſtremo *Phrynichus* id confirmat: Μείρακες καὶ μείραξ· ἃ μὲν κωμῳδία παίζει τὰ τοιαῦτα. Τὸ μὲν μείραξ δὲ μείρακες ἐπὶ θηλειῶν τάττουσιν· Τὸ δὲ μειρακίσκος καὶ μειράκιον δὲ μειρακύλλιον ἐπὶ ἀνδρῶν. Ubi perperam *Nunneſius* vertit: Μείρακες δὲ μεῖραξ *adoleſcentuli & adoleſcentulus*. cum ſit *puella & puella*, ut ex ſequentibus verbis apparet & exemplis, quae attulit. Sic & Etymologici magni auctor, quem vide. Et *Aelius Dionyſius* apud *Euſtath.* Attieos hoc ſemper obſervaſſe ait. Attice igitur dixit Lucianus in *Aſino*: Τῇ μείρακι συνεπαζόμην. Et *Heliodorus* in primo: Ὑποδύεται αὐτὸν ἃ μείραξ. Idem tamen male in quarto ait: Θεαγένης ἐστὶ δὲ οἱ σὺν αὐτῷ μείρακες. Et in X. Τὸν μείρακα τῶν Θεσσαλῶν, *excedens ex ephebis*, vel ἄρτι δὲ τὸν ἔφηβον τῶν Θεσσαλῶν, quemadmodum in ſecundo eleganter dixit. *Ariſtophanes* etiam in Ἐκκλησιαζούσαις de maſculo dixit μείραξ, ſed impudico: Ἢν μείρακ' ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ δ' βούλῃ τοῦτον σκαλαθύραι. Id eſt, συνουσιάσαι, ut Scholiaſtes inquit. *Si adoleſcentulum videns cupiet & volet hunc ſubagitare.* Ubi Scholiaſtes: Μείρακα δ' ἐνταῦθα δηοῖ ἀρσενικῶς εἰρημένον. Deinde productis *Ammonii* verbis, quae ſuperius retulimus, ſubjicit: ἢ πρὸς τὸ γυναικώδες τὸν κιναίδων ſcilicet reſpexit. quod verum eſt. Non enim alio ſenſu μείραξ Atticis de maſculis dicitur quam Latinum *nubere*. *Micyllus* ingenue fatetur ſe ſolœciſmum hic deprehendere non poſſe. *J. G. G.*

Ibid. Μείραξ] Verum eſt Atticos plerumque feminimum facere, *Ariſtoph.* Eccl. vſ. 692. & alibi. Cl. *Hemſterh.* in Ed. min. Dial. Luciani, pag. notarum 9. Lucianum in *Dial. Mort.* IX. commiſiſſe contra nitidiorem Atticiſmum, notat, qui ibi μειρακίσκος maſc. gen. dicat, quam notam Editioni majori non inſeruit. At ſi videris *pincernam* & ibi ſignificari, adeoque & *mollem* poſſe deſignari, quales & hoc nomine venire Cl. *Graev.* recte docet, nihil illic a ſe diſſenſerit Lucianus. Sed & eſt ὁ μειρακίσκος ap. *Alciphr.* I. Ep. 2. p. 12. ubi ſuſpicio de effemimato ſermonem eſſe, non eſt certa. Utuntur & alii de non ſuſpectis, quos tamen ſatis in eo ἀτιμάζειν non dixerim. *J. F. R.*

88. Δι-

ſummiſſimus ; *Lepidum* , inquit , *ſummo facere aliquid altius.* Dicente quodam , *Expello* ; (*Exire volo*) *Quem* , inquit , *expellis?* Dicente quodam , *Exſuperne* (*ſuperne*) *Ex*

φίλων ὁ κορυφαιότατος , χαρίεν γε , ἔφη , τὸ τὸ κορυφῆς ποιεῖν τι ἐπάνω. καὶ ἐξορμῶ δέ τινα εἰπόντα , καὶ τίς ἐστιν , εἶπεν , ὃν ἐξορμᾷς ; ἐξεπιπολῆς δέ τινα εἰπόντα ,

ex

91. Κορυφαιότατος] Κορυφὴ ἡ κεφαλὴ , τὸ ὂν κορυφαῖον ἐκ δέκα ὑπερθετικὸν τὸ κορυφαιότατον. *V.*

92. Ἐξορμῶ] Σημαίνει τὸ ὠθίζω ἄντικρυς ἐ ὁμοίως ποιῶ· ὁρμῶμαι δὲ ἐγὼ αὐτός. *V.*

88. Δεδίττομαι τ' ἄνδρα , κ' φεύγω] Solocciſmus hic in eo eſt quod δεδίττομαι poſuit pro metuo , cum ſit terreo. *Thom. Mag.* Δεδίττομαι τ' δεῖσε ἄγων ἐκφοβῶ , κ' ὡδὶ ποιηταῖς ἐ λογογράφοις. Ἀντὶ δὲ τῦ ἐκφοβοῦμαι ὡδὶ ποιηταῖς μόνοις. Ὁμηρ· ἐν Β. Ἰλιαδ. Δειμαίνῑ δ' ἔτι καὶκὸν ὀκ δεδίττεται. *Ariſtoph.* Scholiaſt. ad Plutum notat δέδοικα poni pro metuo , δεδίττω autem eſſe terreo. Δέδοικα μὲν ἐγὼ ἀμυνεῖσθαι , δεδίττω δὲ ἕτερον πρὸς αὐτοδιδάκτου συντεταγμένον. Attice igitur dixit Lucianus *de Luctu* : Κύων τῷ χάσματι δεδιττόμενον. *canis rictu ſive oris hiatu terrens.* Idem in *Philopſ.* Καὶ δεδίττεσθαι παύσει ἐλπίζων. Et in *Bis Accuſat.* Καὶ μὴν ὕπαί μοι , ὦ Ζεῦ , δεδίττου. terrent. *Ariſtophanes* pro metuo videtur uſurpaſſe in pace : Εὐελπίδου ἐκεῖνον τ' Κύφερον κ' δεδίττεσθαι. *Juſtinus Martyr* in epiſtola ad Zenam & Serenum : Μηδὲ δεδιττόμενοι τοὺς χειμῶνας , ubi aliter *deterrita metuentem* legitur. *J.G.G.*

91. Φίλων ὁ κορυφαιότατος] *Amicorum ſummiſſimus*, ut Graecum ſoloeciſmum Latino exprimam. De hac voce *Thomas* : Τελευταῖον μὲ λέγε Τελευταιότατον δὲ ἀδόκιμον , ὡς ἐ κορυφαιότατον. Idem alibi : Οὐ κορυφαιότατον δεῖ λέγειν , εἰ γὰρ πρὸς τῇ ὑπερθέσει κ' ἑτέραν ὑπέρθεσιν δεῖ ἐπάγειν. εἰ ἐ ὁ Λυκιανὸς παίζων λέγει. Locus Luciani, quem innuit, eſt in libello *quom. Hiſt. ſit Conſcrib.* Δύο μὲ ταῦτα κορυφαιότατα οἰκοθεν ἔχοντα. Negat hic *Thomas* ſuperlativo addendum ſuperlativum. D. *Joannes Theologus* tamen a comparativo formavit alterum comparativum in tertia Canonica : Μειζοτέραν ταύτην οὐκ ἔχω χαράν. *Phrynichus* ſummopere improbat hanc vocem : Κορυφαιότατον, inquit, ὑπαλυψάμενον σχῆμα ὡδὶ Φαβωρῖνος. λέγε ἓν κορυφαῖον. *Suppoſuit me cum* κορυφαιότατον reperi apud *Phavorinum. Tu dic igitur* κορυφαῖον. Simile huic eſt ἐρωτατώτατον a *Thoma* merito improbatum, & πεφαλαιωδέστατον quod in *Polemone Sophiſta* notat *Phrynichus*. Parum igitur Attice *Plutarchus* πρὸς Κολώτην Περιστατικῶν ὁ κορυφαιότατος Στράτων. Idem in Pompejo : Ὦ Πειρήνας ὁ κορυφαιότατος. Idem ibidem : Κορυφαιότατον δ' ὅσων οὐ παλαιοτάτης ἐ τιθηνοῦς ἄτερ σώματος. Nec *Dion. Halicarn.* lib. VI. Ἀπείη δὲ ὧν γνώμη τῦ κορυφαιοτάτου τ' πρεσβυτέρων τ' ἀριστοκρατίας αὐτῶν ἐ αὐθάδης. Nec *Joſeph.* συναλέγοντας δὲ οἱ κορυφαιότατοι. Idem in VIII. Ἀλλοι συναλθόντων ἐξ τ' κορυφαιοτάτων. Utitur & alibi hac voce , ut & *Laërtius* in Socrate & Ariſtippo , *Juſtin. Martyr* in ὡδηγήσεσι ad gentiles , & *Herodian.* in fine libri ſecundi : τὸ κορυφαιότατον τοῦτο κ' συντέλειαν ἔχοντα τ' κατὰ μέρος πεπραγμένων Σεβῆρα ἐν τοῖς ἐφεξῆς. Et *Clem. Alexandr.* Pædagog. lib. I. c. 13. Καὶ μὴν τὸ κορυφαιότατον. quod eſt ſupremum omnium. *J.G.G.*

Ibid. Ὁ κορυφαιότατος] Errat *Thomas Magiſter*, cum a ludente Luciano ait alibi uſurpatam hanc vocem: Vide *Συγγρ.* c. 34. Serio enim, & ut probam adhibet. Nec ſolus, ut ex Cl. *Graev.* nota videre potes, id fecit. *M. du S.*

92. Καὶ ἐξορμῶ δὴ] Ἐξορμῶ abſolute uſurpatur pro exeo & proficiſcor , ſive erumpo. cum proprie apud Atticos activum ſit ſignificans, incito, urgeo, impello. *Moſchopulus* : Ὁρμῶ ὁρμῶ , inquit , τὸ πορεύομαι ἐγὼ , ἐξορμῶ δὲ ἄλλον. *Philoſtrat.* certe Atticos imitatus ſemper illo active utitur in Heroicis : Ἐξορμᾷ τέττιγος τ' κύτα καίτοι χρυσὸν ὡς ὁρᾷς ὄντα. Et in eodem ore : τῶ Τελαμῶνος ἐξορμῶντος τ' Αἴαντα. *Euripid.* in Iphigenia Aulid. 130. eodem loco utramque ſignificationem conjunxiſſe videtur, activam & paſſivam: Κλῆθρα ἐξόρμα· ἢ γὰρ τιν πομπαῖς αὐτίσαις , πάλιν ἐξορμάσεις τὸν χαλινοῦς. Improprie igitur, ſi Luciano credimus: *Heliodor.* in ſecundo. Καί μοί τις ἀπέγνωσιλαν ὡς ἐξόρμησον. Idem in IV. ὁ δὲ τὰς μὲ κόρας ὕφασεν ἐξορμησίνους. Et ſic ſaepius ille ſcriptor, ut & *Dio* lib. XLII. Αὐτὸς δὲ πρὸς τοὺς στρατιώτας ἐξώρμησεν , & ſic idem frequenter, ut & *Joſephus* , quin & *Xenophon* & plures alii, ut egregie oſtendit incomparabilis *Budaeus* in Commentariis utriusque linguae. Sed ipſe etiam Lucianus hujus praecepti ſui oblitus dicit in Dialogo Diogenis & Antiſthenis : Πολὺ τ' ἄλλων προεξορμήσας. *ante alios erumpens.* Idem in Dialogo Alexandri & Annibalis : Ἐγὼ γοῦν μετ' ὀλίγων ἐξορμήσας εἰς τὴν Ἰωνίαν. Qui tamen Atticos voluerit imitari , cum *Thucydide* dicat : Παρέξειμι τε τοὺς Λακεδαιμονίους ἐ ἐξώρμησεν. *J.G.G.*

94. Ἐξ ἐπιπολῆς δὲ τινα ἐπόντα] *Cum quidam dixiſſet* ἐξ ἐπιπολῆς, addita praepoſitione ἐξ, pro quo doctiſſimus quisque ἐπιπολῆς, omiſſa praepoſitione. *Pauſan.* in Corinthiacis : Ἐπὶ θαλάσσῃ τελματώδει κ' ἐπιπολῆς μᾶλλον. *Ariſtophan.* in Pluto: Ταῖς μὲ ἄλλαις δὴ χύτραις ἔπεσι ἀνωτάτω γραῦς. ἡ ταύτῃ δὲ νῦν τ' γραὸς ἐπιπολῆς ἐνεσιν αἱ χύτραι. Idem in Concionantibus: Ἀνθ' ὧν ἐπιπολῆς τῦ σώματος. *Herodot.* Ἐπιπολῆς δ' ἔπεσι αὐτὸ τὸ ἐλλόχιον. id eſt, *ſuperne ineſt ipſum ellychnium*: Valla hic labitur legens ἐπὶ πολλοῦ ἐλλυχνίου. id eſt, *cum multo lychno.* Locus extat in Euterpe. Idem in alio loco : Τάφον ἐαυτῇ κατεσκευάσατο ἐπιπολῆς τ' πολέων. *Theophraſt.* in primo de cauſis : Εἰ καί τινας εἰς βάθος καθάσειν , ἀλλ' ἐνίας ἐ ἐπιπολῆς. *Plutarch.* in eo libello cui titulus πότερα τ' ζώων φρονιμώτερα· ὡδηγεῖτόμεθα ψαύσει τοῖς ἀτίλοις ἐπιπολῆς. Et in libello περὶ κοινῶν ἐννοιῶν οὐκ ἐπιπολῆς ψαύουσα τ' ἐπιφανείας , ἀλλὰ πάντη βάθους εἰς πλάτος ἐμοῦ. Sic Attice Plutarchus, qui tamen minus Attice dixit in Dione : Εὕρισκον ἐξ ἐπιπολῆς μᾶλλον ἢ κατασφῶς : quod etiam apud Dioſco-

ἐκ τ' ὀπιπολῆς εἶπεν, ὡς ἐκ τ' πιθάκνης. Alio λέγοντος δέ τινος, συνετάξατό μοι, ἢ λόχον, ἔφη, Ξενοφῶν συνετάξατο. ἄλλου δὲ εἰπόντος, περιέστη αὐτὸν ὅστε λαθεῖν, θαυμαστὸν, ἔφη, εἰ εἷς ὢν, περιέστης τ' ἕνα. ἑτέρου δὲ λέγοντος συνεκρίνετο αὐτῷ, ἢ διεκρίνετο πάντως, εἶπεν.

superne, inquit, *tanquam ex dolio?* Dicente quodam, *Conjunxit (Injunxit) mihi; Etiam manipulum*, inquit, *Xenophon.* Alio dicente, *Circumsteti (subterfugi) illum ut delitescerem; Mirum*, inquit, *si unus ipse unum circumstetisti.* Alio dicente, *Commiscebatur (Comparabatur) illi; Omnino etiam separabatur*, inquit.

6. So-

96. Συνετάξατό μοι] Ἐπὶ στρατοπέδου γὰρ τοῦτο λέγεται. *V.*

98. Περιέστη αὐτὸν] Ὑπηγορόμου γὰρ ἔοικεν εἶπεῖν, ἢ μετῆλθεν αὐτόν. τὸ γὰρ περιέστηκε ἐπὶ τοῦ κύκλῳ λέγεσθαί τινα περιέχειν. *V.*

Idem Schol. in *Voſſiano* majore ita habet: Περιέστη] Τὸ περίστη δηλοῖ τὸ περιέχει αὐτοῦ. πῶς ἓν εἷς ὢν περιέχει αὐτὸ ἕτερα;

1. Συνεκρίνετο αὐτῷ] Συνεδικάζετο γὰρ ἴδιος εἰκῇ, ἢ ἡμφισβήτει, ἀλλ' ὁ συνεκρίνετο. τὸ γὰρ συγκρίνομαι, ἐπὶ τοῦ πυκνοῦσθαι ἡ δοκίμη χρῆσις τῶν Ἑλλήνων οἶδεν. *V.*

In *Voſſ.* majore ſic: Σύγκρισιν καὶ διάκρισιν φασὶν οἱ φιλόσοφοι τὴν ἕνωσιν καὶ διάλυσιν, ἐχ ὡς φασὶν ἐν τῇ συνηθείᾳ τὴν ἀντίταξιν. *ἓν συνεδικάζετο ἴδιος εἰκῇ, ἢ ἡμφισβήτει.

* Οὖν] Excidit hic aliqua vox, aut συν - ὖν legendum. *M. du S.*

ridem cum in capite de papavere tum alibi, uti & paſſim apud Graecos interpretes occurrit. *Phrynichus* haec, quae diximus, confirmat. Ἐξ ὀπιπολῆς λέγουσί τινες οἱόμενοι ὅμοιον εἶναι τῷ ἐξαίφνης. οἷον ἐκ ὀπιπολῆς ἐξαίφνης, ἀτόπως. Οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ἄνευ τοῦ ἐκ προθέσεως ὀπιπολῆς. *Thomas* eſt in eadem ſententia: Οὐδεὶς τῶν δοκίμων ἐξ ὀπιπολῆς εἶπεν. ἀλλὰ πάντες χωρὶς τοῦ ἐκ προθέσεως ὀπιπολῆς. Ἀριστείδης δὲ τοῦ Λιγυπτίου· Ἐπειδή σοι ἀξιὸ βραχέων ἐκ ὀπιπολῆς ἀπεκρινάμην. Θουκυδίδης ἔκτῃ. ἀφ' τὸ ὀπιπολῆς τῶν ἄλλων εἶναι, de Epipolis agens Syracuſanorum loco, cuſtodiis frequenti, ut loquitur *Livius*. Lucianus tamen hic non cavit quod aliis vitio dat. Dicit enim in ſecundo verarum narrationum: οὐκ ἐξ ὀπιπολῆς μόνον ἀλλὰ καὶ ἐς βάθος. *J. G. G.*

96. Συνετάξατό μοι] *Juſſit mihi.* Sic interpretor, non ut Micyllus, *compoſuit.* In hoc enim videtur ſoloeciſmus eſſe, quod συντάσσειν dixerit pro κελεύειν, cum συντάσσειν proprie ſit ordines inſtruere, componere. Pro jubere tamen utitur *Heliodor.* in ſecundo: Ἐπὶ τ' νεὼν τῆς Ἴσιδος ὅπερ συνετέτακτό μοι πρὸς τ' ξένον ἅρμησα. Idem in eodem: Ἐπὶ τὸν χειμῶνα τὸν καιρὸν ὃν τῷ Θεαγένει συνετέτακτο ἵστασθαι. *Diodor.* ſaepe συντάσσει pro juſſit, & συντέτακτο pro juſſus erat, utitur. Qui igitur Atticos imitari volent, συντάσσειν utentur de ordinibus inſtruendis, ut *Xenophon.* Apud *Joſephum* ἐπιβουλὰς τε καὶ λόχους συντάσσοντες dixit, id eſt, *inſidias ponentes.* Lucianus alio ſenſu in *Aſino* dixit: συνετάττοντο ἐπ' ἔργον. *Accingebantur operi.* & *Plutarchus* συνετάττετο πρὸς τὴν πρᾶξιν. *ad negotium componebatur.* Eodem pertinet illud Periclis ἀσύντακτός εἰμι, *imparatus ſum.* illudque *Plutarch.* de Solone: συντεταγμένον ὑποβάλλειν τύπον, *paratum ſubjicere nomen.* Demoſthenes ὁ συντέταγμαι *non ſum paratus, meditatus, inſtructus.* *J. G. G.*

Συνετάξατό μοι] Ἐπετάξατο volobat ille ſoloecus. *J. M. G.*

98. Περιέστη αὐτὸν] *Circumſtiti ipſum.* Manifeſtus ſoloeciſmus, ut docet *Thomas*: Μὴ εἴπῃς περίσταμαί τ' θεῶν. Πῶς γὰρ ὁ εἷς στὰς περίσταιτ'; ἀλλὰ περίσταμαι. Λεβάνιος δὲ ἐπιστολῇ καὶ περίσταμαι τὰς ἐπιστολάς. *Laërtius* in Menedemo parum Attice dixit περίσταμαί αὐτόν ποτε Κράντορος. Περιίσταμαι etiam fugio, vito ſignificat. Lucianus in fine *Hermot.* Οὕτως ἐκτραπήσομαι καὶ φεύξομαι, ὥσπερ τοὺς λυττῶντας τῶν κυνῶν. *Non ſecus ac rabioſos canes fugiam, & vitabo. Joſeph.* Ἀρχαιολογίας libri primi capite ſecundo: πρῶτον ἡδέως ἔχοντος πρὸς αὐτὸν ὁμιλεῖν τῶν φύσει τοιούτων ἐφ' φεύγεται. Idem Ἀρχαιολογίας lib. IV. cap. 6. Περιίστατο γὰρ μὴ πολλοὶ τῶν τοῦ λόγου ἀσταλγίας αὐτοῦ μιμηταὶ γενόμενοι ταράξωσι τὸ πλῆθος. id eſt *verebatur.* Idem locus & a *Suida* refertur cum eo qui ſequitur: Τὸν ὄχλον γὰρ ἐκεῖνος ἀεὶ ἐφ' τοὺς δημοσίους φεύγεσθαι μάλιστα. Idem *Suidas* ἀλυσκάζειν, φεύγειν, ἐκκλίνειν, φυγεῖν, *cavere, declinare.* in qua notione etiam legitur II. ad *Timoth.* II, 16. & ad *Tit.* III, 9. vide & *Caſaubon.* ad Athen. Animadverſ. lib. XV, 5. & *Andream Dunaeum* ad *Johan. Chryſoſtom.* in epiſtolam ad Titum orationem ſextam. *J. G. G.*

1. Ἑτέρου δὲ λέγοντος συνεκρίνετο αὐτῷ] *Judicio experiebatur*, vel *contendebat*, aut etiam *cum eo comparabatur.* Sic barbari loquuntur. Attice vero συνεκρίνετο αὐτῷ ſignificat, una oriebatur, naſcebatur, ſive gignebatur, quemadmodum διεκρίνετο αὐτῷ ſignificat, una interibat, atque diſſolvebatur. Διακρίνομαι tamen pro *judicio experiri* dixit Demoſthenes: Εἰ μὲν ἐν τοῖς θεσμοῖς διακρινόμεθα. Sed de συγκρίνειν audiamus *Thomam*: Ἐπὶ δικαστηρίου συνεδικάζετο χρὴ λέγειν, ὁ συνεκρίνετο. Συνεκρίνετο γὰρ ἀντὶ τοῦ ἠγωνίζετο, ὡς ἔχει καὶ ἡ παρὰ φιλοσόφοις σύγκρισις, ἧς τὸ ἐναντίον διάλυσις. ἐπεὶ καὶ ὁ φάσκων ἐν τῇ συνηθείᾳ συγκρίνειν, ἀντὶ τοῦ περὶ τοῦ ἀμφισβητεῖν δὲ παρίζετάζειν, ἐχ αὕρησαι παρὰ τοῖς δοκιμωτάτοις τῶν παλαιῶν· Ἀλλὰ αὐτὶ τούτου παραβάλλειν, καὶ παρεξετάζειν, καὶ παραπλῆσαι. Pro quo & dicunt εἰκάζειν, ὡμοιῶσθαι. Attice igitur dixit Epicharmus: συνεκρίθη ὁ διακρίθη, καὶ ἀπῆλθεν οὔτε ἦλθεν, πάλιν γᾶι μὲν ἐς γᾶν, πνεῦμα δ' ἄνω, τί τῶνδε χαλεπόν; Attice etiam *Chryſoſt.* in comparatione monachi & Regis: Καὶ ὡμοιῶσθαι τὸν ἀλλήλοις τοῦτ' κατηγωνισμένοις πολλῷ πολλοῖς, τοῦτ' πολλῷ τυγχά-

6. Solebat vero etiam illis, qui Attico more ſoloeci eſſent, lepide illudere. Ad dicentem enim, *Nos (nobis) hoc videtur; Tu*, inquit, *etiam Nos (nobis) dices, nos peccare.* Alio ſerio narrante rerum patriarum quiddam, ac dicente, *Illa vero Herculi miſta; Non igitur*, inquit, *miſtus illi Hercules?* Quodam dicente, *Se tondendum eſſe; Quid*

Εἰώθει δὲ καὶ πρὸς τοὺς σολοικίζοντας Ἀττικῶς, παίζειν ἀνεπαχθῶς. πρός γοῦν † φειδόντα, νῷ τοῦτο δοκεῖ, σὺ, ἔφη, καὶ νῷν ἐρεῖς, ὡς ἁμαρτάνομεν. ἑτέρου δὲ σπουδῇ διηγουμένου τί τ' ὀπιχωρίων, καὶ εἰπόντος, ἡ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ μιχθεῖσα, οὐκ ἄρα, ἔφη, ὁ Ἡρακλῆς ἐμίχθη αὐτῇ. χαρῆναι δέ τι-

5. Νῷ τοῦτο δοκεῖ] Τὸ γὰρ νῷ † τόθεῖα καὶ αἰτιατική. ἀλλ' ὅτι καὶ δοτική· ‡ τὸ δὲ δοκεῖ δοτικὴν ἀπαιτεῖ. καλῶς § ἂν παίζων αὐτὸν εἴρηκεν· ὡς σὺ καὶ νῷν ἡμῖς ὡς ἁμαρτάνομεν, ἴδιον γὰρ εἶπεν καὶ νῷν ἁμαρτάνομεν ἡμῖς, τυτέστιν ἡμᾶς, ἀλλ' οὐκ ἡμῶν. *V.*

8. Μιχθεῖσα] Ἐμίχθη γὰρ ἀνὴρ § φαμὲν γυναικὶ, οὐχὶ γυνὴ ἀνδρί. *V.*

9. Καρῆναι] Τὸ κείρασθαι ἐπὶ τῆ ** κοσμίας· τὸ δὲ καρῆναι ἐπὶ τῶν ἀτίμων, καὶ μὴ ὕβρεως. *V.*

† Εἰθεία] Εἰθεία καὶ αἰτιατικῇ editum ante; ac deinceps quoque dativus ubique expreſſus. Sed adſcripſit *Solanus*: nominativum in his omnibus pro dativo qui in V. & Impr. erat, ſepoſui. Hinc igitur patet. *J. F. R.*

‡ Τὸ δὲ δοκεῖ δοτικὴν] In V. & Impr. τὸ δὲ δοτικῇ ἀπαιτεῖ abſurde. quod vero jam editum ex G. & ingenio ſe reſtituiſſe teſtatur *M. du S.*

§ Οὖν] Ita ex V. reſtituit Idem, in editis erat τῷ fine ſenſu.

¶ Φαμὲν] Φασὶ editum ante. In V. per compendium exaratum hoc verbum editoribus prioribus impoſuit. *J. F. R.*

** Κοσμίας] Κοσμιῶν Exc. *G.*

χάσασθαι σπουδῆς. Et Lucianus in imaginibus: Καί τοι Μηρίνθου ἐκείνη παρεξετάζετο. Ibid. ἐγὼ δὲ σε ὑβρίζειν ταῖς Ἡρωϊναις παραδώσω μι. Et paulo poſt: Οὐκ ἂν παραβάλλοιμι τὴν ἐσθῆτα Διὸς γυναῖκα Φαιδρᾶ. Ibid. Λέγεται δ' αὐτῆς ἀκάζειν ἐκεῖνος τὸ ὑφαιρεῖς τε καὶ ὄρθιον. Quare minus Attice dixit Athenaeus: Τὸ δὲ Διονυσίῳ χορηγῶν παντελῶς ἂν τὴν τελὴν τι φωνὴν πρὸς ἐκεῖνο συγκρινόμενον. Confudit etiam hanc differentiam ipſemet Lucianus in *Paraſit.* Ἄξιος, inquit, συγκρίνεσθαι ἀθανάτου τοῦ ὀνόματος. & Philo: Ὅσῳ δοκεῖ εὐγενείας ἀδηλότης θνητῷ σύγκριτος, *nobilitate cum nomine mortalium comparandus.* Quare minus mirum de Apoſtolo, qui II. ad *Corinth.* cap. 10. inquit: Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρῖναι ἢ συγκρῖναι ἑαυτούς τισιν † ἑαυτοὺς συνιστάντων. In eadem ſententia *Phrynich.* Σύγκρισις. Ἡλιόδωρος ἐνίστε συγχύσεώς τι † αὐτοῦ, σύγκρισις Ἀριστοφάνης καὶ Μενάνδρου. Καὶ θαυμάζω πῶς φιλοσόφοις ἐπ' ἄκρον ἀφιγμένοις, καὶ σαφῶς εἰδόσι, ὅ, τι ποτέ ἐστὶν ἡ σύγκρισις, ἐχρήσατο ἀδηλοτάτῃ φωνῇ. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ συγκρίνειν τινὰ τῷ δή, καὶ συνέκρινεν, ἡμάρτηται. Χρὴ δὲ ἀντεξετάζειν, καὶ ὡσαύτως λέγειν. *Cicero* recte I. de Natura Deorum σύγκρισιν vertit *concretionem. Theophanes Cerameus*, ſupra ſui ſaeculi captum ſcriptor elegans, Hom. LVI. in feſto S. Procopii, hoc ſenſu poſuit σύγκριμα Κόσμου λέγεται τὸ ἐξ ὑμοῦ καὶ γῆς, καὶ τὰ ἐν μέσῳ σύγκριμα καὶ σύγκρισις. Vertit *Franciſcus Scorſus*: *Mundus dicitur, quod ex cœlo terraque, & his quae in medio ſunt interjecta, conſtitutum atque compactum eſt.* Male vero *Plutarcho* σύγκρισις ponitur pro comparatione. *J. G. G.*

5. Νῷ τοῦτο δοκεῖ] Ut ſoloeciſmo ſoloeciſmum explicemus: *Nos hoc videtur.* Ubi νῷν *nobis* dicendum fuit. quemadmodum *Plato* loquitur in VI. de legibus: Θαυμαστῶς τόγε ἐκεῖνοι νῷν πάντως ξυνδικεῖ. Idem in *Sympoſ.* Πρόσχωμεν δὴ τὸν νοῦν ἡμῖν φαίνῃ νῷν. *J. G. G.*

Ibid. Σὺ, ἔφη, καὶ νῷν ἐρεῖς, ὡς ἁμαρτάνομεν] *Tu etiam nobis peccamus dices pro* νῷν ἁμαρτάνομεν, id eſt, *nos peccamus.* Utrumque hoc non videtur animadverteſſe interpres, ut ejus verſionem legenti conſtabit. (nam dedit: *Tu*, inquit, *etiam* νῷν *dices, ut peccamus.*) *J. G. G.*

8. Ἡ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ μιχθεῖσα] Haec Luciani verba ex ſequentibus *Them. Magiſt.* erunt intellectu facillima: Μέγνυται, inquit, ὁ ἀνὴρ τῇ γυναικὶ, οὐχ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί. Nimirum μέγνυσθαι recte dici de viro cum muliere conſuefcente, male vero de muliere, quae cum viro rem habet. Hanc differentiam tamen non eſſe perpetuam argumento eſt illud Parthenii in Eroticis: Τὰ αὐτῶν μιχθεὶς τῇ ξένῃ. *Herodot.* in Clio: Δεῖ δὲ πᾶσαν γυναῖκα ἐπιχωρίῳ ἰζομένῳ ἐς ἱρὸν Ἀφροδίτης ἄπαξ ἐν τῇ ζωῇ μιχθῆναι ἀνδρὶ ξείνῳ. Attice igitur D. *Joh. Chryſoſt.* de Babyla martyre: Παῖδα δὲ ὀφθῆναι μέγνυσθαι μητρῴοις ἢ ἀδελφαῖς ἅπερ ὁ τοῖς πρώτοις φιλόσοφος ἐνομοθέτει, de Zenone agens. Sic apud *Heſiod.* μιχθεὶς ἐν φιλότητι, frequentiſſime. *Homer.* hymno in Lunam: Τῇ ῥά ποτε Ῥοιδίης ἐμίγη φιλότητι ἑκοῦσα. Quin & *Eſdrae* IX. Hebraei dicuntur miſcuiſſe ſemen ſanctum cum populis peregrinis, qui gentilium filias duxerant uxores. *J. G. G.*

Ibid. Μιχθεῖσα] Falſa eſt Scholiaſtae obſervatio; nam de feminis aeque frequenter dicitur. *Ariſtoph.* Ran. vſ. 1112. Καὶ τικτούσας ἐν ταῖς ἱππάσι, Καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς. *Aelian.* V. H. I. 15. αἱ θήλειαι — ὅταν ἐν ὥρᾳ ἔρωτος μίξεως ἀτυχήσωσι. *Homer.* Odyſſ. A. 72. Φίλτατος θυγάτηρ — Ποσειδάωνι μιγεῖσα. Et A. 267. De *Alcmena* — ἐν ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα. *Heſiod.* Theog. vſ. 53. — πατρὶ μιγεῖσα Μναμοσύνῃ. Ne plures addam. *J. F. R.*

9. Καρῆναι δέ τινος εἰκότως] Cum quidam pro κείρεσθαι tonderi, dixiſſet καρῆναι, quod erat ignominioſum verbum. Differentiam pulchre docet *Thomas*: Καρῆναι ἐπάρχῃ κυρίως οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν ἐπ' ἀνθρώπων σοῦ-

τινος εἰπόντος ὡς δέοιτο, τί γάρ, ἔφη, σοι δεινὸν εἴργασαι, καὶ ἄξιον ἀτιμίας; καὶ ζυγομαχεῖν δέ τινος λέγοντος, πρὸς τ ἐχθρόν, [a] εἶπε, ζυγομαχεῖς; ἑτέρου δὲ εἰπόντος βασανίζεσθαι τ παῖδα αὐτῷ νο-

enim, inquit, *malum feciſti*, & *dignum ignominia?* Et, *decertare* quodam dicente, (*de amica diſputatione*) *Cum hoſte*, inquit, *decertas?* Alio dicente, *Torqueri filium ſuum aegre-*

a Εἶπε] Οὖν *Fl.*

12. Ζυγομαχεῖν] Ἐπὶ γὰρ τ φιλίως διαλεγομένων ἱμειλιῶν λέγεται, ἢ ἀμφισβητεῖν, ἢ φιλονικεῖν ἐπὶ δὲ τῶν ἐχθρῶν, ζυγομαχεῖν ἢ διαδικάζεσθαι. *V.*

14. Βασανίζεσθαι] Βάσανος γὰρ ἐπὶ τ δοκιμασίας λέγεται καὶ ἐπὶ κολαζομένων διὰ τιμωρητικῶν ὀργάνων. *V.*

τοῦτο καθαιρεθέντων. Τὸ δὲ κείρασθαι οὕτω ἐπ' ἀτίμου. Λεβάνιος δὲ ἐπιστολῇ τῇ· Οἶμαι δ' ἄκρησιν ὑπό σου τετιμῆσθαι Καισάριον. τὴν μὲν γὰρ πόλιν δημοσίᾳ κείρασθαι νομίζω. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ προβάτων. *Philoſtrat.* in Heroicis: Τὸν κόμην ἠν ἐκείρατο ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ. *Lyſias* in Epitaphio: Ἄξιον ἦν ἐπὶ τοῖδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τὴν Ἑλλάδα δὲ πυθέσθαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους. *Phrynich.* adſentitur Luciano & Thomæ: Καρῆναι enim tradit dici de infami tonſura, κείρασθαι autem de hominibus. Et *Moſchopul.* Ἐμάρλο, ὁ ἀεὶ τάττε) ἐπὶ ἀτίμου κυρᾶς. Nimirum καρῆναι dicebatur de infami illa raſura, qua utebantur in morionum & ſtupidorum, & γελωτοποιῶν, qui ad ciendos riſus inducebantur, capitibus radendis. Illi enim ad cutem radebantur, cum alii tonderentur. quo alludit *Tertullian.* de ſpectaculis: *Eos infideles erga faciem ſuam eſſe, quam novaculis mutabant, & inſuper contumeliis alaparum objiciebant: ita de domini praecepto ludentes. Decore ſcilicet & diabolum maxillam verberandam patienter offerre.* Nam illi moriones raſo capite alapis offerebant malas percutiendas. Sed de hoc ritu dudum viri docti plura. *J.G.G.*

12. Ζυγομαχεῖν δέ τινος ἐπόντος] Cum quidam dixiſſet ζυγομαχεῖν pro contendere cum familiaribus. Cum hoc verbum proprie ſignificet apud optimos quosque auctores tantum cum hoſtibus contendere. Probat hoc quod dixi *Thomas.* Οὐ δεῖ λέγειν περὶ τῶ φίλε, ὡς πρὸς τ ἐχθρὸν περὶ τῶ δέ τινος ἐζυγομάχει· ἀλλ' ἀμφισβητεῖν, ἔριζον, ἐφιλονείκει. Τὸ γὰρ ἐζυγομάχει ἐπὶ ἐχθροῦ λαμβάνει), ἑαυτὸς καὶ τὸ ἐδικαζόμην. Οἷον ἐδικαζόμην τῷ δεῖνι, περὶ τοῦδε. *Heſych.* in diverſa eſt ſententia, qui ait hoc verbum ſignificare τὸ τοῖς οἰκείοις διαφέρεσθαι, *cum familiaribus contendere.* quo ſenſu accipi debent *Plutarch.* loca a *Budaeo* in commentariis collecta. Proverbium tamen quod affert *Ariſtot.* III. Rhetoricorum, φιλάμων ζυγομαχῶν τῷ κορίῳ pro *Thomae* & noſtra facit ſententia, ut & Demoſthenes apud quem ζυγομαχῶν cum hoſte contendere eſt. *J.G.G.*

14. Βασανίζεσθαι τ παῖδα αὐτῷ νοσοῦντα] Reprehendit hic Socrates eos qui βασανίζειν, quod eſt probare, explorare, quaeſtionem exercere, quaeſtioni ſubjicere, torquere, ut vulgo loquuntur, abutebantur & uſurpabant de homine qui morbo vexabatur. Eosdem & *Thom.* redarguit inſcitiae: Τὸ βασανίζειν, inquit, ἐπὶ δοκιμασίας λαμβάνει), καὶ τ διὰ λόγων, καὶ τ διὰ τιμωρητικῶν ὀργάνων. μὴ λέγε ὅτι βασανίζεται ὑπὸ νόσου, ἀλλὰ ἔχεται. *Suid.* paulo aliter: βασανίζειν δὲ τὸ αἰκίζεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι καὶ μαστιγοῦν σημαίνει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ χωρὶς πληγῶν ἀνακρίνειν, καὶ ἐλέγχειν τἀληθὲς διὰ λόγων. Adducit tamen idem *Ariſtophan.* locum hunc contra ſe: Πῶς βασανίζω. παίετε τρίτον· ὁ πίναξ δῆτα, προμάσας ὑπερηχεῖ μαστιγῶν, δῆτα, σφυδρῶν, ἔτι μᾶλλ' αἱ τὰς ῥῖνας ὀξὺ ἐγχίων, πλίνθους ἐπιτιθείς. Quae profecta omnia ſunt τιμωρητικὰ ὄργανα. locus eſt in Ranis. Contra hoc praeceptum facit illud *S. Matthaei* capite octavo: Κύριε, inquit, ὁ παῖς μου βέβλη) ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς δεινῶς βασανιζόμενος. Adſtipulatur Luciano & *Thomae, Harpocration*, & oſtendit ex Dinarcho βασανίσας eſſe δοκιμάσας, idque eſſe ex voce βάσανος, quae lapidem ſignificat, in quo aurum exploratur. *J.G.G.*

Βασανίζεσθαι] Etiam Atticis de iis dici, qui tormentis tenſi verberantur, ſi non ſatis notum, vid. Rev. *F. Elſn.* ad *Evang. Marc.* V. 7. ubi & *Suidam* refutat, qui negavit βασανίζεσθαι de quaeſtione per tormenta Atticis dici, ſed ſolis verbis in veritatem inquirere, quia metaphora ſit deſumta a βάσανος lapis aurum explorans. Sed recte Scholiaſt. hic utrumque adgnoſcit, nec de iis qui per quaeſtionem torquentur, unice uſurpatur. Ita ut carpendi ſtudium fingens riſumque captans talia reprehendat Lucianus, ſi is auctor: non enim omnes ſunt mere ſoloeciſmi quos in hoc libello arguit ſcurra Noſter. De male adfectis vero adhibetur in N. F. aliquoties, quod notum. quo ſenſu tamen Atticis uſurpatum ignoro. *J.F.R.*

16. Προκόπτειν δέ τινος ἐπόντος σὺ τοῖς μαθήμασιν] Quod hic Socrates ait ἐπιδιδόναι, non προκόπτειν dicendum eſſe, in eo forte illi aſſentitur *Plato, Iſocrates*, & *Philoſtrat.* pro προκόπτειν, ἐπίδοσιν λαβεῖν & ἐπιδιδόναι dicentes, *progreſſiones facere, procedere*, ut loquitur *Cicero.* Diſſentiunt ab eo Thomas, Phrynichus, Suidas, Thucydides, Euripides, denique ipſe etiam Lucianus, qui ait in *Hermot.* Ἐγὼ μὲ προκόπτειν σὺ τοῖς μαθήμασιν. Et in *Paraſit.* Ἐν ἐπιόναις ταῖς τίχναις προκόπτουσας. Idem in *Amor.* Ἐγὼ δὲ ἐνόμιζον ἄχρι παιδίας ἱλαρὸν τὸν ἔρωτα ἡμῶν προκόψαι. *Ariſtid.* Ὅσον δ' ἂν προκόψωσι τ σοφίας, τοσοῦτ' ἀνταφαιροῦσι μεγάλα φρονοῦντες. *Phrynich.* Προκόπτειν, inquit, λέγουσι. Τὸ δὲ ὄνομα προκοπὴ ἀδόκιμον. *Suid.* ἐπίδοσις, inquit, προκοπὴ, προδύκη, αὔξησις. Ἐπίδοσιν μὲ οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν, ἡ δὲ προκοπὴ παρ' ὁδηνὶ τ Ἑλλήνων. *Heſych.* in verbo ὑποσκαπίζων, προκόπτειν dicit ſignificare hanc vocem, quod

Cœ-

aegrotantem ; Quam ob rem, inquit, *aut quid quaerit, qui torquet ?* Cum diceret aliquis, *Proficit in disciplinis ;* Ille, *Plato*, inquit, *hoc vocat progressiones facere.* Interrogante aliquo, *Num declamabis (declamabit) iste ? Quomodo igitur*, inquit,

ησῦντα, ὅτι τῳ, ἔφη, ἢ τί βυλομένῳ τῆ βασανίζοντι; προκόπτει δέ τινι εἰπόντι ἐν τοῖς μαθήμασιν, ὁ δὲ Πλάτων, ἔφη, τῦτο ἐπιδιδόναι καλεῖ. ἐρομένῳ δέ τινι εἰ μελετήσῃ ὁ δεῖνα, πῶς ἂν, ἔφη, ἐμὲ

19. Εἰ μελετήσει] Οὐ γὰρ ἀξιοῦσιν Ἀττικοὶ ἐπὶ * τῆ ῥήματι τούτῳ ἐναργεστικῶς ἐκφέρειν, ἀλλὰ παθητικῶς τ μέλλοντα. ὑ γάρ φασι μελετήσω, ἀλλὰ μελετήσομαι. V.

* Τῆ ῥήματι] Τῶν edita male.

Coelius interpretatur *praecidere*, vel *praecastrare vinum*, quod tum fit, cum vini vires sacco franguntur, ut *Plin.* ait. tale vinum *Theophrast.* VI. de caulis plant. c. 24. διθυμὸν, quod male vertit Gaza *morale vini genus*, cum sit saccatum, colatum διὰ τ ἠθάσεως ut pulchre docuit Vir summus *Thom. Reinesius* magno eruditorum cum dolore nuperius extinctus, lib. III. Var. Lect. cum quo ipsae litterae in illa plaga videntur elatae esse. In *Hesych.* pro προκόπτειν legitur προσκόπτειν. quare lexicographi ὑποσκαλίζειν impingere interpretantur ? Cum tamen in eodem *Hesych.* recte legatur ὑποσκάπτειν· ὑπὸθει τῇ σακκῷ ἢ προικοπεῖν, *sacco colabat*, aut *praecidebat.* Apud *Eustath.* ad Iliad. V. Καὶ ὑποσκαλίζων τ ὀδῦ τὸ προκόπτειν ϵ ὑφαιρῶν. Τῦτο δὲ ἴσως ἡ λέπ τῆ κατὰ μικρὸν ἐπιτυμβίῳ σάκκῳ. Ὑποσκαλίζειν est etiam furari in itinere. nimirum προκόπτειν dicitur de iis qui saccos & marsupia praecidunt, qui nobis dicuntur Beutel-schneider. Sed ut redeamus ad priorem notionem τῆ προκόπτειν, quam culpat Lucianus. In ea legitur apud *Euripid.* in Hecuba : Προκόπτοντ' ὐδὲν ἐς πρόσθεν κακῶν. *quibus nihil profecimus ad levanda mala quae summus passi, nihil facientia ad priora mala mitiganda. Herodot.* lib. I. voce passiva: Οὐδὲν τ πραγμάτων προκοπτομένων, *nihil rebus procedentibus.* Idem in Thalia: Ἐς τὸ πρόσω τε ὐδὲν προκόπτοντο τ πραγμάτων. *Thucyd.* in IV. Καὶ τ ἀρχῆς ἅμα προκοπτόντων. Id est, *nobis augentibus illorum imperium. Proeodeiκοιόντων*, ἀντροπιζόντων, ἴσχυν προκοπὴν ϵ ἐπίδοσιν ποιούντων. Haec *Thucyd.* interpres. Eodem sensu Lucianus in *Saltation.* verbo ἐπιδιδόναι utitur. Οὐ πάλαι, inquit, ἀρξαμένη ἐς τοσῦτο κάλλῳ ἐπιδοῦναι, ἀλλὰ κατὰ τ Σιβυλλεῖον μάλιστα· *Non olim initio facto tanti incrementi in eam pulchritudinem, sed circiter Augusti maxime tempora. Plutarch.* cuidam libellorum suorum titulum fecit πῶς ἄν τις αἰσθοιτο ἑαυτοῦ προκόπτοντος ἐν ἀρετῇ, saepe utens in eo opere verbis προκόπτειν & ἐπιδιδόναι, & non abstinens interim a nomine προκοπή. Εἰδὲ μεγαλμίαν, inquit, αἱ προκοπαὶ ποιοῦσιν ἄνισον. Lucianus quoque in Alexandro, ἐλπίδας ϵ προκοπῆς ἀνεφάλλετο. *Epictetus* in Enchiridio : Παρὰ μοῖραν ἴτλιεν ϵ ὐδοσιν ἢ λοιλλυται ἡ προκοπὴ, ἢ ϵ σώζεται. *Joseph.* etiam utroque utitur vocabulo: Καὶ γὰρ, inquit, ὐδ' ἂν ἦν ἁλώσιμος ἡ πόλις, εἰ πρώκοπτε τὸ τεῖχος ὡς ἤρξατο. *Neque enim urbs ullis viribus capi potuisset, si murus processisset ut coeperat.* Idem : Εἰς μεγάλων παιδείας πρόκοπον ἐκ δοσιν. Et in I. Ἀλλὰ Γίνεται ὁ Δημόδοκος Λυτικράτῃ μειζονι προκο-

πῆς αἰτίαν. Idem in X. Antiquitatum: Τῶν γραμμάτων ϵ σοφίας οὐ προκοπῆ γενομένοις εἶχεν ἐν τιμῇ ϵ σέβας διετέλει. *Diod. Sicul.* de Dione, ἀνὴρ ἐν φιλοσοφίᾳ μεγάλῳ ἔχων προκοπήν. *Cicer.* XV. ad Attic. ep. XVI. *Sed mehercule litterae πεπονημένης scriptae, quod ipsum προκοπὴν aliquam significaret.* Non caret itaque exemplo quod dixit Apostol. I. ad *Corinth.* 4. Ἵνα σε ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ. Et Epistolae ad *Philip.* cap. I. Εἰς προκοπὴν τῆ εὐαγγελίῳ ἐλήλυθεν. Utitur eadem voce etiam *Heliod.* in VII. Πολλὰ ϗ πωρ' ἑαυτῆς εἰς προκοπὴν τ φαινομένων λυπηρῶν προσιθῶσα. Videtur autem hic auctor in plerisque non satis accurate locutus, quippe qui saepe peccet in id, quod hic aliisque in libris reprehendit Lucianus. Improbat iste in Nefasto θάτιρον pro ἄτιρον vel ὁ ἕτιρον, θάτιρον pro τ ἕτιρον, & ἄτιρον pro θάτιρον. quae omnia invenias in *Heliod.* Is in secundo: Θάτιρον, inquit, τ παίδων τ πρεσβύτιρον pro τ ἕτιρον. Idem in VI. Θάτιρον ἐπιχωσάσας θατίρῳ, ubi dicendum fuit ἄτιρον, pro ὁ ἕτιρον. Et in VIII. ἵν δὲ τ ἰωνικῶν ἄτιρον τ εἰς Δημοκρίτου ϖδδ τὸν πρότλω υἱὸν τ Ἀρταξάρξης τοὺς υἱοὺς διηρθίτων pro θάτιρον. Sed de hoc minus miror quam de *Plutarcho*, qui in libello de lectione poëtarum, δυοῖν ὄντιν ἄτιρον ἡ τοιαύτη ποιήσεως ϖδθέσις dicit pro θάτιρον. vide & *Thom. Magistrum.* *J.G.G.*

Προκόπτει] Προκοπὴ, pro progressu in literis, *Ciceroni* adhibitum in Epist. ad Att. XV. 16. aeque ac in N. Foedere I. ad *Tim.* IV. 15. ubi Rev. *Elsn.* & *Polybii*, & *Arriani* auctoritates *Graevianis* addit. *J.F.R.*

19. Εἰ μελετήσει ὁ δεῖνα] Vitium est in μελετήσει quod apud Atticos est secundae personae, pro *declamabis.* Barbaris vero est tertiae personae vocis activae ut loquuntur γραμματικῶν παῖδες, pro *declamabit.* Meminisse hic debet studiosus lector verbum μελετᾶν, tametsi futurum medium usitatius habeat quam activum apud Attice loquentes, utendum tamen esse aoristo activo, non medio. Testantur hoc Philostratus & Lucianus. *Philostrat.* in Marco Sophista: Καὶ προβαλοῦμαι ἔφη ϗ μελετήσομαι. Idem in eodem : Μελετήσας δὲ ϗ μελετῶντος ἀκροασάμενος, ϗ ἐθαυμάσθη ϵ ἐθαύμασεν. Lucian. in *Merc. Cond.* Οἶδα δ' ἐγὼ ϗ ῥήτορα τ καρχάρων ἐπὶ τοῦ δικάζειν κλινθέντα μελετήσαντα μὲν τ δίκας οὐκ ἀπαιδεύτως. Et in *Demonact.* Ῥήτορι δέ τινι κάκιστα μελετήσαντι. Proinde dicendum : μελετῶ, μελετήσομαι, ἐμελέτησα, μελετήσας, ut ab ἐπαινῶ, ἐπαινέσομαι, ἐπῄνεσα, ἐπαινέσας, ab ἀκούω, ἀκούσομαι,

ἐμὲ ἐρωτᾷς εἰ μελετήσαμαι, λέγεις ὅτι ὀρθά; δεινά;

me interrogans declamaturusne sim, dicis iste?

Ἀττικίζοντος δέ τινος, ἢ τεθνήξει, εἰπόντος ὑπὲρ τοῦ τρίτου, Βέλτιον, ἔφη, ἢ ἐνταῦθα μὴ Ἀττικίζειν [a] καλαρώμμον. πρὸς τὸν εἰπόντα δέ, τοχάζομαι αὐτῷ, ὑπὲρ τοῦ φείδομαι αὐτοῦ, μή τι, ἔφη, δίκης

7. Atticorum imitatione dicente quodam de tertio, *Mox morieris*; (*morietur*) *Melius*, inquit, *erat etiam hic non affectare sermonem Atticum & male ominari.* Ad eum qui dixerat, *collineo in illum*, pro *parco illi*; *Numquid*, ait, *jaculando aberrasti?* Cum ἀφι-

a Καταρώμμον] Καβαρώμμον male *J.* & *V2.*

22. Τεθνήξει] Τεθνήξεται γὰρ ἐχρῆν λέγειν ἐπὶ τοῦ τρίτου, ἀλλ' ἢ *τεθνήξη ἐπὶ δευτέρου. *V.*

* Τεθνήξη] Nihil varietatis notatum invenio. Sed aut hic legendum τεθνήξει, aut in Luciano etiam τεθνήξῃ; oportet enim haec sibi respondere. Alioqui perinde esse quodnam eligas, ut *βέλει* per *βέλει* aliaque secundam person. in *ει* formantia, satis saepe vidimus. Sed τεθνήξει Lucian. dedisse, certum. *J.F.R.*

25. Στοχάζομαι] Τὸ γὰρ στοχάζεσθαι ἐπὶ τοῦ † ἀφιέσθαι τούτοιν τὴν βολὴν, ἢ τοῦ τυγχάνεσθαι. *V.*

† Ἀφιέσθαι τούτοιν] Sic dedit *Solan.* pro vulgato ἀμαρτάνειν τούτου; non tamen addens unde. Quare, cui vulgatum rectius videtur, poterit id revocare. *J.F.R.*

ἤκουσα, ἀκούσας. *J.G.G.*

22. Ἀττικίζοντος δέ τινος ἢ τεθνήξει εἰπόντος ἐπὶ τρίτου] Cum quidam *Atticorum aemulus dixisset in tertia persona* τεθνήξει, quod apud Germanos Atticos est secundae personae; quare sequitur βέλτιον ἦν ἐνταῦθα μὴ Ἀττικίζειν καλαρώμμον. Hoc est: *praestaret vel hic te non Atticissare mortem inprecantem mihi, dicis enim: mihi morieris.* Aristophan. in Nebulis: Σὺ δ' ἐγγαμεῖν τεθνήξει. *tu morieris.* Hoc quod diximus declarant etiam *Thomae* verba ideo a nobis non omissa: Τεθνήξεται, inquit, ἐπὶ μιᾶς ὀλίγου μέλλοντος λέγει. Πλάτων δὲ ἐν Γοργίᾳ ἐπὶ μέλλοντος ἐναργείας λέγει. Τεθνήξει οὖν ὃν ἂν δοξῇ. καὶ Λουκιανὸς ἐν τῷ Σολοικιστῇ ἀπαγορεύει. Graeca tamen Platonis exemplaria, quae ego quidem viderim, τεθνήξῃ habent, non τεθνήξει, ut placet Thomae. Proinde vitandae amphibologiae causa dices cum Luciano in Dialogo Terpsionis & Plutonis. πότε ἐν τεθνήξεται τὸν γεραίτατον ἡμᾶς. *Micyllus* hic perperam vertit ἐπὶ τρίτου *in diem tertium*, cum vertere debuerit *in tertia persona*, subintelligitur enim προσώπου. Alioqui εἰς τρίτον, ut Attice subintelligatur ἡμέραν, *in diem tertium*, vel *perendie* significat. *Symes.* Εἰς τρίτον ἦκεν ἀπάγγελος. *Aristid.* Καὶ ἦκεν εἰς τρίτον. *Thom.* Οὐ λέγουσιν, inquit, εἰ Ἀττικοὶ εἰς τρίτον ἡμέραν, ἀλλ' εἰς τρίτον μόνον. *Heliod.* εἰς τρίτον ἐξώρμησαν. Addit tamen *Aristophan.* ἡμέραν in Lysistrate: ἀλλ' εἰς τὸν τρίτον γ' ἂν ἡμέραν. *J.G.G.*

Ἀττικίζοντος] Id vitium ὑπεραττικίζουσαι ἰδίαν vocat *Philostr.* in vit. Ap. p. 21. *M. du S.*

Ibid. Τεθνήξει] *Th. Mag.* h. v. *M. du S.*

Τεθνήξει] Non damnat Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* VIII. c. 74. f. cum & *Aristoph.* Ach. v. 324. ὡς τεθνήξων ἴδιόν γε habeat, quod forsan frustra suspectum *Stephano* ait, ob Luciani auctoritatem, quam minus ponderis habere statuit, quod non raro reprehendat ea, quibus ipse & probatissimi scriptores usi sint. Sed hic tantum reprehenditur ambigua tertiae pers. in *ει* terminatio, quae Atticis est secunda. *J.F.R.*

25. Στοχάζομαι αὐτοῦ] Hic omnes Graeci Magistri tacent. Apud unum *Lascarem Constantinum* legitur, στοχάζομαι, φείδομαι significat, ἀφιεβλογοῦμαι & ἐλεῶ, praeparcum esse & misereri, quod an hic locum habeat nescio. Ea certe significatione videtur verbum στοχάζομαι positum esse secundi *Maccabaeorum* cap. 14. Καὶ τὸ ἴδιον πολιτῶν στοχαζόμενος. Id est, *parcens*, vel *misertus*, vel *consulens*, ut vertit interpres illic. *J.G.G.*

27. Ἀφιεῖς δὲ τινος ἐπὶ τοῦ] Negat hic Lucianus recte dici ἀφιεῖς & ἀφιέναι, pro eo enim dicendum ἀφιέναι. *Thomas.* Ἐᾶναι, οὐκ ἐᾶναι. Non imitandus igitur *Heliod.* ἀνίεσαν τὴν ἀπελάμψουσαν, quemadmodum nec illud *Basil.* in epistola πρὸς τοὺς ὑφ' ἑαυτοῦ ἀσκητάς. ἔτι δὲ καὶ πρὸς τὸ ἴδιον συμφέρον βλέπουσι καὶ ἀμβάλλειν τινὰς καὶ σωτηρίας ἐπιχειροῦσι. Sic τὰ ὑφ' μαθησόμενα legitur in sacris litteris pro μαθήσεται. *Diod. Sic.* libro *d.* Τούτους μὲ πολλῶν ἀκμάσαντων ἐπετίμησεν ὡς δυσκόλους τὸν φιλίαν. Et in eodem libro: Ταῖς δὲ πόλεσιν ἀπαιδευσίαν τὴν ἰλιγγιοδίαν. Idem tamen eodem libro recte dicit: Τὸ μὲν πρῶτον ἐπεχείρησεν ἀφιέναι τὴν Πολυπέρχοντα τὴν Ἀντιγόνου φιλίας. *Polyb.* Ἐπὶ δὲ πᾶσι τούτοις σωίζεται τὸν σωμακολουθήσαντα ἰδιωτὴν σφίσιν. Quo verbo identidem ita utitur Apostolus. *J.G.G.*

29. Πλὴν εἰ μή] Ideo a Socrate reprehenditur haec locutio, quod qui paulo accuratius locuti sunt πλὴν εἰ tantum dixerunt, vel εἰ μὴ solum, auctor est *Phrynichus.* Caeterum *Thom.* est in diversa sententia, cujus haec sunt verba: Ἀμφότερα λέγει καὶ χωρὶς εἰ μὴ τόδε καὶ χωρὶς εἰ τόδε. καὶ καὶ Φρύνιχος ἀδιάφορον εἶναι λέγει τὸ δεῖσθαι μὲν τοῦ μή. Ὥσπερ γὰρ φαμὲν πλὴν εἰ τόδε καὶ πλὴν εἰ μὴ τόδε, καὶ ἐκτὸς εἰ τόδε, καὶ ἐκτὸς εἰ μὴ τόδε, οὕτω καὶ χωρὶς εἰ τόδε καὶ χωρὶς εἰ μὴ τόδε. Ἀκριβῶς δὲ τῷ βίῳ πρόσκειται πλὴν εἰ μὴ σκαπανίσαι καὶ διαφόρου αὐτὸν ἀποδεικτέον. Κρίνετω μὲν τις εἰ χωρὶς τοῦ μὴ λέγεται. Lucianus hanc praeceptionem suam saepe non servavit. Dicit enim in dialogo Diogenis & Mausoli: Πλὴν εἰ μὴ τοῦτό φησ ὅτι μᾶλλον ἡμῶν ἀχθοφορεῖς. Idem in *Merc. Cond.* Πλὴν εἰ μὴ κἀκεῖνόν τις; moxque πλὴν εἰ μὴ ἀπόχρη σοι. Idem in ratione *Consecr. Hist.* Ἐκτὸς εἰ μὴ τοῦτο ὑπαλλάσσει τις.

ἀφιξᾶν aliquis diceret, & alter ἀφιξάνειν; (*pro* ἀφιξάναι *ſolicitare ad defectionem*) *Ambo quidem*, inquit, *non novi*. Ad eum, qui dixerat, *Praeterquam niſi*, *Haec geminata*, inquit, *nobis largiris* (*gratis & fruſtra adeo ponis*) Et χρᾶσθαι (*pro* χρῆσθαι, *uti*) dicente quodam, *Verbum*, inquit, *Pſeudatticum*. Dicenti *ex tunc*, †*Pulchrum*, inquit, *dice-*

μαρῖες βαλών; ἀφιξᾶν δέ τιν᾽ εἰπόντ᾽, ἠ ἑτέρᾳ [b] ἀφιξάνειν, ἄμφω μέν, ἔφη, οὐκ οἶδα. πρὸς δὲ τ᾽ λέγοντα, πλὴν εἰ μὴ ταῦτα, ἔφη, διπλᾶ [c] χαρίζοι. καὶ χρᾶζ δέ τιν᾽ εἰπόντ᾽, ψευδάττικον, ἔφη, τὸ ῥῆμα. τῷ δὲ λέγοντι ἔκτοτε, καλὸν, ἔφη, τὸ

b Ἀφιξάνειν] Lacuna eſt in *Fl.* ante ἀφιξάνειν, & ἄμφω omiſſum. c Χαρίζοι] Χαρίζῃ *Fl.* & *S.* At prius in reliquis. Χαρίζοι emendat *Geſn.* recte.

30. Χρᾶσθαι] ‡ Χρῆσθαι γὰρ λέγουσιν Ἀθηναῖοι. *V.*

‡ Χρῆσθαι] Recte. Sic *Lyſ.* p. m. 182. τοιαύτῃ τύχῃ χρῆσθαι. Item *Thucyd.* VII. c. 85. Χρᾶσθαι vero *Herodot.* VI. 388. A. &c.

32. Ἔκτοτε] Ἐξότε γὰρ τὸ δίκαιον. *V.*

Quamquam apud alios promiſcue. *J.F.R.*

τι. Ibidem: Ἐκτὸς εἰ μὴ ἐξαιῶ δίκη. Idem in *Imag.* Ἐκτὸς εἰ μὴ σὺ τοῦτο εἶναι τὴν Ἀθηνᾶν ὑπέλαβες. Et paulo poſt: Ἐκτὸς εἰ μή τινα τοιαύτας ἀκροάσεως ἐθέλειν εἶναι. Idem in *Piſcat.* Ἐκτὸς εἰ μὴ κατὰ τ᾽ δάιμονα ἢ τ᾽ εὔφυτον ἰὼν τὴν φύσιν, ὡς ταῖς Μούσαις ἀντάδειν. *Demoſthenes* περὶ Τ᾽ ἐν Χαιρώνεᾳ. πλὴν εἰ μὴ τοῦτο λέγουσιν. Idem in IV. *Philippica*: Πλὴν εἰ μὴ τῇ περὶ τ᾽ τύχης βοηθείᾳ γεγονέναι. Sic & *Heliod.* in VIII. Πλὴν εἰ μή τις θαυμαστοπαθὴς ἐξὸ δαίμων᾽. *Plutarch.* in Coriolano, πλὴν εἰ μή τις θέλοι τ᾽ Ἀλικυαίδου λοιφαίαν τιλιότερον τραγῳδεῖν. Idem in *Demoſth.* Ἐκτὸς εἰ μὴ τὸ δίκαιον πρὸς τ᾽ ὑπὲρ ἀληθείας λόγον ὁ Ἀντιφάνης τοῦτο πέπαικεν. Apoſtolus & ad *Timoth.* V. Ἐκτὸς εἰ μὴ διαμαρτυρῇ. Et cap. XV. Ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ ἐπιστεύσατε. *J.G.G.*

30. Διπλᾶ χαρίζοι] *Haec*, inquit, *gemina gratificaris*, vel *largiris*. Micyllus *gratificatur* vertit, cum tamen χαρίζω activa voce dixerit nemo, quod & *Salmurienſis* editor, *Joannes Benedictus*, vidit. *J.G.G.*

Ibid. Χρᾶζ δέ τιν᾽ εἰπόντ᾽] *Cum quidam dixiſſet* χρᾶζ *pro* χρῆζ. *uti* vel *oraculum conſulere*. *Philoſtr.* in Heroicis: Χρᾶζ μὲ γὰρ ἡ τοῖς οἴκοι μαντείοις Ἀχαιός. *Herodot.* tamen χρᾶν & χρᾶσθαι dixit in Terpſichore: Καὶ ὅτεῳ αὐτοὺς τε ἔξειν χρήμασι χρᾶσθαι. Ibidem: Ἡ δὲ πυθίη οἱ χρᾷ τάδε. *reſpondet*. Idem in Clio: Τοὺς πυθομένους αὐτὸν ἀμφιχρᾶσθαι. id eſt, *occidere*. *Pauſanias* Achaicis: Ἐχρᾶτο ἐπὶ τ᾽ τότε. Caeterum de χρᾶσθαι & χρῆσθαι *Moſchop.* Οὐ χρᾶται, inquit, ἀλλὰ χρῆται, ἢ δὲ χρᾶσθαι, ἀλλὰ χρῆσθαι. *Homer.* Ψυχῇ χρησόμενον Θεσπιῴη Τειρεσίαο. *conſulturus*. *Liban.* in Antirrhetico: Τῷ Θεῷ χρησόμενον᾽. *Deum conſulturus*. Latini in eadem notione utuntur *adhibere*. *Cicer.* IX. ad fam. *Cum adhibuiſſet domi meae Lupus me, & Libonem & Servium conſobrinum tuum, qua mea fuerit ſententia, cognoſcere te ex Cn. Seio arbitror.* id eſt, *Cum me & Libonem & Servium, quos in aedes meas arceſſierat, conſuluiſſet.* Id III. de Offic. *Gratidianus cum praetor eſſet, collegiumque praetorum tribuni plebis adhibuiſſent.* id eſt, *in conſilium vocaſſent*. Sueton. Claud. *Adhibitis principibus*. *Florus* l. 1. *Gemini erant, uter auſpicaretur & rogaret, adhibere placuit Deos*. Id eſt., *Deorum ſententiam per auſpicia explorare, conſulere Deos per aves*, χρᾶσθαι θεοῖς. Sic hic locus ex Jornande & antiquis *Flori* editionibus legendus. [At non ſic habere Edd. vett. teſtatur *Duker*.] ut praeclare vidit *Gronov.* ὁ πάνυ. vulgo male *adhibuere oracula*. *Cic.* IV. ad fam. 7. *A tuis reliquis non adhibemur*, hoc eſt *conſulimur*. Sed de hac iſtius vocis notione pluribus egit vir doctiſſimus & ingenii elegantiſſimi ac ſollertiſſimi *Joannes Schultingius*, qui non ita pridem in ipſo flore aetatis, cum magna & praeclara minaretur, extinctus eſt, flebilis omnibus, iis praecipue quibus litterarum interiorum ſalus curae, candor autem & morum ſanctitas amori ſunt, in notis in *Senecae* declamationes propediem bono publico edendis. *J.G.G.*

32. Τῷ δὲ λέγοντι ἔκτοτε] De eo *Phrynich.* Ἔκτοτε κατὰ μηδένα τρόπον εἴρηκε, ἀλλ᾽ ἐξ ἐκείνου. Idem inferius: Ἀπὸ τότε ἐ ἔκτοτε μὴ λέγε. ἀλλ᾽ ἐξ ἐκείνου, ἢ καθόλου δὲ τοῖς χρηστοῖς ἐπιρρήμασιν ἐ συνετάτοις τὰς προθέσεις. Et *Thom.* eadem fere, qui & alibi negat praepoſitionem recte componi cum adverbio. Quare ἔκπαλαι, ἔκτοτε, ἀπόπροσθεν, ἐκπρόσω, & ἀπὸ τότε non ſunt recepta Atticis, qui pro eis dicunt ἐξ ἐκείνου, ἀπ᾽ ἐκείνου, ἐκ παλαιοῦ, ἐκ τούτου. *Herodian.* in IV. Καὶ ἐξ ἐκείνου μὴ τῶν λοιπῶν Θεῶν θρησκεύειν. Et paulo poſt: ἐξ ἐκείνου δὲ ἐφ᾽ ἑσπέρας πρὸς ἀλλήλους. *Xenoph.* in tertio Inſtitutionis Cyri: Ἐκ δὲ τούτου ὁ Κῦρος ἐπιτελέσας τὸ φρούριον. Idem in eodem: Ἐκ τούτου ἐπορεύετο τε πάντες ἐ ἧττον. Sic tamen ſacri ſcriptores, *Matth.* cap. XVI. Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν, pro quo Lucianus in *Demonact.* Καὶ τοιγαροῦν ἀρχόμενον᾽ τιμᾶν ἐ αἰδεῖσθαι. Idem in Dialogo Cyclopis & Neptuni: Καὶ ἀπ᾽ ἐκείνου τυφλός εἰμί σοι, ὦ Πόσειδον. Invenies apud *Matthaeum* etiam ἀπάρτι, cap. 23. & 26. & apud *Joannem* cap. 13. In II. ad *Corinth.* 8, 9. legitur ἀπὸ πέρυσιν. *Pollux* in primo προπέρυσι, inquit, τρίτον ἔτος᾽ τοῦτο. Lucianus omiſſa praepoſitione in *Hermot.* Μακρῷ τινι ἔμπροσθεν εἶχε πέρυσι. *Demoſthen.* in III. Philippica: Οὐδὲ αἱ πέρυσι πρεσβεῖαι. *Xenoph.* in III. Ἑλληνικῶν ἡμᾶς μὲ οἱ αὐτοὶ νῦν δὲ ἐ πέρυσι. *Plato* in Euthydemo πέρυσι δὲ ἦ προπέρυσι ἐδόκουν ἥττω σοφός. male προπέρυσι impreſſum eſt.

τὸ εἰπεῖν ἐκπέρυσιν, ὁ γὰρ Πλάτων εἰς τότε λέγει. τῷ δὲ ἰδὲ, ὅπερ τῷ ἴδε χρωμένου τινὸς, ἕτερα ἀνθ' ἑτέρων, ἔφη, σημαίνεις. 35 ἀντιλαμβάνομαι δὲ, ὅπερ τῷ συνίημι λέγοντός τινος, θαυμάζειν, ἔφη, ὡς ἀντιποιούμενος τῷ λέγοντι, φησὶν ἀντιποιεῖσθαι

re ex ſuperiori anno; *Plato enim* in tunc *ait* †. Ei, qui *Ecce* pro *vide* utebatur, *Alia*, inquit, *pro aliis ſignificas*. Dicente quodam *Accipio* pro *intelligo*, *mirari ſe* dicebat, *quomodo* † *qui vindicet ſibi dicendi partes*, *dicat ſe vindicare* †. Βράδιον dicente ali-

a Ἔξιν] Ἕξω *F.*

36. Ἀντιλαμβάνεσθαι] Τὸ ἀντιλαμβάνεσθαι Ἀττικῶς ἐπὶ τοῦ κωλύειν ἢ ἀντέχεσθαι τάττουσι. μᾶλλον ὁ Πλάτων. *V.*

Meliores ſcriptores ſemper opinor ſine praepoſitione utuntur πέρυσι. quare in eo quod ſequitur, περυσίαν eſſe cenſeo. Καλὸν, ἔφη, τὸ εἰπεῖν ἐκπέρυσιν. Invenies tamen προπέρυσιν etiam in epiſtola quadam *Liban.* ἀναμνησκόμενος, inquit, ἔν, ὅπως ἤλγεις προπέρυσιν. Ἐκπάλαι legitur II. *Petr.* c. 2. & 3. Sed de hoc minus mirandum quam de *Arriano*, qui in primo inquit: εἰς λογισμὸν τοῦ ἐκπάλαι. Utuntur etiam D. *Baſilius* & *Plutarch.* Ille quidem ad Athanaſium ſcribens: ἤν, inquit, ἔκπαλαι περὶ τὴν σὴν τιμιότητα ὑπόληψιν ἔχομεν. Hic vero in Themiſtocle, ὡς δεσποτικὰς ἔκπαλαι πιστάς. Et περὶ βραδίως τιμωρουμένων· ἔκπαλαι δὲ ἠγαπᾶτο. Idem tamen Attice dixit in Timoleonte: ἅπαλον τεθησαυρισμένων ἐκ παλαιοῦ. Et *Philoſtrat.* in Heroicis Dialogis: ΦΟΙΝΙΞ ἦ ἐκ παλαιοῦ ἄρα ὑδόκιμός τε ἦ σοφὸς ἦν ἡ ποίησις; ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΣ. ἐκ παλαιοῦ, ξένε. *Herodot.* Ἐπείγε ἀπεκρίθη ἐκ παλαιοτέρου. Idem in eodem primo libro: Ἦν δὲ αὐτόθι μαντήιον ἐκ παλαιοῦ ἱδρύμενον. Idem in Urania: ἦτε ἡμετέρη τε ἐοῦσι ἐκ παλαιοῦ. *Pollux* in primo: Πάλαι, inquit, πρόπαλαι, τρίπαλαι. *Ariſtoph.* in Equitibus: Τρίπαλαι κἀθήμεναι βουλόμην σ' εἰπεῖν. Ἄλλ. Ἐγὼ δὲ διπάπαλαί γε καὶ δωδεκάπαλαι, καὶ χιλιόπαλαι, καὶ πρόπαλαι πάλαι πάλαι. Jam vero de illo ἔκτοτε quid mirum a ſcriptoribus ſacris uſurpari, cum ne ipſe quidem Lucianus ab eo prorſus abſtinuerit? Ἔκτοτε, inquit in *Aſin.* ſuo, ἐξ ἐμοῦ πρώτου ἦλθον εἰς ἀνθρώπους ὁ λόγος οὗτος, ἐξ ὄνου δηλαδὴ ψῆφος. *Athen.* in Dipnoſophiſtis: καὶ ἔκτοτε οἱ πρότερον καλούμενοι Διονυσοκόλακες, Ἀλεξανδροκόλακες ἐκλήθησαν. *Arrian.* I. ἀναβάσ. καὶ ἔκτοτε οἱ Σιδῆται ἐβαρβάριζον. *Joſeph.* Ἔκτοτε μετ' ἀδείας ὁ Ἀχάμης αὐτὸς ἐλεμβαίνειν. *F.G.G.*

Τῷ δὲ λέγοντι ἐκ τότε] Nusquam fere magis quam hic interpretationis me poenituit. Aut corrupta hic ſunt quaedam, aut mihi certe ignorabilia. Quid facerem igitur? Graeca reponerem, ut ſuperior interpres? Hoc promtiſſimum erat. Sed antiqui interpretis ratio tolerabilior, quia tum interpretationes non cum Graecis edebantur. Quis nos feret, ſi juxta ſe Graeca & Graeca ponantur? Quid ergo? hoc agam. Permutabo utcumque Latinis Graeca: ſed monebo lectorem, me non ſatis intelligere, quae crucibus incluſa ſunt, & gratias habiturum, qui ſenſum & cohaerentiam ſermonis aperiat. *J.M.G.*

Ibid. Ἔκτοτε] Ἐκ τότε ſcribit *Gron.* in Arr. Exp. Al. p. 54. ſive I. c. 27. quod *Gronov.* mutat in ἐκ τούτου. Sed in τοῦ τότε Idem p. 59. & alibi, ut vid. in nott.

viri Cl. Item ἐς τὸ τότε, & εἰς τότε. Immo & ἐκ τόθεν ex *Apollon.* 4. Argon. Quae incautis excidere credit Idem. Verum & ἀντιπέρας ita componit *Thucyd.* I. c. 66. κεῖται ἀντιπέρας Ἡλιδος. *J.F.R.*

34. Τῷ δὲ ἰδοὺ, ἐπὶ τῷ ἴδε] *Cum quidam* ἰδοὺ pro ἴδε *uteretur.* Haut ſcio an velit Lucianus ἰδοὺ adverbium poni ſine accuſativo poſt ſe. Nam ita video plerosque omnes eo uſos, ἴδε vero verbo addi accuſativum. Nam quod ἰδοὺ Attice dici pro ἴδε ſcribit *Thomas*, id nobis non obſtat. Nam ἰδοῦ de quo Thomas agit, verbum eſt imperativi modi, ſcribiturque tono circumflexo. Ἰδοῦ, inquit *Thomas*, Ἀττικοὶ λέγουσιν, οὐκ ἰδοί. Εὐριπίδης Ἐκάβῃ· Ἰδοῦ μοι καὶ θάρσος αἷμα ἔχω κακόν. *F.G.G.*

36. Ἀντιλαμβάνομαι δὲ, ἐπὶ τῷ συνίημι] Cum quidam diceret ἀντιλαμβάνομαι *affirmo* pro συνίημι *intelligo*. Sic tamen *Joſeph.* VI. Ἀλλὰ. Πρῶτον μὲ κινήσειας ἀντιλαβέσθαι ἔφασαν καὶ πτύειν. id eſt, *ſe ſenſiſſe, audiiſſe, intellexiſſe. Suidas* dictione κογχύλη, κύνες τὸ ὀσμῶν ἀντιλαμβάνονται. Scholiaſtes *Sophocl.* in illud in Ajace Maſtigophoro: Καὶ ξυναρπάζω φρενὶ, ὅτου, inquit, ὀξέως συνίημι καὶ ἀντιλαμβάνομαι. *Suidas* δηλάζειν ἐναργῶς ἡμεῖς ἀντιλαμβανόμεθα, id eſt, *accipimus, intelligimus.* Vide etiam *Budaeum*, qui duobus Alexandri Aphrodiſei locis oſtendit ἀντιλαμβάνεσθαι eſſe ſenſu percipere, & ex *Baſil.* ἀντίληψιν perceptionem. *F.G.G.*

39. Βράδιον δέ τινος εἰπόντος] *Cum quidam dixiſſet* βράδιον pro βραδύτερον. Βραδύτερον, inquit *Thomas*, ἀ βράδιον· ποιητικὸν γάρ, καὶ Ἡσίοδος· οὐ Ἠμύρας βράδιον δὲ πᾶρ' Ἕλλησι φατίνει. ἰκείνῳ δὲ μάρτυς Λιβάνιος· οὐ ἐπιστολῇ· καὶ σε εἰ καὶ βραδύτερον ἄλλα καὶ σεμνότερον ὄψομαι. Attice igitur Lucianus in *Mort. Dial.* Εἰ δ' ὀλίγῳ βραδύτερος ἦν. Et *Diod. Sicul.* Καὶ ταῦτα μὲν πολὺ βραδύτερον καθαφίρει. Audiendus & *Phrynich.* βράδιον, inquit, τοῦτο Ἡσίοδος μὲν ἔλεγεν· βραδίων τε πᾶρ' Ἕλλησι φατίνει. Πλάτων δὲ ὁ Θουκυδίδης καὶ οἱ δεκιμώτατοι βραδύτερον. *Thucydid.* in II. Τὸ ὕδωρ τὸ γενόμενον ἐκ τοῦ χιόνος ἐποίησε βραδύτερον αὐτοὺς ἐλθεῖν. *Plato* in Timaeo. Θάττον μὲν τὰ τ' ἐλάττω, τὰ δὲ τ' μείζονα βραδύτερον πορεύοντα, τῇ δὲ ταυτοῦ φορᾷ τὰ τάχιστα φερόμενα ὑπὸ τ' βραδύτερον ἰόντων ἐφαίνετο καθαλαμβάνεσθαι καθαλαμβάνοντα. πάντας γὰρ τοὺς κύκλους αὐτῶν ἐλίττουσα ἐλικα ἀφ' τὸ δεξιᾷ κατὰ τὰ ἐναντία ἅμα προϊέναι τὰ βραδύτατα ἀπίσω ἀφ' αὐτῆς ὄσης ταχίστης ἐγγύτατα ἀπέφαινεν. Haec *Platonis* verba *Cicero* elegantiſſime vertit: *Cum alia majorem luſtrarent orbem, alia minorem tardius quam ma-*

jo-

aliquo; *Nonne eſt*, inquit, *ſimile* (*aeque vitioſum*) alteri, τάχιον; Βαρεῖν (*gravare*) cum dixiſſet aliquis; *Non eſt*, inquit, *βαρύνειν qua putaſti* (*ita inſolitum, ac putaſti.*) Cum λέλογχα aliquis, quod eſt εἴληχα (*ſortitus ſum*) dixiſſet, † *Parum*, inquit, *etiam apud quos peccatur* †. Cum multi ἵπταϑαι pro πέτεϑαι ποιεῖᾳ. Βράδιον δέ τινϕ εἰπόντϕ, οὐκ ἔστιν, ἔφη, ὅμοιον τῷ τάχιον. Βαρεῖν δέ τινϕ εἰπόντϕ, οὐκ [a] ἔστιν, ἔφη, τὸ βαρύνειν, ἢ νενόμικας. λέλογχα δὲ, τὸ εἴληχα λέγοντϕ, ὀλίγον, ἔφη, ϗ παρ' οἷς ἁμαρτάνεᾳ. ἵπταϑαι δὲ ὅπῃ τῦ [b] πέτεϑαι

[a] ἔστιν] G. duce cum *Geſn.* dedi. ἔστι Edd.

[b] Πέτεϑαι] G. duce cum *Geſn.* dedi. Πέτασϑαι Edd.

39. Βράδιον] Παρὰ πασῶν βραδύτερον παρ' Ἕλλησι. *V.*

42. Τὸ λέλογχα] Τὸ λέλογχα Ἀττικοὶ εἴληχα φασὶ, ϗ τὸ λέλειφα, εἴληφα. *V.*

jorem, celerius quae minorem, motu unius ejusdemque naturae, quae velociſſime movebantur, ea celeritate vinci a tardioribus, & cum ſuperarent, ſuperari videbantur. Omnes enim orbes eorum quaſi helicis inflexione vertebat, quia bifariam contrarie ſimul procedentia efficiebant, ut quod eſſet tardiſſimum id proximum fieret celerrimo. Parum igitur Attice *Plutarch.* in Daemonio Socratis: Κελεύειν, inquit, ἀναγκάζειν ϗ ἀγωνακτεῖν βράδιον ὀκνοῦντων. Sic & loquitur in Pompejo, in Catone majore, in libello περὶ ἀοργησίας, *Heliod.* in III. & initio libri VI. *Joſeph.* in IV. Orig. βράδιον γὰρ ἀπέλυον οἱ γονεῖς τὴν θυγατέρα. Notandum porro in *Plat.* loco Attice dictum eſſe θᾶττον, pro quo minus eleganter τάχιον, & Ἰωνικῶς ταχύτερον diceretur. *Heliod.* in IV. Εἰ μὴ θᾶττον ἐξοίσομεν. Idem ἐκείνης μὲ δὴ ϗ λέγου θᾶττον, melius dixit, quam in primo ϗ λόγου ταχίων ἀπεδιχθεῖσα. *Thomas*: Θᾶττον, inquit, Ἀττικοὶ, τάχιον Ἕλληνες. Idem *Phrynich.* quare ea verba quae ſequuntur apud Lucianum, omnino per ironiam vel cum interrogatione ſunt legenda (I.) οὐχ ὅμοιον τῷ τάχιον; *an non eſt ſimile?* vel *ſcilicet non eſt ſimile.* *Philoſtrat.* in Heliodoro: Εἰσκαλούμϕν δὲ θᾶττον ἢ ᾤετο εἰς τ νοσοῦντα ἀνεβάλλετο. Lucianus in ratione *Conſcrib. Hiſtor.* Θᾶττον ἂν ϵ ὐμαρίστερον. Idem in *Toxari* θᾶττον γοῦν τὸ μα ἵκαϛ αὐτῶν ἐπιλάθοιτο, & mox, ϗ θᾶττον ἐνδύσω. Non dicit tamen ſine exemplo Apoſtolus I. ad *Timoth.* ἐλπίζων ἐλθεῖν πρός σε τάχιον. Et ad *Hebraeos*: μεθ' ὃ ἐὰν τάχιον ἔρχηται, ibid. ἵνα τάχιον ἀποκατασταϑῶ ὑμῖν. *Plutarch.* enim in connubialibus praeceptis, σῴζονται δὲ τάχιον ἂν μή τιϕ ἰτέᾳ δυναμένη σίγειν ἅμα ϵ τρίβειν ἐπιλάθῃ. *Joſeph.* IV. ἀρχαιολογίας. Ἀναλισκομένων τε τ ἐπιτηδείων τάχιον ὑπ' αὐτῆς. Idem in ſecundo *Originum*: Ἀλλὰ τάχιον ἐλθοῦσιν ἐπὶ τὴν ἀγορὰν τῦ σίτυ. Idem: τάχιον ἐξῆλθον ἀλύοντες. qui tamen alibi fere θᾶττον dixit. *Dion. Halic.* lib. VI. ἀγωνίσαι ταχίους ἢ φρονιμώτεροι. *Herod.* in Melpomene: τάχιον συμμίσγοιμεν ἂν ἐς μάχην ὑμῖν. *Diod. Sicul.* in XX. Καὶ τάχιον μὲ ἔπλειον αἱ τ βαρβάρων. Idem in eodem: Τάχιον τ προσδοκίας ἀπάντων ἐπιστελλόμενοι. Id eſt, *expectatione celerius.* *Arrian.* in Periplo: Οὐδὲν δὲ κωλύει ϵ τάχιον. Idem in VIII. expeditionis Alexandri, qui liber ſolus Ionice ſcriptus eſt, ταχύτερον, dicit, ἢς γὰρ τότε ὥρας τοσῶδε ταχύτερον ἐπῆρχε. Et paulo poſt: Καὶ γὰρ τοὺς καμόντους ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ πεπαῦσθαί τε ταχύτερον μὲ τ ἄλλης αὐτὸς ἔτϕ Μεγασθένης ἀνέγραψε ϵ φθίνειν ταχύτερον. Sed hoc facit hic imitatione *Herod.* qui in Thalia, ἐποίησε, inquit, ταχύτερα ἢ σφώτερα. quod & *Diodor. Sicul.* imitatus eſt in XX. libro ſuae bibliothecae: Ταχύτερον ἐκυδώνιόν αὐταῖσι τὰ σκάφη συγκλυσθῆναι. *J.G.G.*

40. Βαρεῖν δέ τινϕ εἰπόντϕ] Idem *Thomas* docet: Βαρύνειν, inquit, χρήσιμον, βαρεῖν δὲ ἄχρηστον ὡς ἐκ τοῖς δοκιμωτάτοις τ παλαιῶν. πλὴν ἐπὶ ὡρολογικῆς ὕδατος βεβάρυγκα λέγουσιν, ἀλλὰ βεβάρηκα ἐκ παλαιτέρων σημασίαν. Ἀριστείδης δὲ τετάρτῳ τ ἱερῶν· Οἱ δὲ ἦκον οἶνῳ βεβαρηκότες οἱ ναῦται. *Plato* tamen in Sympoſio hoc ipſum paſſiva voce dixit. Βεβαρημένϕ, inquit, ὁ πόρϕ μεθυσθεὶς τῷ νέκταρϕ (οἶνος γὰρ ἔπω ἦν) εἰς τ τῦ Διὸς κῆπον εἰσελθὼν βεβαρημένϕ ὕδωρ. *Suidas* in eandem ſententiam, quam *Thomas* probavit, dixit: Ἐβαρύνετο κυριώτερον, ἢ γὰρ δεῖ λέγειν ἐβαρεῖτο, ἢ βαρεῦμαι, ἢ βαρούμϕν. Οὐδὲ ἀλλήν τινα κλίσιν ποιεῖσθαι, ἀλλὰ βαρύνομαι, ϗ βαρυνόμεϕ. Πολύβιος· Ὁ δὲ ἱκανὰς πρόφας, τὰ μὲ ὑπὸ τ ἀῤῥωστίας, τὰ δὲ ὑπὸ τ ἡλικίας βαρυνόμϕ. εἶχε γὰρ ἐβδομηκοστὸν ἔτος. ϗ αὖθις· ὁρῶν δὲ τοῦτο βαρυνομένην τὴν σύγκλητον. Improprie igitur Lucianus in Aëtione: ὁπότε δοκὸν φέροντας βαρεῖτε. *J.G.G.*

42. Λέλογχα δὲ τὸ εἴληχα λέγοντϕ] *Cum quidam pro εἴληχα dixiſſet λέλογχα.* Ἐξειλήχειν, inquit *Thom.* οὐκ ἐκλέλογχεν. Lucianus tamen ſui oblitus dicit in *Amorib.* Χαρικλῆς ἐκλελόγχει. Tametſi idem in eodem libello Attice dixit, ἀνδράσι σύγκλητον εἴληχα τάξιν. *J.G.G.*

Λέλογχα] Cum Cl. *Grave.* Lucianum in *Amorib.* tamen ita locutum dicat, *La Croze* adſcripſit: at hic liber non eſt Luciani. I. e. hunc Solocciſtam Luciano non tribuit, vid. ſupra notata ad c. 1. *J.F.R.*

44. Ἵπτασθαι δὲ ἐπὶ τῷ πέτασθαι πολλῶν λεγόντων] *Cum multi dicerent ἵπτασθαι pro πέτασθαι.* Sic legitur, ſed perperam, uti apparet ex Thoma & Luciano in Neſſato: Ἔα, inquit iſte, τὰ ἀρχαῖα τ τριῶν μηνοῖν, ϗ τὸ ἀπτερμία, ϗ τὸ πέταμαι, ϗ τὸ ἱκνοῦμαι. *Thomas* vero: πέταμαι ὑδὶς τ Ῥητόρων εἶπεν, ἀλλὰ πέτομαι. Quare hic pro πέτασθαι omnino legendum πέτεσθαι. Sed ut ad ἵπταμαι redeamus, reprehenditur ἵπτεσϑαι a Luciano in *Lexiphane.* Locus infra referetur. De πέτομαι vero & ἵπταμαι *Thomas.* Πέτομαι, inquit, οὐχ ἵπταμαι. Καὶ Λιβάνιος ἐν τῷ Οἶδα ὅτι σε εὐφραίτεις σκῶμμα ἐμὸν ἐπιστολῇ· σὺ γὰρ ἐκεῖνϕ ὁ πετόμενϕ μὲ ὅπως ἂν ὑμῶν ἀκούσαις, πετόμενϕ δὲ αὖθις ὑπὸ τ λόγων ἐν τῷ

σθαι πολλῶν λεγόντων, ὅτι μὴ ἀπὸ τῆς πτήσεως πτήσεως τὸ ὄνομα, σαφῶς ἴσμεν. Θετταλὸν δέ τινα εἰπόντα, ὡς δὴ Ἀττικὸν, καὶ τὸ φάτνον ἐρεῖν, ἔφη. Φακὸν δέ τινα εἰπόντα ἐδηδοκέναι· καὶ πῶς ἄν, ἔφη, φακοῦ τις φάγῃ; ταῦτα μὲν τὰ Σωκράτεια.

(volare) dicerent; *verbum hoc esse a* πτῆσις (*volatus*) *plane scimus. Columbum* (*pro columba*) dicente quodam, tanquam Atticum, *Etiam hunc anatem vocabimus*, inquit. Cum diceret aliquis, *Lentiginem* (*pro lente*) *se edisse: Quomodo tandem, Lentiginem quis edat?* inquit. Atque ista Socratea sunto.

Ἐπανίωμεν δὲ, εἰ δοκεῖ, ὅθι ἡ ἄμιλλα τῶν προτέρων λόγων. καίγὼ μὲν καλῶ τοὺς βελτίστους εἶναι ὅλους, σὺ δὲ γνώρισον. οἶμαι γάρ σε καὶ νῦν δυνήσεσθαι, τοσούτων γε ἐπακηκοότα τῶν ἑξῆς λεγομένων. ΣΟΛ. Ἴσως

8. Redeamus jam, si videtur ad certamen priorum sermonum. Et ego quidem citabo optimos, ut sint universi: tu autem *qui sint* agnoscito, indicato. Puto enim futurum, ut nunc certe *illud* possis, qui tot deinceps proferri audieris. SOL. Forte ne nunc

48. Φακὸν] Ὁ γὰρ φακὸς ἐπὶ ἐνὸς εἴρηται ϵ ὀμοῦ, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑψητοῦ φακὴ λέγεται. *V.*

54. Δυνήσεσθαι] Βούλεται τὸ νῦν μέλλον * τιμήσασθαι· ἐπὶ ἓν τὸ δυνήσεσθαι μέλλοντος, ἐπιλαμβάνου αὐτοῦ, ὡς μὴ συνιόντος σολοικισάσθαι. *V.*

* Τιμήσασθαι] Quid hic faciat nescio. ἐπὶ autem legendum existimo. *Mid. S.* Forte, μέλλοντι μὴ συντάσσεσθαι. *J. J. Wass.*

συλλόγῳ. *Phrynich.* Ἴστασθαι ὡς ἀγνοητέον, εἰ ϵ ἄπαξ τὴν πρᾶξιν κατέχοιεν, ἢ δὲς πίστασθαι δὲ λέγε. Utitur Lucianus utroque vicissim, frequentius tamen τῷ πίστασθαι. In Dialogo Tritonis & Nereidum: Ἤδη πρόσχημα πιστόμενον. Et in *Musca Encom.* ἀλλὰ μιτ' οἰδῆς πίστεσθαι. Idem in libello de ratione *Conscr. Hist.* Καὶ τῷ Περσίῳ ἔτι σὺν τῇ Μεδούσῃ τὴν ἰκάρια γνώμην ἐφεστῶσαν. Idem tamen in *Amor.* dixit, ἐλάττονι ῥαίζῃ διϊστάμεθα. Et in *Deor. Judic.* ἐξ ἀφανοῦς καθεστάμενοι. Ibidem: ὅπερ τι ἤδη τὸ τοῦ ἀετοῦ ἦν, συμπαριστάμην αὐτῷ. *Heliodor.* initio V. Μονονοὺ διϊσταμένην τὴν ἐλικάδα παρημοίουν. *Gregorius Theologus* Basilio: Τούς τε ὠδικοὺς ὄρνιθας ἐδόντας μὲν ἀλλὰ τὰ λιμνᾶν, καὶ παμπετεμένους μὲν ἄλλα τὴν ἐρημίαν. *J. G. G.*

Ἵπταμαι] *Plato* Θεαίτητος — πίστασαι. Ed. *Bas.* 113. f. *M. du S.*

45. Ἀπὸ τῆς πτήσεως τὸ ὄνομα] Jocatur Grammaticus, Quantum, inquit, ex usu populari verbi hujus intelligo, a πτήσει derivant ἵπταμαι, indicare volunt usu verbi, se intelligere, haec duo cognata esse: sunt boni Etymologi. Quod ὄνομα si nomen est in Graeco, ego *verbum* dixi; quia generaliter accipi apparet ὄνομα, pro omni parte orationis, ut a rhetoribus, cum περὶ ἐκλογῆς, περὶ συνθέσεως ὀνομάτων disputant. *J. M. G.*

46. Περιττὸν δέ τινος εἰπόντος] Adversatur Luciano recta *Athenaeus* Dipnosophist. IX. Ἀττικοὶ δὲ ἀφυσικῶς θέρετρον καλοῦσιν. Ἄλεξις Συντρίχυσιν· Ὁ λινὸς Ἀφροδίτης εἰμὶ τὸ θέρετρος. Θεόκριτος δὲ Γραφίδι φησὶν ἀτόπεμψον ἀγγίλλοντα τὸ θέρετρον. *J. G. G.*

48. Φακὸν δέ τινος εἰπόντος ἐδηδοκέναι] *Cum quidam dixisset se edisse* φακὸν; id est, vasculum olearium cum *φακὴν lenticulam* dicere debuerit singulariter, vel *φακοὺς* pluraliter, φακὸν pro vasculo oleario legitur IV. *Reg.* 9. Λάβε τὸ φακὸν τὸ ἐλαίου, moxque λήψῃ τὸ φακόν. Latinis dicitur *lenticula*, *Plinio* auctore, ut egregie *Casaubon.* ad Athenaeum observavit. *Plutarchus* in discrimine adulatoris & amici, φακοὺς dixit pro lentigine morbo, ἀλλ' ὥσπερ οἱ φαῦλοι τῶν ζωγράφων, τὰ καλῶν ἐφικνεῖσθαι μὴ δυνάμενοι δι' ἀδυναμίαν, τὸ ῥυτίδας ϵ φακοὺς καὶ ἐλαῖας τὰς ὁμοιότητας ἀναφέρουσιν. *Rugis*, *lentiginibus & cicatricibus similitudines referunt.* Quid praeterea φακὸς significet, pete ex *Hesychio.* Nunc *Ammonium*, si placet, audiamus: φακοὺς, inquit, φακῆς διαφέρειν φασίν. φακοὶ οἱ ἐπὶ ὀμοῦ ἔχ' ἐπικῶς· φακὴ δὲ ἡ ἑψημένη. τετήρηται δὲ καὶ τοῖς παλαιοῖς ἡ διαφορά. Vitandae igitur amphibologiae causa φακὴ dicendum unius numero pro legumine cocto, & φακοὶ numero multitudinis pro cruda lenticula, pro vasculo autem φακὸν dicendum in numero unitatis. Illi certe auctores quos *Athenaeus* adducit, modo φακοὺς modo φακὴν dicunt pro legumine. Lucianus quoque in *Saturn. Epistolis*, ἡ φακὴ δὲ ὑμῶν σαπρόδωρα ἐντεθηκότα ἔχει. Et in *Hermot.* καὶ οἱ φακοὶ ἐσταμοῦς. *Theophrastus*, *Dioscorides*, *Paulus Aegineta* etiam de legumine φακὸν dicunt, quod hic improbat Lucianus. *J. G. G.*

Φακὸν] Scio ego φακὸν non esse *lentiginem*; & discere poteram significationem hujus nominis ex adnotatione *Graevii.* Sed volebam in simili voce similem Soloecismum dare. *Lentigo* enim vicina *lenti* vel *lenticulae* non minus quam φακῇ est φακός. *J. M. G.*

52. Τοὺς βελτίστους] Ut aliquid significent haec verba, intelligere licebit Soloecismos, de quibus tanquam de personis loquitur. Cur autem ὅλους dicat, non comminiscor: nisi forte toto hoc libello Antisophistae cujusdam librum s. orationem exagitandam sibi sumsit, & hic indicat, se reliqua non jam sub Socratis persona, sed sub priori schemate risui expositurum. *J. M. G.*

57. Ἡ γὰρ θύρα χθὲς ἀνέῳγέ σοι] Ἀνέῳγε male dicitur pro ἀνέῳκται. *Phrynich.* Ἀνέῳγε ἡ θύρα, σολοικισμὸς, χρὴ γὰρ λέγειν ἀνέῳκται. Contra tamen hoc praeceptum

nunc quidem, te dicente, potero. Sed dic tamen, LYC. Et quomodo te posse negas? Janua enim prope tibi se cognoscendorum illorum aperuit. SOL. Ergo dic. LYC. Dixi equidem. SOL. Nihil certe, quod ego assequerer. LYC. Non ergo illud *aperuit se* assecutus es? SOL. Non. LYC. Quid igitur nobis fiet, si ne nunc quidem quae dicuntur assequeris. Atqui *respiciens* ad ea, quae initio abs te dicta sunt, putabam *Equites* me in campum vocare. Tu vero (*in Graeca voce*) *Equites* (*soloecismum est*

μὴ ἐδὲ νῦν δυήσομαί σε λέγοντος· ὅμως εἰπέ. ΛΥΚ. Καὶ πῶς φὴς ἃ δυήσεσθαι; ἡ γὰρ θύρα χεδὸν ἀνέῳγέ σοι τῆς γνωρίσεως αὐτῶν. ΣΟΛ. Εἰπὲ τοίνυν. ΛΥΚ. Ἀλλὰ εἶπον. ΣΟΛ. Οὐδέν γε, ὥστε ἐμὲ μαθεῖν. ΛΥΚ. Οὐ γὰρ ἔμαθες τὸ ἀνέῳγεν; ΣΟΛ. Οὐκ ἔμαθον. ΛΥΚ. Τί οὖν πεισόμεθα, εἰ μηδὲ νῦν ἀκολουθήσεις τοῖς λεγομένοις; καίτοι προσῆγε τὰ κατ' ἀρχὰς ῥηθέντα ἐμοὶ ἵππεις εἰς πεδίον καλεῖν, σὺ

58. Τὸ ἀνέῳγε] Βούλονται μὲν λαμβάνεσθαι ἐπὶ παθητικῆς διαθέσεως, ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς τοῦτο. χρῶται γὰρ καὶ ὁ Ε ἄλλων πολλῶν ὁ Πλάτων παθητικῶς οὐ Φαίδωνι. † ἀνεώγετο

† Ἀνεώγετο] Lege omnino ἀνέῳγε. *M. du S.*

το λέγων ἡ θύρα σε πάνυ πρωΐ. *V.*

65. Ἵπποις εἰς πεδίον καλῶ] Καὶ τοῦτο παρὰ συνήθειαν· ἵππον γὰρ εἰς πεδίον φαμὲν καλεῖν, ἀλλ' οὐχ ἵππους. *V.*

ceptum ἀνέῳγε passive posuerunt *Herodianus* IV. Πυλῶν ἦχε ἡ θύρα ἀνεῳγυίας. Lucianus πρὶ Γυμνασίων, ἢ ἀνεῳγότι τοῖς σώμασιν ἐμπεπτώκατε. Idem in *Votis*: ὧν πως ἀνεῳγυῖαν ἴτε τὴν παλαίστραν καλαλάβωμεν. *Plutarch.* in vita Pyrrhi: Τῷδε Πύῤῥῳ πολλὰς ἐδοὺς ἀνεῳγμένας πρὸς Θήβαιον. Sic in vita *Martii Coriolani*, & *Sozomen.* V. Histor. Ecclesiast. οἱ ναοὶ ἀνεῴγησαν. *Joseph.* in III. Originum: Εἰκότως μὲ πύλης ἀνεῳγηκαν κατὰ πυλάς. Apostolus I. ad *Corinth.* 16. Θύρα γάρ μοι ἀνέῳγε μεγάλη. Passive tamen dixit Lucianus in *Gallo*. ἀνέῳκτό αὐτῇ ἡμῶν ἡ θύρα. *Thomas Magister* hic dissentit a *Phrynich.* Ἀνέῳγε ἐπὶ μὲ τοῦ Δημοσθένους· αὐτὶ τοῦ ἤνοιγεν. Ἀριστείδης δὲ τῷ Παναθηναϊκῷ· Ἱερά τε γὰρ πάντα ἀνέῳγε, καὶ τὰ μὲ ἱερὰ γίνεται σιωπᾷ, καὶ διεπρεσβεύοντο πρὸς τοὺς θεοὺς ἐν ἀρχαίῳ τρόπῳ, καὶ Δημοσθένης ἢ γράμματα ἐκλεπτεν ἢ ἀνεῴγεν. Λαὸ γὰρ τοῦ ἀνοίγω, ἀνέῳγα, ἀνέῳγμαι, ἀνέῳγμην. Ἐπὶ δὲ μόνου τοῦ ἀκούειν τὸ ἀνέῳγε αὐτὶ τοῦ ἠνοίχθη. Ἀνοίγω γὰρ ἀνοίξω, ἀνέῳγα, ἀνέῳγας, ἀνέῳγε. Σωσιφάνης ἐν ἐπιστολῇ τῇ, Ἀγαθοὶ πεπείθησαι ἐπὶ κύριον τίνες οἰκίας τοῖς λῃσταῖς ἀνεῴγασιν. Λουκιανὸς ἐν τῷ Μένιππῳ ἢ Ἀλεκτρυών, καὶ ἰνδιατρίβοντι ἀνεῳγόσι τοῖς ὀφθαλμοῖς. &c. pag. 11. *Suidas* Comicos citat Pherecratem in Crapatallis & Amipsiam in Moechis, qui ἀνέῳγε active dixerunt. Sic & *Homer.* Iliad. Π. Χλοῦ δ' ὑπὸ πᾶσ' μ' ἀνέῳγε. Et *Herodot.* in Clio: Εἰ μὴ ἅπαξ τι εἶπας τὸ εἶπας χρηματῶν ἐ αἰχμαλώτων θήκας ἀνεῳγυίας. Apostolus passive dixit: Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέῳγε πρὸς ὑμᾶς, ὦ Κορίνθιοι. *J. G. G.*

65. Ἵπποις εἰς πεδίον καλῶ] Nomina in ις apud medios inter Atticorum veterum & Sophistarum ætatem, Diodorum Siculum, Polybium, Laërtium & ejusdem notæ scriptores fere εῖς contractum habent in accusativo plurali: apud veteres Atticos Aristophanem, Demosthenem, Aristotelem, Theophrastum, Isocratem, Platonem, Lysiam, Thucydidem, Xenophontem, & ejus imitatorem Arrianum, tum apud Sophistas, Pausaniam, Heliodorum, Libanium, Aristidem, Lucianum, alios ejus ætatis scriptores Dionem, Appianum, Herodianum, & ex nostris Chrysostomum, Basilium, Gregorium Theologum, Synesium sine contractione fere in ας, quod & notavit vir summe eruditus P. Leopardus in Miscellaneis. *Thom. Magist.* Ἑρμοπίας, βασιλίας, ἱερίας, ἢ ὅσα τοιαῦτα Ἀττικοί, τὸ δὲ σωφρονεστέρως ταῦτα λέγειν οὐκ ἔστιν ἐκείνων. *Plato* in Theæteto, unde hic Luciani sumtus est: Ἵππους εἰς πεδίον προκαλεῖς Σωκράτη εἰς λόγους. Luce igitur clarius est, in ἵπποις esse soloecismum, ut recte *Thomas* observavit contra omnium Grammaticorum præceptiones. *Plutarch.* & *Joseph.* modo εις modo ας dicunt, nisi illud quoque typographis aut intempestivis emendatoribus debemus. Plethon certe Gemistus *Plutarch.* & *Diod. Sicul.* verba transcribens pro ἵπποις accusativo semper ἱππίας habet. *Plutarchus* in Timoleonte: Οἱ Κορίνθιοι πέμπουσιν αὐτῷ διακοσίους ὁπλίτας ἐ Ἀχαιούς ἵππους. pro quo Plethon: Κορίνθιοι Τιμολέοντι πέμπουσι διακοσίους μὲ ὁπλίτας, ἱππίας δὲ Ἀχαιούς. *Diod. Sic.* Θηβαῖοι δ' ἀπέστειλαν πεζοὺς μὲ τρισμυρίους ἵππους, δὲ φ. *Gemistus* autem: Θηβαῖοι δ' ἀπέστειλαν πεζοὺς μὲ τετρακισχιλίους, ἱππίας δὲ πεντακοσίους. Sic & alibi. Illud Luciani quod mox sequitur, σὺ δὲ τοὺς ἵππους κατενόησας; ita vertendum fuit: *An tu vocem* ἵππους *notasti vel animadvertisti?* Pro quo interpres, *tu vero equites cogitasti.* *Aristoph.* in equitibus: Μήτ' ἐν γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ Ἀχαφυγὼν τὰς ἱππίας. Idem in Acharnensibus: Ταῦτ' ἂν ἐγανάθλων ἐ φυλῶ τοὺς ἱππίας. *Plato* in VI. de legibus: Χωρὶς δὲ τοὺς ἱππίας. *Xenophon* in primo Institutionis Cyri: Πολλοὶ δὲ ἂν αὐτὸς ἔχων ἦκεν ἱππίας ἐ πεζούς. Et in eadem pagella: ἢ τοὺς ἱππίας ἡνιόχων ἄγοντας. Sic idem in sexto, & septimo libro. *Thucydides* in sexto: Ἐψηφίσαντο τήν τε τροφὴν πέμπειν τῇ στρατιᾷ ἐ τοὺς ἱππίας. Et in eadem pagella: Καὶ παλαμᾶσθαι τούς τε ἱππίας ἥκοντας ἐκ τῶν Ἀθηνῶν. *Demosth.* I. Philipp. Μετὰ τούτων ἱππίας Ἀχαιούς. Idem in III. Philipp. Φιλοὺς, ἱππίας, τοξότας, ξένους. Ibidem: ἢ πότερον τοὺς ἱππίας προσθῶσιν. Sic & *Philostrat.* in Heroicis, *Heliod.* in VIII. *Lucian.* in Votis, & in

To-

σὺ δὲ τὰς ἱππεῖς καλεσόησας; ἀλλὰ ἔοικας ὑ φροντίζειν τ λόγων, μάλιστα ὃς νῦν χτ' σφᾶς αὐτὰς διήλθομεν. ΣΟ. Ἐγὼ μὲ φροντίζω· σὺ δὲ ἀδήλως αὐτὰς διεξέρχῃ.

ΛΥΚ. Πάνυ γὲν ἄδηλόν ὅστι, τὸ χτ' σφᾶς αὐτὰς ἐφ' ἡμῶν λεγόμνον; ἀλλὰ τοῦτο μὲ δῆλον· σὲ δὲ ὐδεὶς ἂν θεῶν ἀγνοοῦντα παύσειε, πλὴν γε ὁ Ἀπόλλων. μαντεύε)

se) agnovisti? . . . Sed videris non curare literas, maxime quas modo *inter se (nos) ipsos* agitabamus. SOL. Equidem hoc ago: tu vero obscure nimis tractas.

9. LYC. Nempe valde obscurum est illud *inter se ipsos*, de *nobis* dictum. Sed hoc quidem apertum: at te Deorum nemo ab ignorantia illa liberaverit, praeterquam Apollo. *Deliberat* (*respondet*) enim ille consu-

73. Μαντεύται γοῦν] Χρῇ μὲ ὁ Ἀπόλλων, μαντεύται δὲ ὁ προσιών. *V.*

Toxari, *Arrian.* in VI. expeditionis Alexandri, *Josephus* in fine VII. Ἀλώσεως, *Pausanias* in Atticis, *Plutarch.* in Alcibiade, *Chrysostom.* in comparatione monachi & regis: τὸ τοξότας, τὸ ἱππέας, τὸ τραπεζούς. Sic usi sunt jam dicti auctores semper, praeter *Plutarch.* & *Josephum*. Nam quod apud *Platonem* XI. de legibus legitur ἱππεῖς & ἱππέας in accusativo, eodem loco, typographis adscribendum est, ἱππέας, inquit, εἰς τοὺς ἱππεῖς. Quare viderint Grammatici, qui hos accusativos docent contrahi. Eodem modo etiam veteres dicebant νομέας, βασιλέας, φονέας, σφαγέας, τροφέας, γονέας, τοκέας, σέας, κυρέας, ναφέας, σκαφέας, ἱρέας, ἀρχιερέας, ἁρμονέας, ἀμφορέας. Sic gentilia Ἐρετρέας, Ἀχαρνέας, Φωκέας, Μαντινέας, Χαλκιδέας, Δωριέας, Πλαταιέας, Μεγαρέας &c. Apud *Herodianum* semper βασιλέας leges, nunquam βασιλεῖς in accusativo. Ergo scribis debetur quod illic ἱππῶς, τροφῶς, φωνεῖς legitur pro ἱππέας, τροφέας, φονέας. Apud eundem etiam & *Joseph.* recte invenitur ἀμφορέας. Sic & *Alciphron*: Ἐς Δαναΐδων τοὺς ἀμφορέας ἐκχέωμεν πίθους. Librariis etiam debet acceptum referri quod *Isocrates* in oratione ad Philippum habet, βασιλεῖς μεγάλως προσαγορευομένους, cum in aliis locis semper scribat βασιλέας, praesertim in ad Nicoclem Δημώνικον, sive hic ipse Isocrates illius orationis sit auctor, sive alius. Simili forte errore legitur apud *Demosthenem* in ea oratione qua respondetur Philippi literis, γονεῖς pro γονέας. Τίνας, inquit, ἡγεῖς, γυναῖκα. Certe in quarta Philippica recte habet: Οὕτω συμπάσης τ πόλεως κοινοὺς δὴ γονέας τοὺς ξυμπάσας ἡγεῖσθαι. Sic νομέας apud *Herodot.* Clio cap. 194. & aliis locis ponitur, *costas* navium significans, non *pastores*: ut Valla vertit, sicut viri eruditissimi *Brodeus* & *Leopardus* hoc pridem notarunt. De his costis vide quae docuit Vir Clarissimus & pereruditus *Johannes Schefferus* de re militari Navali lib. I. cap. 6. Non dissimilis locus est Lucian. in *Votis*: Ὥσπερ οἱ βασιλεῖς ὑποκριόμενοι τραγῳδοὶ, pro quo alibi semper βασιλέας dixit. In *Longaevis*: εἰς στιχάριον τ τοὺς λοιποὺς βασιλέας. Ibidem: τὸ ἐπιτροπεύσας πολλοὺς Μακεδόνων βασιλέας. Et paulo post: τοσούτους ἰδιώτας βασιλέας ἀπροῖτας. *J.G.G.*

Ἱππεῖς ἐς πεδίον] Ἀναξ. c. 9. Singulari numero in hoc proverbio effertur. Vid. *Plat.* Ed. *Bas.* 85, 1. ἱππέας εἰς πεδίον προκάλει, Σωκράτη εἰς λόγους προκαλούμενον. *Leopard.* 37. *M. du S.*

66. Κατενόησας; ἀλλὰ] Videtur post κατενόησας insistere paululum, & responsum expectare Lycinus, deinde pergere, quod punctis illis exprimere studui. *J.M.G.*

67. Κατὰ σφᾶς αὐτοὺς διήλθομεν] Luculentus solœcismus, ut si dicam *inter eos ipsos narravimus*, cum de nobis ipsis loquimur. Dicendum igitur cum *Plat.* in Gorgia. ἀδικοῦσι σφᾶς αὐτούς. *Eos injuria afficiunt.* Et *Thucyd.* Καὶ παρέδοσαν οἱ πάντες σφᾶς αὐτούς. Omnes enim σφᾶς αὐτοὺς tertiae personae pronomen junxerunt verbo tertiae personae. Male igitur *Clemens Alexandrinus* Pædagog. II, 1. ἐναργοῦς ὑπόδειγμα ἀρετῆς σφᾶς αὐτοὺς παρισάντας. Evidens virtutis exemplar nos ipsos exhibentes. Et cap. 21. σφᾶς αὐτοὺς πρὸς τὸ ἄμεινον χηματίζειν. Nos ipsos ad meliorem vitam componere. *J.G.G.*

73. Μαντεύ) γοῦν ἐκεῖνῳ πᾶσι τοῖς ἐρωτῶσιν] Recte notavit *Micyllus* μαντεύεσθαι dici proprie de consulentibus. *Æschines*: οἱ ἄλλοι ἀμφικτύονες μαντείαν ἐμαντεύσαντο τῷ Θεῷ, τίνι χρὴ τιμωρίᾳ τοὺς ἀνθρώπους τούτους μετελθεῖν. *Herodot.* Μαντήϊα δὲ τὰ ἐπιμνῶ μαντευσόμενος ὁ Κροῖσος. *Plato* in Apologia Socratis: Χαιρεφῶν ἐτόλμησε τοῦτο μαντεύσασθαι. *Xenoph.* in initio commentariorum: Εἰδέναι τὰ συμφέροντα τοῖς μαντευομένοις. *Moschopul.* hoc paulo aliter: Χρὴ, inquit, ἀντὶ τοῦ πρέπει βαρύνεται. Χρὴ δὲ ἐξεστραμμένως ἀντὶ τοῦ χρησμὸν δίδοσι, ἢ χρῶν ἀπαρέμφατον. Χρᾷ γὰρ ἴσι ἡ τρίτη τοῦ α εἰς η χρῆ. ἢ ὁ μὲ Θεὸς χρῆ, ὁ δὲ Θεὸν μαντεύεται. Hanc *Moschopuli* sententiam de χρῆ adeo non probo, ut contra censeam omnino χρᾶ dicendum, non χρῆ, fretus maxime auctoritate *Herodoti*, qui licet Ionica lingua sit usus, cui peculiare est η, identidem tamen χρᾶ usurpavit. Ὁ Ἀκαρνὰν, inquit, χρησμολογῶν ἦτορ, ὃς οἱ προσιὼν χρᾷ ὡς ἐξαμύτερα τόνῳ. Et paulo post: Ὁ μὲ δὴ οἱ ἐνθεάζων χρᾷ τάδε. Moxque: Ἡ δὲ Πυθίη σφι χρᾷ τὰ τριμέτρῳ τόνῳ. Lucianus in Dialogo Menippi & Trophon. Χρᾷ, ὦ Μένιππε, ὡς Βοιωτίῳ. Sed & *Moschopulo* stat *Eustath.* ad Iliad. I. p. 625. Ἴσως δὲ ἐξυτσπίθη πρὸς ἀλφεσλν τῷ χρὴ, ὃ ἐστι μαντεύεται. οἷον χρῆ μοι τοιαῦτ' ὁ Φοῖβος. Sed ut ad μαντεύεσθαι revertamur, non semper observatur illud Luciani de hac voce praeceptum, sed ab accuratissimis & Ἀττικωτάτοις scriptoribus μαντεύεσθαι etiam dicitur de Diis & hominibus respondentibus. *Demosthenes* περὶ στεφάνου· Καὶ τ Ἀπόλλω τ Πύθιον μαντευόμενοι. Lucianus in *Demonacte*. Καὶ μάντιν δὲ πε-

τοι

ſulentibus univerſis. Tu vero neque *illud deliberatum* intellexiſti? SOL. Non, per omnes Deos: neque enim percepi. LYC. An ergo *ad unus* (*ad unum*) fugit te oberrans *Soloeciſmus*? SOL. Videntur certe. LYC. Sed illud *ad unus* quomodo te praeteriit? SOL. Neque hoc percepi. LYC. Sed noſtine aliquem *ſibi conciliantem* nuptias? SOL.

γῆν ἐκεῖνον πᾶσι τοῖς ἐρωτῶσι, σὺ δὲ 75 οὐδὲ τὸ μαντευόμενον καλενόησας. ΣΟ. Μὰ τοὺς θεούς, οὐ γάρ ἔμαθον. ΛΥΚ. Εἰ ἄρα [a] καθ' εἷς λανθάνει σε τοξεύων; ΣΟ. Ἐοίκασί γε. ΛΥΚ. Ὁ δὲ καθ' εἷς, πῶς παρῆλθεν; ΣΟ. Οὐδὲ τοῦτο ἔμαθον. ΛΥΚ. Οἶσθα δέ τινα μηνυόμενον αὐτῷ γάμον; 80 ΣΟ.

a Καθ' εἷς] Καθεὶς omnes, excepta *Fl.* quae καθ' εἷς cum L. hic & ſtatim iterum, recte.

76. Εἰ ἄρα καθ' εἷς] Οὐ γὰρ καθ' εἷς, ἀλλὰ καθ' ἕκαστον δεῖ λέγειν. *V.*

80. Τὸν μηνυόμενον αὐτῷ] Ἐπὶ γυναικὸς τὸ μηνύεται ἐπὶ δὲ * ἀνδρῶν τὸ μνᾶσθαι. μνᾶται μὲν γὰρ ἀνὴρ γυναῖκα, μηνύεται δὲ γυνή. *V.*

* Ἀνδρῶν] Exc. *G.* ἀνδρός.

τι ἰδὼν δημοσίᾳ ἐπὶ μισθῷ μαντευόμενον. Idem in Alexandro: Κοσκίνῳ τὸ τῶ λόγῳ μαντευόμενον. Pauloque poſt: Προλέγει πᾶσι τοῖς ἀφικομένοις ὡς μαντεύῃ ὁ Θεός. Sic & loquitur in Dialogo Menippi & Tireſiæ, & Dialogo Menippi & Trophonii, ut & Apollinis & Mercurii: in hoc Apollo dicit: Πλὴν ἀλλὰ ὅστις ἐγὼ μαντεύομαι. Malunt tamen optimi quique pro hoc dicere χρῶν & ἀναιρεῖν. *Iſocrates* in Archidamo: Ὁ δὲ Θεὸς περὶ ὧν μὲ ἐπηρώτησαν οὐκ ἀπέλυεν. *Liban.* in Antirrhetico: Ὁ δὲ ἀπέλυε παρὰ τῷ τράσαντι & τὴν ἔκστιν ζητεῖν. *Herodot.* in II. ἣν μὲ δὴ ἀνίλη μὲν βασιλέα εἶναι. *Chryſoſt.* in Babyla martyre: ἐπίκειτο σφοδρῶς τὸ δαίμονα χρησμὸν ἀπαιτῶν & ἀξιῶν ἀναιρεῖν περὶ τῶν κατὰ γάμους αὐτῷ. *Urgebat*, inquit, *daemonem ab oraculis repoſcens poſtulansque ſibi ut ille reſponſum daret iis de rebus quas animo verſabat.* *J.G.G.*

Μαντεύεται] *Ariſtoph.* Av. 594. & 597. de conſulentibus adhibet. Sed alii tam frequenter de reſpondente, quod Cl. *Graev.* jam indicavit, ut pluribus haud opus ſit. *J.F.R.*

76. Εἰ ἄρα καθ' εἷς λανθάνει σε τοξεύων] *Nam ſinguli ſoloeciſmi tibi latent circumeuntes.* Sic legendus hic locus & vertendus. ſenſus eſt: ſinguli qui circa te oberrant, a me tibi objiciuntur ſolœciſmi, te fugiunt, a te non animadvertuntur. Soloeciſmus verſatur in καθ' εἷς. Attice enim dicendum fuiſſet καθ' ἕνα, Micyllus hic putavit καθεὶς eſſe participium, fecitque locum ſuſpectum de mendo, cum nihil ſit ſcrupuli. Occurrit vero iſta locutio quam hic reprehendit Lucianus, ſæpe in ſacris ſcriptoribus. In epiſtola ad *Roman.* cap. 12. Ὁ δὲ καθ' εἷς ἀλλήλων μέλη. *Maccab.* libro III. Ὁ καθ' εἷς δὲ τῶν φίλων σκυθρωπῶς ὑπεκρεών. *Marc.* XIV. Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι καὶ λέγειν αὐτῷ εἷς καθ' εἷς, μή τις ἐγώ. Et *Johan.* VIII. ἐξήρχοντο εἷς καθ' εἷς. *exibant ſinguli.* Ubi *Beza* καθ' εἷς putat poſitum pro καὶ εἶτα εἷς, inde & in quibusdam editionibus ſcribitur κἀθ' εἷς, in nonnullis καθ' εἷς, in aliis καθεὶς perperam. καθ' εἷς enim per Hebraicam enallagen dicitur pro καθ' ἕνα, quo Attici ſcriptores utuntur. *Philoſtrat.* in Heroicis: καὶ καθ' ἕνα τοὺς ἥρως. *ſingulos heroas.* dicit idem in eodem opere εἰς ἕνα, κοινῇ δέ, inquit, καὶ εἰς ἕνα. *publice & privatim.*

Idem in vita Herodis: Τῷ τὸ Ἀθηναίων δῆμῳ καθ' ἕκαστον ἴτον μνᾶν καθ' ἕνα. *ſingulas minas.* *Plutarchus* in præceptis Politicis: καθ' ἕνα & κοινῇ. *Heliodor.* II. καθ' ἕνα συλλιγόντες ποτέ. *Ælian.* 21. Εἰ τὸ καθ' ἕνα. Lucianus Dialogo Martis & Mercur. Ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν καθ' ἕνα πάντων ἀμείνων. Ubi male legitur: καθὲν' ἑκάστων. Idem in Harmonide, & Dialogo Plutonis & Mercur. Μετελεύσομαι γάρ σοι ἤδη αὐτοὺς καθ' ἕνα ἐξῆς. *Baſilius* Libanio: αἰσχύνομαι καθ' ἕνα σοι προσάγων τοὺς Καππαδόκας. Et ſic Apoſtolus quoque more Atticorum in epiſtola ad *Epheſ.* cap. V. Πλὴν & ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα. Et I. *Corinth.* XIV, 31. Δύνασθε γὰρ καθ' ἕνα πάντες προφητεύειν. *Demoſthen.* in III. Philippica ἕκαστον addit: καθ' ἕνα ἕκαστον αὐτῶν σκοπεῖν. Idem ἄνδρα addit in Corona: καὶ ἔστιν καθ' ἕνα ἄνδρα. *Thom. Magiſt.* οὐ καθ' εἷς, ἀλλὰ καθ' ἕκαστον δεῖ λέγειν. Sed nec καθ' ἕκαστον recte dicitur; ſed pro eo dicendum καθ' ἕκαστον. vide *Budaei* commentaria utriusque linguæ. Et ſic puto apud *Thomam* legendum eſſe. Scriptores tamen Eccleſiaſtici ſacrorum librorum auctoritatem ſequuntur. *Socrates* Eccleſiaſticæ hiſtoriæ lib. XVI, 13. Ἐπειδὴ γὰρ ἅμα ἄλλα δόγματα ὁ καθ' εἷς ἐπελάμβανον. *Euſebius* hiſtoriæ Eccleſiaſticæ X. Καὶ μὴ μόνον γε ὁ καθ' εἷς, ἀλλὰ καὶ αἱ πάντες ἀθρόως ἀπευφημοῦμεν. Ad eandem formam factum ἀνὰ εἷς pro ἀν' ἕνα. *Joannes Theologus* Apocalyp. XXI. Καὶ αἱ δώδεκα πυλῶναι, δώδεκα μαργαρίται, ἀνὰ εἷς ἕκαστος τῶν πυλώνων ἦν ἐξ ἑνὸς μαργαρίτου. Attici dicerent ἀν' ἕνα ἕκαστον. *ſingulae portae*, aut potius καθ' ἕνα ἕκαστον. Porro notandum quoque eſt καθ' εἷς Lucianum dixiſſe cum ſingulari λανθάνει, at Solœciſtam conjunxiſſe cum plurali ἐοίκασι, quemadmodum & *Marcus* & *Joannes*, ut duplex forte hic ſit ſolœciſmus. *J.G.G.*

Εἰ ἄρα καθ' εἷς] Sic L. & *Fl. Leopard.* εἷς ἄρα κ. . . 37. Plerique Libri εἰ ἄρα καθεὶς. *M. du S.*

80. Μηνυόμενον αὐτῷ γάμον] In hunc locum *Thomas*: ἐπ' ἀνδρὸς, inquit, τὸ μνᾶται, οἷον μνᾶται γυναῖκα, ἐπὶ δὲ γυναικὸς τὸ μηνύεται ἀνδρί. *Moſchopulus* in eadem eſt ſententia: Μνᾶται ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα, ἐπὶ δὲ γυναικὸς, μηνύει ἡ γυνή. Nimirum magiſtri docent, μνᾶσθαι proprie eſſe *ambire* puellam; ſive foeminam,

ΣΟ. Τί ἂν τοῦτο; ΛΥΚ. Ὅτι σολοικίζειν ἀνάγκη τὸν [a] μνηστευόμενον αὐτῷ. ΣΟ. Τί δὲ πρὸς τὸν ἐμὸν πρᾶγμα, εἰ σολοικίζει τις μνηστευόμενος; ΛΥΚ. Ὅτι ἀγνοεῖ ὁ φάσκων εἰδέναι, καὶ τοῦτο μὴ οὕτως ἔχει. εἰ δέ τις λέγει σοι παρελθών, ὡς ἀπολείποι τὴν γυναῖκα, ἆρ' ἂν ἐπιτρέποις αὐτῷ; ΣΟ. Τί γὰρ οὐκ ἂν ἐπιτρέποιμι, εἰ φαίνοιτο ἀδικούμενος; ΛΥΚ. Εἰ δὲ σολοικίζοι φαίνοιτο, ἐπιτρέποις ἂν αὐτῷ τοῦτο; ΣΟ. Οὐκ ἔγωγε. ΛΥΚ. Ὀρθῶς γὰρ λέγεις· οὐ γὰρ ἐπι-

SOL. Quid ergo istuc? LYC. Soloecismum committat necesse est, qui *sibi consiliet* nuptias. SOL. Quid ergo ad meam rem, si quis *nubens* Soloecismum faciat? LYC. Illud, quod ignorat is, qui se scire dixerat. Et hoc quidem ita se habet. Sed si quis in transitu tibi dicat, *so discedere ab uxore*; num illi permittas? SOL. Quidni vero permittam, si is injuria affectus videatur? LYC. Si vero pareat, soloecismum ab illo committi, num hoc ei permittas? SOL. Non equidem. LYC. Recte sane dicis. Non enim indulgendum ami-

[a] Μνηστευόμενον αὐτῷ] Haec male neglexit *Fl.*

86. Ἀπολείποι τὴν γυναῖκα] Ἀπολείπει γὰρ γυνὴ τὸν ἄνδρα ἐρεῖ. ἀνὴρ δὲ γυναῖκα οὐκ, ἀλλ' ἐκβάλλει. *P.*

& dici de viris Attice, μνηστεύεσθαι vero de puellis & foeminis quæ despondentur & nubunt. Attice igitur Evangelium: Μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ. Proprie etiam Lucianus in Nefasto: Πρώην γοῦν ἐπειδὴ γάμων ἐν Κυζίκῳ μοι ἐμνήσθησαν ἐτόλμησας. Et *Plutarchus* in amatoriis narrationibus: Ταύτην μνᾶται Στράτων Ὀρχομένιος καὶ Καλλιθέτης Ἀλιάρτιος. *Herodot.* quoque in Clio: ταύτην πέμπων ὁ Κῦρος ἐμνᾶτο τῷ λόγῳ, θέλων γυναῖκα ἢν ἔχειν· ἡ δὲ Τόμυρις συνῆσα σὺν αὐτὴν μιν μνᾶσθαι. *Plutarchus* in Erotico etiam usus est eo verbo de muliere vidua nobili & praedivite, ultro ambiente nuptias adolescentuli cujusdam, quemadmodum *Martial.* dixit: *Uxori nubere nolo meæ.* Οὐ γὰρ ἀπορρίψασα δῆξας, inquit, καὶ γὰρ τηλικαῦτα καὶ πλοῦτος ἐμνᾶτο μειράκιον ἐκ χλαμύδος ἔτι παιδαγωγεῖσθαι δόμενον. Improprie igitur Lucianus in *Toxari*: Καὶ ἄκρι ὑμεῖς οἱ τοῖς γάμοις ἐπιπολὺ μνηστευόμενοι. Ibidem: Δεῖ δὲ τὸν μνηστῆρα ἅπασαν προσαγωγὴν ἑαυτὸν δοῦναι μνηστευόμενον ἥκειν. Et paulo post: Μνηστεύεσθαι τὸν παῖδα πολλὰ ἐπαινοῦντα ἑαυτόν. Parum igitur Attice *Plutarchus* in narrationibus amatoriis, ἐμνηστεύοντο αὐτὴν τριάκοντα ναυπῶν. Moxque in iisdem: μὴ μνηστεύεσθαί τινας τὰς κόρας. Sic & *Pausanias* in Laconicis, *Heliodor.* in V. *Laërtius* in Hipparchia, *Joseph.* Orig. Judaicarum lib. V. & XIII. Activa tamen voce μνηστεύω γάμον legitur apud vetustissimum quemque. Dicit enim *Plato* in sexto de legibus: μνηστεύων γάμον αὐτῷ. Apud *Euripid.* in Iphigenia Aulidenti Achilles dicit: Ἀλλ' ἢ πίστευθεν ἦνθ' μνηστεύων γάμους σὺν ὅπλοις. *Isocrat.* βιαζόμενος αὐτοῦ μνηστεῦσαι κόρην. *Diodor.* XX. Ἀξιολογώτατος τῶν ἡγεμόνων ταύτην ἐμνήστευσε. Sic plures alii. *Nubere* quoque dicitur semper, si proprie accipiatur, de puellis & foeminis, ut *ducere* de viris, apud auctores Latinae linguae locupleres. Nam de *Tertulliano*, *Hildeberto* & *Fulgentio*, quos & de viris *nubere* dixisse honeste *C. Barthius* docet Adversar. VI. c. 14. non contenderim. Nam & multa alia apud illos leguntur scriptores, quæ a melioris aetatis usu longe absunt. Sed haec inter eruditos jam decisa sunt, ut risum debeant qui aliter sentiant. *J.G.G.*

86. Ἀπολείποι τὴν γυναῖκα] Et hunc Soloecismum *Thomas* aperit: Ἀπολείπει ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα. Ἀμεσοφάτως δὲ Νεφέλαις· Ἀπολιποῦσα γὰρ αὐτὸν ᾤχετο. ἐκβάλλει δὲ ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα. Διδάσκει δὲ οὐ Μαλίστ' τὸ λάλειν· ἐκβάλλει τὸ γύναιον. Nimirum uxor cum a viro divortit, nuntium remittit, dicitur Graecis ἀπολείπειν ἄνδρα, Latinis *divortere*, *discedere a viro*. vir vero cum repudiat uxorem, ἐκβάλλειν γυναῖκα. Latinis *exigere*. Cic. *Mimam exegit* Eleganter igitur *Josephus*, ἔτυχεν τὸν ἄνδρα καλλιπεῖσαν αὐτῷ γήμασθαι. Attice idem dixit in undecimo Ἀρχαιολογίας de Esdra: λογιζόμενον δὲ ὅτι ἂν ἐκβαλεῖν αὐτοὺς τὰς γυναῖκας προσέταξε. pro quo eodem in loco etiam dicit ἀποπέμψασθαι. Quare minus Attice ipse Lucian. in I. Dialog. Junonis & Jovis: Ἀπολιπὼν ἐμὲ τὸν νόμῳ γαμετήν. Ibidem in *Bis Accusato*: Τὸν νόμῳ γαμετὸν ὄντος ἀτίμως ἀπολίπει. *Plutarch.* in Stoicis controversiis confundit etiam hanc differentiam, ὥστε μή τις τὴν γαμετὴν ἀπολιπὼν ἑταίραν δὲ συζῇν. Attice dixit idem in *Romulo*: Νόμῳ μὲν δοὺς γυναικὶ ἀπολιπεῖν τὸν ἄνδρα, δίδοὺς δὲ ἐκβαλεῖν γυναῖκα ἐπὶ φαρμακείᾳ τέκνων. Ibidem: ἀποπέμψαι γυναῖκα. Hermogenes Sophista: ἔξεστι γαμεῖν, ὅταν βούληταί τις, καὶ ἀπολιπεῖν τὴν ἔσαν γυναῖκα. *J.G.G.*

93. Εἴ τις γε τῶν ψοφούντων τὴν θύραν εἰσίοι, καὶ ἔξιον κόπτοι] Haec verba bene vertit interpres per *concrepuit ostium* & *pulsavit*. Nam quod apud Latinos discrimen est inter *ostium crepas* & *pulsatur*, eadem est apud Graecos inter κόπτειν & ψοφεῖν. Exiturus cum fores ferit & percutit, ut illo strepitu admonerentur qui foris erant cavere sibi, atque abstinere, ne laederentur, apud Atticos enim fores non introrsum trahendo, sed in viam publicam pellendo aperiebantur, ut dudum docuerunt viri doctissimi *Turnebus*, *Cujacius*, *Muretus*; exiturus itaque hoc crepitu signum cum dat, dicuntur Latinis *foras crepare*, Graecis ψοφεῖν: cum vero introiturus fores percutit ut aperiantur, dicuntur Lat-

amico ſtribligine peccanti : ſed docendus eſt , ne hoc illi accidat. Et ſi quis nunc *crepare facit* oſtium intrans, aut exiens *pulſet*, quid tibi animi fuiſſe dicemus? SOL. De me nihil : ſed illum intrare voluiſſe vel exire. LYC. Te vero , qui vel *pulſantem* vel *crepitum excitantem* ignores , plane nihil ſenſiſſe putabimus , indoctum adeo hominem ? SOL. Contumelioſus es. LYC. Quid ais ? *modo* ego contumelioſus *fiam*, dum tecum diſputo ? Videtur autem male

τρεπτέον σολοικίζοντι τῷ φίλῳ, ἀλλὰ διδακτέον, ὅπως τοῦτο μὴ [b] ποιήσῃ. ἢ εἴ τις γε νῦν ψοφοίη τὴν θύραν εἰσιὼν, ἢ ἐξιὼν κρούοι, τί φήσομέν σε πεπονθέναι; ΣΟΛ. Ἐμὲ μὲ οὐδέν, ἐκεῖνον δὲ εἰσελθεῖν βούλεσθαι, ἢ ἐξιέναι. ΛΥΚ. Σὲ δὲ ἀγνοοῦντα τὴν κόπτοντα, ἢ τὸν ψοφοῦντα, οὐδὲν ὅλως πεπονθέναι δόξομεν ἀπαίδευτον ὄντα; ΣΟΛ. Ὑβριστὴς εἶ. ΛΥΚ. Τί λέγεις; ὑβριστὴς ἐγὼ νῦν δὴ γενήσομαί σοι ἀφαλεγόμενος;

[b] Πάσεται] Ex *Fl.* reſcripſit *Solan.* Πάσεται *J. Bl. M. P. S.* &c.

94. Νῦν ψοφοίη τὴν θύραν] Κόπτει μὲν γὰρ τὴν θύραν ἄν τις ἰσχύς, ψοφεῖ δὲ ὁ ἦχος. *V.*

2. Νῦν δή] Πλεοναστικὸν, σημαῖνον τὸ ἀρτίως. οὕτως ἐν τῷ ἄρτι ἀφῆ τὸ ἀπαρεμφατον ἐπὶ σημασίας τοῦ ἀορίστου, ἵνα μὴ σολοικίζῃ ὁ γραμματικὸς. *V.*

* Ἀνεπίδεκτον] In Impr. eſt καὶ τῆς ἀνεπιδεκτῦ. Sed in V. manum exstat ἀνεπίδοτον, unde patet eſſe, legendum ἀνεπιδέκτου σημασίας, ἵνα ἐς τὸ νῦν δὴ εἰς τὸ γενησόμενον ἀσυνάρτητον, ἵνα μὴ σολοικίζῃ ὁ γραμματικὸς. *V.* ut edidi. *M. du S.*

Latinis *fores pulſari*, & *pulſari*, Græcis κόπτειν ; ut docent *Suidas*, *Thomas*, *Ammonius* , *Phrynichus*, *Moſchopalus*. Attice igitur dixiſſet κόπτει τὴν θύραν οἱσὶν ἢ ψοφοῖ ἔξωθεν. Lucianus in *Philopſ.* Ἐπίτηδες κόπτουσα τὴν θύραν ἰκείνη. Idem in *Fugitiv.* Ὅπως εὐθὺς θεῖ κόπτειν τὴν θύραν. *Ariſtoph.* in Ranis : Ἄγε δὴ τινα τρόπον τὴν θύραν κόψω. Moxque: Οὐ μὴ διατρίψῃς, ἀλλὰ γεῦσαι τὴν θύρας. Et in *Nubibus:* Γεῦσαι τὴν θύρας. *Lyſias* in Apologia de Eratoſthenis adulteri caede : Ἐρομένου δέ μου, τί αἱ θύραι νύκτωρ ψοφοῖεν. *Heliodorus* in I. Τάς τε θύρας ὅτι πλεῖστον ἐψόφησαν. *Phrynich.* addit male quoque κρῦσαι τὴν θύραν pro κόπτειν poni. Sed contra hunc facit illud *Xenoph.* in Sympoſio : Φίλιππος δὲ ὁ γελωτοποιὸς κρούσας τὴν θύραν εἶπε τῷ ὑπακούσαντι. Et Euangeliſta : Μὴ ἄρξηθε ὑμῶν ἔξω ἑστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν. *J. G. G.*

94. Ψοφοίη τὴν θύραν] Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Plut. 1098. Et ſupra *Icar.* c. 22. Quod ad κροῦσαι θύραν, de quo *Phryn.* vid. *Elſn.* ad *Apocalypſ.* III. 20. *J. F. R.*

Ibid. Θύραν] De forium aperiendarum ratione, conſule locum *Plut.* in Publ. Hort. 909. *M. du S.*

2. Νῦν δὴ γενήσομαι] Soloeciſmus eſt hic , quod νῦν δὴ cum futuro conjungatur, cum debeat cum præſenti jungi. Attice enim dicendum erat νῦν δὴ γίνομαι. *Pollux* : Ἄρτι, ὅ ἐστι πρὸ μικροῦ, καὶ νῦν δὴ, ὅ ἐστι ταυτόν. *Suidas:* Νῦν δή, ὀλίγον ἔμπροσθεν, ἀρτίως. Πλάτων νόμων γ. Νῦν δὴ ὀλίγων ἔμπροσθεν τούτοις ἐντυγχάνοντες τοῖς λόγοις, ὅταν ταῦτα ἐπῴδιμεν, νῦν δ' ἐπιλελήσμεθα. Καὶ αὖθις ἐν πρώτῳ νόμων· Πλάτων ἀφελευθέρως εἴρηκε ἐπὶ τοῦ παρόντος χρόνου, τὸ δὲ δὴ ἐπὶ συμπάσμα· ὃς δὴ πάντων τῶν πολέμων χαλεπώτατος ἂν φαμὲν ἡμεῖς νῦν δή. καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ· Νῦν δὴ μὲ ὀρθὸν βᾶσ' ἐπὶ θήρας, πόθεν ἐξέλαυ. Νῦν δ' αὖ ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοις. καὶ ἐν Μηδείᾳ· Ὁρᾷς σὺ νῦν δή μ' ὡς ἐπράϋνας τόχῳ. *Homer.* Νῦν γὰρ δὴ γέρων ἐστί. Idem: Νῦν δὴ ἐξεπόλωλε δέμνια καμόντος. *Euſtath.* Νῦν δή, ἀντὶ τοῦ ἀρτίως ἐν ἰσῷ τόπῳ, ὃ καί φασι μόνῳ παραχρήσθαι συντάκτῃ. *Euripid.* Phœniſſis: Ἔκανε δὴ νῦν ἀνθρώπων ἐμὸν ἐδέν. Ibidem : Ἔκανε δὴ νῦν κἀτὰ πρὸς τούτοις κακά. *Plato* in Gorgia : ἀρ' ὃν καὶ ἐν νῦν δὴ λέγομεν ἰατρικήν. & ſic frequentiſſime cum in illo Dialogo tum in aliis ejus libris. In his autem, quae attuli , exemplis τὸ νῦν δὴ nusquam junctum invenitur futuro. Proin ſi quis dixerit νῦν δὴ γενήσομαι, is ſoloeciſmum commiſerit. Nec eſt ſoloeciſmus in ſimplici voce γενήσομαι, quod putavit interpres , ſed in νῦν δὴ futuro γενήσομαι hic juncto, ut dixi. Huic ſimile eſt ἄρτι σολικιῶ de quo in initio harum notarum diſputavi. *Plato* enim pro eodem dixit νῦν δή , ἄρτι, πρόσθεν , ἔμπροσθεν , τὰ νῦν , πρὸ ὀλίγου, ὀλίγῳ πρότερον, πρότερον & πρωτοῦ. Cum futuro autem αὐτίκα , μάλα, αὖθις, εἰσαῦθις, ὅσον οὔπω, ὅτι τάχιστα , ἐν τῇ μακρᾷ. Occurrunt tamen etiam loca quaedam, ubi νῦν δὴ futuro jungitur , contra hanc Luciani & magiſtrorum praeceptionem. *Homer.* Iliad. H. Νῦν μὲ δὴ τὸ πατρὸς ἀεικέα τίσιτο λαῷ. Et alio loco : Νῦν δὲ δὴ Ἀτρέος βίη Τρώεσσιν ἀνάξει. & ſaepius aliis in locis. Νῦν δή, inquit *Plato*, de legibus libro III. μᾶλλον βεβαιωσόμεθα. Idem in fine ultimi de legibus : Νῦν δὴ μαθησόμεθα ὅτι θαυμαστὸν ἦν. Idem in Phædone : Ὦ Σώκρατες, ὅσα τοι δὴ σε προσιροῦσι νῦν οἱ ἐπιτήδειοι. *Xenoph.* IV. inſtitut. Cyri : Νῦν δὴ σὺ δηλώσεις. *Thucyd.* VI. Καὶ ἀσφάλεια νῦν δὴ ἐν πολλῇ ἔσεσθαι. *Thomas* ait etiam νῦν aliquando futuro junctum ſoloeciſmum eſſe. Εἰ ὠφέλησεν, inquit, δηλοῦσι, τότε τὸ νῦν τιθέμενον σολοικισμὸν ποιεῖ, ὡς τὸ νῦν σοφὸς γενήσομαι. δῆτα γὰρ ἡ σοφία χρόνου. Sed nihil videtur tam firmum eſſe quod non alicubi labefactetur , ut ſuperius poſita exempla oſtendunt. *J. G. G.*

Νῦν δὴ γενήσομαι] *Leopard.* 37. *M. du S.*

ἔοικε δὲ σολοικίσαι τὸ νῦν δὴ γενήσομαι, σὺ δ' οὐκ ἔγνως.

ΣΟΛ. Παῦσαι, πρὸς τ' Ἀθηνᾶς· ἀλλ' εἰπὲ τί τοιοῦτον, ὥστε κἀμὲ μαθεῖν. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν [a] μάθῃς; ΣΟ. Εἴ μοι πάντα ἐπέλθοις, ὅσα φὴς σολοικίσας, ἐμὲ λαθεῖν, καὶ παρ' ὅ, τι ἕκαστον σεσολοίκισαι. ΛΥΚ. Μηδαμῶς, ὦ ἄριστε. μακρὸν γὰν ἂν ποιήσαιμεν τ' ἀφέλογον. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἔξεστί σοι καθ' ἕκαστον αὐτῶν συνθάνεσθαι· νῦν δ' ἕτερ' ἄττα ἐπέλθωμεν, εἰ δοκεῖ, καὶ πρῶτόν γε αὐτὸ τοῦτο τὸ ἄττα μὴ δασέως, ἀλλὰ ψιλῶς ἐξενεγκεῖν, [ὀρθῶς Φαίνεται] ῥηθὲν μετὰ τοῦ ἕτερα συντιθέμενον.] μὴ γὰν ἄτοπος ἄλογον ἦν ἄν. ἔπειτα τὸ τ' ὕβρεως, ἣν με φὴς ὑβρίσαι, εἰ μὴ οὕτω λέγοιμι, ἀλλ' εἰς σέ, φαίην ἴδιον. [b] ΣΟ. Ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω εἰπεῖν. ΛΥΚ. Ὅτι τὸ μὲ σὲ ὑβρίζειν, τὸ σῶμά ἐστι τὸ σὸν, ἤτοι πληγαῖς, ἢ δεσμοῖς, ἢ καὶ ἄλλῳ τρόπῳ. τὸ δὲ εἰς σέ, ὅταν εἴς τι τῶν σῶν γίγνηται ἡ ὕβρις. καὶ

junctum illud *modo fiam*; quod tu non agnovisti.

10. SOL. Desine, per Minervam, & dic ejusmodi quiddam, quod ego quoque possim assequi. LYC. Et quomodo assequaris? SOL. Si percurras omnia, in quibus stribligine sermonis me non observante te ais ultro peccasse, & in quo quidque peccatum sit, *doceas*. LYC. Nequaquam, bone vir, sic enim longum nimis faceremus hoc colloquium. Sed de his singulis me interrogare *si velis*, integrum tibi facio. Jam vero alia *quaedam* (ἄττα) si videtur, percurramus. Ac primo ipsum illud ἄττα non denso spiritu, sed leni efferre *oportet*. [Recte dictum apparet post nomen ἕτερα compositum.] Sic enim minus absurdum fuerit. Deinde illud de contumelia videamus, qua te affectum a me dicis. Si non ita dicerem, sed *in te contumeliosus fuisse*; proprie loquerer. SOL. Ego non habeo dicere. LYC. Nam te contumelioſe tractare significat corpus tuum aut plagis, aut vinculis, aut alio modo *male mulcare*. Sed *in te* contumeliosum esse dicitur, cum in tuorum aliquid exercetur contumelia. Etenim

a Μάθῃς] Sic omnes. b ΣΟ.] Personam hanc, & mox ΛΥΚ. inseruit *Cesn.*

14. Ἄττα] Τὸ ἄττα δασυνόμενον δηλοῖ τὸ ἅτινα, ψιλούμενον δὲ τὸ τινά. λεγόμενον δὲ μετὰ τοῦ ἕτερα ψιλοῦται, ἵνα δηλοῖ τὸ τινά. *V.*

13. Νῦν δ' ἕτερ' ἄττα &c.] Non accuratus satis Interpres fuit in his verbis vertendis. lucem huic Luciani loco foenerantur, quae habet *Thom. Mag.* in voce ἄττα, sed sic legenda: Τὸ ἄττα, ἀντὶ τοῦ ἅτινα, οὐ ἀρχὴ κώλου μόνον εὕρηται, προϋπάρχοντος τοῦ ὀνόματος οὐ τῷ πρὸ αὐτοῦ κώλῳ, ἐφ' ᾧ ὀνόμαζε τοῦτο ἐπιφέρουσιν, οἷον, πάντα ποιῶ, ἄττα ἂν βούλομαι. τὸ δὲ ἄττα ἀντὶ τοῦ τινὰ, καὶ προηγεῖται τοῦ ὀνόματος ἅπαξ οὐ τῷ αὐτῷ κώλῳ, καὶ ἕπεται ἀεί· ἕπεται μὲν, ὡς τὸ ἕτερ' ἄττα, καὶ πόσ' ἄττα ποσαγεῖται δὲ, ὡς ἔχει τὸ τοῦ Πλάτωνος οὐ Φαίδωνι· ἦν γὰρ δὴ ἄττα τοιάδε, ἀντὶ τοῦ, τοιαῦτά τινα. *L. EOS.*

15. Ὀρθῶς —— συντιθέμενον] Hoc lectoris eruditi vel Scholiastae judicium, in margine positum, malum pedem in ipsam Luciani orationem videtur intulisse. Sic vera sunt, & cum *Thomae Magist.* observatione conveniunt, sed sententiam & connexionem turbant. *J. M. G.*

18. Ἤν με φὴς ὑβρίσαι] Puto excidisse ob soni affinitatem σὲ post ὑβρίσαι. Aperte enim indicare vult differentiam inter ὑβρίσαι σε, & ὑβρίσαι εἰς σέ. Sic certe interpretatus sum. Deinde verba Ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω εἰπεῖν sunt Solocistae, ita distinguenda, nisi fallor, ut in interpretatione nostra factum est. *J. M. G.*

20. Σὲ ὑβρίζειν ἢ εἰς σέ] Ὑβρίζω σε scilicet est contumelia te afficio, ὑβρίζω εἰς σε, est cum in tuos amicos, aut quicquid ad te pertinet, contumelioſus & injurius sum, *Moschopulus* eadem docet: Ὑβρίζω σε καὶ ἀντὶ τοῦ κατὰ πάντα τρόπον ἀτιμάζω σε. δηλονότι δὲ ὕβρεως ἢ πληγῶν, καὶ ἄλλης τινὸς ἐπηρείας. Ὑβρίζω εἰς σε ἀντὶ τοῦ ὑβριστικά τινα εἰς φίλον σὸν, ἢ εἰς τὰ περί σε ἐνδιάκυμαι, ὡς ἀναφέρεσθαι τὴν ὕβριν ἐπί σε. Attice igitur *Plato* in VI. de legibus: Μήτε τινὰ ὕβριν ὑβρίζειν εἰς τοὺς οἰκέτας. Quod vero Lucianus subjicit, ἐπεὶ τὸ εἰς παροιμίαν ὑβρίζειν λέλεκται, οἷον εἰς τὴν παροιμίαν, ὡς ὁ Πλάτων φησὶν οὐ τῷ συμποσίῳ. *Platonis* verba sic se habent: Ὅμηρος μὲν γὰρ κινδυνεύει μόνον ἀφεθεῖναι, ἀλλὰ καὶ ὑβρίσαι εἰς τὴν παροιμίαν. Lucianus in *Bis Accusato*: Ὑβρίζεις εἰς τὸν ἀφέλογον. *J. G. G.*

Σὲ ὑβρίζειν] Illam differentiam inter ὑβρίζειν τινὰ & εἰς τινὰ, non observari perpetuo ab Atticis, vid. *Kuſt.* ad

enim qui uxorem tuam contumelioſe tractat, ille in te contumelioſus eſt; & qui filium tuum, & amicum, & qui ſervum; quin etiam de rebus ita tibi res habet. Nam etiam *in rem contumelioſus* aliquis eſſe dictus eſt, verbi gratia *in proverbium*, ut Plato ait in Sympoſio. SOL. Comprehendo differentiam. LYC. Numquid ergo hoc etiam comprehendis, qui *permutet* iſta, illi ſtribligenem orationis objici? SOL. Certe nunc (*a te monitus*) ſciam. LYC. Sed ipſum *immutare?* SOL. Idem mihi dicere videtur. LYC. Sed quomodo idem ſit *permutare* & *immutare*, cum hoc ſit (*poſitio*) unius pro altero, vitioſi pro recto; illud vero ejus quod plane non eſt pro eo quod eſt (*falſi pro vero*). SOL. Jam aſſequor: *permutare* eſt improprium dicere pro proprio: *immutare*, interdum proprio uti, interdum improprio. LYC. Habent iſta quoque contemplationem non injucundam: *Studioſe appetere* aliquem, propriam appe-

γὼ ὅστις γυναῖκα ὑβρίζει τ̔ σὴν, εἰς σὲ ὑβρίζει, ϗ ὅστις παῖδα, ϗ φίλον, ϗ ὅστις γε οἰκέτλω, πλὴν [c] γὼ περὶ τ̔ πραγμάτων ὅτως ἔχει σοι· ἐπεὶ τὸ εἰς πρᾶγμα ὑβρίζειν λέλεχ̓), οἷον εἰς τ̔ παροιμίαν, ὡς ὁ Πλάτων φησὶν ἐν τῷ συμποσίῳ. ΣΟΛ. Κατανοῶ τὸ διάφορον. ΛΥΚ. Ἆρ' ὃν ϗ τοῦτο καλανοεῖς, ὅτι τὸ ταῦτα ὑπαλλάττειν, σολοικίζειν καλοῦσιν; [d] ΣΟ. Ἀλλὰ νῦν εἴσομαι. ΛΥΚ. Αὐτὸ δὲ τὸ [e] ὑπαλλάττειν; ΣΟΛ. Ἐμοὶ μὲ ταὐτὸν λέγειν [f] δόξει. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν [g] εἰ ταὐτὸν τῷ ὑπαλλάττειν τὸ ἐναλλάττειν, εἴπερ τὸ μὲ ἑτέρου πρὸς ἕτερον γίνἐ) , τοῦ μὴ ὀρθοῦ πρὸς τὸ ὀρθὸν , τὸ δὲ τοῦ μὴ ὄντ@ πρὸς τὸ ὄν; ΣΟ. Κατέμαθον ὅτι τὸ μὲ ὑπαλλάττειν, τὸ μὴ κύριον ἀντὶ τοῦ κυρίου [h] λέγειν ὀφί. τόδ' ἐναλλάττειν, ποτὲ μὲ τῷ κυρίῳ , ποτὲ δὲ τῷ μὴ κυρίῳ χρῆσ̓. ΛΥΚ. Ἔχει τινὰ ϗ ταῦτα καλανόησιν οὐκ ἄχαριν. τὸ δὲ σπουδάζειν πρὸς τινὰ, τ̔ οἰκείαν

c Γὼ] Γε *Fl.* d ΣΟ.] Omiſit *F.* Adeſt in *P. Fr. Fl.* &c. e Ὑπαλλάττειν] Sic *Graev.* ἐναλλάττειν Edd. f Δόξει] Forſ. δοκεῖ *Geſn.* g Εἰ] Forſ. εἰη. h Λέγειν] Sic *H. P. F. B1. Fl.* Λέγων *S.*

ad *Ariſtoph.* Plut. vſ. 900. ubi id ex eo *Ariſtoph.* verſu, item ex *Eurip.* Phoen. 623. & Lucian. Dial. *Vener.* & *Cupid.* probat, in quibus εἰς μὲ ὅρ. adhibetur pro *me ipſo*, non *in meos*. Adde *Ariſtoph.* Nub. 1507. — ὑβρίζειν εἰς τοὺς θεούς. Ac Noſtrum *de Salt.* c. 24. Et *Aeſchin.* de falſ. leg. pag. altera Ἀριστείλας γὼ εἰς ἡμᾶς ὑβρίζων. ubi quidem poſſit ad eos qui cum *Aeſchine* faciunt, trahi; ſed minus accurate, quia ſtatim ſubjicit, eum & λοιδορεῖσθαι aliis. *F. F. R.*

28. Ὁ Πλάτων] *Plato* Συμπ. p. 315. G. *M. du S.*

31. Ταῦτα ὑπαλλάττειν] *Moſchopul.* videtur nonnihil a Luciano diſſentire: Ἐναλλάττειν, inquit, τὸ μεθιστᾶσθαι τὴν τάξιν ἀντιστρόφως, ϗ ἀναλλὰξ ἐπὶ τ̔ τοιούτων ἐναντία λέγεται. Ὑπαλλάττειν τὸ μὴ κύριον ἀντὶ τοῦ κυρίου λέγειν, ϗ ἁπλῶς τὸ ἕτερον ἀνθ' ἑτέρου εἰσάγειν. Sic hic locus legendus. Nec eſt in Luciano: *quod ſi dicam* ταῦτα ὑπαλλάττειν *ſoloeciſmum vocant*, ut vertit *Micyllus:* ſed ὅτι τὸ ταῦτα ὑπαλλάττειν σολοικίζειν καλοῦσιν, hoc eſt, *enarrando vel per hypallagen hiſce abuti dicunt ſoloeciſmum committere.* Sic ἐναλλάττειν eſt his abuti per ἐναλλαγήν. In iis quæ ſequuntur in Luciano, αὐτὸ δὲ τὸ ἐναλλάττειν, lacuna eſt, ſic ex vetere codice, uti patet ex excerptis, ſupplenda: αὐτὸ δὲ τὸ ὑπαλλάττειν εἴ τις ἐναλλάττειν λέγει, ἴσως δόξειν λέγειν. Nihil certius. *F. G. G.*

33. Νῦν εἴσομαι] Si ſuperiores de ἄρτι & νῦν futuro non jungendis obſervationes bene habent: hic etiam Soloeciſta ſui nominis menſuram implet. *F. M. G.*

Ibid. Αὐτὸ δὲ τὸ ὑπαλλάττειν εἴ τις ἐναλλάττειν λέγει, ἴσως δόξειν λέγειν] Sic Mſ. *Graev.* Forſan legendum ἴσως σοι δόξει λ. *M. du S.*

37. Ἑτέρου πρὸς ἕτερον] Nomina a verbis ὑπαλλάττειν & ἐναλλάττειν derivata rem declarare aliquo modo poſſunt. Nempe *Enallage* eſt, cum pars pro parte, caſus pro caſu, non immutata ſententia ponitur; *Hypallage* cum duo nomina vices ſuas *permutant*, & *mutuo* alterum pro altero ponitur. Itaque *Enallage* pro eo, quod ponere debebat, ſed non ponit, ſubſtituit aliud: *Hypallage* duo ponenda ratione conſtructionis inter ſe permutat. Sed non ſemper definitiones accuratas ponunt Grammatici; non ſemper bonas definitiones recte applicant. Etiam hic Soloeciſta non bene cepit; quod ſe dicit aſſecutum. Supplementum illud *Graevianum* ex ſcholio potius corruptum arbitror. *F. M. G.*

40. Λέγων ἐπὶ] Λέγειν Interpres legiſſe videtur. *F. G.* Certe ſic legit; nam & λέγειν expreſſit *P.* aliaeque plurimae. *F. F. R.*

44. Σπουδάζειν πρὸς — περὶ τινὰ] De his non convenit Moſchopulo cum Luciano. Σπουδάζω, inquit

χείαν ὠφέλειαν τῷ σπεύδοντι ἐμφαίνει. τὸ δὲ ὦ τίνα, τί ἐκείνῳ ὦ [a] ὃν σπεύδει. καὶ ταῦτα ἴσως μὲ ὑποσυγχέχυ, ἴσως δὲ καὶ ἀκριβῶται τισί· βέλτιον δὲ τὸ ἀκριβῶν ἑκάστῳ. ΣΟΛ. Ὀρθῶς γ' λέγεις.

ΛΥΚ. Τόγε μὴν [b] καθέζεσθαι, τῷ [c] καθίζειν, καὶ τὸ [d] κάθισον, τῷ κάθησο, ἆρ' οἶσθ' ὅτι διενήνοχεν; ΣΟ. Οὐκ οἶδα, τὸ καθέζησθι ἥκιστά σε λέγοντος, ὡς ἔστιν ἄκφυλον. ΛΥΚ. Καὶ ὀρθῶς γε ἤκουσας, ἀλλὰ τὸ [e] κάθισον, τῷ κάθησο διαφέρειν φημί. ΣΟ. Καὶ τῷ ποτ' ἂν εἴη διαφέρον; ΛΥΚ. Τῷ, τὸ μὲ πρὸς τὸ ἑστῶτα λέγεσθαι, τὸ κάθισον· τὸ δὲ πρὸς τὸ καθεζόμενον.

Ἥσο ξεῖν', ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δώμεν ἕδρην. ἀντὶ τοῦ μήπε καθεζόμενος. πάλιν ἂν εἰρήσθω ὅτι τὸ ταῦτα παραλλάττειν, ἁμαρτάνειν ἐστί· τὸ δὲ καθίζω, τῷ καθέζομαι

tentis utilitatem significat: *studere alicui*, utilitatem ejus cui studemus. Et haec fortasse aliquantum miscentur, fortasse autem accurate quibusdam observantur. Melior autem unicuique accurata observatio. SOL. Nempe.

II. LYC. Verum *considere* & *sedere*, itemque *assidere* & *sedere*, numquid nosti quid differant? SOL. Non novi, sed hoc dicere te audivi, *consessitor* esse peregrinum. LYC. Recte tu quidem audisti. Sed ego *assidere* & *sedere* differre ajo. SOL. Et quî tandem differrent? LYC. Quod ad stantem dicitur *Assidere!* alterum autem ad sedentem. V. G. *Quin*, *peregrine*, *sedes*, *sedem inveniemus & ipsi*: *sedes*, pro *manes sedens*. Quare iterum dictum sit, mutare talia, peccare est. *Colloco* autem a *Sedeo* numquid par-

a Ὃν] Ὃ male Fl. b Καθίζωγε] Καθίζεσθαι Fl. c Καθίζειν] Amst. bene. Καθίσειν Edd. cett. d Κάθισον] Sic Gesn. ex Amst. Κάθιζε cett. Κάθησον J. Καθίζου B1. e Κάθισον] Sic jam omnes.

Moschopulus, πρός σε ὅταν σε ἀξιῶ ἐπιμελείας τοῦ σώματος, σπεύδω περί σε, ὅταν ἐπιμελῶμαί τοῦ περί σε πραγμάτων. J.G.G.

49. Ἑκάστῳ] An ἕκαστον; F.G.

52. Καθίσειν] Sic legendum videtur: *καθίζειν, τὸ κάθισον, τῷ κάθησο.* F.G.

56. Ἀλλὰ τὸ κάθισον, τῷ κάθησο διαφέρειν φημί] Nihil aliud vult Lucianus, quam *κάθισον* dici ad stantem, quem jubemus sessum capere, *κάθησο* vero ad eum, qui jam sedet, quemque rogamus, ne surgat. *Thomas* eadem tradidit quae Lucianus: Ἄλλο, inquit, *κάθισον, καὶ ἄλλο κάθησο. Τὸ μὲν οὖν κάθισον πρός τινα ἑστάμενον λέγεται ὅτι καθίζῃ. τὸ δὲ κάθησο πρὸς τὸ καθήμενον ἵνα κάθηται, καὶ μὴ ἐξαναστῇ, ὡς τὸ παρ' Ὁμήρῳ Ἥσο ξεῖν' ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δώμεν ἕδρην.* Sic lege hunc locum in edito libro satis mendosum, quod vero paulo antecedit, *τὸ καθίσθητι ἥκιστά σε λέγοντος ὡς ἔστιν ἄκφυλον. audivi te dicentem imperativum καθίσθητι, sedi, vocem assi peregrinam vel barbaram*, Luciani forte respicit verba quae in *Lexiphane* suo posuit: Τὸ ἵππευσο, καὶ ἀστασιάζομαι, καὶ τὸ καθεσθεὶς δεῖ μετοικικὰ τοῦ Ἀθηναίων φωνῆς. *Micyllus* ex superioribus Luciani verbis colligit hic aliquid desiderari, cui equidem non invitus assensero vel propter haec verba quae infra habentur. Οὐκ οἶσθα οἷόν ἐστι συγγραφεὺς ἀνήρ. Sol. Πάνυ οἶδα τῶν γέ σου ἀκούσας ταῦτα λέγοντος. an Lucianus de proprietate vocabuli *συγγραφεὺς* nusquam in hoc libello locutus est. Nunc vicissim *Thomam* & *Phrynichum* audiamus. Ἑκαθίσθην, inquit *Thomas*, *καθισθείς, καθισθήσομαι, καθισθῆναι, καὶ ὅσα ἀπὸ τούτων, βάρβαρα. λέγε ἓν καθίζομαι, ἐκαθεζόμην, καθεδοῦμαι, κατεδαίμην, καθεδεῖσθαι, καὶ ὅσα ἀπὸ τούτων. Phrynichus ἐκαθίσθη, καθεσθείς, καθεσθήσομαι ἢ πληθυντικὰ καθεσθησόμεθα, ἄκφυλα.* Parum igitur Attice *Heliodor.* in IV. *Καθεσθεὶς δὲ πλησίον θάρσει, θυγάτηρ, ἔλεγον.* Et *Basilius* in epistola: *Ταῦτα λογιζόμενος πολὺν χρόνον ἐκαθέσθημεν.* Lucianus in priore verarum narrationum: *Ὀκτωμίσθιον δὲ ἀποκαθισθέντες ὥσπερ δὴ περὶ τράπεζαν. Herodian.* in V. *Συγκαθισθεὶς αὐτῷ οὐ τοῦ βασιλικοῦ φορίου. Joseph. Ἀρχαιολογίας* libro II. *Καθισθεὶς ἐπί τινος φρέατος.* Idem libro VIII. *Καθισθέντα δ' ἐν Βιθσαϊδᾷ.* & pluribus aliis in locis. De *καθίζω*, & *καθίζομαι Thomas Magister*: *Καθίζω ἐγὼ, καὶ καθίζομαι, καὶ καθίζω ἕτερον. Pollux* scribit *Xenophontem καθίζειν* usurpasse pro *καθίσαι ποιεῖν.* Locus est in II. *ἀνάβασεως*: *Καὶ ἀπαγγελλόμενος δὲ Ἀρταίῳ, ἐν ᾧπερ ἐτύγχανε θύων τῷ Διὶ τῷ Βασιλεῖ καθιεῖν collocaturos esse.* Sic *καθίζειν δίκαστον* apud Demosthenem & Galenum. *Moschopul. Καθίζω ἕτερον, μεταβατικῶς. καὶ καθίζω ἐγὼ, ἀμεταβάτως. Κάθημαι δὲ ἐγὼ, ἀεὶ μεταβάσεως*, &c. *Τὸ καθεσθήσομαι, καὶ ἐκαθέσθην βάρβαρα.* Alibi *Thomas*: *Τὸ καθίζω ἐ μόνον τίθεται ἀντὶ τοῦ ἕτερον ποιῶ καθίζειν, ἀλλὰ καὶ ἐμαυτόν.* Lucianus in *Nigrino*: *Καὶ καθίσας ἐμαυτὸν ἀσπάσε σὺ θυγάτηρ.* J.G.G.

57. Εἴη διαφέρον] V. *Th. Mag.* v. *κάθισον.* M. du S.

61. Ἥσο

parvo tibi discrimine abesse videtur? cum alterum faciamus in aliis, *collocare* dico, alterum vero in nobis solis, *sedere*.

12. SOL. Haec etiam satis enarrasti: & dic sane *ultra*: ita enim oportet te docendo praeire. LYC. Nempe aliter dicente me, non intelligis. Non nosti, quid sit *vir scriptor*? SOL. Omnino novi nunc quidem, postquam te ista dicentem audivi. LYC. Quandoquidem etiam *καταδουλοῦν* tu forte idem quod *καταδουλοῦσθαι* putasti. Ego vero differentiam ea non parvam habere, novi. SOL. Quam? LYC. Quod alterum significat alterius potestati subjicere; *καταδουλοῦν* vero sibi. SOL. Recte dicis. LYC. Supersunt alia quoque multa tibi discenda: nisi tamen ipse scire tibi videris, cum nescias. SOL. Non videri possum. LYC. Ergo in aliam occasionem differamus reliqua, nunc autem solvamus collocutionem.

65 ἆρά σοι δοκεῖ μικρῷ τινι διαφέρειν; εἴτ' τὸ μὲν [f] ἕτερον δρῶμεν, τὸ καθίζειν [g] λέγωμεν τὸ δὲ μόνους ἡμᾶς αὐτούς, τὸ καθέζεσθαι.

ΣΟ. Καὶ ταῦτα [h] ἱκανῶς διεληλυθας, ἀλλ' ἄγε λέγε, ὅτου [i] γάρ σε δεῖ προδιδάσκειν. ΛΥΚ. Ἑτέρας μὲν λέγοντος ἐ καταγνοεῖς. οὐκ οἶδα οἷόν ἐστι ξυγγραφεὺς ἀνήρ; ΣΟ. Πάνυ οἶδα νῦν γέ σου ἀκούσας ταῦτα λέγοντος. ΛΥΚ. Ἐπεὶ δὲ τὸ καταδουλοῦν σὺ μὲν ἴσως ταυτὸν τῷ καταδουλοῦσθαι νενόμικας, ἐγὼ δὲ οἶδα διαφορὰν οὐκ ὀλίγην ἔχον. ΣΟ. Τίνα ταύτην; ΛΥΚ. Ὅτι τὸ μὲν ἑτέρῳ, τὸ καταδουλοῦν δ' ἑαυτῷ γίγνεται. ΣΟ. Καλῶς λέγεις. ΛΥΚ. Καὶ ἄλλα δέ σοι πολλὰ ὑπάρχει μαθάνειν, εἴπερ [k] μοι αὐτὸς εἰδέναι οὐκ εἰδὼς δόξεις. ΣΟ. Οὐκ ἂν δόξαιμι. ΛΥΚ. Οὐκοῦν τὰ λοιπὰ εἰσαῦθις ἀναβαλώμεθα· νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον.

f Ἕτερον] Καὶ ἕτερον *Fl.* g Λέγω] Ex *Fl.* recepi. *Λέγων* cett. h Ἱκανῶς] Rescripsi ex *Fl. P. Pa.* Ἱκανὼς cett. i Γάρ σε δεῖ προδιδάσκειν] *Mu* προδιδάσκων *Fl.* omisso ἦ ac δεῖ. k Μοι] *Mu* legit *Gesn.*

74. Καταδουλοῦν] Ἱστορέτης τὸ τῷ Εὐαγόρᾳ καὶ τῶν ἄλλων βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ καταδούλωσιν. οὐκ ἀσφαλὲς δὲ τὸ τοῦ Λουκιανοῦ. *V.*

61. Ἥστο ξεῖν'] *Hom.* Od. II. 44. *M. du S.*

Ἥστο ξεῖν'] Apud *Homerum* Od. II. 44. editur Ἧστ', ἄ ξεῖν'. Notavit *Barnesius* forte ipsius hujus loci auctoritate Ἥστο. Caeterum apud *Homerum* manifesto Ἧστο significat, *sede*, hoc est, sedem quam occupasti retine: nam praecessit τοῦ δ' ἕδος ἐπιπρὸ πατὴρ ἐπέκειτο Ὀδυσσεύς. Τηλέμαχος δ' ἐπιφραδέως ἀμοιβὸν, φώνησέ τε. Caeterum apparet, me in interpretatione *sede* posuisse, pro *sedem tuam retine*; *asside* autem pro *sessum abi*: quod a bonis auctoribus ita dictum, facile demonstrari potest; non ausim dicere, numquam positum aliter. *J. M. G.*

66. Τὸ καθίζειν λέγειν] Si quis intelligat hanc lectionem, ab illo etiam edoceri cupio. Caeterum hoc videre mihi videor, λέγειν huic loco optime convenire, & sic interpretatus sum. *J. M. G.*

71. Ξυγγραφεὺς ἀνήρ] Ξυγγραφεὺς, inquit *Thomas*; ὁ μόνον ὁ συγγραψάμενός τινα πόλεμον τινα, ὅτι ἄλλο ἐφ' ἑαυτῷ γενόμενον, οἷος ὁ τοῦ Θουκυδίδου· ἄλλοι δ' γράψαντες ψηφίσματα ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον συγγραφέως ἐκάλουν. Θουκυδίδης· Καὶ ἐπέσπετο αἱ ξυγγραφεῖς ἄλλο μὲν οὐδέν. *Ammonius* quoque paene eadem habet: Ἱστοριογράφος μὲν γάρ ἐστι τὰ πρὸ αὐτοῦ γεγονότα συγγραψάμενος, ὡς Ἡρόδοτος. Συγγραφεὺς δὲ ὁ ἀπὸ ἐφ' ἑαυτοῦ γεγονότα, ὡς Θουκυδίδης. Itaque secundum horum sententiam ξυγγραφεὺς dicitur non solum de scriptore & auctore librorum, sed & de scriba senatus, aut alius collegii. *J. G. G.*

72. Πάνυ οἶδα — λέγοντος] At nihil dixit, quod ad declarandum hoc nomen pertineret. Itaque est, ut excidisse descriptionem τοῦ συγγραφέως putemus, facile illam quidem aliunde resarciendam. *J. M. G.*

73. Τὸ καταδουλοῦν] Τὸ μὲν καταδουλοῦσθαι ἑτέρῳ, τὸ δὲ καταδουλοῦν ἑαυτῷ. *Moschopul.* paulo aliter: δουλοῦν ἑαυτὸν, καταδουλοῦσθαι τὴν Ἑλλάδα. Pro Luciano facit illud *Thucyd.* Τοὺς μὲν ξυγκαταδουλοῦν ἂν σφίσιν αὐτοὺς τὸ δὲ θαλάττης μέρος. Ex *Moschopuli* sententia dixit idem in III. Τοὺς μὲν καταδουλουμένους τὴν Ἑλλάδα. *J. G. G.*

82. Νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον] Nihil argumenti in his verbis video pro eo, quod Lucianus hunc Dialogum, Soloecismum, tamquam coronidem imposuisse omnibus, quos ante scripsisset, dialogis; (quae est sententia *Bourdelotii*) quum simpliciter innuatur finis hujus dialogi. Ex verbis proxime praecedentibus liquet, non alienum fuisse ab Luciani instituto, scribere post hunc & alios dialogos, quibus ulterius de soloecismis esset actura. Aut enim, ἐκεῖνα τὰ λοιπὰ αὖθις ἀναβαλώμεθα· νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον. Fateor, non sequi post hunc alios super hoc argumen-

80

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ, Η ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΟΣ.

ΤΡΙΕΦΩΝ, ΚΡΙΤΙΑΣ, ΚΑΙ ΚΛΕΟΛΑΟΣ.

ΤΡΙΕΦ.

Τί τοῦτο, ὦ Κριτία; ὅλον σεαυτὸν ἠλλοίωσας, καὶ τὰς ὀφρῦς κάτω [a] συνένευκας, μύχιον δὲ [b] βυσσοδομεύεις, ἄνω καὶ κάτω περιπολῶν, κερδαλεόφρονι ἐοικὼς, κατὰ τὸ ποιητικὸν, ὠχρός τέ σευ εἶλε παρ-

PHILOPATRIS, SEU QUI DOCETUR.

TRIEPHON, CRITIAS, ET CLEOLAUS.

TRIEPH.

QUid hoc rei est, Critia? totum te mutasti. Superciliis deorsum contractis profundas volvis sub pectore curas, sursumque & deorsum vagatus *animos sub vulpe latentes*, ut est in Poëta, videris circumferre, *oraque pallor occupat*. Num Cerbe-

ΤΡΙΕΦ.] Sic P. Τριφῶντος &c. B1. ac 2. In cett. omissa. a Συνένευκας] Συνένευκας Edd. priores. b Βυσσοδομεύεις] Βυσσοδομεύων C. Nil mut. Fl.

ΦΙΛΟΠ.] Καὶ ἔστω ὁ λόγος ἄλλως τε, καὶ ἐπὶ Λουκιανοῦ δοκεῖ εἶναι. καὶ τὰ λοιπὰ ἐπὶ δεῖ ἐπιφέρειν. V.

3. Βυσσοδομεύεις] *Ἐκ βάθους στάσιν. V.

* Ἐκ] Abest propositio ab editis. Addidit M. du S.

to dialogos; satis tamen manifestum puto, illud τῶν δὲ λελύσωμεν τὸ λῆλογον, tantum de hoc dialogo capiendum esse. *J. J.*

Ibid. Διαλύσωμεν τὸ λῆλ.] Non audiendus est *Bourdelotius*, cum ex his verbis argumentatur, hunc esse ultimum dialogorum ipsius Luciani, reliquos suppositicios. Vera esse potest ipsa propositio, sed argumentum lubricum. Sic paullo ante dixit, μακρὸν γὰρ ἂν ποιήσαιμεν τὸ διάλογον. *J. M. G.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Non est hujusce Luciani. Sed antiquioris alicujus. Multa id arguunt, primumque ineptiae styli, cum aliae omnibus paginis, tum illae φυ. φυ. &c. Deinde ratio temporis. Nam Syrus noster Lucianus pervixit ad tempus belli Marcomanici, anno Christ. 171. ut patet in *Pseudomante*: at hic nebulo se baptizatum significat a D. Paulo. Paulus vero martyrii palmam accepit imperantis Neronis anno 13. Falliturque *Baronius* Neronis anno 12. verba illa hujusce Dialogi, Γαλιλαῖος ἀναφαλαντίας, ἀκίρρως, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀπροσδοκήτως δι' ὕδατος ἡμᾶς ἀνακαίνισεν, adscribens huic Luciano. Nam qui potuit Lucianus hic a Neronis anno 12. & Christi 68. ad annum servatoris 171. pervivere, sive annis 103. Atqui etiam post bellum Marcomanicum, quin Lucianus hic aliqua commentatus sit, negari non potest. Saperdae autem prorsus illi sunt, qui propter ea, quae in extremo Dialogo isto, de Babyloniis, Aegyptiis, Persis, Scythis verba fiunt, hujusce distortissimi foetus parentem ad tempora imperatoris Trajani referunt, cum ea magis in Neronis aut etiam Claudii pertinere posse, quivis facile lolio non victitans perviderit. Plane quidem qui tam belli pueri pater est, Neronis principatu eum susceperit. *Th. M.*

ΦΙΛΟΠ.] Spurium *Spanhemius* aliique multi; genuinum videntur existimare *Cave* 129. & Theologi nonnulli; sed palam est, esse spurium. *M. du S.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] De nomine Φιλόπατρις inter elogia honorum ac laudum posito. V. *Perizon.* ad *Aelian.* 3, 26. collatis addendis, ubi neque hujus inscriptionis oblivisci tur, neque quod in *Peregrino* .... plebs illum impostorem vocat ἵνα φιλόσοφον, ἵνα φιλόπατριν. Metellus est Consul Φιλόπατρις *Ciceroni* ad Att. 2, 1. *J. M. G.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Ab Inquisitoribus & hic libellus in exemplari *Aldino*, quo utor, rescissus est. *M. du S.* In meo exemplari, quo Cl. *Wesselingi* beneficio utor, adest; sed nihil varietatis in margine notatum. *J. F. R.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Hunc Dialogum Luciani non esse mihi certissimum est, ex stilo & ingenio hominis Lucianeo multum inferiore. Adfectata autem est Lucianeae locutionis imitatio quae ab ipso proficisci nequivit, quia sua ipse non excerpsit; Auctorem vero aetate posteriorem esse, satis demonstravit Cl. *Gesner.* in singulari Dissert. quam calci hujus tomi adjungemus; ibique statuit scriptum Constantinopoli, tempore Juliani, ab Luciano quodam Sophista Imperatoris illius amico, ad quem hodienum exstat scripta a Juliano epistola. Ita vero studiose hunc Dial. pertractavit *Gesn.*

ut

berum vidisti, aut Hecaten ex inferis ascendentem, an consilio cum Deorum aliquo una fuisti? Neque enim adeo te affici par, puto, erat, si vel mundum, ut quondam sub Deucalione, eluvie totum periturum audivisses. Tecum loquor, o pulcher Critia, non audis multum tibi inclamantem, & prope jam te consistentem? Irasne aliquas adversum nos geris? obmutuisti? an expectas dum injecta te manu impellam? CRIT. O mi Triepho! audivi orationem magnam atque difficilem, & multis implexam implicitamque nodis: jamque mecum retracto nugas, & aures obturo, ne si forut vix mihi quod addam, relictum sit. Summis laudibus has ejus lucubrationes effert Cl. *Hemsterh.* in Poecil. p. 248. seqq. Sed p. 250. miratur ejusdem timiditatem, quod nihil in codicum inopia corrigere ausus fuerit. (Sed de hac opinione forsan in praefat. agemus) Bis ejus versionem, bis, ter Graeca emendat, quod suo loco obiter indicamus. *J.F.R.*

ειάς. μή πω τρικάρηνον τεθέασαι; ἢ Ἑκάτην ἐξ ᾅδου ἐληλυθυῖαν; ἢ καί τινι θεῶν ἐκ προνοίας συνήλικας; οὐδέπω γάρ σε τοσαῦτα εἰκὸς πάθειν, εἰ καὶ αὐτὸν ἠκηκόεις, οἶμαι, τὸν κόσμον κλυσθῆναι, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ Δευκαλίωνος. σοὶ λέγω, ὦ καλὲ Κριτία, οὐκ ἀΐεις ἐμοῦ βοῶντος τὰ πολλὰ, καὶ ἐς βραχὺ γειτνιάσαντος; δυσχεραίνεις καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκπεκώφωσαι, ἢ καὶ τὸ χειρὸς σταλαισήσουλα ἐπιμένεις; ΚΡΙΤ. Ὦ Τριεφῶν, μέγαν τινὰ καὶ ἀπορημένον λόγον ἀκήκοα, καὶ πολλαῖς ὁδοῖς διειλημμένον, καὶ ἔτι ἀναπεμπάζω τοὺς ὕθλους, καὶ τὰς ἀκοὰς ἀποφράττω, μή πω ἔτι ἀκούσαιμι ταῦτα, καὶ

6. Τριχάρηνον] *Kirchner. V.*

7. Τίνι θεῶν — συνήλικ.] Mirum non est insolito aliquo visu turbatis, cum ipsa mente, spiritibus quos vocant animalibus, corpus etiam ad languorem dari, totumque ejus immutari habitum; cujus rei nec in sacris nulla sunt vestigia. Vide mihi *Dan.* 9, 27. *Jud.* 13, 22. *Athenagoras in Legatione pro Christianis* c. 15. p. 63. Ed. Oxon. Dechair. ex *Homer.* Il. Υ. 131. Καλὸν δὲ θεοὶ, inquit, φαίνεσθαι ἐναργεῖς. Add. *Spanh.* ad *Callim.* H. in Pall. 54. p. 592. & 610. & viri docti ad *Petron.* c. 17. p. 58. Nota sunt de antro Trophonii quae dicuntur. *J.M.G.*

8. Ἐκ προνοίας] I. e. ex Dei providentia. *F.G.*

Ἐκ προνοίας] Miserrima affectatio. *Spanh.* ad *Callim.* 610. *Consulto* vertit, quamvis idem *inopinatum conspectum* dixisset. Vid. *pro Lapsi.* c. 14. *M. du S.*

11. Ὦ καλὲ Κριτία] *Προσφώνησιν* hanc, utut Latinis paullo videatur insolentior, non putavi refugiendam, scilicet ipsum secutus *Ciceronem*, qui, cum ex Graeco vertendum esset, προπίνω τῷ καλῷ Κριτίᾳ, dixit *Tuscul.* I. c. 40. *propino hoc pulchro Critiae.* Quanquam nec illud ignoro, Critiam illum Socraticum a corporis pulchritudine celebrari. *J.M.G.*

13. Δυσχεραίνεις] Lucianus in *votis* sive *navi* c. 10. ἢ δυσχεραίνεις καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκπεκώφωκας). *J.M.G.*

14. Ἢ σὺ τὸ χειρὸς] An ἢ σὺ σὺν τῷ χειρός; *F.G.*

17. Διωσιλημμένον] Omittunt hoc verbum Lexica. Sed tamen quid sit ἱλλαμῶδάνεσθαι, tradunt ex *Dioscoride*, nimirum amplecti, circumplecti, cum de capreolis vitium, vel claviculis sermo est, quarum illae arcto complexu ad palos arboresque sese applicant. Erit igitur διειλημμένῳ λόγῳ, intricatus, implexus, difficilis. *J.M.G.*

18. Ἀναπεμπάζω] Lucianus in *Gallo* c. 5. ἀναπεμπάζει τὸ ὄνειρον. *J.M.G.*

19. Ταῦτα, καὶ] Lege ταυτά. *F.G.*

καὶ [a] ἀποψύξω ἐκμανεὶς, καὶ μῦθος τοῖς ποιηταῖς γενήσομαι, ὡς ἡ Νιόβη τὸ πρίν. ἀλλὰ τί χρημονὸν ὠθήμην ἂν ὅπι κεφαλῆς σκοτοδινήσας, εἰ μὴ ἐπέκραξάς μοι, ὦ τᾶν, ἡ τὸ τῦ Κλεομβρότυ πήδημα τῦ Ἀμβρακιώτυ ἐμυθεύθη ἐπ' ἐμοί.

ΤΡΙΕΦ. Ἡράκλεις, τῶν θαυμασίων ἐκείνων φασμάτων, ἢ ἀκουσμάτων, ἅπερ Κριτίαν ἐξέπληξαν. πόσοι γὰρ ἐμβρόντητοι ποιηταὶ, καὶ τερατολογίαι φιλοσόφων, οὐκ ἐξέπληξάν σε τὴν ἀφροσύνην, ἀλλὰ λῆρος πάντα γέγονεν ὅτι σοί; ΚΡΙΤ. Πέπαυσο ἐς μικρὸν, καὶ μηκέτι παρενοχλήσῃς, ὦ Τριεφῶν· ἢ γὰρ παροπτέος ἢ ἀμελητέος γενήσῃ παρ' ἐμοῦ. ΤΡΙΕΦ. Οἶδ' ὅτι ἢ μικρὸν ἢδὲ εὐκαλαφρόνητον πρᾶγμα ἀναπυκλεῖς, ἀλλὰ καὶ λίαν τὴν ὀπρόῤῥητον. ὁ γὰρ χρὼς, καὶ τὸ ταυρηδὸν ὑπόβλεπτον, καὶ τὸ ἄτακτον τῆς βάσεως, τὸ ἄνω τε καὶ κάτω φερόμενον, καὶ τὸ ἀσυνάρτητον τῶν ῥημάτων, καὶ τὸ ἀσύμφωνον τῆς φωνῆς, καὶ τὸ ἀνάκλητον τῆς ὀργῆς, καὶ τὸ ἀνεπίστροφον τῆς γνώμης, καὶ τὸ ἀνεπίσκεπτον τῆς ἐπιβολῆς, καὶ τὸ ἀνεπίληπτον τῆς ἀπειλῆς, καὶ τὸ ἀνεπίφροντι τῆς ἀπωλείας, καὶ τὸ ἀνεπίμεμπτον τῆς ἀναιδείας, καὶ τὸ ἀνεπίφθονον τῆς ἀπονοίας, καὶ τὸ ἀνεπίσχετον τῆς ἀκρασίας, καὶ τὸ ἀνεπίσκοπον τῆς ἀβουλίας, καὶ τὸ ἀνεπίσκεπτον τῆς ἀμαθίας, καὶ τὸ ἀνεπίσκοτον τῆς ἀνοίας, καὶ τὸ ἀνεπίσκιον τῆς ἀφροσύνης, καὶ τὸ ἀνεπίσκεπτον τῆς ἀπαιδευσίας, καὶ τὸ ἀνεπίσκοτον τῆς ἀμουσίας, καὶ τὸ ἀνεπίσκιον τῆς ἀγροικίας, καὶ τὸ ἀνεπίσκεπτον τῆς ἀβελτερίας, καὶ τὸ ἀνεπίσκοτον τῆς ἀναισθησίας, καὶ τὸ ἀνεπίσκιον τῆς ἀναλγησίας, καὶ τὸ ἀνεπίσκεπτον τῆς ἀπαιδευσίας, καὶ τὸ ἀνεπίσκοτον τῆς ἀμουσίας, καὶ τὸ ἀνεπίσκιον τῆς ἀγροικίας, καὶ τὸ ἀνεπίσκεπτον τῆς ἀβελτερίας, καὶ τὸ ἀνεπίσκοτον τῆς ἀναισθησίας, καὶ τὸ ἀνεπίσκιον τῆς ἀναλγησίας,

te iterum illae audiendae sint, dirigeam praefurore, ut illa olim Niobe, & fabula Poëtis fiam. Sed profecto, nisi tu mihi jam inclamasses, de praecipiti loco in caput vertigo me impulisset, & Cleombroti de me saltus, Ambracioten illum dico, narrari quam scitissime potuisset.

2. TRIEPH. Mirabilia, Hercle, visa vel audita, quae quidem Critian adeo potuere percellere. Quot enim attoniti poëtae, quot Philosophorum portentosi sermones, tantum abest ut tuam dimovere mentem potuerint, ut potius merae nugae fuerint. CRIT. Quiesce paullum Triepho, & noli molestus esse amplius. Neque enim a me insuper habendus es, aut negligendus. TRIEPH. Novi te haud parvam rem, neque spernendam facile, quin valde etiam abstrusam, volutare animo. Color enim ille tuus, illa in vultu torvitas, in ingressu illa inconstantia, illa sursum deorsumque con-

a Ἀποψύξω] Bene omnes, demta *F.* quae ἀπόψυξω.

20. Ἀποψύξω] Ἀποθανοῦμαι, ξηραθήσομαι. *V.*

20. Ἀποψύξω] Gloss. Graecol. ἀπόψυχω dirigeo. *F.G.* Idem habet *AE. M.*

23. Σκοτοδινήσας] Lucian. in *Philopseud.* c. 24. ὡς μὴ σκοτοδινιάσας ἐμπέσοιμι ἐπὶ κεφαλήν. *J.M.G.*

24. Κλεομβρότυ] Hic lecto *Platonis* de animae immortalitate libro, praecipitem se de saxo dedit. *M. du S.*

Κλεομβρότυ] Notissimum est *Callimachi* in eum Epigramma, sed nimis pulchrum ut non hic adscribatur. Est autem in Antholog. Graeca l. 3. ultimum,

Εἶπας, ἥλιε χαῖρε, Κλεόμβροτος Ἀμβρακιώτης.
Ἦλατ' ἀφ' ὑψίτυ τοίχυ εἰς Ἄϊδαν,
Ἄξιον οὐδὲν ἰδὼν θανάτυ κακὸν, ἀλλὰ Πλάτωνος
Ἓν περὶ τᾶς ψυχᾶς γράμμ' ἀναλεξάμενος.

J.M.G.

28. Ἐμβρόντητοι] Ἐμβροντήτους Poëtas etiam Lucian. vocat *Timon.* init. *J.M.G.*

Ἐμβρόντητοι] Cur hoc epitheton poëtis tribuatur, vid. supra *Hemsterh.* T. I. *Tim.* §. 1. *J.F.R.*

33. Οὐ γὰρ παροπτέος] Solebant ita fere loqui, cum aliquid aut narrari ostendive sibi cuperent, aut ipsi narrare aggrederentur. Prioris generis exemplum est apud Lucian. in *Scyth.* c. 4. ubi Anacharsis ad Toxarin: μὴ φείδῃς ἀθίατον αὐτῶν ἀναστρόφου. *Necyom.* c. 21. ἀλλ' εἰπὲ, καὶ μὴ φείδῃ μοι κ. τ. λ. *Contempl.* c. 1. φείσῃ δέ μοι κ. τ. λ. & *Icarom.* c. 3. μὴ δὲ πρὸς φιλίαν μοι φείδῃς. Huc refero obscuriorem paullo in *Nigrin.* locum c. 6. ἐγὼ δὲ βουλοίμην ἄν, εἰ οἷόν τε, αὐτῶν ἀκοῦσαι τῶν λόγων. εἰδὴ γὰρ εἰδὲ καλαφρονεῖν ΑΥΤΩΝ οἶμαι θέμις, ἄλλως τε εἰ ὁ φίλος ὁ περὶ τὰ ὅμοια ἐσπουδακὼς ὁ βουλόμενος ἀκούειν εἴη. Illud ΑΥΤΩΝ non ad λόγων refero, quod praecesserat, ita enim nimis inepte cum iis quae sequuntur cohaereret: sed auctorem, parum ad verborum ordinem attentum, quae dicturus erat praecepisse quasi, idemque sibi voluisse existimo, ac si dixisset, εἰδὴ γὰρ καλαφρονεῖν ΤΩΝ ΒΟΥΛΟΜΕΝΩΝ ΑΚΟΥΕΙΝ οἶμαι θέμις κ. τ. λ. neque omnino insolens esse arbitror, ut ex iis, quae sequuntur, superior expleri oratio debeat. Licet nunc magis fere Cl. *Hemsterhusii* emendatio mihi placeat. Caeterum propius ad locum qui prae manibus est, quadrat, quod est apud Comicum in *Ranis* vs. 512. ubi muliercula Pseudo Herculi aliquid, quod e re illius esset, narratura ita προοιμιάζει, Οὐ μὴ σ' ἐγὼ φείσομαι ἀπειλοῦσα. De aliis precibus passim Lucianus, quod index docebit. Jam *Herodot.* I, 24. ἐπειδὴ σφι ἔτυ δοκέοι φείδεσθαι αὐτόν. *Julian.* Or. v. quae est in Deum matrem, gratias eidem se habere ait, ὅτι μὴ φείσαιτο ὅστις ἐν σκέτει πλανώμενος, sed edocuerit rationem mysteriorum &c. *J.M.G.*

Οὐ γὰρ παροπτέος] Sed verba illa ex *Nigrin.* c. 6. ab *Gesner.* adlegata aliter exponit *Hemsterh.* quem vide. (sed video ipsum hoc jam notasse.) *J.F.R.*

34. Οὐ μικρὸν] Lucian. in *Navig.* c. 11. ἐ μικρὸν εἰδ-

converſio ; valde te conſpiciendum atque notabilem faciunt. Sed reſpira ab illo malo, & nugas evome, ne quid inde morbi nanciſcaris. CRIT. Sed heus tu, Triepho, quantum eſt unum jugerum, curriculo te hinc aufer, ne ſpiritu in ſublime ſublatus, ſpectaculum multitudini fias, & delapſus alicubi, ut quondam Icarus, Triephonteum pelagus nomine tuo ſignes. Inſigniter enim, quae hodie ex ſacerrimis ſophiſtis audivi, ventrem mihi inflarunt. TRIEPH. Ego vero, quantum voles, retro curram. Igitur reſpira a malo. CRIT. Phy, phy, phy, phy, nugas illas! hem, hem, hem, hem, nefanda conſilia! heu, heu, heu, heu, ſpes vaniſſimas!

3. TRIEPH. Deum immortalem! quantus erat ille flatus, quam nubes ipſas convertit! Cum enim antea vehementi Zephyrus flatu in undas impingeret, Boream jam ſuper Propontide excitaſti, adeo ut funibus πολεῖν, ἀρίγνωτόν σε καθίςησιν. ἀλλ' ἄμπνευσον τῆ δεινῆ, ἐξέμεσον τὰς ὕθλας, μή τι κακὸν παθήῃς. ΚΡΙΤ. Σὺ μὲν, ὦ Τριεφῶν, ὅσον πέλεθρον ἀνάδραμε ἀπ' ἐμοῦ, ἵνα μὴ τὸ πνεῦμα ἐξάρῃ σε, καὶ πεδάρσιον τοῖς πολλοῖς ἀναφανῇς· καί πω καλαπεσὼν, Τριεφώντειον πέλαγον [b] καλονομάσῃς, ὡς καὶ Ἴκαρον τὸ πρίν. ἀ γὰρ ἀκήκοα τήμερον παρὰ τῶν τρισκαλαράτων ἐκείνων σοφιςῶν, μεγάλως ἐξόγκωσέ μου τὴν ὀδύν. ΤΡΙΕΦ. Ἐγὼ μὲν ἀναδραμοῦμαι ὁπόσον καὶ βούλει, σὺ δὲ ἄμπνευσον τῆ δεινῆ. ΚΡΙΤ. Φὺ, φὺ, φὺ, φὺ, τῶν ὕθλων ἐκείνων. ἰὺ, ἰὺ, ἰὺ, ἰὺ, τῶν δεινῶν βυλευμάτων. αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, τῶν κενῶν ἐλπίδων.

ΤΡΙΕΦ. Βαβαὶ τῆ ἀναφυσήματος, ὡς τὰς νεφέλας διέτρεψε. ζεφύρου γὰρ ὀπιπτεύοντος λάβρου, καὶ τοῖς κύμασιν ἐπωθίζοντος, Βορέην ἄρτι ἀνὰ τὴν Προποντίδα κεκίνηκας, ὡς

[b] Καλονομάσῃς] Καλανομάσῃς *J. Fr. H.* Ceterae recte quod edidimus.

39. Ἀρίγνωτον] Εὐδιάγνωστον. *V.*

εὐκαλαφρίητον πρᾶγμα ὡς δοκεῖς ἀνακυκλῶν. *J.M.G.*

40. Μή τι κακὸν παθήῃς] Hemiſtichion veteris poëtae videtur. An Homeri? *F.G.*

44. Καί πω καλαπεσὼν] Lucian. in *Icarom.* c. 3. μὴ γὰρ σύ πω τὸ Θαλάσσης καλαπεσὼν Μιλήσιόν τι πέλαγος ἡμῶν ὥσπερ ὁ Ἰκάριος ἀποδύξῃς ἐπὶ τῷ σεαυτοῦ ὀνόματι. *J.M.G. Heuman.* in Poecil. p. 249. Verti vult *ſpiritu meo*, ne quis intelligat ſubſtantiam ſpiritualem; ſed *Geſn.* videtur ambiguum ſtudio ſervaſſe. *J.F.R.*

47. Σοφιςῶν] Chriſtianos notari τῶ σοφιςῶν voce, infra apparebit. Caeterum Lucianus *de Mort. Peregr.* c. 13. Chriſtum ipſum σοφιςὴν appellavit: & apud *Prudentium Periſtephan.* 10, 40. Chriſtianis Aſclepiades Syriae Praefectus hoc nominis tribuit: *Quis hos Sophiſtas error induxit novus?* *J.M.G.*

48. Ἐξόγκωσε] Etiam hic Lucianum imitatus eſt noſter, niſi quod paullo modeſtius ille hyperbola utitur, in *Philopſ.* c. 39. τοιοῦτα ἀκούσας ἦκω, ὥσπερ οἱ τῆ γλιχύρας πιόντες, ἐμπιφυσημῶ τὴν γαστέρα, ἐμέτου δέομαι κ.τ.λ. Simili fere metaphora, ſed alio inſtituto, utitur *Elihu*, *Job* XXII, 18. ſeq. *J.M.G.*

46. Φὺ, φὺ, φὺ] Τὸ φὺ hic pro φεῦ admirantis videtur. *F.G.*

Φὺ — ἰὺ — αἰ] Praeterquam quod pueriles valde exclamationes iſtae; ne Graecum quidem illud φύ. Forſan legendum φεῦ. *M. du S.*

54. Ὡς τὰς νεφέλας — φυσήματος] Horum verborum omiſſa eſt interpretatio a *Micyllo* ex editione Pariſ. 1615. f. & *Baſil.* 1619. 8. quem ſequuntur Gallus Ablancurtius, & Drakius Britannus. Fingitur autem ructibus Critiae excitatus in Propontide Boreas, quo adverſum tenente, ingredi Euxinum Pontum naves niſi funibus de litore adjutae non potuerint. Nam εἰσχωρεῖσθαι πόντου (frequenti praepoſitionis ἐς ellipſi) hic valere ingredi, nemo negabit, niſi ſi quis putet, ſecundo Borea intrari e Propontide Pontum, id eſt, verſus ſeptentrionem navigari poſſe. Sed etiam illud hinc apparet, Critiam, ut excitare halitu Boream poſſet, debuiſſe conſtitutum eſſe eo circiter loco, ubi eſt Conſtantinopolis. Quod quorſum valeat, in diſputatione dictum eſt. §. 26. *J.M.G.*

56. Λάβρου] *Homer.* vox Il. Β, 148. Odyſſ. Ο, 293. *J.M.G.*

57. Προποντίδα] De alia abſurditate non dicam; ſed id rogo; ubinam gentium ſtantes hos facit, ut a flatu alterius Boreas Propontida perflet? Ego ut quod ſentio dicam, Conſtantinopoli hoc ſcriptum puto. Alioqui cur de Propontide ſcriptor cogitarit, non video. Addo votum ejusdem de compeſcendis Scytharum excurſionibus in fine Dialogi; unde ſatis liquet in ea regione habitaſſe, quae iis gentibus vicina eſſet. Vide etiam Nep. c. 6. unde conjicio tres hoſce libellos ab eodem viro ſcriptos, qui Lemni habitaret. *M. du S.*

ὡς ἀμφὶ κάλων αἱ ὀλκάδες τὸν Εὔξεινον πόντον οἰχήσουσι), τῶν κυμάτων ὑπηχούντων ἐκ τοῦ φυσήματος. ὅσον οἴδημα τοῖς ἐγκάτοις ἐνέκειτο. πόσος κορκορυγμὸς, καὶ κλόνος τὰ γαστέρα σε συνετάραττε· πολύωτον σεαυτὸν ἀνεπέφηνας, τοσαῦτα ἀκηκοώς. ὡς καὶ, κατὰ τὸ τερατῶδες, καὶ ἀμφὶ τὰ οὔχων ἠκηκόεις. ΚΡΙΤ. Οὐ παράδοξόν τι, ὦ Τριεφῶν, ἀκηκοέναι καὶ ἐξ οὔχων· καὶ γὰρ κήμην γαστέρα τεθέασαι, καὶ κεφαλὴν κύουσαν, καὶ ἀνδρείαν φύσιν ἐς γυναικείαν ἐνεργοβατοῦσαν, καὶ ἐκ γυναικῶν ὄρνεα μεταβαλλόμενα· καὶ ὅλως τερατώδης ὁ βίος, εἰ βούλει πιστεύειν τοῖς ποιηταῖς. ἀλλ' ἐπεί σε πρῶτον ἀσπάζομαι τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ, ἀπίωμεν ἔνθα αἱ πλάτανοι τὰ ἥλιον εἴργουσιν, ἀηδόνες δὲ καὶ χελιδόνες εὐηχα κελαδοῦσιν, ἵν' ἡ μελῳδία τὰ ὀρνέων τὰς ἀκοὰς ἐνηδύνουσα, τό, τε

naves ingredi Euxinum Pontum cogantur; fluctibus ex tuo ſpiritu magna ſe vi volventibus. Hem quantus tumor tuis ineſſe debuit inteſtinis, quantus ſtrepitus, quae conquaſſatio ventrem tibi conturbavit! auritiſſimum te eſſe demonſtraſti, qui tot ac tanta audieris, adeo ut, ingenti portento, unguibus etiam audiſſe videaris. CRIT. Sed non debebat tibi paradoxum videri, Triepho, ſi quis etiam unguibus audiat; ſiquidem femur uterum vidiſti, & caput praegnans, maris vero naturam in feminam divina vi transeuntem, mutatasque in aves feminas. Et tota adeo vita, ſi Poëtis credas, portentorum plena eſt. Sed cum te primum his poſſum complectier oris, age abeamus eo, ubi ſolem platani arcent, luſciniaeque & hirundines dulciſonis aethera cantibus implent, ut avium aures permulcens

a Αἱ] Sic noſtrae, Τὰ *Geſn.* Edit.

58. Κάλων] A κάλῳ χοινίσι, pro κάλως. *F.G.*

Ibid. Τὸν Εὔξεινον] Τὸ εἰς excidiſſe videtur Librario. *F.G.* Sed ſaepe omittitur cum verbis veniendi, maxime *Homero* ut Il. E. 773. Τρώπι ἴξω. Plura ex eod. *L. Bos* de Ellipſ. p. m. 268. Adde Noſtrum ſupra *Dea Syr.* c. ult. γάμων εἶναι, & *Theogn.* vſ. 1172. — ἥλυθες ἀθανάτης. Quare nihil inſerto εἰς opus erit. *J.F.R.*

61. Πόσος κορκορυγμὸς] Locus videtur expreſſus ex illo *Ariſtoph. in Neb.* vſ. 38. ſeq. εἶτ' ἐταράχθης τὰ γαστέρα ὡς κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορκορύγησεν. Ubi κλόνος ſecundum Scholiaſten eſt τρόφος τις ὡς εἴλιξ διεκορκορύγησε autem ponitur ἀντὶ τοῦ ἤχησε — ἢ ἐμιμήσατο τὴν φωνὴν (ὁ ποιητὴς, ut interpretor) τὰ ἐντέρων τὸ ἦχον. *J.M.G.*

62. Πολύωτον] Forte, ut famam finxere. *Virg.* Aen. IV. 181. ſeq.

— *Cui quot ſunt corpore plumae,*
Tot vigiles oculi ſubter, — tot ſubrigit aures.

J.M.G.

Πολύωτον] Ut regibus multas aures tribuit *Xenoph.* quod indico ad Schol. de *Calumn.* c. 5. *J.F.R.*

64. Τερατῶδες] Τὴν τερατώδη παροιμίαν, τὸ τερατῶδες ἔπος. *F.G.*

Ibid. Τῶν οὔχων] Non reperio apud paroemiographos, quid ſit δι' οὔχων vel ἐξ οὔχων ἀκούειν. *Jo. Alb. Fabricius* in literis ad *Reimarum*, ἀμφὶ τὰ οὔχων ἀκούειν, inquit, *dictum de homine qui totus auris, perinde ut Argus oculus totus; qui ἀμφὶ οὔχων videbat.* Quae ſi vera eſt ratio, & quid ni vera ſit? comparandus cum h. l. eſt ille apud Lucian. in *Dear. Judic.* c. 8. ubi optat Paris ὥσπερ Ἄργος ὅλος βλέπειν τῷ σώματι. Item *Catullian.* illud 13. ult.

Quod (unguentum) *tu cum olfacies, Deos rogabis,*
Totum ut te faciant, Fabulle, naſum.

Denique illud apud *Ariſtaenetum* epiſt. 1. p. 5. ἐκδύσει μὲ εὐπροσωπωτάτην· ἐκδύσει δὲ ὅλη πρόσωπον φαίνεται. Sed ſunt hoc genus infinita. Simillimum illud *Plauti Stichо* 5, 5, 20. Ubi perpruriſcamus usque ex unguiculis. *J.M.G.*

66. Κήμῳ] De Baccho, alludit ad γαστροκήμων. *F.G.*

Κήμῳ γαστέρα] Jupiter Bacchum ex ſe conceptum, conflagrantisque Semeles utero ereptum, femori ſuo inſeruit, & exacto legitimo geſtationis tempore edidit. Vid. Lucian. Θ. Δ. IX. Quod autem κήμῳ ſuram, vocat, non μηρὸν, alludit, credo, ad γαστροκνημίας nomen, in quo laſcivit etiam Lucianus V. H. 1, c. 22. Latinus ſermo illum luſum vix admittit. *J.M.G.*

67. Κεφαλὴν κύουσαν] De Minerva. *F.G.*

Κεφαλὴν κύουσαν] Pallas in cerebro Jovis concepta, quam periculoſo edita partu fuerit, ſuo more deſcribit Lucian. Θ. Δ. VIII. *J.M.G.*

68. Ἀνδρείαν φύσιν] De Salmacide, Scythone, Tireſia, Coeneo, Iphide nota omnia ex *Ovid.* Metamorphoſeon libris: ut & de feminis Alcyone, Philomela & Progne, Pieridibus, Nyctimene, Scylla, &c. in aves mutatis. *J.M.G.*

71. Ἀλλ' ἐπεί σε] *Hom.* Od. N. 228. *M. du S.*

Ἀλλ' ἐπεί] Ex Od. O, 260. Ὦ φίλ', ἐπεί σε δύοντα κιχάνω τῇδ' ἐνὶ χώρῳ. *J.M.G.*

80. Ὑπερφ] Vulgo nominandi caſus in Lexicis, ab ipſo etiam *Stephano*, poſt quem errare nemo ſibi turpe putat, effertur ὑπερφ, genere maſculino, ſed *Wolfg. Seberus* ad *Pollux.* 7, 107. neutro genere rectius ad-

cens cantus, & aqua leni decurrens ſuſurro, animam ipſam tranquillet.

4. TRIEPH. Eamus ſane, Critia, ſed timeo, ne forte incantatio ſit, quod tu audiviſti, & piſtillum aut januam ex me faciat mirabilis illa tua perculſio. CRIT. Per ego aetherium tibi Jovem juro, non ita futurum. TRIEPH. Amplius etiam terres; cum Jovem dejeraſti. Quam enim ille jurisjurandi religionem violanti poenam infligere poſſit! novi enim te non ignorare, ut tui Jovis res ſe habeant. CRIT. Ain tu? non poſſe autem Jovem in tartarum aliquem mittere? neſcisne tu homo, ut Deos omnes de caeleſti illo pavimento dejecerit, ut Salmonea contra tonantem fulmine olim proſtraverit, & hodienum prout quisque eſt petulantiſſimus proſternat: inde eſt, quod apud Poëtas ut Titanum victor, de-

ὕδωρ ἠρέμα κελαρύζον, τὰς ψυχὰς καλαθέλξει.

ΤΡΙΕΦ. Ἴωμεν, ὦ Κριτία· ἀλλὰ δέδια μή σου ἐπῳδὴ τὸ ἠκουσμένον ᾖ, καὶ ὀμόσαι ὕστερον, ἢ θύρελλον, ἢ ἄλλο τι τῶν ἀψύχων [b] ἀπεργάσῃ· ἡ θαυμασία σου αὕτη [c] κατάπληξις. ΚΡΙΤ. Νὴ τὸν Δία τὸν αἰθέριον, ὃ τοῦτο γενήσῃ· ὅτι σοί. ΤΡΙΕΦ. Ἔτι με ἐξεφόβησας, τὸν Δία ἐπομοσάμενον. τί γὰρ ἂν δύνησαι ἀμυνέμεναί σε, εἰ ἀδίκως τὸν ὅρκον; οἶδα γὰρ καὶ σὲ μὴ ἀγνοεῖν περὶ τοῦ Διός σου. ΚΡΙΤ. Τί λέγεις; ὃ δύνησαι ὁ Ζεὺς εἰς Τάρταρον ἀποπέμψαι; ἢ ἀγνοεῖς ὡς τοὺς θεοὺς πάντας ἀπέρριψεν ἀπὸ τοῦ θεσπεσίου βηλοῦ, καὶ τὸν Σαλμωνέα ἀντιβροντῶντα πρώην καλεκεραύνωσε, καὶ τοὺς ἀσελγεστάτους ἔτι καὶ νῦν· ὡς δὲ τὸν ποιητὴν Τιτανοκράτωρ καὶ Γιγαντολέτης ἀνυ-

b Ἀπεργάσῃ] Hoc praetuli ex *J. Ald. B1. Fr. S.* Ἀπεργάζῃ *P. H.* c Κατάπληξις] Κατάϊλξις dederat *Solan.* bene. Sed ſine libris hic nihil audeo.

adhiberi docet, quo uſus etiam eſt Lucian. in *Philopſ.* c. 35. ex quo loco illud ſimul diſcimus, non injuria hic metuere Triephontem: fieri enim, ſi DIs placet, poſſe, ut ex piſtillo fiat homo, eo loco docemur: quidni contra piſtillus ex homine? *J. M. G.*

Ibid. Θύρετρον] Θύρετρον, θύρωμα *Heſychio* & *Suidae.* An januae munimentum? *la barre de l'huis.* *F. G.*

Θύρετρον] *Heſychius*, & ex ipſo forte *Varinus*, diſtinguunt ab invicem θύρεθρα id eſt θύραι, & θύρετρα, hoc eſt θυρώματα, quae tamen & ipſa vox interdum januam ſeu fores ipſos ſignificat; quanquam etiam *cardines* interdum verti debeat, ut apud τοὺς ὁ 3. *Reg.* VII, 50. Ego crediderim, quidquid etiam de hac diſtinctione, ſuſpecta certe *Stephano* ſit, auctorem prae oculis habuiſſe locum e *Philopſeude* Lucian. jam laudatum, ubi etiam ὁ μόχλος τῆς θύρας mutatus in hominem dicitur. *J. M. G.*

81. Ἀπεργάσῃ — κατάϊλξις] Ultimam hanc vocem pro κατάπληξις, ſubſtitui. Rationem emendationis ultimis verbis Triephontis & c. 9. Φιλοψ. lectis, facile intelliges; ex eo enim libello haec omnia palam petita, confer omnia haec cum illius c. 34. 35. & 36. Retineri tamen poteſt vulgata ſcriptura, quia nihil adeo abſurdum eſt, quin ab hoc ſcriptore dici potuiſſe videatur. *M. du S.*

82. Κατάπληξις] Ἀντὶ ἀκούσματος καλαπληκτικοῦ ut apud *Lucret.* 4, 1157. *Magna atque immanis* (amaſia) κατάπληξις *plenaque honoris* a ſaucio amatore vocatur. *J. M. G.*

84. Ἔτι με ἐξεφόβ.] Qui per tale Numen jurat, a quo vindicari perjurium non poteſt, ille non verebitur perjurium committere, ſi nimirum de illius impotentia conſtet. Triepho autem putat, adeo conſtare de Jovis aetherii futilitate Critiae ſuo, ut non dubitaturus ſit, illius ſtramineo numine ad perjurium abuti. Quanto autem rectius hic noſter, quam *Cicero*, qui tanquam e Porticu unus ita diſputat, *Offic.* 3, 29. ut in jurejurando non ad metum Deorum aut iram reſpici debere, dicat. Sed *de ira DEI Lactantius* viderit; nos jam non philoſophamur. *J. M. G.*

85. Ἀμυνέμεναι] Verbum *Homerice* praeter rationem ac neceſſitatem inflexum, ut ante ἀμπνῦσαι &c. *J. M. G.*

89. Θεοὺς πάντας] Unde hoc fit? Vulcanum enim ſolum in terram praecipitatum fuiſſe *Homerus* tradit. *F. G.*

90. Θεσπεσίου βηλοῦ] *Hom.* Il. A. 591. & O. 23. *M. du S.* Cetera *Homeri* idem *Solanus* ubique adduxerat, quae & *Geſn.* Quare ea deinde non bis addemus. *J. F. R.*

Ibid. Βηλοῦ] Quid ſit βηλὸς cum de coelo ſermo eſt, diſputatur in *Scholiis min.* ad Il. A, 591. Noſter hic reſpexiſſe imprimis videtur ad Il. O, 23. Hyperbolam enim puto, nec, ubi omnes Deos Jupiter deturbaverit, reperio. Caeterum etiam Lucianus hiſtoriae meminit *Contempl.* c. 1. *J. M. G.*

Ibid. Σαλμωνέα] Salmonei hiſtoriam praeter alios habet *Apollodor.* Biblioth. I, 9, 7. *Virgil.* Aen. VI, 580. *J. M. G.*

93. Τιτανοκράτωρ] Rem ipſam apud *Homerum* invenies; nomina haec non item. *J. M. G.*

ἀνυμνεῖται, ὡς ϗ παρ' Ὁμήρῳ; ΤΡΙΕΦ. Σὺ μέν, ὦ Κριτία, πάντα παρέδραμες τὰ τοῦ Διὸς, ἀλλ', εἰ σοι φίλον, ἄκουε. οὐχὶ κύκνος ὅτος ἐγένετο, ϗ σάτυρος δι' ἀσέλγειαν, ἀλλὰ ϗ ταῦρος; ϗ εἰ μὴ τὸ πορνίδιον ἐκεῖνος ταχέως [a] ἐπωμίσατο, ϗ διέφυγε μετὰ τοῦ πελάγους, τάχ' ἂν ἠροτρία, ἐντυχὼν γεηπόνῳ, ὁ βροντοποιὸς, ϗ κεραυνοβόλος σου Ζεὺς, ϗ ἀντὶ τοῦ κεραυνοβολεῖν, τῇ βυπλῆγι καλεκεντάννυτο. τὸ δὲ ϗ Αἰθίοψι συνευωχεῖσθαι, ἀνδράσι μελαντέροις, ϗ τ' ὄψιν ἐζοφωμένοις, ϗ ἐς δώδεκ' ἡλίους μὴ ἀφίσθαι, ἀλλ' ὑποβεβρεγμένος bellatorque gigantum, imprimis apud Homerum decantatur. TRIEPH. Omnia tu quidem, Critia, Jovis percurriſti, ſed, niſi grave eſt, invicem audi. Nonne idem cygnus factus eſt ſatyrusque libidinis cauſſa, quin taurus etiam? & niſi celeriter ſuſcepto in humeros ſcortillo per pelagus aufugiſſet, forte jam, ab agricola aliquo interceptus araret tuus ille tonitruum effector, fulminumque jaculator Jupiter, & pro eo, quod fulmina dicitur jacere, ſtimulos ſentiret & ſcuticam. Illud vero non rubore dignum cenſes, egregie barbatum ſenem cum Aethiopibus epulas celebrare, *Nigra viris facie & vultibus obtenebratis*, & duodecim totis ſo-

[a] Ἐπωμίσατο] Ex emendatione *Kuſteri*. Ἐπωμόσατο Edd. priores.

94. Παρ' Ὁμήρῳ] Atqui apud Homerum nullibi hae voces reperiuntur. *M. du S.*

97. Κύκνος] Notum Epigramma:

Ζεὺς κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς, δι' ἵμερον
Λήδης, Εὐρώπης, Ἀντιόπης, Δανάης.

J. M. G.

99. Ἐκεῖνος] Ego mallem ἐκεῖνο, ut ad Europam referretur. *M. du S.*

Ἐκεῖνος] Verti quaſi legeretur ἐκεῖνο, quod eſt multo concinnius, quanquam non ſtatim, ſi reliquas auctoris ineptias ſpectes, verius. *J. M. G.*

Ibid. Ἐπωμόσατο] Ab ἐπωμόω, vel ἐπωμόζω Interpres. Scribo ἐπωμώσατο ab ἐπωμόω. *F. G.*

Ἐπωμίσατο] (Secundum Interpret. Lat. legendum erat ἐπωμίσατο ab ἐπωμίζω quamvis hanc vocem in Theſ. *Steph.* non reperiam.) *Kuſt.* Quamvis abſurdiſſima ſint in hoc libello omnia; ſic ut emendare jubet Cl. *Kuſterus*, ſcripſiſſe auctorem, dubium nullum eſſe poteſt; ideoque invitis libris noſtris in textum recepimus. Omnes enim ἐπωμόσατο habent. *M. du S.*

Ἐπωμόσατο] Fictum, ut videtur, ad hanc rem ab auctore noſtro, vel alio verbum; Lexicographis certe ignotum. Simile apud *Plinium* ſuccollare. *J. M. G.*

Ἐπωμίσατο] Etſi ter quater ἐπομοσόμενος & ἐπομόσομαι deinde in hoc Dial. ſequuntur; jurandi ſignificatione, & o brevi; hic tamen ipſum factum loquitur, id hic locum non habere; quare *Kuſtero* ac *Solano* auſcultavi: nec enim ratio adparet, cur verbum ab analogia recedens hic fingere libuerit. Nam ἐπωμὶς eſt ſuperior humeri pars. Vid. *Foëſ.* *J. F. R.*

1. Ἠροτρία] Ita apud Lucian. *Conc. Deor.* c. 7. ſeq. Momus ad Jovem, timui, inquit, μή σε καλαβύσῃ τις ξυλλαβὼν, ὁπότ' ἂν ταῦρος ᾖς, ἢ τὸ χρυσοχόον τις κατεργάσηται χρυσὸν ὄντα, ϗ ἀντὶ Διὸς, ἢ ὅμως, ἢ ἀλλόδιον ἡμῶν γένῃ. *J. M. G.*

4. Κατικυτάπυτο] Forte καλεκεντάννυτο a καλακεντύπυμαι. *F. G.*

Ibid. Αἰθίοψι] Vix pejus de Jove ſuo meritus eſt *Homerus* aliquo in loco, quam Il. A, 423. ubi Jupiter ad Aethiopas profectus XII. dierum convivia cum illis celebrat, poſt quorum demum finem Thetidi precaturae ad eum aditus conceditur. Vix enim in adulteria Jovis ſaepius invehuntur, aliaque ejus facinora, gentiles & Chriſtiani, quam iſtas XII. dierum epulas bono viro invident. Vid. Lucian. *de Sacrif.* c. 2. *Jup. Trag.* c. 37. *Arnob.* contra gentes l. 6. p. 192. Verſum hexametrum ἄμετρον rependiſſe alio claudicante, ſine fraude fuerit. *J. M. G.*

Αἰθίοψι συνευωχ.] Vid. ſi operae videtur, *L. Bos* Obſ. Crit. p. 129. *J. F. R.*

6. Ἡλίους] Pluralis ille etiam legitur apud *Thucyd.* VII. c. ult. pro aeſtu radiisve ſolis, οἱ δὲ ἥλιοι ait, — ϗ τὸ πνίγος ὅτι ἐλύπει. Ubi Cl. *Duker.* alia exempla addit, in quibus & pro radiis, & pro diebus pluralis ἥλιοι ponatur. Sed & alia Graeci interdum in plurali adhibent, quae videntur plur. carere, ut αἱμάτων ap. *Lycophr.* 804. & 1249. Ἄφνω *Diod. Sic.* III. c. 34. ter. Κυναῖς φήμαις. Idem XI. 40. Πίστις ἰσόκυκλος. Ibid. c. 58. Ταῖς ἀληθείαις *Phal.* Ep. 41. Φυγαὶ ib. Ep. 19. Θανάτοις ἢ Φυγαῖς *Dion. Hal.* VII. 472. 10. Ἐν ταῖς εἰρήναις *Diod. Sic.* II. c. 41. Προσώποις de facie unius virginis *Achil. Tat.* I. p. 8. Ὕπνος vulgatiſſimum *Dion. Hal.* VII. 473. pr. & apud quosvis. Ἐλπίδων quod & Latinis uſitatum, *Diod. Sic.* p. 297. vſ. 7. Ed. *Baſ.* & paſſim. Θελήμασιν *Pſalm* CX. 2. *Act.* XIII. 22. *Eph.* II. 3. Sic πλούτους ſupra *Icarom.* c. 4. Et *Fugit.* c. 20. *J. F. R.*

7. Ὑποδιορυγμένος] Non auſim damnare Nominativum. Ne quid de locis Luciani dicam in hac ipſa editione emendatis, ſtatim Ἔνυπν. c. 1. Τοῖς πολίταις ἐν ἴδοξε — τὸ μὲν πρῶτον εὐθὺς ἂν αὐτὸς ἔχειν τὰ ἀρκοῦντα παρὰ τ' τίχνης. Nempe in optimis quibusque talia invenias. *Herodot.* I, 28. Νησιώτας δὲ τί δυκεῖς εὐχαῖς ἄλλο, ἢ — λαβεῖν ἀραίρεσι Αυδὸς ἐν θαλάσσῃ. *Aelian.* V. H. 9, 26. Ἤξίου τι αὐτὸν προστάξαι, ὁμοῖος μὴ ἀτυχήσειε αἰτήσας. Ipſe canon *Homer.* Il. B, 353.

solibus apud eos, vino madentem desidere? Illa enim de aquila & de Ida, & quod impraegnari per totum corpus solet, dicere etiam pudor est.

5. CRIT. Numquid igitur, o bone, per Apollinem jurabimus, medicum pariter atque vatem optimum? TRIEPH. Mendacem illum Prophetam dicis, qui nuper Croesum, & post illum Salaminios, aliosque sexcentos, vaticiniorum ambiguitate pessundedit?

6. CRIT. Quid si per Neptunum, qui trifidum manibus sceptrum tenens, penetrabili voce terribilique tantum in bello clamat, quantum vix novem decemve virorum millia? qui praeterea terrae quassator,

καθεδεῖας παρ' αὐτοῖς, πώγωνα τηλικοῦτον ἔχων, οὐκ αἰσχύνης ἄξια; τὰ δὲ τῆ ἀετῷ, καὶ τὴν Ἴδης, καὶ τὸ κυοφορεῖν καθ' ὅλου τοῦ σώματος, αἰσχύνομαι καὶ λέγειν.

ΚΡΙΤ. Μῶν τὸν Ἀπόλλωνά γ' ἐπομοσόμεθα, ὡς προφήτης ἄριστος, καὶ [b] ἰητρὸς, ὦ γαθέ; ΤΡΙΕΦ. Τὸν ψευδόμαντιν λέγεις; τὸν Κροῖσον πρώην διολωλεκότα, καὶ μετ' αὐτὸν Σαλαμινίους, καὶ ἑτέρους μυρίους, ἀμφίλοξα πᾶσι μαντευόμενον;

ΚΡΙΤ. Τὸν Ποσειδῶνα δὲ τί; ὡς τρίαιναν ἐν ταῖν χεροῖν κρατοῦντ, καὶ ἀφ' ὑψηλοῦ τινος, καὶ καλαπληκτικὸν βοᾷ ἐν τῷ πολέμῳ, [c] ὅσον ἐννεάχιλοι ἄνδρες, ἢ δεκάχιλοι, ἀλλὰ καὶ σύν-

[b] Ἰητρὸς] Sic Edd. lege *ἰατρὸς*. [c] Ὅσον] Nihil variant Edd. Ὅσσον *Homer.*

Φημὶ γὰρ ἢν καλαυσῶσι ἰατρομαντία Κροίσου —
Ἀστράπτων ἐπιδέξι' ἐναίσιμα σήματα φαίνων.

Ubi *Eustathius* ἀνακόλουθον quidem & σολοικοφανὲς ipse agnoscit, sed studio quaesitum ad vim orationi addendam & speciem novitatis. Ὑποσιδηρογράφον Lucianeum esse, Index docebit. Est autem diminutivum, ut *pitissare*. Sic *Plaut.* Aul. 3, 6, 36. *Ego te reddam madidum probe.* *J.M.G.*

Ὑποσιδηρογρ. καθεδεῖας] At locus ex *Prometh.* §. 16. ab *Gesn.* in Ed. Philop. adlegatus, merito etiam *Hemsterhusio* est suspectus. Vid. quae ad *Fugit.* c. 2. notavi. *J.F.R.*

8. Πώγωνα τηλικ.] Barbam etiam promissam Jovi suo objicit Juno, apud Lucian. Dial. *Jovis & Junonis*, quod nihilo secius astragalis cum Ganymede luderet. *J.M.G.*

10. Ἀετῷ — Ἴδης] In aquilam transformatus Jupiter ab Ida monte Ganymedem rapuit. In Idae item montis vertice lascive cum Junone concubuit: quod paullo post iterum tangit noster. *J.M.G.*

Ibid. Κυοφορεῖν καθ' ὅλου τοῦ σώμ.] Τῆς κεφαλῆς δὲ τοῦ μηροῦ. *F.G.*

Κυοφορεῖν] In Dial. *Neptuni & Mercurii*, ille οὗτος, inquit, ὡς ὅλῳ ἡμῖν κυοφορεῖ ὁ γυναικῶν, καὶ παιλαχόθι τοῦ σώματος. Jam dictum, in femore Bacchum, in cerebro Palladem a Jove gestatam. *J.M.G.*

13. Προφήτης] Ita etiam *Aristoph.* Plut. vs. 11. ἰατρὸς ἂν δὲ μάντις, ὡς φασὶν, σοφός. Paullo ante λοξίαν vocarat Comicus, unde est ἀμφίλοξος, quod hic apud nostrum statim sequitur. Comparanda quae de λοξίᾳ (quali obliquum dicas) doctissimi Interpretes, ad *Aristoph.* l. c. & quae *Macrob.* Saturnal. I, 17. Lucian. Dial. *Junonis & Latonae* Ἀπόλλων προσκοιτῆται μὲ πάντα εἶναι, καὶ τοξεύειν, καὶ κιθαρίζειν, καὶ ἰατρὸς εἶναι, καὶ μαντεύεσθαι, & in *Decret. Deorum*, quod ipsorum *Comitiis* subjungit p. 716. cavetur, ne tam multa solus faciat Apollo, sed unum aliquid eligens, aut vatem, aut citharoedum, aut medicum denique agat. *J.M.G.*

Ibid. Ἰητρὸς] Cur a vulgari lingua hic omnes recedant libri, ego sane non intelligo; servavi tamen. *M.du S.*

14. Ψευδόμαντιν] Lucian. & haec vox est, qui dialogo, quo *Alexandri praestigias* detexit, id nominis fecit. *J. M.G.*

15. Τὸν Κροῖσον διολωλεκότα] Adscripserat *M.V.La Croze*, Vid. acta Achatii episcopi in actis martyr. sel. p. 140. Non vero satis distincte, ad quae verba id pertineat, quod illo libro destitutus indagare, nequeo. *J.F.R.*

Ibid. Κροῖσον] Utrumque oraculum profert Lucian. *Jov. Trag.* c. 20. De Croeso quidem pervulgatum illud, Κροῖσος [illegible]ν ἀφεὰς μεγάλην ἀρχὴν ἀφανίσει, ubi hostiumne foret imperium, an Croesi, incertum: de Salaminiis autem, ὦ θεία Σαλαμὶς, ἁπλᾶς δὴ σὺ τίκτεις γυναικᾶς, ubi nota Lucianum adjicere, καὶ πᾶσαι γὰρ εἶμεν, καὶ Ἑλληνες, γυναικῶν πίκτα ἦσαν; ut adeo haud obscure applicet ad cladem Salaminiam, qua Persae navali praelio victi sunt: ex *Herodot.* vero 7, 141. seq. *Plut.* in *Themist.* p. m. 212. & omnium copiosissime ex *Oenomao Cynico* apud *Euseb.* Praepar. Euang. 5, 24. de tota historia satis constat. Quid igitur noster sibi vult, cum Salaminios hoc oraculo periisse dicit? Scilicet, superficiariam valde hominis fuisse doctrinam, judicium fere nullum, ex tota commentatione apparet, & nos in dissertatione nostra monuimus. *J.M.G.*

20. Ὅσον.] *Homerus* ὅσσον, metri causa, quod & servari debuit. *M.du S.*

21. Ἐννεάχιλοι] *Hom.* Il. E. 869. & Ξ. 148. *M.du S.*

Ἐννεάχιλοι] Nescio an hic quoque memoria lapsus sit Auctor, cum tantum Neptuno clamorem tribuit. De Marte enim *Homer.* Il. E, 860.

ὁ δ' ὅσσον τε κατὰ χθὰ μέλας ἔπεται νέφος Ἄρης

Ὅσ-

σεισίχθων, ὦ Τριεφῶν, ἐπονομάζεται; ΤΡΙΕΦ. Τὸν μοιχὸν λέγεις; ὃς τὴν τῆ Σαλμωνέως παῖδα, τὴν Τυρὼ, πρώην διέφθειρε, καὶ ἔτι ἐπιμοιχεύει, καὶ ῥύστης καὶ δημαγωγὸς τοιούτων ὄφελος; τὴν γοῦν Ἄρην ἔτω τῆ δεσμῷ περιζόμενον, καὶ δεσμοῖς ἀλύτοις μετὰ τῆς Ἀφροδίτης συνόμενον, πάντων τε τῶν θεῶν αἰσχύνη μοιχίαν[a] ὑπ' αἰσχύνης σιωπώντων, ὁ ἱππείου Ποσειδῶν[b] ἔκλαυσε δακρυρροῶν, ὥσπερ τὰ βρεφύλλια, τοὺς διδασκάλους δεδιότα, ἢ ὥσπερ αἱ γραῦς, κόρας ἐξαπατῶσαι. ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφαίστῳ λῦσαι τὸν Ἄρεα· τὸ δὲ ἀμφίχωλον τοῦτο δαιμόνιον, οἰκτείραν τὸν πρεσβύτην θεὸν, τὸν Ἄρη ἀπηλευθέρωσεν· ὥστε καὶ μοιχός ἐστιν, ὡς μοιχοὺς ἀφανίζων.

o Triepho, appellatur. TRIEPH. Scilicet per moechum illum, qui Tyro, Salmonei filiam, olim corrupit, & insuper adulteria committit, taliumque, *& sibi similium* liberator ac patronus est. Martem enim reti captum, & vinculis cum Venere sua indissolubilibus constrictum, omnibus Diis prae pudore tacentibus, equestris ille Neptunus, lacrumis, quales puerorum sunt magistros timentium, aut vetularum puellas decipientium, effusis, deflevit. Instabat autem Vulcano, ut Martem solveret; claudumque illud daemonium misericordia senis Dei Martem dimisit. Moechus itaque ipse est, ut qui saluti moechis fuit.

ΚΡΙΤ. Ἑρμείαν δὲ τί; ΤΡΙΕΦ. Μή μοι τὸν κακόδυλον, τῆ ἀσελγεστάτῃ Διὸς, καὶ τὸν ἀσελγομανῆντα ἐπὶ τοῖς μοιχικοῖς.

7. CRIT. Quid si per Mercurium? TRIEPH. Apage vero pessimum illum libidinosissimi Jovis administrum, ipsumque stuprorum cupiditate ac pruritu insanientem.

ΚΡΙΤ. Ἄρεα δὲ καὶ Ἀφροδίτῃ οἶδα μὴ οὐδὲ δέχεσθαί σε, ἀφ' ὧν πρόδηλα ἐλήφθης πρώην οὐδ' οὖ. ὥστε ἐάσωμεν τούτους. τὴν Ἀθηνᾶν ἔτι ἐπιμνησθήσομαι, τὴν παρθέ-

8. CRIT. Martem Veneremque te non accepturum jam praevideo, cum modo eos contumelia affeceris. Igitur mittamus hos. Sed Minervae adhuc mentionem faciam, vir-

a Μοιχίαν] Hoc praeferunt Edd. vett. *Μοιχάν S.* & *Amst.* b Ἔκλαυσε] Bene correxit *Solan.* Ἔκλυσε Edd. priores.

Ὅσσον τ' ἐπιδράξειε καθήμενος ἢ ἐπὶ πύργου.

Quid igitur ad hunc Stentor? Il. E, 786.

Ὅς τόσσον αὐδήσασχ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα.

Caeterum ἐνοσίγαιος, & ἐνοσίχθων saepius apud Homerum: ita autem appellarunt veteres Graeci Neptunum, quod terrae motus, aquarum subter in terrae cavis undantium fluctibus accidere putarent, quorsum vid. *Gell.* N. A. II, 28. *J.M.G.*

22. Σεισίχθων] Non est *Homerica* vox, sed vere tamen. Homero passim ἐνοσίχθων & ἐνοσίγαιος. *M. du S.*

24. Τὸν Τυρὼ] Vide Lucian. Dial. *Neptuni* & *Enipei*. *J.M.G.*

25. Δημαγωγὸς] An προαγωγός; *F.G.*

Δημαγωγοί] Demagogi enim non tantum vi injusta oppressis auxilio erant, sed saepe, ut major esset apud populum gratia, etiam qui malo digni essent, poenae subtrahebant, quale etiam in Romana rep. improbos Tribunos plebis, aliosque, qui populares videri vellent, videmus interdum molitos. Et pridem ex *Budaeo* observavit *H. Stephan.* de verbo δημαγωγεῖν, latius patere ejus significationem, & simpliciter pro *concilio*, seu *allicio*, sive *emereor gratiam*, poni. Fabula ipsa est apud *Homer.* Od. Θ, 268. Lucian. Θ. Δ. 17. *Ovid.* Art. Am. 2, 561. seq. Amores Neptuni recensentur *Clem. Alex.* Protr. p. 20. Quam inepte cohaereat narrationis hujus filum in disputatione jam indicatum §. 25. *J.M.G.*

30. Ἔκλαυσε] Antea in omnibus legebatur ἔκλυσε, quod palam corruptum rejecimus. Sententia lecta emendationis rationem satis aperiet. *M. du S.*

Ἔκλυσε] Alludit ad mare quod terram inundat. *F.G.* Nexus non admittit hanc adlusionem. Sed *Solani* conjectura vera est: neque quisquam dubitabit κλαίειν τινὰ recte dici, qui legerit *Homer.* Il. Ω. 511. — κλαῖεν ἑὸν πατέρ' — αὐτὸς Πάτροκλον. Et *Aelian.* V. H. VI. 1. νεκροὺς κλαίειν. Ignoscet ergo Cl. *Gesner.* quod versionem hic mutaverim. *J.F.R.*

33. Ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφ.] Odyss. Θ. 354. *M. du S.*

35. Πρεσβύτην] Πρεσβύταλον θεὸν vocat ipse Jupiter Od.

virginis armatae, terribilisque Deae, quae Gorgonis caput pectori praefixum gerit, Gigantesque olim confecit. Contra hanc enim dicere nihil habes. TRIEPH. Quin contra hanc etiam non nihil dicam, si respondere voles. CRIT. Cedo, quidquid placuerit. TRIEPH. Dic mihi igitur, Critia, quae est Gorgonis utilitas, & cui bono pectus ea munit Pallas? CRIT. Ut terribili quodam spectaculo, malisque averruncandis apto. Quin terret etiam hostes, victoriamque ut lubitum fuerit ab una parte inclinat ad alteram. TRIEPH. Num hac etiam causa invicta est Pallas? CRIT. Utique. TRIEPH. Cur autem non iis qui servare possunt potius, quam qui ipsi servantur, taurorum cremamus aut caprarum femora, ut nos etiam invictos, quemadmodum Pallada, praestent. CRIT. Sed non habet Gorgo vim illam eminus adjuvandi, quam habent Dii, sed si quis eam praeferat, tum vero prodest.

9. TRIEPH. Sed quid tandem rei est Gorgo? vellem enim ex te audire, qui inveniſti talia & exquisitissime pertractasti: ego vero praeter nomen omnia ejus ignoro.

45 γε, τὸ ἐνόπλιον, καὶ καταπληκτικῆς θεᾶς, ἣν καὶ τὸ τῆς Γοργόνος κεφαλὴν ἐν τῷ στήθει φερούσης, ᶜ τὴν Γιγαντολέτιν θεόν. ἃ γὰρ ἔχεις τί λέγειν περὶ αὐτῆς. ΤΡΙΕΦ. Ἐρῶ σοι καὶ περὶ ταύτης, ἢν μοι ἀποκρίνῃ. ΚΡΙΤ. Λέγε ὅ, τι ᵈ γε βούλει. ΤΡΙΕΦ. Εἰπέ μοι, ὦ Κριτία, τί τὸ χρήσιμον τῆς Γοργόνος, καὶ τί τῷ στήθει τοῦτο ἡ θεὰ ὑπιφέρει; ΚΡΙΤ. Ὡς φοβερόν τι θέαμα, καὶ ἀποτρεπτικὸν τῶν δεινῶν. ἀλλὰ καὶ καταπλήσσει τὰς πολεμίους, καὶ ἑτεραλκέα τὴν νίκην ποιεῖ ὅπου γε βούλει. ΤΡΙΕΦ. Μῶν καὶ ἀφ' τοῦτο ἡ Γλαυκῶπις ἀκαταμάχητος; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Καὶ ἀφ' τί δὲ τοῖς σώζειν δυναμένοις, ἀλλὰ τοῖς σωζομένοις, ᵉ μηρία ταύρων, ἢ αἰγῶν, ὡς ἡμᾶς ἀκαταμαχήτους ἐργάσωνται, ὥσπερ τὴν Ἀθηνᾶν; ΚΡΙΤ. Ἀλλ' οὐ δύναμίς γε πόρρωθεν ἐπιβοηθεῖν, ὥσπερ τοῖς θεοῖς, ἀλλ' εἴ τις αὐτῇ ἐπιφέροι.

65 ΤΡΙΕΦ. Καὶ τί τόδ' ἐστίν; ἐθέλω γὰρ ᶠ κἀμὲ σοῦ εἰδέναι, ὡς ἐξευρημένου τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐς μάλιστα καλοῦ θαυμαστοῦ. ἀγνοῶ γὰρ πάντα τὰ κατ' αὐτὴν, πλὴν γε τοῦ ὀνό-

c Τὴν Γιγαντολέτιν] Sic omnes. d Γε βούλει] Καὶ βούλῃ Ed. Geſn. e Μηρία] Μηρὰ male F. & V2. non cett. f Κἀμὲ] Bene F. S. &c. Περὶ P. H.

Od. N, 142. Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Plut. 1051. ubi προσδυτικοὶ θεοί. F.M.G.

38. Μή μοι] Ellipſis τοῦ λέγε vel ſimilis; ita fere *eborus* apud *Sophoclem*, *Ajac. Flagellif.* 192. μὴ, μή μ' ἄναξ κ. τ. λ. ubi Scholiaſta: τὸ πλῆρες, μὴ, μή μοι. *Ariſtoph.* Equit. 19. μή μοι γε, μή μοι, μὴ λῆσκαθλίσῃς. Sed reſpexiſſe proprie videtur auctor *Ariſtoph.* Νεφ. 83. ſeq. ΦΕΙ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ τυτοὶ τὸν Ἵππιον. ΣΤΡ. Μὴ μοι γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν Ἵππιον. F.M.G.

39. Καταδούλου] Lepide miſeram ſervitutis ſuae conditionem, apud matrem deplorat Mercurius in Dial. *Majae* & *Mercurii*. F.M.G.

40. Ἀπολογοῦμαι.] Specimen ejus ἀπολογουμένης habes Od. Θ, 335. ſeq. Lucian. Dial. *Apoll.* & *Mercur.* F.M.G.

42. Προδιαβληθῆναι] Cum in *Thucyd.* VI. c. 75. f. edatur προσδιαβαλεῖν, ubi Codd. omnes rectius προδιαβαλεῖν, & πρὸ non πρὸς in hoc compoſito uſitatum, addito hoc Philopatridos teſtimonio fateatur Cl. *Duker.* miror quare hoc iſthic in textum non fuerit admiſſum. Interim προσδιαβάλλομαι adfert *Steph.* ex *Plut.* Pericl. quod ſuo loco non ſpernerem. Τῷ προδιαβάλλω utitur & *Herodian.* II. 1. 7. aliique. F.F.R.

47. Τὴν Γιγαντολέτιν] Τῆς Γιγαντολέτιδος θεοῦ dicere debuit, nam τὴν τῆς Γοργόνος κεφαλὴν γιγαντολέτιν vocari, non placet. F.G. Gorgonis caput vocare Deam gigantum interfectricem, non placet AE.M.

52. Τοῦτο] Non habet hoc τοῦτο quo referatur, niſi forte τὸ τῆς Γοργόνος χρῆμα velis intelligere. F.M.G.

Τοῦτο] Nihil difficultatis video, ſi χρῆμα intelligas, vel quaſi demonſtrative, ut apud *Aelian.* X. 10. τοῦτο βοῦς, ἐκεῖνο ἵππος. F.F.R.

55. Ἑτεραλκέα] Schol. ad Il. H, 26. ἑτεραλκὴς ἡ νίκη καλεῖται, ὅταν οἱ νικῶντες νικῶνται, ἢ ἀνάπαλιν οἱ ἥττους τοῖς ἰσχυροῖς τὴν ἀλκὴν & δύναμιν παρίσχωσιν. & ad Il. Θ. 171. ἑτεραλκέα, ἑτεροκλινῆ, τὴν τοῖς ἐναντίοις ἀλκὴν & δύναμιν ἀφαιρουμένην. conſentit etiam *Heſychius*. Recte igitur, puto, ſenſus hujus loci in verſione eſt a me expreſſus. F.M.G.

59. Μηρία] Μηρία imprimis ſeu μηρία τὰ ἐπὶ Diis grata putabant, & in ſacrificiis adhibebant, vid. Il. A, 40, 41. quem locum falſe παραφράζει Lucianus *de Sacrif.* c. 3. F.M.G.

ὀνόματος. ΚΡΙΤ. Αὕτη κόρη ἐγένετο εὐπρεπὴς, καὶ ἐπέρασε· Περσέως δὲ ταύτην δόλῳ ἀποδειροτομήσαντος, ἀνδρὸς γενναίου, καὶ ἐς μαγικὴν εὐφημισθῆναι, ἐπαοιδίαις ταύταις θελχθήσαντος, ἄλλας οἱ θεοὶ ταύτῃ ἐοχήκασι. [a] ΤΡΙΕΦ. Τοιγάρτοι μ' ἐλάνθανέ πως τὸ καλὸν, ὡς ἀνθρώπων θεοὶ ἐνδεεῖς εἰσι. Ζώσης δὲ τί τὸ χρήσιμον; πρὸς καπηλείου ἦγετο, ἢ κρυφίως συνεφθείρετο, καὶ κόρην αὐτὴν ἐπωνόμαζε; ΚΡΙΤ. Νὴ τὸν Ἄγνωστον ἐν Ἀθήναις, παρθένος διέμεινε μέχρι τῆς ἀποτομῆς. ΤΡΙΕΦ. Καὶ εἴ τις παρθένου καταλομήσειε, ταὐτὸ γένοιτο φόβητρον τοῖς πολλοῖς; οἶδα γοῦν μυ-

CRIT. Virgo igitur erat decenti forma & amabilis: ſed poſtquam Perſeus, vir fortis, & ob magicae artis peritiam celebris, incantationibus victae caput abſtuliſſet, praeſidii cauſſa Dii eam habuere. TRIEPH. Fugit me igitur tam egregia res, quod hominibus Dii opus habent: ſed cum viveret, quam utilitatem praeſtitit? numquid in ſtabulis meretriciam fecit, an vero clam imminui ſe paſſa eſt, ac virginem tamen ſeſe nominavit? CRIT. Per ignotum, qui colitur Athenis, Deum, virgo usque ad capitis percuſſionem permanſit. TRIEPH. Et, ſi quis caput virgini abſcindat, fietne tum terriculamentum ejusmodi etiam ex vulgo cuilibet? Novi enim vel decies mil-

[a] ΤΡΙΕΦ.] Bene L. *Fr. B1. 2. H. P.* ΚΡΙΤ. male *Fl. J. Ald. V2. S. Amſt.*

77. Προσηταιρίζετο] Ἑταίρας προσίλαβεν. *V.*

69. Αὕτη κόρη] Gorgonum hiſtoriam praeter reliquos diligenter recitavit Scholiaſt. *Pindar.* ad Pyth. XII. p. m. 253. b. ἀποδειροτομεῖν *Heſiodi* verbum eſt in Θεογον. verſ. 280. ubi ſimiliter hanc hiſtoriam narrat, cujus ſi phyſicas explicationes deſideres, affatim tibi nugarum Scholiaſtae ad eum locum dabunt. Doctiora ſunt & veriora, quae copioſe de iis diſputat *H. Dodwellus* in diſſ. *de vero Peripli Hannonis tempore* Tom. I. Geographorum *Hudſon.* §. 2. ad 7. ubi totam rem ab *Heſiodo* confictam docet. De narrationis hujus ineptiis dixi in diſſ. §. 25. θέμενος dubito, an apud alium veterem legatur. προσηταιρίζεσθαι honeſtum alias vocabulum. *J. M. G.*

72. Ἐπαοιδαῖς] An ἐπαοιδαῖς? *F. G.* Ἐπαοιδὴ *Homericum* quidem Od. T. 455. Sed & Ἐπαοιδία *Heſychio* φαρμακεία, γοητεία. Quare nihil mutaverim. *J. F. R.*

74. ΤΡΙΕΦ.] L. *Fr. H.* & *B2.* recte. In reliquis Κριτ. mendoſe. *M. du S.*

79. Νὴ τὸν Ἄγνωστον] Ignotus ille Athenienſium Deus, ſi a Chriſtianis abeas, vix cuiquam memoratus reperietur. Sed hic homo incaute admodum ſuas fraudes obtrudit. *M. du S.*

82. Μυρίας . .] Hic quisquis eſt, larvatus Lucianus palam jam ad *undecim millium virginum decantatam fabulam* alludit; nam quod Cretam nominat huc minime facientem, ob verſum ex *Homero* concinnatum hoc factum eſt; nec adeo ſolliciti ſunt mendaces de ſuarum fabularum circumſtantiis. Fabula enim narrat Urſulam ex Britannia Coloniam Agrippinam vectam ibi cum undecim millibus virginibus ab Hunnis trucidatam. Haec autem fabula ſeculo demum XII. ſaltem quod ad undecim millia illarum virginum, quas hic ſpectamus, attinet, in orbe Chriſtiano narrari coepit, quamvis res geſta ponatur circa IV. ſeculi finem. Rem hanc ulterius proſequi nec vacat, nec lubet; ſed vel hinc mihi ſatis conſtare videtur, Auctorem inficeti hujus libelli mille ad minimum poſt Lucianum annos vixiſſe; donec vir aliquis doctus aut in Creta Inſula, aut ubi gentium volet, *decem nobis millia virginum trucidatarum* eruat. *M. du S.*

83. Νὴ τὸν] *Hom.* Od. A. 50. *M. du S.*

84. Κρήτῃ] Neque *Joh. Meurſius* in Creta, neque quisquam alius, quidquam, quod ſciam, protulit, unde lux certa inferri huic loco poſſit. Suſpicabatur *Maturinus Veyſſiere La Croze*, hoc accidiſſe *Aureliani* Imperatoris anno tertio, quo Gothi Europam & Aſiam caedibus & incendiis vaſtarunt. Utitur teſtimonio Zoſimi, cujus I, 46. haec ſunt, Πρῶτα δὲ τὴν Σκυθῶν ἐλαύνουσι, καὶ Ῥωμαίων αὐτοῖς ἐπαπολαβόντων, οἱ Κρήτῃ ϵ Ῥόδῳ ἐξεπολιόρκησαν βάρβαροι, πρᾶξις οὐδὲν ἀφῆγήσεως ἄξιον, ἀνεχώρησαν. Conjecturam damnare plane non auſim: characterа autem temporis hinc peti non patiar (vid. diſſ. §. 26.) ſed cum omnino ſit conjecturis agendum, ſatis quoque probabiles afferri a me poſſe arbitror. Cretam cum Palaeſtina ſaepe confundi, notatum *Huetio*, Dem. Euang. 4, 8, 9. Ipſa Gaza Minoa dicta teſte *Stephano Byzant.* h. n. ut prope illam Minois. De magna Cretenſium & Gazaeorum cognatione *Bochart.* Canaan. I, 15. & *Lakemach.* Obſervatt. 2, 2, 6. ſeq. qui colonos Cretenſium Gazaeos & ceteros, qui כרתי in Scriptura S. appellantur, autumat. Porro cum Imperator Julianus aperte ad gentilem ſuperſtitionem relapſus eſſet, pluribus in locis Imperii Romani, magna licentia gentiles adverſum Chriſtianos inſurrexere, impune ſcilicet, quidquid auſi forent, ſub tali Imperatore laturi. Cujus rei tum alia ſunt exempla a noſtris, qui tum vixere, ſcriptoribus relata, tum haud parum ad rem no-

le virgines membratim omnes dissectas in insula, *quam Cretam dixere, ambit circumfluus humor.* Hoc ego si novissem, quot tibi Gorgonas attulissem ex Creta? quamque invictum ex te imperatorem fecissem? Poëtae autem & Rhetores me, tanquam plurimarum inventorem Gorgonum, longe Perseo superiorem judicassent.

10. Sed quoniam in Cretenses incidimus, memini adhuc illos mihi ostendere sepulcrum tui illius Jovis, & quae ipsius matrem sustentarunt obliqua vallium, lucosque perpetuam conservantes viriditatem. CRIT. Sed ignorabas tu quidem incantationem & ceremonias. TRIEPH. Si haec possent, mi Critia, incantationibus peragi,

ρίας Δημελεῖται τυμβεῖσας Νήσῳ ἐν ἀμφιτρύτῃ, Κρήτῃ [b] δὲ τὸ μὲν καλέουσι. ἦ ῥεῖ τοῦτο ἐγίνωσκον, ὦ καλὲ Κριτία, πόσας Γοργόνας σοι ἀνήγαγον ἐκ Κρήτης; καί σε τραλιγέτῃ ἀκαλαμάχῃσιν ἀποκατέστησα· ποιηταὶ δὲ, ἦ ῥήτορες, καὶ πολύ με Περσέως διέκριναν, ὡς πλείονας Γοργόνας ἀφευρηκότα.

Ἀλλ' ἔτι ἀμνήσθη τὰ ἔ Κρητῶν, οὗ τάφον ἐπεδείκνυτό μοι τοῦ Διός σου, ἦ τὰ μητέρα θρέψαντα [c] λόχμια, ὡς ἀειθαλεῖς αἱ λόχμαι αὗται Δημήτηρι. ΚΡΙΤ. Ἀλλ' οὐκ ἐγίνωσκες ἢ ἐπῳδὴν, ἦ τὰ ὄργια. ΤΡΙΕΦ. Εἰ ταῦτα, ὦ Κριτία, ἐξ ἐπῳ-

[b] Δί τί μιν] Omiss. τι in Edd. priorib. [c] Λόχμια] Ex emendatione *Solan.* & *Guiet.* Δόχμια Edd. priores.

nostram facere videtur, quod *Georgius Nazianzenus* habet oratione τηλικαύτῃ prima p. 87. ubi de Arethusiorum, Gazaeorumque in Christianos saevitia hoc inter alia refert: ἦτοι λόγοισι, ΠΑΡΘΕΝΟΥΣ ΑΓΝΑΣ ἦ ὑπερηφανίους, ἀψαύστους μιαιφόνῳ & ἀφθαλμοῖς ἀῤῥένων, εἰς μέσον προαγαγόντες & ἐ ἐδῦτο γυμνώσαντες, ἵνα τῇ θέᾳ πρότερον ἐνυβρίσωσιν, εἶτ' ἀπαναιρῶσι & ΔΙΚΑΣΑΝΤΕΣ — οἱ μὲ ἰδίοις ἐθνῶσι κατηγοροῦσιν — οἱ δὲ σπαίρειν ἔτι τοῖς σπλάγχνοις ευόδη τροφὴν ἐπισπωμένοις, ευσὶν τοὺς θερμοτέρους ἐπαφίεσαν, κ. τ. λ. Tradunt eadem *Sozomenus* 5, 9. & *Theodoritus* 3, 6. Ad eadem tempora pertinet, quod in Martyrologio Rom. ad VIII. Sept. refertur: *Gazae in Palaestina sanctorum Martyrum Eusebii, Nestabi, & Zenonis, fratrum, qui tempore Juliani Apostatae, irruente in eos turba gentilium discerpti atque necati sunt.* Habemus ergo apud Cretenses Palaestinae virgines castas membratim dissectas sub Juliano. Haec quidem magis ad h. l. facere mihi videntur, quam illa quae è Zosimo vidimus. Quod obscure ita Gazam signat auctor, vel eruditionis ostentandae causa fecisse potest, vel studio obscurare factum, quod invidiae adhuc multum haberet, voluit. Neque vehementer contra dixerim, si quis in ipsa Creta insula tale quid tum contigisse putet. Nam quod μυρίας dicit, nihil nos debet morari, qui infantas hominis hyperbolas plures in exigua commentatione deprehendamus. *J. M. G.*

Κρίτλω δί μοι] Κρίτλω δί τί μοι. *F. G.* Optime. Et sic jam versus restituetur. *J. F. R.*

92. Τάφον] De sepulchro Jovis agit *Joh. Meursius*, in Creta 3, 4. Add. *Spanh.* ad Callim. H. in Jov. vs. 8. Cave autem putes, aliunde de Jovis sepulchro constare nostro, quam ex Luciano, quem semper prae oculis habuit, quique ejus meminit, tum alias, tum in *Jov. Trag.* c. 45. *J. M. G.*

93. Λόχμια] Hanc vocem emaculavimus; antea enim in omnibus δόχ— legebatur. *M. du S.*

Δόχμια] Δόχμιον πλάγιον seu obliquum significare, Lexicographi dicunt, quorsum equidem in versione respexi, *valles*, quas Interpres etiam adhibet, ex rei natura adjeci; antrum enim esse, communiter traditur. Si quis tamen λόχμια legere velit, Λ in Δ vel λ in Δ mutato, ut est facilis harum literarum confusio, non repugnaverim; tum enim lucos virentes significaret, quorsum sequens λόχμαι pertinet. *Platonis* L. I. *de Legibus* principio commodissimam & amoenissimam ad hoc antrum (Idaeum, in quo educatus Jupiter, ab altero Dictaeo, in quo natus est, distinguendum) a Gnossio adeuntibus viam laudat. *J. M. G.*

Δόχμια] An λόχμια; F. G. Bene, & hoc recepi. *J. F. R.*

95. Τὰ ὄργια] Adscribam verba *Servii* ad *Virg.* Aen. 4, 302. valde huic loco opportuna, cum non adeo obvia sit, quae hic requiritur *orgiorum* significatio. ORGIA *apud Graecos* OMNIA SUNT SACRA, *ut apud Latinos* CERIMONIAE. *Sed jam abusive sacra Liberi orgia vocant, vel* ἀπὸ τῆ ὀργῆς, *a furore, vel* ἀπὸ τῦ ὄρους *a monte.* In qua quidem etymi ratione allegandâ, si modo ipse illam approbat, videtur tollere, quod paullo ante posuerat: utraque enim ratio ad Bachica sacra respicit. Melius igitur, qui ἀπὸ τῦ εἴργειν, ab arcendo, vocem natam volunt: occultabantur enim cerimoniae arcebanturque ab illis curiosorum tum aures tum oculi. Caeterum hoc vult Critias, ignorato illo carmine & cerimoniis ex Cretensium Virginum capitibus non posse Gorgonas fieri, Palladaque eximium aliquid sibi retinere. *J. M. G.*

ἐπῳδῆς ἐγίνετο, τάχ' ἂν καὶ ἐκ νεκάδων ἐξήνεγκεν ἄν, καὶ ἐς τὸ γλυκύτατον φάος ἀνήγαγεν· ἀλλὰ λῆρος, παίγνιά τε καὶ μῦθοι, καὶ τῶν ποιητῶν τερατολογήματα. ὥστε ἔασον καὶ ταύτην.

KPIT. Ἥραν δὲ τὴν Διὸς γαμετὴν, καὶ καισίγνητον, οὐ θέλεις δέχῃ; ΤΡΙΕΦ. Σίγα τὴν ἀσελγεστάτης ἕνεκα μίξεως, καὶ τὴν ἐκ τοδοῖν καὶ χεροῖν ἐκτεταμένην, θᾶττον δράμε.

KPIT. Καὶ τίνα [a] ἐπομόσομαί γε;

ΤΡΙΕΦ. Ὑψιμέδοντα θεὸν, μέγαν, [b] ἄμβροτον, οὐρανίωνα,

Υἱὸν πατρὸς, πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορευόμενον,

Ἓν ἐκ τριῶν, καὶ ἐξ ἑνὸς τρία,

possent illae forte etiam ex inferis ereptos in dulcissimam hanc lucem reducere. Sed nugae sunt scilicet naeniaeque & fabulae a Poëtis portentose confictae. Itaque & hanc omitte.

11. CRIT. Junonem autem, Jovis uxorem pariter ac sororem non accipies. TRIEPH. Tace ob lasciviissimum illum concubitum, manibusque ac pedibus extensam ocius praetercurre.

12. CRIT. Per quem igitur tandem tibi vis ut jurem?

TRIEPH. *Per magnum Regem, caelestia regna tenentem,*

Morte carentem omni, natum patris, inde profectum

Ex patre flamen, tria de uno, atque ex tribus unum.

Ju-

a Ἐπομόσωμαι] Sic Edd. *Amst.* ἐπωμόσωμαι. *Gesn.* ἐπομόσομαι, quem sequor. b Ἄμβροτον] Ἀμβρότου prave *J.*

97. Ἐκ νεκάδων] Νεκρῶν. *V.*

5. Ἀσιλγ. — μίξεως] Respicitne ad Il. Ξ, 197. seq. ubi Juno meretriciis artibus Jovem ad concubitum, medio die, in Idae montis vertice, impulit. Jam objecerat hoc *Homero Minucius Felix* 22, 4. quod narret, *Jovem cesto Veneris inlectum, flagrantius, quam in adulteras soleat, cum Junone uxore concumbere.* Et σύγχρωτα nostro *Gregor. Nazianz.* Orat. στλιτ. I. p. 104. τίς δὲ θαυμασία μίξις τὴ τηφλητηρίτι, καὶ τὰ σεμνὰς Ἥρας, ἵνα ἀχημοσύνῃ αὐτὸν ἀναπείθει μισούσης ἱμέρας. Interpres Gallus ad incestas cum fratre sororis nuptias refert. Sed fere est, ut turpius etiam quiddam suspicer, quod hic Junoni objicitur, de quo Theophilus Antiochenus 3, 3. Τὴν τε Ἥραν ἰδίαν ἀδελφὴν μὴ μόνον τὰ Διὰ γαμεῖν, ἀλλὰ καὶ ὁμοῦ σώματος ἀναίνετο ἀῤῥητοποιεῖν. Et 3, 6. Χρύσιππος δὲ πῶς οὐχ ἱστόρηται σημαίνειν, τὴν Ἥραν σώματι μιαρῷ συγγίνεσθαι τῷ Διΐ; Haec profecto ἀσιλγὴς ἅτη μίξις, quam etiam in Samo depictam, & a Chrysippo interpretatione physica excusatam memorat Origenes contra Celsum l. 4. p. 196. *J.M.G.*

Ibid. Καὶ τοῖν ποδοῖν — ἐκτεταμένην] An leg. καὶ τῶν ποδῶν καὶ χειρῶν ἐκτεταμένοιν. I. e. manibus pedibusque fuge, τὸ χεῖρε παρατείνας. *Theophr.* Char. *F.G.*

Ibid. Ἐκ ποδοῖν καὶ χεροῖν] Jupiter Junoni suae, quod natum ex se & Alcmena Herculem quovis modo persequeretur, & novissime naviganti boream immisisset, iratus, manibus illius aureo vinculo ad caelum alligatis, a pedibus incudes duos, uxoremque adeo in aethere & nubibus suspendit, fere ut solent, de quibus per carnificem quaestio habetur. Fabula est Il. Ο, 18. seqq. Allegoria, quam proferunt Scholiasta ad eum locum, & *Phornutus*, non nimis videtur inepta, quibus Ἥρα ἀὴρ est, sive aër, ut alias: vincula aurea, stellae; incudes duo, terra ac mare. Tetigit fabulam etiam *Seneca* in Ἀποκολοκ. p. m. 404. *J.M.G.*

7. Ἐπομόσομαί] Ignotum Grammaticis futurum, qui ὀμοῦμαι tantum & ὀμοῦμαι agnoscunt. *J.M.G.*

8. Ὑψιμέδοντα] Quo Luciani personam melius agere videretur, parodias etiam in rebus gravissimis nebulo inserendas duxit. *M. du S.*

10. Πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορ.] Haec, ni vehementer fallor, aetatem auctoris certius quam quae de Parthorum cladibus habet, dabunt. Sed ista iis relinquimus discutienda, qui historiam Dogmatum in ecclesia Christiana curiose perscrutantur: quippe qui aliunde argumentum hisce longe validius ad c. 9. protulerim, quo res haec mihi plane confici videtur. *M. du S.*

Πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορ.] Ex formula solenni, qua Spiritus S. ex Patre dicitur procedere, quod eo deinde ab Orientalium plerisque tractum est, ut negarent utique a filio etiam progredi. Sed hoc Theologis relinquimus, ut illud etiam, quod hic particula ἐκ & ἓξ, ad unitatem essentiae, personarumque distinctionem indicandam, adhibetur. *J.M.G.*

12. Ἓν ἐκ τριῶν] Conf. I. Epist. *Joan.* V. 7. ubi haec sententia. *J.F.R.*

Ibid. Ἐξ ἑνὸς τρία] Distinxi prout sensus postulat, & prout legitur hoc *Euripidis* carmen apud Lucianum in

Jov.

Jupiter haec tibi ſint, ſolum hoc pro numine habeto.

CRIT. Computare tu quidem me doces, & jusjurandum tibi eſt arithmetica. Computas enim ut Nicomachus Geraſenus. Neſcio enim quid tibi velis, unum tria, tria unum. Numquid de quaternario dicis Pythagorae, aut octonario aut tricenario? TRIEPH. Quin tu taces terrena, digna ſilentio. Non hic agitur de dimetiendis publicum veſtigiis. Ego enim te docebo, quid ſit hoc univerſum, & quis ſit ante omnia, & quae univerſi ſit combinatio atque conſtructio. Antea enim mihi quae jam tibi uſu venerunt. Sed poſtquam in Galilaeum incidi, recalvaſtrum, naſonem, qui per aëra incedens, in tertium usque caelum ſe penetraverat, resque omnium pulcherrimas

Ταῦτα νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἠγοῦ θεόν.

ΚΡΙΤ. Ἀριθμέειν με διδάσκεις, καὶ ὄρκος ἡ ἀριθμητική. καὶ γὰρ ἀριθμέεις ὡς Νικόμαχος ὁ Γερασηνός. οὐκ οἶδα γὰρ τί λέγεις, ἓν τρία, τρία ἕν. μὴ τὸ τέτρακτὺν φῂς τὸ Πυθαγόρου, ἢ τὸ ὀγδοάδα, καὶ τριακάδα; ΤΡΙΕΦ. Σίγα τὰ νέρθε, καὶ τὰ σιγῆς ἄξια, οὐκ ἔστ' ὧδε μέτρειν τὰ ψυλλῶν ἴχνη. ἐγὼ γάρ σε διδάξω τί τὸ πᾶν, καὶ τίς ὁ πρώην πάντων, καὶ τί τὸ σύστημα τοῦ παντός. καὶ γὰρ πρώην κἀγὼ ταῦτα ἔπαθον, ἄφρ' οὐ νίκα δέ μοι Γαλιλαῖος ἐνέτυχεν, ἀναφαλαντίας, ὀπίρριν, ἐς τρίτον ἠρανὸν ἀεροβατήσας, καὶ τὰ κάλλιστα ἐκμεμαθηκὼς,

δι'

24. Ἀναφαλαντίας] Φαλακρός. *V.*

Jov. Trag. c. 41. ubi habes reliquos. Add. *Stob.* Ecl. Phyſ. 1, 3. *Heracl. Pont.* de Alleg. Hom. p. 441. *J.M.G.*

13. Ταῦτα νόμιζε Ζῆνα] *Euripidis* fragmentum notiſſimum, quod in incertis exſtat. vſ. 3. *M.du S.*

14. Ἀριθμέειν με διδάσκεις] *Moliere* hoc imitatus eſt in fabula: *Le feſtin de Piere* Act. III. Sc. 1. Vid. *Theophr. Raynaud* de bonis & malis libris part. I. Erotem. 1. §. 331. pag. 195. *M.V. La Croze.*

15. Νικόμαχος] Hujus de Arithmetica libri extant hodieque duo. Vid. etiam *Phot.* 187. *M. du S.*

Νικόμαχος] De *Nicomacho* hoc, ejusque *arithmeticis* vid. *Fabricius* Bibl. Gr. 4, 2, 1. Quando vixerit, noſtra nihil intereſt, niſi quod ex iis, quae cel. *Fabricius* diſputat, apparet, ab eo qui Trajano victoriam gratularetur, (quod Philopatridis auctorem hoc ſchediaſmate feciſſe, quidam volunt) laudari Nicomachum vix ac ne vix quidem potuiſſe. *J.M.G.*

17. Τέτρακτὺν] De *tetracty* Pythagorica plena omnia. De octonario *Macrobius* in Somn. Scip. I, 5. qui reliquorum etiam numerorum pandit myſteria. Ὀκτάδα frequentius dici putat, quam ὀγδοάδα *Sa. Tennullius* ad *Jambl.* in Nicom. Geraſ. p. m. 115. Caeterum inter Valentinianorum ſomnia fuere tetractys, ogdoas & triacas. Vid. *J. Fr. Buddeus* de haereſi Valent. §. 5. p. 424. & reliqui, qui de hac haereſi egere. *J.M.G.*

Τετρακτὺν] De tetracty Pythagorica vid. ſupra T. I. *Vit. Auct.* c. 4. & pluribus ad Dial. *pro Lapſ.* c. 5. *J.F.R.*

18. Σίγα] Senarium eſſe adſcripſere *Guj.* & *Menag.*

Σίγα τὰ νέρθε] Chriſtianorum formulae formulis gentilium longe notiores huic exſtiterunt. Unde hanc habeat, incertum; ex *Euripide* tamen videtur deſumpta. Vide Z. *tr.* c. 3. *M.du S.*

20. Τὰ ψυλλῶν ἴχνη] Reſpicitur procul dubio ad *Ariſtophan.* Nιφ. 143. ſeqq. ubi quanta arte, quibusque machinamentis, culicum veſtigia & ſaltus demenſus fuerit Socrates, multo cum ſale enarratur. quod ipſum forte in proverbium deinde abiit. *J.M.G.*

24. Γαλιλ. — ἐς τρίτον ἠρανὸν ἀερ.] Quis ille *Galilaeus in tertium Caelum raptus?* Priora ad JESUM CHRISTUM; poſteriora ad Paulum ſpectant. Cujus caput & faciem deſcribit? nonne Pauli? certe non Chriſti, cui ſoli ſequentia tribui par fuit. *M.du S.*

Γαλιλαῖος — ἀναφαλ.] De appellatione Galilaei expoſitum in diſſert. §. 37. Hic illud monere ſatis fuerit, neque Paullum, neque ipſum JESUM CHRISTUM hic intelligi videri, ſed quemcumque doctorem, cui deriſor hic deſcriptionem, quam ipſe ridiculam credit, accommodat. *J.M.G.*

Γαλιλαῖος] Sic Chriſtianos & Celſus & Julianus Apoſtata vocabant, vid. *Dodw.* diſſ. Cypr. XII. Quae Paulo objiciebant Ethnici, vid. acta Phileae & Philoromi in *act. martyr.* ſel. p. 549. *M.V. La Croze.*

Ibid. Ἐνέτυχεν] Vid. acta Theclae in *Spicilegio Grabii* T. I. p. 95. in ima pag. & p. 120. it. p. 334. med. *M.V. La Croze.*

Ibid. Ἀναφαλαντίας] *Reburrus, recalvaſter.* Conf. T. I. *Tim.* §. 47. ibique *Hemſterh.* *J.F.R.*

25. Ὀπίρριν] Vix credo alias hanc vocem occurrere, cum *Pollux* pariter atque *Camerarius*, ubi de naſo tractant ex inſtituto, ille 2, 72. hic p. 110. ſeq. Comment. utriusque linguae, nullam ejus mentionem faciant. Nec *Coelius Rhodiginus* cum Antiqq. Lect. 3, 30. de naſo agit, quid hoc ſit vocabuli explicat. Sed Gloſſ. Gr. Lat. Vulcan. ὀπίριν Naſutus. *J.M.G.*

Ibid. Ἐς τρίτον ἠρανὸν] Manifeſte ridet Paulli ἁρπαγὴν, quam phraſi *Ariſtoph.* ex Nιφ. 225. exprimit. Ibi enim

δι' ὕδατος ἡμᾶς ἀνεκαίνισεν, ἐς τὰ τῶν μακάρων ἴχνια παρεισώδευσε, καὶ ἐκ τῶν ἀσεβῶν χώρων ἡμᾶς ἐλυτρώσατο. καί σε ποιήσω ἢν μοι ἀκούῃς, ἐπ' ἀληθείας ἄνθρωπον.

ibi didicerat; is per aquam nos renovavit, impiorumque ereptos regionibus in beatarum animarum vestigiis collocavit. Etiam ex te faciam, si auscultare mihi velis, vere hominem.

ΚΡΙΤ. Λέγε, ὦ πολυμαθέστατε Τριεφῶν, μὴ φόβου γὰρ[a] ἔρχομαι. ΤΡΙΕΦ. Ἀνέγνωκάς πολε τὰ τοῦ Ἀριστοφάνους τοῦ δραματοποιοῦ ὄρνιθας ποιημάτια; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Ἐγκεχάραχ' ταῦ αὐτοῦ τοιονδε·

13. CRIT. Cedo, peritissime Triepho, horror enim me incessit. TRIEPH. Legistine unquam Aristophanis Comici poëmatia quae ille aves inscripsit? CRIT. Legi utique. TRIEPH. In illis ita ab eo scriptum est:

Χάος ἦν, καὶ νὺξ, ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον, καὶ Τάρταρος εὐρύς.
Γῆ δ', οὐδ' ἀήρ, οὐδ' οὐρανὸς ἦν.

Chaos olim & nox erebusque fuit nigrum, tum Tartarus ingens
Non terra, aër nec olympus erat.

ΚΡΙΤ. Εὖ λέγεις. εἶτα τί ἦν; ΤΡΙΕΦ. Ἦν φῶς ἄφθιτον, ἀόρατον, ἀκαλανόητον, ὃ λύει τὸ σκότος, καὶ τὴν ἀκοσμίαν ταύτην ἀπήλασε, λόγῳ μόνῳ ῥηθέντι ὑπ' αὐτοῦ, ὡς ὁ βραδύγλωσσος ἀπεγράψατο· γῆν ἔπηξεν ἐφ' ὕδασιν, οὐρανὸν ἐτάνυσεν, ἀστέ-

CRIT. Praeclare ista, sed quid tum? TRIEPH. Lux erat incorrupta, invisa, incomprehensa, *quae solvit tenebras, squallorem numine abegit.* Verbo tantum a se prolato, ut tardilinguis ille scriptum reliquit, terram aquis impositam condensavit, caelum expandit, stellas formavit fixas, cur-

a Ἔρχομαι] Εὔχομαι *V2*. Leg. ἴχομαι.

41. Φῶς] Θεός. *V.*

44. Ὁ βραδύγλωσσος] Μωσῆς. *V.*

Socrates caelestium rerum contemplationi intentus, & quid rei ageret, interrogatus, ἀεροβατῶ, inquit, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον. *J.M.G.*

27. Διὰ ὕδατος] Neque hic obscurum est, baptismum rideri. *J.M.G.*

28. Ἴχνια] Forte ante oculos habuit Auctor illud, quod inter *aurea*, quae vocantur, *Pythagorae carmina* relatum est:

Ταῦτά σε τοι θνατῶν ἀρετῆς εἰς ἴχνια θήσω.

Quanquam si sensum magis, quam verba sequamur, in nostris libris etiam *Luc.* II, 79. scriptum est: τῷ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης, pro eo, quod alias conversionem vocant Theologi. *J.M.G.*

Ibid. Παρεισώδευσε] Praepositiones, quibus junctum est hoc verbum, clandestinum quid, & fraudulentum alias significant, ut in παρεισάγειν & παρείσακτοι, παρεισεκάλεσεν, παρεισδύεσθαι, παρεισέρχεσθαι, παρεισπίπτειν, παρεισρεῖν, apparet. Forte id sibi vult Triepho, magistrum illum suum, suo jure caelum ingredi, discipulos magistro adhaerentes una clam irrepere. *J.M.G.*

Ibid. Ἀσεβῶν χώρων] Possis quidem ad coetum seu communionem impiorum referre, quam ποιμὴν αἰῶνα κ.τ.λ. nostri vocant; sed tamen secutus mihi videtur Auctor Lucianum suum, qui & *de Luctu* c. 8. & *Ver. Hist.* T. II. c. 17. & alias forte, de inferis, ubi mali puniantur, hac ῥήσει usus est. *J.M.G.*

30. Ἐπ' ἀληθείας] Quid ἀλήθεια apud sacros scriptores sit, nemini ignotum est paullum θεολογήσαντι. Sed forte illud sibi voluit Triepho, pro homine habendum non esse, qui humiliter adeo & abjecte de Diis sentiret, per disciplinam autem, quam ipse profiteretur, ab belluino ingenio ad humanum cultum posse traduci, qui non repugnarent. Quod quidem philosophi fere pollicebantur universi. *J.M.G.*

Ἐπ' ἀληθείας] Nescio an aliud mysterium lateat, quam ut vulgo accipitur pro *re vera*, uti ap. *Demosth.* de cor, p. m. 520. f. vel ἐπ' ἀληθείᾳ ap. *Aristoph.* Plut. 892. *J.F.K.*

32. Διὰ φόβου γὰρ ἔρχομαι] Verba sunt *Euripidis* in Or. vs. 757. *M.du S.*

34. Ὄρνιθας ποιημάτια] Quanquam drama unum est, idque satis longum, quod ὄρνιθες seu aves vocatur, haud immerito tamen τὸ ποιημάτιον nomine insignitur, ob crebras per choros, systemata, odas, epirrhemata &c. concisiones, quae bonam partem sententiam etiam per se absolvunt. Locus qui prae manu est, habetur vs. 696. seqq. *J.M.G.*

35. Ἐγκεχάραχται] Utitur voce & noster infra c. 17. & Lucian. in Καλαπλ. *seu Tyranno* c. 4. *J.M.G.*

37. Χάος] Extant etiamnum carmina ista apud *Ari-*

cursumque illis constituit, quas tu pro Dis venerare. Terram autem floribus exornavit, homines ex illis quae plane non erant, ut essent produxit. Jamque observat de caelo justos pariter atque injustos, in librisque singulorum actiones describit, omnibus autem, qua praefinivit die, justa retribuet.

14. CRIT. Quae vero Parcae glomerarunt omnibus, num & ea describuntur? TRIEPH. Quid ais? CRIT. De fato loquor. TRIEPH. Quin tu dicis, o pulcher Critia, de Parcis, ego vero discendi cupidus auscultabo. CRIT. Nonne Homerus, celebris Poëta dixit:

Fatum equidem nullum dico effugisse virorum.

De magno autem Hercule ita:

Nec potuit fugisse Atropon vis Herculis atram,
Qui Jove natus erat, patri carissimus idem:

ξας ἐμόρφωσεν ἀπλανεῖς, δρόμον διετάξατο, ὃς σὺ σέβῃ θεὸς, γῆν δὲ τοῖς ἄνθεσιν ἐκαλλώπισεν, ἄνθρωπον ἐκ μὴ ὄντων ἐς τὸ εἶναι παρήγαγε· καὶ ἔστιν ἐν οὐρανῷ βλέπων δικαίους τε καὶ ἀδίκους, καὶ ἐν βίβλοις τὰς πράξεις ἀπογραφόμενος· ἀνταποδώσει δὲ πᾶσιν ἣν ἡμέραν αὐτὸς ἐνετείλατο.

ΚΡΙΤ. Τὰ δὲ τῶν Μοιρῶν ἐπιγνησόμεθα ἐς ἄπαντας, ἐγχαράττουσί γε καὶ ταῦτα; ΤΡΙΕΦ. Τὰ ποῖα; ΚΡΙΤ. Τὰ τῆς εἱμαρμένης. ΤΡΙΕΦ. Λέγε, ὦ καλὲ Κριτία, περὶ τῶν Μοιρῶν, ἐγὼ δὲ μαθητιῶν ἀκούσομαί σου. ΚΡΙΤ. Οὐχ Ὅμηρος ὁ ἀοίδιμος πανταχοῦ εἴρηκε,

Μοῖραν δ' οὔ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν.

ὅτι δὲ τοῦ μεγάλου Ἡρακλέους,

Οὐδὲ γὰρ ὃν βίη [b] Ἡρακληείη φύγε κῆρα,
Ὅσσῳ φίλτατος ἦεν Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,
Ἀλ-

δ Ἡρακλείη] Ἡρακλῆος *Hom.*

58. Ἀοίδιμος] Ἔνδοξος. *V.*

vistophan. av. p. 573. Ed. B. quod miror fugisse eruditissimum *Grotium* qui not. 5. ad L. I. de ver. Rel. Christ. c. 16. ait a Luciano & *Suida* conservata, cum ipse in *avibus* esse dixisset, quam fabulam *Aristophanis* extare adhuc, eum latere non poterat. Vid. *Gall.* ad *Lactant.* p. 22. *M. du S.*

44. Βραδύγλωσσος] Mosem haec non dubia nobis nota indicat. *M. du S.*

Ὁ βραδύγλωσσος] Moses *Exod.* IV, 10. כבד לשון sese ipse vocat, quod οἰό transtulere βραδύγλωσσος, & ab his noster ad insultandum Divino vati mutuatus est. *J.M.G.*

Ibid. Γῆν ἔπηξεν] *Ps.* XXIV, 2. Deinde ex *Jes.* XLIV, 24. ἐξέτεινα τὸν οὐρανὸν μόνος, καὶ ἐστερέωσα τὴν γῆν. Caeterum observarunt pridem viri doctissimi, vel ideo etiam siderum in hexaëmero creatorum mentionem a Mose fieri, ut eo magis hominum animos ab eorum cultu, id est, antiquissimo pariter & absurdissimo idololatrias genere averteret. Si enim creata sunt a Deo sidera, quidni, relicto architecto, honorem opificio deferre, extremae foret stultitiae? *J.M.G.*

46. Δρόμον] Τούτων hinc forte excidit negligentia librarii. *F.G.*

48. Ἐκ μὴ ὄντων] *Hebr.* XI, 3. dicitur εἰς μὴ φαινομένων. Nota est *Exucontiorum* haeresis, quod nominis in eam Arianorum sectam dicebatur, qui affirmabant, Christi Servatoris divinam etiam naturam ἐκ μὴ ὄντων a Deo esse productam. Unde satis constat, Christianos illorum temporum de Creatione ita, ut hic noster, loqui solitos. *J.M.G.*

50. Ἐν βίβλοις] Haec sumta ex *Apoc.* XX, 12. 2. *Thess.* I, 6. *Act.* XVII, 31. quivis videt. *J.M.G.*

52. Ἣν ἡμέραν] Subaudi κατ' ἣν ἡμ. *F.G.*

53. Τὰ δὲ τῶν Μοιρῶν] Cum de Providentia Dei loquentem audit Triephontem Critias, haud immerito in mentem illi venit absurdi istius Parcarum commenti. Caeterum quod plurium numero dicitur ἐγχαράττουσιν, illud absolute & quasi impersonaliter positum arbitror, fere ut Ebraei, cum de Deo etiam loquuntur, pluralem numerum saepe adhibent, eui tamen phrasi aliquid arcani sensus, & umbram saltem Trinitatis inesse, non est cur negemus. Fieri etiam potest, ut respexerit Critias ad expressam trium in divinitate hypostaseων mentionem. Caeterum postea & hoc idem verbum plurium numero recurrit, & exemtae actionis verba, quae vocant Grammaticorum filii, eodem numero efferuntur: ἐκτίμωσι, ἐπιστρωνύουσι, καταξύουσι κ. τ. λ. *J.M.G.*

57. Μαθητιῶν] *Aristoph.* verbum Νεφ. 183. *J.M.G.*

60. Μοῖραν] *Hom.* Il. Z, 488. allegat etiam Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 8. & *Diogenianus Peripateticus* apud *Euseb.* Praep. Evang. 6, 8. p. 263. *J.M.G.*

63. Οὐδὲ γὰρ] *Hom.* Il. Σ, 117. seq. *J.M.G.*

66. Ἥρης]

Ἀλλά ἐ [a] Μοῖρ' ἐδάμασσε, καὶ ἄργα-
λέον χόλον Ἥρης.

Sed fors dira virum, Junonisque ira subegit.

Ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸν βίον καθειμάρθαι, καὶ τὰς ἐν τούτῳ μεταβολάς·

Quin vitam omnem, omnesque in illa mutationes fato esse constitutas atque ordinatas, idem docet,

——— ἔνθα δ' ἔπειτα
Πείσεσθαι ἄσσα οἱ αἶσα καλαπλῶθές τε βαρεῖαι
[b] Γιγνομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
καὶ τὰς ἐν ξένῃ ἐποχὰς ἀπ' ἐκείνης γίνεσθαι.
Ἦδ' ὡς Αἴολον ἱκόμεθ', ὅς με φιλοφρόνως ὑπέδεκτο,
Καὶ πέμπτ', ἤδη καὶ αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι.

——— *Hinc ordine cuncta*
Suscipiet, quae vis fati Parcaeque verendae
Nascenti nevere, utero cum prodiit infans.
Moras etiam, quae in peregrino solo sunt sufferendae, a fato constitui, illa monent:
Aeolus, & placide venientem excepit, euntemque
In patriam juvit. Sed nondum fata sinebant.

Ὥστε πάντα ὑπὸ τῶν Μοιρῶν γίνεσθαι ὁ ποιητὴς μεμαρτύρηκε. τὸν δὲ Δία μὴ θελῆσαι τὸν υἱὸν

——— θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι,
ἀλλὰ μᾶλλον
Αἱμαλόεσσας [c] δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε.
Παίδα φίλον τιμῶν, ὃν οἱ Πάτροκλον ἔμελλε
Φθίσειν ἐν Τροίῃ.

Ut adeo omnia a Parcis fieri Poëtae testimonio constet. Jovem ipsum non velle a quato

——— *diram defendere mortem,*

qui potius

Sanguinis in terram guttas demisit Olympo
Deplorans gnatum, qui mox mucrone Patrocli
Ad Trojam perituras erat.

Ὥστε, ὦ Τριεφῶν, μηδὲν τοῦτο μηδὲν προσθεῖναι περὶ τῶν Μοιρῶν ἐθελήσῃς, εἰ καὶ τάχα παιδάρσιον ἐγεγόνεις μὲν τοῦ διδασκάλου, καὶ τὰ ἀπόρρητα ἐμυήθης.

Quae cum ita sint, verbum de Parcis addere unum non voles, quamvis forte cum illo magistro tuo sublimis in caelum raptus, arcanisque initiatus esses.

15. TRIEPH.

a Μοῖρ' ἐδάμασσε] Μοῖρα δαμ. *Hom.* b Γιγνομένῳ] Γινομένῳ Schol. male. c Δὶ] Ex *Hom.* inserui. Aberat ab Edd.

65. Ἐ] Αὐτόν. *V.*
72. Γινομένῳ] Ἀνθρώπῳ. *V.*
81. Τὸν υἱὸν] Σαρπηδόνα. *V.*

65. Ἥρης] Quae tanquam Jovis sui ex pellice spurium, muliebribus odiis eum & plus quam novercalibus prosequeretur. *J.M.G.*

69. Ἔνθα δ'] *Hom.* Il. Υ. 128. & Od. Η. 196. seqq. *M.du S.*

Ἔνθα δ' ἔπειτα] Od. H, 196. seq. Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 8. Utroque autem loco pro *γιγνομένῳ*, quod noster habet, est *γινομένῳ*. Et ita etiam *Diogenianus* apud *Euseb.* Praep. Evang. 6, 8. p. 263. Caeterum paullo aliter eandem sententiam Poëta effert Il. Υ, 127. Ἴσασιν αὐτὸ τὰ πάντα) ἀσαφὲς οἱ αἶσα Γινομένῳ ἐπέκλωσε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ. *J.M.G.*

70. Κατακλῶθες] Scholia parva ad Od. H, 197. & inde *Suidas* ita explicant: *αἱ καλαπλώθουσαι δὲ καλαμαροῦσαι ἑκάστῳ τὸ εἱμαρμένον*, id est ipsae Parcae: paullo aliter atque est in Lexico Basileensi, ubi per *accumulationes staminum vox* explicatur, quanquam ipsa *Suidae* verba modo adducta Graece subjuncta sint. *J.M.G.*

75. Ἦ δ' ὡς Αἰόλου] Ex Od. Κ. 314. sed immutata. *M.du S.*

Ἦδ' ὡς Αἰόλου] Od. K, 1. seq. historia ipsa narratur, sed quos noster adducit versus, mutata persona leguntur Od. Κ, 314. seq.

Ἦδ' ὡς αἰόλου ἵκεθ', ὅ μιν φιλοφρόνως ὑπέδεκτο, κ. τ. λ. *J.M.G.*

81. Τὸν

15. TRIEPH. Sed quid illud ſibi vult, quod idem Poëta duplex nobis comminiſcitur ancepsque fatum? ita ut iſtud quidem facientem certus rerum exitus maneat; ſed ſi aliud agat, alium etiam finem res nanciſcatur, ut de Achille, qui de ſe dicit:

Bina Thetis mihi fata tulit, mortemque biformem:
Si maneam, Teucrorumque adverſus moenia pugnem,
Non redeo in patriam, ſed erit mihi fama ſuperſtes:
Sin patriam placeat, carosque videre penates,
Fama perit, ſed longa venit ſine laude ſenectus

Sed & de Euchenore ita:

Qui fati gnarus, naves claſſemque petebat.
Saepe etenim, Polyide ſenex, haec fata canebas:
Aut morbo in patria periturum, aut inter Achivum
Nigras Trojano caſurum vulnere naves.

16. Negabisne haec ab Homero ſcripta? aut ambiguam potius, & utrinque praeruptam fraudem agnoſces? Sed Jovis etiam,

ΤΡΙΕΦ. Καὶ πῶς ὁ αὐτὸς ποιητὴς, ὦ καλὲ Κριτία, διττὼ ἐπιλέγει τὴ εἱμαρμένην, ἢ ἀμφίβολον; ὡς τόδε μὲν τι πράξαντα, τοιῶδε τέλει συγκῦρσαι· τοῖον δὲ ποιήσαντι, ἑτέρῳ τέλει ἐντυχεῖν; ὡς ἐπ' Ἀχιλλέως,

Διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε,
Εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
Ὤλεσο μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται.
Εἰ δέκεν οἶκαδ' ἵκωμαι,
Ὤλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ὅτι δηρὸν δέ μοι [d] αἰὼν
Ἔσεται.

Ἀλλὰ καὶ ὅτι Εὐχήνορος,

Ὅς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοὴν, ὅτι νηὸς ἔβαινε.
Πολλάκι γὰρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολυΐδος,
Νόσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθῖσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
Ἢ μετ' Ἀχαιῶν. νηυσὶν ἅμ' Τρώεσσι δαμῆναι.

Οὐχὶ πας' Ὁμήρῳ ταῦτα γέγραπται; ἢ ἀμφίβολος αὕτη, καὶ ἀμφίκρημνος ἀπάτη; εἰ δὲ βούλει, καὶ τῦ Διὸς ἐπιθήσω σοι τὸ λό-

d Αἰὼν] Aberat in *S.* & *Amſt.* aderat in *P. B1. F.* &c.

81. Τὸν υἱὸν] Τὸν Σαρπήδονα. *F.G.*

82. Θανάτοιο] Il. Π, 442. & mox vſ. 459. ſeq. ubi verſus ſuppletur vocula δὲ poſt αἱματοέσσας inſerta. *F.M.G.*

88. Διὰ τοῦτο] Id eſt, evidenter adeo doctrinam de Parcarum numine ex *Homero* tibi probatam dedi, ut cum omni tua ſapientia non habeas, quod contra dicere poſſis. *F.M.G.*

90. Τῦ διδασκάλυ] Χρυσοῦ ſcilicet. *F.G.*

95. Συγκῦρσαι] Epentheſis Aeolica in hoc verbo frequens. Dicitur enim ita pro συγκύραι. Infra tamen c. 23. συγκυρῆσαι eodem ſenſu a συγκυρέω formatum reperio. Cogitare aliquis poterat, legendum forte eſſe quarto caſu, πράξαντα, ποιήσαντα, ut paullo poſt pro ἐπιβαλλομένῳ, ἐπιβαλλόμενον, certe ſtructurae id ratio exigebat. Sed poteſt intelligi μοῖραν vel εἱμαρμένον εἶναι, vel poteſt pendere ab ἐπιλέγει. *F.M.G.*

Ibid. Ποιήσαντι] Nondum certum mihi eſt an πράξαντι & ποιήσαντι culpa Librarii ſcriptum, pro πράξαντα, ποιήσαντα, cum ellipſis poſſit eſſe τῦ εἶναι, vel ἀνάγκη. Sed c. ſeq. ἐπιβαλλομένῳ aliud eſt. *F.F.R.*

98. Διχθαδίας] Il. I, 410. ſeq. *F.M.G.*

5. Ἵκωμαι] Additur apud *Hom.* φίλης θ' ὑπὸ πατρίδα γαίης. *F.M.G.*

7. Αἰὼν] *Benedictus* in hoc verſu Homerico intercidere paſſus eſt αἰὼν, quod ſervant antiquiores. *F.F.*

10. Ὅς ῥ' εὖ] Il. N, 665. ſeq. *F.M.G.*

11. Πολυΐδος] Τὸν Πολυΐδη μαντικὸν inter ea quae ſaltatorem noſſe deceat, & ſaltando oporteat exprimere, refert Lucian. *de Saltat.* c. 49. Meminit etiam Dial. ad *Heſiod.* p. 487. pr. Mirabilis de Polyido hiſtoria eſt apud *Apollod.* Biblioth. 3, 3. quam credibiliorem explicando facit *Palaephatus* περὶ ἀπίστων c. 17. Add. *Hygin.* fab. 186. Caeterum Πολυΐδης forte dictus ἀφ' τὸ μάντιν ὄντα πολλὰ εἰδέναι. *F.M.G.*

λόγον. [a] οὐχὶ τῷ Αἰγίσθῳ εἴρηκεν ὡς ἀπο-
χωμένῳ μὲν τῆς μοιχείας, ἢν δ' Ἀγαμέμνονι
ἐπιβουλῆς, ζῆν καθείμαρτο πολὺν χρόνον;
ἐπιβαλλομένῳ δὲ ταῦτα πράττειν, ἢ καὶ
δυσφορεῖν θανάτῳ; τοῦτο κἀγὼ πολλάκις
προμαντευσάμην· ἐὰν κτάνῃς τὸν πλησίον,
θανατωθήσῃ σοὶ τὸ δίκης· εἰ δέ γε μὴ
τοῦτο πράξῃς, βιώσῃ καλῶς,

Οὐδέ σ' ὦκα θέμις τέλεται θανάτοιο κιχεῖν.

οὐχ ὁρᾷς ὡς ἀδιόρθωτα τὰ τῶν ποιητῶν, καὶ
ἀμφίλογα, καὶ μηδέπω ἡδραιωμένα; ὥστε
ἔασον ἄπαντα, ὡς καὶ σὲ ἐν ταῖς ἐπουρανίοις
βίβλοις τῶν ἀγαθῶν ἀπογράφωσι).

ΚΡΙΤ. Εὖ πάντα ἀνακυκλεῖς, ὦ Τριε-
φῶν, ἀλλά μοι τόδε εἰπέ, εἰ καὶ τὰ τῶν Σκυ-

si vis, orationem adjiciam. Nonne Aegi-
stho dixit, si vellet se abstinere ab adulte-
rio, insidiisque Agamemnoni struendis, ut
diu viveret, esse in fatis? sin ista facere
aggrederetur, acceleratam mortem non effu-
giturum. Ad eum modum & ego vatici-
natus saepe sum, si occideris alium, ab ipsa
Nemesi mortem expecta: si hoc non feceris, bene vives,

Nec tibi fas subito fatum finemque venire.

Non vides, quam sint minime castigata,
quae Poëtae fingunt, quam ambigua, nul-
lisque subnixa fundamentis? Omnia igi-
tur, si sapis, omitte, ut te etiam in caele-
stibus bonorum libris inscribant.

17. CRIT. Bene revolveris ad id, unde
discesseramus. Sed illud mihi dic, Scytha-
rumne

[a] Οὐχὶ τῷ] Nil variant Edd. ἢ μοιχῷ vult *Palm.*

20. Οὐχὶ τῷ Αἰγ.] Lego, ἢ μοιχῷ Αἰγίσθῳ. *J. P. a G.*
Οὐχὶ τῷ Αἰγίσθῳ] Od. A, 35. seq. *Palmerius* legit, ἢ μοιχῷ Αἰγ. *J. M. G.*

23. Ἐπιβαλλομένῳ] Pendet hoc verbum a καθείμαρται. *J. M. G.*
Ἐπιβαλλομένῳ] Non video rectius dici ἐπιβαλλόμενον, ut Vir Cl. N°. 95. vult; nam dativus ille cohaeret cum praemisso ἄρχειν & καθείμαρται. Et licet acculativus, praecedente etiam dativo, recte sequatur (vide supra ad *Electr.* c. 3.) tamen id perpetuum non esse, quin vel minus frequens, quam eumdem casum continuari, facile patet; sed jam ipse hoc adgnovit. *J. F. R.*

25. Τὸν πλησίον] Ut in sacris, pro quovis homine, qua notione aliquoties etiam a Luciano adhibetur, e. g. *Necyom.* c. 16. & *Tyran.* c. 15. *J. M. G.*
Τὸν πλησίον] Adde Nostrum de *Calum.* c. 7. & 10. Et *Long. Pasl.* I. 15. ubi recte τὸν πλησίον Ed. princeps. πλησίων recentior; licet vicini ibi intelligantur. *J. F. R.*

26. Παρὰ τὸ Δίκης] Compara *Act. Apostol.* XXVIII, 4. prorsus enim eadem res utrobique agitur. Neque hodie multo aliter nostri homines. Videtur autem quasi προσωποποιΐα hoc loco dicta, ut saepe a multis, & a Luciano in *Bis Accusat.* factum, ubi loquentem & jus dicentem introduxit. Add. *Clemens* Protrept. pag. 16. *Hesiod.* intra octo versus huic vocabulo quatuor diversas potestates subjecisse observat *J. Cleric.* Ar. Crit. P. II. s. 1. c. VI. §. 15. ubi provocat etiam ad *Silv. philol.* c. 5. *J. M. G.*

28. Οὐδέ σ' ὦκα θέμις] Locum *Homeri* qui inspexerit, facile illud θέμις expungendum esse, mecum sentiet; quod unde aut cur invectum sit, miror. *M. du S.*
Οὐδέ σ' ὦκα] Versus distortus ex Il. I, 416. ita posset restitui οὐδέ κε σ' ὦκα θέμιστι τέλεται θανάτοιο κιχεῖν, qua ratione sensui etiam consultum foret melius. Vix enim, nominativum θέμις posse adverbii vicem sustinere, arbitror. *J. M. G.*

33. Βίβλοις τῶν ἀγαθ.] Liber vitae ex nostra disciplina vocatur. Vid. *Phil.* IV, 3. *Apoc.* XX, 16. &c. *J. M. G.*

34. Ἀνακυκλεῖς] Supra c. 2: noster, & Lucian. *Nigrino* c. 6. eo sensu hoc verbum adhibent, ut significet recolere memoriam rei, eamque quasi ruminare, quae solennis etiam est significatio (an enim distinguant veteres duo verba ἀνακυκλέω & ἀνακυκλόω, non habeo certi quid dicere;) sed est aliquid apud *Longinum* περὶ ὕψους. Sect. 22. quod huic loco & rei melius videtur convenire. Nimirum de hyperbato agens, εἶτ' αὖθις, inquit, ἐπὶ τὰ πρῶτα ἀνακυκλοῦντες, ad institutum rursus sermonem reversi. Hanc proinde rationem in interpretatione secutus sum. *J. M. G.*

35. Τὰ τῶν Σκυθῶν] Forte cum respectu ad *Coloss.* III, 11. *J. M. G.*
Τὰ τῶν Σκυθῶν] Vid. nott. *Gaulmini* in vitam Moïs. p. 313. *M. V. La Croze.*

37. Χριστὸς] De hac voce disputatum in differt. §. 21. *J. M. G.*
Χριστὸς] Vid. *Huet.* Dem. Evang. p. 61. Et *Lactant.* L. IV. c. 7. *M. V. La Croze.* Ac Differt. Cl. *Rossal* de Christo in Chrestum mutato. *J. F. R.*
Ibid. Ἐν ἔθνεσι] Vel hinc manifesto Christianum arguere licet. Sed errant mea quidem sententia omnes, qui vocem χριστὸς a vulgari & trito sensu aliorsum trahere conantur. *M. du S.*
Ἐν ἔθνεσι] Vox sacris fere scriptoribus propria, eos, qui extra Ecclesiam sunt, significat. Qua ratione novum sententiae nostrae, de χριστῷ neque Christo neque Christiano, argumentum accederet. Si enim ἔθνη seu gentes sunt, qui non sunt Christiani, qui dicere po-

rumne etiam res in caelo describuntur? TRIEPH. Et omnes quidem, si modo bonum aliquem esse inter gentes contingat. CRIT. Multos in caelo scribas esse dicis, qui quidem describant omnia. TRIEPH. Bona verba, ne quid in sapientem Deum dicas petulantius. Sed tanquam unus catechumenus mihi ausculta, si modo vivere aeternum desideras. Si enim ut pellem explicavit caelum, terramque super aquis constabilivit, & stellas formavit, tum hominem, cum nihil ejus ante adesset, produxit; quid adeo mirum est, omnium etiam describi actiones? Te vero, cum forte domuncula aliqua exstructa, servulos ancillasque eo conduxisti, ne vilissima eorum actio fugiat: Deus autem, qui omnia fecit, non multo magis percurrat omnia facile, omnesque

Θεῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ἐγχαράττουσι; ΤΡΙΕΦ. Πάντα, εἰ [b] τύχοι γε Χρηστὸς ἢ ἐν ἔθνεσι. ΚΡΙΤ. Πολλοὺς γε γραφέας φὴς ἐν τῷ οὐρανῷ, ὡς ἅπαντα ἀπογράφεσθαι. ΤΡΙΕΦ. Εὐστόμει, καὶ μηδὲν εἴπῃς [c] Φλαῦρον θεῷ δεξιῷ, ἀλλὰ καθηχούμενος, πείθου μοι ἐμοῦ, εἴπερ ζῆν χρήζεις εἰς τὸν αἰῶνα. εἰ γὰρ αὐτὸν ὡς ὀθόνην ἐξήπλωσε, γῆν δὲ ἐφ' ὕδατος ἔπηξεν, ἀστέρας ἐμόρφωσεν, ἄνθρωπον οὐκ ὄντος παρῆγαγε, τί θαυμαστὸν, καὶ τὰς πράξεις πάντων ἐναπογράφεσθαι; καὶ γὰρ σοὶ οἰκίδιόν τι καλὸν κατασκευάσαντι, οἰκέτιδας δὲ καὶ οἰκέτας ἐν αὐτῷ συναγαγόντι, οὐδέποτέ σε διέλαθε τούτων πρᾶξις ἀπόβλητος· πόσῳ μᾶλλον τὰ πάντα πεποιηκότα θεὸν οὐκ ἄπαντα ἐν εὐκολίᾳ διαθραμεῖν ἑκάστου πρᾶ-

[b] Τύχοι] Τύχῃ *Fl.* [c] Φλαῦρον] Φλαῦρῳ *Fl.* male.

40. Φλαῦρον] Φαῦλον ἢ κοῦφον, κακόν. Διαφέρει γὰρ φλαῦρον τοῦ φαῦλον. φλαῦρον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ μικρὸν κακὸν, φαῦλον δὲ τὸ μέγα. ἢ φλαῦρον ἀνδρὸς, δύσφημον, λοιδορόν. *V.*

43. Δίφρῳ] Δίφρου. *V.*

potest Triephon, illos ex gentibus scribi in libro vitae, qui sint Christiani? Bonos autem viros esse inter gentiles, quis neget? & notum est, Christianorum etiam multos iis gentilium, qui honeste viverent, salutem aeternam denegare non ausos. *J. M. G.*

40. Εὐστόμει] Ex *Aristoph.* Νεφ. 831. seq. ubi legitur εὐστόμει, καὶ μηδὲν εἴπῃς Φλαῦρον ἀνδρὸς δικαίου. Unde suspiceris & hic legendum θεὸν δικαίου. Syntaxeos certe ratio id exigebat: nisi dura satis ellipsi τὸν κατὰ omissam dicamus. Caeterum nomen δικαίου, Dei epitheton, illustravit *Spanhem.* ad Callim. H. in Cerer. vs. 32. *J. M. G.*

41. Κατηχούμενος] Proprium Christianorum verbum. Res notior est quam ut ei diutius immorari opus sit: observo tamen in *Asino* de animali usurpari, cum docetur; & in Z. τῆ. quod opusculum certe Lucianeum est, de pueris c. 39. qui locus probe observari meretur. *M. du S.*

Κατηχούμενος] Manifeste ad Christianorum Catecheses alludit, & Catechumenos. *J. M. G.*

43. Ὡς δίφρῳ] Ex scriptura sacra petita haec imago. Vid. *Ps.* CII. 25. CIV. *Hebr.* I. & *Es.* XXXIV. 4. Quamquam aliis paulo verbis res eadem repraesentatur. *Clem. Alex.* p. 30. C. *M. du S.*

Ὡς δίφρῳ] Ita & ὁ *Ps.* CIV, 2. ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν. *J. M. G.*

47. Σοὶ οἰκίδιόν τι καλὸν κατασκευάσαντι] Dativi absolute positi ut alias genitivi. Vid. *Er. Schmidius* ad *Matth.* VIII, 9. Ita Lucian. *Prometh.* c. 6. ἐκτεμόντι σοι μοσχάριον τὸ κρέας. Vix enim est, ut ad sequens mox σεαυτῷ

referas, cum nescio quid inconcinni pariat, & redundans, atque a facilitate Luciani alienum. Caeterum argumentario ipsa nimium quantum vacillat. Quam multa servorum fugiant Dominos, qui ex vita quotidiana nondum didicit, discat ex Comicis quotquot sunt omnibus. *J. M. G.*

Ibid. Κατασκευάσαντι — σε διέλαθεν] Ut ἀνακόλουθον in his cum Cl. *Gesn.* adgnosco, ita in illis *Prometh.* 6. non opus credo idem statuere: nam cum ἐγὼ ἐκτεμῶ μοσχάριον τοῦτο amet construi, adeoque & σοὶ τοῦτο ἐκτεμόντι regulariter dicetur, quando aliud verbum dativ. postulans accedit. Inque ibi nexus erit: ὅτι ἐφύλαττες σεαυτῷ ἐκτεμόντι σοι μοσχάριον τὸ κρέας; adeoque abundantia pronominis fuerit potius, quam ἀνακόλουθον. Si cui tamen secus videtur, ei non magno opere contenderim. *J. F. R.*

51. Διαθραμεῖν] Frequenter veteres Deo illum percurrendi omnia actum tribuunt; quidam etiam θεὸν διὰ τοῦ θεοῦ dictum volunt. *Plato* in *Phaedro*, atque ex illo *Athenagoras Legat. pro Christ.* p. 94. ed. *Dechair.* ὁ μόνος ἐγειρῶν τὸν οὐρανὸν ζώοις, ἰλαρὸν πνεῦμα, κ. τ. λ. in quam ejus ῥῆσιν λοιδορεῖται Lucianus *Revivisc.* c. 22. Forte ita si non sentiendi, certe loquendi occasionem dedere vetustissimi idololatrarum, qui in sole, unico aut summo Numine, cursus imprimis velocitatem incredibilem, omniumque rerum curatissimam quasi inspectionem mirabantur, (Il. Γ, 277. Ἥλιος θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷς & πάντ' ἐπακούεις) unde illa etiam πάντα θεὸς βλέπει, θεῷ ὅμοια, & similia forte orta sunt. Plura habet in hanc sententiam *Macrobius Sa-*

πρᾶξιν, ὦ ἐννοιαν; οἱ γὰρ σε θεοὶ κότταβος τοῖς εὖ φρονοῦσιν ἐγένοντο.

ΚΡΙΤ. Πάνυ εὖ λέγεις, καί με ἀντιστρόφως τὴν Νιόβης παθεῖν· ἐκ λίθου γὰρ ἄνθρωπος ἀναπέφηνα. ὥστε τοῦτον τὸν θεὸν προστιθῶ σοι, μὴ κακόν τι παθεῖν παρ' ἐμοῦ. ΤΡΙΕΦ. Εἴπερ ἐκ καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς, μὴ [b] ἑτερεΐαν τι ποιήσῃς ἐν ἐμοί,

Καὶ ἕτερον κεύσῃς μὲ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃς.

ἀλλ' ἄγε δὴ τὸ θαυμάσιον ἐκεῖνο ἀκουσμάτιον ἄεισον, ὅπως κἀγὼ καλωχριάσω, καὶ ὅλως ἀλλοιωθῶ, καὶ οὐχ ὡς ἡ Νιόβη ἀπαυδήσω, ἀλλ' ὡς ἀηδὼν ὄρνεον γενήσομαι, καὶ

omnium & actiones & cogitationes! Tui enim Dii cottabus illis, qui rectum sapiunt, olim facti sunt.

18. CRIT. Rectissime dicis, facisque, ut quemadmodum ex homine lapis Niobe, ita conversa ratione ego ex lapide homo jam factus sim. Hunc igitur Deum jurijurando adjicio, te nihil a me mali accepturum. TRIEPH. Si quidem ex animo atque vere me diligis, cave committas in me fraudem aliquam,

Atque aliud dicas, aliudque in pectore celes.

Sed agedum mirabilem illam auditiunculam mihi occine, ut & ego pallescam, immuterque penitus. Nolim tamen ut quondam Niobe enecari penitus: sed avicula, ut Phi-

lomela *olim*, fiam, & per viridantia prata tuam

a Ἐμοῦ] Ἐκείνης, ἵνως L. b Ἑτερεΐαν] Et sic *Fl.* cum cett.

52. Κότταβος] Παιδιὰ. *V.*

64. Ἀπαυδήσω] Ἀπαγορεύσω. * ἀπολίγομαι. *V.*

* Ἀπολίγομαι] Non agnoscunt C.

turnal. I, 17. seq. imprimis c. 24. & *Julianus laudatione in Solem.* Minime autem haec eo a me disputantur, ut providentiae Divinae vel ex rerum creatarum consideratione, vel ex traditione, notitiam gentiles habuisse, negem. Taceo quod per metaphoram haud insolentem locus, qui prae manibus est, aliique id genus explicari commode possunt, quemadmodum de mente humana *Thales* apud *Diog. Laërt.* I, 35. τάχιστον νοῦς, ἁπάντων γὰρ τρέχει. Unde nec sacrae literae Deo currum tribuere dubitant. *J.M.G.*

52. Κότταβος] An τῷ μάτην ἀνθρωπίσκῳ similes. *Tzetzes.* *F.G.*

Κότταβος] Converti *cottabus*, auctore *Plauto*, quanquam ille facetiarum magister ad aliam rem vocabulum detorquet. Locus est in *Trinum.* 4, 3, 4. *Cavesis tibi, ne bubuli in te cottabi crebri crepent.* Scilicet ludi genus est, cum vini reliquiis de poculo ad solum vel pelvim subjectam elidendis, sonus certa arte excitatur. Res vel ex Lexicis & *Plauti* Commentatoribus nota. Id igitur vult Triepho: Dii tui, ὦ Critia, adeo contemtui sunt & deridiculo sapientioribus, ut inde, quod illi rerum omnium sunt ignari, progredi ad negandam veri Numinis providentiam minime fas sit; ea ratione, ut illi, qui a muribus negat domum magnificam posse exstrui, mirum non videri debet, si id possunt homines. *J.M.G.*

54. Καί με — παθεῖν] Ἀναπέπλασται est, vel ellipsis satis dura verbi ἐποίησας, qua ratione etiam locutus videtur magister noster, Lucian. in *Contemplant.* c. 2. σὺ δὲ αὐτὸν κυλύσει, (τὸ πρᾶγμα vel ἡ ἀλήτρια) ἐνεργῶ τὰ τῇ θεσπέσῃ ἔργα ἐς τὸν πλούσιον ἀρχὴν ζημιῶν (πανσῃ) Si enim λύει τῷ κωνῷ verbum κωλύσει subaudias, contrarius dicentis scopo sensus emerget. Aliter tamen vir. doctiss. *Jensius* in Lect. Lucian. p. 132. qui ὡς post ἔργα putat excidisse: quod magis probarem, si legeretur ζημιοῦσαν. *J.M.G.*

55. Παθεῖν] Sed vid. *Hemsterh.* ad *Contempl.* §. 2. N°. 52. *J.F.R.*

Ibid. Ἄνθρωπος ἀναπέφηνα] Refertur ad id, quod supra Critiae promiserat Triepho, καὶ σὲ ποιήσω ἐπ' ἀληθείας ἄνθρωπον. *J.M.G.*

56. Ὥστε τοῦτον τὸν θεὸν] Jam demum igitur post longissimam quasi digressionem ad propositum sermonem reditur. Cum enim per Jovem jurare vellet Critias, id, quod narraturus esset Triephonti, non esse magicum aliquod carmen, locum ille nactus totum Deorum concilium caelo exturbat, Parcisque sua eripit cum ipso fuso stamina, doctrinam denique de Deo & providentia veriorem profert, quibus ita transactis, redit denique Critias ad jusjurandum, dicitque hunc a Triephonte sibi indicatum Deum se adjicere tentato superius aliquoties jurijurando, ut scilicet firmum tandem aliquando fiat. *J.M.G.*

58. Εἴπερ σὲ κ.τ.λ.] V. *Aristoph.* Νεφ. p. 45. *M. du S.*

Εἴπερ ἐκ καρδίας] *Aristoph.* Νεφ. 86. Ἀλλ' εἴπερ ἐκ γε καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς. *J.M.G.*

Ibid. Ἐκ καρδίας] Locutio scriptoribus sacris familiaris, vid. *Evang. Joan.* VIII. 37. *Rom.* VI. 17. &c. *J.F.R.*

59. Ἑτερεΐαν τι] Fr. ἑτεροῖόν τι. *F.G.*

Ἑτερεΐαν] Alias ἑτεροῖον scribi solet, neque altera forma usquam, quod sciam, apparet. Cum tamen quos

vi-

tuam illam obſtupeſcendam conſternationem triſti vocula referam. CRIT. Ita me filius, qui ex Patre eſt, amet, ut iſtuc non fiet. TRIEPH. Dic igitur, accepta a ſpiritu ſermonis virtute. Ego vero hic conſidebo,

Cantare, expectans, donec ceſſarit Achilles.

19. CRIT. In publicam viam neceſſaria quaedam emturus prodieram: tum video ibi ingentem multitudinem, qui in aures alter alteri inſuſurrabant, adeo quidem ut labia haererent auribus. Ibi ego omnes circumſpiciens, manuque incurva ſuperciliis circumpoſita, quam poſſum acutiſſime cernens exploro, ſicubi amicorum aliquem videre poſſim. Video autem Cratonem Po-

τὴν θαυμασίαν σου ἔκπληξιν κατ' ἀγθηρὸν λειμῶνα ἐκτραγῳδήσω. ΚΡΙΤ. Νὴ τὸν υἱόν τὸν ἐκ πατρὸς, ἐὰν τοῦτο γένησεῖ. ΤΡΙΕΦ. Λέγε, ὧδε τῷ πνεύματος δύναμιν τοῦ λόγου λαβών. ἐγὼ δὲ καθεδοῦμαι,

Δέγμενος Αἰακίδην ὁπότε λήξειεν ἀείδων.

ΚΡΙΤ. Ἀπιέναι δεῖ τὴν λεωφόρον, ὠνησόμενός γε τὰ χρειωδέστατα, καὶ δὴ ὁρῶ πολὺν ὄχλον πάμπολυ ἐς τὸ οὖς ψιθυρίζοντας, ὥστε τῇ ἀκοῇ ἐφύντο τοῖς χείλεσιν· ἐγὼ δὲ περιπτήνας ἐς ἅπαντας, καὶ τὴν χεῖρα τοῖς βλεφάροις περικάμψας, ᶜ ἐσκοπίαζον ὀξυδερκέστατα, εἴ που γέ τινα τῶν φίλων θεάσωμαι. ὁρῶ δὲ Κράτωνα τὸν πολίτικόν, παιδό-

ᶜ Ἐσκοπίαζον] Nihil hic variare Edd. adpinxit *Salan.* hic & plus decies deinde, quod ubique repetere ſupervacuum erit.

76. Περιτήνας] Σκοπήσας. *V.*

videre licuit editi eam ſervent, mutare nolui, licet ſaepe in ſphalmata eadem conſentiri deprehenderim. De re ipſa quod eſt, videtur hic auctor argutari voce ἕτερον, quae ſequitur, ut ſupra fecerat verbo ἀπωμόσατο. *J.M.G.*

60. Ἕτερον] *Homericum* e.g. Il. I, 313. Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν ἄλλο δὲ βάζει. Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 6. Ἕτερα μὲν κεύθων ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα δὲ λέγων. *J.M.G.*

Ibid. Κεύσῃς μὲν] Μὲν κεύσῃς Ed. *Gesneri*; forſ. errore operarum; nam in al. Edd. recte κεύσῃς μὲ ad verſum. In *Amſt.* μὲ κεύσῃ, quod ad verſum etiam bonum. In *Hom.* l.d. eſt: Ὅς χ' ἕτερα μὲ κεύθων ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλα δὲ λέγων. Sed & ego μὲν ante κεύσῃ collocatum malim; modo in media forma locum haberet. *J.F.R.*

63. Κατωχριάσω] Pertinet ad illud, quod ab initio Critiae dixerat Triepho, ὄχρος τί σου ἴλλε παρειάς. Sed quae haec eſt inſania: prius caveri jurejurando ſibi jubet, ne malum ex auditione nanciſcatur, jam eadem omnia vult ipſe in ſe experiri, quae ante Critias. *J.M.G.*

64. Ἀλοιωθῶ] Supra ἄλου σεαυτὸν ἀλοίασας. *J.M.G.*

Ibid. Ἀπωδήσω] Peculiarem apud Graecos vim habent dicendi verba, ſi cum ἀπὸ conjungantur. Praeter enim abnuendi vel negandi ſignificationem, quae prima eſt & naturalis, defectionem aliquam virium notare videntur, ut aliquis cogatur *renuere* laborem, vel longiorem etiam vivendi moram. In praeſentia tantum ex Luciano quaedam in hanc rem adferemus. Igitur hoc ipſo ἀπαυδᾶν qua diximus ratione uſus eſt *de Merc. Cond.* c. 39. πρὸς τὴν Θεραπείαν σπάζοντα καὶ ἀπωδηκότα, *de Lucio* ſub fin. ſ. c. 24. ὑπὸ λιμοῦ τριῶν ἢ τεττάρων ἡμερῶν ἀπωδηκότας. Ἀπαγορεύειν autem idem auctor ita adhibuit: *in Cataplo ſ. Tyranno* c. 18. ἐὰν δὲ μὲν διὰ μὴ ἀπαγορεύσας ἀπέλθῃς, *de Gymnaſiis* c. 24. πρὸς κρύος ἀπαγορεύειν, ita in *Icaromen.* c. 20. Luna conqueritur: ἀπείρηκα πολλὰ ἐγὼ διὰ σοφοὺς τοὺς φιλοσόφων ἀκούσασα. Vid. *Pe. Eab.* Agoniſt. I, 8. *J.M.G.*

65. Ἀλὲ ὡς] Senarius. *F.G.*

66. Ἔκπληξιν] Ut ſupra c. 6. κατάπληξις, pro ſermonibus ἐκπληκτικοῖς. *J.M.G.*

69. Παρὰ τῷ πνεύματος] Mirum, niſi reſpicitur ad *Act.* I, 8. λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς. *J.M.G.*

Ibid. Τῷ πνεύματος] Conf. *J. Elſner.* ad *Evang. Matth.* X. 20. *J.F.R.*

71. Δέγμενος] Il. I, 191. de Patroclo Achilli lyram tractanti auſcultante. Lucianus etiam utitur in *Amoribus* fin. *J.M.G.*

75. Ἐφύντο] Lucianus *Hermot.* c. 9. f. προσφὺς ἂν ἀπίστευτα τὴν ῥῖνα. Et ita in *Lapithis* c. 44. Adeo igitur auribus ora admovebant, de quibus noſter loquitur, ut viderentur eos morſu ſibi decerpere invicem voluiſſe. *J.M.G.*

76. Τὴν χεῖρα τοῖς βλεφ.] *Athenaeus* 14, 7. inter ſaltationum genera, Ἦν δὲ ὁ σκόλυψ τῶν ἀποσκοπεύντων τὸ χῶμα ἄκρας τὴν χεῖρα ὑπὲρ τῶν μετώπων κεκυρτωκότων. *J.M.G.*

79. Πολιτικὸν] *Politicum* vocat, quod tanquam Peraequator ſeu ἰξισωτὴς aliquam τῆς πολιτείας partem adminiſtraret. *Gregor. Nazianz.* epiſtola 197. ſcripta eſt ad τοὺς πολιτευομένους, quos objurgat, quod Theotecno ex arte, quam profiteretur, ζημίαν, ut odioſe vocat, hoc eſt tributum imponerent. Ita oratione 9. p. 155. eidem Epiſcopo τῆς πολιτείας ἐπῴνυμοι, & p.

δόθεν φίλον ὄντα, ἢ συμπαίκτην. ΤΡΙΕΦ. Αἰσθάνομαι τοῦτον. Τί ἐξισωτὴν ἦρησαι εἶτα τί; ΚΡΙΤ. Καὶ δὴ πολλὰς ἀπαγχωνισάμενος ἦκον ἐς τὰ πρόσω, ἢ τὸν ἑωθινὸν, χαῖρε, εἰπὼν, ἐχώρουν ὡς αὐτόν.

'Ανθρωπίσκος δέ τις, τὄνομα Χαρίκλεινος, σεσηπυῖαν γερόντιον, ῥέγχον τῇ ῥι-

politicum, a pueris amicum atque compotorem. TRIEPH. Sentio quem dicas. Nempe peraequatorem illum. Sed quid inde? CRIT. Multis igitur cubito amotis ad anteriora perveni, & ave, matutino dicto, ad hominem accessi.

20. Homuncio autem aliquis Charicenus nomine, putridus seniculus, inter ingentes ron-

156. οἱ ἐν πολιτείᾳ, sunt ἐξισωταὶ, seu Peraequatores. *F.M.G.*

81. Ἐξισωτὴν] Vid. *Suid.* & not. & *Plut.* V. 1464, I. *M.du S.*

Ἐξισωτὴν] Recentiores Lexicographi hanc vocem, ceu labentis, puto, Graecitatis, omittunt: *Suidas* & *Hesychius* per ἐκτάκτης simpliciter explicant. *Varinus* addit ἀναγραφεὺς, cum quo conveniunt Glossae MSS. apud *Cangium in glossario*, qui caeteroquin ex adductis auctorum locis vim vocabuli satis explicat. Antiquiorem non laudari *Eusebio*, in disputatione jam dictum §. 28. Inscriptio etiam quam ad *Eusebii* l. c. ex *Grutero* 361, I. profert *Valesius*, Constantini M. aevo non potest esse antiquior. Siquidem *L. Aradius Valerius Proculus*, cui posita est, Consul fuit A. D. cccxxxx. Collega *Acindyno*, quod probavit *Th. Reinesius* classe VI. Inscript. 122. p. 459. Rem ipsam diligenter exposuit *Jac. Gothofredus* ad tit. 11, 13. *Codicis Theodosiani de censitoribus, Peraequatoribus & Inspectoribus.* Eo autem summa redit: Peraequatores, Gr. ἐξισωταὶ, fuere qui quantitatem seu modum census, aequarent, ut aequabilitas inter tributarios servaretur. Erant igitur quasi retractatores census, unde ἐπανορθωταὶ illis tribuit *Gregor. Nazianz.* Ep. 198. cujus extat etiam peculiaris oratio, nona scilicet, quam, ut titulus habet, εἰς τοὺς λόγους, ἢ εἰς τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανὸν, amicum suum habuit, quem rogat ut & alias aequum se praebeat, & speciatim τῷ τῶν ἱερῶν χορῷ, qui nihil pro Caesare haberent, omnia pro Deo, parcat. Caeterum in ipsa oratione ἐξισωτὴν eum non vocat, sed γραφέα. In notis monetur, alios ὑπογραφέα legere, φόρων γραφέα alios, quo confirmantur, quae paullo ante de nomine diximus. Huc facit etiam illud, quod epist. 166. eundem *Julianum* rogat *Nazianzenus*, ut aliquot *Clericos* ἀπὸ τῆς γραφῆς liberet. Ex epistola autem 168. apparet *Julianum* voluisse, κοινωνὸν sibi esse *Gregorium* τῆς κατὰ τὴν ἐπανόρθωσιν σκέμματος, quod ille tum renuit, eumque hortatur, ut, si quid male ante constitutum sit, id corrigat. Ex his satis puto constare qui fuerint illo tempore ἐξισωταὶ, & quam parum accurate *Jac. Gutherius* de Offic. domus Aug. 3, 27. scripserit simpliciter ita: *Peraequator est, qui desertos agros patrimoniales aliis in emphyteusin dat, Censitor alibi dictus.* *F.M.G.*

82. Παραγκωνισάμενος] Lucian. *Jov. Trag.* c. 16. ἢ δὴ παραγκωνισάμενος τοὺς πολλούς. *F.M.G.*

Παραγκωνισάμενος] De hoc verbo vid. si quid opus *Hemsterh.* ad *Timon.* Ed. min. p. 115. quae majori non inseruit. *F.F.R.*

85. Χαρίκλεινος] Manifesto jam Christianos irridet. Quae repentina haec mutatio est? Dicam. Ab homine gentili non crederetur scriptus Dialogus, nisi aliquid in eos inclementer dictum foret. *M.du S.*

87. Ἐπισεσυρμένον] *Tractim & languide.* *F.G.*

Ἐπισεσυρμένον] *Navigio* s. *votis* p. 492. de Aegyptio puero: ἐφθέγξατο ἐπισεσυρμένον τι. Interpres: *dissolutum & incompositum quiddam.* Quam recte, non disputo. Hic autem de screante sermo est: non absurde igitur a me versum esse arbitror. In *Gallo* c. 10. ὑπόπτης, ἢ ἐκχρίμπτεται μάχης τι. *F.M.G.*

89. Ἐπιφθέγξεται] Forsan ὑποφθέγξεται. *F.G.*

90. Οὕτως ἐς προσῖτον] Obscurissimus hic locus &, ut nostri verbo utar, διαπλημμύρως. Videbo tamen, an clarior opera mea possit fieri, veniam praefatus, si non ubique rem acu tetigisse visus fuero. Videtur igitur hoc velle Critias: convenerant Christiani aliquot, Monachi forte & Ascetae, de injuriis Juliani Apostatae in Christianum nomen, *Clericos* inprimis, conquerentes, & spe meliorum temporum praesentia mala levantes, seu meliorem Juliano cui interitum vovebant, successorem spoponderint, & jam animo destinarint, cujus eos infimulat Critias; seu, quod probabilius videtur, Christi servatoris opem, quam verbis, ad rem, de qua conquesti fuerant, accommodatis, exprimunt, certa spe praeceperint. Horum, vel unius ex his, verba quaedam a se, ut solent qui alterum exagitant, interpolata & calumniose detorta profert jam Critias, quae accuratius erunt consideranda. *F.M.G.*

91. Καταλείπει ἐλλειπισμοὺς] Forsan καλλιλέγει. Et ἐλλειπισμοὺς ab ἐλλείπω, quod est ab ἐλλάπω. *F.G.*

Καταλείπει ἐλλειπασμοὺς] A posteriore vocabulo videtur pendere sensus verbi prioris. *H. Stephanus: ἐλλειπασμὸς dicitur legi alicubi apud Lucianum, sed perperam, ideoque Lascaris pro eo reponendum censuit ἐλλειπασμοὺς reliquiae.* Alii ἐλλιπασμοὺς, *saginatio*, a λιπαίνω. Ego putaverim similem vim habere apud nostrum ἐλλειπασμοὺς, ei quam habet conjugata vox ἐλλιμμένα, qua utuntur Graeci scriptores, cum dicere volunt id, quod Latine sunt *Reliqua*, quomodo appellantur ea, quae fisco ex praeterito debentur, ut fuse docuit *Jac. Gothofredus* ad L. I. Cod. *Theod. de indulgentiis debitorum.* Add. *Spanh.* de Usu & Praest. Num. diss. 13. p. 552. seq. ubi inter alia observat, quod ad rem nostram facit, ἐλλείμματα esse Constantinei aevi, Juliani, Themistii &c. reliquos λοιπὰς & λοιπάδας dicere. Dico similem; non plane vim eandem. Ἐλλειπασμοὺς, puto, est conniventia circa ἐλ-

ronchos, tuſſimque imis ductam pulmonibus, enixe ſcreat. Erat vero ſputum ipſa morte lividius. Tum exili voce ita infit: *Hic, quemadmodum ante dicebam, Peraequatorum indulgebit omiſſa, debitaque* reddet creditoribus, privatasque impenſas aeque ac publicas ſolvet. Recipiet etiam vanos fu-

νὶ, ὑπέβηκε μύχιον, ἐχρέμπτετο ἐπισεσυρμένον. ὁ δὲ πτύελος καὶ χαλεπώτερος θανάτου· εἶτα ἤρξατο ἐπιφθέγγεσθαι καὶ ἰσχνομόνου ἔτος, ὡς πρόσθεν, τοὺς τ' ἐξισωτὰς καὶ ἀλαλείπει ἐλειπασμοὺς, καὶ τὰ χρέα τοῖς δανεισταῖς ἀποδώσει, καὶ τά τε ἐνοίκια πάντα, καὶ τὰ δημόσια. καὶ τὰς εἰραμάγας δέ-

ἀλλείμματα, cum patitur Peraequator, quosdam nihil dare, & immunitatem illis indulget, in deſcribendo & peraequando cenſu. Haec de Peraequatoris ſententia, & ſpe eorum, quibus ille indulget, plane non debentur in poſterum. Alii, quibus minuum id videtur, vocant *reliquationes*, ἀλλείμματα, & Peraequatoris factum ἐλλειπασμόν. Conſtat caeteroquin, parce ſatis Julianum indulſiſſe reliqua, quod Ep. 47. de ſe teſtatur. Et *Ammian. Marc.* 16, 5. *Denique id eum ad usque imperii finem & vitae ſcimus utiliter obſervaſſe, ne per indulgentias, quas appellant, tributariae rei concederet* RELIQUA. *Norat enim hoc facto ſe aliquid locupletibus additurum*, &c. Inprimis autem *Clericis* durum valde & iniquum eum fuiſſe, non ignotum, cujus rei inſignia aliquot ſpecimina profert *Jac. Gothofredus* ad l. 4. *Cod. Theodoſ. de luſtrali collatione*, & locis ad quae ibi lectores remittit: cum tamen quaſi ſuo quodam jure immunitatem a publicis oneribus ſibi dari poſtulaverint, quod praeter plurimas *Codicis* tum *Juſtinianei* tum *Theodoſiani* leges, teſtantur aliquot *Nazianzeni* loca modo a nobis adducta, in ἐξισωτῶν declaratione, quibus petit a Peraequatoribus, ut Monachis atque Sacerdotibus veſint parcere, qui pro Caeſare nihil, omnia pro Deo haberent. Ad has igitur quaſi praeteritiones τῶν ἐξισωτῶν ubi incenſos praetermittebant *Clericos*, τοὺς ἐλλειπασμοὺς refero, & τὰ καταλειπῶν explico de non novanda, ſed in ſtatu ſuo relinquenda, iſta praeteritione. Hoc quidem proprie ſignificat καταλείπειν. Quod praeſens poſuit auctor pro futuro, rem certam forte indicare voluit: aut dedit futuro ſecundo καταλιπεῖ. Καταλόσει *Heumannianum*, aut quod alius ſuſpicabar, καταλείψει a verbo καταλείφω ad *abolitionem reliquorum* pulchre conveniunt: ſed non ita bene ad ἐλλειπασμοὺς τῶν ἐξισωτῶν, quales deſcripſimus: quos quidem legibus poſteriorum Imperatorum relictos, quin confirmatos & auctos, immunitate eccleſiis & bonis eccleſiaſticis conceſſa, ſatis conſtat. *J. M. G.*

Καταλείπει] Καταλόσει legit *Heuman.* Poec. p. 252. *F. F. R.*

Ibid. Τὰ χρέα τοῖς δανεισταῖς] Studioſe, puto, hic cavillatur, cum Chriſtiani non de novis tabulis, diſſolvendoque per unam epiſtolam aere alieno, locuti ſint, ſed de *debitis*, quorum in dominica oratione mentio eſt. *J. M. G.*

92. Ἀποδώσει] Lege ἀποδίδωσι. *F. G.*

Ibid. Καὶ τά τε] Hocce καὶ delendum monet Cl. *Heumann.* Poec. p. 252. f. *J. F. R.*

Ibid. Ἐνοίκια] Proprie conductarum aedium merces, quam diſſolvere & privatae & publicae liberalitatis genus fuiſſe, docet V. G. Lucian. *Cronoſol.* p. 617. Vid. *Caſaub.* ad *Sueton.* Jul. c. 38. *Grom.* de Pec. Vet. 1, 2. p. 57. *J. M. G.*

93. Εἰραμάγας] Et hoc conclamatum eſt, niſi forte in gloſſariis recentioribus aliquid reſtet ſubſidii. Barbariem harum vocum miratur mecum Cl. *Kuſterus.* Vid. Λεξ. c. 4. κατόπιν τῶν Καμμάντων, & an huc pertineat. *M. du S.*

Ibid. Τὰς εἰραμάγας] Varia in mentem venere viris doctis de emendanda hac voce. Ac τοὺς non τὰς omnes volunt: pro εἰραμάγας autem ἱερομονάχους Cel. *Heumannus*, ingenioſe, ut ſolet; ſed vereor ne Juliani etiam aevo ſit illud nomen recentius. Εἰρωνιτὰς Neuburii, viri & ipſius ingenioſiſſimi ferrem, ſi de Socraticis philoſophis ſermo eſſet. Ὀνειροφάντης huic loco apti, ſed quis capite diminuit & prima illos ſyllaba truncavit? Εἰρηνάρχαι aliquamdiu mihi placebant, nec ſine cauſſa, quod praemium Sophiſtis dari ſolitum εἰρηναρχίαι, ut ex Ariſtidis vita conſtat. Vid. *Maſſon.* ad A. 169. n. 13. Et generatim *Jac. Gothofredus* ad C. Theod. de Irenarchis. Putabam ergo, promittere ſibi Sophiſtas, qui hic inducuntur, Chriſtianos a ſucceſſore Juliani Irenarchias. Sed poſt annos xxv. redeunti ad prima noſtra cogitata, viſum eſt, nihil adhuc illis prolatum eſſe vel a me vel ab aliis melius. Non fieri hoc ſolius φιλαυτίας vitio, inde conjicio, quia recentior cerebri noſtri foetus ſunt εἰρηνάρχαι. Reponantur itaque φροντίδες πρῶται jam τρίται atque adeo δεύτεραι forte σοφώτεραι. Compoſitum nempe arbitror nomen ex εἶρος & μάγγανον vel μαγγανεύειν. Ac poſterioris quidem haud obſcura eſt ſignificatio; de praeſtigiis enim faciendis, aliisque doliis aut machinamentis adhiberi ſolet. Εἶρος vel ἶρος autem concionem ſignificat, locum ubi conciones fiunt, forum &c. apud *Homer.* e. g. Il. Σ, 531. ἰρὰν προτάρσοιθε κ. τ. λ. & *Heſiod.* Theog. 804. Eſſet igitur εἰρημάγης concionum integrarum deceptor, praeſtigiator. Sed magis fere mihi arridet, quod *Euſtath.* ad *Homer.* l. c. p. 1218, 15. *Baſil.* non ἐκκλησίαν tantum, ſed μανίαν etiam τὸ ἶρος ex quorundam mente ait ſignificare, ut adeo εἰραμάγης dicatur, qui vaticinia crepat, iisque tum ſe, tum alios decipit, quod quidem auctoris conſilio apprime convenit, qui divinationes & mala omina Chriſtianorum de republica dedita velut opera deridenda ſibi ſumſerit. *J. M. G.*

Εἰραμάγας] Vid. *Senec.* Ep. 95. p. 474. Et *Greg. Turon.* hiſt. Franc. L. V. §. 29. Lege καὶ τοὺς χειροτονητας. *M. V. La Croze.*

δέξεται, μὴ ἐξετάζων τ τέχνης, ἡ καὶ φλυάρει ἔτι πικρότερα. οἱ δὲ αὐτὸν δὲ ἥδοντο τοῖς λόγοις, ἡ τῷ καινῷ τ ἀκουσμάτων προσέκειντο.

turi conjectores, non aestimans illos ex arte. Quin amariora etiam homo nugabatur. Qui autem circa erant, delectabantur sermonibus, novisque audiendis rebus attendebant.

Ἕτερος δὲ τὄνομα Χλευόχαρμος, τριβώνιον ἔχων πολύσαθρον, [a] ἀνυπόδετός τε, ἡ ἄσκεπος, μετέειπε, τοῖς ὀδοῦσιν ἐπικροτῶν, ὡς ἐπεδείξατό μοί τις κακοείμων, ἐξ ὀρέων παραγενόμενος, κεκαρμένος τ

21. Alius vero, Chlevocharmo nomen erat, lacinia, quam caries consumserat, indutus, excalceatus praeterea, & aperto capite, dentibus simul concrepans ita interlocutus est: *Ostendit mihi male vestitus aliquis, e montibus huc adveniens, co-*

a Ἀνυπόδετος] Hic nil variare Edd. notatu dignum, quod ante ἀνυπόδητος plurimum scribant. Conf. *Asin.* c. 16. Et *Cyn.* c. 13.

2. Κακοείμων] Κακὰ * τὰ εἱμάτια ἔχων. *V.*

* Τὰ] Καὶ male in Editis. Emendavit *M. du S.*

94. Μὴ ἐξετάζων τ τέχνης] Intelligo per ellipsin praepositionis ἀπὸ vel ὑπὸ. Plene Philo, vel quisquis auctor est libri de mundo in fine, p. 1172. A. Παντελὴς εὐήθεια τὸ γένος τ ἀνθρώπων ἀπὸ τ τεχνῶν ἐξετάζειν, *aestimare antiquitatem generis humani ex artibus.* Ad locum nostrum hoc pertinet: ad artem, quam quis exerceret, respiciebant in censu constituendo οἱ ἐξεταστάι. *Nazianzenus* Epistola 197. ad τοὺς περιτειχομένους, quos eosdem esse ac Peraequatores, antea dictum est, lepide illos incusat, quod neque a Diogenis pera sibi temperaturi essent, sed & illi manum injecturi, τέχνην ἐπικαλοῦντες αὐτῷ τ τριβωνα, ἡ τὴν βακτηρίαν, ἡ αὐτὸ τὸ κεντοῦν μηδὲν ὑπ τ φιλοσοφίας. Ille igitur quem Charicenus expectat, quisquis etiam sit, tantum abest, ut propter artem tributis quemquam vexaturus sit, ut ne de arte quidem sit interrogaturus, sed promiscue omnes (etiam pravissimos impostores) in beneficiorum communionem & ad vacationes munerum recepturus. *J. M. G.*

Ibid. Τῆς τέχνης] Τὰς τέχνας emendat *Heum.* Poec. p. 254. artesque liberales, praecipue Rhetoricam τέχνας vocatas probat. *J. F. R.*

98. Χλευόχαρμος] Utrique Prophetarum ab inanitate hinc gratiae, hinc gaudii, quod futurum annunciarent, nomen facit: respicitque ad κενὰς ἐλπίδας, quas supra c. 4. iis exprobrarat. Χαρίκλεος qui κενὰς χάριτας pollicetur, χλευόχαρμος cujus nugax & illusorium est gaudium. *J. M. G.*

Ibid. Τριβώνιον] Habitus Ascetae, quem etiam describi puto verbis, quae sequuntur: κακοείμων, ἐξ ὀρέων παραγενόμενος, κεκαρμένος τὴν κόμην. De tonsura posterit agendi occasio. *J. M. G.*

2. Ὡς ἐπεδείξατο] Ὡς hic, & inferius c. 23. ὡς εἴ τινα λυγρὰν ἀγγελίαν ἀγάγοιμεν accipitur ἀντὶ τοῦ ὅτι ἀφηγημαϊκοῦ, cum obliquam orationem in rectam commutamus. De utroque agit *Devarius.* Quod ad rem ipsam attinet, crediderim respici ad caelestem aureamque Hierosolymam, ut in Apocalypsi divinitus est Johanni repraesentata; sub quo schemate felicia sibi tempora promittunt Christiani. *J. M. G.*

4. Ἀναγεγραμμ. ὄνομα] Τὸ ἔχων hic desiderari videtur. *F. G.* Non desideratur, si ἐπιδείξατό μοι ὄνομα conjunxeris. *J. F. R.*

7. Ἀριστάνδρῳ ϵ Ἀρτεμιδώρῳ] Posterioris liber ad nostram usque aetatem pervenit: de priori *Plin.* XVII. 25. videndus, unde de prodigiis scripsisse discimus; meminit & *Aelian.* V. H. XII. 64. Huic Alexander credulitatem addixerat, ut ait *Curtius*, qui ejus passim meminit; ut & *Plut.* Alex. sed ab eo de divinatione scriptum aliquid nullibi reperio. Vid. etiam *Pott.* 294. 1. & *Rigaltium* ad Artemidorum I. 33. Telmissenlibus inventionem artis tribuit *Clem. Alex.* p. 111. B. qua somnia conjectabant. Respicit nempe hunc Aristandrum, cui ea patria c. seq. & *Plut.* l. c. Lycius dicitur apud *Philostr.* 350. ubi id notae expediunt. *M. du S.*

Ἀριστάνδρῳ] *Aristander* Alexandro magno in itineribus & bellis comes. Meminit ejus *Clem. Alex.* Strom. 1. p. 334, d. *Curtius* 1, 11, 14. *Arrian.* Ἀναβάσ. 3, 2. *Artemidorus Onirocrit.* 1, 26. p. 217. ed. *Rigalt. J. M. G.*

Ibid. Ἀρτεμιδώρῳ] *Artemidorum* quando scripsisse putemus, in dissert. nostra §. 10. dictum. Respicit autem forte noster ad *Onirocrit.* 2, 5. ubi aurum mali esse ominis dicitur, non propter se quidem, sed propter quantitatem, si nimium appareat, aut supra dignitatem somniantis. Eod. libro c. 63. p. 149. τὰ πολλὰ, inquit, χρήματα ϵ νομίσματα ἔχειν φροντίδας καὶ λύπας σημαίνει & c. 64. p. ead. ὁ παλυχρήματος θησαυρὸς λύπας ϵ μερίμνας σημαίνει, ἡ θάπτειν προαγορεύει. *J. M. G.*

9. Τὰ χρέα πληθυνθήσεσθαι] Ita non somniorum tantum conjectores, *Artemidorus* Il. cc. & *Astrampsychus* p. 144. *Mantissae Meursii* ad lib. *de Luxu Romanorum* χρυσὸν κρατῶν, ἄκρατος ὢν θέλεις ἴσχ· sed etiam, tanquam in vulgus nota res in proverbium abiit. Lucian. *Gallo* c. 1. σὺ δὲ ὥρα, ὅπως μὴ ὄναρ πλουτῶν, λιμώττῃς ἀνι-

comam detonſus , inſculptum in theatro hieroglyphicis literis illius nomen ; hunc auro viam inundaturum. Tum ego , *ſecundum Ariſtandri* , inquam , *Artemidorique praeceptiones , non bene haec veſtra vobis ſomnia evenient : Sed tibi quidem augebuntur debita , pro portione qua ſolutionem ſomniaſti : hic vero vel obolo , quem habet , privabitur , prout multo abundavit auro. Videmini autem mihi ſuper alba rupe , ſomnio-*

κόμην, ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγεγραμμένον ὄνομα ἱερογλυφικοῖς γράμμασιν, ὡς ὕστερον τῷ χρυσῷ ἐπαλύσει τὸν λεωφόρον· ἦν δ' ἐγὼ, κατὰ μὲν τὰ Ἀριστάνδρου καὶ Ἀρτεμιδώρου, εἰ καλῶς ἀποβήσονται ταῦτά γε τὰ ἐνύπνια ἐν ὑμῖν· ἀλλὰ σοὶ μὲν τὰ χρέα πληθυνθήσεται ἀναλόγως τῆς ἀποδόσεως· ὕστερον δὲ ἐπιπολὺ τῆς ὀβολῆς γε στερηθήσεται, ὡς πολλῆς χρυσίου εὐπορηκώς. καὶ ἔμοιγε δοκεῖτε ἐπὶ λευκάδα πέτρην, καὶ δῆμον ὀνείρων καθαρ-

ἀνεγράμμενον. *Theocritus* Idyll. 22. ſ. *Piſcatores* ita claudit: μὴ σὺ θάμιγξ λιμῷ, καί τοι χρυσοῦσιν ὀνείροις. Alias, qui magnas opes dicere volebat , tantas eſſe dicebat, quantae in inſomniis apparere ſoleant : *Theocrit.* iterum Idyll. 9, 16.

— ἴχω δέ τοι, ὅστ' ἐν ὀνείροις
Φαίνῃ, πολλὰς μὲν ἔϊς, πολλὰς δὲ χιμαίρας.

Schol. ad h. l. ὡσεὶ ἔλεγε περιουσίαν ἄφθονον, τοιαῦται γὰρ αἱ ὀνειρωτικαὶ φαντασίαι. καὶ Ὅμηρος,

Οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψεύδεα ὄνειρος.

J. M. G.

10. Ἀναλόγως τῆς ἀποδόσ.] Niſi ſcriptor hic alias parum accuratus eſſet , ſuſpicarer illum dediſſe ἀνὰ λόγον , cum praeſertim notae quibus ον & ως exprimitur, tenui diſcrimine diſtent. Sententia aperta: quo quis plus reddidiſſe & diſſolviſſe aeris alieni ſomniat, tanto profundius aere alieno mergetur. *J. M. G.*

13. Λευκάδα πέτρην] *Eur.* (p. 568. B.) *M. du S.*

Λευκάδα πέτρην] *Homer.* Od. Ω, 11. de animabus procorum Penelopes ad inferos euntibus:

Πὰρ δ' ἴσαν Ὠκεανοῦ τε ῥοὰς καὶ Λευκάδα πέτρην
Ἠδὲ παρ' ἠελίοιο πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων.

Euſtath. p. 821, 4. *Baſil.* ἰστέον ὅτι λευκάδα μὲν πέτραν ὁ μῦθος πρὸς τῇ ἄκρᾳ πλάττει , ἢ κατ' ἀντίφρασιν. μείλας γὰρ ἐκεῖ σκότος· ἢ καὶ ἀπὸ τοὺς ἐκείσε τῆς ἐκεῖ γῆς τόπους, ἃς εἰκὸς ἦλιον ἔτι ἀπολευκαίνειν δυσμαῖς. *Ariſtarchus* νεκυίαν universam, i. e. τὴν ὠδὴ ῥαψῳδίαν Odyſſ. obelo confixerat , & hoc inter alia argumento fuerat uſus : ἀλλ' ἤδη ἔοικεν εἰς ἄκρα λευκὴν εἶναι πέτραν ; huic reſpondet Scholiaſta minor ſub initium ῥαψῳδίας , τὰ πρὸς τὴν ἡμέραν ἐστραμμένα αὐτῆς λευκαίνεσθαι. Audiamus etiam *Heſychium* , qui , quae hac de re habet , ex *Homer.* Schol. antiquis deſcripſiſſe videtur. Ita autem ille: λευκάδα πέτρην. ἀπὸ ταύτης λέγει τὴν πέτρας τὸν ἀκραιον φάρυγγος. ἢ ἀλληγορικῶς τὸ σῶμα ἡμῶν τὸν ἀνθρώπων. ἀπὸ τοῦ τοὺς ὀδόντας λευκοὺς εἶναι. αἱ γὰρ ψυχαὶ τῶν τελευτώντων ἀπὸ τοῦ σώματος ἀνέρχονται. Haec λευκὰς πέτρα forte eſt *Manalis lapis* de quo Feſtus , *Manalem lapidem putabant eſſe oſtium Orci, per quod animae inferorum ad ſuperos manarent , qui dicuntur Manes.* Hanc λευκάδα πέτραν *Albion Inſulam* ſ. Britanniam ſuam interpretatur Doctiſſ. *Barneſius* ad locum *Homeri* , & ad *Eurip.* Helenam 1692. ubi in primis Tzetzen , *Lycophronis* Scholiaſten, ſuffragatorem citat. Certe hoc illum juvare poteſt, quod δῆμον ὀνείρων ſubinde beata illa inſula & bonarum rerum feraciſſima emittit , e quo populo forte ipſum hoc eſt , quod de *Albio* nobis narrat *Barneſius.* *J. M. G.*

Ibid. Δῆμον ὀνείρων] *Orpheus* Argonaut. v. 1140. Ἀρίφατος ἀίδαο πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων conjungit. *Euſtath.* l. c. τὸ δὲ δῆμον ὀνείρων ὡς ἐπὶ ἐμψύχων καὶ σωματοειδῶν εἶπε , νύκτωρ ἡμῶν ἐκείθεν δῆθεν ἐπιφοιτώντων. Schol. min. τὴν νύκτα οὐ φασὶν οἱ ὄνειροι. *Porphyr.* de antro nympharum p. 121. *Barneſ.* δῆμον δὲ ὀνείρων κατὰ Πυθαγόραν αἱ ψυχαὶ, ἃς συνάγεσθαί φησιν εἰς τὸν γαλαξίαν, ὅτω προσαγορευόμενον ἀπὸ τοῦ γάλακτος τρεφομένων κ.τ. λ. quocum conſentit *Diog. Laërt.* in Pythag. 8, 32. εἶναί τε (φησὶν ὁ Πυθαγόρας) πάντα τὸν ἀέρα ψυχῶν ἔμπλεων , καὶ τούτους δαίμονας καὶ ἥρωας νομίζεσθαι· καὶ ὑπὸ τούτων πέμπεσθαι ἀνθρώποις τούς τε ὀνείρους , καὶ τὰ σημεῖα τόσα τε καὶ ὑγιείας κ.τ. λ. Ego crediderim, de tantis myſteriis ne per ſomnium quidem cogitaſſe bonum *Homerum* , ſed per ὀνείρους ſimpliciter intellexiſſe defunctorum animas, quas εἴδωλα, voce de ſomniis adhiberi ſolita , vocat. e. g. Od. Λ, 212, 601. Od. Υ, 355. Adde *Virg.* Aen. 4, 654. &, qui locus vel maxime huc facit, Aen. 6, 696. ſeq. ubi umbram Anchiſae patris complecti vult Aeneas, ſed

Ter fruſtra comprenſa manus effugit imago.
Par levibus ventis, volucrique ſimillima ſomno.

Quod expreſſum eſt ex Od. Λ, 306.

Τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ ἴκελον ἢ καὶ ΟΝΕΙΡΩ.
Ἔπτατο, κ. τ. λ. — Verſu 221.
Ψυχὴ δ' ἠΰτ' ΟΝΕΙΡΟΣ ἀποπταμένη πεπότηται.

Populum , δῆμον, de quavis multitudine dixere. *Ovid.* Met. 11, 634.
At pater (Somnus) *e* POPULO *natorum mille ſuorum.*
Sed ut tandem ad noſtrum revertamur , cum ſomnia eſſe dixiſſet Chariceni & Cleuocharmi vaticinia , ad illud exaggerandum ait , illos in rupe forte alta, ubi ingens eſſet ſomniorum populus, indormiiſſe, ut bre-

θέντες, τοσαῦτα ὀνειροπολεῖν ἐν ἀκαρεῖ τ νυκτὸς ὕσης.

Οἱ δὲ ἀνεκάγχασαν ἅπαντες, ὡς ὑποπιγέντες ὑπὸ τοῦ γέλωτος, καὶ τ ἀμαθίας μου καὶ ἀγνωσκον. ἦν δ' ἐγὼ πρὸς Κράτωνα, Μῶν κακῶς πάντα ἐξερρίνισα, ἵν' εἴπω τι κωμικευσάμενος, καὶ ὃ κατ' Ἀρίσταιδρον τ Τελμισέα, καὶ Ἀρτεμίδωρον τ Ἐφέσιον, ἐξίχνευσα τοῖς ὀνείρασιν; ἢ δ' ὅς, Σίγα, ὦ Κριτία, εἰ ἐχεμυθεῖς, μυσταγωγήσω σε τὰ κάλλιστα, καὶ τὰ νῦν γενησόμενα. ὀνείρατα γὰρ τάδ' εἰσιν, ἀλλ' ἀληθῆ. ἐκβήσονται δὲ εἰς μῆνα [a] Μεσορί. ταῦτα ἀκηκοὼς παρὰ τοῦ Κράτωνος, καὶ τὸ ὀλιγοδρὸν τ ἀμαθίας αὐτῶν καταγνοὺς, ἠρυθρίασα

rumque indormiisse populo, cum tantum contractissimis hisce noctibus somniatis.

22. Hi vero immanibus cachinnis, adeo ut praefocari illos prae nimio risu metus esset, imperitiam meam condemnant. Tum ad Cratonem, *Malene omnia olfeci*, inquam, *ut ex comoedia loquar, neque secundum Aristandrum Telmessium, Ephesiumque Artemidorum, probe investigavi ista somnia?* Ille vero, *Tace*, inquit, *Critia, si enim potis es ut fileas, pulcherrima te mysteria edocebo, atque jam jam eventura. Cave enim somnia illa putes; verissima sunt, & intra Mesori mensem habitura exitum.* Haec cum ex Cratone audissem, damnata ipsorum animi levitate erubui,

a Μεσορί] Ex emend. *Solani*, Edd. & Schol. Μεσωρί.

22. Ἦ δ' ὅς] Ἔφη ἰκαῖος. *V.*

26. Μεσωρί] Αὐγυστόν. *P.*

vi adeo nocte, tantum somniaverint. *J.M.G.*

14. Ἐν ἀκαρεῖ τ νυκτὸς ὕσης] Lucian. *Scytha* p. 596. extr. ἐν ἀκαρεῖ de temporis brevissimo & quasi insecabili articulo dixit. Vid. *Menandri* reliq. n. 283. Hic itaque miratur Critias tam longa somnia tam brevibus noctibus. Contra Lucian. *Enutr.* c. 17. de longo somnio χειμερινὸς ὄνειρος, ὅτι μήκισταί εἰσιν αἱ νύκτες. *J.M.G.*

18. Κατεγίνωσκον] Lucianus *Philops.* c. 8. ἐγέλασαν ἐπὶ τῷ λόγῳ μου, καὶ δῆλοι ἦσαν καταγνωκότες μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν. ita etiam c. 32. eod. Noster paullo post τὸ ὀλιγοδρὸν τ ἀμαθίας αὐτῶν καταγνούς. *J.M.G.*

19. Ἐξερρίνισα] *H. Stephanus in thesauro: ἐκρινίζω ex Luciano affertur, pro naso suspendo, subsanno, μυκτηρίζω.* & ita *Scapula* & *Basileenses*; veteres *Pollux*, *Hesychius*, *Suidas*, *Varinus* nihil habent, tacent *Camerarius* & *Rhodiginus*. Putaverim venatorium verbum esse ab odora canum vi traductum, investigandique adeo seu indagandi significationem habere, quae huic loco apprime convenit: idem ergo est ἐξερρίνισα, quod ἐξίχνευσα, de quo verbo illud tantum notari meretur, frequentius alias cum accusandi casu jungi, ut etiam a nostro factum c. 21. *J.M.G.*

20. Ἀρίσταιδρον] De hoc vide *Rigaltium* ad Artemidor. I. 33. *L. BOS.*

21. Τελμισσέα] Lege Τελμισσέα. Vid. *Plut.* IV. 6. 14. N. *M. du S.*

22. Ἦ δ' ὅς] Saepius ita Platonizat Lucian. in *Philopseude*, etiam cum expressa personae mentio adjicitur, ut, ἦ δ' ὅς ὁ Κλεόδημος κ.τ.λ. *J.M.G.*

23. Ἐχεμυθεῖς] Ex Pythagorica disciplina vocabulum. *J.M.G.*

26. Μεσορί] Nota scenam dialogi Alexandriae esse. *F.G.*

Μεσορί] De hoc Aegyptiorum mense vid. *Scalig.* de emend. Temp. 198. Emenda autem *Plutarch.* 678. f. Ubi Μισορη legitur. Legebatur etiam hic in omnibus Impr. μεσωρί, per ω. prave. *M. du S.*

Μεσορί] Aegyptii mensis nomen, quem recte cum Augusto comparat Scholiasta, & hodie quoque Copti eo loco ponunt, ut ostendit in Menologio *Fabricius*. Aegyptiorum ab antiquissimis inde temporibus propriae erant divinatoriae artes & disciplina somniorum. Mirum igitur non est, Aegyptio nomine hac in re nostrum uti. Minime vero ex hoc solo loco colligere licet, in Aegypto scriptum Philopatrin, cujus velut theatrum ad Pontum Euxinum esse, satis ostendimus. Caeterum si quis de auctore atque aetate hujus dialogi mecum putet, ille non nimium falsos deprehendet Christianos, si quid de imperii conversione atque Imperatoris interitu praesagierunt; (praesagiisse autem probabile fecimus in differt. §. 34. 35.) Siquidem V. Kal. Julii extinctus est Julianus, ut adeo mense Μεσορὶ pacata iterum omnia atque tranquilla, Imperatore Joviano, Christianis essent. Illud etiam notari obiter potest, non male paucis ante versibus dictum ἐν ἀκαρεῖ τ νυκτὸς ὕσης. Nuncius enim de victoriis Juliani paucis procul dubio ante obitum ejus diebus Constantinopolin allatus, hunc dialogum scribendi occasionem auctori dedit. Incidit ergo colloquium Critiae cum Christianis in viciniam solstitii, ubi brevissimam sol noctem efficit. *J.M.G.*

Μεσορί] Mensis Aegyptiacus; sed qui etiam inter Syros usurpari potuit. Vid. *Noris.* Epoch. Syromac. Diss. V. c. 11. *M.V. La Croze.*

30. Δρομὺς ὁ τιτανῶδις] Lucian. *Icaromen.* c. 23. ὁ Ζεὺς μάλα φοβερῶς δρομύ τε ὁ τιτανῶδες αἰεὶ ἰρὸν ἀκοίμη-

bui, vultuque triſtitiam praeferens & multis Cratonem increpans, abii. Sed me aliquis torvum & tanquam Titanicum intuens, lacinia prehenſum retraxit, a vetuſto illo daemonio hominis, ut audientem ſibi concionem praeberet, inductus inſtigatuſque.

23. Sermone autem longius producto perſuadet tandem miſero mihi, ut ad praeſtigiatores homines accederem, & in infauſtum, quod ajunt, diem inciderem: dixerat enim, omnia myſteria ab illis ſe eſſe edoctum. Tranſimus igitur *portasque ferreas, pavimentaque aenea*, multisque per orbem ſuperatis ſcalis, in aurea tecta aſcendimus, qualia Menelai quondam fuiſſe, Homero credimus. Ibi ego oculis luſtro

θρίασα, ϗ σκυθρωπάζων ἐπορευόμην, πολλὰ τ Κράτωνα ἐπιμεμφόμενος. εἷς δὲ ἁρπὴ ϗ Τιτανῶδες ἐνιδὼν, δραξάμενός μου τῆ b λώπυς, c ἐσπάρασε, ῥήτρην ποιησάμενός τε, ϗ ἀναπυττόμενος ὅτε τῆ πεπαλαιωμένῳ ἐκείνῳ δαιμονίῳ.

Εἰς λόγους δὲ ταῦτα παρελθόντες, πείθει με τ κακοδαίμονα εἰς γόητας ἀνθρώπους ἀγαγεῖν, ϗ ἀποφράδι τὸ δὴ λεγόμενον ἡμέρᾳ, συγκυρῆσαι. ἔφασκε γὰρ πάντα ἐξ αὐτῶν μυσταγωγηθῆναι. ϗ δὴ διήλθομεν σιδηρέας τε πύλας, ϗ χαλκέους ὐδούς. ἀναβάθρας δὲ πολίτας περικυκλωσάμενοι, ἐς χρυσόροφον οἶκον ἀνήλθομεν, οἷον Ὅμηρος τ Μενελάου φησί. ϗ δὴ ἅπαντα d ἐσκωπία-

b Λώπυς] Λοπὸς Schol. Vulgatum tenent *Fl. J. Fr. B. P. H.* c Ἐσπάρασε] Sic *Fl. J. P.* &c. Ἐσπάραξε *Bl. 2.* d Ἐσκωπίαζον] Lege ἰσκωπίαζον ut c. 19. Etſi hic ω eſt in Edd.

32. Λοπὸς] Ἐνδύματος. *V.*
Ibid. Ῥήτρην] Ῥήτραι, συνθῆκαι, λόγοι, * νόμοι, ἐμποιήσαντο, & εἶχον ὑπὲρ τούτων ῥήτρας πρὸς ἀλλήλους. Verum ῥήτρα etiam eſt facultas dicendi, vel vices. In decreto Byzantiorum apud Demoſthenem *de Corona* c. 27. Δημώγητος — ἔλεξεν, ὑπὲρ τῆς βουλῆς λαβὼν ῥήτρας, *facta ſibi a Senatu dicendi poteſtate.* Lucian. Ἀπολ. ψ. τῷ ἐπὶ μισθῷ c. 3. ῥήτραν λαβὼν *ſumtis dicendi partibus.* Id. *Toxari* c. 35. Σοὶ τὴν ῥήτραν ἀποδίδωμι. Hoc itaque vult Critias, quod in verſione hujus loci ante hos xxv. annos conjectura magis ductus, quam obſervato poſt demum uſu nominis, expreſſi. Charicenus, illud σεσημασμένον γυρώτιον, ut vocat c. 16. inſtigaverat eum, de quo hic ſermo eſt, ut ſibi auditores pararet & audientiam &c. *J. M. G.*

* Νόμοι] Τόμοι lectum antea. Mutavit *M. du S.*

λογίαι, ψηφίσματα, συγγράμματα. *V.*

ὄμφω δ' ἑζομένω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς. *Amborum ſedentibus* &c. praeceſſerat: τάων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους. Adde *Ariſtoph. Lyſiſtrata* verſu 13. Εἰρημένον δὲ αὐταῖς — οὐδενί, *cum praedictum ſit. Plato* Cratylo p. 236. E. Laemar. de Heroibus, Πάντες δὴ γεγόνασιν ἡμιθεῖοι ἢ θεὸς θνητῷ ἢ θνητὸς θεᾷ. *Aelian.* V. H. 10, 18. Βουκολῶν δὲ κατὰ τὴν Σικελίαν ὁ Δάφνις, ἠράσθη αὐτοῦ Νύμφη μία, ubi plura dedit ejuſdem *Perizonius.* *J. M. G.*

37. Ἀποφράδι] Lucian. in *Pſeudologiſta*, quem ἀποφράδα inſcribunt, totus in eo eſt, ut probet, hominem etiam, quod ipſe fecerat, per ſcomma ita poſſe appellari. *J. M. G.*

40. Σιδηρέας] Verſus Scazon ſ. choriambus ex Il. Θ, 15. ubi in deſcriptione Inferorum: Ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι ϗ χάλκεος ὐδός. quem laudat etiam Lucianus *Amor.* c. 32. de re ipſa vid. §. 27. diſſ. noſtrae. *J. M. G.*

42. Χρυσόροφον] *Homer.* Od. Δ. 71. Hinc, quod factum nollem, vir multis nominibus reverendus, quaſi ſerio dicta forent & ab auctore fide digno, quae veteribus Chriſtianis Eccleſiarum forma fuerit, adſtruere conatur. *Cave* 129. 142. *M. du S.*

Ibid. Ὅμηρος] Od. Δ. initio, inprimis v. 121. Etiam Lucian. *de Domo* c. 3. & in *Scytha* c. 9. τῇ νησιώτῃ μειρακίῳ meminit. Telemachum eſſe Ulyſſis filium ex Ithaca inſula ex *Homero* apparet. Scholiaſtes, qui Proteſilaum nominat, memoria eſt lapſus. *J. M. G.*

πίαζον, ὅσα ὁ νησιώτης ἐκεῖνος νεανίσκος. ὁρῶ δὲ οὐχ Ἑλένην, μὰ Δί', ἀλλ' ἄνδρας ὀπτικεκυφότας, καὶ καλωχριωμένους· οἱ δὲ ἰδόντες, γήθησαν, καὶ ἐξεναντίας παρεγένοντο· ἔφασκον γάρ, ὡς εἴ τινα λυγρὰν ἀγγελίαν ἀγάγοιμεν. ἐφαίνοντο γὰρ ἤτοι ὡς τὰ κάκιστα εὐχόμενοι, καὶ ἔχαιρον ὅπερ τοῖς λυγροῖς, ὥσπερ αἱ ποιναὶ ὅπερ θέατρα, τὰς κεφαλὰς δ' ἄγχι ἐχόντες, ἐψιθύριζον μοὶ δὲ τὰ πρῶτά με,

Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;

Χρηστὸς γὰρ ἂν εἴης, ἀπὸ γε τοῦ σχήματος. ἦν δ' ἐγὼ, Ὀλίγοιγε χρηστοί, ὥσπερ βλέπω πανταχοῦ· Κριτίας δὲ τὄνομα, πόλις δέ μοι ἔνθεν, ὅθεν καὶ ὑμῖν.

Ὡς δ' ἀεροβατοῦντες ἐπυνθάνοντο, πῶς τὰ κατὰ πόλεως, καὶ τὰ τοῦ κόσμου; ἦν δ' ἐγὼ, Χαίρουσί γε πάντες, καὶ ἔτι γε [b] χαιρήσουσι· οἱ δὲ ἀνένευον ταῖς ὀφρύσιν. Οὐχ οὕτω· δυσχολεῖ γὰρ ἡ πόλις. ἦν δ' ἐγὼ κατὰ τὴν αὐτῶν γνώμην· ὑμεῖς μεταρσιοι ὄντες, καὶ ὡς ἀπὸ ὑψηλοῦ ἅπαντα καθορῶντες, ὀξυδερκῶς

omnia, quae ille ex insula juvenis; video autem non Helenam ego quidem, sed homines vultibus in terram pronis pallidisque. Illi vero, cum nos viderent, gaudere, obviamque procedere: dicebant enim, numquid forte tristis nuncii ferremus? quippe qui manifesto pessima quaeque optarent, atque, ut in theatris solent furiae, luctuosis rebus gauderent. Tum vero capita invicem conferentes in aures quaedam insusurrant, ac denique me interrogant:

Tu quis es, unde venis, quaeque urbs tibi, quique parentes?

Videris enim, quantum quidem habitus tuus indicat, homo minime malus. At ego, *Pauci quidem*, inquam, *ubique gentium, quantum video, boni sunt: nomen mihi est Critiae: urbs eadem quae vestra.*

24. Ut vero inaniter elati homines interrogarunt, *Quid rerum in urbe atque adeo in mundo ageretur?* egoque, *gaudent, gaudebuntque amplius*, respondi: illi, superciliorum gestu abnuentes, *Minime vero ita est*, inquiunt, *clades enim perniciemque civitas parturit.* Tunc ego ex ipsorum sententia, *Nimirum vos*, inquam, *cum supra humum sublati, tanquam de specula omnia prospicientis,*

a Ἐπὶ θέατρα] Ἐπὶ τὰ θέατρα Ed. *Gesn.* Abest artic. ab aliis. b Χαιρήσουσι] Χαρήσονται Bl. 2.

44. Ὁ νησιώτης] * Πρωτεσίλαος. *V.*

* Πρωτεσίλαος] Errat: de Telemacho enim sermo est. V. *Hom.* l. c. In Exc. *G.* Τηλεμάχου. *M. du S.*

46. Οἱ δὲ ἰδόντες γήθησαν] *Homerica* formula ex Il. Ω, 381. & Od. O, 165. *J.M.G.*

48. Ὡς εἴ τινα] Ὡς ἀφηγηματικὸν, de quo ad c. 16. *J.M.G.*

51. Ποιναὶ] Ignota Lexicographis vox, furias tamen intelligi haud obscurum est. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπὶ τὰ θέατρα] Pro ἐπὶ τοῖς θεάτροις. Ita etiam *Hesiod.* Theogon. 531. ἐπὶ χθονὶ πωλυδέτειραν Herculis gloriam esse dicit, qui *in Operibus* versu 156. ἐπὶ χθονὶ πωλυδοτείρῃ ordinaria construendi ratione dixerat. Tale forte est illud *Matth.* VIII, 9. ὑπὸ ἐξουσίαν ἄνθρωπός εἰμι. *J.M.G.*

53. Μετὰ δὲ τὰ] Pro ταῦτα Poët. *J.M.G.*

54. Τίς, πόθεν] Versus ab *Homero* aliquoties repetitus ut Od. K, 325. O, 318. T, 105. Ω, 297. &c. Luciano etiam usurpatus *Icaromen.* c. 23. item *Senecae ludo in Claudium.* *J.M.G.*

56. Χρηστὸς γὰρ] Vid. diss. nostra §. 20. *J.M.G.*

62. Χαίρουσί γε] Quorsum hoc pertineat dictum vid. §. 36. dissertationis. *J.M.G.*

64. Δυσχολεῖ] Ex *Aristoph.* Ran. 1470. ἡ πόλις γὰρ δυσκολεῖ. Schol. δυσκολεῖ λέγει ἀντὶ τοῦ ἀγανακτεῖ καὶ πακῶς πάσχει, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δυσχεραινόντων γυναικῶν. Ἢ δυσκολεῖ λέγει ἀντὶ τοῦ κακὰ γενήματα προάγει. Posterius magis placet, inprimis si, ut tunc ab Alcibiade Athenienses metuebant, Christianos ab Juliano metuisse dicamus. *J.M.G.*

68. Ἡ δὲ σελήνη] Tanquam distinctum phaenomenon allegatur, quod prioris est caussa, nisi simpliciter de plenilunio velis intelligere, ad quod quidem πακῶς & ad diem modo praedicendum, non magna opus est Astronomiae peritia. Caeterum Christianis ex eo, quod de interitu mundi, de Antichristo &c. disputarent, objecta Astrologica vanitas *Minuc. Fel.* 12, 7. Definite caeli plagas & mundi fata & secreta rimari: satis est pro pedibus adspicere. *J.M.G.*

69. Ὦ

tis, etiam ista quam acutissime olim perspexistis. Sed in aethere quid agitur? num eclipsin Sol patietur, Luna ad perpendiculum ipsi subjecta? num Mars ex quadrante Jovem respiciet, Saturnus autem ex diametro opponetur Soli? Venusne cum Mercurio congredietur, novosque adeo edolabunt nobis Hermaphroditos, quibus vos delectamini? Numquid impetuosos imbres demittent super? an copiosa nive terram consternent, grandinemque aut rubiginem devolvent, pestemne ac famem immittent? An fulminatrix cistula plena est, tonitruumque conceptaculum repletum?

κέρατα ϗ τάδε γενόμενα. πῶς δὲ τὰ τῦ αἰθέρος; μῶν ἐκλείψει ὁ ἥλιος, ἡ δὲ σελήνη ϗτ' κάθετον γενήσεται; ὁ δ' Ἄρης εἰ τετραγωνήσει τ Δία, ϗ ὁ Κρόνος διαμετρήσει τ ἥλιον; ἡ Ἀφροδίτη εἰ μέλλει τῦ Ἑρμῆ συνοδεύσει, ϗ Ἑρμαφρόδιτος ἀποκυήσουσιν, ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἥδεσθε; εἰ ῥαγδαίους ὑετοὺς ἐκπέμψουσιν; εἰ νιφετὸν [c] πολὺν ἐπιστρωννύουσι τῇ γῇ, χάλαζαν δὲ ϗ ἐρυσίβην εἰ κατάξουσι, λοιμὸν ϗ [d] λιμὸν εἰ ἐπιπέμψουσιν, εἰ τὸ κεραυνοβόλον ἀγγεῖον ἀπεγεμίσθη, ϗ τὸ βροντοποιὸν δοχεῖον ἀνεμεστώθη;

25. Illi vero, quasi re praeclare gesta, de suis illis nugabantur deliciis, fore scilicet, ut rerum facies mutetur, atque turbae colluviesque civitatem invadant, tum exercitus ab hostibus vincantur. Hic ego vehementer commotus, atque ardentis instar ilicis intumescens, contentissime exclamavi: *Nolite miseri homines, nimis loqui magnifice*, Stringentes dentes in vivos corde leones Spi-

Οἱ δὲ ὡς ἄπαντα καλῶς ϗτως κατεσκευασμένα, καλεφλυάρουν τὰ αὐτῷ ἐράσμια, ὡς μεταλλαγῶσι τὰ πράγματα, ἀταξίαι δὲ ϗ ταραχαὶ τ πόλιν καταλήψονται, τὰ στρατόπεδα ἥττονα τ ἐναντίων γενήσονται. τῦτο ἐκταραχθεὶς, ϗ ὥσπερ πρίνος καόμενος οἰδηθεὶς, μέγα τορον ἀνεβόησα, Ὦ δαιμόνιοι ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγετε, θήγοντες ὀδόντας κατ' ἀνδρῶν θυμολεόντων, πνειόντων

c Πολὺν] Bene *Fl. Fr. H. P.* &c. Πολὺν prave *J.* d Λιμὸν] Λιμὸν. αὐχμὸν *Fl.* puncto post λιμὸν collocato.

69. Ὁ Ἄρης εἰ τετραγωνήσει] Hermes Trism. de infirmior. decubitu p. 12. *Hoesch.* ☽ ἀφεμιτρεῖται ἢ τετραγωνίζεται ἢ σωόται τῇ ☾. *J.M.G.*

73. Ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἥδεσθε] Tristis enim prodigii loco habebatur androgynos, & in mare deportabatur, quod ex *Gell.* IX, 4. constat. Memorabilis etiam est *Livii* locus 31, 12. ubi *inter plura prodigia, ante omnia abominati seminares., jussique in mare deportari.* Similia habet idem 27, 13. & 39. it. 29, 22. Add. *Juven.* 13, 64. seq. *J.M.G.*

76. Κατάξουσι] Καταράξουσι forsan. *F.G.* Nil opus emendatione; nam *κατάγειν* aeque a *κάτω ἄγειν* quam *κατὰ* & *ἄγειν* formari potest, ut ex *Plut.* docet *Steph.* Et pro *deorsum ducere, mittere*, ut *κατάγειν εἰς ᾅδου* ap. LXX. frequentissimum, quin & *κατάγειν δάκρυα Jerem.* IX. 17. ac ter deinceps. Item *κατάγειν ἐξ ὁράματος Amos* III. 11. Cumque hic Dialog. ad ejusmodi stilum sit compositus, sufficerent illa testimonia, si vel apud alios non invenirentur. Et cur non aeque descendendi significatus huic verbo inesset, quam in *καταβίβαστο*, dejicio; etsi *κατάγειν* longe plurimum pro *deducere, perducere quem ad locum* usurpatur apud antiquos & sequioris aevi scriptt. *J.F.R.*

78. Τὰ βροντοποιὸν δοχεῖον] Forte respicit ad τὸ κα-

λούμενον ἀχεῖα, ὧν ὁ κτύπος (cum Scholiaste *Aristophan.* loquor ad Νεφ. 291.) χηματίζεται εἰς βροντῆς ἀπήχησιν. ἔστι δὲ ϗ ἐν τῇ σκηνῇ μηχάνημά τι, ὃ καλεῖται βροντεῖον, ἀμφορεὺς μετὸς ψηφίδων ἀντιβαλλομένων εἰς χαλκοῦν λέβητα. Quamquam si *P. Victorium* audiamus Var. Lect. 20, 7. alia prorsus fuit τ ἠχείων ratio, ad augendam nimirum quamcumque vocem comparata, de quo hic non est disputandi locus. Qualia igitur in scena fuere vasa, talia ad risum captandum coelo affingit Critias, quibus impletis erumpant fulmina cum tonitribus. *J.M.G.*

81. Ὡς μετωλλαγῶσι] Vid. §. 34. dissert. *J.M.G.*

85. Πρῖνος] Apud *Aristoph.* Ran. 883. ait ad *Aeschylum* Bacchus, σὺ δ' οἷος ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς, ad quem locum *Bisetus*: ὅτι ἡ πρῖνος καιομένη ψόφον ποιεῖ. *J.M.G.*

86. Ἀλέκτορος] Lucian. *Gallo* init. de Galli cantu ἀλέκτορός τι ἀκούσεσθε. *J.M.G.*

87. Θήγοντες ὀδόντας] Formula *Aristophan. Batr.* 829. Θυμολέων Homericum Herculis epitheton. Πνέοντας δὲ πῦρ ϗ λόγχας ϗ λεοντολόφους τριφαλείας *Aristoph. Batr.* 1048. *J.M.G.*

88. Κατ' ἀνδρῶν θυμ.] Parodia *Homer.* Od. Λ. 266. *M.du S.*

των δόρυ ἢ λόγχας, ἢ λευκολόφους τριφαλείας· ἀλλὰ ταῦθ' ὑμῖν ὅπι κεφαλὴν καταδήσει, ὡς τ' παλρίδα ὑμῶν [a] καλατρύχε. ὃ γὼ αἰθεροβατοῦντες, ταῦτα [b] ἠκηκόητε, ὃ τ' πολυάσχολον μαθημαλικὴν κατωρθώκαλε. εἰ δέ γε μαντεῖαι ἢ γοητεῖαι ὑμᾶς παρέπεισαν, διπλοῦν τὸ τ' ἀμαθίας. γυναικῶν γὼ εὑρέμαλα ταῦτα γραϊδίων, ἢ παίγνια. ἐπιπολὺ γὼ τὰ τοιαῦτα αἱ τ' γυναικῶν ὀπίνοιαι μετέρχον.

cula ſpirantes, criſta nitentes galeas triplicique. *Verum iſta in vos ipſos veſtraque capita expetent, qui patriae veſtrae male adeo ominamini. Neque enim aut conſcenſo aethere iſta audiviſtis, aut male ſedulam mathematicorum artem edidiciſtis. Si autem vaticinia & praeſtigiae in hanc vos fraudem impulerunt, duplo major veſtra eſt ſtupiditas. Quandoquidem vetularum iſta mulierum ſunt commenta atque ludibria. Siquidem muliebria fere ingenia ejusmodi conſectari ſolent naenias.*

ΤΡΙΕΦ. Τί δὲ πρὸς ταῦτα ἔφησαν, ὦ καλὲ Κριτία, οἱ κεκαρμένοι τ' γνώμην, ἢ τ' ἀφάνοιαν; ΚΡΙΤ. Ἅπαλα ταῦτα παρέδραμον, εἰς ὀπίνοιαν τελεχνασμένην καλαπεφευγότες. ἔλεγον γὼ ἡλίους δέκα ἄσιτοι ἀφαμενῶμεν, ἢ ὅπι πανύχους ὑμνῳδίας ἐπαγρυπνοῦντες, ὀνειρώττομεν τὰ τοιαῦτα. ΤΡΙΕΦ. Σὺ δὲ τί πρὸς αὐτὰς εἶπας; μέγα γὼ ἔφησαν, ἢ διπορημένον. ΚΡΙΤ.

26. TRIEPH. Quid vero ad iſta, o pulcher Critia, detonſis mentibus animisque homines? CRIT. Nimirum his omnibus praetermiſſis, ad commentum oppido elegans confugientes dixerunt, *Poſt decem dierum jejunia, quibus pervigiles cantibus noctes ducimus, talia ſomniamus.* TRIEPH. Sed tu quid ad illa? magnum enim quiddam dixerunt, quodque multam quaeſtionem

a Καλατρύχε] Sic pleraeque. Καλατρίχε F. b Ἠκηκόητε] Sic Noſtrae, Ἠκηκόειτε Geſn. meliùs. An ἠκηκόατε.

89. Τριφαλείας] Lege τρυφαλείας. F.G. Et hoc malim. Sed cum prius etiam reperiatur alibi, nihil mutem. Et licet τρυφ— ap. *Homer.* perpetuo ſcribatur, tamen Scholiaſt. ad Il. Γ. 372. Τρυφαλείης exponit — τριῶν φάλων ἐχούσης. adeoque τριφαλείας ad originem propius accedens eo minus mutandum. J.F.R.

91. Ὡς] Lege οἱ. F.G.

Ibid. Καλατρύχειτε] Proprie *vexare* eſt, *atterere*. Sed ipſe deinde explicat per ἰταμῶς τῇ πατρίδι. J.M.G.

93. Μαθημαλικὴν] Aſtrologiam judiciariam, quae vocatur, *Matheſin*, & qui eam profiterentur, *Mathematicos* appellatos eſſe, non opus eſt ut hic moneatur. Hanc artem *tractare* non negat Chriſtianos, ſed κατορθωκέναι *recte tractaſſe, edidiciſſe*. Verum fuit ſaltem primis temporibus iſta laus Chriſtianorum, quod a conjectoribus, ariolis, vatibus, mathematicis, & id genus hominibus abhorrerent, infenſis propterea odiis ab illis excepti. Vid. inter alios *Arnob. contra gentes* p. 13. it. *Tertullianus* Apol. c. 43. Laudanda & hic eſt incomparabilis viri *Joh. Alb. Fabricii* induſtria, qui Bibl. Graec. 3, 20. p. 518. ſeq. concinnavit catalogum ſelectum ſcriptorum, qui aſtrologiam apoteleſmaticam oppugnarunt, quos inter primo loco Chriſtianos veteres collocavit. Qui ergo factum dicemus, ut ea tamen per poſticum quaſi recepta ita diu in Chriſtiano etiam orbe viguerit? J.M.G.

96. Γραϊδίων] Etiam hodienum edentulae potius mulierculae, quam viri, magiae & incantationum crimine traducuntur. Scilicet judicii viriumque imbecillitas, quae ſexui, cum avaritia, quae aetati quodam modo naturalis eſt, conjuncta, ſuperſtitionum foecunda mater eſſe ſolet. J.M.G.

1. Κεκαρμένοι τὴν γνώμην] Mirabilis loquendi forma, *detonſus mente ſive ſententia*. Sed lucem hic etiam affundit Lucianus, qui Paphlagonas, in *Pſeudomante* c. 15. vocat τοὺς ἰγκεφάλους καὶ τὰς καρδίας προξυρημένους, id eſt, ut interpretor, ovium inſtar lanigerarum, tonderique ſolitarum, ſtupido hebetique ingenio praeditos: ſtatim enim ſubjicit ὑδὲ ἰσχνοὺς, fuiſſe illos σιτοφάγους ἀνδράσιν, ἀλλὰ μὴν τῇ μορφῇ μὴ δὲ πρόσωπα εἶναι ἀμφίρροπα. Etiam c. 6. dixerat, τοὺς πολλοὺς ἀποκειρομένους i. e. ἀπατῶντες. Noſtri Germani non modo tondere, ſcheren ponunt pro ludibrio habere; ſed quidam etiam balbiren dicunt i. e. barbam radere, pro Plautino *auro emungere*. Ita οἱ ὁ, quod in *Cant.* IV, 2. eſt עֵדֶר הַקְצוּבוֹת, ſimili ellipſi reddidere ἀγέλαι τ' κεκαρμένων. In ipſa autem calvitie & raſo capite videtur aliquid olim fuiſſe contemtui obnoxium. Unde graviter adeo iraſcitur Eliſa pueris calvitiem ſibi exprobrantibus. *Nonius* verbum *calvere deductum* putavit *a mimis calvis, qui omnibus eſſent fruſtratui*, quo loco utitur *Elmenhorſtius*, ad illuſtrandum illud, quod eſt apud *Arnobium contra gentes* l. 3. p. 239. *delectantur Dii ſtupidorum* (de mimis loquitur) *raſis capitibus*. Quaedam etiam in hanc ſententiam annotata ſunt ad Lucian. *Lapith.* c. 18. a doctiſſimo viro *Almeloveenio*. Add. *Juven.* 5, 171. *Caſaub.* ad *Perſ.* p. 100. *Graev.* ad Lucian. *Soloec.* p. 744. Ne quid ta-

sem habeat. CRIT. Bono es animo: nihil ignavum dixi, sed pulcherrime equidem caussam ita peregi: *Etenim* vera sunt, *quae urbani homines saepe de vobis dicunt, somniantibus vobis talia obrepunt.* Illi vero canino rictu subridentes, *Extra tamen lectulum*, inquiunt, *nobis obveniunt.* Tum ego, *Sint vera*, inquam, *ista, o sublimes animae, nunquam tamen tuto quae futura sunt investigaveritis, sed vestris ipsi somniis inducti, quae neque sunt, neque futura unquam sunt, nugabimini. Nescio vero quomodo somniis fidem habentes ista deblateretis, honestissima quae sunt aversemini, malis autem delectemini, idque cum nullum ex tam detestabili facinore bonum consequamini. Omittite igitur absurda illa emotae mentis ludibria, malaque consilia ac praedictiones, ne quando Deus, eo quod pessime Patriae precamini, fallacesque vestros sermones ad ipsum refertis auctorem, in malam rem vos projiciat.*

Φάρσ', οὐκ ἀγενὲς, ἀντεῖπον· τὰ γὰρ καλλίστα. τὰ γὰρ ὑπὸ τῶν ἀστικῶν θρυλλούμενα, ἔφην, περὶ ὑμῶν, ὁπόταν ὀνειροπολεῖτε, τὰ τοιαῦτά σου παρεισάγουσι. οἱ δὲ σεσηρὸς ὑπομειδιῶντες, ἔξω σου παρέρχονται τῆς κλινιδίου. ἦν δ' ἐγὼ, εἰ ἀληθῆ εἰσὶ ταῦτα, ὦ αἰθέριοι, οὐκ ἂν πόλε ἀσφαλῶς τὰ μέλλοντα ἐξιχνεύσητε· ἀλλὰ καλαπειθέντες ὑπ' αὐτῶν, ληρήσετε τὰ μὴ ὄντα, μηδὲ γενησόμενα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐκ οἶδ' ὅπως ληρεῖτε, ὀνείροις πιστεύοντες, τὰ δὲ κάλλιστα βδελύττεσθε, τοῖς δὲ πονηροῖς ἥδεσθε, μηδὲν [b] ὀνήμενοι τῷ βδελύγματος. ὥστε ἐάσετε τὰς ἀλλοκότους ταύτας φαντασίας, καὶ τὰ πονηρὰ βουλεύματα, καὶ μαντεύματα, μή σου θεὸς ὑμᾶς ἐς κόρακας βάλοι, ἀπὸ τῆς παλιρροίας ἐπαρᾶσθαι καὶ λόγους κακοήθεις βλασφημίζειν.

Οὐ-

[b] Ὀνήμενοι] An ἀνάμενοι? *Pell.*

tamen dissimulem, videtur mihi Triephon ad clericorum tonsuram respicere, cujus & paullo ante facta mentio clarior, ubi κακοείμων τις, ἐξ ὁρίων παραγενόμενος, κεκαρμένος τὴν κόμην memoratur. *Gregorii* enim *Nazianzeni* aetate tonsuram in usu fuisse, non improbabili conjectura ex *Maximi Cynici* constitutione elicitur, de qua loquens *Nicephorus* H. E. 12, 11. p. 240. καὶ τὰς ἰκρίδας, inquit, κωνικὰς τρίχας ἀφειλὼν κ. τ. λ. & ne nugari suo more putemus *Nicephorum*, praesto est *Theodoritus* qui H. E. 4, 8. Τιμόθεος, inquit, ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων Ἐπίσκοπος — ἀντὶ τῆς θαυμασίας Γρηγορίου (Nazianzeni puta) Μάξιμόν τινα κειροτόνητος κωνικὸν, εὐθὺς αὐτῷ τὰς κωνικὰς ἀποκείρας τρίχας. Nec parvi momenti sunt, quae *Jac. Gothofredus* ex fontibus monuit ad l. 38. Codicis Theod. de Episcopis, ubi ob ξύρισμα γυμνοῖς coronatos appellatos esse clericos, & clericalis reverentiae nomen *Coronam* fuisse jam circa haecce tempora, luculenter probavit. Sed de his aliter *Salmas.* de coma p. 158. Viderint, qui dedita opera hujus antiquitatem ritus tractant. *J.M.G.*

4. Ἄσιτοι] In ipsa Scriptura S. aliquorum mentio fit, qui jejuniis & cibi abstinentia ad visiones apparitionesque sese praepararunt. Et cacozelia quadam rerum sacrarum factum est, ut apud gentiles etiam quidam, Pythagorici imprimis atque Platonici, variis καθαρμοῖς, lustrationibus, jejuniis, animas suas ad commercium cum Deo spiritibusque aptas reddere vellent. Jam apud *Herodotum* 2, 40. πρηγκώσαι τῇ Ἴσι. Ex recentioribus sufficiat in praesentia laudare *Jamblichum* 3, 11. p. 74. edit. Oxon. ubi inter praeparationes ad vaticinandum reliquas, τριῶν ὅλων ἡμερῶν ἀσιτίαν refert. De Christianis omnium fere temporum nota res est, imprimis si in censum veniant, quae in *Vitis Sanctorum Patrum*, & *Actis Sanctorum*, larga manu afferuntur. Sed non sunt praetermittenda *Gregorii Nazianzeni* verba, quibus mirifice totus hic locus illustratur. Vocabantur a Juliano Christiani, ait vir ἀθεώτατος, p. 122. seq. Orat. 11. in *Julian.* οἱ τοῖς γραιδίοις συγκαθεζόμενοι καὶ συμψάλλοντες, καὶ ταῖς μακραῖς νηστείαις ἰκτινιῶντες, καὶ ἀμιθησίαις, οἱ μάτην ἀγχυπτοῦντες, καὶ ταῖς ψυχοφθόροις σίκυοις ἀφελπτοῦντες. *J.M.G.*

13. Σεσηρὼς] De iratorum canum rictibus adhiberi solitum verbum: *Aristoph.* Pace v. 635. ὑγιαμοῦσας ὑπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας. Schol. ἀπὸ τῶν κυνῶν ἡ μεταφορὰ, ὅταν γὰρ ὀργίζωνται σεσήρασιν ἀλλήλοις. Possis forte convertere *sarcastice subridentes*; σαρκάζω enim & σαρκασμὸς ἀπὸ τοῦ σαίρω, unde & σίσυρα. *J.M.G.*

Ibid. Ἔξω — τῆς κλινιδίου] Id est, non ut alia somnia e somno & in lectulo ducunt originem, sed aliunde & extra lectulum nobis obtingunt. Ita *Jamblichus de mysteriis* 13, 23. probare conatur, a principio aliquo extra hominem constituto provenire Divina illa & futuri praesaga somnia. *J.M.G.*

26. Ἐπιφημίζειν] Uti nos vertimus, αὐτῷ subaudiendum, ut scilicet ad Deum referatur. Non negaverim tamen, posse aliter etiam accipi, ut tantum *divulgare* vel *differre rumoribus* significet: ita nulla opus fuerit ellipsi. *J.M.G.*

27. Ἔτοι

Οὗτοι δὲ ἅπαντες ἕνα θυμὸν ἔχοντες, ἐμοὶ πολλὰ κατεμέμφοντο. καὶ εἰ βούλει, καὶ τά γε προσιθῶ σοι, ἅτινά με καὶ ὡς στήλην ἄναυδον ἔθηκαν, μέχρις ἂν ἡ χρηστή σου λαλιὰ λιθώδυνον ἀνέλυσε, καὶ ἄνθρωπον ἀπεκατέστησε. ΤΡΙΕΦ. Σίγα, ὦ Κριτία, καὶ μὴ ὑπερεκτείνης τὰς ὕθλους. ὁρᾷς γὰρ ὡς ἐξώγκωταί μου ἡ νηδύς, καὶ ὥσπερ κυοφορῶ· ἐδήχθην γὰρ τοῖς σοῖς λόγοις, ὡς ὑπὸ κυνὸς λυττῶντος. καὶ εἰ μὴ φάρμακον ληθεδανὸν ἐμπιὼν ἠρεμήσω, αὕτη ἡ μνήμη οἰκουροῦσα ἐν ἐμοὶ, μέγα κακὸν ἐργάσεται. ὥστε ἔασον τούτους, τὴν εὐχὴν ἀπὸ παλροὸς ἐξαμβλοῦσα, καὶ τὴν πολυώνυμον ᾠδὴν ἐς τέλος ἐπιθείς.

27. Hic vero uno omnes animo multis me objurgare, &, si vis, jam ea adjiciam, quae quasi columnam elinguem me fecere, donec salutaris illa tua allocutio jam saxea membra resolvit, hominique me restituit. TRIEPH. Quin tace, Critia, neque nugas extende amplius. Vides enim ut mihi venter intumuerit, & tanquam uterum gestem. Tuis quippe sermonibus ut a rabido cane morsus sum. Atque nisi sumta procurandae oblivioni medicina conquiescam, ipsa rei recordatio in me permanens, metuo ne magnum mihi malum conciliet. Hos igitur omitte, precationemque a patre inciens, multisque refertum nominibus carmen ad finem superaddens.

Ἀλλὰ τί τοῦτο; οὐχὶ Κλεόλαος ἥτός ἐστιν, ὁ τοῖς πολὺ μακρὰ βιβὰς, σπουδῇ δὲ ἥκει καὶ κατέρχεται; μῶν ὑποφωνήσομεν αὐτῷ; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Κλεόλαε, μή τι προδραμῇς γε τοσοῦτον, μηδὲ παρέλθῃς, ἀλλ' ἐλθὲ χαίρων, εἴγε τι μῦθον φέρεις. ΚΛΕΟΛ. Χαίρετ' ἄμφω, ὦ καλὴ ξυνωρίς. ΤΡΙΕΦ. Τίς ἡ σπουδή;

28. Sed quid istuc? Non iste Cleolaus est, qui magnis adeo citatisque gressibus huc descendit? Inclamabimusne hominem, Critia. CRIT. Omnino. TRIEPH. Cleolae,

Ne praetercurras pedibus nos, praetereasve: Accede, salve, si quid apportas novi.

CLEOL. Vos vero salvete ambo, nobile amicorum par. TRIEPH. Quaenam est ista

27. Ἕνα θυμὸν ἔχοντες] *Hom.* Il. N. 487. *M. du S.*

Ἕνα θυμὸν ἔχοντες] Suspicabatur Cel. *Heumannus*, ἅπαντα θυμὸν ἐχόντες. Supereſt, ut addicant libri, ſine quibus in tolerabili ſententia nihil mutem. *J. M. G.*

Ibid. Θυμὸν] *Iram* volebat verti *Heum.* Poec. 249. bene, ſi ἐχόντες legas, minus recte ſi vulgatum ſerves. *J. F. R.*

32. Σίγα, ὦ Κριτία] Poteratne autem aliquid in dramatico genere eſſe abſurdius, quam poſt magna prooemia & ingentiſſimarum promiſſionum hiatus, denique, cum ad ipſam rem perventum eſt, fruſtrari lectores, & dimittere longe quam fuerant incertiores, quid nam tantis dignum hyperbolis cothurnisque fuerit. Κεναὶς quidem ἐλπίσι, & ὕθλοις forte vidimus, ſed ubi δεινοὺς βυλεύματα, quorum aeque mentio facta c. 4. Si quid tamen licet conjicere, ipſam forte mortem Juliano portendi dixerunt Sophiſtae, quos noſter appellat, quo referenda ſunt, quae §. 35. diſſ. noſtrae diximus. Hoc itaque ut nimis mali ominis & blaſphemum plane reticet. Inde forte eſt quod Critias deinde vitam longam ſpondet Imperatori, quanquam id alia etiam de cauſſa poterat fieri. *J. M. G.*

33. Ὡς ἐξώγκωται] Nimirum quod ante in Critia effeceranat nugae Sophiſtarum, id jam in Triephonte producunt. Illud de morſu canis rabidi eſt etiam in fine *Nigrini*, item *Philopſeudis*, ubi etiam de ventre auditis nugis inflato ita Lucian. p. 353. τοιαῦτα ἀκούσας, ἥκω τὴν Δίκα, ὥσπερ οἱ τὸ γλεύκινος πίοντες, ἐμπεφυσημένον τὴν γαστέρα, ἐμοῦτα διόμενον, ἰδίως δ' ἂν πόθεν ἐπὶ πολλῷ ἐπριάμενον ληθεδανόν τι φάρμακον, ὃν ἤκουσα, ὡς μή τι κακὸν ἐργάσηταί μοι ἡ μνήμη αὐτῶν ἐνοικιροῦσα. Quod eſt de ultimo verbo, conf. *Abdicat.* c. 6. ὁ γὰρ ἁπλοῦν, ὅδ' ἐπιπόλαιον τὸ μανίας τὸ εἶδος, ἀλλά τι παλαιὸν ἐνοικιροῦν σὺ τῇ ψυχῇ κακὸν ἀπέῤῥηξε. κ. τ. λ. *J. M. G.*

39. Τὴν εὐχὴν ἀπὸ πατρὸς] *Nic. Rigaltius* ad *Tertull.* de Oratione non procul ab initio, *notam etiam*, inquit, *Luciano fuiſſe dominicae orationis formulam, declarant iſta Triephontis ad Critiam*; & deinde haec verba ſubjungit. Cui merito aſſentitur Cel. *Fabric.* Bibl. Gr. 4, 16. p. 504. *J. M. G.*

40. Πολυώνυμον ᾠδὴν] Vid. *Th. Smith.* de hymno matutino Graecorum, in miſcel. p. 139. *M. V. La Croze.*

Πολυώνυμον ᾠδὴν] Per hanc intelligit *Joh. Gregorius* clauſulam Orationis dominicae: *quia tuum eſt regnum* &c. Obſervationum Sacrarum c. 38. quem tamen falli, praeclare notavit *J. Alb. Fabricius* l. c. & mavult intelligi δοξολογίαν aliquam veterem, ut eſt v. g. *Clementis Alexandrini.* Deinde in *Bibliographia antiquaria* c. XI. p. 368 ubi de Chriſtianorum hymnis exponit, *Ode Polyonymos*, inquit, *cujus meminit Lucianus, ſive quisquis auctor, in Philopatride, nihil aliud eſt quam*

ista tua festinatio, multum enim anhelas! Ecquid forte novi factum est? CLEOL.

Cecidit supercilium celebre Persicum:
Cadetque Susa mox, urbs inclyta:
Arabumque tellus tota mox cadet
Valida manu victoris atque roborè.

29. CRIT. Hoc est illud,

Nunquam bonos piosque negligit Deus,
Sed auget, ornat, in bonisque collocat.

Nos vero, Triepho, in optima incidimus tempora. Angebar enim, quid, cum moriendum esset, liberis meis testamento relinquerem. (Nosti enim mendicitatem meam, ut ego tua.) Jam vero hoc satis est liberis, vita Imperatoris: ita enim nec divitiae nobis deerunt, neque gens ulla ad terrorem nobis incutiendum valebit. TRIEPH. Et ego, Critia, haec relinquo liberis, ut videant Babylona perditam, Aegyptum sub jugum redactam,

Persarum gnatos servili pondere pressos,

excursiones Scytharum repressas, utinam omnino praecisas. Nos vero ignotum qui est Athenis Deum a nobis inventum ado-

ἀθμαίνεις γὰρ ὀπίπολύ. μὴν τι χρηνὸν πέπραχε; ΚΛΕΟΛ.

Πέπτωκεν ὀφρῦς ἡ πάλαι βοωμένη Περσῶν·
Καὶ Σῦσα κλεινὸν ἄστυ.
Πέσῃ δ' ἔτι γε πᾶσα χθὼν Ἀραβίας,
Χειρὶ κρατοῦντος εὐθενωτάτῳ κράτει.
ΚΡΙΤ. Τοῦτ' ἐκεῖνο, ὡς
Ἀεὶ τὸ θεῖον οὐκ ἀμελεῖ τ' ἀγαθῶν,
Ἀλλ' αὔξει, ἄγον ὀπὶ τὰ κρείττονα.
ἡμεῖς δὲ, ὦ Τριεφῶν, τὰ κάλλιστα εὑρηκότες ἐσμέν. ἐδυσχέραινον γὰρ ἐν τῇ ἀποδιδόσῃ τί τοῖς τέκνοις καταλιπεῖν ὅτι ταῖς ἀγαθήκαις. οἶδας γὰρ ἡ ἐμὴν πενίαν, ὡς ἐγὼ τὰ σά. τοῦτο ἀρκεῖ τοῖς παισὶν, αἱ ἡμέραι τοῦ αὐτοκράτορος· πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ [a] ἐκλείψει, ἢ ἔθνος ἡμᾶς ὑ καταπτήσῃ. ΤΡΙΕΦ. Κἀγὼ, ὦ Κριτία, ταῦτα καταλείπω τοῖς τέκνοις, ὡς ἴδωσι Βαβυλῶνα ὀλλυμένην, Αἴγυπτον δεδεμένην, τὰ τῶν Περσῶν τέκνα δέλεια ἡμαρ ἄγοντα, τὰς ἐκδρομὰς τῶν Σκυθῶν παυομένας, [b] εἴτ' ἂν ἢ ἀνακοπομένας. ἡμεῖς δὲ τὸν ἐν Ἀθήναις Ἄγνωστον ἐφευρόντες, ἢ προσκυνήσαντες, χεῖ-

a Ἐκλείψει] Restitui ex *Pell.* & B1. 2. Ἐκλήψει male *Fl. J. Ald. Fr. H. S.* Ἐκλίψει *Amst.* b Εἴτ'] Sic vett. Εἴθ' *S.* & *Amst.* Εἴ τ' *Fl.* discretim.

quam doxologia &c. Ita πολυύμνων ἐθῶν vocaveris τὴν μεγάλην δοξολογίαν, ut vocatur, quae tum alias, tum accurate imprimis, & cum variantium lectionum notatione, edita est a *Th. Smith*, in calce libri Anglice editi, *an account of the Greek Church*, ubi statim ab initio canit Ecclesia: Αἰνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σε, κ. τ. λ. Ἐπῳδῆς πολυυμνούμενος meminit Lucian. *Philops.* 17. magicum carmen intelligens. *J.M.G.*

42. Ἀλλὰ] Fingitur interventu Cleolai sermo interrumpi. *J.M.G.*

46. Μή τι ὠφελήσαμι] Vid. §. 21. dissert. Studui hic quidem, nequid in interpretatione hujus versus inepto Poëtae concederem. *J.M.G.*

Ibid. Μηδὲ παρέλθῃς] Ex Tragico aliquo, ut mihi videtur; nisi forsan, uti & sequentia, hujus ipsius, quisquis demum est, & haec sint. *M.du S.*

49. Καλὰ ξυνῳδίς] V. diss. §. 28. *J.M.G.*

52. Πέπτωκεν ὀφρῦς] Iterum Jambi, sed interrupti. De re ipsa vid. omnino §. 33. & 34. dissert. Non puto autem opus esse, ut ὀφρῦν peculiariter de urbe quacumque capiamus, ut Palmyram intelligebat Crozius, Vid. diss. §. 24. Ὀφρῦς, *supercilium*, est superbia e rebus gestis & felicitate superioris temporis contracta. *J.M.G.*

53. Σοῦσα] Quia sub Trajano a Cassio Seleucia & Ctesiphon captae sunt & incensae, sunt qui eo tempore scriptum hunc dialogum putent; sed illi ad sexcenta recentiora non attenderunt. *M.du S.*

Ibid. Ἄστυ] Τὸ Περσικὸν hic deesse videtur. *F.G.*

54. Ἀραβίας] Τὸ Α in Ἀραβίᾳ anceps. *Propert. Aut si qua Arabiae lucet bombyce puella.* *F.G.*

64. Πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ ἐκλήψει] Sic recentiores. Scribe cum prioribus ἐκλείψει. *J.J.*

65. Ἐκλείψει] Plerique libri ἐκλήψει; quod sic ego mutavi. *M.du S.*

67. Βαβυλ. ὀλλ. Αἴγ. δεδ.] Stabat adhuc Luciani aetate Babylon antiqua. Vid. Ἔπιστ. c. 23. & Εὐχ. c. 34. Audi tamen, quid *Bochartus* ex *Plin.* VI. 26. & *Strabone* XVI. proferat, quo Seleuciam intelligi probet, cum ea aetate & deinceps Babylon nominatur. *M.du S.*

69. Δούλιον ἦμαρ] Il. Z, 463. — ἀμφὶς δούλιον ἦμαρ, & ante 455. ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας. *J.M.G.*

72. Ἐφευρόντες] Quo jure autem dicit Triepho, modo repertum ab ipsis esse *ignotum Athenis Deum*, cum

χεῖρας εἰς ὐρανὸν ἐκτείναντες, τούτῳ εὐχαριστήσομεν, ὡς καλλιχθέντες τοιούτου κράτους ὑπήκοοι γενέσθαι· τοὺς δὲ λοιπούς, ληρεῖν ἐάσωμεν, ἐχεθέντες ὑπὲρ αὐτῶν εἰπεῖν, τὸ, Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ, καὶ ἡ παροιμία.

[ᵃ Οὗτος ὁ λόγος ἔμοι δοκεῖ εἶναι τοῦ Λουκιανοῦ.]

rantes, manibus in caelum sublatis eidem gratias agemus cum tam excellenti potestati ut subjecti essemus, digni sumus ab ipso habiti. Reliquos autem nugari sinamus, satisque habeamus illud de iis dicere, quod est in proverbio: non est curae Hippoclidi.

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ, Η ΠΕΡΙ ΚΑΛΛΟΥΣ.

CHARIDEMUS, SIVE DE PULCHRITUDINE.

ΕΡΜΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΙΔΗΜΟΥ.

HERMIPPI ET CHARIDEMI.

ΕΡΜ.

ΠΕριπάτους ἔτυχον χθὲς, ὦ Χαρίδημε, ποιούμενος ἐν τῷ προαστείῳ, ἅμα μὲν ἀναπαυόμενος τῶν ἀγρῶν χάριν βαστάζοντος, ἅμα δὲ (ἔτυχον γάρ τι μελετῶν,) ἡδέμενος ἡσυχίας. ἐντυγχάνω δὴ Προξένῳ τῷ Ἐπικράτους. προσιὼν δὲ ὥσπερ εἰώθειν, ἠρώτων ὅθεν τε πορεύοιτο, καὶ ὅποι βαδίζοι, ὁ δὲ ἥκειν μὲ ἔφη καὶ αὐτὸς ἐκεῖ θεάματος χάριν, ἣν εἰώθει πρὸς τὸ ὄψιν γίνεσθαι τῶν ἀγρῶν, ἀπολαύσων δὲ καὶ τούτου ἐπιπνεούσης εὐκράτου καὶ κούφης αὔρας, ἀπὸ συμποσίου μάλιστα καλλίστου γεγονότος ἐν Πειραιεῖ, ἐν Ἀνδροκλέους τοῦ Ἐπιχάρους, τὰ ἐπινίκια τεθυκότος Ἑρμῇ· ὅτι δὲ βιβλίον ἀναγνὺς ἐνίκησεν ἐν Διασίοις.

HERM.

FOrte evenit heri, Charideme, ut inambularem in suburbano, partim animi in agro reficiendi causa, partim quod quietis (commentabar enim aliquid) indigerem. Incido autem in Proxenum Epicratis F. eumque pro more salutatum interrogo, unde veniat? quorsum eat? Ille venire se ait ipsum quoque voluptatis causa, quae ad agrorum conspectum solet existere, fruique velle temperata illa levique, quae illis adspiret aura, venire autem e convivio praeclarissimo, quod celebratum dicebat in Piraeeo, apud Androclem Epicharis F. qui rem sacram fecerit Mercurio victoriae causa, quam libro praelegendo Jovialibus ludis retulerit.

2. Hic

a Οὗτος &c.] Haec verba exhibet *Fl.* At *J. Ald. H. S. B. Fr.* Οὗτος ὁ λόγος νοθεύεται τοῦ Λουκιανοῦ. ΧΑΡ. Η ΠΕΡΙ ΚΑΛ.] Sic & *Coll.* cum *Fl. B. Ald. Fr. P. S.* ΕΡΜΙΠ. ΚΑΙ ΧΑΡ.] Ita *B1.2.* Omittunt cett. *P.*

jam supra c. 18. per eundem juraverit Critias, idque eo tempore, cum quaereretur numen, per quod jurari valide posset; quod tamen, tanquam obiter dictum, silentio transmittebat Triepho. An ex hodierno Gallorum idiomate sensus est: *allons trouver le Dieu inconnu d'Athénes?* *J. M. G.*

73. Εὐχαριστήσωμεν]. (Est vox minime Lucianea, i. e. Attica) *Kust.* Apud idoneum Auctorem nusquam reperiri pronunciat *Thomas Magister*, v. χάριν οἶδά σοι: quod aliquatenus verum est; extat tamen in *Arriani* ad Epict. comment. p. 64. B. 77. C. ut & *Εὐχάριστος* p. 64. B. C. *M. du S.*

74. Τοιούτου κράτους] Pro Imperatore ipso ponitur κράτος. Ita etiam *Nazianzenus* Epist. 183. p. 893. τοῦ παρόντος κράτους, id est Imperatori, τὰ τοῦ κράτους, quae sunt Imperatoris, praestari jubet. *J. M. G.*

77. Οὐ φροντὶς Ἱπποκλ.] Eodem adagio, quod est ab *Erasmo* explicatum, *Apologiam pro Mercede Conductis*

2. Hic dicebat tum alia multa urbane facta esse & venuste, tum *illud*, *quod* pulchritudinis laudes a viris dictae sint: eas se referre non posse, quum senectutis vitio oblitus esset, qui praesertim non diu sermonibus illis interfuerit, te vero relaturum facile, qui & ipse dixisses laudationem, & toto convivio animum aliis attendisses. CHAR. Facta sunt ista, Hermippe. Verum nec mihi facile est persequi accurate omnia. Neque enim audire licebat omnia, quod strepitus ingens esset a ministris pariter atque a convivis; cum alioquin inter res sit difficillimas meminisse sermonum in convivio habitorum: scis enim quam oblivioſos *ea res* faciat illos etiam qui praestantissima memoria sunt praediti. Verumtamen tua causſa, ut potero, narrare conabor, nihil omissurus eorum, quae in mentem mihi venerint.

3. HERM. Equidem jam horum causſa; *quae promittis*, gratiam tibi habeo. Sed si totam mihi ab initio inde rationem reddas, quis liber fuerit, quem recitavit Androcles, quem vicerit, qui fueritis, quos ad coenam vocavit; sic demum solidam a me gratiam inieris. CHAR. Liber fuit laudatio Herculis, insomnii monitu, ut dicebat, ab illo scripta. Vicit Diotimum Megarensem, qui cum illo de adorea vel de gloria potius contendit. HERM. Quid ille recitavit? CHAR. Castorum laudationem: dicebat autem se quoque magnis ipso-

Ἔφασκε δὴ ἄλλα τε πολλὰ γεγενῆσθαι ἀστεῖα, καὶ χαρίεντα, καὶ δὴ καὶ κάλλιστα ἐγκώμια εἰρῆσθαι τοῖς ἀνδράσιν, ἃ ἐκεῖνον μὲν μὴ δύνασθαι εἰπεῖν ὑπὸ τε γήρως ἐπιλελησμένον, ἄλλως τε δὲ, καὶ οὐκ ἐπιπολὺ λόγων μετεσχηκότα· σὲ δ' ἂν ῥᾳδίως εἰπεῖν, ἅ τε καὶ αὐτὸν ἐγκεκωμιακότα, καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσ' ὅλον τὸ συμπόσιον προσεσχηκότα τὴν νῆν. ΧΑΡ. Γέγονε ταῦτα, ὦ Ἑρμιππε. Σὲ μὲντοι γε οὐδ' ἐμοὶ ῥᾴδιον ἐπ' ἀκριβείας ἅπαντα διεξιέναι. Οὐ γὰρ οἷόν τε ἦν πάντων ἀκούειν, θορύβου πολλοῦ γινομένου, τῶν τε διακονουμένων, καὶ τῶν ἑστιωμένων, ἄλλως τε καὶ τῶν δυσχερεστέρων ὄν μεμνῆσθαι λόγους ἐν συμποσίῳ γενομένους. οἶσθα γὰρ ὡς ἐπιλήσμονας ποιεῖ καὶ τοὺς λίαν μνημονικωτάτους. πλὴν ἀλλὰ σὴν χάριν, ὡς ἂν οἷός τε ὦ, τὴν διήγησιν πειράσομαι ποιεῖσθαι, μηδὲν παραλείπων ὧν ἂν ἐνθυμηθῶ.

ΕΡΜ. Τούτων μὲν δὴ ἕνεκα, οἶδά σοι χάριν. ἀλλ' εἴ μοι τὰ πάντα λόγον ἐξ ἑξῆς ἀποδοίης, ὅ, τι τε ἦν ὅπερ ἀνέγνω βιβλίον Ἀνδροκλῆς, τίνα τε νενίκηκε, καὶ τίνας ὑμᾶς εἰς τὸ συμπόσιον κέκληκεν, οὕτως ἂν ἱκανὴν καλαθοῦ τὴν χάριν. ΧΑΡ. Τὸ μὲν δὴ βιβλίον ἦν ἐγκώμιον Ἡρακλέους ἐκ τινὸς ὀνείρατος, ὡς ἔλεγε, πεπαημένον αὐτῷ, νενίκηκε δὲ Διότιμον τὸν Μεγαρόθεν, ἀνταγωνισάμενον αὐτῷ περὶ τῶν ἀσταχύων, μᾶλλον δὲ περὶ δόξης. ΕΡΜ. Τί δ' ἦν ὃ ἐκεῖνος ἀνέγνω βιβλίον; ΧΑΡ. Ἐγκώμιον τῶν Διοσκούρων. ἔφασκε δὲ καὶ αὐτὸς ἐκ μεγάλων κινδύνων ὑπ'

His Lucianus concluſit. *J.M.G.*

78. Οὗτος] Rejecit hanc notam Ed. *P.* in quibusdam ita adſcribitur, ut an ad praecedentem libellum an ad ſequentem referri voluerint, neſcias. Mos receptus ad ſequentem referre jubet. ſed vide notam noſtram ad ſimile Scholium fini ſequentis opuſculi additam; unde patebit & hoc ad praecedentem Dialogum referri debere. *M. du S.*

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ] Non eſſe hunc libellum Luciani, auſim contendere, ſed Scholaſticam alicujus declamationem prope puerilem, cujus rei documenta quaedam e ſtilo petita mox dabimus, nempe inſignia, ne quis ſola putet. *J.M.G.*

15. Ἐν Διοσίοις] Vid. *Bourd.* not. & Scholia ad Τιμ. c. 5. & Ἰκαρ. c. 24. *M. du S.*

Ἐν Διοσίοις] In marg. *P.* additum: feſta Jovis fuere Athenis Diaſia, διὰ Δημοφωντὸν αἰτοῦσι σῖτον παῖδας τοὺς ἑαυτῶν, ut *Suidas* ait, appellata: & hanc forſ. *Bourdelotii* notam intelligit *Solanus*; nam aliam ejusdem hic non invenio. Sed ſupra T. I. *Tim.* c. 7. N°. 18. aliquid de Διοσίοις dixit, ubi & Cl. *Hemſterh.* conſulas. *J.F.B.*

44. Περὶ τῶν ἀσταχύων] Quales ludi in Provincia Gallica ſatis antiqui, *Florales* dicti, quibus de carminum laude certatur, praemiumque eſt flos aureus. *M. du S.*

ὑπ' ἐκείνων σεσωσμένῳ, ταύτην αὐτοῖς καλαθεῖναι τὴν χάριν· ἄλλως τε καὶ ὑπ' ἐκείνων ἐπὶ τοῖς ἐσχάτοις κινδύνοις φανέντων.

rum beneficio periculis liberatum, hanc ipsis gratiam referre: invitatum praesertim ab ipsis, cum in fastigio malorum extremo periculo apparerent.

Παρῆσαν μὲν οὖν καὶ τῷ συμποσίῳ καὶ ἄλλοι πολλοί, οἱ μὲν συγγενεῖς αὐτῷ, οἱ δὲ καὶ ἄλλως συνήθεις· οἱ δὲ λόγου τε ἄξιοι, τό, τε συμπόσιον ὅλον κεκοσμηκότες, καὶ κάλλους ἐγκώμια διελθόντες, Φίλων τε ἦν ὁ Δεινίου, καὶ Ἀρίστιππος ὁ Ἀγαθένους, καὶ τρίτος αὐτός· συγκατέλεκτο δὲ ἡμῖν καὶ Κλεώνυμος ὁ καλὸς, ὁ τοῦ Ἀνδροκλέους ἀδελφιδοῦς, μειράκιον ἁπαλόν τε καὶ τεθρυμμένον· νῦν μέντοι γε ἐδόκει ἔχειν. πάνυ γὰρ προθύμως ἠκροᾶτο τῶν λόγων. πρῶτος δὲ ὁ Φίλων περὶ τοῦ κάλλους ἤρξατο λέγειν, προοιμιασάμενος ὧδε. ΕΡΜ. Μηδαμῶς, ὦ ἑταῖρε, μὴ πρὶν τὴν ἐγκωμίων ἀρχὴν, πρὶν ἄν μοι καὶ τὴν αἰτίαν ἀποδῶς, ὑφ' ἧς εἰς τοῦτους προήχθητε τοὺς λόγους. ΧΑΡ. Εἰκῇ μ' ἀτρίβεις ἡμᾶς, ὦ γαθὲ, πάλαι δυναμένους τὰ ἅπαντα λόγου διελθόντας ἀπαλλαγῆναι. πλὴν ἀλλὰ τί τίς ἂν χρήσαιτο, ὁπότε φίλος τις ὢν βιάζοιτο; ἀνάγκη γὰρ ὑφίστασθαι πᾶν ὁτιοῦν.

Now there were also at the entertainment many others, some of his kindred, others of his acquaintance, and persons of worth, who adorned the whole entertainment, and delivered encomiums upon beauty; among whom were Philo Diniae F. Aristippus Agasthenis, and I myself in the third place. Cleonymus that handsome youth, nephew to Androcles, was also with us, a tender delicate youth, but who seemed to have a mind. He was very attentive to the discourses. Philo began first to speak upon the subject of beauty, with this preface. HERM. Not so, my friend, not so, I beseech you, before you begin your encomium, before you tell me the reason which induced you to enter upon these discourses. CHAR. You trifle with me, my good friend, to no purpose, who might long since have dispatched all these matters, and have been gone. But what can one do, when a friend presses? One must submit to anything.

Ἦν δὲ ζητεῖς αἰτίαν τῶν λόγων, αὐτὸς ἦν Κλεώνυμος ὁ καλός. καθημένου γὰρ αὐτοῦ μεταξὺ ἐμοῦ τε, καὶ Ἀνδροκλέους τοῦ θείου, πολὺς ἐγίνετο λόγος τοῖς ἰδιώταις περὶ αὐτοῦ, ἀποβλέπουσί τε εἰς αὐτὸν, καὶ ὑπερεκπεπληγμένοις τὸ κάλλος. σχεδὸν οὖν πάντων ὀλιγωρήσαντες, κάθηντο διεξιόντες ἐγκώμια τοῦ μειρακίου. ἀγασθέντες δὲ ἡμεῖς τὴν ἀνδρῶν φιλοκαλίαν, καὶ ἅμα ἐπαινέσαντες αὐτοὺς, ἀγνοίας τε πολλῆς εἶναι ὑπολαβόντες, λόγοις ἀπολείπεσθαι τὴν ἰδιωτῶν περὶ τὰ καλλίστων, ᾧ μόνῳ τούτων οἰόμεθα

5. Quam vero requiris sermonum occasionem, eâ ipse fuit formosus Cleonymus. Cum inter me & Androclem patruum assideret, multus de illo fermo inter indoctos homines, adspicientes adolescentulum, & forma ipsius supra modum perculsi. Igitur obliti fere reliquorum omnium assidebant laudes illius enarrantes: quorum nos *judicium atque* amorem pulchri cum probaremus laudaremusque, ignaviae multae esse rati, si de pulcherrimis rebus indocti homines dicendo nos superarent, quo solo illis nos prae-

56. Φίλων] De Philone Luciani amico vide Συγγρ. & Συμπ. Quamquam hoc quidem opus Lucianeum non esse suspicor. *M. du S.*

6. Ἡ πάντα τἄλλα παρέντας] Haec male conjuncta vix cohaerere videntur, nisi interponas articulum τῷ. Πῶς ἂν τὸ καλὸν σώζοιτο, ἢ τῷ λέγειν; ita certe interpretatus sum. Verbum σώζειν hic significat *tueri, adesse, ostendere.* Simili fere ratione *Plutarchus* de facie in Orbe Lunae p. 1701. *H. Steph.* de Cleanthe Samio, Φωνόμενα σώζων ἐπιμένειν τὸν ἑαυτοῦ ὑποτιθέμενον κ. τ. λ. ubi etiam ad demonstrationem, & conciliationem assensus refertur. *J. M. G.*

18. Διό-

praestare putaremus, dicere de pulchritudine ipsi quoque aggressi sumus. Decrevimus ergo non nominatim laudes dicere pueri; quippe quod parum consultum sit, cum magis illum frangat deliciis: sed neque ita sine ordine, ut isti, quidquid in buccam cuique venerit proferre; verum singulatim dicere unumquemque, quae de argumento proposito memoria subjiceret.

6. Atque primas sibi dicendi partes sumens Philo sic verba fecit: *Quam indignum est, si, quidquid agimus quotidie, in eo sic tanquam de rebus pulchris laboremus; pulchritudinis autem ipsius nullam habeamus rationem, sed ita silentio desideamus, quasi vereamur, ne forte imprudentes dicamus illud, pro quo omni tempore laboramus. Atqui ubi tandem prout decet oratione utatur aliquis, si in tanto circa res nihili studio de eo, quod omnium rerum pulcherrimum est, taceat? Aut quomodo, quod in oratione pulchrum est, pulchrius serveiur, quam si relictis aliis omnibus, de ipso illo fine eorum quae agimus omnium dicatur? Verum ne videar dicere quidem posse, quomodo affecti circa illam esse debeamus, de re ipsa autem dicere nescire; quam potest pauca ea de re conabor exponere. Pulchritudinis nimirum participes fieri omnes concupiscunt, digni autem illa habiti sunt omnino pauci. Quicumque autem munus hoc ce sunt consecuti, beatissimi omnium facti videntur, honore quo par est a Diis pariter atque hominibus affecti. Argumentum hujus rei hoc esto. In numero enim Deorum, qui ex Heroibus facti sunt, Hercules est Jovis filius, & Castores, & Helena; quorum iste virtutis ergo illum dicitur honorem esse consecutus. Helena autem pulchritudinis gratia, cum ipsa se in Deam mutasse, tum fratribus suis ejus*

προέχειν, ᾗ δὴ ἁπτόμεθα τῆ περὶ κάλλους λόγων. ἔδοξεν οὖν ἡμῖν, οὐκ ὀνομαστὶ λέγειν τὸ ἔπαινον τῦ παιδὸς (ὃ γὰρ ἂν ἔχειν καλῶς, ἐμβαλεῖν γ' ἂν αὐτὸν εἰς πλείω τρυφὴν) ἀλλ' ὑδὲ μὴν ὥσπερ ἐκείνους ὅτως ἀτάκτως, ὅπερ ἕκαστος τύχοι, λέγειν, ἀλλ' ἕκαστον εἰπεῖν ἰδία, ὅσ' ἂν ἀπομνημονεύοι περὶ τῆ προκειμένυ.

Καὶ δὴ ἀρξάμενος ὁ Φίλων πρῶτος, ὅτωσὶ τὸν λόγον ἐποιεῖτο, Ὡς ἔστι δεινόν; εἰ πάνθ' ὅσα πράττομεν ἑκάστης ἡμέρας, ὡς περὶ καλῶν ποιούμεθα τὴν σπυδὴν, αὐτῆ δὴ τῆ κάλλους ὐδένα ποιησόμεθα λόγον, ἀλλ' ὅτω καθεδούμεθα σιγῆ, ὥσπερ δεδοικότες, μὴ λάθωμεν ἡμᾶς αὐτυς, ὑπὲρ ᾧ σπυδάζομεν τὴν ἄπαντα χρόνον, εἰπόντες. καίτοι πῶ τις ἂν χρήσαιτο πρεπόντως τοῖς λόγοις, εἰ περὶ τὸ μηδενὸς ἀξίων σπυδάζων, περὶ τῆ καλλίστυ σιγῶν τὸ ὄντων; ἢ πῶς ἂν τὸ γε λόγοις καλὸν σώζοιτο κάλλιον μᾶλλον, ἢ πάντα τἄλλα παρέντας περὶ αὐτῆ λέγειν τῆ τέλυς ἡμᾶς τὸ ἑκάστοτε πραττομένων; ἀλλ' ἵνα μὴ δόξω λέγειν ὡς χρὴ περὶ τῦτο ἀκριβῶς εἰδέναι, εἰπεῖν δὲ μηδὲν ὀπίσω περὶ αὐτῆ, ὡς οἷόν τε βραχέα περὶ τύτυ πειράσομαι διελθεῖν. κάλλυς γὰρ δὴ πάντες μὲν ἐπεθύμησαν τυχεῖν· πάνυ δ' ὀλίγοι τινές. οἱ δὲ ταύτης ἔτυχον τὸ δωρεᾶς, εὐδαιμονέστατοι πάντων ἔδοξαν γεγενῆσθαι, καὶ πρὸς θεῶν, καὶ πρὸς ἀνθρώπων τὰ εἰκότα τελιμμένοι. τεκμήριον δὲ τὸ γῦν θεῶν ἐξ ἡρώων γενομένων, Ἡρακλῆς τέ ἐστιν ὁ Διὸς, καὶ [a] Διόσκυροι, καὶ Ἑλένη, ὧν ὁ μὲν ἀνδρίας ἕνεκα, ταύτης λέγε τυχεῖν τὸ τιμῆς, Ἑλένη δὲ τῆ κάλλους χάριν, [b] αὐτιῶ τε μεταβαλεῖν εἰς θεὸν, καὶ τοῖς Διοσκύροις αἰτία γενέσθαι πρὶν

a Διόσκυροι] Ita hic & mox constanter. b Αὐτίν] Αὐτῆ Fl.

18. Διόσκυροι] Ita & *Navig.* c. 9. ut alibi plerumque. Sed interdum & Διόσκυροι ap. Nostrum. V. *Dial. Meretr.* 14. *J. F. R.*

22. Αἰτία γενέσθαι] Hic aliquid deesse videtur. An τῆ ἀθανασίας αἰτία γ. &c. F. G. Facile subaudias ejusdem rei auctorem Helenam fratribus fuisse quam ipsa fecit;

πρὶν αὐτῷ εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν τοῖς ἐκεῖ γῆν συνεξηταςμένοις.

Ἀλλὰ μὴν ὅτις ἀνθρώπων ἠξιώθη τοῖς θεοῖς ὁμιλεῖν, οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, πλὴν ὅσοι μετεχήκασι κάλλους. Πέλοπί τε γοῦν τούτου χάριν τοῖς θεοῖς ἀμβροσίας μετέσχε, καὶ Γανυμήδης ὁ τοῦ Δαρδάνου φασὶν κεκρατηκέναι λέγεται τοῦ πάντων ὑπάτου θεῶν, ὥστ' αὐτὸν οὐκ ἀναχέαι συμμεῖξαι αὐτῷ τινὰ τῶν ἄλλων θεῶν ἢ [a] Θήρας τῶν παιδικῶν, ἀλλ' αὐτῷ μόνῳ πρέπουσαν ἡγούμενον εἶναι, εἰς Γάργαρον καταπτάντα τὴν Ἴδης, ἀναγαγεῖν ἐκεῖσε τὰ παιδικά, ὅπου συνέσεσθαι τὸν ἅπαντα ἔμελλε χρόνον. τοσαύτῳ δ' ὅπιμέλειαν ἀεὶ πεποίηται τῶν καλῶν, ὥστ' οὐ μόνον αὐτοὺς ἠξίωσε τῶν οὐρανίων ἀναγαγὼν ἐκεῖσε, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὅπου γῆς ὤν, ὅτι τύχοι γινόμενος, συνῆν ἑκάστοτε τοῖς ἐρωμένοις. καὶ τοῦτο μὲν γενόμενος κύκνος, συνεγένετο [b] Λήδᾳ, τοῦτο δ' ἐν εἴδει ταύρου τὴν Εὐρώπην ἁρπάζει· εἰκασθεὶς δ' [c] Ἀμφιτρύωνι, γεννᾷ τὸν Ἡρακλέα. καὶ πολλά τις ἂν ἔχοι λέγειν τεχνάσματα τοῦ Διὸς, ὅπως ἂν οἷς ἐπεθύμει συγγένοιτο, μηχανωμένου.

Τὸ δὲ δὴ μέγιστον, καὶ οἷον ἄν τις θαυμάσαι, ὁμιλῶν γοῦν τοῖς θεοῖς (οὐ γὰρ ἀνθρώπων γε ἐδέσι, πλὴν εἰ μὴ τοῖς καλοῖς)· ἐν δὲ τούτοις δημηγορῶν, οὕτω πεποίηται σοβαρὸς τῷ καινῷ τοῦ Ἑλλήνων ποιητῇ, καὶ

rei causſa fuiſſe, qui ante illius in caelum aſcenſum, mortuis annumerati fuerant.

7. *Verum etiam qui homo dignus ſit conſuetudine Deorum habitus, non eſt invenire, praeterquam qui pulchri eſſent. Certe enim Pelops hujus gratia Ambroſiae Deorum particeps factus eſt; & Ganymedes Dardani filius ſic viciſſe ſummum Deorum dicitur, ut pati non poſſet, quemquam aliorum Deorum ſecum ad venandum amaſium venire, ſed ſibi ſoli decorum eſſe duceret, devolare in Gargarum Idae verticem, & eo puerum educere, ubi toto deinde tempore ſecum eſſet futurus. Tanti vero ſemper fecit pulchros, non tantum ut caeleſti illos ſede eo deductos dignatus ſit, ſed ipſe quoque quoties in terra eſſet, ſuis ſemper cum amoribus verſatus, nunc in Cycnum verſus cum Lede luſerit, nunc tauri ſpecie rapuerit Europam, nunc Amphitruonis ſumta forma Herculem genuerit. Ac multa commemorare aliquis poſſit Jovis commenta, ut quibuscum cuperet una eſſet machinantis.*

8. *Qua in re illud maximum eſt, & quod merito miretur aliquis, quod agens inter Deos (neque enim ad alios ſe homines praeterquam ad pulchros applicare ſolet) inter Deos igitur ſic concionatur, adeo turbidus a communi Graecorum poëta, & audax terribilisque indu*

a Θήρας] Ita plurimae bene. Θύρας *J.* *V2.* b Λήδᾳ] Sic *Fl.* aliaeque recte Λύδᾳ *J.* c Ἀμφιτρύωνι] Ἀμφιτρίωνι male *J.* & *Fl.*

neque aliquid excidiſſe credo, ſi ſtilum hujus Dialogi reſpicias. Et ſi καὶ modo vertas *etiam*, ſatis procedit ſermo, *ea ipſa hoc fecit*, *fratribus* etiam *ſuaſit*, ſive *effecit*. *J.F.R.*

23. Πρὸν αὐτῷ —— συνεξηταςμένους] Ira videtur conciliare velle *Homeri* dicta diverſa. Il. Γ, 243. cum Helena de fratribus ſuis tanquam vivis dixiſſet, ſubjicit,

Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἤδη κατέχει φυσίζοος αἶα
Ἐν Λακεδαίμονι κ. τ. λ.

Sed aliquamdiu poſt Od. Λ, 299. videt apud inferos Ulyſſes

Κάστορα θ' Ἱππόδαμόν τε ἄνακτα Πολυδεύκεά τε
Τοὺς ἅμα οἱ ζώους κατέχει φυσίζοος αἶα·
Οἳ δὲ καὶ ὑπὲρ γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες
Ἄλλοθι μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖ τε
Τεθνᾶσιν τιμὴν δὲ λελόγχασ' ἴσα θεοῖσιν.

De Apotheoſi autem Helenae vid. *Spanh.* ad *Callim.* in Dia. vſ. 232. & *Dechair.* ad Athenag. apol. pr. p. 3. ubi pro Nemeſi ſ. Rhamnuſia Dea cultam oſtenditur. *J.M.G.*

27. Πέλοπι] Vid. & c. 19. *Hyginus* filii formam praedicat; 271. De Pelopis ipſius forma nihil habet. ſed memiait *Clem. Alex.* p. 14. C. & *Philoſtr.* p. 788.

A.

ducitur, ut in prima concione Junonem, quae quidem olim exprobrare illi ſoleret omnia, ipſam tamen adeo perterruerit, ut ſatis haberet nihil aliud ſibi evenire, ſed intra verba Jovis iram conſiſtere: in poſteriori autem concione in non minore Deos omnes terrore conſtituerit, terrum ſe ipſis cum hominibus ſuſpenſurum & mare minatus. Cum vero ad pulchros accedit, ita ſit mitis, & manſuetus, & aequus omnibus, ut ſuper reliqua omnia, ipſa Jovis perſona depoſita, ne inſuavis amoribus ſuis videatur, formam ſumat alterius, eamque pulcherrimam, quae illicere adſpicientem poſſit: tantum reverentiae & honoris habet pulchritudini!

9. *Neque vero ſolus ita Jupiter pulchritudine captus eſt, reliquorum autem Deorum nullus, ut potius iſta criminoſe in Jovem, quam pro pulchritudine dicta videri poſſint. Sed ſi quis curate rem velit conſiderare, Deos omnes eodem modo affectos invenerit, Neptunum verbi cauſſa Pelopis forma victum, Hyacinthi Apollinem, Mercurium Cadmi.*

10. *Neque Deas aperte illi ſuccubuiſſe, pudet, ſed velut honoris aemulatione de ſe praedicari amant, cum hoc vel illo fuiſſe formoſe,*

θρασὺς, καὶ καταπληκτικὸς, ὥς ἐν μὲ τῇ πρότερᾳ δημηγορίᾳ τ' Ἥραν, καίτοι πρότερον πάντ' εἰωθυῖαν ὀνειδίζειν αὐτῷ, ὅμως δ' αὐτίκα ἔτως ἐφόβησεν, ὡς ἠρκεσεν αὐτῇ τὸ μηδὲν παθεῖν, ἀλλὰ μέχρι λόγων σχεῖναι τ ὀργὴν τῷ Διί· τὰς δ' ἄπαντας θεὰς ἐν τῇ ὑστέρᾳ πάλιν οὐχ ἧττον κατέστησε φοβηθῆναι, γῆν ἀνασπάσειν αὐτοῖς ἀνδράσι καὶ θάλασσαν ἀπειλήσας. μέλλων δὲ συνέσεσθαι καλοῖς, οἵτω γίγνεται πρᾶος, καὶ ἥμερος, καὶ τοῖς πᾶσιν ὀπτεινὴς, ὥστε πρὸς ἅπασι τοῖς ἄλλοις, καὶ αὐτὸ τὸ Ζεὺς εἶναι καταλιπὼν, ὅπως μὴ φαίνοιτο τοῖς παιδικοῖς ἀηδὴς, ἑτέρου τινὸς ὑποκρίνεται σχῆμα, καὶ τούτου καλλίστου, καὶ οἷς τ ἐρῶντα προσαγαγέσθαι· τοσοῦτον αἰδοῦς καὶ τιμῆς παρέχεται τῷ κάλλει.

Καὶ οὐχ ὁ μὲ Ζεὺς οἵτω μόνος ἐάλω τῷ κάλλει, τοὺς δ' ἄλλων οὐδεὶς θεῶν, ἵνα μᾶλλον ἔχειν δοκῇ ταῦτα καλλιγορίαν Διὸς, οὐχ ὑπὲρ τοῦ κάλλους εἰρῆσθαι· ἀλλ' εἴ τις ἀκριβῶς ἐθελήσοι σκοπεῖν, πάντας ἂν εὕροι θεοὺς ταυτὰ πεπονθότας [d] δὴ, οἷον τ μὲ Ποσειδῶ τῷ Πέλοπος ἠττημένον, Ὑακίνθου δὲ τ Ἀπόλλω, τ Ἑρμῆν δὲ τοῦ Κάδμου.

Καὶ θεαὶ δ' ἐλάττους οὐκ αἰσχύνονται φαινόμεναι τούτου· ἀλλ' ὥσπερ φιλοτιμίαν αὐταῖς ἔχειν δοκεῖ, τὸ τῷ δεῖνι συγγενόμενην κα-

[d] Δὴ] Δεῖ Fl. melius.

A. Neptuno amatus currum ab eo accipit, vid. c. 9. & 19. *M. du S.*

Πίλοψ] Conf. infra c. 19. f. *J. F. R.*

28. Γανυμήδης ὁ τοῦ Δαρδάνου] Adpinxit Cl. *Hemſterh.* Vid. *Davis.* ad *Cic.* T. D. I. p. 65. Ed. 3. Sed mihi eſt p. 56. ſive c. 26. ubi *Cic.* Laomedontem facit Ganymedis patrem; *Davis.* vero magnas de eodem auctorum diſcrepantias indicat, quas repetiſſe aut conciliaſſe tanti non habeo. *J. F. R.*

32. Θήρας] Atqui adfuit Mercurius rapienti &c. vide *D. xp.* c. 3. *M. du S.*

34. Γάγγαρον] Vid. T. I. p. 256. *Deor. Judic.* T. I. c. 5. *J. F. R.*

38. Ἐκεῖσε] Εἰς τ οὐρανὸν ſcilicet. *F. G.*

41. Τοῦτο μὲ γυνόμενον κέρας —— τοῦτο δὲ ὠ αὐτὸν τοῦτο] Peſſime Interpr. τοῦτο μὲν & τοῦτο δὲ, reddidit *ob eam rem*, & *ob eandem*. notat enim, *cum, tum: modo, modo.* Voluit igitur Lucian. *modo in cygnum converſus, modo in tauri ſpecie.* Exempla videri poſſunt apud Vigerum & alios. *L. BOS.*

51. Ἐλάττων ποιητὴς] *Hom.* Il. Δ. 39. *M. du S.*

57. Ἅπασαι θεοὶ &c.] Il. Θ. 18. *M. du S.*

66. Καὶ οἷς τ ἐρῶντα προσαγαγέσθαι] Interp. & *quia maxime putat instantem allici poſſe.* Parum accurate; non enim οἷς eſt *quia putat*, ſed *quae poteſt, apta eſt.* δυνατοῦ, ἱκανοῦ alias dicitur. *H. V.*

75. Τῷ Πέλοπος ἠττημένου] Vide c. 7. & notam noſtram. *M. du S.*

81. Παρι-

καλῷ διηγεῖας, παρεχῆναι ταῖς ἀνθρώποις. ἔτι δὲ τῇ μὲ ἄλλων ἁπάντων, [a] ἑκάστῃ προστάτις ἴσα, οὐχ [b] ἑτέρᾳ ἀμφισβητεῖ, πρὸς ὧν ἄρχει, ἀλλ' Ἀθηνᾶ μὲ τοῖς ἀνθρώποις ἡγεμένη τὰ ἐς πολέμους, πρὸς Ἄρτεμιν δὲ ξυμμάχεῖ πρὸς θήρας· ὡς δ' αὕτως Ἀθηνᾷ κἀκείνη παραχωρεῖ τὰ πολεμικῶν· τὰ δὲ γάμων, Ἥρᾳ Ἀφροδίτῃ, αὐτὴ πρὸς αὐτῆς ἐνοχλεμένη πρὸς ὧν ἐφορεύει· ἑκάστη δ' ὅτι κάλλει τοσοῦτον φρονεῖ, καὶ πάσας ὑπερβάλλειας δοκεῖ, ὥστε καὶ ἡ Ἔρις αὐτὰς ἀλλήλαις ἐκπολεμῶσαι βουλομένη, οὐδὲν ἄλλο προύβαλεν αὐταῖς ἢ κάλλος, ὕτως οἰομένη ῥᾳδίως, ὅτῳ ἤθελε, καλάσεσθαι· ὀρθῶς καὶ φρονίμως τοῦτο λογιζομένη. σκέψαιο δ' ἂν τις ἐντεῦθεν τὴ τοῦ κάλλους περιουσίαν· ὡς γὰ ἐλάβομεν τοῦ μήλου καὶ τὴ ἐπιγραφὴν ἀνελέξαμεν, ἑκάστης αὐτῆς ὑπολαμβούσης εἶναι τὸ μῆλον, μηδεμιᾶς δὲ τολμώσης τὴ ψῆφον καθ' αὐτῆς ἐνεγκεῖν, ὡς ἄρ' αἰσχροτέρα τ ἑτέρας εἴη τὴ ὄψιν, ἀνέρχονται πρὸς τὴ τοῦ μὲ πατέρα, τ δ' ἀδελφόν τε καὶ σύνοικον, Δία, ἐπιτρέψασαι τὴ δίκην αὐτῷ. ἔχων δὲ καὶ αὐτὸς ἥτις ἐστὶν ἀποφήνασθαι καλλίστη καὶ πολλῶν ἀνδρείων ὄντων, καὶ σοφῶν, καὶ φρονίμων ἔν τε Ἑλλάδι καὶ τῇ βαρβάρῳ, οὐδ' ἐπιτρέπει τὴ κρίσιν Πάριδι τῷ Πριάμου, ψῆφον ἐναργῆ καὶ καθαρὰν ἐξενεγκών, ὅτι καὶ φρονήσεως καὶ σοφίας, καὶ ῥώμης διαφέρει τὸ κάλλος.

Τοσαύτην δ' ἐπιμέλειαν ἀεὶ ποιοῦνται, καὶ σπουδὴν, ἀκούειν εἶναι καλαὶ, ὥστε καὶ τὴ ἡρώων τε κοσμήτορα, καὶ θεῶν ποιητὴν, οὐκ ἄλλοθέν ποθεν, ἢ διὰ τὸ κάλλους πειθὼ ὀνομάζειν. ἥδιον ἂν ὧν ἀκοῦσαι λευκώλενος ἡ Ἥρα, ἢ πρόσβα θεὰ, ζυγὰ

hominibusque praebuisse. Ad haec cum aliarum rerum omnium unaquaeque praesidium susceperit, non movet altera controversiam alteri, quibus imperet; sed Minerva, quae praeest quoad bellica hominibus, non contendit cum Diana de venatu, similiterque Minervae haec concedit de bellicis, de nuptiis autem Junone Veneri, neque ipsa turbatur ab illa in his, quorum curam gerit: de pulchritudine autem sua adeo magnifice sentiunt, & superare illa universas sibi videntur singulae, ut Lis Dea, quae mutuis illas viribus superare vellet, nihil iis aliud, quam pulchritudinem objiceret, sic nempe rata facillime se quod voluisset effecturam: recte illa quidem & prudenter subductis rationibus. Caeterum excellentiam pulchritudinis inde mihi aliquis perspiciat. Accepto enim pomo lectoque illius titulo, cum unaquaeque suum illud esse putaret, sustineret autem nulla contra se ipsam ferre suffragium, quasi deteriori altera esset facie, accedunt ad patrem reliquarum, unius autem fratrem, eundemque maritum, Jovem, arbitrium illi permittentes. Cum autem ipse potestatem haberet pronuntiandi, quae esset formosissima, essentque fortes multi, & sapientes prudentesque viri in Graecia pariter & apud barbaros: arbitrium ipse Paridi permittit Priami F. eaque re luculentum tulit liquidumque suffragium, prudentia & sapientia, & fortitudine majorem esse pulchritudinem.

11. *Tantam porro curam, studium adhibuere tantum, ut pulchrae audirent, ut illi Heroum laudatori Deorumque Poëtae persuaserint, ne aliunde se quam a pulchritudine nominaret. Jucundius ergo audiat Juno* candida brachia *sua celebrari, quam dici* Venerandam

a Ἑκάστῃ Ἑκάστῃ θεῶν ἑκάστη *Fl.* b Ἑτέρᾳ ἀμφ.] Consentit *Fl.*

81. Παρεχῆναι] I. e. χαρίσασθαι, *dare*. Vis dare, nec dare vis. *F, G.*

96. Τῆ κάλλους περιουσίαν] Potius verterem *pulchritudinis excellentiam, praestantiam*, quam cum Interprete *potestatem*. Comicus eleganter dixit: *virtutem formae*. *H. V.*

8. Ἐπιτρέπει τὴν κρίσιν] Ita argumentatur: Si voluisset vincere Jupiter Junonem suam, arbitrum dedisset factiosum & imperii cupidum; similiter, si Minervam, Philosophum aut pugnacem: sed dat voluptua-

randa Dea, aut ingentis nata Saturni. *Minerva nolit* Tritogenia *potius quam* Caesia *vocari. Venus autem quantivis aestimat appellari aurea, quae quidem ad pulchritudinem tendunt omnia.*

12. *Atque haec non illud modo ostendunt, quid Dii de illa sentiant, sed testimonium sint minime fallax, reliquis illam rebus omnibus esse praestantiorem. Igitur Pallas fortitudine simul & prudentia potiorem esse decernit, cujus utriusque rei praeses est: Juno autem imperio omni & potestati praeferendam pronuntiat, suffragatorem sibi nacta Jovem. Si vero ita divinum, ita augustum quiddam pulchritudo est, de quo tanto studio ipsi Dii laborent, quomodo nos deceat non ipsos quoque Deorum imitatione, opere pariter & verbis, quidquid habemus, pulchritudini patrocinari?*

13. Haec Philo de pulchritudine: qui illud in fine adjecit, se plura hisce dicturum fuisse, nisi scirét non convenire convivio longam orationem. Post illum statim dicere coepit Aristippus, multum incitatus ante ab Androcle. Nolebat enim dicere, dicere post Philonem veritus. Ita vero exorsus est:

14. *Multi saepe mortales, dimissa de rebus optimis nobisque utilibus dicendi materia, ad alia se contulere argumenta, quibus sibi quidem conciliare gloriam videntur, sed verba interim faciunt nihil profutura auditoribus atque imprudentes partim de iisdem rebus* (eadem cum dicant) *inter se contendunt, partim quae nusquam sunt, ea enarrant; par-*

της μεγάλυ Κρόνυ· Ἀθηνᾶ δ' οὐκ ἂν βουληθείη Τριτογένεια πρὸ τῦ Γλαυκῶπις καλεῖσθαι· Ἀφροδίτη τε τιμήσαιτ' ἂν τῦ παντὸς καλῦ χρυσῆ. ἄρ' ἅπαντ' εἰς κάλλος τείνει.

Καίτοι ταῦτ' οὐ μόνον ἀπόδειξιν ἔχει πῶς οἱ κρείττυς ἔχυσι περὶ τῦτο, ἀλλὰ καὶ μαρτύριόν ἐστιν ἀψευδές, τῦ κρεῖττον εἶναι πάντων τῶν ἄλλων. ἐκεῖνν Ἀθηνᾶ μὲν ἀνδρίας ἅμα καὶ φρονήσεως προέχειν ἐπιψηφίζει. ἀμφοτέρων γὰρ προΐσταλο τῦτων. Ἥρα δ' ἀπάσης ἀρχῆς καὶ δυναστείας αἱρετώτερον ἀποφαίνει, συνηγορῦντ' αὐτῇ τ' Διὶ ὡς λαβῦσα. εἰ τοίνυν οὕτω μὲν θεῖόν τι καὶ σεμνόν τὸ κάλλος ἐστίν, οὕτω δὲ σπουδαστὸν τοῖς θεοῖς πῶς ἂν ἡμῖν ἔχοι καλῶς, μὴ καὶ αὐτὸς μιμώμεθα τὸς θεύς, ἔργῳ τε καὶ λόγῳ πᾶν ὅ, τι ἔχομεν συναίρεσθαι τῷ κάλλει;

Ταῦτα μὲν ὁ Φίλων περὶ τῦ κάλλυς εἶπεν, ἐπιθεὶς τῦτο τῇ τελευτῇ, ὡς καὶ πλείω δ' ἂν τύτων εἰρήκει, εἰ μὴ τὸ μακρολογεῖν ἐπίσταλο τ' ἀδοκίμων ἐν συμποσίῳ. μετ' ἐκεῖνον δ' εὐθὺς Ἀρίστιππος ἤρτέλο τ' λόγων, πολλὰ πρότερον ὠθισθεὶς ὑπ' Ἀνδροκλέυς· ὁ γὰρ ἐβούλελο λέγειν, τὸ μὴ Φίλωνα εὐλαβούμενος λέγειν. ἤρξαλο δὲ ἐντεῦθεν.

Πολλοὶ πολλάκις ἄνθρωποι τὸ περὶ τ' βελτίστων, καὶ ἡμῖν συμφερόντων, ἀφέντες λέγειν, ἐφ' ἑτέρας τινὰς ὥρμησαν ὑποθέσεις, ἀφ' ὧν αὐτοῖς μὲν δοκῦσι δόξαν προσάγειν· τοῖς δ' ἀκροαταῖς τὺς λόγυς ἀδὲν λυσιτελοῦντας ποιοῦνται. καὶ διεληλύθασιν οἱ μὲν περὶ τ' αὐτῶν ἐρίζοντες ἀλλήλοις, οἱ δὲ διηγούμενοι τὰ οὐκ ὄντα· ἕτεροι δὲ περὶ τ'

c Φίλωνα] Φίλων' Edd. priores. Φίλων L.

ptuarium spectatorem formarum: vult ergo primas deferri formae. *J. M. G.*

16. Ἀτιμώλιον ἠ Ἥρα] *Hom.* Il. E. 721. Haec & sequentia apud *Homerum* frequentissime occurrere, vel pueris notum est. *M. du S.*

44. Φίλωνα] Sic rectius legitur, quam elisó A. quanquam in M. Codd. frequenter ita eliduntur vocales; quod in hoc praesertim libello factitatum esse, facile observes. In L. φίλον, prave. *M. du S.*

τῶν ὐδαμῶς ἀναγκαίων λογοποιοῦντες, ὃν ἐχρῆν ταῦτα πάντα καταλιπόντας, ὅπως τί βέλτιον τύχωσιν εἰπόντες σκοπεῖν· ὃς νῦν ἐγὼ οὐδὲν τῶν ὄντων ὐδὲν ὑγιὲς ἐγνωκέναι νομίζων, ἄλλως τε, καὶ τὸ τινῶν ἀγνοίας τῶν βελτίστων καταγορῦντα τοῖς αὐτοῖς ἐμπίπτειν, τὴν εὐηθεστέρων οἰόμενον εἶναι πάντη, τὴν αὐτῇ λυσιτελεστάτῃ καὶ καλλίστην τοῖς ἀκούουσιν ὑποθέσιν ποιήσομαι τῶν λόγων, καὶ ἣν πᾶς ὁστισοῦν ἂν φαίη κάλλιστ' ἂν ἔχειν ἀκούειν καλλίστην.

Εἰ μὲν οὖν περὶ τινος ἑτέρου τῶν λόγων ἐποιούμεθα νῦν, ἀλλὰ μὴ περὶ κάλλους, ἤρκεσεν ἂν ἡμῖν, ἀκούσασιν ἑνὸς εἰπόντος, ἀπηλλάχθαι περὶ αὐτοῦ· τοῦτο δ' ἄρα τοσαύτην ἀφορμὴν παρέχει τοῖς βουλομένοις ἁπλῶς τῶν περὶ τούτου λόγων, ὅστ' οὐκ εἰ μὴ κατ' ἀξίαν τις ἐφικοίτο τῷ λόγῳ, νομίζειν δυστυχεῖν, ἀλλ' ἢν πρὸς πολλοῖς ἄλλοις καλοῖς τι δυνηθῇ συμβαλέσθαι πρὸς τοὺς ἐπαίνους, τὸ ἀμείνονος εἶναι παρὰ τύχης. τὸ μὲν οὕτω μὴ σαφῶς ἔχειν τῶν κρειττόνων τετιμημένων, οὕτω δὲ τοῖς ἀνθρώποις θεῖον, καὶ σεμνοποιεῖσθαι, πᾶσι δὲ τοῖς θεοῖς οἰκειότατον κόσμου, καὶ οἷς μὲν ἐν παρῇ πρὸς πάντα σπουδαζομένων, οὗ δ' ἀφίσταται μισουμένων, καὶ οὐδὲ προσβλέπειν ἀξιουμένων· τίς ἂν εἴη τοσοῦτον λόγων μεταχειρισάς, ὅς' ἐπαινέσαι πρὸς ἀξίαν δεξέσθαι; ὃ μὲν ἀλλ' ἐπιδήπου οὕτω πολλῶν

tium de rebus minime neceſſariis verba faciunt. Quos oportebat his relictis omnibus, ut melius quidquam dicere poſſint, videre. Quos jam ego de rebus nihil ſani ſtatuiſſe ratus, & alioquin ſtupidiorum omnino eſſe putans, poſt accuſatas quorundam optimarum rerum ignorantias in eadem vitia incidere; eandem utiliſſimam auditoribus & pulcherrimam dicendi materiem mihi ſumam, quamque unusquisque optime ſe habere dicat, vocari pulcherrimam.

15. Si quidem igitur de alia quacumque re verba nunc faceremus, non de pulchritudine, ſufficeret nobis, uno qui diceret de illa audito, diſcedere: haec vero eandem dicendi copiam ſubminiſtrat attingere volentibus, non ut infelix ſit putandus, ſi quis non pro dignitate oratione aſſequatur; verum ſi ad multa alia ipſe quoque conferre quidquam ad laudes illius poſſit, optima fortuna uti ſit exiſtimandus. Quae enim res manifeſte adeo a Diis honorata eſt, ita vero apud homines divina & ſtudio omni digna; omnibus porro, quae ubique ſunt, familiariſſimum decus eſt, adeo ut quibus ea adſit illi colantur ab omnibus, a quibus vero abſit, illi exoſi & ne adſpectu quidem digni cenſeantur; quis fuerit ita diſertus, ut eam rem laudare pro dignitate poſſit? Verum enim vero quum multis adeo ei rei tam-

64. Ἀκούειν καλλίστην] Supra jam verbo ἀκούειν ita uſus eſt auctor, ut paſſim Latini ſuo *audire*, ut nempe *diſci*, *nominari* ſignificet. Claritatis cauſſa tamen verbo illo in interpretatione abſtinui, &, quod nihil ambiguitatis habeat, poſui. Alioqui, ne aliud dicamus, haec certe Ariſtippi oratio vel a Luciano non eſt, vel ſtudioſe conficta ad charactera inepti hominis oſtendendum. Hoc quidem profecto indignum Luciano, *pulcherrime ſe habet pulchritudinem audire pulcherrimam*, pro eo quod eſt, *pulchrum eſt laudari pulchritudinem*. Ita mox junguntur, οὕτω — ὅσα (ἴσως —) ἀλλ' ἔν. ὅσας — ὅσα — οὕτω ὅσα — Et ſtatim τοσαύτην — ὅστ' ἐπαινέσαι — ὅσα. Emolliri talia interpretando poſſunt, diſſimulari plane non debent, ſi hoc praeſtare debet interpretatio, ut quantum fieri poteſt orationem, & velut ſpeculum animi auctoris, repraeſentet. *J. M. G.*

68. Περὶ αὐτοῦ] Gloſſema videtur. *F. G.*

89. Ὅσα θεοῖ] Pro καθ' ὅσα. *F. G.*

93. Ὅσ' ἔτι τ' ἡλικίας ὅσαν ἐντὸς] Legend. videtur, ὁπόσ' τ' ἡλικίας ὅσαν ἐντός. Οὐκέτι nondum. Heſych. ὁπόσ' ἐχεῖ, ἢ οὔ. *F. G.* Quia mox diſerte ait, πρώτῳ ἡλικίας ἡμιμόριον, ideo & hic forſan negationem addi voluit *Guſet*. Sed male; nam ἐντὸς *intra* aetatem, hic loci negationis eſt ſatis; quod emendandi libido accepit pro οὐ. Sed ἐντὸς ita de tempore, nondum exacto, dici, praeter *Steph.* qui ex *Plat.* ἐντὸς τριακοστοῦ ἐτῶν γεγονώς, i. e. qui triginta annos nondum vixit, nondum implevit, habet etiam *Thucyd.* IV. c. 28. ἐντὸς ἡμερῶν εἴκοσιν, aliique. Et qui intra metam verſatur, eam nondum attigit. *J. F. R.*

95. Οὕτω τ' ὠφελῆσαι ἰδεῖν ἠγάσθη, ὅστ', &c.] Puto legendum

laudatoribus opus sit, ut vel sic suam vix dignitatem consequatur, non absurdum fuerit etiam nos conari aliquid de ea dicere, licet post Philonem verba sint facienda. Adeo vero angustissima & maxime divina rerum est, ut - - - (praetermitto enim quantum & quoties pulchros Dii honoraverint:)

αὐτῷ δεῖ τ' ἐπαινεσόντων, ὥστε μόλις ἂν τ' ἀξίας τυχεῖν, ὅθεν ἀπειχὸς ἡμᾶς ἐγχειρεῖν τι λέγειν περὶ αὐτῆς, μέλλοντάς γε μὴ Φίλωνα ποιεῖν τοὺς λόγους. οὕτω δὴ σεμνόταλον καὶ θειόταλον τ' ὄντων θείων, ὥστε ἴν' ὅσα θεοὶ καλοὺς τελιμήκασι, παρ-

90λείπω.

16. *Verum ut superioribus temporibus nata Jove Helena tantas apud omnes homines admirationi fuerit, ut intra maturae aetatis tempus constitutam, negotii alicujus caussa agens in Peloponneso Thesεus, ita ad conspectum formae illius exarserit, ut in regno firmissimo, & gloria non vulgari, tamen non vivendum sibi putaret, hac si carendum esset; felicitate se praeterire universas, si haec sibi uxor contingeret. Haec cum animo agitaret, nec spem haberet illius a patre impetrandae, nec enim elocaturum sperabat, quae justam aetatem nondum attigisset; contemto illius imperio ac neglecto, parvi faciens quidquid in Peloponneso formidandum erat, assumto rapinae adjutore Pirithoo, vi a patre abductam Aphidnam Atticae oppidum asportavit: tantamque illi habuit hujus auxilii nomine gratiam, ut ita illum reliquo tempore amaverit, exemplum posteris uti esset Thesei & Pirithoi amicitia. Cum autem ille cogeretur ad inferos descendere, ad nuptias ambiendas Liberae*

Ἀλλ' ὧν ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις ἐκ Διὸς Ἑλένη γενομένη, ὅτως ἐθαυμάσθη παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, ὥστ' ἔτι τ' ἡλικίας ὄσας ἐντὸς, κατά τινα χρείαν ἐν Πελοποννήσῳ γενόμενος ὁ Θησεὺς, ὅτω τ' ὥρας ἰδὼν ἠγάσθη, ὥστ' ὅσης αὐτῷ ἡ βασιλείας ἀσφαλεστάτης, καὶ δόξης ἡ τ τυχούσης, ὅμως οὐκ ἤετο βιωτὸν αὐτῷ, ταύτης ἐστερημένῳ, παρελθεῖν δὲ πάντας εὐδαιμονίᾳ, εἰ ταύτην αὐτῷ γένοιτο συναρεῖν. ὅτω δὲ ἀμηχανοῦντι, τὸ μὲ παρὰ τοῦ πατρὸς λαβεῖν αἰτεῖσθαι, μὴ γὰρ ἂν αὐτὴν αὐτὸν ἐκδοῦναι μήπω ἡλικίας ἐμούσης, τ' δ' ἔπειτα ὑπερφρονήσας ἐκείνου, ἡ παρόντων, ὀλιγωρήσας δὲ ἡ τ ἐν Πελοποννήσῳ πάντων δεινῶν, κοινωνὸν αὐτῷ τ' ἁρπαγῆς καὶ Περίθουν παραλαβὼν, βίᾳ λαβὼν αὐτὴν τοῦ πατρὸς, εἰς Ἀφίδνας ἐκόμισε τ' Ἀττικῆς· καὶ τοσαύτην ἔσχε χάριν αὐτῷ τ συμμαχίας ταυτησὶ, ὥστ' ὅτως ἐφίλησε τ' ἄπαντα χρόνον, ὥστε ἡ τοῖς ὀπιγενομένοις παράδειγμα γενέσθαι τ Θησέως ἡ Περίθου φιλίαν. ἐπειδὴ δὲ ἔδει κἀκεῖσε ἐν Ἅιδου γενέσθαι, τ Δημήτηρ μητρω-

a Ἠγάσθη] Constantem esse lect. ait marg. *J.*

dum ἠράσθη. Nam si ἠγάσθη vere scriptum sit, oportuit & ἐν ἄρᾳ. ut infra c. 25. Ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ὅτως ἐσπουδάσθαι λέγεται τούτῳ, &c. *J.F.*

Ibid. Τῆς ὥρας — ἠγάσθη] V. *Jens.* sed nihil tamen muta; intelligitur enim αὐτὸν. sic plane apud *Philostratum* legitur p. 789. αὐτὸν ἠγάσθη τ' ὥρας. *M. du S.*

96. Ἠγάσθη] Non recusarem ἠράσθη, si qui libri exhiberent, propter sequentia, amori propria; sed quia δὲ ἄγαμαι de venerabunda admiratione satis tritum, ut ap. *Phalar.* Ep. 28. τὸ μὲν γὰρ ὑπὸν ἀ συνετοῦ τις ἄγαμαι. & passiva illa terminatio pro ἠγάσθην, non sit improba, nihil jam immutem. *Aelian.* V. H. V. 6. pr. Ἄξιον ἐπαινέσαι — ἡ ἀγασθῆναι, unde & patet id plus esse quam *laudare*; nam gradatio est, quando ait: Ἄξιον δὲ ἀ τὸ Καλάνου τοῦ Ἰνδοῦ σιλοσόφου ἐπαινέσαι, ἀλλὰ δ' ἀν εἴποι, ὅτι ἐ ἀγασθῆναι. Si quis tamen id passive velit exponere, quia ἠγασάμην est frequentius, is memineri *Eustathium* tradere (quod *Steph.* jam notavit) ipsum ἄγαμαι praeterit. esse passivum, aeque ac ἄραμαι, ideoque nil mirum, si & aliis in temporibus passive formetur, ut idem ex *Plat.* Pol. I. Καὶ ἐγὼ ἀγασθεὶς αὐτοῦ εἶπον τάδε. *J.F.R.*

98. Θεὸν ἄτερ βιοτὸν] Subaudi τ βίον, quod saepius additur: sed & interdum omitti, idem *Steph.* satis jam docuit. *J.F.R.*

στευσόμενον κόρην, ἐπειδὴ πολλὰ παρῃνῶν, οὐκ ἠδυνήθη ταύτης αὐτὸν τῆς πείρας ἀποχέσαι, συνηκολούθησεν αὐτῷ, ταύτῃ τρέπεσθαι οἰόμενος αὐτῷ καλαθήσειν τὴν χάριν, εἰ τῆς ψυχῆς ὑπὲρ αὐτοῦ κινδυνεύσαι.

Ἐπανελθόντες δ' εἰς Ἄργος, αὖθις ἀποδημοῦντος αὐτοῦ, ἐπειδὴ καθ' ὥραν ἦν γάμων, καίτοιγε ἐχόντες καλάς τε καὶ εὖ γεγονυίας ἐκ τῆς Ἑλλάδος σφίσιν αὐτοῖς ἄγεσθαι γυναῖκας οἱ τῆς Ἑλλάδος βασιλεῖς, οἱ δὲ συνελθόντες, ἐμνηστευσάμην ταύτῃ, τὰς ἄλλας ἁπάσας ὑπεριδόντες ὡς φαυλοτέρας. γνόντες δ' ὅτι περιμάχητος ἔσται, καὶ δείσαντες μὴ πόλεμος γένηται τῇ Ἑλλάδι, μαχομένων πρὸς ἀλλήλους, ὁμωμόκασιν ὅρκον τοιόνδε κοινῇ, ἢ μὲν ἐπιμνησθέντι τῷ ταύτης ἀξιωθέντι, μηδ' ἐπιτρέψειν ἄν τινι ἀδικεῖν ἐγχειρεῖν, ἕκαστος οἰόμενος ταύτῃ αὐτῷ τὴν συμμαχίαν παρασκευάζειν. ἃ μὲν δὴ ἰδίας γνώμης ἀπέτυχον πάντες, πλὴν Μενελάου, ἃ κοινῇ δ' ἐπειράθησαν αὐτίκα. ἐν πολλῷ γὰρ ὕστερον ἔριδος γενομένης ταῖς θεαῖς περὶ κάλλους, ἐπιτρέπουσι τὴν κρίσιν Πάριδι τῷ Πριάμου· ὁ δὲ τῶν μὲν σωμάτων τῶν θεῶν ἡττηθείς, τῶν δωρεῶν δ' ἀναγκασθεὶς γενέσθαι κριτής, καὶ διδούσης Ἥρας μὲν τὴν τῆς Ἀσίας ἀρχήν, τόδ' ἐν πολέμοις Ἀθηνᾶς κράτος, Ἀφροδίτης δὲ τὸν τῆς Ἑλένης γάμον· καὶ φαύλοις μὲν ἀνθρώποις γενέσθαι ἂν πολὺ νομίσας οὐκ ἐλάττω βασιλείαν, Ἑλένης δ' οὐδένα τῶν ἐπιγιγνομένων ἀξιωθῆναι, προείλετο ταύτης γάμον.

Γενομένης δὲ τῆς ὑμνουμένης ἐκείνης στρατείας τὴν τῶν Τρώων, καὶ τὴν Εὐρώπην τότε πρῶτον τὴν τῆς Ἀσίας ἐλθοῦσαν, ἔχοντες οἱ τε Τρῶες, ἀποδόντες τὴν Ἑλένην, ἀδεῶς οἰ-

Cereris, *poſtquam multa hortatus non potuit illi perſuadere, ut ab eo conatu ſe abſtineret; illum comitatus eſt, hanc decentem ab illo gratiam initurus, ut vitae pro illo periculum ſubiret.*

17. *Reverſam vero Argos, (rurſus peregre abſente Theſeo) cum jam matura eſſet nuptiis, licet haberent pulchras & generoſas mulieres, quas e Graecia ſibi ducerent, reges Graeciae; at illi convenientes hanc ſibi expetebant, contemtis tanquam deterioribus reliquis omnibus. Cum autem viderent de ipſa certatum iri, metuentes, ne bellum in Graecia exoriretur illis inter ſe depugnantibus, communi ſuffragio jusjurandum dedere ejusmodi, ſe adjutores fore ei, qui ipſa dignus eſſet habitus, neque permiſſuros, ſi quis injuriam vellet facere, cum nempe putaret unusquisque ſe hoc ſibi parare auxilium. Ac privata quidem illa uniuscujusque ſententia fefellit omnes praeter Menelaum: communem autem illam veram eſſe, ſtatim experti ſunt. Cum enim non ita multo poſt lis inter Deas de forma exorta eſſet, arbitrium permittunt Paridi Priami F. Hic corporibus Dearum & forma victus, munerumque eſſe coactus arbiter, offerente Junone imperium Aſiae, bellicam victoriam Pallade, Venere autem Helenae nuptias: etiam vilibus hominibus contingere interdum putans non minus imperium, Helena autem potiri poſſe poſterorum neminem, hujus nuptias praeoptavit.*

18. *Cum autem decantata illa contra Trojam expeditio fieret, & Europa tunc primum veniret contra Aſiam, licereique Trojanis redditа Helena ſine metu ſuam incolere patriam, Grae-*

31. Ἢ μὲν ἐπιμνησθέντι τῷ ταύτης ἀξιωθέντι] Perperam redditur τοῦ ταύτης ἀξιωθέντι. *qui hanc dicere dignatus fuiſſet.* debebat: *qui hac dignus eſſet judicatus.* H.V.

52. Αὐτοὺς ἰώσαιτο] Αὐτοὶ. F.G. Male credo; nam αὐτοὺς pertinet ad Trojanos, adeoque recte habet. J.F.R.

59. Οὐκ ἀπέτρεψεν μᾶλλον] Rectius legatur ἀλλὰ ante μᾶλλον. M. du S.

60. Εἰς τοῦτο] An τοῦτον; F.G. Fruſtra rurſus, ut arbitror; nam εἰς τοῦτο ſpectat ad ἀδεῶς ἀπολαύσειν, idque confirmat ſequens ἀποθανεῖν; ait igitur *ad hoc ipſum*, ſive ob hanc ipſam cauſſam, ut perirent, miſ-

Graecis vero haec illis permissa, difficultatibus belli atque expeditionis liberari: neutri voluere, qui putarent nunquam se belli causam, pro qua morerentur, habituros justiorem: ipsique Dii suos filios, quos aperte scirent in illo bello perituros, non potius prohibuere, sed induxerunt, non minori ipsis gloriae futurum arbitrati, pugnando mori pro Helena, quam quod Deorum filii essent. Et quid dico filios suos? Ipsi inter se majus & terribilius iniere bellum eo, quod adversus gigantas ab illis gestum est. Etenim in illo conjuncti pugnabant, hic vero contra se invicem: quo ecquod majus esse potest documentum, quantum humanis rebus omnibus praestet immortalium Deorum judiciis pulchritudo? Quando enim de aliarum in universum rerum nulla nunquam omnino dissedisse illos constat, pro pulchritudine autem non filios tantum suos dedidisse, sed jam contra se invicem pugnasse, quidam etiam vulnerati esse: quomodo, non sententiis omnibus, rebus omnibus pulchritudinem praeponunt?

19. *Ne vero videamur inopia eorum, quae de ipsa pulchritudine dici possunt, circa ista semper morari, ad aliud transibo nullo modo inferius ad demonstrandam pulchritudinis dignitatem his, quae prius dicta sunt, ad Hippodamiam nempe Arcadis Oenomai F. Quot juvenes, hujus forma captos, apparuit, mori praeoptare, quam ab hac disclusos hanc lucem intueri? Cum enim maturitatem attigisset puella, videretque illam pater non mediocri*

κεῖν ἢ αὐτῆς, οἵθ' Ἕλληνες ταύτῃ αὐτὸς ἐάσαντες ἔχειν, ἀπαλλάττεσθαι τῆς ἐκ πολέμου καὶ στρατείας δυσχερῶν, οἱ δ' οὐκ ἠβουλήθησαν ἀμφότεροι, οὐκ ἂν πολὺ νομίσαντες εὑρεῖν ἀφορμὴν καλλίω πολέμου, ἐφ' ᾗς ἀποθανοῦνται. καὶ θεοὶ δὲ τοὺς [a] αὐτῆς παῖδας σαφῶς εἰδότες ἀπολουμένους ἐν τῷ πολέμῳ, [b] οὐκ ἀπέτρεψαν μᾶλλον, ἀλλ' εὐήγαγον εἰς τοῦτο, οὐκ ἐλάττω δόξαν αὐτοῖς οἰόμενοι φέρειν, τῷ θεῶν παῖδας γενέσθαι, τὸ μαχομένους ὑπὲρ Ἑλένης ἀποθανεῖν. καὶ τί λέγω τοὺς [c] αὐτῆς παῖδας; αὐτοὶ πρὸς [d] αὐτοὺς μείζω καὶ δεινότερον ἐνέστησαν τῷ πρὸς Γίγαντας αὐτοῖς γενομένῳ πολέμῳ. ἐν ἐκείνῳ μὲν γὰρ μετ' ἀλλήλων· ἐνταῦθα δὲ ἐμάχοντο πρὸς ἀλλήλους. ἢ τί γένοιτ' ἂν ἐναργέστερον δεῖγμα, ὅσῳ τὰ ἀνθρωπίνων ἁπάντων ὑπερέχει τὸ καλὸν θεῶν ἀθανάτοις κριταῖς; ὅταν γὰρ ὑπὲρ μὲν τῶν ἄλλων ἁπάντων ἁβδαμοῦ τὸ σῶμα φαίνοντες διεκθέντες, ὑπὲρ δὲ κάλλους οὐ μόνον τοὺς υἱοὺς ἀπεδεδωκότες, ἀλλ' ἤδη καὶ ἀλλήλοις ἐναντία πεπολεμηκότες, ἔνιοι δὲ καὶ τρωθέντες, πῶς οὐκ ἀπάσαις ψήφοις προλιμῶσιν ἁπάντων τὸ κάλλος;

Ἀλλ' ἵνα μὴ δόξωμεν ἀπορίᾳ τοῦ περὶ κάλλους λόγου περὶ ταῦτα ἀεὶ διατρίβειν, ἐφ' ἕτερον βάλλομαι μεταβῆναι, ἁβδαμοῦ ἔλαττον ὄν, ὥστε δεῖξαι τοῦ κάλλους ἀξίαν, τὸ πρότερον εἰρημένων, τὴν Ἀρκάδος Ἱπποδάμειαν Οἰνομάου· ὅσους τῇ ταύτης κάλλους ἁλόντας, μᾶλλον αἱρεμένους ἀπέφηνεν ἀποθνήσκειν, ἢ ταύτης [e] διωκισμένους, τοῦ ἡλίου προσοράν. ὡς γὰρ ἐλάβετο τῆς ἡλικίας ἡ παῖς, καὶ τὰς ἄλλας ὁ πατὴς ἐν πολλῷ τῷ μέσῳ παρεστηκυῖαν ἑώρα,

[a] Αὐτῆς] Ita P. aliaeque. Αὐτῶν Fl. [b] Οὐκ ἀπέτρ. μᾶλλον] Ita Edd. omnes. [c] Αὐτῶν] Cum spir. tenui F. Fl. P. Αὐτῶν H. S. aliaeque. [d] Αὐτοὺς] Adspirate Fl. H. P. S. Αὐτοὺς F. [e] Διωκισμένους] Sic & Fl. cum F. Fr. P. &c.

missos. F. F. R.

78. Περὶ ταῦτα] An τὰ αὐτά; F. G. Hoc probem, & parum abest, quin invitis libris ita edam. F. F. R.

82. Ἱπποδάμειαν] Vid. *Philostrati* Imag. p. 788. M. du S.

87. Περιστηκυῖαν] I. e. ὑπερεστηκυῖαν. *Aristid.* Pa-

τὴν ὥρας αὐτῆς ἀλγεῖν (τοσοῦτον γὰρ αὐτὴν θέλγειν, ὥστε καὶ τὸν [a] γεγεννηκότα ὑπαγάγοιτο παρὰ φύσιν,) καὶ διὰ τοῦτ' ἀξιῶν αὐτὴν ἔχειν παρ' ἑαυτῷ, βουλόμενος δ' ἐκδιδόναι πλαττόμενος αὐτὴν τῷ ταύτης ἀξίῳ, τὰς παρ' ἀνθρώπων φεύγων αἰτίας, μηχανήν τινα μηχανᾶται τὴν ἐπιθυμίας ἀδικωτέραν, καὶ ἣν ᾤετο ῥᾳδίως, ὅσῳ ἐβούλετο, κατασκευάσειν. ἅμα γὰρ ἅρματι, ὡς οἷόν τε μάλιστα ἦν εἰς τάχος ἅμα τὴν τέχνης ἐξειργασμένῳ, τοὺς ἐν Ἀρκαδίᾳ ζεύξας ἐν τῷ τότε ταχίστους ἵππους, ἠμιλλᾶτο πρὸς τοὺς μνηστῆρας τὴν κόρης, ἆθλον τὴν νίκης παρελθόντας αὐτοῖς αὐτὴν προτιθεὶς, ἢν τέρεα τὴν κεφαλῆς ἀπηθέντας. καὶ ἠξίου δ' αὐτὴν αὐτοῖς συναναβαίνειν τὸ ἅρμα, ὅπως ἀποσχολούμενοι περὶ ταύτην ἀμελοῖεν τὴν ἱππικῆς. οἱ δ', ἀποτυχόντος τοῦ πρώτως ἁψαμένου τοῦ δρόμου, καὶ τὴν κόρης ἐκπεσόντος μὲν τοῦ ζῆν, τὸ μὴ ἀποκνῆσαι πρὸς τὸν ἀγῶνα, ἢ μεταθεῖναί τι τὴν βεβουλευμένων, μειραχιῶδες εἶναι νομίζοντες, τὴν δ' ὠμότητα μισήσαντες Οἰνομάου, ἄλλος [b] ἄλλον ἔφθανεν ἀποθνήσκων, ὥσπερ δεδοικὼς μὴ τοῦ τεθνάναι πρὶν τὴν κόρης ἁμάρτῃ. καὶ προῆλθέ γε μέχρι τρισκαίδεκα νέων ὁ φόνος. θεοὶ δ' ἐκείνου τὴν πονηρίας μισήσαντες ταύτησι, τούς τε τεθνεῶτας ἅμα, καὶ τὴν κόρην ἐλεῆσαντες· τοὺς μὲν ὅτι κτήματος ἀπεστέρηνται τοιούτου· τὴν κόρην δ' ὅτι τὴν ὥρας οὐ χαίρουσαν ἀπολαύει· κηδόμενοί τε τοῦ νέου, ὅστις ἔμελλε

intervallo alias relinquere, forma illius captus (cujus nimirum tantam illa vim haberet, ipsum ut parentem praeter naturam subigeret) eamque ob causſam ſecum illam habere cupiens, fingens interim ſuſpicionis vitandae cauſſa, elocare ſe ipſam velle ei, qui dignus ipſa eſſet, commentum comminiſciſcitur ipſa cupiditate injuſtius, quod putabat facile ſibi quod vellet confecturum. Currus enim quanta maxima arte poteſt ad celeritatem elaborato, equos cum junxiſſet, qui tum erant in Arcadiâ, velociſſimos, certabat cum procis puellae, praetereuntibus propoſito praemio ipſa puella, devictis poena capitis: poſtulabatque ipſam currum cum illis conſcendere, ut in illa occupati & deſixi, equeſtris rei curam omitterent. Illi, cum fortuna adverſa uſus fuiſſet, qui primus curſum ingreſſus fuerat, & virgine una cum vita excidiſſet, detrectare certamen, aut mutare conſilium puerile arbitrati, crudelitatemque Oenomai exoſi, alius alium morte praevenerunt; quaſi metuentes, ne morte pro puella excideret. Ac progreſſa eſt caedes ad adoleſcentes tredecim. Dii autem pravitatem hanc iſtius exoſi, mortuosque ſimul & virginem miſerati, illos, qui tali poſſeſſione privati eſſent; hanc, quod forma illa atque aetate non frueretur, cura adoleſcentis ſuſcepta, qui erat decertaturus, (hic Pelops

a Γεγεννηκότ'] Recte ſic P. ut *Jenſ.* voluit. Γεγενημένον male *J. H. S. Fl. Fr. B:* b Ἄλλος] Ita *Fl. H. B1. P. S.* Ἄλλο *J.*

ſathen. ὁ δὲ πάσης βασιλείας παραιτησάμενον ταῦτα ἐπαθεῖν. *F. G.* Eadem ſibi adſcripſerat *AE. M.*

89. Τὸν γεγεννηκότ' ὑπαγάγοιτο παρὰ φύσιν] Emendandum γεγενημένον. Sermo eſt de Hippodameia, cujus tanta venuſtas fuerit, ut & ipſum patrem praeter naturam in amorem ſui pellexerit. *J. J.*

97. Ἢν οὐ] Τὸ ἢν ejiciendum videtur. *F. G.*

1. Ἄλλος δ' νίκης παρελθόντας] Laborat locus intemperanti verborum transpoſitione: παρελθόντας refertur ad μνηστῆρας & ἠμιλλᾶτο. Sic deinde τμηθέντας, ad quod intelligendum & revocandum eſt πρωτοθύτης. *J. M. G.*

Ibid. Παρελθόντας] Παρελθοῦσιν forſan. *F. G.* Et ego ſic mallem. Verum quia ſtatim etiam ſubjicitur τμηθέντας (licet hoc ab infin. τέρεα pendeat) nihil potius mutaſſim, ſed παρελθόντας ante ἄλλος collocando intricatae ſtructurae mederer. Licet & ſic pro accuſativo abſoluto poſſit haberi, i. e. *ſi praeverterint*, de quo egimus alibi, & Clar. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* III. 10. N°. 64. quem & vid. ad XI. c. 8. Et Cl. *Hemſterh.* ad T. I. Lucian. *Halc.* c. 8. N°. 21. *J. F. R.*

14. Μέχρι τρισκαίδεκα] Non concordat *Pauſanias* de numero procorum ab Oenomao interfectorum, ſex-

de-

leps fuit) & currum illi donant pulchrius ab arte elaboratum, equosque immortales, quorum opera virgine potiretur. Et potitus est, interfecto in metis victoriae socero.

(Πέλοψ δ' ἦν ὅτ@) ἀγωνιεῖτο, ἅρμα τε χαρίζον) τούτῳ κάλλιον τέχνης πεποιημένον, ἵππους τε ἀθανάτους, δι' ὧν ἔμελλε τῆς κόρης κύριος εἶναι. καὶ γέγονέ γε τῆς νίκης ἀπὸ τέρμασι τοῦ γαμβροκτόνου.

20. *Adeo pulchritudo divina res hominibus visa est, & honorata inter omnes, & Dis saepe magno studio expetita. Propterea neque nobis est quod quis jure succenseat, qui operae pretium putaverimus ista de pulchritudine enarrare.* Sic & Aristippus orationem suam absolvit.

Οὕτω τὸ τοῦ κάλλους χρῆμα ἀνθρώποις τε θεῖον εἶναι δοκεῖ, καὶ τιμώμενον ὑπὸ πάντων, καὶ θεοῖς ἐσπουδάσθαι πολλαχόσε. διὸ δὴ καὶ ἡμῖν οὐκ ἂν ἔχοι τις μέμφεσθαι δικαίως, πρᾶγμα λογισαμένοις τὸ ταῦτα περὶ κάλλους διεξελθεῖν. οὕτω μὲν δὴ καὶ Ἀρίστιππος διῆλθε τὸν λόγον.

21. HERM. Tu superes, Charideme, qui velut coronidem eorum, quae in pulchritudine pulchra sunt, imponas, *tuam* orationem. CHAR. Ne, per ego te Deos rogo, ultra progredi me coge. Satis enim fuerint ad declarandam disputationem etiam declarasse, quae modo dicta sunt, qui praesertim non quaecumque dixi depromere ex memoria possim. Quippe facilius aliquis retineat dicta ab aliis, quam sua. HERM. Quin haec sunt, quorum ab initio cupiebamus fieri compotes. Neque enim tantum illas audire orationes curabimus, quam tuam. Itaque hac si nos privaveris, scito, etiam in illis frustra te elaborasse. Verum per Mercurium, universam orationem, quemadmodum ab initio promiseras, nobis redde. CHAR. Melius fuerat, te istis contentum difficultatem mihi remittere. Quandoquidem vero ita cupidus es orationis meae audiendae, eaque in re tibi oportet obsequi: hunc in modum ergo ipse quoque verba feci:

ΕΡΜ. Σὺ δὲ λοιπὸς εἶ, Χαρίδημε, ὅπως δ' ὥσπερ κορωνίδα τοῦ τοῦ κάλλους καλῶν ἐπιθήσῃ τὸν λόγον. ΧΑΡ. Μηδαμῶς, ὦ πρὸς θεῶν, περαιτέρω προελθεῖν με βιάσῃ. ἱκανὰ γὰρ δηλῶσαι τὴν συνουσίαν καὶ τὰ νῦν εἰρημένα· ἄλλως τ' οὐδ' ὅσα περ εἶπον ἀπομνημονεύοντα. ῥᾷον γὰρ ἄν τις μνημονεύοι τὰ ἑτέρους εἰρημένα, ἢ τὰ αὐτοῦ. ΕΡΜ. Ταῦτα μὲν δή ἐστιν, ὧν ἐξ ἀρχῆς ἐπεθυμοῦμεν ἐπιτυχεῖν. εἰ γὰρ δὴ τοσοῦτον ἡμῖν τῶν λόγων ἐκείνων, ὅσον ἐμέλησε τῶν σῶν ἀκοῦσαι. ὥς, ἢν τούτων ἀποστερήσῃς, κἀκεῖνα μάτην ἔσῃ πεποιηκώς. ἀλλὰ, πρὸς Ἑρμοῦ, τὴν ἅπασαν λόγον ὥσπερ ὑπέσχησ ἐξ ἀρχῆς, ἀπόδος. ΧΑΡ. Βέλτιον μὲν ἦν τούτοις ἀπαλλάττειν με τοῦ δυσχερῶν ἀγαπῶντα· ἐπεὶ δ' οὕτω προθυμῇ καὶ τὴν ἡμετέραν ἀκοῦσαι λόγων, καὶ τοῦθ' ὑπηρετεῖν ἀνάγκη, ὧδε τοίνυν καὶ αὐτὸς ἐποιησάμην τὸν λόγον.

Εἰ

e Αὐτῆ] Sic *Fl.* & pleraeque. Αὐτῷ *F.*

decim enim ponit, quorum nomina vide sis apud auctorem Heliacorum 2. *F. P. a G.*

Ibid. Τρισκαίδεκα] *Philostratus* etiam ἐπὶ τρισὶ καὶ δέκα ἥδη νίκαις p. 789. imag. *M. du S.*

20. Πέλοψ] De hac fabula vid. *Tzetz.* ad Lycophr. vs. 153. aliosque quos adlegat *Davis.* ad *Cic.* Tusc. D. 2. c. ult. quem conferendum in marg. monuerat *T. Hemst.* *F. F. R.*

Ibid. Ἅρμα] Neptunus forma ejus captus, dum in Sipylo vinum Diis ministrat, *Philostr.* l. c. *Cic.* Tusc. II. ult. *Equi Pelopis illi Neptuni, qui per undas currus suspensos rapuisse dicuntur.* *M. du S.*

26. Τῶν πάντων] Pro τῶν forsan ὑπὸ legendum. *F. G.*

27. Πολλαχόσε] Hic pro πολλαχῆ sive πολλαχοῦ positum videtur. *F. G.*

33. Ὅπως δή] Subaudi ὅρα, σκόπει. *F. G.*

46. Τούτοις ἀπαλλάττειν με] Scholasticus auctor saepe nimia transpositione tenebras legentibus objicit. Construenda ita est oratio, Βέλτιον ἦν τούτοις ἀγαπῶντα ἀπαλλάττειν με τοῦ δυσχερῶν. Conabar cum primum legerem

Εἰ μὲ πρῶτος αὐτὸς ἦρχον περὶ τοῦ κάλλους λέγειν, προοιμίων ἂν ἐδεόμην συχνῶν· ἐπεὶ δ' ὅτι πολλοῖς ἔρχομαι τοῖς πρότερον εἰρηκόσιν ἐρῶν, οὐδὲν ἄτοπος τοῖς ἐκείνων κεχρημένος ὡς προοιμίοις ἐπιφέρειν ἐξῆς τὸν λόγον· ἄλλως τ' οὐδ' ἑτέρωσε τῶν λόγων γινομένων, ἀλλ' ἐνταῦθα καὶ τὰ αὐτῆς ἡμέρας, ὥστ' ἐκείνοις καὶ τοὺς [a] παρόντας λαθεῖν, ὡς ἄρ' οὐχ ἕκαστος ἰδίαν λογοποιοῦσιν, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν ἕκαστος ὅτι μέρος διεξέρχονται λόγου. ἑτέρῳ μὲν οὖν ἦρχει γ' ἂν εἰς εὐφημίαν, ἅπερ ὑμῶν ἕκαστος ἔτυχεν εἰπὼν περὶ τοῦ κάλλους ἰδίᾳ. τούτῳ δὲ τοσοῦτον [b] περίεστιν, ὥστε καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις, ἔξω τῶν νῦν εἰρημένων, οὐ δεῖν ἐπαίνων τὰ εἰς αὐτό. πλεῖστα γὰρ πολλαχόθεν αὐτὰ πρῶτα δεῖν λέγειν ἕκαστα δόξαν παρίστησιν, ὥσπερ ἀνθέων εὐτυχοῦντι λειμῶνι, ἀεὶ τὰ φαινόμενα ἄρτι προσαγομένοις τοὺς δρεπομένους. ἐγὼ δ' ἐκ πάντων ἐκλέξας, ὅσα μοι δοκῶ μὴ βέλτιον εἶναι παραλιπεῖν, λέξω μετὰ βραχέων, ὅπως τῷ τε κάλλει τὰ γιγνόμενα ἀποδώσω, ὑμῖν τε τὸ μακρολογεῖν παραλιπών, δράσω κεχαρισμένα.

22. *Si primus ego de pulchritudine dicere inciperem, multis opus haberem exordiis: quando autem post plures, qui ante me dixerunt, oraturus venio; haud absurdum fuerit, illorum me orationibus pro exordiis usum, ipsam statim meam orationem adjungere: cum praesertim non alias habitae sint illae orationes, sed hic & eodem die, ut possit etiam praesentibus fucus fieri, quasi non suam sibi quisque orationem habeat, sed unam eandemque pro parte quisque sua exsequatur. Atque alii rei satis essent ad colligendam famam, quae unusquisque vestrum singulatim pro pulchritudine dixit. Huic vero tantum supereſt, ut etiam his qui post futuri sunt, praeter ea quae jam sunt dicta, non defuturae sint ejusdem laudes. Plurima enim pluribus ex locis praebet, quorum unumquodque primum dicendum esse videatur, velut floribus in felici prato semper his, qui jam conspiciuntur, decerpentes allicientibus. Ego vero deligens ex omnibus, quaecunque non recte omitti putabo, paucis dicam, ut & pulchritudini justu tribuam, & vobis, omissa longiori oratione, gratificer.*

Τοῖς μὲν οὖν ἢ δι' ἀνδρίαν ἢ καθ' ἑτέραν τινὰ τῶν ἀρετῶν ἡμῶν προέχειν δοκοῦσιν, ἢν μὴ, τῷ καθ' ἡμέραν ποιεῖν εὖ, ἀναγκάζωσιν ἡμᾶς εὖ αὐτοῖς ἔχειν, βασκαίνομεν μᾶλλον, ἐξ ὧν τ' ἂν [c] εὖ καλῶς αὐτοῖς τὰ πράγματα [d] πραττόμενα χοίη. καλοῖς δ' οὐ μόνον οὐ φθονοῦμεν τὸ ὥραν, ἀλλ' εὐθύς τε ἰδόντες ἁλισκόμεθα, καὶ θαυμαστῶμέν τε, οὐδ' ἀποκνοῦμεν ὥσπερ θεοῖς τισιν,

23. *Igitur qui vel fortitudine, vel quacumque virtute alia excellere nobis videntur, illis, nisi per quotidiana beneficia nos, ut bene erga illos affecti simus, veluti cogant, potius invidemus, unde non bene illis res successerit. Pulchris vero non tantum non invidemus formam, sed ad primum conspectum capimur, supra modum illos amamus, neque fatigamur illis tanquam Diis quibusdam, quan-*

a Παρόντας] Περιόντας prave Fl. b Περίεστιν] Περὶ ἐστὶν J. Vz. Fr. c Οὖ] — ἴσως L. Id est, οὗ forsan delendum esse. Sed male οὗ omitteretur. d Πραττόμενα] Πράττομεν, χοίη Edd. antea male.

rem hoc opusculum, emendara talia: sed mox sensi, ea ab auctore affectata esse. J.M.G.

56. Ἑτέρωσε] Pro ἑτέρωθι ut supra πολλαχόσε pro πολλαχοῦ. F.G.

63. Τούτῳ δὲ] Τῷ κάλλει. F.G.

67. Δέγειν ἕκαστα δόξαν] Scio, δόξαν posse absolute intelligi, *cum videatur*. Scio, non hic solum tenebricolum esse prae ornandi studio auctorem. Et tamen verisimilis mihi videtur antiqua conjectura mea, legendum esse δέξωντα. Certe sic facilius fluere orationem, qui Graece sciunt, sentient: certe sine fraude fuerit Latinam interpretationem eo accommodasse. Ne-

quantum nobis licuerit, ſerviendo. Ergo ju-
cundius aliquis paruerit formae felicis homini,
quam non tali imperaverit, & gratiam ha-
buerit majorem injungenti multa, quam ni-
hil praecipienti.

24. *Et reliqua bona, quorum indigemus, non ultra appetimus, cum ſumus conſecuti; pulchritudinis autem nulla unquam eſt ſatietas: verum ſi & illum Aglaiae filium qui cum Achivis venit contra Ilium, ſique Hyacinthum illum pulchrum, aut Lacedaemonium Narciſſum vincamus pulchritudine; non putamus ſatis nobis eſſe, ſed metuimus, ne ignari a poſteris forte ſuperemur.*

25. *Fere omnibus autem, ut ita dicam, rebus humanis commune quaſi, ad quod componantur, exemplum pulchritudo eſt: & neque imperatores non curant ad pulchritudinem ſtruere aciem; neque oratores componere orationem; neque pictores imagines ſuas pinxiſſe. Sed quid haec dico, quorum pulchritudo finis eſt? Quorum ad uſum neceſſitate quadam venimus, in his nihil ſtudii intermittimus, quo ea, quam poteſt, paremus pulcherrima. Neque enim Menelaus tam curabat uſum aedium, quam ut ingredientes admiratione percelleret: atque ea cauſa & ſumtuoſiſſimas ſimul paravit & pulcherrimas. Neque aberravit ab ſuo conſilio: Ulyſſis enim filius ita illas admiratus eſſe dicitur, requirendi patris cauſſa in eas cum perveniſſet, ut Piſiſtrati diceret Neſtoris filio,*

Talis num fuerit Jovis aula introrſus
Olympi?

ὅσον ἂν ἡμῖν ἐξῇ δουλεύοντες αὐτοῖς. ἥδιον ἂν ἦν [e] ὑπακούσαι τις ὥρας εὐτυχηκότι, ἢ προστάξειε τῷ μὴ τοιούτῳ, ᾧ πλείω χάριν ἂν εἰδείη τῷ πολλὰ προστάττοντι μᾶλλον, ἢ τῷ μηδ' ὁτιῶν ἐπαγγέλλονλι.

Καὶ τ' ἄλλων ἀγαθῶν, ὧν ἂν ἐνδεεῖς ὦμεν, ὐ περαιτέρω σπουδάζομεν τῦ τυχεῖν· κάλλους δ' ἡμῖν οὐδεὶς οὐδὲ πώποτε γέγονε κόρος. ἀλλ' ἐάν τε τ' Ἀγλαΐης, τ' εἰς Ἴλιον ποτὲ συναναβάντα τοῖς Ἀχαιοῖς, ἐάν θ' Ὑάκινθον τ' καλὸν, ἢ τ' Λακεδαιμόνιον Νάρκισσον κάλλει νικῶμεν, οὐκ ἐχεῖν ἡμῖν δοκῦμεν, ἀλλὰ δεδοίκαμεν μὴ λάθωμεν τοῖς ὀπιγιγνομένοις ἂν καλαλιπόντες ὑποβολήν.

Σχεδὸν δ', ὡς εἰπεῖν, πάντων τ' ἐν ἀνθρώποις πραγμάτων ὥσπερ κοινὸν παράδειγμα τὸ κάλλος ἐστί· καὶ ὅτε πράληγοις εἰς κάλλος ἠμέλη τὰ πρατεύματα συντάσσειν, ὅτε ῥήτορσι τὺς λόγυς συντιθέναι, ὅτε μὴν [f] γραφεῦσι τὰς εἰκόνας γεγραφέναι. ἀλλὰ τί ταῦτα λέγω; ὧν τὸ κάλλος τέλος ἐστίν· ὧν γ' εἰς χρείαν ἥκομεν ἀναγκαίως, οὐκ ἐλλείπομεν οὐδὲν σπυδῆς εἰς ὅσον ἔξεστι κάλλιστα καλασκευάζειν. τῷ τε γ' Μενέλεῳ ὐ τοσῦτον ἐμέλησε τ' χρείας τ' οἴκων, ἢ ὅσον τὺς εἰσερχομένυς ἐκπλήττειν· καὶ ἅμα τῦθ' ὕτω πολυτελέστατυς ἅμα καλεσκεύασε, καὶ καλλίστυς, καὶ τ' γνώμης οὐκ ἥμαρτεν· ὁ γ' Ὀδυσσέως φῶτως ἀγαθὸν εἶναι λέγεται τύτυς, ὅτ' πῦστν τῦ παλρὸς εἰς αὐτὸν ἀφιγμένυ, ὥστ' εἰπεῖν Πεισιστράτῳ τῷ Νεστορίδῃ,

Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίυ ἔνδοθεν αὐλή.

Αὐ-

[e] Ὑπακούσαι] Ὑπακοῦσαι Edd. male. Ὑπακούσαιλο, ἴσως L. [f] Γραφεῦσι] Sic plurimae cum *Fl.* Γραφοῦσι *J.*

Neque turbare nos debet illud δεῖ λέγειν pro λέγεσθαι. Sic enim auctor etiam ſupra c. 15. in. μισεμένων & ὑπὸ προσλίπειν ἀξιεμένων, ubi paſſivo non minus opus erat. *J.M.G.*

81. Πράγλοιμεν, χαίη] Lege πραττόμβα χαίη. F.G. Idque omnino neceſſarium credidi. *J.F.R.*

Πραττόμβα χαίη] Sic legendum eſſe facile, credo, quisque videt, & viderunt, puto, ſuperiores interpretes. Τὰ πράγμαλα ἴσχει τῦ πραττόμβα ſignificat τῦ πράττεται. *J.M.G.*

93. Τὸν Ἀγλαΐης] Nireus. *Hom.* Il. B. 672. Νιρεὺς Ἀγλαΐης θ' υἱὸς χαροποιό τ' ἄνακτος Νιρεὺς ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε. *M. du S.*

19. Ζηνός που] *Hom.* Od. Δ. 74. *M. du S.*

Ibid. Ἔνδοθεν] I. e. ἔνδοθι. F.G. Sic & ſupra de *Dea Syr.* c. 31. *J.F.R.*

Αὐτὸς δ' ὁ τῦ μειρακίυ πατὴρ οὐκ ἄλλ-
λυ τυ χάριν μιλτοπαρήυς ἦγε τὰς ναῦς,
συστρατευόμενος τοῖς Ἕλλησιν ὅπι Τροίαν,
ἢ ὅπως τὺς ὁρῶντας ἐκπλήττειν ἔχῃ. καὶ
σχεδὸν εἴ τις ἑκάστην ἐξετάζειν βούλοι τῶν
τεχνῶν, εὑρήσει πάσας ἐς τὸ καλὸν ὁρώ-
σας, καὶ τύτυ τυγχάνειν [a] τῦ πάντος τι-
θεμένας.

Τοσῦτον δὲ τὸ καλὸν τῶν ἄλλων ἁπάν-
των ὑπερέχειν δοκεῖ, ὥστε τῶν μὲν ἢ δικαιο-
σύνης, ἢ σοφίας, ἢ [b] ἀνδρείας μετεχόντων,
πολλά τις ἂν εὕροι τιμώμενα μᾶλλον· τῶν
δὲ ταύτης τῆς ἰδέας κεκοινωνηκότων βέλτιόν
ἐστιν εὑρεῖν οὐδέν, ὥσπερ [c] δὴ καὶ τῶν μὴ μετε-
σχηκότων ἀτιμότερον οὐδέν. μόνυς γοῦν τὺς
μὴ καλὺς ὀνομάζομεν αἰσχρύς, ὡς οὐδὲν ὂν
εἴ τι τις ἔχων τύχοι πλεονέκτημα τῶν
ἄλλων, κάλλυς ἐστερημένος.

Τὺς μὲν οὖν ἢ δημοκρατυμένυις τὰ κοινὰ
διοικοῦντας, ἢ τυράννοις ὑποτεταγμένυς,
τὺς μὲν δημαγωγὺς, τὺς δὲ κόλακας κα-
λοῦμεν· μόνυς δὲ τὺς ὑπὸ ταύτῃ τῇ δυ-
νάμει γενομένυς θαυμάζομέν τε, φιλοπό-
νυς τε καὶ φιλοκάλυς ὀνομάζομεν, καὶ κοινὺς
νομίζομεν εὐεργέτας τὺς τῶν καλῶν ἐπι-
μελητάς. ὅτε τοίνυν οὕτω μὲν σεμνὸν τὸ κάλ-
λος ἐστὶν, οὕτω δὲ τοῖς πᾶσιν ἐν εὐχῆς μέ-
ρει τυχεῖν, κέρδος τε νομίζυσι τὸ τύτυ
τι μετασχεῖν δυνηθῆναι, πῶς ἡμᾶς εἰκό-
τως οὐκ ἄν τις ἐμέμψαιτο, εἰ τοσῦτον
ἔχοντες κέρδος κερδαίνειν, ἔπειθ' ἑκόντες
προϊέμεθα, μηδ' αὐτὸ τῦτο αἰσθόμενοι δυσ-
θέντες, ὅτι ζημιύμεθα;

Ipse autem pater adolescentuli (Telemachi) *non alia causſa ſplendentes minio naves Graecorum expeditionem juvans ad Trojam duxit, quam ut haberet, quo videntes percelleret. Et artes prope omnes ſi examinare aliquis velit, inveniet ad pulchritudinem eas collineare, & in illa conſequenda ponere omnia.*

26. *Tantum vero eminere in reliquis omnibus pulchritudo* (honeſtas) *videtur, ut multa obſervare liceat iis, quae vel juſtitiam, vel ſapientiam, vel fortitudinem ſibi adjunctam habent, honoratiora: his vero, quae hujus qualitatis partem habent, melius invenire nihil eſt: quemadmodum nimirum iſtis, qui nihil ejus habent, nihil contemtius. Quippe ſolos, qui pulchri non ſunt, turpes vocamus: quaſi nihil ſit, ſi quis aliquam caeterarum praerogativarum habeat pulchritudine idem privatus.*

27. *Atque illos, qui vel in populari imperio rem publicam adminiſtrant, vel tyrannis ſubjecti ſunt, demagogos illos, hos adulatores vocamus: ſolos, qui ſub hac* Pulchri & Honeſti *poteſtate ſunt, admiramur, laborisque & honeſtatis amantes vocamus, & communes benefactores habemus illos, qui pulchrorum* (honeſtorum) *curam ſuſcipiunt. Cum igitur adeo auguſtum quiddam ſit pulchritudo, adeoque in parte votorum ſit omnibus illam conſequi, ut in lucro ponant, illi ſi qua ſervire poſſint: quomodo non merito nos vituperaverit aliquis, ſi tantum, cum liceat lucrum facere, ultro deinde illud abjiciamus, ac ne hoc ipſum quidem ſentire queamus, damnum nos facere?*

28. Tan-

a Τῦ πάντος τιθ.] Ita omn. Edd. habere adjecit *Solan.* b Ἀνδρείας] Sic jam Edd. omn. cum alias & ἀνδρίας habeant, ut c. 23. &c. c Δὴ] Δεῖ male *Fl.*

20. Πατὴρ] Ulyſſes. *F.G.*
21. Μιλτοπαρήυς] *Hom.* Catal. 144. *M. du S.*
30. Ἀνδρείας] Mendoſe in omnibus legitur ἀνδρίας. *M. du S.*

Ἀνδρείας] Cur mendi hoc inſimulat *Solan?* An quia in emendationibus Auctorum codicibus ἀνδρίας potius invenias, teſte *Stephano*, qui tamen promiſcue inveniri fatetur. An quia ſic melius diſtinguitur ab adjectivo ἀνδρεῖος, ἀνδρεία? vel etiam ab ἀνδρία, *virilis aetas*, tradente *Schol.* Demoſthenis ad Cherſoneſianae fin. p. m. 272. C. Tom. poſtremi. Verum in Edd. tam crebro confunditur, ut nihil mutare auſim; ἀνδρίας hoc Dial. ſaepius, item ſupra *Patr. Enc.* c. 8. & *Muſc.* c. 5. ubi contrariam Rhodomanni opinionem addidimus.

Av-

28. Tantum & ego verborum feci, multis, quae in promtu mihi erat de pulchritudine dicere, abscissis, cum longius extrahi colloquium viderem. HERM. Felices vos quidem, qui tali colloquio fruiti sitis. Sed tuo beneficio fere non deteriori ego quoque conditione fui.

Τοσοῦτον μὲν δὴ καὶγὼ τῶν λόγων ἐποιησάμην, πολλὰ τῶν ἐνόντων μοι περὶ κάλλους εἰπεῖν ἀφελών, ἐπειδὴ τὴν συνουσίαν ὀψὲ πολὺ προσδοκωμένην ἑώρων. ΕΡΜ. Εὐδαίμονές γε, οἱ τοιαύτης ἀπολελαύκατε τῆς συνουσίας· χεδὸν δ' ἤδη καὶγὼ ὑμῶν ἔλαττον ὑμῶν ἔσχηκα ἄλλως σέ.

60 [d Οὐδ' ἅτῳ δοκεῖ τῶ Λυκιανῶ]

d Οὐδ' &c.] Non habet haec Graeca P. Habent *Fl. F. H. B. S.* &c.

Ἀνδρείας ἐπιμελοῦ *Epict.* Sent. 78. p. 128. f. σοφίᾳ καὶ ἀνδρείᾳ *Aelian.* VIII. 16. f. aliique aequales & posteriores, ὅσα κοινῇ. *F. F. R.*

32. Τῆς ἰδέας κακοσυνθέτων] Ἰδέα *species*, est *forma qualitas*, *notio*: commune quiddam & universile, quod partes plures, *individua* certe, complectitur. Τῆς ἰδέας τῶ κάλλους κακοσυνθέτων vel κακοσυνθέσει, qui sub notione & nomine, sub specie pulchrorum comprehenduntur. *Speciem* aut *formam* nolui ponere in interpretatione, ne quis pro ipsa pulchritudine ea nomina poni existimaret: idque tanto magis, cum auctor felici illa ad mores puerorum & adolescentulorum formandos linguae Graecae confusione, eodem nomine tum pulchrum, quod in corpora cadit, tum generosum illud in animis honestum complectatur. *F. M. G.*

60. Οὐδ' ἅτῳ δ.] Hoc Scholium ita haud dubie ad praecedentem Dialogum pertinet; cum titulo sequentis additum sit σίγνσι. Unde clare efficitur, Scholium praecedens ad *Philopatridem* pertinere. *M. du S.*

[Οὐδ' ἅτῳ δοκεῖ τῶ Λυκιανῶ] Quum *Junt.* haec verba superscripta haberet Dialogo sequenti, *Solanus* adjecerat, ea pertinere ad Dial. praecedentem; cumque in *Fl.* in qua hic *Charidemus* ultimo omnium loco collocatur, diserte ante τὸ ΤΕΛΟΣ ponat, ea eodem posui. In cett. ita inter utrumque Dialogum medio erant posita loco, ut non distinguas ad priorem, an ad seq. spectent. *F. F. R.*

ΝΕΡΩΝ, Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡΥΧΗΣ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ, εἰ γνήσιος.

NERO, SIVE DE ISTHMO PERFODIENDO.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΩΝΙΟΥ.

MENECRATIS ET MUSONII.

ΜΕΝ.

Ἡ Ὀρυχὴ τῦ Ἰσθμῦ χ σοὶ, Μυσώνιε, ἀφ' χειρὸς, ὡς Φασι, γεγονυῖα τῷ τυράννῳ, νῦν εἶχεν Ἕλληνα. ΜΟΥΣ. Ἴσθι, ὦ Μενέκρατες, χ βελτίω ἐντεθυμῆσθαι Νέρωνα. τὰς γ' περιόλας τ Πελοποννήσυ, τὰς ὑπὲρ Μαλέαν, [a] ξυνήρει τοῖς θαλαττευμένοις, εἴκοσι σταδίων τῦ Ἰσθμῦ ῥήγμαλι. ΜΕΝ. Τῦτο δ' ἂν χ τὰς ἐμπορίας ὤνησε, χ τὰς ὀπὶ θαλάττη πόλεις, χ τὰς ἐν τῇ μεσογείᾳ. χ γ' δὴ [b] καὶ εἰναις ἀποχρῶν ὁ οἶκοι καρπὸς, ἢν τὰ ἐπιθαλάττια εὖ πράττῃ. ταῦτα δὴ διέξελθε, Μυσώνιε, βυλομένοις ἡμῖν ἀκροάσασθαι, χ ἐρρωμένως τῇ γῇ ἐμβάλλειν, ἀνακύψασα δὲ λαπῶ σε ἂν, ὦ Δημήτρια, τ Ἰσθμὸν ὀρυττῶν τῇ Ἑλλάδι; εἰ δὲ χ πιθαρωδοῦντά μου εἶδες, ὥσπερ Νέρωνα, τί ἂν ἔπαθες; pro illo ἀνακυψασα, quod *lamentari* vertitur, mallem retinuisset *Olearius* vulgatum ante ἀνακυψησαι, *detestari*. Caeterum hinc intelligitur, quid sibi velint mox verba, προσεζευγμένων ἡμῶν τῷ Ἰσθμῷ. *J. M. G.*

MEN.

AT Isthmum certe perfodere, Muſoni, quod prae manu, ut ajunt, habuit tyrannus, Graeci res conſilii tuo etiam judicio fuit. MUS. Scito, Menecrates, etiam meliora in animo habuiſſe Neronem. Circuitus enim illos Peloponneſi ſupra Maleam navigantibus compendifaciebat, perrumpendo viginti ſtadiorum Iſthmo. MEN. Hoc vero & commerciis utile fuiſſet, & maritimis urbibus pariter atque mediterraneis. Nam his quoque fructus domeſtici ſufficiant, ſi res maritima bene habeat. Haec ergo, Muſoni, enarra nobis

Εἰ γνήσιος] Sola *B*2. haec duo verba omittit. ΕΙΓΝΗΣΙΟΣ *Ald.* & *H*1. ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣ.] Ita *B*1. 2. *P.* Aliae omittunt inſcript. perſon. [a] Ξυνήρει] Ξυνῆρε *P.* [b] Καὶεἰναις] Bene ſic *Ald. P. H.* &c. Κἀκτὸς male *S.* & *Amſt.*

ΝΕΡΩΝ Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ Ο?.] Neque hic Luciani dialogus eſt, quemadmodum facile omnibus veſtigiis colligi poteſt, ac praeſertim fine dialogi. Scriptus nempe hic dialogus ſuperſtite Nerone, ac Luciano necdum nato, ut patet antedictis ad Philopatrin. *Th. M.*

ΝΕΡΩΝ] In *Fl.* Ed. non extat hoc opuſculum. *M. du S.*

ΝΕΡΩΝ] Quisquis eſt hujus libellii auctor (Lucianum quidem non puto ſcabro adeo ac difficili genere ſcribendi uſum) in eo certe non peccavit, quod ſupervixiſſe fingit Neroni Muſonium. Pulchre oſtendit *Olearius* ad *Philoſtr.* V. Apollo. 4, 36, 2. *Suidam* qui ἀναιρεθῆναι dicit a Nerone Muſonium, non hoc velle, interfectum eſſe, ſed exilio ejectum & velut e medio ſublatum. Porro quam commode hic ad Iſthmum ſtatuatur Muſonius, inde apparet, quod idem *Philoſtratus* 5, 19. narrat, hunc philoſophum inter vinctos illos fuiſſe, quorum operis foſſa illa duceretur. Verba ſunt, Demetrius Philoſophus Μυσωνίῳ ἴφασκεν ἐντετυχηκέναι περὶ τ Ἰσθμὸν, διδομένῳ τε, χ κελευσαμένῳ ἐμβῆναι χ αὐτὸν μὲ ἀνακυψησαι τὰ σώματα τ δ' ἔχοντ τ σωμάτης, χ ἐρρωμένως τῇ γῇ ἐμβάλλειν, ἀνακύψασα δὲ λαπῶ σε ἂν, ὦ Δημήτρια, τ Ἰσθμὸν ὀρυττῶν τῇ Ἑλλάδι; εἰ δὲ χ πιθαρωδοῦντά μου εἶδες, ὥσπερ Νέρωνα, τί ἂν ἔπαθες; proillo ἀνακυψασα, quod *lamentari* vertitur, mallem retinuiſſet *Olearius* vulgatum ante ἀνακυψησαι, *deteſtari*. Caeterum hinc intelligitur, quid ſibi velint mox verba, προσεζευγμένων ἡμῶν τῷ Ἰσθμῷ. *J. M. G.*

ΝΕΡΩΝ &c.] In *Fl* totus hic Dialogus non conſpicitur, conſulto omiſſus. *J. F. R.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡ: ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ] Vide *Philoſtr.* in vita Apoll. IV. p. 162. cum notis. *M. du S.*

1. Η ὀρυχὴ τῦ Ἰσθμοῦ ϵ σοὶ, Μυσώνιε] Qui poteſt Muſonius haec iſta de Iſthmi perfoſſione diſſerere a Nerone interfectus jam olim, ut apud *Suidam* eſt, atque alios? Hic autem Muſonius ſic agit, quaſi qui Neroni ſupervixerit, ut cum de Vindice narrat cap. 5. Mitto jam ſtili indolem minime Lucianicam, aliaque id genus argumenta. *Th. M.*

Ἡ ὀρυχὴ τῦ &c.] Muſonius diu vixit poſt Neronem. Vid. *Philoſtr.* & *Orig.* contra Celſ. *M. V. La Croze.*

Ibid. Μυσώνιε] A Nerone in exilium miſſus, non in-

bis audire cupientibus univerſis, niſi quid aliud ſerium agere cogitas. MUS. Faciam ac lubens. Nec enim ſcio, in quo potius gratum facere vobis poſſim, qui ſtudendi cauſſa inſuave adeo auditorium ingreſſi ſitis.

2. Neronem igitur in Achaiam egerunt carmina, & quod firmiter ſibi perſuaſerat, nec Muſas canere ſuavius. Volebat autem etiam Olympia, certaminum omnium maxime gymnicum, ob cantum coronari. Quantum enim ad Pythia, haec magis ad ſe pertinere, quam ad Apollinem: qui nec ipſe citharam cantumque opponere ſibi audeat. Verum Iſthmus non inter ea, quae e longinquo cogitaverat: ſed cum in naturam loci incidiſſet, magnificentiae quodam amore correptus, & regem illum Achivorum quondam ad Trojam *profectorum* cogitans, ut is Euboeam a Boeotia abſciderit illo circa Chalcida Euripo; atque inſuper Darium, ut Boſporo pons contra Scythas ab illo impoſitus ſit; Xerxis autem *opera* forte ante haec ipſa cogitavit, magnificorum operum maxima. Ad haec videri ſibi poterat, ſe permiſcendis tam parvo inter-

σαλῷ πᾶσιν, εἰ μή τι σπουδάσαι ἄμεινον ἕτερον. ΜΟΥΣ. Δίειμι βουλομένοις. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι χαριζοίμην ἂν μᾶλλον τοῖς γε ἀφιγμένοις ἐς ἀηδὲς ὅτῳ θρεττικήριον ὀπὶ τῷ σπουδάζειν.

Νέρωνα τοίνυν ἐς Ἀχαΐαν ᾠδαὶ ἦγον, καὶ τὸ σφόδρα αὐτὸν πεπεικέναι, μηδ' ἂν τὰς Μούσας ἀναβάλλεσθαι ᾄδειν. ἐβούλετο δὲ καὶ τὰ Ὀλύμπια (τὸ γυμνικώταλον τῶν ἀγώνων) στεφανοῦσθαι ᾠδῶν. τὰ γὰρ Πύθια, τούτων μὲ ἑαυτῷ μετεῖναι μᾶλλον, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι. μὴ γὰρ ἂν μηδ' ἐκεῖνον ἐναντίαν αὐτῷ κιθάραν τε καὶ ᾠδὴν θέσθαι. ὁ δὲ Ἰσθμὸς, ὃ τι ἄποθεν αὐτῷ βεβουλευμένων· ἀλλ' ἐντυχὼν τῇ φύσει τοῦ τόπου, μεγαλουργίας ἠράσθη, τόν τε βασιλέα τὸν ἐπὶ τὴν Τροίαν ποτὲ Ἀχαιῶν ἐνθυμηθεὶς, ὡς τὴν Εὔβοιαν τῆς Βοιωτίας ἀπέτεμεν Εὐρίπῳ τῷ περὶ τὴν Χαλκίδα· ἔτι γε μὴν καὶ τὸν Δαρεῖον, ὡς ὑπὲρ Βοσπόρου ἐγεφυρώθη αὐτῷ ἐπὶ τοὺς Σκύθας· τὰ δὲ Ξέρξου καὶ πρὸ τούτων ἴσως ἐνόησε, μέγιστα τῶν μεγαλουργιῶν ὄντα· καὶ πρὸς τούτοις τὸ δὶ ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι

interfectus eſt: vid. ſupra Παρ. c. 18. *Tac.* ann. XV. C. 71. H. III. f. *Philoſtr.* in vita Apoll. IV. p. 175. cum not. & 187. Deeſt hic Dialogus in *Fl.* neque Lucianeus cenſendus eſt. Neronem quidem ea molitum fuiſſe, quae hic narrantur, verum eſt. Quod & in votis poſt eum Herodes Atticus ὁ πάνυ habuiſſe traditur a *Philoſtr.* in ejus vita p. 278. De Neronis in Graeciam itinere & agonibus ibi ſuſceptis, videndi *Suet.* in Ner. c. 22. 24. *Dio* L. LXIII. p. 719. *Plut.* in Flamin. *Dio Chryſ.* in Rhodiaca, & *Philoſtr.* in Apoll. IV. 24. & V. 7. *M. du S.*

10. Καὶ γὰρ δὴ κἀκείνας ἀπόχρῶν ὁ αἰὼν παρῆς, ἢ τὰ ἐπιθαλάττια εὖ πράττῃ] Corrige ex *Aldina* κἀκείναις. πόλεσι ſcilicet ἐν τῇ μισογείᾳ, quibus abunde ait eſſe proventuum, ſi floreat res maritima. *J. J.*

11. Κἀκείνας ἀπόχρῶν] An κἀκείναις ἀπόχρῶ; *Baſ.* edit. κἀκείναις ἀπόχρῶν ferri poteſt. *F. G.*

15. Εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι χαριζοίμην] Haec ſententiam ſanam ut habere poſſint vereor. Legendum puto, tenui admodum in Mſſ. diſcrimine, Οὐ γὰρ οἶδ' ὅ, τι κ. τ. λ. & ſic interpretatus ſum. *J. M. G.*

17. Ἐς ἀηδὲς ὅτῳ θρεττικήριον] Videtur fingere auctor, Muſonium in carcere vel vinculis certe ſcholam hic habere, circa ipſum forte opus paullo ante relictum a Nerone. *J. M. G.*

22. Τὰ Ὀλύμπια] Vid. *Philoſtr.* p. 192. *M. du S.*

23. Τὰ γὰρ Πύθια] Abſolute, ut Lucian. *Prom.* §. 7. Τὸ γὰρ τῆς κλεπτίλης. *J. M. G.*

29. Τόν τε βασιλέα τὸν ἐπὶ τὴν Τροίαν] Rex Achivorum Trojam oppugnantium, qui Euboeam abſciderit Boeotiae, neſcio an usquam memoretur. Certe nihil Homerus, nihil Geographi. Contra a natura abſciſſam omnes affirmant. Suſpicari licet aliquid hic excidiſſe: nempe dixit forte auctor de illa *Homerica* foſſa Il. H. Neſtoris ſuaſu facta; deinde Neptunum commemoravit, qui Libyam Heſperia, id eſt Hiſpania, circa Gades disjunxerit, Siciliam abruperit ab Italia, a Boeotia Euboeam. Omiſſis quae interjecta fuerant, male jam Agamemnoni tribuitur opus Neptuni, hoc eſt, ipſius naturae. Haec ſuſpicari fas fuerit, ne nimis incredibile aliquid hic dicatur ex perſona Muſonii. Caeterum qui perfoſſionem Iſthmi Corinthiaci tentarint vid. *Plin.* H. N. 4, 4, f. 5. Neronis conatum deſcribit, admixtis ſuperſtitionis quibusdam credulitatis certe veſtigiis, *Xiphilinus* e Dionis l. 63. p. 722. *J. M. G.*

36. Καὶ πρὸς τούτοις τὸ δὶ ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμῖξαι πάντας εἰσαιτὸ τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς εἰσιέναι τοῖς ἔξωθεν] Perobſcure dictum ac neutiquam Lucianice. Acceſſit non notatus interductus poſt πάντας. Nam eſſe de-

μίξαι πάντας, εἴσαιτο τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἐστιᾶσαι [a] τοῖς ἔξωθεν· αἱ γὰρ τύραννοι φύσεις μεθύουσι μέν, φαύσαι δὲ πω καὶ ἀκοῦσαι τοῦτο φθέγμα.

Προελθὼν δὲ ὁ σκηνῆς ὕμνουν μὲν Ἀμφιτρίτης τε καὶ Ποσειδῶνος ἦσε, καὶ ᾆσμα οὐ μέγα Μελικέρτῃ δὲ καὶ Λευκοθέᾳ. ὀρύξαντος δ' αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν [b] τοῦ τὴν Ἑλλάδα ἐπιτροπεύσαντος, ὑπὸ τὴν ὀρυχὴν ἦξε προτύμνυός τε καὶ ἀοιδόμων, καὶ καθηκόμενος τῆς γῆς, τρὶς, οἶμαι· τοῖς τε τὴν [c] ἀρχὴν παρεσκευασμένοις παρακελευσάμενος ξυμπόνως ἅπτεσθαι τοῦ ἔργου, ἀνῆκε εἰς τὸν Κόρινθον, τὰ Ἡρακλέους δοκοῦντα ἐξειλῆσθαι πάντα. οἱ μὲν δὴ ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, τὰ πετρώδη τε καὶ δύσεργα ἐξεπόνουν, ἡ στρατιὰ δὲ τὰ γεώδη τε καὶ ὀπίπεδα.

[d] Ἑβδόμην δέ πως καὶ πέμπτην ἡμέραν προσεζευγμένων ἡμῶν τῷ Ἰσθμῷ, κατέδη τις ἐκ Κορίνθου λόγος οὔτω σαφὴς, ὡς δὴ τοῦ Νέρωνος μεταγνωκότος τὴν τομήν. ἔφαvallo omnibus, splendido Graeciam munere & velut epulis excipere. Ingenia enim tyrannorum, ebria illa quidem, tamen interdum etiam ejusmodi vocem audire gestiunt.

3. Progressus autem de tentorio, hymnum canebat Amphitrites ac Neptuni, & carmen non magnum Melicertae & Leucotheae. Cum vero rastellum illi aureum porrexisset praeses Graeciae, ad fossam accessit inter plausus atque cantus, humoque ter, puto, percussa, hortatusque eos quibus cura operis permissa erat, ut studiose illud aggrederentur, Corinthum rediit, omnes a se Herculis superatos labores, existimans. Atque ergastulorum vincti saxosa & difficilia elaborabant, terrena autem ac plana exercitus.

4. Septimo vel quinto adeo die, cum Isthmo velut affixi haereremus, ingruit aliquis e Corintho nondum tamen certus rumor, de mutato a Nerone abscindendi consilio.

a Τοῖς] Bene sic vett. Τὴν male S. & *Amst.* b Τοῦ] Sic P. ut *Marcil.* voluit. Καὶ Edd. cett. c Ἀρχὴν] Legi etiam potest ὀρυχὴν *Pell.* d Ἑβδόμην — καὶ πέμπτην] Sic esse in Edd. omnib. notat *Solan.*

buit καὶ πρὸς τούτοις τὸ δ' ὀλίγου ἐπιμίξαι πάντας, εἴσαιτο τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἐστιᾶσαι τοῖς ἔξωθεν. *Praeter haec* cogitavit, *etiam, quod si omnes* Graecos *compendio isto sic inter se permiscuisset, videretur extraneis Graeciam splendido quasi epulo accepisse.* Nunc pretium advertere, quemadmodum *Jac. Micyllus* interpres, quid de non pessimis est, rem gesserit. *Supra omnia autem haec*, inquit, *etiam illud putabat: Graeciam per hoc, quod brevi adeo omnes inter se miscerí possent, contra exteros splendide adeo stabilitum iri.* Proh Apollo & Musae Pseudolucianicae! Ita? ἐσθίωσα est *stabilitum iri?* Haud vidi magis: miserum Lucianum, qui sub tam lentis maxillis, & hunc Pseudolucianum, qui sic sub Luciani pelle vapulat. Ἐστιᾶσαι autem Ἑλλάδα hic τῶν Ὀλυμπίων dixit ad Olympiorum celebritatem cogitatione se referens. *Th. M.*

Ibid. Τὸ δ' ὀλίγου] An sic legendum videtur: τὸ δ' ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι πάντας τοὺς Ἕλληνας καὶ τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἐστιᾶσαι ὑπὸ τῶν ἔξωθεν. *F. G.*

Τὸ δ' ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι] Legendum arbitror τῷ, quod quale sit, ex interpretatione intelligitur. Illud εἴσαιτο per *videri poteras* interpretatus sum auctoritate *Hesychii*, apud quem est εἴσαιτο, δόξειν. *Permiscere* ἐπιμίξαι est commerciorum societate inter se devincire. Τὰ ἔξωθεν sunt merces facilius jam imposterandae. *F. M. G.*

39. Ἀκοῦσαι τοῦτο φθέγμα] Notari debuit asteriscо hic locus, & proclamari: hic fossa est ingens! *Th. M.*

41. Ὕμνουν μὲν Ἀμφιτρ.] *Olear.* ad *Philostr.* p. 159. 7. *F. F. R.*

42. Καὶ ᾆσμα] An καὶ ἀ. οὐ μ. Μελικέρτῃ τε καὶ Λ. Placet. *F. G.*

43. Ὀρύξαντος δ' αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν καὶ τὴν Ἑλλάδα ἐπιτροπεύσαντος] Relege ὀρύξαντος δὲ αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν τοῦ τὴν Ἑλλάδα ἐπιτρ. Intelligi vult Procos. Achajae. Non dixit ἐπιτροπεύοντος, sed ἐπιτροπεύσαντος quia principis adventu finitum Procos. imperium. De ritu autem hoc isto principum in operibus novis, ad Caji *Suet.* Vespasian. narravi c. VIII. Ridere autem qui volet, videre illi tempus genium interpretis. *Cum autem aureum ipse ligonem porrexisset, Graeciamque tamquam in tutelam commendasset.* &c. Quid pote capitalius? *Th. M.*

54. Ἑβδόμην — καὶ πέμπτην] Hoc ea aetate scriptum sit necesse est, qua per septimanas numerari jam coeptum esset. Imo vero ἑβδόμηκοστὴν & π. legere jubent viri docti apud *Olearium* ad *Philostr.* p. 163. a. 13. Sed quo codice auctore? quaeve haec licentia? *M. du S.*

57. Νέωνος μεταγνωκότος τὴν τομήν.] In marg. *Ald. Wolf.*

filio. Dicebant autem Aegyptios, dimenſo utriusque maris faſtigio, non ejusdem illa libramenti deprehendiſſe, ſed altius arbitrari illud, quod ex Lechaeo *ſinu allabitur*, atque Aeginae proinde metuere, ne tanto mari ad inſulam illam appellente, plane ſubmerſa Aegina auferatur. Verum Neronem quidem a ſecando Iſthmo neque Thales ille ſapientiſſimus, & conſultiſſimus naturae demoviſſet: magis enim ſecare illum jam cupiebat, quam *ipſum* publice canere.

5. At Occidentis populorum motus, & acerrimus ille *vir*, qui rempublicam ibi capeſſiverat, nomen ei Vindex, a Graecia & Iſthmo abduxit Neronem, frigida quaedam de Geometria cauſſantem: maria enim pari undique faſtigio librata novi. Ajunt autem illi etiam ipſas ſuburbanas regiones jam labare, & cedere. Hoc ipſi quoque heri audiſtis e tribuno, qui huc appulit.

6. MEN. Sed vox, o Muſoni, propter quam ita furioſe Muſicus eſt, & Olympiadum Pythiadumque amore flagrat, quomodo habet tyranno? eorum enim,

σαν δὲ τοὺς Αἰγυπτίους γεωμέτρας τὸ ἑκατέρας θαλάττης τὰς φύσεις, οὐκ ἰσοπεδοῖς αὐταῖς συντυχεῖν, ἀλλ' ὑψηλοτέραν ἡγουμένους τὸ ἐκ τοῦ Λεχαίου τὴν Αἴγιναν δεδοικέναι. τηλίκους γὰρ τοσούτου νήσῳ ὀπιχυθέντος, καὶ ὑποβρύχιον ἀπενεχθῆναι τὴν Αἴγιναν. Νέρωνα δὲ τὸ μὴ τοῦ Ἰσθμοῦ τομῆς ἂν ὑπὸ Θαλοῦς μετέσχησεν ὁ σοφώτατός τε καὶ φυσικώτατος. τοῦτο γὰρ τεμεῖν αὐτὸν ἦρα μᾶλλον, ἢ τοῦ δημοσίᾳ ᾄδειν.

Ἡ δὲ τῶν Ἑσπερίων ἐθνῶν κίνησις, καὶ ὀξύτατος, ὡς γοῦν ἐκείνης νῦν ἀπτόμενος, ὄνομα δὲ αὐτῷ Βίνδαξ, ἀπήγαγεν Ἑλλάδος τε καὶ Ἰσθμοῦ Νέρωνα, ψυχρῶς γεωμετρήσαντα. τὰς γὰρ θαλάσσας ἰσογαίους τε καὶ ἰσοπέδους οἶδα. Φασὶ δ' αὐτῷ καὶ τὰ ὑπὸ τῆς Ῥώμης ὀλισθαίνειν ἤδη, καὶ ὑποδύεσθαι. τοῦτο καὶ αὐτοὶ χθὲς ἠκούσατε τοῦ προπαίσαντος χιλιάρχου.

MEN. Ἡ φωνὴ δέ, Μουσώνιε, δι' ἣν μουσομανεῖ, καὶ τῶν Ὀλυμπιάδων τε καὶ Πυθιάδων ἐρᾷ, πῶς ἔχει τῷ τυράννῳ; τὰ γὰρ Λή-

Weſſ. adſcriptum, vid. *Cael.* L. II. §. 3. Sed nihil ibi invenio. Quare adi *Cael. Rhodig.* L. XXI. c. 19. ubi enarrat quinam Iſthmum perfodere praeter Neronem conati ſint. *J.F.R.*

58. Αἰγυπτίους] Idem apud *Philoſtratum* narratur p. 163. *M. du S.*

64. Νέρωνα — Ἰσθμοῦ] *Olear.* ad *Philoſtr.* p. 162. a. 7. & 8. Item p. 192. ubi idem fere. *J.F.R.*

65. Θαλοῦς] Corrupte antea in omnibus legebatur Θαλλοῦς. V. Ἱστ. c. 2. ad quem locum haud dubie hic Auctor reſpicit. *M. du S.*

68. Καὶ ὀξύτατος ὡς] Locus corruptus, arbitror, quem ita forte emendare liceat, καὶ ὁ ὀξύτατος, (int. ἀνὴρ) ὡς τοῦ ἐκείνης νῦν ἀπτόμενος, eo ſenſu, quem expreſſi. Nomen viri eſt non Βίνδαξ, ſed Βίνδιξ, *Vindex*. De ὀξύτατος non diſſimulo, mihi in mentem veniſſe legere, ἀξύπατος vel ὁ ἰξύπατος Exconſul. ſ. Exconſule, quae ſatis blanda fuerit mutatio. Regebat tum Galliam pro praetore Vindex, *Sueton.* Ner. c. 40. & poteſt fieri, ut conſulatu ante functus fuerit, quo reſpectu ſit ἰξύπατος. Docet enim *Dio* l. 53. p. 504. ab Auguſto inſtitutum, quos ipſe in ſuas provincias mitteret, Legatos & Propraetores vocari, licet Conſulares eſſent, πρεσβευτὰς ἀντιστρατήγους τε ὀνομάζεσθαι, καὶ οὐκ ἔτι ὑπατικοὺς ὄντας. Hactenus itaque mirifice blandiebatur mihi conjectura. ſed refrigeravit iſtum amorem ex aliqua parte illud, quod inferioris aevi, & vel tum rariſſima vox ἰξύπατος itaque in medio interim relinquenda res videtur: ac ne in verſionem quidem recipere Vindicem Exconſulem auſus ſum. Interim nec illud diſſimulo, libellum mihi ſatis recentem videri, quem ἰξύπατος non dedeceat: ſed non aliis adhuc, quam ſtili argumentis. *J M.G.*

69. Ὡς τοῦ ἐκείνης νῦν ἀπτόμενος] Melius ὁ τοῦ ἐκείνου νῦν ἀπτόμενος. *Th.M.*

Ὡς τοῦ ἐκείνης &c.] Malim ὁ τοῦ ἐκεῖ νῦν. Vett. Codd. inſpiciendi. *F.G.*

74. Ὑπὸ δὲ] Lege ἀπό. *F.G.* Non opus eſt, ſi loca Urbi proxima cum *Gaſnero* intelligas, quamquam qui hoc hiſtoriae reſpondeat, non plane dijudico. In ipſa enim Urbe multi favebant Vindici, vid. *Suet.* Ner. c. 40. Sed cum, teſte etiam *Tacito*, a Galliis incepit motus Vindicis, omnia jam inde ei ad Urbem usque parere, poſſet hic narrari. *J.F.R.*

Ibid. Ὑποδύεσθαι] *Subſidere, fondre ſous lui.* *F.G.*

76. Προπαίσαντος] Scripſerat haud dubie προεπλιάσαντος, qua voce ſtatim utitur. *M. du S.*

79. Τῶν γὰρ Δήμου προεπλιάσαντων] Fingitur igitur, nili

Λήμνῳ προσπλεόντων οἱ μὲ ἐθαύμαζον, οἱ δὲ καλεγέλων. ΜΟΥΣ. Ἀλλ' ἐκεῖνός γε, ὦ Μενέκρατες, ὅτε θαυμασίως ἔχει τῷ φθέγματι, ὅτ' αὖ γελοίως· ἡ γὰρ Φύσις αὐτὸν ἀμέμπτως τε καὶ μέσως ἥρμοκε. Φθέγγεται δὲ κοῖλον [a] μὲν φύσει, καὶ βαρὺ, ἐγκειμένης αὐτῷ τῆς φάρυγγος· μέλη δ' ὅτῳ κατεσκευασμένα βομβεῖ πως. οἱ δέ γε τόνοι τῆ φθέγξεων ὑπολειπόμενοι [b] τοῦτον, ἐπεὶ μὴ θαρρεῖ [c] αὐτῷ· χρωμάτων δὲ φιλανθρωπίᾳ, καὶ μελοποιΐᾳ, εὐαγώγῳ μὲν δὴ, καὶ κιθαρῳδίᾳ εὐσταλεῖ, καὶ ᾠδῆς καιρὸς βαδίσαι, καὶ στῆναι, καὶ μεταστῆναι, καὶ τὸ νεῦμα ἐξομοιῶσαι τοῖς μέλεσιν, αἰσχύνην ἔχοντι μόνῳ τοῦ βασιλέα δοκεῖν ἀκριβῶς ταῦτα.

Εἰ δὲ μιμοῖτο τοὺς κρείττονας, φεῦ γέλωτος, ὡς πολὺς τῶν θεωμένων ἐκπίπτοι, καίτοι μυρίων φόβων ἐπηρτημένων, εἴ τις ἐπ' αὐτῷ γελῶν εἴη. νεύει μὲν δὴ, τοῦ μετρίου πλέον ξυνάγων τὸ πνεῦμα, ἐπ' ἄκρων δίχα τῶν ποδῶν ἀνακλώμενος, ὥσπερ

80 qui Lemnum appulerunt admirati quidam sunt, alii derisere. MUS. Verum iste, Menecrates, neque admirabilis est quantum ad vocem, neque ridiculus. Natura enim illum sine reprehensione & mediocriter instruxit. Cavum autem quiddam & grave praeter naturam sonat, depresso ad interiora gutture. Cantica vero ita paratus quodammodo stridit ac strepit. Interim toni vocum musicarum mitigant illum, *tolerabiliorem*que *faciunt*, cum sibi non confidit, colorum musicorum humanitate, & modulatione flexibili sane, & bene composito ad citharam cantu, & quod ubi tempus est ingreditur, & stat, & transfert se, & quod nutum accommodat cantibus: qua in re illud solum turpitudinem habet, quod Imperator videtur studiose ac subtiliter ista tractare.

7. Quoties vero imitatur superos, vah risum! quam multus excidit spectatoribus, licet sexcenti terrores impendeant, si quis illum derideat. Nutat enim supra modum collecto spiritu, summis pedum divaricatorum digitis insistit, retrorsum inflexus, ut qui

a Μὲν] Μὴ Edd. Μὲν (ἴσως) L. b Τοῦτον] Nihil mut. Edd. c Αὐτῷ] Αὐτῷ Edd. priores.

nisi hic etiam aliquid corruptum est, Menecratem hunc Lemnium fuisse, neque insula illa ante haec egressum. *J.M.G.*

80. Λήμνῳ] Ubi scriptor hujus Dialogi, quod & ad Φιλοσ. c. 3. monuimus. *M. du S.*

85. Φθέγγεται δὲ κοῖλον μὲν] De voce Neronis *fusca*, *Suet.* Ner. 20. *Dio* . . . & *Philostr.* IV. c. 44. V. 7. In omnibus Impr. μὴ pro μὲν erat, quod ut conjecturam tantum exhibet L. *M. du S.*

Φθέγγεται δὲ κοῖλον μὴ φύσει] De voce Neronis *Xiphil.* e Dione l. 61. p. 699. A. βραχὺ & μέλαν φθέγμα ἔχων. *Sueton.* Ner. c. 20. *Exiguae vocis & fuscae.* Κοῖλον igitur illud s. *cavum* in voce erat ab affectatione, cum majorem & graviorem, quam a natura habebat, vellet efficere, quod depresso & introrsum adacto gutture hodie etiam conantur interdum adolescentuli. *J.M.G.*

Ibid Κοῖλον μὲν] Ita legendum animadverterat etiam *La Croze.* Cumque & in L. idem adscriptum, sensusque videatur postulare, non dubitavi sic edere. Interim versionem ad μὴ aptatam non attigi. *J.F.R.*

86. Ἐγκειμένης] An ἐγκεχρισμένης; *F.G.*

Ibid. Μέλη δ' ὅτῳ κατεσκευασμένα] Nihil praecessit de praeparatis carminibus; sed de voce praeter naturam amplificata. Malim ergo legere κατεσκευασμένῳ. Ita certe interea converti, dum meliora edocear. Statim sequitur βομβεῖ πως — ὑπολειπόμενοι. Horum verborum interpunctionem pariter atque interpretationem juvat locus *Epiphanii* e libro de mens. & ponder. mox a principio, quem observavi indicio *Casauboni* ad *Suet.* Neron. c. 20. Ita autem de septuaginta interpretibus loquitur, ἀντὶ τοῦ εἰς δύο τόπους κεῖσθαι τὸ ὄνομα τοῦ ἵππου, ἵνα τόπῳ χρησάμενοι, τὸν δοκοῦσαν εἶναι βόμβησιν, εἰς λειότητα μετενέγκαιεν κ. τ. λ. Βόμβησις est ingratus ex repetitione sonus; hunc mollierunt voce, quam repetit Ebraeus sermo, semel tantum ponenda? Hoc certe discimus, βόμβος est sonus asperior, qui dicitur junctura λαὶ σθαι. Hoc ad nostram rem satis est. Nam βόμβον esse *obscurum* & *raucum murmur*, ut apum & id genus animalculorum, satis constat: quod cum *fusca* Neronis voce pulchre convenit. *J.M.G.*

88. Τόνοι τῆ φθέγγεων] Nempe huic etiam loco lucem adfert illa inter φωνὴν & φθέγγος distinctio, quam docet *Arrian.* Epict. 3, 6. Κοινὸν τὶς ἄκουε λέγοντος· ἂν μὲν μόνον φωνῶν ἀφαιρήσῃ, ἡ δὲ τῆ φθέγγεων ἀκόσι κοινὸν, ἄλογον ἔσχηκε. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπολειπόμενοι τοῦτον, ἐπεὶ μὴ θαρρεῖ] Melius ὑπολ. τοῦ-

qui rotae *alligati sunt*. Cumque natura sit rubicundus, magis etiam incensa illi facie rubescit. Spiritus illi exilis, neque usquam sane sufficiens.

8. MEN. Qui vero contra illum certant, quomodo se submittunt, Musoni? Nempe arti hoc forte gratificantur? MUS. Arti illi quidem, ut qui in lucta concedunt. Sed tu cogita, Menecrates, tragicum actorem, qui in Isthmo periit. Aequalia enim pericula etiam circa artes, si intendant *se* artifices. MEN. Et quid hoc, Musoni? plane enim nihil ea de re audivi. MUS. Audi igitur rem incredibilem illam quidem, sed in oculis Graeciae factam.

9. Cum lex esset ludis Isthmiis, ne Comoedia certaretur, neque Tragoedia: visum est Neroni, Tragoedos vincere, cumque venirent ad illud certamen plures alii, tum Epirotes, voce optima praeditus, qui eo nomine in fama atque admiratione hominum esset, clarius etiam quam solebat alias, fingebat se & coronae amore captum, neque concessurum prius, quam decem sibi talenta Nero pro victoria dedisset. At hic

οἱ ὀπὶ τῇ τροχῇ. Φύσει δ' ἐρυθρὸς ὢν, ἐρευθεῖ μᾶλλον, ἐμπιπραμένῃ αὐτῷ τῷ προσώπῳ· τὸ δὲ πνεῦμα ὀλίγον, καὶ οὐκ ἐπισχρῶν πως δή.

MEN. Οἱ δ' ἐν ἀγῶνι πρὸς αὐτὸν πῶς ὑφίενται, ὦ Μυσώνιε; τέχνῃ γάρ πως χαρίζονται. ΜΟΥΣ. Τέχνῃ μέν, ὥσπερ οἱ ὑποπαλαίοντες, ἀλλ' ἐνθυμήθητι, ὦ Μενέκρατες, τὸν τραγῳδίας ὑποκριτὴν, ὃς Ἰσθμοῖ ἀπέθανεν. ἴσον γὰρ κίνδυνοι καὶ περὶ τὰς τέχνας, ἂν ἐπιτείνωσιν οἱ τεχνάζοντες. MEN. Καὶ τί τοῦτο, Μυσώνιε; σφόδρα γὰρ ἀνήκοος τοῦ λόγου. ΜΟΥΣ. Ἄκουε δὴ λόγου ἀτόπου μέν, ἐν ὀφθαλμοῖς δὲ Ἑλλήνων πεπραγμένου.

Ἰσθμοῖ γὰρ νόμος κειμένου, μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεσθαι, μήτε τραγῳδίαν, ἐδόκει Νέρωνι τραγῳδοὺς νικᾶν. καὶ παρῆλθον εἰς τὴν ἀγωνίαν ταύτην, πλείους μὲν ὁδ' Ἠπειρώτης, ἄριστα φωνῆς ἔχων, εὐδοκιμῶν δ' ἐπ' [d] αὐτῇ, καὶ θαυμαζόμενος, λαμπρότερα τοῦ εἰωθότος ἐπλάττετο καὶ τοῦ στέφανου ἐρᾶν, καὶ μηδ' ἀνήσειν πρότερον ἢ δέκα τάλαντα δοῦναι οἱ Νέρωνα ὑπὲρ τῆς νίκης.

[d] Αὐτῇ] Sic *Pell.* Αὐτὴν Edd. vulgo.

τοῦτο, ἐπεὶ μὴ θ. τοῦτο. Nempe τὸ βομβοῦν. Alia erant, & quidem ψαμμακοσιογάργαρα, quae in Luciano & Pseudolucianis notarentur; sed operae non est. Haec autem qualiacumque illa, ex paginis libri mei fimbriatis olim stylo aetatis meae verno, nunc παρὰ τὴν ἀδηφαγίαν exscripsi. *Th. M.*

94. Μόνῳ τῷ] Lege μόνου τοῦ. F.G. Non displicet; etsi & vulgatum defendi potest. *J. F. R.*

95. Μιμοῦτο τοὺς κριτίλους] Apollinem videri voluisse Neronem loquuntur historiae, & numismata. *J. M. G.*

8. Ὥσπερ οἱ ὑποπαλαίοντες] Quid sit ὑποπαλαίειν docet *Plutarchi* Periphrasis de discr. Amici p. 58. F. οἱ δὲ κόλακες τὸ πλούσιον — ἀποφαίνουσι φιλαλλον, ὑποπίπτοντες ὡς τῷ παλαίειν. Et — κολακεύει — ὁ προσπαλαίων ὑποκαλλινόμενος. *J. M. G.*

10. Τὸν δὲ τραγ. ὑπ. ὡς Ἰσθμοῖ] Vid. *Plut.* in Flaminio. *M. du S.*

17. Ἰσθμοῖ γὰρ νόμος κειμ.] Musicos agonas ex Isthmiis ante Neronem exulasse hinc observat *Casaubonus* (ad *Suet.*) *Spanhemius* vir Amplissimus de Comicis Tragicisque ludis concedit, de musicis, quae non nominantur, non item (Ep. ad *Morell.* I. p. 41.) Adducitque, ut suam sententiam fulciat, *Philostratum* vit. Apoll. Im. IV. 24. Cui loco Doctissimus interpres addi jubet & VIII. 18. Julianique ad Argivos epistolam, quorum locorum primus & tertius *Casauboni* sententiam non tangunt; quippe qui de temporibus quae Neronem antecesserunt, non de sequentibus, statuat. Secundus *Patrium* Musicum ibi agonem vere facit. *M. du S.*

Ibid. Μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεσθαι] Moverat forte Isthmiorum judices quod postea Praefides Pythiorum, ubi sua adhuc aetate Tragoedorum certamen fuisse, sed de eo abrogando, propter judicum molestias, actum, memorat *Plut.* Sympos. 5, 2. p. 674. qui ibidem docet, in Sicyonio thesauro dedicatum fuisse χρυσοῦν βιβλίον Ἀριστομάχης ἀναθημάτιον — ποιητρίας Ἰσθμια νικησάσης. *J. M. G.*

18. Μήτε τραγῳδίαν] *Olear.* ad *Philostr.* 163. a. 12. & 15. *J. F. R.*

22. Ἐπ' αὐτῇ] Lege ἐπ' αὐτῇ. F.G. Recte, cumque & *Pell.* ita haberet, non haesitavi ita edere. *J. F. R.*

κης. ὁ δ' ἠγρίαινέ τε, ἢ μανικῶς εἶχε· καὶ γὰρ δὴ καὶ ἠκροᾶτο ὑπὸ τὴν σκηνήν, ἐπ' αὐτῷ δὴ τ' ἀγῶνι. βοώντων δὲ τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ τῷ Ἠπειρώτῃ, πέμπει τὸν γραμματέα, κελεύων ὑφεῖναι αὐτῷ τῦτον· αὐτῦ δὲ ὑπεραίροντος τὸ φθέγμα, καὶ δημοσίως ἐρίζοντος, εἰσπέμπει Νέρων ἐπ' ὀκριβάντων τῦς ἑαυτῦ ὑποκριτάς, οἷον προσήκοντάς τε τῷ πράγματι. καὶ γὰρ δὴ καὶ δέλτους ἐλεφαντίνους καὶ διθύρους προβεβλημένοι αὐτὰς ὥσπερ ἐγχειρίδια, καὶ τὸν Ἠπειρώτην ἀναστήσαντες πρὸς τὸν ἀγχῦ κίονα, κατέξαι αὐτῦ τὸν φάρυγγα, παίοντες ὀρθαῖς ταῖς δέλτοις.

exasperari & furere. Etenim in tabernaculo etiam audiebatur sub ipsum tempus certaminis. Clamore autem laudantibus Epiroten Graecis, scribam mittit, submittere hunc sibi vocem jubens. Illo vero magis etiam tollente vocem, & populariter contendente, immittit Nero in pulpita suos histriones, tanquam qui negotio huic apti essent. Hi ergo qui pugillares eburneos biparentes pugionum instar protendebant, erecti ad proximam columnam Epirotae guttur directis illis tabellis ferientes elidunt.

ΜΕΝ. Τραγῳδίαν δὲ εἶπα, Μεσσάνα, μιαρὸν οὕτω πάθος ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν Ἑλλήνων ἐργασάμενος; ΜΟΥΣ. Παιδικὰ ταῦτα ἁμαρτήματα τῷ μητροκτονήσαντι. [a] εἰ δὲ [b] τραγῳδίας ὑποκριτὴν ἀπέκτεινεν ἐκπεμφὰν αὐτῦ τὸ φθέγμα, τί χρὴ θαυμάζειν; καὶ γὰρ δὴ καὶ τὰ Πυθικὰ θύρια, παρ' ἃ αἱ ὀμφαὶ ἐνέπνεον, ἀποφράττειν ὥρμησεν, ἵνα μηδὲ τῷ Ἀπόλλωνι φωνὴ εἴη· χρῆται τῇ Πυθίᾳ καλαλέξαντος αὐτὸν εἰς τῦς Ὀρέστας τε καὶ Ἀλκμαίωνας, οἷς τὸ μητροκτο-

10. MEN. Tragoediam vero vicis, Musoni, tam impuro facinore in oculis Graeciae perpetrando? MUS. Lusus iste juveni interfectori suae matris. Si vero Tragicum histrionem, exstirpanda illius voce, interemit, quid mirandum est? Qui etiam Pythicum ostium, e quo divina adspirabantur oracula, obturandi impetum ceperit, ut neque sua Apollini vox *porro* esset: Pythio licet annumerante illum inter Orestas & Alcmaeones, quibus matrum peracta ab ipsis

a Εἰ δὲ] Personam MEN. Edd. hic ingerunt, quam delevi cum *Solan.* & *Gesn.* b Τραγῳδίας] Τραγῳδίαις Edd. antea male.

33. Τῶν ἑαυτῦ ὑποκριτάς] Forte ex illo plausorum suorum numero, quos describit *Sueton.* c. 20. *Adolescentulos equestris ordinis, & quinque amplius millia e plebe robustissimae juventutis undique elegit, qui divisi in factiones plausuum genera conditerent* &c. Hi quidem plausuum ὑποκριταὶ fuere. *J. M. G.*

43. MEN.] Delendum censeo. *M. du S.*

44. Τραγῳδίαις] Lege τραγῳδίας. *F. G.* Idem notarat *La Croze.* Omnino ita corrigendum duxi, quidquid ad excusandum vulgatum possit adferri, quasi esset plur. pro sing. & ellips. τὴν, scil. uti apud *Sophocl.* Oed. Tyr. 19. Ἀγοραῖσιν ἥδαιτ, bene habet. vel ut supra οἱ omittitur *Asin.* c. 24. quod tamen & ibi suspectum dixi. Vel ut ib. c. 52. f. πάντων ὀφθαλμοὺς ἀνῳδύσει. Ne plura similis ellipseos alibi adlegata repetam, quibus effici posse videatur, ut τραγῳδίαις sit: *in tragoediarum quadam*, uti: *Isthmiis, quinquatribus; Ludis, munere, Circensibus*, & similibus spectaculis dici amat (vid. *Suet.* Jul. c. 39.) At haec omnia nihil hic ad rem facere mihi visa; ita simplicitate ac veritate sese commendat genitivus τραγῳδίας; nec displicebit mediocriter peritis, sed ignoscent postremae huic & parcius antea usurpatae audaciae. Sin minus, culpam deprecor, neque in Luciano faciam iterum. *J. F. R.*

49. Εἰς τοὺς Ὀρέστας τε] Versiculum proscriptum refert *Sueton.* c. 39. Νέρων, Ὀρέστης, Ἀλκμαίων, μητροκτόνοι. Sed nihil de oraculo. Inimicitias furiosas Neronis contra oracula describit ex *Dionis* l. 63. *Xiphilinus* p. 721. C. Τῷ δὲ δὴ Ἀπόλλωνι (εἴτ' ἂν ἀγανακτήσας ὅτι λιχνά τινα προεῖπεν αὐτῷ, εἴτε καὶ ἄλλως μανείς) τήν τε χώραν τὴν Κιρραίαν ἀφείλετο, καὶ στρατιώτας ἔδωκε, καὶ τὸ μαντεῖον κατέλυσεν, ἀνθράκας ἐς τὸ φόρμιον, ἐξ οὗ τὸ ἱερὸν πνεῦμα ἀνῄει, σφάξας. Ultima verba ita intelligo, interfectos, & cruentos palpitantesque adhuc homines abjectos in ostium. Eadem occasione videtur illas quingentas hominum Deorumve statuas aeneas sustulisse, de qua re *Pausan.* Phoc. p. 620, 31. *J. M. G.*

50. Ἀλκμαίωνας] Vid. Ἀλεξ. c. 19. & Not. Respicit istud Apollinis secundum quosdam:

Νέ-

ipsis caedes etiam gloriae quoddam genus peperit, cum patres sic ulciscerentur. At hic cum dicere non posset, quem ultus esset, contumelia se affectum a Deo putabat, cum tamen mitiora veris audiret.

11. Sed dum loquimur, quaenam navis accedit? ut illa bonum quiddam videtur advehere! Coronati enim sunt capitibus, tanquam chorus boni ominis. Atque de prora aliquis protendit manum, bono nos animo esse jubens & gaudere: clamat autem, nisi quid me fallunt aures, periisse Neronem. MEN. Enim vero sic clamat, Musoni, & disertius quo propius terram venit. MUS. Bonum factum, o Dii! MEN. Sed ne quid imprecemur: negant enim hoc decere in defunctis.

ῆσαι, ᾗ λόγον τινὰ ὠκλείκει ἔδωκεν, ἐπειδὴ παλαιὸν ἐτιμώρησαν. [c] ὁ δὲ μηδεμιᾶς εἰπεῖν ἔχων ὅτῳ ἐτιμώρησεν, ὑβρίζῃ ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἔφη, πρᾴοτερα τῆς ἀληθείας ἤκουεν.

Ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, τίς ἡ προσιοῦσα ναῦς; ὡς ἐπάγειν τί ἀγαθὸν ἔοικεν. ἐστεφάνωνται γὰρ τὰς κεφαλὰς, ὥσπερ χορὸς εὐφημῶν, καί τις ἐκ πρώρας προτείνει τὴν χεῖρα, προκελευόμενος ἡμῖν θαρρεῖν τε, καὶ χαίρειν, βοᾷ τε, εἰ μὴ παραλύω, Νέρωνα οἴχεσθαι. MEN. Βοᾷ γὰρ, Μυσώνιε, καὶ σαφέστερόν γε, ὅσῳ τῆς γῆς ἅπτεται. ΜΟΥΣ. Εὖγε, ὦ θεοί. MEN. Ἀλλὰ μὴ ἐπευχώμεθα· ὅτι γὰρ τοῖς νεμβρίοις οὐ φασι δεῖν.

TRAGOPODAGRA.

PODAGRICUS, CHORUS, PODAGRA, NUNCIUS, MEDICI, TORTORES.

P O D.

HEu triste nomen, invisum nomen Diis,
Podagra lacrimosa, Cocyti genus.

ΤΡΑΓΟΠΟΔΑΓΡΑ.

ΠΟΔΑΓΡΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΠΟΔΑΓΡΑ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΙΑΤΡΟΙ ΚΑΙ ΒΑΣΑΝΟΙ.

Π Ο Δ.

Ω Στυγνὸν ὄνομ', ὦ θεοῖς φυγούμενον,
Ποδάγρα, πολυστάκτε, κακύτῃ τέχνα,

Ην

c Ὁ δὲ μηδ.] Persona ΜΟΥΣ. his praefixa in Edd. At necessario omittenda, quum praecedens deleta est.

Νέρων, Ὀρέστης. Ἀλκμαίων, ματροκτόνος. Vid. *Philostr.* p. 481. & *Suet.* Ner. c. 39. *M. du S.*

52. ΜΟΥΣ.] Et hoc nomen delendum. *M. du S.*

57. Ἐστεφάνωνται γὰρ τὰς κεφαλὰς] Vid. *Spanhem.* ad illud *Aristoph.* Plut. 765. Κἄγωγ' ἀναδήσας βούλομαι σέ, καὶ σὺ προσιόντ' ὀμμάτῳ, τοιοῦτ' ἀπαγγέλλειν τι. *J. M. G.*

ΤΡΑΓΟΠΟΔΑΓΡΑ] Non solus Podagrae encomium scripsit noster. Audi juvenem apud *Philostrat.* in vita Apoll. IV. p. 170. Ποδάγρας ἐγκώμιόν τί μου ξυντέτακται καὶ τῷ τυφλῷ τινα καὶ κωφὸν ὄντα. Sed an ob hunc lusum *Tragicis* accenseri mereatur, viderint, qui post *Fabricium* novum eorum nobis Catalogum contexent: sic *Thersitae laudes quaesivit Favorinus* teste *A. Gellio* XVII. 12. & *febrim quartis diebus recurrentem* laudavit. *M. du S.*

ΤΡΑΓΟΠ.] Moliebar paullo ampliores in hunc libellum annotationes, quibus intexturus eram bonam partem Commentarii in hunc libellum ab *Erasmo Schmidio* Witebergae praelecti 1631. qui beneficio Viri Doctissimi *Julii Caroli Schlegeri* ad me pervenerat. Sed tempestive monitus contraxi vela, & *Schmidianum* Commentarium, tuae, Doctissime *Reitzi*, fidei commendo, ut quae ferre videbitur numerus chartarum, volumini huic destinatus, inde in usum lectorum decerpas. De interpretatione mea hoc solum praedico, me non praestare bonos versus, sed qui singuli singulis Lucianicis respondeant, & sententiam eorum, quantum potuit a nobis fieri, exprimant. In choris praesertim & metrum, & sententiam singulorum versuum, assequi nobis datum non fuit. Sed neque diu torquere ingenium tanti putabamus. Claudicare igitur in podagra versus quam sententiam malebamus. *J. M. G.*

ΤΡΑΓΟΠ.] Quia variis conjecturis metrum horum versuum emendari potest, potissimas variantt. lectt.

Ἡν ταρτάρω κευθμῶσιν ἐν βαθυκτίοις,
Μέγαιρ' Ἐρινὺς γαστρὸς ἐξεγείνατο,
Μαζοῖσί τ' ἐξέθρεψε, καὶ πικρῷ βρέφει
Εἰς χεῖλος ἔσταλαξεν Ἀληκτὼ γάλα,
Τίς τ' δυσώνυμόν σε δαιμόνων ἄρα
Εἰς φῶς ἀνῆκεν; ἦλθες ἀνθρώποις βλάβος.
Εἰ γὰρ τεθνεῶσιν ἁμπλακημάτων τίσις
[a] Βροτοῖς ὀπηδεῖ, τ' ἔδρασαν ἐν φάει,
Οὐ Τάνταλον ποτοῖσιν, οὐδ' Ἰξίονα.
Τροχῷ τροχητὸν, οὐδὲ Σίσυφον πέτρῳ
Ἔδει κολάζειν ἐν δόμοισι Πλουτέως·

Quam Tartari receſſibus in abditis
Megaera Erinnys utero fudit ſuo,
Et ubere aluit, & amarae parvulae
Stillavit in labella Alecto lac *malum*.
Quis ergo te, male ominatam Daemonum
Emiſit in lucem, labem mortalibus?
Si namque poena peccatorum mortuos
Homines manet, quae vivi perpetrant:
Non unda Tantalum *fugiente*, aut Ixionem
Rota torquendum erat, neque ſaxo Siſyphum
Punire oportuit domo in Plutonia,
Omnes

[a] Βροτοῖς] *Fl.* uti *Boiv.* em. Βροτῶν cett.

quidem inſerui, parum tamen in contextu propter Codicum inopiam mutavi, etſi metrum ſaepe adparet corruptiſſimum. „ Scopus hujus dramatis eſt exponere malignitatem ac pertinaciam podagrae, quae „ medicamentis magis exaſperatur quam ſanatur, ſe„ cundum tritum illud *Ovid.* I. Pont. El. 4. *Tollere „ nodoſam neſcii medicina podagram.* Praeterea ludi„ brio habere medicaſtros vana promittentes, aeque ac „ podagricorum mores, eosque ad patientiam horta„ ri. Quod & *Sennertus* c. 8. de Arthritide fatetur, „ aitque eum cauſſam tempusque invadendi melius „ expreſſiſſe, quam nonnullos medicos". Haec poſteriora ex Cl. *M. Eraſm. Schmidii* praelectt. Mſſ. a Cl. *Geſn.* mecum communicatis, unde potiſſima quaeque deinceps quoque delibabimus, plurimis Ethicis & medicis ratiociniis omiſſis. *J. F. R.*

3. Ταρτάρῳ κευθμῶσιν] Materia podagrae eſt ichor, i. humor acris, &, ut Chymici vocant, tartareus. Hunc foetum dicit produci in ταρτάρῳ κευθμῶσι βαθυκτίοις. h. eſt in intimis penetralibus corporis, ubi *tartari* non inepte mentionem fecit, quod non tantum *infernum* notet, ſed & materiem calculoſam, tartaream, articulorum juncturis ſe inſinuantem & cruciatus intolerabiles efficientem. Nutricem τὴν Ἀληκτὼ unam Furiarum facit, quo notatur mala concupiſcentia & pravus appetitus naturae noxius. ἡ Ἀληκτὼ enim ab α privativo & λήγω deſino, nomen habet. Omnino enim huic morbo alimonia ſuppeditatur, quando cauſſae ἀ λήγουσι, *non ceſſant.* Creſcit enim indulgens ſibi, ut dirus hydrops. *Er. Schmid.*

4. Ἐξεγείνατο] Simpliciter pro τίκτειν ſatis notum. At *Heſych.* Ἐξεγένετο exponit, ἐξεπόνησεν. Si legas ἐξεγείνατο, ſignificabit τὸ ἐξεπόνησατο, *aegre ac multo cum labore ſeu dolore peperit*, uno verbo, *enixa eſt.* Quae expoſitio quam apte huic loco conveniat, nemo non videt. Fuerit igitur hoc ominis inſtar futurorum cruciatuum, quibus adulta Podagra homines torqueret. Si cui autem videatur ἐξεγείνατο non a capite ſcribendum ap. *Heſych.* ſed cum praecedentibus connectendum hoc pacto: Ἐξέλων (l. ἐξέλωσεν) ἐξέτρωσεν, ἐξεγείνατο, ἐξεπόνησε. ſignificatio erit, *partum edidit*, vel medicamentis; vel alio quocumque modo, cujus deteſtandae conſuetudinis mentio apud vett. paſſim. *Ovid.* Am. 2. El. 14. *Cic.* pr. Clu. c. 32. *Clem. Alex.* Paed. 2. p. 1. 3. Haec doctiſſ. *J. Gavel* in Animadv. ad hunc Dial. vid. Miſc. Obſ. anni 1739. p. 417. Cui de mutatione in *Heſychio* non contradico; ſed poſteriorem expoſitionem de *partu abigendo* ad hunc Tragopodagrae locum non pertinere dico (quod nec ipſe voluit) nam qui partus mox dicitur uberibus matris alitus, is certe abortus non eſt, qualem ſi quae mulieres ſibi procurant, occidendi foetus, non alendi cauſſa id faciunt. *J. F. R.*

5. Πικρῷ βρέφει] *Amarulento infanti*, propter cruciatus quos efficit. Forte leg. μικρῷ βρέφει, ut ad γάλα referatur. Poſſet etiam legi μικρῷ βρέφει, cum initia hujus morbi ſint exilia, iisque facile occurri poſſet, niſi cauſſae eſſent ἄλυτοι, & continuatione parvum hunc foetum alerent. Βρέφος autem modo eſt foetus in alvo latitans, ut ap. *Dioſc.* V. c. 74. Et *Luc.* I. 41. & 44. modo nuper natus. 1. *Petr.* II. 2. modo infans alicujus aetatis, ſed minoris, ut in ὑποβάτου III. *Iſthm. Pind.* & Ep. ad *Timoth.* III. &c. *Er. Schmid.*

Πικρῷ] Idem *J. Gavel* editioni Iſingrinianae (id eſt Baſilienſi primae) adſcriptum ait, forte legendum μικρὸν βρέφει. Sed nullam eſſe cauſſam cur a vulgato recedamus, bene exiſtimat. *J. F. R.*

8. Εἰς φῶς] Indignatur Podagram in intimis penetralibus corporis genitam in apertum produci, & in membris externis evidenter ſentiri; cauſſamque ad infelicem Genium refert: ignorans cauſſam eſſe occultam. *Er. Schmid.*

9. Τεθνεῶσιν] In Edit. Hingr. adſcriptum: Εἰ τεθνεῶσι δ' ἁμπλ. teſtatur modo laudatus *Gavel.* ſed malle ſe εἰ γὰρ τεθνεῶσιν legere, per ſynizeſin. At poteſt id in dimetiendo verſu tamen fieri, etſi vulgatum retinemus, ut in verſu primo II. *Hom.* — Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος. Et ut θεοῖσιν ſaepiſſime ſit diſyllabum ap. *Theognidem*, ut vſ. 358. &c. Item θεοῖς & θεῶν monoſyllabum, ib. vſ. 171. Θεοῖς εὔχε, οἷς ἐστι μέγας κράτος· ἄτερ ἄτερ θεῶν. Iterum vſ. 202. atque alibi. Sic Θεόγνιδος triſyllabum vſ. 22. Quin & anapaeſtus hic po-

Omnes ad unum, sed maleficii reos
Tuis aptare membrifragis cruciatibus.
Ut aridum atque aerumnabile corpus meum
Manibus a summis ad pedum vestigia
Sanie mala atque amaro succo felleo
Violento spiritu clausis meatibus
Constitit! ut clausum dolores exacuit!
Quin viscera per ipsa ignitum currit malum
Vorticibus flammarum carnem populans meam.
Qualis crater Aetneis plenus ignibus.

Ἁπλῶς δὲ πάντας τοὺς κακῶς δεδρακότας
Τοῖς σοῖς προσάπτειν ἀζθροκηδέσιν πόνοις·
Ὡς μου τὸ λυπρὸν κ᾽ ταλαίπωρον δέμας,
Χειρῶν ἀπ᾽ ἄκρων εἰς ἄκρας ποδῶν βάσεις,
[b] Ἰχῶρι φαύλῳ, κ᾽ πικρῷ χυμῷ χολῆς
[c] Πνεύματι βιαίῳ [d] τῷδε ἀ[ρ]σφίγγοι πόρους
[e] Ἔσχε, κ᾽ [f] μεμυκὸς ὀλετείνει πόνους.
Σπλάγχνων δ᾽ ἐπ᾽ αὐτοῖς ἀ[ρ]γὸν πύρον τρέχει κακὸν,
Δίναισι φλογμοῖς σάρκα πυρπολοῦμον,
Ὁποῖα κρητὴς μεστὸς Αἰτναίου πυρός.

[H]

b Ἰχῶρι &c.] Ἰχὼρ ὁ φαῦλος κ᾽ πικρὸς χυμὸς Pell. c Πνεύματι] Πνεῦμά τι βίαιον τό δε Pell. d Τῷδε] Τὸ δε Guj. e Ἔσχε] Ἔσχε, κ᾽ δεδυκὸς Pell. f Μεμυκὸς] Μεμυκὸς Fr.

23. Ὁποῖα κρητὴς] Κρατῆρας appellat ἐν τῷ περὶ τ᾽ Περιαγωγὴν τελευτῆς. (c. 4.) G.

potest manere in secunda sede; etsi id durius. *J.F.R.*

10. *Βροτῶν*] Malim *βροτοῖς*. *Boivin.* Ceteras ejus ac *Gujeti* conjecturas in his notis non comparentes, variantibus lectt. inserui, ne quid omissum credas; nisi forte ejusmodi notulas, ubi *Gujet.* unicum verbum Latine reddidit, quod in versione nunc comparet. Omitto & hic, quia jam nimis est notarum, *Jensii* observata in Lectt. Luc. p. 384. seq. ubi nimis multis probat, *τοῖς τεθνεῶσι βροτῶν* vulgarem esse Graecismum, adeoque non opus esse *βροτοῖς*; quod ut concedo, ita *Fl.* lectionem tamen praefero, quae propter praemissum *ἀμοιβαιημάτων* magis perspicua est: nam etsi & Latine, aeque dicas *multi mortalium* ac *multi mortales*, accedente tamen novo genitivo, intricatior fieret oratio, si dixeris *multos mortalium criminum poena manet*. Etsi duplicem illum genitiv. analogis quoque exemplis probari posse scio, quid tamen opus est obscuriora sequi, quando meliora Editio princeps exhibet? *J.F.R.*

Ibid. Ἐν φάει] I.e. in vita, dum fruerentur lumine vitali. *Er. Schmid.*

12. *Στροῦνται*] Hanc vocem aliasque ad sexdecim ex hoc Dial. collectas, Lexicis ignotas vid. in iisdem Miscell. p. 419. *J.F.R.*

15. *Προσάπτειν*] Scil. *ἰδίοις*, *ἀπὸ κοινοῦ*, ex vs. 13. Nempe *τοὺς δικαστὰς* Æacum & Rhadamanthum. Alias passive dicendum fuisset *προσάπτεσθαι*. Sicut paullo ante etiam pro *κολάζειν*, *κολάζεσθαι* locum habuisset, si ad subjectum patiens referatur. *Er. Schmid.*

16. *Ὡς μου τὸ λυπρὸν*] *Squallidum*, *squallens*. *F.G.* Syntaxis est: *ὡς τὸ δέμας μου λυπρὸν κ᾽ ταλαίπωρον χειρῶν ἀπ᾽ ἄκρων* &c. *ἔσχε, κ᾽ μεμυκὸς ἐπιτείνει πόνους, ἰχῶρι φαύλῳ* &c. *τόδε ἀ[ρ]σφίγγοι πόρους πνεύματι βιαίῳ. ἰχῶρι φαύλῳ.* i.e. *ἀ[ρ]γῷ τῷ ἰχῶρι φαύλῳ. Τόδε διάσφιγγον.* i. *τῷδε ἀ[ρ]σφίγγοντι*. Accusativus absolutus, cujusmodi passim exempla occurrunt. *Eo re poros stringente* ob spiritus inclusi vim &c. pro *τῷδε* itaque legendum est *τόδε* cum *Gujeto*, qui tamen non *τόδε* scripsit, sed *τοδὶ*, calami puto, ac manus lapsu. *Boiv.*

Ibid. Ταλαίπωρον] Est misere cruciatum, proprie *ταλαίπωρος* est *τάλας κατὰ πόρον*, miser circa vel propter ingentes lapides in lapicidinis, ubi laborantes gravi vexabantur labore, & segnes flagris caedebantur. Postea in genere est quocumque modo valde miser. Τὸ *δέμας* denique a *δέω*, *ligatus sum*, semper corpus vivum notat, cui anima adhuc colligata est; cum *τὸ σῶμα* non tantum de vivo, sed & de mortuo corpore dicatur. Vid. *Plutarch.* de Homer. *Er. Schmid.*

20. *Ἔσχε*] *Distentum est.* *F.G.*

Ἔσχε &c.] Variis modis hunc & sequentem versum invertendo tentat Doctiss. *Gavel* in Miscell. p. 419. *J.F.R.*

Ibid. Καὶ μεμυκὸς] Potest hic legi *δεδυκὸς*, ut vs. 120. — *δεδυκὸς ὑπὸ μυχοῖσι γυίων*. Longe majorem curam poscebant Tragopodagra & Ocypus, sed & majus otium. In nullis Codd. reliquum dramatis Ocypi comparuit. *J.B.*

Ibid. Μεμυκὸς] Τὸ *βλάβος τ᾽ ποδάγρης* dicitur *μεμυκὸς*, non quod mugitum edat, sed quod talis ejus materia, ut exitum sibi per poros quaerat, & partim propter topositatem materiae, partim propter *ἀ[ρ]σφιγξιν τ᾽ πόρων ὑπὸ πνεύματος* non facile viam inveniat; ideoque cum cute & membranis luctetur, ut vapor intra viscera terrae conclusus cum terrae parietibus & superficie luctatur, adeo ut in terrae motu saepe mugitum edat; unde species quaedam terrae motus *μυκτίας* vocatur *Aristoteli* de mundo c. 4. Cujusmodi *μυκτισμὸν* etiam hic edere posset materia illa luctans, si cutis & membranarum ratio pateretur. *Er. Schmid.*

21. *Σπλάγχνων*] A caussa efficiente, quae est mala dispositio *τ᾽ σπλάγχνων*, maxime hepatis & lienis; haec enim per *σπλάγχνα* hic potissimum intelliguntur. Sicut & *Plin.* per utrumque viscus *καθ᾽ ἑξοχὴν* lienem & hepar intellexit. Pro *ἐπ᾽ αὐτοῖς* legi etiam posset *ἐπ᾽*

Ἢ [a] Σικελὸς αὐλὼν ἀλιπόρῳ ῥεύματι,
Ὅπου δυσξέλικτα [b] κυματούμενος,
[c] Σήραγξι πέτρων στρόβος εἱλίσσει κλύδων.
Ὢ δυσέκμαρτον πᾶσιν ἀνθρώποις τέλος,
Ὡς εἰς μάτην σε πάντες ἀμφιθάλπομεν,
Ἐλπίδι ματαίᾳ μωρὰ βεκολεύμενοι.
ΧΟΡ. Ἀνὰ Δίνδυμον [d] Κυβήβης
Φρύγες ἔθεον ὀλαλυγὴν
Ἀπαλῷ τελεῖσιν [e] Ἄτει.
Καὶ πρὸς μέλος κεραύλου
Φρυγίῳ κατ' [f] ὄρεα Τμώλου,
Κῶμον βοῶσι Λυδοί.
Παραπλῆγες [g] δ' ἀμφὶ ῥόπτροις
Κελαδοῦσι Κρητὶ ῥυθμῷ
Νόμον [h] εὐὰν Κορύβαντες.

Siculusve canalis follis ponto perviae,
Ubi inexplicabilibus modis exaestuans
Cava per petrarum tortus fluctus volvitur.
Heu finis (*curatio mali*) nullius conjecturae patens.
Ut frustra omnes tibi fomenta apponimus!
Spe vana stultis lactati misere modis.
CHOR. Per Dindymum Cybebes
Sacrum Phryges ululatum
Molli frequentant Atti.
Et ad cantum Ceraulae
Phrygii per arduas Tmoli
Comum Lydi celebrant.
Insani circum clavis
Numeris Creticis modulantur
Nomon Euan Corybantes.

Clan-

a Σικελὸς] Σικελικὸς *Fl.* b Κυματούμενος] Πυμαι— male *P.* c Σήραγξι] Sic *Guj.* & *B1.* recte. Σήραξι cett. d Κυβήβης] Ex *V2.* receptum. Κυβέλης *P. S. Amst.* Κυβίστις *J. H. Fl. B. Fr.* pejus. e Ἄτει] Ἄττῃ *Fl.* f Ὄρεα] Ὄρια *Fl.* g Δ'] Delet *Guj.* recte. h Εὐὰν] Ἐὸν *Guj.*

36. Παραπλῆγες] *Μανόμενοι, ἔκφρονες. G.*

αὐτῶν, ab ipsis visceribus; ab illis enim σπλάγχνοις ipsum prodit malum in exteriorem carnem. *Er. Schm.*

24. Ἢ Σικελὸς] Intelligit fretum Siculum angustum vix 7. stadia latum juxta *Strab.* l. 2. Unde & hic αὐλὼν nominatur ob longitud. angustiorem instar fistulae. *Er. Schmid.*

Ibid. Αὐλὼν ἀλιπόρῳ] I. e. fretum Siculum Mamertinum, in quo Scylla & Charybdis. *F. G.*

27. Δυσέκμαρτον] Investigatu, cautu & observatu difficile, & cujus insultuum tempora non satis praevideri possunt. *Er. Schm.*

Ibid. Τέλος] I. e. χρῆμα, *res*, podagra scil. *F. G.* Τὸ τέλος hic non est finis, sed effectus, ita ut res effecta & ad perfectionem perducta sit. *Iliad.* T. 107. *Er. Schmid.*

Τέλος] Τέλος hic non capiendum esse pro πράγματι, uti *Gujeto* visum, sed proprie pro *fine, exitu*, suadent non solum adjectivum δυσέκμαρτον, sed & sequentia, praecipue vero ista: ἐλπίδι ματαίᾳ μωρὰ βεκολούμενοι. *J. Gavel.*

30. Κυβήβης] Conf. supra Ἀποφ. c. 11. Recepi autem Κυβήβης, quia Κυβέλης alioqui scribendum foret, idque versus respueret. Vidit etiam *J. Gavel*, qui plura de hoc nomine in Miscell. Obs. anni 1739. p. 420. *J. F. R.*

34. Φρυγίῳ κατ' ὄρεα Τμώλου] Omnes alii Lydiae Tmolum montem adjudicant, & jure: fuit enim vicinus Sardibus ad meridiem; Sardes vero fuisse Lydiae metropolin inter omnes Geographos & historicos constat. Ut tamen aliquid pro Luciano dicam, usus est Phrygiae nomine latissime sumpto, cujus confinia cum Lydia nunquam fuerunt certa & stabiliter constituta. Nam sic *Strabo* L. 13. τὰ δὲ ἐξῆς εἰς τὰ νότια μέρη τοῖς τόποις τούτοις ἐφαπλοκὰς ἔχει μέχρι πρὸς τὴν Ταῦρον, ἃς τὰ Φρύγια, καὶ τὰ Λύδια, καὶ τὰ Καρικὰ καὶ ὅτι τὰ τῶν Μύσων δυσδιακρίτως εἶναι, ὥστε πίπτουσι εἰς ἄλληλα. Eum vide, ubi plures rationes reddit talis confusionis, & patet Lucianum promiscue Phrygiae & Lydiae nomina sumpsisse, quando subjungit in sequenti versu κῶμον βοῶσι Λυδοί. *J. P. à G.*

36. Παραπλῆγες] Παραπλήσσειν est perperam pulsare instrumentum musicum. Inde ὁ ὠτόπληξ, cui mentis vel sensuum harmonia depravata est. Aliud notat *Homero* Od. E. 415. & 440. nempe obliquis fluctibus undarum percussa litora. *Er. Schmid.*

Ibid. Δ' ἀμφὶ] Τὸ δ' delendum videtur. ῥόπτρους, *clavis.* ἀμφὶ *circum*, adverbium sine casu. *F. G.*

37. Κρητὶ ῥυθμῷ] Pro Κρητικῷ, ut vs. 53. δακρύοις γόοις pro γοεροῖς, similiumque ex aliis exemplorum copiam vid. ap. modo laudatum *Gavel.* p. 421. Habuimusque in Luciano non semel, quare hic non repetam. *J. F. R.*

38. Νόμον εὐὰν Κορύβαντες] Ut versus constet, legendum omnino: Νόμον Κορύβαντες εὐάν. Neque τὸ εὐὰν mutandum existimo, vid. *Clem. Alex.* Admon. ad Gent. p. 7. conf. p. 9. *Basil.* orat. ad juv. p. 25. Ed. *Pott.* ἕτεροι δὲ πρὸς αὐλὸν κορυβαντιῶσι & ἐκβακχεύονται. Κορυβαντιᾶν habet & Noster in Tim. *Long.* περὶ ὕψους Sect. IV. p. 19. Vid. *Eust.* ad Dionys. vs. 524. *J. Gavel.*

39. Ἐρίθυσα] I. e. *Plena, gravida.* *F. G.*

41. Ἄϋτην] Cur ἀΰτην rescribi velim, & ita interpretatus sim, non opus est multis indicare. Proprium

&c

Clangit pleno tuba ore
Marti ſonans Gradivo
Belliſonum fragorem.
At nos tibi, Podagra,
Primas veris per horas
Agimus myſtae querelas,
Quando omne graminoſis
Efflоruit pratum herbis.
Zephyrique a flatibus arbor
Molli folio frondeſcit:
Ac per domos male conjux
Noſtras hirundo ſtridit,
Nocturnaque per ſilvam
Ityn lacrimis frequentat
Atthis lugens aëdon.

Κλάζει δὲ [l] βρίθουσα σάλπιγξ
[j] Ἀρεῖ χρέκτουσα θούρῳ
Πολεμηίαν [k] ἀϋτμήν.
Ἡμεῖς δὲ σοὶ Ποδάγρα,
Πρώταις ἔαρος ἐν ὥραις
Μύσται τελοῦμεν οἴκτους,
[j] Ὅτε πᾶς χλοητόκοισι
Παίαις τέθηλε λειμών,
Ζεφύρου δὲ [l] δένδρεα [m] πτοαῖς
Ἁπαλοῖς κομᾷ πετήλοις.
[n] Ἀδὲ δύσγαμος κατ' οἴκους
Μερόπων θροεῖ χελιδὼν,
Καὶ [o] νύκτερος καθ' ὕλαν
Τὸν [p] Ἴτυν γένυ δακρύοις
Ἀτθὶς [p] γόοις ἀηδών.

ΠΟΔ.

[l] Βρίθουσα] An βρομοῦ Pell. [k] Αὐτμὴν] Ἀτὰν Edd. [l] Δένδρεα] Δένδρα Guj. [m] Πτοαῖς] Πτοιαῖς corrigit Gavel. recte. [n] Ἀδὲ] Ὅτε Guj. [o] Νύκτερος] Νυκτέρους Guj. [p] Γόοις] Γοῦν' Guj.

& *Homericum* eſt ἀϋτὴ, cum de bellico clamore agitur. Ab ἄυτμὴν illo etiam verſus ſit podagricus. *J. M. G.*

45. *Χλοητόκοισι*] I. e. χλοηφόροις. *F. G.*

Χλοητόκοισι] Ἡ χλόη non tantum eſt gramen virens, ſed & viriditas, foliaque virentia, unde hic πόαι χλοητόκοι dicuntur herbæ viriditatem producentes. Caeterum Grammaticorum regula eſt: nomina paroxytona in ώς, quando aſſumunt jotę, fieri oxytona, ut tradit Etymologus in ῥοιὰ. Ut ἡ πόα, ῥόα, ψόα, χρόα, πτόα. Ita ergo ſic legendum eſſet πτοιαῖς. Sed *Hom.* hoc non obſervavit, qui non πτοιὰ aut πτοιὴ pro herba, ſed πτόα ſcripſit. ut Il. Ξ. 347. Od. I. 449. Υ. 367. 369. 371. Et in Hymno Mercur. vſ. 27. & 232. & in Pana 26. & in Terram matrem 15. ſicut etiam *Euſtath.* hujus diſcriminis non memiuit. Relinquendum ergo παραδοτέον, πτόαις. *Sinapius* Epitheton hoc χλοητόκοισι ad λειμὼν retulit, *graminifera prata*, ſenſu quidem per ſe ſatis bono, ſed a textus verbis alieniore, cum non λειμὼν, ſed αἱ πόαι hic χλοητόκοι dicantur. *Er. Schmid.*

47. Δένδρεα πτοιαῖς] Si legas δένδρα cum *Gujet.* legendum etiam erit πτοιαῖς, non πτοαῖς. Nam ita poſcit ratio verſus Anacreontici ſeu dimetri cataletici. Sed fortaſſe nihil hic mutandum, ut ſit tribrachys pro jambo pede. *Boiv.*

Ibid. Ζεφύρου δὲ δένδρεα πτοιαῖς] Sunt hic verſus Anacreontici. Legit *Gujetus* δένδρα. Itaque & πτοιαῖς legendum eſſe, ait Clariſſimus *Boivin. Sed fortaſſe nihil eſſe mutandum, ut ſit tribrachys pro jambo.* Immo nihil mutandum, nec ut tribrachys ſit pro jambo, opus eſt. Ultima in δένδρεα ob ſequentis vocis primas conſonas, producitur; & πτοιαῖς per συνίζησιν, quales συνιζήσεις poëtis ſunt frequentiſſimae, eſt monoſyllabum. *J. J.*

Δένδρεα πτοιαῖς] Quid ſi πτοιαῖς legamus, ut δένδρεα trochaeum per ſynecphoneſin conſtituat, quemadmodum ὕρια vſ. 34. ait Doct. *J. Gavel* in Obſ. jam laudatis p. 422. ad quae Clariſſ. Editor tamen recte animadvertit, ita prolatas ſyllabas unam ſaltem longam efficere, adeoque hic ſpondeum non trochaeum fore; ego nihil muto, etſi δένδρα πτοιαῖς magis placet. *J. F. R.*

49. Δύσγαμος] Reſpicit ad fabulam Prognes, quae infeliciter nupta fuit Thereo regi Thraciae, & poſtea in hirundinem mutata fingitur *Ovid.* 6. Met. *Er. Schm.*

51. Καὶ νύκτερος — γόοις] Iterum *Gujet.* pro νύκτερος legit νυκτέρους, & γοῦν' pro γόοις. Neutrius mutationis cauſſam perſpicio. Nec ſenſus, nec metrum alterutram requirit. Quidni Aëdon poteſt dici νύκτερος, quia nocte quaſi flet, ut νύκτερος μήνη, *Luna nocturna* apud *Aeſchylum*? De nocturnis Aëdonis, ſive Philomelae, queſtibus vid. *Virgil.* IV. Georgic. 515. ſeqq. Deinde τῦ, γόοις mutandi nulla cauſſa. Commodiſſimo epitheto δάκρυα dicuntur γόα. Caeterum obſervo hic Lucianum producere mediam in δακρύοις. ut facere etiam in δακρύοι *Moſchum* alibi oſtendi; cui nunc addo *Bionem*, cujus in Idyl. I. hic verſus eſt 34.

Καὶ πανχαὶ τ' Ἀδόνες τὸ ἄρεος δακρύοεσσι.

Dorice pro δακρύοις. Addo & *Ariſtoph.* in Veſp. v. 973.

Λέγειν κἀντεξολίσθειν τ' δακρύοντα.

Infra quoque in Noſtri *Ocypode* vſ. 132.

Στένων, δακρύοις ἐν δὲ σοὶ φράσαι θέλω.

Iterum Noſter in epigrammate in Theronem prodigum,

Βύπτομαι δ' ἰδόμενος τὸ δύπτερον, οὐκ ἔτι κοῦον,

Pa-

ΠΟΔ. Ὦμοι πόνων ἀρωγόν, ὦ τρίτης ποδὸς
Μοῖραν [a] λελογχὸς βάκτρον, ἐξέρειδέ μου
Βάσιν τρέμουσαν, ἡ κατίθυνον τρίβον,
Ἴχνος [b] τε βαιὸν ὡς ὀπίσσω πέδῳ.
Ἔγειρε τλῆμον γυῖα δεμνίων ἄπο.
Καὶ [c] λεῖπε μελάθρων ἢ ὑπώροφον στέγην.
Σκέδασον δ' ἀπ' ὄσσων νύχιον ἀέρος βάθος,
Μολὼν θύραζε, καὶ πρὸς ἡλίου φάος
Ἀθόλωτον αὔραν, πνεύματος φαιδρὸν πάσον.
Δέκαλον γὰρ ἤδη τῆδε πρὸς πέμπτῳ [d] φάει,
Ἐξ ἧς ζόφῳ σύγκλειστος ἡλίου δίχα,
Εὐναῖς ἐν ἀστρώτοισι τείρομαι δέμας.
Ψυχὴ μὲν ἦν μοι, καὶ προθυμία πάρα,
Βάσεις ἀμείβειν ὀπὶ θύρας ὁρμημάτῳ.
Δέμας δὲ νωθρὸν οὐχ ὑπηρετεῖ πόθοις.
Ὅμως δ' ἐπείγου, θυμέ, γιγνώσκων ὅτι
Πτωχὸς ποδαγρῶν, θεῖπαλεῖν μὲ ἂν θέλῃ,
Καὶ μὴ δύνηται, τῆδον ἐν νεκροῖς τίθει.
Ἀλλ' εἶα.
Τίνες γὰρ οἵδε βάκτρα νομῶντες χερῶν,
Κάρηνα φύλλοις ἀκτέας καλαστρεφεῖς·
[e] Τίνα δαιμόνων ἄγουσι κωμαστὴν χορόν;

POD. Ajutor o laborum, o tertii pedis
Vicem ſortite, ſcipio, mihi fulcias
Gradum trementem, ſemitamque dirigas.
Veſtigium tenax ut infigam ſolo.
Hem membra ſuſcita, miſer, de ſtragulis
Latebrasque linque nigri tectas culminis.
Oculis deterge nocturnam aëris caliginem,
Foras egreſſus ad blandum ſolis jubar
Intemeratam auram ſpiritus laeti trahe.
Nam decima haec ſupra quintam lux, *ni fallor*, eſt,
Ex quo tenebris concluſus & Phoebo carens,
Cubilibus non ſtratis corpus macero.
Animus mihi quidem & voluntas praeſto adeſt
Conanti greſſus alternare ad januas.
Sed corpus ignavum haud ſervit cupidini.
Tamen urge animum, probe qui noveris,
Podager mendicus ambulare ſi velit,
Nec poſſit, eſſe eum ponendum in mortuis.
Verum eia!
Etenim qui ſunt iſti baculis fulti manum,
Sambuci frondibus revincti tempora
Cui nam Deorum agunt comiſſantem chorum?

Num,

a Λελογχὸς] Λελογχὼς male *Fl.* b Τε βαιὸν] Βέβαιον *Guj.* & *Pell.* c Λεῖπε] Λίπε *Guj.* d Φάει] Φάος *Gujet.* e Τίνα] Τίνι *Pell.*

Patet ergo, non unicum eſſe iſtum *Moſchi* locum, ubi id ſit. *J. J.*

54. Ὦμοι] An ἆ μοι; ait Doctiſſ. *Gavel.* Probo conjecturam, nam etſi οἴμοι quoque conjicere poſſis, tamen alterum praeſtat, quia invocantis hic eſt, non ejurantis adeo. quod vero addit, ſic animal tripes ſenex dicitur in notiſſimo Sphingis aenigmate, non repeto. *J. F. R.*

59. Λεῖπε] *Solan.* adleverat, λίπε *Guj.* male. Sed in notis *Gujeti* Mſſ. invenio: an λίπε; ſic verſus rotundior. Non igitur adeo male rem hic gerit, licet emendatione non opus ſit, ubi vulgatum ſanum. *J. F. R.*

Ibid. Ὑπώροφον στέγην] *Infimus conclave.* Podagri enim cubicula amant in infimis contignationibus, cum adſcendere ſcalas iis difficile ſit. *Er. Schmid.*

67. Βάσεις ἀμείβειν] I. e. *pedes alternos ponere.* *F. G.*

69. Ὅμως δ' ἐπείγου] Syntaxis, γιγνώσκων ὅτι ἂν πτωχὸς ποδαγρῶν θεῖπαλεῖν θέλῃ, καὶ μὴ δύηται, τοῦτον τίθει ἐν νεκροῖς. Nota φράσεως inſolentiam; τίθει pro δὴ θεῖναι, ea eſt vis adverbii ὅτι, quod abundat ſaepe, ut in *Evang. Joan.* c. 18. ὡς εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ἐγώ εἰμι &c. pro, ὡς εἶπεν αὐτοῖς τοῦτο, ἐγώ εἰμι &c. Sic in hoc Luciani loco videtur τὸ γιγνώσκων ὅτι τίθει ἐν νεκροῖς dictum pro γιγνώσκων τοῦτο (ſupple τὸ παροιμιαζόμενον) τίθει ἐν νεκροῖς τὸν ποδαγρῶντα &c. *Boivin.*

73. Τίνες γὰρ οἵδε] Male haec reddidit Interpres, cum ibi ἀκτία ſit ἀκτὴ, i. e. *ſambucus*, cujus foliis podagrici finguntur caput cingere, quia ſambuci folia ποδαγρικοῖς βοηθεῖ μετὰ σίκτου ταυρείου, ἢ τραγείου. Ita *Dioſcorides:* nec multo aliter *Plin.* & *Sammonic.* in cap. de podagra pellenda.: *parva ſambucus item hircino collita ſevo. Bochart.* de animal. S. S. part. 2. l. 2. c. 6. *Almel.*

74. Κάρηνα φύλλοις] Optime *Bochart.* animadvertit, hic *ſambucum* eſſe interpretandum; nam praeter adductos ab eo auctores confirmat id *Marcellus* de Medicina c. 36. *Ad podagram frigidam ſambucum quoque cum axungia, & braſſicae cinis cum axungia impoſitus plurimum juvat.* Iisdem pene verbis *Scribonius Largus* de compoſit. medic. c. 41. *de podagra frigida.* *Almel.*

Ibid. Ἀκτέας] Ἡ ἀκτία, item ἡ ἀκτὴ, vel ἀκτὶς, vel ἀκτίος etiam *Theophraſto* L. 3. Hiſt. Plant. c. 6. (niſi forte menda ſubeſt) *ſambucus* eſt, frutex gravi foliorum odore, folia ante alios frutices & arbores ferę primus emittens. Ideo hic Podagricis ſub veris initium, quo plerumque morbus invadit, numini ſuo ſacra peragentibus corona ex ſambuco tribuitur. Adde quod

&

Num, Phoebe Paean, numen hi colunt tuum?
Sed non cinguntur lauri folio Delphicae.
Hymnusne bacchantum commissatum venit?
At non inest insigne hederaceum comis.
Qui tandem nobis accessistis hospites?
Profamini, & veracem vocem emittite.
Quaenam est, quam canitis, amici, dicite.
CHOR. Tu vero quis quorumve, qui nos alloqueris?
Ut enim te baculus atque incessus indicant,
Mystam videmus insuperabilis Deae.
POD. Egone & ipse dignus unus sum Dea?
CHOR. Cypriam Venerem
Guttis delapsam ab aetheris
Enutriit compage decentem
Marinus inter fluctus Nereus.
Oceani ad fontes
Jovis uxorem Olympii
Illam ulnis candidis, lato sinu,
Junonem lactavit Tethys.
De vertice capitis alterni
Peperit virginis imperterritam naturam

Μῶν, Φοῖβε Παιὰν, σὸν [f] γεραίρουσιν σέβας;
Ἀλλ' ἐ τέφον) Δελφίδος Φύλλῳ δάφνης.
Ἦ μή τις ὕμνος [g] Βακχείων κωμάζει);
Ἀλλ' οὐκ ἔπεστι κισσίνη σφραγὶς κόμαις.
Τίνες ποθ' ἡμῖν, ὦ ξένοι, βεβήκατε;
Αὐδᾶτε, κ) προέσθε νημερτῆ λόγον.
Τίς δ' ἐστὶν, ἣν ὑμνεῖτε, λέξατ', ὦ φίλοι.
[h] ΧΟΡ. Σὺ δ' ὢν τίς, ἡμᾶς, κ) τίνων, προσεννέπεις;
Ὡς γὰρ σε βάκτρον, κ) βάσις μηνύετον,
Μύστην ὁρῶμεν ἀνικήτου θεᾶς.
ΠΟΔ. Εἷς εἰμι κἀγὼ τῆς θεᾶς ἐπάξιος;
ΧΟΡ. Τὰν μὲν Κυπρίαν Ἀφροδίταν
Σταγόνων προπεσοῦσαν [i] ἀπ' αἰθέρος,
Ἀνεθρέψατο κόσμιον ἁρμογὰν
[k] Ἁλίῳ ἐνὶ κύμασι Νηρεύς.
Τὰν δ' Ὠκεανοῦ πρὸς πάγαις
Ζηνὸς πρόκοιτον Ὀλυμπίου,
Λευκώλενον εὐρέσι κόλποις
Ἥραν ἐτιθήνατο Τηθύς.
Κορυφαῖσι δὲ κρατὸς ἐν ὀφθίτου
Ἐλόχευσε κόρης ἄτρομον φυὰν

Κρο-

f Γεραίρουσιν] Bene *Pell.* Γεραίρουσι Edd. *g* Βακχείων] Βακχίων *Guj.* Βακχείῳ *Fl.* Βάκχιον marg. *A1.* *h* ΧΟΡ.] Omisit *J.* & *V2.* Habent *Fl. P.* aliaeque. *i* Ἀπ'] Ἀπ' Edd. sine accentu. *k* Ἁλίῳ] Ἁλίοις *Pell.*

& sambuci folia cum sevo taurino & hircino impositа podagram mitigare credantur, ut ait *Dioscor.* IV. c. 168. Et sambuci tenerrima folia, cum pari pondere radicum plantaginis, suillaeque axungiae veteris contrita subactaque podagricos dolores praesentaneo auxilio mulcere scribuntur a *Matthiolo* XIV. c. 168. *Er. Schm.*

Ἀκτίνας] Ἀκτίαι, ἀκτὴ *Sambucus.* Glossae habent ἀκταίαι male. *J. Gavel.*

75. Τίνα δαιμόνων] Quid si legeretur τίνι δαιμόνων; *Er. Schmid.* Idem observavit *J. Gavel.*

78. Βακχείων] Lege Βακχίων. *F. G.*

82. Ἦν] Ὄν requiri, si quantitas patereturur, quia nondum resciverat, essetne Deus, an Dea, cujus festum agebant, monet doctiss. *Gavel*, in Obs. Misc. an. 1739. p. 423. Quid si ergo sic, bis addita interrogandi nota, Τίς δ' ἐστιν; ὃν δ' ὑμνεῖτε; *J. F. R.*

86. Εἷς εἰμι κἀγὼ τῆς θεᾶς ἐπάξιος] Interpres vertit, *Unus quidem sum: sed Deam non dedecens.* Dum vult & ipse ποιητίζειν, stultissime perdit sensum. Ego existimo, Podagrum, ubi audiret se vocari mystam Deae inexpugnabilis, & inexorabilis, quasi mirabundum interrogasse, *Egone quoque* (qui tam miser sum) *sum unus Dea dignus?* Necdum enim noverat Podager noster, esse quampiam Deam, cui hos dolores suos deberet, cujusque sacris esset ipse quoque initiatus. Quare & in Graecis signum interrogandi est ponendum. Eumdem in modum sogat idem vs. 125.

Εἷς ἄρα κἀγὼ τῆς κατωργιασμένων
Ἐλαθον ὑπάρχων;
Itane sane & ego unus sum ex initiatis; idque adhuc ipsemet ignoravi?

In priori versu, nempe Εἷς εἰμι κἀγὼ, &c. videtur παρέλκειν τὸ, εἷς, vel sumi pro τίς. *Unus* apud Latinos aliquando eodem modo sumi, docuerunt jam Eruditi. Idem quoque fit apud Graecos, ut ex hoc loco liquet. Sic & apud *Aelianum* X. Ποικιλ. 18. Βικόλων δὲ κατὰ τὴν Σικελίαν ὁ Δάφνις, ἁράσθη αὐτοῦ νύμφη μία, κ) ὁμιλήσας καλῷ ὄντι & νέῳ. Hic μία valet τίς. *Nympha quaedam.* *J. J.*

88. Ἀπ'] Etsi leve est, monendum hic tamen; quia neglexere priores. Structura est ἀπὸ σταγόνων αἰθέρος, adeoque anastrophe σταγόνων ἄπο scribenda, unde ἀπ' etiam retinebit accentum vulgo omissum. *J. F. R.*

92. Ζηνὸς] Quidni Ζανὸς legendum, & vs. 99. ἀμητήρων, 110. τὼν δ' εὐγλ.? Bene monet *J. Gavel* l. d.

Κρονίδας, μέγ' ἄριστ' Ὀλυμπίων,		Saturnius, ſupremus coelitum,
Τὰν ἐγρεκύδοιμον Ἀθάναν.		Excitatricem belli Minervam.
Τὰν δ' ἡμετέραν θεὸν ὀλβίαν		Noſtram vero Deam beatam
Ὁ γέρων λιπαραῖσιν ἐν ἀγκάλαις	100	Senex in mollibus ulnis
Πρώταν ἐλόχευσεν Ὀφίων.		Primam generavit Ophion,
Ὅτ' ἐπαύσαλο μὴ σκότιον [a] φάος,		Cum deſineret tenebroſum Chaos,
Ἀνέτειλέ τε λαμπέτις ἠώς,		Orereturque fulgida Aurora,
Καὶ θαμφαὲς ἀελίῳ σέλας,		Et lucidum ſolis jubar:
Τότε γὴ Ποδάγρας ἐφάνη κράτος.	105	Tunc Podagrae vis apparuit.
Ὅτε γὰρ λαγόνων σε τεκοῦσα		Cum enim ilibus te enixa
Μοῖρα Κλωθὼ τότ' ἔλυσεν,		Parca Clotho deinde abluit,
[b] Ἐγέλασεν ἅπαν σέλας οὐρανῷ,		Riſit omne jubar caeli,
Μέγα δ' ἔκτυπεν εὐδίῳ αἰθὴρ,		Valdeque inſonuit ſerenus aether.
Τὴν δ' εὐγλαγέτοις ἐνὶ μαζοῖς,	110	Eam vero de lacteſcentibus uberibus
[c] Εὔολος ἐθρέψατο Πλούτων.		Dives nutrivit Pluto.

POD.

a Φάος] Χάος *Boiv.* b Ἐγέλασεν] Ἐγέλασσεν Edd. priores. c Εὔολος] *Gujet. Pell.* & *Schmid.* Ἔυολος Edd. male.

98. Ἐγρεκύδοιμον] Ἐγείρουσαν. *G.*

98. Ἐγρεκύδοιμον] Epitheton Minervae, Deae belli, ſed prudenter fortiterque geſti, ab ἐγείρω *excito*, & ἐγείρομαι med. pro quo per ſyncopen ἐγρόμαι. ὁ κυδοιμὸς *tumultus*, maxime bellicus. Inde ἐγρεκύδοιμος, tumultum bellicum excitans. *Heſiod.* Theog. 925. Minervam appellat ἀγρεκύδοιμον, quaſi agros vaſtantem, (ut quidam libri habent) ſed videtur ἐγρεκύδοιμον praeferendum; quod tamen non ſatis attendenti videri poſſet compoſitum ex ἐγείρω, & κῦδος *gloria*, quaſi *gloriae excitatrix* ſit Minerva, uti & *Sinapius* reddidit: *Virtute claram Palladem*, quem in verſione hujus dramatis ſubitanea ſecutus *gloriae excitatricem* reddidi, cum debuiſſem *belli* vel *tumultus excitatricem* exponere. Idque vel ex ſola quantitate cognoſcere licet; nam ὁ κυδοιμὸς *turba* corripit primam, ut paſſim ex *Hom.* liquet. At κῦδος gloria cum derivatis primam producit. Praeterea diphthongus οι in ἐγρεκύδοιμος, magis ad originem κυδοιμὸς adducit, quam ex ὁ κύδιμος. *Er. Schmid.*

101. Ἐλόχευσεν] *Heſych.* λοχεύει, τίκτει, γεννᾷ. F.G. Ἐλόχευσεν Ὀφίων] Non quod Ὀφίων hic pepererit podagram, ut mater, quam mox nominat Μοῖραν, ſed quod ille antiquiſſimus Ὀφίων ante Saturnum, Jovem, Junonem & Minervam jamdudum podagram habuerit, & in ulnis ſuis quaſi foverit. Commendat ergo Chorus hic podagram ab antiquitate. Ὀφίων autem unus putatur e ſociis Cadmi e dentibus Draconis nati, *Ovid* III. Met. accepitque nomen ab ὄφις, *ſerpente*. Aliis tamen verius hic Ὀφίων unus Titanum putatur, de quibus *Heſiod.* Theog. 207. Hic cum Eurynome Oceani filia ex Thethye, ut habet *Heſiod.* Theog. 358. rerum potitus fingitur ante Saturnum, a quo & a Rhea caeli gubernaculis dejectus dicitur. Meminit hujus rei *Lycophr.* in Caſſ. vſ. 1192. *Er. Schmid.*

107. Μοῖρα] Genitricem podagrae. Supra Podager ex impatientia loquens Μέγαιραν pronuntiavit, ob furorem & carnificinam morbi. Hic Chorus non tam ex impatientia quam ex aſſuetudine loquens matrem facit unam Parcarum, quam in genere nominat Μοῖραν, i. e. *Fatum*. Dein Κλωθὼ in ſpecie, i. e. decretoria vis naturae, a κλώθειν decernere. *Er. Schmid.*

108. Ἐγέλασεν] Haec jocoſe fingit Poëta, ut ludibria in podagricos ab amicis jacta excuſet, cum merito, exorta apud aliquem podagra, ridere videantur amici, quandoquidem ipſum coelum in primo ejus ortu riſerit, & cum ſerenitate, in ſignum laetitiae, tonuerit. *Er. Schmid.*

Ἐγέλασεν] Lepide ſane dictum, ut non immerito pro Dea habeatur Podagra. Solent enim fingere poëtae, naſcente Deo aliquo omnia ridere quaſi, & laetitia perfundi. *Dionyſ. Perieg.* vſ. 939. ſeqq. *Theogn.* vſ. 5. ſeqq. *J. Gavel.*

110. Εὐγλαγέτοις] Εὐγλαγέτοις ἐνὶ μαζοῖς foetus bene creſcit & pingueſcit, ſic podagra, alimonia large ſubminiſtrata, creſcit & cito adoleſcit. Γλάγος poët. pro γάλα, hinc εὔγλαγος, *lacte abundans*. Sed pro εὐγλάγετος, *Lycophr.* Caſſ. 307. εὔγλαγος. *Hom.* εὐγλαγὴς Il. Π. 642. Ceterum ἐνὶ μαζοῖς pleonaſmus Atticis non infrequens, & fruſtra hebraiſmi ſuſpectus in *Matth.* III. 11. *Marc.* I. 8. *Joan.* I. 26. & 31. *Eurip.* in Suppl. 593. σφαληλατήσω κλυτὸς ἐν κλυτᾷ δορί. *Muſaeus* 158. ὦ θελξιεπὴς καὶ θελκτήριε μύθοις. *Seducens verbis.* Haec *Schmid.* Nec infrequens Luciano: Vid. nos ad *Philopſ.* c. 33. ad *Herod.* c. 5. & *Hemſt.* ad *Dial. Mort.* XXIII.

POD. Quibus at ſuos ſacris ſocios inaugurat?

ΠΟΔ. Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ὀργιάζει προσπόλους;

CHOR. Non ſanguinem impetuoſum affundimus de acie ferri:

ΧΟΡ. Οὐχ αἷμα [d] λάβρον προχέομεν ἀπὸ τόματος σιδάρου,

Non crinis liberi nodis implectitur cervix:

Οὐ τριχὸς ἀφέτου λυγίζεται προφαῖσιν αὐχήν,

Nec ſonantibus terga talis concrepant:

Οὐδὲ [c] πολυκρότοις ἀστραγάλοις πέπληγε νῶτα,

Neque crudis, laceris, taurorum carnibus veſcimur:

Οὐδ' ὠμὰ λακιστὰ κρέα [f] σιτούμεθα ταύρων.

Sed quando ulmi vere tener flos abundat,

[g] Ὅτε δὲ πτελέας ἔαρι βρύει τὸ λεπτὸν ἄνθος,

Et arguta cantat in ramis merula:

Καὶ πολυκέλαδος κόσυφος ἐπὶ κλάδοισιν ᾄδει,

Tunc per membra acutum telum haeret myſtis,

[h] Τότε λαγὼ μελέων ὀξὺ βέλος πέπηγε μύσταις,

Obſcurum, latens, ſubiens receſſus arcanum,

Ἀφανὲς, κρύφιον, [i] δεδυκὸς ἔσω μυχοῖσι γυίων,

Πό-

d Λάβρον προχέομεν] Πρόχομεν *Gujet.* *e* Πολυκρότοις] Πολυκρότοισιν *Gujet.* male. *f* Σιτούμεθα] Σιτούμεθα *J.* Σιτούμεσθα *Guj.* Quod edidimus, eſt in *Fl. P.* &c. *g* Ὅτε] Ὁπότε *G.* *h* Τότε] Τότε τότε *Guj.* recte conjicit. *i* Δεδυκὸς] Διαδεδυκὸς *Gujet.*

XXIII. f. Conf. infra ad vſ. 268. ubi rurſus alia ſimilia adferuntur. *J. F. R.*

111. Πλούτων] Abſurde Pluto nutrix fit. *M. du S.*

Πλούτων] Minus abſurdam nobis reddit hanc fictionem Cl. *Schmidius*; qui notat: „ Supra Podager nutricem fecit τὴν Ἀλεκτὼ, ad cauſſas internas reſpiciens. Hic autem Chorus ad cauſſas externas adjuvantes & augentes, quas tribuit *Plutoni*, i. e. diviitiis ac diaetae lautae, dum pauper à podagra fere immunis degit". Probo antiſtrophen; ſed & fateor durum, tribuere mammas lactantes Plutoni. *J. F. R.*

112. Τίσι] Hic verſus ſenarius videtur. Ὀργιάζει *initiat.* *F. G.*

Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ὀργιάζει προστόλους;] Claudicat verſus. Non dubito quin exciderit ἥδ', & legendum ſit,

Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ἥδ' ὀργιάζει προστόλους;
Quibus vero ſacris illa antiſtites initiat?

ἥδ', *illa*, ſcilicet Dea. Poſſet etiam legi κατοργιάζει. Sed alterum illud magis arridet. *J. J.*

113. Οὐχ αἷμα] Non videtur illa effuſio ſanguinis in alieno ſubjecto accipienda, ſed in proprio initiandorum, cujusmodi fuit ceremonia Baalitarum, qui cultellis membra lanchare ſolebant, ut ſanguis largiter effluereret, vid. I. *Reg.* VIII. 28. Quae ceremonia Luciano incognita non fuit, cum initio Chriſtianus & verbi divini praeco fuerit. *Er. Schmid.*

Οὐχ αἷμα] Et ſequentes σπαδικὰ metra. *F. G.* Idem in nott. Mſſ. aliter tentabat, quam in variantt. notarat *Solan.* nempe: Οὐχ αἷμα προχέομεν λάβρον ἀπὸ τ. &c. Deinde ad verbum προχέομεν adſcripſit, forſan προχέομεν, i. e. non acie gladii ſanguinem profundimus. Ideo aut *Solan.* in excerpendis ſchedis *Gujeti* aberravit, aut alias habuit. Superior illa inverſio magis adrideret; ſed vulgata ſtare poteſt. His ante a me notatis, video jam etiam *Gravellium* fateri, ſenſum *Gujetiana* emendatione aptiorem fieri, ſed metrum impugnari; ideo vulgato verbor. ordine ſervato mallet προχεύομεν. Fortaſſe tamen nihil mutandum eſt, ut ſubaudiatur βαμοῦ vel βωμοὺς; ſenſus tunc erit, *aris non adfundimus ſanguinem.* Mox vſ. 140. ipſa Dea Podagra ἴστε χυθὲν αἷμα βωμίοις παρ' ἡμετέροις placare ſe poſſe adfirmat. *J. F. R.*

Ibid. Ἀπὸ τόμ. σιδ.] Os ferri *aciei* eſt, inde μάχαιρα δίστομος *Hebr.* IV. 12. Et *Apoc.* I. 16. &c. ap. *Eurip.* in Suppl. ὀξύστομος μάχαιρα. *Er. Schmid.*

114. Οὐ τριχὸς ἀφέτου] Sic *Schmid.* Additque non *evulſionem ſetarum* eſſe, ut vertitur, ſed flexum, collectionem, unde λυγόω in nodum colligo, vimine necto. Adeoque contorſiones capillorum ipſorum myſtarum intelligi, non caedendarum victimarum. Probo. *J. F. R.*

115. Ἀστραγάλοις] Glandes ac tali ſcuticis innecti ſolebant ad vehementiorem ictum. Sic μάστιγες ἀστραγαλωταὶ, vid. *Plut.* adv. Colot. & *Euſtath.* Il. Ξ. & Ψ. qui etiam σκορπίοι. I. *Reg.* XII. 11. & 14. *Er Schmid.*

116. Λακιστὰ] *Diſcerpta. Heſych.* λακίζει, ῥηγνύει, ῥήσσει. &c. *F. G.*

Ibid. Κρέα] Recte hic α. producitur, quia craſis ex κρέατα, κρέαα, κρέα. Ap. *Hom.* Od. A. corripitur. Sed ibi ἀπόκοπὴ eſt ex κρέατα. Nam contractum α. ſemper longum, ut γέρα apud *Sophocl.* El. A. I. Sc. 4. *Er. Schmid.*

120. Δεδυκὸς] Nondum video verſum ſanatum, ſi

Πόδα, γόνυ, κοτύλην, ἀστραγάλους, ἰσχία, [a] μηρούς,
Χεῖρας, ὠμοπλάτας, βραχίονας, [b] κόρωνα, καρπούς,
Ἐδῴει, νέμεται, φλέγει, κρατεῖ, πυροῖ, μαλάσσει,
Μέχρις ἂν ἡ θεὸς τὸ πόνον [c] ἀποφυγεῖν κελεύσῃ.
ΠΟΔ. Εἰς [d] ἆρα κἀγὼ τὰ καλωργιασμένων
Ἔλαθον ὑπάρχων; [e] τοι γὰρ ἡκέτω πρευμενὴς
Δαίμων φανεῖσα, σὺν δ' ἐγὼ μύσταις ὁμοῦ
Ὕμνων κατάρξω, τὸ ποδαγρῶν ᾄδων μέλος,
ΧΟΡ. Σίγα [f] μὲ αἰθὴς, κὴ νήνεμος ἔστω,
Καὶ πᾶς ποδαγρῶν εὐφημείτω.
[g] Ἰδὲ πρὸς θυμέλας [h] κλινοχαρὴς
Βαίνει δαίμων, σκίμπωνι βάσιν [i] στριζομένη.
Χαίροις μακάρων πολυπραοτάτη,
Καὶ σοῖς προπόλοις ἵλαος ἔλθοις,
Ὄμματι φαιδρῷ, δοίης δὲ πόνοις λύσιν
ὠκείαν,
Ταῖς δ' εἰαριναῖς ὥραις.

Pedem, genu, acetabulum, talos, coxendices, femora,
Manus, ſcapulas, brachia, roſtra, carpos,
Adedit, depaſcitur, urit, tenet, inflammat, coquit,
Donec Dea faceſſere dolorem juſſerit.
POD. Unum ergo initiatorum ego memet quoque
Eſſe ignorabam. Igitur venito propitia
Dea apparens: tuis ego cum myſtis ſimul
Hymnos incipiam, podagrorum carmen canens.
CHOR. Taceto caelum, & tranquillum eſto,
Omnis podager linguis faveto.
En ad altaria lecto gaudens
Vadit diva, ſcipione gradum
Sibi fulciens. Salve divûm
Mitiſſima tu, famulisque tuis
Placida adeſto lumine blando.
Tribuasque dolori finem celerem
His temporibus vernis.

POD.

a Μηρούς] Ἠδὲ μηρούς *Gujet.* & *Pell.* b Κόρωνα] Κόχωνα *Guj.* c Ἀποφυγεῖν] Ἀπεφυγεῖν vel ὑπεκφ— *Guj.* d Ἆρα] Ἄρα Edd. e Τοι γὰρ ἡκέτω] Ἥκεἰο τοι ἡδ *Guj.* & *Pell* invertunt. f Μὲν] Delet *Guj.* g Ἰδὲ] Ἤδη *Guj.* Nil mutat *Fl.* h Κλινοχαρὴς] Ἡ κλιν. *Pell.* i Στριζομένη] Novum hic verſum incipit *Pell.* vid. not.

cum *Gujeto* ἀμφιδυκὸς legas. *J.F.R.*

121. Ἰσχία, μηρούς] Non ſatis accurate in variis lect. notavit *Solan.* emendationem *Gujeti*, quae ſic habet: lege, ἰσχί' ἠδὲ μηρούς. tumque verſus conſtabit. *J.F.R.*

122. Κόρωνα] Forſ. κόχωνα. *Heſych.* κόχωνα τὰ ἰσχία καὶ τὰ ὀμοιαι. i. e. τὰ ἄρθρα. *F.G.* Sed vide, de voce κορωνὰ *Poll.* L. 2. p. 141. *J.Gavel.* Ἡ κορώνη vel τὸ κόρωνον eſt oſſis apophyſis ſic dicta, quia roſtro τῆ κορώνης ſeu cornicis ſimilis eſt: praecipue ἡ κορώνη in cubito eſt. τὸ κόρωνον vero acuta maxillae inferioris productio. *Hippocr.* de artic. *Er.Schmid.*

123. Ἐδῴει] Lege ἴδῃσι, recte ait *J.Gavel.*

126. Ἔλαθον ὑπάρχων, τοὶ γὰρ ἡκέτω πρευμενὴς] In hoc verſu, qui revera vitioſus eſt, κατὰ τὸ μέτρον, pro τοὶ γὰρ ἡκέτω *Gujetus* ἡκέτω τοι reſcribit. Si cui haec transpoſitio, & ejectio τῶ, γὰρ, nimia videtur, poteſt vel

Ἔλαθον ὑπάρχων; τοὶ γὰρ ἦκε πρευμενὴς, &c.

ut adloquatur Podager Podagram Deam; vel pro πρευμενὴς legere εὐμενής. *J.F.*

Ibid. Ἡκέτω] Quidni ἰκέτω; *J.Gavel.* Recte; & minore negotio quam cum *Gujeto* invertendo, & ἥκετο etiam tempore imperfecto ſcribendo. *J.F.R.*

Ibid. Πρευμενὴς] Quaſi πραυμενὴς, ex πρᾶος & εὐμενὴς. Signif. *mitem*, *clementem*. Exſtat haec vox etiam ap. *Lycophr.* Caſſ. 537. & 1055. *Er.Schmid.*

129. Σίγα μὲ] Anapaeſti. Lege itaque, Σίγ' αἰθὴς &c. *F.G.* Τὸ σίγα adverbium eſt. Et tamen phraſis uſitata σίγα εἶναι. *Taciturn eſſe.* Eurip. *Hecub.* Σίγα πᾶς ἔσω λεώς — *Ariſtoph* κάθιζε σίγα. *Er.Schmid.*

132. Στριζομένη] In *Pell.* verſus ſic diſtinguuntur:

Στριζομένη· χαίροις μακάρων
Πολυπραοτάτη, κὴ σοῖς προπόλοις
Ἵλαος ἔλθοις ὄμματι φαιδρῷ·
Δοίης δὲ πόνοις λύσιν ὠκείαν,

Idem habet *Gujet.* Melius quam vulgo, nondum tamen recipere auſus ſum. *J.F.R.*

137. Τίς τὴν] Τίς βροτῶν τὴν ἐπὶ χθονὸς &c. *F.G.* Quibus verbis conſtructionem tantum indicare voluit. *J.F.R.*

142. Οὐ καὸς ὅλος ἀξυπρεμὴς ἀγάλμασιν] Hypallage pro, ὅλος καὸς ἀξυπρεμοῦς ἀγάλμασιν, i.e. ἀναθήμασι. Notanda vox ἀξυπρεμὴς, qua carent Lexica. *Joſephi* locus in Archeol. L. XV. c. 11. huic non abſimilis, τῷ δὲ ἱερῷ πανταχὸς, inquit, ἦν τὸ κάλλος πεπηγμένον

POD. Quis insuperabilem dolorum me dominam
Podagram non novit in terra mortalium?
Quam nec vapor turis placare acrem potest,
Nec affusus focis ardentibus cruor.
Non aedes signa divitum suspensa habens.
Quam nec Paean medicamentis superare valet,
Cunctorum Caelitum medicus Deûm licet:
Non filius Phoebi peritus Aesculapius.
Etenim qua primum aetate hominum genus exstitit,
Meam volunt omnes ejicere potentiam
Miscentes semper pharmacorum artificia
Alius enim aliam contra me tentat viam.
Terunt plantaginem, atque apia mihi *terunt*,
Et folia lactucarum, & portulacam feram:
Hi marrubium, sed aquaticam hi plantaginem,
Alii urticas, alii consolidam conterunt:
Alii lentes ferunt natas paludibus,
Pastinacam coctam, folia isti Persici,
Hyoscyamum, papaver, bulbos, malicorium,
Pulicariam, tus, radicem hellebori, nitrum,

ΠΟΔ. Τίς ἢ ἀνίκητόν με δεσπότιν πόνων
Οὐκ οἶδε ποδάγραν, ἢ 'ϐπὶ χθονὸς ϐροτῶν;
Ἣν οὔτε λιϐάνων [k] ἀτμὶς ἐξιλάσκεται,
Οὔτε χυθὲν αἷμα ϐωμίοις παρ' ἐμπύροις,
Οὐ ναὸς ὅλϐῳ πλείοσι ἀγάλμασιν.
Ἣν οὔτε Παιὰν φαρμάκοις νικᾶν σθένει,
Πάντων ἰατρὸς ἢ ἐν οὐρανῷ θεῶν,
Οὐ παῖς ὁ Φοίϐου πολυμαθὴς Ἀσκληπιός.
Ἐξ οὗ γὰ ἐφύη πρῶτον ἀνθρώποις γένος,
Τολμῶσι πάντες τοῦμὸν ἐκϐαλεῖν σθένος,
Κυκῶντες [l] ἀεὶ φαρμάκων τεχνήματα.
Ἄλλος γὰ ἄλλην ἐπ' ἐμὲ πειράζει τέχνην·
Τρίϐουσιν ἀγρόγλωσσα, καὶ σέλινά μοι,
Καὶ φύλλα θριδάκων, καὶ κομαίαν ἀνδράχνην,
Ἄλλοι πράσιον, οἱ δὲ πολυμογείτονα,
Ἄλλοι κνίδας τρίϐουσιν, ἄλλοι σύμφυτον,
Ἄλλοι φακοὺς φέρουσι τοὺς ἐκ τελμάτων,
Σταφυλίνου [m] ἐφθὸν, οἱ δὲ φύλλα Περσικῶν,
Ὑοσκύαμον, μήκωνα, [n] ϐολϐοὺς, [o] σίδια,
Ψύλλιον, λίϐανον, ῥίζαν ἑλλεϐόρου, νίτρον,
Τῆ-

[k] Ἀτμὶς] Ἀτμὸς *Fl.* [l] Ἀεὶ] Αἰὲὶ *Jens.* recte. Nihil mut. *Fl.* [m] Ἐφθὸν] Ἐφθὸν *Junc.* [n] Βολϐοὺς] Βόλϐους eadem. [o] Σίδια] Σίδιον *Guj.*

μόνα σπῦλα βαρϐαρικά. Haec *J. Gavel* in Miscel. Obs. saepe laudatis p. 425. Sed non satis similis mihi locus *Josephi* videtur, qui vulgari modo ita construi posset, ἐν κύκλῳ παντὸς ἱεροῦ, & ad verbum ita accipi, *in orbe*, (i. e. ambitu, peripheria) *totius templi arma barbarica erant fixa, suspensa.* *J.F.R.*

145. Ἐφύη] Ἔφυ conjicit *J. Gavel.* l. d. Frustra, ut bene monet Clar. Miscellan. Obs. Editor. *J.F.R.*

Ἐφύη] Antiquitatem suam Podagra jactitat. Cui ex parte contradicit *Plin.* XXVI. 10. *Podagrae morbus*, inquiens, *rarior solebat esse, non modo patrum avorumque memoria, verum etiam nostra peregrinus & ipse. Nam si Italiae fuisset, antiquitus Latinum nomen invenisset. Er. Schmid.* Verum opponi posset, sic omnes fere morbos Latinis peregrinos, quum omnium fere nomina sint Graeca. Sed causa est in eo, quod Graeci primi & artem Romam invexerint, & *Hippocr.* medicinam primus in artis formam redegerit. Licet res vera videatur, quod Romani vett. milites, rustici, laborioси ac temperantes a podagra fuerint immunes, idque & hodie locum haberet, nisi ubi malum est hereditarium. *J.F.R.*

149. Ἀγρόγλωσσα] Hanc & seqq. herbas, radices &c. etiam a *Plinio* ac *Dioscoride* laudari ac describi, additis ad singula testimoniis eorum, notarat *Schmidius*; sed ea addere spatium non sinit. *J.F.R.*

151. Πράσιον] Nota mediam hic productam; sed vide mox ad ψύλλιον dicta. *J.F.R.*

153. Φακοὺς — ἐκ τελμ.] Hoc *Schmidii* tamen omittere non possum. Τὸ τέλμα, ait, locus coenosus, aut palustris. οἱ φακοὶ ἐκ τελμάτων sunt lentes palustres per se nascentes in superficie aquae non fluentis, refrigeratoriae naturae, propter quod collectionibus illinuntur, & maxime podagris, & per se, & cum polenta. *Dioscor.* L. 2. c. 100. & IV. c. 83. *Plin.* XXII. c. 25. Haec meliora, quam versio pristina, *Lentes de stercore lectos.* *J.F.R.*

156. Ψύλλιον] Doctiss. *J. Gavel* ait: ψύλλιον in versu stare non potest, cum primam habeat productam: An igitur altera liquida elisa legendum ψύλλιον? (Sed Clar. Observationum Editor animadvertit: licet hoc admittatur, versui pedes non constabunt, nullum remedium video, nisi si legatur ψύλλια, & media producta sit, ut modo in πράσιον.) At quis dicet quid sibi indulserit poëta in tot herbarum nominibus in versum cogendis? *J.F.R.*

Τῆλιν μετ' οἴνου, γυρίνην, κολλάμφακον,
Κυπαριοστίνην [a] κικῖδα, γύριν κριθίνην,
Κράμβης [b] ἀπέφθου φύλλα, γύψον ἐκ Γάρου,
Σπυράθους ὀρείας αἰγὸς, ἀνθρώπου κόπρον,
Ἄλευρα κυάμων, ἄνθος Ἀσίου λίθου.
Ἔψουσι φρύνους, μυγαλὰς, σαύρας, γαλᾶς,
Βατράχους, ὑαίνας, τραγελάφους, ἀλώπεκας.
Ποῖον μέταλλον οὐ πεπείραται βροτοῖς;
Τίς οὐχὶ χυμός; ποῖον οὐ δένδρου δάκρυ;
Ζώων ἁπάντων [c] ὀστᾶ, νεῦρα, δέρματα,
Στέαρ, αἷμα, μυελὸς, οὖρον, σπόρος, γάλα.
Πίνουσιν οἱ μὲν τὸ μεθ' τεσσάρων ἄκος,
Οἱ δὲ τὸ δὶς [d] ὀκτώ· τὸ δὲ δὶς ἑπτὰ πλείονες.

Siliquam cum vino, ranae ſperma, collamphacon.
Cupreſſi folia crudae, garum e liquamine,
Globulos caprae montanae, hominis ſtercus, *terunt*,
Farinam fabarum, lapidis florem Aſſii.
Coquunt rubetas, muſtelas, lacertas & catos,
Ranas, hyaenas, hircocervos & vulpeculas.
Metallum quod non tentatum eſt mortalibus?
Quis non ſuccus? quae non eſt lacrima arboris?
Animalium omnium oſſa, nervi, coria,
Pingue, cruor, ſtercus, medulla, urina, lac.
Bibunt alii quatuor de rebus pharmacum,
Sed octuplex alii, ſeptemplex plurimi.

Alius

a Κικῖδα] Κηκίδα *Gnj.* *b* Ἀπέφθου] Ὑπέφθου male *Fl.* *c* Ὀστᾶ] Lege ὀσία. *d* Ὀκτώ] Ἑπτὰ τὸ δὶ δ' ὀκτὼ, vult *Guj.* & *Solan.* Etſi nihil mutat *Fl.*

157. Γυρίνην] Sperma ranarum exponit *Er. Schmid.* cujus emplaſtrum refrigerans eſſe, notum. Et γυρῖνοι ſunt informes ranarum foetus. Quod & mihi non improbabile, etſi ι. in γυρῖνοι producitur, hic vero corripitur; niſi alia lectio inveniatur. *J.F.R.*

Ibid. Κολλάμφακον] Quid ſit, plane incertum. *Cognatus* e κόλλα *gluten* & φακὸς *lens*, conflatum putat, pultemque glutinoſum inde confectum. Mihi non videtur. Nam unde illud μ. cum potius dicendum eſſet φακοκόλλα, ut χρυσοκόλλα. Quare depravatum credo. *Er. Schmid.*

159. Κράμβης ἀπέφθου φύλλα] Quidquid ſit de χρυσῷ ἀπέφθῳ, quod aurum ex coctione purgatum volunt, ego non video, quidni ſignificare poſſit etiam aurum nativum, quod ſtatim ante coctionem ſui metalli eſt: ſed quidquid ſtatuas de auro ἀπέφθῳ, braſſicam hic non decoctam, ſed *crudam* intelligere ſuadet Cato R. R. 157, 7. *J.M.G.*

Κράμβης ἀπέφθου] Sinapius *braſſicae crudae*, quaſi eſſet ἀνέφθου. Verte decoctae. *Er. Schmid.* Recte credo; nam & χρυσὸς ἄπεφθος eſt πολλάκις ἐψηθεὶς *Polluci* III. c. XI. ubi vid. *Jungerm.* Sed quia ἀπεψία tamen medicis eſt vitium non concoquentis ventriculi, facile haec confunduntur. *J.F.R.*

161. Ἄνθος Ἀσίου λίθου] Ἄσιος λίθος quod in Aſia inveniatur: alias Ἄσιος λίθος, quod; ut *Plin.* ſcribit L. 2. c. 96. & L. 36. c. 17. ad Aſſum Troadis urbem, quae alias Apollonia dicta fuit, ut idem L. 5. c. 30. habet, multus fiſſili vena ſcinditur; innutritur in eo quiddam guſtu ſalſum, tenuiſſimae farinae ſimile, qualis in piſtrinorum parietibus viſitur. Illud ἄνθος Ἀσίου vel Ἀσίου λίθου vocatur. *Dioſc.* L. V. c. 85. Ex Aſio lapide fit podagris cataplaſma cum fabae lomento. — Ipſe lapis Aſius autem & σαρκοφάγος dicitur, quod demortuorum corpora in eo condita intra 40. dies tota abſumantur, dentibus exceptis: Veſtes autem, calceamenta & ſimilia illata lapidea fieri *Plin.* 36. 17. ſcribit. *Er. Schmid.*

170. Ἱερὰν] Ἡ ἱερὰ generale nomen antiquarum certarum confectionum ſelectiſſimarum, & in arcanis olim habitarum, quas ἱερὰς dixere propter miranda & prope divina effecta, & quia propalandae non erant. Sic ἱερὰ πικρὰ *Galeni*, ἱερὰ πικρὰ *Nicolai*, a Nicolao quodam Medico Alexandrino. &c. Πίνων autem dicit, quia ejusmodi electuaria liquoribus convenientibus diſſolvi & potabiles purgandis propinari ſolent. Etſi vero ἱερὰ ſubſtantive ponitur, intelligitur tamen ἡ ἀντίδοτος. Haec *Er. Schmid.* addit que alios πικρὰν propter verſum, intellecto ἱερὰν legi malle. Sed non prorſus opus credo, quia ἱερὰν anapaeſtus tolerari poteſt, primam enim habet communem. Sed ἱερὰν contractum longam. Non ſpernerem πικρὰν, ſi quis Cod. accederet, tumque ἱερὰν ex interpretatione natum dicerem. *J.F.R.*

171. Ἄλλος ἐπ'] Ἄλλος usque ad ὁ δὲ nothi. *F.G.* Ἄλλος ἐπαοιδαῖς] Ἰατρικὴν δ' ἐπῳδὴν vett. quibusdam in uſu fuiſſe, paſſim liquet. Ita de Æſculapio ſcribit *Pindarus* Pyth. Γ. quod aegrotos ſanaverit, τοὺς μὲν μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων, τοὺς δὲ προσαντέα πόνοισιν ἢ γυίοις ἀβλαβῆ πάντοθεν φάρμακα, τοὺς δὲ τομαῖς. Sic Odyſſ. Τ. 457. Ulyſſis ab apro vulnerati ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν ἔσχεθον. Et *Athen.* L. XIV. ſcribit ex *Theophraſto* de Ἐνθουσιασμῷ, iſchiadicos harmoniae muſicae beneficio doloribus ſuis levari. Videatur *Malchus* in vita Pythag. & notae *Rittershuſii* in eundem, & Etymol. in v. ἐπαοιδή. Extat inter ſcripta Galeni hac de re opuſculum; quod tamen nothum multis videtur. Et ſunt adhuc hodie qui ejusmodi ἰατρικὴν exercent. *Er. Schm. Ibid.*

Alius ſacro epoto purgatur pharmaco.
Carminibus alius impoſtorum luditur.
Judaeus nactus ſtultum excantat alterum.
Alius medicinam capit e nido hirundinis.
Ego vero dico plorare his omnibus,
Facientibusque talia, & me tentantibus,
Conſuevi tanto occurrere iracundior.
Sed qui nihil ſapiunt mihi contrarium,
Animam gero mitem, & fio placabilis.
Myſteriorum namque factus particeps
Primo ſtatim linguae moderari inſtituitur,
Omnes oblectans, & lepidos dicens jocos,
Ab omnibus cum riſu & plauſu cernitur,
Dum defertur geſtatione ad balneas.

170 Ἄλλῳ δὲ πίνων ἱερὰν, καθαίρει.
Ἄλλῳ [c] ἐπ' ἀοιδαῖς ἐπιθετῶν ἐμπαίζει.
Ἰουδαῖος [f] μῶρον ἐξάδει λαβών.
Ὁ δὲ θεραπείαν [g] ἔλλαβε ἐκ [h] κράνης.
Ἐγὼ δὲ τούτοις πᾶσιν [i] οἰμώζειν λέγω,
175 Καὶ τοῖς ποιοῦσι ταῦτα, κἀμὲ πειρῶσί με,
Εἰώθ' ἁπάντων μᾶλλον ὀργιλωτέρα.
Τοῖς δὲ φρονοῦσι μηδὲν ἀντίξυν ἐμοὶ,
[k] Ἤπιον ἔχω νοῦν, εὐμενής τε γίγνομαι.
Ὁ γὰρ μεταλαβὼν τῶν ἐμῶν μυστηρίων,
180 Πρῶτον μὲν εὐθὺς εὐστομεῖν διδάσκει,
Τέρπων ἅπαντας, εὐτραπέλως λέγων λόγους.
Πᾶσιν δ' ὁρᾶται μετὰ γέλωτος, κ' κρότου,
[l] Ὅτε λουτρὰ φερόμενος βαστάζει.

Atlw

a Ἐπ' ἀοιδαῖς ἐπιθετῶν] An ἐπαοιδαῖς φυλάκτων *Guj.* f Μῶρον] Μωρὸν *Bl.* 2. g Ἔλλαβε] Recepi ex *Guj.* & *Jenſ.* Ἔλαβε Edd. h Κράνης] Κραναίας *G.* male, ſi ἔλλαβε receperis. Ὠράνης *Schmid.* i Οἰμώζειν] Οἰμώζειν *F.* male. k Ἤπιον] Ἥπιον male *P. H.* l Ὅτε] Ὅταν *Fl.* ad verſum elegantius. Ὅτ' ἐπὶ τὰ λ. *Guj.*

Ibid. Ἐπ' ἀοιδαῖς] An ἐπαοιδαῖς ; i. e. ἐπῳδαῖς. Et pro ἐπιθετῶν φυλάκτων *amuletorum. F.G.* Prius recte. nimis audacter poſterius : atque ſi ſpurii ſunt, quid opus eſt emendatione? ſed ἐπιθέτων ſaltem ſcribendum erat, ſi ab adjectivo ἐπίθετος formatum eſt. At ſi ſubſtantivum ἐπιθέτης in uſu eſt, recte ἐπιθετῶν, & ſcriberetur, & optimus ſenſus prodiret ; *alius cantationibus impoſtorum deluditur.* Haec olim adleveram; jam video Doct. *J. Gavel* p. 425. f. Obſ. Miſc. anni 1739. ex Gloſſis adferre ἐπιθέτης *impoſtor*, & verſum eodem modo exponere. Licet haud neget ἐπιθέτων exponi poſſe ξένων τινῶν & βαρβάρων ὀνομάτων, quorum praecipuum uſum in incantationibus fuiſſe, exemplis probat. *J.F.R.*

172. Ἰουδαῖος] Erant ergo inter Judaeos plani, qui Chriſtianorum vera miracula imitari tentabant. *M. du S.*

173. Ἔλαβε] Lege ἔλαβε. Sed verſus ſpurius videtur. An ἐκ κρανείας; an a *calva.* *Heſych.* κράνη, κεφαλή. *F.G* Κρανείας non patitur verſus. Κρανῆς conjicit *J. Gavel* l. d. p. 426. Exponitque arborem *cornum*, monetque Interpretem de fonte accepiſſe, quaſi eſſet pro κρήνης, quod etſi hic non verum, tamen non eſſe abſurdum ; quum & *Xiphil.* in Claud. p. 164. fontis ad podagram ſalubris in Campania meminerit. Clariſſ. Editor *P. d'Orville* adſentitur *Gujeto*, verſus 170. 171. 172. 173. ſpurios eſſe, & abſurdam repetitionem τῶν λαῶν & ἔλαβε, ac Ἰουδαῖος tribus ſyllabis enuntiatum minus ſincerum, & cum vſ. 173. deberet ex ſententiae nexu ſequi: *Hic vero remedium capit ab aliis praeſtigiis vel impoſtoribus*, tentat an talis ſententia inde exire queat legendo : Ὁ δὲ θεράπειαν ἔλαβε ὠδὴ ἐκ Κυράνης. I. e. *Hic vero remedium cepit ab Alcorano.* „ Aptiſſime, ait, duae gentes ſuperſtitioſae & fallaces junguntur. notum autem quae magna vis Alcorani Suratis & verſibus & ſingulis ſententiis ab Mahumetanis adſcribatur, qui tamen non ſoli ex ritualibus ſuis libris remedium vel primi quaeſivere: cum id iidem illi Judaei olim, & Graeci Latinique ex Poëtis praeſtare conati fuerint. *Alcoranus* autem Graecis varie effertur. Κυράνιον, κόρραν, κυρανίς, & forte ſex aliis modis. & κράνης & κυράνης ſono non adeo diverſa." Ingenioſe. Idque ſi receperis, ἔλαβε non ἔλαβε revocandum. *J.F.R.*

Ibid. Παρὰ τῆς κράνης] Probabilis admodum videtur conjectura *Er. Schmid.* ὠδὴ τῆς ὠράνης pro vulgato κράνης, quam proinde interpretando expreſſi. Κυράνη i. e. Alcoranus, quam ſomniavit aliquis in Miſcell. Obſ. Vol. 10. p. 428. aliquot ſaeculis junior eſt Luciano. *J.M.G.* (ſed dum ſpurii habentur, poſſunt ſatis recentes eſſe *J.F.R.*)

Παρὰ τῆς κράνης] A *fontibus*, a *thermis* explicatur vulgo; eas vero adhibitas podagris docet *Matthiol.* L. V. c. 14. *Horat.* I. Ep. 15. Sed eſſet ita κράνης Doricum pro κρήνης ; at ſic laborat verſus ; quia prior in κράνης perperam corriperetur, cum α Doricum pro η extra finem longum maneat, licet in fine corripiatur, ut φᾶμα pro φήμη. Sic κρᾶνα pro κρήνη. Adde quod Doriſmo hic locus nullus, quod nusquam alibi eo utatur. Reſtitui itaque ὠδὴ τῆς ὠράνης. Eſt autem ἡ ὠράνη, notante *Heſych.* Χελιδόνων ὁροφὴ, *tectum* vel *nidus hirundinum.* Nam, ut *Ant. Schneberger.* de medicam. contr. artic. dolores meminit ex *Alex. Trallian*o, hirundinum ſanguis podagricos dolores mirifice lenit. Et ex *Aëtio*, urticae ſemen & hirundinis nidus cum ſapa trita & illita fere idem praeſtant. *Er. Schmid.* Sed ordo videtur praeſtigias, non medicamentum requirere, & Doriſmos habemus vſ. 98. 99. 101. & 194. *J.F.R.*

184. Atlw]

Ἄτλω γὰρ, ἣν [a] Ὅμηρος εἶπεν, εἰμ' ἐγὼ,
Βαίνουσ' ἐπ' ἀνδρῶν κρᾶτα, κοὐ βάσεις ποδῶν
Ἁπαλὰς ἔχουσα, ποσὶ δὲ τοῖς πολλοῖς βροτῶν
Ποδάγρα καλοῦμαι, γιγνομένη ποδῶν ἄγρα.
Ἀλλ' εἶα μύσται πάντες ὀργίων ἐμῶν,
Γεραίρεθ' ὕμνοις τ' ἀνίκητον θεάν.
ΧΟΡ. Ἀδαμάντινον ἦθος ἔχουσα κόρα,
[b] Πευκοθενὲς, ὀβριμόθυμε θεὰ,
[c] Κλύε σῶν ἱερῶν μερόπων ἐνοπάς,
Μέγα σὸν κράτος ὀλβιόφρον Ποδάγρα.
Τὰν καὶ Διὸς ὠκὺ πέφρικε βέλος,
Τρομέει δέ σε κύμαθ' ἁλὸς [d] βαθείης,
Τρομέει βασιλεὺς ἐνέρων αἴδας,
Ἐπιδεσμοχαρὲς, καλαχλινοβατὲς,
[e] Κωλυσοδρόμα, βασαναστραγάλα,
Σφυροπρησιπύρα, μογισαψεδάφα,
[f] Δοιδυκοφόβα, γονυκλαυσαγρύπνα,
[g] Περικονδυλοπωροφίλα,
Γονυκαμψεπίκυρτε Ποδάγρα.
ΑΓ. Δέσποινα, χαρίῳ γὰρ ἥντησας ποδὶ,
Ἄκουε, ἔπος γὰρ οὐκ ἐτώσιον φέρω.

Aten etenim quam dixit Homerus, ipsa sum.
Per capita iens virûm, pedum vestigia
Habens tenera: verum vulgo mortalium
Podagra vocor, quasi pedum captura sim.
Verum eia mystae cuncti nostrorum orgiûm
Honorate hymnis insuperabilem Deam.
CHOR. Adamantina pectora habens puera,
Fortis, graviterque animosa Dea,
Audi sanctorum tibi voces hominum.
Tua magna vis est, opum amans, Podagra,
Quam tela Jovis quoque torta timent:
Tremuntque te fluctus profundi maris,
Tremitque tyrannus Pluto inferûm.
Gaudens ligamentis, lectos obiens,
Cursum prohibes, talos crucias,
Malleolos uris, vix tangis humum:
Pistilli timens, genufraga pernox,
Callum articulis inducere amans,
Genua inflectens incurva Podagra.
NUNC. Domina, opportuno enim venis obviam pede,
Audi, sermonem namque non vanum affero.

Sed

a Ὅμηρος εἶπεν] Sic restitui Εἶπεν Ὅμ. inverse Edd. Εἶπ' ἦδ' Guj. b Πευκοθενὲς] Guj. recte. Πολυθ. Edd. c Κλύε] Sic Guj. & Schmid. Κλῦε Edd. nam prima est brevis. d Βαθείης] Βαθίης Guj. e Κωλυσοδρόμα] Καλυσιδρόμα Guj. f Δοιδυκοφόβα] Sic Guj. & Pell. Δοιδυναφόβα, media longa J. Fl. H. P. S. &c. Δοιδυκοφόβα Amft. g Περικονδυλ.] Πυρικονδ. Guj.

184. Ἄτλω] *Hom.* Il. T. 91. *M. du S.* Idem notarat *J. Gavel*, addens etiam Noitrum in *Imag.* p. 19. Ed. *Graev.* ubi κὴ μὴ κατὰ τὴν Ὁμήρου Ἄτλω ἐκείνῳ, εἶπ' ἀνδρῶν κράατα βεβηκότα. Si cum *Gujeto* ponas εἶφ' post Ὅμηρος, scribendum εἶφ' propter spiritum δασὺν, qui sequitur, quod *Guj.* non animadvertit. *Boiv.* In Edd. erat — ἣν εἶπεν Ὅμηρος, ἦδ' εἰμ' ἐγὼ, cumque *Gujetum* secutus semel invertissem illud εἶπ. Ὅμ. etiam ἦδ' omisi, jamque versus est jambicus purus. *J. F. R.*

185. Βαίνουσ' ἐπ' ἀνδ. κρᾶτα] Plane ad imitationem *Homeri*, Il. T. 91.

Πρόσθε Διὸς θυγάτηρ ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται
Οὐλομένη· τῇ μέν θ' ἁπαλοὶ ποδες, ἣ γὰρ ἐπ' ἄνδρ
Πίλναται, ἄλλ' ἄρα ἥγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει.
Er. Schmid.

Ibid. Βαίνεις — ἁπαλὰς] Quia ἐπ' ἄνδρ ἣ πίλνατοι, non acquirit callum pedum. Exprimit simul mores cum suos, quod opulentis cohabitat: tum suorum mystarum, qui quam mollissime incedunt, &c, ne incessu lapides offendant, maxime cavent. *Er. Schmid.*

188. Εἶα] Hic est hortandi adverbium. Supra Act. 2. Sc. 1. fuit interjectio dolentis. Infra A. IV. Sc. 2. adverbium concedendi, *sed esto*. *Er. Schmid.*

190. Ἀδαμάντινον] I. e. *mentem invictam*, naturam medicamentis inexpugnabilem. *Er. Schmid.*

Ibid. Κόρα] Blandiendo sic jam eam compellat, cum ipsa se satis annosam professa fuerit. Perinde est, ac si quis vetulam blandiens juvenculam nominat. *Er. Schmid.*

193. Ὀλβιόφρον] Non quod opulentos faciat Podagra, sed quod opulentis cohabitet. Sic *Juven.* S. 13. *Locuples podagra* nominatur. *Er. Schmid.*

197. Ἐπιδεσμοχαρὴς] Ἐπίδεσμος ligamen, id quo vulnus obligatur. F. G. Ἐπιδεσμόχαρις gaudens fasciis obligari. *Sinap.* minus commode: gaudens nodis. Συναδροισμοὺς dictionum Dithyrambicarum πολυπλόκων, h. e. multiplicium compositionum sine exemplo antiquiorum audacius factarum, joci caussa more ebriorum prolatarum: quod *Horat.* IV. Od. 2. *per audaces nova Dithyrambos verba devolvere appellat.* *Er. Schm.*

Ibid. Καταικλινοβ.] *Humiles lectos conscendens*, quales Podagrici praecipue amant. *Er. Schmid.*

200. Δο-

Sed res aequo paſſu cum verbis ambulat.
Ego nimirum, uti juſſeras, placido pede,
Urbes veſtigans, omnes ſcrutabar domos,
Videre volens, ſi quis tuam vim negligat:
Et reliquorum tranquilla vidi pectora,
Superatorum, regina, tui vi roboris.
Verum duo viri iſti, freti audacia,
Populis dicebant, addito perjurio,
Non eſſe vim tuam venerabilem amplius,
Hominum de vita ſe facturos exſulem.
Adſtrictis ergo fortiter vinclis pedum
Quincto venio die duûm ſtadiûm via.
POD. Agilis volaſti, nunciorum mi celerrime,
Cujus ſed terrae linquens fines aſperos
Venis? dilucide indica, quo mox ſciam.
NUNC. Primo reliqui quinorum ſcalas graduum,
Trabium trementes luxatis compagibus.
Hinc accepit me fuſtibus ſtratum ſolum,
Pulſu talis renitens *aegris* aſpero.
Quod emenſus dolentibus veſtigiis

Ἀλλ' ἔστι πρᾶξις τ' λόγων συνέμπορος.
Ἐγὼ γ', ὡς ἔταξας, ἠρέμᾳ ποδί,
Πόλεις ἰχνεύων, πάντας ἠρεύνων δόμους,
Μαθεῖν προθῶν, εἴ τις σὸν ὑ τιμᾷ κράτος·
Καὶ τ' μὲ ἄλλων εἶδον ἥσυχον φρένα,
Νικωμένων, ἄναστα, σαῖν βίᾳ χεροῖν.
Δύω δὲ [h] τώδε φῶτε τολμηρὼ θράσει,
Ἐφραζέτην λαοῖσι, κ' καλωμυτίτην,
Ὡς [i] οὐκ ἔτ' ἔστι σὸν κράτος σεβάσμιον,
Ἀλλ' ἔκβολον βροτοῖς σε θήσουσιν βίᾳ.
Διόπερ κραταιῶς [k] συνοχμάσας δεσμῷ πόδα
Πεμπταῖος ἦκω, στάδια διανύσας δύο.
ΠΟΔ. Ὡς κραιπνὸς ἔπλης, ἀγγέλων ὠκιστέ μοι.
Τίνος δὲ κ' γῆς ὅρια δυσβάτου λιπὼν
Ἥκεις; σαφῶς μήνυσον, ὡς ἴδω τάχος.
ΑΓ. Πρῶτον μὲ ἔλιπον πέντε βαθμοῖς κλίμακα,
[l] Ξύλων τρέμουσαν ἁρμολυτοισιν ἁρμογαῖς,
Ὅθεν με δέχε κορδυβαλλώδες πέδον,
Σκληροῖσι ταρσοῖς ἀντερείδον κρύμασιν.
Ὅπερ διανύσας ἴχνεσιν ἀλγεινοῖς ἐγὼ,
Ἐστρω-

h Τώδε] Omiſit *Fl.* *i* Οὐκ ἔτ' ἔστι] Ex emendatione *Solani*, οὐκ ἔστι Edd. plurimae. Οὐκ ἔτι *Fl.* at omiſſo ἔστι. Οὐκέτ' ἰ. *Guj.* *k* Συνοχμάσας] Recte pleraeque. Συογμ. male *J.* *l* Ξύλων] Ξύλον *J.*

200. Δειδυκροῦσα] Quia tinnitus ex piſtilli in mortario colliſione podagris permoleſtus. Sinapius *oſſuremenda*, minus recte. *Er. Schmid.*

Ibid. Γονυκλασαγρύπνα] Ita omnia quae vidi exempla habent, quaſi a κλαίω, *ploro*, κλαύσω. Sed quid ploratui cum genibus? Lege γονυκλασαγρύπνα a κλάω *frango*, quod genua tantum non frangere videatur, & inſomniam faciat ob dolores. Hinc Sinap. bene reddit: *Genufragapernox.* *Er. Schmid.*

201. Πυρικονδυλ.] An πυρικονδύλο. &c. Supra σφυροπρησιπύρα. Πῶρος, humor craſſus in articulis, tophus. *F. G.*

204. Ἄκυς, ἔπος γ'] Mallem, Ἄκυ' ἔπος γὰρ, bene monet *J. Gavel.*

209. Εἶδον ἥσυχον] Edd. priores inverſe ἥσυχον εἶδον, contra omnem metri rationem; quod cum levi hac tranſpoſitione bene mutarit idem *J. Gavel*, lubens admiſi. *J. F. R.*

211. Τώδε] An Syri medici? de quibus infra. *F. G.*

213. Ὡς οὐκ ἔστι σὸν κράτος σεβάσμιον] *Gujetus* recte vidit ἐκέτ' pro οὐκ legendum eſſe. Editio Florentina habet, ὡς οὐκ ἔτι σὸν, &c. Integrum ergo erit,

Ὡς οὐκ ἔτ' ἔστι σὸν κράτος σεβάσμιον. *J. J.*

215. Διόπερ] Εἰρηνικῶς. *F. G.*

Ibid. Κραταιῶς] Κραταιῷ conjicit *J. Gavel.* ut jungatur cum δεσμῷ, me non improbante; nam etſi vulgatum non abſurdum, facile tamen ob ſequens σ. error naſci potuit. Sed quia non tanta mutandi neceſſitas, quanta verſu 209. nihil in contextu mutavi. *J. F. R.*

216. Πεμπταῖος] *Quintanus* (quo vocab. *Plin.* utitur: ſicut πεμπταῖος πυρετὸς, febris quintana, quae quinto die recurrit) ſic h. l. *quintanus venio*, eſt: quinto die poſt egreſſum redeo. *Er. Schmid.*

222. Κορδυβαλλώδες] Ἡ κορδύλη clava eſt vel fuſtis. Hinc κορδυβαλλώδες πέδον pro κορδυλοβαλλοειδές, ſolum clavis coactum, pavimentum, a pavicndo. i. percutiendo. *Er Schmid.*

223. Σκληροῖσι] Sic interpunge. Σκληροῖσι, ταρσοῖς ἀντερείδον, κρούμασιν. Ordo πέδον ἀντερείδον τοῖς ταρσοῖς, σκληροῖσι κρούμασι. *F. G.* Σκληροῖσι non ad ταρσοῖς pertinet, ſed ad κρούμασιν. Suntque σκληροῖσι κρούμασι caſus ſexti, *quo*: ταρσοῖς autem dativus, *cui*. Sic *Matth.* V. 39. μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ, caſus ſextus eſt, non dativus. *Er. Schmid.*

224. Ἴχνεσιν] Ἴχνεσ' conjicit *J. Gavel.* Quod tamen minus neceſſarium credo. Sed quod vſ. 226. ὀξέσιν reſtituit, bene habet; idque ex *Pell.* jam recepe-

Ἐστρωμένην χάλιξιν εἰσέβην ὁδὸν,
Καὶ δυσπάτητον [a] ὀξέσιν κέντροις [b] λίθων.
Μεθ' ἣν ὀλίσθῳ θεὶς πεσὼν λείας ὁδοῦ,
Ἐσπευδον εἰς τὸ πρόσθε, λιγάλυτος δέ μοι
Ἔσυρεν ὀπίσω πηλὸς ἀσθενῆ σφυρὰ,
Διὶ ἧς πεπῶντι, νότιος ἐκ μελῶν ἱδρὼς
Ἔρρει, βάσιν μου σαθρὰν [c] ἐκλυομένῳ.
Ὅθεν με δέχεται πᾶν δέμας κεκμηκότα,
Πλατεῖα μὲν κέλευθος, ἀλλ' οὐκ ἀσφαλής.
Τὰ μὲν γὰρ [d] ἔνθεν, τὰ δ' [e] ἐκεῖθεν ὀχήματα
Ἤπειγεν, ἠνάγκαζεν, [f] ἔσπερχεν τρέχειν.
Ἐγὼ δὲ νωθρὸν ἐλαφρὰ κωφίζων πόδα,
Δόγμιος ἔβαινον [g] εἰσόδῳ [h] πέζαν τινὰ,
Ἕως ἀπήνη ῥοδοδράμη τροχήλατος.
Μύστης γὰρ ὢν σὸς, ταχὺ τρέχειν οὐκ ἤθελον.
ΠΟΔ. Οὐκ εἰς μάτην, βέλτιστε, πρᾶξις ἥδε σοι
Ὀρθῶς πέπραχται, [i] τῇ δὲ σῇ προθυμίᾳ
Ἴσαισι τιμαῖς ἀντισηκώσω χάριν.

Stratam silicibus intravi viam,
Stimulisque lapidum acutis incalcabilem.
Post in labem delapsus lubricae viae,
Nitebar antrorsus, solutum sed mihi
Talos retro trahebat infirmos lutum.
Hac transeunti sudor membris humidus
Fluit, per incessum soluto putridum.
Toto fatigatum me corpore excipit
Satis lata illa, sed non tuta nimis via.
Haec hinc, at illinc ista nam vehicula
Urgentque, coguntque, imperantque currere.
Ego vero tardos levans cito pedes
Obliquus arctam semitam viae peto,
Dum plaustrum praetereat suis actum rotis.
Mystes enim tuus nequibam currere.
POD. Non frustra, amice noster, illa res tibi
Bene administrata est. Verum studio tuo
Dignis honoribus rependam gratiam.

Istuc

a Ὀξέσιν] Restitui ex *Pell.* Ὀξέσι Edd. b Λίθων] Bene *J. B. H. S.* Λίθον P. c Ἐκλυομένῳ] Ἐκλελυμ. *J. Gav.* d Ἔνθεν] Ἔνθενδε *Guj.* e Δι ἐκεῖθεν] Sic *Solan.* cum *Jens.* δ' ἐκεῖθεν Edd. Τὰ κακεῖθ' *Pell.* f Ἔσπερχεν] Recepi ex *Pell.* pro vulgato ἔσπερχε. g Εἰσόδῳ] Εἰς ὁδοῦ *Pell.* Εἰς ὁδὸν *Guj.* Vulgato favet *Fl.* h Πέζαν] Et sic *Fl.* cum *J. P.* &c. i Τῇ δὲ] Ita bene *P. B1.* aliaeque vett. Τῇδε aliae minus adcurate.

sam. Sed quod & λίθων eod. versu legendum monet, pro λίθον, id pleraeque Edd. jam recte habebant. *J. F. R.*

230. Δι' ἧς] Subaudi ὁδοῦ. *F. G.*

231. Ἐκλυομένῳ] Ad emendationem Doct. *Gavellii*, Clar. *D'Orville* notat „ἐκλυομένῳ aperte in metri legem peccat". ἐκλελυμένος abit ab *Homerica* prosodia: sed adfertur ex Athenaei L. IX. c. V. Τὸ δίκτυον, ἐρινῆς μιτους, ἐκλελυμένους: Adscripsit & *Er. Schmid.* Ἐκλυομένῳ suspectum, cum nec metro satis respondeat, nec praesens hic videatur requiri. Quid si legeretur: ἐκλελυμένῳ? Quare non vererer hoc admittere. *J. F. R.*

234. Τὰ μὲν γὰρ ἔνθεν, τὰ δ' ἐκεῖθεν ὀχήματα] *Gujetus in Subd.* Ego omisso in τὰ δ' apostropho, lego, Τὰ μὲν γὰρ ἔνθεν τὰδε ἐκεῖθεν ὀχήματα, &c. *J. J.*

Ibid. Ἔνθεν] Si ἔνθενδε cum *Gujeto* recipias, bene habebit metrum, nec opus fuerit emendatione *Jensiana*, cui tamen locum dedimus, quia minima mutatione a vulgato abit. *J. Gavel* in Miscell. Obs. an. 1739. p. 429. sic tentat — ἔνθεν, κ' αὖ τὰ δ' ἐκεῖθεν ὀχήματα, vel ἔνθεν, τὰ δὲ μ' ἐκεῖθεν ὀχ. *J. F. R.*

237. Εἰσόδῳ πέζαν] Ad viam adjecta angusta semita, forte aliquantum elatior, in quam conferre se potest, qui plaustra in ipsa via vult evitare. Hanc πέζαν dictam puto, ut Germanis Fußsteig. Εἰσόδου hic non intelligebam, sed πέζαν ὁδοῦ. Itaque verti, ac si legeretur εἰς ὁδοῦ πέζαν τινὰ. *J. M. G.*

Ibid. Πέζαν] Habebant omnia quae vidi exempla, πέζαν. Verum cum nullum nomen Graecis sit ἡ πέζα, substitui πέζαν. Est autem ἡ πέζα, *pes*, *planta pedis*; item *fimbria vestis*: item *extremitas*, *margo*, *limen*: ut hoc loco: adscendebam angustum limen introitus. *Er. Schmid.* Qualia exemplaria habuerit nescio; Nostrae Edd. πέζαν exhibent. *J. F. R.*

Ibid. Δόγμιος ἔβαινον εἰσόδῳ] Εἰς ὁδὸν πέζαν τινὰ fortasse. Πέζαν, i. qua pedibus tantum iri potest. *F. G.* *Gujetus* legit εἰς ὁδὸν. Atqui sensus sine correctione apertus est. Interim inquit, dum transirent currus, gressus oblique flexi, per angustum solum aditus cujusdam. Nam πέζα est nomen substantivum, quo praeter cetera significatur solum, plaga, regio. Nec vero verbum βαίνειν exigit post se praepositionem: quippe eleganter dicitur βαίνειν ὁδὸν &c. *Boivin.*

242. Ἀντισηκώσω] Ἀντισηκῶσαι est *ad aequilibrium rependere*, *pari facere*. τὸ σήκωμα aequilibrium, vel potius id quod librae adponitur ad aequilibrium faciendum. *Vitruv.* IX. 3. more Doriensium *Sacoma* nominat. Etsi autem & verbale τὸ σήκωμα in usu est, ut & composita, ἀνασηκόω, addo ponderi quod deest: ἀφασηκόω, pondus manu aestimo: & hoc ἀντισηκόω *rependo*: simplex tamen σηκόω nondum a quoquam, quod sciam, inventum fuit. *Er. Schmid.*

244. Ἐξῆς

Istuc animo placens habe munus tibi,
Abhinc triennio leves dolores senties.
At vos impuri, vos Dis invisissimi,
Quinam? quibus nati parentibus,
Audetis obniti podagrae viribus?
Cujus vicisse vim nescit Saturnius.
Quin dicitis, exsecrabiles! Heroum namque ego
Subegi plurimos. Docti vates sciunt.
Priamus Podarces dictus a vitio pedum.
Periit pede captus Achilles Peleo satus.
Bellerophontes pedum dolores pertulit.
Thebanus Oedipus captus pedibus fuit.
Pelopidas inter Plisthenes podagricus.
Podager classem duxit Paeantis filius.
Alius Podarces Thessalorum dux erat,
Qui, cum cecidisset Protesilaus praelio,
Pede captus & laborans classi praefuit.
Ithacae tyrannum Ulyssem Lartium

k Ἔστω δέ σοι δώρημα θυμῆρες τόδε,
Ἐξῆς τριετίας πειράσῃ κέφων πόνων.
Ὑμεῖς δὲ μιαροὶ, καὶ θεοῖς ἐχθίστοι,
Τίνες πότ' ὄντες, καὶ τίνων πεφυκότες,
Τολμᾶτε Ποδάγρας ἀνθαμιλλᾶσθ' κράτει;
Τῆς ὧδ' ὁ Κρονίδας οἶδε νικῆσαι βίαν;
Λέγετ', ὦ κάκιστοι, καὶ γὰρ ἡρώων ἐγὼ
Ἐδάμασα πλείστους, καί γ' ὀπίστανθ' σοφοὶ,
Πρίαμος ποδάρκης, ποδαγρὸς ὢν, l ἐκλῃίζετο.
m Ἔθανε δ' Ἀχιλλεὺς ποδαγρὸς ὢν, ὁ Πηλέως.
Ὁ Βελλεροφόντης, ποδαγρὸς ὢν, ἐκαρτέρει.
Θηβῶν δυνάστης Οἰδίπους ποδαγρὸς ἦν.
Ἐκ τ̃ Πελοπιδῶν ποδαγρὸς ἦν ὁ n Πλειοθένης.
Ποίαντος υἱὸς ποδαγρὸς ὢν, ἦρχε στόλου.
Ἄλλος Ποδάρκης Θεσσαλῶν ἦν ἡγεμών·
Ὃς ἐπεὶ δὴ ἔπεσε Πρωτεσίλαος ἐν μάχῃ,
Ὅμως ποδαγρὸς ὢν, καὶ πονῶν, ἦρχε στόλου.
Ἰθάκης ἄνακτα Λαερτιάδην Ὀδυσσέα
Ἐγὼ

k Ἔστω] Ἔστω malit *J. Gavel.* l Ἐκλῃίζετο] Κλῃίζετο *Guj.* recte. Nil mut. *Fl.* m Πλειοθένης] Πλειοθένης Edd. hac priores. n Λαερτιάδην Ὀδ.] Λάρτιον τ̃ Ὀδυσσέα *Boiv.*

244. Ἐξῆς τριετίας] Sic τριῶν ἡμιερῶν ἐξῆς. *F.G.*

251. Πρίαμος ποδάρκης] Hunc Podagra podagricum fuisse contendit alludens ad nomen ποδάρκης pedibus celer (unde ποδαρκεῖν ap. *Pind.* Pyth. 5.) quasi per antiphrasin sic dictus fuisset. Est autem duplex hujus versus explicatio: una, Πρίαμος ποδάρκης, ut sit appositio: κλῃίζετο ποδαγρὸς ὢν. h. e. Priamus alias Podarces dictus celebratur, quod fuerit podagricus. Ut ita τὸ ποδαγρὸς ὢν sequatur verbum κλῃίζετο: Ποδάρκης autem idem praecedat. Altera, Πρίαμος ποδαγρὸς ὢν, κλῃίζετο ποδάρκης, h. e. Priamus, cum podagricus esset, vocatur Podarces, sc. κατ' ἀντίφρασιν, ut dictum. Ut ita τὸ ποδαγρὸς ὢν praecedat verbum κλη— idque sequatur nomen ποδάρκης. Quæ utraque expositio satis commoda; cum κλῃίζειν non tantum sit *celebrare*, sed & *appellare*. Etsi autem contra priorem excipi possit, Priami nomen demum inditum fuisse, quando a sorore Hesione ἐπρίατο: ποδάρκης autem a prima pueritia dictus fuerit, antequam adeo ullum podagræ signum in eo apparuerit: & ita podarcæ nomen fuerit prius nomine Priami, non contra: nil tamen obstat: Podagra enim suæ causæ inserviens potius ad nomen ποδάρκης alludit, quam historiæ veritatem respicit. Vix enim dabitur ullus Scriptor qui Priamum Podagricum affirmet. *Er. Schmid.*

Ibid. Ἐκλῃίζετο] Vel κλῃίζετο, abjecto augmento, vel, quod praetulerim, ἐκλῄζετο scribendum, aut certe per Synecphonesin efferendum. Idem statue de κλῃίζεται in *Ocyp.* vs. 134. *J. Gavel.*

252. Ἀχιλλεὺς] Alludit ad fabulam. Achilles Stygis aqua mersus inviolabilis undique, nisi qua parte pede prehensum tenuerat mater Thetis. Hic adacta sagitta interfectus a Paride: sic *pede captus*. *J. M. G.*

Ἀχιλ. ποδαγρὸς] An quod vulneratus sit in talo? *F.G.* Sine dubio illuc respicit. *J. F. R.*

253. Βελλεροφ. ποδαγρὸς] An quia a Pegaso excussus, crus fortasse fregit? *Boivin.* Ex hoc casu claudum factum & coecum, vitamque melancholicam miserrime finiisse, addit *Schmid.* videndumque *Hom.* Il. Z. & *Pind.* Isth. Z. *J. F. R.*

255. Πελοπιδῶν] Sex Pelopis filii celebrantur a *Pind.* Ol. A. Sed nomina eorum alii aliter produnt, ut ibi indicat Scholiast. *Er. Schmid.*

Ibid. Πλειοθένης] Qui ex Aërope Agamemnonem & Menelaum secundum quosdam suscepit. Vid. *Apollod.* III. p. 68. Prave autem antea scriptum erat πλειστ̃ης. Inter Pelopidas tamen ab Apollodoro non recensetur. *M. du S.*

256. Ποίαντος υἱὸς] Φιλοκτήτης. *F.G.*

257. Ἄλλος] Tres hi versus suspecti. *F.G.* Non sunt *Schmidio*, qui ait: fuit hic Podarces alter 40. navium ad Trojam dux, de quo ut & Protesilao *Hom.* Il. B. 695. seqq. *J. F. R.*

260. Ἰθάκης ἄνακτα Λαερτιάδην Ὀδυσσέα] *Metrum non constare, nisi legamus* Λάρτιον τ̃ Ὀδυσσέα, *aut aliquid simile*, ait Vir Cl. *Boivin.* Sed priores duae in Λαερ-

Ἐγὼ κατέπεφνον, οὐκ ἄκανθα τρυγόνος.
Ὡς ὅτι χαιρήσοντες, ὦ δυσδαίμονες,
Ἴσην τάθητε κόλασιν οἷς δεδράκατε.
ΙΑΤ. [a] Σύροι μὲν ἐσμεν, ἐκ Δαμασκῆ τῷ γένει,
Λιμῷ δὲ πολλῷ καὶ πενίᾳ κρατούμενοι,
Γῆν καὶ θάλασσαν ἐφέπομεν πλανώμενοι.
Ἔχομεν δὲ χρίσμα παλροδώρητον [b] τόδε,
Ἐν ᾧ παρηγορῦμεν ἀλγούντων πόνους.
ΠΟΔ. Τί δῆτα τὸ χρίσμα, καὶ τίς ἡ σκευή; Φράσον.
ΙΑΤ. Μύστης με σιγᾶν ὅρκος, οὐκ ἐᾷ φράσαι,
Καὶ [c] λοίσθια θνήσκοντος ἐντολὴ πατρός.
Ὃς ἔταξε κεύθειν Φαρμάκου μέγα σθένος,
Ὃ καὶ σὲ παύειν οἶδεν ἠγριωμένην.
ΠΟΔ. Εἶτ', ὦ κατάρατοι, καὶ κακῶς ὀλούμενοι,
Ἔστιν τις ἐν γῇ Φαρμάκου δρᾶσις τόση,
Ὃ χρισθὲν οἵδε τ' ἐμὴν παῦσαι βίαν;
Ἀλλ' εἶα, τῷδε σύμβασιν συνθώμεθα,
Καὶ πειράσωμεν, εἴτε Φαρμάκου σθένος
Ὑπέρτερον πέφυκεν, εἴτ' ἐμαὶ φλόγες.
Δεῦτ', ὦ σκυθρωπαὶ, πάντοθεν ποτώμεναι
Βάσανοι, παρεδροι τ' ἐμῆς βακχεύματων,

Peremi ego, non *marini* spina turturis.
Nihil ergo gavisuri, infelicissimi,
Aequam subite poenam vestris actibus.
MED. Syri sumus, Damasco ducimus genus,
Fame subacti, multa victi inopia,
Terram pererramus totam vagi, & mare:
Habemus hoc unguentum acceptum a patribus,
Solamur hoc poenas dolentium *pedes*.
POD. Quod istud est unguentum? quae paratio?
MED. Jurata fides tacere, non loqui sinit,
Et ultimum morientis praeceptum patris.
Qui jussit occultare nos vim pharmaci,
Quod saevientem te quoque scit compescere.
POD. Ergo, exsecrabiles, maleque perditi,
Supersest in orbe tanta pharmaci potentia,
Quod possit inunctum vim meam compescere?
Sed eia paciscamur pactum ejusmodi,
Tentemus, utrum pharmaci potentia
Natura sit valentior, an meae faces?
Huc, o severae, huc convolantes undique
Poenae, comites meorum bacchanalium,

Pro-

a Σύροι] Ἰατροὶ *Guj.* b Τόδε] Δε tantum, *Fl.* male. c Λοίσθια] Λοισθία *Guj.*

τιάδω per σωίζησιν sunt una syllaba. *J.J.*

Ibid. Λαιρτιάδω Ὀδυσσέα] Contradicit igitur recentioribus poëtis de morte Ulyssis, & confirmat, quae Tiresias illi praedicit Odyss. A, 135. Γηρᾳ ὑπαὶ λιπαρῷ moriturum. De spina turturis marini, s. pastinacae piscis, qua interfecerit Telegonus patrem Ulyssem V. Graeci interpretes ad l. c. & laudati *Barnesio*. *J.M.G.*

Λαιρτιάδω] Metrum non constat, nisi legamus Λάρτιον τ' Ὀδυσσέα, aut aliquid simile. Λάρτιος dicitur aliquando pro Λαέρτιος. *Sophocl.* in Ajace μαστιγοφ. Ἀαὶ ᾶ, ὦ παῖ Λαρτίου, δέδορκα σε. &c. *Boivin.*

Λαρτιάδω] Ita potius lego quam Λαιρτιάδω, ad exemplum *Soph.* in Aj. Ὦ παῖ Λαρτίου. *Er. Schmid.* Parum abest quin hoc in textum recipiam. *J.F.R.*

261. Ἄκανθα τρυγόνος] Τρυγὼν *turtur marinus* ob similitudinem alarum expansarum, quem *Plin.* IX. 48. pastinacam vocari ait, ob colorem & figuram caudae: estque, ut idem IX. c. 24. 20. & 48. habet, piscis planus & latus, pinnas non habens, sed latitudine sua natans, pro spina habens cartilaginem, & super caudam eminentem radium acutum utrimque serratum quincuncialem (i. quinque uncias de magnitudine pedis humani habentem) quo nihil est inter venena marina usquam execrabilius. Arbores, n. infixus, radicitus necat, armaque ut telum perforat vi ferri & veneni malum. Videatur & *Rondeletius* de piscibus XII. 1. & 2. Tali radio τρυγόνος Ulyssem interfectum scribunt historici. Podagra negat, & a se vi podagrica interemtum affirmat. *Er. Schmid.*

Ibid. Τρυγόνος] Piscis. *F.G.*

262. Ὡς ὅτι χαιρήσοντες] „Formulam loquendi paucis verbis egregie exposuit Vir Doctiss. T. S. H. S. „ (i. e. *Tiberius Hemsterhusius*) ad *Xenoph.* Ephes. Obs. „ Misc. Vol. VI. T. I. p. 343. Noster vs. 313. Οὐκ „ ἐρίσας ἔχων". aliaque hic non repetenda habet in iisd. Misc. Vol. X. I. p. 430. *J. Gavel.*

264. ΙΑ.] I. e. Ἰατροί. *F.G.*

Ibid. Σύροι μὲν ἐσμεν] Fingit ex Syria oriundos duos illos medicos Damascenos: praecipue ut Judaeos perstringat, quorum multi medicinam temere profiteri jam auctoris tempore fuere soliti. *Er. Schmid.*

268. Ἐν ᾧ] I. e. ἐν τούτῳ ᾧ. Nota phrasin. *F.G.* Ἐν ᾧ pro

ἐ

Propius venite. Tu quidem pedum extimas
Soleas adurito digitos ad usque pedum.
Tu malleolos invade. Tuque a femoribus
Ad genua ſtilla amaram in intima ſaniem.
Sed vos manuum digitos, *agite*, conſtringite.
POEN. En omnia, ut juſſiſti, tibi peregimus.
Jacent, voces edunt miſeri miſerabiles,
Per membra torti cuncta noſtro ab impetu.
POD. Agite, hoſpites, diſcamus jam veriſſime,
Inunctum vos veſtrum juvetne pharmacum?
Nam ſi liquido illud eſt mihi contrarium,
Terra relicta abeo telluris in ſinus,
Ignota, inviſa, profunda in ima Tartari.
MED. En eſt inunctum: nec poenae minuit faces.
POD. Hei, hei! Papae! *perii*, conſumor, occidi!
Caeco per omnia membra fixus ſum malo.
Fulminis haud tale telum vibrat Jupiter,
Maris nec ullus tantundem fluctus furit:
Nec torta tanta eſt turbinis vehementia.
Aſper ne me populatur morſus Cerberi?

Πελάζετ' ἄσσον. ἡ σὺ μὲ ποδῶν ἄκρυς
Φλέγμαινε ταρσὺς δακτύλων ποδῶν ἄχρι.
Σὺ δὲ σφυροῖς ἔμβαινε. σὺ δὲ μηρῶν ἄπο
Ἐς γόνατα λεῖβε [d] πικρὸν ἰχῶρων [e] βαθῶ.
Ὑμεῖς δὲ χειρῶν δακτύλους λυγίζετε.
[f] ΠΟΝ. Ἰδ', ὡς ἔταξας, πάντα σοι δεδράκαμεν,
Κεῖνται βοῶντες οἱ ταλαίπωροι μέγα,
Ἄπαντα γυῖα προσβολῇ στρεβλούμενοι.
ΠΟΔ. Φέρετ', ὦ ξένοι, μάθωμεν ἀτρεκέστατον,
Εἰ χριστὸν ὑμᾶς φάρμακον τόδ' ὠφελεῖ.
Εἰ γὰρ σαφῶς τόδ' ἐστὶν ἀντίξυν ἐμοί,
Λιποῦσα γαῖαν, εἰς μυχοὺς εἶμι χθονός,
Ἀϊδὸς, ἀφανὴς, τύμβαλα Ταρτάρου βάθη.
ΙΑΤ. Ἰδού, κέχριται, καὶ χαλᾷ φλογμὸν πόνων.
ΠΟΔ. Οἴ μοι, παπαί γε, τείρομαι, διόλλυμαι,
Ἅπαν πέπαρμαι γυῖον ἀσκόπῳ κακῷ·
Οὐ Ζεὺς κεραυνῷ τοῖον αἴωρεῖ βέλος,
Οὐδὲ θαλάσσης τοῖα μαίνεται κλύδων,
Οὐδὲ στροβητὴ λαίλαπος τόση βία.
Μὴ κάρχαρον πορθεῖ με δῆγμα Κερβέρου;

Μή

[d] Πικρὸν] Recepi ex *Boiv.* Πικρῶν Edd. [e] Βάθῳ] Πάθῳ *Guj.* bene, & invitis Edd. recipiendum. [f] ΠΟΝ] ΠΟ. Edd. male. *Bas. B1. 2.*

δ' ἔ. Phraſis Hebraïca. dicunt enim Hebraei *in*, pro *per*. *Conteres eos* in *virga* ferrea. *Pſalm.* 2. *Boivin.* Non tamen eſt phraſis Atticis inſolita, de qua *J. Gavel* l. d. ait: Ἐν ᾧ. Id eſt δι' ὅ. Sic in *Aſin.* p. m. 122. (c. 44.) ψεύδεται, ὡς τεθνηκὼς ὑπὸ ταῖς πληγαῖς. *Anthol.* l. c. 37. Ep. 14. Κάτθανεν — ἐδ' ὑπὸ βέλει, ἀλλ' ἐνὶ σύκῳ. Poëta de virib. herbar. vſ. 66. Ἐκ κεφαλῆς πόνῳ ἐν ταύτῃ ὀδυσσάμενος μεσιοῦται. Ubi forte legendum ἡ κεφαλῆς, ut vſ. 87. Niſi dictum ſit ut in *Oryp.* vſ. 95. δυνὸς ἐκ ποδῶν πικύης πόνου. Haec ille. Sed ut ἐν hic bonum, ita ἐκ in altero minime tentandum, quod Medicis proprium. De ἐν vid. ſi opus eſt, ſupra ad vſ. 110. ἐβρίψατο ἐνὶ μαζοῖς. Adde *Diod. Sic.* XIII. c. 37. ἐν δ' εὐγενείᾳ ἐκ πλούτῳ πρώτου Ἀθηναίων. Niſi tamen ibi ſtalis ἦν δ' εὐγ—— legere, ut ſit anaphora, quum paullo ante praeceſſerit, ἦν γὰρ ἐκ λόγῳ δυνατώτατος. *J. F. R.*

275. Δρᾶσις] Notanda vox, quam ut dubia auctoritate nixam citat *H. Steph.* *J. Gavel.*

282. Πελάζετε] Πελάζω eſt *facio appropinquare*; ergo πελάζετε h. l. facite appropinquare, ſc. vos ipſos. *Er. Schmid.*

285. Πικρὸν ἰχῶρων βάθῳ] Per πικροὺς ἰχῶρας intelligit eos qui ſunt τῆς ἐξεως χολῆς, ideoque πικρὸν de natura bilis flavae vel acutae. & quem ſupra vocavit πικρὸν χυμὸν χολῆς. Τὸ βάθος h. l. *copia*. Copioſi n. acervi profunditas magna eſſe ſolet. *Er. Schmid.* Nos πικρὸν ob verſum recepimus. *J. F. R.*

287. ΠΟΝ.] Aut ita ſcribendum, ut diſtinguatur a Podagra, cui jam illud ΠΟ. aſſignatum eſt, aut Βάσανοι reponendum, quo nomine eos compellat Podagra. Hoc autem ſola fecit *B2.* In reliquis enim eſt ΠΟ. *M. du S.*

ΠΟΝ.] Βάσανοι adſcripſerat *Guj.* deleto ΠΟ. Sic legi volens, quod ſupra praemiſſum erat: Δεῦτε — Βάσανοι. Sed cum Πόνοι idem ſit, & minus abeat ab ſcriptura Edd. hoc praetuli. *J. F. R.*

293. Διατρίβουσι γαῖαν] Per γαῖαν intelligit converſationem cum hominibus in terra. *Er. Schmid.*

Μή [a] τις ἐχίδνης ἰὸς ἀμφιβόσκει);
Ἡ ἀμβρεχὴς ἰχῶρι Κενταύρου πέπλος;
Ἐλέαιρ', ἄναστα, φάρμακον γὰρ οὐκ ἐμόν,
Οὔτ' ἄλλο, δύνασ' σὸν ἀναχαιτίσαι δρόμον,
Ψήφοις δὲ πάσαις πᾶν ἔθνος νικᾷς βροτῶν.
ΠΟΔ. Παύσασθε, βάσανοι, καὶ πόνους μειώσατε
Τῶν μετανοούντων εἰς ἐμὴν ἔριν μολεῖν·
Γιγνωσκέτω δὲ πᾶς τις, ὡς μόνη θεῶν
Ἀτεγκτος ἔσσα, φαρμάκοις δ' οὐ πείθομαι.
ΧΟΡ. Οὔτε Διὸς βροντῇς, Σαλμωνέος
[b] ἤρισε βίᾳ,
Ἀλλ' ἔθανε φολόεντι δαμεῖσα θεοῦ φρένα βέλει.
Οὐκ ἐρίσας ἐχάρη Φοίβῳ Σάτυρος Μαρσύας,
Ἀλλὰ λιγὺ [c] ψαίρει κεῖνος τοῦ δέρμα
[d] πίτυος.
Πένθος ἀείμνηστον δ' ἔριν τοκὰς ἔσχε Νιόβη,

Num viperae venenum me depascitur?
Sanie ne Centauri madet mihi pallium?
Miserere, Diva, pharmacum nam nec meum,
Nec ullum, inhibere tuum cursum potest.
Punctisque cunctis omne genus superas hominum.
POD. Cessate, Poenae, & his dolores minuite,
Quos contendisse rixa mecum poenitet.
Cognoscat unusquisque, me solam Deûm
Non deliniri pharmacis, non obsequi.
CHOR. Nec Jovis Salmonei contendit vis tonitrui.
Sed periit fumante Dei cor fixa jaculo.
Nec rixa gaudet Phoebi Satyrus Marsyas,
Sed cutis ad pinum suspensa arguta resonat.
Luctum habet aeternum ob lites foecunda Niobe,

La-

a Τις] Sic Edd. male. Τῆς *Guj.* Τῆς μ' *Gavel.* b Ἤρισε] Recte *Guj.* Ἤρισεν Edd. priores prave. c Ψαίρει] Ψάλλει *S.* & *Amst.* solae. d Πίτυος] Sic *Fl. J. V2. Ald. Fr. P. B1. 2. H.* Πίτυος *S.* & *Amst.*

302. Μή τις ἐχ.] Sic *Horat.* in Epod. de allio. *Num viperinus hic cruor?* inde etiam desumpsisse videtur Lucianus, quod de Centauri veste ait. Nam ibidem scripsit *Horat.*

Nec munus humeris efficacis Herculis
Inarsit aestuosius.

Boiv.

Ibid. Τῆς ἐχίδνης] Τῆς pro τις reciperem, monente in schedis *Gujeto*, quia sic versus erit restitutus; primam autem in ἰὸς recte longam fieri, vid. ap. *Hom.* Il. Λ. 377. Sed quum & aliter possit emendari versus, legendo Μή τις μ' ἐχίδνης, vel Ἡ μήτις, ut vs. 78. Ἡ μή τις ὑμῶν &c. cum Doctiss. *Gavel*; ideo nihil potius mutavi. Addit Idem, respexisse nostrum ad loc. *Sophocl.* in Trach. Ἐχεφὰς ἐχίδνης ἰὸς ὡς ἰδιώλοο. *J.F.R.*

303. Κενταύρου] Τῆ Νέσσου. *F.G.*

304. Ἐλέαιρ' ἄναστα] Jam ad misericordiam & gratiam confugiunt supplices podagrae, quam jam Reginam suam gratiosissimam agnoscunt. i. e. medicamentis insuperabilem fatentur, ideoque ei se subjiciunt, & ad solam ejus misericordiam confugiunt. *Er. Schmid.*

310. Ἀτεγκτος] Τέγγειν *irrigare* est; hinc ἄτεγκτος non illinendus medicamentis. *Sinapius* reddit illacrymabilem, quae lacrymis non tingatur, s. ad misericordiam non flectatur. Minus bene, cum modo poenitentiam medicorum misertam viderimus. *Er. Schmid.*

311. Οὔτε Διὸς] Hexametra μείζονα. *F.G.* Bene monet, ne quis tentet posteriorem pedem emendare. *J.F.R.*

Ibid. Βροντῇς Σαλμ.] De hoc Jovis fulminum imitatore vid. *Strab.* VIII. *Eustath.* ad Od. A. *Serv.* ad *Virg.* VI. Æn. *J.F.R.*

312. Φολόεντι — βέλει] I. fulminis fuliginosi genere, vid. *Aristot.* L. 3. Meteor. 1. quod non incendit, sed atra tantum fuligine inficit. Sed *Homerus* has fulminum distinctiones confudit (Odyss. Γ. 405. non invenio) H. 249. Φ. 330. *Er. Schmid.*

313. Σάτυρος Μαρσύας] Spondaicus μείζονα. *F.G.*

314. Λιγὺ ψαίρει] Stridule agitatur. Ψαίρειν enim inter alia etiam agitari signif. Est autem hypallage: pinus agitatur circa cutem, pro cutis Marsyae suspensa ad pinum agitatur circa eam, nempe in exemplum. *Er. Schmid.*

Ibid. Πίτυος] Τὸ πυ in Πίτυος hic corripitur. *F.G.*

Πίτυς] Parisina, licet πίτυς *pinus*, cum vett. in textu servarit, cujus arboris in fabula Marsyae fit mentio, tamen *Pythius* Latine dedit, & inde *Salmur.* id hausisse, Graecumque immutasse, fit verosimile; sed πίτυϊ cum *Jensio* in epist. lectt. Lucian. p. 391. inserta, omnino legendum, ubi & ψαίειν *radere* tentat, etsi ψαίρειν non improbat, quem vide. *J.F.R.*

317. Μειονίᾳ δ' Ἀμύκλῃ] Quia prima in Ἀμύκλῃ brevis est, non recepi lectionem Scholiastae. Posset itaque vulgato succurri, apostrophum in δ' tollendo & δὶ rescribendo; tumque, si postremum α. in Μειονίᾳ pro longo acceperis, quia ortum ex antiquo η (quippe Μειονίη Ionice & antiqua Attica dialecto scribitur) sa-

Lamentatur adhuc, lacrimas funditque Sipylo.
Maeonis auſa Arachne contendere Tritonidi:
Perdidit at formam, ſua nunc quoque ſtamina plicat.
Impar eſt iris ſuperorum audacia hominum,
Ut Jovis, ut Latonae, ut Palladis, ut Pythii.
Mitem ferto crucem, popularis diva, Podagra,
Atque levemque brevemque; acrique dolore careat:
Pauca nocens ceſſet, tolerabilis, ireque ſinat.
Multae formae infortunatorum.
Meditatio poenae & conſuetudo
Podagros miſeros conſolentur.
Unde alacriter, o conſortes, deponetis

Ἀλλ' ἔτι μυρομβύη, προχέει πολὺ δάκρυ Σιπύλῳ.
[e]Μαιονία δ' Ἀράχνη Τριτωνίδι ἤλθεν [f]ἐς ἔριν·
Ἀλλ' ὀλέσασα τύπον, ἣ νῦν ἔτι νήματα πλέκει·
Οὐ γὰρ ἴσον μακάρων ὀργαῖς θρασὺ θνητὸν μεμόπων,
Ὡς Διὸς, ὡς Λητοῦς, ὡς Παλλάδος, ὡς Πυθίου.
Ἤπιον, ὦ πάνδημε, [g]φέροις ἄλγημα Ποδάγρα,
Κοῦφον, ἐλαφρὸν, ἄδριμυ, βραχυβλαβὲς, [h]ἀνώδυνον,
Εὔφορον, [i]εὐλιχίου, ὀλιγοδρανὲς, εὐπερίπαλον.
Πολλαὶ μορφαὶ τῶν ἀτυχούντων,
[k]Μελέται δὲ πόνων, ἣ τὸ σύνηθες
Τοὺς ποδαγρῶντας πραϋμυθεῖται.
[l]Ὅθεν εὐθύμως, ὦ συναύκληροι, λήσεσθε Πό-

e Μαιονία δ'] Μαιονίδ' ἀρ. Schol. f Ἐς] Reſtitui cum Guj. Εἰς Edd. peſſime. g Φέροις] Φέρις Fl. h Ἀνώδυνον] Ἤδ' ὀνωδ. Guj. male, niſi tum ἀνόδυνον ſcribas. i Εὐλιχίου] Lego εὐλικτοτ' Er. Schmid. k Μελέται] Μελέτη Boiv. l Συναύκληροι] Σύγκληροι Guj. & Pell. & λήσεσθε initium faciunt verſus ſequentis.

317. Μαιονί δ' ἀράχνης] Μαιονίς Guj.

ſanatus erit verſus. Addit *Schmid.* utraque ſcriptio ἡ Μαιονία & ἡ Μηονία in uſu eſt, teſte *Strab.* L. 12. & 13. ac licet in Μηονία ſub τῷ η inveniatur jota ſubſcriptum, quieſcens tamen illud jota eſt, ideoque Latinis etiam per e ſimplex exprimitur, parumque refert, ſcribasne *Meonia* an *Maeonia*. *J.F.R.*

319. Ὀργαῖς] Ἡ ὀργὴ non tantum ira eſt, ſed & τρόπος, mos, item propoſitum, impetus, ut h. l. *Er. Schmid.*

320. Πυθίου] Spondaeus μάκρος, τὸ που in Πύθιος hic producitur. *F.G.*

322. Βραχυβλαβὲς ἀνώδυνον] Lego βραχυβλαβὲς ἦδ' ἀνόδυνον. Ἡ ὀδύνη dolor, inde ὁ ἡ ἀνόδυνος & ἀνώδυνος, ab ὀδύνης *immunis*. Scriptio utraque in uſu: quam & vetus Lexicographon probat, & locus praeſens metri vi hanc per o poſtulat: tametſi *Stephanus* eam rejiciat. *Er. Schmid.*

Ibid. Ἀνώδυνον] Si ἀνόδυνον ſecunda brevi ſcribere licet, quod quidem cum *Schmidio* credo, non male *Gujeti* conjectura haberet; nunc vero peſſime. Sed forſan eſt oblivio deſcribentium & ipſe ἀνόδυνον quoque dedit. At quid opus eſt ſpondaeum quinta ſede ejicere, quemque ipſe adgnovit vſ. 113. quique *Homero* aliisque frequentatur? α privativum autem plurimum eſſe longum in ἀδάκρυτος ac ſimilibus, notiſſimum. *J.F.R.*

324. Πολλαὶ] Imitatio finis Tragoediarum *Euripidis* multarum. vid. med. *M. du S.*

Πολλαὶ μορφαὶ] Ἀνάπαιστοι. *F.G.* Sumtum ex *Euripidis* Androm. (ait Doctiſſ. *Gavel* in Miſc. ſaepe laudatis, p. 431.) ubi ſic ille:

Πολλαὶ μορφαὶ τῶν δυσμοιρίων.
Πολλὰ δ' ἀέλπτως πραίνουσι θεοί.
Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
Τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεός.
Τοῖον δ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

Vid. etiam Alceſt. & Bacch. in fin. Hinc ſeqq. verſus, ejecta voce συναύκληροι, hoc pacto reſtitui poſſent:

Τοὺς ποδαγρῶντας πραϋμυθεῖται
Ὅθεν εὐθύμως λήσεσθε πόνων.

Vel ſi hoc nimis audax, aliter dirimendo ſeptem poſtremos verſus tentatos vid. ibid. *J.F.R.*

327. Συναύκληροι] Ejusdem navis ſocii. Metaph. I. e. eidem morbo obnoxii. *Er. Schmid.*

329. Εὖ-

Πόνων, εἰ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
Τοῖς δ' ἀδοκήτοις πόρον [a] εὗρεν θεὸς,
Πᾶς ἀνεχέσθω τὴν παροῦσαν,
Ἐμπαιζόμενος, καὶ σκωπτόμενος,
Τοῖον γὰρ ἔφυ τόδε πρᾶγμα.

Dolores, si sperata non peragantur,
Insperatisque det esse Deus.
Sufferat unusquisque aegrorum
Illudi se & derideri:
Haec est natura negoti.

ΩΚΥΠΟΥΣ.

Ὠκύπους Ποδαλειρίου καὶ Ἀσταsίας υἱὸς ἐγένετο, κάλλει καὶ δυνάμει διαφέρων, γυμνασίων τε καὶ κυνηγεσίων μὴ ἀμελῶν. πολλάκις δὲ θεωρῶν τοὺς ἐχομένους ὑπὸ τῆς ἀτέγκτου Ποδάγρας, καταγέλα, φάσκων, μηδὲν ὅλως εἶναι τὸ πάθος. ἡ θεὸς τοίνυν ἀγανακτεῖ, καὶ διὰ ποδῶν εἰστρέχει. τῷ δ' εὐτόνως φέροντι, καὶ ἀρνουμένῳ, ὕπτιον ὅλως τίθησιν ἡ θεός. Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑποκεῖται ἐν Θήβαις· Ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ὀπισθωρίων ποδαγρῶν, συνελεγχόντων τὸν Ὠκύπουν· Τὸ δὲ δρᾶμα, τῶν πάνυ ἀστείων. Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα, Ποδάγρα, Ὠκύπους, Τροφεὺς, Ἰατρὸς, Πόνος, Ἄγγελος. Προλογίζει δὲ ἡ Ποδάγρα.

OCYPUS, SIVE CELERIPES.

Ocypus Podalirii & Astasiae filius fuit pulchritudine & viribus praestans, qui Gymnasia & venatus non negligeret. Saepe cum videret eos, qui ab implacabili podagra tenerentur, deridebat, dicens, plane nihil esse illum morbum. Indignatur ergo Dea, & per pedes irruit. Illo vero fortiter ferente, ac negante, supinum omnino Dea abjicit. Scena dramatis ponitur esse Thebis. Chorus constat podagris ejus regionis Ocypodem convincentibus. Est autem drama valde lepidorum unum. Personae dramatis Podagra, Ocypus, Educator, Medicus, Dolor, Nuncius. Prologum agit Podagra.

ΠΟΔΑΓΡΑ, ΩΚΥΠΟΥΣ, ΤΡΟΦΕΥΣ, ΙΑΤΡΟΣ, ΠΟΝΟΣ, ΚΑΙ ΑΓΓΕΛΟΣ.

PODAGRA, OCYPUS, EDUCATOR, MEDICUS, DOLOR, ET NUNCIUS.

POD.

[a] Εὗρεν] Εὗρε *Pell.* Sed & sic versus claudicat, nisi θεὸς monosyllabum fiat.

329. Εὗρεν] Lego εὗρε propter metrum. εὗρε *invenit*, i. e. invenire solet. *Er. Schmid.*

ΩΚΥΠΟΥΣ] Frigidum poëma & Luciano indignum. *F. G.*

ΩΚΥΠ.] Lucianum non agnosco. Inficetum & absurdum totum quantum est. *M. du S.*

ΩΚΥΠ.] Non puto esse Luciani, sed ab aliquo imitatore Tragopodagrae scriptum libellum. Certe Argumentum non magis videtur hic praemissurus fuisse Lucianus quam in Tragopodagra. *J. M. G.*

1. Δεινὴ] Vid. *Eurip.* Hipp. 1. & seqq. *M. du S.*

6. Καὶ μὴ λεγ. ἀτρεκῶ] Podagricos initio morbi nolle fateri morbum, sed vel talum distorsisse, vel aliud quid praetexere, donec ambo pedes adfecti confessionem extorqueant, belle etiam tentatur *Seneca*, Ep. 53. p. m. 473. Ubi pro (*morbo*) *qui utrosque pedes DEXTROS fecit*, Vavassor Obs. p. 36. legit *PEDES AEGROS*. Possis & *deteriores*, quod propius ad literas accedit; sed forsan nihil mutandum; nam quum illico addatur, *necesse est morbum fateri*, pedes dextri poterunt intelligi *sinceri*, non amplius mendaces. *J. F. R.*

9. Προκόψας] Προσκόψας legendum omnino, si ratio sensus habeatur. *F. G. Gujetus* sensui medetur, non metro, cum legit προσκόψας. Quid si legamus ἦγε προσκόψας βάσιν. *Boivin.*

Προκόψας] Quis cum *Gujeto* προσκόψας legerit? Id enim esset versum corrumpere, non corrigere; nam προκόψας jambum quarta sede, ut debet, efficit, & licet *allisum pedem Micyllus* verterit, unde forsan προσκόψας in mentem venit *Gujeto*, nihilo tamen ad sensum deterius est προκόψας, *promoveris gradum*, modo

POD.

Dira hominibus, & inauſpicati nominis
Podagra vocor, ſaevum mortalibus malum,
Pedesque nerveis conſtringo reſtibus,
Animadvertente nullo incurrens artubus.
Ultra mea percuſſos plaga rideo,
Nec vera de ſuo fateor auſos malo,
Sed vana cauſſari nonnulla exercitos
Ipſum nam quisque ſe lactat mendaciis:
Quaſi convellerit aut offenderit pedem,
Loquitur amicis, veram cauſſam reticet.
Quod enim non dicit, ut latere ſe ratus,
Etiamſi nolit ipſe, tempus indicat.
Ac tum ſubactus, & fatus nomen meum,
Ab amicis omnibus in triumpho ducitur.
Verum dolor mihi malorum adjutor eſt.
Nihil ego namque ſum, ſi ab hoc relicta ſim.
Hoc ergo mordet, hoc animum ſubigit meum,
Dolorem quod malorum originem omnium
Maleficis maledictis haud quisquam ſauciat.
Sed contra me laxant vocem exſecrabilem.
Mea ſperantes evitare vincula.
Quid iſta nugor? nec dico, qua gratia
Adſim, ferendae non par iracundiae.
Dolo generoſus iſte, fortis, Ocypus,
Contra me ſentit, eſſe me nihil ferens.

ΠΟΔ.

Δεινή μ' ἐν βροτοῖσι, κ' δυσώνυμος
Ποδάγρα κέκλημαι, δεινὸν ἀνθρώποις
πάθος,
Δεσμῶ δὲ νευρίνοισι τὰς πόδας βρόχοις,
Ἀρθροισιν εἰσδραμοῦσα μὴ νοσμένη.
Γελῶ δὲ τὰς πληγέντας [a] ὑπ' ἐμοῦ,
Καὶ μὴ λέγοντας [b] ἀτρεκῆ τ' συμφορᾶς,
Ἀλλ' εἰς ματαίαν προφάσιν ἐξησκημένους.
Ἅπας γὰρ αὐτὸν βιοκολεῖ ψευδοσ-τομῶν,
Ὡς [c] ἐνσεσεικὼς ἢ [d] προκόψας τοι βάσιν,
Λέγει φίλοισι, μὴ φράσας τ' αἰτίαν,
Ὃ μὴ λέγει γὰρ, ὡς δοκῶν λαθεῖν τινας,
Χρόνος δέ γ' ἕρπων μηνύει, κἂν μὴ θέλῃ.
[e] Καὶ τότε δαμασθεὶς, ὀνομάσας μου τὄνομα,
Πᾶσι θριαμβεύει ἐμβεβάσταχ') φίλοις.
Πόνος δέ μοι συνεργὸς ὀξὺ τ' κακῶν·
Ἐγὼ γὰρ οὐδέν [f] εἰμι τοῦτο δίχα μόνη.
Τοῦτ' ἔν δάκνει με, κ' φρενῶν καθάπτε'),
Ὅτι τ' ἅπασιν αἴτιον πόνων κακῶν,
Οὐδεὶς κακόργοις λοιδορεῖ βλασφημίαις,
Ἀλλὰ κατ' ἐμοῦ πέμπουσι δυσφήμους ἀράς,
Ὡς δεσμὸν ἐλπίζοντες ἐκφυγεῖν ἐμόν.
Τί ταῦτα φλυαρῶ, κοὐ λέγω τίνος χάριν
Πάρειμι, μὴ φέρουσα τ' ἐμὴν χολήν;
Ὁ γὰρ [g] δόλων γενναῖος, ὁ θρασὺς Ὠκύπους,
Φρονεῖ καθ' ἡμῶν, μηδὲν εἶναί [h] μέ τι λέγων.
Ἐγὼ

[a] Ὑπ' ἐμοῦ] Ἡμείων ὕπο Guj. [b] Ἀτρεκῆ] Ἀτρεκεῖ J. T' ἀτρεκῆ Guj [c] Ἐνσεσεικὼς ἢ] Ἐνσεσεικὼς, ἢ Edd. ſine ſenſu. Rationem emendationis vid. in notis. [d] Προκόψας] Προσκόψας Guj. Ἦγε προσκ. Boiv. [e] Καὶ τότε] Καί τοι Pell. [f] Εἰμι τοῦτο] Τοῦ δ'·εἶμι Pell. [g] Δόλων] Δόλιος Guj. ut cohereat δόλιος φρονεῖ. [h] Μέ τι] Μ' ἔτι Guj. Nihil mut. Fl. J. Fr. P. Εἴν' ἡμᾶς Pell.

do non ἐνσεσεικὼς, ἢ cum Edd. legas, ſed ἐνσεσεικὼς ἦ junctim, & periphraſi uſitata; cujus poſterioris emendationis me admonuit Doctiſſ. Amitinus F. L. *Abreſch.* eamque ita plane neceſſariam duxi, ut reciperem. J. F. R.

14. Θριαμβεύει ἐμοῦ.] I. quaſi in triumpho geſtatur, deridetur. F. G.

15. Τῶν κακῶν] Malorum quae facio. F. G.

17. Φρενῶν καθάπτεται] *Haec moleſtia me tantopere urit, ut prae ira mentis vix compos ſim.* Vid. *Foëſ.* in Oecon. *Hippocr.* V. Ἄπτειν. Conf. hic vſ. 23. & 26. J. Gavel.

24. Δόλων] *Gujet.* legit δόλιος. vulgata lectio magis placet. Notum omnibus, Dolonem fuiſſe πόδας ὠκύτατον. Boivin.

Δόλων] Recte *Guj.* δόλιος, ceu δόλιος φρονεῖν γενναῖος, quippe qui egregie erat εἰς προφάσεις ἐξησκημένος, uti ex ſeqq. adparet. Neque enim nota perſona hic in ſcenam producitur, ſed omnino ficta, unde merito Ὠκύπους nominis proprii vicem ſuſtinet. J. Gavel.

25. Μέ τι] Hocce τι *Gujeto* forſan ſuſpectum viſum, quod μηδὲν praemiſſum id non admitteret. Fruſtra. *Diod. Sic.* XI. c. 45. ἄλλο μὲ μηδὲν — τι. *Herodian.* 2. 5. 7. Οἰδὲν τι κατισχόντος. Sic εἴς τις frequens

Ἐγὼ δ' ὑπ' ὀργῆς, ὡς γυνὴ δεδηγμένη,
Ἀντέδακα τοῦτον ἀθεράπευτον εὐτόχως,
Ὡς ἦν ἔθος μοι κοινὸν ἕλκος ποδὸς τυχεῖν.
Ἤδη δ' ὁ δεινὸς πόνος ἔχει λεπτὸν τόπον,
Καὶ τ' βάσιν νυγμοῖσι τρυπᾷ τ' κάτω.
Ὁ δ' ὡς δρόμοισιν ἢ πάλῃ πλήξας ἴχνος,
Πλανᾷ γερόντα παιδαγωγὸν ἄθλιον.
Καὶ [a] χλεψίχωλον πόδα τιθεὶς [b] ἰχνευμένην,
Δύσηνος αὐτὸς ἐκ δόμων [c] προσέρχεται.
ΩΚΥΠ. Πόθεν δ' ὁ δεινὸς ἐς ποδῶν ἔβη πάρα,
Ἀτραυμάτιστος, ἄδακτος, ἄσπαστος πόνος;
[d] Τείνω δὲ νεῦρον οἷα τοξότης ἀνὴρ,
Βέλος προπέμπων, κ' [e] λέγειν βιάζεται.
Τὸ τ' πονούντων ἔσχατον, στοιχεῖ χρόνῳ.
ΤΡΟΦ. Ἔπαιρε σαυτὸν, ὦ τέκνον, κ' κέφισον,
Μή πως με πίπτων, καλαβάλης σὺ χωλὸς ὤν.

Ego, quam mordet ira, (quidni, feminam?)
Morsu hunc remordi certo & insanabili,
Ut est solenne mihi ferire artum pedis.
Et jam dolor dirus parvum tenet locum,
Soleamque terebrat imam punctionibus.
At ille ut cursu vel lucta laeso pede,
Imponit educatori misero seni.
Furtim claudum pedem, viscо captum meo,
Infelix efferens huc accedit, domo.
OCYP. At unde dirus in pedes hic ingruit,
Sine vulnere, stare, incedere impediens dolor?
Nervumque tendit, vir sagittator velut
Telum emissurus, & subigit me dicere
Quae sunt dolentum extrema, parvo tempore.
EDUC. Ipsum te sustine, mi fili, & allēva,
Ne qua, dum claudicas, cadens me proruas.
OCYP.

a Κλεψίχωλον] Emendavi ex *Guj.* & *Fl* Κλεψίχολον male cett. b Ἰχνευμένην] Ἰκνευμένην *Guj.* Ἰζευμένην *Schmid.* c Προσέρχεται] Πρόσχ. *Guj.* d Τείνω] Τείνει *Guj.* Sed & Τείνων legi posset. e Λέγειν] Στένειν *Guj.*

quens Nostro aliisque. Vid. supr. *Alex.* c. 36. &c. Et Doct. *F. L. Abresch.* animadv. ad *Æschyl.* p. 190. *J. F. R.*

33. Ἰχνευμένην] Ἰκνεύμενον legend. forsi. i. e. *νοσοῦντα. Hesych.* ἰκνεῖται, ἔρχεται, νοσεῖ, καθάπτει, &c. ἰκνεύμενον pro ἰκνούμενον Aeolice. i. e. a morbo petitam, tentatum. *F. G.*

Ἰχνευμένην] Optime hunc versum restituit *Gujetus*, sed pro *ικνεύμενον* malem *ικνούμενον*, si quidem Dorismo hic locus nullus est; *J. Gavel.* Bene, sed cur etiam cum *Gujeto* accentu mutato ter scribat Ἰχνεύμενον, &c. quum Edd. *ἰχνευμένην*, caussam non addit. Sed praestat *Er. Schmidii* observationem audisse: hic locus, ait, in plerisque libris depravatus est: Κλεψίχολον πόδα τιθεὶς ἰχνευμένην, redditurque: & bilioſum aegre movens captum pedem: q. esset a *χολὴ bilis*, cum sit ex *χωλὸς claudus*. Tum pro *ἰχν*— leg. *ἰζευμένην*, *claudicationes celantem*, praecipue sub primos insultus podagrae; cum tamen trahant pedem *ἰζευμένην*, viscо captum. *ὁ ἰξὸς viscum*, inde *ἰξεύω viscо capio*, aves proprie: postea quocumque modo aucupor. Hinc ποῦς ἰξευμένος est pes viscо captus, h. e. metaphorice, tarde & lente progrediens. Quis hoc non probaret? Cum in ipso podagrae etymo idem insit, a ποῦς & *ἄγρα captura* formato, quod pedes ut laqueo captet. *J. F. R.*

37. Τείνω] Praeter *τείνω* nihil cum *Gujeto* mutaverim, punctum ponendum post *βιάζεται*. *J. Gavel.* Illud punctum jam addidi. *J. F. R.*

38. Λέγειν] Στένειν leg. videtur, subaudito *ὁ πόνος*. *F. G.*

39. Τὸ τ' πονούντων ἔσχατον] Dolores extremi, i. e. acerrimi cum tempore veniunt, s. processu temporis dolores intenduntur. *F. G.*

Ibid. Στοιχεῖ χρόνῳ] Non intelligi a me istum versiculum, fateor. Interpretatus sum ac si legeretur *βραχεῖ χρόνῳ*, quod quidem sententiae convenire, apparet. Alia quaestio est, an ita auctor dederit. *J. M. G.*

45. Γογγύζων] Participium *γογγύζων* metrum aperte vitiat. Num *ὀγκυλος γέρων*, i. e. *σεμνὸς, γαῦρος*, teste *Hesych.* Senex dicitur vs. 120. Καυχώμενος τὰ πάντα μηδὲ ἐν σθένει. An potius τὸ γογγύζων glossema habendum τῷ ὀγκολογῶν, quod hic olim lectum fuerit? Sane *Hesychius*, *ὀγκολογήσας* exponit *γογγύσας*. *J. Gavel.* Sed Cl. Editor observ. Misc. anni 1739. p. 433. adjicit, forte *ἀδύνατα γογγύζων γέρων*, quo quidem versui minore negotio consulitur, sensus tamen mihi melior videtur in *ἀδύνατος*. *J. F. R.*

46. Μή τι] Μὴ σὺ forsan. *F. G.*

48. Ἐν ταῖς] Euripideum esse opinor. *M. du S.*

Ἐν ταῖς ἀνάγκαις] Videtur Interpres non intellexisse hunc versum. Sensus est: *morbo subactus juvenis, instar est senis.* Per *ἀνάγκας* hic intellige *τὰς τ νόσων ἀνάγκας*. ἀμφιβολίαν autem sic resolve: *πᾶς νέος γέρων ἐστί*. omnis juvenis instar senis est. est tamen & alius sensus: nempe cogente necessitate, senes fungi juvenum vice. *Boivin.*

Ibid.

OCYP. En teneo te sine pondere, & tibi obsequor,
Laborantemque pedem pono, & sustento me.
Nam juniori turpe, aequales inter, est
Minister invalidus, querulus semper senex.
EDUC. Ne, ne quid horum, stulte! aufer convicia.
Ne gloriare aetate: at illud noveris,
Necessitatibus juvenis quisque est senex.
Audi monentem. Denique, si me subtraham,
Stabo senex ego, juvenis jacebis humi.
OCYP. Tu si cadas, dolore carens, senex cades.
Etenim voluntas promta senes sequitur viros.
Nervis sed illorum caret omnis actio.
EDUC. Quid argutare? nec dicis mihi, quomodo
Dolor intrarit soleam pedis cavam tui?
OCYP. Dum cursu exerceor, levem ut ponam pedem
Currens contraxi, & in dolores incidi.

[f] ΩΚΥΠ. Ἰδὺ κρατῶ σε δίχα βάρους, ᾗ πείθομαι,
Καὶ τ' ἀνυστὰ ποδὰ τιθῶ, ᾗ καρτερῶ.
Νεωτέρῳ γὰρ αἶσχος [g] ἐν παισὶν ἀεί,
Ὑπηρέτης ἀδύνατος γογγύζων γέρων.
ΤΡΟΦ. Μὴ, μή τι ταῦτα; [h] μαρὲ, μή [i] με κερτόμει·
Μή μ' ὡς νέος κόμπαζε, τοῦτ' εἰδὼς, ὅτι
Ἐν ταῖς ἀνάγκαις πᾶς γέρων [k] ἔσθ' νέος.
[l] Πείθε λέγοντι· [m] τὸ πέρας ἀν ὑποσπάσω,
Ἔσην' ὁ πρέσβυς, σὺ δ' [n] ὁ νέος πίπτεις χαμαί.
ΩΚΥΠ. Σὺ δ' ἂν σφαλῇς, πέπωκας ἄπονος ὢν γέρων.
Προθυμία γὰρ ἐν γέρουσι παρέπεται·
Πρᾶξις δὲ τούτοις ἐκέτ' ἔστιν εὔτονος.
ΤΡΟΦ. Τί μοι σοφίζῃ, κἀ λέγεις οἵῳ τρόπῳ
[o] Πόνος προῆλθε σῶ ποδὸς κοίλην βάσιν;
ΩΚΥΠ. Δρόμοισιν ἀσκῶν, κἄφον ὡς τιθῶ ποδὰ,
Τρέχων [p] ἔσφλα, ᾗ συνεμίχθην πόνῳ.

ΤΡΟΦ.

[f] ΩΚΥΠ.] In *Fl.* spatium est. In *J.* omissum etiam. Additum in *P. H. B1.* &c. [g] Παισὶν] Παῖς ἐσ' *Guj.* [h] Μὰ,ὶ] Sic *B1. 2.* Μᾶρ *J. Fl. Ald. Fr. H. P. S.* [i] Μὲ] Μοι *Fl.* [k] Ἔσθ'] Recepi ex *Fl.* ἐσ' cett. [l] Πείθε Recte sic *B1. 2. V2. P. S.* Personam Ὠκ. male praefigunt *J. Ald. Fr. H.* In *Fl.* spatium est, quo personar. nomina designantur. [m] Τὸ πέρας] Τὰς χέρας *Guj.* Τὰ χεῖρ' ἀν *Pell.* Τὸ γῆρας *Boiv.* [n] Ὁ νέος] Ὡς νέος male *Fl.* [o] Προῆλθε] Προσῆλθε *Guj.* & *Pell.* [p] Ἔσφλα] Ἔσφηλα *Guj.* Forsl, ἔτυψα, vel ἔτυλα.

Ibid. Ἐσὶ νεὸς] Lege ἐσὶν, recte ait *J. Gavel.* Sed id ex *Fl.* jam receperam. *J. F. R.*

49. Τὸ πέρας ἂν] Legend. videtur: τὰς χέρας ἂν ὑποσπάσω, quid si, τὰ χεῖρ' ἂν ὑποσπάσω, vel τὰν χέρα. &c. *F. G.* Τὸ πέρας ferri non potest. Addi posset *Gujeti* conjecturis, τὸ γῆρας ἂν ὑποσπάσω, si senectutem meam, id est, senectutis meae opem tibi substraxero. vel τὸ γῆρος' ἂν &c. *Boivin.*

Τὸ πέρας] Omnino cum *Gujet.* legendum existimo τὰς χέρας, ex versu 170. Δέξασθε χεῖρας τὰς ἐμὰς &c. *J. Gavel.*

52. Παρέτεινας] Παρέτεινας mallet Doctiss. *J. Gavel*, vel προθυμία γὰρ γήρως ἀεὶ παρήτηται, nisi nimis a vulgato abiret. Sed recte Cl. earum observatt. Editor animadvertit: „ Παρέτεινας deterius non videtur τῷ παρέσπασαι, nec tribrachys deterior anapaesto. Secunda emendatio vim versui videtur illaturа, nisi ultimam in προθυμία corripi posse ostendatur". Certe ι in προθυμία longum est, aeque ac in φιλία similibusque, quia id ι ortum ex η; antiquitus enim erat προθυμίη, φιλίη. *J. F. R.*

57. Ἔσφλα] Ἔσφηλα legendum videtur, pro ἐσφάλην autem usurpatum. τὸ ἔτυλα hic locum non habet. *F. G.*

Ἔσφλα] Versus duplici mendo laborat. Prima enim in ἔσφλα contra metrum corripitur, secunda vero in συνεμίχθην producitur. Ita dedisse credo doctissimum *J. Gavel*, licet inverso ordine excusa in Observatt. sint verba. Additque: *Gujetus* corrigit ἔσφηλα, quod sensum quidem expeditiorem facit, sed eodem tamen vitio laborat. Conjiciebam ἐσύστην, ex vs. 9. vel, si liceret, σύστικα, simplici pro composito. Pro συνεμίχθην legendum videtur συνεμμίχθην, sine augmento. Ad quae Cl. Editor rursus bene monet: commode pro συμμίγνυσθαι videtur subjici decompositum συνεμμίγνυζ. Sed cur sine augm. legeretur, nescio. συνεμμίχθην pari quartaque sede tribrachyn legitime efficiet, & solemne est Librariis Latinis Graecisque secundam praepositionem negligere. Consulantur addenda ad *Liban.* Epist. DCCCXXVII. p. 864. „ Sed pro ἔσφηλα tentat Vir Cl. ἔτυψα, quod & mihi in mentem venerat. Exemplisque id illustratum vid. in Obs. p. 434. At Doctiss. *Abreschius* in animadv. ad *Æschyl.* p. 142. emendat ἔτυλα. Ac τύλλειν valere ἀντίστασθαι, τοξεύων, auctoritatibus probat; quare hoc forsan praestat. *J. F. R.*

ΤΡΟΦ. Πάλιν τρέχ' [a] ὅς τις [b] εἶπον, ἢ καθήμενος,
Πώγωνα τίλλει χειρέων ὑπ' ὠλένας.
ΩΚΥΠ. Οὐκοῦν παλαίων ὡς θέλων παρεμβολὴν
[c] Βαλεῖν, ἐπλήγην. τοῦτο δή πίστευέ μοι.
ΤΡΟΦ. Ποῖος στρατιώτης γέγονας, [d] ἵνα παρεμβολὴν
Βάλλων σὺ πληγῆς; ψειχυκλοῖς [e] ψευδηλογῶν;
Τὸν αὐτὸν ἡμεῖς εἴχομεν λόγον ποτὲ,
Μηδενὶ λέγοντες τ' ἀλήθειαν φίλων.
Νῦν δ' εἰσορᾷς [f] ἄπαντα ἐξ
Ὃ πόνος δ' [g] ἐλελίξας ἐμμελῶς ἅπας τρέφει.
ΙΑΤ. Ποῖ ποῖ καθεύρω κλεινὸν Ὠκύπην φίλοι,
Τὸν πόδα πονοῦντα, κἀ βάσιν παρειμένον;
Ἰατρὸς [h] γὰρ ὢν, ἔκλυον ὑπὸ φίλου τινὸς,
Πάσχοντα δεινὰ τοῦτον ἀστάτῳ πάθει·
Ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ἐγγὺς ὀμμάτων ἐμῶν,
Κεῖται κατ' εὐνῆς ὕπτιος βεβλημένος.
Ἀσπάζομαί σε πρὸς θεῶν, κἀ σὸν,
Τί τοῦτο; λέξον, Ὠκύπη, τάχα,

EDUC. Iterum curre, ut non nemo dixit, qui ſedens
Barbam vellebat, ille ſub alis hiſpidus.
OCYP. Luctatus ergo, dum volo inſerto pede
Ferire, ſum percuſſus: illud crede mi.
EDUC. Qualis fuiſti athleta; ut inſerto pede
Feriens feriręris? Vagus es mendaciis.
Eosdem nos quondam ſermones habuimus.
Amicorum dicentes vera nemini.
Nunc vero cuncta vides. . . .
Verum volutans ad numeros torquet dolor.
MED. Ubi nobilem invenio, ſodales, Ocypum
Laborantem pede, & ſolutis greſſibus?
Etenim medico mihi ſodalis retulit,
Hunc dira, morbo non conſtante perpeti.
Quin ipſe noſtros ante oculos in proximo
Jacet, ſupinus abjectus in lectulo.
Jubeo ſalvere per Deos te. Sed mali
Quid illud? Ocypu, dic ocius ut ſciam.

Si

a Ὅς τις] Ita Fr. P. Bl. 2. H. Ὡς τις Fl. J. Ald. b Εἶπον, ἢ] Εἶπον, ὃς Pell. c Βαλεῖν] Βάλλειν Guiet. & Pell. d Ἵνα] Ἧν Guj. e Ψευδηλογῶν] Bene S. Ald. cum Fl. Ψευδολογῶν J. Bl. H. Ψευδλογῶν male ad quantitatem P. f Ἅπαντα] Ἅπασας Fl. g Ἐλελίξας] Ἐλίξας Guj. h Γὰρ ὢν] Ὢν γὰρ Guj.

58. Πάλιν τρέχ'] Proverbiale videtur, quaſi remedium ſit in ſimili malo iterum currere. Vid. Eraſm. Prov. *denuo currere*. F.G.

Πάλιν τρέχ'] Interpretatus ſum hanc lectionem, πάλιν τρέχ', ὡς τις εἶπεν, ὃς καθήμενος πώγωνα τίλλει, χειρῶν ὑπ' ὠλένης. Monet alumnum ſuum de praecepto in tonſtrina illi dato, qui pedem inter currendum luxaverat; auctoremque ridicule ſignat. Hoc autem indicat, ſe tergiverſationem illius ſentire. J. M. G.

59. Πώγωνα] De hoc verſu *Muretum* legere operae pretium eſt Var. Lect. XII. 17. qui in editione Proverbiorum Florentiae facta comparere eum ait. M. du S.

60. Παρεμβολὴν] *Le croq en jambe*, i.e. pedis interjectus. F.G.

62. Ἵνα] Ἧν legendum. Ordo: Ποῖος στρατιώτης γέγονας, ἧν σὺ πληγῆς βάλλων παρεμβολήν. F.G.

74. Ἀσπάζομαί] Non diſputo, quid fuerit in autographo, ſed ſic reddidi, quaſi fuiſſet, Ἀσπάζομαί σε πρὸς θεῶν. Καὶ σὸν πάθος τί τοῦτο; λέξον Ὠκύπη πάχ' ὡς μάθω Εἰ γὰρ τύχοιμι μαθὼν κ.τ.λ. J. M. G.

Ἀσπάζομαί σε &c.] Quid ſi binos hos verſus hoc pacto legamus & diſtinguamus?

Ἀσπάζομαί σε, πρὸς θεῶν ἐ σὸν πάθος·
Ποῖόν τί τοῦτο; λέξον Ὠκύπη τάχα.

Vel τί ἐστι τοῦτο, &, λέξον Ὠκύπη σαφῶς, ut id reſpondeat ſequentibus, εἰ γὰρ μάθοιμι, & μαθὼν γὰρ ἀλήθειαν. J. Gavel.

76. Τυχὸν, ἴσως] Male diſtinctio commatica ponitur inter duo adverbia τυχὸν ἴσως, quae conjungenda ſunt, & πλεοναστικῶς poni ſolent, non ſecus atque ἀπὸ πάλαι. J. Gavel. cui obſecundavi, comma quod poſt τυχὸν erat, ante id collocans. J. F. R.

78. Σωτὴς] V. *Spanhem.* 417. De Soteriche Aſita ἱστοιῷ legimus apud *Suidam* (v.) qui carmine epico Pantheam laudavit, conſule *Suidam*. M. du S.

79. Σάλπιγγος] Quaſi τὸ, Σωτήριχος, σάλπιγγος notet; ſit σάλπιγγος ἱδρύσεως. F.G.

Σάλπιγγος] Cur hic Soterichos Salpingis, id eſt tubae nomen habere dicatur, divinatu non admodum fa-

Si scire contingat, forsan curavero
Dirum dolorem, & illud, quidquid est, mali.
OCYP. Vides me, Soter, & rursus Soteriche,
Cognominis Salpingis, o Soteriche.
Dirus dolor pedis me mordet pessime,
Timidum pede, non simplex, pono vestigium.
MED. Unde? ecquid passus? indica, vel quomodo?
Nam vera si medico per omnia dixeris,
Salubrior venit: non doctus labitur.
OCYP. Cursum meditatus & quandam artem gymnicam,
Ab amicis graviter vapulavi aequalibus.
MED. Cur non adest ergo gravis inflammatio
Ipso in loco, nec humidum fomentum habes?
OCYP. Nec enim fero facile lanarum vincula,
Inutile ornamentum, quod multis placet.
MED. Quid ergo tibi placet? Scariphabo pedem?
Nam si mihi praebeas, illud bene noveris,
Secando exhausturum multum me sanguinis.
OCYP. Fac ergo, si quid invenire novi potes,
Quo mox dolores diros e pede exigas.

Εἰ γὰρ μάθοιμι, τυχὸν ἴσως ἰάσομαι
Τὸ δεινὸν ἄλγος, τῦ πάθους τ' συμφορὰν.
ΩΚΥΠ. Ὁρᾷς με, σωτὴρ, ὦ πάλιν σωτήριχε,
Σάλπιγξ αὐτῆς [i] ὄνομ' ἔχων σωτήριχε,
Δεινός πόνος με τῦ ποδὸς δάκνει κακῶς,
Δειλὸν δὲ βῆμα, [k] κοὐχ ἁπλῶν τιθῶ ποδί.
ΙΑΤ. Πόθεν; τί [l] παθών; μήνυσον, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
Μαθὼν [m] γὰρ ἀλήθειαν ὁ ἰατρὸς ἀσφαλῶς,
Κρεῖττον προσεισι, σφάλλεται δὲ μὴ μαθών.
ΩΚΥΠ. Δρόμον τίν' ἀσκῶν, καὶ τέχνην γυμναστικὴν,
Δεινῶς ἐπλήγην ὑπὸ φίλων ὁμηλίκων.
ΙΑΤ. Πῶς οὖν ἀηδὴς ὁ πάρεστι φλεγμονὴ
Τόπῳ κατ' αὐτῦ, κοὐχ' ἕξεις τίν' ἐμβροχήν;
ΩΚΥΠ. Οὐ γὰρ φέρω τὰ δεσμὰ τ' ἐριδίων,
Εὐμορφίαν ἄχρηστον εἰς πολλὰς καλήν.
ΙΑΤ. Τί οὖν δοκεῖ σοι; [n] καθαιρήσω σε τ' πόδα;
Ἂν γὰρ σαφῶς μοι [o], γιγνώσκειν σε χρὴ,
Ὡς ταῖς τομαῖσι πλεῖστον αἷμά σε κενῶ.
ΩΚΥΠ. Ποίησον εἴ τι χρηστὸν ἐξευρεῖν ἔχεις,
Ἵν' εὐθὺ δεινὸν ἐκ ποδῶν παύσῃς πόνον.

ΙΑΤ.

i Οὔνομ'] Ὄνομ' *Pell.* melius. k Κοὐχ] Bene *El. P.* aliaeque. Κὐκ male *J.* l Παθών;] Μαθών; *El.* m Γὰρ] Delet *Boiv.* n Καθαιρήσω] Καταικίσω corrigit *Gavel.* o Μοι] Τοῦτο *Guj.* omisso μοι. Μοι τόδε *Pell.*

facile est. Mihi in mentem venit Minerva Σάλπιγξ apud *Pausan.* Corinth. p. 122, 43. Est autem Minerva etiam ὑγεία s. sospita, v.g. *Pausan.* Att. p. 40, 11. & p. 60, 12. Ὑγεία denique eadem quae σώτειρα. Meliora lubens discam. Verbionis interea rationem reddidi. *J. M. G.*

Ibid. Σωτήριχε] Sic λίμων σωτήριχος in *Anthol.* L. 2. c. 41. Ep. 4. Σωτήριχος est nomen proprium ap. Cinnam L. IV. p. 192. At σάλπιγξ quod eo nomine insigniatur, referendum fortasse ad τὸ ἀνακλητικόν. *Max. Tyr.* Serm. VI. ὦ καλὸν μὲ τὸ διδάξει τὸ ὑγιεινότικον, καλὸν δὲ τὸ φυγῇ τὸ ἀνακλητικόν. *J. Gavel.*

88. Ἐμβροχὴν] Irrigationem partis affectae, quae fit appositione lanae aut lini, liquore aliquo medicali tincti. *F. G.*

89. Οὐ γὰρ φέρω] I. ferre non possum. *F. G.*

90. Εὐμορφίαν] Ἀμορφίαν legit Interpres, (*deformitatem* reddens) sed τὸ εὐμορφίαν placet. Ordo, ὃ φέρω τὰ δεσμὰ, εὐμορφίαν ἄχρηστον &c. appositive. I. e. ὃ φέρω τὰ δεσμὰ τ' ἐριδίων, ὃ ἐστιν εὐμορφίαν εἰς πολλὰς καλήν. τὸ μὴ φέρω scil. i. e. τὸ μὴ ἔχειν, ἐστὶν εὐμορφίαν, ὦ τὸ ἔχειν δεσμὰ ἀμορφίαν, vulgi opinione. Sed fortasse τῦ τροφίως verba sunt, non Ocypodis aegroti. *F. G.*

Ibid. Εἰς πολλοὺς καλήν] Εἰς πόδας κακὴν conjicit *J. Gavel*, quod faseiis istis caput ornare decorum sit, pedes non item. Haud inepte profecto. *J. F. R.*

92. Γιγνώσκειν σε χρὴ] An γιγνώσκειν τὺ σε χρή; *J. Gavel* Non. Nam longa est prima in γιγνώσκω, ut bene animadvertit observatt. Editor (nec juvat, si γινώσκειν substituas, quia & hoc primam habet longam) putatque σε semel excidisse, legendumque: Ἂν γὰρ σαφῶς μοί σε, γιγνώσκειν σε χρή. Παρίκειται σε τὸ obviam locutionem esse. Sed confer *Guyetii* & *Pellerii* codicis emendationem in variantt. notatam, & elige. *J. F. R.*

[a] ΙΑΤ. Ἰδὺ σιδηρόχαλκον ὀπιφέρω τομὴν,
Ὀξεῖαν, αἱμόδιψον, ἡμιτρόχυλον.
ΩΚΥΠ. Ἔα, ἔα.
[b] ΤΡΟΦ. Σῶτερ, τί ποιεῖς; μὴ τύχοις σωτηρίας.
Τολμᾷς [c] σιδηρόσπαρτον ὀπιβαλεῖν πόνον;
Μηδὲν καλειδῶς, προσφέρεις κακὸν ποσί.
Ψευδῆς γὰρ ἔκλυες ὧν [d] ἀκήκοας ἔργων.
Οὐ γὰρ πάλαισιν, ἢ δρόμοισιν, ὡς λέγει,
Ἀσκῶν ἐπλήγη. τοῦτο γοῦν ἄκρᾳ μοι.
[e] Ἦλθεν μὲν οὖν τὸ πρῶτον ὑγιὴς ἐν δόμοις,
Φαγὼν δὲ πολλὰ, κἀπιὼν ὁ δυστυχὴς,
[f] Κλίνης ὑπερθε καλαπεσὼν, ὑπνοῖ μόνος.
[g] Ἔπειτα νυκτὸς διυπνίσας, ἐκραύγασεν,
Ὡς δαίμονι πληγεὶς, κἀπάντα φόβον λαβεῖν.
Ἔλεξε δ', οἴμοι, πόθεν ἔχω κακὴν τύχην,
Δαίμων τάχα κρατῶν ἔξω ποδός·
Πρὸς ταῦτα νυκτὸς ἀνακαθήμενος μόνος,
Ὁποῖα κῆρυξ ἐξεθρήνει τ' πόδα.
Ἐπεὶ δ' ἀλέκτωρ ἡμέραν ἐσάλπισεν,
Οὕτως προσῆλθε, χεῖρα θεὶς ἐμοὶ πικράν,
Ὀρνιθῶν, πυρέσσων, ἐπ' ἐμοὶ [h] βάζων.
Ἃ πρὶν δέ σοι κατεῖπε, πάντ' ἐψεύσαλο,
Τὰ δεινὰ κρύπλων τ' νόσου μυστήρια.
ΩΚΥΠ. Γέρων μὲ [i] αἰεὶ τοῖς λόγοις ὀπλίζεται,
Καυχώμενος τὰ πάντα, μηδὲν ὢν ἐνών.
Ὁ γὰρ πονῶν τε, κἀφίλοις ψευδῆ λέγων,

MED. En jam parata ferri & aeris sectio,
Sitiens cruoris, acuta, & semiteres.
OCYP. Omitte, omitte.
EDUC. Soter, quid occipis? Sic te fugiat salus!
Audes quaesitas ferro poenas addere?
Ignarus omnium, malum admoves pedi.
Mendacia tibi dicta, quaeque dicta sunt.
Nec enim luctamve seu cursum, quod indicat,
Exercens ictus est: at hoc mi credito:
Próbe quidem valens primo venit domum,
Bene tum saturatus, affatim potus, miser
In lectulo jacens somnum solus capit.
Tum nocte somno excussus exclamat subito
Divinitus velut ictus: & cuncti timent:
Dixitque vae mihi! unde tanta vis mali!
Deusne quis pedem tenens extra *rapit?*
Ad haec, quam longa est, nocte solus residens
Velut praeconis voce deplorat pedem.
Cum vix diem tuba gallus signaverat,
Ad me venit, tristem manum mihi injicit
Plorans, febriensque, meque nixus ambulans.
Sed quae modo dicebat, finxit omnia,
Dum dira morbi dissimulat mysteria.
OCYP. Verbis quidem semper senex armatus est,
Et gloriatur, cum possit nihil, omnia.
Morbo laborans, mentiens sodalibus

Fa-

[a] ΙΑΤ.] Omisit *J.* non *Fr. P. B1.* &c. In *Fl.* spatium est. [b] ΤΡΟΦ.] ΙΑΤ. *B1.* male. At *B2. Tro.* cum *Fr. J. P. H.* &c. recte. [c] Σιδηρόσπαρτον] Σιδηρόκαρπον *Guj.* [d] Ἀκήκοας ἔργων] Sic *B. P. Fl.* Ἔργων ἀκήκοας *Pell.* aliaeque Edd. [e] Ἦλθεν] Ἦλθε *Fl.* [f] Κλίνης] Ita *Fl.* cum *J. P. H. B1.* &c. Κλίνην *Amst.* & *S.* [g] Πάντα φόβον λαβεῖν] Πάντας φόβῳ λαβεῖν *Guj.* [h] Βάζων] Βάζων ἀεὶ πῶς *Pell.* [i] Αἰεὶ] Ex emendat *J. Gavel*, Ἀεὶ male Edd. pristinae.

97. Ἡμιτρόχυλον] An semicircularem? F. G.
98. Ἔα, ἔα] Interjectio, non verbum, ut Interpres. F. G.
102. Ψευδὴς — ἀκήκοας ἔργων] Versus hicce misere est corruptus, omnique sensu destitutus. Ed. *Bas.* princeps & Isingrin. postrema verba ita ordinant: ὧν ἀκήκοας ἔργων, neque dubito quin hic ordo sit verus, adeoque praeferendus. Sed neque ita consultum est metro. Equidem existimo legendum: Ψευδεῖς γὰρ ἔκλυες ὧν ἀκήκοας λόγων. Sic versus optime & sensui constat; idem enim est, ac si dixisset, ἐψεύσθης γὰρ πλέον τῶν λόγων, ὧν ἀκήκοας. Vel pro ψευδὴς legend. ψευδεῖς, aut ψευδῆ, si pro λόγων malueris ἐπῶν. *J. Gav.*
109. Καὶ πάντα φόβον λαβεῖν] Conjicit *Gujet.* κἀπάντας φόβῳ λαβεῖν, quibus subdit *Boivin.* Si metri ratio habeatur, legendum esse πάντα. At ne sic quidem metrum constat, si quidem κἀ corripi nequit, quod Vir Cl. existimasse videtur. Mallem scripsisset *Gujetus*, κἀφόβῳ πάντας λαβεῖν, vel *Bolv.* πάντα ἐφόβῳ λαβεῖν. Videndum tamen, possitne retineri φόβον & λα-

Famelico ſimilis mandenti maſtichen.
MED. Imponis omnibus diverſa adeo loquens.
Aegrotus eſſe dicis, quo labores, nondum ais.
OCYP. Et quomodo rationes explicem mali?
Male cum ſit, nil ſcio, niſi hoc, male eſſe mi.
MED. Occaſionem praeter ſi cui pes dolet,
Is quaelibet tum vana comminiſcitur,
Haud inſcius diri, cui junctus eſt, mali.
Et nunc modo unus eſt . . .
At cum pedem dein dolebis alterum,
Gemes cum lacrimis. Unum edico tibi:
Hoc illud eſt ipſum, ſeu nolis, ſeu velis,
OCYP. Quid illud ipſum? dic, quo nomine cluit?
EDUC. Habet malo repletum nomen duplici.
OCYP. Eheu! Quid iſtuc? dic, o obſecro, ſenex.
EDUC. Ex quo doles loco, caput habet nominis.
OCYP. Ut dicis, a Pede principium nomen trahit.
EDUC. Huic tu dirum Agrae nomen in fine adjice.
OCYP. Et quî miſerum ſat inſuper *ludos facis?*
EDUC. Eſt ſane dira, namque parcit nemini.

Πειῶντ' ἔοικε μαστίχην μαστωμένῳ.
ΙΑΤ. Πλανᾷς ἅπαντας, ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων λέγεις,
Λέγων, πονεῖν μέ, ὁ δὲ πονεῖς, ὅπῳ λέγεις.
ΩΚΥΠ. Πῶς ὅτι φράσω σοι τοῦ παθους τ' συμφοράν;
Πάσχων γ', οὐδὲν οἶδα, πλὴν πονῶ μόνον.
ΙΑΤ. Ὅταν ἀφορμῆς δίχα πονῇ τις τ' πόδα,
Πλάσει τὸ λοιπὸν ὡς θέλει κενὰς λόγους,
Εἰδὼς τὸ δεινὸν ᾧ συνέζευχ' κακῷ.
Καὶ νῦν μ' [k] ἀκμὴν [l] εἷς.
Ἐπὰν δὲ χ' τ' ἕτερον ἀλγήσῃς πόδα,
Στένων, [m] δακρύσεις, ἐν δέ σοι φράσαι θέλω.
Τοῦτ' ἐς' ἐκεῖνο, κἂν θέλῃς, κἂν μὴ θέλῃς,
ΩΚΥΠ. Τίδ' ἐς' ἐκεινό γ', εἰπέ, κἀγὼ τί [n] κλήζεται;
ΤΡΟΦ. Ἔχει μ' ὄνομα συμφορᾶς γέμον διπλῆς.
ΩΚΥΠ. Οἴμοι. τί τοῦτο; λέξον, ὦ, δέομαι, ° γέρον.
ΤΡΟΦ. Ἐκ τοῦ τόπου μ', ὃ πονεῖς, ἀρχὴν ἔχει.
ΩΚΥΠ. Ποδὸς μ' ἀρχὴν ὄνομ' ἔχει καθὼς λέγεις;
ΤΡΟΦ. Τούτῳ σὺ πρόσθες ὅτι τέλει δεινὴν ἄγραν.
ΩΚΥΠ. Καὶ πῶς με τ' δύσηνον ἔτι;
ΤΡΟΦ. Δεινὴ γὰρ ἥσα, φείδεται γ' οὐδενός.
ΩΚΥΠ.

k Ἄχμην] Ἀχμὴς *Pell.* l Εἷς] Εἴς, ἴσως L. m Δακρύσεις] *Pell.* ita recte. Δακρύεις Edd. n Κλήζεται] Sic *Guj.* recte. Κλῄζεται Edd. ante. o Γέρον] Γέρων *B1.* & 2.

λαβεῖν, ita ut haec pendeat ſtructura a duplici poteſtate particulae ὡς. *J. Gavel.*

111. Κρατῶν ἴξω] Legere poſſemus ex notiſſimo Graecae ling. idiotiſmo Δαίμων τάχα τις ἴξω κρατῶν ποδὸς μ' ἔχει. Verum haec mera eſt conjectura. *J. Gavel.*

112. Ἀναπαιδήμῳ] Non male legeretur ἀγκυλήμενῳ μόνῳ. *J. Gav.* Sed ſine neceſſitate tamen. *J. F. R.*

115. Προσῆλθε] Προῆλθε. *F. G.*

116. Ἐπ' ἰμοῖ] Θρηνῶν, πυρίσσων, εἶτ' ἐπ' ἰμοὶ αὐτὸν βάλλει, tentat *J. Gavel.* id tamen meram eſſe conjecturam profeſſus. Sed Cl. *D'Orville* liberiore conjectura: Θρηνῶν, πυρίσσων [τ' ἀτρεμῆ] βάζων ἰμαί. At uni illi pedi poſſet quidem conſuli, pro ἐπ' legendo ἐπὶ. Sed quinque tum modo pedes erunt. Ideoque vox quaedam ſupplenda. *J. F. R.*

130. Καὶ νῦν &c.] Καὶ νῦν μοι ἀκμὴν εἰς ποδῶν δυοῖν ἔχει legi poſſe proponit *J. Gavel.*

132. Δακρύσεις] Ita etiam reſtitui juſſerat *J. Gavel.* cumque *Pell.* id habeat, facile obſecutus ſum. *J. F. R.*

136. Τῶ, δέομαι] Ἄστομαι ſubſtituit *J. Gavel*, quo verbo uſus eſt vſ. 155. Sed nulla urguente neceſſitate; quum nec tribrachys nec anapaeſtus hic quaeros legis jamborum offendent, ut Cl. Editor obſervatt. p. 437. recte monet. *J. F. R.*

145. Ἐκ

ΩΚΥΠ. Σωτὴς, τί λέγεις; τί δέ με;
ΙΑΤ. Ἄφες με μικρὸν, ἠλόγημαι σῆ χάριν.
ΩΚΥΠ. Τί δ' ἔστι δεινὸν, ἢ τί συμβέβηκέ [a] μοι;
ΙΑΤ. Εἰς δεινὸν [b] κ' ἀχώριστον πόνον ἦλθες ποδός.
ΩΚΥΠ. Οὐκοῦν με δεῖ πρόχωλον ἐξαντλεῖν [c] πόνον;
ΙΑΤ. Χωλὸς μὲν ἂν [d] ἦς, ἡδέν ἔστι, μὴ φοβοῦ.
ΩΚΥΠ. Τί δ' ἔστι χεῖρον;
ΙΑΤ. Ἀμφοῖν ποδοῖν σε συμποδισθῆναι μένει.
ΩΚΥΠ. Οἴμοι. πόθεν μοι χαμὸς [e] εἰσῆλθεν πόνος;
Ποδὸς δ' ἄλλου, χαί [f] μοι συμπάσχει κακῶς;
Ἦ πῶς [g] ὅλος πέπηγα, μέλαινα θέλων;
Δειλαίνομαι δὲ πολλὰ μελαινῆσαι πόδα,
Νήπιος, οἷα βρέφος ἄφνω φοβούμενος.

OCYP. Soter, quid ais? quid me . . .
MED. Sine me parum: tua peregrinor gratia.
OCYP. Quid est igitur mali? aut mihi quid accidit?
MED. Pedis es nactus dolorem dirum, inseparabilem.
OCYP. Sic ergo claudicans malum exantlandum erit?
MED. Modo claudus esses! Hoc nihil: hunc aufer metum.
OCYP. Quid ergo pejus?
MED. Supereſt utroque te pede impedirier.
OCYP. Heu, heu mihi! novus unde morbus ingruit
Pedem per alterum, qui me vexat male?
Quam fixus haereo, discedere cum velim!
Metuoque valde, pes cum transferendus est,
Incautus, ut puer subito perterritus,

Sed

a Μοι] Restitui ex *F.* & *Fl.* Σοι cett. male. b Κ' ἀχώριστον π. ἦλθες] Ἦλθες ἀχ— πόνον *Guj.* ἦλθες πόνον ἀχ— *Boiv.* c Πόνον] Βίον *Fl.* si βίον haberet, reciperem. d Ἦς] *F.* Ἦς male. Ἦν *Guj.* abjecto ἄν. e Εἰσῆλθεν] Εἰσῆλθε *Fl.* non recte. f Μοι] Ita correxit *Solan.* Ms Edd. priores. g Ὅλος] Sic *P. Fl. H1.* Ὅλως *F. B1. 2. Ald. Fr. S. Amst.*

145. Εἰς δεινὸν &c.] Εἰς δεινὸν ἦλθες ἀχώριστον πόνον ποδὸς *Gujet.* legit, ut metrum restituat. At ne sic quidem metrum constat. Spondeum enim in quarto pede ejusmodi jambi stare non patiuntur. legendum itaque:

Εἰς δει|νὸν ἦλ|θες πόνον, | ἀχώ|ριστον | ποδός.
Boivin.

149. Μένει] I. e. manet te τὸ συμποδισθῆναι. *F.G.*
151. Μοι συμπ.] Lege μοι pro μι, quod in libris nostris erat. *M. du S.*
Ibid. Καί μοι συμπάσχει] An legend. καί μὲ συμπαχεῖν κακῶς; (συμπάσχειν voluit, credo) vel τὸ κακῶς μοι συμπαθεῖ, aut tandem, ὡς μοι συμπαχεῖν κακῶς. quo pertinet Amphidis dictum, quod refert *Apostolius* Cent. XIV. N°. 74. Ὅταν τις ἀλγεῖ, κἂν τὸ τοῦ ἔχει ait *F. Gavel.* p. Obs. saepe adlegatar. 438. Verum *Solani* correctionem servavi, etii licentia in μοι corripiendo tum statuenda. *F.F.R.*
152. Πῶς ὅλως] Lege ὅλος ait *F. Gavel.* An quia πῶς praecesserit? Sed aliis non videbitur satis gravis caussa. Et ὅλος ac ὅλως in Luciano tam crebro promiscue habuimus, ut pigeat alibi dicta repetere. Interim non male sensit; nam ὅλος erat in *Fl.* ac *P. H.* quod servavi. *F.F.R.*
156. Εἴπερ τίχνη σὴ δύν.] Criticorum oculos effugit hic vers. licet laboret defectu semipedis, quod δύναται primam corripiat, probe monet Cl. Editor Observ. Misc. an. 1739. p. 438. legique posse docet, vel Εἴπερ τίχνη ἡ σὴ &c. vel Εἴπερ τι τίχνη, vel εἴπερ τίχνη τι σὴ δύναται. Parum abest quin illud τι τίχνη edi curem, ita se commendat. *F.F.R.*
163. Ἄφινλον] Est asyndeton pro πάθος κακὸν καὶ ἄφινλον. vel lege ἰὸς πάθους κακόν. *F. Gavel.*
164. Οὐ γὰρ] Ludit in duplici signif. vocis ποδάγρα. Sumitur enim, ut notum est, vel, quemadmodum hoc versu, pro pedicula ferrea, quae hodieque maleficis hominibus occulte tendi solet, & feris bestiis. *Suid.* in V. Vel pro morbo articulari, uti versu ab hoc secundo, Δεινὴν δὲ ἐ κρυφείαν (alludit iterum hoc vocabulo ad priorem vocis podagra significationem) εἰς πάντας κακὴν, quod nimirum non jam maleficos tantum, sed omnes sine ullo discrimine corripit. *F. Gavel.*
167. Ἧς οὐκ] Versus *Euripidis.* V. Orest. p. 1. & seqq. *M. du S.*
Ἧς οὐκ ἂν] Ex *Eurip.* Or. init. & *Jov. Trag.* sub init. *F. Gavel.*
169. Πόθεν μοι τραπῶ] Τραπῶ πόθεν μοι necessario cor-

Sed obsecro te per Deos, Soteriche,
Ars si potest quidquam tua, nil mihi invidens
Sanato me: quod si minus, plane occidi.
Occulta enim patior, telis pedes petor.
MED. Verba equidem foecunda fraudis amputans
Medicorum, qui nihil nisi alloqui solent,
Reapse sed salubre nil quidquam sciunt,
Aegro tibi compendio dicam omnia.
Primo in malum incidisti inevitabile.
Nec murices enim induisti ferreos,
Inventum maleficis capiendis decipulam:
Sed diram & abditam crucem omnibus malam,
Cujus natura hominum non sustulerit onus.
OCYP. Hei hei! vae vae! hei hei! vae vae!
Hei unde mi terebrat pedem abditus dolor?
Prehendite, antequam cadam, meas manus!
Satyri ut solent Bacchum fulcire bracchiis.
EDUC. Senex licet, tamen tibi en! obtempero,
Provectus annis te juvenem duco manu.

155 Ἀλλ' ἀντομαί σε πρὸς θεῶν Σωτήριχε,
Εἴπερ τέχνη σὴ δύναθ', μηδὲν φθονῶν
Θεράπευσον ἡμᾶς, εἰ δὲ μὴ, διοίχομαι.
Πάσχω γὰρ ἀφανῶς, κοὐ ποδῶν τοξεύομαι.
ΙΑΤ. Τοὺς μὲν πλανήτας θεμελῶν λόγους ἐγὼ,
160 Τοὺς τ' ἰατρῶν τ' ὁμιλοῦντων μάνον,
Ἔργῳ δὲ μηδὲν εἰδότων σωτήριον,
Τὰ πάντα σοι πάσχοντι, συντόμως φράσω.
Ἀφευκτον ἦλθες πρῶτον ἐς πάθος κακόν.
Οὐ γὰρ σιδηρόπλακτον ὑπεδύσω βάσιν,
165 Ὃ τοῖς κακούργοις εὑρέθη τεκμήριον·
Δεινὴν δὲ καὶ κρυφαίαν εἰς πάντας [g] κάκην,
Ἣς οὐκ ἂν ἄροιτ' ἄχθος ἀνθρώπων φύσις.
ΩΚΥΠ. [h] Αἴ, αἴ, αἴ, αἴ, οἴμοι, οἴμοι.
Πόθεν μοι τρυπᾷ τ' ποδὸς κρυπτὸς πόνος;
170 Δέξασθε χεῖρας τὰς ἐμὰς πρὸ τοῦ πεσεῖν,
Ὁποῖα Σάτυροι Βακχίου ὑπ' ὠλένας.
ΤΡΟΦ. Γέρων μὲν εἰμι, πλὴν [i] ἰδοὺ σοὶ πείθομαι,
Καὶ τ' νέον σε χειραγωγῶ πρέσβυς ὤν.

[g] Κάκλω] Κακὴν Edd. priores. [h] Αἴ, αἴ] Αἰ, αἰ accentu gravi *Fl.* Dubie *H. Ald.* B1. cum acuto *J. P Fr S.* [i] Ἰδού σοι] Ita *Fl. Fr. H. P. Ald.* Ἰδούσι *J.* Ἰδού, σοι B1. 2. interposito commate.

corrigit *J. Gavel.* Sed mallem mutatione minore & structura faciliore, πόθεν τρυπᾷ μοι &c. Nam prima in τρυπᾷ communis videtur; brevis *Aristophani* in τρύπημα. Eq. 1233. longa *Homero* in τρυπᾷ & in τρυπάω, Odyss. I. 384. —5. *J. F. R.*

171. Βακχ ὡς ὑπ' ὠλ.] Βακχίως ὑπ' ὠλένας vult doct. *J. Gavel.* Sed Βακχίως in quo Edd. nostrae consentiunt, defendit Cl. *D'Orville* ex *Eurip.* Cycl. 445. item 155. 428. 517. 519. Aliisque etiam Latinis. De ὑπ' autem in ὑπ' mutando ego non contradicerem *Gaveliio*, recte ibid. dicenti praepositiones ὑπὸ, ἀπὸ, ἐπὶ perinde ac ὑπὸ saepissime permutari. Quod autem addit, supra in *Asino* c. 47. idem factum esse, ac pro vulgato κἀγὼ σοφὸς ἐχθόμην ἐπὶ τῷ διπόδῳ, κλίπτης ἄρα κἀ λίχνος ἁλωκώς, legendum & distinguendum: κἀγὼ σοφὸς ἐχθόμην, ὑπὸ τῷ διπόδῳ — ἁλωκώς, disquiram in Addendis. Certe mutata distinctio placet, utrum vero ἐπὶ non aeque valere possit *coram Domino*, ut alibi Luciano aliisque valet, videbimus. At ὑπ' hic stare potest, si novum subeundi verbum intelligas. *J. F. R.*

EPIGRAMMATA LUCIANI.

Λουκιανῦ εἰς τ' ἑαυτῦ βίβλον.

Λουκιανὸς τάδ' ἔγραψε, παλαιά τε μωρά τε εἰδὼς,
Μωρὰ γὰρ ἀνθρώποις καὶ τὰ δοκοῦντα σοφά.
Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι ἀκριδὸν ὅτι νόημα.
Ἀλλ' ὃ σὺ θαυμάζεις, τοῦθ' ἑτέροισι γέλως.

I. *Lucianus in ſuum ipſius librum.*

LUcianus ſcripſi haec, antiquaque ſtultaque doctus:
Id quoque enim ſtultum eſt, quod tibi forte ſapit.
Nil homini certum eſt, nec voto vivitur uno:
Sed ridens eadem hic elevat, ille probat.

II.

Εἰς ἀσώτους.

Τὸν πατρικὸν πλοῦτον νέῳ ὢν [a] Θήρων ὁ Μενίππου
Αἰσχρῶς εἰς ἀκρατεῖς ἐξέχεεν δαπάνας.
Ἀλλά μιν Εὐκτήμων πατρικὸς φίλος ὡς ἐνόησεν
Ἤδη καρφαλέην [b] τειρόμενον πενίην.
Καί μιν δακρυχέων ἀνελάμβανε, καὶ πόσιν αὐτὸν
Θῆκε θυγατρὸς ἑῆς, πόλλ' ὀπὶ μείλια δούς.

In Theronem prodigum.
Interprete *Grotio:*

Luxuria marcens juvenili more Menippi
Theron cum patrias dilaniaſſet opes:
Euctemon doluit quondam genitoris amicus,
In miſera juvenem vivere pauperie.
Quin dedit & lacrimas: atque in ſua tecta recepto
Noſter eris, dixit, non ſine dote gener.
Il-

[a] Θήρων] Bene Edd. *Anthol.* & S. Ed. Luciani. Τήρων male P. [b] Τειρόμενον] Sic P. & *Anth.* Τειρόμενον Ed. S. Luciani male.

I. Ἔγραψε] Clar. *J. P. D'Orville*, cujus liberali beneficio nonnulla Luciani Epigrammata inedita ſum nactus, quae deinde ſubjiciam, verſionemque *Grotii* ſingulorum (excepto primo & ultimo) quam hic exhibemus; obſervationes etiam quasdam addiderat; quarum haec eſt prima: „ Si Luciani hoc Epigram-„ ma, ut veroſimile fit, maluerim ἔγραψα, ut de ſe „ *Theocritus:*

„ Ἄλλος ὁ Χῖος ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τάδ' ἔγραψα,
„ Εἷς ἀπὸ τᾶς πολλᾶν εἰμὶ Συρακοσίαν.

Varietates Codicis Vaticani & aliorum ab eodem excerptas mecumque communicatas addidi. Ordinem autem Epigrammatum in Edd. Luciani admodum perturbatum, ad *Anthologiae* ſeriem revocavi. *J.F.R.*

3. Διακριδὸν ὅτι] Scribendum videtur ἀδιάκριτον a ἀδιάκριτος, unde compoſ. ἀδιακρίτως. A κρίνομαι κριτὸς *ſelectus*, *Homero* Il. Λ. ἀκρίνομαι, ἀδιάκριτος & ἀδιάκριτος. *F.G.* Emendatio τοῦ, ἀδιάκριτον etiam adſcribitur *Menagio* in Ed. *Graev.* Verum adverbia interdum pro adjectivis poni, vidimus ſupra *Philoſ.* c. 6. quibus addere poſſem *Diod. Sic.* XI. c. 7. συνάδον γὰρ ἦσαν, aliaque ſimilia, unde vulgatum ἀκριδὸν defendi queat. Adleverat & Cl. *D'Orville*: *Menagius* ἀκρίβειον ſcribendum autumat. ſed ἀκριδὸν recte ſe habet. *J.F.R.*

II. Εἰς ἀσώτους] In Cod. Vaticano & aliis: Λουκιανοῦ Σαμοσατέως τὸ ἐπίκλην ἀθέου. *J.P.d'Orv.*

1. Τὸν πατρικὸν] Totum hoc eod. modo legitur in *Anthol.* I. c. 9. p. 28. In *Francof.* ſ. *Wechel.* p. 22. *Steph.* p. 13. exceptis tribus verbis, quae in variantt. notavi. Quae autem *Brodaeus* atque *Obſopoeus* in Ed. *Francofurtana* ad haec epigrammata exponenda adjecere, non ſemper ejus ſunt momenti, ut hic repetantur. E. c. quando addunt „ *Thero.* Menippi filius. ἷος ſuae. „ γαστρὶ. *Plutarch.* de Alexandro loquens: ἧν δὲ καὶ γα-„ στρὸς ἐγκρατέστατος. *Gregor.* ὥστε μὴ χολάζειν γαστρὶ, „ μηδὲ τοῖς ὑπὸ γαστέρα πάθεσιν. *Mαργωσύνη.* Venereae „ libidini. Πανίης κῦμα. a naufragiis tranſlatum. ἐθλοις „ bonis. Haec pro ſpecimine. *Brodaei* tamen omnia, „ *Obſopoei* potiſſima deinde addemus. *J.F.R.*

4. Τειρόμενον] Τυπόμενον, Typogr. vitium, pro τυπόμε-

Ille sed, adspecto quod non speravsrat auro,
Ad veteres sumtus notaque damna redit:
Dilapidat census concedens omnia ventri,
Et quae sub ventrem deteriora latent.
Atque ita Theronem miserum mala rursus egestas
Absorpsit reflui gurgitis illuvie:
Jamque flet Eucteenon non hunc quem fleverat ante,
Sed dotem & natae flebile conjugium.
Doctus ab exemplo, quam, qui sua perdidit, illi
Non sit in alterius rebus habenda fides.

Αὐτὰς ἐπεὶ Θήρωνα παρ' [c] ἐλπίδας ἦλυθε πλοῦτος,
Αὐτίκα ταῖς αὐταῖς ἐτράφετ' ἐν δαπάναις,
Γαστρὶ χαριζόμενος πᾶσαι χάριν, ἃ κτλ. κόσμον,
Τῇ δ' ἐπὶ τῇ μιαρὰν γαστέρα μαργοσύνῃ.
Οὕτω μὲ Θήρωνα [d] τὸ δεύτερον ἀμφεκάλυψεν
Οὐλομένης πενίης κῦμα παλιρρόθιον.
Εὐκτήμενα δ' ἐδάκρυε τὸ δεύτερον, οὐκ ἔτι κείνον,
Ἀλλὰ γυναῖκ' ἐῆς καὶ τεκέ' ἀθλαμον.
Ἐγὼ δ' ὡς οὐκ ἔστι κακῶς κεχρημένον ἄνδρα
Τοῖς ἰδίοις, εἶναι πιστὸν ἐν ἀλλοτρίοις.

III. *In sufficientiam.* Εἰς αὐτάρκειαν.

Mors quasi sit vicina tibi, sic utere rebus:
Et quasi mors longe sit tibi, parce tuis.
Ille vir est sapiens, haec qui duo cogitat, & sic
Sumens & retinens servat utrimque modum.

Ὡς τεθνηξόμενος, τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυε·
Ὡς δὲ βιωσόμενος, φείδεο σῶν κτεάνων.
Ἐσθλὸς δ' ἀνὴρ σοφός ἐστι, δς ἄμφω ταῦτα νοήσας,
Φειδοῖ καὶ δαπάνῃ μέτρον ἐφαρμόσσατο.

IV. *In vitam humanam.* Εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον.

Omnia mortali mortalia: praetereunt res,

Θνητὰ τὰ τῶν θνητῶν, καὶ πάντα παρέρχεται ἡμᾶς·

Hy-

[c] Ἐλπίδας] Sic quatuor Edd. *Anthol.* Ἐλπίδα Edd. Luciani. [d] Τὸ δεύτερον] Τοδεύτερον *Anthol.* hic & mox.

μενον. Verum cum plura sint, ea non notabimus: satius est, ut non Luciani Editionis, sed *Anthologiae* ex *Stephani* editione ratio habeatur. *J.P.D'Orv.* Ego tres alias *Anthol.* Edd. jam ante contuli, & vitia nonnulla inde emendavi, ut ex adjectis var. lectt. adparet; jam tandem *Stephani* Edit. quoque nactus beneficio eruditiss. *C. de Pauw*, ad eam cetera typothetarum vitia castigabo, quae non semper operae est in variantt. meminisse. *J.F.R.*

6. Ἐπιμείλια] Lege ἐπὶ μείλια. *F.G.* Et sic *Ald.* Itaque sic edi curavi, probante etiam *Stephano*, in Thes. atque ostendente, *Homeri* imitationem esse, pro ἐπὶ δῶρα μείλια, & desiderari auctoritatem certam, qua ἐπιμείλια junctim scribendum demonstres. *J.F.R.*

7. Παρ' ἐλπίδας] Sic in melioribus Edd. Sed in Cod. Vatic. παρὰ φρένας, quod forte ex παρὰ φρένας; sed tutius sequi vulgatam lectionem παρ' ἐλπίδας. *J.P.d'Orv.*

11. Οὕτω] Οὕτως Cod. Vat. In hoc Cod. adjicitur saepe haec & aliae literae, quae secundum canonas abesse solent. *J.P.d'Orv.*

13. Εὐκτήμενα] Sic & *Anthol.* Edd. omnes. Lege Εὐκτήμονα. *J.F.R.*

III. Ὡς τεθνηξόμενος] *Anthol.* I. *Lubin.* p. 33. *Brunc.* 26. *Steph.* 15. quatuor hos vers. eod. modo. Ut autem supra, in *Solon.* §. 7. τεθνήξει improbabatur propter ambiguitatem, qua dubium esset, secundaene sit personae a τεθνήξομαι, Atticè formatae pro τεθνήξῃ an vero tertiae a τεθνήξει, ut bene advertit etiam Doct. *Abresch.* anim. ad *Aeschyl.* p. 382. ita hoc τεθνηξόμενος non tam est paullo post fut. passivum, cui in verbo absoluto locus non est, sed medium, a τεθνήκω. *J.F.R.*

IV. Θνητὰ] In uno Cod. Ανεκδ. non Ἀνεκδότου esse perhibetur. In alio perhibetur Palladae. & sequens Epigramma

Γῆς ἐπίδαλλε γυμνὸς, γυμνὸς δ' ὑπὸ φαῖσι λοιπαῖς.
Καὶ τί μάτην μοχθῶ; γυμνὸν ὁρῶν τὸ τέλος.

Utrumque ego hoc distichon propter in verbis lusum censeo Lucilio vel Pallada dignius quam Luciano. In primo autem ex ἐπὶ δ' ἡμᾶς prior vox male omittitur in Vaticano. *J.P.d'Orv.*

Ἢν δὲ μὴ, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα. Aut homo. res vita praetereunte fugit.

Εἰς μικρὸν βίον. V. *In breve aevum.*

Τοῖσι μὲν εὖ πράσσουσιν πᾶς ὁ βίος βραχύς ἐστι· Quantum vita patet, brevis est felicibus: una
Τοῖς δὲ κακῶς, μία νὺξ ἄπλετός ἐστι χρόνος. Nox miseris ingens temporis est spatium.

Εἰς ἔρωτα. VI. *In Amorem.*

Οὐχ ὁ ἔρως ἀδικεῖ μερόπων γένος, ἀλλ' ἀχολάστοις Non Veneris puer est, laedit qui corda, sed illum
Ψυχαῖς ἀνθρώπων ἔνδ' ὁ ἔρως πρόφασις. Praescribit vitiis mens male sana suis.

Εἰς χάριτας. VII. *In Gratias.*

Ὠκεῖαι χάριτες, γλυκερώτεραι· ἢν δὲ βραδύνῃ, Quae properat, grata est ea gratia: si qua moratur,
Πᾶσα χάρις κενεὴ, μηδὲ [a] λέγοιτο χάρις. Languida, nec tanto nomine digna venit.

Εἰς ἀχαρίστους. VIII. *In Ingratos.*

Φαῦλος ἀνὴρ πίθος ἐστὶ τέτρημμένος, εἰς ὃν ἁπάσας Pertusus cadus est homo non probus: omnis in illum
Ἀντλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας. Quae collata fuit gratia, vana perit.

Εἰς θεούς. IX. *In Deos.*

Ἀνθρώπους μὲν ἴσως λήσεις ἄτοπόν τι ποιήσας· Turpe aliquid faciens homines fortasse latebis:
Οὐ λήσεις δὲ [b] θεούς, οὐδὲ λογιζόμενος. Sed fallunt nec quae mente putata, Deos.

In

a Λέγοιτο] Γένοιτο Cod. alter. b Θεοὺς] Θεὸν Vatic. & alii Codd. *Anthol.*

Θνητὰ &c.] Sic & *Anthol.* I. c. 13. Deinde sequitur cod. lib. p. 44. Ed. *Lubini*, p. 32. Ed. *Francof.* p. 20. *Steph.* aliud incerti, Ἄχρις ἂν ἧς ἄγαμος, Νυμφίε, — quod Luciani esse, viri cujusdam docti manus adpinxit; sed quum nesciam quo argumento, id hic non addidi. Si tamen interea cognovero, id ex Cod. esse, postea etiam adjiciam. *J.F.R.*

V. Τοῖσι μὲν] *Anthol.* I. c. 24. p. 70. *Fr.* 49. *Steph.* 32. *J.F.R.*

Πᾶς] Ita & Cod. Vat. Sed ἅπας correxi in Vanno critica, p. 328. *J.P.d'Orv.*

VI. Οὐχ ὁ ἔρως] *Anthol.* I. c. 26. p. 80. *Fr.* 55. *J.F.R.*

VII. Ὠκεῖαι χάριτες &c.] Dixi in hunc sensum in poëmatiis meis Graecis, Epigrammate ad Guillelmum Lamonium, Principem Senatus Parisiensis:

Ἡ χάρις εἰ καιρῷ μηκέτι χάρις ἐσὶ μογίστη.
Καὶ ταχὺς ὀφθῇς, ἐσὶ χάρις χαριτος. *AE.M.*

Cod. modo est in exemplari utroque *Anthol.* I. c. 30. p. 84. (al. 58.) *Steph.* 39. nisi quod κενὴ duobus inclusum commatibus, quod imitatus sum. *J.F.R.*

Ὠκεῖαι &c.] In membrana Vaticana duobus locis hoc epigramma ceu ἄδηλον, s. sine certo auctore exhibetur. In vs. secundo in Cod. quodam μηδὲ γένοιτο χάρις. *J.P.d'Orv.*

VIII. Φαῦλος] *Anth.* I. p. 85. in majore, p. 58. *Steph* 40. *J.F.R.*

IX. Ἀνθρώπους] *Anthol.* p. 117. *Maj.* 79. *Steph.* 55. Ποιήσας] Ποήσας in Cod. Vatic. quod ferri potest. Sic passim Codd. & vett. Inscriptt. apud *Muratorium*, p. MCCXXXII. 8. *Gruter.* MLXXXIX. ἐκόσης. *J.P.d'Orv.*

X. Οὐδὲν &c.] *Anthol.* 132. Maj. s. *Francof.* 91. *Steph.* 63. *J.F.R.*

XI. Ἀρήτων &c.] Vid. I. *Anthol.* c. 51. (major. p. 103. *Steph.* 70.) Et *Rittersh.* p. 56. addidit *Solanus* con-

fu-

In Adulatores. X. Εἰς κόλακας.

Rebus in humanis nihil eſt crudelius illo,
Qui ſub perſona fallit amicitiae.
Nam quia ſecuri nos non ut ab hoſte tuemur,
Bis nocet, atque habitam vertit in arma fidem.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι φύσις χαλεπώτερον εὗρεν
Ἀνθρώπου, καθαρὰν ψευδομένου φιλίην.
Οὐ γὰρ ἔθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ', ἀλλ' ἀγαπῶντες
Ὡς φίλον, ἐν τούτῳ [c] πλείονα βλαπτόμεθα.

In Myſterium. XI. Εἰς μυστήριον.

His quae dicta nocent linguam tibi pone ſigillum:
Plus voces, minus eſt res retinere ſuas.

Ἀῤῥήτων ἐπέων γλώσσῃ σφρηγῖδ' ἐπικείσθω·
Κρείσσων γὰρ [d] μύθων ἡ κτεάνων φυλακή.

In Divitias. XII. Εἰς πλοῦτον.

Divitias animi ſolas hoc nomine dignas
Eſſe puta: cenſus ad bona tanta nihil.
Ille mihi demum locuples divesque vocetur,
Qui ſuperum norit commoditate frui.
At qui perpetuo numerando pallet in aere,
Atque alias aliis ſemper acervat opes,
Talis erit, quales per cerea caſtra laborant,
Sic ut non ipſae melle fruantur apes.

Πλοῦτος ὁ τῆς ψυχῆς, πλοῦτος μόνος ἐστὶν ἀληθὴς,
Τ' ἄλλα δ' ἔχει αὐτὴ πλείονα τῶν κτεάνων.
[e] Τόνδε πολυκτέανον καὶ πλούσιον ἐστὶ δίκαιον
Κλήζειν, ὃς χρῆται τοῖς ἀγαθοῖς δύναται.
Εἰ δέ τις [f] ἐν ψήφοις κάλαθηκε, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
Σωρεύειν [g] αἰεὶ πλοῦτον ἐπειγόμενος·
Οὗτος, ὁποῖα μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ [h] σίμβλοις
Μοχθήσῃ, ἑτέρων [i] δρεψομένων τὸ μέλι.

Εἰς

e Πλείονα βλαπτόμεθα] Πλείονας βλάπτομεν Cod. Vat. corrupte. *d* Μύθων] Λόγων Codd. quidam ex gloſſa. *e* Τόνδε] Τὸν δὲ *Anthol.* Ed. *Fr.* & *Steph.* *f* Ἐν] Reſcripſi ex *Anthol.* pro ἐὺ quod *F.* Luciani Ed. cum *S.* habet. *g* Αἰεὶ] Ἀεὶ ante lectum male. Αεὶ Cod. *Vat.* recte. *h* Σίμβλοις] Ita repoſui ex *Anthol.* pro σύμβλοις quod Luciani Ed. *P.* & *S.* male occupat. Ἐν pro ἐνὶ male *Vat.* In quo σίμβλοις tamen recte. *i* Δρεψομένων] Δρεπομένων male *Vat.*

ſulendum. *J. F. R.*

Σφρηγῖς ἐπικείσθω] *Theognis*: Κύρν', σοφίζεσθαι μὲν ἐμοὶ σφρηγῖς ἐπικείσθω Τοῖς ἔπεσι — *Herodot.* Καὶ τὸ Δήμητρος τελετῆς πέρι, τὴν οἱ Ἕλληνες θεσμοφόρια καλέουσι, ἔχω τὰσσω μοι περὶ σύστομα κεῖσθαι. ἐύφημους εἶναι χρεόν. *J. Brod.*

XII. Πλοῦτος —] I. *Anthol.* 67. 1. (Ed. major. p. 131. *Steph.* 89.) Ubi duobus verbis rectius quam hic legebatur; ideoque ſic reſtitui. Verſu 6. autem ἀεὶ aeque vitioſe habebat atque Edd. Luciani, quod emendare nihil ſum veritus. *J. F. R.*

2. Αὐτὴ] Αὐτὸν Vat. & alius Cod. & Edd. quaedam male. Vir doctus volebat Ἄτλας. *J. P. d'Orv.* (Vid. *Ritterſh.* in *Porph.* p. 43.)

Εἰς τύχην. XIII. *In Fortunam.*

Ἀγρὸς Ἀχαιμενίδῃ γενόμην ποτὲ, νῦν δὲ Μενίππου·
Καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον.
Καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν με πόθ' ᾕρετο, καὶ πάλιν ἔστι·
Οἶδεν, ἐμὶ δ' ὅλως οὐδενὸς, ἀλλὰ τύχης.

Rus quod Achaemenidae fueram, nunc ecce Menippi:
Ex aliis alios mox adipiscar heros.
Credidit ille suum quondam: nunc credit & iste;
Sed sum fortunae res ego, non hominum.

Εἰς εὐτυχεῖς. XIV. *In Felices.*

[a] Μὴ πταίων, φίλος εἶ πᾶσι, φίλος εἶ μακάρεσι,
Καὶ [b] σὺ ῥᾳδίως ἔκλυον εὐξαμένου.
[c] Ἂν πταίσῃς, [d] οὐδεὶς ἔτι σοι φίλος, ἀλλ' ἅμα πάντα
Ἐχθρὰ, τύχης [e] τε ῥοπαῖς συμμεταβαλλόμενα.

Donec eris felix, homines tibi semper amicos
Et precibus faciles experiere Deos.
Si secus acciderit, jam nullus amicus, & hostes
Undique: fortunae motus & ista trahit.

Εἰς τύχην. XV. *In Fortunam.*

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δύναται, καὶ ἡ ὑπερδόξα·
Τοὺς μικροὺς ἀνάγει, τοὺς μεγάλους καταγᾷ.
Καὶ σοὶ τὴν ὀφρῦν, καὶ τὸ τῦφον [f] καταπαύσει,
Κἂν σώλαμος χρυσοῦ κάματά σοι παρέχῃ.

Multa potest necopina Dei suprema potestas:
Deprimit elatos haec, humilesque levat.
In tua rura fluant quamvis Pactolus & Hermus,
Grande supercilium detrahet illa tibi.

Non

[a] Μὴ πταίων] Εὖ πράττων *Vat.* [b] Σὺ] Σὺν *Anthol.* Ed. *Fr.* p. 163. & *Vat.* Cod. melius. [c] Ἂν] Ἢν alii, & *Vat.* [d] Οὐδεὶς] Οὐδ' ἕς. quidam Codd. [e] Τε] Abest in nonnullis Codd. vid. nott. [f] Καταπαύσει] Καταπαύει *Vat.* male.

XIII. Εἰς τύχην] In Vat. ἀδέσποτον εἰς τινα ἀγρὸν Ἀχαιμενίδου εἰς ἄλλον εἰς ἄλλον μεταβεβηκότος. *Bourdel.* ad *Nigrin.* c. 26. dubitabundus Luciano adscribit. *J. P. d'Orv.*

1. Ἀγρὸς] In *Anthol.* I. c. 80. p. 231. *Steph.* 110. Haec quidem eod. ordine leguntur. Sed in fin. ejusd. cap. & hoc eidem tribuitur: Θαῦμά γε ἐκτὸς οὐδὲς οὐτυχοῦς ἀρούρης. Sed versus non erit, nisi inverse legas οὐδὲς ἐκτὸς, tumque senarium habebis. In Ed. *Anthol.* majore legas idem p. 165. Ibidemque adjunctum hoc Scholion: sive *Homerianum* ex Od. 6. Οὐκ οἶδεν οὐδ' ἐπίσταται Ὀδυσσεὺς ἰς δῆμον ἵκει. Sed merito videtur in Luciani editt. omissus, quia *Euripidis* est, cum tribus ibi seq. teste Cod. Vaticano, ut video ex schedis Clar. *D'Orville*; qui etiam notarat, *Salmasium* quoque legisse inverse: οὐδὲς ἐκτὸς, vel ἔτις pro οὐδὲς. *J. F. R.*

4. Ὅλως οὐδενὸς] Natura quidem nulli patriam esse, nec domum nec agrum, ostendit *Plutarchus* in commentario de exilio. *J. Brod.*

XIV. Μὴ πταίων] *Anthol.* I. 234. *Fr.* 163. *Steph.* 112.

Μὴ πταίων] Εὖ πράττων pro μὴ πταίων Cod. Vat. Illud praetulerim: si Luciani, non Lucilii sit Epigramma. *J. P. d'Orv.*

4. Τύχης τε] A tribus Codd. inter quos Vaticanus, abest τε ante ῥοπαῖς. Licet autem ῥοπαὶ τύχης recte dicantur, praeferenda tamen lectio quae in unius Codicis contextu, in alterius Codicis margine conspicitur τύχης ῥέπειν. *J. P. d'Orv.*

XV. Εἰς τύχην] Et hoc Epigramma Lucillii, non Luciani, ejusdem testimonio codicis. Ab alio nomen Luciani abest. *Idem.*

4. Πολλὰ τὸ] Alio ordine hoc collocatur in *Anthol.* I. c. 80. f. in *Fr.* p. 165. *Steph.* 114. Nempe ante sex praecedentia Epigrammata, sed nihil refert, verba ipsa conveniunt. In *Anth. Francof.* adscriptum hoc Scholion: Μετωνίη δ' ἐπὶ τούτου ἐπ' ἀντολίην τετα-

νύ-

Non malvas ſternit Boreas, juncosve paluſtres,
Sed veteris ſilvae robora, ſed platanos.

Οὐ θρύον, ἢ μαλάχην ἄνεμος ποτὲ, τὰς δὲ μεγίστας
Ἣ δρύας ἢ πλατάνους οἵδε χαμαὶ καλάγει.

In Prudentiam. XVI. Εἰς Φρόνησιν.

Conſilium melius, tarde quod ſumitur: illud
Quod properat, poſt ſe poenituiſſe trahit.

Ἡ βραδύπους βελτὴ, ᵍ μέγ' ἀμείνων· ἡ δὲ ταχεῖα
Αἰὲν ʰ ἐφελκομένη μετάνοιαν ἔχει.

In Vitam. XVII. Εἰς βίον.

Sex horas habeat, ſatis eſt, labor: ecce quod ulcra eſt,
Suggerit in Graeco gnomone, *vive*, tibi.

Ἓξ ὥραι πόνθοις ἱκανάταλαι, αἱ δὲ μετ' αὐτὰς
Γράμμασι δεπτύμεναι, ζῆθι λέγουσι βροτοῖς.

In Edacem. XVIII. Εἰς βόρον.

Manducare celer cum ſis, & currere tardus,
Manducа pedibus, curre ſed ore tuo.

Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαγεῖν, ἀ πρὸς δρόμον ἀμβλὺς ὑπάρχεις,
Τοῖς ποσί σου τρῶγε, ἀ τρέχε τῷ στόματι.

In Impoſſibile. XIX. Εἰς ἀδύνατον.

Quid lavis Aethiopem? perituro parce laborі;

Εἰς τί μάτην ⁱ νίπτεις δέμας Ἰνδικόν; ἴσχεο τέχνης,

Οὐ

ᵍ Μέγ'] Reſtitui ex *Anthol.* I. c. 87. Μετ' *P.* male cum *S.* ʰ Ἐφελκομένη] Ἐφελκομένη *Vat.* Ἐφελκομένου alii. ⁱ Νίπτεις] Νίπτεαι Codex unus.

νόσοιο Τροίλῳ τὸν' ἐπορόντι ἴδον Πανοπῆος ἰδυίην Ἑρμείαο λόγοιο ἰφιλαίφρονα παλαμάζων. Sed pertinent ad verba πᾶν στοιχεῖον, quibus *Brod.* etiam adſcripſit: ut Pactolus Croeſo, tametſi auriferi amnes. *J. F. R.*

2. Τοὺς μὲν ἀνάγκη] *Heſiod. Ἐργ.* 5. Τῶν μὲν ἡδὺ βριάειν. In hoc occupatum Deum Aeſopus protulit. *J. Brod.*

4. Ποταμοὺς χρυσοῦ] In *Anth. Fr.* l. d. additum hoc *Scbol.* Ὥσπερ ὁ τῷ Κροίσῳ ὁ υἱὸς τῷ Κύρῳ πυνθάνων ἀλλιόταται γίγνονται.

XVI. Ἐφελκομένη] Ἐφελκομένη in Cod. Vaticano. In alio Cod. ἰφελκομένων. Vulgata ſatis recte ſe habet: quamvis etiam Vaticana poſſet defendi. imo a *Salmaſio* praefertur; nam ἰφέλκεσθαι poſt ſe trahere. Potuiſſet etiam ſcribi ἰφελκομένην τὸ μετάνοιαν ἔχει. *J. P. d'Orv.*

Ἐφελκομένῳ] Vid. *Anthol. Lud.* 252. *Steph.* 120. At in *Fr.* p. 174. *Brod.* adſcripſit: Ὑφελκομένων, eam ſtatim a tergo ſequentem. Non male; ſed vulgatum ſtare poteſt. *J. F. R.*

XVII. Ἓξ ὥραι] In *Anthol.* L. I. p. 256. Ed. *Jen.* Incerto auctori hoc adſcribitur: ſed quia in Edd. Luciani dudum comparuit, omittere nolui. Adluſio ad literam ζ. ſeptimam quaſi horam indicante, facile intelligitur cuivis: ſed ſatis frigida tamen erit, niſi notaveris literas numerales ſequentes ζ. ϡ. θ. tumque aliquid ſalis habebit. His ſcriptis video & Clar. *D'Orville* de Inſcriptione haec notaſſe: „Ἄδηλον non ſolum modo „ in Edd. verum etiam codicibus: ut neſciam quo jure „ inter Lucianea locum ſibi vindicarit. Videatur Cl. „ *Salmaſ.* in *Plinian.* Exerc. p. 447." Ubi is literas Solarii indicat, ac ζῆθι *vive*, i. e. *genio indulge* exponit, pro more veterum, qui ſex horas usque ad meridiem rebus agendis, reliquas poſt meridiem corpori curando impendebant. *J. F. R.*

XVIII. Εἰ ταχὺς] *Anthol.* L. 2. p. 267. *Fr.* 185. *Steph.* 128.

2. Τοῖς ποσί σου] Τοῖς σοῦ τρῶγε ποσὶν cum *Salmaſio* malim. *J. P. D'Orv.*

XIX. Εἰς ἀδύνατον] In Vaticano Lemma eſt εἰς Ἰνδὸν. A Cod. quodam Luciani nomen abeſt, in quo etiam νίπτεις. *J. P. D'Orv.*

1. Δίπτεις Ἰνδικὸν] *Anthol.* maj. p. 186. ubi *Brod.* addit: *Indum & Aethiopem lavas vel dealbas*, proverbialiter operam inanem ſignamus. *Eraſmus* in adagio-

Οὐ δύνασαι δνοφερὴν νύκτα καθηλιάσαι. Noctis enim tenebras irradiare nequis.

Εἰς ἀγωνιστάς. XX. *In Pugiles.*

Οἱ συναγωνισταὶ τὸν πυγμάχον ἐνθάδ' ἔθηκαν
Ἄπιν, [a] ὀδύνα γὰρ πώποτ' ἐτραυμάτισεν.

Heic Apim pugilem pugiles posuere, quibuscum
Certavit, sic ut vulnera nulla daret.

Εἰς τὸ αὐτό. XXI. *In Idem.*

Πᾶσαν [b] ὅσην Ἕλληνες ἀγωνοτεθῆσιν ἄμιλλαν
Πυγμῆς, Ἀνδρόλεως πᾶσαν [c] ἀγωνισάμην.
Εἶχον δ' ἐν [d] Πίσῃ μὲν ἐν ὠτίον, ἐν δὲ Πλαταιαῖς,
Ἓν βλέφαρον· Πυθοῖ δ' ἄπνοος ἐκφέρομαι.
Δαμοτέλης δ' ὁ πατὴρ [e] ἐκορύσσετο σὺν πολίταις,
Ἀραί [f] μ' ἐκ σαθίων ἢ νεκρὸν ἢ κολοβόν.

Graecia quot validae celebrat certamina luctae,
Androleos horum pars aliquanta fui:
Auriculam mihi Pisa, superciliumque Plataeae
Abstulerunt: Delphis efferor exanimis:
Damoteles mihi praeco pater, cum plebe, quiritans,
Ut mutilus, si non mortuus eriperer.

In

a Ὀδύνα] Μῆνα emendat *J. P. D'Orv.* b Ὅσην] Ὅσαν *Vat.* aliique. c Ἀγωνισάμην] Ἀγωνισάμαν *Vat.* d Πίσῃ] Πίσῃ. In Cod. *Vat.* & aliis. e Ἐκορύσσετο] Sic & Edd. *Anthol.* Sed lege κηρύσσετο cum Cod. *Vat.* f Μ' ἐκ] Ms, omisso ἐκ, optime *Vat.*

gione: *Aethiopem dealbas.* Idem repetit *Obsop.* Sed haec pueris nota. *J. F. R.*

XX. Οἱ συναγωνισταὶ] De Apide Pygmacho, qui neminem adversariorum unquam vulneraverit. V. *Obsop.*

Οἱ συναγωνισταὶ] Hoc Epigramma abjudicat Luciano Cod. Vat. & Lucilio tribuit, me non invito. Vs. 2. cur non scripsit μηδένα; sic saltem versui consuleretur. *J. P. D'Orv.*

2. Ἄπιν] Ex *Anth.* L. 2. *Lub.* 267. *Steph.* 128. *Fr.* 185. ubi hoc Scholion additur: Ἐνταῦθα Ἄπιν ἀντὶ τῦ ἀθλητοῦ ἀσέχνως λεπτύνει, ἢ μηδένα ποτὲ καλαπυγμαχησαιτο, ἀεὶ δὴ ἀμαθῆ τὸ τέχνης ὂν τὸ πυγμῆς οὐκ εὖ ἠκολούθει. Ἄλλως δὲ Ἄπις ἐστὶ θεὸς παρ' Αἰγυπτίοις τῇ σελήνῃ ἀνακείμενος. Ὡχρὸν δὲ τοῦτον ἀπέκτεινεν. Ad ὀδύνα autem *Brod.* notarat: *statuam posuerunt.* Et ad ὀδύνα, Imbellem Apim mordet Lucianus. *J. F. R.*

XXI. Πᾶσαν] Nec hoc Lucianum sed Lucilium agnoscit parentem, auctoritate ejusdem membranae Vat. *J. P. D'Orv.* Vid. *Anth.* 267. *Fr.* 185. *Steph.* 128. *J. F. R.*

3. Εἶχον] *Vix retinui.* Ἐν Πίσῃ, Olympiae. *J. Brod.*

Πλαταιαῖς] In *Anthol.* l. d. legas hoc Schol. Μεταξὺ Κυθαιρῶνος καὶ Θηβῶν, ἐν ὁδῷ τῇ εἰς Ἀθήνας καὶ Μέγαρα παραρρεῖ δ' αὐτὰς Ἀσωπός· ἔνθα Μαρδόνιον καὶ τοὺς λ' μυριάδας Ἕλληνες ῥίψαντες ἐθρύσαντο. Ἐλευθερίων Διὸς ἱερὸν καὶ τοὺς ἐν μάχῃ τελευτήσαντας δημοσίᾳ θάψαντες ἀγῶνα γυμνικὸν εἰσηνέγκαντο ἀπὸ δίκης τὰ Ἐλευθέρια. Ad idem verbum *Brod.* haec habet: ad Plataeas Boeotiae urbem, quam a Thebanis bello Peloponnesiaco eversam reparavit Alexander, erat certamen gymnicum Eleutheria nuncupatum, quod illic Graecorum Mardonium cum trecentis Persarum millibus ad internecionem deleviſſent. *Strabo Lib. 9. Plutarch.* in Aristide & Pindari Scholiastes in 3. Olymp. hymno. Quae etsi vulgaria, propter auctoritates additas adponere tamen placuit. *J. F. R.*

5. Ἐκορύσσετο] Ad hoc se cum civibus paravit. *J. Br.* Ἐκορύσσετο] Ἐκορύσσετο nullum sensum fundit. Legendum ex Cod. Vaticano, κηρύσσετο, per praeconem indicabat, flagitabat. *Hesych.* κάρυξ· κήρυξ ἢ καυλίς. καρύσσουσι. κηρύσσουσι. praecones enim praelio occisos ad sepulturam poscebant: praeconum quoque usus varius in ludis. Planudes mutavit non intelligens Doricum κορύσσετο. Ἐκορύσσετο alii *contentione ferebatur.* alii *se parabat* interpretantur frustra. *J. P. D'Orv.* Tam necessaria mihi videtur haec emendatio, ut in contextum recipienda sit, sed & tum ὅσην ac Πίσᾳ Dorice quoque reponendum. *J. F. R.*

6. Ἀραί μ' ὐκ σαθ.] Αἴρωί μι σαθίων, bene Cod. Vat. Illud οὐκ frustra adest αἴραι, id est ἄραι. *J. P. d'Orv.*

XXII. Γραμματικὴ φυσίζωος] *Anth.* p. 286. *Steph.* 138. In *Fr.* p. 200. additur hoc Scholion: ἡ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα φύουσα. *Brodaeus* etiam ibid: victui hodie omnibus necessaria suppeditans. *Hom.* Il. Φ. γῆ φυσίζοος ἥτε κατὰ πρατῆρα πίε ἐρυτή. *J. F. R.*

2. Φάρμακον] Φάρμακον inopiae. *J. Brod.*

Μῆνιν ἄειδε θεά] *Homeri* praelectionem (i. e. Iliados initium.) *J. Brod.*

3. Ἐχρῆν γὰρ ἐσὶ σοὶ] In utroque *Anthol.* Exemplari, L. 2. c. 10. N. 8. hic versus ita legitur: Νῆν ἐχρῆν ἐσὶ σοὶ ἐσὶ.

In Grammaticos. XXII. Εἰς γραμματικούς.

Grammatica o ſalve, donatrix Muſa ſalutis:
Iram, Diva, refer; nam medicina tua eſt.
Et tibi debuerunt poni fulgentia templa,
Araque perpetuo turis honore calens.
Nam fora plena tui, plenae ſunt aequoris undae,
Et portus, altrix optima Grammatica.

Ἴλαθι γραμματικὴ [g] φυσίζοε, ἵλαθι μῦσα,
Φάρμακον [h] εὐρομένη, μῆνιν ἄειδε θεά.
[i] Ἐχρῆν γὰρ σοὶ τεῖχαλλέα [k] δωρήσασθαι,
Καὶ βωμὸν θυέων μήποτε δευόμενον.
Καὶ γὰρ σῇ μεσταὶ μὲν ὁδοί, μεστὴ δὲ θάλασσα,
Καὶ λιμένες, πάντων [l] δέκτρια γραμματική.

In Foetidos. XXIII. Εἰς δυσώδεις.

Excorciſta olidus fugitat dum daemona, verbis
Ejicit haud illum, ſed feritate gulae.

Δαίμονα πολλὰ λαλῶν ὀζοστόμος ἐξορκιστὴς,
Ἐξέβαλ' ἐχ ὅρκων, ἀλλὰ κόπρων δυνάμει.

In Foetidos. XXIV. Εἰς δυσώδεις.

Non oluit pejus Smyrnaeo nota Chimaera

Οὔτε χίμαιρα τοιοῦτον ἔπνει κακὸν ἡ καθ' Ὅμηρον,

Οὐκ

[g] Φυσίζοε] Bene *Anthol.* Ed. *Steph.* & Codd. Φυσίζωε male Edd. Luciani & quaedam *Anthol.* [h] Εὐρομένη] Εὑρομένη Cod. *Vat.* [i] Ἐχρῆν] Aliter *Anthol.* vid. nott. [k] Δωρήσασθαι] Δωμήσασθαι *Anthol. Ald.* & *Steph.* vid. nott. [l] Δέκτρια] Γράφεται ἐν λέκτρια. marg. *Anthol.*

τεῖχαλλέα δωμήσασθαι. I. e. *templum oportebat & tibi perpulcrum exſtrui.* Eamque lectionem credo meliorem, cui *Obſop.* recte adjecit: precatur Grammaticam, ut ei ſit propitia, dignamque putat, cui templum condatur & ara. Sed quum Luciani Edd. alteram ſervent, nihil mutavi. *J. F. R.*

5. Καὶ γὰρ σῇ μεσταὶ] Haec de Jove in exordio Phaenomenon *Arati.* *J. Brod.*

Μεστὴ δὲ θάλασσα] *Anthol.* l. d. addit in marg. Παρὰ τὸ Ἀράτου μεσταὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυιαὶ· πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί. Idem repetit *Obſop.* addens tantum *Virgil.* hoc imitatum in Ecl. *Jovis omnia plena.* *J. F. R.*

6. Δέκτρια] Vatic. & alii Codd. & varia lect. *Wechelianae* Ed. λέκτρια. *Henr.* tamen *Steph.* & in ſuis ad hoc epigramma notis, & in Lexico, in voce λέκτρια, pro δέκτρια ſtat; quam lectionem omnino ſtabilit Archilochi diſtichon in Plangonem, quod exſtat ap. *Athenaeum* L. XIII. p. 594. unde hic locus expreſſus:

Συκῆ πιτρωίη πολλὰς βόσκουσα κορώνας,
Εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασιφίλη.

Ubi *H. Stephanus* memoriae vitio laudat πάντων pro ξείνων, in voce δέκτρια, Mox δωμήσασθαι vitioſe poſitum pro δωμήσασθαι, quae vera lectio. *J. P. D'Orv.*

Δέκτρια] Omnes ſuſcipiens atque alens. *Archiloch.*

Τοm. III. Rrrr 2. Ἀγι-

ξείνων δέκτρια πᾶσι φίλη. *J. Brod.* Favet huic lectioni etiam *Vinc. Obſop.* addens: pro λέκτρια, dicax, melius legitur δέκτρια ſuſceptrix; ſic enim in vetuſtis legitur exemplaribus. Sed & *H. Steph.* ait: in al. Edd. legitur λέκτρια pro δέκτρια, poſito λ pro δ, quem errorem frequenter occurrere, in meis in *Xenophontem* annott. docui. *J. F. R.*

XXIII. Δαίμονα &c.] *Anth.* p. 298. Major. 207. *Steph.* 143.

2. Κάτρων δων.] In *Anthol.* Maj. p. 207. additur hoc Schol. Τῇ δὲ ἀηδίᾳ τὸ ὀσμῆς ἐξέφυγεν ὁ δείμων. *J. F. R.*

XXIV. Εἰς δυσώδεις] Ἀυσίλλῃ non Ἀυσιμοῦ in Vat. Lib. *J. P. D'Orv.*

1. Οὔτε χίμαιρα] Quum in *Anthol.* L. 2. p. 207. & p. 298. *Ald.* p. 83. hoc epigramma Luciano adſcriberetur, docta manus adjecit, Lucilii eſſe, qua auctoritate, neſcio. Scholion autem in marg. etiam hoc additur: Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα, Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος. (Il. Z. 181.) Idem adlegat *Brod.* additque haec: *Pindarus*, ἡ χίμαιρα τῶν πνεόντων. *Plin.* L. 2. *Solin.* c. 42. Chimaeram Amiſodori filiam, quae in Lycia cum leone & dracone filiis latronibus graſſaretur, fuiſſe perhibent nonnulli: diſſentit *Plutarch.* in libello cui titulus γυναικῶν ἀρεταί. *Palaephatus* in Bellerophonte, & *Serv.* Æn. 6. *J. F. R.*

Οὐκ ἀγέλη ταύρων (ὡς ὁ λόγος) πυρίπνους,
Οὐ Λῆμνος [a] σύμπας, οὐχ ἁρπυιῶν τὰ θεῖα,
Οὐδ' ὁ Φιλοκτήτου θοῦς ἀποσηπόμενος.
Ὥστε σε παμψηφεὶ νικᾶν, Τελέσιλλα, χιμαίρας,
Σηπεδόνας, ταύρους, ὄρνεα, Λημνιάδας.

Carmine, nec flammas qui vomuere boves.
Nec Poeantiadae putre crus, nec foetida Lemni
Ora, nec Harpyiae quas tetigere, dapes.
Judice sub quovis vincis, Telesella, Chimaeras,
Et pariter tauros, Lemnidas, ulcus, aves.

In *Anthолog.* L. 2. c. 40. Luciano & hoc adscriptum. XXV. *Interprete* I. F. REITZIO.

Ποιητὴς ἐλθὼν εἰς Ἴσθμια πρὸς τ' ἀγῶνα,

Isthmia delatus miser ad certamina vates

In-

[a] Σύμπας'] Σύμπας male Edd. Luciani. In Vaticano σύμπασα ϗ, quod cum Cl. *D'Orville* jam praeferrem.

2. Ἀγέλη — πυρίπνους] *Eurip.* in Medea, πιμφθέντα ταύρων πυριπνόων ἐπιστάτην. *Pindarus*: ϗ βοὸς οἱ Φλόγ' ἀπὸ ξανθῶν γενύων πνέον. Hos Jasoni Medeae pharmacis sub jugum misit. *Ovid.* Metam. 7. *Diod.* 5. *Valer. Flacci* 7. Et Apollon. post Orpheum Argonaut. 3. *J. Brod.*

3. Σύμπασ'] In utraque *Anthol.* p. 207. & p. 299. recte legas σύμπασ' cum apostropho, ac femin. gen. quod in Luciani Edd. male σύμπας, gen. masculino erat; quare id emendavi, quod vel sine auctoritate fuisset emendandum. *Brodaeus* ib. addit: non Lemniarum oris foetor. Adeat Lector *Zenobium. Apollodor.* L. IV. *Euripidis* in Hecuba super hoc versu, ϗ λῆμνον ἄρδω ἀρσένων ἐξόπισω. *Pindari* hymno Pythiorum 4. & *Apollonii* Argonaut. 1. commentarios. Nam *Erasmus* in Paroemia: *Lemnium malum*, confitetur se hoc anxie non vestigasse. quam enucleavit *Eustathius* non longe a fine primae Iliados rhapsodiae post *Herodotum* in Erato, ex superioribus *Philostratus* in Neoptolemo. Hoc Orphei carmen Λήμνῳ σὺ ἠγαθέῃ τόδε πῦρ κακὰ ἔργα μεμηλὲς θυλυτήρως. *Calaber* Lib. 9. Λῆμνον ἐς ἀμπελόεσσαν, & *Aeschylus* in Agamemnone. τὸ θεῖον αὖ Λημνίοισι πήμασι enarrabantur. *J. F. R.*

Οὐχ ἁρπυιῶν τὰ θεῖ.] *Palaephatus* in Phineo. Harpyae in Phinei mensam involantes cibos partim corripiebant, partim, cum ingluviem saginassent, foeda contrectatione inquinabant, virulentoque afflatu polluebant. Ista literis commendavit *Valer. Flac.* Lib. 4. *Apollonius* Argonaut. 2. τὰ θεῖα, λείψανα δαιτὸς vocans. Unde *Oppianus* Cyneg. 2. ϗ γλυκερὴν μελίσσαι δῶκαν σωμάτεσσιν ἐδητύν. *J. Brod.*

4. Φιλοκτήτου θοῦς] *Sophocl.* in Philoctete, *Pausan.* in Arcad. *Philostr.* in Imagg. *Dictys* L. 2. Philocteten sanatum terra Lemnia sphragide fama disseminavit. Caeterum in velo ea pars quae acutior & inferior ad navis latus religatur, aut potius funis; sic enim judico; huic veli parti annexus, qui modo contrahitur modo relaxatur, pes est Latinis, Graecis θοῦς. λέγεται δ' (inquit *Euripidis* Interpres) ὅτω τὸ γωνίον τὸ κάτωθεν τῆς ἱστίου. *Aristophanis* scholia: πόδας δὲ καλοῦσιν οἱ ναῦται, τοὺς παρ' ἑκατέρα τὰ μέρη κάλως ἐνδεδεμένους τῶν ὀθονίων. *Homeri* οἱ πόδες, οἱ κάτωθεν συνέχοντες τὴν ὀθόνην. *Apollonii* οἳς μὲν κατάγεται τὸ ἱστίον, μεσηρίης λέγουσιν, οἳς δὲ ἐχυροποιεῖται ὁ ἱστὸς ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐπὶ τὴν πρῴρην πρότονος, τοὺς δὲ κατὰ τὰς γωνίας, πόδας. fatetur *Eustathius* Od. E. & *Calab.* L. 9. ἱστία δ' αὖψ' ἐτάνυσαν ἐπ' ἀμφοτέροισι πόδεσσι. *Seneca* tragoedus: *Nunc praelato pede transversos captare notos.* *Seneca* philosophus: quia pedem & nostrum dicimus, & lecti, & veli, & carminis. *Catull. Sive utrumque Jupiter simul secundus incidisset in pedem*, i. e. in velum, per synecdochen. Subit hac parte mirari *Erasmum* in Adagio; *duobus pedibus fugere*, gubernaculum, navis pedem appellari scripsisse. eundem in paroemia: *omissa hypera pedem insequeris*, pedem imam partem clavi vocasse, eundem ipsum in proverbio: *pervicacia stultitiae dat poenas*, πόδα *clavum* vertisse. Ego homo nondum octo & viginti annos natus *Erasmum* reprehensum minime velim, cui praesertim subsidio sunt *Homericae* annotationes hoc in metrum, ἀεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἰθύνων. qui a Porphyrio & Simplicio sublevatur. ϗ κλίνῃ δὲ ϵ τραπέζης τὰ βασάζοντα πόδας καλοῦσιν, ϗ ὁ νέος τὸ πηδάλιον. tametsi tribus his in locis pedem funem esse quo tenditur velum, existimem. *J. Brod.*

5. Παμψηφεὶ] *Omnibus suffragiis.* *J. Brod.*

6. Ὄρνια] Harpyias. *J. Brod.*

XXV. Ποιητὴς] Vid. *Anthol.* p. 344. *Fr.* p. 239. *Steph.* 165. Quia versu tertio in versione omittere coactus sum κἀν πάλῃ σίγᾳ, ecce versionem solutam: *Poëta veniens in Isthmia ad certamen, inveniensque poëtas*, (i. e. bonos poëtas, se superiores) *ait, faucium tumore paristhmia dicto se laborare. Aditurus vero Pythia, & ubi rursus invenerit* (antagonistas meliores) *non potuit dicere etium: parapythio morbo laboro.* Illustr. *Grotius* sic verterat, ut ex chartis Cl. *D'Orvilii* didici:

Isthmia

Inveniens ſocios dixiſſe *pariſthmia*, fertur,
Praecludunt fauces. Ad Pythia devenit idem,
Dicere non habuit, *parapythia* me male vexant.

Εὑρὼν τοιητὰς, εἶπε παρίσθμι' [b] ἔχειν.
Μέλλων δ' ἐξορμᾶν εἰς Πύθια· κἀν τάλιν εὕρῃ,
Εἰπεῖν οὐ δύναμαι, ᾗ παρπύθι' ἔχω.

Interprete eodem. XXVI. Ex *Anthol.* L. 2. c. 43.

Quaeſo hoc quaerenti mihi dic, Cyllenie, qualis
Lolliadae Stygiam venerit umbra domum?
Mirum ſi ſiluit, te nil voluitque docere,
Miror nil, hanc ſi quaelibet umbra fugit.

Εἰπέ μοι εἰρομένῳ, Κυλλήνιε, πῶς κατέδυνε
Λολλιανοῦ ψυχὴ δῶμα τὸ Φερσεφόνης;
Θαῦμα [c] μὲν, εἰ σιγῶσα· τυχὸν δέ τι καὶ διδάσκειν
Ἤθελε· φεῦ, λείνυ καὶ νέκυν ἀντιάσας.

Interprete eodem. XXVII. Ex *Anthol.* L. 2. c. 47. 37.

Si cupitis coenae leges cognoſcere noſtrae,

Τὸν τῆ δειπναρίῃ νόμον εἴδαλε· σήμερον ὑμᾶς,

Αὔ-

[b] Ἔχειν] Forſan ἔχω adſcriptum in marg. *Anthol.* non male, etſi vulgatum tolerabile. [c] Μὲν εἰ] Μέν *Ald.* male.

Iſthmia conſpexit, ſed habere pariſthmia dixit,
Quando alios illic eſſe poëta videt.
Numquid & hic ſeſe parapythia dicet habere,
Si vates alios Pythia ſacra dabunt,? Adſcripſit Cl. *D'Orville.* „ Omiſſum ab collectore Epigrammatum „ Luciani: licet ejus nomen praeferat. In Cod. ta„ men *Vat.* non Λολλιανοῦ ſed Κερεαλίῳ, ſive Κερεαλίῳ „ potius eſſe perhibetur. cujus Cerealis exſtat aliud „ Epigramma p. 169. In Cod. quodam vſ. 4. pro „ ἔχω ſcribitur ἔχειν. Senſus & acumen horum ver„ ſuum talis videtur. Poëta quidam ineptus cum ad „ certamina Iſthmia acceſſiſſet, una cum aliis poëtis „ certaturus, ſe excuſavit frigido joco, negans ſe „ certare poſſe, ut qui laboraret tonſillis, quae παρί„ σθμια vocantur: earumque inflammationes eo„ dem nomine veniunt. Luſit, dico, in vocibus „ ἴσθμια & παρίσθμια, & putida hac ſyllabarum ca„ ptatione tum quidem evaſiſſe ſibi viſus fuit. At „ Lucianus impune hoc non abire ſivit, & rogavit: „ an, ſi ad Pythia certamina acceſſiſſet, & iterum „ excuſationis praetextu indigeret, diceret ſe habere „ παρπύθια; quod negat eum facere poſſe, quia „ Graeca lingua tale vocabulum ignorat, ſimul forte „ reſpiciens ad vocem πύθιον, eumque & argutias ta„ les putere innuens. *J.F.R.*

Ἴσθμια] In *Anthol. Fr.* l. d. additur hoc ſchol. Ἀριστοτέλης παρὶ ζώων α. κεφ. ιϛ. ἐντὸς τῦ αὐχένο ὅ, τι αἰσοφάγο (ἰσοφάγο male legebatur) καλούμθο ἰσὶ τὰν ἐπιγυμίαν, ἀπὸ τῦ μύκης ἐ τ̃ ϛινότητο. Πολυδ. ἰσθμοῦ δὲ λ̃ὲ τὴν ϛενότητα τ̃ φάρυγγο κληθίσης. τὰ ἰκατέρωθεν αὐτοῦ παρίσθμια ἐκλήθη. Παρίσθμια νόσο ὐ τῷ φάρυγγι φυομένη. *J.F.R.*

2. Εἶτε παρίσθμι' ἔχειν] Quae Graeci παρίσθμια vel ἀντιάδας, Latini tonſillas vocant, h. e. faucium tumores, qui non facile diſcuti poſſunt: in ſue glandulae nominantur. *Celſ.* L. VI. c. 10. haec *J. Brod.* & plura, quae omitto, quia nimis multa, & vulgaria. *J.F.R.*

XXVI. Εἰπέ μοι] Ex *Anthol.* L. 2. p. 351. *Fr.* 244. *Steph.* p. 168. Verſio *Grotiana* haec eſt:

Dic mihi quaerenti, Maja ſate, ductus ad orcum
Lollianus tecum quomodo fecit iter?
Mirum ſi tacuit: quin te quid, credo, docere
Geſtiit; o comitem poſt quoque fata malum.

Εἰπέ μοι] Etiam neglectum, licet auctoris noſtri nomen in Edit. & Codd. conſpiciatur. In Cod. *Vat.* vſ. 1. κατέδυνε pro κατέδυ. auctoritas membranae omnium vetuſtiſſimae me in illam vocem propendere facit. *J.P. D'Orv.*

Κυλλήνιε] Mercurius Cyllenius appellatur a monte Arcadiae Cyllene altiſſimo, rectius quam ab urbe ubi ei templum conſtructum eſt. Monti nomen impoſuit Cyllenus, aut Nympha Cyllene, quae illic Mercurium educavit, aut ex Jove peperit. Diverſa Feſtus in voce Cyllenius. *J. Br.*

2. Λολλιανοῦ ψυχὴ] *Suidas.* Is eſt fortaſſis, cujus vitam conſcripſit *Philoſtratus.* *J. Br.*

Λολλιανοῦ] Videtur antea lectum Λικιλλιανοῦ, quum *Vinc. Opſop.* adſcripſerit: pro Λικιλλιανοῦ lege Λικιννίου, ſi vis verſum legitimis pedibus currere. Sed Λολλιανοῦ jam verius editum inveniens id ſervo. *J.F.R.*

3. Μῦνι σιγῶσα] Unumquemque olim ſugillans. malim tamen, Θαῦμα μὲν, ſi σιγῶσα, non μῦνι. *J. Brod.* Ego μὲν, ſi jam bene editum inveni, quod ſane recte nunc habet. *J.F.R.*

Καί τι διδάσκειν] Sic enim docere ſolebat Lollianus, aut tacens, aut alicui maledicens. *J. Br.*

XXVII. Τὸν τῆ δειπναρίῃ] Transmiſſum, licet Luciani nomen praeſcriptum, revera tamen in Cod. ſaepe laudato Λικιλλίου eſſe perhibetur. Primo verſu male Cod. quidam ἡμᾶς pro ὑμᾶς. *J.P. D'Orv.*

Αὖλε, καλῶ χρηοῖς δόγμασι συμπόσιν.
Οὐ μελοποιὸς ἐρεῖ καλαχείμενος· ἔστε παρέξεις,
Οὔθ' ἕξεις αὐτὸς πράγματα γραμματικά.

Vos hodie invito legibus, Aule, novis.
Non recubans lecto cantabit carmina vates,
Grammaticis nugis nemo moleſtus erit.

Εἰς βρέφη. XXVIII. *In Infantes.* Interp. *Grotio.*

Παῖδά με πενταέτηρον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα
Νηλειὴς αἴδης ἥρπασε Καλλίμαχον.
Ἀλλά με μὴ κλαίοις. ἐγὼ βίοτοιο μετέσχον
Παύρου, καὶ παύρων τῶ βιότοιο κακῶν.

Me puerum nullis oneratum pectora curis
Quinquennem rapuit mors fera Callimachum.
Ne me flete tamen: fluxit mihi tempore parvo
Vita: ſed & vitae ſunt mala parva meae.

Εἰς ἄγαλμα Ἠχοῦς, ὡς ἀπὸ τοῦ Πανός. XXIX. *In ſtatuam Echûs, tamquam a Pane.*

Ἠχὼ πετρήεσσαν ὁρᾷς, Φίλε, Πανὸς ἑταίρην,
Ἀντίτυπον φθογγὴν ἔμπαλιν ἀσομένην,
Παυλοίων τομάτων λάλον εἰκόνα, ποιμέσιν ἡδὺ
Παίγνιον, ὅσσα λέγεις, ταῦτα κλύων, ἄπιθι.

Saxa colens Echo datur hic tibi, Panos amica,
Extremos tantum docta referre ſonos.
Gaudia paſtorum, cujuslibet oris imago,
Audito quantum voce ſonabis, abi.

Εἰς ἄγαλμα Ἀφροδίτης, τὴν ἐν Κνίδῳ. XXX. *In ſtatuam Veneris quae eſt in Cnido.*

Τὴν Παφίην γυμνὴν εἶδεν ἴδοι, εἰ δέ τις εἶδεν,
Οὕτως ὁ τὴν γυμνὴν τήσαμένως Παφίην.

Nulli nuda Venus viſa eſt, puto. ſi tamen ulli,
Viſa viro nudam qui dedit hanc Venerem.

In

a Πρίστου] Πριήπου Codd. quidam.

Τὸν τῦ δειπνρίυ] Interdicit convivis, ne qua grammatica altercatione convivioli ſuavitatem conturbent, ita inquiens:

Prandioli noſtri leges cognoſcite, nam vos,
Aule, nova ad coenam conditione voco.
Carminibus nemo nobis velit eſſe moleſtus,
Nec turbet noſtras ars literata dapes.

V. Obſ.

Τὸ τῦ δειπνρίυ] Frugalis & tenuis coenae. Id eſt Grammaticorum. *J. Brod.* Vid. *Anthol. Fr.* p. 262. *Steph.* 179. verſio *Grotiana* ſic habet:

Si quid noſtra placet tibi coenula, veſpere nobis,
Sed conviva novis legibus, Aule, veni.
Non volumus recitat qui carmina: nulla movebit
De re Grammatica jurgia, nemo tibi.

Sed quia mea aeque ac ſuperiorum jam erat confecta, eam Graecis ſubjicere non dubitavi. *J. F. R.*

2. Καινοῖς δόγμασι] Hoc explicat ὑ μελοποιὸς ἰρεῖ. In hunc ſenſum *Martialis*, Libro XI. *Plus ego pollicear, nil recitabo tibi.* & 5. *Nec craſſum dominus leget volumen.* *J. Br.*

XXVIII. Εἰς βρέφη] Inſcriptio in Cod. *Vat.* Λυκιανῦ. εἰς παῖδα Καλλίμαχον πέντε χρόνους ζήσαντα. Χρόνος poſteriorum temporum Graecis annos ſignificant. *J. P. D'Orv.*

1. Παῖδα] *Anth.* 460. Major. 321. *Steph.* 221.

XXIX. Ἠχὼ &c.] In *Anthol.* L. IV. p. 677. in altera, p. 460, *Steph.* 321. *Ald.* 189. hoc Epigr. non ita certo tribuitur Luciano, quin inſcribatur: ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ, εἰ δὲ, ΑΡΧΙΟΥ. Ego etſi dijudicare non valeo, cujus ſit, omittere tamen nolui, quamvis non multum jacturae paſſura fuiſſet res literaria, ſi lucem non adſpexiſſet. *J. F. R.*

Ἠχὼ] Quam incerto adſcribatur Luciano, vulgati libri oſtendunt. Ego magis Archiae arguto ſtylo, quam Luciani naſo convenire tales luſus cenſuerim. *J. P. D'Orv.*

2. Ἀσομένην] In quibusdam Edd. legitur ἀδυμένην. Sed aptius eſt ſenſui futurum, cui etiam potius quam prae-

In Idem. XXXI. Εἰς τὸ αὐτό.

Alma Venus, tibi sacro tuam sub imagine formam:
Pulcrius hac potuit nil tibi, Diva, dari.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα τεῆς θελκαλλὲς ἄγαλμα,
Κύπρι, τεῆς μορφῆς φέρτερον οὐδὲν ἔχων.

Interprete I. F. Reitzio. XXXII. Ex *Anthol.* L. 4. 12. N. 90.
Εἰς ἕτερον [a] Πρίηπον.

In cassum Eutychides posuit me ex more Priapum,
Palmitibus siccis invigilare jubens.
Alto sum cinctus barathro. Qui venerit hucce,
Me vigilem abstulerit, praetereaque nihil.

Εἰς τὸ κενόν με τέθεικε νόμῳ χάριν ὧδε Πρίηπον
Εὐτυχίδης, ξηρῶν κληματίδων φύλακα.
Καὶ θελκέθλημαι κρημνὸν βαθύν. ὃς δ' ἂν ἐπέλθῃ,
Οὐδὲν ἔχοι κλέψαι πλὴν ἐμὲ τ' φύλακα.

De Mulieribus. Interp. *Grotio.* XXXIII. Ἀπὸ γυναικῶν.

Quae fera scutiferi devicerat agmina Medi
Laïdi formosae Graecia praeda fuit.
Hanc quoque devicit senium; nunc dat tibi, Cypri,
Judicium hoc, facies quod juvenilis amat.
Quippe suos adeo formidat visere canos,
Ipsa facit, vitro quae datur umbra, metum.

Ἑλλάδα νικήσασαν ὑπέρβιον ἀσπίδα Μήδων,
Λαΐδος ἧκεν ἑῷ κάλλεϊ λῃΐδιν.
Μύνῳ ἐνικήθη καὶ γήραϊ, καὶ τ' ἔλεγχον
Ἄνθετό σοι, Παφίη, τ' νεότητι φίλον.
Ἧς γὰρ ἰδεῖν τυγέει πολιῆς παναληθέα μορφὴν,
[b] Τῆσδε συνεχθαίρει τ' σκιόεντα τύπον.

Ἀπὸ

[b] Τῆσδε] Ita reposui ex *Anthol.* VI. c. 8. & Ed. S. Luciani. Τῆς δὲ Ed. P. cum *Anthol.* Ed. majore.

praesenti activa significatio dari solet. *H. Steph.*

Ἀνομύλω] Codd. quidam & Edd. quaedam, inter eas prima, ἀδομύνῳ, quod praetulerim, licet *Stephanus* aliter sentiat. *J. P. D'Orv.*

XXX. Τῷ Παφίῳ] *Anthol.* L. IV. 683. *Fr.* 463. *Steph.* 323.

2. Οὗτος] Praxiteles. *J. Br.* Quia scilicet ejus mentio facta in *Antholog.* epigr. proxime praemisso, quod Veneris imagini quoque adscriptum. *J. F. R.*

XXXI. Σοὶ μορφῆς] *Anthol.* IV. c. 12. *Fr.* p. 463. *Steph.* 323.

Σοὶ μορφῆς] In Cod. *Palat.* & in aliis nullus auctor laudatur. *J. P. D'Orv.*

XXII. Εἰς τὸ κενὸν] *Anth.* IV. 712. *Fr.* 477. *Steph.* 338. Ne frustra versio *Grotiana* mecum communicata sit, ecce illam:

Arida me posuit propter sarmenta Priapum,
Ut mori morem sic gerat Eutychides.
Ambior & fossa; si quis tamen adveniat fur,
Nil sit, custodem me nisi, quod rapiat.

Lector eligat, quod velit. Cl. *D'Orville* adjecerat: Luciani est, Codd. testibus. Duo ultimi versus a codice absunt. In inscriptione vero habetur: εἰς ἕτερον Πρίαπον, scil. ἄγαλμα. *J. F. R.*

XXXIII. Ἀπὸ γυναικῶν] Remove illud ἀπὸ γυναικῶν, & repone. ἐπὶ τῷ κατόπτρῳ τ' Λαΐδ' ἀνατεθέντι τῇ Ἀφροδίτῃ. Licet autem hoc Epigramma sit omnino dignum Luciano, dubitandi ansam praebet, quod in Cod. *Vat.* habeatur τῦ αὐτοῦ. quasi non Λυκιανοῦ, sed Ἰουλιανοῦ esset. *J. P. D'Orv.*

1. Ἑλλάδα &c.] Postremo ferme loco hoc epigr. collocatur in *Anthol.* nempe L. VI. c. 8. Vel p. 556. *Francof. Steph.* 421. Cumque in omnibus Luciano adscribatur, in *Fr.* tamen addit Cl. *Drakenb.* nomen ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ, pro ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ. *J. F. R.*

6. Σκιόεντα] I. c. speculum. *F. G.* Immo umbratilis in speculo effigies. *J. F. R.*

Ἀπὸ ναυηγῶν. XXXIV. *De Naufragis.*

Γλαύκῃ ; ϗ [a] Νηρεῖ , ϗ Ἰνοῖ , ϗ Μελικέρτῃ ,
Καὶ βυθίῳ Κρονίδῃ ϗ Σαμόθρηξι θεοῖς ,
Σωθεὶς ἐκ πελάγους Λευκίλλιος ὧδε κέκαρμαι
Τὰς τρίχας ἐκ κεφαλῆς· ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχω.

Glaucē , tibi & Nereu , Matutaeque & Melicertae ,
Saturnoque , Sami Threïciaeque Deis ,
Sospes ab insano Lucillius aequore , crines
Tondeor hic : aliud quippe ego nil habeo.

a Νηρεῖ] Νηρεῖ Cod. *Vat.*

XXXIV. Ἀπὸ ναυηγῶν] In *Vaticano* est Λευκιανοῦ ἀνάθημα Λευκιλλίου. Non solum *J. Brodaeus* ad hoc Epigramma putat auctorem esse non Lucianum , verum Lucillium , cujus quam plurima habemus epigrammata in *Anthologia* ; sed etiam sic censuit F. Ursinus in *Virgilio* cum Graecis collato , p. 113. Fraudi fuit Viris eruditis , quod Lucilii nomen in ipso Epigrammate occurrit , sed non ut auctoris versuum , sed uti dedicantis. Nomen Λευκίλλιος saepius in Vaticano Λούκιλλος & Λούκυλλος exaratur ; sed Λευκίλλιος adseritur ex L. II. c. 13. Ep. 2. Porro primum versum esse Parthenii , constat ex *A. Gellio*. L. XIII. c. 25. Qui observat , *Virgilianum* versiculum ex L. I. Georg. 437. desumtum fuisse ex isto poëta : *Glauco & Panopeae & Inoo Melicertae*. Parthenii autem versus apud Noct. Att. scriptorem sic se habet : Γλαύκῳ ϗ Νηρεῖ & ἰνοΐῳ Μελικέρτῃ. Uti adeo , quemadmodum *Gellius* animadvertit , *Virgilius* pro Νηρεῖ substituerit *Panopeae* : pro ἰνοΐῳ , *Inoo*. Sane utrumque magno judicio : cum sit *Panopea* longe sonantius vocabulum quam *Nereus* : & elegantius patronymicum a matre repetitum exornet Melicertam. Verum enim vero dubitare licet , utrum mutatio illa secundo loco facta debeatur *Virgilio* : an vero re vera sic ipse dederit Parthenius , quo Magistro in Graecis usus fuit *Virgilius* , & *Gellius* corruptis usus sit codicibus , ἰνοΐῳ pro Ἰνοῖ exhibentibus ; nimirum apud *Macrob.* in Saturn. L. V. c. 17. sic plane legitur : Γλαύκῳ & Νηρεῖ ϗ Ἰνοΐῳ Μελικέρτῃ. Quin etiam hujus tituli nostri auctor sic , vel non multum diverso modo legisse videtur , quam hic exaratum sit : Νηρεῖ & Ἰνοῖ , ϗ Μελικέρτῃ. Quam tamen lectionem minime ex tribus probo. scriptum praeterea puto Parthenio & Luciano :

Γλαύκῳ ϗ Νηρεῖ ϗ Ἰνοΐῳ Μελικέρτῃ.

Νηρεῖ dubito an non in codice quodam inveniatur. In Cod. autem Vaticano Νηρεῖ conspicitur. Sed Nireo inter marinos Deos nullus locus. Secundo versiculo Σαμόθρηξι membrana Vaticana fistit , quae forma placuit quoque Automedonti , L. 2. *Anthol.* 15. 3. Miror autem *Grotium* τὸ βύθιον Κρονίδῃ reddidisse *Saturnum*. quum sit Marinus Saturnius , sive *Neptunus*. & procul dubio ita in animo scribere habuit virorum maximus. *J. P. D'Orv.*

1. Γλαύκῳ &c.] *V. Anth.* 919. *Steph.* 439. In notis *Francof.* L. VI. p. 572. monetur , Λευκιλλίου reponendum pro Λευκιανοῦ. At Cl. *Drakenb.* hujus epigrammatis titulo adposuit , Parthenii esse , videndumque *Abram.* ad *Cic.* pro Cocl. N°. 53. Is autem ad verba *Ciceronis* , quae occurrunt c. 14. *ex barbatis illis , non hac barbula* , multa de coma barbaque Diis consecranda , commentatus p. 435. ed. *Cic.* Paris. ait : „ Hos „ versus Luciano vulgo attributos , arbitror esse Par- „ thenii , quo Grammatico *Virgilius* usus est. primus „ enim nomine citatur a *Macrobio* L. V. Sat. c. 17. *J. F. R.*

2. Βυθίῳ Κρονίδῃ] Neptuno Saturni filio , maris Deo , addunt notae *Francof.* Ed. Et Σαμόθρηξι θεοῖς , exponunt , *Cabiris*. Horum meminit *Herodotus* in Euterpe. *Varro* Libro de L. Lat. IV. *Pausanias* in Boeoticis & Apollonii primo Argonaut. *Scholiastes*. τὰς τελετὰς λέγει τὰς ἐν Σαμοθράκῃ ἀγομένας· ἃς εἴ τις μυηθείη , ἐν τοῖς κατὰ θάλασσαν χειμῶσι ἀβροχεῖται. quae exscribere non sum veritus. *J. F. R.*

3. Ὧδε κέκαρμαι τὰς τρίχας] *Artemidorus* Oneirocr. κ. ναυαγήσαντες μὲν ἢ ἐκ μεγάλης σωθέντες νόσου ξυρῶνται οἱ ἄνθρωποι , legas ibid. (Sed ξυρῶνται a ξυράω rado , non ξηραίνω ibi legendum , res ipsa clamat) Lucian. περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόντων. καθάπερ ναυαγίαν τινὰ , ϗ σωτηρίαν ὡδὶ λόγον διηγουμένων , οἷα ἐστὶν οἱ πρὸς τοῖς ἱερεῖς ἐξυρημένοι. Idem in *Hermotimo* apertius circa finem. *Juvenal.* Sat. 12. — *ibi vertice raso Garrula securi narrare pericula nautae.* *J. F. R.*

Sequebatur in Edd. Luciani *P. S.* & *Amst.* totum primum Eidyllium *Moschi* , Ἅ Κύπρις , &c. quod cum nullo jure huc irrepserit , removimus.

EPIGRAMMATA LUCIANI OMISSA,

Ex Anthologia, quae e Codicibus ipsi nunc primum vindicantur.

Ex *Anthol.* L. 2. p. 129. Ed. *Steph.* Ita hoc & sequentia vertit *H. Grotius.*

SObrius in potis dum quaerit Acyndinus esse,
Solus ab his potus cur habeatur, habet.

Ἐν πᾶσιν μεθύουσιν Ἀχίνδυνος ἤθελε νήφειν,
Τέγενα καὶ μεθύειν αὐτὸς [a] ἔδοξε μόνος.

Ibidem.

Lumen ut extinxit vexatus pulice multo
Morio, jam me non invenietis, ait.

Ἔσβεσε τὸ λύχνον μῶρος [b] ψυλλῶν ὑπὸ πολλῶν
Δακνόμενος, λέξας, οὐκ ἔτι με βλέψετε.

Ibidem.

Si caput absque pilis, humerosque & pectora cernas,
Dicere ne dubites, calvus hic & fatuus.

Ἢν ἐσίδῃς κεφαλὴν μαδαρὰν, καὶ στέρνα, καὶ ὤμους,
Μηδὲν [c] ἐρωτήσῃς, μωρὸν ὁρᾷς Φαλακρόν.

Anthol. L. 2. p. 135.

Tinge comas, si vis: tingi negat ipsa senectus:

Τὴν κεφαλὴν βάπτεις, [d] γῆρας δὲ σὸν ὕστερα βάπτει,

Οὐ-

a Ἔδοξε] Ἤθελε Cod. *Vat.* male. b Ψυλλῶν] Φύλλων *Vat.* c Ἐρωτήσῃς] Ἐρωτήσεις Cod. quidam. d Γῆρας δὲ σὸν] Codd. & Edd. quaedam male τὸ δὲ γῆρας.

I. Ἐν πᾶσιν] In *Wechel.* additur hoc Schol. Διασκάλλει τοὺς ἐν συμποσίῳ ὑποκρινομένους, καὶ τὸ Ἰσοκράτους ὑπόμνημα παραβαίνοντας, πρὸς δὲ ἀντιθίους μηδὲν ἔχειν τὸ συμπόσιον ἡδὺν λέγοντος ἄνευ ὁμιλίας· ὥσπερ καὶ πλοῦτον ἄνευ ἀρετῆς. Οἱ ἓν τοιοῦτοι βουλόμενοι δοκεῖν δεινοὶ καὶ σοφοὶ τοῖς συμπόταις μόνοι μεθύειν δοκοῦσιν, ὥσπερ καὶ ὁ Ἀχίνδυνος. μέθη δέ ἐστιν ἀκράτου χρῆσις σφοδροτάτη. παροινία δὲ ἡ ἐκ τῆς χρήσεως ἀκοσμία· κραιπάλη δὲ ἡ ἐπὶ τῇ μέθῃ ἀηδία καὶ δυσαρέστησις, ἀπὸ τοῦ κάρα πάλλειν ὀνομασμένη. (pro ἀντιθίους Cl. *J. J. Wetst.* conjicit leg. Ἀντισθένους.)

Ἐν πᾶσιν] Luciano adscrit Cod. *Vat.* in quo vitiose pro ἔδοξε scribitur ἤθελε. *J. P. D'Orv.*

Ἐν πᾶσι μεθύουσιν] Legendum & corrigendum est ἐν πᾶσιν. Praeposterа est ejus sapientia & sobrietas, qui caeteris compotationi indulgentibus, solus sobrietatem colit, nec ei in mentem venit veteris proverbii, *aut bibendum, aut abeundum esse.* Itaque merito tales hic damnantur stultitiae. Quod ipsum *Theognis* quoque stultum & ineptum factu judicavit, ita scribens:

Αἰχρὸν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφοις εἶναι,

Αἰχρὸν δ' εἰ νήφων παρὰ μεθύουσι μένει. *V. Obsop.*

Ἐν Edd. nostrae jam recte habebant.

In Edd. *Theognidis* legitur vers. 1. νήφουσ' cum apostropho; & recte pro νήφουσι. In 2. μένῃ pro μένει. At hoc parvi. Sententia interim Luciani satis declaratur ab *Obsopoeo.* Sed non indiget nostra juventus praecepto *Theognidis* priori, eique ut pentametro ejus potius obsecunder, auctor essem. *J. F. R.*

2. Καὶ μεθύειν] Nec loci nec temporis rationem habens. *J. Brod.*

II. Ἔσβεσε] Eidem inputat Cod. idem. Et pro ψυλλῶν habet φύλλων, quod eodem redit. *J. P. D'Orv.*

III. Ἢν ἐσίδῃς] Vult omnes calvos esse stultos, & caeteris hebetiores: quod tamen Synesius in encomio calvitii docte & scite refellit. *V. Obsop.*

Ἢν ἐσίδῃς] Eumdem auctorem habet, eodem teste.

Μαδαρὰν] Cujusdam nomini parcit poëta, quem ut opinor Thersitae comparat. *Homer.* Il. B. Τὼ δὲ οἱ ὦμω νυχθὼ, ἐπὶ σφὼ συνοχωκότε. αὐτὰρ ὑπερθε Φοῖβος ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη. *J. Brod.*

IV. Τὴν κεφαλὴν] Luciani est, si fidem Cod. *Vat.* ha-

Οὐδὲ παρειάων [a] ἐκτανύσεις ῥυτίδας.
Μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ κατάπλασσε,
Ὥστε προσωπεῖον, κ' οὐχὶ πρόσωπον ἔχειν.
Οὐδὲν γὰρ πλέον ἔσῃ. τί μαίνεαι; ἔσποτε φῦκος
Καὶ ψίμυθος τεύξει τ' Ἑκάβην Ἑλένην.

Nec dabitur rugas explicuisse genis.
Parce, precor, vetulum cerussa pingere vultum:
Personam videor cernere, non faciem.
Stulta, labor totus perit hic tibi: fucus, & omne
Hoc genus ex Hecuba non facient Helenam.

Anthol. L. 2. p. 142.

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης [b] ἐμβαίνει,
Μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπιέναι Διοφῶν.
Τῆς κήλης δ' [c] ἐπάνωθι τὰ φορτία [d] πάντα τεθεικὼς,
Καὶ τ' ὄνον, ἁψαπλεῖ σινδόν' ἐπαράμενος.
Ὥστε μάτην τρίτωνες ἐν ὕδασι δόξαν ἔχουσιν,
Εἰ χ' ηλήτης ταὐτὸ [e] ποιεῖν δύναται.

Navi nil opus est Diophanto, ut transeat amnem,
Inplet enim turgens hernia navis opus.
Huic nam sarcinulas ipsumque inponit asellum,
Et sinuosa levans lintea transit aquas.
Frustra se jactant igitur Tritones in undis,
Cum Diophas magno ramice praestet idem.

Ibidem.

Ὁ γρυπὸς [f] Νίκων ὀσφραίνεται οἴνου ἄριστα,
Οὐ δύναται δ' εἰπεῖν οἷος ἂν ᾖ ταχέως.

Olfacit egregie nasatus pocula Nicon,
Sed cito sit vinum dicere quale nequit.

Nam

a Ἐκτανύσεις ῥυτίδας] Edd. vulgo male ῥυτίδας ἐκτανύσεις. b Ἐμβαίνει] In ora *Wech.* Γρ. ἐμβαίνων Μέλλων εἰς τὸ πέρ' ἀπέναι, adscriptum manu Cl. *Drakenborch.* c Ἐπάνωθι] Ἐπάνωθε *Vat.* d Πάντα] Male omittit *Vat.* e Ποιεῖν] Bene Edd. Πιεῖν alicubi invenerat *Brod.* Sed ποιεῖν legend. monuit. f Νίκων] Sic *Wech.* νικᾶν *Steph.*

habeamus: nec sane eo indignum. In Edd. tribuitur Lucilio. *J. P. D'Orv.*

2. Ἐκτανύσεις ῥυτίδας] Ita inverti; cum ante legeretur ῥυτ. ἐκταν. admonitus a Cl. *D'Orv.* qui adscripserat: in ora Ed. *Wechel.* γράφεται κ, ἐκτανύσεις ῥυτίδας. ita certo reponendum. nam constans usus primam corripit in hoc vocabulo. L. III. p. 232.

Ἂς ἐπὶ ῥυτίδων ὁ γλυκὺς ἵζεται ἵμερος.

Quem versiculum *Athenaeus* L. XIII. p. 589. scribit πικρὸς ἵσταται ἵμερος. L. VI. 421. Γηραλέων συγγίνεται μαρτυρίην ῥυτίδων. L. VI. p. 430. Καὶ ῥυτιδόφλοιον σῦκον ἰσομορφάλιον. L. VII. p. 468. Καὶ χρὼς ἀῤῥυτίδωτος ἔτ' ἀμβροσίᾳ, ἔτι πειθοῖ. Vid. *Aristoph.* Plut. vs. 1052. Epigrammate superiore dixit τῶν παρειῶν. Duo Scholia in eadem edit. adposita, manu Arsenii, Monembasiae Archiepiscopi, qui etiam Aristobulus dicitur, exarata vidi. Legendum ibi κίσηρον. τρόφιον. ὀπισθοσφενδόνιον. ὀπισθοκάλυμμα. ex Cod. Mss. Confer *Pollucem* L. VII. c. XXII. §. 95. *J. P. D'Orv.*

4. Ὥστε προσωπεῖον] In *Wech.* hoc legas Schol. Πολυδ. s. κατὰ τὸ Λοκρὸν, ὃ πρόσωπον, ἀλλὰ προσωπεῖον φέρει.

5. Φῦκος] Ὦ καλλωπίζουσι τὴν ὄψιν αἱ γυναῖκες. Καὶ Μιτανδρος δὲ ἁλοβάλλαν αὐτὰς, φησὶ, τῶν ὀλ' ἀπ' οἴκων τὴν γυναῖκα τὴν σώφρονα ὃ δὴ τὰς τρίχας ξανθὰς ποιεῖν, κ' ἐδὴ τὰς παρειὰς φυκοῦν, ὑδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφεσθαι. Καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις ἐπιψέγων τ' γυναικεῖον κόσμον φησί· μίτρας ἀναδήσεσθε, νίτρον δ' στιδίκιον, κ' κηρωτρόφιον. ὄπιθεν σφενδόνη, ὀπισθοκάλυμμα, φῦκος ἀφεδρύσεα.

V. Οὐδέποτ'] Luciano restituendum, jubente Cod. *Vat.* ex quo malam quoque Planudis manum hic grassatam fuisse constat. primum enim distichum sic legendum:

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης Διόφαντος
Ἐμβαίνει, μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπέναι.

Scilicet non cepit homo vocem ἀπέναι, idemque totum distichon corrupit. *J. P. D'Orv.*

Οὐδέποτ'] Διόφαντος esse hoc Epigr. pro varia Lectione adscriptum in Exemplari *Wechel.* manu Cl. *Drakenborchii.* In Edd. est Incerti. *J. F. R.*

4. Σινδόν' ἁπαρ.] Velum faciens & pandens. *J. Br.*

5. Τρίτωνες] In *Fr.* p. 206. additur hoc Scholion: Περὶ τοῦ ῥήματος τῶν τριτώνων πολλὰ διηγεῖται Παυσανίας ἐν τοῖς Ἀρκαδικοῖς. μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Ἀπολλώνιος ἐν τῷ δ. καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαις ἐν τῇ εἰς Ἀρκεσίλαον ᾠδῇ. Cl. *D'Orville* autem addit: hoc schol. manu Arsenii quoque scriptum in quodam Libro. *J. F. R.*

VI. Ὁ

Nam tribus aestivis vix ipse id percipit horis
Bis centum quoniam nasus it in cubitos.
Egregius nasus, qui si quem forte per amnem
Ducat iter, pisces non semel ipse capit.

Ἐν τρισὶν ὥραις γὰρ θερινῆς μόλις αἰσθάνετ' αὐτός,
Ὡς ἂν ἔχων πηχῶν ῥῖνα διακοσίων.
Ὦ μεγάλου μυκτῆρος, ὅτ' ἂν πολιαμὸν διαβαίνῃ,
Θηρεύει τούτῳ πολλάκις ἰχθύδια.

Anthol. L. 2. p. 146.

Surripis, o pictor, formam: at vox sola recusat
Artificis dextram victa colore sequi.

Ζωγράφε, τὰς μορφὰς κλέπτεις μόνον· ἡ δὲ δύνασαι δὲ
Φωνὴν συλῆσαι χρώματι πειθομένην.

Anthol. L. 2. p. 171.

Miramur Rhetor qui factus sit Bytus, is quem
Communis sensus deficit & ratio.

Θαυμάζειν μοι ἔπεισιν, ὅπως [b] Βύτος ἐκ σοφιστὴς,
Μήτε λόγον κοινὸν, μήτε λογισμὸν ἔχων.

Ibidem.

Albus erit corvus prius, & testudo volabit,

Θᾶττον ἔην λευκοὺς κόρακας, πτηνάς τε χελώνας

Εὖ-

[z] Τούτῳ] Τούτου *Vat.* Sed cum *Salmasio* τούτῳ recte praetulit Cl. *D'Orv.* [b] Βύτος] Βίτος alius Cod.

VI. Ὁ γρυπὸς] De nasuto quodam, qui quidem vinum cito subodorabatur: interrogatus tamen cujusmodi fuisset, cito & promte propter nasi longitudinem respondere non poterat. quod vini odor vix in tribus horis, idque aestivis, ad nares se quibat diffundere. Ultimum versum hic restituere non potuimus. *V. Obsop.*

Ὁ γρυπὸς] Et hoc Epigramma deberi Luciano, si Cod. *Vat.* credimus. Sed misere adhuc truncatum circumferri, at sic supplendum, ut jam fecimus, docuit *J. P. D'Orv.* Nempe tres tantum priores versus comparebant in Edd. *J. F. R.*

2. Ταχίων] Propter nasi longitudinem. *J. Br.*

3. Ὥραις — θερινῆς] Has *Vitruvius* solstitiales vocat in cancri signo & circa solstitium amplissimas, scil. aestivas. *Martial.* L. XII. *Hora nec aestiva est.* Hinc quidam *Virgilium* magnos menses Junium & Julium ibi, *& incipiant magni procedere menses* dixisse existimant. Asconius Pedianus Quintilem & Sextilem, quia nomina de Imperatoribus Julio Caesare & Augusto sumpserunt, magnos nominatos ab eo credit. Idem *Vitruv.* brumales horarum brevitates appellat, & *Plaut.* in Pseudol. hibernam horam pro brevissima, cum angusta lux est, posuit. cum vero aequalia sunt spatia in Ariete & Libra, aequinoctiales vocantur horae. Lege *Manilium* L. Astron. 3. c. 32. At cum horas absque adjectione audio (quomodo loquitur saepe *Galenus* ἰσημερινὰς minime addens, uti cum tradit τριταῖον πυρετὸν ἐντὸς τῆς δεκάτης ὥρας παύεσθαι) has ipsas aequinoctiales sumendas reor, id est partem totius diei vigesimam quartam. Porro horarum originem quarum tempus cum luce augeri vel decrescere jam contexuimus, narrat Victorinus in *Ciceronis* rhetor. vol. 1. *J. Brod.* Ἐν τρισὶ γὰρ θερμαῖς ὥραις cum Cl. *J. J. Wetstenio* malim. *J. F. R.*

VII. Ζωγρ.] Forma pingi, vox pingi non potest. *V. Obs.*

Ζωγράφε] Cod. *Vat.* Lucianum facit auctorem: & exhibet, χρώματι πειθόμενον. bene, *Salmasio* consentiente. *J. P. D'Orv.* Τὸ κλέπτειν & συλᾶσαι hic respondent Gallico *attraper*, quo & hi de pictoribus formam probe imitantibus utuntur. *J. F. R.*

VIII. Θαυμάζειν] Luciani esse Cod. *Vat.* indicat, qui exhibet vs. 2. Οὔτε λόγον κοινὸν, οὔτε λογισμόν. Planudes timuit ultimae syllabae in κοινόν. *J. P. D'Orv.* In Edd. *Ammiano* tribuitur.

Ὅπως βύτος] Proverbium est *Buthus obambulat*, ad hoc forte nil pertinens. *J. Brod.*

IX. Θᾶττον ἦν λευκούς] Ab impossibili, negat ullum spectatum & laude dignum oratorem Cappadocem unquam reperiri posse. Suffragatur hujus poëtae sententiae & *Philostratus* L. 2. de Sophistis, in vita *Pausaniae*. De cujus pronuntiatione inter caetera haec quoque refert, πολλὰ δὲ ἀναφέρων τῆς Ἡρῴδου πλημμελείας, καὶ μάλιστα τὸ αὐτοσχεδιάζειν ἀσπουδείως δὲ αὐτὰ καὶ ἀκριβείᾳ τῇ γλώττης, καὶ ὡς Καππαδόκας ξένους, ξυγγραφέων μὲ τὰ σύμφορα τῶν ἀκουόντων, συνέλλην δὲ τὰ μακρότερα, καὶ μακύνων τὰ βραχέα. ὅθεν ἐπαίνου αὐτὸν οἱ πολλοὶ μάγιστον, πολυτελῆ ὄψιν ποιησάμενοι ἀρτύσεως. *V. Obs.*

Εὑρεῖν, ἢ δόκιμον ῥήτορα Καππαδόκην. Quam doctum videas rhetora Cappadocem!

Anthol. L. 2. p. 186.

Πολλὰς μυριάδας [a] ψηφίζει Ἀρτεμίδωρος, Artemidorus habet decies quod computet, & nil
Καὶ μηδὲν δαπανῶν, ζῇ βίον ἡμιόνων, Erogat: haud aliter vivere mula ſolet;
Πολλάκις αἱ χρυσῷ τιμαλφέα φόρτον ἔχουσαι Bajula quae multo cum ſudet preſſa ſub auro
Πολλὸν ὑπὲρ κώτυ, χόρτον ἔδουσι μόνον. Tam pretioſa gerens pondera, gramen edit.

Anthol. L. 2. p. 188.

Εἰ τὸ τρέφειν πώγωνα [b] δοκεῖ σοφίαν ἀπεργάζεσθαι, Si promiſſa poteſt ſapientem reddere barba,
Καὶ τράγος εὐπώγων, εὖ μάλα δὴ Πλάτων. Barbatus poterit jam caper eſſe Plato.

An-

a Ψηφίζειν] Ψηφίζων *Vat.* melius. b Δοκεῖ] Δοκεῖς *Vat.*

Θαῦμα] Et hoc Luciani eſt, teſte eodem Libro. Alius Mſ. haec duo Epigrammata ſine auctore ſiſtit. *J. P. D'Orv.*

Ἀσυκοῖς κέρασας] Proverbium eſt de raris inventu. *J. Brod.* At hoc niſi puerile, nihil puerile erit. Addidi tamen, ut rurſus adpareat; male ne fecerim, talia omittens, ubi *Obſop.* ſimilia dedit. *J. F. R.*

2. Ῥήτορα Καππαδόκην] Rhetorem Cappadocem ſugillat Lucillius, Pauſaniam fortaſſe, cujus vitam perſtringit Philoſtratus, vel Baſilium & Gregorium. Sozomenus. Simulque Baſilius & Gregorius Cappadoces illius temporis rhetores Chriſtiani. *J. Br.*

X. Πολλὰς] Luciani eſſe, e Cod. *Vat.* conſtat, in quo bene ψηφίζων pro ψηφίζει. pro αἱ verſu 3. αὖ ſcribendum *quae*, uti in aliis editur. *J. P. D'Orv.* Itaque ſic jam edi curavimus. *Vincentii Obſop.* notam qua verſionem ſolutam exhibet, rurſus omitto; addit tamen & hanc ligatam:

Vivens ut muli, dum ſumptus praecavet omnes,
Supputat immumeras Artemidorus opes.
Auri ſaepe gerunt ingentia pondera dorſo
Muli: ſed ſiccum non niſi gramen edunt.

J. F. R.

XI. Εἰ τὸ τρέφειν] Luciani Epigrammatibus adjungitur in eodem libro; qui non male habet δοκεῖς. Sed ridicule pro εὖ μάλα δὴ exhibet αἰνόλως. Platonis enim nitor in veſtitu usque ad reprehenſionem celebratus eſt. *J. P. D'Orv.*

Εἰ τὸ τρέφειν] Morus:

Si promiſſa facit ſapientem barba, quid obſtat,
Barbatus poſſit quin caper eſſe Plato? *V. Obſ.*

2. Καὶ τράγος] Et hircus barbatus Plato eſſe poterit. *J. Br.*

Εὖ μάλα δὴ] Εὖ μάλα δὴ ornatum ſignificat. *V. Obſ.*

XII. Τῷ πωγωνοφόρῳ] In Cynicum abſtinentem a lupinis & raphanis in convivio, quod virtuti obeſſent, ſed bulbos elitantem. *V. Obſop.*

Τῷ πωγωνοφόρῳ] Noſtrum quoque parentem habet, ſecundum teſtem ſaepe productum. In Cod. alio ἄδικον vocatur. Vſ. 2. *Vat.* habet εὔδικον & σοφίαν. Sed illud vitioſum, licet & in alio Codice, hoc leve. *J. P. D'Orv.*

Βακτροφορούμενος] Cum baculo mendicantis. *J. Br.*

3. Θέρμων] A lupinis abſtinebat. Γαστρὶ, ventri, gulae. Χιονώδα. album. *J. Br.*

5. Βολβὸν] Bulbum. Venerem ſtimulantem. *J. Br.*

Βολβὸν] Hic & vſ. 8. majoris momenti occurrit varietas, ubi enim nunc legitur (procul dubio interpolatore Planude) βολβὸν, reponendum eſt βόλβαν. Vox ex Latinitate in Graeciam translata eſt: apud Romanos enim *ſuilla vulva*, *Volva*, βόλβα. In primis deliciis fuiſſe illud *Horatii* probat Ep. I. 15. 41. *Nil melius turdo, nil vulva pulcrius ampla.* Et ſic emendavit dudum magnus *Salmaſius*, pene puer, ut ait ad Æl. Lamprid. Ant. Heliogabulum cap. 21. ipſum audi. „ Vide Lector, & ride ſimul patientiam eruditorum „ Interpretum, qui hactenus tam bono ſtomacho fue„ re, ut concoquerent illum βολβὸν, cum a ejecto ge„ neris ſequioris [βολβὸν τρυφῆς] tanti non erat bul„ bus, ut omiſſis lupinis & rapulis repente ad illius „ occurſum adſurgeret cynicus ille φιλοψιχίας, & „ repente gulam ſuam proderet. At vulva ſane tan„ ti, quam in delicatiſſimis cibis poſuere veteres gu„ lones". Neceſſe autem fuit, cum haec ſcriberet *Salmaſius*, ut ipſi non ad manus fuerit collatio codicis Heidelbergenſis; alioquin enim conjecturam auctoritate membranae hujus ſuffulſiſſet, quod inde quoque

Anthol. L. 2. fin. f. p. 189.

Mendici quae sit Cynici sapientia (barba
Quid facit aut baculus,) coena videre dedit.
Caulibus abstinuit primo tenuique lupino:
Nam virtus ventri non famulatur, ait.
At postquam vulvam vidit niveamque bonamque,
Clam vires animi noluit esse sui.
Nam nec opinato petiit, vereque comedit:
Virtuti vulvam posse nocere negans.

Τῦ τωγωνοφόρυ κυνικῦ τῦ βαλλοπροσαίτυ
[c] Εἴδομεν ἐν δείπνῳ τ' μεγάλην [d] σοφίην.
Θέρμων μὲ γὰρ πρῶτον ἀπέσχεθο καὶ ῥαφανίδων,
Μὴ δεῖν δουλεύειν γαστρὶ λέγων ἀρετῇ.
Εὖτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονώδεα
[e] βολβὸν
Στρυφνὴν, [f] ὃ πίνυτον ἤδη ἔκλεπτε νόον·
Ἵετησεν μὲν πρόσθε προσδοκίαν, καὶ ἔτρωγεν ἀληθῶς,
Κοὐδὲν ἔφη βολβὸν τ' ἀρετῇ ἀδικεῖν.

Ibidem.

Mendicos fugiens, domitrix Dea divitiarum,
Exemplum vitae quae potes esse bonae.
Alterius pedibus nam quamquam incedere gaudes,
Sunt unguenta tuis crinibus, arma manu.
Serta nec, Ausonii nec defit copia Bacchi,

Μισόπλουτε θεὰ, μύνη πλούτυ δαμάτειρα,
Ἡ τὸ καλῶς ζῆσαι πάντοτ' ὀπιταμένη.
[g] Εἰ δὲ καὶ ἀλλοτρίοις ἐπιζομένη ποσὶ χαίρεις,
Ὁπλοφορεῖν [h] τ' οἶδας, καὶ μύρα σοι μέλεϊ.
Τέρπει καὶ στέφανός σε, καὶ Αὐσονίυ πόμα Βάκχυ.

Ταῦ-

c Εἴδομεν] Εἴδομεν male *Vat.* *d* Σοφίην] Σοφίαν *Vat.* *e* Βολβὸν] Βόλβαν hic & vs. 8. in *Vatic.* *f* Οὐ] Abest a *Vat.* aliisque Codd. *g* Εἰ δὲ] Sic *Vat.* Cod. aliique & Ed. prima. Ἐν δὲ Edd. cett. *h* Τ'] Abest a *Vat.* & aliis membranis ac prima Ed. Adest in Ed. *Steph.* & *Fr.*

que fit probabilius, quia scribit: Epigramma est Palladae, ne quis miretur Graecum scriptorem in versu Latinam vocem posuisse. At Luciano idem Heidelbergensis, postea in Vaticanum ablatus, codex vindicat; nec magis incongruum, ut Lucianus voce Latina usus fuerit, quum apud alios Scriptores voces tot Latinae, necessitate & usu cogente, occurrant. In *Hakkiana* autem Aug. Hist. Scriptorum editione male vs. ultimo publicatum βόλβας pro βόλβαν. Quamvis vero haec scriptura omnino se probare possit, nescio qui scrupulus haeret, quod illa βόλβα, illa *vulva* ornetur epitheto στυφνὴ, *austera*, *adstringens*. quod an laudatum sit in *vulva fusilla*, dubito. In bulbis inerat saporis acrimonia. praeterea aliquid hic latere suspicor, quia non solum in Cod. *Vaticano*, verum & in aliis desideretur vocula ἡ post στυφνὴν. Quid quod θέρμων & ῥαφανίδων comes non ineptus sit *bulbus*. quin ita Stoici occulta libido taxari posset videri, quum bulbi ad Venerem incitandam faciant. Sed haec accuratiore indagine indigent. *J. P. D'Orv.*

Βολβὸν] Si *bulbi* nomen retineas, non satisfactum erit difficultati generis, cur femininum scil. fiat, quod hic tamen in στυφνὸν mutare non licet; etsi mox τὸ ὂν in πίνυτον ob caesuram producitur. Nec στυφνὴ rursus aptum est *vulvae* epitheton, nisi *densam* exponere liceat, quod non credo. Quare ἰσχνὴ. *J. F. R.*

6. Στυφνὴν] Marg. *Wech.* στερὴν, ἰσχνὴν, αὐστηρὴν, πυκνὴν. Cl. *Drakenborch.* in eod. marg. bene monuerat adeundum *Salmas.* ad Lamprid. Elagab. c. 22. *J. F. R.*

Στυφνὴν] Στυφνὸν νόον rigidum, acerbum. *J. Brod.* Vix credo bene typis expressa haec *Brodaei* verba in Ed. *Wech.* Qui enim potuit haec jungere? An ergo non scivit τ' νοῦν masculinum esse? *J. F. R.*

Στυφνὴν] Lego στυφνόν τ'. *Athenaeus* II. p. 64. B. βόλβοι λευκοί. E. βόλβοι πικροί. *J. J. Reiske.*

Ἔκλεπτε νόον] Occultavit animum: non potuit amplius dissimulare suam hypocrisin. *V. Obs.* Immo οὐκ ἔκλεπτε non occultavit amplius, connectendum. Qui enim, quaeso cohaeret? occultavit, i. e. aperuit s. non dissimulavit. *J. F. R.*

XIII. Μισόπλουτος θεὰ] Podagra. *J. Br.*

Μισόπλουτος] In *Vaticana* membrana auctor Lucianus comparet, qui toto poëmate podagricos defricuit. *J. P. D'Orv.*

3. Ἀλλοτρίοις — ποσὶ] A servis vecta, aut eis ambulando insistens, aut utrinque sustinentibus pendens. *J. Br.*

4. Ὁπλοφορεῖν] Baculos ferunt podagrici, quibus sustentantur. Lucian. *Tragop.* Ὦ τρίτυ παῖδες μοῖραι λιλογχὸς βάκτρου. quidam ὁπλοφορεῖν ἀντὶ τῦ ὁπλοφορεῖσθ enarrant. *J. Br.*

5. Αὐσονίου] Italici. *J. Br.*

Ταῦτα σοὶ πτωχοῖς γίγνεται εὐέπολε.
Τέκνα [a] καὶ φεύγεις πενίης τ' [b] ἀχάλκεον οὐδόν,
Τέρπῃ [c] δ' εἰς πλούτου πρὸς πόδας ἐρχομένη.

Mendici praebet qualia nulla domus.
Unde & egeſtatis furioſum limen abhorres,
Ad dominique venis in lare dite pedes.

Ex Cod. *Vaticano.*

Πολλάκις οἶνον ἔπεμψας ἐμοὶ, καὶ πολλάκις ἔγνων
Σοὶ χάριν, ἡδυπότῳ νέκταρι τερπόμενος.
Νῦν δ' εἴσω με φίλεις, μὴ πέμψῃς· εὐ δέομαι γὰρ
Οἴνου τοιούτου, μηκέτ' ἔχων θρίδακας.

Sic vertit D'ORVILLIUS.

Saepe merum mihi miſiſti, gratesque peregi,
Sparſus nectarei pectora rore meri.
At mihi ne mittas poſthac, rogo. quo mihi acetum!
Lactucis & qui caulibus abſtineam.

Eſt etiam aliud Epigramma ineditum Luciano adſcriptum: ſed quo chartam conſpurcari nolim. Sic primum diſtichon ſe habet:

Αἱ τρίσσαι τοι ταῦτα τὰ παίγνια θῆκαν ἑταῖραι,
Κύπρι μάκαιρ', ἄλλης ἄλλη ἀπ' ἐργασίης.

a Καὶ] Νῦν *Vat.* b Χάλκεον] Ἀχάλκεον *Vat.* c Δ' εἰς] Δ' ἄν τι *Vat.* Γρ. ἀντὶ, adleverat Cl. *Drakenb.*

7. Τοῦτκα κὴ] Sic exaratur Romae: Τοῦτκα τῦν φεύγεις πενίης τ' ἀχάλκεον οὐδόν. quae ſcriptura merito arriſit *Salmaſio.* ἀχαλκεῖν & ἄχαλκος dicitur de pauperibus: de carentibus aere, numis. eleganter igitur paupertatis limen vocatur ἀχάλκεον. non ex aere factum: quum alioquin aerati poſtes memorentur aliasque domus partes apud divites hoc ex metallo fieri non inſolitum eſſet. Simul *Homero* ſaepe celebratus χάλκεος οὐδὸς reſpicitur. *J. P. D'Orv.*

Πενίης — οὐδόν] Podagram hodie divitum morbum vulgus quoque noſtrum appellat. qua tamen eorum divitiae domantur, cum, quibus abundent, frui nequeunt. *J. Br.*

8. Τέρπῃ δ' εἰς] In Cod. primario τέρπῃ δ' ἄν τι πλούτου. In alio codice η in τέρπῃ in raſura cubat. εἰς πλούτου corruptum videtur. Sed varia illa lectio parum juvat, niſi quod indicet ulcus. An legendum: Τέρπῃ δ' εὐπλούτου εἰς πόδας ἐρχομένη; In collatione quadam habetur. Γρ. πρέποδας. At qui πρέποδας vel ſenſui vel metro congruant, non perſpicio. Sequens Epigramma Εἰς τὸ κενὸν — (quod ſupra jam exhibuimus) in prima Ed. male cum hoc coaluit. *J. P. D'Orv.*

Εἰς πλούτου] Ἐν τῷ τῦ πλούτου, οἴκῳ, ſubaudi. ἐρχομένη πρὸς πόδας ἐκείνου τῦ πλούτου. aut ſic: τέρπῃ δ' εἰσερχομένη πλούτου (locupletis cujusdam) πρὸς πόδας, quos dolore infeſtas. *J. Br.* Verum propemodum vidit ille, & ſimplex expoſitio τέρπῃ ἐρχομένη εἰς πλούτου (ſcil. οἶκον, quod ita frequenter omitti, non ſemel in Luciano vidimus) πρὸς πόδας ſcil. αὐτοῦ, mihi nihil difficultatis relinquere videtur. Πλούτου autem pro πλουσίου luſus eſt haud inficetus. *Obſop.* hic multis narrat, quomodo divites podagram commereantur, & ad *Nic. Gerbelli* fabulam de podagra & aranea remittens, ἁπλοφορίᾳ ſignificare putat, quod podagrici ſemper ſint in armis, i. e. rixae & iracundiae pleni, indigne ferentes vel muſcam praetervolantem pedibus inſidere. Ego ad baculum podagricorum tantum reſpici crediderim, quo ſemper utentes, eodem etiam minantur irati. *J. F. R.*

Πρὸς πόδας] In *Wech.* hoc Scholion legas: Ποδάγραν λέγει. οἱ γὰρ πλούσιοι ὑπὸ τρυφῆς ἀσελγαίνουσι ποδαγρῶσι. καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Πλούτῳ. παρ' αὐτῷ μὲν γὰρ ποδαγρῶντες ἐγκρύβδιες, καὶ παχύπημοι, καὶ πίονες εἰσὶν ἀσελγῶς.

PALI-

PALINURUS.

ARGUMENTUM BOURDELOTII.

Duo hi dialogi ſequentes, Luciani non ſunt, neque Graece ſcripti etiam: ſed quia a doctis Italiæ cum Lucianicis eodem titulo conjunctos accepimus: ne horum quidem lectione fraudare quenquam voluimus, praeſertim cum ad exemplum Lucianicorum aliquo modo efficti & ipſi eſſent.

PALINURUS, CHARON.

PAL. OBſecro te, ô Charon, ſine me ut jam navim conſcendam. CHAR. Quis me appellas? PAL. Ego navita quondam illius, quem nuper viventem transvectaſti, Aeneæ Trojani. CHAR. Tune ille es, qui apud portus Velinos inhumatus jacebas? PAL. Ille ipſe ſum. Sed crede coeleſtium nutu fieri ut transvehar, quorum prodigiis longe lateque actae finitimae gentes, & oſſa mea jam expiaverunt, & tumulum mihi, tumuloque inſuper ſolennia ſtatuerunt. Quare te oro, ô juſtiſſime Charon, patere tandem ut ingrediar. ſic proſpera ſemper ſit navigatio tua, ſit ſolida navis tua, atque inconcuſſa. CHAR. Rem juſtam petis, Palinure, ingredere ut libet. Vos vero tam confertae umbrae, quid fatigatis me precibus? Quid fatigatis? Quaenam haec vis deſiderii? Expectate tantiſper, dum trans flumen hunc porto: regrediar quamprimum. PAL. Habeo tibi, Charon, immortales gratias, qui me his tandem eripuiſti è malis, qui me dira hac tandem qua detinebar transfretandi cupidine liberaſti. CHAR. Amo te equidem, Palinure, tum propter Æneam regem, quem mihi nominaſti, qui & ſuper omnes, quos unquam viderim mortales, viſus eſt mihi ſingulari quadam praeditus pietate: tum propter meum etiam, quod olim commune fuit tibi, magiſterium: Par enim ſibi quisque parem affectat: delectatque magis, quae inter pares ſit vel confabulatio, vel vitae actio. Afficiebar porro non modico dolore, quum videbam jamdudum te in citeriore hac ripa errantem, incertumque ſedis tuae. Neque licebat tibi ſuccurrere, propter legem mihi datam, ne quemquam niſi humato prius corpore tranſportem. Sum enim ego minimus inter infernos habitatores, ſubjectusque alienae poteſtati, cui parere non tam pulchrum mihi, quam alias neceſſe ſit. Gaudeo autem nunc & laetor, quod ea aliquando ſe ſors tibi obtulerit, qua & tuum implere deſiderium, & meum relevare dolorem ſalva lege officii mei poſſum. PAL. Imo ego non minus propter te dolebam, ô Charon, quia perſpiciebam tot te graves aſſiduosque labores perferentem ſine ulla relaxatione. Neque enim me latet, quot quantisque vexari malis ſolent navium gubernatores, qui nihil aliud in vita quam navigationem exercui: atque ita exercui, ut nihil illa gravius, nihil periclitantius contingere mortalibus putem: propter quod credibile magis tibi videri poteſt, ſi angebat me utique fatigatio tua, repetentem animo antiquas, quas juvenis etiam ſuſtinebam, nauticas fatigationes meas: quarum experientia jam edoctus ſciebam probe, pari malo tuo condolere. CHAR. Fruſtra propter me dolebas, Palinure: nam nihil moleſta mihi eſt ars mea. PAL. Quid ais? CHAR. Ajo gratam me habere & jucundam artem meam. Vides ut cruda viridisque ſenectus eſt mihi? Memini haud unquam ab ipſa, qua jam omnium annos ſupero, longaeva aetate mea pertaeſum me eſſe laboris mei, qui quotidie inſto alacrior atque valentior. Sed intelligo, cur tu aliter tibi perſuadeas. Eſt enim communis hic morbus mortalium, ut ſortis ſuae quemque diſtaedeat ſemper, vivatque contentus nemo ſtudiis ſuis, laudent vero longe, ac

beatiores exiſtiment omnes, qui diverſas a ſe artes atque actiones ſequuntur : verum falluntur maxime opinione ſua. Nam ſi recte intueri velint, cognoſcent perſpicue, nullum eſſe in vita eorum ſtatum, qui non magnis ſcateat miſeriis, quem non magnae gravesque perturbent undique moleſtiae & vexationes. Et ſi detur aliquando, ut alter in alterius ſtudia transferatur, quam videas tunc ſua cuique levia videri, quae prius prae gravitate accuſabat: contraque ea graviora, quae prius levia videbantur? Itaque ſi bene conſideres, Palinure, non eſt ita gravis mea conditio ut cenſes, neque propterea quod nauclerus ſim, ſum eo miſerabilior. Sed tu (ut video) ſequeris vanos errores mortalium, ego vero integritatem tantum, judiciique veri lucem ſecutus, dego contentus ac laetus ſorte mea, neque adſcribo mihi calamitatem, quod deſudem quotidie navigando, & defatiger. Neque ob hoc arbitror quempiam horum qui mecum ſimul ultimas ſedes colunt, me eſſe beatiorem, non ipſos judices, Minoëm, Rhadamanthum & Æacum, quanquam magna omnes emineant poteſtate : non ipſum Ditem, quamquam ſceptro potens ſit, atque regna iſta moderetur. Sunt namque & illis ſui labores, ſuaeque moleſtiæ, & majores forte, quo & majore regiminis ſarcina premuntur. PAL. Potes de te tibi, Charon, perſuadere ut libet : mihi enim de me nunquam perſuadere poteris, quin ars noſtra ſine ulla comparatione caeteras laboribus & periculis excedat : quod liquido tibi probarem, niſi quod vereor ne taedio te afficeret fortaſſe longior narratio noſtra. CHAR. Imo ſumma me afficeret recreatione. Nam & delectat me tecum ſermocinari, & navigantibus etiam magnam animorum refocillationem afferre ſolent hujusmodi confabulationes. PAL. Quando igitur non eſt tibi injucundum, proſequar ſuſcepti ſermonis noſtri rationem, ut intelligamus, non eſſe duriorem ullam, quam nautarum ſortem: quod tibi facile perſuadebo, ſi animadvertas, quos aeſtus & frigora tolerare eos, quos perhorreſcere tonitrus & fulgura, quibus perfundi imbribus, qua ventorum rabie agitari quotidie neceſſe ſit. Si cognoſcas, quoties eos torqueri fame & ſiti; quoties ſqualore etiam teterrimo conſumi contingat : ſi attendas habitationem eorum inſtar carceris, ſupellectilem vel nullam, vel ſordidiſſimam, ſtrata dura, cibaria aſpera, potum immundiſſimum, indumenta ſpurca, incommoditatem rerum omnium, noctes inſomnes, & ſub divo ſemper, & inquietas: taceo perpetuum alioqui quoddam eorum exilium : quos patriae eorum exteros, profugos, vagos, palantes, ignaros quietis, privatos omni (quo nihil eſt in vita dulcius) conjugis ſoboliſque fructu ac jucunditate, quis non abjectiſſimos, longeque omnium mortalium miſerrimos eſſe judicabit? Praetereo Scyllam, Charybdim, Syrtes, Symplegades, tot infeſta navigantibus maris pericula. Omitto tempeſtates, quibus nec viſu quicquam eſt triſtius, nec horribilius, quibus & ad ſummum vitae usque diſcrimen quotidie jactantur, quatiuntur, & (quod ſaepe accidit) ſubmerſi tandem obruuntur. In qua re nemo eſt, qui idoneus magis quam ego teſtis adhiberi queat : qui cum multis fuerim quaſſatus tempeſtatibus, tum ea maxime quæ me ex Sicilia in Italiam navigantem invaſit, tam ſaeva atque horrens, ut horrori ſit adhuc mihi ejus recordatio. Non poſſum certe, ut par eſſet, explicare tibi acerbitatem illius tempeſtatis ; ſed quanta extiterit, ex hoc facile conjecturam facere potes, quod Æneam ducem, cujus ſumma conſtantia & animi fortitudo ubique decantatur, vidi ego contrementem graviter atque ingementem, extentisque ad coelum manibus beatos longe inclamantem eos, quibus ad Trojam oppetere contigiſſet, lamentantemque pari ab eorum morte, ac fortiſſima, a Diomedis gladio ſe ereptum extitiſſe. Crudelem equidem tum illuxiſſe omnibus ultimum, neque ex numero noſtro quenquam putavi evaſurum, non ipſum Æneam, non Ilioneum, non Achatem, non Abantem, grandaevumve Alethem, quorum naves longe diſiectas, ad ſummumque pene exitium adductas, neſcio quæ vis illa niſi divina liberavit. CHAR. Non incognita mihi narras: haec ea ipſa die reſcivi. PAL. Quo id mo-

modo? CHAR. Quo id modo, rogas? An acrem illum fidumque Orontem ignoras, ductorem Lyciæ navis? Is quidem tunc submersus concessit ad me illico, exponens mihi ex ordine omnia quæ tu dissertuisti, implorans deinde opem, rogitansque multum ut se ulteriore in ripa sisterem; quod nunquam passus fui, quum inter fluctus adhuc corpus suum sine sepulchri honore jactaretur. Nunc agit sese circum haec stagna moestus atque errabundus: vidisti illum? PAL. Et tum vidi, & unicum meorum solatium habui, dum tantisper in ripa moratus, pari cum eo detinebar infelicitate. Nec enim falsa de tristi ejus interitu retulisti, cujus adhuc imago subit mihi, dum excussum e puppi, contortumque ter eum atque circumactum (horrendum) a fluctu, *rapidus tandem aequore vortex Absorpsit.* Sane quod ad me pertinet, nihil edisseram: qui licet eam evaserim tempestatem, amarum tandem aliquando etiam vitæ meæ finem inveni, excussus & ipse pariter atque jactatus inter undas: quod deerat, insuper ferro praeterea obtruncatus. Ex quo nec tantum mihi timui, quam Æneæ meo, ne tantis undis surgentibus spoliata magistro navis deficeret. Hæccine eorum deliciæ, opes, tranquillitas? Sic illis vivitur, sic moritur. Tui nunc & aliorum defende studia & artes, contendeque, si libet, majorem esse etiam eorum miseriam & calamitatem, qui patrias incolentes suas, uxorumque ac filiorum societate beati, quiescunt, gaudent, ludunt, hortantur, amicitias colunt, exercentur commode, habitant magnifice, vestiuntur culte, convivantur laete, cubant molliter, jucundos suos ac geniales agunt dies. Adde qui in urbibus optimates & primarii magnam sibi vendicant auctoritatem, habenturque summo in pretio atque honore, qui jus dicunt, qui causas agunt aliorum, qui fasces gerunt, qui ducunt exercitus, qui vel assistunt principibus, vel principes ipsi magni illustresque sunt: quibus nec optabilius quicquam in vita esse video, neque beatius. CHAR. Falleris longe, Palinure: nam quos beatiores esse arbitraris, miseriores illi sunt ulla sine dubitatione. Neque enim negaverim sortem subjectam esse nautarum magnis malis: sed ita subjectam, ut comparatione aliarum, quæ majoribus etiam gravantur incommodis, minus certe misera judicanda sit. Quid enim tristius, ut ad tuos veniam, qui patrias suas colunt, quid miserabilius, quam domi suæ agere, & ita agere, ut jucundiorem aliquando quam vitam mortem optes? Quæ ulla major calamitas, quam circundari urbem hostibus, ingruere bellum, volitare tela, stringi enses, perfodi muros, fremere tormentis, saxo dirui, domos tremefieri & concuti? Quamque fame sitique deficere, corrumpi aërem, occupari moenia, spoliari templa, diripi patrimonia, publicari bona, incendia parari, malos exultare, bonos torqueri, affici convitiis, expelli domibus, vulnerari, carcerari, relegari, deportari, trucidari filios ante parentum ora, vim pati uxores, stuprari gnatas? Videntur an haec tibi mala, Palinure, & an his, quæ tu meministi, ulla ex parte comparanda? PAL. Quam vera narras, ô Charon! quam nunc vel audiens ista perhorresco! Venit enim mihi in mentem gravis illa & deploranda patriæ meæ desolatio, Trojæ, inquam, tam praepotentis olim atque praedivitis, cujus eversione nihil credo referri posse crudelius aut lacrymabilius: tantaque fuit calamitatis ejus magnitudo, ut longe plura etiam atque tristiora, quam tu supra memoraveris, sibi contigerint: quæ si velis, omnia tibi, ut rem certius agnoscas, explicabo. CHAR. Haud opus est, Palinure, quoniam & tempus non patitur, & ego haec omnia non secus ac tu nota atque comperta habeo. Nam & mihi renunciaverunt, ut quaeque adventabant, animæ ex illo bello profectæ. Nihil certe, ut nunc tu dixisti, pervenit ad aures meas crudelius aut lacrymabilius. PAL. Faxo ut jubeas: sed advertas, Charon; gravissima licet haec sint, rariora tamen contingere, quam ea nautarum, quæ supra exposui. CHAR. Referam ergo alia frequentiora, & ex ipsis quidemmet civitatibus, quarum relatio augebit etiam earum miseriam. Vade, oro, & per civitatem, plateas porticusque discurre: quid aliud offendes, quam oblatrantium maledicta, insimu-

mulationes peſtilentiſſimas, optimi cujusque dilacerationem, quid non? exploratorum inſidias, invidentiumque venena. Diverte modo greſſum, & artificum mercatorumque tabernas ac conventus pete: quid aliud deprehendes, quam ſermonum nebulas, fucos, mendacia, deceptionesque manifeſtas? Transfer dehinc te in fora publica, ſedesque judiciarias: quid aliud audis quam undique omnia magno ſtrepitu ac clamore miſceri? Quid intelliges aliud, quam caedes, hominum compilationes, furta, graſſationes, conſpirationes, proditiones? Quæ alia occurrent tibi, niſi litigatorum jurgia & contentiones, teſtium perjurationes, cauſidicorum praevaricationes, judicum corruptiones, praeſidum ambitiones ac rapinæ? Quos ibi alios obviam tibi habebis, quam exultantes improbos, lugentes bonos, oppreſſas viduas, proculcatos pupillos, egentes proſtratos? Attolle poſtea altius oculos, & atria principum perſcrutare, quam non videbis ibi aſſentatorum exaltationem, ſpeculatorum acceptionem, militum audaciam, foeneratorum voracitatem, quaeſtorum improbitatem, quam non potentum hominum in tenuiores vim atque inſolentiam? Quas non concuſſiones? quas non populationes? quos non innocentes accuſari, criminari, carcerari, proſcribi? PAL. Gravia haec nimis ac miſerabilia. CHAR. At reſtant alia, quæ non minus tibi graviora & miſerabiliora videbuntur. PAL. Perge. CHAR. Quæ fortaſſis etiam graviora & miſerabiliora judicabis, quoniam domeſtica ac frequens magna eſt eorum peſtis. PAL. Fare. CHAR. Nolo tibi Palinure afferre in medium graves longosque artificum & negotiatorum labores: non eos quibus afficiuntur agrorum cultores, non quibus milites, non quibus cauſidici, caeterarumque diſciplinarum ſectatores, aeſtus, algores, inediam, peregrinationes, anxietates vel pericula, vulnera, caedes, diſtrictas habitationes, infinitaque agendi, cubandi, veſcendi incommoda vel faſtidia, laſſitudines, vigilias, ſolicitudines, odia, & infamationes. Nam ſi complecti cuncta ſermone meo atque exequi voluerim, tot tantaque dicenda ſe offerent, ut præ longitudine malorum ac mole, citius navigatio noſtra quam oratio finem poſſit invenire. Omittam itaque, & commemorabo tantum, quas inter domeſticos parietes, tum ſervorum, tum uxorum ac filiorum moleſtias ac turbationes peſſimas perferre ſolent qui gubernationi praeſunt rei familiaris. Quam ſi ita ut navalem expertus eſſes, facile, quicquid dicturus ſum, me etiam tacente & intelligeres & approbares. Nam ſervorum primo in dominos ſemper prompta maledicta, furta, impoſitiones, fugas, arrogantiam, negligentiam rerum dominorum, temulentiam, edacitatem, ſomnolentiam, tarditatem, ignaviam, nemo eſt qui non videat magnam afferre his qui patiuntur, infelicitatem. Deinde filios, quorum amore nihil dulcius eſſe fertur, quanta animi cum amaritudine aſpiciant parentes vel aegrotare, vel mortem obire, quod frequenter admodum fit, ſatis exiſtimo etiam te intelligere. Quam vero gravem & anxiam credis eſſe eorum vel parturitionem, vel educationem, vel inſtitutionem? Quoties pro eis bonos parentes gemere, ſuſpirare, dolere, torqueri? Quanta etiam putas perturbatione affici, dum quos progenuerunt, immenſaque adeo cura aluerunt, vel parum ſibi audientes, vel rebelles ac infeſſos poſtea habere contingat? Quam dolenter eos ferre, arbitraris dum inſani & vecordes ſunt, dum hebetis & craſſi ingenii, dum effoeminati & molles, dum dilapidant & evertunt patrimonia, dum nulli bono operi & ſtudio intendunt, dum per praecipitia vitiorum omnium vitam ducunt ſuam? Quid de uxoribus loquar, quas dos tumidas, genus inſolentes, forma ſuſpectas, deformitas reddit inviſas? Quarum lingua nihil perniciosius, quarum audacia nihil prodigioſius, quarum improbitate nihil execrabilius. Quæ jurgiis ſemper & contentionibus obtundunt viros, quæ ſemper conqueruntur, ſemper exprobrant, ſemper inſidiantur. Quibus quum deſint caetera, nunquam tamen lacrymæ, gemitus & ſuſpiria. Quæ caeca ſua (qua tantum ardent) ornamentorum ambitione exhauriunt opes, labefactant domos, cogunt maritos in malos quaeſtus, in dira ſcelera. Non re-

refero turpissima adulteria, quibus nec punitur minus, nec peccatur magis quicquam. Ea quanto dolore afficiant bonos conjuges, nemo satis unquam meo judicio enarrare posset, sed magnum doloris argumentum praestant, & gravissimas caedes, & ingentia quae saepe propter corruptas uxores bella exarserunt. PAL. Hoc plus quam vellem, scio: nam arduum illud quod ego vidi Graecorum & Trojanorum bellum propter Helenae raptum, in eam excrevit rabiem, quam nulla mundi regio ignoravit. CHAR. Quae toti mundo manifesta sunt, ea tantum nosti, Palinure: at si singula, quorum nihil me latet, intelligeres, adducereris in tantum stuporem, ut stupescens etiam præ miseratione conjugalem vitam lacrymares. PAL. Hui quid narras? CHAR. Narro quae quotidie video & pertracto. PAL. Ergo connubia putas polluta & coinquinata? CHAR. Minime: id nunquam dixerim. PAL. Atqui multas memini me vidisse ea praeditas honestate, ea religione, ac vitae integritate, ut divinum quiddam magis quam humanum redolere viderentur. CHAR. Et multas utique ejuscemodi esse confiteor, sed eas quidem quae optimis honestissimisque ortae parentibus, ebiberunt a primis annis sobrios & castos mores: quae sanctis parentum suorum exemplis educatae, vitam instituerunt: peccare castigatae, sapienter ad mansuetudinem edoctae, ad pietatem, ad fidem, ad divinum cultum, ad rectum compositumque regimen rei familiaris. Quae se a thyasis, saltibus, jocis, quae se a spectaculis, ab immodestiore cultu, ab licentiore colloquio abdicarunt. Caeterum quae contra sanctitatem, quae malis institutis, perversisque parentum exemplis imbutae, molliter vixerint, assuefactae deliciis atque turpi otio, quae nihil nisi saltare, canere, fides pulsare didicerunt, quae praeterea oculis suis hauserunt matrum praesertim obscoenitates & immunditias: hasce qua fide & integritate esse putas erga maritos? Illabuntur siquidem tanquam venena tenellis mentibus parentum exempla: inde rarior etiam quam reris, est hymenalis honestas, quo qui eas vel emendatis instituant moribus, vel sancto invitent exemplo, parentes simul rariores habeantur. Prodeunt postea in publicum quaeque etiam procaciores, aperta fronte, directo gressu, quasi pudicitiam ipsae consecrasse videantur. Et quae secretum intra cubile probra gesserunt, cum vestem induerint, illa contexisse atque occultasse existimant. Vosque ea, vanum vulgus, ita ut cernitis, vera ducentes esse arbitramini. At ego nihil quam quod res habet, de eis judico: nuda enim hic omnia atque aperta sunt. Non veste hic teguntur maculae, non pallio obnubuntur scelera: exertos omnes ac nudatos, rerumque omnium vacuos prorsus huc ingredi oportet. Quicquid in vita male tentatum, maleque actum est, hic fronte coram ipsa demum gestatur, dispoliatur, ostentatur. Quare non mirum tibi videatur, si quorumcunque nota habeo crimina, qui quorumcumque etiam nudas, ita ut praedixi, transveho umbras. Quam proinde ingentem video earum turbam, quae cum impudicitiam longe apertam ostendant suam, pudicissimae tamen in vita habeantur! Quantas secum in maritos fraudes gerunt, quot simulationes, quot proditiones, quantam hypocrisim, quot aliorum obscoenos amores, quot pollutiones, quot supposititios partus, quot mentitas enutritiones, quot alieni seminis susceptas messes! At, quod ridiculum magis est, lugent postea ignari mariti hasce sibi extinctas uxores. Laudant inter coetus & praedicant quasi pudicitiae principes: statuunt mausolea: plurimi quoque epigrammata condi, orationes scribi & pronunciari curant in laudem ac memoriam castitatis fideique earum sempiternam. An haec tristia & amara esse censes, Palinure? Et an comparationem ullam habere putas cum his nautarum, quae ea severitate & acrimonia recensuisti, ut caetera laeta, fausta, deliciarumque plena (si tibi fides daretur) existimanda essent? PAL. Haud equidem tanta in civitatibus privatisque domibus, quanta modo enumerasti, mala regnare credidissem. CHAR. Ita proficit inexpertos sermonem aliquando inire cum his, qui multarum rerum usum atque experientiam habent. PAL. Ita fit. CHAR. Quod si ani-

madvertas, labores quos perferunt nautæ, corpori magis quam animo infensos ire, concedes amplius etiam sententiam meam. Nam hujusmodi res duræ assiduo quodam usu & assuefactione mitiores fiunt, & quodammodo domantur: quas vero ego memoravi, eum animum magis affligunt, non ita usus & assuefactio mitigare atque edomare potest. PAL. Consentio tibi jam, gaudeoque in eam lucem te illustrante pervenisse, ut intelligam tam magnam aliorum & majorem etiam quam nautarum miseriam. Sed illud non possum intelligere, quin principes saltem ac magni viri, non dicam nautis, sed caeteris insuper quibuscumque mortalibus beatiores sint. CHAR. Cur? PAL. Quoniam omnibus abundent atque affluant bonis. CHAR. Quibus? PAL. Honore, gloria, opibus, deliciis, amicis, potestatu, imperio. CHAR. Hisce? PAL. Hisce, & multo pluribus. CHAR. Erras. PAL. Errorem hunc optassem in vita mihi. CHAR. Deliras. PAL. Maluissem ita delirare, quam tua cum sententia sapere. CHAR. Quid si nihil illis miserius? PAL. Quid si nihil beatius? CHAR. Haud unquam hoc mihi demonstrabis. PAL. Non tibi ii beati videntur, qui quicquid ad explendas voluptates optari potest, assequuntur? Quibus convivandi, cubandi, ungendi, lavandi, ludendi, venandi, aucupandi, ad omnem nitorem atque facietatem semper facultas sit? Quibus quotquot velint concubitus foeminarum, quotquot velint arva, equi, canes: quibus tot sunt servi, tot exculta palatia, tot munitæ arces, oppida? Qui tantum possideant auri, gemmarum, vestium, suppellectilis? Quibus audiant omnes, assurgant, inclinent? Quos populi vereantur, timeant, laudent, decantent? Qui leges dicant, mandent, exerceant, proscribant, puniant, extollant amicos, vindicent inimicos, trucident rebelles? CHAR. Non est tam magna ut existimas, Palinure, eorum beatitudo. Nam parit certe fastidium tanta bonorum continuatio, tantaque affluentia, neque sapit tantum, quæ non aliquando intermittitur voluptas. Praeterea quomodo eos tu beatos judicare potes, qui tantis opibus atque deliciis suis nunquam fruuntur cum jucunditate, nunquam cum gaudio? Qui in tanta rerum copia nunquam exhilarent se, nunquam relevent animum, nunquam exultent? Qui tanta licet bonorum ubertate redundantes, tristitia tamen semper obducantur, solicitudine premantur, anxietate torqueantur? Non tibi multo optabilior videtur privatorum conditio, quorum & vita securior, & voluptates etiam, si mentem intendas, majores sunt? Quos summa semper condit hilaritas, mulcet festivitas, explet alacritas? Quantam putas afferre delectationem, quæ communis cum uxoribus & filiis vita exigitur, dum cubant tute, vescuntur laete, jocantur modeste? Quam dulcem esse arbitraris amicorum inter se & aequalium parem vitam, domesticum usum, frequentem conventum? Quid eorum amore suavius, confabulatione gratius, curis melius atque commodius? Quantum credis laetitiæ & exultationis habeant eorum convivia, ludi, cantus, saltationes? Quantum dilatent animos & permulceant? Quantum emanet mellis? Cujus nec stillam principum aliquis degustavit. PAL. Haud intelligo, Charon, hanc quam refers regum tristitiam atque anxietatem, qui inter risus tantum, blanditias jocosque versentur, quibus semper psallatur, canatur, plaudatur: & quicquid ad transigendam hilarem vitam excogitari potest, exhibeatur. CHAR. Etiam, ut video, judicas, Palinure, quæ oculis tantum patent: quo errore decepti mortales, plurimum seduci solent: sed quod certum afferre possunt judicium exteriora corporis, quæ velamenta quaedam magis sunt veritatis? Aut quid certi promittere & ostentare potest frons hominum, quæ plures quam Proteus species mentiri, atque in plures mutari queat? Considerandæ sunt secretæ animi fibræ: perscrutandæ sunt interiores mentis latebræ: quas si pervidere ita ut frontem posses, proh dolor, quantam ibi malorum turbam, quantam formidinum atque strepitationum aciem introspiceres? Quot angores, solicitudines, suspiciones? Quot pestilentes morbos & perturbationes? Quanta aperirentur ulcera, quot plagæ & caedes, quot

quot insidiæ, quot enses, & telorum infinita genera? Quæ nec somnos eorum quietos, nec cibos placidos, nec opulentiam dulcem, nec imperium jucundum, nec delicias jocosque laetos esse permittant. PAL. Nesciebam adhuc haec eorum qui dominantur mala: sed cur illis contingant tanta, non capio. CHAR. Contingunt tanta propter graves inimicitias, acerbaque odia quæ continue cum finitimis civitatibus, cum subditis sibi populis, cum semet ipsis etiam gerunt: quo fit, ut ingravescentibus odiis, increscentibusque injuriis, quibus quotidie afficiunt quemque, necesse sit illos torqueri & affligi graviter, confidere nemini, suspicari omnia. Possunt extimere muscas etiam (ut ajunt) volantes, gaudere & laetari nunquam, tristitia & moerore detineri semper. PAL. Adducis me facile ut credam suspectas eos habere finitimas civitates, cum quibus & infensa odia confiteor, propter continua quæ exercentur bella, & dominandi libidinem, qua plurimum incenduntur: Cum suis vero quibus imperant populis, nihil accipere possunt nisi amorem, & dulcissimam pacem. Porro si cum finitimis sint inimicitiæ, si oriantur bella, sic demum etiam augentur imperia, subducuntur oppida, profligantur acies, spoliantur & captivantur hostes, populationes magnæ fiunt, trophaeis decoratur patria, victoriis celebratur, triumphis extollitur. Ob quæ & principum gloria, & urbium ornatus, & inimicorum timor, & populorum inter se laetitia, atque erga principes fides & amor crescit. CHAR. At tantum narras quæ prospera sunt & laeta, ac quæ frequentius accidunt adversa & tristia praetermittis, quasi semper eos putes debellare hostes, potiri victoria, triumphis exultare, nunquam vero vinci, prosterni, agros suos populari, bona sua diripi, & è suis se oppidis dejici. Sed majora haec praeterearnus, de minoribus tantum dicatur. Quippe si conferas quas strages suorum & caedes sustinent, comperies longe majore damno quam lucro partas eorum victorias constare, discussaque ratione decessisse plus illis quam accessisse. His adjicias, ut populorum etiam suorum odia, ne dum finitimorum intelligas, quod ad inferenda bella & persequendos hostes opus illis est ingenti & munito exercitu, multo navigio, longa armorum & machinarum praepatatione: quæ quum magno & inaestimabili constent sumptu, nec proprii suppeditent reditus, necesse est novis vectigalibus vexare populos, novas indicere praestationes, novas angarias: augere tributa, multiplicare onera, exhaurire aes omnium, eradere marsupia, imo viscera pauperum, parvos atque magnos diripere, spoliare, conculcare. Inde fit, ut quum invisos manifeste se cunctis intelligant, suspectum tum sibi incipiant habere quemque: nullius fidei, nullius amicitiæ credere, conjectare omnia in malam partem. Habet enim hoc in se pessimum malefactorum conscientia, ut quos injuria affecit, nunquam revocari in amicitiam, nunquam mitigari, & ad veniam moveri posse putet: proinde magis insurgitur, graviores itur in injurias. Hunc proscribunt, illum carcere includunt: quorundam patrimonia publicant, alios jugulari aut strangulari jubent. Voluntate pro ratione utuntur. Eorum quoque quos tantis laesérunt malis, cognatos, affines, amicos, socios, servos, quasi fidei suæ diffidentes, persequuntur. Tum caeteri qui chariores etiam videbantur, exempla aliorum proponunt sibi, acuuntque ipsi non minus odia. Nam non minus rebus suis ac saluti suæ timent. Ita pedetentim civitas omnis indignatur, obmurmurat, rapitur ira, odiis incenditur, coquit novas cogitationes, nova consilia molitur. Mox eo deveniunt, ut haec intelligentes videant quantæ ruinæ quantoque praecipitio subjaceant, quam tenuissimo quasi quodam filo pendeant imperia sua. Tunc cernas eos pallere, tristari, consumi, expavere omnia, torqueri scelerum suorum conscientia (quæ prima est poenarum omnium) timere hostium insidias, civium conspirationes, domesticorum proditiones, oppressorum vindictas. Tunc securum nihil existimare, nisi quod vi ac ferro tueantur. Propterea non credunt se tuto cuiquam, non ministris, non necessariis, non germanis, quorum majorem etiam quam aliorum auctoritatem magis formidant.

Arcent se ab aspectu & praesentia omnium, cingunt se fossis & aggeribus, claudunt se arcibus, quasi ad perpetuos damnati carceres. Custodibus etiam tanquam ad expeditionem belli paratis, ut obsideri eos putes, circumvallantur. Nihil illis dulce, nihil apertum, nihil jucundum. Dormiunt cum magna inquietudine, cum majore etiam vigilant. Terret illos conventus hominum, angit solitudo: timent colloquia, timent salutationes, timent dona. Suspecti illis aditus, suspectæ sellæ, suspecti cibus & potus, qui nec etiam nisi praegustati sumuntur. Suspecti pellicum & item uxorum tori: quibus mirum est cur sine cujusquam praegustatione congrediantur. Ipsos vero quorum se custodiæ commiserunt, non minus extimescunt: quibus quum carere nequeant ob tutelam suam, eo magis augetur eorum timor & miseria, quo armatos pro firmiore illos praesidio esse necesse sit. Quare alienigenas & barbaros homines, atque abjectissimos quosque sibi deligunt, eosque frequentius comitantur. Dejiciunt saepius ac exterminant, quo saluti suæ si non alia, at saltem hac via, consulere possint. Quid foedius & ignavius dici queat, quam hominibus immanibus ac flagitiosis se committere: suos vero prudentes, sobrios, justos spernere atque devitare? Quanta ista tyrannorum felicitas, quos continuus & ingens semper angore afficit metus, quo non modo animi graviter excruciantur, sed cuncta insuper dulcia mundi dona fugantur & dissipantur? Quantæ istæ eorum deliciæ, quanta gaudia, qui tranquillitatem nunquam & pacem sibi, ne dicam populis suis aut hostibus concesserint, expertes omnino tam sanctissimi atque omnium dulcissimi boni? Quaenam ubertas ista bonorum, quæ distracti aliunde, neque sciant, neque visant, neque pertractent, neque gustent unquam? Quanta ista imperii bona, quæ quum ipsi videre & attrectare non possint, committant necesse est aliorum curæ & gubernationi? Ignari rerum suarum, nescii omnium ferme quæ sub se geruntur, fraudati quotidie & decepti, ab his praesertim, quos præ caeteris auxerunt: quibus tamen quum se credant, quot innocentium criminationes, quot facinorosorum falsas commendationes audiunt? Quoties eorum fidem sequuti, bonos pro malis, malos pro bonis ducunt, atque hos beneficiis, illos poenis afficiunt? Quodque gravius est, quoties ipsis etiam videntibus, hi quos tantum extulerunt, pro sententia sua in foro quosque laedunt, concutiunt, opprimunt, atque dilaniant? Quid mirum si exardescunt postea populorum odia? Si labefactatur postea eorum status atque desolatur? Quanta ista, quamque optanda imperia, cum quibus & servitutem pessimam degant? Subjecti tantis perturbationibus, tantis insidiis: subjecti ipsis etiam quos sibi subjecerunt: constricti quasi quibusdam regni compedibus: clausi intra arces, quasi magni alicujus criminis rei: coarctati instar ferarum: excluſi ab omni quæ foris capitur recreatione: privati libertate, quod est tam dulce & omnibus optabile bonum, non hominibus modo, sed caeteris insuper quibuscumque animantibus: cujus privatione quid est quod tristius aut infelicius contingere possit? PAL. Non credis, Charon, bonos aliquos, mitisque & moderatæ naturæ Tyrannos esse? CHAR. Imo multos credo: sed tanta est dominandi libido, tantus ardor, tanta nescio quæ pestis ingenita, ut quos semel invaserint, sint summa quamvis bonitate praestantes, adeo illicias eos, illiciensque depravet, ut vita potius quam imperio, quod jam occupaverunt, carere possint. Vel ad conversandum, vel ad amplificandum contendunt unguibus dentibusque: ac propterea nemo est tam bonus tyrannus, cui non conservationis amplificationisque suæ gratia, multis magnas inferre injurias, atque ob eas illatas non plurimum timere, plurimasve pati anxietates contingat. PAL. Miror cur tantis in malis, quæ plane ita ut narrasti, vera esse puto, appetant tantopere mortales imperium, nisi id fortasse faciunt cupidine honoris & gloriæ: quod nimirum tam praestans atque excellens bonum, tolerabiliores reddit tantas quas modo exposuisti miserias. Dulce quippe est mandare aliis, praeferri omnibus, eminere, praecellere, venerari, timeri, suppliciter exorari, assur-

ſurgi ſibi, via decedi, inclinari cervicem, flecti genua, audire laudes ſuas, & rerum bene geſtarum decantationes. Quæ quum & divina numina plurimum capiant, facile intelligi poteſt quantum & his quoque mortalium mentes capiantur. CHAR. Quæ tanta capere poteſt Tyrannos ullos honoris aut gloriæ exhibitio, qui ſe certo inviſos omnibus eſſe ſciunt? A quibus ſi laudentur, ſi audiantur, ſi ſibi aſſurgatur atque incurvetur, intelligunt palam vel aſſentationis vel timoris cauſſa id fieri? Quare non eſt ita dulcis, ut putas, hujusmodi honoris & gloriæ extorſio magis quam exhibitio. At vero dulcior is eſt qui in privatos homines ab amicis & benevolis honor exhibetur propter aliquod eorum egregium facinus, aut excellentem virtutem. Vera iſta gloria, verus iſte honor, ac dignus quidem quo & divina numina capiantur. PAL. Nullam ergo video cauſſam cur tantopere imperia deſiderentur, deſideraque conſerventur: niſi quod habendi cupido, qua tantum trahitur humanum genus, in his maxime expletur. Quo enim quisque plus auri, agrorum, ædificiorum, oppidorum, acquirere poſſit, nulli parcit labori quantumvis magno & intolerabili: neque ullus tam amarus labor, quin propter quæſtum & majorem rerum cumulationem dulceſcat. Ita quum tyranni ſuper omnes plus poſſideant, ſuper omnes etiam beatiores videntur, licet caetera eis triſtia ſint atque peracerba. CHAR. Neque iſtud quidem affert ullam beatitudinem. Nam in primis non efficit divitem major abundantia, ſed minor cupiditas. Qui enim parvo contentus eſt, id tantum cupit, quod neceſſitati vitæ ſufficiat. Is abunde eſt locuples, propter honeſtum, quod facilius implere poteſt, deſiderium: quod quum & impleverit, liberatus eſt ab omni qua alii rapiuntur habendi anxietate. Qui vero quantumlibet dives plura concupiſcit, pluribus indiget, quia perſeverante acquirendi inſatietate efficitur minus voti compos. Quo enim magis creſcit multarum rerum poſſeſſio, magis etiam cupiditas: neque finem unquam habet voragó illa cupiditatis. Deinde non eſt judicandus quisque vel locuples multitudine, vel pauper paucitate divitiarum: ſed vel rerum magis implemento, vel neceſſitate. Nam ſi multitudinem excedunt ſumptus, quomodo poteſt is credi dives, qui minus habet quam neceſſe eſſet? Quare cum neceſſitatem ſaepius magnam patiantur qui tantam imperii molem adminiſtrant, indigentiores etiam putandi ſunt privatis hominibus: quibus licet tenues ſint opes, at neceſſitatibus ſaltem ſuis vel pares ſunt, vel ſuperiores. Taceamus graves quas quotidie expilationes vel rapinas perferunt a quaeſtoribus ſuis, & ab his maxime quorum fidei magis credunt: qui quo majora etiam nacti ſunt imperia, eo majora utique furta, majoremque proinde rerum ſuarum diminutionem patiuntur, a quibus privatos ſaltem homines liberos eſſe conſtat, qui & diligentius patrimonia ſua ipſi per ſe curare, & attentius omnia intueri poſſunt. Dicamus vero curas & labores quos in adminiſtrandis tantis opibus, gubernandoque tanto potentatu tolerare eos oportet, quorum fortitiores quam Herculis humeros eſſe neceſſe eſt ad ſuſtentandam tantam molem: plures etiam quam Argi oculos ad tantam rerum varietatem pervidendam atque diſtribuendam: plura quoque quam Jani aut Vertumni capita, ad intelligenda examinandaque tot ac tanta cum hoſtium tum populorum ſuorum, quæ illis negotia deferuntur. Quæ tanti animi vis, quæ non debiliretur? Quæ tanta ſoliditas, quæ non concutiatur? Quæ tanta promptitudo, quæ non remittatur? Cujus eſt tanta valetudo, tantum robur, qui ſe tam vaſto curarum ponderi parem audeat polliceri? Cujus eſt adeo aequabilis & moderatus animus, adeo perſeverans, quin tam multis tamque continuis laboribus non defatigari, non quaſſari, nunquam quoque confringi poſſit? Omittamus mortales: de nobis tantum, qui haec ultima loca colimus, loquamur. Utrum putas, Palinure, beatiorem eſſe, vel me, qui pauperrimus ſum omnium, qui nihil praeter hanc quam cernis puſillam lintrem poſſideo: vel Plutonem, tam lati tamque immenſi regni tyrannum? Intelligo, etſi taceas, quale de hoc ſis judicium prolaturus. Crede mihi, minime meum cum ſuo ſtatu commuta-

rem. PAL. Quare? CHAR. Quia laetus ago, & summa cum quiete. Non ullius rei ullam gero, nisi transvehendi hasce huc descendentes animas, & conservandi incolumem hunc faselum meum, sollicitudinem: in quo dicam tibi quicquid est quod me gravet. Cum enim propter vetustatem fatiscat aliquando rimis, curare me oportet ut restituatur integritati suæ: quare eum consuo saepius, & obstruo si quid rimarum est: haec omnis mea cura est, hic omnis labor. At Pluto cum tantis divitiis suis, ac regno tanto, nunquam laetatur, nunquam quiescit: tot curis carpitur, quot repletur hic umbris locus. Implicatum semper habet ubique animum: hinc fertur, illinc rapitur, omnibus intentus locis, omnibus occupatus ministris: huic mandat, illum terret, alios acciri jubet. Metum illi omnia incutiunt: nunc terræ hiatus, nunc motus formidat. Saepe illum trepidare cogit lampas Phoebi, ne ulla ex parte irradiet regno suo. Saepe & fulmen magni fratris, ne penetret Averna atque labefactet. Quoties vidi ego illum, dum rebus suis timet, invectum summo curru peragrare omnem hanc regionem, lustrare fines, scrutari omnia diligenter, ascendere etiam in superum orbem, circumire terras, pervestigare quodcumque periculum perferre posset, nihil omnino incauti & inexplorati relinquere: quæ cum multis in locis, tum maxime ea solet efficere in terris Siciliæ, quæ magis etiam eum terrent, propter magnas reluctationes Typhoei gigantis, quibus totam conquassat illam patriam. Nam postquam ipse ausus fuit bella inferre coelo, injecere superi ejus corpori Trinacriam, sub qua ab omnibus undique montibus pressus & gravatus, conatus saepe se attollere, impositaque sibi rejicere: proindeque magnos concitat motus, ac tantos quidem, ut haec loca nostra concutiat graviter & tremefaciat. Cogita nunc quam laeta & optanda sit sors hujus inferni tyranni, cujus tot dividitur animus curis, tot propellitur tumultuationibus: quem tot oporteat praecavere pericula, tot dispensare ministeria, omnia percensere, omnia corrigere, omnia vel ipsum gubernare, vel aliis gubernanda committere. Attende, rogo, & vel ex uno collige ejus felicitatem. Nam si me deficere contingeret huic navicolario ministerio, quod ita necessarium est, ut vides, necesse esset eum vices meas subire: ne alioquin deficiente portitore, regno suo male succederet. PAL. Hoc profecto non modo verum esse video, sed manibus etiam ipsis (ut ajunt) tango. Nam ea nocte qua alias somno gravatus e puppi in mare excussus fui, id continuo sensit Æneas meus, qui errantem sine magistro navem intelligens, gubernavit eam tota ipsa nocte, non indignatus quod, quæ sceptrum gestare solebant, remum etiam manus attrectarent. CHAR. De magno ejus germano nihil loquor: non me latet quantos & ille labores ac curas sustinet: sed id praecipue scio, quum temeritate Phaëthontis totus pene orbis conflagrasset, quantum tunc regno suo timuit, quantum tota coeli moenia circuit, & ne quid labefactatum viribus ignis corrueret, exploravit. Praetereo tertium fratrem, moderatorem undarum, cujus plurimæ etiam ac maximæ curæ non facile explicari possent, sed praesertim quæ sub illa quoque Phaëthontea conflagratione ad summum pene usque exitium cum toto regno suo eum affecerunt. PAL. De hoc possum, quod oculis meis vidi, afferre testimonium. Vidi equidem tempore illius, quam supra retuli, horrendæ apud Siciliam tempestatis, commotum graviter Neptunum & ex alto prospicientem vocasse ad se Eurum & Zephyrum, & increpatis acriter eis pro tanta suscitata tempestate, placasse ocyus omnia, atque tranquilla reddidisse. Quod argumentum praestat mihi evidens plurimarum, ut inquis, ac maximarum, quod omnia in latissimo imperio suo paria sint, curarum suarum. CHAR. Dic oro, Palinure, putasne jam beatam esse tyrannorum vitam? PAL. Minime. CHAR. Optaresne vivens eorum sortem? PAL. Ut quid optarem, in quo nihil omnino optandum esse manifeste intelligo? CHAR. Ergo certo eos arbitraris miseros? PAL. Non miseros modo, sed omnium etiam miserrimos. CHAR. Mirum quod modo eos tanta frui beatitudine praedicabas. PAL. Quid mirum, si caecus laudet te-

tenebras, quas poſtea luci reſtitutus damnet? CHAR. Vis ut & alia eorum mala tibi referam. PAL. Reſtant item alia? CHAR. Et alia, & graviora. PAL. Quid audio graviora? Haud unquam iſtud credam, poſſe his quæ modo dixiſti, gravius aliquid addi. CHAR. Credes quum audieris. PAL. Dic ergo. CHAR. Vides ut appropinquamus jam ripæ. non poſſum longiora tecum jam facere verba. PAL. Rogo te, mi Charon, ne fallas avidiſſimam expectationem meam. CHAR. An caeterarum umbrarum quas in littore reliqui, avidiſſimam etiam expectationem vis ut fallam? PAL. Non diu moraberis, perge ô mi Charon. CHAR. Imo diutius quam ſoleo, demoratus ſum: ſed lentus etiam navigavi propter te, cujus confabulatione delectabar. PAL. Age ergo, ut facis, lentiorem protrahe navigationem, ut quæ reliqua ſunt dicenda, proſequi poſſis. CHAR. Ea tandem tanta eſt tibi audiendi cupiditas? PAL. Tanta. CHAR. Morem tibi geram: qua in re illud te ſcire velim, quod plurimum miſeram reddit mortalium vitam inſtabilitas ſcilicet, & ruina rerum. Nam certum nihil & permanens in vita quisquam ſibi polliceri queat. Quomodo is beatus cenſebitur, cujus ſummam quantumvis & plenam beatitudinem minima omnis diſturbatio violare & auferre poteſt? Sane quum omnia apud mortales infirma atque mutabilia ſint, nulla tamen infirmior ſors eſt atque mutabilior, quam tyrannorum, quorum etiam quo major ſit exaltatio & ſublimata magis ſtatus altitudo, major eſt proinde, quum mutari eos contingit, caſus & ruina. Inde tantæ tyrannorum proditiones, everſiones, trucidationes, ut nemo eorum fere unquam evaſerit, qui non vel regno depulſus, vel veneno necatus, vel cruenta aliqua & peſſima morte caeſus vel peremptus ſit. Quis talem eorum vitam optarit, quæ pro modici temporis felicitate (ſi tamen illa felicitas appellanda ſit) tam triſti poſtea tamque amaro fine conſumatur? Horret animus dicere. Nam ne credas iis tantum mortales ſubjectos malis eſſe, ſenſimus & horum magnam partem aliquando nos inferi, licet tam valida nobis & munita ſit civitas, tam firma & praepotens, atque omnibus undique praeſidiis circumſepta. Non poſſum ſine dolore meminiſſe illius diei, qua Hercules heros ille fortiſſimus haec regna penetravit: perfregit fores, invaſit regem, exterruit reginam, quam & ante ſocii ejus rapere adorti erant, abſtraxit Cerberum, vinctumque eum catenatum magna vi in orbem duxit, concuſſit loca omnia, trepidare omnes umbras atque ipſos judices fecit: me quoque non modicum laeſit, quem erepta cymba conto hoc meo percuſſit, impulſumque graviter in mediam paludem exturbavit. Timui equidem tunc deſolatum iri barathrum totum. Credidi tunc ſupremum Pluroni finem adveniſſe regni ſui: neque minus illum cum conjuge in praedam duci ad ſuperos, quam tartareum canem: ſed paulo humanius cum eo actum eſt, quam opinabar. Nam tandem ſibi ac regno ſuo bene conſultum eſt: neque tamen ita conſultum eſt, quin tricipite cuſtode ſuo, qui tam perneceſſarius erat, ſpoliaretur. Quod ſi opinionem meam, quæ communis erat, fata coaequaſſent: tunc cernere fuiſſet, utrum beatior vel meus, vel Plutonis tanti regis ſtatus eſſet. Ego quidem nihil ambigo, privatus fuiſſem hac navicula. hoc enim habeo tantum quod adimi poſſit. privatus etiam fuiſſem rege meo: ſed quotquot alios voluiſſem reges, procul dubio inveniſſem, qui miniſterio meo indigentes, ſervitium meum perlibenter ſibi delegiſſent: & fortaſſe hoc lucri feciſſem, quod pro vetuſto & attrito, qualem hunc intueris, novum mihi & magis ſolidum lembum acquiſiſſem. At Pluto quantas opes, quantos honores, quantum regnum amiſiſſet: quantam in egeſtatem, quantam in calamitatem decidiſſet? Qui neque par aliud regnum, uti parem ego vel meliorem navim: neque parem alium famulum, uti parem ego vel meliorem dominum, inveniſſet. Excedo jam modum dicendi: ſed ſi tempus ſineret, narrarem, & quibus olim curis vexatus, quantoque timore perculſus propter bella Gigantum fuit ſummus Olympi rector: cujus narratio majorem etiam angeret eorum, quæ ſupra dixi, malorum confirmationem. PAL. Haud opus eſt exemplis mihi. Nam nemo mor-

mortalium fuit qui majora quam ego unquam viderit eorum malorum exempla. Quid enim extitit his temporibus Trojano rege majus? Quid opibus ſuis cumulatius? Quid operibus munitius & pulchrius? Et quid demum exitu tantorum bonorum triſtius? Quid crudelius? Quid flebilius? Vidit infelix pater tam arduum & longum bellum, tot cruentas mortes natorum ſuorum. Vidit everſam funditus & incenſam urbem. Vidit latrantem conjugem, captivas nurus & filias, populationem tantarum divitiarum: ipſe quoque, quod ultimum reſtabat illi ſenectutis ſuæ ſolatium, Pyrrhi enſe confoſſus, & crudeliſſima morte conſumptus eſt. CHAR. Quis melius me haec novit, qui cunctos hac ſcapha transvexi? A quibus & omnem calamitatem ſuam ſeriatim perdidici. Notus eſt abunde mihi Priamus, cujus cognito acerbo caſu non potui non dolere: notus eſt Troilus: noti Hector & Deiphobus: nota eſt caetera tot filiorum ac nepotum turba: noti innumerabiles qui illo bello perierunt Trojani pariter & Graji duces. Nota eſt infinita quæ tunc occidit populorum manus. Nullo memini tempore longiorem interfectorum multitudinem huc deſcendiſſe, quam illo: quo ita laſſatus fui, ut præ multitudine omnibus transvehendis minime haec cymba ſufficeret plane. Quid opus eſt tibi monitore ad aperiendas eorum miſerias, quas tu ſubjectas oculis tuis habuiſti? Quod ſi pro anguſtia temporis liceret (jam enim video propius nos applicare ripæ) narrarem & millia aliorum tyrannorum, ex quibus creſceret etiam magis tibi opinio eorum calamitatis. Nam illud poſſum, quod certo ſcio, tibi verum confirmare, nullum fere me vidiſſe unquam tyrannorum huc deſcendentium (deſcendunt porro omnes) qui non vel alicujus veneni infectionem vel magnas ulcerum cicatrices, & ſanguinolentæ alicujus mortis horrida ſigna præ ſe ferret. Ita mirum eſt videre tot ac tantos necatos, confoſſos, cruentatos, trucidatos. PAL. Quis nunc ſe tantis in malis tyrannum unquam eſſe optabit? Quis imperia aſſequi quæret, quæ jam certius certo cognoſco magis fugienda eſſe, quam Meduſaeum caput? CHAR. Audiſti quibus apud ſuperos tyranni malis torquentur: ſed ſi intelligeres quæ hic apud inferos graviora etiam illis parantur, perhorreſceres & longe magis eorum ſortem. PAL. Ergo & alia hic tyrannis parantur? CHAR. Credis, Palinure, ſcelera quæ patrant mortales, hic aliquando impunita eſſe? PAL. Hoc modo animadvertebam. CHAR. Animadvertendum eſt igitur tibi, quodcumque in vita peccatur, pari demum poſt mortem & reſpondente peccatis poena puniri. Nam ut capias quod dico: ſi tu, Palinure, artem tuam navicularian vivens male exercueris, ſi in dominum tuum mali quicquam vel cogitaveris, vel commiſeris, ſi inaudiens dicto ſuo extiteris: invenies hic tibi praeparatas his, quæ deliqueris, ſimiles poenas. PAL. Nihil profecto, Charon, ſcio quod male egerim, vel in dominum meum peccaverim, niſi ſomnolentam illam dormitationem meam, qua negligentius certe quam debebam, me geſſi. Nam magno in periculo navim ſimul & dominum, quem vehebat, meum reliqui, niſi vigilantior ipſe & cautior melius ſibi conſuluiſſet: ſed poenarum ſatis tum ob hoc craſſum peccatum meum etiam in vita recepi. CHAR. Recipies etiam in morte. Ibis enim quum è navi te dimiſero, ad ſeveros judices noſtros, qui examinant & cenſent delicta omnium. Ducent quoque te in examinationem, ſcrutabunturque crimina tua. Videor vero videre quali te judicabunt poenæ ſubjiciendum. PAL. Quali? CHAR. Parem peccato tuo tibi poenam ſtatuent. Nam quum ſomno peccaveris, aeterno etiam te ſomno damnabunt. PAL. Dormiam ergo in aeternum? CHAR. Ita puto: niſi gravius ſit aliud peccatum tibi. PAL. Sic mites habeam judices, ut non ſit gravius aliud mihi. CHAR. Nullam ergo niſi ſomni poenam patieris. PAL. Non haec gravis poena mihi videtur. CHAR. Neque aſinis etiam & bobus: at magnis & excellenti aliqua virtute praeditis viris graviſſima exiſtimatur. PAL. Quas vero, dic, poenas perferent tyranni? CHAR. Audis tot clamantes & lamentantes voces? Tot horrificos planctus? Tantum ſtridorem ferri? Tot tractus catenarum?

rum? PAL. Delectabat me adeo sermocinatio tua, ut his minime animum intenderem. Sed quid audio tam triste atque horrendum, quod præ horrore poenæ aures meæ sustinere non possunt? CHAR. Sunt haec quæ audis, tormenta tyrannorum. Nam quum illi in vita carcere quemquam incluserint, spoliaverint, flagellaverint, trucidaverint, in summum luctum, in summam egestatem & calamitatem deduxerint, damnati sunt etiam ab incorruptis judicibus ad perferendas pares poenas. Ideo teterrimis quoque carceribus inclusi, spoliati, flagellati, rotati, caesi membratim, ac mille atrocissimis mortibus cruentati, tantos edunt, quantos audis, gemitus, tantum luctum, tot ac tantos reboatus, clamores atque ejulatus. PAL. Dic etiam mihi, Charon, an his poenis plectuntur, qui magni atque primarii tyrannis assistunt? CHAR. Prorsus iisdem: nam suasu & consilio eorum maxime committunt tyranni scelera sua. PAL. An & in vita illi beati? CHAR. Non secus ac tyranni quibus assistunt: nam iisdem quoque malis subjecti sunt. eadem enim sunt in eos populorum odia, majora etiam inter se, eaedem curæ, eadem pericula: & quod miserabilius est, dejiciuntur saepe a tyrannis suis, & vel carcere vel morte aliquando pessima afficiuntur. PAL. Tanta est ergo, tamque generalis omnium calamitas. Ullam vero prorsus esse putas hominum sortem, quæ beata duci possit? CHAR. Imo beatos aliquos non nego fuisse mortales, sed perraros tamen. PAL. Quos perraros? CHAR. Qui amore virtutis & literarum contempserunt caetera mundi bona: qui se innocuos, puros, castos, integros, incorruptos conservantes, extulerunt animum altius ad gustandam divinam excellentiam, humana quasi sordida & abjecta relinquentes. Nam virtus per se tam dulcis tamque jucunda res est, ut incredibiles amatoribus suis afferat voluptates. Tam nobilis & praestans est ejus possessio, ut summa quadam ubertate ditet possessores suos. Quam qui vere est assequutus, nihil praeter literarum studia dulce, nihil praeter dei cognitionem habet amabile. Quæ tantum praedulcia sibi bona stabilia, perpetua, incorrupta praeeligit, custodit, amplectitur. Reliqua vero mundi, supremo tandem gustu amara, infirma, momentanea, corruptibiliora fuco, mendaciora hilo, inaniora hila, jejuniora papis volantibus, fugit, contemnit, abjicit, conculcat: contentusque se ipso, ac honestissimis suavissimisque studiis suis totum nihili mundum ducit, ruentem etiam non formidat. In his recreatur, refocillatur, laetam & jucundam agit vitam, ridet tantas hominum, tamque stultas, & ultro sibi quaesitas anxietates, tot ineptias, tot cassos labores, tot inanes curas. Nemini nocet, nemini molestus est. Laudant eum omnes, praedicant, admirantur, benevolentia complectuntur, favore prosequuntur. Quam vere hic beatus est, qui conscientiæ suæ innocentia & integritate fruitur! Quod primum est dulcius omnibus, bonus securusque sui, nullo timore angitur, nulla angustia torquetur, non timet largas (quibus caret, quasque nihili facit) divitias sibi a potentioribus eripi. Non timet a quocunque se laedi, qui nec quenquam se laesisse certo intelligat. Quam vere hic felix est, qui tot tantisque semotus curis & periculis, tantarum vacuus perturbationum, sibi semper aliisque jucundus, laetetur semper, & omnibus quotquot sunt mundi honestis, & his etiam quæ coelibum communes sunt, perfruatur voluptatibus: qui humanioribus sanctioribusque deditus studiis, contemnat omnia, contemnensque omnia possideat. Nam is possidere omnia videtur, non qui omnibus abundet, sed cui nihil deficiat. Porro illi nihil deficit, qui nihil concupiscit. Concupiscens autem nihil, contemnit omnia: contemnensque ita id assequitur quod desiderat. Desiderio vero suo frui, ea demum vera & sola beatitudo, beatorumque omnium plenitudo est. PAL. Hi ergo cum nihil mali egerint, poenarum etiam nihil patiuntur. CHAR. Nihil prorsus, imo propter transactam bene vitam, meritum magnum assequuntur. PAL. Quod? CHAR. Vel coeli fiunt incolæ, communicantque aeternum illis coelestibus bonis: vel si huc descendunt, mittuntur in Elysium: qui locus est quietis

ac deliciarum ; ubi ſedes fortunatæ, campi aperti, laeti, omnium omnino poenarum expertes. PAL. O ſi mihi ad mortales redire aliquando contingeret, inclamarem quam magna poſſem voce, admonerem de ſuo quemque officio & dignitate, accuſarem tantam laborum fruſtrationem, tantam curarum vanitatem, tot corruptas opiniones, perverſaque judicia : ſed quam maxime increparem, qui vel magiſtratu quopiam magno vel imperio caeteros antecedunt : oſtenderem tanta, quæ antea ignorabam, ſed te docente nunc intelligo, mala eorum, graviſſima, dictu horribilia : revocarem omnes a vitiis, ab inferendis injuriis, ad meliorem victum, a ſuperflua agendarum rerum cura : incenderem deſiderio virtutis : laudarem innocentiam, praedicarem frugalitatem, exhortarer cunctos ad bene, graviter, caſtigateque vivendum, ad ſe cognoſcendum, ad contemnendum tot caduca, & ſomni cujusdam vel umbræ magis ſimilia mundi bona : invitarem ad honeſtas artes, ad ingenuas exercitationes, ad ſtudia literarum, ad ſpem ac contemplationem divinæ bonitatis. CHAR. Et recte ſane : ſed vides nos ripam attigiſſe : egredere jam. PAL. Et jam egreſſus ſum. Ad judices eo. Placidam opto tibi ſemper navigationem. Salve, ô Charon, & vale. CHAR. Et ego ad reliquas umbras redeo. Placidos opto tibi ſemper judices. Salve, Palinure, & vale.

VIRTUS DEA.

MERCURIUS, VIRTUS.

MERC. VIrtus Dea per epiſtolas oravit modo, ut ad ſe irem. Eo ut perconter quidnam me velit, illico ad Jovem redibo. VIRT. Salve, Mercuri : ago tibi gratias, quandoquidem tua in me pietas atque benignitas efficit, ut non penitus deſpecta ab omni coetu Deorum ſim. MERC. Expecto quid narres : tu modo perbreves narrationes facito : nam edixit, ut confeſtim ad ſe redirem, Jupiter. VIRT. Etiamne tecum nobis non licebit noſtras aerumnas exponere ? Quos igitur habebo ultores injuriarum, ſi non modo apud ipſum maximum Jovem, verum & apud te, quem ſemper in fratris locum habui, colui, obſervavi, condolendi facultas negatur ? O me miſeram, ad quos confugiam ? Unde auxilium petam ? Me quidem, cum ita deſpiciar, malo eſſe truncum aliquem, quam Deam. MERC. Tandem effare, dum praebeo operam. VIRT. Viden' quam ſim nuda & foeda ? Hoc ita ut ſim, efficit Fortunæ Deæ impietas atque injuria. At eram ſane ornata apud Elyſios campos inter veteres illos amicos, Platonem ſcilicet, Socratem, Demoſthenem, Ciceronem, Archimedem, Polycratem, Praxitelem, & ejusmodi viros doctos, qui me, dum vitam agebant, piiſſime atque religioſiſſime coluere. Interea loci cum jam non pauci ſalutatum ad nos advolaſſent, è veſtigio Fortuna Dea inſolens, audax, temulenta, procax, maxima armatorum turba conſepta atque ſtipata, properans ad nos, jactabunda, En, inquit, plebeja, tune majoribus Diis adventantibus non ultro cedis ? Dolui injuriam nobis immeritis eo pacto fieri : ac nonnihil ira concitata, inquam, Neque tu maxima Dea his verbis me plebejam efficies : neque ſi majoribus cedendum eſt, tibi turpiter cedendum cenſeo. Illa vero illico in convitium ſeſe effert adverſum me. Praetereo hic, quas contumelias in me primum dum haec inter nos geruntur, effuderit : idcirco Plato philoſophus coepit contra eam nonnulla de Deorum officiis diſputare. Illa excandeſcens, Apagite hinc verboſi,

bosi, inquit. Non enim decet servos Deorum causſam ſuſcipere. Coeperat & Cicero orator plura velle ſuadere, at ex turba armatorum erupit, Mercuri, Antonius praepotens, latera illa ſua gladiatoria oſtendens, graviſſimumque pugnum in os Ciceronis injecit: hinc caeteri mei amici perculſi metu, fuga ſibi propere conſuluere: neque enim Polycletus peniculo, aut Phidias ſcalpro, aut Archimedes horoſcopo, aut caeteri inermes adverſus audaciſſimos armatos, eosque praedis atque homicidiis ſuetos, bello ad ſeſe tuendos valebant. Ergo me infeliciſſimam, ab ipſis Diis omnibus qui tum aderant, atque hominibus, deſertam, pugnis ac calcibus totam confregere, veſtes meas diripuere, in lutum proſtratam reliquere, demum abiere ovantes. Ego vero ita confecta, cum primum licuit, conſcendi huc, ut Jovem Opt. Max. his de rebus facerem certiorem. Jam quidem mihi ut intromittar expectanti, menſis elapſus eſt: dumque id ut impetrem, omnes Deos exeuntes atque redeuntes precor, novas ſemper aliquas excuſationes audio. Aut enim Deos ajunt vacare ut in tempore cucurbitae floreſcant, aut curare ut papilionibus alae perpulchre pictae adſint. Quid? Igiturne vero aliquid ſemper habebunt negotii, quo nos excluſas teneant ac floccipendant? Tum etiam & villicus ſuſcepit curam dudum, ne cucurbitae ſiti pereant: nos tamen neque Diis neque hominibus cordi ſumus. Has ob res te iterum atque iterum precor obteſtorque, Mercuri, qui ſemper apud Deos ipſos interpres extitiſti, ut cauſſam hanc meam juſtiſſimam atque piiſſimam ſuſcipias. Ad te confugio, te ſupplex oro. In te omnis mea ſita eſt ſpes atque expectatio. Da quaeſo operam, ne dum a vobis excludor, ipſis quoque mortalibus ſim ludibrio. Nam erit quidem dedecus Deorum ordini, ubi homunculi me tametſi infirmam Deam floccipendant. MERC. Audivi, doleo: verum pro vetere noſtra amicitia unum admoneo, duram nimis atque difficilem cauſſam te adverſus Fortunam ſuſcepiſſe. Nam & Jupiter ipſe, ut caeteros omittam Deos, cum ſe ob accepta beneficia nimium Fortunae debere ſentiat, illius vires atque potentiam veretur. Ea enim ad coelum Diis aſcenſum praeſtitit: atque ubi velit, valens ſua armatorum manu ejiciet. Qua de re, ſi ſapis, inter plebejos Deos ignota, quo ad Fortunae odium extinctum ſit, latebis. VIRT. Aeternum latitandum eſt. Ego & nuda & deſpecta abeo.

IO. MATTHIAE GESNERI
DE AETATE ET AUCTORE
DIALOGI LUCIANEI
QUI
PHILOPATRIS
INSCRIBITUR, DISPUTATIO.

(Habita *Jenae* A. 1714. retractata & aucta publiceque disputata *Lipsiae* 1730. retractata iterum & castigata *Gottingae* 1741.)

ARGUMENTUM.

De auctore Philopatridis tres classes sententiarum §. 1. 2. I.) *Qui Luciano tribuunt* 3. 4. II.) *Qui antiquiorem Luciano faciunt* 5. *Examinatur haec posterior sententia* 6. *In primis repugnat laudatus Artemidorus* 9. *Et similitudo sermonis cum sermone Luciani. Obiter de Baraterio dictum* 10. II.) *Luciani non esse hunc libellum, ostenditur testimonio antiquae annotationis* 12. *Quia unius tantum Imperatoris in Persica victoria mentio fit* 13. *Respondetur Ge. Bullo* 14. *& Dodwello* 15. *Major est in Philopatride rerum Christianarum notitia, quam quae in Luciano observatur* 16. *Obiter quaedam ad Peregrinum disputantur contra T. Fabrum* 18. 19. *Comparantur notitiae Luciani & auctoris Philopatridis* 20. *An χρηςὸι sint Christiani? contra Huetium* 21. *Stilus Philopatridis Luciano indignus* 22-26. III.) *Ergo junior Luciano, quod putabat etiam Lacrosius* 26. *Et Moylius* 27. *Scriptus videtur Byzantii, cum ea jam esset Constantinopolis* 28. *Argumento de templorum antiquitate non utimur* 29. *Post Constantinum M. scriptum esse indicant ἐξιστωταί, & voces quaedam illius aevi propriae* 30. *Scriptus videtur ad primum nuncium victoriae Juliani Persicae* 31. *Christiano Imperatori tali libello gratulari non licuisset* 32. *Res gestae Juliani satis magnae* 33. *Et auctae in immensum a laudatoribus* 34. *De Aegypto in servitutem redigenda, Arabibus ac Scythis* 35. *Christiani infensi Juliano. De his agi, contra Basnagium* 36. *Male ominatos Juliano ostenditur* 37. *Status felix imperii Juliano imperante* 38. *Galilaeorum appellatio Juliani temporibus propria* 39. 40. *Licebat apud Julianum etiam Deos gentilium irridere* 41. *Qui in Luciani nomen pervenerit?* 42. 43.

I.

QUo tempore, quove scriptus auctore esset Dialogus, qui Philopatridis nomine, inter Luciani libellos a librariis collocari solet, diu multumque a doctissimis hominibus disputatum est. Me ad quaerendum excitavit illud, quod passim ad hunc libellum in disputationibus de antiquitate fidei Nicaenae, aliisque rebus provocari viderem. Operae itaque pretium esse putabam etiam paullo exquisitioris, si constitui posset aliquid, quod vel usque quaque certum esset, vel eum probabilitatis gradum haberet, quo in tali re acquiescendum sibi viri sapientes putant.

II. Ad

II. Ad tria quasi capita referri possunt, quae adhuc prolatae sunt sententiae. Sunt enim, qui Luciano auctori tribuendum putent; malunt alii antiquiorem Samosatensi credere, quin ad Neronis usque tempora retro ascendentes parentem deformi foetui quaerunt; alii denique juniorem Luciano, quin ipso tertio post C. N. seculo inferiorem ut statuant, adduci se patiuntur. Nos in re non nimis facili ita versabimur, ut primo sententias aliorum proponamus, quam fieri poterit perspicue, adjectis simul caussis, quas vel allegant ipsi, vel quae videntur illos, ut ita sentirent, induxisse; tum quae contra hos ab aliis disputentur, vel dici nostra opinione possint, sine cujusquam insectatione modeste indicemus; denique ut nostram de tota re sententiam & exponamus breviter, & argumentis pro virili parte adstruamus.

III. Igitur qui Luciano tribuunt scelerati partus exclusionem, ab illis ne exigendam quidem esse probationem, videri alicui queat: cum, quod inter reliquas ejus viri commentationes compareat, ex eo ipso satis constet, nisi sit, qui meliori jure eum sibi vindicet, illius esse, cujus per tot annos fuit possessio. Plurima enim esse plurimorum auctorum scripta, quae eorum, quibus tribuantur, esse, nullo alio argumento probentur, quam quod inter reliqua ipsorum scripta referantur. Atque haec cum ita sint, accedere, quod argumentum tale hujus Dialogi sit, quod a dicacitate Luciani & omnia insectandi libidine non abhorreat. Olim enim effeciisse Samosatensem illum scurram, ut, si quid in re gravi ridiculum, in seria ludicrum, in honesta denique contumeliose dictum appareat, id haud male, nec levi conjectura ad ipsum auctorem referatur. Neque Christianis peperciisse, sed in ipsos etiam maledicum strinxisse calamum, vel Protea, seu de morte Peregrini dialogum luculenter admodum testari. Maximam autem omnium fidem huic sententiae facit mira phrasium, sententiarum, earum etiam, quas ex Homero solet depromere, totius denique oeconomiae, quam vocant, & dispositionis convenientia: quae quidem tanta est, ut vix phrasis vel sententia in toto hoc dialogo occurrat, quae non semel, aut saepius etiam in reliquis, quae Luciano nemo abjudicat, deprehendatur; oeconomia autem seu dispositio, dialogi ei, quam in Nigrino ille adhibuit, magis similis sit, quam ovum ovo est simile, de qua quidem convenientia infra adhuc erit dicendi locus.

IV. Jam victoria illa de Persis, cujus sub finem dialogi epinicion quasi quoddam a superveniente Cleolao canitur, nihil vetare dicit celeberrimus FABRICIUS (*a*), quare non sit eadem, de qua Marcus Antoninus & Lucius Verus triumpharunt A. C. 166. Vir doctissimus DAVID BLONDELLUS (*b*), quem laudat FABRICIUS, *Anno Marci quarto*, inquit, *Christi 164. Macrino & Celso Coss. Seleucia cum trecentis hominum millibus, & Ctesiphontis regia Veri nomine per Cassium excisa, prisco vere Persarum supercilio nubem ademit Verus, cui spe falsus inani Susae & Arabiae excidium Scythicarumque excursionum cessationem (in bellum Marcomannicum, dum Parthicum geritur, natum, intentus) spondet Cleolaus. Nihil itaque nos cogit, quae Luciano vivente & spectante confecta sunt, ad alium auctorem referre.* GEORGIUS vero BULLUS (*c*), laudante iterum FABRICIO, praeter victoriam de Persis, Marco Antonino imperante repostatam, quam celebrat Cleolaus, illud insuper monet, quae de malorum praedictionibus dicantur in Philopatride, illa apprime etiam in Divi Marci tempora convenire. Huc enim pertinere, quae SEXTUS AURELIUS VICTOR habet in epitome: *Marcus Antoninus virtutum omnium caelestisque ingenii exstitit, aerumnisque publicis quasi defensor objectus est. Etenim nisi ad illa tempora natus esset, profecto quasi uno lapsu ruissent omnia status Romani. Quippe ab armis nusquam quies erat: perque omnem Orientem, Illyricum, Italiam, Galliamque bella fervebant: terrae motus non sine interitu civitatum, inunda-*

(*a*) Bibl. Gr. L. 4, 16. p. 504.
(*b*) De Episcopis & Presbyteris p. 227.
(*c*) Defens. Fidei Nic. 2, 4, 2. p. 73. seq. ed. Grabii.

dationes fluminum, lues crebrae, locuſtarum ſpecies agris infeſtae, prorſus ut prope nihil, quo ſummis angoribus atteri mortales ſolent, dici ſeu cogitari queat, quod non illo imperante ſaevierit. Nempe haec eſſe illa mala, a ſophiſtis, ut auctor appellat Chriſtianos, praedicta.

V. Qui antiquiorem faciunt Luciano, in diverſa abeunt. Eſt enim qui ita putet Luciano majorem Philopatridos parentem, ut ipſum Neronem aetate credat attigiſſe. Nimirum THEODORUS MARCILIUS, *Saperdae autem prorſus illi ſunt*, inquit, *qui propter ea quae in extremo dialogo iſto de Babyloniis, Aegyptiis, Perſis, Scythis verba fiunt, hujusce diſtortiſſimi foetus parentem ad tempora Imperatoris Trajani referunt, cum ea magis in Neronis aut etiam Claudii pertinere poſſe, quivis facile lolio non victitans perviderit. Plane quidem, quiquis tam belli pueri pater eſt, Neronis Principatu eum ſuſcepit.* Micyllum videtur notare, qui Trajano imperante ſcriptum eſſe Philopatrin putabat. Sed ipſius verba ponere ex argumento dialogi ab ipſo quondam converſi, commodiſſimum fuerit. „ Lucianine ſit Dialogus „ hic, an alterius cujuspiam, dubitari poteſt. Nam quod ad argumentum attinet, non „ abhorret ab illius ingenio & dicacitate. Pariter enim & gentilium Deos, & Chriſtianam „ religionem, ut ſaepe alias, inceſſere videtur. Phraſis autem, & tota adeo compoſitio „ caeteris illius ſcriptis haudquaquam ſimilis eſt. Nam quorſum pertinet excurſus iſte, re„ liquo prope toto corpore longior? Aut quid adeo grande aut affectuoſum ſequitur, quod „ Tragico iſti exordio reſpondeat? Sed de his doctiores judicent. Caeterum cujuscumque „ ſcriptum hoc fuit, videtur is Trajano Caeſari ob victoriam in Oriente partam potiſſi„ mum gratulari voluiſſe, contra eos qui per id tempus ſive ipſi urbi, ſive alteri alicui lo„ co, (nam patriam (a) ſolum vocat) pericula & clades praeſagiebant: quos ipſe a princi„ pio Sophiſtas appellat: ad finem tamen ita deſcribit, ut propemodum Chriſtianos intel„ ligere videatur. Eo enim pertinet, quod in fine de Perſico ſupercilio, de Suſis, de to„ ta Arabum regione meminit. Omnia enim illa a Trajano devicta in pop. Romani po„ teſtatem illis tum temporibus rediere, ut apud Dionem & Eutropium, & caeteros, qui „ ejus aetatis hiſtoriam ſcripſerunt, videre eſt". Habet haec Micylli ſententia praeſidium quoddam in verbis dialogi c. 10. Ἥνικα δέ μοι Γαλιλαῖος ἐνέτυχεν, ἀναφαλαντίας, ἐπίῤῥινος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας, καὶ τὰ κάλλιστα ἐκμεμαθηκὼς, δι' ὕδατος ἡμᾶς ἀνεκαίνισεν, κ. τ. λ. His veriſimile Paullum Divum ſignificari, cujus proinde auditor Triephon: jam vero inter magiſtri mortem, atque hunc ſermonem diſcipuli plus XL. annis ad ſummum intercedere non potuiſſe credibile eſt, niſi decrepitum ſenem Triephontem, cum haec loqueretur, fuiſſe, dicere velis.

VI. Verum enim vero quo antiquiorem aliquis hunc dialogum ſtatuit, eo magis falli neceſſe eſt. Quid enim? Ut hinc incipiamus, Triephontis magiſter laudatur Γαλιλαῖος, ἀναφαλαντίας, ἐπίῤῥινος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας; Divus igitur Paullus intelligendus neceſſario eſt? Quid vetat, quemvis alium hac deſcriptione ſignari, recalvaſtrum, naſonem, myſteriorum cognitionem de ſe, ex vero forte, praedicantem, quam comica phraſi, ad raptum illum Apoſtoli nefarie accommodata, noſter περιφράζει. Quid vetat, ſi concedamus etiam, corporis & oris habitum, qualis hic deſcribitur, Paulio fuiſſe, (quod vix tamen probari poſſe puto) imaginem ſummi Doctoris a ſcurra viſam eſſe, eumque deinceps, ut protervius Chriſtianos inſectaretur, hoc ſchemate magiſtrum ſuum deridendum aliis propinaſſe? DAVID BLONDELLUS, quem paullo ante laudavimus, contra eos, *quibus Galilaei, recalvaſtri, naſonis, ad tertium usque caelum rapti, diſcipulum profeſſus Triepho, Paullum innuere videtur*, ita diſputat: *His argumentis*, (quae nimirum allata jam jam a nobis ſunt) *perſuaderi me non poſſe fateor*, (*ut credam, Philopatrin ante Luciani aetatem ſcriptum.*) *Ut enim nullum Luciani aetate Paulli auditorem ſuperfuiſſe largior lubens; nec Paullum Tarſi natum Galilaeum dici*

(a) Quin urbis κατ' ἐξοχὴν mentio fieri videtur c. 19.

dici debuisse constat : utrumque ad majus Christianarum rerum ludibrium a Luciano effictum, non est quod negemus. Nec difficile fuit Vener. MOSHEMIO (*a*) refellere ARTEMONIUM, id est SAM. CRELLIUM, qui ipsi Christo adscribi raptum in caelum, sententiis Socinianis inserviens nimirum, putabat.

VII. Neronis Principatu non esse scriptum Philopatrin, non equidem probabo ex RUFI FESTI loco, qui *Armenias duas tunc amissas, Romanasque legiones sub jugum a Persis missas, extremo dedecore Romani exercitus sacramenta* ait *foedasse* : Plura siquidem feliciter, ductu Corbulonis, Neronis auspiciis in Armenia contra Parthos gesta, eademque magnifice celebrata, refert TACITUS (*b*) : quin neque post cladem ignominiamque, Paeti negligentia acceptam, *decreta a Senatu, integro adhuc bello, tropaea, dum aspectui consulitur, spreta conscientia, omissa sunt*, ut idem TACITUS (*c*) auctor est. Quidni igitur & vani cujusdam Graeculi Paeana ante victoriam, quin post cladem acceptam, canentis, gratulationem Nero acceperit? Firmiora proinde argumenta deinceps erunt adferenda. *Nec vero Trajano convenit*, verba recito DAVIDIS BLONDELLI l. c. *quod sub dialogi finem oraculum recitat Cleolaus : πέπτωκεν ὀφρὺς ἡ πάλαι βεβιμένη Περσῶν, κ. τ. λ. Nam nec Susam nec Arabiam totam debellavit, nec quos ex Arabibus subegit, post devictos Persas domuit Trajanus, immo inter belli Parthici initia anno imperii quarto Christi CI. Trajano quartum & Paeto coss. per Syriae praesidem Palmam, Petraeum Arabiam sub jugum misit ; eodemque anno, pereunte Decebalo, Dacicum bellum consummavit. Anno vero imperii nono, Christi CVI. Commodo & Cereale Coss. Seleuciam, Babylonem & Ctesiphontem cepit.*

VIII. Sed, ne quid dissimulem, tota illa disputatio nec mihi, nec credo multis aliis, ex omni parte probatur. Prior ipsius ratio est, quod nec Susa nec Arabiam totam debellaverit Trajanus. Sed debellavitne eam Marcus, cui ipse epinicio illo gratulatum fuisse Lucianum putat? Fatetur non debellasse. At paratum est *προφύγετον*. SPE FALSUS *inani*, inquit, *Susae & Arabiae excidium, Scythicarumque excursionum cessationem, spondet Cleolaus.* Iniquus autem est BLONDELLUS, si quo ipse effugio utitur, illud eripere velit parti adversae. Ut lubentius concedat, movere eum debet ratio altera, qua adversam sententiam oppugnare sibi videtur, tantum abest, ut ea rem, quam vult, conficiat. Putat enim, quia jam ante Persas, Arabum quosdam subegerit Trajanus, Cleolaus autem ei, qui jam victor esset Persarum, Arabiae subjugationem tanquam futuram spondeat ; fieri non posse, ut de Trajano ea gratulatio accipiatur. Quid si autem dicamus, ideo enimvero spondere Cleolaum ut ΠΑΣΑ *χθὼν Ἀραβίας*, subpotestatem Trajani redigatur, quod parte ejus jam subacta, facilior de reliquis spes esset. Haec, ut mihi quidem videtur, ita sunt manifesta, ut Blondello ipsi, si viveret, assensum extorquerent.

IX. Haecne igitur, dicat forte aliquis, sunt firmissima illa argumenta, quibus Trajani aevo abjudicatur Philopatris? Equidem, ut quod res est fatear, his nunquam mihi persuaderi passus essem, ut non a Paulli quodam discipulo transfuga scriptum putarem. Sed bene res habet. Supersest argumentum unum, a nemine, quod sciam, adhibitum, sed omni exceptione, uti arbitror, majus. Narrat nimirum Critias, c. 21. se cum interfuisset deliramentis atque vanis praedictionibus Sophistarum, ita sententiam de illis dixisse : *κατὰ μὲν τὰ Ἀριστάνδρου καὶ* ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ, *οὐ καλῶς ἐπροβήσαντα ταῦτ' ἐγὼ τὰ ἐνύπνια ἐν ὑμῖν*, & reliqua. Quis non videt ΑΡΤΕΜΙΔΟΡΟΝ *ἀνειροκριτικῶν* scriptorem significari? Et ne dubitemus, nec infartum ab interpolatore aliquo Artemidori nomen suspicemur, paullo post interrogat : *οὐ κατὰ Ἀρίστανδρον τὸν Τελμισέα, καὶ* ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΝ *τὸν* ΕΦΕΣΙΟΝ *ἐξηγητὰ τοῖς ἐνείροις*; De ipsa re, si quis forte requirat ARTEMIDORI, hujus ut & ASTRAMPSYCHI, verba in notis po-

(*a*) Vid. viri magni diss. de raptu Christi in caelum §. 1x. seqq.

(*b*) Annal. 13, 7. seq. c. 34. seq. L. 14, 23. seq. L. 15. init.

(*c*) Annal. 15, 18, 1. Ita in Persii 5, 4. ad Corbulonis victorias respici ait *Casaubonus*, quas assentatoria in majus extollerent Poëtae & Historici.

posita sunt. Hic illud tenendum, quod hic ARTEMIDORUS EPHESIUS, (qui tamen Dalmatam se dici maluit, ut nobilitaret oppidum unde maternum genus trahebat, obscurius absque hoc futurum) testatur ipse, (a) se nosse homines, qui vixerint Antonini Pii temporibus, qui successor fuit Hadriani, ante quem Trajanus imperavit. Hujus vero inter victoriam Persicam & Antonini initia xxx. minimum anni intercesserunt. Nemo igitur sub Trajano scriptum Philopatrida potest asserere, nisi qui crediderit, triginta annis ante quam scriptus sit liber, eum posse allegari. Quin, cum nihil aliud colligi queat ex Artemidori verbis, quam notos illi fuisse Athletas, qui interfuerint ludis quinquennalibus illis, quos Antoninus Pius Hadriano, a quo fuerat adoptatus, instituit, (b) suspicari licet, post Antonini demum tempora, quin Severi etiam, qui Antonino successor fuit, scripsisse Artemidorum, primum quod ex prooemio apparet, post longissimam cunctationem animum ad scribendum appulisse, h. e. ad edendas observationes longa peregrinatione experientiaque comparatas. Tum quod TERTULLIANUS quem sub Severo Imp. in confiniis seculi II. & III. floruisse satis constat, cum somniorum interpretes enumerat (c), nostri nullam facit mentionem: Quae ratiocinatio, si cui aeque ac mihi probabitur, ut paullo dictum laxius accipiet, cum NIC. RIGALTIUS, l. c. atque JO. ALB. FABRICIUS (d) Hadriani & Antonini Pii temporibus vixisse Artemidorum perhibent: tum illud etiam colliget, vix esse, ut a Luciano Samosatensi laudatus Artemidorus, adeoque Philopatris scriptus esse potuerit, de quo infra videbimus.

X. Neque vero illud hoc in loco praetermittendum est, summa rerum verborumque cum iis, quae haud dubie Luciani sunt, convenientia, quam, credo, negabit nemo, qui annotationes nostras vel cursim perlustraverit, facile aliquem induci, ut credat, vel ab ipso Luciano, vel ab homine qui eum sibi imitandum proposuerit, esse scriptum. Neque enim magis id casu fieri potuisse existimo, quam, ut ex temeraria formularum typographicarum commissione versus Homeri aliquis, aut Ennii possit existere. Sed pluribus in hac sententia confutanda nos immorari nihil opus esse arbitror, cum quae jam nunc adversus primam illam, quae Lucianum Philopatridis auctorem facit, proferemus, ea magnam partem fortius etiam contra hanc secundam valeant. Neque protulit quidquam doctissimus puer (quo nomine honoris caussa hic utor in eruditissimo quatuordecim annorum homine) BARATERIUS (e), quod dimovere nos de sententia debeat. Favebam aetatulae hominis in mea patria nati & ista scribentis, ignoscebam puero *absurditatis* accusanti, quae neque cognovisset satis, neque intelligere dum posset: lubens me discipulum illi in re tali praebuissem. Sed nihil dixit, quod non dictum, quod non refutatum sit. Molliter inter rosas violasque quiescant ossa hominis emendaturi, si licuisset, illa παιδαριώδη κακυφήματα. Nos pergamus.

XI. Quod igitur alterum hujus disputationis caput est, Lucianine sit Philopatris, an junioris alicujus, age, dispiciamus. Qua in re ita versabimur, ut primo contra eorum, qui id affirmant, rationes quaedam in medium proferamus, deinde, cur Luciani non esse putemus, generatim dicamus, denique, ut quibus inducti rationibus, juniorem Luciano auctorem arbitremur, eas rationes, quam fieri poterit breviter & perspicue, proponamus.

XII. Luciano jure tribui Philopatrin, probatum primo inde est, quod is quasi in possessione esset, cum inter ipsius opera jam longo tempore referatur; igitur non nisi validissimis rationibus posse inde exturbari. Verum enim vero, ne jam in locum illum communem de librariorum inertia & fraudibus excurram; ne etiam illud dicam, malae fidei possessorem praescriptione sese tueri non posse: jam Aldina editio CIↃ IↃXXII fol. in fine dialogi haec ha-

(a) L. 1. c. 28. p. 26. & c. 64. p. 55. quae loca allegantur a *Nic. Rigaltio* in notis ad inscriptionem.

(b) Videndus *Ael. Spartianus Hadriano* c. 27. & Commentt. ad h. l.

(c) Lib. de anima c. 36.

(d) Bibl. Gr. 4, 13. p. 402.

(e) In Anti Artemonio Noribergae 1735. 8. edito cap. 14. §. 2. & 3. p. 84. seqq.

habet : οὗτος ὁ λόγος νοθεύεται τῶν Λουκιανοῦ. Quæ procul dubio ex veteri codice adſcripta, & poſt ab aliis repetita ſunt. Argumentum non abhorret, fateor, ab ingenio Luciani, ſi generatim illud ſpectes, ut ad irridendam cum ſuperſtitione religionem pertinet. Sed quam exiguum huic rationi pondus inſit, ſi dicerem, de Tua, Lector, prudentia dubitare viderer. Quid ſi vero inſuper negem, illam ſaltem dialogi hujus partem, ubi vaniſſima ſpe tot victoriæ, triumphi tot ſpondentur, quorum nihil vel parum quamcumque etiam ſententiam amplectare, contigit, cato illi Samoſatenſis naſo ex aſſe convenire? Certe a prudentia non tantum viri, ſed a magna ad credendum res etiam ſatis certas tarditate, oppido id videtur alienum. Ingens porro illa rerum verborumque in hoc dialogo cum iis, quæ indubie ſunt Luciani, ſimilitudo, tantum abeſt ut a me negetur, ut potius paullo ante ea uſus ſim ad probandum, Trajani aetate non videri ſcriptum. Sed potuit ea ex alio etiam fonte profluxiſſe, imitatione nimirum, ſatis illa quidem inepta, qua de tum ex adnotationibus noſtris conſtare volenti poteſt, tum infra adhuc aliquid erit dicendum. Nunc reliqua perſequemur.

XIII. Victoriam de Perſis ingentem reportavit Lucius Verus, ob quam, communicato cum Marco fratre honore, triumphavit. Hanc eam ipſam eſſe, quam celebrat ſub finem Philopatridis Cleolaus, volunt, quos ſupra laudavi, viri doctiſſimi, aliique complures. Quibus aſſentiri ne queam, illud me movet, quod unius tantum αὐτοκράτορος deprehendam in illo epinicio mentionem, id quod ſecus factum oportebat, ſi ad hunc triumphum pertineret. Ambos enim fratres aequato jure imperium adminiſtraſſe, notius eſt, quam ut dici a me debeat. Nec eſt quod Lucium Verum ſolum celebrari dicamus, qui nimirum ſolus id bellum confecerit, ſolusque gloriam inde ſibi vindicaverit. Praeterquam enim quod per duces omnia ſunt geſta, Vero interim Imperatore in Daphnicis Antiochiæ deliciis molliter ventrem, Marco autem Romae rem publicam curante, ut teſtis eſt JULIUS CAPITOLINUS (*a*): jam eſt paullo ante dictum, confirmarique tum aliorum, tum ejusdem CAPITOLINI (*b*) teſtimonio poteſt, triumphum pariter utrosque celebraſſe. Ita enim ille: *Habuit hanc reverentiam Marco Verus, ut nomina quae ſibi delata fuerant, cum fratre communicaret, die triumphi, quem pariter celebrarunt.* Et jam ante c. 7. dixerat: *partum eſt Vero nomen Armenici, Parthici, Medici, quod etiam Marco Romae agenti delatum eſt.* Illud forte dici ab adverſa parte poſſet, Imperatorem Verum, cum iſta ſcriberentur a Luciano, jam tum fuiſſe extinctum, ſolique adeo Marco hic applaudi. Et ſane EUTROPIUS 8, 5. cum triumpho Parthico, Veri obitum conjungit artiſſime. Sed certum eſt, interceſſiſſe aliquot annos inter triumphum iſtum atque mortem Lucii: nec quae ſcriptor brevitatis ſtudioſus narratione conjungit, tempore ideo ſunt conjuncta putanda. Sed haec cum quaeſtione careant, apud eos certe, qui aliquam cum hiſtoricis illorum temporum familiaritatem habent, lubens dimitto. Illud tamen non poſſum quin adjiciam, non videri Cleolaum noſtrum, qui ſui victoria Imperatoris effertur tantopere, Medorum atque Armeniae (ut diſtinctarum magni imperii partium, ſuosque ſibi regulos habentium) mentionem fuiſſe omiſſurum, cum de futuris audacter adeo ſpondeat, ſi modo materiem epinicio illi tum praebuiſſent, quod Marco imperante contigiſſe modo vidimus. Denique totum hoc argumentum tale eſſe meminerimus, ut ſi nihil etiam ſit, quo labefactari convellique poſſit, (quod tamen minime ita ſe habere, eſt, puto, luculenter a nobis oſtenſum) tamen amplius nihil eo efficiatur, quam hanc quidem πεῖσιν nihil obſtare, quo minus Lucianus pro Philopatridis auctore haberi queat, cujus generis argumenta, plura etiam, ruere ſtatim neceſſe eſt, ſi vel unum quid proferri queat, quod cum reliquis conciliari & redigi in concordiam non poſſit.

XIV. Quod

(*a*) In *Marco Antonino* c. 8. (*b*) In L. Vero c. 8.

XIV. Quod vero GEORGIUS BULLUS putat non parum momenti habere, ad asserendum Luciano Philopatridem, temporum sub Marco Antonino iniquitatem, de eo etiam, dissimulare non possum, alia omnia mihi videri. Mala etenim, quae ab AURELIO VICTORE enarrata supra retulimus, quorumque mentionem etiam JULIUS CAPITOLINUS facit (*a*), jam inde ab imperio Antoninorum fratrum, atque adeo ante victoriam Parthicam accidisse, totoque fere perduravisse imperii tempore, iidem auctores sunt. Tantum autem abest, ut, qua tempestate scriptus est Philopatris, calamitates publicae orbem Romanum insigniter vexaverint, ut potius eam ob caussam Christianis acerbe adeo insultasse auctorem appareat, quod temporum felicitatem infaustis praedictionibus, obscenisque ominibus quasi contaminarent. Quod ut appareat, audiamus Critiam, qui, ut videtur, ob patriae, quem profitetur, amorem, nomen dialogo dedit, cujusque sub persona auctorem latere voluisse, existimaverim. Hic igitur Critias in Sophistarum, ut eos appellat, concilium introductus, interrogatusque c. 24. *πῶς τὰ τῆς πόλεως καὶ τὰ τοῦ κόσμου; Χαίρουσίγε πάντες*, inquit, *καὶ ἔτιγε χαρήσονται.* Habes gaudium publicum, habes felicitatem temporum. Quid ad haec Sophistae? Non placet illis laetitia effusa gentilium, subjiciunt: *δυστοκεῖ γὰρ ἡ πόλις*, cujus verbi vim ibi declaravimus. Non negant igitur jam felicia esse tempora, sed mala futura praedicunt. Hos dein proterve ridet Critias, *ὀξυδερκέσατα νοεῖν* illos inter alia scommata dicens, qui viderent scilicet, quod nec esset usquam, nec, ut putabat, futurum esset. Tum effunditur in enumeranda varia calamitatum publicarum genera, ita tamen ut ipsa phrasi ad risum composita manifeste indicet, nihil tale tum quidem vulgo homines timuisse, ne putes fuisse expertos. Confirmant ista, quae sub finem dialogi idem Critias commemorat: *Ἡμεῖς δὲ, ὦ Τριεφῶν, τὰ κάλλιστα εὑρηκότες ἐσμέν·* & paullo post: *τοῦτο ἀρκεῖ τοῖς παισὶν, αἱ ἡμέραι τοῦ αὐτοκράτορος, πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ ἐκλείψει, καὶ ἔθνος ἡμᾶς οὐ καταπτοήσει.* Haec igitur satis, opinor, ostendunt, non eo tempore scriptum Philopatridem, cum calamitates publicae per orbem terrarum grassarentur, sed satis laeto reipublicae statu, secus atque viro doctissimo videbatur.

XV. Magnum nomen HENRICI DODWELLI praesertim in suis cuique libro temporibus assignandis. Ille etiam aliquando Luciano adscripsit Philopatrin: sed contra se disputandi necessitatem nobis remisit, qui sententiam ipse mutarit. Itaque satis prope fuerit diversas viri opiniones referre. In dissertatione de fortitudine Martyrum (quae Cyprianicarum XII. est) §. 24. Luciano & M. Antonini temporibus attribuerat Philopatrin. In dissertatione (*b*) de jure Laicorum sacerdotali p. 284. de eodem dicit, *Quem ego Trajano longe recentiorem fuisse existimo, & ipso fortasse Luciano.* Sed in dissertatione de Isidoro Characeno (*c*) §. 5. p. 63. ait, „ Anno Christi CCII, quo Severus Imperator persecutionem „ in Christianos Alexandreae decreverit, huic persecutioni Philopatride scripto quasi prae„ lusisse Lucianum „ praevias persecutioni *κωμῳδίας* memorante Antiocheno Theophilo". Liceat hic quasi interpellare Dodwellum. Spartianus in Severo c. 17. quem laudat, non Alexandriae sed *in itinere* e Syria versus eam urbem decretam ait persecutionem. *Judaeos*, inquit, *fieri sub gravi poena vetuit. Idem etiam de Christianis sanxit.* Κωμῳδίας illas apud Theophilum non observavi. Sed quid porro Dodwellus? „ In eadem urbe Alexandria „ scriptum Philopatrin argumento esse Alexandrini mensis nomen Mesori (c. 22.) Quod „ autem Arabes hostibus accensentur, (c. 28.) id facere, ne quis alius Princeps, praeter „ Severum, intelligi possit &c. Similia sunt, quae disputat Prael. Camden. 7. p. 307. seq. Quanti ea sint, cum aliunde ex hac dissertatione & adnotationibus ad Philopatrin nostris con-

(*a*) In vita Marci c. 8.

(*b*) Cum *Grotii* diss. de Coenae administratione ubi Pastores non sunt, & aliis hujus argumenti edita Lond. 1685.

(*c*) In Geographis *Hudsonia*. T. 2.

conſtare poteſt, tum ipſe indicavit DODWELLUS, qui in literis ad MOYLIUM, quas paullo poſt laudabimus, novam ſententiam defendendam ſuſceperit, ſcriptum nempe libellum A. C. CCCXI. ad recentem nuntium victoriae quam a Perſis Odenathus retulerit. Quae deinde pro noſtra dicemus ſententia, ea huic conjecturae evertendae putamus ſufficere.

XVI. Perduxit nos ordo diſputationis inſtitutus ad ea argumenta, e quibus generatim Luciani non eſſe foetum Philopatrin, colligi poſſe putamus. Nam illa quae juniorem Luciano auctorem ſuadeant, his ſubjuncturos nos eſſe diximus. Ad hanc igitur claſſem, praeter ea, quae modo contra BLONDELLUM atque GEORGIUM BULLUM, viros doctiſſimos, diſputata ſunt, non dubito primo loco referre, quod major in hoc dialogo deprehenditur, quam in Luciani ſcriptis, Chriſtianarum rerum peritia. Quisquis diligentius paullo hujus viri commentationibus legendis attenderit, animadvertet profecto perpetuum fere illius morem, ut in quarum rerum mentionem inciderit, eas res, tanquam per digreſſiones, quas vocant Rhetorum filii, perſpicue, verbisque negotio, de quo agitur, quam aptiſſimis declaret, quo ipſo, quanquam interdum non taedium lectoribus, ſi qui ſunt delicatiores, creare non poteſt; facit tamen, ut, cum minime putes, plurima diſcas, ad omnem hiſtoriam, populorum ritus, clarorum virorum pernoſcendam indolem, linguae etiam proprietatem, totam denique humanitatis diſciplinam nimium quantum profuturа. Quin ea ipſa ratio eſt, ut quoddam Ἀμαλθείας κέρας, aut cornu copiae bonae frugis pleniſſimum, opera ejus ſummo poſſint jure vocari. Profluxit iſta ſcribendi ratio partim ex charactere Luciani, qui eſt ἠθικώτατος, & ad comicum in multis accedens proxime, in quibusdam etiam ſuperans: partim, (non eſt enim infitiandum) ex oſtentatione quadam, Polymathianque demonſtrandi ſtudio, quod quidem in Sophiſta, id eſt eo, qui dicendi artem pro genio ſeculi profiteretur, non ferri facilius poterat, ſed laudi erat atque admirationi. Igitur nulla fere ſecta, hominum fere genus nullum eſt, cujus non hiſtoriam, characteres praecipuos, aliaque ἀξιομνημόνευτα conſignata ab eo literis deprehendamus: Philoſophorum autem cujuscunque ſectae, rhetorum, adulatorum, paraſitorum, divitum, pauperum, ſenum, juvenum, ſuperſtitioſorum, atheorum, Romanorum, Athenienſium, Scytharum, impoſtorum, hiſtrionum, lenarum, meretricum, militum, ruſticorum, regum tyrannorum, Deorum, Dearumque, & cujus non? velut imagines quasdam ab eo pictas admiremur.

XVII. Sed quorſum iſta diſputem, quaeret fortaſſe aliquis? Nimirum ita rationem ſubduco: quia Lucianus oſtentandae occaſionem doctrinae nullam ſolet facile praetermittere; quia nullius non hominum generis characteres, mores, ſententias, verbis cuique rei propriis & quaſi ſolennibus deſcribit: probabile non videri, ſi tantam habuiſſet Chriſtianismi peritiam, quantam in Philopatride reperimus, non alias etiam eam præ ſe tuliſſe; atque eo magis, cum occaſio in his ipſis, quæ habemus ab eo ſcripta, nón defuerit, tum in bonam, tum in malam etiam partem ampliorem Chriſtianorum mentionem faciendi. In bonam quidem eo imprimis loco, ubi Alexandrum Pſeudomantin illum ab oraculo ſuo Atheos, Epicureos, Chriſtianos omnes removeri procul juſſiſſe tradit. Verba ipſa ſubjeci (a): εἴ τις ἄθεος, ἢ Χριστιανὸς, ἢ Ἐπικούρειος, ἥκει κατάσκοπος τῶν ὁσίων, φευγέτω. Cur Epicureos abeſſe voluerit, declarat, ſed de noſtris tacet, nec rationem ullam cur exeſſe illos ſacris ſuis Alexander voluerit, profert: forte quod laudandi erant, hoc quidem in loco; quod a ſe paganus homo impetrare non poterat? Sed etiam cum ridet Chriſtianos (b), & res illorum dedita opera narrare videri vult, partim verbis ex gentilium diſciplina petitis utitur ad res ipſorum deſignandas, partim, vulgari errore, Judaeorum & Chriſtianorum miſcere negotia videtur, & in univerſum ita loquitur, ut ſatis appareat, neque libros ſacros legiſſe unquam, neque etiam aliunde ſanctiſſimae diſciplinae rationes ſatis habuiſſe cognitas atque per-

(a) In *Pſeudom.* c. 38.

(b) *De morte Peregr.* c. 11.

perſpectas. Quoniam id eſt parum ab hac diſputatione alienum, age, quaedam ad hunc Luciani locum annotemus.

XVIII. Ac primum quidem miror, TANAQUILLUM FABRUM, virum ingenioſiſſimum ad illa verba. (*a*) *τὸν μέγαν γοῦν ἐκεῖνον κ. τ. λ. annotaſſe: Iſtaec vocula γοῦν & ſenſus repente abruptus ſatis indicant, multa hic a Luciano adverſus Chriſtum ſcripta fuiſſe; quae a majoribus noſtris, hominibus nimium piis, ſublata fuere. Hinc itaque eſt quod dixerat Suidas, Lucianum καθάπτεσθαι τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ αὐτὸν βλασφημεῖν τὸν Χριστὸν, ἐν τῷ τοῦ Περεγρίνου βίῳ. Hinc factum ut in plerisque Mſſ. Codd. non amplius extet Peregrinus.* Equidem fateor, ſi voculam *γοῦν* interpretere, *itaque*, ut eſt ab eo, qui hunc dialogum convertit, factum, male haec cohaerere cum iis, quae praecedunt. Sed quid vetat, quo minus vertamus *enim*, frequentiſſima nimirum, apud Lucianum etiam, vocis ſignificatione, ut quandam notet parentheſin. Qui enim, quaeſo, concinnius, quam ita loqui potuit Lucianus: Peregrinus noſter in Chriſtianos etiam incidit, & poſtquam illorum edidiciſſet myſteria, ſubito nimium quantum inter illos nomen & gloriam eſt conſecutus. Nam hodienum durat illa quorundam ſtultitia, ut celebrem iſtum in Palaeſtina ſuſpenſum hominem venerentur &c. Pergit deinde, ut videas a parentheſi reverti: *τότε ΔΗ καὶ συλληφθεὶς κ. τ. λ.* Senſus igitur abruptus non magis, quam *γοῦν* particula, deeſſe aliquid oſtendunt. Suidae verbis ſua conſtat veritas quam planiſſime, ſi vel nihil deſit. Quid enim ſunt blaſphemiae in Chriſtum, ſi hae non ſunt, quae hodienum extant in Proteo? Denique, quis iſte foret ſtupor, cum manum ſemel injeceris mutilando ſcripto, illud relinquere, quod ejici vel ſimiliter, vel magis etiam intererat? Duobus potiſſimum modis ulti ſunt Chriſtiani hujus dialogi contumeliam, primum omittendo illo penitus, quod factum facile FABRO credimus, tum acerbe, adletis in margine notulis, refutando, quod ſcholia a JO. CLERICO edita teſtantur. Omiſiſſe quaedam ex ipſa orationis ſerie, ſaltem FABER quae attulit argumenta, iis vix perſuadebit.

XIX. Sed, ut pergamus ſtrictim quaedam ad Luciani verba annotare, Judaicum ſapit, quod *ἱερέας* & *γραμματέας* vocat Chriſtianorum Doctores, quanquam non ignorem, de Aegyptiorum etiam ſacerdotibus *τῶν γραμματέων* voce non ſemel uſum (*b*). Ex ethniciſmo eſt quod Alexandrum Chriſtianorum *διατάρχην* vocat, & *τελετὴν* Chriſtianorum diſciplinam. *Καινὸν Σωκράτην* Chriſtianos Peregrinum vocaſſe, probabile non eſt: ſi nota Luciano Paulli Apoſtoli hiſtoria fuiſſet, hunc dubio procul ſubſtituiſſet. *Ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος*, qui perſuaſiſſe Chriſtianis dicitur, ut omnes ſe pro fratribus invicem haberent, non video, quin ipſe ſervator noſter eſſe queat. Neque hunc legislatorem *ἀπὸ τοῦ ἀνεσκολοπισμένου ἀνδρὸς* ubi diſtinguat Lucianus, reperio, quod utrumque tamen iterum vult TAN. FABER. Contra ea juſſit Chriſtus Matth. 23, 8. ut omnes diſcipuli ſui fratrum ſe loco invicem haberent: & ſecundum *τοῦ ἀνεσκολοπισμένου νόμους* vivere Chriſtianos, paullo poſt Lucianus dicit (*c*). Ad verba (*d*): *εἶτα παρανομήσας τι εἰς ἐκείνους, ὤφθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐσθίων τῶν ἀποῤῥήτων αὐτοῖς*, PALMERIUS confundi ait Judaicos ritus cum Chriſtianorum lege. Sed forte idolothytorum eſus, & ſuffocati ac ſanguinis ab Apoſtolis etiam prohibitus, obverti huic reprehenſioni poſſit.

XX. Juvat hic in brevem ſummam colligere omnia, quae de Chriſtianis tradit Lucianus, (tradidiſſe autem, quae ſciret omnia, probabile ſaltem ſupra reddere conatus ſum) tum ſimiliter quaſi in tabulam quandam conjecta cum his comparare, quae in Philopatride de iisdem dicuntur. Lucianus ita Chriſtianos deſcribit: l. c. Sunt homines, qui ſuſpenſum in Pa-

(*a*) c. 11.
(*b*) e. g. de *Sacrif.* p. 369. T. 1. Ed. *Graev.* it. in *Philopſ.* c. 34.
(*c*) Johannem Euang. intelligit *Fabr.* B. G. L. IV. c. XVI. p. 500.
(*d*) p. 570.

Palaeſtina hominem, novorum auctorem myſteriorum, ſpretis omnibus Graecorum Diis, colunt & adorant, immortalitatem expectant, atque propterea corporis cruciatus, ipſamque adeo mortem, ſubire non recuſant, ut potius ultro eam depoſcant. Praeterea pro fratribus invicem, ſic jubente primo illorum Legislatore, ſe habent, bona fortunae omnia tanquam vilia & vana contemnunt, benigneque iis impertiunt, quos propter ſuperſtitionem ſuam vident aut bonis exturbatos, aut alias male a magiſtratibus acceptos. Sacros libros habent, quos in conventiculis ſuis legunt, ſi qui autem ſunt doctiores, etiam interpretantur. Si quem videant leges ſuas migrantem, eum a communione & coetibus arcent atque excludunt. Haec Lucianus. Audiamus auctorem Philopatridis (a). Chriſtiani credunt in Deum unum, qui caelum & terram creavit & omnia, eumque Patrem magnum, immortalem, caeleſtem, Filium Patris, Spiritum ex Patre procedentem, unum ex tribus & ex uno tres. Hic Deus, qui eſt lux incorruptibilis, inviſibilis, incomprehenſibilis, creavit, (ut didicerunt a Moſe tardilingui) cum alta nox abyſſo incubaret, lucem, quae tenebras & vaſtitatem illam omnem abegit: tum terram ſuper aquis ſtabilivit, caelum expandit, ſtellas formavit, curſus earum diſpoſuit: terram ornavit floribus; hominemque ex iis, quae non eſſent, ut eſſet aliquid, produxit: jamque de caelo intuetur ſingulos, bonos, malos, actionesque illorum in libris deſcribit, ac retribuet ex juſto ſingulis, qua die ipſe conſtituit. Praeterea per aquas ſeſe renovari, atque ex impiorum coetu in beatorum veſtigia collocari credunt; quidam etiam in tertium ſe caelum raptos, resque omnium pulcherrimas ibi edoctos praedicant, orationem quandam a patre incipientem, multisque nominibus refertos hymnos recitant &c. Haec ſi quis cum iis, quae ex Proteo Luciani prolata ſunt, conferat, ſimulque illud conſideret, verbis propriis & ex Chriſtianorum diſciplina, quin ipſa Scriptura S. petitis uti Philopatridos auctorem: illum vero gentili more, nec uti ſolent noſtri homines, loqui, cognoſcet profecto, Lucianum ut de re parum ſibi cognita, & quam non niſi aliis temere narrantibus audiſſet; hunc vero, ut qui aut ipſe coetibus Chriſtianorum interfuiſſet, aut ſatis accurate omnia perveſtigaſſet, de hac ſecta expoſuiſſe.

XXI. Petrus Daniel Huetius, *Demonſtr. Euang.* 3, 20. poſtquam dixerat, in libello de morte Peregrini, quae in contumeliam Chriſtianorum eſſent dicta, laudi ipſis eſſe potius quam dedecori, haec addit: *Clariora etiam reperias in dialogo, qui inſcribitur Philopatris, & Luciani nomen prae ſe fert: Chriſti quippe & Chriſtianorum nominatim meminit, plurima profert ex Euangelio & Apocalypſi Johannis, ex actis Apoſtolorum, & ex epiſtolis Pauli, cujus os & habitum depingit, & evectionem in caelum refert. Chriſtum appellat Chreſtum, pro temporum illorum more, quo nomen id a bonitate, non ab unctione ductum credebatur ab Ethnicis.* Quo de more cum quaedam diſputaſſet, concludit: *Ex Chriſtianarum autem rerum peritia, quae major in hoc dialogo, quam in reliquis Luciani ſcriptis elucet, colligi poteſt, eum alterius eſſe auctoris.* Hactenus ille. Quae ideo adſcribenda putavi, quod partim hoc argumentum mirifice confirmant, partim vero dubii nonnihil habere videntur. Chriſti ſiquidem & Chriſtianorum *nominatim* meminiſſe dicit auctorem Philopatridis, ita tamen ut *Chreſtum* pro *Chriſto* dixerit. Ego vero fateor, illud me in hoc dialogo non reperire. Procul tamen dubio reſpicit vir ſummus ad illa c. 17. ἀλλά μοι τόδε εἰπέ· εἰ καὶ τὰ τῶν Σκυθῶν ἐν οὐρανῷ ἐγκυρέττουσι; Reſpondet Triepho: πάντα, εἰ τύχοι γε ΧΡΗΣΤΟΣ ὢν καὶ ἐν ἔθνεσι. Interpres quem forte aliis diſtrictus ſecure nimium ſecutus eſt Huetius: *ſi quidem & inter gentes* Chrestus *fuerit.* Neque vero is ego ſum, qui Chreſtum & Chreſtianos pro Chriſto & Chriſtianis tam a gentilibus, verum ignorantibus, quam a noſtris, omen accipientibus, dictos fuiſſe negem, ſed illud dico, non videri Triephontem Chriſtum vel Chriſtianos verbis, quae modo adducta ſunt, ſignificare, tanquam proprio nomine voluiſſe. Dixe-

(a) c. 12. 13. 17.

xerat paullo ante hic Triephon : ὥςε ἔστον ἅπαντα , ὡς καὶ σὲ ἐν ταῖς ἐπουρανίοις βίβλοις ΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ ἀπογράψονται. Vult nimirum Critiam relictis illis gentilium fabularum nugis, ad Chriſtianorum Deum ac religionem ſeſe convertere, ut *& ipſe inſcribatur in caeleſtibus illis BONORUM libris.* Tum Critias, εὖ πάντα ἀνακυκλεῖς, inquit, ὦ Τριεφῶν , (ſupra enim jam de libris caeleſtibus , & in iis inſcriptione dixerat Triepho) ἀλλά μοι τόδε , & reliqua quae modo attulimus, ubi interrogat Critias, *an Scytharum etiam curam gerat Deus , & in librum illos BONORUM inſcribat? Quidni inſcribat*, reſpondet Triepho, *ſi modo BONI ſint ?* Cui non apparet, χρηςὸν hic, ut alias apud quosvis ſcriptores, praeſertim eum, quem noſter eſt imitatus, Lucianum, poni ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ? Ita infra c. 23. χρηςὸς γὰρ ἂν εἶης ἀπὸ γε τοῦ σχήματος, *Nam frugi eſſe appares utique ex habitu?* Praeterea neſcio, an exemplo probari poſſit , χρηςὸν dictum pro Chriſtiano. Nam Chriſtum quidem ipſum quomodo intelligere quis cum bona bonae mentis venia velit, non video : cum appareat , pro genere hominum, quod plures ſub ſe complectatur, vocem poni, & hanc eſſe verbi τυγχάνειν vim, ut converti debeat : *ſi modo contingat eſſe inter Scythas aliquem &c.* Nec Chriſti igitur , nec Chriſtianorum *nominatim* mentionem in hoc dialogo fieri cenſeo ; quod quorſum pertineat infra videbimus. Hic illud notari velim , quidquid etiam de Chreſto ſit , Lucianum ita non videri ſcripturum fuiſſe, cum Chriſtianorum nomen, quoties opus fuit, adhibuiſſe, ex *Pſeudomanti* pariter atque *Proteo* ſatis conſtet.

XXII. Venio ad argumentum ſatis firmum , ut ego quidem arbitror , ſed quod neque tractari bene, neque intelligi niſi ab eo poteſt, qui ad ingenium his rebus aptum uſum etiam aliquem adjunxerit. Modeſtia hic nos decebat , cum primum ſcriberemus ante hoſce XXV. annos : verſabatur enim in animo illud LONGINI ſ. 6. Ἡ τῶν λόγων κρίσις πολλῆς ἐςὶ πείρας τελευταῖον ἐπιγέννημα. Sed tamen quam familiaris tum nobis Lucianus fuerit , annotationes noſtrae teſtantur: & non exſtabat, cum haec ſcriberemus , index in Lucianum. Ab eo tempore nunquam plane abjecimus illum: & nunc cum tertium tractare iſta oportet, recentes ſumus ab interpretatione. Credet igitur nobis fortaſſe aliquis , agnoſci a nobis poſſe vocem & ſermonem antiqui a triginta pene annis ſodalis , quem nuper demum Latina loqui docuimus. Haec majoris eſſe debent , quam ſi quis dicat , lubricum eſſe quod a ſtilo ſumitur argumentum , & ſimiles huic loquatur ſententias. Sed in rem praeſentem veniamus, &, quantum ejus poteſt fieri, argumentum, quod melius ſentitur & guſtatur quaſi, quam verbis explicatur, declaremus. Olim jam THEODORUS MARCILIUS , non eſſe Luciani Philopatrin contendit, praeter alia id arguentibus ineptiis ſtili , quas paginis omnibus dicit occurrere. Iſtae vero ſtili ineptiae oriri magnam partem videntur ex affectato infeliciter ſublimi ac tragico dicendi genere, quod cum non aſſequeretur, in affine illi vitium ψυχρότητα incidit quam ſaepiſſime. Tanto id quidem magis, quod Poëtarum magnam partem verbis utitur, iisque parum ad rem aptis , qua de cauſſa indutae leonis exuviis ſimiae ſimilem interdum fieri neceſſe eſt. In utroque autem genere incomparabili facultate gaudet Lucianus, ad effingendum ſtilo quidquid libuerit, gravitatem etiam plusquam tragicam, & ad derivandum in ſuos hortulos, non rivos ex Veteribus Poëtis, Homero imprimis, ſed quaſi flumina , adeo quidem , ut cum male quaedam applicaſſe videtur , vel inflexione depravaſſe, tum demum ingenii vis admirabilis eluceat. Unum ex multis exempli cauſſa adferam : eſt Euripidis verſus decantatiſſimus : ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ' ἡ δὲ Φρὴν ἀνώμοτος. Quam lepide hoc accommodat ad jactatam Cynicorum ἀναλγησίαν; Ἡ Φρὴν, inquit, (a) σοὶ ἀλγήσει , ἡ δὲ γλῶσσα ἔσει ἀνάλγητος. Quam feſtive illud Homeri (b):

Ὡς Φρήτρη Φρήτρηφιν ἀρήγῃ, Φῦλα δὲ Φύλοις,

Ad

(a) Vitar. auct. c. 9. (b) Iliad. B. verſ. 363.

Ad Philosophorum certamen traducit (*a*): ξυναστήσωμεν ἐπ' αὐτὸν,

Ὡς πύρη πύρηϊν ἀρήγῃ, βάκτρα δὲ βάκτροις.

Sed infinita ejusmodi habet Lucianus, Plutarcho hac parte comparandus, nisi quod hic severior.

XXIII. Noster autem, quisquis etiam fuerit, ut utraque in re peccaverit, jam videamus. Quis negabit, esse nimis παρατράγῳδον illud c. 2. quod MARCILIO jam bilem movit: φῦ, φῦ, φῦ, φῦ, τῶν ὕθλων ἐκείνων, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, τῶν δεινῶν βουλευμάτων, αἲ, αἲ, αἲ, αἲ, τῶν κενῶν ἐλπίδων. Vix in comoedia vel tragoedia ferimus haec talia, ubi tamen actoris gestu efficitur, ut sint aliquantum tolerabiliora & minus φορτικά. Sed bene tamen est, quod cavet auctor, ne ab tam altissimo cothurno statim desiliat. Triepho enim, apud quem haec eructarat Critias, studet ingentissimo mendacio, omnem hanc tragicam supellectilem longissime superare: his enim singultibus Critiam ipsas convertisse nubes, tantumque in Propontide excitasse borean dicit, ut onerariae naves funibus contrahendae sint. Apud nos mentiuntur interdum homines ut trabes inflectantur, quod est in Germanorum nostrorum proverbio; Sed hic, ne caelum ipsum & maria pervertat, timor est. Vix Lucianus cum id agit, ut mentiatur strenue, quemadmodum *in verae historiae Libris duobus*, talia proferre monstra ausus est, ut hic bonus vir serio colloquentibus amicis tribuit. In Poëtica facultate, qua tamen mirifice placuisse sibi videtur, quam parva operae pretia fecerit, ex his, quae jam, ut ordine percurrenti sese offerent, producam, credo, apparebit. Integra Homeri aut aliorum carmina vix inseruit centoni suo, praeterquam quae Lucianus jam olim attulerat; ut appareat, non ipsos illum magnos auctores cognovisse, sed ex viri suae aetati propioris aliquot dialogis pleraque consarcinasse. Ex Aristophanis tamen Nubibus & Ranis quaedam habet, ut & Homerica pauca, quae apud Lucianum nondum observavi. Ut mox ab initio c. 3. ponit, ex Homero Ἀλλ' ἐπεὶ σὲ πρῶτον κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ, ἀπώμεν κ. τ. λ. Amicus veteranus alteri amico, a quo aliquantum abfuisse, non constat, quicum jam plura locutus est, dicit: *quoniam primum hoc loco te reperio, age illuc abeamus, ubi respirare a malo meo possim.* Inter honoris verba, aulae imprimis incolarum, cum ad epulas aut comissationes perlicere advenas volunt, haec talia esse scimus: apud Homerum pulchre dicitur, ὦ φίλ' ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ. sed in hoc Philopatridis loco sunt prorsus, si quid video, ἀπροσδιόνυσα. Deinde, si carmen esse debet, ut certe apparet, bis in metri leges peccatum est. Primum, cum posterior in ἐπεὶ contra diphthongi naturam, correpta est; Tum quando prima in κιχάνω, brevis apud Homerum & optimos quosque, producta adhibetur. Non defuisse autem apud Graecos malos Poëtas, qui vel in syllabis dimetiendis impingerent, ne hodiernis tantum hominibus hanc laudem relictam putes, vel ex nuptiali elegeio miseri cujusdam Poëtae, quod LUCIANUS *in Lapithis* (*b*) adfert, constare satis superque possit.

Incipit Ἦ οἵη πότ' ἄρ' ἦγε Ἀριαιμνήτου ἐν μεγάροις κ. τ. λ.

Meliorane autem sunt quae sequuntur nostri carmina? Jovem dicit c. 4. συνευωχεῖσθαι Aethiopibus.

Ἀνδράσι μελανθέροις, καὶ τὴν ὄψιν ἐξοφωμένοις.

Euge septies peccatum in pedibus sex. Vix versum agnoscas, nisi de morbo hominis, & Politico illo carminum genere paullatim e talibus orto constaret. In ὅρκῳ c. 12. primum hexameter positus est, tum pauca prorsa oratione scripta, mox Jambi sequuntur quinque, & senarius, nisi quod primus pes contra carminis legem trochaeus est. Alibi c. 16. βιώσῃ καλῶς, inquit,

Οὐδὲ σ' ὤκα θέμις τέλος θανάτοιο κιχεῖν.

Hic

(*a*) Ἀνάσ. c. 1. (*b*) c. 41.

Hic bis metri leges migrantur, & praeterea, quid hoc θέμις ſibi velit, non apparet: ſi legas θέμισι, & ſenſus concinnior paullum erit, & metrum hac parte conſtabit melius. Sed an ita voluerit auctor, non dixerim.

Ille c. 18. καὶ ἕτερον μὲν κεύσῃς ἐνὶ Φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃς

Semel tantum claudicat, & poteſt reponi, ſi tantum μὲν poſt κεύσῃς colloces. Septem pedibus incedit, c. 25.

Πνειόντων δόρυ καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους τριφαλείας, truncatus ex Anapaeſtico Ariſtophanis. Qui hunc proxime antecedit:

Θήγοντες ὀδόντας κατ' ἀνδρῶν θυμολεόντων.

Semel redundat, bis deficit. Claudat agmen deficiens tribus moris (ut ex veteri ratione loquar, qua longae Syllabae duo tempora ſ. χρόνους, brevi unum tribuebant) c. 28.

Μήτε παραδράμῃς γε ποσὶν μηδὲ παρέλθοις. Si παραδραμέης γε πόδεσσιν legas,

Metro erit conſultum; ſententia ut non ſit inepta & ταυτολόγος, non efficies. Ultimi jambici quam parum exacti, quivis non rudis ſuavitatis Poëticae videt. Quam abſurdum illud ſit, quod Poëticis vocabulis flexionibusque, omnibus fere in locis, etiam ubi verſus non facit, utitur Auctor, malo ex ipſius lectione dialogi, notationumque noſtrarum cognoſci, quam ejusmodi quisquiliarum congerie hic nauſeam lectoribus, ſi qui fuerint, creari.

XXIV. Copioſus mirum quantum eſt Lucianus, & varie unam rem, ſi ſaepius recurrat, effert. Hic noſter autem, quanquam copiam aliquam affectat, & ſub initium ſtatim, tum alias etiam exergaſiis utitur: tamen quaſi effuſa ſemel omni ſupellectili, eo ſubinde inopiae redigitur, ut ad ea, quae inconſulte velut prodegerat, recurrere cum dedecore opus habeat. Ita illud ἄνω καὶ κάτω περιπολεῖν, intra verſus non multos c. 1. & 2. bis ponit: ἄμπνευσον τοῦ δεινοῦ vix aliquot interjectis verſibus c. 2. repetit. ὡς καὶ Νιόβη τὸ πρὶν c. 1. ὡς καὶ Ἴκαρος τὸ πρὶν c. 2. parum invicem diſtant: διάτορον βοᾷν bis c. 6. & 25. occurrit: ὥςε ἑάσαμεν τούτους. ὥςε ἔασον καὶ ταύτην. ὥςε ἔασον ἅπαντα. ὥςε ἑάσατο τὰς φαντασίας. τοὺς δὲ λοιποὺς ληρεῖν ἐάσωμεν, quinquies redire in tam paucis paginis, c. 8. 10. 16. 26. 29. & in dialogo ad oſtentationem, ut videtur, τῆς Ῥητορικῆς δυνάμεως compoſito, quis ferat? Creationis Univerſi hiſtoria bis, c. 13. & 17. iisdem fere verbis, nulla cogente neceſſitate, narratur.

XXV. Hiſtoria porro de Neptuno, precibus lacrymisque, Martis in adulterio deprehenſi liberationem impetrante, c. 6. quam quaeſo impedita eſt, quam a Luciani facilitate aliena! Martem enim indiſſolubilibus cum Venere vinculis conſtrictum, reliquisque Diis propter adulterium prae pudore ſilentibus, equeſtris Neptunus liberavit. Quam illa deinde taedii plena & a muliercularum narrationibus non abhorrens repetitio: ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφαίστῳ λῦσαι τὸν Ἄρεα. τὸ δὲ ἀμφίχωλον τοῦτο δαιμόνιον, οἰκτείραν τὸν πρεσβύτην θεὸν, τὸν Ἄρη ἀπηλευθέρωσεν. In illo c. 8. τί τὸ χρήσιμον τῆς Γοργόνος, καὶ τί τῇ σφίσι τοῦτο ἡ θεὰ ἐπιφέρεται; vox τοῦτο ad Γοργόνα vel κεφαλὴν erat referenda. Reliqua de Gorgone narratio ineptiſſima, ut in qua per quatuor verſus αὐτὴν ſemel, ταύτην ter repetitur, & quae ſeparanda erant, pueriliter miſcentur. Quae illa quaeſo inſania eſt, quod Triepho introducitur c. 4. jusjurandum exigens, de non nocitura ſibi Critiae narratione, & is tamen ſtatim poſt jusjurandum c. 18. eadem omnia vult experiri, quae in Critia viderat? Quid de illo exiſtimem c. 17. καὶ γὰρ σοὶ οἰκίδιον κατασκευάσαντι —— οὐδέποτέ σε διέλαθε κ. τ. λ. dixi ad ipſum locum. Statim ſequitur c. 18. πάνυ εὖ λέγεις καί με ἀντιςρόφως τῆς Νιόβης παθεῖν, ubi ποιεῖς vel ſimile eſt omiſſum. Parum etiam Atticum, hoc eſt Lucianeum, illud eſt, quod aliquoties (c. 21. ter, c. 25. ter, c. 26. quater) cum neutris pluralibus, non ſingulare verbum, ſed plurale conſtruitur. Quae hactenus a nobis allata ſunt, ſingula forte in optimae etiam notae, optimi auctoris ſcripto poſſe occurrere, longiori praeſertim, non nego: poſſim enim quam plurimis praeſtantiſſimorum hominum locis, ubi ipſorum humano errore, (neque vero librariorum ſemper a talibus culpa abeſt) aliquid peccatum manifeſto deprehendatur, redargui. Illud vero ne-

nego, a caſtigatiſſimi ſermonis & ſubacti judicii ſcriptore Luciano, dialogum inquinati adeo ſtili, judicio autem aut nullo ſcriptum aut exiguo, potuiſſe proficiſci. Et gaudeo non Marcilio tantum & mihi ita viſum: ſed in eadem ſententia eſſe acutiſſimum virum WALTERUM MOYLE (*a*), qui, *infinitis adeo ſpatiis*, ait *ſubſidere infra ingenium, acumen, & elegantiam Luciani, incomparabilis ſcriptoris, auctorem Philopatridis, ut prope miraculum ſit, Ge. Bullo, viro ea doctrina & judicandi vi praedito in mentem potuiſſe venire, ut ad eum auctorem referret.* Et (p. 292.) *ſigna omnia barbari aevi ineſſe ait huic libello, nec virtutem unam, qua commendari poſſit, cum duabus rebus contineatur, quae poſſunt eſſe vel in homine vel in libro, peſſimis, ſtupore atque impietate.* Denique (p. 362.) *plura eſſe ait in Philopatride, damnata non in Soloeciſta modo*, (quem Luciani eſſe negat) *ſed in Lexiphane & Rhetorum doctore, qui ſine dubio a Samoſatenſi ſint.* Magna cum aſſeveratione GUIL. WHISTONUS (*b*) de verbis juris jurandi c. 10. *Sermonem*, inquit, *hujus partis dialogi niſi haereticorum veterum alicujus ſit, aperte referendum ad quintum, ſummum ad quartum exiens ſaeculum.* Et p. 381. *Si quis affirmet haec verba eſſe primi, aut ſecundi, aut tertii adeo Eccleſiae ſaeculi, illum ſe putare cogi nihil plane familiaritatis habere cum ſermone priſci illius aevi, cum ipſe contra ſe rem habere, irrefragabili experientia certus ſit.* Sed nempe cauſſae ſervit vir doctus, & tanto minus noſtram rem juvat, quod addit hic etiam, *Niſi tamen ponatur, auctorem incidiſſe in antiquos quosdam haereticos, eumque ab iis ſermonem didiciſſe* &c. Nempe hoc tantum vult, orthodoxos primorum ſaeculorum de S. Trinitate non ita locutos; de reliquo ſermone libelli non eſt ſollicitus. Nobis contra ea hic non de Chriſtianorum dogmate, ſed de ſtilo Luciani contentio eſt. De hoc cum Moylio nobis convenire jam indicavimus: illum ſatisfeciſſe etiam credibile eſt Dodwello, qui ſcripſerat ad Moylium (p. 347.) ſe non agnoſcere barbariſmos in Philopatride Luciano indignos. Quod quidem excidiſſe viro mirarer, niſi illum aliis rebus omnibus, quam λόγων χρίσει operam dediſſe, appareret.

XXVI. Igitur neque Luciano antiquior neque ipſius Luciani eſt Philopatris; ſed junioris auctoris, & Samoſatenſem imitati, quod §. 10. monuimus. Juniorem Luciano ſuſpicatus fuerat etiam Dodwellus, ut vidimus. Suſpicatus etiam fuerat vir, dum viveret, doctiſſimus MATURINUS VEYSSIERE LA CROZE, idque indicaverat in ſpecimine obſervationum hiſtoricarum in Lucianum (*c*): ac poſtea declaravit, edita jam hac diſputatione in literis ad veterem & ſummum amicum meum C. A. HEUMANNUM (*d*). Ponit nempe characteres hiſtoricos, *virgines Cretae caeſas*, non ſatis, puto, feliciter, ut ad c. 13. oſtendiſſe mihi videor, deinde ex fine dialogi *Aegyptum in officio non manentem, Arabiam & Suſam brevi vincendam, ſuperciliosum Perſarum* (Palmyram) *dejectum*: quae quidem commode applicari ad Aurelianum poſſe, certum eſt. Supereſt, ut animadvertant lectores, ſint ne ea a nobis prolata in his quae ſequuntur, quae excludant Aurelianum. Mihi quidem ita videtur.

XXVII. Quanta cum aſſeveratione juniorem Luciano faciat Philopatrin MOYLIUS, indicatum eſt. Etiam hoc recte vidit, ſub imperatore Chriſtiano non auſurum fuiſſe quemquam in libello, quo illi adulatum veniret, adeo irriſui habere religionem Chriſtianam. Itaque removit a bona aetate quantum potuit Philopatrin, ſcriptumque Diocletiano rerum potiente voluit. Hic itaque omnium proxime ab ea ſententia abeſt, quam mox proponemus, ubi, cur in Diocletianum non videatur competere, oſtenderimus. Nam ſi hoc planum fecerimus, nihil nobis obſtat, ſi quaedam ſint, quae ad Diocletianum & A. C. CCXCVII, hunc

(*a*) *The works of Walter Moyle Eſq. none of which were ever before publiſh'd, in two Vol. Lond.* 1726. 8. p. 388.

(*b*) In *Primitive Chriſtianity reviv'd* vol. 4. p. 381.

(*c*) Inſertum id eſt Miſcellaneis Academiae Berolin. T. I. n. 4. p. 27. ſeq.

(*d*) Qui illas publici juris fecit in Poecile 1, 3, 7. p. 438.

hunc enim poſt fluctuationem aliquam ponit, referri poſſint. Itaque dicto Diocletiani tempori repugnat primo, quod in dialogo noſtro unius modo αὐτοκράτορος fit mentio: Diocletianus autem reportatæ victoriæ Perſicæ tempore, quemcunque demum illi annum aſſignes, collegam habuit poteſtate ſibi aequatum, Herculium. Non videtur autem, quod in monumentis publicis tum obſervabatur, neglectum a Sophiſta famelico, quod genus plures adulatione complecti ſolet. Deinde ſenex illa tempeſtate fuit Diocletianus, eamque cauſſam allegavit deponendæ mox purpuræ (*a*): ut alia argumenta (*b*) taceamus, quibus illud poteſt confici. In fine Philopatridis autem non ſibi tantum, ſed liberis ſuis ad felicitatem ſufficere ait Critias dies imperatoris, quod nimis ridiculum eſt in ſene imperatore dicere, qui ſibi Caeſarem jam aſſumſerat. Sunt caetera in illa parte hiſtoriæ, quantum ad annorum rationes, valde impedita, & varie a viris ſummis diſputata. Haec duo tamen quæ diximus, in quantum ad noſtram cauſſam pertinent, controverſiam, quod ſciam, non habent. Sed puto, ipſum Moylium, ut erat vir in ſumma doctrina candidiſſimus, ſi viveret ac legeret, quae jam porro dabimus, ſua ſententia relicta ad noſtram tranſiturum eſſe.

XXVIII. Occaſio illius nobis fuit, idemque argumentum, ut mihi videtur, minime infirmum, locus, ubi hoc colloquium haberi, ſcena in qua hac velut fabula agi fingitur. Hunc locum, hanc ſcenam Conſtantinopolin, Chriſtianorum μέγαν οἶκον ἀνάκτων, ut ille ait (*c*), fuiſſe ita colligo. Sub initium dialogi c. 4. haec Triephontis verba relata ſunt βαβαὶ τοῦ ἀναφυσήματος, ὡς τὰς νεφέλας διέσρεψε. ζεφύρου γὰρ ἐπιπνέοντος λάβρου, καὶ τοῖς κύμασιν ἐπωθίζοντος, βορέην ἄρτι ἀνὰ τὸν Προποντίδα κεκίνηκας, ὡς διὰ κάλων αἱ ὁλκάδες τὸν Εὔξεινον πόντον οἰχήσονται, τῶν κυμάτων ἐπικυλινδούντων ἐκ τοῦ φυσήματος. Aguntur itaque haec in littore Propontidos: qui loquuntur a fronte hanc ipſam Propontidem & auſtrum, a tergo Euxinum Pontum & ſeptentriones habent. Si enim ſpiritus vehementior ore erumpens boream in Propontide debet excitare, ut haec non ita ſe habeant, fieri non poteſt. Igitur ad Boſporum Thracicum res geſta eſt, ſeu anguſtias illas, quæ Propontida ab Euxino Ponto dirimunt, verbo Conſtantinopoli. Non improbabilis autem conjectura eſt, hunc dialogum in ea ſcriptum urbe eſſe, quæ tum caput rerum & ſedes eſſet imperii. Imperatori enim victoriam gratulatur auctor, quod majori, credo, celebritate in urbe quam in Provinciis ſolet fieri. Quid quod urbis κατ' ἐξοχὴν dictæ aliquoties meminit, aurata item tecta commemorat, qualia ante Conſtantini profuſum aedificandi & exornandi eam urbem ſtudium, Byzantii fuiſſe, mihi non fit veroſimile, licet moenium robora olim celebrata ſint. Neque Aegyptii menſis nomen, Meſori, ab hac me ſententia poteſt dimovere; quare enim eo utatur Auctor, ſatis puto, eſt ad c. 22. indicatum. Si igitur in Conſtantini urbe ſcriptus eſt Philopatris, certe actus eſſe fingitur; non poteſt non ſaltem Conſtantini aevo eſſe ſuppar, Luciano autem ſesquiſaeculo ad minimum junior.

XXIX. Si corradere omnia & congerere animus eſſet, quæ in hanc rem dici queant, forte colore aliquo illud poſſet imbui, ab auctore dialogi imaginem Paulli Apoſtoli in templo viſam (*d*): jam imagines in templis ante A. C. CCC adhiberi non ſolitas: conſequens igitur eſſe, ut poſt id tempus ſcriptus ſit Philopatris. Sed gratis illud a THEOPHILO aſſumtum, apparet. Illud forte majorem ſpeciem habet, quod jam BARONIUS (*e*) templum ſeu baſilicam deprehendere ſibi viſus eſt in illis dialogi verbis c. 23. καὶ δὴ διήλθομεν σιδηρέας τε πύλας καὶ χαλκέους οὐδοὺς, ἀναβάθρας δὲ πλείσας περικυκλωσάμενοι, ἐς χρυσόροφον οἶκον ἀνήλθομεν κ. τ. λ. Ac il-

(*a*) *Lactant.* de Mort. Perſ. c. 18. qui etiam paſſim *ſenem* & *ſeniorem* circa haec tempora appellat.

(*b*) V. G. quod apud Vopiſcum Numeria. c. 14. minatur Diocletianus jam eo tempore quo Aurelianus adipiſcebatur imperium, i. e. A. CCLXX, ſe poſt multos a ſe apros interfectos nondum conſecutum eſſe promiſſum ſibi Druidae Vaticinio imperium &c.

(*c*) *Dionyſ. Perieg.* verſ. 355.

(*d*) Quod viſum eſt *Theophilo Raynaudo* Erotemat. de libris bonis & malis p. 195.

(*e*) Ad A.C. 57. §. 101.

illum quidem non esse audiendum, jam BLONDELLUS (*a*) olim demonstravit. Sed melius fortasse procedet, si invertamus argumentum Baronii, atque ita dicamus: quia basilicæ sumtuosæ meminit auctor dialogi, tales autem basilicæ Constantini demum aetate & post aedificari coeptæ sunt, inde sequi, dialogum nostrum non ante Constantini tempora fuisse scriptum. Verum enim vero ne ita rationes putem, primo illud obstat, quod non usque adeo certum confessumque est, templa & basilicas majores pretiosioresque ante Constantini imperium non extitisse: LACTANTIUS (*b*) certe meminit Ecclesiæ, quam editissimam vocat, a Diocletiano & Maximiano A. C. CCCIIII destructæ, quæ aliquot minimum annis ante, forte jam sub Alexandro Severo fuerat condita. Deinde si certissimum etiam sit, post Constantini ad nostros accessum basilicas aedificari demum coeptas, nolim tamen ex hoc loco quidquam de aetate auctoris inferre, cum probabile non videatur, basilicam, quam ecclesiam aetas illa vocabat, intelligi velle Critiam. Atque ita aliquoties nobis laudatus DAVID BLONDELLUS adversus BARONIUM disputat, *cum nihil occurrere* ait *praeter coenaculum in ipso privatae domus fastigio constratum, affixo nullo crucis titulo insigne, quoque vix per multiplices scalarum gyros Critiae, manuducente alio, evadere licuerit.* Adde, non reperisse Critiam concionem omnis generis hominum, juvenes, mulieres, viros, senes, sed ἄνδρας aliquot ἐπικεκυφότας καὶ κατοχρωμένους, qui obviam procedentes sermones cum illo miscuerunt. Nec ex *Persarum* nomine, quo utitur noster c. 29. efficere quidquam conabor. Quanquam enim satis constat, anno demum CCXXX. aut CCXXVI. ut ANTONIO PAGI placet, aeræ vulgaris, Artaxerxe duce, Persas pristinum Imperii decus, ademtum Parthis, qui plus CCCC. annis illud tenuerant, recuperasse, minus tamen hac parte sibi constare scriptores, & DODWELLUS monuit (*c*), & infinitis auctorum locis comprobatur. Meliora proinde causae praesidia circumspicienda sentio.

XXX. Succenturiabo igitur aliud, validum, opinor, & quod non ita facile loco se pelli patiatur. Scilicet bis occurrit in Philopatride mentio τῶν ἐξισωτῶν, c. 19. & 20. Qui vero essent ἐξισωταὶ, quod illorum munus, ibi dictum est. Hic illud monere e re mea est, non occurrere antiquiorem, quantum sedulo inquirenti reperire licuit, qui ea voce usus sit, vel ipsius adeo muneris mentionem fecerit, EUSEBIO (*d*) Nicomedienſi, qui originem, ni fallor, exposuit. Subjeci ipsa verba, ne fucum facere lectoribus velle videar, Ἐπεὶ δὲ ἕτεροι, τὰς τῶν πρότερον κρατούντων τῆς γῆς καταμετρήσεις κατεμέμφοντο, βεβαρῦσθαι αὐτῶν τὴν χώραν καταιτιώμενοι· πάλιν κἀνταῦθα θεσμῷ δικαιοτάτῳ ἄνδρας ἐξισωτὰς κατέπεμπε, τοὺς τὸ ἀζήμιον τοῖς δεηθεῖσι παρέξοντας. Apparet, si nihil aliunde adferatur, quod prohibeat, commode verba EUSEBII de prima hujus muneris origine posse intelligi. Occasio mittendi Peraequatores indicatur, justitia in ea re Constantini laudatur, quod non adeo magnam vim haberet, nisi ille primus id beneficii tribuere oppressis instituisset. At loquitur, tanquam de hominibus olim notis EUSEBIUS. Recte illud quidem. Quo enim tempore haec scribebat, noti fuere. Ante Constantini aetatem potuerunt fuisse incogniti. Eusebium quasi agmine facto deinde sequuntur GREGORIUS NAZIANZENUS, BASILIUS, Imperatores aliquot in codice Theodosiano & Novellis, & reliqui. Haec ipsa causa est, quod Lexicographi communiter hanc vocem omittunt, ad glossaria scilicet lapsae Graecitatis eam relegantes. Idem dicendum de nomine Πολιτικὸς c. 19. in quantum ἐξισωτὴν significat. Atque ista quidem generaliter hic monuisse sufficiat. Ita Galilaeos quod vocat Triepho Christianos, aut recentiq-

(*a*) De Episcopis & Presbytt. l. c. Josephus etiam Mede ex hoc loco probare volebat, templa jam Trajani aevo exstrui solita, refutatus ab Ill. Boehemero Dissert. Jur. Eccl. ad *Plinium* & *Tertull.* 2, 13. p. 52. nescio quam bene, cum *aurea* illa *tecta* ironice pro miseris & pauperibus, accipit, quod etiam ab *Alexandro* factum vide. Nostra in neutram partem aliquid refert.

(*b*) De mortibus persecut. c. XII.

(*c*) Diss. de Isidoro Characeno §. 4. p. 62. Add. *Spanhem.* ad Julian. Or. 1. p. 123. 149.

(*d*) De vita Constantini 4, 3.

tioris multum Luciano ſcriptoris, aut antiquiſſimi indicium credimus: cum vero antiquiſſimum non eſſe, vel ſolus Artemidorus in eo laudatus arguat, conſequens eſt ut recentiorem dicamus. Sed & hanc diſputationem commodius differemus. Caeterum hoc referre fere audeam, quod πολυϊστορολος μαθηματικὸς vocatur, inſolito bonis ſcriptoribus duplicandi ſeu componendi genere, & neſcio quid affectatae fucataeque dictionis ſapiente, quae ſeculo quarto, & deinceps paullatim in Graeciam a priſtino candore deflectentem irrepere coepit. ξυνωρὶς apud antiquos, quantum conſtare mihi potuit, tantum de biga equorum vel mulorum adhibetur; apud noſtrum in fine dialogi ὦ καλὴ ξυνωρὶς de amicorum pari dicitur, quomodo etiam apud eum, qui vitam Gregorii Nazianzeni ſcripſit, ζηλωτὴ ξυνωρὶς de Gregorii & Baſilii amicitia, & ſaepius deinde apud ſequiores dictum reperio. Sic κράτος pro Imperatore in ipſo fine libelli poſitum ex Nazianzeno illuſtravimus. Sed de uſu talium vocabulorum, nolim profecto contendere vehementius. Fieri enim facillime in tanta ſcriptorum Graecorum copia poteſt, quibus legendis vix aetas ſufficeret, nedum memoria comprehendendis, & inopia Lexicorum, ut egregie fallatur aliquis, in primis ſi non ſoleat ſcripto omnia obſervata ſua committere (a). Arbitror autem, cum multa concurrunt τεκμήρια, quae ſingula quidem poſſent oratione elevari, quaedam etiam ratione rejici, hominis eſſe impudentis, omnia velle repellere, praeſertim ſi quaedam illorum ad majorem paullo probabilitatis gradum accedant, & nihil caeteroquin ſit, quo ſententia, quae hoc modo probatur, everti poſſit.

XXXI. Igitur venio tandem ad ultimum eorum, quae dicere mihi propoſueram, caput, idque in tota hac diſputatione praecipuum. Nempe ſub Juliani τοῦ ἐν ἔθεσι, ut vocant noſtri, vel Apoſtatae imperio, & eo quidem tempore ſcriptum ajo Philopatridem, cum primum nuncius de felici expeditionis Perſicae ſucceſſu Conſtantinopolin adferretur. Scriptum autem a gentili homine, forte Luciano, Sophiſta & ipſo, Lucianeo certe more, qui Chriſtianorum ominibus praedictionibusque exploſis, Imperatori victoriam Perſicam gratulatus, felices porro ſucceſſus, victoriasque innumerabiles apprecetur. Cum primum iſta ante hoſce XXV annos proponerem, faciebam, quod aetatem & conditionem meam decebat, uti deprecarer invidiam novitatis apud Theologos, qui fidem Ante-Nicenam ſolent ex hoc dialogo oſtendere. Hoc jam opus eſſe non puto. Niſi enim actus tot annis docendi & vivendi tenor me purgaverit his, quibus me probari oportet, fruſtra veniam mellitiſſimis etiam verbis poſtulem. Quare ſtatim ad probandum quod ſuſcepi progrediar.

XXXII. Primum autem illud meminiſſe te, mi Lector, velim, ſupra probabile admodum factum a nobis eſſe, in Conſtantini urbe, quae jam tum ita vocaretur, ſcriptum eſſe Philopatridem. Nunc addendum hoc eſt, nunquam auſurum fuiſſe gentilem hominem, Chriſtiano Imperatore, acerbe adeo Chriſtianos, & ſcripturas divinitus nobis traditas traducere, & deridiculo delectamentoque ſibi habere, ac fecit hujus dialogi auctor. Licet enim non vi atque ſuppliciis in gentiles, ſi quiete alias ſe gererent, animadverterint ſanctam noſtram fidem amplexi Imperatores (b), vix tamen id videntur fuiſſe paſſuri, ut aperte quis illam conviciis proſcinderet. Si enim capital eſſe juſſerunt Conſtantius, Theodoſius, Imperatores alii, ſi quis gentili ritu ſacrificaret, aut haruſpicinam exerceret (c): ſi capite puniendum cenſuere Theodoſius & Valentinianus (d), qui ſervum ſeu ingenuum, invitum ſeu ſuaſione ex cultu Chriſtianae religionis in nefandam ſectam ritumve traduxiſſet: quid putemus illi factum, qui apertam adeo contumeliam inferre Chriſtianis eſſet auſus? Relinquitur igitur, ſub Imperatore Conſtantinopolitano, qui idem gentilis eſſet, venenum ſuum effu-

(a) Sic deprehendi apud *Euripidem* Phoeniſſ. 1092. ξυνωρὶς τέκνων. Et tamen puto, uſum noſtri auctoris ſino id eſt quarto ſeneſcenti ſaeculo deberi.

(b) Vid. L. 6. Cod. de paganis & ſacrificiis.

(c) Vid. tit. Cod. de paganis.

(d) L. 5. Cod. de Apoſtatis.

effudisse Philopatridos auctorem, sub quo scilicet non impune solum id laturus erat, sed favorem etiam & forte dona meriturus. Alius autem non occurrit, quam Julianus Apostata, quo Imperatore & licentiam habuit, & proposita praemia, quisquis has nugas procudit.

XXXIII. Deinde victoria de Persis, quae sub finem dialogi celebratur, & occasionem scribendo dedisse videtur, si in quem alium, in Julianum certe convenit. Jam ab initio suscepti imperii magna vi expeditionem Persicam moliebatur, eosque ab initio successus fortunae habuit, qui epinicio utique essent digni. Si nihil aliud, magnum certe erat, desiisse Romanum imperium vinci a Persis, & vincere posse iterum didicisse, postquam infeliciter adeo Constantius rem adversus crudelissimam gentem gesserat. Placet EUTROPII verba 10, 6. quia sunt brevissima, adscribere: *Diversa Constantii fortuna fuit. A Persis enim multa & gravia perpessus, saepe captis oppidis, obsessis urbibus, caesis exercitibus: nullumque ei contra Saporem prosperum praelium fuit: nisi quod apud Singaram, haud dubiam victoriam ferocia militum amisit.* Post has clades utique contemnenda non erant, quae Julianus brevi adeo tempore feliciter gessit. Facilis labor esset, sed nimium lectoribus longus, parum autem, ad hanc quidem rem necessarius, ex AMMIANO MARCELLINO, ZOSIMO, LIBANIO (*a*), & reliquis, quo apparatu, quas res, quo tempore gesserit, explicare: quare contenti iterum EUTROPII erimus brevitate, qui 10, 8. *Julianus*, inquit, *ingenti apparatu Parthis intulit bellum, cui expeditioni ego quoque interfui. Aliquot oppida & castella Persarum in deditionem accepit, vel vi oppugnavit. Assyriamque populatus, castra apud Ctesiphontem stativa aliquandiu habuit: remeansque victor, dum se inconsultius praeliis inserit, hostili manu interfectus est.* Addere fas sit, quod ZOSIMUS post enarratas 3, 12—29. res gestas Juliani, ἀπέθανεν, inquit, οὐ πόῤῥω τῶν Περσῶν ἡγεμονίαν τῆς ἀπωλείας κατασχόντας ἐσχάτης. Et c. 18. de Bersabora urbe capta dixerat. Ἐντεῦθεν οὐχ ἡ τυχοῦσα τῷ Ῥωμαίων ἀξιώματι προσεγένετο δόξα, πόλεως μεγάλης, καὶ τῶν ἐν Ἀσσυρίᾳ μετὰ Κτησιφῶντα μεγίστης, οὕτω δὲ ἐχυρωμένης, ἐν δύο μόναις ἡμέραις κατὰ κράτος ἁλούσης. Sublatum igitur Constantii cladibus Persarum supercilium, Juliani cecidit victoriis. Sed in proclivi etiam est illud probare, has ipsas Juliani victorias, mirifice, & hyperbolikῶς etiam ab iis, qui Imperatori faverent, esse celebratas. Audiamus GREGORIUM NAZIANZENUM (*b*), qui, cum de expeditione Persica sermo est, τὰ μὲν οὖν πρῶτα, inquit, τῆς ἐγχειρήσεως αὐτῷ (Juliano) καὶ λίαν νεανικὰ (*c*), καὶ πολλοῖς τῶν τὰ ἐκείνου φρονούντων περιβοητὰ. Alio loco (*d*) ita insultat epiniciis & gratulationibus Juliano dictis, ut mihi quidem minime obscure ad hunc ipsum Philopatrin respexisse videatur: ποῦ Βαβυλὼν ἡ ἔνδοξος θρυλλουμένη, καὶ οἰκουμένη πᾶσα περιυμνουμένη, ποῦ δὲ οἱ ἐν τῇ χειρὶ κρατούμενοι Πέρσαι καὶ Μῆδοι; κ. τ. λ. Babylonis interitum spondet noster Cleolaus, cum inter alia hoc relinquere se dicit liberis suis, ὡς ἴδοιτο Βαβυλῶνα ἁλλυμένην. Et ipsum etiam Julianum spe praecepisse Babylonis expugnationem, AMMIANUS MARCELLINUS auctor est, apud quem 23, 3. *ostento equi, Babylonii nomine, humi sese prae dolore provolventis, laetior Julianus exclamavit, plaudentibus proximis, Babylona humi procidisse.* Alterum vero illud, ποῦ δὲ οἱ ἐν τῇ χειρὶ κρατούμενοι Πέρσαι καὶ Μῆδοι; manifeste cum illis Cleolai verbis conspirat: Πέπτωκεν ἀφρὼς ἡ πάλαι βουμένη Περσῶν —— Χειρὶ κρατοῦντος εὐσθενοῦντος κράτει. Si quis vero nobis objiciat, nec Susa a Juliano occupata, nec in Arabia quidquam rei gestum, nec Aegyptum perdomitam, illi jam est respondendum.

XXXIV. Quin

(*a*) Orationibus duabus in Juliani necem habitis quae To. 2. locum inter opera ejus, ut sunt a *Morello* edita, obtinent. it. de vita sua p. 44. seq. T. 2. Multa de iisdem rebus idem *Libanius* in Orat. de Juliani nece ulciscenda, & altera parentali, quae volumine VII. Bibl. Gr. *Fabricianae* primum editae sunt. Vid. V. G. p. 175. seq. & ibi *Olear.*

(*b*) Oratione στηλιτ. II. inter reliquas orationes IV, p. 114. edit. Billii.

(*c*) De hac voce vid. *Jo. Andr. Bosius* in exerc. Philol. ad 1. *Tim.* II, 22. p. 23.

(*d*) p. 123. ib.

XXXIV. Quin respondit jam bonam partem pro nobis Gregorius, verbis proxime a nobis adductis, quibus vanas hominum spes, & praesumtas animis victorias ridet : imprimis autem id locum habere debet, cum ita loquitur Cleolaus, ut nunc praeeunte La Crozio a nobis versiculi illi interpuncti sunt, ut praeter *collapsum Persarum supercilium* reliqua verbis futuri temporis efferantur omnia. Quis vero nescit, epinicia, panegyricos, & id genus scriptiones, ad adulationem compositas, plerumque, si non mendaciorum, certe spei ominumque quam rerum gestarum plus continere ? De iis igitur, quae tanquam futura spondet Cleolaus, GREGORIO ita factum ab adulatoribus confirmante, non erimus soliciti. Quod si quis durior paullo illud δ' vel δὲ perperam omissum dicat, idque indicio esse contendat, incidendum aut interpungendum adeo esse demum post ἄχυ· illi tamen non absurdum videri debet, si dicamus, de Susis aut rumorem falsum tum Constantinopolim allatum, ut hodienum fieri singulis fere diebus assolet, aut imitatum illud esse Cleolaum, quod vatibus, non falsis minus quam veris, in more positum est, ut, quas res certo futuras aut sciunt, aut imaginantur, eas tanquam factas atque praeteritas hominum oculis animisque repraesentent. Quin historicos etiam qui se dicerent, non immunes ab ea vanitate olim fuisse in conscribendae historiae praeceptis Lucianus memorat c. 31. Ἤδη δ' ἐγώ τινος καὶ τὰ μέλλοντα συγγεγραφηκότος ἤκουσα, καὶ τὴν λῆψιν Οὐολογέσου καὶ τὴν Ὀσρόου σφαγὴν κ. τ. λ. De Parthis & hic mentiebatur. Caeterum qua spe prosecuti sint Julianum amici, LIBANIUS (*a*) indicat, cum Deos rogat, velint, jubeant, ἡμετέραν στρατιὰν ἐν Σούσοις δειπνῆσαι Περσῶν οἰνοχοούντων. ταῦτα εὔχεσθαι καλῶν, ταῦτα εὔλογον προσδοκᾷν. Nec post obitum Imperatoris, se aliosque ea spe fuisse, dissimulat idem Sophista, cum alteram in necem illius orationem (*b*) ita auspicatur : ἔδει μὲν, ὦ παρόντες, ἅπερ ἤλπιζον ἐγώ τε καὶ πάντες ἄνθρωποι, τὸ τέλος εἰληφέναι καὶ τὴν τῶν Περσῶν ἀρχὴν νυνὶ καταλελῦσθαι· τῆς δὲ ἐκείνων γῆς Ῥωμαίους ἄρχοντας αὐτὶ Σατραπῶν ἐπιμελεῖσθαι νόμοις ἡμετέροις κ. τ. λ. & post multa alia (*c*) Ἡμεῖς μὲν ᾠόμεθα τὴν Περσῶν ἅπασαν μέρος Ῥωμαίων ἔσεσθαι κ. τ. λ. Nec parum ad rem nostram facit, quod idem LIBANIUS cum feliciter & strenue a Juliano gesta retulisset, καὶ τούτων, inquit, (*d*) ἕκαστον ἤγγειλε μὲν οὐδείς, τὴν δὲ τῶν ὁρώντων ἡμεῖς ἡδονὴν ἡδόμεθα, πιστεύοντες, ἃ δὴ καὶ ἐγίγνετο, γενήσεσθαι. Si enim oratoris flosculos demas, illud certe relinquitur, incertos & sine auctore rumores, ex studiis, ut fit, hominum ortos, praecessisse tantae felicitatis nuncium. Quod enim Antiochiae factum est, loco Persiae propiori, quin aeque Constantinopoli sit factum, nihil impedit.

XXXV. Quod vero Aegyptum δεδουλωμένην filiis relicturum se sperat Triepho, id mirum alicui videri queat, cum de Aegyptiis imperii Romani hostibus, vel rebellibus potius, in Juliani historia nulla fiat mentio. Sed in hoc ipso etiam praesidium caussae meae invenisse mihi videor. Scilicet Aegyptii, ab innata animis levitate, ad seditiones & res novas fuere semper quam maxime proclives (*e*) : nec postquam Christiana inter eos religio invaluit, populare hoc vitium exuerunt, ut potius haec ipsa saepe turbarum maximarum & periculosissimarum occasionem, innocens tamen ipsa per se, demta hominum malitia, praebuerit (*f*). Aetate Juliani, imprimis Alexandriae aliquoties ingentes turbae, caedes etiam & aedium expugnationes, ex dissensione Arianorum & recte sentientium, sed recte non semper

(*a*) Orat. VIII. quae est Panegyr. in Julian. p. 250. To. 2.

(*b*) Tom. 2. x mam p. 260.

(*c*) p. 325. D.

(*d*) De Vita sua p. 45. A.

(*e*) Ita sub saeculi tertii finem Achilleo duce tota fere Aegyptus rebellavit, ab Imperatore Diocletiano ea caussa pervastata, ut testatur in Chronico Eusebius circa A. C. 295.

(*f*) Videnda quae de hoc Aegyptiorum ingenio *Jac. Gothofredus* ad Cod. Theod. L. 1. de defensoribus civit. L. 3. de his qui super relig. L. unica de his qui plebem audent, denique L. 31. de his quorum appellationes, magna industria & doctrina incomparabili congessit, quae huc transcribere nihil attinet.

per viventium exortæ, graviter urbem illam & rempublicam concuſſerunt : de quibus nemo tacuit, qui de Hiſtoria Eccleſiaſtica illorum temporum ſcripto aliquid mandatum reliquit. Habentur etiam epiſtolæ aliquot imperatoris Juliani ad populum Alexandrinum, inter reliqua ejus opera editæ, quibus graviter ea de cauſſa illos objurgat. Probabile igitur eſt, aut agitaſſe Julianum conſilia, de compeſcenda atque opprimenda in perpetuum illa animorum ad ſeditiones proclivitate, aut Cleolaum certe optaſſe, grave adeo jugum imponi Aegyptiis, ut ſub illius onere ſuperbiæ, ex qua oriri fere ſolent contumeliæ atque ſeditiones, obliviſcerentur. Quomodo autem quæ de Aegypto hic dicuntur cum DODWELLI ſententia (de qua §. 15. diximus) conciliari queant, non video. LUCIANUS cum Aegypti procurationem ſibi creditam refert (*a*) ut pacatæ Provinciæ meminit, eodem tempore quo iſta ſcripſiſſe illum vult DODWELLUS; & SPARTIANUS (*b*) quo loco perſecutionis adverſum Chriſtianos decretæ meminit, ſtatim gratiæ Imperatoriæ adverſum Alexandrinos, Aegyptiorum fere primos, ſpecimen adfert, jus *Buleutarum illis attributum.* Sed nondum a DODWELLO diſcedo. Putabat enim vir doctiſſimus, quod Arabes inter hoſtes imperii Romani referantur, clare ſatis indicare, Severo imperante ſcriptum Philopatrin, ut qui poſt Trajanum ſolus Arabas bello petiverit. Et fateor, vim haud exiguam hujus argumenti futuram, niſi aliæ rationes abjudicarent Luciano Philopatrin, atque Juliani temporibus vindicarent. Quæ cum ita ſint, vitio verti nobis non poteſt, ſi ad ſpem Cleolai referamus, quæ de Arabibus, inquieta gente & latrociniis infami, Cleolaus ſpondet: imprimis cum τὴν οἰκουμένην περινοουμένην ex NAZIANZENO viderimus. Licet enim Petraea Arabia jam a Trajano redacta ſit; tamen Nomades illi & Scenitae Arabes, in quibus & Saraceni, ſubigi non potuerunt. De utraque Arabia quæ dicta noſtra firment protulit e ſuis theſauris EZ. SPANHEMIUS (*c*), qui etiam multa collegit (*d*) e quibus intelligamus, optabile fuiſſe eo tempore, quo Philopatrin ſcriptum cenſemus, videre, quod optat Triephon, τὰς ἐνδρομὰς τῶν Σκυθῶν παυομένας.

XXXVI. Adhuc igitur bene ſibi conſtant omnia, ut feliciter ac ſtrenue geſta, quæ in Philopatride celebrantur, illa poſſint eſſe, quæ Julianus ſub initium expeditionis Perſicæ perfecit. Videamus reliqua an ſententiæ noſtræ faveant. Inducuntur Chriſtiani male adfecti erga Imperatorem, &, ut interpretatur auctor, ipſam patriam. Chriſtiani inquam. Neque enim aſſentiri poſſum BASNAGIO (*e*), qui negat in ultima dialogi parte de Chriſtianis ſermonem eſſe, ne Baronio concedere cogatur, templum ibi deſcribi, templaque adeo fuiſſe diu ante Conſtantinum : ſed mathematicos fuiſſe ait, & ob id ipſum non Chriſtianos. Verum qui attente & dialogi verba, & quæ nos ibi adſcripſimus legerit, inveniet, negari potius, eſſe illos mathematicos; illasque de rebus caeleſtibus interrogationes potius ad ludibrium pertinere. Porro dicit Basnagius, Triephontem, qui ut Chriſtianis ſacris initiatus introducatur in priori parte dialogi, in fine ipſum quoque maledicere illis male erga Imperatorem affectis: hos ergo non videri Chriſtianos. At Triephon ita de ſuæ initiatione loquitur, ut ſatis appareat, illum ludibrio habere & magiſtrum illum ſuum & totam religionem. Qui ergo priori parte libelli ridet Chriſtianos, illum non mirum eſt eosdem in poſteriore parte accuſare ut male animatos adverſus imperatorem. Caeterum hi male animati deſcribuntur, ut homines aſcetae, jejuniis, vigiliis malis, veſtibus, & duro victu ſe macerantes, de magnis rerum converſionibus loquentes, hymnos canentes, quales Juliani aetati multos fuiſſe Chriſtianos, longiori probatione non indiget. Chriſtiani ergo inducuntur male ominantes reipublicæ, μεταλλαγῆναι, ajunt, τὰ πράγματα, ταραχαὶ τὴν πό-

λιν

(*a*) Apol. *pro Merced. Cond.* c. 12.
(*b*) In Severo c. 17.
(*c*) Ad Juliani Or. 1. p. 164. ſeq.
(*d*) Ibid. p. 51. ſeq.
(*e*) Annal. Eccleſ. ad A. C. 223. n. 3. p. 267.

λον καταλήψονται, τὰ κρατοῦντα ἥττονα τῶν ἐναντίων γενήσονται· & aliud illorum dictum, tanquam nimis mali ominis reticet Critias. Haec minime profecto conveniunt in ea tempora, quibus oppressa adhuc gentilium multitudine gemebat ecclesia; (quidni enim licear hic transeundo quasi confirmare quæ supra dicta sunt) tunc enim gentiles quidem calamitates omnes, strages exercituum, terræ motus, famem, sterilitatem, inundationes, publica omnia mala Christianis imputabant: horum vero erat ostendere, nihil tum accidere quod non olim accidisset, quin nunquam fuisse felicius Romanum imperium, quam exorta & invalescente Christiana religione. De Imperatoribus autem qui tum viverent, non nisi maxima cum veneratione & faustis ominibus loquebantur, tantum aberat, ut aut imperii mutationem, aut exercituum clades, aut simile quid auderent praedicere. Atque de his nemo dubitabit, nisi qui in antiquorum Ecclesiæ Doctorum scriptis, apologeticis imprimis, plane sit hospes. Speciatim Severi aetate, qua scriptum tamen vult Philopatrin H. DODWELLUS, ita se rem habuisse, e TERTULLIANI Apologetico satis constat. Quod autem is quem modo laudavi DODWELLUS mala Christianorum, mundi finem in dies expectantium, de rep. Romana auguria occasionem persecutioni dedisse autumat, cui praeluserit hac κακοηθείᾳ Lucianus, in eo ratio fugit virum doctissimum. Saltem in locis ab ipso adductis nihil est praesidii. EUSEBIUS enim (*a*) & HIERONYMUS (*b*), qui illum fere ad verbum expressit, de Juda Chronographo diserte affirmant, eum Severianæ persecutionis atrocitate motum, in decimum illius annum Anti-Christi adventum, finemque mundi contulisse. Persecutionis igitur atrocitas, ut finem mundi imminere crederet Judas, eum permovit: non, ut DODWELLUS interpretatur, praedictio Christianorum de fine mundi, persecutioni occasionem (*c*) praebuit. Fit haec vel inde probabilis sententia, quod de Nerone (*d*) Anti-Christo simile quid creditum olim fuerit. Juliani autem aetate longe aliam rerum fuisse faciem constat. Sub Constantini M. imperio, alte caput Christiana res extulerat. Propensa, quin profusa hujus Imperatoris in Episcopos voluntas atque benivolentia, tantum eis cum auctoritate conciliaverat supercilium, ut jam tum iniquitatis mysterium operari occulte in quibusdam occiperet. Luxuriari itaque jam & insolentius efferri coeperant animi, ut mirum non sit, cum ejurato veri Numinis cultu, ad gentilium Deorum, Solis imprimis venerationem defeciisset Julianus, non defuisse inter Christianos, qui liberam vocem mittere auderent, infelicitatemque ipsi, tanquam homini impio, atque imperio ejus portenderent. Et sane ingens causa suberat, cur interitum ejus optarent Christiani. Quid enim sperare aliud poterant a victore reduce, quam bonorum direptiones, infamiam, & corporis etiam cruciatus atque supplicia? Quorsum multa sunt in GREGORII NAZIANZENI *orationibus Philippicis adversus Imperatorem Julianum*, & alibi, quæ facile a nobis, si id quidem nunc ageremus, possent adferri: Illud tamen monuisse liceat, gentiles etiam spe majoris adversum Christianos licentiæ post reditum Juliani obtinendæ fuisse erectos. Ita LIBANIUS (*e*) speraſſe inter alia se dicit, τοῖς ἱεροῖς ὑποχωρήσειν τοὺς τάφους, quorum ea procul dubio sententia est, speraſſe, ut eversis martyrum tumulis idolorum fana in eorum locum restituerentur.

XXXVII. Probatum est, tum voluisse Christianos tum potuisse paullo liberius de Juliano loqui: locutos esse, jam est auctoritate idoneorum scriptorum confirmandum. Ut taceam pervulgatum illud de Athanasio, quem, cum ab Juliano pulsus Episcopatu suo, & ur-

(*a*) Hist. Eccles. 6, 7.

(*b*) De Scriptor. Eccl. c. 72.

(*c*) Veriorem persecutionis occasionem ex *Tertulliano* adfert *Christianus Kortholtus* de persecutionibus c. 6. §. 7. p. 260.

(*d*) Vivum nimirum asservari alicubi credebant ut Anti-Christum aut ipse ageret sub finem mundi, aut ejus saltem praecursor esset. quorsum videndus *Lactantius* de mortibus persecutorum c. 2. & *Augustinus* de civit. Dei 20, 16.

(*e*) Orat. 11. in necem Jul. T. 2. opp. p. 326. Add. quae ad ejusd. *Libanii* librum de ulcisc. morte Juliani §. 5. p. 149. ab *Oleario* notata sunt.

urbe Alexandria excederet, dixisse ferunt : *cedamus, amici, nubecula est cito transitura* (*a*). Item alterum illud de Paedagogo Antiochiensi, qui interrogatus paucis ante Juliani obitum diebus: ecquid ageret Fabri filius? (Christum putabat) capulum Juliano parare, respondisse traditur (*b*). Hoc ut taceam, locuples historiae horum temporum auctor AMMIANUS MARCELLINUS 32, 12. haec habet : *quae maximis moliminibus festinari cernentes* (loquitur de praeparatione expeditionis Persicae) *obtrectatores desides & maligni, unius corporis permutatione tot cieri turbas intempestivas, indignum & perniciosum esse strepebant, studium omne in differendo procinctu ponentes : & dictitabant his praesentibus, quos audita referre ad imperatorem posse rebantur, eum, ni sedatius ageret, immodica rerum secundarum prosperitate, velut luxuriantes ubertate nimia fruges, bonis suis protinus occasurum.* Quos *obtrectatores desides & malignos* AMMIANUS gentilis homo vocat, Christianos eum intelligere, VALESIUS observat ad hunc locum, & conferri secundam NAZIANZENI Philippicam jubet, in qua diversa verbis, re habentur eadem. Idem AMMIANUS 23, 1. & 5. varia portenta atque omina refert, quae a bello Julianum adversus Persas retinere debuissent. Cum vero eadem spreverit, qui tamen alias superstitionibus, vaticiniis, oraculis & ejusmodi nugis ad stuporem esset deditus (*c*), videtur haud absimile vero, suspicatum fuisse, Galilaeorum, ut ipse Christianos vocabat, fraude ea sibi quasi terriculamenta objici, ne victor reversus gravius illorum cervicibus incumberet. Quid? quod LIBANIUS Christianos insidiarum in Juliani caput structarum, tum caedis etiam ipsius insimulat. Qua in re ecquid veri insit, jam non disquiro, neque etiam simpliciter vera esse, quae in Philopatride de iis dicuntur, crediderim; hic modo, quae fuerit tum de Christianis inter Gentiles existimatio, quaeritur. LIBANIUS igitur, cum (*d*) conspiratum saepe in caput Juliani dixisset, quaesivissetque quid caussae subesset, quod mitissimus Princeps insidiis aliquoties esset petitus, *ἐγὼ δὲ*, subjicit, *τούτου τὴν αἰτίαν ἐν τῇ μνήμῃ τῆς ὀδυνηρᾶς ἐμοὶ τελευτῆς φράσω.* Deinde cum ad illum locum perventum est (*e*), primo a suorum aliquo interfectum esse arguit, quod nemo inter Persas fuerit, qui promissum praeconis voce praemium illi qui tantum facinus ausus esset, vindicare sibi voluerit: tum propius auctores caedis designat (*f*) (adscribam enim verba, si forte interpunctione commoda clariora possim, quam primum intuenti videntur, reddere,) *οἷς γὰρ οὐκ ἐλυσιτέλει ζῶν, (οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ζῶντες οὐ κατὰ τοὺς νόμους) πάλαι τε ἐπεβούλευον, καὶ τότε δυνηθέντες εἰσῆγάγοντο. τῆς τε ἄλλης ἀδικίας αὐτοὺς ἀναγκαζούσης, οὐκ ἐχούσης ἐπὶ τῆς ἐκείνου βασιλείας ἐξουσίαν, καὶ μάλιστά γε τοῦ τιμᾶσθαι τοὺς θεούς, οὗ τὸ ἐναντίον ἐζήτουν.* (*g*) Eos igitur caedis reos facit, qui non vivebant secundum leges, superstitiosas scilicet & idololatricum quidquam habentes, quique Deos coli aegre ferebant, verbo Christianos. Vix, qui haec cum cura inspiciet, dubitabit, Christianos peti in Philopatride eos, qui male Juliano ominari fuerant ausi.

XXXVIII. Antequam ab iis argumentis discedamus, quae ex publica rerum facie, qualis ea tum erat, sunt depromta, duo juvat paucis attingere. Unum est, laudari in Philopatride laetas Romani res imperii, & felicitatem temporum, cum interrogantibus Christianis,

(*a*) Vid. *Russ.* H. E. 2, 3.

(*b*) *Theodorit.* H. E. 3, 18. cap. 19. autem Juliano cuidam monacho Imperatoris caedes eadem qua contigit hora revelata esse narratur. De Didymo Alexandrino Philosopho similia refert Sozom. 6, 2. Add. *Olear.* ad *Liban.* de Juliani morte ulcisc. p. 164. Maris Chalcedonensis Episcopus quam contumeliose Julianum tractaverit, narrat Socrates 3, 2. De tota multitudine Antiochiensium Christianorum *Jo. Malela* Chron. P. 2. p. 15.

(*c*) Vid. *Ezech. Spanh.* in Praefatione, quam operibus Apostatae a se editis & ex parte illustratis praemisit, fere circa medium, ubi luculenta tum Juliani ipsius, tum aliorum in hanc rem testimonia profert.

(*d*) Or. x. p. 307.

(*e*) p. 323. seq.

(*f*) p. 324.

(*g*) In libro s. oratione *de vindicanda Juliani nece* quam in *Fabric.* Bibl. Gr. vol. 7. editam diximus aperte etiam Christianos accusat. Vid. in primis §. 5. p. 149. Suspiciosa maxime sunt quae narrat *Jo. Malela* Chron. P. 2. p. 21. seq.

nis, quid ageretur in urbe & in mundo? Respondet Critias: χαίρουσίγε πάντες, καὶ ἔτιγε χαρήσονται. AMMIANUS autem MARCELLINUS 22, 9. testatur, dum Julianus imperium teneret solus, nec motibus internis esse concitum orbem Romanum, nec barbarorum quemquam exsiluisse fines. Alterum autem hoc est, quod quæ περὶ τῶν ἐξισωτῶν, de Peraequatoribus, in Philopatride dicuntur, in Juliani tempora & ipsa videntur convenire. Sed quid probabile hac de re nobis videatur, diximus in notis ad c. 19. obscurissimum in toto dialogo locum, in quibus etiam exposuimus, quæ de Cretensium virginum caede in Philopatride c. 9. memorata, quam nec ipsam a Juliani aetate abhorrere conjicimus, nostra sit sententia. Pergamus igitur ad ea quæ restant.

XXXIX. Scilicet haud exiguum caussæ meæ & sententiæ praesidium in eo colloco, quod auctor dialogi, cum clare adeo & perspicue Christianis illudat, ipso tamen hoc excellentissimo Christianorum nomine non utitur, sed Galilaeorum. Quæ res vel sola si esset, probabilem alicui sententiam, quam defendendam suscepi, redderet. Sed cum non desint, quæ circa hanc appellationem moveri, nec sine doctissimorum virorum suffragiis, possent, res universa paullo est altius repetenda. Sub prima rei Christianæ initia, qui sanctissimam Servatoris nostri disciplinam essent amplexi, μαθηταὶ hoc est discipuli vocabantur: ab inimicis autem Galilaei itemque Nazareni, a patria ductum Christi utrumque, illud etiam plerorumque Apostolorum. Appellationis utriusque mentionem habent etiam libri sacri, Galilaeorum, Joh. 7, 52. Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; Nazarenorum autem Act. 24, 5. ubi Paullus πρωτοστάτης τῆς τῶν Ναζαραίων αἱρέσεως vocatur. Durasse haec nomina ad illud tempus, quo Christiani Antiochiæ primum sunt vocati, testis praeter alios est SUIDAS (a): Ἰσέον, ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου βασιλεύοντος μετωνομάσθησαν οἱ πάλαι λεγόμενοι Ναζωραῖοι καὶ Γαλιλαῖοι, Χριστιανοί. qui id videtur sumsisse ex JOHANNE ANTIOCHENO MALALA, apud quem (b) eadem leguntur. Cum enim nominis Christianorum Antiochiæ, Evodio Episcopalem sedem occupante, impositi mentionem injecisset: πρώην γὰρ, addit, Ναζωραῖοι ἐκαλοῦντο, καὶ Γαλιλαῖοι ἐκαλοῦντο οἱ Χριστιανοί. Post hoc tempus obsoleviisse Galilaeorum nomen videtur: cum nimirum & aliud esset, quo censerentur Christi discipuli, & prolatis extra Galilaeæ, ac Palaestinæ adeo fines religionis Christianæ pomoeriis, ipsa appellandi cessaret ratio, nisi quis totum mundum in Galilaeam versum esse, voluisset dicere. Inde est quod nulla ab ea aetate Galilaeorum mentio occurrit (c), donec Julianus, Christianorum appellationem jam glorioſum aliquid habere videns, stupidæ gentis nomen Christianis & attribuit ipse, & lata lege jussit attribui: quod quidem pertinaciter adeo ipse observat, ut vix credam Christi aut Christianorum nomen in iis, quæ supersunt ab illo scripta, occurrere. GREGORIUS igitur NAZIANZENUS d), hunc enim solum ex innumeris fere aliis huc advocasse suffecerit, Καινοτομεῖ, ait, ὁ Ἰουλιανὸς περὶ τὴν προσηγορίαν, Γαλιλαίους ἀντὶ Χριστιανῶν ὀνομάσας τε καὶ καλεῖσθαι νομοθετήσας, & paullo post nomen hoc vocat ὄνομα τῶν οὐκ εἰωθότων. Hinc demum apparet vis argumenti nostri, ab hac appellatione desumti. Qui enim auctor, cum manifeste de Christia-

(a) Voce Ναζωραῖοι.

(b) In historia chronica, ut est Oxonii 1691. è codicibus, Bodlejanis cum interpret. & not. Edmundi Chilmeadi edita p. 318.

(c) Usurpari ait *Dodwellus* de fortitud. Martt. §. 2. a Celso etiam. Sed in libris quidem Origenis octo contra Celsum nullum ejus rei vestigium deprehendo. Observavi autem in fragmento ex epistolis Manetis ℓ. Manichaei in *Fabricii* Bibl. Gr. vol. 7. p. 283. Τῶν Γαλιλαίων δύο φύσεις ὀνομαζόντων ἴχνει τὸ Χριστὸν κ. τ. λ. Utrum sit ipsius Manetis, an alicujus Manichaei, & ad quae tempora, quos homines, referendum sit, jam non vacat disquirere. Interim manemus in observatione *Dodwelli*, in epistolica ad *Moylium* dissertatione p. 343. ubi ait, Auctorem Philopatridis (quem jam ponit scripsisse A. C. 261.) primum esse, quem norimus, qui Galilaeorum appellationem instauraverit, & Christianorum nomine abstinuerit. Haec in tantum assumimus, in quantum fatetur tam diligens observator, nusquam alias ante Julianum Galilaeorum nomen revocatum.

(d) Orat. 111. quae est invectiva 1. in Julianum p. 81.

ſtianis loquitur, hoc quidem auguſto illorum nomine, quod ignorare non potuit, abſtinet, utitur autem illo Galilaeorum, quod cum diu evanuiſſet, a Juliano revocatum, poſt eum iterum obſolevit, is ſub Juliano ſcripſiſſe merito credendus eſt. Hinc, ut praeter viam quaſi hac moneam, patere arbitror, quam recte vir doctiſſimus (*a*) ANTO. PAGI reprehenderit BARONIUM, qui Canonem primum Concilii Apoſtolorum, ſi Dis placet, Antiocheni, eo nomine rejecerat, quod eo decernatur, *ut credentes in Chriſtum, quos illius temporis homines vocabant Galilaeos, Chriſtiani vocarentur*; cum tamen ſatis conſtet, id nominis a Juliano demum Chriſtianis tributum. Qua in re conſentientem ſibi habet NATALEM ALEXANDRUM (*b*). BARONIUM igitur refutaturus PAGI ad Philopatridis auctorem, quem Lucianum putat, provocat, qui ante Juliani tempora Paullum Tarſenſem Galilaeum appellaverit. Nimirum falſus eſt BARONIUS, cum antiquiſſimis Eccleſiae temporibus Galilaeorum appellationem in uſu fuiſſe negavit. Sed infeliciter eum, ex Philopatride, ſi recte illius a me aetas conſtituitur, ANTO. PAGI erroris redarguit. Id quod hic monuiſſe non praeter rem viſum eſt.

XL. Quae de Galilaeorum appellatione dicta a me ſunt, infirmari forte aliquis exiſtimet eo poſſe, quod apud ARRIANUM (*c*) Galilaei pro Chriſtianis dicantur, & Tiberianus in literis ad Trajanum Imperatorem fatigatum ſe Galilaeorum id eſt Chriſtianorum caedibus ſcribat. Verba ejus apud JOHANNEM ANTIOCHENUM MALALAM (*d*) ita habent: *ἀπέκαμον τιμωρούμενος καὶ Φονεύων τοὺς Γαλιλαίους τοὺς τοῦ δόγματος τῶν λεγομένων Χριστιανῶν, κατὰ τὰ ὑμέτερα θεσπίσματα κ. τ. λ.* Sed cui non apparet ex tota phraſi, primo & proprio ſignificatu poni nomen, pro iis, qui Galilaeam regionem incolebant? Erat Tiberianus *ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιστίνων ἔθνους*, id eſt, ut interpretor, Galilaeorum. Hi enim ſi a ſeptentrionali, hoc eſt ſuperiori parte & Romanis etiam, uti Syriae, ubi tum erat Trajanus, viciniori incipias, primus Palaeſtinae gentis populus vocari merito poſſunt (*e*). Scribit igitur Tiberianus ſe ex Galilaeis, qui provincia ipſi evenerant, occidiſſe *τοὺς τοῦ δόγματος τῶν λεγομένων Χριστιανῶν*. Unde etiam SUIDAS (*f*) cum hujus epiſtolae meminit, Galilaeorum mentionem prorſus omittit. *Τιβεριανὸς ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιστίνων ἔθνους, ἀνήγαγεν αὐτῷ* (Trajano) *λέγων, ὡς οὐκ ἐπαρκεῖ λοιπὸν τοὺς Χριστιανοὺς Φονεύειν, ἐκείνων αὐτομάτως ἐπεισαγόντων ἑαυτοὺς τῇ κολάσει.* Ex his igitur probari non poteſt, poſt exortum Antiochiae Chriſtianorum nomen Galilaeos vocari Chriſti ſectatores conſueviſſe. Quod autem de ARRIANI loco eſt, nihilo plus illo effici arbitror. Cum enim in prooemio libri aperte fateatur, ſe Epicteti ſermones non aut ſuo judicio diſpoſuiſſe, aut dictionis elegantia exornaſſe, ſed ſimpliciter ex ore magiſtri commentaria ſibi, ipſis forte verbis, quibus ille uſus eſſet, conſcripſiſſe, (nimirum ut hodie fere ſolent in acroaſibus Doctorum diſcipuli) quae deinde ſe inſcio in hominum manus pervenerint: hinc apparet fieri potuiſſe, & quidni factum dicamus? ut Epictetus, qui ſub Nerone jam celebritatem erat aliquam conſecutus, & usque ad Divi Marci tempora ſuperſtes fuiſſe dicitur (*g*), vel eo ipſo tempore, quo de Galilaeis natione, qui iidem profeſſione Chriſtiani eſſent, retulit ad Trajanum Tiberianus, in eorum mentionem inciderit

(*a*) In Crit. Anti-Baron. ad A. C. 56. n. 3.
(*b*) Hiſt. Eccleſ. ſec. 1. diſſ. XX. p. 212.
(*c*) L. 4. ſermonum Epicteti c. 7.
(*d*) In hiſtoria chronica p. 356. Quae de *τοῦτο* hujus epiſtolae vel *γνησιότητι* diſputantur apud *Basnagium* Annal. Eccl. A. 117. ar. 4. ea ad noſtram rem nihil faciunt. Mihi ſuſpectam maxime reddit formam certe epiſtolae uſus pronominum & verborum pluralium de uno Trajano.
(*e*) Nam illa ſolennis Palaeſtinae in primam, ſecundam & tertiam diviſio aut Theodoſii M. poſtremis, aut primis Arcadii temporibus orta, huc non pertinet, de qua Jac. Gothofr. ad l. 3. C. Theod. de protoſtaſia.
(*f*) V. *Τραϊανός*.
(*g*) Merito hoc poſterius in dubium vocante *Fabricio* Bibl. Gr. 4, 7. p. 259. ſeq. & ante illum *H. Dodwello* diſſ. de aetate Peripli maris Euxini §. 7. ſeqq. ubi copioſe demonſtrat ultra Hadriani annum XX. non viviſſe.

rit (*a*), quæ illius dicta bona fide excepit ARRIANUS, & ad posteros transmisit. Illud vero monuisse hoc in loco, quanquam non ad nostrum institutum pertinet, haud abs re fuerit, ita vulgo Epicteti verba accipi, ac si μανίαν quandam ac stuporem Christianis tribuat, in quo ego injuriam fieri optimo seni arbitror. Dixerat, si quis ab insania aliqua aut furore ita esset affectus, ut perinde ipsi esset, habere uxorem ac liberos, aut non habere, & quod ad vitam, bonaque alia similiter existimaret; huic nullum fore tyrannum horribilem, satellites nullos, nullos gladios extimescendos. Jam subjungit: εἶτα ὑπὸ μανίας μὲν δύναταί τις οὕτω διατεθῆναι πρὸς ταῦτα, καὶ ὑπὸ ἔθους οἱ Γαλιλαῖοι, ὑπὸ λόγου δὲ καὶ ἀποδείξεως οὐδεὶς δύναται μαθεῖν κ. τ. λ. Itaque μανίαν profecto non tribuit Galilaeis, sed ita dicit: si insania quibusdam causa esse potest, ut parvi externa faciant, & nihil timeant adversi: si porro Galilaei ex consuetudine (institutionem forte commodius intelligemus) talia contemnunt: pudor est, non posse ab ratione aliquem eo perduci &c. Sed id jam non agimus.

XLI. Bene adhuc in Juliani tempora convenit Philopatris. Sed scrupulum injicit illud, quod non Christiani tantum irridentur hoc dialogo, sed gentilium etiam Deastri acerbissime priori ejus parte perstringuntur. Videri igitur alicui possit, illum non esse scriptum in Juliani gratiam, cui minime omnium probari Numinum suorum insectatio potuerit. Sed plures hic sunt elabendi viæ. Forte auctor, ut aegre faceret Christianis, exososque illos magis Juliano redderet, quibus ludibriis avita numina traducerent, in Triephontis persona repraesentavit. Forte auctor, cum sibi Lucianum suum non tam imitandum quam exscribendum proposuisset, flosculos ejus hac in parte consectatus est, & verborum amoenitate ductus ipsas etiam sententias improvide assumsit: quales hodienum errores ab ineptis hominibus, quorum numero nostrum vix quisquam eximendum censebit, committi interdum, constat. Sed si vel sciens prudensque fecit, tamen timendum ei non erat, ut Julianum offenderet, ut qui ipse absurdas de Diis fabulas, a Poëtis ad res sublimiores sub istis quasi symbolis repraesentandas, putabat esse confictas (*b*). Quin ipse salsis jocis in Deos illos ἀποσκώπτει (*c*), ut adeo ab ira ejus ob laesam siculneorum numinum majestatem metuere sibi auctor Philopatridis non debuerit. Ita Socratem impietatis postulat Aristophanes derisor ipse Deorum, qui publice tum colebantur, maximus. Et novimus, hoc profuisse vitæ Christianam religionem, ut ethnicos etiam puderet anilium fabularum, quemadmodum Luthero & Calvino multa debent remota scandala illæ etiam Ecclesiæ, quæ in Romani Pontificis ditione manserunt.

XLII. Juliani igitur tempore scriptum esse Philopatrin, credat fortasse nobis aliquis, nisi ille adhuc supereſſet scrupulus, qui factum, ut tantum junioris Luciano auctoris dialogus inter illius opera & censeri coeperit, & diu adeo delituerit? Hic praeter ea quæ communia sunt, & de suppositiciis quibusvis possunt dici, dictaque olim sunt, & huic satisfacere scrupulo, & praeterea valde magnam sententiæ nostræ verisimilitudinem conciliare illud puto, quod Juliani tempore vixit, ipsique amicus Imperatori fuit LUCIANUS SOPHISTA aliquis, ad quem extat hodienum scripta a Juliano epistola, quæ quoniam brevissima est, & elegantiæ omnis plenissima, non ingratum lectori facturus videor, si totam adscribam (*d*).

Iau-

(*a*) Sub Trajani certe imperio sermones illos ab Epicteto habitos, probant *Fabric.* l. c. & *Dodwellus* l. c. §. 12.

(*b*) E. g. Or. in Matrem Deorum p. 170. Veteres, ubi investigata a se rerum principia detexissent, ἐσκίτασαν αὐτὰ μυθοις παραδέξοις, ἵνα λάθῃ τῷ παραδόξῳ, καὶ ἀπτιμφαίνοντο τὸ πλάσμα φαιδρὸν, ἐπὶ τὴν ζήτησιν ἡμᾶς τῆς ἀληθείας προτρέψῃ. Ita oratione in Solem p. 136. ἄτιστα δὲ ὠδῆς ποιητικῆς Μούσης ἐδώρησε vocat, quae de συνδιασμῷ & γάμοις Deorum dicantur apud HOMERUM.

(*c*) In illius Caesaribus Divus Marcus, ut se Deorum imitatorem probet, illorum corpora τῷ ὄντι τῇ ἀναθυμιάσεων τροφῆς indigere asserit, & Jovis exemplo (Il. E, 897.) indulgentiam erga Commodum suum tuetur. In fine hujus Commentarii τρυφὴν & ἀσωτίαν Deae comminiscitur. &c.

(*d*) Epist. XXXII. p. 404. ed. *Lipsi.*

Ἰουλιανὸς Λουκιανῷ σοφιστῇ. Γράφω καὶ ἀντιτιχεῖν ἀξιῶ τῶν ἴσων, εἰ δὲ ἀδίκως συνεχῶς ἐπιςέλλων, ἀντα-δικηθῆναι δέομαι τῶν ὁμοίων παθῶν. Quid si dixerimus, ab hoc scriptum esse Philopatrin? nominis deinde similitudine deceptos librarios in unum cum Samosatensi volumen compegisse? Ad haec qui Philopatrin cum iis quae Lucianus scripsit comparaverit, Lucianeum esse illum, id est Luciani imitatione scriptum, & e verbis fere Luciani senioris illius compilatum, eoque nomine commentariis illius immixtum merito, negare profecto vix sustinebit. Atque hoc est, de quo antequam finiamus, aliqua sunt dicenda.

XLIII. Nimirum, si quis nostras annotationes inspicere voluerit, ille cognoscet, nullam fere esse extantiorem sententiam, ne phrasin quidem aut versum Homeri allegatum, quae non iisdem pene verbis in iis, quae Lucianus edidit, reperiantur, id quod temere fieri non potuisse jam supra dictum est. Exempla huc adscribere supersedeo, non est enim longus dialogus, & singulis fere paginis specimina occurrunt. Sed illud tantum hoc in loco ostendam, oeconomiam quam vocant, & dispositionem Philopatridis, cum illa, quae in Nigrino est a Luciano adhibita, ex asse convenire. In utroque dialogo illa est quasi primaria hypothesis, ut narret amico amicus sermones a se auditos ἐνεργητικωτάτους, in quos forte fortuna & quasi transeundo inciderit: in Nigrino quidem Philosophi Platonici, Sophistarum quorundam in Philopatride. Hi sermones deinde approbantur in Nigrino & laudantur ab eo qui primum illos audit: in Philopatride autem irridentur & condemnantur. Effectus utrinque idem est, insignis animi, corporisque adeo mutatio, vehementior illa quidem in Philopatride, in Nigrino, pro objecti scilicet ratione, lenior. Jam occasio dialogi utriusque est occursus fortuitus duorum veterum amicorum, quorum miratur alter subitam alterius immutationem. Tum per maximas ambages pervenitur tandem ad caput caussae, in Nigrino moras nectente ipso qui narrat, prooemiisque alterum ingentibus fatigante: in nostro arrepta juris jurandi mentione, a Critia, qui narrat, praestandi, Triepho praecipuos gentilium Deos salse perstringit. Post narrationem sequitur in utroque dialogo effectus, qui in narrante primum fuerat, cum eo cui narrat, communicatio, quae utrobique adhibita de canis rabidi morsu similitudine explicatur. In Philopatridis fine demum quasi catastrophe quaedam adjicitur, brevis illa quidem, sed quae caussa scribendi auctori extitit procul dubio. Poterant haec amplius singula dilatari, sed metuo ne tamen non satis intelligar, nisi quis utraque συγγράμματια inter se componere sustinuerit. Satis igitur fuerit haec indicasse. Habes, Lector, sententiam de Philopatride nostram, in quam cum ante hos quinque & viginti annos incidissem, eamque in Jenensium Philosophorum cathedra disputassem; ante decem annos in Lipsiensi quoque Academia eam publice proposui. Interjecto tempore cum multum de eo sit argumento disceptatum, quaedam etiam contra illam meam disputationem prolata in medium (a) cognoverim: tantum tamen abest, ut audierim quidquam legerimve, quod a sententia me mea demoveret, cujus tuendae nullam profecto aliam caussam habeo, praeterquam quod veram esse puto, quasdam etiam deserendae; ut potius magis subinde confirmatus, non jam juvenile ἀγώνισμα arbitrer, sed κτῆμε quoddam, perennaturo, ut suspicari fas est, operi, Luciano Wetsteniano, quod intexatur, non penitus indignum.

(a) Non feci in hac dissertatione mentionem Tho. Eckardi viri sane docti, &, quod aeque magnum est, modesti. Hic in libro, quo *Non-Christianorum de Christo testimonia ex antiquis monumentis* proposuit ac dijudicavit *Quedlinburgi* 1725. 4. edito, a p. 107. plusscula contra meam sententiam protulit: quae in Lipsiensi disputatione a me excussa sunt: sed hic repetenda non putavi, cum nihil sit, ad quod non vel in adnotationibus vel in hac disputatione responsum satis arbitrer. Hic tantum mentionem ejus rei faciendam censui, ne quis vel non visam mihi vel contemtam viri cari mihi, dum viveret, commentationem putet, quorum alterum supinae negligentiae, superbiae alterum facile posset tribui.

FINIS TOMI TERTII.

INDEX
DIALOGORUM ET OPUSCULORUM
LUCIANI.

Numerus major Tomum, minor paginam denotat.

A.

ABdicatus. Tom. II. pag. 159.
Accuſatus. Bis accuſatus. II. 791.
Adverſus Indoctum. III. 99.
Aëtion ſ. Herodotus. I. 831.
Alexander ſ. Pſeudomantis II. 207.
Amicitia ſ. Toxaris. II. 507.
Amores. II. 397.
Anacharſis ſ. de Gymnaſiis. II. 883.
Antiochus, vel Zeuxis. I. 839.
Apophras, ſ. de die Nefaſto. III. 161.
Aſinus, ſ. Lucius. II. 567.
Aſtrologia. II. 361.
Auctio Vitarum. I. 540.

B.

BAcchus ſ. Praefatio. III. 75.
Balneum ſ. Hippias. III. 66.
Bis Accuſatus. II. 791.

C.

CAlumnia. De Calumnia non cred. III. 125.
Cataplus ſ. Tyrannus. I. 620.
Caucaſus, ſ. Prometheus. I. 185.
Charidemus, ſ. de pulchritudine. III. 618.
Charon ſ. Contemplantes. I. 487.
Concilia Deorum. III. 527.
Contemplantes. Vid. Charon.
Convivium, ſ. Lapithae. III. 419.
Cronoſolon i. e. Legislator. III. 393.
Cycni, ſ. Electrum. III. 87.
Cynicus. III. 539.

D.

DE Aſtrologia. II. 361.
De die Nefaſto. III. 161.
De Dipſadibus. III. 234.
De Domo. III. 191.
De Electro, ſ. Cycnis. III. 87.
De Gymnaſiis, ſ. Anacharſis. II. 883.
De Luctu. II. 922.
De morte Peregrini. III. 325.
De Mercede Conductis. I. 651.
Demonax. II. 374.
Demoſthenis Encomium. III. 490.
De non temere credend. Calumn. III. 125.
De Paraſito. II. 837.
De Sacrificiis. I. 525.
De Saltatione. II. 265.
De Sectis, ſ. Hermotimus. I. 739.
De Syria Dea. III. 451.
Dearum Judicium. I. 252.
Deorum Concilia. III. 527.
DEORUM DIALOGI. I. 204.
Promethei & Jovis. I. 204.
Cupidinis & Jovis. *ib.* 205.
Jovis & Mercurii. 207.
Jovis & Ganymedis. 208.
Junonis & Jovis. 213.
Junonis & Jov. iterum. 216.
Apollinis & Vulcani. 220.
Vulcani & Jovis. 224.
Neptuni & Mercur. 227.
Mercuri & Solis. 229.
Veneris & Lunae. 231.
Veneris & Cupidinis. 233.
Jovis, Aeſculapii & Herculis. 235.
Mercurii & Apollinis. 238.
Mercurii & Apollinis iterum. 241.
Junonis & Latonae. 243.
Apollinis & Mercurii. 245.
Junonis & Jovis. 247.
Veneris & Cupidinis. 249.
Dearum Judicium. 252.
Martis & Mercurii. 267.
Panos & Mercurii. 269.
Apollinis & Bacchi. 273.
Mercurii & Majae. 275.

Jovis & Solis. I. 277.
Apollinis & Mercur. 280.
DIALOGI MARINI. I. 288.
Doridis & Galatheae. *ib.* 288.
Cyclopis & Neptuni. 291.
Alphei & Neptuni. 295.
Menelai & Protei. 298.
Panopes & Galenes. 300.
Tritonis, Amymones & Neptuni. 302.
Noti & Zephyri. 305.
Neptuni & Delphinum. 307.
Neptuni & Nereïdum. 310.
Iridis & Neptuni. 315.
Xanthi & Maris. 316.
Doridis & Thetidis. 318.
Neptuni & Enipei. 320.
Tritonis & Nereïdum. 321.
Zephyri & Noti. 325.
DIALOGI MORTUORUM. I. 328.
Diogenis & Pollucis, *ib.* 328.
Pluto, s. contra Menippum. 336.
Menippi, Amphilochi, & Trophonii. 338.
Mercurii & Charontis. 341.
Plutonis & Mercurii. 343.
Terpsionis & Plutonis. 347.
Zenophantae & Callidemidae. 355.
Cnemonis & Damnippi. 358.
Simyli & Polystrati. 359.
Charontis & Mercur. ac diversorum mortuorum. 363.
Cratetis & Diogenis. 376.
Luciani Scipio. 380.
Diogenis & Alexandri. 389.
Alexandri & Philippi. 394.
Achillis & Antilochi. 399.
Diogenis & Herculis. 402.
Menippi & Mercur. 408.
Aeaci & Protesilai, Menelai & Paridis. 410.
Menippi & Aeaci. 412.
Charontis, Menippi, & Mercur. 423.
Plutonis & Protesilai. 426.
Diogenis & Mausoli. 429.
Nirei, Thersitae, & Menippi. 431.
Menippi & Chironis. 434.
Diogenis, Antisthenis, & Cratetis. 437.
Menippi & Tiresiae. 445.
Ajacis & Agamemnonis. I. 448.
Minoïs & Sostrati. 450.
DIALOGI MERETRICII. III. 280.
Glycera & Thaïs. *ib.* 280.
Myrtium, Pamphilus & Doris. 281.
Mater & Philinna. 284.
Melissa & Bacchis. 286.
Clonarium & Leaena. 289.
Crobyle & Corinna. 292.
Mater & Musarium. 295.
Ampelis & Chrysis. 299.
Dorcas, Pannychis, Philostratus, Polemon. 301.
Chelidonium & Drose. 305.
Tryphaena & Charmides. 308.
Ioëssa, Pythias, & Lysias. 310.
Leontichus, Chenidas & Hymnis. 315.
Dorio & Myrtale. 319.
Cochlis & Parthenis. 322.
Dipsades. De Dipsadibus. III. 234.
Dissertatio cum Hesiodo. III. 240.
Domus. De Domo. III. 191.

E.

Electrum. De Electro s. Cycnis. III. 87.
Encomium Patriae. III. 229.
Encomium Muscae. III. 91.
Epigrammata. III. 674.
Epistola ad Nigrinum. I. 37.
Epistolae Saturnales. III. 401.
Eunuchus. II. 351.

F.

Fugitivi. III. 365.

G.

Gallus, s. Somnium. II. 703.
Gymnasia, s. Anacharsis. II. 883.

H.

Halcyon, s. de Transformatione. I. 176.
Harmonides. I. 850.
Hermotimus, s. de Sectis. I. 739.
Herodotus, vel Aëtion. I. 831.
Hercules, s. Praefatio. III. 82.
Hesiodus. Dissertatio cum Hesiodo. III. 240.
Hippias, s. Balneum. III. 66.
Historia quomodo Conscribenda. II. p. 1.
Historiae Verae. Lib. 1. T. II. 71.
Historiae Verae. Lib. 2. T. II. 104.
Hospes, s. Scytha. I. 859.

Hypernephelus, ſ. Icaromenippus. II. 751.

I.

Icaromenippus, ſ. Hypernephelus. II. 751.
Imagines. II. 459.
pro Imaginibus. II. 484.
Incredulus, ſeu Philopſeudes. III. 29.
Indoctus. Adverſus Indoctum. III. 99.
Iſthmus, ſ. Nero de foſſ. Iſthmi. III. 636.
Judicium Vocalium. I. 83.
Jupiter Confutatus. II. 626.
Jupiter Tragoedus. II. 642.

L.

Lapſus. Pro Lapſu inter ſalutand. I. 724.
Lapithae, ſ. Conviv. III. 419.
Luciani vita, ſ. Somnium. I. p. 1.
Lexiphanes. II. 317.
Longaevi, vid. Macrobii. III. 209.
Lucius, ſ. Aſinus. II. 567.
Luctus. De Luctu. II. 922.

M.

Macrobii. III. 209.
Menippus, ſeu Necyomantia. I. 453.
Merces. De Mercede Conductis. I. 651.
pro Mercede Conductis. I. 705.
Mors. De morte Peregrini. III. 325.
Muſcae Encomium. III. 91.
Miſanthropos, ſ. Timon. I. 98.

N.

Navigium, ſ. Vota. III. 247.
Necyomantia, ſ. Menippus. I. 453.
Nefaſtus dies. Vid. Apophras.
Nigrinus. I. 37.
Nero, ſ. de foſſione Iſthmi. III. 636.

O.

Ocypus. III. 665.

P.

Palinurus. III. fin.
Paraſitus. De Paraſito. II. 837.
Patriae Encomium. III. 229.
Peregrinus. De morte Peregrini. III. 325.
Phalaris prior. II. 187.
Phalaris alter. II. 201.
Philopatris. III. 584.
Philopſeudes, ſ. Incredulus. III. 29.
Piſcator, ſ. Reviviſcentes. I. 570.
Pro Imaginibus. II. 484.
Pro lapſu inter ſalutand. I. 724.
Pro mercede conductis. I. 705.
Prometheus es in verbis. I. 23.
Prometheus, ſeu Caucaſus. I. 185.
Promethei & Jovis Dialogus. I. 204.
Praefatio, ſ. Bacchus. III. 75.
Praefatio, ſ. Hercules. III. 82.
Pſeudomantis, ſ. Alexander. II. 207.
Pſeudoſophiſta, ſ. Soloeciſta. III. 552.
Pſeudologiſta, ſ. de die Nefaſto. III. 161.
Pulcritudo. De pulcritud. vid. Charidemus.

Q.

Quomodo hiſtoria conſcribenda. II. 1.

R.

Rhetorum Praeceptor. III. 1.
Reviviſcentes, ſ. Piſcator. I. 570.

S.

Sacrificium. De Sacrificiis. I. 525.
Saltatio. De Saltatione. II. 265.
Saturnalia. III. 385.
Scytha, ſ. Hoſpes. I. 859.
Soloeciſta, ſ. Pſeudoſophiſta. III. 552.
Somnium, ſ. vita Luciani. I. 1.
Somnium, ſ. Gallus. II. 703.
Sympoſium. Vid. Convivium. III. 419.
Syria Dea. III. 451.

T.

Timon, ſ. Miſanthropos. I. 98.
Toxaris, ſ. Amicitia. II. 507.
Tragopodagra. III. 643.
Tribunalia. Vid. Bis Accuſatus.
Tyrannus, ſ. Cataplus. I. 620.
Tyrannicida. II. 141.

V.

Virtus Dea. III. fin.
Vitarum Auctio. I. 540.
Verae hiſtoriae. Lib. 1. T. II. 71. Lib. 2. *ib.* 104.
Vota, ſ. Navigium. III. 247.

Z.

Zeuxis, vel Antioch. I. 839.

SCRIPTORES
A LUCIANO LAUDATI.

Numerus major Tomum, minor dialogi caput denotat. Ubi nomen Auctoris non legitur in ipso Luciani contextu, indicatur in notis.

A.

Achajus Tom. I. *pro Lapſ.* c. 6.
Admetus. II. *Demon.* §. 44.
Aeſchines Rhet. I. *pro Merced.* 7. III. *Rhet.* 10. & III. *Adv. Ind.* 27.
Aeſchin. Socr. II. *Imag.* 17. II. *Paraſ.* 32. ibid. 56.
Aeſchylus. III. *Mort. Per.* 3.
Aeſopus. I. *Tim.* 14. I. *Reviv.* 32. I. *pro Merc. Cond.* 4. I. *Hermot.* 84. II. *Quom. Hiſt.* 23. *Piſc.* 11. *Icar.* 10. II. *Gall.* 11. II. *Icar.* 10. III. *Philopſ.* 5. *Adv. Indoct.* 30. III. *Pſeudol.* 3. & 5. *Fugit.* 13. & 33. f. III. *Dom.* 12.
Agatharchides. III. *Macrob.* 23.
Agatho. III. *Rhet. Pr.* 11.
Alexandri orac. II. *Alex.* 11. bis & 18. ibid. 24. ac 25. bis. 27. bis. 28. 29. 33. 34. 36. 40. 43. 47. 48. 50. item 51. ad 55. ſexies.
——— Formula initiationis II. *Alex.* 38.
Alexis. I. *pro Lapſ.* 6.
Anacreon. I. *Dial. Mar.* I. 4. & II. *Ver. Hiſt.* II. 15. Item III. *Herc.* 8. III. *Macrob.* 10. & 26. ac III. *Conviv.* 17.
Anaximenes. I. *Herod.* 3.
Anonymus. Vid. *Incerta.*
Antilochus. III. *Adv. Indoct.* 27.
Antimachus. II. *Ver. Hiſt.* II. 42.
Antioohianus. II. *Quom. Hiſt.* 30.
Antipho. II. *Ver. Hiſt.* II. 33.
Antiſthenes. III. *Adv. Indoct.* 27.
Apollodori Chron. III. *Macrob.* 22.
Apollonii Argon. II. *Dem.* 31.
Apologiae variae. II. *Paraſ.* 56.
Aratus. I. *Nigr.* 16. ib. *Prometh.* ſ. *Caus.* 14. & II. *Icar* 24.
Archilochus. III. *Pſeudolog.* 1. & 2.
Archimedes. III. *Hipp.* 2.
Archytas. I. *pro Lapſ.* 5.
Ariphron. I. *pro Lapſ.* 6.
Ariſtander. III. *Philopatr.* 21. & 22.
Ariſtarchus. II. *Ver. Hiſt.* II. 20.
Ariſtides. II. *Amor.* 1.
Ariſtobulus. II. *Quom. Hiſt.* 12. & III. *Macrob.* 22.
Ariſtophanes. I. *Prom. Verb.* 6. bis. I. *Reviv.* 25. I. *Jud. Voc.* 8. I. *Reviv* 25. II. *Quom Hiſt.* 41. II. *Ver. Hiſt.* I. 29. II. *Am.* 54. II. *Jov. Trag.* 32. II. *Icar.* 5. II. *Bis Accuſ.* 33. III. *Indoct.* 27. III. *Demoſth.* 20. III. *Philopatr.* 13. & 18.
Ariſtoteles. I. *De Merced.* 24. II. *Salt.* 70. II. *Enn.* 3. II. *Demon.* 56.
Ariſtoxenus. II. *Paraſ.* 35. & III. *Macrob.* 18.
Arrianus. II. *Alex.* 2.
Artemidorus. III. *Philopatr.* 21. & 22.

Axon. II. *Enn.* 10.

B.

Bacchilydes. I. *Scyth.* 11. f.

C.

Callimachus. II. *Quom. Hiſt.* 57. II. *Am.* 48. & 49.
Callimorphus. II. *Quom. Hiſt.* 16.
Calliſthenes. III. *Demoſth.* 15. pr.
Calpurnianus. II. *Quom. Hiſt.* 15.
Cebes. I. *De Merced. Cond.* 42. III. *Rhet.* 6.
Celſus. II. *Alex.* 21.
Chryſippus. I. *de Merc. Cond.* 24. I. *Hermot.* 48. Chryſippus vel Stoicus I. *Herm.* 82. II. *Icar.* 24.
Cleon. I. *pro Lapſ.* 3.
Comicus. I. *Prom.* 2. p. 26. I. *Nigr.* 31. f. I. *Jud. Voc.* 7. II. *Jov. Trag.* 38. III. *Herc.* 5. III. *Muſc.* 11.
Comment. Reg. Maced. III. *Demoſth.* 26. & 29.
Crates. III. *Rhet.* 9.
Cratinus. III. *Macrob.* 25.
Critias forſan. III. *Rhet.* 9.
Cteſias. II. *Quom. Hiſt.* 39. II. *Ver. Hiſt.* I. 3. ib. *Ver. Hiſt.* II. 31. III. *Philopſ.* 2.
Cteſibius. III. *Macrob.* 22.

D.

Demetrius Calatianus. III. *Macrob.* 10.
Demetrius Sag. II. *Quom. Hiſt.* 32.
Democharcs. III. *Macrob.* 10.
Democritus. III. *Philopſ.* 32. III. *Macrob.* 18.
Demoſthenes. I. *de Merc. Cond.* 5. & 25. II. *Quom. Hiſt.* 38. II. *Jov. Trag.* 14. 15. & 23. II. *Bis Acc.* 26. bis. II. *Paraſ.* 42. f. III. *Rhet. Pr.* 9. 10. 17. 21. III. *Indoct.* 4. III. *Demoſth.* 5. quater. ib. 7. 10. 15. & 50.
Dinon. III. *Macrob.* 15.
Diogenes. I. *Vit. Auct.* 7.
Dionyſius. I. *pro Lapſ.* 4. III. *Indoct.* 15.
Dionyſodorus. I. *pro Lapſ.* 10. f.
Doſiades. II. *Lexiph.* 25.
Draco (Legiſl.) III. *Calum.* 8.

E.

Empedocles. I. *pro Lapſ.* 2. II. *Quom. Hiſt.* 2.
Epicharmus. I. *Hermot.* 47. III. *Macrob.* 25.
Epicuri epiſt. I. *pro Lapſ.* 6.
——} Κυρ. δοξ. II. *Alex.* 47.
Eratoſthenes. III. *Macrob.* 27.

Eumenes Card. I. *pro Lapſ.* 8.
Euphorion. II. *Quom. Hiſt.* 57.
Eupolis. I. *Prom.* 2. p. 26. Vid. not. Et I. *Nigr.* 7. f. I. *Reviv.* 25. II. *Demon.* 10. II. *Bis Acc.* 33. III. *Indoct.* 27. III. *Demoſth.* 20.
Euripides. I. *Tim.* 1. & 41. I. *Dial. Mort.* VI. 2. Et XXVI. 1. ib. XXVII. f. bis. XXVIII. 2. item I. *Necyom.* 1. quater. I. *Vit. Auct.* 9. f. I. *Reviv.* 3. bis. & 39. I. *De Merc.* 41. I. *pro Merc.* 1. 3. 5. & 10. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Harm.* 3. f. II. *Quom. Hiſt.* 1. ter. ib. 5. f. II. *Amor.* 26. & 38. bis. ib. 47. bis. II. *Jov. Conf.* 13. ib. *Jov. Trag.* 1. quater. ib. 2. & 33. & 41. ter. II. *Gall.* 6. 14. 19. II. *Bis Acc.* 21. II. *Paraſ.* 4. f. III. *Herc.* 4. III. *Indoct.* 19. & 28. III. *Pſeudol.* 19. & 32. f. III. *Dom.* 23.
Euripidis fragmenta. III. *Macrob.* 23. Eurip. ipſe. III. *Conv.* 25. & 48. III. *Demoſth.* 9. & 47. Ejus fragm. III. *Philopatr.* 12. Ipſe rurſ. ib. 13. III. *Ocyp.* 1.

F.

Formula. I. *de Sacrif.* 14.
—— Initiationis. II. *Alex.* 38.

G.

Gorgias. III. *Macrob.* 23.

H.

Haliſodemus. III. *Demoſth.* 27.
Hegeſias. III. *Rhet.* 9.
Hellanicus. III. *Macrob.* 22.
Hemitheon. III. *Indoct.* 23.
Herodotus. I. *Contempl.* 14.
Herodoti Muſae. I. *Herod.* 1. f. II. *Quom. Hiſt.* 2. 18. 29. 42. 54. II. 2. *Ver. Hiſt.* 5. 31. II. *Salt.* 62. II. *Aſin.* 28. II. *Jov. Conf.* 12. 14. bis. II. *Jov. Trag.* 20. 30. & 53. II. *Gall.* 23. II. *Bis Acc.* 1. III. *Philopſ.* 2. III. *Dom.* 20. III. *Macrob.* 10.
Heſiodus (falſo) I *Somn.* 3. ſed recte. I. *Prom.* 7. p. 35. item I. *Prometh.* ſ. *Cauc.* 3. p. 187. ib. 13. p. 195. I. *Necyom.* 3. & 4. I. *Sacrif.* 5. I. *de Merced.* 26. I. *Hermot.* 2.
—— (falſo I. *Hermot.* 3.) Recte rurſus I. *Hermot.* 5. f. & 25. II. *Salt.* 24. bis. & 61. 78. II. *Amor.* 3. & 37. II. *Imag.* 12. 15. II. *Jov. Conf.* 1. II. *Icar.* 27. II. *Bis Accuſ.* 21. II. *Paraſ.* 14. III. *Rhet. Pr.* 3. 4. & 7. III. *Indoct.* 3. III. *Pſeudol.* 19. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1. 3. & 6. III. *Nav.* 20. III. *Saturn.* 5. f. & 7. f. & 20. pr. bis. III. *Conv.* 17. III. *Demoſth.* 12.
Hetoemoclis ep. III. *Conv.* 22.
Hieronymus hiſtoricus. III. *Macrob.* 11. bis, & ib. 13. bis. & 22.
Hippias. I. *Herod.* 3. III. *Hipp.* 3.
Hippocrates. I. *Hermot.* 1. & 63. II. *Abd.* 4. II. *Bis Accuſ.* 1.
Hipponax. III. *Adv. Indoct.* 27. & *Pſeudol.* 2.
Homerus. Homeri Iliad. I. *Somn.* §. 5. & I. *Nigr.* 3. & 6. item 18. & 35. 36. 37. & I. *Tim.* 4. 6. 9. bis. ib. 23. 35. 37. 48. I. *Prom. f. Cauc.* 4. & 17. 18. 19. Homerus. Homeri Iliad. I. *Deor. Dial.* IV. 1. & 3. ib. VII. 1. XV. 1. XIX. f. XX. 10. XXI. 1. & 2. I. *Dial. Mar.* VI. 2. ib. XI. ter. XIII. 1. I. *Mort. Dial.* XI. 1. ib. XV. 1. & 2. XVIII. 2. XIX. 1. bis. XXV. bis, ter. I. *Necyom.* 3. & 10. I. *Cont.* 1. & 7. 8. 19. 22. f. ac 23. f. I. *Sacrif.* 1—3. quater. Iterum ib. 8. & 9. quater. ib. 14. I. *Reviv.* 1. bis, & a 3. ad 5. quinquies. ib. 35. ib. 41. ac 42. quater. I. *de Merc.* 1. 10. 16. 20. 25. 26. bis. I. *Pro Merc.* 3. 4. & 6. bis. ib. 8. 9. & 14. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Hermot.* 3. 5. 12. 23. f. 28. 33. f. & 63. I. *Zeux.* 10. bis. II. *Quom. Hiſt.* 8. ter. ib. 14. 19. 28. 49. II. 1. *Ver. Hiſt.* 17. & 40. ib. 2. *Ver. Hiſt.* 15. 20. II. 2. *Phal.* 8. II. *Alex.* 57. II. *Salt.* 8. 13. bis. 23. bis. ac 36. 61. 85. II. *Lexiph.* 15. II. *Eun.* 3. II. *Aſtr.* 22. ter. II. *Dem.* 60. II. *Amor.* 5. 31. 32. 54. II. *Imag.* 8. & 13. ac 19. bis. ib. 21. 22. bis. ib. *pro Imag.* 20. ter. ib. 24. 25. ſexies. 26. II. *Aſin.* 11. 45. II. *Jov. Conf.* 1. 2. 4. bis, & 8. ib. *Jov. Trag.* 1. ter. Et 6. ter. ib. 10. 14. bis. 19. 34. 37. 40. ſexies. ib. 44. 45. II. *Gall.* 2. II. *Gall.* 8. 13. 14. 17. ter. ib. 26. II. *Icar.* 2. 6. 11. 16. 19. 25. 27. 28. 29. 30. 33. II. *Bis Accuſ.* 1. 2. ter. 21. II. *Paraſ.* ab 44. ad 50. decies & ſex. II. *Luct.* 20. & 24. III. *Rhet. Pr.* 11. 13. III. *Philopſ.* 10. & 24. III. *Bacch.* 7. bis. III. *Herc.* 4. ter. ib. 7. III. *Muſc.* 5. quinquies. III. *Indoct.* 7. quater. ib. 18. III. *Calum.* 10. 23. 26. III. *Pſeudol.* 27. ter. III. *Dom.* 4. 9. 17. 18. 20. III. *Macrob.* 3. III. *Diſſ. cum Heſ.* 8. bis. III. *Nav.* 29. & 46. III. *Mort. Per.* 7. & 31. III. *Fug.* 30. ſepties. III. *Conv.* 12. quater. ib. 17. 25. 42. 44. 45. III. *Demoſth.* 5. quater. ib. 7. ter. III. *Deor. Conc.* 6. III. *Philopatr.* 1. & 4. (Falſo etiam, ibid.) Bene rurſus ib. 4. 6. 8. aliquoties. ib. 14. quater 15. bis. ib. 16. & 18. bis, ac 23. & 27. III. *Charid.* 8. bis. Et 11. aliquoties. Item 25. ac tandem III. *Tragop. vſ.* 184.
Homeri Odyſſ. I. *Nigr.* 3. ib. 6. & 17. ac 19. 35. Item I. *Prom. ſ. Cauc.* 18. I. *Deor. Dial.* VII. f. & XVII. 1. ac 2. f. I. *Dial. Mar.* II. 1. & 4. ibid. IV. 1. ib. XIII. 2. I. *Dial. Mort.* XV. 1. XVI. 1. & 5. XVII. 1. XX. 2. XXIX. 1. & 2. I. *Necyom.* 1. & 9. bis. ib. 11. 15. 21. I. *Cont.* 3. & 4. bis. ac 7. 14. 21. 22. f. ac 23. f. I. *Reviv.* 6. I. *Catapl.* 14. bis. I. *De Merc.* 1. 3. 8. 15. & 23. I. *Pro Merc.* 4. I. *pro Lapſ.* 6. I. *Hermot.* 23. f. I. *Zeux.* 2 *el. Scyth.* 9. f. II. *Quom. Hiſt.* 4. & 57. II. 1. *Ver. Hiſt.* 3. & 2. *Ver. Hiſt.* 20. 32. 33. 35. 36. II. 2. *Phal.* 8. II. *Alex.* 5. II. *Salt.* 3. 4. & 13. f. 23. 79. 85. ter. II. *Aſtr.* 22. 23. II. *Amor.* 5. & 23. bis ib. 26. II. *Imag.* 9. 13. 19. & 20. ib. *pro Imag.* 20. ac 25. bis. II. *Jov. Trag.* 31. 32. II. *Gall.* 2. 5. 6. II. *Icar.* 5. 10. 12. 13. 22. 23. II. *Paraſ.* 10. quinquies, ib. 11. f. 29. & 26. f. II. *Luct.* 8. III. *Rhet. Pr.* 8. & 13. III. *Philopſ.* 1. III. *Herc.* 8. f. III. *Calum.* 23. & 30. III. *Dom.* 3. 9. III. *Patr. Enc.* 1. 10. 11. 12. III. *Mort. Per.* 1. & 21. f. III. *Fug.* 21. & 30. III. *Saturn.* 7. ib. 20. 23. 32. III. *Deor. Conc.* 15. III. *Soloec.* 11. III. *Philop.* 1. 3. 6. 9. 14. bis. ib. 21. ib. 23. bis. ac 25.
Hypſicrates. III. *Macrob.* 22.

I.

Iambulus. II. 1. *Ver. Hiſt.* 3.

In-

Incerta. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Scyth.* 9. f. II. *Quom. Hiſt.* 14. f. 17. pr. 18. pr. & 22. ter. item 24. 29. 32. II. *Amor.* 2. II. *pro Imag.* 19. II. *Paraſ.* 4. & 41. III. *Rhet. Pr.* 11. f. III. *Calum.* 26. &c.
Inſcriptiones. Phari II. *Quom. Hiſt.* 62. alia II. *Salt.* 14. II. *Amor.* 18. III. *Dipſ.* 6. III. *Dea Syr.* 16.
Iſidorus Characenus. III. *Macrob.* 15. & 17.
Iſis. II. *Gall.* 18.
Iſocrates. III. *Rhet. Pr.* 17. III. *Macrob.* 23. III. *Demoſth.* 10.
Iſtiaeus. III. *Conv.* 41.

L.

Leoſthenes. III. *Demoſth.* 14. f.
Libri Magici, Aegyptii. III. *Philopſ.* 31.
Lucianus ipſe. II. *Demon.* 1.
Lycophron. II. *Lexiph.* 25.
Lycurgus. III. *Macrob.* 28.
Lyſimachus Comic. I. *Jud. Voc.* 7.

M.

Medius hiſtoricus. III. *Macrob.* 11.
Menander. II. *Amor.* 42. & 43. II. *Jov. Trag.* 53. III. *Pſeudol.* 4.
Menippus. II. *Bis Accuſ.* 33.
Muia poëtria. III. *Muſc.* 11.

N.

Nicander. III. *Dipſ.* 9.
Nicias. I. *pro Lapſ.* 3.
Nicomachus. III. *Philopatr.* 12.

O.

Ocellus. I. *pro Lapſ.* 5.
Ode. II. *Salt.* 11. bis.
Oneſicritus. II. *Quom. Hiſt.* 40. III. *Macrob.* 14. III. *Mort. Per.* 25.
Oracula. II. *Alex.* 18. 24. 25. 27. 28. 29. 33. 34. 35. 36. 40. 43. 47. 48. 50. 52. 53. 54.
Oraculum Scythae. II. *Alex.* 51.
Orac. Apollinis. II. *Salt.* 25. II. *Amor.* 48. III. *Rhet. Pr.* 13. Orac. Bacidis. III. *Mort. Per.* 30.
— vid. *Sibylla.*
— vid. *Alexand.*
Ori & Iſidis libri. II. *Gall.* 18.
Orphica. I. *Sacrif.* 14.

P.

Parthenius. II. *Quom. Hiſt.* 57.
Pherecydes. III. *Macrob.* 22.
Philaenis. II. *Amor.* 28. III. *Pſeudol.* 24.
Philemon. I. *pro Lapſ.* 6. III. *Macrob.* 25.
Philolaus. I. *pro Lapſ.* 6.
Philoſophorum Vitae. II. *Paraſ.* 31.
Philochorus. II. *Quom. Hiſt.* 32.
Phocylides. III. *Calum* 8. f.
Pindarus. I. *Tim.* 41. II. *Salt.* 67. II. *pro Imag.* 8. ib. 19. ib. 26. II. *Gall.* 7. II. *Icar.* 27. III. *Hipp.* 7. III. *Conv.* 17. III. *Demoſth.* 10. 11. & 19.
Plato. I. *Vit. Auct.* 15. & 17. I. *Reviv.* 22. f. I. *De Merc.* 24. & 25. & 42. f. I. *pro Lapſ.* 4. bis. ib. 6. bis. II. 2. *Ver. Hiſt.* 17. II. *Salt.* 34. 70. II. *Lexiph.* 1. & 22. II. *Demon.* 33. II. *Amor.* 24. 31. II. *pro Imag.* 18. ib. 27. II. *Icar.* 24. II. *Bis Accuſ.* 33. 34. quater. II. *Paraſ.* 5. f. ib. 19. III. *Rhet. Pr.* 9. 17. & 25. III. *Philopſ.* 24. 27. III. *Muſc.* 7. III. *Indoct.* 27. III. *Dom.* 4. III. *Fugit.* 18. III. *Conv.* 39. bis. III. *Soloec.* 6. 7. 10.
Poëtae. I. *Tim.* 1. & 4. ac 21. III. *Pſeudol.* 24. III *Conv.* 3.
Polus. I. *Herod.* 3.
Polybius. III. *Macrob.* 22.
Poſidonius. III. *Macrob.* 20.
Praeconum carmen. II. *Demon.* 65.
Prodicus. I. *Herod.* 3.
Proverbia. I. *Somn.* 3. I. *Nigr.* ep. pr. I. *Jud. Voc.* 9. I. *Deor. Dial.* VI. 3. I. *Dial. Mort.* VI. 2. ib. VIII. 1. & I. *Necyom.* 4. I. *Rev.* 9. I. *Catapl.* 21. I. *de Merc.* 4. 12. 21. 25. & 30. I. *pro Merc.* 1. 9. 11. & 15. I. *pro Lapſ.* 7. I. *Hermot.* 28. bis. & 49. 61. 69. 78. 79. & 86. I. *Zeux.* 2. f. I. *Harm.* 3. & 4. II. *Quom. Hiſt.* 2. II. *Paraſ.* 52. III. *Rhet. Pr.* 14. 18. III. *Philopſ.* 1. 9. 29. 32. III. *Herc.* 8. III. *Muſc.* 12. III. *Indoct.* 4. 5. 23. bis. 25. & 28. III. *Pſeudol.* 1. 2. 4. 10. 15. 32. III. *Nav.* 12. & 26. III. *D. Merets.* III. f. ib. VII. p. med. & X. verſ. fin. ib. XIV. f. III. *Saturn.* 9. ib. 19. III. *Philopatr.* 29. f.
Ptolemaei epiſt. I. *pro Lapſ.* 10.
Pythagoras. I. *Dial. Mort.* XX. 3. I. *Vit. Auct.* 2. (nihil ſcripſit) I. *pro Lapſ.* 5.

S.

Sappho. I. *de Merced.* 36. II. *Amor.* 30.
Scriptores de Saltatione. II. *Salt.* 33.
Sibyllae oracula. II. *Alex.* 11. III. *Mort. Per.* 29.
Sidonius Sophiſta. II. *Demon.* 14.
Simonides. III. *Macrob.* 26.
Socrates. I. *Herm.* 48. II. *Imag.* 17. II. *Paraſ.* 56.
Solon. III. *Calumn.* 8.
Sophocles. I. *Catapl.* 16. I. *de Merced.* 38. & 41. III. *Dom.* 23. III. *Macrob.* 24. III. *Mort. Per.* 3. III. *Conv.* 25. III. *Demoſth.* 27.
Steſichorus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 15. II. *pro Imag.* 15. III. *Macrob.* 26.
Stoicus quidam. I. *Hermot.* 82.

T.

Theocritus. I. *Deor. Dial* XXII. 2. & XXVI. 1.
Theognis. I. *Tim.* 26. I. *de Merc.* 5. bis. I. *pro Merc.* 10. f.
Theopompus. II. *Quom. Hiſt.* 59. III. *Macrob.* 10.
Theoxenus. I. *Scyth.* 8. f.
Thucydides. I. *Nigr.* epiſt. p. 38. I. *Jud. Voc.* 9. II. *Quom. Hiſt.* 2. 5. & 15. quater. ib. 26. bis. & 38. 39. 42. 49. 54. 57. II. *Alex.* 8. II. *Salt.* 36. II. *Lexiph.* 22. II. *Paraſ.* 48. III. *Rhet. Pr.* 1. III. *Indoct.* 4. III. *Nav.* 3.
Timaeus. III. *Macrob.* 10. & 22.
Tragicus. I. *Nigr.* 31. f. I. *Tim.* 2. & 33. II. *Lexiph.* 17. II. *Amor* 37. III. *Muſc.* 11. III. *Demoſth.* 13. f.

X.

Xenophilus. III. *Macrob.* 18.
Xenophon. I. *Somn.* 17. II. *Quom. Hiſt.* 2. 23. & 39. II. *Salt.* 25. II. *Imag.* 10.

Z.

Zenodotus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.

INDEX RERUM NOTABILIORUM.

Numerus Romanus indicat *Tomum*, minor caput ſeu paragraphum, p. paginam interdum additam. *Hiſt.* ſignif. Dialogum *Quom. Hiſt. Conſcrib.* qui & *Quom.* notatur *Ver. Hiſt* 1. vel 2. priorem vel alterum Verae hiſtoriae dialogum. Cetera nomina dialogorum ſic ſponte intelligentur.

A.

ABauchas, ejus cum Gyndane amicitia. II. *Tox.* 61.
Abderitarum morbus, ſequentesque illum animi adfectiones. II. *Quom. Hiſt.* 1.
Abdicationis cauſſae. II. *Abdic.* paſſim.
Abdicare adoptatum non licet, ib. 12.
Abonis caſtrum. II. *Pſeud.* 9.
Abradatae conjux. II. *Imag.* 20.
Abroea. II. *Aſin.* 4.
Abrotanum meretrix. III. *D. Meret.* I.
Abſyrtus laceratus. II. *Salt.* 53.
Abundantia propugnatur & impugnatur. III. *Cyn.* 2–6. ſeq.
Acamas homo. II. *Salt* 40. Acamas mons. III. *Nav.* 7.
Acanthus. II. *Phal.* 19.
Acarnanius porcellus, prov. III. *Meretr.* VII. fin.
Achaeus, poëta tragicus. I. *pro Laps.* 6.
Acheruſius campus. I. *Necyom.* 15.
Acheruſia palus. II. *de Luct.* 3.
Achilles, ejus mollities. I. *D. Mort.* XV. praeceptor ejus Chiron. ib. I. it. Phoenix. ib. ſepulcrum. I. *Cent.* 23. de eo multa fabuloſe ſcripſit Homerus. II. *Hiſt.* 40. ejus clypeus. II. *Salt.* 13. filii gaudet ſaltatione. ib. 9. cur in Scyro moratus ſit. II. *Salt.* 46. II. *Par.* 44. ejus & Patrocli amicitia. II. *Amor.* 54. it. II. *Tox.* 10. conſpectis armis ad bellum incitatur. III. *de Domo.* 4.
Achivis cauſa irarum Apollinis praeſignificata. III. *Diſſ. cum Heſ.* 8.
Acinaces & Zamolxis Scytharum Dii. I. *Scyth.* 4.
Acinaci ſacrificant. II. *Jov. Trag.* 42. Per eos jurant. II. *Tox.* 38.
Acriſius Danaën ciſtae includit. I. *D. Mar.* XII. 1.
Actaeoni cur & a quo immiſſi canes. I. *D. Deor.* XVI. 2. II. *Salt.* 41.
Adimantus. III. *Navig.* 1.
Admetus, malus poëta. II. *Dem.* 44.
Admirantis hypotypoſis. I. *Nigr.* 35.
Adoleſcentiae durior educatio. I. *D. Mar.* VI. 1. it. I. *Nigr.* 27. diſciplina eam reddit excitatiorem. II. *Gymn.* 20. inſtruitur apud Graecos arithmetica, muſica, poëſi, morum ſcientia, cet. ib. ſeq. inſtitutio ejus debet aequalis eſſe viribus. I. *Nigr.* 28. exercitia adoleſcentiae vid. ſub tit. exercit. conf. it. *diſciplina, educatio.*
Adonis. I. *D. Deor.* XI. flumen, quotannis cruentatur. III. *Dea Syr.* 8.
Adonidis orgia. III. *Dea Syr.* 6.
Adraſtea. I. *Apol.* 6.
Adraſtus filium Croeſi interfecit aberrante haſta. II. *Jov. Conf.* 12. II. *Salt.* 43.
Adſurgere advenienti. III. *Conv.* 7.
Adſcendo. Quomodo altiſſimos phallos adſcendant in Syria. III. *Dea Syr.* 29. forſan in memoriam diluvii. ib. 28.
Adulatores, quibus adulantur pejores. I. *Nigr.* 23. ii philoſophi aliis intolerabiliores. ib. 24. adulatores decepti ſpe hereditatis. I. *D. Mort.* IX. 3. ſeq. mercede ac familiaritate potentiorum digni. I. *Merc.* 4. adulatio auliciis neceſſaria. ib. 28. non convenit hiſtorico. II. *Hiſt.* 7. ſeq. a magnis animis rejicitur. ib. 12. adulatoris characteres. II. *pro Imag.* 20. a laudatore quomodo diſtet. ib. adulatio quid. ib. 2. ea multi gaudent. ib. conf. tit. *Paraſit.* Adulatoris exempla praebent Gnathonides, Philiades, Demeas, Thraſycles, Blepſias, Laches, Gniphon, Charinus, Damon, Terpſion, Chariades, Phidon, Melanthus, Xenophanta, Ariſtobulus, Oneſicritus, Polemon, Ariſtippus, Ariſtochiton, Idomeneus, Ariſtoxenus, Cynaethus, cet. quos ſuo vide loco.
Adulteri puniuntur raphaniſmo. III. *Mort. Per.* 9. pilorum evulſione. III. *Fug.* 33.
Adulterii poena ſe eripit Combabus, demonſtrando ſe caſtratum. III. *Dea Syr.* 25. delatores ejus puniti. ib.
Adulteria Deorum taxantur. I. *Cauc.* 17. vid. *Dii.* legem tulit Salaethus contra adulterium, ipſe poſt in eo deprehenſus. I. *Apol.* 4. Bagoas adulter. II. *Eun.* 10. ſeq.
Adyrmachus, princeps Machlyinae. II. *Tox.* 44.
Aeacus. I. *D. Mort.* XIII. 4. prope eum jam eſſe. I. *Apol.* 1. quis. II. *de Luct.* 4.
Aëdonum ſ. Luſciniarum fabula. I. *Nigr.* 3.
Aegiali. II. *Pſeud.* 57.
Aegidem quatit iratus Jupiter. III. *Satur.* 3.
Aeginam trajicenti quantum nauli eſſet ſolvendum. III. *Navig.* 15.
Aeginetici modii. I. *Tim.* 57.
Aegiſthus a quibus occiſus. II. *Amor.* 47.
Aegrotis alia, alia valentibus alimenta creavit Deus. III. *Cyn.* 7.
Aegyptus Danai frater. I. *D. Marin.* VI.
Aegyptiorum Dii ridentur. III. *Deor. Conc.* 10. 11.
Aegyptiorum templa olim ſine imaginibus. III. *Dea Syr.* 3.
Aegyptiorum ſacra intus foeda, extra ornata. II. *Im.* 7. ad cameli adſpectum perterriti. I. *Prom.* 4. ſacrificant aquae. II. *Jov. Trag.* 42. Dea eorum Iſis. I. *D. Deor.* III. 1. ſuperſtitiones eorum. I. *Sacr.* 14.

Aegy-

Aegyptiorum. circa ſacrificia ritus. ib. ſeq. neque piſcibus veſcuntur, neque capros mactant. II. *Aſtr.* 7. varia eorum ſacra. ib. ſcribendi ratio. I. *Herm.* 44. ab Aethiopibus didicere aſtrologiam. II. *Aſtr.* 5. ritus ſepulcrales. II. *de Luct.* 21. Apis eis ſanctus. II. *Aſtr.* 7. eorum ſacri ſcribae ſunt longaevi. III. *Macrob.* 4. apud Aegyptios ſignum nobilitatis coma erat. III. *Navig.* 3. Deos primi cognovere. III. *Dea Syr.* 2.

Aegyptus Danai frater. I. *D. Mar.* VI.

Aeneas. II. *Salt.* 46.

Aenianes imbelles. III. *Dem. Enc.* 39. f.

Aeolus Hellenis fil. I. *Halc* 1. II. *Salt.* 47.

Aeolocentaurus. II. *Ver. Hiſt.* I. 42.

Aëroconopes. II. *Ver. Hiſt.* I. 16.

Aërocoraces. II. *Ver. Hiſt.* I. 16.

Aerope. II. *Quom.* 8. II. *Salt.* 43. & 67.

Aeſchines tympaniſtriae filius a Philippo ob eruditionem aeſtimatur. I. *Somn.* 12. accuſato Timarcho, patitur ſimilia. I. *Apol.* 7. Atrometus dicitur. III. *Rhet. Pr.* 10. paraſitus. II. *Par.* 32. patriae proditor. ib. 42.

Aeſchyli pugillares cur emerit Dionyſius tyrannus. III. *Adv. Ind.* 15.

Aeſchylus in vino tragoedias ſcripſit. III. *Dem. Enc.* 15.

Aeſculapius ſanandi officinam Pergami conſtituit. II. *Icar.* 24. Apollinis filius. II. *Jov. Trag.* 26. poſthabetur ei Hercules. I. *D. Deor.* XIII. 1. fulmine percuſſus. ib. II. *Pſeud.* 10. & III. *Mort. Per.* 4. f.

Aeſculapio hymnos non ſcriptos. III. *Dem. Enc.* 27.

Aeſculapio & Herculi parcit Momus. III. *Deor. Conc.* 6.

Aeſopi aſinus. III. *Fug.* 13.

Aeſopus. II. *Ver. Hiſt.* II. 18. II. *Icar.* 10. ejus fabula de hominè, qui fluctus numeravit. I. *Herm.* 84.

Aëtio. II. *Imag.* 7. pictor. I. *Aët.* 4.

Aethiopes deos excipiunt convivio. I. *Sacr.* 2. ſaltando depraeliantur. II. *Salt.* 18. aſtrologiae inventores. II. *Aſtr.* 3. ceteris gentibus ſapientiores. ib. quanam re adjuti. aſtrologiam melius tractare poſſint aliis. ib. planetis dedere nomina. ib. 4. ſacrificant diei. II. *Jov. Trag.* 42. Jupiter ad eos commiſſatum abit. III. *Philop.* 4.

Aetolici caſus. I. *Sacr.* 1.

Agamemnonis imago apud Homerum. II. *Imag.* 25. ſub Agamemnone reſpondere. II. *Dem.* 26. de eo. II. *Par.* 44 it. II. *Salt.* 43.

Agatharchides laudatur. III. *Macrob.* 22.

Agathobulus. II. *Dem.* 3. III. *Mort. Per.* 17.

Agathocles de mercede cum diſcipulis litigat. II. *Icar.* 16. peripateticus, ejus confutatur gloriatio. II. *Dem.* 29. ejus & Diniae amicitia. II. *Tox.* 12. ſeq. Samius apud Alexandrum delatus. III. *Calumn.* 18. ejus aetas. III. *Macrob.* 10.

Agathon, qualis poëta. III. *Rhet. Pr.* 11.

Agendi bene tempus haud prorogandum. I. *Nigr.* 27.

Agenor, Europae pater. I. *D. Mar.* XV. 1.

Agricolae circa plantas cura. II. *Gymn.* 20.

Ajax. I. *D Mort.* XX. 1. II. *Par.* 44. furioſus. I. *D. Mort.* XXIX. 1. it. II. *Ver. Hiſt.* II. 7. Ulyſſem odit. I. *D Mort.* XXIX. 2. ejus ſepulcrum. I. *Cont.* 23. Ajax alter. II. *Salt* 46.

Alabaſtrum unguenti. III. *D. Meretr.* XIV.

Alani, in quo diſtent a Scythis. II. *Tox.* 51.

Alata verba. III. *de Dom.* 20.

Alcaeus Mileſius. II. *Hiſt.* 9.

Alceſtes. I. *D. Mort.* XXIII. 3.

Alcibiadis ſpes. II. *Quom.* 38. f. ab eo amputatae ſtatuae. II. *Amor.* 24. Reditus. III. *Dem. Enc.* 31.

Alcidamas cynicus. III. *Conv.* 12. formidabilis clamoſus & impudicus. ib. & ſeq. pugnat cum ſcurra. ib. 19.

Alcinous. II. *Ver. Hiſt.* I. 3.

Alcmaeon. II. *Salt.* 50.

Alcmenae cum Jove concubitus. I. *D. Deor.* X.

Alcyon. vid. *Halcyon.*

Alea ludere de nucibus. III. *Saturn.* 8. & 9.

Aleam jacere. II. *pro Imag.* 16.

Alexander Magnus, ejus faſtus. I. *D. Mort.* XII. 3. res geſtae. ib. 4. ſeq. ab Ariſtotele doctus. ib. 3. Homericos ediſcit verſus. ib. ſupra Annibalem ponitur. ib. 7. filius Philippi, falſo dictus Ammonis. ib. it. XIII. I. it. XIV. I. divino cultu adficitur. XIII. 2. nomen dei quid ei profuerit. ib. XIII. I. it. XIV. I. iſtius ſepulcrum ubi. ib. 3. ejus abſtinentia ab uxore Darii. ib. XIV. 4. venerea in Hephaeſtionem propenſio. ib. fortitudo. ib. 5. cum Baccho & Hercule comparatur. ib. 6. Clitum interfecit. ib. 3. Aornam petram ſubegit. ib. XIV. 6. valere juſſus, loco gaudere. I. *Salt.* 8. ejus depictae nuptiae. I. *Aët* 4. ſeq. illo aegroto, Babylonii quid fecerint. II. *Pſeud.* 16. Annibali praefertur. II. *Ver. Hiſt.* 2. 9. it. I. *D. Mort.* XII. 7. Ariſtobuli indignatur adulatione. II. *Hiſt.* 12. it. cujusdam architecti. ib. Oneſicritum hiſtoricum, adulatorem, reprehendit. ib. 40. portentoſum architecti promiſſum de monte ei adſimilando cur non admiſerit. II. *pro Imag.* 9. Hephaeſtionem inter deos refert. III. *Calum.* 17. Agathoclem Samium cum leone concludere vult. ib. 18. adulationi & calumniae faciles aures praebet. ib. 19. in Cydno lavare cupit. III. *de Dom.* 1. Rejicit conſilium brevioris viae ad Aegypt. III. *Rhet. Pr.* 5.

Alexander Magus, oraculi de eo effatum. II. *Pſeud.* 11. hujus fraudes, ſcelera. ib. ſeq. comburit Epicuri ſententias. ib. 45. odit Lucianum. ib. 55. qualis corpore. ib. 3. animo. ib. 4. ſeq. miſerrimo modo periit. ib. 59.

Alexander Medicus. III. *Mort. Per.* 44.

Alexander Theſſalus, ab uxore interfectus. II. *Icar.* 15.

Alexis Comicus. I. *Salt.* 6. Et *pro Lapſ.* 6.

Aliſodemus poëta. III. *Dem. Enc.* 27.

Aloei filiorum factum. I. *Cont.* 3.

Alpidei & Arethuſae amor. I. *D. Mar.* III. 1.

Altare in lacu medio. III. *Dea Syr.* 46.

Althaea. II. *Salt.* 50.

Amabilitas & Cupido, ſ. Himerus & Eros, liberi Veneris. I. *D. Deor.* XX. 15.

Amaltheae habere cornu. I. *Merc.* 13.

Amaſtris, urbs Pontica. II. *Pſeud.* 25. it. II. *Tox.* 57.

Amatorum jusjurand. vanum. III. *Meretr.* VII.

Amatorum quaedam proprietates. I. *Nigr.* 7. ii in iram proclives. I. *D. Deor.* XXIV. 2. amoris violentia. I. *D. Deor.* VI. 3. it. I. *D. Mort.* XIX. 1. ejus ſcala. II. *Amor.* 53.

Amazona Hippolyta. II. *Gymn.* 34.
Amazonis effigies, Phidiae opus. II. *Imag.* 5.
Amb guae oraculi & poëtarum fraudes. III. *Philop.* 16.
Ambraciotes Cleombrotus. III. *Philop.* 1. f.
Amicitia optima hominum poſſeſſio. II. *Tox.* 62. amicum invenire difficile. ib. 61. amicitiae exempla praebent Patroclus & Achilles, Oreſtes & Pylades, Gyndanis & Abauchas, Toxaris & Menelippus, Theſeus ac Pirithous, Aretaeus & Eudamidas, Zenothemus & Menecrates, Agathocles & Dinias, Damon & Euthydicus, Amizocas & Dandamis, Antiphilus & Demetrius Sunienſis, Belitta & Baſthis, Macens, Lonchata & Arſacomas, Toxaris & Siſinnis, cet. quos ſuo vide titulo. Amicitia colitur apud Scythas. II. *Tox.* 7. ſeq. non perinde apud Graecos. ib. 9. ſors mala probat amicitiam. ib. 36. ea inter plures, quam tres ad ſummum, iniri nequit. ib. 37. ſi amici pro beneficio ſibi invicem agant gratias, quid iſtud. ib. 53.
Amictus, an ex eo ad interius hominis concludendum. I. *Herm.* 18. ſeq.
Amizocae & Dandamidis amicitia. II. *Tox.* 38. ſeq.
Ammon, impoſtor. I. *D. Mort.* XIV. an Alexander ejus filius, vid. Alexander. arietis ſpecie colitur. II. *Aſtr.* 8.
Amoris argumenta. III. *Meretr.* VIII.
Amoris occulti ſigna. III. *Dea Syr.* 17.
Amorum militarium fructus plagae & lites. III. *Meret.* XV. f. Amor novercae in privignum a medico detectus. III. *Dea Syr.* 17. amor marinus, i. e. inconſtans. III. *Dem. Enc.* 13. amori pervia omnia. ib. 14. Amores Jovis. III. *Charid.* 7. & 8. amores aliorum Deor. ib. 9.
Amphiaraus. II. *Pſeud.* 19.
Amphilochus oracula fundens. III. *Deor. Conc.* 12.
Amphilochus, qualis vates, templo honoratus. I. *D. Mort.* III. 1. oracula edit. II. *Pſeud.* 19.
Amphion. II. *Salt.* 41. cantibus ſuis inanimata quoque allexit. II. *Imag.* 14.
Amymone a Neptuno rapta. I. *D. Mar.* VI. 3.
Anacharſis cur in Graeciam venerit. II. *Gymn.* 14. Graecae linguae cauſſa Athenas migrat. I. *Scyth.* 1. ejus hiſtoria. ib. ſeq.
Anacreontis aetas. III. *Macrob.* 26.
Anaxagoras, ſophiſta. I. *Tim.* 10.
Anaxarchus, parafitus Alexandri. II. *Par.* 35.
Anaximenes. I. *Aët.* 3.
Anchiſae & Veneris amor. I. *D. Deor.* XX. 5.
Androcles Epicharis fil. III. *Charid.* 1. praelegit librum ſuum, laudationem Herculis, vincitque Diotimum. ib. 3.
Andromeda. II. *Salt.* 44. petrae adfixa. I. *D. Marin.* XIV. 3. ejus amore capitur Perſeus. ib. XII. 3.
Anemodromi. II. *Ver. Hiſt.* I. 13.
Angina quid. III. *Pſeudolog.* 27.
Anguis aut anguillae in morem inter digitos elabi. I. *Tim.* 29.
Animae praeſtantiſſimae imago. II. *Imag.* 16-23. vid. animus, mens, de ejus immortalitate Platonis libellus. III. *Philopatr.* 1. not. 24.
Animalia naturae ſervant leges in coeundo. II. *Amor.* 22. quando cum hominibus in communione viverent. ib. 36.
Animus hominis ſcopo ſimilis. I. *Nigr.* 36. ad perpetuam contentionem infirmus. II. *Amor.* 1. Vid. *Mens, Anima.*
Anni principio vota & ſacra faciebant. III. *Pſeudol.* 7.
Annibalis res geſtae. I. *D. Mort.* XII. 2. ſeq. latro. ib. 4. voluptati deditus. ib. 6. Scipioni & Alexandro poſthabetur. ib. 7. ubi mortuus. ib. 6.
Anniceris Cyrenaeus, mirifice aurigandi peritus. III. *Dem. Enc.* 23.
Annus in menies deſcriptus, a quibus. II. *Aſtr.* 5.
Anteae Scytharum regis exitus & actas. III. *Macrob.* 10.
Anthenodorus Tarſenſis Auguſti Caeſaris praeceptor. III. *Macrob.* 21. a Tarſenſibus poſt mortem colitur. ib.
Antia calumniatur Bellerophontem. III. *Calumn.* 26.
Antigone. II. *Salt.* 43.
Antigoni Coclitis aetas & exitus. III. *Macrob.* 11. ejus nepos Antigonus Demetrii. f. ib.
Antigonus, medicus. III. *Phil.* 6.
Antigonus ſtuprat ſocrum. II. *Icar.* 15.
Antiochus, Neſtoris filius. I. *D. Mort.* XV. 2.
Antimachus poëta. II. *Ver. Hiſt.* II. 42.
Antiochia, urbs ingenioſa. II. *Salt.* 76. operam dat arti ſaltandi. ib.
Antiochus, Seleuci filius, Stratonices deperit amore. II. *Hiſt.* 35.
Antiochus Soter. I. *pro Lapſ.* 9. ejus factum contra Gallograecos. I. *Zeux.* 8. ſeq.
Antiope. II. *Jov. Tr.* 5.
Antipater. II. *Salt.* 58.
Antipatri Jolai f. aetas. III. *Macrob.* 11. Rex Antipater Demoſthenem vivum adduci cupit. III. *Dem. Enc.* 29.
Antiphili cum Demetrio Sunienſi amicitia. II. *Tox.* 27.
Antiphilus Apellem falſo crimine defert. III. *Calumn.* 2. in ſervitutem traditur. ib. 4.
Antipho ſomniorum interpres. II. 2. *Ver, Hiſt.* 33. f.
Antipodes. II. *Dem.* 22.
Antiquior Japeto. I. *D. Deor.* II. 1.
Antiſthenes. II. *Par.* 43. iſtius baculus. I. *D. Mort.* XI. 3. it. XXVII. gemitibus mortuorum delectatur. ib. XXVII. 6.
Antiſthenis lacerna. III. *Fug.* 20.
Antrum Dictaeum. I. *D. Mar.* XV. 4.
Anubis. I. *D. Mort.* XIII. 3. canis Aegyptiorum deus. I. *Auct.* 16.
Anubideum factum. II. *Icar.* 24.
Anytus. I. *Piſc.* 10.
Anytus delator Socratis. III. *Fug.* 3.
Aornus petra Indica Macedonibus adſcenſu difficilis viſa. III. *Rhet. Pr.* 7. ab Alexandro ſubacta. I. *D Mort.* XIV. 6.
Apelles. I. *Merc.* 42.
Apelles Epheſius falſo crimine delatus. III. *Calumn.* 2. ſeq. abſolutus & donatus a Ptolemaeo. ib. 4. depingit calumniam. ib. 5.
Aphidnis. II. *Gall.* 17.
Aphrodiſia Veneris ſacra. III. *Meret.* XIV.

Apim mortuum lugent tonſis capitibus. III. *Dea Syr.* 6.
Apis mellis opifex, quomodo formetur in favo. I. *Halc.* 7.
Apis deus. I. *Sacr.* 15. I. *Cont.* 13. Aegyptiis ſanctus. II. *Aſtr.* 7.
Apollo a Brancho & Hyacintho amatus. I. *D. Deor.* II. 2. a Daphne ſpretus. ib. interficit Hyacinthum caſu. ib. XIV. I. eum ſepelit. ib. 2. in florem vertit. ib. ſe conſulentes fruſtratur. ib. XVI. I. jaculator, citharoedus, medicus, vates. ib. ditatur variis artibus. ib. nihil auro tribuit. I. *Contem.* 12. in gratiam Chryſis peſtem immittit Graeciae. I. *Sacr.* 3. cur coelo ejectus. ib. 4. ſervili fungitur apud Admetum miniſterio. ib. item cum Neptuno apud Laomedontem. ib. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. Apollinis negotia. II. *Bis Acc.* 1. Apollinem barbatum faciunt Aſſyrii. III. *Dea Syr.* 35. ſolique veſtibus ornant. ib. ab Aegyptiis ſacra accepere eod. *Dial.* ſub init. Ejus oraculum traducitur. III. *Philop.* 5.
Apollodorus Pergamenus. III. *Macrob.* 23.
Apollonius philoſophus. II. *Dem.* 31.
Apophras quid. III. *Pſeudolog.* 12. ſeq.
Aquam congerere in dolium Danaidum. I. *Tim.* 18. illi ſacrificant Aegyptii. II. *Jov. Trag.* 42. laudatur a Pindaro. II. *Gall.* 7. in aqua ſcribere. I. *Cat.* 21. aquam in mortario tundere. I. *Herm.* 79. Ex aqua ſacra multum mercedis capit Gallus. III. *Dea Syr.* 48. aquam potans Demoſth. oratt. ſcribit. III. *Dem. Enc.* 15. jocus de ea re. ib. Renovatio per aquam. III. *Philop.* 12. f.
Aquila Jovis ridetur. III. *Deor. Conc.* 8.
Aquileia. II. *Pſeud.* 48.
Arabiam cavam ſerere. I. *Apol.* 11. Arabiae aura qualis ſecundum Herodotum. II. 2. *Ver. Hiſt.* 4. ſeq.
Arabum interpretes fabularum. III. *Macrob.* 4.
Aratazi regis aetas. III. *Macrob.* 16.
Arbaces interfecit Arſacem. II. *Icar.* 15.
Arbores quomodo ſcandant Orientis populi. III. *Dea Syr.* 29. vid. ib. figur.
Archaiſmi. III. *Pſeudolog.* 29.
Archelaus, tragoedus. II. *Hiſt.* 1.
Archemorus. II. *Salt.* 44.
Archias e Calauria veniens. III. *Dem. Enc.* 28.
Archibius, medicus. II. *Gall.* 10.
Archilochi patria & ingenium. III. *Pſeudolog.* 1.
Archimedis laus. III. *Hip.* 2.
Architelis uxor Dimaenete. I. *Scyth.* 2.
Arealia, feſtum Cereris. III. *Meretr.* VII. f.
Areopagitae in tenebris judicant, cur. I. *Herm.* 64. litigantium utrique alternatim dicendi concedunt facultatem. II. *Gymn.* 19. quando eis ſilentium imponant. ib.
Aretaei & Eudamidae amicitia. II. *Tox.* 22.
Aretes. II. *Imag.* 19.
Areus Aegyptius. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22.
Arganthonii Tarteſſiorum regis aetas. III. *Macr.* 10.
Argivorum contra Lacedaemonios de agro bellum. I. *Cont.* 24. regno admovent aſtrologum. II. *Aſtr.* 12.
Argos ſiticulоſum. I. *D. Mar.* VI. 1.
Argus toto corpore videns. I. *D. Deor.* XX. 8. ib. III. 1. acutius eo videre. II. *Hiſt.* 10. cuſtos Iûs. II. *Salt.* 43.
Argumenta Cynici pro paupertate. III. *Cyn.* 4. & 5.
Ariadne ſtellis illata. III. *Deor. Conc.* 5.
Ariadnes filo labyrintho exit Theſeus. I. *Herm.* 47. de ea. II. *Salt.* 13.
Aries colitur ab Aegyptiis. II. *Aſtr.* 7.
Arignotus Pythagoricus daemonem expulit. III. *Phil.* 29. ſeq.
Arion, citharoedus, a delphinibus ſervatur. I. *Dial. Mar.* VIII. 1. ſeq. ob artem muſicam Periandro acceptus. ib. 2.
Ariphrades. III. *Pſeudolog.* 3.
Ariſtaenetus philoſophus. III. *Meretr.* X. pr. incuſatur paedicatus. ib. f. filio Zenoni uxorem dat. III. *Conviv.* 5. aliaque in eumd. ib. §. ſeqq.
Ariſtarchi cum Zenodoto diſputatio de Homero. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.
Ariſtarchus. I. *Jud. Voc.* 8.
Ariſtarchus Phalereus, imperator. I. *Jud. Voc.* init.
Ariſteas. I. *D. Mort.* XI. 1.
Ariſtides Themiſtoclem odit. III. *Calumn.* 26.
Ariſtidis inopia. I. *Tim.* 24. juſtitia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 10. pauper mortuus. II. *Jov. Conf.* 16. quibusnam delectatus ſermonibus. II. *Amor.* 1.
Ariſtippus. I. *D. Mort.* XX. 5. Dionyſium Siculum liberat. I. *Necyom.* 13. ejus vita & doctrina perſtringitur. I. *Auct.* 12. virtutis & vitiorum ſequax. II. *Bis Accuſ.* 23. paraſitus. II. *Par.* 33.
Ariſtippus Agaſthenis fil. III. *Charid.* 4.
Ariſtobuli, adulatoris, librum in flumen projicit Alexander. II. *Hiſt.* 12.
Ariſtobulus Caſſandrinus. III. *Macrob.* 22.
Ariſtodemus. II. *Pſeud.* 4.
Ariſtonicus Marathonius orator. III. *Dem. Enc.* 31.
Ariſtophanes. I. *Piſc.* 25. poëta mordax. II. *Bis Acc.* 33.
Ariſtotelis teſtimonium de Demoſthene. III. *Dem. Enc.* 40.
Ariſtoteles, adulator. I. *D. Mort.* XIII. 5. peripateticus. I. *Auct.* 25. quaedam ejus praecepta. ib. amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Merc.* 24. paraſitus. II. *Par.* 36. it. 43. docuit Alexandrum. I. *D. Mort.* XII. 3.
Ariſtogiton, paraſitus Harmodii. II. *Par.* 48.
Ariſtoxenus, muſicus, paraſitus. II. *Par.* 35. III. *Macrob.* 18.
Arithmetica, prima adoleſcentiae Graecae diſciplina. II. *Gymn.* 21. una atque eadem apud omnes. II. *Par.* 27.
Arithmetica jusjurandum. III. *Philop.* 12.
Arma geſtare vetitum in Graecia. II. *Gymn.* 34.
Arrianus Epicteti diſcipulus. II. *Pſeud.* 2.
Ars mechanica, ſtatuaria, ſaltatoria, dicendi, cet. vid. hoc titulo. ars longa, vita brevis. I. *Herm.* 1. arte & diſciplina in quavis re opus. II. *Hiſt.* 36. quaenam ars mercede accepta diſcatur. II. *Par.* 18. ars, quid. ib. 4. ars Tiſiae. III. *Pſeudolog.* 30.
Arſacis, Medorum praefecti, mors. I. *D. Mort.* XXVII. 2. ſeq. it. II. *Icar.* 15.
Arſacidae pulcra non curabant. III. *de Domo* 5.
Arſacomae, Lonchatae & Macentis amicitia. II. *Tox.* 44. ſeq.
Artaxerxis memorioſi aetas. III. *Macrob.* 15.

Artaxerxis Perſarum regis aetas & exitus. III. *Macr.* 15.
Artemiſia. I. *D. Mort.* XXIV. 3.
Aſander Boſpori rex. III. *Macrob.* 17. ejus exitus. ib.
Aſcalaphus Martis fil. II. *Aſtr.* 20.
Aſcetarum habitus miſer. III. *Philop.* 21.
Aſinus, Cumanus leoninam pellem induit. I. *Piſc.* 32. & III. *Fug.* 13. comparantur cum iſto philoſophi. ib. quid Aſino cum lyra? I. *Merc.* 25. de proſpectu aſini, prov. unde ortum. II. *Aſin.* 45. ex aſini redire podice. ib. fine aſini calamitates. ib.
Aſinus ad lyram. III. *Meret.* XIV. f.
Aſpaſia, meretrix. II. *Salt.* 25. philoſophatur. II. *Eun.* 7.
Aſſentator, v. adulator, paraſitus.
Aſſurgere advenienti. III. *Conv.* 7.
Aſſyrii ſacrificant columbae. II. *Jov. Trag.* 42. Deae Syriae. III. Dial. *de Dea Syr.* 2. ab Aegyptiis cultum divin. didicere. ib. gerunt ſtigmata. ib. 59.
Aſſyriorum interpretes fabularum. III. *Macrob.* 4.
Aſtarte, luna. III. *Dea Syr.* 4.
Aſtrologia, ejus inventores. II. *Aſtr.* 3. quando Babylonii eam didicerint. ib. 9. Graeci unde eam hauſerint. ib. 10. aſtrologum regno admovent Argivi. ib. 12. aſtrorum inter ſe choreae. II. *Salt.* 7. aſtrologia, ſcientia antiqua. II. *Aſtr.* 2.
Aſtrologia, mendax creditur. II. *Aſtr.* 2. aſtrologicae divinationes quid profint. ib. 29. Arcades eas temnunt. ib. 26. cur. ib. vid. Stella, planeta, ſidus.
Aſtyanax de turri praecipitatus. I. *Sacr.* 6.
Atalanta. II. *Salt.* 50.
Athamas. II. *Salt.* 42.
Athei. II. *Pſeud.* 25. it. 38. it. II. *Icar.* 9.
Athenarum encomium. I. *Nigr.* 13. ſeq. Athenienſes irridere diſſimulando. II. *Gymn.* 18. Athenienſium ignotus Deus. III. *Philopatr.* 9.
Athletae, Damaſias, Milo Crotoniates, Glaucus, Nicoſtratus, aliique, quos ſuo vide loco. eorum ad certamen praeparatio. I. *Herm.* 33. quando otium capiant. II. *Ver. Hiſt.* I. 1.
Athos navigare. III. *Rhet. Pr.* 18.
Athotes ſunt longaevi. III. *Macrob.* 5.
Athropos, una Parcarum. II. *Jov. Conſ.* 2.
Atimarchus. III. *Pſeudolog.* 27.
Atreus, aſtrologus. II. *Aſtr.* 12.
Attali Philadelphi aetas. III. *Macrob.* 13.
Attes orgia Rheae docet. III. *Dea Syr.* 15. eum caſtravit Rhea. ib.
Attica ſubſannatio. I. *Prom.* 1. Attica paupertas. III. *Fug.* 24.
Attici multa in ſua lingua mutaverunt. III. *Pſeudolog.* 14.
Attin, puſionem, Rhea annus amat. I. *D. Deor.* XII. 1.
Avari Tantalo ſimiles. I. *Tim.* 18. exempla praebent Gniphon, Micyllus, Agathocles, Hipparchus, Mneſitheus, cet. quos ſuo vide loco; avari deſcribuntur. I. *Tim.* 13. ſeq. eorum vita miſera. II. *Gall.* 29. it. 31. vid. vita divitum miſera.
Audire aliquid, ut aſinus lyram. III. *Indoct.* 4.
Audire unguibus. III. *Philop.* 3.
Aves ſacrae. I. *Sacr.* 10. Aves concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Herm.* 1.
Augiae repurgare ſtabulum. II. *Pſeud.* 1. & III. *Fug.* 23.
Auguſti primi clementia. I. *pro Laſc.* 17.
Auguſtus Aſandrum renuntiat regem. III. *Macrob.* 17. ejus praeceptor. ib. 21—28. tributis levat Tarſenſes. ib.
Aulicorum calamitates. I. *Merc.* 1. ſeq. usque ad finem. iis neceſſaria adulatio. ib. 28. aulicus ſenex equo vetulo ſimilis. I. *Merc.* 40. aulicae vitae cum veſtibulo comparatio. ib. 42. illa defenditur. I. *Apol.*
Aurea tecta. III. *Philopat.* 23.
Aurea Venus. III. *Charid.* 11.
Aurei homines. III. *Epiſt. Sat.* 20. & 28.
Aurei capilli Caſtorum. III. *Conv.* 32.
Aureum pomum. I. *D. Mar.* V. 1.
Aurigandi mirifica peritia. III. *Dem. Enc.* 23.
Auris ſcalpendae non habere otium. II. *Bis Accuſ.* 1. auribus fideliores oculi. II. *Salt.* 78.
Aurum ſiſtit ſanguinem. I. *Tim.* 46. ſpernendum uti littorum calculi. ib. 56. aurum multa creat mala. I. *Conſ.* 11. ejus contemtor Solon. ib. confertur cum ferro. ib. 12. aurum mutat mores. II. *Gall.* 14. (vid. hic nominis ob divitias mutatio, it. honores I. felicitas mutat mores) aurum multarum cauſſa rerum. II. *Gall.* 14. vid. pecunia, nummus, divitiae, felicitas. aurum ad ornandum quid faciat. III. *de Dom.* 8. aurum ſpernere ajunt Sophiſtae; ſed vaide adpetunt. III. *Fug.* 20. Auri cauſa Eriphyle maritum prodidit. III. *Cyn.* 8. f. Ejus pericula. ib. alia mala. 15. aurum & purpura fumus. ib. 19. f.
Autolycus, fur. II. *Aſtr.* 20.

B.

Babylon. I. *Conſ.* 23. incantationibus noti Babylonii. I. *Necyom.* 6. quando aſtrologiam didicerint. II. *Aſtr.* 9. Babylonem cepiſſe. I. *Merc.* 13. Babylona perditam videre, in votis eſt. III. *Philopat.* 28.
Bacchica ſaltatio eſt ſatyrica. II. *Salt.* 79. ubi ei detur opera. ib. 79. it. 22.
Bacchi contra Indos profectio. III. *Fugit.* 6. & III. *Bacch.* ejus duces. ib. 4. eique nomen columnae inſcriptum. II. *Ver. Hiſt.* I. 5. it. 7. quomodo a Jove genitus. I. *Sacr.* 5. Jovis filius. I. *D Deor.* XVIII. 1. ob vini inventum obtrectatur. ib. 2. multas res geſſit. ib. 1. ejus nutrix. I. *D. Mar.* IX. 1. in Nyſa educandus. I. *D. Deor.* IX. 2.
Bacchi divinitas ridetur. III. *Deor. Conc.* 4. Bacchi genus & comites. ib.
Bacchus dapis diviſor. III. *Ep. Sat.* 32. f.
Bacchus fulmine perit. III. *Mort. Per.* 4. f. ex Aethiopia rediens venit in Syriam. III. *Dea Syr.* 16. templum condit. ib. Junoni novercae inſcriptionem dedicat. ib.
Bacis vates. III. *Mort. Per.* 30.
Bacidis oraculum & carmen. ib.
Bagoas, adulterii incuſatur. II. *Eun.* 10. ſeq.
Balneum, canis in balneo. II. *Par.* 51. in balneis fieri ſolita. I. *Nigr.* 34. balneum ab Hippia adornatum. III. *Hipp.*
Balneum, quid cani commune & balneo. III. *Ind.* 5.

Baptiſmus Chriſtianorum. III. *Philop.* 12. f.
Barba cuneiformis. III. *Ep. Sat.* 24.
Barbam alebant veteres viri fortes. III. *Cyn.* 14.
Barbari divitiarum, non elegantiarum ſtudioſi. III. *de Dom.* 5.
Barbariſmi. III. *Pſeudolog.* 24. 29.
Barbati apud Barbaros Dii. III. *Cyn.* 20.
Barbatus Jupiter. III. *Philop.* 4.
Baſta Chius. III. *Pſeudolog.* 3.
Baſthis & Belittae amicitia. II. *Tox.* 43.
Batrachion Pyrrho Epirotae ſimilis. III. *Indoct.* 21.
Beati ſcilicet pro divitibus. III. *Cyn.* 9.
Beatorum inſulae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 6. urbs beatorum. ib. 11. ſeq. de inſulis beatorum. I. *Herm.* 71.
Belittae & Baſthis amicitia. II. *Tox.* 43.
Bellerophon. II. *Salt.* 42. I. *Apol.* 3. ejus alatus equus. II. *Aſtr.* 13. Bellerophon Antiae inſidiis petitur. III. *Calumn.* 26.
Beliicis factis gloriari non conciliat gratiam apud mulieres. III. *Meretr.* XIII.
Bendideum factum. II. *Icar.* 24.
Bene agendi tempus haud prorogandum. I. *Nigr.* 27.
Beneficentiae imago. II. *Imag.* 21.
Benignitatis imago. II. *Imag.* 19.
Benivolentiae imago. II. *Imag.* 20.
Beroea, urbs Macedonica. II. *Aſ.* 24.
Beſtiae in templo non nocentes cuiquam. III. *Dea Syr.* 41.
Bibliopolis ſpes petitur fruſtra. III. *Indoct.* 24.
Bithynicum mancipium. I. *Merc.* 23.
Bithyna fabula. II. *Salt.* 21.
Biton & Cleobis, feliciſſimi hominum. I. *Cons.* 10.
Blepſias adulator. I. *Tim.* 58. fame periit. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Boni quorſum veniant poſt hanc vitam. II. *Lucl.* 7. eorum poſt hanc vitam praemia. II. *Jov. Conf.* 17.
Bonorum poſſeſſio temporaria. I. *Nigr.* 26. bonum nullum ſine teſte acceptum. I. *Cauc.* 15. vulgaria bona ſordent philoſophiae. I. *Nigr.* 4.
Bos aeneus, poenae genus. II. *Phal.* 11. in eum fabricator ipſe injicitur. ib. ſeq. bos, deus, Memphi colitur. II. *Jov. Trag.* 42. boves ex Erytheia abacti. II. *Salt.* 56. Boves Solis aſſati exſiliunt. III. *Epiſt. Sat.* 23.
Boſporus. II. *Tox.* 4. Boſporani. ib. 44. mos procorum apud eos. ib. 44.
Brachmani. II. *Tox.* 34.
Brachmanes longaevi ſunt. III. *Macrob.* 4. Igne lento ſe ſolent necare. III. *Mort. Per.* 25.
Branchus depictus. III. *de Domo* 24.
Briareus, Jovis auxiliator. I. *D. Deor.* XXI. 2.
Briſei filia. II. *Imag.* 8.
Bulin Sperchinque Lacedaemonios Xerxes non occidit. III. *Dem. Enc.* 32.
Buſiris, juſtitiae contemtor. II. *Bis Accuſ.* 8.
Byblus urbs, ubi Byblia Venus. III. *Dea Syr.* 6.
Byrria. I. *Tim.* 22.

C.

Cabaluſa inſula. II. 2. *Ver. Hiſt.* 46.
Cadmi transformatio. II. *Salt.* 41.
Cadmus, inventor litterarum. I. *Jud. Voc.* 5. it. 12.
Caeneus. II. *Salt.* 57. Elatis filius. II. *Gall.* 19.
Calamis. II. *Imag.* 6.
Calanus ardens. III. *Mort. Per.* 25.
Calatianus Demetrius. III. *Macrob.* 10.
Calchas Homericus. II. *Salt.* 36. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Callias. II. *Jov. Conf.* 16. it. I. *Tim.* 24.
Callicratidas. II. *Amor.* 9.
Callidemides veneno, alteri parato, exſtinguitur. I. *D. Mort.* VII. 2.
Callinus. III. *Indoct.* 2.
Calliſthenes. I. *D. Mort.* XIII. 6.
Calliſti in feram mutatio. I. *Salt.* 48.
Calliſtratus orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Calumnia multorum malorum cauſa. III. *Calumn.* 1. depicta ab Apelle. ib. 5. ampla ejus expoſitio. ib. 6. ſeq. maxime floret in potentum aulis. ib. 10. plerumque vexat honoratos. ib. 12. calumniator quomodo ſit audiendus. ib. 30. ſeq.
Calydoniorum calamitates. I. *Sacr.* 1.
Calypſus inſula. II. 2. *Ver. Hiſt.* 27.
Cambyſes, Cyri filius, mente captus. I. *Cons.* 13. ejus crudelitas. III. *Macrob.* 14.
Camelus in Aegypto, prov. unde ortum. I. *Prom.* 5.
Camelus aut formica, prov. III. *Epiſt. Sat.* 19.
Campi Elyſii. II. 2. *Ver. Hiſt.* 14.
Campus Acherufius. I. *Necyom.* 15.
Candaules. II. *Aſin.* 28.
Candor, ſine rubore ad formam facit nihil. I. *Dial. Mar.* I. 3.
Canis in balneo. II. *Par.* 51. e canis redire podice. II. *Aſin.* 54. canis leonum domitor. II. *pro Imag.* 19. canis rabioſi morſus rabie inficit. I. *Nigr.* 38. Canis in praeſepio. I. *Tim.* 14. caniculae Melitenſes. I. *Merc.* 34. Canis Cratetes. III. *Fug.* 16.
Canis, quid cani commune & balneo. III. *Indoct.* 5. Canis in ſidera receptus ridetur. III. *Deor. Cons.* 5. Canicipites Dii. ib. 10. & 11.
Canon ob honeſtatem cognominatur Ion Platonicus. III. *Conv.* 7.
Cantharus nomen ſervi. III. *Fug.* 28.
Cantus ſaltatorii. II. *Salt.* 11.
Caper non mactatur apud Aegyptios. II. *Aſtr.* 7.
Capilli aurei Caſtorum. III. *Conv.* 32.
Capulus, alterum jam in eo habere pedem. I. *Herm.* 78.
Caput papyraceum quotannis adnatat. III. *Dea Syr.* 7.
Carambis, urbs. II. *Tox.* 57.
Carcinochires. II. 1. *Ver. Hiſt.* 35.
Cardianus Eumenes. I. *Salt.* 8.
Carion, famulus Megapenthis. I. *Cat.* 12.
Carmina Grammatici recitant in convivio. III. *Conv.* 17. Carmen nuptiale frigidum. ib. 41.
Carneadis aetas. III. *Macrob.* 20.
Caro ad cibum non ad purpura inficiendum creatus. III. *Cyn.* 11.
Caryae, pagus Laconicus. II. *Salt.* 10.
Caryatica, ſaltandi genus. II. *Salt.* 10.
Caryonautae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 37.
Caſſandra a Polygnoto picta. II. *pro Imag.* 7.
Caſſiepeia laudes admittit. II. *pro Imag.* 7. de ea. II. *Salt.* 44.

Caſtor, ſaltator. II. *Salt.* 10.
Caſtorum aedes fulmine tactae. I. *Tim.* 10. Caſtor & Pollux ſimiles. I. *D. Deor.* XXVI. 1. quomodo diſcernantur. ib. fraternus illorum amor. ib. 2. alternis moriuntur. ib. 1. cur. ib. 2.
Caſtorum ſacerdos. III. *Conv.* 9. eorum capilli aurei. ib. 32. In malo navis adparent. III. *Charid.* 3. f. & III. *Navig.* 9.
Caſtro. Caſtrat ſe ipſum Combabus. III. *Dea Syr.* 20. Hinc & ad alios tranſit idem mos. ib. 26. 27. Conf. *Gallus.* Ritus caſtrandi. ib. 51.
Catechumeni. III. *Philop.* 17.
Catena Jovis. I. *D. Deor.* XX. 10. vid. *Jupiter.*
Cavea. prov. mors invadet, etſi cavea te includas. III. *Dem. Enc.* 6.
Caulomycetes. II. 1. *Ver. Hiſt.* 16.
Cauſſidicis quae ineſſe debeant. I. *Piſc.* 29.
Cebes. I. *Merc.* 42.
Cecrope nobilior. I. *Tim.* 23. de eo. I. *Necyom.* 16.
Cedalion depictus. III. *de Domo* 28.
Celeus. II. *Salt.* 40.
Celſus, amicus Luciani, ſapiens, veri amans. II. *Pſeud.* 61. ejus contra magos libri quid contineant. ib. 21.
Cenchreae, non Cenchreas usque diſceſſiſſe. II. *Quom. Hiſt.* 29.
Cenchroboli. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Centaurus a Zeuxe pingitur. I. *Zeux.* 3. ſeq. Centaurorum furor. II. *Salt.* 48.
Cepa, deus Peluſiotis. II. *Jov. Trag.* 42. Cepa cibus pauperum. III. *Ep. Sat.* 28.
Cepheus. II. *Salt.* 44.
Ceramicus locus Athenis. III. *Meretr.* X. f.
Cerberum vidiſſe dicuntur attoniti. III. *Philop.* 1.
Cerberus, ejus officium. II. *Luct.* 4. I. *D. Mort.* XX. it. XXI.
Cereris legiferae ſacerdos, i. e. caſta. III. *Meretr.* VII. f.
Certamina Thanatuſia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22. vid. exercitia.
Ceryces. II. *Pſeud.* 39.
Ceſtus Veneris. I. *D. Deor.* XX. 10. vid. Mercurius.
Cethegus, conſularis, ridicula committit multa. II. *Dem.* 30.
Cetus a Perſeo interfectus. I. *D. Mar.* XIV.
Ceyx. I. *Halc.* 1.
Chaereas. III. *Conv.* 42. & eod. Dial. ſaepe.
Chaerephon quomodo impulſus ad philoſophiam Stoicam. I. *Herm.* 15.
Chalcedon, urbs. II. *Pſeud.* 9.
Chaldaei ſunt longaevi. III. *Macrob.* 5.
Chaldaei, vates. I. *D. Mort.* XI. 1. I. *Herm.* 6.
Chariades, adulator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Charicenus putidus ſenex. III. *Philop.* 20.
Chariclea Demonactis uxor, meretrix. II. *Tox.* 13.
Charicles. II. *Amor.* 9.
Charidemus III. 618. ſeq.
Charinus, adulator. I. *D. Mort.* V. 1.
Charis. I. *D. Deor.* XV. 2.
Charixenus teſtamento amici jubetur, ejus filiam collocare dote. II. *Tox.* 22.
Charmides. I. *D. Mort.* XX. 6.
Charmolaus Megaris. I. *D. Mort.* X. 3.
Charon, alterum jam pedem in illius habere cymba. I. *Apol.* 1. eum ipſum aequare annis. I. *D. Mort.* XXVII. Charon verſibus Homeri viſum recipit. I. *Cont.* 7. ad ſuperos cur migrarit. ib. 1.
Charops, cynaedus. II. *Jov. Conf.* 16.
Chelidoneae quam ſint periculoſae. III. *Navig.* 8. ſeq.
Chelidonius, cynaedus. I. *Merc.* 33. Chelidonii. II. *Amor.* 7.
Chiron in perpetua rerum mutatione ponit voluptatem. I. *D. Mort.* XXVI. libenter mortuus, cur. ib. praeceptor Achillis. I. *D. Mort.* XV. 1.
Chlevocharmus. III. *Philopat.* 21.
Chorda, bis per omnes chordas. I. *Prom.* 6.
Chriſtiana religio traducitur. III. *Philopatr.* toto dial.
Chriſtiani. II. *Pſeud.* 25. it. 38. eos infectatur Lucianus toto Dial. de *Mort. Per.* III. p. 325. ſeq. Chriſtus cruci adfixus. ib. 11. Chriſtiani in captivos benefici. ib. Chriſtiani contemnunt mortem, ſpe immortalitatis. ib. 13. ſe vocant fratres. ib. omnia arbitrantur communia. ib.
Chryſippus, amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Merc.* 24. varia de Chryſippi doctrina. I. *Auct.* 21. ſeq. eſt omnia ſimul. ib. 20. ejus actas. III. *Macrob.* 20. ejus tricae. III. *Conv.* 30. Indifferentia vocat mala. ib. 31.
Chryſis cum Apolline expoſtulat. I. *Sacr.* 3.
Ciborum varietas laudatur. III. *Cyn.* 5. eadem improbatur. ib. 6. cibi peregrini adpetuntur ab intemperantibus. ib. 8. ciborum varietas morbos infert. ib. 9.
Cicadam alis prehendere quid. III. *Pſeudolog.* 1.
Cilices, latrones. II. *Icar.* 16.
Cinaedus latere non poteſt. III. *Indoct.* 23.
Cinyras. III. *Dea Syr.* 9. & *Rhet. Pr.* 11.
Cinyrus Helenam rapit. II. 2. *Ver. Hiſt.* 25. it. 31.
Cippus ponendus pro altari. III. *Deor. Conc.* 18.
Cippus viri, diptadis morſu exſtincti. III. *Dipſ.* 6.
Circe, adjutrix Ulyſſis. II. *Aſtr.* 24.
Cithaeron. I. *D. Mort.* XXVII. 2.
Civitas, quid. II. *Gymn.* 20. circa eam bene inſtituendam Graecorum cura. ib. civitatis cujusdam beatae deſcriptio. I. *Herm.* 22. ſeq.
Clamor, cauſſas dicentibus utilis. I. *Tim.* 11. clamare voce ſtentorea. II. *de Luct.* 15. Ziris clamare apud Scythas, quid. II. *Tox.* 40.
Clarii vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29.
Clava tribuitur philoſophis. III. *Conv.* 44. & ſaepe ib. item III. *Fug.* 14.
Clavo clavum ejicere. I. *Apol.* 9.
Cleaenetus. III. *Navig.* 22.
Cleanthis aetas & mors. III. *Macrob.* 19. ſapiens praedicatur. III. *Conv.* 32.
Cleobis & Biton, feliciſſimi hominum. I. *Cons.* 10.
Cleodemus peripateticus. III. *Philopſ.* 6. gladius & falx cognominatur. III. *Conv.* 7. puerum corrumpere tentat, ſed proditur argento humi cadente. ib. 15.
Cleolaus. III. *Philopatr.* 28.
Cleombrotus lecto libello de animae immortalitate ſe praecipitat. III. *Philop.* 1. f. & not. 24.
Cleon, orator Athenienſium. I. *Salt.* 3. in Cleonem aut Hyperbolum aliquem incidere. I. *Tim.* 30.

Cleo-

Cleonae. I. *Cont.* 23.
Cleonymus pulcher. III. *Charid.* 4.
Clinias, rhetor, sacrilegus. II. *Icar.* 16.
Clitus. I. *D. Mort.* XIV. 3. it. XIII. 6.
Clotho, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.
Clymene. I. *D. Deor.* XII. 1.
Clytaemnestra. II. *Salt.* 43. a quibus interfecta. II. *Amor.* 47. occisae pictura. III. *de Domo* 23.
Cnemon tecti ruina oppressus. I. *D. Mort.* VIII.
Cnidus, urbs Veneris. II. *Amor.* 11.
Cocconas. II. *Pseud.* 6.
Cocytus, fluvius. II. *Luct.* 3.
Codro nobilior. I. *Tim.* 23.
Coelum terrae miscere. I. *Cauc.* 9. in tertium coelum penetrans Galilaeus. III. *Philop.* 12.
Coelum ut pellem explicavit Deus. III. *Philop.* 17.
Coenarum adparatores nimis curiosi. I. *Nigr.* 33. Coena absoluta; quae domum fertur. III. *Conv.* 38.
Coitus, de coitu cum mulieribus sententia Euripidis. II. *Amor.* 38. femininam in eo voluptatem praefert virili Tiresias. ib. 27. naturae servant leges in coeundo animalia. ib. 22.
Collyrium. II. *Pseud.* 21.
Colocynthopiratae. II. 2. *Ver. Hist.* 37.
Colossi Rhodii caput imponere nani corpusculo. II. 9. *Hist.* 23. Colossi extra ornati, intus foedi. II. *Gall.* 24. eis comparantur reges. ib. seq.
Columba non vescuntur Aegyptii. III. *Dea Syr.* 14. Columba res sacra Assyriis. ib. 54.
Columbae sacrificant Assyrii. II. *Jov. Trag.* 42.
Coma signum nobilitatis apud Aegyptios. III. *Navig.* 3. quomodo ornariat veteres Graeci. ib. Coma fictitia meretricum. III. *Meret.* V. & XI. Comas ponunt nubentes. III. *Dea Syr.* 60.
Comati pueri in deliciis. III. *Fug.* 20. & III. *Ep. Sat.* 24. vocantur Hyacinthi, Achilles, & Narcissi. ib.
Combabus castrat se ut suspicionem amoris vitet. III. *Dea Syr.* 20. Amatus a regina. ib. 23. liberat se a supplicio, demonstrata castratione. ib. 25. 26.
Comissatores, quinam isti apud Graecos. II. *Amor.* fine.
Comitia Jovis. III. *Deor. Conc.* 14. p. 536. Comitia Deor. in Olympo. ib. 15.
Comoediae suum inest saltationis genus. II. *Salt.* 26. quale spectaculum comoedia. ib. 28. comici ob fabulam male ordinatam spernuntur. I. *Nigr.* 8. ornatum personarum quidam actionibus dehonestant. ib. 11. comoedorum apud Graecos licentia. II. *Gymn.* 22. perstringit eos Anacharsis. ib. 23. Comoedias scribere quando desitum. III. *Dem. Enc.* 27.
Comparatio, in laudando comparare, scitum. II. *pro Imag.* 19. parvum cum magno adulatorie comparare quid sit. ib. 13. quomodo justa instituenda comparatio. ib. 19.
Composita verba faceta. III. *Trag.* vs. 191—202.
Concurrere ad aliquid, ut ad nocturnam aves. I. *Harm.* 1.
Conjugium inaequale, formosi viri & deformis feminae. II. *Tox.* 24. seq.
Conon, ex Cononе efficere Titormum. II. 9. *Hist.* 34.
Consilio emendare difficilius, quam reprehendere. vid. *reprehendere*; consilium mutare Epimethei, non opus est Promethei. I. *Prom.* fine.
Contentum neminem esse sua sorte. II. *Icar.* 25. philosophum oportet esse contentum. v. *philosophus.*
Contradicere utile. II. *Gymn.* 17. vid. *opponere.*
Contumelia te adficit, qui servos filiumque tuum. III. *Sol.* 10.
Convictio s. elenchus. I. *Pisc.* 17.
Convitio nihil fit deterius. I. *Pisc.* 14.
Convivales fraudes. I. *Cauc.* 8.
Convivium lepidum. III. p. 416. seq. In convivio gesta non decet vulgare. III. *Conv.* 3. *Convivam memorem odi*, prov. ib. In eo carmina canuntur. ib. 17. scurrae inter moras opsoniorum inducti. ib. 18. sermonum in conviv. habitorum meminisse, difficile. III. *Charid.* 2.
Coraci. II. *Tox.* 7.
Cordax, saltandi genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Corintho non protulisse unquam alterum pedem. II. *Hist.* 29.
Cornices in Hesiodi sepulcro. III. *Mort. Per.* 41.
Cornua elephantorum. III. *Dea Syr.* 16.
Cornutus syllogismus. III. *Conv.* 23.
Cornutus Jupiter ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.
Coroebum aut Melitiden putare aliquem. II. *Amor.* 53. Coroebi esse aut Margitae. III. *Phil.* 3.
Coronae sub naribus potius, quam in capite gestandae. I. *Nigr.* 32. coronae victricis varia genera. II. *Gymn.* 8.
Coronati nautae. III. *Ner.* c. ult.
Corpus, virorum & mulierum quomodo differant. II. *Abd.* 28. corpus aëri, cuivisque adsuefaciendum tempestati. II. *Gymn.* 24. Corpus cur ungant Graeci, in palaestram abituri. ib. laboribus subactum, sudoris expers. ib. in eodem corpore non semper forma & virtus una habitant. II. *Imag.* 11. comparatur ista exterioris ab interiori diversitas. ib.
Corybantes. I. *D. Deor.* XII. 1. Corybanticus morbus. II. *Lex.* 16. a quo saltare jussi. II. *Salt.* 8.
Corybas. III. *Deor. Conc.* 9.
Cothurnus, homo. III. *Pseudol.* 16.
Cottabus quid. III. *Philop.* 17. & not. 52.
Coturnicum contra gallos apud Graecos pugna. II. *Gymn.* 37.
Crates. II. *Paras.* 43. I. *D. Mort.* XXVII.
Cratini comici aetas. III. *Macrob.* 25.
Crato saltationem odit. II. *Salt.* 1. mente mutata, laudat. ib. 85. cui vitae generi adsuetus. ib. 1. ejus in aliquem laxare canem. ib. 4. de eo. I. *D. Mort.* X. 6.
Creon. II. *Salt.* 42.
Cretenses laude saltationis nobiles. II. *Salt.* 8. Ostendunt Jovis sepulcrum III. *Philop.* 10. & I. *D. Mort.* crebro; item I. *Sacrif.* 10. &c.
Cribrum, alter mulget hircum, alter supponit cribrum. II. *Dem* 28. cribro vaticinari. II. *Pseud.* 9.
Cristas quatiunt milites. III. *Meretr.* XV. f.
Critolai Peripatetici aetas. III. *Macrob.* 20.
Croesus, ejus filius surdus. II. *pro Imag.* 20. Apollini lateres consecrat aureos. I. *Cont.* 11. seq. in rogum impositus. II. *Gall.* 23. ejus perit filius aberrante Adrasti hasta. II. *Jov. Conf.* 12. ejus mors. I. *Cont.* 13. veritati parum amicus. ib. 11. seq. in servitutem datur. I. *Nec.* 16. cum Solone confabulatur. I. *Cont.* 9. sq.

Croesus, Lydorum pessimus dicitur. I. *D. Mort.* II. 1. ib. 2. divitiis brevi tempore excidit. III. *Nav.* 26.
Cruces, ad imitationem litterae ταῦ. I. *Jud. Voc.* fine.
Cruci adfixus in Palaestina. III. *Mort. Per.* 11.
Ctesias, scriptor fabulosus. II. 1. *Ver. Hist.* 3. Artaxerxis Mnemonis medicus. II. *Q. Hist.* 39.
Ctesibii aetas. III. *Macrob.* 22.
Cubito amovere adstantes. III. *Philop.* 19. f.
Cupido, Japeto antiquior. I. *D. Deor.* II. 1.
Cupiditas habendi fons malorum. III. *Cyn.* 15. Cupidi homines similes iis qui torrente auferuntur. III. *Cyn.* 18.
Cura. Proverb. non curat Hippoclides. I. *Apol.* 15. & III. *Philopat.* 28. f.
Curetes sagittas tingunt opio. I. *Nigr.* 37. a quo saltare jussi. II. *Salt.* 8.
Currendi exercitium apud Graecos. II. *Gymn.* 27.
Currus bovem saepe effert. I. *D. Mort.* VI. 2. Currum regendi mira peritia. III. *Dem. Enc.* 23.
Cybelus, oppidum Athenienſe. I. *Jud. Voc.* 7.
Cycladum insulae. II. *Tox.* 17.
Cyclops pro homine impuro. III. *Pseudolog.* 27.
Cyclopes. I. *Tim.* 19. Vid. *Ulysses.*
Cydimache, foeda mulier. II. *Tox* 24.
Cyllenii sacrificant Phaneti. II. *Jov. Trag.* 42.
Cynethus, Demetrii adulator. II. *pro Imag.* 20.
Cynicus philosophus gannire dicitur. III. *Mort. Per.* 6. Cynici perstringuntur. I. *Vit. Auct.* & passim. Eorum mores. III. *Cyn.* toto Dialogo.
Cynici non vocati adsunt in conviviis. III. *Conv.* 11. stans vult edere. ib. 13. vel humi jacens. ib. de virtute & vitio disputat. ib. aliaque ridicula de iisdem 14. & seq. eorum habitus ac vita dura. III. *Cyn.* 1. satis est, quod ad necessitatem. ib. 3. argumenta eorum pro paupertate. ib. 4. & 5. sunt comati & hirsuti. ib. 17. eorum vita quieta & libertas. ib. 19. aureae coronae & purpura iplis fumus est. ib. f.
Cynisscus philosophus. I. *Cat.* 7.
Cynobalani. II. 1. *Ver. Hist.* 16.
Cynocephalus. II. 1. *Ver. Hist.* ad fin.
Cyrus major. II. 2. *Ver. Hist.* 9. mors Cyri. I. *Cont.* 13. rex Persarum. ib. 9. a cane nutritus. I. *Sacr.* 5. ejus aetas & mortis causa. III. *Macrob.* 14. fratri Artaxerxi bellum infert. ib. 15.
Cytmides, quale unguentum. II. *Pseud.* 22.

D.

Dadis. II. *Pseud.* 39.
Daedalus quomodo volarit. II. *Imag.* 21. astrorum scrutator. II. *Astr.* 14. chorum ducit. II. *Salt.* 13.
Daemon, de iis plaustra mendaciorum. III. *Phil.* 11. seq.
Damasias, athleta. I. *D. Mort.* X. 5.
Damis, Epicureus. II. *Jov. Trag.* 16. ejus cum Timocle de diis disputatio. ib. 4. it. 16. it. 35. veneno periit filii. I. *D. Mors.* XXVII. 7.
Damon, adulator. I. *D. Mort.* V. 1.
Damonis & Euthydici amicitia. II. *Tox.* 19. seq.
Damoxenus, luctator. I. *D. Mort.* I. 3.
Danaë. I. *Tim.* 13. II. *Salt.* 44. ab Acrisio in cistam conjecta. I. *D. Mar.* XII. 1. in mare projecta servatur. ib. 2.
Danaides, aquam congerere in dolium Danaidum. I. *Tim.* 18. I. *Herm.* 61.
Danaus. II. *Salt.* 44. durius educat liberos. I. *D. Mar.* VI. 1.
Dandamidis & Amizocae amicitia. II. *Tox.* 38. seq.
Daphne, quomodo picta. II. 1. *Ver. Hist.* 8. in arborem versa. I. *D. Deor.* XV. 2. fugit Apollinem. I. *D. Deor.* II. 2. I. *Tim.* 18.
Darius victus. I. *D. Mort.* XII. 3.
Dea Syria. vid. *Syria.*
Decrianus, sophista. II. *Asin.* 2.
Dejanira, zelotypa. II. *Salt.* 50.
Delatio. Vid. *Calumnia.*
Deliciarum & lautitiae reprehensio. I. *Nigr.* 35.
Delphica divinatrix. II. *Astr.* 23. I. *Herm.* 60.
Delphines amantes hominum. I. *D. Mar.* VIII. 1. seq.
Delus, in eo quomodo peragantur sacrificia. II. *Salt.* 16.
Demades, ad bellum timidus. II. *Par.* 42.
Demades orator ex nauta, garrulus. III. *Dem. Enc.* 16. conf. not. ib.
Demeas, rhetor. I. *Tim.* 49. seq.
Demetrii Sunienſis, cum Antiphilo amicitia. II. *Tox.* 27.
Demetrius, vexatus tussi, mediocriter screare dicitur ab adulatore. II. *pro Imag.* 20.
Demetrius Cynicus saltatoriam accusat artem. II. *Salt.* 63. brevi post vituperia mutat in laudes. ib. 63. ejus jocus adversus indoctum. III. *Indoct.* 19.
Demetrius Platonicus apud Ptolemaeum accusatus. III. *Calum.* 16.
Demochares. III. *Macrob.* 10.
Democrates. III. *Navig.* 22.
Democritus. I. *Sacrif.* 15. omnia deridet, cur. I. *Vit. Auct.* 13.
Democritus Abderitanus, spectrorum oppugnator. III. *Phil.* 32. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Demonax, aliis imitandus proponitur. II. *Demon.* 2. cujas. ib. 3. a natura ad vitam rectiorem excitatur. ib. ejus praeceptores. ib. cur de vita sponte abierit. ib. 4. eclecticus philosophus. ib. 5. quam scite vitia aliorum correxerit. ib. 7. mitis, mansuetus, hilaris. ib. 6—9. it. 16. eloquentia populum sedat. ib. 9. cur accusatus. ib. 11. quomodo adversarios sibi reddiderit propitios. ib. ejus quaedam acute & urbane dicta. ib. 12. seq. quomodo Cynicum quemdam philosophum adpellarit. ib. 19. Demonax, clarissimus Ephesiorum dicitur. II. *Tox* 13. Luciani est familiaris. II. *Dem.* 1. magno semper in honore habitus. ib. 63. seditionem sola praesentia restinguit. ib. 64. quot annos vixerit. ib. 63. de sepultura sua quid jusserit. II. *Dem.* 66. magnifice sepultus. ib. 67. ab Epicteto monitus, ut uxorem duceret, quomodo eum redarguerit. ib. 55.
Demosthenes, rhetor Paeanienſis. II. *Bis Acc.* 31. patriae sollicitator. II. *Par.* 42. per eruditionem magnus. I. *Somn.* 12.
Demosthenes octies descripsit historiam Thucydidis. III. *Indoct.* 4. Demosth. & Homerus comparantur. III. *Dem. Enc.* 4. seq. laudatur a poëtica suavitate. ib. 7.

De-

Demoſthenes Homero antefertur. ib. ſeq. patria Demoſthen. Athenae. ib. 10. ſolus vivam & ſpirantem orationem effecit. ib. 14. aquam potans ſcribebat. ib. 15. Antipater eum ad ſe adduci cupit. ib. 29. Demoſthenis libertas in dicendo. ib. 36. ejus vis & argumenta valida. ib. 32. 33. auro inexpugnabilis. ib. 33. f. ſolus vigilat, hoſtium conſilia impedit, propugnaculum patriae eſt. ib. 35. ſine eo Athenienſes ſunt Aenianes & Theſſali. ib. 39. f. ejus laudes. ib. ante, & deinceps. Magis timendus quam claſſes & triremes. ib. 37. ejus ſermo ante mortem. ib. 44. ad 48. ejus mors a veneno ſumpto. ib. 49.
Demoſtratus. II. *Pſeud.* 45.
Dendritae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 2.
Derceto: Dea ſemimulier, ſemipiſcis. III. *Dea Syr.* 14.
Deriſor humanae ſtultitiae. I. *D. Mort.* I. deriſores probantur vulgo. vid. *vulgus.*
Detonſus mentem. III. *Philopat.* 26. ibique not.
Deucalion. I. *Tim.* 13. ejus tempore diluvium. II. *Salt.* 39. III. *Dea Syr.* 12. ter, quater, Scytha fuiſſe dicitur. ib. In arcam ingreſſus Diluvii cauſſa. ib. poſt diluv. Deucal. aram conſtruit. ib. Aedem Junoni condit. ib. An in ejus memoriam phalli altiſſimi quotannis inſcendantur. ib. 28.
Deus. v. *Dii.*
Deus hoſpitio excipienti ſimilis. III. *Cyn.* 7. Conf. *Dii.*
Deus ignotus Athenienſium. III. *Philopat.* 9. & not. 79. iterum ib. c. 28. Deus unus ſtatuitur. ib. 12. ac triunus. ib. Omnia videt, etiam cogitationes. ib. 17. ut hominem ex nihilo ejus quod ante fuit, crearit, coelum explicarit, ceteraque crearit. ib.
Dextrae praeciſio, poenae apud Scythas genus. II. *Tox.* 10.
Dialogus quot deformetur modis. II. *Bis Acc.* 33. a Syro ejus emendatur forma. ib. 34. dialogus & comoedia junguntur. I. *Prom.* 5. quomodo differant. ib. 6.
Diana, obſtetrix. I. *D. Deor.* XXVI. 2. mactat hoſpites. XXIII. 1. ad ſacrificium non adhibita, varia creat mala. I. *Sacr.* 1. eam Scythae humana placant carne. ib. 13. cur a Cupidine capi nequeat. I. *D. Deor.* XIX. 2.
Dianae templum incendit quis, ut famam conſequeretur. III. *Mort. Per.* 22. Diana irata Oeneo, quod ſola non invitata ſit ad ſacrificium. III. *Conv.* 25.
Diaſia. I. *Tim.* 7.
Dicendi facultas. v. *Rhetorica, eloquentia.*
Dictaeum antrum. I. *D. Mar.* XV. 4.
Didactrum, de eo praeceptorum cum diſcipulis expoſtulationes. I. *Herm.* 80. ſeq. it. II. *Icar.* 16.
Dido. II. *Salt.* 46.
Didymaei vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29. Didymaeum oraculum. II. *Aſtr.* 23.
Diei ſacrificant Aethiopes. II. *Jov. Trag.* 42.
Digito extremo attingere aliquid. II. *Dem.* 4.
Digito monſtrari. III. *Meretr.* VI. fin.
Dii patriam quique ſuam amant. III. *Patr. Enc.* 5. Dii perfecti, claſſici. III. *Deor. Conc.* 1. & 15. Deorum multitudo ac monſtra ridentur. ib. 4. ac deinceps. item III. *Philop.* 4. & 11. Deorum ruſticorum forma. ib. Dii ſpurii. ib. 7. & 13. Deorum recenſus agitur. ib. 15. f. & ſeq. barbati. III. *Cyn.* 20. Deorum moleſtiae. II. *Bis Acc.* 1. hominum in eos indignatio. ib. 3. ſeq. variae de diis opiniones. II. *Icar.* 8. ſeq. eis cur ſacrificetur, cum boni nihil per eos contingat hominibus. II. *Jov. Conf.* 5. deorum de primatu contentio. II. *Jov. Trag.* 9. ſeq. deum ex machina advocare. III. *Phil.* 29. Dii falli neſcii. II. *Phal.* pr. 1. perſtringuntur. II. *Jov. Conf.* 8. ambigua eorum reſponſa. ib. 14. eorum providentia a quibus negata. ib. 6. Dei eſſe corrigere peccata. II. *Dem.* 7. deorum varia genera. II. *Jov. Trag.* 42. de iis ſententia Euripidis. ib. 41. cur dubitandum de eorum providentia. ib. 19. ea negatur. ib. 4. it. 16. ſeq. & 35. metu gigantum in Aegyptum transfugiunt dii. I. *Sacr.* 14. eis ponuntur templa. ib. 11. ſigna eis quaedam adſimilantur. ib. ponuntur diis altaria. ib. 12. ab Aethiopibus excipiuntur convivio. ib. 2. hominibus vendunt bona. ib. Dii olim etiam homines adhibuere ad convivia. I. *Sacr.* 9. cur eam deinde ſuſtulerint conſuetudinem. ib. qualis eorum vita. ib. 5--9. quarumdam gentium dii. ib. 10. eorum taxantur adulteria. I. *Cauc.* 17.
Diluvii univerſalis cauſſa hominum malitia. III. *Dea Syr.* 12. animalia cum Deucalione arcam ingreſſa. ib.
Diluvium, tempore Deucalionis. II. *Salt.* 39.
Dinias a meretrice vexatus, ab amico liberatur. II. *Tox.* 13. ſeq. ejus cum Agathocle amicitia. ib. 12. ſeq. admittit paraſitum Zenophantum. I. *D. Mort.* VII. 1.
Dino. III. *Macrob.* 15.
Dinomachus, Stoicus. III. *Phil.* 6.
Dio Syracuſanus, diſcipulus Demetrii & Ariſtippi. I. *Auct.* 19. gulae amicus. ib.
Diocles, philoſophus contentioſus. II. *Eun.* 4.
Diogenes. II. *Paraſ.* 43. quomodo quis gloriam poſſit conſequi, monſtrat. II. *pro Imag.* 17. cur dolium volverit. II. *Hiſt.* 3. amator Laidis. II. 2. *Ver. Hiſt.* 18. I. *Nec.* 18. ejus mors bona. I. *D. Mort.* XX. 3. hereditas. ib. ejulatus Sardanapali, Midae, aliorumque deridet. I. *Necyom.* 18. ejus in Lucianum oratio ficta. I. *Piſc.* 25. ſqualidus, vultu triſtis. I. *Auct.* 7. ſectator Herculis. ib. 8. ejus doctrina. ib. omnibus convitiandum eſſe, docet. ib. 10. Herculis divinitatem deridet. I. *D. Mort.* XVI. alacriter mortem obiit. ib. XXI. 2. inſectatur Mauſolum. ib. XXIV. 3.
Diogenis Seleucienſis aetas. III. *Macrob.* 20.
Diomedes. I. *D. Mort.* XX. 1. it. II. *Par.* 44.
Dion, accuſator Dionyſii. I. *Nec.* 13.
Dionicus Medicus. III. *Conv.* 1. & 20.
Dionyſius intemperans. II. *Bis Acc.* 20. a rege praeceptor puerorum. II. *Gall.* 23. Dionyſiaca libertas. I. *Prom.* 6. Dionyſiaca ſaltatio. II. *Salt.* 22. Dionyſiaca agere. I. *Merc.* 16.
Dionyſius Siculus, poenae a Minoë exſolutus. I. *Nec.* 13. eruditos juvit pecunia. ib.
Dionyſius tyrannus malas ſcripſit tragoedias. III. *Indoct.* 15.
Dionyſodorus. I. *pro Laps.* 10.
Dionyſodorus rhetor. III. *Conv.* 6. f. & 39. &c.
Dionyſus e femore Jovis ortus. I. *D. Deor.* IX. 2.

Diophantus, rhetor. I. *D. Mort.* X. 12.
Diopithes imperator. III. *Dem. Enc.* 37.
Dioſcurorum alter navem ſervat. III. *Nav.* 9. In malis navis adparent. III. *Charid.* 3. f. Vid. *Caſtor.*
Diotima. II. *Imag.* 18. II. *Eun.* 7.
Diotimus Megarenſis. III. *Charid.* 3.
Diphilus cognomine Labyrinthus. III. *Conv.* 6. & 20. ac 36. &c.
Dipſadis deſcriptio ac nominis ratio. III. *Dipſ.* 4. ejus venenum quomodo moveatur. ib. 5. quando Dipſades hominibus potiſſimum inſidiantur. ib. 8.
Diſciplina Graecorum. II. *Gymn.* 20. ſeq. v. *Graeci.* it. *adoleſcentia*, educatio diſciplina adoleſcentiam reddit incitatiorem. ib. 20. quaenam Scythicae, adoleſcentiae prima. II. *Tox.* 6. viribus adoleſcentiae debet eſſe aequalis. I. *Nigr.* 28. quid in ea potiſſimum obſervandum. I. *Somn.* 27. ſeq. durior quaedam. I. *Nigr.* 27. ſtatim ſub initio. I. *Somn.* 3.
Diſputationes philoſophorum ad vulnera procedunt. III. *Conv.* 1.
Diſputationes frivolae. II. *Bis Acc.* 34. (vid. *Logomachia*, it. *philoſophi*) longae quaedam & acerbae. I. *Herm.* 11. ad novas diſputationes quomodo adfecti quidam. III. *Bacch.* 5.
Diſtractio mentis per opiniones. II. *Icar.* 10.
Divinatrix Delphica. v. *Delphica.* divinatione non immutatur fatum. II. *Aſtr.* 28. veteres cur dediti fuerint divinationibus. ib. 23. divinator quidam a Demonacte quomodo reprehenſus. II. *Demon.* 37.
Divinatio vera ac falſa. III. *Diſſ. cum Heſ.* 7. ſeq.
Divites, & divitiae. divites admonentur. I. *D. Mort.* I. 3. mortem aegre ferunt. I. *Cat.* 14. divitiae reconditae. I. *Tim.* 13. rejiciuntur. ib. 38. earum fugacitas. ib. 29. & III. *Navig.* 26. quaenam eas vitia comitentur. ib. 28. contra divites promulgatur apud inferos judicium. I. *Nec.* 19. ſeq. vid. *nummi, pecunia, avarus.* divitum miſera vita. II. *Gall.* 29. it. 15. 31. it. dives quid ſine paraſito. II. *Par.* 58. quid illi hic profit. ib. 59. divitiis elatis quisnam ſuperveniat caſus. II. *Imag.* 21. iis moderate utentes, ſecuri. ib. pauperum ſtatus melior, quam divitum. II. *Gall.* 21. ſeq. quidam divitiarum cauſſa pericula ſubeunt graviſſima. I. *Tim.* 26. divitum multi adverſa valetudine utuntur. III. *Nav.* 27. divitiae malis hominibus obvenire ſolent. III. *Sat.* §. 3. f. & 11. divites non ſunt beati. ib. 26. vanae opes ſine teſtibus. ib. 29. f. & 33. quomodo divites vitent invidiam. ib. 33.
Divitum querelae de pauperibus. III. *Ep. Sat.* 37. ſeq. divitiae ad indifferentia referuntur. III. *Conv.* 36. & 37. divitiarum pericula. III. *Cyn.* 8. divitum miſera vitae ratio. ib. 17. & 18.
Doctus. v. *Eruditi.*
Dodonaea fagus. II. *Amor.* 31. it. II. *Gall.* 2.
Dolium volvere in Craneo. II. *Q. Hiſt.* 63. dolium Danaidum. I. *Herm.* 61. vid. *Danaides.*
Dolor non eſt indifferens. III. *Conv.* 47.
Dominorum & honeſta & turpia ſciunt ſervi. II. *Aſin.* 5.
Doris ob Polyphemum deridet Galateam. I. *D. Mar.* I. 1.
Dormire ſub Mandragoris. I. *Tim.* 2. dormire a mandragora. III. *Dem. Enc.* 36.
Doſiadae ara. II. *Lex.* fine.
Drachma oratori ſoluta. III. *Dem. Enc.* 36. & not.
Draco, ſidus. II. *Aſtr.* 23. cuſtos auri. II. *Salt.* 56. ſignum numeri apud Parthos. II. *Hiſt.* 29. dracones a mulieribus aluntur. II. *Pſeud.* 6. draco, deus. ib. 13. ſeq. quodnam cuidam nomen impoſitum. vid. *Glycon.*
Dracon legiſlator. III. *Calum.* 8.
Drimylus. II. *Gall.* 14.
Dromo. I. *Tim.* 22. Dromonis labores. I. *Merc.* 25.
Duces praeclari qui tam fortiter pugnant, quam ſapienter ordinant aciem. III. *Hip.* 1.

E.

Ebrius deſcribitur. I. *Tim.* 54.
Echinades. II. *Salt.* 50.
Echo garrula. I. *D. Mar.* I. 4.
Eclecticus philoſophus quomodo quis fieri nequeat. I. *Herm.* 49. it. 52. ſeq. electionis philoſophicae requiſita. ib. 64.
Educationis durioris exempla. I. *D. Mar.* VI. 1. it. I. *Nigr.* 27. v. *diſciplina, adoleſcentia, Graeci.*
Elatis fortuna ſua quis ſuperveniat caſus. II. *Imag.* 21.
Elegeia ridicula. III. *Conv.* 41.
Elenchus, ſ. convictio. I. *Piſc.* 17. Menandri. III. *Pſeudol.* 4.
Elephantorum cornua. III. *Dea Syr.* 16.
Eloquentia nobiliſſimos efficit viros. III. *Rhet. Pr.* 2. (vid. *Rhetorica.*) in ſenectute demum matura. III. *Herc.* 4. eloquentiam Graecam quomodo comparare deceat. II. *Lex.* 22. tribuunt eam Graeci Mercurio. III. *Herc.* 4. Galli Herculi ib. 4.
Elyſii campi. II. 2. *Ver. Hiſt.* 14.
Emmeleia, ſaltationis genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Empedocles. II. *Icar.* 13. aſſatus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 21. cur ſe ipſe in Aetnam injecerit. I. *D. Mort.* XX. 4. & III. p. 326. & 366.
Empuſa, ſaltatrix. II. *Salt.* 19.
Endymion quid ordinarit in aſtrologia. II. *Aſtr.* 18. rex, bellum gerit contra Solem. II. 1. *Ver. Hiſt.* 11. ſeq. amatur a Luna. I. *D. Deor.* XI. 1. ſeq.
Enipeo neglectam puellam praeripit Neptunus. I. *D. Mar.* XIII. 1.
Enneacrunus fons. I. *Tim.* 56.
Epaphus. II. *Salt.* 59.
Epeus. III. *Hip.* 2.
Epicharmi comici aetas. III. *Macrob.* 25.
Epicteti Stoici laterna. III. *Indoct.* 13.
Epictetus a Demonacte, quem admonuit, ut uxorem duceret, quomodo redargutus. II. *Dem.* 55.
Epicurus. II. *Salt.* 6. quid agat apud inferos. II. *Pſeud.* 25. odio habetur ab Alexandro Mago, cur. ib. veritatis eſt inquiſitor. ib. it. 61. Epicurei, quales. I. *Herm.* 16. deorum illuſores. II. *Icar.* 32. quid putent bonum. II. *Bis Acc.* 22. quomodo paraſiti. II. *Par.* 12. quales iſtorum ſententiae. II. *Pſeud.* 47. ab Alexandro Mago comburuntur. ib. Epicurus quidam confutat oraculum. ib. 44. ſeq.
Epicureos damnant ac tamen voluptatem ſectantur quidam. III. *Conv.* 36.

Epigramma in virum dipſadis morſu exſtinctum. III. *Dipſ.* 6.
Epimenides. I. *Tim.* 6.
Epimetheus. I. *Prom.* fine.
Epirotes cantor eximius. III. *Ner.* 9.
Epithalamium ridiculum. III. *Conv.* 41.
Epitheta ſunt poëtis ad verſum replendum uſitata. I. *Tim.* 1.
Equae Theſſalae. I. *Zeux.* 6.
Equi formicae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 12. & 16.
Equi vultures. II. 1. *Ver. Hiſt.* 11.
Equites in campum vocare. III. *Sol.* 8.
Equus. Equum in campum. I. *Piſc.* 9. equorum cupido exprobratur Romanis. I. *Nigr.* 29. equus in prono campo lubentius currit. III. *de Dom.* 10.
Equum ſe volutantem ut pinxerit Pauſon. III. *Dem. Enc.* 24. quorſum abis? Quorſum equo viſum fuerit. III. *Cyn.* 18.
Eranus, coena collaticia. III. *Meretr.* VII.
Eratoſthenis Cyrenaei aetas. III. *Macrob.* 27.
Erichtheus. I. *Nec.* 16.
Erichthonius unde natus. III. *de Domo* 27.
Erichronius, de terra exſiſtens. III. *Phil.* 3.
Eridanus flumen, populi ad illud. III. *Electr.* 1. ſeq.
Eridis pomum. III. *Conv.* 35. & III *Char.* 10.
Erigone. II. *Salt.* 40.
Erigones canis, ſidus. III. *Deor. Conc.* 5.
Eriphyle auri cauſſa prodidit maritum. III. *Cyn.* 8. f.
Eris malum projicit aureum. I. *D. Mar.* VI.
Eros, Veneris filius. I. *D. Deor.* XX. 15.
Eruditis turpe, ſe dare in ſervitium, mercede propoſita. I. *Merc.* 4. eruditio pulcrarum rerum princeps. II. *Imag.* 16. ejus imago. ib. (vid. *ſtudia litterarum*) eruditorum morbus. II. *D. Hiſt.* 2. eruditio aeſtimatur. v. *Aeſchines, Demoſthenes, Salaria, Praemia.*
Eruditis dupla portio debetur. III. *Cron.* 15. mittant libros divitibus. ib. 16.
Eruditio literarum non prodeſt, ni vita reſpondeat. III. *Conv.* 34.
Erynnis. I. *D. Mort.* XX. 1.
Evangelus, muſicus rudis, cum aliis certare audet, ſed exſibilatur. III. *Indoct.* 8. ſeq.
Eubatidae domus ſpectris vexata, tuta redditur. III. *Phil.* 30. ſeq.
Eubiotus, rex Machlyinae. II. *Tox.* 54.
Eubulides orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Eucrates Sicyonius. I. *D. Mort.* V. 1. II. *Gall.* 7. I. *Herm.* 11. mendax. III. *Phil.* 5. orator vulgaris. III. *Dem. Enc.* 31.
Eucritus foenerator. III. *Conviv.* 5. & 37. 38. &c.
Eudamidae & Aretaei amicitia. II. *Tox.* 22.
Eumelus, muſicus habilis. III. *Indoct.* 10.
Eumolpidae. II. *Pſeud.* 39.
Eumolpus. II. *Gymn.* 34. II. *Dem.* 34. III. *Fug.* 8.
Eunomius. I. *D. Mort.* XI. 2.
Eunuchus, quale animal. II. *Eun.* 8. omnibus excludendus ſanctioribus. ib.
Eupator, rex. II. *Pſeud.* 57.
Euphranor. II. *Imag.* 7. artifex. II. *Jov. Trag.* 7. I. *Merc.* 42.
Euphorbus interfectus a Menelao. II. *Gall.* 17. vid. *Pythagoras.*
Eupolis, poëta mordax. II. *Bis Acc.* 33. I. *Piſc.* 25.
Euripides, parafitus Archelai. II. *Par.* 35. ejus de congreſſu cum mulieribus ſententia. II. *Amor.* 38. it. de puerperio. II. *Gall.* 19. it. de diis. II. *Jov. Trag.* 41. Euripidis verſus quidam laudatur. III. *Macrob.* 23.
Europa a Jove rapitur. I. *D. Mar.* XV. 2. III. *Dea Syr.* 4. ſoror Cadmi. ib.
Europa in bello Trojano primum venit contra Aſiam. III. *Charid.* 18.
Eurybatus. II. *Pſeud.* 4.
Eurydice. I. *D. Mort.* XXIII. 2.
Euryſtheus. II. *Jov. Trag.* 21.
Eurytus. I. *Piſc.* 6.
Euthydemus, peripateticus. I. *Herm.* 11.
Euthydici & Damonis amicitia. II. *Tox.* 19. ſeq.
Excludere amantes amorem incendit. III. *Meret.* XII. p. 313.
Exempla excitant mentes. II. *Gymn.* 37. multitudini eorum non ineſt robur, ſed praeſtantioribus. II. *Tox.* 11.
Exercitium luctae, quid. II. *Gymn.* 8. optimos illa efficere cives, honorisque amantes. ib. 14. cur in Graecia inſtituta. ib. 15. Lacedaemoniorum exercitia. ib. 38. juvenes exercitia reddunt animoſos, & robuſtos. ib. 24. varia iſtorum genera. ib. 1. ſeq. it. II. *Amor.* 45. traducit illa Anacharſis. ib. 31.
Exilium poenarum graviſſima eſt. III. *Pat. Enc.* 12.
Exſecare ſe, v. *caſtrare* & *Gallus.*
Exſpectare aliquem, ut hirundinem advolantem pulli. I. *Tim.* 21.
Exterius cum interiori non ſemper convenit. II. *Imag.* 11. comparatur iſta diverſitas. ib. an ab exteriori ad interius valeat conſequentia. vid. tit. *Amictus.*

F.

Faba, cur eas averſetur Pythagoras. I. *Auct.* 6. Athenienſes earum ſuffragiis creant magiſtratus. ib. 6.
Fabulae Graecorum unde ortae. II. *Aſtr.* 20. ſeq. in hiſtoriis minus jucundae. II. *D. Hiſt.* 10. fabulantes in tonſtrinis audiviſſe. ib. 24.
Falx & gladius cognominatur Cleodemus. III. *Conv.* 6.
Famae bonae amor nequaquam e vita expellendus. II. *Gymn.* 36.
Fatum, divinatione non immutatur. II. *Aſtr.* 28. ſi ſit inevitabile, non puniendos eſſe homines. II. *Jov. Conf.* 18. ejus arbitrio regi homines. I. *Apol.* 8. ad fatum referunt, quod patrarunt, malitioſi, exemplo Soſtrati. I. *Dial. Mort.* XXX. fati vis. ib. XIX. 2. vid. *Parcae.*
Fatum ridetur. III. *Deor. Conc.* 13.
Fatum duplex. III. *Philopat.* 15.
Febricitantes ſanat Polydamantis, & Theagenis ſtatua. III. *Deor. Conc.* 12.
Felix & felicitas; felix quis. II. *Dem.* 20. vid. *Cleobis.* felicitas ab aliis in alio quopiam ponitur. I. *Herm.* 66. ea virtute paranda. ib. 5. it. 7. vera, divitiarum expers, gloriae & voluptatis. ib. felicitas mutat mores. I. *Tim.* 22. v. *divitiae, nomen, honor, fortuna.*

Fe-

Femina. vid. *Mulier.*
Ferrum cum auro confertur. I. *Cont.* 12.
Ferula. plagae ducentae & quinquaginta iis inflictae. III. *Cronoſ.* 16. f.
Feſta nusquam frequentiora quam in Syria. III. *Dea Syr.* 10.
Ficulneum lignum fumo moleſtum. III. *Mort. Per.* 24. f.
Figuli dicuntur Promethei. I. *Prom.* 2.
Filius patris uxorem deperit. III. *Dea Syr.* 17. Filius divinus ex patre. III. *Philopatr.* 18. f.
Flumen contra retro ire. I. *Apol.* 1.
Foenerari ſoli convenit ſapienti. I. *Auct.* 23.
Foenus & ratiocinium. I. *Tim.* 13. foenus quatuor drachm. per menſem. III. *Conv.* 32.
Fons Enneacrunus. I. *Tim.* 56.
Formae corporis praeſtantiſſimae imago. II. *Imag.* 5. ea una cum pulcritudine mentis non ſemper in eodem homine. ib. 11. comparatur iſta diverſitas. ib.
Formica aut camelus proverb. III. *Ep. Sat.* 19.
Formicae varia negotia. II. *Icar.* 19. earum civitati humana comparatur vita. ib. ex iis orti homines, Myrmidones. ib. 9.
Formicae Indicae. III. *Ep. Sat.* 24.
Fortuna, ejus fuga relinquit triſtes. I. *Nec.* 16. ea atque fato nihil potentius. II. *Jov. Conf.* 3. quinam fortunae bonis digni. II. *Imag.* 21. ea immoderate utentes quis caſus ſuperveniat. ib. ea moderate utentes ſecuri. ib. fortunae inconſtantia. I. *Nigr.* 20. vitam humanam moderatur. I. *Nec.* 16. vid. *Plutus, divitiae, felicitas.*
Fraternus Caſtoris & Pollucis amor. I. *Dial. Deor.* XXVI. 2.
Fratres ſe vocant Chriſtiani. III. *Mort. Per.* 13.
Fraus, exempla iſtius. II. *Tox.* 47. ſeq.
Frugalis victus. I. *Tim.* 56.
Fumus, victimis non delectari ſine eo. II. *Amor.* 4. e fumo ſe conferre in ignem. I. *Nec.* 4.
Fumus Cynicis habentur aureae coronae & purpura. III. *Cyn.* 19. f.
Funis. omnem movere funem. II. *Pſeud.* 57.
Funus, (v. *ſepultura, parentatio.*) funerum vanitas. I. *Nigr.* 30. ſeq. funebres ſermones perſtringuntur. II. *Luct.* 20. ſt. 23.
Furioſos curare difficile. II. *Abd.* 16. furor juvenum, ſenum, mulierum, unde oriatur. ib. 30.

G.

Galea orci. II. *Bis Acc.* 21.
Galea triplex. III. *Philopatr.* 25.
Galilaeus in tertium coelum penetrans. III. *Philopatr.* 12.
Galli ſacerdotes Cybeles caſtrati. III. *Cron.* 12. ſtipem colligunt. ib. Deam Syriam aſino circumducunt mendicantes. II. *Aſin.* 35. Conf. III. *Dea Syr.* 15. & frequenter. ib. Gallos amant feminae. ib. 22. origo moris ſeſe caſtrandi. ib. 26. & 27. cur veſtes muliebres geſtent. ib. vulnerant brachia. ib. 50. ritus ſe caſtrandi. ib. 51. quomodo ſepeliantur. 52.
Gallina Numidica. I. *Merc.* 17. gallinarum lac mulgere. ib. 13.
Gallinam pinguiorem petit conviva philoſophus. III. *Conv.* 43.
Gallorum contra coturnices pugna apud Graecos. II. *Gymn.* 37. gallus, Mercurii comes. II. *Gall.* 2.
Gallus quidam non ineruditus. III. *Herc.* 4. Galli vim dicendi tribuunt Herculi. ib.
Ganymedes cur a Jove raptus. I. *D. Deor.* IV. 4. pincerna illius. ib. fine. a Jove ad oſculum invitatus. ib. 1.
Garamantum vivendi ratio. III. *Dipſ.* 2.
Gargarus, Idae cacumen. I. *D. Deor.* XX. 1.
Garruli taciturnitatem ſimulant, ſed rogai cupiunt &c. III. *Conviv.* 4.
Gaude, ſalutandi formula, quid, ejusque uſus. II. *Salt.* 2.
Gelonis, tyranni, graveolentia oris. I. *Herm.* 34.
Gemini, coeleſte ſignum. II. *Aſtr.* 23.
Gemmae albae, aqueae igneae. &c. III. *Dea Syr.* 32. gemma Lychnis. ib. lucem noctu praebent. ib.
Gentium quarumdam dii. I. *Sacr.* 10. Gentium quidam non Chriſtianarum honeſti. III. *Philopat.* 17. & not.
Geraeſtus. II. *Jov. Trag.* 25.
Geryon, qualis corpore. II. *Tox.* 62.
Geryonis oſtentare oſſa. III. *Indoct.* 14.
Getae. II. *Icar.* 16.
Gladius & falx cognominatus Cleodemus. III. *Conv.* 6.
Glauce. II. *Salt.* 41.
Glaucus fortis. II. *pro Imag.* 19. it. I. *Aët.* 8.
Gloria pretioſior praemiis. II. *Gymn.* 10. eam conſequi, laborioſum. ib. ejus amor nequaquam ex vita expellendus. ib. 36. vid. *laus, honor, fama.*
Glycerium, pellex Megapenthis. I. *Cat.* 12.
Glycon, draco ita adpellatur. II. *Pſeud.* 18. in honorem ejus cuditur nummus. ib. 58. de eo it. 43.
Gnathonides, aſſentator. I. *Tim.* 43. ſeq. III. *Fugit.* 19. &c.
Gniphon, dives avarus. II. *Gall.* 31. foenerator. I. *Cat.* 17.
Gniphon, paraſitus. I. *Tim.* 58.
Goaeſi Omanorum regis aetas. III. *Macrob.* 17.
Gobares. I. *Cat.* 6.
Gorgiae Sophiſtae aetas. III. *Macrob.* 23.
Gorgonem videntibus quid acciderit. II. *Imag.* 1. III. *de Domo* 19.
Gorgonis in pectore Palladis utilitas. III. *Philopat.* 8. Gorgonis virginis hiſtoria. ib. 9. & not. 69.
Graecia male moratos ad vitam honeſtam reducit. I. *Nigr.* 12. cur exercitia Graeci inſtituerint. II. *Gym.* 15. ſeq. cur non adhibeant pileum. ib. 16. eorum cura circa civitatem bene inſtituendam. ib. 20. diſciplina. ib. ſeq. comoedorum apud eos licentia. ib. 22. praemia dant victoribus. ib. 36. ad virtutem excitant adoleſcentiam exemplis animalium. ib. 37. inſtruunt eam Arithmetica, muſica, poëſi, morum ſcientia, cet. ib. 21. Graecorum fabulae unde ortae. II. *Aſtr.* 20. ſeq. unde ii aſtrologiam hauſerint. ib. 10. Graecor. jusjurandum. II. *Tox.* 12. verbis Graeci amiciores, quam re. ib. 9. verborum ſectantur elegantiam. ib. 42. vim dicendi adtribuunt Mercurio. III. *Herc.* 4. eam quomodo comparare deceat. II. *Lex.* 22. ſeq.

Graeci veteres quomodo comam ornare fuerint soliti. III. *Navig.* 3.
Gramme nomen mulieris. III. *Merct.* XIII. p. 318.
Graveolentia oris Gelonis, tyranni. I. *Herm.* 34.
Gruem saltare quid. II. *Salt.* 34.
Gustare. In gustando vino non opus est ebibere dolium. I. *Herm.* 58.
Guttur, quatuor digitos longum. I. *Nigr.* 33.
Gyarus insula. II. *Tox.* 17.
Gygis annulus. II. *Bis Acc.* 21. iftius habere aurum. II. *Par.* 58.
Gymnasium, qualis locus. II. *Gymn.* 7. Scythis peregrinum. ib. 6. v. *Exercitium*, it. *Graecia.*
Gymnopaedia, saltationis genus. II. *Salt.* 12.
Gymnosophistae. III. *Fug.* 7.
Gyndamidis & Abauchae amicitia. II. *Tox.* 61.

H.

Haereditas. vid. *Hereditas.*
Halcyonis fabula. I. *Halcyon.* 1. seq. Dies halcyonii. ib. 2.
Halirrhodius. II. *Salt.* 39.
Harmodii paralitus Aristogiton. II. *Par.* 48.
Harmonides inter canendum exspirat. I. *Harm.* 2.
Harpina urbs. III. *Mort. Per.* 35.
Harpyae Phineum privant cibo. I. *Tim.* 18.
Hebe. I. *D. Deor.* V. 2. I. *D. Mort.* XVI. 1.
Hebrus fluvius maximus. III. *Fug.* 25.
Hecates cerimonia. III. *Navig.* 15.
Hecates coena. I. *D. Mort.* I. 2.
Hector, quid moriens locutus. II. *Par.* 46.
Hecubae similis mulier. II. *Gall.* 17.
Helena ab Achivorum principibus expetita. I. *D. Deor.* XX. 14. rapta a Cinyro. II. 2. *Ver. Hist.* 25. it. 27. ejus forma despicitur. I. *D. Mort.* XVIII. 2. ejus caussa magna facta internecio. ib. non est, quae describitur. II. *Gall* 17. de ea. II. 2. *Ver. Hist.* 8. cujus filia. I. *D. Deor.* XX. 14. ob eam, a Theseo raptam magnum exoritur bellum. ib. pulcritudinis gratia se in Deam mutat, fratribusque idem conficit. III. *Charid.* 6. Amatur a Theseo. ib. 16.
Heliconem non audiisse umquam. III. *Indoct.* 3.
Hellanicus Lesbius. III. *Macrob.* 22.
Hellanodice. II. *pro Imag.* 11.
Helle, cur ab ariete deciderit. I. *D. Mar.* IX. 2. nomen dedit Hellespontо. ib. ubinam sepulta. ib.
Helleboro indigere. I. *D. Mort.* XVII. 2.
Hellespontus unde dicatur. I. *D. Mar.* IX. 1. eum transire pedibus. III. *Rhet. Pr.* 18.
Hephaestion, ductor sponsi. I. *Aët.* 5. I. *pro Lapsi.* 8. ab Alexandro inter Deos refertur. III. *Calumn.* 17.
Heraclides Carius. II. 2. *Ver. Hist.* 22.
Heraclitus omnia deplorat, cur. I. *Auct.* 14. de eo. I. *Sacr.* 15.
Heramithres. I. *Cas.* 21.
Hereditas liberis debita. I. *D. Mort.* VI. 3.
Heredipetae. I. *D. Mort.* XI. 1. hereditatis spe decepti. vid. *adulator.* heredipetarum exempla. I. *D. Mort.* V. it. VI. 1. it. VII. 1.
Hercules quomodo pictus. II. *Hist.* 10. qualis futurus, si voluptati obediisset. II. *Bis Acc.* 20. in Venerem acer. II. *Amor.* 1. dicitur rusticus. II. *Jov. Trag.* 32. it. Sostratus. II. *Dem.* 1. it. Ogmius. III. *Herc.* 1. monstrose apud Gallos pingitur. ib. homines trahit auribus vinctos. ib. 3. de eo. II. *Salt.* 41. ejus cum flumine lucta. ib. 50. Jovis filius. I. *D. Deor.* XIII. 1. in Oeta conflagravit. ib. & III. *Mort. Per.* 21. Centauri sanguine exeditur. ib. 25. Omphale captus, lanas carminavit. ib. 2. liberos & uxorem occidit. ib. Aesculapio posthabetur. ib. Herculis irridetur divinitas. I. *D. Mort.* XVI. 1. so dicit simulacrum dei. ib. 1. pro Atlante fert coelum. I. *Cont.* 14. adscribunt ei Galli vim dicendi. vid. *Eloquentia.* Herculi decimus tertius labor injungendus. III. *Fug.* 23. malorum depulsor. ib. 32. Hercules ap. Pholum pingitur cubans cum calice. III. *Conv.* 14. f. Hercules Tyrius antiquior Graeco. III. *Dea Syr.* 3. f. non infelix, quod nudus. III. *Cyn.* 13.
Herculis cum arcu sagittas habere. III. *Indoct.* 5.
Hermaphroditus qualis. I. *D. Deor.* XXIII. 1. it. I. *D. Deor.* XV. 2.
Hermias, eunuchus, philosophus. II. *Eun.* 9.
Hermimus Aristotelicus. II. *Dem.* 56.
Hermippi persona. III. *Charid.* passim.
Hermocles Rhodius statuarius. III. *Dea Syr.* 26.
Hermodori perjurium. II. *Icar.* 16.
Hermolaus. I. *D. Mort.* VIII.
Hermon Epicureus. III. *Conv.* 6. & 9.
Hermotimus, cur philosophiae Stoicae se dederit. I. *Herm.* 15. seq.
Herodes. II. *Dem.* 24. it. 33.
Herodicus. II. *Q. Hist.* 35.
Herodoti testimonium de visu & auditu. III. *de Domo* 20.
Herodotus, ejus laudes. I. *Aët.* 1. praelegit historias. ib. ejus libri dicuntur Musae. ib. digito in eum monstratur. ib. 2. de eo. II. *Hist.* 42.
Heroes podagrosi varii. III. *Tragop.* vs. 250. seq.
Heron. III. *Navig.* 6, 9.
Herophilus Cynicus, ubi pernoctarit. II. *Icar.* 16.
Hesiodus. versus ejus multa continent ad astrologiam pertinentia. II. *Astr.* 22. quomodo factus poëta. III. *Rhet. Pr.* 4. de eo. I. *Herm.* 25. ejus de virtute sententia. ib. 2. futura divinandi facultatem a diis accepit. III. *Diff. cum Hesiod.* 1. crimina Hesiodo objecta. ib. 2. quae divinaverit. ib. 6. Hesiodus omnia divino adflatu dixit. ib. 9. Hesiodus laudatur. III. *Navig.* 20. cornices in ejus sepulcro. III. *Mort. Per.* 41. Hesiod. & Homer. ridentur ob fabulam de Saturno. III. *Saturn.* 6. an posterior Homero. III. *Dem. Enc.* 9.
Hetoemocles philosophus queritur se non vocatum ad convivium. III. *Conv.* 22.
Hierapolis urbs. III. *Dea Syr.* 1.
Hiero Syracusanorum tyrannus. III. *Macrob.* 10.
Hieronymus laudatur. III. *Macrob.* 11. & 13. ejus senectus. ib. 22.
Himeraeus Phalereus orator. III. *Dem. Enc.* 31.
Himerus, Veneris filius. I. *D. Deor.* XX. 15.
Hinnulus leonem. I. *D. Mort.* VIII. 1.
Hipparchus, avarus, dives. II. *Asin.* 1—4. ejus uxor maga, lasciva. ib. 4. avis specie illa evolat ad amasium. ib. 12.

Hippias, vir eruditus, mechanicus. III. *Hip.* 3. ejus adornatum balneum. ib.
Hippoclides non curat, proverb. I. *Apol.* 15. & III. *Philopatr.* 28. f.
Hippocentauris comparantur Sophistae. III. *Fug.* 10.
Hippocentaurus. I. *Prom.* 5. it. I. *D. Mort.* XVI. 4.
Hippocratis, medici Coi, dictum. I. *Herm.* 1.
Hippocrene. III. *Indoct.* 3.
Hippodamia. Ejus proci necantur a patre Oenomao, currus certamine victi. III. *Charid.* 19.
Hippogerani. II. *Ver. Hist.* I. 13.
Hippogypi. II. *Ver. Hist.* I. 11.
Hippolyta, amazona. II. *Gymn.* 34. Hippolytea rusticitas. II. *Amor.* 2.
Hippolyto comas ponunt nubentes. III. *Dea Syr.* 60.
Hippolytus a Phaedra delatus. III. *Calum.* 26.
Hippomyrmeces. II. *Ver. Hist.* I. 12. it. 16.
Hipponax. III. *Pseudolog.* 2.
Hipponicus. I. *Tim.* 24.
Hircocervi. I. *Prom.* 7.
Hircum mulget alter, alter supponit cribrum. II. *Dem.* 28. Hircum olet rusticus. III. *Meretr.* VII.
Histiaeus Grammaticus. III. *Conv.* 6. f.
Historia, eam quivis vult scribere. II. *Q. Hist.* 2. eam contexere, difficile. ib. 5. historicorum vitia. ib. 7. seq. illa ab encomio distinguenda. ib. 7. seq. historicus non debet esse adulator. ib. 7. historia adulationibus repleta, comparatur. ib. 8. in ea quando & quomodo laudandum. ib. 9. historicus quidam malus ridicule contexit historiam. ib. 14. dicendis exaequari debet dictio. ib. 45. bene res disponat historicus. ib. 47. moderate laudet. ib. 59. neque calumnietur. ib. de fabulis, quas profert, suspendat judicium. ib. 60. pro omni aetate scribere debet. ib. 61. it. 63. hoc faciens, cui similis. ib. 62. loquentem quomodo inducere debeat. ib. 58. cuinam similem esse oporteat. ib. 51. quomodo formandum prooemium. ib. 52. seq. quomodo ad narrationem inde transeundum. ib. 55. multa debet omittere, cujus instar. ib. 56. vel verbo eloqui. ib. 57. dilucide & explicet. ib. 43. ineptorum historicorum exempla. ib. 15. seq. minutiis immorantes, ad res magnas inepti, cui similes. ib. 20. & 28. qui poëticas immiscent dictiones. ib. 22. cui similes. ib. post prooemium speciosum pusillum quoddam tractantes. ib. 23. in tractatione historica omnia sibi debent esse similia. ib. 23. historicus quidam malus geographus. ib. 24. boni requisita. ib. 34. & 37. veritatis debet esse amans, intrepidus. ib. 37. quando is esse non possit. ib. 38. ad historiam scribendam non quivis idoneus. ib. 35. prudentia civilis, & eloquendi vis historico necessaria. ib. 34. historicorum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 22. seq.
Histriones, personis, quas referunt, adtribuentes actiones inconvenientes. I. *Pisc.* 3. it. 33. vid. *Comoedia*, *Tragoedia*.
Holmeus fons. III. *Indoct.* 3.
Homerus versibus suis tempestatem excitat. I. *Cens.* 7. it. reddit Charonti visum. ib. laudator, non adulator. II. *pro Imag.* 24. ejus versus multa continent ad astrologiam pertinentia. II. *Astr.* 22. quam egregie laudet. II. *pro Imag.* 24. seq. e spectaculo redit doctior. II. *Salt.* 4. omnes res in duas classes divisisse videtur. ib. 23. quid bello opposuerit. ib. non necessaria in historiis omisit. II. *Q. Hist.* 57. de Achille multa fabulose scripsit. ib. 40. patriae suae nusquam facit mentionem. ib. 14. ejus patria. II. 2. *Ver. Hist.* 20. an caecus fuerit. ib. (coecus tamen dicitur. III. *Saturn.* 6.) ejus quidam versus periere. II. 2. *Ver. Hist.* 24. Therſiten taxavit carmine. ib. 20. ejus quaedam loca. I. *Apol.* 14. it. II. *Amor.* 23. 31. & 32. it. II. *Imag.* 22. it. II. *Amor.* 5. it. II. *Dem.* 60. it. I. *Merc.* 16. it. I. *Herm.* 33. it. I. *D. Mort.* XI. 1. it. I. *Somn.* 5. it. I. *Nigr.* 6. ib. 17. ib. 37. it. I. *Pisc.* 1. & 3. Homer. & Hesiod. ridentur ob fabulam de Saturno. III. *Saturn.* 6. Homerus adoratur. III. *Dem. Enc.* 2. cum Demosthene contenditur. ib. 4. seq. modo ei praefertur, modo postponitur. ib. per totum *Dial.* Sexcenties eadem habet. III. *Dem. Enc.* 6. f. culpatur ob ficta pugnantium colloquia. ib. 7. ejus patria tempusque. ib. 9. Heroas a pedibus, capite & coma laudat. ib. 21.
Homines, eorum in deos indignatio. II. *Bis Accus.* 3. seq. nulla hominum vita tranquilla. II. *Gall.* 27. ista ridicula. II. *Icar.* 4. comparatur civitati formicarum. ib. 19. item laktatorio spectaculo. ib. 17. hominum genus variis obnoxium adfectibus. ib. 29. diversa eorum vota. II. *Icar.* 25. homines principio vitae pellibus animalium induti. II. *Amor.* 34. a rudi principio artibus & scientiis pedetentim statum suum effecere meliorem. ib. 34. hominis esse peccare. II. *Dem.* 7. res humanae neque spe, neque metu dignae. ib. 20. hominem facere ex pistillo. III. *Phil.* 36. v. *vita*. homines a se invicem diversi. I. *Hale.* 5. homo infans. ib. 3. homines designarunt deos. I. *Sacr.* 10. homo nequam variis nominibus appellatus. III. *Pseudolog.* 27. hominibus uti pro jumentis, ridetur. III. *Cyn.* 10.
Honoris amor nequaquam e vita expellendus. II. *Gymn.* 36. honores mutant mores. II. *Gall.* 14. (v. *nomen*, *divitiae*, *aurum*, *felicitas*.) it. I. *Tim.* 22. ex eruditione proficiscitur honor. I. *Sacr.* 11. (v. *laus*, *notitia*, *eruditio*, *Aeschines*, *Demosthenes*.)
Horae. I. *Sacr.* 8.
Hori libros & Isidis edidicit Pythagoras. II. *Gall.* 18.
Hormus, saltandi genus. II. *Salt.* 14.
Hortari ultro festinantem. I. *Nigr.* 6.
Hospitali Jovi sacrificant redeuntes peregre. III. *Meretr.* IX.
Hospites doctores. III. *Dea Syr.* 56.
Hostiae, (vid. *sacrificium*) quales diis praebeantur. I. *Sacr.* 12. ritus circa eas. ib. seq.
Humanitatis imago. II. *Imag.* 19.
Hyacinthus disci jactu ab Apolline interfectus. I. *D. Deor.* XIV. 1. ab eodem sepelitur. ib. 2. in florem vertitur. ib.
Hydamardia, urbs. II. 2. *Ver. Hist.* 46.
Hydra. II. *Phal. Pr.* 8. comparantur cum ea viri humanae. II. *Gymn.* 35.
Hypata, urbs. II. *Asin.* 1.
Hyperbolus, incidere in Cleonem aut Hyperbolum aliquem. I. *Tim.* 30.

Hyperbole enormis. III. *Philopat.* 3.
Hyperides, patriae sollicitator, miles trepidus. II. *Par.* 42. infidus, adulator. III. *Dem. Enc.* 31.
Hypochermata, qualia carmina. II. *Salt.* 16.
Hypsipyle. II. *Salt.* 44.
Hystcratis Amiseni aetas. III. *Macrob.* 22.
Hyspasinis regis Characis aetas. III. *Macrob.* 16.

I.

Iacchus laceratus. II. *Salt.* 39.
Iaeere aleam. II. *pro Imag.* 16.
Iambulus, scriptor fabulosus. II. *Ver. Hist.* I. 3.
Iapeto antiquior. I. *D. Deor.* II. 1.
Icarus. II. *Imag.* 21. temerarius astrorum scrutator. II. *Astr.* 15.
Icarius, inter pocula occisus. I. *D. Deor.* XVIII. 2.
Icarius vineae cultor. II. *Salt.* 40.
Iccus. II. *Q. Hist.* 35.
Idiotarum optima vita. I. *Nec.* 21.
Idomeneus. I. *D. Mort.* XXI.
Idomeneus, parasitus. II. *Par.* 45.
Ignis non exstinguitur igni. II. *Amor.* 2. igni sacrificant Persae. II. *Jov. Trag.* 42. in ignem se conferre ex fumo. I. *Nec.* 4. ignis necessitas. I. *Cons.* 19. communicatus non decrescit. ib. 18. solis ignis flagrantior. ib. 19. Ignis eciere mortis genus. III. *Mort. Per.* 21. f. sacrilegor. & homicid. poena. ib. 24. f.
Ignorantia plurium malorum causa. III. *Calumn.* 1.
Ignotus Deus Athenienstum. III. *Philopat.* 9.
Ilias malorum. III. *Conv.* 35.
Ilissus. III. *Navig.* 13.
Imago formae corporis praestantissimae. II. *Imag.* 9. eruditionis. ib. 16. benignitatis. ib. 19. beneficentiae. ib. 20. benivolentiae. ib. 21. animae praestantissimae. ib. 16—23. sapientiae & prudentiae. ib. 17.
Imaginum quarundam miracula. v. *simulacrum*, & *statua*.
Imitator Thucydidis. II. *Q. Hist.* 15.
Incantationes, remedia morborum. III. *Phil.* 11. seq.
Incantationis descriptio. III. *Meretr.* 4.
Indi adorant solem saltando. II. *Salt.* 17. arte saltandi domiti. ib. 22. vino dediti. I. *Nigr.* 5. vid. it. *Bacchus.*
Indifferentia dicebant mala Stoici. III. *Conv.* 31. & divitias. ib. 36. & 37. Redarguuntur suo exemplo, dolorem non esse indifferens quid. ib. 47.
Indigeo. paucis indigere est proximum Dris esse. III. *Gyn.* 12.
Infernus. v. *Orcus.* Infernales poenae. I. *Nec.* 14. leges per quos fiant rana. ib. 20.
Initiati dicuntur podagrici. III. *Tragop.* 125. 179. 239.
Injusti. v. *Mali.*
Ino, Bacchi nutrix. I. *D. Mar.* IX. 1.
Ino cum filio in mare praecipitatur. I. *D. Mar.* VIII. 1. a delphinibus excipitur. ib.
Insania Dea. II. *Par.* 2.
Institutio. v. *educatio*, *disciplina*, *adolescentia.*
Insula beatorum. II. 2. *Ver. Hist.* 6. I. *Herm.* 7. 1. III. *Dem. Enc.* c. alt.
Insulae variae. II. 2. *Ver. Hist.* 27.
Interius cum exteriori non semper convenit. II. *Imag.* 11. comparatur ista diversitas. ib. an ad interius hominis ab exteriori valeat conclusio. v. *Amictus* tit.
Interpres, interprete opus est Pythio. II. *Jov. Trag.* 28. Themistocle nihil opus (interprete) ib. 31.
Interrogando & opponendo facilius proficitur. I. *Herm.* 13.
Invidia. Invidemus virtuti alterius: pulchris non invidemus. III. *Charid.* 23.
Io in Isin vertitur. I. *D. Deor.* III. 1. it. in juvencam. ib.
Iolaus repubescens. I. *D. Mort.* V. 2.
Ion, Platonicus. III. *Phil.* 6. & III. *Conv.* 7. vocatur Canon. ib.
Ionius sinus. II. *Amor.* 6.
Ionopolis. II. *Pseud.* 58.
Jophon patrem Sophoclem dementiae accusat. III. *Macrob.* 24.
Jovis impotentia ridetur. III. *Philop.* 4. Deos de coelo dejecit, Salmonea percussit, Titanas vicit. &c. ib. Cygnus & bos factus. Barbatus senex. duodecim menses apud Aethiopes convivia agitat. ib. ejus Amores & commenta. III. *Charid.* 7. ejus minae, se terram cum hominibus suspensurum. ib. 8.
Iphigenia. II. *Tox.* 6.
Irus. I. *Necyom.* 15.
Isaeus orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Isidis libros & Hori edidit Pythagoras. II. *Gall.* 18.
Isis, Aegyptiorum dea. I. *D. Deor.* III. 1.
Isidorus Characenus historicus. III. *Macrob.* 15.
Ismeniae tibiae celebres. III. *Indoct.* 5.
Ismenodorus, in itinere occisus. I. *Dial. Mort.* XXVII. 2.
Isocrates ad bellum timidus. II. *Par.* 42. ejus aetas & exitus. III. *Macrob.* 23. Thesea inseruit laudibus Helenae. III. *Dem. Enc.* 10.
Isthmus habuit viginti stadia. III. *Ner.* 1. Isthmum perfodere cur adgressus sit Nero. ib. 2. quinam ante eum hoc tentarint. ib. in not. Desistit a consilio, metu inundationis. ib. 4. verius motu Vindicis. 5.
Italiae aër. III. *Macrob.* 9.
Judaei medici. III. *Tragop.* vs. 264. v. nott.
Judex ad quid adtendere debeat. II. *Enn.* 5. utramque debet audire partem. I. *Herm.* 30. III. *Calumn.* 8. judicum merces triobolus. III. *Dem. Enc.* 36. & II. *Bis Acc.* 15.
Judicium nullum putat esse verum Pyrrho. II. *Bis Accus.* 25. meliorum dijtat a vulgo judicium. I. *Herm.* 2.
Juno exprobrat Jovi amores. II. *Jov. Trag.* 2. a Polycleto efficta. I. *Somn.* 8. zelotypa ob Semelen. I. *D. Deor.* IX. 2. it. ob Ganymeden. ib. V. 1. seq. ib. III. 1. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. insidias struit Jovi. I. *D. Deor.* XXI. 2
Juno opum donatrix. III. *Merc.* VII.
Juno leonibus insidens. III. *Dea Syr.* 31. eadem multas simul Deas referens. ib. 32.
Juno Syria. III. *Dea Syr.* 1. Juno traducitur. III. *Philopatr.* 12.

Jupiter amat juvencam. I. *D. Mar.* VII. 1. ejus curae & negotia. II. *Bis Accuſ.* 2. quid facturus aurea catena. II. *Jov. Conf.* 4. ejus catena, quid. II. *Aſtr.* 22. in aurum mutatus. II. *Gall.* 13. ſepultus quomodo tonare poſſit. II. *Jov. Trag.* 45. I. *Sacr.* 5. amores ei exprobrantur. II. *Jov. Trag.* 2. ejus ad ceteros deos oratio. ib. 15. ſaltando ſervatur. II. *Salt.* 8. a Phidia repraeſentatus. v. *Phidias.* varia ejus epitheta. I. *Tim.* 1. quomodo amabilis fieri poſſit. I. *Dial. Deor.* II. 2. in varias transformatur ſpecies. ib. ejus ara in Gargaro. I. *D. Deor.* IV. 2. arietina apud Aegyptios facie fingitur. I. *Sacr.* 14. a capra nutritur, in Creta expoſitus. ib. 5. expulſo patre, imperium ad ſe rapit. ib. ejus uxores. ib. in amorem effuſus. ib. multa de eo fabuloſa. ib. ubi colatur. ib. 10. ejus ſepulcrum. ib. & III. *Philopat.* 10. barbatus fingitur. I. *Sacr.* 11. cum Sole expoſtulat, cur. I. *D. Deor.* XXV. 1. in aurum mutatur. I. *D. Mar.* XII. 1. divitiarum dator. III. *Cron.* 14. redarguitur a Momo. III. *Deor. Conc.* ubique.

Jusjurand. amatorum vanum. III. *Meretr.* VII. in extremis labiis ib. p. 297. jurare falſo non verentur, per numen, quod impotens credunt. III. *Philop.* 4. & not. jurare per quem Deum deceat, deliberatur. ib. 5. 6. 7. 8. jusjurand. per trinitatem vocatur arithmetica. III. *Philop.* 12.

Jusjurandum Pythagorae, Graeci, Scythae, v. *ſuo titulo.*

Juſti. vid. *Boni.*

Juſtitia laudatur. II. *Bis Acc.* 5. ejus inimici. ib. 8.

Juventus. vid. *adoleſcentia.*

Juvenum excuſationes in donando. III. *Meret.* VII. eorum vanum jusjurandum. ib.

Ixion. I. *Nec.* 14. ſollicitata Junone, a Jove abſolvitur. I. *D. Deor.* VI. 1—4. nebula ei loco Junonis objicitur. ib. 4. ſeq.

K.

KAlendae Romanae. III. *Pſeudolog.* 7.

L.

LAbores Dromonis, vel Tibii. I. *Merc.* 25. labores ſuſtinere, quid profit. II. *Gall.* 23. (vid. *corpus, vires.*) ex illis naſcuntur bona. III. *Rhet. Pr.* 8.

Labra rigare, ſiccum linquere palatum. I. *Apol.* 6.

Lac gallinae mulgere. I. *Merc.* 13.

Lacedaemoniorum exercitia. II. *Gymn.* 38. de pila decertatio. ib. ſaltationis amici. II. *Salt.* 10. eorum reges quot habuerint calculos. I. *Harm.* 3. priſtinos exuunt mores. I. *Dial. Mort.* I. 4. mulieres tonſae. III. *Fug.* 27.

Laches, paraſitus. I. *Tim.* 58.

Lacheſis, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.

Lachonopteri. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.

Lacrymae Neptuni ridentur. III. *Philop.* 6.

Lacunar templi aureum. III. *Dea Syr.* 30.

Lajus. II. *Jov. Conf.* 13.

Lampas vocatur pyra. III. *Dea Syr.* 49.

Lampichus, tyrannus. I. *D. Mort.* X. 4.

Lampis, amore meretricis perit. I. *D. Mort.* XXVII. 7.

Lapilli ignei coloris. III. *Meretr.* VI.

Lari in morem. I. *Merc.* 3.

Larvam Lamiamque metuere. III. *Phil.* 2.

Latona. I. *D. Deor.* XVI. 1.

Latophagi. II. *Salt.* 4.

Latrator Deus ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.

Laus, & laudator. Laus eſt liberum quiddam. II. *pro Imag.* 18. non habet quantitatis legem. ib. in laudando comparare ſcitum. ib. 19. laudem quomodo quis poſſit conſequi. ib. 17. (vid. *Notitia.*) invidiae non debet laus eſſe obnoxia. II. *pro Imag.* 23. laudator quomodo diſtet ab adulatore. ib. 20. ſeq. veri laudatoris caracteres. ib. laudes ſuas cur quivis facile admittat. ib. 3. laude ſua capti quibus ſimiles. ib. ea delectantur feminae, licet ſibi falſo ſaepe adtributa. ib. 4. ſub nimia laude quid lateat. vib. 1. quando laudes ſint tolerabiles. ib. 2. cui laus jucunda, vel gravis. II. *Q. Hiſt.* 11.

Lazari, populi. II. *Tox.* 44.

Leagoras. II. *Phal. Pr.* 9.

Lectica uti effeminatum. III. *Cyn.* 10.

Leges cur inutiles. II. *Dem.* 59. aliquid peregrini habentes, reveretur vulgus. II. *Gall.* 18. Conf. tit. Lex.

Lemniadae mulieres. II. *Amor.* 2. & III. *Meretr.* p. 318.

Leo devinctus licio. I. *Merc.* 31. leonina pelle tegere ſimium. III. *Phil.* 5. leonem hinnulus. I. *D. Mort.* VIII. 1.

Leones ſolivagi. III. *Ep. Sat.* 34.

Leontichus. III. *Phil.* 6.

Leoſthenes. III. *Dem. Enc.* 14. f. & ib. nott.

Leotrophis, Milonem ex Leotrophide efficere. II. *Q. Hiſt.* 34.

Lepidus. II. *Pſeud.* 43. it. 25.

Lepus. Leporem dimiſi. III. *Soloec.* 3.

Lernaeae capita. II. *Amor.* 2.

Lesbonax quomodo adpellarit ſaltatores. II. *Salt.* 69.

Lethes aqua. I. *Dial. Mort.* XIII. 6. quid efficiat. II. *Luct.* 5. eam qui non guſtarint. ib.

Leucanor, Boſporanorum regulus. II. *Tox.* 44.

Lex. Leges Saturnalium. III. *Cronoſ.* p. 393. ſeq. inſcribantur pilae aeneae. ib. *Cron.* §. 18. Adde tit. Leges.

Libanitis. III. *Indoct.* 3.

Libanus. III. *Dea Syr.* 8. Arena rubra inficit flumen Adonyn, ut ſanguineus videatur. ib. plus quam diei iter altus. ib. 9.

Liberos qui immolantes devoveant. III. *Dea Syr.* 58.

Libertas, Dionyſiaca. vid. *Dionyſiaca.* ſocia veritatis. I. *Piſc.* 17.

Libertas Demoſthenis in dicendo. III. *Dem. Enc.* 36. 40. & 42. Libertatem dicendi concedere magnanimum eſt. III. *Deor. Conc.* 4.

Librorum lectio quando non ſufficiat. III. *Indoct.* 2. eorum emtores ignari & rudes cui ſimiles. ib. 6. ib. 19. 29. eorum titulos ſolos noſſe. ib. 18. Libro inſcribuntur hominum actiones. III. *Philopatr.* 13. Libri coeleſtes. ib. 16. f.

Liburnorum populus, quis. II. *Amor.* 6.

Libyae auſtrales partes inhabitabiles ſunt. III. *Diſp.* 2. Serpentum, quos alit, genera. ib. 2.

Libyes Ammonem colunt. II. *Aſtr.* 8.

Lin-

Lingua, Graecae ſtudium quomodo tractandum. II. *Lex.* 22. in ea aliqua nimis accurate taxantur. II. *Q. Hiſt.* 21. vid. *Verba.*
Litterarum ſtudia. v. *eruditio, ſtudia.*
Litteras invenit Cadmus. I. *Jud. Voc.* 5. ordine collocavit Simonides. ib. litterae v. actio contra v. I. *Jud. Voc.* 1. ſeq.
Litteras ſcire nil prodeſt, niſi vitam componas in melius. III. *Conv.* 34.
Logomachia duorum indoctiorum philoſophorum. II. *Dem.* 28. v. *Diſputatio*, it. *Philoſophia.*
Lonchatae, Macentis & Arſacomae amicitia. II. *Tox.* 44. ſeq.
Longaeva hominum genera. III. *Macrob.* 4. longaevae gentes. ib. 5. longaevitatis cauſae. ib. 6. exempla longaevorum regum. ib. 8. ſeq. philoſophorum. ib. 18. ſeq. Hiſtoricorum. ib. 22. ſeq.
Loquendi fiducia, ſocia veritatis. I. *Piſc.* 17.
Lotophagi. II. *Salt.* 4.
Lotum Ulyſſis guſtarunt ſocii. I. *Merc.* 8. Lotus Homeri. I. *Nigr.* 3. eum obſcurare. ib.
Lucernam olent Demoſthenis ſcripta. III. *Dem. Enc.* 15.
Lucianus, peregrinatur in Theſſalium. II. *Aſſ.* 1. ſeq. ejus cum Palaeſtra, ancilla, conſuetudo. ib. 6. ſeq. in Aſinum transformatur. ib. 13. ſeq. ad humanam redit formam. ib. 54. in Macedoniam peregrinatur. I. *Adv.* 7. laus ejus orationis. I. *Zeux.* 1. ſeq. cur fictas conſcripſerit hiſtorias. II. 1. *Ver. Hiſt.* 4. ficta ejus peregrinatio. ib. 5. cur. ib. ſeq. habetur odio ab Alexandro Mago. II. *Pſeud.* 35. cum Xenophonte ſe peregrinatum dicit. ib. 56. de Luciani inſtitutione pater deliberat. I. *Somn.* 1. avunculo, ſtatuario, committitur. ib. 3. felici natura praeditus. ib. 2. ob fractam tabulam ab avunculo verberatur. ib. 3. domum ſe ab eo proripit. ib. 4. commendat ſe ei ars ſtatuaria. ib. 7. ſeq. item eruditio. ib. 9. quae ei artes mechanicas diſſuadet. ib. 9. ſeq. ſpreta arte ſtatuaria, ad eruditionem ſe confert. ib. 14. a curru Pegaſeo omnem contemplatur mundum. ib. 15. cur ſomnium expoſuerit. ib. 18. ſcripta ſua extenuat. I. *Prom.* 1. ejus ſcripta ex dialogo & comoedia compoſita. ib. 5. ad philoſophiam excitatur. I. *Nigr.* 4. ſeq. philoſophorum adpellatur hoſtis. I. *Piſc.* 1. familiaritas cum potentiori, ſolius iſtius cauſſa, parum arridet Luciano. I. *Merc.* 9. lapſum inter ſalutandum ad deos refert. I. *pro Lapſ.* 15. cur ſe jam ſenex adhuc in ſervitium dederit. I. *Apol.* in Aegypto officium gubernatoris nactus. ib. 12. pharmacopolae ſe comparat. ib. 7. item Salaetho. ib. 4. item actoribus Tragicis. ib. 5. philoſophorum admirator. I. *Piſc.* 5. non invenit, cui ſe tradere poſſit, philoſophum. ib. 12. ſub ſpecie mulieris philoſophiam perſtringit falſam. ib. 12. non philoſophiam, ſed impoſtores illius traduxit. ib. 15. Luciani nomen adoptivum. ib. 19. patria. ib. oſor ſuperbiae, mendaciorum, amicus probitatis. ib. 20. ad orationem Diogenis reſpondet. ib. 29. relictis curiae negotiis, Philoſophiae ſe mancipat. ib. criminibus imputatis abſolvitur. ib. 38. deridetur ob vocem Apophras. III. *Pſeudolog.* 7.
Luctae exercitium quid. II. *Gymn.* 8.
Luctus de mortuo ridiculus. II. *Luct.* 1. it. 12. ſeq. luctus expers nemo. II. *Dom.* 25.
Lucullus bellum gerit cum Tigrane. III. *Macrob.* 15.
Lucus ſemper virens. III. *Philop.* 10.
Ludis Jovialibus praelegitur liber. III. *Charid.* 1.
Luna narrans inducitur. III. *Fug.* 1. Luna Aſtarte. III. *Dea Syr.* 4.
Lunae & Endymionis amor. I. *Sacr.* 7. it. I. *D. Deor.* XI. 1. lunae natura admirabilis. II. *Iſar.* 4. ejus inquirendae nimis curioſi reprehenduntur. ib. 20. ſeq. ejus influxus. II. *Aſtr.* 25. eam ſub nomine Menae colunt Phryges. II. *Jov. Trag.* 42. a ſole mutuatur lucem. II. *Aſtr.* 3. eclipſis lunae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 19. Lunae ſolisque oppoſitio & quadratura. III. *Philopatr.* 24.
Lupi ſolivagi. III. *Ep. Sat.* 34.
Lupinos in pera geſtant philoſophi. III. *Fug.* 31.
Luſciniarum fabula. I. *Nigr.* 3.
Lutum & pulvis cur ſubjiciantur in gymnaſiis. II. *Gymn.* 28. ſeq.
Lux. Lucem noctu emittunt gemmae. III. *Dea Syr.* 32.
Lux aeterna. III. *Philop.* 13.
Luxus cujusdam Athenas venientis. I. *Nigr.* 13.
Luxuria naturae leges violat. II. *Amor.* 20.
Lycambae filia, blanda voce praedita. II. *Amor.* 3.
Lychnis gemma. III. *Dea Syr.* 32.
Lycini peregrinatio. II. *Amor.* 6.
Lycinus, ſaltator, quomodo ſe gerat. II. *Salt.* 2.
Lycoreus mons. I. *Tim.* 3.
Lycurgus, legislator Lacedaemoniorum, jam ſenex leges tulit. II. *Gymn.* 39. inſtituit exercitia. ib. 38. patriae ſollicitator, miles trepidus. II. *Paraſ.* 42. aſtrologus. II. *Aſtr.* 25. quando in bellum proficiſci juſſerit. ib. 25. ejus aetas. III. *Macrob.* 22.
Lydi arte ſaltandi domiti. II. *Salt.* 22.
Lydus ſenex, Silenus. III. *Deor. Conc.* 4. f.
Lynceus. I. *Tim.* 25. eo cernere acutius. II. *pro Imag.* 20.
Lyſimachus, poëta. I. *Jud. Voc.* 7.
Lyſimachus, rex. II. *Q. Hiſt.* 1. ejus aetas. III. *Macrob.* 11.

M.

Macedonicorum regum commentarii. III. *Dem. Enc.* 26. & not.
Macentis, Lonchatae & Arſacomae amicitia. II. *Tox.* 44. ſeq.
Maeander ſuccedit Polycrati. I. *Nec.* 16. prodidit Polycratem. I. *Cont.* 14.
Maenades Pentheum diſcerpunt. III. *Saltat.* 8.
Maeon an pater Homeri. III. *Dem. Enc.* 9.
Magi longaevi ſunt. III. *Macrob.* 4.
Magnificentia in aedibus, ſuppellectile & veſtibus nil prodeſt. III. *Cyn.* 8. & 9.
Mala demorſa tradere, amoris ſignum. III. *Meret.* XII.
Mala omnibus communia. II. *Jov. Conf.* 18.
Mali, quorſum veniant poſt mortem. II. *Luct.* 8. exempla malorum. II. *Bis Acc.* 8. malitiae characteres occulti ex dicto Euripidis. II. *Par.* 4. eorum poſt hanc vitam poenae. II. *Jov. Conf.* 17.
Mallenſes vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29.
Malli oraculum. III. *Phil.* 38.

Malva verberari. III. *Fug.* 33.
Mandrabuli more. I. *Merc.* 21.
Mandragora, dormire ſub Mandragoris. I. *Tim.* 2. A mandragora velut dormientes cives excitare. III. *Dem. Enc.* 36.
Manum protendunt ſuffragia ferentes. III. *Deor. Conc.* 19.
Marcomanni. II. *Pſeud.* 48.
Marcus, imperator. II. *Pſeud.* 48.
Mare tranquillum homines allicit. III. *de Domo* 12.
Margites. I. *Herm.* 17. Margitae aut Coroebi eſſe. III. *Phil.* 3.
Maritorum zelotypia. II. *Amor.* 42.
Mars, de minis Jovis parum ſollicitus. I. *D. Deor.* XXI. Martis & Veneris amor. ib. XV. 3. a Vulcano una cum illa in vincula datur. ib. XVII. 1. & III. *Philop.* 6. f.
Marſyae tibiae. III. *Indoct* 5.
Marſyas. I. *D. Deor.* XVI. 2.
Maſſiniſſae regis aetas. III. *Macrob.* 17.
Matribus primo geniti acceptiores. II. *Par.* 61.
Matrimonium. v. *conjugium.*
Matula, immingere in matulam. I. *Merc.* 4.
Mauſacas. II. *Hiſt.* 28.
Mauſoli res geſtae. I. *D. Mort.* XXIV. 1. monimentum. ib. deridet eum Diogenes. ib. 3. 1. *Nec.* 17.
Mazaea, filia Leucanoris. II. *Tox.* 44. ſeq.
Mechanici nobiles. III. *Hipp.* 2.
Mechanicas artes diſſuadet Luciano eruditio. vid. *Lucianus.*
Medeae ſomnium. II. *Salt.* 53. Medeae receptio, fuga. ib. 40. muliebrem ea deplorat ſexum. I. *Dial. Mort.* XXVIII. 2. zelotypia inflammata pingitur. III. *de Domo* 31.
Medicamenta in omnibus non eandem habent vim. II. *Abd.* 27. ſaepe falluat artem. ib. 17. medico ante adhuc multa circumſpicienda, quam accedat ad curationem. ib. 17. qualia multa medicamenta. II. *Pſeud.* 5. natura hominis ante exploranda, quam adhibeantur medicamenta. II. *Abd.* 29.
Medici Syri, ſ. Judaei. III. *Tragop.* 264.
Medicus, theoretico melior practicus. III. *Hipp.* 1. praerogativa medicorum. II. *Abd.* 23. vid. ſeq. tit.
Medicus amorem privigni aegri detegit. III. *Dea Syr.* 17.
Medius. III. *Macrob.* 11.
Megabyzus. I. *Tim.* 22.
Megacles. I. *Cat.* 8. I. *Tim.* 22.
Megapenthes, tyrannus. I. *Cat.* 8. Cydimachi cepit bona. ib. 8. interfecit Cleocritum. ib. 9.
Megillus Corinthius. I. *D. Mort.* I. 3.
Melampode audire acutius. II. *pro Imag.* 20.
Melanope an mater Homeri. III. *Dem. Enc.* 9.
Melantus, aſſentator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Meleagri tabes. I. *Sacr.* 1.
Melicerta. II. *Salt.* 42.
Melitenſes caniculae. I. *Merc.* 34.
Melitenſis catellus, prov. III. *Conv.* 19.
Melitidem aut Coroebum putare aliquem. II. *Am.* 53.
Melitus. I. *Piſc.* 10. II. *Jov. Conf.* 16.
Memnon ad orientem ſolem exclamat. II. *Tox.* 27.
Memor. *Odi convivam memorem.* prov. III. *Conv.* 3.
Memphi colitur bos. II. *Jov. Trag.* 42.
Memphiticus taurus Deus, ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.
Menam, i. e. lunam colunt Phryges. II. *Jov. Tr.* 42.
Menandri locus. II. *Amor.* 43.
Menandri Elenchus. III. *Pſeudolog.* 4.
Mendacia, qualia licita. III. *Phil.* 1. non neceſſaria proficiſci ex amentia. ib. 2. totarum mendacia nationum. ib. 3. ſeq. poëtarum tolerabilia, v. *Poëta.*
Mendoceus. II. *Salt.* 43.
Menecles. II. *Aſin.* 49.
Menecrates, e divite pauper. II. *Tox.* 24. ejus cum Zenothemi amicitia. ib. amici opera honori adempto reſtituitur. ib. 24. ſeq.
Menocrates. III. *Ner.* toto Dial.
Menelaus, uxore ſpoliatus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 26. it. 8. ex Pelopidis oriundus. I. *D. Deor.* XX. 14. cum Helena deſponſatur. ib.
Menippus mordax. II. *Bis Acc.* 33. ejus ad aſtra peregrinatio. II. *Icar.* 1. ſeq. cavillator. I. *D. Mort.* II. 1. inferis creat moleſtias. ib. 1. vitiorum inimicus. ib. canis, ubi quaerendus. ib. I. 1. deſcribitur. ib. 2. perſtringit philoſophos. I. *Nec.* 4. item poëtas. ib. pileo, leonina pelle & lyra, cur & a quo, inſtructus. ib. 8. cur ad orcum migrarit. ib. 1. ad ſuperos regreditur. ib. ridens moritur. I. *D. Mort.* XXI. 2. ib. XXII. 2. ejus cum Charonte expoſtulatio. ib. XXI. 2. ad mortem ſe praeparat. ib. X. 11.
Mens, v. *animus.* mentes excitat exemplum. II. *Gymn.* 37. diſtractio mentis per opiniones. II. *Icar.* 10. mentis & corporis non ſemper eadem forma. II. *pro Imag.* 11. mentis praeſtantiſſimae imago. ib. 16—23. mente aliud celare, aliud promere verbis. I. *Apol.* 6.
Menſae, Siculis delicatiores. I. *D. Mort.* IX.
Menſae Syracuſanae. i. ſplendidae. III. *Dem. Enc.* 18.
Menſis Aegypt. Meſori. III. *Philopat.* 22.
Menſium ordinatus ab Aegyptiis numerus. II. *Aſtr.* 5.
Mercatorum navigationes. II. *Tox.* 4.
Merces, v. *didactrum.* mercede conductorum calamitates. I. *Merc.* eorum vita defenditur. I. *Apol.* v. *Aulici.* ſine mercede nemo facit quidquam. ib. 13. nec potentes iſtius expertes. ib.
Mercurius ad Parin mittitur. I. *D. Deor.* XX. 1. puellam amat Arcadicam. ib. XXII. 1. in hircum ſe transformat. ib. 2. varia ejus negotia. ib. XXIV. 1. cum Charonte computat. ib. IV. 1. furatur Neptuni tridentem, Martis gladium, arma Apollinis. ib. VII. 1. Cupidinem vicit. ib. 3. Veneri ceſtum ſurripuit. ib. ex teſtudine inſtrumentum fecit muſicum. ib. 4. Vulcano ob amores invidus. ib. XV. 1. canina fingitur ab Aegyptiis facie. I. *Saer.* 14. it. primae lanuginis juvenis. ib. 11. ejus virga. I. *D. Mort.* XXIII. 3. cui comparatur ſaltatio. II. *Salt.* 85. Mercurius lapideus. III. *Nav.* 20. Mercurius praeco. I. *Vit. Auct.* crebro, & III. *Enc.* 26. &c. Divitiarum dator. III. *Crom.* 14. ſtuprorum cupidus. III. *Philop.* 7.
Meretricum artes ad viros adliciendos. III. *Meretr.* VI. & paſſim in iisdem Dial. Modeſtiam ſimulant. ib. earum nomina Ampelis, Corinna, Clonarium, Chryſis, Muſcarium, Philinna &c. ſingulis ib. Dial.

Me-

Meretrix versatior. II. *Tox.* 13. deformis cur se exornet. III. *de Domo* 7.
Merion. II. *Par.* 47. saltator. II. *Salt.* 8. Graeci & Trojani ab eo didicere saltandi artem. ib. quid haec ei profuerit. ib.
Mesori mensis Aegypt. III. *Philopat.* 22.
Metapontini. II. *Gall.* 18.
Metrodorus. II. *Jov. Trag.* 22.
Micyllus, antea Micyllus quis fuerit. II. *Gall.* 16. ejus ditescendi cupido. ib. 28. ejus cum Pythagora in gallum transformato colloquium. ib. ab init. ad finem.
Midas. I. *D. Mort.* II. 1. Phrygum pessimus. ib. 2.
Milo. I. *Aet.* 8. Milonem ex Locrophide efficere. II. *Q. Hist.* 34. Crotoniates, athleta. I. *Cons.* 8. taurum portat. ib.
Miltiades proditionis suspectus. III. *Calum.* 29.
Minerva adjuvat Prometheum. I. *Prom.* 3. virgo perpetua. I. *D. Deor.* VIII. armata. ib. qualis facie. ib. e cerebro Jovis nata. ib. de artis praestantia cum Neptuno & Vulcano contendit. I. *Herm.* 20. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. glaucis oculis fingitur. ib. 11. cur ad arcus Cupidinis immobilis. I. *D. Deor.* XIX. Jovi parat insidias. ib. XXI. 2. adjuvat Perseum. III. *de Domo* 25. depicta tanquam pacem agens. ib. 26. fugit amorem Vulcani. ib. 27. armata, terribilis, Gorgonis caput in pectore gerens. III. *Philopat.* 8. Gigantum interfectrix. ib. Gorgonis utilitas. ib. immolatur ei ob victoriam. III. *Charid.* 11.
Mingo. mingit in convivio Alcidamas. III. *Conv.* 35.
Minoi datum vaticinium de morte filii. III. *Dial. cum Hes.* 8.
Minos, ejus officium. II. *Luct.* 7. ingratus. II. *Salt.* 41. judex apud inferos. I. *D. Mort.* XII. unum fert in gratiam judicium. I. *Nec.* 13. ejus tribunal. ib. 11.
Misthon Sybarita. III. *Pseudolog.* 3.
Mithres Deus Medorum. III. *Deor. Conc.* 9.
Mithridatis aetas & exitus. III. *Macrob.* 13.
Mithrobarzanes, magnus incantator. I. *Nec.* 6. seq.
Mnasicis Parthorum regis aetas. III. *Macrob.* 16.
Mnesarchus. II. *Gall.* 16.
Mnesitheus, nauclerus, avarus. II. *Jov. Trag.* 15.
Modestia quomodo se exserat. II. *Imag.* 21. ejus imago. ib. 20.
Modi musici. I. *Harm.* 1.
Modii Aeginetici. I. *Tim.* 57.
Moechorum poena raphanidosus. III. *Mort. Per.* 9. ib. *Fug.* 33. Conf. *Adulter.*
Moeotis palus. II. *Tox.* 4.
Moerichus. I. *D. Mort.* XI. 1.
Mollia divitum vestimenta. III. *Ep. Sat.* 26. & passim.
Momus, ad reprehendendum proclivis. II. *Jov. Trag.* 23. dei reprehensor. I. *Nigr.* 32. arbiter constituitur. I. *Herm.* 20. hominis reprehendit architectum. ib. 20. Momi persona. III. *Deor. Conc.* toto Dial. Momus reprehendit, Bacchi comitas in Diis referri. III. *Deor. Conc.* 4. Herculem & Asclepium intactos reliquit, jubente Jove. ib. 6. Jovi exprobrat peregrinitatem. ib. aliaque crimina objicit. ib. 7. multos immerito in Deos receptos queritur. ib. 7. 8. 9. seq. Anubin aliaque monstra honore divino coli indignatur: ib. 10. oraculorum praestigias objicit. ib. 12. cum deorum turba aucta perjuria crevisse. ib. philosophorum pugnantia nomina, fatum, fortuna, virtutem & naturam ridet. ib. 13. decretum ad haec prohibenda recitat. ib. 14. & 15. Momus scriba. ib.
Mons Lycoreus. I. *Tim.* 3.
Morbi, eorum natura in omnibus non eadem hominibus. II. *Abd.* 26. seq.
Morbus Corybanticus. II. *Lex.* 16.
Morbus Abderitarum. v. *Abderitae.*
Morbus ex Amore. III. *Dea Syr.* 17.
Mors omnes facit aequales. I. *Dial. Mort.* XV. 2. ib. XXIV. 1. seq. ib. XXV. moriendum omnibus. ib. XV. 3. nullum mors admittit personae discrimen. I. *Nec.* 15. it. 17. post mortem quae consequantur, non novimus. I. *D. Mort.* I. 1. mors index felicitatis. I. *Contem.* 10. ejus nuntii ac ministri. ib. 17. homines medias inter spes exstinguit. ib. ejus cogitatio quid conducat. ib. omnes facit aequales. ib. 22. mortuorum negotia ac viventium longissime discreta. ib. de morte semper cogitandum. ib. 20. variae vulgi de morte opiniones. II. *Luct.* 2. seq. rapit omnes. II. *Dem.* 60. mors invadet, etsi cavea te includas. III. *Dem. Enc.* 6.
Morsus canis rabiosi rabie inficit. I. *Nigr.* 38.
Mortui, (redi ad praec. tit.) abluuntur, unguntur, floribus coronantur, splendideque vestiuntur. II. *Luct.* 21. variae eorum sepulturae genera. ib. 21. vulgus eis obolum in os imponit. ib. 10. mortuos cur honorare deceat. II. *Tox.* 1.
Mos, mores mali divitum. III. *Cyn.* 17. & 18.
Moles tardilinguis. III. *Philop.* 13.
Mulgere hic gallinae. I. *Merc.* 23.
Mulierum quarumdam in aves, arbores, & feras conversio. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. mulier foeda, lunarique adflicta morbo. II. *Tox.* 24. Hecubae aequalis mulier. II. *Gall.* 17. trifolium libidinosarum, Phaedra, Parthenope, Rhodope. II. *Salt.* 2. mulieres philosophantes. II. *Eun.* 7. quomodo pingi velint. II. *Q. Hist.* 13. earum voluptatem praefert virili Tiresias. II. *Amor.* 27. conjunctio cum iis delectabilis. ib. de congressu cum iis sententia Euripidis. ib. 38. mulieris, corpore praestantissimae, imago. II. *Imag.* 5. it. ejus, mente praestantissimae. ib. 16—23. mulieres ad laudes sibi falso saepe adtributas gestiunt. ib. 4. mulierum mollia corpora. II. *Gymn.* 25. formam infucant. II. *Amor.* 38. lapillos in auriculis suspendunt. ib. 41. amentia istarum in adornandis capillis, ceteraque cultus luxuriosi genera. ib. 38. seq. post magnum adparatum quaenam numina salutatum eant. ib. 42. domestica earum luxuria. ib. virtus in iis haud perfecta. ib. 51. mulier pudica & formosa cur se exornet. III. *de Domo* 7. mulierum formositatem obscurant ornamenta. ib. 15. mulieribus mulieres congressae. III. *Meretr.* V. pugnam dirimunt. III. *Conviv.* 45. tonderi nolentes prostituuntur, Venerique ex mercede sacrificatur. III. *Dea Syr.* 6.
Mundus, de eo variae philosophorum opiniones. II. *Icar.* 8.
Mulaenus, saltator. II. *Salt.* 15.

Muſae invocantur a poëtis. I. *Sacr.* 5. cur eas refugiat Cupido. I. *D. Deor* XIX. 2.
Muſae, quibuscumque & in quantum voluerint, impertiuntur. III. *Diſſ. cum Heſ.* 4.
Muſca, femina, ejus fabula. III. *Muſc.* 10.
Muſica, prima adoleſcentiae Graecae diſciplina. II. *Gymn.* 21. muſicae harmonicae deſcriptio. II. *Imag.* 14. adhibetur ad ſacrificia. II. *Salt.* 16. eam amat Socrates. ib. 25. muſicus quidam inter canendum exſpirat. I. *Harm.* 2. modi muſici. ib. 1. muſicorum prov. *bis per omnes chordas.* I. *Prom.* 6.
Muſici cujusdam rudis audacia. III. *Indoct.* 8. ſeq.
Muſicus practicus melior theoretico. III. *Hipp.* 1.
Muſonius. III. *Mort. Per.* 18. f. III. *Ner.* 1.
Muſtum bibere ventre inflato. III. *Phil.* 39.
Muzuris urbs apud Indos. II. *Q. Hiſt. Conſcr.* 31.
Mycene. I. *Cont.* 23.
Myrmidones, homines e formicis orti. II. *Icar.* 19.
Myron. I. *Somn.* 8.
Myrrha. II. *Salt.* 58.
Myrrhina, canis. I. *Merc.* 34.
Myrtium, meretrix. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Myſta Deae podagrae. III. *Tragop.* vſ. 85. & 239.
Mytraeorum montes. II. *Tox.* 52.

N.

Naſo trahi. I. *D. Deor.* VI. 3.
Naſturtium cibus pauperum. III. *Ep. Sat.* 28.
Naſum morſu auferre. III. *Conv.* 44.
Nationum quarumdam characteres. II. *Icar.* 16. ex natione bonus non judicandus vir. II. *Tox.* 5. v. *Gentes.*
Nato. natandum ad altare. III. *Dea Syr.* 46.
Natura hominum diverſa. II. *Abd.* 29. it. 28.
Naufragi. I. *Merc.* 1. ſeq.
Navigare Athos. III. *Rhet. Pr.* 18.
Navis deſcriptio. III. *Navig.* 5. ſeq. eam Dioſcurorum alter ſervat. ib. 9. navis Aegyptia quantum lucri adferat domino. ib. 13.
Nauplii irae. II. *Salt.* 46.
Nauſicaa, filius Aretae. II. *Imag.* 19.
Nautae coronati. III. *Ner.* fin.
Neanthus, Pittaci tyranni filius. III. *Indoct.* 12.
Nechraei. III. *Fug.* 6. f.
Nectar & ambroſia caro veneunt. III. *Deor. Conc.* 14.
Nefaſti dies. III. *Pſeudolog.* 13.
Neoptolemus, Achillis filius, ſaltator egregius. II. *Salt.* 9.
Nephele, mater Helles. I. *D. Mar.* IX. 2.
Nephelocentauri. II. 1. *Ver. Hiſt.* 16.
Neptunus, tridente ſpoliatus. II. *Jov. Trag.* 25. ejus de artis praeſtantia cum Minerva & Vulcano contentio. I. *Herm.* 20. ejus mercenaria apud Laomedontem opera. I. *Sacrif.* 4. juvenis caeruleo capillo fingitur. ib. 11. Enipeum & uxorem ejus Tyronem decipit. I. *D. Mar.* XIII. 1. percuſſa petra, fontem projicit. ib. 3. inſidias ſtruit Jovi. I. *D. Deor.* XXI. 2. Neptunus terrae quaſſator. terribilis ejus vox. moechus eſt. lacrymatur ob Martem deprenſum. III. *Philop.* 6.
Nero. Iſthmum perfodere tentat. III. p. 636. ſeq. ejus canendi ſtudium. ib. Dial. *Ner.* 2. Apollinis aemulus. ib. deſiſtit a conatu. ib. 4. & 5. quae ejus vox in cantando. ib. 6. quis geſtus. ib. 7. Epiroten aemulum interficit. ib. 9. oraculi Pythii oſtium vult obſtruere. ib. 10. oraculi dictum in eum. ib. & not.
Neſſus. II. *Salt.* 50.
Neſtor, paraſitus. II. *Par.* 44. ſeq. mellita ejus lingua. ib. I. *D. Mort.* XX. 4.
Neſtoris longaevitas. III. *Macrob.* 3.
Neſtoris Stoici aetas. III. *Macrob.* 21.
Neurospaſta, virunculi lignei. III. *Dea Syr.* 16. f.
Nicias, orator. I. *pro Lapſ.* 3.
Nicoſtratus, athleta. II. *Q. Hiſt.* 9.
Nigrinus, amicus Luciani. I. *Nigr.* 1.
Niobe, in lapidem mutata. II. *pro Imag.* 27. II. *Salt.* 41. I. *D. Deor.* XVI. 1. & III. *Philopat.* 1. f. & 18.
Nireo formoſior. I. *Tim.* 23. ejus cum Therſita de pulcritudine rixa. I. *D. Mort.* XXV.
Nireus Aglajae f. pulcherrimus. III. *Charid.* 24.
Nix. nives verborum. III. *Dem. Enc.* 5.
Noctua, concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Harm.* 1.
Nominis mutatio ob divitias. I. *Tim.* 22. v. *Simo.* nomen alterius, filio impoſitum, honoris ſignum. ib. 52. Nomina philoſophis adficta a vitiis. III. *Fug.* 26.
Noſce te ipſum. II. *Salt.* 81. I. *D. Mort.* II. 2.
Notitia, in hominum notitiam quomodo veniri poſſit. I. *Harm.* 1. ſeq. it. I. *Aët.*
Novacula, res conſiſtit in novacula. II. *Jov. Trag.* 3.
Novercae, earum commune in privignos odium. II. *Abd.* 31. a privignis amatae. II. *Q. Hiſt.* 35.
Novitas grata. I. *Zeux.* 1. ſeq. novae pulcritudinis excogitare ſpecimina, non parvae eſt ſapientiae. III. *Hip.* 8. ad novas diſputationes quomodo adfecti quidam. III. *Bacch.* 5.
Numae Pompilii aetas. III. *Macrob.* 8.
Nummus, in honorem Glyconis, cuſus. II. *Pſeud.* 58. nummorum vis. II. *Dem.* 23. v. *aurum, pecunia.*
Nuptiae cur inventae. II. *Amor.* 33.
Nuptias inituri comas ponunt. III. *Dea Syr.* 60.
Nuptias ſibi conciliare, ſoloeciſmus. III. *Sol.* 9.
Nux. Nucibus ludere ales. III. *Ep. Sat.* 8. 9. & 18.
Nycterion. II. 1. *Ver. Hiſt.* 15.

O.

Obolum vulgus in os imponit mortuis. II. *Luct.* 20.
Octipedes apud Scythas. I. *Scyth.* 1.
Oculi quando cernant accuratius. II. *pro Imag.* 12. multi plus vident uno. ib. 14. oculi fideliores auribus. II. *Salt.* 78.
Ocypus. III. p. 665. ſeq.
Odium non recondendum in craſtinum. I. *Canc.* 8.
Odorati capilli ridentur. III. *Cyn.* 17.
Oecus pulcer incitat oratorem ad dicendum. III. *de Domo* 1. eſt jucundus ad perorandum. ib. 3. & 13. ejus partes deſcriptae. ib. 6. ſeq. lacunar ejus auro diſtinctum. ib. 3. oecus pulcer cui ſimilis. ib. 9. oecus ſonorus confundit vocem. ib. 16. ejus ſplendor turbat oratorem. ib. 17. auditores ab auditione avertit. ib. 18.

Oedipus. II. *Sals.* 41. cum matre concumbit. I. *Merc.* 41.
Oeneus Dianam non adhibet ad ſacrificium. I. *Sacr.* 1. & III. *Conv.* 25.
Oenomaus procos filiae currus certamine victos interficit. III. *Charid.* 19.
Oleo perfuſi lapides, altaria. III. *Deor. Conc.* 12.
Olympi tibiae. III. *Indoct.* 5.
Olympiae victoribus quales ponere liceat ſtatuas. II. *pro Imag.* 11. Olympiorum victori ſtadia minus formidabilia. I. *Harm.* 4. Olympiis coronatum eſſe. I. *Merc.* 13.
Olympias, mater Alexandri, quale ejus puerperium. I. *D. Mort.* XIII. unde cum dracone concubuiſſe dicatur. II. *Pſeud.* 7.
Olympum fert Hercules. I. *Cons.* 4. Olympo ſuperimponitur Oſſa. ib. 3.
Omina quaedam infauſta. III. *Pſeudolog.* 17.
Omphale. II. *Q. Hiſt.* 10. decipit Herculem. I. *Dial. Deor.* XIII. 2.
Oneſicritus. III. *Macrob.* 14. III. *Mort. Per.* 25.
Onoſceleae, mulieres. II. *Ver. Hiſt.* 46.
Opponere utile. II. *Gymn.* 17. opponendo & interrogando facilius proficitur. I. *Herm.* 13.
Oraculorum ambiguitas. II. *Jov. Trag.* 43. quae praecedant oraculum. ib. 30. ejus quaedam effata. ib. 31. it. 30. II. *Pſeud.* 11. 22. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 33. 34. 35. 40. 43. 47. 48. 50. 51. 53. oraculum refutatur. ib. 44. ſe defendit. ib. 48. ejus de Luciano effatum. ib. 55. oraculorum poſt eventum contrarium multatio. ib. 27. ſeq. oracula vocalia. ib. it. 26. oraculum falſum defenditur. ib. 33. ad ea probabiliter edenda quid pertineat. ib. 22. oracula multa in Graecia, Aegypto, Libya, Aſia. III. *Dea Syr.* 36. ridiculus mos oracula edendi. ib. eorum praeſtigiae ridentur. III. *Deor. Conc.* 12. oraculum Pythium obſtruere vult Nero. III. *Ner.* 10. oraculi verſus in eum. ib. & nott.
Oratio nimis ornata offae quomodo ſimilis. II. *Q. Hiſt.* 44. orationis effectus. I. *Nigr.* 35.
Oratores Calliſtratus, Alcidamas, Iſocrates, Iſaeus, Eubulides. III. *Dem. Encom.* 12. *Demades* ex nauta orator. ib. 16. v. not. *Pericles.* ib. 20. oratores vulgares. ib. 31.
Oratorum merces drachma. III. *Dem. Enc.* 36. & nott.
Orcus, nullus ex eo ad ſuperos reditus. I. *D. Mort.* XIII. 3. vid. *infernus.* qualem ſibi orcum imaginetur vulgus. II. *Luct.* 2. ſeq.
Oreſtae & Pyladis amicitia. II. *Amor.* 47. cur apud Scythas eis ſacrificetur. II. *Tox.* 5. ſeq. eorum columna adoleſcentiae Scythicae diſciplina prima. ib. 6. interficiunt Aegiſthum & Clytaemneſtram. III. *de Domo* 23.
Orgia Adonidis. III. *Dea Syr.* 6.
Orion Cedalionem ferens depingitur. III. *de Domo* 28. uſum oculorum recipit. ib. 29.
Ornamenta obſcurant mulierum formoſitatem. III. *de Domo* 15.
Oroetes Armenius. I. *D. Mort.* XXVII. 2. ſeq.
Oroetes, ſatrapa. I. *Cont.* 14.
Orphani relinquuntur diſcipuli. III. *Mort. Per.* 6.
Orpheus cantibus ſuis inanimata quoque allexit. II. *pro Imag.* 14. cur inter divos relatus. II. *Aſtr.* 10. ejus lyra ſtellarum oſtendit harmoniam. ib. 10. Orpheus quomodo aſtrologicas propoſuerit ſcientias. ib. 10. ſaltator. II. *Sals.* 15. loquax ejus caput. ib. 50. I. *Piſc.* 2. ejus uxor Eurydice. I. *Dial. Mort.* XXIII. 2. Orpheus a mulieribus Threſſis diſcerpitur. III. *Indoct.* 11. & III. *Satur.* 8. ejus caput lyrae innatat. III. *Indoct.* 11. navigavit cum Hercule. III. *Fug.* 29.
Orythyia, rapta a Borea. III. *Philop.* 3.
Oſiris. I. *D. Mort.* XIII. 3. ſepultus Bybli. III. *Dea Syr.* 7.
Oſroës. II. *Q. Hiſt.* 21.
Oſſa adponere pinguedine obducta. I. *Prom.* 7.
Oſſa ſuperimponitur Olympo. I. *Cons.* 3.
Oſtentare aliquid, ut Tegeatae Calydonii apri exuvias, cet. III. *Indoct.* 14.
Othryades. I. *Cont.* 24.
Othryadis litterae ſanguineae. III. *Rhet. Pr.* 18.
Otium non habere ſcalpendae auris. II. *Bis Accuſ.* 2. athletae quando capiant otium. II. 2. *Ver. Hiſt.* 2. eruditis convenit. ib. quale eſſe debeat. ib. 2.
Oviculas tondent philoſophi. III. *Fug.* 14.
Ovorum uſus in Libya. III. *Diſſ.* 7.
Oxydracae. III. *Fug.* 6. f.

P.

Pacata. II. *Imag.* 7. f.
Paean. I. *D. Deor.* XIII. 2.
Paetus, medicus. II. *Pſeud.* 60.
Pagarudae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 35.
Palaeſtra, ancilla. II. *Aſ.* 2. amoris magiſtra. ib. 6-8. ſeq.
Palamedes. I. *Jud. Voc.* 5. I. *Dial. Mort.* XX. 4. II. *Sals.* 46. Ulyſſis intidiis circumventus. III. *Calumn.* 28. detegit ſimulatum Ulyſſis furorem. III. *de Domo* 30.
Palinodiam canit poëta Himerenſis, Steſichorus. II. *pro Imag.* 15.
Pallas. vid. *Minerva.*
Palma. palmas quomodo ſcandant Arabes. III. *Dea Syr.* 29.
Pamphylius ſinus. II. *Amor.* 7.
Pan, muſicus, opilio. I. *D. Deor.* XXII. 3. quas res geſſerit. ib. ſpeluncam accipit virtutis praemium. ib. laſcivus. ib. 4. Mercurii ſe dicit filium. ib. 1. hirco ſimilis, cur. ib. ſeq. caprina fingitur apud Aegyptios facie. I. *Sacr.* 14. Pan, qualis. II. *Bis Acc.* 9. ubi habitet, cet. ib. ſeq. in Marathonem venit. III. *Phil.* 3. ejus forma ridetur. III. *Deor. Conc.* 4.
Pancrates, magus. III. *Phil.* 34.
Pancratio certare quid. II. *Gymn.* 8. Pancratii praemia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22.
Panthus. II. *Gall.* 17.
Paphlagones, homines ſtupidi. II. *Pſeud.* 9.
Paraſitus, (vid. *adulator*) ars paraſitica quid. II. *Par.* 9. ejus requiſita. ib. 4. ſeq. paraſitari beatum. ib. 10. paraſitus, animal feliciſſimum. ib. 11. prae divite ac paupere felix. ib. 12. artem paraſiticam eſſe optimam. ib. 13. ſeq. ea diſcitur mercede accepta, non data. ib. 18. eam oriri ex amicitia. ib. 22.

Paraſiticam excoluere multi philoſophi. II. *Par.* 32. ſeq. Paraſitus bello ac paci idoneus. ib. 39. ſeq. it. 51. iſtius nomen unde. ib. 60.
Parcae ſtamina fuſo deducunt. I. *Cons.* 16. ſecus ac natura de vitae tempore conſtituunt. I. *D. Mort.* VI. 1. vid. *fatum*. Parcae, quot. II. *Jov. Conf.* 2. earum decreta evitari non poſſe. ib. 1. illis nihil potentius. ib. 3. Parcae nentes. earum vis in deos hominesque. III. *Philopatr.* 14. Conf. *Fatum*.
Parentationes in mortuos traducuntur. II. *Luct.* 20. it. 23. parentales epulae. ib. 24. v. *funus*, *ſepulcrum*.
Parentibus neminem praeferunt liberi, liberis neminem parentes. III. *Par. Enc.* 3.
Parianorum urbs, Peregrini patria. III. *Mort. Per.* 14.
Paris, magnae cauſſa internecionis. I. *D. Mort.* XIX. 1. Priami filius, bubulcus. I. *D. Deor.* XX. 1. amori deditus, formoſus. ib. 3. judex pulcritudinis conſtituitur. ib. ejus cum muliere Idaea commercium. ib. munus recuſat arbitri. ib. 7. ſeq. ad promiſſiones Junonis & Minervae immobilis. ib. 11. ſeq. ejus judicium rurſus. III. *Charid.* 17.
Parrhaſius. I. *Mort.* 42. II. *Imag.* 3.
Parrheſia, ſocia veritatis. I. *Piſc.* 17.
Parthenope, femina libidinoſa. II. *Salt.* 2.
Paſiphaë, aſtrologa. II. *Aſtr.* 16.
Pater filio amanti uxorem ſuam cedit. III. *Dea Syr.* 18.
Pater Noſter vocatur precatio a patre. III. *Philopatr.* 27. f.
Patria nihil dulcius, auguſtius ac divinius. III. *Patr. Enc.* 1. patriam quisque ſuam caeteris urbibus praefert. ib. 2. patria eſt honoranda, cur. ib. 4. patriae nomen Diis carum eſt. ib. 5. ut patriae utilis ſit unicuique opera danda eſt. ib. 7. patriae obliviſcitur nemo in peregrinatione. ib. 8. in patria quisque vitam finire ſtudet. ib. 9. indigenis non deſunt laudes patriae. ib. 10. in patria ſepeliri quisque gaudet. ib. 11. nemo pro patria pugnare detrectat. ib. 12.
Patroclus, Achillis dicitur paraſitus. II. *Par.* 46. ſeq. amicitia Patrocli & Achillis. II. *Amor.* 54. it. II. *Tox.* 10. cadaver ejus diſtractum. III. *Conv.* 42.
Pavo pulcritudine florum conſpecta pennas exponit. III. *de Domo* 11.
Pauperes beatiores divitibus. III. *Ep. Sat.* 26. pauperum querelae. ib. 20. veſtes eorum cribro & reti ſimiles. ib. 24. eorum cibus naſturtium, porrum, cepa. ib. 28. eos delpicere decet adparatum divitum. ib. 29. ſolamen paupertatis, quod divites mortui nil ſecum ferant. ib. 30. Diviſionem opum a Jove petunt. ib. 31. ſine pauperibus urbes habitari non poſſunt. ib. 33. importuni in petendo. ib. 36. eorum ceteri mali mores. ib. 37. & 38.
Paupertas defenditur. III. *Cyn.* 4. & 5.
Pauperum ſolatium. I. *D. Mort.* IV. paupertatis cauſſa. I. *Tim.* 5. ſeq. in eam incidere, facile. ib. 29. quaenam eam virtutes comitentur. ib. 31. ſeq. pauperes liberrime moriuntur. I. *Cat.* 19. paupertas ſervitii voluntarii praetextus. I. *Merc.* 5. eſt perpetua comes mercede conductorum. ib. paupertas cogens. I. *Apol.* 10. pauperum ſtatus melior, quam divitum. II. *Gall.* 21. ſeq.
Pauſon pictor. III. *Dem. Enc.* 23. & 24.
Peccare eſſe hominis. II. *Dem.* 7.
Pecuniae vis. II. *Dem.* 23. v. *aurum*, *divitiae*.
Pelei & Thetidis connubium. I. *D. Mar.* V. 1.
Pelias quid ſperarit. II. *pro Imag.* 2.
Pelion Olympo ſuperimponitur. I. *Cont.* 3.
Pella, oppidum Macedoniae. II. *Pſeud.* 6.
Pellem inſidere quid apud Scythas. II. *Tox.* 48.
Pelops Hippodamia potitur, interfecto ſocero. III. *Charid.* 19. f.
Pelops mactatus. II. *Salt.* 53. ejus humerus. ib.
Peluſiotae colunt cepam. II. *Jov. Trag.* 42.
Penelope, mater Panos. I. *D. Deor.* XXII. 1. quomodo picta. II. *Imag.* 20. an caſta. II. 2. *Ver. Hiſt.* 36. Penelopes tela. III. *Fug.* 21.
Pentheus. I. *Piſc.* 2. II. *Salt.* 41.
Pera ſuſpenſa philoſophorum geſtamen. III. *Fug.* 14. & paſſim.
Peraequator Craton. III. *Philop.* 19. f.
Perdiccas. I. *D. Mort.* XIII. 2. novercae amore deperiit. II. *Q. Hiſt.* 35. ejus commentum. III. *Calumn.* 18.
Peregrinantium erga patriam pietas. III. *Pat. Enc.* 8. ſeq.
Peregrini, in eis quoque laudanda virtus. II. *Tox.* 9. Peregrini vita. III. p. 325. ejus mors, in ignem dum inſilit. ib. p. 357. patrem interficit, ib. p. 352. Chriſtianorum ſapientiam didicit. ib. p. 333.
Pericles Aſpaſiae egit cauſſam. II. *Amor.* 30. Periclis Olympii encomium. II. *Imag.* 17. de Pericle. I. *Scyth.* 11. it. II. *Salt.* 36. it. I. *Tim.* 10.
Perilaus, fabricator bovis aenei, in quem ipſe injectus. II. *Jov. Trag.* 28.
Peripatetici, quales. I. *Herm.* 16. divitias non valde temnunt. II. *Enn.* 3.
Perithoi atque Theſei amicitia. II. *Salt.* 60. II. *Tox.* 10.
Perjurium Hermodori. II. *Iaur.* 16.
Perjurium committere per numen impotens. III. *Philop.* 4. & not. 84.
Perſae demiſſo vultu accumbunt. I. *Merc.* 29. ſacrificant igni. II. *Jov. Trag.* 42. quomodo reges adorent. III. *Navig.* 30. Perſarum reges ubi iint in acie. ib. 31.
Perſeus quomodo pingatur. II. *Pſeud.* 11. III. *de Domo* 25. interficit Cetum. I. *D. Mar.* XIV. 3. III. *de Dama* 22. cum matre in mare praecipitatus ſervatur. I. *D. Mar.* XII. 1. Meduſae amputat caput. ib. 2. adverſus Gorgonas in certamen exit. ib. Perſeus alatus venit in Lydiam. ib. Andromedes accenditur amore. ib. 3.
Perſpicuitati ſermonis danda opera. II. *Lex.* 23.
Pes, non alterum umquam pedem protuliſſe Corintho. II. *Q. Hiſt.* 29. pedibus illotis aggredi aliquid. II. *Dem.* 4. equinos pedes optat Cynicus. III. *Cyn.* 15. pedibus incedere quam geſtari praeſtat. ib. 17.
Peſtilentia, Athenis graſſans, quando deſitura ſit. I. *Scyth.* 2.
Phaeaces, ſaltatione gaudent. II. *Salt.* 13. de iis. I. *Nigr.* 35.
Phaedra, femina libidinoſa. II. *Salt.* 2.

Phaedra defert Hippolytum. III. *Calumn.* 26.
Phaedrus. I. *D. Mort.* XX. 6.
Phaëthon cur occiderit. I. *D. Deor.* XXV. 2. ad Eridanum ſepelitur. ib. 3. ſorores ejus mutantur in populos. ib. 3. quid ordinarit in aſtrologia. II. *Aſtr.* 19. ejus fabula. ib. ſorores. ib. it. II. *Salt.* 55. rex incolarum ſolis. II. 1. *Ver. Hiſt.* 12.
Phaëthontis fabula. III. *Electr.* 2.
Phalaris, juſtitiae contemtor. II. *Bis Acc.* 8. mittit Delphos taurum. II. *Phal. Pr.* 1. quis, quomodo educatus. ib. 2. crudelitatis calumnia ſe purgat. ib. 1. ſeq. cur ſibi vindicarit imperium. ib. 3. rempubl. in meliorem redegit ſtatum. ib.
Phalli cum inſcriptionibus. III. *Dea Syr.* 16. alti trecentos paſſus. ib. 28.
Phaneti ſacrificant Cyllenii. II. *Jov. Trag.* 42.
Phanomachus. III. *Navig.* 27.
Phaon. I. *D. Mort.* IX. 2.
Pharmacopola, aliis tuſſis dato remedio, ea ipſe laborat. I. *Apol.* 1.
Phavorinus a Demonacte illuſus. II. *Dem.* 12.
Pellopodes. II. 2. *Ver. Hiſt.* 4.
Pherecydes Syrus. III. *Macrob.* 22.
Phidias elaborato Jove, imaginem praetereuntium exponit judicio. II. *pro Imag.* 14. ejus opus praeſtantiſſimum. II. *Imag.* 4. Jovem exhibet. I. *Somn.* 8. ejus in fingendo lenne dexteritas. I. *Herm.* 54. de eo. I. *Sacr.* 12.
Phidon, aſſentator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Philebus. II. *Aſ.* 36.
Philemon, poëta comicus. I. *Salut.* 6.
Philemonis aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 25.
Philetaeri Pergamenorum regis aetas. III. *Macrob.* 12.
Philippi teſtimonium de Demoſthene. III. *Dem. Enc.* 40.
Philippides, curſor, primus dicitur uſurpaſſe ſalutandi formulam *gaude*. I. *Salut.* 3. in ipſo gaudendi verbo exſpirat. ib.
Philippus, qualis Macedonibus. II. *Par.* 42. contra Corinthios arma ſumit. II. *Q. Hiſt.* 3. Aeſchinem colit ob eruditionem. I. *Somn.* 12. exprobratur ei proditio, perfidia. I. *D. Mort.* XIV. 3. ſua facta enumerat. ib. 2. de eo. I. *Nec.* 17.
Phillades, adulator. I. *Tim.* 47. ſeq.
Philo Diniae fil. III. *Charid.* 4.
Philocrates, proditor patriae. II. *Par.* 42.
Philoctetes. II. *Salt.* 46. Philoctetes, celeber ſagittarius. III. *Indoct.* 5.
Philolaus. I. *Salut.* 5.
Philopatris. III. p. 584. ſeqq.
Philoſophia & philoſophi traducuntur ubique. peram & baculum geſtant. I. *Vit. Auct.* ib. *Sacrif. D. Mort.* & III. *Fug.* 14. ac paſſim. Conf. *Sophiſtae.* philoſophi logomachi. II. *Eun.* 1. ſeq. philoſophis conſtituuntur ſalaria. ib. 3. altercantium judex ad quid attendere debeat. ib. 5. ſophiſtica eorum vitae ratio. II. *Icar.* 24. ſeq. hominum ſe praebent contemtores, deorum illuſores. ib. 30. pugnans cum dogmatibus vita. ib. eorum quidam characteres externi. ib. 5. diverſae inter ſe de natura rerum ſententiae. ib. ſeq. quorumdam mores miſeri. II. *Par.* 57. eorum multitudo. II. *Bis Acc.* 6. mento tenus illi. ib. 11. eorum acerbae litigationes. ib. temeritas in diſputando. II. *Icar.* 6. ſeq. ſectae eorum. ib. 29. multi paraſitantur. II. *Par.* 32. ſeq. tumidi, avari. ib. 52. ſi illi a barba judicandi, quid ſequatur. II. *Eun.* 9. in eis conſiderandus animus. ib. philoſophia ad ſobrietatem reducit ebrios. II. *Bis Accuſ.* 17. ea quidam factus deterior. I. *Herm.* 80. ſeq. philoſophus qualis corpore eſſe debeat. II. *Eun.* 8. remota philoſophorum a praeceptis vita. I. *Piſc.* 34. ſeq. it. I. *Tim.* 54. ſeq. quidam durius educant adoleſcentiam. I. *Nigr.* 27. philoſophi quomodo explorandi. I. *Piſc.* 42. philoſophiam cur amplecti oporteat. I. *Herm.* 20. philoſophi cujusdam deteſtanda avaritia. ib. 9. philoſophia rerum humanarum contemtrix. ib. 7. cujusdam philoſophi cum voracitate conjuncta vinoſitas. ib. 11. auditores philoſophiae non ex aequo omnes evadunt philoſophi. I. *Nigr.* 37. philoſophi barbati, palliolo amicti. I. *Piſc.* 11. eorum ignorantia. ib. ab ira alieni. ib. 8. philoſophiae amore pauci, gloria illius praemiisque plerique ducuntur. ib. 30. comparantur philoſophi cum hiſtrionibus. ib. 31. it. cum aſino Gumano. ib. 32. it. cum ſimiis. ib. 36. philoſophiae comites. ib. 16. philoſophis indignari non convenit. ib. 14. variae eorum ſectae. I. *Auct.* (v. *Sectae.*) quidam Sceptici. ib. 27. diverſa a doctrinis vita, quorumdam. I. *Nec.* 5. inſcitia & dubitatio. ib. 4. diverſa alterius ab altero dogmata. ib. tricae diſceptationesque frigidae. ib. philoſophia vulgaribus inimica bonis. I. *Nigr.* 4. ejus auditores cum inſanientibus comparantur. ib. 37. philoſophos oportet eſſe paucis contentos. I. *Tim.* 57. admonentur ii. I. *D. Mort.* I. Philoſophorum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 13. ſeq. Philoſophia profugiens ab ſemidoctis. III. *Fug.* 4. ab Jove demiſſa ut ſanet homines. ib. 5. primum ad barbaros proficiſcitur, dein ad Graecos. ib. 6. Mercenarium genus hominum ad eam tranſit. ib. 12. philoſophis addita nomina a vitiis. ib. 26. Philoſophi diſputantes ad vulnera procedunt. III. *Conv.* 1. immodeſtos & impudicos ſe gerunt in conviviis. ib. per totum Dialogum. Primum accubitum poſtulant. ib. 9. manus conſerunt. ib. 33. & 43. mingunt in Convivio. ib. 35. candelabrum evertunt. ib. 46. Philoſophos vana excogitaſſe nomina Fati, Fortunae, Virtutis & Naturae. III. *Dear. Conc.* 13.
Phineus caecus. II. *pro Imag.* 20. cibis ab Harpyis privatus. I. *Tim.* 18. de eo. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Phocion, in ſumma paupertate mortuus. II. *Jov. Conf.* 16.
Phoenices, mercatores. II. *Icar.* 16. ſtellarum ſcientiae dediti. ib. 1.
Phoenix, praeceptor Achillis. I. *D. Mort.* XV. 1.
Phoenix avis ſe combarit. III. *Mort. Per.* 27.
Phryges colunt Menam, i. e. lunam. II. *Jov. Trag.* 42. eorum ſaltandi genus. II. *Salt.* 34. Phrygum tibia. I. *Nigr.* 37.
Phrynondas. II. *Pſeud.* 4.
Phryxus, Athamantis filius. II. *Aſtr.* 14. cur arieta vectus dicatus. ib. ab ariete eſt vectus. I. *D. Mar.* IX. 2.

Pictores atque poëtas non vocari ad dicendam cauſſam. II. *pro Imag.* 18. pingi volunt multi, quam ſunt, formoſiores ab iis. ib. 6. ſomnia pictorum. I. *Herm.* 72.
Pila, de illa apud Lacedaemonios decertatio. II. *Gym.* 38.
Pileo cur non indigeant Graeci. II. *Gymn.* 26.
Pincerna acutum videat & audiat. III. *Cron.* 18.
Pindari verſus recitati. III. *Dem. Enc.* 19.
Pindarus, poëta Thebanus. II. *Imag.* 8. aquae, deinde auri laudator. II. *Gall.* 7.
Pinguedine obducta adponere oſſa. II. *Prom.* 7.
Piraeeus. III. *Charid.* 1. & ſaepe, ſingulis Tomis.
Pirithous, ex uxore Ixionis a Jove genitus. I. *Dial. Deor.* VI. 3.
Piſcatores quomodo rete queat decipere. I. *Herm.* 65.
Piſces non edunt Aegyptii. II. *Aſtr.* 7.
Piſcis res ſacra, piſcibus non veſcuntur Syri, nec Aegyptii. III. *Dea Syr.* 14. piſces ſacri aluntur in templo. ib. 45. nomina habent, & vocati accedunt. ib.
Piſtillum, ex eo facere hominem. III. *Phil.* 36.
Pittacus. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Pituita plenae naris homo. II. *Pſeud.* 20.
Planetarum oppoſitiones & quadraturae. III. *Philopat.* 24.
Planetis nomina ab Aethiopibus tributa. II. *Aſtr.* 4. planetarum choreae. II. *Salt.* 7.
Platonis eloquentia, prudentia. I. *Piſc.* 22. I. *D. Mort.* XX. Platonici quales. I. *Herm.* 16. Plato, paraſitus minus idoneus. II. *Par.* 34. it. 43. quaedam ſaltationis genera laudat, quaedam rejicit. II. *Salt.* 34. Plato, amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Merc.* 24. quomodo ſalutandum duxerit. I. *Salut.* 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 21. communes vult mulieres, ſed alio ſenſu quam vulgus credit. III. *Fug.* 18. Plato accuſatur paederaſtias. III. *Conv.* 39. & communium uxorum cauſſa. ib.
Plethrium locus in gymnaſio. III. *Mort. Per.* 31.
Pluto, unde iſti hoc nomen. II. *Luct.* 2. in quos ejus imperium. ib. nutrix dicitur podagrae. III. *Tragop.* vſ. 110.
Plutus, quando claudus, quando alatus. I. *Tim.* 20. ejus quaedam epitheta. ib. 29. caecus. ib. 20. largitor opum. ib. 21. (v. *divitiae.*)
Podagrae ſcena. III. *Dial. ult.* ejus remedium. ib. vſ. 74. plerumque irrita medicamenta 145. & ſeq. ac 295. origo ex tartaro, & cauſſa phyſica. ib. 100. ejus nutritor Pluto. 110. tempus invaſionis. 115. locus dolorque intenſiſſimus. 120. ſeq. it. 300. Podagrici jocoſi & deriſui obnoxii. ib. 180. & 331. etymon podagrae. 187. Podagroſi heroes. 250. Podagrici initio nolunt fateri ſe podagra laborare. III. *Ocyp.* 6. ſeq.
Polaſirii & matris Alexandri Magi nuptiae. II. *Pſeud.* 39.
Poecile. III. *Navig.* 13.
Poena, punire homini bono difficilius, quam puniri. II. *Phal. Pr.* 8. poenae infernales. v. *infernus.* extrae praeciſio poenae genus apud Scythas. v. *Scythae.* poenae poſt hanc vitam. II. *Jov. Conf.* 17. I. *Nec.* 14.
Poëſis, Poëtae. traditur ea adoleſcentiae Graecae, quo modo. II. *Gymn.* 21. poëtae quando vera canant. II. *Jov. Conf.* 2. illos ac pictores non vocari ad dicendam cauſſam. II. *pro Imag.* 18. certant in laudanda coma Stratonices. ib. 5. poëtis magna licentia eſt. III. *Diſſ. cum Heſ.* 5. Poëtae equitibus comparantur. III. *Dem. Enc.* 5. furere iis opus eſt. ib. Poëſis an oratoria praeſtet. ib. & ſeq. dicuntur attoniti. III. *Philop.* 2. poëtarum portenta. ib. & potiſſimum. §. 3. poëtarum audacia. I. *Herm.* 74. ſomnia. ib. 72. eorum mendacia tolerabilia. III. *Phil.* 2. it. 4. quidam aſſentator. II. *pro Imag.* 4. nimis obſcuri reprehenſionem incurrunt. II. *Lex.* 25. eorum oeſtrum. II. *Q. Hiſt.* 8. vitiorum ſcenicorum poëta haud particeps. I. *Nigr.* 9. invocant Muſas. I. *Sacr.* 5. eis proprium nihil ſani & veri proloqui. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. fumus poëticus. I. *Tim.* 1. it. I. *Nec.* 3.
Polemon, comiſſator. II. *Bis Acc.* 16. ſeq.
Pollux vulneratur. I. *D. Deor.* XXVI. 1. is & Caſtor ſimiles. ib. quomodo diſcernantur. ib. alternis moriuntur. ib. cur. ib. 2. fraternus eorum Amor. ib. Pollux, ſaltator. II. *Salt.* 10.
Polus. I. *Aët.* 3. I. *Nec.* 16.
Polybii Megalopolitani aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 22.
Polybius quidam indoctus. II. *Dem.* 40.
Polycleti canon. III. *Mort. Per.* 9. II. *Salt.* 75.
Polycletus effingit Junonem. I. *Somn.* 8. I. *Sacr.* 11.
Polycrates, Samiorum tyrannus, miſer ejus finis. I. *Cont.* 14. III. *Navig.* 26.
Polydamas. I. *Aët.* 8.
Polydamantis ſtatua febricitantes ſanat. III. *Deor. Conc.* 12.
Polygnotus. II. *Imag.* 7.
Polyidus. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Polyphemus a Galatea amatus. I. *D. Mar.* I. 1. muſicus. ib. 3. ab Ulyſſe excaecatus. ib. II. 1. Ulyſſis devorat ſocios. ib.
Polyphemus pro homine impuro. III. *Pſeudol.* 27.
Polypi, piſcis, verſutia. I. *D. Mar.* IV. 3.
Polyprepon tibicen. III. *Conv.* 20.
Polyſtrates. I. *D. Mort.* IX.
Poma demorſa amoris ſignum. III. *Merct.* XII.
Pomum aureum, projicitur. I. *D. Mar.* V. 1. pulcerrimae praemium. I. *D. Deor.* XX. 1.
Pomum Eridis. III. *Charid.* 10. III. *Conv.* 35.
Pontici, rudes homines. II. *Pſeud.* 17.
Pontus Euxinus dicitur inhoſpitalis. II. *Tox.* 3.
Populi ad Eridanum flumen. III. *Electr.* 1. ſeq.
Populus Somniorum. III. *Philopat.* 21.
Porcellus Acarnanius amator adoleſcens. III. *Mercur.* VII. f.
Porcos non immolant Syrii. III. *Dea Syr.* 54.
Porta ferrea. III. *Philopatr.* 23.
Porus. II. *Q. Hiſt.* 12.
Poſydonii Apameenſis aetas. III. *Macrob.* 20.
Potamo. III. *Macrob.* 23.
Potentes improbi cum libris comparantur. I. *Merc.* 41.
Praemia victorum, quae. II. *Gymn.* 9. poſt hanc vitam praemia. II. *Jov. Conf.* 17. ſeq. philoſophici certaminis. II. *Enn.* 3.

Praefules quinam Theſſalis. II. *Salt.* 14.
Praxitelis opus admirabile. II. *Amor.* 11. ſeq. I. *Somn.* 8. I. *Sacr.* 11.
Precaturi in Syria conſcendunt altiſſimas phallos. III. *Dea Syr.* 29.
Priapus, ſaltare doctus. II. *Salt.* 21. qualis. I. *D. Deor.* XXIII. 1. ridiculum quoddam committit. ib. 2.
Procorum apud Boſporanos mos. II. *Tox.* 44.
Prodicus. I. *Aët.* 3.
Prometheus a Minerva adjutus. I. *Prom.* 3. ejus nomine inſigniuntur figuli. ib. 2. cruci adfigitur. I. *Canc.* 2. cur. ib. 3. ad objecta a Mercurio crimina reſpondet. ib. 7. advocata Minerva format homines. ib. 13. in libertatem reſtituitur. I. *D. Deor.* 1. f. Promethei opus. I. *Prom.* fine. ejus partem ferre. I. *Merc.* 26. ejus palo adfixi calamitas. I. *Sacr.* 6.
Propugnaculum patriae Demoſthenes. III. *Dem. Enc.* 35.
Proſerpina. I. *D. Deor.* XI. 1.
Protarchus. I. *Tim.* 22.
Proteſilaus. I. *D. Mort.* XXIII. it. XIX. in vitam redire cupit. ib. 1. Hectoris cecidit manu. ib. unius diei ei conceditur ad ſuperos reditus. ib. XXIII. 3.
Proteus, ſaltator. II. *Salt.* 19. variae ejus formae. I. *D. Mar.* IV. 1. & III. *Dem. Enc.* 24. Proteus alter Peregrinus. III. p. 325. patriae donat quinque talentorum millia. ib. c. 4. p. 328.
Providentia deorum a quibus negetur. II. *Jov. Conf.* 6. negatur. II. *Jov. Trag.* 4. it. 16. 17. 35. ſeq. cur de ea dubitandum. ib. 19.
Proxenidas. I. *Aët.* 4.
Prudens praeſentibus eſt contentus, nihilque eorum tale exiſtimat, quod tolerari nequeat. I. *D. Mort.* XXVI. 2.
Prudentiae imago. II. *Imag.* 17.
Prytaneum. I. *Canc.* 4.
Pſittopodes. II. 1. *Ver. Hiſt.* 35.
Pſyllotoxotae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Ptaeodorus. I. *D. Mort.* VII. 1.
Ptolemaeus bicolorem hominem & camelum Aegyptiis ſpectandum exhibet. I. *Prom.* 4. Theſpin, tibicinem, ob artis peritiam dono adficit. ib. Lagi filius. I. *Salut.* 10. cum ſorore coit. II. *Icar.* 15. quomodo ſe gerat adverſus Apellem abſurdo crimine delatum & Antiphilum ejus delatorem. III. *Calum.* 2. ſeq.
Ptolemaeus Dionyſus. III. *Calumn.* 16.
Ptolemaeus Lagi f. quamdiu vixerit. III. *Macrob.* 11.
Pudor, variaque ejus a variis epitheta & ſynonyma. I. *Merc.* 11. pudore ob laudes ſuffundi, moderati eſt animi. II. *pro Imag.* 17.
Pueri comati in pretio. III. *Fug.* 20. & III. *Ep. Sat.* vocantur Hyacinthi, Achilles, Narciſſi. ib.
Pugna philoſophorum in convivio. III. *Conv.* 33. 34. & 43. ac ſeq.
Pulcher homo, de bonis moribus, vel elegantiarum ſtudioſo. III. *Philopat.* 1. not. 11. Pulchros ſemper Diis gratos fuiſſe. III. *Charid.* 7. & 9. Pulchri coluntur ab omnibus: deformes odio habentur. ib. 15.
Pulchritudo mentis & corporis non ſemper in eodem invenitur homine. II. *Imag.* 11. pulcritudinis corporis praeſtantiſſimae imago. ib. 5. it. mentis. ib. 15—23. pulcritudinis novae excogitare ſpecimina, non parvae eſt ſapientiae. III. *Hip.* 8. pulcrarum rerum ſpectator. III. *de Domo* 2. earundem adſpectus pellicit animos. ib. 10. res pulcrae, quae videntur, quam quae audiuntur, multo magis percellunt animum. ib. 19. ſeq. de pulchritudine diſſertatio. III. *Charidem.* a p. 618. ad 635. vel potius. ib. a c. 6. omnes ejus participes eſſe cupiunt, ſed paucis contigit. ib. 6. pulchritudo Jovem reddit manſuetum. ib. 8. de pulchritudine ſua Deae magnifice ſentiunt. ib. 10. ei non invidetur. ib. 23. ei ſtudetur in omnibus operibus. ib. 25.
Puliciſagittarii. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Pulicum veſtigia metiri. III. *Philop.* 12. & ib. not. 12.
Pulvis & lutum cur in gymnaſiis ſubjiciantur. II. *Gymn.* 28. ſeq.
Punire. vid. *Poena.*
Purpuram geſtat ſummus ſacerdos. III. *Dea Syr.* 42. purpurae cochlea ad cibum deſtinatus. III. *Cyn.* 11.
Pygmalion, deperit ſtatuam Veneris. II. *Amor.* 15. ſeq. it. II. *Imag.* 4.
Pyladis & Oreſtae amicitia. II. *Amor.* 47. it. II. *Tox.* 5. ſeq. perpetrata caede evadunt ambo. ib. 2. cur divino cultu digni. ib. 3. v. *Oreſtes.*
Pylius, ſenex. II. *Imag.* 13.
Pyramidum ſupervacuitas. II. *Luct.* 22. quamvis altae, non praebent umbram. II. *Tox.* 27.
Pyriphlegethon. II. *Luct.* 3. I. *D. Mort.* XX. 1.
Pyrrhias. I. *Merc.* 23.
Pyrrhichia, ſaltationis genus. II. *Salt.* 9.
Pyrrho nullum verum putat eſſe judicium. II. *Bis Acc.* 25. de eo. II. *Icar.* 25. Scepticus, bilanx ejus doctrina. I. *Auct.* 26. ſeq. Epirota ab adulatoribus circumſcriptus. III. *Indoct.* 21.
Pyrrhus varias fortunae vices ſubiit. II. *Salt.* 11. quid a diis potiſſimum petierit. ib.
Pythagoras peregrinatur in Aegyptum. II. *Gall.* 18. Hori libros & Iſidis ediſcit. ib. ſequaces ejus. ib. in Aſpaſiam mutatus. ib. 19. ex meretrice iterum philoſophus. ib. 20. hoſpes tyranni Phalaridis. II. *Phal. Pr.* 10. de eo multa injurioſe dicuntur. ib. fabarum oſor. II. 2. *Ver. Hiſt.* 24. de transformatione iſtius. ib. 21. quomodo ſalutare conſueverit. I. *Salut.* 4. ejus jusjurandum. I. *Auct.* 4. ejus ſcientiae. ib. 2. cujas, ubi inſtitutus. ib. 3. transmigrationem animae ſtatuit. ib. 5. averſatur fabas, cur. ib. 6. de eo. I. *D. Mort.* XX. 3. modo pauper, modo dives. II. *Gall.* 15. quomodo ex Euphorbo factus Pythagoras. ib. 16. auri amans. ib. 13. contra Graecos in bellum proficiſcitur. ib. 13. ſuperbus. ib. 4. de fabis non edendis legem tulit. ib. cur. ib. 18. in gallum mutatus. ib. 4. ſophiſta. ib. 18. fabula de Pythagora ſacris Eleuſiniis intereſſe prohibito. III. *Pſeudolog.* 4. Pythagorae quaternarius. III. *Philop.* 12. & not. 17.
Pythia Delphica. I. *Herm.* 60. v. *oraculum.*
Pythio non opus habere interprete. II. *Jov. Trag.* 28.
Pythonis vana promiſſa. III. *Dem. Enc.* 32. f.
Pytines. III. *Macrob.* 25.
Pytiocamptae. II. *Bis Acc.* 8. I. *Prom.* 7.

Q.

Quadi. II. *Pseudolog.* 48.
Quaestiones frivolae. II. *Bis Acc.* 34.
Quaternio, maximum jusjurandum, numerique perfectio. I. *Salt.* 5.
Quatuor, jusjurandum Pythagorae. I. *Auct.* 4.

R.

Radi ad cutem, v. *tondere*, vel I. *Vit. Auct.* 20. ibique plura in nott.
Raphanismus moechorum poena. III. *Mort. Per.* 9.
Regum conditio misera. II. *Gall.* 24. Colossis quomodo similes. ib. seq. quando Tragicis auctoribus. ib. regibus multa mala cum privatis communia. I. *Cons.* 18. regum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 8. seq.
Reprehendere facile, emendare consilio, difficilius. II. *Jov. Trag.* 23.
Requietem quando capiant athletae. II. 1. *Ver. Hist.* 1. eruditorum requies qualis esse debeat. ib. 2. convenit eis. ib. 1.
Responsa, quae neque coelum, neque terram tangunt. II. *Pseud.* 54.
Retrocurrere melius, quam male currere. II. *Asin.* 18.
Rex compotationis talorum victoria creatus. III. *Saturn.* 4.
Rhadamanthus, ejus officium. II. *Luct.* 7.
Rhea arte saltandi delectatur. II. *Salt.* 8. anus Attin pusionem amat. I. *D. Deor.* XII. 1. ubi coiatur. I. *Sacr.* 10. zelotypa. ib. amore pusionis deperit. ib. 7.
Rhetorica fucuta. II. *Bis Acc.* 31. infra poësin. III. *Rhet. Pr.* 4. ejus imago. ib. 6. quae ejus amatores bona consequuntur. ib. duae ad eam viae. ib. 7. seq. rhetores quidam novi perstringuntur laudando. ib. 11. seq. tumidi, avari. II. *Par.* 52. rhetor malus quidam. II. *Dem.* 36. quorumdam gestus, actionesque ridiculae. III. *Rhet. Pr.* 19. extemporales quidam. ib. 20.
Rhodochares. I. *Cat.* 17.
Rhodius quidam sophista. II. *Tox.* 27.
Rhododaphne quid. III. *Pseudolog.* 27.
Rhodope, femina libidinosa. II. *Salt.* 2.
Rhodus, Soli sacra. II. *Amor.* 7. ejus laus. ib. 8.
Risus, cum Sardonio risu dicere aliquid. II. *Asin.* 24. quo ad vivimus, risu in ambiguo. I. *D. Mort.* I. 1.
Rivales. II. *Tox.* 44. seq.
Roma, nutrix vitiorum. I. *Nigr.* 16. exprobratur Romanis insana equorum cupido. ib. 29.
Rufinus Cyprius. II. *Dem.* 54.
Rupes. super alba rupe dormire. III. *Philopat.* 21.
Rusticitas Hippolytea. II. *Amor.* 2.
Rutilianus. II. *Pseud.* 4. superstitiosus, alioquin bonus. ib. 30.
Roxane. II. *Imag.* 7. depicta. I. *Aët.* 4. seq.

S.

Sabazius Deus. III. *Deor. Conc.* 9.
Sabinus. Luciani ad eum mercede conductorum directa defensio. I. *Apolog.* toto Dial.
Sacco major tabella, prov. III. *Dem. Enc.* 10. f.
Sacerdotum circa hostias negotia. I. *Sacr.* 13. Sacerdotes plures trecentis in uno templo. III. *Dea Syr.* 42. eorum vestis candida; sed summus sacerd. purpuram gestat, aliaque de iis. ib. & seq. vulnerant brachia. ib. 50.
Sacrificia variarum nationum. II. *Icar.* 24. cur fiant. II. *Jov. Conf.* 7. variarum gentium. II. *Jov. Trag.* 42. adhibetur ad ea saltatio & musica. II. *Salt.* 16. deridentur. I. *Sacr.* 1. eis sibi deos conciliant homines. ib. 2. v. *hostiae*. Sacrificii ritus, pecoribus ex arbore suspensis. III. *Dea Syr.* 49. alius sacrificandi ritus. ib. 55.
Sacrilegus quidam. II. *Tox.* 28.
Sagittarius. I. *Herm.* 28. eorum apud Scythas atque Persas ratio. ib. 33. Curetes opio inficiunt sagittas, veneno Scythae. I. *Nigr.* 37. sagittarii scopum haud ferientes. ib. 36.
Salaëthus, lata lege contra adulterium, ipse in eo deprehensus. I. *Apol.* 4. Salaëtho similia facere. ib.
Salaria eruditis constituuntur. v. *Philosophi.*
Saliorum saltatio. II. *Salt.* 20.
Salmoneus Jovis fulmina imitatus, ab eo dejectus. III. *Philop.* 4.
Salpinx an cognomen Soterichis, dubium. III. *Ocyp.* vs. 79.
Saltator dicitur Pantomimus. II. *Salt.* 67. insignis quidam. ib. 63. seq. saltatio quemdam barbarum adficit. ib. 63. it. 66. ejus jucunditas. ib. 71. seq. exercitium illius omnium optimum. ib. saltator est imitator. ib. 62. seq. soloecismi saltationis. ib. 80. imperitia quorumdam saltatorum non ipsi arti derogat. ib. laudem meriturus, qualis esse debeat animo. ib. 74. seq. corpore. ib. 75. seq. ejus gesticulationes comparantur. ib. 78. saltationis cacozelia. ib. 82. amens aliquis saltator. ib. 83. ars comparatur cum aurea Mercurii virga. ib. 85. in ea magnum ponit studium urbs Antiochiae. ib. 76. quale negotium saltatio. ib. 1. delectat aeque ac prodest. ib. 6. laudator saltationis ovi similis. ib. ejus studium non recens, quando & unde ortum. ib. 7. saltatio armata. ib. 8. cantationes saltatoriae. ib. 11. Lacedaemonii certant in hoc exercitio. ib. 10. Graeci & Trojani a quo didicerint. ib. 8. Cretenses, saltationis laude nobiles. ib. it. Indi, & qui saltando depraeliantur, Aethiopes. ib. 8. & 17. studium divinum, saltatio. ib. 23. ab Homero & Hesiodo laudatur. ib. seq. Romanorum saltatio. ib. 20. saltantes Musae. ib. 24. adhibetur ad sacrificia saltatio. ib. 16. ponuntur in ea excellentibus statuae. ib. 14. in caput saltantes. ib. 13. ope hujus artis gentes domitae. ib. 22. Saliorum saltatio. ib. 20. Phaeaces ea gaudent. ib. 13. certaminibus additur. ib. 32. ista scientia non levis. ib. 35. comparatur. ib. qualis scientia. ib. 36. saltator quid scire debeat. ib. seq. varia saltationis genera, Pyrrhichia, Gymnopaedia, Emmeleia, Hormus, Sicinnis, Cordax, Bacchica, Dionysiaca, Caryatica. Gruem it. Thermaystrida saltare, Phrygica saltat. v. *suo titulo.*
Salve, salut. formula, quid, ejusque usus. I. *Salut.* 2.
Sandalia insurata e Pataris. III. *Meretr.* XIV.

Sanguinea aqua ab arena rubra. III. *Dea Syr.* 8.
Saperda piſcis. III. *Meretr.* XIV.
Sapientiae imago. II. *Imag.* 17. ſapientis a ſophiſta differentia. III. *Hip.* 2.
Sappho Lesbiaca. II. *Amor.* 30. vita elegans. II. *Imag.* 18.
Sardanapalus. I. *D. Mort.* II. 1. Aſſyriorum peſſimus. ib. 2.
Sardium arcem expugnaſſe. I. *Merc.* 13.
Sardonio cum riſu dicere aliquid. II. *Aſin.* 24.
Sarpedo. II. *Par.* 46.
Saturnalia feſtum ſeptem dierum. III. *Satur.* 2. p. 386.
Saturnalium leges. III. *Cronoſ.* p. 393. ſeq. otium in hoc feſto imperatur omnibus, exceptis coquis & dulciariis. ib. §. 13. omnes homines aequales. ib. divites munera mittunt pauperibus. ib. 14.
Saturnus exſecto patre devorat filios. I. *Sacr.* 5. cur vinctus dicatur. II. *Aſtr.* 21. Saturnum olere, proverb. III. *Rhet. Pr.* 10. Saturni ſacerdos & ſacrificium. III. *Saturn.* 1. ſeptem diebus tantum regnat Saturn. ib. 2. liberos ſe devoraſſe negat. ib. 6. imperium ei non ademit Jupiter. ib. ſed ſenex & podager ſponte id tradidit. ib. 7. Saturni aevo omnia ſponte naſcebantur, vinum fluebat, &c. ib. 7. & 20. Falcem gerit. III. *Cronoſ.* 10. & 11. Caſtravit Coelum. ib. 12.
Satyrorum deſcriptio. III. *Deor. Conc.* 4.
Sauromatae invadunt Scythas bello. II. *Tox.* 39.
Scapha viminea trajicere mare. I. *Herm.* 28. ſcapham dicere ſcapham. II. *Q. Hiſt.* 41.
Scarificatio pedis, ad minuendum dolorem podagrae. III. *Ocyp.* vſ. 91.
Scenarum in tragoediis mutatio. I. *Nec.* 16. eis ſimiles vitae humanae actiones. ib.
Scepticus quidam. I. *Auct.* 27.
Scintharus. II. 1. *Ver. Hiſt.* 36.
Sciron, juſtitiae contemtor. II. *Bis Acc.* 8.
Scommate nihil fit deterius. I. *Piſc.* 14.
Scorodomachi. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Scyphis ſe impetunt convivae. III. *Conviv.* 44.
Scytharum in delicta ſeveritas. II. *Gymn.* 11. quales. II. *Icar.* 15. ſagittis ſortes. II. *Tox.* 8. amicitia nihil putant majus. ib. 7. in ea fideles. ib. 9. inhoſpitales, agreſtes. ib. 8. cur ſacrificent Oreſtae atque Pyladi. ib. 5. & 6. ſeq. eorum bella perpetua. ib. 36. quomodo incant amicitiam. ib. 37. Scythas non ſpectare verborum elegantiam. ib. 35. jusjurandum Scythae. ib. 38. eorum dii. ib. contra Sauromatas bellum. ib. 39. Zirin clamare, quid apud eos. ib. 40. eorum inter ſe fides. ib. 39. ſeq. it. 61. pellem inſidere quid apud eos. ib. 48. non effundunt ii vinum. ib. 45. ſupplicandi eorum ratio. ib. 48. quomodo colligant copias. ib. contra Machlyes eorum bellum. ib. 54. in quo diſtent ab Alanis. ib. 51. ſagittas ungunt veneno. I. *Nigr.* 37. ſagittariorum mos apud eos. I. *Herm.* 33. diis mactant homines. I. *Sacr.* 13. Scythae Sacaüraci. III. *Macrob.* 15. Scytharum dictio, proverb. III. *Meret.* X. an inter Scythas vir bonus. III. *Philop.* 17. Scytharum incurſiones reprimi, in votis eſt. III. *Philopatr.* 28.
Secta, uni non adeo adhaerendum, ut ceterae ſine examine ſpernantur. I. *Herm.* 34. cui ſimiles, qui uni ſe plane mancipant, ceteris valere juſſis. ib. v. *Philoſophia.*
Seleucus. II. *Salt.* 58. I. *Salut.* 9. uxorem filio cedit. III. *Dea Syr.* 17. 18. & Not. 81. ac 82.
Semele, quae. I. *D. Deor.* IX. 1. ſeq.
Semidei ridentur. III. *Deor. Conc.* 7.
Semiramis Junoni templum condidiſſe conjicitur. III. *Dea Syr.* 14. ſimulacrum ejus in templo Junonem oſtentans colendam, non ſe. ib. 39.
Semivocalibus ſecundus inter litteras locus convenit. I. *Jud. Voc.* 5.
Sepes pro homine barbato. III. *Pſeudolog.* 27.
Septem diebus a templo abſtinent qui mortuum ſepeliere. III. *Dea Syr.* 52.
Septimus quis dictus. III. *Pſeudol.* 16.
Sepulcrum jovis. III. *Deor. Conc.* 6. f.
Sepulturae varia genera. II. *Luct.* 21. (vid. *funus*, it. *parentat.*) ſepulcrorum vanitas. I. *Cont.* 22. ſepultura Gallorum. III. *Dea Syr.* 52.
Seres longaevi ſunt. III. *Macrob.* 5.
Serpens, deus. II. *Pſeud.* 13. Serpentes Libyci. III. *Dipſ.* 2.
Sertum. vid. *Corona.*
Servi ſciunt dominorum & honeſta & turpia. II. *Aſin.* 5. ſerviiſſe ultra Xoin & Thmuim. III. *Rhet. Pr.* 24.
Servii Tullii aetas. III. *Macrob.* 8.
Severiano datur ab oraculo reſponſum. II. *Pſeud.* 27. de eo. II. *Q. Hiſt.* 21.
Sibyllae fragm. fictum. III. *Mort. Per.* 29.
Sicinnis, ſaltat. genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Sidonius nummus. III. *Dea Syr.* 4.
Sidonius, ſophiſta. II. *Dem.* 14. iſtius quoddam inventum rejicitur, utpote ſpem praetergredi viſum. III. *Rhet. Pr.* 5.
Sidus. v. *Aſtra.*
Sigilla ſolvendi genera. II. *Pſeud.* 21.
Signum. vid. *ſtatua*, *ſimulacr. imago.*
Silenus ſaltans. II. *Icar.* 27. Silenus Lydus ſenex. III. *Deor. Conc.* 4.
Simia eſt ſimia, quamvis aurea geſtet crepundia. III. *Indoct.* 4.
Simii ſaltare docti. I. *Apol.* 5. ſimium leonina pelle tegere. III. *Phil.* 5. ſaltare docentur. I. *Piſc.* 36.
Simo mutat nomen in Simonidem. II. *Gall.* 14. cur. ib.
Simonides. III. *Pſeudolog.* 2.
Simonides ordine collocaſſe dicitur litteras. I. *Jud. Voc.* 5. Simonidis Cei aetas. III. *Macrob.* 26.
Simulacrum ſpectatores ubique reſpiciens. III. *Dea Syr.* 32. f. Simulacrum incertum. ib. 33. Simulacrum bis quotannis ambulans. ib. Semiramidis, aliaque permulta in templo Syriae. ib. 39. & 40.
Simylus, nauclerus. II. *Tox.* 19.
Sindiani. II. *Tox.* 55.
Sindonibus involutus Anubis. III. *Deor. Conc.* 10.
Sinus Ionicus. II. *Amor.* 6. Pamphylius. ib. 7.
Sipylum loco movere. II. *Imag.* 1.
Sirenes. I. *Nigr.* 3. audientibus eas, quid contingat. II. *Imag.* 14. de iis. II. *Salt.* 4.
Sirenum fabula. III. *de Domo* 19.
Sirius. I. *Auct.* 16.

Siſinnidis & Toxaris amicitia. II. *Tox.* 57.
Siſyphus. I. *Necyom.* 14.
Smarthoclis Parthorum regis aetas. III. *Macrob.* 15.
Socialis conjunctio delectabilis. II. *Amor.* 27.
Socrates, puerorum amator. I. *Auct.* 15. ejus civitas, leges, reſpublica. ib. 17. hoc ſe ſcire dicit, quod nihil ſciat. I. *D. Mort.* XX. 5. quomodo ad mortem paratus. ib. XXI. 1. an revera illam contemſerit. ib. 2. de eo. ib. XX. 5. ejus apud inferos congressiones. I. *Nec.* 18. fugit e pugna. II. *Par.* 43. voluptatem bello praetulit. ib. ex oraculi judicio quis. II. *Amor.* 48. Alcibiadem amat. ib. 49. diſſimulator. II. *Dem.* 6. ſaltatione gaudet. II. *Salt.* 25. mulicam amat. ib. reiectis artibus Mechanicis, ad eruditionem ſe transfert. I. *Somn.* 12. ejus cum Chaerephonte colloquium. I. *Halc.* toto *Dial.* de eo. II. 2. *Ver. Hiſt.* 23. Socrati quis locus ad dicendi ſtudium placuerit. III. *de Domo* 4. injuſte delatus. III. *Calumn.* 29.
Sol adoratur ab Indis ſaltando. II. *Salt.* 17. Orionis coecitati medetur. III. *de Domo* 29. unicuique patrius videtur. III. *Pat. Enc.* 6. Solis boves aſſati exſiliunt. III. *Ep. Sat.* 23. ejus ac lunae imag. cur non faciant Syri. III. *Dea Syr.* 34. thronus Solis. ib. Solis ſplendori comparatur oratio Demoſthenis. III. *Dem. Enc.* 17.
Solatium ex ſocietate mali. I. *D. Mort.* XV. 3.
Soloeciſmus in voluptate, comoedia, ſaltatione. v. *hoc titulo.* Soloeciſtae colloq. III. p. 552. ſeq. variique Soloeciſmi. ib. unde nomen. ib. not. 1.
Solon. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus cum Croeſo de felicitate confabulatio. I. *Cont.* 10. legislator, ejus encomium. II. *Gymn.* 14. quae antiquiſſima ejus cura fuerit. ib. 18. Solone viſo, omnia vidiſſe. I. *Scyth.* 7. auri contemtor videtur. I. *Cont.* 11. utramque partem in judiciis ſimiliter audiendam docet. III. *Calumn.* 8. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Somnia vento concepta. I. *Harm.* 4. pictorum atque poëtarum vid. hoc tit. Somniorum inſulae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 32. urbs. ib. 33. ſeq. Somnio jubetur Stratonice templum condere. III. *Dea Syr.* 19. Somnia a contrario interpretanda. III. *Philopat.* 21.
Somnus ſententiam dicit. III. *Deor. Conc.* 14.
Sophiſtae celebratum nomen. III. *Rhet. Pr.* 1. ejus a ſapiente diſcrimen. III. *Hip.* 2. mali ſophiſtae non imitandi. II. *Lex.* 23.
Sophiſtae ſermo labyrinthi ſimilis. III. *Fug.* 10. Sophiſtae laſcivi, avari, adulatores, iracundi. ib. 19. nova convicia excogitant. ib. 13. clamoſi. ib. 14.
Sophoclis Tragici aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 24. a filio dementiae accuſatus a judicibus abſolvitur. ib.
Sopolis, medicus. II. *Lex.* 18.
Soſtrati porticus. II. *Amor.* 11. quali Soſtratus victu uſus, quidve fecerit. II. *Dem.* 1. Soſtrati mechanici laus. III. *Hip.* 2. Soſtratus Cnidius, Pharo exſtructa, ubi nomen inſcripſerit. II. 2. *Hiſt.* 62.
Soſtratus, latro, homicida. I. *D. Mort* XXX. 1.
Soſtratus, dicitur a Graecis Hercules. II. *Dem.* 1.
Soſylus, equiſo. II. *Gall.* 29.
Spartinus Medus. II. *Icar.* 15.
Sparti unde orti. III. *Phil.* 3.
Spectra, de eis plauſtra mendaciorum. III. *Philop.* 11. ſeq. Spectra interfectorum. III. *Merc.* XIII.
Sperchin ac Bulin non occidit Xerxes. III. *Dem. Enc.* 32.
Spes, quod praeter ſpem promittitur, incredibile, exemplo Sidonii. III. *Rhet. Pr.* 5.
Sphaera arundinea. I. *Nigr.* 2.
Spicae, praemium certaminis eloquentiae. III. *Charid.* 3.
Sponſa velata. III. *Conv.* 8.
Statuae ponuntur ſaltatoribus. II. *Salt.* 14. ſtatuae ſudant. III. *Dea Syr.* 10. Statua ſine nomine Dii. ib. 32. Statua bis quotannis ambulans. ib. 33.
Statuam Veneris deperit Pygmalion. II. *Amor.* 15. ſeq. it. II. *Imag.* 4. ejus ſtatua. II. *Amor.* 11. it. 13.
Stella. v. *Aſtra.* ſtellarum in res humanas influxus. II. *Aſtr.* 29. ſtellarum choreae. II. *Salt.* 7.
Stentorea inclamare voce. II. *Luct.* 15.
Stesichorus poëta Himerenſis palinodiam ſcribit. II. *pro Imag.* 15. ejus aetas. III. *Macrob.* 26.
Sthenoboea. II. *Salt.* 42. III. *Dea Syr.* 23.
Stigmata gerunt Aſſyrii. III. *Dea Syr.* 59.
Stoici quales. I. *Herm.* 16. eorum victus, atque vitae ratio. ib. 18.
Stratonices ridiculum a poëtis poſtulatum. II. *pro Im.* 5. de ea. II. *Salt.* 58. amat privignum. III. *Dea Syr.* 17. Somnio jubetur templum condere. ib. 19. Combabum amat. ib. 21. ubi caſtratum ſentit, creditur ſponte accuſaſſe apud maritum. ib. 23.
Stribligo verborum. III. *Soloec.* 12. &c.
Struthias adulator. III. *Fug.* 19.
Struthobalani. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Studia litterarum partim utilia, partim jucunda. II. *Salt.* 71. v. *eruditio.*
Stymphalus, in eo volucres. II. *Jov. Trag.* 21.
Styx. per Stygem jurant Dii. III. *Deor. Conc.* 15.
Sudant ſimulacra. III. *Dea Syr.* 10.
Sudare prae pudore. III. *Conv.* 28.
Suffragia ferentes manum protendunt. III. *Deor. Conc.* 19.
Sulla. III. *Indoct.* 4.
Supplicandi ratio apud Scythas. II. *Tox.* 48.
Suraenomen. II. 1. *Ver. Hiſt.* 22.
Suſa urbs cadet. III. *Philopat.* 28.
Sylla. I. *Zeux.* 3.
Syllogiſmi variae formae. I. *Auct.* 22. cornutus. III. *Conv.* 23. Syllogiſmi per quaeſtiones. III. *Cyn.* 4. & 5.
Symbola. III. *Merctr.* VII.
Syracuſanae menſae, i. ſplendidae. III. *Dem. Enc.* 18.
Syria Dea. III. *Dial.* cognomini, p. 451. ſeq. Rheae multa ſimilis. ib. §. 15.
Syrus mittit Rhetoricen. II. *Bis Acc.* 28. dialogi formam reddit emendatiorem. ib. 34. de eo. ib. 14.
Syrus, ſervus ſacrilegus. II. *Tox.* 28.

T.

Tabella geometrica. I. *Nigr.* 2.
Tabella major ſacco, prov. III. *Dem. Enc.* 10. f.
Talorum ludus. III. *Saturn.* 4.
Talus, erro. II. *Salt.* 48.

Tanais. II. *Tox.* 39.
Tantalus siti conficitur, ad lacum adstans. I. *D. Mort.* XVII. 1. comparantur cum isto avari. v. *Avarus.* Tantaleas sustinere poenas. II. *Amor.* 53. Tantali lingua incontinens. II. *Salt.* 53. I. *Cont.* 15. I. *Nec.* 14.
Tarentinula, vestis muliebris. III. *Meretr.* VII. med.
Tarichanes. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Tarquinii superbi aetas. III. *Macrob.* 8.
Tarsenses honorem quotannis habent Anthemodoro. III. *Macrob.* 21. tributis levat Augustus. ib.
Taurus ab Aegyptiis colitur. II. *Astr.* 7. aeneus. v. *bos.*
Telephus. III. *Diss. cum Hes.* 1. a quo nutritus. I. *Sacr.* 5. ejus factum ad medelam sui. I. *Nigrin.* fine.
Telesilla. II. *Amor.* 30.
Tellus Atheniensis, pro patria mortuus. I. *Cont.* 10.
Templa quo positu fecerint antiqui. III. *de Domo* 6. Aegyptiorum antiquitus sine imaginibus. III. *Dea Syr.* 3. templa varia per Syriam. ib. ad 10. & seq. Templi plenior descriptio. ib. 28. seq.
Terei regis Characis aetas. III. *Macrob.* 16.
Teres Odrysarum rex. III. *Macrob.* 10.
Tereus duas sorores subigit. I. *Merc.* 41. Tereus volucris. III. *Dea Syr.* 40.
Terpsion, adulator. I. *D. Mort.* VI.
Terra multum minor, quam luna. II. *Icar.* 12. terrestre quid cum coelesti comparare, quid sit. II. *pro Imag.* 13. terrae coelum miscere. I. *Cens.* 9. Terra mihi hiscat, formula. III. *Conv.* 28.
Tesserarum jactus. III. *Saturn.* 4.
Testamenta, eorum qui participes. I. *Tim.* 21. seq. eorum vanitas. I. *Nigr.* 30. seq.
Testudinis musicae inventor. I. *D. Deor.* VII. 4.
Teucer. II. *Par.* 46.
Thalamus in templo. III. *Dea Syr.* 31.
Thalassopotes. II. 1. *Ver. Hist.* 42.
Thales Milesius laudatur. III. *Hip.* 2. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Thamyris. I. *Pisc.* 6.
Thanatusia certamina. II. 2. *Ver. Hist.* 22.
Thargelia, philosopha. II. *Eun.* 7.
Theagenes Thasius. II. *Q. Hist.* 35.
Theagenes, se ipse ob meretricem interficit. I. *Gal.* 6. Peregrini socius. III. *Mort. Per.* 24. & passim. ib. lacrimis finit orationem. III. *Mort. Per.* 7. ejus statua febricitantes sanat. III. *Deor. Conc.* 12.
Theano. II. *Imag.* 18.
Themistocle nihil opus, sc. interprete. II. *Jov. Trag.* 31. cum calumniatur Aristides. III. *Calum.* 26. suspectus est proditionis. ib. 29.
Theodotas. III. *Calumn.* 2.
Theodotas Rhodius. I. *Zeux.* 9.
Theognis. I. *Mers.* 5.
Theomnestus, magnus amator. II. *Amor.* 2.
Theon. II. *Q. Hist.* 35.
Theopompi judicium de Tricarano. III. *Pseudolog.* 29.
Theopompus taxatur. II. *Q. Hist.* 59.
Theoxenus. I. *Scyth.* 8.
Thermaystrida saltare. II. *Salt.* 34.
Therisagoras poëta, ejusque forma. III. *Dem. Enc.* 1.
Thersites, taxatus carmine ab Homero. II. 2. *Ver. Hist.* 20. ejus cum Nireo contentio. I. *D. Mort.* XXV.
Thesaurum in carbones redigere. I. *Herm.* 71.
Theseus, filo Ariadnes exit labyrintho. I. *Herm.* 47. qualis futurus, si obediisset voluptati. II. *Bis Acc.* 20. ejus cum Pirithoo amicitia. II. *Salt.* 60. it. II. *Tox.* 10. de Theseo. II. *Jov. Trag.* 21. it. II. 2. *Ver. Hist.* 8. Theseus nudus, & vitae durioris. III. *Cyn.* 13. & 14. Theseus Helenam cupit. III. *Charid.* 16. Thesei ac Pirithoi amicitia. ib.
Thesmopolis, Stoicus. I. *Merc.* 33.
Thesmopolis. II. *Gall.* 10.
Thespis, tibicen, munus accipit a Ptolemaeo. I. *Prom.* 4.
Thessali imbelles. III. *Dem. Enc.* 39. f.
Thessalia veneficas multas habet. III. *Meretr.* 4.
Thessalorum praesules. II. *Salt.* 14.
Thetis miseretur Jovis. I. *D. Deor.* XXI. 3.
Thmuis, servisse ultra Thmuim & Xoin. III. *Rhet. Pr.* 24.
Thoantes. II. *Tox.* 6.
Thonis. II. *Pseud.* 5.
Thraces, quales. II. *Icar.* 15. litant Zamolxidi. II. *Jov. Trag.* 42.
Thracia. In Thracia quaerendi philosophi. III. *Fug.* 24.
Thrasycles. I. *D. Mort.* XI. 2. assentator. I. *Tim.* 54. seq.
Thronus Solis, sine imagine. III. *Dea Syr.* 34.
Thucritus, senex. I. *D. Mort.* VI. 1. seq.
Thucydides. II. *Q. Hist.* 42. I. *Fug. Voc.* 12. ejus quidam locus. I. *Nigr.* init. in non necessariis brevis & celer. II. *Q. Hist.* 57. III. *Navig.* 3. ejus quidam imitator. ib. 15. veritatem est sequutus. ib. 39.
Thucydidis historia ociies descripta. III. *Indoct.* 4.
Thyestes liberos suos epulatur. I. *Merc.* 41. de regno contendit cum Atreo. II. *Astr.* 12. devoravit filios. I. *Sacr.* 5.
Thynnocephali. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Tiberii Caes. praeceptor. III. *Macrob.* 21.
Tibia, ad numeros tibiae incedere. I. *Prom.* 6.
Tibiae Ismeniae & Timothei celebres. III. *Indoct.* 5. tibiae Marsyae aut Olympi. ib.
Tibicen furiosus. III. *Conv.* 20. tibicines in templis. III. *Dea Syr.* 43. seq.
Tibius. II. *Gall.* 29. I. *Tim.* 22. labores Tibii. I. *Merc.* 25.
Tigranes Armeniorum rex. III. *Macrob.* 15.
Tigrapates, Lazorum regulus. II. *Tox.* 44.
Tilliborus. II. *Pseud.* 2.
Timaeus. III. *Macrob.* 10.
Timaeus Tauromenites. III. *Macrob.* 20.
Timarchus. I. *Apol* 7.
Timocles. I. *Mers.*
Timoclis laus. II. *Jov. Trag.* 27. reprehenditur. ib. ejus cum Damide de diis disputatio. ib. 4. it. 16. it. 35.
Timocrates saltatione adficitur. II. *Salt.* 69. Timocratis Heraclensis encomium. II. *Dem.* 3. Timocrates. II. *Phal. Pr* 9. it. II. *Pseud.* 57.
Timon, in solitudinem se transfert, cur. I. *Tim.* 1. seq. divitias spernit. ib. 12. adspecto auri pondere, mutat mentem. ib. 41. Misanthropi nomen sibi elegit. ib. 44.

Timotheus, tibicen. I. *Herm.* 1. Timothei tibiae celebres. III. *Indoct.* 5.
Tiresias, ejus loquendi cupidus Ulysses. II. *Astr.* 24. voluptatem feminae praefert virili. II. *Amor.* 27. divinator. II. *Astr.* 11. cur duplicis naturae fuisse dicatur. ib. de eo. II. *Salt.* 57. ejus caecitas arte vaticinandi compensata. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. mendax. ib. vates & sapiens. I. *Nec.* 6. utrum majorem ceperit voluptatem mas, an femina. I. *Dial. Mort.* XXVIII. 1. ejus longaevitas. III. *Macrob.* 3.
Tiriae ars. III. *Pseudol.* 29.
Titanum optimus, Saturnus. III. *Saturn.* 5.
Tithon annosus. I. *Herm.* 50. eum ipsum annis excedere. I. *D. Mort.* VII. 1.
Titormum ex Conone efficere. II. *Q. Hist.* 34.
Tityus. I. *D. Mort.* XXX. 1. I. *Nec.* 14.
Tomyris, interfectrix Cyri. I. *Cont.* 13.
Tondent oviculas philosophi. III. *Fug.* 14.
Tonderi ad cutem. III. *Fug.* 27. plerique philosophi ad cutem rati. I. *Herm.* 18. & I. *Vit. Auct.* 20. &c. Tonderi probrosum antiquis. III. *Cyn.* 14.
Toni mollioris descriptio. II. *Imag* 13.
Toxaris, Graecae linguae caussa peregrinatur. II. *Tox.* 57. contrahit cum Mnesippo amicitiam. ib. 62. seq. ejus cum Sthinnide amicitia. ib. 57. litteraturae caussa Athenas profectus. I. *Scyth.* 1. pro heroë habitus. ib. cur. ib. cet. seq.
Trachon. II. *Tox* 49.
Tragicae vestes intus pannosae. III. *Ep. Sat.* 28.
Tragoedia, Anacharsidi peregrina. II. *Gymn.* 23. inest tragoed. suum saltandi genus. II. *Salt.* 26. ea quale spectaculum. ib. 27. in ea solocecismus quid. ib. male ordinata, quoad fabulas, spernitur. I. *Nigr.* 8. tragoedi, personarum ornatum actionibus dehonestantes. ib. 14. Tragoedias scribere quando desitum. III. *Dem. Enc.* 27.
Tragopodagra. III. p. 643. seq.
Triangulum triplex quid significet. I. *Salut.* 5.
Tricarani dicendi facultas. III. *Pseudolog.* 29.
Tricaranus cerberus. III. *Fug.* 32. & passim.
Tricolor gemma. III. *Meret.* IX.
Triephontis persona. III. *Philopat.* 2. & seq.
Trierarchus. III. *Dem. Enc.* 11.
Triobolus merces judicum. III. *Dem. Enc.* 36. & not.
Triphales comicus. III. *Fug.* 32. f.
Triptolemus, per aëra vectus. III. *Philops.* 3.
Trinonomendetae. II. 1. *Ver. Hist.* 38. it. 35.
Triunus Deus. III. *Philop.* 12. & seq.
Trojanorum concionatores. II. *Herc.* 4.
Trophonii fanum. I. *Nec.* 22. Trophonius, qualis vates, templo honoratus. I. *D. Mort.* III. 1. qualis heros. ib. 2.
Tyaneus. II. *Pseud.* 5.
Tympana in templis. III. *Dea Syr.* 50.
Tyndarus. II. *Salt.* 45.
Tyrannus, quem ita adpellet populus. II. *Phal. Pr.* 7. vid. *Rex.* quidam, conspecta filii caede, se quoque interficit. II. *Tyran.* 1. tyrannicidam oportet esse generosum, amantemque patriae. ib. 14. tyrannorum vita, mores, exitus sub persona Megapenthis. I. *Cat.* passim.
Tyroëlla. II. 2. *Ver. Hist.* 25.
Tyrrheni, arte saltandi domiti. II. *Salt.* 22.

V.

Vanitas hominum. I. *Cont.* 21.
Varietas cibi potusque laudatur & rursus impugnatur. III. *Cyn.* 5. & 6.
Venefica. III. *Meretr.* I. 4.
Ventrem inflarunt dicta. III. *Philop.* 2. & 27.
Venus coelestis. III. *Dea Syr.* 32. Venus, ejus statuam deperit adolescens temerarius. II. *Amor.* 15. seq. it. II. *Imag.* 4. mulieribus Venus barathrum. II. *Amor.* 5. Cnidia. ib. 11. Charitum aemulatur. I. *D. Deor.* XV. 2. ejus liberi, Himerus & Eros, s. amabilitas & Cupido. ib. XX. 15. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. ejus cestus. I. *D. Deor.* XX. 10. quem Mercurius ei surripuit. v. *Mercur.* Venus Byblia. III. *Dea Syr.* 6. ex corporis quaestu ei fit sacrificium. ib. Venus aurea. III. *Charid.* 11.
Verba alata. III. *de Domo* 20. eorum flores vitandi. II. *Lexiph.* 23. it. tumor verborum. ib. 24. adfectatio antiquatorum verborum. ib. 22. veterum libri quid utilitatis adferant. III. *Adv. Ind.* 17. verbo uno omnia creata. III. *Philop.* 13.
Veritatis pauci amant studium. I. *Cont.* 21. a Croeso veritas temta. ib. 11. seq. quaedam ejus epitheta. I. *Pisc.* 16. sociae. ib. 17. ad adulationem immobilis. ib. 18.
Vesta. per Vestam, jurandi formula. III. *Conv.* 31.
Vestis, vid. *amictus.* veste quidem superbiens, scite admonetur. II. *Dem.* 41. Vestes divitum molles. III. *Ep. Sat.* 26. & passim. Pauperum, cribro ac reti similes. ib. 24. splendidae nil prosunt. III. *Cyn.* 9. longa Tragicorum est. ib. 16.
Via tutissima quae tritissima. III. *Dem. Enc.* 22. f.
Victimis sine fumo non delectari Deos. II. *Amor.* 4.
Vindex. Occidentis populum sollicitat in Neronem. III. *Charid.* 5.
Vinum, in gustando eo non est opus ebibere dolium. I. *Herm.* 58. vini effectus in India. I. *Nigr.* 5. ejus inventum Baccho tribuitur. I. *D. Deor.* XVIII. 2. laus moderate sumti. ib. Vinum odoratum. III. *Ep. Sat.* 22. f.
Vinum. In vino Aeschylus tragoedias scripsit. III. *Dem. Enc.* 15.
Vires, quando minuantur. II. *Gymn.* 35. non abeunt, sed crescunt laboribus. ib. comparantur Hydrae. ib.
Virgo. ad XI. millium virginum fabulam adluditur. III. *Philop* 9. conf. ib. not. 82.
Virtus, ad eam Graeci excitant adolescentiam exemplis animalium. II. *Gymn.* 32. ea & forma corporis non semper una habitant. II. *Imag.* 11. (vid. *interius.*) in mulieribus virtus imperfecta. II. *Amor.* 51. in peregrinis quoque laudanda. II. *Tox.* 5. viae ad eam diversae. I. *Herm.* 25. unica ad eam vera. ib. 27. in qua reperienda haud parva opus deliberatione. ib. 28. virtus, quale quiddam sit. ib. 22. eam semel amplexus, cupiditatum & adfectuum expers. ib. 8. seq. e media ad istam via multi retro trahunt pedem. ib. 5. ad finem in illa perseverandum. ib. aspera & longa ad illam via. ib. 2. seq. virtutis studium in quo non consistat. I. *Nigr.* 27.

Virtus Cynicorum clamor de triviis. III. *Mort. Per.* 3.
Virtus etiam in hoſte laudanda. III. *Dem. Enc.* 32.
Virum bonum conſtantem eſſe oportet. I. *Apol.* 14.
Vitae mediae homines, ubi poſt mortem degant. II. *Luct.* 9. vita humana ridicula. II. *Icar.* 4. ſpectaculo ſaltatorio ſimilis. ib. 17. nulla hominum vita tranquilla. II. *Gall.* 27. comparatur civitati formicarum. II. *Icar.* 19. neque ſpe neque metu digna. II. *Dem.* 20. vitae ſpectandus finis. I. *Herm.* 4. vita brevis, ars longa. ib. 1. comparatur vita humana cum bulla. I. *Cont.* 19. it. cum foliis. ib. eam concedunt brevem hominibus Parcae. ib. 13. utra ſit jucundior, viri an feminae. I. *D. Mort.* XXVIII. etiam a miſeris amatur vita. I. *Nec.* 2. pompae ſcenicae eſt ſimilis. ib. 16. Vitae fragilitas. III. *Navig.* 26. Vitae inaequalitas comparatur hiſtrioni uno pede cothurnato. III. *Ep. Sat.* 19. durities commendatur. III. *Cyn.* 17. & paſſim illo *Dial.*
Ulyſſes. II. *Par.* 10. cur ad inferos deſcenderit. II. *Aſtr.* 24. Circe, ejus adjutrix. ib. a loto abſtractus. II. *Sals.* 4. ejus furor ſimulatus. ib. 46. III. *de Domo* 30. Ulyſſe verſutior. I. *Tim.* 23. ſcribit Calypſo. II. 2. *Ver. Hiſt.* 35. aures ſociorum cera obſtruit, cur. I. *Cont.* 21. Palamedi inſidiatur. III. *Calum.* 28.
Umbram captare, relicto corpore. I. *Herm.* 79. umbra ſex pedum. III. *Cron.* 17.
Undecim millia virginum. v. *virgo.*
Unguibus audire. III. *Philopat.* 3.
Vocalibus primus inter litteras locus competit. I. *Jud. Voc.* 5.
Vociferatio cauſſas dicentibus utilis. I. *Tim.* 11.
Volatum facere terrae vicinum. II. *pro Imag.* 8.
Voluptatis ſcala. II. *Amor.* 53. ejus cauſſa multi ex liberis fiunt ſervi. I. *Merc.* 7. Voluptatum ſervi ſunt divites. III. *Cyn.* 17.
Vota hominum diverſa. II. *Icar.* 25. votum, dea. I. *Herm.* 71. votorum ſtoliditas. I. *Sacr.* 1. III. *Navig.* 13. ſeq.
Urania, Venus. III. *Meretr.* V. fin. & VII. pr. Alba capra ei immolatur. ib.
Vulcanus, a Venere & Gratia amatus. I. *D. Deor.* XV. 1. incuſſo Jovis cerebro, producit Minervam. ib. VIII. pincerna fuit Jovis. ib. V. 2. de artis praeſtantia cum Venere & Neptuno contendit. I. *Herm.* 20. aura a Junone conceptus. I. *Sacr.* 6. qualis. ib. e coelo ejicitur. I. *Jov. Conf.* 1. Minervam perſequens depingitur. III. *de Domo* 27.
Vulgus gaudet irriſoribus. I. *Piſc.* 25.
Vulpina mens. III. *Philopat.* 1.
Vultur e rogo evolat. III. *Mort. Per.* 39.

X.

Xanthus, flamma correptus. I. *D. Mar.* XI. 1.
Xanthus, Achillis equus. II. *Gall.* 2.
Xenocratis Platonici aetas. III. *Macrob.* 20.
Xenophanis Dexini f. aetas. III. *Macrob.* 20.
Xenophilus muſicus. III. *Macrob.* 18.
Xenophon modeſtam quamdam & pulcram laudat feminam. II. *Imag.* 10. veritatem in hiſtoriis ſuis ſequitur. II. *Q. Hiſt.* 39. commemorat ſomnium. I. *Somn.* 17.
Xenophontis Grylli f. aetas. III. *Macrob.* 21.
Xerxes, eum inſectatur Menippus. I. *D. Mort.* XX. 2.
Xois, ſerviiſſe ultra Xoin & Thmiuin. III. *Rh. Pr.* 24.

Z.

Zamolxis Deus Scytharum. I. *Scyth.* 4.
Zamolxides, deus Thracum. II. *Jov. Trag.* 42. Zamolxis idem. III. *Deor. Conc.* 9.
Zazynthus, nauclerus. II. *Tox.* 19.
Zelotypia. III. *D. Meretr.* VIII. & IX.
Zelotypia maritorum. II. *Amor.* 42. exempla feminarum Zelotyparum Dejanira, Juno, Rhea, quas ſuo vide tit.
Zeno. II. *Par.* 43. ejus aetas. III. *Macrob.* 19.
Zeno Ariſtaeneti fil. III. *Conv.* 5. & 6.
Zenodoti & Ariſtarchi de Homero diſputatio. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.
Zenophanta, paraſitus, ejus mors. I. *D. Mort.* VII.
Zenothemis & Menecratis amicitia. II. *Tox.* 24.
Zenothemis de porticu philoſophus. III. *Conv.* 6. Zenothemis Stoicus ſenex idem, & ſacerdos Caſtorum. ib. 9. & 32. &c.
Zephyrus, amator Hyacinthi. I. *D. Deor.* XIV. 2. cauſſa interfecti illius. ib. 2. ideo ab Apolline punitus. ib.
Zeuxis pictor, in fingendis novitatibus artem oſtendit. I. *Zeux.* 3. Centaurum feminam pingit. ib. Boream pinxit & Tritonem. I. *Tim.* 54.
Zirin clamare, quid apud Scythas. II. *Tox.* 40.
Zopyrion. I. *Merc.* 23.
Zopyrus. II. *Jov. Trag.* 50.
Zopyrus paedagogus. III. *Conv.* 26.
Zoroaſter. I. *Nec.* 6.

INDEX

IN SCHOLIA ET VARIAS LECTIONES.

Potiſſimum eas ex quibus emendatio in contextum recepta.

A.

Ἀβδηρίτης II. Q. Hiſt. §. 1. pag. 1.
ἀβουλτρία I. Cont. 11. 505.
ἀβρὸς I. Vit. Auct. 12. 551.
ἀγαθὸς . ἀμείνων inſertum II. pro Imag. 19. 499. ἀγαθὸς . ἀμείνων I. Cont. 12. 506. τὸ καλὸν ἀγαθὸν οἰομεθ᾽ εἶναι II. Bis Acc. 21. 818. ἀγαθὸς . . ἀμείνων ἦν I. D. Mort. XXVIII. 1. 445.
Ἀγάθων III. Rhet. Praec. 11. 12.
ἀγαπάω . ἀγαπᾷν ἄρχειν I. D. Mort. XII. 4. 386. σὺν ἀγαπᾶν] σὺν ἀμοῦ ὄμος I. Jud. Voc. 2. 83. ἀγαπάτωσαν] ἀ τὲ τῦ ἀρκεῖθωσαν I. Tim. 12. 121.
ἀγαπητὸς I. Cat. 14. 636.
ἄγγελος I. Cont. 17. 515.
ἀγείρων ἢ συλλέγων I. Herod. 1. 832. ἀγειράμενος τῇ μητρὶ II. Alex. 13. 221.
ἀγένεια al. ἀγήνεια I. Prom. 9. 193.
ἀγήραχος II. Aſin. 40. 608.
ἀγιστία II. Amor. 15. 414.
ἄγκιστρον al. ἄγκωστρον I. D. Mort. VIII. 1. 359.
Ἀγκύλος . τοὺς δὲ Ἀγκύλας λόγους II. Bis Acc. 21. 817.
ἄγναις I. Vit. Auct. 22. 563.
ἄγω. Edd. ἄγων II. Paraſ. 45. 870.
ἀγωγὰ . ἐς τὸν ἀγωγὸν κομίσας II. Alex. 47. 252.
ὁ Ἀγοραῖος II. Jup. Trag. 33. 681.
ἀγορᾶς I. Vit. Auct. 20. 560.
ἀγρὸς Ἀχαιμενίδα γενόμενος πρότερον, νῦν δὲ Μιτίκκου· ἢ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον· ἢ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν μοι πρότερον ᾤετο, ἢ πάλιν ἔστιν οὕτως, ἐμοὶ δ᾽ ὅλως ἐδόκει, ἀλλὰ τύχης I. Nigr. 26. 66.
ἀγύρτης I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἀγχιστεῖς I. Tim. 51. 166.
ἀγχόμαλος I. Herm. 12. 751.
ἄγω . ἦγον al. ἤγδην al. ἴδην II. Gall. 18. 729. ἄγω . . ἄξεις al. ἴξεις I. D. Deor. XX. 16. 267.
ἀδελφὴ . ὑσάτιλι δὲ τὴν ἀδελφὴν I. Sacrif. 5. 530.
τὲν τὸν ἀδελφὸν II. Jup. Conf. 8. 633.
ἄδης . παρὰ τὸ ἀΐδης I. Cont. 1. 487.
ἀδικέω I. Piſc. 33. 602.
ἀδικοῦντες Edd. pl. ἀδικοῦντας III. Calumn. 7. 134.
ἄδικος . πῶς ἂν εἴη ἄδικον, mire variat I. Tim. 14. 124. πολλὰ κατὰ τὸ ἀδίκων ib. 3. 104.
Ἄδμητος . παρὰ τῷ Ἀδμήτῳ II. Jup. Conf. 8. 633.
ἀδόκιμος al. ἀδόκιμον III. Rhet. Pr. 24. 25.
ἀδράσεια III. Pſeudol. 30. 186. III. Rhet. Pr. 24. 26. III. Meretr. VI. 295.
ἀδρὸς II. Aſin. 12. 580.
ἄδυτα II. Gall. 18. 729.
ἄεθλος . ἄεθλα al. ἄεθλα I. Merc. Cond. 38. 697.
ἀεὶ Fenſ. αἰεὶ III. Tragop. p. 653. conf. αἰές.
ἀεροκόραξις al. ἀεροκόρδαξις II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.
ἀήρ] an ἀετός; II. 1. Ver. Hiſt. 29. 92.
ἀετὸς I. pro Merc. Cond. 10. 717.
ἄζυγος II. Lexiph. 2. 321.
ἀηδὴς Edd. ἀηδὼς III. Calumn. 14. 144.
ἀθεράπευτος I. Piſc. 12. 580.
Ἀθηναῖος I. Piſc. 13. 583.
ὁ ἄθλιος al. ἀθλίως I. D. Mort. VIII. 1. 358.
τὸ ἆθλον I. D. Deor. XX. 7. 258.
ἀθρόος I. D. Mort. IV. 1. 342.
αἰακὸς . ἐπεὶδὰν γὲ . ὁ Αἰακὸς &c. I. Necyom. 17. 480.
αἰάς II. Gall. 17. 728.
αἰγιεῖς . Αἰγιεῖς Edd. ἀρχιεῖς II. Alex. 22. 230.
Αἰγυπτίοισιν ex emend. Solan. Αἰγυπτίων Edd. III. Dea Syr. 14. 460.
αἰδεσθῆς Edd. αἰδεσθεὶς III. Rhet. Pr. 23. 24.
Αἰδωνεὺς I. Piſcat. 4. 574.
ἀΐδιος . ἀΐδιον al. male ἀοίδιον I. Cont. 20. 516.
αἰεὶ ex emend. F. Gavel. ἀεὶ Edd. III. Ocyp. 670.
αἰεὶ antea male ἀεὶ III. Epigr. 12. 677.
Αἰθιοπία. Αἰθιοπίαν—τ᾽ Αἰθιοπίας I. D. Mar. XIV. 3. 323.
ἐν Αἰθίοψιν II. Bis Acc. 2. 795.
αἷμα . αἵματι ſola L. al. ὀνόματι I. Cont. 24. 523.
αἱμάττομαι I. Necyom. 22. 486.
αἵρεσις . ἐποιεῖτο τὴν αἵρεσιν I. Herm. 17. 756.
αἱρεῖν . ἡρέθη al. ἡρεῖθη al. ἠρέθη I. D. Deor. XXII. 3. 272.
αἶλον I. D. Mort. XII. 5. 387.
αἰσθοῖτο . ἦξαν Edd. ἧξαν III. Mort. Per. 37. 358.
αἰτητικὸς I. Catapl. 4. 624.
Αἰτωλικὸς I. Sacr. 1. 525.
ὑπ᾽ αἰχμῆς II. Jup. Conf. 12. 635.
αἰωρεῦσα. Edd. pr. διωρεῦσα II. Jup. Conf. 4. 629.
Ἀκαδημαϊκὸς II. 2. Ver. Hiſt. 18. 115. τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἐκεῖνο ἐπιπόθει II. Icar. 25. 782.
ἀκαλλὴς. ἀκαλλῆ. Schol. invenerat in ſuo codice ἀκαμῆ I. Prom. 14. 197.
ἐν ἀκαρεῖ II. Jup. Conf. 8. 633.
ἀκέραιος II. Aſin. 33. 603.
ἀκέστρα I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἀκεστρὶς I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἀκήρυκτος I. Piſc. 36. 605.
ἀκήρωτος II. Icar. 3. 754.
ἀκινάκην II. Gymn. 34. 915.
ἀκκίζομαι I. Merc. Cond. 14. 669.
ἀκμαστικῶς I. Vit. Auct. 14. 554.
ἀκμὴ . . ἀκμὰς al. αἰχμὰς I. Merc. Cond. 3. 655.
ἀκολυθῶ al. συνακολ. I. D. Deor. XX. 15. 266.
ἀκόνδυλος I. Contem. 2. 491.
ἀκούω I. Vit. Auct. 26. 567. ἀκούσι al. ἀκούσῃ I. Merc. Cond. 11. 667. ἠκηκόητε. Geſn. ἠκηκόειτε. forſan ἠκηκόατε III. Philopatr. 25. 614.
ἀκούσιος al. ἀκουσίως al. ἀκούσιον I. D. Mort. VIII. 1. 358.
ἀκριβῶς al. ἀκριβοῖς I. Nigr. 1. 39.
ἀκρῖσι ex emend. Soulii. ἐκτῖσι Edd. & M. III. de Dipſ. 3. 236.
ὁ ἀκροβολισμὸς II. Jup. Trag. 33. 682.

ἀμφίδυμα I. Necyom. 7. 465.
ἀμφοδητί πω] ἄνευ ποδήτης J. I. Prom. 1. 186.
ἀλαζονία al. ἀλαζονία I. D. Mort. X. 8. 369.
ἀλαπαδνὸς mollis. I. D. Mort. XXV. 2. 433.
Ἀλικτρυὼν III. Dea Syr. 48. 485. μηδὲ τ' Ἀλικτρυόνα II. Bis Accuſ. 5. 798.
Ἀλέξανδρ῰ ὦ ἐπιθύμησον III. de Domo 1. 190.
τὴν Ἀλεξάνδρου ἐπιθυμίαν προσεξέπλευσεν III. Calumn. 17. 148. ἡγεῖσθαι τὸν Ἀλεξάνδρου II. pro Imag. 9. 489.
ἀλεξίκακος II. Gal. 2. 704.
ἀληθῶς I. D. Mort. X. 5. 367.
ἀλλ' αὖτις I. Necyom. 20. 483.
ἀλλάττ῰ I. Catap. 3. 613.
ἄλλις σοι I. Catap. 4. 624.
ἀλισκόλυμα II. Abdic. 27. 182.
τὸν Ἀλκιβιάδουτα βίον III. Conv. 12. 426.
Ἄλκυων I. Halc. 1. 176.
ἀλλὰ deeſt in Edd. II. Alex. 32. 240. ἀλλ' inſertum III. de Domo 25. 205. ἀλλ' ἢ al. ἀλλ' ἤ al. ἄλλως I. Nec. 1. 457. ἀλλὰ τοῦτό γε al. ἀλλὰ ϵ τοῦτόγε I. D. Mort. XIII. 5. 393. ἀλλ' ἐπεὶ῰ I. D. Deor. XX. 5. 257. ἀλλ' ἢ II. Tyran. 21. 157. ἀλλὰ — ἀλλ' ἢν al. omittunt has voces I. D. Deor. XX. 6. 257.
ἀλλάπαξ I. Vit. Auct. 14. 554.
τὸ ἀλλόκοτον II. 2. Ver. Hiſt. 41. 135.
ἀλλομαι . ἀλοῦζ Edd. omnes III. Mort. Per. 42. 362.
ἄλλ῰. τρόπ῰ al. ἄλλον τρόπον I. pro Merc. Cond. 38. 697. ἄλλ῰ deeſt in O. I. Dial. Mort. XIX. 2. 411. ἄλλου. alii male ἄλλῳ I. Vit. Auct. 18. 557. ἄλλῳ τῷ δηθένι III. Adv. Ind. 30. 125. ἐπ' ἄλλο al. ἐπ' ἄλλῳ I. D. Deor. XX. 8. 259. ἄλλα ex emend. Geſn. ἀλλὰ Edd. III. Dem. Enc. 20. 506. ἄλλως al. ἀλλήλοις al. ἄλλως I. Herm. 25. 765.
ἄλοξ II. Jup. Conf. 13. 636.
ἀλυργῆ II. Gall. 14. 724.
ἀλυργὶς veſtis purpurea I. Piſc. 36. 605.
τὸν Ἅλυν II. Jup. Trag. 20. 664.
ἀλῶα Feſtum Athenienſium III. D. Mer. VII. 298.
ἁλωτικῶθεν II. Tox. 27. 536. III. D. Mer. II. 282.
ἅμα Edd. forſan ἆσαι III. Saturn. 4. 387.
ἀμαθία . ἀμαθίας al. ἀμαθείας I. Cont. 21. 518.
ἁμάρτημα . ἁμαρτημάτων al. πραγμάτων I. Catapl. 7. 628.
ἀμβλυώττω . ἀμβλυωττούσης I. Tim. 27. 140.
ἄμαξα . ὅλας ἁμάξας II. Eun. 2. 351. ἐξ ἁμάξης II. Jup. Trag. 44. 692.
ἀμαυρὸς I. D. Mort. III. 1. 338.
ἀμειλικτ῰ I. Piſcat. 4. 574.
ἀμενικὰς . . ἀμαινὸν I. Tim. 30. 144.
ἀμέλει omnino III. Dem. Enc. 1. 491. . ἀμέλει al. ὅτε I. Necyom. 15. 477.
ἀμελῶ I. D. Deor. XX. 16. 266. ἀμέλησον ὦ Πλούτων I. D. Mort. V. 2. 346.
ἀμελησαίης τῷ ὀλεσῷ I. Herm. 79. 823. ἀμελεόμεν῰ δὲ . . ἐγὼ I. D. Deor. XIV. 2. 239.
ἀμελίτητ῰ . . ἀμελίτητον al. ἀμελῆ I. Cont. 7. 498.
ἀμελὴς ἐστ I. Merc. Cond. 25. 683.
ἄμεν῰ II. Quom. Hiſt. 32. 44.
ἀμηχέτη aliquo modo II. Lexiph. 19. 336.
ἄμιμα Edd. pr. ἄμμα II. Aſin. 9. 577.
ἀμόρφως reſtitut. ἀμορφότατος Edd. II. Gall. 14. 724.
ἡ ἀμούσαλ῰ I. pro merc. Cond. 5. 713.
ἀμόμων II. Jup. Trag. 37. 685.
ἀμφιχὼς II. Jup. Trag. 43. 691.
ἀμφὶ . τοῦ δ' ἀμφὶ γυναικὶ &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 409.
τῷ τ' Ἀμφικολίας σκάφματι II. Dem. 15. 382.
τὸ ἀμφιδέξιον II. Jup. Trag. 43. 692.
ἀμφιλαφὴς I. Merc. Cond. 8. 715. II. Amor. 12. 410.
Ἀμφιλόχου in quibusdam deeſt I. D. Mort. III. 1. 338.
Ἀμφιλόχῳ Edd. ἀντιλόχῳ II. Alex. 19. 226.
ἀμφίρυτ῰ I. Cont. 14. 509.
ἀμφορεὺς I. Merc. Cond. 35. 694.
ἂν inſertum ex Fl. II. Jup. Trag. 47. 695. ἂν al. ἂν I. Hermot. 19. 757. ἂν inſertum ex O. deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 11. 653. ἂν αὐτόθ' reſtit. ex Hom. κ' αὐτόθ' Edd. II. Paraſ. 46. 872.
ἀναβάλλω . μήτ' ἀναβάλλεσθαι al. μήτ' ἀν— μήθ' ὑπερτίθεσθαι al.
ἀναβολὴ I. Piſcat. 12. 580.
ἀνέβλεψε vulgo ἐνέβλεψε III. Philopſ. 32. 59.
πρὸς ἀνάγκην II. Phal. Pr. 8. 195.
ἀναγράφω . . ἀναγεγράφθαι al. ἀπογράφθαι I. Piſcat. 38. 607. I. Cont. 24. 524.
ἀνάγεσθαι II. Amor. 10. 408.
ἀναγωγὴ I. Necyom. 9. 467. I. Catap. 1. 620.
ἀναδῶ . ἀνάδοτ] ἐπιφέρετον I. Zeux. 11. 849.
ἀναδοῦναι Edd. δοῦναι III. Conviv. 14. 428.
ἀναδῶ . ἀνάδωθι al. ἄνιθι I. D. Mar. X. 2. 315.
ἀνάθημα . ὑπὲρ τῆ ἀναθήματ῰ II. Phal. Pr. 11. 197.
ἀναιδῶ al. ἀνιδῶν II. Amor. 28. 429.
ἀναιρῶ . ἀναλάμψθε al. ἐλάμψθε male I. D. Mort. X. 10. 374.
ἀναισχυντῶ . ἀναισχυντῆτε τ' τόλμης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ἀνάκειον] τὸ τῶν Διοσκούρων ἱερὸν ἀνάκειον ἐκαλεῖτο &c. I. Tim. 10. 119. I. Piſc. 42. 610.
Ἀνακενδάξιδ῰ I. pro merc. Cond. 12. 721.
ἀνακύπτω . ἀνακύπτειν al. ἀναπῆφον. I. Somn. 13. 18.
ἀνακακῶ . ἀνακακόυσι al. addunt τῇ ἱστιόσυσι I. Cat. 14. 637.
ἀναλαβὲν M. du S. mavult ἀναβαλὲν II. Dem. 11. 380.
ἀναλωσόν῰ Edd. ἀναλοσόν῰ II. Q. Hiſt. 18. 36.
ἀναμιστρῶν I. Necyom. 18. 482.
ἀναμιμησκω I. Vit. Auct. 3. 542.
ἀνανεῶν II. Amor. 8. 405.
ἀναπῆφον I. Somn. 13. 18.
ἀνακ. τοῖν Ἀνάκοιν id eſt τῶν Διοσκούρων III. Conv. 9. 424.
ἀνάξι῰ al. male ἄξι῰ I. D. Mort. XX. 4. 417. ἀνάξ῰ Edd. omnes III. Conv. 33. 440.
ἀναπείθω . ἀναπείσομαν al. ἅτα πείσωμαν I. D. Deor. XX. 15. 266.
ἀναπομπάζω retracto I. Nec. 12. 473. I. Cat. 29. 650.
ἀνάπλεως . ἀνάπλεω al. ἀνάπλεοι I. D. Mort. IV. 2. 343.
ἀναρριπίζω . ἀναρριπίσας] ἀναπιήσας I. Tim. 6. 112.
ἀναρτησόμος Edd. ἀναρτησάμος II. Jup. Conf. 4. 629.
ἀνασοβῶ . ἀνασοβωμένη II. Jup. Trag. 30. 676.
ἀνασρόψοιλα. Edd. ἀνασρόφοιλα I. Scyth. 4. 865.
ἀνατιῶ I. D. Mort. X. 9. 372.
ἀνατίμου . ἀνατιμόωμεν, lege ἀνατιμόρθρου I. Prom. 21. 204.
ἀνατίθημι . ἀνατίθεμαι τὰ παιγνιοσύρθρα I. Piſc. 38. 608.
ἀνατιλμομένης ex O. ἀνατροπομένης Edd. III. Conviv. 45. 449.

ἀνατυλίττω] Σημειοῦ τὸ ἀνατυλίττων ἀντὶ τῦ ἀνειλίττων κείμενον I. Nigr. 7. 45.
ἀναφορεῖς *Solan.* vult ἀναπηφοῖς II. Alex. 25. 232.
ἀναφλάω III. Mort. Per. 17. 341.
ἀναφρόδιτος I. D. Deor. XV. 2. 242.
ἄνδηρον II. Lexiph. 2. 321.
ἄχ ὡς Ἀνδριάντι αὐτῷ χρώμενος II. Bis Acc. 21. 820.
ἄνδρος per compendium ſignificat Ἀλέξανδρος II. Alex. 11. 219.
ἀνεμίστητος nulla reprehenſione dignus. I. D. Mort. XVIII. 2. 409.
ἀνεμόω. ἠνεμωμένον I. D. Mar. XV. 1. 326.
ἀνεμώνη I. pro Merc. Cond. 11. 719.
τῇ Ἀνεξίτηλον ἤδη καλλείπεται II. Abdic. 8. 166.
ἀνεπίληπτος II. Icar. 10. 761.
ἀνέρχομαι al. ἀπέρχομαι I. Tim. 30. 143. ἀνῆλθέ τω II. Tyran. arg. 141. ἀνελθεῖν Edd. ἐπανελθεῖν II. Ver. Hiſt. I. 6. 74.
ἀνέφικτος I. Halc. 3. 180.
ἀνέχω. ἀνέξομαί γάρ σε I. Tim. 37. 149.
ἀνήκεις I. Piſc. 4. 574.
ἀνθόσμιος III. Epiſt. Saturn. 22. 405.
ἄνθρωπος . γίνου ἐξὶ παρ' αὐτοῖς ἀνθρώπων II. 1. Ver. Hiſt. 22. 88. οἱ ἄνθρωποι II. Jup. Trag. 36. 684. τὰ πλάσματα αὐτοῦ οἱ ἄνθρωποι I. Prom. 1. 185. σίδουσι τ' ἄνθρωπον III. Mort. Per. 11. 334.
ἀνίημι. ἀνῇς al. ἀνεῖς I. Tim. 57. 174. ἂν ἀνείται I. D. Mort. IV. 1. 342. ἀνεῖναι al. ἀνεῖσαι I. D. Deor. X. 2. 231. ἀνεῖναι C. ἀνεῖσαι II. 1. Ver. Hiſt. 1. 70.
ἄνιπτος. ἃ μὴν ἀνίπτοις II. Dem. 4. 376.
ἄνοδον O. ἄνοδος II. Icar. 1. 751.
ἀνολολύζων] ἄλλως γράφε ἀνωλύζων I. Somn. 4. 6.
Ἄνυβις al. Ἄνυβις I. D. Mort. XIII. 3. 392.
Ἀφτανδρος I. Catap. 10. 631.
Ἀντίας Edd. Ἀτίας *F.* III. Macrob. 10. 214.
ἀντειρεῖν I. Catap. 4. 624.
ἀντὶ ποδῶν II. Jup. Trag. 15. 658.
ἀντίδοσις II. Jup. Conf. 7. 631.
ἀντιδρομέω II. Aſtr. 12. 366.
ἡ ἀντίθυρος nihil mutant Edd. & Coll. III. de Domo 26. 205. τὸ ἀντίθυρον III. Conviv. 8. 423. II. Alex. 16. 224.
ἀντιλογία I. Piſc. 3. 573.
Ἀντίπατρόν τινα ἴσασιν III. Nav. 33. 269.
ἀντιπροσδεύομαι III. Mort. Per. 16. 341.
Ἄντλος I. Catap. 1. 620.
ἄνυδρος. ἀνύδρων al. ἐνύδρων I. Halc. 7. 183.
ἀνυπόδητος II. Aſin. 29. 597. ἀνυπόδητος ib. 43. 611.
ἀνύπόστατος II. Jup. Trag. 40. 687.
ἀνύω I. Piſc. 47. 614.
ἀξύνης ex emend. *Sol.* ξύνης Edd. pr. II. Tox. 8. 515.
ἄξις. ἀξίνης i. e. ἰυνῆς II. Q. Hiſt. 28. 37.
ἀξιῶν. ἠξίᾳ al. ἠξίων I. Nigr. 31. 72. οὐκ ἠξίωσα I. D. Mort. XII. 4. 386.
ἀοιδή II. Aſtr. 22. 369.
ἀοίδιμος I. Cont. 11. 504.
ἄοικος ἀβέβηλος II. Gall. 17. 727.
ἀπαγγέλλω I. D. Mort. I. 2. 331.
ἂς ἀπαγορεύσαιμι II. Icar. 23. 778.
ἀπάγω I. Vit. Auct. 6. 546. ἀπαγαγὼν ex L. P. ἀπάγων Edd. priores II. Tox. 30. 53. ἀπαγαγὼν I. Tim. 24. 138.
ἀπαγωγαὶ II. Phal. Pr. 3. 190.
πρὸς Ἀπαίδευτον III. Adv. Ind. 1. 99.
ἀπαιτεῖ al. ἀπαιτῶ III. Rhet. Pr. 9. 10.
ἀπαιτοῖτε e *Fl.* ἀπαιτεῖτε cett. II. Jup. Conf. 13. 636.
ἀπαντάω. ἀπαντάντων *F.* ἀπάντων I. Necyom. 7. 465.
ἀπαντώντων Edd. pr. ἀπάντων II. Amor. 44. 447.
ἅπαξ. εἰς τὸ ἅπαξ I. Tim. 18. 129.
ἀπαξάπας I. pro Merc. Cond. 12. 721.
ἀπαρχὴ . ἀπὸ τῶ ἐν ταῖς ἑορταῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν I. Somn. 9. 14.
ἅπας. ἁπάντων ὧν Edd. male ἅπαξ ἅν II. 1. Ver. Hiſt. 40. 102. ἅπαξ al. ἁπαξάπας I. D. Mort. XII. 2. 382. ἅπασαι *S.* & *A.* ὁ πᾶσαι al. II. Imag. 9. 466. ἁπάσαις al. ταῖς πάσαις I. Piſc. 39. 608.
ἀπατάω. ἠπατῶν male, *F.* recte ἠπάτων I. Tim. 57. 175.
ἄπειμι. ἀπῇσι omnes Edd. prave ἀπίσι I. Sacr. 3. 528. ἀπίτωσαν ἐκ ποδῶν I. Herm. 35. 777.
ἀπειρία I. Merc. Cond. 16. 672.
ἀπειρόκαλος I. Tim. 23. 136.
ἀπείρων. ἀπείρου Edd. ἀπείρῳ II. Jup. Trag. 41. 689.
Ἀπελλῆς II. Imag. 3. 461.
ἀπεξύετο ex *Fl.* ὑπεξύετο Edd. III. Conv. 33. 441.
ἀπέπεμψα al. ἀπέπλευσα II. 2. Ver. Hiſt. 32. 127.
ἀπέπω. ἀπέπαυδε O. ἀπέπατε I. D. Mort. XXIX. 1. 449.
ἀπεμφρίαω II. Lex. 4. 327. ἀπερυθριάσαι al. ἀπεμφρίασε I. Jud. Voc. 8. 92.
ἀπεσφαξε Edd. forſan ὑπεσφαξε III. Calumn. 14. 144.
ἀπέχομεν al. ἀπεχόμεν II. 2. Ver. Hiſt. 41. 134.
ἄπιθι I. Catap. 9. 630.
ἀπλῆς Edd. ἁπλοῦς vult *Solan.* III. Muſc. Enc. 2. 92.
ἁπλῆς I. Vit. Auct. 10. 550.
Ἄπις. ὁ μὲν γὰρ Ἄπις ὁ μίγις I. Sacr. 15. 538.
ἅπλετος II. Aſin. 31. 600.
ἁπλῶς. in ora *AIW.* ἁπλοῦς I. Vit. Auct. 23. 564.
ἀπὸ al. ὑπὸ II. Par. 13. 851. ἀπὸ τέω II. Aſtr. 7. 363. ἀφ' ἑ I. D. Mort. XXVI. 1. 435.
ἀποβάθρα I. D. Mort. X. 1. 364. I. Catap. 5. 625.
ἀποβάλλω I. D. Deor. XX. 6. 258.
ἀποβάντες ἐνηχόμεθα II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.
ἀποδιδράσκω.. ᾧ ἀποδράσασθ] ἀποδράσασθ παρ' αὐτῶν, ἀντὶ τῦ ἐξ αὐτῶν I. Tim. 13. 122. ἀποδράσασθ al. ἀποδρᾶσθ ib.
ἀποδίδωμι I. D. Mort. XXII. 1. 423.
ἀποδυσπέτημα I. Tim. 3. 104.
ἀποδύω I. D. Deor. XX. 10. 261. ἀποδυσάμενος al. male ἀποδησάμενος II. Gall. 19. 730. ἀποδυσομένων Edd. ἀποδυσομένων I. Herm. 39. 781.
ἀποβολὴ — ἐπὶ τ' ἀποβλίψεις ἐπήχθη τ' ἐμαυτοῦ al. ἐπὶ τοῖς τ' ἀπτρίψεως ἐπήχθη τοῖς ἐμαυτοῦ I. Jud. Voc. 2. 84.
ἀποθήσω I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποκαρτερῶν III. Macrob. 19. 222.
ἀποκηρύττω. κατ' ὃν ἔτος μοι ἀποκηρύξαι βούλεται II. Abd. 8. 165. ἀποκηρύττει *Jenſius* vult ἀπειθῶν ἀποκηρύττει II. Abd. 159.
ἀποκλείω. ἀποκέκλεικέ μοι al. μοι ἀποκέκλεισμένον τὸν θάλαμον I. Jud. Voc. 9. 94. ἀποκλειόμενος al. ἀποκλειόμενος I. Necyom. 12. 473.
ἀποκναίω I. Catap. 16. 638.
ἀποκόπτω al. ἐκκ. I. D. Mort. X. 9. 371.
ἀποκρίνω. ἀπέκρινε I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.

ἀπο-

ἀπολάω . ἀπελιφθῶσι al. ἀπολειφθῶσι I. Somn. 14. 19. I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
ἀπόλλυμι I. D. Mort. XVII. 1. 406.
ἀπολλυμένων restitut. II. Par. 12. 851.
ἵπως μὴ ἀπόλοιτο III. Conv. 46. 449.
ἀπολογίσομαι I. Pisc. 15. 586. ib. 22. 592.
Ἀπολόγιος .. ὁ τῷ τέλει ὁ Ἀπολογίας I. Somn. 1. p. 1.
ἀπολογίας vulgo ἀσυλογίας III. Diff. cum Hef. 5. 243.
ἀπομνημονεύω I. Sacr. 2. 527. II. Q. Hift. 7. 8.
ἀπόνοια] ὕβρις II. Afin. 45. 612.
ἀπόνοιαν al. ἄνοιαν I. Nigr. 23. 63.
ἄπονον cum *Fl.* expunctum. II. Gall. 4. 708.
ἀποξίω I. Vit. Auct. 10. 550.
ἀπίξυρ⊙. Edd. ἀπόξυρ⊙ II. 2. Ver. Hift. 30. 126.
ἀποξυω . φασὶ γράφεσθαι τὸ ἀποξύσμα I. Jud. Voc. 4. 86.
ἀποπίγω. ἀποπεπιγμένο⊙ reftit. ἀποπεπιγόμ⊙ vulgo III. Diff. cum Hef. 8. 245.
ἀποράω I. D. Mort. I. 1. 331.
μήτε ἀποῤῥήτοις II. Q. Hift. 44. 57.
ἀποῤῥίπτω. ἀποῤῥίφθαι al. ἀποῤῥιφθῶν male I. D. Mort. X. 2. 365.
ἀποῤῥίψασθαι al. ἀποῤῥίψαιτας I. Herm. 23. 761.
ἀποσεισάρθρω al. ἀποσεισαμένους al. ἀποσεισάμεν⊙ I. Herm. 23. 761.
ἀποσκλῆν I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
ἀποσκευάζω. ἀποσκευάζ τὸ ἀχολίας ὦ θεράτιον I. Nigr. 26. 64.
ἀποσμύχω . ἀποσμυγέντες al. καθαγιλαιδέντες I. D. Mort. VI. 3. 351.
ἀποσπάω I. Cont. 17. 514. ἀποσπάσαιτες al. ἀποσάντες I. Cont. 21. 517. ἀποσπασθεῖσαι al. τὴν ἀποσπ. I. D. Mar. X. 1. 314.
ἀποστάσιος II. Phal. Pr. 4. 191.
ἀποστενάζω. ἀποστένεξε Edd. forf. ὑπεστ— III. Calumn. 14. 144.
ἀποστρέφω . ἀποστράφην al. ἀποστραφήν I. D. Deor. XX. 9. 260.
ἀποστροφὴ receptum. ἀποτροφὴ al. III. Meret. VI. 293.
ἀποτήκω . ἀποτάκησαν, al. ἀποτάθησαν I. Dial. Mort. XXVIII. 2. 446.
ἀποτομὸς I. Prom. 1. 186.
ἀποτρόπαι⊙ II. Gall. 2. 705.
ἀποφαίνω . ἀποφαίνῃ, al. ἀποφαίτης I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἀποφίω . ἀπόνυχαι al. ἀπόνυχι I. D. Mort. I. 4. 335.
ἀποφράσ⊙ Edd. ἀναφέρεσ⊙ malit *Geſn.* III. Fug. 1. 365.
ἀποίσεσθαι I. Vit. Auct. 26. 566.
περὶ τ' Ἀποφράδ⊙ III. Pſeudol. 1. 161.
ἀποφραίτω . ἀποφραΐσομένους al. ἀποσφαΐσομένους II. Jup. Trag. 22. 668.
ἀποψυχω. ἀποψύξω III. Philopat. 1. 586.
ἄπρατος al. ἄπρακτος I. Vit. Auct. 12. 552. ib. 14. 555.
οὐκ Ἀφροδίσιον al. ἐχ ἃ πρὸς τ Διόνυσον III. Bacch. 6. 80.
ἀπροσκλήτ⊙ .. τὸ ἀπροσδόκητον κέρδ⊙ I. Somn. 9. 14.
ἄπτω I. Sacr. 1. 526.
ἁπλᾶ II. Icar. 17. 772.
ἁπωσάμεν⊙ κυδίμων II. Bis Acc. 10. 802.
ἁπωτέω II. Afin. 4. 571.
ἄρα Edd. ἄρα III. Tragop. 652.
Ἄργει⊙ al. Ἄργ⊙ I. Sacr. 10. 534.
τ' Ἀργολικῆς II. Gall. 13. 722.
Ἀργόθεν al. male ἀργᾶθεν I. D. Deor. XX. 13. 264.
Ἄργ⊙. πίμπλω γὰρ Ἄργ⊙ II. Amor. 47. 451.
Ἀργὸς . ἀργῆς τοῦτο ὁ ῥαθύμου ψυχῆς I. Nigr. 26. 64.
ἀργῶ I. Pisc. 1. 570.
τῷ Ἄρει φιλ⊙ γένοιτο II. Gall. 3. 706.
ἀρίγνωτ⊙ III. Philopat. 2. 587.
ἀρίσαῖ⊙ I. D. Mort. XI. 1. 376.
Ἀρισίας. Ἀρισίᾳ al. Ἀρισεῖ I. D. Mort. XI. 1. 377.
Ἀρίστιπ⊙ I. Necyom. 13. 474. I. Pisc. 1. 571.
Ἀριστέλης I. Tim. 30. 144. Ἀριστέλην II. Eun. 3. 354. & 9. 357.
Ἀριστοφάνει⊙ I. Merc. Cond. 7. 662.
Ἀριστοφάνης ὁ ταῖς Νεφέλαις I. Prom. 6. 33.
Ἀριφράδης III. Pſeudol. 3. 164.
Ἁρκὰς . ἡ τὸ Ἀρκάδων ἐπαλλήλων I. D. Mort. XIV. 2. 395.
ἁρκὶν I. D. Mort. XII. 4. 386.
ἁρκτεύω I. Catap. 1. 620.
Ἁρμονίδης I. Harm. 1. 850.
ἅρπυια κρὰξ II. Jup. Trag. 30. 676.
ἅρπυιαι II. Amor. 5. 402.
Ἄρτ⊙. ἐπ' ἀρότῳ] ἐπὶ σπορᾷ c. g. I. Tim. 17. 127.
ἁρπάζω. ἁρπάσαν abeſt a F. ἁρπάσαι *Jenſius*, ſed Edd. ἁρπάσας II. 2. Ver. Hiſt. 25. 122.
ἡ Ἁρρίκ⊙ γὰρ II. Alex. 2. 209.
Ἁρσακίδης III. de Domo 5. 193.
ἄρτ⊙ αὐτεπιτρίτης I. Pisc. 45. 612.
ἄρτου ἕτοιμον ἐπ' ἄκρῳ φύσιν II. 2. Ver. Hiſt. 13. 112.
ἀρόω . ἀρύσαιμαι al. ἀρύσαιμι I. D. Mort. XVII. 1. 406.
ἀρχαῖον] αὐόητον I. Nigr. 4. 42.
ἀρχὴ . πατρῴαν ἀρχὴν παραλαβών I. D. Mort. XII. 3. 383.
ἀρχὴν δ' ὅλων II. Icar. 9. 760.
ἄρω . ἄραρεν decretum eſt I. Catap. 8. 629.
ἄραμα . ἀρωμάτων al. ἀκροαμάτων I. Nigr. 31. 73.
ἀσαφείας al. ἀσφαλείας II. Jup. Trag. 6. 648.
ἀσαφὴς . ἀσαφὲς al. ἀσφαλὲς I. Nec. 7. 465.
ἀσεβῶ I. Pisc. 33. 602.
ἀσθενὴς ἡδὺ ἡ ψυχὴ II. Amor. 1. 397.
ἄσθμα I. Catap. 3. 623.
ἀσκωλιάζω II. Lexiph. 2. 321.
ἄσπερμ⊙ II. Amor. 35. 435.
ἔσπορ⊙ I. Pisc. 36. 605.
Ἀσάρτη III. Dea Syr. 4. 453.
ἀσασίας⊙ Edd. priores ἀπαῤῥησίας⊙ II. Phal. Pr. 3. 189.
ἀσιῖ⊙ . ὃ δὲ ἀσιῖον γε τὸ θέρμα II. Icar. 4. 755.
ἀσιὰ II. Bis Acc. 11. 803.
ἐπ' Ἀσπένης II. Lexiph. 2. 321.
Ἀστρολογίης Edd. ἀστρολογίας II. Aſtr. 1. 360.
ἀσύμφυλ⊙ II. Q. Hiſt. 11. 15.
ἀσφοδελ⊙ I. Necyom. 11. 471.
ἄσωτ⊙ ſi *Vorſt.* ἄσωτός εἰ I. Merc. Cond. 20. 676.
ἀτὰρ II. Icar. 13. 767.
ἄτεγκτ⊙ II. Alex. 25. 233.
ἀτέκμαρτ⊙ II. Icar. 4. 756.
ἄτεκν⊙ . τ' ἄτεκνον τ' πλούσιον I. D. Mort. VII. 1. 355.
ἀτιρᾶς . ἀτιρᾷ, al. ἀτιρᾶς I. Prom. 16. 199.
ἀτιχῶς II. Icar. 10. 761.
ἄτοκ⊙ . ἀτοκώτερον al. γελοιότερον I. Nec. 5. 462.
ἀτοπώταλον I. Nec. 4. 461.
ἄτρακτ⊙ I. Catap. 7. 628.
ἀτρέμας al. ἀτρέμα I. Cont. 7. 498.

ἄτρεπτ⊙ al. ἄτρεστ⊙ I. D. Mort. XXI. 1. 421.
ἄτλα II. Diſſ. cum Heſ. 5. 244.
Ατλικὸς . ἀ ⊂ Ἀτλικόν μι ἐπαινῶν εἶπας τ Σύρον I. Prom. 1. 24.
αὖ al. ἂν I. Nigr. 4. 42.
αὐγῆς reſtitut. αὐτῆς Edd. ceterae III. Hipp. 7. 72.
αὐθαίρετ⊙ I. Catap. 4. 625.
αὐθένας⊙ II. Phal. Pr. 2. 188.
αὖθις inſertum II. Jup. Trag. 3. 645.
αὖ⊙ Edd. omnes αὐτὸς II. de Luct. 8. 926.
αὐτίκα μέτασι al. εὐθέως μεθίεισι⊙ I. D. Mar. X. 2. 315.
αὐτίκα μεμνήσεσθε II. Phal. Pr. 5. 192.
αὐτόμολον III. Conviv. 12. 426.
αὐτονόμως III. Fugit. 27. 380.
αὐτοπρόσωπ⊙. αὐτοπρόσωπον I. Tim. 27. 130.
αὐτὸς al. ἑαυτ⊙ I. D. Mort. XXVII. 3. 440. αὐτὸς I. Vit. Auct. 24. 564. αὐτὸς deeſt in Edd. II. Alex. 34. 241. αὐτὲς al. αὐτοὺς I. Tim. 16. 127. αὐτὴ P. codex recte. Edd. αὐτῇ II. Alex. 12. 220. αὐτὸ ex Fl. αὐτῷ cett. II. Imag. 9. 467. αὐτὸ al. αὐτοῖς al. αὐτὰ I. Herm. 36. 779. αὐτὸ τ ὀργῆς al. οὗ τὸ τ ὀργῆς κεφάλαιον ὑλικόν ἐστιν I. Prom. 7. 191. αὐτὸ Edd. αὐτὸν III. Column. 15. 145. ταὐτὸ Edd. τοῦτο II. Dem. 5. 377. αὐτοῦ al. αὐτὸν I. Tim. 10. 119. αὐτοῦ al. αὐτῷ I. D. Cup. & Jov. 2. 207. αὐτοῦ Edd. αὐτῶν II. Icar. 8. 759. αὐτᾷ Edd. omnes F. F. R. mavult αὐτῇ I. Cont. 24. 523. αὐτοῦ deeſt in F. I. Tim. 51. 167. αὐτῇ W. deeſt in Edd. II. Salt. 13. 275. αὐτὸν al. αὐτῷ I. Tim. 11. 120. αὐτὸν ὅτα al. ὅτα τ I. D. Deor. XV. 1. 241. αὐτὸν Edd. ἑαυτὸν III. Mort. Per. 25. 348. αὐτὴν Edd. ἄτλα III. Tragop. p. 647. αὐτοὶ al. μόνοι I. D. Deor. X. 2. 230. αὐτὰ al. αὐτοῦ al. αὐτοῦ I. Nigr. 7. 46. αὐτῶν al. αὐτὰς I. D. Mar. III. 2. 296. αὐτῶν ex emend. Solan. αὐτὸν Edd. III. Saturn. 1. 386. αὐτῶν al. αὐτὸν I. Jud. Voc. 12. 97. αὐτοῖς al. αὐταῖς male I. Nigr. 1. 38. αὐτοὺς al. αὐτοῖς I. Jud. Voc. 11. 96. αὐτοὺς Edd. male αὐτὸς II. 2. Ver. Hiſt. 20. 117. αὐτοὺς al. αὐτοὺς II. Phal. alter 8. 204. αὐτοὺς reſtit. ex Codd. αὐτὸς Edd. II. Tox. 34. 548. αὐτοὺς al. αὐτοῖς I. Tim. 22. 136. ib. 27. 140.
αὐτοῦ Solanus, Edd. αὐτοῦ II. Salt. 81. 312. αὐτοῦ recte B2. αὐτοῦ cett. II. Alex. 4. 211. αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ II. Q. Hiſt. 62. 69. αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ III. Mort. Per. 32. 354. αὐτῇ Edd. αὐτὴ II. Q. Hiſt. 55. 64. αὐτὸν Edd. αὐτὸν II. Phal. alter 13. 207. αὐτοὺς Edd. αὐτοὺς II. Amor. 23. 423.
αὐτοστιλὴς I. Vit. Auct. 21. 561.
αὐτοχειρία II. Phal. Pr. 4. 191.
αὔτως III. Pſeudol. 4. 166.
αὐχμηρὸς I. Prom. 14. 197.
ἀφαιρίου . ἀφαιρούμβροι I. Tim. 18. 129. ἀφαιρῶμεν, al. ἀφαιρᾶμεν I. Herm. 48. 790.
ἀφαιρεθῇ I. Tim. 22. 132.
ἀφειρεμβρῳ τ συνήθων I. Jud. Voc. 8. 92.
σὺν ἀφανῶς II. Gall. 8. 714.
ἀφελὴς . ἀφελὲς al. ἀσφαλὲς I. Piſc. 12. 580.
ἀφ. ηκέζω . ἀφηνιάζουσιν εὐθύς I. D. Deor. XXV. 1. 278.
ἀφηνιάσαντες II. Bis Acc. 1. 792.
ἄφθον⊙ I. Piſcat. 1. 570. ἀφθόνως ex emend. Fabr. & Solan. ἀφθόνως Edd. III. Fug. 17. 374.
ἀφικνέομαι . ἀπίκετο Ionice dialecto II. Aſtr. 2. 360. ἀπίκετο Ionice, Edd. autem ἀφίκετο ib. 9. 364.
ἀφίξαι F. ἀφίξαι f. ἀφίξῃ I. Necyom. 1. 456.
Ἀφίδων Edd. ἀμφίδων III. Hipp. 8. 73.
Ἀφροδίτης κ τῦ Ἄρε⊙ II. Aſtr. 22. 369.
ἄφυκτ⊙ I. Cont. 8. 500. ἄφυλα Edd. male ἄφιλα I. Herm. 79. 823. ἄφυλον Edd. ἄφιλον II. Q. Hiſt. 62. 68.
ἔτε Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν III. Deor. Conc. 6. 531.
ἀψίκορ⊙ III. Calumn. 21. 151.
ἀψιμαχία II. Amor. 10. 407.
ἄωρ⊙ I. Catap. 5. 626.

B.

Βάδὶω I. Merc. Cond. 26. 683.
βαδίζω . βαδίζῃς al. βαδίζεις I. Tim. 24. 137.
βαδίζων ἐπὶ τὴν Λίμναν II. Q. Hiſt. 29. 40.
βάθ⊙ Guj. παθ⊙ III. Tragop. p. 661.
βαθυκήπ⊙ al. βαθυκύτεα I. Tim. 26. 139.
βάκηλ⊙ II. Eun. 8. 356.
βάκτροι II. Gall. 17. 728.
βακχεῖρις II. Lexiph. 8. 333.
βαπτισμὸς I. D. Mort. X. 10. 374.
βάρβαρ⊙ ὂν I. D. Mort. XII. 3. 384.
βαρβάμων ex emend. Gron. Edd. & M. βάρβαρον II. Lex. 23. 347.
βαρὺς . ὁ βαρὺ L. ὁ χαλεπὸν I. Piſc. 16. 587.
βασιλεὺς . κ τ βασιλεία εἶδον I. D. Mort. XX. 1. 413. βασιλεὺς . ὁ ἀεὶ ⊂ ὢν⊙ βασιλέως I. pro Lapſ. 13. 736. ὢν⊙ τῦ βασιλέως I. Merc. Cond. 12. 721.
βατὰ v. Notas III. de Dipſ. 2. 235.
βάτραχ⊙ I. Piſc. 9. 577.
βατταρίζω II. Jup. Trag. 27. 673.
βδάλλω III. Diſſ. cum Heſ. 4. 242.
ἡ Βενδὶς δὲ αὕτη II. Jup. Trag. 8. 651.
βίβηλοι al. βεβήλους I. Sacr. 14. 537.
βιλόνη . σὰ βιλόνης emend. Hemſterh. pro σὰ βλίνης I. Halc. 1. 176.
βία. τὴν βίαν II. Jup. Conf. 4. 629.
βιάζω . βιάζηται al. βιάζεται I. Nigr. 12. 51.
βιάζω I. D. Deor. XXI. 1. 267.
τ ἐκάστ βίον ἐπὶ τ σκηνῆς II. Icar. 21. 776.
βιοτεύω . βιοτεύσωμεν al. βιοτεύσομεν II. 1. Ver. Hiſt. 36. 99.
βλακεύσας III. Epiſt. Sat. 26. 408.
βλὰξ piſcis omnino inutilis, hic pro ſtupido I. D. Mort. XXVIII. 2. 447.
βλίττω . βλίπτεις al. κλέπτεις I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ὁ βλοσυρὸς vultu truculentus I. D. Mort. X. 4. 365.
βοηθῶ . τοῖς φίλοις βοηθῶν σὺ ταῖς δίκαις I. Somn. 9. 13.
ὁ Βοιωτίας III. Demoſth. Enc. 33. 515.
βόρβορ⊙ al. βάρβαρ⊙ male I. Prom. 1. 23.
βορρᾶν Edd. pr. male βορέαν III. Hip. 7. 73.
βυθὸν I. D. Mort. XXVII. 4. 440.
βούγλωσσ⊙ I. Piſc. 49. 617.
βεβλεύομαι . ἐβεβλεύσατο al. ἐβεβλεύσαντο I. Somn. 16. 21.
βεβλευομένοις] βεβλευόμενοι, ἴσως L. alii aliter. III. Cyn. 18. 550.
βεβλήσεως al. βολήσεως II. Alex. 4. 212.
βούλομαι I. D. Deor. XX. 16. 266. βούλομαι Edd. excepta F. βούλεσθον I. Vit. Auct. 13. 553. βεβλομένοις. Edd. βουμένοις II. Alex. 5. 210.
βεβλυτὸς I. Catap. 1. 621.

Βούσιρις Edd. male βούσορις II. 2. Ver. Hist. 23. 120.
βρανθύομαι I. Tim. 54. 170.
βροτοῖς Edd. pl. βροτῶν III. Trag. p. 644.
βρόχ⊙. πρίασζ βρόχον I. Tim. 20. 131.
Βρύτι⊙ al. βρυττίας, al. βρυττίας II. Alex. 21. 228.
βρυχάομαι. βρυχωμένῳ al. male βρυχομένῳ I. D. Mar. I. 4. 290.
βρῶμα λύδιον I. Tim. 54. 171.
βυρσοδέψῳ corrigend. βυρσοδύψῳν I. Tim. 30. 144.
βύσ. βυθυσμένας I. Catap. 5. 626.
βωμὸς. ἢ Ἑλὶν βωμὸς I. Tim. 42. 154. βωμὸς Ἑλὶν II. Dem. 57. 393. εἰ ἢ αὐτὶ βωμοὶ II. Jup. Trag. 51. 699.

Γ.

Γάλα ἰρύβων I. Merc. Cond. 13. 668.
γαλάτων I. Cont. 7. 499.
Γαυρμάδης I. D. Deor. IV. 4. 212.
γὰρ restitutum pro ἢ II. Salt. 73. 307. γὰρ Solan. γε II. Dem. 3. 376. ἢ Edd. δὲ II. Afin. 51. 619. γαρ abeſt in Edd. III. Conv. 33. 440. γὰρ abſens inſertum II. Salt. 75. 308. τὸ ἢ τοιοῦτον II. Q. Hiſt. 17. 26. ἢ ᾗ al. δὲ I. D. Deor. XXV. 3. 280.
Γασίων III. Deor. Conc. 8. 532.
γαστὴρ. ἐν τῇ γαστρὶ I. D. Deor. VII. 2. 221.
γαστρομαντεία II. 1. Ver. Hiſt. 22. 87.
γε al. ἢ I. D. Mort. X. 9. 373. γε Edd. τε III. Rhet. Pr. 23. 24.
γεγενημένοις Fr. γεγεννημέν⊙ al. III. Conv. 20. 434.
γεγενηκόθ', male Edd. pleraeque γεγενημέθ' III. Char. 19. 630.
γειτονία II. Icar. 8. 758.
γελάσω. ἐγέλασεν Edd. ἐγέλασεν III. Tragop. p. 650.
γέλοι⊙ ἐ γελοῖ⊙ λέγφῦσι II. Icar. 17. 772.
γελοιότερα Edd. ἀναγκαιότερα II. Q. Hiſt. 28. 38.
γελοίας al. γελοῖ⊙ I. Tim. 55. 172.
γέλωτα ἐφλεγμαίνει II. Jup. Trag. 27. 673.
ἀκρατὴς γέλωτ⊙ III. Pſeudol. 6. 168.
γευσιήτης II. Bis Acc. 28. 826.
Γενετυλλὶς III. Pſeudol. 11. 171.
Genitivus rarior in ἡμῶν πάντων III. Epiſt. Sat. 21. 404.
γενεάδας. ὦ γενεάδα I. Cont. 21. 518.
γενεῖ⊙ II. Phal. Pr. 5. 192.
γένησιν Edd. γένεσιν II. Salt. 44. 294.
γενικᾶς I. Cont. 14. 510.
γεραιὸς πόλις Εὐβοίας II. Jup. Trag. 25. 670.
γέρρον ſcutum vimineum I. D. Mort. XIV. 2. 395.
γέρρα αἰτύϊνα ſcuta viminea I. D. Mort. XIV. 2. 394.
Γετικὴ II. Icar. 16. 771.
γεωμιλρικὸς I. Harm. 3. 855.
γῆ. τῆ Ἡλιακῆς γῆς I. Sacr. 11. 535. τὸ μέσον τῆς γῆς II. Salt. 38. 291. γῆς ex L. τῆς Edd. III. Dea Syr. 30. 476. ἐν γῇ al. ὑπὸ γῆς I. D. Mort. X. 7. 367. γῆν πρὸ γῆς II. Alex. 46. 252.
γίνομαι I. D. Mar. VIII. 2. 309. γενέσζ al. γενήσεσζ I. D. Mort. XIII. 3. 392. γένοιτο, al. γένοιτο I. Herm. 35. 777. ἐγεγένητο I. D. Deor. XVII. 1. 245.
γλαφυρὸς I. D. Deor. VII. 4. 224.
γλίχομαι I. Herod. 1. 833.
γλωκὺς I. Vit. Auct. 19. 558.
γλύφω. γλύφων Ἀθηνᾶς ἀντὶ τῶ γλύφειν I. Somn. 1. 1.

γράφωσι. φασὶ γράφεσθαι τὸ δεξιόφρον I. Jud. Voc. 4. 86.
Γρίφων I. Vit. Auct. 23. 564.
γνώμης Pell. γνώμαις II. Par. 27. 857.
γνώμων I. Harm. 3. 855.
γνωριμ⊙ decrat in Edd. I. Herod. 1. 832.
γοήτεια προαγωγίτας I. Tim. 55. 172.
γαητεύω. γοητευομένων Edd. priores γοητευομένους II. Salt. 63. 301.
γοργὸς II. Aſin. 8. 576.
γόργ⊙. γεωργὸς marg. Al. III. D. Meret. 15. 323.
γράμματα. τὰ δ' τοίχων γράμματα III. de Domo 9. 195.
γραμμάτων al. χρημάτων I. Jud. Voc. 8. 93.
γραμματεῖα, P. & L. γραμματία Edd. II. Tox. 16. 524. ib. 13. 519.
γραμματίσης. γραμματιστῶν al. γραμματικῶν I. Merc. Cond. 4. 656.
γραφεῖ Fl. ſola. Cett. male γράφειν II. Abd. 22. 178.
γράφω. γράψ⊙ al. γράψ⊙ I. Nec. 2. 458.
γρίφ⊙ I. Vit. Auct. 14. 554.
γρόθ⊙ I. Cont. 2. 491.
γρύζω. γρύζειν. γρύτλιν γὰς λέγεται I. Jud. Voc. 10. 96.
γραμματόκαλος II. Lexiph. 3. 323.
γύαρ⊙ II. Tox. 17. 526.
γύθιον III. D. Meret. XIV. 322.
Γύλιππ⊙ II. Q. Hiſt. 38. 52.
γυμνὰς al. γυμνὴ I. D. Deor. XX. 14. 264.
γυμνασίῳ II. Lexiph. 5. 328.
γυμνοδιρκίομαι, vid. omnino not. III. Cyn. 1. 539.
γυμνοπαιδίαι Edd. γυμνοπαιδίαι II. Salt. 12. 275.
γυναικίας Junt. γυναικεί⊙ I. Piſc. 31. 599.
γυνὴ Ἀρχιτέλης I. Scyth. 2. 860. ὡς ὁκ γυναικός τις III. Philopſ. 2. 31. τῇ γυναικὶ ἐμάθειον II. Gall. 29. 748.
τὴν γυναῖκα I. D. Deor. XIII. 2. 237. αἱ γυναῖκες III. Conv. 8. 423. γυναιξὶν τ' ἰμαῖς I. Halc. 8. 184.

Δ.

Δάκτυ. δακτὺν al. ἔχων I. D. Deor. XX. 6. 258.
δακρόου I. Cat. 12. 634. δακρόεις Pell. δακρύεις Edd. III. Ocyp. p. 671.
δακτύλιον φυλάττει II. Dem. 17. 383.
Δάμαλις I. D. Deor. XX. 7. 259.
Δαμασίας Edd. δαμάσι⊙ II. Lexiph. 12. 335. vel potius 339.
Δάμων τε ἢ II. Jov. Trag. 33. 682.
Δανακὸς I. D. Mar. VI. 1. 302.
δανειστὴς. Βλεψίας ὁ δανειστὴς I. D. Mort. XVII. 7. 441.
Δάτις II. Bis Acc. 9. 801.
δὴ al. δὴ I. D. Deor. XX. 14. 265. item I. D. Mort. XXIX. 1. 448. δ' ἂν al. δὴ ἂν I. Jud. Voc. 4. 86. δὴ al. δαὶ I. Prom. 1. 24. δὴ al. δὴ I. Nigr. 16. 55. δὴ abeſt ab Edd. II. Alex. 23. 231. δὴ ex *Hom.* inſertum III. Philopat. 14. 600. δὴ τί μοι omiſſ. τε in Edd. ib. 9. 595. δ' ὁν Edd. δὴ ſine praep. II. Par. 10. 847. δὴ Edd. δὴ vult *Martil.* III. Indoct. 28. 123. δὴ additum ex W. & *Fl.* III. Dipſ. 1. 234.
δῆ al. δὴ I. Nigr. 19. 57. εἶδεν ἢ δύσει μι ταῦτα ἔχοντα III. Navig. 44. 276.
διδόν. δίδητι al. δεῖδιτι I. D. Deor. V. 216. δεδειλιακὼς not. III. Conv. 12. 426. δειδίστης Edd. δειδίστις II. Par. 55. 878.

δίκτυμι I. Prom. 15. 198. & I. Nec. 22. 486. ἔδικεν *Pell.* an ἔδοξεν I. Scyth. 2. 862. ἐδίκθη δέ μοι I. Nec. 17. 481. δικομφὴν, *Fenſ.* δεκομφὴν cum *Pell.* II. Alex. 13. 221.

δικὰς. τῇ Ἀτλικῇ δικάδι I. Scyth. 10. 870.

Δεκέλεια II. Amor. 24. 424.

δεῖμα. δείμαλα al. male δίγμαλα I. Cont. 15. 511.

δῖνα I. Catap. 13. 635. τὸ δῖνα δὲ ὅπως ἴδῃ I. Vit. Auct. 19. 558. τ̓ δῖνα II. Alex. 44. 250. τὸ δεῖνα μέντοι. II. Bis Acc. 23. 822.

δεινός. δεινόν τινα φῆς τ̓ ἔρωτα II. Gall. 6. 711.

δέομαι I. Piſc. 23. 593. I. Sacr. 1. 525. δεόμεθα II. Tox. 63. 567.

δῆλτ⊙ I. Tim. 21. 131.

Δελφικός. ὁ τῆ Δελφικοῦ III. Pſeudol. 10. 170.

Δελφοί. ὁ Δελφοῖς II. Jov. Trag. 30. 675. ἡ Δελφοὺς ἴτω II. Alex. 8. 216.

δυσατοὺς II. Bis Acc. 8. 800.

δέχομαι I. D. Mort. X. 1. 364.

δέω I. Prom. 3. 187. ἐδέησαν non potuerunt II. Icar. 5. 757. δεδέζ I. D. Deor. XVII. 2. 246.

δεῦν Edd. δεῦν II. Amor. 32. 432.

δῆ al. δῖ I. Tim. 28. 141. alias ἤδη I. Halc. 3. 180. alias δῖ III. Indoct. 20. 115.

δηλόω I. Vit. Auct. 19. 558. δῆλε πλάνη II. Salt. 38. 291.

δημιόργ⊙ I. Tim. 30. 143.

Δημήτρι⊙ II. Salt. 63. 301.

δῆμ⊙ I. Herm. 82. 827.

Δημοσθένης I. Scyth. 10. 870.

δημοποιητ⊙ I. Scyth. 8. 868.

δημοτικῶς ἐσαλμέν⊙ I. Scyth. 5. 865.

δημοτοσία II. Phal. Pr. 3. 190.

δήου. δεδημωμέν⊙ I. D. Mort. X. 11. 374.

ἀβδάλλω II. Alex. 35. 242. ἀβδάλλομεν emendatum διαλάβομεν Edd. III. Nav. 32. 269.

ἀβγγέλλω I. Piſc. 14. 586.

διαίνω. ἐδίην' al. male ἐδίηνεν I. Merc. Cond. 20. 675.

ἀβίρω. δίρρει I. Vit. Auct. 7. 548.

διακονίω II. 2. Ver. Hiſt. 14. 112.

ἀβκορέω I. D. Mar. VII. 1. 305.

δικόψας Edd. ἀποβρίψας II. Bis Acc. 21. 817.

ἀβκρίνω. ἀβκρίνεις al. διακρίνεις I. D. Deor. XXIII. 1. 273.

ἀβλάττω I. Herm. 77. 820. εἰ μὴ ἀβλάπτοιτε al. εἰ μὴ ἀβλάπτητε al. εἰ μὴν ἀβλάπτοιτε I. Prom. 1. 25.

ἀβόλ⊙ I. Prom. 6. 34. & I. D. Mar. I. 288.

διαλύω I. Piſc. 8. 578.

ἀβμύτων recte ex P. διακεάμβ⊙ Edd. II. Bis Acc. 33. 833.

ἀβμητρ⊙. ὁ ἀβμήτρα I. Catap. 14. 636.

διαμνημονεύω cum accuſ. I. Nigr. 7. 45.

ἀβνέμω τὸ θεωρητικὸν I. Tim. 49. 162.

διανγράμμ⊙ II. Tox. 61. 565.

ἀβνέω II. Lexiph. 2. 323.

διανύσαιλας. al. διανύσαντα III. Rhet. Pr. 5. 5.

ἀβπείρω. ἀμφότεροι διαπαίρεται I. D. Mort. XXVII. 3. 439.

Διάσια ἑορτὴ Ἀθήνησι &c. I. Tim. 7. 113.

διασιαίνω I. Tim. 7. 113.

ἀβσκευάζω. διεσκεύασε al. ἐσκεύασε I. Nec. 16. 478.

διασπάω I. D. Mort. XIV. 3. 396.

ἀβσπείρω I. Tim. 21. 131.

ἀβστύρω I. Piſc. 27. 597.

διαταράξειν al. διασπαράξειν II. Tyran. 20. 156.

διατείνω I. Piſc. 20. 590. διατεινομένους II. Jov. Trag. 16. 660.

διατριβὴν I. Prom. 16. 199. διατριβὴν II. Icar. 16. 770. τὰς αὐτοῦ διατριβὰς II. Tox. 34. 543.

διατρίβω. διατράψῃ Edd. διατρίψῃ I. Scyth. 8. 867.

διαφέρομαι I. Vit. Auct. 14. 554. διαφέρομεν ἑρώντων III. Dem. Enc. 43. 521.

διαφεύγω I. Piſc. 4. 573. μυήμιλλα διέφυγεν I. Somn. 8. 12. διαφύγοιεν S. διαφύγειεν al. II. Imag. 21. 479.

διαφθείρω. διεφθαρμέν⊙ τῷ σώματι I. D. Deor. XIII. 2. 237.

διαφορὰν vulgo male διαφθορὰν II. Bis Acc. 28. 183.

ἀβφορον I. Herm. 81. 825.

διαφόρε Edd. ἀβφορα II. Amor. 8. 405.

διαφυλάττον al. διαφυλάττειν I. Tim. 1. 100.

διαχράομαι I. D. Mar. VI. 3. 305.

διδάσκω. διδάξαντό μοι I. Somn. 1. 2. διδάξας al. δίξας I. D. Deor. XXVI. 1. 281.

διδάσκαλ⊙. εἰς διδάσκαλον πέμπω I. Somn. 1. 2.

διδόζ al. διδοῦζ I. Merc. Cond. 8. 664.

δίειμι II. Alex. 26. 234.

διεξειμι reſtit. ex W. διεξίημι Edd. pr. II. Gym. 15. 893.

διέξερχομαι. διεξεληλυθότες al. ἐξεληλυθότες I. Merced. Cond. 1. 652. διεξέρχον⊙ II. Jup. Conf. 2. 627.

ἐπέρχομαι I. Merc. Cond. 11. 719. διελθόντες II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136.

διεφέροντο II. Eun. 2. 351.

διευκρινέω I. Herm. 7. 747.

διεχθέρομαι I. D. Mar. VI. 3. 305.

διηγημάτων Edd. λόγων II. Amor. 1. 397.

διηνεκὴς. διηνεκῆ κεκτῆζ τ̓ φόβον I. Jud. Voc. 2. 84.

δίζημι. διαζήσας al. διασπάσας I. D. Mort. XIV. 3. 396. δίζημι. διαζήσας ib. ἀ[illegible]αῖν III. Conv. 33. 441.

δίκραναι] δίκρανα πτύα τινὰ ἐ συνεχῆ &c. I. Tim. 12. 120.

δικάσατε reſtit. ex O. δικάσατε Edd. II. Bis Acc. 23. 822.

δικασαὶ abeſt in Edd. II. Bis Acc. 30. 829.

δικαίας ⊖ ἀμοιρεῖς III. Calumn. 8. 136.

δίκη I. Piſcat. 10. 578. δικαιοσύνης *Solan.* pro δίκης ib. 40. 608.

Δικταῖ⊙. Δικταῖον ἄντρον I. D. Mar. XV. 4. 327.

δημοφίτης II. Jup. Trag. 48. 695. III. Meret. IX. 304.

Διογένης I. Piſc. 23. 592.

διολισθαίνω I. Cont. 1. 490.

Διομήδης II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120.

διομολογέω. ἀλλ' ὁδὶ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ εἶναι διωμολόγει I. Nigr. 26. 66.

Διονύσια I. Piſc. 25. 596.

Διονύσ⊙. Διονύσῳ al. Διονυσίῳ I. Prom. 5. 31. τῷ Διονύσῳ III. Dea Syr. 16. 463.

διορύσσω. διορύξας al. ὀρύξας al. male διωρύξας al. διαρρήξας I. Tim. 53. 169.

δίπλεθρ⊙ II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.

δίψα. δίψης al. ἰλύ⊙ I. Nigr. 16. 55.

διψάω. διψῶντα κεκραγέναι I. Merc. Cond. 28. 687.

Διώνη I. D. Deor. XXIII. 1. 273.

δοκεῖ Edd. δοκῇ II. Eun. 10. 358.

δοκέω I. Piſc. 15. 586. ἔδοξάν Edd. & M. ἔδοξε I. Scyth. 11. 872. I. Tim. 49. 162. δόδοκται al. δέδοται male I. D. Mort. XV. 4. 401.

δο-

δικίω. κατὰ τὰ αὐτῷ δικεῦντα al. κατὰ τὰ αὐτῷ δικεῦν, al. κατὰ τὸ αὐτοδικεῦν I. Tim. 25. 138.
δικὶν ex W. δικέειν Edd. III. Dea Syr. 10. 456. ib. 1. 451.
δικεῦντι Edd. male δικῶντι III. de Domo 23. 204.
δικῶ al. δικεῖ I. Sacr. 1. 526.
Δόλιχ⊙] ἔνομα δρόμου III. Dem. Enc. 3. 493.
Δόλων nomen proprium III. Ocyp. p. 665.
δόξης καταφρονῶν II. Par. 52. 876.
δοράτιον I. D. Deor. XIX. 1. 250.
δορυφορίω. δορυφορήσαντες al. δορυφορήσαντες I. D. Mort. VI. 3. 351.
δορυφόρημα II. Q. Hist. 4. 5. δορυφορήμασιν II. Icar. 9. 760.
δοχεῖον II. Asin. 27. 596.
δράματ⊙ Edd. πράγματ⊙ III. Mort. Per. 3. 327.
δράττω. ἐδράξατο II. Asin. 25. 594.
δράω I. Pisc. 25. 596.
δρεπομένων omnes Edd. sed legendum διρπομένων vel potius βλεπομένων III. de Domo 9. 195.
δρυμύ τι ϵ τετανῶδες II. Icar. 23. 778.
δρόμω W. Edd. δρόμως II. Astr. 17. 367.
δρώμενον forsan ἑρώμενον dicit *Solan.* III. Musc. Enc. 9. 97.
δυσπακίζ⊙ II. Dem. 50. 392.
δυεῖν al. δυοῖν vide nott. II. Alex. 8. 215.
δύναμαι. δυνάμενα B. δυνάμεθα I. Catap. 4. 625.
δυνήσεται emendatio *Gesn.* δυνήσεσ) vulgo II. Par. 8. 845.
δυνησόμεθα Edd. δυησόμεθα II. de Luct. 18. 930.
δύναμαι. δυναμένοις al. δυναμένους I. Herm. 26. 765.
δύναμαι. δύνατας al. δυνατὸς I. D. Mar. IX. 2. 313.
δυνέω. ἰδύνεον Edd. ἰδύνεον male II. Salt. 13. 275.
δύνω. κατὰ τ' γῆς δύνει I. Pisc. 38. 607.
ᾧ δύο τινὶ II. 1. Ver. Hist. 8. 76. δύω al. δύο I. D. Deor. XX. 15. 265. δύω I. Vit. Auct. 5. 544. δύω Edd. δύο II. Amor. 37. 439.
δυσιλιγκτ⊙ I. Pisc. 17. 588.
δυσίφως. οἱ δυσίφωτες I. Cat. 14. 637.
δυσκαθεκτος al. δυσκάτοχος I. Tim. 29. 142.
δυσκλεδόνις⊙ II. Amor. 39. 140.
ὦ Δαυλίδη νέον II. Icar. 24. 780.
Δαυτιάδι ex emend. *Solan.* pro δυστιάδι II. Lex. 25. 350.

E.

Ἑαυτοῦ. ἑαυτὸν al. αὐτὸν I. Nigr. 25. 65. ἑαυτῷ al. ἑαυτοῦ I. Somn. 18. 23.
ἐάω. ἐμὲ μόνον ἔασον τὰ Ἀριστοτέλους εἰδέναι I. D. Mort. XIII. 5. 393.
ἐβδόμῳ ϵ πέμπτῳ III. Ner. 4. 638.
ἐγγιλᾶται Edd. an ἤγγιλται III. Adv. Ind. 15. 112.
ἐγγυάω. ἐγγυήσας ἤδη αὐτὴν I. D. Deor. VIII. 1. 226.
ἐγγύς. ἐγγυτάτω an ἐγγύτατα I. Tim. 51. 166.
ἐγκαταλέγω I. Catap. 11. 632.
ἔγκαυμα I. Catap. 24. 646.
ἐγχειρίζω I. Prom. 3. 187.
ἔγχελυς. ἐγχέλεις al. οἱ ἐγχέλεις I. Tim. 29. 142.
ἔγχελυς. ἐγχέλεων al. κλοιῶν I. Pisc. 12. 581.
ἐγχίω I. Pisc. 24. 594.
ἐγχυθέντ⊙ Edd. ἐκχυθέντ⊙ II. pro Imag. 15. 493.
ἐγχυνόμενον restit. ab *Solan.* ἐκχυπώμενον Edd. pr. II. pro Imag. 29. 506.
ἐγὼ. ἐμοῦν al. ἐμοῖς I. Tim. 9. 117. ἐμοῦν al. ἐμοῖ I. D. Deor. IV. 2. 209. ἐμοῖς ib. XXII. 4. 272. μοι al. μοὶ I. Jud. Voc. 2. 84. I. Prom. 2. 26. ἐμοῦ al. ὑμοῦ I. D. Mort. X. 1. 363. I. Nigr. 9. 48. I. Prom. 2. 27. ἐμοῖς al. ὑμοῖς I. Prom. 16. 199. I. Pisc. 30. 599. ἐμοὶ γε Edd. ἔχειμι II. Bis Acc. 12. 806. μοι *Gesn.* μὴ III. Solocc. 12. 583. μοι ex emend. *Solan.* deerat in Edd. II. Asin. 16. 583. ἐμοῖσιν II. Jup. Trag. 34. 683. ἐμοῦ Edd. omnes II. Gym. 20. 900. ἐμοὶ Edd. ἐμοὶ II. Amor. 9. 406.
ἔδιστα W. αἰδιστα II. Q. Hist. 22. 30.
ἔδ⊙ II. Jup. Trag. 44. 692.
ἐθελοκακῶν. ἐθελοκακεῖ] ἐθελοκολακεῖ F. adscriptum ἐθελοκακεῖ ex P. I. Somn. 18. 23.
ἐθέλω I. D. Mort. XX. 3. 415. ὅτου ἐθέλουσιν &c. septem seq. verba in Edd. omissa sunt I. Scyth. 10. 87. ἐθελήσει ἴν γε Edd. ἐθελήσουσί γε II. Bis Acc. 15. 809.
ἔθ⊙. ἀπὸ τῶ οὐ ἔθει λεγομένου κοινὸς Ἑρμῆς I. Somn. 9. 14.
ἐθῶν al. ἠθῶν al. ἠθῶν I. Tim. 42. 155.
εἴθε. αἴθει ex P. αἴθε Edd. II. Alex. 55. 259.
εἰ additum a *Solano* III. Navig. 14. 257.
εἰ Edd. sed ὁ legendum adscr. *Solan.* II. Abd. 18. 175.
εἰ ᾗ in G. deest ᾗ I. D. Mort. VII. 2. 357.
εἰ μὴ ᾗ II. Gall. 28. 745.
εἰ ϵἶεν Edd. εἴτις ἦν II. Eun. 7. 356.
εἰ πάσαις leg. ὁπόσαις vel εἰ πολλαῖς dicit *F. F. R.* II. Asin. 3. 570. εἰ omissum in Edd. II. Gall. 13. 721.
εἰᾶγε al. ἤγε al. ἴτε I. D. Deor. XVIII. 2. 249.
εἰδῶ ubique legitur II. Asin. 11. 580.
εἰδιχθὺς I. Pisc. 48. 616.
εἰδότες. εἰδότες Edd. ἰδόντες I. Herm. 75. 819. ἐ ᾗ εἰδ' ὅτας III. Calumn. 21. 151. εἰδὼς F. εἰδὼς I. Cont. 10. 503. ὡς ἂν εἰδὼς ἅπαντα ib. 1. 488.
εἰδῆναι. εἰδέναι βούλομαι I. Catap. 11. 632.
εἰδὼς. εἰδότας al. εἰδότες I. Tim. 15. 126. εἰδὼς γοῦν τινας ib. 26. 139. ἰδὼς al. εἰδὼς I. Somn. 15. 20. ἰδοῦ al. ἰδοῦ ἐς I. D. Mar. XIV. 2. 323. εἴδης al. εἰδῇς ib. XV. 1. 325. ἰδοὺ al. ὦ ἰδοὺ I. Pisc. 51. 618. εἰδὼς B· εἰδὼν I. Catap. 27. 649. ἰδὼν ὄνυχα λέοντος I. Herm. 54. 795. εἰδῇ Edd. εἰδῆ quod revocandum II. Tyran. 11. 147.
εἰκαστικὸν Edd. εἰκὸς II. Alex. 22. 230.
εἰκὼν. τὰν εἰκόνα W. τὰς εἰκόνας Edd. II. Salt. 14. 276.
εἰκὼς ἔτι Edd. & M. εἰκόσιν ἔτη melius *Solan.* I. Herm. 59. 800.
εἰκὼς ὡς ἔοικεν II. Par. 30. 859.
εἴμασται restit. ἔμμασται Edd. III. Dea Syr. 32. 478.
εἰμὶ. ἐνσεσικὼς ᾖ III. Ocyp. p. 665. v. not. εἰμὶ. ἐστι deest in F. I. Nigr. 14. 53. ὢν *Fens.* vult ὄντως III. Calumn. 16. 145. τ' ὄντων F. τούτων I. Vit. Auct. 18. 557. ὢν in al. deest I. D. Mort. XII. 6. 387. εἶναί τις I. Pisc. 6. 576. εἶναι al. εἶμαι al. ἐκείνῳ al. ᾗ I. Herm. 73. 815. εἶεν I. Catap. 1. 620. ἔστι μὲ γῆ II. Jup. Trag. 23. 668. ἔσ' ἂν *Solan.* ἔστι, ἂν I. pro Lapi. 11. 735. ὄντα al. ὄντι I. Tim. 56. 174. ἔσαι ex L. & W. ἔσῃ Edd. III. Diss. cum Hes. 8. 245.
εἶμι. ἴθι Edd. ἴσθι III. Rhet. Pr. 10. 11.
εἰνὶ al. ἐν II. Fug. 30. 382.
εἰς ἔδ' εἰπεῖν καλὸν III. Adv. Ind. 16. 113.
εἰργάσω Edd. male εἰργάσω I. Herm. 71. 813.
εἰρκτὴ II. Asin. 41. 609.
εἰρω. ἐρεῖν al. ἐωρακέναι I. D. Mort. XXVII. 1. 438.
εἰρωνίαν I. Pisc. 22. 592.
εἰς. μίαν I. D. Mort. I. 1. 328. ἑνὸς γῆ II. Salt. 83. 313.
εἰς δὲ ἀμοίρους βίου II. Amor. 49. 453.

εἰσδέχομαι. ἐσιδέξατο F. ἐκδέξατο I. Necyom. 10. 471. εἰσδέξομαι I. Tim. 37. 139.
εἰσαῦθις al. εἰς αὖθις I. Merc. Cond. 3. 655.
εἰσκομιζομένῳ al. ἐκκομιζομένῳ II. Gall. 12. 720.
εἰσήχοντο. εἰσήχοντο ἀπαγριώθροι leg. ἐξήχοντο I. D. Mort. III. 1. 338.
ἐκ Gr. ἀπὸ. Nil mut. Edd. sed ἐκ τ habent pro τ ἐκ I. Herod. 2. 833. ἐκ πρώτης διαιτῆς μοιρᾶδ᾽ II. Alex. 11. 219.
Ἐκέδη I. Sacr. 2. 528.
ἐκάτη al. male ἐκάεσθω I. Herm. 52. 793.
ἔκας᾽ Fenſ. ἐκάεσης I. Herm. 26. 765.
ἐκέσετο II. Aſin. 29. 598.
Ἑκάτη I. Cat. 7. 628. Ἑκάτης δῶτον I. D. Mort. I. 1. 331.
ἔκ γε Edd. ἔκ τε II. Tyran. 14. 152.
ἐκεῖ᾽ I. D. Mort. XIII. 5. 394. ἐκεῖνο al. ἐκεῖνον III. Columna. 15. 145. ἐκείνης ex Mſ. Gr. ἐκείνε Edd. priores II. Alex. 39. 245. ἐκείνῃ τὴν al. ἐκείνης τ I. Merc. Cond. 42. 704. ἐκείνε W. & L. ἐκείνοις Edd. II. Q. Hiſt. 26. 34. ἐκείνῳ recept. ex F. ἐκεῖνον Edd. II. Par. 52. 876. ἐκεῖνοι ſic Edd. ἐκείνῳ vult Solan. III. de Domo 23. 203.
ἐκθηλύνω. ἐκτεθηλυμμένῳ effeminato, I. D. Deor. V. 3. 214.
ἐκθόρῳ I. D. Mar. II. 3. 293.
ἐκκεκώφωται Edd. ἐκκεκώφηται II. Bis Acc. 1. 792.
ἐκκινέω. ἐξεκεκίνητο L. & P. ἐξεκίνητο Edd. II. Tox. 15. 523.
ἐκκόπτω. ἐξεκκοπῆ Edd. ἐξέκοπε II. Jup. Trag. 16. 661.
ἐκλελῆθαι πάλαι II. Bis Acc. 8. 799.
ἐκλελοχότας receptum pro λιοῦλας Edd. III. Sol. 5. 563.
ἐκρίω I. Piſc. 10. 579.
ἐκτὸς deeſt in Edd. II. Jup. Conf. 10. 634.
ἐκτριψαῖλες Edd. ἐντρίψαιλες III. Mort. Per. 25. 349.
ἐκτραχηλίζω II. Tox. 14. 521.
ἐκφορίω. ἐξεφόρει] ἀπήντλει, ἐξέφερε I. Tim. 12. 120.
ἐκφύω. ἐκπεφυκότα al. ἐμπεφ. I. Tim. 29. 142.
ἐκχύω. ἐκχυθησόμενα al. male ἐκλυθησόμενα I. Cat. 17. 640.
ἑκὼν. ἑκόντες εἶναι I. Merc. Cond. 2. 653.
ἐλαιόνοιες al. ἐλάκοιες II. 2. Ver. Hiſt. 26. 123.
τὰ ἐλεγεῖα III. Conviv. 41. 445.
τῷ Ἐλέᾳ βωμὸν II. Bis Acc. 21. 818.
Τ Ἐλεφαντέων II. Gall. 6. 712.
ἐλίφας. ὅτι Τ ἐξ Ἰνδῶν ἐλέφαντα I. Sacr. 11. 535.
ἐλλείπω. ἐλλειψόμεν O. ἐλλείψομαι I. Piſc. 24. 594.
Ἔλλω. τὴν Ἑλλήνων σωτῆρα II. Jup. Trag. 13. 656.
Ἕλλησιν deeſt in Edd. II. Phal. alter 8. 204.
Ellipſis adverbii ἔνεκα, in τοῦ᾽ ἀγαθοῦ ἕνεκα ταῦτα III. Adv. Ind. 5. 103.
ἐλπὶς II. Salt. 81. 312.
ἐλπόδιον. ἢ ἐλπόδιον ἡμῖν γένῃ III. Deor. Conc. 7. 531.
ἐλπίδας Edd. ἐλπίδα III. Epigr. 2. p. 675.
ἐλπίζῃ Edd. ἐλπίζει II. Q. Hiſt. 39. 52.
ἑμαυτὸς. ἐμαυτὸν al. ἐμαυτῷ I. Prom. 4. 188.
ἐμβάται. ἀπὸ Τ ἐμβατῶν I. Necyom. 16. 479.
ἐμβαίνω. ἐμβαίνοις al. ἐμβαίης al. ἐμβαίνῃς I. D. Mort. X. 8. 370.
ἐμβοησόμεν ex O. ἐκβοήσομεν Edd. III. Nav. 10. 255.
εἰς τὸ ἔμπαλιν I. Cat 15. 638. ἔμπαλιν ἢ al. εἰ Παλλήνη εἰ III. Nav. 3. 249.
ἐμπαρώνησαν ex emend. Solan. ἐπαρώνησαν Edd. III. Conv. 2. 419.
ἐμπιμπλὰς II. Jup. Trag. 46. 694.
ἐνπίμπρημι. ἐνεπιμπράμην al. ἐπεπιμπράμην I. Cat. 12. 634.
ἐμπίπτω. ἐμπεσὼν Edd. ἐμπεσόντα Gr. III. Fug. 2. 366.
ἐμπὶς I. Cont. 8. 501. III. Muſc. Enc. 1. 91.
ἐμποσία. ἐμποσίαι F. ἐμποσίαις I. Cont. 11. 504.
ἐμπρέω. ἐνέπρει al. συνέπρει I. Somn. 14. 19.
ἐν Edd. pr. ἐπὶ II. Aſin. 17. 585. deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 20. 665. addit Solan. II. Aſtr. 10. 365. ἐν Edd. ſed G. L. ἐνὶ rectius II. Q. Hiſt. 12. 17. ἐν γειτόνων reſtit. ex P. ἐκ γειτόνων antea editum erat II. Bis Acc. 9. 802. ἐν ex M. ἐκ Edd. III. Dea Syr. 35. 480. ἔν τι ἐκάεσ II. Imag. 16. 475.
Τ ἔναγχ᾽ ἀποδημίας II. Icar. 1. 752.
ἐνάλι᾽. ἐνάλιοι ἀλόγοις I. D. Mort. I. 1. 288.
ἐναντίωμα. ἐναντιώματα Fenſ. ἐναντιῶτ. I. Herm. 21. 765.
ἐναντί᾽ I. Piſc. 20. 590.
ἐναποθήσεται. εἶτα οἱ μὲ ὑμῶν ἐναποθήσετ. I. Herm. 75. 817.
ἔναυλ᾽. φωνὴν ἔναυλον I. Somn. 8. 12. II. Amor. 5. 402.
ἐναύσ. ἐναυσάμβ᾽ al. ἐγκαυσάμβ᾽ I. Tim. 6. 112. ἐναυσαμένε C. male ἐκκαυσαμένε I. Prom. 18. 201.
ἐνδικνυμαι II. Amor. 46. 450.
ἐνδιῶς al. ἐνδιὰς I. Merc. Cond. 5. 660.
ἔνδον additum ex O. aberat in Edd. III. Nav. 18. 260.
ἔνδοξ᾽ I. D. Mort. XX. 1. 413.
ἐνεδύσατο ex M. & S. ἐνεδήσατο al. III. Dea Syr. 27. 473.
ἕνεκα. αὐτῆς ἕνεκα πάντα ἐπιτηδεύοντες &c. V. Schol. I. Nec. 5. 463.
ἔνειμι. ἐνῇ al. ἦν I. Tim. 8. 115. ὡς ἐνὼν II. Icar. 11. 763. ἐνῇ μοὶ μοι III. Diſſ. cum Heſ. 4. 242. ἐν Τ ἐνόντων II. Phal. Pr. 5. 192.
ἐνθουσιασμὸς III. Dem. Enc. 5. 494.
ἐνὶ Edd. ἐπὶ male II. Jup. Trag. 32. 679.
ἐνιέκρουσ᾽ I. Tim. 56. 173.
ἐνῆπται G. ἐνίπτει III. Herc. 1. 82.
ἔνοπλ᾽. ὁ ἔνοπλ᾽ I. D. Mort. X. 7. 367.
ἐνοχλῶ al. ἐν ὄχλῳ I. pro merc. Cond. 30. 689.
ἐνοχλέω. μὴ ἐνόχλει ἐν O. addit Τ μηδ᾽ ὁτιοῦν κακημένον μᾶτλω I. D. Mort. XXII. 3. 425.
ἐντεῖα I. D. Deor. XIV. 2. 239. ἐντίμων I. Scyth. 1. 859.
ἔν τι ΔΙΝ. τὰ ἐν II. Q. Hiſt. 6. 8.
ἔντοσθεν I. Vit. Auct. 26. 566.
ἐν τοσούτῳ III. Conv. 15. 428.
ἔντιχν᾽. ἔντιχνοι V. ἄτεκνοι I. pro merc. Cond. 7. 662.
ἐντυγχάνω. ἐντύχοιμι al. ἐντύχω I. Tim. 5. 110.
ἐντυπόω. τὰ χρώματα Τ φαινόντων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐντετυπωμένα φέρων I. Somn. 8. 12.
ἐνύπτιος] τ. κατὰ ὕπτιον I. Somn. 5. 8.
ἓξ Ϛ ὄνκα I. Prom. 20. 203.
ἐξ ἔρατ᾽ al. ἐξαίρετ᾽ I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἐξαγορεύω I. Piſc. 33. 601.
ἐξαγωνί᾽ II. Abd. 26. 182.
ἐξαλείφω I. Piſc. 36. 605.
ἐξαμωλόω. τὴν ἔννοιαν Τ εἰρημένων ὕπω ταχέως ἐξήμωλωκας I. Somn. 8. 12.
ἐξανθίω I. D. Mort. XX. 416.
ἐξαπατάω I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ἐξαρν᾽. οὐκ ἐξαρν᾽ γένοιο I. D. Mort. XIV. 1. 394.
ἔξαρτοι ἦσαν II. Phal. prior 6. 193.
ἔξειμι I. C. t. 8. 630. ἐξεῖναι al. ἐξεῖναι I. Herm. 47. 788. ἐξεῖναι ἰφίτῳ II. Bis Acc. 4. 797. ἔξεσι. ἐξῶσι al. εἶναι I. Jud. Voc. 10. 96.
ἐξεργάζομαι. ἐξειργασάμεθα al. ἐξειργασόμ. I. Cont. 4. 496.
ἐξέχομαι. ἐξελύθη v. notas III. Pſeudol. 27. 184.

ἐξίτασις I. Prom. 12. 195. ἐξορίσω I. Pisc. 15. 586.
ἐξηγίομαι II. Q. Hist. 27. 35. ταύτῃ ἐξεῦρον I. Scyth. 7. 866.
ἐξοπλίζω. ἐξοπλισάμβοι al. ἐξωυλισάμβοι II. 1. Ver. Hist. 37. 100.
ἐξορκίζω I. Sacr. 4. 529.
ἐξυπτάζω I. Catap. 16. 639.
ἔξω βίλους III. Conv. 2. 419.
ἐξωθέω. ἐξωθεῖς al. ἐξωθεῖς I. Tim. 38. 150.
ἐξωμίας I. Vit. Auct. 547. ἐξωμίδιον ib.
ἑορτὴ I. Tim. 7. 113.
ἐός. δοτῖρας ἑάων al. ἐάων I. Prom. 18. 201.
ἐπ' ἐμοὶ II. Phal. Pr. 4. 191. ἐπὶ al. ἐὼ I. Nigr. 7. 45.
ἐπάγω. ἐπήγετο B. male ὑπήγετο I. D. Mort. XXVII. 2. 439.
ἐπαιάζω. ἐπαιάζοντα al. ἀπαιαιζοντα I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἐπαινέω. ἐπαινέσαι I. D. Deor. XVIII. 2. 248. I. Merc. Cond. 20. 675. ἐπαινήσειε Edd. ἐπαινέσειε II. Amor. 37. 439. ὅτι μοι πρὸς τὰς σὰς πράξεις ἐπαινέσαι ἐπέλαμψε I. D. Mort. XIV. 3. 396.
ἐπαινὴν variat καπεινὴν, ἐπεινὴν, & αἰπεινὴν I. Nec. 9. 469.
ἐπαίρω. ἐπῆρεν al. ὑπῆρεν I. D. Mort. X. 9. 372.
ἐπαίτης I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἐπακούω. ἐπακούσας al. ὑπακούσας I. Tim. 34. 146.
ἐπαμύνω. ἐπαμύνειν al. ἐπαμύνειν alii addunt αὐτῷ δόντα I. Prom. 1. 185.
ἐπαναφέρομαι I. Herm. 85. 829.
ἐπανατείνω. ἐπανατείναι al. ἐπανατείναι I. Cat. 13. 635.
ἐπάνειμι. ἐπανιοῦσα al. ἀνιοῦσα I. Pisc. 13. 581.
ἐπανίστημι. ἐπανας᾽ὰς Edd. ἀπανας᾽ὰς II. Amor. 5. 403.
ἔπαυλις II. Asin. 17. 585.
ἐπεὶ al. ἔτι I. Prom. 16. 199. ἐπεὶ al. εἶπε ἐπεὶ I. D. Mar. XII. 1. 319. ἐπεὶ male procul dubio pro ἐπὶ I. Pisc. 42. 609. ἐπείκε ib. 23. 593. ἐπεὶ γὰρ ἐπίθηκα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα al. ἐπεὶ δὲ ἔθηκα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπειδὴ τάχιστα I. Pisc. 29. 598.
ἐπεισεκυκλήθησαν III. Deor. Conc. 9. 533.
ἐπεισκληθῆναι *Kuſt.* vult ἐπεισκυκληθῆναι III. Phil. 29. 55.
ἐπεριδμύω II. Gall. 10. 717.
ἐπεισπεσὼν an. ἐπεισπαίσας III. Meret. XV. 322.
ἐπεισπαίω. ἐπεισέπαισαν ex emend. *Kuſteri*, ἐπεισέτεσσαν Edd. pr. III. Meret. XV. 323.
ἐπελπίζω ſperare facio I. D. Mort. V. 2. 345.
ἐπέλασις. ἐπελάσεις Edd. ἐπελεύσεις II. Q. Hist. 28. 37.
ἐπεμβαίνω. ἐπεμβᾶς al. ἐπιβᾶς I. Tim. 56. 174.
ἐπέρριψά Edd. ὑπέρριψα II. Bis Acc. 17. 813.
Ἐπιφρατίδι al. ἐπ' Ἐὐφρατίδι I. Pisc. 19. 589.
ἐπηγόμην Edd. ἐπιγόμην II. Amor. 10. 408.
ἐπήκοα *Solan.* vult ὑπήκοα III. Philopſ. 29. 56.
ἐπῆλθεν al. ἐπῆχεῖ II. Jup. Trag. 44. 692.
ἐπηλυγάζω II. Jup. Trag. 8. 651. III. Calumn. 1. 125.
ἔπηλυς III. Pſeudol. 11. 171.
ἐπήρεια II. Amor. 46. 449. I. pro Lapſ. 1. 724.
ἐπὶ Edd. ὑπὸ III. Pſeud. 7. 169. ἐφ' ὅ, τι al. ἐφ' ὅτῳ I. D. Mar. XV. 4. 327. ἐπὶ τῷ αὐτοῦ δίκῃ II. Phal. Pr. 5. 192. ἐπ' ἴσης ἀξίας ex emend. *Geſn.* ἐπίσης ἀξίως Edd. III. Dem. Enc. 10. 498.
ἐπὶ κεφαλὴν al. male Ἐπικεφιτῶν II. Q. Hist. 24. 32.
ἐπιβαίνω I. Catap. 8. 629. δεῖ ἐπιβῆναι I. Nigr. 26. 64.
ἐπιβάσεως. *Pell.* ἐπισῶσ᾽ III. Mort. Per. 39. 359. ἐπιβάσεως II. Jup. Trag. 41. 688. ἐπιβαίνης al. ἐπιχειρεῖς I. D. Deor. XXII. 4. 272.
ἐπιβάτης. ἐπιβατῶν al. ἐπιβατῶν ἐδηρεφέων I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ἐπιβουλεύω. ἐπιβούλευσαν al. ἐπιβούλευον I. D. Deor. XXI. 2. 268.
ἐπίβουλος. ἐπιβουλότατον al. ἐπιβουλωτότατον I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβολὴ. ἐπιβολαῖς al. ἐπιβολαῖς I. Tim. 13. 122.
ἐπιγίγνομαι. ἐπιγίγνετο Edd. ἐνιγίγνετο II. 1. Ver. Hist. 6. 74.
ἐπιγράμμαν I. Herm. 70. 812.
ἐπιδείκνυμι. ἐπιδείξαιο al. ἐπιδείξαις I. Tim. 6. 112. ἐπιδικνύμην I. Harm. 3. 855. ἐπιδεξόμην al. ἐπιδεξάμενος II. Asin. 52. 620. ἐπίδειξε Hft. Dea Syr. 25. 471.
ἐπιδιάσιμος I. Somn. 9. 13.
ἐπίδοξον ex W. ἐπιδόξῳ Edd. III. Dem. Enc. 3. 493.
ἐπιδημέω. ἐπεδήμησεν *T. H.* mallet ferme & merito ἀπεδήμησεν I. Sacr. 2. 527.
ἐπιθυμία I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἐπιθυμίαι φυσικαὶ II. Gall. 27. 744.
ἐπιεικεῖς τινας λέγεις II. Gall. 23. 737. ἐπιεικῆ τε καὶ μέτριον II. Phal. Pr. 2. 188. ἐπιεικτὸς II. Astr. 15. 367. ἐπιεικῶς I. D. Mort. VII. 1. 356. ἐπικαλαμάομαι. ἐπικαλαμησόμβοι Edd. ἐπικαλαμησόμβοι II. Tox. 16. 524.
ἐπικαλέω. ἐπεκαλέσατο II. Phal. Pr. 4. 191.
ἐπικίρνη I. Vit. Auct. 14. 553.
ἐπικλυσθῆναι Edd. pr. ἐπικλεισθῆναι III. Philopſ. 36. 63.
Ἐπικούρῳ. Ἐπικούρειος W. Ἐπικούριος I. Herm. 36. 779.
Ἐπικουρεῖ I. Pisc. 43. 611.
ἐπικυρεῖν pro ἐπιτυγχάνειν II. Astr. 2. 361.
ἐπίκοτον. ἐπικότῳ al. ἐπικότου I. D. Mort. X. 9. 371.
ἐπιλαμβάνομαι. ἐπιλήπτου al. ἀπιλήπτου I. D. Mar. IX. 2. 313. ἐπιλαβόμενος al. συνεπιλαβόμενος I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ἐπιλανθάνομαι. ἐγὼ δὲ ὁ χρυσοῦς ἐπιλαθόμενος I. pro Lapſ. 1. 724. ἐπιλελησμένου al. ἐπιλελησμένους male I. Tim. 9. 116.
Ἐπιμενίδης qualis. I. Tim. 6. 111.
ἐπιμετρέω. ἐπιμετρήσαντο III. Philopſ. 24. 52.
ἐπιμίγνυμι I. Tim. 43. 155.
ἐπινεύω I. D. Deor. XX. 2. 254.
ἐπινοέω. ἐπινοήσαι Edd. ἀπενοήσαμεν II. Amor. 16. 416.
ἐπινοήσεις] ἐπινοῦ Mſ. Gr. ἐπινοῆσαι Edd. & M. II. Q. Hist. 10. 14.
ἐπινῶς Schol. & *Fl.* ἐπιμανῶς ali II. 2. Ver. Hist. 25. 122.
ἐς τὸ ἐπιὸν II. Phal. Pr. 5. 192.
Ἐπίρῳ nomen propr. III. Meret. XIV. 320.
ἐπίσαν ὄντων al. ἐπισαρόντων I. Merc. Cond. 26. 657.
ἐπισάρωμι. ἐπισαρόντῳ I. Merc. Cond. 4. 684.
τὰ ἔπιπλα ſupellex, I. D. Mort. X. 1. 364.
ἐπιπλώσω. ἐπιπλῶξαι al. ἐκπλῶξαι I. Herm. 31. 772.
ἐπιπλέκω. ἐπεσπλεγμένον al. ἐπ—μένα I. Cont. 16. 512.
ἐπίπνοια. ἐπιπνοίᾳ al. ἐπινοίᾳ I. pro Lapſ. 15. 737.
ἐπιπολῆς I. D. Mort. X. 1. 364.
ἐπιπολὺ I. Pisc. 2. 572.
ἐπιπρέπω. ἐπιπρέπῃ al. ἐπιπρέπει I. D. Mar. I. 3. 290.
ἐπιῤῥέω. ἐπιῤῥέει al. ὑπιῤῥέει I. D. Mort. IX. 2. 360. τῷ ἐπιῤῥέοντι I. Tim. 18. 129.
ἐπισημαίνω I. D. Deor. IX. 1. 228.
ἐπίσημον I. Tim. 41. 153. I. Catap. 9. 630.

ἐπίσημω᾽ al. ἔνδηξ᾽ I. D. Mort. XX. 1.413.
ἐπισκήπτω. ἐπισκήψας I. Tim. 30. 142.
ἐπισκοπέω. ἐπισκόπει al. ἐσκόπει I. Somn. 15. 20. & 21.
ἐπισκύπτουσι al. ἐπισκοπεῖς al. ἐπισκοπῆς I. Herm. 41. 784.
ἐπὶ σκοτοῦ forſ. ἐπισκότει II. Amor. 16. 415.
ἐπίσκοπ᾽ ἔσα I. Piſc. 21. 591.
ἐπισπάομαι I. D. Deor. XIV. 2. 240. I. Scyth. 3. 863.
ἐπισπάω. ἐπισπασάμ᾽ al. ἀγαγων I. Cat. 12. 633.
ἐπισπασάμ᾽ Edd. ἀσπασάμενος III. Rhet. Pr. 12. 13.
ἐπισείω. ἐπέσεισε al. ἀπέσεισε I. D. Deor. X. 2. 231.
ἐπίτηδης. ἐπίτηδες al. ἔτως I. D. Mort. XVI. 3. 404.
ἐπιτίθημι. ἐπίθη al. ἐπίθες I. D. Deor. XX. 12. 263.
ἐπιτίμι᾽ I. Merc. Cond. 4. 657.
ἐπιτρέφω. ἐπιτέθραμμαι᾽ III. Calumn. 2. 127.
ἐπ. τυχίω] ὅρα τὸ ἐπ᾽ τυχεῖν κεῖμαι· ἀντὶ τῦ ἐντυχεῖν, καὶ δοτικὴ συντάσσεται I. Nigr. 2. 40.
ἐπιφέρω. ἐπενέγκας I. Tim. 37. 149.
ἐπιφημίζω al. ἐπευφημίζω I. Prom. 1. 24.
ἐπιχθίζομαι II. Q. Hiſt. 23. 31.
ἐπιφυσάω I. Necyom. 18. 481.
ἐπιχαίνω. ἐπιχαίνετε al. ἐπιχαίρετε I. D. Mort. VI. 3. 349.
ἐπίχειρα. τἀπίχειρα] μισθούς, τὰ ἀφ᾽ ἑ χειρῶν κέρδη &c. I. Tim. 4. 106.
ἐπιχειρέω. ἐπεχείρησε al. ἐπιχείρισε I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
ἐπιχρις᾽ al. ἐπίχρυσ᾽ I. Tim. 28. 141.
ἐπιψικάζω. ἐπιψικάσασαν al. ἐπισκευάσασαν I. Merc. Cond. 27. 686.
ἐπόμνυμι. ἐπομοσάμ᾽ Edd. male ἐπωμοσάμ᾽ I. Tim. 47. 160.
ἔπ᾽. ἐπῶν al. ἐπαίνων I. Harm. 4. 857.
ἐποχέω. ἐποχεμένη al. ἐπηχεμένη I. Prom. 6. 32.
ἑπτὰ ἀπ᾽ ἑ ἀπάντων III. Fugit. 9. 370.
ἑπτέτης I. Cont. 17. 514.
ἑπωμίζω v. nott. III. Philopat. 4. 590.
ἐραστὰς Edd. ἐργάτας II. Q. Hiſt. 9. 13.
ἐργάζομαι. ἐργάσ᾽] Edd. ἐργάζεται II. Lex. 21. 346. ἐργάσαλ᾽ ex emend. *Jenſii*, ἐργάσαλ᾽ Edd. male III. Fug. 6. 368. ἐργάσιαλ᾽ *El.* ἐργάσαλ᾽ al. III. Ep. Sat. 39. 417.
ἐρισχελοῦσα III. Muſc. Enc. 10. 97.
ἐὸν Ἔρω̃ III. Dea Syr. 28. 474.
ἑρμαία. τὴν Πισαίων ἑρμαίαν I. Sacr. 11. 535.
Ἕρμαιον III. Dem. Enc. 2. 492.
Ἑρμῆς. κοινὸς Ἑρμῆς I. Somn. 9. 14. I. Cont. 12. 507. I. Herm. 52. 793. Ἑρμῆν al. Ἑρμῆ male I. Tim. 37. 149. I. Vit. Auct. 26. 566. I. Cat. 1. 621.
ᾧ Ἑρμῆν ἄνιοι II. Jup. Trag. 43. 691.
Ἑρμίδιον al. Ἑρμήδιον al. Ἑρμάδιον I. Cont. 1. 490.
Ἑρμότιμ᾽ Edd. male Αυκ. I. Herm. 48. 789.
ἕρομαι I. Piſcat. 19. 589. ἦν ἔρῃ II. Icar. 31. 788. ἤρετο al. εἴρετο I. D. Deor. XX. 4. 255.
ἔρχομαι] εὔχομαι *V2.* leg. ἔχομαι III. Philopat. 13. 598. ἐρχόμβοι *Gron.* ἐρπόμβοι I. Herm. 5. 745.
ἐρώτων βεβαιοτάτως II. Amor. 36. 437.
ἐς al. πρὸς I. D. Mort. XIII. 5. 393. ἐς Edd. male εἰς III. Tragop. p. 663. ἐς τὸ εἶσω al. εἰς τὸ εἶσω I. D. Mort. XIII. 3. 391. ἐς τὸ κάλλ᾽ ob pulcritudinem, ib. 5. 393.
ἔσειμι. ἐσιόντι al. ἐσιόντων I. Sacr. 8. 532.
ἔσθης. ἐσθῆτι μιλαίνῃ III. Philopſ. 32. 59.
ἑσπέρα. ἑσπέραν al. τὰς ἑσπέρι al. τὰς ἑσπερίας I. Somn. 15. 21.
ἑσία. πρὸς τ᾽ Ἑσίας I. Herm. 35. 776.
ἑσίασις II. Amor. 10. 407.
ἔτι deeſt in Edd. III. Mort. Per. 33. 355.
ἑταίρα I. D. Mort. XII. 6. 388. ἑταίραις al. ἑταίρας I. Tim. 12. 121.
ἑταίρες Edd. ἑτάρας II. 2. Ver. Hiſt. 23. 121.
ἑταρεῖ᾽ v. not. III. Philopat. 18. 604.
ἕτερ᾽ I. Tim. 43. 155. Θάτερον τ᾽ πεῖνον III. Pſeudol. 29. 186.
ἑτήσι᾽ M. διετήσι᾽ I. Merc. Cond. 19. 675.
εὐανθέα II. 2. Ver. Hiſt. 6. 109.
Εὔαρχ᾽ II. Lexiph. 1. 319.
εὔγναμ᾽ I. Catap. 9. 631.
Εὐδαιμοίδαν ex emend. Gr. εὐδαιμοῖδα Edd. priores II. Tox. 23. 532.
Εὐδαίμονος I. Prom. 12. 195.
εὐδίᾳ Edd. εὐδίᾳ II. Phal. alter 4. 203.
εὐδοκιμ᾽ alii εὐδοκίμους legunt I. Somn. 2. 4.
εὐεξία al. εὐγλωττία I. D. Deor. XV. 1. 242.
εὐεργέτης. εὐεργέτλω δηλονότι I. D. Mort. X. 6. 367.
εὔζωι᾽ I. Catap. 15. 637.
εὐόρης I. Catap. 19. 641.
εὐθυς. εὐθεῖαν al. εὐθὺ I. Herm. 4. 743.
Εὐκλείδης. πρὸ Εὐκλείδ᾽ I. Cat. 5. 626. ὥσπερ τ᾽ πρὸ Εὐκλείδ᾽ ἄρχοντος πραχθέντων I. Herm. 76. 819.
Εὐκράτης II. Gall. 7. 713.
εὔλογ᾽ II. Lexiph. 1. 319.
εὐμελὴς II. Q. Hiſt. 14. 19.
εὐμαρέως II. Aſtr. 29. 373.
εὐμήχαν᾽ al. ἀμήχαν᾽ I. Prom. 1. 24.
εὐμορφ᾽. εὐμορφότατ᾽ priores Edd. male εὐμορφότατ᾽ I. Tim. 46. 159. εὐμορφότερ᾽ al. male cum ω I. D. Mort. XXV. 1. 431.
εὔολ᾽ Edd. ἔνολ᾽ III. Tragop. p. 650.
εὐπάρυφ᾽ I. Merc. Cond. 9. 664.
εὐπλοέω I. Cat. 19. 641. I. D. Mort. X. 1. 364.
ἐὸν εὐπόρως II. Lexiph. 2. 320.
εὐποτμία I. D. Deor. XV. 1. 241.
εὐπροσαποτάτη II. Jup. Trag. 14. 657.
εὐπυδάκατα Edd. ἐμπυδάκατα II. Lexiph. 13. 336. vel potius 340.
εὔρημα P. εὕρημα I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
εὕρημα. κοινὸν τὸ εὕρημα I. Somn. 9. 14.
εὑρέθη marg. *Alw.* εὑρέθης II. Amor. 1. 397.
εὐσεβέ᾽ I. D. Deor. VII. 2. 221.
εὐχήμους. Edd. male εὐχημόνας III. Dem. Enc. 47. 525.
εὐτελὴς II. Lex. 3. 323. εὐτελὲς al. εὐτελῶν I. Nigr. 31. 73.
εὐτρεπὴς. εὐτρεπῆ *l.* εὐτρεπῆ I. D. Mar. X. 2. 316.
εὔυδρ᾽ *f.* ἔνυδρ᾽ I. Herm. 25. 765.
Εὔφορ᾽ γένοιτο II. Gall. 4. 708.
εὐφορίαν II. Lex. 15. 337. & 341.
εὐφροσύνη Edd. male εὐφροσύνῃν II. Par. 10. 847.
εὐφυὴς. εὐφυὲς al. ἐμφυὲς I. Cont. 19. 515.
εὐχαριστέω I. Cat. 29. 650.
εὐχὴ I. Merc. Cond. 6. 661.
εὐωχέω. εὐωχεῖσθω al. εὐωχάτω I. Tim. 43. 155.
ἐφ᾽ Edd. ὑφ᾽ III. Dem. Enc. 29. 512.
ἔφαλ᾽ II. Amor. 7. 405.
ἔφεσις I. Prom. 4. 188.
ἐφέστρια, nihil variant Edd. Ἡφαίστια *Palm.* III. Meret. V. 291.
Ἐφεσιάδιον I. Merc. Cond. 37. 696.

ἐφ-

ἔφεδρὸς I. D. Mort. X. 4. 366. I. Cont. 14. 509.
τὴν ἐφεδρίδα II. Gall. 24. 739.
Ἐφιάλτης II. Icar. 23. 779.
ἐφίημι. ἐφιεῖσθω Edd. ἀφιείσθω II. Amor. 51. 454.
ἐφίημι I. Piſcat. 14. 585. ἐφιέμενον αὐτὸ ὁρᾶν ib. 25. 596. ἐφιεῖσης O. ἐπιούσης ib. 26. 596.
ἐφίστημι. ἐπιστάντα I. Scyth. 2. 860. ἐπίστω Edd. ἐπιόντω II. Q. Hiſt. 50. 61.
ἔφορος I. Vit. Auct. 15. 555.
ἔχινος. ἐχίνου ſ. ἐχίων I. Piſc. 51. 618.
ἔχω. ἔχει al. ἔχειν al. err. typ. εἶχον I. Halc. 6. 182. ἔξομεν II. Tox. 58. 562. εἰχέμεθα] ἀντὶ τῆς ἐνοχῆς ἦν I. Nigr. 1. 38. ἔξεις ex *Fl.* ἥξεις III. Conv. 4. 421. ἔχοι Edd. ſequiturque τρίφοι II. Aſin. 1. 568. ἔχοις al. ἔχεις I. Tim. 26. 139. ἄλις ἔχοιμι II. Bis Acc. 12. 806. ἔχων forſan ἔχοι *Geſn.* III. Cyn. 7. 543. ἔχεσαν ex *Fl.* & *Graev.* ἐχοῖς Edd. III. Dem. Enc. 20. 506. ἔχον recte al. male ἔχων, ἴσχυν vel ἔχοντα I. Prom. 4. 188. παίζεις ἔχων, ἴσθι II. Icar, 24. 780.
ἐψέω. ἥψων Edd. G. L. ἥψησα II. Gall. 14. 723. ἐψωμένοις I. Catap. 5. 627.
ἕψω coquo I. Vit. Auct. 6. 545.
πρὸς τὴν ἰωλοκρασίαν III. Conv. 3. 420.
ἴωλος I. Prom. 4. 188. I. Cat. 18. 640. I. Merc. Cond. 28. 687. II. Bis Acc. 25. 823. III. Philopſ. 31. 58. ἰώλους δίκας II. Bis Accuſ. 4. 796. ἴους Edd. ὡς vult *Solan.* III. Pſeudol. 14. 173.

Z.

Ζ. γὰρ καὶ ς'. σάδια I. Cont. 8. 500.
ζάω. ζῶν ἔτι Edd. ζῶντι II. Tyran. 1. 142.
Ζάκορος II. Amor. 15. 414.
Ζεὺς. μισεῖ δὲ Διὸς I. Prom. 14. 197. ἐς Διὸς ἅλιστα πάντες II. Jup. Trag. 6. 649. ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς &c. III. Rhet. Pr. 24. 26. Ζεὺς ex emend. *Solan.* Δαμ. Edd. pr. II. Jup. Trag. 46. 694. σκόπει πρὸς ὦ Ζεῦ I. Tim. 16. 126. Ζεὺς τραγῳδὸς II. Jup. Trag. 1. 642. Ζεὺς αἰγίοχος II. Icar. 19. 774. τὸ ζῆλον III. Conv. 40. 445.
ζητέω. ζητεῖς Edd. ζητᾷς II. Salt. 72. 307.
Ζώπυρος. ἐπὶ τῷ Ζωπύρῳ II. Jup. Trag. 53. 701.

H.

Η deeſt in plurimis I. Cont. 12. 507. idem inſeruit *Solan.* II. Tox. 48. 554. ἢ *Geſn.* delet III. Adv. Ind. 15. 113. ἢ vult *Solan.* καὶ Edd. III. Muſc. Enc. 8. 971. ἢ *Pell.* μᾶλλον ἢ II. Q. Hiſt. 17. 26. ἢ ἄλλη τινὶ reſt. ex G. Edd. τινὶ, ἢ ἄλλῃ II. Jup. Trag. 24. 669. ἢ δίον al. ἠδίως *S.* ſola ὡς δίον I. Herm. 27. 767. ἢ ἐκτὸν Edd. καὶ ἑκτὸν II. Alex. 23. 231.
ἁβρὸν I. Vit. Auct. 14. 554.
ἀγοῦντο Edd. ἐδηγοῦντο male III. Mort. Per. 11. 333.
ἤδη Edd. μὴ δὴ II. Abd. 3. 161. ἤδη σαμούλα & ἐπιτροχα. jam arguta & volubilia I. D. Deor. VII. 3. 221.
ἢ μὴν II. 2. Ver. Hiſt. 19. 116.
ἡδονὴ. περὶ ἡδονῆς, καὶ ἐφ' ὅσον τις τὰ λυπ' ταύτης κερτὸν ἀφέπεται, καὶ ὅτι μέχρι τοῦ φάρυγγος, καὶ τούτου μηδ' ἐπὶ στοσάρων δακτύλων μῆκος ἐκτεινομένου I. Nigr. 33. 75.
ἡδονὴ I. Vit. Auct. 12. 552.
ἧδιον al. ἥδιον III. de Domo 10. 196.
ἥδομαι. τὸ πᾶν ἥδεσθαι I. Necyom. 4. 460.
ἡδὺς. τὸ ἡδὺ ἐκεῖνο, al. τοῦ ἡδοῦς ἐκείνου I. Merc. Cond. 8. 664.
ἠθικὸς I. Piſc. 51. 618.
ἦθος I. Merc. Cond. 10. 717. ἤθους. περὶ ἠθῶν αὐτοῦ I. Somn. 1. p. 1.
ἦκον Edd. ἧκον vult *Solan.* III. de Electr. 2. 88.
ἠλέκτρα I. Vit. Auct. 22. 562.
Ἡλιαία. καὶ τῇ Ἡλιαίᾳ κατὰ φυλὰς I. Tim. 51. 165.
ἡ γὰρ Ἡλιώδης II. Amor. 2. 399.
ἡλιὰς II. Amor. 7. 405.
ἡλίσατος I. pro merc. Cond. 10. 717.
ἡλίθιος II. Phal. Pr. 5. 192.
ἅλως I. D. Mort. IV. 1. 342.
ἄλλως ἦλθ' ἐκπροϊὼν τὸ ἦλθον I. pro Lapſ. 7. 733.
ἡμέρα. μίαν ἡμέραν I. Piſc. 14. 586. ἀπόφρας ἡ ἡμέρα I. Tim. 43. 155. ἡμέρα ἀδίκου II. Lex. 9. 335.
ἡμιτάλαντον al. τάλαντον I. Tim. 57. 174.
ἡμιτελὴς I. Catap. 8. 629.
ἡμιτέλεια τοῦ καιροῦ ἐδόθητο I. Necyom. 14. 475.
ἦν ἰδοὺ al. ἤνιδε al. εἶεν, ἰδοὺ I. D. Mort. X. 10. 374.
ἡνίκα Gr. ἡλίκα I. Herm. 76. 819.
ἡπιήρια σαυτρία I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἦπου al. μήπου I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἦρ. ἦρι al. ἄρῃ I. Piſc. 42. 610.
Ἡρακλῆς ſ. Ἡρκλῆς I. Piſc. 37. 606. Ἡράκλεις ſ. Ἡράκλης I. Vit. Auct. 16. 556. ἀλλ' Ἡράκλεις II. Jup. Trag. 13. 655.
Ἡρόδικος Edd. male Ἡρωδίζης II. Q. Hiſt. 35. 46.
ἧσσον Edd. ἧττον II. Tyran. 12. 148.

Θ.

Θάμβει. θάμβει ἅμα χειλῖσα al. θάλπει ἅμα συχειλῆσα I. D. Mar. IX. 2. 313.
Θάνατος *Geſn.* Θάνατον Edd. III. Dem. Enc. 46. 524.
Θάπτω. Θάψας II. Q. Hiſt. 26. 34.
Θαύμαζε *Solan.* mavult Θαῦμά γε non male, II. Dem. 23. 384.
Θαυμάσιος I. Vit. Auct. 11. 551.
Θαυμαστὴν σοφίαν III. Mort. Per. 11. 333.
Θεάσομαι. ἐθεασάμην II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
παρὰ τὰς στρατὰς θεὰς II. Bis Acc. 4. 797.
Θέατρον. μόνῳ δὲ τῷ θεάτρῳ καθαλαμπομένου I. Tim. 49. 162.
Θεῖον pl. male θέων III. Meret. IV. 288.
Θελχτήριον I. Scyth. 5. 865.
Θεμιστοκλέης II. Jup. Trag. 31. 678.
ὁ Θεὸς ἀριθμός τις ἦν II. Icar. 9. 759. Θεὸς ἐκ μηχανῆς. ἐπιφανεῖς I. Herm. 86. 851. Θεὸς ἀναπτος I. pro merc. Cond. 42. 704. Θεὸς ἐ βροτὸς ους εἶναι φαίνεται I. Vit. Auct. 6. 546. σῶ τὸ θεοῦ I. D. Mort. III. 2. 340. Θεὸν *Hom.* Θεῶν II. Amor. 23. 424. τὸ θεὸν I. Vit. Auct. 4. 544. οἱ θεοὶ ſ. C. monet legendum ed. θεῖοι I. Sacr. 1. 526.
Θεόφρας I. Tim. 30. 142.
Θερμιουργὸς] Θερμουργὸς ὁ παρακαπνημένος ἐ πάντολμος I. Tim. 2. 103.
Θεσμὸς. Θεσμῶν Edd. Θεσμὸν II. Amor. 21. 421.
Θεσπέσιος I. Necyom. 6. 464.
Θεσμοφόρος. Θεσμοφόρᾳ] τῇ ἑσίᾳ &c. I. Tim. 17. 128.
Θέσπιαι II. Amor. 17. 417.
Θέτις. οἶδα, ὦ Ἑρμῆ, τὴν Θέτιν I. Prom. 21. 203.
ὁ Θετταλὸς I. Contem. 1. 487. τὸν Θετταλὸν ἵππον I. D. Mort. XIV. 2. 395. Θετταλὸν al. Θετταλικὸν ib.

Θεω-

θεωρητικὸν I. Tim. 49. 162.
θήπω. τεθήπασι ſtupent II. Bis Acc. 11. 804. τεθήπασιν I. Piſc. 34. 603.
Θηραμένης II. Amor. 50. 453.
θηρίον. ἐν τοῖς μεγάλοις θηρίοις I. D. Mort. XIII. 4. 392.
θῆρ. θηρὸς Πεντέλ. II. Salt. 67. 304.
Θησεύς. ὑμέτερον Θησέα II. Bis Acc. 20. 816. εἰ γοῦν, μὰ ὁ Θησεὺς II. Jup. Trag. 21. 666.
θητικός. ἐν τῷ θητικῷ II. Jup. Trag. 10. 653.
θιασώτης Solan. ἀλαζώτης male Edd. II. Alex. 47. 252.
θλίβω. θλίβων τοὺς οἰκέτας] ἀντὶ τοῦ, ἀφ' οὗ πλήθυς ἐστὶ οἰκετῶν συνοχωρίαν ποιῶν I. Nigr. 13. 52.
θνήσκω. τέθνηκεν ἀνεψιὸς τούτων I. D. Mort. I. 1. 331. τεθνάναι al. εἶναι ib. XXVII. 9. 444.
θνητός. θνητῶν al. θνητῷ I. Sacr. 9. 533.
ὡς θνητὸν ἀμάτιον τοῦτο II. Bis Acc. 34. 835.
θολερὸς al. θολερᾶς I. D. Mar. XI. 2. 318.
Θυκυδίδης I. Tim. 30. 144. I. D. Mar. XV. 1. 325.
Θρᾷξι ἢ Σκύθαις II. Par. 42. 866.
θρησκεία I. Sacr. 10. 533.
θριαμβῶ II. Q. Hiſt. 31. 40.
ἡ θυγάτηρ II. Jup. Trag. 40. 686.
θύλαξ. θύλακι I. pro merc. Cond. 39. 700.
θυμέλη II. Salt. 76. 309.
θυμὸς I. Tim. 54. 170. II. Icar. 10. 761.
θυτοκέφαλοι al. κυτοκέφαλοι II. 1. Ver. Hiſt. 38. 101.
θυρίον Edd. θηρίον III. Conv. 20. 433.
θυρωρέω. θυρωρεῖν al. θυρωρὸν I. Vit. Auct. 7. 548.
θυτικὸς I. Piſc. 45. 612.
θύω. θύσ χάριτι II. Lex. 23. 348.

I.

Ἰάχχη W. Edd. male Ἰάχχου II. Salt. 39. 291.
ἰασπὶς I. D. Mort. XI. 2. 378.
ἰατρὸς κῶν I. Herm. 1. 740.
ἰγνὺς. ἰγνύσιν al. ἰγνύαις II. 1. Ver. Hiſt. 23. 89.
Ἴδη. ἡ Ἴδης σὺ τῷ Γαργάρῳ deficit in O. I. D. Deor. XX. 1. 253.
Ἰδαῖον al. εἰκαῖον I. D. Deor. V. 2. 213.
ἰδρόω. ἱδροῦσιν Edd. ἀλείφουσιν II. 1. Ver. Hiſt. 24. 90.
ἱδρύω. ἱδρύσθαι I. Tim. 42. 154.
ἱερεῖον. ἱερείων al. ἱερῶν I. Sacr. 1. 526.
ἱερὸν. πρὸς τοῖς ἱεροῖς I. Merc. Cond. 1. 652.
ἱκανὸς al. ἱκανῶς I. Prom. 2. 186. ἱκανὸν al. καινὸν I. Merc. Cond. 5. 659.
Ἱκαρομένιππον II. Icar. 1. 751.
Ἰκάριον I. D. Deor. XVIII. 2. 249. ὁ μὲν ἦν Ἰκαρος II. Icar. 3. 754. τὸν δὲ Ἰκαρίᾳ τῷ γεωργῷ III. Deor. Conc. 5. 530.
ἱκέσθαι. μὴ ἄρασιν ἄρας ἱκοίμην II. Salt. 5. 270.
ἵκελον W. Edd. εἴκελον II. Aſtr. 10. 365.
ἱκτᾶς ἐμιμήσκας II. Lex. 21. 346.
ἕλιγξ. ἑλιγγῶν I. Merc. Cond. 11. 666.
ἱλυσία II. Jup. Conf. 8. 632. ἵνα II. Icar. 21. 776.
Ἰξίων I. D. Deor. VI. 1. 216. I. Piſc. 13. 581. Ἰξίων al. Ἠξίων I. Nocyom. 14. 475.
ἰξώδης al. ἐξώδης I. Tim. 29. 142.
ἰοβλίφαρον Edd. τὸ βλίφαρον II. Imag. 8. 466.
Ἰόλεως I. D. Mort. V. 2. 346. II. Amor. 2. 399.
Ἰόνιον Edd. pr. Ἰώνιον II. Bis Acc. 27. 825.
ἱπποπωλὸς I. Prom. 2. 26.
Ἱπποκλείδης ὁ φρονεῖν III. Herc. 8. 6.
ἵππῳ. ἐς πεδίον τὸ ἵππιον I. Piſc. 9. 577.
ἵστημι. ἵστασι L. εἰσὶ Edd. I. Harm. 2. 853.
ἵστη δὲ ἡδονὴ II. Amor. 3. 400.
Ἰσμηνίας III. Adv. Ind. 5. 103.
ἰσοδιαίτους Edd. ἰσοδιαιτητὰς Solan. ἰσοδιαίτους Geſn. III. Epiſt. Sat. 32. 412.
ἰσοδιαιτητὰς ex emend. Solan. III. Epiſt. Sat. 36. 416.
Ἰσμηνόδωρον P. Μητόδωρον I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
Ἰσμηνὸς III. Dem. Enc. 19. 505.
ἴσος I. D. Mort. XX. 3. 415. ἰσὸς I. pro Lapſ. 8. 733.
ἰσὸς. ἰσῶν al. ἰσοῦ I. Merc. Cond. 1. 652. ὁ ἴσος τῷ πλὴν II. 2. Ver. Hiſt. 41. 134.
ἰσὸν Edd. ἰσῖον II. Jup. Conf. 16. 638.
ἴχαιμον I. Tim. 46. 160.
ἴχμωτο II. Amor. 6. 403.
ἴσως deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 32. 679.
ἰταμὸς I. Vit. Auct. 10. 550.
ἰταμώτατον Edd. ἰταμόστατον II. Icar. 30. 788.
ἰὼ τὸ Ἰωνικὸν ἀδίστιθαί μοι δοκεῖ III. Calumn. 24. 156.

K.

Καβαλοῦσα al. ἐκβαλοῦσα II. 2. Ver. Hiſt. 46. 139.
Κάδμον I. Herm. 81. 825.
καθαρῶς II. Demon. 40. 389.
καθιυδησαῖμις vide notam III. Conv. 47. 450.
καθηδυπαθίαν I. D. Mort. XII. 6. 388.
κάθημαι. κάθηται Edd. καθῆζ II. Bis Acc. 9. 801.
καθίημι. καθίετο al. καθίκετο I. D. Mar. XII. 2. 319. καθήσειν II. Jup. Conf. 4. 629.
καθίζω. καθίσας I. D. Mar. II. 3. 293. καθίζω I. Merc. Cond. 26. 683.
καθίσταμαι. καθεστώμεθα Edd. κ—ώμεθα II. Bis Accuſ. 12. 805.
καὶ al. τοι I. Tim. 20. 130. κὴ al. καινὰ ib. 2. 103. κὴ in al. deeſt I. D. Mort. XIII. 3. 392. κὴ in al. deeſt ib. 1. 389. κὴ ex P. additum deeſt in Edd. II. Gall. 2. 704. κὴ Guj. & Geſn. conjiciunt καὶ II. Par. 49. 874. κὴ al. ἢ I. Prom. 20. 203. κὴ al. ἢ κὴ ib. 2. 26. κὴ — Ἀιδωνίδης I. Tim. 30. 142. κὴ τ I. Cont. 8. 500. κὴ ἅπως I. D. Deor. XX. 2. 254. κὴ ταῦτα idque, I. D. Mort. XX. 5. 418.
Καινεὺς II. Gall. 19. 731.
καινὸν Edd. κοινὸν II. Abd. 4. 162.
καινὸς. καινὴν al. κὴν τὴν I. Merc. Cond. 5. 712.
καινουργὸς I. Catap. 26. 648. καινῶς II. Afin. 29. 598.
καίτοι I. Tim. 54. 171. καί τοι II. Q. Hiſt. 5. 6.
καιρὸς. εἰς ὃν καιρόν τινα III. Diſſ. cum Heſ. 20. 241.
καίω. καιομένης al. καιομένης I. Sacr. 5. 530.
καίω. κάειν P. male καεῖν S. καέειν I. D. Mar. IV. 2. 299.
κάκιλλον Edd. pr. κάκιον III. Ocyp. p. 673. κακηγορία I. Piſc. 5. 575.
κακοζηλία II. Salt. 82. 313.
κακὸς ἐγὼ al. κακῶς ἐγὼ al. κακῶς ἔχω I. Merc. Cond. 1. 705.
κάκωσις ὅτομα δίκης II. Bis Acc. 29. 828.
κάλαμον. καλάμου al. καλάου I. Nigr. 2. 41.
Καλλιανὸς emendatum pro Καλλιστιανὸς Edd. pr. III. Macrob. 10. 214.
καλλιόφθ. καλλιόφθαι al. καλλίοφθαι I. D. Deor. XX. 5. 256.
καλὸν. κάλλι αὐτὸν II. Bis Acc. 17. 813.

καλ-

Καλλίας & Μειδίας II. Jup. Trag. 48. 696. II. Jup. Conf. 16. 638.
καλλιεργία I. Nigr. 26. 65.
Καλλιθύιης I. D. Mort. XIII. 6. 394.
καλὸς I. D. Deor. XX. 10. 261. I. Vit. Auct. 26. 566. καλοὺς L. κακοὺς I. Pisc. 4. 574.
καλλιω Edd. male καλλίων & ἱραεμιατίρα II. pro Imag. 22. 481.
κάλλιστον ex L. Edd. priores κάλλιων II. Amor. 34. 435.
καλωδίῳ II. Asin. 24. 593.
κάμαξ III. Navig. 6. 252.
Καμοσαρίνα III. Pseudol. 32. 189.
Καμοῦσης I. Sacr. 5. 530.
Κάνδυς II. Q. Hist. 39. 52. I. D. Mort. XIV. 4. 396.
καπηφόρῳ I. D. Deor. XX. 16. 266.
καπνὸς. λάπτουσι τ' ἀιεθυμιάμθον καπνὸν II. 1. Ver. Hist. 23. 88.
καρβατίνη III. Philopf. 13. 41.
καρδία I. Merc. Cond. 11. 666.
Καρδιανὸς I. pro Lapf. 8. 734.
καρεῶτις II. 2. Ver. Hist. 33. 129.
καρυδαρίου. καρυδαρίῳ Edd. καρυϊδαρεῖῳ II. Lex. 13. 336. vel potius 340.
Καρίας. οἴκοθεν ὢν τ' Καρίας I. Herod. 1. 832.
καρπόω. καρπεμένων II. Jup. Trag. 22. 668.
κάρτα III. Calumn. 3. 128.
καρύκη I. Tim. 54. 171.
κάρφῳ II. Astr. 29. 373.
κάρχαρῳ II. Q. Hist. 43. 56.
Κασσίτιον II. pro Imag. 7. 488.
κατὰ Μενίππου al. ἐκ Μένιππῳ I. D. Mort. II. 1. 336.
κατ' ὀλίγον ὑπακοὴν II. Icar 14. 769.
καθαδαρῶ. καθαδαρίσειν al. καθαπτήσειν I. D. Deor. XXI. 1. 268.
καθαγελάω I. Merc. Cond. 6. 714. καθαγελᾶν τὰ Edd. καθαγελᾶντα III. Mort. Per. 40. 361. καθαγελάσεσθε al. aliter II. Phal. Pr. 6. 194.
καθαγινώσκω II. 2. Ver. Hist. 20. 117. καθαγιγνώσκης Solan. καθαγιγνώσκεις Edd. male III. Meretr. XII. 313.
κατάγνυμι. κατάαγα τῆ κραυιᾳ I. Tim. 48. 161.
καθαγοητεύω I. D. Deor. XVI. 1. 244.
καθαγώγιον II. Asin. 26. 595.
κατάγω. καθαχθὶς III. Macrob. 16. 219.
καθαδικάζω I. Merc. Cond. 11. 666.
κατάδυμι. καθαδύσεζ al. καθαλύσεζ I. Nec. 20. 483.
καθαδύω I. Merc. Cond. 27. 686.
καταίρω. καταίροντ@] καθαπλέοντ@ , καθερχομένῳ I. Jud. Voc. 2. 83.
καθαλαμβάνω. καθαλαμβάνομαι al. κατιλαμβ. I. Catap. 4. 625.
καθαλέγω. κατέλιξε recept. pro κατέπηξε III. Nav. 34. 270.
καθαλείπω. καθαλειπόμθον al. καθαλοιπ. I. Prom. 8. 192.
καθαλέλειπται al. καθαλείπεται I. Vit. Auct. 27. 567. I. Pisc. 6. 575.
κατάλιπε ex W. κατάλιπε Edd. pr. III. Pseudol. 4. 165. I. Pisc. 14. 585.
καθαλείπειν rescriptum , καθαλιπεῖν Edd. III. de Dipf. 9. 240.
καθαλείω I. Piscat. 10. 578.
κατεξεραίνω I. D. Mort. XXVII. 7. 442.

κατάπληξις Solan. vult κατάβλιξις III. Philopat. 4. 589.
καταράτ@ I. Pisc. 1. 570.
καθατολμάω I. Jud. Voc. 7. 90.
καθατρυφῶντα ὑ φίλων II. Jup. Trag. 53. 701.
καθαφάγω. κατέφαγεν al. κατέπιεν I. Merc. Cond. 17. 672.
καθαφθείρω. καθαφθείρας al. ἀφθείρας I. Tim. 36. 148.
καταφλέξαντα III. Hipp. 2. 67.
καταφρονοῦντα W. καταφρονοῦντες I. Herm. 10. 749.
καταψάω II. Asin. 14. 582.
καθειλέω. καθειλημέν@ III. Conv. 47. 450.
κατέρχομαι I. D. Mort. III. 1. 339.
κατέστασε II. Phal. Pr. 6. 193.
κατέχω. κατέχων ἀρκεῖθαι I. D. Mort. XII. 4. 386.
κατηγορίαι I. Pisc. 22. 591. κατηγορίαισι Edd. κατηγορεῖσι II. Astr. 2. 361.
κατηφὴς. κατηφεῖ mallem κατήφει II. Amor. 16. 415.
κατόπτομαι I. Cont. 16. 512.
κάττυμα I. Cat. 20. 642.
καῦμα II. Lex. 2. 322.
καύσεις al. κακώσεις III. Mort. Per. 23. 346.
Καφηρεύς. περὶ τ Καφηρέα II. Jup. Trag. 15. 659.
κελεύης admiſſum, aberat ab Edd. II. Abd. 22. 178.
κεμηλιον al. καμηλε I. Prom. 4. 29.
ὁ Κεῖ@ I. Scyth. 11. 872.
κεῖμαι. ὅτι οὐ χρῆ κεῖσθαι II. Bis Acc. 20.
κελαρύζω III. Rhet. Pr. 19. 21.
Κέλσ@. ὦ φίλτατε Κέλσε II. Alex. 1. 207.
κέλυφ@. κελύφη al. κελύφινα II. 2. Ver. Hist. 38. 133.
κενεμβατεῖν II. Gall. 26. 743.
κενοδοξία al. καινοδοξία I. D. Mort. X. 8. 369.
κενοδοξίας al. καινοδοξίας II. 1. Ver. Hist. 4. 72.
Κενταυρίδης III. Adv. Ind. 5. 104.
τὸ κέντρον Edd. τῷ κέντρῳ II. Q. Hist. 51. 61.
Κεραμεικὸς I. Pisc. 13. 581. I. Scyth. 3. 863.
ἐν Κεραμεικῷ II. Jup. Trag. 15. 659.
κεραυνὸς. κεραυνὸν ἐν τῇ δεξιᾷ I. Tim. 51. 165.
κερκύων II. Jup. Trag. 21. 666.
Κέρκωψ. ὑπὲρ τοὺς Κέρκωπας II. Alex. 4. 211.
κεφάλαιον. ὅ τί περ τὸ κεφάλαιον III. Philopf. 6. 34. κεφαλαιώδεις ex emend. Solan. al. aliter II. Alex. 47. 252.
κεφαλαλγία I. Jud. Voc. 4. 86.
κεφαλὴ ἱκάνει ἵππ@ III. Dea Syr. 7. 455.
κεφαλὶς I. Jud. Voc. 4. 86.
κηλέω. κεκηλημένοι jubente Solano , Edd. vero κεκλημένοι II. Bis Acc. 11. 804. & 805.
κίστηρις. κιστήριος al. κισήριος I. Jud. Voc. 4. 86.
κῆρ mors I. Vit. Auct. 14. 553.
κήρυγμα II. Jup. Trag. 18. 663.
τῷ τ κηρύκων ἀγῶν@ III. Mort. Per. 32. 353.
κιβώτιον. ἦν τι κιβώτιον] ὡς ἐπὶ τῇ Νῶε ὁ κατακλυσμὸς γίγνοιτ I. Tim. 3. 106.
κιβωρίων II. pro Imag. 14. 472.
κινάβρα I. D. Mort. X. 9. 372.
κίνδυνον ex P. L. κινδύνε Edd. II. Asin. 40. 608.
κίρρα I. D. Mort. XI. 2. 378.
κλαίω I. Vit. Auct. 14. 553. ἔκλαυσε ex emend. Solan. ἔκλυσε Edd. III. Philopat. 6. 592.
κλαυθμυρίζω. κλαυθμυριζομένων al. κλαθμυρίζ. I. Herm. 23. 761.
Κλειτόθεω Edd. Χρέμητα Palm. Κρεμάθεω Pell. III. Fugit. 31. 383.
Κλειτ@ I. D. Mort. IX. 4. 362.

κρούη v. *Notas* III. Tragop. p. 655.
κλεῖθρον ex emend. *Solan.* κλεῖστρον Edd. priores II. Tox. 57. 562.
Κλεινίας. ὁ τῆ Κλεινίᾳ I. D. Mort. XX. 6. 419.
κλεισὸς II. 1. Ver. Hist. 24. 90.
Κλεῖτ. ἡ γὰρ Κλεῖτον I. D. Mort. XIII. 6. 394.
κλεπτικὸς al. κλεπτικὴς I. Prom. 7. 35.
Κλεόκριτ. *B.* Θεόκριτ. I. Catap. 9. 630.
κλήζεται *Guj.* κληίζεται Edd. III. Ocyp. p. 671.
κληρου. τῷ — κεκληρωμένοι I. D. Mort. I. 1. 328.
Κλωθὼ I. Catap. 1. 620.
κλωπεύω I. Catap. 1. 622.
κνισσᾷ II. Jup. Trag. 22. 667.
κνισσάω I. Prom. 19. 202.
Κόδρ. I. D. Mort. IX. 4. 362.
κοινὸς Ἑρμῆς. κοινὸν εὕρημα I. Somn. 9. 14.
κοινὰ *T. Fab.* vult κενὰ III. Mort. Per. 13. 338.
κολακεία al. κολακία I. D. Mort. X. 9. 373.
κολακευϊκὸς. κολακευϊκώτεροι *Fl.* κολακικώτεροι I. Pisc. 34. 603.
κολακεύων ὡς ἐπὶ τῆ μητρὶ I. Necyom. 13. 474.
κόλαβος. κολάβους al. καλάμους al. καλωβοὺς al. καλάβους I. D. Deor. VII. 4. 223.
κόλπῳ I. D. Mar. I. 4. 290.
τοὺς κόλπους II. Jup. Trag. 10. 653.
κολοκύνθη. ἡ κολοκύνθης al. ἡ ἡ κολοκ. I. Jud. Voc. 10. 96.
Κολοσσὸς Ῥόδι. II. Icar. 12. 765.
Κολοφώνι. Edd. Κολωφών. II. 2. Ver. Hist. 20. 117.
κόλπ. ἐς τὸ κόλπον πτύσας I. Merc. Cond. 6. 714.
κομᾶν Edd. καμᾶν III. Dem. Enc. 12. 500.
κομιδῆ aberat ab Edd. II. Lexiph. 1. 318.
κομμωτικὰς II. Amor. 9. 406.
κομψεία. κομψείας al. κομψὰς male I. Prom. 8. 191.
κόνδυλ. I. Prom. 10. 193. κόνων II. Q. Hist. 34. 45.
κοπταφόρος emend. *Solan.* al. κοπτοφόρος III. Adv. Ind. 5. 104.
κοπτὸς III. Philopf. 33. 59.
κόρδαξ II. Icar. 27. 784.
κορμὸς I. Cont. 8. 500.
κορυζᾷ I. D. Mort. XX. 4. 416.
κάρυζα ἡ μεμιαμμένη ϛ μυξῶσα II. Q. Hist. 31. 42.
Κόραιβ. ταῦτα Κοραίβου τινὸς III. Philopf. 3. 32.
κόρ. ἐδὲ ἐς κόρον τὸ φαυλὸς ἐχόμενον II. Alex. 16. 224.
Κορίσκος. φίλος Κορύβαντος I. Tim. 41. 152.
κορυβαντώδης. κίνημα κορυβαντῶδες II. Jup. Trag. 30. p. 676.
κόρυς. κορύβων ἐδόκουν II. 1. Ver. Hist. 40. 102.
κορύσσω. ἐκορύσσετο v. not. III. Epigr. 21. p. 680.
κοτυ. I. D. Mort. XI. 3. 378.
κοτίζω. III. Philopat. 18. 604.
κοτυληδὼν III. Muſc. Enc. 3. 93.
κεράνη v. notas III. Tragop. p. 655.
κυρίας I. Vit. Auct. 20. 559. κυρίᾳ II. Gall. 10. 716.
κυφίζω I. D. Mort. XI. 1. 376.
κρεῖον II. Q. Hist. 3. 5. σωτηρίαντις τὸ κρεῖον I. Cont. 5. 496.
Κρᾶτα I. Piscat. 19. 589.
κρέας. κρεῶν Edd. κρεῶν II. Par. 10. 847. κρέα ἄρτεια II. Jup. Conf. 14. 637.
κρεπίρ. II. Q. Hist. 15. 21.
κρηπὶς I. Necyom. 16. 479.
κρηφύγετ. I. pro merc. Cond. 11. 718.
κρίσις. θεῶν κρίσις I. D. Deor. XX. 1. 252.
ὡς Κροκόδιλ. I. Herm. 81. 826.
κρόνιον Edd. κρόνου II. Q. Hist. 21. 29.
Κρόν. I. Prom. 3. 187. τὸ ἐπὶ Κρόνου βυλῆς ὢν II. Jup. Trag. 26. 672.
κρούσκ. I. Piscat. 10. 579.
κρότ. πολὺς II. Bis Acc. 28. 827.
κρυπτόμυον *Geſn.* κρυπτόμυ. III. Meret. V. 291.
κτάομαι. διανοεῖ κακῶς τὸ φόβου I. Jud. Voc. 2. 84. ὡς τοῦς κεκτημένους II. Par. 6. 844.
κτίρας II. Gall. 14. 724.
κύαμ. ὡς ὁδὸν ἴσον κύαμου I. D. Mort. XX. 3. 415.
κυδιστὴς Edd. κυδὸς. II. Salt. 13. 275.
κυκεῶν II. Icar. 17. 772. I. Vit. Auct. 14. 554.
κύκλωψ I. Catap. 14. 636.
κυλικεῖον Edd. κυλίκιον II. Lex. 7. 333.
Κυλλάραβις I. Merc. Cond. 11. 718.
κυματωγὴ. κυμαίωγὴν Edd. male κυματοιδὴ I. Herm. 84. 829.
Κυναίγειρ. II. Demon. 53. 392.
κῦτ. ſic *Fl.* κῆτ. ceterae II. 1. Ver. Hist. 31. 95.
Κυπρία. κυπρίαν Edd. Κυπροκρίαν II. Icar. 18. 773.
κύφωνα III. Pseudol. 17. 176.
κυψελὶς II. Lex. 1. 319.
κυψελοῦσ. II. Lex. 1. 318.
κύων deeſt in al. in quibusdam αὔων &c. I. Piscat. 48. 615. ὁμνύω γέ σοι τὸ κύνα I. Vit. Auct. 16. 556.
κώδων I. Merc. Cond. 24. 680.
κωλιὰς II. Amor. 42. 443.
κωλύω I. Pisc. 7. 576.
κωλυθησόμενος Edd. plurimae κωλωθησόμενος II. 2. Ver. Hist. 25. 123.
κωμικὸς. τὸ κωμικὸν] Σημαίνει τὸ τῦ Εὐπολίδου L. Εὐπολιδ. I. Nigr. 7. 461.
κωμῳδεῖν I. Piscat. 14. 585.
κώπη. τῇ κώπῃ I. Catap. 19. 641.

Λ.

Λαδὴ I. Herm. 73. 815. λαβάς τινας II. Icar. 10. 762.
Λαβύρινθ. ὁ λαβύρινθ. ἐπίκλην III. Conv. 6. 422.
λαγχάνω. ἔλαχε metri cauſſa pro ἔλαχε quod alii I. Cont. 22. 520.
λαγωὸς I. Pisc. 34. 603. λαγὼς δειλὸν ὄγκου ζῶον I. Somn. 9. 13. λαγὼς ἐπὶ δειλίᾳ αἰνίττ.] ib. λαγὼ βίου ζῶν ib.
λαθρηδὸν III. Calum. 21. 151.
λαιμαργία I. Vit. Auct. 19. 558.
ἡ Λακεδαιμονίων τινὰ II. Dem. 46. 390.
λακισὸς I. Pisc. 2. 572.
λάλ. λάλον al. male ἄλλον I. Cont. 1. 490.
λαμβάνω. ἔλλαβε Edd. ἔλαβε III. Tragop. p. 655. λαμβάνω. λήψῃ O. λήψει I. D. Mort. XXIII. 2. 428.
λάμνα I. Tim. 20. 130.
λανθάνω. λήσειν. *Gron.* λήζειν I. Pisc. 48. 616. λελησμένας al. male λελησίας I. Merc. Cond. 42. 703. ἐλάθομεν II. 2. Ver. Hist. 40. 134. λέληθε O. λελήθας I. D. Mort. X. 8. 370. λαθόντα II. Gall. 3. 707.
λὰξ πατήσας II. Lexiph. 10. 336.
λάπτωσι III. Conv. 1. 418.
λάρ. I. Tim. 12. 121. λάρ. al. λάβραξ I. pro merc. Cond. 3. 656.
λαφύσσω II. Asin. 27. 596. λαφύσσω. ἡ λαφυσσόμ.] ἀπ-

ἀντὶ τῆ λαφύσσειν ἐξεντελίζειν ὠθεῖ χωρεύμενον I. Tim. 17. 128.
λυδιάζειν I. D. Mort. III. 1. 339.
λέγω. λέγειν al. λέγων I. Prom. 3. 27. λέγον al. male λέγων I. Jud. Voc. 1. 82. λέγων f. male λόγων I. Halc. 8. 184. λέγω I. D. Mort. XXVII. 9. 444. ἔλεγον Edd. εἶλεγεν III. Mort. Per. 41. 362. λέγω ex Fl. λέγειν cett. III. Soloec. 11. 583. λέγοι Edd. λέγει I. Herm. 74. 817. λέγει Edd. λέγοι III. Pseudol. 7. 169. λέγονται I. Pisc. 42. 610. πρὸς τὰς λεγομένας &c. v. notas III. Calumn. 21. 152.
λειτουργία II. Salt. 79. 310.
λείψαντα τὴν τάξιν II. Par. 42. 865.
λέξις. περὶ δὲ λέξεως I. Somn. 1. 1.
λεοντῆ I. D. Mort. XVI. 1. 402. λεοντῆ al. λεοντὴ I. Nec. 1. 456.
Λεπίδου ἕταῖρον ὄντα II. Alex. 43. 249.
Λεσβώνακτ II. Salt. 69. 305.
λευκὸς. τὴν λευκὴν ὀθόνην σοῦ I. pro merc. Cond. 15. 723. τὴν λευκὴν I. Harm. 3. 856.
λεύσσω. λεύσσουσιν Edd. λεύσσουσι II. Amor. 23. 423. λεύσσεσι apud *Homer.* λεύσσετε I. Herm. 33. 775.
Λήδα I. Prom. 17. 200.
Λημνιάς. Λημνιάδων ἴριες II. Amor. 2. 399.
πάνυ λημῶ II. Jup. Trag. 10. 652.
λῆρον. ἅπαντα γὰρ ταῦτα λῆρος] ἀντὶ τοῦ ἀδύνατα, εἰ μὴ μόνον ψόφον ποιητικῶν ὀνομάτων I. Tim. 1. 99.
Ληθὴ al. Λητὼ ὕδη ἡ I. D. Mar. X. 2. 316.
ὁ Λίβυς P. ὦ Λίβυ I. D. Mort. XII. 1. 381.
λιβοδολέω I. Pisc. 10. 578.
λεμώδη. χύτραις λιμῶντες III. Adv. Ind. 23. 119.
λιπαρὸς. λιπαρὴς al. ἀλιπαρὴς I. Herm. 24. 763. λιπαρὸν Edd. pl. ἀλιπαρὲς III. Rhet. Pr. 9. 10.
λιτὸς II. Asin. 3. 570.
λιχνεία I. Vit. Auct. 19. 558.
λογαριασμὸς I. Catap. 4. 624.
λογισμὸς I. Catap. 4. 624.
λόγον I. Tim. 43. 155. ὁ λόγον Cl. *f. f. Wesseling.* conjicit ὁ λόγιον III. Herc. 5. 84. λόγον al. τρόπον I. D. Deor. XIV. 1. 239. τὸ τῆ λόγῳ II. Alex. 9. 217. σὺ λόγῳ al. συλλόγῳ I. Pisc. 4. 574. τῷ λόγῳ al. τῆ λόγῳ I. Merc. Cond. 2. 654. λόγοις Edd. λεπτοῖς *Marcil.* III. Adv. Ind. 25. 121. ὦ τοὺς λόγους P. ὅτου ψόγους I. Pisc. 32. 600.
λοξὸς ὢν II. Jup. Trag. 28. 674.
λοπὰς II. Q. Hist. 56. 65.
λόχμια Edd. δόχμια III. Philopat. 10. 595.
λυπαυγὲς dilaculum II. Gall. 33. 750.
Λύκειον I. Pisc. 52. 619.
λύκειον. λοπὰν ὕδατος ὑστεχθέντος II. Amor. 31. 431.
λύκον χαυὸν II. Gall. 11. 718.
λοῦμα Edd. ξύλα vult *Gron.* III. de Domo 20. 201.
λυπῶ I. D. Mort. I. 1. 328.
Λυσίμαχον I. Jud. Voc. 7. 90.
λύσων. λύσων II. Toxar. 15. 523.
λύχνον. τὸ λύχνου II. Gymn. 35. 916.
λωποδύτης al. τυμβωρύχος I. Pisc. 14. 584.
λῶρος I. Herod. 5. 836.
λωτὸς I. Merc. Cond. 8. 664.

M.

Μὰ Δία II. Par. 1. 836.
μαγγωνεύω I. D. Deor. 206.
μαθητὴς συλοκόκκας III. Calum. 17. 148.
μαιζῶν Edd. μαγῶν *Solan.* II. Amor. 41. 442.
μαθήματα III. Conv. 34. 441.
μαίνομαι. εἰ μέμηνα al. ἢ μέμηνας I. D. Deor. VIII. 1. 225.
μακαρία κεφὴ I. Herm. 71. 814. κεφὴν μακαρίαν III. Navig. 12. 256.
Μάκαρος I. Catap. 24. 646.
Μακεδονικὸς. Μακεδονικὴν χλαμύδα I. D. Mort. XIV. 4. 397.
μακαρὸς. μακρὰ al. μακρὰν I. Tim. 37. 149.
μακρὰν al. μακρὰ I. pro Lapf. 2. 727.
μάλθακ II. Alex. 25. 234.
μανδραγόρας. ἐκ τοῦ μανδραγόρα I. Tim. 2. 103.
Μανδράβουλος I. Merc. Cond. 21. 677.
μανθάνω. εἰ μαθόντες al. ἢν μαθόντες &c. I. Pisc. 5. 574.
μανίαι I. Tim. 30. 144.
μαντεομένουσιν. Edd. male μαντευόμενοι II. Astr. 2. 361.
ὁ Μαραθὼν III. Rhet. Pr. 18. 20.
μαρτίρομαι. μαρτυρόμενον II. Tyran. 22. 158.
μάρτυς. εἰκότως ὁ μάρτυς II. Jup. Trag. 32. 680.
μαχαίρη. ἕτερος μαχαίρη I. Vit. Auct. 7. 547.
ἐκτὸς τῆ μάχης Edd. III. Macrob. 17. 22.
μεγαλαυχία I. Tim. 28. 141.
Μεγάρα I. D. Deor. XIII. 2. 237.
μέγας. οἷς μέγιστος I. Vit. Auct. 16. 556. μέγα al. μὴ I. Nigr. 1. 39.
μείζονί γε τὸ μικρότερον I. Merc. Cond. 9. 716. τὸ μέγιστον ὁ πλέον πονῶν I. Nec. 17. 480.
μειζόνως. τὴ τύχη μειζόνως al. ἐκ τύχης μείζονος I. Merc. Cond. 12. 668.
μειδίαν II. Astr. 13. 366.
μειδιάσω I. D. Mar. XII. 2. 319. τί δ' ἂν ἐμειδίασας II. Jup. Conf. 4. 628.
μέλας. μέλανας ἀνθρώπους I. D. Mar. XV. 4. 327.
Μελίτην III. Conv. 31. 439. ejus ἀφήλυσις I. Sacr. 1. 526.
μέλαν. ἐδὲν μέλαν Ἐπικούρου II. Par. 11. 848.
μελετᾶν mire variat I. Prom. 5. 189.
Μέλητος emend. pro Μέλητος II. Jup. Conf. 16. 638.
μελίζω I. D. Mort. XXIX. 1. 448.
μελιχρὸς II. Amor. 30. 431.
μέλλω. ἐμελλε Edd. ἔμελλον III. Conv. 47. 450. ἐμέλλησας al. male ἐμέλησας al. ἐμέλισας I. D. Mort. XXIX. 1. 448.
μέλος. μιλῶν al. μιρῶν I. D. Deor. XX. 13. 263.
μὲ abeſt in Edd. II. Jup. Trag. 19. 664. II. Salt. 72. 307. II. Bis Acc. 29. 828. infertum III. Dea Syr. 33. 479. μὲ τὸ O. μὲ ὃν τὸ I. D. Mort. XXV. 2. 433. ἃ μὲ, ἃ δὲ III. Rhet. Pr. 15. 15.
Μένιππος I. Pisc. 26. 596. I. D. Mort. XXI. 1. 420.
μένω. μένουσιν al. μὲ ἔσαν. μενίας δὲ II. 2. Ver. Hist. 29. 125.
μεριζόμβους Edd. λογιζόμβους II. Gall. 22. 735.
μερμηρίζω Edd. male μιμμιρίζω II. Bis Acc. 2. 795.
μέρος. μερῶν al. μόρων I. Zeux. 5. 842. τὸ μέρος σωφρονεστάτοις I. pro merc. Cond. 12. 721. τὸ μέρος] ἀντὶ τῆ ὅσον κατ' αὐτὸ I. Jud. Voc. 11. 96. ἐν τῷ μέρει I. Pisc. 28. 597. & II. Gall. 18. 730.
μεσαιτάτω III. Cronos. 18. 400.
Μεσσοὶ emend. pro Μεσσὴ III. Philopat. 22. 610.
μέσος. μέσοισι al. male μέσοισι I. Pisc. 41. 609.

μεταλαμβάνεσι al. μεταλαμβάνωσι I. Nigr. 24. 64.
μεταλαμβάνω. αἰτιατικῇ συντεταγμένον I. Nigr. 24. 64.
μεταμαθάνω. μεταμαθήσῃ Edd. male μεταθήσῃ I. Herm. 84. 829.
μεταξύ. ἀλλὰ μεταξὺ I. Tim. 29. 142.
μεταστέλλω. μεταστειλάμβρος II. Phal. Pr. 6. 192.
μέτειμι. al. μέτεισιν ἄσκεῖς I. D. Mort. XX. 6. 419.
μετενδύω. μετενέδυσε I. Necyom. 16. 478.
μετέρχομαι. μετελευσέον III. Fug. 22. 376.
μετιωρίζω. ἀφ' ὑμῶν μετεωρίζεσθ' I. Tim. 54. 170.
μετεωρολέσχης. μετεωρολέσχαι] οἱ φλυαροῦντες τὰ μετέωρα I. Prom. 6. 33.
μετεωροσοφιστὴς I. Prom. 6. 33.
μετοικέω. μετοικήσομεν al. μετοικήσωμεν I. D. Mort. II. 1. 336.
μέτοικος. τοὺς μετοίκους θεοὺς II. Icar. 27. 783.
εἰ καὶ μέτοικός εἰμι II. Jup. Trag. 32. 678.
μέτρων editum pro μετεώρων II. Bis Acc. 33. 833.
αὐτῷ τὰ μέτρα φασὶ II. Imag. 12. 470.
μετρίων II. Jup. Conf. 1. 626.
ἐγὼ. μευ Edd. vulgo μοι II. Jup. Trag. 14. 657.
μέχρι πρὸς II. Bis Acc. 11. 804.
μὴ ἀναπηδήσεσθε v. Notas III. Mort. Per. 25. 349. μὴ delet *Marcil.* III. Pseudol. 16. 174. μὴ & μὲ confusa I. pro Lapf. 2. 726. μὴ & μοι I. Herm. 48. 789. μὴ ἔχει πρόσατα II. Alex. 15. 223.
μηδὲ & μὴ δὲ variat fexcenties. μὴ δὲ πώποτε al. μηδὲ πώποτε al. μηδεπώποτε I. Herm. 31. 771. μηδὲν al. μηδὲ ἕν τι I. D. Deor. XXIV. 1. 275. μηδὲν al. μηδὲ al. μὴ δὲ I. Pisc. 42. 610. μηδὲν Edd. μηδὲ II. Gall. 17. 728. μηδὲν πρὸς τὴν χορδὴν II. Salt. 80. 311.
ἐν Μηδίᾳ II. Q. Hist. 30. 40.
μηκέθ' & μηθ' I. Tim. 38. 150.
μήκων II. 2. Ver. Hist. 33. 128.
μηλόβοτον κτῆσις I. Nigr. 26. 65.
μὴν pro μιν III. Dea Syr. 17. 464. ὁ μὴν Edd. ᾧ μὴν II. Jup. Trag. 8. 651.
μήνιγξ. ὑπὸ τὴν μήνιγγα I. D. Deor. VIII. 1. 225.
μηρίον. μηρία] infertum I. Tim. 9. 116.
μηρὸς καταστέλλω III. Rhet. Pr. 19. 21.
Μησαρχ. II. Lexiph. 19, 340. verius 344.
μηχανὴ. θεὸς ἀπὸ μηχανῆς III. Philopf. 29. 55.
μικρὸς. μιαρὸν al. μικρὸν I. Tim. 53. 169.
ὁ Μίδας II. Jup. Trag. 8. 651.
μικρὸς. ὦ μικρὸν ἀτοπώτερον I. Merc. Cond. 4. 712. μικροῦ al. male μικρῷ I. Nec. 10. 470.
Μίκυλλος II. Gall. 1. 702.
Μινύας. ὁ Μινύαν μοῖλαν II. Alex. 2. 209.
Μίνως I. D. Mort. XII. 1. 380.
μισθαρίου I. pro merc. Cond. 12. 720.
Μίτρα III. Deor. Conc. 4. 529. & III. Bacch. 2. 76.
μυᾶς. μυῶν τρίχες εἰσὶ mire variat I. D. Mort. X. 9. 371. ἓξ μυᾶς ἑκάτερον II. Jup. Trag. 25. 670.
μυήμην] ἀντὶ κατὰ μνημόνα III. Dea Syr. 6. 454.
μνημονεύω. μνημονεύειν al. μνημονεύσειν I. Prom. 8. 192.
Μνήσαρχος II. Gall. 4. 708.
μοῦσις. μοῦσις οἱ Ἀθηναῖοι μοῦλις ἡ κοινὴ I. Jud. Voc. 4. 87.
Μοῖρα. ἴξω τῆ νόμῳ τῶν Μοιρῶν II. Jup. Conf. 2. 627. Μοῖρά τις, ἢ ib. 10. 634.
μόνος I. Vit. Auct. 23. 564. τοῦτο μόνον, F. ἔντιμόν τι βαρύνον] I. Cont. 11. 504. μόνε Edd. μόνον II. Salt. 3. 267. ὧν μόνων I. Halc. 1. 176.
μονωδίαν II. Q. Hist. 1. 2.
μόνως al. μόλις I. Merc. Cond. 12. 668.
τὸ τῶν μυσικῶν τοῦτο vide notas III. Adv. Ind. 21. 116. & 117.
μυσαρίαν I. Vit. Auct. 3. 543.
Μυσῶν III. Mort. Per. 18. 343.
μοχθηρὸς I. pro Lapf. 4. 728.
μυθεύομαι I. D. Deor. XVI. 1. 244.
ὕδρας μύθῳ II. Phal. Pr. 8. 195. μύθων II. Icar. 7. 758.
μυκτηρισμὸς. μυκτηρισμὸν ὑγιείας τοῦτο I. Prom. 1. 24.
μυρόλωτον I. Merc. Cond. 8. 664.
μύρτων II. Lex. 12. 334. potius 338.
μυσαρὸς I. Pisc. 48. 616.
μυσάττομαι. μυσαχθῆς al. μυσαχθεὶς I. Somn. 8. 10.
μυστίωτος I. Tim. 54. 171.
μυῶν pro μυιῶν II. Gall. 24. 739.
μῶν al. Τίμων al. τί; μῶν I. Tim. 57. 175.

N.

Ναίω. ναίοιμι al. νέοιμι I. pro Lapf. 6. 733.
ναυώδης II. Q. Hist. 23. 32.
νάπυ II. Asin. 47. 615.
ναύσταθμον I. Sacr. 3. 528.
ναυτιάω. ἐναυτιῶν al. ἐναντίων I. Nec. 4. 461.
νεαλὴς I. Merc. Cond. 26. 683.
νεανιεύεται III. Pseud. 19. 176.
νεβρὶς & νεμρὶς confusa III. Meret. X. 308.
νέηλυς I. D. Mort. XVIII. 1. 408.
νεκρικὸς. νεκρικοὶ λόγοι I. D. Mort. I. 1. 328.
νεκρὸς εἶ I. D. Mort. III. 2. 340.
νεκρόν τι ἄλλο παιδίον III. Nav. 19. 261. ἡ νεκρῶν ἀφορέων I. D. Mort. X. 1. 303.
Νικυομαντεία I. Necyom. 1. 455.
Νεμέα ἐπὶ τόπου II. Bis Acc. 2. 794.
νεογέννητον I. Halc. 3. 180.
νεογιλὸς. νεογιλὸς & νεογνὸς I. Halc. 3. 180.
νεογνὸς. τῶν νεογνῶν pro νεογνῶν I. Zeux. 6. 844.
νεολαία II. Phal. Pr. 3. 190.
νέος τις II. Lex. 1. 317. νεων reftitutum ex W. *Fl.* νηῶν Edd. II. Salt. 52. 298.
νεύρια I. Catap. 9 631.
εἰς νέωτα I. Herm. 4. 743.
νὴ Δία al. μὰ Δία II. Gall. 11. 718.
νὴ Δία reftit. pro ἡ ἡδίκα Edd. II. Amor. 42. 444. νὴ τὴν πάνδημον III. Rhet. Pr. 25. 28.
νῆμα I. Catap. 3. 624.
Νηρηΐς. Νηρηίδων al. Ἀμφιτρίτης I. D. Mar. IX. 1. 310.
νησιώτης I. Scyth. 9. 869.
νήσους additum II. Salt. 38. 291. νῆσον καθεφῶμεν II. 1. Ver. Hist. 6. 74.
νήφω. νήφε δ' μέμνησο ἀπιστῶν I. Herm. 48. 789. I. D. Deor. XXIII. 2. 275.
νίκας deeft in Edd. I. Herod. 7. 836.
νικάω. ἐνίκησας pro νικήσας I. Harm. 1. 851. νενικηκύας al. male νενικυίας I. D. Deor. XX. 1. 254.
Νικηφόρος al. καινηφόρος &c. I. D. Deor. XX. 16. 266.
τὸ νικᾶν ὁμοῖον II. Par. 34. 862.
Νικόστρατος II. Q. Hist. 9. 12.
Νίσος. καὶ τὸ νίσου ἔχει πλόκαμον I. Sacr. 15. 539.
νομίζω. νενόμικεν Edd. νενέμηκεν II. Salt. 29. 285. ἐνόμιζεν Edd. ἐνόμιζον II. Astr. 25. 371.

νόῳ. τῷ νοῦ al. νέᾳ I. Nec. 1. 456.
νότῳ. ἐπὶ νότῳ ᾤγοιτο I. D. Mar. XV. 4. 327.
νυμῶς. νυμῶν al. νομῶν II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
νῦν recept. pro πρὶν III. Dea Syr. 17. 464. νῦν λέγε I. Piſc. 23. 593.
νυξ. μίσας νύκτας al. μέσας τὰς νύκτας I. D. Deor. XXIII. 2. 274. ὑδὲ νυξ II. 2. Ver. Hiſt. 12. 112.
νωθὴς I. Vit. Auct. 27. 568.
νώνυμνοι & νάνυμοι II. Jup. Trag. 6. 649.

Ξ.

Ξεναγὸς I. D. Mort. XXVII. 7. 441.
ξένιον. ξενίοις reſtit. pro ξενίαις II. Alex. 31. 239.
ξενοκτονίαν I. D. Deor. XXIII. 1. 274.
ξενολογίαν II. Gall. 25. 741.
ξύλον I. Piſc. 24. 594. I. Cat. 6. 627.
ξυναυλίαι ξυναυλία μίγνυσο al. ξυναναμίγνυσο I. D. Mar. III. 2. 297.
ξυνεπιλαμβάνω. ξυνεπιλαβοῦ *Fl.* ἐπιλαβοῦ I. Piſc. 48. 615.
ξυρέω. ἐξυρημμένων al. ἐξηγυμμένων I. Sacr. 14. 537.

Ο.

Ο ante αὐτὸς deficiens inſertum II. Salt. 66. 304. aberat & II. Jov. Conf. 12. 635. II. Salt. 41. 292. ὁ Δημώναξ edidi prò ὦ Δημώναξ II. Dem. 30. 386. ὁ γὰρ αὐτὸς al. ὅ γὰρ αὐτὸς al. ὅ γὰρ αὐτὸς I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὁ δὲ forſ. ὧδε III. Denn. Enc. 37. 519. ὅ, τι W. ὅτῳ I. Herm. 68. 810. ὅ, τι Edd. ὅτι III. Conv. 15. 428. I. Herod. 8. 837. II. Q. Hiſt. 16. 25. II. Jup. Conf. 7. 632. τὸ al. τῷ I. Nigr. 23. 62. τὸ μὲ reſt. pro τὲ μὲ I. Sacr. 2. 527. τῷ Edd. ᾧ III. Ner. 3. 638. τῷ τὸ Edd. τοῦτο III. Mort. Per. 20. 344. τῷ *Solan.* fruſtra ὃ I. Herm. 68. 810. τῷ aberat II. Salt. 80. 311. τᾷ *Pell* τὸ Edd. male III. Mort. Per. 42. 362. τῷ ποτε al. τῷ al. πῶς I. Halc. 2. 179. τῷ δὴ & τὸ, δὴ I. Vit. Auct. 14. 553. τῷ *Martil.* τὸ II. Alex. 46. 252. τ' πάντων Edd. τ' πάντων III. Cyn. 13. 546. τ' reſtit. pro τ' III. Pſeudol. 4. 167. τὴν pro τῇ II. Imag. 8. 466. οἱ δὲ ⟨ὁ⟩ αὐτῷ σοι] σύνταξις N. foederis. I. Tim. 4. 107. τάυτὰ reſt. pro ταῦτα I. Herm. 59. 799. τ' deerat II. pro Imag. 28. 506. τοῖς al. ταῖς I. Herm. 70. 812. τῇσι Edd. τῆς III. Dea Syr. 8. 456. τὰς additum II. Alex. 36. 244.
ὀβολὸς. ἵνα ὀβολὸν ἔχοιμι ἥκειν I. D. Mort. I. 3. 333. ὀβολὸν Φέροντας II. de Luct. 10. 926.
ὁδοπόρῳ. ἀς (ἀπαρχὰς) οἱ ὁδοιπόροι κατιόντες I. Somn. 9, 14.
ὁδὸν al. ὁδῶν I. Herm. 46. 787.
ὁδύρομαι I. Merc. Cond. 10. 717.
ὁδυρομένῳ al. ὁδυρομένου I. Sacr. 15. 539.
ὁθνείῳ II. Phal. Pr. 10. 197.
ὀθόνη I. D. Mort. III. 2. 339. ὀθόνῃ II. Aſin. 42. 610.
οἰκίαν Edd. οἰκίαι III. Mort. Per. 14. 339.
οἰκειότης I. Sacr. 10. 534.
οἰκέτης. οἰκέτιον. O. οἰκεῖον. recte *Solan.* οἰκοθεν I. Piſcat. 26. 596.
οἰκεῖν. οἰκηδείᾳ al. οἰκιοδείᾳ II. Gymn. 14. 892.
οἰκοδομέω. οἰκοδομούμενοι O. οἰκοδομοῦντες σοι πῶς I. D. Mort. XIII. 2. 392.
οἰκοδομηλικὸς I. Cont. 5. 496.
οἰκονομήσαις Edd. οἰκοδομήσαις II. Q. Hiſt. 51. 62.
οἰμωγὴ. οἰμωγὰς al. συμφορὰς I. D. Mort. II. 1. 336.
οἶμαι δέ σε I. Necyom. 16. 479. οἶονται σφίσιν *Coll.* οἷονται φασὶν II. Q. Hiſt. 5. 6. ὤμην al. ὤμην τὸ πρᾶγμα I. Jud. Voc. 7. 91. οἴηται al. οἴεται I. Tim. 25. 138. οἰηθῇς Edd. male οἰηθεὶς II. Alex. 23. 231.
Οἰνεὺς III. Conv. 30. 439.
οἷός τι *F.* οἵῳ τε I. Nec. 9. 469. εἰ οἷόν τε εἶναι II. Par. 1. 836. οἷον al. ὅλον I. Herm. 40. 783. οἷόν τε al. οἴονται I. Cont. 22. 519.
οἰστίνῳ vimineus I. D. Mort. XIV. 2. 395. οἰστίνης II. Q. Hiſt. 23. 31.
Οἴτη mons, vide Schol. I. Tim. 6. 112. ἐν οἴτῃ al. ἐλύθη I. D. Mort. XVI. 5. 405.
ὄκνει Edd. male ὤκνει II. Par. 3. 840.
μὴ ὀκνήσῃς II. Jup. Conf. 6. 631.
ὀλιγώρας II. Jup. Trag. 15. 658.
ὀλμιεὺς III. Adv. Ind. 3. 101.
ὅλῳ al. ὅλως I. D. Mort. III. 2. 340. I. D. Deor. XX. 15. 266. II. Salt. 3. 268. ὅλως al. ὅλον I. Herm. 2. 741. ὅλον an ὅλως *Pell.* ib. 48. 790.
ἐξ Ὀλυμπίας II. Jup. Trag. 25. 670.
ὅλως *F.* ὅλῳ I. Cat. 11. 633. I. pro Lapſ. 5. 730.
Ὅμαικα. Ὁμαικῶν emend. pro ὁ Μάκων Edd. pr. III. Macrob. 17. 220.
Ὁμηρικὸς. τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο I. D. Mort. XI. 1. 376.
Ὅμηρος II. 1. Ver. Hiſt. 17. 84. Ὅμηρος ἐκεῖνος ὁ τυφλὸς I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁ τῆ Ὁμήρῳ ῥήτρᾳ III. de Domo 17. 200. ἐν ἀρχῇ τ' Ὁμήρου ποιήσεως I. Sacr. 2. 527. τὴν Ὁμήρου ἀοιδὴν II. Aſtr. 22. 369. παρ' Ὁμήρῳ I. Necyom. 11. 471.
ὁμιλῶν II. Aſin. 37. 605.
ὁμογένων al. male ὠμογένων I. Merc. Cond. 20. 676.
ὁμοιος. ὁρᾷς ὅμοιος al. ὁρᾷς ἔχ ὁμοιῶν II. Q. Hiſt. 18. 27.
ὁμοιον, ſed legendum ὁμοίως III. Nav. 29. 267.
ὁμοίως al. ὁμοίων I. Nec. 15. 477. ὁμοίως al. ὅμοια I. D. Mort. XXVIII. 1. 445.
ὁμοφακίας I. Catap. 5. 626.
ὁμώνυμον. ὁμωνύμως Edd. & M. ὁμώνυμόν σοι I. Harm. 1. 851.
ὅμως al. ὅπως I. Somn. 12. 17. al. ὅλως I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.
ὀνούμενοι an ὀνώμενοι III. Philopat. 26. 615.
ὄνημι. ὀναίμην al. ὀναίμαν al. ὀνασίμην al. ὀνάμην I. D. Mort. XXII. 2. 424. ὄνησο I. Prom. 20. 203.
ὀνομάζω. ὀνομάζειν al. ὀνομάζει I. Jud. Voc. 8. 92. ὀνομάζων al. ὀνομάσων II. Q. Hiſt. 41. 54.
ὅτῳ. ἑκατέρων οἱ ὅτοι II. 1. Ver. Hiſt. 17. 83.
ὄνυξ. ὄνυχα μόνον λέοντος ἰδὼν I. Herm. 54. 794. & 795. ἐκ τ' ὀνύχων II. Tox. 14. 521.
ὀξυήκει II. pro Imag. 20. 500.
ὅπερ Edd. ὥσπερ II. Salt. 34. 288.
ὅπη ποτὲ al. ὅποι τότε I. Piſc. 35. 604.
ὄπιθεν vulgo ὄπισθεν III. Fug. 30. 382.
ὀπισθόγραφος. τ' ὀπισθόδομον ὀρύξας I. Tim. 53. 169.
ὀποῖος. ὁπαίων κ' ὁπόσων I. Vit. Auct. 21. 561.
ὁποσάπας. ὁποσάπαν τὸ στοιχεῖον ἢν II. Gall. 9. 716.
ὁπόταν II. Q. Hiſt. 53. 63.
ὁπότε Edd. ὡς ποτε *Toll.* III. Calumn. 16. 146.
ὁπότερον al. καθ' ὁ πρότερον al. καθ' ὁ πότερον I. Prom. 11. 194.

ὄπᾳ al. ὅποι I. D. Mar. III. 1. 295.
ὀπτάω. ὀπτωμένων al. male ὀπτομένων I. Prom. 10. 193.
ὀτυνίω. ὠπύιες al. ὄπυιες II. Alex. 50. 255. ὄπυιεν reſtit. ex *Fl.* ὤπυεν al. II. Gall. 19. 731.
ὅπως P. ὡς I. D. Mort. XXX. 1. 451. ὅπως μὴ II. Gymn. 17. 896. τὸ σ' ὅπως II. Phal. Pr. 4. 190.
ὁράω I. Cont. 15. 511. ib. 7. 498. ὁρᾷς ὅπως I. Prom. 14. 197. ὄχ ἑώρων forſ. ὄχ ἑῶρον III. Meret. XII. 314. ὁρᾷ al. ὁρᾷς I. D. Deor. XX. 11. 262. ὁρᾳ σὺ δὲ al. ὥρᾳ δέ σοι I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁρῶν ἤδη II. 1. Ver. Hiſt. 4. 72. εἰς τὸ πρόσω ὁρῶν I. Cat. 15. 637. ὁρᾷς Edd. οἶδας II. Gall. 19. 731. ἑωρῶμεν ſic *Fl.* ἰωρῶμεν ceterae II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136. ἐγὼ γὸ ὁρῶν ταύτῳ II. Bis Acc. 31. 829. ὁρωντις *Graev.* ὁρμῶντες II. Demon. 2. 375.
ὀργή. πρὸς ὀργὴν I. Piſcat. 8. 576. μηδὲν πρὸς ὀργὴν III. Conv. 4. 421.
ὄργια emend. pro ὄρκια III. Dea Syr. 51. 486.
ὀργίζομαι. τηλικαῦτα ὀργίζεται al. τοιαῦτα ἐργάζεται I. Prom. 9. 193.
ἢ ὀργίλων ἰπιδους III. de Domo 10. 196. ὀργίλως I. Piſc. 8. 576.
ὀρεοπολέω I. D. Deor. XX. 7. 258.
ὀρθῶ. ὀρθίαν deerat. II. Q. Hiſt. 29. 40.
ὁρίζω. ὡρίσθαι I. D. Mort. IV. 1. 341.
ὁρμῆς Edd. ὀργῆς II. Alex. 57. 262. ὁρμῇ Edd. πληγῇ II. Q. Hiſt. 2. 4. ὁρμὴν Edd. ὁδμὴν *Geſn.* III. Fugit. 30. 382.
ὁρμιὰ I. Piſc. 47. 614.
ὁρμισκῆλες emend. pro ὁρμήσκελες III. Fug. 13. 372.
ὄρνις. ὄρνι θῆν ων al. ὁρνιθοθήρων I. Halc. 8. 184. ὁρνέον al. ὀνείρων I. Tim. 20. 130.
Ὀροίτης al. Ἡρώδης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ὀρχηθμὸς Edd. ὀρχησμὸς II. Salt. 23. 281.
ὀρχησομανήσονλα reſtit. pro ὀρχησομανήσονλα II. Salt. 85. 315.
ὀρχησὺς. ὀρχησύ τι Edd. ὀρχησήν τε II. Salt. 23. 282.
ὄρχις II. Eun. 12. 359.
ὃς I. Merc. Cond. 10. 317. ἧς al. ὡς I. Jud. Voc. 4. 87. ᾗ I. Vit. Auct. 21. 560. ὃν *S.* ὅ I. Herm. 68. 810. ὧν al. ᾧ I. Prom. 16. 200. ἃς al. ὡς I. Vit. Auct. 24. 565.
ὁσημέραι. ὅσαι ἡμέραι *J.* I. Nigr. 20. 58.
ὅσ῾ I. D. Deor. XXII. 1. 269. ὅσοι ᾗ αἰχροῖς al. ὅσων ᾗ αἰχρῶν ib. VI. 1. 217. ὅσῳ Edd. ὅσον II. Phal. alt. 2. 202. ὅσον Edd. pro ὅσου III. Philopat. 6. 591. ὅσα al. ὅσῳ II. Gymn. 17. 896. ὅσ' ἂν al. ἃ ἂν I. D. Deor. IX. 2. 229. ὅδὲ ὅσας ὀλίγας II. pro Imag. 5. 486. ὅσπερ, ὅπερ & ἅπερ I. Piſc. 47. 614. ὅσοι Edd. male ὅσοι II. Jup. Trag. 6. 649.
ὀστρακίζομαι. ὠστρακίσθαι I. Tim. 30. 142.
ὄστρακον I. Merc. Cond. 1. 705.
ὁσφράομαι. ὁσφρᾶται al. ὡς φέροιτο I. Piſc. 48. 615.
ὅτι I. Tim. 28. 141. ὅτι deerat I. D. Mort. XXVIII. 3. 447. ὅτι μὲ ἤδει III. Pat. Enc. 1. 229.
ὅτ῾. ὅτε al. ὅτε al. ὅτι I. Herm. 74. 817. ὅτῳ Edd. ὅτου II. Par. 4. 842.
ὄττικιν *Solan.* ὅ, τι κεν Edd. II. Q. Hiſt. 32. 43.
ὄττοῦ῾ ἦν € κόπε῾ II. Q. Hiſt. 22. 30.
ὅ al. ὅδὲ I. D. Deor. IV. 1. 208. ὅ al. ὅδὲ I. Jud. Voc. 11. 96. ὅ γὸ forſ. ὅ II. Aſin. 30. 599. ὅ μὲ κῦ] *V.* μὲ (μέντοι). I. Tim. 6. 112.
ὁδκμοῦ I. Vit. Auct. 18. 557.
ὁδὲ al. οἱ δὲ I. Somn. 7. 10. ὁδὲ Edd. ὁδὸν II. Jup. Trag. 19. 664. ὁδὲ ἴ τι & ὁδὲ ἰν I. Vit. Auct. 6. 545. ὁδὲ Edd. ὁδὸ II. Amor. 37. 439. ὁδ' ἴτι emend. pro ὁδέ τι III. Calumn. 25. 156.
ὁδὸς I. Cont. 6. 497. ὁδὸν γὸ ἴτω II. Jup. Conf. 2. 627. ὁδὸν πρὸς τ' Ὅμηρον II. Alex. 54. 258. ὁδὸν *D'Orv.* veriſſime μηδένα III. Epigr. 20. 680.
ὁδύτερ῾ III. Adv. Ind. 20. 115.
ὁδὸς. ἔξω τῆ ὁδοῦ ἔστι Edd. ἔξω τ' ὁδοῦ ἐσμὲν I. Herm. 77. 820.
ὁθὸς III. Meret. XIII. 315.
ὁκοῦν I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
ὅμμεν al. ὁμοῦν I. D. Mort. V. 1. 344.
ὁν al. τοιοῦν I. Jud. Voc. 6. 89. ὁν ex L. ὁ νῦν Edd. priores II. pro Imag. 23. 502. ὁν ex Ox. deeſt in Edd. III. Conv. 36. 442.
ὁρίῳ recept. ex O. ὁρείῳ Edd. III. Nav. 13. 257.
ὁς. ὡνὴρ κάθηται τὰ ὦτα &c. III. Calumn. 5. 131.
ὅτ῾ I. Tim. 55. 172. ὅτ῾ Edd. ὅτω I. Harm. 3. 855.
ὅτ῾ al. ὅτως I. Tim. 48. 161. ὅτ῾ δὲ *Geſn.* emendat ὅτός δὲ II. Par. 49. 874. αὕτη Edd. αὐτὴ ib. 17. 853. τοῦτο τὸ τῆ πατρὸς ſic *Fl.* rel. Edd. omittunt τοῦτο II. Abd. 1. 160. τοῦτο τοῖς Edd. antea male τούτοις III. Dem. Enc. 37. 518. τούτῳ Edd. τούτων III. Mort. Per. 41. 362. τοῦτον Edd. τοιοῦτον II. Gall. 27. 744. τοῦτον reſtit. ex W. τοῦτο Edd. pr. II. pro Imag. 9. 489. τοῦτον τῷ βασιλεῖ] τοῦτον deeſt in P. I. D. Mar. XIV. 2. 322. ὅτοι δὲ I. Herm. 17. 755. ταῦτα al. τάχα I. D. Deor. XX. 15. 266. ταῦτα al. ὁρᾷ ταῦτα I. D. Mar. VII. 2. 306. ταῦτά γε III. Herc. 2. 83. ᾗ ταῦτα an ᾗ τὰ αὐτὰ rogat *J. F. R.* II. Alex. 16. 224. ταῦτα Edd. *Solan.* vult ταῖς II. Imag. 13. 472. ὁδὲ ταῦτα &c. I. D. Mort. XIII. 4. 393. τούτοις Edd. pler. εἴτοις male II. Amor. 21. 421. ὅτω Edd. omnes. ὅτ῾ melius eſſe *Solan.* conjicit II. 2. Ver. Hiſt. 10. 110. ὅτως ſeq. conſona II. Gall. 9. 716. ὅτως ex emend. *Solan.* Edd. ὅτ῾ II. Alex. 11. 219.
ὄχ ὡς v. notas III. Diſſ. cum Heſ. 2. 241.
ὀφελ῾ II. Gall. 3. 707.
ὀφθαλμὸς. τῆ ὀφθαλμοῦ al. τ' ὀφθαλμῶν I. Nigr. 4. 42. καί μοι ἐπ' ὀφθαλμῶν II. Tox. 20. 529.
ὄφλημα al. ἐφείλημα I. D. Mort. IV. 2. 342.
τὴν ὀφρὺν κατηλοημέν῾ II. Icar. 15. 770.
ὄχεσιν I. Herod. 5. 836.

II.

Παγκράτιον II. 2. Ver. Hiſt. 22. 120.
παθαίνομαι II. Amor. 28. 429.
πάθ῾ Edd. πίνθ῾ II. Amor. 15. 413. αἰτωλικὰ πάθη I. Sacr. 1. 525. πάθυς Edd. male πατρὸς II. Abdic. 16. 173.
παιδία al. παιδίας I. Merc. Cond. 4. 656.
παιδιὰν Edd. pleraque παιδιὰν II. Salt. 23. 281.
παιδιὰ Edd. παιδικὰ *Marcil.* recte III. Dem. Enc. 32. 514.
παιδικὰ II. Icar. 2. 753.
παιδίον. τὰ παιδία *B.* τ' παιδὶα I. Cat. 8. 630.
παιδύτριψ] παιδοτρίβης, ἀλείπτης, &c. I. Tim. 14. 124.
παίζω. οἷον τοῦτο πίπαιχεν I. Tim. 54. 170.
παιπάλημα III. Pſeudol. 32. 189.
παλάθη I. Piſc. 41. 609.

παλαίθας τ' καρηῶν I. Vit. Auct. 19.559.
τὰ παλαιὰ III. Rhet. Pr. 17.19.
παλαιῶν Edd. πάλαι II. Amor. 34.434.
πάλιν pro πάνυ II. Asin. 43.611.
παλλακὶς I. Catap. 11.632.
πάμπολυ & πάνυ permutata I. Herm. 36.778.
ὁ Πὰν I. D. Deor. IV. 1.209. τῷ Πανὶ τούτῳ I. Tim. 42.154.
κὰν τὴν Πανδίονα εἶπας II. Imag. 13.472.
τ' πανυδαίμονα ὄντως II. Gall. 5.710.
πάντως I. D. Mort. X. 13.376. πώτως al. πάντων vide notas I. Pisc. 13.583.
πάνυ II. Par. 2.838. πάνυ, pleraeque πάντῃ II. Alex. 20.228. πάνυ μὲ ἐν II. Jup. Conf. 2.628. πάνυ Marc. τοῦ πάνυ recte II. Alex. 5.213. πάνυ insertum III. Mort. Per. 33.355.
παπαὶ al. βαβαὶ I. Herm. 5.744.
παρὰ II. Amor. 13.411. ϖ̃ρὸς al. περὶ I. Hale. 2.178. I. D. Deor. X. 2.230. & ib. XXII. 2.271. eadem confusa ib. XVII. 1.245. I. Herm. 39.781. II. 2. Ver. Hist. 16.114. ib. 33.129. II. de Luctu 16.929. περὶ §. ἐπὶ II. Jup. Trag. 45.693. ϖ̃ρὸς & πρὸς permutata I. D. Mort. XII. 5.387. παρὰ αὐτῷ II. Tox. 32.541. ἢ παρ' αὐτῷ I. D. Mort. XX. 2.413. παρ' αὐτῷ al. παρὰ τῷ I. Jud. Voc. 9.95. παρ' ἐκείνῳ I. D. Mar. III. 2.297. εἰ μὴ ϖ̃ρὸς τοῦτο φῄς II. Jup. Conf. 12.635. παρ' ἀλλήλων I. pro Lapf. 2.726.
ϖ̃ρὸς αἶνον I. Pisc. 30.599.
παράδος ϖ̃ρὸς σὲ ϖ̃ρὸς σοῦ πω I. Nec. 17.480.
παραγγέλλω I. D. Deor. X. 1.229. παράγραπτος II. Jup. Trag. 21.665.
ϖ̃ρόθυμος II. 2. Ver. Hist. 23.121.
παραδίδωμι I. Catap. 4.624.
ϖ̃ρόθυρον I. Herod. 8.838. II. pro Imag. 7.487.
παραὶ reftit. pro ϖ̃ρὸς III. Pseudol. 27.184.
παραινέσεως ἀμὴ εἰσὶν αἱ al. ϖ̃ρόνοιαι διὰ ὄντες II. Q. Hist. 5.6.
ϖ̃ρόσωπον παράγουσαι III. Saturn. 9.392.
παραιτίαν I. Pisc. 4.574. II. Par. 2.838.
ϖ̃ρακαθίζω. παρακαθισαμένη al. ϖ̃ρακαθιζομένη I. Pisc. 12.580.
παρακλείω. παρεκλείσατο F. παρεκκλίσατο I. Nec. 8.466.
παρανόμων I. Tim. 2.103. ϖ̃ρανομοῦσι τὴν γνώμην III. Navig. 45.278.
ϖ̃ρακρούω I. Pisc. 9.577. ἡ ὁδὸν ϖ̃ρακόψασα I. Cat. 1.620. ϖ̃ρακρούομαι I. Tim. 57.175.
ϖ̃ραλεμοάνω I. Pisc. 6.575.
παράλληλον I. Pisc. 9.577.
παραλογίζω I. Catap. 4.625.
παράλογον νόσον II. Abd. 6.164.
ϖ̃ραμυθεῖσθαι III. Epist. Sat. 22.405.
παραμύθιον I. D. Mar. IX. 1.312.
ϖ̃ρανομῶν. ἢ τόγε τοσοῦτον παρανομήσαιμι I. Tim. 45.158.
ϖ̃ραπαίω I. Herm. 27.767.
παρεπόμενοι. παρακολουθοῦντες al. παρεπαλλόμενον I. Herm. 21.760. παρεπόλυται al. παρεπόλυται al. παρεπόλυται I. Nigr. 13.52.
ϖ̃ρασάγγης II. Icar. 1.751. ϖ̃ρασάγγας II. Q. Hist. 24.32.
ϖ̃ράσιον. ϖ̃ράσιον v. notas III. Nav. 5.252.
ϖ̃ρατίθημι I. Prom. 15.198. I. Vit. Auct. 23.563.
παραυτίκα Edd. παρ' αὐτὰ II. Amor. 33.433.
πάρεδροι II. Phal. Pr. 1.187.
παρεῖμι, ἡ παρὴν II. 2. Ver. Hist. 25.123. παρὸν εἶναι νῦν III. Dem. Enc. 43.522. τ' παρούσης ὑποθέσεως II. Q. Hist. 6.8. παρεμπτέον al. προσίμητέον I. Merc. Cond. 42.702.
παρέλκω. ἐν τῷ παρέλκοντι II. Amor. 25.425.
παρεξίσημι. παρεσηκὲν Palm. παρεξεσήκη II. Imag. 14.473.
παρέρχομαι. παρελθόντ' I. Tim. 30.142.
παρευδοκιμῶν I. Herm. 51.792. I. Pisc. 19.589.
παρέχω I. D. Mort. XXVII. 7.443. I. Pisc. 10.578.
παρεχον forsan παρέχοι III. Cyn. 1.539.
παρεχόμην an παρεχόμην II. Tyran. 18.155.
παρθενεύω. ἐπαρθένευεν ἐς χαλκοῦν τινα θάλαμον I. D. Mar. XII. 1.319.
τὸ παρθένιον II. Bis Acc. 9.801.
παρίστημι. ϖ̃ρεστεκότ' I. Icar. 17.772.
Παρμένοντα, vulgo Παρμένοντα III. Meret. IX. 302.
παροιμία εἰς τοὺς διλοὺς I. Somn. 9.13.
παροχέομαι. παροχευμένῳ al. παρεχούμενός τε I. D. Mar. XV. 3.327. παροχευμένῳ II. Tox. 24.533.
πάροχον I. Herod. 5.835.
Participium pro inf. in βιῶσαι III. Macrob. 8.213.
παρῳδία. ἰόγε παρῳδεῖς I. Cont. 14.510. πεπαρῴδηται Solan. pro πεπαρώνηται II. Jup. Trag. 14.657.
πᾶς al. male παῖς III. Nav. 26.265. πάντος al. πάντων I. Halc. 2.179. τῷ παντὸς τιθεμένας III. Char. 25.634. παντὶ β. πάνυ male, al. melius Παὶ I. D. Deor. XVIII. 1.247. παντὶ, an πάντῃ τοῦτο II. Tyran. 19.156. πάντα εἰδὼς III. Ep. Sat. 37.416. πάντα al. πάντως I. Pisc. 35.604. πάντις Edd. πάντες Gron. III. Cronos. 18.400. πάντων Edd. παρόντων melius Fl. III. Meret. IX. 302. πασᾶν al. πάντων I. Herm. 45.787. πᾶσι. Edd. πᾶσα III. Dea Syr. 42.483. πᾶσι forsan πασὶ II. Astr. 1.360.
πάσσω. πάσῃ in al. deeft II. Q. Hist. 13.18.
πασὸς I. D. Mort. XXIII. 3.429.
πάσχω. πάθῃ al. πάθοι I. Cont. 2.491. πάσχεις, Edd. πάσχεις III. Rhet. Pr. 23.24. πάθῃς al. μὴ πάθῃς I. D. Mar. VI. 3.304.
πατὴρ. ὦδ' ὁ πατὴρ I. D. Mar. II. 4.294. πατέρα σὺ al. παρ' ἑαυτοῦ σε εἶναι I. D. Mort. XIII. 1.390.
πατρῷον I. D. Mort. XII. 3.383.
πάττεσσί τε II. Gymn. 2.885.
παύω. ἔπαυσε al. ἢ ἐποίησε I. Scyth. 2.860. παῦε ὦ Μίδα βίλτιστε χρυσολογῶν II. Gall. 6.712.
παχὺς. παχὺ al. ταχὺ I. Pisc. 26.596. sed pro παχὺς Solan. ταχὺς III. de Dipsa. 4.236.
πεδοῖ κατάβαλε II. Lex. 1.319.
πεδοτρίβης v. notas III. Saturn. 8.390.
πεζὸς. ὅτε πεζὸς II. Bis Acc. 33.833.
πείθω. πεῖσαι al. πεῖσον I. D. Deor. XX. 9.260. πεπεισθότα al. πεποιθότα I. Prom. 3.28. ἐπειθόμην Solan, ἐπειθόμην II. Tox. 55.561. σὺ δὲ μὴτε πείθεσθ &c. III. Rhet. Pr. 10.11. ὁ πειθόμενος al. οὐκ ἐπιθόμενος I. Herm. 24.762. πειθόντες Edd. προδόντες II. Bis Acc. 20.816.
Πειραιεὺς I. D. Mort. XXVII. 7.441.
ὁ ἐκ Πειραιῶς I. Pisc. 47.614.
πειράω. πειρωμένης & πειραμένοις I. Herm. 75.818. μὴ πεπειρῶσθ' ἄλλη ἀνδρὸς ib. 34.776.

Πε-

Πελασγικὸν I. Pisc. 42. 609. Πελασγικοῦ II. Bis Acc. 9. 802.
πελτάριον. πελτάρια I. D. Mort. XIV. 2. 395.
πελτίδιον I. D. Mort. XIV. 2. 395.
πέμμα I. Vit. Auct. 12. 552.
πέμπω. ἔπεμπεν al. ἔπιμψεν I. Tim. 25. 138.
πενθέω I. Vit. Auct. 13. 553.
πενία. πᾶς ὁ ἀνὴρ πενίᾳ δεδεμηκὼς I. Merc. Cond. 5. 659.
πενταγραμμὸς I. pro Lapf. 5. 730.
πενταπλασιομεδίμνους II. Jup. Trag. 11. 654.
πέντε aberat I. Herm. 48. 789. πέντε μόνας al. πέντε καὶ δέκα I. Catap. 9. 631.
Πεντέληθεν II. Jup. Trag. 10. 652.
πεντηκοντόρου I. D. Mort. X. 8. 370.
πέρα πίσεως II. Icar. 2. 753.
περαίνω II. Demon. 15. 382.
πέρας. περὶ τὸ πέρατος II. Icar. 8. 759.
περὶ reftit. pro ΠΡΟ I. Tim. 10. 119. eadem permutata I. Pisc. 42. 609. & I. pro merc. Cond. 4. 711. πέρι al. περὶ I. Herm. 20. 759. πέρι omiff. III. Dea Syr. 55. 488.
περιάλλοιες al. περιλαβόντες II. 1. Ver. Hiff. 30. 94.
περιγίνομαι I. Herod. 6. 836.
περικλικὸς I. Vit. Auct. 24. 565.
περιεργάζομαι I. Herod. 6. 836.
περιεργίας reftitut. pro περιεργασίας II. Afin. 15. 583.
περίεχω. περίεχονται al. ἀντίχονται I. D. Mort. II. 1. 337.
περιεχύθη al. περιεχέθη III. Mort. Per. 36. 357.
περιηγέομαι I. D. Mort. XX. 1. 412.
περίημι. περιεῖ al. περιεῖσι I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
περικαθεζόμαι. περικαθεδοῦντες al. περι— al. παρακαθεζόμενοι II. 1. Ver. Hiff. 23. 88.
περικεφάλη al. ἐπικεφάλη I. D. Deor. XI. 2. 232.
Περίλαε an Πέριλαε II. Phal. Pr. 11. 198.
περιλιχμάομαι. περιλιχμήσατο al. male περιλικμήσατο I. Prom. 10. 193.
περιμένω al. περιμενῶ I. D. Deor. XX. 11. 262.
περίμεινον al. παράμεινον I. D. Mort. XXIII. 2. 427.
περίοικοι III. Hipp. 4. 69.
περιπέτομαι. περιπετομένας al. περιπετομένας al. περιπετομένας I. Cont. 22. 519.
περιῤῥαντήριον I. Sacr. 12. 535.
περισκοπέω. περισκόπει ἀκριβῶς I. Pisc. 50. 617.
περισπαραθέντων Edd. περιπαιέντων II. Q. Hiff. 29. 39.
περιστὸν Edd. περὶ στὸν III. Dem. Enc. 9. 497.
περιτρέψας. Geſn. παρατρέψας III. Dem. Enc. 27. 510.
πέχω II. 2. Ver. Hiff. 5. 108.
Περσεφόνη I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
τὸ Πέρσῃ δὲ II. Gall. 25. 741.
πέτεσθαι Edd. πέτασθαι III. Soloec. 7. 573. πέτεσθαι τὴν μυῖαν ποιεῖ III. Muſc. Enc. 7. 96.
πέτρα. τὸ πετρῶν Hemſt. ταῖς πέτραις I. Halc. 1. 176.
πευθὴν II. Phal. Pr. 10. 197.
πήγνυμι. πηγνύσα Hemſt. πήγνυσι I. Halc. 1. 176.
πηδᾷ ἐπὶ τὰ ἰσκαμμένα II. Gall. 6. 711.
πήρα. ὅτ᾽ ὁ τὴν πῆραν ἐξηρτημένος I. Vit. Auct. 7. 547. πήρη I. Pisc. 1. 570.
πῆχε. ὅλῳ πήχει I. Cat. 16. 639. τῷ αὐτῷ πήχει &c. II. Q. Hiff. 5. 7.
πίθηκε. Ἡρακλῆς φασι τὸ πίθηκε I. Pisc. 37. 606.
πικρὸς. πικρὸν Edd. πικρῶν III. Tragop. p. 661.
πιμελὴς. πιμελεστέρα III. Conv. 43. 447.
πινακὸς] ῥυπῶν I. Tim. 7. 112.
πίνω. πίνειν al. πώνων I. Merc. Cond. 26. 685. πιεῖμεν pro πίνομεν II. Lex. 13. 335. vel potius 339. πίνειν ἀπὸ χρυσῆς φιάλης II. Gall. 26. 742.
πιότης. πιότητα al. ποιότητα II. Amor. 14. 412.
πίσσα II. Icar. 24. 780.
πισσόω. πισσωτέα al. πισσωτέον I. Tim. 48. 161.
πισσοὶ ἐπ᾽ ἀμφότερα I. Harm. 2. 853.
πίττης γοῦν ἀναπέπλησαι II. Jup. Trag. 33. 681.
Πιτυοκάμπτης II. Jup. Trag. 21. 666. πυτιοκ. al. ἱπποκάμπτ. I. Prom. 7. 36.
Πίτυς. Πίτυϊ al. Πυθοῖ I. D. Deor. XXII. 4. 272.
πλακοῦς I. Vit. Auct. 12. 552.
Πλαταιαὶ Edd. Πλατταὶ III. Rhet. Pr. 18. 20.
πλάττεσθαι Geſn. voluit πράττεσθαι II. Par. 5. 843.
Πλάτων I. Pisc. 13. 584. ὥσπερ ὁ Ἀρίστων Πλάτων (ſc. ἐποίησε) I. Prom. 6. 34.
Πλειοδότης Edd. Πλησθένης III. Tragop. p. 659.
πλεονεκτέω. μηδὲν πλεονεκτοῦσας τὴ ἀφροδίτας I. Jud. Voc. 2. 84.
πλεονεξία. πλεονεξίας al. πλεονεξίας τε I. Jud. Voc. 2. 83.
πλέω. πλέοι I. Herm. 28. 768.
πληγὴ. μιᾷ πληγῇ ἀφῆκεν I. D. Deor. VIII. 1. 225.
πλήθει πολὺ I. Vit. Auct. 20. 559.
πλεῖν. πλῆσαι Edd. πλεῦσαι Pell. III. Fug. 20. 375.
πλημμέλημα I. Herm. 81. 825.
πλόκαμος I. Sacr. 15. 539. τινὰς πλοκάμους II. pro Imag. 5. 487.
Plusquamperfecti activi terminatio in σαν v. in ἐδειδύκεσαν III. Conv. 12. 426. ibique noras.
πλουσίου. πλουσίᾳ al. πλούσιον I. Merc. Cond. 26. 684.
πλουτίσω II. Jup. Trag. 7. 651.
πλουτοδότειρα III. Meret. VII. 295.
Πλοῦτος. πλούτε al. πλουτεῖν I. Herm. 9. 748.
Πλούτων. πρὸς τὸν Πλούτωνα C. male πρὸς τὸ Διφύσιν I. D. Mort. XX. 1. 412.
πνεῦμα. πνεύματι C. πνέοντι I. Cont. 3. 493.
πνυξ. τὴν πνύκα II. Jup. Trag. 11. 654.
ποδῶν II. 2. Ver. Hiff. 45. 138.
πόθου. πόθου al. Πειθοῦ I. D. Deor. XX. 16. 267.
ποιᾶν. ἄδικα ποιεῖς al. ποιῶν φανῇ I. D. Mort. XXX. 3. 454. ποιεῖ al. ποιεῖν III. de Domo 17. 199. εὖ ἐποίησαν bene factum I. D. Mort. XI. 2. 378. ποιῆσαι al. ποιῆσαι I. Nigr. 27. 67. πεποιημένων al. πεποιημένων II. Salt. 21. 280. ἐποιήσατο Edd. ἐποιήσαλο III. Mort. Per. 13. 336. ποιησάμενος an πριάμενος III. Meret. VII. 296.
ποιητὴς Auctor, III. Mort. Per. 3. 327. κατὰ τὸ ποιητὴν II. Eun. 3. 352. ποιητὴν Ἰμεραῖον II. pro Imag. 15. 493.
ποιητικὸς. ποιητικῶν ὀνομάτων al. ποιητικὸς τῶν ὀνομάτων I. Tim. 1. 99. ἦκισα ποιητικὸς I. Cont. 4. 495.
ποικίλος. ποικίλλω Hemſt. ποικίλη I. Halc. 1. 176. ποικιλωτάτῳ reftit. pro ποικιλοτάτῳ II. Alex. 4. 211. τῇ Ποικίλῃ pro τὴν Ποικίλλω II. Dem. 14. 381. ἐν τῇ Ποικίλῃ I. Pisc. 13. 581. Ποικίλῃ al. ποικιλῇ male III. Meret. X. 306. Ποικίλλω II. Jup. Trag. 16. 660.
ποιμην. ποιμένων al. ποιμαίνων III. Adv. Ind. 3. 102.
πόλεμος. ὁ πόλεμος κατὰ τὰ πάτρια II. Eun. 3. 354. πόλεμος ἁπάντων πατὴρ II. Q. Hiff. 2. 4.
πολέμιος ὢν II. Gall. 17. 728.

πο-

πολιὰς II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
πόλις ἀνεωῴξεν I. D. Mort. X. 7. 367.
εἰ πολλάκις al. ἢ εἰς πολλακὶς I. Merc. Cond. 15. 670.
Πολυδίσης I. D. Mort. I. 1. 328.
Πολύκλειτ᾽ III. Philopſ. 18. 46.
πολὺς. πολλοῦ al. πολὺ I. Piſc. 48. 616. περὶ πολλοῦ III. Philopſ. 1. 29. αἱ πολλαὶ al. τὰ πολλὰ I. D. Mar. XV. 3. 327. πολὺ κρατοῦσαν II. Par. 26. 856. πολλοῖς al. ἅπλους I. Herm. 32. 772. οἱ πολλοὶ an οἱ πολλοὶ III. Nav. 12. 256. ὅτι πολλαὶ πολλάκις &c. III. Columm. 24. 155. πολλοῖς II. Gall. 15. 725.
πολυχιδὴς III. Rhet. Pr. 15. 16.
πολυτελῆς al. πολυτελῶν I. Merc. Cond. 7. 662.
πολύτιμοι Edd. πολυτίμητοι II. Jup. Trag. 8. 651.
πομπεύσ. πομπεύσει al. πομπευτοῖς I. Nec. 16. 477.
πομπὴ I. D. Mar. XV. 1. 325. πομπὴν al. σπουδὴν II. Jup. Trag. 22. 667.
πομφόλυξ. πομφόλυγας ὁ ὕδωρ I. Cont. 19. 515.
ποσίω. ποσῶν τὰ πάντα I. Nec. 4. 460.
ποσῶς II. Alex. 16. 224. ποσῶσι᾽ al. ποσοσῶσι᾽ I. Piſc. 27. 597.
ποσῶσ ἔχειν II. Alex. 16. 224. ποσῶσ δὲ ποσῶς I. Merc. Cond. 23. 679.
πόσων I. Catap. 2. 622.
ποσία II. Aſin. 49. 617.
ποσθμίων al. ποσθμιῶν I. D. Mort. XXII. 1. 423. πρὸς τὰ ποσθμία al. πρὸς τ᾽ ποσθμία ib. 2. 425.
πότον Edd. πότου II. Alex. 56. 260.
πόρ᾽ an πόθ᾽; II. Salt. 41. 292.
ποσφυρούς. τοῖς ποσφυροῦσι II. Tox. 18. 526.
ποτὲ μὲν. ἔσω μὲν ποτὲμῶν τοῦτό γε I. D. Mort. VI. 2. 348.
πότερ᾽ I. D. Mort. XXV. 1. 432.
ποτηριοπλύτης II. Lex. 7. 333.
ποτιτάσομαι I. Merc. Cond. 17. 673.
ποτιτρίβ᾽ III. Macrob. 23. 226.
ποῦ al. ὅπου I. D. Deor. XX. 5. 256.
Πουλυδαμὶς Edd. πουλυδαμὶς III. Tragop. p. 656.
ποῦς. ἴσον τοῦ ποδὸς I. Cat. 13. 635. ὀλίγον τοῦ ποδὸς I. Cont. 3. 493. παρὰ πόδα III. Pſeudol. 23. 179. ἕτερον πόδα I. Herm. 78. 821. ποσὶ Edd. πόλεσι II. Q. Hiſt. 42. 56. παρὰ πόδας ib. 13. 17.
πρᾶγμα al. γράμμα I. Merc. Cond. 11. 719. πράγματα παρίξεις II. Gall. 1. 703.
πραγματικὸν. πραγματείας ὑπομνήσεων al. πρ. ὑπ᾽ ἀρεσθείας ὑπομνήσεων I. Nigr. 33. 75.
πρᾶξις. πράξεσι Edd. τάξεσι II. Alex. 30. 237.
πραττόμενα reſt. pro πράττομεν III. Charid. 23. 632.
πράσεις forſ. πρασεῖαι III. Dem. Enc. 18. 505.
πρῆγμα I. Vit. Auct. 14. 553. πραγμάτων II. Aſtr. 29. 373.
πρηστὴς fulmen II. Aſtr. 19. 368.
Πρίαπ᾽ I. D. Deor. XXIII. 1. 273.
πρὸ ὀδοῦ ἴσῃ &c. II. Gall. 1. 704.
προάπτειμι. προαπίασιν I. D. Mort. V. 1. 345.
προαρπάζω. προαρπάσαι al. προσαρπάσαι I. D. Mar. XVII. 2. 321.
προγράφω I. Vit. Auct. 9. 549. προγράφθω al. προγράφω I. Tim. 51. 164.
προδιδασκάω. προδιδασκημένη Edd. προσδιδ. II. Abdic. 11. 168.
προδίδυμι. προδιδυκὼς anne προσδιδ. II. Abd. 29. 181.
προεικὼν, Solan. προσεικὼν I. Herm. 15. 754.
προέλεσθαι al. προαίρεσθαι I. Prom. 6. 33.

προελθόντες reſt. pro προσελθόντες II. Aſin. 47. 615.
προεξετάζω. προεξετάσας al. παρεξετάσας I. Merc. Cond. 5. 658.
προηγορία I. Piſc. 22. 592.
προκαθαίρω I. Sacr. 12. 539.
προκαλὶς I. Vit. Auct. 7. 547. προσκαλέσῃ μὲ al. προσκαλέσομαι I. Tim. 46. 160. προκαλεῖται pl. προσκαλεῖται male III. Nav. 37. 272.
Πρόκοπας. πρόκοπον ἴσχων τὴν ἅρπην I. D. Mar. XIV. 3. 323.
Προξενὶς I. Scyth. 7. 866. πρόξεν᾽ ἀὸ vide Schol. II. Phal. alt. 1. 201.
προπαροξυτόνως I. Cont. 12. 507.
προτίνω τὰς III. Conv. 16. 430.
προσοῖσ. προσποιησὶς Edd. πιστως. II. Q. Hiſt. 16. 24.
πρόσω. πρόσσοι al. ποσὶ I. D. Mar. I. 2. 289.
πρὸς al. πρὸ I. D. Deor. XX. 3. 255. πρὸς al. ἴσι πρὸς ib. 16. 267. πρὸς al. παρὰ I. Merc. Cond. 8. 664. ἢ μικρόν τι πρὸς I. Catap. 8. 630. πρὸς τῷ πατρὸς ib. 23. 645. πρὸς pro ὑπὲρ III. Dem. Enc. 4. 494.
προσάγω. προσάγομαι & προσάγωμαι II. Jup. Conf. 5, 630.
προσαιτῶ III. Pſeudol. 30. 187.
προσαράσσω II. 2. Ver. Hiſt. 17. 140.
προσβάλλω II. Salt. 76. 309.
προσβιάζω. προσβιάζῃ Edd. priores ἐμβιάζῃ II. pro Imag. 15. 498.
προσγελάω. προσγελᾷ᾽ al. προσμειδᾷ᾽ I. D. Deor. VII. 1. 220.
προσείκω I. Piſc. 38. 607.
πρόσιμι I. Piſc. 13. 582. προσίασι al. προσίαζ᾽ I. D. Mort. XXI. 1. 421. προσιόντα ex Pell. πρώτα Edd. III. Meret. III. 284. ὑ ᾧ πρόσιεν III. Soloec. 3. 558.
προσεπιμορῶ I. Merc. Cond. 29. 688.
προσεταιρίζω. προσεταιρίζετο III. Philopat. 9. 594.
προσηγορία I. Piſc. 22. 592.
προσίκει reſtit. pro προσῆκεν II. Jup. Trag. 7. 650.
προσῳς I. Piſc. 13. 582.
προσίσμ. προσίσθαι al. προσόψεσθαι I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
προσκαλῶ I. Catap. 26. 648.
προσκυνῶν. προσκυνήσω al. προσκυνήσῃς I. Piſc. 39. 608.
πρόσκοπ᾽ al. πρόσκαπ᾽ I. Cat. 19. 641. πρόσκαπ᾽ I. Cont. 1. 490. F. πρόσκαπ᾽ ib. 7. 498.
πρόσοδοι I. Sacr. 1. 525.
προσπαλαίω I. Cat. 13. 635.
προστέλλω II. Amor. 6. 404.
προστίθημι. προστιθέμ᾽ cum accuſ. I. Nigr. 18. 57. προσιθῶ, al. προστιθῶ I. Jud. Voc. 2. 84.
προσφὶς II. Icar. 2. 753.
προσφὼν. προσίσγειν al. προσωίγειν I. D. Mar. IV. 2. 299.
πρόσφορα III. Fug. 13. 372.
πρόσωπον al. προσωπεῖον I. Nigr. 11. 50. προσώπῳ Edd. τρόπῳ II. Amor. 52. 454.
Προταγόρας I. Piſc. 19. 589.
προτίθημι. προθεῖναι Edd. προτιθῶν II. pro Imag. 5. 486.
προτιμητέον II. Jup. Trag. 7. 651.
πρότ᾽ II. Jup. Trag. 47. 695.
πρύγω I. Herm. 79. 823. πρύγω III. Dem. Enc. 22. 507.
ᾗ πρώω III. Adv. Ind. 14. 111. πρώω al. πρότερον I. Tim. 47. 160.
Πρωτέας I. D. Mort. V. 2. 346.

πρωΐκης Edd. πρὸ μιᾶς II. Amor. 39.440.
πρωτεῖον. πρωτείων al. πρωτείαν I. Tim. 55. 172.
Πρωτεὺς III. Adv. Ind. 14.111. τὸ κακοδαίμονος Πρωτέως III. Mort. Per. 42.362.
πρῶτον lege πρὸ τοῦ III. Nav. 15.258.
πρῶτος. ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος III. Mort. Per. 13.337. πρώτως forsan πρῶτος II. Tyran. 21. 157. τῷ πρώτως P. διὰ ἓν τὸ πᾶν ἀναθεῖναι τῷ πρώτῳ I. D. Mort. XXX. 2.451.
πτερόν. τὰ πτερὰ ἐξετέλιλμαι II. Gall. 23.737.
πτίτλων. πτίτλοι Edd. πλήτλοι I. Herm. 79.823.
Πτολεμαῖον σωώντα II. Icar. 15.769.
Πυθαγόρα ὅτι II. Gall. 4. 709. ὁ Πυθαγορικὸς an Πυθαγόρας I. Vit. Auct. 2.541.
πύλη. δύο μὲ πύλαι II. 2. Ver. Hist. 33. 128. πύλας Edd. πύλον III. Dem. Enc. 35.517.
πυλὼν. πυλώνων al. προθύρων I. Nec. 12. 473.
πῦρ ὃν τῷ καπνοῦ βιαζόμενον I. Nec. 4. 459. πῦρ ἀναπαιόντες II. 2. Ver. Hist. 2. 106.
πυρεῖον. τὰ πυρεῖα σωτρίψαλις II. 1. Ver. Hist. 32. 95.
πυρετὸς I. Catap. 6. 628.
πυρίτης II. Jup. Conf. 8. 632. I. Sacr. 6. 531.
ὁ Πυῤῥίας I. Vit. Auct. 27. 567. ἀντὶ τοῦ τέως Πυῤῥίου I. Tim. 22. 133.
πυῤῥίχη. τοῖς πυῤῥίχοις I. Pisc. 36. 605.
πυῤῥιχίζω I. Pisc. 36. 605. I. D. Deor. VIII. 1. 226.
πυρὸς] πυρσοὶ, v. Schol. I. Nigr. 7. 46.
πᾶς δεῖ ἱστορίαν intellecto συγγράφειν I. Somn. 1. 1.

P.

Ῥάπτης I. D. Mort. IV. 1. 341.
ῥαψῳδία. ἐκεῖνος ἀπήμεσε τὴν ῥαψῳδίαν I. Cont. 7. 499.
Ῥέα. Ῥέαν al. Ἥραν I. D. Deor. XIX. 1. 249.
ῥέω I. Pisc. 28. 597.
Ῥηγίλλα II. Demon. 33. 387.
ῥηγνύμενον II. Phal. Pr. 6. 193.
ῥῆμα. μὴ ῥῆμα I. Vit. Auct. 21. 561. ῥήματα al. χρήματα I. Pisc. 12. 580.
ῥήτρα I. Merc. Cond. 2. 709.
ῥήτωρ καλὸς I. Merc. Cond. 5. 659.
ῥίπτω. ἐῤῥίφη al. ἐῤῥίφθη I. Sacr. 6. 531.
ῥίπτειν. ῥιφθῆναι al. ῥιφῆναι I. Tim. 30. 143.
Ῥόδιος. ὅσον τὸ Ῥοδίων Κολοσσοῦ II. 1. Ver. Hist. 18. 84.
ῥόος. κατὰ ῥοῦν προχωρεῖ II. Jup. Trag. 50. 698.
Ῥυτιλιανὸς II. Alex. 4. 211.
ῥυθμίζω I. Pisc. 30. 599.
ῥυθμὸς I. pro merc. Cond. 5. 713. σὺν ῥυθμῷ al. ῥυθμῷ absque σὺν I. Prom. 6. 32.
Ῥωμαϊκὸς I. Merc. Cond. 24. 680.
Ῥωξάνη II. Imag. 7. 466.

Σ.

Σαγαλασσεὺς. Σαγαλασσέως *Spanh.* vult Σαγαλασσέως II. Q. Hist. 32. 43.
Σάγαρις. ᾧ σάγαρις ᾗ χεῖρον II. Gymn. 32. 913.
σαθρὸς. σαθρὸν Edd. σαπρὸν II. Par. 4. 842.
σακκοράφιον I. D. Mort. IV. 1. 341.
Σάλαιβος I. pro merc. Cond. 4. 711.
Σαλαμὶς. ὦ θεία σαλαμὶς II. Jup. Trag. 20. 665.
Σάμιος. ἀντὶ Σαμίᾳ Ταναγραίᾳ II. Gall. 4. 709.
τὰ Σαμόσατα II. Q. Hist. 24. 33.
Σαπείρης II. Gall. 22. 736. & III. Epist. Sat. 35. 414.
Σαρδαναπάλου I. D. Mort. XX. 2. 413.
Σαρδιανὸς II. Jup. Trag. 43. 692.
Σαρδόνιον γελῶντας II. Asin. 24. 592.
σάρισα I. D. Mort. XXVII. 4. 440.
σατυρώδης I. Zeux. 6. 843.
σαφῶς al. σαφῆς I. pro Lapsi. 6. 732.
σεαυτοῦ al. ἑαυτοῦ I. Herm. 1. 739. σεαυτὸν al. σαυτὸν II. Salt. 81. 312.
Σεβαστὸς. κατὰ τὸ Σεβαστὸν I. Pisc. 26. 596.
σεῦζω II. Astr. 7. 363.
Σειληνὸς III. Bacch. 4. 78. Σειληνὸν Edd. Σιληνὸν III. Deor. Conc. 4. 529.
Σειρην. ἐν τῇ Σειρηνῶν μύθῳ III. Calumn. 30. 159.
Σείριος. οἱ τὸν Σείριον κατοικοῦντες II. 1. Ver. Hist. 16. 83.
ὁ Σελευκεὺς III. Macrob. 20. 222.
σεμνῶς I. Necyom. 16. 479.
σεῦτλον. σεύτλων al. σευτλίων I. Jud. Voc. 9. 94.
σεύω. ἐσεύμην II. Herm. 23. 762.
σημαίνω I. Vit. Auct. 20. 559.
σημεῖον. ἴδια σημεῖα I. Sacr. 15. 538.
Σῆρες. τοὺς Σῆρας I. Cat. 21. 643.
σής. ὑπὸ σητῶν III. Ep. Sat. 21. 404.
σιαίνω I. D. Mort. X. 9. 372.
σίβυλος II. Imag. 1. 459.
σίγμα. Lysimachus in τ. mutavit I. Jud. Voc. 7. 90.
Σικυώνιος. τὸ Σικυώνιον εἶδος II. Icar. 18. 773.
σιλληφορδία II. Lex. 21. 346.
σιλλαίνω. σισιλαίνειν al. ἀφισισιλαίνειν I. Prom. 8. 191.
σίλφη II. Gall. 31. 749.
σίτησις I. Prom. 4. 188.
σκαίρων II. Jup. Trag. 21. 666.
Σκαίρωνες ᾗ Πιτυοκάμπται II. Bis Acc. 8. 799.
σκελετὸς I. Necyom. 15. 477.
σκευασὸς II. Alex. 21. 228.
σκήνη. τὸ ἐπὶ τὸ σκηνῆς ἐκάστου βίου II. Icar. 21. 776.
Σκηπίων. Σκηπίωνος, al. Σκιπίωνος I. D. Mort. XII. 1. 380.
σκῆψις II. Asin. 4. 571.
σκιὰ. σκιᾶς al. σοῦ I. Nec. 13. 474.
σκιομάχαιρος III. Diss. cum Hes. 5. 243.
σκολιὸς II. Bis Acc. 16. 811. σκολιὸν I. pro Lapsi. 6. 732.
σκόλοψ I. Merc. Cond. 3. 655. II. 2. Ver. Hist. 30. 126.
σκοπεῖν. σκόπει γὰρ ὦ Ζεῦ] παίζει πρὸς τοὺς ῥήτορας &c. I. Tim. 16. 126. ἐκεῖνο σκόπει II. Par. 9. 846.
σκοπιὰ. ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς al. σκοπῆς I. D. Mar. 1. 2. 289.
σκοπιάζω III. Philopat. 19. 605. ἐσκοπίαζον lege ἐσκαπίαζον ib. 23. 611.
σκυβαλίζω I. Nec. 17. 481.
Σκύθαι μὲ II. Jup. Trag. 42. 690.
σκύμνη. Hemst. σύμνη I. D. Mort. XXV. 1. 432.
σκύφος. ἡ σκύφος, ἀλλὰ Σισύφιόν τι βάρος III. Nav. 21. 262.
σμίλη I. Catap. 15. 637.
σοβεῖν I. Catap. 3. 623.
Σολεὺς. ὁ κατὰ Σολέας I. Pisc. 19. 589.
σοφιστὴς ἅθρασος ἦν II. Gall. 18. 729.
σοφὸς ἀνὴρ III. Adv. Ind. 22. 118. τῶν σοφῶν ἐκείνους III. Hipp. 1. 66.
σπαθᾶν II. Gall. 29. 748.
σπένδω. ἐσπεῖσμαι II. Phal. Pr. 3. 189.

σπή-

σπήλυγξ II. Bis Acc. 9. 801.
σπουδάζω. ἐσπουδάζετο ἀρχαῖον I. Tim. 49. 162.
σπουδὴ. αἱ ἄγαν σπουδαὶ al. τὰ ἄγαν σπουδαῖα I. Cont. 17. 513.
σταδίου. φάρι λέξ τῦ σταδίου μίσυ I. Cont. 8. 500. & masc. σταδίους τριχιλίους II. 1. Ver. Hist. 9. 77.
σταθμὸς II. Icar. 1. 751.
στέγω. στέγειν ὁ δυναμένου I. D. Mort. XI. 4. 379.
στέλλω. ἔστειλα v. not. III. Ocyp. p. 667. στέλλιαζ Edd. στύσαζ II. Alex. 11. 219.
στέφανος. τῦ στέφανου al. στεφ. τινας I. Nigr. 32. 74.
στιγματίας I. Catap. 24. 645.
στλεγγὶς II. Lex. 2. 320.
Στοᾶ. τὴν στοὰν II. Jup. Trag. 32. 679.
σταῖς II. Ann. 22. 589.
στόμα. διὰ στόματος I. D. Mort. XII. 3. 384.
στρατίας Edd. στρατιᾶς II. Amor. 6. 404.
στρατιᾶ Solan. pro στρατιᾷ II. Alex. 27. 236.
στρατιωτικὸν. στρατιωτικῷ al. στράτῳ I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
Στραίσιπη II. Icar. 15. 769. & III. Column. 14. 144.
στρόλη I. Nec. 14. 475.
στρωλόω I. Vit. Auct. 9. 549.
Στωϊκὸς II. 2. Ver. Hist. 18. 115. ὅτι Στωϊκὸς ὁ Σωκράτης I. Herm. 15. 754. Στωϊκῶν ἴσι μόνον al. Στωϊκὸν ἴσι μόνον al. Στωϊκῶν ἴσι μόνον ib. 36. 770.
σωμύλος I. Vit. Auct. 15. 555.
σὸ. σε al. σοι I. Tim. 56. 172. & I. Cont. 2. 492. σε al. σι I. D. Mort. XXII. 1. 423. σοι omissum. I. D. Deor. XX. 16. 267. II. Salt. 4. 268. σι restit. pro γι II. pro Imag. 24. 503. ὑμῶν Edd. ἡμῶν III. Nav. 38. 273. ὑμῶν recept. pro ἡμῶν II. 2. Ver. Hist. 27. 125. & II. Bis Acc. 20. 815. ὑμῶν al. ἡμῶν I. Tim. 40. 152. ὑμᾶς bene Pl. cet. ἡμᾶς III. Ep. Sat. 29. 410. ὑμᾶς al. ὑμῶν I. Jud. Voc. 2. 83.
συγγράφω. συγγιγραφότος Edd. male συγγεγραφότος II. Q. Hist. 31. 40. συγγράφοιλα marg. Δ1W. συγγράψοντα ib. 34. 44.
συγκεκαπνισμένοι Solan. συγκεκομμένοι Edd. III. Ep. Sat. 28. 409.
σύγκειμαι. συγκείμθαι al. συγκινούμθαι I. pro merced. Cond. 5. 713.
συγκρούω I. Herod. 8. 838.
συγκρότων. συγκρότου II. Phal. Pr. 4. 191. συγκροτῶν III. Conv. 18. 432.
σύγκριμα I. Tim. 41. 152.
συγκρῖμα I. Tim. 41. 152.
συμβαλεῖν III. Macrob. 1. 208.
σύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
συμβόλαιον II. Asin. 1. 567. σύμβολαι al. συμβόλαιοι I. Catap. 4. 625.
σύμβυλος. τὸ συμβούλως τοὺς σίας III. Adv. Ind. 1. 99.
συμφέρω. συνηνέχθης congressus es. I. D. Mort. XIV. 2. 395.
συνάγω. συναγαγὼν al. ἀγαγὼν I. Prom. 4. 29. συναγτέον Edd. σωταγτέον II. Q. Hist. 47. 59.
συναλίζω. συνηλίσθησαι Solan. συνηλίσθησαν Edd. III. Philopf. 12. 40.
συναναστάσαν. συναναστασον al. συνάψασον I. Cat. 18. 641.
συνδαιτητὴς III. Ep. Sat. 36. 416.
σύνειμι. σωῶν al. συνίη I. D. Deor. XXII. 2. 270. καλαγελῶν al. σωὸν καταγελῶ I. D. Mort. XVI. 5. 405.
συνεπιλαμβάνου. συνεπιλαβέσθαι al. σωεπιβαλέσθαι I. Prom. 13. 195.
σωεργὸς. ἀγαθὸν συνεργὸν I. Tim. 33. 146.
σωεχὴς I. Pisc. 22. 592.
σωηγορέω. ὁ συνηγορῶν quis. I. Somn. 9. 13.
τὰ συνήθη III. Column. 23. 153.
σωηρεφὴς II. Amor. 18. 418.
συνίημι. συνιέντες al. ἀνέντες I. D. Mort. VI. 3. 351. συνὶς δὲ, εἷας ex emendat Solan. II. Alex. 32. 240. συνιέναι restit. pro συνῦναι II. Salt. 64. 303.
συνόψυκας Edd. σωόψυκας III. Philopat. 1. 584.
σωουσῖ II. Phal. Pr. 1. 187.
σωουσία I. Cat. 15. 637.
σωουσίας II. Bis Acc. 11. 804.
σωστάσαν I. Pisc. 23. 593.
σωστέμνω I. Pisc. 10. 579.
σωστίθημι I. Vit. Auct. 14. 554.
συντυχία III. Dea Syr. 8. 456.
συρίζω. τὸ συρίζειν al. τῦ συρίζειν I. Jud. Voc. 10. 96. συρίζοντι forte συριάζοντι I. Merc. Cond. 10. 665.
Σύρος Edd. Σύρος volunt al. λύρος alii. III. Macrob. 22. 224. κακίσμας τῷ Σύρῳ II. Bis Acc. 14. 808.
σύρφαξ II. Jup. Trag. 53. 701.
συσπειράω III. Nav. 2. 249.
σύφαρ I. Herm. 79. 823.
σφακτηρία I. pro Lapf. 3. 727.
σφάλλω I. Cont. 1. 490.
σφίτερος. σφιτέρῳ sc. ὁδῷ II. Astr. 29. 372.
σφενδονήτων III. Ep. Sat. 24. 406.
σφριγάω. σφριγῶντα Edd. male σφρυγ. II. Amor. 12. 409.
χιλιάζειν III. Philopf. 4. 167.
χῆμα, χήματα ὀφθαλμοῦ ἐντετυπωμένα I. Somn. 8. 12.
Σωκράτης II. 2. Ver. Hist. 23. 121. I. Pisc. 1. 570. II. Jup. Trag. 48. 696.
σῶμα. ὁ μὲ τὸ σῶμα πρῶτον II. Par. 41. 864.
Σώπολις II. Lex. 18. 339. vel potius 343.
σωφρονεῖν II. 2. Ver. Hist. 36. 131.
σωφρονίζω. σωφρονίσαιτα Edd. σωφρονήσαιτα II. Abdic. 15. 172.
σωφρονικὸς al. σωφρανίσχος I. Tim. 54. 170.

T.

Τάζω I. Cont. 1. 489.
ταειρὸς I. Catap. 5. 626.
ταλαντεῖον I. Jud. Voc. 2. 84.
Τάλως I. Pisc. 42. 610.
ὦ τὰν al. τᾶν o amice II. Gall. 17. 727.
Τάνταλος I. Catap. 29. 650.
ταπεινῶς alii ταπεινὸς I. Nec. 17. 480.
ταριχοπωλεῖν I. Nec. 17. 480.
Ταρτήσιος. Ταρτησίαν Edd. pr. Ταρτησίων III. Macrob. 10. 214.
Ταϋγιτος. τῦ Ταϋγίτου al. τὸ Ταΰγιτον I. D. Deor. XIV. 2. 239.
Ταῦρος I. Prom. 17. 200. ταύρων ἐπία I. Sacr. 2. 528. ἐν Ταύροις II. Jup. Trag. 44. 692.
ταφὶ. σῆς ταφῆς al. τ' ἐκεῖ σῆς ταφῆς I. Tim. 6. 118.
τάφος. τάφοι τινὰ II. Jup. Trag. 45. 693.
τάχιστα Edd. μάλιστα III. Rhet. Pr. 1. 2.
τεῖνω vide notas III. Ocyp. p. 666.
Τειρεσίας I. Nec. 21. 484. II. Gall. 19. 731.

τοῖχ⊙. τὸ τοῖχ⊙ καθημῶτο II. 1. Ver. Hist. 21. 86.
τομαίρω I. Herm. 1. 739.
τόνος. τόνοι τῦ Ἡρακλέους I. D. Deor. XIII. 2. 237.
τοπαλίνω. ἐτετοπείνετο II. Icar. 8. 759.
τοπλευτὸν adverb. I. Herm. 67. 809.
τοπλόω. τοπλοῦ al. ἐπλοῦ I. Tim. 20. 150. τοπλῶν εἰς ἑσπέρας τὰ ἔτη III. Macrob. 10. 215. ἐτοπλόθημεν III. Navig. 11. 255.
τοπλόης I. Necyom. 11. 471.
τοραπεύομαι I. D. Deor. XVI. 2. 244.
τοραπουργία II. Icar. 6. 757.
τοριτίζω. τοριτίζοντ⊙ al. τοραντίζοντ⊙ malc I. Merc. Cond. 33. 692.
Τορψιχόρη II. Imag. 16. 475.
τοτραπτυς I. pro Lapſ. 5. 731.
τότλαρα improbatur I. Jud. Voc. 7. 90.
τόχνη. τὸ τόχνα al. τὰ τόχνα I. Piſc. 20. 590.
τυλικοῦτ⊙. τυλικοῦτον al. τυλικαύτην δύναμιν I. Halc. 6. 182.
τύμπερον I. Jud. Voc. 7. 90.
Τῶν⊙ reſtit. pro Τῶνος III. Meret. IX. 304. Τῶι⊙ II. Gall. 29. 747.
τυβασὸς I. Merc. Cond. 20. 675.
τύλφη III. Adv. Ind. 17. 114.
Τύμαρχ⊙ Solan. Ἀτίμαρχ⊙ III. Philopſ. 4. 166.
τυμάω I. Prom. 4. 188.
τυμῶντες reſtit. pro τυμῶμεν II. Tox. 1. 508.
τυς. ὁ δέ τις σὺ πάλιν I. Nec. 4. 461. τῆς pro τις Guj. III. Tragop. p. 661. τι al. τινι I. D. Mort. XIII. 2. 391. τί al. ὅτι, ὅ, τι interdum recte pro τί I. Cont. 18. 515. τί δῆ Edd. τί δὴ II. Par. 42. 864. τίσι γε Edd. al τισί γε. Gr. τί σιγᾷς; I. Herm. 80. 824.
Τύσιας III. Pſeudol. 30. 187.
Τυσιφόνη I. Catap. 23. 644.
τυτράσκω. τυθρήσκω al. τετροθήκω an τι τρυθήσω; I. Herm. 28. 768.
Τυτυοὺς II. Jup. Conf. 17. 639.
τυ al. τι I. Nec. 10. 470. τυ al. τὸ malc I. Halc. 3. 180. τοὶ γάρτοι II. Jup. Conf. 13. 636. τυ al. τι I. Prom. 3. 27.
τῶιον πίθον al. aliter III. de Diſp. 6. 238.
τοιοῦτ⊙. τοιαῦτα al. τοιοῦτον I. D. Deor. X. 2. 230. τοιοῦτον I. Herm. 37. 780. τοιοῦτοι al. τοιοῦτοι III. Cyn. 13. 546. I. Herm. 29. 770.
τοίχε ἄρχων II. Jup. Trag. 49. 697.
τόλμη. ἀνεκαλοῦντο τ' τόλμης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
τοξάριον I. D. Mort. XIV. 2. 395.
τόξοι al. ξύλοι I. D. Mort. XVI. 3. 403.
τόπ⊙. τόποι, Solan. τροπὴ I. Prom. 8. 191.
τορύνη I. Cont. 7. 499.
τοσοῦτ⊙. οὐ τοσοῦτο II. Tox. 22. 531. τοσαῦτα. & τοιαῦτα confuſa II. Jup. Conf. 10. 634. τοσοῦτος & τοιοῦτος I. Scyth. 10. 870.
τότε an τόγε III. Mort. Per. 33. 354. τότε reſtitut. pro τίποτε II. Imag. 13. 472. τότε Hemſt. πότε I. Tim. 49. 163. τότε deerat II. Salt. 25. 283. τότε δὴ I. Vit. Auct. 27. 568.
Τραγικὸς ὧδε Τραγικῶν II. Imag. 21. 479. τὸ τραγικὸν ἐκεῖνο II. Bis Acc. 33. 832.
τραγῳδία πᾶσα II. Gall. 24. 738. τραγῳδίας Edd. τραγῳδίαις III. Nero 10. 642.
τραγῳδὸς, οἱ τραγῳδοὶ II. Jup. Trag. 42. 688.
τράμις II. Lexiph. 2. 321. τριῶν μοιρῶν III. Pſeudol. 29. 186.
τρέπω. τραπόμην al. τροπόμην I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
τρίβων I. Merc. Cond. 7. 662.
τρβώνιον III. Cyn. 1. 539.
τριγλώχιν III. Pſeudol. 29. 185.
τριζ⊙. τετριγυῖαι I. Nec. 11. 471.
τρικάρα⊙ III. Pſeudol. 29. 185.
τριπλό⊙. τῶν τὸ τριπλοῦν I. Cont. 9. 502.
τρὶς al. τρεῖς I. Vit. Auct. 23. 564.
τρίτης al. τρίτη II. Salt. 26. 283.
τρόπ⊙ leg. χρό⊙ I. D. Mort. III. 1. 338.
τροπὸν. τετροπωτὰι I. Catap. 1. 621.
τροπωτὴς I. D. Mort. IV. 1. 341.
τροφὴ σὺν λεπίδνη⊙ II. Gall. 5. 710. τροφὰς al. τριφὰς III. Pſeudol. 18. 176.
Τροφώνι⊙ I. D. Mort. III. 1. 338.
τρυβλίον I. Tim. 54. 171.
τρυχάω I. Catap. 5. 627.
τρυφερὸς I. D. Mort. XX. 2. 413.
Τρφὰς I. D. Mar. IX. 1. 311.
τρωτὸς emendat. pro πρῶτ⊙ III. Column. 15. 145.
τυγχάνω. τύχῃ al. τύχοι I. D. Mort. XXIII. 1. 426. τυγχάνει Edd. τυγχάνου II. Abd. 15. 172. τυχὸν I. D. Mort. I. 1. 331.
τυμβώρυχ⊙ II. Jup. Trag. 52. 700.
τυμπανίστρια I. Somn. 12. 17.
τυμπάνου I. Catap. 6. 627.
τυπτέω. τετυπῆσθαι⊙ II. Dem. 16. 382.
τύραννο⊙ I. Cat. 1. 620. τυράννων καθηγορίας II. Bis Acc. 32. 831. τοὺς ἐν Σικελίᾳ τυράννους I. D. Mort. XX. 5. 418. τυράννους σοφοὺς ποιοῦς γενέσθ II. Ph. Pr. 7. 194.
τυφλὸς II. Gall. 6. 712. & II. 2. Ver. Hist. 20. 118.
τύφ⊙. λαθὼν ὁ τύφ⊙ I. Tim. 28. 140. τύφου al. πλοῦτου I. D. Mort. X. 4. 366.
τύχη. τυχὸν] γράφεται, τοιχῶν I. Halc. 5. 181.

Υ.

Ὑδροφορίου. ὑχ ὑδροφορήσεις I. D. Mar. VI. 3. 305.
ὕδωρ I. D. Mort. XVII. 2. 407. ὕδωρ ἐπιτραπέζιον I. Herm. 68. 810. ὕδατ⊙ μιλαλαίου I. Piſc. 10. 579. ὑ καθ' ὕδατ⊙ I. Cat. 21. 643.
υἱεῖς. τοὺς Ἀλκέως υἱέας δύο I. Cont. 3. 494. Ἀλκμήνης καὶ Σεμέλης υἱοὶ I. D. Deor. XXIV. 2. 276. ὡς Πολυλαμίδου υἱὸς II. Alex. 59. 263.
υἱότερ⊙. ὑμετέρᾳ al. ὑμετέρᾳ I. Prom. 19. 202.
ὑπάγω. ὑπαγάγωμαι al. ὑπάγωμαι I. Cat. 9, 631. ὑπάγων III. Column. 8. 137.
ὑπαλλάττειν Graev. ἐναλλάττειν Edd. III. Soloec. 10. 981.
Ὑπαρχὴν. ἐξ Ὑπαρχῆς II. Bis Acc. 4. 797.
ὑπειμι. βί⊙ τὸ ἀρχαῖον ὑπῆν I. Nigr. 26. 64. ὑπῆσαν I. Sacr. 11. 535.
ὑπίσταμι. ὑπίστων al. ἐπίστων I. Tim. 14. 124.
ὑπὲρ al. περὶ II. Amor. 38. 439. πὲρ I. Piſc. 5. 575. ὑπὲρ τ πολλ II. pro Imag. 10. 490. ὑπὲρ ἁπάντων I. Piſc. 24. 594.
Ὑπῆρα I. D. Mort. IV. 1. 342.
ὑπείρου al. ὑπὲρ ἄλλου I. D. Deor. IV. 2. 209.
Ὑπερβολ⊙. Ὑπερβόλου τύχαι ἢ Κλέωνος I. Tim. 30. 142.
ὑπερβιατεύω II. Eun. 2. 351.
ὑπερβιατεύομαι I. Herm. 26. 766.

ὑπερικτίνω. ὑπερικτίσω & νεκρῶν solvere pro mortuis I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ὑπερίμερος I. Herm. 67. 809. II. Tox. 44. 551.
ὑπερφανοῦντας al. ὑπερφρονοῦντας I. Nigr. 31. 73. ὑπερφαν quis ib. 19. 58.
ὑπερμάχομαι I. Pisc. 23. 593.
ὑπερπαίνω I. Catap. 27. 649.
μηθ' ὑπερτίθεσθ al. μήτ' ἀναβ. I. Nigr. 27. 66.
ὑπερφαίνω. εἰς δόξαν ὑπερφαίνεται I. Herm. 51. 792.
ὑπερφυσάω I. Cont. 19. 516.
ὑπερνέμει I. Sacr. 6. 531. I. Harm. 4. 857.
ὑπνώτης I. Sacr. 11. 535.
ὑπνογούμβρος al. ὑπνορούμβιον I. D. Mort. VII. 1. 355.
ὑπὸ in Schol. male pro ἐπὶ I. Tim. 2. 103. ὑπὸ al. ἀπὸ legunt I. Somn. 2. 4. ὑπ' al. ἐπ' I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὑφ' al. ἐφ' I. Herm. 76. 820. ὑπ' αὐτοῦ] ἀπ' αὐτοῦ I. Tim. 30. 143. ὑπο ſynſ. ἀπεπιττούμενος Edd. pr. II. Jup. Trag. 33. 681. ὑπὸ, pro ἐπὶ III. Calum. 12. 141. ὑπ' αὐλῷ al. ἐν αὐλῷ Edd. II. Salt. 16. 277.
ὑποβαλλω. ὑποβαλλόμενος al. ἐπιβαλλόμενος I. D. Deor. XI. 2. 232.
ὑποβαλλόμενος αὐτὰ III. Adv. Ind. 4. 102.
ὑποβρίχιον. ὑποβρυχιγμός II. Gall. 8. 714.
ὑποδιανεμει. ὑποδιξαι al. ὑποδεῖξαι I. Nec. 4. 459.
ὑποδέχομαι II. 2. Ver. Hiſt. 36. 131.
ὑποδοχὴν al. ὑποδοχεῖον II. 2. Ver. Hiſt. 34. 130.
ὑποδραματουργέω II. Jup. Trag. 1. 644.
ὑποδύω I. Pisc. 26. 596.
ὑποκιλεύω I. Cat. 19. 642.
ὑποκρυμνόμενον III. Calumn. 24. 154.
ὑπολαμβάσεις. ὑπολαμβάσεις III. Calumn. 17. 148.
ὑπάλοις al. ὑπίλοις I. D. Deor. V. 2. 224.
ὑπόμοιρος II. Icar. 29. 786.
ὑποτίθημι. ὑποθεὶς νόμον II. Aſtr. 19. 368.
ὑποπίπτομαι. ὑποπεπλαμένον III. Fug. 25. 377.
ὑπόπτιρος. ὑποπτέρων al. ὑπόπτερον I. Somn. 15. 20.
ὑποῤῥιούσης Solan. al. ἐπιῤῥιούσης III. Ep. Sat. 24. 406.
ὑποτυθρύζω I. Necyom. 7. 466.
ὑποφαίνω. ὑποφαίνεται] C. ὑποφαίνων. V. ὑποφαῖ I. Tim. 4. 108. in Schol.
ὑποφαίνω. ὑπέφηνε al. ἀπέφηνε I. Nigr. 33. 75.
ὕπτλης I. Catap. 4. 625. ἄπτυστα ὑπτλης I. Tim. 20. 130. ὑπτλης III. Calum. 12. 141.
ὕφαλον τὸ μέγα III. Pſeudol. 9. 169.
ὑφηνίον. ὑφηνιόζ antea male ὑφηνίζ I. Prom. 9. 192.
ὑφίλκων. ὑφίλκων al. ὑφελὼν I. D. Deor. VII. 3. 221.
ὑφιστοχάν. ὑφιέχει al. ὑπίχει I. Somn. 15. 20.
ὑφίστημι. ὑποστήσομαι al. ἀποστήσομαι I. Tim. 40. 152.
Ὑψαγόρης II. Icar. 4. 756.
ὑψηλοφρυόεντας II. Icar. 10. 761.

Φ.

Φαέθων. πάσοις φαέθουσι I. Tim. 4. 108.
φαίνω I. Pisc. 8. 577. φαίνομαι. φανεῖν al. φανῆναι male. I. Prom. 7. 35.
Φάλαρις II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120.
φαληρικὸν Schol. ſcribit ἐν τῷ Φαληρικῷ I. Halc. 8. 184.
φαιδὸς II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.
φανὸς. φανώτατα Edd. φανότατα. II. Q. Hiſt. 44. 57.
φαντάζω I. Vit. Auct. 5. 544.
Φάρος Βοιω. Χάρος III. Tragop. p. 650.
φέρεσθαι I. Tim. 55. 172.
φάσκω. φάσκουσι al. ἀσκοῦσι I. Piſc. 37. 606.
Φάων I. D. Mort. IX. 2. 361.
φειδωδὲ emendatum pro φειδωζ II. Gymn. 35. 915.
φελὸς II. 2. Ver. Hiſt. 45. 138.
φέρω. φέρει ἀλλὰ τῷ σαλὺς μέσῳ I. Cont. 8. 500. ἢν μή τις φέρειν δῇ II. Icar. 20. 775. φέρωζ al. σφέρωζ I. pro merc. Cond. 1. 705.
Θεσπιάρχου I. Tim. 43. 155.
φεύγω. ἴφυγε reſt. pro ἔφυγον I. Herm. 81. 825. ἔφυγον ἐπιλύοντες al. ἔπαυσαν ἐγκλίνοντες II. 1. Ver. Hiſt. 17. 84. φεύγων exſulans. II. Tox. 17. 536. φυγῶν al. φυγὴν I. pro merc. Cond. 4. 712. φεύγων ἐκεῖθεν II. Par. 43. 868. ἐν φεύγων al. τῷ φεύγοντι II. Aſin. 51. 619.
φημὶ. φῇς L. φασὶ I. Cont. 18. 515. φῇς al. ἔφης I. D. Mar. XI. 2. 318. φασὶ al. εἰσὶ I. D. Mort. I. 3. 334. φασὶ δὲ &c. I. Cont. 8. 500. φασὶ Solan. pro φησὶ III. Calumn. 14. 144. ἔφω Edd. ἔφη II. Amor. 29. 429. ἔφω al. ἔφης I. D. Mar. IX. 1. 311. εἰπέ μοι, ἔφη ὁ Τιμόθεος I. Harm. 1. 850. φάσει ex ſ. φασὶ al. III. Rhet. Pr. 9. 9.
φθάσω. οὐκ ἂν φθάσαις I. Vit. Auct. 26. 566. ἐπεὶ οὐκ ἂν φθάσειε τις I. pro merc. Cond. 11. 720. οὐκ ἂν φθάσειε II. Tox. 2. 509. φθάσεις al. φθάσῃς III. Conv. 2. 419. ἔφθιν & ἔφθιν I. Piſc. 29. 598.
φθειρίζω v. notas III. Ep. Sat. 26. 408.
φθόνε Edd. Forſ. φθόνε III. Mort. Rer. 37. 358.
Φιλαινὶς II. Amor. 28. 429.
φιλέταιρος II. Tox. 7. 524. cum φιλαίνῃς confuſ. III. Macrob. 12. 216.
φιλὶς confuſ. cum φιλλὶς III. de Dipſ. 9. 239.
Φιλιππίδης al. Φιλιστίδης I. pro Lapſ. 3. 727.
φιλόκαινον & φιλόκαινα II. Icar. 24. 780.
φιλομυῖα II. Abd. 4. 162.
Φιλοντότης. Φιλοστότης al. Φιλοστόμου I. Tim. 6. 112.
φιλομυσία I. D. Mar. VIII. 2. 309.
φίλ. τοὺς φίλους al. τῶν φίλων I. Tim. 8. 114. εἰς ὃν ἔτι φίλ; I. Cat. 11. 632. φίλον ποιήσαντο & φίλον ποιήσατο I. Scyrh. 11. 871.
φιλοσοφίαν. ὅσοι φιλοσοφοῦσι I. Herm. 53. 794. φιλοσοφοῦντα al. φιλόσοφον I. Tim. 57. 174.
φιλοσοφίαι. φιλοσοφίαι al. φιλοσοφίαν I. Nigr. 14. 53. φιλοσοφίας Hemſt. μισοφιλίας I. pro merc. Cond. 12. 721. φιλοσοφίαν δ' τίς &c. II. Par. 28. 858.
φιλόσοφος I. Tim. 55. 172. φιλοσόφῳ al. φιλοσόφων al. φιλοσόφου I. Prom. 7. 35. ἄρτου & φιλοσόφου II. pro Imag. 28. 506.
φιλοτιμία I. Merc. Cond. 16. 672. φιλοτιμίαν III. Conv. 15. 428. φιλοτιμίας III. Ep. Sat. 33. 413.
φιλοτιμίας ἀποκεκτημένος III. Calumn. 27. 158.
φιλοφρονήσομαι al. φιλοφρονήσωμαι I. Tim. 48. 161.
φιλοφροσύνας III. Ep. Sat. 34. 414.
φιλόχαρος I. Piſc. 52. 619. & I. D. Deor. XX. 16. 266.
φιμὸς I. Vit. Auct. 22. 562.
Φινεὺς. Φινέα recept. pro Ἰφίκα II. pro Imag. 20. 500.
φλυκταίνη puſtula, I. D. Mort. XX. 4. 416.
φοίνιξ. ἢν μὴ φοίνικος ἔτη βιῴη I. Herm. 53. 793.
φοιτᾶν. φοιτᾶν Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ φοιτᾶν I. Somn. 1. 1.
φίλ. τῷ φίλῳ III. Conv. 14. 428.
φονεύω I. D. Deor. XVI. 1. 244.
φονεῦ vide notas III. Meret. XIII. 318.

φόνε II. Gymn. 19. 899. φόνον Pell. φθόνον III. Dea Syr. 18. 465.
φόρ☞ I. pro merc. Cond. 13. 722.
φράζω. ὁ δὲ φράσαι al. ὃν μηδὲ φράσαι I. Tim. 43. 155.
φρατρία I. Herm. 24. 762.
φρενήρης III. Calumn. 3. 128.
φροίμιον. φροιμίῳ al. προοιμίῳ II. Q. Hist. 14. 20.
φροντίς. ἢ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ I. pro merc. Cond. 15. 724.
φρυξ. φρύγα I. Tim. 30. 142.
τῇ φυγῇ Edd. pr. τὴ φυγῆς II. Asin. 23. 592.
φύκ☞ I. Pisc. 12. 580.
φυλάκι☞ al. φυάκιος al. φυλακίστιος I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
φύρω I. Prom. 13. 195. II. Asin. 31. 601.
φυσάω I. Necyom. 12. 473.
φύσεις III. de Dipsad. 9. 239.
Φωκίων II. Jup. Trag. 48. 696.
φῶς] θεὸς III. Philopat. 13. 598.

X.

Χαιριφῶν I. Herm. 15. 754.
χαίρω. τὴ χαίρω III. Dem. Enc. 5. 494.
ὦ χαλεπὰς II. Gall. 2. 705.
χαμαὶ II. Lex. 1. 319. τῶ χαμαὶ ἀρχομένων II. Icar. 6. 757.
χαμαιτυπεῖον lupanar I. D. Mort. X. 11. 374.
χαμαιτυπίον II. Asin. 51. 618.
χαρίεις. τὴ χάριν al. χάριέ τι al. τὴ χαρίεντα I. Prom. 3. 28.
χαρίζομαι. χαρισαμένης al. χαρισάμη☞ I. D. Mar. IX. 1. 312.
ὦ Χαρίκλεις II. Amor. 51. 454.
χάρις. χάριν εἴσομαι I. Cat. 28. 650.
χάσμα. χάσματι μεγάλῳ II. 2. Ver. Hist. 43. 136.
χειμών. ἐν χειμῶνι I. Halc. 1. 176.
χεῖρ. τὸ δίκαιον ἐν τῇ χειρὶ I. Pisc. 10. 578. χειρῶν al. πτίχῶν I. Tim. 12. 120.
χελώνη I. D. Deor. VII. 4. 223.
κατὰ χηνῶν II. Icar. 9. 759.
ὁ χηνίσκ☞ II. Jup. Trag. 47. 695.
χλευασμὸς I. Pisc. 25. 595.
χολῇ Edd. male χολλῇ III. Pseudol. 1. 162.
χρᾶν. ἔχρα pro ἔχρη II. Alex. 22. 229.
χράομαι I. Cont. 17. 513. δεῖ ἔχειν οἱ χρήσονται I. Tim. 28. 140.
Χρέμης. Χρέμητ☞ al. Χρέμιδ☞ I. Tim. 30. 142.
τὸ χρεὼν fatum I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
χρὴ. σὺν ἐχρῆν I. Pisc. 20. 590. τί γὰρ χρὴ ποιεῖν al. τί γὰρ ἐχρὴ I. D. Deor. VIII. 1. 205.
χρῆμα. ῥητῶν ἕκαστον χρημάτων II. 1. Ver. Hist. 20. 86.
χρῆμα al. χῆμα II. Q. Hist. 57. 66. παλαφρονεῖν χρημάτων I. Nec. 4. 461.
χρηματίζω II. Q. Hist. 48. 59.
ἐς χρηματισμὸν III. Fug. 20. 375.
χρήσιμ☞. ὡς χρήσιμον I. D. Mort. XIV. 1. 394.
χρᾶ☞. ἐν χρῇ I. Pisc. 46. 613.
χρυσᾶσι pro χρυσοῖσι III. Dea Syr. 30. 476.
χρυσᾶ γὰρ εἶμι II. Jup. Trag. 10. 652.
χρυσίον τυτὶ I. Pisc. 45. 612.
χρυσὶς I. D. Deor. II. 2. 206.
χρυσοῦς I. pro Lapsi. 1. 724. ὥσπερ τὸ χρυσοῦν ἐκεῖνο κώδιον II. Gall. 1. 703.
χρυσοφόρ☞ I. D. Mort. XIV. 2. 396.
χρυσόχειρ. χρυσόχειρας I. Tim. 20. 131.
χύτρα. χύτραι πανταχοῦ II. Par. 4. 841.
χῶμα I. Scyth. 2. 861.
χωρίον I. D. Mort. VI. 2. 348.
χωρίον I. Necyom. 22. 486.

Ψ.

Ψαθὸς raros crines habens, I. D. Mort. XXV. 1. 432.
ψῆττά τις I. Pisc. 49. 617.
ψήφ☞. τὰ δῶρα τῇ ψήφῳ al. τῇ νίκῃ I. D. Deor. XX. 11. 262.
ψηφοφορίαν I. Pisc. 24. 594.
ψιλὸς. ψιλὸν al. ὑψηλὸν I. Sacr. 15. 539.
ψοφοδὴς I. Scyth. 3. 862.
ψόφ☞ I. Jud. Voc. 2. 84.
ψύττα III. Ep. Sat. 35. 415.
ψυχρολογίᾳ al. ψευδολογίᾳ I. D. Mort. XVI. 5. 405.
ψυχρὸς I. Prom. 4. 188.
ψυχροτέρως II. Icar. 24. 781.

Ω.

Ὦ πεῦ al. ὄπται I. Herm. 55. 796.
ὠδίνω. ὠδῖνα ὄρ☞ II. Q. Hist. 23. 31.
ὠθεῖν. ὠθεῖτε al. male πάτεῖτε I. Pisc. 44. 611.
ὠκύπτερα alae II. Icar. 3. 754.
Ὠλένη II. Icar. 3. 755.
ὦμ☞ I. Cont. 1. 490.
ὧν Edd. ἂν II. Astr. 3. 361.
ὠνέομαι I. D. Mort. IV. 1. 342. I. Vit. Auct. 26. 566.
ὦνι☞ I. Sacr. 2. 528.
ὤραι. μὴ ὥραισιν ἐκείνοις II. Salt. 5. 270.
ὡραΐζειν Graev. ἀαρίζειν II. Par. 43. 868.
ὡράιη v. notas III. Tragop. p. 655.
ὥρλο Edd. ὥριλο II. Astr. 27. 372.
ὠρύομαι. ὠρυομένων al. ὠρυμιῶν I. D. Mort. X. 13. 375.
ὡρῶν vulgo ὁρῶν III. Hipp. 8. 74.
ὡς male aberat I. Herm. 35. 777. & II. Alex. 19. 227.
ὡς Edd. ὃς Marcil. III. de Domo 14. 197. ὡς al. ὃς male II. Q. Hist. 40. 54. ὡς] al. καὶ I. Tim. 55. 171.
ὡς ἕκαστοι al. ὡς ἑκάστοις ἐδόκει II. 1. Ver. Hist. 15. 81.
ὡς insertum ex O. II. Jup. Trag. 25. 669. ὡς ἡ ἐκείνης III. Ner. 5. 639. ὡς τις. non ὅς τις II. Tox. 44. 552. ὡς ἐδ' οἱ I. Merc. Cond. 6. 661.
ὥσγε lege ὥστε III. Philopsad. 32. 59.
ὅς ποτε Edd. ὅς ποτε II. Gall. 13. 722.
ὥστ emendatum ὅτι Edd. III. de Domo 12. 197.
ὠφέλεια I. Nigr. 26. 65.
ὠφελῶ. ὠφεληθῆναι al. ὠφεληθῆναι male I. Cont. 20. 517.

INDEX
GRAECUS NOTARUM
AD LUCIANUM.

A.

Ἄβατ⊃. ἄβατον ἐποίησας II. Lex. 3. 324.
Ἀβδηρίθεν. - - Ἐφίστα I. Vit. Auct. 12. 552.
Ἄβρα I. Merc. Cond. 36. 695.
Ἀβραδάτης II. Imag. 10. 468.
ἄβροχ⊃ III. Hipp. 2. 68.
Ἀγαθοκλέης II. Dem. 29. 386.
ἀγαθός. οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ I. Herm. 50. 791. ἀγαθῇ τύχῃ III. Deor. Conc. 14. 536. οὐκ ὦ ἀγαθέ I. Somn. 17. 22. ἢ τὸ καλὸν, καὶ ἀγαθὸν ἀνδρῶν ib. 12. 16. τὸ ἄριστον ψήφῳ δοκιμασθὲν II. Eun. 3. 352. ὡς ἄμεινον ἦν I. Nigr. 9. 48. idem ter repetitum, ib. 49. τῷ βελτίον⊃ I. Cont. 12. 506. ἐδείξαντο ὡς τινα τῶν κρειττόνων III. Conv. 7. 423. ἄριστ⊃ κατὰ παιδίαν I. Harm. 4. 857. τὸ ἄριστον τῶν γραφέων Ὅμηρον II. Imag. 8. 466. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις γνωρίζεσθαι, vel εὐδοκιμεῖν I. Somn. 11. 15. τοῖς ἀρίστοις προσομιλεῖν vel ὑπὸ τῶν ἀρίστων τιμᾶσθαι ib. ἀγαθοὶ τάττειν III. Hipp. 1. 66.
ἄγαμαι. τὸ ὥρας ἠγάσθη III. Char. 16. 626. & 627.
ἀγανακτέω I. Tim. 9. 115. ἀγανακτεῖ ἂν μὴ &c. III. Philopſ. 21. 49. ἠγανάκτει πιζὸς βαδίζων I. D. Mort. XXVII. 3. 439.
ἀγαπάω I. Jud. Voc. 2. 83. ἀγαπῶμεν contenti ſimus. II. Tox. 62. 566.
ἀγαπητὸς. τὸ ἀγαπητὸν I. Catap. 10. 631. ἀγαπητῶς II. Amor. 33. 433.
ἀγείρω. ἂν ἄπο πλοῦτον ἀπειρίσιον καὶ χρήματ' ἀγεῖραι I. Prom. 1. 25. ἀγείρων καὶ συλλέγων I. Herod. 1. 833. ὡς ἀγείροιεν τὴν μητρὶ III. Cron. 12. 394. & 395.
ἀγέλειαι. ταῖς ἀγελαίαις II. Aſin. 27. 597.
ἀγέλη πυρίτης III. Epigr. 24. 682.
ἄγευστος. οὐδὲν ἀγευστὲς I. Cont. 10. 502.
ἄγκιστρον τῷ δελέατι συγκαθασπάσας I. D. Mort. VIII. 1. 359.
ἀγνοίαν. ὃ γάρ σφισιν ἀγνοίαν ἐπέρχεται II. Aſtr. 29. 372. & 373.
ἄγνοια I. Cont. 15. 511. δεινόν γε ἡ ἄγνοια III. Calumn. 1. 124.
ἀγνὸς I. Somn. 10. 15.
ἄγνωμον II. Bis Acc. 29. 829.
ἀγορά. ἐξ ἀγορᾶς & ἐπ' ἀγορᾶς, de eo variae collectae formulae. I. Nigr. 25. 64. & 65. ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὴν III. Philopſ. 10. 38. οἱ ταῖς καθ' ὑμᾶς ἀγοραῖς I. Prom. 1. 25.
ἀγοραῖ⊃ I. Merc. Cond. 24. 680.
ἄγριο⊃. τὸ ἄγριον I. Tim. 35. 147.
ἄγριος III. Epigr. 13. p. 678.
ἀγρυπνίαν. ἀγρυπνεῖ pro ἀγρυπνῇ I. D. Deor. VI. 4. 218.
ἀγρυπνίαν ἔχουσα καὶ ἔννοιαν τῶν γιγνομένων, καὶ κατάμεμψιν I. Somn. 4. 7.
ἀγυιαὶ. πᾶσαι μὲν ἀγυιαι I. Nigr. 16. 54.
ἀγχόνη I. Tim. 45. 158.
ἄγχω. ἄγξω σε I. D. Mort. XXII. 1. 423.
ἀγχωμάλως II. 2. Ver. Hiſt. 37. 133.
ἄγω. ἥδιστος ἄγειν I. Tim. 3. 104. ἦξεν Edd. ἦξεν II. Dem. 4. 376. ἄγε δὴ μὴ μέλλετε II. Bis Acc. 18. 814. ἀγαγοῦσα ib. 16. 810. ἀχθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀντιφίλου II. Tox. 32. 540.
ἀγὼν I. Nigr. 10. 49. I. Prom. 1. 25. λήγει μὲ ἀγὼν II. Demon. 65. 395. κατόπιν τοῦ τὸν κηρύκων ἀγῶν⊃ III. Mort. Per. 32. 353. 354. & 355.
ἀγωνίζω I. Prom. 4.
ἀγώνισμα. ἐς τὸ παρὸν ἀγώνισμα II. Q. Hiſt. 42. 55.
ἀγωνοθέτης. ἄγων πρὸς τὸν ἀγωνοθέτην I. Nigr. 14. 53.
ἀδελφὴ I. D. Mort. XXIV. 3. 430.
ἀδελφὸς. ἐπεὶ τόν γε ἀδελφὸν αὐτῆς I. D. Deor. XIX. 2. 251.
ἄδου Προμηθέ⊃, ἄδου Πλουτοῦ I. Prom. 2. 26. ἀκούων ἄδου vel ἅιδου. I. Nigr. 13. 52.
ἄδης. τοῦ ἄδου τὰς πύλας &c. I. Nec. 6. 463. ἄδου II. de Luctu 2. 922.
ἀδιάφορ⊃. ἀδιάφορα οἶμαι συμβήσεται I. Vit. Auct. 21. 560. τὸ ἀδιάφορον III. Mort. Per. 17. 341. ἐς τὸ ἀδιάφορον I. Herm. 18. 756.
ἀδικεῖν. οὐδὲν ἡμᾶς ἠδίκων II. 1. Ver. Hiſt. 29. 92. ἐφ' οἷς σαυτῷ συνῄδεις ἀδικοῦντι I. Somn. 9. 13. ἀδικοῦντες III. Calumn. 7. 134.
ἀδίκημα. ἀδικήματ⊃ III. Pſeudol. 25. 181.
ἄδικ⊃. ὁ τοιοῦτ⊃ III. Calumn. 8. 134. πῶς ἂν εἶεν ἄδικοι I. Tim. 14. 124.
ἀδινὸς III. Muſc. Enc. 5. 95.
Ἄδμητ⊃ I. Somn. 17. 21.
ἀδόκιμ⊃ III. Rhet. Pr. 24. 25.
ἀδρὸς II. 2. Ver. Hiſt. 40. 134.
Adſpiratio neglecta, οὐκ ἁπλό⊃ III. Dea Syr. 31. 477.
ἀδύνατ⊃. ἀδυνάτων ἐρᾷς I. D. Deor. VIII. 1. 227.
ἄεθλ. ὁπόταν δὲ τὸ καλὸν ἐκεῖνο ἄεθλ I. Nigr. 3. 41.
ἀεὶ γάρ τι I. Prom. 12. 195. ἐς ἀεὶ κτῆμα II. Q. Hiſt. 5. 7.
ἀεικέλι⊃. ἀεικελίῃ ἐπὶ μισθῷ I. Merc. Cond. 23. 677.
ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον I. Prom. 6. 34.
ἀεροπέλαδ⊃ I. Prom. 7. 36.
ἀεροπόρακις II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.
Ἀετίτη II. Salt. 43. 293.
ἀετὸς I. D. Deor. II. 1. 206. ἐπότε ἴδοι σὺ τῷ αἰετῷ ἂν quum eſſet in forma aquilae ib. XX. 6. 258. τὸ ἀετῶν πτῆσιν II. Salt. 38. 290.
ἀηδὴς III. Calumn. 14. 144.
ἀηδὼν I. Nigr. 3. 41. I. Halc. 8. 183.
Ἀθάμας II. Salt. 42. 293.
ἀθανατισμὸς. τῷ λεγομένῳ τοῦ δόξης ἀθανατισμῷ I. Somn. 12. 16. ἀθάνατ⊃. ἀθάνατοι ib.
ἀθάνατ⊃ I. Nigr. 23. 61.
Ἀθηνᾶ I. D. Mar. XIV. 2. 322. οὐδ' εἰ αὐτή μοι Ἀθηνᾶ τοῦτο ἐπιτάττοι I. D. Mort. XXIX. 2. 450. Ἀθηνᾶ συνεργάζεται I. Prom. 3. 27. τὸν Ἀθηνᾶς I. Harm. 3. 856. Ἀθηνᾷ στρατιᾷ III. Meret. IX. 301.

Ἀθῆναι earum comparatio cum aliis civitatib. I. Nigr. 12. 51.
Ἀθήνησι II. Imag. 4. 462. ὥσπερ Ἀθήνησι II. Alex. 38. 244.
Ἀθηναίους II. Q. Hist. 15. 22.
ἀθλητῇ II. Gall. 8. 714.
ἆθλον I. D. Deor. XX. 7. 259.
ἆθλον. ἆθλόν τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἐπιτελῶν I. D. Mar. XIV. 2. 322.
ἀθυρμάτιον ἄρκτυ σκύλακα I. D. Mar. I. 5. 291.
Αἰακὸς II. de Luct. 4. 924.
Αἴγειρ III. Electr. 2. 88.
αἰγιαλός. παλαιθμῷ ὑμᾶς ἐν αἰγιαλοῖς II. Alex. 57. 260. & 261.
αἰγὶς I. Tim. 3. 104.
Αἰγύπτιον. ἀνδρὶ Αἰγυπτίῳ ἰσχύρον γενόμενος II. de Luct. 21. 933.
Αἰγυπτ I. D. Mort. XIII. 3. 392.
αἰδέομαι. ᾐδοῦντο II. Amor. 20. 420.
Αἰθιοπίη. ἐπ' Αἰθιοπίῃ vide notam III. Dea Syr. 16. 462.
αἰδοῖον. τομὰς & ναυσεις ἀτομεῖναι περι τὸ αἰδοῖον I. Nigr. 27. 67.
αἰδὼς II. Amor. 37. 438. ἡ πρὸς ταύτην αἰδὼς I. Herm. 82. 826. & 827.
αἰεὶ II. Phal. alt. 12. 206.
αἰθὴρ μὴ γὴν ἐκδέχεται τοὺς &c. II. Amor. 49. 453.
αἰθέρ μεγάλη I. Halc. 7. 183.
Αἰθιοπεύς. μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας I. D. Prom. 17. 201.
Αἰθίοπια. ἀπὸ Αἰθιοπίας II. Q. Hist. 15. 22. ᾗ αἰτία ἡ ἡ Αἰθιοπικὴ διήγησις II. Salt. 44. 295.
αἶθα I. Tim. 41. 153.
αἶλε I. Jud. Voc. 7. 90.
αἷμα I. Vit. Auct. 6. 545. & 546. ἐκ αἵματος III. Tragop. p. 651. ἀφ' αἵματος II. Tox. 52. 557. τῷ αὐτοῦ αἵματι I. Conv. 24. 523.
αἱμάσσω. αἱματᾶται τῇ δακτύλῳ II. Gall. 26. 742.
Αἰόλε. αἴολε τῷ Ἕλλῃ διγαστρᾳ I. Halc. 1. 177.
αἰτόλιον I. Catap. 3. 623.
αἰρέομαι. χρησ I. Herm. 85. 829.
Αἰχίνης II. Imag. 17. 476. ὃ δὴ Αἰχίνης ὁ Ῥήτωρ εἶφεν I. Somn. 18. 16.
Αἰῶνι II. Icar. 10. 761.
αἰτία. αἰτῶν τὸ γεγενῆσθαι I. Tim. 49. 163. αἰτιάσεις III. Meret. IV. 288. αἰτιούσαν ἢ αἰδῶ ἢ συγγενιστῶν II. Salt. 84. 315.
αἰτία γενικῆς III. Char. 6. 621.
αἰτιάομαι. πάλαι μὲν σε ταῦτα αἰτιῶμαι I. Tim. 24. 124. αἰτιᾷ antea male αἰτια II. Abd. 21. 177.
αἰτιάσεσθαί σε III. Pseudol. 4. 166.
αἴτιον. τί δ' ἂν ἡμῖν αἴτιον I. D. Mort. III. 1. 338.
Αἰτνη. ὑπὸ τῇ Αἴτνῃ I. Tim. 19. 129.
Αἰτωλικὸς. Αἰτωλικὰ πάθη I. Sacr. 1. 525.
αἰχμαλωτός. ἐλυσάμην αἰχμαλωτοὺς III. Dem. Enc. 45. 523.
Ἀκαδημαϊκὸς II. 2. Ver. Hist. 18. 115.
ἀκάθαρτον II. Asin. 29. 598.
Ἀκάμας II. Salt. 40. 292.
ἀκανθώδης I. Pisc. 51. 618.
ἀκαρὴς. ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ I. Tim. 3. 105. ἐν ἀκαρεῖ τῇ νυκτὸς ὕστερ III. Philopat. 21. 610.
ἀκαριαῖον II. Q. Hist. 7. 8.
ἀκεστὸν II. Q. Hist. 45. 57.
ἄκεστον II. 1. Ver. Hist. 5. 73.
Ἀκεφαλίους II. Alex. 36. 243. & 244.
ἀκέρα. ἢ ἀκέραν ὑπὲρ &c. I. D. Mort. IV. 1. 340. & 341. &c.
ἀκηδιάζω. ἀκηδιάζοιεν I. Somn. 9. 13.
ἀκήν. ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ I. Nigr. 34. 77.
ἄκηρατον I. Somn. 10. 15. ἀκηράσιον ib.
ἀκήρατα melius ἀκήρατα II. Icar. 3. 754. ἀκήρατον νέσμον I. Somn. 10. 15.
ἀκήρατον II. Icar. 3. 754.
ἀκίνδυνον. ἀκινδυνότατον II. Asin. 44. 611.
Accusativi rarior terminatio in Σκύθια III. Dea Syr. 12. 457. Accusativ. vel potius ordo verborum minus obvius in παριλθόντας III. Char. 19. 630.
ἄκλαυτον I. Catap. 5. 626.
ἄκληρον. ἀκλήρους καὶ ἀοίκους I. D. Mort. XV. 3. 401.
ἀκμὴ I. Prom. 3. 27. I. Merc. Cond. 3. 655.
ἀκμὴς. σὺν ἀκμῆς II. Lex. 2. 321.
ἀκοντίζω I. Tim. 10. 118.
τὸ ἀκοντίον II. Q. Hist. 12. 16.
ἀκούειν I. Merc. Cond. 35. 694. εἴ τινα μητρὸς φίλην ἀκούεις II. Asin. 4. 571. τῶν κόλακας καὶ θεοῖς ἐχθροὺς ἀκούσειν I. Nigr. 22. 60. τοῖς ἀκούουσιν II. Q. Hist. 10. 14. ἄκουε σίγα III. Deor. Conc. 1. 528. ἄκουσον αὐτοῦ τότε παῤῥησιαζομένου H. Jov. Trag. 41. 688. καὶ τοῦτ' ἀκούσῃ μόνον II. Abd. 6. 164. κακῶς ἀκούειν II. Asin. 38. 606. ἀκούειν intelligere, II. Par. 10. 848. ἀκούειν καλλίστου dici pulcerrimam, III. Charid. 14. 626. ἀκοῦσαι II. Phal. Pr. 3. 190. ἀκούων ἃ ἂν I. Nigr. 13. 52. τὴν πρὸς τοὺς ἀκούοντας εὔνοιαν III. Calumn. 24. 156. ἀκούσας III. Bacch. 5. 79.
ἀκρατὴς II. Q. Hist. 8. 9. ἀκράτου III. Macrob. 25. 217.
ἀκριβῶς. ὡς ἀκριβῶς οἶδα III. Conv. 4. 420. & 421.
ἀκρὶς. ἀκρῖδι III. de Dipsad. 3. 236. & 237.
ἄκριτον. ἀκρίτους τινὰς III. Calumn. 8. 137.
ἀκροάομαι. ἀκροᾶσθαι ἀμφοῖν III. Calumn. 8. 135.
ἀκροβολίζομαι I. Tim. 45. 159.
ἀκροπολίτης I. Prom. 1. 186.
ἀκρόπολις I. Tim. 51. 165.
ἀκτὶς III. Tragop. p. 648.
ἀκτίν. ἀκτῖνα παραπεφηγμένην III. de Dipsad. 2. 235.
ἀκτίνωσον II. Alex. 27. 235. ἀκτῖνας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ I. Tim. 51. 165. & III. Dea Syr. 32. 478.
ἀλειπλοῦν ἱρὸς III. Dea Syr. 48. 484. ἀλειπλοῦν κάπης II. Gall. 1. 702.
Ἀλεξανδρεωλικὸς ἀνθρωπίσκος I. Merc. Cond. 27. 685.
μήτε Ἀλίξανδρος II. Q. Hist. 38. 50. Ἀλεξάνδρῳ τῷ Ἀβοτειχίτῃ II. Alex. 1. 208.
Ἀλεξικλῆς III. Philopsi. 14. 41.
ἀλήθεια I. Catap. 19. 641. I. Pisc. 17. 587. ἐπ' ἀληθείας III. Philopat. 12. 598. τὴν ἀλήθειαν προσιοῦσαν III. Calumn. 5. 132.
ἀληθὴς. τἀληθὲς εἰρεῖν I. Herm. 66. 808. τἀληθὲς ἴξειμεῖν I. Pisc. 15. 586.
ὡς ἀληθῶς II. Amor. 48. 451. ἀληθῶς χαριεστὴ ib. 38. 440.
Ἀλιβαντὶς I. Necyom. 20. 483.
ἁλιεὺς I. Pisc. 1. 570.
Ἁλιῤῥόθιος II. Salt. 39. 291.
ἁλίσκω. ἑαλακότας III. Philopsi. 2. 30. ὅτε ἱρήμην ἁλίσκεσθε μετ' αὐτοῦ I. Pisc. 32. 601.
ἁλισμὸς I. Prom. 1. 24.
Ἅλκηστις I. Somn. 17. 21. τὴν ὁμογνῆ μου Ἅλκηστιν I. D. Mort. XXIII. 3. 428.

τινὰ Ἀλκιβιάδην III. Mort. Per. 43. 363.
Ἀλκυονὶς I. Halc. 2. 179. Ἀλκυὼν ib. 1. 176.
ἀλλα. ἀλλ' ἢ I. Nec. 1. 457. ἀλλὰ ἄνδρας II. Tox. 1. 508. ἀλλ' ἐκεῖνο I. Nigr. 8. 47. ἀλλὰ κῇ ὑ II. Asin. 10. 577. ἀλλὰ κῇ I. Jud. Voc. 3. 85. ἀλλ' ἐκεῖνος I. D. Deor. XX. 5. 257. σὺ δὲ ἀλλὰ I. D. Mar. VI. 2. 303. ἀλλὰ εἴ τι II. Q. Hist. 5. 6.
ἀλλοδαπός. ἀλλοδαπὴν ſubaudi γῆν I. Somn. 7. 9.
ἀλλόκοτος metatheſis pro ἀλλότοκος I. Prom. 5. 30.
ἄλλος II. Alex. 43. 249. I. Cat. 20. 642. ἢ ἄλλος II. Amor. 16. 416. τὰ ἄλλα T.H. reſcribi vult τάχα I. Nigr. 9. 48. τὰ ἄλλα II. Q. Hiſt. 13. 19. ἀλλ' ἢ II. Tyran. 21. 157. ἄλλα τε II. Jup. Trag. 2. 644. μετέχειν τῶν ἄλλων ϑ βυλόμενον II. 1. Ver. Hiſt. 20. 87. ἄλλος I. Vit. Auct. 18. 557. ἄλλος I. Merc. Cond. 23. 679. ἐπ' ἄλλο al. ἄλλῳ I. D. Deor. XX. 8. 259. ὅτι ἄλλο ἰδέαν II. Aſin. 16. 584. ἄλλῳ II. Salt. 23. 282. τ' ἄλλα II. Phal. alt. 7. 204. τινὰς τοὺς ἄλλους I. Herm. 5. 744. τις ἄλλος I. Catap. 1. 621.
ἀλλάτριος τὰμὰ I. Harm. 3. 856.
ἄλλως ἠρόμην nullo conſilio rogabam I. D. Deor. XX. 3. 255. & I. Piſc. 19. 589. ἄλλως ἰσορίαν ἐπιδίκνυσι III. Hipp. 2. 66. ἄλλως τι ὁρᾷς I. D. Mort. XV. 3. 400.
ἄλογος. ἀλόγισος τὸ γὰρ ἀλόγιστον ἀνθρεῖον I. Nigr. 1. 38.
ἀλυργὶς II. Q. Hiſt. 8. 11. I. Prom. 5. 30.
Ἅλυς II. Jov. Conf. 14. 636.
ἀλυσιτελὴς δὲ II. Jov. Trag. 47. 694.
ἀλυτάρχης I. Herm. 40. 783.
Ἄλφειος I. D. Mar. III. 1. 294.
Ἀλῶα Feſtum Athenienſe III. Meret. I. 280. & 281.
Ἀλωεῖς. Ἀλωέως υἱέας I. Cont. 3. 494.
Ἀλωπεκῆθεν III. Philopſ. 20. 48.
ἅμα II. Gymn. 22. 903. ἅμα λόγων II. Gall. 10. 717.
ἀμαθία μὲν ϑράσος, & ἀμαθίας ἀγυμνασίας τοῦ ϑράσους I. Nigr. 1. 38.
Ἀμαλθείας κέρας III. Rhet. Pr. 6. 6.
ἢ ἅμαξα ϑ βοῦν πολλάκις ἐκφέρει I. D. Mort. VI. 2. 348.
ἀμαυρός. πρὸς ἀμαυρόν τι καὶ μικρόσομον λυχνίδιον I. Tim. 14. 124.
ἀμβολά. ἀμβολᾶς ἄγων I. Scyth. 11. 872.
ἀμβροσία. λόγων ἀμβροσίαν κατασκίδασον I. Nigr. 3. 41.
ἀμέλει I. Cat. 13. 635. I. Nec. 15. 477.
ἀμελέτητος I. Cont. 7. 498.
ἀμελέω I. Tim. 11. 120. αὐτῶν ἀμελεῖν I. Somn. 13. 19. ἀμελούμενος δὲ & μὴ φέρων I. D. Deor. XIV. 2 238.
ἀμέλητος I. Nigr. 27. 67.
ἀμφισταμένη I. Nigr. 28. 68.
ἀμήχανον III. Mort. Per. 13. 336.
ἀμοῖς. ἐς τὴν ἀμοῖδα ἐνηρῶντες I. Merc. Cond. 4. 658.
ἄμμιγα πάντας I. Nigr. 16. 54.
Ἄμμων I. D. Mort. XIV. 5. 398. Ἄμμωνος II. Aſtr. 8. 364.
ἀμνημονεύω II. Q. Hiſt. 18. 26.
ἄμοιρον II. Jup. Conf. 19. 640.
ἄμορφος I. Prom. 3. 28.
ἀμυδρὸς I. Somn. 9. 12.
ἀμφιθαλὴς I. Herm. 57. 798.
ἀμφιλαφὴς III. Rhet. Pr. 22. 23.
Ἀμφίλοχος II. Alex. 19. 226. I. D. Mort. III. 1. 338.
Ἀμφίμυτος νήσῳ τῇ Ἀμφιμύτῃ I. Cont. 14. 509.
ἀμφότερος. ἀμφοτέρους I. Tim. 20. 130. ἀμφοτέρως III. Conv. 47. 450. ὑπ' ἀμφοτέρα πίσει I. Harm. 2. 853.
ἄμφω I. Merc. Cond. 7. 663. I. Tim. 18. 128. ὁ γὰρ αὐτὸς ἄμφω ἥμην I. D. Mort. XVI. 4. 404.
ἀναβάλλω I. Nigr. 8. 47. ἀναβάλλεσϑαι τὴν πρόσοχὴν ib. 27. 67.
ἀναβιβάζω. ἀναβιβασάμενος I. D. Deor. XXV. 2. 278.
ἀναβιόω. ἀναβιῶναι αὖριον I. D. Mort. I. 1. 328.
ἀναβολὴ II. Gall. 9. 717.
ἀναγιγνώσκω II. Q. Hiſt. 32. 43. & I. Halc. 7. 182.
ἀνεγνωσμένος I. pro merc. Cond. 1. 704.
ἀναγκαῖος II. Salt. 62. 300.
ἀνάγκη. καὶ ἀνάγκῃ — προβάλλονται I. Nigr. 22. 61. ἀνάγκη τοίνυν I. Merc. Cond. 11. 667. ἀνάγκη — ὀνόματα II. Jov. Trag. 4. 647. ἀνάγκῃ ἴσχοις I. Nigr. 22, 61. ὦ τυῖς ἀνάγκαις III. Ocyp. p. 666.
ἀναγράφω. ὑπογίνεται ἀναγεγράφϑαι I. Cont. 24. 524. ἀναγεγραμμένος v. omnino not. Geſn. III. Nav. 35. 271.
ἀνάγω I. Nigr. 8. 47.
ἀναδύω. λύπ ϑ ὅταν ἀναδησάμενος I. Scyth. 11. 871.
ἀνάδυσις II. Salt. 50. 297.
ἀναδῦναι III. Mort. Per. 26. 350.
ἀνάθημα I. Herm. 38. 780.
ἀναθορίαι I. Prom. 4. 29.
ἀναθορυμαι. ὡς τῷ λάχει ἀνεθόρυτο I. Prom. 4. 29.
ἀναθόρα. ἀνέθορεν ὑπ' ἐκπλήξεως I. Prom. 4. 29. ἢ μὲ ϑ πάτρας ἀνέθορεν ib. καπὸς πολὺς ἀνέθορεν ib.
ἀναισθήτατον III. Cyn. 16. 548.
ἀναίρω. ἀναλῶν αὐτὰς ἀπειλοῦσιν II. Gall. 14. 725.
ἀναισθησία. δι' ἀναισθησίαν I. Somn. 13. 19.
ἀναισχυντία. ἡ ἀναισχυντία ἅσα III. Pſeudol. 5. 167.
ἀναίτιος. ἀναίτιον αἰτιᾶσϑαι I. Prom. 4. 188.
ἀνάκειμαι. ἀνακείϑω ἢ εἰκὼν II. Imag. 18. 478.
ἄνακτος. τοῖν ἀνάκτοιν III. Conv. 9. 424.
Ἀνάκειον. πρὸς τὸ ἀνάκειον προθέμενοι κλίμακας I. Tim. 10. 119.
ἀνακηρύσσω. ἀνεκήρυξεν ἐνεργέτιν δηλονότι I. D. Mort. X. 6. 366. & 367.
ἀνακλάω. ἀνακλασμῶν II. Gymn. 7. 886. ἀνακλᾶν ἑαυτὸν II. Salt. 27. 284. ἀνακλάσας III. Meret. III. 284. & 285.
ἀνακόλυθον in παλαιστικάσαντά σε vide III. Philopat. 17. 603. ibique notas. In καί με παϑεῖν ib. 18. 604.
Ἀνακρίων III. Macrob. 10. 214.
ἀνακρούω. τόν τε ϑυμὸν ἀνεκρούετο, & πάλιν ϑ λόγον ἀνακρουόμεϑα I. Nigr. 8. 47. μικρὸν ἀνακρουόμενος & ἀνακρούεσϑ πρόμυκα ib. 46.
Ἀνακτορεῖον I. Tim. 23. 136.
ἀνακυκλῶ III. Philopat. 17. 602.
ἀνακύπτω. ψυχὴ ἀνακύψασα εἰς τὸ ὄντως ὂν I. Somn. 13. 19. ἀνακύπτειν al. ἀνακύφειν ib. 18. ἀνακύπτοντες II. Jup. Trag. 22. 666. & 667.
ἀναλαμβάνω. ἀναλαβὼν ἤδη τὸν εἰρημένον I. Nigr. 8. 47.
ἀναλίσκω. ἀνάλωκα I. Herm. 82. 828. χρόνος ἀναλωθεὶς I. Somn. 17. 228.
ἀναλογίζομαι I. Herm. 54. 794.
ἀνάλογος I. Herm. 32. 772.
ἀναλύζω. μόλις ἀναλύζων κεκομμένῳ τῷ πνεύματι I. Somn. 4. 7.
ἀναλύω. ἀνῆλυε III. Philopſ. 14. 41.
ἀναμετρέω I. Nec. 18. 482.
ἀναμιμνήσκομαι. τί γὰρ ἄλλο, ἢ ἀνερπήσϑω I. D. Mort. XIII. 2. 391.

ἀναπεύω I. Somn. 13. 19.
ἀναπταγώνισ☞ I. D. Mort. XXIX. 1. 449.
ἀνάπτης I. Merc. Cond. 42. 702.
ἄναξ χειρῶν, μόναις ταῖς χερσὶ διαπόζων I. Somn. 9. 14. τοῖν ἀτάκτοιν III. Conv. 9. 424.
ἀνάξι☞ I. D. Mort. XX. 4. 416. Forſ. ἀν ἄξι☞, v. not. III. Conv. 33. 440.
ἀνάπαισον ὑπὸ τῆ χορῆ λεγόμενον I. Prom. 6. 32. ἀνάπαισα συγκρετῶν ib. ἀνάπαισα εὔκρατα ἐπιήγοιτες ib.
ἀναπαύω. ἔστε ἀναπαύεις σεαυτὸν διαχυθεὶς I. D. Mar. III. 1. 295.
ἀναπεταζω. ἀναπεπταμένη ψυχῇ I. Nigr. 4. 42. ἀνεπέτασεν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν εἰς μέγα πέλαγ☞ τ ἀληθείας ib. εἰς τὸ ἄπαξ ἀναπεπταμμένον I. Tim. 19. 129.
ἀναπηδέω. μὴ ἀναπηδήσειᾷ v. not. III. Mort. Per. 25. 349.
ἀναπίπτω. ἀναπεσόντες II. Aſin. 23. 590.
ἀναπλέω. ἀνεπλεύσας II. Alex. 44. 250.
ἀναπνέω. ὑπολύζειν ἀναπνέοντα I. Somn. 4. 7.
ἀναπόδικτ☞ I. Vit. Auct. 24. 565. II. Bis Acc. 22. 821.
ἀναπομπὴ II. Alex. 5. 213.
ἀναρπάζω. ἀνήρπασας, τ Θεῶν I. D. Deor. IV. 2. 210.
ἀναρριπίζω. τὸ ποιητικὸν ℰ μυστικὸν ἀναρρίπισεν I. Tim. 6. 112.
ἀναριπτέω. ἀναρριπτοῦσιν II. Gymn. 27. 909.
ἀναρρίπτω. παραβόλως ἀναρρίπτων I. Herm. 28. 768.
ἀναρτᾶν III. Dem. Enc. 10. 499. vide notas ἀναρτησόμενον☞ II. Jov. Conf. 4. 628.
ἀνασκολοπίζω. ἀνεσκολοπίσθη III. Macrob. 13. 217.
ἀνασπάω. ὡς πᾶλιν ἀνέστων τ ἡδονῆς I. Nigr. 32. 75. ἀνασπάσων τὸ ϑηρίον III. Conv. 20. 432. ἐκ βάθρων ἀνασπάσαι τὴν σωφροσύνην I. Prom. 6. 34.
ἀναυαυρόω I. Prom. 1. 186.
ἀνατείνω I. Catap. 4. 625.
ἀνατέλλω I. Nec. 12. 474. πρὸς ἀνατέλλοσῖα ib. 7. 464.
ἀνατρέπω II. Aſin. 40. 608.
ἀναφαίνω. ἀναφαίνειν σεαυτὸν I. D. Mar. III. 1. 295.
ἀναφαλαντίας I. Tim. 47. 160.
ἀναφίρω. ἀναφίρουσῖες II. Alex. 25. 232.
ἀναφλῶν τὸ αἰδοῖον III. Mort. Per. 17. 341.
ἀναφλέγω. ἀναφλέγεται III. Meret. VIII. 300.
ἀναφρόδιτ☞ I. D. Deor. XV. 2. 242.
ἀναφύεται II. Abd 27. 182. & 183.
ἀνδραποδίσις I. D. Deor. IV. 1. 209.
ἀνδρείας v. not. III. Char. 26. 634.
ἀνδρία II. Salt. 12. 274. III. Muſic. Enc. 5. 94. III. Pat. Enc. 8. 232.
ἀνδρίας. ὅπως ποτὲ ὁ ἀνδρίας προσκαθίζειτε I. Somn. 13. 19. μὴ ὁμοίοις τοῖς ἀνδρίασιν ἀλαστέλεσθῆτε ib.
ἀνεβρύγω☞ I. Prom. 7. 34.
ἀνδροκτασία I. Nigr. 18. 57.
ἀνδρολογία II. Tox. 58. 563.
ἀνδρώδης. ἀρετὴ μὲν ἡ ἀνδρώδης αὕτη I. Somn. 9. 12.
ἀνεγείρω. ἀνεγρομῶ☞ I. Tim. 41. 153.
ἀνελίττω III. Adv. Ind. 16. 113.
ἀνέλκω. εἰς τὰς ῥῖνας ἀνέλκοσῖα τὸ πνεῦμα I. Somn. 4. 7.
ἄνεμ☞. τοὺς ἀνέμους ἐπιτιμᾶτε I. D. Deor. IV. 1. 208.
ἀνεμώνη I. pro merc. Cond. 11. 719.
ἀνεπάγγελτ☞ II. Jov. Trag. 37. 685.
ἀνεπιδὴς I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
ἀνεπίληπτα III. Nav. 46. 278.
ἀνέρχομαι. ἀνέρχεσθαι I. Somn. 15. 20.
ἀνευρύω. ἀνευρύονται ὁδοὶ I. Nigr. 16. 55.
ἀνέχομαι. εἰ μὴ ἀνέχῃ τὸν διαστρόφον I. Herm. 56. 796. ἀνέξεσθε al. ἀναδέξεσθε II. Jup. Trag. 30. 675. & 676.
ἀνήκε☞ I. Piſc. 4. 574.
ἀνήκε☞ I. Somn. 9. 14.
ἀνῆς I. D. Mort. XIV. 4. 397. ὁπότε ἀνῆς ἴδοιμι &c. ib. XXVIII. 1. 445. ξυγγραφεὺς ἀνῆς III. Soloec. 12. 583. κυρίδιον ἀνῆρα I. Halc. 1. 178. ἄνδρας I. Tim. 58. 175. οἱ ἄνδρες II. pro Imag. 11. 490. προῒξοῦσα ἄνδρα III. Mort. Per. 19. 343. ἄνδρας μιαροὺς III. Dea Syr. 16. 463.
ἀνήροτα τῇ ἄσπορα III. Rhet. Pr. 8. 8.
ἀνθήρικ. ἐπ' ἀνθηρίκων ἄκρων II. Q. Hiſt. 8. 10.
ἄνθιν. ἀνθεῖ πολλαῖς τε ℰ ἀγρίαις ἐπιθυμίαις multa de hoc verbo controverſia I. Nigr. 16. 55. Vide & Addenda.
ἀνθοβαφὴς II. Amor. 41. 441.
ἄνθραξ I. Tim. 41. 153.
ἀνθρώπινος. ἀνθρωπινώτερον ἀπίφρας I. D. Mort. X. 9. 372.
ἀνθρώπινον II. Bis Acc. 34. 834.
ἄνθρωπ☞ εὐδαίμων I. D. Mort. XX. 5. 418. Θήρας δὲ τ καλαμῶν ἀνθρώπων Solan. pronuntiat locum corruptum, forſan male. Vid. verſionem *Geſn.* III. Cyn. 19. 551. ἀνέπλασεν τοὺς ἀνθρώπους I. Prom. 13. 195. ἀνθρώπως μισῶ I. Tim. 34. 147.
ἀνιάζω. ἀνιάζειν ἐπὶ παιδὶ I. Nigr. 7. 45.
ἀνιάω. ἀνιᾶχ ἐπὶ τινὶ multis probatur teſtibus I. Nigr. 7. 45. ἐπὶ τοῖς σ' ποσὶν ἀνιᾶχ ib.
ἀνίημι I. Tim. 57. 174.
ἢ τάχ' ἀνιόντες εἰς τὰς ἁμαίας I. Nigr. 8. 47.
ἀνίσημι. ἀνασῆσαι τοὺς κύνας I. Tim. 4. 107.
ἀνίσαλαι τόφρας ἐπιχυθίσης III. Muſc. Enc. 7. 96. ἀνασῆσας II. Dem. 22. 384.
Ἀννίπειρις III. Dem. Enc. 23. 508.
ἄνοια. γοητείας ℰ ἀνοίας ὀνομαζομένης I. Jud. Voc. 2. 85.
ἀνόμοι☞. ἐξ ἀνομοίων συνιόντες I. Prom. 5. 30.
Ἄνυδις I. D. Mort. XIII. 8. 392.
ἀνταίρω I. Herm. 33. 774.
ἀνταιρ☞ I. D. Mort. XVI. 2. 403.
Ἀντέας III. Macrob. 10. 215.
ἀντεξετάζω I. D. Mort. XII. 2. 383. ἀντεξετασζόμε☞ II. Abd. 16. 174.
ἀντεριδῶ I. D. Mort. XXVII. 5. 437.
ἀντὶ γλώσσης III. Pſeudol. 25. 182.
ἀντιβαίνω I. D. Mort. XXVII. 1. 437.
ἀντιβάλλω. ἀντίβαλε τῷ κυρίῳ II. Lex. 5. 327.
Ἀντίγονον μοιχεύοντα II. Icar. 15. 770. Ἀντίγονον τ μονόφθαλμον φεύγων III. Macrob. 13. 217.
ἀντίδεξ☞. οἱ μὲ δὴ ἀντίδοξοι I. Herm. 17. 755.
ἀντίθυρ & ἀντίθυρον. τὸ ἀντίθυρον III. Conv. 8. 423. & 424. ἄχω τ ἀντίθυρ☞ v. notas III. de Dumo 26. 204. & 205.
Ἀντίμαχ☞ II. 2. Ver. Hiſt. 42. 135.
ἀντίμολπ☞. εἶτ' ἀντίμολπον ἦκεν ὁλολυγῆς μάχαν Κάκιλλος I. Somn. 4. 7.
ἀντίπαις I. Somn. 1. 1.
Ἀντίπατρ☞ II. Salt. 58. 299.
ἀντιποιεῖν. ἐ μὴν ἄλλα τὸ στόμωμ . . ἀντιποιῆται I. Prom. 3. 29. ὃς ἀντεποιήθη μόν☞ qui ſolus vindicavit I. D. Mort. XXIX. 2. 449. δεῖ γὰ ἀντιποιήσασθαι σοῦ πρίσεως I. Prom. 3. 29. Φιλοκοσμίαν σώφρονος ἀντεποιημένην ib.
ἄντυξ ἐχέθω τ ἄντυγος I. D. Deor. XXV. 2. 278. & 279.
ἀνυπόδετ☞ & ἀνυπόδητος II. Aſin. 26. 584. quales calcei jumentorum, ib.

ἀνω-

ἀνυπόστατ☞ I. Halc. 4. 180.
ἀνυσιμωτάτιον ᾧ ὂν III. Calumn. 16. 145. & 146.
ἀνύω. ἀνύσει II. Asin. 50. 618. & 619.
ἄνω I. Vit. Auct. 14. 554. ἄνω ϵ κάτω I. Tim. 24. 137. τῷ ἄνω Διΐ I. Cont. 1. 488.
ἀνώδυν☞ III. Tragop. p. 663.
ἀνώμοτος. ἦσος αὐτὴ ἀνώμοτος I. Somn. 9. 12. ἀνωμότους εἰ βούλει II. Tox. 42. 550.
ἀξίνης II. Tox. 8. 514. & 515.
ἀξία. ᾗ ἐπ' ἀξίας τινὰ I. Nigr. 24. 64. ὡς ἀξίως ἦν III. Conv. 8. 424.
ἄξι☞. σμάρις ἄξιος ἀνούμενος II. Q. Hist. 28. 37. ἄξιον ταῦτα ὠνῆσαι vili ista emisti pretio I. D. Mort. IV. 1. 343. ἀξίαν ἔσται II. Abd. 6. 164. ὡς ἄξιόν γε φιλ. &c. II. Par. 50. 875.
ἀξιῶ I. Nigr. 31. 72. ἀξιῶν forte ἀξίαν dicit F. G. idque rectum I. Herm. 17. 756.
ἀξιῶ γάρ σε ἀφίλτρον III. Adv. Ind. 25. 120.
ἀοίδιμ☞. ἀοίδιμον ὄνομα I. Cont. 11. 504.
ἀόργητος καὶ θυμοῦ κρείττων I. Herm. 12. 751.
ἄορος I. D. Mort. XIV. 6. 399. ἄορος al. ἀόρατος ib. 598.
ἀπαγγίλλω. ἀπαγγίλλουσα I. Somn. 10. 14.
ἀπαγορεύω I. D. Deor. XXIV. 2. 277.
ἀπάγω. ἔτι φίλων, ἢ οἰκείων πρὸς ὕβριν ἀπαγορεύων I. Tim. 16. 126. ἄπαγε, μή μοι γένηται ἄπαγε ἄνθρωπε I. Prom. 7. 35.
ἀπαθανατίζω. τὴν ἱστορίας ἀπαθανατιζούσης ἀρετάς I. Somn. 12. 16.
ἀπαίρω. τοὺς ἀπαίροντας ἀπόντας, & ἐπί τι ἀπαίρει I. Jud. Voc. 2. 83.
ἀπαλλάττω I. Merc. Cond. 1. 652.
ἀπάνθρωπ☞ I. Prom. 11. 194.
ἀπαντικρὺ II. Amor. 46. 449.
ἅπαξ. εἰς τὸ ἅπαξ I. Tim. 19. 129. ἐφ' ἅπαξ ἰλεῶ v. not. III. Dem. Enc. 21. 507.
ἀπαρρησίας☞ III. Calumn. 9. 137.
ἀπαρχή. ἀπαρχὰς ἐπιχύτους τοῖς βωμοῖς I. Somn. 3. 6.
ἄπασα. ἅπασιν I. D. Mort. XII. 2. 382. ἅπασιν ἐκεῖνα — Σίμων II. Gall. 14. 722. & 723. ἁπάντων ὧν κεχειραμένων II. Q. Hist. 5. 7.
ἀπαυδάω. ἀπαυδήσω III. Philopat. 18. 605.
ἀπαυλάζω. πρὸς Ἀλκιβιάδην ἀπαίναζον I. Somn. 12. 18. τράγῳ ἑαυτὸν ἀπήναζεν I. D. Deor. XXII. 2. 270. τῷ Ὁμηρικῷ Θερσίτῃ ἅπτεσί μοι αὐτὸν ἀπαυλάζω I. Prom. 2. 26.
ἀπειλέω. ἠπείλεις vulgo ἠπείλης male II. Jup. Trag. 14. 656.
ἄπειμι I. Tim. 15. 126. I. Cont. 17. 514. ἄπεισιν II. Jup. Trag. 53. 700. ἄπει Att. pro ἀπολύσῃ, quod non imitandum I. Somn. 7. 9. ἄπιθι I. Cat. 24. 647. ἄπιτε δὴ I. Somn. 14. 19. ἀπίσω δὲ δίκη II. Bis Acc. 8. 799.
ἀπελαύνω I. Jud. Voc. 6. 89. ὕγε, ἀπελαύνομεν I. D. Mar. VI. 2. 304.
Ἀπελλῆς ὁ Ἔφεσι☞ III. Calumn. 2. 127.
ἀπεμπολέω I. Pisc. 27. 596. ἀπεμπολοῦντες II. Tox. 28. 537.
ἀπεναντίως ἢ ἀντιπάτρῳ I. Nigr. 36. 78.
ἀπενανίζω I. Nigr. 23. 62.
ἀπίθανο☞ ἂν I. Tim. 2. 102. ἀπίθανο☞ ἐν τῇ ἀποκρίσει III. Pseudol. 5. 167.
ἀπικνέομαι. ἀφικέσθαι εἰς Ῥώμην III. Dea Syr. 15. 461. Ἄπις ἐξ ἀγέλης θεὸς I. Sacr. 15. 538. Ἄπιν III. Ep. 20. 680.
ἀπιστῶ I. D. Mar. IV. 2. 299.
ἀπίστημι. ἀπιστήσουσι μοὶ ἀχὶ III. Rhet. Pr. 20. 22.
ἁπλοικὸς I. Tim. 56. 173.
ἀπὸ τῶν II. Astr. 7. 363. ἀπὸ ᾗ διδασκάλων II. Par. 13. 851. ἀπὸ γυναικῶν III. Epigr. 33. 685. ἀπὸ pro ὑπὸ III. de Domo 13. 197. ἀπ' II. Astr. 21. 368. ἀπ' ἐκείνης II. pro Imag. 14. 492. ἀπὸ τυτεῦ ab hac, in contrariam partem I. Prom. 1. 186. ἀφ' ὧν II. 2. Ver. Hist. 27. 124. ἀφ' ἑπτὼν ταλάντων II. Jup. Trag. 11. 655.
ἀποβαθρα. τὴν ἀποβάθραν ἀναλάμβανε I. D. Mort. X. 10. 374. περὶ τὴν ἀποβάθραν καθιζομένη I. Cat. 5. 625.
ἀποβάλλω I. D. Deor. XX. 6. 258. ἀποβαλόντες I. Zeux. 10. 849.
ἀποβλέπω. ἀπέβλεψα πρὸς τὴν Ἀσίαν I. Nigr. 1. 37. ἀποβλέπει II. Bis Acc. 34. 835. ἀποβλέψας εἰς ἐμὲ I. Cat. 12. 633.
ἀπόβλητ☞. ὅτου ἀπόβλητα I. Tim. 37. 149.
ἀποδέκτου. μήλου ἀποδεκτὸν III. Meret. XII. 311.
ἀποδημητικοὶ I. Vit. Auct. 25. 565. βούλεται δὲ αὐτὸν ὡς ἂν παιδὸς ἀποδῆξαι σύφωϊ I. Somn. 2. 5. χρυσοῦν ἀπέδηξεν &c. I. Nec. 4. 460. ἀποδῆξαι pro ἀποφῆξαι III. Dea Syr. 2. 452.
ἀποδέχομαι. ἀποδεδέχαται III. Dea Syr. 42. 482.
ἀποδιδράσκω I. Tim. 13. 123. καθάπερ ἀποδράντα I. Cont. 2. 491.
ἀποδίδωμι I. Herm. 9. 749.
ἀποδοκιμάζω I. pro Lapi. 4. 729.
ἀπόδυσι I. Herod. 8. 839. ἀπόδυσι II. Asin. 5. 572. ἀπόδυθι τὴν πορφυρίδα I. Catap. 28. 649. μὴ πρότερον αὐτὴν ἀποδύσῃ I. D. Deor. XX. 10. 261.
ἀποθήσω I. D. Mort. XXVII. 7. 442. πᾶς ἀπέθανεν III. Dem. Enc. 42. 520. & 521. ἀποθανεῖν II. 2. Ver. Hist. 1. 104. ἢν δὴ ἀποθανεῖν I. Tim. 43. 156. τιμῶμαι ἀποθανόντας II. Tox. 1. 508.
ἀποθραύω. ἀποθραύσω II. Jov. Trag. 52. 700.
ἀποικία II. Imag. 15. 473.
ἀποκαρτερῶν III. Macrob. 19. 222.
ἀπόκειμαι. ἀπέκειτο III. Dea Syr. 19. 468.
ἀποκηρύσσω I. Vit. Auct. 1. 541.
ἀποκηρύττω I. pro merc. Cond. 7. 715.
ἀποκλείω I. Nigr. 31. 74. I. Merc. Cond. 10. 665. ἀποκλεῖσαι ἐχρῆν II. Bis Acc. 21. 808. ἀποκεκλεισμένου τὴν θάλασσαν al. ἀποκέκλειμαι μοι .. ἀπέκλεισε οἱ ἡ τὴν θάλασσαν. & ἀποκλείει τινὰ I. Jud. Voc. 9. 94.
ἀποκλύζω. ὡς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω I. Somn. 5. 8.
ἀποκρίνομαι. ἀποκέκριται III. Dea Syr. 28. 472. & 473.
ἀποκτείνω. εἴ τις αὐτὸς ἀπέκτεινεν &c. II. Tyran. 12. 148. & 149.
ἀπολαλέω I. Nigr. 22. 61.
ἀπολαμβάνω I. D. Deor. V. 2. 214.
ἀπολαύω in bonam & malam partem crebris exemplis I. Tim. 2. 101. & 102. ἵνα μὴ ἀπολαύσωσι τῆς σφετέρας ἀληθείας I. Nigr. 30. 70. ἀπολαῦσαι ἔχων I. Tim. 14. 123. ἀπολαύων τὰ κακά III. Pseudol. 23. 180. ἀπολαύειν τῷ τραύματ☞ I. Nigr. 30. 70. ἀπολαύειν τῆς ὁμοίας I. D. Mort. XXVI. 1. 435. ἀπολαύοντες II. Gymn. 25. 907. πρῶτ☞ αὐτῆς ἀπολέλαυκας II. Abd. 24. 180.
ἀπολείπω. ἀπολείψει ἀγαθὸν σιωπῶν I. Tim. 33. 146. μὴ ἀπολιπόμενοι τῆς μισθοδοτῶν I. Merc. Cond. 4. 658.

ἀπολειφθεῖσα al. ἀπολοιφθεῖσα I. Somn. 14. 19.
ἀπολιμπάνω. ἀπολίμπανεν III. Diſſ. cum Heſ. 9. 240.
ἀπολιθαίνω I. D. Mar. XV. 2. 326. ἀπολιθαίνειν III. Dem. Enc. 12. 500.
ἀπόλλυμι. ὁ δὲ κάκιστα ἀνίμων ἀπολούμενος I. D. Deor. XIV. 2. 238. ἀπόλλυσιν II. Par. 6. 844. ἀπολλόμενα II. Aſin. 16. 584.
Ἀπόλλων. ἐξ Ἀπόλλωνος II. Gall. 16. 726. τὸ Ἀπόλλωνι II. Jup. Conf. 8. 633.
Ἀπολλώνιος ἡ II. Dem. 31. 386. Ἀπολλωνίῳ τῷ Τυανεῖ II. Alex. 5. 213.
ἀπολογίομαι. τὰ μὲ ἀπελογεύμην I. Somn. 9. 13. ἀπελογεύμην II. Par. 12. 850.
ἀπολογία I. pro merc. Cond. 1. 704. ἀπολογίας οὐκ ἀποχήσω III. Diſſ. cum Heſ. 5. 242.
ἀπολύω. ἀπολυθῆναι I. Tim. 29. 142.
ἀπομνημονεύω I. Prom. 8. 191.
ἀπομυκτίζω vide notam III. D. Meret. VII. 297.
ἄπορος. ἄποροι ἀποφεύν II. Gall. 4. 708.
ἀπόξυρος I. Prom. 1. 186.
ἀπόξυσα I. D. Mar. II. 2. 292. I. Vit. Auct. 10. 550. I. Herm. 62. 803. ἀποξύσας κόψαι III. Nav. 45. 278.
ἀποπνέω. ἀποπνέον τὰ καττύματα II. Gall. 28. 745. & 746.
ἀποπλέω. ἀποπλέοντες καθαγιλάσαντες II. Tox. 2. 509.
ἀποπνίγω I. Tim. 13. 122. ἀποπνιγὰς ἐπ' αὐτοῖς III. Mort. Per. 37. 358.
ἀπορία. ὑπ' ἀπορίας I. pro merc. Cond. 11. 719.
ἄπορος. τὰ ἡμέτερα παντελῶς ἐστιν ἄπορα I. Somn. 1. 2.
ἀπορρίπτω I. Herm. 23. 761. ἀπορρίψας II. Gall. 9. 717. ἀπορρίψαντες II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94. ἀπορρίψων τὴν αὐτοῦ II. Jup. Trag. 41. 687. ἐπερίρριφθαν al. ἀπορρίφθαν male I. D. Mort. X. 2. 364.
ἀποσβέννυμι. ἀπέσβεσαν I. Cont. 19. 516.
ἀποσβεδῶσαι II. Jov. Trag. 15. 659.
ἀποσιμόω I. D. Mort. XXIV. 2. 430.
Apoſtropheſin poſt ὠδοποιοῦ αὐτῆς vide III. Mer. VI. 294.
ἀποσκυνάζομαι II. Tyr. 1. 141. II. Jov. Trag. 25. 670.
ἀποσκυλῶ extabeſco, I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποσκοπέω. σὺ δ' ἀποσκόπει I. D. Mar. VI. 2. 304.
ἀποσκάπτω. οὐκ ἀμούσως ἀποσκάπτων I. Merc. Cond. 34. 693.
ἀποσμόω II. Gymn. 29. 910.
ἀποσμύχω prae dolore ardeſco. I. D. Mort. VI. 3. 350. 351. & 352.
ἀποσοβῶ παρ' αὐτὴν II. pro Imag. 29. 506. ἀποσοβοῦντα III. Nav. 4. 250.
ἀποσπάω. I. Cont. 21. 517. ἀπεσπάσαμεν τὸ ἀετῶν I. D. Deor. XX. 5. 256. ἀποσπάσας πάμπολυ τὸ νεφῶν II. Icar. 11. 762. 763. & 764. ἀποσπάσαι III. de Domo 12. 196. χρυσίον ἀποσπώμενον I. Piſc. 14. 585.
ἀποσπίπτω. ἀποσπίψαν τι ἐς τὴν γῆν I. Somn. 15. 20.
ἀποστίλλω. ἀπέστιλε al. ἐπέστιλε I. D. Deor. X. 2. 231.
Apoſtrophus negligitur in ὅτε ἰμὸν & ſaepius, III. Dea Syr. 36. 480. Potiora exempla vid. ad II. Tox. 32. 540.
ἀποστραπτομένους al. ἀποφραστομούνους II. Jup. Trag. 22. 668. & 669.
ἀποστιλῶ I. pro Lapſ. 5. 731. ἀποστιλεῖν τὴν ἐναρμόνιον ἐκείνην ἠχώ I. Nigr. 2. 41.
ἀποτέμνω. κεφαλὴν γε ἀποτεμοῦσα τῷ Κύρῳ I. Somn. 9. 12. Idem pro ſacro, I. Sacr. 10. 533.
ἀποτήκω I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.
ἀποτίκτω. ὡς ἀποτεκοῦσα ἐκεῖ I. D. Mar. VII. 1. 306.
ἀπότομος al. ἀπόξυρος I. Prom. 1. 186.
ἄποτος τε καὶ ἄσιτος I. Merc. Cond. 26. 682.
ἀποτρίπω. ἀποτρίπετε ὦ θεοί, τὸ δεινόν I. Prom. 7. 35.
ἀποφαίνω I. Herm. 63. 794. χεύμης δ' ἁρμογλύφων καὶ ἐπιδιφρίων πεχνιτῶν ἀποφαίνεται I. Somn. 12. 18. ἀποφαίνων ἄποτον II. Gall. 4. 708. ἀποφαίνεται al. ἀποφαιεῖ I. Somn. 10. 14.
ἀποφέρω I. Nigr. 25. 64.
ἀπόφθεγμα Πυθαγόρου αὐτοῦ I. Somn. 3. 5.
ἀποφρὰς ἡμέρα I. Somn. 3. 5. ἀποφράδα III. Pſeudol. 11. 171. & 172.
ἀποφραστέον. ἀποφραξάσθαι τὰ ὦτα III. Calumn. 8. 136.
ἀποφυγγάνω aufugio I. Vit. Auct. 27. 568.
ἀποχὴν I. Prom. 6. 190.
ἀπράγμων lites fugitans III. Conv. 48. 450. & 451.
ἄπρακτος ἔοικεν I. Vit. Auct. 12. 552.
ἄπρατος ibid. jam editum.
ἄπτει III. Adv. Ind. 27. 123.
Ἀραῖος. καίλιον Ἀραῖον I. pro merc. Cond. 11. 718.
Ἀργιφόντης Mercurius I. Tim. 32. 145.
ἀργέω I. Prom. 16. 200.
ἀργῆς. ἀργῆτι pro ἀργῆτι ὑμῖν I. Prom. 3. 187.
Ἄργος. τὴν Ἥραν τὴν σὺν Ἄργει ἐπαινέμενον I. Somn. 9. 14.
ἀργυρίου. ἀργυρᾶ I. Herm. 40. 782.
ἄργυρος I. Merc. Cond. 26. 685.
Ἄρειος πάγος I. Piſc. 15. 587.
ἀρέσκει. εἰδὼ εἰθέλεις αὖτον ἀκοῦσαι ἂν μοι ἀρέσειεν I. Herm. 21. 760.
ἀρέσκομαι. ἀρεσκομένῳ II. Gymn. 40. 921.
ἀρετὴ I. Piſc. 38. 607. ἀρετὴν τινα I. Tim. 9. 117. ἀρετὴν ἰδοῦσι II. Bis Acc. 21. 819. σὺν τριάδι τὴν ἀρετὴν III. Mort. Per. 3. 327. & 328.
Ἄρης II. Salt. 21. 280.
ἀριθμὸς ἐντελὴς I. pro Lapſ. 5. 731.
Ἀρίσταρχος III. Philopat. 21. 608.
Ἀρίσταρχος I. Jud. Voc. 11. 97. Ἀριστάρχου Φαληρέως ib. 1. 82.
Ἀριστείδης II. Jov. Conf. 16. 639. ὁ γὰρ Ἀριστείδης I. Tim. 24. 137.
ἀριστεῖον I. D. Deor. XXII. 3. 272.
σὺν ἀριστερᾷ δὲ III. Hipp. 5. 71.
Ἀριστεὺς I. D. Mort. XI. 1. 377. Ἀριστεὺς II. Salt. 65. 304.
Ἀριστογείτων II. Par. 48. 872.
Ἀριστόξενος ὁ Μουσικὸς. II. Par. 35. 862.
Ἀριστοφάνης I. Piſc. 25. 595. Ἀριστοφάνους II. Bis Acc. 33. 832.
Ἀρίστων. τὸν Ἀρίστωνος ἀντισυμποσιάζων II. Lex. 1. 318.
Ἀρκάδες II. Aſtr. 26. 371.
Ἀρκεσίλαος II. Dem. 19, 383.
ἄρκτος. ἄρκτου σκύλακα I. D. Mar. I. 5, 291. ἐπὶ τὰς ἄρκτους I. Herm. 25. 764.
ἅρμα. τελείῳ ἅρματι I. Tim. 50. 164. τὰ ἅρματα ἀνατρέψαντα I. Zeux. 10. 848.
Ἁρμόνιος I. D. Mort. XII. 2. 383.
ἁρμόζω. τὰ τ' γε λίθης φάρμακ' ἁρμόσας I. Jud. Voc. 5. 88.
ἁρμονία I. Herod. 1. 831. ἁρμονίαν τῶν παντὸς I. Vit. Auct. 2. 542.
ἁρμονίης. ἐπὶ τ' ἁρμονίην III. Mort. Per. 9. 332. ἁρμονίῃ II. Tox. 17. 525.
ἄρσος. ἐπ' ἀρότῳ παίδων γνησίων & ſimilia. I. Tim. 17. 127.
ἄροτρον I. Tim. 17, 127.

ἀρ-

ἄρταγὴ I. Jud. Voc. 1. 82.
ἀρτᾶσθαι. τὸ ἀρτᾶσθαι δὲ πρετίμιον III. Rhet. Pr. 17. 18.
Ἀρτάμης II. Alex. 2. 208.
Ἀρτάκης. ὁ δὲ Ἀρτάκης &c. I. D. Mort. XXVII. 3. 439.
ἀρτάω. ἀρτημένας II. Amor. 41. 442.
Ἀρτεμίδωρος III. Philopat. 21. 608.
Ἄρτεμις γάρ ἐστιν αὐτοῖς II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
ἄρτι δὲ σολοικῶν III. Soloec. 1. 552.
ἀρτίως I. Nigr. 5. 43. ἄρτος ἐγκυφίας I. D. Mort. XX. 4. 416. ἄρτος λιπὰς I. Merc. Cond. 17. 672. ἄρτοι II. Asin. 21. 588.
ἀρχαῖος II. Phal. Pr. 4. 191. τῷ ἀρχαίῳ ἐκείνῳ II. Salt. 7. 271. ἀρχαῖοι ἀποδεῖξαι - - ἀρχαῖοι νόμοι Λυκοῦργοι ἀρχαῖοι I. Nigr. 3. 42. ἀρχαῖος pro ſtulto, pluribus ib. 41. ἀρχαιότερος τῷ Ἰαπετῷ I. D. Deor. I. 1. 205.
Ἀρχεμορος II. Salt. 44. 294.
ἀρχέτυπον. ἀπόγραφος ἐξ ἀρχετύπου δευτεραίας I. Prom. 3. 28. εἰκὼν πρὸς τὸ ἀρχέτυπον μιμουμένη ib. εἰ μηθὲν ἀρχέτυπον ἐπιδείξει τούτης δυναίμεθα τῆς γραφῆς ib. τὰ ἀπὸ τῶν ἀρχετύπων καλλιεπούμενα ib.
ἀρχὴ. τὸ δὲ σπέρμα ἀρχὴ I. Somn. 3. 6. πλεῖον ἢ τὸ ἥμισυ τοῦ παντὸς ἡ ἀρχὴ ib. 5. ἀρχὴ δὲ τοῦ ἡμίσεως παντὸς ib. ἴσμεν οἷόν ἐστι ἀρχὴ παντὸς ἔργου μάγιστα ib. τοῖς ἐξ ἀρχῆς I. Halc. 2. 179. τὴν ἀρχὴν prorſus, I. Nigr. 26. 66. & II. Q. Hiſt. 15. 20. τὴν ἀρχὴν ab initio, II. 1. Ver. Hiſt. 4. 73. ἐξ ἀρχῆς ἐφιλοσοφοῦντας III. Bacch. 5. 79. ἀρχὴ γάρ φαμεν II. Par. 27. 856. τὴν ἀρχὴν II. Eun. 6. 354. ἐξ ἀρχῆς I. Tim. 26. 140.
Ἀρχιδίου II. Gall. 10. 717.
ἀρχικλαύσας II. Tox. 39. 547.
ἀρχιτίκτων II. Q. Hiſt. 12. 17.
ἄρχομαι. ἀπὸ τοιούτων προοιμίων ἀρξάμενον I. Somn. 3. 6. ἄρξατο III. Dea Syr. 17. 464. ἄρξομαι II. Jup. Trag. 15. 658. ἀρχομένοις ἔργοις III. Hipp. 7. 72.
ἄρχω. ἄρξει τι, I. D. Mar. VII. 2. 306.
ἄρχων. ἐπὶ ἄρχοντος I. Jud. Voc. 1. 82.
ἀσαφὴς I. Nec. 7. 465. ib. 464.
ἀσείλυτα. δι' ὕπνου καὶ δι' ὀφθαλμῶν I. Nigr. 16. 54.
ἄσῃ III. Cyn. 1. 539.
ἀσθενὴς. ὅτι ἂν ἀσθενὴς III. Calumn. 19. 150.
Ἄσια. τὴ τὸ Ἀσίᾳ πόλιον III. Mort. Per. 13. 336.
ἄσιος. ἄνθος ἀσίῳ λίθῳ III. Tragop. p. 654.
ἄσιτος III. Philopat. 26. 615.
ἀσκαρδαμυκτὶ βλέποντας & ἀσκαρδάμυκτος, μὴ μούσας τοὺς ὀφθαλμοὺς I. Tim. 14. 123.
ἄσκιον. ἤσκηται elaborata eſt, III. Dea Syr. 30. 477. ἀσκεῖν συνεβούλευσεν II. Dem. 36. 388. ἠσκημένους inſtructos, ornatos. II. Salt. 27. 284.
Ἀσκληπεῖον I. Herm. 37. 780.
Ἀσκληπιὸς νέος II. Alex. 43. 248. διασκέψαι τὸ τῦ Ἀσκληπιοῦ βοηθήματα I. Somn. 15. 20.
ἀσκὸς. ἀσκὸν ὑδρεῖν. I. Nigr. 27. 67. εἰς ἀσκὸν ἐμβαλεῖν πλέον ἢ αἷμα τος I. Somn. 9. 12.
ἀσπάζομαι. ἀσπάζεσθαι φιλήματι II. Alex. 41. 248. ἀσπασάμενος III. Rhet. Pr. 12. 12. & 13. ἀσπασάμενος τὸ Ναύπλιον ἀπέπεμψα II. 2. Ver. Hiſt. 32. 127.
ἀσπὶς. ἀσπὶδ' Ἥφαιστος II. Aſtr. 22. 369.
ἄστορος III. Ep. Sat. 20. 403. ἄστορα τὴν ἀπόρατα ib. 7. 390.
Ἀσσύριος. τὸ Ἀσσύριον ἐκεῖνο πάνυ μυριόφυλλον II. Salt. 58. 299. Ἀσσύριον μυριάκιον I. D. Deor. XI. 1. 231. Ἀσσυρίαν οἱ ἐξηγηταὶ τὸ μύθων III. Macrob. 4. 210.
ἀστὴρ I. Halc. 1. 178. ἀστέρα στε I. D. Deor. IV. 3. 210. ἀπεστάσαμεν τὸ ἀστέρων ib. XX. 5. 256.
ἀστικὸς. τὸ μὲ ἀστικῶν II. Amor. 12. 411.
ἀστοχία. τὴν πρὸν ἀστοχίαν ἐπιτρέπειν II. Amor. 16. 415.
Ἀστράνη II. Lex. 2. 320.
ἀστραγαλος. ὡς τὸ ἀστραγάλου ῥάστιγι II. Aſin. 38. 607.
ἀστραπὴ συνεχὴς I. Tim. 3. 104.
ἄστυ I. Tim. 8. 115. ἄστεος II. Amor. 6. 404. ὅστις οὐ ἄστει συμφοροῖν II. Gymn. 34. 914.
Ἀσυνέτης I. Sacr. 6. 531. II. Salt. 76. 308.
ἀσυνολογίας ὧν ἀπορῶν III. Diſſ. cum Heſ. 5. 242.
ἀσύμβολος III. Rhet. Pr. 26. 29.
ἀσύμφηλος III. Rhet. Pr. 16. 17. II. Q. Hiſt. 11. 15.
ἀσφάλεια. ἀσφαλείας μακρὰς II. Jup. Trag. 6. 648.
ἀσφαλὴς I. Nec. 7. 464. ἐς τὸ ἀσφαλὲς I. Piſc. 12. 580. ἡμῖν ἀσφαλίσατο II. Icar. 32. 788.
ἀσφαλὰς ἀποῤῥίπτων II. Jup. Trag. 28. 674.
ἀσχημοσύνη. varia de hoc verbo I. Nigr. 8. 48.
ἄσωτος I. Merc. Cond. 20. 677.
ἀτελὴς I. Herm. 45. 787.
ἄτερ τὸ ἕτερον II. Gymn. 1. 884.
ἀτερπὴς I. Prom. 16. 199.
ἀτειχῶς prorſus, I. Nec. 4. 462. ἀτειχῶς I. Merc. Cond. 3. 654.
Ἀτθὶς II. Q. Hiſt. 32. 43.
ἄτοπος. ἔτι δὲ ἀτοπώτερον εἰ μιγνύοι τις αὐτὰ, ὥσπερ Χαιρήμων I. Prom. 5. 31.
ἄττ' II. Amor. 17. 418. ἄτλα II. Lex. 21. 346. ἄτλα II. Imag. 13. 471. II. Lex. 5. 326. III. Rhet. Pr. 16. 17.
Ἄτταλος III. Macrob. 12. 216.
Ἄττης. ὡς τῷ Ἄττῃ I. D. Deor. XII. 2. 235.
Ἀττικὸς. ὅσα ἐδαμοῦ Ἀττικὰ νομίζονται I. Jud. Voc. 7. 91. Ἀττικὴν δριμύτης τῶν σκωμμάτων I. Prom. 1. 24. Ἀττικὸς μυκτὴρ ib. 25.
Ἄττις I. D. Deor. XII. 1. 232. II. Icar. 27. 783.
αὖ II. Abd. 12. 170.
Augmentum omiſſum vid. in οἰδιπιμένου II. Par. 32. & 33. 861. Augmenti neglecti exempla ad III. Hipp. 3. 68.
αὐθέκαστος II. Phal. Pr. 2. 188.
αὖθις III. Dea Syr. 26. 472.
αὐλὸν. αὐλεῖ τῷ πάτρᾳ I. D. Deor. XII. 1. 233. ὁ τῶν αὐλοῦμος II. Lex. 10. 333. vel potius 337.
αὐλὴ. ἣ τε βασιλέων αὐλαὶς III. Calumn. 10. 138.
αὐλήτρις ὁμιλος II. Aſin. 37. 604. & 605.
αὐλητρὶς I. Tim. 55. 172.
αὐλὶς I. Sacr. 1. 928.
αὔλιος IH. D. Meret. XV. 322. τὴν αὔλιον ἀπωκλείσην II. Tox. 17. 524.
αὐλὸς. πλαγίων αὐλῶν II. 2. Ver. Hiſt. 5. 108.
αὖος I. Tim. 8. 115. I. Nec. 15. 476. ὡς ἤδη αὖος ἦν II. Tox. 16. 523.
αὐτίκα μάλα III. Rhet. Pr. 5. 5.
αὐτοάνθρωπος III. Philopſ. 18. 47.
αὐτοδομίας I. Tim. 54. 170.
αὐτόπους I. Tim. 24. 137.
αὐτοπρόσωπον λέγειν II. Jov. Trag. 29. 675.
αὐτὸς I. Nigr. 8. 47. I. Jud. Voc. 12. 97. I. Tim. 45. 155. ib. 57. 174. I. Halc. 6. 182. I. Nec. 15. 476. I. Cont. 17. 514. I. Merc. Cond. 33. 692. I. Herm. 13. 753. ἢ αὐτὸς I. Herm. 61. 803. αὐτὸς αὐτῷ I. Merc. Cond. 30. 689, ὁ αὐτὸς ἐστι Δημοσθένης I. Somn. 11. 16.

αὐτὸς ἂν rectius καὶ αὐτὸς ὢν II. Tox. 34. 542. & 543. αὐτὸς δὲ ὁ μὲν Δία I. D. Mort. XVI. 5. 404. αὐτή σοι ἐγὼ I. D. Deor. XX. 13. 263. καὶ αὐτὰ ὅσα ib. XVI. 2. 245. αὐτὸ Solan. vult αὐτοὶ I. Tim. 28. 141. ταὐτὸν I. Vit. Auct. 15. 555. αὐτοῦ I. D. Deor. II. 2. 207. αὐτοῦ ἀνεῖσθαι II. pro Imag. 9. 489. τὰ αὐτοῦ ἐκείνῳ II. Q. Hist. 15. 23. αὐτέῳ περὶ ἐραστοῦ II. Astr. 1. 360. ἐκ τῆς αὐτῆς μάλιστα III. Hipp. 7. 72. αὐτῷ al. αὐτῷ II. Alex. 60. 264. αὐτῷ τῷ λόγῳ III. Dem. Enc. 32. 514. ἐν αὐτῇ] ἐν αὐτῇ· ἐν ἑαυτῇ sana, I. D. Deor. XII. 1. 234. αὐτὸν I. Herm. 63. 805. αὐτὸν Solan. vult αὐτὸν I. Tim. 33. 146. αὐτὸν II. 1. Ver. Hist. 15. 81. καὶ αὐτὸν I. Herod. 5. 835. ὡς τι καὶ αὐτὸν ἀπολαῦσαι vulgo αὐτῶν III. Ep. Sat. 1. 385. αὐτὸν ὡς δείξῃς II. Q. Hist. 33. 44. ἐπ' αὐτὸν I. Prom. 13. 196. πρὸς τὸ αὐτὸν δεσπότην II. Asin. 32. 601. αὐτὴν II. 2. Ver. Hist. 37. 132. κατ' ἐκεῖνο αὐτὸ I. D. Mort. XVIII. 1. 408. αὐτὸ διαῤῥῶν ποιεῖ I. Harm. 3. 856. αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ἐσμὲν I. D. Deor. X. 2. 230. τὰ αὐτὰ τούτοις II. 1. Ver. Hist. 3. 72. τὰ αὐτὰ al. τὰ αὐτοῦ I. Nigr. 7. 46. αὐτῶν I. Herm. 45. 786. αὐτῶν II. Gall. 20. 733. ἐξ αὐτῶν ic. γυναικῶν I. Prom. 17. 200. αὐτῶν Solan. vult αὐτῶν I. Tim. 27. 141. αὐτίων II. Astr. 22. 370. & 17. 367. & 1. 360. adde notam Gesn. III. Dea Syr. 45. 484. αὐτοὺς II. 1. Ver. Hist. 6. 74. αὐτοὺς μὲ ἀγγοεῖν ib. 2. 20. 116. καθ' αὐτὰ I. Jud. Voc. 5. 89. αὐτὸς I. Pisc. 32. 601. αὕτη δ' ἔτας ἐστὶν ἀγαθὴ II. Par. 17. 853. & 854. αὐτοῦ II. Q. Hist. 62. 68. αὐτὸν vulgo αὐτὸν III. Macrob. 2. 209. & passim.

αὐτουργέω I. D. Mar. VI. 1. 302.

αὐχέω. ἠύχει II. Alex. 42. 248.

αὐχμηρὰ μειλίχρωτ II. Amor. 30. 430. & 431.

αὐχμώδη I. Nigr. 27. 67.

Aphaeresis κεἰνῳ pro ἐκείνῃ vide III. Dea Syr. 16. 462.

ἀφαιρέω. ἀφεῖλετο II. Par. 48. 872. ἀφαιρεθῇ I. Tim. 22. 132. μαχόμενον τὸ μύγις ἀφαιρούμενον αὐτοῦ, καὶ μᾶλλον παρεκλίπτον I. Jud. Voc. 4. 86.

ἄφευκτα II. Jup. Conf. 1. 626.

ἄφθαρτον I. Somn. 10. 15.

ἄφθορον I. Somn. 10. 15.

ἀφίεμι I. Herm. 11. 750. ἐκ τοῦδε ἀφήσω αὐτὸν ἐδὲ ἄστιμι I. Somn. 7. 10. ἀφέντας II. Gymn. 32. 913. ἂν ἀφεῖθη II. Gall. 3. 707. ἀφεθέντα δὲ &c. ib. 706.

ἀφικνέομαι I. Prom. 20. 203.

ἀφιγμένον II. Asin. 26. 595. ἀφιζόμενα II. Astr. 29. 372.

ἀφίστημι. ἡμῖν ἀποστήσομαι I. Tim. 40. 152.

ἄφοδον. ἀφόδων ἀναγκαίων III. Hipp. 8. 73.

ἀφορμή. ἀφορμὰς τοιαύτας II. pro Imag. 19. 497.

ἀφροδισιάζω. ἑταῖραι ἢ γυναῖκες ἢ τοιοῦτόν τι ἄλλο ἀφροδισιάζον I. Nigr. 14. 53.

Ἀφροδίτη. ἱρὸν Ἀφροδίτης III. Dea Syr. 9. 456. τὴν Ἀφροδίτην αὐτῶν II. Imag. 4. 462.

ἀφύη I. Pisc. 48. 616.

ἀφύης. ἀφυίσατοι I. Pisc. 48. 616.

ἄφυκτον II. Q. Hist. 62. 68. ἀφύκτῳ II. Joy. Conf. 18. 640. ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενος in inevitabili loco retentus, I. D. Deor. XVII. 1. 246.

ἄφρων I. Halc. 1. 176. ἀφρονέστερος τῶν σοφιστῶν II. Jup. Trag. 14. 656.

Ἀχαρνεύς. πρὸς Ἀχαρνέας I. Tim. 50. 164.

ἀχθηδὼν II. Tox. 9. 515.

Ἀχιλλεὺς III. Tragop. p. 659.

ἀχλύς. ὥσπερ ἀχλύν τινα III. Calumn. 1. 124. & 125.

ἄχρηστον. οὐκ ἄχρηστόν σοι I. D. Mort. XIII. 1. 391. ἄχρηστα II. Lex. 9. 335.

ἄχρις II. Tox. 13. 520. ἄχρις ἂν II. Icar. 17. 772.

ἀψίκορον III. Calumn. 21. 151.

ἄωρι II. Bis Acc. 1. 792.

ἄωρον. ἄωρα ἦν σοι τὰ δῶρα I. Merc. Cond. 38. 698. & 699.

B.

Βαβυλὼν I. Cont. 23. 523.

βαδίζω. καὶ παιμάσθω ὁμοίως ἐ βαδίζετε I. Nigr. 34. 76.

βάδισμα. τὸ βάδισμα κόσμον I. Tim. 54. 170.

βάθον. ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθον III. Mort. Per. 35. 356. ἐς βάθον -- τετυγμένοι I. Zeux. 8. 846.

βαθὺς I. Nigr. 35. 77. βαθεῖα δὴ II. Asin. 34. 602. & 603. ἐν εἰρηνῇ βαθείᾳ II. Tox. 39. 544. ὅλως βαθὺν II. Salt. 81. 313. βαθείας καλαφέρειν I. Tim. 4. 152.

βαίνω. εὐρύθμως βαίνει I. D. Deor. II. 2. 207.

ὁ Βάκις III. Mort. Per. 30. 352.

βακτηρίᾳ σωτρίων II. Gall. 1. 703. ἐπὶ τὰς βακτηρίας ᾖξαν III. Mort. Per. 37. 358.

βάκτρον I. Pisc. 1. 570.

βλακικὸν I. Nigr. 34. 76.

βάλλω I. Nigr. 37. 80. καὶ ὁ βληθεὶς II. 1. Ver. Hist. 16. 83.

βάναυσον. πᾶς τεχνίτης ἀμφὶ πυρὸς ἐργαζόμενον I. Somn. 1. 2. τέχνη τῶν βαναύσων ib. βαναύσους ib. 9. 14. I. Sacr. 6. 531.

βάπται. τὰς βάπτας III. Adv. Ind. 27. 122.

βαπτίζω I. Tim. 44. 157.

βαπτὸς. βαπτὸν ἱματίων & τριβώνων I. Nigr. 14. 53.

βαρβαρίζω. βαρβαρίζουσα παιπταλὰ εἶπεν I. Somn. 8. 12.

Βαρβαρικὸς I. D. Mort. XXVII. 3. 439.

Βαρβαρισμοὺς I. D. Mort. X. 10. 374.

Βάρβαρον I. D. Deor. XX. 14. 265. I. Vit. Auct. 10. 550. Βάρβαρον ἦν καὶ ὄλιθρος I. D. Mort. IX. 4. 362. Βάρβαρος ἂν ib. XII. 3. 385. Βάρβαρός τις πέρα μικρὸν leg. Βορβορός τις I. Prom. 1. 23. τὸ μηδὲ Βάρβαρον II. Lex. 23. 347.

βαρὺς. ἀγγελίαν ἐν τοῖς βαρυτάτοις ἐπάγεσθαι I. Somn. 2. 3.

βάσανον. Pythagoras βασάνους τινὰς ποικιλωτάτας ἐ κολάσεις, καὶ ἀνακοπὰς πυρὶ καὶ σιδήρῳ συντελουμένας διαθεσμοθετῆσαι dicitur I. Nigr. 27. 67.

βασιλεὺς I. pro merc. Cond. 12. 721. I. Prom. 6. 190. βασιλεὺς τραγικὸς I. Nigr. 11. 50. βασιλεύς τις Αἰγύπτιος I. Pisc. 36. 604. & 605. βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις III. Rhet. Pr. 11. 12. βασιλῆα III. Dea Syr. 17. 464. βασιλεῖ II. Imag. 10. 468. βασιλεῖ τινι III. Adv. Ind. 20. 115. βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ II. Imag. 22. 480. II. Tox. 17. 526. βασιλεῖς -- μάχαι I. Cont. 24. 524.

βασιλικός τις ἄνθρωπος II. Salt. 64. 302.

βασίλιττα quae & βασίλισσα, & βασίλινα, & βασίλιννα I. Jud. Voc. 8. 92.

βάσκανον ὄντα τυγχάνει II. Asin. 11. 579.

Βάσσος III. Adv. Ind. 23. 118.

βατὰ III. de Dipsad. 2. 234.

βάτταλος III. Adv. Ind. 23. 118.

βάτραχος χρυσοῦς I. Merc. Cond. 28. 686.

βαῦνος. βαῦνος κάμινον ἢ ἰσίαν θηλοῖ I. Somn. 1. 2.

βδελυρὸς I. Nigr. 28. 68. I. Tim. 47. 161.

βέβρυχ. ὑπὸ τοῦ βέβρυκος I. D. Deor. XXVI. 1. 281.

βίλ⊙. ἔξω βιλῶν, & ἐκ βελῶν I. Nigr. 18. 57. & I. D. Deor. XIX. 2. 251.
βηλὸς. ἀπὸ τῦ θεσπισθέντος βηλοῦ I. Cont. 1. 488. θεσπεσίου βηλοῦ III. Philopat. 4. 589.
βῆμα. τὸ βῆμα κατέχων II. Q. Hist. 38. 51.
βίᾳ ὑπαρχόντων ⊂ ἀρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82. πρὸς βίαν κατέχειν ἀδίκαιον III. Dem. Enc. 29. 511.
βιαίως ἢ καρτερῶς I. Somn. 6. 9.
βιβλίον. ἀντίγραφα βιβλίων I. Herm 82. 827.
βίβλ⊙. ☞ βίβλων III. Mort. Per. 11. 333. βίβλους τὰς Ὁμε II. Gall. 18. 728.
βί⊙ ἀπράγμων I. Nigr. 18. 57. βίος θεάτης I. Herm. 67. 808. ἄπορος I. D. Mort. XXVII. 9. 444. σκληρὸς βίος I. Somn. 9. 13. λοιπὸν τῦ βίυ I. Pisc. 29. 598. τῦ μὴ βίυ II. de Luct. 9. 926. πρὸς τὸ τέλ⊙ τῦ βίυ I. Cont. 10. 503. ἄλλου β.ου I. Herm. 78. 822. λαγὼς βίον ζῶν I. Somn. 9. 13. λάρυ βίον διαζῆν ib. ἄριστον βίον παιδὸς I. Vit. Auct. 2. 541. ὅσου βίου ἠσύχων εἴλοντο I. Nigr. 22. 61. ☞ βίον πεῖσαι II. Icar. 32. 788. χαραδριοῦ τινα βίον διαζῆν I. Somn. 9. 13. ὠφελιμώτατοι ☞ ξενικῶν βίων I. Nigr. 13. 52. βίων πρᾶσις I. Vit. Auct. 1. 540.
βιοτεύω II. 1. Ver. Hist. 36. 99. ἐν ὅσοις ἐβιότευσα βίοις II. Gall. 5. 710.
βιωτὸς II. Phal. alt. 13. 206.
βλασφημίαι I. Somn. 12. 17. βλασφημιῶν ὅλας ἀμάξας II. Eun. 2. 350.
βλέπω. ἐς τὸ χρυσίον ἔβλεπον I. D. Mort. XI. 4. 378.
Βλεψίας I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
βλοσυρὸς. ὁ βλοσυρὸς I. D. Mort. X. 4. 365.
βόθρ⊙. βόθρου ἀρυξάμενοι I. Nec. 9. 469.
Βοιωτίας. ὁ Βοιωτίας III. Dem. Enc. 33. 514. & 515.
Βοιωτὸς I. Jud. Voc. 7. 91.
βολή. βολαὶ ☞ ὀμμάτων II. Amor. 46. 449.
βόρβορ⊙ differentia βόρβορος inter & πηλὸν I. Prom. 1. 24. ἢ τῷ ὅτι ὁ μὲν βορβόρου βαρβαρικῷ τινι ib.
βορὲς. βορέστατι I. Tim. 46. 159.
βόσκω. ☞ κλῦθι — βόσκουσι I. D. Mort. V. 2. 346.
βόστρυχ⊙. καθειμένος βοστρύχους I. D. Deor. II. 2. 207.
Βυθοὺς. ☞ Βυθοὺς περιόντων αὐτῶν I. Somn. 17. 22.
βυθοὺς. λαοὺς ἀθῶτα λαοὺς ἐβυθοῦτο I. Nigr. 14. 53.
βυλεύομαι. ἐβουλεύσατο al. ἐβουλεύσατο I. Somn. 16. 21. ὁ βουλευτάμβος τι ib. 11. 15.
βυλὴ II. Tox. 26. 535. αἱ βυλαὶ ἀμφότεραι I. Tim. 30. 163.
βουλῆς. βουλῆσιν II. Alex. 4. 212.
βούλομαι I. Vit. Auct. 13. 553. ἢ εἰ μὲ τῶτο ⊂ ἡ παροιμία βούλεται δηλοῦν I. Prom. 2. 27. βούλεται μὲ ὑπὲρ ἥτον ὁ νόμ⊙ εἶναι τῦ ὄντ⊙ εὑρεσις ib. ὃ γὰ ἐβούλετο &c. II. Tyr. 12. 150. τῦτο βουλόμην ἂν II. Phal. Pr. 9. 196.
βυλυτὸς. ἀμφὶ βυλυτὸν sub vesperam I. Cat. 1. 621.
βῶς ἀρότης I. Sacr. 12. 535.
ὁ βράγχ⊙ I. D. Deor. II. 2. 207.
Βρασίδας II. Q. Hist. 49. 60.
Βραχιόωνες III. Mort. Per. 25. 348.
βραχὺς. ἐκ βραχέ⊙ χρόνυ addi non solet I. Somn. 2. 5.
βραχὺν III. Bacch. 2. 76.
βρενδύομαι I. Merc. Cond. 37. 696. I. Nigr. 22. 61. βρενθυόμενος fastum prae se ferens. I. D. Mort. X. 8. 367. βρενθυόμενός τι πρὸς αὐτὸν I. Nigr. 6. 44.
βρίθ⊙. ὀλυλύζων ὑπὸ βρίθ⊙ I. Somn. 4. 6. σωρῷ βρίθει III. Tragop. p. 644.
Βρομι⊙. εὐρυχόρυς κατ' ἀγυιὰς Ἰσάσιν ἀμφὶς Βρομίῳ χόρον ἔμμενα πάντας I. Nigr. 16. 54.
βροτὸς. βαρύβρομ⊙, & Διὸς βαρύβρομοι βρονταὶ I. Tim. 1. 99. βροτὸς ὑπομένης σκηπτὸς I. Somn. 17. 22. τοὺς δὲ ⊂ ἔκφρασις ἱστάσιν αἱ βρονταὶ I. Tim. 1. 99.
βροτὸς. βροτῶν III. Tragop. p. 645.
βρόχ⊙. πρὸς βρόχοι I. Tim. 20. 130.
Βρυμολόχας III. Pseud. 24. 180.
Βυζαντίων τείχος III. Dem. Enc. 33. 515.
βυθὸς. ἐν βυθῷ δίκην παιδίου τῦ χρόνυ I. Pisc. 50. 617.
βύρσα. ☞ βυρσῶν τὰς ἐπιβολὰς III. Nav. 4. 250.
βῶλος. τῶς βώλας I. Tim. 34. 146.
βωμολοχεύομαι I. Nigr. 22. 61.
βωμὸς. Ἕλλ. βωμὸς I. Tim. 42. 154. βωμὸν εἶδες ὁ τῦ Γαργάρυ I. D. Deor. IV. 2. 209.

Γ.

Γάλα ὀρνέων I. Merc. Cond. 13. 669.
γαλεὸς I. Pisc. 48. 615.
γαλήνη I. D. Mar. I. 3. 290. γαλήνης λιπαρᾶς II. Amor. 11. 408.
γαλήνιος I. Halc. 2. 179.
Γαλιλαῖος III. Philopat. 12. 597.
γαμβρὸς. φυγάδων γαμβρῶν II. Salt. 43. 294.
γαμεῖν I. Tim. 52. 169. ἀδελφὰς γαμοῦσι I. Prom. 16. 199. ὥσι γῆμαι Λαΐδα II. 2. Ver. Hist. 18. 115.
γάμμα I. Jud. Voc. 4. 86.
γάμος. γάμους τοιούσδε I. D. Mort. XIV. 4. 397. γάμοι II. Amor. 51. 454. τούτων γάμων II. Ann. 36. 604.
Γανυμήδης ὁ τῦ Δαρδάνυ III. Char. 7. 623.
γὰρ II. Amor. 38. 439. ὁ γὰρ II. 2. Ver. Hist. 41. 134. ὧν γὰρ μοι II. Gall. 1. 703.
Γάργαρον I. D. Deor. XX. 5. 257. ☞ Ἴδης ἐν τῷ Γαργάρῳ ib. 1. 252.
γαστὴρ. τῇ γαστρὶ μιστροῦντες τὴν εὐθαιμονίαν I. Nigr. 15. 54. τῇ γαστρὶ II. 1. Ver. Hist. 24. 91.
γαστρίζω. ἐγαστριζόμην III. Rhet. Pr. 24. 26. & 27.
γαῦρος I. Nigr. 5. 43.
γε Jens. vult σὲ II. pro Imag. 23. 503.
γειτνιῶμαι. Δημοσθένης ἐγγυτάτω ἐν γυλοτός τινος I. Somn. 12. 17.
γείτων. ὦ γειτόνων II. Bis Acc. 9. 802. & 803.
γελάω. ἂν ἐγέλων II. Icar. 18. 773. γελᾷν ἐν τοῖς γεγενημένοις I. Nigr. 7. 45.
γελοῖος. μὴ γελοῖον II. Par. 40. 864. γελοῖα ἐπιτάγματα III. Ep. Sat. 4. 388. πολλῷ γελοιότερα II. Icar. 29. 786. γελοιότερα II. Q. Hist. 28. 38.
γελοίως I. Tim. 55. 172.
γέλως. γέλωτα κωμικὸν I. Prom. 7. 34. ☞ γέλωτας ὁ δυνάμενος κατέχειν III. Adv. Ind. 15. 112.
γένειον. τὸ γένειον ἀπάσλεως I. Tim. 54. 170.
γενεὰ. ἐξ γενεῶν III. Macrob. 3. 210.
Genitivus declinat. contractorum per ως vide in varr. III. Dea Syr. 8. 455. Genitivus rarissimus in ☞ φίλων III. Ep. Sat. 9. 392.
γενεάδες I. Catap. 1. 622.
γενεὰν. ☞ ⊂ γενεάρμενοι ⊂ γενῶντα μεγαλοπρεπῶς I. Somn. 17. 21. γεγενημένων II. Alex. 14. 222. & 223.
γενικὸς. γενικὰ καὶ μεγαλοφυῆ ἤθη καὶ πάθη I. Somn. 7. 9. γενικὸν ὕδωρ ib. γενικώτατον μάρτυρα ib.

γεω-

γωνικῶς I. Cont. 14. 510.
γῶν. ἀξίως τῦ γένους I. D. Mort. XXI. 2. 422.
γηραιὸς II. Jup. Trag. 25. 670.
γήρανος II. Alex. 26. 234. γήρεσι ὀρχεῖσθ II. Salt. 34. 289.
γήρων II. Alex. 30. 238. γηροῖας II. Abd. 30. 185.
γεῦμα. ἀπὸ τῦ πρώτυ γεύματ☞ I. Herm. 60. 800.
γεωμετρικὴ V. Salt. 35. 289. γεωμετρικῶν III. Hipp. 3. 69.
γεωργία I. Prom. 14. 196.
γῆ. ἀοίκητος ϗ δίψι☞, & Λιβύης διψάδα γαῖαν I. Nigr. 16. 56. ποῦ σαι γῆς αὕτη πηγη ῥέει I. D. Mar. III. 1. 296. τ' κυματαῖδας γῆς I. Dim. 56. 174. ἐκ γῆς antea ἐκ τ' III. Dea Syr. 30. 476. τῇ γῇ τ' ὁραιὸν ἀναμεμίχθαι I. Prom. 9. 192. ὦ ϗ γὴν ϗ θάλασσαν I. Jud. Voc. 11. 96. αὐτὸς γῆν ἄλλως ὄντας ἀτίμαζεν I. Prom. 11. 194. ἔλιπον γᾶν III. Mort. Per. 39. 360.
Τηρυόης II. Tox. 62. 566. τὰ ὀπῶ τῦ Γηρυόυ III. Adv. Ind. 14. 111.
γίνομαι & γίγνομαι. τὸ γιγνόμενον ἐκ τύτυ ἀληθέραν I. Somn. 2. 2. γίγνονται III. Dea Syr. 45. 483. βελτίω ὥσϗ πολὺ γίγνεσθ ἄν II. Gymn. 20. 900. & 901. γιγνομένων III. Dea Syr. 1. 452. τὸ γινόμενον II. Tox. 18. 527. γεγενημένοις III. Conv. 20. 433. & 434. τῷ τυράννῳ γενοῖς Ἀσπασίαν II. Gall. 19. 732. γενομένων II. Alex. 48. 254.
γίγωνα! γεγωνός τι ἀναβοήσας II. Gall. 1. 702.
γινώσκω I. Scyth. 3. 863. γινώσκειν σε χρὴ III. Ocyp. p. 669. ὃ τὰ αὐτὰ γιγνωσκόντων ἑαυτοῖς I. Necyom. 21. 484.
Γλαυκη II. Salt. 80. 311.
Γλαῦκος I. Herod. 8. 838. II. Salt. 49. 296. Γλαύκῳ III. Epigr. 34. 686.
γλαυκος. τὸ γλαυκὸν τ' ὀμμάτων I. D. Deor. XX. 10. 262.
γλαυκῶπις I. D. Deor. VIII. 1. 226.
γλαυξ. γλαῦκα εἰς Ἀθήνας φασὶν I. Nigr. 1. 37. ἐπὶ τὴν γλαῦκα I. Harm. 1. 8, 2.
Γλύκων II. Alex. 18. 225.
γλύφω. γλύφειν ἀσείμης δυνάμενον I. Somn. 2. 5.
γλῶσσα. ὦ γλώσσης ἀληθῶς τόσσημα, & ἀκόλαστον ἔχε γλῶσσαν, αἰσχίστην τόσον I. Jud. Voc. 11. 96. ἀντὶ γλώσσης III. Pseudol. 25. 182. ἀντὶ μιᾶς γλώττης II. Tox. 62. 566. τὴν γλῶτταν αὐτὴν -- ἀποτετμηκέναι I. Pisc. 2. 572. κατὰ γλῶτταν II. Lex. 25. 349.
Γναφαικὸν. ἀμφὶ κόρσας μαλθακὸν γναφαικὸν I. Jud. Voc. 4. 86.
Γνίφων I. Vit. Auct. 23. 564. II. Gall. 30. 748.
γνώμη I. D. Mort. XII. 3. 385. τ' γνώμης μόνης II. Tyr. 14. 152. κεκαρμένοι τὴν γνώμην III. Philop. 26. 614.
γνόφ☞. γνόφῳ καβαδάτ☞ III. Mort. Per. 43. 363.
γναρίζομαι. ἐπὶ τοῖς ἁρίστοις γναρίζεσθ I. Somn. 11. 15.
γναρίσματα. τὰ γναρίσματα I. Somn. 11. 16.
γογγύζων III. Ocyp. p. 666.
γοητεία I. Tim. 55. 172.
γοητεύω. γοητευομένους II. Salt. 63. 301.
γοὴ I. Vit. Auct. 6. 545.
γόημ☞ III. Rhet. Pr. 23. 25.
γοῦν II. Jup. Conf. 4. 629. βούλει γοῦν ἐπαγάγω ib. 7. 630. τ' μέγαν γοῦν III. Mort. Per. 11. 333. & 334.
γράμμα. γράμμασιν ἐπαιάζουσα I. D. Deor. XIV. 2. 240. γράμμασι I. Herm. 40. 783. γραμμάτων Solan. vult χρημάτων I. Jud. Voc. 8. 93.
γραμματεῖα II. Tox. 13. 519.
γραμματεύω. ἐγγραμμάτευε Μῶμος III. D. Conc. 14. 537.
γραμματιστὴς I. Merc. Cond. 4. 657.
γραφὴ. καθάπερ ἐπί τινος γραφῆς III. Calumn. 2. 127. αἱ γραφαὶ III. Nav. 5. 252.
γραφεύς. οἷον αἱ γραφεῖς τραγελάφους ϗ τὰ τοιαῦτα μιγνύντες γράφυσι I. Prom. 7. 36.
γραφικὰς συντιλεσθὲν II. Imag. 15. 474.
γράφω I. Herm. 43. 785. τοιαύτην τὴν Δάφνιν γράφουσι II. 1. Ver. Hist. 8. 76. ὃν χαρὶς ἐδὲν καλὸν τι γράφεται I. Jud. Voc. 3. 85. γραφῆναι γραφὴν ἀσεβείας I. Nec. 2. 458. ἔγραψε III. Epigr. 1. 674.
γραγορίαν. ἐγρηγόρας I. Herm. 1. 740.
γρίφ☞. γρίφῳ σωτηρίῳ I. Vit. Auct. 14. 554.
γρυψ I. D. Mar. XV. 4. 326.
Γύγυ χρυσίον II. Par. 58. 881.
Γυθικὸς III. D. Meret. XIV. 321.
γυμνάσιον. ἀφ' τῦ γυμνασίου αὐτῶν III. Mort. Per. 3. 327. περὶ γυμνασίων II. Gymn. 1. 883. γυμνασίων τὸ κάλλιστον &c. II. Salt. 71. 307. ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς III. Calumn. 12. 141.
γυμνοπαιδίαι II. Salt. 12. 274. & 275.
γυμνός. γυμνοὺς ἐπιδείκνυσι χρὴ I. D. Mort. X. 1. 364. γυμνὴν σφαγὴν ὑπέχειν II. Phal. Pr. 5. 192. γυμνὰς τὰ πόλλ' I. D. Deor. XX. 14. 264.
γυμνόω. ὑπὲρ τῦ δοκεῖν γεγυμνῶσθ II. Amor. 41. 441.
γυναικεῖ☞ I. D. Mort. XXVIII. 1. 445. γυναικεῖόν τι II. pro Imag. 12. 491. γυναικείᾳ τῇ πίττῃ III. Fug. 33. 384. γυναικεῖοι σύνοδοι, Vorſt. γυναικεῖαι II. Amor. 27. 427.
γυνὴ. ἐγεγόνει ἐκ Γύλιππος τιν☞ ϗ βαρβάρου γυναικὸς I. Somn. 12. 17. γυναῖκα ἀγόμενος τῷ πατρὶ III. Conv. 5. 421. δύο γυναῖκας I. Somn. 6. 8. ἀπὸ γυναικῶν III. Epigr. 33. 685. γυναικί τ' ἐμαῖς I. Halc. 8. 184.
γὺψ ἀναπτάμεν☞ III. Mort. Per. 39. 360.

Δ.

Δαδοχία III. Mort. Per. 28. 351.
δαιμόνι☞ τὴν σοφίαν III. Philopſ. 32. 58.
δάκνω. δακὼν τῷ κοπίδι I. D. Mort. XXI. 1. 421.
δακρυχέω. κατὰ δάκρυ χέοντες I. Nec. 9. 468.
δάκρυα I. Cat. 12. 634. ἰδάκρυσε μάλα γελοίως I. Somn. 4. 7.
δάκρυον ἀποσάζειν III. Elect. 1. 87.
δακτύλι☞ I. Cont. 14. 509. III. Philopſ. 38. 62. & 63. τ' δακτυλίων τὸ πλῆθος I. Nigr. 13. 53. δακτυλίῳ αὐτῶν μοδίμνους I. D. Mort. XII. 2. 382. δακτυλίῳ βαρεῖς II. Gall. 12. 720.
δακτυλοδεικτὸν I. Somn. 11. 16.
δάκτυλ☞ I. Cat. 17. 640. τεσσάρων δακτύλων I. Nigr. 33. 75. τοὺς δακτύλους ὀντιμόντος II. Tox. 37. 544. τοὺς δακτύλους καθεσκληκὼς II. Gall. 31. 748. & 749. δακτύλῳ πρωτίνοῆς I. Nigr. 21. 58.
δαλὸς II. Salt. 50. 297. δαλὸν τινα -- δαλὸς ἀπὸ τῦ βωμῦ I. Tim. 2. 100.
δάμαλις I. D. Deor. XX. 7. 259.
Δάμις II. Jup. Trag. 4. 645.
Δαμοξέν☞ I. D. Mort. I. 3. 333.
Δανάη. Δανάῃ παρθενεύσαν I. Tim. 13. 123.
Δαναΐς. ἰς τ' τ' Δαναΐδων pro Δαναΐδων I. Tim. 18. 129. ὁ τ' Δαναΐδων I. Herm. 61. 803.
Δᾶν☞. Δᾶνι πρόσωπα II. Salt. 29. 285. & 286.
Δαρεῖ☞. Δαρεῖ II. Jup. Trag. 53. p. 701.

δᾶς.

δῆς. δεῖ II. Alex. 47. 252. δῆδις ἦσαν τὰ πολλὰ III. Mort. Per. 35. 356.
Dativo praecedenti ſubjungitur accuſativus III. Elect. 3. 88. f.
δάφνη. φύλλα δάφνης I. Herm. 40. 782. μὴ τ' δάφνης III. Diſſ. cum Heſ. 1. 240. δάφνῃ αὐτὴν καλοῦσιν II. Aſin. 17. 585.
Δάφνιδα v. notam, ſi de accentu ſolicitus es III. Meret. VI. 293.
δὲ I. Merc. Cond. 4. 657. ὁ δὲ II. Aſin. 22. 590. δὲ initio Dial. III. Meret. XIII. 315. ἀντίδοσιν δὲ τινα ποιούμενοι II. Jup. Conf. 7. 630. καὶ πεδίον δ' ἐπαίσιον II. 1. Ver. Hiſt. 15. 82. τὸ μὴ δὲ ἐπιβάλλειν γνωρισμα I. Piſc. 42. 611.
δέησις. τὴν δέησιν II. Bis Acc. 14. 808. δέησιν ἐυγνωμοσυνάτῳ ἐδέηθη II. Salt. 63. 301.
δεῖ & δέομαι. τοῖς δεομένοις ἐπικερῆσας — τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν — τοῖς δεομένοις τὰ δέοντα ἐπαρκέσομαι — ἐπῆρκεν τοῖς δεομένοις τ' φίλων I. Tim. 5. 109. ὃ γὰρ δεῖ, F. Br. δεῖ ib. 28. 141. ἐδέετο γὰρ Χαιρέας III. Meret. VII. 296. ἐδεῖτο δώσει μὲ ταῦτα ἔχοντα III. Nav. 44. 276. & 277. δεῖν I. Herm. 28. 768.
δεῖγμα I. Prom. 2. 25.
δεῖδω. δείδιας μὴ ἐνδεὴς τοῦ ποτοῦ ἀποθάνῃς ; I. D. Mort. XVII. 2. 406. ἔδδισεν &c. I. Nec. 10. 470. δείδια τοίνυν ἄπαξ I. D. Deor. XII. 1. 234. δείδιας γὰρ τρίμυον I. Somn. 9. 13. δείδικα δὲ μὴ I. Prom. 5. 30.
δείκνυμι. εἶδεν Πολύκλειτος ἔδειξε λευκώλενον I. Somn. 8. 11. ἔδειξε τοὺς ἄνδρας ἐναργῶς καθάπερ ἐπί τινος γραφῆς τὰ πάντα προσοικότας ib. δείξει σε τῷ δακτύλῳ ib. 11. 16. δείξατε II. Imag. 7. 465. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ὁ Ἀπελλῆς δείξατο κατὰ τὴν παγκάεσιν I. Somn. 8. 11. δειχομένῳ II. Alex. 13. 820. & 821.
δειλινός. τὸ δειλινὸν II. Jup. Trag. 15. 658.
δειλός. λαγωῶν δειλότερος I. Somn 9. 13.
δεῦρο. ὁ τῆ δεῦρο I. Somn. 11. 15. τὸ δεῦρο I. Vit. Auct. 19. 558.
δεινός II. Jup. Trag. 48. 695. δεινὸς εἰπεῖν I. Somn. 2. 3. ἐδὲν δεινὸν πάθῃς I. D. Mar. VI. 3. 304.
Δεῖνων III. Macrob. 15. 218.
δειπνάριον III. Epigr. 27. 683. & 684.
δεῖπνον φορτικὸν — δορυφορεῖν σὺν τοῖς δείπνοις I. Nigr. 22. 60. & 61. δεῖπνον Ἑκάτης I. D. Mort. I. 1. 330. δεῖπνον παρασκευάζουσι II. Dem. 24. 385. τὸ ἐπιτήδειος δεῖπνον III. Conv. 38. 444. τὸ δεῖπνον ἄρτι σωτικομίζετο II. Gall. 12. 720. δεῖπνα ποικίλα III. Mort. Per. 12. 335.
δεκάπηχυς κεραυνὸς I. Tim. 4. 107.
δεκάς. τῇ Ἀττικῇ δεκάδι I. Scyth. 10. 870.
δέκτρον III. Epigr. 22. 681.
δελεάζω I. Piſc. 47. 614.
Δῆλιαρ I. Tim. 22. 136.
Δῆλον. ἐς Δῆλον ἐμβαλόντες I. Tim. 21. 131.
Δελφοὶ. καὶ τὰ ἐν Δελφοῖς ἀναθήματα I. Tim. 42. 154.
Δῆμος Ἰνδικὸν III. Epigr. 19. 679.
δένδρον. ἐπὶ τὴν κάμπλον τ' δένδρων II. 2. Ver. Hiſt. 42. 134. & 135. δένδρεα πτοιᾶς III. Tragop. p. 647.
δεξιόομαι. ἅπαξ ἑαυτὸν δεξιώσασθαι I. Tim. 43. 156.
δεξιὸς τὴν φύσιν I. Somn. 2. 5.
δεξιῶς ἐνέγκαντος III. Conv. 15. 429. δεξιῶς ἐξώνιζον II. 2. Ver. Hiſt. 34. 130.
δέομαι I. Merc. Cond. 33. 692. ὧ δέομαι III. Ocyp. p. 671. ἡ φύσις δεῖται & χορηγίας τυχηρᾶς I. Somn. 1.

2. δεῖσθαι τύχης ib.
δέον. τὸ δέον I. Tim. 48. 161. & I. Herm. 27. 766. & 767. μηδὲν δέον II. Gymn. 34. 914. ἐδὲν δέον I. Prom. & 190. I. D. Mort. XXVII. 1. 437. εὑρίσκειν τὰ δέοντα I. Somn. 10. 15. δέον γενέσθαι ib. ξυμβαλεῖν δὲ τὸ δέον ἔστι & ἀφαιρεῖ ὃ δυνάτατον ib. τὸ δέον παραινέσας ἄν. ib. τὰ δέοντα πράξαι ib. πλεῖστον ἀφεστῶτα τῆ τὰ δέοντα εἰδέναι ib. τὰ δέοντα λέγειν ib.
δεῖ & δέομαι. δεήσῃ II. Imag. 5. 462. & 463. II. Icar. 14. 768. III. Conv. 4. 421. δεήσειν II. Tox. 47. 553.
δέρας χρυσοῦν II. Salt. 43. 294.
δέρειν. ἀσκὸν δέρειν I. Nigr. 27. 67.
δεσμὸς I. Jud. Voc. 11. 96. ὁ ἐπὶ τ' δεσμῶν II. Tox. 29. 538.
δεσπότης ὀλιγοχρόνιος I. Nigr. 26. 66. δεσπότης tyrannus II. Tyr. 17. 153. ἐυσεῖ δεσπότῃ III. Bacch. 2. 77.
Δευκαλίων. Φαέθοντίς ἡ Δευκαλίωνις I. Tim. 4. 108.
δέχομαι I. D. Mort. XV. 3. 401. δεχώμεθα ἤδη I. Piſc. 42. 611. δέξαισθ' ἄν III. Mort. Per. 24. 346.
δέω. δεῖν, pro δέον I. Nigr. 26. 65. πολλοῦ γε & δεῖν III. Pſeudol. 2. 162. καὶ ἐδεῖτο I. Tim. 49. 162. δεδεῖσθαι, non δεδεῖσθαι I. D. Deor. XVII. 2. 247. μὴ δεδεμένος τὰ χεῖρε I. Nigr. 19. 57. δεθεὶς II. Amor. 32. 432.
δὴ I. Tim. 28. 141. ἄγε δὴ, ἴθι δὴ, δεῦρο δὴ I. Somn. 14. 19. ἄπιτε δὴ ib. παλαιοὺς δὴ III. Mort. Per. 27. 350.
δῆγμα. δήγματα II. Gall. 25. 740.
Δηλος. ἐπὶ Δηλίῳ II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120. & 121.
δημαγωγὸς III. Philopat. 6. 592.
Δημάδου III. Dem. Enc. 15. 503.
Δημήτηρ II. Salt. 63. 300. Δημητρίῳ II. Dem. 3. 376. II. Tox. 27. 536.
δημιουργὸς I. Somn. 12. 18. II. Phal. alt. 2. 202. librarii iunt οἱ τ' Κάδμου & Παλαμήδης τέχνης δημιουργοί I. Jud. Voc. 5. 88.
δημοκρατία I. Tim. 57. 175.
Δημοσθένης ἐγκώμιον III. Dem. Enc. 1. 490. Δημοσθένους ib. 2. 492.
δημόσια II. Dem. 67. 396. οἱ δημόσια II. Gym. 22. 903.
Δημώνακτος. περὶ δὲ Δημωνακτος II. Dem. 2. 375.
ἀφ' τ' παλμοῦ III. Patr. Enc. 6. 230. ἀφ' τὴν ῥητορικὴν & παιδείαν I. Somn. 12. 17.
ἀφοάω. ἐπὶ συνέσει διαβεβοημένος I. Nec. 6. 43.
διαβολή. ἐπὶ διαβολῇ II. Alex. 4. 211. διαβολῇ III. Calumn. 1. 124.
διαβόλιον I. D. Mort. V. 2. 344.
διαδέχομαι I. Cont. 4. 495.
διάδημα I. D. Mort X. 4. 365.
διαδοχὴ I. Nigr. 26. 66.
διαζεύγνυμι. ἀλλ' ἐδὲ πῶλος ἥτις ἂν διαζυγῇ τ' συωτροφίσης, ῥᾳδίως ἕλκει ζυγὸν I. Jud. Voc. 7. 91.
διάθεσις. εἰς διάθεσιν μορφῆς ξύλον ἐπιτήδειον I. Somn. 12. 18.
διαθήκη. Διὸς διαθήκας εἰς τὸ φανερὸν I. D. Mort. VIII. 1. 358. διαθήκας τινὰς III. Mort. Per. 41. 362.
διαίνω I. Merc. Cond. 20. 675.
διαίρω. διηρημένος II. Bis Acc. 2. 794.
διαίρω. διηρμένος κοπίδι II. Tox. 55. 560. διηρμένοι τοὺς ἄκοντας ib. 40. 548.
δίαιτα I. Herm. 86. 830. μονὴν δὲ ἡ δίαιτα I. Tim. 42. 154. καὶ δίαιταν τὴν Μηδικὴν μετιδιήτησεν ἑαυτῷ, I. D. Mort. XII. 3. 383. & 384. πρὸς τὸ καθαρὸν τ' διαίτης I. Nigr. 12. 51.
διαιτάω. διαιτᾶντες II. Tox. 23. 530. & 531.

διακόπτω. διακόψῃς II. Gymn. 19. 898.
Διακονίαν I. D. Mar. VII. 1. 305.
διακριδὸν II. Amor. 3. 400. διακριδὸν ἐστι νόημα III. Epig. 1. 674.
Διαλεκτικὴ II. Q. Hist. 32. 44.
Διαλλάττω. ἀλλὰ κἀκεῖνο μ' σμικρῷ διαλλάττουσι I. Prom. 1. 25. σὺ ἐνὶ δὲ τούτῳ διήλλαξον ib. πλὴν εἰ μὴ διαλλάττοιτο Ib.
Διαλλάττω. διαλλάττοιας II. Abd. 10. 168. διαλλάττειν II. Jov. Trag. 38. 686.
Διάλογος I. Prom. 5. 30. Λουκιανοῦ Σαμοσατέως Διάλογοι I. Somn. 1. 1.
Διαλύω. ὧν τὰ μὲ σώματα διέλυσιν ὁ χρόνος I. Nigr. 18. 57. διαλύσωμεν II. Bis Acc. 14. 808.
Διαμένω I. D. Mort. XXI. 1. 421. προυτρίψατό με μὴ διαμεῖναι I. Nigr. 10. 49.
Διαμνημονεύω I. Nigr. 6. 44.
διανέμω I. Tim. 49. 162. αἱ μὲ διανομαὶ III. Nav. 24. 264.
Διαπείρω. διαπείρας τῷ ὄϊῳ I. Merc. Cond. 29. 688. διαπείρασα II. Tox. 14. 521.
Διαπήγνυμι. διαπεξαμβύς I. D. Mort. XII. 5. 387.
διαπταίω. πλείονα διαπταίσασα I. Somn. 8. 12.
Διαῤῥήγνυμι I. Tim. 40. 150.
διασείω. διασεισαμένη II. Bis Acc. 1. 793.
Διάσια festum Jovis I. Tim. 7. 114. οἱ Διασίοις III. Char. 1. 619.
Διασιλαίνω I. Prom. 8. 191.
διασκευάζω I. Nec. 16. 478.
Διασπείρω I. Somn. 15. 20.
διασυρω. διασύρουσιν τοὺς τραγικούς I. Jud. Voc. 7. 90.
διαχίζω I. D. Mort. XIV. 3. 396.
διασώζω II. 2. Ver. Hist. 35. 130.
Διατάττω. διατάττειας II. Jup. Trag. 38. 686.
διατελέω. τοῦτο τὸνομα διετέλεσεν I. Somn. 2. 3. φιλῶν γὲ διατελέσω I. D. Deor. IV. 5. 212.
Διατίθημι I. Nigr. 6. 45. Vis hujus verbi multis declarata. ib. 38. 80. & 81. διατιθεῖσιν II. Amor. 27. 426. εἴ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι διαθείη ἐμὲ II. Gymn. 6. 886. τοιαῦτά μοι διατίθης III. Pfeudol. 25. 181. διατιθεῖναν II. Gymn. 38. 919. & 920.
Διατρέχω. διαδραμοῦν III. Philopat. 17. 603.
Διατριβὴ. τὸ μοναχεῖν ποιεῖται τὰς διατριβὰς I. Nigr. 18. 57.
Διατρίβω. ᾤδισα διατρίψῃ I. Scyth. 7. 867.
διαυγὴς I. D. Mar. III. 2. 297.
Διαφέρω. διενεγκεῖν τὰ πολέμια I. D. Mort. XII. 1. 380. διαφέρομεν v. not. III. Dem. Enc. 43. 521. ἔδοξεν ἦθει καὶ πολιτείᾳ διενεγκεῖν I. Nigr. 3. 42.
Διαφεύγω. εὐδεμία μηχανὴ τὸ διαφυγεῖν I. Pisc. 4. 573.
διαφθείρω I. Merc. Cond. 39. 699. διεφθορότα ἀσώματα I. Nigr. 15. 54.
Διαφυλάττω. διαφυλάξουσαι II. Tox. 3. 511.
διαχέω I. D. Mar. III. 1. 295.
Διαψύχω I. Cont. 23. 520. & seq.
διδασκαλεῖον. ἐς τὰ διδασκαλεῖα φοιτᾶν I. Somn. 1. 1.
διδάσκαλος ὢν III. Conv. 6. 422. εἰς διδασκάλου ulitatius esse quam διδασκάλους I. Somn. 1. 1.
Δίδωμι. ἐγὼ - - ἔδωκα I. D. Deor. VII. 4. 224. δὸς κὲ τὴν ἑτέραν (χεῖρα) I. Somn. 9. 12. τί ἂν δώῃ τις ἀνδρὸς, τὴν &c. III. Cyn. 17. 548. ἣν τινα αὐτῷ τέχνην δοτέον I. Somn. 1. 2.
διείρω. διειρομένων Gr. mavult διαιρουμένων at non opus II. Tox. 33. 541. διείρων ib. 43. 551.
διεκδύναι. παρὰ διακδῦναι I. Herm. 65. 807.
διεκπαίσας II. Tox. 61. 564.
διεκπαμβάσομαι. διεκπεπλημμένον III. Philopat. 1. 585.
διεξιμι I. Nigr. 9. 49. κὲ ὡς ἐπιτραπεὶς τὸ κάλλιον ἐπελέξατο διεξιὼν I. Merc. Cond. 37. 696. διεξιόντος III. Philopf. 5. 33.
διεξέρχομαι. ἐπιδιέξεται κ διεξέλθοι I. Herm. 24. 763. διεξελθὸν II. Tox. 34. 543.
διευθύνω. διευθύνατε τὰ ῥηθέντα I. Nigr. 9. 49.
διευκρίνω. διευκρινοῦντα II. Gymn. 25. 908.
διηγοῦμαι II. Amor. 16. 416. τί ἂ διηγῇ μοι, I. Herm. 13. 752. διηγούμεθα II. Amor. 42. 444.
διθυραμβοδιδάκτων διθυράμβων I. Tim. 46. 159.
διΐστημι. διέστησεν αὐτὸς I. D. Mar. V. 2. 301.
διϊχνίζομαι I. Herm. 31. 771.
δικανικὸς. φορτικὰ μὲ, κὲ δικανικὰ, ἀλαζὼν δὲ I. Somn. 17. 21.
δικαστήριον. τὸ τῶ Μίνω δικαστήριον I. Nec. 11. 470. εἰς τὸ δικαστήριον συμβιοῆλθεν II. Tox. 18. 526.
δικαστικὸν II. Bis Acc. 23. 822.
δίκελλα. ἐπιμετρήσας τῇ δικέλλῃ I. Tim. 57. 175.
δίκη I. Pisc. 40. 608. δίκη φωνήντων I. Jud. Voc. 1. 82. δίκης τὸ δίκης III. Philopat. 16. 602. μήτε δίκῃ δικάσῃς III. Calumn. 8. 136. bis, & 137. δίκῃ κέρκου II. Asin. 23. 591.
δίκραιον I. Tim. 12. 120.
δικανία I. Cont. 1. 490.
δημοιρίτης III. Cron. 15. 397.
Διογένης I. D. Mort. XXI. 2. 422.
Διονύσια I. Pisc. 14. 585.
Διονυσιακὸς. Διονυσιακὴν ἐλευθερίαν I. Prom. 6. 34. Διονυσιακὲ II. Salt. 22. 280.
Διονύσιος I. Jud. Voc. 7. 90. I. Prom. 6. 31. λέγεις Διονύσιον τραγῳδίαν ποιεῖν φαύλως III. Adv. Ind. 15. 112.
Διόνυσος III. Mort. Per. 4. 328. ἐδὲν γὲ πρὸς τ Διόνυσον I. Herm. 55. 796.
διοπέτης II. Icar. 2. 753.
διορύσσω I. Tim. 53. 169.
Δίος II. Alex. 40. 247.
Διοσκόρω II. Gall. 20. 733. III. Meret. XIV. 321. & 322.
Διόσκουροι III. Char. 6. 621. διοσκούρων III. Conv. 32. 440.
διπλοῦς τὴν φύσιν I. Prom. 7. 37.
δὶς. δὶς διὰ πασῶν I. pro merc. Cond. 11. 719.
διφθορὸς. τὴν διφθορὸν III. Philopf. 18. 45.
διπλασιάζεις III. Soloec. 5. 563.
διστολογίαν. ἐ διστολογῶν I. Somn. 8. 12.
διτύλλαβα II. Bis Acc. 22. 821.
διφθέρα quid & ἐναφαμβοῦσι διφθέραν ac simil. I. Tim. 6. 110.
διφυὴς I. Prom. 5. 30.
δίψα I. D. Mort. XVII. 2. 407.
διψαλὸς. διψαλέον θρυαλλίδιον I. Tim. 14. 124.
διψάω. διψῇ I. Nigr. 27. 67. I. Herm. 60. 801. διψῶ πεινῶ II. de Luctu 16. 929.
δικῶν II. Gymn. 19. 898. διάκοπὶς II. Amor. 21. 422. διακοπὶς ἐ κατέλαβον I. Herm. 77. 821.
Δίων I. Herm. 9. 749. I. Vit. Auct. 19. 558. ἐπότε Δίωνος & c. I. Nec. 13. 474.
δίωξις. κἀκ τ διώξεως III. de Domo 27. 206.

δοκίω I. D. Mort. XXX. 3. 454. I. Scyth. 11. 872. δοκῆς μοι &c. I. Herm. 63. 805. ἢ σὺ δοκεῖς τραμμάτων &c. III. Cyn. 13. 546. δοκέει II. Astr. 9. 364. καί μοι δοκεῖ vide nott. I. Sacr. 1. 526. ὡς ἐδόκει I. Somn. 17. 22. ἔδοξεν ἀμότατον εἶναι ib. 2. 3. δόκει II. Icar. 12. 764. II. Par. 1. 837. δοκέειν III. Dea Syr. 1. 451. οἱ τὸ δοκεῖν μᾶλλον ἢ εἶναι σπουδάσαντες I. Nigr. 22. 60. δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν III. Philopſ. 39. 64. δόξασά τι ἢ Παιὼν ὀργὰς ἤ τινα θεῶν μολεῖν I. Somn. 4. 7. δόξαι cum placuiſſet II. 1. Ver. Hiſt. 11. 78. ᾗ δόξαι II. Amor. 11. 498. λέγειν ἕκαστα δόξαι III. Char. 22. 632. δόξθω I. Tim. 42. 154.

δόκιμος. λυκίων τοῖς μάλιστα ὁμοίως δόκιμος I. Somn. 2. 4. τῷ δοκιμωτάτῳ I. Scyth. 3. 863.

δολιχός II. Q. Hiſt. 30. 41.

δόμος ἡμιτελὴς I. D. Mort. XIX. 1. 410.

Δορικὸς Λιθυκῆς II. Amor. 16. 414.

δόρυ. ἐπὶ δόρυ III. Meret. IX. 305.

δορυφορίαν I. D. Mort. VI. 3. 350.

δορυφορία. δορυφορίας II. Par. 59. 881.

δοτῆρ. δοτῆρας ἐάων I. Prom. 18. 201. & III. Diſſ. cum Heſ. 3. 242.

δουλεία πολυετὴς I. Merc. Cond. 17. 672. ἐς τὴν ὁμοίαν δουλείαν ἐπανάγειν II. Abd. 12. 170.

δουλεύω. ἂν δουλεύῃ I. Herm. 8. 746. τὸ δουλεύειν II. Abd. 25. 181.

δουλοπρεπὴς I. Nec. 14. 475.

δοῦλος. δοῦλοι γὰρ II. Aſin. 5. 572.

δρεπὶς II. Q. Hiſt. 22. 30.

δρόχθοι II. Amor. 19. 419. βροντοπειὸν III. Philopat. 24. 613.

δράκων II. Aſtr. 23. 371. τοὺς δράκοντας ἕφη &c. II. Q. Hiſt. 29. 38. & 39.

δράμια I. Nigr. 24. 64. δράμια πολύμιτρον I. Prom. 5. 31. δράμια τὰ βιβλίου v. notas III. Dem. Enc. 28. 510. καί τοι τὰ δραμάτων εὖ ἴσθι I. Nigr. 8. 47.

δραπέτης σιγματίας. ὡς τὸν δραπέτην τὰ σίγματα, ὅτω τὴν μοιχαλίδα δίκτυοι τὰ ἀνθίσματα I. Tim. 17. 128.

δράττω. ἐδράξατο II. Aſin. 25. 594.

δραχμὴ II. Alex. 23. 230. ἐπὶ διακοσίαις δραχμαῖς I. Merc. Cond. 35. 694.

δρέπομαι. τὸ ἡδὺ τῆς δρεπομένου III. de Domo 9. 195.

δριμύτης. ἐς τὴν Ἀττικὴν δριμύτητα τῶν σκωμμάτων I. Prom. 1. 24.

δύναμαι. ᾗ δύναται I. D. Mar. IX. 2. 312. & 313. ὅτως εἴ δύναιτο II. Par. 32. 860. δυνήσεαι σώζειν ἑαυτὸν ib. 8. 845. δυνάμενος II. Abd. 24. 181.

δύναμις. τὰς ἂν ἀθανάτων δυνάμεις μιγάλας ἔσας I. Halc. 8. 183. δαμάσει II. Q. Hiſt. 52. 63. δύναμιν δέ τινα II. Par. 8. 845.

δυνατός. εἰς ὅσον ἐμοὶ δυνατὸν II. Jov. Trag. 24. 669.

δύο. ᾗ ἅπας δύο I. Prom. 2. 187. δυ' ὄντες I. Cont. 4. 195. δὺ' ὁδοῖν II. Alex. 23. 231. δυοῖν III. Macrob. 12. 216. δυοῖν θάτερον III. Ep. Sat. 37. 416. ὑπὸ δυοῖν τούτοιν II. Alex. 8. 215. ἐς δύο III. Meret. XIII. 317. εἰς δύο διεκόπη II. Tox. 54. 559.

δυσώδης. δυσώδεστον ἐ δύσοσμον I. Tim. 5. 110.

δυσάλγητος I. Piſc. 17. 588.

δυσέρως. σοῦ δυσέρωτες I. Tim. 26. 138.

δυσκίνητος ἦν περὶ τὰς διαλέξεις I. Somn. 2. 3.

δύσπαρις inominatus Paris I. D. Mort. XIX. 1. 411.

δυστοκίης. τοῖς ἐν Παλαισίνῃ δυστοκίαν I. Nigr. 24. 63.

δύσφημος. τίπτ' αὖτ' ἄ δύσφημε - - ἔλυθες I. Nigr. 17. 57.

δυχερὴς. ὁπόσα ἂν ᾖ δυχερῆ III. Rhet. Pr. 18. 19.

Δωρικὸν III. Adv. Ind. 15. 113.

Δωρὶς I. D. Mar. I. 1. 288.

δῶρον. ἄδωρα ἔν σοι τὰ δῶρα I. Merc. Cond. 38. 697.

E.

Ἔαρ. ἔαρος τέσσι ἰσαρθμίοις I. Nigr. 9. 49. τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, ᾗ τὸ ἔαρ τῶν πτερῶν ib. 13. 52.

ἑαυτοῦ. ἑαυτοῦ II. Aſtr. 14. 366. ἑαυτῷ Solan. ἑαυτῷ ſed non opus I. Cat. 9. 631. ἑαυτὸν ἑώρων ὄντα II. Aſin. 13. 581. ἑαυτὸν pro ἐμαυτὸν ib. 31. 601. ἑαυτοὺς ſe invicem, II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.

ἑάω. ἐῶ λέγειν, ἐσιτάκεις I. Tim. 4. 106.

ἑβδομηκοντούτης II. Alex. 34. 242.

ἑβδομος. περὶ τὴν ἑβδόμην II. Q. Hiſt. 1. 1. ἑβδόμῃ I. Jud. Voc. 1. 82. ἑβδόμῳ III. Pſeudol. 16. 174.

ἑβραῖος II. Alex. 13. 221.

ἕβρος μὲν ἔστι III. Fug. 25. 377.

ἐγγαστρίσθος II. Lex. 20. 345.

ἐγγράφω. ἐγγράψας III. Philopſ. 38. 64.

ἐγγύητης I. Catap. 10. 631.

ἐγγύς. ὁ ἐγγὺς ἐφεστὼς I. Somn. 1. 2. μηδὲ ἐγγὺς ὄντα II. Aſin. 6. 574.

ἐγείρω. ὁ Καππάδοκος Ἄλκηστιν τελευτήσασαν ἤγειρε I. Somn. 17. 21.

ἐγκαλύπτω. ἐγκεκαλυμμένου I. Vit. Auct. 22. 562.

ἐγκαλλαμάγνυμι. λευκὸν ἐγκαλλαμοῖξι φαρμάκῳ I. Pro. 7. 34.

ἐγκεράννυμι. χρωμάτων ἐγκερασμένη φύσις I. Prom. 7. 34.

ἐγκιφαλος II. Alex. 15. 223.

ἐγκόπτω. μετ' ὀδυρμοῦ - - τὴν φωνὴν ἐνέκοπτε I. Somn. 4. 7.

ἐγκυλίσασθαι III. Hipp. 6. 72.

ἐγρεκύδοιμος III. Tragop. p. 650.

ἐγχαίνω. ἐγχαινὰν ἰδιωταις ἀνθρώποις III. Mort. Per. 13. 339.

ἐγχειρίζω. ἐγχειρίσας I. Tim. 32. 145.

ἔγχελυς I. Tim. 29. 142. ἐγχέλυς I. Piſc. 12. 581.

ἐγχέω. ἐγκέχυται τὸ ὕδωρ I. Piſc. 24. 594. ib. 28. 597.

ἐγχώριος. τὰ ἐγχωρίζοντα utenſilia *Ciceronis* & *Taciti*, vox apud Graecos bonos ſcriptores haud obvia teſte *Graevio*. II. Q. Hiſt. 22. 31.

ἐγὼ I. Prom. 16. 199. I. pro Lapſ. 1. 725. ἐγὼ ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν III. Mort. Per. 40. 360. ἐγὼ δὲ ἐμὸν αὐτὸς &c. Ib. 45. 364. ἐμοὶ δυοῖν II. de Luctu 5. 924. λαβόντες μοι II. Aſin. 16. 583. ἡμῶν F. G. ὑμῶν I. Prom. 19. 202. καθ' ἡμῶν I. Tim. 7. 113. ἐφ' ἡμῶν I. Vit. Auct. 21. 560. ἡμῖν οἱ παισὶν III. Adv. Ind. 3. 100. πρὸς ἡμᾶς I. Tim. 9. 117. & 118.

ἕζω. ἐπεὶ Διὶ δεξιὸς ἧσαι I. Somn. 2. 4.

ἐθέλω. ἔτοι ἐθέλωσιν &c. I. Scyth. 10. 870.

ἐθελοκακία. ἐθελοκακοῦσι al. ἐθελοκολακεῖ male. I. Somn. 18. 23.

ἔθνος. ἔθνεσι τῇ μιγίστῃ II. Dem. 51. 392. ἔθνη ὅλα μακροβιώτατα III. Macrob. 5. 210. οἱ ἔθνεσι III. Philopat. 17. 602. & 603.

εἰ. εἴ γε μείμημαι I. Herm. 24. 762. εἰ δὲ II. Abd. 18. 174. εἰ δέ τις II. Par. 42. 865. εἴ πω III. Rhet. Pr. 6. 6. εἴ τις II. Q. Hiſt. 39. 53. εἴ τινα εὑρεῖν γραῦν III. Meret. IV. 286. & 287. εἰ τύχοι II. Amor. 42. 443. εἰ ψευδῆται I. Herm. 20. 758.

εἰμὶ. Ejus varias ſignificationes vide III. Tragop. p. 656.

εἰδέω. τὰ κατ' αὐτὸν εἰδέναι I. Nigr. 6. 44. εἰδέτω I. Herm. 35. 776. εἰδέτω δὲ καθ' ὅτι III. Fug. 27. 378. & 379. κ᾽ μὴν εὖ εἰδέναι χρὴ I. Herm. 63. 804. ἄπαιδες αὐτὸν ἥξετον I. Somn. 9. 14.
εἰδήμων. ἠδέσαι III. Conv. 28. 438. εἶδε II. Salt. 65. 303. λέγων πάνυ ὡς εἰδέναι II. Alex. 55. 259. οὐκ οἶδ' ὅπως I. D. Mar. III. 1. 295. τίς γὰρ ὅλως οἶδε I. D. Mort. I. 1. 329. εἰδότα πως κ᾽ α τὸς I. Prom. 2. 26. χάριν εἴσομαι I. Cat. 29. 650. ἰσῖον δὲ κ᾽ ὅτι ὁ πάνυ ἰύρηται χαίρων I. Jud. Voc. 7. 90.
εἰδὼς γράφωσι III. Herc. 1. 82.
εἰδω I. D. Mar. XV. 1. 324. I. Herm. 27. 766. εἰδὲν ὄναρ I. Somn. 17. 22. εἰ μὲ γὰ εἰδὲς II. Salt. 5. 269. πάνθ' ὅσα ἦν, ὅσα τ' ἐστὶν, ἰδ' ὅσα τε ἔσαι ὀπίσω I. Somn. 10. 15. οὐκ ἂν ἰδοις αὐτὸν I. D. Deor. IX. 1. 227. ἰδὼν μόνων I. Tim. 43. 155. ὅπως ἰδῇς al. εἰδῇς I. Somn. 15. 20. εἰγε κ᾽ ἰδεῖν I. Cont. 5. 496. ἰδὼν εἶδον I. D. Mar. IV 3. 300. ὁ τὰς τῶ θεῶν εἰκόνας ἢ μόνον ἰδὼν, ἢ μόνος δείξας I. Somn. 8. 11. ἀλλ' ἦν ἰδου I. Pisc. 51. 618. εἰσαιτο v. not. Gesn. III. Ner. 2. 638.
εἰκάζω. ταύρω εἰκάσας ἑαυτον I. D. Mar. XV. 2. 324. & 325. εἰκάζων III. Philopsi. 24. 52.
εἰκαστης. τῶ μελλόντων — ἄριστον εἰκαστὴς I. Somn. 10. 15.
εἰκὸς ἔτι I. Herm. 59. 800. εἰκὸς ἡμᾶς παρέξειν I. Merc. Cond. 19. 674.
εἰκοσάπηχυς κοπὸς I. D. Mort. XXVII. 4. 440.
εἴκοσι & ὀκτὼ II. 1. Ver. Hist. 40. 102.
εἰκότως II. Q. Hist. 40. 53. εἰκότως τῶ καθαράτω τὰ ἔπη III. Fug. 30. 382. εἰκότως hic est πρὸς την εἰκόνα I. Somn. 2. 5.
εἴκω I. Nigr. 10. 49. ἐοίκαμεν ἡμεῖς I. Halc. 3. 179. εἰ ἄμεινόν μοι λεγειν ἐοικας II. Amor. 1. 398. ἐοικε II. Jup. Trag. 27. 672. τῶ ἐοικέναι &c. II. Salt. 65. 303.
εἰκὼν I. Nigr. 29. 68. ἡ εἰκὼν τοιαύτη σοι ἀνακείσθω II. Imag. 18 478. ὁ ἀφηγητης τῶ εἰκόνος III. Calumn. 5. 132. εἰκόνες II. Imag. 1. 458. II. Alex. 18. 225. εἰκόνας III. Mort. Per. 41. 361. & 362.
εἰλη. πρὸς την εἰλλω θυρεὸς II. Lex. 2. 320.
εἶμι. ἤεις I. Herm. 68. 810.
εἰμὶ I. Prom. 16. 199. ἐσὶ II. Gall. 33. 750. ἔσ' ἂν τὸ ὑγιαίνειν I. pro Lapi. 11 735. εἰ μηκιτ' ἐσιν II. Tyr. 11. 148. χρεῖός ἐσι II. Amor. 42. 444. ὁποῖά ἐσιν I. Herm. 61. 802. ἐσθ' ὅτι I. Prom. 18. 201. ἦν II. Amor. 12. 410. ἐ γὰ ἦν καλαβας II. Ann. 30. 598. & 599. προσοδοῦ ἔσῃ μεσοπικὰς II. Gall. 1. 704. ἔσαι πάντα II. Alex. 22. 230. ἔσαι ταῦτα II. Icar. 22. 777. εἰῆ II. Par. 6. 844. εἶεν I. Pisc. 22. 591. εἶεν ἐπιδέκυος I. D. Mort. XXIV. 2. 430. εἶναι I. pro Lapi. 5. 730. item I. Scyth. 8. 867. & III. Nav. 43. 276. τό γε νῦν εἶναι III. Saturn. 1. 385. εἶναι οἶμαι O. οἶομαι εἶναι I. D. Mort. XIV. 5. 397. αὐτοῦ εἶναι I. Nigr. 26. 66. εἶναί τις ἔδοξεν I. Pisc. 6. 576. ὃ δὴ σαυρὸς εἶναι &c. κατὰ τοῦτο εἶναι ὁ ξυμφέρομαι — εἶναι πρὸ ὁδοῦ γέγονεν I. Jud. Voc. 12. 98. εἶναι ἐπ' αὐτῆ II. Afin. 47. 615. αὐτὸ εἶναι F. G. mavult ἔσι sed, me judice, non opus. I. Prom. 12. 195. Ἀρχίας ἂν III. Dem. Enc. 47. 525. οἷα τυγχάνεις ὄντα την ὄψιν I. D. Mar. I. 3. 289. ὧν μὴ ὄντων III. Philopat. 13. 599. ὄντας Solan. ἰόντας I. Prom. 11. 194.
εἶπας II. Amor. 49. 452. II. de Luct. 15. 928.
εἶπέ τι ἄλλο II. Tox. 3. 510.
εἶπεν ὑπερβάτως II. Afin. 47. 615.
Εἰραναγόρης v. notas III. Philopat. 20. 607.
εἰρεσία τ' πτερῶν I. Tim. 40. 151.
εἰρέω I. Tim. 26. 138.
εἰρήνη ᾗ I. D. Mort. IV. 2. 343.
εἰρηνικός. εἰρηνικώτερόν ἐσε II. Imag. 1. 459.
εἴρων. εἴτε εἴρωνες σὺ τοῖς λόγοις I. Prom. 1. 24. Ἀθηναῖοι εἴρωνες σὺ τοῖς λόγοις ib.
εἰρώνεια I. Prom. 1. 24.
εἷς εἰμι κἀγὼ III. Tragop. p. 649. εἷς ἀὴρ III. Ep. Sat. 25. 407. εἷς σὺ τῶ πολλοῦ ὄχλου I. Somn. 9. 13. μία σπυδὴ I. Prom. 6. 34. μιᾶς δὲ II. Alex. 46. 251. ἓν in Edd. σὺ male III. Dea Syr. 35. 480. ἑὰν ἕν τι I. Vit. Auct. 6. 545. ἑνὸς ὄντ' σὺ μορίοις I. Herm. 28. 769. ἀφ' ἑνὸς III. Conv. 32. 440. ἑνὸς ἀποδέοντα ἑκατὸν III. Macrob. 23. 225. ὡς ἑνὸς λόγῳ ἃ ἐφ' ἑνὸς ἀνδρὸς ἀναῤῥίψομεν τ κύδος I. Harm. 3. 855. ἐν ἑνὶ ὀφθαλμῶν II. Q. Hist. 2. 3. ὧν ἕνα III. Macrob. 7. 212.
εἰς pro σὺ II. Afin. 39. 607. εἰς ἐμὲ ἀπιδὼν II. Icar. 23. 778. καλαλύομεν εἰς II. Afin. 17. 585. ὑφίζεις εἰς II. Salt. 24. 283. εἰς μυσικοῦ II. Amor. 44. 447. εἰς πλούτ III. Epigr. Omiss. p. 692. εἰς διδασκάλε usitatius quam εἰς διδασκάλες I. Somn. 1. 1.
εἰσαγγέλλω. εἴπε τῶ ὑπακούσαντι εἰσαγγεῖλαι, ὅτις τε εἴη I. Nigr. 2. 40.
εἰσάγω I. Nigr. 31. 74.
εἰσιδὼν. εἰσιδὼν μοι III. Herc. 8. 86.
εἰσιεμι. εἰσίναι II. Tox. 37. 546.
εἰσιρχομαι. εἰσῆλθε δέ μοι φοβηθῆναι I. Prom. 2. 26. εἰσιλθοντας ὑποδέχεται III. Hipp. 6. 71.
εἰσποιέω. ἐσποιεῖτε φήσοντες αὐτὸς I. D. Mort. VI. 3. 349.
εἰσπράττω II. Par. 52. 877. ἀργύριον εἰσπράττω I. Prom. 6. 33.
εἰσφέρειν II. Gall. 21. 734.
εἴσω. ἐς τὸ εἴσω τῶ τομίου I. D. Mort. XIII. 3. 392.
εἶτα I. Herm. 48. 789. εἶτ' ἐ δικαίως II. Amor. 43. 444. & 445. & 446. εἶτα αἱ χίλιαι ψῆες &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 408.
ἐκ. ἐκ βασιλέως ab imperatore II. Eun. 3. 352. ἐκ τοῦ σκελοῦ II. Gymn. 1. 884.
ἕκαςος ἑφιξῶς I. Herm. 26. 764. ἕκασον II. Abd. 4. 163. ὡς ἕκασοι II. 1. Ver. Hist. 15. 81. II. Astr. 7. 363.
Ἑκάτη. Ἑκάτης δεῖπνον I. D. Mort. I. 1. 330.
ἕκατι I. Pisc. 3. 573.
ἑκατόμοον I. Sacr. 2. 528. ὁ τὰς ὅλας ἑκατόμβας scil. θύων I. Tim. 7. 113. ἑκατόμβας παρισᾶσιν II. Icar. 24. 781.
ἐκβάλλω I. Nigr. 8. 47. II. 1. Ver. Hist. 41. 1. 31 δῆμον παίγνιον ἐκβαλλόμενον I. Nigr. 8. 48.
ἐκδίδωμι. ἐκδεδόθαι τινὸς Ἑρμῆ I. Somn. 12. 18. ἐκδιδύσας III. de Electr. 2. 88.
ἔκδοτον II. Bis Acc. 21. 819.
ἐκεῖνον I. Tim. 31. 145. I. Merc. Cond. 10. 666. II. Par. 12. 850. ἐκεῖνός ἐσιν I. Herm. 41. 784. ἐκείνη II. Jup. Conf. 10. 634. παρ' ἐκείνης ἓν ἀπέχουσαι I. D. Mar. III. 2. 297. κἀκεῖνό τι ἀσεμνότερον III. Pseudol. 27. 183. & 184. ἐκεῖνο malit quis ἐκείνοι II. Afin. 12. 581. ἐκεῖνον εἶναι I. pro Merc. Cond. 4. 711. ἐκεῖνο δέ σι φημι II. pro Imag. 19. 496. & 497. κἀκεῖνα III. Adv. Ind. 25. 120. ἐκείνης J. Br. ἐκείνης I. Nigr. 23. 61. ἐκείνης ἐπισκοπῶν III. Rhet. Pr. 3. 3.
ἐκεχειρία quid I. Tim. 3. 104.
ἐκθήσκω II. Q. Hist. 20. 28.

ἔκι

ἐκθορίαν. ἐκ μητρῶων λίθων τοιοῦτον ἐξέθορεν I. Prom. 4. 29. ἐκ τῆ εὐνῆς ἅζως ἐς αὐτοὺς ἐξέθορε ib. ἐκθορεῖν I. Herm. 71. 813.

ἐκκαθαίρω τὸν βίον I. D. Deor. XIII. 1. 236.

ἔκκαυμα. ὑπὸ τῶν ἐκκαυμάτων I. D. Mar. XI. 2. 317.

ἐκκλησία. προύθεσαν οἱ πρυτάνεις ἐκκλησίαν I. Necyom. 19. 482.

ἐκκολάπτω. ἐκκολάπτουσι τοὺς ἀνθρώπους II. 1. Ver. Hist. 22. 88.

ἐκκόπτω. ἐξεκέκοπτο II. Jov. Trag. 16. 661.

ἐκκράζω. ἐκκεκραγέναι III. Adv. Ind. 20. 115.

ἐκκρεμαννύω II. Jup. Conf. 4. 629. ἐκκρεμαννύμενοι II. Tox. 6. 512.

ἐκκωφόω. ἐκκεκώφωκε τὰ ὦτα, & simil. ἐκκεκωφωμένοι πρὸς τὸ κάλλος. attoniti &c. ἐκκωφᾶν & ἐκκωφοῦν. I. Tim. 2. 104.

ἐκλέγω exigo, I. Cont. 11. 505.

ἐκλύω. ἐκλελῦσθαι αὐτοὺς I. D. Mort. I. 4. 335. ἐκλυομένῳ III. Tragop. p. 658.

ἐκμάσσω. τὴν ποικίλην οἶμαι ἐκμετρούχθαι σὺ τοῖς μάλιστα I. Somn. 2. 3.

ἔκμετρος. ταῦτά σοι ἔκμετρα ἔδοξε II. pro Imag. 18. 496.

ἐκμυζίων. ὡς παίδαλις ἐκμύζει ἔριφον — ἡ σάσις ἔλκει τὰς δυνάμεις, καὶ προσκεφυκὸς ἐκμυζᾷ καὶ κινεῖ I. Tim. 8. 114.

ἐκνίω. ἐξένυσεν ἐς τὴν γῆν I. D. Mar. VII. 2. 306.

ἐκπίπτω. ἐξέπιπλες ἐγὼ δὲ ἰσόριπλον I. Nigr. 8. 48.

ἐκπλήσσω I. Merc. Cond. 15. 670. I. Cont. 15. 512. ἐκπλῆξαι τὸ δικαιότατα I. Herm. 31. 772.

ἔκπυος al. ἐκπύου III. Rhet. Pr. 3. 3.

ἐκποδὼν vel ἐκ ποδῶν, e medio II. Jup. Trag. 24. 669 πάντα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος — ἀνδρὸς κακοῦ πράκτορος ἐκποδὼν φίλοι I. Tim. 5. 110.

ἐκπροθεσμῶ τῷ ἀγῶνι II. Gymn. 39. 920.

ἐκπροθεσμῶ I. Prom. 4. 29.

ἐκστεῖον. ἐκστείων τὸν ἄνδρα I. Tim. 43. 156.

ἐκστάδιον III. Nav. 39. 273.

ἔκτοπον. ἔκτοπον al. ἔκπαλον I. Jud. Voc. 6. 90.

ἔκτοσθεν I. Vit. Auct. 26. 566.

ἐκτραχύνω. φιλονεικίαις ἀνθρώπους ἐκτραχύνας I. Somn. 2. 3.

ἐκτρυχόω II. Tox. 30. 539.

ἐκφέρω. μικροῦ ἐκφερομένης I. Nigr. 34. 76.

ἐκφεύγω. ἐκφυγόντι Gesn. ἐκφυγόντα recte II. Bis Acc. 31. 830.

ἐκφθείρω. ἐκφθείρε III. D. Meret. XV. 323.

ἐκφυτεύω. ἔργανον ὑπ' αὐτῶν ἐκφυσούμενον ἐστὶ τὸ σῶμα I. Nigr. 2. 41.

ἐκχέω I. Cat. 17. 640. I. Herm. 79. 822.

ἔλαιον. ἔλαιον σὺν μυρίας II. Gymn. 9. 889.

ἐλαστεύω. ἐλαστεύοντι ἐπὶ Λυδίαν ἔοικεν I. Cont. 9. 500.

ἐλαύνω. νεοζυγὶς ἅρμα ἐλάσασα I. Somn. 15. 20. ἐλαύνων τὸν ἱππόνυτ' &c. II. Abd. 13. 171.

ἐλεγεῖον I. Tim. 46. 160.

ἔλεγχος. προλόγων εἰς ὁ ἔλεγχος III. Pseudol. 4. 165.

ἐλέγχω. ἐληλεγμένων non ἐληλεγχμένων. -- ὁ Σανδίης αἰδοῦσις ὡς ἐληλεγμένος I. Nigr. 4. 43. ἐλεγχόμενόν τι καὶ ἀφημωνοῦν II. Imag. 11. 469.

ἐλελίττω. ἐλέλιξε δὲ μηχανὴ II. Q. Hist. 22. 30.

ἐλεύθερος. τύπτεις τοὺς ἐλευθέρους I. Tim. 52. 169.

τὰ Ἐλευσίνια I. Cat. 22. 644.

ἐλιφάντινος ὦμος Πέλοπος II. Salt. 54. 298.

ἐλίφας II. Q. Hist. 51. 62. Ælian. de animal. refert Πτολεμαῖον τὸν μὴ τὸν Λάγου πρῶτον ἐλεφάντων θήραν συνήσασθαι· ἀλλὰ γὰρ καὶ τὸν ὁμοιοτρόπων I. Prom. 4. 29.

ἔλκω. ἕλκει I. Jud. Voc. 7. 91.

Ἑλλανοδίκαι II. pro Imag. 11. 491.

Ἑλλάς. τὴν Ἑλλάδα φασὶν I. D. Mort. XII. 2. 381. & II. 2. Ver. Hist. 46. 138. & 139.

τὸ Ἑλλάδος ὅρισμα III. Dem. Enc. 10. 498.

ἑλλέβορος I. D. Mort. XVII. 2. 407. II. Gymn. 39. 920.

Ἕλλην. κατὰ τὸν Ἑλλήνων III. Nav. 38. 272. Ἕλλησιν II. Phal. alt. 8. 204.

Ἑλληνικός. τῶν Τρώων ἔθνος Ἑλληνικὸν ἦν I. Somn. 2. 3. τὰς Ἑλληνικὰς I. Herod. 7. 837.

Ἑλλήνιος III. Herc. 2. 83.

Ellipsin verbi ἄγω vel similis, in τοὺς Θρᾷκας III. Meret. IX. 304. praepositionis διὰ vel ἐκ ante τοῦ τίχους vid. III. Philopat. 20. 608. verbi εἶη post εὔρωσιν in nota III. Cyn. 4. 541. τῷ καὶ ante εἰδέναι v. III. Epist. Sat. 1. 385. praep. κατὰ in τὴν ἄραν ad III. Nav. 22. 262. & 263. τὸ λίγε post μή μοι vide III. Philopat. 7. 593. τὸ μᾶλλον vide ὅσῳ δὲ ἂν ξενίζοιμι II. Gall. 18. 730. voculae ὁδοῦ II. Jup. Trag. 25. 671. ad τινα ταύτῃ. τῷ ὁρᾶτε v. in nota ad καὶ ὅπως III. Nav. 36. 272. praepositionis πρὸς ante γάμου ἄγειν vide III. Dea Syr. 60. 490. post τριχιλίου v. III. Mort. Per. 9. 332.

ἐλπὶς τῷ φόβῳ II. Tyr. 11. 148. ἐλπίδος ib. 3. 143. καὶ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα III. Dem. Enc. 38. 519. ἐλπίδως II. Tyr. 18. 154.

ἑμαυτοῦ. ἐμαυτὸν al. ἐμαυτοῦ I. Nigr. 17. 56. ἐπ' ἐμαυτοῦ I. Herod. 8. 839. ἐμαυτῷ II. Gymn. 21. 902. εἰς ἐμαυτὸν ἀνασωθήσεσθαι II. Asin. 20. 587.

ἐμβάλλω. ἐμβαλόμενοι ὑν I. Nec. 9. 467. ἐμβαλόντες II. Gall. 21. 734.

ἐμβάται II. Salt. 27. 284. χρυσοῦς ἐμβάτας III. Adv. Ind. 6. 105. & 106.

ἐμβοάω. ἐμβοήσας II. Amor. 13. 411.

ἐμβροντάω. ἐμβροντηθέντες ἀπίθανον I. Tim. 1. 99.

ἐμβρόντητος I. D. Deor. XIII. 1. 235. καὶ τῷ ὅντι παιδὸς αὐτῶν ἐμβροντήτους ἐποίησεν I. Tim. 1. 99.

ἔμβρυον ἐπταμηνιαῖον I. D. Deor. IX. 2. 228.

ἐμεῖ I. Tim. 55. 172. ἐκ τοσούτου ἐμέτου I. Cont. 7. 499.

ἐμέω. ἐμεμακὼς I. Tim. 45. 159.

ἐμμετρέω. ἐμμεμετρημένος II. Gall. 27. 744.

ἐμός. τὸ ἐμὸν μέρος -- τὸ μὲν τοι ἐμὸν -- τόγε ἐπ' ἐμοί - τὸ δὲ ἐμὸν — τέμὸν — ὅσον ἐπ' ἐμοί — τόγε κατ' ἐμέ I. Nigr. 8. 48.

ἐμπαιγμὸς I. Prom. 1. 24.

ἔμπαλιν ἢ III. Nav. 3. 248.

ἐμπαροινέω. μίμησο γοῦν ἐμέ μοι ἐμπαροινοῦς. & τοῖς ὑπερόχοις ἐμπαροινῶν I. Tim. 14. 124.

Ἐμπεδόκλης. Ἐμπεδοκλέα III. Mort. Per. 1. 326.

ἐμπειρία τὸ λογισμὸν φέρουσα θρασύτερος ἤκουσα εἶεθα I. Nigr. 1. 38. ἐμπειρίᾳ I. Vit. Auct. 13. 553.

ἐμπήγνυμι. καλάμους ἐμπήξας I. D. Deor. VII. 4. 222. & 223.

ἐμπίπλημι. εἰς ἑστέφων ἐμπιπλάμενοι & μεθυσκόμενοι I. Nigr. 22. 67. ἐμπίπλατο II. Amor. 24. 425. ἐμπιπλαμένους II. Bis Acc. 21. 820.

ἐμπίπτω. ἐμπεσόντες II. Tox. 28. 537.

ἐμπὶς I. Cont. 8. 500.

ἔμπορος. ἐμπόρῳ τῷ Κάδμου III. Deor. Conc. 4. 529. τῇ ἐμπόρου II. Alex. 9, 216.

ἐμπρήθω. τὴν ἀκρόπολιν ἐνέπρησας I. Tim. 52. 169.
ἔμπριν. ἐνέπρισε al. σφενέπρισε I. Somn. 14. 19.
ἐμφορέομαι I. Nigr. 25. 64.
ἔμφραττω. εἰ μὴ ἐμφράξηται I. Tim. 19. 129.
ἔμφυλον ἡ ἁμαρτία III. Calumn. 28. 158.
ἐμψυχ- I. Prom. 1. 25. ἔμψυχον II. Gymn. 25. 907.
ἐν I. Sacr. 1. 527. II. Abd. 29. 184. f. omissum ante ὀφθαλμοῖς II. Asin. 52. 621. V. N. ἐν L. ἐπὶ *Hemst.* I. Nigr. 21. 58. ἐν & ἐπὶ crebro alterius invadit locum ib. 7. 45. ἐν ᾧ vide not. III. Tragop. p. 660. f. ἐν μεγάλῳ τιθέμενη II. pro Imag. 17. 494. ἐν Ὀλύμπῳ II. Q. Hist. 38. 50. ἐν τῷ ῥαδδῷ I. D. Mort. XXIII. 3. 428. & 429. ἐν ἀέντι II. Alex. 57. 262. ἐν γειτόνων II. Icar. 8. 758. III. Conv. 22. 434. πίνειν ἐν φιάλαις II. Gall. 12. 721. ἐν οἷς εἶην III. Ep. Sat. 19. 401. ἐν πᾶσιν &c. III. Epigr. Omiss. 687. ἐν δὲ ἑ ἄλλα ξόανα III. Dea Syr. 39. 481. & 482. ἐν ταῖς πληγαῖς II. Asin. 44. 612.
ἐνάγισμα I. Catap. 2. 623.
ἀναγχ- II. Q. Hist. 14. 19. II. Abd. 13. 171.
ἐναγώνι- πρὸς II. Dem. 65. 394. & 395.
Enallagen generis in ἐνυπνίῳ, εἶχε πτῆσις &c. vide II. Gall. 6. 711. pluraque in notis. Enallagen modi notabilem vide in τοῦτο λέγοιμι ἐμὲ II. Par. 2. 839. in Προξενίδες vide III. Dea Syr. 18. 465. in ἔστι vide III. Cronos. 11. 393.
ἐναντί-. μὴ τὸ ἐναντίον ἐστὶ I. D. Mort. XVI. 2. 403. ἐν πλείστῳ ἐναντί- τῷ δήμῳ I. Somn. 2. 3. τὴν ἐναντίαν ἡδέως III. Dem. Enc. 23. 508. ἀκούων ἐναντίων I. Nec. 4. 461. τοῖς ἐναντίοις III. Cyn. 1. 539.
ἔναργης I. Somn. 5. 8. ἐναργὴς an ἐναργὶς II. Amor. 17. 416.
ἔναυλ-, ὁ ἐντὸς τῆς αὐλῆς. ὅθεν ὁ λόγ- ἔναυλ- ὁ ἐντὸς ὢν τῆς ἀκοῆς I. Somn. 5. 8.
ἔνδακρυς. κατέδαρθεν ἔτι ἔνδακρυς I. Somn. 4. 7.
ἐνδεής. πᾶσι γὰρ ἐδόκει ἐνδεὴς I. D. Mort. XIV. 5. 398. τί τὸ ἐνδεὲς; III. Cyn. 3. 540.
ἐνδελέχεια I. Jud. Voc. 10. 95.
ἐνδέω. ἐνδεῖν *Fl* ἐνδεῖς I. Herm. 64. 805.
ἐνδιατρίβω II. Q. Hist. 7. 8.
ἐνδύθειν pro ἐνδοθεῖν III. Char. 25. 633.
ἐνδύσιμον. τὸ ἐνδύσιμον λαβὼν II. Alex. 19. 226.
Ἐνδυμιών II. 1. Ver. Hist. 11. 78.
ἐνδύω. τὴν ἐσθῆτα ἐκείνῳ ἐνδεδυκότα I. Somn. 15. 20.
ἐνεῖδόν σοι II. pro Imag. 1. 484. & 485.
ἔνειμι. ἐκ τῶν ἐόντων II. Phal. Pr. 5. 193.
ἐνέχω. τοῖς αὐτοῖς ἐνεχόμενοι πταίσμασι I. Nigr. 11. 50.
ἔνη ἑ νέα I. Herm. 80. 814.
ἔνθα ἦσαν I. D. Mar. XIV. 2. 322. ἔνθεν III. Tragop. p. 658.
ἔνι γὰρ ἡ &c. II. Jup. Trag. 38. 685.
ἐνιαύσιον- I. Tim. 56. 173.
ἐνιδόν. σὺν ἐνοῦντες I. Herm. 74. 816.
ἔννοια. ἀνυπόστατοι ἔννοιαι ἡ ἂς σὺν οἷδε φύσις τελεσφορεῖν I. Prom. 5. 30.
ἔννομ- II. Salt. 2. 267.
ἔνορκ-. ἔνορκον ποιησόμενος III. Calumn. 8. 134. & 135.
αὐτός τις ἐνοχ- III. Calumn. 24. 156. ἔνοχ- τὸ κακω-σεως II. Bis Acc. 29. 827. & 828.
ἐνσπείρω. τοῖς ἀνηκόοις ἐνσπείρων τὸ θεῖον κήρυγμα I. Somn. 15. 20.
ἐντελὴς I. Sacr. 12. 536. ἐντελεστέρων II. Amor. 33. 433.
ἐντελέχεια I. Jud. Voc. 10. 95.
ἐντέμνω. ἐντέμνεσιν αὐτῷ I. Scyth. 1. 859. & 860.
ἔντεχ- I. Merc. Cond. 7. 662.
ἐντὸς τῆς ἡλικίας III. Char. 16. 626.
ἐντραγεῖν bellaria, III. Conv. 38. 444. & 445.
ἐντρίφω. ἐντρίψατο sc. ἡ Ἑρμογλυφικὴ vel ὁ θεῖ- I. Somn. 14. 19.
ἐντυγχάνω I. Nigr. 21. 59.
ἐνυκλι- ξυνὸς III. Calumn. 10. 140.
ἔνυδρον III. Nav. 20. 262.
ἐνύπνιον. ἐνύπνιον δικανικὸν I. Somn. 17. 21. περὶ τῆ ἐνυπνίῳ ib. 1. 1. τῶ ἔροτα τῆ ἐνυπνίῳ θεῖόν τινα φῆς II. Gall. 6. 710. & 711.
ἐνωχία al. εὐωχία I. D. Deor. XIII. 2. 238.
ἓξ ἡ δίκα I. Prom. 20. 202. ἓξ ὥραι III. Epigr. 17. 679.
ἐξαγορεύω. ἐξηγόρευον πρός μοι I. Merc. Cond. 1. 651. τοὺς ἐξαγορεύοντας τὰ μυστήρια ἐξορχεῖσθ- II. Salt. 15. 276.
ἐξάγω. ἐξάγει, *fens.* ἐξάξει. II. Jup. Conf. 12. 636.
ἐξαδυνατέω. ὅπως μὴ παρσιωῦσ- ἐξαδυνατῶσι I. Som. 13. 19.
ἐξακοντούτης II. Alex. 35. 242.
ἐξακόσι-. ὡσὰ τῶ ἐξακοσίων II. Tox. 24. 533.
ἐξαλείφω I. Pisc. 36. 604.
ἐξαπατάω I. D. Deor. VI. 5. 219. ἃ μὲ γὰ ἐμὲ ἐξηπάτησας ib. I. 1. 204. ἐξαπατᾶσθαι male pro ἐξαπατᾶσαι I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ἐξάπτω. ἐξημμένος II. Gall. 12. 720.
ἐξαρκέω I. Herm. 30. 770.
ἐξαυλίζομαι II. 1. Ver. Hist. 37. 101.
ἔξειμι. ἔκοῦν ἐξέστω σοι ὁ χρόν- I. Cat. 8. 630.
ἐξελαύνει II. Gall. 14. 724.
ἐξέλκω. ἐξειμιείσαιλ- ἐξελκομένη I. Merc. Cond. 3. 655.
ἐξεργάζομαι. θαυμασία πολλὰ ἐξεργάσαιτο I. Somn. 7. 10.
ἐξέρχομαι. ἐξελύθη III. Pseudol. 27. 184.
ἔξεσι. ἐξὸν δὲ I. Tim. 14. 123. ἐξέσω III. Cron. 18. 401.
ἐξετάζω I. Nigr. 6. 44. & 45. χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν III. Calumn. 31. 160. ἐξητασμέν- ἐν πολλαῖς πράξεσι, vulgo τάξεσι II. Alex. 30. 237.
ἐξευρίσκω I. Pisc. 15. 586.
ἐξηγέομαι. πρὸς τὸ εὐφημότατον ἐξηγούμενος I. Prom. 3. 27.
ἐξισωτὴς III. Philopat. 19 606.
ἔξοδ-. ἐξόδοις πολλαῖς τεθυμμένον III. Hipp. 8. 74.
ἐξομολογέω I. Herm. 75. 818.
ἐξέρχομαι I. Pisc. 33. 601. II. Salt. 15. 276. & 277.
ἐξορχοῦνται II. Amor. 24. 424.
ἔξω τῆ κατάγω pro *praeterquam*, variis exemplis I. Tim. 1. 100.
ἔξω τὰ ἀοίδιμα I. Cont. 18. 514.
ἐξωγκόω. ὡς ἐξώγκωται &c. III. Philopat. 27. 616.
Ἐξώδης al. Ἰξώδης I. Tim. 29. 142.
ἔξωθεν II. Amor. 16. 416. τὰ ἔξωθεν vide not. III. Ner. 2. 638.
ἐξωμίας I. Vit. Auct. 7. 547.
ἔξωρ- I. Tim. 22. 132. ἐξαρῶν III. Adv. Ind. 25. 120.
ἑορτάζω. — τὰ Διάσια & τὰ ἐπινίκια I. Tim. 7. 113.
ἑορτή. τὴν δὲ πρὸ τῆ ἑορτῆς III. Cron. 14. 396. & 397.
ἐπάγω II. Q. Hist. 21. 30. ἐπάγειν σῖτον ἐν Αἰγύπτῳ — κρόκας ἐν Κιλικίᾳ I. Nigr. 1. 37. ἐπῆγε τὴν σφαγὴν II. Tyr. 21. 158. ἐπαγομένων I. Scyth. 9. 869.

ἐπα-

ἐπαγωγὴ I. Merc. Cond. 40. 700.
ἐπαιάζω. γράμμαθα ἐπαιάζοθα τῷ νεκρῷ I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἔπαινος. τὸ ἐπαίνων ἀφαλείμμενος III. Rhet. Pr. 21. 22.
ἐπαινὴ Περσιφόνεια I. Nec. 9. 469.
ἐπαινέω I. Prom. 3. 27. I. Harm. 2. 853. ἐπήνεσα I. Zeux. 5. 843. ἐπαινεῖ τολμῶσι III. Bacch. 5. 79. οὐκ ἐπὶ ἔργοις ἐπαινέσονταί σε I. Somn. 7. 10. τὴν μὲ τίχνλω ἄπαιδες ἐπαινέσονται ib.
ἐπαίρω. ἐπαιρέσθων I. Cont. 14. 510. & 511.
ἐπακούω. ἐπήκοον ὦν τὰ λοιπὰ III. M. Per. 5. 328. & 329.
ἐπαμύνω I. Prom. 1. 185.
ἐπαναιρίομαι. ἐπαναιρηνίην III. Muſc. Enc. 9. 97.
ἐπανέρχομαι. οἷος δὴ πρὸς ὑμᾶς ἐπανελήλυθα I. Somn. 1. 1.
ἐπάνειμι. ἐπανῆει πάλιν I. Nec. 7. 465.
ἐπανθίζω II. Q. Hiſt. 13. 18. ib. 51. 63.
ἐπανάθημαι I. Harm. 3. 857.
ἐπανθλοῦντος αὐτοῦ ἐπήκοον III. Mort. Per. 5. 328. & 329.
ἐπαοιδὴ. ἐπαοιδαῖς Μι. Tragop. p. 654.
ἐπάορ ὦν I. D. Mort. XV. 1. 399.
ἐπὶ I. D. Mar. XII. 1. 318. ἐπεὶ τί II. Par. 27. 856. ἐπεὶ male pro ἐπὶ I. Pisc. 42. 609. ἐπὶ τοῖς καταρτυθρίοις &c. II. Q. Hiſt. 44. 57.
ἔπειμι. ὡς' ὃδ' ἐπῆει αὐτῷ ἐκεῖνο I. Prom. 2. 26. ἐπῆει δ' ὧν μοι λέγειν, ἐμοὶ γελᾶν ἐπῆει II. Amor. 36. 436.
ἐπεισάγω II. Q. Hiſt. 8. 11.
ἐπεισκαλέω. ἐπεισκληθῆναι III. Philopſ. 29. 54. & 55.
ἐπεισπαίω III. Meret. XV. 323. I. Prom. 2. 26.
ἐπεισπίπτω. ἐπεισέπεσεν III. Conv. 12. 425.
ἔπειτα (l. ἔπλασεν ὁ Φειδίας τὸν Δία I. Somn. 8. 11. τὰ ἔπειτα II. Q. Hiſt. 9. 11.
ἐπέλασις II. Q. Hiſt. 28. 37.
ἐπελαύνω. ἐπελάσωσι τοῦτον III. Ner. 6. 640.
ἐπελπίζω ſperare facio, act. ſign. I. D. Mort. V. 2. 344. οἱ ἐπελπίσαντες I. Tim. 21. 132.
ἐπεμβαίνω I. Tim. 56. 174.
Epenthelis. per Epenthelin συγκῦψαι pro συγκῦψαι III. Philopat. 15. 601.
ἐπέρας I. Prom. 5. 31. ἐπέρασεν Γλαυκίαν ἐργάζεται III. Philopſ. 15. 42.
ἐπέρχομαι I. Jud. Voc. 2. 84. ἐπέρχεταί μοι παῤῥησιάζεσθαι I. Prom. 2. 26. σκυθὴ δὲ μοι ἐπελήλυθεν μακαρίσαι ib. αἰτίαι δὲ ἂς τοῖς Ἰλιεῦσιν ἐπῆλθε τοὺς μὲ τιμῶν τοὺς δὲ μή. ib. διαπράττεσθαι ὅ, τι ἂν ἐπέλθῃ τούτοις ib.
Ἐπευφρατίδης I. Piſc. 19. 588. & 589.
ἐπευωνίζω. νόμος ἐστὶν ὃς ἐπευωνίζων τοὺς πίνοντι τὴν ἀγορὴν — ἐπὶ δὲ τοῦ πλῆθει τὸ διδημοσιωμένον πολὺ πάντα ἐπευώνισε — ἐπευωνισμένων τῶν πυρῶν, & ſimilia multa vid. ad ἐπεωνιζόμενοι I. Nigr. 23. 62.
ἐπὶ. ἐπ' ἐχυρᾶς al. ὑπ' ἐχυρᾶς I. Nigr. 36. 78. ἐπ' ἐμοὶ κληρονόμῳ I. D. Mort. VII. 1. 355. ἐπὶ & ἐπ crebro alterius invadit locum I. Nigr. 7. 45. ἐπ' ἐμὲ αὐτὸν I. D. Deor. VI. 3. 217. ἐπὶ δ' ὧν εἰς III. Rhet. Pr. 8. 8. ἐπεὶ πάρα II. Bis Acc. 1. 793. ἐπὶ πολὺ Solan. judicat ἐπὶ delendum III. Mort. Per. 7. 330. ἐπὶ τετράων καὶ εἴκοσι τεταγμένοι I. Zeux. 8. 846. ἐπὶ τῷ θεῶν ἀφιγμένῳ II. Jup. Trag. 45. 693. ἐπ' ἐμοὶ III. Rhet. Pr. 1. 2. ἐπὶ τούτῳ III. Hipp. 6. 71. ἐπ' ἐμοὶ καθίζων II. Aſin. 29. 598. ἐφ' ᾧ II. Abd. 9. 167. ἐφ' ὅτῳ I. Zeux. 7. 845. ἐπὶ τῇ Ποικίλῃ II. Dem. 14. 381. ἐφ' ὅ, τι ἦκε II. Alex. 53. 257. ἐπ' αὐτὸν II. Tyr. 18. 155. ἐπὶ τὸ θέατρον III. Philopatr. 29. 612. ἐπὶ τούτων v. notas III. Mort. Per. 41. 362. ἐπὶ τούτῳ II. Tox. 20. 528. τὰς ἐπὶ τῷ μισθότου &c. II. Tyran. 18. 154. ἐφ' ἱερῶν III. Philopſ. 21. 49. ἐπὶ τούτοις II. Aſin. 11. 580. & II. 1. Ver. Hiſt. 19. 86.
ἐπιβαίνω I. Nigr. 26. 65. I. D. Deor. XXII. 4. 272.
ἐπιβάλλω. ἐπιβάλλει τὸ ὀφθαλμὸν II. Aſin. 4. 572. ἐπιβαλλομένῳ III. Philopat. 16. 602.
ἐπιβλέπω. ἐπίβλεψιν II. Aſtr. 20. 368.
ἐπιβολὴ I. Tim. 13. 122.
ἐπιβούλευτος I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβουλεύω I. D. Deor. XXI. 2. 268. ἐπιβουλεύσί μοι I. Tim. 38. 150.
ἐπιβουλὴ. τὴν ἐπιβουλὴν ἀγνοοῦντος III. Calumn. 22. 153.
ἐπίβουλος I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβύω I. Tim. 9. 117.
ἐπεγίνομαι. ἐπιγίνεται I. D. Mort. VII. 1. 356.
ἐπίγραμμα. τὐπίγραμμα v. ad III. Dem. Enc. 10. 499.
ἐπιγράφω. ἐπιγράφονται ἕκασθες προτάτην ἑαυτῶν II. Bis Acc. 29. 828.
ἐπιδείκνυμι. ἐπιδέδειχται ἢ διεξέλθει I. Herm. 24. 763.
ἐπιδαψιλεύομαι uberius illuſtro, I. D. Mort. XXX. 2. 452. & 453.
ἐπιδίδωμι II. Salt. 34. 287. ἐπίδωκαν II. Aſin. 45. 613.
ἐπεικῶς II. Q. Hiſt. 15. 22. & 23.
ἐπιζηλοτυπία I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
ἐπιζήμιος τοῖς χρωμένοις III. Calumn. 8. 134.
ἐπιθορυμαι I. Prom. 4. 29.
ἐπιθυμία. τὸ τοῦ Πίσῃ θαυμάσιον Διὸς γενέσθαι Φειδίας ἐπεθύμησεν I. Somn. 9. 14.
ἐπιθυμία. ῥᾴδιον θεραπεῦσαι ταύτῃ τὴν ἐπιθυμίαν III. Cyn. 10. 544. ἄγαν ἐπιθυμίας I. pro Lapſ. 16. 737. ἐπιθυμίαι II. Amor. 35. 435.
ἐπικείται III. Dea Syr. 29. 476.
ἐπικαιρτομίαν I. D. Mort. XIV. 5. 398.
ἐπικλάω. ἐπικλάδμον inflexum. II. pro Imag. 13. 492. & II. Tox. 20. 529.
ἐπικλείω. ἐπικλειθῆναι leg. ἐπικλυθῆνα III. Philopſ. 36. 62.
ἐπικλύω I. D. Mort. XIX. 2. 411.
ἐπίκοπος. ἐπικόπῳ τῇ ἀνωθέρα χρησάμενος pro codice uſus ſcala navali I. D. Mort. X. 9. 370. &c.
Ἐπίκυρος I. Piſc. 1. 570. ib. 4. 575. I. pro Lapſ. 6. 732. ὁ Ἐπίκυρος λέγει II. Bis Acc. 20. 816. Ἐπικούρους II. Alex. 45. 251.
ἐπιλαμβάνομαι I. D. Mar. IX. 2. 313. ἐπιλάβῃ II. Galli 23. 736. ἢν ποτε πεῦφος πυρετὸς ἐπιλάβηται I. Nigr. 29. 69.
ἐπιλέγω II. 2. Ver. Hiſt. 36. 131.
ἐπιλέγω. ἐπιλεγόμενος III. Philopſ. 25. 53. ἐπιλέξατο I. D. Mar. V. 2. 301.
ἐπιλίγδην I. Nigr. 36. 78. Ἄκρον ἐπιλίγδην γράψαι δὲ οἱ ὄφιον ἔχρις ib.
ἐπιμαίνομαι. ἐπιμεμήνεται σε I. D. Mort. I. 1. 288.
ἐπιμανὴς. ἐπιμανεσίφα III. Pſeudol. 21. 178.
ἐπιμανῶς II. 2. Ver. Hiſt. 25. 122.
ἐπιμελέομαι I. Prom. 4. 189. ἐπιμελέομαι ἐχέω ib. 7. 36. σὺ πιλαλάμβανε ἐπιμεληθῆναι III. Fug. 5. 368.
ἐπιμελὴς ἄλλως &c. II. Gall. 29. 747.
Ἐπιμενίδης. ὡσὲρ τὸ Ἐπιμενίδου & τετυφωμένος σοφιστὴς λέγεται Ἐπιμενίδου τινὰ Κρῆτα κεκοιμῆθαι. I. Tim. 6. 111.
ἐπιμετρέω I. D. Mort. V. 1. 344. III. Philopſ. 24. 52.

Ἐπι-

Ἐπιμηθὴς ἁμαρτίνω I. Prom. 7. 37.
ἐπιμηκεις σόλος III. Dom. Enc. 37. 519.
ἐπιμήκυσον II. Gymn. 26. 908. III. Macrob. 2. 209.
ἐπιμιγνυμι commerciorum ſocietate jungo III. Ner. 2. 637. & 638.
ἐπινευω II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
ἐπίνοια. κ ἐπινοιας αὐτοῦ II. Alex. 1. 208.
ἐπ.ξεω. ἄχρι τῦ ἐπιξεται μόνον I. Nigr. 36. 78.
ἐπιπαρεμι. ἄλλα τινὸς αἰφνιδίως ἐπιπαρόντος I. Merc. Cond. 26. 684.
ἐπ.πεδαι J. Br. legit ἐπιπηδᾶι I. Tim. 48. 161.
ἐπιπίπτω II. Tox. 43. 551. ἐπιπεσόντες ib. 39. 547.
ἐπιπλέω. ἐπιπλευσαντων τ Λιβυης I. D. Mort. XII. 3. 384.
ἐπιπληττω. ἐπιπληξει III. Herc. 7. 85.
ἐπιπολάζω I. Tim. 9. 117. φιλοσοφία κ λόγων ἔριδες ἐπιπολασαν αὐτοῖς I. Nigr. 1. 37.
ἐπίπονος ἐύνη II. Dem. 1. 374.
ἐπ.ρρέω I. D. Mort. IX. 2. 360.
ἐπιρρέοντος I. Herm. 61. 803. χιδὸν ὀκχυθησομένω τῦ ἐπιρρέοντος I. Tim. 18. 129.
ἐπίρρυτος III. Philopat. 12. 597.
ἐπισείω I. Scyth. 11. 872.
ἐπίσημος. εἰ μη ἐπίσημος ἡ τύχη γένοιτό μοι I. Nigr. 23. 61.
ἐπίσης I. D. Deor. XX. 1. 254.
ἐπισιτισάμενος II. Icar. 11. 762.
ἐπισκεψόμενος νοσοῦντα III. Philopſ. 6. 34.
ἐπισκήπτω I. Catap. 8. 629.
Ἐπισκοπέω I. Nigr. 18. 57. I. Cont. 1. 487.
ἐπίσημι. ὡς ἐπίστασαι II. Paraſ. 3. 840. ἃ μη ἐπισάμεθα II. Phal. alt. 6. 203.
ἐπισολή, ἐπισολαὶ πρωτοτυπικαὶ III. Conv. 30. 438. ἐπισολαι ἀρχόντων II. Q. Hiſt. 20. 28. τὰς ἐπισολας de una epiſtola II. Amor. 47. 451.
ἐπισομίζω II. pro Imag. 10. 490. ἐπισομίζων II. Jup. Trag. 35. 683.
ἐπισύρω. ἐπισισυρμὸν III. Nav. 2. 248. III. Philopatr. 20. 606.
ἐπισωρεύω. μάτλω ἐπισωρεύειν τινὰ τοῖς προϋπάρχουσιν I. Nigr. 1. 37.
ἐπιτάττω I. D. Mort. XXIX. 2. 450. ὧδε δύναμιν ἐπιτάττων I. Nigr. 28. 68.
ἐπιτάφιος II. Alex. 60. 263.
ἐπιτειχίζω. ἐπιτειχίζειν Ἀθήναις Δεκελειαν -- τυραννίδα ἐπιτείχισιν item ἐπιτίθειχικὸς τῷ λογικῷ -- ἐπιτειχίσαιλες τας ψευδεῖς δόξας κατα τ ἀληθείας multaque notabilia hujus generis I. Nigr. 23. 63.
ἐπιτείχισμα. ἐπιτείχισμα τ νόμων. ἐπιτείχισμα ἀνθρωπίνων παθῶν -- ὁ τὴν Εὔβοιαν &c. καλασκευαζων ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀτλικὴν -- Φρούριον & ἐπιτείχισμα & ἐπιτείχισμα ἦν πρὸς καλακωχὴν τ χώρας & ſimilia, ad I. Nigr. 23. 63.
ἐπιτήδειος ἡμέρα opponitur diei parum auſpicatæ ἀποφράδι I. Somn. 3. 5.
ἐπιτηρέω. ἐπιτηροῦσιν εἴ πω III. Calumn. 10. 139.
ἐπιτίθημι. ἐπεὶ γὰ ἐπίθηκα I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιτίμιος I. Merc. Cond. 4. 657.
ἐπίτιμος II. Tox. 26. 535.
ἐπιτραπέζιος I. Herm. 68. 811.
ἐπίτριπτος. ἐπιτριπτότατε I. Tim. 46. 159.
ἐπιφημίζω I. Prom. 1. 24. ἐπιφημίζειν III. Philopat. 26. 615. οἷς τε πράτλεις ἐπίδοσιν ἐπιφημίζης I. Prom. 1. 24. θεους ἐπ.φ μισῶν ib.
ἐπιφοιτάω I. Nigr. 18. 57.
ἐπιχαίνω. ἐπιχαίνετε I. D. Mort. VI. 3. 348.
ἐπιχαλαζω I. Tim. 58. 175.
ἐπιχειρεω I. D. Deor. XXII. 4. 272. ib. XXIII. 2. 275.
ἐπιχειρο. — τὰ ἐπιχειρα — τα τ φιλανθρωπίας ἐπιχειρα τ ἀκαίρε παῤῥησιας τὰ ἐπιχειρα — ἐπιχειρα τ ἀνοίας ἔλαβεν — (ἡ ἀρετη) οὐκ ὀν ὑγραιων τὰ πιχειρα λαμβάνει I. Tim. 4. 106.
ἐπίχρισος I. Tim. 28. 141.
ἐπιχρω II. Q. Hiſt. 62. 63.
ἐπιψηκάζω I. Merc. Cond. 27. 686.
ἐπιψηφίζω I. Nec. 20. 483. ἐπιψηφισει τῇ ἐκκλησίᾳ I. Tim. 44. 157.
ἕπομαι. εἵπετο μισθ' ἡμῶν III. Nav. 1. 246. & 247. ἕπεσθαι μόνον III. Rhet. Pr. 14. 15.
ἐπώνυμος I. Tim. 47. 161.
ἑπομοσα I. D. Deor. XX. 16. 267.
ἑπτὰ. ἑπτὰ στειρεντα III. de Domo 20. 202.
ἐποχ.ω. ἐποχείλῃ τοῖς ἀπηγμένοις I. Prom. 6. 32. ἐποχυμένη al. ἐπηχυμένη ib. ἀναπαίστοις μέτροις ἐποχυμένη ib.
ἑπτάκις I. Piſc. 2. 571.
ἑπτάτης I. Cont. 17. 514.
ἕπω. ὁ δὲ βούλομαι εἰπεῖν I. Herm. 20. 758. ἄλλα εἰπόντος II. 1. Ver. Hiſt. 3. 71. εἶπον ἂν τάχα κ ταῖς καλάμοις κατα τ μῦθον I. Nigr. 6. 44. ἢ εἶπον τις I. Herm. 31. 772. ὅτωσὶ μ εἰπεῖν I. Tim. 8. 114. ὃν εἰς την βύλην, ὃν εἰς τ δῆμον εἶπαν I. Prom. 6. 33.
ἐραζῆ. τὴν ἑταίραν ἐκείνῳ ξυστησομένας I. Nec. 7. 466.
ἐρωνυμια. ἐρωνυμίαν συκοφαντίαν I. Jud. Voc. 12. 98. ἐρώνυμος I. Piſc. 32. 600. τῷ ἐρωνύμῳ συκοφάντῃ I. D. Mar. IX. 1. 310. τὴν ἑταίραν τ νέως III. Nav. 5. 251.
ἔρανος I. Tim. 45. 159.
οἷς τους ἐράνους συνδιαλυσάμενος III. Dem. Enc. 45. 524.
ἐράσμιος II. Imag. 22. 480.
Ἐρατοσθένης III. Macrob. 27. 218.
ἐρᾶν I. Nigr. 38. 81. ἐρᾶν αὐτῆς I. D. Deor. X. 1. 230. ἐρᾶς ἀδυνατων I. Herm. 51. 792. ἐρᾶντες ἀνεράστων I. Tim. 27. 141. τ ἐρωμένων I. D. Mort. VI. 3. 350. πρὸς τ ἐρώμενον πιτεῖν II. Aſin. 12. 581.
ἐργάζομαι I. Prom. 9. 192. ἐργάζοντο II. Aſtr. 23. 370. ἐργάσασθαι λίθους I. Somn. 12. 18. dicitur Socrates εἰργάσθαι συν τῷ πατρὶ την λιθοτομικὴν ib. ἐργάσω I. Herm. 71. 812. ἐργαζόμενος II. Alex. 31. 240.
ἐργαστηριον I. Nigr. 25. 65. ἐργαστήριον ἔχων μεγα I. Somn. 12. 16.
ἔργον. τὸ δὲ ἔργον III. de Domo 25. 204. ἔργον ἀμβολᾶς I. Scyth. 11. 872. ἔργον γιγνόμενον coitus, I. D. Deor. XVII. 2. 246. οἱ ἐξ αὐτοῦ τὸ ἔργα διαφυγόντες II. Q. Hiſt. 25. 33.
ἔρδω. ἔρξαι I. Merc. Cond. 5. 658.
ἔρεισμα τ Ἀθηναίων I. Tim. 50. 163.
ἐρημη indicta cauſſa, I. Piſc. 32. 601.
ἐρισμαίνω. ἐρισμαινειν δίκας I. Prom. 1. 25.
ἔρις. λόγων ἔριδες I. Tim. 9. 117.
Ἐρισμαράγος I. Tim. 1. 99.
ἕρμαιον. τὸ κρίττον ἕρμαιον ἂν I. Somn. 9. 13. κἀκεῖνος ἕρμαιον ποιήσεται σε I. Herm. 52. 792.
Ἑρμᾶς κοινὸς III. Nav. 12. 256.
Ἑρμείας II. Eun. 9. 357.
ἑρμηνεύς. ἡ ἑρμηνέως I. Jup. Trag. 30. 677.

Ἑρμῆς I. Tim. 24. 138. Ἑρμῆς ἀγοραῖος II. Jup. Trag. 33. 680. ἐκ παντὸς ξύλου Ἑρμῆς οὐ γίνεται I. Somn. 12. 18.
ἑρμογλυφεῖα I. Somn. 12. 18.
ἑρμογλυφος I. Somn. 12. 18.
Ἑρμότιμος I. Herm. 1. 739. ib. 32. 773.
ἔρομαι. ἤν ἔρηται II. Asin. 33. 602.
ἐρύθημα I. D. Mort. I. 3. 333.
ἔρχομαι II. Amor. 49. 452.
ἔρχομαι. ἢ ἐλθὶ ἤδη I. Somn. 15. 19.
ἔρως. τίς δέ σε ἔρως I. D. Mort. XXVI. 1. 434. ἔρωτες II. Amor. 1. 396. ἔρωτες δὲ ὠδηκιτώμενοι I. D. Mar. XV. 3. 326.
ἐρωτάω. ἐρωτᾶν διδάσκουσι τὸ νοῦν I. D. Mort. I. 2. 332.
ἐς Διὸς ἕδος II. Alex. 40. 247. ἐς διδασκαλεῖα I. Herm. 82. 827. ἐς τὸ κάλλος propter pulcritudinem II. pro Imag. 23. 502. ἐς τὸ Περσικὸν III. Nav. 30. 267. ἐς χῶρον ἐκπίμπουσι II. de Luct. 8. 925. ἐς τὰ ὕπαιθα pro ἐν τοῖς vid. in nott. plura exempla II. Asin. 1. 568. ἐς τοσοῦτος ἀποδυσόμενος II. Gymn. 36. 917.
ἔσιμοι. ἐσιόντων III. Dea Syr. 34. 479.
ἐσθὴς I. Nigr. 30. 72. ἐσθῆτι II. 2. Ver. Hist. 12. 110. ἢ λευκὴν ἐσθῆτα λαβὼν ἐκδύεται I. Nigr. 14. 53.
ἐσθίω. ἐσθίων τι τῶν λιπαρῶν III. Mort. Per. 16. 340. & 341.
ἑσπέρα. ἑσπέρια ὀψικὰ μέρη I. Somn. 15. 20.
ἢ μέσῃ ἑσίαν &c. II. Amor. 36. 437.
ἑσιᾶν II. Dem. 33. 387.
ἑσπερία I. Tim. 30. 143. ἐπὶ ταύτῃ τὴν ἑσπερίαν τραπέσθαι ib. 6. 110.
ἔσχατος. ἐν ἐσχάτοις II. Jup. Trag. 3. 644.
ἐσωθρικὸς I. Vit. Auct. 26. 596.
ἑταιρεία II. Tox. 10. 516.
ἑταίρα. ἑταίρας σιωὰν I. D. Mort. XII. 6. 388. νόμος Ἀθήνησι τὰς ἑταίρας ἄσθενα φορεῖν I. Nigr. 13. 51. σκεψάμενος τὴν ἑσίαν εἰς ὑμᾶς τοὺς φιλοσόφους ἢ τὰς ἑταίρας I. Tim. 12. 120.
ἑταῖρος. ποῖος δ' ἂ κόλαξ, ἢ τὶ πλεῖον ἔχ ἑταίρων περὶ αὐτὸν ὄσων I. Tim. 12. 121. τῶ ἑταίρων τις ἐρᾶν ταῦτα II. Dem. 30. 386. πρὸς τοὺς παρόντας τῶ ἑταίρων II. Bis Acc. 17. 812. τοὺς ἑταίρους II. 2. Ver. Hist. 23. 121.
ἕτερος. ἑτέραν I. Tim. 5. 110. τὴν ἑτέραν sc. χώραν I. Prom. 2. 187. εἰς ἕτερον τόπον I. D. Mort. XVII. 2. 407. τοὺς ἑτέρους II. 2. Ver. Hist. 23. 121.
ἔτι. εἰ ἔτι III. Nav. 26. 265. ἐπ' Gesn. ἔτι III. Mort. Per. 7. 330.
ἔτι καλεῖσθαι εἰκῆ ἄξιον I. Prom. 5. 30. ἔτι ἀγνοῶν ἐοίκασιν οἱ τοιοῦτοι ib.
ἔτος. εἴκοσιν ἔτη I. Herm. 59. 800. ἀπὸ πέντε ἐτῶν I. Sacr. 11. 534. ἐτῶν μυρίων ib. 14. 538. τεττάρων ἐτῶν III. Mort. Per. 20. 344.
εὖ. φύσεως εὖ ἔχων I. Somn. 7. 4. confer ἤκω. εὖ οἶδ' ὅτι II. Imag. 14. 473. Λυκιανὸς Νιγρῖνε εὖ πράττειν I. Nigr. 1. 37. εὖ λέγεις III. Philopf. 15. 42. εὖ πράττειν I. pro Lapf. 5. 730.
εὐαδίκητος I. Tim. 32. 145.
εὐανδρίδας I. Herm. 39. 782.
εὐανθὴς I. Merc. Cond. 41. 702.
εὐαρχος II. Lex. 1. 319.
εὐγενὴς II. Jup. Trag. 26. 672.
εὐγενὴς. εὐγενῶν II. Tox. 24. 533.
εὐγενῶς II. Asin. 20. 586.
εὐγλάγιστος III. Tragop. p. 650.
εὐδείμων, ὦ Σώκρατες, ἄνθρωπος εἶ I. D. Mort. XX. 5. 418.
εὐδειμόνημα II. Imag. 22. 483.
εὐδειμονία. ἄγει εὐθὺ τὴν εὐδειμονίας I. Herm. 46. 788.
εὐδοκιμεῖν I. Nigr. 8. 48. εὐδοκίμων II. Alex. 22. 230. II. pro Imag. 19. 499. τὸν θεῖον ἀμφοτέρων καὶ μᾶλλον εὐδοκιμοῦντα I. Somn. 7. 9. εὐδοκιμεῖν παρὰ τοῖς πολλοῖς I. Nigr. 22. 61. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις εὐδοκιμεῖν I. Somn. 11. 15.
εὐδόκιμος. εὐδόκιμος ἐν ὀλίγοις I. Somn. 2. 4.
εὐεξία II. 1. Ver. Hist. 1. 70.
εὐεργέτης ἀναγεγράφθη I. Cont. 24. 524. ἀποκόψαι εὐεργέτην I. D. Mort. X. 6. 367.
εὐήτριος II. Lex. 9. 335.
εὐθὺς. εὐθείαν I. Herm. 4. 743. εὐθύς σε II. Gall. 1. 702. εὐθὺς ἀγνοῆσαι II. Tyr. 17. 154. εὐθὺ II. Amor. 42. 444. εὐθὺ τῆς πόλεως I. Nigr. 2. 40. εὐθὺ τοῦ βίου II. Amor. 34. 434.
εὐκλεὴς. βίος εὐκλεέστερος I. Somn. 12. 16.
Εὐκλείδης I. Cat. 5. 626. I. Herm. 76. 818.
Εὐκράτης I. D. Mort. V. 1. 343. I. Herm. 11. 750. Εὐκράτους τοῦ πάνυ III. Philopf. 5. 32.
Εὐκτήμων. Εὐκτήμονος III. Dem. Enc. 48. 526.
Εὐμενὴς ὁ Καρδιανὸς I. pro Lapf. 8. 734.
Εὐμολπίδαι II. Alex. 39. 246.
εὐμορφία III. Ocyp. p. 669.
εὔμορφος. πότερος εὐμορφότερός ἐστι I. D. Mort. XXV. 1. 431. ἡ μὲν εὐμορφότερον I. Tim. 23. 136.
εὐνοια I. Merc. Cond. 19. 674.
εὔνυς. νὴ Δία, εὐνυχέως I. D. Mar. VII. 2. 306.
εὐνὴν ἀνδράποδον II. Bis Acc. 16. 816.
εὐνοῦχος ὁ Κελτῶν II. Eun. 7. 356.
εὐποιΐα II. Imag. 21. 479.
εὐπροσίτως II. 2. Ver. Hist. 44. 137.
εὐπρεπῶς II. Amor. 21. 421.
Εὐριπίδιον III. Macrob. 23. 226.
Εὐριπίδης. ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν γιγμάτων Εὐριπίδου I. Jud. Voc. 7. 90. τὸν τοῦ Εὐριπίδου Φαέθοντα III. Adv. Ind. 28. 123. κατὰ τὸν Εὐριπίδην II. Amor. 37. 438.
εὑρίσκω. ὅ, τι εὑρήσει I. Herm. 67. 809. εὑρίσκει II. Asin. 35. 604. ταύτην ταῖς μάλιστα ὁμοίας ἔσαν ἀρχαίαν εὕρεσιν I. Somn. 2. 4.
Εὐρύβατος II. Alex. 4. 210.
εὔρυθμος μὲν τὰ πράγματα II. Salt. 80. 311.
Εὔρυτος I. Pisc. 6. 576.
εὐρύχορος pro εὐρύχωρος I. Nigr. 16. 54.
Εὐρώπη. τὴ τῆς Εὐρώπης πατρὶ I. D. Mar. XV. 1. 324.
Εὐρωπος. ἐν Εὐρώπῳ II. Q. Hist. 28. 36.
εὐρυτιμία I. Nec. 15. 476.
εὐσεβὴς. καὶ εὐσεβεστάτη III. Macrob. 7. 212.
εὐτέλεια καὶ ἀγένεια I. Prom. 9. 192.
εὐτρεπὴς I. D. Mar. X. 2. 316.
εὐτυχία. ἠυτύχησαν III. Hipp. 3. 68. τοὺς εὐτυχεῖς — ἔρως II. Amor. 7. 404.
εὐφημία. εὐφήμει I. Cont. 12. 506. εὐφημεῖν δὲ χρὴ I. Harm. 4. 858. εὐφημεῖν χρὴ I. Herm. 8. 747.
Εὔφορβος II. Gall. 4. 708.
Εὐφράτης II. Jup. Trag. 7. 650.
Εὐφρήτη III. Dea Syr. 18. 466.
εὐφυὴς. εὐφυῆ II. Alex. 5. 213.
εὐχαριστία. εὐχαριστήσομεν III. Philopat. 29. 618.

εὐχὴ I. Merc. Cond. 6. 660. τ̃ εὐχῆς μειζόνως ib. 12. 668. τ̃ εὐχῶν I. Tim. 34. 146.
εὔχομαι. εὔξασθαι δέον II. Q. Hist. 38. 51. τὰ κάκιστα εὐχόμενοι γενέσθαι I. D. Mort. IV. 2. 343. ἀλλὰ καὶ τοῖς εὐχομένοις τοῦτο χρήσιμον I. Tim. 11. 120.
εὔων. νόμισμα τίμιον ἢ εὔωνον — ὅτως εὔωνα πανταχῆ τὰ καλὰ — εὔωνον ῥίπτετε τ̃ λόγον — ὅτως εὔωνον ὄντως καὶ ῥᾴδιον εἶναι, κατορθοῦσθαι — ὀλιγουσίας ποπρά τι καὶ εὐωνοῦ — εὐωνότερος τ̃ ἀπεκεκραγμένων I. Nigr. 23. 62.
εὐωχέω I. Tim. 43. 155.
ἔφεδρος II. Gall. 9. 715.
ἐφελκομένη III. Epigr. 16. 679.
ἐφέστρια III. D. Meret. V. 291.
ἐφευρίσκω. ἐφευρόντες III. Philopat. 29. 617. & 618.
ἐφηδομαι. ἐλαύνειν τ̃ ἐφηδύντ' ἂν δικαίως &c. II. Abdic. 13. 171.
ἐφίεναι σὲ τὰ τοιαῦτα οὐ χρή II. Jup. Trag. 26. 672.
ἐφίσατον. ἐπεσάτει Ἀτόκων III. Deor. Conc. 14. 537.
ἐφίστημι. ἐπίστησας ἐμαυτὸν — ἐπίστας ἀθέμιστα — ἐπιστάντες σιωπῇ — τὴν πορείαν ἐπίστησας — ἐπίστησαι τ̃ σόλον, τὴν φυγήν — εἰς τὸ κατὰ μέρος λεγόμενον αὐτὸς αὑτὸν ἐπίστησας — πῶς οὐκ ἄξιον θαυμάζειν ἐπιστασίας — ἴδοις ἂν ἐπίστησας — καὶ ἐπιστάσεις διατραπέσιν — ἐννοεῖν μὲ δ' ἄφνω μὴ ἐπίστησας — ἄξιον δὲ ἐπίστασαι πρᾶγμα — ἐπίστησας τὴν Δῆλιον — ἐπίστασαι τοῖς πράγμασι τ̃ νοῦν I. Nigr. 17. 56. οὐκ ἐφίσταμαι ἐφ' ᾧ τὴν ἀνάμνησιν ἀθροῖσαι σὺν χρόνῳ I. Somn. 8. 12.
Ἐχεκρατίδης I. Tim. 7. 113. ib. 44. 157.
ἔχιδνα I. Nigr. 38. 81. ὑπὸ ἐχίδνης δηχθείς III. Philopf. 11. 39.
Ἐχινάδες II. Salt. 50. 297.
ἔχω I. Halc. 6. 182. I. Prom. 15. 198. I. D. Mort. XVI. 1. 403.
ἔχω. ὅπως τι τῶν ἔχω — εἰ καθάπερ τῶν ἔχω ἀγγείων ἴσι — ὅπως ἔχει πίστεως ἐ σπουδῆς καὶ εὐνοίας πρὸς τὰ ἐγκεχειρισμένα — καὶ ταῦτα ὅπως εἶχον δυνάμεως — ἀφθη χρῆναι τὴν ἐμαυτοῦ γνώμην, ἃς ἔχω περὶ τούτων εἰς μέσον θεῖναι — οὐχ ὅτω τρόπον μόνον ἔχεις — ὅτω δὲ ἔχοιμι γνώμης I. Nigr. 1. 38. ὅ μοὶ σὺ ποτε ἴσον ἔχω γόμος I. Somn. 9. 14. ὅ δ' ἔχω I. Jud. Voc. 6. 89. οὐκ ἔχομεν αὐτῶν I. Somn. 12. 17. ἔχω σκευάσασα II. Asin. 20. 588. ἔχω θαυμάσας II. Alex. 61. 265. οὐκ ἔχω procul dubio vitium pro ἔχοις I. D. Mort. XXIV. 2. 430. ἔχει II. Amor. 25. 426. ἔχει σε I. Tim. 24. 138. ἔχε pro εἶχε III. Dea Syr. 12. 458. ἔχε πάνυ ὑπερ II. Icar. 28. 785. καλῶς εἶχεν I. Cont. 1. 490. τοὺς ὤμους ἕξεις καρτεροὺς I. Somn. 7. 9. ἐχέτω I. Merc. Cond. 8. 663. ἔχοιμι ἅλις vulgo, ſed pro eo exhibetur ἐμοίγε ἅλις II. Bis Acc. 12. 806. ἔχει I. Herm. 81. 825. εἰ νεῶν ἔχοι I. Somn. 9. 14. ὡς ἂν ὕλης ἡ τέχνης ἔχῃ II. Jov. Trag. 7. 650. ἔχων ἐμπειρίαν σφαίρης ἀκριβῆ II. Q. Hist. 37. 49. ἀφ' τὸ μὴ ἔχειν ὅπλα I. Tim. 51. 164. ἔχουσα III. Nav. 5. 251. καλεπῶς ἔχοιμι I. Nec. 14. 476. ἔχοιμι II. pro Imag. 9. 488. ἀνάγκαι ἔχοιμι I. Nigr. 22. 61. τῷ πομπεύειν ἔχοιμι ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. ἀπρὶξ ἐχομένους αὐτῶν ὠρῶν I. Nec. 5. 462. ἔχετο *Fenſ.* vult ἀπέχετο III. Dea Syr. 22. 469. & 470.
ἐψάω. ἤψην II. Gall. 14. 722.
ἔψω I. Vit. Auct. 6. 545.
ἑωθινὸς I. pro Lapſ. 1. 725.
ἕωλος ἡ ψυχολογία I. Somn. 17. 22. ἕωλος μοῖρα I. Prom. 8. 191.

Z.

Ζῆτα. ἐπὶ τ̃ παλαιῶν γραμματικῶν καὶ τὸ ζμίκρα ἐ τὸ ζμικρὸς ἀφ' τοῦ ζ κατηρχετο καθαρηθέντος παρὰ τ̃ ὑστερον τῇ ἀντιθέσει τῶ σ'. I. Jud. Voc. 9. 94. τὸ δὲ Z. I. Herm. 43. 785.
Ζάμολξις I. Scyth. 1. 860.
ζάω II. Q. Hist. 29. 39. λαγὼ βίον ἔζης I. Somn. 9. 13. πρὸς τὰ φύσει καλὰ ζῇν I. Nigr. 14. 54. ἐγὼ δὲ ζῶν αἰεὶ I. D. Mort. XXVI. 1. 434. pro ζῶντι reſtituitur ζῶν ἔτι II. Tyr. 1. 142. ζῶντα ἢν al. ζᾶά γ' ἢν I. Prom. 1. 25.
Ζευγίτης. ἐν τοῖς Ζευγίταις II. Jup. Trag. 10. 652.
ζευγνυμι. ζεῦξον τὸ ἅρμα I. D. Mar. VI. 2. 303.
ζεύγος. ἐπι λευκοῦ ζεύγους I. Tim. 20. 130.
Ζεῦξις I. Tim. 54. 170.
Ζεὺς ὁ αὐτὸς δοκῶν εἶναι πολλὰς ἐπωνυμίας ἔχει — Κόιλις' ἀθανάτων, πολυώνυμε, πάγκρατες αἰεὶ χαῖρε Ζεῦ I. Tim. 1. 99. Ζεὺς γενικὸς I. Sacr. 11. 534. Ζεὺς ἐλεγχόμενος II. Jup. Conf. 1. 626. initio. Ζεὺς κλαπτὴς I. Sacr. 5. 530. πρὸς φιλίᾳ Διὸς III. Rhet. Pr. 4. 4. ὑπὸ τῶ Διὸς I. Cont. 2. 492. τὰς Διὸς γονὰς ἐρχόμενός τις II. Salt. 80. 311. καθάπερ ὁ Ζεὺς τ̃ Ἑκτορα (ἐπεξήγαγε) I. Nigr. 18. 57. ὡς ὁ μίγας Ζεὺς &c. I. Piſc. 22. 593. Φειδίας ἔδειξε τ̃ Δία I. Somn. 8. 11. *Diodorus* dicit τ̃ Δία μισγόμενον Ἀλκμήνῃ τραπλασίαν τὴν νύκτα ποιῆσαι ib. 17. 22. τί ὦ Ζεῦ χρὴ ποιεῖν; II. Jup. Trag. 11. 654. Ζεῦ ἀποτρόπαιε II. Alex. 4. 210. ὦ Ζεῦ τραγέσι I. Tim. 41. 152. Ζεῦ φίλιε ib. 1. 98. ἀμύτερε Ζεῦ I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
ζηλοτυπίαι κακοτεχνίστεραι III. Calumn. 10. 139.
ζηλόω. εἶτά σε ζηλοῦν κελεύσει III. Rhet. Pr. 9. 8. & 9.
ζημιόω I. Nigr. 27. 67.
ζητέω. τοῦτ' ἐζήτουν ἔτι II. Phal. Pr. 4. 191.
Ζίρις. τ̃ Ζίριν ἐῶσα II. Tox. 40. 549.
ζοφερὸς I. Nigr. 4. 43.
ζωγράφος. ζωγράφε III. Epigr. Omiſſ. 689.
ζωγρίαν I. Piſc. 3. 572.
ζῶον. εἰς ζῶα II. Aſin. 4. 572.
ζώπυρον. μικρὰ ἄττα διασώζεσαι ζώπυρα τῶ Παλαιγικοῦ γένους — ζώπυρα ἄττα ἀπολειπόμενα τῶ παλαιοῦ γόνος I. Tim. 3. 106.
ζωρός. ζωρότερον ἐμῶσαλὸν ἐς κύλικα I. D. Mort. VII. 1. 357.
ζῶσι. ζώσης ἐπιμήκισον I. D. Mort. VI. 5. 354.

H.

Ἡ αὐτὸν αὐτῶ II. Q. Hiſt. 17. 26.
ἤ μὴν II. Tox. 50. 556. III. Mort. Per. 26. 349.
ἡδέσθη οἰμώζειν I. Vit. Auct. 14. 555. ἡδέσθη οἰμώζειν ποιῆσαι I. Tim. 37. 148.
ἡγεμὼν I. Herm. 27. 766.
ἡγέομαι. ἡγέαται II. Aſtr. 29. 373.
ἡδέως ταῦτα &c. I. D. Deor. V. 4. 214. ὡς δὲ ὁρᾷ ἥδ' ἡδέως ib. XX. 11. 262.
ἥδη I. Halc. 3. 180.
ἥδομαι. ἥσθεν δ' τῷ βίῳ ἡσθεὶς αὐτῶν τοῖς ποιήμασι I. Somn. 9. 14. II. Gall. 20. 733.
ἡδονὴ. ἡδονὴν τ̃ τρυφῆς, μέχρι τ̃ φάρυγγος ἱερήσεις μόνον I. Nigr. 33. 76. εἰπεῖν τι ἐ πρᾶξαι πρὸς ἡδονήν ib. 22. 61.

ἥκω

ἥκω νεκρῶν κανθμῶνα &c. I. Nec. 1. 456. ἥκει γὰρ ἄν σοι I. D. Mort. VII. 2. 357. ἥκειν ἡ Διονυσίᾳ III. Adv. Ind. 15. 113. κάτω v. notas III. Tragop. p. 652. ἥκειν ἐς τ βίον II. Gall. 16. 726. ὧ ἥκουσας II. Imag. 11. 469.
ἅλεκτρον. περὶ τοῦ ἀλέκτρυ III. de Elect. 1. 86. & 87. ἀλέκτρυ II. Amor. 26. 426.
Ἡλιαίᾳ I. Tim. 51. 165.
ἡλιᾶς ἀκτὶς II. Alex. 34. 242.
ἡλικίᾳ ἀντίπαις II. Amor. 2. 398. πρόσηβον τὴν ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. τ ἡλικίας τὸ μέτρον II. Imag. 6. 464. ἐφ' ἡλικίας II. Gymn. 39. 920. τοῦ πομπεύειν ἔχοντες ἡλικίαν I. Somn. 1. 1.
ἥλιον. Διὸς καὶ Ἡλίου I. D. Deor. XXV. 1. 277. & 278. τ ἥλιον ἀσπάζονται II. Salt. 17. 278. ἡλίῳ III. Philopat. 4. 590.
ἥλιος I. pro Lapsi. 7. 733. ἥλιε τ ἥλιον ἐκκρούων I. pro merc. Cond. 9. 716.
ἡμέρᾳ ἐπιτηδείου opponitur ἀποφράδι I. Somn. 3. 5. ἀποφράς ἡ ἡμέρα I. Tim. 43. 155. ἡμέραν II. Alex. 19. 227. ἐς τὴν παροῦσαν ἡμέραν I. Cont. 1. 487. μεθ' ἡμέραν I. Cat. 27. 648. παρ' ἡμέραν ἑκάστου &c. I. D. Deor. XXIV. 2. 276. ἡμέρας II. Alex. 15. 223. πότε μόνας ἡμέρας I. Cat. 9. 630. ἡμέρας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις ὁρίζεις I. Nigr. 27. 67.
ἡμεροδρομίου I. D. Deor. XXIV. 1. 275.
ἡμέτερον I. Prom. 15. 198. I. Herm. 33. 773. ἡμετέρᾳ al. ὑμετέρᾳ [illegible]m. 19. 202.
ἡμίθεοι II. 2. Ver. Hist. 17. 114. ἡμιθέων III. Adv. Ind. 23. 119.
ἡμισυς. πλέον ἥμισυ παντὸς I. Somn. 3. 5. ἀρχὴ δέ τοι ἥμισυ παντὸς ib. ἡμισέᾳ μὲ γυνὴ III. Dea Syr. 14. 460.
ἡμιτομὰς. ἐξ ἡμιτομίας I. D. Deor. XXVI. 1. 286.
ἡμιτομῶν I. Pisc. 49. 617.
ἡμιφανῆ I. Jud. Voc. 5. 89. I. Sacr. 12. 536.
ἦν γοῦν περὶ II. Gall. 1. 703. ἦν, ἰδοὺ I. D. Mort. X. 10. 374.
ἡνίοχον I. Nigr. 29. 68.
ἡπίλου II. Gall. 9. 715.
Ἥρα I. D. Deor. I. 1. 207. τὴν Ἥραν al. Ῥέαν ib. XIX. 1. 249.
Ἡρακλῆς I. Pisc. 31. 599. ἐκ Ἡρακλῆς ὅτός ἐστιν ; I. D. Mort. XVI. 1. 402. ὃ κατὰ τ Ἡρακλέα μῦθον I. Som. 17. 21. ὃ γὰρ Ἡρακλῆς ὕτως III. Mort. Per. 4. 328. Ἡρακλέες σὺ ἀθλήσει καλῶν II. Salt. 78. 309. πρεσβύτου Ἡρακλέους III. Conv. 16. 430. ἀφ' Ἡρακλέους γενέσθαι Νικόστρατον II. Q. Hist. 9. 12. & 13. τ Ἡρακλέα III. Cyn. 13. 546. Ἡρακλέα σὺ τῇ Οἰτῇ καλακαυθέντα I. Herm. 7. 746. οἷον τ Ἡρακλέα γράφουσι III. Conv. 13. 427.
ἡρίνα καὶ γελοῖον I. Merc. Cond. 28. 686. & 687.
Ἡριδανὸς. ἐπὶ τῷ Ἡριδανῷ III. de Electr. 1. 87.
ἡρίον I. Cont. 22. 518.
Ἡρόδικον II. Q. Hist. 35. 46.
Ἡρόδοτον τῷ Λύξει v. notam III. de Domo 20. 201. τ Ἡρόδοτον III. Philops. 2. 30. & 31.
ἥρως. ἥρωας ἐπὶ τ ἡϊόνι II. 2. Ver. Hist. 23. 120.
Ἡσίοδον I. Prom. 3. 187. Ἡσίοδον μὲ ἥμισυ τοῦ παντὸς φησιν εἶναι τὴν ἀρχὴν I. Somn. 3. 6. Ἡσίοδον ἥμισυ &c. I. Herm. 3. 742. τ Ἡσιόδου θεογονίας χόρον II. Icar. 27. 785.
ἧστον. ἧσσον II. Tyr. 12. 150.
Ἥφαιστον λυσάτω I. D. Deor. I. 2. 205. ὁ Ἥφαιστος λημνόθεν III. de Domo 29. 206. Ἡφαιστίωνα II. pro Imag. 27. 505.
ἤχου. τῇ τ φωνῆς ὁ ἦχος I. Nigr. 7. 46.
ἤχῳ I. D. Deor. XXII. 4. 272. III. Epigr. 29. 684.

Θ.

Θάλασσα. εἰς τὴν θάλασσαν ἐμβαλεῖς I. Tim. 56. 173. ἐ τῇ γῇ ϵ θάλασσαν I. Jud. Voc. 11. 96.
Θαλῆς ὁ Μιλήσιος III. Hipp. 2. 68.
Θαλλῷ I. Herm. 68. 811.
Θαλός. Θαλοῦ στεφάνῳ I. Pisc. 46. 613.
Θάμβος. τῷ θάμβει ἅμα χειδῶσα I. D. Mar. IX. 2. 313. ὑπὸ τοῦ σφόδρα θάμβους II. Amor. 14. 412.
Θανάτῳ κρείττων III. Mort. Per. 43. 363. καταφρονῶν θανάτου ib. 23. 346. Θάνατος. τὸ βέλτιστον θανάτου I. Cont. 17. 512. συναλάμβανεν ἐπὶ θανάτῳ I. D. Mort. XII. 3. 384. τ Θάνατον ὀρχούμενος II. Asin. 19. 586.
Θανατούσια II. 2. Ver. Hist. 22. 119.
Θαρρεῖν I. D. Mort. XVII. 2. 408. Θαρρεῖτε I. Pisc. 9. 577. & 578. αὐτὸ θαρρεῖν I. Harm. 3. 856.
Θάσιοι οἱ II. Amor. 27. 427.
Θάτιος. κατὰ Θάτιον III. Hipp. 4. 69. & 70.
Θαῦμά μ' ἔχει II. Salt. 85. 315.
Θαυμάζω II. Demon. 23. 384. οἱ δὲ ἄνθρωποι τ χαλκὸν θαυμάζουσι I. Prom. 5. 30. τοὺς τοίχους ἐθαυμάζετε v. notas. III. de Domo 21. 202. εἰ μή τις αὐτὰ θαυμάζοι I. Nigr. 23. 62. ὅτι μοι θαυμάζειν ἔστιν I. Prom. 2. 26. ἔλεγέ τι θαυμάζειν τ καλασκιαζομένων I. Somn. 13. 19. θαυμάζοντες καὶ εὐδαιμονίζοντες σε ib. 12. 16. ἐθαυμάσθη MSS. ἐθαυμασεν ib. 8. 11. θαυμάζεσθαι ἀξίου ib. 2. 3. ἐπὶ τοῖς Πλάτωνος λόγοις θαυμάζεσθαι ib. 7. 10.
Θαυμάσιος. ὁ θαυμάσιος δὲ Ἀλκιδάμας III. Conviv. 35. 442.
Θεά. τί ἂν αἱ θεαὶ, ὦ Παύση &c. I. D. Mar. V. 2. 301. κατὰ ταῖν θεαῖν III. Meret. VII. 296.
Θεαγένης II. Q. Hist. 35. 47. I. Cat. 6. 627.
Θέαμα. θεάματά τε καὶ ἀκούσματα τρυφὴ διαγούμενοι I. Nigr. 19. 57. θεάματα ἄλλα ϵ ἀκούσματα ἀνὸς &c. II. Salt. 68. 305.
Θεαταὶ II. Amor. 30. 430. II. Imag. 18. 477. ib. 19. 478.
Θεάομαι I. Cont. 22. 518.
Θεατὴς. πᾶς θεατὴς &c. II. Amor. 41. 442.
Θεῖον I. Somn. 10. 15.
Θέλω. εἰ γὰρ ἐθελήσειας I. Herm. 13. 753. καὶ τοῖς θέλουσι II. Amor. 13. 412.
Θέμις I. D. Deor. XIII. 1. 236. ἀλλ' ὁ Θέμις &c. I. D. Mort. XXIX. 2. 450.
Θεοδότας III. Calumn. 2. 127.
Θεοποιοῦσι. Θεοποιοῦσι τοὺς Σκύθας I. Scyth. 1. 860.
Θεόπομπον II. Q. Hist. 59. 67. Θεοπόμπου III. Pseudol. 29. 185.
Θεοπρόπον II. Alex. 41. 247.
Θεὸς I. Vit. Auct. 6. 546. I. D. Mort. XXI. 1. 420. Θεὸς ὢν ib. XXVI. 1. 434. Θεὸς γένοιτο καὶ αὖθις I. D. Mar. VII. 1. 306. Θεὸς ἀναίτιος I. Merc. Cond. 42. 704. Θεὸς ἐκ μηχανῆς I. Herm. 86. 830. ἔστω Θεὸς I. D. Deor. III. 208. σὺν Θεῷ I. Herm. 65. 807. κατὰ Θεὸν ib. 21. 759. εἰ τὴν Θεὸν αὐτὸν &c. II. Amor. 16. 414. οἱ Θεοὶ ὃ σῖτον ἔδωσι II. Icar. 27. 784. Θεῶν τελείων II. Jup. Trag. 18. 662. τ τελείων Θεῶν III. Deor. Conc. 1. 528.

Θεός. μὴ τ̃ Θεῶν I. Somn. 8. 11. Θεῶν βελομένων III. Macrob. 29. 228. τίνι Θεῶν συνήντησας III. Philopat. 1. 585. περὶ Θεῶν al. ὦ θεοί Θεῶν I. Halc. 2. 178. ὁρᾶς ὁποίοις αὐτὸν Θεοῖς εἴκασε II. pro Imag. 19. 498. ὡς ὄντως Θεοῖς I. pro Lapſ. 4. 729. τοῖς διδοῦσι Θεοῖς προσιθέντες I. D. Mort. XIII. 2. 391. ἡμῶς τοὺς Θεοὺς I. Tim. 10. 118.

Θεοφόρητος II. Aſin. 37. 604.

Θεραπεύω I. Merc. Cond. 26. 684. Θεραπεύειν τὸ σκληρὸν τῷ λόγῳ I. Prom. 3. 27. βούλονται τ̃ μακαρίων τινες Θεραπεύειν πρὸς ἀνθρώπων ἐλευθέρων εἶναι φασκόντων &c. I. Nigr. 24. 63.

Θερίζω I. Vit. Auct. 22. 562. Θερίζοντος λόγῳ ib. 25. 566.

Θερμαυτρίζω II. Salt. 34. 288. ib. 289.

Θέρμος lupinus, I. D. Mort. XXII. 3. 424.

Θερσαγόρας III. Dem. Enc. 1. 491.

Θεσμὸν ἴταξε, &c. lege Θεσμῶν II. Amor. 22. 421.

Θέτις I. Prom. 21. 203. I. D. Deor. I. 2. 205. I. D. Mar. XI. 1. 317.

Θετταλοί I. Jud. Voc. 7. 91.

Θεωρέω. ἀθιώρησα εἰς Ὀλυμπίαν I. Tim. 50. 164. Θεωροῦσα II. Jup. Conf. 4. 629.

Θεωρικὸν I. Tim. 49. 162. πρώην ἔλαχε τὸ Θεωρικὸν &c. ib.

Θήβας τὰς Αἰγυπτίας III. Dem. Enc. 6. 496.

Θηβαῖος ποιητὴς II. Imag. 8. 466.

Θηλαμὼν I. Somn. 17. 21.

Θῆλυ. τὸ Θῆλυ τῷ ἄῤῥενι ἐγκαλαμίξας I. Prom. 7. 34.

Θηλυδρίας effeminatus, I. D. Deor. V. 3. 214.

Θηλυμίτρης mitra feminea redimitus I. D. Deor. XVIII. 1. 247.

Θήσω. τεθηπε I. Tim. 28. 142.

Θηριώδης. ὥρας Θηριώδεις III. Epigr. Omiſſ. 689.

Θηρίον. ἀνασπάσαντα τὸ Θηρίον III. Conv. 20. 432. Θηρίων δυσκληδονίων II. Amor. 39. 440.

Θησαυρὸς. Θησαυρὸς ὃν Δελφοί σι ἀνακείται I. Somn. 2. 4.

Θητεύω. Θητεύσεις κάτω νενευκὼς I. Somn. 13. 19.

Θίβη. ὃν Θίβαις al. ὃν Θήβαις alii malunt Θήκαις I. Tim. 15. 124.

Θλίβω I. Nigr. 13. 52.

Θνήσκω. τεθνεῶσιν III. Tragop. p. 644. Θνήσκω vel τεθνήκω. τεθνηξόμενος III. Epigr. 3. 675.

Θολερὸς I. D. Mar. XI. 2. 318.

Θουκυδίδης II. Salt. 36. 290. Θουκυδίδης ἐδὴν αἴτιος II. Q. Hiſt. 26. 34. ἢ τὸ τῦ Θουκυδίδου I. Nigr. 1. 38.

Θράσος. ὁ Θράσος ἄλλως Θάρσος III. Muſc. Enc. 5. 94. & 95.

Θρασύνω I. pro merc. Cond. 6. 714. ἐμπειρίᾳ λογισμὸν Φύσεως Θρασύνεσθαι ἤκιστα εἰωθεν I. Nigr. 1. 38.

Θρῆνος. Θρήνων μελῳδὸς I. Halc. 8. 184.

Θριαμβος. ὅθεν ἢ πομπὴ ὁ Θριαμβος, ὃν προέλευσιν ἡ ποικίλη γλῶσσα λαλεῖ I. Prom. 6. 33.

Θριδακίνου ἀκύπτερα Θριδακίνοις φύλλοις προσεικότα II. 1. Ver. Hiſt. 13. 80.

Θρὶξ. ὁ τριχὸς ἀφίτυ &c. III. Tragop. p. 651. τὰς τρίχας ἐτίλλετο — τό τε μίτρωμα ἔπλεξε, ἢ τ̃ τριχῶν στεῖλαι I. Jud. Voc. 10. 95.

Θρόνον τινὰ λαβόντα III. Conv. 13. 427.

Θρυαλλίδιον διψαλέον I. Tim. 14. 124.

Θρυαλλὶς I. Tim. 2. 100.

Θυγατὴρ. Λίδλῳ τῇ Ἑλληνος θυγατρὶ I. Halc. 1. 177. ὦ Θύγατερ II. Bis Acc. 4. 796.

Θύελλα I. Cont. 7. 498.

Θύμος. Θύμου ἀνθίζειν II. Q. Hiſt. 15. 20. & 22.

Θύμον Θύμου I. Tim. 56. 173.

Θυμος. Θυμοῦ κρατῆρα I. Herm. 12. 751. ἅτε Θυμὸν ἔχοντες III. Philopat. 27. 616.

Θυννοκέφαλοι II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98. & 38. 101.

Θύννος ἐκ μυχοῦ τ̃ σαγήνης I. Tim. 22. 136.

Θύρα. ὦ θύρα & ἀθίζειν περὶ τὰς θύρας I. Nigr. 31. 73. & 74. Θύρας δ' ἐπίθεσθε βεβηλοι I. Sacr. 14. 537. ἐπὶ τὰς τ̃ πολὺ δυναμένων ἐπίσειαι θύρας I. Nigr. 22. 61.

Θύρετρον III. Philopat. 4. 589.

Θυρεὸν. τετραμμένον ἐξόδοις πολλαῖς III. Hipp. 8. 74.

Θυρωρὸς συρίζων I. Merc. Cond. 10. 665. πλείω τοῖς θυρωροῖς σιωντες ἢ τοῖς δεσπόταις I. Nigr. 24. 63.

Θυσιάζω I. Herm. 57. 797.

Θέων. ὅτι Θύων ἄφθη II. Dem. 11. 380.

Θώκος II. Jup. Trag. 16. 660.

Θῶν. Θῶνος II. Alex. 5. 213.

I.

Ἰάκχου παραγμὸς II. Salt. 39. 290.

Ἰαλεμος ποιητὴς III. Pſeudol. 24. 180. & 181.

ἰαμβεῖον. καλοῦσας ἀπὸ τ̃ ἰαμβείων I. Nec. 1. 457.

Ἰαμβοῦλος II. 1. Ver. Hiſt. 3. 71.

ἰάσασθαι κελευόμενος II. argum. Abd. 159.

Ἴασων. τ̃ Ἴασονα, vide omnino notas III. Deor. Conc. 8. 532.

ἰατρικὴ. τὸ δὲ τ̃ ἰατρικῆς II. Abd. 23. 178.

ἰατρὸς II. Q. Hiſt. 16. 25. ib. 39. 52. ἰατρὸς τ̃ ἁμαρτημάτων I. Cat. 7. 628. voluit *Hippocr.* τοὺς τὰς πόλιας φοιτοῦντας μὴ λόγῳ μοῦνον, ἀλλὰ & ἔργῳ ἰητροὺς νομίζειν I. Nigr. 22. 61. ἰατρὸς ὀφθαλμῶν — πίμπλης ὦ Ἄμασιν αἴτιε ἰητρὲ ὀφθαλμῶν — οἱ ὀφθαλμικοὶ ἑαυτοὺς ὀνομάζοντες ἰατρούς. ib. 2. 40.

ἰγνὺς vel ἰγνύα. τὴν ἰγνὺν Gr. vult ἰγνὸν II. Tox. 60. 564.

Ἴδα. τ̃ Ἴδης ὃν τῷ Γαργάρῳ I. D. Deor. XX. 1. 252.

Ἰδαῖος. τ̃ Ἰδαίων Δακτύλων ὄντα &c. II. Salt. 21. 279.

ἰδέα. πολλὰς ἰδέων φύσεις I. Halc. 4. 180. τ̃ ἰδέας κεκοσμηκότων III. Char. 26. 635.

Ἰδιάζειν II. Phal. alt. 1. 201.

ἰδιος. ἴδιόν τι κέντρον ἔχει I. Cont. 15. 511.

ἰδίω ſudo I. pro Lapſ. 1. 725.

ἰδιώτης I. Nigr. 24. 63. I. D. Mort. XXVII. 5. 440. I. Vit. Auct. 11. 551. I. Herm. 81. 825. ἰδιώτῃ τινὰ βίον ib. 67. 808. οἱ μὲ ἰδιῶται III. Conv. 35. 442.

Ἰδυμαῖος II. Par. 47. 872.

ἰδρὼς. ἱδρῶσι II. 1. Ver. Hiſt. 24. 90.

ἱερὰ. καθ' ἱερῶν τελείων — ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ' ἱερῶν τελείων ἑστιαθῇ I. Tim. 7. 113. ἱερεῖα I. Piſc. 47. 615. ἱέρειαν τῇ Θεσμοφόρῳ — καθάπερ ἐκ ἐταῖραι, τ̃ δὲ Θεσμοφόρῳ ἱερειά τις ἔστω I. Tim. 17. 128.

ἱερεὺς I. Herm. 57. 797.

ἱερῖος II. Eun. 3. 352.

ἱερογραμματεῖς III. Macrob. 4. 210.

ἱερομηνία II. Icar. 33. 789.

ἱερὸς. λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν III. Mort. Per. 12. 335. σὺ, ὦ ἱερὸς εἶσι I. Vit. Auct. 6. 544. ἱερῶν γραμμάτων III. Philopſ. 34. 61. σὺ τοῖς ἱεροῖς ἀντιβήκεις II. Tyr. 19. 156. ἱερώτατε III. Macrob. 29. 228.

Ἱερώνυμος III. Macrob. 11. 215.

ἱστρὸν II. Q. Hiſt. 16. 25.

ἱκανὸς ἴσῃ I. Prom. 7. 36. ἱκανὴ γυνὴ formosa mulier I. D. Deor. XX. 3. 254. & 255. ἱκανὴ γοῦν σοι ἡ ἡ Περικλέους &c. v. notas III. Dem. Enc. 20. 504. 505. & 506.

Ἱκάριος I. D. Deor. XVIII. 2. 248. τὴν Ἰκαρίῳ λόγῳ Πηνελόπῃ ib. XXII. 1. 268.

ἱκασία I. Piſc. 3. 572.

ἱκέτης. ἱκέτιν II. Bis Acc. 21. 819.

ἱκνέομαι. μὴ ἄρασιν ἵκοιτο male pereat. I. D. Deor. VI. 4. 218. & 219.

Ἰκόνιον πόλις τῆ Πισιδῶν καὶ Φρυγῶν χώρας ἐν προοιμίῳ κειμένη I. Somn. 3. 6.

Ἰκτῖνος I. Tim. 54. 170.

ἰκτὶς v. notas III. de Dipſ. 3. 236. & 237.

Ἰλίας. βῆτα τῆ Ἰλιάδος III. Adv. Ind. 7. 107.

ἱλιγγιάω I. D. Mar. IX. 2. 313.

Ἴλιος I. Piſc. 38. 607.

ἵλυς I. Nigr. 16. 55.

ἱμάτιον. τῷ ἱματίῳ τὴν κεφαλὴν κατειλήσας I. D. Mort. X. 11. 375.

Ἱμεραῖος III. Dem. Enc. 31. 512. Ἱμεραῖος ὁ Φαληρεὺς ib.

ἵμερος καὶ ἵμερος I. D. Deor. XX. 14. 265.

Imperativos & infinitivos conjunctos v. III. Cronoſ. 13. 396.

Ἰνδοκάτης I. Cat. 21. 642.

Ἰνδός. οἱ Ἰνδοὶ, θερμότεροι τῇ φύσει I. Nigr. 5. 43. ὡς Ἰνδὸς τελεῖ I. Herm. 71. 813.

Infinitivos in ῶν cur Frater non ſubſcribat, vide I. Herm. 36. 778. Infinitivum pro imperativo in μηνύειν ἐπὶ μετρῷ &c. vide III. Fug. 27. 380.

ἰξύδης I. Tim. 29. 142.

Ἰόλαος. Ἰόλεως I. D. Mort. V. 2. 347.

Ἰονικός. ἢ τὸ Ἰονικὸν v. notam III. Dem. Enc. 9. 497.

Ἰόνιος I. Herm. 28. 769.

ἰὸς I. Nigr. 37. 78. ἐν οἷ' ἰῇ I. Cont. 22. 520.

Ἰοφῶν. ὁ Ἰοφῶντος τοῦ υἱός III. Macrob. 24. 226.

Ἱππίας III. Hipp. 1. 66. I. Herod. 3. 834. Ἱππίου III. Hipp. 3. 68.

ἱππόδρομος I. Nigr. 29. 68.

Ἱπποκένταυρος I. Prom. 5. 30. *Plato* hippocentauros ἀμηχάνους πλήθει τε καὶ ἀτοπίᾳ τερατολόγους φύσεις vocat ib. ἱπποκένταυρος μικτὴ μυθολογία ἐξ ἀπάντων τῶν μύθων ib. ἱπποκενταύρου λόγῳ, σύνθετόν τι ἐξ ἑνὸς φάσματος τοῖς ἀκούουσιν δοκῶ ib. 31.

Ἱππόνικος. Ἱππονίκου ἐν Καλλίᾳ I. Tim. 24. 137.

ἱπποπόλος II. Q. Hiſt. 49. 59.

ἵππος. de equorum inſano ſtudio, genere, nominibus, victoria. I. Nigr. 29. 68. ἵππος λευκὸς I. Scyth. 2. 861. ἐς πεδίον τὸν ἵππον I. Piſc. 9. 577.

ἱπποτροφία. ἱπποτροφίας I. Tim. 23. 136.

ἱππότροφος III. Pat. Enc. 10. 232.

ἱρός. τὰ ἱρὰ III. Dea Syr. 49. 485.

ἱροσιδὴς II. Q. Hiſt. 19. 27.

ἱστορία δὲ ἀκριβὴς I. D. Mort. XV. 2. 400.

Ἴσθμια III. Epigr. 25. 682. & 683. πλὴν ὅσα Ἰσθμοῦ III. Nav. 20. 262.

ἰσοδιαίτης v. notas III. Ep. Sat. 32. 412. ib. 36. 416.

ἴσος. ἐν ἴσῳ κεῖσθαι τῇ φόβῳ — ἐν ἴσῳ μαχόμενος — λαβόντες δὲ ἐν τῷ ἴσῳ ὕδῃ — ὅ τι τῷ γνώμῃ μὴ σαφῶς διδάξας ἐν ἴσῳ — ἐν τῷ ἴσῳ φαίνοιτο — ἐξ ἴσου φαίνεται — εἰ δὲ ἐξ ἴσου τῇ συμφορᾷ τὴν διανοίαν ἔχω — τὸν δύναμιν τὸ λέγειν ἐξ ἴσου μοι καθίσασι — ἐν ἴσῳ τοῖς γενναίοις ἄγωνι — μὴ μοι τοῖς πολλοῖς ἐν ἴσῳ θέατρον ἄφωνον ἵστησιν ἡ τύχη I. Jud. Voc. 2. 84. & 85. ἐδὼν ἴσον κύαμοι I. D. Mort. XX. 3. 415. τὴν ἰσίαν I. Tim. 44. 157.

ἰσόπεδα. τὸ ἰσόπεδα παφλάσιον πυρὰ ἀγγεῖα v. notas III. Nav. 5. 252. & 253.

ἰσορία. ὡς ἱστορεῖ Θεόπομπος I. Somn. 12. 16. ὀκόσα ἰσορίῃ ἐμοῦ πρισβύτερα III. Dea Syr. 1. 452. ἱστορίη vide notas ib. 32. 479. ἱστορηθέντες III. Macrob. 18. 221.

ἱστορία II. Q. Hiſt. 9. 13. ἱστορίας ἀληθοῦς II. 1. Ver. Hiſt. 1. 70. ἱστορίαν II. Amor. 15. 414. τῆ ἱστορίῃ I. Herod. 2. 833.

ἰχαίνω I. Tim. 46. 160.

ἰχὰς I. Vit. Auct. 19. 558.

ἰχῦς I. Nigr. 36. 78. ἐδὼν ἰχῦν II. Jup. Trag. 50. 698.

ἴχω II. Salt. 67. 304.

Ἰταλία. εἰς Ἰταλίαν II. Gall. 18. 728.

Ἰταλιώτης I. D. Mort. VII. 7. 389.

ἰταμὸς II. Aſin. 6. 573.

Ἰφιεύς. Ἰφίου pro quo Φιτία reſtit. II. pro Imag. 20. 500.

ἰχθὺς ἐκ παιγνίου III. Conv. 38. 444. ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι III. Dea Syr. 14. 460. & 461.

ἰχνεύω. ἰχνευμόνος, *Schmidius* bene vult ἰζευμόνος III. Ocyp. p. 666. ἰχνευμόνιον ib.

ἴχνια III. Philopat. 12. 598.

ἴχνος ἐδὼν I. Cont. 23. 522. τὰ ἴχνη τῶν τραυμάτων I. D. Deor. XXVI. 1. 280.

Ἰωνόπολις II. Alex. 58. 262. & 263.

Ἰώπας. ταῦτα λέγων ὁ Ἰώπας I. Somn. 4. 7.

K.

Καβαλῶσα II. 2. Ver. Hiſt. 46. 139.

Κάδμος ὁ ησιώτης I. Jud. Voc. 5. 87.

κάδος I. Herm. 81. 825.

καθαρὸς I. Somn. 10. 15. καθαρὰν οἰκίαν III. Philopſ. 31. 58.

κάθισμα. ἢ τὸ καθέδρας III. Fug. 7. 369.

καθιέρευε. καθιέρξας II. Jup. Conf. 12. 636.

καθεύδειν Φρύγες δὲ τὸ θεῖον οἰόμενοι χειμῶνες καθεύδειν, item ὡς εἴη μόνος θεὸς ἀληθινὸς, οἱ δ' ἄλλοι καθεύδουσιν I. Tim. 6. 111. καθεύδοντες ὑγροκούρμοι II. 2. Ver. Hiſt. 35. 130.

καθευδησαίης III. Conv. 47. 450.

καθῆκον. περὶ καθηκόντων I. Herm. 82. 828.

καθήκει. καθήκοντες ἁρμᾶναι I. Jud. Voc. 6. 89.

καθήσθαι ἐφ' ὑψηλοῦ III. Rhet. Pr. 6. 5.

καθίζω I. Merc. Cond. 26. 682. καθίζοντων imperativ. Atticus II. Jup. Trag. 12. 655. καθίσας ἑαυτὸν ἐπὶ τὸ πρῶτης II. Icar. 25. 781.

καθίημι. καθεῖτο I. D. Mar. XII. 2. 319.

καθικνέομαι. καθικόμενοι ἐν τῇ βάδῳ I. D. Mort. XXIII. 3. 428. & 429.

καθίστημι. καθίστας αὐτὸς I. D. Deor. XX. 5. 257.

κάθοδος. ἄπιμεν εὐθὺ τὴν καθόδου I. D. Mort. XXVII. 1. 437.

καθότι. εἴσεσθε δὲ καθότι III. Fug. 27. 378. & 379.

καθυφίημι I. Prom. 5. 189. εἰ καθυφήσετε τὸν ἀγῶνα — ὁπόσῳ ἂν ποτε ἀργυρίῳ καθυφεῖς τὸν ἀγῶνα — καθυφιεμένοις τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἀγῶνας — εἰ δέ τις ἐκὼν καθυφῇ τοῖς ἐναντίοις — εἰ καθυφιέμεθά τι τῶν πραγμάτων — ἐδὼν τὸν σωτηρίαν ὑμῖν καθυφηκάμενον — δῶρον ἐν λημμάτων αἰσχρῶν καθυφίστο τὸ δίκαιον I. Jud. Voc. 3. 85.

καθοσίης. ἢ ὑποθυσιάδης III. Macrob. 7. 212.

κῆ. εἰγε ℰ ἰδεῖν I. Cont. 5. 496. κῆ δὴ I. Halc. 3. 180. κῆ οὖν ἂν I. Jud. Voc. 4. 85. κῆ μὴν κῆ II. Q. Hiſt. 60. 67. II. Dem. 56. 393. κῆ γὰρ αὖ II. pro Imag. 7. 487. καί τι κῆ, leg. καί τοι κῆ I. Somn. 16. 21. καίτοι ℰ γὰρ &c. II. Q. Hiſt. 36. 48. κῆ ὡς ἐοικεν αὐτοῖς ℰ ἐποίουν ταῦτα I. Somn. 7. 9. κῆ εἰ τούτῳ γε Th. M. καίτοι τούτῳ γε I. Prom. 16. 199. κῆ περὶς abundat κῆ II. Eun. 7. 357. κῆ λέγε ſuperfluum hic eſt κῆ II. Par. 44. 869. κῆ abundantis exempla v. III. Nav. 1. 246. κῆ τὸ σῶμα δὴ II. Dem. 4. 377. κῆ τῶ ἀνθρώπων I. Prom. 11. 194.

Καινὶς II. Aſin. 40. 608.

καινὸς I. pro merc. Cond. 5. 712. τὸ καινότατον I. Nigr. 4. 43. καινοῖς δόγμασι III. Epigr. 27. 684. καινότερον II. Aſin. 41. 609.

καινότης I. Prom. 4. 29.

καιρὸς. κατὰ καιρὸν I. Herm. 10. 749. ὑπὲρς τὸ καιρὸν I. D. Deor. IV. 1. 208.

κκίω I. Cont. 22. 519. αἱ αἱ τάλαινα θηλαμὼν πεκαυμένη I. Somn. 17. 21.

κακία. κακίας μεῖζον ℰ I. Tim. 3. 106.

κακὸν. ὑπὸ τῶ κακῶν I. Tim. 6. 110.

κακὸς ἐγὼ I. pro merc. Cond. 1. 705. πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλοντες III. Calumn. 13. 143.

κακοῦργ ℰ I. Prom. 16. 198.

κάκωσις. κακώσεως γονέων III. Pat. Enc. 7. 231.

καλαμὶς II. Imag. 4. 462.

κάλαμ ℰ. ὡς τῶ χαλκῶν καλάμων ὄργανον I. Nigr. 2. 41. καλάμους ἐμπῆξας I. D. Deor. VII. 4. 222. καλάμῳ τινὶ I. Herm. 68. 811.

καλαῦροψ I. D. Deor. XX. 5. 257.

καλεω. ἐκάλει σ' ἔν μι II. Lex. 10. 336. κεκλημένοι II. Bis Acc. 11. 805. ἐπειδὴ τῶ κεκλημένων τις ἐκλίπῃ τὴν σύνοδον I. Nigr. 22. 61.

καλλιγραφία I. Prom. 5. 30.

Καλλίμαχ ℰ II. Q. Hiſt. 57. 65. & 66.

καλινδέω. ἐκαλινδεῖτο ὡ τῷ πειρᾷ αὖθις βέλτιον παιδὶ I. Nigr. 30. 71. καλινδοῦνται II. de Luctu 12. 927.

Καλλισιανὸς III. Macrob. 10. 214. & 215.

Καλλίστρατ ℰ III. Dem. Enc. 12. 500.

κάλ ℰ. ἐς τὸ κάλ ℰ ἔχαιρε I. Pifc. 18. 580. & 581.

καλὸς Ὅμηρ ℰ II. Alex. 57. 261. κῆ καλὸς ἦν I. D. Mort. XXIV. 1. 429. ὡ καλῷ τῷ ἱερῷ II. Phal. Pr. 13. 200. τὸ καλὸν II. Amor. 23. 423. σὺν ὀλιγωρίᾳ τῶ καλῶν I. D. Mort. XX. 6. 419. τῶ καλῶν ἦν ℰ ἀγαθῶν ἀνδρῶν I. Somn. 12. 16.

καλὸς. καλλίω δὲ ℰ ἁρμονιώτερον II. Imag. 22. 480. καλλίῃ ib. 2. 481. τῶ καλλίστων II. Dem. 65. 395.

Κάλπις. ἐς κάλπιν I. Herm. 57. 798.

Καλυδὼν γαῖα III. Conv. 25. 436.

καλύπτρα. τὴν καλύπτραν τῆ κεφαλῆς I. Herod. 5. 834.

καλύπτω. ὀστᾶ πεκαλυμμένα τῇ σιωλῇ I. Prom. 7. 34.

καλῶς I. D. Deor. XX. 10. 260.

κάμηλ ℰ βακτριανὴ I. Prom. 4. 29.

κὰν II. Lex. 22. 347. κὰν ὑπὸ &c. I. Vit. Auct. 15. 555. κὰν τούτῳ II. Aſin. 4. 570. κὰν τινας ἑτέρας I. Nigr. 38. 80.

Καπηδκίλης. ὁ ἀστὴρ Καπηδκίλη II. Aſin. 28. 597.

κάπηλ ℰ. καπήλοις ἑνὸς II. Icar. 10. 762. ὁ ῥώμων ἢ κάπηλ ℰ III. Pſeudol. 3. 164.

κατηλεῖσι I. Nigr. 25. 65.

κάπηλ ℰ I. Herm. 59. 798. & 799.

καπὸς III. Pat. Enc. 11. 233. ἐλεημοσύνη περὶ καπνῦ I. Prom. 19. 202. κῆ καπνὸς πολιτικὸς ἀτυχῶς ἔξω τῆ καπνῷ τῶ ἐνυπνίων I. Tim. 1. 99. καπνοῦ ℰ κονιορτ ℰ II. Q. Hiſt. 4. 6.

καπυρὸς. πάνυ καπυρὸν I. D. Deor. XXII. 3. 271.

καρδαμον I. Tim. 56. 173.

καρδία. ἀπὸ καρδίας II. Jup. Trag. 19. 664.

καρδιάττω I. Jud. Voc. 7. 91.

κάρηνον. ἀμωνὶς ἀς ἀληθῶς κάρηνα I. D. Mort. XX. 2. 413. κάρηνα φύλλοις III. Tragop. p. 648.

καρὶς. μῦ τ καρίδ ℰ I. Merc. Cond. 3. 655.

κᾶρ ℰ ὁ ἀφ' Ἡρακλείας II. 2. Ver. Hiſt. 22. 119.

καρπὸς. καρπους non *fructus*, ſed *carpos* manuum. III. Dea Syr. 59. 489.

κάρτα III. Calumn. 3. 129.

καρτερέω. καρτερᾶν III. Conv. 41. 447.

καρυατίζω II. Salt. 10. 272.

καρχαρ ℰ I. Merc. Cond. 35. 694. II. Salt. 4. 268.

Κασανδρεὺς v. notam III. Macrob. 22. 224.

Κάσπι ℰ. κασπίων πυλῶν I. Prom. 4. 189.

Κασσιέπεια II. Salt. 44. 295.

κατὰ I. Cat. 29. 650. κατὰ δὴ ταῦτα III. Adv. Ind. 4. 102. ὁ καθ' ἡμᾶς βί ℰ II. Dem. 1. 374. κατὰ δὲ III. Hipp. 3. 69. κατ' αὐτὸ I. Scyth. 4. 864. κατ' ἐκεῖνο II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136. κατὰ τ καμινὸν I. Nigr. 7. 46. κατ' ὀλίγον II. Abd. 30. 185. κατὰ τ Σεβαςὸν II. Salt. 34. 287. & 288. καθ' αὐτὰ II. Aſin. 7. 575. κατ' ἐκεῖνα II. Gall. 18. 729. κατὰ θάτερα III. Hipp. 4. 69. ἔχᾳ κατὰ II. Par. 10. 846. & 847.

καλαβάλλω ſolvo, I. Vit. Auct. 1. 541. πάντ ἀβόλους ἐγὼ κατέβαλον I. D. Mort. IV. 1. 340. 341. & 342.

καλαβολὴ. καλαβολὰς σπερμάτων II. Amor. 19. 419.

καλαγέλας ℰ II. Salt. 29. 285.

καλαγελάω. κῆ προσέτι γε ℰ πατεγέλας I. Tim. 14. 123. καλαγελῶνται an καλαγελῶ τὰ male cum accuſ. III. Mort. Per. 40. 361. ſed conſule Addenda. καλαγελῶντας μὲ τοὺς Ἐπικούρους ὕψει II. Jup. Trag. 22. 668.

καλαγινώσκω. ἐπὶ μανίᾳ πατεγινωσκόντων II. Salt. 84. 314. πατεγίνωσκον II. 2. Ver. Hiſt. 20. 117.

κατάγνυμι. κατέαγα τὴ κρανίᾳ I. Tim. 48. 161. πατέαξε v. notas III. Nav. 34. 270.

κατάγραφ ℰ I. Cat. 28. 649.

κατάγω. κατάξασι F. G. καλαμάξασι III. Philopatr. 24. 613. κατάγοντα ὦδε σὲ II. Aſin. 4. 571.

καλαγωγὴν τινα σκιρτάμενοι II. Tox. 57. 562.

καλαδαρθάω. περὶ μὲ πρῶτον ὕπνον καταδάρθον I. Somn. 4. 7.

καλαδικάω II. Gall. 16. 726.

καταδύομαι I. Nec. 20. 483.

καλαθύσκω. κάτθυε ὁμῶς I. Cont. 22. 520.

καλαθύω I. Herm. 57. 797.

καταίρω II. Tox. 2. 510. καταίροντος ὅσα μὴ δεῖ—καταίρεσθαί τι ℰ ἀφιεῖσαι ἐλπάδας —ἐκεῖθι δὲ καταίρασιν εἰς λιμένα — κατέραμεν, ἤλθομεν — μέλλοσαι ἐπὶ θύρας καταίρουσι I. Jud. Voc. 2. 83.

καλακλείω. καλακλείσαι dicunt Phidiam πὶς τ Δία τὸ πᾶν ἃ ἐαυτῦ τέχνης I. Somn. 8. 11. καλακλείσας παρθενικὰς I. Tim. 17. 127. καλακλειῶτις ὁ II. de Luctu 18. 931.

καλακλίνομαι II. Gall. 11. 719.

καλακλῶδες v. notam III. Philopat. 14. 600.

καλακλυσμὸν I. Prom. 2. 187. I. Vit. Auct. 27. 568. In malam partem de periculis, ut ἀτυχία κατέληφε τ τῶν βίον &c. I. Somn. 12. 16. εἰ καλακλυσμὸν ἀναχέ-

ρε-

ρσις βιαιοτέρα I. Somn. 12. 16. καλαλαλοῦσα ϵ τὴν ἐκείνη ἐδῆτα ib. 16. 21. καλαλαλοῦσα ϗ τ πατέρα ib. ἀλλὰ ϗ καταλαλεῖ I. Herm. 78. 821. ὅταν τις κύδιν καλαλαμβάνῃ τὴν πόλιν I. Somn. 12. 16. ἂν ὁ πόλεμος ἡμᾶς καταλάβῃ ib. ἂν μή τις μοιζῶν ἀνάγκη καταλάβῃ ib. καταλαμβάνοντες II. 2. Ver. Hist. 18. 116. κατελαμβάνοντο II. Tox. 39. 548. κατειλήφθω ὦ μάλα ϗ αὐτη I. Somn. 9. 12.
καλαλείπω. καλαλείπει ἐλειπασμοὺς III. Philopat. 20. 606.
καλαληπτικὸς I. Vit. Auct. 21. 560.
κατάληψις. ὁκ καλαλήψιων συγξυμπασμῶν II. Paras. 4. 841.
κατάλογος I. Tim. 51. 165.
κατάλυσις I. Tim. 42. 154.
καλαλύω. καλαλυθεὶς τ τυραννίδος II. Gall. 23. 737.
καλαμώνας II. Jup. Trag. 1. 642.
καταντλέω. καταντλήσας τ λοιπὸν λόγων III. Dem. Enc. 16. 503.
καταπιτάομαι. καταπτῶμαι II. Icar. 13. 766. & 767.
καταπίνω. αὐτῷ σκάφει καταποθέντες II. 1. Ver. Hist. 33. 96. καταπίοντα II. Asin. 47. 614.
καταπίπτω. καί πῃ καταπεσῶν III. Philopat. 2. 587.
κατάπλους I. Cat. 1. 620.
καταπρηθέντας II. Par. 57. 880.
καταρτύω II. Q. Hist. 44. 57.
κατάρχομαι μὲν, σφάγια δ' ἄλλοισι μέλει I. Somn. 3. 6. κατάρχεται αὐτῶν II. Tox. 6. 512.
κατάσρωμα. ἐπὶ τῶ καταστρώματος I. Cont. 1. 490.
κατατίνω. κατατείνας ψύττῃ II. Lex. 3. 325.
κατατοξεύω I. Prom. 20. 203.
καταυλέομαι. κάθησαι καταυλούμενος II. Salt. 2. 266. καταυλούμενον II. Phal. Pr. 11. 199.
καταφιλέω. ϗ γάρ ϵ κεφαλὴν κατεφίλουν — τὸν χαῖρε καταφιλῆσαι ϵ ἀσπῖσαι δ' ἐκαίνε I. Nigr. 21. 59.
καταφοβέω I. D. Mort. XII. 4. 386.
καταφρονέω. ὁ Θέμις ἐστί σοι καταφρονῶ ἐπιθυμοῦντος I. Nigr. 6. 43. καταφρονοῦντα μὲ τ πολλὰ κεκτημένων I. Somn. 9. 13. καταφρονήσας ἐπιμόνων II. Icar. 4. 755.
καταχράομαι. κατεχρήσατό μοι II. Asin. 52. 620. κατεχρῆσθαι III. Rhet. Pr. 17. 19.
καταψεύδομαι I. Somn. 12. 17.
κατελέω I. Prom. 2. 187.
κατεπείγω II. Q. Hist. 50. 60.
κατερόω I. Herm. 23. 762.
κατέρχομαι. ἢν τις κατέλθοι παρ' ἐμὸ I. D. Mort. III. 1. 339. κατελθόντες enarrantes III. Ep. Sat. 38. 417.
κατέχω. πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον III. Dem. Encom. 29. 511.
κατηγορέω. ὅσις ἄρισα κατηγορήσει I. Pisc. 22. 591. κατηγόρει II. Salt. 63. 300. κατηγορῶν ib. 1. 265. κατηγορεῖτο II. 2. Ver. Hist. 7. 108. & 109.
κατήγορος. εἰ τῷ μὲ κατηγόρει III. Calumn. 8. 136.
κατίχνω. ἐὸ ἂν κατίχνσι III. Calumn. 11. 140.
κάτοπτρον. γυμναζόμενος πρὸς τὸ κάτοπτρον I. Jud. Voc. 7. 91. ὥσπερ ὁ κατόπτρῳ II. Salt. 81. 313.
καταφθὼ II. 1. Ver. Hist. 12. 78.
κατόρθωμα I. Prom. 3. 27.
κατερόω II. Lex. 15. 338. vel potius 342.
κάτυμα. τὰ κατύματα λαπίνων II. Gall. 28. 745. & 746.
κατοχριάω III. Philopat. 18. 605.
Καύκασος I. Prom. 1. 25. ib. 1. 185.
καῦσις. τομὰς ϵ καύσεις πολλάκις ὑπομεῖναι περὶ τὸ αἰδοῖον I. Nigr. 27. 67.
καυσάριον I. Pisc. 52. 619.
Κεγχρέαι III. Nav. 32. 268. ἄχρι Κεγχρεῶν II. Q. Hist. 29. 38.
κεῖμαι. κεῖται δ' ὁ μίσοισι I. Pisc. 41. 609. τοὺς φίλους συνεπισπασάμενος κείσομαι I. Nigr. 11. 50. ἐκταδὸν ἐκείμην I. D. Mort. VII. 2. 357. κεῖσο καταβαλὼν σεαυτὸν ib. XVIII. 2. 409. κειμένους III. Meret. XIII. 317.
Κεῖος I. Scyth. 11. 872.
κείρω. κείρασ τὸ ἦπαρ I. D. Deor. I. 1. 204. ὁ χρὼ κεκαρμένος III. Fug. 27. 378.
κέκραγα II. Icar. 31. 788.
Κέκροψ I. Tim. 23. 137.
κέλομαι I. Prom. 1. 24.
κέλευσμα I. Cat. 19. 642.
κενὸς. κενὴ μακαρίας I. Herm. 71. 814. εἰς τὸ κενὸν III. Epigr. 32. 685. κενὸν εὑρεῖσθαι τ καρπὸν III. Diss. cum Hes. 7. 245.
κέντρον II. Q. Hist. 51. 60. & 61. κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροκωλίοις I. Nigr. 7. 46.
κεραία. λὸ ψιλῆς τ κεραίας II. Tox. 19. 527.
Κεραμεικὸς I. Pisc. 13. 581. εἰς τ Κεραμεικὸν II. Icar. 34. 790. Κεραμεικῷ III. Meret. IV. 286.
κεραμευτικὴ ἀπολασία II. Amor. 11. 409.
κέρας. κέρατα ἀναφύεις I. Herm. 81. 826. κέρατα φύσειν I. D. Mort. I. 2. 332. κέρατα ἐλαφάντων III. Dea Syr. 16. 462.
κεράσας, εἶα III. Bacch. 1. 75.
κερατὸς. ἔχων τ κερατὸν I. Somn. 9. 14. ἔχει δὲ ϵ τ κερατὸν μὴ χεῖρα σύμβολον τῆς διαίτατος I. Tim. 2. 100. δικέρατον κερατὸν ib. 4. 107.
κέρδος. ἔπι τὸ κέρδος I. pro merc. Cond. 3. 710.
κερδῶος I. Tim. 41. 153.
Κερκυραῖος φύτον II. Q. Hist. 15. 22.
Κέρκωψ. κέρκωπα αὖτ' ἐλευθέρᾳ γένεσ I. Prom. 1. 25.
κεροιός. τ κεροιάνων III. Nav. 4. 250.
κεύθω I. pro merc. Cond. 6. 713.
κεφάλαιον I. Pisc. 14. 584. κεφάλαιον ὀργῆς I. Prom. 7. 190. εὐφραίνεσ τὸ κεφαλαίῳ μόνῳ I. Nigr. 1. 39. ϗ ὥφησι κεφάλαιον τ πόνων II. Bis Acc. 21. 817.
κεφαλαλγία I. Jud. Voc. 4. 86.
κεφαλὴ ἰκάσι ἴτε III. Dea Syr. 7. 454. & 455. ἐπὶ τῆ κεφαλῆ ἀκτῖνας φορέει III. Dea Syr. 32. 478. τὴν κεφαλὴν λαπτμηθεῖσα III. Musc. Enc. 6. 96. ἐπὶ κεφαλὴν de libro. II. Q. Hist. 12. 16.
κηλέω. I. Nigr. 7. 46.
κηληθμὸς. κηληθμῷ ἴσχοντο I. Nigr. 34. 77.
κηλὶς I. Cat. 24. 646.
κηρὸς. κηρὸν, ὡς ἐπλάσαι &c. I. D. Mort. IV. 1. 342. ἄκρου κηροῦ ϖ θρασκούσιν δυνάμεως II. Salt. 6. 271.
κήρυξ. ϗ τῶ κήρυκος ἀντιπόντος I. Nigr. 14. 53.
κηρύττω. κηρύττεσθαι δούσει καθάπερ ἀποδομένα I. Cont. 2. 491.
Κῆυξ I. Halc. 1. 178.
κίβδηλος I. Nigr. 6. 45. κιβδήλως II. Par. 4. 842.
κιβώτιον I. Tim. 3. 106.
κιβωρίων I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
κιβωρίζω. κεῖμαι — κιβωρίζων I. D. Deor. VII. 4. 224.
κιναίδια. κιναίδους ἀπόζων I. D. Mar. I. 5. 291.
κίναιδος III. Pseudol. 32. 188.

κίνδυν☞. ὁ δὲ κίνδυνος II. Gall. 26. 742. κίνδυνος τότε μέγιστον II. Q. Hist. 45. 58.
κινδυνεύω. κινδυνεύει προσδεῖν II. Imag. 7. 465.
κινέω. κινούμενον ὑπὸ τῆ τεχνίτε δακτύλων I. Nigr. 2. 41. ὁ τοῖσι κινεομένοισι II. Astr. 6. 363.
Κίσσηρις I. Jud. Voc. 4. 86.
κίτιον I. Jud. Voc. 7. 91.
κιττὸς II. Q. Hist. 19. 27.
Κλάρ☞. ὁ Κλάρῳ I. D. Deor. XVI. 1. 244. Κλάρῳ ἢ Διδύμοις II. Alex. 29. 236.
κλεῖν. ὅπως κλῖοις III. Diss. cum Hes. 1. 240.
κλέμμα Φιλίππε I. Prom. 3. 27.
κλέ☞ δὲ μύθων I. Halc. 8. 183.
κλεπτικός. τὸ γὰρ τ' κλεπτικῆς ἅπαγε I. Prom. 7. 35.
κλέπτω I. Prom. 3. 187. ἔκλεπτεν II. Amor. 36. 437. ἔκλεπτε νόον III. Epigr. Omiss. 691. ἢ ☞ δὲ τε γὰρ ἂν ἐκλέπτομεν; I. Prom. 7. 35.
Κλέων Προμηθεὺς I. Prom. 2. 26. Κλέων — πρῶτον χαίρειν πρόθηκεν I. pro Lapsi. 3. 727.
κλῆρ☞. τ' κλῆρον ὁ σφίσι δικρημένοι βόσκον I. D. Mort. V. 2. 346.
κλίμαξ. κλίμακα II. Amor. 53. 456.
κλίνη. κλίνας ἀργυροποδας I. Cat. 16. 638.
κλισίαι. εἰς ἃ II. Amor. 12. 410.
κλισιάδες. μόλις τὰς κλισιάδας ὑπερβαίνων I. Nigr. 18. 57.
κλοπὴ I. Prom. 18. 201.
κλύζω. ἔκλυσε v. not. III. Philopat. 6. 592.
κλῦσμα II. Alex. 44. 250. & 251.
Κλωθώ. εὖγε ὦ Κλωθοῖ I. Cont. 14. 510.
κναφεῖον I. Jud. Voc. 4. 86.
κνάω. κνήσας τὸ ὄς II. Bis Acc. 1. 791.
κνήμη. κνήμῃ γαστρὸς III. Philopat. 3. 588.
κνισσάω. κνισσᾷν ἁγνιὰς I. Prom. 19. 202.
ὁ Κόθορ☞ II. Amor. 50. 454.
κοινολογούμενος πρὸς τὸ ὄς III. Calumn. 2. 128.
κοινὸς F. Br. κεινὸς I. Tim. 22. 132. τὸ κοινὸν quod vulgo, dicitur I. Somn. 3. 5. λάθ τῆ κοινῆ βοηθήσοντες III. Mort. Per. 13. 336. κοινῷ δόγματι I. Nigr. 23. 61. τ' κοινὸν ἁπάντων θεὸν III. Calumn. 17. 149. κοινὰ ἡγοῦνται III. Mort. Per. 13. 338.
κοινωνέω I. D. Deor. I. 2. 205.
κολακεύω II. Q. Hist. 40. 53.
κόλαξ. κύνες ἢ κόλακες — κόλακες ἢ θηρίοις ἐχθροὶ &c. I. Nigr. 22. 60. Γναθωνίδης ὁ κόλαξ I. Tim. 45. 159. ὃν ἅτε κόλαξ θωπεύων. ib. ἐξωλέστεροι οἱ κόλακες I. Nigr. 23. 61.
κόλαζ☞. κολάζους ἐμπίζας I. D. Deor. VII. 4. 222. & 223.
κολλάομαι II. Asin. 9. 576.
κολεκύνθη. ὑγιέστερος κολεκύνθης I. Jud. Voc. 10. 96.
Κολοσσὸς Ῥοδίων II. Q. Hist. 23. 32. Κολοσσοῦ Ῥοδίε II. 1. Ver. Hist. 18. 84.
ἐς Κολοφῶνα II. Bis Acc. 1. 792.
κόλπ☞. ἐκ μέσων τ' κόλπων I. Jud. Voc. 8. 93. κόλπου II. Alex. 39. 246.
Κολυττεὺς I. Tim. 7. 113. ib. 50. 163.
κομᾶν. κομῶσι, τριφῶσι. τὸ γὰρ ☾ ἐπὶ τῆ τριφᾶν λέγεται ἢ γαυροῦσθαι ☾ μέγα φρονεῖν alias κομᾶν, κόμιλλα ἔχειν, κομᾶν, ἐπιμελεῖσθαι I. Nigr. 1. 39. ἐκόμα III. Fug. 28. 380. ἐκόμα δὲ ἤδη III. Mort. Per. 15. 340.
κόμη I. Sacr. 15. 538. κόμη ἀνασεσυρμένη II. Jup. Trag. 30. 677. κόμιλλα ἔχειν de Cynico III. Cyn. 1. 538.
κομήτης I. D. Deor. II. 2. 207. τ' καλὸν κομήτην pulcrum comatum ib. V. 5. 215.
κομίζω. κομίσας ducens, II. Asin. 31. 600.
κομμωτικὰ ἐρετήματα II. Bis Acc. 28. 826.
κομμωτὴς τ' δισποίης I. Merc. Cond. 32. 690.
κομμωτικὸς II. Q. Hist. 40. 53.
κόνδυλ☞. κονδύλους ἐντρίψας I. Prom. 10. 193.
κονίζω. κεκονισμένοι I. Tim. 45. 158.
κόνις. πάντα μία ἡμῖν κόνις I. D. Mort. I. 3. 334.
κόνυ☞ barba, II. Lex. 5. 328.
κοντὸς I. D. Mort. XXVII. 3. 440.
κοπταφόρ☞ III. Adv. Ind. 5. 104.
κόπτω. ἔκοπτον τὴν θύραν II. Icar. 22. 777.
κόρα ἔχουσα ἦθος ἀδαμαντινον III. Tragop. p. 656.
κόραξ I. Nec. 11. 472. κόραξ ☾ λύκοις ὠθισμὸς ☾ πόλεμος I. Tim. 8. 114.
Κόρδαξ II. Salt. 22. 281.
κόρη ἔνοπλ☞ I. D. Deor. VIII. 1. 225.
Κόρινθος. ἐν Κορίνθῳ κατὰ τὸ κράνειον I. D. Mort. I. 1. 329.
κορκορυγμὸς III. Philopat. 3. 588.
Κόροιβος III. Philops. 3. 32.
κοροπλάθος I. Prom. 1. 24. & 25.
Κόρσα I. Jud. Voc. 4. 86.
κορυβαντιᾶσι I. Tim. 26. 140.
Κορύβας. φίλοι Κορύβαντες I. Tim. 41. 153. μὴ κελεύσῃ τοὺς Κορύβαντας I. D. Deor. XII. 1. 234.
κορύζα. τ' κορύζης ἔπαυσεν αὐτὸν III. Adv. Ind. 21. 117. κορύζῃ III. Mort. Per. 2. 326.
κορώνη. τίνας δὲ κορώνας Menag. scribit χελιδόνας III. Mort. Per. 41. 361.
κορωνὶς. οὐκ ἐκ Κορωνίδος II. Alex. 14. 222.
κεσκινηδὸν I. Tim. 3. 105.
κόσκινον. κοσκίνῳ μαντευόμενος II. Alex. 9. 217.
κοσμίως. ἀλλὰ κοσμεῖ ☾ τοῦτο I. D. Deor. VIII. 1. 226.
κόσμιος τὴν ἀναβολὴν I. Somn. 6. 9. κόσμιον ἄνδρα ἢ σώφρονα II. Bis Acc. 17. 813.
κόσυφος. ἐν τούτῳ δ' φασὶ τῷ ὄρει (Κελλῇ) τοὺς κοττύφους λευκοὺς γίγνεσθ — ὑπαίθριος χειμῶνα διάγειν, κόψιχος· ὅπερ ἔστι κόσυφος — κόψυχος, ἐπὶ ὀρνίων. κόσυφος ἐπὶ ἰχθύων I. Jud. Voc. 8. 93.
κόττανος III. Philopat. 17. 604.
κυρὰ ὦ χρῆ I. Herm. 18. 757.
κυράλιον I. pro merc. Cond. 1. 708.
κυρεῖον. ἐπὶ κυρείων II. Q. Hist. 24. 32.
Κυρῆτες. καθάπερ τὰ Κυρήτων βέλη χρίεται — ἦλθε δὲ Κούρητές γε περὶ πρύλιν ἀρχήσαντο τευχέα παλλόμενοι — οἱ δὲ Κούρητες ἔνοπλοι ὦ τῷ ἄντρῳ τὸ βρέφος φυλάσσοντες τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον — τούτους δὲ ὠνόμαζον Κούρητας νέους τινὰς ἐνόπλιον κίνησιν μετ' ὀρχήσεως ἐκδεδιδάχθαι, προσκτησάμενοι μῦθον ἐπὶ περὶ τ' τῆ Διὸς γενέσεως I. Nigr. 37. 78.
κυρίας I. Vit. Auct. 20. 558.
κυρίδιος I. Halc. 1. 178.
Κοχλὶς Meretricis nomen III. Meret. XV. 322.
κράζω I. Tim. 11. 119. κέκραγα II. Icar. 31. 788. ὑστέρογκον κεκραγότα II. Demon. 48. 391.
κράνειον I. D. Mort. I. 1. 329. κρανεῖον II. Q. Hist. 3. 5. κρανίον I. Tim. 48. 161. II. Q. Hist. 63. 69. σὺ καταξας ἀξαλύσω τὸ κρανίον I. D. Mort. XXII. 1. 423. & 424.
κρατὴρ. δευτέρου κρατῆρος I. Pisc. 39. 608. εἰς τ' κρατῆρα II. Bis Acc. 34. 834.

κρά-

πρώτος. τοιούτου πρώτους III. Philopat. 29. 618.
πρώτως. ἀριθμῷ παραλαβὼν τὰ πρῶτα I. Herm. 11. 750.
πρωτόφωτος II. Q. Hist. 15. 21.
πρώτη. πρῳ πρώτιν ἰοισθαι II. Salt. 24. 282.
πρωτὸς. ὁ πρωτίδος τὸ εὔρυθμον II. Q. Hist. 27. 35. & 36.
Κρής. ὑπὸ τῶν Κρητῶν I. Tim. 6. 113.
Κρήτη. λέγουσι τὴν Κρήτην ἄγονον εἶναι θηρίων ὀλεθρίων I. Nigr. 37. 79. Κρήτην καλοῦσιν III. Philopat. 9. 594.
πρωτος I. Nigr. 2. 40.
πρωτοπρόσωπος I. Sacr. 14. 536.
πρῶτις. ἡ πρῶτις III. Dem. Enc. 10. 498. ἐπιτρέπει τὴν πρῶτιν III. Char. 10. 624.
πρωτήριον II. Bis Acc. 25. 823.
Κροῦσος III. Philopat. 5. 591. ὁ Κροῖσος υἱὸν ἐξυπνότερον II. pro Imag. 20. 500.
πρωτόβουλος I. D. Mort. I. 2. 332. I. Sacr. 14. 536.
πρῶτος al. πρῶτος malunt I. Nigr. 31. 72.
πρωτοστὸς II. Q. Hist. 10. 15.
Κρονίδης. βυθῷ Κρονίδῃ III. Epigr. 34. 686.
Κρόνιος II. Q. Hist. 21. 29. Λουκιανὸς Κρονίῳ III. Mort. Per. 1. 325.
Κρόνος I. Tim. 4. 106. ὃν Κρόνῳ σοὶ τίθυται III. Saturn. 1. 385. Κρόνους ἀποδύξει I. Nigr. 3. 41.
πρωτῖνα. ὃν μὲ πινόντων ἐνίων δὲ πρωτοῦντων I. Nigr. 31. 72. πρωτοῦντες πρὸς αὐλὸν ἢ κιθάραν II. 2. Ver. Hist. 5. 108.
πρῶτος al. πρῶτος malunt I. Nigr. 31. 72. πρῶτον. ἢ ἀμφὶ πρῶτα I. Vit. Auct. 6. 546.
πρῶτρα. ὑπὸ προύμασι II. Salt. 2. 267.
πρῶτα I. Jud. Voc. 10. 95. πρώτας τὸ πτερὸν I. Nigr. 8. 46. & 47. αἱ λοιπαὶ πρύμναν πρωτεύμοι II. 1. Ver. Hist. 42. 103.
πρῶτα. κίκρυπτο II. pro Imag. 3. 485.
πτῶμαι. ἔτοι τὰ χρήματ' ἰδία κίκτηνται βροτοὶ I. Nigr. 26. 66. τὴν κικτημένην II. Asin. 11. 580. καὶ μοι τοῖς κεκτημένοις &c. ib. 27. 596.
πτῶω I. Pisc. 3. 573. πτίσομαι II. 2. Ver. Hist. 44. 137.
πτῆμά τι — ἢ ἀγώνισμα II. Q. Hist. 42. 55.
Κτησίου III. Macrob. 22. 224.
πτυπίον. ἰσυχίαν ὦ διαγγιλίας τοῖς πτυποῦσι II. Salt. 63. 302.
πύραμος I. D. Mort. XX. 3. 415. τῇ τ' πυράμων στορᾷ I. Prom. 1. 24.
Κύβελα. ὁ Ἱππώνακτ Κύβηλιν τὴν Ῥέαν λέγει ὦ διὸ τὸ οἱ Κυβέλα πόλει Φρυγίας τιμᾶσθ — κυβέλεια, πόλις Ἰωνίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ· Ἡρωδιανὸς δὲ Κυβέλῳ φησὶ πόλιν Φοινίκης. ἔστι καὶ Κύβελα Φρυγίας I. Jud. Voc. 7. 90.
κύβελα I. Jud. Voc. 7. 90.
κύβος. ἀναβρίψαντα τὸν κύβον I. Harm. 3. 855.
κυδιμὸς I. Nigr. 18. 57.
Κυϊντίλλου III. Macrob. 1. 208.
κύκλιος II. Salt. 26. 284.
Κύκλωψ. Κυκλώπων θυσίᾳ I. Sacr. 4. 529.
κύκνος I. D. Deor. II. 1. 206. ᾠδικώτερον τῶν κύκνων I. Tim. 47. 161.
κύλιξ. ἐπὶ τῇ κύλικι I. Tim. 55. 171. μεγάλῃ τὴν κύλικα ib. 54. 170.
Κυλλάρους I. pro merc. Cond. 11. 719.
Κυλλήνιος III. Epigr. 26. 683.
κυμαντὴ I. Herm. 84. 829. I. Tim. 56. 174.
κυμαντώδης. ἐπὶ τῶν κυμαντώδη I. Herm. 84. 828. f.
κυμβαλίζω. ἐκυμβάλισά τι III. Calumn. 16. 147.
κύμβαλος. σὺν αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις III. Cronol. 12. 395.

κυμβάλοις προτοῦντα II. Alex. 9. 217.
κυνηγετῶν. κυνηγετήσοντα II. Jup. Conf. 12. 636.
Κυνοσουρία II. Icar. 18. 772. & 773.
Κύπριος τὸ γένος II. Dem. 3. 375.
κυρτεύω I. Vit. Auct. 22. 562.
κύριος. τὸ κυριώτερον ἀντὶ πτηλικοῦ I. Prom. 7. 35. ὅπερ σοι κυριώτατόν ſc. μέρος I. Somn. 10. 14. Platonici dicebant τὸ κυριώτατόν ἐ ἡγεμονικώτατόν ἀνθρώπου μέρος εἶναι τὴν ψυχὴν ib. 10. 15.
Κῦρος. ἐδόκει θεῖον εἶναι, ἢ σαφῶς ὑποχωρῆσαι τ' ποταμὸν Κύρῳ ὃς βασιλεύσοντι I. Jud. Voc. 11. 97. Κῦρον αὐτὸν ὄντα ib.
κύρτος I. Merc. Cond. 3. 655.
κῦτος II. 1. Ver. Hist. 31. 95. τῦ κύτους μὴ ἐόντος I. Tim. 18. 129.
κύφωνα III. Pseudol. 17. 176.
κυψελίδους II. Lex. 1. 318.
κύω. osculor. κῦσαι II. Alex. 55. 259.
κύων I. Pisc. 48. 615. κύων ὁ φύσιν I. Tim. 14. 123. ἐδὲ ἢ κύων III. Adv. Ind. 25. 121. κύνα πλάσαιεν I. Vit. Auct. 16. 556. ὡς πάρχαρον ἴλυσας κύνα II. Salt. 4. 268. ἀναστῆσαι τοὺς κύνας — ὁ δὲ Φρυγὸς κύων ὄνομα Κάππαρος — φύλακας Ἡφαίστου κύνες I. Tim. 4. 107.
κώδων I. Merc. Cond. 24. 681. ὁ κώδων ἤχησε ib. 31. 690.
κώκυτος. εἶτ' ἀντίμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς μύγμα κώκυτου I. Somn. 4. 7.
κωμαστὴς II. Amor. 54. 458.
κωμικὸς I. Prom. 2. 26. II. Jup. Trag. 53. 700. κωμικὸν θεοφόρημα II. Q. Hist. 4. 5. τοῖς κωμικοῖς θεοφορήμασι II. Icar. 9. 760.
κωμῳδία I. Prom. 5. 30. μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζειν III. Ner. 9. 641.
κωμῳδὸς II. Gymn. 22. 904.
κωφὸς. ἢ κωφοῦ σιωῖσται II. Salt. 62. 300.

Λ.

Λαγχάνω. μικρὸν δ' ὕστου λαχὼν I. Somn. 17. 22. Ὅμηρος φύσεως λαχὼν διαζούσης ib. 2. 5.
λαγώς. ἢ λαγὼς III. Nav. 23. 363. λαγὼς ὑπὸ πάντων θηρεύεται, ἢ θηρίου, ἢ ἔριθος, ἢ ἀνθρώπου I. Som. 9. 13.
λάϊνος I. Pisc. 5. 575.
λακιστὸς I. Pisc. 2. 572.
λακτίζω. λακτίζοντα εἰς τ' ἀέρα I. Herm. 33. 773.
λαλέω. λαλέοντος II. Salt. 62. 300.
λάλος I. Cont. 1. 490. λάλος τρόπις II. Salt. 52. 298. λαλίστατος III. Rhet. Pr. 23. 24.
λαμβάνω I. Prom. 7. 190. τὰ παιδάρια λαμβάνει ἐ ἡλικίας παιρὸν, I. Somn. 1. 2. ἰδίαν φωνὴν λαμβάνειν I. Prom. 5. 31. λαμβάνεταί μου II. Asin. 23. 591. τῇ ῥίπι λαμβάνονται — τῷ πυρετῷ λαμβάνεσθ — αἱ ὑπὸ τ' δαιμονίων λαμβανόμεναι I. Nigr. 37. 80. ὁ μέσῳ λαφθεὶς III. Column. 12. 142.
Λάμπις. ὁ δὲ Λάμπις δὲ ἕφατο Μοφτίου I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
λανθάνω. ὡς ἐλελήθειτε δίδυμοι ὄντες I. D. Mort. XVI. 4. 404. οὐτ' ἔλαθον ἄφνω I. Merc. Cond. 7. 662. εἰ γε δὴ λαθεῖν αὐτὸν I. Nigr. 1. 37. λήσειν ἤλπισας I. Pisc. 48. 616. λελαθότως furtim II. Amor. 13. 411.
λάρος I. Merc. Cond. 3. 657. λάρου βίον ἀλφεῖν I. Somn. 9. 13. αἰλάπτεται (κάπφος) ὡς παροιμίαν ἐπὶ τ' ἀλογίστων ἀνδρῶν ἢ φυσίων· παλαῖται δὲ κοινῶς λάρος — λάρους τοὺς

σύνθεις φαμὲν ἔτω δὲ ἐ κέτφους — λάφυρα βίου ζῆν I. Tim. 12. 121. οἱ λάφυροι I. D. Mar. III. 1. 295.
λάσιος. ὁ λάστιος ἀπὸ τοῦ σκελοῦ II. Bis Acc. 9. 800.
λατρεύω I. Nigr. 15. 54.
λέγω I. Jud. Voc. 1. 82. ἔλεγεν v. notas III. Nav. 5. 251. τί δ' ἂν τις λέγοι; I. D. Mort. XXVII. 9. 444. ταυτὶ λέγειν I. Jud. Voc. 7. 91. τί ἂν λέγοιμεν; I. D. Deor. XXIII. 1. 273. λέγειν λόγους II. Par. 5. 848. μηδὲν ὑγιὲς λέγειν I. D. Mort. XXVIII. 3. 447. ἔμαθε τινὰς λέγοντος I. Herm. 80. 824. τοῦτο λέγοντες ἐμὲ II. Par. 2. 839. ἢ μὴ λέγοιλας ἀτρικῆ III. Ocyp. p. 664. λέγεται Διονύσιον III. Adv. Ind. 15. 112.
λειμὼν I. Nec. 11. 470. ἐπιδύνυται τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, ἢ τὸ ἔαρ ἓν πτερῶν ἅπαν αὐτὸν περικαλύπτος τῷ λειμῶνος εἰς τὴν ἄμιλλαν I. Nigr. 13. 52.
λειπόντως qui navem deserit I. Cont. 1. 487.
λειριόεις III. Herc. 4. 84.
λεκιθόπωλις II. Lex. 3. 323.
λέξις πολιτικὴ II. Q. Hist. 43. 57. λέξιν lege λεπτὴν dicit *Solan.* II. Lex. 24. 348.
Λεξιφάνης II. Lex. 1. 316. & 317.
λεοντῆ. ὑπὸ τῇ λεοντῇ III. Philopf. 5. 34.
λέπιδ. οἱ περὶ λέπιδον II. Alex. 25. 233.
λεσβάζω III. Pseudol. 28. 184.
Λεσβώνακτ II. Sat. 69. 305.
λευκὸς. τὴν λευκὴν παρὰ σοῦ μοι ἐπιχθῆναι I. pro merc. Cond. 15. 724. θάττον ἂν λευκοὺς κόρακας &c. III. Epigr. Omiſſ. 689.
λέων κρόκην δήθεις I. Merc. Cond. 30. 688. & 689. λέων τριέσπερος vocatur Hercules I. Somn. 17. 21.
Λεωνίδας III. Rhet. Pr. 18. 20.
λημάω I. Tim. 2. 104.
λημνία. τὴν λημνίαν II. Imag. 4. 462.
λῆμος. ἐν τῇ λήμῃ σύσσιτον I. D. Deor. XV. 3. 242.
ληρῶ I. Herm. 81. 826.
λῆξις II. Amor. 22. 422.
λῆρος. ἢ λῆρον οὐκ ὀλίγον, ἢ ὕθλας &c. I. D. Mort. X. 8. 369. λῆρας ἢ φλύαρος I. Somn. 7. 10.
λυγὸς I. D. Mort. XII. 4. 386.
Λυπῶ. Λυποῦς ἀοιδοὺς II. Salt. 38. 290.
Λυσανίτης III. Adv. Ind. 3. 100. & 101.
Λύσιος I. D. Mort. XIV. 5. 398.
λιθογλύπτης I. Somn. 12. 18.
λιθοκόπος I. Somn. 12. 18.
λιθοξόος. ἀγκᾶς πομῇ λιθοξόος γνησίμους I. Somn. 2. 3.
λίθος ἀλληλιμβόρος II. Alex. 30. 238. λίθῳ τῷ Αἰγυπτίῳ ib. 21. 228. & 229. λίθῳ ἐποίησας II. Imag. 3. 461. λίθον ὑποβαλλομένη III. Ep. Sat. 5. 388. & 389.
λιθοτομία I. Merc. Cond. 35. 695.
λιθουργικὴ. ἄριστος τὴν λιθουργικὴν I. Somn. 12. 18.
λιθουργὸς I. Somn. 12. 18.
λιμνη I. Nec. 9. 469. λίμνη mare I. Cont. 6. 498. ἐπὶ τῇ λίμνῃ ἐγὼ I. D. Mort. XVII. 1. 406.
λῖνον I. Tim. 22. 132.
λιπαρὴς II. Q. Hist. 1. 1. ἢ τὸ λιπαρὲς I. Herm. 24. 762.
λιπαρὸς II. Amor. 3. 400. λιπαρὸν III. Macrob. 9. 213. αἱ λιπαραὶ III. Dem. Enc. 10. 498. vide notas. λιπαροῖς II. Amor. 13. 411.
λίπος. ἀπὸ λίπους αἰγείου II. Alex. 22. 230.
λίσσομαι. λίσσετο III. Dea Syr. 19. 467.
λιχανὸς I. Tim. 54. 170.
λιχνεία. ὅ, τε πᾶν λιχνείας ἐ ἀπληστίας ἄρξαι I. Tim. 55. 171.
λογίζομαι I. Cont. 18. 515. ἃ πρὸς τὰ λάχιστον τις λογίζοιτο III. Nav. 13. 256. τὸ γὰρ ὄντως τι ἐ λελογισμένως ἀπὸ αὐτοῦ μᾶλλον τοῖς φοίνιξι ἔχειν I. Nigr. 1. 38.
λόγιος I. pro merc. Cond. 2. 709.
λογισμὸς. ἐμπειρία λογισμὸν φέρουσα, θρασύνεσθαι ἄπειρα εἰωθὼ I. Nigr. 1. 38. τῶ λογισμῶν μηδένα &c. II. Amor. 23. 423.
λόγος. ὡς ὁ καινὸς λόγος I. Somn. 3. 5. λόγος ἀπαθὴς II. Abd. 8. 166. παλαιὸς ἀνθρώπους μεμάθηται λόγος I. Halc. 1. 177. τῷ λόγῳ II. Q. Hist. 13. 19. τὸ τῷ λόγῳ quod proverbio jactatur I. Prom. 9. 192. λόγου τυγχάνων ib. 6. 33. λόγῳ ἐφικτῷ, ἐκπλήσσει, ὑ τυχεῖ ib. λόγῳ μὲ I. Harm. 3. 855. ἐν ἄλλῳ λόγῳ III. Macrob. 29. 229. ἐν ἑνὶ λόγῳ τινὸς II. Jup. Trag. 20. 665. δίξαι τὸ λόγου I. Scyth. 10. 869. ἢ πολὺ πρότερον τὸν λόγον III. Rhet. Pr. 29. 27. κατὰ λόγον II. Asin. 10. 578. κατὰ τὸ χαῖρε λόγον I. Vit. Auct. 27. 568. & 569. λόγους πολλοὺς ἐ θαυμασίους II. Bis Acc. 27. 824. & 825. ἢ τοὺς λόγους ἐποιεῖτο I. Pisc. 32. 601.
λοιδρεῖσθαι. λοιδρεῖσθαί σου II. Gall. 15. 725. λοιδρεῖσθαι τοῖς II. Icar. 30. 787.
λοιπὸς. λοιπὸν δὲ ἐ ἀληθέσιον I. Merc. Cond. 7. 661. λοιπὸν II. Asin. 20. 588.
Λουκιανὸς II. 2. Ver. Hist. 28. 125. Λουκιανοῦ Κρονοῦ III. Mort. Per. 1. 325. Λουκιανοῦ Σαμοσατέως Διάλογοι I. Somn. 1. 1. Λουκιανὸς Νιγρίνῳ ᾧ πράξιλλα I. Nigr. 1. 37.
Λούκιος II. Asin. 1. 566.
λούω. λουομένοις τισὶ παρεσκεύασται I. Nigr. 22. 61. λουόμεθα II. 1. Ver. Hist. 34. 98. λουσαμένου II. Gall. 7. 713.
λυγόδεσμα κλαίειν I. Somn. 4. 7.
λυγίζω III. Tragop. p. 651.
Λυγκεὺς I. Tim. 25. 138. ὑπὲρ τὸν Λυγκέα I. Herm. 20. 759.
Λυδία. ἐν Λυδίᾳ πᾶσι I. D. Mort. XVII. 1. 406.
Λύδιος. ὑπόκριτόν τι τῶν Λυδίων III. Meret. XV. 322.
Λυδὸς. ἐπὶν Λυδοῦ I. Cont. 12. 506.
λύζω. ἀπῆγον αὐτὸν λύζοντα μειλιχίῳ I. Somn. 4. 7.
Λυκῖνος I. Herm. 48. 789. Λυκῖνος ἐ Θεόμνηστος II. Amor. 1. 396.
λύκος. τοὺς μονιοὺς τῶν λύκων III. Ep. Sat. 34. 413.
Λύκουργος II. Astr. 25. 371.
Λυκόφρων II. Lex. 25. 350.
Λυκωνὶς I. Tim. 3. 106.
Λυπαὶ vide notas III. Pseudol. 16. 174.
λυπεῖν. λυπεῖς ὦ Ἥρα &c. I. D. Deor. V. 5. 216. λυποῦνται δὲ ἐ μικρῶν στρούμβοι I. D. Mort. II. 1. 336.
λυπρὸς. τὸ λυπρὸν III. Tragop. p. 645.
Λύσανδρος I. D. Mort. XIV. 4. 397.
Λυσίμαχος I. Jud. Voc. 7. 91. Λυσιμάχου II. Icar. 15. 768.
Λυσιὰς II. Tox. 12. 518. & 519.
λύσις. ὡς ἀπὸ μικρᾶς λύσιος II. Amor. 34. 435.
λυττᾷν III. Philopf. 20. 64.
λύχνος. τὸ λυχνοῦ ἐ τῶν κλινῶν I. Cat. 27. 648.
λύω. λύοντο χρήματα II. Alex. 51. 256.
λωτὸς I. Nigr. 3. 42. ib. 38. 80.

M.

Μὰ γῆ τ' Ἄπαρον II. Tox. 38. 546. & 547. μὰ Δι' II. Icar. 14. 767. μὰ Δία nequaquam I. D. Mort. XX. 6. 420.
μαγάδιον I. D. Deor. VII. 4. 223.
μαγγανεύω I. D. Deor. II. 1. 206.
μάγειρος I. Prom. 10. 193. μαγείρων II. Salt. 29. 286.
μάγος II. Asin. 4. 572. κατὰ μάγων II. Alex. 21. 229.
μάζα I. Tim. 56. 173.
μαθήματα. ὁ πρὸ ὁδοῦ σοι γένοιτ' ἂν εἰς τὰ μαθήματα I. Herm. 1. 739.
μαθηματίαν III. Philopat. 25. 614.
μαθητὴς γελῶντος — μαθητὴς I. Vit. Auct. 19. 558.
Μαιάνδριος I. Nec. 16. 478.
μαιευτικὸν II. Icar. 27. 784.
μαιόμεναι. αἱ μάμμαι I. D. Deor. VIII. 1. 224.
Μαιονίης ἀρχὴν III. Tragop. p. 662.
μαιώσομαι. μαιώσεταί σε I. D. Deor. VIII. 1. 225.
Μακεδὼν I. D. Mort. XII. 3. 385.
μάκελα. ὥσπερ τις μακέλᾳ τετυλωμένῳ ἐνδοθὲν χεῖρας I. Somn. 6. 9.
Μακητὶς II. Alex. 6. 214.
μακρὰν οἰμώζειν II. Gall. 23. 736.
μακρὰ χαίρειν II. Jup. Trag. 32. 680. idque frequens. sed & μακρὰν χαίρειν quidam, an recte? vid. Bis Acc. 22. Mort. Per. 32. & Deor. Conc. 9.
μακρὰν λέγων an μακρὰν I. Tim. 37. 149.
μακρὰν. εἰς εἰς μακρὰν I. Tim. 55. 172. ac saepe.
Μακρόβιοι III. Macrob. 1. 208.
μάλα δικαίως II. Tyr. 12. 150.
μάλαξαι II. Alex. 25. 234.
Μαλέα. τὸ Μαλέαν III. Nav. 9. 254.
μάλα. ὑπὸ μάλης ἔχει I. D. Mort. X. 9. 373.
μαλθακὸς II. 1. Ver. Hist. 25. 91.
μᾶλλον δὲ ἢ κύστεως εἰκόνων II. pro Imag. 19. 499. μάλιστα I. Nigr. 24. 64. ὅτι μάλιστα I. D. Mort. XV. 2. 400. ὃν μάλιστα σὺν ἂν δύναιτό τις σωτῆναι, τί ποτε Φρυγῶν — μάλιστα, ἀντὶ τοῦ ἀπριβῶς ὁ Θουκυδίδης λεγόμενος — τοὺς μάλιστα προσαρέσκοντας I. Jud. Voc. 4. 87. ὅμοιον τὸν μάλιστα I. Somn. 2. 3. νόμος ἐν τοῖς μάλιστα φυλαττόμενος ib. τὸ ἄνθρακα εἰ τοῖς μάλιστα ib. σίδηρος ὅμοιος τοῖς μάλιστα ib. 4.
Μαλλὰς II. Alex. 29. 237.
Μανδραβάζου I. Merc. Cond. 21. 677.
μανδραγόρας. ὑπὸ μανδραγόρᾳ πεδεύσεις — ἀλλ' ἴσως ἀντιγράψουσι δυνάμεθα, ἀλλὰ μανδραγόρᾳ πεπαίσει, — οἷον ὑπὸ μανδραγόρᾳ κεδεύσοντας — ὥστε ὁ μανδραγόρας τοὺς ἀνθρώπους ποιεῖ I. Tim. 2. 103. & 104.
μανθάνω τὰ ἐκείνου I. D. Mar. II. 4. 293. μεμαθήκασι II. Abdic. 24. 580. μάθοι an μάθοις? I. Herm. 61. 802. ἅτε μαθὼν ib. 83. 753.
μανίαι, εἶγε ἐλπὶς II. Q. Hist. 5. 7. τὴν μανίαν II. Par. 2. 838.
μανικὸς. μανικὸν βλίτον I. Somn. 7. 9.
Μανιάριον III. Meret. VI. 292.
μανιτίας III. Calumn. 17. 148.
μάντις ὢν I. Prom. 20. 202. οἱ μάντεις, εἴτε ἀπὸ τοῦ ὄσφρασθαι &c. I. D. Mort. XI. 1. 376. πρὶν ἢ ὥσπερ μαντεῖον ἀνοῖξαι II. Astr. 23. 371.
Μαραθὼν. Μαραθῶνι ἢ Σαλαμῖνι III. Dem. Enc. 36. 518. αὐτῷ Μαραθῶνι II. Jup. Trag. 32. 678.
Μαργίτης I. Herm. 17. 755. & 756.
μάρτυρ. τὴν πεῖραν ἐκαλέσαμεν μάρτυρα I. Jud. Voc. 10. 95. Masculinam termin. feminino generi junctam in πολιτικὰς ἀρχὰς v. III. Macrob. 9. 213.
Μασσαγέται III. Macrob. 17. 219. & 220.
μασσιγόω I. Pisc. 2. 571. II. Salt. 83. 314. ὁ μασιξὰς II. pro Imag. 24. 504.
μάστιξ. ἀφ' ἑκάστης τῶν μαστίγων πειρᾶσθαι I. Nigr. 27. 67. μαστίγων III. Mort. Per. 28. 351.
μαστὸς. οἱ μαστοὶ ἀπετάκησαν I. D. Mort. XXVIII. 2. 446. τῶν μαστῶν III. Meret. XII. 312.
ματαιάζω II. de Luct. 16. 928.
μάτην ἂν &c. I. D. Mort. XXII. 1. 424.
ματήρ γε ὖσα I. D. Mar. XIV. 4. 324.
Ματταλία I. Jud. Voc. 7. 91.
μαχαιρίδιον θυτικὸν I. Pisc. 45. 612.
μαχαιροποιοὺς I. Somn. 12. 16. ἐπικαλεῖτο δὲ μαχαιροποιὸς ib.
μάχη. τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ III. Macrob. 17. 220.
μάχομαι I. Jud. Voc. 4. 86. I. Tim. 9. 117.
μίγαθος III. Dea Syr. 28. 473.
Μιγαλῆς I. Tim. 22. 134.
μιγαλαυχίαν I. D. Mar. XIV. 4. 324.
μιγαλαυχίᾳ III. Calumn. 17. 148.
ὁ μιγαλοφανέστατος τῶν ποιητῶν III. Musc. Enc. 5. 94.
μιγαλοφρονήσας II. Bis Acc. 28. 826.
Μιγαπίνθης I. Catap. 8. 629.
Μιγαρὶς III. D. Meret. XV. 323.
Μίγαρος. ἐν Μιγάροις III. Conv. 41. 447.
μίγας. μίγα τι λέγειν — τόδ' ἓν μίγα λέγω — ἐγὼ μὲν τὸ θάνατον αὐτῷ μίγαν τι καὶ παλὸν γιγνόμενον — μίγα τι ἐμοῦ ἐγένετο ἔτος & similia, I. Nigr. 1. 39. jungi aliquando μίγα & θαυμαστὸν pluribus vide ib. τὸ μίγα III. Mort. Per. 25. 349. τὸ μιεῖζον majorem partem, I. Prom. 7. 190. μιεῖζον — ὑπεργοσίαι II. Abd. 16. 172.
μίγιθος. καὶ τὸ μιγίθους τὸν λόγον I. Zeux. 5. 842. τὸ μέγεθος κολοσσαῖος II. Imag. 17. 477. μίγεθος etiam dici de re parva, vid. ad II. Gymn. 13. 890. & 891. τὸ μιγίθος ib.
μιδιμνος I. Tim. 57. 175.
μεθύσκομαι. παίσασθαι III. de Domo 14. 198.
μεθύσκω I. Nigr. 6. 43.
μεθύων. μεθύων ὑπὸ τοῦ λόγου — ἔρωτι μεθυσκόμενος — μεθύων ὑπὸ φιλοτιμίας I. Nigr. 6. 43. μεθύων ἀφεψήμενος I. Herm. 60. 801.
μειρακιεύομαι. μειρακιεύεσθαι πρὸς τὸ χρεών I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
μειράκιον I. Prom. 7. 190. μειράκιον Ἀστέριον I. D. Deor. XI. 1. 231. μειράκια ἁβρὰ I. Merc. Cond. 16. 671.
μελαγχολᾷν I. Tim. 8. 115.
μέλας. μέλανα II. Alex. 12. 220.
μελάγχλαινα. τὴν Αἰγυπτίαν μελάγχλαιναν ὖσαν I. Somn. 2. 3.
Μελίαγρος II. Salt. 50. 296.
μέλας, κίνδυνος αὐτῷ μέλας I. D. Mort. XXII. 3. 425. ἔφεσιν αὐτῷ II. Q. Hist. 29. 40.
μέλιον al. μείλων I. Nigr. 9. 48.
μελιτᾶν I. Prom. 5. 189.
μέλι II. 1. Ver. Hist. 24. 89. μέλι ἄπυρον III. Nav. 23. 263. ὑπὸ μέλιτος I. Halc. 7. 182. καὶ τὸ γλυκὺν μέλιτος II. Imag. 13. 471.
μελίζω, ἐμέλισας I. D. Mort. XXIX. 1. 448.

μελίκρατον I. Nec. 9. 467.
Μελιτεὺς I. Merc. Cond. 34. 693.
Μελιτίδης II. Amor. 53. 455.
μέλιττα. μέλιττιαν σοφὴν I. Halc. 7. 182.
μελιττοτροφὴς I. Jud. Voc. 8. 93.
μέλλω. ἔτω ἐμέλλησε I. Harm. 3. 854. ἐμέλλησας al. male ἐμέλησας al. ἐμέλισας I. D. Mort. XXIX. 1. 448. μελλήσας II. Abd. 5. 163.
μέλλ. τ̃ μελλῶν ποιητὴς III. Macrob. 26, 227. μέλλ ἔτω κατεσκευασμένα III. Ner. 6. 640. τ̃ τὸ αὐταῖς μελλῶν II. Dem. 12. 380.
μελλῳδὸς I. Halc. 8. 184.
Μέμνονα ἠχοῦντα III. Philopſ. 33. 60.
Μεμφίτης ἄντρ̃ III. Philopſ. 34. 61.
μεμφόμαι ὑπόσα σοφοὶ II. Attr. 1. 362. μέμφεται τῷ ταύρ τ̃ δημιουργὸν θεὸν I. Nigr. 32. 74.
μεμψίμοιρ I. Tim. 55. 170.
μὲ δ̃ I. Herm. 43. 784. ἃ μέ, ἃ δὲ III. Rhet. Pr. 15. 15. ἴσε μὲ III. Muſc. Enc. 1. 92. ταῦτα μή σοι v. notam III. Mort. Per. 31. 352.
τοῖς Μενελάου μορφῆς II. Imag. 8. 466.
Μῆτρος. vide omnino notas I. Nec. 1. 455. II. D. Mort. I. 328. I. Piſc. 26. 596.
μήν. ὁ ἐκείνη γε ἔμενεν II. Q. Hiſt. 15. 22. μένεται al. μὲ ἔναν I. D. Deor. X. 2. 231.
μεριζόμεν πόθ II. Salt. 58. 299.
μέρ. τὸ ἐμὸν μέρ — ὅσον εἰς τὸ μέρος τὰμὸν βεβούλημαι — ὅτε τὸ ἐμαυτοῦ μέρ ἀδοξοτάτην τὴν πόλιν ὠφελησκευάζω I. Nigr. 8. 48. μέρος πολεσὸν II. Alex. 4. 211. ὁ μέρα I. D. Mort. XII. 1. 381. ἐν τῷ μέρᾳ I. Tim. 8. 115. II. Gymn. 19. 898. III. Muſc. Enc. 12. 98.
μεσημβρία III. Mort. Per. 36. 357.
μεσίτης II. Amor. 47. 450.
μεσόλευκ II. Alex. 11. 218.
μεσονύκτ II. 2. Ver. Hiſt. 40. 133.
Μεσορὶ menſis Aegyptius. III. Philopat. 22. 610.
μέσ. τὰ μέσα II. Abd. 29. 184.
μεσὸς I. Prom. 14. 196. μεσαὶ δὲ ἀγορα, φασὶ, καὶ λιμένες ἐν τοῖς εὐρύχωροι τ̃ πόλεων τ̃ καθήκασι ἐξηγεμόνων I. Nigr. 16. 54.
μεστὰ μὴ τ̃ θεῶν II. Phal. alt. 8. 205. bis. μεθ' ἡμῶν ἔστω III. Nav. 1. 247.
μεταβαλλεύομαι I. Prom. 7. 37.
μεταγινώσκω. ἔτω λέγεται μεταγνῶναι III. Column. 4. 130. μεταγνοὺς τὴν τομὴν III. Ner. 4. 638.
μεταδιαιτάω I. D. Mort. XII. 3. 383.
μεταίχμιον II. Jup. Trag. 28. 674.
μεταλαμβάνω ὅλον τ̃ Σίπυλον II. Imag. 1. 459.
μεταλαμπάδα I. Nigr. 24. 64.
μεταλαμπαδεύω I. Herm. 84. 829. II. Lex. 23. 347.
Μετάστερα I. Prom. 1. 24.
μεταξὺ πραΐδων I. Herm. 1. 739. μεταξὺ λόγων II. Bis Acc. 8. 800. ἀλλὰ μεταξὺ I. Tim. 29. 143. I. D. Deor. XX. 5. 256.
μετάπεμπτ II. Dem. 31. 386.
μεταρσίου. ἵστως μεταρσιοῦσ ἐξαδυνατῶσι I. Somn. 13, 19.
μεταστήσαι. καπίλα δὲ ἡμᾶς μεταστήσ &c. III. Cyn. 18. 548. & 549. μετέθηκε II. Q. Hiſt. 24. 33.
μεταίτιμι, μετιστι τὴ τιμωρίαν I. D. Mar. X. 2. 315. μέτιμεν II. Alex. 10. 217.
μετεγείρω I. Nec. 16. 478.
μετέχομαι. μεταλεύσομαι III. Nav. 38. 273.
μετέχω. ἐν τῷ μεταχῷ videnda omnino eſt nota I. D. Mort. XXVI. 1. 435. μετέχομεν Geſn. vult μετέχουσι II. Par. 3. 840.
μετεωρολέσχης I. Prom. 6. 32. II. Icar. 5. 756.
μετίημ ἐπισκοπῶ I. Nigr. 18. 57. μετίεμαι πάντες II. Jup. Trag. 4. 646.
μεταρσιοφιλὴς I. Prom. 6. 32.
μεταιρίου I. D. Mort. II. 1. 336.
μεταιρίζω. τ̃ Κρόνε τὴ Ῥέας ἐς τὸν γῆν ὑπὸ Φειδίᾳ μεταιρισμένον I. Somn. 8. 11.
μεταιρομάζω. μεταιρομαστὶς I. Tim. 22. 135.
μετρέω. τῇ γαστρὶ μετροῦντες τὴν εὐδαιμονίαν — τὸ εὐδαίμων γαστρὶ μετροῦσι — τῷ ἀργυρίῳ πάντα μετρῶ I. Nigr. 15. 54.
μέτριον ἐπέρχ πᾶσι τούτοις II. Q. Hiſt. 50. 60. μέτριον εὐδαιμονίας τὰς τ̃ γαστρὸς ἡδονὰς τιθέμενοι — πάντων μέτρον ἄνθρωπος I. Nigr. 15. 54. πῦρ τῷ μέτρῳ II. pro Imag. 17. 49. παραμετρῆς τὴ οἰκείᾳ μέτρᾳ ib. 21. 502. μέτρα ἀναλωτικὸς II. Q. Hiſt. 28. 36. ὅτε ἐπὶ τ̃ μέτρων βέβαια II. Bis Acc. 33. 833.
μέτωπον. ὑπὲρ τὸ μέτωπον ἐπῆκεν I. D. Mort. X. 9. 373.
μήκων I. Jud. Voc. 7. 91.
μὴ I. Herm. 48. 788. μὴ φύσει v. not. III. Ner. 6. 640. ἃ μὴ ἐπισταμένοις II. Phal. alt. 6. 203. μὴ προξενίας III. Dea Syr. 18. 165. μὴ δῆς &c. III. Pſeudol. 16. 175. ἀλλὰ μὴ κατέσθ III. Conv. 15. 429.
μηδεμιοῦ III. Rhet. Pr. 18. 21.
μηδεμιᾶς I. Piſc. 17. 588.
μηδὲ ἀλλότριον III. Column. 13. 142. & 143. μηδὲ πάσατε II. Phal. alt. 12. 206.
Μηδία I. D. Mort. XXVIII. 2. 445.
μηδὲς. ἄχρις οὗ ἢ μηδὲν &c. I. Herm. 53. 794. μηδὲν I. Piſc. 42. 611. τὸ μηδὲν οὖν I. Merc. Cond. 16. 671. μηδὲν οὖν τὸ τῦ ἀρχηγοῦ πρᾶγμα II. Salt. 63. 301. μηδένα in L. ἴσως μηδένι III. Nav. 43. 276.
εἰς μηκιστόν τε καὶ λιπαρὸν &c. III. Macrob. 9. 213.
μηλον. μῆλα τ̃ ἱερὸν τῦ θεοῦ II. Gymn. 9. 888. μῆλα λεπιδιγμένα II. Tox. 13. 520.
ὁ Μὴν II. Jup. Trag. 8. 650.
μήνις II. 2. Ver. Hiſt. 20. 117.
μηρίον. τοσαῦτά σοι μηρία ταύρων τε καὶ αἰγῶν ἔκαυσα — ἀλλὰ τοῖς σαυτοῦ μηρία κάομαι ταύρων ἠδ' αἰγῶν I. Tim. 9. 116.
μηρύω. μηρύσω πάσῃ ἀναγκαίῃ I. D. Deor. I. 1. 205.
μηρὸς. ἐν τῷ μηρῷ I. D. Deor. IX. 1. 228. τῷ μηρῷ ἔχω II. Aſin. 24. 593. μηρῶν τε τ̃ θεῶν II. Amor. 54. 457. & 458.
μήτε. μήθ' ὑπὸ I. Cat. 15. 638. μήτε τις &c. II. Jup. Trag. 6. 648.
μητὴρ. τάχα τ̃ μητρὸς ἔστ αὐτοῦ ſubaud. ἰρούτια I. Nigr. 13. 53. μητρὸς ἀκριβείας III. Rhet. Pr. 24. 25.
μητραλοίας. μητραλοίᾳ υἱὸς III. Deor. Conc. 12. 533. & 534.
μητρυιὰ I. D. Mar. IX. 1. 310. & 311.
μηχανάομαι. μεμηχάνητο II. Gall. 3. 706.
μηχανὴ ἐδίμαι τῷ Δίφυγι I. Piſc. 4. 573. μηχανὴ μετεβάλλεθαι II. Abd. 10. 167.
μηχανικὸς III. Hipp. 2. 68.
μιαίνομαι III. Pſeudol. 25. 182.
μιαρὸς I. Tim. 53, 169. I. Cat. 12. 634.
μίγνυμι. πάντα μιγνύσι τὰ θεῖα τὰ ἀνθρώπινα δίκαια I. Prom. 1. 25.

μνᾶ

μικρὸς I. Tim. 53. 169. μικροῦ δεῖν I. Jud. Voc. 10. 95. ὃ γὰρ μικρὸν ἦν Σόλων ἐπαινῶν I. Scyth. 8. 868. κατὰ μικρὸν λεπτύνεσθαι II. Bis Acc. 20. 816.
μικροψυχία I. Prom. 9. 192.
Μινύας. ὁ Μινύας μόνος II. Alex. 2. 209.
μίξις ἁρμονίου I. Prom. 5. 30. ἡ ἀσελγεστάτη ἕνεκα μίξεως III. Philopat. 11. 596.
μισθὸς I. Nigr. 25. 64. I. Merc. Cond. 1. 651. ib. 20. 676. μισθὸς τῶν χρησμῶν I. Cont. 11. 503. μισθοῦ ἀκούσμα τὰ σαθρὰ τῶν ὑποδημάτων I. Nec. 17. 481. ἐπὶ μισθῷ μισγάλῳ III. Philopsi. 16. 44.
μισθοφορὰ II. Sun. 3. 352.
Μισόδημος I. Somn. 2. 3.
μίτρα I. D. Deor. II. 2. 207. μίτρᾳ τὴν κόμην ἀναδεδεμένος III. Bacch. 2. 76.
μοᾶ. ὃ δὲ μοᾶν, ὃ δὲ ἡμιτάλαντον I. Tim. 57. 174.
μοιχάομαι. μέμιχται] ὅμα σύνταξιν τῇ μίμνησκε I. Nigr. 9. 48.
μοιχιμαίου I. Prom. 8. 192. I. D. Deor. IV. 4. 211.
μόγις I. Jud. Voc. 4. 86. μόγις Fl. μόλις II. Bis Acc. 15. 809.
μοῖρα I. pro merc. Cond. 8. 716. τὰ δὲ τῆς μοιρᾶς III. Philopat. 14. 599. δύο μοῖρας I. Tim. 50. 164.
μοιχεύω I. Prom. 16. 199.
μολύβδινος II. Alex. 25. 233.
μολύβδινος II. Alex. 25. 232. & 233. μολυβδίνας II. Gymn. 27. 908. & 909.
μονάγρ. ον. ὃν μοναγρίᾳ πωλεῖται τὰς Αἰγυπτίας I. Nigr. 18. 57.
μονοειχὲ αὐτὸ γιγνόμενον τὸ ἔργον ἐμοὶ ἔδοξε I. D. Deor. XVII. 2. 246.
μόνος. μόνη I. D. Mar. VI. 3. 305. τοῦτο μόνον ὅτι I. Cont. 11. 504. αὐτὸ μόνον I. Herm. 45. 787.
Monosyllaba plura conjuncta vide ad II. Par. 21. 855. ib. 28. 857.
μονοχίτων III. Cron. 11. 394.
μονῳδία II. Q. Hist. 1. 2.
μόνωσις. μόνωσιν ἀγαπᾷ I. Nigr. 18. 57.
Μορμὼ III. Philopsi. 2. 31.
μορφή. μορφῆς οὐ τυχούσας II. Imag. 11. 469. πολλαὶ μορφαὶ III. Tragop. p. 663.
μόρφι II. Alex. 51. 256. & 257.
Μοῦσα. χρυσαμπύκων ἐς δίφρον Μοισῶν ἕπεσθαι I. Somn. 15. 20. αἱ δὲ μοῦσαι I. D. Deor. XIX. 2. 250.
μουσικὴ ἀφωνὶς I. Harm. 1. 852. μουσικὴν II. Par. 1. 837.
μουσικὸς. μουσικῶν τοῦτο δὲ &c. III. Adv. Ind. 21. 116. & 117.
μυσομάστως I. Jud. Voc. 5. 88.
Μυσῶν III. Ner. 1. 636. & 637.
μοχλὸς. ἀπεξύσας τὸν μοχλὸν I. D. Mar. II. 2. 292. & 293.
Μυγδόνιος I. Sacr. 10. 534.
μυδᾶν I. D. Mort. XIV. 5. 398.
μυεῖσθαι τὸν ῥυθμὸν II. Salt. 15. 276.
μυθεύω. παλαιὸς ἄνθρακας μεμυθεύσθαι λόγος I. Halc. 1. 177.
μῦθος I. Halc. 8. 183. μῦθος Βάτυνος II. Salt. 21. 278. ἡ Ὕδρας μῦθον II. Gymn. 35. 916. μύθου ἀντὶ μύθου ἄμεινον ἀκοῦσαι II. Imag. 12. 470. μύθους ὁμοίους II. Tox. 56. 561.
μυκτὴρ I. Prom. 1. 24.
μύκων. πάντα μία μύκωνος I. D. Mort. I. 3. 334.
μυλὼν. ὁ μυλῶνα I. Tim. 23. 136.
μυριὰς. μυριάδες ἑπτὰ II. Q. Hist. 20. 29.
μύριος I. Pisc. 42. 610. μύριαι II. Eun. 3. 352. μυρίας παρθένους III. Philopat. 9. 594.
μύρμηξ ἢ κάμηλος III. Ep. Sat. 19. 402.
μυρίπνη I. Jud. Voc. 9. 95. I. Merc. Cond. 34. 692. μυρίβην F. G. conjicit μυρίπνην III. Adv. Ind. 3. 101.
Μύρτιον I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
μύρτον. μύρτα ἡ Ἀφροδίτη II. Icar. 27. 784.
μυρτὰ I. Halc. 8. 184.
μοῦς. μυῶν ἀγέλας II. Jup. Trag. 8. 650. μυῶν πλῆθος II. Gall. 24. 739. & 740.
μυσιλάομαι II. Lex. 5. 329.
μοσχὸς I. Merc. Cond. 3. 655.
μύω. ἡμιμύειν μύοντος I. Scyth. 8. 868. οἱ μύοντες βαδίζουσιν III. Ep. Sat. 35. 414.
Μῶμος I. Nigr. 32. 74. ὥσπερ ὁ Μῶμος II. 2. Ver. Hist. 3, 107.

N.

Ναὶ πάτερ II. Jup. Trag. 1. 642.
νᾶσος pro νῆσος, ut Φοινίσσας ἀπὸ νάσου, & νᾶσος ἱερὰ Θρῄττειρα Τύρος ad I. Jud. Voc. 5. 87.
ναυαγία ἐπὶ τῇ Διοσκούρων ἐγένετο I. Tim. 3. 105.
ναυηγός. ἀπὸ ναυηγῶν III. Epigr. 34. 686.
ναυπηγὸς I. Somn. 12.
ναύσταλος I. Jud. Voc. 5. 88.
ναῦς. εἶτα αἱ χίλιαι νῆες &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 408. νηῶν πανσκάφων φόλος hic praestat νέων II. Salt. 52. 298.
ναυσολέαι II. Lex. 2. 320.
νεκρὸς τὸ λείψανον I. D. Mort. VIII. 1. 358.
Νεῖλος. ὁ Νεῖλος ἀναγέτης I. D. Deor. II. 1. 208. κατὰ τὸν Νεῖλον ἕκαστον ἤδη μῆνα ἀπεκκλείεται II. Tox. 27. 536.
νεκρικὸς. νεκρικοὶ λόγοι I. D. Mort. I. 1. 328.
νεκρικῶς φιλάμβροι III. Philopsi. 32. 58.
νέκταρ. πρῶτον τὸ νέκταρ II. Jup. Trag. 13. 655. νέκταρ ἐγὼ ἐνίκων I. D. Deor. XXIV. 1. 275. ἐπὶ τῷ νέκταρος τετάχθαι ib. IV. 4. 211.
νεκρὸς II. 1. Ver. Hist. 22. 87.
Νεκυομαντία I. Nec. 1. 455.
νεογιλὸς I. Halc. 3. 180.
νεογνός. τὰ νεογνὰ &c. I. Zeux. 6. 844.
νεόπλυτος I. Tim. 7. 113. II. Q. Hist. 20. 28. II. Tox. 12. 519.
νέος I. Nec. 1. 456. νέφυς νέος I. Somn. 9. 14. πολλοὶ τῶν νέων I. D. Mort. XX. 5. 417.
νεότροπος III. Adv. Ind. 6. 105.
νεοττιὰ I. Halc. 2. 178.
νεοττὸς I. Merc. Cond. 26. 684. τετριγότες οἱ νεοττοὶ I. Tim. 21. 132.
νεοχμὸς II. Lex. 1. 318.
Νέρων ὁ &c. III. Ner. 1. 636.
Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἐλαχὺ III. Mort. Per. 31. 352.
νεύω. πάντα νενευκέναι εἰς τὸ ἔργον I. Somn. 13. 19. τὰς γνάθους αὐτῶν παρατρέπουσι κάτω νενευκυίας ib.
νηφάλια I. Prom. 6. 34. τῶν νηφάλια παιδῶν &c. II. Salt. 42. 293.
ναυλέιον. ναυλήσας, τὸ πλοῖον ὑφελόμενος subducto navigio, naulum exspecta I. D. Mort. XXII. 2. 424.
νεύειν I. D. Deor. XXIV. 1. 275.
νεῶς I. Tim. 4. 106.
νεὼς Gujet. vult νεὼ III. Nav. 40. 274. νεὼς δὲ μεγάλης φορτίδος ἴσως II. 1. Ver. Hist. 11. 78.

ὐ Δία II. Gall. 11. 718. ὐ Δία vide notam III. Cyn. 11. 545.
ὑδυμ. Δία δ' ἐστὶ ἔχει ὑδυμος ἵππος I. Tim. 6. 110.
ὑπνοθὴς II. Salt. 79. 310.
ὑπνι. τῷ ὄντι γαρ ὑπνι ἔοικεν εἶναι πᾶς ἄνθρωπ, ᾗ ὁ πάνυ γέρων I. Halc. 3. 180.
Νηρὶς I. D. Mar. IX. 1. 310. ib. XIV. 1. 321. I. D. Deor. I. 2. 205.
ὑποιώτης ἱκνῶ I. Scyth. 9. 869.
νῆσ I. Cont. 14. 509. τὴν νῆσον τὴν πλακουρίαν I. D. Mar. X. 1. 314.
νήφω. νῦν νήφω ἐ σωφρονῶ I. Nigr. 6. 43. νῆφε I. Herm. 47. 788.
Νιγρῖν I. Nigr. 1. 37.
νικάω I. Tim. 50. 163. νικήσας I. Harm. 1. 850. & 851.
Νῖν. ἡ Νῖν μὲ ἀπόλωλεν ἤδη I. Cont. 23. 521.
νομαδὴ λίθ Δραπαλομηδής III. Hipp. 6. 72.
νομίζω. νομίσατε II. Tyr. 19. 156.
νόμιμος. νόμιμον δὲ ἦ προφανὲς ἐδὲν I. D. Mort. XII. 6. 387. Nominativi rarioris exempla in ἰρυτὶς δὲ οὐκ αὐτήσομεν vide III. Nav. 15. 258. Nominativum vulgo absolutum dictum in ἀκριβῶς γινώσκων v. III. Conv. 4. 420. & 421. Pro genitivo in παρεκτάνειλε vide III. Philopat. 23. 611. Pro accusativo in ἱμπεσὼν v. III. Fug. 2. 366. & 367. Pro vocativo in Ἐπίκρ λέγε quaere II. Bis Acc. 20. 816. in Θερσαγόρας vide III. Dem. Enc. 1. 491.
νόμισμα II. Alex. 58. 263. ὥστερ τ νομισμάτων II. Par. 4. 842.
νόμ I. Nigr. 26. 66. τὸν νόμῳ γαμετὴν I. D. Deor. V. 2. 212. νόμῳ ἐπιτρίπτο II. Alex. 41. 248. κατὰ τοὺς νόμους II. Gall. 14. 722. & 723.
νόσ. ἀτενῶ νόῳ I. Nigr. 4. 43. τῇ νῇ II. Abd. 17. 174. τ νοῦν I. D. Mort. I. 2. 333. τ νοῦν ἐπίχειν II. Alex. 4. 212.
νοσέω. ἐδὲ νοσῶν χολάζουσι I. Nigr. 22. 61.
νόσ. νόσῳ ξυνόντα II. Lex. 18. 339. vel potius 343.
νόσιμ. ὅπερ ἦν νοσιμώτατον I. Merc. Cond. 39. 699.
νεμηνία. ἀπὸ τ μεγάλης νουμηνίας τρίτη III. Pseud. 7. 168.
νοῦσ I. Somn. 4. 7.
νύκτερ ἀηδὼν III. Tragop. p. 647.
νῦν. τὸ νῦν II. Gall. 6. 712. ὡς νῦν γε ᾗ σὺ ἤδη ἐλεῖν II. Salt. 2. 271. τὸ δὲ νῦν ἔχων I. Cat. 13. 634.
νύξ. νυκτὸς μὲ ἐξανιστάμενοι I. Nigr. 22. 60. νύκτα προσιόντα III. Mort. Per. 35. 356. τριπλασίαν τὴν νύκτα ποιεῖν I. Somn. 17. 22. αἱ νύκτες ib. 21.
νύμφ II. Jup. Trag. 6. 649.

Ξ.

Ξανθίππη. Ξανθίππη τι ᾗ Μυρτῷ I. Halc. 8. 184.
Ξάνθος I. D. Mar. XI. 1. 318. ὡς Ξάνθον II. Bis Acc. 1. 792.
ξεναγέω I. Cont. 1. 488.
ξενία καλεῖν II. Salt. 40. 291.
ξενίζω I. Merc. Cond. 24. 681.
ξένιον. ξυνίοις ἐργαζόμ αὐτῷ II. Alex. 31. 288. & 289.
Ξενοκράτης III. Macrob. 20. 222.
ξένον. μὴ τῷ ξένῳ I. Prom. 3. 28.
ξέν. μὴ ξένον προσιόμ I. Vit. Auct. 10. 559.
Ξενοφάνης III. Macrob. 20. 222.
Ξενόφιλ πάντι ἐ ἑκατὸν III. Macrob. 18. 221.
Ξενοφῶν I. Somn. 17. 42. II. Q. Hist. 23. 32. Ξενοφῶντ II. Alex. 56. 260.
ξέω. ξέειν λίθας I. Somn. 12. 18.
ξίφ. ἐπεὶ ἐδὲ τὸ ξίφ αὐτὸ I. D. Mort. XXX. 2. 451. ξίφη ἐξιφαντόκωπα II. Gall. 26. 742. τοῖς ξίφεσιν ἐτέμνοντο τοὺς πήχεις II. Asin. 37. 605.
ξόανον. ξόανον δὲ τοῖς μάλιστα ὁμοίως ἔτυ ἀρχαῖον I. Somn. 2. 4.
ξῦ I. Jud. Voc. 9. 94.
ξύλον I. Pisc. 1. 570. ὁ τὸ ξύλον I. Cat. 4. 624. τῷ ξύλῳ καθαπαλισμένα II. Tox. 29. 538.
ξυλοχιστὴς I. Somn. 12. 18.
ξυμβαίνω. τοῦτο ξυμβαίνει I. Herm. 67. 808.
ξυμπαραδοῦναι I. Pisc. 12. 580.
ξύμπας. ταῦτα μὲ οἱ ξύμπαντες &c. I. Herm. 33. 775.
ξύμπλους ᾗ συμβιάτορ ὢν I. Cont. 1. 488.
ξυνάγω. διὰ ὃν πολλῶν αὐτὰς ξυναγωγῶν I. Prom. 7. 36.
ξυναγωνίζεσθ ἡμῶν II. Jup. Trag. 4. 646.
ξυναμφότερ I. Prom. 5. 31.
ξυναρμοστὴς. λίθων ἐργάτης ᾗ ξυναρμοστὴς I. Somn. 12. 18.
ξυναυλία I. D. Mar. III. 2. 297.
ξυνίημι. μηδὲ ξυνεὶς I. Cont. 8. 500.
ξυντίθημι. σφᾶς μὲ ὅταν ξυντιθέναι I. Herm. 36. 778.
ξυράω I. Sacr. 15. 536. ἐξυρημένους τὴν κεφαλὴν III. Conv. 18. 431. ἐξυρημένους τὰς κεφαλὰς I. Merc. Cond. 1. 652.
ξύσις exponitur ἔνδυμά τι τραγικὸν I. Nigr. 11. 50.

O.

Ὁ δὲ II. Tyr. 8. 146. & 147. ὅ, τι II. Abd. 20. 176. ὅ, τι δόξαν III. Bacch. 5. 79. ὁ pro τὶς — ὦ βέλ τι δ' ἂν ἐκλείπτομεν; — Ἀχιλῦ ὃν οὐ πάντ τῷ εἶναι φιλόσοφος. εἰ δὲ ἐ δοκεῖν βουλεῖ, τῷ εἶναι, σεαυτ φαίνῃ, ᾗ ἱκανὸς ὢν I. Prom. 7. 35. τὸ δὲ ᾗ χωλὸν &c. I. D. Deor. XV. 1. 241. τό τι — τὸ πλήθ I. Herm. 26. 765. τὸ τῆ ἄρα ἐκλιφε — τ τ Περσέων — τ τι ἄλλο σοφώτατον τῆ Νείλ — τ τιν οἰκειτέων εἶναι — τ τινι γναμένων — τ τίνι πλουτίαν — τ ὡς γιγάντων I. Nigr. 38. 81. & 82. ὁ δὲ ὀσφὺς &c. II. Alm. 6. 573. τὰ μὲ — τὰ δὲ I. Sacr. 15. 539. ὁ μοῦσον τῆ βέλ τοῦ πλήθεσιν II. Dem. 12. 379. pro ὑπὸ τ' ἀνδρὸς correctum ὑπὸ τάνδρὸς II. Tox. 15. 522. τ δὲ τ I. Somn. 14. 19. τῷ ἄλλῳ II. Q. Hist. 51. 62. τῷ ποτε] ante τί ποτε F. G. I. Halc. 2. 179. τῷ τρόπῳ quomodo I. D. Deor. II. 1. 207. ἀκούειν τ λόγων al. τ male III. Pseudol. 4. 166. τ τοιοῦτον II. de Luct. 2. 922. τὴν τὸ ψυχὴν II. Alex. 34. 241. οἱ δὲ II. Salt. 65. 303. οἱ feminino genere II. Astr. 14. 366. τὴν ἐδητὰ δὲ οἱ v. notas III. Epist. Sat. 24. 406. τάντα I. Herm. 59. 799. & 800. ὅπου δὲ τὰ τούτων ποτηρὰ &c. I. Cont. 18. 515. τῶν II. Tyr. 10. 147. τ δὲ τῶν II. 1. Ver. Hist. 2. 70. τ εἶπον ἡμερῶν v. notas III. Dea Syr. 29. 475. τοὺς αὐτοὺς S. Peritus vult τοσούτους II. Bis Acc. 14. 809. τοὺς αὐλοὺς τούσδε II. Phal. Pr. 11. 199. ᾗ τάδε φασὶ ᾗ τάδε I. Pisc. 20. 590.
ὀβολός. ὀβολὸν μὰ ἔχων I. D. Mort. XXII. 1. 422. τ ὀβολὸν τ βίπον II. Icar. 30. 787. τ ἐλαχιζομένων πέντε ὀβολῶν I. Merc. Cond. 11. 667. δύο ὀβολοὺς ib. 38. 697, δὶ' ὀβολοὺς II. Alex. 19. 226. πέντε ὀβολοὺς ἐγὼ καταβαλὼν I. D. Mort. IV. 1. 340. 341. & 342.
ὄγμ III. Herc. 1. 82.
ὀδοιπορία I. Herm. 2. 742.
ὁδὸς I. Tim. 5. 110. ὁδὸν πάραγγον I. Nigr. I. 39. ὁδὸν I. Herm. 46. 787. III. Dea Syr. 9. 456. μυρίων ὅτου τῆ ὁδοῦ

ὀδὼν &c. I. D. Mar. VI. 2. 302. & 303. εἰς τὸν ὀδὼν τῦ ἀκοντίε ὑπιλθὼν I. Nigr. 36. 78.

ὀδὼς III. Muſ. Enc. 3. 93. dicitur πρίσθαι, ἐμπρίσαι, ἀλφιτρίσαι, ἐμβρυκᾶν, & συμβρύκειν τοὺς ὀδόντας I. Somn. 14. 19. τοῖς ὀδοῦσι συναρράξαι II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94. ὀδοῦσι καὶ ὄνυξι I. D. Mort. XI. 4. 379. συμβρύκειν τοὺς ὀδόντας I. Somn. 14. 19. συμπρίσαι & ἐμπρίσαι τοὺς ὀδόντας dicitur. ib.

Ὀδρυσαι. Ὀδρυσῶν, βασιλεῖς III. Macrob. 10. 215.

ὀδύρομαι I. pro merc. Cond. 10. 716.

Ὀδυσσεὺς ἀπὸ τ χειρὸς II. Par. 11. 849. Λαερτιάδην Ὀδυσσέα III. Tragop. p. 660.

ὄθεν ἂν αὐτὸς III. Philopſ. 16. 44.

ὀθόνη. ἐσωλμῶ ταῖς ὀθόναις I. D. Mort. III. 2. 339.

Ὀθρυάδης II. Alex. 27. 236.

Οἰδαλ. τ Οἰδάλε I. D. Deor. XIV. 1. 238.

οἰκαδὲ pro οἴκοι III. Dem. Enc. 26. 510.

οἰκεῖα II. Aſtr. 6. 363.

οἰκεῖον. οἰκείαν II. Jup. Trag. 1. 643.

οἰκέτης. ἐξ οἰκέτε δεσπότην (προιέναι) I. Nigr. 20. 58. πρὸς τ οἰκετῶν ἀποκλειόμενος io. 22. 60. τοὺς ἐπικειμένους ταῖς οἰκέταις — οἰκέταις τίτρασιν ἐπικεκυφότα ib. 34. 76.

οἰκέω. οἰκῶ μᾶ &c. I. Vit. Auct. 17. 557.

οἰκημάτιον κάλλιστον δίκυνον II. Anu. 3. 570.

οἴκησις Ἀλκμαίωνος II. Salt. 50. 297.

οἰκία. ἡ δ' οἰκία θυρωρὸν οὐκ εἶχεν I. Nigr. 22. 60. οἴκαδε καλλοῦς οἰκίας τῷ οἰκοῦντι ib. 23. 62.

Ἀθηνᾶν δὲ οἰκίαν &c. I. Herm. 20. 758.

οἰκίσκος. κἂν εἰ οἰκίσκῳ III. Dem. Enc. 5. 495.

οἰκοδόμημα I. Herm. 33. 774.

οἰκοθεν πλεύσας I. Herod. 1. 832. πολύν μοι ἀφελεῖν οἰκοθεν ἔδοξεν II. Gymn. 16. 895.

οἶκοι. συγκλειόμενος οἴκοι τὰ πολλὰ καθαρεύει I. Nigr. 18. 57. οἴκοι δίκονται III. Dea Syr. 56. 488.

οἶκος. ἐν οἴκοις ἀτάκτοις III. Calumn. 1. 126. μέσῳ ἑστῶν τ οἴκων II. Amor. 36. 437.

οἰκόσιτος. μικροὶ οἰκόσιτοι I. Somn. 1. 2.

οἰκουρῶ I. Nigr. 18. 57.

οἶμαι. πρότερον, οἶμαι, χρὴ &c. I. D. Mort. XXV. 1. 432. οἶμαι deeſt in Edd. II. Gall. 29. 746. οἶμαι δὲ καὶ τ &c. I. Nec. 16. 479. ἥκιστα ζηλωτὸς εἶμαι I. Nigr. 13. 51. οἶδα II. Imag. 2. 460.

οἰμώζω I. D. Mort. I. 2. 333.

Οἰνεύς. ὁ Οἰνέως I. Sacr. 1. 527.

οἰνίζω II. 1. Ver. Hiſt. 9. 76.

οἶνος. οἶνον ῥέοντι ὁμοιότατον II. 1. Ver. Hiſt. 7. 75. τ οἶνον οἱ ἐκ ἀλόπεως χρωτίζοντες & κισσωμένους & πρόπους ἐφηδύνοντες — λαμπτῆρων δεῖ τόσων, ὡς ἀκτόμπας, οἴνου πολλοῦ μύρου, πρόκας I. Nigr. 31. 73. τ οἶνον οὐ τοῖς συμποσίοις μὴ πρόκον τι καὶ ἀρωμάτων ἐκχύσεις ib. 72.

οἰόμοι ἀκοὴ III. Bacch. 5. 78.

οἰόπολις II. Alex. 23. 231.

οἷος. ἡ οἵη III. Conv. 41. 446. οἷος δ' ἂν ἐγὼ I. Somn. 9. 14. οἷον II. 1. Ver. Hiſt. 9. 77. οἷον αὖτω &c. III. Ep. Sat. 19. 402. οἷον ἐκεῖνα II. Lex. 25. 349. οἷα τ ἐμοῦντα προσαγορεύειν III. Char. 8. 623. οἷα I. D. Mar. I. 4. 290. οἷα πρώην I. D. Mort. XV. 1. 399.

οἷός. οὐκ οἷόν I. Tim. 40. 150.

οἰσυίνη II. Gall. 21. 734.

Οἴτη. ἐκ τ Οἴτης ἀναναίλωμαι — καπίσμηψε τ βίον ἀφ' τ ὑπ' Οἴτῃ πυρᾶς κεκαυμένου I. Tim. 6. 112. ὑπ' Οἴτῃ I. D. Mort. XVI. 5. 404.

οἴχομαι. οἰχήσεσθαι σε λέγει τ ἄνεμον ἐπαλτοφόρμος I. Scyth. 11. 871.

Ὀκιλλα I. pro Lapſ. 5. 729.

ὀκνεῖν. ὄκνων II. Gall. 16. 726. & 727.

ὀκτάπους I. Scyth. 1. 859.

ὄλεθρος. δίκῃ τ ὀλέθρου I. Tim. 34. 146.

ὄλεθρος. ἄνιφρτος II. Salt. 5. 269. ὀλέθρῳ ἑκάτῃ III. Pſeudol. 18. 177. ὄλεθρος II. Alex. 11. 218.

ὀλιγαρκὴς. τὸ ὀλιγαρκὲς ἐπαινῶν I. Tim. 54. 170.

ὀλίγος. πρὸς ὀλίγον I. Cat. 4. 624. ὀλίγα δόντες II. Dem. 63. 394. ὀλίγου ib. 66. 396. ὀλίγου ἔσεν ἐμιτάδιον III. Nav. 17. 260. ὀλίγῳ ἀξίφρονι II. Amor. 8. 405. & 406. ἐπ' ὀλίγῳ II. Tox. 13. 520. πλούσιος ἐκ ὀλίγων I. Somn. 2. 4. πατρὶς εὐδαιμονιζομένη & ζηλωτὴ δυναμένη ἐκ ὀλίγων ib. πολιτῶν ἐκπολιτῶν ἐκ ὀλίγων γενομένων ib.

ὀλιγοχρόνιος διατίθης I. Nigr. 26. 66.

ὀλιγωρῶ II. 2. Ver. Hiſt. 37. 133.

ὄλισθος. τ ὄλισθον II. Gymn. 2. 885. ib. 28. 910.

ὁλκὰς I. Herm. 79. 822.

ὄλμυμι. ὄλοιο II. Lex. 17. 339. vel potius 343.

ὀλόκληρος II. Amor. 24. 425. II. Aſin. 33. 602.

ὅλος. ὕτως ὅλος I. Herm. 2. 741. τὸ ὅλον I. Prom. 6. 32. ὅλον ἐχρῆ με I. Somn. 6. 9. περὶ δὲ τ ὅλου μισωνικῆς I. pro merc. Cond. 15 722. ὅλας κρίσεις II. Aſin. 28. 597.

Ὀλυμπία I. Tim. 50. 164. τὰ Ὀλύμπια σαφῶμαι II. Icar. 25. 782. τῷ Ὀλυμπίᾳ τὰς μεγάλας νικησάσῃ I. Harm. 4. 858.

Ὀλυμπιάς. κιχρηκὼς πρότερον Ὀλυμπιάσιν — δρόμον ἀγωνισαμένῃ Ὀλυμπιάσιν — Ὀλυμπιάσι νικήσας παῖδας σάδιον I. Tim. 4. 106.

Ὀλυμπιονίκης I. Somn. 9. 14. I. Herod. 2. 833.

Ὀλύμπιος II. Imag. 17. 476. τὸ Ὀλύμπιον II. Icar. 24. 780.

Ὄλυμπος III. Adv. Ind. 6. 105.

ὅλως I. D. Mar. XI. 1. 317. I. Cat. 11. 632. ὅλως al. ὅλος I. Nigr. 1. 39. ὅλως forſan ὅλος III. Meret. X. 307. ὅλως Ἡρακλῆς III. Herc. 1. 82.

Ὄμαια III. Macrob. 17. 220.

ὄμμα. τὰ δι' ὀμμάτων II. Salt. 78. 310.

Ὄμηρος I. Nigr. 17. 57. I. Jud. Voc. 7. 91. I. Piſc. 3. 572. III. Conv. 25. 436. Ὄμηρος φύσεως λαχὼν θεμελίους I. Somn. 2. 5. Ὄμηρε Ὠδυσσεῦ II. 1. Ver. Hiſt. 3. 72. Ὄμηρε ὑδὲ ἄνηκοος II. Par. 44. 869. τῷ τῦ Ὁμήρου Διὶ ἐοικότα II. Q. Hiſt. 49. 59.

ὁμιλεῖν. ἐκόσοις ὁμιλεῖν αὐτῷ ἐξέσται I. pro merc. Cond. 3. 710. φιλοσοφίᾳ ὁμιλήσας II. Salt. 2. 266.

ὁμογνώμων I. Merc. Cond. 20. 676.

ὅμοιος I. Somn. 13. 19. I. D. Mort. XXVI. 1. 435. II. Q. Hiſt. 18. 27. οὐκ ἔστι δὲ ὃς εὐθυτ' ἂν ὁμοιός σοι γενέσθαι I. Somn. 9. 14. ἡ τοῦθ' ὅμοιον I. D. Mort. XX. 4. 417. μὴ ἡ τέμνον ὅμοιον ἢ τῷ Ἀντιόχῳ I. Prom. 5. 30. τὸ γὰρ γένος τὸ τ Θρᾳκῶν ὅμοιον τοῖς μάλιστα τῷ βαρβαρικῷ I. Somn. 2. 4. τὰ μὲ ἄλλα οὐ τῷ ὁμοίῳ ἕκαστον I. Prom. 1. 25. ὁμοίοι λόγοι — ὁμοίοις πόλεμος — ὁμοίοις γάμος — ὁμοίοις δίκαιος I. Nigr. 1. 39. ὁμοίως I. D. Mort. XIII. 1. 390. ὁμοίως τοῖς πλουσιωτάτοις I. Somn. 2. 4. ὁμοίως τὰ ὁμοιοῦντα κενὰ I. D. Mort. XXVIII. 1. 444. & 445.

ὁμοίως I. D. Mort. XXVIII. 1. 445. ὁμοίως γενεᾷ δὲ καὶ χρήμασι τῷ πρώτῳ Περσῶν I. Somn. 2. 4.

ὁμοῦ

ὁμολογίαν, εἰ δὲ μὴ ὁμολογεῖτε I. D. Mort. XV. 4. 401. ὁμολογεῖν μηδὲν τῶν ἀνθρωπίνων εἶναι βέβαιον I. Nigr. 20. 58. ὁμολογηκὼς τυγχάνω I. Somn. 2. 3.
ὁμόσκιον II. Tox. 51. 556. & 557.
ὁμοίστιχον I. Prom. 7. 35.
ὁμοτράπεζοι II. Gall. 11. 719.
ὁμοῦ circiter, I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
ὁμοχρονίαν II. Q. Hiſt. 50. 60.
Ὀμφάλη. παιάδμος ὑπὸ τῆ Ὀμφάλης I. D. Deor. XIII. 2. 237.
ὁμώνυμον I. Harm. 1. 850. & 851.
ὄναρ I. Tim. 20. 131. ὄναρ τι III. Macrob. 1. 208. ὄναρ πλευτῶν II. Gall. 1. 704. ὑδὲ ὄναρ &c. I. Herm. 2. 740.
ὀνειροπολῶν. ὀνειροπολήσας τὴν δωρεὰν ἀνηγόρευν I. Som. 4. 7.
ὄνειρον. τρίσπειρον ἂν ἤδιον ἔτι εἶδον τὸ ὄνειρον I. Somn. 17. 21. ὄνειρος θαυματοποιὸς ib. 14. 19. ὀνείρων II. 2. Ver. Hiſt. 34. 129. δῆμον ὀνείρων III. Philopat. 21. 609.
ὄνημι I. Prom. 20. 202. ὕτως ὀνάμενος τούτων III. Philopſ. 27. 54.
Ὀνησίκριτον II. Q. Hiſt. 40. 54. III. Macrob. 14. 218. III. Mort. Per. 25. 348.
ὄνομα I. Nigr. 29. 68. ὄνομα ἀοίδιμον I. Cont. 11. 504. λαὸς τὸ πτῆσιν τὸ ὄνομα III. Soloec. 7. 574. ὄνομα σεμνότατον & πάνδημον III. Rhet. Pr. 1. 1. & 2. τῷ αὐτοῦ (pro αὐτοῦ) ὀνόματι I. Cont. 24. 523. ὁ πρᾶτον ἐπ' ὀνόματι τῶ θεῶν τι. I. Prom. 1. 24. σὺν ὀνόματα II. Aſtr. 4. 362.
ὀνομάζω. ὀνομάκασιν II. Icar. 29. 786. ὀνομασοὶ II. de Luctu 5. 924.
ὀνομακλήτας I. Merc. Cond. 10. 665.
ὀνὸν ὁ Κύμην I. Piſc. 32. 600. περὶ ὄνου σκιᾶς I. Herm. 71. 813. ἐξ ὄνου ἀθεμιγίας II. Aſin. 56. 625. λύρας & ὄνου I. Merc. Cond. 25. 681. ὄνον ἀληθινὸν II. Aſin. 15. 583.
ὀνυξ. τῶ ὀνύχων III. Philopat. 3. 588.
ὀξυδορκίας φάρμακον III. Macrob. 5. 211.
Ὀξυδράκαι I. D. Mort. XIV. 5. 397.
ὀξυρυγχία I. Merc. Cond. 19. 674.
ὀξύς. ἢν μὴ πάνυ ὀξέα I. Merc. Cond. 3. 657. ὀξὺ διδρακὼς III. Calumn. 5. 132. ὀξύτερος III. Mort. Per 21. 345. ὀξύτατα συρίζομαι I. Nigr. 8. 47.
ὀξύχειρ I. D. Deor. VII. 2. 220.
ὅπερ & αὐτὸ τοῦτο II. Abd. 6. 164.
ὀπισθόγραφον I. Vit. Auct. 9. 549.
ὀπισθόδομον I. Tim. 53. 169. τὸ ὀπισθόδομον III. Fugit. 7. 369.
ὁπλίτης. ὁπλίτας πεζοὺς II. Tox. 48. 554. & 555.
ὅπλον I. Tim. 1. 100. ὑπ' ὅπλοις II. Salt. 8. 272. ὑπὸ τοῖς ὅπλοις I. Herod. 5. 835.
ὁπλοφορῶν III. Epigr. Omiſſ. 691.
ὀπὸς I. Nigr. 37. 79.
ὀπότιμον I. Prom. 11. 194.
ὅπυ I. Herod. 3. 834. II. Icar. 9. 759. ὅπυ quum, II. pro Imag. 20. 801.
ὀπτάω I. Nec. 14. 475.
ὄπτομαι. κάλλιστος ὀφθῆναι — ὀφθῆναι χαρίεντα — αἴσχιστος ὀφθῆναι τὴν ὄψιν — ἰσὸν φόσεις ἀνθρώπων πολὺ διαφέρουσαι ὀφθῆναι ἀλλήλων τὰ περὶ τὴν ἡλικίαν I. Jud. Voc. 6. 89. ὄπτα III. Dea Syr. 3. 453.
ὀπτὸς II. Lex. 9. 335.
ὀπυίω I. Merc. Cond. 41. 701. II. Gall. 19. 731.
ὅπως II. Tyr. 11. 148. ᾗ ὅπως I. Tim. 48. 161. ὅπως αἱ δύναιτο II. Par. 32. 860. ᾗ ὅπως ſc. ἔφη I. Prom. 5. 189. ἔχ ὅπως ib. 8. 192.
ὀπωρῶν II. Q. Hiſt. 7. 8.
ὁράω I. D. Deor. XX. 11. 263. I. D. Mort. XXV. 1. 432. ἄλλως τε ὁρᾶς ib. XV. 3. 400. ὁρᾶς II. pro Imag. 19. 498. ὁρᾶς τὸ ὕψος II. Jup. Trag. 41. 689. μάλα πολλοὺς ἑώρακα I. D. Mort. XX. 5. 418. τὸ Δημοσθένους ἦθος μοὶ βίον I. Somn. 12. 16. ὁρῶμεν II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136. ὁρῶν δὲ πολλοὺς I. Piſc. 31. 598. ἃ μὴ θέμις ὁρᾶν I. Merc. Cond. 29. 688. τὸ ὁρώντων v. notas III. Dem. Enc. 43. 522. καθήκουσις ὁραθῆναι I. Jud. Voc. 6. 89. ὃς ἂν ὑπὸ πάντων ὁρώμενος παρασκευάζῃ I. Nigr. 3. 42. ὁρῇ τε δίκα II. Bis Acc. 1. 793.
ὄργανον. μᾶλλον τὸ ὀργάνων II. Par. 28. 859.
ὀργή. εἶδε πηλίκαι τοῖς κακοῦσιν ὀργαὶ προσιζάνουσι I. Nigr. 22. 61. τὴν ὀργὴν βυσσοδομεύει III. Calumn. 24. 153. δεξασά πω ἢ Πατὸς ὀργὰς ἢ τινος θεῶν μολεῖν I. Somn. 4. 7. τὰ Ὄργια III. Philopat. 10. 595.
ὀργίζομαι al. ἐργάζομαι I. Prom. 9. 192. ὀργίζεται τὰ τοιαῦτα II. Abd. 1. 159. ὀργίζονται γεῦν ib. 7. 165.
ὀργίλος. ὕτω μὲ ὀργίλος I. Herm. 80. 823. I. Piſc. 14. 586.
ὀρέγω. ὀρίξας I. Tim. 45. 159.
ὀρεινὸς I. Tim. 31. 145.
Ὀρέστης. εἰς τοὺς Ὀρέστας τε III. Ner. 10. 642.
ὀρθοκόμος al. ὀρεοκόμος v. notam III. Conv. 15. 429.
ὀρθίον. τὸ ὄρθιον II. Bis Acc. 11. 804.
ὀρθὴ. ἐπ' ὀρθῆς III. Dem. Enc. 33. 514.
ὀρίζω. ἡμέρας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις ὁρίζεις I. Nigr. 27. 67.
ὅρκιος I. Tim. 1. 98. ὅρκιον I. Vit. Auct. 4. 543.
ὅρκος μίγιστος III. Calumn. 17. 148.
ὁρμὴ. ὑπὸ μιᾶ τῆ ὁρμῆ II. Q. Hiſt. 2. 4.
ὁρμῶν II. Salt. 12. 274.
ὄρνεον Νομάδικον I. Merc. Cond. 17. 673. ὄρνεα ὐκ γυναικῶν I. D. Mort. XXVIII. 3. 446.
ὄρνις. τὸ ὀρνέων al. ὀνείρων I. Tim. 20. 130.
Ὀροίτης I. Cont. 14. 510. Ὀροίτης ὁ ἰδιώτης I. D. Mort. XXVII. 5. 440.
ὄρος. ἔτος ἀκριβὲς ὄρος I. Harm. 4. 857. ὁπόσοις ταῦτα ὅρος II. Imag. 11. 470. ὄροι Cippi, III. Macrob. 14. 218. τὸ ὄρων II. Bis Acc. 28. 826. & 827.
ὀρός. τὰ μιγάλα ὀρὸς I. D. Mort. XII. 2. 381.
ὀροφος. ἀνιφλέγη ὁ ὄροφος I. Somn. 9. 14.
ὀρτυξ. ὀρτύγων ἀγῶνας II. Gymn. 37. 918.
ὀρφανὸς. ὀρφανοὺς ἡμᾶς καλαλιπὼν III. Mort. Per. 6. 330.
Ὀρφεύς. Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος I. Nigr. 23. 61. ὧν δὲ ποτε Ὀρφέα ἴδῃς &c. II. Aſtr. 10. 365.
ὀρχηθμὸς II. Salt. 23. 281.
ὀρχηστὴς. τὸ ὀρχηστὴν δεῖ παιδαχόθεν ἀκριβῶς II. Salt. 81. 311. & 312.
ὀρχηστὺς II. Salt. 23. 282.
ὄρχις. ὄρχεις II. Dem. 12. 381.
ὄρω. ὄρτο ἰς φάος ἀνθρώποις I. Nigr. 9. 49.
ὅς Solan. vult ὡς III. Dipſ. 6. 237. ὅς τις ἢ γένος —ἴχοι II. Tox. 44. 552. ὅ, τι γιλῶην I. Cont. 6. 497. ὅ, τι εὕρηται I. Herm. 67. 809. ὃ γὰρ ἐσθ' ὅ, τι &c. II. Imag. 16. 475. οὐκ ἔστ' ὅ, τινα σὺν οἰκεῖον ἐόμενος I. Somn. 9. 14. ὧν ἴσμεν ζώων II. pro Imag. 20. 501. ὅς μὲν τὺς τοὺς φίλους ἔχειν &c. I. Merc. Cond. 3. 654. καρπῶν, ἃ II. Amor. 12. 409. κλισίαι εἰς ἃ ib. 410.
ὅσιος. μηδ' ὅσιον εἶμαι I. Herm. 8. 747.
ὅσος I. Nigr. 33. 76. I. pro Lapſ. 12. 735. ὅσον ἐδίπω II. Icar. 22. 777. ὅσον ὃ μικρὸν I. Herod. 8. 838. ὅσῳ II. Phal. Pr. 1. 187. ib. 8. 194. & 195. II. Imag. 17. 476.

ὅσος. ὅσῳ omisso μᾶλλον II. pro Imag. 17. 495. ὅσῳ ὑδάτῳ I. Merc. Cond. 31. 690. ἀμύτρητον ὅσην I. Halc. 6. 182. ὅσοι II. Q. Hist. 9. 12. ὅσοι νόμυμοι II. Jup. Trag. 6. 648. ὅσαι II. Salt. 57. 299. ὅσα II. Gymn. 17. 897. ὅσαγε I. Tim. 52. 168. ὅσας ἔχοιτες III. Ep. Sat. 20. 403.

ὅσπερ. ὅπερ *f.* ὥπερ I. Pisc. 47. 614.

Ὀσρόης II. Q. Hist. 19. 27.

ὀσίον. ὁσᾶ παραβεὶς I. Prom. 7. 34. ὁσᾶ καλύψας ἀργίτι δημῷ ib. 3. 187.

ὅσις II. Imag. 3. 461.

ὀστρακον I. pro merc. Cond. 1. 705.

ὀσφραίνομαι. ὀσφραινόμοις τῷ χρυσοῦ I. Tim. 45. 159.

ὅταν σε I. Merc. Cond. 27. 685.

Ὀτάνης ἦν Φαράσβεω μὲ παῖς I. Somn. 2. 4.

ὅτε II. Abd. 9. 167.

ὅτι κὴ I. Tim. 28. 141. ὅτι κεν II. Q. Hist. 32. 43. ὅτι μαλιστα I. D. Mort. XV. 2. 400. III. Pseudol. 5. 167. ὅτι μὲ ἐν scr. ὅ, τι μὲ ὢν I. D. Mort. VIII. 1. 359. ὅτι περ I. Tim. 26. 139. ὅτι χρησίμη III. Meret. IV. 288. ὅτι ὅπως &c. I. D. Mar. XIV. 4. 324.

ὅτος. ἀφ' ὅτῳ I. Zeux. 7. 845.

ὅ γε I. Herm. 33. 775. II. Par. 10. 846. ὅ γε ἦν καλιαδας II. Asin. 30. 598. & 599. ὅ γε ἀλλ' II. Par. 49. 873. ὅ γε ἂν I. Tim. 7. 113.

ὅ μαλιστα II. Lex. 24. 348. & 349. ὅ μὴ πολὺ II. Tox. 54. 558. ὅ μὴν II. Amor. 37. 438. ὅ μὴν ἀλλὰ II. Dem. 3. 375. ὅ πάνυ τι ἦν ῥᾴδιον I. Nec. 15. 477. ὅ, φησιν II. Abd. 22. 197. Plura vid. in σὺν.

ὁδάμᾶ II. Astr. 6. 362.

ὁδὲ γε ὁδ' II. Q. Hist. 51. 62. ὁδὲ II. Alex. 34. 242. ὁδὲ ἔν τι I. Vit. Auct. 27. 569. ὁδὲ al. ὁ I. D. Deor. IV. 1. 208. ὁδὲ γε II. Amor. 36. 436. ὁδὲ γε ὁδὲ — ὁδὲ γὰρ ὁδ' ἄκων ὁδὲν ἔθηκεν ὀρθῶς ἔχον — ὁδὲ γε ὁδ' οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ἵτις τοὺς ἀσελγεῖς — ὁδὲ γε ὁδὲ ἐπεδέχετο I. Nigr. 6. 43. & 44. σπουδεῖον μὲ ὁδὲ commentatores volunt ὁδὲν, bene, III. Ep. Sat. 2. 386.

ὁδέποτ' III. Epigr. Omiss. 688.

ὁδεπώποτε II. Dem. 7. 378.

ὁδὲις I. Vit. Auct. 27. 568. ὡς ὁδὲν ὄνον frustra, I. Prom. 4. 189. ὁδὲν I. Pisc. 52. 618. ὁδὲν & ὁδὲν II. Par. 3. 840. ὁδὲν ἄλλο &c. II. Jup. Trag. 17. 661. ὁδὲν ὁ μὴ III. Philops. 40. 65. ὡς ὁδὲν ὄφελος III. Conv. 34. 441. ὁδὲν χεῖρον vulgo οὐ χεῖρον III. Cyn. 4. 541. ὁδὲν ἦν ἔτ' αὐτοῖ &c. I. Merc. Cond. 4. 658.

ὁδὸς I. pro merc. Cond. 4. 712. ἔξω τῆ ὁδοῦ ἐστι I. Herm. 77. 820.

οὐκ ἐστι I. Pisc. 3. 572. πρῶτά σε οὐκ ᾔδεισαν III. Pseudol. 22. 179. οὐκ ἂν ἐπὶ παίδων II. Amor. 27. 428. οὐκ ἀχρεῖα &c. II. Gymn. 24. 905. οὐκ ἂν δήτα εἰ μὴ &c. II. Par. 55. 878. οὐκ ἔστι &c. II. Jup. Trag. 1. 643. οὐχ ὡς v. notas III. Diss. cum Hes. 2. 241. Plura vide in ὡ.

ὀφεῖν ἦδ' &c. I. Scyth. 4. 864.

ὀφθαλμηφόρῳ πτύκη I. Somn. 17. 21.

ὀφλὴ I. Somn. 3. 6.

ὀφλοχύτης I. Somn. 3. 6.

ὄφμινον I. D. Mar. XIII. 2. 320.

ὀφμὸς II. Asin. 39. 608.

ὄφνομα. τὸ ὄνομα III. Dea Syr. 1. 451. ὀνόμαλλα ib. 2. 453.

Ὀφολόγιος II. Q. Hist. 14. 20.

Οὐρανία I. Herm. 73. 815. οὐράνιοι coelicolae II. Icar. 2. 753.

ὀφανός. τὸ μέλι ἐκ τῆ ὀφανοῦ III. Fug. 17. 374.

ὄφις II. 1. Ver. Hist. 5. 73.

ὅφ. ὅτα μιγάλα III. Bacch. 2. 76. ἀποφράττειν τὰ ὅτα III. Calumn. 30. 159. τὰ ὅτα κηρῷ φραξάμενος I. Nigr. 19. 57.

ὅτε τι I. Merc. Cond. 5. 658. ὅτε χάμαφε III. Epigr. 24. 681.

ὅτις I. Cat. 14. 636. ὅτε II. Salt. 85. 315.

ὅτος I. Pisc. 32. 600. ὅτος ἐκεῖνος I. Somn. 11. 16. ὅτί ὅτος μὲ I. D. Deor. XXVI. 1. 280. εἰ δὴ ὅτός ἐστι II. Q. Hist. 35. 47. τοῦτο I. Pisc. 24. 594. κὴ τοῦτο I. Scyth. 8. 868. τοῦτο τοῖς vide notas III. Dem. Enc. 37. 518. & 519. κὴ τοῦτό ἐστι II. Icar. 14. 768. τοῦτο — ἔχον I. Prom. 11. 194. τοῦτο μὲ, τοῦτο δὲ III. Char. 7. 623. τοῦτο ὑμᾶς II. Tox. 37. 545. εἰς τοῦτο *F. G.* vult τοῦτον, male, III. Char. 18. 628. ταύτη τοι aliqua hujusmodi via I. Nigr. 23. 62. τοῦτον II. Bis Acc. 27. 824. ταύτλω I. Merc. Cond. 6. 660. ὦ ὅτος II. Tyr. 18. 154. πρὸς ταῦτα κὴ τὰ τοιαῦτα II. Alex. 17. 224. τούτοις γε μὴν II. Amor. 21. 421.

ὅτοσὶ II. Eun. 10. 358. ὅτοσὶ μὲ, ὅτι Κίρκειρός ἐστιν, οἶδα I. D. Mort. XX. 1. 412. & 413.

ὅτω I. Herm. 27. 766. II. Gymn. 16. 894. ὅτω γὲ κὴ I. Prom. 13. 196. ὅτω — ἴμειλλεις I. Harm. 3. 854. ὅτω ῥᾷστον II. Tyr. 15. 153. ὅτω καί μοι &c. I. Herm. 55. 794. & 795.

ὅτως I. Tim. 36. 148. I. Herm. 48. 789. ὅτως ὅλος ib. 2. 740. ὅτως *f. Br.* vult ὅτος I. Tim. 33. 146.

οὐχ ὅπως II. Abd. 18. 175. οὐχ ὡς. vid. ad III. Diss. cum Hes. 2. 241. Plura in ὡ, & σὺν.

ὄφελος. μύγα ὄφελος I. Tim. 50. 163.

ὀφθαλμικὸς I. Nigr. 2. 40.

ὀφθαλμός. τὸ πάθος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ I. Nigr. 3. 43. τὸ ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένος II. Q. Hist. 38. 50. ὀφθαλμοὶ βασιλέως I. Merc. Cond. 29. 688. ὀφθαλμῶν ὑποδοκόται I. Tim. 17. 128. τὸ ὀφθαλμῶν τὸ ὑγρὸν &c. II. Imag. 6. 463. & 464. ὅτα ὀφθαλμῶν ἀπιστότερα II. Q. Hist. 29. 38. ἡ γὲ ἀσέλγεια κὴ δι' ὅτων κὴ δι' ὀφθαλμῶν κὴ παλαχθῆναι εἰσδύεται — ἡ τὸ ἀσέμνων διαμάτων καπία, ἡ ἀφὴ τὸ αἰδοηταρίων τὸ ὀφθαλμῶν ἐς τὸ ἀκοῆς, ὥσπερ ἀφ' τινων θυρίδων τὸ λόγον ἐπεισάγουσι I. Nigr. 16. 54. τοῖς ὀφθαλμοῖς II. Asin. 48. 616. σὺν ὀφθαλμοῖς II. Phal. Pr. 5. 192. II. Alex. 39. 245.

ὀχέω. ἐπὶ δὲ τὸ ἐλπίδος ὀχούμενοι ταύτης I. Prom. 6. 32.

ὄχημα II. Demon. 24. 385. ἐπιβαίνειν τῷ ὀχήματος I. Somn. 15. 20. Empedoclis Parmenidis aliorumque carmina λόγοι εἰσὶ κεχρημένοι ᾠδῇ ποιητικῆς, ὥσπερ ὄχημα, τὸ ὄγκον, κὴ τὸ μέτρον, ὅια τὸ πιζὸν ἀφ. φύγωσι I. Prom. 6. 32. ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ λαμπροῦ ὀχήματος τὸ φήμης πορευόμενος δηλοῖ τὸν ἄρη I. Somn. 15. 20. κατέδη ἐπὶ τὸ μέτρον, ὥσπερ ὀχημάτων ἡ Ἰσφία I. Prom. 6. 32.

ὄχλος ἀκολουθεῖν I. Nigr. 13. 51.

ὀψία. περὶ δείλω ὀψίαν ἐπασας II. Gall. 22. 735.

ὄψις I. D. Mort. XXVII. 3. 439. σὺ ὄψει δὲ πάντων I. Vit. Auct. 10. 550. ἐνδεῖ τὴν ὄψιν I. D. Mar. I. 2. 289.

ὀψοποιὸς I. Nigr. 24. 63.

Π.

Πάθος. ἐπὶ τῶ πάθει I. D. Deor. XXV. 3. 280.

ὁ Παιανιεὺς III. Rhet. Pr. 21. 23.

παιδαγωγὸς II. Par. 2. 838.
παιδάριον. τὰ παιδάρια τὰ παρ' ἡμῖν I. Halc. 4. 180.
παιδεία. παιδείας περὶ II. Imag. 16. 475.
παιδεία. παιδείαν II. Sat. 23. 281.
παιδεύσειν δὲ ἐφιέτω &c. II. Amor. 51. 454.
παιδεύω. δημοσίᾳ πεπαιδευμένος I. Nigr. 13. 53. τοῖς παιδευομένοις I. Somn. 12. 16.
παιδιά. παιδιᾶς II. Amor. 1. 396.
παιδικὰ (τὰ) I. Nigr. 6. 44. ἐκ παιδικῶν τίμιος I. Tim. 22. 132.
παιδίον ἰδιῶτον I. D. Deor. V. 2. 213. ἀναφέρειν ὥσπερ παιδία τὰ πεπαυμένα I. Somn. 4. 7. τὰ παιδία παραγηράσαντα III. Prolopf. 5. 33.
παιδιστάριον. ἐπὶ δὲ τὸ τυχόντος παιδιστάριά I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
παιδοποιία I. Somn. 17. 22.
παιδοτριῶ I. Tim. 14. 124. παιδοτρίσας vide notas III. Ep. Sat. 8. 390.
παίζω. ἔπαιζε οὖν ἆρά τι τὰ κήμωτα δαιμόνιον ὃ καὶ τὰ ἄλλα χλιόν ὡς ἐπίπαν τὰ ἀνθρώπεια ἐν παιδιᾷ πεπείσται I. Nigr. 20. 58. παίζειν ἔχων II. Icar. 24. 780. παίζειν τὰ τῶν ἀνθρώπων I. Nigr. 20. 58.
Παιὼν I. D. Deor. XIII. 2. 237.
παῖς I. Sacr. 11. 534. παιδὶ πλησιάζειν II. 2. Ver. Hist. 28. 125. ὦ παῖ II. Sat. 67. 304. ὦ παῖ λίγων I. Herm. 55. 796. γραφὲων παῖδες I. Zeux. 5. 843. οἱ Ῥωμαίων παῖδες I. Nigr. 30. 69. ἐκ παίδων II. Tox. 27. 536. ἐν παισὶν ἦν I. Nec. 3. 458. & 459. παῖδας ὀπφωνεῖν I. Nigr. 3. 41. ἡ παῖς I. D. Mar. IX. 1. 310.
παίω I. Nigr. 27. 67.
Πακάτη. κατὰ τὴν Πακάτην II. Imag. 7. 465.
παλαιθῆ τὰ καρικῶν I. Vit. Auct. 19. 558. παλαίθη ἰχάδων I. Pisc. 41. 609.
πάλαι. ἦν τοίνυν πάλαι I. Prom. 12. 194. τῷ πάλαι I. Tim. 32. 145. τὸ πάλαι III. Hipp. 1. 66. πάλαι ῥιζῶν II. Amor. 34. 434. & 435.
παλαιγικός. παλαιγικὴ I. D. Deor. XX. 14. 264.
Παλαμήδης I. Jud. Voc. 5. 88. I. Nec. 18. 481.
παλιγγενεσία III. Muſc. Enc. 7. 96.
πάλιν τρίχ' III. Ocyp. p. 668.
πάλιν *T. H.* mavult πάλαι I. Cont. 1. 491. ἢ πάλιν II. Alex. 40. 247.
παλλακίδας ἐς τὰς γυναῖκας II. Tox. 39. 548.
παμμιγίθης I. Cont. 20. 517.
πάμπολυς. πάμπολλα al. πάντοθεν I. Somn. 8. 12.
ὁ Πὰν ἐκεῖνος I. D. Deor. IV. 1. 208. τῷ Πανὶ τούτῳ ἀναθεῖναι I. Tim. 42. 154.
Παναθηναῖα I. Merc. Cond. 37. 696.
πανάγιος III. Fug. 30. 382.
Πάνδημος III. Rhet. Pr. 1. 1. & 2. πρὸς Πανδήμους III. Pseudol. 11. 170. & 171. τῇ Πανδήμῳ III. D. Meret. VII. 294. νὴ τὴν Πάνδημον III. Rhet. Pr. 25. 28.
πανήγυρις τὴν Ὀλυμπίων I. Herod. 7. 836.
πανλωβητος II. Tox. 24. 533.
παιοπλία. τὰς παιοπλίας II. Gymn. 32. 912.
παιυργία. ἐν τῇ παιυργίᾳ I. D. Deor. VII. 1. 220.
παιτευχία. παιτευχίαι σωρηδὸν προικομίζοντο — σωρηδὸν μεμυδεμένων δραάτων φορμηδὸν — ἁρμαμάξαι ς οιχηδὸν ὑπὸ μιᾶς ὄψεως I. Tim. 3. 105.
πάντως II. Par. 53. 877.
πάνυ. ἐ πάνυ μορφὴς εὐφυῶς ἔχοῖες I. Somn. 2. 4. ὑδὲ πάνυ καρίεσσῶς II. Q. Hist. 4. 5. ἐν τοῖς πάνυ I. Somn. 2. 3.
παπαί, ὦ Ἑρμότιμε &c. I. Herm. 5. 744.
παρὰ I. Scyth. 1. 860. ib. 3. 862. παρ' ἐμοῦ I. Tim. 49. 102. παρ' αὐτοῦ &c. I. Nec. 6. 464. παρὰ αὐτοῦ II. Tox. 32. 540. παρ' αὐτῆς I. Pisc. 11. 579. παρὰ γὰρ ἐμοὶ I. Prom. 3. 28. παρ' ἑκάτερον II. Q. Hist. 10. 14. παρ' ἓν II. Sat. 12. 274. παρὰ τοσοῦτον ἦλθον ἁλῶναι II. 2. Ver. Hist. 26. 123. παρὰ τὸν βίον I. Cat. 23. 644. παρ' Αἰγυπτίοισιν III. Dea Syr. 14. 461. ὅμοιον τὸ παρὰ τοῖς πλήθεσιν II. Dem. 11. 379. πηγαὶ δύο παρὰ ταῖς &c. II. 2. Ver. Hist. 33. 129. παρὰ & περὶ haec confundi vide II. de Luct. 16. 929.
παραβάλλω I. Halc. 7. 182.
παραβάλλω. εἰ μὴ ἐγὼ παραβάλλω Μενίππῳ ὅλως vid. not. I. Nec. 1. 455.
παραβόλως ἀναρρίπτειν I. Herm. 28. 768.
παραβύω. τὸ παραβύσω πῦρ I. Nec. 17. 480.
παραβύω. παραβυσμῷ II. Imag. 13. 471.
παραγγέλλω I. Nigr. 34. 77. I. D. Deor. X. 1. 229. παραγγεῖλαι II. 1. Ver. Hist. 12. 79.
παράγγελμα I. pro Lapſ. 13. 736.
παραγγνώσομαι gloſſa videtur II. Bis Acc. 21. 817.
παραγνωρίζομαι I. Pisc. 34. 603.
παράγω. παρῆκται δὲ ὑπὸ τοῦ Ἡσιόδου I. Somn. 3. 6.
παράδειγμα προθεμένου II. Imag. 17. 477. παράδειγμα προσηκάσω I. Somn. 18. 23.
παρεδώκειν ἱστορίαν II. Amor. 15. 414.
παραθεωρεῖν I. Herod. 8. 838. & 839.
παραίνῳ I. Nigr. 31. 74.
παραινετικὰ II. Q. Hist. 62. 68.
παρακαιρος. ἡ γὰρ παράκαιρος ἡδονὴ τίκτει βλάβην I. Nigr. 31. 73.
παράκειμαι. παράκεινται III. Dea Syr. 6. 454.
παράκλησις. διπλασίαν τὴν παράκλησιν I. Halc. 8. 184.
παρακρούω I. Cat. 1. 621.
παραλαμβάνω I. Nigr. 26. 66. I. Halc. 7. 182.
παραλείπω. μὴ τι παρίλιπεν II. Q. Hist. 38. 51.
παραμυθοῦμαι I. Prom. 3. 27. παραμυθεῖται τὰς συμφορὰς ib.
παρανοεῖν II. Abd. 30. 185.
παρανομέω I. Tim. 45. 159. παρανομήσας III. Mort. Per. 16. 340.
παρανυθεῖν I. Herm. 75. 818.
παραπαιδαγωγία. παραπαιδαγωγῶν ἐς συχνηματίζειν τὴν πολιτείαν — πολλοὺς δὲ καὶ τὸ σχῆμα παραπαιδαγωγεῖ μὴ ἁμαρτάνειν ἀφ' τὸ εὐεξέλεγκτον I. Nigr. 12. 51.
παραπαίω II. Salt. 83. 314. δυο πρεσβύτα ξυνδιασώσατε τῶ ληρεῖν ἐς παραπαίειν I. Tim. 17. 128.
παραπέμπω I. Nigr. 22. 61. παραπεμπτέσσαν III. Cronoſ. 17. 399. & 400.
παραπλεῖ II. Par. 61. 882.
παραπολὺ I. Herm. 29. 770.
παράπτομαι I. Merc. Cond. 26. 682. & 683.
παραῤῥέω. παραῤῥυεὶς λάθη III. Diſſ. cum Heſ. 5. 243.
παρασιτία II. Par. 37. 863.
παράσιτος II. Lex. 6. 331.
παρεσκαίομαι. τιθηνεῖσθαι παρεσκασμένους τοὺς λόγους. II. Tox. 11. 517.
παρασύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
παρασύρω. καθάπερ ὑπὸ χειμάῤῥου παρασυρῆσι — ὡς ὑπὸ ῥεύματος παρεσύρησαν I. Nigr. 16. 55.
παρατρέπω. παρατρέψει II. de Luct. 17. 930. & 931.
παραυτίκα. ἡ παραυτίκα χρεία I. Merc. Cond. 1. 653.

παρα-

παραφέρομαι. παραφερόμενον ὑπὸ θολεροῦ τινος χειμάρρου I. Hermot. 86. 830.
παραχαράττω II. Demon. 5. 377.
παράσημον. θεὸν παράσημον III. Calumn. 17. 149. πάρεδροι II. Phal. Pr. 1. 187. παρεδρεύειν Ἀπόλλωνος III. Electr. 4. 89.
παρείμι. τὸ παρὸν ὧν θέλημος I. Nec. 21. 484. & 485. τοῖς παροῦσιν III. Conv. 24. 436. ἢ πάντα τἄλλα παρόντας III. Char. 6. 620.
παρεισπίπτω. παρεισπεσὸν Mſ. παρὲς πεσὸν I. Jud. Voc. 11. 96. παρεισπεσοῦσαν III. Ep. Sat. 23. 405. & 406.
παρεισῳδύω. παρεισῳδύσει III. Philopat. 12. 598.
πάρεργον I. Herod. 6. 836. εἰ μή τις ἄρα παρεργον — τὰ θεῖα οὐ παρέργως τίθεται I. Tim. 4. 106.
παρέρχομαι. παρερχεται εἰς τὸ δῆμον I. Prom. 6. 33. λέγεται οἵ' ἐν τινι χορηγίᾳ παρελθεῖν ἀκίτης ib. παρελθόντας vide not. III. Char. 19. 630.
παρέχω I. Nigr. 26. 66. παρέχον τότε I. D. Mort. XXVII. 7. 443. τῷ πρώτως παραχόντι τὴν αἰτίαν ib. XXX. 2. 451.
παρθενεύω I. Tim. 13. 123. καλακλαύσας παρθενεύοι ib. 17. 127.
Παρθυῖοι III. Macrob. 15. 218.
Παριανὸς III. Mort. Per. 14. 339.
παρίημι. εἰς τὰ πλήθη παριων I. Prom. 6. 33. τοῖς κωμῳδοῖς χορηγῶν παριοῦσι ib.
παρίστημι. τὸ δὲ παρισάμενον I. Cont. 13. 507. ὥσπερ σάμος τὴν ὑποκρισιν II. Salt. 84. 315.
παρίσωσις I. D. Mort. X. 10. 374.
πάροδος II. Alex. 48. 253. ἐν τῇ παρόδῳ I. Nigr. 33. 76. σχολῇ δὲ λογογραφῶν συνεχεῖς ἐποιεῖτο τὰς παρόδους I. Prom. 6. 33.
παροιμία. ἐν ταῖς παροιμίαις I. Somn. 3. 5.
παρολισθέω II. Gall. 26. 742.
παροπτέος. ἐφ' ᾧ παροπτέος III. Philopat. 2. 586.
Παρρησιάδης I. Piſc. 19. 588.
παρρησιάζομαι. παρρησιασάμενος πέραν τῆς μετρίας — βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ τοὺς παρὰ (T. H. vult legi πέρα) τῆς δίκης παρρησιαζομένους I. Nigr. 30. 72.
παρωδέω II. Jup. Trag. 14. 657.
παρωθέω I. Piſc. 34. 602.
πᾶς I. Prom. 2. 187. πᾶς θεατὴς II. Amor. 41. 442. ὁ πᾶς οὗτος πλοῦτος III. Nav. 26. 264. τῷ παντὸς univerſi, hoc eſt mundi I. Nigr. 2. 41. παντὸς ἀπῆλθε II. Par. 5. 843. παντὸς μᾶλλον I. Halc. 2. 179. ἐκ παντὸς I. Nec. 4. 461. πάσης δὲ τέχνης II. Par. 13. 851. παντὶ al. Παπὶ I. D. Deor. XVIII. 1. 247. πάντες Gron. vult πένητες III. Cron. 18. 400. πάντες οἱ περὶ παιδείαν ἔχοντες III. Macrob. 18. 220. πᾶσαι II. Amor. 19. 420. πάντα Edd. male πάντων I. Herm. 64. 806. παντα καλαπίπτοντα II. Aſin. 22. 590. πάντων Fl. παρόντων melius III. D. Meret. IX. 302. & 303. ἢ πάντων I. Harm. 4. 857. ἐν μιᾷ πάντων I. Piſc. 13. 582. & ſeq. ἐπὶ πάντων ἐλθεῖν I. Herm. 64. 806. πασῶν ib. 45. 786. δὶς ἀφ' ἁπασῶν I. Prom. 6. 34. πᾶσιν III. Philopſ. 22. 50. & 51. πάντα ἔκλαυσε II. Aſin. 22. 588. & 589.
Paſſiva pro activis in nota ad πεποιημένοι vide II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.
πάσσω II. Q. Hiſt. 13. 18.
πάσχω. τί ἂν πάθοιμι; I. Prom. 7. 37. ἐπεπόνθειν II. 1. Ver. Hiſt. 4. 73. τοῖς πεπονθόσι φάσκουσι II. Phal. alt. 6. 202. τί ἂν πάθοις II. Gymn. 37. 918.
πάταγος. ἔξω τοῦ πατάγου τοῦ ὁμοίατον I. Tim. 1. 100.
πατὴρ I. Prom. 5. 189. πατὴρ μὲν — Γαῖα II. Aſin. 55. 622. & 623. εἰκὼν τῆς τοῦ πάτρος ἀκμῆς (melius πάθους) II. Abd. 16. 172. τὸ πατέρα II. Alex. 56. 260. πατράσιν ἐπιβουλεύσει I. Prom. 16. 199.
πατρικῆς δ' ἀνάγκης II. Abd. 23. 179.
πατρὶς. πατρίδας ἔργουσι III. Pat. Enc. 1. 229.
πατρῷος I. D. Mort. XII. 3. 383.
πάτταλος. πρὸς πάτταλον II. Dem. 38. 388.
Παῦλος. ὁ δὲ Παῦλος, ὥσπερ ὑπόπτερος γεωργὸς, πᾶσαν χεδὸν ἐπέδραμε τὴν οἰκουμένην I. Somn. 15. 20.
Παυσων nomen pr. III. Dem. Enc. 23. 508.
παύω. ὦ, παῦε, παῦε μ' παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ I. Nigr. 8. 47. ἔπαυσε I. Scyth. 2. 861. ὀδὴ παυσομένου μου, an ὀδὴν τω; I. D. Mort. II. 2. 336.
παχύδερμος I. Tim. 23. 136.
παχὺς I. Tim. 15. 126. παχὺς τὸν ἰὸν III. de Diſſ. 4. 237.
πεζὰ III. Tragop. p. 658.
Πειθὼ Περικλέης II. Amor. 29. 430.
πειθώ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσι I. Nigr. 7. 46.
πείθω I. D. Deor. XX. 9. 260. πεπάπασι γὰρ III. Mort. Per. 13. 336. ὡς οἵ' ἐπείσθη I. Somn. 9. 14. ἐπείσθημεν Solan. vult ἐσπείσθημεν ſed non opus II. Tox. 55. 560. τὰ μὴ τῇ ξένῃ αὐτὰ πεποιθότα I. Prom. 3. 28.
πεινάω. πεινῶν I. Nigr. 27. 67.
πεῖρα I. Jud. Voc. 3. 85. πείρας ἕνεκα II. Salt. 5. 269.
Πειραιεὺς III. Nav. 14. 258.
πειράω. πειρᾶν ad Venerem ſolicitare I. D. Deor. VI. 1. 217. καλαφρονήσας ἐπειράμην II. Icar. 4. 755.
Πελασγικὸν I. Piſc. 47. 615. II. Bis Acc. 9. 802.
πέλεκυς τοῦ ναυπηγικοῦ I. D. Mort. X. 9. 370.
Πελλαία II. Alex. 6. 215.
Πάλοψ III. Charid. 7. 622.
πέλτη. πάλτην ἢ γέρρον I. Herm. 74. 816.
πέμπω. οἱ πέμποντες I. D. Mar. XV. 1. 324. πεμπομένη συνεχῶς II. Tox. 14. 521.
Πενελόπη. τὴν Ἰκαρίου λέγω Πηνελόπην I. D. Deor. XXII. 1. 268.
πένης I. Nec. 14. 475.
πενθέω. ἔοικε πενθεῖν I. Vit. Auct. 13. 553.
πένθος ἀληθὲς I. Tim. 22. 135.
πεντεκαίδεκα I. Herm. 48. 790.
πεντήκοντα III. Macrob. 10. 214. πεντήκοντα ἑκατὸν I. Herm. 48. 791. τὸ τῆς πεντηκοντα νέον γόλον II. Salt. 52. 297. & 298.
πέρα τῆς ἐλπίδος I. Merc. Cond. 7. 663. πέρα τῆς μετρίας II. Salt. 21. 280. III. Rhet. Pr. 10. 11.
πέρας μὲν &c. III. Dem. Enc. 5. 495. πέρας ἐδὲν II. Amor. 17. 417. τὸ πέρας cur in notis ſolicitetur neſcio III. Ocyp. p. 667.
Περδίκκας II. Q. Hiſt. 35. 47.
περὶ τὸ Περιγρίνου τελευτῆς III. Mort. Per. 1. 324. & 325.
Perfecti paſſivi terminationem in ατα v. III. Dea Syr. 42. 482. & 483.
περὶ II. Jup. Trag. 22. 666. εὐτυχίας πέρι I. Herm. 20. 758. περὶ τὸν βίον I. Piſc. 25. 595. περὶ πόδα I. pro merc. Cond. 4. 711. περὶ τοὺς ξένους I. Scyth. 6. 866.
Περιανδρος. ἄνευ Περιάνδρου II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
περιαγωγεῖον II. Bis Acc. 11. 804.
περιβάλλω I. Herm. 6. 745. περιβαλε — τὰ ἀράμματα I. Zeux. 7. 844. περιβαλλόμενος II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.

περιόλεπτ☞ I. Nigr. 21. 59.
περιομοῦντες σφῆκες II. Bis Acc. 13. 806.
περιχαρμαι. περιελθὼν I. Nec. 7. 466.
περιῳδίω II. Lex. 23. 348.
περίχω. περιχηρῶσι I. Tim. 31. 145.
περιψήσμαι I. D. Mort. XX. 1. 412. I. Cont. 1. 491.
περίψημι. ἐς γιλοῖον περίψη τὰς γνάμπας II. Q. Hist. 1. 2.
περ, ἡτας πορφύρεόν τι κῦμα I. D. Mar. XIII. 2. 321.
περκαθίζομαι. περκαθιεῦντες II. 1. Ver. Hist. 23. 88.
περκυίρω. τοὺς πλοκάμους περπειρύγ☞ I. Tim. 4. 107.
Περικλῆς Ὀλύμπι☞ Ἥρμαπτ', ἐορότα, σωωκικα τῶ Ἑλλάδα. I. Nigr. 7. 46. Περικλῆς I. Jud. Voc. 7. 91.
Πηφίλα☞ II. Phal. Pr. 11. 198.
περιλιχμάομαι I. Prom. 10. 193.
περιρρέ☞. ἰατροῖς παρίχουσιν ἀφορμὰς περιόδων I. Nigr. 22. 61.
περιμύω. ἐλπίδα περιμύουσα III. D. Meret. VI. 293.
περυσία. ὁκ περυσίας I. Pisc. 9. 579.
Περίπατ☞. ὁ Περιπάτω II. Icar. 21. 776.
περπίτομαι I. Zeux. 10. 848. I. Pisc. 51. 618.
περπίτομαι I. Cont. 22. 519.
περπίπτω. μὴ περπίπτῃς σαυτῷ I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
περπειράω II. Q. Hist. 29. 39. περπειρᾶσθαι III. de Dipl. 6. 238.
περπούδας☞ I. D. Deor. XX. 14. 264.
περτέμνω. οἷας περταμνέμεν I. Nigr. 9. 49.
περττός. εἰ περττά μοι λέγειν ἔοικας II. Amor. 1. 398.
περχρίει ὑάλῳ II. de Luct. 21. 932. & 933.
Περσεφόνεια ἔπαιτη I. Nec. 9. 469.
Πέρσης. ὡς Πέρσαις νόμ☞ — Πέρσαι τοὺς βασιλεῖς ἑαυτῶν ὡς θεοὺς προσκυνοῦσι· καὶ οἱ μὲν ἴσοι ἀλλήλοις καλαφιλοῦσι, οἱ δὲ ταπεινότεροι τὸ παρειᾶν τὸ μειζόνων μόνον τυγχάνουσι I. Nigr. 21. 59. κατὰ τοὺς Περσῶν τοῦτο ϵ̓ Ἀσσυρίων νόμους I. Sacr. 5. 530.
Περσεὺς II. Alex. 11. 218.
πέτομαι. ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πέτεσθ☞ III. Mort. Per. 40. 360.
πέτρα I. Tim. 26. 139. I. Merc. Cond. 5. 660. πέτρας γεωργοῦμεν II. Phal. alt. 8. 204. λευκάδα πέτραν III. Philopat. 21. 6c9.
πεύκη πεύκησιν ἁλαμψφόροις I. Somn. 17. 21.
πεφυλαγμένω☞ III. Philopsi. 6. 34. & 35.
πηγὴ ἐπώνυμ☞ I. D. Mar. VI. 3. 304. πηγὴν II. Alex. 14. 222.
πηδάλιον. τὸ πηδαλίων II. Tox. 6. 512.
πηλίκ☞. πηλίκον ποτὲ γενέσθαι III. Dem. Enc. 5. 494.
Πήλιον. εἶτα τὸ Πήλιον ἐπ' αὐτῇ &c. I. Cont. 3. 495.
πηλὸς I. Merc. Cond. 17. 673. πηλὸς ὁ τῶ χυτρίων, καὶ πηλὸς ὁ τῶν κεραμλέων, καὶ πηλὸς ὁ τῶ πλινθεργῶν I. Prom. 1. 24. ἀσθὶς Προμηθ☞, ἀσθὶς πηλοῦ ib. 2. 26. ὁ πηλῷ ὅτοί γε &c. II. Gymn. 2. 884. differentiam πηλὸν inter & βόρβορον vide I. Prom. 1. 24.
πηνίκη coma mentita. III. D. Meret. V. 290.
πήρα. ὁ τὴν πήραν ἐξηρτημένω☞ I. Vit. Auct. 7. 547.
πήρη I. Pisc. 1. 570.
πηρόω I. Nigr. 34. 77.
πῆχυς I. D. Deor. XII. 1. 232. πήχεις III. Rhet. Pr. 6. 6. ὅλῳ τῷ πήχει βασιλικῷ I. Cat. 16. 639. πηχέων ἓξ II. 2. Ver. Hist. 37. 132. τῷ αὐτῷ πήχει μετροῦντες II. Q. Hist. 5. 7.
πιθανός. ἐξαιρεχίσαι πιθανὸν ὄντα τὸν πρᾶξιν ὑπὸ δέους — πιθανὸς δοκεῖ τοῖς ξυγγράψασιν Ἀλέξανδρος, ὡς ϵ̓ ταῦτα ἂν πράξας &c. I. Tim. 2. 102. II. Jup. Trag. 27. 672. III. Bacch. 2. 77.
πῖλ☞ I. Nec. 1. 456. ib. 8. 467.
πινάκιον τὸ λιθογεωμετρίας χρημάτων I. Nigr. 2. 40.
πιναρός. τὸ ἐσθῆτ☞ τὸ πιναρὸν I. Somn. 8. 11.
Πίνδαρ☞. τῶ Πινδάρω II. Icar. 27. 785.
πίνω I. Merc. Cond. 26. 685. εἰ μὴ ἐωθεν ἔστιν III. Calumn. 16. 146. τὰ μύρα πίνοντας I. Nigr. 31. 73. πίοντα τὸ ἀθανασίας I. D. Deor. IV. 5. 212. πιόμεθ☞ τῆ ἐλπίδος II. 2. Ver. Hist. 7. 109.
πιπράσκω. ἡδέως ἂν ἠξίωσα πιπρᾶσθ☞ I. D. Deor. XXIV. 2. 277.
πίπτω. τὸ πίπτον τῆ μίτρα I. Tim. 1. 99. ἐπὶ κεφαλὴν, πίπτοντα ib. 44. 157. πίπτουσιν ὀφρῦς &c. III. Philopat. 28. 617.
Πίσαι☞ I. Sacr. 11. 534.
πιστεύω I. Cont. 22. 519. ἐπίστευον ἀρίστας ἄνδρας εἶναι I. Scyth. 8. 868. χρὴ πιστεύειν τοῖς ζωγράφοις I. Prom. 5. 31. πιστευτέα pro πιστευτέον I. Tim. 48. 161.
πίστις. ἄνευ τινὸς ἀκριβοῦς πίστεως III. Mort. Per. 13. 338.
πίττα ὑποπηλ☞ II. Gall. 24. 739. ὁκ πίττης Βρυττίας II. Alex. 21. 228.
πιττόω II. Lex. 11. 333. vel potius 337. πιττοῦσθ☞ III. Rhet. Pr. 23. 24. πεπιττωμένοι τὰ σκέλη I. Merc. Cond. 33. 691.
Πιτυοκάμπης. Πιτυοκάμπαι τὴ τραγίλαφοι I. Prom. 7. 36.
πίτυς v. notas III. Tragop. p. 662. I. D. Deor. XXII. 4. 272. ib. 273.
πίων. τοσαῦτα ταῦρον τε καὶ αἰγῶν πίοτα I. Tim. 9. 116.
πλάζομαι. ὁ μισῶ ἀλαζονείας ϵ̓ φιλοσοφίας πλάζεσθαι I. Prom. 5. 31.
πλαίσιον III. D. Meret. XIII. 315.
πλακοῦς I. Tim. 55. 170.
πλανᾶσθ. ἄλλως πλανώμενον I. Cont. 1. 488.
πλάξ. καθικέσθ☞ πλακὸς I. Somn. 3. 5. πλάκες λίθιναι ib.
πλάσμα. χρυσᾶ τὰ πλάσματα I. Prom. 1. 25.
πλαστικὴ I. Prom. 2. 187.
αἱ Πλαταιαὶ III. Rhet. Pr. 18. 20. Πλαταιαῖς III. Epigr. 21. 680.
πλαταγίσ☞ II. Amor. 31. 431.
πλατὺς I. Jud. Voc. 7. 91.
Πλάτων I. Pisc. 2. 571. Πλάτων θαυμασὸς I. pro Lapf. 4. 728. Πλάτων ἱερὸς II. Amor. 24. 424. Πλάτωνι μέμνηται I. pro Lapf. 6. 733.
πλεῖθρον III. Mort. Per. 31. 352.
πλεκτάνη. τὸ λόγων πλεκτάνας I. Vit. Auct. 22. 562. κατὰ τὰς πλεκτάνας I. D. Mar. IV. 3. 299.
πλέον. Vide πολύς.
Pleonasmus pronom. & artic. I. D. Mar. III. 1. 296. II. Phal. Pr. 11. 199. II. de Luct. 2. 922. Particulae καὶ III. Nav. 1. 246. verbi φέρω III. Mort. Per. 25. 348.
πλέω. σωζέτω τοὺς πλέοντας I. D. Deor. IV. 1. 208. τῇ πλευσούσῃ I. Herm. 28. 769. πλεύσας οἴκαδε ὁκ τῆς Καρίας I. Herod. 1. 832.
πλέως λιμοῦ I. Merc. Cond. 17. 672.
πληγή. πληγὴν λαμβάνων I. Tim. 52. 169. πληγῶν Ὁμηρικῶν I. Merc. Cond. 8. 664. πληγὰς λαβὼν II. Jup. Trag. 52. 700.
πλῆθ☞ πολὺ I. Vit. Auct. 20. 559.
πλημμελέω. ὧδὶν ἐπλημμέλησα II. pro Imag. 12. 491.
πλὴν ἀλλὰ μετριότερ☞ II. Q. Hist. 16. 24.

πλησ-

πλημμελήσαντα II. 2. Ver. Hist. 37. 133.
πλησίον τῆ Κασπίων πυλῶν I. Prom. 4. 188.
πλήσσω. ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν I. Somn. 9. 13.
πλίνθος I. Cont. 11. 505.
πλινθουργὸς I. Prom. 1. 24.
πλοῖον. τὸ πλοῖον ἀνελκύσασθαι II. 2. Ver. Hist. 2. 105.
πλόκαμος. τοὺς πλοκάμους ἀριθμήσειν I. Tim. 4. 107.
Pluralem pro Duali in ἐκεῖνοι ἔγραψαν vide III. de Domo 23. 203.
πλούσιος καὶ αὐτὸς ὤν I. D. Mort. XI. 1. 376. ἐπὶ τὰς τῶν πλουσίων ἐφοίτα θύρας I. Nigr. 22. 61.
Plusquam perfecti in plur. rariorem terminat. vide in ἐδεδοίκεσαν III. Conv. 12. 427.
πλουτέω. πολλοὶ πλουτοῦσι, ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι I. Nigr. 1. 37. ἀφ' ὧ τὸ πλουτεῖν ib. 23. 62. ἑτέρως δὲ οὐκ ἔστι πλουτεῖν I. Prom. 1. 25. οἷς ἔξεστι πλουτεῖν, ἀναλίσκοντας III. de Electr. 3. 88.
προσάγορεύω. Φωκυλίδαις προσαγορεύειν ἐπάσης ἡμέρας τοὺς πλουτοῦντάς τι καὶ δυναμένους ἐν ταῖς πόλεσι I. Nigr. 22. 61.
πλουτοδότης I. Tim. 21. 131.
πλοῦτος I. Nigr. 4. 42. ἐφόδιον παιδιᾶς ὁ πλοῦτος I. Somn. 1. 2. Πλούτῳ I. Herm. 9. 748. εἰς Πλοῦτον III. Epigr. Omiss. 692. καὶ Πλούτους II. Tox. 45. 552.
Πλοῦτον I. D. Mort. V. 1. 343. ib. XXIII. 1. 426. Πλούτων ἐθρύψατο III. Tragop. p. 651. τὴν Πλούτωνος ἀρχὴν ζημιοῦν I. Cont. 2. 492.
πνεῦμα. τῷ πνεύματος κατιόντος II. 2. Ver. Hist. 37. 131.
πνευσείσης. ὅτε ἔστι πνευσεῖσὸς ὀνομάζομαι III. Rhet. Pr. 24. 26.
πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα III. Mort. Per. 45. 364. πόθεν δὲ — τί ἄν, ἤρετό μοι ῥύσαιο; πόθεν; — πόθεν, λαί τινος μίμης· ἢ μεθ' ὑποκρίσεως αὐτὸ τοῦτο I. Tim. 8. 115.
ποιέω. ποιεῖς κολάζων I. D. Mort. XXX. 3. 454. ὅμοια ποιήσομεν I. Tim. 9. 116. ὅτου δὲ τί ποιήσουσιν ἡμῶν I. D. Deor. XXVI. 2. 287. ποιήσομεν II. Abd. 17. 174. ποιήσειεν ἄν τις I. Vit. Auct. 10. 551. ποιεῖν Edd. priores, sed nunc ποιεῖ III. de Domo 17. 199. τί γὰρ χρὴ ποιεῖν; quid enim facias? I. D. Deor. VIII. 1. 225. ὅμοιόν τι τῷ Προμηθεῖ πεποιηκὼς I. Prom. 7. 34. πρὸς ἑδὼν αἰσθητὸν ποιήσας I. Somn. 8. 11. ἐπεποίητο δὲ II. Jup. Trag. 11. 653. γελοῖον γάρ, ὑπὲρ τοιούτου ῥήτορος ἐμοὶ ποιεῖσθαι τοὺς λόγους I. Nigr. 9. 49. κεράμῳ πεποιημένῃ II. 2. Ver. Hist. 33. 129. πεποιημένων act. II. Salt. 21. 280. ῥήτορα ποιήσασθαι III. Philopat. 22. 611.
ποιημάτιον. ὄρνιθας ποιημάτια III. Philopat. 13. 598.
ποιητὴς III. Epigr. 25. 682.
ποιητικὸς. κατὰ τὸν ποιητικὸν λόγον I. Prom. 13. 195.
ποιήτρια III. Musc. Enc. 11. 98.
ποικίλος II. Lex. 9. 334. ποικίλος ταῦρος III. Deor. Conc. 10. 533. ποικίλη ἐσθῆτι, ποικίλα ἐνδὺς I. Nigr. 13. 51.
ποιμήν. ἐπὶ τῷ ποιμένι II. Amor. 42. 444.
ποινή. ποινὰς καὶ Ἐρινύας I. Nec. 9. 469. Ὀρέστου ἐπιμελούσας ποινὰς &c. II. Amor. 47. 450.
ποῖος. ποία δέ τις I. D. Deor. XX. 14. 264. τὸ ποῖον I. Tim. 29. 143.
ποιότης. αἱ ποιότητες ἀσώματοι I. Nigr. 11. 50.
πολεμεῖν I. Prom. 16. 199.
πολέμιος. πολεμίοις II. Alex. 4. 210.
πόλεμος I. Nec. 3. 459. ὁ πόλεμος ἁπάντων πατὴρ II. Q. Hist. 2. 4.
πολιὰ II. Amor. 12. 409. ὦ πολιὰς I. Pisc. 21. 591.
πολιορκίας ἕνεκα II. Q. Hist. 57. 66. καθάπερ ἐν πολιορκίᾳ III. Calumn. 19. 150.
πόλις. ἡ πόλις II. Phal. Pr. 3. 189. πόλις σύμπασα τῶν Ἀθηναίων II. Q. Hist. 38. 51. πόλις ἐν Ἰταλίᾳ II. Salt. 32. 286. πόλει III. Dea Syr. 60. 490. εἰς τὴν ἐν τῇ πόλει μάχλον II. Par. 43. 866. & 867. κὴ πόλιν v. notam III. Dea Syr. 18. 466. πρὸ τῶν πόλεων I. Cont. 22. 518. οὗ χρῆσις τοῖς ἐν πόλεσι II. Q. Hist. 42. 56. πόλιας II. Astr. 23. 370.
πολίτευμα I. Prom. 15. 198.
πολίτης I. Tim. 49. 163.
πολίτικὸν III. Philopat. 19. 605. πολιτικῆς μορίου ἀδύλου II. Bis Acc. 34. 834.
πολίχνιον I. Jud. Voc. 7. 91.
πολιοῦσθαι II. Alex. 60. 264.
πολλάκις II. Q. Hist. 61. 67.
πολλὸν III. Dea Syr. 12. 458.
Πολυδάμας I. Herod. 8. 838.
Πολυδεύκη II. Dem. 24. 384.
πολυδῴῳ I. Nigr. 16. 56.
Πολυκλείτης. Πολυκλείτου δὲ τοῦτο ἔργον III. Philops. 18. 46. ὁ τοῦ Πολυκλείτου κανὼν III. Mort. Per. 9. 330.
πολυμαθίας II. Salt. 33. 287.
πολυποσίᾳ II. Par. 16. 853.
πολύπους. I. D. Mar. IV. 2. 299. πολύποδι ὁμοῦ I. Vit. Auct. 10. 551.
πολὺς. πολλοῦ I. Pisc. 48. 616. πολλὴ II. Par. 14. 852. ἀφ' ὧ πολλοῦ II. Alex. 12. 220. ἐ πρὸ πολλοῦ II. Tox. 12. 518. πολὺ λόγου I. Vit. Auct. 26. 566. τὰ πολλὰ I. D. Mort. I. 2. 332. πολλὰ λοιδορεῖσθαι, — πολλὰ κατηγορηθῆναι — τὰ πολλὰ ἐπισκάπτειν — πολλὰ καίεσθαι ἀνδράσι πονηροῖς I. Prom. 6. 32. τῶν πολλῶν vide notam III. Cyn. 6. 542. & 543. τοῖς πολλοῖς vulgo, I. Nigr. 4. 42. τοὺς πολλοὺς II. Alex. 6. 214. πολλοὺς καὶ ἄλλους III. Hipp. 8. 74. πολλὰς μυριάδας &c. III. Epigr. Omiss. 690. πλέον II. Par. 45. 870. πλέον ἢ ἔλαττον II. Dem. 10. 378. πλεῖν II. Asin. 10. 577.
Πολύχρατος II. pro Imag. 1. 484.
πολύτιμος. πολύτιμοι ὡς ἀληθῶς II. Jup. Trag. 8. 651.
πολύφιλος II. Tox. 37. 546.
πομπεύω. τῇ πομπεύσει ἔχουσιν ἐλικίαν I. Somn. 1. 1.
πομφόλυξ I. Cont. 19. 515.
πονεῖν. τῷ σώματι πονῶν I. Somn. 9. 12. πονεῖσθαι τὸν πόνον I. Nigr. 33. 76.
πονηρὸς I. Herm. 10. 749.
πονηρως ἀπαλλάττειν I. Merc. Cond. 23. 678.
πόνος. τοῦ πόνου II. Bis Acc. 20. 815. πόνου πονηροῦ &c. II. Bis Acc. 21. 817.
πόντος. εἰς βαθυκήτεα πόντον I. Tim. 26. 138. εἰς τὸ μέλαινα πόντου III. Adv. Ind. 11. 108. & 109.
πόπανον I. Catap. 2. 623.
πορθμεῖον I. Cont. 10. 503. τὸ πορθμεῖον τῶν δήμων naulum exspecta, I. D. Mort. XXII. 2. 424.
πορθμεία II. de Luct. 10. 926.
πορπάω. καὶ τήνδε (ἀλάπην) τῶν πόρπασον ἀσφαλῶς I. Somn. 9. 12.
πόρρω. ἐ πόρρω τῆς πόλεως I. Nigr. 26. 65.
πορφύρα III. Rhet. Pr. 16. 18.
πορφύρεος κάνδυς II. Q. Hist. 39. 52. πορφύρεον κῶμα I. D. Mar. XIII. 2, 321. πορφυροῦς πλόκαμος II. Salt. 41, 292.

πορφυρίς. ὁ τὴν πορφυρίδα ὑτσί. I. D. Mort. X. 4. 365.
Ποσειδῶν I. D. Deor. XXI. 2. 268. Ποσειδῶν προσόμενε III. Deor. Conc. 14. 536.
πόλαμὸς ὐ ὀλίγοισι μιγας I. Somn. 2. 4. ὑπερφερόμεθα ὐ τῷ πόλαμῷ I. Nec. 9. 468. ἄνω τὸ πόλαμοῦ I. pro merc. Cond. 1. 709. ἄνω πόλαμῶν I. D. Mort. VI. 2. 348.
πότε I. Merc. Cond. 39. 699.
πότ℗ vide notas III. D. Meret. V. 290. ὁ πότ℗ συμπεκροτεῖτο II. Gall. 12. 720. & 721.
ποτὸν τὸ II. 1. Ver. Hist. 23. 89.
ποῦ σοι γῆς αὕτη πηγὴ ῥέει; I. D. Mar. III. 1. 296. ποῦ σε II. Q. Hist. 10. 15.
πόδας. ἐνδοῦναι ὀλίγον τὸ ποδὸς laxare parumper pedem, I. Cont. 3. 493. ὁ πλέον ποδὸς I. Nec. 17. 480. ἐπὶ πόδα εὐθὺς ἐπίσω χωρεῖν I. Scyth. 3. 863. περὶ πόδα II. Q. Hist. 14. 19. ἐκ ποδοῦν τὴ χειροῦν III. Philopat. 11. 596. οἱ πόδες ἐς τὴν πρᾶραν II. Iup. Trag. 47. 694. ἐκ ποδῶν II. pro Imag. 29. 507. ἐδὴς μέχρι ποδῶν II. Amor. 3. 400. ἐν ποσὶ ταῦτα κεκίνηται II. Q. Hist. 2. 3. τὸ δὲ ἐν ποσὶ μοι — ξυλίνης ἀσφαγάλης ἐν ποσὶ, contrar. ἐκ ποδῶν — I. Nigr. 7. 45. ἐπὶ τοῖς ἐν ποσὶν ἀνιᾶσθαι ib. πρὸς πόδας III. Epigr. Omiss. 692.
πρᾶγμα I. pro merc. Cond. 11. 719. πρᾶγμα ὑπέρογκον ἦν I. D. Mort. XXIII. 2. 427. τὸ τὸ πρᾶγμα ib. XXVI. 2. 436. τῷ πράγματ℗ ἀσκεῖν v. notam III. Mort. Per. 3. 326. ἐκ τῷ πράγματ℗ I. Merc. Cond. 28. 686. περὶ τὰ πράγματα I. Prom. 2. 26.
πρᾶξις. πράξεσι II. Alex. 30. 238.
Πραξιτέλεις εὐχερείας ὄντας ἐπαφροδίτου II. Amor. 11. 408.
πρᾶός τε ἦν τὸ βάδισμα ☪ σιμνὸς, I. Somn. 8. 11. Αἰτίγονόν φασι δημοδικὸν καὶ πρᾶον γενέσθ I. Nigr. 6. 44.
πράττω I. Nigr. 31. 72. πράττω dego, III. D. Meret. IX. 301. οἷς τι πράττεις I. Prom. 1. 24. ἔπραξεν ἐπ' αὐτοῖς II. Tox. 23. 532. τί πράττειν ἀπὸ ᾄσματος; I. Pisc. 47. 614. ἀμέλει καὶ πράττων ταῦτα διετέλει I. Nigr. 26. 65. ἀπετέλει τὰ ἄριστα πράττων I. Tim. 50. 163. τοῦτό μοι ἤδη πεπράξεται II. Asin. 39. 607. πραχθὲς al. πραχθεὶς I. Nigr. 8. 47. πραττόμενα οἷα III. Charid. 23. 633. πραττομένων al. πραγμάτων I. Nigr. 9. 48.
πρέπω I. D. Deor. XX. 16. 266.
πρεσβῦς. πρέσβεις Gesn. πρεσβείας corrigit III. Dem. Enc. 16. 503.
ὁ πρεσβύτης III. Conv. 6. 422.
πρευμενὴς III. Tragop. p. 652.
Praepositionem ὡς ante τὸ παῖδα excidisse putat Gesn. II. Lex. 3. 323.
Πρίαμ℗ ποδάρκης III. Tragop. p. 659.
Πριάπ℗ II. Salt. 21. 279.
πρὶν ἢ I. Zeux. 10. 847. ἡ πρὶν ἀτοχία II. Amor. 16. 415. πρὶν αὐτὴν εἰσφέρειν &c. III. Char. 6. 622. πρὶν ἀμφοῖν III. Calumn. 8. 137.
Πρίσκ℗ II. Q. Hist. 20. 28.
πρό. ἀς πρὸ τὸ I. Prom. 4. 29.
προάγω. τὰ μὲν ἐς προηγμένα I. Vit. Auct. 21. 560. προάγοντα II. Gall. 8. 714.
προαιρέομαι II. Salt. 44. 294.
προαισθόμ℗ III. Calumn. 23. 153.
προαρπάζω. προαρπάσαι I. D. Mar. XIII. 1. 320.
προαρπάσασα II. Bis Acc. 17. 811.
προβεκλεύω I. Prom. 12. 195.
πρόγον℗. ἴμταλιν οἱ πρόγονοι ὑμῶν III. Nav. 3. 249.
προγράφω I. Tim. 51. 164. πρὸς τὰ προγεγραμμένα ἀναβλεπούσης II. Q. Hist. 42. 56.
προδαπανάω II. Abd. 11. 169.
προδιαβάλλω. προδιαβληθῆναι III. Philopat. 7. 593.
προδιδάσκω I. Cont. 7. 498.
προειμι. προϊόντας γάρ τινας I. Nigr. 34. 77.
προελευσις. ἡ πομπὴ καὶ τὸ πέμπειν ἐπὶ θριαμβικῆς προελεύσεως I. Prom. 6. 33. μιᾷ ταύτῃ προιλευσιν ib. 32. ὅθεν καὶ πομπὴ ὁ θρίαμβ℗, οὐ προιλευσιν ἡ κοινὴ γλῶσσα λαλεῖ ib. 33. προελεύσεως ποιεῖν τῷ βασιλεῖ ib.
προεξέρχομαι. καὶ οἵ τινα προεξελθόντα ἀφαλέσθαι τῷ δήμῳ τι καὶ μικρὸν ἐψεται I. Prom. 6. 33.
προέρχομαι. ἐξὸν προελθεῖν — προελθεῖν ἐς ἀγορὰν — ἔτ' ἂν ἴσως προελθοι I. Prom. 6. 33. τοσαύτην ἑαυτοῦ ποιήσατα ἐξ ἑνὸς ἤθους διαφορὰν σφίσιν ἐπὶ τὴν ὄψιν προελθεῖν ib. εἰς ἐκκλησίαν καλουμέν℗ παρῆσαν προελθεῖν ib. τῷ ὑποκρίτῃ προερχομένῳ ib. προελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα ib. ἀναβὰς ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ προελθὼν ἐπὶ τὸ Κάτων℗ προελθόντ℗ ib.
προέχω II. Q. Hist. 55. 64. προὔχουσα III. Conv. 41. 447.
προηγμένως γὰρ πολιτικῶν λόγων προῖσατο II. Amor. 9. 407.
πρόθεσις. ἐὰν ἀεὶ προθέσεις ἐκ προθέσεων ποιῇς I. Nigr. 27. 67.
προθεσμία I. Nigr. 27. 67. τῆ προθεσμίας ἐνεστώσης II. 1. Ver. Hist. 36. 100.
προθύριον I. Prom. 4. 29.
πρόθυμα I. Somn. 3. 6.
προϊημι. προϊέναι εἰς τὸ δημόσιον I. Prom. 6. 33.
προϊσῶνται II. Phal. Pr. 3. 189.
προκαλέομαι I. Tim. 46. 160.
προκαταγω. προκαθέχθημαι I. Cat. 18. 640.
προκατακλίνω prior e loco accumbere facio, I. D. Deor. XIII. 1. 235.
πρόκειμαι. πρόκειται I. Tim. 21. 132. II. de Luct. 3. 923. πρόκειται ἀγὼν II. Gymn. 15. 893. πρόκειτο δὲ ἐν μέσῳ ☪ παιδίον τι τῶν ἐπὶ γεωμετρίας χημάτων κατεγεγραμμένον I. Nigr. 2. 40.
προκόπτω. ἐπὶ τὸ εἰς τι προκοπτόντων I. Somn. 3. 6. προκόψας III. Ocyp. p. 664.
προκρίνω. ἐμοὶ δεῖ προκεκρίσθ I. D. Mort. XII. 1. 380.
πρόκωπ℗ III. de Domo 30. 206. & 207.
προλέγω. ἄμεινον τὸ μαντεῖον τὸ μέλλον προλέγειν I. Somn. 10. 15.
προμήθεια ἐν τοῖς γράμμασιν I. Prom. 2. 26.
Προμηθεὺς I. Prom. 1. 23. & p. 185. Προμηθεὺς περὶ τὰ πράγματα I. Prom. 2. 26. Προμηθεὺς ποικίλος, αἰολάμητις ib. 7. 37. Προμηθέως δὲ ἐδάμως ib. 14. 196. ἀοΐδιμε Προμηθ℗, ἀοΐδιμε Πηλοῦ ib. 2. 26.
προμνήστρια ☪ νυμφαγωγὸς I. D. Deor. XX. 16. 266.
ὁ πρόνη℗ III. Dea Syr. 30. 476.
προνοέω. τῷ ἀ λίθῳ προνοεῖν I. Somn. 13. 19.
πρόνοια. ἐκ προνοίας I. pro Lapsi. 14. 737.
προνομεύω II. Abd. 23. 179.
προξενέω. προξενήσεις I. Scyth. 7. 866.
πρόοδ℗. ἀθεμίτευεν δεῖ καταπεμπόμενον τὸ πρόοδον τὸ σύνθημα I. Prom. 6. 33. τὴν πρόοδον alii τὴν πρόσοδον I. Somn. 9. 12. εὐτελῆς τὴν πρόοδον I. Prom. 6. 33. ὁ γὰρ ἐπ' ἀδήλοις τοῖς ἀδικήμασι ὁ λέγων ποιεῖται τὴν πρόοδον ib. σωφρόνως δὲ τὰς προόδους ποιεῖσθαι ib.
προοιμιάζομαι II. Amor. 53. 456.

προοί-

προοίμιον. τὸ προοίμιον τῆ Ἰνδικῆς ἤδη συντέτακται II. Q. Hist. 31. 42. τα δὲ ἄνω ἐ μισόγαια ἐ μικρᾶς Ἀρμενίας εισ. προοίμια I. Somn. 3. 6.

προοράω. τό, τί ἀμεινον ἢ χεῖρον ἐν τῷ ἀφανεῖ ἔτι προεώρα μαλιστα I. Somn. 10. 15. προιωρώμην δὲ &c. II. Abd. 160.

προπαρασκευάζω. προπαρισκευασμένος al. male προπαρασκευασμένος, sed ego credo auctorem scripsisse προπαρασκευασάμενος II. Lex. 24. 348. προπαρισκευασμένον II. Tyr. 21. 157.

προπάτωρ II. Abd. 4. 162. προπάτωρ τῷ ὀνόματι III. Morr. Per. 28. 351.

προπέμπω. ἡ προπέμψις I. D. Mort. VI. 5. 354. τοὺς προπέμποντας II. Gall. 24. 738.

προπίνω. προπίοντες III. Cron. 18. 400.

προπομπία II. Amor. 18. 418.

Προποντίς. Προποντίδα III. Philopat. 3. 587.

πρόρρησις I. Sacr. 12. 535.

πρὸς I. Prom. 1. 23. I. pro merc. Cond. 1. 705. κ' ἄλλα ποικίλα πρὸς I. Herm. 61. 801. & 802. πρὸς ἐμοῦ II. Bis Acc. 17. 812. πρὸς ἐμοῦ λεγεις e mea re narras, I. D. Deor. XX. 3. 254. πρὸς Ὅμηρον vide notam III. Dem. Enc. 4. 494. πρὸς αὐτὸν II. Alex. 4. 211. πρὸς ἕπ῀ ib. 19. 227. ᾄδειν πρὸς ἕπ῀ I. Herm. 36. 777. παίζεις πρὸς μὲ ib. 19. 757. πρὸς τὸ ὃς λεγόμενα &c. v. notas III. Calumn. 21. 151. & 152. πρὸς ἀπέχοντα τ' ἥλιον III. Mort. Per. 39. 359. ἑκάστη πρὸς ἑαυτὴν ἀπῆγε II. 2. Ver. Hist. 46. 139. παῖς πρὸς αὐτὸν, ᾄδειν πρὸς αὐτὸν, *puer, ad illum*, scil. *comparatus*, nihil ad illam, scil. si spectes & similium copiosa exempla vid. ad. I. Tim. 15. 125. πρὸς τοῖν πεδοῖν III. D. Meret. XIV. 321. πρὸς αὐτὸν II. Icar. 21. 777. πρὸς τ' ἀντιπάλων ἀγχόμενοι II. Gymn. 11. 890. πρὸς τινας II. 1. Ver. Hist. 2. 70.

προσάγω. πρὸς τὴν ἡδονὴν προσάγειν I. Somn. 1. 2. προσάξεταί με I. Herm. 53. 792. ὁμῶν τάχα μᾶλλον ἐ αὐτὸ τοῦτο προσάγεται αὐτους I. Zeux. 2. 840.

προσαναπίθημι II. Jup. Trag. 1. 642.

προσάντης II. Q. Hist. 10. 14.

προσάπτω. προσάψαιτο τὴν ψυχὴν I. Nigr. 7. 45.

προσαρμόζω. προσηρμοσε τὰ χείλη I. D. Deor. V. 2. 214.

προσβολη. ἐν προσβολῇ II. Tox. 57. 561.

προσεικάζειν v. notas III. Cron. 11. 394.

προσείκω. ἡμῖν αὐτοὺς προσεικότα I. Prom. 12. 195.

πρόσειμι. προσιόντες ἐν I. Zeux. 1. 839. τ' προσόντων II. Q. Hist. 35. 46.

προσηλαύνω. προσήλαυνε τῷ Μυσωνίῳ III. Mort. Per. 18. 341.

προσήρχομαι. προσέρχεσθ῀ τῷ δήμῳ I. Prom. 6. 33. προσελθόντες II. 2. Ver. Hist. 2. 106.

προσέχω I. Nigr. 27. 67. I. Cat. 14. 637. μοὶ προσέχεις τ' νοῦν I. D. Deor. IV. 5. 212. προσεξεις II. Gymn. 17. 896.

πρόσηθ῀ τὴν ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. παῖς ὢν ὅπω προσηβ῀ ib. 2. προσηθ῀ κοῦρ῀ ib. 1. προσηθ῀ — τὴν ἡλικίαν idem est qui ἀντίπαις ib. γυμν παιδίσκη προσηθ῀ ib. παιδὶς προσηθεσι ib.

προσηγορία. προσηγορίαν an προηγορίαν I. Pisc. 22. 592. τὰς προσηγορίας II. pro Imag. 27. 505.

προσημαίνω. προσημῆναι dicitur Jupiter per triplicem noctem τὴν ὑπερβολὴν τ' τῆ γεννηθησομένῃ ῥάμψης I. Somn. 17. 22.

πρόσθεν II. Q. Hist. 14. 20.

πρόσθετ῀ II. Alex. 3. 210.

προσίημι I. D. Mort. XXIII. 3. 428. προσήσεσθ῀ II. Phal. Pr. 14. 200.

προσκαλέω. προσκαλεσάμενος τ' Ἔρωτα I. D. Deor. VII. 3. 220. & 221.

προσκρούω. προσκρούσας — παρεῖχε II. Gall. 26. 743.

προσκυνέω. προσκυνείτωσαν v. notas III. Nav. 38. 272. προσκυνησας II. Gall. 9. 714.

προσλαλία I. Somn. 1. 1.

πρόσοδ῀. πρόσοδον ποιεῖσθ῀ I. Prom. 6. 33. τὴν πρόσοδον ἀπογράψασθαι ib. τ' γὰρ βαλῆς τ' ἐν Ἀρείῳ πάγῳ πρόσοδον ποιουμένης πρὸς τ' δήμου ib. ὅτ' ἂν ἐδικάζω προσόδων ib.

προσοικοῦν II. Alex. 9. 216.

προσομιλέω. προσομιλῶν τοῖς ἀρίστοις I. Somn. 11. 15.

προσοχὴ I. Nigr. 27. 67.

προσπαιπάλαιόω I. Cat. 13. 635.

προσπίπτω. προσπίπτων τ' Ἀχιλλέα II. Par. 46. 871.

προσπτύστω I. D. Mort. XX. 2. 414.

προστάτης III. Mort. Per. 11. 333.

προσίθημι I. Pisc. 21. 591.

προστιθέναι II. Phal. Pr. 11. 198.

προσθέντες τῇ ἡδονῇ nunc exhibetur melius πεισθέντες II. Bis Acc. 20. 816.

προστυγχάνω. εἰ μὴ σοι προσέτυχον I. Nigr. 6. 44.

προσφέρονται forsan προφέρονται III. Dea Syr. 36. 481.

προσφιλοσοφεῖν I. Tim. 6. 110.

προσφοιτάω. προσεφοιτηκότων III. Dem. Enc. 40. 520.

προσωπεῖον μεῖζον τ' ἐμαυτοῦ κεφαλῆς I. Nigr. 11. 50. προσωπείοις μεμιμημένοις III. Philops. 32. 58.

πρόσωπον. ἀτρέπτῳ τῷ προσώπῳ I. D. Mort. XXI. 1. 420. πρόσωπον ἀνατρέψας II. Amor. 19. 419. τὸ πρόσωπον τυψαμένη II. Asin. 14. 582.

προτέλειον I. Somn. 3. 6. προτέλεια I. Merc. Cond. 13. 669.

προτεραί῀ II. 1. Ver. Hist. 19. 85.

πρότερ῀. πρότερον, οἶμαι, χρὴ γὰ I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁ πρότερ῀ II. Amor. 9. 407. ὁ πρότερον ἔφη ἱερεῦ II. 1. Ver. Hist. 33. 96. & 97. προτέρα ἐπιχειρήσασα III. Calumn. 26. 157.

προτίθημι. προθεῖναι II. pro Imag. 5. 486. προθέμενον II. Imag. 17. 477. προθέμενοι ἅπαντα εἰς μέσον &c. I. Herm. 64. 805.

πρότο῀ II. Jup. Trag. 47. 694.

προτύπωμα ἑαυτὸ προτιθέναι Σωκράτει I. Somn. 18. 23.

προφανῶς II. Alex. 53. 257.

προφήτης I. Vit. Auct. 8. 548. III. Philopat. 5. 591. οἱ τ' Ἀμμωνίων προφῆται I. D. Mort. XIII. 1. 391.

προφητικὸς II. Alex. 60. 264.

πρύμνα. αἱ λοιπαὶ πρύμναι κρεμάμεναι II. 1. Ver. Hist. 42. 103.

Πρυτάνειον I. Prom. 4. 188.

πρυτανεύω. ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε III. Deor. Conc. 14. 536.

πρώρας ἐπιμελητὴς II. Jup. Trag. 49. 697.

πρωϊαγωνίης III. Calumn. 7. 134.

πρωτεῖον I. Tim. 55. 172.

Πρωτεὺς III. Mort. Per. 1. 325.

πρῶτ῀ II. Amor. 20. 420. I. pro Lapf. 3. 727. ὁ πρώτης II. Alex. 11. 219. ὁ τ' πρῶτ῀ I. Merc. Cond. 37. 696. τῷ πρώτῳ χρησῷ ἐ ἀξίῳ ἐντυχὼν I. Herm. 58. 798.

πρῶ-

πρῶτον I. pro Lapſ. 13. 736. πρῶτον μ̃ II. Bis Acc. 26. 823. πρῶτον μη I. pro Lapſ. 2. 726. ἐχὶ πρῶτον μ̃ II. Par. 49. 873. πρῶτα II. Q. Hiſt. 48. 59. τὰ πρῶτα I. Tim. 55. 172. Ἀθηναίων τὰ πρῶτα ib. 35. 147. πρώτων II. Q. Hiſt. 38. 52.
πταῖσμα. ὑπὲρ τὸ πταίσματος I. pro Lapſ. 1. 724.
πτερύεις I. Piſc. 35. 604.
πτερόω. ἐπτέρωται ὁ κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις III. Muſc. Enc. 1. 91.
Πτολεμαῖος III. Calumn. 3. 128. Πτολεμαίῳ III. Hipp. 2. 67. III. Calumn. 16. 146. πρὸς Πτολεμαῖον ib. 2. 127. τῷ τ̃ Πτωλεμαίων τεῶ III. Dem. Enc. 2. 492.
πτολίεθρον. ὄφρα τ' Ἀχαιοὶ Τρώων ἐκπέρσωσ' εὐκαιόρμου πτολίεθρον I. Somn. 9. 14.
πτύω. ἐς τ κόλπον πτύσας I. pro merc. Cond. 6. 714.
πυγή. ῥαφανίδι τὴν πυγὴν βεβυσμένος III. Mort. Per. 9. 331.
Πυθαγόρας. ψυχὴ Πυθαγόρα II. Alex. 40. 246. ἡ Πυθαγόρα II. Gall. 4. 709.
πυθέας III. Dem. Enc. 15. 503.
πυθμήν. τῷ πυθμένος εἶναι ὁ δυναμένῳ I. D. Mort. XI. 4. 379.
Πυθοῖ. Πυθοῖ III. Adv. Ind. 8. 107.
πύλη. πάσαις πύλαις τὴν ἡδονὴν καὶ αδύχεας I. Nigr. 16. 54. πύλῃ Solan. dicit, lege πόλιν II. 2. Ver. Hiſt. 32. 128. & 129. πύλαι πᾶσαι μονόξυλοι ib. 11. 110.
Πύλον ἔχομεν v. notas III. Dem. Enc. 35. 516. & 517.
πυλὼν I. Nec. 12. 473. πυλὼν ὑψηλὸς III. Hipp. 5. 70.
πυλωρίῳ I. D. Mort. XX. 1. 413.
πυθάνῃ ; II. Aſin. 2. 569. πύστις πυθάνεας II. Alex. 32. 241.
πῦρ. καθάπερ οἱ τὸ πῦρ ὐκ τ̃ χειρῶν ἀπορίπτοῦντες I. Tim. 12. 120. ὑπὸ τὸ πυρὸς ἀπεκέκαυτο II. Tox. 61. 565. τὸ πῦρ ἔκλειψας I. D. Deor. I. 1. 204.
πυργίον I. Tim. 42. 154.
πυριταίῳ I. Scyth. 2. 862.
πυριτὸς καύσων σφοδρότερ III. Philopſ. 25. 52. πυρετῶ ἐχόμενοι ib. 20. 48.
πυρίττω II. Q. Hiſt. 1. 1.
πυρὶ ἐνιᾶσι III. Dea Syr. 49. 486.
Πυῤῥίας I. Vit. Auct. 27. 567. Πυῤῥίᾳ I. Tim. 22. 132.
πυῤῥιχίζω I. D. Deor. VIII. 1. 226.
πυρσὸς I. Nigr. 7. 46.
πω. ἐχ ἑώρακέ πω, v. notas III. de Dom. 25. 204.
πώγων. ὐ βαθεῖ πώγωνι I. Merc. Cond. 12. 667. πώγωνα βαθὺν I. Piſc. 40. 608. ἐκπετάσας τ̃ πώγωνα I. Tim. 54. 169. & 170. πώγωνα βαθὺν καθείμενον III. Philopſ. 5. 33.
πῶς II. Jup. Trag. 42. 690. III. Mort. Per. 5. 328. πῶς δ' ἔν al. ὅπως γοῦν I. D. Mar. VIII. 1. 308. οἱ μ̃ γὰρ ὀνομάζονται συγγενεῖς — πῶς δ' ἢ πόθεν ; I. Tim. 2. 103. ὅτ ζῶν μ̃ ἤδη ἐβόλον ἔδωκε τῷ Σίμωνι· πῶς γὰρ ; ὃς ἤδη αὐτὸς ἤπτιτο τ̃ χρημάτων ib. 102. πῶς ἔν &c. I. D. Deor. II. 2. 207. μέλει δέ σοι πῶς ἀπίθανον ; II. Tyr. 131. 151.

P.

Ῥάδ I. D. Deor. VII. 4. 224.
Ῥαδάμανθυς I. Cat. 29. 650.
ῥᾴδιος τ̃ τρόπον I. Merc. Cond. 40. 700. ὡς ῥᾴδιον I. Herm. 30. 771. ῥᾴδιον ἔστω I. D. Deor. VIII. 1. 226. ῥᾴων II. Aſin. 14. 582. ῥᾴων ἴσῃ II. Lex. 20. 345.
ῥᾴς. εἰ ὐκ τῷ ῥᾴστ I. Merc. Cond. 6. 660.
ῥαψῳδίαν I. D. Mort. XII 3. 385.
ῥάκ ἤδη γεγενημένον I. Tim. 32. 145.
ῥαψῳδία μικτὴ ἐξ ἁπάντων τ̃ μέτρων I. Prom. 5. 30.
Ῥέα. τὴν Ῥέαν al. Ἥραν I. D. Deor. XIX. 1. 249.
ῥέω. fluo. ὁ δὲ, ποῦ σοι γῆς αὕτη (πηγὴ) ῥεῖ ; I. D. Mar. III. 1. 296. ῥεόμενα ἰδρῶτι II. Gymn. 25. 906.
ῥέω dico εἰρῆται I. Merced. Cond. 11. 666.
ῥῆσις II. Q. Hiſt. 1. 2. ῥῆσίν τινα μακρὰν ἀποτείνειν I. Prom. 6. 190. ὥσπέρ τινα ῥῆσιν ἐπὶ σεαυτοῦ Δημητριέμ I. Nigr. 6. 45. δεῖ γάρ μοι λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακρὰν — μακρὰν ῥῆσιν ἀποτείνοιμι ὐ τοῖς ὀδυρμοῖς ib. 11. 50.
ῥητήν τινα προεῖπον II. Alex. 19. 227.
ῥητῆρ. ῥητῆρες μυθωνται, ἢ ὐ ἀγορῇσιν ἄριστα Νέστορα τ' ἰθύνειν ἢ τιτρωθέντα φρένα II. Prom. 1. 25.
ῥήτωρ I. Merc. Cond. 5. 629. ὁ τῶ Ὁμήρου ῥήτωρ III. de Dom. 17. 200. ἀλλὰ ῥητόρων I. Herod. 8. 837. μόνον τ̃ ῥητόρων τὸ κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροωμένοις I. Nigr. 7. 46.
ῥιγῶν I. Nigr. 27. 67.
ῥίζα θανατηφόρ I. Nigr. 37. 79.
ῥιζοτόμ I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ῥίν. τ̃ ῥινὸς ἕλκων I. D. Deor. VI. 3. 218. ὑπὸ τῇ ῥινὶ μάλιστα ἐχρῆν αὐτοὺς σέφεσθαι I. Nigr. 32. 75. κορύζης τὴν ῥῖνα μεστὸς I. D. Mort. VI. 2. 347. πήχεως ἑκάστη τὴν ῥῖνα ἔχοῦσα I. Merc. Cond. 35. 695. εἰς τὰς ῥῖνας ἀνέλκοντα τὸ πνεῦμα I. Somn. 4. 7.
ῥιναυσίᾳ II. Lex. 19. 340. vel potius 344.
ῥίπτη. ἐῤῥίφη II. Amor. 33. 434.
ῥίψ. ἐπὶ ῥιπὸς I. Herm. 28. 768. & 769.
ῥόδον. ἀνεμώνη ῥόδον I. pro merc. Cond. 11. 720.
Ῥωτιλία II. Alex. 39. 245. Ῥωτιλιανὸς II. Alex. 30. 237. ἢ τ̃ Ῥωτιλιανὸν ib. 48. 252. & 253.
ῥυθμὸς· ὐ ῥυθμῷ I. Prom. 6. 32. ἢ ῥυθμὸν II. Salt. 10. 273.
ῥύμμα II. Lex. 2. 320.
ῥυτὶς. ἐκτανύσεις ῥυτίδας III. Epigr. Omiſſ. 688.
Ῥωμαῖ. οἱ πλείους τ̃ Ῥωμαίων συμπροῖοντας ἔχουσι τοὺς πλείους I. Nigr. 34. 77.

Σ.

Σαβαρδακλάχυ II. Alex. 53. 257.
σαγηνεύω I. Tim. 25. 138.
Σακαύρακες v. notas III. Macrob. 15. 218. & 219.
σαίνω I. Merc. Cond. 20. 675.
σαλάγω II. Alex. 50. 255.
Σαλμωνεύς. ὅστ' ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς θεοῦ μανεὶς ἔῤῥιψε Σαλμωνεὺς φλόγα I. Tim. 2. 102.
σάλπιγξ v. not. III. Ocyp. p. 668.
σάνδαλον haec vox non legitur in Scapula II. Q. Hiſt. 10. 15.
Σαρδανάπαλ I. D. Mort. XX. 6. 419.
Σαρδιανὸς ἐκεῖν ἔλεβρ II. Jup. Trag. 43. 692.
σάρισσα III. D. Meret. XIII. 316.
σαρκάζω I. Prom. 7. 36.
σαρκασμοπιτυοκάμπτης I. Prom. 7. 36.
σάρξ. τὸ τ̃ σαρκὸς ἀόχλητον II. Par. 11. 849. αἱ σάρκες II. Amor. 14. 412.
Σάτυρ I. D. Deor. I. 1. 206. ib. V. 2. 212. Σάτυρ ὁ Θ. I. Nec. 16. 479.
σαφῆς, σαυτί πω σαφὲς I. Somn. 8, 11.

σεῖ-

σβέννυμι II. 1. Ver. Hist. 29. 92.
Σεβαστός. κατὰ τὸ Σεβαστὸν II. Salt. 34. 287. & 288.
Σεβηριανὸς II. Q. Hist. 21. 29. & 30. Σεβηριανὸν θέαμα ib. 26. 34.
σειρὴ μακρὴ v. notas III. Dea Syr. 29. 474. & 475. τὴν σειρὴν τοῦ Διὸς II. Astr. 22. 368. ταῖς σειραῖς III. Herc. 3. 83.
Σειρὴν I. Nigr. 3. 41.
σέλγος. ἐπὶ τὰ σέλγη II. Lex. 3. 323.
σελήνη. ἡ σελήνης ἔκλειψις II. 1. Ver. Hist. 19. 85. ἡδ' αὖ ἡ σελήνης III. Conv. 41. 447.
Σεμέλη διαφθείρεται ὑπὸ τοῦ πυρὸς I. Somn. 9. 14.
σεμνὸς. παρὰ τὰς σεμνὰς θεὰς II. Bis Acc. 4. 797.
Σεπτιμιανὸς II. Alex. 27. 235.
σεῦτλον I. Jud. Voc. 7. 90.
σημεῖον. ἐς τὸ σημεῖον I. Tim. 14. 123. ὁ μύγισόν ἐσι σημεῖον III. Calumn. 9. 138. σημεῖά τινα ἀμυρὴ I. Herm. 74. 817.
σηπία I. Catap. 7. 628.
σής. τοὺς σέας III. Adv. Ind. 1. 98.
σίαλος vide σίελος.
Σιβύλλαν III. Mort. Per. 29. 351.
σιγάω. τί σιγᾷς; I. Herm. 80. 824. σίγα μὴ III. Tragop. p. 652. σίγα ὦ Κρατία III. Philopat. 27. 616.
Σίγειον I. Cont. 23. 520.
σιγμὸς I. Jud. Voc. 7. 90.
Σιδὼν I. D. Deor. XXIV. 2. 276.
σίελος & σίαλος I. Cat. 12. 634.
Σικελία I. D. Mort. IX. 2. 360.
Σικυὼς II. Salt. 22. 281.
σιλλαίνω I. Prom. 8. 192.
σιμὸς. τὸ σιμὸν λέγω I. D. Mort. XX. 4. 416.
Σιμωνίδης I. Jud. Voc. 5.
Σιπαρθοκλῆς III. Macrob. 15. 218.
Singularem cum plurali conjunctum vide I. Zeux. 7. 844.
Σίνις. ἀποκτείνας τὴν Σίνιν τὰ πρὸς Πιτθέως συγγενῆ I. Prom. 7. 36.
σισύρα III. Rhet. Pr. 16. 18.
Σισύφου II. Jup. Conf. 18. 640.
σίτησις ἐν πρυτανείῳ I. Prom. 4. 188.
σιωπή. ὑπὲρ τῶν ὀρχηστικῶν προσώπων σιωπῆς II. Salt. 70. 306. & 307.
σκάζω. πρὸς τὴν θεραπείαν σκάζων I. Merc. Cond. 39. 699.
σκαιὸς. μηδὲν σκαιὸν I. Tim. 35. 147.
σκάπτω. σκάπτε ὦ Τίμων I. Tim. 40. 151. ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾷ II. Gall. 6. 711.
σκάφη II. Q. Hist. 41. 55.
σκάλοψ. ἐκ τῶν σκαλοῖν λάσιος II. Bis Acc. 9. 800.
σκέπτομαι I. Merc. Cond. 37. 696.
σκιὴν μοι ἦν πολυτελῆ II. Asin. 48. 616. σκιὴν — philosophi pallium I. Nigr. 24. 64. αὐτῇ σκιυῇ ἐν κιβάρᾳ I. D. Mar. VIII. 1. 308.
σκηνὴ. σκηνῆς ὄνομα I. Nigr. 1. 39. ἐπὶ τὴ σκηνῆς II. Icar. 21. 776. μόνον ἐκ τῆς σκηνῆς ἑαυτὸν III. Mort. Per. 21. 344. σκηνὰς καὶ καλύβας I. Herod. 8. 837.
σκηπτὸς βροντῆς γενομένης I. Somn. 17. 22.
σκῆπτρον I. D. Deor. VII. 3. 221.
σκιὰ I. Nec. 13. 474.
σκιᾶς — αὐγὴν III. Electr. 6. 90. σκιαὶ ἐσῶν I. Harm. 4. 857. σκιαὶ ὀρθαὶ II. 2. Ver. Hist. 12. 112.
σκιοθηλαμος III. Diss. cum Hes. 5. 243.
Σκιρωνίδης. ἀπὸ τῆς Σκιρωνίδων I. D. Mar. VIII. 1. 307.

σκληρώδης πέτρα I. Somn. 12. 18.
σκοπέω. ὥρα τοίνυν μοι σκοπεῖν I. Prom. 5. 30. σκοπεῖσθαι πρὸς ἑαυτὸν I. Nigr. 6. 45.
σκοπὴ. ἀπὸ τῆς σκοπῆς I. D. Mar. I. 2. 288.
σκοπιὰ. ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς I. D. Mar. I. 2. 288.
Σκυθῶν ἐρημίαν II. Amor. 36. 436.
σκυθρωπότης II. Icar. 5. 756.
σκύλλα. αὐτῇ σκύλλῃ I. Cont. 7. 498.
σκυτάλη I. Somn. 3. 6. ib. 14. 19.
σκύφος Νεσσόρειος I. Herm. 12. 751.
σκῶμμα. δημότης Ἀττικὴ τῶν σκωμμάτων I. Prom. 1. 24.
σμαραγδος. τὸ σμάραγδον III. de Domo 15. 198.
σμίλη I. pro merc. Cond. 2. 709.
Σμύρνα I. Jud. Voc. 9. 94.
σμυραϊκὸς II. Imag. 2. 460.
σολὺς I. Pisc. 19. 589.
σολοικίας ... ἐν τῇ ὀρχήσει II. Salt. 80. 310.
σολοικίζοντα III. Soloec. 1. 552.
σολοικισμὸς I. Nigr. 31. 74. σολοικισμῶν ἐκπλάμβους I. Vit. Auct. 23. 563.
Σόλων ὁ Ἐξηκεστίδου I. D. Mort. XX. 4. 416. I. Cont. 9. 502.
σορὸς I. Herm. 78. 821. & 822.
σός. ὁ σὸς ὦ Ἑρμῆ II. Jup. Trag. 33. 680.
σοῦρα II. Q. Hist. 29. 40.
σοφιστὴς I. pro merc. Cond. 15. 723. Ῥοδίῳ σοφιστῇ II. Tox. 27. 536. ἀντισκολοπισμένον σοφιστὴν III. Mort. Per. 13. 337. μισῶ σοφιστὴν I. pro merc. Cond. 5. 712. ἐπὶ τούτων σοφιστὴν III. Philopf. 16. 43. σοφιστὰ II. Gymn. 22. 903. σοφιστῶν III. Philopat. 2. 587. σοφιστῶν ἀφανέστεροι II. Jup. Trag. 14. 656.
σοφιστικὸς I. Prom. 4. 189.
Σοφοκλῆς I. Jud. Voc. 5. 88. III. Macrob. 24. 226.
σοφὸς. σοφὸς τὰ ἐρωτικὰ I. D. Deor. XX. 1. 253. ἐσὶ σοφοὶ I. Pisc. 1. 571. οἱ σοφοὶ ἐπὶ ταῖς τῶν πλουσίων θύραις διατρίβουσι I. Nigr. 22. 60. τινὲς τῶν σοφῶν I. Herm. 47. 788.
σπαδίων I. Nigr. 31. 73.
Σπαρτιάτης. ἀνδρὶ Σπαρτιάτῃ II. Par. 43. 868.
σπαρτὸς. σπαρτῶν ἀνάδεσις II. Salt. 41. 292. & 293. σπαρτοῦς τινας ἀναβεβλασηκέναι III. Philopf. 3. 31.
σπείρας τινὰς ἐπισυρομένους II. Tox. 19. 528.
σπειραῖος. ἐσπειραμένης III. Philopf. 22. 50.
σπεύδω. σπεύδετε καὶ αὐτὸν ὠθεῖν καλῶς — τί μοι σπεύδετε καὶ αὐτὸν ὀτρύνειν; I. Nigr. 6. 44.
σπῆλος II. Amor. 15. 413.
σπιθὴρ. σπιθῆρα ὀργῆς — ὦ τῆς ἁδίκου φυλαττούσης σπιθῆρα τίφρας — ἐξέφλεξε τὴν πόλιν ἐμοῦ καλὰν σπιθῆρα μικρὸν Μαγαρικοῦ ψηφίσματος — ῥιζῶσαι (ῥιζοῦσαι) τὸ ἐνόντα αὐτοῖς σπιθῆρα τῆς κακονοίας I. Tim. 1. 100.
σπλάγχνων. σπλαγχνῶν III. Tragop. p. 645.
σποδὴ. σποδὸς πίμπλησιν II. Jup. Trag. 22. 668.
σπορὰ. τῇ τῶν κυάμων σπορᾷ I. Prom. 1. 24.
σπουδάζω I. D. Deor. XVI. 1. 243. σπουδάζω ὑπὸ τῶν γυναικῶν III. Rhet. Pr. 23. 24.
σπουδάζων II. Icar. 4. 755.
σπουδὴ μοι ἐπιλήλυθεν I. Prom. 2. 26.
σταδίου πᾶν ἤδη ἦττον φοβερὸν I. Harm. 4. 858.
στάδιον. στάδιοι II. Icar. 6. 757.
σταδίους III. Nav. 16. 259.
σταθμοὺς τινας ἐκ παρασάγγας II. Icar. 1. 752.
σαυρὸς. ὁ δὴ σαυρὸς εἶναι I. Jud. Voc. 12. 98. ὁ τῶν σαυρῶν III. Philopf. 17. 45.

σείχω II. Jup. Trag. 33. 682.
σέλας. ἐσαλμένοι I. Scyth. 3. 863. σέλεως II. Alex. 11. 218.
σέμματα II. Alex. 58. 263.
σενός. βίῳ κομιδῇ σενός, I. Somn. 1. 2.
σενοχωρέω. ἀλλὰ σενοχωρῶν εἶτεν I. Nigr. 13. 52.
σέφανῳ I. Tim. 43. 157. σεφάνῳ τ' τόπον (μὴ ἴσασι) — δότε σ' ἀνθέων ἐκείνων σεφάνους σ' οἷος (*Casaub.* legit ὅπως συκάζω τὰ μιτταπὰ μυ 'πικαίει. — τὴν κιφαλὴν τοῖς σεφάνοις δηνθισμένῳ I. Nigr. 32. 74. & 75. σεφανόω ib. 8. 48. I. Cont. 22. 518. πολλάκις ἐσεφανικότων III. Dem. Enc. 45. 523. σεφθῆναι τὰ Ὀλύμπια II. Icar. 25. 782.
σῆθος. τὸ σῆθος ἢ τὴν δεξιὰν καλαφιλεῖν I. Nigr. 21. 59.
σήλη. σήλῃ παλαιοῦ νεκροῦ ὑπτίαν I. Tim. 5. 110.
Στησίχορος II. 2. Ver. Hist. 15. 113.
σίγμα. σίγματα ἐπὶ τ' ψοχῆς I. Cat. 24. 645.
σιγματίας ῥαπτὴς I. Tim. 17. 128.
σίζονται III. Dea Syr. 59. 489.
Στοὰ II. Bis Acc. 13. 807. ἐπταφώνῳ Στοᾷ III. Mort. Per. 40. 360.
σοιδάζω I. Cat. 5. 626.
σοιχεῖ χρόνῳ v. not. III. Ocyp. p. 666.
σοιχεῖον. ὁποσάκην τὸ σοιχεῖον εἰη II. Gall 9. 716. τὸ σοιχεῖον ἐξάκην III. Cronos. 17. 398. & 399.
σόλος. ἐπιμήκεις σόλους III. Dem. Enc. 37. 519.
σόμα. ὁ χημαλισμὸς τῦ σόματος I. Jud. Voc. 7. 91. τὸ σόμα ἀνοίξας ὡ &c. III. Philops. 33. 60. ὅτι μηδὲ τοῖς σόμασιν ἡμᾶς προσίηται I. Nigr. 21. 60.
σόμιον I. Catap. 4. 624.
σοχαστικὸς II. Q. Hist. 47. 58.
στρατιώτης. ἢ στρατιώτας II. Imag. 10. 468.
στραλιωτικὸν I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
ἡ Στραλονίκη III. Calumn. 14. 144.
στρατόπεδον. δεῖ στρατοπέδῳ I. Nigr. 13. 52.
στρυφνός. στρυφνὴν v. not. III. Epigr. Omiss. 691.
Στωϊκός. ταῦτα τοὺς Στωϊκοὺς λύειν ἀξίᾳ I. Nigr. 11. 50.
σὺ δὲ I. Cont. 2. 493. τὸ πρῶτον σὺ I. Herm. 15. 753. σοῦ I. Pisc. 22. 592. πάλαι μέν σε ταῦτα αἰτιῶ I. Tim. 14. 124. σοὶ Edd. σὸν *Fens.* corrigit III. Dem. Enc. 18. 504. σοι II. Salt. 4. 268. ἐγώ σοι II. pro Imag. 1. 484. & 485. ἥτις ἐσί σοι II. Jup. Trag. 2. 644. σέ τε ἢ II. Jup. Conf. 16. 638. σὺ σ' ὦ θεῶν &c. II. Q. Hist. 1. 2. ὑμῶν II. Bis Acc. 20. 814. & 815. τὴ ὑφ' ὑμῶν II. 2. Ver. Hist. 27. 124. ὑμῶν μόνων ἴδιον γένοιτο III. Mort. Per. 24. 347. ὑμῖν I. Pisc. 31 & 99. I. Herm. 4. 744. II. Phal. Pr. 1. 187. ὑμᾶς vulgo ἡμᾶς III. Ep. Sat. 29. 410. & 411. ἐχ ὑμᾶς I. Jud. Voc. 3. 85.
συγγενης I. Tim. 49. 161.
συγγνώμης ἀξιώσας II. Par. 28. 858.
συγγραμματίου I. Herod. 1.
συγγράφω. συγγραψάρμος προσάτας I. Scyth. 10. 869. τῷ συγγράφειν II. Q. Hist. 4. 6.
συγκαλαστάω. συγκαλαστᾶν ἑαυτοῖς ἄλλης — φρούρια πρότερον εἰς τὴν Σύρην ἐπικράτειαν συγκαλασταθέντα I. Nigr. 11. 50.
συγκαλαφλίγω I. Nigr. 30. 72.
σύγκειμαι I. pro merc. Cond. 5. 713.
συγκομίζω. τῇ μνήμῃ συγκομισμένῳ — κάλλιστον δὲ πάντων ὁ πολεμικώτατον κτῆμα εἰς τὰς ψυχὰς συγκομίσθη I. Nigr. 10. 49.
συγκροτέω. συγκροτῶν III. Conv. 18. 43. συγκεκροτημένος II. Gymn. 29. 911.
συγκωμάζω II. Salt. 11. 274.
συγχεῖν ἡμῶν ἐπειρᾶτο τὴν σωτηρίαν II. Bis Acc. 17. 812.
σύκινος II. Alex. 47. 252.
σῦκον. σῦκα σῦκα ὀνομάζων II. Q. Hist. 41. 54 τὰ σῦκα τῦκα — τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφιν δὲ σκάφιν ὀνομάσων I. Jud. Voc. 8. 93.
συλάω. συλᾷν τὰ ἤδη ἀνατεθέντα II. Phal. alt. 2. 202.
συλλαβὴ I. Jud. Voc. 2. 83. ib. 8. 93.
συλλαμβάνειν. σωτειλάμβανεν ἐπὶ θανάτῳ I. D. Mort. XII. 3. 384. σωτειληφότα II. de Luct. 20. 932.
συλλαγχάνω. συτειληχότα II. de Luct. 20. 932.
Σύλλας I. Zeux. 3. 841. III. Adv. Ind. 4. 102. & 103.
συλλέγω. σωτειλοχότα II. de Luct. 20. 932. σωτειλεγμένα I. Tim. 23. 137.
συλλήγω. σωτειληχότα II. de Luct. 20. 932.
συλλογισμὸς I. Tim. 13. 122.
σύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
συμβόλαιον II. Asin. 1. 567. & 568.
συμβουλεύω. σωτεβουλευόμην τοῖς ἐπιτηδείοις I. Somn. 1. 2. συμβουλεῦσαι ἀξιῶ rogo ut mihi consulatis. II. Phal. Pr. 5. 191. σωτεβουλεύσατε ἂν ib. 193.
συμμαχέω. Ἀθηναίοις συμμαχήσας I. D. Deor. XXII. 3. 271.
συμπαρεδρεύειν III. Nav. 31. 268.
συμπαρεισέρχομαι I. Tim. 28. 141.
σύμπασ' Edd. male σύμπας III. Epigr. 24. 682.
συμπίνω. συνέπινον αὐτοῖς I. Sacr. 9. 533.
συμπίπτω. συμπεσεῖσθαι I. Herm. 40. 784.
συμπόσιον III. Conv. 1. 418.
συμπότης. τ' συμπότᾳ II. Asin. 7. 575.
συμπολικὸς I. Prom. 8. 191.
συμπροέρχομαι I. Nigr. 22. 61.
συμφέρω. ἐπὶ τῷ συμφέροντι παῤῥησιαζόμενος II. Jup. Trag. 19. 663. ἐπὶ τῷ ἐκείνων συμφέροντι III. Calumn. 24. 157.
συμφθείρω. ἡ μίξις συνέφθειρε I. Prom. 5. 31. συμφθείρεσθαι ἀλλήλοις ib.
συμφιλοσοφέω I. Herm. 11. 750.
συμφορὰ. τὴν συμφορὰν II. Asin. 56. 624.
συμφυὴς. ὁ συμπεφυκὼς III. Musc. Enc. 3. 92.
οἱ σωσωγωνισαὶ III. Epigr. 20. 680.
σωσωαστράω I. Cat. 18. 641.
προσελθὼν τῷ σωσαρμοσῇ II. Tox. 32. 540.
σωσδιαιτέω I. Nigr. 22. 61.
σύνδεσμος I. Jud. Voc. 6. 90.
σωσδιάτορος I. Cont. 1. 488.
συνειλέω. συνειλημένου II. Imag. 9. 467.
σωσεκπίπτω. συνεκπίπτει δρᾶμα I. Nigr. 8. 48.
σωσεπιλαμβάνω. σωσεπιλαβέσθαι al. σωσεπιβαλέσθαι I. Prom. 13. 195.
συνείδω. μηδὲν κίνδηλον ἑαυτῇ συνειδυῖα I. Nigr. 6. 45.
συνεργὸς ἀγαθὴ I. Tim. 33. 146.
συνέρχομαι. συνέλθετε II. Jup. Trag. 6. 647.
σύνεσις. πολλῇ τῇ συνέσει χρώμενος II. Alex. 22. 229.
σωστὸς. τὰ πολεμικὰ συστὸς ἂν ὀλίγοις I. Somn. 2. 4. ὁ σωστότατος III. Calumn. 28. 158.
συνέχω. συνέχεται I. D. Mort. X. 12. 375.
συνήθεια. συνήθειαν ὁμιλῶ I. Jud. Voc. 7. 91.
σύνθετον. σύνθετόν τι καὶ ξένον φάσμα τοῖς ἀκούουσιν δοκᾷ. I. Prom. 5. 31.

σύν-

συνθημα. ὡς ἐδιξάμην τὸ σύνθημα I. Nigr. 22. 61.
συνίημι. συνῇς I. D. Mort. XIV. 6. 399. συνεῖναι intelligere, vid. not. II. Jup. Trag. 27. 673. συνιέναι al. συνεῖναι II. Q. Hist. 37. 49. συνίς δὲ, οἷας II. Alex. 32. 240. συνίσει leg. συνῆς δὲ II. Alex. 32. 240. & 241. συνιέναι II. Salt. 64. 302. συνισομένας v. notas III. de Dom. 4. 192.
συνισημι. συνεστῶτα ὁρᾶς III. Philopſ. 29. 56.
συνοδοιπορίαν I. Herm. 13. 753.
συνοικίαν. συνοικεῖ ἡμῖν &c. I. D. Deor. V. 2. 213.
συνοικίαι II. Tox. 15. 522.
συνουσίαι. τὰς συνουσίας II. Jup. Trag. 4. 646.
συντάσσω II. Eun. 3. 352.
συντίθημι. ἕτω ῥᾳδίως συντιθεὶς I. Cont. 4. 495.
συντρέφω I. Jud. Voc. 7. 91.
συντρίβω. μὴ ἐ συντρίψω πρὸ πισῶν τὸ ἥρωα, ὃν ὑποκρίνεμαι I. Nigr. 9. 49.
σύντροφος. φιλοσοφίᾳ ἐ πενίᾳ σύντροφοι — τῇ Ἑλλάδι πενίᾳ μᾶ αἰεὶ σύντροφός ἐσι I. Nigr. 12. 51.
συνωρὶς πωλικὴ I. Tim. 50. 164.
σύρβη. τὴν σύρβαν τύρβαν λέγουσι I. Jud. Voc. 7. 90.
συρίζω. τὸ συρίζειν τὸ σαλπίζειν I. Jud. Voc. 10. 96.
συρίττω I. Nigr. 8. 47. ἐξέπιπλες, ἐγὼ δὲ ἐσύριττον ib. 48.
Σύρος. τὸν Σύρον τὸν &c. III. Philopſ. 16. 43. Σύροι μὲν ἐσμεν III. Tragop. p. 660.
συφιτὸς I. Herm. 21. 760.
συσπάω. συνεσπακὼς τοὺς δακτύλους — ὁρᾷς τοὺς δακτύλους κατεσκληκότα I. Tim. 13. 122.
σφαγή. ἐν τῇ σφαγῇ II. Tyr. 13. 151.
σφαῖρα καλάμου ſphaerae hujusm. κρίκωτοὶ vocantur I. Nigr. 2. 40.
σφάλλω. μὴ σφαλεὶς τ' ἀληθείας I. Nigr. 11. 50.
σφῆξ. ὥσπερ σφῆκες I. Cont. 15. 511.
σφιγγίον I. pro merc. Cond. 1. 706. 707. & 708.
σφίγξ. ὡς ἄμμια σφίγγι II. Aſin. 10. 578. & 579.
σφυρήλατον III. Dem. Enc. 14. 501. & 502.
χαδία. ἐπὶ τὰ χαδίας II. Par. 11. 849.
χῆμα II. Q. Hiſt. 57. 66. χῆμα δυλοπρεπὲς, I. Somn. 8. 11. ἐπίσημον ἀπὸ τῦ χήματος — κόσμιον ἀπὸ τῦ χήματος I. Nigr. 2. 40. ἀπὸ τῦ χήματος ib. 24. 64. τῷ χήματι τῷ αὐτοῦ I. Jud. Voc. 12. 98. τὸ χῆμα εὐφαλὲς I. Tim. 54. 170. χήματά μοι τ' φαιώτων ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀθρόα I. Somn. 5. 8.
σώζω. τὸ σώζειν αὐτοὺς &c. I. D. Mar. II. 4. 294. σώσειν αὐτὴν τῇ φυγῇ II. Aſin. 23. 592.
Σωκράτης I. Nigr. 27. 67. II. Salt. 25. 283. Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψε III. Soloec. 5. 560. Σωκράτης ἐμαίνετο λιθοξόον τὴν τῦ πατρὸς τέχνην I. Somn. 12. 17. Σωκράτης εἰρωνεία II. Dem. 6. 378. Σωκράτης ἐρᾶσης I. Somn. 2. 3. Σωκράτη III. Mort. Per. 5. 330. ἆρα σὺ ὦ Σώκρατες ὁ Φρονῖσης ἐπικαλούμενος I. Prom. 6. 32. εὐδαίμων, ὦ Σώκρατες, ἀληθῶς εἶ I. D. Mort. XX. 5. 418.
σῶμα. τῷ μὲ σώματος I. D. Mort. XXIV. 3. 430. τῷ σώματος τὸ εὐτελὲς, alii melius χήματος legunt I. Somn. 8. 10. τῷ δὲ τούτῳ σώματι I. Jud. Voc. 12. 97. τὸ σῶμα καλαναγκάζειν I. Nec. 4. 461. διαφθαρτὸν τὸ σῶμα I. D. Deor. XIII. 2. 236. ὑπόγαιον ἦν τὸ σῶμα, melius χῶμα, I. Somn. 8. 11. σώματα εἶναι ἅπαντα I. Herm. 36. 778. ὧν τὰ μὲ σώματα διλύσιν ὁ χρόνος I. Nigr. 18. 57.
σωρὸς ὁ acervus. I. pro merc. Cond. 13. 722. nam ἡ σορὸς ſepulcrum, ib.
Σώσρατος I. D. Mort. XXX. 1. 450. II. Demon. 1. 374. III. Hipp. 2. 66.
σωτὴρ I. Zeux. 8. 845. σωτῆρα ἐ εὐεργέτην I. Tim. 5. 110.
Σωτήριχος III. Ocyp. p. 669.
σωφρονικὸς I. Tim. 54. 170.
σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς I. Somn. 10. 15.
σωφροσύνη δὲ ἐκείνη I. Somn. 9. 12.

T.

Τάζω. τέλαγὸς I. Cont. 1. 488.
ταπεινῶς ἀνυγραίνοντο II. Amor. 3. 401.
ταλαίπωρον III. Tragop. p. 645.
τάλαντον. ἀπὸ ταλάντων πέντε, ὧν εἶχε II. Tox. 23. 532. περὶ ταλάντων III. Ep. Sat. 8. 391.
Ταλαὸς. ἔνιοι δὲ τὸν Ἀταλάντης Παρθενοπαῖον φασὶ σρατεῦσαι, ἀλλὰ τὸν Ταλαοῦ, ὃν ἔνιοι Ἀδρά-στῳ τῷ καὶ Ταλαὸν προσαγορεύουσι I. Jud. Voc. 11. 97.
Τάλως III. Philopſ. 19. 47.
ταμιεύω I. Nigr. 27. 67.
τᾶν. ὦ τὰν & τᾶν II. Icar. 2. 752.
Τάνταλος I. Tim. 18. 128.
τάξις. τάξις γραμμάτων — ὅπως καὶ ἡ τάξις τ' γραμμάτων ἔχειν νενομοθέτηται I. Jud. Voc. 5. 89. τάξιν II. Amor. 24. 424. τάξιν λιπὼν ἣν &c. vide notas III. Dem. Enc. 44. 522. & 523. τάξεσι II. Alex. 30. 237. & 238.
ταπεινὸς τὴν γνώμην I. Somn. 9. 12.
Ταραντῖνος. τ' Ταραντίνης ἐργασίας III. Rhet. Pr. 15. 16.
ταραντινίδιον veſtis genus. III. Calumn. 16. 146. & 147.
ταράττεσί τε II. Gymn. 2. 884. & 885.
ταριχεύει II. de Luct. 21. 933.
τάττω. τετάχατο I. Ver. Hiſt. 13. 80.
Ταῦγετος I. D. Deor. XIV. 2. 239.
ταῦρος I. Prom. 17. 200. ὁ μὲ ταῦρος οὐκέτι ἐφαίνετο I. D. Mar. XV. 4. 326. ταύρῳ νικήσας ἑαυτὸν ib. 2. 324. & 325. ταῦρον τε καὶ αἰγῶν I. Tim. 9. 117.
ταφὴ. τ' ἐκεῖ σὺς ταφῆς I. Tim. 6. 113.
τάφος I. Vit. Auct. 9. 548. τάφος ἔμψυχος I. D. Mort. VI. 2. 347.
ταρφὲς. ταρφὲς ἄκρα κόρυμβα II. Jup. Trag. 31. 677.
τάρφος I. Cont. 23. 523.
ταχὺς II. Q. Hiſt. 56. 65.
ταχύς. θᾶσσον γοῦν I. Tim. 2. 100.
ταχίσα I. Piſc 29. 598. ἐπειδὴ ταχίσα ſimulatque, I. D. Mort. VII. 1. 357.
ταὼς. βασιλεὺς ἐπὶ χρυσοῦ θρόνου ςικτὸς, οἷον ταὼς I. Nigr. 13. 52.
τε. υἱτοί τε ῥαγδαῖοι — ἀμφί τε ἠρινοῦ, ἀμφί τε ἀςέρων ἡ γραφὴ I. Tim. 3. 105. αὐτόν τε II. Tox. 30. 539.
Τειρεσίας II. Salt. 57. 299.
τεῖχος τριπλοῦν I. Cont. 9. 501. προσβάλλειν τοῖς Θηβαίων τείχεσιν II. Salt. 76. 308.
τεκμαίρομαι. ὅσον τεκμήραλο I. Herm. 1. 739. τεκμαίρεσθαι ἀπὸ τ' καλάμης II. Alex. 5. 212.
τέκτων I. Somn. 12. 18.
τέλειος. τελείων θεῶν II. Jup. Trag. 18. 662.
Τελέσιλλα II. Amor. 30. 430.
τέλεσμα II. Jup. Trag. 11. 653.
τελέσρια fruſtra Olear. pro τυμπανίσρια. vid. ad I. Somn. 12. 17.
τελεσφορίαν I. Prom. 5. 30.

τελευτῶν an adverbium? I. Herm. 46. 787. τελευτῶν II. Par. 46. 871.
τελευτὴ Νικίς II. Q. Hist. 38. 51. ἔνθα τελευτὴ ἐγένετο III. Dea Syr. 18. 466. & 467. ὦδε τὴν τελευτὴν I. Nigr. 30. 72.
τελέω II. Q. Hist. 35. 48. τελεῖν ἐπὶ τὸ τέρμα I. Tim. 20. 130. τοὺς θιάσους μὴ τυμπάνῳ τελεῖν I. Somn. 12. 17.
τέλλω I. Cont. 10. 502. & 503.
τέλος. εἰς τέλος I. Somn. 9. 12. εἰ τ' εὐτυχοῦσιν ἅμα τέλος σὺν εὐτυχεῖς ib. πρὸς τὸ τέλος τοῦ βίου I. Cont. 10. 503.
τέμνω. ἔτεμον I. Herm. 28. 769.
τερατεία I. Vit. Auct. 2. 542.
τερατολόγος I. Prom. 5. 30.
τέρμα I. Tim. 20. 130.
τερπνός. ἥδιστ' τερπνὸν εἰ αὐτῇ II. Q. Hist. 10. 13.
τέρπω. ἑτερτόμοιν εἰ αὐτοῖς I. D. Mort. XXVII. 6. 441. τέρπῃ δ' εἰς &c. III. Epigr. Omiss. 692.
τέρψις ἀτερψίη I. Vit. Auct. 27. 569.
τέρπανις III. Mort. Per. 35. 356.
τέρπανὸν I. pro Lapsi. 5. 731. III. Philopat. 12. 597.
τερπανοδιδὶ I. D. Mar. VII. 2. 307.
τέτταρες. ἃ σὺ δοκεῖς τέτταρα I. Vit. Auct. 4. 542. τέτταρα I. Herm. 36. 778.
τετταρακοντούτης I. Herm. 13. 753.
τεῦτλον I. Jud. Voc. 7. 90.
τεύχω. θνητοῖς ἄλλοισι κὴ σὺ πολίεσσιν ἀγήτης τεύχει I. Prom. 1. 25.
τέχνασμα II. Amor. 28. 428.
τέχνη I. Hulc. 5. 180. & 181. τέχνη ἐστὶν II. Par. 4. 840. οὔτε τέχνη τι δύναται III. Ocyp. p. 672. ὥσπερ τὴ τέχνης II. Abd. 24. 180. τῇ ἑαυτοῦ τέχνῃ χαριζόμενος II. Par. 43. 869. μίσει τὴν ἑαυτοῦ τέχνην I. D. Mort. XX. 6. 419. τὼ τέχνα I. Pisc. 20. 590. τὰς μὲν ἄλλας τέχνας &c. II. Par. 28. 856. & 857.
τεχνίτης. ἔχων δούλους τεχνίτας I. Somn. 12. 16.
τέως ἐπαύσας I. Prom. 3. 27.
Τήλεφος III. Diss. cum Hes. 1. 240.
τηλικοῦτος I. Halc. 6. 182. τηλικαῦτα i. e. τηλικοῦτος I. Prom. 8. 162.
τήμερον I. Catap. 21. 642.
τηνικὸς II. Lex. 1. 318.
τιάρα. ὁ τὴν τιάραν III. Deor. Conc. 9. 533.
τίθημι I. Prom. 15. 197. τίθει I. D. Mort. IV. 1. 340. τὸ παρὸν εὐθέμενος I. Nec. 21. 484. & 485.
τιμάω I. Prom. 4. 188. ib. 15. 198. τιμῶμεν ἀποθανόντας II. Tox. 1. 508. & 509. τὸ χρὸν ὠ 'πόλλων &c. τιμήσει I. Somn. 2. 4. ἢ τιμῶντας II. Jup. Conf. 7. 631. τιμώρθος ὑπὸ τ' ἀρίστων I. Somn. 11. 15. ὁ τιμώρθος III. Calumn. 12. 140.
Τιμόθεος I. Harm. 1. 850.
Τιμοκράτης II. Salt. 69. 306. Τιμοκράτει II. Dem. 3. 376.
Τίμων I. Tim. 1. 98. ib. 50. 163. τῷ τε δὴ Τίμωνος ib. 15. 124.
τιμωρέω. ἀξιοῦμεν τιμωρήσειν I. Pisc. 27. 597.
τίπτε I. Nigr. 17. 57.
τις I. Prom. 20. 203. τί ἔνι; ἐχρῆν I. D. Mort. X. 4. 366. μή τις ἐχίδνης vide not. III. Tragop. p. 662. τί ἂν II. Bis Acc. 20. 815. τί τοῦτο &c. I. D. Mar. III. 1. 294. τί ἐστιν; I. Cont. 7. 498. γάρ τι, ὑγιές τι vide notam III. Ep. Sat. 6. 389. μή τι III. Ocyp. p. 665. τί ἔν ἔτι II. Jup. Trag. 33. 683. τι κύτρον an τὸ; vide ad III. Dem. Enc. 20. 507. τινι II. Par. 56. 878. & 879. μὴν κὴ σύ τινα ἄστρῳ ὁ Φάων &c. I. D. Mort. IX. 2. 361. τίνες δὲ κὴ ἐσὶ; ib. XXV. 1. 432. τινῶν I. Halc. 7. 182. & 183. II. Gymn. 14. 893. τίσι γε I. Herm. 80. 824. τινὰς ἤδη I. Scyth. 2. 862. τινὲ αὐτῆσας I. Merc. Cond. 16. 672.
τῦ Τισίε τὴν τέχνην οἶδα III. Pseudol. 30. 187.
Τιτανώδης. Τιτανῶδες βλέπων I. Tim. 54. 170.
Τίτορμος II. Q. Hist. 34. 46.
τιτράσκω. ἐπὶ τ' τράσαιμι — αὐτὸς ὁ τράσας λόγος ἴασαι — τὸ τῦ λόγυ, ὁ τράσας ἰάσεται I. Nigr. 38. 82. τιτρασκόμος II. Tyr. 20. 156. & 157.
τοιοῦτος I. Prom. 5. 190. I. D. Mort. XIV. 4. 397. I. Merc. Cond. 30. 689. τοιαύτη σοι &c. II. Imag. 18. 478. τοιοῦτο al. τὸ τοιοῦτο I. D. Mort. XIV. 4. 397. τοιοῦτον neutr. gen. pro τοιοῦτο, I. Vit. Auct. 15. I. pro Lapsi. 17. 738. τὸ τοιοῦτον I. Herm. 29. 770. ib. 33. 774. τοιοῦτόν τι ἔπαθον II. Imag. 1. 458. & 459. τοιοῦτον II. Par. 8. 845. κὴ ὅμως τοιοῦτον ὄντα αὐτὸν ἐφεδάλλεσι I. D. Deor. XV. 1. 241. τάχ' τοιαῦτα I. D. Mort. XX. 5. 419.
τοῖχος. τοίχε ἄρχω τῦ δικαίυ III. D. Meret. XIV. 320.
τοιχαρυχέω II. Gall. 28. 744.
τοκὰς κεφαλὴ τοκογλύφος I. Nec. 11. 472.
τόκος. ἀποδίδωσι γὰρ αὐτῷ κατὰ καιρὸν τοὺς τόκους I. Herm. 10. 749.
τολμάω. μόνος δὲ τολμήσας II. Par. 43. 866.
τῦ τότε ὑφαιρεῖν III. Philopsi. 8. 36.
Τόξαρις II. Tox. 1. 507. Τόξαρις καμοὶ ib. 11. 518.
τόξον I. D. Mort. XVI. 3. 403. τόξῳ II. Alex. 27. 236.
τορύνη I. Cont. 7. 498.
τοσοῦτος. εἰ τοσούτῳ — ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐκείνοις μὲ, ὦ Παυόπη, ἀκόμωσεν εἰ τοσούτῳ φυλάττειν τὸ πίλαγος — ἡ ἔρις δὲ εἰ τοσούτῳ — εἰ τοσούτῳ δ' ἐμπαιρόδων I. Tim. 10. 119.
τοσοῦτον & τοιοῦτον II. Q. Hist. 27. 35. τό γε τοσοῦτο III. Rhet. Pr. 8. 7. πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπῆκουσα III. Mort. Per. 33. 355.
τότε δὴ τότε I. Merc. Cond. 11. 666. II. Imag. 13. 472. τοὺς λόγους ἃς τότε ἤκουσα I. Nigr. 7. 45.
τραγίλαφος. πῶῦ γάρ ἐσι τραγέλαφος ὁ σφίγξ; I. Prom. 7. 37.
Τραγοποδάγρα III. Tragop. p. 643.
τράγος. τράγε ἑαυτὸν ἀπείκασεν I. D. Deor. XXII. 2. 270.
τραγῳδία I. Jud. Voc. 7. 90. τραγῳδίαι ἀρχῆς II. Gall. 24. 738. τραγῳδίαν II. Alex. 5. 213. τραγῳδίαν ἀσκεπαῦῆ III. Calumn. 24. 155.
τραγῳδὸς, τραγῳδὶς καινοῖς I. Tim. 51. 166.
τράμις II. Lex. 2. 320.
τραπέζα δελφινὶς II. Lex. 7. 332. τράπεζα κοινὴ II. Amor. 27. 426. & 427. ἐπὶ τ' τραπέζης μόνον I. Tim. 48. 161. τράπεζαι ὑπὲρ τὰς ἐν Σικελίᾳ I. D. Mort. IX. 2. 360.
τραῦμα. τὰ ἴχνη τῶν τραυμάτων I. D. Deor. XXVI. 1. 280.
τράχων. τράχωσι F. F. R. mavult τραχῶσι II. 2. Ver. Hist. 30. 126. & 127.
τρεῖς. τριῶν δ' ὄντων III. Calumn. 6. 133.
τρέπω. τέτραμμαι τὴν χρόαν I. Merc. Cond. 42. 703.
τρέφω. θρέψῃ γενναίως I. Somn. 7. 9. τρέφοι II. Asin. 1. 569. εἰ τὸ τρέφειν πώγωνα &c. III. Epigr. Omiss. 690. πόθεν ὁ ἀρίστους θρέψεται I. Somn. 7. 9.
τρέχω. θραμὼν πρὸς τ' ἄρχοιλα II. Asin. 54. 622.
τρίαινα. πατάξας τῇ τριαίνῃ I. D. Mar. VI. 3. 305. ἐμβαλὼν τὴν τρίαιναν I. Cont. 7. 498.

τριακόσιοι I. Vit. Auct. 6. 547.
τρίβων II. Dem. 48. 390.
τριβώνιον ἔχων πολύθυρον I. D. Mort. I. 2. 332.
τρίγωνον ὑτελὲς I. Vit. Auct. 4. 542. & 543. τρίγωνα τῶν πλοῦν I. pro Lapſ. 5. 729.
τριέτηρ- I. Somn. 17. 21.
τριηκοσίων ὀργυιῶν III. Dea Syr. 28. 474.
τριήρεις καλαφλίξας III. Hipp. 2. 67.
τρίκλη II. Alex. 11. 218.
τρικυμία I. Merc. Cond. 2. 653.
τρίοδ- I. D. Mort. I. 1. 330.
Τριπτόλεμ- I. Prom. 1. 24.
τρισόλβι-. ὡς τρισόλβιοι κεῖνοι βροτῶν οἱ ταῦτα δρηχθέντες τέλη Μέλων' ἐς ἅδ' τοῖς δὴ ἦ μόνοις ἐκεῖ ζῆν ἐστι, τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἐκεῖ κακά. I. Nigr. 1. 39.
τρίτ-. τριτίω I. D. Mort. XIII. 3. 392. τρίτῃ II. Salt. 26. 283. & 284. III. Pſeudol. 7. 169. τρίτου τι ἀγαθὸν II. Eun. 3. 353. καὶ τὸ τρίτον II. Q. Hiſt. 31. 42.
Τρίτων. ὦ Τρίτωνες I. D. Mar. X. 2. 315. Τρίτωνες III. Epigr. Omiſſ. 688.
τριλοφομένδηξις II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.
Τριφάλητος τῶν Κωμικῶν ἓς III. Fug. 32. 383.
τριώβολον μισθὸς II. Bis Acc. 12. 805.
Τροία. τὸν τε βασιλέα τῆς ἐπὶ τὴν Τροίαν III. Ner. 2. 637.
τρόπος. κατὰ τὸ αὐτὸν τοῦτο τρόπον II. Tyr. 12. 151. ἄλλῳ τῳ τρόπῳ ib. 11. 148. τοῦτο τὸ τρόπου I. Jud. Voc. 11. 96.
τραπόω I. Cat. 1. 621.
τροπωτὴρ I. D. Mort. IV. 1. 340.
τροχὸς I. D. Deor. VI. 5. 219.
τρύβλιον I. Tim. 54. 170.
τρυπάω. τὴν τέρυσπημόνην II. Bis Acc. 35. 835.
τρυφαλὶς II. Lex. 13. 336. vel potius 340.
τρυφάω. τρυφάτου μόνος I. Tim. 43. 155.
τρυφή. τρυφὴν καθειμένη II. Amor. 3. 400.
Τρωάς. ἐν τῇ Τρωάδι I. D. Mar. IX. 1. 311.
τρώς. παρὰ τροὶ I. D. Mort. XXIX. 2. 449.
τρωτός ἐστιν III. Calumn. 15. 145.
τυγχάνω. τοῖς τιχοῦσι I. Piſc. 17. 588. ὁ τὴν τυχοῦσαν II. Icar. 16. 771. τοῖς μηδὲ τούτου τυγχάνουσιν I. Nigr. 21. 59. φύσιως οὐσέχω τι ἐ μναμονικᾶς ἐ φιλοπόνου τυχὼν, I. Somn. 2. 5. φύσεως τε δεξιᾶς τεχνικῆς ib.
τύλ-. τύλων ἀνάπλεως I. Somn. 6. 9.
τυλόω. ὥστε τισμακέλᾳ τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας I. Somn. 6. 9.
τύμβ-. *Solan.* pro ἑκατόμβαι vult legi τύμβοι optime meo judicio I. Cont. 24. 524.
τύμπανον I. D. Deor. XII. 1. 234. τοὺς ἐκ τυμπάνου I. Cat. 6. 627. τύμπανα ἐπάλαγεῖτο III. Bacch. 4. 78.
Τύνδαρις. Τυνδάρεως II. Salt. 45. 295.
τύπτω I. Nigr. 27. 67.
τυραννέω. τυραννούμενοι tyrannide vexati II. Tyr. 5. 144.
τυραννικὸς III. Calumn. 13. 143.
τυραννὶς I. Tim. 52. 169.
τύραννο- I. Catap. 1. 620.
τύρβη I. Jud. Voc. 7. 90.
τυρσις. κατὰ τύρσιν II. Alex. 11. 219.
τυρὸς ἐκ Γυθίου III. D. Meret. XIV. 320. τυρὸν ἐ οἶνον κάδον II. Aſin. 37. 605.
τυφλὸς I. Herm. 19. 757. ὁ τυφλὸς μόνος I. Tim. 20. 130. ὃς τυφλὸς ἦν II. 2. Ver. Hiſt. 20. 118. μᾶλλον δὲ τυφλοῦ III. Calumn. 1. 126.
τυφλόω. ἐχὶ τὸ σῶμα ἐστὶ τὸ τυφλοῦν τὸν ψυχὴν, ἀλλ' ἡ τροφή. I. Prom. 7. 35.
τυφὸς. τετυφωμένο-, ὁ ὑπερμέν- καὶ ἀλαζὼν, ἴξω φρενῶν I. Nigr. 1. 40.
τύχη. τὴν τύχην ἀντὶ τοῦ θεοῦ ἢ δαίμονα — τῇ τύχῃ λογιστέα — τὸ τύχης παίγνιον I. Nigr. 20. 58. τύχῃ τῇ ἀγαθῇ II. Alex. 14. 222.
Τῶμυρις I. Cont. 13. 508. Τώμυρις ἑκάτη ἐστί I. Somn. 9. 12.

Υ.

Ὑάλ-. ὑάλῳ ἐοικέναι II. de Luct. 21. 932. & 938.
ὑβρίζω. ἐς ἐμὲ τὴν μητέρα ὑβρίζεις I. D. Deor. XII. 1. 232.
ὕβρις. ταῦτα οὐχ ὕβρις; I. D. Mort. II. 2. 337.
ὑβρισ-. τούτων ἀπάντων ἦν ὑβριστόπαλον μακρῷ I. Prom. 5. 31. ὑβριστόπαλον *F. Br.* placet ὑβριστικώτατον ib.
ὑγιὲς I. Merc. Cond. 6. 660. I. pro Lapſ. 15. 737. τῷ τὸ ὑγιὲς ἀσθματι ib. 13. 736.
ὑγίεια I. pro Lapſ. 6. 733.
ὑγιεινὸν I. Sacr. 2. 527. I. pro Lapſ. 5. 730. ib. 1. 725.
ὑγρὸς. ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις II. Jup. Trag. 41. 689.
ὑδρεύομαι I. D. Mar. VI. 1. 302.
ὕδωρ ἐγχεῖται II. Abd. 8. 166. δι' ὕδατ- ἐ μυκέματ- III. Hipp. 8. 74. ὕδατι II. Jup. Trag. 42. 691. τὸ ὕδωρ ἐκχέας III. de Electr. 6. 91. ὕδωρ πῖνον III. Dem. Enc. 15. 502. πρὸς ὕδωρ γράφειν ib. 503. πρὸς ὕδωρ μεμιξμένων I. Merc. Cond. 35. 694. ὕδασι ψυχροῖσι χρώμενο- III. Dea Syr. 55. 488.
ὑετὸς. ὑετοί τε ῥαγδαῖοι I. Tim. 3. 105.
υἱὸς I. D. Deor. V. 4. 214. I. Scyth. 11. 891. τὸν ἐμὸν υἱὸν I. D. Mar. XI. 2. 318. τίν- υἱὸν ὄντα I. Somn. 12. 16. υἱὸν ἐν ἡλικίᾳ II. Tyr. 17. 154. υἱὸν πενθοῦντι II. Dem. 25. 385.
ὑμότιρος I. Herm. 15. 754. ὑμοτίμᾳ al. ὑμοτίμῳ I. Prom. 19. 202. ὑμότιρον al. ὑμότιμον II. Bis Acc. 20. 816. τὸν μὲ ὑμότιρα III. Nav. 19. 260.
Ὑμιττὸς I. Jud. Voc. 8. 93.
ὑπακούω. ὑπακούσει II. Aſin. 4. 572.
Hypallagen in ἡ καὶς ἅλξε v. III. Tragop. p. 652.
Ὕπαρχ-. ὁ Μηδίας ὕπαρχος I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ὑπάρχω I. Herm. 68. 810. ὑπάρχοιμι. βία ὑπαρχόντων ἐ ἀρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82.
ὑπὲρ Πολέμωνο- II. Bis Acc. 13. 807. ὑπὲρ τοῦ πλουτεῖν I. Merc. Cond. 14. 670. ὑπὲρ τῆ σφετέρας III. Bacch. 1. 74. ὑπὲρ ἄνθρακος I. Vit. Auct. 2. 541. ὑπὲρ τὸ νόμισθον III. Nav. 43. 276. ὑπὲρ τῆς θεραπείας ἐλπίδος II. Dem. 10. 379. ὑπὲρ ἀλλήλων II. Amor. 47. 451. ὑπὲρ αὐτῶν II. Gall. 18. 729. ὑπὲρ αὐτοὺς τοὺς κροτάφους II. Amor. 54. 457.
Ὑπέρ- I. D. Mort. IV. 1. 342.
ὑπερανθρωπολόγημοι τῇ ἄλογῃ I. Merc. Cond. 2. 653.
ὑπέρανθρο- ἄνωθεν ἐπιχυθείσης τῆς θαλάσσης ἡ ναῦς γενομένη — μὴ τὸ σκάφο- ὑπέρπλεων γένηται — ὀλκάδ- ὑπερόντως γενομένης — ἐφᾶς ἦ ὡς ὑπέρμετρο- ἐστί I. Tim. 4. 108. multa ſimilia ib. 109.
ὑπερέω Edd. ὑπὲρ ἄνω I. Herm. 61. 801. ὑπερώων II. Bis Acc. 33. 832. ὑπερώου γενόμεν- II. Dem. 3. 376.
ὑπερβατικὸς II. Lex. 25. 349.
ὑπερβαίνω. ὑπερβαίνειν εἰς ἃ μὴ χρὴ I. Jud. Voc. 4. 87.
ὑπερβάλλω. ἀλλήλας ὑπερεβάλλοντο alter alterum ſuperare conabatur I. D. Mort. IX. 3. 362.

ὑπέρβολ. ὑπερβόλῳ τάχα ἡ Κλέωνι I. Tim. 30. 143.
ὑπέργκρας I. D. Mort. XXVII. 9. 443.
ὑπερείδω. ὑπερείδεις τὸ πᾶσιν τῆ μητρὶ I. Tim. 1. 99. ψυχὴ ὑπεριδοῦσα ἀ νῦν εἶναι φαμὲν I. Somn. 13. 19.
ὑπηρετέω. ἐκείνῃ ὑπηρετοῦντες I. D. Mort. XXX. 2. 451.
ὑπερέχω. πρὸς τὸ ὑπερέχον II. pro Imag. 19. 498.
ὑπερηφανεύω I. Nigr. 1. 40. II. Salt. 27. 284.
ὑπερηφαν. ἡ προσαγορεύσης ὑπερηφάνως] ἢ προσαγορεύσεις ὑπερηφάνως I. Nigr. 17. 57.
ὑπερμακζάω III. Nav. 15. 258.
ὕπερον III. Philopat. 4. 588.
ὑπεροψία I. D. Deor. XIV. 2. 238. & 239.
ὑπερφρονέω I. Cont. 13. 509.
ὑπερῷον οἴκημα II. Asin. 45. 612. & 613.
ὑπεύθυν. II. Salt. 27. 285.
ὑπέχειν γυμνὴν τὴν σφαγὴν II. Phal. Pr. 5. 192.
ὑπηρέμει. I. Sacr. 6. 531.
ὑπηνήτης I. Sacr. 11. 534.
ὑπηρετῶν *Pell.* conjicit ὑπερέτταν II. Icar. 10. 762.
ὑπιχνέομαι I. D. Mort. VII. 1. 355. & 356. ὑπιχνούμεν. III. Mort. Per. 21. 344.
ὕπν. μικρὸν σ' ὕπνε λαχὼν I. Somn. 17. 22. ὕπνε II. Asin. 7. 574. ὁ Ζεὺς ὥσπερ ὁ ὦ τᾷ κωμῳδᾷ Ζεὺς ὁπ τῷ μακροῦ ὑπνε διωπνίσας I. Tim. 6. 110. ὑπνος ἡδίους II. Amor. 45. 449.
ὑπὸ II. Asin. 42. 610. ὑπὸ τῆ Διὸς I. Cont. 2. 492. ὑπὸ σοῦ II. Alex. 44. 250. ὑπὸ τῆ παιδὸς ἀπιθανε II. Gall. 25. 741. ὑφ' ἡδονῆς I. Herm. 76. 820. ὑφ' ἧς δὲ (al. δὴ) βεούσης &c. I. Nigr. 16. 54. ὑπ' Ἀμφιτρύωνι ex Amphitryone I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὑπ' αὐλῷ II Salt. 16. 277. ᾧ ὑπὸ τὸ ψεῦδ. τέλαγμβων III. Adv. Ind. 20. 116. ὑπὸ κόλπον III. Diff. cum Hef. 2. 241. χαλκυργῶν ὑπο II. Jup. Trag. 33. 681. ὑπὸ πλαστίων σπενδάζειν III. D. Merer. VIII. 299. ὑφ' ὧν II. Gymn. 20. 900. ὑφ' αὐτοῖς II. Jup. Trag. 48. 697. βακχίης ὑπ' ἀλιάσι III. Ocyp. p. 673. λίθον ὑποβαλλομένη III. Ep. Sat. 5. 388. & 389.
ὑποβρίχω. ὑποβρεγμένῳ III. Philopat. 4. 590. ὑποβεβρεγμένοι I. D. Deor. XXIII. 2. 274.
ὑπογάστρ. σῦς I. Merc. Cond. 26. 684.
ὑπογραφομένη τὸν ὀφθαλμὸν Pl. Bis Acc. 31. 830. ὑπογεγραμμένῳ II. Alex. 19. 227.
ὑποδέχομαι II. 2. Ver. Hist. 36. 131.
ὑπόδημα. τὰ σανδρὰ ὑποδήματα I. Nec. 17. 481.
ὑποδήματα ὰκ Σικυῶν III. D. Meret. XIV. 319.
ὑποδιφθέρ. I. Tim. 7. 113.
ὑποδύω. ὑποδὺς ἵππας III. Adv. Ind. 27. 122.
ὑπόθεσις. τὴν μεγίστην ὑπόθεσιν II. Jup. Trag. 32. 679. αἰτήσῃ τινὰς ὑποθέσεις III. Pseudol. 4. 166.
ὑποθορυβέω I. Prom. 4. 29.
ὑπόθυμις ἐ ὑποθυμιάδες φάρεσι παρ' Αἰολεῦσι ἐ Ἴωσιν, ἃς περὶ τοὺς τραχήλους ἐφέντο I. Nigr. 32. 75.
ὑποκρίνομαι. μὴ ἐ συντρίψω σε πρὸς τὸν τ κρανα ὃν ὑποκρίνομαι I. Nigr. 9. 49. Οἰόμενόν κακῶς ὑποκρινόμενος ἐπέτριψας ib. 11. 50. ὑποκρινούμενον προσώπῳ III. Calumn. 24. 154. & 155.
ὑποκριτὴς I. Somn. 17. 22. τοῖς ὑποκριταῖς ἐκείνοις ὁμοι. I. Nigr. 8. 47. ἔδοξέν μοι ὀργισθῆναι αὐτῷ, ὥσπερ ποιητὴς ὑποκριτὴ κακῶς ᾠδατίθεντι τὰ ἑαυτοῦ ποιήματα — ὥσπερ τραγῳδίας λαμπρὸν ὑποκριτὴν, &c. ib.
ὑποκρούω. ὑπέκρουον III. Conv. 12. 426.
ὑποκρύπτω. ὑπέκρυψεν II. Amor. 15. 414.
ὑπολαμβάνω I. Nigr. 23. 61. ὑπολάβοις rectius legatur ὑπολάβοις *Solan.* ib. 19. 57.
ὑπομένω. πάντα ἕνεκα τούτων ὑπομένοντες I. Nec. 5. 462.
ὑπομιμνήσκω. ὑπομιμνήσκοντες αὐτὸν τῶ σὺ Ῥώμη τροφὴς I. Nigr. 19. 57. ὑπομιμνήσκεις II. Abd. 32. 186.
ὑπομνημάτων II. Alex. 27. 236.
ὑπονοίας III. Calumn. 21. 152.
ὑποξυρέω. ὑπεξυρημένῳ I. Tim. 22. 132. I. Scyth. 3. 863. ὑπεξυρημένον τὸ γένειον I. D. Mort. IX. 4. 363.
ὑποπαλαίω III. Ner. 8. 641.
ὑπόπλεως. δακρύων τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπόπλεως I. Somn. 4. 7.
ὑπόπτερ. I. D. Deor. VII. 4. 224.
ὑποπτεύω. ὑπώπτευον μὰ Δί' II. Abd. 3. 161.
ὑποπτήσσω I. Tim. 5. 109. τὰ δὲ ὑποπτήσσοντα I. Somn. 9. 13.
ὑπορρέω I. D. Mort. IX. 2. 361.
ὑπορχέομαι II. Salt. 16. 277.
ὑποσκάζω. τί τοῦτο; ὑποσκάζεις; I. Tim. 20. 129.
ὑποσασις. κατὰ τὴν ὑπόσασιν II. Par. 27. 856.
ὑποσίλων II. Icar. 12. 765.
ὑποχεσις. ὑποχέσεσιν III. Hipp. 3. 68. τὰς μὲ ἢ ὑποχέσεις I. Herm. 76. 819.
ὑποταράττω. ὑπεταράττε II. Icar. 22. 777.
ὑποτίθημι. ὑποθεὶς τὴν σάρισαν I. D. Mort. XXVII. 3. 440.
ὑποτραυλίζω I. Tim. 55. 172.
ὑποχωρέω I. Nigr. 18. 57. ὑποχωροῦμεν ἐπιόντας II. Tox. 36. 544.
ὑπωπιον. τὰ ὑπώπια II. Gymn. 13. 892.
ὕπαχρ. I. Cont. 11. 503.
ὑσγινοσαφὴς II. Gall. 14. 724. & 725.
Ὑσπασίης III. Macrob. 16. 219.
ὑσπληγξ I. Tim. 20. 130. τῶ ὑσπληγγ. III. Calumn. 12. 142.
ὕστερ. ὥσπερ τοῖς ὕστερον I. Prom. 6. 33. κατὰ τοὺς ὕστερον Ἀτθικούς I. Jud. Voc. 7. 90.
ὑφαλ. II. Salt. 48. 296.
ὑφίλκω I. D. Deor. VII. 3. 221.
ὑφίσημι I. Tim. 40. 150. ὑμῖν ὑποστήσομαι ib. 152.
ὑφοράομαι I. D. Deor. XIX. 1. 250.
ὕψ. ὑψεσι πάνυ λιπτόμοις III. Hipp. 4. 70.

Φ.

Φαεθωρῖν. ἀπὸ Φαεθωρίνα II. Dem, 12. 380.
Φάγω. Φαγόντα II. Gall. 4. 710.
Φαίδων I. Tim. 4. 108.
Φαίαξ I. Nigr. 34. 77.
Φαίδρα II. Salt. 2. 266.
Φαίνω. Φαίνομαι I. Pisc. 8. 576. οἷα μηδ' ἂν ἐπ' ἀνθρώπῳ πραχθέντα πώποτε φανεῖη I. Prom. 1. 24. ἐφαίνετο ὅτι I. Scyth. 2. 861. εἰ ἡμῖν ὁ Ζεὺς δὶ ὁμμάτων ἐθέλοι φανῆναι I. Somn. 8. 11. χρὴ ταῦτα φαίνεσθαι I. Prom. 1. 24. ἔλεγε αὐτῶν ἀμελεῖν, ὡς μὴ ὁμοίως τῷ λίθῳ φαίνεσθαι I. Somn. 13. 19.
φακὴ. τὸ τάριχ. ἐς τὴν φακὴν III. Ep. Sat. 23. 404.
Φάλαγξ H. Q. Hist. 29. 40.
Φαληρικὸν I. Halc. 8. 184.
Φάλης II. Jup. Trag. 42. 690.
Φαλλὸς II. 1. Ver. Hist. 22. 88. Φαλλοὺς III. Dea Syr. 16. 462.
Φάσ. ἀνθρώποισι II. Alex. 18. 225.
Φάραγξ I. Prom. 1. 186.

Φάρ-

φάρμακον — τέλαμωνος III. Dem. Enc. 49. 526. φάρμακα II. Alex. 5. 213. φάρμακα δυσπεπτοῖς II. Imag. 16. 475.
φάσκω I. Pisc. 37. 606. & 607.
φάσσα I. Jud. Voc. 8. 93.
φαῦλος. ὃ φαῦλον σωτῆρος διάθεγμα II. Imag. 17. 476.
Φάων I. D. Mort. IX. 2. 361. τὸν Φάωνα III. D. Meret. XII. 310.
Φειδίας I. Herm. 55. 796. Φειδίας ἔδειξε τὸν Δία I. Somn. 8. 11. εἰ δὲ καὶ Φειδίας ἢ Πολύκλειτος γένοιτο ib. 7. 10. πρὸς Φειδίαν III. de Dipsad. 9. 239. v. notas.
Φείδομαι. Φείδε μου I. Cont. 5. 497.
Φειδώς. ἐπὶ φειδοῦς καθήμενοι II. 2. Ver. Hist. 45. 138.
Verba in Luciano occurrentia, quae frustra in *Stephano* quaerantur, vide II. Imag. 22. 480. usque ad 483.
φέρω. τόνδε φέρω Διὶ &c. I. Tim. 35. 147. φέρουσι *Solan.* vult φορέουσι III. Dea Syr. 10. 457. φέρε δὴ ἤδη I. Somn. 14. 19. οὐκ ἤνεγκα — τοῖς ξύλοις I. Pisc. 32. 599. ἤνεγκε III. Dea Syr. 16. 462. φέρειν δ' ἀνάγκη II. Phal. Pr. 8. 195. φέρων I. Merc. Cond. 24. 680. φέρων ἐνόσαλον II. Icar. 13. 766. φέροιτο ἐπιτρίπτου I. Merc. Cond. 9. 664. εἰσποιεῖται φέροιτο αὐτοὺς I. D. Mort. VI. 3. 349. φέρεσθε ἄσπερ τὰ φορτία, οἱ μὲν ὑπ' ἀνθρώπων, οἱ δὲ ὑπὸ κτηνῶν I. Nigr. 34. 76. φέρεσθε III. Rhet. Pr. 26. 28. σοφίας εἰκότως δόξαν ἠνέγκατο I. Somn. 10. 15.
φεύγω. ἐπ' αἰτίᾳ προδοσίας ἐξ ἄστεος φεύγειν I. Somn. 12. 17. φεύγων Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον III. Macrob. 13. 217.
φευκτὸς I. Tim. 28. 141.
φημί. ὡς φῄς I. Cont. 18. 514. φησὶ Edd. φάσει vult *Solan.* III. Pseudol. 13. 172. φησὶν II. Jup. Conf. 6. 630. ἧς φασιν ἐκεῖνος III. Calumn. 27. 158. ὅπερ οἶμαι καὶ φασὶ I. D. Mort. XXVI. 2. 436. ἔφην II. Q. Hist. 55. 64. πρὸς δή τι τοῦτ' ἔφην; I. Prom. 15. 198. τοῦτ' ἔφας ib. 2. 187. ἦ δ' ὃς II. Lex. 2. 319. αὐτὸς ἔφα I. Nigr. 8. 47. ὡς ἐκ αὐτὸς ἂν φαίης. II. Q. Hist. 15. 23.
φθάνω. οὐκ ἂν φθάνοι I. pro merc. Cond. 11. 720. φθάνοις III. Conv. 2. 419. οὐκ ἂν φθάνοι καίπερ μάντις λέγων III. Diss. cum Hes. 8. 245. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἀνούμενος I. Vit. Auct. 26. 566. & 567. εἶγε μὴ ἔφθης I. Nigr. 6. 44.
φθειρίζω III. Ep. Sat. 26. 408.
φθείρω. φθείρῃ ἀπ' ἐμοῦ II. Asin. 56. 624.
φθόγγος. τόνοι τῶν φθόγγων III. Ner. 6. 640.
φθονέω I. Nec. 2. 458. ἐφθόνουν τῷ Ἄρει I. D. Deor. XVII. 2. 246. & 247.
φθόνος. ἐδὼς φθόνον I. D. Deor. XVIII. 1. 248. ἔξω φθόνου I. Prom. 18. 201. τὸν φθόνον III. Calumn. 5. 132.
φιάλη I. D. Mort. XXVII. 2. 439. φιαλίτης III. Macrob. 12. 216.
φιλανθρώπως προσφέρομαι II. Phal. Pr. 10. 197.
φιλάνθρωπον. οὐ τῷ μύθῳ &c. v. not. III. Ep. Sat. 8. 391.
φιλανθρωπεύομαι ὁ ἄνθρωπος I. Somn. 3. 6.
φιλέω. λύει τὸ φιλῶ I. Pisc. 20. 590. φιλήσας — δίξιον I. Sacr. 12. 536.
φιλήκοος I. Somn. 5. 8.
Φιλήμων I. pro Lapsi. 6. 732.
Φιλιππίδης ὁ ἡμιτροδρομήσας I. pro Lapsi. 3. 727.
Φιλίππου Μέθης III. Dem. Enc. 5. 494.
φιλισορέω I. Prom. 4. 29.
φίλος I. Nigr. 5. 43.
Φιλοκλῆς I. Jud. Voc. 11. 97.
Φιλοκτήτου ποδὸς III. Epigr. 24. 682.
φιλομυσία. ἐπαινῶ τὴν φιλομυσίας I. D. Mar. VIII. 2. 309.
φιλόμυθος. τὸ προοίμιον δὲ τούτου τὸ φιλόμυθον I. Somn. 3. 6.
φιλοπεινέω. φιλοπεινήτου II. Bis Acc. 23. 821. & 822.
φιλόπονος al. φιλόκοπος quod melius. II. Icar. 24. 780.
φιλόξενος III. Calumn. 14. 144. τὸν Φιλόξενον III. Adv. Ind. 15. 112.
φιλόπους. βίος φιλοποδίστερος I. Somn. 12. 16.
φίλος ἦν ἅπασι I. Somn. 9. 14. πάλαι φίλος III. Calumn. 24. 155. φίλων I. Vit. Auct. 27. 568. II. Q. Hist. 1. 1. τῶν φίλων II. Tox. 16. 523. πρὸς φίλους III. Philopsi. 24. 52. ὦ φίλτατε Κίλισι II. Alex. 1. 206.
φιλοσοφέω. φιλοσοφεῖν φάσκουσι I. Pisc. 37. 606. τῶν φιλοσοφεῖν προστιμωμένων I. Nigr. 24. 63.
φιλοσοφία. φιλοσοφίας ἐκ παρούσης I. Nigr. 7. 45. φιλοσοφίας εἰσὶν ἀχλύς ib. 33. 76. φιλοσοφίᾳ — ὁμιλήσας II. Salt. 2. 266. φιλοσοφίαν ἐπαινέσαι — τὸ δὲ βέβαιον καὶ πιστὸν, καὶ ὑγιὲς τοῦτο ἐγὼ φήμην εἶναι τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν I. Nigr. 4. 42. πρὸς φιλοσοφίαν ὁρῶντες II. Dem. 2. 375. I. Tim. 57. 175.
φιλόσοφος I. Tim. 7. 113. φιλόσοφος βίος — ἦθος, χρῆμα I. Prom. 7. 35. φιλόσοφος ἐδών I. Vit. Auct. 27. 568. φιλόσοφος σεμνότης I. Prom. 7. 35. φιλοσόφῳ τὸ χρῆμα II. Jup. Trag. 1. 642. ἄκροι φιλόσοφοι μάλα πολλοὶ I. D. Mort. XX. 5. 418. φιλοσόφων, περὶ II. Par. 52. 877. ἔτοι μὲ φιλοσόφων III. Macrob. 22. 223. ἄριστον τῶν φιλοσόφων II. pro Imag. 28. 506. ὅταν ἴδῃ τις τῶν φιλοσόφων τινα καλυβρῶντα περὶ τὰς αὐλὰς καὶ πρόθυρα σκίνοντα καὶ ταπεινὸν I. Nigr. 24. 63. φιλοσόφους παρεστιᾶν σπουδάσαιμι ἔδωκε II. Par. 37. 863.
φλύαρος. λῆρει καὶ φλύαροι I. Somn. 7. 10.
φλυκταίνη pustula, I. D. Mort. XX. 4. 416.
φοβέομαι. εἰσῆλθε δέ μοι οἷον εἰκὸς, φοβηθῆναι I. Prom. 2. 26.
φόβος. ὡς ἴσῳ κεῖσθαι τῷ φόβου I. Jud. Voc. 2. 84. οἱ οὐ συνεχεῖ φόβῳ καθιζάνοντες, καὶ ἀκηδιάζοντες I. Somn. 9. 13. καὶ πάντα φόβου λαβεῖν III. Ocyp. p. 670.
Voces, quas frustra in *Stephano* quaeras, vide II. Imag. 22. 480. usque ad 483.
φοινικίζω III. Pseudol. 28. 184.
φοῖνιξ. καθάπερ οἱ φοίνικες II. Icar. 1. 752.
φοιτάω. εἰς διδασκάλους φοιτᾶν I. Somn. 1. 2. εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτᾶν ib. 1. εἰς τοὺς διδασκάλους φοιτᾶν ib. παρὰ τοὺς διδασκάλους φοιτῶντα ib.
φοιτητὴς de discipulo ad praeceptorem ventitante I. Somn. 1. 1.
φόλος. ὁ παρὰ τῷ φόλῳ Ἡρακλῆς III. Conv. 14. 428.
φορτὸς III. D. Meret. XIII. 318.
φορτικός. τὸ γένος τὸ τῶν Θρᾳκῶν φορτικώτατόν ἐστι I. Somn. 2. 4.
φόνος. ἐμὸς ὁ φόνος II. Tyr. 11. 148. φόνου συνεργάζονται II. Astr. 23. 370.
φορά. φορᾶς ἀντιδίξου II. Par. 29. 859.
φορτικός. ἐρᾷ δὲ ὑμῶν φορτικὰ μέν, καὶ δικαιικὰ, ἀληθῆ δὲ I. Somn. 17. 21.
φορτίον μεῖζον ἐπιθεῖναι τῷ ἀκολούθῳ ἢ δύναται φέρειν I. Nigr. 28. 68.
Futurum indicativi pro aoristo imperativi in ἐπαύσω v. III. Ep. Sat. 4. 386. & 387. Futurum circumflexum Attice in ἀποπλευσοῦμαι vide II. Nav. 15. 238.

Φρα-

φρατρία I. Herm. 24. 762.
φρενήρης. ὡς ἂν φρενήρης III. Calumn. 3. 128.
φροίμιον II. Q. Hist. 14. 20.
φρόνημι. ὅ, τι φρονοίην II. Amor. 50. 453.
φρόνησις I. Halc. 6. 182.
φροντίς. ὑπὸ ταῖς αὐταῖς φροντίσιν I. D. Mort. VI. 5. 355. ἡ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ I. pro merc. Cond. 15. 724. III. Philopat. 29. 618. αἱ ἐπὶ μέρους φροντίδες II. Bis Acc. 2. 794.
φροντιστὴς I. Prom. 6. 32. ἆρα σὺ ὦ Σώκρατες ὁ φροντιστὴς ἐπικαλούμενος ib.
φρύαγμα I. Catap. 26. 647.
Φρύγιος. τὸ Φρυγίϊ I. Harm. 1. 850. Φρυγίϊ κατ' ὄρθια Τμώλῳ III. Tragop. p. 646.
Φρύνη I. Catap. 22. 643.
φυγή. ἐν φυγῇ ὤν I. D. Mort. XII. 6. 387.
φῦκος. III. Epigr. Omiss. 688. ὑπεφαίνετο δέ τι καὶ ψιμύθιον καὶ φῦκος I. Pisc. 12. 580.
φυλακὶς I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
φυλάττω I. Jud. Voc. 2. 83. φυλάττεσθαι δὲ ἐπετὰ ἡμερῶν &c. III. Dea Syr. 52. 487. φυλάττω μου II. Asin. 4. 572.
φυλίτης. φυλίται δὲ καὶ φράτορες I. Tim. 43. 155. εἰς τοὺς φυλίτας II. Bis Acc. 27. 825.
φύλλη I. Tim. 49. 162.
φύλλον I. Cont. 19. 516. τὸ προσηγορίας ἐν φύλλοις ἐπιγέγραπται τὸ προοίμιον I. Somn. 3. 6. μαλάχης φύλλοις III. Adv. Ind. 3. 101.
φῦλον I. Nigr. 16. 55.
φυσάω. ἐφύσα τότε I. Nec. 12. 473.
φύσις λέξις I. Somn. 2. 5. μὴ φύσει v. not. III. Ner. 6. 640. τούτων μὲν φύσει ἐσμὲν κύριοι I. Nigr. 26. 66. πρὸς τὰ φύσει καλὰ ζῆν ib. 14. 54. τὰ πρῶτα κατὰ φύσιν I. Vit. Auct. 23. 563.
φύω. ἐφύη v. notas III. Tragop. p. 653.
φωνὴ II. Q. Hist. 43. 56. I. Nigr. 30. 69. μόνης τῆς φωνῆς ὑπεύθυνον παρέχων ἑαυτὸν II. Salt. 27. 284. ἀκλυτρίᾳ φωνῇ I. Nigr. 21. 59. μιγάλῃ τῇ φωνῇ I. Tim. 9. 117. μόνῃ τῇ φωνῇ ἀγκαθῇ I. D. Mort. XII. 3. 385. τὴν Ἑλλάδα φωνὴν ib. 2. 381.
φῶς. ὅτε εἰς τὸ φῶς προάγοιλας I. Tim. 15. 126. ζῶντα ὁρᾶν τὸ φῶς ib. D. Mort. XXVI. 1. 434.
φὼς vir οἱ πάλαι φῶτες I. Somn. 15. 20.
Φωσφόριος II. Lex. 2. 320.

X.

χαίνω. κεχηνότες I. Somn. 12. 16.
Χαιριφῶν. ὅτε Χαιριφῶν III. Rhet. Pr. 13. 13.
χαίρω. ὡς ὅτι χαιρησείλης III. Tragop. p. 660. χαῖρε I. Nec. 1. 455. χαίρετ' ἐγὼ δ' ὑμῖν &c. I. pro Lapsi. 2. 726. χαίρειν κελεύω ib. 1. 725. τὸ μὲ χαίρειν κελεύει ib. 4. 728.
Χαιρώνεια. περὶ μὲν δὴ Χαιρωνείας III. Dem. Enc. 38. 519.
Χαλδαῖος. Χαλδαίων παῖδες I. D. Mort. XI. 1. 376.
χαλεπὸς I. Prom. 9. 192. ὁδὸν χαλεπὴν I. D. Mort. XXVIII. 2. 446. ἐν τοῖς χαλεπώτατα δίκαιον I. Somn. 2. 3.
χαλεπῶς ἔχοντα I. Nec. 14. 476.
χάλκειον ὑδὸν vide not. III. Epigr. Omiss. 692.
χαλκὸς. χαλκοῦ II. 1. Ver. Hist. 7. 75.
χαλκοῦς. χαλκοῦν II. Gymn. 27. 909.
χαλκηδὼν II. Alex. 9. 216.
χαλκοῦργος II. Jup. Trag. 33. 681.
χαμαὶ I. Herm. 5. 744.
χαμαιδιδάσκαλος. εἰς χαμαιδιδασκάλου φωνῶντα I. Somn. 1. 2.
χαραδριὸς. χαραδριοῦ τινα βίου ἀφιξῆν I. Somn. 9. 13.
χαρακτὴρ II. Amor. 38. 440. φιλόσοφος χαρακτὴρ λόγου I. Prom. 7. 35.
Χαρίδημος III. Char. 1. 619.
χαρίεις II. Q. Hist. 16. 24. & 25. εἰ μὴ χαρίεντα φαίνοιτο I. Prom. 3. 28. χαρίεντα politum, III. Mort. Per. 39. 359. & 360. χαρίεσσας honestos, II. Jup. Trag. 48. 696.
χαριζοίμαι. χαρισαμένης al. χαρισάμενος I. D. Mar. IX. 1. 312.
χάρις πλείστη I. Tim. 36. 148. πρὸς χάριν III. Conv. 26. 437.
Χάριτες. ἄρμασιν οἱ Χάριτων φορηθεὶς I. Somn. 15. 20. ἑπόσαι Χάριτες II. Imag. 9. 467. Χάρισι θύει II. Lex. 23. 348.
Χαρμώδης I. D. Mort. XX. 6. 419.
Χάρυβ & Χάροπος aliaque similia I. D. Mort. XXV. 1. 432.
χάσμα μέγα ἐγίνετο III. Dea Syr. 13. 459. τῷ χάσματος II. de Luct. 2. 922.
χεῖλος I. Merc. Cond. 20. 675. τοῖς χείλεσιν τὸν πιθὸν II. Demon. 10. 379. πιθόν τις ἐπικάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσι I. Nigr. 7. 46.
χειμερινὸς ὀπώρα I. Somn. 17. 21.
χειμών. μέσῳ χειμῶνι I. Nigr. 31. 73. κατὰ χειμῶνα μέσον ἀφορμᾶσας ταῖς εὐδίαις I. Halc. 2. 179.
χείρ. τὸν χεῖρα I. Somn. 6. 9. τὴν χεῖρα ἐπισεῖσαι χρὴ I. Scyth. 11. 872. ταῖν χεροῖν II. pro Imag. 9. 488. χαρᾶν ἄνακτ. vid. χειρώναξ. ἐν ταῖς χερσὶ τύλας ἔχοντα I. Somn. 6. 9. ἐν χερσὶ — χάρτῃ ἀφ' χειρὸς ἔχοντα — ἔχων βιβλίδιον μιᾷ χείρᾳ I. Nigr. 2. 40. ὑπερέχειν αὐτῇ τὴν χεῖρα non idem quod αἴρειν τὴν χεῖρα neque quod ἔξω ἔχοντα λέγειν sed *tutari, imminentia mala avertere*, quod multis probatur contra *Cuperum* & *Gronov.* ad I. Tim. 10. 118. & 119. ταῖς χερσὶν II. Salt. 63. 302. τὰς χεῖρας ὁρίζοντας III. Calumn. 5. 131. εἰς χεῖρας ἐλθεῖν II. Gymn. 25. 907.
χειροσοφος an χειρόσοφος III. Rhet. Pr. 17. 18.
χειρόμακτρον I. Merc. Cond. 15. 671.
χειροτονία II. Salt. 78. 309.
χειρώναξ I. Somn. 9. 14. χειρῶν ἄνακτ μούναις ταῖς χερσὶ δισπόζων ib.
χελιδὼν ὀρθρογόη I. Nigr. 9. 49.
χελώνη. ἡ χελώνη II. Jup. Trag. 30. 677. χελώνης II. Jup. Conf. 14. 637. ἀπὸ χελώνης II. Asin. 53. 621.
Χερρόνησος I. D. Mar. IX. 1. 311.
χηνίσκος III. Nav. 5. 251.
χεὶρ. χέρας τινὰς III. Mort. Per. 12. 334. & 335.
χιτὼν. χιτῶνα v. notam III. Cyn. 1. 538.
χιτώνιον τυπαρὸν ἐς χρῆσιν ὀλοσπρεπὲς I. Somn. 8. 11.
χιτωνίσκος II. Amor. 44. 447.
χλαμύς. μαλακῆς χλαμύδος I. Tim. 38. 150. ἐχόμενος τῆς χλαμύδος ib. 30. 143. ὑπὸ μιᾷ χλαμύδι II. Amor. 49. 452.
χλευασμὸς I. Prom. 1. 24.
Χοάσπης. τὸ τοῦ Χοάσπου ὕδωρ I. Nec. 7. 465.
χοιρίνη περὶ ταῖς κνήμαις II. Q. Hist. 23. 31.
χορδή. ἐπτὰ χορδῶν I. D. Deor. VII. 4. 224.

χό-

χόρ῀ pro χάρ῀ I. Nigr. 16. 54.
χραίομαι. ἐθῆτι δὲ μαλακῇ ἐχρῆτο I. Somn. 8. 11. ἃ πρὸς ὀλίγον ἐχρήσατο I. Nec. 16. 479. πατρῴᾳ τέχνῃ χρᾶσθαι τῇ λατυπικῇ I. Somn. 12. 18. πρὸ τῶν πραγμάτων χρῆσθαι τῷ βελτίονι I. Prom. 2. 26. συμβιωταῖς χράμενον I. Nigr. 18. 57. χρωμένῳ sed requiritur accusat. II. Tyr. 11. 148. χρεομένους II. Astr. 29. 372. φύσει πρὸς ἅπαντα δεξιᾷ χρησάμενος I. Somn. 2. 5.
χρέον. τὰ χρέα πληθυνθήσεται III. Philopat. 21. 608. τὰ χρέα τοῖς δανεισταῖς ἀποδώσει ib. 20. 607.
χρειὼ I. Nec. 1. 457.
χρῆμα παρθένου I. Herod. 5. 834. πάνσοφον τὸ χρῆμα I. Tim. 55. 172. δυσεύρετον ὄντα χρῆμα ib. 24. 138.
χρηματίζω. ἐχρημάτιζεν αὐτῷ II. Tox. 44. 551.
χρηματισμός. δίκας λέγειν ἢ χρηματίζειν τὸ ἐπιμέλειαν τούτων χρηματισμόν. I. Prom. 1. 25.
χρῆμι. ἐχρὴν γὰρ κἀσοὶ III. Epigr. 22. 680.
χρῆναι — εἶναι III. Philopf. 7. 36.
χρήσιμο῀ I. Sacr. 7. 532. τὸ χρήσιμον ὃ I. D. Mort. XIV. 5. 398. ὁ μὴ χρήσιμον πάντως II. Jup. Trag. 47. 694. ἄλλῳ χρήσιμοι II. Par. 1. 837. χρησιμωτάτη III. Diss. cum Hes. 6. 244. & 245.
χρῆσις I. Nigr. 26. 66.
χρησμός. τῷ χρησμῷ II. Alex. 36. 243.
χρηστὸς I. D. Deor. VI. 1. 217. χρηστὸς ἂν I. Tim. 55. 172. ἔνθα ὁ μὲν χρηστὸς III. Calumn. 10. 139. χρηστῷ δήγματι II. Alex. 55. 259.
χρηστότης. χρηστότητι II. Jup. Conf. 7. 631.
Χριστιανὸς II. Alex. 25. 232. ib. 38. 244. & 245.
χροὰ. τίθραμμένος τὴν χροὰν I. Merc. Cond. 42. 703.
χρόν῀ I. D. Deor. I. 1. 204. χρόνῳ II. Jup. Conf. 8. 633. χρόνῳ ὕστερον II. Gall. 17. 727. ὧν τὰ μὲ σώματα διέλυσεν ὁ χρόν῀ I. Nigr. 18. 57. τ' ἀεὶ χρόνου I. pro merc. Cond. 12. 721. χρόνῳ, ἐπ' αὐτὸν &c. II. Tyr. 18. 155.
χροῦς, & χρῶς, cutis. ἐν χρῷ κυρίας I. Herm. 18. 756.
χρυσάμπυξ. χρυσαμπύκων ἐς δίφρον Μοισῶν ἔβαινον I. Somn. 15. 20.
χρύσι῀. χρυσοῦν ἀπέδειξεν &c. I. Nec. 4. 460.
χρυσοῦς ὅλον τὸ δεξιὸν ἡμίτομον II. 2. Ver. Hist. 21. 119.
χρυσοῦς ἀτασήσεις ἐλπίζων III. Mort. Per. 27. 350.
χρυσοῦν ἀνακῆσαι I. Tim. 51. 164. χρυσία κρηπὶς III. Dem. Enc. 11. 499.
χρυσίον λάσπασμον I. Pisc. 14. 585. χρυσίῳ &c. vide notam III. Dem. Enc. 33. 515.
Χρύσιππ῀ I. Herm. 86. 830.
χρυσὶς vestis auro contexta, I. Nigr. 11. 50. calceus auratus. I. D. Deor. II. 2. 207.
χρυσοποιὸς aurifex I. Cont. 12. 506.
χρυσὸς. εἴη δ' ὅμως γε μήτε χρυσὸς ἐν δόμοις I. Nigr. 23. 61. χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντ῀ ξυνειργασμένο῀ II. Gall. 24. 738. & 739. γενέσθαι χρυσὸν I. Tim. 41. 154. ἔδειξε πολὺν ἄγων χρυσὸν I. D. Mar. VIII. 2. 309. ὦ χρυσὲ I. Tim. 41. 153. II. Gall. 14. 725.
χρυσοφαέν῀ III. Herc. 8. 86.
χρυσόχειρ. χρυσόχειρες I. Tim. 20. 130.
χρῶμα I. Merc. Cond. 10. 666.
χρὼς. τῷ χρωτὶ τῷ μύρῳ II. Asin. 51. 619. Conf. χροῦς.
χύτρα. χύτραις λημῶντες III. Adv. Ind. 23. 119.
χυτρεὺς I. Prom. 1. 24.
χωλὸς ὢν I. Tim. 20. 130.
χώρα. ὡς σὺ χώραν ἔχῃς II. Gall. 11. 718.

χωρίον. ὅπως μὴ ταῦτα χωρήσει ἄλλῳ I. D. Deor. XX. 15. 266.
χωρίον. ἐξ ἑτέρου χωρίου &c. II. Asin. 31. 600.
χωρίον κηδεμόνες II. Amor. 10. 407.

Ψ.

Ψευδαλέξανδρ῀ III. Adv. Ind. 20. 116.
ψευδὴς — ἀκήκοας ἔργων v. not. III. Ocyp. p. 670.
Ψευδολογίστης III. Pseudol. 1. 161.
ψεύδομαι. μηδαμοῦ τῶν πραγμάτων ψευδῶσαι I. Somn. 10. 15.
ψεῦδ῀. καὶ ψεῦδ῀ I. Herm. 74. 816.
Ψευδοσοφίστης III. Soloec. 1. 552.
Ψευδοφίλιππ῀ III. Adv. Ind. 20. 116.
ψήφισμα I. Tim. 49. 161. τουτὶ μὲν ἦν σοι τὸ ψήφισμα ib. 52. 168.
ψηφοφοροῦντες ἦσαν II. Eun. 2. 351.
ψιμύθιον I. Pisc. 12. 580.
ψιττάποδες II. 1. Ver. Hist. 35. 99.
ψόφοι III. D. Meret. XV. 324.
ψύλλα. ψυλλῶν παιδιαὶ — ἀπορῶ' ὅρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης ψύλλαν ὁπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας ὁπόσους ψύλλα τοὺς αὐτῆς πόδας ἄλλαιτο — ψυλλῶν παιδιαὶ καὶ μαμμακόμυδες I. Prom. 6. 34.
ψύλλιον III. Tragop. p. 653.
ψύτλαν III. Ep. Sat. 35. 415.
ψυχαγωγίαι I. D. Deor. XXIV. 1. 276.
ψυχὴ. ψυχῆς ὑποκλυζομένης I. Nigr. 16. 55. τ' ψυχῆς v. not. III. Dem. Enc. 46. 524. & 525. ψυχῆς κάθαρσιν ταμιεύσας I. Nigr. 27. 67. ἀπὸ ψυχῆς ἔχων III. Adv. Ind. 27. 122. & 123. κάλλιστον δὲ πάντων κτῆμα εἰς τὰς ψυχὰς συγκεκόμισθε I. Nigr. 10. 49.
ψυχρολογία I. D. Mort. XVI. 5. 405. ψυχρολογίᾳ ἔοικ῀ I. Somn. 17. 22.
ψυχρὸς I. Tim. 43. 155.

Ω.

Ὠδὴ. πολυώνυμο῀ ᾠδὴ III. Philopat. 27. 616. ὑδή τις ᾠδὴ πρόσεστιν III. Electr. 6. 90.
ᾠδικὸς I. Tim. 47. 161.
ᾠδῖνα δὲ κἂν ἄτοκα πρός τινας ἐξιπτῇ I. Nigr. 6. 44. ᾠδίνουσαν II. Gall. 19. 732.
ᾠδισμὸς I. Nigr. 29. 68.
ᾠκεῖαι χάριτες III. Epigr. 7. 676.
ᾠλίνη. τὰς ᾠλένας λευκὰς &c. I. D. Deor. XX. 10. 261.
ὦμοι v. not. III. Tragop. p. 648.
ὠμότης. καθηγόρουν πολλήν τινα ὠμότητα I. Somn. 4. 7.
ὦν pro ἂν II. Astr. 3. 361.
ὠνὴ δ' ὅμως III. Adv. Ind. 25. 121.
ὦνι῀ ἀριστὴ I. Nigr. 25. 64.
ὠὸν. ἴκ τι ὠῶν I. Halc. 7. 182. ὠὸν ἐκ καθαρσίου I. D. Mort. I. 331.
ὦρα. ὥρα δέ σοι recte mutatum in ὅρα &c. I. D. Mort. XXV. 1. 432. sed ὥρα σοι καὶ τἄλλα bene habebat I. D. Deor. XX. 11. 263. τὴν ὥραν ἥκειν ἐκείνου II. Gall. 7. 713. ὡρῶν III. Hipp. 8. 74. ὥραι — μὴ ὥραισιν ὥρα ἐκοίμιλω II. Salt. 5. 270. & 271. μὴ ὥραισιν ἔκειτο male pereat, I. D. Deor. VI. 4. 218. & 219.
ὡραΐζειν II. Par. 43. 868. v. notam J. G. G.
ὡραῖ῀ I. Nigr. 16. 54.

Ὡράων φέρει ϑ Kindelianus III. de Domo 18. 206.
Ὠρῷ II. Gall. 18. 728.
ὡς πρὸς ἐμὲ — ὡς εὖ ἴσθι ἄρα ἔστι ὡς πρὸς ϑ Τύραννον, συφλὸς ὁ Λυγκεὺς ἐκεῖνος ὡς πρὸς ἐμὲ — ᾗ τοῦτο ἀλλόγως ὡς πρὸς ἀρετῆς ἄσκησιν — παιδιᾶς εὖ ἴσθι αἰσχύνη ἅπασίας ὡς πρός σε, & similium largam copiam vid. ad I. Tim. 15. 125. ὡς ἀκριβῶς I. Herm. 56. 796. εἰδότα ὡς ib. 35. 777. ὡς σεμνὸς I. Nigr. 1. 38. ὡς τις ἢ γόησιν — ἔχοι II. Tox. 44. 552. ὡς δή τί τοῦτος I. Nec. 8. 467. ᾗ ὀξύτατῳ ὡς &c. v. not. III. Nero 5. 639. ὡς ἐτεθλίξατο III. Philopat. 21. 608.
ὥσπερ οἱ I. Tim. 56. 173. ὥσπερ τοῖς ῥήτορσι II. Q. Hist. 51. 60.
ὥστε μὴ II. Asin. 42. 610. ὥστε ϑ μὲ μάλιστα &c. II. Par. 52. 876. ὥστε μὴ καθ' ἡλικίαν &c. II. Jup. Trag. 26. 671.
ὠφελον III. Fug. 11. 371.
ὦχρῳ II. Jup. Trag. 1. 643.
ὠχρὸς ᾗ ἄμορφῳ III. Calumn. 5. 131.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

IN TOM. I.

Numerus verſuum contextum indicat: N°. notas, literae *a. b.* additae, earum columnas.

In noſtra Praefat. p. XII. ad fin. *licet denotat*, lege *licet denotet*.

P. 35. a. In nota *Bourdelotii* δῦνον pro δινὸν. Sed ſuos ei naevos ſtudio reliquit *Hemſterh.* Ita & deinde ἔχρην quum in textu ἰχρῆν, quod ſemel monuiſſe ſufficiat. Ita inquam pag. 59. a. in ejusd. nota, *Ariſtoph. Plaut.* cum voluerit ſine dubio Ariſtophanis Plutum ſignificare.

Ibid. p. 35. b. Verſ. ult. ϑῷ τυ edendum contendit Cl. *Jenſ.* idque ſequutus eſt Cl. *Hemſterh.* contra Edd. vett. quibus adſentiri codicem O. ſcribendo παρὰ τῦ, in marg. *Junt.* notavit *Solanus*; ſed Cod. M. ϑῷ τυ habere. Verum etſi res parvi eſt, mallem vulgatum retinuiſſe. nam articulus τυ pro τινὸς poſitus, tum amittit accentum, quando τις encliticum eumdem amitteret. At quando eſt interrogantis, uti hic, aeque retinet accentum, ac τίνος interrogativum, cujus vicem gerit, quod recte diſputat *Mich. Ros.* vel potius auctor Diſſertationis Academicae Argentorati habitae 1716. *J. Henr. Lederlinus*, p. 15. haec exempla adferens: *Soph. Aj. maſt.* 815. Τῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθών; *ex quonam hominum haec didicit, audivit?* Et *Electr.* 408. Τῷ φέρεις τάδ' ἴμπυρα; *cui fers has pantes victimarum comburendas?* Item 412. Ἐκ τῦ φίλων πυθοῖσα; & 681. ac 915. 932. 935. *Oedip. Tyr.* 365. 792. 1041. 1176. *Oed. Col.* 425. *Dion. Hal.* Ep. ad Pomp. p. 129. Exempla vero, ubi τυ & τῳ ſint enclitica, multa quoque praemiſit idem.

Nigrin. p. 55. fin. ἀνθεῖ — ἐπιθυμίαις.] Cl. *Hemſterh.* αὐχμεῖ. ac propemodum perſuadet, propter junctum δίψης vocabulum, quod αὐχμὸν comitem habere ſolet, & quia verba διψᾶν & αὐχμεῖν alibi jungi, exemplis probat. Verum quando ait: „ verbum ἀνθεῖν laetiſſimae ſignificationis contra Graeci ſermonis uſum „ male collocari ", adeoque ad malas res ejus uſum non videtur admiſſurus; ignoſcat, ſi ſecus ſenſero. Fateor quidem, exempla ab doctiſſ. *Jenſio* ib. prolata ad *abundantiae* ſignificatum probandum, omnia de re laeta loqui, ideoque ad ſtabiliendum Luciani vulgatum non ſufficere; ſed alia ſunt, unde ſatis patet, minime de rebus laetis id verbi ſemper adhiberi. Ita Medicis principibus Hippocrati Galenoque ἐξανθήματα & ἐξανθίσματα eſſe puſtulas in cute erumpentes, plus ſatis notum. Exemplorum copia eſt apud *Foëſium* in Oecon. Hippocr. Ipſumque verbum ἀνθεῖν ad morbi ſummum gradum ſignificandum, iisdem, aeque ac ἀκμάζειν, eſt uſitatiſſimum, ut: σκληρὸν εἰ αὐτίκα ἀνθεῖ (ἡ νοῦσος) *Aphor.* 30. L. 2. *Epid.* & ſaepe. Sic ἐξανθοῦντα εἰς τὴν χροιὴν πυρήματα. *morbi qui in cutis ſuperficiem erumpunt*, idem in Coac. praenott. alibique frequenter. Quin & de aſperitate (ne dicas ſemper etiam ad ruborem puſtularum ſanguineum in hiſce reſpici) τραχύτης ἐπήνθει ἀχρόλευκῳ, *aſperitas eminebat, efflorescebat in lingua, cum pallore albicans*, ex Lib. VII. *Epid.* aliaque adfert idem *Foës.* Sed quod *Alciphr.* p. 4. ἄφρος ἐξηνθηκει de mari tempeſtatibus agitato dixit, id non adeo plane de re laeta dictum eſt, quin idem L. III. p. 442. de puſtulis ex plagis ortis adhibeat dicens: Τῆς κεφαλῆς γὰρ ἀπεσύρη τὸ δέρμα, ᾗ φλυκταίνας ἐπιπολῆς ἐξήνθησε. *Aeſchyl.* S. C. Theb. vſ. 958. πολλοῖς ἐπανθήσαιμι δόμοι πόνοις, (quod adlegat Doctiſſ. *Abreſch*, in animadv. ad Aeſchyl. p. 331. ubi & alia ejusd. poëtae habet, qui ut medici, non ſemel utitur πάθῳ & νόσῳ ἀνθεῖ, ac μανίας ἄνθῳ ex *Sophocle* etiam adfert) addo *Plutarch.* Theſ. p. 3. E. αὖθις ἐξήνθησαν αἱ κακίαι. *denuo propullulabant ſcelera*, quibus ſimilia plura reperiuntur, unde translationem ad res etiam malas haud inuſitatam, demonſtrem, & quae ad vulgatum Luciani tuendum adhiberi queant. Et quia αὐχμεῖν nondum probatum video ſic junctum ablat. vel dativo, poſſem ad vulgatum Luciani procedere, dicendo, ἀνθεῖν ἐπιθυμίαις non adeo repugnare analogiae, ſi expoſueris, ſterilem illum animi fundum ut bonas fruges i. e. virtutes non fert, ita vitiis efflorescere, ceu ager ſterilis horret ſpinis; & cum herbae malae aeque ſuos habeant & copioſos flores, ac bonae, nihil prohibere, quo minus & ἀνθεῖν in malam aeque ac bonam partem trahi queat. Sed nemini id obtrudo, indicaſſe ſatis habens non deeſſe exempla ubi de rebus malis dicatur, aeque ac alia, quae licet de re laudabili frequentiſſime praedicentur, tamen interdum & de abhorrenda uſurpari novimus, ut ϑεῖ

de

de omni magno ac laudando, generaliter; ſed & de morbis humana remedia reſpuentibus. Ita ὑφὲν Ἄτη de magna pernicie ex *Aeſchyl. Perſ.* adfert modo laudatus *Abreſch.* p. 216. ad quae quis excipiat, hoc exponendum, *Pernicies coelitus demiſſa, immiſſa*, quod de morbo Epileptico irae Deorum tribuendo pari ratione dictum ſit. Eſto. Interim verborum inde uſus probatur in utramque valere partem, & forſan nihil in Luciani vulgato mutandum. niſi ille aſperitatis ac propullulandi ſignificatus in compoſitis tantum ἐπ— & ἐξαιθῶν, non vero in ſimplici ἀιθῶν ineſſe, lucidius probari queat.

P. 58. a. in nota *Hemſt.* ἀνθρωπίνων, leg. ἀνθρωπίνων.

P. 72. b. numerus notae excuſus eſt 21. corrige 11.

P. 81. vſ. 45. λελῶσι] δαπῶσι etiam *Solanus Juntinae* adſcripſerat; ſed ſatis tuetur vulgatam Cl. *Hemſterh.* Confer & infra T. III. *Pſeudol.* c. 25.

P. 145. vſ. 32. ἆρα. Anne ἄρα; ut volunt diſtingui Grammatici, quando eſt interrogantis.

P. 161. a. in nota *Solani* n°. 89. adlegatur *Prometh.* c. 3. ex *Solani* diviſione; ſed quia Cl. *Hemſterh.* aliam capitum diviſionem inſtituit, jam eſt c. 5. pag. 189.

P. 199. vſ. 58. κακοῦργοί τινες φῆς εἶναι. Recte hic nominativum iſtum a *Fenſio* improbari, *Hemſterh.* etiam bene monet. Licet aliter ſenſerit Cl. *Geſner.* in diſſert. ad *Philopatr.* c. 4. anno 1715. edita; jam aliquantum ab ipſo immutata; ubi alia de nominativo illo pro accuſativo vide.

P. 271. Varians lectio, τῷ Διΐ & περὶ, quia eſt notatu digna, etſi vulgaris, ita conſtituenda, Περὶ *Fl. Bl.* & 2. *P. S.* Περὶ male *J. Ald. Er. H. Wech.*

P. 355. b. in nota *M. du S.* adlegatur *Tim.* c. 19. ſed jam ex diviſione *Hemſt.* quaerendum c. 33.

P. 364. b. in ejusd. *Solani* nota adlegatur Ἔκτωρ. c. 26. ſed eſt c. 14. vſ. 87. ſed alterum ejusd. exemplum ex Ἐτ. Δ. XI. fin. nihili eſt, ut inſpicienti patebit.

P. 408. 43. καὶ καλαδίκης δλῦσι, τῷ ὕδατι αὐτοὺς οὐχ ὑπομένοντι. Doctiſſ. amitinus meus *Abreſchius* in animadv. ad *Aeſchyl.* p. 63, deleta diſtinctione legit: δλῦσι τῷ ὕδατι, & ſic τὸ ὕδωρ οὐχ ὑπομένον ait fore διπλικῶς illam λίμνης aquam, quae initio dialogi *Φεύγων ὕδωρ.*

P. 499. In *Contempl.* ipſo initio capitis 8. Εἰκὴ l. εἰκῆ.

P. 517. vſ. 49. Περιττὸν τοῦτο λέγειν, ἃ ἴσασιν] Ne quem offendat haecce conſtructio, videat ejus exempla ap. Doctiſſ. *F. L. Abreſch.* in animadv. ad *Aeſchyl.* p. 186. ubi ἃ obſervat referri ad τοῦτο, collective, ut in *Aeſchyl.* Perſ. 217. Εἴ ΤΙ *Φλαῦρον εἶδες, αὐτῷ* ΤΩΝ ΔΕ ἀστρόσιν λαοῖῶν. Et *Xenoph.* VII. K. A. p. 243. ult. — ΣΠΑΝΙΑ δὲ ἴχοντες ΟΤΟΥ ὀνήσασθε. *Demoſth.* in Lept. p. 302. Οὐκ ἔστιν ΟΤΟΥ ἂ τυχεῖν ΩΝ ἐβουλήθησαν. Et illud Luciani etiam addit, non male, etſi enim id poſſet conſtrui, λέγειν ἃ ἴσασιν, τοῦτο περιττόν ἐστι, tumque nihil ſingulare haberet; tamen alterum non diſplicet.

P. 534. a. in nota 78. *Coraebi*, l. *Coroebi.*

P. 536. vſ. 13. εὐφημοῦν ἐμὶ ὑμέναιον ἐπαυλῶν] Quia ſuſpecta vox ὑμέναιον, tentabam ὐδέναιον; jam velim ὁμόφωνον, ut *Gall.* c. 2. quod optime reſpondet praemiſſo εὐφημοῦν. Sic ὁμοφωνία, *de Salt.* c. 68. f. ita & hic jam congruum diceret concentum lamentationi victimae. Nondum tamen mihi adplaudo, quia poſſet regeri, ὑμέναιον melius convenire beſtiae morienti, & τὸ ἐπαυλεῖν eſſe ipſum animal, non *tibias inflatas*, licet ad has tacite comparetur. Doctiores igitur viderint.

P. 539. nota illa ultima referenda ad c. 2. p. 527. vſ. 32. exemplisque τῷ ἴξει cum accuſandi caſu addendum *Euang. Luc.* VI. 4. ὃς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν, εἰ μὴ μόνοις τοῖς ἱερεῦσι.

P. 546. a. in loco Diogenis Laërtii legendum καλλιμασηφόμενον, per σ in quarta ſyllaba, a μασάομαι. Addi autem poteſt ad notionem φόνου pro ſanguine Plin. 21, 16. ſ. 56. ubi de Scolymo, *Idem erat atractylis quoque, niſi candidior eſſet, & niſi* ſanguineum ſuccum *funderet. Qua de cauſſa* Phonos *vocatur a quibusdam, odore etiam gravis.* *J. M. G.*

P. 549. extremae annotationi noſtrae add. Plato Theaeteto p. 119. E. Ἡ μὲν γλῶσσα ἀνείλιγκτος ἡμῖν ἴσται, ἡ δὲ φρὴν οὐκ ἀνείλιγκτος· idque Εὐριπίδειόν τι vocat. *J. M. G.*

P. 566. 6. οὐκ ἂν φθάσοις ἀποῦμαι. vix poteſt apertius converti, quam a Benedicto factum erat, & ego poſueram, *Non nimis cito emeris*, i. e. emere potes. Ad verbum, *Non praeveneris emens*, intellige *opportunitatem emendi*, quod nihil aliud eſt, quam *ſtatim emendum eſt, ſi ſapis.* *J. M. G.*

P. 570. 2. Sed tamen in Ἀλκυτρ. c. 22. κατεκαλέσαζησας αὐτῶν ἀφθόνους τοὺς λίθους. *J. M. G.*

P. 573. 53. Excidit comma poſt ὦσι.

P. 576. 24. ἀχαρισίᾳ l. ἀχαριστίᾳ.

P. 578. 64. punctum excidit poſt ψῦθος.

P. 585. b. nota poſtrema Ἀποσμυώμενον. leg. ἀποσμώμενον. Addo noſtrum de *Gymn.* c. 29. τὸ ῥύσιον ἀποσμῶν, ſequiturque etiam ᾧ γιλαιότερον πεῖσι τὸ ὄνειρον. Quare jam & illic ἀποσμώμενον reſtitutum vellem pro ἀποσμώμενον.

P. 597. vſ. 27. ἀπημπόλησεν. Ita ex P. remanſit. Sed lege ἀπημπόλησεν, media brevi, quia ſic ſolet ap. noſtrum aliosque, vid. teſtimonia ad T. 2. *Tax.* c. 28. Et ita quoque bis ter corrige p. 596. in not. 27. Sed non adeo grave peccatum erat; nam & in Fab. *Aeſop.* 18. f. longa media, ἀπεμπολεῖν χιλίων δραχμῶν. Ubi tamen augmentum Atticum viciſſim eſt neglectum, ἐμπ— non ημπ. quod eodem redire exiſtimo.

P. 600. a. verſu a fine octavo, in nota Jonſii *nudiens*, lege *rudens.*

P. 610. vſ. 10. ἐς μοῦ contrahe in ἐσμοῦ.

Ibid. a. 7. Τάλως] Hunc Athenis ſepultum dubitabat *Geſn.* & fors *Tellus* legendum: ſed Cl. *Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* c. 76. vſ. 96. ſeq. ubi Τάλως Daedali diſcipulus ingenio magiſtrum ſuperans per invidiam a Daedalo necatus & Athenis ſepultus legitur, haec obſervat: „*Pauſaniae* I. 21. & 26. Κάλως eſt, unde Simſonio Chron. A. M. 2773. ita & hic ſcribendum eſſe, in mentem venit. Mihi aliud placet: accedunt „Diodoro praeter *Apollodor.* III. 14. 9. Scholiaſt. *Eurip.* Oreſt. vſ. 1648. Lucian. *Reviv.* c. 42. ejusque „interpres Graecus. Sepultus eſt Talus Athenis in „via, qua e theatro in arcem ibatur; ſic enim de Calo *Pauſan.* I. 21. &c.

P. 612. a. & b. Ter, quater μαχαιρίδιον in notis *Brunck* & *Marcil.* Emenda μαχαιρίδιον.

P. 615. 31. pro κύων eſſe κύον legendum, viderat etiam *Lamb. Bos* animadverſ. c. 14. p. 62. *J. M. G.*

P. 619. b. fin. *Voſſii*, lege *Vorſtii*.

P. 620. 1. de verbo εἶν quae dixi illuſtrant egregie loci duo *Platonis* alter de rep. 1. p. 419. E. Ἐγὼ δέ σοι ὥσπερ παῖς (vid. leg. ταῖς) γραυσὶ τοὺς μύθους λεγούσαις, εἶεν ἰρᾶ, καὶ καλαυσόμαι & ἀναυσόμαι Alter Phaedro extremo p. 420. A. Εἶεν, ἦφη, ὦ βέλτιστε, τὰ δὴ τούτων ἐπιτήμων, τί χρὴ ποιεῖν; ubi etiam per *Age* licet interpretari. *J.M.G.*

P. 623. a. In Scholio n°. 42. Γαλίπαινε. l. Χαλίπαινε.

P. 624. a. Schol. 77. τὴν ἄδω. l. τὸν —

P. 632. a. In not. *Sol.* ad Schol. ἐγγυ— l. ἐγκ—

P. 633. 48. εἰ οἷόν τε εἶναι. Adde *Aeſop.* f. 124. f. εἰ τὸ σὸ χειρὶ παρὰς κίρδος — τὸ προσδοκώμενον ἐλπίζειν. ubi & εἰ infinitivo jungitur.

Ibid. b. Scholii vſ. 1. Ὑποκορυστικὸν, l. ὑποκορ. — Et in nota ad id, pro Ὑποκρίζουσι, l. ὑποκορ.

P. 639. 77. Tolle comma poſt ὑψηλότερ& & punctum minus poſt βασιλικῶ adde.

P. 645. 10. punctum excidit poſt κατάσηθι.

P. 658. a. not. 33. Triplici negationi adde *Philopſ.* c. ult. οὐδὲν ἂ μὴ παράξῃ. Et *Adv. Ind.* c. 27. f. μηκέτι μὴ τολμήσεις τοιοῦτο μηδέν.

P. 662. a. verſ. a fin. 4. ὑπίτιπτ&. l. οὐπίτρ.

P. 663. b. Ἐχίτω τινὰ συγγνώμην] Expoſui *habeto*; ſive *des iis veniam*; at non eſt ſecundae, verum tertiae perſ. ἐχίτω. Nec ego aliter accepi; ſed ut generaliter dicitur, *credas*, *crederes*, pro *credat quis*.

P. 664. 59. Re denuo perpenſa illud αὐτὸν ferri poſſe arbitror, tanquam Acculativum ab Infinitivo παραγεύσαι& pendentem. Sed qui praeterito locus ſit in ipſe nullus video. Itaque puto, quod dixi, legendum δίδοι&. *J.M.G.*

P. 666. b. In Scholii vſ. 1. Εὐπαρίφοις. l. Εὐπαρύφοις. *Ibid.* vſ. 3. λωκὸς, l. κωτὸς.

P. 667. 37. λόγω, l. λόχω.

P. 668. 56. ἐπίμψατο, l. ἐμίμψατο.

P. 673. b. 11. *hinc*, lege *hi ne*.

Ibid. 70. Puto rectum eſſe ὑπὸ τῦ πηλοῦ ἀναπλασθῇ *a luto obducatur & oblinatur*, atque adeo ſubigatur refingaturque quodam modo ex ea notione, quam habet ἐμπλάττειν apud *Herodotum* 2, 73. *de Phoenice*: & ἀναπλάσας *de collyrio apud noſtrum* Ψευδομ. c. 21. p. 229. 57. *J.M.G.*

P. 677. a. ad Schol. dixi *Solanum* merito correxiſſe Μανδραβούλα, pro Μανδροβούλα; poſtea vero frequenter etiam Μανδρο&. ap. alios inveni, ut id non tam plane damnare auſim. Ita Μανδροβούλα *Ariſtot.* de Soph. repreh. 1. f. *Alciphr.* 1. Ep. 9. ubi *Bergl.* idem ex Laërt. & *Ariſt.* l. d. adfert; & ex Luciani h. l. Ubi tamen Μανδρα&. habent *J. Ald. Fl. H.P.S.* In *Suid.* etiam ed. 1544. Μανδροβούλα. At *Heſych.* in Ἐπὶ τὰ habet Μανδραβούλα, item *Zenob.* p. 213. adlegante Stephano. Alia utriusque ſcripturae exempla dudum ſuppeditarat mihi conjunctiſſ. *F. L. Abreſch.* Sed periere. An igitur utrumque dicitur? quia Attici interdum α in ο mutant ut μολοχὴ pro μαλαχὴ &c. de quibus agit Frater in Belg. Graeciſſ. p. 124.

P. 679. 17. Ὁμοίως τοῖς αὐτοῖς οἰκέταις· vertere debebam, *non minus quam hi ipſi ſervi*, quos nempe modo nominavit auctor, Pyrrhiam & Zopyrionem. *J.M.G.*

P. 680. 39. in verſione Latina *herba*, L. *turba*.

Ibid. 42. in Graeco contextu πωπῶς, legitur recte, ut in Edd. prioribus, id eſt, *miſere*, *prave*. Sed quia Cl. *Geſn.* vertit *male loqui*, nonnemo me admonuit anne πονηρῶς ipſe maluerit. Sed eodem redit; qui enim miſere barbarizat, male loquitur.

Ibid. 48. Etſi συμπεριθεῖς quoque legitur in *J. H.P. S.* tamen συμπεριθεῖς corrigendum erat, quia eſt *circum curſitas*.

P. 683. b. verſu primo notae *Geſn.* credo ὦ&ψάμην& legendum ut in textu, non παραψώμην&. Et in fin. notae *Jenſii* praemiſſae pro λιμοῦ παροψόμην&. certe legendum λιμοῦ ὦ&ψόμενος, etſi prius quoque conſpicitur in ejus Lect. Lucian. Nam voluit vitioſam Edd. lect. indicare, quae ὦ&ψόμενος habebant.

P. 684. 29. comma poſt τιν& tolle, & poſt ἐπιπαρόντ& pone.

P. 685. a. nota 44. jungenda erat cum priore, & pauca bis poſita delenda.

P. 702. 65. Ἀπολλοῦ, l. Ἀπελλοῦ.

P. 705. 6. Video paraphraſi opus eſſe huic loco; *Quae interjecto tempore* inter libelli mei prioris editionem & hoc tempus, *poſt omnia* quae de mutata conditione mea comperiſti, *a te dicta ſunt* in me & ipſam illam mutatam vitae meae rationem, *ea nunc componere* & conciliare *his quae legiſti* ſuperiori libello a me ſcripta *ſtudeo*, ut appareat, rationes meas poſteriores non repugnare his, quae priore libello propoſui. *J.M.G.*

P. 716. 93. Tolle punctum poſt ταύτη.

Ibid. a. verſu notae *Jenſ.* ult. πιφυγμῶν, emenda πιφυγμῶν.

P. 724. Ad ultima verba dialogi, ὦ φωτὶς Ἱπποκλείδη operarum errore adjecta eſt obſervatio noſtra, quae ad vſ. 25. & ψῆφον πλήρη pertinet. *J.M.G.*

P. 727. 64. Moeridis Atticiſtae locus, de quo Menagius, habetur p. 46. edit. Oxon. 1712. 8o. Novam parat Cl. *Jul. Carolus Schlaegerus* Profeſſor Helmſtadienſis, cujus in *Luciani* noſtro *podagram* meritum infra laudabitur. *J.M.G.*

Ibid. 727. b. in fin. notae meae poſtremae dele *cujus liber nondum eſt editus*.

P. 728. 73. Χαίρειν κελεύειν] Vid. *Ekhard.* Obſ. philol. ex *Ariſtoph.* Plut. p. 27.

P. 736. a. ad fin. notae prioris adde noſtrum I. *Phal.* 1. ὅτῳ δὲ ἱροὶ τέ ἐσι.

P. 740. a N°. 21. Dubitavi num ἐγρηγόρως probum; ſed habet *Alciphr.* III. Ep. 38. p. 356.

P. 744. b. in med. notae *Graev.* ῥίπωλας, l. ῥίποῖλας.

P. 745. 11. Quid ſi legendum eſt χαμαὶ πατῆς, *humi conculcas:* quale quid in interpretando jam ſpectabam, cum nondum de lectione χαμαιπετεῖς mihi innotuiſſet. *J.M.G.*

Ibid. 21. ὦ&βαλεῖν retinendum puto & propter auctoritatem vulgatae lectionis, & quod ſenſum parit commodiſſimum. *Multum* & *parum* quid ſit, non poteſt commodius declarari, quam comparatione temporis. *J.M.G.*

P. 748. b. ad fin. notae meae adde *Diod. Sic.* l. c. 71. f. τὴ μιγίστας πλάτας ἔχον, & noſtrum *Tox.* c. 45.

P. 763. 52. Tolle comma poſt πο.εῖ&.

P. 782. b. In not. *Bourd.* εἰδ&, l. εἰδ&.

P. 787. b. In altera mea nota male expreſſum caput XIV. *Act.* lege XXIV.

P. 790.

P. 790. 14. punctum excidit poſt οἶδ᾽.

P. 793. 93. poſt ἐστιν potius comma ponatur.

Ibid. a. 10. literas e. f. g. variantium indices alieno loco poſitas facile in ordinem rediget Lector.

P. 798. 22. Exciderunt verba quaedam interpretationis, *Si vero moleſtus eſſe pergas, forte etiam aqua iri perfuſum.* *J.M.G.*

P. 799. a. & b. verſus fin. notae meae male expreſſum καυτηλικὸς & καυπηλικὴ, l. καπηλικὸς & καπηλική.

P. 800. 53. poſt *manſiſſe* omiſſum, *Ulyſſis illius inſtar.* *J.M.G.*

P. 803. 13. in verſione comma ponatur poſt *quantumvis.*

P. 804. 33. Οἶσθ᾽ ἂν ὃ δράσεις;] Doct. *Abreſch.* legit δράσον, in animadv. ad Aeſchyl. T. I. p. 510. ut ſit per hyperbaton, pro δράσον ἄν, ὃ οἶσθα, ut in *Tox.* c. 62. ἀλλ᾽ οἶσθα ὃ δράσομεν. Et ex *Eurip.* Iph. Taur. 1203. Οἶσθα νῦν ἃ μοι γενέσθω, aliisque id probat, nec diſplicet, quia interrogatio hic in Luciano minus apta.

P. 805. 42. Spero qui interpretationem noſtram hic cum Graecis contulerit, illum nihil abſurdi amplius in iis deprehenſurum. Sed clariora erunt Graeca, ſi primo obſerves, αὐτὸν jungendum cum ἀγόμενον, deinde, ſi poſt κἀτιτᾶσθαι incidas; Latina autem illuſtriora erunt, ſi in verbis, *a vi ME liberet*, ME illud vel omittas ſimpliciter, vel in *illum* mutes. Nam de ſe quidem loquitur, quo reſpectu *me* mihi in mentem venit, ſed loquitur in tertia perſona. *J.M.G.*

Ibid. 60. punctum minus excidit poſt ἐπισκοποῦντα.

P. 810. a. n°. 76. inter verba *quia jam*, inſere ἤδη.

P. 814. 78. comma illud ante φατέον delendum.

P. 816. 44. ἐνθὺ σκοπεῖν. Clar. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* 2. c. 12. n°. 31. legit εὐθύς, me non contra nitente, quia ab ſequente σ facile abſorptum ſit alterum. Multa tamen adnotavi, ubi differentia illa inter εὐθὺ & εὐθὺς de qua *Ammon.* non obſervatur. Sed quia longe frequentiſſime tamen obſervatur, praeſtat eam tenere; & quae collegi jam non addere licet.

P. 824. a. 2. not. *Graev.* τί σιγᾷ, l. σιγᾷς.

Ibid. 94. Vulgatae lectioni, quam tuendam & interpretandam ſuſcepi, illud etiam favet, quod ea, quam reſtitutam cupiunt *Graevius* & *Solanus*, ſi inventa eſſet in antiquis exemplaribus, nemini in mentem venire potuiſſet vel perſonam adſcribere, vel τί σιγᾷς; lectionem planiſſimam, in τιοί γε mutare. Si quid in hac arte firmum eſt, illud profecto eſt, non mutatam eſſe lectionem planam; facilem, quae nihil dubitationis haberet, in diverſam. Neque ſic errant deſcriptores, neque ſic emendant. *J.M.G.*

P. 826. 36. αὐτὸν, malim αὐτόν. adſpirate.

P. 828. b. ad fin. not. *Graev.* ἐπιωχεῖ, l. ἐπιωχαὶ.

P. 830. a. fruſtra miratus ſum cur *Graev.* dubitet quid ſit ἤρεσε; nam ille non de ἤρεσε, ſed de ἤρησε dubitabat merito.

P. 832. 23. punctum excidit poſt γνῶσιν. Pag. ſeq. a. numerus notae 11. mutetur in 16.

P. 833. 27. ἐ ex Par. male remanſit; ſed omnino leg. ἔ, ut recte aliae.

P. 835. 82. νυμφαγωγὸς l. νυμφ.

P. 836. c. 6. pr. παιδία l. παιδιὰ.

P. 842. 5. Nondum damnare poſſum τὸ μίτραν ἰσότητα πρὸς τὸ ὅλον, i. e. verbo uno συμμετρίαν, quae ſine dubio in partibus eſt, licet expreſſa partium mentio non fiat. Etiam qui μέρων habent libri, ipſo accentu produnt, fuiſſe in Archetypo μίτρων. *J.M.G.*

P. 843. b. med. *Atticiſmus participii.* Immo terminatio imperativi. Adde *Hom.* Il. Θ. 517. & 521. aliaque quae deinde dedi.

P. 844. b. n°. 46. Περίβαλε — ἢ ἀράμενοι] Adde omnino *Euang. Luc.* V. 4. ἐπαράγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν. Et *Aelian.* V. Hiſt. I. 4.

P. ſeq. a. verſ. a fin. 8. *Prothogeni*, l. *Protogeni.*

P. 847. 87. In verſione *aliis*, l. *alis.*

P. 849. b. vſ. 3. notae meae dixi: *ſine accentu ſcriberem.* Adde: ſed quia uſus obtinuit, ut declinabilia accentum retrahant ante apoſtrophum, bene καίν᾽ ſcribitur.

P. 851. b. In nota Cl. *Geſner. Pandionidem fabulam intelligo.* Sed Cl. *Weſſeling.* me admonet: vid. an potius Attica tribus ſit, & conf. *Demoſth.* in Midiana. Sed quia hic agitur de cantu theatrali, & illico additur Ajax furens, cum *Geſnero* facerem.

P. 853. 66. Dele punctum poſt πάντως.

Ibid. b. ad not. Cl. *Jenſii* adde: *Wopkens* in Lect. Tull. p. 306. refutat *Jenſium*; at non ſatis ſimilibus exemplis, ſaltem non ubi ἢ adſit. Quare adhuc *Jenſio* adſentior, quia ἢ hic non conjungit, ſed disjungit.

P. 854. a. med. pro *inepta* l. *inepte*, & viciſſim ib. verſ. ſeq.

P. 857. 29. Ἐπαίνων σκιαὶ ſunt etiam apud Michaëlem Apoſtolium Prov. Cent. 19, 99. ubi hic ipſe Luciani locus videtur reſpici. Sed recte, ut puto equidem, ἐπῶν ex Luciano reſtitui jubet *D. W. Trillerus* obſervatt. Critt. p. 52. operis elegantiſſimi, & auctorem ſuum ex aſſe referentis. *J.M.G.*

P. 859. 13. in loco Thucydidis ſcholion bis poſitum, priore loco delendum. *J.M.G.*

P. 860. b. 2. ἀθανατίζειν ἐς πίμπειν. Abit a *Geſneri* ſententia *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* I. p. 105. n°. 32. & ἀπαθανατίζειν probat.

P. 861. a. n°. 29. negat *Solan.* παύω infinitivo jungi, ſed participio utendum. Immo & Infin. uſitatus. *Long. Paſt.* 2. p. 43. Ed. *Wech.* νέμειν ἐπαυσάμην. *Menand.* fragm. 184. p. 254. παύεται — δυσφορῶν. *Diod. Sic.* III. c. 33. med. παύονται τῇ τοξεύσει. *Phalar.* Ep. 35. πεπαύσομαι τῇ γράφειν.

P. 862. 61. ὁμόγλωσσον. l. ὁμόγλωσσον.

P. 865. 21. *ſit.* l. *ſis.*

P. 868. in var. lect. legend. ἐπαγάγω pro ἐπάγω.

P. 869. a. fin. & b. ſub init. νησιότης l. νησιώτης.

P. 870. 33. pro puncto pone comma poſt ξένε.

P. 871. a. in fin. ἀναδυσάμενον, l. ἀναδῦσ.

TOM. II.

P. 4. Schol. 37. L. 42.

P. 5. Schol. 15. l. 64.

P. 9. vſ. 55. ὁπόσων ex P. relictum. l. ὁπωσοῦν ex aliis, ut ſenſus requirit, idem igitur ib. in not. ſic emenda.

Ibid. b. in notae vſ. 6. γλῶσσα, l. σόμα.

P. 15. 51. ἐσκευασμένων, l. ἐσκευασμένον.

P. 21. Schol. n°. 13. l. 61.

P. 28. 71. ἤδη μὲ disjunctum, quod conjunge.

P. 37. 74. in verſione: *invaſiones*, *& inducias neceſſarias*. l. *invaſionibus & induciis neceſſariis*.

P. 39. b. fin. Emendationem factam in ἐξεστιμμένον probat etiam *Weſſeling*. ad *Diod. Sic.* IV. c. 48. n°. 79. ubi ἐξεστιμμένον τὸ δῆμα. Et ex *Pauſ.* X. 33.

P. 40. 32. Etiam ſine illo ἰρεῖαν (quod forte correctori *Juntinae* debetur) ſenſus abſolvitur, & quidem aliquantum argutius, quod brevius. *Obliquum agmen*, & tamen idem in *cornu ducere* dixit ineptus ſcriptor, quae repugnant, cum *in frontem* dicendum eſſet. *J. M. G.*

P. 42. 63. οὐκ L. ἰχ.

Ibid. b. not. 70. *Solanus* Muzurin urbem ignotam ait. At *Baudrand* ex Ptolem. urbem & emporium Indiae intra Gangem eſſe docet.

P. 43. b. 3. Ἀττίδης, l. Ἀτθίδης.

P. 56. 75. Vir doctus, qui ad verba τὴν δὲ φωνὴν iſta annotavit (neque enim nomen appoſitum eſt) forte lecta noſtra interpretatione aliter ſentiret, in primis conſiderata vi verbi τεθηγμένῳ, quod a ferri ac dentium acumine ad incitationem animi, ac dicendi vehementiam, pulchre refertur. Abeſſe vult ab hiſtorico forenſem illam aſperitatem, & contentioſum genus dicendi. *J. M. G.* Eſt illa nota *Solani*, ſed nomen ab operis omiſſum.

Ibid. b. not. 75. τεθυγμένῳ, l. τεθηγ.

P. 60. 62. Nihil opus eſt, ut poſt κατεπεύγῃ hic aliunde intelligamus πρᾶγμα. Simpliciter enim ad ἐκεῖνα refertur, quod etiam interpretatione expreſſum eſt. *J. M. G.*

P. 64. 15. γένεται. Frater *C. C. Reitz.* monuit legend. γένηται.

P. 72. 41. τῇ Ὁμήρῳ, l. τῷ &c. Ibid. 52, συγγράφοιλις pro συγγρ.

P. 75. 15. ὁμοιωτάτῳ, l. ὁμοιοτάτῳ.

P. 85. initio. μὴ τὸ, l. μή τῳ, ut frater bene monuit.

Ibid. 82. τῷ χεῖρε, l. τὸν χ.

P. 87. ipſo initio, ἀσπάζοντο, l. ἠσπάζοντο, ut Edd. pleraeque recte; nam etſi augmentum ſaepe omiſſ. notavi, hic nolim.

P. 88. 57. ταῖς γαμεταῖς. Frater Lucianum τοῖς dediſſe monet. Non male ad ſenſum. Sed vulgatum non moveo ſine auctoritate, quia ludit in genere, dum iidem ſponſarum loco ſunt.

P. 92. 73. ἐπὶ ξυνίᾳ ἐκάλει] Sic *Icarom.* c. 23. & *D. Sic.* XIII. c. 83. p. 608. intellecto τραπέζῃ ut *L. Bos* docet. Alios probare ἐπὶ ξύνια, ſcil. δῶρα, vid. *Weſſ.* ad *Diod.* l. d.

P. 95. 30. Ut probo lectionem κῦτος, quam ſecuturus eram ſcilicet, ſi videre mihi contigiſſet; ita vulgatam κῆτος abſurdam non puto. Quem enim piſcem antea, qualis extra eſſet, viderant, eundem, non alium in illo cetum, qualis ſit intus vident. Caeterum juvat, dum iſta retracto, obſervare, nomen κῦτος praeclare illuſtratum a *D. W. Trillero* Obſ. Crit. p. 215. ubi idem nomen recte abjudicat Heliodoro Aethiop. 9. p. 445. pr. & ibi non κῦτος ἅπαν τὸ ποταμιον, ſed Nilum κῦδος ἁπάντων ποταμῶν, legendum eſſe, divine conjecit, κῦδος ipſe μίγμα gentis noſtrae, & Apollinearum artium omnium ſingulare ornamentum. *J. M. G.*

Ibid. b. notae ad κῦτος adde *Alciphr.* 3. Ep. 7. p. 292. qui κῦτος τὸ γαστρὸς, *capacitas alvi*. Et *Diod. Sic.* III. c. 40. m. qui pro *alveo navis*.

Ibid. in Schol. πύρια, l. πυρία.

P. 97. 15. ἀνταυδροι, l. αὐτανδροι.

P. 100. 88. τοὺς φυλαὸς, frater monet leg. τοὺς φ. contra Edd.

P. 101. 4. ἀντίχει τὸ κῆτος. Cl. *Weſſel.* ad *Diod.* III. c. 16. n°. 12. conjicit ἀντίχει τὸ κῦτος, quod κῦτος teſtitudinis cruſtam ſignificet, ac ſic frequenter *Diod.* Sed ignoſcat, ſi nihil adhuc mutem, propter continuo praemiſſum in Luciano πολλῇ βοῇ χρώμενοι. clamori enim hic bene reſpondet Ecchus, & uſitatum hiſtoricis clamoris iſtius ante pugnas repercuſſionem commemorare.

P. 103. 77. ἐμπλακόντι, l. ἐλπλ—.

P. 112. init. *evecta*, l. *erecta*.

P. 119. 90. poſt *Achilles*, adde *quintum*.

P. 124. 87. ἔμελον, l. ἔμελλον.

P. 141. 5. ἐφ' ἁμφ. l. ἐπ'.

P. 142. 30. μελόντων, l. μελλόντων.

P. 151. 42. plane dubium non eſt, σφαγὴν eſſe jugulum, idque e Polluce jam *Camerarius* de partibus corp. hum. & Lexica vulgaria obſervarunt. Sed poſueram in interpretatione *gladium in caede reliqui*, non modo uti proprietatem vocis exprimerem; nam ideo lacuna illa inter κλεῖδα, ſ. jugulos interjecta σφαγὴ vocatur, quod locus ille ad *mactanda* parva vi animalia opportunus eſt: ſed etiam quod obverſabantur memoriae poëtae verba, quae jam quaerere non vacat, *gladiumque in caede reliquit*. Conf. quae mox dicentur ad p. 192. 7. *J. M. G.*

Ibid. 54. προσαιτωτῆς, l. προσατ.

P. 156. 90. Ego putabam, νομίσατε relinquendum, cum ipſam contineat petitionem poſſeſſoris gladii, & protaſin argumentationis finiat. Si hoc ſolum peterem, Gladium honorate: nonne ipſum quoque dominum ultro honore afficeretis? *J. M. G.*

P. 165. Schol. vſ. 1. ἔτος μὲν, l. μα.

P. 166. verſ. ult. τὸ l. τῷ.

P. 172. 64. συγνώμῳ l. συγγν.

P. 173. 71. ὁμολόγων l. ὁμοιλ.

P. 174. in fine adnot. ad vſ. 13. aut meae manus aut operarum vitium eſt *nugantem* poſitum pro *vagantem*. *J. M. G.*

P. 189. verſu ult. verſionis, *videres*, l. *videns*.

P. 198. init. γνωμίνης, excidit ν.

Ibid. 7. γνμνὸν. Laudo non mutatam conſtantem lectionem, nec immutatam verſionem meam reprehendo, Sed quid viderim, indicare licet. Nempe ſumtum e libro putabam γυμνὸν illud *Gronovianum*, quod etiam in *Hagenoënſis* exemplaris margine, quo in interpretando uſus ſum, adnotatum obſervabam. Itaque σφαγὴν ὑπέχειν accepi, ut δίκην, τιμωρίαν, κάλασιν, σύβουλας ὑπέχειν. Valde mihi familiare eſſe peccare, novi. Hic non valde peccatum a me eſſe, aequi homines ſpero, judicabunt. *J. M. G.*

P. 197. a, n°. 13. τῶν, l. τινὶ.

P. 208. 6. dele comma poſt ἐγγράψαιτο.

P. 213. 27. Ut nunc eſt conſtitutus ſermo Luciani, verti debet, *ex familiaribus Tyanenſis Apollonii*, *ſummi viri*. *J. M. G.*

Ibid. Nondum poenitet τῆ σώσῃ, in verſione ſervati.

vati. Sermo eſt de homine μάχλῳ & γυναικομανεῖ. oratio ſatirica. *J.M.G.*

P. 217. 98. ὑποδιξομένων, l. ὑποδιξ.

P. 218. a. notae meae 34. verbo ἀλάθρα adde. Sic iterum ſubſt. pro adj. infra *de Salt.* c. 5. ὀλάθρα τυπτόμενα. Et *Jov. Trag.* c. 43. *Pſeudol.* c. 17. & 18. ac T. I. *D. Mort.* IX. 4. Ita ut vulgatum non ſit movendum.

P. 223. notae 32. adde ad probandum ἰσφύας eſſe genitiv. pro *interdiu:* ſic noſter ſolet ponere, ut 1. *Ver. Hiſt.* c. 10. Et *Tox.* c. 52. vſ. 83. &c.

P. 224. b. 1. notar. adlegatur οἰκ. c. 25. L. c. 26.

P. 229. verſ. ult. text. Gr. Ἔχρη. Volui ἔχρα Edd. ἔχρη, non ἦρχε ut in variant. aberratum.

P. 234. 79. adde comma poſt ἐμποτίσεις.

P. 241. b. notar. 11. *Jov. Conf.* l. *Jov. Trag.*

P. 244. 69. Dele punctum poſt τύδος.

P. 246. 93. in verſione, *patrasum eſt*, l. *p— eſſet.*

Ibid. 5. ἐπὶ χρύσῳ, l. ἐπιχρύσῳ.

P. 249. 71. Μὶ, l. Μὴ.

P. 256. 19. adde comma poſt φωνῇ.

P. 258. ad 56. incipit novum cap. 54. cujus numerus omiſſus.

P. 262. 59. μιτρωτομασθῆναι cum Edd. editum. Sed legendum μιτρομασθῆναι.

P. 265. verbum ultimum Alexandri male expreſſum βεβαιοῦσι, pro βεβαιοῦσα.

P. 274. col. 1. ad vſ. 14. pro LA. 16. leg. Iſthm. A. 16. *J.M.G.*

P. 275. col. 1. nota ad γυμνοπαιδίαι vſ. 5. leg. γυμνοπαιδῶν γυμνοπαιδίαν ſubſtituit. *J.M.G.*

P. 277. b. not. 8. ἐρετίσμασι, l. ἐρετισμοῖσι.

P. 278. 91. διξυλόλυτα μῆ, l. junctim διξυλολυτὰ μῆ.

P. 280. a. In fin. not. *Grauov.* adlegat pag. ſuam 396. Sed c. 9. ejusd. Dial. *de Salt.* eadem phraſis occurrit, de qua agit.

P. 282. 71. τύθος, l. τύθης.

P. 283. 4. Recte curatus locus, cui facile fuerit verſionem accommodare, *tertia aſſumta Sicinnide. J.M.G.*

P. 288. a. verſ. penult. leg. *Pomanus* pro *Jumanus.* *J.M.G.*

P. 291. 80. Ἀτλικῆς, l. Ἀτλιχῆς.

P. 293. 6. Dubium non eſt, & alias a nobis quoque oſtenſum, Latinis etiam *Spanes* dici fratres Cadmeos. Sed *Satos* tamen non magis damnaverim, quam *Cubitos* πήχεις, & *Digitos* Δακτύλους. Vid. ad To. 3. p. 6, 16. *J.M.G.*

P. 294. τῶν, l. σὼν.

P. 298. a. vſ. 6. a fin. pro *Apalled.* leg. *Apellan.* & mox ἰαχεν. *J.M.G.*

P. 299. 25. In verſione: *ignorabat*, l. *ignorabit.*

P. 300. b. 1. & 5. κοφοῦ, l. κωφοῦ utroque loco.

P. 309. b. Scholii numerus 18. mutetur in 76.

P. 319. ipſo init. punctum excidit poſt ἐκπύσους.

P. 322. b. In nota ad Schol. n°. 3. λευθάσελις, l. λευθάσπελις.

P. 325. a. notae ad ψύλλαν adde: ſed ψύλλας edidit *Bergl.* ex Vatic. Cod. in *Alciphr.* III. 24. f. p. 330. μὴ προσαιτοῦμεν ψύλλας παρὰ ευ φύσεως.

P. 331. 34. ἰχθῦς, l. ἰχθῦας.

P. 332. a. in fin. *populorum*, l. *poculorum.*

NB. Ubi numerus pag. 337. debebat incipere, rurſum poſuere operae 338. & ſic male perrexere, ad 345. ubi ad verum numerum rediere. Sed in Indice curatum eſt, ut uterque numerus, & verus & falſus exprimeretur, ne quid turbaretur.

P. 333. b. in fin. ad not. ad vſ. 6. leg. Pſilothris, & ἀσκάταξις, itemque ὑτοκάταξις. *J.M.G.*

P. 336. 56. Firmant, ut video, conjecturam noſtram de λάλης θηγάνῃ libri, quo minus illius poenitet. *J.M.G.*

P. 346. ipſo init. poſt ἐμοῖν punctum requiritur.

P. 355. 89. Ad vocem σπερμαντικὴν feſtinatione quadam Cl. *Hemſterh.* nomen poſitum pro meo. *J.M.G.*

P. 359. 2. excidit punctum poſt αὐτῷ.

P. 362. 46. malim & ibi ὑγρόμματα, ut paullo ante. Ibid. vſ. 52. adde comma poſt ὄγκιαι.

P. 369. 22. Ὁμήρῳ τῷ ποιητῇ] *Barth.* ad Stat. Theb. IV. 464. Ὅμηρον putide abundare dicit, ſed optime reprehenditur a Cl. *Waſſel.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 66. 33. ubi etiam Ὅμηρον τὸν ποιητήν. Iterum c. 75.

P. 376. 50. ἦξεν, l. ἧξεν cum puncto ſubſcr. quia ab ἥκω. Et ita quoque in variant. & nota corrige; quia haec erat mens *Solani.* Alias vulgatum ἦξεν poſſet ſtare.

P. 378. 75. προσωμιλάκασιν, l. προσομ.

P. 383. b. fin. notae meae: *non* Ἄρκασ. l. *an* Ἄρκασ.

P. 390. In nota Schol. ad αὐτὸν. vſ. 1. φοιτησιοῦσιν l. φοιτ. Jam vero verba Scholii αὐτὸν λακωνικῶς ſana credo, & αὐτὸν maſculinum ad Lacedaemonium in textu Luciani nominatum reſpicere; licet enim minus obvium λακωνίζων τινὰ pro τὰ τινα, tamen Scholiaſtae ſtilo hoc dandum, & propemodum ſic *Herodian.* VIII. 8. 13. πλείονας τε ὧν λακωνίζοντας τοὺς βασιλέας. Sed propter additum πλείονας id non ſatis eſſet, ad uſum probandum.

P. 399. 44. ἀφρυώμενον, l. ὀφρυώμενον, vel ἀφρυωμένον.

P. 401. b. n°. 77. vſ. 3. *Oriapas*, l. *Dryopas.*

P. 402. 98. num ἄλλα pro ἀλλ' ἐ legendo ſanari poſſit hic locus, me viſurum promiſi p. 416. a. Sed nil hoc juvat. Nam aliquid excidiſſe credo; & deſpero de ſanatione.

P. 404. Scholium 42. Ἀναφῇ] Referendum fuit ad c. 10. 17. p. 407.

P. 407. 10. ὑπογραφίνεσθαι. Frater *Carolus Couradus* conjicit Lucianum ſcripſiſſe ὑπογραφίνεσθαι. Laudo conjecturam.

P. 409. b. nota 58. Jam vero *Gujetum* recte conſtruxiſſe credo.

P. 414. 47. καταρχὰς, l. κατ' ἀρχὰς.

Ibid. a. n°. 40. vſ. 4. ἀποκρίσεσθαι, l. ὑποκρίσεσθαι.

P. 424. 87. Amplector illud ἐξηγχεῖτο, quod pro ἐξηγχοῦνται jam interpretando ſubſtituendum indicavi, puto, quodque alteri imperfecto ἐκφυσιᾷζε reſpondet. *J.M.G.*

P. 428. fin. & 429. pr. verſio: *a nobis invicem, quaſi interjecto pariete, abſtineamus.* Sed non hoc velle Lucianum; ſed ſibi ſumere Chariclem τὸν κατὰ φύσιν χρῆσιν τῶν γυναικῶν, Callicratidae autem relinquere τὸν παρὰ φύσιν.

Cl. *J. J. Wetſtenius* ſuſpicatur, in Graecis p. 429. vſ. 85. ſive tertio, a primordio paginae, pro Κρόνου legend. Κρόνου — *redeunt Saturnia regna.* Virgil. Ecl. IV. 6. Ut νῦν Διόνυσον.

P. 434. 15. Παλαιὸς μῦθος, *antiquus, inveteratus,*

robuſtas radices neſcio an aliquis aſſervandas ad victum putaverit. Nondum igitur poenitet me conjecturae. ΠΑΛΙΝ & ΠΑΛΑΙ tenui diſcrimine diſtant. *J.M.G.*

P. 436. 47. νομίζομεν. Frater junior *Carolus* malit νομίζωμεν. cui adſentior.

P. 441. 74. Si ex bono alioquin libro eſt illud μὴ, recipiendum omnino cenſeo. *J.M.G.*

P. 443. 97. Non dubito, quin ad Menandri locum reſpexerit auctor, rectèque adeo *Solanus* conjecerit. Forte utrumque ſervandum, θεατὴς & θεὸς, cui omittendo θεατὴς occaſionem dediſſe poteſt. *J.M.G.*

P. 444. 2. δυσίρωτα κῶμον omnium minime de Paride cum Scholiaſte vet. accipiam. Endymion, & Lunae ad illum κῶμος ſ. comiſſatio magis placebit, ut in rebus incertis, ſi quis conferre volet ſcenam enarratam a Luciano ψευδομ. c. 39. *J.M.G.*

Ibid. 14. Si ex Mſ. eſt διηγώμεθα, illud adoptaverim prae conjectura mea διηγοῦμαι, quae eandem ſententiam efficit. *J.M.G.*

Ibid. a. not. 6. Nimis generaliter differentiam inter αὐθὶς & αὖθι negavi; ſed aliquanto melius de eodem ſcripſi ad ejusd. T. II. Gall. 1. p. 702. b. Licet multa habeam, ubi confundantur, quae, ſi licebit, praemittam Indici Graeco ſeorſum edendo.

P. 449. b. f. adde: pro κούφην facit, quod ſit epitheton ſolitum. pro κωφὴν vero, quod mortui dicuntur turba ſilentum, quodque adeo mortuum non poſſumus rogare quis ſit? Et quia de mandatis ultimis praemittit, videtur iis opponi taciturnitas mortui; eoque vulgatum defendi poteſt. Prius tamen fere magis adridet.

P. 452. b. n°. 79. Εὕρηκα] Adde noſtrum *de Dom.* c. 8.

P. 453. 2. deleatur punctum ſubſcript. ſub ἐναργῆ.

P. 459. 23. Εἰρηνικώτερον puto, quod pacem & tranquillitatem mentis non plane tollit. Adſpicere illam licet, non ut non commovearis, ut non obſtupeſcas, ut non vulnereris: ſed tamen, uti pacem animi ſerves, ut certe vulnus non ſit letale. Sed *Hebr.* 12, 11. puto εἰρηνικὸν accipiendum ex notione Ebraicae vocis שלם, ut perfectionem quandam, beatamque copiam denotet. *J.M.G.*

P. 461. 51. Cum videam tantum conſenſum in ὅτις, illudque pro ἥτις poni non obſervaverim: incipio putare, illud non referri ad mulierem, ſed ad Σμυρναῖον, hoc ſenſu, *Neque interrogaveris Smyrnaeum illum, quisquis fuerit.* Quid enim interrogandum fuerit, e ſuperioribus ſatis apparet. Smyrnenſem illum etiam ignorabilem hominem ponit narratio. Caeterum, quae fuerit haec *PANTHEA* Luciani noſtri, erudite diſputabat *M. Vi de la Croze* in Miſcell. Berolin. T. I. p. 30. Breviter, Avidii Caſſii uxorem legitimam conjicit vel eo nomine, quod alias obſcura eſſe non poſſet. *J.M.G.*

P. 472. in Schol. παιδίων, l. παιδίον.

P. 476. 92. μιμηλότατοι, etſi ſic etiam in aliis. l. tamen μιμητότατοι.

P. 514. in *Schol.* ad φιλίτρῳ, pro quo φιλίταιρον malebam, notat frater. Quidni a φίλος & ἔτερος derivemus, quod idem erit ac φιλίταιρον.

P. 526. a. notae *Geſneri* adde idem pluribus confirmantem *Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* XIII. c. 66. n°. 4. ὃν οἱ Λάκωνες ἅρμοσιν ἐκάλουν. ubi licet magiſtratus Graecus intelligatur, tamen hac occaſione ad refutandum *Palmerium* utitur.

P. 549. b. notae meae priori adde *Diod. Sic.* XIV. c. 7. f. τοὺς δὲ πολίτας βοῶντες ἐπὶ τὴν ἐλευθερίαν.

P. 550. a. in not. vſ. 1. ἀνημώτους, l. ἀναμώτους.

P. 555. 84. Τράχων, dederam τράχων, ut patet ex notis; ſed non obſecundarunt operae.

P. 556. 18. ὁρκομοτοῦμεν, l. ὁρκόμωτ.

P. 560. a. n°. 55. adde: ſed diſtinguendum fuerat; nam διῤῥημένον eſt a διαίρω *divido.* διῤῥιμένον a διαίρω *tollo.* vid. ad *Bis Acc.* c. 2.

P. 568. b. mediae notae 11. legitur *Achill. Tat.* adde I. 1. Et *Soph.* Aj. flag. 80. εἰς δόμους μένειν.

P. 578. 41. *videns*, l. *ridens.*

P. 580. 77. Ἐπὶ τούτοις *in his* cum verti, reſpici putabam ad leges & conditiones pacti aut foederis, quaſi dicat, tanto ſuavius acquievi, cum illud mihi promiſſum eſſet. *J.M.G.*

P. 586. 52. in verſione quatuor verba neglecta, neſcio cujus culpa. Inſere igitur: *Tumque inde ſic proficiſcimur.*

Ibid. a. not. 43. *Satius eſt*, l. inverſe *Eſt ſatius.*

P. 588. 81. πῦρ, l. πῦρ.

P. 591. 74. οἴσομεν, l. οἴσομεν.

Ibid. b. nota 88. dixi minus commode dici λαμβάνειν λύκου τὸ ὦτον, jam vero video ſic loqui *Euſtath.* de Iſmen. am. I. p. 26. τὴν λαβομένην μου τοῦ ποδὸς.

P. 596. 21. Καινδαύλη. Forſan & hic Ταντάλῳ legend. ut *Bis Acc.* c. 21. p. 820. monet Cl. *J.J. Weiſt.*

P. 599. b. vſ. a fin. 9. *memor.* l. *memorem.*

P. 600. 3. Quamvis & al. Edd. ſic habeant, praeſtat tamen comma poſt ἴδιε addere, & poſt ἰσίας delere.

P. 601. b. in nota *Geſn. hoc*, l. *huc.*

P. 611. 9. haec verba neglecta in verſione, ſupple ergo: *aquamque plantis inducebat*, vel, *plantas irrigabat.*

P. 615. 35. ἀχθόμενος ἐπὶ τῷ διαστάσει. Doct. *J. Gavel* in fin. Obſ. ad Ocyp. in Miſcell. Obſ. T. X. haud inepte emendat ὑπὸ τοῦ δ.

P. 622. 40. γιγωνάς. Frater monet emendandum γηγωνός. etſi prius Edd.

P. 625. a. fini notae meae adde: ſed recte jam credo *Horreum* Obſ. Crit. p. 42. exponere: πᾶς ἄνθρωπος ἐν συμφορᾷ. omnis, i. e. totus homo (ipſa) calamitas eſt, idque exemplis propemodum probat.

P. 634. b. fin. *per* τοιαῦτα, l. *pro* τοιαῦτα.

P. 638. 92. ἀπικτεινάς, l. ἀπικτονάς.

P. 641. 56. ἐπίτονον. Cl. *Weſſel.* conjicit ἐπίκοινον probe.

P. 655. b. not. 39. vſ. 2. καθιζίσθωσαν, l. καθιζίσθωσαν.

P. 659. 18. ἄξυ, l. ἄξυ.

Ibid. 24. εἰρωτιῶντας. *Geſn.* in ſua correxerat εἰρωτιῶντα, & *mucidi* verterat; bene; ut ſeq. ἐφεζόντος reſpondeat. Quare & hoc malim, aut potius παραχόντας cum *Pell.* recipere, quia & *Alciphr.* l. d. εἰρωτιῶντας habet. Vulgatum tamen non movi, quia παραχόντα ad λιβανωτὸν relatum videbatur ſtare poſſe.

P. 660. a. in not. vſ. 4. *quondam*, l. *quoniam.*

P. 665. 32. Ὦ θεία Σαλαμίς, l. θεία, quia eſt Ionicum, ut *Herodot.* L. VII. p. 488. Ed. *Steph.*

P. 666. 62. Εὐρισθεύς, l. Εὐρυσθεύς.

P. 675.

P. 675. 32. Mihi ſatis facit, ut nihil certe aliud requiram, vulgatum ἀπαδέξεσθε *recipietis*, *aequi bonique conſuletis*. Ἀπέξεσθε tamen nec ipſum damnare auſim. *J. M. G.*

P. 676. a. in not. ἀπέξεσθε] vſ. 8. ὄρνεα, l. ὄρνις.

P. 683. 52. ἀπόκρισις ex *P.* male expreſſum, l. ἀπόκρισιν.

P. 687. 45. 46. ψευδῆ. Dele punctum ſubſcript.

P. 688. 82. ἐμβάδας. Sic *P.* ſed ἐμβάτας *J. Bl. H. S.* Ergo ſic jam lego, notamque ad Scholion ejusdem verbi plane deleo, ubi & αἱ ἐμβάται male operae pro αἰ. Sed rectius haec diſtincta & expreſſa *Adv. Indoct.* c. 6. & *Saturn.* c. 19.

P. 690. b. principio notae *Goſn.* adſcripſit *Weſſel.* V. *Heſych.* φαληρίς, & *Dion. Chryſoſt.* p. 412. D.

P. 694. vſ. 95. & 96. in verſione omiſſa: *gubernabat autem quidam gubernaculo admotus, navemque ſervavit.*

P. 695. b. a fin. vſ. 5. ἐνεργετικῶς, lege ἐνεργ—.

P. 697. 39. Bonum factum puto, quod receptum in contextum & interpretationem illud ὑφ' αὐτοῦ. *J. M. G.*

P. 703. a vſ. penult. Schol. ἐφῶτε, conjiciebam ἐφοίτα, Cl. *Weſſel.* melius ἐφ' ᾧ τι.

P. 705. a. in not. mea altera Ἑρμῇ κερδῶς, l. Ἑρμῆ κερδῶε.

P. 711. b. ad notam Scholii monuit Cl. *Weſſeling.* videndum *Zenob.* VI. 23. & ibi *Schott.*

P. 715. 45. Verbum προσκυνεῖν hic me non offendit, Actum jam erat tempore hujus ſcenae de illa libertate Graeca. V. Lucian. *Nigrin.* c. 21. *J. M. G.*

Ibid. a. notae meae priori ſubjice. Sed & *Liban.* Ep. 78. ἐκείνους δὲ παντάχοῦ προσκυνῶν. Conf. not. *Wolfii*, no. XI. Ita ut Lucianus etiam pro ſtilo ſui temporis hoc verbo uſus videri poſſit, non reſpiciens, ad morem antiquum.

P. 727. a. princ. not. Ὄνειν] l. Ὀκνεῖν.

P. 733. not. 69. & ſeq. Ter Διοσκόρω cum puncto ſubſcr. id punctum aufer.

P. 734. a. not. 5. Adde *Thucyd.* VI. 7. ἐς τε γῆς ἔτεμον ὡς πολλὴν, καὶ σίτου ἀπεκόμισαν.

P. 740. 34. verba καὶ ἐνθυμίας πολυπλόκους, neglecta in verſione: inſere ergo, *& cogitationis multiplicis.*

P. 741. b. in Schol. Ἀριστείῳ, emenda Ἀριδαίῳ.

P. 743. 84. ἐμβάδων. Anne & hic ἐμβάτων leg. quia de tragicis ſermo. Vid. *Adv. Indoct.* c. 6.

P. 747. 66. Recte adminiſtratam curationem loci a corruptione laborantis arbitror. *J. M. G.*

P. 748. 71. vel 2. ab initio, in verſione: *infelices*, l. omnino, *infelicis.*

P. 755. a. not. 70. μετώπῳ εἶναι — ἐκ τὰ τῶν ἐπιτηδείων. Adde *Conſt. Porphyr.* de Leone Armenio l. 15. ὡς σκιὰ τῷ ἀνδριάντι ἕπεται ἀληθὴς ἡ ὅλως ἥρπτο, καὶ ἐκρίματο ἐξ ὧν, ὥσπερ τι κεφαλαῖον ἀγάλμων τοῖς λόγοις τῷ μοναχοῦ. Ita ſcripſiſſe exiſtimo *Libanium* Epiſt. 559, ubi de Rufino: ἐπὶ τῶν ἐκκρίματος τῆ ἀγγέλων (l. ὧν) καὶ τὸν αὐτὸν ἰδοις ἂν τῶν μὲ γελῶντα, τῶν δὲ κλαίοντα, πρὸς τὰ ἀεὶ φαινόμενα λόγον τὸν γνάμων τρεπόμενον. *J. J. Wetſt.*

P. 761. a. Schol. 16. vſ. 3. κάκιστον ἄθλιον ὄρνεον. *J. J. Wetſtein* recte conjicit emendandum κακίστε &c.

Ibid. a. in nota ad Schol. Dixi me neſcire, cur *Sel.* τὴν κέρκιλον improbet; jam video eum id recte quidem improbaſſe propter ſequens ἀλεκτρυόνων; ſed tum temporis credebam Cod. qui τὴν exhibet, etiam ἀλεκτρυόνων certe habere.

P. 768. 58. Video mihi excidiſſe ridiculum prope errorem Grammaticum: de *aquila* enim *ſolus* dico, & *verus*, *germanusque*. Nempe *Rex avium aquila* mihi fraudi fuit, cum in eodem libello *aquilam bene magnam* poſuiſſem. *J. M. G.*

P. 770. a. ad fin. notae prioris *Solani* adde: fuit Alexander Pheraeus Theſſalorum tyrannus, ab uxore Thebe interfectus, Jaſonis ex fratre nepos & genos. *Plut.* Pelopida extr. p. 297. —8. πρῶτον τύραννον ὑπὸ γυναικὸς ἰδίας ἀπολλύμενον. Alexander vero Polyſperch. non in Theſſalia, ſed Peloponneſo regnavit. *J. J. Wetſt.*

Ibid. b. notae *Palmerii* adde: *Plut.* Demetrio p. 895 A. de Phila: ταύτην μοιρᾶν γένεσθαι τῷ Δημητρίῳ ἔπαθλον, ἃ πατὴρ, οὐκ ὄσων αὐτῇ καθ' ὥραν, ἀλλὰ πρεσβυτέρων ἀφεῖς· ἀπροθύμως δ' ἔχοντι &c. quod Luciano ſuſpicionem praebere potuit, Non obſtat aetas; potuit enim Antiocho jam cognita fuiſſe, cum eſſet junior: & quae Demetrio proiectae aetatis erat, poterat Antiocho juvencula videri. *Idem.*

P. 782. 62. *Coronari Olympia* dixit ad hanc formam *Horat.* Epiſt. I. 1, 50. *Quis magna coronari contemnat Olympia.* *J. M. G.*

P. 783. 88. *omnibus*, l. *ominibus.*

P. 793. b. no. 35. *Gujetus* ait τὸν Αὐδῆ *Midam* eſſe; ſed *Croeſus* eſt.

P. 797. 27. ἀπαλληροῦν, l. ἀπαλληροῦν.

P. 806. b. In notula mea, *quum Geſn.* l. *quum Geſn.*

P. 813. 88. Non Ebrietatem advocari jubet Academia, ſed Polemonem. Cauſam interſerit, judices ait, locuta, ἵνας καλαμάξητε, ὡς πρότερον ἀλλήλοις πρὸς ἐμέ, quae verba, re denuo perpenſa, jam ſic de *Eraſmi* ſententia, interpretanda arbitror, *uti diſcatis, quomodo a me* (i. e. mea opera jam) *affectus ſit*, qualis jam homo ſit, poſtquam mihi obtemperavit. *J. M. G.*

Ibid. a. in medio notae *quum Academia Ebrietatem advocari jubeat*, l. *quum Acad. Polemonem adv. j.*

P. 815. 23. ἐξεταζεται, l. ἐξετάζεται.

P. 817. b. vſ. 6. a fine poſitum video *i. e.* pro *item.* *J. M. G.*

P. 822. a. no. 52. Bis editum τριόβολον, ſcribe τριώβολον, quod melius; etſi uterque mos ſcriptum invenitur.

P. 826. b. notae 48. Κωμωδικὰ ἐρωτήματα] Adde, quod me humaniſſime monuit Cl. *J. J. Wetſtenius.* Hieronymus prol. in prophetas: HOSEAS COMMATICUS *eſt*, *& quaſi per ſententias loquens.* Et in Matthaeum: *prudentem ſemper admone Lectorem, ut non ſuperſtitioſis adquieſcat interpretationibus, & quae* commatice *pro ſingentium dicuntur arbitrio; ſed conſideret priora, media & ſequentia, & vectae ſibi univerſa quae ſcripta ſunt.*

P. 828. 67. Sine dubio ad illud jus Patronorum apud Athenienſes reſpicitur; poteratque, quin deberet vocari, *patronamque ſuam profiteatur.* *J. M. G.*

P. 852. 29. Quid ſi πολλὰ referatur ad τέχνα, & ἀπὸ ad totam phraſin τοὺς παρὰ τὰ καλλιεῖα? *J. M. G.*

Ibid. poſt γὰρ ponendum fuiſſe comma, ex nota ſubjecta adparet.

P. 855. 23. βαυκίσεις, l. βαυκίσεις.

P. 880. 82. διημάλληται, l. διημίλληται.

P. 885. 39. adſcripſit frater παταχθόντ@ recte; ſed tunc verſu priore αὐτοῦ pro αὐτῷ legendum; ſi vero αὐτῷ retinemus, etiam ſtructura πάλαχθόντι mihi poſtulare videtur. Jam & mihi.

P. 911. 22. λευκὸν; miror ni Lucianus λευκὰς ſcripſerit, addit *Idem*, opportune; quamvis vulgatum tolerabile.

P. 920. 73. ὡς πρότερ@. Frater optimus C. C. conjicit ὃς pro ὡς reponendum.

TOM. III.

P. 6. 16. Sic *ſatos* non male dici *Spartos* illos, σπαρτοὺς, Cadmeos fratres, diximus ad T. 2. p. 263. 6. *J.M.G.*

P. 9. Schol. no. 12. muta in 78.

P. 13. 54. ἐπισπασάμεν@ bonis adeo auctoribus aſſumtum minime diſplicet: ſed nec poenitet indicaſſe illam verbi ἀσπάζεσθ@ notionem, quam bonam & facundam eſſe arbitror. *J.M.G.*

P. 28. 63. Ἀσύμβολ@ tuendum arbitror: quia conſilia continet hic libellus, ironica illa quidem, de gloria artis oratoriae conſequenda. His conſiliis ſe uſurum negat Lucianus. Poteſt ficta ab eo vox eſſe: poteſt etiam uſurpata aliis, ſed nondum nobis obſervata: nam quod apud Pollucem legitur, illud videtur potius eſſe ἀσύμβολ@. *J.M.G.*

P. 30. a. fini notae meae haec adde. Immo jam credo περὶ hic notare excellentiam, praeferentiam, ut περὶ ἀλλ' ἴσι μάχεσθ@, *ſuperatis pugnando*, *Homero* frequens, vid. *Euſtath.* ad Il. A. p. 95. 47. Et Il. Δ. p. 369. 9. ac Θ. 27. Et περὶ πάντων *ſupra omnes*, Il. I. 38. iterum 53. ne jam nota illa περὶ πολλοῦ & πλείστ@ ποιεῖσθ@ huc traham, quorum exempla *Taylor* in Lyſia dedit, vel ut *Diod. Sic.* XI. c. 29. ἃ ποιήσομαι περὶ πλείον@ τὸ ζῆν ἢ ἐλευθερίας quia aliquantum diſcrepant, aliquid tamen juvant.

P. 32. 69. in Scholio de Coroebo pro ἠψαμίνης legendum & ratione & *Euſtathio* jubente, σκηψαμίνης. *J.M.G.*

Ibid. 71. in verſione *Panem*, malim *Pana*.

P. 33. 98. Διεξιόντες ad Ἑρμῆς referri ſalva Grammatica non poteſt. *J.M.G.*

P. 44. 93. Locus Pſelli habetur p. 102. ſeq. edit. Kilo. 1688. 12. *J.M.G.*

P. 45. 29. τὴν διαφορὰν οὐδὲ abſurdam eſſe nec dum puto. Sed etiam χεῖρα facile probo, quae ſi in mentem mihi veniſſet, aut aliunde eſſet oblata, reddidiſſem, *Reflexo ad manum diſco oneratam vultu.* *J.M.G.*

P. 61. no. 67. ὑπορύττει, l. ὑπορύττει.

P. 64. b. vſ. 2. *malis*, l. *malit*.

P. 68. 34. Annotatio mea incipit a verbis, *Caute narrat Herodotus.* *J.M.G.*

P. 73. 49. & 50. Omiſſa in verſione verba illa ἢ πρὸς τὴν ἄλλην εὐδαιμονίαν κεκοσμημένον. *& praeterea cetero adparatu ornatum.*

P. 92. 32. Sic diſtingue: ἴσχουσι· εἶφον σὺ παῖς, ἢ &c.

P. 102. 76. *neſcis nihil*, l. *ſcis nihil*.

P. 112. b. vſ. 6. a fine leg. Tragoediarum Dionyſii nomina. *J.M.G.*

P. 127. 38. Apellem cum Theodota conjuraſſe narrat noſter; ſed anachroniſmum commiſſum redarguit *Bayle* in Lex. T.I. tit. Apellis, ex *Polyb.* quod Apelles ſub iſto Ptolemaeo ſuperſtes eſſe non potuerit, qui C. annis ante vixit.

P. 154. 28. Etiam ut nunc conſtituta eſt lectio, verbum agere in verſione relinquendum puto, ut proprium in hac re & τῷ ὑποκρίνεσθαι plane reſpondens. Contra ea addi debebat, quod reſpondeat inſertae voci πένθος, *plenam* luctus *tragoediam.* *J.M.G.*

P. 164. Schol. 67. vſ. 2. omnino mutato diſtinctionem, poſt ἦν punctum collocando, & conf. *Ariſtoph.* Equit. v. 1278. unde haec ſumpta, & reliqua jam omnia emendanda a verſu *Ariſtoph.* l. d. 1281. ad 1287.

Ibid. 2. no. 69. Βάσσα ignotum ait *Sol.* Sed vid. *Heſych.* Βάσσας ὁ Χῖ@, quod monuit Cl. *Weſſeling.*

P. 180. b. vſ. 8. a fine leg. *atque adeo* proverbio Ἰαλέμου. *J.M.G.*

P. 182. 55. Quemadmodum non dubito, μαινόμεναι eſſe praeferendum recepto per omnes fere libros μαίνομαι ita puto, eo minus ſuboluiſſe errorem hominibus, quod etiam μαίνομαι non abſurdam habet ſententiam. Sermo eſt de ea turpitudine, quae furor merus & ſumma inſania eſt. Solent inſanire homines a magna injuria. Quidni lingua ſe dicat inſanire, quae inſando ejusmodi negotio adhibeatur? *J.M.G.*

Ibid. 56. ἢ ἀντὶ γλώσσης ὅτα ἢ χειρὶ. Nihil mutandum in Graecis: nec poenitet converſionis: ſed pudet rem ampliius declarare. Teneamus modo, illud ὅτα adverbii vicem poni pro καθότα vel καθώς. *J.M.G.*

P. 184. 4. Pro lectione ἐξελίθη facit gloſſa *Heſychii*, qui exponit ἐπαύσατο ἐξ ὁρμῆς. *J.M.G.*

P. 193. 95. εὔρεθμον, l. εὔρυθμον.

P. 196. 13. ὁ, l. ἃ.

P. 205. 53. ὁ θεὸς, l. ἡ θεὸς, ut vett. Edd. recte.

Ibid. a. in Scholii nota ἀντίθυρι, l. ἀντίθυρ.

Ibid. a. notae prioris vſ. 4. pro Ἀλεξ. c. 6. l. Ἀλεξ. c. 16.

P. 208. 1. Recte conjicis, *Reitzi doctiſſime*, illud τί ad ὄναρ adjectum eſſe, quod me ſolicitet, ut malim legere ὀνείρατι. Τί τοῦτο hic non intelligo: intelligerem τὶ τοιοῦτο. *J.M.G.*

P. 210. 46. Χωρασμίοις. Sed *Steph.* de urb. Χαράσμιοι prima breui.

P. 211. no. 55. Ἀθῶτας. Vid. *Steph.* Ἀκρόθωοι, & not. *Berkel.*

P. 219. initio. Συναθοκλῆς, anne Συναθρόκλης; vid. *Vaillant* hiſt. Arſacid. p. 78. adſcripſit Cl. *Weſſeling.*

P. 236. 55. Nondum damnare poſſum piſces illos meos: certe non ea ratione, quaſi *piſces* non poſſint comprehendi *avium* numero *Libyam infeſtantium.* Neque enim hoc dicit Lucianus, niſi de ſcorpionum genere volucri. *J.M.G.*

P. 237. b. vſ. 1. & 2. in not. *Graev.* l. ἐξαιρέτου, & ἀλεχόμεθον.

P. 241. 29. Forte ſanari poteſt hic locus, ſi legas ὡς οὐκ ὑποσχομένων. Idque jam tum cogitaſſe debeo, cum interpretatus ſum, *cum non promiſerint tibi muſae.* Ἡ ὡς aſſeverat, non aſſimilat. *J.M.G.*

P. 252.

P. 252. 98. Nondum poenitet ſententiae de παρασίῳ ſ. παρασιῷ noſtrae, poſtquam tuo indicio, Vir praeſtantiſſime, de Cl. *Haſaei* ſententia edoctus ſum. Ἱστίον non *malus* eſt, ſed *velum*. Scholiaſtae auctoritas pene nulla. Παράσιον neque auctorem habet alium, neque analogiam certam: & ſi lubet omnino a verbo παρασιῶ derivare; quidni huc etiam referamus, quod e Seneca protulimus, de *ſupparo*, *Nulla res aeque adjuvat curſum, quam ſumma pars veli; illinc maxime navis urgetur. Urgetur*, promovetur, ὠθεῖται. Sed hoc de etymologia non praeſtiterim: multo minus illud, quod in mentem veniebat, an forte παράσιον, unica vocali mutata, & transpoſitis literis, fuerit σιπάριον, aut σιπάριον. Res ipſa de *ſupparo* adhuc vehementer mihi blanditur. *J.M.G.*

Ibid. In Schol. 98. Τῷ ἱσῷ legitur pro ἱστῷ, neſcio errore ne typogr. an ſic in Scholiaſta ipſo, ex alio Luciani codice.

P. 265. 36. Illud ὁ πᾶς ὑτοσὶ πλοῦτος adeo indubium putabam, ut pro ſphalmate tantum Hagenoënſis libri haberem illud ι intruſum, quod olim, neſcio meo an ſuperioris alicujus poſſeſſoris, obelo confixum videbam. *J.M.G.*

Ibid. b. fin. ἐγύγγυον, l. ἐχιγγ.

P. 270. 96. Ἐπὶ Βαβυλῶνι ἰλθόντες quod O. habet, pro Βαβυλῶνα, defendi poteſt ex *Hom.* Il. Θ. 110. Τρωσὶν ἰφ' ἱπποδάμοισιν ἰθύνοντες, & ex *Aeſchyl.* Agam. 61. ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει, atque *Euang. Matth.* VIII. 7. aliisque multis quae profert doctiſſ. *Abreſch.* animadv. ad Aeſch. p. 68. 69.

P. 271. 40. σὺ δ' ἐς τὸ φανῆναι τὴν γνώμην. Nihil mihi corruptum videbatur. Ad verbum, *Tu es apud ferendam ſententiam*, i. e. tuum eſt jam ferre ſententiam. Si quid mutandum ſit, poſſis σὺ σοὶ πάρα τὸ φανῆναι τὴν γνώμην, *tibi adeſt*, ad te venit ordo &c. nec τὸ πρὶν damnaverim. *J.M.G.*

P. 272. 67. in verſione: *Vinces*, l. *Vincis*.

P. 273. 82. Ut nunc praeclare conſtituta ſunt Graeca, ita poterant converti, *Ac barbari quidem nos adorent. Vobis autem Graeco more* &c. *J.M.G.*

Ibid. 94. Pulchre etiam reſtitutum ἱκατόν. Vertam, *ultra ſtadia enim* tua decem, *puto, tibi jam proceſſit imperium*. *J.M.G.*

Ibid. 97. inſeratur Latinis perſona LYC.

P. 279. 76. *Delebitis*, l. *Dolebitis*.

P. 299. 62. πῦρ', l. πῦρ.

P. 306. 54. Supple in verſione: *Deinde una in urbem ivi*.

P. 317. 87. ἴσον, l. ἕσον.

P. 321. 27. ἡμῶν, ex mente *Geſn.* dedi; quod in varr. Lectt. jam ſic notandum erat: ἡμῶν] Edd. vulgo ὑμῶν.

P. 343. 83. in verſione: *ſibi*, l. *ſiti*.

Ibid. in Schol. Μυρινίῳ, l. Μυρινίῃ.

P. 361. 40. καλαγυλᾶν τὰ ἀνώτατα. Igitur καλαγυλᾶν etiam accuſativo jungitur? *J.M.G.* Jungitur accuſativo ap. LXX. Syr. VII. 12. μὴ κατωγίλα ἄνθρωπον ὅτι εἰ πικρία. Sic multa ſimilia a κατὰ compoſita & genitivo & accuſativo junguntur; ut obſervat etiam Doct. *Abreſch.* in anim. ad Aeſchyl. Sed quia Lucian. alias perpetuo utitur gignendi caſu, ut patebit ex Indice majore, jam nihil muto; ſed veniam oro, quod *Solani* mentem feſtinans non viderim, & recte ſentientem caſtigarim.

P. 362. initio. poſt ἴλιγγον comma repone pro puncto.

P. 379. in ipſo fine annotationis meae ad vſ. 11. nomen Mercurii duabus tantum literis ſignari volebam, EPM. ut conſtaret ratio corruptionis ex prima ſyllaba vocis ἱστιάδα. *J.M.G.*

P. 380. ad vſ. 20. ita exprimi volebam cogitata mea: cum ſcriptum eſſet Δισ. ἐ τοῦ, legit librarius, Δισπ. τοῦ. Quanta ſimilitudo eſſet in Mſſ. quibusdam inter π literam, & inter ε, norunt, qui vel libros antiquos, vel certe *Montefalconii* Palaeographiam trivere. *J.M.G.*

P. 396. a. no. 11. l. 93.

P. 399. a. in Schol. ϛοιχοῖον, l. ϛοιχεῖον.

P. 401. 18. ἅπασιν, l. ἅπασι, ut al. recte.

P. 402. 38. tolle punctum ſub γῇ.

P. 405. 2. ἤ πω, l. ἢ ποῦ.

P. 430. no. 57. pr. ἐπιτόκου, l. ἐπιτόκοις.

P. 433. b. vſ. ult. *Donico*, l. *Dionico*.

P. 465. 9. τοιᾶδε ſublato puncto ſubſcr. malim τοιᾶδε, accuſandi caſu, ut referatur ad ἐψεύδετο, ait frater. Nondum video quare neceſſe ſit.

P. 477. init. tolle punct. ſubſcr. ſub χρυσῇ.

P. 485. 38. pro ἀπαιτίστας, ἀπαιφίστας ſcribendum arbitror. *J.M.G.*

P. 496. initio, tolle punct. ſub πάθη.

P. 497. a. Schol. 29. vſ. 2. *certarunt*, l. *certant*.

P. 498. in fine annotationis ad λιπαρὰς Ἀθήνας video pro *apuae* dediſſe operas *aquae*, quod ſenſum turbat. Sed bene eſt, quod qui haec legere tanti putant, poſſunt etiam Graeca inſpicere. *J.M.G.*

P. 534. 75. ἀμύητον ex *P.* remanſit, l. ἀμύητον, bene monuit frater, licet & in *H.* & ſua *B4.* idem error. Sed jam video in *J.* recte ἀμύητον. *J.M.G.*

P. 544. a. extr. pro *ſed e tyrannide* leg. *ſeu de tyrannide*. *J.M.G.*

P. 545. 3. Aſſentior *Solano* ipſe quoque. Sed illud *recte ſane*; quod in verſione poſui, ita intelligebam, *Recte ſane utuntur*: quod ſi rem ipſam ſpectes, eandem vim habet, ac ſi poſuiſſem, *non per Jovem*. *J.M.G.*

P. 549. 29. ἡμῶν, l. ὑμῶν, ut *P. J.* recte, idque me voluiſſe, ex variantt. patet.

P. 552. Titulus PSEUDOSOPHISTAE recte inſcriptus initio, deinde in reliquis pag. frontibus male PSEUDOLOGISTA, expreſſus ex *Parſ.* Ed. Leg. igitur ubique PSEUDOSOPHISTA.

P. 558. 57. πρόσω ex *P.* deſcriptum. Volui πρόσσω, & ſic *J. H.* &c.

P. 589. 80. Adde verſioni: *aut aliud quid rerum inanimarum*.

P. 593. 51. Γοργόν. Adſcripſit frater: uſitatius Γοργοῦς. Sed & hoc indicium puto, non ſcriptum a Luciano hunc Dial.

P. 608. b. vſ. 4. ἐκιδιήξατο, l. ἐκιδ—.

P. 637. 15. βυλομένοις, *Geſn.* videtur legiſſe βυλόμενον, qui dedit *lubens.* pro *vobis ſic volentibus*; ſed vulgatum aeque bonum.

P. 652.

P. 652. κόμωνα. Pollux vero aliique κορωνὰ, adscripsit frater.

P. 654. vs. 159. Exciderunt verba quaedam versionis. Leg.

Cupressi pilam, pollinem hordaceum,
Crambes folia &c.

J. M. G.

P. 655. 173. B. F. quod in viam me reduxisti, *Reitzi* humanissime. Non debebam somnium impingere ei, qui hic *Alcoranum* memorari vult; etsi tum nescierim esse virum, quem merito suo magni facio. *J. M. G.*

P. 667. 48. ἐσί, l. ἐστι, ut destinaveram.

P. 669. 81. ἀπλοῦν, l. ἁπλαῦν.

P. 672. 146. πρόχωλον Cl. *Gesn.* refert ad πόνον. Sed quid si ad *me* referatur? addit frater *C. C. R.*

P. 673. 168. Αἰ, αἰ, &c. Verissime emendat frater idem, scribendum αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, per diaeresin, & sic erit senarius ut ceteri.

P. 688. vers. penult. γυπὸς recte; at unde in notis p. seq. bis γυπνὸς, nescio; sed emenda, Lector, & conatibus nostris fave.

FINIS.